

CRITTS
&
FOREIGN
BOOKS
&
SOCIAL

LIBRARY OF THE
Massachusetts
Bible Society

Catalog No. A. 72.2.1 (2)/B1817
Family INDO-EUROPEAN
Sub-Family CELTIC
Branch INSULAR
Group GADHAELIC
Language IRISH
-Dialect Roman characters
Locality Ireland
Contents BIBLE
Version O.T. WILLIAM BHEDEL
Translator S. N.T. WILLIAM O'DONNELL
Published by B.F.B.S.
Place London
Date 1817
Accession No. 1,025
Accession Date Feb. 1, 1933
Price \$1.83

Edward D. Buck

8th August 1866

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ASTEN LENOX TILDEN FOUNDATION

500 N. 5TH ST. NEW YORK, N. Y.

LIBRARY OF THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ASTEN LENOX TILDEN FOUNDATION

500 N. 5TH ST. NEW YORK, N. Y.

LIBRARY OF THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ASTEN LENOX TILDEN FOUNDATION

500 N. 5TH ST. NEW YORK, N. Y.

AN

BIOBLA NAOMHTHA;

ANN A BHFULID AN

TSEAN TIOMNADH;

AR NA THARRUING GO FIRINNEACH AS

A NEABHRA UGHDARACH.

RIS AN TATHAIR RO ONORACH A NDIA

UILLIAM BHEDEL,

EASPUG CHILLE MOIRE;

AGUS AN

TIOMNA NUADH;

AR NA THARRUING GO FIRINNEACH AS

A NGREIGIS UGHDARACH.

RIS AN TATHAIR IS ONORUIGHTHE A NDIA

UILLIAM O DOMHNUILL,

ARDEASPUG THUAIM.

LONDON:

Printed by J. Moyes, Greville Street,

FOR THE BRITISH AND FOREIGN BIBLE SOCIETY:

And sold, to Subscribers only, at the Society's House, 10, Earl Street, Blackfriars.

M.DCCC.XVII.

1817

ANMANA AGU ORDUGHA LEABHAIR NA NDA THIOMNA RE UIBHAIR NA GCAIBIDIL A NGACH LEABHAR.

LEABHAIR AN TSEAN TIOMNA.

L. Genesis	1	XII. Ecclesiastes	605
XL. Ecsodus	53	VIII. Caintic Sholaimh	613
XXVII. Lebhiticus	96	LXVI. Isaiah	617
XXXVI. Uibhreacha	127	LII. Ieremiah	667
XXXIV. Deutronomi	172	V. Trabhuin	723
XXIV. Iosua	210	XLVIII. Ezechiel	728
XXI. Breitheamhuin	235	XII. Daniel	779
IV. Rút	261	XIV. Hosea	795
XXXI. I. Samuel	265	III. Ioel	802
XXIV. II. Samuel	299	IX. Amos	805
XXII. I. Ríogh	327	I. Obadiah	811
XXV. II. Ríogh	360	IV. Iónah	812
XXIX. I. Croinice	391	VII. Mícha	814
XXXVI. II. Croinice	420	III. Náhum	818
X. Esra	455	III. Habaccuc	820
XIII. Nehemiah	465	III. Sephaniah	822
X. Ester	480	II. Haggai	825
XLII. Iob	487	XIV. Sechariah	826
CL. Psalm	515	IV. Malachi	835
XXXI. Seanráite	583		

LEABHAIR NA TIOMNA NUAIDHE.

XXVIII. Matha	841	VI. I. Timóteuis	1060
XVI. Marcus	876	IV. II. Timóteuis	1064
XXIV. Lúcas	898	III. Tituis	1067
XXI. Eóin	936	I. Philémoin	1069
XXVIII. Gníomhartha	963	XIII. Neabhruidheach	1070
XVI. Romhánach	1000	V. Sheamuis	1080
XVI. I. Ccorintíánach	1014	V. I. Pheadair	1084
XIII. II. Ccorintíánach	1029	III. II. Pheadair	1088
VI. Galatíánach	1038	V. I. Eóin	1091
VI. Hephesiánach	1043	I. II. Eóin	1095
IV. Bhphilippíánach	1048	I. III. Eóin	1095
IV. Ccolossianach	1052	I. Iudais	1096
V. I. Ttessalonicanach	1055	XXII. Taisbeanadh	1097
III. II. Ttessalonicanach	1058		

CHEAD LEABHAR DO MHAOISI DA NGOIRTHEAR GENESIS.

CAIB. I.

Cruthghadh an domhúin uile a sé laithibh.

AR ttús do chruthaidh Día neamh agus talamh.

2 Agus do bhí an talamh gan fhoirm, agus folamh; agus do *bhí* dorchadus ar aghaidh an aigéin. Agus do chorroigh spiorad Dé ar aghaidh na huisgeadh.

3 Agus a dubhairt Día, Biodh solus ann: agus do bhí an solus ann.

4 Agus do chonnaire Día an solus: gur mhaith é, agus do roinn Día idir an solus agus an dorchadus.

5 Agus do ghoir Día don tsolus lá, agus don dorchadus do ghoir sé oidhche. Agus do budh í an nóin agus an mhaidean an chéud lá.

6 ¶ Agus a dubhairt Día, Biodh fíormament a meadhón na huisgeadh, agus roinneadh na huisgeadha ó na huisgeadhuibh.

7 Agus do rinne Día an fhiormament, agus do roinn na huisgeadha faoi an bhfiormament ó na huisgeadhuibh ós cionn na fíormamente: agus do bhí mar sin.

8 Agus do ghoir Día don fhiormament neamh. Agus do budh é an nóin agus an mhaidean an dara lá.

9 ¶ Agus a dubhairt Día, Cruinnighthear na huisgeadha atá faoi neamh a néunait, agus léigthear an úir tirm leis: agus do bhí mar sin.

10 Agus do ghoir Día don *úir* thirm talamh, agus do chruinnightheibh na huisgeadh do ghoir sé fairge; agus do chonnaire Día gur mhaith sin.

11 Agus a dubhairt Día, Tugadh an talamh féur, agus an luibh as a ttig síol, agus crann toraidh do bheir toradh do réir a chinéil, a mbí a síol *ann* féin ar an talamh; agus do bhí mar sin.

12 Agus tug an talamh mínfhéur, agus luibh do bheir síol do réir a chinéil, agus crann do bheir toradh, noch *ann* a raibh a síol do réir a chinéil; agus do chonnaire Día gur mhaith sin.

13 Agus do budh é an nóin agus an mhaidean an treas lá.

14 ¶ Agus a dubhairt Día, Biodh locharain a bhfiormament neimhe do roinn eidir an lá agus a noidhche; agus bidís ar son chomharthaibh, agus ar son aimsear-

uibh, agus ar son laithibh, agus bliaghnuibh:

15 Agus bidís mar shoillsibh a bhfiormament neimhe, do thabhairt soluis ar an ttalamh; agus do bhí mar sin.

16 Agus do rinne Día dhá lóchrann mhóra; an lóchrann as mó do riaghladh an laoi, agus an lóchrann as lugha do riaghladh na hoidhche: agus na réulta mar an coeadna.

17 Agus do shuighe Día iad a bhfiormament neimhe, do thabhairt soluis ar an ttalamh.

18 Agus do riaghladh ar an ló, agus ar an oidhche, agus do roinn idir an tsolus agus an dorchadus; agus do chonnaire Día gur mhaith sin.

19 Agus do budh é an nóin agus an mhaidean an ceathramhadh lá.

20 ¶ Agus a dubhairt Día, Tugaidís na huisgeadha amach go líonmhur an créatúir corruigheach ann a bhfuil anam, agus éunlaith fhéadfás eiteadh ós cionn na talmhan a bhfiormament shoilléir neimhe.

21 Agus do chruthaidh Día míola móra, agus gach uile chréatúir beó chorroigheas, noch tugadar na huisgeadha uatha go líonmhur do réir a cceiníl, agus gach uile éun sgiathanach do réir a chinéil; agus do chonnaire Día gur mhaith sin.

22 Agus do bheannaigh Día iad, ag rádh, Biodh sibh tórrthach agus fírlionaidh, agus líonaidh na huisgeadha ann sna fairgibh, agus líonadh an éunlaith ar an ttalamh.

23 Agus do budh é an nóin agus an mhaidean an cúigéad lá.

24 ¶ Agus a dubhairt Día, Tugadh an talamh uadha créatúir beó do réir a chinéil, áirnéis, agus gach ní shnámhus an talamh, agus aimhidhe na talmhan do réir a chinéil; agus do bhí mar sin.

25 Agus do rinne Día aimhidhe na talmhan do réir a gceiníl, agus áirnéis do réir a cceiníl, agus gach ní shnámhus air an ttalamh, do réir a chinéil; agus do chonnaire Día gur mhaith sin.

26 ¶ Agus a dubhairt Día, Déanam an duine ann ar ndeilbh féin, do réir ar ccosamhlachda féin, agus biodh tighearnas aige ós cionn éisg na fairge, agus ós cionn éunlaith an aieir, agus ós cionn na háirnéis, agus ós cionn na talmhan uile, agus

ós cionn ann uile neithe shnamhuigheach shnámhus ar an ttalamh.

27 Mar sin do chruthaidh DÍA an duine an a iomháigh *féin*, a níomháigh DÉ do chruthaidh sé é; feardha agus bannada do chruthaidh sé iad.

28 Agus do bheannuigh DÍA iad, agus a dubhairt DÍA riu, Biodh sibh tórrthach, agus méuduighidh, agus líonaidh an talamh, agus cuiridh fúibh é: agus bíodh tighearnus aguibh ós cionn éisg na fairge, agus ós cionn éunlaith an aeir, agus ós cionn an uile neithe chorruigheas ar an ttalamh.

29 ¶ Agus a dubhairt DÍA, Féuch, tug mé dhíbh gach uile luibh do bheir siol da *bhfuil* ar druim na talmhan, agus gach uile chrann, an a *bhfuil* toradh croinn do bheir siol; bíaidh sé na bhíadh dhíbh.

30 Agus dá gach uile bheitheach ar an ttalamh, agus dá gach uile éun sa naicéir, agus dá gach aoinni shnámhus ar an ttalamh, ann a *bhfuil* anam, tug mé gach uile luibh ghlas mar bhíadh: agus do bhí mar sin.

31 Agus do chonnaire DÍA gach aoinni dá ndéarna sé, agus, féuch, do *bhí* go romhaith: agus do budh é an nóin agus an mhaidean an seiseadh lá.

CAIB. II.

An seachdmhadh lá ar ná naomhughadh.

21 An pósadh ar na ordúghadh.

MAR sin do chríochnuigheadh na neamhdha agus an talamh, agus a sluagh uile.

2 Agus annsa seachdmhadh lá do chríochnuigh DÍA a obair noch do rinne sé; agus dó chomhnuigh sé ar an seachdmhadh lá ó na obair uile noch do rinne sé.

3 Agus do bheannaidh DÍA an seachdmhadh lá, agus do náomhuigh é, do bhrígh gurab ann do sguir sé dá uile obair noch do chruthaidh DÍA agus do rinne sé.

4 ¶ A siad so geinealaigh na neamhdha agus na talmhan a nuair do cruthaigheadh iad, annsa ló ann ar chruthaidh an TIGHEARNA DÍA an talamh agus na neamhdha.

5 Agus gach plannda don mhachaire suil do bhí sé annsa talamh, agus gach uile luibh don mhachaire suil do fhás sé: óir ní thug an TIGHEARNA Diafearthuinn ar an ttalamh, agus ní raibh duine do sháothreóchadh an talamh.

6 Ach do chuáidh ceó súas ón dtalamh, agus do fhliuch aghaidh na talmhan uile.

7 Agus do chum an TIGHEARNA DÍA an duine do luáithreadh na talmhan, agus do sheid ann a phoill-sróna anál na beatha, agus táinig an duine chum bheith na anam beó.

8 ¶ Agus do phlanduigh an TIGHEARNA

DÍA gardhadh táobh shoir ann Eden; agus do chuir sé an duine do chum sé ann sin.

9 Agus as an ttalamh do thug an TIGHEARNA DÍA ar gach uile chrann fás noch is taitneamhach don tsúil agus is maith chum bídh; crann na beatha mar an cceúdna a lár an gháirdin, agus crann feasa maitheasa agus uile.

10 ¶ Agus do chuáidh abhann amach as Eden do fhliuchhadh an gháirdin agus do roinneadh as sin í, agus tainig ná cceithre cheannuibh.

11 Ainm an cheád Pison, a sí sin thig timchioll thire Habbila uile, áit a *bhfuil* ór,

12 Agus is maith ór na tíre sin; *atá* an bdellium, agus an chloch ónix.

13 Agus an dara habhann Gihon: isí sin thimchiollus tír na Hetíópia uile.

14 Agus ainm an treas abhann Hidecel: a sí sin theid a táobh shoir don Asiria. Agus an ceathramhadh abhann Euphrátes.

15 ¶ Agus do ghlac an TIGHEARNA DÍA an duine, agus do chuir a ngáirdin Eden é, dá dheasúghadh agus dá chumhdach.

16 Agus do aithin an TIGHEARNA DÍA don duine, agrádh. Do thoradh gach uile chrainn annsa ghairdin féaduigh tu dithche go sáor:

17 Ach do chrann feasa maitheasa agus uile, ní íosaidh tú dhe sin: óir ánsa ló a níosa tú dhe éugfa tú go deimhin.

18 ¶ Agus do ráidh an TIGHEARNA DÍA, Ní maith an duine bheith na áonar: do dhéuna mé cunghnamh dhó bhias iomchúbhaidh dhó.

19 Agus as a ttalamh do chum an TIGHEARNA DÍA a nuile bheitheach an mhachaire, agus gach uile éun an aeir; agus tug leis chum Adhaimh *iad* dá fhéuchuin cread do ghoirfeadh sé dhíobh; agus gidh bé do ghoir Adhamh don uile chréatúir beó, a sé sin *dob* ainm dhó.

20 Agus do ghoir Adhamh anmanna don uile áirnéis, agus déunuibh an aicéir, agus do uile bheitheach an mhachaire; ach do Adhamh ní frith cunghnamh iomchubhuigh dhó.

21 ¶ Agus tagan TIGHEARNA DÍA codladh trom do thuitim ar Adhamh, agus do choduil sé: agus do ghlac sé áon dá asnaibh, agus do dhruid sé an fheoil na áit sin;

22 Agus an tásna, do bhean an TIGHEARNA DÍA as an duine, do chum sé bean de, agus tug sé chum an duine í.

23 Agus a dubhairt Adhamh, A nois is cnáimh so dom chnámhuibhse, agus féoil dom fheoil; goirfighear bean di, do chionn gurab as an bhfear do bheanadh í.

24 Uime sin fúigfidh an fear a athair, agus a mhathair, agus ceangóluidh da mhnáoi: agus beid na náoin fheoil.

25 Agus do bhàdar aràon lomnochd, an fear agus an bhean, agus ní raibh náire orra.

CAIB. III.

Peacadh an duine. 15 Agus géalladh chomhfúasgladb Dé thrid shúl na mná.

ANOIS do bhí a nathair nimhe ní budh cēalguidhe ná áoin bheitheach san mhachaire dá ndéarna an TIGHEARNA Día. Agus a dubhairt sí ris an mhnáoi, A neadh, a ndubhairt Día, Ní iostáoi dá gach áon chrann sa ngáirdín?

2 Agus a dubhairt an bhean ris an athair nimhe, Féadmáoid ithche do thoradh chrann an gháirdín:

3 Achd do thoradh an chroinn atá a lar an gháirdín, a dubhairt Día, Ní íosa sibh dhé súd, agus ní bheanfáidh ris, deagla go bhfuigheadh sibh bás.

4 Agus a dubhairt a nathair nimhe ris an mhnáoi, Ní bhfuighthí bás go deibhin.

5 Óir atá a fhios ag Día ann sa ló a níostáoi dhe sin, go bhfoisceoltar bhur súile, agus go mbeithí mar Dhée, fíos maitheasa agus uilec aguibh.

6 ¶ Agus a nuair do chonnaire an bhean go raibh an chroinn m-ith chum bídh, agus go raibh taitneamhach leis na súilibh, agus na chrainn iondúileamhla chum áoin do dhéanamh eagnuidhe, do ghlac sí dhá thoradh, agus do ith sí, agus tug mar an ccéudna dá fear maille ría; agus do ith sé.

7 Agus do hosgladh a súile aràon, agus do aithníodar go rabhadar lomnochd; agus do fhuáidheadar duilleadha fige dhá chéile, agus do rinneadar aprúin dóibh féin.

8 Agus do chúaladar guth an TIGHEARNA Dé ag spaisdeóireachd ann sa ngáirdín a bhfuadhachd an láoi: agus d'fóluigh Adhamh agus a bhean iad féin ó fhiadhnúisi an TIGHEARNA Dé a measg chrann an gháirdín.

9 ¶ Agus do ghoir an TIGHEARNA Día ar Adhamh, agus a dubhairt ris, Cáit a bhfuil tú?

10 Agus a dubhairt seision, Do chúala mé do ghuth annsa ngáirdín, agus do bhí eagla orm, do chionn go raibh iné nochd uighe; agus do fholuigh mé mé féin,

11 Agus do raidh seision, Cía dinnis duit go raibh tú nochduighe? Ar ith tú don chrann, do aithin misi dhíot nach íosfa dhe?

12 Agus a dubhairt an fear, An bhean tug tusa dhamh chum beith am fhochair, tug sí dhamh do an chroinn, agus dith mé.

13 Agus a dubhairt an TIGHEARNA Día ris an mhnáoi, Creud é so do rinne tú? agus a dubhairt an bhean, Do mheall a nathair nimhe mé, agus do ith mé.

14 Agus a dubhairt an TIGHEARNA Día ris a nathair nimhe, Do bhrigh go ndéarna tú so, atá tú malluighe ós an uile áirneis, agus ós gach uile ainmhidhe an mhachaire: ar do bholg shiubhólus tú, agus luaitheadh íosas tú ar feadh uile láethe do bheatha;

15 Agus cuirfe misi námhadus eadrad agus an bhean, agus eidir do shíol agus a síolsa; brúighfidh sé do cheannsa, agus brúighfidh tusa a shálsan.

16 ¶ A dubhairt sé ris an mhnáoi, Méideocha mé go mór do dhoilghios agus do thoirrchíughadh; a ddoilgheas bheuras tú clann: agus dot fhoir bhias thfíonn, agus do dhéuna sé uachtarántachd ort.

17 Agus a dubhairt sé ré Hadhamh, Do bhrigh go ttug tú éisdeachd do ghuth do mhná, agus gur ith tú don chrann, ar aithin misi dhíot, dá rádh, Ní íosa tú dhe; atá an talamh malluighe ar do shon; a ndoilghios íosas tú dhe ar feadh uile láethe do bheatha;

18 Droighneach fós agus foghbhannáin do bhéura sé dhuit; agus íosa tú luibh na talmhan;

19 A nallus haighthe íosas tú arán, no go bhfilligh tú chum na talmhan; óir is aise do beanadh thú; óir as luaitheadh thú, agus chum luáithridh fhíllfios tú.

20 Agus do ghoir Adhamh Eubha dhá mhnáoi; do bhrigh gurab í mathair an uile bhéoi.

21 ¶ Do Adhamh mar an ccéudna agus da mhnáoi do rinne an TIGHEARNA Día cótuídhe croicinn, agus do éduigh sé iad.

22 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA Día, Féuch, atá an duine ar na dhéunamh mar áon aguinn féin, díos maitheasa agus uile: agus a nois, deagla go ccurfeadh a lámh amach, agus go nglactadh fós do chrann na beatha, agus go níostadh, agus go mairfeadh go bráth:

23 Ar a nadbhur sin do chuir an TIGHEARNA Día amach as gáirdín Eden é, do sháothrughadh an talaimh as ar tugadh é.

24 Mar sin do thiomáin sé an duine amach, agus do chuir sé ag an ccuid shoir do ghairdín Eden Cherubínigh agus cloidheamh lasardha, noch do iompoigheadh ann gach uile táobh, do choimhéud slighe chroinn na beatha.

CAIB. IV.

Geineadh Cháin agus Abel. 25 Geineadh Sheth agus na naomh údah.

A GUS do luigh Adhamh ré na mhnáoi Eúbha; agus do thoirrceadh í, agus rug sí Cáin, agus a dubhairt sí, Do ghnoghuigh mé duine ón DTIGHEARNA.

2 Agus rug sí a ris a dhearbhrathair Abel. Agus do bhí Abel na áodhaire eac-

ach, agus do budh críadhuire fhearuin Cáin.

3 Agus accionn aithe tárta ann, go ttug Cáin leis do thoradh na talmhan ofráil don TIGHEARNA.

4 Agus go tugg Abel, mar an ccéudna do chéidghinibh a thréuda agus da shault; agus do bhímeas ag an TIGHEARNA ar Abel agus ar ofráil.

5 Ach ní raibh suim aige a Céin, ná ann a ofráil. Agus do bhí Cáin lán dfheirg, agus datharruigh a dhealbh.

6 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Cáin, ciodh fà bhfuil tú feargach? agus créud far chláochluidh tú do chruth?

7 Má ní tú go maith, nach nglacfuigh-thear thú? agus muna ndéarna tú go maith, atá an péacadh na luighe ag an dorus, agus bíaidh a fhonn chugadsa, agus riaghlochluidh tú ós a chionn.

8 ¶ Agus do choinhreach Cáin ré na dhearbhrathair Abel; agus tarla ann, a nuair do bhádar ar an machaire, gur éirigh Cáin súas a naghuidh Abel a dhearbhrathair, agus gur mharbh é.

9 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Cáin, Cáit a bhfuil do dhearbhrathair Abel? agus a dubhairt seision, ní fheidir misi sin: an misi coimheuduigh mo dhearbhrathair?

10 Agus a dubhairt seision, Creud do rinne tú? atá guth fóla do dhearbhrathair ag éighinhe ormsa as an titalmh.

11 Agus a nois *ata* tusa malluighe ón titalmh, noch do osguil a beul do ghlacadh fóla do dhearbhrathair as do láimh.

12 A nuair sháothrochus tú an talamh, ní thiubhra feasda a neart duit; ad theithmheach agus ad dheóruighe bhias tú amsa talamh.

13 Agus a dubhairt Cáin ris an TIGHEARNA, As mó mo phionús ná mar fhéud-uim iomchar.

14 Féuch, do dhúbir tú mé ó aghridh na talmhan san ló a niugh; agus foileoch-ar ód ghnúis mé, agus béal am theithmheach agus an dheóruighe amsa talamh, agus tiucta as sin, gidh bé air bith theigeomhas riom, go muiridh sé mé.

15 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ris, Uime sin gidh bé ar bith mhuirfeas Cáin, do dhéantar a sheachd noird dioghaltuis air. Agus do chuir an TIGHEARNA comhartha ar Cháin, deagla áonduine ar na fhagháil go muirfeadh é.

16 ¶ Agus do chuáidh Cáin amach as fiagháil an TIGHEARNA, agus do áitribh sé a tír Nod, táobh shoir do Eden.

17 ¶ Agus do luigh Cáin ré na mhnaói; agus do thoirrceadh í, agus rug sí Enoch: agus do rinne cathair, agus tug ainm uirre do réir ainm a mhic, Enoch.

18 Agus do Enoch rugadh Irad: agus do ghein Irad Mehuiael: agus do ghein Mehuiael Metusael: agus do ghein Metusael Lamech.

19 ¶ Agus tug Lamech días ban: áon díobh dar bhainm Adah, agus an dara bhean dar bainm Sillah.

20 Agus rug Adah Iabal: do bé sin athair na druinge do chomhnuigheadh a bpuiblibh, agus na *druinge gá mbí* airnéis.

21 Agus do bé ainm a dhearbhrathair Iúbal: do bé sin athair na nuile do ghlacadh an chláirseach agus na horgáin.

22 Agus Sillah, mar ann cceudna rug Tubal-Cáin, fear mínte a nuile fliur ceirde do niodh céardachd phráis agus iaruin: agus do bí dearbhshiur Thúbal-Cáin Náamah.

23 Agus a dubhairt Lamech ré na mhnaibh, Adah agus Sillah, Eisdigh ré mo ghlór a mliná Lamech, eisdigh rem chaint: óir do mharbhus duine chum mo lot, agus duine óg chum mo dhochair féin.

24 Má dhioghaltar ar Cháin seachd noird, go deinnhin *dioghaltar* ar Lamech seacht agus seachdmhodhad oirid.

25 ¶ Agus do luigh Adhamh ré na mhnaói a ris; agus rug sí mac, agus tug Seth dainm air: Oir *ar sisi*, do órduigh Día dhamh síol eile a náit Abel, do marbh-adh lé Cáin.

26 Agus do Shéth, rugadh mac dhósan mar an ccéudna; agus Enós do ghoir dainm dhe: amsin do thosuigh daoine gairin ar ainm an TIGHEARNA.

CAIB. V.

Beatha na nsinnseardha ré an dilionn.

24 *Gabhata suas Enoch chum Fluithemhnas.*

A SE so leabhar geinealuigh Adhaimh. Ann sa ló ionar chruthaidh Día an duiné, a ccosamblachd Dé do rinne sé é;

2 Feartha gas bannda do chruthaidh sé iad; agus do bheamuigh iad, agus do ghoir Adhamh dainm díobh, amsa ló ionar cruthaigheadh iad.

3 ¶ Agus do mhair Adhamh céud agus triochad bliághan, agus do ghein *mac* ann a chosamblachd féin, do réir a dhealbha; agus tug Séth dainm air:

4 Agus do budh iad láethe Adhaimh tar éis Séth do gheineamhuin dó, ochd ccéud bliághan: agus do ghein sé mic agus ingheana:

5 Agus na láethe ar mhair Adhamh uile ba náoi ccéud agus triochad bliághan iad: agus fuair sé bás.

6 ¶ Agus do mhair Séth céud agus cuig bliághna, agus do ghein Enós:

7 Agus do mhair Séth tar éis Enós do

gheineamhuin ochd cceud agus seachd mblíaghna, agus do ghein mic agus ingheana :

8 Agus ba híad láethe Shéth uile, naoi cceud agus dá bhliaghain déug : agus fuair sé bás.

9 ¶ Agus do mhair Enos nóchad bliagh-an, agus do ghein Cáinan.

10 Agus do mhair Enos tar éis Cáinan do gheineamhuin ochd cceud agus cúig bliaghna déug, agus do ghein mic agus ingheana :

11 Agus bá híad láethe Enos uile naoi cceud agus cúig bhliaghna : agus fuair sé bás.

12 ¶ Agus do mhair Cáinan seachd-mhoghad bliaghan, agus do ghein Mahalaleel :

13 Agus do mhair Cáinan tar éis Mahalaleel do gheineamhuin ochd cceud agus ceathrachad bliaghan, agus do ghein mic agus ingheana :

14 Agus dob iad láethe Cáinan uile naoi cceud agus deich mblíaghna ; agus fuair sé bás.

15 ¶ Agus do mhair Mahalaleel trí fichid agus cúig bhliaghna, agus do ghein Iáred :

16 Agus do mhair Mahalaleel tar éis Iáred do gheineamhuin ochd cceud agus tríochad bliaghan, agus do ghein mic agus ingheana :

17 Agus dob iad láethe Mhalaleel uile ochd cceud agus nóchad agus cúig bliaghna : agus fuair sé bás.

18 ¶ Agus do bhí Iáred beo cend agus cáogad agus dha bhliaghain, agus do ghein Enoch.

19 Agus do mha ir Iáred tar éis Enoch do gheineamhuin ochd cceud bliaghan, agus do ghein mic agus ingheana :

20 Agus dob iad láethe Iáred uile naoi cceud agus seasgad agus da bhliaghain : agus fuair sé bás.

21 ¶ Agus do mhair Enoch seasgad agus cúig bhliaghna, agus do ghein Matuselah :

22 Agus do shiubhail Enoch le Día tar éis gheineamhna Mhatuselah trí chéud bliaghan, agus do ghein mic agus ingheana :

23 Agus dob iad láethe Enoch uile trí chéud agus seasgad agus cúig bhliaghna :

24 Agus do shiubhail Enoch ré Día : agus ní raibh sé ; óir rug Día leis é.

25 ¶ Agus do mhair Matuselah céud agus ochdmhodhad agus seachd mblíaghna, agus do ghein Lamech :

26 Agus do mhair Matuselah tar éis Lamech do gheineamhuin seachd cceud ochdmhodhad agus da bhliaghain, agus do ghein mic agus ingheana :

27 Agus dob iad láethe Mhatuselah uile naoi cceud seasgad agus naoi bliaghna : agus fuair sé bás.

28 ¶ Agus do mhair Lamech céud ochd-

mhodhad agus da bhliaghain, agus do ghein mac :

29 Agus do ghoir Naói dainm dhe, da rádh ; do bhéura an *tisi* meisneach dhuinn a ttáobh ar noibre agus saothair ar lámh, do bhrígh an talainn do mhalluigh an TIGHEARNA.

30 Agus do mhair Lamech tar eis Naói do gheineamhuin cúig céud nóchad agus cúig bhliaghna, agus do ghein mic agus ingheana :

31 Agus dob iad láethe Lamech uile seachd cceud seachdmhodhad agus seachd mblíaghna : agus fuair sé bás.

32 ¶ Agus do bhí Naói cúig chéud bliaghan dáois : agus do ghein Naói Sem, Ham, agus Japhet.

CAIB. VI.

Claonadh na ndaoine. 13 Tairrgir iman dile. 14 Agus ordúghadh na huirce.

A GUS tárla, a nuair do thosuigheadar na daoine ar mheadugha ar dhuim na talmhan, agus rugadh ingheana dhóibh,

2 Go bhfacadar mic Dé ingheana na ndaoine go rabhadar sgíamhach ; agus tugadar mná chuca do nuile dhroing do thógadar.

3 Agus a dubhairt an TIGHEARNA, Ní bhíamo spiorad a ccomhnuidhe ag crionchán ris an nduine, do bhrígh gur féoil eision mar an cceudna : gidheadh béid a láethe na cceud agus fichthe bliaghan.

4 Do bhadar aithithe ar an ttalamh ann sna laethibh sin ; agus mar an cceudna na dhiáigh sin, a nuair thangadar mac Dé a steach chum ingheana na ndaoine, agus rugadar clann dóibh, do fhásadar sin na ndaoineibh árrthachda, noch do bhí san tseanainsir na ndaoineibh iomráiteach.

5 ¶ Agus do chonnaic Día gur mhór chionta an duine air an talamh, agus gach áon bhreathnughadh dá smuaineadh a chroidhe *gurab* olc é a ccomhnuidhe.

6 Agus do budh aithreach leis an TIGHEARNA an duine do dheanamh ar an ttalamh, agus do bhí brón air ann a chroidhe.

7 Agus a dubhairt an TIGHEARNA, Sgriosfuidh me an duine do chruthaidh me ó aghaidh na talmhan ; ar áon an duine, agus an beitheach, agus an ní shnámhús, agus éunlaith an aieir ; óir as aithreach liom a ndéanamh.

8 Ach fuair Naói grása a bhfiaghnuise an TIGHEARNA.

9 ¶ A siad so geinealuigh Naói : do bhí Naói na dhuine fhiréunta agus iomlan ann a ghinealachuibh, agus do shiubhail Naói le Día.

10 Agus do ghein Naói triur mac Sem, Ham, agus Japhet.

11 Do bhí an talamh mar an cceudna

truáillighe a bhfiadhnúisi Dé, agus do lionadh an talamh d'fóiréigean.

12 Agus do fheuch Dá ar an ttalamh, agus, féuch, do bhí sé trúaillighe; óir do thruáill gach uile fheóil a shlighe ar an ttalamh.

13 Agus a dubhairt Dá ré Naói, táinig críoch a nuile fheola am fhiaghnuisi; óir is lán an talamh d'urchóid tríothasan; agus, féuch, sgriosfuigh mé iad maille ris an ttalamh.

14 ¶ Déuna dhuit féin áirc do adhmud ghoper; do dhéuna tú ionaid sa náirc, agus cuirfe tú pic tírre astigh agus a muich.

15 Agus a sé so an *timdeunamh* ar a ndéuna tú í: a bhfad na hairce béid tri chéud chubhad, a leithead caogad cubhad, agus a harde tríochad cubhad.

16 Do dhéuna tú fuinneóg do náirc, agus críochnochaidh tú í a ceubhad shúas; agus cuirfidh tú doras na hairce ar a taobh; *maille ré* hísliughadh, an dara, agus an treas *lota*, do dhéuna tú í.

17 Agus feuch, misí, misí féin, do bhéirim tuile uisgeadh ar an ttalamh, do sgrios gach uile fheóla, ann *bhuil* anal na beatha faoi neamh; agus gach a *bhuil* sa talamh, do gheabha sé bás.

18 Ach riotsa daingneóchaidh mé mo chunnradh; agus tiuca tú a steach sa náirc, thú féin, agus do mhic, agus do bhean, agus mna do mbac maille riot.

19 Agus do ghach uile ní beó, da ghach uile fheóil béuruidh tú cúpla leachd da gach uile *shórt* sa náirc, dá gcumhdach beó agad; béid siad feartha agus bannda.

20 Do néunlaith do réir a gcinéil, agus do náirméis do réir a ccineil, da ghach uile ní shiubhlas an talamh do réir a chineil, cúpla do gach áon *short* thiucfás chugad dá gcumhdach beó.

21 Agus glac chugad da gach uile bhiadh ithear, agus cruinneochadh tú chugad é, agus bíaidh na bhiadh dhuitsi, agus dóibhsin.

22 Mar so do rinne Naói: do réir a nuile ní do aithin Dá dhe, is amhlaidh sin do rinne sé.

CAIB. VII.

Thárr Naói agus cúid do gach sórt creathúireadh, an Airc. 11 *Táinig an tuil.*

AGUS a dubhairt an TIGHEARNA ré Naói, Tárr féin agus do theagh uile ann sa náirc; óir do chonnaire mé tíreunta thú am fhiaghnuisi annsa ngeinealach so.

2 Da gach uile bheathach ghlan béuruidh tú leachd na seachduibh, feartha agus bannda; agus do na beathaidhibh nach *bhuil* glan na cépluibh, feartha agus bannda.

3 Déunlaith mar an cceudna an aicéir na seachduibh, feartha agus bannda; do chongmháil síl beó ar aghaidh na talmhan uile.

4 Oir seachd lá fos, agus do bhéura misí fá deara air, fearthuinn do dhéunadh ar an ttalamh ceathrachad lá agus ceathrachad oidhche; agus gach uile shubstaint beó da ndearna mé, sgriosfuigh mé daghaidh na talmhan iad.

5 Agus do rinne Naói do réir mar do aithin an TIGHEARNA dhe uile.

6 Agus do *bhi* Naói sé chéud bliaghan dáois a nuair do bhí an dile uisgeadh ar an ttalamh.

7 ¶ Agus do chuáidh Naói a steach, a mhic, a bhean, agus mná a mhac, maille ris don náirc do bhrígh uisgeadh na dílionna.

8 Do na beathuighibh glana, agus do na beathuighibh neamhghlana, agus don éunlaith, agus da gach áonni dá siubhlann ar an ttalamh,

9 Do chuaidh a steach a dó agus a dó chum Naói ann sa náirc, feartha agus bannda, mar do aithin Dá do Naói.

10 Agus tárla a ndiáigh sheachd lá, go rabhadar uisgeadha na dílionna ar an ttalamh.

11 ¶ Annsa seisughadh ceud bliaghan dáois Naói, annsa dara mí, an seachdmhadh lá déis don mhí, an lá sin fein do brisiodh a nós toibreacha a naigean mhoir uile, agus do hosgladh comhlughe uisge nimhe.

12 Agus do bhí an fheartuinn ar an ttalamh ceathrachad lá agus ceathrachad oidhche.

13 Annsa ló sin fein do chuáidh Naói a steach, agus Sem, Ham, agus Japhet, mic Naói, agus bean Naói, agus tríur ban a mhac leo don náirc;

14 Iad fein, agus gach uile ainmhidhe do réir a chinéil, agus a nuile áirméis do réir a ccineil, agus gach ní snamheach do shnáinhus ar an ttalamh do réir a ccineil, agus gach uile eunlaith da gach éun tsóir.

15 Agus do chuadar a steach chum Naói annsa náirc, cúpla agus cúpla da ghach uile fheóil, ann abhfuil ánal na beatha.

16 Agus a ndeachaidh a steach, do chuadar a steach feartha agus bannda dá ghach uile fheóil, mar do aithin Dá dhe; agus do dhruid an TIGHEARNA air a stigh.

17 Agus do bhí an dile ar an ttalamh ceathrachad lá; agus do mheaduigheadar na huisgidhe, agus do iomchradar suas a náirc, agus do togbhadh súas í os cionn na talmhan.

18 Agus do rugadar na huisgidhe buáidh, agus do mheaduigheadar go hanmhór ar an ttalamh; agus do imthigh a náirc ar uachdar na uisgeadh.

19 Agus do rugadar na huisgidhe buaidh go hiomarcach ar an ttalamh; agus do bhádar na cnuic ársa uile, do bhí fo neamh, ar na bhfolach.

20 Cúig cubhaid déug do éirigh an tuisge súas; agus do folchadh na sléibhte.

21 Agus do éug gach uile fheoil dár chorruigh ar an ttalamh, idir éunuibh agus áirnéis agus ainmhithidh agus gach áonni snamheach a shnámhús ar an ttalamh, agus gach uile dhuine:

22 Gach ní ann a *raibh* anáil na beatha a bpolláraibh a sronadh, don uile ní da *raibh* ar *talamh* tirim, fuaradar bas.

23 Agus do sgriosadh gach uile shubstaint beó noch do bhí ar druim na talmhan, idir dhuine agus bheathach, agus an ní shnámhús, agus éunlaith neimhe; agus do sgriosadh an talamh iad: agus do fhan Naói amháin na *bhéathaidh*, agus an luchd do bhí na fhochair sa náirc.

24 Agus do bháduigh an tuisge ós cionn na talmhan céud agus caogad lá.

CAIB. VIII.

Traothadh na tuile. 20 *Buidheachus Naói.*

A GUS do chuimhnigh Día air Naói, agus gach áonni beó, agus a uile áirnéis do bhí na fhochair sa náirc: agus do rinne Día gáoth do dhul thar an talamh, agus do thráothadar na huisgidhe.

2 Do stopadh mar an cceadna toibreacha a naigéin agus fuinneóga neimhe, agus do coisgeadh a nfearthuinn o neamh;

3 Agus do fhilleadar na huisgidhe ó bheith ar an talamh a ccomhnuighe: agus tareis na ccéad agus na ccáogad la do laghduigheadh na huisgidhe.

4 Agus do chomhnúigh a náirc ar an seachdmhadh mí, ar an seachdmhadh la déug don mhí, ar shléibhtibh Ararat.

5 Agus do thráothadar na huisgidhe a gcomhnuidhe gus an deachmhadh mí: annsa deachmhadh mí, ar an ccead la don mhí, do chonnarcas mulluighe na sliabh.

6 ¶ Agus tárla, a ccionn cheathrachad lá, gur osguil Naói fuinneóg na háirce do rinne sé féin:

7 Agus do chuir sé amach fiach, noch do chuaigh amach ag teachd agus ag imtheachd, nó gur tiormuigheadh na huisgidhe súas ón talamh.

8 Mar an gceadna do chuir sé cólum uadha, amach; dfeachuin nar thráothadar na huisgidhe ó aghaidh na talmhan.

9 Ach ní bhfuair an cólum áit chomhnúighe do bhonn a coisi, agus do fhill sí chuige asteach do naire, óir da bhádar na huisgidhe ar uachdar na talmhan uile;

ann sin do chuir a lámh amach, agus do rug uirre, agus do tharraing chuige a steach í do naire.

10 Agus do fhan sé fós seachd lá oile; agus a ris do chuir sé an cólum amach as a náirc;

11 Agus táinig an cólum chuige tráth nóna a steach; agus, féach, do bhí ann a gob duilleog chroinn ola noch do tharraing sí; as ar aithin Naói gur thráothadar na huisgidhe ó dhruim na talmhan.

12 Agus do fhan sé fós seachd lá oile; agus do chuir an cólum amach; noch nar fhill chuige a ris ní is mó.

13 ¶ Agus tárla, sa náonmbadh agus sé cheud bliaghan, san chéud mhí, san céud ló don mhí, do tiormuigheadh na huisgidhe súas ón talamh: agus do athruigh Naói folach na háirce, agus damhairc, agus féuch, do bhí aghaidh na talmhan tirim.

14 Agus annsa dara mí, air a seachdmhadh lá fíchead don mhí, do bhí an talamh tirim.

15 ¶ Agus do labhair Día ré Naói, da radh,

16 Éirigh amach as an airc, thú féin agus do bhean, agus do mhic, agus mná do mhac leachd.

17 Beir leachd amach gach éinní béo dá bhfuil agad, don uile fheoil, idir éunlaith, agus áirnéis, agus a nuile ní sníghtheach noch shníghios ar an ttalamh; ionnus go siolfuid go lionmhar ar an ttalamh, agus go rabhaid tórrthach, agus go ndeunaid iomadughadh ar an ttalamh.

18 Agus do chuáidh Naói amach, agus a mhic, agus a bhean, agus mná a mhac maille ris:

19 A nuile bheathach, a nuile ní shnígh-eas, agus a nuile éun, agus gach ní shnígh-eas ar an ttalamh, do réir a gcinéil, do chúadar amach as a náirc.

20 ¶ Agus do rinne Naóth altóir don TIGHEARNA; agus do ghlac da gach éinbheathach glan, agus dá gach uile éun glan, agus diodhbuir ofráil loisge ar a naltóir.

21 Agus do bholthuigh an TIGHEARNA deaghbhladh; agus a dubhairt an TIGHEARNA ann a chroidhe, Ní mhillfidh mé arís ann talamh ar son an duine ó so amach; óir as olc smuáineadh croidhe an duine ón óige: ní mó bhuáilfeas mé a ris ní is mó, a nuile ní béo mar do rinne mé.

22 An feadh mhairfeas an talamh, ní sguirfidh aimsir an tsíolchuir agus an foghmhar, agus an fhuachd agus an teas, agus an samhradh agus an gheimhreadh, agus an lá agus a noidhche.

CAIB. IX.

Fuair Naói Beannughadh agus sólas o Dhúa. 13 Le comhthar a bhogh uisge. 22 Cionta Cham, agus a smachd.

AGUS do bheannuigh Dia Naói agus a mhic, agus a dubhairt riú; Bighi tórrthach, agus iomaduighidh, agus lionaidh an talamh.

2 Agus biaidh bhur neagla agus bhur núamhan ar gach uile aiumhidhe ar an ttalamh, agus ar gach uile éun a naíoir, ar gach uile ní da ccorruidheann ar an ttalamh, agus ar iásg na fairge uile; an bhur láimh tugadh iad.

3 Gach uile ní béo da ccorruigheann bia na bhíadh dhiblisi; amhuil mar an luibh nglais tug mé dhibh a nuile ní.

4 Ach féoil maille ré na hanam, eadhon a fuil, ní íosa sibh.

5 Agus go deimhin bhur bhfuil bhur nanma loirgte misi; as láimh a nuile bheathuigh loirgte mé í, agus as láimh an duine; as láimh dhearbhrathar gach duine iarfás mé anam an duine.

6 Gidh lé dhóirtfeas fuil duine, is lé duine dhóirtfhear a fhuilsion: óir is a ndeibh Dé do rinne sé an duine.

7 Agus sibhsi, bíghi tórrthach, agus iomaduighidh; geinidh go biomarcach ar an ttalamh, agus iomaduighidh ann.

8 ¶ Agus do labhair Dia ré Naói, agus ré na mhacaibh maille ris, ag radh:

9 Agus misi, feuch, misi dhaingúigheas mo chunnradh ribhsi, agus ré bhur siol bhur ndiaigh;

10 Agus ré gach uile chréutuir béo dá bhfuil maille ribh, do néunlaith, do náirnéis, do nuile bheathach ar talamh atá aguibh; ón uile da ndeachuidh amach as an áirc, do nuile bheathach ar talamh.

11 Agus daingneochaidh mé mo chunnradh ribh; agus ní sgriosfuighear amach gach uile fheoil ní is mó lé huisgidhibh na dileann; agus ní mó bhias díle ann ní is mó do sgrios na talmhan.

12 Agus a dubhairt Dia, *Ag so comhartha an chunnartha do nim eadrum féin agus sibhsi agus gach uile chréutuir beó dá bhfuil maille ribh, a ngeinealachuibh siorruide:*

13 Suighim mo bhogha annsa néull, agus biaidh sé mar chomhartha cunnartha eadrum féin agus an talamh.

14 Agus as amhluidh bhíás, a nuair do bhéara mé néull ós cionn na talmhan go bhfaictighear an bogha ann sa néull.

15 Agus cuimhneochaidh mé mo chunnradh, ata eadrum féin agus sibhsi agus gach uile chréutuir béo do nuile fheoil; agus ní thioctaidh uisgidhe na dilionn do sgrios gach uile théola ní as mo.

16 Agus biaidh an bogha annsa néull; agus féuchfa misi air, ionnus go cuimhneochaméan cunnradh biobhbhúaneidir Dia agus gach uile chréutuir béo do nuile fheoil dá bhfuil ar an ttalamh.

17 Agus a dubhairt Dia lé Naói, *Ag so comhartha an chunnartha, dhaingnighim eadrum féin agus gach uile fheoil da bfuil ar an ttalamh.*

18 ¶ Agus mic Naói, do chuaidh amach as a náire, dob iad Sem, Ham, agus Iáphet: agus sé Ham athair Chanaán.

19 *A síad so triur mac Naói: agus as tuatha do lionadh an domhan uile.*

20 ¶ Agus do thósuigh Naói *ar bheith* na chríadlaire, agus do phlannuigh gardha fineamhna.

21 Agus do ibh sé do nfhion, agus do bhí sé ar meisge; agus do bhí sé lomnochda a stigh sa phaillium.

22 Agus do chonnaire Ham, athair Chanaán, a athair lomnochd, agus do innis dá dhis dearbhrathar amuigh.

23 Agus do ghlac Sem agus Japhet brat, agus do chuireadar ar a nguáillibh aráon é, agus do chuadar a ndiaigh accúil, agus do fholuigheadar lomnochdadh a nathar; agus do bhádar anaighthe ar anais agus ní fhacadar lomnochd a nathar.

24 Agus do mhúsguill Naói ó na fhion, agus do thuig ciodh do rinne a mhac dob óige ris.

25 Agus a dubhairt, *go madh* mailaighe bhíás Canáan; na sheirbhíseach seirbhíseigh bhíás sé agá dhearbhráithribh.

26 Agus a dubhairt; *go madh* beanuighe TIGHEARNA Dia Shem; agus biaidh Canáan na sheirbhíseach aige.

27 Do dhénna Dia Iaphet go fairseang, agus áiteochaidh sé a púiblibh Shem; agus biaidh Canáan na sheirbhíseach aige.

28 ¶ Agus do mhair Naói déis na dileanna trí chéud bliaghan agus cáogad.

29 Agus dob iad laéthe Naói uile, náoi ccéud agus cáogad bliaghan: agus fuair sé bás.

CAIB. X.

Geinealuigh thriur mhac Naói. 8 Nemrod an céud ri.

ANOIS a síad so geinealuigh mhac Naói, Sem, Ham, agus Iaphet: agus rugadh mic dhóibhsin déis na dilionna.

2 ¶ Mic Iaphet: Gomer, agus Magog, agus Madai, agus Iabhan, agus Túbal, agus Meiseich, agus Tiras.

3 Agus mic Ghómer: Aşcenaz, agus Ríphat, agus Togarmah.

4 Agus mic Iabháin: Elisah, agus Tarsis, Kitun, agus Dodainim.

5 Is léo so do roinneadh oiléin na ngenidheach ann a bhféarannuibh; gach áon do réir a tteangha, do réir a nuimntire, ann a ccinidheachuibh.

6 ¶ Agus mic Ham : Cus, agus Misraim, agus Phut, agus Canáan.

7 Agus mic Chuis : Seba, agus Habbilah, agus Sabtah, agus Ráamah, agus Sabtecha : agus mic Ráamah : Séba agus Dédan.

8 Agus do ghein Cus Nimrod ; do thosaídh seision bheith na dhuine chumhachdach ar an Talamh.

9 Ba mór an fear fiadhuighe é a lathair an TIGHEARNA ; uime sin a dubhradh, amhuil Nimrod an sealgaire mór a lathair an TIGHEARNA.

10 Agus bá hé tosach a rioghachda Bábel, agus Erech, agus Accad, agus Calneh, a gerích Shínair.

11 As an tír sin do chuaidh Assur, agus d'fóirigh Nínibheh, agus an chathair Réhobot, agus Calach.

12 Agus Resen idir Nínibheh, agus Calah : is cathair mhór sin.

13 Agus do ghein Misraim Ludim, agus Anamim, agus Lehabim, agus Naphtuhim,

14 Agus Patrusim, agus Casluhim, (ó a ttáinig Philistim) agus Caphtorim.

15 ¶ Agus do ghein Canáan Sidon a chéad mhac, agus Het,

16 Agus an Jebusiteach, agus an Temoriteach, agus an Girgasiteach,

17 Agus an Hibhiteach, agus an Taircíteach, agus an Siniteach,

18 Agus an Tarbhaditeach, agus an Semariteach, agus an Hamatiteach : agus na dhiaigh sin do leathnuigheadar treabha na Gcanáaniteach amach.

19 Agus do bhí teorann na Gcanáaniteach o Shidon, mar thig tú go Géra, go Gása ; mar théid tu go Sodom, agus go Gomorrah, agus Admah, agus Seboim, agus mar sin go Lasa.

20 *A siad* so mic Ham, do reir a ttreabha, do réir a tteangtha, ann a dtíorthuibh, agus ann a gcínidheachuibh.

21 ¶ Do Shem mar an cceadna, athair chloinne Eber uile, dearbhrathair Iaphet an sinsiór, rugadh fós dhósan clann.

22 Clann Shem : Elam, agus Assur, agus Arphaxad, agus Lud, agus Aram.

23 Agus clann Aram ; Us, agus Hul, agus Geter, agus Mas.

24 Agus do ghein Arphaxad Salah ; agus do ghein Salah Eber.

25 Agus rugadh días mhac Déber : ainm áoin díobh Peleg ; oir as ann a laéthibh do roinneadh an talamh : agus Joctan ainm a dhearbhrathar.

26 Agus do ghein Joctan Almodad, agus Seleph, agus Hasarmabhet, agus Jerah,

27 Agus Hadoram, agus Usal, agus Diclah.

28 Agus Obal, agus Abimael, agus Seba,

29 Agus Ophir, agus Habbilah, agus Jobab ; *dob* iad so uile clann Ioctan.

30 Agus do bhí a náitreabh ó Mhesa, mar théid tú go Sephar, shliabh don táobh shoir.

31 A siadso mic Shem, do reir a ttreabha, do réir a tteangtha, ann a bfearrannuibh, agus do réir a gcínidheach.

32 Agus a siad so treabha mac Naóí, do réir a gceinealach, ann a gcínidheachuibh : agus léo so do roinneadh na cínidheacha annsa domhan a ndiaigh na díleann.

CAIB. XI.

Tor Bhabel. 5 Amhlua dh na Tteangtha.

10 Geinealuigh Shem.

AGUS do bhí an domhan uile ar éin-teanguidh amháin, agus ar éan-chombradh.

2 Agus tarla, ar naistriughadh dhoibh ó naird shoir, go bhfuaradar comhard a tír Shínair ; agus gur chomhnuigheadar ann sin.

3 ¶ Agus a dubhradar gach áon ré chéile, Gluáisidh, déanam brícidh, agus loisciom go hiomlán iad. Agus is brice do bhí aca mar chloich, agus pic thalmhuighe mar mhoirtéar.

4 Agus a dubhradar, Gluáisidh, déanam cathair dhuinn féin, agus tor a *roitheachuidh* a bháir go neamh ; agus déanam ainm dhuinn féin, deagla go spreighfigh sinn ar feadh na talmhan go huilidhe.

5 Agus táinig an TIGHEARNA a nshúas dfeachuinn na caithreach, agus an tuir dorinneadar clam na ndáoine.

6 Agus a dubhairt an TIGHEARNA, Féuch, is áon an pobal uile, agus is éinteanga atá aca uile ; agus do thosuigheadar so do dhéanamh : agus a nós ní coinneóchar éinni úatha, dar sháoilleadar a dhéanamh.

7 Ag súd chugainn, déanamimne síos, agus bnaidhrim a tteangadh, ionnus nach dtuigfid siad glór a chéile.

8 Mar sin do sgáoil an TIGHEARNA ó chéile iad as sin ar feadh na talmhan uile ; agus do sguireadar an cathair do thógbháil.

9 Is unne sin goirtheard Bábel dainm dhi ; do chionn gur bhuaidhiran TIGHEARNA ann sin teanga an domhuin uile : agus do spreigh an TIGHEARNA as sin iad ar feadh na talmhan uile.

10 ¶ *Ag so* geinealach Shém : do bhí Sem céud bliadhain dáois, agus do ghein Arphaxad dlá bhliaghain a ndiaigh na díleann :

11 Agus do mhair Sem tar éis Arphaxad do gheineamhuin cúig céud bliaghan, agus do ghein mic agus ingheana.

12 Agus do mhair Arphaxad cúig bhliaghna déug ar fhichid, agus do ghein Salah :

13 Agus do mhair Arphaxad tar éis Salah do gheineamhuin ceithre chéad agus trí bliaghna, agus do ghein mie agus ingheana.

14 Agus domhair Salah tríochad bliaghan, agus do ghein Eber:

15 Agus do mhair Salah tar éis Eber do gheineamhuin ceithre chéad agus trí bliaghna, agus do ghein mic agus ingheana.

16 Agus do mhair Eber ceithre bliaghna agus tríochad, agus do ghein Péleg:

17 Agus mhair Eber-tar éis Péleg do gheineamhuin ceithre chéad bliaghan agus tríochad, agus do ghein mic agus ingheana.

18 Agus domhair Péleg tríochad bliaghan, agus do ghein Réu:

19 Agus do mhair Péleg tar éis Réu do gheineamhuin dha chéad agus naoi mbliaghna, agus do ghein mic agus ingheana.

20 Agus do mhair Réu tríochad agus dá bhliaghna, agus do ghein Serug:

21 Agus do mhair Réu tar éis Sárug do gheineamhuin dha chéad agus seachd mbliaghna, agus do ghein mic agus ingheana.

22 Agus domhair Serug tríochad bliaghan, agus do ghein Nahor:

23 Agus do mhair Serug tar éis Nahor do gheineamhuin dha chéad bliaghan agus do ghein mic agus ingheana.

24 Agus do mhair Nahor naoi mbliaghna fichíod, agus do ghein Térach:

25 Agus do mhair Nahor tar éis Térach do gheineamhuin ceud agus naoi mbliaghna déug, agus do ghein mic agus ingheana.

26 Agus do mhair Térach seachdmhódhad bliaghan, agus do ghein Abram, Nahor, agus Hárán.

27 ¶ Anois a siad so geinealuigh Thérach: do ghein Térach Abram, Nahor, agus Hárán; agus do ghein Hárán Lot.

28 Agus do éug Hárán roimhe a athair, Terach ann a thír dhúthaigh féin ann Ur na Gealdéanach.

29 Agus tug Abram agus Nahor mná chuchta: ainm mhná Abram Sárar; agus ainm mhná Nahor Milcáh, inghin Hárán athair Mhílcah, agus athair Iscah.

30 Ach do bhí Sárar aimrid; ní raibh clann ar bith aici.

31 ¶ Agus do ghlac Térach Abram a mhac, agus Lot mac Hárán mac a mhic, agus a bhainchliamhuin Sárar, bean a mhic Abram; agus do chúadar amach leo ó Ur na Gealdéanach, do dhul go tír Chanaáin; agus tangadar go Hárán, agus daithreabhúigh-eadar ann sin.

32 Agus do biad laethe Térach dhá chéad agus cúig bhliaghna, agus do éug Térach ann Hárán.

CAIB. XII.

Goirfear Abram. 10 Do chuaidh as Canaan don Egipt. 11 Shéun a bhean tré eagal.

ANOIS a dubhairt an TIGHEARNA ré Abram, Eirigh romhad as do thír,

agus ód gháol, agus ó thigh hathar, go fearann thaisbenfus misi dhuit:

2 Agus do dhéuna mé cineadh mór dhíot, agus beannóchuidh mé thú, agus do dheuna mé hainm mór; agus biaidh tú ad bheannúghadh:

3 Agus beannóchuidh mé an mhéid bheannochus thú, agus mailleochuidh mé an té mhaillleochas thú: is ionnadsa bheannóchar treabha an domhuin uile.

4 ¶ Mar sin do imthigh Abram, mar a dubhairt an TIGHEARNA ris: agus do chuaidh Lot leis: agus do bhí Abram seachdmhóghad agus cúig bhliaghna dáois a nuáir do imthigh se as Hárán.

5 Agus rug Abram Sarar a bhean, agus Lot mac a dhearbhrathar, agus a substaint uile noch do chruinnigheadar, agus na hannanna fúaradar ann Hárán: agus do chúadar amach do dhul go tír Chanaáin; agus tangadar go tír Chanaáin.

6 ¶ Agus do ghluais Abram thríd an bhfearann go háit Shichem, go reidhteach Moreh. Agus do bhí an Canaaníteach ann tan sin san bhfearann.

7 Agus do fhoillsigh an TIGHEARNA é féin do Abram agus a dubhairt, Is dod shíol-sa do bheara me an duthaidhsí: agus ann sin do rinne sé altóir don TIGHEARNA, noch do thaisbein é féin dó.

8 Agus do athruigh sé as sin go slíabh táobh shoir do Bhétel, agus do shuidhgha a phaillíun, ar mbheith do Bhétel don táobh shíar dhe, agus Háir don táobh shoir: agus do rinne altóir annsin don TIGHEARNA; agus do ghoir ar ainm an TIGHEARNA.

9 Agus do aistrigh Abram, ag dul ar aghuidh a gcomhnuidhe don táobh ó dheas.

10 ¶ Agus do bhí gorta ann sa tír: agus do chúaidh Abram síos don Egipt do chomhnúighe ann sin; óir do bhí an ghorta doilgheasach sa talamh.

11 Agus tárla, a nuáir do bhí sé ar teachd a bhfogus do dhul a steach don Egipt, go ndubhairt sé re Sárar a bhean, Féuchannois, as aithne dhamhsa go bhfuil tusa ad mhnáoi sgiamhaidh ré féachúin ort:

12 Uime sin teigomhaidh, nuáir do chífid na Héiptigh thú, go naibeortúid siad, A sí so a bhean; agus múirfid misi, agus coimhneochúid thusa beó.

13 Gúidhim thú, abair gur tímo dheirbhsuir; chor go mbeithear go maith ar do shonsa leam; agus go mairfidh manam ar do shonsa.

14 ¶ Agus tárla, a nuáir tháinig Abram don Egipt, do choncadar na Héiptigh an bhean go raibh sí rosgiamhach.

15 Do choncadar mar an céadna prionnsuidhe Phárao í, agus do nholadar í a kathair Phárao: agus rugadh an bhoan a steach go tigh Phárao.

16 Agus do bhi Phárao go maith ré Abram air a son : agus do bhádar cáoirigh aige, agus daimh agus ásaíl, agus seirbhisigh fhear agus seirbhisigh ban, agus banassail, agus cámhúill.

17 Agus do pháigh an TIGHEARNA Phárao agus a thigh lé plághúibh móra ar son Shárai bean Abram.

18 Agus do ghoir Phárao Abram, agus a dubhairt, Créad é so do rinne tú oram ? créd nár innis tú dhamh gur *bhi* do bhean í?

19 Créd fa ndubhairt tú, a sí mo dhearbhsíur í? mar sin do fhéadfuinnse a tabhairt dhá mhnáoi ; úine sin a nois féuch do bhean, *gabh chugad* í, agus imthigh romhad.

20 Agus tug Phárao áithne dhá mhuinntir dhá táobh : agus do chuireadar ar siubhal, é féin agus a bhean agus a nuile ní do bhí aige.

CAIB. XIII.

Dofhág Abram an Egipt. 7 Dealuigh se re Lot. 14 Do athnuáigh Dia gealladh uma shliocht.

A GUS do chuaidh Abram súas as an Egipt, é féin agus a bhean, agus a nuile ní do bhí aige, agus Lot maille ris, gus an árd andeas.

2 Agus do *bhi* Abram ro shaidhbhir a náimeis, a nairgead, agus a nór.

3 Agus do imthigh ar aghaidh, ann a aistriubh ón táobh ó dheas eadhon go Betel, gus an áit a raibh a pháilliún ar tús, eidir Betel agus Háí.

4 Go háit na haltóra, do rinne sé ann sin ar ttús : agus do ghoir Abram ann sin ar ainm an TIGHEARNA.

5 ¶ Agus Lot mar an cceádna, do chuaidh le Abram, do bhádur tréuda, agus áirighe, agus páilliún aige.

6 Agus ní tháinig do nfearann a niomchur, ionnus go náitreobhaidis a bhfochair a chéile : óir do bhí a substaint cómhómór sin, nár bhféidir leo comhluighe a náonáit.

7 ¶ Agus do bhí imreasan eidir áodhairibh áirnéisi Abram, agus áodhairibh áirnéisi Lot : agus do áitreabhadar na Canáan-itigh, agus na Perisitigh an tan sin ann sa duthaigh.

8 Agus a dubhairt Abram ré Lot, Guidhim thú, na bíodh ceannairge ar bith eadrumsa agus tusa, nó idir máodhairibh agus tháodhairibh : óir is dearbhráithre sinn.

9 Nach bfuil an duthaigh uile romhad ? guidhim thú, dealuigh thu féin riomsa : ma *áil leat gabh* don láimh chle, ann sin geabha misi don láimh dheis : nó ma *théid tú* don láimh dheis, ann sin racha misi don láimh chle.

10 ¶ Agus do thóg Lot a shuile súas, agus

do chonnairec réiteach Jordan uile, go raibh uisge go maith an gach éun taobh, suil do scrios an TIGHEARNA Sodom agus Gomorrah, eadhon amhuil gáirdín TIGHEARNA, cosmhuil re talamh na Héigipte, mar thig tú go Soar :

11 Ann sin do thogh Lot dó féin réiteach Jordáin uile ; agus do aistrigh Lot, soir : agus do dhealuigheadar iad féin gach áon, o chéile.

12 Do chomhnuigh Abram a ttir Chanáin, agus do chomhnuigh Lot a ccaithreachaibh an reitigh, agus do shuidhig a pháilliún leath re Sodom.

13 Ach do *bhádar*, dáoine Shodom go holc, agus na bpeacachuibh a bhfiaghnuisi an TIGHEARNA go hiomurcach.

14 ¶ Agus do ráidh an TIGHEARNA ré Abram, tar éis Lot dimtheachd uadh, Tóg súas a nois do shúile, agus féuch ón áit a bhfuil tú do thuaigh, agus do dheas, soir agus siar :

15 Óir an fearann uile do chí tú, do bheur misi dhuit é, agus dot shíol go bráth.

16 Agus do dheana mé do shíol amhuil luaithreadh na talmhan : iondus madh fhéud-an neach luaithreadh na talmhan dáireamh, annsin aireomhtar do shíolsa mar an gceádna.

17 Éirigh, siubhail ar feadh an fhearainn ann a fhad agus ann a leithead ; óir do bhéura misi dhuit é.

18 ¶ Ann sin do athruigh Abram a pháilliún, agus táinig agus do chómhnuigh á reiteach Mhamre, noch *atá* ann Ebron, agus do chuir súas annsin altóir don TIGHEARNA.

CAIB. XIV.

Lot a mbraighdionnas, saorfar le Habram é. 18 Noch bheannúigthear ré Melchisedec.

A GUS tarla a laéthibh Amraphel rí Sinair, Arioch rí Ellasar, Chedarlaomer rí Elamh, agus Tidal rí na gcineadhach :

2 Go ndearnadar so cogadh ré Bera rí Sodom, agus ré Birsah rí Gomorrah, Sinab rí Admah, agus Semeber rí Seboim, agus ré rí Belah eadhon Soar.

3 Do iadhadurso uile re chéile a ngleann Siddim, noch ar bé an fhaighe shailite.

4 Da bhliadhain déug do bhádur ag seirbhis do Chedorlaomer, agus ar an treas bliadhain déug do chogadur na naghuidh.

5 Agus annsa ceathramhadh Bliadhain déug tainic Chedorlaomer, agus na righthe do *bhi* na fhochair, agus do bhuáileadur na Rephamigh an Asterot Carnaim, agus na Susimigh ann Ham, agus na Hemimigh an Sabheh Ciriataim,

6 Agus na Hoiritigh ann a sliabh Seir, go nuige Elparan, noch *ata* laimh ris an bhfasach.

7 Agus do fhilleadar, agus tangadar go hennispát, *eadhon* Cades, agus do bhuailleadur crioich na Nemalecíteach uile, agus mar sin na Hamoritigh, do aitreabhugh Haseson-tamar.

8 Agus do chnaidh amach ann sin rígh Sodom, agus rígh Gomorrah, agus rígh Admaih, agus rígh Seboim, agus rígh Béla *eadhon* Soar; agus d'thearadar cath riu a ngleann Siddim.

9 Re Chedorlaomer rígh Elam, agus re Tídal rígh na gcineadhach, agus Amraphel rí Sináir, agus Harioch rígh Ellasar; ceithre ríghthe ré cúig.

10 Agus do bhí gleann Siddim lán do lóguibh pice talmhuidhe; agus do theithrigh Sodom agus Gomorrah, agus do thuiteadur ionta sin; agus an mhéid do mhair do theithdar fán tsliábh.

11 Agus rugadar léo maithéas Shodom s Ghomorrah uile, agus a mbiádh uile, agus do imthigheadar rompa.

12 Agus do ghabhadur Lot, mac dearbh-rathar Abram, noch do áitreabh a Sodom, agus a mháoin, agus do imthigheadur.

13 ¶ Agus táinig áon do chuaidhas, agus dinnis do Abram an teabhruidheach; óir do áitribh sé a réiteach Mhamre, an Tamoríteach, dearbh-rathair Escóil, agus dearbh-rathair Aner: agus do bhádur so a ccomhcheangal re Abram.

14 ¶ Agus annairdo chúaluidh Abram go raibh a dhearbhrathair gabthha na phríosúnach, do ármhuigh se a *sherbhísigh* soighdiurtha rugadh ann a thigh féin, trí chéud agus ochd bhfir dhéug, agus do thóruigh *iadsan* go Dan.

15 Agus do roinn é féin na naghaidh, é féin agus a sherbhísigh sa noidheche, agus do bhuail iad, agus do lean orra go Hoba, *atá* ar an laimh chlé do Dhamascus.

16 Agus tug na creacha uile ar a nais, agus fós tug ar ais a dhearbhrathair Lot, agus a mhaitheas, agus na mná fós, agus na daoine.

17 ¶ Agus do chuaidh rígh Sodom amach na choinne tar éis filledh ó mharbhadh Chedorlaomer, agus na ríghthe do bhí na fhochair, an gleann Sabheh, *eadhon* gleann an rígh.

18 Agus tug Melchisedec rígh Sálem amach arán agus fíon; agus do bé sagart an Dé ro áird é.

19 Agus do bheannuigh sé é, agus a dubhairt, Bíodh Abram beannuighe on Día as ro áirde, sealbhúighe neimhe agus talmhan:

20 Agus go madh beannuighe an Día as ro áirde, noch do thoirbhir do naimhde ann do laimh: agus tug se deachmhadh a nuile neithe dhó.

21 ¶ Agus a dubhairt rígh Sodom ré Ha-

bram, Tabhair dhamhsa na pearsanna, agus glac an mháoin dhuit féin.

22 Agus a dubhairt Abram ré rígh Shodom, Do thóg mé súas mo lámh chum an TIGHEARNA, an Día as ro áirde séalbhuighe neimhe agus talmhan.

23 Nach *glacfaidh* misi ó shnáithe go héille bróige, agus nach nglacfa mé einní is leachdsa, deagla go naibéortha, do rinne mé Abram saidhbhir:

24 Achd amháin a nduadur na hogánuigh, agus cuid ronna na muinntire do chuaidh liom, Aner, Escol, agus Manre; glacaidis sin a cciud ronna.

CAIB. XV.

Rinn Día cunnradh re Habram, ag daingniughadh a ghallamhna dhó, adtímhíol a Shliocht do dheith lionmhur.

ANDIAIGH na neitheamso táinig briathar an TIGHEARNA chum Abram a dtaisbeanadh, ag rádh, Ná himeagluigh a Abram: *is misi* do sciath, agus do luaidh-eachd romhór.

2 Agus a dubhairt Abram, A THIGHEARNA Día, cread do bhéura tú dhamh, ó táim ag imtheachd gan chloinn, agus gurob é ann Teliezer so ó Dhamascus feamanach mo thighe?

3 Agus a dubhairt Abram, Féuch, ní thug tú siol ar bith dhamh; agus féuch, áon rugadh ann mo thigh, as é is oighre oram.

4 ¶ Agus, féuch, *táinig* briathar an TIGHEARNA chuige, dá rádh, Ní hé so bhus oighre ort; achd an té thioctus anach as tinnibh féin bhus oighre ort.

5 Agus tug leis amach é, agus a dubhairt, Féuch annois air neamh, áirimh na réulta, más éidir leachd a náireamh: agus a dubhairt sé ris; as marso bhias do shíol.

6 ¶ Agus do chreid seision ann sa TIGHEARNA; agus do mheas sé sin dó na fhiréuntachd.

7 ¶ Agus a dubhairt sé ris, *As misi* an TIGHEARNA tug amach thú as Urna gcaldéanach, do thabhairt na tírese dhuit, chum a beith na hoighreachd agad.

8 Agus a dubhairt seision, A Thighearna Día, cionnus bhias a fhios agam go madh oighreachd dhamh í?

9 Agus a dubhairt ris, Glac dhamhsa colpach thrí mblíadhan daóis, agus gabbar bainneann thrí mblíadhan daóis, agus reithe thrí mblíadhan daóis, agus turtair agus colúm óg.

10 Agus do ghlac sé iadso uile chuige, agus do rann se ann a lár iad, agus do chuir gach áon fhíos a coinne a chéile: ach níor roinn sé na héin.

11 Agus a nuair tangadar a nénlaithe a nshúas ar na conablachoibh, do dhibir Abram iad.

12 ¶ Agus a nuair do bhí an ghrian ag dul faoi, do thuit codladh trom ar Abram, agus, féuch, do thuit uathbhás dorchaduis mhóir air.

13 Agus a dubhairt ré Abram, Bíodh a fhios agad go dearbhtha go mbiáidh do shíol na coimhghitheacha a ndúthaigh nach léo féin, agus do dhéanuid seirbhís dóibh; agus go mbéid a ndáoirse aca ceithre chéad bliaghan;

14 Agus mar an gceadna an cineadh sin, dá ndéanuid seirbhís, béuradsa breath orra: agus na dhíáigh sin tiocfaid amach maille re máoin mhóir.

15 Agus rachuidh tusa chum haithreach a síothchain; agus adhlacthar thú a naóis fhoirfe mbaith.

16 Ach san cheathramhadh geinealach tiocfaid siad anso a ris; óir ní bhfuil éigceart na Namoriteach iomlán fós.

17 Agus tarla, a nuair do chuáidh an ghrian faoi, agus go raibh d'árcha, féuch fuirnis dheatcha, agus tóir sí le theinidh, noch do inthigh thríd na codchuibh sin.

18 Annsa ló cheudna sin do rinne an Tighearna cunnradh ré Abram, dhá rádh; Dot shíolsa thug mé an tírsi, ó abhuin na Héigipte go nuige an sruth mór, sruth Euphrátes:

19 Na Cinetigh, agus na Cineisitigh, agus na Cadmonitigh.

20 Agus na Hititigh, agus na Perisitigh, agus na Rephanitigh.

21 Agus na Hamoritigh, agus na Canaanitigh, agus na Girsagitigh, agus na Iebusitigh.

CAIB. XVI.

An tan thoircheadh Hagar méaduighe a hardan; 6 cuirfear amach í. 19 Do Gheill sí, 15 Agus rug Ismael.

ANOIS, ní rug Sáraí bean Abram clann ar bith dhó: agus do bhí innilt Egipteach aice, dar bainm Hagar.

2 Agus a dubhairt Sáraí ré Abram, Féuch a nois, do thoirmisge an Tighearna misi ó bhreith: iarruim ort, teigh a steach chum minnilte; dob éidir go bhfuighinn clann da táobh. Agus tug Abram aire do ghlór Sháraí.

3 Agus do ghlac Sáraí bean Abram Hagar a hinnilt an Téigpteach, a ndíáigh Abram dáitreabh deich mbliadhna a tír Chanáain, agus tug sí dá fear Abram í do bheith na mnáoi aige.

4 ¶ Agus do bhí sé ag Hagar, agus do thorcheadh í, agus a nuair do chonnaire sí go raibh sí torrach, do bhí a maighistreas tarcuisneach na radharc.

5 Agus a dubhairt Sáraí ré Abram, Bíodh méugcoir ortsa: tug mé mo chailín ad uchd; agus a nuair do chonnaire sí go

raibh torrach, do bhí misi tarcuisneach na radharc: go ndéuna Día breitheamhnus eadrumsa agus tusa.

6 Achda dubhairt Abram ré Sáraí, Féuch, atado chailín ad lámh féin; déuna ría mar do chithear dhuit: agus a nuair do mhasluigh Sáraí í, do theith sí as a fiaghnúisi.

7 ¶ Agus fuair aingeal an Tighearna í lámh ré tobar uisge, san bhfásach, laimh ris an tobar ar an tslighe go Súr.

8 Agus a dubhairt sé, A Hagar, a chailín Sháraí, cia as a ttáinig tú? agus cáit a ttéid tú? Agus a dubhairt sísi, Atáim ag leitheimh óradharc mo mhaighistreas Sáraí.

9 Agus do ráidh aingeal an Tighearna ría, Fill ar do mhaighistreas, agus umhluigh thú féin fa na lámhuibh.

10 Agus a dubhairt aingeal an Tighearna ría, Méidíochuidh mé do shíol, go hionmarcach, nach budh féidir a aireamh ar iomadamlachd.

11 Agus a dubhairt aingeal an Tighearna ría, Féuch, atá tú torrach, agus béura tú mac, agus do bhéura tú Ismael dainm air: do chionn go ccúala an Tighearna do bhuaidhreachd.

12 Agus biaidh sé na dhuine fhiadhta; biáidh a lámh a naghuidh gach áonduine, agus lámh gach áonduine na aghuidh: agus coimhneochuidh sé a lathair a dhearbharathar uile.

13 Agus doghoirsáinm an Tighearna do labhair ría, Thusa a Dhé do chí mé: óir a dubhairt sí, Nar fhéuch misi mar an ccéadna anso a ndíáigh an té do chí mé?

14 Uimé sin do goireadh don tobar Beerlahai-roi; féuch, atá sé idir Chades agus Béréd.

15 ¶ Agus rug Hagar mac do Abram: agus do ghoir Abram Ismael mar ainm dá mhac rug Hagar.

16 Agus do bhí Abram ceithre fichid agus se bliadhna dáois, a nuair rug Hagar Ismael dó Abram.

CAIB. XVII.

Ar cluochlodh ainme Abram agus Sharai.

9 Orduighthear an Tímhíllghearradh, agus 16 geallfar mac dAbraham tríd Sharah.

AGUS a nuair do bhí Abram nóchad agus náoi mbliadhna dáois, do thaisbéin an Tighearna é féin do Abram, agus a dubhairt ris, Is misi an Día uile chumhachdach; siubhuil am fhiadnuisi agus bí diongmhalta.

2 Agus do dhéuna mé mo chunnradh eadrum agus tú, agus méideochuidh mé thú go hanmhór.

3 Agus do thuit Abram ar aghuidh: agus do chomhráidh Día ris, dá rádh,

4 Ar mo shonsa, féuch, atá mo chunn-

radh riot, agus bíaidh tú a tathair mhóráin cinidheach.

5 ¶ Agus ní Hábram bhus ainm ort ó so amach, ach budh é hainm Abraham; óir ad tathair mhóráin do chinidheachuibh do rinne mé thú.

6 Agus do dhéuna mé ro thórtach thú, agus do dhéuna mé cinidheacha dhíot, agus tiocfaid ríghthe asad amach.

7 Agus daingneochuidh mé mo chunnradh eadrum féin agus tú agus eadrum féin agus do shíol ad dhiaigh ann a ngeinealachuibhsin mar chunnradh síorruidhe, do bheith am Dhía dhuitse, agus dot shíol ad dhiaigh.

8 Agus do bhéura mé dhuitsi, agus dot shíol ad dhiaigh an fearann ann a bhfuil tu ar cuairt, tir Chanaáin, uile, mar sheilbh síorruidhe; agus biaidh mé mar Dhía aca.

9 ¶ A dubhairt Dá ré Hábraham, Coimh-éudfuidh tú mo chunnradh ar a nadhbharsin, thú féin, agus do shíol ad dhiaigh ann a ngeinealachuibh.

10 A sé so mo chunnradh, noch chomh-alfuidhigh eadrunsa agus sibhse, agus do shíol ad dhiaigh; Gach uile ghein mhic bhur measg biaidh sé timchillghéarrtha.

11 Agus timchillgearraid feoil bhur réumhchroicinn; agus biaidh sin mar chomharthar an chunnartha eadrunsa agus sibhse.

12 Agus an mac bhías ochd la dáois eadruibh timchiollghéarrta é, gach uile ghein mhic ann bhur ngeinealachuibh, an té bhéarthar annsa tigh, no cheannochar ar airgead ó choimhithigheach ar bith, nach bfuil dot shiolsa.

13 An té rugadh ann do thigh, agus an té ceannchadh ar hairgead, is éigin a mbeith timchillghéarrtha: agus bíaidh mo chunnradh ann bhur bhfeoil mar chunnradh síorruidhe.

14 Agus an lenamh mic gan timchillghéarradh gá mbia feoil a réumhchroicinn gan timchillghéarradh, gearrfuidhear an tannam sin amach ón a phobal: do bhris sé mo chunnradh.

15 ¶ Agus a dubhairt Dá ré Hábraham, Ar son Shérai do mhná ní ghoirfe tú Sáraí dhí, ach Sáraí bhías dainm uirre.

16 Agus beanneochuidh misi í, agus do bhéura mé mac dhuitsi uaithe: fós beanneochuidh mé í, agus bíaidh sí na mathair chineadhach; tiucfuidh ríghthe cineadhach uaithe.

17 An sin do thuit Abraham ar aghuidh; agus do rinne gáire, agus a dubhairt ann a chroidhe, An mbéurthar mac don tí atá a ccionn a chéud bliadhna dáois agus Sáraí atá nóchad bliaghan dáois, an mbhéura sí?

18 Agus a dubhairt Abraham ré Dá, Do bfearr liom go maireadh Ismael ad fhiadhnúisi!

19 Agus a dubhairt Dá, Béuruidh do

bhean Sáraí mac dá ríribh dhuit; agus ghoirfe tú Isaac dainm dhe, agus daingneochaidh misi mo chunnradh ris na chunnradh síorruidhe, agus ré na shíol na dhiaigh.

20 Agus ar son Ismael, do chúala mé thú: Féuch, do bheannuigh mé é, agus do dhéuna mé síolmhar é, agus oiríontad go hiomarcach é; dhá phríonnsa dhéug gheinféas sé, agus do dhéuna mé cineadh mór dhe.

21 Ach mo chunnradh daingneochuidh mé ré Hísaac noch bhéuras Sáraí dhuitsi annsa nuáir chinntesi, annsa bhliadhuinsi chúguinn.

22 Agus do scuir do bheith ag caint ris, agus do chúaidh Dá sús ó Abraham.

23 ¶ Agus do ghlac Abraham a mhac Ismael, agus gach a rugadh ann a thigh, agus gach ar ceannchadh ar a chuid airgid, gach uile fhirionnach a measg dháoisne thighe Abraham; agus do thimchillghéarr feoil a réumhchroicinn annsa ló sin féin, mar a dubhairt Dá ris.

24 Agus do bhí Abraham nóchad agus náoi mbliadhna dáois a nuáir do thimchillghéarradh é a bhfeoil a réumhchroicinn.

25 Agus do bhí Ismael a mhac trí bliadhna déug dáois, a nuair do thimchillghéarradh é a bhfeoil a réumhchroicinn.

26 Ann sa ló chéudna do thimchillghéarradh Abraham agus a mhac Ismael.

27 Agus a nuile fhear ann a thigh, rugadh sa tigh, agus do cheannchadh ar airgead ón choimhithigheach, do thimchillghéarradh iad maille ris.

CAIB. XVIII.

Abraham ag faghail rabhadh ar sgrios Shodom. 33 Rinn eidirghuidhe arson na naitreabhlthach.

A GUS do fhoilsigh an TIGHEARNA é féin dó a réiteach Mhamre: agus do shuigh sé a ndorus na puible a tteas an láoi.

2 Agus do thóg a shúile suas, agus damharc sé, agus féuch, triurfear na seasamh laimh ris, agus a nuáir do chonnaire sé iad do rith na gcoinne ó dhorus na puible, agus do chláon é féin go talamh.

3 Agus a dubhairt, A tighearna, má fuáir mé a nois fabhar an do radharc, guidhim thú ná himthigh ód seairbhiséach:

4 Guidhim sibh, tugthar beagán uisce, agus ionnluigh bhur ccossa, agus déunuidh comhuibh faoi an chránn:

5 Agus do bhéura misi greim aráin, agus solásuighidh bhur ccroidithe; tar éis sin imtheachuigh sibh romhuimh: óir is uime sin tangabhair chum bhur searbfhoghan-tuigh; agus a dubhradarsan, Déuna mar a dubhairt tú.

6 Agus do dheifrigh Abraham don phuibil mar a raibh Sáraí, agus a dubhairt,

Deifrigh tráth tír meadha do mhín phléir, súaith é, agus déuna bairgheana ar an tteallach dhe.

7 Agus do rith Abraham gus a nairighe, agus tug leis láogh brisc maith, agus tug dóganach é; agus do dheifrigh sé dá dheasughadh.

8 Agus do ghlac sé im, agus bainne, agus an láogh, noch do dheasugh sé, agus do chuir na bhfiadhuaisi é; agus do sheasuidh láimh riu faoi an chrann, agus a dúadarsan.

9 ¶ Agus a dubhradar ris, Cáit a bhfuil Sárach do bhean? agus do ráidh seision: féuch, san phubuil.

10 Agus do ráidh seision, Go deimhin fillfidh mé chugad do réir aimsire na beatha; agus, féuch, Sárach do bhean bíaidh mac aice. Agus do chúaluidh Sárach sin a ndorus an phubail, do bhí air a chul.

11 A nois do bhí Abraham agus Sárach áosta, agus do chuireadar inórán dá naimsir thárrsa; agus do scuir do bheith ag Sarah do réir chúrsa na mbán.

12 Uime sin do rinne Sárach gáire innte féin, dá rádh, Tar éis mo bheith aosda foirfe, an bhfuighe mé solás, ar mbeith foirfe do mo tighearna mar an gcéudna?

13 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Habraham, Créud fa ndéarna Sárach gáire, ag rádh; an dearbhtha gombéuramisi leanamh, noch atáim foirfe?

14 An bhfuil éinní rochrúaidh ag an TIGHEARNA? Ann sanuáir chinnte fillfidh mé chugad do réir aimsire na beatha, agus bíaidh mac ag Sarah.

15 Ann sin do shéun Sárach, dhá rádh, Ní dhearna misi gáire; óir do bhí eagla úirre. Agus a dubhairt seision, Ní headh; ach do rinne tú gáire.

16 ¶ Agus dhéirgheadar na fir súas as sin, agus dféuchadar leath ré Sodom: agus do chúaidh Abraham leo dá mbreith ar a tslighe.

17 Agus do ráidh an TIGHEARNA, An gceilfidh mé ar Abraham an ní si atáim do dhéanamh;

18 O chítear go ttiucfa Abraham go dearbhtha chum bheith na chineadh mhór cumbachdach, agus go mbéid cimidheacha an domhain uile beanuighe ann san?

19 Oir is aithnidh dhamhsa é, go ttiubhra aithne dhá chloinn, agus dá theaghlach na dhiaigh, agus coimhédfuid slighe an TIGHEARNA do dhéanamh ceirt agus breithcamhnais; ionnus go ttiubhra an TIGHEARNA air Abraham an ní sin do labhair dá thaobh.

20 Agus a dubhairt an TIGHEARNA, Do chionn gur mór comhairc Shodom agus Ghomorra, agus do chionn go bhfuilid a bpeacuidh ro throm;

21 Rachuidh mé sios a nois, agus féuch

fa mé a ndearnadur thríd amach do réir a gcomarc tháinic go nuige mé, agus muna ndearn bíaidh a fios agam.

22 Agus do filleadur na dáoine a naighthe as sin, agus do chúadar leath re Sodom: ach do sheas Abraham go fóill a lathair an TIGHEARNA.

23 ¶ Agus do thriall Abraham a bhfogus, agus a dubhairt, An sgriosfuidh tú fós an firéun maráon ris an ciontach?

24 Do bféidir go bhfuil cáogad firéun a stigh ann sa chathruigh: an sgriosfa tú mar sin, agus nach coigeola tú a náit arson an cháogaid firéun atá innte?

25 Go madh fada sin uaiti a dhéanamh marso, an firéun do mharbhadh maille ris an ciontach: agus go mbiaidh an firéun mar an ciontach, go madh fada sin uaiti: nach déuna Breitheamh na talmhan uile ceart?

26 Agus a dubhairt an TIGHEARNA, Ma gheibhim a Sodom caogad firéun a stigh san chathruigh, ann sin coigeoluidh mé a náit uile ar a son.

27 Agus a dubhairt Abraham ar bhfreagra dhó, Féuch anois, do ghabh misi ortu labhairt ris an TIGHEARNA nach bhfuil ionnam ach cré agus luáithreadh.

28 Do bféidir go teisteabhuidh cúigear don cháogad firéun: an sgriosfa tú an chathair uile ar son easbhuidh cúigir? Agus a dubhairt seision, Má gheibhim cúigear agus dá fhlichid ann, ní sgriosfa mé é.

29 Agus do labhair sé ris fós arís, agus a dubhairt, Do bféidir go bhfuighthigh dhá fhlichid ann. Agus a dubhairt seision, Ní dhéuna mé é ar son dá fhlichthid.

30 Agus a dubhairt sé ris, Oh ná biodh an TIGHEARNA feargach, agus laibhéora misi: Do bféidir go bhfuighthí triochad ann. Agus a dubhairt seision, Ní dhéana mé é má gheibhim triochad ann.

31 Agus a dubhairt seision, Feuch anois, do ghabh me orm labhairt ris an TIGHEARNA: Do bféidir go bhfuighthí fithche ann. Agus a dubhairt seision, Ní sgriosfa me é air son fhithchid.

32 Agus a dubhairt seision, Oh ná biodh fearg ar an TIGHEARNA agus ní laibhéora mé ach so amháin: Do bféidir go bhfuighthí deithneamhar ann. Agus a dubhairt seision, Ní sgriosfa me é ar son an deichneamhair.

33 Agus do imthigh an TIGHEARNA roimhe mar do scuir sé dha chomhrádh ré Habraham; agus do fill Abraham da áit féin.

CAIB. XIX.

Sgrios na gcaithreacha neimhdhiadha.

15 Saaradh Lot. 31 Geineadh Mhoab, agus Ammon.

AGUS tangadar dá aingeal go Sodom trathnóna; agus do bhí Lot na shuighe

angeata Shodom : agus a nuair do chonnairc Lot iad, do éirigh súas do theagmhail riu ; agus do chlaon sé é féin maille ré na ghníus sios go talamh ;

2 Agus a dubhairt sé, Féuchuidh anois a thighearnadha, iarruim oruibh, fillidh asteach, go tigh bhur seirbhisigh, agus fhanuidh ar feadh na hoidhche, agus ionnuigh bhur ccosa, agus eireochuidh sibh súas go moch, agus rachaidh sibh romhuibh ann bhur tturus. Agus a dubhradar san, Ni headh; ach anfan ar a tsráid feadh na hoidhche.

3 Agus do sháruigh sé orra go mór; agus do fhilleadar a steach chuige, agus do chuadar don tigh; agus do rinne sé feustá dhóibh, agus do chruadhgh sé aran gan laibhín, agus a dúadur san.

4 ¶ Ach suil do luigheadar síos tangadur daoine na caithreach, *edhon* daoine Shodom, thimchiolladar an tigh, eidir shean agus og, an pobal uile as gach uile táobh :

5 Agus do ghloreadur ar Lot, agus a dubhradur ris, Cáit a bhfuilid na daoine tháinig chugad a nochd? tabhair amach chuguinne iad, go mbeith a bhfios aguin.

6 Agus do chuaidh Lot amach san dorus chuca, agus do dhrdhuid sé an dorus na dhiaigh,

7 Agus a dubhairt, guidhim sibh a dhearbráithre, ná déunaídh a chomhloc sin do ghníomh.

8 Féuchuidh a nois ataid agun dás inghean nar fhionn fear, iarruim oruibh, leigidh dham a ttabhairt chuguibh amach, agus déunaídh riu mar do chítear dháoiibh: amháin na dénuídh éinní air na fearuibhse; óir is chuige sin tangadur fá dhion mo thighese.

9 Agus a dubhradar san, Seas síar. Agus a dubhradur arís, Na áonar tháinic an fearso ar chuáirt asteach, agus ní fuláir leis bheith na bhreitheamh: a nois do dheanam ní is measa riotsa, na ríusan. Agus do sháruigheadar go mór an toglach, *eadhon* Lot, agus tangadur a bhfogus don dorus dá bhriseadh.

10 Ach do chuireadar na daoine a lámh amach, agus do thairngeadar Lot chuca asteach, agus do dhruideadur andorus.

11 Agus do bhuaileadar na daoine do bhi ag dorus an tigh le doille, ó bheag go mór: ionnus gur thuirsigheadar iad féin ag iarruidh an dorus.

12 ¶ Agus a dubhradur na fir ré Lot, An bfuil agad annso éinneach eile? do chliámbuin, dó mhaca, agus hingheana, gidh bé ar bith ata agad annsa chathruigh, tabhair iad amach as a náitsi:

13 Oir sgriosfuimne a náit se, do chionn gur fhás a néighmhbe mhór a lathair an Tighearna; agus do chuir an Tighearna sinné dhá sgrios.

14 Agus do chuáidh Lot amach, agus do labhair ré na chleamhnuibh, noch do phós a ingheana, agus a dubhairt, Gluaisigh, fágbhuidh a náitsi amach; óir sgriosfuídh an Tighearna an chathair so. Ach dar lé na chleamhnuighibh bá fear mo-guidh é.

15 ¶ Agus a nuair do éirigh an mhaidion, an sin do bhrosduigheadar na haingil Lot, ag rádh, Eirigh, glac do bhean, agus do dhias inghean, atá ann so; deagla go ttuitfá a ccionta na caithreach.

16 Agus mar do bhí ag déunamh moille, rugadur na daoine ar láimh air, agus ar láimh a mhná, agus air láimh a dheis inghean; arnbeith don Tighearna grásamhuil dó: agus tugadur léó amach é, agus do shuigheadar taobh amuigh don chathruigh é.

17 Agus tarla, a nuair thugadur léó amach iad, go ndubhairt sé, Teith lé tannam; ná féuch ad dhíeigh, agus na fan annsa réiteach uile, teith fan tsliabh, deagla do aidhmhillte.

18 Agus a dubhairt Lot riu, Oh, ní mar sin, a Tighearna:

19 Féuch annois, fuair do shearbh-foghantuigh grása ad radharc, agus do méuduigh tú do thrócaire noch do thaisbéin tú dhamhsa ag cumhdach mhanma: agus ní fheuduim teitheamh fan tsliabh, deagla uile éigin do bhuain damh, agus go bhfuighim bás:

20 Féuch anois, is fogus an chathairsi re teitheamh chuite, agus is beag í; oh, léigthear dhamh teitheamh ann súd, a né nach beag í? agus mairfidh manam.

21 Agus a dubhairt sesion ris, Feuch, do ghabh me hathchuinghidh chugam attáoiibh an neithesi mar an cceudna, nach millfe mé an chathairsi, air son ar labhair tú.

22 Deirigh ort, teith ann súd; óir ní fheuduimsi éinní do dhéunamh no go ndeachaidh tú ann súd. Uime sin do goir-eadh Soar dáinn don chathruigh.

23 ¶ Déirigh an ghrian air an dtalamh a nuair do chuáidh Lot a steach go Soar.

24 Ann sin do fhear an Tighearna ar Shodom agus ar Ghomorrhah ruibh agus teine ón Tighearna amach as flaitheamhnus;

25 Agus do theilg seachad na caithreacha, sin agus an fearann uile, agus áitreabhugh na ccaithreach uile, agus an ní do fhás ar an ttalamh.

26 ¶ Ach do fheuch a bhean na dhíáigh táobh shiar dhe, agus do rinneadh piléir saluinn di.

27 Agus do éirigh Abraham go moch ar maidin go nuige a náit ar sheas sé as coinne an Tighearna:

28 Agus do fheuch sé ar Shodom agus

ar Ghomorra, agus ar fhearran an réitigh úile, agus do amhaire, agus, féuch, do chúaidh deatách na tíre súas amhuil dheatuigh fhuirise.

29 ¶ Agus tarla, a nuair do sgrios Dá caithreacha an réitigh, gur chuimhnigh Dá air Abraham, agus gur chuir sé Lot amach as lár a náir, a nuair do sgrios sé na caithreacha ann a raibh Lot nach ómhuidhe.

30 ¶ Agus do chúaidh Lot súas amach as Sóar, agus do chomhnuidhe ar a tsiabh agus a dhias inghean na fhochair óir do eagal leis comhnuidhe do dhéanamh a Soar : agus do áitribh sé a núainh é féin agus a dhias inghean.

31 Agus a dubhairt an ti budh sine ris an ti dob óige, *Atá* ar nathair foirfe agus ní *bhfuil* duine ar domhan do bhíadh aguinn do réir modha an tsháoghail uile.

32 Gluais, tugam air a nathair fion dól, agus luighfom na fhochair go ccoimheudum siól ó ar nathair.

33 Agus tugadar ar a nathair fion dól a noidhchesin : agus do chúaidh an bhean budh sine a steach, agus do luigh le na hathair ; agus níor mhothuigh se a nuair do luigh, nó a nuair do éirigh sí,

34 Agus tarla ar na mhárach, go ndubhairt an inghean budh sine ris an inghean dob óige, Féuch, do luidh misi a réir leam athair : tugam air fion dól a nochd mar an gcéudna ; agus éirighsi a steach, agus luidh leis, go ccongtham siól ó ar nathair.

35 Agus tugadar ar a nathair fion dól an oidhche sin mar an gcéudna, agus do éirigh an bhean dob óige, agus do luidh aige, agus níor mhothuigh seisin a nuair do luidh sí síos, nó a nuair do éirigh sí.

36 Mar so do bhádar días inghean Lot torrach agá nathair.

37 Agus rug an bhean bá sine mac, agus tug Móab dainm air : a sé an fear céudna sin as athair do Moabitibh agus a niugh.

38 Agus an bhean dob óige rug sí mac mar an gcéudna, agus do goir Ben-ammi dainm dhe : a sé sin as athair do chloinn Ammon gus a niugh.

CAIB. XX.

Sarah ar na tabhairt ó Abraham, aisiogtha ar í saor. 17 Ag athchoinnidh Abraham slanaightheair Abimelech.

AGUS do ghluais Abraham as sin don tír bu dheas, agus do áitreabh eidir Cades agus Súr, agus do rinne comhnuidhe ann, Gerar.

2 Agus a dubhairt Abraham a ttáobh Shárah a mhná, *A* si mo dheirbhshiur í : agus do chuir Abimelech righ GÉRAR fios, agus do ghlac sé Shárah.

3 Ach táinig Dá go Habimelech a naisling sa noidhché, agus a dubhairt ris,

Féuch, ní *bhfuil* ionnad ach duine marbh tres an mnáoi do ghlac tú ; oir *is* bean fir í.

4 Ach ní tháinig Abimelech na gar : achd a dubhairt sé, *A THIGHEARNA*, an muirfidh tu mar sin cineadh ionnruic ?

5 Nach dubhairt seisin riomsa, *Sí* mo dheirbhshiur í ? agus sisi mar an gcéudna, isi féin a dubhairt, *Sé* mo dhearbhrathair é : a simplidheachd mo chroidhe, agus a neimhchionta mo lamh, do rinne misi so.

6 Agus a dubhairt Dá a naisling ris, *Is* fíor, is aithnidh-damhsa gur ó chroidhe ghlán do rinne tú so ; oir do chonnuimh mé ó pheacadh do dheanamh am aghaidh thú : uime sin nar léig mé duit buáin ria.

7 Uime sin annois aaisg don fhíor a bhean ; oir *is* faidh é, agus guidhfídh ar do shon, agus bíaidh tú beó : agus muna aisiogtha tú *í*, bíodh a fhios agad go bhfuighe tú bás go deimhin, thú féin agus an mheid ghabhus leachd.

8 Uime sin do éirigh Abimelech go moch ar maidin, agus do ghoir a sherbh-sigh uile, agus do innis na neithesi uile ann a gclúasuibh : agus do líonadar na daoine deagla mhóir.

9 ¶ Ann sin do ghoir Abimelech Abraham, agus a dubhairt ris, Créd do rinne tusa linne ? agus créud a nurchóid do rinne mé féin duit, ás a ttug tú peacadh mór oram féin agus ar mo rioghachd ? do rinne tú gníomha orumsa nár chóir a dhéanamh.

10 Agus a dubhairt Abimelech ré Abraham, Créd do chonnairc tú as a ndearna tú an ní sí ?

11 Agus a dubhairt Abraham, Do chionn gur sháoil mé, Go deimhin nach *bhfuil* eagla Dé sa náitsi ; agus go muirfidhe misi ar son mo mhná.

12 Agus go deimhin thairis sin *a* si mo dhearbhbshiur í ; *is* inghean dom athair í, ach ní hingean dom mhathair í ; agus tugadh na mnáoi dhamh í.

13 Agus tarla, a nuair thug Dá ormsa imtheachd romham ó thigh mathar, do ráidh me ría, *Is* é so do chineáltussa do dhéanas tú orumsa ; ann gach uile bhall iona tiuclám, abair dom tháobhsa, *A* sé mo dhearbhrathair é.

14 ¶ Agus do ghlac Abimelech cáoirigh, agus dainm, agus ógláioich, agus inniltigh, agus tug do Abraham *lad*, agus do aisig Sarah a bhean dó.

15 Agus a dubhairt Abimelech, Féuch, *atá* mo dhuthaigh as do choimne : comnuigh sa náit is fearr chítear dhuit.

16 Agus ré Sarah a dubhairt sé, Féuch, tug mé dot dhearbhrathair míle *píosa* airgid : feuch *atá* sé dhuitsi na fholach súl, do nuile da *bhfuil* ad fhochair, agus a bhfochair a nuile *eile* : mar sin fuair sí achmhusán.

17 ¶ Ann sin do ghuidh Abraham Dia: agus do leighis Dia Abimelech, agus a bhean, agus inniltigh; agus rugadar *clunn*.

18 Oir do dhruid an TIGHEARNA go daingean a nuile bhrú a ttigh Abimelech, ar son Shárah bean Abraham.

CAIB. XXI.

Geineadh Isaac ó Sharah. 4 A thimchillghearradh. 9 Teitheimh Hagar agus Ismael.

AGUS táinig an TIGHEARNA dféuchuin Shárah mar a dubhairt sé, agus do rinne an TIGHEARNA do Shárah mar da labhair sé.

2 Oir do thoirrceadh Sárach, agus rug mac do Abraham na áois fhoirfe, ann sa nam chinnte dar labhair Dia ris.

3 Agus tug Abraham Isaac dainim air an mac rugadh dhó, noch rug Sárach dhó.

4 Agus do thimchillghearr Abraham a mhac Isaac ar mbeith ochd lá dáois, fá mar daithin Dia dhe.

5 Agus do bhí Abraham céud bliaghan dáois, a nuair do rugadh a mhac Isaac dhó.

6 ¶ Agus a dubhairt Sárach, Thug Dia orum gaire dhéanamh, *ionnus* gach a ccluinn, go ndéanuid gaire lion.

7 Agus a dubhairt sí, Cía déuradh ré Habraham; go ttiubhradh Sárach cíoch do chloinn? oir rug mé mac *dhó* na áois fhoirfe.

8 Agus do fhás an leanamh, agus do hóileadh é: agus do rinne Abraham léusda mór an lá *céudna* ar coisgeadh Isaac ó chích.

9 ¶ Agus do chonaire Sárach mac Hagar an Téigteach, noch do rug sí Dabraham, ag magadh.

10 Uime sin a dubhairt sí ré Hábraham, Teilg amach an bhean dhaorsa agus a mac: oir ní bhiaigh mac na mná dáoire sí na oighre maille ré mo mhacsa, *cudhon* re Isaac.

11 Agus do bhí an ní rodhoiligh a stúilbh Abraham ar son a mhic.

12 Agus a dubhairt Dia ré Hábraham, Ná bíodh sé na dhoilgheas agad ar son a nogánuigh, agus ar son do mná dáoire; sa nuile ní dá ndubhairt Sárach riot éisd ré na glór; oir is an Isaac goirfidhear do shliochd.

13 Agus mar an gceudna do mhac na mná dáoire do dhéuna misi cineadh, do bhrigh gurab é do shíolsa é.

14 Agus do éirigh Abraham súas go moch ar maidin, agus do ghlac arán, agus buidél uisge, agus tug *sin* do Hagar, agus do chuir ar a gualuinn é, agus an leanamh, agus do chuir ar siubhal í: agus do imthigh sí, agus do bhí ar fud fhásuigh Bheerseba.

15 ¶ Agus do caitheadh an tuisge do bhí san mbuidél, agus do theilg sí an leanamh fá áon do na toruibh.

16 Agus do imthigh, agus do shuigh síos as a choime, tamal maith uadh, fá thuairim urechuir shoighde: oir a dubhairt sí, Ná faicim bás an leinimh. Agus do shuigh sí as a choime amunn, agus ar ttógbhair a gotha go hárd, do ghul sí.

17 Agus do chúaluidh Dia guth an leinimh, agus do ghoir aingeal Dé ar Hagar ó neamh, agus a dubhairt ría, Créd ghoilleas ort a Hagar? ná bíodh eagla ort; oir do chúaluidh Dia guth an leinimh mar a *bhfuil* sé.

18 Eirigh, tóg suas an leanamh, agus connaimh ann do láimh é; oir do dhéuna misi cineadh mór dhe.

19 Agus do oscuil Dia a súile, agus do chomhair sí tobar uisge; agus do imthigh, agus do líon an buidél do nuisge, agus tug deoch don leanamh.

20 Agus do bhí Dia leis an leanamh; agus do fhás sé, agus do chomhnuigh san bhfásach, agus do bhí na boghadóir.

21 Agus do chomhnuigh a bhfásach Pharáin: agus tug a mhathair bean chuige ó chrich na Héigipte.

22 ¶ Agus tarla fá namsin, gur labhradar Abimelech agus Phichol príomhchaip-tín a shlúagh ré Hábraham, ag radh, *Ata* Dia leachtsa sa nuile ní dá ndéan tú.

23 Annois ar a nadhbharsin tabhair dhamsa Dia do mhionuibh nach déuna tú bréag riom, ná ré mo mhac, no ré mac mo mhic: *ach* do réir an chinéil do rinne misi ort, go ndéuna tusa dhamsa, agus don duthaidh ann ar fhan tú.

24 Agus a dubhairt Abraham, Do bhéura mé mo mhionna.

25 Agus tug Abraham achmhusan Dabimilech fá thobar uisge, do bhean muinntir Abimilech amach ar éigin.

26 Agus a dubhairt Abimelech, Ní fheidir misi cía rinne an ní sí: níor innis tusa dhamh, agus ní mó do chúala mé é, achd a niugh.

27 Agus do ghlac Abraham cáoirigh, agus dainh, agus tug Dabimelech iad; agus do rinneadar aráon ceangal.

28 Agus do chuir Abraham seachd nuain bhoinonna don tréd ar leith leó féin.

29 Agus a dubhairt Abimelech ré Hábraham, Créud as *ciall* do na seachd nuainbh bainonnaso do chuir tú ar leith?

30 Agus a dubhairt seison, Oir *na* seachd nuain bhainonnaso géobhuigh tusa as mo láimhse, ionnus go mbeid na bhfiadhuaisi agum, gur thocheil mé an tobarso.

31 Uime sin do ghoir sé do nait sin Beerseba: do chionn gurab ann tugadar aráon mionna.

32 Mar so do rinneadar cumradh a Mbeerséba; ann sin do éirigh Abimelech suas, agus Phichol príomhchaiptin a shlúagh, agus do fhilleadar go crích na Bhphílístineach.

33 ¶ Agus do chuir *Abrahám* fás chrann a Mbeerséba, agus do ghoir ann sin ar anim an *TIGHEARNA*, an *Dia* biotbhhuán.

34 Agus do fhan Abraham a ccrích na Bhphílístineach morán do laéthibh.

CAIB. XXII.

Ordughadh a dtimcheall Isaac a Iodhbhradh.

3 Umhlachd Abraham. 13 Saoradh Isaac.

AGUS tárla a ndiaigh na neitheannso gur theasduigh *Dia* Abraham, agus go ndubhairt ris, *A Abraham*: agus a dubhairt seision, Féuch, mé *annso*.

2 Agus a dubhairt seision, Glac annois do mhac háommhac amháin, *Isaac*, ar a bhfuil grádh agad, agus éirigh go crích *Mhóriah*; agus Iodhbuir ann sin é mar offráil loisge air áon do na sléibhtibh inneósus misi dhuit.

3 ¶ Agus do éirigh Abraham go moch ar maidin, agus do ughmuidh a asal, agus rug días dá óganachuibh leis, agus a mhac *Isaac*, agus do scoilt an connadh don offráil loisge, agus do éirigh súas, agus do chuáidh gus a náit a dubhairt *Dia* ris.

4 An sin ar an treas lá do thóg Abraham a shuile súas, agus do chonnaic a náit a bhfad uadh.

5 Agus a dubhairt Abraham ré na óganachuibh, Fanuidhsí amso a bhfochair a náisail; agus rachaidh misi agus an leanamh ann súd agus do dhéanam adhradh, agus tiuclam chuguibh a ris.

6 Agus do ghlac Abraham connadh na hofrála loisge, agus do chuir é ar muin a mhic *Isaac*; agus do ghlac an teine na lámh, agus sgian; agus do chuádur aráon le chéile.

7 Agus do labhair *Isaac* re na athair Abraham, agus a dubhairt, *A athair*: agus a dubhairt seision, Ag so mé, a mhic. Agus a dubhairt seision, Féuch ag so anteine agus an connadh: ach cáit a bhfuil an túan chum na hofrála loisge?

8 Agus a dubhairt Abraham, *A mhic*, do gheabha *Dia* úan do féin chum offrála loisge: do chuádur mar sin aráon le chéile.

9 Agus tangadar gus a náit do innis *Dia* dhósan; agus do rinne Abraham altóir ann sin, agus do chuir an connadh go deas, agus do cheangail a mhac *Isaac*, agus do leag ar a naltóir é ar úachdar an chonnuigh.

10 Agus do shín Abraham a lámh amach, agus do ghlac an sgian do mharbhadh a mhic.

11 ¶ Agus do ghoiraingeal an *TIGHEARNA* air ó neamh, agus a dubhairt, *A Abraham*,

A Abraham: agus a dubhairt seision, Ag so mé.

12 Agus a dubhairt sé, Ná beanadh do lámh ris an leanamh, agus ná déun éinni ris: óir aithnighim a nós go bhfuil eagla *Dé* órt, ó nár chonnuimh tú do mhac, háonmhac amháin uáin.

13 Agus do thóg Abraham a shúile súas, agus damhairc sé, agus féuch, do bhí táobh shíar dhe reithe ceangulte lé na adharcuibh ann a ttór: agus do chuáidh Abraham agus do ghlac an reithe, agus do iodhbuir é mar offráil loisge a náit a mhic.

14 Agus do ghoir Abraham dainn do náitsin *Iehobhabh-Irech*: mar a dearthar gus a niugh, a sliabh an *TIGHEARNA* do chífidhear é.

15 ¶ Agus do ghoir aingeal an *TIGHEARNA* ar Abraham an dara huair ó neamh,

16 Agus a dubhairt, Do mhionuigh mé oram féin, arsa an *TIGHEARNA*, do chionn go ndearna tú an ní si, agus nar choigil tú do mhac, háonmhac amháin:

17 A mbeannughadh go mbeannochadh thú, agus a méodughadh go méideochuidh mé do shíol amhuil reulta nimhe, agus mar an ngaineamh ar thráigh na fairge; agus seallbhochuid do shíol geataidhe a námhad.

18 Agus ann do shiolsa bheid a nuile chineadh ar talamh beannuighe; do chionn gur umhlugh tú dom ghlór.

19 Mar sin do thill Abraham a ccionn a óganach, agus do éirgheadur suas agus do chuadar an néinfheachd go Beerséba; agus do chomnuigh Abraham am Beerséba.

20 ¶ Agus tárla tar éis na neitheannso, gur hinniseadh *Dabraham*, ag rádh, Feuch *Milcah* mur rug sí mar an gcéudna clann dod dhearbhrathair *Nahor*;

21 Hus a cheidghin, agus Bus a dhearbhrathair, agus *Cemuel* athair *Aram*,

22 Agus *Chesed*, agus *Haso*, agus *Pildas*, agus *lidlaph*, agus *Betuel*.

23 Agus do gheim *Betuel* *Rebecah*, an tochdar so rug *Milcah* do *Nahor* dearbhrathair Abraham.

24 Agus a leannán, dá ngoirthi *Reumah*, rug sí mar an gcéudna *Tébah*, agus *Gaham*, agus *Tahas*, agus *Maacah*.

CAIB. XXIII.

Aois agus bás Shárah. 19 Ionad a hadhlaicthe.

AGUS do bhí *Sárah* céud agus seachd mbliadhna fichíod dáois; bodh hiad so bliadhna bheatha *Shárah*.

2 Agus fuair *Sárah* bás a *Cciriát-arba*; a se sin *Hebron* a ttír *Chanaáin*: agus táinig Abraham do dhéanamh doilghis fa *Shárah*, agus do ghlul tríthe.

3 ¶ Agus do sheas Abraham súas ó lath-

air a mhairbh, agus do labhair ré macuibh Hét, dhá rádh.

4 *Atáinsi* an choimhghitheach agus am fhior cuarta aguibhse: tugaidh dhamh áit adhluaice aguibh, go nadhlacuinn mo mhairbh as mo radharc.

5 Agus do fhreagrádar clann Hét Abraham, ag rádh ris,

6 Éisd rinne a thighearna: a *táoisí* ad phrionnsa chumhachdach eadrúinne, cuir do mhairbh an do rogha róimh adhluaice dá bhfuil aguinn: ní choimneochuidh áonduine aguinn a thúma uáit.

7 Agus do sheas Abraham suas, agus do umhluidh sé é féin do mhuinntir na tíre, *eadhon* do chloinn Hét.

8 Agus do labhair sé riu, ag radh, Má sí bhur nintinn go nadhlacuinn mo mhairbh as mo radharc; éistigh rium, agus labhruidh ar mo shon re Hephron mac Sohar,

9 Go tugadh sé dhamh uáimh Mhachpelah, noch *atá* aige, atá a ndeireadh a mhachaire; ar iomlán a nairgid as fiu é do bhéura se dhamh é, mar sheilbh áite adhluaice eadruibhsi.

10 Agus do bhí Ephron na chomhnuidhe a measc chloinne Hét: agus do fhreaguir Ephron an Hítiteach Abraham a neisdeachd chloinne Héth, *eadhon* gach áoin dá ndeachuidh a steach a ngeatadhuibh a chaithreach, dá rádh.

11 Ní headh, a thighearna, éisd riumsa: an magh do bheirim dhuit, agus a nuáimh *atá* ann, do bheirim dhuit é; a lathair chloinne mo dháoine bheirim dhuit é: adhluaic do mhairbh.

12 Agus do umhluidh Abraham é féin síos a lathair luchd na tíre.

13 Agus do labhair ré Héphron a neisdeachd phobuil na tíre, ag rádh, Ach má *bheir* tusa *uáit* é, iarruim ort, éisd riumsa: do bhéura misi airgead duit ar an magh; glac uáim é, agus adhluaicfidh mé mo mhairbh ann.

14 Agus do fhreagair Ephron Abraham, ag rádh ris.

15 A thighearna, éist riumsa: *as fiu* an fearann ceithre chéud secel airgid; créad é sin eadrumsa agus tusa? uime sin adhluaic do mhairbh.

16 Agus tug Abraham airé Déphron; agus do mheadhuigh Abraham an tairgead Déphron, fá mar dainmuidh sé a néisteachd mhac Hét, ceithre chéad secel *airgid*, chorrónta ag an cceannuighthe.

17 ¶ Agus magh Ephroin, noch do bhí a Machpelah, as comhair Mhamre, an magh, agus a nuáimh do *bhí* ann sin, agus a nuile chrann do *bhí* san mhachaire, noch do *bhí* ann sna téorannuibh fá ccuairt, do rinneadh daingean iad

18 Dabraham mar sheilbh a lathair

chloinne Hét, as coinne a ndeachuidh a steach a ngeatadhuibh a chaithreach.

19 ¶ Agus na dháiaigh so, do adhluaic Abraham Shárah a bhean a nuáimh mhuigho Mhachpelah láimh re Mamre: a sé sin Hébron a tír Chánaain.

20 Agus an magh, agus a nuáimh atá ann, do rinneadh daingean iad Dabraham mar sheilbh áite adhluaicthe o mhacuibh Hét.

CAIB. XXIV.

Elieser ar ttabhairt Rebecah leis as Mesopotamia, 67 ghabh Isaac chuige na muaoi phósdá í.

A GUS do bhí Abraham áosta, agus ar ndul a láethibh, agus do bheannuigh an TIGHEARNA Abraham sa nuile ní.

2 Agus a dubhairt Abraham ris an tsearbhfhoghantuigh fá sine na thigh, do riaghluidh a nuile ní dá raibh aige, Guidhim thú, cuir do lámh faoi mo shliasuid:

3 Agus do bhéur ort a mhionnughadh treas an TIGHEARNA, Día nimhe, agus Día na talman, nach dtiubhra tú bean dom mhac dingheanuibh na Ccanaaniteach, a measc a náitreabhuim:

4 Ach rachaidh tu dom dhúthaigh, agus go nuige mo gháol, agus do bhéura tú bean dom mhac Isaac.

5 Agus a dubhairt an searbhfoghantuigh ris, Do bfeidir nach bíadh fonn ar an mnáoi misi leanmhuin don tírsi: an ccaithfidh mé do mhac do bhreith a ris don tír as a táinic tusa?

6 Agus a dubhairt Abraham ris, Tabhairsi dod aire nach béura tú mo mhac ann sin a ris.

7 ¶ An TIGHEARNA Día nimhe, noch tug misi ó thigh mathar agus ó dhúthuighe mo chinidh, agus noch do labhair rium, agus tug a mhionna dhamh ag rádh, Dod shíol do bheura mé an dúthaighsi; cuirfidh sé a ainneal romhad, agus do bhéura tú bean dom mhac as sin.

8 Agus muna áill ris an mnáoi do leanmhuin, ann sin bhías tusa saor óm mhionnuibhsi: amháin ná beir mo mhac an sin a rís.

9 Agus do chuir an searbhfoghantuigh a lámh faoi shliasuid Abraham a mhaighistir, agus tug a mhionna dhó a ttáobh na cúisín.

10 ¶ Agus do ghlac an searbhfoghantuigh deich ccámhuill do ccámhuillibh a mhaighistir, agus do imthigh; óir do *bhí* máoin a mhaighisdir uile fá na lamhuibh: agus do éirigh sé, agus do chuáidh go Mesopotamia go cathair Nahor.

11 Agus tug ar a chámhuilluibh a léigion ar a nglúinibh táobh a maigh don chathruigh láimh ré tobar uisge a nainsir

an tráth nóna, eadhon sa nam a téid mná amach do tharuing uisge.

12 Agus a dubhairt sé, A THIGHEARNA a Dhé mo mhaighistir Abraham, iarrum ort, rathaidh dhamh san ló so, agus taisbein cinealtus dom mhaighistir Abraham.

13 Feuch, atáim an sheasamh ann so láimh ris an ttobar uisge; agus tigid ingheana mhuinntire na caitheach amach do tharuing uisge;

14 Agus tigeadh a ccrích, an mhaighdean ré naibeóra misi, Guidhim thú, leig ar lár do shoitheach, go nibhe mé deoch; agus a déura sisi, Ibh, agus do bhéura mé deoch dot chámhulluibh mar an ccéudna: *gomadh í sin* an bhean do órduigh tusa dot sheirbhíseach Isaac; agus ris sin aithnídhe misi gur thaisbéin tú cinealtus dom mhaighistir.

15 ¶ Agus tárla, suil do sguir sé do chaint, féuch, go ttáinic Rebecah amach, noch rugadh do Bhetuel mac Mhilcah, bean Nahor, dearbhthair Abraham, agus a soitheach ar a gúalainn.

16 Agus do bhí a nóigbhean ro sgáimhach ré feachuín uirre, na maighdín agus níor chionntuigh éinfhear ria: agus do chuaidh síos gus an ttobar, agus do lion a soitheach agus táinig a nshíos.

17 Agus do rith an seirbhíseach do theagmháil ría, agus a dubhairt, Guidhim thú, leig dhamhsa beagan uisge ól as do shoitheach.

18 Agus a dubhairt sisi, Ibh, a thighearna: agus do rinne sí deifir, agus do leig síos a soitheach air a láimh, agus tug deoch dhó.

19 Agus tar éis deoch a thabhairt dhósan, a dubhairt sí, Tarreonguidh mé uisge fós dod chámhulluibh, go nibhid a ndíol.

20 Agus do dheifrigh, agus do fholmhuigh a soitheach ann sa numhar, agus do rith a ris gus an ttobar do tharrang uisge, agus do tharuing dá chámhulluibh uile.

21 Agus ag déunadh iongantuis do nóglach, do bhí na thochd, da fhéuchoin a ndearna an TIGHEARNA a thurus sona, nó nach dearna.

22 Agus tárla, a ndiaigh na ccamhull ól a saith, go rug an tóglaich ar chlúastháinne óir, leith-shechel do chomhthrum, agus dhá bhráisléd da lámhuibh do chomhthrum dheich secel óir;

23 Agus a dubhairt, Cía dar ab inghean tú? guidhim thú, innis damh: an bhfuil áit a tigh hathar ann ar feidir linn lóistín dfaghail?

24 Agus a dubhairt sisi ris, As misi inghean Bhetuel mac Mhilcah, noch rug sí do Nahor.

25 A dubhairt sí ris fós, Atá agunne tuighe agus beatha go lór, agus áit lóistín.

26 Agus do chrom an tóglaich a cheann síos, agus do onóruigh sé an TIGHEARNA.

27 Agus a dubhairt sé, Go madh beannuighe an TIGHEARNA Dia mo mhaighistir Abraham, nach ar dhearmuid mo mhaighistir ann a thrócaire, agus ann a fhirinne: ar mbeith dhamhsa ar slighe, do threóruigh an TIGHEARNA mé go tigh dhearbhráithreach mo mhaighistir.

28 Agus do rith a nóigbhean, agus do inis do mhuinntir tige a mathar na neithesi.

29 ¶ Agus do bhí dearbhráthair ag Rebecah, agus a sé do bainm dhó Lában: agus do rith Lában anach gus a nóglach, go nuige an tobar.

30 Agus tárla, a nuair do chonnaire sé an fainne cluaise agus na bráisléd ar lámhuibh a dheirbhshéathrach, agus a nuair do chuála briathra Rebecah a dheirbhshéathrach, ag rádh, mar so do labhair an tóglaich rium; go ttáinic chum a nógláioich; agus, féuch, do bhí sé na sheasamh láimh ris na cámhulluibh ag an ttobar.

31 Agus a dubhairt sé, Tarr a steach, tusa atá beannuighe ón DTIGHEARNA; créud fa seasann tú amuigh? óir do ghléus misi an tigh, agus áit do na cámhulluibh.

32 ¶ Agus táinig an toglaich don tigh: agus do sgáoil seision a chámhuill, agus tug tuighe agus biadh do na cámhullaibh, agus uisge díonladh a chos, agus cos na muinntire do bhí leis.

33 Agus do cuirreadh biadh na bhfiaghnuisi ré na ithe: a chd a dubhairt seision, Ní íosuidh mé nó go ninnisi mé mo theachdaireachd. Agus a dubhairt seision, Abair uáit.

34 Agus a dubhairt sé, As misi óglach Abraham.

35 Agus do bheannuigh an TIGHEARNA mo mhaighistir go mór; agus do fhás sé mór; agus tug sé dhó tréuda, agus airgheadha, agus ór agus airgead, agus seirbhísigh fear, agus seirbhísigh ban, agus cámhull agus asail.

36 Agus Sárahan bean mo mhaighistir rug sí mac dom mhaighistir a nuair do bhí sí áosda: agus as dó sin tug sé a raibh aige.

37 Agus tug mo mhaighistir mionna ormsa, ag radh, Ní thiubhra tú bean dom mhac dingheannuibh na Ccanaiteach, a ndúthaidh a bhuilim am chomnuidhe:

38 Ach rachaidh tú go tigh máthair, agus go nuige ma gháol, agus do bhéura tú bean dom mhac.

39 Agus a dubhairt misi réim mhaighistir, Gur bhfeidir nach leanfadh an bhean mé.

40 Agus a dubhairt seision rium, An TIGHEARNA as comhuir a shiuluimisi cuirfidh sé a aingeal leachd, agus soirbheóchuidh do

do shlighe; agus do bhéura tú bean dom mhacsa dom gháol, agus do thigh máthar:

41 Ann sin bhías tú sáor om mhionnuibhsí, a nuair thioclás tú go nuige mo gháol; agus muna ttugaid síad bean duit, bíaidh tú glan om mhionnuibhsí.

42 Agus táinig mé a nuigh go nuige an tobar, agus a dubhras, A TIGHEARNA Día mo mhaighistir Abraham, annais má shoirbhigheann tú mo shlighe ann a bhfuilim ag dul:

43 Feuch, atáim am sheasamh ag an tobar uisce, agus teigomhuidh a nuair thiucas an cailín amach do tharruing uisce, agus a déura misí ría, Guidhim thú, tabhair dhamh beagán uisce as do shoitheach ré na ól:

44 Agus a déura sisi rium, Ibh féin deoch, agus tarreonguidh misí mar an ceadna dod chámhulluibh: go madh í sin an bhean do chinn Día do mhac mo mhaighistir.

45 Agus suil do sguir mé do labhairt am chroidhe, Feuch, táinig Rebecah amach agus a soitheach ar a gáluinn; agus do chuaidh síos gus an tobar, agus do tharruing uisce: agus a dubhairt misí ría, Guidhim thú, léig dhamh ól.

46 Agus do dheifrigh sisi, agus do léig a soitheach dá gáluinn, agus a dubhairt, Ibh, agus do bhéura mé deoch dod chamhulluibh mar an ceadna: ann sin doibhsí, agus tug sí deoch dom chámhulluibh mar an ceadna.

47 Agus do fhiafruigh misí dhi, ag radh Cía darab inghean thú? Agus a dubhairt, Inghean Bhétuel mhac Nahor, noch rug Milcah dhó: agus do chuir misí fáinne chuaisí air a haghuidh, agus bráisléd ar a lámhuibh.

48 Agus do chrom mé síos mo cheann, agus do adhras an TIGHEARNA, agus do bheannuigh mé an TIGHEARNA Día mo mhaighistir Abraham, noch do thréoruigh mé sa tslighe chóir do thabhairt inghine dearbhrathar mo mhaighistir dá mhac.

49 Agus annais má ní tuse go cincalta agus go ririnnioch rem mhaighistir, innis damh: agus muna ndearnair innis damh; ionnus go nionpoighe mé ar an láimh dheis, nó clé.

50 Annsin do fhreagair Laban agus Bétuel, On TIGHEARNA thig an chúis: ní fhéudmuidhe maith ná óle do radh riot.

51 Féuch, atá Rebecah as do choinne, gabh chugad í, agus inthigh, agus bíodh na mnáoi ag mac do mhaighistir, mar do labhair an TIGHEARNA.

52 Agus tárta, a nuair do chúaluigh óglach Abraham a mbriathra, do onoruigh sé an TIGHEARNA, go nuige an talamh.

53 Agus thug an tóglach amach séoid airgid, agus séoid óir, agus éduighe, agus tug iad do Rebecah: agus tug mar an ceadna dá dearbhrathair agus dá mathair neithe morluaidh.

54 Agus a duadur agus do ibhidur, eisien agus an mhuinntir do bhí na fhochair, agus do fhanadur feadh na hoidhche; agus do éirghadur ar maidin, agus a dubhairt seision, Cuiridh ar siubhal mé go nuige mo mhaighistir.

55 Agus a dubhairt a dearbhrathair agus a mathair, Fanadh an cailín aguinn beagán laéthe, deich lá an chuid as lugha; agus na dhiugh sin imeochuidh sí.

56 Agus a dubhairt seision riú, Ná toirmisgidh mé, ó shoirbhídh an TIGHEARNA mo thuras; cuiridh ar siubhal mé, go rachunn chun mo mhaighistir.

57 Agus dubhradursan, Goirfeam an cailín, agus fíofrocham sin dá béul.

58 Agus do ghonreadh Rebecah, agus d'fíafuighadur dhi, an rachuidh tú leis an bhfearso? Agus a dubhairt sisi, Rachad.

59 Agus do chuireadur ar siubhal Rebecah andeirbhseathrach agus a buime, agus óglach Abraham, agus a mhuinntir.

60 Agus do bheannuighadur Rebeca, agus a dubhradur ría, As tú ar ndeirbhshíur, bí ad mhathair mhílte do mhíllíonuibh, agus sealbhuighidís do shíol geatudhe an luchda lér fíath íad.

61 ¶ Agus do éirigh Rebecah, agus a mná comhlideclída, agus do chúadur ar na chámhulluibh, agus do leanadur an tóglach: agus do ghabh an tóglach Rebecah chuige, agus do inthigh roimhe.

62 Agus táinig Isaac ó shlighe an tobair Lahai-roi; óir do áitigh sé ann sa tír ó dheas.

63 Agus do chuaidh Isaac amach do mheabhgradh ar an machaire tráth nóna: agus do thóg suas a shúile, agus do chonnarc, agus, féuch, do bhádur na chámhuill ag teachd.

64 Agus do thóg Rebecah a súile suas, agus a nuair do chonnarc sí Isaac, do thuirling don chámhuill.

65 Óir a dubhairt sí ris a nóglach, Cía hé an duinesi thriallus ann sa mhachaire do theagmháil rinn? agus a dubhairt an tóglach, A sé sud mo mhaighistir: uimesin do ghlac sisi brat, agus do fholuidh a haghaidh.

66 Agus do innis an tóglach Disaac a nuile ní dá ndearna.

67 Agus tug Isaac leis í go Pubuill a mhathar Sárach, agus do ghabh chuige Rebecah, agus do bhí na mnáoi aige; agus do ghrádhúigh í: agus do comhfhortachduigh eadh Isaac déis bháis a mhathar.

CAIB. XXV.

Sliocht Abraham thríd Chetúrah. 7 A aois agus a bhás. 24 Rugadh do Isaac, Esau agus Iacob.

ANN sin tug Abraham bean, agus do bé a hainm Cetúrah.

2 Agus rug sí dhó Simran, agus Iocsan, agus Médan, agus Midian, agus Isbac, agus Suah.

3 Agus do ghein Iocsan Séba, agus Dédan : agus dob iad mic Dhédain Asurim, Letusin, agus Leumim.

4 Agus mic Mhidian Ephah, agus Ephér, agus Hanoeh, agus Abidah, agus Eldaah. Dob iad so uile clann Chetúrah.

5 ¶ Agus tug Abraham a raibh aige d'Isaac.

6 Agus do chloinn na leannán, do bhí ag Abraham, tug Abraham tiadhlaicthe, agus do chuir sé air siubhal iad ó na mhac Isaac, (an fad do bhí fós béo) soirin, don tír shoir.

7 Agus a siadso láethe bhliadhna Abraham, noch do mhair, céud, trí fichid, agus a cúig déug do bhliadhnuibh.

8 Ann sin thug Abraham suas an Spioraid, agus déug a náois fóiré mhaith, na sheandúine lán do bhliadhnuibh, agus do cruinnightheadh dhá mhuintir é.

9 Agus do adhlacádur a mhic, Isaac agus Ismael é a nuaimh Mhachpelah a magh Ephron mhac Sohar an Hiteach, noch atá as coinne Mhamre.

10 An magh do cheannuigh Abraham ó mhacuibh Het : an sin do hadhlacádh Abraham, agus a bhean Sarah.

11 Agus tárta déis bháis Abraham gur bheannuigh Dia a mhac Isaac, agus do bhí Isaac na chomhnuighe láimh ré tobar Lahai-roi.

12 Annois asiód so geinealuigh Ismael mhac Abraham, noch rug Hágár an Té-giptach cunlul Shárah, Dábraham.

13 Agus asiádo amanna mhac Ismael, ann a nanmannuibh do réir a ngeinealach ; cédgheinn Ismael Nebaiot ; agus Cedar, agus Adbeel, agus Mibsam.

14 Agus Misma, agus Dumah, agus Massa.

15 Hadar, agus Tema, Ietur, Naphis agus Cedemah.

16 Asiód so mic Ismael, agus asiód so a nanmanna ó na mbailtibh, agus óna ccaisleannuibh ; dhá phriunsa dhéug do réir a ccinidheach.

17 Agus asiód so bliadhna sháoghail Ismael, céd agus tríochad agus seachd mbliadhna, agus do thréig a spiorad, agus fuair bás, agus do cruinnightheadh dhá mhuintir é.

18 Agus do áitreabhadur ó Habbilah go Sur, atá as coinne na Héigpte mar do rach-

tha a ccionn na Hasiria : agus do dhéug sé a lathair a dhearbhrathar uile.

19 Agus asiód so geinealuidh Isaac, mhac Abraham : do ghein Abraham Isaac ;

20 Agus do bhí Isaac ceathrachad bliadhain dáois a nuair thug sé Rebecah do mhnaoi, Inghean Bhétuel an Sirianach ó Phadan-aram, deirbhshiúr do Lában an Sirianach.

21 Agus do ghuidh Isaac an TIGHEARNA air son a mhná, do chionn go raibh sí aimrid, agus do éisd an TIGHEARNA a ghuidhe agus do toirrchtheadh a bhean Rebecah.

22 Agus do rinneadar an chlann ceannaruic a stigh inti ; agus a dubhairt sisi, *Más* mar sin atá, créas a a bhfuilimsi mar so ? agus do chuáidh dhá fhiafruighe don TIGHEARNA.

23 Agus a dubhairt an TIGHEARNARÍA, Dá chineadh atá ad bhroinn, agus dha chinéil dáoiné dhealóchtar ód chorp ; agus bíaidh cineadh dhíobh as láidre na an cineadh eile ; foigheónuidh an sinnsear don tsósar.

24 ¶ Agus a nuair do coimblionadh láethe a tuismidhe, féuch, do *bhí* cúpla na broinn.

25 Agus táinig an chéudghin amach dearg go huilidhe, amhuil éudach clumhthach ; agus tugadar Esau dainm air.

26 Agus na dháigh sin tháinig a dhearbhrathair a mach, agus do bhí greim agá láimh ar sháil Esau ; agus tugadh Iacob dainm air : agus do *bhí* Isaac trífhichid bliadhna dáois a nuair do rugadh iadsan.

27 Agus do fhásadur na buachuillidhe : agus do bhí Esau na fhiadhghuidhe ghlic, duine don mhachaire ; agus do *bhí* Iacob na dhuine shoilleir ag áitreabh a bpuiblibh.

28 Agus dob ionmhuin lé Hísac Esau, do chionn go nitheadh dá fhiadhach : ach dob ionmhuin le Rebecah Iacob.

29 ¶ Agus do bhrúith Iacob brochán, agus táinig Esau ón mhachaire, agus do *bhí* lag :

30 Agus a dubhairt Esau ré Iacob, Guidhim thú beathuigh mé, leis an mbrochán ndeirg sin ; óir atáim lag : uime sin do goireadh Iacob dainm dhe.

31 Agus a dubhairt Iacob, Reac leam san ló anugh do cheart beirthe.

32 Agus a dubhairt Esau, Féuch, atáim ag dul a dhéug : agus créad an tarbha dhéumas an ceart-beirthe si dhamh ?

33 Agus a dubhairt Iacob, Mionnuigh dhamhsa san ló anugh, agus tug sé a mhionna dhó : agus do reac a a cheart-beirthe ré Iacob.

34 Ann sin tug Iacob arán agus brochán luibhióinn dó Esau ; agus a duaigh agus do ibh sé, agus do éirigh suas, agus do imthigh roimhe : mar so do tharcuisnigh Esau a cheart beirthe.

CAIB. XXVI.

Rinne Isaac cuairt a measg na Bhphilistineach. 31 Agus cumhnant ré Abimelech.

AGUS do bhí gorta san tír, táobh a-muigh don cheud ghorta do bhí innte a laethibh Abraham. Agus do chuaidh Isaac mar a raith Abimelech rígh na Bhphilistin-each go Gerar.

2 ¶ Agus do thaisbein an TIGHEARNA é féin dó, agus a dubhairt, Ná héirigh síos don Egipt; áitigh san duthaigh mhúinfeas misí dhuit:

3 Comhnuidh sa tírsi, agus biaidh misí maille riot, agus beinneochaidh mé thú; óir duitis, agus dot shíol, do bheura me na tíorthaso uile, agus comhlionfuidh mé an mionna noch tug mé Dábraham dot athair;

4 Agus do bhéura mé ar do shíol foirlonadh mar réulta a naicír, agus do bhéura mé dot shíol na tíorthaso uile; agus ann do shíol béid uile chinidheacha na talmhan beannuighe;

5 Do chionn gur áontuigh Abraham dom ghlór, agus gur choimhde mo chúram, maith-eanta, mo statúidigh agus mo dhligheadh,

6 ¶ Agus do chomhnuidh Isaac an G érar:

7 Agus do fhíarfuigheadar dáoine na háite dhe a ttáobh a mhná; agus a dubhairt seision, *A sí mo dheirbhshíur í*: óir dob eagla leis a rádh, *a sí mo bhean í*; ar eagla, *ar seision*, go muirfidis muinntir na háite mé fá Rebekah; do chionn go raibh bréadhra re féachuín uirre.

8 Agus tárla, a nuair do bhi annsin tamall fada, gur fhéuch Abimelech rígh na Bhphilistineach amach as fuinneóig, agus go bhfacuidh, agus, féuch, do bhí Isaac ag súg-radh ré na mhnáoi Rebekah.

9 Agus do ghoir Abimelech Isaac, agus a dubhairt, Féuch go deimhin *a sí* do bhean í: agus cionnusadeir tusa, *A sí mo dhearbhshíur í?* agus a dubhairt Isaac ris, Do chionn go ndubhairt mé, Deagla go néug-fuinn da cionn.

10 Agus a dubhairt Abimelech, Créad é so do rinne tú linne? do bhéidir go luidfheadh duine don mhuinntir léd mhnáoi, agus go ttiubharthá cionnta oruinne.

11 Agus do aithin Abimelech dá dháoinibh uile, ag rádh, Gidh bé bheanfais ris an bhfearso nó ré na mhnáoi cuirfighear go deimhin chum báis é:

12 ¶ Annsin do shíolchuir Isaac ann sa dúthaidh-sin, agus fuair san bhlíadhain chéadna céad oiread: agus do bheannuigh an TIGHEARNA é:

13 Agus do fhás an tóglach go mór, agus do chuaidh ar aghuidh, agus do fhas nó go raibh romhór:

14 Oir do bhi aige sealbh thréad, agus

sealbh áodhaireadh, agus stór mór seirbhís-each: agus do iomthnuidheadar na Philistinigh é.

15 Oir a nuile thobar dar thochladar muinntir a athar a laethibh Abraham a athar, do líonadur na Philistinigh agus do choisgeadar iad do chriaidh.

16 Agus a dubhairt Abimelech ré Hísaac, Imthigh uáinne; óir is cumhachduighe thú go mór ná sinn.

17 Agus do imthigh Isaac as sin, agus do shuighigh a phubuil a ngleann G érar, agus do áitribh ann.

18 ¶ Agus do thochoil Isaac a ris natoilbreacha uisge, noch do thochladar a naimsir Abraham a athar; óir do stopadur na Philistinigh iad deís bháis Abraham: agus do ghoir a namanna do réir na nammann do ghoir a athair dhíobh.

19 Agus do thochladur muinntir Isaac annsa gheann, agus fuaradar annsin tobar fíoruise.

20 Agus do imreasadur áodhairidhe G érar ré áodhairibh Isaac, ag rádh, As linne an tuisge: agus do ghoir sé dainm don tobar Esec; do chionn go ndearnsad imreasan ris.

21 Agus do thochladar tobar eile, agus teagnhaid ré chéile uime sin mar an ccéad-na: agus do ghoir sé Sitnah dainm dhe sin.

22 Agus do athruigh as sin, agus do thochoil tobar eile; agus do chionn nar chuireadar na aghuidh: tug Rehobot dainm air; agus a dubhairt sé, Oir a nois do rinne an TIGHEARNA ionad dhuinn, agus biaidh-muid líonmhar annsa dúthaigh.

23 ¶ Agus do chuaidh sé súas as sin go Beerséba.

24 Agus táinig an TIGHEARNA chuige sa noidheceudna, agus a dubhairt, *As misí* Día Abraham hathair; ná bíodh eagla ort, óir *atáimsí* maille riot, agus beinneochuidh mé thú agus foirlíonad do shíol ar son mo sheirbhísigh Abraham.

25 Agus do chuir altóir súas ann sin, agus do ghoir ar ainm an TIGHEARNA, agus do shughidh a phubuil ann sin: agus do thochladar seirbhísigh Isaac tobar ann sin.

26 ¶ Is ann sin do chuaidh Abimelech chuige ó Gh érar, agus Ahussat áon dá chaidribh, agus Phichol príomhchaptín a shlógh.

27 Agus a dubhairt Isaac ríu, Créud as a ttigthí chugamsa, ó thárla fuath aguibh oram, agus gur chuireabhair ar siubhail uáibh mé?

28 Agus a dubhradarsan, Do choncamair go raibh an TIGHEARNA go déibhin leachtsa: agus a dubhramar, Bíodh a nois mionna eadruinn, eadra sinne agus tusa, agus déu-nam ceangal riot;

29 Nach déuna tú dochur dhuinne, mar

nar bheanamairne riotsa, agus mar nach deanmar enní ort ach maith, agus gur chuireamar uáinn thu go síothchanta: anois as tusa neach beannaighe an TIGHEARNA.

30 Agus do rinne féusda dhoibh, agus do itheadar, agus dóladar.

31 Agus do éirgheadar go moch ar maidin, agus tugadar a mionna dhá chéile: agus do chuir Isaac uádh iad, agus dimthigheadar rompa a síothcháin.

32 Agus tarla san ló chéudna, go ttángadar seirbhísigh Isaac, agus gur innsiodar dhó a tábobh an tobair, noch do thochladur, agus a dubhradur ris, Fúaramar uisge.

33 Agus do ghoir seision Sébah dhe; uime sin as Beerséba as ainm don chathruigh ó sin a leith.

34 ¶ Agus do bhí Esau dhá fhíchid bliádh-an dáois a núair thug do mhúaoi Íúdit inghean Bheeri an Hititeach, agus Bashémat inghean Hélon an Hititeach:

35 Noch bá doilghios inntinne Disaac, agus do Rebecah.

CAIB. XXVII.

Fuair Iacob príomhbheannach a athartre chomhair le amhathar. 41 Arsindfuathuigh Esau, Iacob. 43 Ach tug a mhathair fá deara air, teicheadh.

AGUS tarla, a núair do bhí Isaac foirfe, agus do rabhadur a shuile dorcha, ionnus nach bhfaicadh sé, do ghoir se Esau a mhac budh shine, agus a dubhairt ris, A mhic: agus a dubhairt seision ris, Féuch, atáim anso.

2 Agus a dubhairt sé, Féuch, a nois atáimsi aosta, ní bhfuil fios láoi mo bháis agam.

3 Guidhim thú anois ar an adhbhur sin, glac hairm, do bholgán, agus do bhogha, agus éirigh fan mhagh amach, agus fagh fiadhach dhamhsa.

4 Agus deina biádh sóbhlasda dhamh don tsort as ionmhuin Leam, agus tabhair chugam é go nithinn é, ionnus go mbeinn-eóchadh manam thusuil do gheabhuim bas.

5 Agus do chúalaidh Rebecah a nuair do labhair Isaac ré na mhac Esau, agus do chuaidh Esau fan magh díadach, agus dá thabhairt leis.

6 ¶ Agus do labhair Rebecah ré Iacob a mac, ag radh, Féuch, do chúaluidh mé hathair ag labhairt ré Hésau do dhearbhrathair, ag rádh,

7 Tabhair fiadhach chugam, agus deana biádh sóbhlasda dhamh, go nithinn, agus go mbeannuighinn thú a lathair an TIGHEARNA, roimh mo bhás.

8 A nois uime sin, a mhic, éist rem ghlórsa, do réir an neithe aithéonus mé dhíot.

9 Éirigh a nois gus an tréad, agus tabh-

air chugamsa as sin dhá mhionnán maithe óna gabhruibh; agus do dhéana misi iad na mbíadh shóbhlasta dod athair, amhuil as ionmhuin leis:

10 Agus béuraidh tusa é chum hathar, chor go níosuidh sé, agus gombeinneochuidh thú suil do gheabhus sé bás.

11 Agus a dubhairt Iacob re Rebecah a mhathair, Féuch, atá Esau mo dhearbhrathair na dhuine chlumhach, agus atáimsi am dhuine mhin:

12 Do bféidir go moithéochadh máthair mé, agus go measúdh mé mar mhealltóir; agus go ttiubhrainn mallachd oram féin, a nait na beannachda.

13 Agus a dubhairt a mhathair ris, Biodh do mhallughadh orumsa a mhic: amhain umhlugh dom ghlór, agus éirigh, agus tabhair leachd chugam iad.

14 Agus do imthigh seision, agus tug leis chum a mhathar iad: agus do rinne a mhathair biádh sóbhlasta, amhuil dob ionmhuin le na athair.

15 Agus do ghlac Rebecah culaidh thaitneamhach déaduighibh Esau a mic budh siné, noch do bhí aice sa tigh, agus do chuir e ar Iacob a mac dob óige:

16 Agus do chuir sí croicne mheannán na ngabhar ar a lámhuibh agus ar mhín a mhuinéil:

17 Agus tug an biádh milis, agus an tarán do ghléus sí, a laimh a mic Iacob.

18 ¶ Agus táinig sé chum a athar, agus a dubhairt, A athair; agus a dubhairt seision, Atáim anso, cia thusa a mhic?

19 Agus a dubhairt Iacob ré na athair, Misi Esau do chéadmhac; do rinne me mar a dubhairt tú rium: éirigh, guidhinn thú, suigh, agus ith dom sheilg, go mbeannuighe hanam mé.

20 Agus a dubhairt Isaac ré na mhac, Cionnus fuair tú comhluath agus sin é, a mhic? agus a dubhairt seision, Do chiomn go ttug an TIGHEARNA do Dhíase dhamh é.

21 Agus a dubhairt Isaac ré Iacob, Guidhim thú tar láimh riom, go nglacuinn thú a mhic, an tú dháiríribh mo mhac Esau, nó nach tú.

22 Agus do dhruid Iacob láimh ré na athair Isaac; agus do spín seision é, agus a dubhairt, A sé do ghuth guth Iacob, ach na lámha a siad lámha Esau iad.

23 Agus níor aithin é, mar do bhádur a lámha clumhach, mar lámhuibh a dhearbhrathair Esau: agus mar sin do bheannuighe é.

24 Agus a dubhairt, An tú mo mhac Esau dhá ríribh? Agus a dubhairt seision, As mé.

25 Agus a dubhairt sé, Tabhair láimh rium é, agus iosuidh mé díadach mo mhic, go mbeannuighe manam thú. Agus tug na

chombghar é, agus a dúaiġh : agus tug fion chuige agus do ibh sé.

26 Agus a dubhairt a athair Isaac ris, Tarr chugam a mhic, agus póg mé a mhic.

27 Agus táinic chuige, agus do phóg é : agus do bholtnuigh baladh éaduigh, agus do bheannuigh é, agus a dubhairt, Féuch, atá baladh mo mhic mar bhaladh mhuighe do bheannuigh an TIGHEARNA.

28 Uime sin go ttugaidh Día dhuit do dhrúchd nimhe, agus do shult na talmhan, agus iomad arbha agus fíona :

29 Go ndéana puibleacha seirbhís duit, agus go numhlúighe cinidheacha síos duit ; bí ad thighearna-ós cionn do dhearbhráithreach, agus umhluidís mic do mhathar dhuit : go má mallúighe gach áon mhail-leóchus tú, agus go ma beannúighe an té bheinneóchus tú.

30 ¶ Agus tarla, mar as lúaithe do chuir Isaac críoch ar bheannughadh Jacob, agus nach mór go rainig Iacob fós as fiadhnúisi Isaac a athar, an tan tháinig Esau a dhearbhrathair on fhíadhach.

31 Agus do rinne biadh blasda mar an cceadna, agus tug chum a athar é, agus a dubhairt re na athair, Eirġhíodh máthair, agus itheadh do sheilg a mhic, chor go mbeinneóchuidd hanan mé.

32 Agus a dubhairt Isaac a athair ris, Cía thusa ? agus a dubhairt seision, As misi do mhac, do chéidghin Esau.

33 Agus do chríohtnuigh Isaac do chrith náthbhásach, agus a dubhairt, Cía he, cáit á bhfuil an té do rinne fiadhach, agus tug chugamsa é, agus a dúaiġh mé da gach éinmi, suil tháinic tusa, agus do bheannuigh mé é ? agus fós, bíaidh beannúighe.

34 ¶ Agus a núair do chualaidh Esau briathra á athar, do éigh maille ré gárr-thuibh móra searbha, agus a dubhairt ré na athair, Beannuigh misi, eadhon misi mar an cceadna, ó a athair.

35 Agus a dubhairt seision, Tháinic do dhearbhrathair le ceilg, agus rug leis do bheannachd.

36 Agus a dubhairt seision, Nach cóir tugaidd Iacob dainm air ? óir tháinic sé fúinse an dá uairsi : rug sé uáim mo cheart beirthe : agus a nois, féuch, rug sé mo bheannughadh uáim : agus a dubhairt sé, A nár choimhead tú beannughadh dhamsa ?

37 Agus do fhreagair Isaac agus a dubhairt re Hesau, Féuch, do rinne me eision na thighearna ort, agus tug mé a dhearbhráithre uile na serbhíseachuibh dhó ; agus lé harbhar, agus le fion do chonnuimh mé súas é : agus créad do dhéum riotsa a nois, a mhic ?

38 Agus a dubhairt Esau ré na athair,

An bhfuil agad achd éinbheannachd amhain, a athair ? beannuigh misi, eadhon misi mar an cceadna, ó a athair. Agus do thóg Esau a ghuth súas agus do ghul sé.

39 Agus do fhreagair Isaac a athair agus a dubhairt ris, Féuch, budhréháitreabh sult na talmhan, agus ó drúchd fhlaith-eamhus a nsúas ;

40 Agus led chloidbeamh bhiais tú ad bheathaidh, agus bíaidh tú ag seirbhís dot dhearbhrathair ; agus tiucfuidd a ccrich a nuair do geabha tú úachdaranachd, go mbrisídh tú a chuingsion dot mhuineúl.

41 ¶ Agus do fhuathuigh Esau Jacob ar son na beannachda lear bheannuigh a athair é : agus a dubhairt Esau na chroidhe, Atáid láethe cumha ar son máthar a bhógus ; ann sin mhuirfeas misi mo dhearbhrathair Jacob.

42 ¶ Agus do himniseadh do Rebeca na briathrasa Esau a mic budh sine : agus do chuir sí síos agus do ghoir sí Jacob a mac dob óige, agus a dubhairt ris, Féuch, do dhearbhrathair Esau, ar do shonsa, do bheir sé solás do féim, ré cur roimhe thusa mharbh-adh.

43 Anois ar a nadhbhsin, a mhic, umhlúigh dom ghlórsa ; agus éirigh go Lában mo dhearbhrathair go Híaran ;

44 Agus fan na fhochair beagán do láethibh, no go ttráothuigh fearg do dhearbhrathar ;

45 No go bhfillidh fearg do dhérbrathar úaid, agus go ndearnaduigh se an ní do rinne tú ris : ann sin cuirídh misi síos, agus do bhéura mé as sin thú. Cread fá ccaillfinsi sibh aráon a neunló ?

46 Agus a dubhairt Rebecah ré Isaac, atáim currtha dom sháoghal do chionn ingheana Héet : má phósan Jacob bean as ingheanuibh Héet, mar íad so, atá as ingheanuibh na tíre, créad an mhaith dhéunas mo bheatha dhamsa ?

CAIB. XXVIII.

Cuairt Iacob a Mesopotamia. 12 Thaisbcín Día dréimre camhdha dhó. 13 Agus dhearbhbh dhó a gheallamhna.

AGUS do ghoir Isaac, Iacob, agus do bheannuigh é, agus do aithin de, agus a dubhairt ris ; ní thiubhra tú bean dingheanuibh Chánaain.

2 Eirigh, imthigh súas go Pádan Aram, go tigh Bhétuel athair do mhathar, agus gabh chugad bean as sin dingheanuibh Lábain dearbhrathair do mhathar,

3 Agus go mbeannúighe Día uile chumhachdach thú, agus go ndearna siólmhur thú, agus go bhfoirdionuigh thú, go mhic tú ad iomad daoine.

4 Agus go ttuga sé dhuit beannachd

Abraham, duit féin, agus dot shíol maille riot; go ngabha tú oighreachd na dúthaigh ann a bhfuil tú ad choimhghtheadh noch tug Día do Abraham.

5 Agus de chuir Isaac, Iacob ar siubhal, agus dimigh sé go Pádan-Aram, go Lában mhac Bétuel an Sirianach, dearbhrathair Rebecah, mathair Iacob, agus Esau.

6 ¶ A nuair do chonnaire Esau gur bheannuigh Isaac, Iacob, agus gur chuir ar siubhal é go Pádan-Aram, do thabhairt mná as sin; agus amhul do bheannuigh é, go ttug aithne dhó, ag rádh, Ní thiubhra tú bean dingheannuibh Chánaain;

7 Agus gur umhluigh Iacob da athair, agus dá mhathair, agus go ndeachuidh go Pádan-Aram,

8 Agus mar do chonnaire Esau nár thaitin ingheana Chánaain ré na athair Isaac;

9 Ann sin do chuaidh Esau chum Ismael, agus tug a ceionn na mban do bhí aige, Mahálah inghean Ismael, mhic Abraham, derbhshíur Nebaiot, dá berth na mnaoi aige.

10 ¶ Agus do chuaidh Iacob a mach as Beerséba, agus do ghluais go Hárán.

11 Agus do thuirling ar ionad áirighe, agus do rhan ann feadh na hoidhche, mar do chuaidh an ghrian faoi: agus do ghlac cuid do chlochuibh na háite, agus do chuir iad mar a cheannadhairt, agus do luigh síos sa náitsin do chodladh.

12 Agus do chonnaire aisling, agus féuch dréimre ar na chur suas ar an talamh, agus ráinig a bharr go flaitheamhnus: agus féuch, aingil Dé ag dul suas agus ag teachd a nshúas ann.

13 Agus féuch, do sheas an TIGHEARNA ós a chionn, agus a dubhairt, As misi an TIGHEARNA Dia Abraham hathair, agus Dia Isaac: an fearann ar a bhfuil tú ad luighe, do bhéura mé dhuitsi é, agus dot shliochd.

14 Agus bíaidh do shíol mar ghaineamh na talmhan; agus leithneachuidh tú amach siar agus soir, budh thuaidh agus budh dheas; agus budh ionnad sa, agus ann do shíol bhéid muintir na talmhan uile beannuighe.

15 Agus féuch, ataimsí maille riot, agus cumhdeochuidh mé thú ann gach uile bhall a ngéubha tú, agus do bhéura mé a ris don tirsí thú: oir ní fhágfaidh mé thú, nó go ndéarna mé an ní do labhair mé riot.

16 ¶ Agus do mhúsguil Iacob as achodladh, agus a dubhairt, Go deimhin atá an TIGHEARNA sa náitsi; agus ní raibh a fhios againsa.

17 Agus do bhí eagla air, agus a dubhairt, Cread é úamhnuighe na háitesí! ní

háit ar bith so ach tigh Dé, agus a se so geata fhlaithreamhnus.

18 Agus do éirigh Iacob go moch ar maidin, agus do thóg an chloch do chuirse mar adhart, agus do chuair suas í mar philéir, agus do dhóirt ola ar a mullach.

19 Agus do ghoir Bétel dainm do náitsin; ach Lus bá hainm don chathair sin ar ttus.

20 ¶ Agus tug Iacob móid, ag rádh, Má bhíonn Día liom, agus go ccuimhdeacha mé san turas a bhfuilim ag dul, agus go ttiubhra dhamh arán ré a ithe, agus eádach re chur umum,

21 Iomus go ttiucfaidh mé a ris go tigh máthar a shiothcháin; annsin biaidh an TIGHEARNA na Dhia agam:

22 Agus an chlocha, do chuir mé mar philéir, biaidh na thigh Dé: agus do nuile ní dá ttiubhra tú dhamh do bhéura misi go dearbhtha a dheachmhadh dhuitsi.

CAIB. XXIX.

Dfhoghain Iacob do Lában arson Rachel.

23 *Tug sé Léah dhó na hionad. 28 Phós sé Rachel arís. 31 Ach d'fán fós ainmrid.*

A NN sin do ghluais Iacob ann a thurus, agus táinig go tír na ndaoine don taoibh shoir.

2 Agus damhaire sé, agus féuch tobar san mhachaire, agus ar cheana, trí tréoid cháorach na luighe aige: oir is as an tobar sin do bheidís uisce dá ttréduibh; agus do bhí cloch mhór air bhéul an tobair.

3 Agus is annsin do chruinnidís na tréada uile: agus do chorruighedís an chloch ó bhéul an tobair, agus do beirdís uisce do na cáorchuibh, agus do chuaidís an chloch na háit fein ar bhéul an tobair a ris.

4 Agus a dubhairt Iacob ríusan, A dhearbhráithre, gá has dibhsí? agus a dubhradarsan, ó Hárán dúinne.

5 Agus a dubhairt sé riu, An aithne dhíbh Lában mac Nahor? agus a dubhradursan, As aithne dhúinn é.

6 Agus a dubhairt seision, An bhfuilthear go maith aige? agus a dubhadur san, Atathar go maith: agus, feuch, atá Rachel a inghean ag teachd leis na cáorchuibh.

7 Agus a dubhairt seision, Achd cheana as mór atá romhuinn don lo, ní mó is ann na tréad do chruinniughadh a bfóchair a chéile: tuguidhsí uisce do na cáorchuibh, agus éirighidh, agus ingeltigh iad.

8 Agus a dubhradursan, Ní fhéadmáoid, nó go rabhaid na sealbha uile a bhfóchair a chéile, agus go ccurthar an chloch do bhéul an tobair; ann sin do bhermíd uisce do na cáorchaibh.

9 ¶ Agus an feadh fós do bhí se ag caint

riu, tháinig Ráchel le cáorchuibh a hathar; óir a sí do bhí na mbun.

10 Agus tarla, á nuair do chonnaire Iacob Ráchel inghean Lában, dearbhrathair a mhathar, agus caoirigh Lában dearbhrathair a mhathar, gur dhruid Iacob léith, agus gur chuir an chloch ó bhéal an tobair, agus tug uisce do thréad Laban dearbhrathair a mhathar.

11 Agus do phóg Iacob Ráchel, agus do thóg suas a ghuth, agus do ghuil.

12 Agus do innis Iacob do Ráchel, gur ob é féin dearbhrathair a hathar, agus gúrob é mac Rebecah é: agus do rith sisi, agus do innis sin dá hathair.

13 Agus tarla, a nuair do chualuidh Lában sgéula mhic a dherbhsheathrach, gur rith sé na choimne, agus gur theann ris é, agus tug póg dhó, agus tug leis é dá thigh: agus do innis Iacob na neithe si uile do Lában.

14 Agus a dubhairt Laban ris, Is deimhin gur tú mo chnáimh agus mfeoil. Agus do fhan aige ar feadh míosa.

15 ¶ Agus a dubhairt Lában ré Iacob, An do chionn gur tú mo dhearbhrathair, do dhéuntá seirbhís damhsa á naiscigh? innis damh créud an túarasdal bhías duit?

16 Agus do bhádr días inghean ag Lában: ainm an tsimsir Léah, agus ainm an tsósair Ráchel.

17 Agus do bhádur súile boga ag Léah; agus do bhí Ráchel sgiámhach deaghnúis-each.

18 Agus do bhí grádh ag Iacob ar Ráchel; agus a dubhairt, Foigheónuidh mé dhuit seachd mbliadhna ar son Ráchel hinghean as óige.

19 Agus a dubhairt Lában, As fearr dhamhsa a tabhairt duit si ná a tabhairt d'fior oile: fan am fhochair.

20 Agus do rinne Iacob seirbhís sheachd mbliadhan do cheannach ar Ráchel; agus níor tai hsiughadh dhó iad ach na mbeagán láethe, do mheid an ghradh do bhí aige uirre.

21 ¶ Agus a dubhairt Iacob ré Laban, Tabhair mo bhean damh, (óir do choimhlíon mé maimsir) go ndeamar bean di.

22 Agus do chruinnigh Lában daoine na háite uile, a bhfochair a chéile, agus do rinne féusda dhóibh.

23 Agus tarla trath nóna, gur glac sé Léah a inghean, agus go ttug chuigesion í, agus do bhí na fhíor aice.

24 Agus tug Lában dá inghin Léah Silpah a chailín, na hinnilt.

25 Agus tarla, ar maidin, féuch, gurab í Léah do bhí ann: agus a dubhairt seision ré Lában, Créud an ní si do rinne tú rium? nach ar son Ráchel do rinne misi seirbhís duit? uime sin créud far mheall tú mé?

26 Agus a dubhairt Lában, Ní mar sin as gnáth do dhéanamh nar náithe an sósar, do thabhairt amach roimh an tsinsior.

27 Choimhlíon a seachdmhuin, agus do bhéaruimne í so dhuit mar an gcéadna ar son na searbhisí do dhéuna tú dhamh seachd mbliadhna eile fós.

28 ¶ Agus do rinne Iacob sin, agus do chomhlíon a seachdmhuin: agus tug Ráchel a inghean dó mar mhnáoi mar an gcéadna.

29 Agus tug Lában do Ráchel a inghin Bilhah a chailín do bheith na hinnilt aice.

30 Agus do rinne bean do Ráchel mar an gcéadna, agus dob annsa leis fós Ráchel na Léah, agus do rinne seirbhís aige seachd mbliadhna eile fós.

31 ¶ Agus a nuair do chonnaire an TIGHEARNA go raibh fuath ar Léah, do oscuil sé a brú: ach dó bhí Ráchel amrid.

32 Agus do thoirrheadh Léah, agus rug sí mac, agus tug sí Reuben dainm air: óir a dubhairt sí, Go deimhin do fhéuch an TIGHEARNA ár mo bhuáidhreach; a nois ar an adhbhar sin gráidheóchuidh mfeair mé.

33 Agus do thoirrheadh a ris í, agus rug sí mac; agus a dubhairt, Do chionn go ccualuidh an TIGHEARNA go raibh fuath oram, tug sé an mac so dhamh mar an gcéadna: agus tug sí Simeon dainm air.

34 Agus do thoirrheadh a ris í, agus rug sí mac: agus do ráidh, A nois bhías mfeair a nuairsi teanta riom, do chionn go rug mé triur mac dhó: uime sin do goir-eadh Lébhí dhe.

35 Agus do thoirrheadh a ris í, agus rug sí mac: agus do ráidh sí, A nois mholta mé an TIGHEARNA; uime sin do ghoir sí Iudáh dainm dhe; agus do scuir do bhreith.

CÁIB. XXX.

Tnúth na nseathracha ré chéile. 25 Cunnradh Iacob ré na athair chéile.

A GUS a nuair do chonnaire Rachel nách rug sí clann do Iacob, do bhí tnúth ag Ráchel lé na deirbhshiáir; agus a dubhairt sí re Iacob, Tabhair dhamhsa clann, nó do gheabha mé bás.

2 Agus do las fearg Iacob a naghuidh Ráchel: agus a dubhairt, An misi atá a nait Dé, noch do chonnuimh uait toradh do bhronn?

3 Agus a dubhairt sisi, Féuch mo chailín Bilhah, bí ad tíor aice, agus béuruidh sí ar moghlúinibhsí, chor go mbíá clann agumsa mar an gcéadna dá táobhse.

4 Agus tug sí dhó Bilhah a hinnilt mar mhnáoi: agus do chuáidh Iacob na gnás.

5 ¶ Agus do thoirrheadh Bilhah agus rug sí mac do Iacob.

6 Agus a dubhairt Ráchel, Dó bhreathnuigh Dia misi, agus Do chualuidh mar an

gcéudna mo ghuth, agus tug mac dhamh : uime sin tug sí Dan dainm air.

7 Agus Bilhah cumhal Rachel, do thoirrcheadh a ris í, agus rug sí an dara mac do Iacob.

8 Agus a dubhairt Rachel, Do spáirn mé maille ré spárnuidheachd mhóir ream deirbh-shíúir, agus rug mé buaidh : agus do ghoir sí Naphtali dainm dhe.

9 ¶ A nuáir do chonnaire Léah gur scuir sí do bhreith, rug Silpah a cailín, agus tug do Iacob í na mnáoi.

10 Agus rug Silpah cailín Léah mac do Iacob.

11 Agus a dubhairt Léah, Atá cuideachda ag teachd : agus tug Gad dainm air.

12 Agus rug Silpah cailín Léah an dara mac do Iacob.

13 Agus a dubhairt Léah, Is sona misi, óir goirfid na hingheana beannuighe dhíom : agus do ghoir sí Aser dainm dhe.

14 ¶ Agus do chuaidh Reúben amach a láethibh foghmhair na cruithneachda, agus fuáir mandrácuigh sa mhachaire, agus tug leis íad chum a mhathar Léah. Ann sin a dubhairt Rachel ré Léah, Guidhim thú, tabhair dhamhsa cuid do mhandrácuibh do mhic.

15 Agus a dubhairt sisi ría, *in* beag an chúis mar rug tú m'fhear uáim? agus nar mhian leachd mandráic mo mhic do bhreith uáim mar an ccéadna? agus a dubhairt Rachel, Uime sin luidhfídh sé leachds a nochd ar son mhandráic do mhic.

16 Agus táinig Iacob a steach ón mhachaire tráth nóna, agus do chuaidh Léah amach na choinne agus a dubhairt, Caithfidh tú teachd liomsa a steach, óir go deimhin do cheannuigh mé thú air mhandrácuibh mo mhic. Agus do luigh lé a noidhe sin.

17 ¶ Agus tug Día aire do Léah, agus do thoirrcheadh í, agus rug sí do Iacob an cuigeadh mac.

18 Agus a dubhairt Léah, Tug Día mo thúarasdal damh, do chionn go'ttug mé mo chailín dom fhear : agus do ghoir Isachar dainm dhe.

19 Agus do thoirrcheadh Léah arís, agus rug an seiseadh mac do Iacob.

20 Agus a dubhairt Léah, Do leasuidh Día mé *lé* crodh maith ; a nois coimheóchuigh m'fhear agum, do chionn go rug mé seisor mac dhó : agus tug sí Sebulun dainm air.

21 Agus na dhiaigh sin rug sí inghean, agus tug Dinah dainm uirre.

22 ¶ Agus do chuimhnigh Día air Rachel, agus do éisd Día ría, agus do oscuil a bruí.

23 Agus do thoirrcheadh í, agus rug sí mac, agus a dubhairt, Do chuir Día mo mhíochlú ar ccúl.

24 Agus tug sí Ioseph dainm air ; agus

a dubhairt, Cuirfidh an TIGHEARNA mác eile na cheann chugam.

25 ¶ Agus tárla, a nuáir rug Rachel Ioseph, go ndubhairt Iacob ré Lában, Cuir ar siubhal mé go reachuidh mé dom ionad fein agus dom thí.

26 Tabhair *dhamh* mo mhná agus mo chlann, ar son a ndéarna mé do sheirbhís duit, agus léig dhamh imtheachd : óir is fios duit mo sheirbhís do rinne mé dhuith.

27 Agus a dubhairt Lában ris, Guidhim thú, *más* ionmhuin leachd mé, fuirigh, óir dfoghluim me go dearbhtha gur bheannuigh an TIGHEARNA mé air do shonsa.

28 Agus a dubhairt sé, Ainmnigh do thúarusdal, agus do bhéura mé dhuith é.

29 Agus a dubhairt seision ris, Atá a fhios agad cionnus do bhí mo sheirbhís duit, agus cionnus do bhí háirnéis agum.

30 Óir as beag do *bhí* agad suil *tháinig* misi chugad, agus a *nois* tangadur chum bheith iomadamhail ; agus do bheannuigh an TIGHEARNA thú ó tháinig misi chugad : agus a nois cá huáir dhéunas mé solathar do mo thigh fein mar an gcéadna ?

31 Agus a dubhairt seision, Cread do bhéura mé dhuith? agus a dubhairt Iacob, Ní thiubhlra tú einní dhamhsa : má ní tú einní amháin ar mo shon, beathóchad *agus* coimhéudfad do thréad a ris.

32 Rachfuidh misi tré a bhfuil do thréaduibh agad a niugh, agus cuirfidh mé ar leith a bhfuil ballach breac, agus a bhfuil don áirnéis donn a measg na ccáorach, agus a bhfuil ballach breac a measg na ngabhar, agus *is diobhsin* bhías mo thúarusdalsa.

33 Marsin fhreigeórus m'fireuntachd ar mo shon sa naimsir atá chugainn, an tan thiofás am mo thúarusdail do lathair haighthe fein : gach áon nach bía ballach nó breac a measg na ngabhar, agus donn a measg na ccáorach, biaidh meas gada air agumsa.

34 Agus a dubhairt Lában ; Féuch, do bfearr liam go mbeith sin do réir do bhríatharsa.

35 Agus do dhealuigh sé an lásín na puic noch do bhí crosach, agus ballach, agus a nuile ghabhar bainiomm do bhí breac ballach, agus gach áon a raibh bán ann, agus a raibh donn, mesg na ngeaorach agus tug *iad* a lámhuibh a mhac.

36 Agus do chuir sé aistior thrí lá idir é fein agus Iacob : agus do bheathaidh Iacob an chuid eile do thréaduibh Lában.

37 ¶ Agus do ghabh Iacob chuige slata glasá do chrann crítheach, agus do choll, agus do chrann cnobhfancach ; agus do rinne síoga bána ionta, agus tug ar an mbán taisbeanadh do thabhairt uadh, noch do *bhí* ann sna slatuibh.

38 Agus do shuighidh na slata do nochd sé, roimhe na tréada ann sna gúithéaruibh,

an sna homuruibh a nibhdís uisce a nuair do thigdis na tréada dól, ar chor go ttoirrchidh iad a nuair do thigdis dól.

39 Agus do thoirrcheadh na tréada as comhair na slat, agus do bherdis áirnéis shíogach bhreac agus ballach.

40 Agus do dhéaluidh Iacob na huáin, agus do chuir aighthe na ttréad ar na stríocuibh, agus gach a raibh donn a ttréad Laban; agus do chúir a thréada féin ar leith, agus níor chuir a ttréduibh Lábadin iad.

41 Agus tárta, gidh bé ar bith uair do chinneadh a náirnéis budh laidire, go ccuireadh Iacob na slata as coinne shul na háirnéisí ann sna gitéaruibh, ar chor go ccinfidís a measg na slat.

42 Ach a nuair do bhíodh a náirnéis lag, ní chuireadh sé ann *iad*: marsin go mbíodh an chuid budh laige ag Laban, agus an chuid budh láidre ag Iacob.

43 Agus do fhas an tóglach ro shaidhbhir, agus do bhí iomad áirnéisí aige, agus seirbhiseach fear, agus seirbhiseach ban, agus cánhuill, agus asail.

CAIB. XXXI.

Ghabh Iacob go siobhal. 9 Dinnis gurab Dia tug eallach ó Laban, dhósan. 22 Lean Laban tóir air. 29 Ach gur Shéol Dia réiteadh dhóibh.

A GUS do chúaluidh sé bríathra mhac Laban ag rádh, Rug Iacob leis an mhéid *bá* lé ar nathair; agus is don *ní bá* lé ar nathair fuair sé ann ghloirsi uile.

2 Agus do chonnuir Iacob gnúis Lábadin, agus féuch ní raibh leis mar do bhí roimhe.

3 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Iacob, Fill go dúthuigh haithreadh, agus go nuige do chmeadh; agus bíaidh misí maille riot.

4 Agus do chuir Iacob fios uadha, agus do ghoir Rachel agus Léah fán machaire go nuige a thréud.

5 Agus a dubhairt riu, Chím gnúis bhur nathar, nach *bhfuil* sí leam mar do bhí roimhe; ach do bhí Dia máthar leam.

6 Agus atá fhios aguibhsí go ndéarna mé serbhís do bhur nathair rém uile chumhachda.

7 Agus dó mheall bhur nathair me, agus do mhalairt mo thúarusdal deich nuáire: ach níor léig Dia dhó dochar do dhéanamh dhamh.

8 Ma dubhairt sé mar so, Biaidh a náirnéis bhallach na thúarusdal agad; ann sinn do bhí a náirnéis uile ballach: agus má dubhairt sé mar so, Budh híaad a náirnéis shíogach do thúarusdal; ann sin do bhí a rugadur a náirnéis uile síogach.

9 Mar so rug Dia áirnéis bhur nathar uadh, agus tug dhamhsa *iad*.

10 Agus tárta a nuair do reitheadh a náirnéis, gur thóg misí mo shuile sías, agus do chonaic me an aisling, agus feuch, na reithean do bhí ag léim ar a náirnéis go *rabhadur* síogach, ballach, measctha.

11 Agus do labhair aingeal Dé rium a naisling dá *rádh*, A Iacob; agus do raidh misí, *Atáim annso*.

12 Agus a dubhairt seision, Tóg a nois sías do shuile, agus feuch, na reithe lingios sías ar a náirnéis *ataid uile* síogach, ballach, measctha: óir do chonaic misí gach a ndéarna Laban ort.

13 *As* misí Dia Bhétel, áit ar ungaidh tusa an piléir, agus mar ar mhóidigh tú móid dhamhsa: a nois éirigh, fág an dúthaidhse amach, agus fill go tír do gháoil.

14 Agus do fhreagair Rachel agus Léah, agus a dubhadur ris, *An bhfuil* fios roim ar bith nó oighreachd ar ccomhairne a ttigh ar nathar?

15 A né nach meas coigcrích atá aige oruinn? óir do reac sé sinn, agus do anchaith sé mar an gcéadna ar nairgead uile.

16 Óir a nuile shaidhbhrios rug Dia ó ar nathair, *a* sé sin ar ceuidne, agus cuid ar ceolmte: a nois uime sin giodh bé a dubhairt Dia riotsa, *déana é*.

17 ¶ Ann sin do éirigh Iacob sías, agus do chuir a mhic agus a mhná ar chámhalluibh.

18 Agus rug leis a áirnéis, agus a mhaóin uile, noch fuair se, áirnéis a ghnodhuidh, noch fuair sé a Bpadan-Aram, chum intheachd go Hísaac a athair a tír Cánaain.

19 Agus do chuaidh Laban á lomadh a cháorach: agus do ghoid Rachel na híomhaighe *bá* lé na hathair.

20 Agus do éuloigh Iacob roimhe gan fhios do Laban an Sírianach, ó nár inmis dó gur theith sé.

21 Mar sin do theith sé leis á nuile ní do bhí aige, agus do éirigh, agus do chuaidh tar a nabhain, agus tug a aghuidh *fa thuairim* shliabh Gílead.

22 Agus do hinneadh do Laban an treas lá gur theith Iacob.

23 Agus do thóg a dhearbhráithre leis, agus do lean é aistior sheachd la; agus rugadur air ar shliabh Gílead.

24 Agus táinic Dia go Laban an Sírianach a naisling sa noidhche, agus a dubhairt ris, Tabhair dod aire nach laibhéora tú ré Iacob go maith no go saith.

25 Ann sin rug Laban ar Iacob. A nois do shuighidh Iacob a phubuil ar a tsliabh: agus do shuighidh Laban gun a dhearbhráithribh air sliabh Gílead.

26 Agus a dubhairt Laban ré Iacob, Créad do rinne tú, fú éuloigh tú gan fhios dhamhsa, agus fa rug tú mingheana leachd mar bhraighdibh do *geubhtháoi* le cloidheamh?

27 Cread fár theith tú uáim go foluigh-each, agus fár éulóigh tú uáim, agus nar innis tú dhamh go cceuirinn ar siubhal uáim thú maille re sólas, agus lé cantaireachd, le tabuirin, agus le cláirsigh?

28 Agus nár fhuiligh tú dhamh mingheana, agus mo mhic do phóghadh? a nois as leamh do rinne tú súd.

29 Atá a gcumhachd mo láimhesi dochair do dhéanamh dhuit, ach do labhair Dia hathar riom a réir, ag rádh, Tabhair dod aire nach laibhéora tú re Iacob go maith ná go saith.

30 Agus a nois *máta* nach géubhthá gan imtheachd do chionn go raibh fonn mór ort a ndiaigh tighe hathar, thairis sin, créad fár ghoid tú mo dhee?

31 ¶ Agus do fhreagair Iacob, agus a dubhairt sé ré Laban, Do chionn go raibh éagla orum, agus go ndubhairt mé, Go mfeidir go mbeantá hingheana air éigindiom.

32 Gidh bé ar bith gá bhfuighe tú do dhe, nar ab beó é: féuch a lathair air ndearbhráithreach má tá éinní agumsa dod chuid, agus beir chugad féin é: óir níor eidir Iacob gur ghoid Ráchel iad.

33 Agus do chuaidh Laban go pubuil Iacob agus go pubuil Léah, agus go puibh an dá chumhal; ach ní *bhfuair* sé iad aca. Ann sin do chuaidh sé as pubuil Léah, agus do chuaidh a steach a bpuibil Ráchel.

34 A nois do ghabh Ráchel na hionmháighe, agus do chuir a nughaim na ccamhull iad, agus do shuigh orra: agus do spion Laban an pubuil eile, ach ní *bhfuair* sé iad.

35 Agus a dubhairt sisi ré na hathair, Na cuireadh fearg ar mó thighearna nach bhféaduimse éirge sías romhad; óir atá gnath na mban orum: agus do spion Laban an pubuil, agus ní *bhfuair* na hionmháighe.

36 Agus do bhí fearg ar Iacob, agus do cháin Laban: agus do fhreagair Iacob, agus a dubhairt sé ré Laban, Cread é maindligheadh, cread í mo choir, as ar lean tú choimhghéarso mé?

37 A náit ar spion tú mo thruscán uile, créud fuair tú dod áimeis tighe agam? cuir annso as coinne mo dhearbhráithreach agus do dhearbhráithreachsa é, go mbeirid breath eadruinn aráon.

38 A níchid bliadhanso *atáim* ag foghnámh dhuit, níor theilgearad do cháoirigh a nuáin, ná do ghabhair bhinionna a mionnán, agus ní duáigh mé reithe do thréuda.

39 An mhéid do mharbhadar na *beathuigh*, ní thug mé chugadsa é, is orum féin do bhí a dhul a mughá: as mo láimhsi do iarr tusa é, *má* gadadh sa ló, nó *má* ghadadh sa noidhche é.

40 *Mar so* do bhí mé; san ló do sheargadh an tiormach mé, agus an sioc sa noidh-

che; agus do dhealuigh codladh rém shuilibh.

41 *Mar so* do bhí mé fithche bliadhan ann do thigh: do fhoghuín mé dhuit ceithre bliadhna déag ar son do dhias inghean, agus sé bliadhna ar son tháirnéisi: agus do áthruigh tú mo thúarasdal deich nuáire.

42 Muna bheith Dia máthar, Dia Abraham, agus eagla Isaac leam, go deimhin do churtea ar siubhal a nois mé folamh: do chomhair Dia mo leathrom agus saothar mo lúmh, agus tug aithfear *dhuitsi* a réir.

43 ¶ Agus do fhreagair Laban agus a dubhairt ré Iacob, *A siad* na hingheanaso mingheanasas, agus an chlannso mo chlannsa, agus a náirnéisse *a siad* náirnéisse iad, agus a bhfaicionn tú uile *as* liomsa iad; agus cread théaduim mingheana féin, nó ré na celoinn do rugadar?

44 Ar a nadhbharsin, tárrsa a nois déunam cumradh, misi agus tusa; agus biodh sé mar fhíaghuin eadrum agus tú.

45 Agus do thóg Iacob cloch, agus do chuir na seasamh í *mar* phileir.

46 Agus a dubhairt Iacob ré na dhearbhráithribh, Cruinnighidh clocha; agus do chruinnigheadar clocha, agus do rinneadar leachda: agus a duadar biadh ann sin ar an leachda.

47 Agus do ghoir Laban dainm dhe. Iégar-Sahaduta: ach do goir Iacob Gá-leed de.

48 Agus a dubhairt Laban, *Is* fiadhnúisi an leachdasas eadrum agus tú a niugh: agus uime sin do goireadh Gá-leed dainm dhe;

49 Agus Mispah: óir a dubhairt sé, Déunadh an Tighearna faire eadrum agus tú, a nuair bhéam gan bheith a láithair a chéile.

50 Má ní tú leatrom ar mingheanuibh, nó má bheir tú mná *eile* leith amuigh dom ingheanuibh, ní *bhfuil* áonduine ar bhfochair: féuch, atá Dia dhíaghuin eadruinn.

51 Agus a dubhairt Laban ré Iacob, Féuch an leachdasas, agus féuch *an* piléir noch do thóg mé eadrum agus tú.

52 *Bíodh* an leachdasas dhíaghuin, agus bíodh *an* piléirsé dhíaghuin, nach racha misi tar an leachdasas chugadsa, agus nach dtiocfa tusa tar an leachdasas chugamsa, agus tar an bpiléirse, do dhéunamh dochair.

53 Déunadh Dia Abraham, agus Dia Nahor, Dia a naitheach breitheamhnus eadruinn: agus do mhionnuigh Iacob fá eagla a athar Isaac.

54 Ann sin do rinne Iacob íodhbuit ar a tsiabh, agus do ghoir a dhearbhráithre dithe aráin: agus a duadar arán, agus do fhanadar feadh na hoidhche san tsiabh.

55 Agus go moch ar maidin do éirigh Laban suas agus do phógh sé a mhic agus a ingheana, agus do bheannuigh sé iad: agus

do dhealuigh Látan riú, agus do shill chum a áite féin.

CAIB. XXXII.

Tárladar aingle dé ar Iacob. 9 Do Iarr sé ar Dhú a choinneadh oná bhráthar Esau. 24 Gheall sé re Aingil.

AGUS do imthigh Iacob roimhe na shlighe, agus tarla aingle Dé ris.

2 Agus a nuair do chonnaire Iacob iad, a dubhairt sé, A sé so slúagh Dé : agus do ghoir sé daim do náit sin Mahanaim.

3 ¶ Agus do chuir Iacob teachda roimhe, go Hésan a dhearbhrathair go fearann Seir, eadhon talamh Edom.

4 Agus do aithin sé dhiobh, ag rádh, Mar so a déartháoi rem thighearna Esau : a deir do sheirbhiseach Iacob mar so : do chomhnuighe mé a bhfochair Lá-báin, agus do fhan mé aige ann sin go tí a nois.

5 Agus atáid daimh agus assail agam, tréada agus seirbhísigh fear agus seirbhísigh ban : agus do chuir mé teachda uáim dá innisin dom thighearna, ionnus go bhfágá mé grása ad radhar.

6 ¶ Agus do fhilleadar na teachda go Iacob, ag rádh, Tanganaim go nuige do dhearbhrathair Esau, agus atá seision ag teachd mar an gcéudna do theagmháil ort, agus ceithre chéud fear leis.

7 An sin do bhí Iacob lán deagla agus danbhuáin : agus do roinn sé na daoine do bhí aige, agus na tréada, agus na sealbha, agus na cámhúil a ndá chuideachduin.

8 Agus a dubhairt, Má thig Esau cum cuideachda dhiobh, agus go mbuáilfidh iad, ann sin rachuid an chuideachda fhuigfidhear as uadh.

9 ¶ Agus a dubhairt Iacob, A Dhé máthar Abraham, agus a Dhé máthar Isaac, an TIGHEARNA noch a dubhairt rium, Fill chum do thíre féin agus chum do gháoil, agus do gheabhtar misi go maith ort.

10 Ní fiú mé an chuid as lúgha dot thrócaire, agus do nfrinne noch do thaisbéin tú dod óglach : óir lem bhata tháinig mé tar an iordáinse ; agus a nois atáim dhá bhanna.

11 Sáor mé, iarrum ort, ó láimh mo dhearbhrathar, ó láimh Esau : óir atá eagla agam roimh, dfaitechios go ttiocfadh, agus go mbuáilfeadh mé, agus an mhathair maille ris an ccoinn.

12 Agus a dubhairt tusa, Go deimhin do dhéuna mé maith dhuit, agus do dhéuna mé do shíol mar ghaineamh na fáirge nach féidir áireamh ar a iomadamlachd.

13 ¶ Agus do fhosuidh se ann sin a noidliche sin féin ; agus do bhean sé as an ní ráinic chum a láimhe, bronntanus ré thabhairt dá dhearbhrathair Esau.

14 Dhá chéad gabhar baineán, agus fithche poc, dhá chéad cáora bhaineán, agus fithche reithe.

15 Triochad chámhall bainneann goná mbromchuilbh, ceathrachad bó, agus deich traibh, fithche assal baineann, agus deich searruigh.

16 Agus do sheáchuidh se iad a lámhuibh a sherbhiseach, i gach éntsealb ar leith, agus a dubhairt ré na sherbhiseachuibh ; Gluáisigh thairis a nonn romhamsa, agus cuirigh spás eidir gach dá sheilbh.

17 Agus do aithin don chéad luchd, dá rádh, A nuair theigeómhás mo dhearbhrathair Esau riot, agus fhiafrochus diot, ag rádh, Cía léar leis thu ? agus cáit a racha tú ? agus cía lear leis iad so romhad ?

18 Ann sin a déura tusa, Is lé do sherbhiseach Iacob iad so ; is tiodhlaiacadh é do cuireadh chum mo thighearna Esau ; agus féuch, atá sé féin mar an gcéadna ar ndiaigh.

19 Agus is mar sin do aithin sé don dara, agus don treas luchd, agus don méid do lean na sealbha, ag rádh, Ar an modh so laibhéorthaoiré Hésan a nuair go gheabhtar aoi é.

20 Agus abruidhsí ós a chionn sin, Féuch, atá do sherbhiseach Iacob ar ndiaigh. Oir a dubhairt, Ceimseochuidh mé é leis an mbromntanas rachas romham, agus na dhiaigh sin do chífé mé a ghnúis ; do bfeidir go ngéubhadh sé mo ghnúis chuige.

21 Mar sin do chuáidh an preasánta anonn roimhe, agus do chomhnuidh sé féin a noidhchesin ann sa chuideachduin.

22 Agus do éirigh sé súas a noidhche sin, agus do ghlac sé a dhás ban, agus a dhá chumhal, agus a éannhac déag, agus do chuáidh sé tar áth Iabboc a nunn.

23 Agus do rug sé orra, agus do chuir tar an abhuinn a nunn iad, agus do chuir thairis anunn a raibh aige.

24 ¶ Agus do fagbhadh Iacob na áonar ; agus do bhí duine ag gleic ris no go ttáinig éirge na maidne.

25 Agus a nuair do chonnaire sé nach deachuidh aige air, do bhean sé re log a laghairce, agus do bhí log laghairce Iacob as alt, mar do bhí agsbáin ris.

26 Agus a dubhairt sé, Léig dhamh imtheachd, óir atá an lá ag éirge : agus a dubhairt seision, Ní léigfe mé dhuit imtheachd nó go mbeannuighe tú mé.

27 Agus a dubhairt seision ris, Cía hainm thu ? Agus a dubhairt seision, Iacob.

28 Agus do ráidh seision, Ní goirfear Iacob dhíot feasda mar ainm, ach Israel : óir atá cumhachda agad mar phrionnsa ré Día, agus ré daoínibh agus do rug tú buáidh.

29 Agus do fhiafrugh Iacob dhe, agus a dubhairt ris, Guidhúm thú, innis dhamh

hainm. Agus do ráidh seision, Creád an fath fá bhfiatruighionn tú mainm? Agus do bheannuigh sé ann sin é.

30 Agus dó ghoir Iacob Peniel dainm do náit sin; óir do chonnaire mé Día aghuidh ar aghuidh agus do sabhaladh mo bheatha.

31 ¶ Agus mar do chuaidh a nunn tar Phenuel, do éirigh an grián air, agus do bhí sé bÁCACH ann a ladhairg.

32 Uime sin nach ithid clanna Israel agus a níugh don fheích do chrap, noch bhíos á log na ladhairge: do chionn gur bhean sé ré log na ladhairge ag Iacob ann sa bhféich do chrap.

CAIB. XXXIII.

Dhearnadar Iacob agus Esau réiteadh.

18 Táinig Iacob go Salem, agus do cheannaich muchair annsin.

AGUS do thóg Iacob a shúile súas, agus damhairc se, agus féuch do tháinic Esau agus ceithre chéad fear leis. Agus do roinn sé an chlann do Léah, agus do Ráchel, agus don dá chumhal.

2 Agus do chuir sé na cumhail agus a cclann a ttoasach, agus Léah agus a clann na ndiáigh, agus Rachel agus Ióseph fá dheireadh.

3 Agus do ghluáis anonn rompa, agus do chlón é féin go talamh seachid nuáire, nó go ttáinig a bhfogus dá dhearbhrathair.

4 Agus do rith Esau na choinne, agus do theann ris é, agus do luidh ar a mhuineúl, agus do phóg é: agus do ghuileadur.

5 Agus do thóg sé súas a shúile, agus do chonnaire na mná agus an chlann; agus a dubhairt, Cía híad súd agad? agus a dubhairt seision, An chlann tug Día go grásamhuil dod sheirbhíseach.

6 Ann sin tangadur na cumhail, agus a cclann a bhfogus, agus do chlónadur iad féin.

7 Agus tháinic Léah mar an gcéadna gon a cloinn a bhfogus, agus do chlónadur iad féin: agus fá dheireadh tháinic Ióseph agus Ráchel a bhfogus, agus do chlónadur iad féin.

8 Agus a dubhairt sé, Creád as ciall duit ris a nealbhása uile thárla rium? agus a dubhairt seision, Dfagháil grás a radharc mo thighearna.

9 Agus a dubhairt Esau, Atá go lór agamsa a dhearbhrathair; bíodh an ní as leachd agad féin.

10 Agus a dubhairt Iacob, Ní headh, guidhim thú, má fuáir mé a nois grása ad radharc, ann sin glac mo bhromtanas as mo láimh: oir is uime sin do chonnaire mé do ghnúis amhuil mar do chífinn gnúis Dé, agus do thaitin mé riot.

11 Guidhim thú, glac mo bheannughadh, tugadh chugad; do chionn go raibh Día

go grásamhuil riom, agus do chionn go bhfuil go lór agam. Agus do shárúidh air, agus do ghabh sé an tiodhlaiceadh.

12 Agus a dubhairt seision, Glúaisiom ann ar slighe, agus inthighiom, agus rachuidh misi romhad.

13 Agus a dubhairt seision ris, Atá a fhios ag mo thighearna go bhfuilid na leinimh máoth, agus na tréada agus na sealbhadha ré hoga agamsa: agus má thiomáinid daoíne go biomarcach iad a néanló, gheabhuidh an tréad uile bás.

14 Eirghiodh mo thighearna, iarruim ort, thairis anonn roimhe a sherbhíseach: agus leanfa misi thú go socair, réir mar fhéadfuid a nairnéis bhías romham agus an chlann fhulang, nó go ttí mé go núige mo thighearna go Seir.

15 Agus a dubhairt Esau, Léig dhamhsa a nois cuid don mhuinntir atá am fhochair d'faghbáil agad. Agus a dubhairt seision, Cionnus riochthara leas? faghaim a nois grása a radharc mo thighearna.

16 Marsin do fhill Esau ann lá sin féin ann a shlighe go Seir.

17 ¶ Agus do ghluáis Iacob go Succot, agus do rinne tigh dhó féin, agus do rinne máinreacha dhá áirnéis: uimesin goirthear Succot dai m do náit.

18 ¶ Agus táinic Iacob go Sálem, cathair Shechem, noch atá a tír Cánaain, a nuáir tháinic sé ó Phádan-Aram; agus do shuidhidh a phubuil as choinne na caithreach.

19 Agus do cheannuigh sé cuid do mhachaire, áit ar leathnuigh sé a phubail, as láimh chloinne Hámor, athair Shechem ar chéad píosa airgid.

20 Agus do chuir altoir súas annsin, agus do ghoir sé dhi El-elohe-Israel.

CAIB. XXXIV.

Dó Truaillichthe Dinah. 13 Caithfidh mic Iacob le ceilt súd do dhíoghladh ar aitreoiridh Shéchem.

AGUS do chuaidh Dinah inghean Léah, noch rug sí do Iacob, amach d'féachuin ingheana na tíre.

2 Agus a nuáir do chonnaire Sechem mhac Hámor an Hibhiteach, príomna na críche í, do rug sé uirre, agus do luigh sé lé, agus do thruailligh sé í.

3 Agus do bhí a anam ceangailte do Dhínah inghean Iacob, agus do grádhuihsé í, agus do labhair go cinealta ris an gcailín.

4 ¶ Agus do labhair Sechem ré na athair Hámor, ag rádh, Fagh dhamhsa an cailínsi na mnaói.

5 Agus do chualuidh Iacob gur thruailligh sé a inghean Dinah: a nois do bhádur a chlann san mhachaire ag a nairnéis: agus do thocht Iacob nó go ttáinic iad.

6 Agus do chúaidh Hámor athair Shechem amach do chomhrádh ré Iacob.

7 Agus tangadar mic Iacob ón mhach amuigh a nuair do chualadur sin : agus do ghlac doilghios iad, agus do bhádur na fir ro fheargach, fa go ndéarna sé leimhe a naghaidh Israel tré luighe lé hinghin Iacob ; ní nar dhlightheach do dheanamh.

8 Agus do rinne Hámor comhrádh riu, agus a dubhairt, Atá anam mo mhic Sechem lán dfonn hinghine : athchuinghim ort a tabhairt dó na mnaói.

9 Agus déanuidhsí cleamhnúis rinne, agus tugaidh bhur ningheana dhúinn, agus glacuidh ar ningheana chuguibh.

10 Agus áiteochtháoi nar bhfochair : agus bíaidh an talamh ar bhar gcuinne : comhnuighidh agus malairtighidh ann, agus faghaidh sealbha dhíbh féin ann.

11 Agus a dubhairt Sechem ré na hathair agus ré na dearbhráithribh, Faghaim grása an bhur radhare, agus gidh bé ní déartháoi ríom do bhéar uáim é.

12 Ní bhfuil dá mhéid crodh nó tiodhlaiceadh íarrfuidhe oram, nach ttiubhra me uáim do réir mar a déartháoi ríom : ach go ttugthaói an cailín damh na mnaói.

13 ¶ Agus do fhéagradar mic Iacob Sechem agus a athair Hámor go cealgach, ag radh, Do chionn gur thruailligh sé a ndeirbhshiur Dínah :

14 Agus a dubhradar riu, Ní fhéadmáoidne an ní sí a dhéanamh, ar ndeirbhshiur do thabhairt do neach nach bhfuil timchillghéarrtha ; óir do budh masla dhúinn sin.

15 Ach ántocham dhíbh mar so : má bhithísí mar a támáoidne, gach énfhirionach aguibh do bheith timchillghéarrtha ;

16 Ann sin do bhéuram ar ningheana dháoiibh, agus géubham bhur ningheana chuguinn, agus coimhneocham maille ribh, agus bíann ar néunphobal.

17 Ach muna éistí rinn fa bheith timchillghéarrtha ; ann sin béuram ar ninghean linn, agus imeocham romhuinn.

18 Agus do thaitín a mbriathra le Há-mor agus le Sechem, mac Hámor.

19 Agus níor chuir an tóganach mail san ní do dhéanamh, do chionn go raibh dúil aige a nginghin Iacob ; agus do budh ro onóruighe é ná tigh athar uile :

20 ¶ Agus táinic Hámor agus Sechem a mhac go geata a ccaithreach, agus do labhradar ré muinntir na caitheach, ag rádh,

21 *Atáid* na daoinesí síochánta rinn ; uimesin áitrigidís an talamh, agus déindís malairt ann ; óir féachuidh, *atá* an fearann fairsiong go lór dhóibh ; glacam a ningheana na mnaibh chuguinn, agus tugam ar ningheana na mnaibh dhóibhsíon.

22 Ach amháin gurob mar so ántochuid na daoine linn, comhnuighe do dhéanamh

ar bhfochair go mbemís ar néanphobal ; gach áon fhirionnach aguinn do bheith timchillghéarrtha, mar a táidsíon timchillghéarrtha.

23 Nach budh linne a náirneis, a máoin, agus gach ainnhidhe dá mbí aca ? achd amháin tigiom léo, agus áitreochuid aguinn.

24 Agus do áontuigh a ndeachuigh amach as geata a gcaithreach lé Hámor, agus lé Sechem ; agus do timchillghéarradh gach éinfhear, an mhéid do chúaidh amach as geata a gcaithreach.

25 ¶ Agus tárla an treas lá a nuair do bhádur neimhneach, gur ghlacadar dias mhac Iacob, Simeon agus Lébbi dearbhráithre Dínah, gach áon aca a chloidheamh, agus tangadar ar an gcathruigh go dána, agus do mharbhadur na fir uile.

26 Agus do mharbhadur Hámor, agus Sechem a mhac le fáobhar an chloidhinn, agus tugadar Dínah as tigh Shechem, agus do chúadur a mach.

27 Tangadar clann Jacob ar a nár, agus do chreachadar an chathair, do chionn gur thruailligheadur a ndeirbhshiur.

28 Do thógbhadur a gcaóirigh, agus a ndaimb, agus a nassail, agus an mhéid do bhí sa ccathruigh, agus an mhéid do bhí ar an machaire léo,

29 Agus a saidhbhrios uile agus a nóga uile, agus a mná rugadar léo a láimh, agus do airgeadar go léir a raibh annsa tigh.

30 ¶ Agus a dubhairt Iacob ré Simeon, agus ré Lébbi, Do chuireabhair buáidhreachd orum, mo dhéanamh bréim a measg aitreabbadh na tíre, a measg na Ccanaamiteach, agus a measg na Bperisiteach : agus gan mé ach beagán a nuimhir, cruinneochuid iad féin uile am aghuidh, agus muirfid mé ; agus sgriosfuigher mé féin agus mo thigh.

31 Agus a dubhradar san, Nar chóir dhósan a dhéanamh ré ar ndeirbhshiairne mar do dhéanadh sé ré meirdrigh ?

CAIB. XXXV.

Táinic Jacob go Betel. 16 Fuair Rachel bás ar an tslighe re breith Bheniamin.

28 Deug agus dadhluaiceadh Isaac.

A GUS a dubhairt Día ré Iacob, Eirigh, imthigh súas go Bétel agus comhnuigh ann sin : agus déun altóir ann do Dhía noch do fhoillsigh é féin duit a nuair do theith tú ó lathair do dhearbhrathar Esau.

2 Ann sin a dubhairt Iacob ré na mhuinntir, agus ré a raibh na fhochair uile, Cuiridh uaibh na deé coimhighteacha *atá* eadruibh, agus bighi glan, agus athruighidh bhur néudwighe :

3 Agus éirigheam agus teannum súas go Bétel, agus do dhéana misí altóir ann do Dhía, noch do fheagair mé a nam mo

chrúadhóige, agus do bhi liom ann gach slighe ar ghabhus.

4 Agus tugadur do Iácob a raibh do dhéieibh coimhightheacha ann a lámhuibh, agus a raibh dfaunibh-cluas na gcluasuibh; agus do fholuigh Iácob iad faoi an daruigh noch do bhí laimh ré Sechem.

5 Agus do ghluáiseadur; agus do bhí eagla Dé ar na caithearchuibh do bhí gacha táobh dhíobh, agus níor leanadar siad clann Iácob.

6 ¶ Mar sin thainic Iácob go Lus, noch atá a tír Chánaan, eadhon Bétel, é féin agus a raibh aige uile.

7 Agus do rinne altoír ann, agus do ghoir El-Bétel do náit: do chionn gurob ann do thaisbéin Día é féin dó, a nuair do theith sé ó lathair a dhearbhrathar.

8 ¶ Ach fuair Debora banaltra Rebecah bás, agus do hadhlaicadh í táobh shíos do Bhétel faoi dharuigh: agus do goireadh Allonbachut dainm dhe.

9 ¶ Agus do thaisbéin Día a ris é féin do Iácob, a nuair thainic sé amach as Pádan-Aram, agus do bheannuigh sé é.

10 Agus a dubhairt Día ris, Iácob as ainm dhuitsi; ní goirfighear feasda Iácob dhíot, ach Iósaf bhus ainm dhuit: agus do ghoir sé Israel dainm dhe.

11 Agus a dubhairt Día ris, Is *misi* Día uile chumhachdach: bí siolmhar agus fóirlión; tiocfuidh cineadh agus morán do chuidheachuibh uaid, agus tiocfaid ríghthe amach ód fhordbronnuibh;

12 Agus an dúthaigh tug misi do Abraham, agus do Isaac, do bhéura mé dhuitsi í, agus dot shíol ad dhúigh do bhéura mé an dúthaigh sin.

13 Agus do chuaidh Día uadh súas sa náit a raibh ag caint ris.

14 ¶ Agus do tóg Iácob piléir sa náit a raibh ag caint ris, eadhon pileir cloiche, agus do dhóirt ofrail dighe air, agus do dhóirt ola air.

15 Agus tug Iácob Bétel dainm ar a náit a raibh Día ag caint ris.

16 ¶ Agus do aistrigheadur ó Bhétel; agus ní raibh ach slighe ghearr ag teachd go Héphrat: agus do ghabh teinnios cloinne Rachel, agus fuair sí saothar docamlach.

17 Agus tarla a nuair do bhí sí ann a saothar éigeantach, go ndubhairt an bhean chunganta ría, Nà bíodh-eagla ort; bíaidh an macsa agad mar an gcéadná.

18 Agus tarla, a nuair do bhí a hanam ag dul aiste, (óir fuair sí bás) gur goir sí Benoni dainm dhe: ach tug a athair Benjamin dainm air.

19 Agus fuair Rachel bás, agus do hadhluicadh í ar a tslighe a ngabhthaoi go Héphrat, noch re raidhtior Bétélehem.

20 Agus do chuir Iácob Piléir ar a

huáighe: sé sin Piléir uáighe Rachel gus a niugh.

21 Agus do aistrigh Israel, agus do leathnuigh a phubuil táobh thall do thor Edar.

22 ¶ Agus tarla, a nuair do bhí Israel ná chomhnuighe sa duthaigh sin, go ndeachuidh Reuben, agus gur luigh re Bilhah leannán athar: agus do chúaluidh Israel sin. A nois clann Iácob bá dhá fhear dhéag iad.

23 Mic Léah Reuben céidghin Iácob, Simeon, agus Lébbi, agus Iúdah agus Is-sachar, agus Sebulun.

24 Mic Rachel; Ióseph, agus Benjamin.

25 Mic Bhilhah, cumhal Rachel; Dan agus Naphtali.

26 Agus mic Silpah, cumhal Léah; Gad agus Assur. *Asiad* so mic Iácob, noch do rugadh dhó a Bpádan-Aram.

27 ¶ Agus tainic Iácob go nuige a athair Isaac go Hamre go cathruigh Arbah, (eadhon Hébron) áit ar chomhnuigh Abraham agus Isaac.

28 ¶ Agus dob iad láethe Isaac céud agus ceithre fichid bliadhan.

29 Agus do thiomun Isáac a spiorad suas, agus fuair bás, agus do cruinnigheadh chum a dhaóine é, ar mbeith foirfe lán dáois dó: agus do adhlaicheadur a chlann Esau agus Iácob é.

CAIB. XXXVI.

Tríur ban Esau. 9 O attainig siol Edom.

31 *Agus iomdha Rí.*

ANOIS a *siad* so geinéalúigh Esau, ré *ráidhter* Edom.

2 Tug Esau a mhná dingheanuibh Chánaain; Adah inghean Elon an Híriteach, agus Aholibamah inghean Anah, inghean Sibeon an Híbhíteach,

3 Agus Basémat, inghean Ismael, deirbh-shíur Nebaiot.

4 Agus rug Adah do Esau Eliphas; agus rug Basémat Reuel.

5 Agus rug Aholibamah Ieus, agus Iaalam, agus Córah: *siad* so mic Esau noch rugadh dhó a tír Chánaain.

6 ¶ Agus do thóg Esau leis a mhná, agus a mhic, agus a ingheana, agus a nuile phearsa dá theaghlach, agus a áirnéis, agus a uile ainmhintighe, agus a shubstaint uile, noch fuair sé a tír Chánaain; agus do chuaidh fan tír, ó aghuidh a dhearbhrathair Iacob.

7 Oir budh mho a saidhbhrios ná mar do fhéadadur diomchar láimh récéile: agus an tír ann a rabhadur na gcoimhightibh, níor fhéad sí a niomchar le hiomad amáoine.

8 Marso do áitrebh Esau a gcnoc Seir: a sé Esau Edom.

9 ¶ Agus a *siad* so geinealúigh Esau athair na Nédomiteach a gcnoc Seir.

10 A *siad*so anmanna mhac Esau:

Eliphas mac Adah, bean Esau; Reuel mac Bhasémat, bean Esau.

11 Agus dob iad mic Eliphas, Témon, Omar, Sépho agus Gátam, agus Cénas.

12 Agus do bhí Timnah na leannán ag Eliphas mac Esau, agus rug sí Deliphas Amalec : *dob iad* so mic Adah bean Esau.

13 Agus *dob iad* so mic Reuel; Nahat, agus Sérah, Sámach, agus Misah : *dob iad* so mic Bhasémat bean Esau.

14 Agus *dob iad* so mic Aholibamah, inghean Anah, inghean Sibeóin, bean Esau : agus rug sí do Esau Ieus, agus Iaalam, agus Córah.

15 ¶ *Dob iad* so Duibhcidhe mhac Esau : mic Eliphas cédghin Esau Duibhce Témon, Duibhce Omar, Duibhce Sepho, Duibhce Cénas.

16 Duibhce Córah, Duibhce Gátam, Duibhce Amalec ; *asiadso* na Duibhcidhe *tháinig* ó Eliphas a tír Edom ; *dob iad* so mic Adah.

17 Agus *asiadso* mic Reul mhac Esau : Duibhce Nahat, Duibhce Sérah, Duibhce Sámah, Duibhce Missah : a *siad* so na Duibhcidhe *tháinig* ó Reul a tír Edom : a *siad* so mic Bhasémat bean Esau.

18 Agus is *iad* so mic Aholibamah bean Esau ; Duibhce Ieus, Duibhce Iaalam, Duibhce Córah : a *siad* so na Duibhcidhe *tháinig* ó Aholibamah inghean Anah bean Esau.

19 A *siad* so mic Esau (noch is Edom) agus a *siad* so a Nduibhcidhe.

20 ¶ A *siad* so mic Sheir an Horiteach noch do áitribh an dúthaidh : Lótan, agus Sóbal agus Sibéon, agus Anah,

21 Agus Dison, agus Eser, agus Dísan : is *iad* so Duibhcidhe na Horiteach clann Sheir a tír Edom.

22 Agus is *iad* so clann Lótain ; Hóri, agus Hémán : agus deirbhshíur Lótain Timnah.

23 Agus *dob iad* so clann Hobail ; Albhan, agus Manahat, agus Ebal, agus Sépho, agus Onam.

24 Agus is *iad* so clann Shibeóin ; aráon Aiah, agus Anah : sé so Anah, noch fuair na muillidhe san bhíásach mar do bhí ag beathughadh asal Shibeóin á athar.

25 Agus *dob iad* so clann Anah, Dison, agus Aholibamah inghean Anah.

26 Agus *dob iad* so clann Dhísóin Hemdan, agus Esban, agus Itran, agus Chéran.

27 Agus á *siad* so clann Eser : Bilhan, agus Saabhan, agus Acan.

28 Agus a *siad* so clann Dhísain : Us agus Aran.

29 A *siad* so na Duibhcidhe *tháinig* do na Hóriteachuibh ; Duibhce Lótan, Duibhce Sóbal, Duibhce Sibeon, Duibhce Anah,

30 Duibhce Dísan, Duibhce Eser, Duibhce Dísan : is *iad* so na Duibhcidhe *tháinig* ó Hóri, a measg a Nduibhcidhe a tír Sheir.

31 ¶ Agus a *siad* na ríghthe so fuair ríoghachd a tír Edom : suil dó bhí éinrigh a ríoghachd ós cionn chloinne Isráel.

32 Agus Béla mhac Beor do *bhí* a ríoghachd a Nédóm : agus ainm a chaithreach Dinhabah.

33 Agus fuair Béla bás, agus Ióbab mhac Sérah ó Bhosra fá rígh na áit.

34 Agus do éug Ióbab, agus Husam ó thír Themáni fá rígh na áit.

35 Agus do éug Husám, agus Hádad mhac Bédad, noch do bhuáil Midian air mhagh Móáb, fá rígh na áit : agus *dob* é ainm a chaithreach Abhit.

36 Agus do éug Hádad, agus Samlah ó Mhasrecah fá rígh na áit.

37 Agus do éug Samlah, agus Saul ó Rehoboth ó nabhuinn, fá rígh na áit.

38 Agus do éug Saul, agus Baalhanan mhac Achbor fá rígh na áit.

39 Agus do éug Baalhanan mhac Achbor, agus Hádár fá rígh na áit ; agus *dob* é ainm a chaithreach Pau ; agus *dob* é ainm a mhná Mehetabel, inghean Mhatred, inghean Mhesahab.

40 ¶ Agus a *siad* so anmanna na Nduibhceadha *tháinig* ó Esau, do réir a muinntire ar lorg a naithreach ann a nanmannuibh : Duibhce Timnah, Duibhce Albhah, Duibhce Ietet.

41 Duibhce Aholibamah, Duibhce Elah, Duibhce Pinon,

42 Duibhce Cénas, Duibhce Téman, Duibhce Mibsar,

43 Duibhce Magdiel, Duibhce Iram : is *iad* so Duibhcidhe Edom do réir a náitreabha, a ndúthaigh a seilbhe ; sé sin Esau athair na Nédomiteach.

CAIB. XXXVII.

Aislinge Ioseph. 18 *Tnúth* a dhearbhráithre. 21 *A reice* agus a thabharta don Egipt.

AGUS do bhí Iácob na chomhnúighe sa tír a raibh a athair na choimhghitheach, a tír Chanaáin.

2 A *siad* so geinealuigh Iácob. Ar mbeith do Ióseph seachd mbliadhna déag dáois, do bhí ag inghilt an tréada a bhíochair a dhearbhráithreach ; agus do *bhí* an tóganach a bhíochair chloinne Bilhah, agus chloinne Silpah, mná a athar : agus tug Ióseph a ndrochthúarusgháil chum a athar.

3 A nois *dob* annsa le Hisrael Ióseph ná a chlann uile, dó chionn *gurab* é mac a sheanáóis é : agus do rúne cóta dhé diomad dathann.

4 Agus a nuáir do chonncadar a dhearbhráithre gur bhansa le na nathair é ná a dhearbhráithre uile, do fhuathigheadar é, agus ní fhéadaidís labhairt go siothchánta ris.

5 ¶ Agus do chonnaire Ióseph aisling, agus do innis dá dhearbhráithribh í: agus bá mhóide fós a bhfuath air.

6 Agus a dubhairt sé riu, Guidhim sibh, éisdigh ris a naislingsi do táibhseadh dhamh:

7 Oir feachuidh, do *bhamar* ag ceangal punnann ar an machaire; agus féachuidh, do éirigh mo phunnansa agus do sheas súas go díreach; agus féachuidh, do bhadur bhuir bpunnanasa na seasamh na timchioll, agus do rinneadar umhla dom phunnainnsi.

8 Agus a dubhradar a dhearbhráithre ris, An mbiáidh tusa go deimhin ag righe ós ar ccionne? nó an mbiáidh go deimhin uachdaranachd agad oruinn? agus bá móide fós a bhfuath air, tré na aislingibh, agus tré na bhriathruibh.

9 ¶ Agus do chonnaire seision fós aisling eile, agus do innis sé dá dhearbhráithribh í, agus a dubháirt, Féachuidh, do chonnaire mé fós aisling eile; agus féachuidh, do rinne an ghrian agus an ghealach agus na háonréulta déug umhla dhamhsa.

10 Agus do innis seision dá athair, agus dá dhearbhráithribh: agus do imdhearguidh a athair é, agus a dubhairt ris, Créd é a naislingse do chonnaire tusa? an deimhin go tiuafa misi, agus do mhathair agus do dhearbhráithre dar ccláonadh féin síos duitsi go talamh?

11 Agus do fhuathuigheadar a dhearbhráithre é, ach do chomharthuigh a athair an glór.

12 ¶ Agus do chúadar a dhearbhráithre dingheilt thréada a nathar go Sechem.

13 Agus a dubhairt Israel ré Ióseph, Nach bhfuilid do dhearbhráithre ag beathughadh an *tréada* a Sechem? térr agus cuirfe mé chuchta thú: agus a dubhairt seision ris, *Atáim* anso.

14 Agus a dubhairt sé ris, Guidhim thú, eirigh, feuch an maith a táthar ag ad dhearbhráithribh, agus an maith a táthar ag na tréduibh; agus tabhair scéula chugam a ris. Mar sin do chuir sé amach é as gleann Hébron, agus táinig sé go Sechem.

15 Agus fuáir duine áirighe é, agus, feuch, do bhí ar seachrán ar an magh; agus do fhiafruigh an tóglach dhe, ag rádh, Cía atá tú iarruidh?

16 Agus a dubhairt seision, *Atáim* ag iarruidh mo dhearbhráithreach: gúidhim thú, innis damh cáit á bhfuilid siad ag ingheilt?

17 Agus a dubhairt an tóglach, Do

imthigheadar as so; óir do chuala mé iad dhá rádh, Déanam go Dótan. Agus do lean Ióseph a dhearbhráithre, agus fuáir a Ndótan iad.

18 ¶ Agus a nuáir do chonncadar é a bhfad úatha, suil tháinig sé na ngar, do comhairligheadar a mharbhadh.

19 Agus a dubhradar gach fear ré chéile, Féachuidh atá an taislingtheach so ag teachd.

20 Déanam a nois, ar a nadhbharsin agus marbham é, agus teilgeam a bpoll éigin é, agus a déaram, Gur mharbh drochbheitheach éigin é: agus do chífear créud thiucfas dá aislingibh.

21 Agus do chúaluidh Reuben *sin*, agus do sháor ó na lámhuibh é; agus do ráidh, Ná marbham é.

22 Agus do ráidh Reuben riu, Ná *dóirtigh* fuil, ach teilgidh é annsa bpoll so atá ar an bhfásach, agus ná cuiridh lámh ann; iomus go mbeanfadh sé as a lámhuibh é, dhá thabhairt dá athair a ris.

23 Agus tárla, a nuáir tháinig Ióseph chum a dhearbhráithreach, gur bheanadar a chóta dhe, a chóta ioldhathach do *bhí* uime;

24 Agus do thógbhadar léo e, agus do teilgeadar a bpoll é: agus do *bhí* an poll folamh, agus ní raibh uisge ann.

25 Agus do shuigheadar síos dithe aráin, agus do thógbhadar súas a súile, agus do amhairceadar, agus féuch do tháinic cuid-eachda Ismaeliteach ó Ghilead gun a ccamhulluibh, ag iomchar spiosra, agus balma, agus mirra, ag imtheachd dá bhreith síos do Néigipt.

26 Agus a dubhairt Iúdah ré na dhearbhráithribh, Ciodh an tarbha má mharbhamáoid ar ndearbhrathair, agus a fhuil a cheilt?

27 Déanam, agus réacam ris na Hismaeliteachuibh é, agus na beanadh ar lámha leis; óir *is é* ar ndearbhrathair agus ar bhféoil é, Agus do áontuighedar a dhearbhráithre *sin*.

28 Annisn do ghabhadar Midianuigh ré na ttáobh, ceannuighe; agus do thairngeadar agus do thógbhadar súas Ióseph as an bpoll, agus do réacadur Ióseph ris na Hismaeliteachuibh ar fhichid *piosa* airgid: agus rugadarsin Ióseph do Néigipt.

29 ¶ Agus d'fll Reuben chum an phuill; agus féuch ní raibh Ióseph san pholl: agus do stiall sé a éudach.

30 Agus do fhill sé ar a dhearbhráithribh, agus a dubhairt, Ní *bhfuil* an leanamh ann: agus misi, cáit a ngéubha mé?

31 ¶ Agus do ghlacadur cóta Ióseph, agus do mharbhadar meannán do na gabhuibh, agus do thumadar an cóta ann sa nbhfuil.

32 Agus do chuireadar an' còta iol-dhathach, agus rugadar chum a nathar é, agus a dubhradar, Ag so mar fuamairne é; aithin a nois a né còta do mhic é, nó nach é.

33 Agus do aithin seision é, agus a dubhairt, *A sé còta mo mhic é*; do mharbh droichbheitheach é, atá Ióseph ar nà ghearradh na phíosuibh gan chumtabhairt.

34 Agus do stiall Iácob a eudach, agus do chuir éudach róinnigh uinne, agus do rinne doilghios fà na mhac mórán do laethibh.

35 Agus do éirgheadar a chlann mhac uile, agus a ingheana suas dà mheisniughadh; ach do dhíult seision meisneach do ghlacadh; agus do ràidh sé, Oir rachuidh mé síos annsa nuáigh chum mo mhic ag déanamh doilghiosa: mar so do cháoin a athair é.

36 ¶ Agus do reacadar na Midianuigh é do Néigipt ré Potiphar, oifigeach do mhuinntir Phárao, agus caiptín a ghárda.

CAIB. XXXVIII.

Clann Iudah. 7 Agus an drochbhéusa.

13 Imtleachd Tamar. 27 Agus a geineoil.

AGUS tarla sa namsin, go ndeachuidh Iudah síos ó na dhearbhráithibh, agus gur fhill a steach go Hadullamiteach, áirighe dar bhainm Hira.

2 Agus do chonnaire Iudah annsin inghean Chanaanitigh áirighe, dar bhainm Suah, agus do gabh sé chuige í, agus do chiomhriachduin sé ría.

3 Agus do toirrcheadh í, agus rug sí mac; agus tug sé Er dainm air.

4 Agus do toirrcheadh a rís í, agus rug sí mac; agus tug Onan dainm air.

5 Agus do toirrcheadh fós a rís í, agus rug sí mac; agus tug Sélah dainm air: agus do bhí sé ann Chesib a nuair rug sí é.

6 ¶ Agus tug Iudah bean do Er a chédghein, dar bainm Tamar.

7 Agus do bhí Er, cédghein Iudah, go holt a bhfiaghnuis an TIGHEARNA; agus do mharbh an TIGHEARNA é.

8 Agus a dubhairt Iudah ré Hónan, Bì ag mnáoi do dhearbhráthar, agus pós í, agus déuna sliochd dot dhearbhráthair.

9 Agus do bhí a fhios ag Onan nach budh leis féin an sliochd: agus tarla, a nuair do chuaidh sé do chomhriachduin ré mnáoi a dhearbhráthar, gur dhóirt sé ar án titalamh, ionnus nach dtiubhradh sé sliochd dá dhearbhráthair.

10 Agus do chuir an ní do rinne sé feargar an TIGHEARNA: uime sin do mharbh sé Onan mar an ccéadna.

11 Ann sin a dubhairt Iudah ré Tamar a bhainchliamhuin, Fan ad bhain-

treabhuigh a tigh hathar no go fhásuigh mo mhac Sélah; (óir a dubhairt sé, Deagla go ttigeamhadh go bhfuigheadh seision bás fós mar *fuáir* a dhearbhráithre) agus do imthigh Tamar agus do rinne comhnuighe a tigh a hathar.

12 Agus a ccionn aimsire do eug inghean Suah bean Iudah; agus do ghlac Iuda meisneach chuige, agus do chuaidh sías go Timnah mar a raibh luchd béarrtha a cháorach, é féin agus a chara Hirah an Tadullamiteach.

13 Agus do hinnseadh do Thámar, dá rádh, Féuch, téid hathai rcleambna sías go Timnah do bhearradh a cháorach.

14 Agus do chuir sisi a culuidh báintreabhuigh dhi, agus do fholuigh sí í féin le folach, agus do fhill í féin, agus do shuigh a náit shofhaicsiana, laimh ris a tslighe ag dul go Timnah; óir do chonnaire gur fhás Sélah, agus nar tugadh í féin na mnáoi dhó.

15 A nuair de chonnaire Iudah í, do sháoil gur méirdreach do bhí ann, do chionn gur fholuigh sí a haghaidh.

16 Agus do fhill sé uirre ar a tslighe, agus a dubhairt, Guidhim thú luáithigh ort, leig dhamh a bheith agad; (óir ní raibh a fhios aige gur bhí bean a mhic í.) Agus a dubhairt sisi, Créud do bhéura tú dhamh do chionn a bheith agam?

17 Agus a dubhairt seision, Cuirfe mé meannán *chugad* ó na gabhruibh: Agus a dubhairt sisi, An bhfuigfe tú geall agam nó go cceuirigh tú chugam é?

18 Agus a dubhairt seision, Créud an gheall do bhéura mé dhuit? agus a dubhairt sisi, Do shéula, do bhráisléid, agus do bhata, noch *atá* ad laimh: agus tug sé *iud* sin di, agus do bhí aice, agus do toirrcheadh leis í.

19 Agus do éirigh sisi, agus do imthigh roimpe, agus do chuir a folach dhi, agus do chuir a héudach baintreabhuigh uimpe.

20 Agus do chuir Iudah an meannán chuire lé laimh a charad an Tadullamiteach, dfaghail a ghill as laimh na mná: ach ní bhfuáir sé í.

21 Ann sin do fhiafruigh sé do mhuinntir na háite sin, Cáta *bhfuil* an mheirdreach, do bhí go hoscuite ré táobh na sligheadh? Agus a dubhradarsan, Ní *raibh* éinnhéirdreach sa náitsi.

22 Agus do fhill seision go Iudah, agus a dubhairt, Ní fhaghuim í: agus mar an gcéadna a dubhradar muinntir na háite, ní raibh éinnhéirdreach sa náitsi.

23 Agus a dubhairt Iudah, Bíodh aice deagla go bhfuighmis náire: féuch do chuir mé an meannánsa uaim, agus ní bhfuáir tú í.

24 Agus táinig a steach na ccionn thrí míosa na dháigh sin, gur hinniseadh do

Iudah ag radh, Do rinne hinghean Támar meirdreachus: agus féuch fós atá sí torrach o striopachus: agus a dubhairt Iudah, Tugthar amach í, agus a loisctheair í.

25 A nuair tugadh amach í, do chuir sí fíos chum a hathar cleamhna dá radh, On té léar leis íad so atáimsi torrach: agus a dubhairt sisi, Guidhim thú, méas éia lear leis íad so, an séula, agus na bráisleíde agus an bata.

26 Agus do adhmaigh Iudah íad, agus a dubhairt, Dob fhíréunta isi ná misi; do chionn nach dtug mé dom mhac Sélah í, Agus níor bhean ría a ris, ní is mó.

27 ¶ Agus tárla a naimsir a tuismidh, féuch go rabhadur dias iona broinn.

28 Agus tárla a naimsir a tuismidh, gur chuir áon aca a lámh amach, agus gur ghlac an bhean chuidighe an lámh, agus gur cheanguil snáithe sgárláioide san lámh, dá radh, Sé so tháinic amach ar ttús.

29 Agus tárla nuair rug sé a lámh ar a hais: féuch tháinig a dhearbhrathair amach: agus a dubhairt sisi, Cionnus do bhris tusa amach? bíodh an briseadh so ort féin: uime sin tugadh Pháres dainm air.

30 Agus na dhíáigh sin tháinic amach a dhearbhrathair ar a raibh an snáithe scárláioide ar a lámh, agus tugadh Zaráh dainm air.

CAIB. XXXIX.

Daoirse Ioseph. 7 A gheannmuidheachd.

20 A chur a bpríosun. 21 Mhar a dfuair cairdeas Dé agus daoine.

AGUS rugadh Ioseph síos do Negipt; agus Potipher oifigeach do mhuintir Phárao, caiptín a ghárda, Egipteach, do cheannuigh sé é as lamhuibh na Nismaeli-teach, noch tug leó síos ann sin é.

2 Agus do bhí an TIGHEARNA maille re Ioseph, agus do bhí na dhuine sona; agus do bhísé a tigh a mhaighistir an Tégipteach.

3 Agus do chonnairc a mhaighistir go raibh an TIGHEARNA maille ris, agus go ttug an TIGHEARNA ar gach ní dá ndearna sé rath do bheith air na lámhuibh.

4 Agus fuair Ióseph grása ioná radharc, agus do rinne seirbhís dó: agus do rinne feithmhéoir ós cionn a thighe dhe, agus do chuir fá na lámh a raibh aige.

5 Agus tárla ó nuair fá ndearna sé feithmhéoir dhe na thigh, agus ós cionn a raibh aige, gur bheannuigh Día tigh a Néiptigh ar son Ioseph; agus do bhí beannughadh an TIGHEARNA air a raibh aige a stigh, agus amuigh.

6 Agus do fhág sé a raibh aige a lámh Ioseph; agus níor bhíos dó éinní dá raibh aige féin, achd amháin an tarán do itheadh sé. Agus do bhí Ioseph, deagmhaiseach, agus sgiamhach.

7 ¶ Agus tárla a ndíáigh na neitheannso, gur leag bean a mhaighistir a súil air Ióseph, agus go ndubhairt sí leis, Luigh liomsa.

8 Ach do dhiúlt seision sin, agus a dubhairt re mnaói a mhaighistir, Féuch, ní feas dom mhaighistir créad atá agamsa sa tigh, agus do chuir sé a raibh aige fám lámhuibh.

9 Ní bhfuil duine is mó ná mé iona thigh; agus níor chonnuimh sé éinní uaim, ach thusa, do chionn gurtú a bhean: cionnus fhéaduimse mar sin an tolc mór sa, agus an peacadh do dhéanamh a naghuidh Dé?

10 Agus tárla mar do bhí sisi lá air lá ag labhairt ré Ioseph, nach ar éist sé ría, do luidhe lé, no do bheith aice.

11 Agus tárla timchioll na huáire sin go ndeachuidh Ioseph don tigh do dheanamh a sheirbhise; agus ní raibh aonduine do mhuintir an tigh astigh ann sin.

12 Agus do rug sisi ar éudach air, dá radh, Luigh liom: agus do fhág seision an brat na lámh, agus do theith, agus do chuáidh sé amach.

13 Agus tárla a nuair do chonnairc sisi gur fhág sé an téadach na lámh agus gur theith amach;

14 Gur ghoir sí ar mhuintir an tigh, agus do labhair sí riu, agus do ráidh, Feuchuidh, tug sé Eabhruigheach a steach do mhagadh orúinn: táinic sé a steach chugamsa do luighe liom, agus do ghoir misi na chomháirc go hárd.

15 Agus tháinic dhe sin a nuair do chúaluidh sé gur thóg misi mo ghuth ós áird, agus gur chomháirc mé, gur fhág a bhrat agam agus gur theith, agus gur imthigh sé amach.

16 Agus do chuir sí an téadach a cumhdach lámh ría nó go ttáinig a TIGHEARNA a steach.

17 Agus do labhair sisi ris do réir na mbríatharso, dá radh, An serbhíseach Eabhruigheach noch thuguis chuguinn, tháinig sé a steach chugamsa do dhéanamh maguidh orum.

18 Agus tárla a nuair do thog misi mo ghuth go hárd, agus do éigh mé, gur fhág sé a bhrat agam, agus gur theith sé amach.

19 Agus táinic as sin a nuair do chúaluidh a mhaighistir briathra a mhná noch do labhair sí ris, dá radh, Marso do rinne do sheirbhíseach rium; go raibh a fhearg ar lasadh.

20 Agus do ghlac maighistir Jóseph é, agus do chuir a bpríosún é, a náit a rabhadur príosúnuigh an righ ceanguilte; agus do bhí sé ann sin a bpríosún.

21 ¶ Ach do bhí an TIGHEARNA re Ioseph, agus do thaisbéin grása dhó, agus tug fabhar dhó a lathair fhircoimhéud an phríosúna.

22 Agus tug fearcoimheadh an phríosuín fá láimh Ioseph na príosuínigh uile, noch do bhí san phríosuín; agus gídh bé ar bith do nidís ann sin, dob eision do *níodh é*.

23 Ní fhéuchadh fearcoimheadh an phríosuín do ní ar bith dá *raibh* fá na láimh: do chionn go raibh an TIGHEARNA maille rision; agus gach ní dá ndéanadh sé go gcuireadh an TIGHEARNA rath air.

CAIB. XL.

Aislinge dhías oifigeach Pháras eidirmhinighthe le Ioseph. 14 Noch rinne *íúil* dá chomhfhuasgladh.

AGUS tarla a ndíáigh na neitheanso, gur chuir buitléir agus báicéir righ na Hégypte fearg ar a TTIGHEARNA righ na Hégypte.

2 Agus do fearguitheadh Pháras a naghuidh deisi dá oifigeachuibh, a naghuidh an phríomhbhuitléir agus an phríomhbháicéir.

3 Agus do chuir sé a láimh iad a ttigh Chaiphtín an ghárda, don phríosuín, a náit a raibh Ioseph a láimh.

4 Agus do chuir Caiphtín an ghárda a gcúram ar Ioseph, agus do bhí ag foghnaimh dhóibh, agus do bhádur seal a bpríusuín,

5 ¶ Agus do choncadur aráon aisling, gach áon aca a aisling féin a néanoidhe, gach neach aca do réir fhriotail a aislinge; buitléir agus báicéir righ na Hégypte, noch do *bhí* ceanguilte san phríusuín.

6 Agus tainig Ioseph a steach chugtha ar maidin, agus do fhéuch orra, agus, féuch, do *bhádur* go dubhach.

7 Agus do fhiafrugh sé doifceachuibh Pháras do bhí na flochair a gcoimhead tigha a thighearna, ag rádh, Créad fá bhfuiltsi comhdubhach sin anugh.

8 Agus a dubhradursan ris, Do choncamar aislinge, agus *ní bhfuil* fear a cialluighe aguinn. Agus a dubhairt Ioseph riu, Nach ré Dia *bheanas* ciallughadh? guidhim sibh, innisidh dhamhsa *iad*.

9 Agus do innis an táirdbhuitléir a aisling do Ioseph, agus a dubhairt ris, Ann maislunge, feuch, do bhí fineamhuin ar maghuidh;

10 Agus amnsa bhfineamhuin do *bhádur* trí beangáin, agus (do bhí) amhail do bhíadh ag scineadh amach, agus go *raibh* a bhlaith ag teachd amach, agus go ttugadur a trítopuill cáora apuighe uatha.

11 Agus do *bhí* Cupán Pháras am láimhsí, agus do ghlac mé na grápuighe: agus dfaig me a cupán Pháras iad, agus tug mé an cupán a láimh Pháras.

12 Agus a dubhairt Ioseph ris, A sé so a chiall sin: na trí beangáin *is* trí lá iad sin.

13 Gidheadh faoi chionn trí lá fós toigeóbhuidh Pháras do cheann súas, agus cuirfidh ad áit féin thú: agus do bhéura tú

Cupán Pháras na láimh, do nós an chéd mhódh a nuair do bhí tú ad bhuitléir aige.

14 Ach cuimhnigh ornsa a nuair beathar go maith agad, agus guidhim thú taisbéin cineal danh, agus cuimhnigh do Pháras, mé agus beir amach as a tighis mé.

15 Oir as dearbh gur ab é mo ghoid as crích na Neabhruidheach do rinneadh: ní dhearna mé éinní annso inar an gceadna as a ccuirfidis ann sa charcairs mé.

16 A nuair do chonnuire an tárdbháicéir gur mhaith brigh na haislinge, a dubhairt sé re Ioseph, Do bhí misí mar an gceadna am aisling, agus, féach, do bhí agam trí cleibhínigh bána ar mo chionn:

17 Agus amnsa chleibhín uachdarach do *bhí* a nuile shórt bídh bhácalta do Pháras; agus a dúadar na héunlaith iad dom chionn as na cleibhínibh.

18 Agus do fhreagair Ioseph agus a dubhairt, Sé so a chiall sin: Na trí cleibhínigh, trí lá iad sin.

19 Gidheadh faoi chionn thrí lá fós toigeóbhuidh Pháras do cheann uáitsi, agus crochtuidh sé ar crann thú, agus iósuid na héunlaith thfeóil diot.

20 ¶ Agus tarla an treas lá, noch *ba* lá bearrtha Pháras, go ndearna sé féusta dá sheirbhiseachuibh uile: agus gur thóg súas ceann a nárdbhuitléir agus a nárdbhaiceir ameasc a sherbhiseach.

21 Agus do aisig sé an tárdbhuitléir chum a bhuitleireachda a ris: agus tug sé an Cupán a láimh Pháras:

22 Ach do chroch sé an tárdbháicéir: mar do innis Ioseph dhóibh.

23 ¶ Gidheadh níor chuimhnigh an tárdbhuitléir air Ioseph, ach do dhearnuid sé é.

CAIB. XLI.

Aislingidh Pháras. 14 Ar na neidirmhinuighadh le Ioseph. 38 Neach do dhearnadh na riaghloir ar an Egipt.

AGUS tarla a gcionn dá bhliádhán iomlán, go bhfaca Pháras aisling; agus, féuch, do bhí sé na sheasamh láimh ris a nabhainn.

2 Agus, féuch, tháinig na díáigh as a nabhuinn seachd mbath sgiamhacha, agus iad ramhar a bhfeóil; agus do bhádur ag ingheilt ar mhóinléar.

3 Agus, féuch, tháinig na ndíáigh as a nabhuinn seachd mbath eile, gránda agus trúagh a bhfeóil; agus do sheasadur a bhfochair na mbó *eile*, ar brúach na habhanna.

4 Agus dúadar na bath gránda feóil-trúagha na seachd mbath bréaghdha reamhara. Agus ann sin do mhúsguill Pháras.

5 Agus do choduil sé, agus do chonnaire sé aisling an dara huair: agus, féuch, tan-gadur seachd ndiasa arbha ar éanchóimlin mhéath agus mhaith.

6 Agus, féuch, tangadur seachd ndíasa tana cáola, ar na ccáochadh ón gháioith a nsoir, a níos na ndíáigh.

7 Agus do shluigeadar na seachd ndíasa tana cáola na seachd ndíasa ramhra lána, agus do mhúsguil Phárao, agus, féuch, *dob* aisling é.

8 Agus tárla air maidin go raibh a spiorad buaidheartha; agus do chuir fios, agus do ghoir ar dhráioithibh na Héigipte uile, agus ar a dhaóinibh críonna: agus do innis Phárao a aisling dhóibh; ach *níor frith* áonduine do inneosadh a céall do Phárao.

9 ¶ Ann sin do labhair an tárdbhuitléir ré Phárao, ag rádh, Cuimhnighim mo lochda a niugh:

10 Do bhí Phárao feargach ré na shebhíse chuibh, agus do chuir sé misi a bpríosún a tigh chaipín an ghárda, mé féin agus an tárdbháicéir:

11 Agus do choncamair aislinga néunoidhe amháin, misi agus eision; do taidhbheadh dá gach neach aguinn do réir eidirbhíne a aislinge féin.

12 Agus do bhí ionar bhfochair annsin óganach, Eabhruideach, serbhíseach chaipín an ghárda; agus do innisiomar dhó, agus do fhoillsigh ciall ar naislinghidh dhúinn, do gach áon aguinn do réir a aislinge deardmhínighe se.

13 Agus tárla, do réir mar do fhoillsigh sé dhúinn, gur mar sin do bhí: do fhíll sé misi a rís chum moifige, agus do chroch sé eision.

14 ¶ Ann sin do chuir Phárao fios, agus do ghoir ar Ióseph, agus tugadar léo é go deifreach amach as an bpríosún; agus do bhéarr seision é féin, agus do athruigh a chluidh, agus táinig a steach go nuige Phárao.

15 Agus a dubhairt Phárao re Ióseph, Do chonnaire mé aisling, agus ní *bhfuil* neach fhéadus a heidirmhíniughadh: agus do chúala me teididh orsa, go ttuigeann tu aisling chum a heidirmhínighe.

16 Agus do fhreagair Ióseph Phárao, dá rádh, Ní hionnamsa *atá* sin: do bhéura Día do Phárao freagra shíothchánta.

17 Agus a dubhairt Phárao re Ióseph, Ann maisling, féuch, do sheas mé ar bhrúach na habhanna.

18 Agus, féuch, tháinig a nsíos as a nabhuinn seachd mbath, ramhra féolmhara sgíamacha; agus do bhádur ag inghilt ar léana.

19 Agus, féuch, tangadur seachd mbath eile amach na ndíáigh, tríugha gránna teirceheólach, a leithéid nach bhfaca mé riamh ar feadh chríche na Héigipte ar olcas.

20 Agus a duadar na bath tríugha ghránna súas na seachd mbath ramhra sin.

21 Agus a nuair a duadar súas iad, ní raibh a fhíos a ndúadar iad; ach do *bhadur* granna do ghnáth, mar do bhádar ó thús: ann sin do mhúsguil mé.

22 Agus do chonnaire mé ann maisling, agus, féuch, tháinig as áonchoinnlín amháin seachd ndíasa iomlán, agus maithe:

23 Agus, féuch, tháinig súas na ndíáigh so, seachd ndíasa, críona, tana, agus ar na ccáochadh ón ngaoith a nsoir:

24 Agus do shluigeadar na díasa tana na seachd ndíasa maithe; agus do innis mé *so* do na draóithibh; ach ní *frith* éumduine dfoillseachadh a mbrígh dhamh.

25 Agus a dubhairt Ióseph re Phárao, Is ionann aisling Phárao: do fhoillsigh Día do Phárao an ní *as* mian leis do dhéanamh.

26 Na seachd mbath maithe *is* seachd mblíadhna iad; agus na seachd ndíasa maithe, *is* seachd mblíadhna iad; is ionann a naisling.

27 Agus na seachd mbath tana gránna tháinig a nsíos na ndíáigh, seachd mblíadhna iad; agus na seachd ndíasa folmha, buáile an ngáioith a nsoir, budh seachd mblíadhna gorta iad.

28 *As* é so an ní dubhairt mé re Phárao: An ní *is* áil le Día do dhéanamh *atá* sé agá fhoillsiughadh do Phárao.

29 Bíodh a fhios agad go bhfuil seachd mblíadhna mórtórrthacha ag teachd ar feadh chríche na Héigipte uile:

30 Agus éiréochuid na ndíáigh sin seachd mblíadhna gorta; agus dearmaduiughear an fhairsinge uile a gcrích na Héigipte; agus millfidh an ghorta an talamh;

31 Agus ní bíá fios an líonmhuire *sa* tír, do bhrígh na gorta sin thig na dhíáigh; óir *biáidh* sé ro throm.

32 Agus do chionn gur dúbluigheadh a naisling do Phárao fá dhó; is uime sin gur ciunteadh an chúis lé Día, agus do bhéara a cerich é go goirid.

33 A nois uime sin, faghadh Phárao duine discrídeach críonna, agus cuireadh é os cionn chríche na Héigipte.

34 Déanadh Phárao mar *so*, agus ordúigheadh sé oifigidh ós cionn na críche, agus tógbhadh an cúigeadh cuid do chrích na Héigipte, annsna seachd mblíadhnuibh tóirtheacha.

35 Agus cruinníghedís uile beatha na mblíadhan maithe sin do thiocías, agus cuireadís arbhar a dtaisge faoi láimh Phárao, agus cumhduighedís beatha ann sna caithreachaibh.

36 Agus bíaidh an lóim sin na stór ag an talamh a nouchill sheachd mblíadhna gorta, noch bhias a ttalamh na Héigipte; ionnus nach aidmhillfidh an talamh tríd an ngorta sin.

37 Agus do tháitin an ní sin ré Phárao : agus ré na sherbhíseachuibh uile.

38 ¶ Agus a dubhairt Phárao re na mhuinntir, An féidir dhúinn duine ann a bhfuil spírad Dé mar é so d'fhágáil ?

39 Agus a dubhairt Phárao ré Ióseph, Do chionn gur thaisbein Dia so uile dhuitsi, ní bhfuil duine is discrédighe agus is críonán ná thú féin.

40 Bíaidh tú ós cionn mo thighe, agus is réir do bhréithre bhías riaghlúghadh mo dháoine uile : ann mo chatháoir ríogha amháin bhías mé ní is mó ná thú.

41 Agus a dubhairt Phárao ré Ióseph, Féuch, do chuir mé ós cionn críche na Héigipte uile thú.

42 Agus do bheán Phárao a fháinne dá láimh, agus do chuir sé ar láimh Ióseph é, agus do chuir sé culaidh shíoda uime, agus do chuir slabhra óir fa na bhraghuid.

43 Agus tug air dul air marcúigheachd san dara carbad do bhí áige : agus do fhúagaradar roimhe, fillidh bhar nglún : agus do rinne sé *úachdarán* dhe ós cionn críche na Héigipte uile.

44 Agus a dubhairt Phárao ré Ioseph, Is *misí* Phárao, agus gan tusa ní thoirgeobhuidh éanduine a lámh na a chos súas a tialamh na Héigipte uile.

45 Agus do ghoir Phárao mar ainm do Ióseph Saphnat-Phaaneah, agus tug sé mar mhnaoi dhó Asénat inghean Photipherah sagart On : agus do chuaidh Ióseph amach ar feadh chríche na Héigipte uile.

46 ¶ Agus do bhí Ióseph triochad bliadhán dáois a nuair do sheas se a lathair Phárao rígh na Héigipte : agus do chuaidh Ióseph anach as fíaghnuisí Phárao, agus do chuaidh ar feadh críche na Héigipte.

47 Agus ann snaseachd mblíadhnuibh tóirtheacha tug an talamh torádh úadh na dhornánuibh.

48 Agus do chruinnigh seision súas beatha na seachd mblíadhan noch do bhí a tialamh na Héigipte, agus do chuir an bbeatha a ttaisgidh ann sna caithreachuibh : toradh na bhféarann, do bhí gach éantáoi bh fá gcúairt gach éanchaitheach, do chuir sé a ttaisgidh innte féin é.

49 Agus do chruinnigh Ióseph arbhar mar ghainimh na fairge, rómhórán, nó go ndeachuidh sé ó chomháireamh ; óir níor bhféidir a áireamh.

50 ¶ Agus rugadh dias mac do Ióseph suil thangadar bliadhna na gorta, noch rug Asénat inghean Photiphera, sagart On, dó.

51 Agus tug Ioseph Manasseh dainm ar an cceidghin ; óir do thug Dia orúm, *air* sé, mo uile sháothar, agus tigh máthar uile do dheamadh.

52 Agus tug sé Ephraim dainm ar an dara fear : óir do rinne Dia síolmhar mé a tialamh mo bhuaidhridh.

53 ¶ Agus do críochnuigheadh na seachd mblíadhna tóirtheacha do bhí a tialamh na Héigipte.

54 Agus do thosuigheadar seachd mblíaghna na gorta teachd mar á dubhairt Ióseph ; agus do bhí an ghorta ann gach uile thír ; ach do bhí arán a tialamh na Héigipte uile.

55 Agus a nuair do bhí gorta a gcrích na Héigipte, do éighmheadar na dáoine ar Phárao diarruigh aráin air : agus a dubhairt Phárao ris na Héigiptibh uile ímthighidh dionnsuighe Ióseph ; déanuidh an ní a déara sé ribh.

56 Agus do bhí an ghorta ar aghuidh na talmbhan uile : agus do oscuil Ióseph tighthe an stóruis uile, agus do reac ris na Héigiptibh ; agus do fhás an ghorta go trom á gcrích na Héigipte.

57 Agus táinig a nuile thír go Ióseph don Egipt do cheannach *arbhar*, do chionn go raibh an ghorta chomhthrom sin ann gach entir.

CAIB. XLII.

Teachd dhearbhraithre Ióseph don Egipt.

7 *Le cáil eascaoin cheasdaigh sé iad*

24 *Noch arís a chaoín doibh.*

A NUAIR do chonnairc Iácob go raibh arbhar sa Néigipt, a dubhairt Iácob ré na chloinn : créud fa bhfuilte ag féachuín ar a chéile ?

2 Agus a dubhairt seision, féuch, do chúala mé go bhfuil arbhar sa Néigipt : éirgidh síos ann sin, agus ceannchaidh dhúinn ; as sin ionnus go mairfeam, agus nach bhfugheam bás.

3 Agus do chúadar deithneamhar dearbhráthar Ióseph síos do Néigipt do cheannach arbha.

4 Ach níor chuir Iácob Benjamin, dearbhráthair Ióseph, lenadhearbráithribh ; óir a dubhairt sé, ar eagla go nimeochadh tubuiste air.

5 Agus tangadurmíic Israel do cheannach *arbha* a measc na ndaoine tháinic : óir do bhí an ghorta a tír Chánaain.

6 ¶ Agus do bhí Ióseph *dob* uachdarán ós cionn na tíre uile, agus is eision do reacadh ré daoineibh na tíre uile agus tangadar dearbhraithre Ióseph, agus do umhluighéadur iad féin síos dá lathair *lé* na naighthibh go talamh.

7 Agus du chonnairc Ióseph a dhearbhraithre, agus do aithin iad, ach do chonnaimh é féin úatha, agus dó labhair go garbh riu : agus a dubhairt riu, cáit as a ttangabhairsi ? Agus a dubhradarsan, as tír Chánaain, do cheannach bídh.

8 Agus do aithin Ióseph a dhearbhráithre, agus níor aithnigheadursan eision.

9 Agus do chuimhnigh Ióseph air a naisling do chonnaire sé na ttimchiollán, agus do ráidh riu, *Is luchd bratha sibh tan gabhair dféachuin éadaingneach na tíre.*

10 Agus a dubhradursan ris, Ní headh a thighearna, ach do cheannach bídh tangadar do sherbhísigh.

11 *Is clann éanathar sinn uile: is daoine fírinneacha sinn, ní luchd bratha do sherbhísigh.*

12 Agus a dubhairt seision riu, Ní headh, achd is dféachuin éadaingneach na tíre thangabhair.

13 Agus a dubhradarsan, da dearbhrathair dheag *atáid* do sherbhísigh, mic éanduine amhain a tír Chánaain; agus, féuch, *atá* an mac as óige a bhfochair ar nathar, agus áon nach bhfuil.

14 Agus a dubhairt Ióseph riu, *Sé sin* an ní do labhair mé ribh, da rádh, *Is luchd bratha sibh.*

15 Is mar so dearbhochar sibh: dar anum Phárao ní reachtháoi anach as so, muna tí bhur ndearbhrathair as óige annso.

16 Cuiridh duine aguibh ar siubhal, agus tugadh sé bhur ndearbhrathair leis, agus coinneochthar sibhsi a bpríosún, nó go ndearbthar bhur mbriathra, *an bhfuil* fírinne ionnuibh: nó dar anum Phárao, go dearbthar is luchd bratha sibh.

17 Agus do chuir sé iad uile a bpríosún go ceann thrí lá.

18 Agus a dubhairt Ióseph riu an treas lá, Déanúigh mar so, agus mairidh: *óir atá* eagla Dé orum.

19 *Mar daoine fírinneacha sibh, fág* bhuidh áon da bhur ndearbhráithribh a tigh bhur bpríosún: inlthighidhse, beiridh arbhar libh ar son gorta bhur ttighthe.

20 Ach tuguidh bhur ndearbhrathair as óige chugamsa; mar sin fhíorfuighear bhur mbriathra, agus ní bhfuighthí bás. Agus do rinneadur amhluidh sin.

21 ¶ Agus a dubhradur eatorra féin, *Atámaoid* go deimhin ciontach a ttaobh ar ndearbhrathar, do bhrigh go bhfacamar doilghios a anma a nuair do ghuidh sé sinn, agus nar éisdeamar ris; is uime sin tháinig an mhairgse oruinn.

22 Agus do fhreagair Reuben iad, dá radh, Nach ar labhair misi ribh, dá rádh; Ná peacuighidh a naghaidh an leinimh; agus níor éisdeabhair rium? ar anadhbhar-sin, féuchuidh, mar an cceadna, atá a fhuil dá leanmhuin oruibh.

23 Agus ní raibh a fhios aca gur thuig Ióseph iad; óir is lé fear edirmhínighthe da labhair sé riu.

24 Agus do iompoigh a chúl riu, agus do ghuil sé; agus do fhíll orra a rís, agus

do bhí ag cómhradh riu, agus rug sé Simeon úatha, agus do cheanguil é as coinne a súl.

25 ¶ Ann sin do aithin Ióseph a saic do lionadh, agus cuid airgid gach nduine aca do chur na shac féin, agus lónn do thabhairt dóibh chum na sligheadh: agus is mar-so do rinne sé riu.

26 Agus do ualúigheadur a nassail leis a narbhar, agus do imthigheadur as sin.

27 Agus a nuair do oscuil fear aca a shac do thabhairt próantair dá assal sa tigh ósda, do chennaire sé a chuid airgid; óir féuch, do bhí sé a mbéul a tsaic.

28 Agus a dubhairt sé re na dhearbhráithribh, Do haisigeadh mo chuid airgid; agus, féuch, *atá* sé ann mo shac: agus do laguidh *sin* a croidhte, agus do bhí eagla orra, da rádh eaturra féin, Créad an ní *si* do rinne Dia rinn?

29 ¶ Agus tangadur go Iacob a nathair go tír Chánaain, agus do inniseadur dhó gach ní dá ttarla dhoibh; dá rádh,

30 An *té*, is tighearna ar an tír, do labhair sé go garbh rinn, agus do ghlac sinn mar luchd bratha ar an dtír.

31 Agus a dubhramaire ris, *Is daoine* fírinneacha sinn; ní luchd bratha sinn:

32 *Atámaoid* dá dheag, dhearbhrathair mic ar nathar; *atá* aon nach bhfuil, agus *atá* an mac is óige san ló a niugh a bhfochair ar nathar a tír Chánaain.

33 Agus an tóglaigh, tighearna na tíre, a dubhairt sé rinn. As mar so aitheónus mé gur *daoine* fírinneacha sibh: fág bhuidh áon da bhur ndearbhráithribh agamsa annso, agus beiridh *beatha* libh ar son gorta bhur tteaghlach, agus bithí ag imtheachd:

34 Agus tugaidh bhur ndearbhráithair is óige chugamsa: annsin aitheónus mé nach luchd bratha sibh, ach gur *daoine* fírinneacha sibh: mar sin do bhéura mé bhur ndearbhrathair dhibh, agus do gheabhthaóí ceannuigheachd ansa tír.

35 ¶ Agus féuch tarla a nuair do fholmhuigheadur a saic, go raibh ceanglachán airgid gach éanduine ann a shac féin: agus a nuair do choncadar féin, agus a nathair na ceanglachain airgid, do bhí eagla orra.

36 Agus a dubhairt Iacob a nathair riu, Do bheanabhair *mó chlann* díom, ní bhfuil Ióseph ann, agus ní bhfuil Simeon, agus béurtháoi Benjamin uáim: ataid na neithesi uile am aghuidh.

37 Agus dubhairt Reuben ré na athair, da rádh, Marbh mío dhías macsa, muna ttuga mé chugad é: tabhair am láimhsi é, agus do bhéura mé chugad a rís é.

38 Agus a dubhairt seision, Ní racha mo mhacsa libh síos; óir déug a dhearbhrathair, agus do fágbadh eision na áonar; má bheanann tubúisde dhó sa tslighe ann

a rachthaóisi, ann sin béurthaoi mo ghrúag liathsa maille re dóbrón chum na huáighe.

CAIB. XLIII.

Filleadh na mbrathar maille le Benjamin.

16 *Noch da ttug Ióseph cuireadh ridh-mheach.*

AGUS do bhí an ghorta go ro mhór sa tír.

2 Agus tárla, a nuáir a dúadar an tarbhar noch tugadar as a Néigipt, go ndubhairt a nathair riu, Eirgidh íos, ceannchuidh dhuinn beagán bídh.

3 Agus do labhair Iúdah ris, ag rádh, Do dhearbh an tóglach dhuinn ag radh, Ní fhaicfidhe mo ghnúis, muna tucthaói bhur ndearbhrathair libh.

4 Má chuirionn tusa ar ndearbhrathair linn, racham síos agus ceinneacham beatha dhuit:

5 Achd muna ccuire tú linn é, ní racham síos: óir a dubhairt an tóglach rinn, Ní fhaicfidhe mo ghnúis, muna raibh bhur ndearbhrathair libh.

6 Agus a dubhairt Israel, Cread as a ndearbhair an tolc so oram, gur inniseabhair do nóglach go raibh dearbhrathair eile aguibh?

7 Agus a dubhradursan, Do fhiafreigh an tóglach go cruádhiógach dhinn, ar staid, agus ar gceúil, ag rádh, An bhfuil bhur nathair beó fós? an bhfuil dearbhrathair eile aguibh? agus do innisimairne dhó réir bríge na mbriatharsa: nar bhféidir dhuinn a dheirbhíob do bheith aguinn, go naibéoradh sé, tuagidh bhur ndearbhrathair libh?

8 Agus a dubhairt Iúdah re Hísréal, a athair, Cuir an leanamh liomsa, agus éir-eóchan; ionnus go mbíann beó, agus nach éagfaim, sinn féin, agus tusa, agus ar náos óg.

9 Baidh misi a nurrudhas duit air; as mo láimh íarrás tú é: muna ttuga mé chugad é, agus a chur as do choinne, ann sin bíodh aithbhear go bráth oram:

10 Óir muna ndeamanaois faddail, is dearbh go mbémis a nois air ar nais an dara huáir.

11 Agus a dubhairt Israel a nathair riu, Más éigion a bheith mar sin a nois, déanuih so; beirigh libh na tóirtha is féarr sa tír ann bhur soithighibh, agus beiridh síos chum a nóglaoich tiodhlacadh, beagán balma, agus beagán meala, spíosra, agus miorr, cnó, agus almoinne:

12 Agus beiridh airgead dúbalta ann bhur láimh; agus an tairgead tugabhair libh a ris a mbéuluibh bhur sac, beiridh libh a ris ann bhur láimh é; do béidir gur mainneachdna é:

13 Beiridh libh mar an gcéadna bhur

ndearbhrathair, éirgidh, agus imthighidh a ris gus a nóglach:

14 Agus Día uile chumhachdach do thabhairt grás díbh a lathair a nóglaoich, ionnus go ccuirfidh sé libh bhur ndearbhrathair eile, agus Benjamin, Ma chaillimsi mó chlann, do chaill me meféin.

15 ¶ Agus do ghlacadur na fir na tiodhlaicthe, agus do ghlacadar airgead dúbul-ta na láimh, agus Benjamin; agus do éirgh-eadar sías, agus do chuadar síos do Néigipt, agus tangadur a lathair Ióseph.

16 Agus a nuáir do chonnaic Ióseph Benjamin maille riu, a dubhairt sé re feadhmannach a thighe, Tabhair na fir so dom thigh, agus marbh, agus uilmhuigh; óir is agamsa íosaid na daoine so san meadhon laoi a niugh.

17 Agus do rinne an tóglach mar a dubhairt Ióseph ris; agus tug an tóglach na daoine a steach go tigh Ióseph.

18 Agus do bhí eagla ar na daoínibh, do chionn mar tugadh a steach go tigh Ióseph iad; agus a dubhradur, Is ar son a nairgid do filleadh ann ár sacuibh an chéad uáir; tugadh a steach sinn; go madh féidir ris cúis díarruigh ar naghuidh, agus luidhe oruinn, agus ar nglacadh mar dhaóinibh daora, agus ar nassail.

19 ¶ Agus tangadur a bhfogus do fheadhmannach tigh Ióseph, agus do labhradur ris ag dorus an tigh,

20 Agus dubhradur, A mhaighsidir, thangamar a nstas go deimhin an chéad uáir do cheannach bídh:

21 Agus tárla dhúinn, a nuáir thangamar don tigh ósta, gur osglamar ar saic, agus, féuch, go raibh airgead gach áondúine aguinn a mbéul a shaic, ar nairgead a ccomhlthrom ionlán: agus tugamar linn a ris é nar láimh.

22 Agus tugamar airgead eile linn nar láimh do cheannach bídh: ní fead dúinn cia chuir ar nairgead am ar sacuibh.

23 Agus a dubhairt seision, Siothcháin maille ribh: ná bíodh eagla oruibh; bhur Ndía, agus Día bhur nathar thug ionnnhus díbh ann bhur sacuibh: do bhí bhur nairgead agamsa. Agus tug sé Simeoin amach elugtha.

24 Agus tug an tóglach na daoine a steach go tigh Ioseph, agus tug uisge dhóibh, agus do nighadur a ccorra; agus tug bíadh da nassaluibh.

25 Agus do rinneadur na tiodhlaicthe réidh a ccoinne Ioseph do théachd san mheadhlon laoi: óir do chúaladur go níosaidís arán ann sin.

26 ¶ Agus a nuáir tháinig Ióseph dha thigh, tugadur chuige na tiodhlaicthe do bhí ann a láimh don tigh, agus do oblaodadur iad féin go talamh dhó.

27 Agus do fhiafruigh sé dhíobh an rabhas go maith aca, agus a dubhairt sé, *An bhfuil bhur nathair go maith? an seanduine air ar labhrabhair, an bhfuil sé beó fós?*

28 Agus do fhreagradarsan, *Atá do sheirbhíseach ar nathairne a slainte mhaith, atá sé beó fós.* Agus do chromadar síos a ceinn, agus do rinneadur umhla.

29 Agus do thóg seisiún a shúile, agus do chonnaic a dhearbhrathair Benjamin mac a mhathar, agus a dubhairt, *A né so bhur ndearbhrathair as óige, air ar labhrabhair rium? Agus a dubhairt sé, Go raibh Dia grásamhuil duit, a mhic.*

30 Agus do rinne Ióseph deithneas; óir do bhí a chroidhe ag lúth re na dhearbhrathair: agus do iarr áit a nguillíodh; agus do chnáidh a steach dá sheómra, agus do ghuil ann sin.

31 Agus do ionnuil a aghuidh, agus do chuáidh amach, agus do chomnuil aif féin, agus a dubhairt, *Cuir arán ann so.*

32 Agus do chuireadar ní rompa dhósan leis féin, agus dóibhsion leo féin, agus do na Héigiptibh, a duáigh na fhochair, leo féin: do chionn nar bhféidir do na Héigiptibh arán díthe leis na Heabhrúighibh; óir is morghráin sin ag na Héigiptibh.

33 Agus do shuigheadur as a choinne, an tí fá sine do réir a chéirt-beirthe, agus an té dob óige do réir a ógántachd: agus do bhí iongnadh ag na daoineibh ann a chéile.

34 Agus do ghlac seisiún agus do chuir míasa bídh chuca ona bhord féin: gidheadh fá mó oircheasachd Bheniamin cuig uáire ná cuid áonduine acasan. Agus doibheadar, agus do bhádur subhach aige.

CAIB. XLIV.

Inntleacht Ioseph do chonbhail moille ar a Bhráithribh. 14 Athchoinnidh uirisle Iudah.

A GUS do aithin sé do fheadhmanach a thighe, ag radh, *Lion saic na muinntire sin darbhar, oiread is fhéadfuid do bhreith leo, agus cuir airgead gach éanduine aca a mbéul a shaic féin.*

2 Agus cuir mo chupansa, an cupán airgid, a mbeul shaic an tí as óige, agus airgead a arbha. Agus do rinne sé do réir a nfocail a dubhairt Ióseph ris.

3 Agus comhlúath as déirghe an lá, do cuireadh na daoine ar siúbbal, iad féin agus a nassail.

4 Agus a nuáir do chúadar amach as an gcathruigh, agus nach deachadur a bhfad fós, a dubhairt Ióseph re na fheadhmanach, *Eirigh suás, lean a ndiaigh na muinntire úd; agus a nuáir bhéurus tú orra, abair riu,*

Cread fá ndearnabhair ole a naghúidh maithéasa?

5 Nach é so é as a nibhionn mo thighearna, agus go deimhin lé ndéanann sé tairrgire? Is ole do rinneabhair sin a dhéanamh.

6 ¶ Agus do rug sé orra, agus do labhair sé riu na briathra céadna.

7 Agus a dubhradursan ris, *Cread fá nabair mo thighearna na briathrasa? nar leigidh Dia go ndéindís do sherbhísigh do réir an neithesi?*

8 Féuch, an tairgead, fíaramar a mbéuluibh ar sac, tugamar chugadsa a nsuas a ris as tír Chanaain e: cionnus mar sin do ghoidfemís as tigh do thigheamasa ór nó airgead?

9 Gidh bé air bith dod sherbhíseachuibh aga bhfuightheair é, cuirtheair eisiún chum báis, agus bimídne mar an gcéadna ar sclábhuidhibh ag mo thighearna.

10 Agus a dubhairt seisiún, *A nois uimesin bíodh sé réir do bhríatharsa: gidh bé gá bhfuightheair é, biaidh na sherbhíseach agamsa; agus beithíse neimhchiontach.*

11 Ann sin do leagadur a nsúas gach éanfhear aca á shac féin go luath go talamh, agus do oscuil gach éanduine a shac.

12 Agus do spíon seisiún, agus do thosúigh ris an tí fá shine, agus do chríochnúigh ag an tí dob óige: agus do frith an cupán a sac Bheniamin.

13 Ann sin do reabadur á néadach, agus do chuir gach éanduine a shac súas ar a asal, agus do fhilleadur don chathruigh.

14 ¶ Agus táinig Iudah, agus a dhearbhráithre chum thigh Ioseph; óir do bhí sé annsin fós; agus do léigeadur iad féin ar a ttalamh na fhiadhnuidhsí.

15 Agus a dubhairt Ioseph riu, *Cread an gníomhso do rinneabhair? nach bhfuil a fhios aguibh go bhféadann duine mar misi faidheadoireachd do dhéanamh?*

16 Agus a dubhairt Iudah, *Cread a déaram réam thighearna? cread láibheór-am? nó cionnus ghlanfaim sinn féin? do fhoillsigh Dia éacceart do sherbhíseach: féuch, is serbhísigh dhar ttighearna sinne araon, agus an té ag ar frith an cupán.*

17 Agus a dubhairt seisiún, *Nár léige Dia go ndeanuinsi sin: achd an té ag ar frith an cupán na láimh biaidh sé na sheirbhíseach agam; agus ar bhur sonsa, éirgidh romhuibh stuas go síothelanta a cceann bhur nathar.*

18 ¶ Ann sin táinig Iudah a bhfogus dósan, agus a dubhairt sé, *Oh a thighearna, guidhim thú léig dot sherbhíseachuibh focal do labhairt a ncísdeachd mo thigh-*

earna, agus ná lasadh thfearg a naghuidh do sherbhisigh: oir is ionann tú agus Phá-rao.

19 Do fhiafruigh mo thighearna dá sherbhiseachuibh, ag rádh, An bhfuil athair, nó dearbhrathair aguibh?

20 Agus a dubhramairne rem thighearna, Atá athair aguinn, seandúine, agus leanamh rugadh dhó na aois fhoirfe, leanamh beag; agus fuair a dhearbhrathair bás, agus do fágbadh é, féin na áonar óna mhathair, agus atá grádh agá athair air.

21 Agus a dubhairt tusa réd sherbhis-eachuibh, Tugaidh chugamsa a nsúas é, ar chor go bhfaicfidh mé é dom shúilibh.

22 Agus a dubhramairne rem thighearna, Ní fhéadann an leanamh a athair d'fág-bháil: oir dá bhfágbadh sé a athair, do gheabha a athair bás.

23 Agus a dubhairt tusa réd sherbhis-eachuibh, Muna tí bhur ndearbhrathair bhús óige libh a nsuas, ní fhaicfidhe mo ghnúis mios mó.

24 Agus turla a nuair do chúamairne súas a gcionn ar nathar, do sheirbhiseách, gur inniseamar briathra mo thighearna dhó.

25 Agus a dubhairt ar nathair, Eirgidh a rís, agus ceannchuigh dhuinn beagán lóinn.

26 Agus a dubhramairne, ní fhéad-maoidine dul síos; má thig ar ndearbhrath-air is óige linn ann sin rachum síos; oir ní fheadnaoid aghuidh a nóglaioich dfaic-sin, muua raibh ar ndearbhrathair is óige linn.

27 Agus a dubhairt do sherbhiseach máthair rinn, Atá a fhios aguibh go rug mo bhean días mac dhamh:

28 Agus do chuaidh duine aca amach uáim, agus a dubhairt mé, Is deimhin go ndéarnadh greamanna dhe; agus ní fhaca mé ó sin é.

29 Agus má bheartaóí so uáim, agus go nimeochuidh tubaisde air, do beartaóí mo ghrúag láth maille ré doilghios síos chum na huáighe.

30 A nois uime sin a nuair thioctas misi mar a bhfuil do sherbhiseach mathair, agus nach bíu an leanamh linn; ó atá a anamsan ceangailte a nanam leinimh;

31 Tioctaidh as sin, a nuair do chife sé nach biaidh an leanamh linn, gó bhfuighe sé bás: agus do bhéuridh do sherbhisigh grúagliath, da sheirbhiseach ar natharmaille ré doilghios síos chum na huaighe.

32 Oir do chuaidh dó sherbhiseach a nurrudhas air an leanamh dom athair, ag radh, Muna ttugadh mé chugad é, bíaidh aithbhear go bráth ag mathair orumsa.

33 Annois ar an adhbhar sin, guidhim

thú, connuimh do sherbhiseach a náit an léinimh na slábhuidhe ag mo thighearna; agus léigtear don leanamh dul súas lé na dhearbhráithribh.

34 Oir cionnus rachus misi súas go nuighe máthair, agus gan an leanamh liom? deagla go tteigeomhadh go bhfaicfinn an dochar do thioctadh ar máthair.

CAIB. XLV.

Nochd Ioseph é féin da dhearbhráithribh.
5 Tug comhfhortachd dhoibh. 9 Agus chuir fios ar a athar.

ANN sin níor fhéad Ioseph é féin do chongmháil a lathair ar shéas na fhochair; agus do éigh sé, Cuiridh gach éandúine amach uáim. Agus níor fhan éandúine na fochair, an feadh do bhi Ioseph ag léigean a aithne chum a dhearbhráithreach.

2 Agus do ghuil sé ós áird: agus do chúaladar na Héiptigh agus tigh Phá-rao é.

3 Agus a dubhairt Ioseph ré na dhearbhráithribh, As misi Ioseph; an bhfuil máthair beó fós? agus níor fhéadadur a dhearbhráithre freagra do thabhairt air, oir do bhí buáidhreadh orra tré bheith na lathair.

4 Agus a dubhairt Ioseph re na dhearbhráithribh, Druidigh riom, iarruim mar athchuinghidh oruibh. Agus do dhruideadar leis. Agus a dubhairt seision Is misi Ioseph bhur ndearbhrathair, noch do recabhair do Néigipt.

5 Annois uime sin ná bíodh doilghios oruibh, nó fearg aguibh ribh féin, fa misi do reic annsó: oir isé Día do chuir misi romhuibh do chumhdach bhur mbeatha.

6 Oir as dá bhliadhuin atá an ghorta sa tir: agus atáid fós cúig bhliadhna ann nach bíu treabhadh na foghmhar.

7 Agus do chuir Día misi romhuibh do choimheud sleachda dhíbh san talamh, agus do choimhéud bhur mbeatha re tárr-tháil mhóir.

8 Mar sin annois ní sibhsi do chuir uuibh mé, ách Día: agus do rinne sé athair dhíomsa do Phá-rao, agus tighearna ós cionn a thighe uile, agus úachdaran ar feadh chriche na Héipte uile.

9 Déanuidhí deitheas, agus éirgidh súas chum máthar, agus abruidh rís, Is mar so a deir do mhac Ioseph, do rinne Día tighearna dhíomsa ós cionn na Héipte uile: tárr a nús chugamsa, na déana maille.

10 Agus áitreochuidh tú a bhfearann Gosen, agus bíaidh tú láimh riomsa, thú féin agus do chlann, agus clann do chloinne,

agus do thréada, agus healbhadha, agus gach uile ní bhus leachd :

11 Agus oílfe mé thú ann sin ; (óir atá fós chúig bhliadhna gorta ann) deagla go ttiucfá féin, agus do mhuinntir, agus a nuile ní bheanas riot, chum bochduine.

12 Agus, féachuidh, do chíd bhur súile, agus súile mo dhearbhrathar Beniamín, *gurob* é mo bhéul atá ag labhairt ribh.

13 Agus inneostaóí dom athair méid mo ghloire sa Négipt, agus gach éinni dá bhfacabhair ; agus deanuidh deithbhir agus tugaidh mAthair a nús anseo.

14 ¶ Agus do luidh sé ar mhuinéul a dhearbhrathar Benjamin, agus do ghuil ; agus do ghuil Benjamin ar a mhuinéul san.

15 Os á chionn sin fós do phóg sé a dhearbhráithre uile, agus do ghuil orra : agus na dhíáigh sin do chombráidheadar a dhearbhráithre ris.

16 ¶ Agus do chlos a thúaruscbhail sin a tigh Phárao, ag radh, Tangadar dearbhráithre Ióseph : agus do thaitin sin go mór ré Phárao, agus ré na sheirbhíseachuibh.

17 Agus a dubhairt Phárao re Ioseph, Abuir réd dhearbhráithribh, Déanuidh so ; úaluighe bhur naimhntighe, agus imthighidh ; súas go tír Chánaain,

18 Agus tuguidh libh bhur nathair agus bhur muinntir, agus tigidh chugamsá : agus do bhéura mé dhíbh maitheas chríche na Hégipte, agus do gheabhthaóí ré íthé do méathas na tíre.

19 Annois fuair tu fuagra, déanuidh mar so ; beiridh libh carbuid as crích na Hégipte ar ceann bhur náos óg, agus ar ceann bhur mban, agus tugaidh bhur nathair libh, agus tigidh.

20 Mar an gceadna ná cuiridh fuim an bhur náiméis tighe ; oir maitheas chríche na Hégipte uile is libhis é.

21 ¶ Agus do rinneadur clann Ísrael mar sin : agus tug Ióseph carbuid dhóibh, do réir aithne Phárao, agus tug lónn dóibh chum na sligheadh.

22 Dá gach áon aca fa leith tug sé aith-earrach culadh ; ach do Bheniamin tug sé trí chéad *piosa* airgid, agus cúig culuidheacha éaduigh.

23 Agus do chuir sé chum a athar ar an *modh* so ; deich nassail ag iomchur neitheann maithe na Hégipte, agus deich nassail bhaimiona ag iomchar arbha agus aráin agus bídh dá athair chum na sligheadh.

24 Mar sin do chuir sé a dhearbhráithre ar siúbhail, agus do imthigheadur : agus a dubhairt sé riu, Coimhéaduigh nach dtuitfe sibh amach ar a tslighe.

25 ¶ Agus do chúadur súas as a Négipt, agus tangadur go tír Chánaain go Iacob a nathair.

26 Agus do inniseadur dhó ag radh ; Atá Ióseph beó fós, agus isé is uachdarán ós cionn chríche na Hégipte uile. Agus do lagadh croidhe Iacob ; óir níor chreid sé iad.

27 Agus do inniseadur dhó bríathra Ióseph uile, noch do labhair sé riu : agus a nuair do chonnaire sé na carbuid do chuir Ióseph dá iomchar, do aithbheóghuidh spiorad Iacob a nathar :

28 Agus a dubhairt Israel, *Is lór sin ; atá me mhac Ioseph beó fós ; rachuidh mé agus do chéife mé é suil éugfad.*

CAIB. XLVI.

Tainic Iacob do Négipt, agus a shliocht.

28 Choinnigh Ioseph é. 33 Agus chomhairligh a bhraithre.

A GUS do ghluais Israel maille ris a nuile ní dá raibh aige, agus tainic go Beerséba, agus do rinne iodbhúirt do Dhia a athar Isaac.

2 Agus do labhair Día re Hisrael a ttaibhse na hoidhche, agus do ráidh, A Iacob, a Iacob. Agus a dubhairt seision, *Atáin* annso.

3 Agus a dubhairt sé, *As misi* Día, Día hathar : ná bíodh eagla ort dul síos do Négipt ; óir do dheana misi ann sin diot cin-eadh mór.

4 Racha mé leachd síos do Négipt ; agus do bhéura mé go deimhin mar an gceadna a nsíos a ris thú : agus cuirfidh Ióseph a lámh ar do shúilibh.

5 ¶ Agus do éirigh Iacob súas ó Bhéerséba ; agus do iomchradar mic Israel a nathair Iacob, agus a náos óg, agus a mná, ann sna carbuiduibh chuir Phárao dhá iomchur.

6 Agus rugadur léó a narnéis, agus a maitheas, noch fuaradur a ttír Chánaain, agus tangadur do Négipt, Iacob, agus a shliocht uile leis :

7 A mhic, agus mic a mhac maille ris, agus a ingheana, agus ingheana a mhac, agus a shliocht uile tug sé leis do Négipt iad.

8 ¶ Agus a *siad* so anmanna chloinne Israel noch do thainic do Négipt, Iacob agus a mhic : Reuben cédghin Iacob.

9 Agus mic Reuben ; Hanoah, agus Phallu, agus Hesron, agus Carmi.

10 Agus mic Shimeon ; Iemuel, agus Iamin, agus Ohad, agus Iachim, agus Sohar, agus Saul mac mná Canaanitigh.

11 Agus mic Lébbi ; Gerson, agus Cohat, agus Merári.

12 Agus mic Iúdah ; Er, agus Onan, agus Sélah, agus Pháres, agus Zarah : ach fuair Er, agus Onan bás a ttír Chánaain. Agus mic Pháres dob iad Hesron, agus Hámul.

13 Agus mic Isachar; Tóla, agus Phúbah, agus Iób, agus Simron.

14 Agus mic Sebulun; Séred, agus Elon, agus Iahleel.

15 Agus *dob iad* so mic Leah, noch rug sí do Iacob a Bpadan-Aram, maille re na hinghin Dinah: anmann a mhac agus a inghean uile *bá* tríur ar thriochad iad.

16 Agus mic Ghad; Siphion, agus Haggái, Súni, agus Esbon, Eri, agus Aródi, agus Aréli.

17 Agus mic Aser; Timnah, agus Isuah, agus Isui, agus Bériah, agus Sérah a ndeirbhshiur: agus mic Bhériah; Héber, agus Malchiel,

18 *A siúd* so mic Silpah, noch tug Lában da inghin Léah, agus rug sí iad so do Iacob, *eadhon* sé hanmanna déug.

19 Mic Rachel, bean Iacob; Ioseph, agus Benjamin.

20 Agus do rugadh a gcrích na Héigipte do Ióseph, Manasseh, agus Ephraim, noch rug Azenat inghean Photipherah sagart On dó.

21 Agus mic Bheniamin, Bélah, agus Bécher, agus Asbel, Géra, agus Náaman, Ehi, agus Ros, Muppim, agus Huppim, agus Ard.

22 *A siúd* so mic Ráchel, noch rugadh do Iacob; na hanmanna uile *bá* a ceathair déug iad.

23 Agus mic Dan; Hussim.

24 Agus mic Naphtali; Iasehel, agus Guni, agus Iéser, agus Sillem.

25 *Asiúdo* mic Bhilhah, noch tug Lában da inghin Ráchel, agus rug sí iad so do Iacob: na hanmanna uile *bá* móir-sheisior iad.

26 Na hanmanna uile noch tháinic lé Iacob do Négipt, noch tháinic amach as a fhordhromuibh, taobh amuigh do mhnáibh nílac Iacob, *bá* trí fichid iad agus a sé.

27 Agus mic Ióseph, rugadh dhó sa Négipt, *bá* dhá anum iad: a nuile anum do thigh Iacob, noch tháinic do Négipt, *bá* trí fichid, agus a deich iad.

28 ¶ Agus do chuir sé Iudah roimhe go Ioseph, do sheóidh a aighthe go díreach go Gosen; agus tangadur go tír Ghosen.

29 Agus do rinne Ióseph a charbad réigh, agus do chuaidh súas do theagmháil ar Israel a athair, go Gosen, agus do thais bém é féin do; agus do luigh ar a mhuineál, agus do ghuil ar a mhúineál tamall maith.

30 Agus a dubhairt Israel ré Ióseph, Annois iaghlaim bás ó chomnuirc mé do ghnúis, do chionn go bhfuil tú beo fós.

31 ¶ Agus a dubhairt Ióseph ré na

dhearbhráithribh, agus ré tigh a athar, Racha mísi súas, agus foillseochad do Phárao, agus a déara mé ris, Tangadur mo dhearbhráithre agus tigh mathar noch do *bhí* a tír Chanaain, chugamsa:

32 Agus *is* aodhaireadha cáorach iad, óir isé *bá* ceird doibh airneis do bheathughadh; agus tugadur a ttréada agus a sealbha leo, agus a nuile ní dá bhfuil aca.

33 Agus teigeómhúigh a nuair ghoirfeas Phárao sibhsi, agus a déara sé, cred as ceird dhaóibh?

34 Abruidhsí do bí ceird do sherbhís-each bheith timchioll áirnéis ó ar nóige go tí a nois, sinn féin aráon agus ar naithe, ionnus go náitreochthaoi a bhféarann Gosen: óir *is* gráineamhlachd a nuile thréadúighe cáorach ag na Héigiptibh.

CAIB. XLVII.

Tug Ioseph a bhraithre. 7 Agus a athair a lathair Phárao. 11 Tug ionad dhóibh.

13 Fuair an Egipt do nri. 22 Taobh amuigh do fhearann na nsagart.

ANN sin táinic Ioseph, agus do innis do Phárao, agus a dubhairt, Tángadur máthair agus mo dhearbhráithre, agus a tréada, agus a nealbhadh, agus a bhfuil aca as tír Chánaain; agus, féuch, *atáid* siad a bhféarann Gosen.

2 Agus rug leis cuid dá dhearbhráithribh, *eadhon* cúigior dhíobh, agus do thaisbein do Phárao iad.

3 Agus a dubhairt Phárao ré na dhearbhráithribh, Créad as ceird dhaoibh? Agus a dubhradursan ré Phárao, Aodhairighe cáorach do sherbhísigh, sinn féin aráon, *Agus* ar naithe mar an gcéadna.

4 A dubhradursan fós re Phárao, Is do chomhnuidhe san bhféarann do thangamar; óir ní bhfuil féur ag ad sherbhíseachuibh dhá náirnéis, óir *atá* an ghorta go trom a tír Chánaain; a nois dá bhrigh sin, iarrmaoid dathchuinge ort, tabhair áitreabh dot sherbhíseachuibh a bhféarann Gosen.

5 Agus do labhair Phárao ré Ióseph, ag radh, Tangadur hathair agus do dhearbhráithre chugad.

6 *Atá* críoch na Héigipte as do choinne; ann sa chuid is féarr don tír cuir hathair agus do dhearbhráithre na geomhnúighe; áitreabhaidis a bhféarann Gosen: agus más aithne dhuit *aonduine* cumusach na measg, ann sin deana uachdarán díobh os cionn máirnéisí.

7 Agus tug Ioseph Iacob a athair a steach, agus do shuighidh é as choinne Phárao; agus do bheannúigh Iacob Phárao.

8 Agus a dubhairt Phárao ré Iacob, Cá haois tú?

9 Agus a dubhairt Iacob ré Phárao,

Bliadhna láethe moilithre is céad agus tríochad bliadhna iad: fá tearc agus fá hoid láethe bliadhna mo bheatha, agus ní rainic mé láethe bliadhna bheatha maithreach, a laethibh a noilithresion.

10 Agus do bheannuigh Iacob Pháras, agus do chuaidh amach as fiaghnúise Pháras.

11 ¶ Agus do áitigh Ioseph a athair agus a dhearbhráithré, agus tug sealbh dhóibh a ccrích na Héigpte, san chuid do bhféarr don dúthaigh, a bhfearann Rameses, mar do aithin Pháras dhe.

12 Agus do oil Ioseph a athair agus a dhearbhráithre, agus muinntir thighe a athar, uile lé harán, do réir a muinntir.

13 ¶ Agus ní raibh arán ar bith san tír uile; óir do bhí an ghorta ro throm, ionnus gur hanbhfainmeadh críoch na Héigpte, agus tír Chánaain uile do bhrígh na gorta.

14 Agus do chruinnigh Ioseph súas a nuile airgead frith a ccrích na Héigpte agus a tír Chánaain ar son a narbha do cheannchadur, agus tug Ioseph an tairgead a steach go tigh Pháras.

15 Agus an tan do thraoth an tairgead a ccrích na Héigpte, agus a tír Chánaain, tangadur na Héigptigh uile chum Ióseph, agus a dubhradur, Tabhair dhuinn arán; óir cread fa bhfuighemis bás ad fhiaghnuisi? óir do imthigh an tairgead uainn.

16 Agus a dubhairt Ioseph, Tugaidh bhur náirnéis uáibh agus do bhéara misi dhíbh ar son bhur náirnéisi, ní dfaillidh an tairgead oruibh.

17 Agus tugadur a náirnéis go Ióseph: agus tug Ioseph arán dóibh ar a neachuibh, agus ar a tréaduibh, agus ar áirnéis a néalbhan, agus ar a nassaluibh: agus do bheathaidh sé iad le harán ar son a náirnéisi uile ar feadh na bliadhna sin.

18 A nuair do críochnúigheadh an bhliadhuin sin, tangadur chuige an dara bliadhuin, agus a dubhradur ris, Ní cheilfíom ar mo thighearna, gur caitheadh ar gcuid airgid, fuair ar ttighearna mar an gceadna ar tréada áirméise; níor fágbadh éinni aguinn a lathair ar ttighearna an achd ar gcuirp agus ar bhfearann.

19 Uime sin cread fa bhfuighemis bás a bhfiaghnuisi do shúl, sinn féin aráon agus ar bhfearann? ceannuigh sinn féin agus ar bhfearann ar arán, agus bíam féin agus ar bhfearann ar serbhíseachuibh ag Pháras: agus tabhair síol dúinn, ar chor go mair-eam, agus nach bhfuigheam bas, agus nach bí an fearann na fhásach.

20 Agus do cheannuigh Ioseph fearann na Héigpte uile do Pháras; óir do reacadar na Héigptigh gach éanduine dhióbh

a fhearann, do chionn go rug an ghorta buaidh orra: mar sin tháinig an fearann chum Pháras.

21 Agus ar son na ndáoine, do áthruigh sé iad do na caitheachuibh ó cheann bhrúich na Héigpte, go nuige an ceann eile dhi.

22 Amháin fearann na sagart níor cheannuigh sé é, óir do fúaradar na sagairt comhroinn ó Pháras, agus a dúadur a ccomhroinn noch tug Pháras dhóibh; uime sin níor reacadar a bhfearann.

23 ¶ Ann sin a dubhairt Ióseph ris an bpobal, Féuchuigh, do cheannuigh mé a niugh sibh féin agus bhur bhfearann do Pháras; féuchuidh, ag sin síol aguibh, agus cuirfidhe an fearann.

24 Agus tiucfaidh a ccrích ann sa mbi-seach, go ttiubhartháoi an cúigeadh cuid do Pháras, agus biaidh cheithre chuid aguibh féin, chum síl a nfeairinn, agus chum bhur mbeatha, agus do mhuinntir bhur ttighe, agus mar bheatha dá bhur leanuibh.

25 Agus a dubhradur an, Do shábháil tú ar mbeatha: fághmaoid grása a radharc mo thighearna, agus biamáoid ar serbhíseachaibh ag Pháras.

26 Agus do rinne Ióseph sin na dhligheadh ar feadh chríche na Héigpte gus a niugh, go bhfuighe Pháras an cúigeadh cuid; achd amháin fearann na sagart, noch nach ráinic chum Pháras.

27 ¶ Agus do bhí Israel na chomhnuighe a grích na Héigpte, a bhfearann Gosen; agus do bhádur shealbha dúthaigh aca ann sin, agus do fhásadur, agus do lionadur go hiomadamhuil.

28 ¶ Agus do mhair Iacob a gerích na Héigpte seachd mbliadhna déug: mar sin gur bhí áois iomlán Iacob, céad agus dá fhichead agus seachd mbliadhna.

29 Agus do dhruid aimsir bháis Israel a ngar: agus do ghoir sé a mhac Ióseph, agus a dubhairt sé ris, Má fuair mé anois grása ad radharc, iarruim mar athchuinghe ort, cuir do lámh faoim ladhairg, agus déana do cinealta firinneach riom; iarruim dathchuinghe ort, ná hadhlaic mé sa Négípt;

30 Ach luidfidh me a bhfochair mo aithreach, agus béura tusa leachd mé as a Négípt, agus adhluic mé a náit a nadhlaichthesion. Agus a dubhairt seision, Do dhéana mé mar a dubhairt tú.

31 Agus a dubhairt seision, Tabhair do mhionna dhamh. Agus tug sé a mhionna dhó. Agus do chláon Israel é féin ar cheannadhait na leaptha.

CAIB. XLVIII.

Ghabh tinneas Iacob. 5 Rinn uchdoh-lainne do dhias mhac Ioseph. 9 Agus bheannuigh iad.

AGUS tarla a ndiaigh na neitheannso, gur innis duine do Ioseph, Féuch, atá hathair tinn; agus rug sé leis a dhias mac, Manasseh agus Ephraim,

2 Agus do innis neach do Iacob, agus a dubhairt, Féuch, atá do mhac Ioseph ag teachd chugad: agus do nearthuigh Israel é féin, agus do shuigh ar a leabuidh.

3 ¶ Agus a dubhairt Iacob ré Ioseph, Do fhoillsigh Dia uile chumhachdach é féin damh a Lus a ttír Chánaain, agus do bheannuigh mé.

4 Agus a dubhairt sé rium, Féuch, do dhéana mé tóirtheach thú, agus méideóchuidh mé thú, agus do dhéana mé dhíot iomad daoine, agus do bhéura mé an duthaidhsi dod shíol ad dhiaigh mar sheilbh shíorruidhe.

5 Agus a nois do dhias mac, Ephraim agus Manasseh do rugadh dhuit a gcrích na Héigpte suil tháinig misi chugad do Néigpt, is liomsa iad; mar Reuben agus Simeon is fa liomsa iad.

6 Agus do chlann, noch béurthar dhuit, na ndiaigh, budh leachd féin iad sin, agus goirfighear iad do réir anma a ndearbhráithreach ann a noighreachd.

7 Agus ar mo shonsa, a nuair tháinig mé ó Phádan, fuair Rachel bás agum a ttír Chánaain ann sa tslighe, a nuair nach raibh ach beagán sligheadh re teachd go Héphrat; agus do adhluc mé ann sin í, ar slighe Ephrath; agus sé sin féin Betelem.

8 ¶ Agus do chonnaire Israel mic Ioseph, agus a dubhairt, Cía híd do?

9 Agus a dubhairt Ioseph ré ná athair, Mo mhicsé iadsó, noch tug Dia dhamh annsa náitsi: agus a dubhairt seision, Tabhair chugam iad, iarruim ort, agus beinneochuidh mé iad.

10 (Annois do bhádur stuile Israel trom ó aois, ionnus nach raibh radharc aige). Agus tug sé a ngar dhó iad agus do phóg sé iad; agus do theann ris iad.

11 Agus a dubhairt Israel ré Ioseph, Níor shaoil misi go bhfaicinn do ghnúis agus féuch tug Dia dhamh radharc fós air do shíol.

12 Agus tug Ioseph amach ó idir a dhá ghúlán iad, agus do chláon é féin gon a ághuidh chum na talmhan.

13 Agus do ghlac Ioseph iad aráon, Ephraim an a lámh dheis leath ré lámh chlí Israel, agus Manasseh ann a lámh chlé leath ré lámh dheis Israel, agus tug sé a bhfogus dó iad.

14 Agus do shín Israel a lámh dheas amach, agus do chuir ar cheann Ephraim é, eadhon an mac budh óige, agus a lámh chlé ar cheann Mhanasseh, ag treórughadh a lámh go géurchúiseach; óir dob é Manasseh do rugadh ar ttús.

15 Agus do bheannuigh sé Ioseph, agus a dubhairt, Dia, ós cuinne ar shiobhail mo aithreacha Abraham agus Isaac, an Dia do bheathuigh mé ar féadh mo shaoghail gus a niugh.

16 An taingiol do fhúasguil mé ó nuile olc, go mbeannuighe sé na leinimh; agus goirthear mainmsi orra, agus ainm maithreach Abraham agus Isaac; agus fásáidís na niomadamlachd a meadhon na talmhan.

17 Agus a nuair do chonnaire Ioseph gur chuir á athair a lámh dheas ar cheann Ephraim, do ghoill sé air: agus do chonn-uimh siús lámh a athar da háthrughadh ó chionn Ephraim ar chionn Mhanasseh.

18 Agus a dubhairt Ioseph ré na athair, Ní mar sin, a athair, óir is é so an cheidghin, cuir do lámh dheas ar a cheann.

19 Agus do dhíult a athair, agus a dubhairt, Atá a fhios agam a mhic, atá a fhios agam, bíaidh seision mar an gcéad-na na phobal, agus bíaidh sé fós mór, ach go deimhin budh mó a dhearbhráthair is óige ná é, agus fásfuidh a shíol na niomad cineadhach.

20 Agus do bheannuigh sé iad an lá sin ag radh, Ionnsada bheinneochus Israel, ag rádh, Go ndéarma Dia thusa mar Ephraim, agus mar Mhanasseh: agus do chuir sé Ephraim roinhe Mhanasseh.

21 ¶ Agus a dubhairt Israel ré Ioseph, Féuch, atáimsi ag fagháil bháis; ach bíaidh Dia maille ribhsi, agus do bhéura sé a ris sibh go dúthuigh bhur naitheach.

22 Tuilleadh eile, tug me dhuitsi cuid ronna ós cionn do dhearbhráithreach, noch do bhean mé amach as lámha Namoritigh leam chloidheamh, agus léam bhogha.

CAIB. XLIX.

Tioma agus fuigheadóireachd Iacob. 19 Ordúghadh attimcheal a adhluce.

AGUS do ghoir Iacob ar a mhacaibh, agus a dubhairt, Cruinnighidh sibh féin a bhfochair a chéile, nó go ninneosa mé dháobh cread theigeamhus daóibh sna láethibh deighionacha.

2 Cruinnighidh sibh féin a bhfochair a cheile, agus éisdigh, a mhaca Iacob; agus tugaidh aire do Israel bhur nathair.

3 ¶ A Reuben, is tú mo chéidghin, mo chumas, agus tosach mo neirt, oirdhearcus Inbhe, agus oirdhearcus chumhachda.

4 Neamhsheasámhach mar uisge, ní

sharuighe tu; do bhrigh go ndeacha tú suas a leabuidh hathar: ann sin do thruaillighe tú í, do chuáidh sé suas am chúd

5 ¶ Simeon agus Lébhí dearbhraithre iad, ionstruimentigh fuilteachda ann a náitreabbhugh.

6 O manum, ná tárrsa na secréid: O monóir na bí a naontuigh ré na gcruinniughadh; óir do mharbhadur duine ann a bhfeirg, agus ann a nantóil féin do thochladur síos balla.

7 Go madh malluighe a bhfearg, óir do bhí sí nimhneach; agus a ndíbhfeirg, óir dó bhí sí fíochmhar: roinnfidh me iad an Iacob, agus scaóilfead ó chéile iad an Israel.

8 ¶ A Iúdah, as tusa an té noch mhol-fuid do dhearbhrathre; *biaidh* do lámh a muinéul do námhad; cláonfuidh clann hathar síos ad lathair.

9 Is coilén leomhain Iúdah: ón chreich do chuáidh tú suas, a mhic: do chrom sé síos, do luigh sé mar leomhan, agus mar sheanleómhan; agus cía dhúiseochus suas é?

10 Ní dheileochuidh an tslat ríogha ré Iudah, nó dlighthabhairthoir ó bheith eidir a chosuibh, nó go ttiuctá Siloh; agus is chuigesion *bhías* cruinniughadh na ndaóine.

11 Ag ceangal a shearruigh do nfin-eamhuin, agus bromúigh a assail don rogha fineamhna; do nigh sé a éudach a bhíon, agus a chuluidheacha a bhfuil grápuighe.

12 *Béid* a shuile dearg ó fhíon, agus a fhlacla geál ó bhainne.

13 ¶ Aitreochuidh Sebulun á gcúan na fairge; agus *biaidh* sé na chúan long, agus *biaidh* a iniol go nuige Sidon.

14 ¶ Isachar is assal láidir é, ag cru-madh síos idir dha úalach.

15 Agus do chonnaire sé *gur* mhaith an ní suaímhneas, agus an duthaigh *gur* taitneamhach é; agus do chláon a ghuala diomchur úaluigh, agus táinig na sherbhiseach do áirdchios.

16 ¶ Do dhéana Dan breitheamhnus ar a dhaoineibh, mar aon do threabhuibh Israel.

17 *Biaidh* Dan na nathair ar a tslighe, na nathair nimhe ar an mbealach, noch ghearras sála na neach, ionnus go ttiutídh an marcach a ndiaigh a chúil.

18 Do bhi mé ag fuireach réad shlá-nughadh, a THICHEARNA.

19 ¶ Gad, cláoiadh slúagh é; ach béuruidh sesion buáidh fá dheireadh.

20 ¶ Amach as Aser *biaidh* a arán ramhar, agus do bhéara uadh sógh ríogha.

21 ¶ Naphtali, is eilid ar na scaóileadh amach é do bheir briathra maithe uadh.

22 ¶ Ióseph, is cráobh thoruidh é, cráobh thoruidh *dhá ríribh* lámh ré tobar; noch a leathnuighionn a gheuga amach tar an mballa.

23 Do ghoilleadur na saighdeóirigh áir go géur, agus do chaitheadur áir, agus do fhuathuigheadar é.

24 Ach do mhair a bhógha láidir, agus do rinneadh rightheach a lámh láidir le lámhuibh *Dé* chumhachduigh Iacob; Is as sin an táodhaire, cloch Israel:

25 Lé Día hathar *dá ríribh*, noch chuid-éochas leachd, agus leis a nuilechumhach-dach, noch beinneóchus tú le beannughadh nimhé shuas, beannughadh a naigéin atá a níochdar shíos, beannughadh na gcíoch, agus na mbronn:

26 Rugadar beannachda hathar buaidh ós cionn beannachd mo shinnsiorsa go nuige an téorann as faide amach do na cnócuibh siorruidhe: béid siad ar cheann Ioseph, agus ar choróin chinn an tí do dealuigheadh re na dheárbráithribh.

27 ¶ *Biaidh* Beniamin fuaduigheach mar mhadra alla: ar maidín sluicfidh sé a fhiadhach, agus ann sa noidhche rannfuidh sé an chreach.

28 *Asiad* so uile dhá threabh dhéag Israel; a sé so an ní do labhair a nath-air ríu, agus do bheannuigh iad; gach áon fa leith do réir a bheannachda do bheannuigh iad.

29 ¶ Agus do chuir cúram orra, agus a dubhairt ríu, Atáimsi a nam mo chruinnighthe chum mo dhaóine, adhlaicidh mé a bhfochair maitheach, ann sa nuamhuigh atá a magh Ephron an Hititeach,

30 Ann sa nuamhuigh *atá* a magh Mhachpelah, noch *atá* as coinne Mhamre a tír Chánaain, noch do cheannuigh Abraham maille re magh Ephron an Hititeach mar sheilbh áite adhluicthe.

31 Ann sin do adhluiceadar Abraham, agus Sarah a bhean; is ann sin do adhluiceadar Isaac, agus Rebekah a bhean, agus is ann do adhluic misí Léah.

32 Ceannuigheachd an mhachaire agus na húamba *atá* ann, is ó chloinn Héth do frith í.

33 Agus a nuair do chríochnuigh Iacob aitheanta do thabhairt dá chloinn, do chruinnigh sías a chosa san leabugh, agus do fháeidh a spiorad sías, agus do chruinnighadh chum a dhaoine féin é.

CAIB. L.

Adhlacadh Iacob. 15 Tug Ioseph solás da bhráithribh uirislichthe. 25 A iartas ma chnámhaibh. 26 Agus a bhás.

A GUS do luigh Ióseph ar aghuidh a athar, agus do ghul air, agus do phóg é.

2 Agus do aithin Ioseph dá shearbhfoghantuibh na leagha, a athar do bhalnmughadh : agus do bhalnmuightheadur na leagha Israel.

3 Agus do coimhlíonadh ceathrachad lá dhó : (óir is mar sin coimhlíontar laéthe na druinge do níthea a bhalnmughadh) agus do rinneadur na Héigiptigh doilghios ar a shoin, trí fichid agus deich lá.

4 ¶ Agus a nuáir do chúadar laéthe a ndóbróin thársa, do labhair Ióseph ré tigh Phárao, ag rádh, A nois ma fuáir mé grása ann bhur radharc, guidhim sibh, labhruidh a gclúasuibh Phárao ag rádh,

5 Do bhean máthair mionna dhíom ag rádh, Féuch, atáim ag fagháil bháis : ann muaghe do thochoil mé dhamh fein a tír Chánaain, ann sin adhlócus tú mé. Annois iarruim dathchuinge ort, léig dhamh dul súas, agus máthair dadhblacadh, agus tiocfa mé a ris.

6 Agus a dubhairt Phárao, Imthigh súas, agus adhluic hathair, mar do thug mionna ort.

7 ¶ Agus do chuaidh Ióseph súas dadhblacadh a athar : agus do chuádar serbhísigh Phárao uile suas leis, seanóirigh a thighe, agus seanóirigh chríche na Héigipte nile,

8 Agus tigh Ióseph uile, agus a dhearbhráithre, agus tigh a athar : achd amháin a miondaóine, agus a ttréada, agus a nealbhada do fhágbhadur a bhféarann Gosen.

9 Agus do chuaidh suas leis, carbuid fós agus marcshluagh : agus bá romhór an chuideachda iad.

10 Agus tangadur gó hurlár bhuáilte Atad, noch ata táobh thall do Iórdan agus ann sin do rinneadur cumha maille ré caóineadh adhbhalmhór : agus do rinne dóbhrón ann sin arson a athar seachd lá.

11 Agus a nuáir do choncadur áitreabh- uigh na háite, na Canaanítigh, an chumha a nurlár Atad, a dubhradur, Is doilghiosach an chumhaso ar na Héigiptibh ; uime sin do ghoidh Abel Misraim dainm dhe, noch atá táobh thall do Iórdan.

12 Agus do rinneadur a chlann mhac ris mar do aithin sé dhíobh.

13 Oir do rugadur a chlann leó é go tír Chánaain, agus do adhláiceadur é a nuamhaigh mhaighe Mhachpeláh, noch do cheannuigh Abraham, maille ris an machaire mar sheilbh chum áite adhlucithe, ó Ephron an Hititeach as coinne Mhamre.

14 ¶ Agus do fhíll Ioseph do Néigipt, é féin agus a dhearbhráithre, agus a ndeachuidh leis súas uile dadhblacadh a athar.

15 ¶ Agus a nuáir do choncadur dearbhráithre Ioseph go bhfuáir a nathair bas, a dubhradur, Do bféidir go mbiadh fuath ag Ioseph dhúinne, agus go gcúiteomhadh rinn gó deimhin a ndearnamar dolc air.

16 Agus do chuireadur teachda a gcionn Ioseph, dha radh, Do aithin hathair roimh a bhás, dá rádh,

17 Marso a déarthaóí ré Ioseph, Guidhim thú annóis, maith cionta do dhearbhráithreach agus a bpeacadh : óir do rinneadur olc ort : agus a nois iarnnuid dathchuinge ort, maith cionta shérbiseach Dé hathar : Agus do ghuil Ioseph a nuáir do labhradur ris.

18 Agus do chuadur a dhearbhráithre mar an gceadna, agus do luigheadur síos a bhfiagnuisi a aghaidhe, agus a dubhradur, Feuch, is sinne do sherbhísigh.

19 Agus a dubhairt Ioseph riu, Ná biodh eagla oruibh : óir an bhfuilimsi an áit Dé ?

20 Achd ar bhur sonsa do smuaineabh- air olc am aghaidhsi ; ach do aigneithe Día chum maithéasa é, dá thabhairt a ccrích mar atá a niugh, do chongmháil mór- ain daóine beó.

21 Annois uime sin ná biodh eagla oruibh : oilfidh misi sibh, agus bhur náos óg ; agus do chomhfhurtaigh iad, agus do labhair go cinealta riu.

22 ¶ Agus do áitreibh Ióseph sa Néigipt, é féin agus tigh a athar : agus do mhair Ióseph céad agus deich mbliadhna.

23 Agus do chonnaire Ióseph clann Ephraim don treas géinealach ; clann Machir mar an cceadna mac Mhanasseh. Do tógbhadh súas iad ar ghlúinibh Ióseph.

24 ¶ Agus do ráidh Ióseph ré na dhearbhráithribh, Atáimsi ag eug : agus fóirte Día oruibhsi go déimhin, agus béura sé as an tír sibh, gus an tír do mhionnuigh sé do Abraham, do Isaac, agus do Iacob.

25 Agus tug Ióseph mionna ar chloinn Israel, ag rádh, Féachfuidh Día oribh go deimhin, agus beurthaóí mo chnámhasa súas as so.

26 ¶ Mar sin do éug Ióseph, ar mbeith dhó céad agus deich mbliadhna daóis : agus do bhalmuigheadur é, agus do cuireadh a ccomhra sa Néigipt é.

An Dara Leabhar do MHAOISE, Da Ngoirthear EXODUS.

CAIB. I.

Chionn líonmhuiríeachd fhíne Israel. 16
Do orduigh Pharaó a cclann mhac do
bhásughadh.

ANOIS is iadso anmana chloinne Israel, noch tháinic do Néigipt; do tháinic gach duine gon a mhuintir lé Iácob.

2 Reuben, Simeon, Lébbi, agus Iúdah,

3 Ishachar, Sebulun, agus Beniamin,

4 Dan, agus Naphtali, Gad, agus Aser.

5 Agus anuile anam dá ttainic ó fhordbrounuibh Iácob bá seachdmhodhad anam iad: oir do bhí Ióseph sa Néigipt cheana.

6 Agus fuair Ióseph bás, agus a dhearbhráithre uile, agus an díne sin go hionlán.

7 ¶ Agus do bhádur clann Israel tóirtheach, agus do fhásadur go hion-arcach, agus do fhásadur roneartmhur, agus do líonadh an talamh leo.

8 ¶ A nois do éirigh súas rígh nua ós cionn na Héigipte, ag nach raibh eolus ar Ióseph,

9 Agus a dubhairt sé re ná dháoinibh, Féuchuidh, is mó agus is cumhachduighe clann Israel na sinne.

10 Tigidh uáibh, déanam ríu go crionna, deagla go líonfaidís, agus go ttiucfadh chum criche, an tan theigeomhadh cogadh ann, go tteannfaidís mar an gcéadna lear náimhdiibh, agus go troidfidís ar naghuidh, agus go rachfaidís *mar sin* amach as a tír.

11 Uime sin do chuireadur luchd da-oirmheasda ós a ccionn, dá bpianadh le na nualuighibh. Agus do thógbhadar caithreacha do Phárao chum ionnmhuis, Pitom, agus Raamses.

12 Ach da mhéid do phíanadur iad, as móide do líonadur agus do fhásadur é. Agus do bhí doilghios orra tré chloinn Israel.

13 Agus tugadur na Héigiptigh ar chloinn Israel serbhís do dhéanamh le díbhfeirg.

14 Agus do rinneadur a mbeatha searbh lé daoirí chruaidh, a moirtéul, agus a mbríce, agus ann a nuile shórt serbhíse annsamachaire: a nuile serbhís, ann a ttugadur orra foghanmh, do *bhí* si maille ré díbhfeirg.

15 ¶ Agus do labhair rígh na Héigipte ré mnaibh tuismighe na Neabhruidheach (bean aca *dar* bhainm Siphrah, agus ainm an dara mná Puah.)

16 Agus a dubhairt sé, A nuáir do bheithí ag deanamh oifige mná tuismighe do na mnaibh Eabhruidheach, agus do chifí iar ttuismeadh *iad*; *más* mac bhías

ann, marbhuidh é; ach *mas* inghean bhías ann, bíaidh sí beó.

17 Ach do bhí eagla Dé ar na mnaibh tuismighe, agus ní dhearnadur mar a dubhairt rí na Héigipte ríu, agus do chumhduigheadur an clann mhac beó.

18 Agus do ghoir rí na Héigipte ar na mnaibh tuismighe, agus a dubhairt ríu, Cred fã ndearnabhair an nísí, agus ar chumhduigheabhair an clann mhac beó.

19 Agus a dubhradur na mná tuismighe le Phárao, Do chionn nach *bhfuilid* na mná Eabhruidheacha mar na mnaibh Eigipteacha; oir *atáidsion* beódha, agus beirid suil thigid na mná tuismighe a steach chuca.

20 Uime sin do rinne Día go maith ris na mnaibh tuismighe: agus do líonadur na daoine, agus do fhásadur ro láidir.

21 Agus tarla, do chionn go raibh eagla Dé ar na mnaibh tuismighe, go ndearna sé tighthe dhóibh.

22 ¶ Agus do fhúagair Phárao dá mhuintir uile, ag rádh, Gach uile mhac da mbéurthar teilgidh é sa nabhuinn, agus gach uile inghean cuimhdeochthaoi beó í.

CAIB. II.

Oileamhan riogha ag Maoisi. 11 A
ghaisge. 15 A theicheadh. 21 Agus
a phósadh.

AGUS do chuáidh duine as tigh Lébbi, agus do phós sé inghean do Lébbi.

2 Agus do thoirrceadh an bhean, agus rug sí mac: agus a nuáir do chonnaire sí go raibh sé na náoidhin bhréaghdha, do cheil sí é ar feadh thrí míosa.

3 Agus a nuáir nár fhéad sí a cheilt ní budh faide, do rinne sí comhra buigbhinne, agus do chuir dóbáil lathuighe agus pic uirre, agus do chuir an leanamh innte; agus do chuir annsa tsoiliostar ar bhrúach na habhann é.

4 Agus do sheas a dheirbshiur a bhfad úadh, dhíos cread do dhéantaói ris.

5 ¶ Agus táinig inghean Phárao a nús dá nighe *féin* ag a nabhuinn; agus do bhádur a cáilínigh ag siubhal ar bhrúach na habhann: agus a nuáir do chonnaire sisi an chomhra a measg an tsoiliostair, do chuir sí a cáilín dá thabhairt.

6 Agus a nuáir do osguil sí í, do chonnaire sí an leanamh: agus, féach, do ghul an náoidhean. Agus do bhí trúaighe aice dhó, agus a dubhairt sí, Is *aón* do chloinn na Neabhruidheach so.

7 Ann sin a dubhairt a dheirbshiur re

hinghin Phárao, An racha misi do ghairm banaltrann do na mnáibh Eabhruidheacha chugad, go noilfid an leanamh dhuit?

8 Agus a dubhairt inghean Phárao ría, Eirigh. Agus do imthigh an cailín, agus do ghoir sí mathair an léinimh.

9 Agus a dubhairt inghean Phárao ría, Beir an leanamh so leachd, agus oil damhsa é, agus do bhéura mé do thúar-usdal duit. Agus do ghlac an bhean an leanamh, agus do oil sí é.

10 Agus do fhás an leanamh, agus tug sí do inghin Phárao é, agus do bhí na mhac aice. Agus tug sí Máoise dainm air: agus a dubhairt sí, Do chionn gur tharruing mé as a nuise é.

11 ¶ Agus tárlla fa nam sin, a nuáir do fhás Máosi, go ndeachuidh sé amach mar a rabhadur a dhearbhráithre, agus gur fhéuch sé ar a nualuighibh: agus do chonnuir Egipteach ag búaladh Eabhruidhig, áon dá dhearbhráithribh.

12 Agus do fhéuch sé annso agus ann súd, agus a nuáir do chonnaire nach raibh aonduine ann, do mharbh sé an Tégipteach, agus do fholuigh sé annsa ghaineamh é.

13 Agus a nuáir do chuáidh sé amach an dara lá, féuch, do bhádur dias do na Heabhruidhibh ag troid: agus a dubhairt seision ris an té do rinne a néaccóir, Créad fá mbuaileann tú do chompanach?

14 Agus a dubhairt seision, Cía rinne príonnsa, agus breitheamh dhíotsa ós ar cionne? a né shaóilios tú misi mharbh-adh, mar do mharbh tú an Tégipteach? agus do ghlac eagla Maoisi, agus a dubhairt, Is deimhin gur frith fios an ghníomh-asa.

15 Annois a nuáir do chúaluidh Phárao an nísí, do iarr sé Máosi do mharbh-adh. Ach do theith Máosi as radharc Phárao, agus do chomhnuigh sé a gcrích Mhídian: agus do shuigh sé síos laimh re tobar.

16 ¶ A nois do bhi ag sagart Mhídian móirshesior inghean: agus tangadur agus do thairngeadur uisge, agus do líonadar na humair do thabhairt uisge do thréad a nathar.

17 Agus tangadur na háodhairíge, agus do chuireadur ar siubhal iad; ach do sheas Maóisi agus do chuididh leó, agus tug uisge dá ttréud.

18 Agus a nuáir tangadur mar a raibh Reuel a nathair a dubhairt sé, Cionnus tangabháir comhlúath so a niugh?

19 Agus a dubhradarsan, do shaór Egiptach sinn ó lámhuibh na naodhair-eadh, agus fós do tharruing uisge go lór dhúinn, agus tug uisge don tréud.

20 Agus a dubhairt seision ré na

ingheanuibh, Cáit a bhfuil an té sin? créad fár fhághabhair an tóglaigh? goiridh é a steach go nithidh sé arán.

21 Agus bá toil lé Maoisi comhnuighe a bhfochair a nóglaioch sin: agus tug sé do Mhaoisi Sipporah a inghean.

22 Agus rug sí mac dhó, agus tug Gersom dainm air; óir ar seision, Do bhí mé am choigricioch a tír choigricíh.

23 ¶ Agus tárlla a geiomn aimsire go bhfuáir rígh na Héigipte bás: agus do bháder clann Israel ag osnadhugh tré mhéid a ndaóirse, agus do eighmheadar, agus tháinic a néighmhe súas chum Dé tré na ndaóirse.

24 Agus do chúaluidh Día a nusnadh, agus do chuimhnigh Día a chumradh re Habráham, re Hisaac, agus ré Iacob.

25 Agus do fhéach Día ar chloinn Is-rael, agus do bhí trúaighe ag Día dhóibh.

CAIB. III.

An dos ag lasadh gan chaitheamh. 10 Ghoir Día Maoisi. 16 Agus chúir teachdairéachd leis.

A NOIS do bhí Máosi ag cumhdach cháorach léthro a chliamhuin, Sagart Mhídian: agus do theioruigh an Treud go taoibh cúil na bfasaigh, agus táinic go slíabh Dé, eadhon go Horeb.

2 Agus táinic aingeal an TIGHEARNA chuige a lasair theineadh amach as lár craóibhe: agus damhairc seision, agus, féach, do bhí an chráobh tré lasadh ó theineidh, agus níor loisgeadh an chráobh.

3 Agus a dubhairt Máosi, Fillfidh mé a nois a leathtaoibh, agus féuchfá mé ar an radharc mórsa, cred fá nach loisgear an chraobh.

4 Agus a nuáir do chonnaire an TIGHEARNA gur fhíll sé a leathtaoibh dá fhaic-sin sin, do ghoir Día air amach as lár na craóibhe, agus a dubhairt, A Mhaoisi, a Mhaoisi. Agus a dubhairt seision, Atáim annso.

5 Agus a dubhairt seision, Ná tárr a bhfogus annso: cuir dhíot do bhróga dod chosuibh, óir a náit ar a bhfuil tú ad sheasamh, is talamh naomhtha é.

6 A dubhairt sé ós a chionn sin fós, Is misi Día bathar, Día Abraham, Día Isaac, agus Día Iacob. Agus do fholuigh Máosi a aghuidh; óir dob eagal leis féachuin ar Dhía.

7 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA, Is deimhin go bhfaca misi sciursa mo phobuil, noch atá sa Néigipt, agus do chúala mé a néighmhe, do brigh a maigh-istreadh tascuidh: óir atá fíos a ndoilghis agam.

8 Agus tháinic mé a nuas dá saoradh as lámhuibh na Néigiptach, agus dá

mbreith súas as an tír sin, go fearann maith fairsing, go fearann do bheir tuile bhainne agus mheala; go háit na Cca-naaniteach, agus na Hititeach, agus na Iebusiteach, agus na Namoriteach, agus na Bperisiteach, agus na Hibhiteach.

9 A nois uime sin, feuch, tangadur comhairc chloinne Israel chugamsa : agus do chonnuirc mé mar an gcéadna an fóir-neart léar bhruigheadar na Héiptigh iad.

10 Tár a nois uime sin, agus cuirfe misi dionnsuighe Phárao thú, ionnus go ttiubhra tú mo phobal, clann Israel, amach as a Néigipt.

11 ¶ Agus a dubhairt Maóisi ré Día, Cía misi, as a rachuinnt go Phárao, agus as a tiubhuinnt clann Israel amach as a Néigipt?

12 Agus a dubhairt sesion, Go deimhin bíaidh misi leachd; agus *biáidh* so mar chomhartha agad, gur chuir misi ann tú: A nuair do bhéura tú an pobal amach as a Néigipt, do dhéantaí serbhís do Dhía ar a tsiabhsa :

13 Agus a dubhairt Maóisi ré Día, Féuch a nuair thiocfás misi a ccionn chloinne Israel, agus a déura mé riu, Do chuir Día bhur naithreadh chuguibh mé; agus a déaruidsin riomsa; Cá hainm *atá* air? créad a déura misi ann sin riu?

14 Agus a dubhairt Día ré Maoisi: AS ME AN TI AS ME: agus a dubhairt sé, marso a déura tú ré clannuibh Israel, ATA MISI, do chuir chuguibh mé.

15 Agus a dubhairt Día ós a chionn so ré Maóisi, Déura tú re clannuibh Israel: An TIGHEARNA Día bhur naithreadh, Día Abraham, Día Isaac, agus Día Iacob, do chúir misi chuguibh: sé so mainm go bráth, agus sé so mo chuimhneachán do nuile gheinealach.

16 Eirigh, agus cruinnigh sinnsir Israel a bhfochair a cheile, agus abair riu: Do fhoillsigh an TIGHEARNA, Día bhur naithreadh, Día Abraham, Día Isaac, agus Día Iacob, é fein dhamsa ag rádh, Tháinig mé go deimhin dá bhur bhíosrúghadh, agus do chonnuirc mé, an ní do rinneadh ribh sa Néigipt.

17 Agus a dubhairt mé, Béura mé súas sibh as buaidhreadh na Héipte, go fearann na Gcanaaniteach, agus na Hititeach, agus na Namoriteach, agus na Bperisiteach, agus na Nibhiteach, agus na Iebusiteach; go tír do bheir tuile bhainne agus mheala.

18 Agus umhlochuigh síadsan dod ghlór: agus tiucla tusa, agus sinnsir Israel a cceann rígh na Héipte, agus déura tú ris; Tárla an TIGHEARNA Día na Neabh-ruidheach rinn: agus a nois iarmaoid dathchuinge ort, leig dhúinn dul aistier

thrí lá san bhfásach, go ndéarnamáis iodbairt don TIGHEARNA ar Ndia.

19 ¶ Agus atá a fhios agumsa nach léigfidh rí ná Héipte dhaóibh imtheachd, agus ní léigfidh achd lé láimh láidir:

20 Agus sínfe misi mo lámh amach, agus buailfe mé a Néigipt leam uile iongántuibh, noch do dhéana mé ann a lár, agus na dhíáigh sin léigfidh sé dhaóibh imtheachd.

21 Agus do bhéura misi do na daóinibhsi cairdeasa a bhfiaghnuisi na Néigipteach, agus tiucla dhe a nuair imeochthaó, nach folumh imeochthaóí.

22 Ach béuruidh gach éinbhean áirleagadh ó na comharsain, agus ón mhnaóí bhias ar cuairt na tigh, seóid airgid, agus seóid óir, agus éaduighe; agus cuirfidhe iad ar bhur macuibh, agus ar bhur ningheanuibh, agus creachfuirge na Héiptigh.

CAIB. IV.

Ghabh Maoisi an teachduireachd do láimh fú dheire. 27 As scáthan Maoisi agus Aaron ar chairdeus uachdarain thuatha, agus chill, ré cheile.

A GUS do fhreagair Maóisi agus a dubhairt, Ach féuch, ní chreidfid síad mé, agus ní éisdfid rem ghuth; óir a déaruid síad, níor thaisbéin an TIGHEARNA é fein duit.

2 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ris, Créad é an ní sin *ad* láimh? Agus a dubhairt sesion, Atá slat.

3 Agus a dubhairt sé, Teilg ar talamh í. Agus do theilg sesion ar talamh í, agus do rinneadh nathair nimhe dhí; agus do theith Maoisi roimpe.

4 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Maoisi, Cuir do lámh amach agus glac í ar earball. Agus do chúir amach a lámh, agus do ghlac í, agus do rinneadh slat di iona láimh:

5 Ar choir go gcreidfidis gur fhoillsigh an TIGHEARNA Día a nathar, Día Abraham, Día Isaac, agus Día Iacob é fein duit.

6 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA ris ós a chionn sin, Cuir a nois dó lámh ad bhrollach. Agus do chuir sé a lámh iona bhrollach: agus a nuair tug sé amach í, féuch, do *bhi* a lámh lubhrach mar shneachda.

7 Agus a dubhairt sé, Cuir do lámh ad bhrollach a ris. Agus do chuir a lámh na bhrollach a ris. Agus tug amach as a bhrollach í, agus, féuch, do hiompoigheadh í a ris mar an gcuid *eile* dhá fhéoil.

8 Agus tiucla a gerích, muna ccreidid síad thú, agus nach tiubhruid éiseachd do ghuthl an chéadchomhartha, go gcreidfid síad guth an chomhartha dheighionuigh.

9 Agus tiuafa a gcric, muna creidid, siad ceachtar don dá chomharthasa, agus nach éisdhí red ghuthsa, go nglacfa tú duisge na habhann, agus go ndóirtfe tú é ar an *ttalamh* tirim; agus an tuisge bhéuras tú as a nabhuinn go mbia na fhuil ar an *dtalamh* tirim.

10 ¶ Agus a dubhairt Maoisi ris an TIGHEARNA, O mo THIGHEARNA ní bhfuil-imis deaghlabhhartha, ná roimhe só, ná ó labhair tusa réd sherbhiseach: Achd atáim mall a ccomhrádh, agus mall a dteanguidh.

11 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ris, Cía rinne héul an duine, nó cíá ní an balbh, nó an bodhar, nó an té do chí, nó an dall? nach misi an TIGHEARNA?

12 A nois ar a nadhbharsin imthigh, agus bíáidh misi maille red bhéul, agus múinfe mé dhuít cread a déura tú.

13 Agus a dubhairt sesion, O mo Thighearna, guidhim thú, cuir uáit ris an *té noch* chuirfeas tú uait.

14 Agus do las fearg an TIGHEARNA re Máoisi, agus a dubhairt, Nach é Aáron an Lébhíteach do dhearbhrathair? atá a fhios agam go labhrann sé go maith. Agus mar an gcéadna, féuch, atá sé ag teachd amach do theagmháil riot: agus a nuair do chíte sé thú, bíáidh lúthgháireach jona chróidhe.

15 Agus laibhéora tusa ris, agus cuirfe tú briathra íona bhéul: agus bíáidh misi maille red bhéulsa, agus le na bhéulsan, agus múinfe mé dháuibh cread do dhéan-taói:

16 Agus bíáidh sesion na fhíor edirmhí-nighe agad ris an bpobal: agus bíáidh sesion, *éadhon* bíáidh sesion féin a náit béil duitsi, agus bíáidh tusa a náit Dé dhósan.

17 Agus glacfa tú an tslatso ad láimh, le ndéana tú comharthuighe.

18 ¶ Agus do imthigh Máoisi, agus do fhíll ar Iétro a chliamhuin, agus a dubhairt ris, Guidhim thú léig dhamsa imtheachd, agus filleadh ar mo dhearbhráith-rihb atá sa Néigpt, dá fhéachuín an bhfuilid béo fós. Agus a dubhairt Iétro ré Máoisi, Eirigh a siotcháin.

19 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Maóise a Midian, Eirigh, fill do Negipt: óir do éugadur uile an mhéid do bhí ag iarruidh do bháis.

20 Agus rug Maóisi a bhean agus a mhic leis, agus do chuir ar assal iad, agus do fhíll go crích na Hegipte: agus do ghlac Maóise slat Dé na láimh.

21 Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Maóisi, A nuair iméochus tú chum fill-eadh don Egipt, féuch go ndéana tú na múorbhuilesi uile as coinne Phárao, noch do chuir misi ad láimh: ach cruádhéocha

misi a chroidhe, ionnus nach léigfidh don phobal imtheachd.

22 Agus deura tusa re Phárao, Marso a deir an TIGHEARNA: sé Israel mo mhac, mo chéidghin fós:

23 Agus a deirim riotsa, léig mo mhac ar siubhail, ionnus go ndéana sé serbhís damhsa: agus má dhiúltann tú léigean dó imtheachd, féuch, muirfidh misi do mhacsa, do chéidghin fós.

24 ¶ Agus tarla ar an tslighe san tigh ósta, gur chas an TIGHEARNA air, agus gur farr a mhárbhadh.

25 Ann sin do ghlac Sipporah cloch ghéur, agus do ghearr réunnchroiceann a mic, agus do theilg fa ná chosuibh é, agus a dubhairt: Go deimhin *is fear* fuilteach dhamhsa thú.

26 Do leig sé uadha mar sin é: ann sin a dubhairt sisi, *As fear* fuilteach thú, do bhrígh an timchillghéarrtha.

27 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Aáron: Imthigh fán bhfásach do theagmháil re Maóise. Agus do imthigh sé, agus tarla leis é a shabh Dé, agus do phóg é.

28 Agus do innis Maóisi do Aáron briathra an TIGHEARNA uile, noch do chuir uadh é, agus a nuile chomhartha dar aithin de.

29 Agus do imthigh Maóisi, agus Aáron, agus dó chruinnigheadur a bhfochair a chéile sinnseara chloinne Israel uile:

30 Agus do labhair Aáron a nuile fhocal dár labhair an TIGHEARNA re Maóisi, agus do rinne na comharthadha a lathair an phobail.

31 Agus do chreideadur an pobal: agus a nuair do chualadar go ttáinic an TIGHEARNA diosrughadh chloinne Israel, agus gur féuch sé ar chloinne Israel, agus go bhfacaidh sé a mhuaireadh, ann sin do chromadar a ccinn agus do rinneadur umhla.

CAIB. V.

Pharaó déis rabhadh fhaghail ó Mhaoisi agus ó Aaroin, Israel do leigean ar Siobhal. 5 Do mheúduigh se daoirse Israel.

AGUS na dhiáigh sin do chuáidh Maóisi agus Aáron a steach, agus do inniseadur do Phárao, Marso a deir an TIGHEARNA Día Israel, léig dom phobal imtheachd, go ndearmaid féusda dhamhsa san bhfásach.

2 Agus a dubhairt Phárao, Cía hé an TIGHEARNA da numhlochuinnsi dhá ghlór, as a léigfinn Israel dimtheachd? ní haithnid damhsa an TIGHEARNA sin agus ní mó léigfeas mé Israel dimtheachd.

3 Agus a dubhradursan, Tarla Día na

Neabhruidheach rinn: léig dhúinn imtheachd, iarmáoid ort, uidhe thri lá annsa bhásach, agus iodhbuidt do dhéanamh don TIGHEARNA ar Ndia; deagla go luidhfíodh sé oruinn le pláigh nó le cloidheamh.

4 Agus do rádh rígh na Héigipte riu, Cread fa mbachthaoisi, a Mhaóisi agus a Aáron, do na daoimibh a nobair do dhéanamh? éirgidhisi chum bhur núaluigh.

5 Agus a dubhairt Phárao, Féuchuidh, atáid pobal na tíre annois líonmhar, agus do bhéurthaoise orra fuireach óna nualuighibh.

6 ¶ Agus tug Phárao aithne an lá sin féin do mhaighistríbh tasca an phobuil, agus dá noifigeachuibh, ag rádh,

7 Ní thiubharthaoi feasda tuighe don phobal do dhéanamh brice, mar thugabhair go tí so: éirgidis agus cruinnighedís tuighe dhóibh féin.

8 Agus a nuibhir bhriceadh, do rinneadur go nuige so, cuirfidhe sin orra; ní láighdeochthaoi a bheag dhe: óir atáid díomháoin; agus is uime sin gháirid siad, ag rádh, Léig dhúinn imtheachd do dhéanamh iodhbhartha dár Ndia.

9 Cuirthear tuilleadh oibre ar na daóinibh go ndearnaid sáothar ann; agus nach tugaid aire do bhriathruibh díomháoin.

10 ¶ Agus do chúadur maighistríge daóirsi an phobail amach, agus a noifígidh, agus do labhradur ris an bpobal, ag rádh, Is mar so a deir Phárao, ní thiubhra misi tuighe dhaóibh.

11 Eirgidh, faghaidh tuighe mar ar féidir libh a fhagáil: ní rachuidh a bheag dá bhur nobair síos.

12 Mar sin do spréigh an pobal amach ar féadh chríche na Héigipte do chruinniughadh conluigh a náit tuighe.

13 Agus do bhrosduigheadar na maighistríge tasca iad, ag rádh, Iomlánuigh bhur nobair, bhur tasca láetheamhuil, comhmaith agus a nuair do bhí tuighe aguibh.

14 Agus do buáileadh oifígidh chloinne Israel, noch do chuireadur maighistríge tasca Phárao ós a gcionn, agus do fhuairuightheadh dhíobh, Cread fa nár comhlíonabhair bhur tascas a ndéanamh bríce a né agus a niugh, mar do rinneabhair roinne sin?

15 ¶ Ann sin tangadur oifígidh chloinne Israel, agus do éigheadur ar Phárao, ag rádh, Créad fá ndéan tú so réd sherbhíseachuibh?

16 Ní tucthur tuighe dot sherbhíseachuibh, agus a deirid siad rinn, Déanuidh bríce: agus, féuch, gabhtar ar do sherbhíseachaibh; achd as ar do dháoinibh féin atá an lechd.

17 Achd a dubhairt seision, Atáthaoi

díomháoin, atáthaoi díomáoin; uime sin a dearthaoi, Léig dhúinn imtheachd go ndéanamáois iodhbuidt don TIGHEARNA.

18 Imthighidh a nois uime sin, agus déanuidh sáothar; óir ní thiubharthar tuighe ar bith dhaóibh, agus gidheadh do bhéurthaoi uaibh uibhir na mbriceadh.

19 Agus do choncadur oifígidh chloinne Israel, gur bhoile an náit ann a rabhadur, tar éis a rádh, Ní laighdeochuidh a bheag dá bhur mbrícidh ann bhur tascas láetheamhuil.

20 ¶ Agus tárla re Maóisi agus re Aáron iad, noch do sheas annsa tslighe mar thangadur amach ó Phárao:

21 Agus a dubhradur riu, Go bhfeuchuidh an TIGHEARNA oruibh, agus beireadh breath; do chionn go ndeamabbair ar mboladh domblasda a lathair Phárao agus a radharc a sherbhíseach, do chur cloidhimh ann a láimh dar mabhadh.

22 Agus do fhill Maóise chum an TIGHEARNA, agus do rádh, A THIGHEARNA, cread fa ndéarna tú comholcso ris an bpobalsá? créad as ar chuir tú misi uait?

23 Óir ó tháinic mé go Phárao do labhairt ad ainmse, do rinne sé oic ó shin don phobalsá; agus ní mó do sháor tusa do phobal ar éanchor.

CAIB. VI.

Nochd Iehóba e fein tré shaoradh Israel.

16 Mic Lébbi, ó á ttáinic Maoisi agus Aaron.

ANN sin a dubhairt an TIGHEARNA ré Maóise, A nois dó chifé tú cread do dhéansa ré Phárao: óir is lé láimh láidir léig feas sé dhóibh imtheachd, agus lé láimh láidir dhíbeorus sé as a dhúthaigh iad.

2 Agus do labhair Dia ré Maóisi, agus a dubhairt sé ris, Is misi an TIGHEARNA;

3 Agus do tháisbéin mé mé féin do Abraham, agus do Isaac, agus do Iácob, a nainm Dé uile chumhachuigh, achd ann mainm IEHOVHAH níor bhaithe dhóibh mé.

4 Agus do dhaingnidh mé mo chunnradh riu, tír Chánaan do thabhairt dóibh, fearann a noithlithre, ann a rabhadar na gcoimhghithibh.

5 Agus do chúala mé mar an gcéadna osnadh chloinne Israel, noch chomhghuidh na Héigiptigh a ndaóirsi; agus do chuinnidh mé mo chunnradh.

6 Uimesin abair ré cloinn Israel, Is misi an TIGHEARNA, agus do bhéara mé amach sibh ó nualach fár chuireadar na Héigiptigh sibh, agus sáorfa mé sibh óna ndaóirse, agus fuasgeólad sibh lé láimh shinte amach, agus maille re breitheamhnusuibh móra:

7 Agus glacfa mé chugam sibhsi mar phobal, agus bíaidh misi mar Dhía aguibh.

sí : agus áitheontaí gur *mé* an TIGHEARNA bhur Ndaí, noch bhéurus amach sibh ó bheith fá úaluighibh na Négípteach.

8 Agus béura mé asteach sibh san tír, lé ttug mé mionna go ttiubhuinn í do Abraham, do Isaac, agus do Iácob ; agus do bhéur dhaóibhsí í mar oighreachd : is *misi* an TIGHEARNA.

9 ¶ Agus do labhair Maóise mar sin lé cloinn Israel : agus níor éisdeadar ré Maóise, tré chrádh spioraíde, agus tre dhaóir í roighéir.

10 Agus do labhair an TIGHEARNA re Maóisi, ag rádh,

11 Eirídh a steach, labhair ré Phárao rígh na Héigpte, go léigeadh sé clann Israel dimtheachd as a thír.

12 Agus do labhair Maóisi as coinne an TIGHEARNA, ag rádh, Níor éisdeadar clann Israel rium ; mar sin cionnus eisdfíos Phárao rium, *noch atáim* ann mo phusaibh neimhthimchillghearrtha ?

13 Agus do labhair an TIGHEARNA re Maóisi agus re Háaron, agus do chuir cúram léó go cloinn Israel, agus go Phárao rígh ná Héigpte, do thabhairt chloinne Israel amach as crích na Héigpte.

14 ¶ Is iad so cinn tighe a naithreadh : clann Réuben, céidghin Israel ; Hanoch, agus Pallu, Hesron, agus Carmi : a siad so sliochd Reuben.

15 ¶ Agus mic Shimeón ; Iemuel, agus Iámin, agus Ohad, agus Iachin, agus Sóhar, agus Saul mac mhna Cananítigh ; is iad so sliochd Shimeón.

16 ¶ Agus is iad so anmanna mhac Lébhí, do réir a ngeinealuigh ; Gerson, agus Cohat, agus Merári : agus *dob* iad bliadhna bheatha Lébhí céad triochád agus seachd mbliadhna.

17 Mic Gherson ; Libni, agus Simi, do réir a sleachda.

18 Agus mic Chohat ; Amram, agus Isar, agus Hebron, agus Ussiel : agus *dob* iad bliadhna bheatha Chohat, céad agus tríochad agus trí bliadhna.

19 Agus mic Mherári ; Máhali, agus Mussi ; is iad so sliochd Lébhí do réir a ngeinealach.

20 Agus tug Amram Iochebed deirbhshíur a athar na mnáoi chuige ; agus do rug sí Áaron dó agus Maóisi : agus *bá* iad bliadhna bheatha Amrain céad agus tríochad agus seachd mbliadhna.

21 ¶ Agus mic Isar ; Córah, agus Nepheg, agus Sichri.

22 ¶ Agus mic Ussiel ; Misael, agus Elsaphan, agus Sitri.

23 Agus tug Aarón Eliseba, inghean Aminadab, deirbhshíur do Naason, na mnáoi ; agus rug sí dhó Nádab, agus Abihó, Eleasar, agus Itamar.

24 Agus mic Chórah ; Assir, agus Elcanah, agus Abiasaph ; is iad so treabha na Ccoiriteach.

25 Agus tug Eleasar mhac Áaroin ingheanPhutiel na mnáoi ; agus rug sí Phinehas dó : is iad so cinn áithreach na Lébhí-teach do réir a dtreabha.

26 A siad so an Taaron sin agus an Maóise, ré a ndubhairt an TIGHEARNA, Beiridh amach clann Israel as crích na Héigpte do réir a sluágh.

27 Agus a siad so do labhair ré Phárao rígh na Héigpte, do thabhairt cloinne Israel amach as a Négípt : is iad so ann Maóise agus an Táaron sin.

28 ¶ Agus tárla san ló ar labhair an TIGHEARNA ré Maóisi a crích na Héigpte,

29 Gur labhair an TIGHEARNA ré Maóisé, ag rádh, Is *misi* an TIGHEARNA : labhair thusa ré Phárao rígh na Héigpte gach ní dá nabruimse riot.

30 Agus a dubhairt Maóisi a lathair an TIGHEARNA, Féach, *atáimsí* am bheul neimhthimchillgheárrtha, agus cionnus eisdfíos Phárao rium ?

CAIB. VII.

Céud phlág na Héigpte.

A GUS a dubhairt an TIGHEARNA ré Maóisi, Féuch, do rinne mé Día dhíot do Phárao : agus bíáidh do dhearbhrathair Áaron na fháidh agad.

2 Laibheóra tú gach uile ní aitheónuis misi dhíot ; agus labheóruidh Áaron do dhearbhrathair ré Phárao, clann Israel do chur as a dhuthaigh.

3 Agus cruáidheóchuidh misi croidhe Phárao, agus iomadeochúigh mé mo chomharthuighe, agus mo mhíorbhuileadh a crích na Héigpte.

4 Ach ní éisdídh Phárao ribhsí, ar chor go leagfa misi mo lámh ar a Négípt, agus go ttiubhra mé mó shlúagh, agus mo phobal clann Israel, amach as crích na Héigpte, le breitheamhnusuibh móra.

5 Agus aitheónuid na Héigiptigh gur *mé* an TIGHEARNA, a nuáir shínfeas mé amach mo lámh ar a Négípt, agus bhéurus mé clann Israel ó bheith na measg.

6 Agus do rinne Maóisi, agus Áaron mar do aithin an TIGHEARNA dhíobh, is mar sin do rinneadar.

7 Agus do bhí Maóise ceithre fichid bliadhán dáois, agus Áaron trí bliadhna agus ceithre fichid, a nuáir do labhradar ré Phárao.

8 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA ré Maóisi, agus ré Háaron, ag rádh,

9 A nuáir laibheórus Phárao ribh, ag rádh, Taisbeanuidh míorbhuile ar bhur son féin : ann sin déara tusa ré Háaron, Glac do shlat agus teilg a bhfiaghuaisi

Phárao í, agus do dhéantar nathair nimhe dhi.

10 Agus do chuáidh Maóisi agus Aaron a steach go Phárao, agus do rinneadar mar do aithin an TIGHEARNA dhíobh: agus do theilg Áaron a shlat síos a lathair Phárao, agus a lathair a mhuinntire, agus do rinneadh nathair nimhe dhi.

11 Ann sin do ghoir Phárao mar an gcéadna na dáoine glioca, agus na bpiséogaibh: a nois dráoithe na Héigipte, do rinneadursan fós ar an modh céadna le, na ndroigheachduibh.

12 Óir do theilgeadar síos gach áonduine aca a shlat, agus do rinneadh naithreacha nimhe dhíobh: ach do shluig slat Aaron súas a slatasan.

13 Agus do chruáidhigh sé croidhe Phárao, go nár éisd sé riu; fa mar a dubhairt an TIGHEARNA.

14 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Maóise, Do cruáidheadh croidhe Phárao, do dhiult sé léigion don phobal imtheachd.

15 Eirigh a ccionn Phárao ar maidin; féuch, rachuidh sé amach chum a nuisge; agus seasfa tusa ar bhrúach na habhanna ag fuireach ré na theachd; agus an tslat dá ndéanadh a nathair nimhe, glacfa tú ad laimh í.

16 Agus déara tú ris, Do chuir an TIGHEARNA Día na Neabhruideach misi chugad, dá rádh, Léig dom phobal imtheachd, do dhéanamh serbhíse dhamhsa san bhfasach: agus, féuch, go nuige so níor áil leachd méisdeachd.

17 Mar so a deir an TIGHEARNA, Ann so aitheónus tú gur misi an TIGHEARNA: féuch, buáilfe mé leis an tslait atá am laimh, ar na huisgidhibh atá sa nabhuinn, agus iompóchtar iad a bhfuil.

18 Agus do gheabhuidh an tiasg atá sa nabhuinn bás, agus bréanfuidh a nabhann; agus budh glomharach leis na Héigiptibh uisge na habhanna dól.

19 ¶ Agus do ráidh an TIGHEARNA re Maóisi, Abair ré Háaron, glac do shlat, agus sin amach do lámh ar uisgidhibh na Héigipte, ar a srothuibh, ar a naibhnibh, ar a lochánuibh, agus ar a nuile chomhchruinniughadh uisge, go ndéantar fuil díobh; agus go mbia fuil ar feadh chríche na Héigipte uile, aráon a soithighibh Adhmuid, agus a soithighibh cloiche.

20 Agus do rinne Maóisi agus Aaron mar sin, mar do aithin an TIGHEARNA, agus do thóg sé suas an tslat, agus do bhuáil na huisgidhe, do bhi sa nabhuinn a radharc Phárao, agus a radharc a sherbhíseach: agus do hiompóigheadh a raibh duisge sa nabhuinn a bhfuil.

21 Agus do fúair an tiasg do bhi sa nabhuinn bás, agus do bhréa a nabhann,

agus níor fhéadadar na Héigiptigh uisge na habhanna dól: agus do bhi fuil ar feadh chríche na Héigipte uile.

22 Agus do rinneadar dráoithe na Héigipte sin lé na ndroigheachduibh; agus do cruáidheadh croidhe Phárao, agus níor unhlúigh sé dhóibh; fa mar a dubhairt an TIGHEARNA.

23 Agus do fhill Phárao, agus do chuáidh dhá thigh, ní mó do chuir se a chroidhe leis sin mar an gcéadna.

24 Agus do thochladar na Héigiptigh uile fa gcúairt na habhanna, díaghail uisge rén ól; óir níor fhéadadar uisge na habhanna dól.

25 Agus do coimhlíonadh seachd lá, tar éis an TIGHEARNA do bhualadh na habhanna.

CAIB. VIII.

An dara, treas, agus ceathramhadh pláigh na Héigipte.

A GUS do labhair an TIGHEARNA ré Maóise, Eirigh a ccionn Phárao, agus abair ris, Mar so a deir an TIGHEARNA, Léig dom phobal imtheachd, ionnus go ndéanuid serbhís damh.

2 Agus ma dhíultann tú léigean dóibh imtheachd, féuch, buáilfe misi do theóranna uile le lúisgionn.

3 Agus geinfidh a nabhann cnadáin go líonmhur, noch rachus súas, agus thiucfás a steach dot thighse, agus dot sheómra leaptha, agus ar do leabuidh, agus go tigh do sherbhíseach, agus ar do mhuinntir, agus ann do úamhain, agus ann do loistibh fuinidh.

4 Agus tiucfaid na lúisgionn súas aráon ort féin, agus ar do mhuinntir, agus ar do sherbhíseachuibh uile.

5 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA ré Maóisi, Abair ré Háaron, Sin amach do lámh lé do shlait ós cionn na srothann, ós cionn na nabhann, agus ós cionn na lochán, agus tabhair fa deara Lúisgionn do theachd súas ar thalamh na Héigipte.

6 Agus do shin Áaron a lámh ós cionn uisge na Héigipte; agus tugadar na cnadáin anshíos, agus do fholuigheadar talamh na Héigipte.

7 Agus do rinneadar na dráoithe sin le na ndroigheachd, agus tugadar cnadáin súas ar talamh na Héigipte.

8 ¶ Ann sin do ghoir Phárao ar Mhaóise, agus ar Áaron, agus a dubhairt, Guidhidh an TIGHEARNA go mbeireadh sé na lúisgionn uaimse agus óm mhuinntir, agus léigfe mé don phobal imtheachd, go madh héidir léo iodhbúirt do dhéanamh don TIGHEARNA.

9 Agus a dubhairt Maóise ré Phárao, Déan onóir theoram: gá huair ghuidhíheas

mé ar do shon, agus ar son do sherbhiseach, agus ar son do phobail do scríos na luisgionn uáit, agus ód thighthibh, *ionnus* go bhfianuid siad sa nabhuinn amháin?

10 Agus a dubhairt seision, A márach. Agus a dubhairt seision, Bíodh do réir thócaíls: *ionnus* go mbia a fhios agad nach bhfuil éinneach cosmhuil ris an TIGHEARNA ar Ndíane.

11 Agus imeóchuid na luisgionn uáit féin agus ód thighthibh, agus ód sherbhiseachuibh, agus ód phobal; agus fanfuid siad sa nabhuinn amháin.

12 Agus do chuáidh Maóise agus Aáron, amach ó Phárao: agus do éigh Maóise ar an TIGHEARNA, fá na Cnadainibh tug sé a naghuidh Phárao.

13 Agus do rinne an TIGHEARNA do réir bhreithre Mhaoise: agus fúaradar na cnadáin bás as na tighthibh, agus as na bailtibh, agus as na machairibh.

14 Agus do cruinnigheadh a cceann a chéile iad ná gcrúachuibh: agus do bhréan an talamh.

15 Achd a nuáir do chonnaire Phárao go raibh cáirde, do chruáidh sé a chroidhe, agus níor éisd ríusan; mar a dubhairt an TIGHEARNA.

16 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Maóisi, Abair ré Háaron, Sin amach do shlat, agus buáil luathreamh a nfearuinn go ndearntar míola dhi ar feadh críche na Héigpte uile.

17 Agus do rinneadar mar sin; óir do shín Aáron a lámh amach le na shlait, agus do bhuáil luathreadh na talmhan, agus do rinneadh míola dhi, a nduine agus a mbeathach: do rinneadh míola do luathreadh na talmhan uile ar feadh chríche na Héigpte.

18 Agus do thairgeadur ná dráoithe mar an ccéadna le na ndroigheachd míola do chruthghadh, ach níor fhéadadar: mar sin do bhádar míola ar dhuine agus ar bheathach.

19 An sin a dubhradar na dráoithe ré Phárao, Sé so méur Dé: agus do crúaidheadh croidhe Phárao, agus níor éisd riu, mar a dubhairt an TIGHEARNA.

20 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Maóise, Eirigh súas go moch ar maidin, agus seas as coinne Phárao; féuch, tiucta sé amach chum a nuise; agus abair ris: Mar so a deir an TIGHEARNA, Léig dom phobal imtheachd, go ndéanuid serbhis damhsa.

21 Nó muna léigidh tú dom phobal imtheachd, féuch, cuirfe mé saithe *mhíoltóg* ort féin, agus ar do sherbhiseachuibh, agus ar do mhuinntir, agus a steach ann do thighthibh: agus béid tighthe na Néigpteach lán do shaithibh *mioltóg*, agus mar an gcéadna an talamh ar a bhfuilid.

22 Agus dealócha mé an lá sin fearann Gosen, a gcomhnuighid mo phobal, nach bia áon tsaithe *mhíoltóg* ann sin; ar chor go mbia a fhios agadsa gur *misí* an TIGHEARNA a mheadhón an domhuin.

23 Agus cuirfe mé roinn idir mo dháoinibh féin agus do dháoine si: a márach bhias an comharthaso.

24 Agus do rinne an TIGHEARNA mar sin; agus táinic saithe dhoilghe *mhíoltóg* a steach go tigh Phárao, agus go tighthibh a sherbhiseach; agus ar feadh críche na Héigpte uile: do truáilleadh an talamh treas an tsaithe *mhíoltóg*.

25 ¶ Agus do ghoir Phárao ar Mhaoise agus ar Aáron, agus a dubhairt, Eirgidh, déanuidh iodhbuidt do bhur Ndía ann sa talamh.

26 Agus a dubhairt Maóisi, Ní hiomchubhuigh an ní sin ré a dhéanamh: óir isé an ní is athuamhar do na Héigiptibh dhéunas sinne iodhbuidt don TIGHEARNA ar Ndía: féuch, dá ndéanadh sinne an ní is athuamhar do na Héigiptibh iodhbuidt as coinne a súl, nach géubhaidis do chlochuibh oruinn?

27 Racham aistior thrí lá do shiubhal san bhfásach, agus do dhéanam iodhbuidt don TIGHEARNA ar Ndía, fa mar aitheónus sé dhinn.

28 Agus a dubhairt Phárao, Léigfe mé mé dháóibh imtheachd, go ndearnthaoi iodhbuidt don TIGHEARNA bhur Ndía san bhfásach; amháin ní rachtáoi a bhfad; guidhidh ar mo shon.

29 Agus a dubhairt Maóise, Féuch, racha mé amach uaid, agus guidhfe mé an TIGHEARNA go nínthighid na saitheadha, *mioltóg* ó Phárao, ó na sherbhiseachuibh, agus ó na phobal a márach: ach na himreadh Phárao cealg ní is mó, gan leigean don phobal imtheachd do dheanamh iodhbartha don TIGHEARNA.

30 Agus do chuáidh Maoisi amach ó Phárao, agus do ghuidh sé an Tighearna.

31 Agus do rinne an TIGHEARNA do réir fhocail Mhaoise; agus do atharruigh na saitheadha *mioltóg* ó Phárao, ó na shearbhfhogantuibh, agus ó na mhuinntir: níor fhan áon dhíobh.

32 Agus do chrúadhuigh Phárao a chroidhe a nuairse mar an gcéadna, agus ní léigfeadh don phobal imtheachd.

CAIB. IX.

An cúigeadh, an seiseadh, agus an seachdmhadh pláigh na Héigpte.

ANN sin a dubhairt an TIGHEARNA re Maóise, Eirigh a steach go Phárao, agus innis dó, Is mar so a deir an Tighearna Dia na Neabhruigheadh, Léig dom phobal imtheachd, go ndéanuid serbhis damhsa.

2 Oir má dhíultann tú léigean dóibh imtheachd, agus go ccuimeochuidh tú fós iad.

3 Feuch, atá lámh an TIGHEARNA ar háirneis atá ar an machaire, ar a neachraidh, ar na hassaluibh, ar na cámhalluibh, ar na damhuibh, agus ar na cáorchuibh: bíaidh conach ródhoiligh orra.

4 Agus dealóchuidh Dia áirneis Israel ó áirneis na Héipte: agus ní racha éinní is lé cloinn Israel déug.

5 Agus do órduigh an TIGHEARNA lá cinnte, dá rádh, A mórach do dhéana an TIGHEARNA an ní si ann sa dúthaigh.

6 Agus do rinne an TIGHEARNA an ní sin ar na mhárach, agus fuaradar áirneis na tíre uile bás: achd ní bhfuair éinbheathach dáirneis na Nisraelach bás.

7 Agus do chuir Phárao fios amach, agus, féuch, ní dheachuidh áon amháin déug dáirneis Israel. Agus do crúadhuigh eadh cróidhe Phárao, agus níor léig don phobal imtheachd.

8 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Maóise agus re Haáron, Glacuidh chuguibh lán glaice do luáith na fuirnéise, agus croitheadh Maóisi sin chumminhe a radharc Phárao.

9 Agus do dhéantar luáithreadh mion de, ar feadh chríche na Héipte, agus bíaidh na bhriseadh amach a mbolgúidh ar dhuine, agus ar bheathach, ar feadh chríche na Héipte.

10 Agus do ghlacadar luáith na fuirnéise, agus do sheasadar a lathair Phárao: agus do chroith Maóise suas é chum nimhe; agus do rinneadh bolgach dhe ag briseadh amach a léasach ar dhuine, agus ar ainmhidhe.

11 Agus níor fhéadadur na dráoithe seasamh a lathair Mhaoise do bhrígh nam bolgúidhe; óir do bhí an bholgach ar na dráoitibh, agus ar na Héiptibh uile.

12 Agus do chrúadhuigh an TIGHEARNA cróidhe Phárao, agus níor éisd sé riu; mar a dubhairt an TIGHEARNA re Maóise.

13 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Maóise, Eirigh suas go moch ar maidin, agus seas as coinne Phárao, agus abuir ris, Is mar so a deir an TIGHEARNA Dia na Neabhruigheach, Léig dom phobal imtheachd, go ndéanaid serbhis damh.

14 Oir cuirfe mé a nois mo phlágha uile ar do chroidhe, agus ar do sherbhíseachuibh, agus ar do mhuinntir; chor go mbia a fhios agad nach bhfuil mo leitheid eile san domhan.

15 Oir a nois sínfe mé amach mo lámh, go mbuailidh mé thusa agus do dháoine lé Támh; agus gearrfuighear ón talamh thú.

16 Agus go deimhin is uime so do thóg mé thusa suas, ionnus go ttáisbeanfuinn

ionnadsa mo chumhachda; agus go bhfoillseochuidh mainm ar feadh an domhuin uile.

17 Agus a nárdúigheann tusa fós thú féin a naghaidh mo phobuil, nach áil leachd léigean dóibh imtheachd?

18 Féuch, fá namsa a mórach cuirfe misí, cloichshneachda roighéar, a leitheid nach raibh sa Néigipt ó chruthuigheadh í, agus a niugh.

19 Ar a nadhbharsin, fuagair annois agus cruinnigh háirneis, agus a bhfuil agad aunsá machaire; óir a nuile dhuine, agus a nuile bheathach ar a mbearthar air an machaire, agus nach bearthar a bhaile, tiucfa an chloichshneachda a nús orra, agus do gheabhuid bás.

20 An té ar a raibh eagla bhréithre an TIGHEARNA a measg sherbhíseach Phárao, tug fá deara dhá sherbhíseachuibh, agus dá áirneis teitheadh a steach do na tightheibh:

21 Agus an té ag nach raibh suim a mbreithir an TIGHEARNA, do fhág a sherbhíshigh, agus a áirneis ar an machaire.

22 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Maóise, Sin amach do lámh chum nimhe, ionnus go mbia cloichshneachda ar feadh chríche na Héipte uile, ar dhuine agus ar ainmhidhe, agus ar gach uile luibh san mhachaire, ar feadh chríche na Héipte.

23 Agus do shín Maóisi a shlat amach chumnimhe: agus do chuir an TIGHEARNA tóirneach agus cloichshneachda agus táinic an teine ar feadh na talmhan, agus do fhear an TIGHEARNA cloichshneachda ar chrích na Héipte.

24 Mar sin do bhí cloichshneachda, agus teine comaisce leis an gcloichshneachda, go ródhoiligh, air chor nach dtáinic a leitheid á gerích na Héipte uile ó rinneadh tír dhi.

25 Agus do bhuáil an chlochshneachda ar feadh chríche na Héipte uile, gach a raibh amuigh san machaire, idir dhuine agus bheathach; agus do bhuáil an chlochshneachda gach áon luibh ar an machaire, agus do bhris gach éanchram ar an machaire.

26 Amháin a bhfearann Gosen, mar a rabhadar clann Israel ní raibh cloichshneachda ar bith.

27 ¶ Agus do chuir Phárao, fios ar Mhaoisi agus air Aáron, agus do ráidh riú, Do pheacuidh mé a nuairis: atá an TIGHEARNA firéunta, agus átaimsi agus mo mhuinntir go hól.

28 Guidhidh an TIGHEARNA nach bí ní is mó do thóirigh mhóir nó do chlochshneachda; óir is lór a ndéarnadh, agus léigfe misí dhíbh imeach, agus ní fhanfuadh sibhsí níos sía.

29 Agus a dubhairt Maóisi ris, Comh-

luath is rachas misi amach as an gcathruigh, leithneocha mé mo lámha amach chum an TIGHEARNA; agus scuirfidh an tóirneach, agus ní bhia ní is mó dó chloichshneachda; ar chor go naitheona tusa gur leis an TIGHEARNA an domhan.

30 Achd ar do shonsa, agus ar son do sherbhiseach, atá a fhios agam nach mbiaidh eagla an TIGHEARNA Día fós oruibh.

31 Agus do buáileadh an líon agus a neórna: óir do bhí a neorná a ndéis agus an líon a mbolguibh.

32 Ach níor buáileadh an chruithneachd nó an seagal: óir níor fhásadar súas.

33 Agus do chuáidh Maóise amach as an gcathraidh ó Phárao, agus do leathnuigh amach a lámha ar an TIGHEARNA: agus do scuireadar na tóirneacha, agus an chloichshneachda, agus níor dóirteadh a nfearthuinn ar an ttalamh.

34 Agus a nuáir do chonnaire Phárao gur scuir a nfearthuinn, an chloichshneachda, agus an tóirneach, do pheacuidh sé tuilleamh fós, agus do cruadhuigh a chroidhe, é féin agus a sherbhísigh.

35 Agus do cruadhuigheadh croidhe Phárao, agus níor léig do chlannuibh Israel imtheachd; mar do labhair an TIGHEARNA re Maóise.

CAIB. X.

An tochdmhadh agus an naoimheadh plágh na Héigipte.

A GUS a dubhairt an TIGHEARNA re Maóise, Eirigh a steach go Phárao: óir do chruadhuigh misi a chroidhe, agus croidhe a sherbhiseach, ionnus go ttaisbéanfuinn iadso mo chomharthadha dá lathair.

2 Agus ionnus go ninneostasa a gclúasuibh do mhic, agus mic do mhic, ciodh iad na neithe do rinne misi sa Néigipt, agus mo chomharthadha do rinne mé na measg; ionnus go mbia a fhios aguibh gur misi an TIGHEARNA.

3 Agus táinig Maóise agus Aáron a steach go Phárao, agus a dubhradar ris, Is mar so a deir an TIGHEARNA, Día na Neabhruigheach, Gá fad bhias tú ag díultadh thú féin dúmhlughadh dom lathairse? léig dom phobal imtheachd, go ndéanaid serbhís damh.

4 Nó má dhíultann tú léigion dom phobal imtheachd, féuch, go ttiubhra misi a márach, na locuistigh ann do thóranua:

5 Agus faeochuid siad aghaidh na talmhun, nach budh féidir le duine an talamh dfaicsin: agus íosuid siad an fuighioll do chuáidh as don ní noch do mhair aguibhsi ón chloichshneachda, agus íosuid gach uile chrann dar fhás dibh as an ttalamh:

6 Agus lionfuid siad do thighthe, agus tighthe do shearbhiseach uile, agus tighthe na Néigipteach uile; ní nach bhféicidh hathair, nó athair hathar ón ló fa rabhadar ar an ttalamh, gus a niugh. Agus do iompóigh sé é féin, agus do chuáidh amach ó Phárao.

7 ¶ Agus a dubhradar muinntir Phárao ris, Cá fad bhias an farsa na dhul oruinn? léig do na dáoinibh imtheachd, ionnus go ndéanuid serbhís don TIGHEARNA a Ndia: nach bhfuil a fhios agad fós gur milleadh a Néigipt?

8 Agus tugadh Maóise agus Aaron a ris chum Phárao: agus a dubhairt sé riú, Imthighidh, déanuidh serbhís don TIGHEARNA bhur Ndia: ach cía hiad féin imeochus.

9 Agus a dubhairt Maóise ris, Imeochum maille re ar nóguibh, agus re ar seanuibh, maille re ar macuibh agus re ar ningheanuibh, maille ré ar ttreaduibh agus re ar neálbhadhuibh imeochum: óir caithfeam féasda chongmhail don TIGHEARNA.

10 Agus a dubhairt seision riú, Bíodh an TIGHEARNA mar sin libhsi, fa mar léigfeas misi dhibhse imtheachd, agus dá bhur nóguibh: féachuidh, atá olc romhuimh.

11 Ní mar sin: imthighidh sibhse a nois atá blur bhfearuibh, agus déanuidh seirbhís don TIGHEARNA; óir isé sin do iarrabhair: agus do cuireadh amach iad as lathair Phárao.

12 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Maóise, Sin amach do lámh ós cionn chríche na Héigipte, do thabhairt na locuistigh, ar chor go ttiucaid súas ar thalamh na Héigipte, agus go nithid gach uile luibh ar an ttalamh, a nuile ní dár fhág an chloichshneachda.

13 Agus do shín Maóise a shlat amach ós cionn chríche na Héigipte, agus tug an TIGHEARNA gáoth a noir ar an ttalamh, feadh an láoi sin uile, agus ar feadh na hoidhche sin uile; agus iar dteachd na maidne, tug an gháoth a noir locuistigh.

14 Agus do chuádar na locuistigh súas ar feadh chríche na Héigipte uile, agus do fhasadar a ttóranuibh na Héigipte uile: do budh rodhoiligh iad: ní raibh a leitheid do locuistibh rompa a ríamh, agus ní mo bhias a leitheid na ndiaigh.

15 Oir do fholchadar aghaidh na talmhan uile, ionnus gur dorchuigheadh an talamh: agus a dúadar gach uile luibh ar an ttalamh, agus uile thoradh na gcraann, noch do fhág an chloichshneachda: agus níor fhan einní glas ar na crannuibh, nó a luibhibh na talmhan, ar feadh chríche na Héigipte uile.

16 ¶ Ann sin do ghoir Phárao ar

Mhaóise agus ar Aáron go deithfreach; agus do ráidh, Do pheacadh mé a nagháidh an TIGHEARNA bhur Ndia, agus bhur naghuidhsi.

17 Annois ar a nadhbhsin iarruim dathchuinghe ort, maith mo pheacadh a néanuáirse amháin, agus guidhidh an TIGHEARNA bhur Ndia, go mbeireadh se amháin an bás so uaim.

18 Agus do chuáidh sé amach ó Phárao, agus do ghuidh an TIGHEARNA.

19 Agus do iompóidh an TIGHEARNA géoth ro láidir a níar, noch rug lé na locuistigh, agus do theilg san mhuir ruáidh iad: níor fhan éanlócust amháin a gcéirich na Héigipte uile.

20 Ach do chrúadhuigh an TIGHEARNA croidhe Pharao, ionnus nar bháil leis léigíon do chloinn Israel imtheachd.

21 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Maóise, Sin amach do lámh chum nimhe, ionnus go ttiucfadh dorchadas tar chrích na Héigipte, eadhon dorchadas *bhus* éidir do ghlacadh.

22 Agus do shín Maóisi a lámh chum nimhe; agus do bhí dorchadas tiugh ar feadh chríche na Héigipte uile ar feadh thrí lá.

23 Ní fhaca duine aca a chéile, ní mó do éirigh áonduine aca as áit ar feadh thrí lá: ach do bhí solus ág cloinn Israel ann a náitibh féin.

24 ¶ Agus do ghoir Pharao ar Mhaóisi, agus a dubhairt, Imthighidh, déanuidh serbhis don TIGHEARNA: anháin coinníghthear bhur ttréada, agus bhur nealbh-adha; éirgedis bhur náos óg mar an gcéadna libh.

25 Agus a dubhairt Maóise, Caithfe tú mar an gcéadna iodhbuiirt agus ofráil loisge do thabhairt dúinn, lé ndéanam iodhbuiirt don TIGHEARNA ar Ndia.

26 Rachaid ar náirnéis linn mar an gcéadna; ní fhúigfeam ionga ar ndiaigh: oir is díobh sin chaithfeam do ghlacadh chum seirbhíse do dhéanamh don TIGHEARNA ar Ndia; agus ní feas dúinn cread leis a ndéanam serbhis don TIGHEARNA, nó go ttiigheam annsin.

27 ¶ Ach do chrúadhuigh an TIGHEARNA croidhe Pharao, agus níor bháil leis léigíon dóibh imtheachd.

28 Agus a dubhairt Pharao ris, Imthigh uáim, bí ar do coimhead duit féin, ná faic mo ghnuis níos mó; oir an lá sin do chifeas tú maghuidh do gheabha tú bás.

29 Agus a dubhairt Maóise, Is maith do labhair tú, ní fhaicfe mé haghuidh a ris níos mó.

CAIB. XI.

Do bhagair Máoise ó Dhia, an deachmhadh pláigh ar Phárao.

A GUS a dubhairt an TIGHEARNA ré Maóise, Do bhéara mé fús éanphláigh amháin *eile* ar Phárao agus ar a Néigipt: na diaigh sin leigfidh sé dhíbh imtheachd as so; a nuair léigfidh sé *dhíbh* imtheachd: dingfidh sé go deimhin as so amach go hiomlán sibh.

2 Lábhair a nois a néisdeachd an phobail, agus faghadh gach éandúine áirleagadh ó na chomharsuin, agus gach áonbhean ó na comharsuin seoid airgid, agus seoid óir.

3 Agus tug an TIGHEARNA fabhar don phobal a radharc na Néigipteach. Os a chionn sin do *bhí* an tóglach Maóise, ro mhór a ccrích na Héigipte, a radharc mhuinntire Pharao, agus a suilbh an phobuil.

4 ¶ Agus a dubhairt Maóise, Is mar so a deir an TIGHEARNA, Timchioll mheadhón oidhche, racha mé amach a lár na Héigipte:

5 Agus do ghebh a céidghin gach áonduine ar feadh na Héigipte bás, ó chéidghin Pharao noch shuidheas ann a chathaoir ríogha, go céidghin an chailín tserbhíse atá ar chúl an mhuilinn; agus ceidghin a nuile bheathach.

6 Agus béid comhairc ar feadh chríche na Héigipte uile, is nach raibh a leithid, agus nach bía a leithid ní is mhó go bráth.

7 Ach ní chorróchuidh madradh a theangadh a naghuidh éandúine do chloinn Israel, a naghuidh duine nó beathuigh: ar chor go mbía a fhios aguibh cionnus chuירים Dia idirdealadh idir na Héigiptibh agus Israel.

8 Agus iad so do sherblúsighse uile, tiucfuid siad síos chugamsa, agus cláontuid iad féin síos damhsa, dha radh, Eirigh amach, agus a nuile phobal leanas tú: agus na dhiaigh sin racha misi amach. Agus do chuáidh sé amach ó Pharao air lasadh re feirg.

9 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Maóise, Ní éistfidh Pharao riotsa; iondus go meideochthaoi mo iongantasa a ccrích na Héigipte.

10 Agus do rinne Maóisi, agus Aáron na hionganta so uile a lathair Pharao: agus do chrúadhuigh an TIGHEARNA croidhe Pharao, ionnus nar léig do chloinn Israel imtheachd amach as a dhúthaidh.

CAIB. XII.

Do ordaigh Dia an cás. 29 *Tainig an deachmhadh pláigh.* 31 *Chuaidh sé céad míle fear amach as Éigipt.*

AGUS do labhair an TIGHEARNA re Maóise, agus re Háaron a gcrích na Héigipte, dá rádh,

2 Is í an mhíse *bhíus* aguibhsi na tosach míos: is í *bhus* céad mhí don bhliadhuin díbh.

3 ¶ Labhruidhisi re comhthionál Israel uile, ga rádh, An deachmhadh lá don míse glacfaidh siad chuca gach áonduine aca úan, do réir thighe a naithreach, úan, ar son gach éintighe.

4 Agus má bhíom an teaghlach ro bheag do núan, glacadh seisiún é agus a' chomharsa is foigse dhá thigh do reir uibhre na nanman; do dhéanuidh gach áonduine do réir mar íosas sé do chuntas ar son a nuáin.

5 Bíaidh bhur nuáin gan toibhéim, firionnach don chéidbhliadhuin: bean-fuidhe ó na cáorchuibh, nó ó na gabhrúibh é:

6 Agus coinneochtaí aguibh é go nuige an cceathramadh lá déag don mhí chéadna: agus muirfidh comchrúinniughadh iomlán phobuil Israel é tráthnóna.

7 Agus glacfaidh siad cuid do nfuil, agus buáilfid é ar dhá ursóinn agus ar fhárdorus na tightheadh, a níosuid siad é.

8 Agus íosuid siad a nfeóil a noidhche sin, rósta ré teinidh, agus arán gan laibhín; re *tuibheannuibh* searbha íosuid siad é.

9 ¶ Ná hithidh éinni dhe amh, nó bruiteh le huisge ar éanchor, achd rosta lé tinidh; a cheam maille re na chosa, agus maille ré a mbeanann ris.

10 Agus ní fhuigfidhe éinni dhe go maidin; agus an mbéid bhías gan ithe dhe go maidin loisgidhe é le teinidh.

11 ¶ Agus is mar so íostáoi é: *maille* re bhur bhfórdhronnuibh criosluighthe, bhur mbróga ar bhur ccosuibh, agus bhur mbata an bhur láimh; agus íostáoi go deithneasach é; sé cáis an TIGHEARNA é.

12 Oir racha misi tré chrích na Héigipte a nochd, agus buáilfead a nuile chéidghin aittir a Néigipt, idir dhuine agus bheathach; agus daimhdheóin uile dhée na Héigipte cuirfeadh breitheamhus a gcrích: as misi an TIGHEARNA.

13 Agus biaidh a nfuil aguibhse mar chomhartha ar na tightheibh a *mbeithi*: agus a nuáir do chífé misi a nfuil, racha mé thoruibh, agus ní bhia an phláigh oruibh da bhur marbhadh, a nuáir bhuáilfeas mé críoch na Héigipte.

14 Agus biaidh an lása aguibhsi mar

chnimhne: agus cuimhdeochtháoi é mar fheúsda don TIGHEARNA ar feadh bhur saoghail; cuimhdeochtháoi é mar fheúsda maille ré hórdughadh síorruidhe.

15 ¶ Seachd lá íostáoi arán gan laibhín; eadhon an chead lá cuirfidhe amach an laibhín as bhur tightheibh: oir ciodh bé ar bith íosas arán laibhín ón chead lá go nuige an seachdmhadh lá, gearrfuighear amach an tanam sin ó Israel.

16 Agus an chead lá *bíodh* aguibh comhghairm náomhtha, agus air a seachdmhadh lá bíodh agaibh comhghairm náomhtha: ní dhéantar éinghné oibre ionta achd ambáin *an ní* chaithfeas gach áonduine díthe, sin amhain is éidir libh a dhéanamh.

17 Agus cuimhdeochtháoi *féusda* a naráin gan laibhín; oir is ann sa ló chéadna sin tug misi bhur sluagh amach as crích na Héigipte: uime sin coimhéud fáoi an lása feadh bhur saoghail maille re hórdughadh síorruidhe.

18 ¶ Ann sa chéad *mhí* ar an cceathramhadh lá déag don mhí tráthnóna íostáoi arán gan laibhín, nó go tti an táonmhadh lá fichíod don mhí tráthnóna.

19 Ar feadh seachd lá ní fhuightheair laibhín ar bith an bhur tightheibh: oir gidh bé ar bith íosas é an a bfuil laibhín, gearrfuighear go háirighe an tanamsin amach ó choimhthionól Israel, madh coimhigheach é nó duine rugadh san tír.

20 Ní íostai éinni ar a mbia laibhín; an bhur nuile tightheibh íostáoi arán gan laibhín.

21 ¶ Ann sin do ghoir Maóisi ar uile shinnsear Israel, agus a dubhairt riu, Tigidh amach, agus glacuidh chuguibh úan do réir bhur muinntire, agus marbhuigh an cás.

22 Agus glacaidh ceanglachán íosóipe, agus tumaidh é san bhfuil, noch *bhías* annsa bhaisín, agus buáilidh an fárdorus agus an dá ursóinn leis an bhfuil *bhías* annsa bháisín; agus ní rachuidh áonduine aguibh amach as dorus a thighe go maidin.

23 Oir rachaidh an TIGHEARNA ar fadh do bhualadh na Héigipte; agus a nuáir do chífé sé a nfuil ar a bhfárdorus, agus ar a dá ursóinn, géubhuigh an TIGHEARNA thar a ndorus agus ní léigfe don mhillteóir teachd a steach ann bhur tightheibh dá bhur mbualadh.

24 Agus coinneochtháoi so mar órdughadh dhaóibh féin agus dá bhur ccoinn go bhráth.

25 Agus teigeomhuidh, a nuáir thucfuidhe ann sa dúthaigh bhéuras an TIGHEARNA díbh, do réir mar do gheall sé, go ccuimhdeochtháoi an tserbhíse.

26 Agus teigeomhuibh, a nuáir a déaras bhur cclann ribh: Ciodh as ciall daóibh annsa tserbhíse?

27 Go naibeortháoisí Gurob í sin iodbuirt chás an TIGHEARNA, noch do sheachuin tighthe cloinne Israel san Négípt, a nuáir do bhuáil se na Hégyptigh, agus do sháor ar dtighthene. Agus do chromadar an pobal a cinn agus do adhradar.

28 Agus do imthigheadar clann Israel, agus do rinneadar mar do aithinn an TIGHEARNA do Mhaóisi, agus do Ááron, is mar sin do rinneadar.

29 ¶ Agus táinic a ccrich, san meadhon oidhche gur bhuail an TIGHEARNA a nuile chéidghin a dtír a Négípt, ó chéidghin Phárao noch do shuidh na chathaóir riogha, go céidghin na braighde do bhí san phríosún; agus a nuile chéidghin na hairnéisi.

30 Agus do éirigh Phárao san noidhche, é féin agus a mhuinntir uile, agus na Hégyptigh uile, agus do bhí gair ghul mhóir san Négípt; oir ní raibh tigh gan duine marbh ann.

31 ¶ Agus do ghoir sé ar Mhaóise agus ar Ááron san noidhche, agus a dubhairt, Eirgidh suas, agus imthigh amach ó bheith a meas mo Phobail, sibh féin agus clann Israel; agus éirgidh, déanuidh serbhís don TIGHEARNA, mar a dubhrabhair.

32 Mar an gceadna beiridh bhur ttréada agus bhur nealbhada libh, mar a dubhrabhair, agus imthighidh; agus beannuighidh misi mar an gceadna.

33 Agus do bhadur na Hégyptigh duth-rachtach ar an bpobal chum go gcuirdís amach as a talamh iad, go deithneasach: óir a dubhradar, *As daóine marbha sin uile.*

34 Agus rugadar na daóine a ttáos leó, suil do bhí sé a laibhín, air mbeith dá loistibh fuinte ceangailte suas a néaduighibh ar a nguailibh.

35 Agus do rinneadar clann Israel do réir bhréithre Mhaóise; agus do airiceadar óna Hégyptibh seóid airgid agus seóid óir, agus éaduighse:

36 Agus tug an TIGHEARNA fabhar don phobal a bhaghnuise na Négípteach, ionnus go ttugadís dóibh na neithe do iarradar orra. Agus do shladadar na Hégyptigh.

37 ¶ Agus do ghluaiseadur clanna Israel ó Rameses go Succot, timchioll sé cead míle fear dá ccois, taobh amuigh do leanuibh.

38 Agus mar an gceadna do chuadar mórán daoine cumaisce leó suas; agus tréada agus ealbhada, rómhóran áirnéise.

39 Agus do bhruitheadar bairgheana gan laibhín don táos noch thugadar leó

amach as a Négípt, óir ní raibh laibhín air: óir do dingeadh amach as a Négípt iad, agus níor fheadadar fuireach, ní mó do ullmhuigheadar biadh ar bith dhóibh féin.

40 ¶ Agus cuáirt chloinne Israel, noch do chomnuigh san Négípt, bá ceithre chéad, agus triochad bliadhan é.

41 Agus tárla ar griochnughadh na gceithre ccéad agus na ttriochad bliadhan, an lá sin féin, go ttáinic a gcric gur imthigheadar sluagh an TIGHEARNA uile amach as a Négípt.

42 Is oidhche sin re coimhead go mór don TIGHEARNA, ar son a ttabhairsion ámach as crich na Héigte: *sí so a noidhche sin an TIGHEARNA re na coimhead ag clannuibh Israel uile ann a ngeinealachuibh.*

43 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Maóise agus re Hááron, *Se so ordughadh na cásg: Ní íosaidh coimhghitheach ar bith dhe:*

44 Ach serbhíseach gach ánduin ceinneachthar ar airgead, a nuair thimchillghéarfus tú é, ann sin íosaidh sé dhe.

45 Fear éanuáire nó serbhíseach túar-usuil ní íosuidh sé dhe.

46 A néuntigh amháin íostar é; ní bhéura tú éinní do nfeóil amach as a tigh; ní mó bhrisfidhe cnáimh dhe.

47 Do dhéanuid coimhthionol Israel uile é.

48 Agus a nuair do dhéana coimhghitheach comnuighe ad fhochair, agus choimheadfas an chaisg don TIGHEARNA, timchillghéarthar a chlann mhac uile, agus ann sin tigeadh a bhfogus agus coimheadadh é; agus biaidh sé mar aon bhearthar san tír: oir ní íosuidh éainneach gan timchillghearradh é.

49 Endligheadh amháin bhias ag an té bhearthar san tír, agus ag an ccoimhghitheach choimhneochus bhur bhfocair.

50 Marso do rinneadar clann Israel; fa mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaóise agus do Ááron, mar sin do rinneadar.

51 Agus tárla an lá sin féin, go ttug an TIGHEARNA clann Israel amach as a Négípt ré na slúaghuibh.

CAIB. XIII.

Déisteachd an phobuil do Dhía, ar na dhaingnuighadh. 21 Stiúradh agus didean Dé orra tréas an dá cholúmna, neill agus theineadh.

A GUS do labhair an TIGHEARNA re Maóise, ag radh.

2 Coisrig dhamhsa gach én chédghin, gidh bé ar bith fhoisceolus an bhrú a measc chloinne Israel, idir dhuine agus bheathach: is liomsa é.

3 ¶ Agus a dubhairt Maóisi ris an bpo-

bal, Cuimhnighidh an lá so, a ttangabhair amach as a Négipt, as tigh na daóirse: óir is maille re neart láimhe thug an TIGHEARNA amach sibh as a náitse: ní hiostar arán laibhin.

4 San ló ainuigh thangabhair amach, a mí abib.

5 ¶ Agus teigeomhuidh á nuair bhéurus an TIGHEARNA sibh go crích na Gcanaaníteach, agus na Iititeach, agus na Namoriteach, agus na Hibhiteach, agus na Iebusiteach, noch do mhionnuigh sé dod aithribhsi go ttiubhradh dhuit, fearann fa thuile bhainne agus mheala, go gcoimhéadfuidh tú an tserbhísi ann sa míse.

6 Seachd lá ióas tú arán gan laibhin, agus annsa seachdmhadh lá, biaidh lá saoire don TIGHEARNA.

7 Arán gan laibhin ióstar seachd lá; agus ní faicfidhear arán laibhin agad, agus ní mó cífidhear laibhin agad an do cheathramhnuibh uile.

8 ¶ Agus inneósa tú dod mhac ann sa lasin ag rádh, *Do rinneadh so do chiom* an neithe do rinne Dia riumsa, a nuair tháinic mé amach as a Négipt.

9 Agus bíaidh mar comhartha dhuitsi ar do láimh, agus mar chuimhne eidir do shúilibh, ionnus go mbia dligheadh an TIGHEARNA ad bhéul: óir is lé láimh láidir thug an TIGHEARNA amach as a Négipt thú.

10 Cuimhdeocha tú ar a nadhbhursin an tórdughadhsa na am féin ó bhliadhuin go bliadhuin.

11 ¶ Agus teigeomhuidh a nuair bhéurus an TIGHEARNA thú go crích na Gcanáaníteach, fá mar mhionmaidh sé dhuit féin agus dod aithribh, agus do bhéura dhuit é.

12 Goccurife tú ar leith don TIGHEARNA a nuile ghein osclus an bhrú, agus a nuile chéadhuimeadh thig ó bheathach noch is leachtsa; na firionnuigh *is leis* an TIGHEARNA.

13 Agus gach én chéd shearrach assail fuáisgéola tú é le huan; agus muna fhúasglair é, ann sin bríse tú a mhuinéul: agus a nuile chédghein bhearthair do dhuine a measg do chloinne, fuáisgéola tú é.

14 ¶ Agus bíaidhsin a nuair fhiafrochas do mhac dhíot sa naimsir atá ag teachd, ag rádh, Cread é so? go naibéora tú leis, le neart láimhe thug an TIGHEARNA sinne amach as a Négipt, ó thigh na daóirse:

15 Oir tarla a nuair, fár dheacair le Phárao léigean dúinn imtheachd, gur mharbh an TIGHEARNA a nuile chédghin a corích na Héigipte, araon cédghin an dúine, agus cédghin a naimhidhe: uime sin do ním iodhibuirt don TIGHEARNA, a

nuile fhíorionnach fhoscas an bhrú; ach cédghin mo chloinne fúasgluim.

16 Agus biaidh na comhartha ar do láimh, agus mar eadanán idir do shúilibh: óir le neart láimhe thug an TIGHEARNA, amach sinn as a Négipt.

17 ¶ Agus tarla, a nuair do léig Phárao don Phobal imtheachd, nach ar thréoruidh Dia iad *tré* shlighe talmhan na Bhphilistíneach, gidh go raibh sin aithghearr: óir a dubhairt Dia, Deágl a tteigeomhadh go mbia aithreachus ar an bpobal a nuair do chífidís cogadh, agus go bhfillfeidís do Négipt:

18 Ach do thréoruidh Dia an pobal fá ceuáirt *tré* shlighe fhásuigh na Mara ruáidhe: agus do chúadar clann Israel suás *ughmuighthe* amach as crích na Héigipte.

19 Agus rug Maóisi cnámha Ióseph leis: óir tug sé mionna ar chloinn Israel ag radh, Tiucfa Dia go deimhan dá bhur bhíosrughadh; agus béurtháoi mo chnámhasa as so libh.

20 ¶ Agus do ghluaiseadar ó Succot, agus do rinneadar foslungphuirt a Netam, a nimeal a nfasuigh.

21 Agus do chuáidh an TIGHEARNA rompa san ló a bpiléir néill, do mhúnadh na slighe eadh dhóibh agus sa noidhche a bpiléir thineadh, do thabhairt soluis dóibh, do imtheachd do ló agus doidhche.

22 Níor chorruigh sé úatha an piléir néill san ló, nó an piléir tineadh sa noidhche, as fiadhnúise an phobuil.

CAIB. XIV.

Báthadh na Néigipteach, ag gérlcannhuin Israel.

A GUS do labhair an TIGHEARNA ré Maóise, ag radh,

2 Labhair lé cloinn Israel, go bhfillid agus go ndéarnaid campa as coinne Phihahiro, eidir Migdol agus a nfairge, thall ar aghuidh Baal-sephon; as a choinne do dhéantáoi campa láimh ris a nfairge.

3 Oir a déara Phárao a taobh chloinne Israel, *Atáid* siad air seachrann san tír, do iadh an fásach na ttimchioll:

4 Agus cruáidheocha misi croidhe Phárao, ionnus go leanfuidh sé iad, agus do gheabhadsa glóir a dtimchioll Phárao, agus a shloigh uile; chor go mbia a fhios ag na Héigiptibh gur *mé* an TIGHEARNA. Agus do rinneadar sin.

5 ¶ Agus do hinuseadh do rígh na Héigipte gur theitheadar an pobal: agus do cláochlóidheadh croidhe Phárao agus a mhinitire a naghuidh an phobuil, agus a dubhradar, Cread fá ndearnamar so? as ar léigamar Israel dimtheachd as ar serbhís?

6 Agus do réighidh seisiún a charbad, agus rug a mhuintir leis :

7 Agus rug leis sé chéad carbad tógtha, agus carbuid na Héigipte uile agus ceann feadhna os cionn gach éanchoda dhíobh.

8 Agus do chruáidhigh an TIGHEARNA croidhe Phárao rígh na Héigipte, agus do ghluais sé a ndiaigh chloinne Israel : agus do chúadar clanna Israel amach lé lámh áird.

9 Achd do leanadar na Héigiptigh ná ndiaigh (eich agus carbaid Phárao, agus a mharcshluagh agus a shlúagh uile) agus rugadar orra a campa chois na fairge, ré táobh Pihahiroth, as coinne Baal-sephon.

10 ¶ Agus a nuair tháinig Phárao lámh ríu, do thógbhadar clann Israel a suile súas, agus féuch, do shneadar ua Héigiptigh na ndiaigh, agus do bhádursan lan deagla : agus do éimhgeadur clann Israel ar an TIGHEARNA.

11 Agus a dubhradar re Maóise, Do chionn nach rabhadar uaighe sa Néigipt, thug tú leachd sinn dfagháil bháis san bhfásach? cread fá ndearna tú marso rinn, ar ttabhairt amach as a Néigipt?

12 Nach é so an focal do innseamar dhuit sa Néigipt, ag rádh, Léig dhuiinn serbhís a dhéanamh do na Héigiptibh? Oir do bhéarr dhúinne serbhís do dhéanamh do na Héigiptibh, ná bás dfagháil san bhfásach.

13 ¶ Agus a dubhairt Maóise ris an bpobal, Ná bíodh eagla oruibh, fanuidh bhuir seasamh, agus féuchuidh tártháil an TIGHEARNA, noch thaisbéanfas sé díbh a niugh; oir na Héigiptigh do choncabhair a niugh, ní fhaictidhe iad a ris go bráth.

14 Troidfidh an TIGHEARNA ar bhuir son, agus beithíse bhuir dtocht.

15 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Maóise, Cread fá nímhgeann tú orumsa? abuir ré cloinn Israel dul ar a naghuidh:

16 Achd tógas súas do shlat, agus sín amach do lámh ós cionn na fairge, agus roinn í: agus imeochuid clann Israel ar *talamh* tirim tré lár na fairge.

17 Agus féuch, crúaidheachaidh misi eadhon misi croidhe na Néigiptach, agus leanfuid iad: agus do geabhada glóir a ttimchioll Phárao, agus a shlúigh uile, agus ar a charbadauibh agus ar a mharcshluagh.

18 Agus aitheonuid na Héigiptigh gur mé an TIGHEARNA, a nuair do gheabha mé onóir ar Phárao, ar a charbadauibh, agus ar a mharcshluagh.

19 ¶ Agus aingeal Dé, noch do bhí roimhe champa Israel, do atharruigh agus do chúaidh na ndiaigh, agus do chuaidh

an pileir neill ó bhe roimhe an aghaidh, agus do sheas na ndiaigh :

20 Agus táinig se idir champa na Néigipteach agus campa Israel; agus do bhí na néull, agus na dhorchadas *dóibh súd* agus thug solus dóibh so sa roidhche: ionnus nach dtáinig ceachdar dhíobh a ngar a chéile ar feadh na hoidhche:

21 Agus do shin Maóise a lámh amach ós cionn na fairge; agus tug an TIGHEARNA ar an bhfairge dul (ar a *hais*) lé gaoith láidir a noir, ar feadh na hoidhche sin agus do rinne a nfairge na *talamh* thirim agus do roinneadh na huisgidhe.

22 Agus do chúadar clann Israel a lár na fairge ar an *talamh* thirim: agus do *bhádur* na huisgidhe na mballa dhóibh ar a lámh dheis, agus ar a cclé.

23 ¶ Agus do leanadar na Héigiptigh iad agus do chúadar na ndiaigh go lár na fairge, eadhon eich Phárao uile, a charbuid, agus a mharcshluagh.

24 Agustáinic, timchioll fhaire na maidne gur fhéuch an TIGHEARNA ar shlúaghuibh na Néigipteach thríd an bpileir tineadh, agus an néull, agus gur bhuaidhir slúagh na Néigipteach.

25 Agus do bhean a mach roithléin na gcarbad, gur thairngeadar iad go trom: ionnus go ndubhradar na Héigiptigh, Teith-eanáoid as lathair Israel; oir atá an tigh-earna ag troid ar a son a naghuidh na Néigipteach.

26 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Maóisi, Sín amach do lámh ós cionn na fairge, ionnus go tigid na huisgidhe a ris ar na Héigiptibh, ar a ccarbadauibh, agus ar a marcshluagh.

27 Agus do shin Maóise a lámh amach ós cionn na fairge, agus do fhíll a nfairge iona néart féin a nuair do fhoillsigh an mhaidin; agus do theitheadar na Héigiptigh na haghuidh: agus do bháith an TIGHEARNA na Héigiptigh a lár na fairge.

28 Agus do fhilleadur na huisgidhe, agus do fholchadar na carbuid, agus an marcshluagh, agus slúagh Phárao uile, noch tháinig san bhfairge na diaigh: nior fagbhadh niread agus éinneach dhíobh.

29 Agus do imtheadar clann Israel ar *talamh* tirim a lár na fairge; agus do *bhádur* na huisgidhe na mballa dhóibh ar a lámh dheis, agus ar a cclé.

30 Mar so do sháor an TIGHEARNA Israel an lá sin as lámhuibh na Néigipteach, agus do chonnuir: Israel na Héigiptibh marbh ar thráigh na fairge.

31 Agus do chonnaic Israel a nobair mhór sin do rinne an TIGHEARNA ar na Héigiptibh: agus do bhí eagla an TIGHEARNA ar an bpobal, agus do chreid.

eadar an TIGHEARNA, agus a sherbhíseach Maóise.

CAIB. XV.

Caitheiréim Mháóisi, Israel, agus Mhiriam.
23 Ceud gearan an phobail ag na huisgeachaibh searbhá.

ANN sin do ghabh Maóise agus clann Israel an dánsa don TIGHEARNA agus do labhradar, ag radh, Canad don TIGHEARNA; óir rug sé búaidh go glórmhar: an teach agus an marcach do theilg sé san bhfairge.

2 Áse an TIGHEARNA mo neart agus mo dhan, agus do bhí sé na thátháil damh: is eision mo Dhía, agus do dhéana mé áit comhnúighe ullmhughadh dhó: Día mathar, agus airdeocha mé é.

3 Is fear coguidh an TIGHEARNA; sé an TIGHEARNA is ainm dhó.

4 Do theilg sé carbuid Phárao, agus a shluagh san bhfairge: atáid fós a chaipitínigh toghtha báite san Mhuir ruáidh.

5 Do fholchadar na haigéin iad: do slúigeadh aníochdar iad mar chloich.

6 Do rinneadh do lámh dheas, ó a THIGHEARNA, glórmhar a ccumhachd: do bhris do lámh dheas, o a TIGHEARNA, an námhuid na mbloghúibh.

7 Ré méid hoirdhearcuis do chlaoidh tú iad noch do éirigh súas ad aghaidh: do chuir tú t'hearg amach, noch do chnáoi iad mar chonlach.

8 Agus le séideadh do shróna do cruinnigheadh na huisgidhe a ccionn a chéile, do sheasadar na tuilte súas mar chruaich, agus do ceangladh dhá cheile na haigéin a ninnmheadhon na fairge.

9 A dubhairt an namhuid, Leanfad, béarad orra, roinnfead a néadail; lasfuidhear manntoil orra; tairreonga mé mo chloidheamh sgriosfuidh mo lámh iad.

10 Do sheid tú lé do ghaóith, do fholuigh a nfairge iad: Do chúadar faoi amhuil luáighe ann sna huisgidhibh laidre.

11 Cía as cosmhúil riot, a THIGHEARNA, a measc na ndé? cía as cosmhúil riot, glórmhar a naomhthachd, eaglach a meltuibh, ag déanamh iongantadh?

12 Do shín tú amach do lámh dheas, do shluig an talamh iad.

13 Dó thréoruigh tusa ann do thrócaire an pobal noch do fhúascuil tú: tug tú éolus dóibh ann do neart chum háitribh náomhtha.

14 Chuinid an pobal, agus bíaidh eagla orra: géubha dóbrón greim ar aitreóiribh Phalestína.

15 Ann sin béid cuibheidhe Edom lán iongantus; daoine cumhachdacha Moab,

géubhuidh crith greim orra; leighfid aitreóirigh Chanaain uile.

16 Tuitfidh uamhan agus eagla orra; lé méid do laimhe béid siad tochdach mar chloich; no go ndeachuidh do phobalsa thairis, a THIGHEARNA, no go ndeachuidh an pobal thairis, noch do cheannuigh tusa.

17 Do bheara tú a steach iad, agus suidheocha tú iad a sliabh hoighreachda: *annsa náit*, a THIGHEARNA, do rinne tú dhuit féin chum comhnúighe ann, *annsa* tsanctóra, a THIGHEARNA, *nóch* do dhaingnigheadar do lámha.

18 Biaidh an TIGHEARNA a rioghachd go saoghal na saoghal.

19 Óir do chuáidh each Pharao a steach gon a charbadauibh agus gon a mharcshluagh san bhfairge, agus tóg an TIGHEARNA uisgidhe na fairge a rís orra; ach do imthigh clann Israel ar *talamh* tirim a meadhon na fairge.

20 ¶ Agus Miriam an bhanfháigh, dearbhsíúir Ááron, do ghlac sí tiompán na láimh; agus do chúadar na mná uile amach na díáigh maille re céol agus re damhsa.

21 Agus do fhreagair Miriam iad, Canuidh don TIGHEARNA, oir rug sé búaidh go glórmhar; an teach agus an marcach do theilg sé san bhfairge.

22 Marsín tug Maóise Israel ón Mhuir ruáidh, agus do chuádar go fásach Sur, agus do shiubhaladar trí lá san bhfásach, agus ní fhúaradur uisge.

23 ¶ Agus a nuair thagadar go Márah, níor fhéadadar uisgidhe Mhárach ól; oir do bhádar searbh: uime sin tugadh Márah dáim air.

24 Agus do rinne an pobal munbhar a naghuidh Mhaoise, ag radh, Cread ibhíom?

25 Agus do éigh seision ar an TTIGHEARNA, agus do thaisbéin an TIGHEARNA crann dó, *noch* a nuair do chaith sé is na huisgidhibh, do rinneadh na huisgidhe mílis: annsin do rinne sé gnáth, agus orúghadh, agus is ann sin do dhearbhsé iad;

26 Agus a dubhairt, Má eisteanntú go dúthrachdach re guth an TIGHEARNA do Dhía, agus go ndéana tú an ní is ceart na radharc, agus go ttiubhra tú aire dá aith-eantuibh, agus go gcuimhdeocha tú a reachda uile, ní chuirfe me énni dona heasláintibhsí oruibh noch thug mé ar na Héigítibh: óir is *misí* an TIGHEARNA leighisíus tú.

27 ¶ Agus tangadur go Hélim mar á *rabhadar* dhá thobar dhéug uisge, agus deich agus trí síchid crann palmé; agus do

rinneadur comhnuidhe an sin láimh ris na huisgidhibh.

CAIB. XVI.

An dara uair do dhearnadar clann Israel múnbhar, eadhon, ioma fheóla. 4 Do chuir Día sáth gearghuirt agus munda, chutchá.

AGUS do ghluáiseadar ó Elim, agus táinic comhcruinneaghadh chloinne Israel uile go fásach Sin, noch atá idir Elim agus Sinai, an cúigeadh lá déug don dara mhí, tar éis a tteachd as crích na Héipte.

2 Agus do rinneadur comhcruinniughadh chloinne Israel uile munbhar a naghaidh Mhaóise agus Aároin san bhfásach:

3 Agus a dubhradur clann Israel ríu, Do bfeair linn go bhfaghmáois bás re láimh an TIGHEARNA a gcrích na Héipte, a nuáir do shuigheamar láimh ré potuighibh na féola, agus a nuair do ithmis arán ar saith: óir tug sibhsi amach sinn san bhfásach so, do mharbhadh na coimhthionallasa uile lé hocrus.

4 ¶ An sin a dubhairt an TIGHEARNA re Maóise, Féuch, fearfa misi aran ó neamh dháoihbh, agus rachuid na dáoine amach agus cruinneochuid suim áirighe gach lá, go ndearbha mé iad, an siubholuid ann mo dhligeadh, nó nach déanúid.

5 Agus tiuicfaidh a ccrích an seiseadh lá, go nuilmheochuid *an ní* do bhéuruid léa a steach; agus bíaidh sé fá dhó ní is mó na an ní chruinnighid go láetheamhuil.

6 Agus a dubhairt Maóise agus Aáron ré cloinn Israel uile, Tráthnóna, ann sin aitheóntaí gur bé an TIGHEARNA thug amach sibh as crích na Héipte:

7 Agus ar maidin ann sin do chifidhe gloir an TIGHEARNA; óir dó chluin se bhur munbhar a naghaidh an TIGHEARNA: agus *créad* sinne, as a ndéanadh sibh munbhar ar naghuidh?

8 Agus a dubhairt Maóise, *Biaidh an ní marso*, a nuáir do bheura an TIGHEARNA dhíbh tráthnóna féoil re ithe, agus ar maidin arán bhur saith; do chionn go gcluín an TIGHEARNA bhur munbhar noch do nithí do mhunbhar na aghuidh: óir *ciodh* sinne? ní ar naghuidhne atáid *bhur* munbhar, achd a naghuidh an TIGHEARNA.

9 ¶ Agus do labhair Maóise ré Haáron, Abair ré coimhthionól chloinne Israel uile, Tigidh a-bhíogus a láthair an TIGHEARNA: óir do chúaluidh sé bhur munbhar.

10 Agus tárla, mar do labhair Aáron le coimhthionól chloinne Israel uile, gur fheuchadur a leith a nfásaigh, agus, féuch, do fhoillsigh glóir an TIGHEARNA annsa néull.

11 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA ré Maóise, ag rádh,

12 Do chúala mé munbhar chloinne Israel: labhair ríu, ag rádh, Tráthnóna, ios-táoi féoil, agus ar maidin líonfuighear le harán sibh; agus aitheóntaí gur misi an TIGHEARNA bhur Ndia.

13 ¶ Agus tárla tráthnóna, go ttangadar na gearraghuirt súas, agus gur fholuigh-eadar an campa: agus ar maidin do luigh an drúchd fá gcúairt a dtimchioll an tsluáigh.

14 Agus a nuair do imthigh an drúchd súas, nochd do luigh, féuch, *do luigh* ar ghnúis an fhasuigh ní beag cruinn *coimh-mion* rís an tsioc liath ar a talamh.

15 Agus a nuáir do chonncadar clann Israel é, do ráidheadar an duine re a chéile *as* Manna é: óir ní raibh a fhios acu créad é. Agus a dubhairt Maóise ríu, Ag so tar-án thug an TIGHEARNA dhaóibh ré ithé.

16 ¶ A sé so an ní noch do aithin an TIGHEARNA, Cruinnigheadh gach áon-duine dhé do réir mar íosas sé. Omer dá gach áonduine, *do réir* uibhire bhur nanmann; beiridh libh gach áonduine aguibh *chuca* sin *ata* an bhur lóistinibh.

17 Agus do rinneadur clann Israel sin, agus do chruinnigheadar cuid ní bá lugha, agus cuid ní bá mhó.

18 Agus a nuair do thiomhseadar é le omer, an té do chruinnigh iomarcuidh, ní raibh éainní dá bhár aige, agus an té do chruinnigh beagan, níor theasda éainní uadh: do chruinnigh gach áon acá do réir mar do íosadh sé.

19 Agus a dubhairt Maóise, Na fagbhadh áonduine ní dhe a ccoinne na maidne.

20 Gidheadh níor éisdeadar ré Maóise; ach do fhág cuid dhíobh ní dhe go maidin, agus do rinneadh cnumha dhe, agus do bhréun; agus do bhí Maóisi feargach ríu.

21 Agus do chruinnigheadar é gach éannmaidin, gach áon do réir mar do íosadh sé: agus a nuáir do lasadh an ghrian, do leaghadh sé.

22 ¶ Agus tárla, ar a seisíodh lá *gur* chruinnigheadar dhá uirid aráin, dhá omer gach *áonduine* aca: agus tangadar uachdaráin an choimhthionól uile, agus do innseadar sin do Mhaóise.

23 Agus a dubhairt sé ríu, Se so ann ní a dubhairt an TIGHEARNA, A mórach atá suáimhneas na saoire náomhtha don TIGHEARNA: fuinigh a *niúgh* an mheid bfuinfighe, agus bruiithigh an mhéid bhruiithidhe: agus an *mhéid* bhias ós a chionn, cuiridh súas díbh féim dá chumhdach go maidin é.

24 Agus do chuireadar súas é a dtaiscigh go maidin, mar do aithin Maóisi dhíobh, agus níor bhréun sé agus ní raibh én phéist ann.

25 Agus do ráidh Maóise, Ithidh sin a niugh; óir is sabóid don TIGHEARNA an lá as niugh: ní bhfuighthí a niugh é annsa mhachaire.

26 Sé la chruinneochtháoi é; achd an seachdmhadh lá, noch atá na sháoire, ní bhía sé ann.

27 ¶ Agus tárla, go ndeachadar cuid don phobal amach an seachdmhadh lá do chruinniughadh, agus ní fháradar éinni.

28 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Maóise, Gá fad bheithi ag diultadh maith-eantadh, agus mo dhlighthe do choimh-éud?

29 Féuch, arashon so tug an TIGHEARNA an tsábóid dháoiibh, uime sin do bheir sé dháoiibh air an seiseadh lá arán dha lá: fanadh gach áon aguibh na áit, ná héir-géadh einneach aguibh amach as a áite air an seachdmhadh lá.

30 Mar sin do fhosadar an pobal air an seachdmhadh lá.

31 Agus do ghoir teagh Israel manna dhé sin mar ainm: agus do bhí sé geal mair shíol eoriander; agus a bhlas cosmhuil ré abhlainn do dhéantáoi ré mil.

32 ¶ Agus a dubhairt Maóise, Sé so an ní aithnighios an TIGHEARNA, Lionuidh ómer dhé dá choimhéud fá choinne bhur sleachda; ar chor go bhfaicfidh siad an tarán lear bheathuidh mé sibh san bhás-ach, a nuair thug mé amach sibh as talamh na Héipte.

33 Agus a dubhairt Maóise ré Háaron, Glac póta, agus cuir lán ómer do mhan-ná ann, agus cuir a bhfiaghnuisi an TIGHEARNA é, dá choimheud do bhur sleachd-uibh.

34 Fá mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaóise, mair sin do chuir Aáron suas é as coinne na fiadhnúise, dá chumhdach.

35 Agus a dúadar clann Israel manna ceathrachad bliadhan, nó go ttangádar go tír áitreabha: do bhádar ag ithe man-na, nó go ttangádar go teóruinn thire Chánaain.

36 Omer annois ionnání; agus an deach-mhadh cuid do ephah.

CAIB. XVII.

Talach an phobail an treas uaire 5 Tug Dia uisge dhoibh as carraig Hóreb. 8 Bháadhúigheadar úr Amalec, (an ceud namhad) tré urnaighe Mhaóise.

AGUS do ghlúaiseadur combhruinniughadh chloinne Israel uile ó fhásach Sin, tar éis a naistior do réir aithne an TIGHEARNA agus do chuireadar futhadh a Rephidim: agus ní raibh uisge ag an bpobal ré na ól.

2 Uime sin do labhradar an pobal ré Maóise go géur, agus a dubhradar. Tabh-

air dhuinn uisge go nibhimís. Agus a dubhairt Maóise riu, Cred fá ccáintí misí? créad as a ccurtháoi cathughadh ar an DTIGHEARNA?

3 Agus do bhí tart uisge ar an bpobal; agus do rinneadar an pobal ithiomradh a naghuidh Mhaóisi, agus a dubhradar, Cred fá ttug tú leachd sinn suas as a Néigpt dar marbhadh, agus do mharbhadh ar gcloinne, agus ar náirnéisi le tart?

4 Agus do éigh Maóise aran TIGHEARNA, ag rádh, Créúd do dhéuna mé ris an bpobal? is beag nach bhfuilid a nimmhe gabhála do chlochuibh orum.

5 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Maóise, Imthigh romhad a lathair an phobail, agus beir leachd do shinsearuibh Israel; agus an tsat, lear bhuail tú a nabhann, beir leachd ad láimh í, agus imthigh.

6 Féuch, seasfa misí, romlad ann sin ar an gcarruig ann Hóreb; agus buailfe tusa an charrag, agus tiuicfaidh uisge amach aiste, da nibhidh an pobal: agus do rinne Maóise sin a lathair shinsear Israel.

7 Agus do ghoir sé ainm na háite Mas-sah, agus Meribah, do chionn cáinte chloinne Israel, agus do chionn gur chuireadar cathughadh ar an DTIGHEARNA, ag rádh, An bhfuil an TIGHEARNA ar measg, nó nach bhfuil?

8 ¶ Ann sin thainic Amalec, agus do throid sé ré Israel ann Rephidim.

9 Agus a dubhairt Maóise ré Iosua, Togh dhuinn amach dáoine, agus eirghi ámach, agus troid re Hamalec, a mórach seasfa misí ar mullach an chnuic maille ré slat Dé am láimh.

10 Mar sin do rinne Iosua mar a dubhairt Maóise ris, agus do throid ré Hamalec: agus do chuaidh Maóise agus Aáron, agus Hur suas a mullach an chnuic.

11 Agus tárla, a nuair do chonnuimh Maóise a lámh suas, go rug Israel buaidh; agus a nuair do léig a lámh síos, do rug Amalec buaidh.

12 Achd do bhádar lámha Mhaóise trom; agus do ghlacadar cloch, agus do chuireadar faoi é, agus do shuigh sé uirre; agus do chonnuimh Aáron agus Hur a lámha suas, áon díobh ar tháobh dhe, agus áon ar tháobh eile; agus do bhádar a lámha seasmhach go dul na gréine faoi.

13 Agus do chlaoidh Iosua Amalec agus a dháoine le fáobhar an chloidhimh.

14 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Maóise, Sgríobh so mar chuimhne a leabhar, agus aithris é a gcluasuibh Iosua: óir cuirfe mé as go hiomlán cuimhne Amalec ó fáoi neamh.

15 Agus do thóg Maóise altóir, agus do ghoir IEHOVAH nissi dainm dhi.

16 Oir a dubhairt se, Do chionn gur

mhionnuigh an TIGHEARNA go mbiadh cogadh aige ré Amalec ó gheinealach go geinealach.

CAIB. XVIII.

Táinig Ietro athair chliamhuin Mhaoise dá fhiosrughadh. 13 Daontuigh Maoise da dheagh chomhairle.

ANUAIR do chualuidh Ietro sagart Mhídián, cliamhuin Mhaoise, a nuile ní do rinne Día ar son Mhaoise, agus ar son Israel a phobál féin, agus go rug an TIGHEARNA Israel amach as a Négípt;

2 Ann sin rug Ietro, cliamhuin Mhaoise, Sipporah, bean Mhaoise leis tar éis a cur ar a hais;

3 Agus a días mac; dar bhainm dáon díobh Gersom; óir a dubhairt sé, Do bhi mé am choigcríoch a ttír choimthigh.

4 Agus *dob* é ainm an fhir eile Elieser: óir *dob* é Día máthar mo chúngantach, agus do sháor mé ó chloidheamh Phárao:

5 Agus táinig Iétro, cliamhuin Mhaoise, maille ré na mhacuibh agus lé na mhnáoi go Maoise don fhásach, mar a ndearna sé foslungphurt a sliabh Dé:

6 Agus a dubhairt sé re Maoise, Mísi do chliamhuin Iéthro, tháinig mé chugad, agus do bhean, agus á dhías mac lé.

7 Agus do chúaidh Maoise a mach a ccoinne a chleamhna, agus do rinne umhla agus tug póg dhó; agus do fhiafruigh gach neach díobh dá chéile cionnus do *bhádar*: agus tangadur don lóistín.

8 Agus do innis Maoise da chliamhuin a nuile ní do rinne an TIGHEARNA ré Phárao agus ris na Héigiptibh ar son Israel, agus a nuile aisdior dá ttaínic orra ann sa tslighe, agus cionnus do sháor an TIGHEARNA iad.

9 ¶ Agus do ghéirdigh Iethro ar son na huile mhaítheasa dá ndearna an TIGHEARNA do Israel, noch do sháor sé as lámhuibh na Negipteach.

10 Agus a dubhairt Iétro, *Gó madh* beannuigh an TIGHEARNA, noch do sháor sibh ó lámhuibh na Négípteach, agus as lámh Pharaó, noch do sháor na daoine ó bhe faói lámh na Negipteach.

11 Annois aithnighim *gur* mó an TIGHEARNA ná a nuile dhée: óir ann sa ní ann ar bheanadarsan go huáibhreach *do bhí sé* ós a ccionn.

12 Agus do ghlac Iethro, cliamhuin Mhaoise, oifráil loisthe, agus iodbhartha do Dhía: agus táinig Aaron, agus sinnsir Israel uile, díthe aráin lé cliamhuin Mhaoise a bhfiaghnúisi Dé.

13 ¶ Agustárla arna mhárach, *gur* shuigh Maoise do bhreithniughadh an phobail:

agus do sheasadar an pobal ag Maoise ó mhaidín go tráthnóna.

14 Agus a nuair do chonnairc cliamhuin Mhaoise a nuile ní do rinne sé ris an bpobal, a dubhairt sé, Cread an *nísi* do ní tú ris an bpobal? cread as a suigheann tú féin ad áonar, agus an pobal uile na seasamh agad, ó mhaidín go tráthnóna?

15 Agus a dubhairt Maoise ré na chliamhuin, Do chionn go ttig an pobal chugam do cheasnughadh nu Dhía:

16 A nuair bhias cúis aca, tigid chugamsa; agus beirim breath idir gach dá rann, agus do bheirim *orra* fios reachda Dé, agus a dhlighe do bhaith aca.

17 Agus a dubhairt cliamhuin Mhaoise ris, An read do ní tú ní maith é.

18 Caithfe tú as go deimhin, áraon thú féin, agus an pobalsa ad fhochair; óir *is* rothrom an ní si dhuit; ní héidir dhuit a chomhlionadh, thú féin ad áonar.

19 Eist annois ream ghuthsa, do bhéura mé comhairle dhuit, agus bíaidh Día maille riot: Bídhsi ar son an phobuil leath ré Día; chor go mbéura tú a ccúis go Día:

20 Agus múinfe thu órdnighthe, agus dlighthe dhóibh, agus taisbéanfa tú dhóibh an tslighe ann a ccaithfid siad siubhal, agus a ntabair chaithfid siad do dhéanamh.

21 Os a chionn so; gléasfa tú as an bpobal uile daoine acfuinneacha, drong ar a mbí eagla Dé; daoine fírinneacha, fhuathuighfeas saint; agus cuir ós a ccionn iad, uachdarain míleadh, uachdarain céad, uachdarain cáogad, agus uachdarain deithneamhuir:

22 Agus breathnuighdis an pobal ann gach uile am: agus *is* amhla bhias, go dtiubhruid chugadsa a nuile cúis mhór, ach gach uile chúis bheag breithneochuid féin: mar sin bhias socamlach dhuitse, agus iomchoruidsion *an túluch* maille leachd.

23 Má ní tú an ní si, agus go naitheonuidh Día *sin* díot, ann sin bhus éidir leachd a iomchar, agus an pobalsa mar an gcéudna rachuid da náit féin a síothcháin.

24 Mar sin do éist Maoise ré guth a chleamhna, agus do rinne a ndubhairt sé uile.

25 Agus do thogh Maoise daoine iomchubhuidh as Israel uile, agus do rinne sé uachdarain díobh ós cionn an phobuil, uachdarain míleadh, uachdarain chéad, uachdarain chaoghad, agus uachdarain dheithneamhuir.

26 Agus do nídís breitheamhnus ar an bpobal gach uile uair: na cúise cruaidhe do bherdis go Maoise, achd gach uile chuis bheag do réighedís féin.

27 ¶ Agus do léig Maóise dá chliamh-uin imtheachd; agus do chúaidh sé dá dhuthaigh féin.

CAIB. XIX.

Thaisbein Dia é féin a sliabh Sinai. 10 Dorduigh sé do Mhaoise a iarraidh ar an phobal a naomhughadh féin, accoinne a reachd a fhaghala.

ANNSA treas mhi a nuair dó chuadar clann Israel amach as crích na Hé- gipte, an lá céadna thangadar go fásach Sinai.

2 Oir do bhádar ar nimtheachd ó Ré- phidim, agus tangadar go diothramh Sinai, agus do chomhnuigheadar san bhfásach; agus ann sin do rinneadar clanna Israel comhnuighe as coinne an tsléibhe.

3 ¶ Agus do chuaidh Maóisi súas go Dia, agus do ghoir Dia air as a tsiabh, ag rádh, Is marso deurá tú re tigh Iácob, agus innis do chloinn Israel;

4 Do choncamhair cred do rinne mé ris na Héiptibh, agus cionnus do iomchuir mé sibhsi ar eitibh iolair, agus tug mé chugam féin sibh.

5 Anois uime sin, má umhluighthigh dom ghuth daríribh, agus mo chunnradh do chomhall, annsin beithí mar nionmhus diongmháladh agam os cionn gach uile phobal: óir is liomsa an talamh uile:

6 Agus beithi agam bhar rioghachd sagart, agus bhar geineadh naomhtha. A siad so ná briathra labheorus tú re cloinn Israel.

7 ¶ Agus táimc Maóise, agus do ghoir sé ar shinsearuibh an phobuil, agus do chuir as a ccoinne na briathra so uile, noch do aithin an TIGHEARNA dhe.

8 Agus do fhreagradar an pobal uile a néinfheachd, agus a dubhradar, a nuile ní do labhair an TIGHEARNA do dhéanuim é. Agus do fhíll Maóise briathra an phobuil chum an TIGHEARNA.

9 Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Maóisi, Féuch, tigimse chugad a neull tiugh, chor go gcluinfid an pobal a nuair laibheórad riot, agus go ccreidfídh thú go bráth. Agus do innis Maóise briathra an phobuil don TIGHEARNA.

10 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Maóisi, Eirigh gus an bpobal, agus naómhuidh iad a nuigh agus a mórach, agus níghedis a néaduighe,

11 Agus bithi réigh a geoinne an treas lá: óir an treas lá thuicfas an TIGHEARNA a nús a namharc an phobuil uile ar sliabh Sinai.

12 Agus cuirfe tu teóranna ré huchd an phobail timchioll fa ccaúirt, ag rádh, Tugaidh aire dháobh féin, nach rachthaói súas ar an tsiabh, nó nach beapfuidhe re

na imeal: gidh be bheanfus ris a tsiabh, go deinhin cuirfighear chum báis é:

13 Ní bhainfe lámh ris, ach go deimhin clochfughear é, nó goinfighear thríd é, mas ainmhidhe é nó duine, ní mbairfe sé: a nuair sheidféas se an stoc go sínteach, tiúcfaid súas chum na tsléibhe.

14 ¶ Agus do chuaidh Maóise síos ón tsiabh chum an phobuil, agus do náomh- uigh an pobal; agus do níghedar a néud- uighe.

15 Agus a dubhairt sé ris an bpobal, Bithi reidh a ccoinne an treas lá: na tigidh a ngar *bhur* mban.

16 ¶ Agus tárla an treas lá air maidin, go rabhadar tóirneacha agus tiunteacha, agus neul tiugh ar a tsiabh, agus guth an sduic ro árd; ionnus gur críohtnuigheadar a raibh do dhaóinibh annsa champa.

17 Agus tug Maóise an pobal amach as an ccampa do theagmháil re Dia; agus do sheasadar ag an gcuid íochdaruigh don tsiabh.

18 Agus do bhí sliabh Sinai uile fá dheatuigh, do chionn gur thuirling an TIGHEARNA air a tteinidh: agus do chuaidh a dheatach suás amhuil dheatach fuirnise, agus do chriohtnúigh an sliabh uile go mór.

19 Agus a nuair do fhuáinnigh guth an sduic a bhíad, agus do fhás níos airde, do labhair Maóise, agus do fhreagair Dia é re guth.

20 Agus táinic an TIGHEARNA a nús ar shliabh Sinai, ar mhullach an tsléibhe: agus do ghoir an TIGHEARNA Maóise súas go mullach an tsléibhe; agus do chuaidh Maóise súas.

21 Agus a dubhairt an Tighearna re Maóise, Eirigh síos, aithin don phobal deagla go mbrisfidis thríd chum an TIGHEARNA dá fhéitheamh, agus go dtuitfeadh morán díobh.

22 Agus na sagairt mar an gceádna, noch thig a bhfogus don TIGHEARNA, naomhaidis iad féin, deagla go mbrisfeadh an TIGHEARNA amach órra.

23 Agus a dubhairt Maóise ris an TIGHEARNA, Ní fhéadaid an pobal dul súas ar shliabh Sinai: óir do aithin tusa dhínn ag radh, Cuir tóranna timchioll an tsléibhe, agus naomhaidh é.

24 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ris, Imthigh romhad, éirigh síos, agus tiúcfá tú a níos, thú féin, agus Áaron leachd: agus ná léig do na sagartuibh, agus don phobal briseadh thríd, do theachd suás chum an TIGHEARNA, deagla go mbrisfeadh sé amach órra.

25 Marsin do chuaidh Maóise síos gus an bpobal, agus do labhair sé riú.

CAIB. XX.

Atáid na Haitheanta ar na ntabhairt seach. 13 *Lé criothnughadh agus uamhun an phobail.*

AGUS do labhair DÍA na bríathra so uile, ag rádh,

2 *Is misi an TIGHEARNA do Dhía, noch do thréoruidh thusa amach as talamh na Héigipte, as tigh na daóirse.*

3 *Ní bhiaidh DÍA ar bith eile agad am láthaire.*

4 *Ní dhéana tú dhuit féin iómháigh ar bith ghrábhailta, nó cosamhlachd ar bith éainmeithe dá bhfuil ar neamh shúas, nó dá bhfuil ar talamh shíos, no da bhfuil sa nuise faoi an talamh :*

5 *Ní chlónaí tú, thú féin síos dóibh, nimo seirbhís do dheanamh dóibh : oir misi an TIGHEARNA do Dhía, is DÍA éadmhar mé, thig dféachuín pheacuidh na naithreadh ar an gcloinn, gus an treas agus an ceathramhadh glún don druing fhuathuigheas mé ;*

6 *Agus thaisbéanas trócaire do mhíltibh don luchd ghrádhuiheas mé, agus choimhéadas maithéanta.*

7 *Nátabhair ainm an TIGHEARNA DÍA go diomhaóin ; oir ní mheasfuidh an TIGHEARNA neimhchiontach an té bheir a ainm go diomhaóin.*

8 *Cuimhnigh lá na sáboide, go náoinh-thócha é.*

9 *Sé laéthe sháothrochuis tú, agus dhéanas tú hobair uile :*

10 *Ach sé an seachdmhadh lá sáboid an TIGHEARNA do Dhía : ní dhéana tú obair ar bith ann, tú féin, nó do mhiac, nó hingean, hóglach, nó do bhanoglach, no táirmeis, nó do choimhghitheach atá táobh a stigh dot dhoirsibh :*

11 *Oir is a sélaethibh do rinne an TIGHEARNA neamh agus talamh, a nfairge agus a nuile ní atá ionta, agus do scuir sé an seachdmhadh lá : uime sin do bheannuidh an TIGHEARNA lá na sáboide, agus da naomhuigh é.*

12 *¶ Onoruigh hathair agus do mhathair : ionnus go ma fada do laethe ar an ttalamh noch do bheir an TIGHEARNA do Dhía dhuit.*

13 *Ní dhéana tú dúnmharbhadh.*

14 *Ní dhéana tú adhaltrannas.*

15 *Ní dhéana tú goid.*

16 *Ní bhéura tú fiaghnuisi bhréige a naghuidh do chomharsan.*

17 *Ní shainteocha tú tigh do chomharsan, ní shainteocha tú bean do chomharsan, nó óglach do chomharsan, nó a bhanóglach, nó a dhamh, nó a assal, no énni is lé do chomharsain.*

18 *¶ Agus do choncadar an pobal uile na tóirneacha, agus na tinnteacha, agus fuáim an sduic, agus an sliabh ag deatughadh : agus a nuair do choncadar an pobal é, do athruigheadar, agus do sheasadar a bhfad uádh.*

19 *Agus a dubhradar ré Maóise, Labhairsi rinne, agus cluinfiom : ach na labhradh DÍA rinn, deugla go bhfuighmís bás.*

20 *Agus a dubhairt Maóise ris an pobal, Ná biodh eagla oruibh : óir is do bhur ndearbhadh thainic DÍA, agus ionnus go mbia eagla as coinne bhur nagháidheadh, ionnus nach bpeacuiheadh sibh.*

21 *Agus do sheas an pobal amach, agus do dhruid Maóise a ngar don dorchadas tiugh mar a raibh DÍA.*

22 *¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Maóise, Is mar so déaras tú ré cloinn Israel, Do choncabhair gur labhair mé ribh ó neamh.*

23 *Ní dhéantáoi maille riomsa dée airgid, ní mó do dhéantáoi dháoiibh dée óir.*

24 *¶ Altóir do chríaidh do dhéana tú dhámhsa, agus iodbóruidh tú uirre sin, hofrála loisge, agus hofrála síothchána, do cháoirigh, agus do dhaimh ; sa nuile bhall a ttiubhra mé fa deara mainm do chuimhniughadh, tiucfa mé chugadsa, agus bean-nocha mé thú.*

25 *Agus má ní tú altóir chloiche dhamh, ní thoigeobha tu i do chlochuibh snoighte : óir má thógbhann tú huirneis súas uirre, do thruáil tú i.*

26 *Ní mó rachus tu súas lé coiscéimibh chum maltóra, ionnus nach bíaidh do lomnochduighe ar na taisbeanadh uirre.*

CAIB. XXI.

Aia annso tionnsgnadh air an eachd bhreathamhnuis, ordaigte chum a bheith idir duine agus duine.

ANNOIS is iad so na dlighthe chuirfeas tú rompa.

2 *Má cheanchann tú seirbhíseach Eabhruigheach, sé bliaghna bhías se ág seirbhís : agus annsa seachdmhadh, rachuidh sé amach saorgan énni.*

3 *Má tháinic sé leis féin a steach, rachuidh sé amach leis féin : má bhí sé pósda, ann sin rachaidh a bhean leis amach.*

4 *Má thug a mhaighistir bean dó, agus go rug sí mic, agus ingheana dhó ; bíaidh an bhean, agus an chlann ag an mhaighistir, agus rachuidh seision amach leis féin.*

5 *Agus má deir an seirbhíseach go follus, is ionmhuin liom mo mhaighistir, mo bhean agus mo chlann ; ní rachá mé amach saor :*

6 *Ann sin do bhéara an Mhaighistir*

chum na mbreitheamhan é; do bhéara sé mar sin chum ándoruis é, no chum ursain ándoruis; agus tollfa a mhaighistir a chlúas trithe lé meanadh; agus foigheonuigh sé dhó go bráth.

7 ¶ Agus ma réacann duine a inghean do bheith na banóglaigh, ní rachaidh sí a mach mar do níd na nogláioich fear.

8 Muna taitnidh sí ré na maighistir, noch do cheanguil leis féin í, ann sin léigte se a fuasgladh: a reic re cineadh coimh-ightheach ní bhia cumhachda aige, ó rinne sé go gealgach ría.

9 Agus ma cheanguil sé re na mhac i, Do dhéana ría do réir mhogha na nighion.

10 Má bheir sé *bean* eile; a beatha, a héadach, a dúalghas pósta ní laighdeocháidh sé.

11 Agus muna ndéarna sé na trí nise ría, ann sin rachaidh sí amach saor gan airgead.

12 ¶ An té bhuailfeas neach, ionnus go néugfuidh sé, go deimhin cuirfighear chum báis é.

13 Agus muna luighe duine a bhforaire, ach do seachoduigh Dia na laimh é; ann sin cinnte mise áit dhuit a tteithfidh sé.

14 Ach má thig duine go dásachdach ar a chomharsain, dá mharbhadh le ceilg; béara tú óm altoir é, go bhfuighe bás.

15 ¶ Agus an té bhúailfeas a athair, nó a mhathair, cuirfighear go deimhin chum báis é.

16 ¶ Agus an té ghadus duine, agus réacas é, no má gheibhthear na láimh é, cuirfith-ea go deimhin chum báis é.

17 ¶ Agus an té mhalluigheas a athair nó a mbathair, cuirfith-ea go deimhin chum báis é.

18 ¶ Agus má imreasnuid daoine ré chéile, agus go mbuáilfidh áon an fear eile, do chloich, nó do dhorn, agus nach bhfuighe bás, ach go gcuimhdeochuidh a leabuidh:

19 Ma éirghion se a rís, agus go siubhluidh a mach lé na bháta, ann sin saorfuighear an té do bhuail é, amhain go niocfuidh sé *ar son* dúl amugha a aimsire, agus go ttiubhra fá deara a leighios go hiomlán.

20 ¶ Agus ma bhuáileann duine a sheirbhiseach, nó a chailin, lé slait, agus go bhfuighe sé bás fáoi na láimh; dioghaltar air go deimhin é.

21 Ach má mhairean sé lá no dhó, ní dhéantar dioghaltas air: óir is sé a airgead é.

22 ¶ Má imreasnuid daoine, agus go ngoirteochuidh bean torrach, ionnas go

nimeochuidh a toradh *uaithe*, agus ar a shon sin nach leanfuidh oic ar bith dhe; coireochthar go deimhin air, do réir mar chuirfeas fear na mna air; agus diolfa mar *óirdeochaid* na breitheamhuin.

23 Agus má leanann urchoid *ar bith* dhe, annsin do bhéura tú anam ar son anma,

24 Súil ar shúil, fiacal ar fhiacuil, lámh ar lámh, cos ar chois.

25 Loscadh ar son loiscthe, cneadh ar son chneidhe, buille ar son buille.

26 ¶ Agus má bhuáileann duine súil a sheirbhisigh, no súil a chailin, lé a gcaillfidh í, léigfidh dhóibh imtheachd saor ar son a súl.

27 Agus má bhéanann sé fiacail as a sheirbhiseach fir, no fiacail as a sheirbhiseach mná; leigfe dhóibh imtheachd saor ar son a bhfiacail.

28 ¶ Má loiteann damh fear nó bean, dá bhfuighid bás: ann sin go deimhin clochfuighear an damh, agus ní hióstar a fheoil: ach saorfuighear sealbhadóir an daimh.

29 Ach má ghnáthuigh an damh sathadh le na adharcuibh sa naimsir roimhe sin, agus gur fiaghnuseadh sin dá shealbhadóir, agus nár choimhead sé a stigh é, ach gur mharbh sé fear nó bean; clochfuithear an damh, agus cuirfighear fós an sealbhadóir chum báis.

30 Má leagthar suim airgid air, an sin do bhéara sé ar son fuasguilt a anma gidh bé ar bith leagfuighear air.

31 Gidh bé aca do loit sé mac nó inghean, is do réir an bhreitheamhnais so do dhéantar ris.

32 Má loiteann an damh seirbhiseach fir nó seirbhiseach mná; do bhéura sé dá Maighistir triochad secel do airgiod, agus clochfuighear an damh.

33 ¶ Agus má osclann duine poll, nó má thochlann duine poll, agus nach bhfoileochuidh é, agus go ttuitfidh damh nó assal ann;

34 Do dhéana sealbhadóir an phoill go maith é, agus do bhéura airgead don té ler leis iad; agus budh leis féin an *beathuck* marbh.

35 ¶ Agus má ghortuigheann damh aónduine, damh dhuine eile, go bfuighe sé bás; ann sin réactuid, an damh beó, agus roinnfid a airgead; agus rionfid mar an ceadna an damh mharbh.

36 Nó má bhíon a fhios go ngnáthuigheadh an damh sathadh se naimsir roimhe sin, agus nar choimhead a shealbhadóir a stigh é; iocfaidh go deimhin damh ar dhamh; ach bíaidh an marbh aige féin.

CAIB. XXII.

Leanmhuine ar na reachduibh breitheamh-nuis.

MA ghadann duine damh, nó cáora agus a marbhadh, nó má reacann sé í; aiseochuidh sé cúig daimh áir son an daimh, agus cúig caoirigh ar son na cáorach.

2 Má ghéibhthear gaduighe ag briseadh súas, agus go mbaúilighear é go bhfuighe bás, ní dóirtfighear fuil ar a shon.

3 Má eirgheann an ghrian air, dóirtfighear fuil thríd; oir do dhéanadh sé aisíoc iomlán; muna raibh éinní aige, annsin reacfuighear é ar son a gaduigh-eachda.

4 Má geibhthear go dearbhta an ghníomh ná láimh beó, maith damh, madh assal, nó cáora é; aiseochuidh dubalta é.

5 ¶ Má bheir duine fá deara machaire nó fineamhuin dithe, agus go gcuirfidhe a bheathach ann, agus go níosuidh machaire dhuine eile; don chuid is fearr dá mbachaire féin, nó don chuid is fearr dá fhíneamhuin, do dhéana sé aisíoc dhó.

6 Má bhriseann teine amach, agus go tteigheamhuidh a ndosanuibh ionnus go loisgidhear na cruachibh arbha nó an tarbhar na sheasamh, nó an machaire, an té do adhuin an teine, go deimhin do dhéana se aisíoc.

7 ¶ Ma bheir duine dá chomharsuin airgead nó éadail a ttaiscidh, agus go ngadfuighear sin as tigh an duine; má gheibhthear an gaduighe, díoladh sé dubalta é.

8 Muna fhaghtar an gaduighe, ann sin do bhéurthar maighistir an tigh chum na mbréathamhan dá fhéachuin nar chuir a lamh a maitheas a chomharsan.

9 Ar son a nuile ghné sháruighthe, ar son a daimh, nó ar son a assaíl, ar son cáorach, ar son éaduigh, nó ar son áoin ghné neithe théid a mugha, noch agus neach eile, is leis féin, tucfa cúis an dá rann a lathair na mbreitheamhan, gidh bé dháorfuid na breitheamhuin, íocfa sé dubalta ré na chomharsain.

10 Má bheir duine dá chomharsuin, assal, nó damh, nó cáora, nó beathach ar bith dá chumhdach, agus go bhfuighe bás, no go loitfighear, nó go rugadh ar siubhal é, gan áondúine dá fhaicis:

11 Ann sin bíáidh mionna an TIGHEARNA éatorra aráon, nach ar chuir seision a lámh a máoin a chomharsan; agus géuhuidh an sealbhuighe sin uadh, agus ní dhéana seision go maith é.

12 Agus má gadthar uadh é, do dhéana sé aisíoc don tsealbhuighe léar leis é.

13 Má réubthar ó chéile é, ann sin tu-

gadh leis mar fhiadhuin é, agus ní dhéana go maith an ní do réubadh.

14 ¶ Agus ma áirleagann duine éinní ó na chomharsuin, agus go loitfighear é, nó go bhfuighe bás, agus gan an sealbhuighe a lathair, do dheantar go maith é go deimhin.

15 Achd má bhíonn an sealbhuidhe a lathair, ní déana sé go maith e: mas (ní) ar lúach saothair é, tháinig sé ar son a lúach saothair.

16 ¶ Agus má chealgann duine maighdean nach bhfuil dáltach, agus go luighfe sé lé, do bhéura sé go deimhin crodh dhi, chum a beith na mnaoi aige.

17 Ma dhíultann a lathair ar gach éanchor a tabhairt dó, díolfaidh sé airgead do réir chruidh na maighdine.

18 ¶ Ní fhuileonga tú bean phiseógach do mharthuinn.

19 ¶ Gidh bé ar bith lughfeas lé béathach, cuirfighear go deimhin chum báis é.

20 ¶ Gidh bé iodhbórus do Dhía ar bith, achd don TIGHEARNA amháin, scriosfuighear é go léir.

21 ¶ Ní bhuaidheóra tú agus ní bhrúighfe tú coimhighteach: óir do bhábhair féin bhur ccoimhighteachuibh a gcrich na Héipte.

22 Ní dhéana tú léathrom air bhaintreabhaidh, nó ar dhíleachda air bith.

23 Má ghortuigheann tú iad ar éanchor, agus a ccomhaire do theachd chugamsa, éisdfe mé go deimhin á ccomhaire;

24 Agus lasfuidh mfearg, agus muirfidh mé sibhsi leis an gcloidheamh; agus béid bhur mná na mbaintreabhachuibh, agus bhur gelann na ndíleachduigh.

25 ¶ Má airleagann tú airgead déandúine dom phobal atá bochd láimh riot, ní bhía tú amhuil úsuire ris, ní mó chuirfeas tú úsuireachd air.

26 ¶ Má ghlacann tú ar chor ar bith éadach do chomharsan a ngeall, seachóduigh tú dhó é, fa am gréine do dhul fáoi:

27 Oir is é sin a fholach a mhain, is é a chulaidh dhá chroiceann é: cread ann a ccoideoluigh sé? agus tiocfa a ccrich, a nuair éigheas orumsa, go ccluinfé mé é; óir ataim grásamhuil.

28 ¶ Ní mhaisleocha tú na dée, ní mhaillleocha tú riaghlóir do phobuil.

29 ¶ Ní dhéana tú failligh primidil do thórtha abuidh, agus do dhighe dofrail: ceidghin do mhac do bhéura tú dhamhsa.

30 Mar an gcéadna do dhéana tú réd dhamhuibh, agus réd cháorchuibh: seachd lá bhías sé aga mhathair; ár an ochdmhadh lá do bhéura tú dhamhsa é.

31 ¶ Agus beithí bhur ndáoinibh náomh-

tha dhamhsa : ní mó íostáoi féoil ar bith fráoilfighear lé beathuighibh san mhachaire ; teilgfidhe chum na madrá é.

CAIB. XXIII.

An chuid oile da na reachdaibh breitheamhnais. 14 Cuid do reachd na ngnáthgadh. 20 Agus na modhanadh, orduithe.

NI thóigfe tú iomradh bréagach : ná cuir do lámh leis na drochdháoinibh chum bheith ad fhíaghuin neimhfhiréunta.

2 Ní leanfa tú iomad do dheanamh uile ; ní mó laibheórus tú a gcúis do chláonadh lé morán do thobhach breatheamhnais :

3 Ní mó choitheochus tú dume bochd ann a chúis.

4 Má theagmhann riot damh nó assal do námhad ag dul ar seachrán, do bhéura tú gó deimhin chuige ar ais é.

5 Má chí tú assal an té lér fúath thú na luighe fán úalach, agus go bhfaillleochá a thartháil, cuideocha tú leis go deimhin.

6 ¶ Ní choimhéigneocha tú breitheamhnus do bhoichd ann a chúis.

7 Connaimh thú féin a bhfad ó chúis bhréagaidh ; agus an neimhchiontach agus an firean ná marbh thusa : óir ní gheabha misi leithscéal an drochdhuine.

8 ¶ Agus ní ghéubha tú tiodhlaiceadh ar bith : óir dalluidh an tiodhlaiceadh an teagnuighe, agus iompóidh bunosciom briathra an ionruic.

9 ¶ Mar an gcéadna ní bhrúighfe tú coimhighteach : óir is aithnidh dhíbh croidhe an choimhightigh, ó bhábhair féin bhur gcoimhighteachuibh a corích na Héipte.

10 ¶ Agus sé bliadhna chuirfeas tú thfearann, agus chruinneochus tú a thórtha a steach :

11 Achd an seachdmhadh bliadhan léigfe tú dhó luighe agus bheith na chomhnuighe ; ionnus go níosuid bóichd do phobuil de : agus go níosuid beathuigh an mhachaire a bhfuigfid siad. Ar na modh gcéadna do dhéana tú réd fhíneamhuin, agus réd gháirdín ola.

12 ¶ Sé lá do dhéana tú hobair, agus do dhéana tú comhnuighe an seachdmhadh lá : ionnus go gcomhneochuidh do dhamh agus hassal, agus go neartuighe mac do chumhaile, agus an coimhighteach.

13 ¶ Agus ann gach uile ní dá ndubhairt mé riot bí go fuireachair : agus ná tárr thair anmanuibh dée ar bith eile, narob mó chluinfíghear as do bbéul é.

14 ¶ Tri huáire choinneochus tú féusda dhamhsa san mblidahuin.

15 Coinneocha tú féusda a naráin gan

laibhín : agus íosa tú arán gan laibhín seachd lá, mar do aithin misi dhíot, ann sa nam chinnte don mhí Abib ; óir is innte tháinic tú amach as a Négípt : agus ní thiucfa éinneach dom láthairsi folamh :

16 Agus féusda an fhoghmhair, céadthórtha do sháothair, noch do chuir tú san mhachaire : agus féusda an chruinnighthe a steach, a ndéireadh na bliadhna, a nuair chruinneochus tú a steach do shaothar ón mhachaire.

17 Tri huáire san mblíadhuin thiucfuid thfir uile a lathair an TIGHEARNA Día.

18 ¶ Ní ofáile tú fuil mo íodhbharthasa le harán laibhín ; ní mó fhanfas méathas mo íodhbhartha go maidin.

19 An chéad chuid do chéad thórtuibh thfearuinn do bhéura tú go tigh an TIGHEARNA do Dhía. Ní bhruihtfe tú meannán a mbainne a mhathar.

20 ¶ Féuch, cuirim Aingeal romhad, dot choimhéud annsa tslighe, agus dot bhréith do náit do ullmaigh mé.

21 Bí ar do choimhéad air, agus umhluigh dá ghuth, ná brostuigh é ; óir ní thiubhra sé maithfeachus do bhur gciontuibh : óir atá mainmsi annsan.

22 Achd má mhluingheann tú dhá ríribh dhá ghuth, agus go ndéarna tú a nabruimsi uile ; ann sin biaidh mé am námhuid dot naimhdebh ; agus am eascaruid dod eascairidibh.

23 Oir rachuidh Maingeal romhad, agus do bheura a steach thu chum na Namoríteach, agus chum na Hititeach, agus na Bperisiteach, agus na Gcananíteach, na Hibhíteach, agus na Iebusiteach : agus gearrfa mé amach iad.

24 Ní chromtha tú síos dá ndeéibh, ní dhéana tú seirbhís dóibh, ní mó dhéanas tú do réir a noibreach : ach scriosfa tú iad go léir, agus brisfe tú go léir a níomhaighe.

25 Agus foigheontáoi don TIGHEARNA bhur Ndia agus beinneochuidh sé harán agus huisge ; agus béura misi heasláinte as do lár.

26 Ní theilgfidh éinní a nóga, ní mó bhéid seasc, ann thfearann : uibhir do láeththeadh coimhlfionta mé.

27 Cuirfe mé meagla as do choinne, agus scriosfa mé na huile dháoine a gcionn a tíucfa tú, agus do bhéura mé ar huile naimhde a ndruim diompógh riot.

28 Agus cuirfe me céarnabháin romhad, noch dhíbeorus amach an Hiblíteach, an Canaaníteach, agus an Hititeach, as do lathair.

29 Ní dhíbeóra mé amach romhad iad a néimhliadhuin ; deagla go ttiucfadh an fearann chum fásuigh, agus go

lionsadh beathach an mháchaire ad aghuidh.

30 Air bheagán agus air bheagán dhíbeorus mé amach iad; ód lathair, nó go bhfoirleónuidh tusa, agus go ngéubha tú oighreachd nataimhan.

31 Agus cuirfe mé do thóran na Muir ruaidh go nuige fairge na Bhphilitineach, agus ón díothranh gus a nabh-uinn; óir seachóduigh mé áitreabhúigh na dúthaigh ann bhuir láimh: agus díbeóra tú amach romhad iad.

32 Ní dhéana tú cunnradh ar bith riú, nó ré na ndeóibh.

33 Ní choimneochuid ann do dhútháidh, deagla go ttiubhraidís ort peacadh am aghuidh: óir má fhoghnann tú dá ndeóibh sin, bíaidh sin go deimhin na líon romhad.

CAIB. XXIV.

Saothair chráibhtheach Mháoise. 12 Do bhí sé ar an tsiabh, maille ré Dia dá fhichead ló agus da fhichead oidhche, na throgadh.

A GUS a dubhairt sé ré Maóise, Tárr súas chum an TIGHEARNA, thu féin, agus Aáron, Nadab agus Abihú, agus seachdmhodhad do shinnsearuibh Israel; agus adhruidhsí a bhfad amach.

2 Agus tiucfa Maóise amháin a ngar don TIGHEARNA: achd ní thiucfaid siad-san a bhfogus; ní mó rachas an pobal súas leis.

3 ¶ Agus táinic Maóise agus do innis don phobal uile bhriathra an TIGHEARNA, agus á uile bhreitheamhnus; agus do fhreagradair an pobal uile lé héanghuth amháin, agus a dubhradar, Na huile bhriathra noch do labhair an TIGHEARNA do dhéanamne iad.

4 ¶ Agus do scríobh Maóise briathra an TIGHEARNA uile, agus do eirghe go moch air maidin, agus do thóg altóir san chnoc, agus dhá philéir dheúg, do réir dhá threibh dheag Israel.

5 Agus do chuir sé dáoine óga do chloinn Israel, noch do ofráil ofrála loisge, agus do iodbuir íodhbúrtha síochána do dhamhuibh don TIGHEARNA.

6 Agus do ghlac Maóise leath na fola, agus do chuir a mbáisínibh í; agus do chroith sé leath na fola ar a naltóir.

7 Agus do ghlac sé leabhar an chunnartha, agus do léigh a néisdeachd an phobail: agus a dubhradarsan, A nuile ní a dubhairt an TIGHEARNA, do dhéanam é, agus biam umhal.

8 Agus dó ghlac Mháoise a nfuil, agus do chroith ar an bpobal í, agus do ráidh, Ag so fuil an chunnartha, do rian an

TIGHEARNA ribh a ttáobh na mbriatharsa uile.

9 ¶ Annsin do chuáidh Maóise súas agus Aáron, Nadab, agus Abihú, agus seachdmhodhad do shinnsearuibh Israel:

10 Agus do chonncadar Dia Israel: agus do *bhí*, faoi na chosuibh mar do bheith óbair phábhail do chloich Shaphir, agus amhuil do bhíadh corp neimhe ann a shoillse.

11 Agus ar uáislibh chloinne Israel níor leag sé a lámh: mar sin do chonncadar Dia, agus a duádar, agus do ibheadar.

12 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Maóise, Tárr chugansa suas ar a tsiabh, agus bí ann sin: agus do bhéura misí cláir chloiche dhuit, agus dligheadh, agus aitheanta do scríobh mé: ionnus go múnfe tusa dhóibh iad.

13 Agus do éirigh Maóise súas, agus a mhinistir Iosua: agus do chuáidh Maóise súas ar shliabh Dé.

14 Agus a dubhairt ris na sinnsearuibh, Fanuidhsí annso rin, nó go ttigeam a ris chugaibh: agus feáchuidh *atú* Aáron, agus Hur bhuir bhfochair: má bhionn cúis ag duine ar bith re dhéanamh, tigeadh se chuca.

15 ¶ Agus do chuáidh Maóise suas ann sa tsiabh, agus do fholuigh néul an shliabh.

16 Agus do chomhuigh glóir an TIGHEARNA ar shliabh Síná, agus do fholuigh an néul é sé lá: agus an seachdmadh lá do ghoir sé ar Mháoise amach as lár an néill.

17 Agus da *bhí* radharc ghlóire an TIGHEARNA cosmhail re teinidh loisgnigh, ar mhullach an tsiábhe a súilibh chloinne Israel.

18 Agus do chuaidh Maóise a lár an néill, agus ráinic sé súas ar a tsiabh: agus do bhí Maóise ar a tsiabh ceathrachad lá agus ceathrachad oidhche.

CAIB. XXV.

Ofrála toileamhla an phobail arson na Sanctora; 8 Orduighthe lé Dia.

A GUS do labhair an TIGHEARNA re Maóise, dá rádh,

2 Labhair re cloinn Israel, gó ttugaid ofráil chugam: ó gach uile dhuine dá ttiobhra uadha go toileamhail í lé na chroidhe glacfaidhsí mothrail.

3 Agus sé so a nofrail ghlacfaidh uatha; or, agus airgead, agus prás,

4 Agus gorm, agus corcur, agus scar-láoid, agus lin fínealta, agus *fiannadh* gabhar.

5 Agus croicne reitheadh ar na ndathughadh déarg, agus croicne broc, agus croicne Sitim,

6 Ola chum an tsoluis, spíosra chum ola ungha, agus chum túisi deaghbholuigh.

7 Clocha Onix, agus clocha re ccur annsa Néphod, agus annsa uchdeádach.

8 Agus déindís sanctóir dhamhsa; chor go ccoimhneacha mé na measc.

9 Do réir a nuile ní thaisbeanuim dhuit, do réir eisiomplára an tabernacuil, agus eisiomplára a ionnstruiminteadh uile, is mar sin do dhéantaí é.

10 ¶ Agus do dhéanuid áirc do chrann Sitim: dhá chubhad go leith iona fad, agus cubhad go leith iona leithead, agus cubhad go leith iona hairde.

11 Agus foileochuidh tú é lé hór fíorghlan, táobh a stigh agus a muigh fhoileochus tú é, agus do dhéana tú air coróin óir timchioll fa gcúairt.

12 Agus teigfe tú ceithre fhainne óir dhó, agus cuirfe tú iona cheithre chorruibh iad, agus béid dhá fhainne a táobh dhe, agus dhá fhainne san táobh eile.

13 Agus do dhéana tú maididhe do chrana Sitim, agus foileochuidh tú le hór iad.

14 Agus cuirfe tú na maididhe ann sna fainnibh, re táobhuibh na háirce, chor go nionmharthar a náirc léo.

15 Béid na maididhe a bhfainnibh na háirce: ní bearthar as iad.

16 Agus cuirfe tú annsa náirc, an fhiadhnúis noch do bhéura misi dhuit.

17 Agus do dhéana tú cathaóir thrócaire dór fhiorghlan: dhá chubhad go leith a fad, agus cubhad go leith a leithead.

18 Agus do dhéana tú dhá chearubin dór, dobair shloighthe do dhéana tú iad, a ndá chionn an tsuidhe thrócaire.

19 Agus déana aon chearub ar cheann de, agus an chearub eile ar an gceann eile: don tsuidhe thrócaire do dhéana tú na chearubínigh ar a dhá cheann.

20 Agus sínfid na chearubínigh a sciath-aín a mach go hárd, ag folach an tsuidhe thrócaire le nasciathanuibh, agus a naighthe a gcúinne a chéile; leath ris an tsuidhe thrócaire béid aighthé na chearubínigh.

21 Agus cuirfe tú an tsuidhe thrócaire súas ar an áirc; agus annsa náirc cuirfe tú an fhiadhnúis do bhéura misi dhuit.

22 Agus ann sin theigeomhas misi riot, agus comhráidhfe mé riot ós cionn an tsuidhe thrócaire, ó eidir an dá chearubin noch atá ar áirc na fhiadhnúis, do na huile neithibh do bhéura me dhuit a naithe do chloinn Israel.

23 ¶ Do dhéana tú mar an ccéadna clár do chrann Sitim: dhá chubhad budh é a fhad, agus cubhad a leithead, agus cubhad go leith a áirde.

24 Agus foileocha tú é dór fhiorghlan,

agus do dhéana tú coróin óir dhó timchioll fa gcúairt.

25 Agus do dhéana tú imeal dó leithead baise timchioll fa gcúairt, agus do dhéana thú coróin óir timchioll fa gcúairt don imeal.

26 Agus do dhéana tú dhó ceithre fhainne óir, agus cuir na fainne iona cheithre coirnéluibh atá as a cheithre chosuibh sin.

27 Thall as coinne an imil béid na fainnidhe mar áite dona maididhibh diomchar an chlár.

28 Agus do dhéana tú na maididhe do chrann Sitim, agus foileocha tú iad lé hór, chorgo nionmchúrthaoi an bórd léo.

29 Agus da dhéana tú a mhiasa sin, a liacha sin, agus a bhfoluidhe sin, agus a scáluidhe sin, chum a bhfolach leó; dór fhiorghlan do dhéana tú iad.

30 Agus cuirfe tú ar an mbórd arán taisbeannta a ccomhnuidhe romhamsa.

31 ¶ Agus do dhéana tú coinnleóir dór fhiorghlan: dobair shloighthe do dhéann-tar an coinnleóir: a chos agus a bheangáin, a scáluidhe, agus a chnapáin, agus a bhlátha, béid don ccéadna.

32 Agus tiuicfidh sé beangáin amach as a tháobh; trí beangáin don choinnleóir as aontaobh, agus trí bheangáin don choinnleóir as an táobh eile:

33 Trí bhulla déanta amhuil almóinne, maille re cnap agus bláth a nainbheangán; agus trí bhulla déanta amhuil almóinne ainsa mbeangán oile, maille re cnap agus re bláth: mar sin ann sna sé beanganuibh thig amach as an coinnleóir.

34 Agus annsa choinnleóir béid ceithre scála déanta cósmhuil re halmóinne, maille re cnapuibh agus re bláthuibh.

35 Agus biáidh cnap faoi dhá bheangán de, agus cnap faoi dhá bheangán de, agus cnap faoi dhá bheangan de, do réir na sé mbeangán thig amach as an gcoinnleóir.

36 A cnap agus a mbeangáin béid don ní céadna: biadh se uile na éanobair shloighthe dór fhiorghlan.

37 Agus do dhéana tú a sheacht soillse sin: agus soillseóchuidh tú a sholus sin, lé tiubhra solus anonn as a choinne.

38 Agus béid a theanchuiridh sin, agus a mhiasa smóil, dór fhiorghlan.

39 Do thalluinn dór fhiorghlan do dhéana sé é, maille ris na soithighibh sin uile.

40 Agus tabhair haire go ndéana tú iad do réir a bpátruin, noch do taisbeanadh dhuit annsa tsliabh.

CAIB. XXVI.

Cumadh an Tabernacuil. 31 Agus folach na háirce, ar na nordughadh.

OS a chionn sin, do dhéana tú an tabernacuil *maille* re déich gcúirtín do lion fhineálta chasta, agus gorm, agus purpair, agus scairláoid: *maille* re cherubínibh do bair ghéarchúisigh do dhéana tú iad.

2 *Budh é iad éan chuirtín ochd ccubhaid fhichead, agus leithead gach éanchuirtín ceithre cubhaid: agus gach áon da na cuirtínibh áon mhiosúr bhias aca.*

3 Cúipleochthar cúig cuirtínigh dá chéile; agus cúig cuirtínigh cúpluighe dá chéile.

4 Agus do dhéana tú lúba do ghorm ar imlibh gach éanchuirtín ón chumhais annsa gcoimhiadhagh: agus mar sin do dhéana tú an sa nimíol is faide amach do chuirtín *eile*, ó imiadhagh an dara coda.

5 Cáogad lúb do dhéana tú ann sa néan chuirtín, agus cáogad lúb do dhéana tú a nimíol an chuirtín *atá* ag coimhcheangal an dara: chor ga mbéaruid na lúba greim ar a chéile.

6 Agus do dhéana tú cáogad táiste dór, agus cúipleocha túna cuirtíné dhá chéile leis na táistibh: agus bíaidh na éantabernacuil.

7 ¶ Agus do dhéana tú cuirtíne *díonnadh* gabhar do bheith na fholach ar an tabernacuil: do dhéana tú éanchuirtín déag.

8 *Budh* hé fad éan chuirtín triochad cubhad, agus leithead éan chuirtín ceithre cubhaid: agus *béid* an téanchuirtín déag *uile* dá cinnmhiosúr.

9 Agus coimhcheangeola tú cúig cuirtíne leó féin, agus sé cuirtíne leó féin, agus dúibleocha tú an seiseadh cuirtín a néadan tosúigh an tabernacuil.

10 Agus do dhéana tú cáogad lúb ar imíol a néanchuirtín *atá* táobh a muigh annsa ccoimhcheangal, agus cáogad lúb a nimíol an chuirtín noch cheingeolus an dara cúpla.

11 Agus do dhéana tú cáogad táiste do phrás, agus cuirfe tú na táistigh ann sna lúbuibh, agus cúipleocha an folach dha chéile, chor go mbiadh sé na aon.

12 Agus an fuigheall mhairfeas do chuirtínibh an loistín, an leath chuirtín mhairfeas, crochfuighear, ós cionn chúil an tabernacuil é.

13 Agus cubhad a táobh, agus cubhad don táobh eile don fhuighioll a bhfad chuirtíne an loistín, crochfuighear sin ós cionn táobh an tabernacuil don táobhsí agus don táobh úd, dá fholach.

14 ¶ Agus do dhéana tú folach don loistín do chroicnibh reitheadh daite dearg, agus folach shúas do chroicnibh broc.

15 ¶ Agus do dhéana tú buird don tabernacuil do chrann Sitim na seasamh súas.

16 Deich gcubhuid *bhías* a bhfad an bhuird, agus cubhad go leith *bhías* a leithead éanbhuird.

17 *Bíaidh* dhá láimh a néanbhuird, ar na suighiughadh as coinne a chéile a nórd: is mar so do dhéana tú ar bhórduibh an tabernacuil uile.

18 Agus do dhéana tú na buird don tabernacuil, fithche bórd ar an táobh theas leath theas.

19 Agus do dhéana tú ceathrachad soicéad dairgead faoi an fhichid bórd; dhá shoicéad faoi bhórd díobh da dhá láimh, agus dá shoicéad faoi bhórd eile da dhá láimh.

20 Agus ar son an dara táobh don tabernacuil don táobh thúaithe *bíaidh* fiche bórd ann sin:

21 Agus an dá fhichid soicéad, dairgead; da shoicéad faoi áon bhórd, agus dá shoicéad faoi bhórd eile.

22 Agus do tháobhuibh an tabernacuil leath shiar do dhéana tú sé buird.

23 Agus do dhéana tú dá bhórd do chornáluibh an tabernacuil iona dhá tháobh.

24 Agus béid coimhcheanguilte dhá chéile fútha shíos, agus béid coimhcheangailte dhá chéile os mullach a chinn dáon fháinne amháin: mar so bhias dóibh a ráon: béid siad don dá chóirnéul.

25 Agus béid na nochd mbórduibh, agus a soicéid airgid, sé soicéid déug; dhá shoicéid faoi éanbhórd, agus dhá shoicéid faoi bhórd eile.

26 ¶ Agus do dhéana tú barruidhe do chrann Sitim; a cúig do bhórduibh éantáobhche don tabernacuil.

27 Agus cúig bharra do bhórduibh na táobhche eile don tabernacuil, agus cúig bharra do bhórduibh do tháobh an tabernacuil, don dá tháobh leath shiar.

28 Agus an barra méadhonach a lár na mbórd roithcheocha sé ó chionn go cionn.

29 Agus foileocha tú na buird le hór, agus do dhéana tú a bhfáinnidhe dór *mar áit* chum na mbarradh: agus foileocha tú na barruidhe le hór.

30 Agus tóigeobhuidh tú súas an tabernacuil do réir an chumtha noch do taisbeánadh dhuit an sa tsiabh.

31 ¶ Agus do dhéana tú folach do ghorm, agus do phurpair, agus do scairláoid, agus do lion fhineálta chasta do bair ghéarchúisigh: le cherubínibh do dhéantar é.

32 Agus crochfa tú é ar cheithre piléuruibh do chrann Sitim ar na bhfolach dór: *béid* a grúcuidhe dór, ar na ceithre soiceadeibh airgid.

33 Agus crochfa tú súas an folach

faoi na táistibh, chor go ttiubhra tú á steach annsin táobh á stigh don fholach airc ná fiadhnúisi: agus rannfaidh an folach dhíbh idir a náit náomhtha agus ro náomhtha.

34 Agus cuirfe tú an suidhe trócaire ár airc na fiadhnúise ann sa náit ro náomhtha.

35 Agus suidheocha tú an bórd táobh a muigh don fholach, agus an coinnleóir thall as coinne an bhuird ar thaobh an tabernacuil don leath theas: agus cuirfe tú an bórd don leath thuáigh.

36 ¶ Agus do dhéana tú crochadh do dhorus an lóistin, do ghorm, agus do phurpuir, agus do scarláoid, agus do líon mhín chasda, oibrighthe le hobair shnáithide.

37 Agus do dhéana tú don crochadh cúig piléir do chrann Sitim, agus foileocha tú iad le hór agus beid a gcruicuidh dór: agus teilgfe tú cúig soicéid phráis dóibh.

CAIB. XXVII.

Cumadh altóra na hofrála loisgthe; 3. Agus gach inneal do bheanus di.

AGUS do dhéana tú altóir do chrann Sitim, cúig cubhaid ar fad, agus cúig cubhaid ar leithead; bíaidh a naltóir ceathairbheannach, agus bu trí cubhaid a háirde.

2 Agus do dhéana tú a beanna ar cheithre coirnéluibh: beid a beanna don cceádna, agus foileocha tú le prás í.

3 Agus do dhéana tú a hoighne chum luátha do ghlacadh chuca, agus a sluáiste, agus a bainínigh, agus a hadhuil, agus a hoighne tineadh, a huile shoithighe do dhéana tú do phrás.

4 Agus do dhéana tú dhi gráta do líonobair phráis; agus ar an líon do dhéana tú ceithre fháinne phráis ann a cheithre choirnéluibh.

5 Agus cuirfe tu fa chompás na haltóra shíos é, chor go mbia an líon ionann go lár na haltóra.

6 Agus do dhéana tú maididhe don altóir, maididhé do chrann Sitim, agus foileocha tú le prás iad.

7 Agus cuirfighear na maididhe ann sna fáinnibh, agus beid na maididhe ar dhá tháobh na haltóra, dá biomchar.

8 Folamh (a stigh) do chlárúibh do dhéana tú í: mar do taisbeanadh dhuit ann sa tsliabh, mar sin do dhéanuid siad í.

9 ¶ Agus do dhéana tú cúirt an tabernacuil: don táobh theas leath theas beid bruit don chúirt do líon mín chasda céad cubhad ar fad déantáicibh.

10 Agus beid a fitchche piléir sin agus fitchche soicéid do phrás: bíaidh crúcuidhe na bpiléir, agus a bhfiléid dairgead.

11 Agus mar sin don leath thuáith ar fad beid bruit do chéad cubhad ar fad, agus a bhfitchche piléir agus a bhfitchche soicéad práis; beid crúcuidhe na bpiléir agus a bhfiléid dairgead.

12 ¶ Agus do tháobh leithid na cuirte ar an ttáobh shiar beid bruit do cháogad cubhad: a bpiléir a deich, agus a soicheid a deich.

13 Agus léithead na cúirte ar a ttáobh shoir leath shoir beid cáogad cubhad.

14 Bruit déantáobh don gheata bíaidh cúig cubhaid déug: a bpiléir a trí, agus a soicéid a trí.

15 Agus ar án ttáobh eile beid bruit cúig cubhaid déug: a bpiléir a trí, agus a soicéid a trí.

16 ¶ Agus chum geata na cúirte beid bruit dhíthchid cubhad, do ghorm, agus do phurpuir, agus do scarláoid, agus do linéadach mhín chasta, oibrighthe le hobair shnáithide: agus a bpiléir a ceathair, agus a soicéid a ceathair.

17 Beid na huile piléir fa gcúairt timchioll na cúirte ar na bhfilleadadh le hairgead bíaidh a crúcuidhe dairgead, agus a soicéid do phrás.

18 ¶ Bíaidh fad na cúirte na chéud cubhad; agus a leithead cáogad ar gach áon táobh, agus cúig cubhaid dáirde, do linéadach fhinealta chasda, agus a soicéid do phrás.

19 Beid soithighe an tabernacuil uile, a nuile sherbhís, agus a nuile thairnge, agus táirngidh na cúirte uile beid do phrás.

20 ¶ Agus aitheonuidh tú do chloinn Israel, go ttagaid chugad an ola fhíorghlan do chrann ola brúite chum an tsoluis, do thabhairt ar an lochran lasadh a gcomhnuighe.

21 A ttabernacuil an chomhchruinighe táobh amuigh don fholach, noch atá, as coinne na fiadhnúisi, oirdeochuid Aáron agus a mhic é ó thrathnóna go maidin a bhfiaghnuisi an TIGHEARNA: bíaidh so na statúid go bráth da ngeinealachuibh, do tháobh chloinne Israel.

CAIB. XXVIII.

Ordughadh Aaroin agus a chlann mac chum bífí an tsagairt. 2 Agus an eáduigh naomhtha, agus na bheanus dóibh.

AGUS glacs a chugad Aáron do dhearbhlraithir, agus a mhic maille ris, ó mheasg chloinne Israel, chor go ndéana sé minístralachd dhamhsa a noifig an tsagairt, eadhon Aáron, Nadab agus Abihú, Eleasar agus Itamar, mic Aáron.

2 ¶ Agus do dhéana tú éadach náomhtha do Aáron do dhearbhlraithair mar ghlóir agus mar scéimh.

3 Agus laibheóra tú ris a nuile *atá* eagnuidhe a geroidhe, noch do lion misi le spiorad na heagna, chor go ndéanaid culaidh Aáron dá choisreagadh ionnus go bhfóghnuidh se dhamhsa a noifig an tsagairt.

4 Agus a *siud* só na héaduighe do dhéanuid; uchdeideadh, agus ephod, agus róba, agus cóta bróidnealta, agus míochna agus crios: agus do dhéanuid éaduighe náomhtha mar so do Aáron do dhearbhaithir, agus da mhacaibh, iondus go bhféaduigh miniostralachd do dhéanamh dhámhsa a noifig an tsagairt.

5 Agus glacfuid ór, agus gorm, agus purpair, agus scarlaoid, agus linéadach finealta.

6 ¶ Agus do dhéanuid an téphod dór, do ghorm, do phurpair, agus do scarlaoid, agus do linéadach fhinealta chasda, maille re hobair ghlic.

7 Biáidh aige dhe sin dhá phiosa gualann ceangailte agá dhá imeal; agus *mar sin* cheangaltar dhá chéile é.

8 Agus biáidh an crios bróidnealta a nephoid, noch *atá* air, don ccéadna, do réir a oibre sin; dór, do ghorm, do phurpair, agus do scarlaoid, agus do linéadach fhinealta chasda.

9 Agus glacfa tú dhá chloich Onix, agus grabhail amanna chloinne Israel orra:

10 Sé dá nammannuibh ar éan chloich, agus na sé hanmanna *eile* na coda *eile* ar an gcloich *eile*, do réir a sinnsireachd.

11 Maille ré hobair ghrabhailuigh a gcloich, *cosmhuil* ré grabhail shignéid, ghrabhailfús tú an dá chloich maille re hanmannuibh chloinne Israel: cuirfe tú fá deara a gcur agcumhduighibh óir.

12 Agus cuirfe tú an dá chloich ar ghuáillibh a nephod *mar* chlochuibh cuimhnighe do chloinn Israel: agus iomchóra Aáron a namanna as coinne an TIGHEARNA ar a dhá ghualuinn mar chuimhne.

13 Agus do dhéanfa tú failge dór;

14 Agus dhá shlabhra dór ghlan ar a gceannuibh; dobair fhighe do dhéana tú iad, agus ceangail na slabhruidhe fithe do na failghibh.

15 ¶ Agus do dhéana tú uchdeideadh an bhreitheamhnais le hobair chéardamhuil; anhuil oibre a nephod do dhéana tú é; dór, do ghorm, do phurpair, agus do scarlaoid, agus do linéadach finealta chasda, do dhéana tú é.

16 Ceatháirbheannach *bias* sé *ar* na dhúbladh; réise *bhías* na fhad, agus réise *bhías* na leithead.

17 Agus cuirfe tú ann cúir do chlochuibh, *eadhon* ceithre cúrsa do chlochuibh: biáidh an chéad chúrsa do shardius, do

thópas, agus do charbuncail: *budh* é so an chéad chúrsa.

18 Agus *biáidh* an dara chúrsa, emereud, saphir, agus diamond.

19 Agus an treas cúrsa ligur, agat, agus ametist.

20 An ceathramhadh cúrsa béiril, agus onice, agus iasper: an ór cuirfighear iad ann a ndruid.

21 Agus béid na clocha maille re hanmannuibh chloinne Israel, a dó dhéag, do réir a namann, *amhail* ghrabhail shignéid; gach áon díobh lé na ainm, beid do réir an dá threibh dhéag.

22 Agus do dhéana tú ar an uchdphláta slabhruidhe ag na ceannuibh dobair fhighe dór fhiorghlan.

23 Agus do dhéana tú ar an uchdphláta dhá fhainne óir, agus cuirfe tú an dá fhainne ar dhá cheann an uchdphláta.

24 Agus cuirfe tú an dá shlabhradh fhighe dór amsa dá fhainne *atá* ar cheannuibh an uchdphláta.

25 Agus an dá cheann *eile* don dá shlabhradh fhighe ceangla tú an sa dá fhail, agus cuirfe tú iad ar phiosuighibh na gualann an ephod ar aghaidh.

26 Agus do dhéana tú dhá fhainne óir, agus cuirfe tú ar dhá cheann an uchdphláta iad ina nimeal sin, noch *atá* leath re táobh an uchdphláta a stigh.

27 Agus *dá* fhainne *eile* óir do dhéana tú, agus cuirfe tú iad ar dhá tháobh an ephoid shíos, láimh ris an gcuid thosúigh dhe, thall as coinne a chúpluidhthe, os cionn creasa ceardamhuil an ephod.

28 Agus ceangoluid siad an tuchdeideadh le na fhainnighibh do fhainnighibh an ephoid le lása do ghorm, cor go mbía ós cionn creasa céardamhuil an ephod, agus nach scáoilfighear an tuchdphláta don ephod.

29 Agus iomchóra Aáron anmanna chloinne Israel ann sa nuchdphláta sin an bhreitheamhnais ar a chroidhe, a nuair rachus a steach do *náit* náomhtha, mar chuimhne do lathair an TIGHEARNA a gcomhnuighe.

30 ¶ Agus cuirfe tú a nuchdphláta an bhreitheamhnais an Urim agus an Tuimim; agus béid ar chroidhe Aáron a nuair rachus sé a steach as coinne an TIGHEARNA: agus iomchóruidh Aáron breitheamhnais chloinne Israel ar a chroidhe a bhfiadhnais an TIGHEARNA a gcomhnuighe.

31 ¶ Agus do dhéana tú roba an ephod do ghorm uile.

32 Agus biáidh poll iona mhullach iona lár: biáidh ceangal dobair fhighe timchioll fa gcúairt an phuill, mar do bheith poll haberghion, go nach bristighe é.

33 Agus shíos ar a fhathfhuáim do dhéana tú pomegranáit do ghorm, agus do phurpur, agus do scarlaoid, timchioll fa gcuáirt na fathuáime; agus cluigine óir eatorra timchioll fa gcuáirt:

34 Cluigín óir, agus pomegranáit, cluigín óir agus pomegranáit, ar fhathuáim an róba fa gcuáirt.

35 Agus bíaidh sé ar Aáron ag minios-trálacht: agus cluinfighear a fhuáim a nuair rachus sé a steach do náit náomhtha a laithair an TIGHEARNA, agus a nuair thiocfas amach, go nach bhfágadh bás.

36 ¶ Agus do dhéana tú pláta dór fhíorghlan, agus grabháil air, amhuil ghrábhála signéid, NAOMHTHACHD DON TIGHEARNA.

37 Agus cuirfe tú é ar lása ghorm, ionnus go mbiáidh ar an míter; ar chuid thosúigh an mhíter bíaidh sé.

38 Agus bíaidh sé ar éadan Aáron, chor go niomhchóruidh Aaron éacceart na nitheann náomhtha, nóch naomhthochuid clann Israel iona mbrontuibh náomhtha uile; agus bíaidh sé a gcomhnuidhe ar éadan, chor go nglacfuighear iad a bhfiagh-nuise an TIGHEARNA.

39 ¶ Agus cuirfe tú bródáil leis an gcóta do linéadach fhínealta, agus do dhéana tú an míter do linéadach fhínealta, agus do dhéana tú an crios dobair shnáithide.

40 ¶ Agus do dhéana tú cótuide do mhacuibh Aáron, agus do dhéana tú creasanna dhóibh, agus do dhéana tú bainéit dhóibh, mar ghlóir agus mar scéimh.

41 Agus cuirfe tú ar Aáron do dhearbhrathair iad, agus ar a mhacuibh maille leis: agus ungfuigh tú iad, agus coisreocuidh tú iad, agus náomhthochaidh tú iad, chor go ndéanuid miniostralachd dhamhsa a noifig an tsagairt

42 Agus do dhéana tú brístighe linéad-uigh dhóibh dfeolach a tárnochd; ó ná háiruibh go nuige na slásta riothochuid siad.

43 Agus béid siad ar Aáron, agus ar a mhacaibh, a nuair thiucfaid siad a steach go tabernacuil an chomhchruinnigh, nó a nuair thiucfaid siad a bhfógus do naltóir do mhiniostalachd an sa náit náomhtha; go nach iomchraid eúgceart, agus go néagfuid: bíaidh sé na reachd go bráth dhó fein, agus dá shliochd na dhiaigh.

CAIB. XXIX.

Modh choisriogeadh na nsagart. 38 Na gnáthofrála loisgte. 41 Agus gealladh an TIGHEARNA.

AGUS is é so an ní do dhéana tú riú dá náomhadh, do mhiniostalachd

dhamhsa a noifig an tsagairt: glac ean dhamh óg, agus dá reith gan cháidhe,

2 Agus aran gan laibhín, agus bairgheana gan laibhín, ar na gcumeasc le hola, agus abhlanna gan laibhín ungha le hola: do phlúr chruithneachda do dhéana tú iad.

3 Agus cuirfe tú a néinchléibhín iad, agus do bhéara tú leachd iad annsa chléibhín, maille ris an daimh agus an dá reithe.

4 Agus do bhéara tú Aáron agus a mhic go dorus tabernacuil an chomhchruinnigh, agus nighfe tú iad le huisge.

5 Agus glacfa tú na culadha, agus cuirfe tú an cóta ar Aáron, agus róba an ephod, agus an téphod, agus an uchd-phláta, agus criosluigh é lé crios céardamhuil an ephod.

6 Agus cuirfe tú an míter ar a cheann, agus cuirfe tú an choróin náomhtha ar an mhíter.

7 Ann sin glacfa tú an ola ungha, agus dóirtfe tú ar a cheann í, agus ungfa tú é.

8 Agus do bhéara tú a mhic, agus cuirfe tú cótuide orra.

9 Agus crioslochuidh tú iad le creasannuibh (Aáron agus a mhic) agus cuirfe tú ná bainéit orra: agus bíaidh oifig an tsagairt aca mar reachd shíorruidhe: agus coisreocuidh tú Aáron agus a mhic.

10 Agus do bhéara tú fa deara damh do thabhairt as coinne an tabernacuil an chomhchruinnigh; agus cuirfe Aáron agus a mhic a lámha ar chionn na bulóige.

11 Agus muirfe tú an damh as coinne an TIGHEARNA, ag dorus tabernacuil an chomhchruinnigh.

12 Agus glacfa tú dhuil na bulóige, agus cuirfe tú é ar bheannuibh na haltóra led nheúr, agus dóirtfe tu a nfuil uile ré táobh bun na haltóra.

13 Agus glacfa tú an méathas uile fholche an mionach, agus an scairt bhíos ós cionn na náe, agus an dá dhubhán, agus an gheir bhíos orra, agus loisg ar a naltóir iad.

14 Achd féoil na daimhe, agus a sheithe, agus othrach, loisgte tú le teine táobh a muich don champa iad: is ofráil pheacaidh í.

15 Glacfa tú mar an gcéadna éanreith; agus cuirfe Aáron agus a mhic a lámha ar chionn an reithe.

16 Agus muirfe tú an reith, agus glacfa tú a fhuil, agus croithfe tú timchioll fa gcuáirt ar a naltóir í.

17 Agus gearrfa tú an reith na chodchuibh, agus nighfe tú a imidhe, agus a chosa, agus cuirfe tú iad sin a gceann a chodchan, agus a gcionn a chinu.

18 Agus loisgte tú an reith ionlán ar a

naltóir: is ofráil loisge don TIGHEARNA sin: is deagbhaladh é, ofráil déanta le teinidh don TIGHEARNA.

19 ¶ Agus glacfa tú an reith eile; agus cuirfe Aáron agus a mhic a lámha ar cheana an reithe.

20 Ann sin cuirfe tú an reith, agus glacfa tú da fhuil, agus cuirfe tú ar mháothán cluáisi deise Aáron, agus ar mháothán cluáisi deise a mhic, agus ar ordóig a láimhe deise, agus ar ordóig a ccoise deise í, agus croith a nfuil ar a naltóir timchioll fa gcuáirt.

21 Agus glacfa tú do nfuil atá ar a naltóir, agus don ola ungha, agus croith í ar Aáron, agus ar a chulaidh, agus ar a mhacaibh, agus ar éaduighibh a mhac leis: agus bíaidh sé náomhtha, agus a éaduighe, agus a mhic, agus éaduighe a mhac leis.

22 Agus mar an gcéadna beanfa tú don reithe an gheir agus bun a nearbuill, agus an gheir fholchus na hineidhe, agus scairt na náe, agus an dá dhubbán, agus an gheir atá orra, agus an slinnéun deas: óir is reithe choisriche é.

23 Agus áon bhuilín arain, agus áon bhairghín darán oladha, agus éanabhlann as cléibhín, a naráin gan laibhín, atá as coime an TIGHEARNA.

24 Agus cuirfe tú uile a lámhuibh Aáron, agus a lámhuibh a mhac; agus croithfe tú iad na nofráil chroithe a bhfiaghnuisi an TIGHEARNA.

25 Agus glacfa tú ó a lámhuibh iad, agus loisgfe tú iad, ar a naltóir mar ofráil loisge, mar dheagbhaladh a lathair an TIGHEARNA is ofráil deanta le teinidh i don TIGHEARNA.

26 Agus glacfa tú uchd reithe chosricthe Aáron, agus croithfe tú é mar ofráil chroithe a lathair an TIGHEARNA: agus budh í sin do churdsi.

27 Agus náomhthocha tú uchd na hofrála tonnighe, agus slinnéan na hofrála tógtha, noch ttonntar, agus noch tógthar sías, do reithe an choisricthe, don ní is le Háaron, agus don ní atá dá mhacaibh.

28 Agus budh le Háaron agus le na mhacaibh sin maille ré reachd shíorruidhe ó chloinn Israel: óir is ofráil tógtha í: agus budh ofráil tógtha ó chloinn Israel í do iodburt na hofrála síothchána í, a nofráil tógtha chum an TIGHEARNA.

29 ¶ Agus budh le macaibh Aáron a éaduighe náomhtha na dhíáigh féin, dá nungadh ionta sin, agus chum bheith coisreactha ionta.

30 Agus an mac sin bhías na shagart na áit cuirfidh sé air iad seachd lá, a nuáir thiocfas go tabernacuil an chomhchruinnigh do mhiniostalachd sa náit náomhtha.

31 ¶ Agus glacfa tú reithe an choisreactha, agus bruithfe tú a fheoil sa náit náomhtha.

32 Agus íosa Aáron agus a mhic feoil an reithe, agus an tarán bhías an sa chléibhín, ag dorus thabernacuil an chomhchruinnigh.

33 Agus íosáid na néithe sin lé ndearnadh an tsíodhcháin, dá gcoisreagadh agus dá náomhadh: achd ní íosa coimhghitheach dhiobh sin, do chionn go bhfuilid náomhtha.

34 Agus má fhanan éanní don fheoil choisricthe, nó don arán, go maidin, ann sin loisgfe tú an fuigheall le teinidh, ní hiostar é, do chionn go bhfuil sé náomhtha.

35 Agus is mar so do dhéana tú ré Háaron agus ré na mhacaibh, do réir a nuile neithe do aithin mé dhíot: seachd lá choisreocus tú iad.

36 Agus ofráilfaidh tú gach áon lá damh ar son ofrála pheacaidh: ar son síothchána: agus glanfa tú a naltóir, a nuáir do dheana tú síth ar a son, agus ungfa tú í, dá náomhadh.

37 Seachd lá do dhéana tú síth ar son na haltóra, agus náomhthocha tú í; agus bíaidh na haltóir ro náomhtha: gíodh bé ar bith bheanas ris a naltóir bíaidh sé náomhtha.

38 ¶ A nois sé so an ní sin ofráilfios tú ár a naltóir; dhá uan don cheidhbhliadhuin ó lá go lá go comhnuightheach.

39 Aón luaghán díobh do dhéana tú ofráil ar maidin; agus an luaghan eile ofráilfe tú um nóin.

40 Agus le háon úan an deachmhadh rann plúir comaisce leis an gceathramhadh cuid do hin dola bhúailte: agus an ceathramhadh cuid do hin fhíona mar ofráil dighe.

41 Agus an túan eile ofráilfidh tú um nóin, agus do dhéana tú ris do réir na hofrála bídh e na maidne, agus do réir na hofrála dighe na maidne, mar bholadh mhaith: is ofráil í déanta le teinidh don TIGHEARNA.

42 Bíaidh so na hofráil chomhnuightheach loiscthe ar feadh bhuir ngeinealach ag dorus thabernacuil an chomhchruinnigh a bhfiaghnuisi an TIGHEARNA: áit a tteigeamha misi ribh, do labhairt ann sin ríot.

43 Agus an sin theigeomhus mé re cloinn Israel, agus do dhéantar an tabernacuil náomhtha leam glóir.

44 Agus náomhthocha mé tabernacuil an chomhchruinnigh, agus a naltóir: náomhthocha mé mar an gcéadna Aáron agus a mhic, do mhiniostalachd damh a noifig an tsagairt.

45 ¶ Agus do dhéana mé comhnuighe a measg chloinne Israel, agus béud am Dhía aca.

46 Agus aitheonuid siad gur mé an TIGHEARNA a Ndia, noch thug a mach iad as crích na Héipte, ionnus go gcoimhneochuinn na measg: is *misi* an TIGHEARNA a Ndia.

CAIB. XXX.

Cuma altóra na tíuse. 2 Earaic no airgid fuasglaidh cloinne Israel. 34 An boltnughadh ro naomhtha.

AGUS do dhéana tú altóir do loscadh tíuse uirre; do chrann *Sitim* do dhéana tú i.

2 Cubhad *budh* é a fad, agus cubhad a leithead; ceathairbheannach bhías sí; agus *biáidh* a háirdé dhá chubhad: *biáidh* a beanna don gcéadna.

3 Agus fóileocha tú dór fhíorghlan í, a húachtar, agus a táobh timchioll fa gcuáirt, agus a beanna; agus do dhéana tú dhi coroin óir timchioll fa gcuáirt.

4 Agus do déana tú dhá fháinne óir dhi faoi an choroin, agá dhá coirnéul, agá dhá thaobh do dhéana tú iad; agus béid siad mar áitibh do bhatuidhibh dá hiomchar leó.

5 Agus do dhéana tú na maididhe do chrann *Sitim*, agus foileochuidh tú le hór iad.

6 Agus cuirfe tú as coinne an fholuigh í, *atá* láimh re háirc na fiadhnuisi, as coinne ann tsuidhe thrócaire *atá* ós cionn an fhiadhnuisi, mar a tteagamha misi riot.

7 Agus loisge Aáron túis dheagbhholuidh gach aon mhaidin uirre: a nuair dheiseocha sé na lampuidhe, loisge sé túis uirre.

8 Agus a nuair lasfas Aáron na lampuidhe um nóin, loisge sé túis uirre, túis bhiobhúan a bhfiagnuise an TIGHEARNA, ar feadh bhur ngeinealach.

9 Ní loisgidhe túis choimhidheach ar bioth uirre, nó íodhbuir loisge, no ofráil bídh; ní mo dhoirtfidhe ofrála dighe uirre.

10 Agus do dhéana Aáron sith ar a beannuibh uáir san mbliaidhuin le fuil ofrála pheacaidh na síthe; uáir san mbliaidhuin do déana sé sídh uirre ar feadh bhur ngeinealach: *atá* sí ro náomhtha don TIGHEARNA.

11 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA re Maóise, ga rádh,

12 A nuair ghlaclfas tú suim chloinne Israel do réir a nuibhre, ann sin do bhéuruidh gach éanduine fuascladh ar son anna don TIGHEARNA, a nuair aireomhus tú iad; go nach mbiáidh plaigh na measg, a nuair aireomhas tú iad.

13 Is é so do bhéuruid, gach éan da

rachaidh thort na measg atá áirmhithe, leithshecel do réir na sanctóra: (secel is é sin fithche gérah:) agus leithshecel ofráil an TIGHEARNA.

14 Gach éan dá tteid thort na measg atá áirmhithe, ó fhithchid bliadhan dáois agus ós a chionn, do bhéura sé ofráil don TIGHEARNA.

15 Ní thiubhra an sáidhbhir nios mó, agus an bochd ní thiubhra nios luga nó leith shecel, a nuair do bhéaruid ofráil don TIGHEARNA, do dhéanamh síthe dá bhur nanmannuibh.

16 Agus glaclfa tusa an tairgead síthe ó chloinn Israel, agus cinnfe tú é do sherbhis thabernacuil an chomhchruinnigh: Ionnus go mbia na chuimhne do chloinn Israel a lathair an TIGHEARNA, do dhéanamh síthe dá bhur nanmannuibh.

17 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA re Maóise dha rádh,

18 Do dhéana tú mar an gcéadna lábbhéir práis, agus a chos mar an *gcéadna* do phrás, do ionnladh as: agus cuirfe tú é idir thabernacuil an chomhchruinnigh agus a naltóir, agus cuirfe tú uisge ann.

19 Oir ionneoluid Aáron agus mhic a lámha agus a gcosa aige:

20 Agus a nuair rachuid go tabernacuil an chomhchruinnigh, ionnoluid siad le huisce, go nach bhfaghaid bás: nó a nuair thioctaid a bhfogus do naltóir do mhiniostalachd, do losgadh ofrála déanta lé teinnidh don TIGHEARNA:

21 Mar sin nighfid a lámha agus a gcosa, go nach bhfaghaid bás: biáidh so na reachd dhoibh go bráth, dósan agus da shiól ar feadh a ngeinealach.

22 ¶ Tuilleamh fós do labhair an TIGHEARNA re Maóise, ga rádh,

23 Glac thusa mar an gcéadna chugad spíórsa oirdhearca, do mhiir ghloinn cuig chéad *secel*, agus do shinamon deagbhholuidh a leath oiread sin, dhá chéad agus caógad *secel*, agus do chalamus deagbhholuidh dhá chéad agus caógad *secel*,

24 Agus do chassia cuig chéad *secel*, do réir shecel na sanctóra, agus hin dola chroinn ola:

25 Agus do dhéana tú ola dhe dola náomhtha, agus ola cumaiscthe, do réir ealadhan an ollamh: biáidh sí na hola náomhtha chum ungha.

26 Agus ungfa tú tabernacuil an chomhchruinnigh lé, agus airc na fiadhnuisse,

27 Agus an bord agus a shoithidhe uile, agus an coinnleóir agus a shoithidhe, agus altóir na tíuse,

28 Agus altóir na hofrála loisge gon a huile shoithidhibh, agus an lábhéir agus a cos.

29 Agus naomhthocha tú iad, ionnus go

mbeid ro naomhtha: giodh bé ar bith ní bheanus riu biaídh sé naomhtha.

30 Agus ungfa tú Aáron agus a mhic, agus coisreoca tú iad, chor go miniostrál-fuid dhamhsa a noifig an tsagairt.

31 Agus laibheóra tú re cloinn Israel, dá rádh. Biaídh so na hola naomhtha ungtha dhamhsa ar feadh bhur ngeinealach.

32 Ar fheoil duine ní dóirftighear í, ní mó dhéantaoi samhul di, do réir a com-póideachd: is naomhtha í, agus biaídh sí naomhtha dhaóibhsi.

33 Giodh bé ar bith dhéanas cumusc cosmhuil ría, nó giodh bé ar bith chuirfeas di ar choimhigtheach, géarrfuighear cheana a mach óna dhaóinibh é.

34 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Maóise, Glac chugad spíosra, dheagbhaluidh, stácte agus onicha, agus galbánu: na spíosra deaghbhaluidhsi maille re túis ghloinn: oiread re cheille dá gach chuid díobh:

35 Agus do dhéana tú perfiúm dhe, ollamh cumasc do réir ealadhan an cumuscthe, ré cheile, fíorghlan agus naomhtha:

36 Agus brúidhfe tú cuid de sin ro mhín, agus cuirfe tú cuid de as coinne na fiadhnuise ann sa tabernacuil an chomhcruinnigh, aít a tteigeamha misi riot: biaídh sé ro naomhtha dhaóibh.

37 Agus ar son na perfiúme do dhéana tú, ní dhéantaoi dhíbh féin do réir a chumaisc sin: biaídh sé dhuitsi naomhtha don TIGHEARNA.

38 Giodh bé ar bioth dhéanas samhul dó sin do bholtnughadh, géarrfuighear é amach ó na dhaóinibh.

CAIB. XXXI.

Bésaleel maighisdir saothair ar obair an tabernacuil. 6 Agus a chomhóibradh; deúnta lé Día chum na hoibre.

AGUS do labhair an TIGHEARNA re Maóise, dá rádh,

2 Féuch, do ghoir mé go ainmnighe air Bhésaleel, mac Uri, mhic Hur, do threibh Iúdah:

3 Agus do líon mé é do spioraid Dé, a neagna, agus a ttuigsin, agus a neólus, agus annsa nuile ghné oibre,

4 Do thionnscnamh oibreach ngéarchúiseach, do oibriughadh a nór, agus a nairgead, agus a bprás,

5 Agus a ngearradh cloch, dá gcur, agus ag ceirbhreachd adhmuid, doibriughadh ann gach uile shórt oibre.

6 Agus misi, féach, thug me maille leis, Aholiab mac Ahisamach, do threibh Dan: agus a gcroidhthibh gach a bhfuil glicheach do chuir mé eagna; chor go ndéar-nadaois a nuile ní do aithin me dhiót; a

7 Tabernacuil an chomhcruinnigh, agus airc na fiadhnuisi, agus an suidhe trócaire atá uirre, agus uile shoithighe an tabernacuil,

8 Agus an bórd agus a mbeanann ris, agus an coinneleóir glan gun a ghleús uile, agus altoir na túise,

9 Agus altoir na hofrála loisge maille re na huile ionstrumintibh, agus a lábheir agus a cos,

10 Agus na héaduidhe serbhíse, agus an culaídh naomhtha do Aáron an sagart, agus na culadha dá mhacaibh, do mhinios-tralachd a noifig an tsagairt,

11 Agus a nola ungtha, agus an túis dhéaghbholaidh do náit naomhtha: do réir a nuile ní do aithin mé dhiót; do dhéanaid siad.

12 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA re Maóise, gá rádh,

13 Labhairse fós ré chloinn Israel, ga rádh, Go deimhin coimhéadfuidhe mo shábóid: oir is comhartha eadrum féin agus sibhse í ar feadh bhur ngeinealach; go mbia a fhios aguibh gur mé an TIGHEARNA náomhas sibh.

14 Cuinndeochtháoi an sabbóid ar a nadhbharsin; oir atá náomhtha dhaóibh, a nuile dhuine bhrisios í cuirfighear go deimhin chum báis é: oir gidh bé neach oibrigheas éainní innte, gearrfuighear anam sin ó bheith a measg a dháoine.

15 Sé lá is fheadir obair do dhéanamh; achd an seachdmhadh lá sé sabbóid an tsocamhuil é, náomhtha don TIGHEARNA: gidh bé dhéanas obair ar bith a ló na sabbóide, cuirfighear go deimhin chum báis é.

16 Ar a nadhbharsin cuimhdeochuid clann Isráel an tsabbóid, do choimhéud na sabbóide ar feadh a ngeinealach, mar chunnradh siorruidhe.

17 Is comhartha eadrumsa agus clann Israel go bráth é: oir a sé lá do rinne an TIGHEARNA neamh agus talamh, agus ar an seachdmhadh lá do scuir sé, agus do léig scith.

18 Agus tug sé do Mhaóise, a nuair do chriochnuigh sé a chomhradh leis ar shliabh Sinaí, dhá chlár na fiadhnuise, clár chloiche, sgríobhtha lé méur Dé.

CAIB. XXXII.

An laogh órrdha. 16 Fearg Dé. Bris-eadh na neclár cloiche; 27 Agus an marbhadh dháoine, tháinig re linn.

AGUS a nuair do chonnaire an pobal gur fhaddáil Maóise teachd a nús ón tsliabh, do chruinnigheadar an pobal iad féin go Haáron, agus a dubhradar ris, Eirigh suas, déana dhúinn dée, rachus romhuinn; oir an Maóise so, an té thug

as crích na Héigpte sinn, ní feas dúinn creád do imthigh air.

2 Agus a dubhairt Aáron riú, Brisigh na clúasfháinnidhe óir, *atá* ar chlúasuibh bhur maban, agus bhur mac, agus bhur ninghean, agus tugaidh chugamsa *iad*.

3 Agus do bhriseadar an pobal na clúasfháinnidhe óir díobh noch do *bhí* iona cclúasuibh, agus tugadar go Haáron *iad*.

4 Agus do ghlac sé as a lámhuibh *iad*, agus do chum é lé hoirnis ghrabhála, tair éis láoigh leagtha do dhéanamh dhe: agus a dubhradarsan, A siad so do dhéa si, ó a Israel, noch thug amach as crích na Héigpte thú.

5 Agus a nuair do chonnaire Aáron *sin*, do thóg sé altóir as a choinne; agus tug Aáron fuagra, agus a dubhairt, Is lá féasta a mórach ag an TIGHEARNA.

6 Agus do éirgheadar súas go moch ar na mhárach, agus do ofráladar iodbhuirt loisce, agus tugadar ofrála síthe leó; agus do shuidh an pobal síos dithe agus dól, agus do éirgheadar súas do shúgradh.

7 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Maóise, Eirigh, imthigh romhad síos; óir do phobal, noch thug tú amach as crích na Héigpte, do thnáilligheadar *iad féin*:

8 Do fhilleadar go hobann as an tslighe do aithin misi dhóibh, do rinnéadar láogh leagtha dhóibh féin, agus do adhradar dhó, agus do íodhbradar dhó, agus a dubhradar, Is *iad* so do dhéa si, ó a Israel, noch thug thu amach as crích na Héigpte.

9 Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Maóise, Do chonnaire mé an pobalsa, agus, féuch, is daoine cruadhmhuinil *iad*.

10 Annois tione sin léigsi dhamhsa, ionnus go lasaidh mo dhíbhfhéarg na náguidh, agus go scriosfa mé *iad*: agus do dhéana mé cineadh mór dhíotsa.

11 Agus do ghuidh Maóisi an TIGHEARNA a Dhía, agus do ráidh, A THIGHEARNA, creád fa lassan thféarg a náguidh do phobail, noch thug tú amach as crích na Héigpte lé cumhachtuibh móra, agus le láimh láidir?

12 Creád as a laibhéoradís na Héigpigh, agus a naibeoradís, Mar ole rug sé leis amach *iad*, dá marbhadh ann sna sléibhtibh, agus dá scrios dághuidh na talmhan? Iompóigh ód fheirg bhuirb, agus claochló don ulso a nágaidh do phobail.

13 Cuimhnigh Abraham, Isáac agus Israel, do sherbhisigh, dá ttug tú thú féin mar mhiionnuibh, agus a dubhairt tú riú, Do dhéana mé bhur síol comhlíonmhur re réultuibh nimhe, agus an dúthaidhsi nile air ar labhair mé, do bhéura mé dá bhur síol, agus béid *iona* hoighreachd gu bráth.

14 Agus do ghlac aithreachas an TIGH-

EARNA fan ole do smuáin sé do dheanamh dhá phobal.

15 ¶ Agus do fhill Maóisi, agus do chúaidh sé síos ón tsiabh, agus do *bhí* dhá chlár na fiadhnuiis na láimh: do *bhád*ar an dá chlár scriobhtha ar gach táobh; ar an ttáobhsí agus ar an ttáobh eile do *bhád*ar scriobhtha.

16 Agus do bé obair Dé na cláir, agus do *bí* an scríbhinn scríbhinn Dé, ar na tarruing ar na cláruibh.

17 Agus a nuair do chúala Iosua giorac an phobuil mar do gháireadar, a dubhairt sé re Maóise, *Atá* gáir chogáidh annsa champa.

18 Agus a dubhairt seision, Ní hé guth na ndáoine noch gháireas fa bhuáidh, *ní* hé guth na ndáoine éimhgheas ar son a gcláoite *achd* fuáim na ndáoine do ní cantaireachd do chluinimisi.

19 ¶ Agus tarla, ar ball a ttáinic sé láimh ris an gcampa, go bhfacaidh se an láogh, agus an damhsa: agus do ghriós-uigh fearg Mhaoisi, agus do theilg sé na cláir as a lámhuibh, agus do bhris fáoi bhun an tsleibhe *iad*.

20 Agus rug sé ar an láogh noch do rinneadar, agus do loisc sé san teimidh é, agus do mheil sé na phúdar é, agus do leathnuigh sé ar a nuisce é, agus tug ar chloinn Israel dól *dhe*.

21 Agus a dubhairt Maóise re Haáron, Creád do rinneadar na dáoinesi ort, as a ttug tú a chomhmór so do pheacadh orra?

22 Agus a dubhairt Aáron, Ná hadhnadh fearg mo thighearna; *atá* fios na ndáoine agadsa, go bhfuilid siad *ullamh* chum urchóide.

23 Oir a dubhradar riomsa, Déana dee dhúinn, noch rachus romhuinn: óir *ar son* an Mhaoisi si, an fear thug leis sinn amach as crích na Héigpte, ní feas dúinn creád do imthigh air.

24 Agus a dubhairt misi riú, Gidh bé agá bhfuil éinréud óir, briseadh sé dhe é. Mar sin tugadar dhamhsa é: annsin do theilg mé san tenidh é, agus táinic an láoghsa amach.

25 ¶ Agus a nuair do chonnaire Maóise gó *rabhad*ar na dáoine tárnóch; (óir do rinne Aáron lomnochda *iad mar* náire dhóibh a measc a námhad.)

26 Ann sin do sheas Maóise a ngeata an champa, agus a dubhairt, Cia *atá* do tháobh an TIGHEARNA? *tigeadh* sé chugamsa. Agus do chruinnigheadar mic Lébbi uile chuige a cceann a chéile.

27 Agus a dubhairt sé riú, Is mar so a deir an TIGHEARNA Día Israel, Cuireadh gach éanduine a chloidheamh ar a tháobh, agus éirgeadh a steach *agus* a mach ó gheata go geata ar féadh an champa, agus

marbhadh gach ánduine a dhearbhrathair, agus gach ánduine a chompánach, agus gach ánduine a chomharsa.

28 Agus do rinneadar clann Lébhí, mar a dubhairt Maóise: agus do thuit don phobal an lá sin timchioll trí míle fear.

29 Oir a dubhairt Maóise, Coisreaguidh sibh féin a niugh don TIGHEARNA, gach uile dhuine ár a mhac, agus ar a dhearbhrathair; chor go mbronnfa se beannachd dháoiibh san lá a niugh.

30 ¶ Agus tárla ar a mhárach, go ndubhairt Maóise ris an bpobal, Do rinneabhair peacadh mór: agus annois racha misi suas gu an TIGHEARNA; do b éidir go ndéanuin siothcháin ar son bhur bpeacaidh.

31 Agus do fhíll Maóise gu an TIGHEARNA, agus a dubhairt, Oh, do pheacaidheadar an mhuintirse peacadh mór, agus do rinneadar dée oir dóibh féin.

32 Gidheadh annois, madh áill leachd maith dhóibh a bpeacadh; agus muna ndean, cuir misi as do leabhar (iarruim dathchuinge ort) noch do sgríobh tú.

33 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Maóise, Cíodh bé ar bith do pheacaidh am agháidhsi, is é chuirféas mé as mo leabhar.

34 Uime sin éirigh annois, treóruigh an pobal do náit a dubhairt mé riot: feuch, rachaidh Maingeal romhad: gidheadh an lá thiucfas me d'heachuin orra leanfuidh mé a bpeacadh orra.

35 Agus do chuir an TIGHEARNA pláigh ar an bpobal, do chionn an láoigh do dheanamh, noch do rinne Aáron.

CAIB. XXXIII.

Aithreachas an tsluaigh. 14 *Iochad agus annsachd an tighearna.*

AGUS a dubhairt an TIGHEARNA ré Maóise, Gluáis, agus éirigh súas as so, thusa agus an pobal thug tú leachd a mach as crích na Héigpte, don tír do mhionnuigh misi do Abraham, do Isaac, agus do Iácob, dhá rádh, Dot shíol do bhéura mé é:

2 Agus cuirfe me aingeal rómhad; agus díbeórā mé amach an Cananíteach, an Tamoríteach, an Hítíteach, an Perisíteach, an Hibhíteach, agus an Iebusíteach:

3 Go tír fá thuile bhainne agus mheala: oir ní racha misi suas bhur measg; oir atáthaoi bhar ndáoinibh crúadhmhuinil: deagla go ndíobháighfinn sibh ar a tslighe.

4 ¶ Agus a nuair do chúala an pobal na droichsceala sa, do dhubhadar: agus níor chuir éanduine a bhreádhachd air.

5 Oir a dubhairt an TIGHEARNA ré Maóise, Abuir ré cloinn Israel, Is pobal

crúadhmhuinil sibh: tiucfa mé súas ion bhur lár a moment, agus díoghbháighfe mé sibh: uime sin annois cuir dhíot do dheiseachd uáit, ionnus go bhfeadarsa créad do dheana mé riot.

6 Agus do nochdadar clann Israel iad féin as a mbréadhachd láimh re sliabh Hóreh.

7 ¶ Agus rug Maoise ar an tabernacuil, agus do shuighidh táobh a muigh don champa é, a bhíad ón champa, agus do ghoir tabernacuil an chomhchruinnigh dhe. Agus tárla, gach áon da níarradh an TIGHEARNA, go ttigeadh amach go tabernacuil an chomhchruinnigh, noch do bhí táobh a muigh don champa.

8 Agus tárla a nuair do chúaidh Maóise gu an tabernacuil, gur éirigh an pobal uile, agus gur sheas gach éanduine dhíobh ag dorus a loistin féin, agus gur fhéuchadar a ndiáigh Mhaóise, nó go neachuidh don tabernacuil.

9 ¶ Agus tárla, mar do chúaidh Maóise a steach san tabernacuil, go ttáinic an piléur néullach a nús, agus gur sheas ag dorus an tabernacuil, agus do labhair an TIGHEARNA ré Maóise.

10 Agus do chonnairc an pobal uile an piléur néullach na sheasamh ag dorus an tabernacuil: agus do éirgheadar an pobal uile na seasamh, agus do adhair gach ánduine aca a ndorus a loistin féin.

11 Agus do labhair an TIGHEARNA re Maóise ághuidh ar ághuidh, mar do laibheóradh duine re na charadh. Agus do fhíll a ris don champa: ahd a sherbhíseach Iosua, mac Nun, an toganach, ní dheachuidh sé as an tabernacuil amach.

12 ¶ Agus a dubhairt Maóise ris an TIGHEARNA, Feuch, a deir tú riumsa, Beir súas an pobals: agus ní thug tú a fhios damh cia, chuirféa liom. Gidheadh a dubhairt tú, Atá a fhios agum cia thú as hainm, agus fuáir tú grása mar ann gcéadna an mo radharc.

13 A nois uime sin, iarruim dathchuinge ort, ma fuáir mé grása an do radharc, taisbéan damh a nois do shlighe, le mbia haithne agum, lé a bhfuighe mé grása an do radharc: agus meas gurob iad an cineadhso do phobal.

14 Agus a dubhairt seision, Rachuidh mághuidh leachd, agus do bheura mé súaimbneas duit.

15 Agus a dubhairt sé ris, Muna ndeachuidh hághaidh liom, ná beir súas as so sinn.

16 Oir cionnus bhías a fhios annso go bhfuáir misi agus do phobal grása ann do radharc? nach le thusa do dhul linn? mar sin déalochthar sinn, misi agus do phobal ó nuile phobal, da bhfuáir adhrum ná talmhan.

17 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Maóise, Do dhéana mé an ní so mar an gcéadna a dubhairt tusa : óir fuáir tú grása ann mo radharc, agus atá aithne agum ort ad ainm.

18 ¶ Agus a dubhairt seision, Iarruim dathchuinge ort, taisbean do ghlóir dhamh.

19 Agus a dubhairt seision, Do bhéura mé ar mo mhaithneas uile dul romhad, agus fuaigeora mé ainm an TIGHEARNA romhad; agus biad grásamhuil don tí dá mbia mé grásamhuil, agus taisbéanfadh trócaire don tí dá ttaisbéana mé trócaire.

20 Agus a dubhairt seision, Ní fhéad-ann tú mághuidh dfaicsin : óir ní fhaicfe éanduine mé, agus marthuinn.

21 Agus a dubhairt an TIGHEARNA, Féuch, atá áit láimh riom, agus seasfa tusa ar charruic :

22 Agus tiuicfa dhe, an feadh bhias mo ghlóir ag gabháil thort, go ccurfe mé thusa a scoilteadh don charruic, agus foileocha mé thú leam láimh an feadh bhias mé ag gabháil thort :

23 Agus toigeobha mé mo lámh, agus do chise tú an chuidshiar dhíom : ahd ní faicfighear mo ghnúis,

CAIB. XXXIV.

Athnuaghadh na neclár. 9 Admhail agus urnaidh Mhaoise. 12 Reachda iomarach. 28 Trosghadh, agus folach ghnúis Mhaoisi.

A GUS a dubhairt an TIGHEARNA ré Maoise, Snoigh dhuit féin dá chlár chloiche már na céad chlár : agus scriobhtha misi ar na cláruibhsin na briathra do bhí ann sna céadchláruibh, do bhris tusa.

2 Agus bí réidh ar maidin, agus tarr súas ar maidin go slíabh Sinai, agus taisbéan thú féin ann sin damhsa a mullach an tsleibhe.

3 Agus ní thiocfá éanduine leachd súas, agus ná léig éanduine dfaicsin ar feadh an tsleibhe uile; agus ná leig na tréada nó na seallbadha dinghilt as coinne an tsleibhe sin.

4 ¶ Agus do shnoigh sé dhá chlár chloiche do nós na gcéadchlár; agus do eirigh Maóise go moch ar maidin, agus do chuaidh súas ar shlíabh Sinái, mar do aithin an TIGHEARNA dhe, agus rug iona láimh leis an dá chlár chloiche sin.

5 Agus tháinig an TIGHEARNA a nús annsa néull, agus do sheas na fhochair (annsin), agus do fhúagair ainm an TIGHEARNA.

6 Agus do ghabh an TIGHEARNA thairis as a choinne, agus do fhógair, An TIGHEARNA, An TIGHEARNA Dia, trócaireach agus grásamhuil, fadfhuilnghtheach, agus iomlán do mhaith agus dírinne,

7 Ag comhéad trocaire do mhúltibh, ag maitheamh éigceart sáruighthe agus pheacaidh, agus nach sáorfuidh ar eanchor na ciontuigh; ag leanmhuin chiontadh na naithreachd ar an gcloinn, agus ar chloinn na cloinne, go nuige an treas agus an ceathramhadh glún.

8 Agus do rinne Maoise deithneas, agus do chrom a cheann chum na talmhan, agus do adhair sé.

9 Agus a dubháirt, Má fuáir mé annois grása ann do radharc, ó a TIGHEARNA, tigeadh an TIGHEARNA nar measg, guidhim thú; (óir is daoine cruadhmhuil iad); agus maith ar ccoir agus ar bpeacadh, agus glac sinn mar hoighreachd féin.

10 ¶ Agus a dubháirt seision, Féuch, do nín cunnradh : as coinne do phobail uile do dhéana mé ionganta, a leitheid nach déarnadh san domhan uile nó a néanchrích : agus do chifid an pobal uile a measc a bhfuil tú do chifid obair an TIGHEARNA : óir is ní uathbhásach do dhéana mé riot.

11 Cóimheda an ní áitheonus mé dhíot annsa ló niugh : féuch, tiomáinfe mé a mach romhad an Tamoríteach, agus an Cananíteach, an Hítiteach, agus an Perisíteach, agus an Hibhiteach, agus an Iebusíteach.

12 Tabhair haire dhuit féin, deagla go ndéantá cunnradh ré dúthchasuibh na tíre iona bhfuil tú ag dul, deagla go mbíadh sin na dhul ann do lár astigh :

13 Ahd scriosfaidh sibh a naltóra, brisfigh sibh a niómháighe, agus gearrfuidh sibh síos a ngarraín :

14 Óir ní adhrocha tú dia ar bith eile : oir an TIGHEARNA, a bhfuil ainm Eadmhar, as Dia eadmhar é :

15 Deagla go ndéantá cunnradh ré dúthchasuibh na tíre, agus go rachadaois do striapachus a ndiáigh a ndée sin, agus iodhbuit do dhéanamh da ndeibh, agus go ngairfeadh duine thusa, agus go níosfa dá iodhbuit;

16 Agus go nglacfa a nginghiona dot mhacaibh, agus go rachadaois a ningheana do striapachus a ndiáigh na ndée sin, agus go ttiubhradís ar do mhacaibhsí dul do striapachus a ndiáigh a ndée.

17 Ní dhéana tú dée leaghta dhuit féin.

18 ¶ Cuimhdeocha tú féasta a naráin gan laibhín. Séachd lá iósas tú arán gan laibhín, mar do aithin misi dhíot, a nainsir na míosa Abib : Oir is ann sa mhí Abib tháinig tú a mach as an Egipt.

19 A nuile ní osclus an bhrú is liomsa é; agus a nuile phrimidil a measc hairnéisi, más damh é na caóra, bhias firionn.

20 Ahd céadghin assail fuaisceola tú

le húan : agus muna bhfuascla tú é, annsin brisfe tú a mhuinéul. Fuaisceóla tú céidbhreith do mhac uile. Agus ní thiúfca éanduine dom lathairsí folamh.

21 ¶ Sé lá dó dhéana tú obair, achd annsa seachmhadh lá do dhéana tú comhnuigh : a nainsir treabhtha, agus annsa bhfógmhbar do dhéana tú suaimhneas.

22 ¶ Agus cuimhdeocha tú féasta na seachdmhineadh, na gcéadthoradh foghmhuir na cruithneachta, agus féasta an tárloigh a ndeireadh na bliadhna.

23 ¶ Trí huáire san mblíadhuin tiocfaid do chlann mhac uile, a lathair an TIGHEARNA DÍa, DÍa Israel.

24 Oir teilgfe misi na cinidheacha a mhach romhad, agus léigfe mé fairsinge chum do thórnadh : ní mó iarrfas éanduine do dhúthaigh, an tan rachus tú súas dot thaisbeanadh féin a lathair an TIGHEARNA do Dhía trí huáire san mblíadhuin.

25 ¶ Ní ofráilfe tú fuil mo íodhbartha maille re laibhín ; ní mó léigfighear féasta iodburtha na cáscachum na maidne.

26 An chéad chuid do chéad toradh thfearuinn do bhéura tú go tigh an TIGHEARNA do Dhía. Ní bhuirghfe tú meanan a mbainne a mathár.

27 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Maóise, Sgriobhsa na focailsí : oir is do réir chéille na bhfocalsa do rinné misi cunnradh riot féin, agus re Hírael.

28 Agus do bhí sé ann sin a bhfochair an TIGHEARNA cheathrachad lá agus ceathrachad oidhche ; níor ith sé aran, agus níor ibh sé uisce. Agus do sgriobh ar na cláruibh focail an chunnartha, na deich naiteanta.

29 ¶ Agus turla, a núair tháinic Maóise a nús ó shliabh Siná maille re dhá chlár na fiádhnuisí a láimh Mhaóise, a núair tháinic sé anús on tsliabh, nach raibh a fhios ag Maóise gur dheallruigh croiceann aighthe an feadh do bhí ag comhrádh risíon.

30 Agus a núair do chonnaire Aáron agus clann Israel uile Maóise, féuch do lonnuigh croicíonn a ághaidhe : agus do bhí eagla orra teachd na ghar.

31 Agus do ghoir Maóisi chuige iad ; agus do phill Aáron, agus úachdarain an chomhchruinnigh uile chuige : agus do labhair Maóise riú.

32 Agus na dhíáigh sin tangadur clann Israel uile a ngar dhó : agus tug se dhoibh aithne sa nuile ní dar labhair an TIGHEARNA ris air sliabh Siná.

33 Agus do chuir Maóise folach ar ághaidh, nó gur scuir se do labhairt riú.

34 Achd a núair do chuaidh Maóisi a steachas coinne an TIGHEARNA do labhairt

ris, do chuir an folach dhe, nó go táinic a mach. Agus táinic a mach, agus do labhair re cloinn Israel ann í do haithnigheadh dhe.

35 Agus do choncadar clann Israel aghuidh Mhaóisi, gur dheallraidh croiceann ághaidhe Mhaóise : agus do chuir Maóisi an folach ar ághaidh a ris, nó go ndéachuidh a steach do chaint ris.

CAIB. XXXV.

Aithne chinnteach uma ntsabboid. 4
Agus saorthiodhluicthe an phobuil.

AGUS do chruinnigh Maóise comhchruinniughadh chloinne Israel uile a gcíonn a chéile, agus do raidh riú, A siad so na bríathra do aithin an TIGHEARNA dhíbhsi, go ndéarnadh sibh iad.

2 ¶ Sé lá do dheántar obair achd an seachdmhadh lá bíaidh sé na lá saóire aguibh, sáboíd shúaimhneas don TIGHEARNA : gíodh bé ar bith oibhrigheas annsin cuirfighear chum baís é.

3 Ní dheargfuidhe teine ar feadh bhuir náiteach a ló na sáboide.

4 ¶ Agus do labhair Maóise re comhchruinniughadh chloinne Israel uile, dha rádh, As é so an ní do aithin an TIGHEARNA, gá rádh,

5 Tógbhuidh eadruibh ofrail don TIGHEARNA : gíodh bé ar bith gá bhfuil croidhe toileamhuil, tugadh sé leis í, ofrál don TIGHEARNA ; ór, agus airgead, agus práis,

6 Agus gorm, agus purpur, agus scarláoid, agus linéadach finealta, agus fionna gabhar,

7 Agus croicne reitheadh daite dearg, agus croicne broc, agus adhmaid Sitim,

8 Agus ola chum an tsoluis, agus spíosra chum ola ungha, agus don túis dheagbháluidh,

9 Agus clocha Onics, agus clocha re gcur san ephod, agus annsa nuchdphláta.

10 Agus tiocfa gach uile dhuine glicchroidheach eadruibh, agus déanuidh gach éainní dar aithin an TIGHEARNA ;

11 An tabernacuil, a lóistin, agus a fholach, a tháitse, a chlár, agus a bharruidhe, a philéir, agus a shoicéid,

12 An airc, agus a maididhe, maille ris an tsuidhe thrócaire, agus folach a chinn,

13 An bórd, agus a mhaididhe, agus a shoithighe uile, agus an tarán taisbeanta,

14 An coinnleoir mar an ccéadna chum an tsoluis, agus a mbeanann ris, agus a lampuidhe, maille ris a nola chum an tsoluis,

15 Agus altoir na túisi, agus a maididhe, agus a nola ungha, agus an túis deagbholuidh, agus bruit an doruis ag dul a steach an tabernacuil,

16 Altoir na hofála loisge, maille re na

ghráta práis, gun a maididhibh, agus a soithighibh uile, an lábhéir agus a chos,

17 Bruit na cúirte, a piléir, agus a bhuinn, agus brat doruis na cúirte,

18 Tairngidhe an tabernacuil, agus tairngidhe na cúirte, agus a gcorduidhe,

19 Culadha na serbhíse, do dhéanamh serbhíse annsan áit naomhtha, an téadach naomhtha do Áaron an sagairt, agus éaduighe a mhac, do mhiniostrialachd a noisig an tsagairt.

20 ¶ Agus do imthigheadar comhchruinniughadh chloinne Israel uile as lathair Mhaóise.

21 Agus tangadar, gach éanduine aca, ar chorrugh a chroidhe súas é, agus gach éanduine do rinne a spírad aontadhach, agus tugadar léó ofráil an TIGHEARNA chum oibre thabernacuil an chomhchruinnigh, agus chum a sherbhíse uile, agus chum a éaduighe náomhtha.

22 Agus tangadar, ar áon fir agus mná, an mhéid do bhí do chroidhe thoileamhuil, agus tugadar bráisléid, agus cluasfháinidhe, agus fáinnidhe, agus táibleid, a nuile shéud óir : agus gach fhear dar ofráil do ofráil sé ofráil óir don TIGHEARNA.

23 ¶ Agus gach áon, agár frith gorm agus purpuir, agus scarláoid, agus lineadach fínealta, agus fionnadh gabhar, agus croicne dearga reitheadh, agus croicne broc, tugadar léó iad.

24 A nuile dhuine dar ofráil ofráil airgid nó phraís tug sé ofráil an TIGHEARNA leis : agus gach áon, ag ar frith do chrannuibh Sítim chum oibre na serbhíse, thugadar léó iad.

25 Agus na huile mhná do bhí glicchroidheacha do shníomhadar le na lámhuibh, agus tugadar léó an ní do shníomhadar, ar áon do ghorm, agus do phurpuir, agus do scarláoid, agus do lineadach fínealta.

26 Agus na huile mhná ar chorrugh a ccroidhe súas iad a ngliocus do shníomhadar fionnadh gabhar.

27 Agus tugadur na huachdaraín clocha Onice léó, agus eolachá da geur ann sa nephod, agus ann sa nuchdach náomhtha,

28 Agus spíosra, agus ola chum an tsoluis, agus chum na hola ungha, agus chum na túise deaghbholuidh.

29 Tugadar clann Israel ofráil thoilteannach léó chum an TIGHEARNA, a nuile fhear agus bean, a ndearna a ccroidhe toilteannach iad, do thabhairt neithe léó chum gach uile shórt oibre, noch do aithin an TIGHEARNA do dhéanamh lé láimh Mhaóise.

30 ¶ Agus a dubhairt Maóise re cloinn Israel, Féuchaidh, do ghoir an TIGHEARNA go hainmneamhuil Besaleel mac Urí, mhic Iúir, do threibh Iúdah ;

31 Agus do líon sé do spioraid Dé é, a ngliocus, a tnuicse, agus a neolus, agus ann a nuile ghné oibre ;

32 Agus do chuma oibreach gcóirialta, doibriughadh a nór, a nairgead, agus a bprás,

33 Agus a ngearradh cloch da gcur, agus a snoigheath adhmuid, do dhéanamh gach aon ghné oibre eóluigh.

34 Agus do chuir ann a chroidhe go múinfeadh, é féin, agus Aholiab, mac Ahisamach, do threibh Dan.

35 Do líon sé iad sin do eagna chroidhe, doibriughadh a nuile gné oibre an tsáoir, agus a noibríge glic, agus an té oibrígeas snáidiomhaigheachd, a ngorm, agus a bpurpuir, agus a scarláoid, agus a líon fhinéalta, agus a nfhigheádóra, noch do ní obair ar bith, agus iadsan chumus obair ghéarchúiseach.

CAIB. XXXVI.

Faidhtos thabhartuis an phobail. 8 Atu obair an tabernacuil ar tionsnsgnadh réir mar do orduigh Día.

AN sin do oibrigh Besaleel agus Aholiab, agus gach éanduine glicchroidheach, ann ar chuir an TIGHEARNA críonnachd agus tuigse dfagháil eóluis cionnus do oibreochadh gach uile shórt oibre do sherbhís na sanctóra, do réir a nuile ní dar aithin an TIGHEARNA.

2 Agus do ghoir Maóisi Besaleel agus Aholiab, agus gach áonduine glic a ccroidhe, ar ohoir an TIGHEARNA eólus iona chroidhe, eadhon gach éanduine ar chorrugh a chroidhe é do theachd chum na hoibre dá déanamh :

3 Agus do ghlacadar ó Mhaóise a nuile ofráil, noch thugadar clann Israel léó chum oibre sherbhíse na sanctóra, do dhéanamh leis sin. Agus tugadar chuige fós ofrála dhá toil gach maidin.

4 ¶ Agus tangadar na daóine glioca uile, do oibrigh obair na sanctóra uile, gach aonduine óna obair nóch do rinneadar ;

5 Agus do labhradar ré Maóise, ghá rádh, Atáid an pobalsa ag tabhairt léó ní is ro mhó ná riadhthear a leas chum serbhíse na hoibre do aithin Día do dhéanamh.

6 Agus tug Maóise aithne, agus tugadar fá deara fógra ar feadh an champa, dhá radh, Ná déanadh fear nó bean ní is mó dobair ar ofráil na sanctora. Marso do thoirniosgadh an póbal ó ní do thabhairt.

7 Oir budh lór an túrsgan do bhí aca do dhéanamh na hoibre uile, agus ní budh mó.

8 ¶ Agus gach éanduine glicchroidheach na measc dar oibrigh obair an

tabernacuil do rinne sé deich gcúirtine do líon fhínealta chasta, agus gorm, agus purpuir, agus scárlaoid: ré cherubínibh, dobair chéardamhuil do rinne sé iad.

9 *Budh é fad gach éanchúirtin fithche agus ochd gcubhaid*, agus do budh é leith-ead gach éanchúirtin ceithre cubhaid: do bhádar na cúirtine uile deimhneid.

10 Agus do coimhcheangail sé na cúig cúirtine aon dar oile: agus na coig cúirtinigh eile do choimhcheangail se aon dar oile.

11 Agus do rinne lúba do ghorm ar imeal aon chúirtin ón cciomhais ansa ccoimhcheangal: mar an gcéadna do rinne annsa táobh amuigh do chúirtin eile, a ccoimhcheangal an dara.

12 Caogad lúb do rinne sé a néanchúirtin, agus cáogad lúb do rinne sé a nimíol an chúirtin do bhí a ccoimhcheangal an dara: do chongmhadar na lúba gach éanchúirtin re chéile.

13 Agus do rinne cáogad taitse oír, agus do choimhcheangail na cúirtine gach aon dar oile les na taitisibh: ionnus go bíadh sé na éantabernacuil.

14 ¶ Agus do rinne cúirtine dfionnadh gabhar don lóistín ós cionn an tabernacuil: éan cúirtin déag do rinne dhíobh.

15 Do budh é fad éanchúirtin díobh tríochad cubhad, agus ceithre cubhaid do budh é leithead déanchúirtin: do bhádar an táonchúirtin déag deimhneid.

16 Agus do choimhcheangail cúig cúirtine léo fein, agus sé cúirtine léo fein.

17 Agus do rinne cáogad lúb ar a nimeal a muigh don chúirtin annsa choimhcheangal, cáogad lúb do rinne sé ar imeal an chúirtin noch choimhcheanglas an dara.

18 Agus do rinne sé cáogad taitse do phráis do choimhcheangal an lóistín dá chéile, chor go mbia na éan.

19 ¶ Agus do rinne folach don lóistín do chroicnibh reitheadh daite dearg, agus folach do chroicnibh broc ós a chionn.

20 ¶ Agus do rinne buird don tabernacuil do chram Sitim, na seasamh súas.

21 Do budh é fad buird dhíobh deich ccubhaid, agus budh é leithead buird éanchubhad go leith.

22 Do bhádar dhá mhoirtís a néanbhord, ionann fad da gach aon díobh ó chéile: marso do rinne sé duile bhórduibh an tabernacuil.

23 Agus do rinne buird don tabernacuil: fithche bórd don taobh ó dheas:

24 Agus do rinne ceathrachad soicead dairgead faoi an bhfichid bórd; dhá shoicead faoi éanbhórd da dhá mhoirtís, agus dhá shoicead faoi bhórd eile da dhá mhoirtís.

25 Agus don taobh eile don tabernacuil,

noch atá leith ris an gcoirnéal thuaidh, do rinne sé fithche bóird,

26 Agus a gceathrachad soicéad airgid; dhá shoicead fá éanbhórd, agus dhá shoicead fá bhórd eile.

27 Agus do tháobhuibh an tabernacuil leith shiar do rinne se sé buird.

28 Agus do rinne sé dha bhórd do choirnealuibh an tabernacuil iona dhá thaobh.

29 Agus do bhádar coimhcheangailte shíos, agus coimhcheangailte dá chéile agá cheann, déanfháinne: mar so do rinne sé riu aráon ann sa dá choirneul.

30 Agus do bhádar ochd mbuird; agus a soicéid sé soiceid déag airgid, dha shoicead faoi gach eanbhórd.

31 ¶ Agus do rinne barruidhe do chram Sitim; cúig bharra do bhórduibh éantáobhche an tabernacuil.

32 Agus cúig bharra do bhórduibh an taoibh eile don tabernacuil, agus cúig bharra do bhórduibh an tabernacuil don taobh shiar.

33 Agus tug sé ar an mbarra meadhonach dul thríd na bóirduibh ó cheann go ceann.

34 Agus do fholuigh se na buird le hór, agus do rinne sé a bhfáinnidhe dór chum a mbeith na náitibh do no barruidhibh, agus do fholuigh na barruidhe le hór.

35 ¶ Agus do rinne sé fólach do ghorm, agus do phurpuir, agus do scárlaoid, agus do linéadach fhínealta chasda: maille ré cherubínibh do rinne sé é le hobair chéardamhuil.

36 Agus do rinne dhó sin ceithre piléir do chram Sitim, agus do fholuigh sé le hór iad: do bhádar a ccrúcidhe dór; agus do theilg sé dhoibh ceithre soicéid airgid.

37 ¶ Agus do rinne sé brat do dhorus an tabernacuil do ghorm, agus do phurpuir, agus do scárlaoid, agus do linéadach fhínealta chasda dobair shnáithide;

38 Agus a chúig piléir gun a ccrúcidhibh: agus do fholuigh sé a gcaipitre agus a bhfiléid le hór: ach do bhí a ccúig soicéid do phrás.

CAIB. XXXVII.

Ata so ag leanmhuin fós ar obair an tabernacuil do ullmhughadh.

A GUS do rinne Besaleel a náirc do chram Sitim: dhá chubhad go leith do bhí iona fad, agus cubhad go leith iona leithead, agus cubhad go leith iona háirde.

2 Agus do fholuigh í le hór fíorghlan amuigh agus a stigh, agus do rinne dhi coróin óir timchioll fá gcúairt.

3 Agus do theilg dhi ceithre fháinne óir, dá ceithre coirnealuibh; eadhón dhá

fháinne ar áon táobh dhí, agus dhá fháinne ar áon táobh dhí, agus dhá fháinne ar an ttáobh eile.

4 Agus do rinne sé maididhe do chrann Sitim, agus do fholuigh sé le hór iad :

5 Agus do chuir na maididhe ann sna fáinnidhibh ré táobh na háirce, diomchur na háirce.

6 ¶ Agus do rinne an suidhe trocaire dór fhiorghlan; dhá chubhad go leith do bhí iona fhad, agus cubhad go leith iona leithead.

7 Agus do rinne dhá cherubin dór, ar na mbúaladh amach as énpíosa do rinne sé iad, ar dhá chéann an tsuidhe thrócaire;

8 Aon chérub ar an gcionn don táobh-sa, agus cherub eile ar an gceann don táobh úd : amach as an tsuidhe thrócaire do rinne sé na cherubínigh ar a dhá cheann.

9 Agus do leathnuigheadar na cherubínigh amach a sciatháin go hárd, agus do fholchadur lé na sciathánuibh ós cionn an tsuidhe thrócaire, guna naighthibh gach áon ar a chéile; leath ris an tsuighe thrócaire do bhádar aighthe na cherubínigh.

10 ¶ Agus do rinne sé an bórd do chrann Sitim: dhá chubhad dób é a fhad, agus cubhad a leithead, agus cubhad go leith a áirde:

11 Agus do fholuigh sé é le hór fíorghlan, agus do rinne dhó coróin dór timchioll fá gcúairt.

12 Mar an gcéadna do rinne sé dhó imíol do leithead baise timchioll fá gcúairt; agus do rinne coróin óir dá imíol sin timchioll fá ccúairt.

13 Agus do theilg sé dhó ceithre fháinne óir, agus do chuir na fáinnidhe ar na ceithre coirnéluibh ann a cheithre chosuibh.

14 Thall ar aghaidh a níníol do bhádur na fáinnidhe, áite na maidealha chum an bhúird diomchur.

15 Agus do rinne sé na maididhe do chrann Sitim, agus do fholuigh sé dór iad, diomchur an bhúird.

16 Agus do rinne sé na soithighe do bhí ar an mbórd, a mhíasa, a liacha, agus a chupáin, agus a bhrat chum a fholach, dór fhiorghlan.

17 ¶ Agus do rinne sé an coinnleóir dór fhiorghlan: dobair bhuáilte do rinne sé ann coinnleóir; a chos, agus a bheangáin, a scáluidhe agus a chnaip, agus a bhlátha, do bhádur don céadna.

18 Agus sé bheangán ag dul amach as a tháobhuibh; trí bheangan don choinnleóir as táobh dhé, agus trí bheangan don choinnleóir as an ttáobh eile.

19 Trí scála ar na ndéanamh do reir chumtha almóinne a nénbheangán, cnap agus bláth; agus trí scála déanta amhail

almóinne a mbeangán eile, cnap agus bláth; mar sin ar fad amach na sé mbeangan ag dul amach as an gcoinnleóir.

20 Agus do bhádur ceithre scala annsa choinnleóir deanta amhail almóinne, a chnaip, agus a bhlátha:

21 Agus cnap faoi dhá bheangán don ccéadna, agus cnap faoi dhá bheangán don ccéadna, agus cnap faoi dhá bheangán don cceadna, do réir na sé mbeangán ag dul amach as.

22 Do bhádur a cnaip agus a mbeangán don ccéadna; do bhí sé uile a néan obair bhuáilte dór fhiorghlan.

23 Agus do rinne sé seachd lampa, agus a smóghlantóire, agus a mhíasa smóil, dór fhiorghlan.

24 Do thallann dór fhiorghlan do rinne sé é, agus a shoghthighe uile.

25 ¶ Agus do rinne sé altóir na túise do chrann Sitim: bá cubhad a fad, agus cubhad a leithead; do bhí sí ceathair-bheannach, agus dhá chubhad na hairde, do bhádar a beanna don ccéadna.

26 Agus do fholuigh sé í le hór fíorghlan, aráon a huachdar, agus a taobh fá gcúairt, agus a beanna: mar an gcéadna do rinne sé dhi coróin óir timchioll fá gcúairt.

27 Agus do rinne dhá fháinne óir dhi faoi na coróin, láimh ré na dhá choirnéul, ar a dhá tháobh, do bheith na náitibh ag na maididhibh lé na níomchórtuigh í.

28 Agus do rinne na maididhe do chrann Sitim, agus do fholuigh sé le hór iad.

29 ¶ Agus do rinne a nolaungtha naomhtha, agus an tuis ghlan do spíosa deaghbholuidh, do réir oibre an photecarígh.

CAIB. XXXVIII.

Modh air a ttugadh obair an tabernacuil go crích.

A GUS do rinne sé altóir na nofráladh loisge do chrann Sitim: cúig cubhad a faide, agus cúig cubhaid a leithead; do bhí sí ceathair-beanach: agus trí cubhad a hairde.

2 Agus do rinne sé a beanna ar a ceithre coirnéluibh; do bhádar a beanna don cceadna: agus do fholuigh sé lé prás í.

3 Agus do rinne soithighe na haltóra uile, na potuighe, agus na sluáiste, agus na báisínigh, agus na hadhail; agus na hoighne teineadh: a soithighe uile do rinne sé do phrás iad.

4 Agus do rinne sé do naltóir gráta práis dobair lín faoi na compás shíos nuige a lár.

5 Agus do theilg ceithre fháinne do cheithre chorruibh an glráta phráis, dá mbeith ná náitibh do na maididhibh.

An Chuir na piléir is na soiceid. CAIB. XXXIX. Basaleel agus Aholiab fir obrighthe.

6 Agus do rinné na maididhe do chrann Sitim, agus do fholuidh le prás iad.

7 Agus do chuir sé na maididhe ann sna fainnidhibh ar tháobhuibh na haltóra, dá hiomchar; do rinne sé a naltóir toll lé cláruibh.

8 ¶ Agus do rinne an lábhéir do phrás, agus a chos do phrás, do scathánuibh na mban noireachduis, noch do chruinniogh-adh ag dorus thabernacuil an chomh-chruinnigh.

9 ¶ Agus do rinne sé an chúirt: ar an ttáoir ó dheas leath ó dheas bruit na cuirte do líon fhínealta chasda, do chéad cubhad:

10 Bá fithche a bpiléir, agus bá fithche a soiceid práis; crúcuidhe na bpiléir agus a bhfiléid dairgead.

11 Agus chum an táoirb thuáigh bruit do chéad cubhad, bá fithche a bpiléir, agus fithche a soiceid práis, crúcuidhe na bpiléir agus a bhfiléid dairgead.

12 Agus chum an táoirb shíar: bruit do cháogad cubhad, a bpiléir a deich, agus a soiceid a deich; crúcuidhe na bpiléir agus a bhfiléid dairgead.

13 Agus don táoirb shoir, leath shoir, cáogad cubhad.

14 Bruit éantáoirbhe an gheata bá cúig cubhaid déug; a bpiléir a trí, agus a soiceid a trí.

15 Agus don taobh eile do gheata na cuirte, ar an laimhse agus ar an láimh úd do bhúdar bruit do chúig cubhaid deug; a bpiléir a trí, agus a soiceid a trí.

16 Bruit na cuirte uile timchioll fa gcúairt, do budh líneadach fhínealta casda iad.

17 Agus na soiceid do na piléiruibh do phráis; crúcuidhe na bpiléir agus a bhfiléid dairgead; agus folach a gcaipitreach dairgead; agus piléir na cuirte uile ar na bhfiléideadh lé hairgead.

18 Agus an crochadh chum geata na cuirte dobar shnáithide, do ghorm, agus do phurpuir, agus do scárláoid, agus do líneadach fhínealta chasda: agus ba fithche cubhad a fhad, agus cúig cubhaid áirde a leithne, coimhfeargathach do bhratuibh na cuirte.

19 Agus ba ceathair á bpiléir, agus a soiceid práis a ceathair; a ccrúcuidhe dairgead, agus folach a gcaipitreach agus a bhfiléid dairgead.

20 Ach tairngidhe an tabernacuil uile, agus na cuirte fa gcúairt, do budh práis iad.

21 ¶ Is é so suim an tabernacuil, thabernacuil na fiadhnúise, mar do háireamhadh é, do réir aithne Maóise, chum shérbhíse na Lebhíteach, le láimh Ithamar mhac Ááron an sagart.

22 Agus besaleel mac Uri, mhíc Hur, do threibh Iudah, do rinne a nuile ní do aithin an Tighearna do Mhaóise.

23 Agus do bhí maille ris Aholiab mac Ahisamach do threibh Dan: grabhaluigh, agus oibrigh céardamhuil, agus bróidínéir a ngorm, agus a bpurpuir, agus a scárláoid, agus a líneadach fhínealta.

24 An mhéid óir do caitheadh uile leis a nobair le uile obair na háite naomhtha, eadhon ór na hofrála, ba fithche agus naóí ttalanna, agus seacht ccéad agus tríochad secel, do réir shecel na sanctóra.

25 Agus méid airgead na ndaoine do háirneheadh don chomhchruinniughadh bu céad tallann, míle agus seacht ccéad agus trí fithchid agus cúig secel déug, do réir shecel na sanctóra.

26 Beca ar son gach éanduine, is é sin leath secel, do réir shecel na sanctóra, ar son gach aónduine da ndeachuidh dhá áireamh, ó fhithchid bliadhan daóis agus ós a chionn, a sé céad míle agus trí mhíle agus cúig chéud agus caogad fear.

27 Agus don chéud tallann airgid do teilgeadh soiceid na sanctóra agus soiceid an fholuigh; céad soiceid don chéud tallann, talann ar son an tsoiceid.

28 Agus don mhíle seacht ccéad seachdmhoghad agus a ccúig secel do rinne se crúcuidhe dona piléiruibh, agus do fholuigh a ccaipitre, agus do fhiléididh iad.

29 Agus do bhí prás na hofrála na sheachdmhoghad tallann, agus na dhá mhíle agus an ceithre chéud secel.

30 Agus is leis sin do rinneadh soiceid do dhorus thabernacuil an chomhebruinnigh, agus a naltóir práis, agus an gráta práis di, agus a nuile shoitheach no haltóra,

31 Agus soiceid na cuirte timchioll fa gcúairt, agus soiceid gheata na cuirte, agus tairngidhe an tabernacuil uile, agus tairngidhe na cuirte uile timchioll fa gcúairt.

CAIB. XXXIX.

Atáid culadha naomhtha na nsagart ar na ndéanamh.

A GUS don ghorm, agus don phurpuir, agus don scárláoid, do rinneadur eáduighe seirbhíse, do dhéanamh seirbhíse an sa náit naomhtha, agus rinneadur na culadha naomhtha do Ááron; mar do aithin an Tighearna do Mhaóise.

2 ¶ Agus do rinne an téphod dór, do ghorm, do phurpuir, agus do scárláoid, agus do líneadach mhin chasta.

3 Agus do bhuaileadar an tór na phlatadhuibh tana, agus do ghearradar na théaduibh é, da oibríughadh annsa ghorm,

agus annsa phurpuir, agus annsa scárlaoid, agus annsa linéadach fhínealta, maille lé hobair ghéarchuísigh.

4 Do rinneadar píosuidhe gualann dó, *dha* choimhcheangal dá chéile: leis an dá iniol do choimhcheangladh *dha* chéile é.

5 Agus crios cúirialta a ephoid, do *bhí* air, do *bhí* don chéadna, do réir a oibre sin; dór, do ghorm, do phurpuir, do scárlaoid, agus do linéadach fhínealta chasta; mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaóise.

6 Agus do oibrigheadar clocha onice ar na gcur a stigh a bhfáilgibh óir ar na ngrábháil, mar ghrábhaltar signéid, maille ré haummannuibh chloinne Israel.

7 Agus do chuir sé ar ghuáillibh an ephod iad, *ar chor go* mbéidis na gclochuibh mar chuimhne do chloinn Israel; mar do aithin an TIGHEARNA da Mhaóise.

8 ¶ Agus do rinne an tuchdphláta dobair ghlic, cosmháil *ré* hobair a nephoid; dór, do ghorm, do phurpuir, do scárlaoid, agus do linéadach fhínealta chasda.

9 Do *bhí* sé ceathairbhceannach; do rinneadar an tuchdphláta dúbalta; réisi do *bhí* na fhad, agus réisi na leithead, dúbalta.

10 Agus do chuireadar ann ceithre chúrsa do chlóchuibh: cúrsa do shardius, do thópas, agus do charbuncail: *is é so* an cead chúrsa.

11 Agus an dara cúrsa, emeraud, sapíir, agus diamond.

12 An treas cúrsa, ligur, agat, agus ametist.

13 Agus an ceathramhadh cúrsa, beril, agus onice, agus iasper: do bhádar curtha a stigh a bhfáilgibh óir iona ndruidibh.

14 Agus do *bhádur* na clocha do réir annanna chloinne Israel, a dó dhéag, dó réir a nannamh, anháil ghrábháil shignéid, gach eandume gun a ainm, do réir an dá threibh dhéag.

15 Agus do rinneadar ar an uchdphláta slabhruidhe ann a cheannuibh dobair fhlighte dór fhiorglan.

16 Agus do rinneadur dhá fhaíl óir, agus *dha* fháinne óir, agus do chuireadar an dá fháinne ar dhá cheann an uchdphláta.

17 Agus do chuireadar an dá shlabhradh fhlighte dór annsa dá fháinne ar cheannuibh an uchdphláta.

18 Agus dhá cheann an dá shlabhradh fhlighte dhaingníodar annsa dá fhaíl, agus do chuireadar iad ar ghuáillibh a nephoid, roimhe.

19 Agus do rinneadar dhá fháinne dór, agus do chuireadar *iad* ar dhá cheann an uchdphláta, ar a imeal, noch do *bhí* ar tháobh a nephoid taobh a stigh.

20 Agus do rinneadur dhá fháinne eile dór, agus do chuireadar iad ar dhá tháobh a nephoid shíos, leath ris an gcuid thosuigh dhe, thall ar ágháidh a chomhcheangail, ós cionn chreasa chuirialta a nephoid.

21 Agus do cheangladar an tuchdphláta le na fháinnighibh dáinnighibh a nephoid, lé lása do ghorm, chor go mbia ós cionn an chreasa chuirialta a nephoid, agus nach scaoiltí an tuchdphláta ó nephod; mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaóise.

22 ¶ Agus do rinne sé róba a nephoid dobair fhlighte, uile do ghorm.

23 Agus do *bhí* poll a lár an róba, mar pholl léirighe, maille ré fonnsa fa gcuáirt timchioll an phuill, go nach briseadh se.

24 Agus do rinneadur ar an chiumhuibh an róba pomegranat do ghorm, agus do phurpuir, agus do scárlaoid, agus do linéadach chasta.

25 Agus do rinneadar cluigine dór fhiorglan, agus do chuireadar na cluigine idir na pomegranatuibh, ar chiumhuis an róba, timchioll fa gcuáirt idir na pomegranatuibh.

26 Cluigin agus pomegranat, cluigin agus pomegranat, timchioll fa gcuáirt fhathuaine an róba do dhéanannh minístralachd ann; mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaóise.

27 ¶ Agus do rinneadar cótuidhe do linéadach fhínealta dobair fhlighte do Aáron, agus dá mhacuibh,

28 Agus miter do linéadach fhínealta, agus boineid mhaihte do linéadach fhínealta, agus brisidhe linéaduigh do lion mhín chasda,

29 Agus crios do linéadach mín chasda, agus do ghorm, agus do phurpuir, agus do scárlaoid, dobair shnáithide; mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaóise.

30 Agus do rinneadar pláta na coróine náomhtha dór ghlan, agus do scríobhadar scríbhinn air mar ghrábháil sheignéid, NAOMHTHACHD DON TIGHEARNA.

31 Agus do cheangladur dhó sin lása do ghorm, dá cheangal go hárd ar an miter; mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaóise.

32 ¶ Mar so do criochnuigheadh uile obair an tabernacuil loistín an chómhchruinnigh: agus do rinneadar clann Israel do reir a nuile ní do aithin an TIGHEARNA do Mhaóise, is mar sin do rinneadar.

33 ¶ Agus tugadar an tabernacuil chum Maóise, an loistín, agus gach ní bheanas ris uile, a táitsidhe, a bhuird, a bharruidhe a phléir, agus a shoicéid.

34 Agus an folach do chroicnibh reith-

eadh daite dearg, agus an folach, do chroicnibh broc, agus cumhdach an fholuigh.

35 Airc na fiadhuise, agus a maididhe, agus an suidhe trócaire.

36 An bórd, agus a uile shoithidhe, agus an tarán taisbéanta.

37 An coinnleóir fíorghlán, go na lampadhuibh, na lampuidhe dá suighiughadh a nórd, agus a uile shoithighe sin, agus a nola chum soluis.

38 Agus a naltóir órdha, agus a nola ungha, agus an tuis deagbhholuigh, agus brat do dhorus an tabernacuil,

39 A naltóir phráis, agus a ghráta práis, a mhaididhe, agus a uile shoithigh, an lábhéir agus a chos,

40 Bruit na cúirte, a piléir, agus a soicéid, agus brat do gheata na cúirte, a corduidhe, agus a thairngidhe, agus uile shoithighe serbhíse an tabernacuil, do lóistín an chomhchruinnigh.

41 Eaduiġhe na serbhíse, do dhéanamh serbhíse annsa náit náomhtha, agus na culadha náomhtha do Ááron an sagart, agus a culadha a mhac, domhiniostalachd a noifig an tsagairt.

42 Do réir a nuile ní do aithin an TIGHEARNA do Mhaóise, is mar sin do rinneadar clann Israel a nobair uile.

43 Agus do théuch Maóise ar an obair uile, agus, féuch, do rinneadar í, mar do aithin an TIGHEARNA; is mar sin do rinneadar í, agus do bheannuigh Maóise íad.

CAIB. XL.

Ata an Tabernacuil fein ar na chur suas.

13 Do naomhuigheadh Aaron agus a Chlann mac chum oifig nan sagart. 14 Do líon gloir Dé an Tabernacuil.

AUGUS do labhair an TIGHEARNA ré Maóise gá rádh.

2 Ar an gcéad lá don chéid mhí chuirfeas tu suas tabernacuil loistín an chomhchruinnigh.

3 Agus cuirfe tú annsin á steach airc na fiadhuise, agus foileocha tú a nairc leis an cumhdach.

4 Agus do bheura tú a steach an bórd, agus suidheocha tú a nordúghadh na neithe atá ré shuidhiughadh a nórd air; agus do bhéura tú an coinnleóir a steach, agus las fa tú a lampuidhe.

5 Agus suidheocha tú a naltóir dór chum na taise as coinne airc na fiadhuise, agus cuirfe tú brat an doruis leis an tabernacuil.

6 Agus suidheocha tú áltóir na hofrala loisethe as coinne dhorus thabernacuil loistín an chomhchruinnigh.

7 Agus suidheocha tú an labhéir idir loistín an chomhchruinnigh, agus an áltóir, agus cuirfe tú úisce ann.

8 Agus cuirfidh tú suas an cúirt timchioll fa gcúairt, agus crochfa tú suas na bruit ag geata na cúirte.

9 ¶ Agus glacfa tú an ola ungha, agus unghfa tú an tabernacuil, agus a bhfuil astigh ann, agus naomhtha tú é, agus a shoithighe uile: agus bíaidh sé naomhtha.

10 Agus unghfa tú altoir na hofrala loisethe, agus a shoithigh eile, agus naomhtha tú a naltóir: agus bíaidh na altoir ro naomhtha.

11 Agus unghfa tú an lábhéir agus a chós, agus naomhthiocha tú é.

12 ¶ Agus do bhéara tú Ááron agus a mhic go dorus thabernacuil an chomhchruinnigh, agus nighfe tú íad le huisce.

13 Agus cuirfe tú ar Ááron na héaduiġhe naomhtha, agus unghfa tú é, agus naomhthiocha tú é; chor go miniosdrálfuidh sé dhamh sa a noifig an tsagairt.

14 Agus do bhéara tú a mhic chugad, agus éideocha tú íad le cótuiddhibh:

15 Agus unghfa tú íad, mar do ung tú a nathair, chor go bhféadfaid miniostralachd do dhéanamh dhamsa a noifig an tsagairt: óir bíaidh a nungadh go demhin na shagartachd shíorruidhe ar feadh a ngeinealách.

16 ¶ Is murso do rinne Maóise: do réir an uile ní do aithin an TIGHEARNA dhe, is mar sin dó rinne sé.

17 ¶ Agus tárla annsa chéad mhí don dara bliadhain, ar an gcéad ló don mhí, gur tógbhadh suas an tabernacuil.

18 Agus do thóg Maóise an tabernacuil suas, agus do dhaingnidh a shoiceid, agus do chuir suas a bhuird, agus do chuir a bharruidhe a steach, agus do thóg suas a philéir,

19 Agus do leathnuigh amach an loistín ós cionn an tabernacuil, agus do chuir folach an loistín timchioll air, mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaóise.

20 ¶ Agus do glac sé agus do chuir an fhiadhuise ann san áirc, agus do shuidhig na maididhe ar an áirc, agus do chuir an suidhe trócaire suas ar an áirc:

21 Agus thug se an áirc chum an tabernacuil, agus do chuir suas cumhdach an fholuigh, agus do fholuigh áirc na fiadhuise, mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaóise.

22 ¶ Agus do chuir sé an bórd a loistín an chomhchruinnigh, ar thaoibh an tabernacuil leath thuaigh, taobh amuich don chumhdach.

23 Agus do chuir sé an tarán a nordúghadh air a bhfiadhuise an TIGHEARNA, mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaóise.

24 ¶ Agus do chuir sé an coinnleóir a loistín an chomhchruinnigh, thall as coinne

an bhuird, ar thaobh an tabernacuil leath theas.

25 Agus do las na lampuidhe a bhfiadhnuise an TIGHEARNA; mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaoise.

26 ¶ Agus do chuir sé an altóir órdha a lóistín an chomhchruinnigh a bhfiadhnuise an chumhduigh:

27 Agus do loisc sé tuis deaghbholuigh uirre; mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaoise.

28 ¶ Agus do chuir sé súas an brat ag dorus an tabernacuil:

29 Agus do chuir altoir na hofrála loiscthe ag dorus thabernacuil lóistín an chomhchruinnigh, agus do ofráil se uirre, ofráil loiscthe agus ofráil bídh; mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaoise.

30 ¶ Agus do chuir an lábhéir idir lóistín an chomhchruinnigh agus a naltóir, agus do chuir uisce ann *chum* ionnlaidh.

31 Agus Maoise, agus Aáron agus a mhic do nigheadur a lámha agus a ccosa aige:

32 A nuair do theighdis go lóistín an chomhchruinnigh, agus a nuair thigdis a

bhfogus do naltóir, do ionnlaidis; mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaoisi.

33 ¶ Agus do thóg sé súas an chúirt timchioll fa gcuáirt an tabernacuil agus na haltóra, agus do chuir súas brat gheata na cúirte. Mar sin do chríochnuigh Maóise a nobaír.

34 ¶ Ansin do fholuigh néull lóistín an chomhchruinnigh, agus do líon glóir an TIGHEARNA an tabernacuil.

35 Agus nior bhféidir do Mhaoise dul a stéach a lóistín an chomhchruinnigh, do chionn gur chomhnuigh an néull air, agus gur líon glóir an TIGHEARNA an tabernacuil.

36 Agus a nuair rugadh an néull súas ó mhullach an tabernacuil, do chuáidh clann Israel ar a nagháidh ann a nuile thurusaibh.

37 Achd muna mbéurtháoi an néull súas, ní aistreachaidis go nuige an lá iona mbéurtháoi súas é.

38 Oir do bhí néull an TIGHEARNA ar an tabernacuil ann sa ló, agus do bhí teine air sa noidhche, a radharc thighe Israel uile, ar feadh a naistir uile.

An Treas Leabhar do MHAOISE, da ngoirthear LEBHITICUS.

CAIB. I.

Dlídhe na hofrála loiscthe. 3 Don chrodh. 10 Don mhionchrodh. 14 Agus do na héunaibh.

A GUS do ghoir an TIGHEARNA ar Mhaoise, agus do labhair ris as tabernacuil an chomhchruinnighthe gá rádh,

2 Labhair ré cloinn Israel, agus abair riú, Ma bheir éanduine aguibh ofráil chum an TIGHEARNA, do bheartháoi bhur nofráil do narnéis, *eadhon* don airighe, agus don tréud.

3 ¶ Má bhíonn ofráil nó íodhbuir loiscthe don airighe, ofráladh frionnach gán cháidhe: ofráladh sé, é da thoil áontaghaidh féin ag dorus thabernacuil an chomhchruinnighthe a bhfiadhnuise an TIGHEARNA.

4 Agus cuirfidh sé a lámh ar chionn na hofrála loiscthe; agus géubhtar ar a shon í do dheanamh síodha ar a shón.

5 Agus muirfidh sé an bhlóg a bhfiadhnuise an TIGHEARNA: agus bearruid na sagairt, clann Aáron, a nfuil *leó*, agus croithfid a nfuil timchioll fa gcuáirt ar a naltóir noch *atá* *lámh* ré dorus thabernacuil an chomhchruinnighthe.

6 Agus muirfidh sé a nofráil loiscthe, agus gearra na phíosúighibh é.

7 Agus cuirfid mic Aáron na sagart teine ar a naltóir, agus leagfuid an connadh a nórd ar an teinidh.

8 Agus leagfuid na sagairt, mic Aáron, na codha, an ceann, agus an gheir, a nórd ar an gcunnadh *bhiás* annsa teinidh noch *bhiás* air a naltóir:

9 Achd na hinnighe agus na cosa nighfidh sé a nuisce: agus loiscfidh an sagart an tiomlán ar a naltóir, *do bheith* na iodbuir loiscthe, ofráil ar na dhéanamh lé teinidh, do bholadh cumhra don TIGHEARNA.

10 ¶ Agus más *do* na tréaduibh *bhiás* a iodbuir, do na cáorchuibh nó do na gabhruibh, mar ofráil loiscthe; do bhéara leis é na fhíonnach gan toibhéim.

11 Agus muirfidh sé é ar tháobh na haltóra leath thuaign a bhfiaghnuise an TIGHEARNA: agus na sagairt clann Aáron, croithfid an fhuil timchioll fa gcuáirt ar a naltóir.

12 Agus gearra sé na phíosúighibh é, go na cheann agus a gheir: agus leagfuidh an sagart a nordughadh iad ar an gcunnadh *bhiás* ar an tteinidh *atá* ar a naltóir.

13 Achd nígh sé na hinnighe agus na cosa a nuisce: agus do bheara an sagart leis *sin* uile, agus loiscfidh sé ar a naltóir é: *is* ofráil loiscthe é, ofráil déanta lé teinidh, do bholadh cumhra don TIGHEARNA.

14 ¶ Agus ma *bhionn* a iodhbhuirt loisc-the ar son a ofrála don TIGHEARNA déan-uibh, annsin do bhéara sé a ofráil do fhéaráuibh, nó do cholumuibh óga.

15 Agus do bhéara an sagart é chum na haltóra, agus fáiscfidh a cheann de, agus loiscfidh ar a naltóir é; agus fáiscfidhear a fhuil amach le táobh na haltóra.

16 Agus tairreonguidh a ghaile as guna chletibh, agus teilgidh ré táobh na haltóra é ar an gcuid shóir, ag áit na luatha.

17 Agus scoiltidh sé é go na sciathán-uibh, *achd* ní roinnfidh ó chéile é; agus loiscfidh an sagart ar a naltóir é, ar an cconnadh *atá* ar an teinidh: *is* ofráil loisc-the é, ofráil déanta le teinidh, do bholuidh cumhra don TIGHEARNA.

CAIB. II.

Dlighe na saor-ofrála bíd.

A GUS a nuair ofrálus éainnéach ofráil bíd don TIGHEARNA, biodh a iodhbhuirt do phlúr mhín; agus dóirtfidh ola air, agus cuirfidh túis air sin.

2 Agus do bhéara sé go macaibh Aáron na sagairt é: agus toigeobhuidh as sin lan a dhuirín dá phlúr, agus dá ola, maille le a thúis uile; agus loiscfidh an sagart a chuimhne sin ar an altoir, do bheith na ofráil déanta lé teinidh, do bholadh mhaith don TIGHEARNA:

3 Agus fuighioll na hofrála bíd *budh* lé Háaron agus le na mhachaibh é: *is* ní ronáomhtha dofráluibh an TIGHEARNA déanta le teinidh é.

4 ¶ Agus má bheir tú leachd ofráil diodhbhuirt bíd ar na bhácáil a mbácús, *budh* cáca gan laibhin do phlúr mhín é, ar na chumasc le hola, nó abhlanna gan laibhin ar na nungadh lé hola.

5 ¶ Agus ma *bhionn* hofráil na hofráil bíd *bhruite* a noigheann, bí a phlúr mín gan laibhin, cumasché le hola.

6 Roinnfidh tú na chodchuibh é, agus dóirtfe tú ola air *is* ofráil bíd é.

7 ¶ Agus má *bhionn* hiodhbhuirt na hofráil bíd annsa oigheann friala, do dhéantar í do phlúr mín le hola.

8 Agus do bheara tú an iodhbhuirt bhíd do dhéantar do na neithibhis chum an TIGHEARNA: agus a nuair thaisbeantar don tsagart é, do bhéara chum na haltóra é.

9 Agus toigeobhuidh an sagart as a ofráil bíd cuimhne uirre, agus loiscfidh sé ar an altoir é: *is* ofráil *sin*

déanta lé teinidh, do bholadh mhaith don TIGHEARNA.

10 ¶ Agus an ní fhúigfighear don ofráil bíd *budh* le Háaron agus le na chloinn é: *is* ní ro naomhtha é dofráluibh an TIGHEARNA déanta lé teinidh.

11 Aon ofráil bhíd, noch do bheurthaoi chum an TIGHEARNA, ní dhéantar lé laibhin: oir ní loiscfidhe laibhin ar bith, nó mil, a néanofráil don TIGHEARNA déanta lé teinidh.

12 Ar son ofrála na gcéadthórtha, ofráilfidhe don TIGHEARNA iad: achd ní loiscfighear ar an altoir iad mar bholadh chumhra.

13 ¶ Agus a nuile ofráil dod thabhartas bíd leiseocha tú lé sálann; ní mó fhuileongas tú salann cunatha do Dhé bheith leasbhudh ar hofráil bíd: ofrála tú salann lé do uile iodhbhuirt.

14 ¶ Agus má ofrálam tú ofráil bíd do na céadthórthuibh don TIGHEARNA, ofráilfe tú mar ofráil bíd dod chéadthórthuibh do dhéusuibh glasa arba ár ná ttiormughadh leis an ttenidh, arbhar buailte as déusuibh iomlána.

15 Agus cuirfe tú ola air, agus leagfa tú túis air: *is* ofráil bíd é.

16 Agus loiscfidh an sagart a chuimhne sin, *cuid* dá ghrán bhuaite, agus *cuid* dá ola, gun a thúis uile: *is* ofráil déanta lé teinidh é don TIGHEARNA.

CAIB. III.

Reachd na hiodhbarthu siodhchána, agus buidheuchuis.

A GUS má *bhionn* a ofráil na iodhbhuirt shíothchana, mas don airighe aifálas sé; má *bhionn* firíonn nó bafníonn, ofrálfuidh sé é gan toibheim a lathar an TIGHEARNA.

2 Agus leagfa sé a lámh ar chionn a ofrála, agus muirfidh sé é *ag* dorus thabernacúil an chomhchruinnighe: agus croithfid mic Aaron na sagairt an fhuil ar an altoir timchioll fa gcúirt.

3 Agus ofrálfuidh sé iodhbhuirt na hofrála siodha ofráil déanta le teinidh don TIGHEARNA; an ghéir fholchas na hinnighe, agus a nuile mhéathas *bhías* ar an mionach,

4 Agus an dá dhubhán, agus an gheir *bhíos* orra, noch *bhíos* láimh ris na hárannuibh, agus an scairt ós cionn na naé, maille ris na dubhánuibh, béarnidh sé sin leis as.

5 Agus loiscfid clann Aaron é ar an altoir ar an iodhbhuirt loiscthe, noch *bhíos* ar an gconnadh *bhíos* ar an ttenidh: ofráil déanta le teinidh, do bholadh cumhra don TIGHEARNA.

6 ¶ Agus má *bhionn* a ofráil ar son

iodhbhartha ofrála síothchána don TIGHEARNA don tréud; fhíoríonn nó bhainíonn, ofrálfídh sé é, gan cháidhe.

7 Má ofralann sé úan ar son a ofrála, annsin ofrálaídh é a lathair an TIGHEARNA.

8 Agus leagfa a lámh air cionn a ofrála, agus muirfidh é as coinne an tabernacuil an chomhchruinnighthe: agus croithfidh clann Aaron a fhuil timchioll fá gcuairt ar an altóir.

9 Agus ofrálfuidh sé do iodhbuir na hofrála síodha ofráil déanta le teinidh don TIGHEARNA; a gheir, agus a iorball uile, béanfuídh sé sin amach láimh ris an eanáimh droma; agus an gheir fholchus na hionathuir, agus an uile mhéathus bhíos ar na hinnighibh.

10 Agus an dá dhubbán, agus an gheir bhíos orra, noch bhíos láimh ris na harannuibh, agus an scairt ós cionn na naé, maille ris na dubhánuibh, beanfaidh se as é.

11 Agus loiscfidh an sagart ar an altóir é: sé sin biadh na ofrala déanta le teinidh don TIGHEARNA.

12 ¶ Agus má bhíonn a ofráil na ngabhar, annsin ofrálfuidh sé é a bhfiadhnúise an TIGHEARNA.

13 Agus leagfa a lámh ar a chean, agus muirfidh sé é as coinne thabernacuil an chomhchruinnighthe: agus croithfid mic Aaron a fhuil ar an altóir timchioll fá gcuairt.

14 Agus ofrálfuidh sé á ofráil de sin, ofráil déanta le teinidh don TIGHEARNA; an gheir fholchas na hinnighe, agus a nuile mhéathus bhíos ar an ionathar.

15 Agus an dá dhubbán, agus an gheir bhíos orra, noch bhíos láimh ris na harannuibh, agus an scairt bhíos ós cionn na naé, maille ris na dubhánuibh, beanfa sé as é.

16 Agus loiscfidh an sagart iad ar an altóir: sé sin biadh na hofrála déanta le teinidh mar bholadh cumhra: a nuile mhéathus is leis an TIGHEARNA é.

17 Biadidh sé na reachd shiorruidhe da bhur ngeinealachuibh ar feadh bhur náit-reabh, nach íostáoi méathus nó fuil.

CAIB. IV.

Dlighe na hofrala arson peacaidh do níthear tre ainbhfios. 3 Le sagart, 13 Lé coimhthional. 22 Le uachdaran, 27 no le duine don phobal.

A GUS do labhair an TIGHEARNA ré Maóise, da rádh,

2 Labhair re cloinn Israel, ga rádh, Ma pheacúigheann annsin tré ainbhfios a naghuidh éanaithne an TIGHEARNA, (a táobh nítheadh nár chóir do dhéanamh,) agus go ndéana sé ní a naghaidh éan áluóbh.

3 Má pheacúigheann an sagart atá úngtha do réir pheacaidh an phobail; annsin tugadh sé ar son an pheacúigh, do pheacúigh sé, bulóg óg gan toibhéim chum an TIGHEARNA mar ofráil pheacaidh.

4 Agus do bhéara sé an bbulóg chum doruis thabernacuil an chomhchruinnighthe a lathair an TIGHEARNA; agus leagfa a lámh ós cionn na bulóige, agus muirfidh sé an bbulóg a bhfiadhnúise an TIGHEARNA.

5 Agus glacia an sagart bhias ungha cuid díuil na bulóige, agus do bhéara le go tabernacuil an chomhchruinnighthe í.

6 Agus tuimeóbhúidh an sagart a mhéur ansa bhfiuil, agus croithfidh cuid do nfuil seachd nuáire as coinne an TIGHEARNA, as coinne bhruit na sanctóra.

7 Agus cuirfidh an sagart cuid do nfuil ar bheannuibh altóra na túsé deaghbholuigh a lathair an TIGHEARNA, noch atá a ttabernacuil an chomhchruinnighthe; agus dóirtfidh sé fuil na bulóige uile ag bonn altóra na hofrála loiscthe, noch atá ag doruis thabernacuil an chomhchruinnighthe.

8 Agus beanfa sé dhe a uile gheir na bulóige mar ofráil pheacaidh; an gheir fholchus an tionathar, agus a nuile mhéathus bhias ar an ionathar,

9 Agus an dá dhubbán, agus an gheir bhíos orra, noch bhíos láimh ris na leasuibh, agus an scairt ós cionn na naé, maille ris na dubhánuibh, béuruidh sé sin leis.

10 Mar rugadh as bulóig iodhbhartha na hofrala síothchána: agus loiscfidh an sagart iad ar altóir na hofrála loiscthe.

11 Agus croicíonn na bulóige agus a nuile fheoil, maille ré na chionn, agus le na chosuibh, agus le na mhionach, agus le na áoileach,

12 Eadhon an bbulóg uile béaruidh leis amach táobh amuigh don champa go hionad ghlann, mar a ndóirtear an luait amach, is loiscfighear an cconnadh le téine é: mar a ndóirtear an luait amach is ann loiscfighear é.

13 ¶ Agus má pheacúigheann uile chomhchruinniughadh Israel tré ainbhfios, agus an ní do bheith fá cheilt a súilibh an oireachduis, agus go ndearnhar ní éigin a naghuidh aithneadh an TIGHEARNA, a táobh nétheadh nár chóir do dhéanamh, agus go bhfiuid ciontach;

14 A nuáir bhias fios, an pheacaidh do pheacúigheadar na aghuidh, annsin ofrálfidh an chomhchruinniughadh bulóg óg ar son an pheacaidh, agus do bhéara é as coinne thabernacuil an chomhchruinnighthe.

15 Agus leagfuid sinnsir an chomhchruinnighthe a lámha ar chionn na

bulóigé as coinne an TIGHEARNA: agus muirfidhear an bhlóg as coinne an TIGHEARNA.

16 Agus an sagart bhias ungha do bhéara cuid dhuil na bulóige go tabernacuil an chomhchruinnighthe.

17 Agus tiúmeobhuidh an sagart a mhéur a gcuid do nfuil, agus croithfidh sé seachd nuáire í as coinne an TIGHEARNA, as coinne an bhrúit.

18 Agus cuirfidh sé *cuid* do nfuil ar bheannuibh na haltóra noch *atá* as coinne an TIGHEARNA, *atá* a tabernacuil an chomhchruinnighthe, agus dóirtfidh amach a nfuil uile ag bonn altóra na hofrála loiscthe, noch *atá* ag dorus thabernacuil an chomhchruinnighthe.

19 Agus bainfidh sé a gheir uile as, agus loiscfidh ar a naltóir é.

20 Agus do dhéana sé ris an mbulóig mar do rinne ré bulóig ar son na hofrála peacaidh, mar sin do dhéana sé ría so: agus do dhéana an sagart sioth ar a shon, agus maithfighear dhóibh é.

21 Agus bearuidh sé an bhlóg leis táobh amach don champa, agus loiscfidh í, mar dó loisc an chéadbulóg: *is* ofráil pheacuidh í ar son an chomhchruinnighthe.

22 ¶ A nuair pheacaidheas uachdarán, agus go ndéana *éainní* a *naghaidh* éanaithne an TIGHEARNA a Dhía, *tiáobh neitheadh* nár chóir a dhéanamh, agus go mbia ciontach;

23 Nó ma thig, a neolus an pheacaidh, ionar pheacaidh sé; annsin do bhéara sé ofráil leis, meannán do na gabhruibh, fionnannach gan cháidhe:

24 Agus leagfa a lámh ar chionn an ghabhair, agus muirfidh é ionsa náit a marbhuid a nofráil loiscthe as coinne an TIGHEARNA: *is* ofráil pheacaidh í.

25 Agus glacfuadh an sagart dhuil na hofrála peacaidh lé na mhéur, agus cuirfe sé í ar bheannuibh altóra na hofrála loiscthe, agus dóirtfidh amach a nfuil ag bonn altóra na hofrála loiscthe.

26 Agus loiscfidh sé a mhéathus uilé ar a naltóir, amhuil mhéathus iodhbhartha na hofrála siothchana: agus do dhéana an sagart sioth ar a shon a ttaobh a pheacaidh, agus maithfighear dho é.

27 ¶ Agus ma pheacugheann anum do phobul na tíre tré ainbhíos, ar ndéanamh *éainnéithe* a *naghuidh* éanaithne an TIGHEARNA, a *tiáobh neitheadh* nár chóir a dhéanamh, agus go mbia ciontach;

28 Nó má bhionn fios, an pheacaidh ionar pheacaidh sé aige: annsin do bhéara ofráil leis, meannán do na gabhruibh, bainionna gan toibhéim, ar son an pheacaidh do pheacaidh sé.

29 Agus leagtaidh a lámh ar chéann

na hofrála peacaidh, agus muirfidhe an ofráil peacadh a náit na hofrála loiscthe.

30 Agus glacfuadh an sagart cuid do nfuil le na mhéur, agus cuirfidh ar bheannuibh altóra na hofrála loiscthe í, agus dóirtfidh amach a nfuil uile ag bonn na haltóra.

31 Agus bainfidh sé amach an méathus uile, amhuil mar bheantar amach méathus ó iodbhairt na hofrála síodha; agus loiscfidh an sagart ar a naltóir é mar bholadh chumhra don TIGHEARNA; agus do dhéana an sagart sioth ar a shon, agus maithfighear dhó é.

32 Agus má bheir uan leis mar ofráil pheacaidh, do bheura sé leis uan bainionn gan toibhéim.

33 Agus leagfaidh sé a lámh ar cheann na hofrála peacaidh, agus muirfidh sé mar ofráil pheacaidh é ansa náit a marbhuid a nofráil loiscthe.

34 Agus glacfuadh an sagart dhuil na hofrála peacaidh lé na mhéur, agus cuirfidh ar bheannuibh altóra na hofrála loiscthe-í, agus dóirtfidh amach a nfuil uile ag bonn na haltóra:

35 Agus bainfidh sé amach a mhéathus uile, mar beantar méathus a nuain amach ó iodbhairt na hofrála síodha; agus loiscfidh an sagart ar a naltóir iad, do réir na nofráladh do niothar lé teinidh don TIGHEARNA: agus do dhéana an sagart cádhachas ar son an pheacaidh do rinne, agus maithfighear dhó é.

CAIB. V.

Iomdha cás a ndearntar peacadh; 6 Agus an modh ar a bfuighthear glanadh wutha.

AGUS má pheacugheann anum, agus go néistfe guth mionn, agus go mbia na fhiadhnúisi, an bhriacaidh nó nar fhionn sé an ní; muna fhoillsíge sé é, annsin iomchóruidh a choir.

2 Nó má bheannann anum ré háoinní salach, *mas* conablach éainní neamhghlan, nó conablach ainmhidhe neamhghloin, nó conablach neitheadh neamhghlan shnáidheas, *má* cheiltear leis é; bíaidh sé neamhghlan, agus ciontach mar an gceadna.

3 Nó má bheannann sé le salchar duine, *gidh bé* ar bith neamhghloine lé saileochthar duine, agus go gceiltfidh é; a nuair bhias a fhios aige, annsin bíaidh sé ciontach.

4 Nó má bheir anum miónna, ga rádh ré na bhéul go ndéana sé oic, nó go ndéana maith, *gidh bé* ar bith é fhuaigeoirus duine le mionnuibh, agus nach raibh a fhios aige; agus go gceiltfidh é a nuair bhias a fhios aige, annsin bíaidh sé ciontach a ní éigin díobhso.

5 Agus is amhluidh bhias, a nuair bhias sé ciontach a néinní dhiobh so, go naideomhuidh sé go bhfuil sé ciontach annsin ní sin :

6 Agus do bhéura sé ofráil choir chum an TIGHEARNA ar son an pheacaidh do rinne sé, bainionnach ón tréud, úan nó meannán ó na ga hruibh, mar ofráil pheacaidh ; agus do dhéana an sagart síth ar a shon a itáobh an pheacaidh.

7 Agus muna tí dhé úan do thabhairt leis, annsin do bhéura sé dhá cholum túr-tuire les ar son an pheacuidh do rinne sé, nó dhá cholum óga chum an TIGHEARNA ; áon mar ofráil pheacaidh, agus an dara mar ofráil loiscthe.

8 Agus do bhéura chum an tsagairt íad, noch ofráilfeas sin bhias ar son na hofrála peacaidh an chéaduair, agus fairsighidh a cheann da bhrághaid, achd ní roinnfeadh ó chéile é :

9 Agus dóirtfidh dfuil na hofrála peacaidh ar tháobh na haltóra ; agus fairsighfidh an chuid eile don fhuil amach ag bónn na haltóra : Is ofráil peacuidh sin.

10 Agus ofráilfidh an dara mar ofráil loiscthe, do réir an ghnáth : agus do dhéana an sagart síothcháin ar a shon, ar son an pheacaidh do rinne sé, agus maithfighear dhó é.

11 ¶ Achd muna tí dhe dhá éun tur-tuire, nó dhá cholum óga do thabhairt, annsin do bhéura an té do pheacaidh ar son a ofrála, an deachmhadh cuid do ephah do phlúr mín mar ofráil pheacuidh ; ní chuirfidh ola air, ní mó chuirfeas se túis air : óir is ofráil pheacaidh í.

12 Annsin do bhéura sé chum an tsagairt é, agus glacfidh an sagart lán a dhuirn de, eadhon na chuimhne sin, agus loiscthidh ar a naltóir é, do réir na nofráladh do níthear le teinidh don TIGHEARNA : is ofráil pheacaidh sin.

13 Agus do dhéana an sagart síothcháin dó ar son a pheacaidh do rinne a náon díobhso, agus maithfighear dhó é : agus bíaidh an fuigheall ag an tsagart mar ofráil bhídh.

14 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA ré Maóise, dha rádh,

15 Ma ní anum coir, agus go bpeacóchuidh sé tré ainbhíos, a neithibh náomhta an TIGHEARNA ; annsin do bhéura sé chum an TIGHEARNA ar son a sháruighthe, reithe gan chaidhe as na tréuduibh, réir do mheassa lé seceuibh airgid do réir shecel na sanctóra, mar ofráil sháruighthe :

16 Agus do dhéana sé leasughadh annsa dochar do rinne annsa ní naomhtha, agus cuirfidh an cúigeadh cuid na chionn, agus do bhéura don tsagart é : agus

do dhéana an sagart síothcháin dó le reithe na hofrála sáruighthe, agus maithfighear dhó é.

17 ¶ Agus má pheacuígheann anum, agus go ndéana éinní do na neithibhsí do toirmioscadh uime do dhéanamh lé haith-eantuibh an TIGHEARNA ; matá nach raibh a fhios aige, thairis sin atá ciontach, agus iomchóruidh sé a choir.

18 Agus do bhéura sé reithe gan chaidhe as a tréud, réir do mheassa, mar ofráil sháruighthe don tsagart ; agus do dhéana an sagart síth dho ar son a ainbhíos iona ndéana sé seachrán agus nach raibh a fhios aige, agus maithfighear dhó é.

19 Is ofráil sháruighthe é : do chiontuigh sé go deimhin a naghuidh an TIGHEARNA.

CAIB. VI.

Dlighe ofrala an fhir do sháruigheas an reachda le fios. 8 Agus ath-aithris ar ghnáth na niodhbartha.

AGHUS do labhair an TIGHEARNA ré Maóise, dha rádh,

2 Má pheacuígheann anum, agus go ndéana sárughadh a nághaidh an TIGHEARNA, agus go ndéana bréag ré na chomharsuin ann san ní tugadh dhó a ttaiscidh, nó a gcumann, nó rugadh uadh ar éigin, nó do mheall sé a chomharsa ;

3 Nó go bhfuair se an ní do chuaidh a mugh, agus go ndéana bréag dá tháobh, agus a mhionna do thabhairt a néitheach ; a néinní dhiobh so do ní duine, iona bpeacuígheann sé :

4 Ann sin budh ambla bhias, do chionn gur pheacuidh sé, agus go bhfuil ciontach, go naiseógtha sé an ní rug ar éigin leis, nó an ní fuair sé go cealgach, nó an ní tugadh dhó a ttaiscidh, nó an ní do chuaidh a mugh noch fuair sé.

5 Nó a nuile ní timchioll a ttug a dhrochmhionna ; aiseóguidh sé go hiomlán iona phrimispail, agus cuirfidh an cuigeadh cuid do bhárr na chionn, agus do bhéura don tí dár chóir é, a ló ofrála ar son a chionta.

6 Agus do bhéura a ofráil sháruighthe chum an TIGHEARNA, reithe gan chaidhe as an tréud, reir do mheassa, mar ofráil sháruighthe, don tsagart :

7 Agus do dhéana an sagart síth a lathair an TIGHEARNA dhó : agus maithfighear dhó arson éinneithe dá ndéana sé ag sárughadh ann.

8 Agus do labhair an TIGHEARNA ré Maóise, ga rádh,

9 ¶ Aithin do Aáron agus dá mhac-aibh dá rádh, Is é so dligheadh na hofrála loiscthe : (is ofráil loiscthe í, ar son a loiscthe ar a naltóir ar feadh na hoidhche

go maidin, agus biáidh teine na haltóra ag loscadh innte.)

10 Agus cuirfidh an sagart a chulaidh lín uime, agus cuirfidh a bhriste lín fá na fheóil, agus tóigeobhuidh súas an luáith do loisc an teine maille ris a nofráil loiscthe ar a naltóir, agus cuirfighear láimh ris a naltóir iad.

11 Agus cuirfidh a éadach dhe, agus cuirfidh éadach eile uime, agus iomchóruidh amach an luáith táobh a muich don champa go hionad ghlan.

12 Agus biáidh an teine ar a naltóir ag loscadh innte; ní múchfuighear i; agus loiscth an sagart connadh uirre gach áon mhaidin, agus leagfa a nofráil loiscthe a nórd uirre; agus loiscth uirre méathas na nofrálach síothchána.

13 Biáidh an teine ar lasadh choidheche ar a naltóir; ní cuirfighear amach go bráth í.

14 ¶ Agus a sé do dligheadh na hofrála bídh: ofráilfid mic Áaron í a lathair an TIGHEARNA, as coimne na haltóra.

15 Agus glacfuidh lán a dhuirn, do phlúr na hofrála bídh, agus dá hola, agus an tuis uile bhias ar a nofráil bídh, agus loiscth ar a naltóir *mar* bholadh chumhra, *eadhon* na chuimhne sin, don TIGHEARNA.

16 Agus íosfuid Áaron agus a mhic an fuigheall: le harán gan laibhlín íostar é annsa náit náomhtha; a gcúirt thaberna-cuil an chomhchruinnigh íosaidh siad é.

17 Ní bhrúithfighear maille re laibhlín é. Thug mé dhóilhsion é *ar son* a gcoda do motáluibh déanta le teinidh; atá sé ro náomhtha, *mar tá* a nofráil pheacaidh, agus a nofráil sháruíghthe.

18 A bhfuil dhíonionchaibh a measc chloinne Áaron íosaid de. *Biáidh* na reachd go bráth ionbhur ngeimealachaibh a ttáobh ofrálaidh an TIGHEARNA do níthear le teinidh gach áon dá mbeansa riú biáidh náomhtha.

19 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA ré Maóise, dhá rádh,

20 *Is* íso ofráil Áaron agus a mhac, noch ofrálfuid siad don TIGHEARNA annsa ló a nungfuighear é: an deachmhadh cuid do ephad do phlúr mín *mar* ofráil bhídh go síorruidhe, a leath ar maidin, agus a leath ionsa noidhche.

21 A noigheann dó dhéantar é maille ré hola; agus a nuair bhias bruitehe, do bhéura tú a stéach é: *agus* na píosuidhe bruitehe do nofráil bhídh ofráilfidh tú *mar* bholadh cumhra don TIGHEARNA.

22 Agus an sagart dá mhacaibh atá ungha na áit ofráilfidh sé é: *búdh* statúid choidheche don TIGHEARNA í, loiscthfighear go híomlán í.

23 Oir loiscthfighear gach uile ofráil bídh ar son an tsagairt go híomlán: ní híostar é.

24 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA ré Maóise dhá rádh,

25 Labhair ré Haarón agus le na mhacaibh, gá rádh, *Is* é so dligheadh na hofrála peacaidh: annsa náit a marbhthar a nofráil loiscthe is ann muirfighear a nofráil pheacaidh a bhfiadhnúise an TIGHEARNA: *atá* sé ro náomhtha.

26 An sagart ofrálas é ar sòn peacaidh íosuidh sé féin é: ansa náit naomhtha íostar é, a ccúirt thaberna-cuil an chomhchruinnighthe.

27 Gíodh bé ar bith ní bheanas re nféóil sin biadhdh sé ro náomhtha: agus a nuair croithfighear dhá fhuil ar éadach ár bith, nighfe tú a náit dár bhean an crothadhr annsa náit náomhtha.

28 Achd an soitheach críadh ionaí bruiteadhdh é, brisfighear é: agus mas a bpota phrais do bruiteadhdh é, sciúrfighear é, agus meascfuighear an pota a nuisee.

29 Na húile fhirionnach a measc na sagart íosuidh dhe: *atá* sé ro náomhtha.

30 Ní híostar ofráil pheacaidh ar bith a mbéarthar *éanchuid* dá fhuil go taberna-cuil an chomhchruinnighthe do dhéanamh síothchána *leis* annsa náit náomhtha: loiscthfighear annsa teinidh í.

CAIB. VII.

Trí ghné iodhbarta síothchána agus roidh-teadh. 12 *Mar* bhreith bhuidheachuis.

16 *Mar* mhóid, agus *mar* ofráil thoileamhla.

MAR an gcéadna *is* é so dligheadh na hofrála sáruighthe: *atá* sé ro náomhtha.

2 Annsa náit a marbhuid siad a nofráil loiscthe is ann muirfid a nofráil sháruighthe: agus croithfidh sé a fhuil timchioll ar a naltóir.

3 Agus ofráilfidh sé dhe méathas uile; a níorbuil, agus an méathas fholchus na hinníche,

4 Agus an dá dhúbhán, agus an méathas bhíos orra, noch *atá* fa naran, agus an scairt *atá* os cionn na naé, maille ris na dubhánuibh, bainfidh sé sin as:

5 Agus loiscth an sagart iad ar a naltóir *mar* ofráil déanta le teinidh don TIGHEARNA: *Is* ofráil sháruighthe sin.

6 Íosuidh gach áon fhirionnach a measc na sagart de sin: an sa náit náomhtha íostar é: *atá* ro naomhtha.

7 *Mar atá* a nofráil pheacaidh, *is* amhluidh atá a nofráil sháruighthe: *is* éaindligheadh *atá* orra: an sagart do dhéanas síth leis is aige bhias sé.

8 Agus an sagart iodhbras ofráil loiscthe dhuine air bith, *is* ag an tsagart féin

bhíos croicinn na hoifrála loisce, do ní íodhbuiirt.

9 Agus gach uile ofráil bhídh dá mbácaltar annsa bhácus, agus gach uile dheasughthear annsa bhfrithoigheann, agus annsa noighean, baidh ag an tsagart ofrálus é.

10 Agus gach uile ofráil bhídh, cumaiscthe le hola, agus tirim, bíadh ag cloinn Aáron uile, gach ean oiread re na chéile.

11 Agus as é sin dligheadh iodbháirthe na hoifrála síothchána, noch ofráilféas sé don TIGHEARNA.

12 Má ofrálam sé é mar bhreith bhuidheachuis, ann sin ofráilfidh sé maille re íodhbuiirt bheirthe bhuidheachuis bairgheana gan laibhín cumaiscthe le hola, agus abhlanna gan láibhín ungtha le hola, agus cacaidhe cumaiscthe le hola do phlúr mhín, frialta.

13 Táobh a muich dona cácuibh, ofráilfidh mar ofráil aran laibhín maille ré íodhbuiirt bheirthe bhuidheachuis dá ofráil shíodha.

14 Agus de sin ofráilfidh sé aón as a noifráil iomlán mar ofráil thógtha don TIGHEARNA, agus budh leis an tsagart do chroith fuil na hoifrála síothchána sin.

15 Agus féoil iodbháirthe ofrála síodha ar son buidheachuis ióstar an ló sin féin íodhbhartha í; ní fhúigfidh sé éinní dhe chum na maidne.

16 Achd má bhíonn íodhbuiirt a ofrála na moíd, nó na hoifráil toileamhuil, ióstar an lá sin féin í ofrálas a íodhbuiirt: agus ar na mháarach mar an gcéadna ióstar an fuigheall.

17 Achd fuigheail fheola na hiodhbhartha an treas lá loisctighear le teinidh é.

18 Agus na híostar eainní dfeóil íodhbhartha a ofrála síodha ar éanchor an treas lá, ní geabhthar í, ní mó meastar do noifráil í: bíadh sí na hadhuathmhuir-eachd, agus an tanam íosas di iomchóruidh sé a choir.

19 Agus a nfeoil bheanas ré háoinní salach ní híostar í; loisctighear le teinidh í: agus ar son na féola, an mhéid bhías glan íosuid di.

20 Achd an tanam itheas dfeóil íodhbhartha na hoifrála síothchána, noch is leis an TIGHEARNA, gá bhfuil a neamhgloine air, gearrfuighear an tanam sin thríd amach as a mhuinntir.

21 Os a chionn so gidh bé anum bheanas ré ní salach, mar atá salchar duine, nó beathaidh neamhgloine, nó re héuiní adhuathmháir neamhgloine, agus íosas cuid dfeóil íodhbhartha na hoifrála síodha, noch bheanas ris an TIGHEARNA, gearrfuighear an tanamsin thríd amach ó na dháoinibh.

22 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA re Maoise, dhá rádh,

23 Labhair re cloinn Israel dá rádh, Ní íostáoi éainghné mhéathas, doimh, nó cáorach, nó gabhair.

24 Ach geir an bheathaidh do gheibh bás uádha féin, agus méathas a naimhidhe réubuid beathaidh, is eidir sin do chur a núsad ar bith eile: gidheadh ní íostáoi éinní dhe ar cancelor.

25 Oir gadh bé ar bith íosas do gheir an bheathaidh, íodhbuid daone mar ofráil déanta le teinidh don TIGHEARNA, fós an tanam íosas de sin gearrfuighear amach ó na mhuinntir é.

26 Tuileamh eile ní íostáoi gné fhola ar bith, mas déun nó daímhighe, a náon da bhuir náitreabhaoh.

27 Gidh bé ar bith anum íosas éainghné fola, gearrfuighear cheana an tanamsin ó na mhuinntir.

28 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA ré Maoise, dhá rádh,

29 Labhair ré cloinn Israel, dá rádh, An té ofrálus íodhbuiirt ofrála síodha don TIGHEARNA do bheura se tabhartas chum an TIGHEARNA do íodhbuiirt ofrála shíodha.

30 A lámha féin bhéurus leis ofráil an TIGHEARNA déanta le teinidh, an gheir maille ris an gclíathán, do bheura sé leis, cor go gceothbdis an clíathán ar son ofrála luáimhnighthé as coimne an TIGHEARNA.

31 Agus loisctidh an sagart an gheir ar a naltóir: achd budh lé Haáron agus le na mhacaibh an tuchd.

32 Agus do bheartháoi an slinneán deás don tsagart mar ofráil thógtha don íodhbuiirt do noifráil síothchána.

33 An té do mhacaibh Aáron ofrálus fuil na hoifrála síothchána, agus an méathus, is é do gheabha an slinneán deas ar son a choda.

34 Oir do bhean misi an tuchd luáimneach agus an slinneán tógtha do chloinn Israel do íodhbuiirt a noifrála síothchána, agus thug mé do Aáron an sagart iad agus dá mhacaibh mar statúd go bráth ó mheasc ciomne Israel.

35 ¶ Is é so comhroinn ungtha Aáron, agus ungtha a mhac, as ofráluibh an TIGHEARNA déanta le teinidh, annsa ló ar chuir se a steach iad do mhimostralachd don TIGHEARNA a noif an tsagart;

36 Noch do aithin an TIGHEARNA do thabhairt dóibh ó chloinn Israel, annsa ló ar unagadh iad, lé statúd go bráth ar fadh a ngeamlach.

37 Is é so dligheadh na hoifrála loiscthe, na hoifrála bídh, na hoifrála peacaidh, agus na hoifrála sáruighthe, agus na gcoisreagadh, agus íodhbhartha na noifráladh síodha;

38 Noch do aithin an TIGHEARNA do Mhaóise a sliabh Sinai, annsa ló ar aithin sé do chloinn Israel an iodbhuirt dofráil don TIGHEARNA, a bhásach Sinai.

CAIB. VIII.

Do cuireadh na pearsa eagluise 14 *Agus na neitheann oile ar leith, fa choinne sherbhis áirighthe an TIGHEARNA.*

A GUS a dubhairt an TIGHEARNA ré Mhaóise, dhá rádh,

2 Beir leachd Aáron agus a mhic maille ris, agus a néaduiġhe, agus an ola unġtha, agus bulóg chum na hofrála peacaidh, agus dha reithe, agus cíabh darán gan laibhín.

3 Agus cruinnigh an cóimhthionól uile go dorus thabernacuil an chomhchruinnigh.

4 Agus do rinne Maóise mar do aithin an TIGHEARNA dhe; agus do chruinnigh an toireachdus a gcionn a chéile chum doruis thabernacuil an chomhchruinnigh.

5 Agus a dubhairt Maóise ris an gcoimhthionól, *Is é* so an ní do aithin an TIGHEARNA do dheanamh.

6 Agus tug Maóise Aáron agus a mhic, agus do nigh le huisce iad.

7 Agus do chuir an cóta uime, agus do chuir crios thairis, agus do chuir an róba uime, agus do chuir an téphod air, agus do chríosuiġh re crios cúirialta a nephod é, agus do cheanguil leis sin uime é.

8 Agus do chuir sé an tuchdeadach air: agus do chuir annsa nuchdeadach an Urim agus an Tummin.

9 Agus do chuir an míter ar a cheann; ar a miter mar an gcéadna, *éadhon* ar éadan an mhíter, do chuir sé an pláta óir, an choróin náomhtha; mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaóise.

10 Agus do ghlac Maóise an ola unġtha, agus do unġaidh an tabernacuil agus a raibh ann uile, agus do náomhadh iad.

11 Agus do chroith sé di ar a naltóir seachd núaire, agus do unġuidh a naltóir agus a soighithe uile, aráon an lábhéir agus a chos, da náomhadh.

12 Agus do dhóirt as an ola unġtha ar cheann Aáron, agus do unġaidh é, da náomhadh.

13 Agus tug Maóise mic Aáron leis, agus do chuir cótuiddh orra, agus do chríosluidh iad lé creasannuibh, agus do chuir buinéid orra; mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaóise.

14 Agus tug leis an bhlóg ar son ofrála peacaidh: agus do leag Aáron agus a mhic a lámha ar chionn na bulóige chum ofrála an pheacaidh.

15 Agus do mharbh sé é; agus do ghlac Maóise a nfhuil, agus do chuir ar bhean-

nuibh na haltóra fá gcúairt lé na mhéur í, agus do ghlan a naltóir, agus do dhóirt a nfhuil ag bonn na haltóra, agus do náomhadh í, do dheanamh aithshíothchána uirre.

16 Agus do ghlac a raibh do gheir ann a nionathar, agus an scairt ós cionn na náe, agus an dá dhubhán, agus a méathas, agus do loisc Maóise ar a naltóir iad.

17 Achd do loisc se re teinidh an bhlóg, agus a sheithigh, agus a feoil, agus a hothrach táobh a muich don champa; mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaóise.

18 ¶ Agus tug an reithe leis chum na hofrála loiscthe: agus do chuir Aáron agus a mhic a lámha ar cheann an reithe.

19 Agus do mharbh sé é; agus do chroith Maóise a nfhuil ar a naltóir fá gcúairt.

20 Agus do ghear sé an reithe na phíos- uighibh; agus do loisc Maóise an ceann, agus na píosuidh, agus an gheir.

21 Agus do nigh an mionach agus na cosa a nuisce; agus do loisc Maóise an reithe uile ar a naltóir: do *bhi* na iodbhuirt loiscthe na bhaladh chúmhra, agus na hofráil déanta lé teinidh don TIGHEARNA; mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaóise.

22 ¶ Agus tug an reithe eile leis, reithe an choisricthe: agus do leag Aáron agus a mhic a lámha ar cheann an reithe.

23 Agus do mharbh sé é; agus do ghlac Maóise da fhuil, agus do chuir ar bhórr clúaise deise Aáron, agus ar ordóig a láimhe deise, agus ar ordóig a choise deise.

24 Tug fós mic Aáron, agus do chuir Maóise cuid do nfhuil ar bhórr a cclúas deas, agus ar ordóigibh a lámh ndeas, agus ar ordóigibh a ccos ndeas: agus do chroith Maóise a nfhuil ar a naltóir fá gcúairt.

25 Agus do ghlac an gheir, agus an tiorbull, agus an gheir do *bhi* ar an mionach uile, agus an sgairt ós cionn na náe, agus an dá dhubhán, agus an gheir, agus an slinnéun deas:

26 Agus do bhean áon bháirghean daran gan laibhín, as an gclíabh an tarán gan laibhín, do *bhi* as coinne an TIGHEARNA, agus cáca darán smeartha le hola, agus éan abhlann amháin, agus do chuir ar úachdar na geire, agus an tslineáin deis iad.

27 Agus do chuir sin uile ar lámhuibh Aáron, agus ar lámhuibh a mhac, agus do luáimnigh iad mar ófráil luáimnighthe as cóinne an TIGHEARNA.

28 Agus do ghlac Maóise as a lámhuibh iad, agus do loisc, ar a naltóir iad ar a nofráil loiscthe: do *bhúadar* na gcois

ricthibh do bhaladh chumhra : is ofráil sin déanta lé teinidh don TIGHEARNA.

29 Agus do ghlac Maóise an tuchd, agus do mháilligh é *mar* ofráil luáim-nighthe a lathair an TIGHEARNA : óir do bi sin cuid Mhaóise do reithe an chois-reactha ; mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaóise.

30 Agus do ghlac Maóise cuid don ola unghtha, agus do nfuil do *bhi* ar a naltóir, agus do chroith é ar Aáron, agus ar a éadach, agus ar a mhacaibh, agus ar éaduighibh a mhac maille ris ; agus do náomhuigh sé Aáron, agus a chuladh agus a mhic, agus culadha a mhac mar áon ris.

31 ¶ Agus a dubhairt Maóise ré Haáron agus ré na mhacaibh, Bruithighe a nfeóil *ag* dorus thabernacuil an chomhchruinnigh : agus ithighe am sin í maille ris a narán *atá* a gliabh na gcoisreacthadh, mar do aithin misi, dá rádh, Itheadh Aáron agus a mhic é,

32 Agus an fuigheall bhías ag a nfeóil agus ag a narán loiscfidhe lé teinidh é.

33 Agus ní rachtáoi amach tar dhorus thabernacuil an chomhchruinnigh a seachd lá, nó gó rabhtíd laéthe bhuir gcoisricthe coimhionta : óir seachd lá bhías sé dá bhuir gcoisreagadh.

34 Mar do rinne sé a niugh, *is* mar sin do aithin an TIGHEARNA a dhéanamh, do dhéanamh síodha dháoihbh.

35 Uime sin anfuidhe *ag* dorus thabernacuil an chomhchruinnigh do ló agus doidhche seachd lá, agus coimheadfuidhe cúram an TIGHEARNA, nach bhfaghtáoi bás : óir *is* mar sin do haithnigheadh dhíom.

36 Mar sin do rinne Aáron agus a mhic gach uile ní dar aithin an TIGHEARNA tré láimh Mhaóise.

CAIB. IX.

Tús na miniostralachd choitchinne, uma chrábhuidh. 24 Noch do thaitin ré Día.

A GUS táinic a gcrich ar a nochdmhadh lá, *gur* ghoir Maóise Aaron agus a mhic, agus sinnsir Israel ;

2 Agus a dubhairt ré Haáron, Glac láogh óg mar ofráil pheacaidh, agus reithe mar ofráil loiscthe, gan cháidhe, agus ofráilsa *iad* a bhfiadhnui an TIGHEARNA.

3 Agus laibheoruidh tú ré cloinn Israel, gá rádh, Glacaidhsí meannán do na gábhruibh ar son ofrála pheacaidh ; agus láogh, agus uan, *araon* don chédbhlíadhain, gan cháidhe, mar ofráil loiscthe ;

4 Bulóg agus reithe mar an gcéadna mar ofráil shiodha, díodhbhuir a bhfiagh-nui an TIGHEARNA ; agus ofráil bhídh

cumaiscthe le hola : oir foillséochaidh an TIGHEARNA é féin a niugh dháoihbh.

5 ¶ Agus tugadar *leó* an ní do aithin Maóisi a lathair thabernacuil an chomhchruinnigh : agus tangadar an coimhthionól uile a gcomhghar agus do sheasadar as coinne an TIGHEARNA.

6 Agus a dubhairt Maóise, *As* é so an ní do aithin an TIGHEARNA dhíbh do dhéanamh : agus foillseochthar glóir an TIGHEARNA dháoihbh.

7 Agus a dubhairt Maóise ré Háaron, Imthigh chum na haltóra, agus íodhbuir hofráil pheacaidh, agus hofráil loiscthe, agus déana síoth dhuit féin, agus don pobal : agus íodhbuir ofráil an phobuil, agus déana síoth dhóibh : mar do aithin an TIGHEARNA.

8 ¶ Ar a nadhbhsin do chuáidh Aáron chum na haltóra, agus do mharbh láogh na hofrála peacaidh, noch do *bhi* ar a shon féin.

9 Agus tugadar mic Aáron a nfuil chuige : agus do thum a mhéur annsa nfuil, agus do chuir ar bheannuibh na haltóra *i*, agus do dhóirt a nfuil amach ag bonn na haltóra :

10 Achd do loisc sé an gheir, agus na dubháin, agus an scairt ós cionn na nae, do nofráil pheacaidh, ar a naltóir ; mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaóise.

11 Agus do loisc a nfeóil agus an tseithe le teinidh táobh a muich don champa.

12 Agus do mharbh sé a nofráil loiscthe agus tugadar mic Aaron a nfuil chuige, noch do chroith sé timchioll fá gcuáirt ar a naltóir.

13 Agus tugadar a nofráil loiscthe chuige, maille re na spóiluidhibh, agus an ceann : agus do loisc ar a naltóir *iad*.

14 Agus do nigh an mionach agus na cosa, agus do loisc *iad* ar a nofráil loiscthe ar a naltóir.

15 ¶ Agus tug ofráil an phobuil, agus do ghlac an gabhar, do *bhi* mar ofráil pheacaidh ar son an phobail, agus do mharbh é, agus do íodhbuir ar son pheacaidhe, mar an gcéad.

16 Agus tug a nofráil loiscthe, agus do ofráil í do réir ghnátha.

17 Agus tug a nofráil bhídh, agus do ghlac lán duirn di, agus do loisc *i* ar a naltóir, táobh a muigh díodhbhuir loiscthe na maidne.

18 Do mharbh mar an gcéadna an bbulóg agus an reithe, *mar* íodhbhuir ofrála síodha, noch do *bhi* ar son an phobail : agus tugadar mic Aáron a nfuil chuige, (noch dó chroith se ar a naltóir fá gcuáirt.)

19 Agus méathas na bulóige agus an reithe, an tiorbull, agus an ní fholchas an

mionach, agus na dubháin, agus an scairt ós cionn na náe :

20 Agus do chuireadar an méathas ar na cliathánuibh, agus do loisc an méathas ar a naltóir :

21 Agus do mháilligh Áaron na cliatháin agus an slinnéun deas mar ofráil chroithe a bhfiadhnúisi an TIGHEARNA ; mar do aithin Maóisi.

22 Agus do thóg Áaron súas a lámh leath ris an bpobal, agus do bheannuidh iad, agus táinic a nús ó iodbhuirt na hofrála peacaidh, agus na hofrála loiscthe, agus na hofrála síodha.

23 Agus do chuáidh Maóisi agus Áaron go tabernacuil an chomhchruinnighthe, agus tangadar amach, agus do bheannuigh-eadar an pobal : agus do foillsiughadh glóir an TIGHEARNA don phobal uile.

24 Agus táinic teine amach ó fhiadhnúisi an TIGHEARNA, agus do dhiobháidh ar a naltóir a nofráil loiscthe agus an gheir : noch a nuair do chonaic an pobal, do gháireadar, agus do thuiteadar ar a naghaidh.

CAIB. X.

Do tharruing teine coimhghitheach lasta a nsactóra Dé, teine eile da smachd-ughadh.

A GUS do ghlac Nadab agus Abihú, mic Áaron, sionnsa gach nduine aca, agus do chuir teine ann, agus do chuir túis uirre, agus do ofráladar teine choimhghitheach a lathair an TIGHEARNA, nach ar aithin sé dhíobh.

2 Agus do chuáidh teine a mach ón TIGHEARNA agus do dhiobháidh sí iad, agus súaradair bás a bhfiadhnúisi an TIGHEARNA.

3 Ann sin a dubhairt Maóise re Háaron, *Is é so an ní do labhair an TIGHEARNA, gá rádh, Bíaidh mé náomhtha annsa droing thig a ngar dhamh, agus as coinne an phobail uile bíaidh glóir dhamh.* Agus do thochd Áaron.

4 Agus do ghoir Maóise Misael agus Elsaphan, mic Ulsiel dearbhrathair athar Áaron, agus dubhairt riú, Tigidh a leith, beiridh libh bhur ndearbhraithre ó fhiadhnúisi na sanctóra amach as an gcampa.

5 Mar sin tangadar a ngar dhóibh, agus rugadar léo iad ann a ccótadhuibh a mach as a gcampa ; mar a dubhairt Maóise.

6 ¶ Agus a dubhairt Maóise re Áaron, agus re Heleásar agus re Hitamar, a mhaca, Ná nochtuigh bhur gcinn, narab mó bhrisfidhe bhur néadach ; deagla go murfidhe sibh, agus deagla feirge do theachd ar an pobal uile : achd caoidis bhur ndearbhraithre, tigh Israel uile, an loscadh noch do las an TIGHEARNA.

7 Agus ní reachtaoi a mach ó dhorus thabernacuil an chomhchruinnighthe, deagla go bhfuigheadh sibh bás : óir atá olá ungha an TIGHEARNA oruibh. Agus do rinneadar do réir thocail Mhaoise.

8 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA re Háaron, dhá rádh,

9 Ná hibhidh fion nó deoch ládir, thusa, nó do mhic maille leachd, a nuair reachtaoi go tabernacuil an chomhchruinnighthe, deagla go bhfuigheadh sibh bás : *bíaidh sin na reachd go bráth ar feadh bhur ngeinealach :*

10 Agus chor go ccurfidhe difir edir náomhtha agus neamhnáomhtha, agus edir ghlan agus neamhghlan ;

11 Agus chor go múinfidhe clann Israel ansa nuile statuid do labhair an TIGHEARNA riú lé láimh Mhaoise.

12 ¶ Agus do labhair Maóise re Háaron, agus re Heleásar agus re Hitamar, a mhic do mhair, Glacuidh a nofráil bhídh as fuigheall dofráluibh an TIGHEARNA déanta le teinidh, agus ithidh gan láibhíní, láimh ris a naltóir : *óir atá ró náomhtha :*

13 Agus íostaoi é annsa náit náomhtha, chionn gurob é do chéarta é, agus ceart do mhac, as iodbharthaibh an TIGHEARNA do níthear lé teinidh : óir is mar sin do haithnightheadh dhiomsa.

14 Agus íostaoi an tuchd croitthe agus an slinnéun tógtha a náit ghloin ; thú féin, agus do mhic, agus hingheana maille leachd : *oir is ceart duitse iad,* agus ceart do mhac, *noch do bhéarthar as iodbhuirt na hofrála síodha ó chloinn Israel.*

15 Do bheairid léo an slinnéan tógtha agus an tuchd croitthe maille ris na hofráluibh do níthear le teinidh don gheir, dá chrathadh mar ofráil chroithe a bhfiadhnúise an TIGHEARNA ; agus budh leatsa é, agus léad mhacaibh maille leachd, a statuid go bráth ; mar do aithin an TIGHEARNA.

16 ¶ Agus do lorgair Maóise go dith-chiolláir a ndiáigh ghabhar na hofrála peacaidh, agus féuch, do loisceadh é : agus do bhí sé feargach le Heleásar agus re Hitamar, mic Aaron do fágbadh beó, gá rádh,

17 Cread fá nár itheamhair a nofráil pheacuidh an sa náit náomhtha, ó tá sé ró náomhtha, agus do thug *Dia* dhibhsi é diomchar chionta an chomhchruinnighthe, do dhéanamh síodha ar a son a lathair an TIGHEARNA ?

18 Féuch, níir tugadh a fhuil asteach taobh asteach don áit náomhtha : do budh cóir dhaóibh go demhin ithe annsa náit náomhtha, mar do aithin mise.

19 Agus a dubhairt Áaron re Maóise, Féuch, a niugh do ofraladar a nofráil

pheacaidh agus a nóirail loiscthe as coinne an TIGHEARNA; agus do tharládar a leithid sin do neithibh dhamhsa: agus dá nithim a nóirail pheacaidh a niugh, an ngéabhbhaoi a bhíadhnuise an TIGHEARNA é?

20 Agus a núair do chualaidh Maóise, do bhí sé riartha.

CAIB. XI.

Na beathaigh atá glan agus neamhghlan.

9 Na hêisg. 13 Na héintaithe. 20 Na créatureadh gluaiسته.

AGUS do labhair an TIGHEARNA re Maóise agus re Haáron, gá rádh riú,

2 Labhairidh re cloinn Israel, gá radh, *Is* iádsó na beathaidh ióstaói a measc na naimhinteadh atá ar an talamh.

3 Giodh bé ar bith roinneas a nionga, agus a bhfuil a chos scoilte, agus chognas a chior, a measc na naimhinteadh, ióstaói sin.

4 Giodheadh ní ióstaói iádsó don mhéid chognas an chior, na roindeas a nionga: mar atá an cúmhall, do chionn go gcognann an chior, achd ní roinneann a nionga; atá sé neamhghlan dhaóibh.

5 Agus an comín, do chionn go gcognann an chior, achd ní rannann a nionga; atá sé neamhghlan dhaóibh.

6 Agus an gearrthiadh, do chionn go gcognann an chior, achd ní rannann a nionga; atá sé neamhghlan dhaóibh.

7 Agus na muca, má tá go bhfuilid a ccosa scoilte, agus go rannann a nionga, ní chognuid an chior; atáid neamhghlan dhaóibh.

8 Ní ióstaói dha bhféoil, agus ní bheannfuidhe re na gconabluidh; atáid neamhghlan dhaóibh.

9 ¶ Is iádsó ióstaói, do nuile ní atá is na huisgidhibh: a nuile ní ar a bhfuilid éiteach agus sligheach annsna huisgidhibh, annsna tairgibh, agus annsna srothaibh, ióstaói iádsin.

10 Agus a mheid ar nach bhfuil eiteach no lanna annsna tairgibh, agus annsna srothaibh, don mhéid corruigheas annsna nuisce, agus déinní béo dhá bhfuil sna huisgidhibh, bíid adhfhuathmhar aguibh:

11 Bíid siad na nadhfhúathmhaireachd aguibh; ní ióstaói dá bhféoil, achd bíaidh a geuirp na nadhfhúathmhaireachd aguibh.

12 Giodh bé ar bith air nach bia eiteach nó lanna annsna huisgidhibh, bíaidh sin na adhfhuathmhaireachd dhaóibh.

13 ¶ Agus is iádsó go bhías an adhfúathmhaireachd aguibh a measc na neun; ní biostar iad, is adhfúathmhaireachd iad: an tiolar, an préachán ceannann, an tiagaire cairneach.

14 An badhbh, préachán na gcéarc do réir a chinéil;

15 Gach uile fhíach do réir a chinéil;

16 Agus an tulchabhcan, agus an seabhac oidhche, agus an chúach, agus gach uile chinéil seabhaic.

17 Agus an tulchabhcan beag, agus an fiách mór, agus an tulchabhcan mór.

18 Agus a neala, agus an pelicán, agus an tiolar gréagach,

19 Agus an chorrghlas, agus an chorrghriann do réir a gcméil, agus an filbín, agus a nialtóg leathair.

20 Gach uile énnu ghluáiseas, ag imtheachd ceathair chosach, bíid adhfhuathmhar dhaóibh.

21 Gidheadh féadfaói iádsó dithe gach uile ní eitiollach shnáidheas gá bhfuilid ceithre chosa; gá bhfuilid cosa ós cionn a ttroigheach, lé lingid ar an talamh;

22 Iádsó cheana is éidir libh a nithe; an lócuiste do réir a chinéil, agus an lócuiste ceannann mar bhíos a chinéil, agus an bunán gona chinéil, agus an orsán gona chineil.

23 Achd a nuile ní éitollach gluáisteach, noch gá bhfuilid ceithre chosa, bíid adhfhuathmhar dhaóibh.

24 Agus ar a son só béithi neamhghlan: giodh bé ar bith bheanas ré na cconabluidhe biaidh neamhghlan go tráthnóna.

25 Agus giodh bé ar bith iomchoras énni dá gconabluidh níghtheadh a éadach, agus bíaidh neamhghlan go tráthnóna.

26 Conablach gach uile ainmhidhe noch roinneas a nionga, agus nach bíaidh a nionga scoilte, nó nach ccognann a chior, atáid neamhghlan dhaóibh: gach uile dhuine dá mbeannfa riú, bíaidh sé neamhghlan.

27 Agus giodh bé ar bith imthigheas ar a chrobhuibh, a measc a nuile shórt beathach imthigheas a néinfheachd ceathair chosach, atáid neamhghlan díbh: gach áon bheantas re na cconabluidh bíaidh se neamhghlan go tráthnóna.

28 Agus an té iomchoras an conablach, níghfidh a éadach, agus bíaidh neamhghlan go tráthnóna: atáid neamhghlan dhaóibh.

29 ¶ Biad só mar an cceadna neamhghlan díbh measc na neitheadh ngluáisteach ghluáiseas ar an talamh; an easóg, agus an luch, agus an toirtóis gun a chinéil.

30 Agus an firéud, agus an camélicion, agus a nearcluachta, agus an selide, agus an talpa.

31 A táid só neamhghlan dhaóibh a measc an uile shnáidheas: giodh bé ar bith bheanas riú, a nuair bhíid marbh, bíaidh neamhghlan go tráthnóna.

32 Agus giodh bé ar bith ní ar a

dtuitfidh énni dhíobh, a nuáir bhías marbh, bíaidh sé neamhghlan; más soitheach croinn é, nó éadach, nó croicean, nó sac, nó gíodh bé ar bith soitheach é, le ndéantar obair ar bith, caithtighéar a chur a nuisce, bíaidh neamhghlan go nóin; glanfuighear mar sin é.

33 Agus gach uile shoitheach críadh, ann a tuitfidh éainní dhíobh, gíodh bé ar bith bhías ann bíaidh sé neamhghlan; agus brisidhe é.

34 A nuile bhíadh is éidir dithe, ar a rachuidh an tuisce sin bíaidh sé neamhghlan: agus gach uile dheoch is éidir dól ann gach éantsoitheach mar sin bíaidh sé neamhghlan.

35 Agus gach uile ní ar a tuitfidh éainní da gconabluidhe bíaidh sé neamhghlan; más bács é, no raimnesidhe do photuibh, brisfighear síos iad: óir atáid siad neamhghlan, agus béid neamhghlan dhaóibhse.

36 Thairis sin tobar nó curr, iona mbía go lór uisce, bíaidh glan: achd an cuid bheanas re na gconabluidh sin, bíaidh neamhghlan.

37 Agus ma thuiteann éanchuid da gconablach ar shíol cortha bhías chum a chora, bíaidh sin glan.

38 Achd má cuirthear uisce ar bith ar a tsíol, agus go tuitfidh aon chuid don chonabluidh ann, bíaidh sé neamhghlan dhaonbh.

39 Agus ma éugann áoinbheathach, dar féidir libh ithe; an té bheanas re na chonabluidh sin bíaidh sé neamhghlan go nóm.

40 Agus an té itheas da chonabluidh nigheadh a éadach, agus bíaidh neamhghlan go nóm: an té mar an gcéadna iomchras a gconablach nighfidh a éadach, agus bíaidh neamhghlan go nóm.

41 Agus gach uile ní snaidhtheach shnáidheas air an talamh bíaidh na adhfhuathmhairéachd; ní híostar é.

42 Gíodh bé ar bith imthigheas ar a mbolg, agus gíodh bé ar bith imthigheas ar cheithre cosaibh, nó gíodh bé ar a bhfuil ní is mó do chosuibh a measc na nuile neitheadh shnáidhtheach snáidheas ar an talamh, ní híostar iad; óir a táid na nadhfhuathmhairéachd.

43 Ní dhéantaoi sibh féin grisneamhuil lé héinni snáidhtheach shnáidheas, ní mó do dhéantaoi sibh féin neamhghlan léo, lé ttruaílleochthaóí sibh na dtáobh.

44 Oir is mise an TIGHEARNA bhur Ndia: ar an adhbharsin náomhthochthaóí sibh sibh féin, agus beithi naomhtha; óir atáime náomhtha: ní mó thruaillidhe sibh féin lé héantsórt neitheadh ngluáisteach noch ghlúaiseas ar an talamh.

45 Oir is mise an TIGHEARNA do bheir a mách sibh as talamh na Hé-

gípte, do bheith am Dhía aguibh: beithi ar an ádhbhar sin náomhtha; óir a táimsi náomhtha.

46 Asé so dligheadh na mbeathach, agus ná néun, agus gach uile chréatúir béo da gcorruighean annsna huiscidhibh, agus gach uile chréatúir dá ngluáisiann ar an talamh:

47 Do dhéanadh eídirthealughe idir an glan agus an neamhghlan, agus edir an mbeathach as éidir dithe agus an beathach nach éidir dithe.

CAIB. XII.

Glanta na mban tar éis tuismeachd.

A GUS do labhair an TIGHEARNA re Maóise, dhá rádh,

2 Labhair ré cloinn Israel, ga rádh, Má ghabh bean síol, agus go mbéara mac: ann sin bíaidh sí neamhghlan seachd lá; do reir láétheadh dealughthe a laige ria bíaidh sí neamhghlan.

3 Agus annsa nochmhadh lá timchillghearrfuighear féoil a réamhchroicinn.

4 Agus rana sí ann sin a bhíuil a hannaicthe trí lá agus tríochad; ní bheána sí re héainní naomhtha, agus ní thiucfa don tsanctóir, nó go ccoimhlíontar láethe a hannaicthe.

5 Ach mas leanbh mná bhéurus sí, bíaidh sí neamhghlan caoicidhis, amhuil iona dealughadh: agus ranaidh a bhíuil a hannaicthe sé lá agus trí fithchid.

6 Agus a nuair choimhlíontar láethe a glanta, ar son mic, nó inghine, do bhéura sí úan don chéabhliadhuin, agus colum óg nó éun turtur, mar ofráil pheacaidh, go dorus thabernaicuil an chomhchruinnigh, chum an tsagairt.

7 Noch ofráilfios é a lathair an TIGHEARNA, agus do dhéana sith ar a sonsa; agus bíaidh sí glan ó rith a fola. Sé so is dligheadh do mhuaói bhéuras mac nó inghean.

8 Agus muna fhéadfa sí úan do thabhairt, ansin do bhéara dhá thurtur, nó dhá cholum óga; áon díobh mar ofráil loiscthe, agus an dara mar ofráil pheacaidh: agus do dhéana an sagart sith ar a son, agus bíaidh sí glan.

CAIB. XIII.

Reuchd, agus comhthardha phlágha na libhra, ann a nduine. 47 Agus a neúduch.

A GUS do labhair an TIGHEARNA re Maóise agus re Háaron, dhá rádh,

2 A nuáir bhías ag éanduine, at nó gearb, nó léus a croiceann a fhéola, agus go mbía a gcroiceann a fhéola amhuil plágha libhra; bearthar an sin chum Áaron an sagart é, nó go mac dhá mhac-aibh, bhías na shagairt:

3 Agus féuchfuidh an sagart ar an loit a gceoiann a fhéola: agus má iompóigh-eann na fionnadh bán annsa loit, agus go mbia an loit níos doimhne re a faicsin ná croiceann a fhéola, is loit lúbhra sin: agus féuchfuidh an sagart air, agus fuáigeoruidh a bheith neamhghlan.

4 Dá bhínn an léus bán a croiceann a fhéola, agus ré faicsin nach bia ní is doimhne ná an croicinn, agus nách ionntochuidh a fhionnadh bán; ann sin iadhuidh an sagart ar an té ar a mbia an loit seachd lá:

5 Agus féuchfuidh an sagart air an seachdmhadh lá: agus, féuch, má bhí an loit an aubharcas ag fuireach, agus nach leithneochuidh annsa croicinn; annsin druidfidh an sagart air seachd lá eile:

6 Agus féuchfuidh an sagart air a ris an seachdmhadh lá: agus, féuch, má bhíonn an loit réad éigin dorchá, agus nach leithneochuidh an loit annsa croicinn, ann sin fuáigeoruidh an sagart a bheith glan: ní bhiúil ann achd léus: nífidh sé a éadach, agus bíaidh glan.

7 Achd má leathnuigheann an léus a mach go mór annsa croicinn, tar éis a faicsiona don tsagart ar son a ghlanda, féuchfuidh an sagart air a ris:

8 Agus má chí an sagart sin, féuch, go leithneochuidh an léus annsa croicinn, annsin fuáigeoruidh an sagart neamhghlan é: is lúbhra í.

9 ¶ A nuair bhías loit na lúbhra a nduine, ann sin béarthar chum an tsagairt é;

10 Agus féuchfuidh an sagart air: agus, féuch, má bhíonn an tat bán annsa croicinn, agus go diontochuidh sé an fionnadh bán, agus go mbia féoil bhéo dhearg annsa nat;

11 Is seanlúbhra sin a gceoiann a fhéola, agus fuáigeoruidh an sagart neamhghlan é, agus ní chuirfidh a steach é: óir atá neamhghlan.

12 Agus má bhríonn an lúbhra a mach ar iud an croicinn, agus go bhfoileochuidh an lúbhra an croicinn uile an té ar a mbia an loit óna chionn go nuige a chosa, ann gach áonbhall a bhféuchfuidh an sagart;

13 Ann sin measfuidh an sagart: agus, féuch, má díolúigh an lúbhra a chorp uile, fuáigeoruidh sé glan an té ar a mbia an lúbhra: do hionntóidh sé uile bán: atá se glan.

14 Achd a nuair fhásas féoil dearg ann, bíaidh sé salach.

15 Agus féuchfuidh an sagart ar an bhféoil dheirg, agus fuáigeoruidh é do bheith neamhghlan: óir atá a nféoil dearg neamhghlan: is lúbhra í.

16 Nó má ionntóigheann a nféoil dearg a ris, agus go tiúfaa chum bheith bán, tiúfaa sé chum an tsagairt;

17 Agus féuchfuidh an sagart air: agus féuch, má ionntóigheann an loit ar bheith bán; an sin fuáigeoruidh an sagart glan an té ar a mbia an loit: atá se glan.

18 ¶ A nféoil mar an gcéadna, noch a raibh an neascóid iona croicinn, agus do leighisiodh.

19 Agus a náit na neascóide go mbia at bán, no ballscóid shiollseach, bhán, agus gné dheirge ann, agus go ttaisbéantar don tsagart é;

20 Agus, a nuair do chífe an sagart é, féuch, má bhíonn a faicsin ní is ísle nó an croiceann, agus go diontochuidh a fhionnadh bán; foillseochuidh an sagart neamhghlan é: is loit lúbhra é ar na briseadh a mach ó neascóid.

21 Achd má féachann an sagart air, agus féuch, nach bia fionnadh ar bith bán air, agus muna raibh ní is ísle nó an croiceann, achd go mbia ní éigin dorchá air; annsin druidfidh an sagart air seachd lá:

22 Agus má leithnuigheann go mór a mach annsa croicinn, ann sin fuáigeoruidh an sagart neamhghlan é: is loit sin.

23 Achd má fhanann an ballscóid shoillseach na áit, agus gan leathnughadh dhó, is neascóid loiscneach í; agus fuáigeora an sagart glan é.

24 Nó má bhíonn féoil ar bith san croicinn, as a tiúfaa teas loiscneach, agus a nféoil béo bhías da loscadh go mbia guirín bán loinreach innte, ní éigin dearg, no bán;

25 Ann sin féuchfuidh an sagart air: agus féuch, má athruigheann an fionnadh ann sa ghuirín shoillseach bán, agus go mbia ré a fhéachuin ní is doimhne nó an croicinn; is lúbhra í ar mbriseadh a mach as an lassadh: uime sin fuáigeoruidh an sagart neamhghlan é: a sé sin loit na lúbhraidh.

26 Achd má féachann an sagart air, agus féuch, nach bia fionnadh bán ar bith annsa nguirín shoillseach, agus nach bé ní is ísle nó an croicinn eile, achd go mbia ní éigin dorchá air; annsin druidfidh an sagart air go ceann sheachd lá:

27 Agus féuchfuidh an sagart air an seachdmhadh lá: agus má leathnuigheann go mór annsa croicinn, an sin fuáigeoruidh an sagart neamhghlan é: a sé sin loit na lúbhra.

28 Agus má fhanann ann ballscóid shoillseach na áit féin, agus gan leathnughadh fa croicinn, achd go mbi ní éigin dorchá; is at lasta é, agus fuáigeoruidh an sagart glan é: óir is ainteas lasta é.

29 ¶ Má bhíonn an loit ar fhear nó ar mhnáoi iona gceann nó san bhfeasóig ;

30 Annsin féuchfuidh an sagart an loit : agus féuch, má chí ní is isle nó an croicinn é ; agus go *mbí* fionnadh tana buidhe innte ; annsin fuáigeoruidh an sagart neamhghlan é : is carruidhe thirim í, *eadhon* lubhra ar an gcionn nó ar an bhfeasóig.

31 Agus má fhéuchann an sagart ar an loit carruigh, agus féuch, muna *raibh* nís doimhne annsa chroicinn, agus nach *bía* grúag dhubb ar bith innte ; annsin iadhadh an sagart ar an *té* ar a mbía an phláigh charruidhe seachd lá :

32 Agus an seachmhadh lá féuchfuidh an sagart ar an loit : agus féuch, muna leathnuighidh an charruidhe, agus nach bíaidh grúag bhuidhe ann, agus nach *bía* an carruidhe a radharc nís isle nó an croicinn ;

33 Bearrfuighear é, achd ní bhéarrfa sé an charruidhe ; agus druidfidh an sagart ar an *tí* air a *mbí* an charruidhe seachd lá eile :

34 Agus an seachmhadh lá féuchfuidh an sagart ar an gcaruidhé : agus féuch, muna leathnuighidh an charruidhe an sa chroicinn, nó a bhfaicsin nís doimhne nó an croicinn ; annsin foillseochuidh an sagart glan é : agus nighfidh a éadach, agus bíaidh glan.

35 Achd má leathnuigheann an charruidhe go mór ansa chroicinn tair éis a ghianta ;

36 Annsin féuchfuidh an sagart air : agus féuch, má leathnuigheann an charruidhe annsa chroicinn, ná hiarradh an sagart grúag bhuidhe ; atá sé neamhghlan.

37 Achd má bhíonn an charruidhe re fhéachuinn comhnuidhteach, agus go bfaíodh grúag dhubb súas innte ; atá an charruidhe slán, atá sé glan : agus fuáigeoruidh an sagart glan é.

38 ¶ Má bhíonn ar fhíor nó ar mhnáoi mar an gcéadna builgléasach shoillseach a ggeoicinn a bhfeóla, eadhon builgléasach bán soillseach ;

39 Annsin féuchfuidh an sagart : agus féuch, má bhíonn an bhuilgléasach a ggeoicinn a bhfeóla bán dorchá ; bánléusa teasbhuidh iad fhasas annsa chroicinn ; atá sé glan.

40 Agus an duine a tuíteann a ghrúag dá cheann, *bí* sé máol ; gidheadh atá sé glan.

41 Agus an *té* a tuíteann a ghrúag dá chean leath ré na aghaidh, atá sé máoil-éadanach : gidheadh atá sé glan.

42 Agus má bhíonn iona cheann máol, nó iona mháoiléadan, créachd bán dearg ; is lubhra sin do fhás súas iona *chionn* máol, no iona mháoiléadan.

43 Annsin féuchfuidh an sagart air : agus féuch, má bhíonn at an chreachda bán dearg iona mháoilcheim, no iona mháoiléadan, mar thaisbeanas an lubhra a ggeoicinn ná feóla ;

44 Is fear lubhair é, atá sé neamhghlan : foillseochuidh an sagart thríd amach neamhghlan é ; atá loit iona cheann.

45 Agus an lubhar iona mbía an loit, brisfighear éadach, agus bíaidh á cheann nochduidh, agus cuirfidh toach ar a phuisín úachdara-h, agus fuáigeoruidh, Neamhghlan, neamhghlan.

46 Na huile láethe a mbía an loit ann, bíaidh sé salach ; atá sé neamhghlan : comhnochuidh ná aonar ; táobh a muich don champa *bhías* áitreabh.

47 An téadach mar an gcéadna iona mbía loit na lubhra, *más* éadach olla é, nó éadach lín ;

48 Mas a ndlúth, nó a ninneach *bhías* ; do líon, nó doluinn ; *más* a ggeoicinn, nó a ní ar bith do nítheor do chroicinn ;

49 Agus go mbía an loit uáine nó dearg ansa néadach, nó annsa chroicinn, annsa dlúth, nó annsa ninneach, nó a neinní do chroicinn ; is loit lubhra é, agus foillseochthar don tsagart é :

50 Agus féuchfuidh an sagart ar a loit, agus druidfidh ar an ní a mbía an loit seachd lá :

51 Agus féuchfuidh ar an loit an seachdmhadh lá : má leathnuigheann an loit sa néadach, san dlúth, nó sa ninneach, nó a cgeoicinn, nó a nobair ar bith do nítheor do chroicinn ; is lubhra chrínteach an loit ; atá sé neamhghlan.

52 Loiscfidh sé an téadach sin uime sin, *más* dlúth nó inneach é, a noluinn nó a linéadach, nó a néainní do chroicinn iona mbía an loit : óir is lubhra crínteach é ; loiscfighear a teinidh é.

53 Agus má fhéuchann an sagart, agus féuch, muna leathnuighidh an plagh annsa néadach, annsa dlúth, no annsa ninneach, nó a néainní don chroiceann ;

54 Annsin fuáigeoruidh an sagart an ní ar a bhfuil an loit do nighe, agus cuirfidh fá iadhadh é seachd lá eile :

55 Agus féuchfuidh an sagart ar an loit, a ndiáigh a nighthe : agus féuch, muna athruigh an loit a dath, agus nar leathnuigh an loit ; atá sé neamhghlan ; loiscfidh tú annsa teinidh é ; atá sé cnaidhteach táobh a stigh, *más lom* a stigh nó a muigh é.

56 Agus má fhéuchann an sagart, agus féuch, go mbía an loit ní eigin dorchá tar éis a nighthe ; annsin brisfidh sé amach as a néadach é, no amach as an ggeoicinn, nó as a ndlúth, nó as a ninneach :

67 Agus má thaisbeanann sé fós annsa

néadach, nó annsa dlúth, nó annsa ninneach, nó a néainní do chroicinn; *is loit* leathmuighthe é: loisgfídh tú an ní sin iona *mbia* an loit le teinídh.

58 Agus an téadach, más dlúth nó inneach, nó gídh bé ar bith ní do chroicinn da *mbia*, noch nighfeas tú, má fhágbhann an loit iad, annsin nighfighear an dara huáir iad, agus *biáidh* glan.

59 *Is* é so dlighídh loite na lùbhra a néadach olla nó lín, annsa dlúth, nó annsa ninneach, nó a néainní do chroicinn, dá fhúagra glan, nó dá fhúagra neamhghlan.

CAIB. XIV.

Modh ghlanta na lùbhra, a nduine. 33
Agus a nigh.

A GUS do labhair an TIGHEARNA ré Maóise, dhá rádh,

2 Budh é so dlighídh an lobhair a ló a ghlanda: do bhearthar chum an tsagart é:

3 Agus rachuidh an sagart amach as an bhfoslóngphort; agus féuchfuidh an sagart é, agus féuch, *má* bhíonn loit na lùbhra léigheasta anna lobhar;

4 Annsin do bhéara an sagart fá deara dha éun do ghabhail beó agus glan, don tí bhias ré a ghlanadh, agus connadh cé dair, agus scárláoid, agus iosoip:

5 Agus aitheonuidh an sagart éun dhiobh do mharbhadh a soitheach chríaidh ós cionn uisce reatha:

6 Ar son a neóin bheó, glacfuidh é, agus an connadh céadair, agus an scárláoid, agus an tiosoip, agus tumfuidh iad agus an téun beó a bhfuil a neóin do mharbhadh ós cionn a nuisce reatha:

7 Agus croithfidh ar an tí bhias ré ghlanadh on lùbhra seachd nuáire é, agus foillseochaidh é bheith glan, agus scaoilfidh amach an téun beó fán machaire réidh.

8 Agus nighfidh an té bhias ré ghlanadh éadach, agus béaríuidh a fhionnadh uile dhe, agus nighfidh é féin a nuisce, chor go mbia glan: agus na dhíáigh sin tiucla do nfhoslungphurt, agus fanfuidh a muich as a loistín seachd lá.

9 Achd is ar an seachdmhadh lá, bhéarrfás a fhionnadh uile dá cheann agus da fhéasóig agus do mhailghibh a shúl, eadhon bearríuidh a fhionnadh uile dhe: agus nighfidh a éadach, nighfidh fós a fheoil a nuisce, agus biáidh sé glan.

10 Agus annsa nochdmhadh lá glacfuidh sé dhá úan fhirionna gan chandhe, agus úan buimonn don chéadbhíadhúin gan cháidhe, agus trí deachmhadh cuid do phlúr mhín *mar* ofráil bhídh, cumaiscthe le hola, agus éan log ola.

11 Agus an sagart do dhéanas glan é béaríuidh se an duine bhias ré ghlanadh,

agus na neithesin, do lathair an TIGHEARNA, ag dorus thabernacuil an chomhchruinnighthe:

12 Agus glacfuidh an sagart éanúan firionn, agus ofrálfuidh é mar ofráil sháruighthe, agus an log ola, agus croithfidh iad *mar* ofráil luáimnigh do lathair an TIGHEARNA:

13 Agus muirfidh sé an tían annsa náit a muirfidh a nofráil pheacaidh agus a nofráil loiscthe, annsa náit náomhtha: óir mar is leis an tsagart a nofráil pheacaidh, *is* leis mar sin a nofráil sháruighthe: *atá* sí ró náomhtha:

14 Agus glacfuidh an sagart *cuid* dhuil ofrála an tsáruighthe, agus cuirfidh an sagart *sin* ar bharr cluaise deise an té bhias ré ghlanadh, agus ar ordóig a láimhe deise, agus ar ordóig a choise deise:

15 Agus glacfuidh an sagart *cuid* don log ola, agus dóirtfidh ar chláir a dhéarnóide clé féin é:

16 Agus tumfuidh an sagart a mhéar deas annsa nola *atá* iona láimh chlé, agus croithfidh a nola lé ná mhéur seachd nuáire as coinne an TIGHEARNA:

17 Agus cuid eile do nola *atá* iona láimh cuirfidh an sagart ar bharr cluaise deise an té bhias ré ghlanadh, agus ar ordóig a láimhe deise, agus ar ordóig a choise deise, ar fhuil na hofrála sáruighthe:

18 Agus fuigheall na hola *bhí*as a láimh an tsagairt dóirtfidh sé ar cheann an tí bhias ré ghlanadh: agus do dhéana an sagart síoth ar a shon a lathair an TIGHEARNA.

19 Agus ofráilfidh an sagart a nofráil pheacaidh, agus do dhéana síth ar son an tí bhias ré ghlanadh ó na neámhghloine; agus na dhíáigh sin muirfidh a nofráil loiscthe.

20 Agus ofráilfidh an sagart ofráil loiscthe agus a nofráil bhídh ar a naltóir: agus do dhéana an sagart síth ar a shon, agus biáidh glan.

21 Agus *má* bhíonn bocht, agus nach bhfuilge an oiread sin; annsin glacfuidh éan úan amháin *mar* ofráil sháruighthe ré na chrothadh, do dhéanamh síthe dhó, agus áoindeachmhadh cuid do phlúr mhín chumaiscthe le hola *mar* ofráil bhídh, agus log don ola;

22 Agus dhá thurtuire, nó dhá cholum óga, an ní is éidir leis a fhagháil; agus biáidh eun díobh na ofráil pheacaidh, agus an dara héan na ofráil loiscthe.

23 Agus do bhéara leis an tochdmhadh lá iad ar son a ghlanda chum an tsagairt, go dorus thabernacuil an chomhchruinnighthe, a bhíaghuise an TIGHEARNA.

24 Agus glacfuidh an sagart úan na hofrála sáruighthe, agus an log ola, agus

croithfidh an sagart iad *mar* ofráil chroitthe as coinne an TIGHEARNA:

25 Agus muirfidh sé úan na hofrála sáruighthe, agus glacfaidh an sagart *cuid* d'úil na hofrála sáruighthe, agus cuirfidh é ar bhárr cluáise deise an té bhias re ghlanadh, agus ar ordóg a láimhe deise, agus ar ordóg a choise deise:

26 Agus dóirtfidh an sagart do nola ar ehlár a dhéarnoide clé féin:

27 Agus dóirtfidh an sagart lé ná mhéur deas *cuid* do nola *bhías* iona láimh chlé seachd nuáire a bhfiadhnúise an TIGHEARNA.

28 Agus cuirfidh an sagart do nola *bhías* iona láimh uadha ar chluáis deis an té bhías ré ghlanadh, agus ar ordóg a láimhe deise, agus ar ordóg a choise deise, ar áit fuil na hofrála sáruighthe:

29 Agus an chuid eile do nola *bhías* a láimh an tsagairt cuirfidh sé ar cheann an té bhías ré ghlanadh, do dhéanamh síochda dhó a bhfiadhnúise an TIGHEARNA.

30 Agus ofrálfuidh áon do na héanuibh turtuire, nó do na colunuibh óga, gidh bé aca gheabhas sé;

31 *Eadhon* an ní fhéadfás diagháil, áon ar son ofráil peacaidh, agus an dara héun *ar son* ofrála loiscthe, maille ris a nofráil bhídh: agus do dhéana an sagart síth ar son an té bhías ré ghlanadh as coinne an TIGHEARNA.

32 As é so dligeadh *an té* iona *mbia* loit na lúbhra, ag nach bhfuil do chumus na láimh *an ní bheanas* ré na ghlanadh diagháil.

33 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA ré Maóise agus ré Haaron, dha rádh,

34 A nuair thiucfaidhe go tír Chanáin, noch do bheirinsi dháoiibh mar sheilbh, agus chuirfeas mé loit na lubhra a tigh da bhur bhfearann seilbhe;

35 Agus go ttiucia an té ler leis an tigh agus inneosa sé don tsagart, dá rádh, Do chithéar dhamhsa mar do *bhíudh* pláigh annsa tigh:

36 Ansin fuáigeoruidh an sagart dóibh an tigh fholnuighadh, suil rachus an sagart a *steach ann* díreachuinn na loite, chor nach deantaioi a *mbia* annsa tigh uile neamhghlan: agus na dhíagh sin rachuidh an sagart a sdeach díreachuinn an tigh:

37 Agus féuchfaidh ar an loit, agus feuch, *mas* a mballuighibh an tigh *bhías* an loit lé stríochuibh tolla, glasamhla nó gné dheirge, noch is ísle ré a fhéuchuin nó an balla;

38 Ansin rachuidh an sagart amach as an tigh go dorus an tigh, agus druidfidh súas an tigh seachd lá:

39 Agus thiucfaidh an sagart a ris an seachdmhadh lá, agus féuchfaidh: agus

ma leathnuigheann an loit a mballuibh an tigh;

40 Ansin aitheonuigh an sagart dhiobh ná clocha do bhuáin as, iona *mbia* an loit, agus teilgtidh amach a náit shalaidh iad táobh a muich don chathruigh:

41 Agus do bhéura fá deara an tigh do scriosadh fá gcúairt táobh a stigh, agus dóirtfidh amach an luathreadh scriosfaidh siad dhe táobh amach don chathruigh a náit neamhghloin:

42 Agus glacfaidh clocha eile, agus cuirfidh a náit na gcleochsin *iad*; agus glacfaidh moirteúl eile, agus pláistreochuidh an tigh.

43 Agus ma thig an loit a ris, agus go mbristfidh amach annsa tigh, tar éis na gcleoch do bhuáin as dó, agus tar éis an tigh do scriobadh, agus tar éis a dhóbalta;

44 Ansin thiucfaidh an sagart agus féuchfaidh, agus féuch, *má* leathnuigheann an loit annsa tigh, is lúbhra crinteach é annsa tigh: *ata* neamhghlan.

45 Agus bristfidh síos an tigh, a chlocha, agus adhmad, agus moirteúl an tigh eile; agus iomchoruidh amach as an gcathruigh *iad* chum ionaid neamhghlan.

46 Os a chionn so gidh bé ar bith rachus a steach san tigh ar feadh na haimsire *ata* druite súas biaidh neamhghlan go nóin.

47 Agus an té luighfeas annsa tigh nighfigh a éadach; agus an té iosas annsa tigh nighfidh a éadach.

48 Agus má thig an sagart a steach agus féachuinn *air*, agus féuch, muna ar leathnuigh an loit annsa tigh, tar éis an tigh do phlástráil: ansin fuáigeoruidh an sagart an tigh glan, do chionn gur leighiseadh an loit.

49 Agus glacfaidh sé do ghlanadh an tigh, dhá éun, agus maide céadair, agus scárlaoid, agus ísoip;

50 Agus muirfidh éun díobh a soitheach chríaidh os cionn uisce reatha:

51 Agus glacfaidh an maide céadair, agus an ísoip, agus an scárlaoid, agus an téun beó, agus tumfaidh iad a bhíuil a néun mhairbh, agus annsa nuisce reatha, agus croithfidh san tigh seachd nuáire é.

52 Agus glanfaidh an tigh lé fuil a neóin, agus leis a nuisce reatha, agus leis a néun bheó, agus leis an maide céadair, agus leis a nioisip, agus leis a scárlaoid:

53 Achd léigfidh do néun bheó imtheachd amach as an gcathruigh chum an mhachaire réidh, agus do dhéana sé síth don tigh: agus bíaidh glan.

54 As é so dligeadh gach uile shórt loite lúbhra, agus charra,

55 Agus do lúbhra éaduigh, agus tigh,

56 Agus ar at, agus ar gheirb, agus ar bhallscoid shoillsigh:

57 Da theagasg a nuair bhias neamhghlan, agus a nuair bhias glan: a sé so dligheadh na lúbhra.

CAIB. XV.

Creachd silt na mfear. 13 Agus an glanadh. 19 Silt na mban. 28 Agus a nglanadh.

A GUS do labhair an TIGHEARNA re Maóise agus ré Haáron, gá rádh,

2 Labhair ré cloinn Israel, agus abair riu, A nuair bhias creachd ar silt ar aonduine as a fheoil, do bhrìgh creachd a shilte atá se neamhghlan.

3 Agus buidh é so a neamhghloine iona chreachd: má rithionn a fheoil léis an ccréacht, no má fhanann a fheoil óna chreachd, is é a neamhghloine é.

4 Agus gach uile leaba ar a luighfidh sesion ar a bhfuil an tsilt, atá neamhghlan: agus gach ní ar a suidhfe sé, biáidh neamhghlan.

5 Agus giodh bé ar bith bheánfus ré na leabuidh nighfidh a éadach, agus fothruicfidh é *fèin* a nuisce, agus biáidh neamhghlan go nóin.

6 Agus giodh bé ar bith shuidhfeas ar an áit ar shuigh an té ar abhfuil an chréachd nighfidh a éadach, agus fothruicfidh é *fèin* a nuisce, agus biáidh neamhghlan go nóin.

7 Agus an té bheanas re feoil an té ar a bhfuil an chréacht nighfidh a éadach, agus fothruicfidh é *fèin* a nuisce, agus biáidh neamhghlan go nóin.

8 Agus ma chuirionn an té ar a bhfuil an chréacht a shilt ar an tí bhíos glan; annsin nighfidh an té sin a éadach, agus fothruicfidh é *fèin* a nuisce, agus biáidh neamhghlan go nóin.

9 Agus giodh bé ar bith dialláoid iona suidhfe sesion ar a mbía an chréacht biáidh neamhghlan.

10 Agus giodh bé ar bith bheanas ré háoinní dá mbía faoi biáidh neamhghlan go nóin: agus giodh bé ar bith iomchras éinní dhíobh sin nighfidh a éadach, agus fothruicfidh é *fèin* a nuisce, agus biáidh neamhghlan go nóin.

11 Agus giodh bé ar bith re mbeanfa an té ar a mbía an chréacht, agus nar mheasc a lámha a nuisce, nighfidh sé a éadach, agus fothruicfidh sé é *fèin* a nuisce, agus biáidh neamhghlan go nóin.

12 Agus an soitheach criadh, ré mbeanfa an té ar a bhfuil an chréachd, brisfighear é: agus meascfighear gach uile shoitheach croinn a nuisce.

13 Agus a nuair ghlantar an tí ar a mbía

an tsilt óna chréacht; ann sin áireomh- uigh sé dhó féin seacht lá chum a ghianta, agus nighfidh a éadach, agus fhothruicfidh a fheoil a nuisce rithe, agus biáidh glan.

14 Agus ar a nochdmhadh lá glac- fuidh chuige dhá éun turtuire, nó dhá cholum óga, agus tiucfa a lathair an TIGHEARNA go dorus thabernacuil an chomhchrúinnighthe, agus do bhéura don tsagart iad:

15 Agus ofráilfidh an sagart iad, áon aca ar son ofrála peacaidh, agus an dará héun ar son ofrála loiscthe; agus do dhéana an sagart síth ar son a shilte a lathair an TIGHEARNA.

16 Agus ma imthigheana a shíol coimh- riachtanuis ó cánduine, annsin nighfidh a fheoil uile a nuisce, agus biáidh neamh- glan go nóin.

17 Agus gach uile éadach, agus gach uile chroiciomn ar a mbía síol an choimh- riachdanuis, nighfighear lé huisce é, agus biáidh neamhghlan go nóin.

18 An bhean mar an gcéadna lé luidhfe fear *maille* re síol an choimhriachdanuis, fothruicfidh iad a ráon a nuisce, agus béid neamhghlan go nóin.

19 ¶ Agus má bhíon silt ar mhnáoi, agus go mbía a silt iona feoil na fuil, cuirfighear ar leith seacht lá: agus giodh bé ar bith bheanas ría biáidh neamhghlan go nóin.

20 Agus gach uile ní iona luidhfidh sí iona leithreachus biáidh neamhghlan: gach einní mar an gcéadna ar a suidhfidh sí biáidh neamhghlan.

21 Agus giodh bé ar bith bheanas ré na leabuidh nighfidh sé a éadach, agus foth- ruicfidh é *fèin* a nuisce, agus biáidh neamhghlan go nóin.

22 Agus gidh bé ar bith bheanas ré héainní air ar shuidh sí, nighfidh sé a éadach, agus fothruicfidh sé é *fèin* a nuisce, agus biáidh neamhghlan go nóin.

23 Agus mas ar a leabuidh, nó ar éainní air ar shuidh sí, a nuair bheánfus sé ris, biáidh neamhghlan go nóin.

24 Agus má luighfionn duine ar bith aice ar éanchor, agus a fuil mhíos bheith air, biáidh sé neamhghlan seachd lá; agus biáidh an leaba uile ar a luidhfidh sé neamhghlan.

25 Agus má bhíonn silt fhola ar mhnáoi mórán do láethibh é a aimsir a leithreachuis, no ína rithionn tar aimsir a leathreachuis; láethe silte a neamhghlaine béid uile mar láethe a leithreachuis: biáidh sí neamh- glan.

26 Gach uile leaba ar a luidhfidh sí feadh láeththeadh a síle biáidh sí mar lea- buigh a leithreachus: gidh bé ar bith ní

ar a suidhfidh sí fós bíaidh neamhghlan, mar neamhghloine a leithreachuis.

27 Agus gidh bé ar bith bheanas ris na neithibh sin bíaidh neamhghlan, agus nighfidh a éadach, agus fothruicfidh é féin a nuisce, agus bíaidh neamhghlan go nóin.

28 Agus má ghlantar í óna silt, annsin aircomhuid dhi féin seachd lá, agus na dhiaigh sin bíaidh si glan,

29 Agus ar a nochdmhadh lá géabhuidh sí chuicthe dhá thurtuire, nó dhá cholun óga, agus béura chum an tsagairt iad, go dorus thabernacuil an chomhchruinnighthe.

30 Agus ofráilfidh an sagart áon aca mar ofráil pheacaidh, agus an dara mar ofráil loiscthe; agus do dhéana an sagart síth ar a son a láthair an TIGHEARNA ar son silt a neamhghloine.

31 Mar so dheileóchuid clann Israel ré na neamhghloine; ionnus nach bhfaghaid bás iona neamhghloine, a nuair thruáillid mo thabernacuilsí atá na measc.

32 Is é so dligeadh an té ar a mbí silt, agus an té a rachuidh a shíol uadha, agus a saileochthar leis sin é;

33 Agus an bhean bhías tinn ó na bláth, agus an ti ar a mbia créachd shilteach, an fhuir, agus na mná, agus an té luidheas lé noch atá neamhghlan.

CAIB. XVI.

Ofrala agus feust ghlanta úair san bliádh-an arson an tsagairt féin agus an phobail uile.

A GUS do labhair an TIGHEARNA ré Maóise deis bháis dheisi mac Aáron; a nuair do ofraladur a bhfiadhnuisí an TIGHEARNA, agus do éagadar;

2 Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Maóise, Labhair ré Haáron do dhearbhrathair, gan teachd gach éanuair do náit náomhtha táobh a steach don fholach as coime an tsuidhe thrócaire, noch atá ar a náire; go nach bhfuigheadh bás: óir taisbéanfá misi mé féin annsa néull ar an tsuidhe thrócaire.

3 Mar so thiucas Aáron sa náit náomhtha: maille ré bulóig óig mar ofráil pheacaidh, agus reithe mar ofráil loiscthe.

4 Cuirfidh sé uime an cóta náomhtha linéaduigh, agus béid na brístidhe linéaduigh ré na chroiciunn, agus ar na chrioslúghadh lé crios linéaduigh, agus leis an míter linéaduigh éideochthar é: is éaduighe náomhtha iadso; uime sin nighfidh sé a fheóil a nuisce, agus annsin cuirfidh uime iad.

5 Agus toigeobhuidh do chomhchruinnighadh cloinne Israel dá mheannan do na gabhruibh ar son ofrala pheacaidh,

agus áon reithe mar ofráil loiscthe.

6 Agus ofráilfidh Aáron a bhuilóg na hofrála peacaidh noch bhías ar a shon féin, do dhéanamh síotha ar a shon féin, agus ár son a thighe.

7 Agus glacfuidh an dá ghabhar, agus taisbéanfuidh iad as coinne an TIGHEARNA ag dorus thabernacuil an chomhchruinnigh.

8 Agus cuirfidh Aáron crannchar ar an dá ghabhar; eadhon crann ar son an TIGHEARNA, agus crann ar son an ghabhair a rachas as.

9 Agus do bhéura Aáron leis an gabhar air ar thuit crannchair an TIGHEARNA, agus ofráilfidh é mar ofráil pheacaidh.

10 Achd an gabhar, air ar thuit crannchair gur ab é an gabhar a léigte as, bearthar beó as coinne an TIGHEARNA é, do dhéanamh síotha leis, agus leigte dhó imtheachd mar ghabhar sháor tann bhíasach.

11 ¶ Agus do bhéura Aáron bulóg na hofrála peacaidh leis, noch bhías ar a shon féin, agus do dhéana síth dhó féin, agus da thigh, agus muirfidh bulóg na hofrála peacaidh atá ar a shon féin:

12 Agus glacfuidh sionnsa lánn do smeorthoidibh teineadh ó a naltóir as coinne an TIGHEARNA, agus lan a ghlaice do thúis dheagbholuidh bróite go mín, agus do bhéura táobh a stigh do nfolach é:

13 Agus cuirfidh an tuis ar an teinidh a bhfiadhnuise an TIGHEARNA, chor go bhfoileochuidh néull na túise an suidhe thrócaire atá ar an bhfiaghnuise, go nach bhfaghaidh bás:

14 Agus glacfuidh dhuil na buloige, agus croithfidh sé lé na mhéur ar an tsuidhe thrócaire í leath shoir; agus ar aghuidh an tsuidhe thrócaire croithfidh do nfuil seachd nuáire lé na mhéur.

15 ¶ Annsin muirfidh gabhar na hofrála, peacaidh, bhías ar son an phobail, agus do bhéura a fhuil táobh a steach do nfolach, agus do dhéana ris an bhfuil sin mar do rinne sé ré fuil na bulóige, agus croithfidh í ar an suidhe thrócaire, agus ar aghuidh an tsuidhe thrócaire:

16 Agus do dhéanuidh síoth ar son an ionad náomhtha, do bhrigh neamhghloine chloinne Israel, agus do chionn a saruighthe iona uile pheacadhuibh: agus do dhéana mar sin ar son thabernacuil an chomhchruinnighthe, noch chomhnuigh-eas na measc, a meadhón a neamhghloine.

17 Agus ní bhía éanduine a ttabernacuil an chomhchruinnighthe a nuair rachas sé a steach do dhéanamh na síodha annsa náit náomhtha, nó go dteig amach, agus go ndéarna síth ar a shon féin, agus ar son a

thighe, agus ar son chomhchruinnighe Israel uile.

18 Agus rachaidh amach chum na haltóra atá as coinne an TIGHEARNA, agus do dhéana sith ar a son; agus glacfuidh dfuil na bulóige, agus dfuil an ghabhair, agus cuirfidh ar bheannuibh na haltóra fá gcúairt í.

19 Agus croithfidh do nfuil uirre lé ná mhéur seachd nuáire, agus glanfuaidh í, agus náomhthochuidh í ó neamhghloine chloinne Israel.

20 ¶ Agus a nuáir chuirfeas críoch ar dhéanamh síthe do náit náomhtha, agus do thabernacuil an chomhchruinnighe, agus do naltóir, do bheura an gabhar beó leis:

21 Agus leagfuaidh Aáron a dhá láimh ar chionn an ghabhair bheó, agus aideoimhuaidh ós a chionn olc chloinne Israel uile, agus a sáruighe iona bpeacadhuibh uile, dá gcur ar chionn an ghabhair, agus cuirfidh ar siubhal é lé láimh dhuine iomchubhaidh fán bhfasach.

22 Agus iomchoruidh an gabhar air féin a néigceart uile go fearann gan áit-reabh: agus léigfidh an gabhar uadha san bhfasach.

23 Agus tiuicfaidh Aáron a ttabernacuil an chomhchruinnighe, agus cuirfidh sé na héaduighe lin de, noch do chuir air a nuáir do chuaidh do náit náomhtha, agus fuigfidh annsin iad:

24 Agus nighfidh a fheoil le huisce an sa náit náomhtha, agus cuirfidh éadach air, agus rachfuaidh amach, agus ofrálfuidh iodhbhuirt loiscthe, agus ofráil loiscthe an phobail, agus do dhéana síoth dhó féin, agus don phobal.

25 Agus loiscthidh sé méathas na hofrála peacaidh ar a naltóir.

26 Agus an té do léig an ghabhar uadha mar ghabhar sháor nighfidh sé a éadach, agus fothruicfidh sé a fheoil a nuisce, agus na dhíáigh sin tiucla sé don champa.

27 Agus an bhlóg ar son na hofrála peacaidh, agus an gabhar ar son na hofrála peacaidh, a ttugadh a bhfuil a steach do dhéanamh síodha annsa náit náomhtha, béurfuidh óglach amach as an cempa iad; agus loiscthidh annsa teinidh a gcroicne, agus a bhfeoil, agus a notrach.

28 Agus an té loisctheas iad nighfidh a éadach, agus fothruicfidh a fheoil a nuisce, agus na dhíáigh sin tiucla don fhoslung-phort.

29 Agus bíaidh so na statúid go bráth aguibh: bhur nanmanna do chrádh ar an seachdmhádh mí, ar an deachmhádh lá don mhí, agus ní dhéantáoi obair ar áonchor, más do bhur tír féin é, no coimhthidheach chomhnuigheas blur measg:

30 Oir is ar an lá sin do dhéana an sagart sith ar bhur son, dá bhur nglanadh, lé mbeithí glan a bhfiaghnuise an TIGHEARNA ó bhur bpeacuighibh uile.

31 Bíaidh sé na shábbóid shuáimhneasa aguibh, agus cráifidhe bhur nanmanna, lé statúid go bráth.

32 Agus an sagart ungfás, agus chois-reógas sé chum miniostralachd a noifig an tsagairt a náit athar, is é do dhéanas an tsith, agus cuirfidh an téadach lin air, an chuluigh náomhtha:

33 Agus do dhéana sith don tsanctóir náomhtha, agus do dhéana sith do thabernacuil an chomhchruinnighe, agus don naltóir, agus do dhéana sith ar son na sagart, agus ar son phobuil an chomhthionóil uile.

34 Agus biaidh so na statúid shíorruidhe aguibh, do dhéanamh síodha do chloinn Israel ar son a bpeacuighibh uile uáir san mblíadhuin. Agus do rinne sé mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaóise.

CAIB. XVII.

Ni bhfeidir fuil ithe; 15 No féoil do reubadh le beathachaibh.

A GUS do labhair an TIGHEARNA ré Maóise, dá rádh,

2 Labhair ré Háaron, agus ré na chloinn, agus re cloinn Israel uile, agus abair riú; Is é so an ní do aithin an TIGHEARNA, dá rádh,

3 Gidh bé ar bith duine bhías do thigh Israel, mhuirfeas damh, no úan, nó gabhar, annsa champa, nó mhuirfeas táobh a muich don champa,

4 Agus nach dtuibhra go dorus thabernacuil an chomhchruinnighe é, do ofráil iodhbartha don TIGHEARNA as coinne thabernacuil an TIGHEARNA; cuirfhear fuil a leith an fhirsin; do dhóirt sé fuil; agus gearrfuighear an duine sin amach o mheasg a dháoine:

5 Ar chor go ttiubhraidís clann Israel a níodhbartha, noch ofráilfid ar an machaire a muigh, eadhon go dtubhraidís iad don TIGHEARNA, go dorus thabernacuil an chomhchruinnighe, chum an tsagairt, agus go noiráilfid mar ofráluibh síodha don TIGHEARNA iad.

6 Agus croithfidh an sagart a nfuil ar altóir an TIGHEARNA ag dorus thabernacuil an chomhchruinnighe, agus loiscthidh an méathas mar bhaladh deaghbholaidh don TIGHEARNA.

7 Agus ní ofráilfid nís mó a níodhbartha do dhíabhluibh, a ndíáigh ar imthigheadar lé striapachus. Bíaidh so na statúid aca go bráth ar feadh a ngeimealach.

8 ¶ Agus déara tusa riú, Gidh bé ar bith duine do thigh Israel, nó do na

Annsa bhfuil ata anam na feola.

CAIB. XVIII. *Na ngaol-fogus do bhacfas posadh.*

coimhighbh bhíos ar cuáirt eadruibh, ofráilfeas ofráil loiscthe ní iodhbhairt.

9 Agus nach dtiubhra go dorus thabernacuil an chomhchruinnighthe é, dá ofráil don TIGHEARNA; gearrfuighear cheana an té sin amach as lár a mhuinntire.

10 ¶ Agus gidh bé ar bith duine bhíos da thigh Israel, nó da na coimhighbh bhíos ar cuáirt bhur measg, itheas éainghné fhola; cuirfidh misi umarro maghaidh a naghaidh a anma sin itheas fuil, agus gearrfa mé amach ó na dháoinibh é.

11 Oir is annsa bhfuil ata anam na feola: agus tug misi dháobhsí í ar a naltóir do dhéanamh síodha dá bhur nannannuibh. Oir a sí a nfuil do ní síth ar son a nauma.

12 Uime sin a dubhairt mé le cloinn Israel, Ní íosaídh áonduine aguibh fuil, ní mó íosas áonchoimhghitheach fuil, do chomhnuigheas bhur measc.

13 Agus gidh bé ar bith duine bhíos do chloinn Israel, nó do na coimhghitheachuibh chomhnuigheas bhur measc, do ní fiadhach agus bheireas ar bheathach nó ar éun is éidir ithe; dóirtfidh amach a fhuil sin, agus foileochuidh lé luáithreadh í.

14 Oir is í beatha gach uile fheola í; is ar son a beatha bhíos a fhuil: is uime sin a dubhairt mé re cloinn Israel, Ní íostáoi fuil fheola ar bith: oir is í a fhuil anam gach uile fheola: gidh bé ar bith íosas í gearrfuighear amach é.

15 ¶ Agus gach uile anam íosas a nfeóil fuáir bás uáithe fein, nó do mharbladh lé beathachaibh, más duine dot thír fein é, nó coimhidhtheach, nighfidh aráon éadach, agus fóthruicfidh é fein a nuistche, agus bíadhl neamhghlan go nóin: annsin bíadhl sé glan.

16 Achd muna nighfidh sé iad, nó a chorp do fhothrughadh; annsin iomchóruidh sé a choir.

CAIB. XVIII.

Céimeadh na ngaol-fogus, do bhacfas pósadh. 19 *Na mianghusa michneasda.*

AGUS do labhair an TIGHEARNA ré Maóise, dá rádh,

2 Labhair re cloinn Israel, agus abair ríu, Is misi an TIGHEARNA bhur Ndía.

3 Ní dhéantáoi do réir gníomhartha chriche na Héigipte, mar ar áitigheabhair: agus do réir oibreach thíre Cánaain, iona bhfuilim dhá bhur ttabhairt, ní dhéantáoisí: ní mó imeochtháoi lé na nórdughthibh.

4 Do dhéantáoi mó bhreitheamhnúisí agus coimheadfuidhe mordughthe, ag stubhal ionta: is misi an TIGHEARNA bhur Ndía.

5 Coimheadfuidhe ar a nadhbharsin

mo statúidigh, agus mo bhreitheamhnúis: noch má ní duine, mairfidh sé ionta: misi an TIGHEARNA.

6 ¶ Ní thiucfa éanduine aguibh a ngar áoin dá mbía ngáol fhogus dáobhbh, chuinn a ttárnóchd dfoillsiughadh: misi an TIGHEARNA.

7 Tárnóchd hathar, nó tárnóchd do mhathar, ní léigfe tú leis: is í do mhathair í; ní léigfe tú a tárnóchd leis.

8 Ní léigfe tú tárnóchd mhná háthar leis: is í sin tárnóchd hathar.

9 Tárnóchd do dheirbhsheathrach, inghean hathar, nó inghean do mhathar, más annsa tigh béarthar í, nó a muigh, ní léigfe tusa cheana a ttárnóchd ris.

10 Tárnóchd inghine do mhic, nó inghine hinghine, a ttárnóchd sin umurro ní léigfe tú ris: oir is í do thárnóchds a ttárnóchdsan.

11 Tárnóchd inghine mhná hathar, do gineadh ód athair, is í do deirbhshíur í, ní léigfe tu leis a tárnóchd.

12 Ní léigfe tú tárnóchd dheirbhsheathrach hathar ris: is í bean fhogus gháoil hathar.

13 Ní léigfe tú náire dheirbhsheathrach do mhathair leis: oir is í bean fhogus gháoil do mhathar í.

14 Ní léigfe tú tárnóchd dhearbhráthar hathar leis, ní racha tú a ngar a mhná: oir is í bean dearbhráthar hathar í.

15 Ní léigfe tú tárnóchd do bhainchleamhna leis: is í bean do mhic í; ní léigfe tú a tárnóchd leis.

16 Ní léigfe tú tárnóchd mhná do dhearbhráthar leis: is í sin tárnóchd do dhearbhráthar.

17 Ní léigfe tú tárnóchd mna agus a hinghine leis, agus ní thiubhra tú inghean a mic, nó inghean a hinghine, chum a ttárnóchd dfoillsiughadh; oir is iad a mná foigse gáoil sin iad, is coir é.

18 Ní mó bhéurus tú bean a gcionn a deirbhsheathar, dá buáireadh, chum a ttárnóchd dfoillsiughadh, táobh a muigh don mhnáoi eile, ar feadh a beatha.

19 Mar an gcéadna ní racha tú a ngar mhná do choimhriachduin ría, an feadh bhíos ar na cur ar leith ar son a neamhghloinne.

20 Tuilleamh eile, ní luighfe tú go colluidhe lé mnáoi do chomharsan, dot thruáilleadh fein lé.

21 Agus ní léigfe tú déanduine dot shliochd dul thrid an teimh do Mólech, ní mó dhísbeagfas tú aaim do Dhé: misi an TIGHEARNA.

22 Ní luighfe tú le cinéul feartha, mar an gcineál mbanda: is gráineamhlachd é.

23 Ní mó luighteas tú le beathach ar bith dot thruáilleadh fein lé: ní mó

phanfas bean ag beathach ar bith do luidhe lé: is damnach é.

24 Ná truáilidh sibh féin a neinní do na neithibhsi óir is ionta so uile do truáilleadh ná daoine do theilg mé amach romhuibh.

25 Agus ata an talamh truáilidhte: uime sin agruimsi a choir féin air, agus atá an talamh féin a sceith a dhúthchusuidh dhe.

26 Coimheódtáoi ar a nadhbharsin mo statúidigh agus mó bhreitheamhnais, agus ní dhéantáoi éinní do na néithibh grain-eamhlasa; ceachtar duine dá bhur ttrí féin, nó an coimhidhteach chomhnuigheas bhur measc:

27 (Oir do rinneadar muinntir na tíre an ghráineamhlachdsa uile, noch do bhí romhuibhsi, agus atá an talamh truáilighthe;)

28 Cor nach sceithfidh an talamh sibhsi amach mar an gcéadna, a nuair thruaillfidh sibh é, mar do sceith na cineadhacha do bhí romhuibh ann.

29 Oir gidh bé ar bith dhéanas éainní do nadhúatimhuireachdso, eadhon na hanna do ní iad gearrfluighear amach ó na muinntir iad.

30 Ar a nadhbharsin coimheadfuidhe morduighese, cor nach déantáoi éainní do na gnáthuightheibh gráineamhlasa, do rinneadh romhuibh, agus nach dtruáilthí sibh féin ionta: *misí an TIGHEARNA* bhur Ndia.

CAIB. XIX.

Miniughadh na naitheanta, ró dhiugha.

AGUS do labhair an TIGHEARNA ré Maóise, dá rádh.

2 Labhair ré comhchruinniughadh chloinne Israel uile, agus abair riú, Beithi náomhtha: óir *atáimse* an TIGHEARNA bhur Ndia náomhtha.

3 ¶ Bíaidh eagla bhur maithreach, agus bhur naithreach aguibh (ar gach áon fhear), agus coimheaduigh mó shábóid: *misí an TIGHEARNA* bhur Ndia.

4 ¶ Ná hiontoighidh lé hiodhaluibh, agus ná déanaidh dée leaghta dháoiuibh: *misí an TIGHEARNA* bhur Ndia.

5 Agus ma thairgthí iodhbuiirt dofráil shíodha don TIGHEARNA, ofráilfidh í ar bhur ttoil féin.

6 Iostar í an lá sin féin ofráilfighear í, agus ar na mhárach: agus má mhairion fuighioll go tti an tréas lá, loiscfighear amsa teimh é.

7 Agus má bithear ar chor ar bith an treas lá é, is gráineamhuil é; ní ghéubhtar é.

8 Ar a nadhbharsin *gach éanduine* da níosuidh e bíaidh a pheacadh *dho*, ar a

nádhbhar gur thruáilidh sé ní náomhtha an TIGHEARNA: agus gearrfluighear an tanam sin amach as lár a mhuintire.

9 ¶ Agus a nuair bheanfuidhe fógmhar bhur bhfearuinn, ní bheanfuidhe coirnél bhur machaire go hiomlán, ní mó chruinneochus tú díoghluim thfógmhuir.

10 Agus ní dhioghluimfuidh tú thfin-eamhuin, ní mó chruinneochus tú *gach* éancháor dot fhíneamhuin; fuigse tú ag na bochduibh iad, agus ag an coimhghitheach: *misí an TIGHEARNA* bhur Ndia.

11 ¶ Ní ghádfuidhe, agus ní dhéantáoi ní neimhfhirinneach, ní mó do dhéantáoi bréag ré cheile.

12 ¶ Agus ní thiubhartháoi mainmse a mbréig, ní mó thruáilleochus tú ainm do Dhé: *misí an TIGHEARNA*.

13 ¶ Ní mhéallfa tú do chomharsa, ní mó shladfas tú é: ní fhanfuighe agad tuar-asdal an té fhoisteochthar ar feadh na hoidhche go maidin.

14 ¶ Ní mhaileochuidh tú an bodhar, agus ní chuirfe tú ceaptuislidh roimhe an ndall, achd bíaidh eagla do Dhé ort: *misí an TIGHEARNA*.

15 ¶ Ní dhéantáoi éacceart a mbreith-eamhnas: ní mheasfuidh tú pearsa an bhoichd, agus ní onórfuigh tu pearsa an chumbachduigh: a bhfireantachd do dhéana tú breitheamhnus ar do chomharsain.

16 ¶ Ní imeochuidh tú síos agus súas amhuil scéaluihe a measg do dháoine: ní mó sheafas tú a naghaidh fhola do chomharsam: *misí an TIGHEARNA*.

17 ¶ Ní fhuathocha tú do dhearbhrathair ann do chroidhe: achd iomaithbheora tú ar gach uile chor do chomharsa, agus ní fhuileongtha tú péacadh do bheith air.

18 ¶ Ní dhéana tú dioghaltas, ní bhía mioscuis ar bith agad re cloinn do dháoine, achd gráidheocha tú do chomharsa mar thú féin: *misí an TIGHEARNA*.

19 ¶ Coimheadfuidhe mo statúidigh. Ní léigfidhe dá bhur náirnéis gineamhuin ré cineul éagsamhuil: ní chuirfe tú thfeair ann lé siol cumaisce: agus ní mó chuirfeas tú éadach cumaisce, do lion agus doliunn iomad.

20 ¶ Agus gidh bé ar bith luidheas go colluidhe lé mnáoi, ata na mnáoi dháoir, cumarthach ag fear, agus nar fuasgladh í, agus nach bhfuair saoirse; sciúrsfuighear í; ní chuirfighear chum bás iad, do chionn nach raibh sise saor.

21 Agus do bhéura seision ofráil sháruighthe chum an TIGHEARNA, go dorus thabernacuil an chomhchruinnighthe, reithe mar ofráil sháruighthe.

22 Agus do dhéana an sagart síth ar á

shon lé reithe na hofrála sáruighthe a lathair an TIGHEARNA ar son an phléacaidh do rinne sé: agus maithfighear dhó an péacadh do rinne sé.

23 ¶ Agus a nuáir thiucfuidhe don tír, agus chuirfidhe gach uile shórt crann chum beatha, annsin measfuidhe a thoradh neimhthimchillghearrtha: trí bliadhna bhías neimhthimchillghearrtha aguibh: ní iostáoi dhe.

24 Achd annsa sheathramhadh bliadh-an bíaidh a thoradh uile náomhtha do mholadh an TIGHEARNA léo.

25 Agus iostáoi an toradh an cúigeadh bliadhan, chor go ttuga sé biseach dháoihb: *misi an TIGHEARNA* bhur Ndia.

26 ¶ Ní iostáoi *ní ar bith* maille ris an bhfuil: ní mo ghnaitheochtháoi geasadóir-eachd, ní chuirfidhe beann ar aimsearuibh áirighe.

27 Ní bhearrfuidhe mulluighe bhur gceann, agus ní mó mhillfeas tú coirnéul thféasoige.

28 Ní dhéantaí gearradh ar bith ion bhur bhfeóil ar son na marbh, nó comh-arrtha ar bith do chlógughádh ionnuibh: *misi an TIGHEARNA*.

29 ¶ Ní ofráile tú hinghean, dá thabhairt uirre bheith na stríapuidh; deagla go ttuifeadh an dúthaidh a stríapachas, agus go tiuctadh chum bheith lán dulc.

30 ¶ Coimheadfuidhe mó shabboidigh, agus onóruidhe mo shanctóir: *misi an TIGHEARNA*.

31 ¶ Ná bíodh suim aguibh annsa druing ga mbídh spioraid mhuinnteartha, agus na hiarruidh luchd faistine, da bhur ndéanamh truáiligh léo: *misi an TIGHEARNA* bhur Ndia.

32 ¶ Éareochuidh tú súas roimhe an eceann liath, agus onóruidh tú adhuigh an tseanóra, agus bíaidh eagla agad roimhe Dhia: *misi an TIGHEARNA*.

33 ¶ Agus ná chomhnuigheann duine éanuáire aguibh ansa dúthaidh, ní ghoir-teochtháoi é.

34 Achd an coimhidhtheach chomh-nuigheas bhur bhfochair bíaidh amhuil duine bhéarthar bhur measc, agus gráidheocha sibh é mar sibh féin; óir do bhabhair féin bhur ccoimhighthibh a gcrich na Héigpte: *misi an TIGHEARNA* bhur Ndia.

35 ¶ Ní dhéantaí éacceart a mbreith-eamhnas, a ttomhas slaite, a gcomhthrom, nó a miosúireachd.

36 Scáluidhe comhthroma, comhthruim chomhthroma, ephah comhthrom, bean chomhthrom, bhías aguibh: *misi an TIGHEARNA* bhur Ndia, thug a mach as crich na Héigpte sibh.

37 Ar a nadhbharsin coimhdeochtháoi nó statúidigh uile, agus mo bhreitheamh-

nuis uile, agus dhéantaí iad: *misi an TIGHEARNA*.

CAIB. XX.

Duingniughadh na naitheanta, tré smachd fhuagra ar gach aon chor, ar a mbrist-eur iad.

A GUS do labhair an TIGHEARNA re Maoise, dhá radh,

2 Déara tú a ris, re cloinn Israel, Gíodh bé ar bith do chloinn Israel, no do choimhidheachuibh chomhnuigheas a Nísrael, bhéurus éanni dá shíol do Mhólech; go deimhin báiseochthair é: chlochtuid muinntir na tíre lé clochuibh é.

3 Agus suidheochuidh misi maghaidh a naghaidh an duine sin, agus gearradh a mach é as lár a dhaóine: do chionn go ttug cuid dá shíol do Mhólech, do thruailleadh mo sháncatóra, agus do tharcuisniughadh manma náomhtha.

4 ¶ Agus má cheilid daóine ná tíre ar mhodh ar bith a súile ón duine sin, a nuáir do bheir dá shíol do Mhólech, agus gan a mharbhadh:

5 Ann sin suidheacha misi maghaidh anaghaidh an duine sin, agus a naghaidh a mhuinntire, agus gearra mé a mach é, as lár a ndaóine, agus an mhéid leanfus a stríapachus é, do dhéanamh stríapachuis le Mólech.

6 ¶ Agus an tanam ionntochus leis an druing ga mbídh leannáin síghe, agus a ndiáigh luchd faistine, do dhul do stríapachus na ndiáigh, cuirfe mé cheana maghaidh a naghaidh a nanma, agus gearra mé as lár a muinntire iad.

7 ¶ Náomhuidh sibh féin ar a nadhbhur sin, agus bíthi náomhtha: óir *misi an TIGHEARNA* bhur Ndia.

8 Agus cuimhdéochthaoi mo statúidigh, agus do dheantaí iad: *misi an TIGHEARNA* noamhas sibh.

9 ¶ Óir gach uile dhuine mhalluigheas á athair nó a mhathair báiseochthar é go demhin: do mhalluigh sé athair nó a mhathair; *biáidh* a fhuil air féin.

10 ¶ Agus an té dhéanas adhaltrannas ré mnaói dhuine eile, do dhéanas adhaltrannas re mnaói a chomharsan, cuirfighear go demhin an tadhalthrannach fir agus mna cum báis.

11 ¶ Agus an duine luidheas lé mnaói a athar do léig tarnochd a athar leis: báiseochthar iad a ráon go demhin; *biáidh* a bhfuil orra féin.

12 Agus má luighionn duine lé mnaói a mhic, cuirfighear iad a ráon go demhin chum báis: do oibrigheadar buáidhirt; *biáidh* a bhfuil orra féin.

13 ¶ Má luidheann fear mar an gcéadna le fear eile, mar luighios lé mnaói, do rin-

neadar a ráon gráineamhlachd : báiseochthar go dearbhthá iad ; *biaidh* a bhfuil orra féin.

14 ¶ Agus má bheir fear bean agus a mathair, *is* peacadh *gráineamhuil* sin : loiscfighear a tteinidh iad a ráon, eision agus iadsan ; ionnus nach mbiáidh peacadh bhur meag.

15 ¶ Agus ma luighionn fear lé beathach, báiseochthar eision go demhin : agus muirfighear an beathach.

16 Agus má thig bean a ngar beathuigh, agus luidhe síos dó, muirfe tú an bhean, agus an beathach : cuirfighe go demhin chum báis iad ; *biaidh* a bhfuil orra.

17 ¶ Agus má bheir duine a dheirbhsíur, inghean a athar, nó inghean a mathar, agus go bhfaicfe a tárnochd, agus go bhfaicfe sísi a thárnochdsan ; *is* droch ní sin ; agus gearrfuighear a mach iad a radharc a muinntire : do léig sé tárnochd a dheirbhsheathrách leis ; iomchóruidh sé a choir.

18 ¶ Agus má luighinn fear lé mnáoi a mbia a tinneas uirre, agus go léigidh a tárnochd leis ; do thaisbean sé a tobar, agus do léig sísi tobar a fola leis : agus gearrfuighear iad aráon a mach ó bheith a measc a muinntire.

19 Agus ní leigfe tú tárnochd dheirbhsheathar do mhathar leis, nó dearbhsheathar hathar : óir léigidh a ghaol fogus leis : iomchóruid siad a ccoir féin.

20 Agus má luighionn fear lé mnáoi dhearbhrathar a athar, do léig sé tárnochd dhearbhrathar athar leis : *biaidh* a bpeacadh orra ; do gheabhaid bás gan chloimn.

21 Agus má bheir duine bean a dhearbhrathar, *is* ní neamhghlan sin : do léig sé ris tárnochd a dhearbhrathar ; béid gan chloimn.

22 ¶ Uime sin cuimhdeochtháoi mo statúididh uile, agus mo bhreitheamhnais uile, agus déanaidh iad : ionnus nach sceithfeadh an fearann, iona bhfuilim dá bhur ttabhairt do chorhnuighe, sibh.

23 Agus ní shiubholtuighe a mbéasuibh an chinidh, noch theilginsi amach romhuibh : óir do rinneadar na neithesi uile, agus ar a nádhbharsin do fhuaitigh misi iad.

24 Achd a dubhairt mé ribhsi, Gheabhtháoi óighreachd a ndúthuighe, agus do bhéara misi dhíbh é da shealbhughadh, fearann líonas do mhil agus do bhainne : *misi* an TIGHEARNA bhur Ndia, noch do dhealuigh sibh ré daóinibh *óile*.

25 Ar a nádhbharsin cuirfighe dithfhir idir ainmhidhibh ghlana agus neamhghlana, agus edir éanlaith neamhghlan agus glan : agus ní dhéantáoi bhur nan-

manna adbhúathmhar lé beathach, nó lé héanuibh, nó lé ní ar bith béo shnámbas ar an talunn, noch do scar misi ribh mar neamhghloine.

26 Agus beithí náomhtha dhamhsa : óir *misi* an TIGHEARNA a *táim* náomhtha, agus do dhealuigh mé sibhsi ó dháoinibh eile, ionnus go mbeithí agun féin.

27 ¶ Mar an gcéadna fear nó bean aga mbia spiorad tathuightheach, nó bhias na fáistineach, cuirfighear go demhin chum báis iad : géabhuid do chlochuibh orra : *biaidh* a bhfuil orra féin.

CAIB. XXI.

Aóigeasg an deagh-shagairt.

A GUS do labhair an TIGHEARNA ré Maóise, Labhair ris na sagartuibh clánn Aáron, agus abair riu, Ní bhiaidh éanduine ar na thruaillleadh ar son na marbh a measc an phobail :

2 Achd ar son a ghaoil, bhias fogus dó, ar son a mhathar, agus ar son a athar, agus ar son a mhic, agus ar son a inghiné, agus ar son a dhearbhrathar,

3 Agus ar son a dheirbhsheathrách atá na maighdin, a bhfogus dó, ag nach raibh fear ; ar a son sa as éidir leis bheith ar na thruaillleadh.

4 Ach ní thruaillfidh é féin, ar mbeith na dhuine onórach a measc a dháoine, dá dhéanamh féin míothartneamhach.

5 Ní dhéanuid maole na gcéannuibh, ní bhearruid táobh a bhféasog, ní mo dhéanuid gearradh ar bith na bfeoil.

6 Béid siad náomhtha chum a Ndé, agus ní tharcuisneochuid siad ainm a Ndé : óir ofrála an TIGHEARNA déanta le teimhidh, agus arán a Ndé, ofráluid siad : uime sin béid náomhtha.

7 Agus ní thiubhraid bean *bhías* na striapuidh, nó truaillithe ; ní mo bhearruid bean chuirfighear ó na fear : óir *atú* sé náomhtha dá Dhia.

8 Náomhthochuibh tu é ar a nadhbhar sin ; óir ofráluidh sé arán do Dhé : *biaidh* se náomhtha dhuit : óir misi an TIGHEARNA, noch náomhthas tusa, a *táim* náomhtha.

9 ¶ Agus ma thruaillighean inghean éansagairt i féin lé striapachus, truaillfidh sí a hathair : loiscfighear le teimhidh í.

10 Agus an *té bhias* na árdshagart a measc adhearbhraithreach, air ar dóirteadh a nola ungha ar a cheann, agus do coisregadh do chur na néaduighe air, ní nochdfuidhe a cheann, agus ní bhrisfidhe a éadach ;

11 Ní mó rachus a steach go héanchorp marbh, nó shaillochus é féin ar son athar, nó a mhathar ;

12 Ní mó rachus a mach as an tsanctóir, nó thruaillfeas sanctóir a Dhe ; óir atá

coróin ola náomhtha a Dhé air: *misi* an TIGHEARNA:

13 Agus do bhéura sé bean iona maighdionas.

14 Baintreabhach, nó bean dhealuighthe, nó bean thruaillighthe, nó meirdreach, ní thiubhra sé iad sin: achd do bhéura sé maighdion dha dháoinibh féin na mnáoi.

15 Ní mó thruaillfeas a shíol a measc a dháoine: óir *misi* an TIGHEARNA náomh-uim é.

16 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA re Maóisi, dhá rádh,

17 Labhair re Háaron, ga rádh, Giodh bé ar bith *bhius* dot shliochd iona ngeineleachuibh, ar a mbia aineamh ar bith, ná tigeadh a gcomhfhogus dofráil aráin a Dhé.

18 Oir giodh bé ar bith *duine* ar a mbia áineamh, ní thiucfa se a ngar dhi: duine dall, nó bacach, no an té ga mbia srón leachta, no éinni iomarcach,

19 Nó duine aga mbi a chos briste, nó a lámh briste,

20 Nó cruitín, no abhac, nó air a bhfuil aineamh ar a shúil, nó bhias clamh nó gearbach, nó an té ga mbrisfighear a chlocha;

21 Ní thiucfa áonduine do shíol Áaron an sagart ar a mbia aineamh a ngoire diodbhuirt ofrala an TIGHEARNA déanta lé teinidh: atá sé aineamhach; ní tiucfa sé a bhfogus dofráil aráin a Dhé.

22 Íosuidh sé arán a Dhé, a *ráon* don ro náomhtha, agus náomhtha.

23 A mháin ní rachuidh táobh a steach do nslach, nó a bhfogus do naltóir, do chionn go bhfuil aineamh air; ionnus nach ttruaillidh nó shanctoir: óir *misi* an TIGHEARNA do náomhuidh mé iad.

24 Agus do innis Maóisi *sin* do Áaron, agus dá mhacaibh, agus do chloinn Israel uile.

CAIB. XXII.

Cúil na neitheann sin iobarthar do Dhú.

A GUS do labhair an TIGHEARNA ré Maóise, dhá rádh,

2 Labhair ré Háaron agus ré na mhacaibh, iad féin do sheachna ar neithibh náomhtha chloinne Israel, agus gan mainm náomhthasa do thruaillleadh *ann sua neithibh* náomhthochuid. dhámh: *misi* an TIGHEARNA.

3 Abair riu, Giodh bé ar bith dá bhur síol uile a measc bhur ngeinealach, rachus chum na neithe náomhtha, noch náomhuid clann Israel don TIGHEARNA, ar mbeith a neamhghloine air, geárrfughear an tanum sin a mach as mo radharcas: is *misi* an TIGHEARNA.

4 Giodh bé ar bith duine do shliochd Áaron *bhius* na lebharr, nó ar a mbia créachd shilteach; ní íosfuidh sé do na

neithibh náomhtha nó go raibh sé glan. Agus giodh bé ar bith bheanas re héinni neamhghlan ó mharbh, nó ó dhuine a núnthighionn a shíol uadh;

5 Nó giodh bé ar bith bheanas ré héinni snáidhtheach, lé ndéantar neamhghlan é, nó ré duine ó bhfuigheadh salchar, giodh bé ar bith salchar, bhias air;

6 An tanum a bheanas re héinni don tsórt sin biáidh salach go nóin, agus ní íosuidh do na neithibh náomhtha, achd muna nighfidh a chorp le huisce.

7 Agus a núair rachas an ghrian faói, biadh sé glan, agus íosuidh na dhiaigh sin do na neithibh náomhtha; do chionn gur bí sin a bheatha.

8 An ní do gheibh bás uadh féin, nó réubthar lé *beathachuibh*, ní íosuid do salcha féin leis: is *misi* an TIGHEARNA.

9 Coimhéudfuid uime sin mórdúghadh, deagla go mbiadh na phéacadh dhóidh, agus go bhfaighdís bas thríd, dá dtruaillidís é: *misi* an TIGHEARNA náomhas iad.

10 Ní íosuidh éancoimhidheach don ní náomhtha: fear éanuáire don tsagart, nó serbhiseach túarusdail, ní íosuidh don ní náomhtha.

11 Achd má cheannchann an sagart éandúine lé na chuid airgid, íosuidh sé dhe, agus an té rugadh iona thugh: íosuidh siad dhá bliadh.

12 Má *phóstar* inghean an tsagairt mar an gcéadna le coimhidheach, ní fhéadann sí ithe dofráil na neitheann náomhtha.

13 Achd má bhionn inghean an tsagairt na baintreabhugh, nó dealuighe, nó nach bí clann aice, agus go bhfillfidh sí go tigh a hathar, do nós a haoise óige, íosuidh sí do bhíadh a hathar: achd ní íosfuidh éancoimhidheach dhe.

14 ¶ Agus má ithionn duine don ní náomhtha gan fhios dhe, annsin cuirfidh an cúigeadh *cuid* de na chionn, agus do bhéura don tsagart é, maille ris an ní náomhtha.

15 Agus ní thruaillfid neithe náomhtha chloinne Israel, noch ofráluid don TIGHEARNA;

16 Ní mó fhuileonguidh úalach a bpeacaidh orra fa sharughadh, a núair íosuid na neithe náomhtha: óir is *misi* an TIGHEARNA náomhas iad.

17 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA re Maóise, dá rádh,

18 Labhair re Háaron, agus ré, na mhacuibh, agus ré cloinn Israel uile, agus abair riu, Giodh bé ar bith é do chloinn Israel, nó do na coimhidhthibh a Nisrael, ofráilfios iodhbhuirt ar son a mhóideann uile, agus ar son a ofrálach toileamhla uile, noch ofráilfid don TIGHEARNA mar ofráil loiscthe;

19 *Ofrailfidhe* dá bhur ttoil féin

frionnach gan toibhéim, do na buáibh, nó do na caórhuibh, nó do na gabhuibh.

20 *Achd* giodh bé ar bith ar a bhfuil toibhéim, ní ofrálfuidhe *sin* : óir ní géabhthar ar bhur son é.

21 Agus giodh bé ar bith ofrálas ofráil íodhbhartha shiothchána don TIGHEARNA do chomhall a mhóide, nó ofráil áontadhach do bhuáibh nó do chaorhuibh, biaidh iomlan ré na ghlacadh; ní bhia toibhéim ar bith air.

22 Doille, nó briseadh, nó ciorrbhadh, nó air a mbia sineach, nó claimh, nó gearba, ní ofráilidh iadso don TIGHEARNA, agus ní dhéantaoi ofráil lé teinidh dhíobh don TIGHEARNA ar a naltóir.

23 Achd bulóg nó úan air a mbia iomarcadh, nó easbhuih ar a bhalluibh, féaduih tú sin díodhbuit *mar* ofráil thoilteanuih : achd ní ghéubthar é ar son móide.

24 Ní ofrálfuidhe don TIGHEARNA an ní bhias brúite, nó comhbrúite, nó briste, nó gearrtha; ní mó dhéana sibh *ofráil ar bith dhe* ion bhur bhfearrann.

25 Ní mó ofráilfidhe biadh bhur Dé as láimh choimhighthigh déainní dhíobhsó; do chionn bhfuil a morgadh féin ionta, agus go bhfuilid ainmhe orra : ní ghéubthar ar bhur son iad.

26 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA ré Maóise, ghá radh.

27 A nuáir do bhéurthar bulóg, nó cáora, nó gabhar, ann sin bíaidh seachd lá faoi na mathair; agus ó nochdmhadh lá agus uadh sin amach géubthar é mar ofráil déanta lé teinidh don TIGHEARNA.

28 Agus *mas* do bhoín nó do chaoirigh bhias sí, ní mbuirfe tú í féin agus a hóg maraon a néanló.

29 ¶ Agus a nuáir ofráilfidh íodhbuit bhuidheachuis don TIGHEARNA, ofráilfidh da bhur ttoil féin í.

30 Íosfuighear súas an lá sin féin í; ní fhúigfidhe éinní dhi go maidin : *misí* an TIGHEARNA.

31 Uime sin coimhéadfuidhe maitheanta, agus do dhéantaoi iad : *misí* an TIGHEARNA.

32 Ní mó thruáilfidhe mainm náomhtha; achd biaidh mé ar mo naomhadh a measc chloinne Isráel : *misí* an TIGHEARNA náomhas sibh,

33 Thug a mách as crích na Héigipte sibh, dom bheith bhur Ndia : *misí* an TIGHEARNA.

CAIB. XXIII.

Dlighthe na gcrúinniughadh, sna bfeusta.

AGUS do labhair an TIGHEARNA re Maóise, dhá radh,

2 Labhair re cloinn Israel, agus abair riu, A *ttáobh* fhéastadh an TIGHEARNA,

noch fluáigeorthaoi *bheith* na ccomhghairm náomhtha, is *iad* so mfeastaídhse.

3 ¶ Sé lá do dheantar obair : achd is é an seachdmhadh lá sabbóid an tsuaimheasa, comhghairm náomhtha é; ní dhéantaoi obair ar bith *ann* : is é sabbóid an TIGHEARNA í ann bhur náitibh.

4 ¶ Is iad so féastaidh an TIGHEARNA, comhchruinnighe náomhtha, noch fluáigeorthaoi iona naimsir féin.

5 Ann sa cheathramhadh lá déag annsa chéidmhi tráthnóna *bhías* cáisg an TIGHEARNA.

6 Agus ar an gcúigeadh lá déag don mhí cheadna *bhías* feasta a naráin gan laibhín don TIGHEARNA : seachd lá íosfuidhe arán gan laibhín.

7 An chéad lá biaidh comhghairm naomhtha aguibh : ní dhéantaoi obair sháothrach ar bith ann.

8 Achd ofráilfidhe íodhbuit déanta le teinidh don TIGHEARNA seachd lá : annsa seachdmhadh lá *bhías* an chomhghairm náomhtha : ní dhéantaoi obair sháothrach ar bith *ann*.

9 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA re Maóise, dá radh,

10 Labhair re cloinn Israel, agus abair riu, A nuáir thiucfuidhe don dúthaigh a túimsi do thabhairt dhaóibh, agus bheanfuidhe a nfhoghmbhar, ann sin do bhéurtaoi punnann do cheadthoradh bhur bhfógmháir chum an tsagairt:

11 Agus croithfidh an phunnann a-bhfiághnuise an TIGHEARNA, dá glacadh air bhur son : ar na mhárach déis na sabbóide chroithfios an sagart í.

12 Agus ofráilfidhe an lá sin a nuáir chroithfidhe an phunnann úan fúionn gan aineamh don chéidbhlíadhuin mar ofráil loisithe don TIGHEARNA.

13 Agus *budh* hé a ofráil bídh sin dhá dheich gcuid do phlúr mhin chumaisithe lé hola, mar ofráil déanta lé teinidh don TIGHEARNA *mar* bholadh cumhra : agus a ofráil dighe sin is dfion bhias, eadhon an ceathramhadh *cuid* do hin.

14 Agus ní iostaoi aran, nó grán bórrha, nó díasa glasa, go tí an la céadna a ttugabhair ofráil chum bhur Ndé : *biáidh* na statúid shiorruidh ar feadh bhur ngeinealach ion bhur nuile áit chomhnuighe.

15 ¶ Agus comhairfidhe dhaóibh ón lá ar na mhárach déis na seóire, ón lá fa dtiubharthaoi libh punnann na hofrála croithithe; seachd sabbóidigh choimhlíonfuighear :

16 Eadhon go nuige ar na mhárach a ndiaigh an seachdmhadh sabbóid áireomhthaoi cáogad lá; agus ofráilfidhe ofráil núadh bhídh don TIGHEARNA.

17 Do bhéurthaoi a mach as bhur ttighuibh dhá bhuilín craiththe do dhá

dheácmhadh cuid : do phlúr min bhéid siad ; bácalfúighear maille re laibhin iad ; atáid siad na ccéadthoradh don TIGHEARNA.

18 Agus ofráilfidhe leis a narán seachd nuáin gan aneamh don chéidbhliadhuin, agus bulóg og, agus dhá reithe : béid *mar* ofráil loiscthe don TIGHEARNA, maille re na nofráil bhídh, agus re na nofráil dighe, eadhon ofráil déanta le teinidh, do bholadh chumra don TIGHEARNA.

19 Ann sin do dhéantaíodh iodhbhuirt do mheannán dona gabhruibh ar son ofrála peacaidh, agus dhá úan don chéidbhliadhuin ar son íodhbhartha ofrála síothchána.

20 Agus croithfidh an sagart iad maille ré áran an chéadthoruidh *mar* ofráil chroithte a lathair an TIGHEARNA, maille leis an dá úan : béid siad náomhta don TIGHEARNA chum an tsagairt.

21 Agus fuáigeorthaí an lá sin féin, go mbía na chomhghairm náomhta dhaóibh : ní dheantaí obair sháothrach ar bith ann : *biáidh* na statuid go brádh ann bhur nuile áit ar feadh bhur ngeinealach.

22 ¶ Agus a nuáir bheanfuidhe foghmhar bhur bhféarann, ní dhéantaí cár-nadh ghlan ar imlibh an mhachaire a nuáir bheanfuidhe é, ní mó chruinneochthaoi dioghluim bhur bhfoghmhair : fuigfidhe ag na bochdtuibh iad, agus ag an coimhdeach : is *misi* an TIGHEARNA bhur Ndia.

23 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA re Maóise, dá rádh.

24 Labhair re cloinn Israel, dhá rádh, Aunsa seachdmhadh mí, annsa cheadlá don mhí, bhías sabbóid aguibh, cuimhne sheideadh stoc, comhghairm náomhta.

25 Ní dhéantaí obair sháothrach ar bith ann : ahd ofráilfidhé ofráil déanta le teinidh don TIGHEARNA.

26 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA re Maóise, dhá rádh,

27 Mar an gcéadna an deachmhadh lá don tseachdmhadh mí *biáidh* na lá síotha : *biáidh* na chomhghairm náomhta dhaóibh ; agus cráidhidhe bhur nammana, agus ofráilfidhe ofráil déanta le teinidh don TIGHEARNA.

28 Agus ní dhéantaí aóinghné oibre san ló sin : óir is lá síotha é, do dhéanamh síotha dhibh a bhfiadhnúise an TIGHEARNA bhur Ndia.

29 Oir giodh bé ar bith anum nach bí doilghiosach an lá sin féin, géarrfúighear an tanum sin a mach as lár a mhuinntire.

30 Agus giodh bé ar bith anum do dhéanas obair ar bith ann sa lá sin féin, seríofa misi an tanum sin féin as lár a mhuinntire.

31 Ní dhéantaí éngné oibre : *biáidh*

sé na statuid go bráth ar feadh bhur ngeinealach ionbhur náitibh uile.

32 *Biáidh* na shabbóid suáimhneasa dhaóibh, agus cráidhidhe bhur nammana annsa naomheadh lá don mhí ag an tráthnóna, ó tráthnóna go tráthnóna, chuinneochtaí bhur sabbóid.

33 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA re Maóise, dha rádh,

34 Labhair re cloinn Israel, dá rádh, An cúigeadh lá déag don tseachdmhadh mí *bhías* féasta na ttabernacuil ar feadh sheachd lá don TIGHEARNA.

35 Ar an gcéud lá *biáidh* comhghairm náomhta : ní dhéantaí éanobairdhaor ann.

36 Seachd lá ofrálfuidhe iodhbhuirt déanta le teinidh don TIGHEARNA : ar a nochdmhadh lá *biáidh* chomhghairm náomhta aguibh ; agus ofrálfuidhe ofráil déanta le teinidh don TIGHEARNA : is cruinniughadh sollamanta é ; agus ní dhéantaí obair ar bith sháothrach ann.

37 Is iad so féastuidh an TIGHEARNA, noch fhuáigeorthaí do bheith na ccomhghairm náomhta, dofráil ofrála déanta le teinidh don TIGHEARNA, ofráil loiscthe, agus ofráil bhídh, iodhbhuirt, agus ofrála dighe, gach éainní an a ló féin.

38 Táobh a muigh do shabbóidibh an TIGHEARNA, agus táobh a muigh dá bhur mbrontuibh, agus táobh a muigh da bhur móidibh uile, agus táobh a muigh da bhur nofráluibh ó thoil áontadhuigh, noch do bhéurthaoi don TIGHEARNA.

39 Mar an gcéadna annsa chúigeadh lá déag don tseachdmhadh mí, a nuáir chruinneochthaoi a steach sochar na bhféarann, cuinneochthaoi féasda don TIGHEARNA seachd lá : ar an gcéad lá *biáidh* sabbóid, agus ar a nochdmhadh lá *biáidh* sabbóid.

40 Agus géubhthaoi chugaibh ar an ccéud lá, craobha chrann mbreádha, géaga do chrannuibh pailme, agus beangan do chrannuibh tiugha, agus soileóga an tsrotha ; agus gairdeochthaoi a bhfiadhnúise an TIGHEARNA bhur Ndia seachd lá.

41 Agus coimhdeochthaoi féasta don TIGHEARNA seachd lá san mbliaighuin. *Biaia*h se na statuid go bráth ag bhur ngeinealach : coimhédfuidhé é annsa seachdmhadh mí.

42 Fanfuidhe a mbóthuibh seachd lá ; an mhéid do rugadh na Nisraelitibh coimhneochuid a mbóthuibh :

43 Ionns go mbía a fhios ag bhur sleachtuibh go ttug misi ar chloinn Israel áitreabh a mbóthuibh, a nuáir thug mé as crích na Héigte iad : is *misi* an TIGHEARNA bhur Ndia.

44 Agus do fhoillsigh Maoise do chloinn Israel féastuidhe an TIGHEARNA.

CAIB. XXIV.

Dlíghte éagsamhla, 10 Eachdardha. 23
Agus bás an fhir do mhasluigh agus do
mhalluigh Dá.

AGUS do labhair an TIGHEARNA ré Maóise, dhá rádh,

2 Fúagair do chloinn Israel, ola fhíorglan do thabhairt chugad brúite chum an tsoluis, do thabhairt ar na soillsibh lasadh a gcomhnuidhe.

3 Táobh a muigh d'folach fhíadhnúise, thabernacuil an chomhchruinnighthe, óirdeochus Áaron é ó thráthóna go maidin a bhíadhnúise an TIGHEARNA go síorruidhe : *biáidh* na statúid a gcomhnuidhe ann bhur sleachduibh.

4 Óirdeochuidh sé na lampuidhe ar an ccoinnleoir ghlan a bhíaghnúise an TIGHEARNA go gnáthach.

5 ¶ Agus géubla tú plúr mín chugad, agus bruthfíe tú dhá bhaighín déag dhe : dhá dheachmhadh cuid bhias annsa bhaighín díobh.

6 Agus súidheocha tú a ndá chúrsa iad, a sé annsa chúrsa dhíobh, ar an mbórd fhíorghlan a bhíaghnúise an TIGHEARNA.

7 Agus cuirfe tú tús fhíorghlan ar gach cúrsa, cor go mbia ar a naran mar chuimhne, *eadhon* oirail déanta lé teinidh don TIGHEARNA.

8 Cuirfidh sé a nórd é gach áon tsábóid a bhíaghnúise an TIGHEARNA do shíor, *ar na ghlacadh* ó chloinn Israel lé cunnradh suthain.

9 Agus budh lé Haaron agus lé na chloinn é ; agus íosuid é annsa náit náomhtha : *óir atá* sé ró náomhtha aige dofráluibh an TIGHEARNA déanta lé teinidh lé statúid slíethbhuáin.

10 ¶ Agus do chúaidh mac mná Israeldha, ag ar Bhéigipteach a athair, a measc chloinne Israel : agus do throid an macsa na mná Israeldha, agus duine do Israel ré cheile san champa ;

11 Agus do mhasluaigh mac na mná Israeldha ainm an TIGHEARNA, agus do mhalluigh é. Agus tugadar chum Maóise é : agus do bé ainm a mhathar Selomit, inghean Dibri, do threibh Dan :

12 Agus do chuireadar a bpríosún é, go mbeith fíos inntine an TIGHEARNA aca.

13 Agus do labhair an TIGHEARNA ré Maóise, dhá rádh,

14 Tabhair anach an té do rinne an mallughadh táohh amach do níosluighphurt ; agus leagdaois an mhéid do chuaídh é a lámha ar a chiomh, agus clochadh an comhchruinnighadh uile é.

15 Agus labheóruidh tú ré cloinn Israel, dá rádh, Gidh bé ar bith mhalluighfeas a Dhía fuileonguidh a phéacadh.

16 Agus an té scannluighfeas ainm an TIGHEARNA, cuirfighear go deimhin chum bais é, agus clochfuid an comhchruinnighadh go dearbhtha é : comhmaith an coimhidheach, agus an té beurtar annsa tír, a nuair mhasleochus sé ainm an TIGHEARNA, cuirfighear chum bais é.

17 ¶ Agus an té mharbhus éanduine cuirfighear go deimhin chum bais é.

18 ¶ Agus an té mharbhus beathach do dheana díol ar a shon ; *eadhon* beathach ar bheathaigh.

19 Agus mas ciontach duine ré haineamh do bhreith ar a chomharsainn ; amhuil do rinne sé, is amhluidh do dhéantar ris.

20 Briseadh ar son bhriste, súil ar son súile, fiaca] ar son fiacaile : mar thug sé aineamh do dhuine, mar sin dheantar ris a ris.

21 Agus an té mhuirfeas beathach aiseógnuidh sé é : agus an té mharbhas duine, cuirfighear chum bais é.

22 Biáidh éanmhodh amháin dlíghé aguibh, chomhmaith ar son coimhidhthigh, agus ar son an té rugadh ann bhur ttrí féin : *óir is mísi* an TIGHEARNA bhur Nda.

23 ¶ Agus do labhair Maóise ré cloinn Israel, an té do rinne an mallughadh, do thabhairt léo amach as an gcampa, agus gabháil do chlochuibh air. Agus do rinneadar clann Israel mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaóise.

CAIB. XXV.

Dlíghte an iubile a gceann an tseachdmhadh sabboid do bhliadhnuibh. 1 San cháogad bhliadhan.

AGUS do labhair an TIGHEARNA ré Maóise a shlabh Sinai, gá radh,

2 Labhair ré cloinn Israel agus abair riú, A nuair thuirfidhe don dúthaidh do bheirimse dháobh, annsin cuimneochuid an dúthaidh sabbóid don TIGHEARNA.

3 Sé bliadhna chuirfeas tú do mhachaire, agus sé bliadhna leiseóchus tú thíneamhuin, agus chruinneochus tú a steach a toradh ;

4 Achd annsa seachdmhadh bliadhan biáidh saoire shuáimhneas don dúthaigh, sabbóid don TIGHEARNA : ní chuirfe tu thféarann, agus ní dheiseocha tú thíneamhuin.

5 An ní fhásas úadh féin dod fhóghmar ní bheanfá tú é, agus ní mó chruinneochus tú grápuighe thíneamhna gan deasughadh : *óiris* bliadhuin shuáimhneas don dúthaidh i.

6 Agus biáidh sabbóid na dúthaidh na bhíadh aguibh ; dhuit féin, agus dod sherbhiseach, agus dod chailin, agus dod óglach tuarasdail, agus don chomhidhtheach chomhnúighfeas ad fhochair.

7 Agus do náirnéis, agus don bheathach bhíuas ann do dúthaigh, bíaidh a mbiseach sin uile mar bhíaidh dhuit.

8 ¶ Agus áireomhuidh tú seachd sábbóidigh do bhliadhnuibh dhuit, seachd nuáire seachd mbliadhna; agus spás na seachd sábbóid do bhliadhnuibh bíaidh dhuitse na gceathrachad agus ná naoi mbliadhnaibh.

9 Annsin cuirfe tú fa deara stoc iubile do shéideadh, ar an deachmhadh lá don tseachdmhadh mí, a ló na síotha cuirfidhe an stoc dhá shéideadh ar feadh bhur gréiche uile.

10 Agus naomhochuidh tú an cáogadmhadh bliadhan, agus fuáigeorthaí saoirse ar feadh na críche uile do nuile áitreabhach innte: bíaidh na iubile agaibh; agus filfidhe gach áon aguibh dá sheilbh féin, agus filfidh gach áonduine aguibh chum a mbuintire tem.

11 Bíaidh an cáogadmhadh bliadhan sin na iubile aguibh: ní chuirfidhe, agus ní bheanfuidhe an ní fhásas uaithe féin inte, agus ní chruinneocha inte cáora thiméamhna gan deasughadh.

12 Óir is é sin an iubile; bíaidh náomhtha agaibh: iostáoi a bhiseach amach as an machaire.

13 A mbliadhuin an iubhile so filfidhe gach áonduine aguibh dá sheilbh féin.

14 Agus má reacann tú éainní red chomharsuinn, nó má cheannchann tú éainní as lámh do chomharsuinn, ní sháireochtaí a chéile.

15 Do réir uibhre na mbliadhan tar éis an iubile coimeochuidh tú ód chomharsuinn, agus do réir uibhre bhliadhan na tóirthe reacfas sé riot:

16 Do réir iomad na mbliadhan méideochuidh tú a léach sin, agus do réir laighead ná mbliadhan laighdeochuidh tú a luach: óir is é uibhir na bliadhan tóirthe reacfas seision riotsa.

17 Ar a nadhbarsin ní chuirfidhe a chéile síos; achd bíaidh eagla do Dhé ort: óir is *misí* an Tighearna bhur Ndia.

18 ¶ Uimesin do dhéantáoi mo statúidigh, agus coimheadfuidhe mo bhreitheamhnus, agus do dhéantáoi iad; agus áiteochtháoi annsa dúthaigh gan fhaitchios.

19 Agus do bhéura an talamh a thoradh, agus iostáoise bhur sáith, agus áiteochtháoi ann gan fhaitchios.

20 Agus má déartháoi, Créud íosam annsa seachdmhadh bliadhan? feuch, ní dhéanam síolchur, agus ní chruinneocham a steach ar mbiseach:

21 Ansin áitheonuidh misí dom bheannughadh theachd oruibh annsa seiseadh bliadhan, agus do bhéura toradh thrí mbliadhan úad.

22 Agus cuirfidhe siol an tochdmhadh bliadhan, agus iostáoi *fos* don tseantoradh go nuge an náomhadh bliadhan; nó go ttig atharbha a steach iostáoi don tseantoradh.

23 ¶ Ní reacfuighear an fearann go síorruidhe: óir is liomsa an fearann; óir do bhádhbhairse bhur coimhghithibh agus bhur náos éanuáire am fhochairsi.

24 Agus ar feadh fhearainn bhur seilbhe áontechtháosi fuasgladh ar a dúthaidh.

25 ¶ Ma bhochduighear do dhearbrathair, agus go reactuidh dhá sheilbh uadh, agus go ttiuctadh éandúine dá gháol dá fhúasgladh, annsin fuásgeola sé an ní do reac a dearbrathair.

26 Agus muna raibh éandúine ag an óglach fhúasglas é, agus go mbia féin cumhachdach ar a fhúasgladh;

27 Annsin áumheadh sé bliadhna an reachtha, agus aiseadadh an bárr do nóglach rer reac sé é; cor go ma héidir leis filleadh iona sheilbh féin.

28 Achd muna mbia cumhachdach ar aislog dhó, annsin an ní do reac sé fuireochtháoi a lámh an tí do cheannuigh é nó go tti bliadhuin an iubile: agus rachuidh amach ionsa iubile, agus tillfidh seision iona sheilbh.

29 Agus má reacann duine tigh comhnidhe a geathruigh bhalla, annsin féadnuigh sé a fhúasgladh a cionn bliadhna go liomántar éis a reaca; a cionn bliadhna iomláine féadnuigh sé a fhúasgladh.

30 Agus muna fhúascaltar é táobh a stigh do spás bliadhna iomláine, annsin an tigh bhíuas san cathrugh bhalla bíaidh daingion go bráth ag an té cheannochus é ar feadh a shealachda: ní rachuidh amach annsa iubile.

31 Achd tighthe na mbailteadh nach biadh balla na ttimchioll measfuighear iad mar mhachaire ná tíre: is éidir a bhfúasgladh, agus rachuidh amach annsa iubilé.

32 Gidheadh caithreacha na Lebhíteach, agus tighthe caithreach a seilbhe, féadfuid na Lebhítigh a bhfúasgladh gach éanuáir.

33 Agus má cheannchann duine ó na Lebhítibh, annsin an tigh do reacadh, agus cathair a sheilbhe, rachuid amach a mbliadhuin an iubilé: óir is iad tighthe chaithreach na Lebhíteach a sealbh a measc chloinne Israel.

34 Achd ní féadthar machaire fothchaithreacha a geathreach do reic; óir is í sin sealbh shiorruidhe.

35 ¶ Agus má bochduigheadh do dhearbrathair, agus go ttiutadh a nainnisi agad; annsin tártchochuidh tú é: *fos má bhíonn sé*

na choimhidhtheach, nó na oidhe; ionnus go bhféudtadh sé marthuinn ad fhóchair.

36 Ná glacsá úsúireachd nó biseach ar bith uadh: achd bíodh eagla do Dhé ort; ionnus go bhféudtadh do dhearbhráthair marthuinn ad fhóchair.

37 Ní thiubhra tú thairgead dhó ar úsúireachd, agus ní áirlicfe tú dó bhiadh dhó ar bhiseach.

38 Is *misi* an TIGHEARNA bhur Ndia, thug amach as crích ná Héigpte sibh do thabhairt tíre Chánaain dháobh, agus dom bheith am Dhía aguibh.

39 ¶ Agus má tháinig do dhearbhráthair bhías láimh riot chum bochduine, agus go reactuighear riot é; ní chuirfe tú dfiachaibh air foghnaimh dhuit amhuil dhuine dháor:

40 Achd anhuil sherbhíseach tuarusdail, agus mar oighidh bhías agad, agus foigheonuidh dhuit go bliadhuin an iubilé:

41 Agus annsin imeochuidh uait, aráon é féin agus a chlann maille ris, agus fillfidh chum theaghlach féin, agus fillfidh seision go seilbh a aithreadh.

42 Oir is iad mo sherbhíshighi iad, noch thug mé amach as crích na Héigpte: ní reactuighear mar dháoinibh dáora iad,

43 Ní riaghlocha tú ós a chionn lé dibhfeig; achd bíaidh eagla do Dhé ort.

44 Aráon do dháoirsineach fear, agus do dháoirsineach ban, noch bhías agad, béid do na geintibh atá ar gach táobh dhíot; is díobh sin cheinneochus tú fir dháora agus mna dáora.

45 Os a chionn sin do chloinn na gcoimhidhtheach bhías eanuáire bhur measc, uatha sin cheinneochaóí, agus ó na dteaghlach bhías mar áon ribh, noch rugadh ann bhur tír: agus béid na seilbh aguibh.

46 Agus glacfuidhe chugaibh iad mar oighreachd da bhur gcloinn bhur ndiáigh, da seálbhughadh mar oighreachd; beid na ndáoirsineachuibh aguibh go bráth: achd os cionn bhur ndearbhráthreach clann Israel, ní dhéantáoi uachdaránachd ar a cheile go dibhfeirgeach.

47 ¶ Agus má fhásann oidhe nó coimhidhtheach sáidhbhir láimh riot, agus do dhearbhráthair chomhnuigheas láimh ris dfas bochd, agus go reactuigh é féin ré hoidhe, nó re coimhidhtheach láimh riot, nó ré bunadh mhuinntire an coimhidhthigh:

48 Tar éis a reaca as éidir a fhúasgladh a ris; féudfuidh duine dá dhearbhráthair a fhúasgladh:

49 Féaduigh dearbhráthair a athar, nó mac a dhearbhráthar a fhúasgladh, nó gach áonduine da bhfuil fógus a ngáol dó dá chineadh is éidir dhó a fhúasgladh; nó ma thig sé dhe féin, féuduigh é féin dhúasgladh.

50 Agus do dhéana cuntas ris an té do cheannuigh é on bhliadhuin ar reacadh ris é go bhliadhuin an iubilé: agus bíaidh lúach a reaca do réir uíbhre ná mbliadhan, dé reir aimsire ógláoch túarusdail bhías sé aige.

51 Má bhíonn morán bliadhan ar géul fós, do bhéura dhó dá réir sin lúach a fhúascuilte as a nairgead air ar ceannchadh é:

52 Agus muna raibh achd beagán bliadhan go bliadhuin an iubile, annsin do dhéana cuntas ris, agus do réir a bhliadhan do bhéura dhó a ris lúach a fhúascailte.

53 Agus bíaidh sé aige do nós ógluidh túarusdail bliadhnamhuil: agus ní bhía riaghladh dibhfeirgeach ag an bhfear eile ós a chionn ánn do radharc.

54 Agus muna bhfúascaltar ann sna bliadhnuibhisi é, annsin rachuidh amach a mbliadhuin an iubilé, é féin, agus a chlann leis.

55 Oir is agamsa atáid clann Israel na serbhíseachuibh; is iad mó sherbhíshighi iad noch thug mé amach as crích na Héigpte: misi an TIGHEARNA bhur Ndia.

CAIB. XXVI.

Séula agus comhdhúnagh an lagh. 3
Thaoibh beannachd ina coimhead. 14
Agus mallachd do luchd a disbeagadh.

NÍ dhéantáoi dháobh féin iodhuil ar bith nó iomháigh ghrábhailta, ní mé chuirfeas sibh súas iomháigh sheasmhach, ní mó chuirfidhe én iomháigh chloiche súas ionbhur bfeirann, do chromadh síos di: oir *misi* an TIGHEARNA bhur Ndia.

2 Coimneochuidhe mo shábhoid agus ónóruidhe mó shanctóra: *misi* an TIGHEARNA.

3 ¶ Má shíubhluighthí ann mo statúidibh, agus maitheanta do choimhéud agus a ndéanamh;

4 Annsin do bhéura mé fearthuinn dhíbh na ham féin, agus do bhéura an talamh a bhíseach, agus do bhéaruidh croinn an mhachaire a ttoradh.

5 Agus béaruidh bhur mbualadh go ham an nfhinfhoghmhair, agus sinuigh an nfhinfhoghmhair gus an síolchur: agus iostáoi bhur narán go madh lán, agus áiteochtháoi ionbhur nduthaigh go daingean.

6 Agus do bhéura misi siothcháin annsa tír, agus luidhtighe síos, agus ní chuirfe éandunie eagla oruibh: agus coiscfidh mé droíochbheathaigh don dúthaigh, ní mó rachas an cloidheamh tré bhur bhfeirann.

7 Agus leanfuidhe bhur naimhde, agus tuitfid romhuibh ris an ecloidheamh.

8 Agus brisfidh cuigear aguibhisi ar chéad, agus cuirfe céad dhibhisi mile

chum teithmhe: agus tuitfidh bhur nàmhuid romhaibh leis an gcloidheamh.

9 Oir biàidh meas agum oruibh, agus do dhéana mé síolmhar sibh, agus méideocha mé sibh, agus daingneochaidh mé mo chunnradh ribh.

10 Agus íostáoi an sean lónn, agus do bhéurthaoi an sean amach do bhrígh an lóinn nuadh.

11 Agus suidheocha mé mo thabernacuil bhur measc; agus ní bhíaidh gráin ag manam oruibh.

12 Agus siubholuidh me bhur measc, agus beidh me am Dhia aguibh, agus beithise bhur bpobal agamsa.

13 Is misi an TIGHEARNA bhur Ndia, noch thug amach sibh as crích na Héigpte, chor nach mbeidh sibh bhur ndaoirsineachuibh áca; agus do bhris mé cuibhrighe bhur gcuinge, agus thug mé oruibh intheachd go díreach.

14 ¶ Gidheadh muna éistí rium, agus nach ndéantáoi na haitheanta so uile;

15 Agus má tharcuisnighthí mo statúidigh, nó má bhíonn gráin ag bhur nanam roimh mo bhreitheamhnus, ionnus nach ccoimhlíonfaoi maitheanta uile, *achd* go mbrífidhe mo chunnradh:

16 Do dhéana misi mar an gceadna so ribhse; cuirfe me crítheagla oruibh, cnáoi agus fiabhrrus tinnighe, noch chnáoidhfeas na súile, agus do bhéura doilghios croidhe: agus cuirfidhe bhur síol go díomháoin, oir is iad bhur nàmhuid íosas é.

17 Agus cuirfe misi maghuidh bhur naghuidh, agus muirfighear roimhe bhur nàmhaid sibh: an drong air ar beag sibh is iad ríghios os bhur gcionn; agus teithfidhe a nuair nach mbeidh éanduine dá bhur ttoruigheachd.

18 Agus muna néistighe riom fòs ar a shon so uile, annsin píanfa mé sibh seachd nuáire eile ar son bhur bpeacaidh.

19 Agus réubtha mé néart bhur núabhair; agus do dhéana mé bhur neamh amhail iarann, agus bhur ttailamh amhail phras:

20 Agus caithfidhe bhur neart go díomháoin: oir ní thiubhra bhéir bhféarann a shochar, ní mó do bhéaruid croinn na talmhan á ttoradh.

21 ¶ Agus má shiubhlughthí contrárdha dhamhsa, agus nach éisdidhe rium; do bhéura mé seachd nuáire eile tuilleamh plaighe oruibh do réir bhur bpeacadh.

22 Cuirfe me mar an gcéadna béathachuigh allta bhur measc, noch shladfas sibh fá bhur gcloinn, agus mhuirfeas bhur náiméis, agus do dhéanas tearc a nuibhir sibh; agus beidh bhur slighthe móra na bhfásach.

23 Agus muna tiththí ar bhur nais leis na neithibhsi, achd go siubholfaoi contrárdha dhamhsa;

24 Annsin siubholuidh misi mar an gceadna contrárdha dháoiibhsi, agus smachdeocha mé fòs seachd nuáire eile sibh ar son bhur bpeacadh.

25 Agus dó bhéura mé cloidhiomh oruibh, dhigheólus cúis mo chunnartha: agus a nuair chruinneochtháoi a bhfóchair á cheile a stigh ion bhar gcaithreachaibh, cuirfe me an phláigh bhur measc; agus seachódthar a láimh na nàmhaid sibh.

26 Agus a nuair bhrisfeas mé bata bhur narán, bruthfidh deithneamhar ban bhur narán a néanbhácus amháin, agus do bhéaruid bhur narán dibhsi ar na thomhas: agus íostáoi agus ní bheithí sáthach.

27 Agus muna éistí riomsa ar a shon so uile, achd siubhal contrárdha dhamh;

28 Annsin siubhólugh misi ionbhur naghuidhsi a bhfeing mhóir; agus misi, eadhon misi féin, smaichdeochus sibh seachd nuáire ar son bhur bpeacaidh.

29 Agus íostáoi féoil bhur mac, agus féoil bhur ninghion íostáoi.

30 Agus scríosfa misi bhur náite árd, agus gearra mé síos bhur níomhaighe, agus teilgfe mé bhur gconablach ar chonablachuibh bhur niodhal, agus fuaitheochuidh manam sibh.

31 Agus do dhéana mé bhur gcaithreacha na bhfásach, agus do bhéura mé bhur sanctóra chum uáignis, agus ní bhoiltneacha me boladh bhur mboltanuís ndeagbholuidh.

32 Agus do bhéura mé an tír chum uáignis agus bhur nàimhdeáiteochus innte: biáidh úamhán orra fán ní sin.

33 Agus scainneocha mé sibh a measc ná ngenteadh, agus tairreonga mé cloidheamh amach bhur ndiaigh: agus biáidh bhur ndúthaigh uáigneach, agus bhur gcaithreacha na bhfasach.

34 Annsin choinneochus an ttailamh a sabbóidigh, an fad bhias se folamh, agus beithise a tír bhur nàmhaid; is annsin shuáimhneochus an ttailamh, agus buáidheochtháoi a sabbóidigh.

35 An feadh bhias sé gan áitreabh biáidh shuáimhneach; do chionn narshuáimh-nigh sé ionbhur sabbóidibhsi, in feadh do chomhnuigheabhair féin ann.

36 Agus cuirfe mé loige a gcroidhthibh an mheid thúicfighear béo aguibh a ccríochuibh a nàmhaid; agus cuirfe torann an duilleabhair a tteitheamh iad; agus teithfid, mar do theithfidis roimhe cloidheamh; agus tuitfid a nuair nach bía éanduine dhá léamhuin.

37 Agus tuitfid ar muin a cheile, amhuil

do dhéandáois roimhe chloiddbhomh, a nuair nach mbiáidh éanduine na ndiáigh : agus ní bhéidh cumas aguibh a lathair bhur námhad.

38 Agus tuitfidhe a measc na ngeunteadh, agus íosuidh talamh bhur námhad suas sibh.

39 Agus an mhéid mhairfeas dhíbh seargfuidh ann a nolc a tír a námhad; agus mór an gcéadna a coirtheibh a náithreadh seargfuidh maille riu.

40 Má admhuid siad a neagceart, agus éaceart a náithreadh, maille ré na sárughadh léur shárnuigheadar a maghaidhsi, agus mar an gcéadna gur shiubhuigheadar contrárdha dhamh;

41 Agus gur shiubhuil misi contrárdha dhóibhsion, agus go ttug mé a tír a námhad íad; annsin má bhíid a gcroidhte neamhthimchillghéarrtha umhall, agus go nglac-fuid pionús a nuile :

42 Ann sin cuimhneocha misi mo chunnradh ré Iácob, agus mar an gcéadna mo chunnradh ré Hiseac, agus cuimhneochá mé mar an gcéadna mo chunnradh ré Habraham; agus cuimhneocha mé an dúthaigh.

43 Thairis sin fuicfidh siad an tír, agus géubhuidh sí a sábbóidigh, an feadh bhías uáigneach gan íadsan inte : agus géubhuidh siad pionús a néigeirt : do chionn, eadhon do chionn gur tharcuisníghheadar mo bhreitheamhnais, agus do chionn gur fhúathaigh a nanam mo statúidigh.

44 Gidheadh fós ar a shon sin, a nuair bhéid siad a tír a námhad, ní theilgfe mé seachad íad, agus ní mó fluathochus mé íad, dá scrios thríd amach uile, agus do bhriseadh mo chunnartha riu : oir is misi an TIGHEARNA a Ndiá.

45 Achd cuimhneocha mé ar a sonsan cunnradh a sinnsear, noch thug mé a mach as crích na Héigpte a radharc na ngenteadh, Ionnus go mbéinn am Dhíá aca : is misi an TIGHEARNA.

46 Is íad so na statúide agus na breitheamhnais agus na dligthe, noch do rinne an TIGHEARNA ider é féin agus clann Israel a slábh Sinái lé lúimh Mhaoise.

CAIB. XXVII.

Dlighe na móide. 32 Ní bfeidh an deachmhadh do mhalartughadh.

AGUS do labhair an TIGHEARNA ré Maoise, dhá rádh,

2 Labhair ré cloinn Israel, agus abair riu, A nuair do bheura duine a mhoid shingil, *budh* leis an TIGHEARNA na daoine reir do mheassasa.

3 Agus budh é so do mheas do níór ó fhíchid bliadhan daóis go nuige seascad bliadhan daóis, budh é do mheas cao-

gad secel airgid, do réir shecel na sanc-tóra.

4 Agus más bean í, ann sin budh é do mheas tríochad secel.

5 Agus más ó chúig bhliadhnuibh daóis bhías go nuige fítiche bliadhan, an sin budh é do mheas do níór fítiche secel, agus don mhnaoi deich sécel.

6 Agus más ó mhí daóis bhías go nuige cúig bhliadhna daóis, ann sin *budh* é do mheas don fhíor cúig secel dairgead, agus don mhnaoi budh é do mheas trí secel.

7 Agus más ó thrí fíchid bliadhna daóis *bhías* agus ós a chionn; mas fear é, annsin budh é do mheas cúig secel déug, agus don mhnaoi deich secel.

8 Achd más boichte é nó do mheas, ann sin foillseochuibh é féin a lathair an tsagairt, agus measfuidh an sagart é; do réir chumuis fhir na móide mheasfas an sagart e.

9 Agus más beathach, dá ttugaid na daoine ofráil a lathair an TIGHEARNA, gach uile ní do bhéir *duine* don TIGHEARNA dón tsórt sin biáidh náomhtha.

10 Ní áthróchuigh tú é, agus ní mhalairtfe tú é, ní maith air dhroch ní, nó droch ní ar ní maith : má mhalairteann tú ar áon chor beathach ar bheathach, ann sin biáidh féin agus an mhalairt náomhtha.

11 Agus más beathach neamhghlan é, dá nach déanuid íodhbhuirt ofrála don TIGHEARNA, ann sin taisbéanfuidh sé an beathach a láthair an tsagairt :

12 Agus measfuidh an sagart é, an maith nó an saith é : mar mheasas tusa, bhías ad shagart é, is mar sin bhías sé.

13 Achd má fhúasclann ar éanchor é, ann sin cuirfidh an cúigeadh *cuid* a ccion do mheastasa.

14 ¶ Agus a nuair náomhthochus duine a thigh *da bheith* náomhtha don TIGHEARNA, ann sin measfuidh an sagart é, an maith nó an saith é : mar mheasfas an sagart é, is mar sin bhías seasmhach.

15 Agus má fhúasglann an té do naomhaidh a thigh é, ann sin cuirfidh an *cúigeadh* cuid dairgead an mheasda na chionn, agus biáidh aige.

16 Agus má náomhann duine don TIGHEARNA *cuid éigin* do mhachaire a sheilbhe, annsin biáidh do mheas do réir a shil sin : *measfuidhear* cáogad secel airgid do hómer síl eorna.

17 Má náomhann a mhachaire ó bhliadhuin an iubilé, seastuidh do réir do mheastasa.

18 Achd más tar éis na iubilé náomhthochas sé a fhearann, annsin comháirfidh an sagart an tairgead chuige do réir bhliadhuin an nfuighill, go bliadhuin na iubile, agus léigfíghear sin síos dod mheas.

19 Agus má fhuasglann an té dó náomhuidh a fhearann ar éanchor é, annsin cuirfidh ná chionn an cúigeadh *cuid* dairgead dot mheassa, agus daingneochar dhó é.

20 Agus muna bhfuascla se an fearann, nó má reac se an fearann ré duine eile, ní fhuaisceoltar nís mó é.

21 Achd an fearann, a nuáir rachus amach annsá iúbilé, bíaidh náomhtha don TIGHEARNA, mar fhearann tabhartuis; bíaidh a shealbh ag an tsagart.

22 Agus má náomham *duine* don TIGHEARNA fearann do cheannuigh sé, nach do mhachairighibh a sheilbhe;

23 Annsin comhairfidh an sagart luach dhó mar mheastás tusa, go nuige bliadhuin an iúbilé: agus do bhéura do meassa iad an lá sin, *mar* ní náomhtha don TIGHEARNA.

24 A mbliadhuin an iúbilé fillfidh an fearann chum an té ór ceanchadh é, eadhon chum an té *léir leis* sealbh a nfearuinn.

25 Agus bíaidh do mheassa uile do réir secel na sanctóra: sithche gerah bhíis annsá tsecel.

26 ¶ Amháin primidil na mbeathach, budh cóir do bheith na phrimidil ag an TIGHEARNA, ní náomhthochuidh éanduine é; *mas* damh, nó cáora é: *is* leis an DTIGHEARNA é.

27 Agus *más* beathach neambghlan é,

annsin fuaisceoluidh sé é do réir do mheastasa, agus cuirfidh an cúigeadh *cuid* de na cheann: agus muna bhfuascaltar é, annsin reacfuighear é do réir do mheastasa.

28 Gidheadh, bronnata bhronntas duine don TIGHEARNA do nuile ní dá mbia aige, do dhuine nó do bheathach, agus dá fhearann sheilbhe, ní reacfuighear agus ní fhuaisceoltar é: *atá* gach uile ní bronnar rónáomhtha ag an TIGHEARNA.

29 Einní bronnar, noch bhronntar ó dháoinibh, ní fhuaisceoltar é; *achd* cuirfighear sin chum báis go deimhin.

30 Agus is leis an DTIGHEARNA an uile dheachmhadh a nfearuinn, *más* do shíol an fhearainn, nó do thoradh an chroinn, ceachtar dhíobh: *atá* náomhtha don DTIGHEARNA.

31 Agus má fhuasglann neach ar éanchor *éinní* dá dheachmhuidh, cuirfidh an cúigeadh *cuid* de na chionn.

32 Agus a táobh áirghe, nó tréada fá na ndeachmhuidh, gidh bé ní imthigheas fáir tslait, bíaidh a dheachmhadh náomtha ag an TIGHEARNA.

33 Ní spionta an maith nó an olc é, ní mó mhalairtfeas é: agus má mhalairteann ar eanchor é, annsin bíaidh féin agus an malartach náomhtha; ní fhuaisceoltar é.

34 *Is* iad so na haitheanta, do aithin an TIGHEARNA do Mhaoise chum cloinne Israel a sliabh Sínai.

An Ceathramhadh Leabhar do MHAOISE, da ngoirthear UIBHREACHA.

CAIB. I.

Comháireamh na nslóigh do thainic as Egipt. 1 603550 tuobh amuich do threíbh Lébhí, noch nar bu cóir an uibhir do ghlacadh, maille re cách.

A GUS do labhair an TIGHEARNA ré Maóise, a bhfásach Sínái, a tabernacuil an chomhchruinnighthe, an chéad lá don dara mhi, an dara bhliadhan tar éis a tteachd amach as crích na Héigpte, dá rádh,

2 Glacuidh suim chomhchruinnighthe chloinne Israel uile, dó réir a muinntearadh, maille ré uibhir a namann, gach uile fheardha do reir a cceann;

3 O chionn fhlichid bliadhan dáois agus ós a chionn, an mhéid atá iondula amach do dhéanamh cogaidh a Nísrael: áireomhuidh tusa agus Aáron iad dó réir a slúaign.

4 Agus biodh ad fhochairsi duine dá

gach éaintreibh; gach éancheann tighe ar lorg a naithreadh.

5 ¶ Agus a síadso anmanna na ndáoine sheastás ad fhochairse: do threíbh Réuben; Elisur mac Seduc.

6 Do Shimeóin; Selumiel mac Surishaddai.

7 Do Iudah; Nason mac Amínadab.

8 Do Isachar; Netaneel mac Suar.

9 Do Shebulun; Eliab mac Helon.

10 Do chloinn Ióseph: ó Ephraim Elisama mac Amihud: ó Mhanasseh; Gamaliel mac Pedasur.

11 Do Bheniamin; Abidan mac Gideoni.

12 Do Dhan; Ahieser mac Ammishaddai.

13 Do Aser; Pagiel mac Ocran.

14 Do Ghad; Eliásaph mac Deuel.

15 Do Naphtali; Ahira mac Enan.

16 Ba hiadso *dob* óirdhearca *dap*

chomhchruinniughadh, prionnsuidh do threabha a naithreadh, cinn mhilte a Nisiráel.

17 ¶ Agus do ghabh Maóise agus Áaron na daoinesí noch atá ar na bhfoillsiughadh ré na nanmannuibh :

18 Agus do chruinnigheadar an coimhthionól uile á bhfochair a chéile an chéud lá don dara mhí, agus do fhoillsigheadar a ngeinealach do réir a muinntire, lé tighe a naithreadh, do réir uibhre a nanmann, ó fhíchid bliadhan dáois agus ós a chionn, do réir a cceánn.

19 Fá mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaóise, is mar sin do áir sé iad a bhfasach Sinái.

20 Agus clann Reuben, an mac fá sine ag Israel, lé na ngeinealach, do réir a muinntire, do réir thighe a naithreadh, do réir uibhre a nanmann, do réir a cceánn, gach firionnach ó fhíchid bliadhan dáois agus ós a chionn, an mhéid do bhí iondula amach chum coguidh ;

21 An mhéid do háirmheadh dhíobh, *eadhon* do threibh Reuben, do *bhádar* sé mhíle agus dá fhíchid míle, agus cúig chéud.

22 ¶ Do chlannuibh Siméon, maille ré na ngeinealach, do réir a muinntire, as tighe a naithreadh, an mhuinntir do háirmheadh dhíobh, do réir uibhre a nanmann, do réir a gceánn, gach firionnach ó fhíchid bliadhan dáois agus ós a chionn, an mhéid do bhí iondul amach chum coguidh ;

23 An mhéid so do háirmheadh dhíobh, *eadhon* do threibh Shímeon, do *budh* caogad agus naoi míle agus trí chéad iad.

24 ¶ Do chlannuibh Gad, do réir a ngeinealach do réir a muinteara, as tighe a naithreadh, do réir uibhre a nanmann, ó fhíchid bliadhan dáois agus os a chionn, an mhéid do bhí iondul amach a gcogadh ;

25 An mhéid so do háirmheadh dhíobh, *eadhon* do threibh Gad, do *bhádar* na ccúig agus ceathrachad míle se chéud agus caogad.

26 ¶ Do chlannuibh Iúdah, do réir a ngeinealach, do réir a muinteara, as tighe a naithreadh, do réir áireamh a nanmann, ó fhíchid bliadhan dáois agus ós a chionn, an mhéid do bhí iondul chum cogaidh ;

27 An méid do háirmheadh dhíobh, *eadhon* do threibh Iúdah, do *bhádar* trí fhíchid agus ceithre mhíle deóg agus sé chéud.

28 ¶ Do chlannuibh Issachar, do réir a ngeinealach, do réir a muintear, as tighe a naithreadh, do réir uibhre a nanmann, ó fhíchid bliadhan dáois agus ós a chionn, an mhéid do bhí iondul chum cogaidh ;

29 An mhéid do háirmheadh dhíobh, *eadhon* do threibh Issachar, do *bhádar*

caogad agus ceithre mhíle agus ceithre chéud.

30 ¶ Do chlannuibh Sebulun, gun a ngeinealach, do réir a muintear, as tighe a naithreadh, do réir uibhre a nanmann, ó fhíchid bliadhan dáois agus ós a chionn, an mhéid do bhí iondul a mach san chath ;

31 An mhéid do háirmheadh dhíobh, *eadhon* do threibh Sebulun, do *bhádar* caogad agus seachd míle agus ceithre chéud.

32 ¶ Do chloinn Ióseph, *eadhon*, do chloinn Ephraim, gun a ngeinealach, do réir a muintear, as tighe a naithreadh, do réir uibhre a nanmann, ó aois fhíchid bliadhan agus ós a chionn, an mhéid do bhí iondul amach chum cogaidh ;

33 An mhéid do háirmheadh dhíobh, *eadhon* do threibh Ephraim, do *bhadar* dhá fhíchid míle agus cúig chéud,

34 ¶ Do chloinn Mhánasseh, do réir a ngeinealach, do réir a muintear, as tighe a naithreadh, do réir uibhre a nanmann, ó aois fhíchid bliadhan agus ós a chionn, an mhéid dá ttáinig dul amach chum cogaidh ;

35 An mhéid so do háirmheadh dhíobh, *eadhon* do threibh Mhánasseh, do *bhádar* dhá mhíle agus tríochad agus dá chéud.

36 ¶ Do chloinn Bheniamin, do réir a ngeinealach, as tighe a naithreadh, do réir uibhre a nanmann, ó fhíchid bliadhan dáois agus ós a chionn, an mhéid do bhí iondul amach chum cogaidh ;

37 An mhéid do háirmheadh dhíobh *eadhon* do threibh Bheniamin, do *bhádar* cúig mhíle agus tríochad agus ceithre chéud.

38 ¶ Do chloinn Dan do réir a ngeinealach, do réir a muintear, as tighe a naithreadh, do réir uibhre a nanmann, ó aois fhíchid bliadhan agus ós a chionn, an mhéid do bhí iondul amach chum cogaidh ;

39 An mhéid do háirmheadh dhíobh, *eadhon* do threibh Dan, do *bhádar* dha mhíle, thar trí fhíchid agus seachd gcéad :

40 ¶ Do chloinn Aser, do réir a ngeinealach, do réir a muintear, as tighe a naithreadh, do réir uibhre a nanmann, ó aois fhíchid bliadhan agus ós a chionn, an mhéid da dtáinig dul amach san cco-gadh ;

41 An mhéid do háirmheadh dhíobh, *eadhon* do threibh Aser, do *bhádar* aon agus dá fhíchid míle agus cúig chéud.

42 ¶ Do chloinn Naphtali, ar feadh a ngeinealach, do réir a muintear, as tighe a naithreadh, do réir uibhre a nanmann, ó aois fhíchid bliadhan agus ós a chionn, an mhéid do bhí iondul amach chum cogaidh ;

43 An mhéid do háirmheadh dhíobh, *eadhon* do threibh Naphtali, *do bhádar* trí mhíle agus caogad agus ceithre chéud.

44 *Ag* so iad sín do háirmheadh, noch do áir Maóise agus Aáron, agus prionnuisighe Israel, *ar mbeith* dhóibh na ndá fhear dhéag: do bhí gach éinneach dhíobh ar son tighe a aithreadh féin.

45 Mar sin do bhádar uile an mhéid do háirmheadh do chlannuibh Israel, do réir tighe a naithreadh, ó aois fhíchid bliadhan agus ós a chionn, an mhéid do bhí iondul amach chum cogaidh an Israel;

46 An mhéid umurro do háirmheadh uile do bhádar sé chéud míle agus trí mhíle, agus cúig chéud agus caogad.

47 ¶ Achd níor háirmheadh na Lebhítigh do réir treibhe a naithreadh iona measc.

48 Oir do labhair an TIGHEARNA re Maóise, dha rádh,

49 A mháin ní chomháirfe tú treabh Lebhí, agus ná glac a nuibhir a measc chloinne Israel:

50 Achd oirdéocha tú na Lebhítigh ós cionn thabernacuil na fiaghnúisi, agus ós cionn á shoitheach uile, agus ós cionn gach éinneithe da *mbeannann* ris: iomchóruid siad an tabernacuil, agus a uile shoitheach; agus do dhéanuid friothólamh dhó, agus do dhéanuid foslungfort fa gcúairt timchioll an tabernacuil.

51 Agus a nuáir ghluaistíós an tabernacuil ar aghaidh, a siad na Lebhítigh leacfas a núas é: agus a nuair bhias an tabernacuil da chur na sheasamh, is iad na Lebhítigh chuirfeas suas é: agus an coimhidheach thiucfas na chomhghar cuirfighear chum báis é.

52 Agus suidheochuid clann Israel a lóistínighe, gach éanduine aca a bhfochair a fhoslungphuirt féin, agus gach éanduine láimh ré na bhratúigh féin, ar fadh a slúagh.

53 Achd suidheochuid na Lebhítigh a scálain fa gcúairt timchioll thabernacuil na fiadhnúise, chor nach bia dibhfhearg ar bith ar chomhchruinniughadh chloinne Israel: agus is iad na Lebhítigh bhias a gcúram coimhéada thabernacuil na fiadhnúise.

54 Agus do rinneadar clann Israel do réir a nuile neithe do rádh an TIGHEARNA ré Maóise, is mar sin do rinneadar san.

CAIB. II.

Eachd suighiughadh na ntreabhu a bhoslungphort.

AGUS do labhair an TIGHEARNA ré Maóise agus re Haáron, da rádh,

2 Suigheochuidh gach uile dhuine do chloinn Israel láimh re ná bhratúigh féin, maille ré bratúigh thigh a naithreadh: a bhfad a mach timchioll fa gcúairt thabernacuil an chomhchruinnighe shuidheochuid siad.

3 Agus don táobh shoir leath ré héirghe na gréine suidheochuid luchd bratúidhe fhoslungphuirt Iúdah ar feadh a slúagh: agus Nason mac Aminadab *bhí*as na chaptín ar cloinn Iúdah.

4 Agus ba hé a shlúagh, agus an mhéid do háirmheadh dhíobh, *do bhádar* ceithre mhíle dhéag agus trí fichid agus sé chéud.

5 Agus an luchd shuidheochus ní is foisse dhó budh iad treabh Issacar: agus Netaneel mac Súar sé *bhus* caiptín do chloinne Issachar.

6 Agus a shlúagh, agus an mhéid do háirmheadh dhíobh, *do bhádar* caogad agus ceithre mhíle agus ceithre chéad.

7 Annsin treabh Sebulun: agus Eliab mac Helon sé *bhus* caiptín ar chloinn Sebulun.

8 Agus a shlúagh, agus an mhéid do háirmheadh dhíobh, *do bhádar* caogad agus seachd míle agus ceithre chéud.

9 A nuile do háirmheadh a bhfoslungphort Iúdah do *budh* céad míle agus ceithre fichid míle sé mhíle agus ceithre chéad, líon a slúagh. Is iad so rachas a mach ar tús.

10 ¶ Don taoibh theas *bhí*as bratach champa Reúben do réir a slúagh: agus *budh* é Elisur mac Sédeur caiptín chloinne Reúben.

11 Agus a shlúagh, agus an mhéid do háirmheadh dhíobh sin, *do bhádar* dhá fhlíchiód agus sé mhíle agus cúig chéad.

12 Agus an luchd shuidhfheas láimh ris *budh* iad treabh Shimeon: agus caiptín chloinne Shimeon *budh* é Selumiel mac Surishaddai.

13 Agus a shlúagh, agus an mhéid do háirmheadh dhíobh, *do bhádar* na gcaogad agus na naoi míle agus na trí céad.

14 Ann sin treabh Gad: agus *budh* é Eliasaph mac Rebhel caiptín chloinne Gad.

15 Agus do *budh* é a shlúagh, agus an mhéid do háirmheadh dhíobh, ceathrachad agus cúig mhíle agus sé chéad agus caogad.

16 An mhéid do háireamh a bhfoslungphort Reúben *do bhádar* céad agus caogad agus a háon mhíle agus ceithre chéad agus caogad, líon a slúagh. Agus is iad rachas amach ansa dara hordúghadh.

17 ¶ Annsin gluaisfidh tabernacuil an chomhchruinnighe ar aghaidh léampa na Lebhíteach ameadhon an champa: mar

as gnáth a ccampa shuítheadh, mar sin rachuid siad ar a naghaidh, gach éanduine na áit féin a bhfocair a mbratach.

18 ¶ Don taoibh shíar *bhías* bratach champa Ephraim do réir a slúagh: agus *budh* é caiptín chloinne Ephraim Elisama mac Amihúd.

19 Agus a shlúagh, agus an mhéid do háirmheadh dhíobh, *do budh* ceathrachad míle agus cúig chéad.

20 Agus láimh ris *bhías* treabh Mhanasseh: agus *budh* é caiptín chloinne Mhanasseh Gamaliel mac Pedahsur.

21 Agus a shlúagh, agus an mhéid do háirmheadh dhíobh, *do budh* tríochad agus dhá mhíle agus dá chéad.

22 Ansin treabh Bheniamin: agus *budh* é Abidan mac Ghideoni caiptín chloinne Bheniamin.

23 Agus a shlúagh, agus an mhéid do háirmheadh dhíobh, *do budh* tríochad agus cúig mhíle agus ceithre chéad.

24 An mhéid do háirmheadh do champa Ephraim *do bhádar* céad míle agus ochd míle agus céud, líon a sluaigh. Agus rachuid air a naghaidh san treas suighiudh.

25 ¶ Bratach champa Dan *bíaidh* si don taobh thuáidh maille ré na slúaghaibh: agus *budh* é Abieser mhac Amishaddai caiptín chloinne Dan.

26 Agus a shlúagh, agus an mhéid do háirmheadh dhíobh, *do budh* trí fichid agus dá mhíle agus seachd gcéad.

27 Agus an drong dhéanas campa na ghar *budh* iad treabh Aser: agus caiptín chloinne Aser *budh* é Pagiel mac Ocran.

28 Agus a shlúagh, agus an mhéid do háirmheadh dhíobh, *do budh* dhá fichid agus aon mhíle agus cúig chéad.

29 ¶ An sin treabh Naphtali: agus *budh* é Ahirah mac Enan caiptín chloinne Naphtali.

30 Agus a shlúagh, agus an mhéid do háirmheadh dhíobh, *do budh* caogad agus trí mhíle agus ceithre chéad.

31 An mhéid do háirmheadh a ccampa Dan *do budh* céad míle agus caogad agus seachd míle agus sé cheud. Is iad sin rachus fa dheireadh lena mbratachaibh.

32 ¶ Is iad so an mhéid do háirmheadh do chloinn Israel do réir thighe a naithreadh: an mhéid uile do háirmheadh do na foslungphortuibh ar feadh a slúagh *do budh* sé chéud míle agus trí mhíle agus cúig chéad agus caogad.

33 Achd nior háirmheadh na Lebhítigh a measc chloinne Israel; mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaoise.

34 Agus do rinnéadair clann Israel do réir gach a ndubhairt an TIGHEARNA re Mhaoise: mar sin do shuidheadair a bhfochair a mbratacha, agus mar sin do

chúadair ar a naghaidh, gach éanduine do réir a mhuinntire, do réir tigheadh a naithreadh.

CAIB. III.

Tug Dia na Lebhítigh do na sagartaibh chium fritheoilte don tabernacuil. 11 An ionad chéidghin Israel uile. A nuibhir 22,000. Na céid ghin, 22,273. 45 Do fhúasgladh an corr.

AS iadso mar an gcéadna genealuigh shleachda Aáron agus Mhaoise annsa ló ionair labhair an TIGHEARNA re Mhaoise air sliabh Shínai.

2 Agus is iad so anmanna chloinne Aáron; Nadab an chéaidghin, agus Abihu, Eleásar, agus Itamar.

3 Is iad so anmanna mhac Aáron, na sagairt do hungadh, noch do choisirig sé chum serbhíse do dhéanamh a noifig an tsagairt.

4 Agus fuair Nadab agus Abihu bás a lathair an TIGHEARNA, a núair do rinneádar ofráil do theinidh coimhidhthigh alathair an TIGHEARNA, a bhfasach Shínai, agus ní raibh clann aca: agus Eleásar agus Itamar do bhádar ag miniostalachd a noifig an tsagairt a radharc Aáron a nathar.

5 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA ré Mhaoise, dha rádh,

6 Tabhair treabh Lébhi a lathair, agus taisbean iad a lathair an tsagairt Aáron, iondus go ndearmaidís fritheolamh dhó.

7 Agus cuinneochuid siad a chúram-san, agus cúram an chomhchruinnighe uile as coinne thabernacuil an chomhchruinnighe, do dhéanamh fritheoilte an tabernacuil.

8 Agus taisgeochuid uile ionstrumeintigh thabernacuil an chomhchruinnighe, agus cúram chloinne Israel, do dheanamh fritheolte an tabernacuil.

9 Agus do bhéara tú na Lebhítigh do Aáron agus dá mhacaibh: *atáid* ar na ttabhairt dó go hiomlán amach as cloinn Israel.

10 Agus óirdeocha tú Aáron agus a mhic, agus béid ag feitheamh ar oifig an tsagart: agus an coimhidhtheach thiucfas na ghar cuirfighear chum báis é.

11 Agus do labhair an TIGHEARNA ré Mhaoise, da rádh,

12 Agus misi, féuch, misi do thóg na Lebhítigh amach as cloinn Israel a náit a nuile chéidghin da bhfosclann an bhrú a measc chloinne Israel: uime sin *budh* liomsa na Lebhítigh;

13 Do chionn gur liom a nuile chéidghin; óir an lá do bhuail mé an uile chéidghin a grích ná Éigipte do náomhuidh mé dhamh féin a nuile chéidghin

an Israel, edir dhuine agus ainmhidhe : *budh* liomsa iad : is *misí* an TIGHEARNA.

14 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA ré Maóise, a bhfásach Sínai, gha rádh,

15 Comháir clann Lébhi do réir tighe a naithreadh, do réir a muinntire : a nuile fhíorionnach ó mhí súas agus ós a chionn comháirfe tú iad.

16 Agus do chomháir Maóise iad do réir bhreithre an TIGHEARNA, mar do haithnigheadh dhe.

17 Agus dob iad so mic Lébhi do réir a nanmann ; Gerson, agus Chohat, agus Merári.

18 Agus is iad so anmanna mhac Gerson do réir a muinntire ; Lební, agus Siméi.

19 Agus mic Chohat do réir a muinntire ; Amram, agus Isahar, Hébron, agus Ussiel.

20 Agus mic Mherári do réir a muinntire ; Mahlí, agus Musí. Is iad so sleachda na Lebhíteach do réir thigh a naithreadh.

21 O Gherson átá cineadh na Libníteach, agus cineadh na Simíteach : is iad so sleachda na Ngersoníteach.

22 An mhéid do háirmheadh dhíobh, réir uibhre a nuile fhíorionnach, ó mhí súas agus os a chionn, an mhéid do háirmheadh dhíobh do *bhádar* seachd míle agus cúig chéad.

23 Suigheochuid muinntir na Ngersoníteach ar chúla an tabernacuil taoibh shíar.

24 *Agus budh é* Eliasaph mac Láel ceann tighe athar na Ngersoníteach.

25 *Agus budh é* cúram mhac Gerson a tabernacuil an chomhchruinnighe an tabernacuil, agus an lóistín, agus a bhfolach sin, agus crochadh chum doruis thabernacuil an chomhchruinnighe,

26 Agus crochadh na cúirte, agus an cúirtín chum doruis na cúirte, *noch atá* láimh ris an tabernacuil, agus láimh ris a nalcóir fa gcuairt, agus a gcórduidhe sin chum a serbhíse sin.

27 ¶ *Agus ó* Chohat *bhádar* muinntear na Namramíteach, agus muinntear na Niseharíteach, agus muinntear na Nébróníteach, agus muinntear na Nuisiíteach : is iad so muinntear na Gcohatíteach.

28 A nuile uibhir a bhfíorionnach, ó mhí daois agus ós a chionn, do *bhádar* ochd míle agus sé chéad, ag cóinnheadh chúraim na sanctora.

29 Muinnteara mac Chohat suidheochuid ré taobh an tabernacuil don taoibh theas.

30 *Agus budh é* Elisaphan mhac Uissiel ceann tighe athar muinntear na Gcohatíteach.

31 *Agus budh é* a ccúram a náirc, agus an bórd, agus an coinnleóir, agus na haltóra, agus soithighe na sanctóra lé ndéanuid fríotholamh, agus an ccerochadh, agus a nuile sherbhís bheanas ris.

32 *Agus budh é* Eleásar mac Aáron an sagart *bhías* na cheann ós cionn na druinge airde do na Lebhítibh, agus is aige *bhías* feitheamh ós cionn an luchd choiméadas cúram na sanctora.

33 ¶ O Mherári do *bhí* muinntear na Mahlíteach, agus muinntear na Musíteach : iad so muinnteara Mherári.

34 *Agus an* mhéid do háirmheadh dhíobh, do réir uibhre na bhfíorionnach uile, ó mhí daois agus ós a chionn, *bá sé* mhíle agus dá chéad.

35 *Agus dob é* Suriel mac Abihail ceann tighe athar muinntire Merári : cuirfid so futha ré táobh an tabernacuil *budh* thúaigh.

36 *Agus béid buird an tabernacuil fa* chumhdach agus fa chúram mhac Mherári, agus na barruidhe bheanas ris, agus na piléir de, agus na soicéid de, agus a uile shoithighe sin, agus a nuile ní fhoghnas do.

37 *Agus piléir na* cúirte timchioll fa gcuairt, agus a soicéid, agus a ttairngídhe, agus a gcórduidhe.

38 ¶ Achd an luchd so do ní foslungphurt as coinne an tabernacuil leath shoir, *eadhon* as coinne thabernacuil an chomhchruinnighe leath shoir, *budh* iad Maóise, agus Aáron agus a mhic, bhias ag coimhead chúraim na sanctóra ar son chúruim chlionne Israel ; agus an coimhidhtheach thiuctas a ngar báiseochar é.

39 An mhéid do háirmheadh do na Lebhítibh, noch do chomháir Maóise agus Aáron le haithne an TIGHEARNA, ar feadh a muinntear, a nuile fhear ó mhí daois agus ós a chionn, do *bhádar* fithche agus dá mhíle.

40 ¶ *Agus a* dubhairt an TIGHEARNA ré Maóise, comhair a nuile chéidghín fheardha do chloinn Israel ó mhí daois agus ós a chionn, agus glac uibhir a nanmann.

41 *Agus glacfa tú na* Lebhítigh dhamhsa *misí an* TIGHEARNA a náit a nuile chéidghín a measc chloinne Israel ; agus áirnéis na Lebhíteach ar son gach céaidbhreith a measc áirnéise chloinne Israel.

42 *Agus do* chomháir Maóise, mar do aithin an TIGHEARNA dhe, a nuile chéidghín a measc chloinne Israel.

43 *Agus a* nuile chéidghín fheardha maille ré uibhir a nanmann, ó mhí daois agus ós a chionn, an méid do háirmheadh dhíobh, do *bhádar* fithche agus da mhíle agus dá chéad agus trí fichid agus a trí déug.

44 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA re Maoise, dha radh,

45 Glac chugad na Lebhítigh a náit a nuile chéidghin a measc chloinne Israel, agus áirnéis na Lebhítech a nionad a náirnéis; agus budh liomsa na Lebhítigh: *misí an TIGHEARNA.*

46 Agus ar son an mhéid atá re na bhfuascladh dón dá chéad agus don trí fichid agus a tridéag do na céaidghinibh chloinne Israel, noch is mó ná na Lebhítigh;

47 Glacfa tú eadhon cúig secel ón duine do réir a cceann, do réir shecel na sanctóra ghlacfas tú *iad*: is fithche géarah an secel:

48 Agus do bhéara tú an tairgíod, lé bhfuascaltar a uibhir chorr dhiobh, do Áaron agus dá mhacaibh.

49 Agus do ghlac Maóise airgead na fuasculta ón luchd do bhí ós a ccioun sin noch do fhuascladh leis na Lebhítibh:

50 O chéidghinibh chloinne Israel do thóg sé an tairgíod; míle agus trí chéad agus trí fichid agus cúig secel, do réir secel na santóra:

51 Agus tug Maoise airgead an mhéid do fuascladh dhiobh do Áaron agus dá mhacaibh, do réir bhréithre an TIGHEARNA, mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaóise.

CAIB. IV.

Abís agus aimsir fritheola na Nlébhítech.

5 *Agus neitheann oile bheanus dá noifig.*

A GUS do labhair an TIGHEARNA re Maóise agus ré Háaron, gha rádh,

2 Glacuidh uibhir mhac Chohat ó bheith a measc mhac Lébhí, do réir a muinntear, tre thighe a naithreadh,

3 O thríochad bliadhan daois agus ós a chionn go nuige umurró caogod bliadhan daois, a nuile dhuine rachus annsa tslúagh, do dhéanamh saothair a ttabernacuil an chomhchruinnighthe.

4 Sí so serbhis *bhías* ag macaibh Chohat a ttabernacuil an chomhchruinnighthe, *timchioll* na neitheann ro náomhtha:

5 ¶ Agus a nuair rachus an slúagh ar a naghuidh, tiucta Áaron, agus a mhic, agus leagfuid síos an brat foluighe, agus foileochuid airc na fiaghuisi leis:

6 Agus cuirfid úirthe do chroicnibh broc, agus leithneochuid *táobh a muigh* air éadach do ghorm uile, agus cuirfid a mhaididhe a steach ann.

7 Agus ar bhord an aráin thaisbéanta leathneochuid siad éadach do ghorm, agus cuirfid na míasa ar sin, agus na líacha, agus na scaluidhe, agus na foluigh a fhoileochus: agus bíaidh an tarán síorruidhe air:

8 Agus leithneochuid siad éadach scarla-

áide orra, foileochuid siad sin lé folach do chroicnibh broc, agus cuirfid a mhaididhe a steach ann.

9 Agus géabhuid chuca éadach do ghorm, agus foileochuid coinneóir an tsoluis, agus a lampuidhe, agus a theannchuiridhe, agus a mhíasa smóil, agus a uile shoithighe ola, lé ndéanuid siad friotholamh dhó:

10 Agus cuirfid siad é féin agus a shoithighe uile a stigh a bhfolach do chroicnibh broc, agus cuirfid siad air bharra é.

11 Agus ar a naltóir órdha leithneochuid siad éadach do ghorm, agus foileochuid é díolach do chroicnibh broc, agus cuirfid na maididhe faoi:

12 Agus geabhuid chuca uile ionstrumintigh an fhriothoilte, lé ndéanuid serbhís aumsa tsanctóir, agus cuirfid *iad* a néadach do ghorm, agus foileochuid *iad* díolach do chroicnibh broc, agus cuirfid ar bharra *iad*:

13 Agus bearuid léo an luaith ón altóir, agus leithneochuid éadach purpair air:

14 Agus cuirfid air a shoithighe uile, lé ndéanuid friotholamh gacha táobh dhe, martá na tuiséardh, na hadhala, agus na sluaishte, agus na baísínigh, agus uile shoithighe na haltóra; agus leithneochuid siad air folach do chroicnibh broc, agus cuirfid a mhaididhe faoi.

15 Agus a nuair chríochnochus Áaron agus a mhic folach na sanctóra, agus uile shoithighe na sanctora, mar bhias an campa ag gluasachd ar aghaidh; tar éis sin, tiocfuid mic Chohat dá iomchar: achd ní bheanfuid re *héinní* beannuighthe, deagla a mbásuighthe. Ag so úalach mhac Chohat a ttabernacuil an chomhchruinnighthe.

16 ¶ Agus ré hoifig Eleásair mhic Áaron an sagart *bheanus* a nola chum an tsoluis, agus an tuis dheagbhholuidh, agus a nofráil laétheamhuil bhídh, agus a nola unghtha, agus feitheamh ós cionn an ttabernacuil uile, agus gach uile neithe da bhfuil ann, annsa tsanctóir, agus iona shoighthighibh.

17 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA re Maóise agus re Háaron, gá rádh,

18 Ná gearruidh a mach treabh mhuinnteara na Gcohatiteach ó bheith a measc na Lebhítech:

19 Achd déanuidh mar so riú, chor go mairfid siad, agus nach bhfuighid bás, a nuair thiocfaid a ngar na neitheann ro naomhtha: rachuidh Áaron agus a mhic a steach, agus oirdeochuid gach éinneach dhíobh iona sherbhis féin agus iona ualach:

20 Achd ní rachuid siad a steach dfeachuín anúair fhoileochtar na neithe naomhtha, deagla go bhfuighedís bás.

21 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA re Maóise, dhá rádh,

22 Glac chugad mar an gcéadna uibhir mhac Gerson, líon tightheibh a naithreadh, do réir a muinntear;

23 O thríochad bliadhan daois agus ós a chionn go nuige caogad bliaghan daois áireomhus tú iad; an mhéid theid a steach dheanadh na seirbhise, do dhéanamh na hoibre a ttabernacuil an chomhchruinnighthe.

24 Sí so serbhís mhuintire na Ngersoníteach, serbhís do dhéanamh, agus ualach diomchar:

25 Agus iomchoruid siad cúirtínigh an tabernacuil, agus tabernacuil an chomhchruinnighthe, a fholach, agus an folach, do chroicibh broc *bhías* shúas air, agus brat doruis thabernacuil an chomhchruinnighthe.

26 Agus crochadh na cúirte, agus crochadh do dhorus geata na cúirte, nóch *bhías* láimh ris an tabernacuil agus ris a naltóir timchioll fa ccuairt, agus a coorduidhe, agus a nuile instrumeint a serbhíse, agus gach uile ní da ndearnadh dhóibh: is mar sin do dhéanuid a bhfríotholamh.

27 Ar ordughadh Aáron agus a mhac bhías an uile sherbhís mhac na Ngersoníteach, iona núaluighibh, agus iona seirbhís uile: agus oirdeochuidh sibh dhóibh a gcúram a núaluighe uile.

28 Sí so serbhís mhuintire mhac Gerson a ttabernacuil an chomhchruinnighthe: agus *biaidh* a gcúram fáoi láimh Itamar mac Aáron an sagart.

29 ¶ Ar son mhac Mherári, comháirfe tú iad do réir a muinntear, tre thighe a naithreadh;

30 O thríochad bliadhan daois agus ós a chionn go nuige caogad bliadhan daois áireomhas tú iad, gach uile dhuine da rachaidh chum serbhíse, do dhéanamh oibre thabernacuil an chomhchruinnighthe.

31 Agus sé so cúram a núalaigh, do réir an uile sherbhíse a ttabernacuil an chomhchruinnighthe; cláir an tabernacuil, agus a bharruidhe, agus a philéir, agus a shoicéid,

32 Agus piléir na cúirte timchioll fa gcuart, agus a soicéid, agus a tairngidhe, agus a gcórduidhe, maille re na nuile serbhís: agus áireamha sibh go hainmneamhuil ionstrúmentigh chúruim a núaluidh.

33 Sí so serbhís mhuintire mhac Mherári, do réir a serbhíse uile, a ttabernacuil an chomhchruinnighthe, fáoi láimh Itamar mhac Aáron an sagart.

34 ¶ Agus do áir Maóise agus Aáron agus deaghdháoine an chomhchruinnighthe

mac na Cohatitigh do réir a muinntear, agus do réir thighe a naithreadh,

35 O thríochad bliadhan daois agus ós a chionn go nuige caogad bliadhan daois, gach éinneach da dtéid san tserbhís, chum na hoibre a ttabernacuil an chomhchruinnighthe:

36 Agus an mhéid do háirmheadh dhíobh do réir a muinntear do bhádár dá mhíle seachd ccéud agus caogad.

37 Agus is iad so an mhéid do háirmheadh do mhuintearuibh fia Ccohatíteach, an mhéid dár bhféidir serbhís do dhéanamh a ttabernacuil an chomhchruinnighthe, noch do áir Maóise agus Aáron do réir aithne an TIGHEARNA léi láimh Mháoise.

38 Agus an mhéid do háirmheadh do mhacaibh Gerson, líon a muinntear, agus tre thighe a naithreadh.

39 O thríochad bliadhan daois agus ós a chionn go nuige caogad bliadhan daois, a nuile dhuine da rachaidh annsa tserbhís, chum oibre thabernacuil an chomhchruinnighthe,

40 An mhéid do háirmheadh dhíobh, líon a muintire, tre thightheibh a naithreadh, do bhádár dhá mhíle sé chead agus tríochad.

41 Is iad so an mhéid do háirmheadh do mhuintearuibh mhac Gerson, don uile dá táinic serbhís do dhéanamh a ttabernacuil an chomhchruinnighthe, noch do áir Maóise agus Aáron do réir aithne an TIGHEARNA.

42 ¶ Agus an mhéid do háirmheadh do mhuintearuibh mhac Merári, ar feadh a muinntear, tre thighuibh a naithreadh,

43 O thríochad bliadhan daois agus ós a chionn go nuige caogad bliadhan daois, anuile dhuine dá dtéid annsa tserbhís, chum oibre thabernacuil an chomhchruinnighthe,

44 An mhéid do háirmheadh dhíobh do réir a muintire, do bhádár trí mhíle agus dá chéud.

45 Is iad so an mhéid do háirmheadh do mhuintir mhac Mherári, nóch do áir Maóise agus Aáron do réir bhréithre an TIGHEARNA léi láimh Mháoise.

46 An mhéid sin uile dár háirmheadh do na Lebhitibh, noch do áir Maóise agus Aáron agus maithe chloinne Israel, do réir a muintire, agus do réir thighe a naithreadh,

47 O thríochad bliadhan daois agus ós a chionn go nuige caogad bliadhan daois, gach éanduine da táinic dul do dhéanamh serbhíse minístralachda, agus serbhíse a núaluidh a ttabernacuil an chomhchruinnighthe,

48 An mhéid do háirmheadh dhíobh, do bhádár ochd míle agus cúig chéud agus ceithre fichid.

49 Do réir aithne an TIGHEARNA do náirmheadh iad lé láimh Mháoise, gach éanduine do réir a sherbhíse, agus do réir a úalúigh : mar so do combháireadh iad leis, mar do aithin an TIGHEARNA do Mháoise.

CAIB. V.

Gloine an champa. 5 Aisiog ar an eagcora. 11 Agus creasdughadh na héada.

A GUS do labhair an TIGHEARNA re Máoise, dha rádh,

2 Aithin do chloinn Israel, go ccuirid amach as an gcampa gach éan lobhar, agus gach aon ar a bhfuil silt, agus giodh bé ar bith bhías truaillithe o mharbh :

3 An feartha agus an bannda aráon cuirfidhe amach, táobh amuigh don champa chuirfidhe iad ; chum nach truaillfid siad a bhfoslungphuirt, noch a ccómhnuighimsi na meadhon.

4 Agus do rinneadar clann Israel sin, agus do chuireadar a mach táobh a muigh don fhoslungphort iad : mar a dubhairt an TIGHEARNA ré Máoise, is mar sin do rinneadar clann Israel.

5 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA ré Máoise, dha rádh,

6 Abair re cloinn Israel, a nuair do dhéanâ fear no bean peacadh ar bith, noch do nid daoíne, do dhéanamh sáruighthe a naghaidh an TIGHEARNA, agus go mbi an duine sin ciontach ;

7 Ann sin aideomhuid siad a bpeacadh noch do rinneadar : agus aiseoguidh sé a choir maille ré na phrinnsiopail sin, agus cuirfidh na chionn an cúigeadh cuid de, agus do bhéara don té a ndearna an choir na aghaidh é.

8 Achd muna raibh brathair gáoil ag an duine ré leiseochta sé an dioghbháil, déantar an choir do leasughadh ris an TIGHEARNA, eadhon don tsagart ; taobh amuigh do reithe an fhosuigh, le ndéantar siothcháin dó.

9 Agus gach uile ofráil do na huile neithibh naomhtha bheanas re cloinn Israel, bhéaruid siad chum an tsagairt, budh leis féin é.

10 Agus budh leision neithe náomhtha gach uile dhuine : giodh be ar bith ni bbronnfas duine don tsagart, budh leission é.

11 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA re Máoise, dha rádh,

12 Labhair re cloinn Israel, agus abair riú, Ma théid bean fhír ar bith do leath táobh, agus coir do dhéanamh na aghaidh,

13 Agus go luideadh fear le go colhuidhe, agus go bhfoileochtar sin as radharc a fir, agus go ccuimhdeochthair é go secréideach, agus isi do thruilleadh, agus nach beith fiadhuin ar bith na haghaidh, agus nach mo bhéarthar uirre san ngníomh ;

14 Agus go ttiucfa spiorad éada airson, agus go mbia sé éadmhar ré na mhnaoi, agus isi ar na ttruilleadh : nó má thig spiorad an éada air, agus go mbia éadmhar do tháobh a mhná, agus nach ttruailligh-e ar isi :

15 Annsin bhéaruidh an fear a bhean chum an tsagairt, agus do bhéara sé ofráil ar a son, an deachmhadh cuid do ephah do mhin éorna ; ní chuirfidh sé ola ar bith air, ní modh chuirfidh se tuis ar ; óir is ofráil éada í, ofráil chumhnighthe, ag tabhairt uile a ccuimhne.

16 Agus do bhéara an sagart a ngar í, agus suidheochuidh sé a lathair an TIGHEARNA í :

17 Agus glacfuidh an sagart uisce coisreachta a soitheach criadh ; agus cuid don chriaidh bhias ar urlár an tabernacuil glacfuidh an sagart é, agus cuirfe annsa nuisce é ;

18 Agus suidheochuidh an sagart an bhéanas coinne an TIGHEARNA, agus nochd-fuidh ceann na mná, agus cuirfidh ofráil an chumhnighthe iona lámhuibh, sé sin ofráil a néada : biaidh ag an tsagart na láimh an uisce searbh do bheir fa deara mallughadh :

19 Agus béuruidh an sagart mionna uirresi, agus déara ris an mnáoi, Mun ar luidh éanduine leachd, agus muna ndeachuidh tú do leath táobh a neamhghloine le fear oile a náit thfir féin, bídhisi saor ó nuisce searbh so noch do chuireas an mallúghadh :

20 Achd ma chúaidh tú do leath táobh chum duine eile a náit thfir phósta, agus má tá tú ar do thruilleadh, agus gur luidh fear éigin leachd taobh a muigh dot fhear pósta féin :

21 Ann sin cuirfidh an sagart do chúram air an mnáoi maille re mionnuibh an mhalluighe, agus déara an sagart ris an mnáoi, Go ndearna an TIGHEARNA mallughadh agus mionna dhiót a measc do mhuinntire, a nuair do bhéara an TIGHEARNA ar do thairbhfhéich lobhadh, agus ar do bholg at ;

22 Agus an tuiscesi chuireas an mallughadh rachaidh sé ann do mhionach, do thabhairt ar do bholg at, agus air do cheathramhain lobhadh : agus a déara an bhean, Amen, Amen.

23 Agus scríobhthuidh an sagart na malluighthesi a leabhar, agus dabituidhe a mach iud leis a nuisce searbh :

24 Agus do bhéara fa deara don mnáoi an uisce searbh do bheir an mallughadh dól : agus an tuisce do bheir an mallughadh rachaidh sé innte, agus biaidh searbh.

25 Ann sin glacfuidh an sagart an ofráil éada as láimh na mná, agus tonn-

fuidh an ofráil a lathair an TIGHEARNA, agus ofráilfidh í ar an altoir :

26 Agus glacfuidh an sagart lán glaise don ofráil, eadhon a cuimhne sin, agus loiscfidh ar an altoir é, agus na dhiaigh sin do bhéara ar an mnáoi an tuisce do ól.

27 Agus a nuair bhéara sé uirre an tuisce ól, tiocfuidh a ccrich, ann sin ma bhionn sí ar na truaillleadh, agus go ndéarna coir a naghaidh a fir, go rachuidh an tuisce do bheir an mallughadh innte, agus go mbiadh searbh, agus atfuidh a bolg, agus lobbthuigh a tairbhfeich : agus biaidh an bhean malluighthe a measc a daóine.

28 Agus muna raibh an bhean ar na truaillleadh, achd go mbia glan ; ann sin biaidh sí saor, agus tuismeochthar síol lé.

29 Sé so dligheadh na néud, a nuair théid bean a leath taoibh go fear eile a náit a fir féin, agus go mbia truaillithe ;

30 Nó a nuair thioctas spiorad a néuda airson, agus go mbia éud air re na mhnáoi, agus go ccuirfidh an bhean a lathair an TIGHEARNA, agus go gcricheoidh an sagart an dligheadh so uile uirre.

31 Ann sin biaidh an fear neimhchiontach ó éaiccart, agus fuileonguidh an bhean ar son a héiceirt.

CAIB. VI.

Dlighe mhóide na Nasaríteach. 22 Modh beannughadh an phobail.

AGUS do labhair an TIGHEARNA re Maóise, dha rádh,

2 Labhair re cloinn Israel, agus abair riú. A nuair dheileochus fear no bean do thabhairt moide mar mhóid na Nasaríteach, agus iad féin dedirdhealughadh don TIGHEARNA :

3 Seachonuidh sé é féin ar fhion agus ar dhig láidir, agus ní iobhá fineagra fiona, nó fineagra dígh láidre, agus ní mó ibhthios deoch do shúgh caor ar bith, ní mo íosas caora fliucha no tiorma.

4 Ar feadh laétheadh a sheachanta ní íosa einní do nítheard do chrann na fineamhna, ón sceallán go nuige an mogull.

5 Ar feadh laétheadh mhóide a scartha ní racha oirnis bhéartha ar a chionn : go rabhadh na láethe coimhlionta, ar edirdhealúigh é féin don TIGHEARNA, biaidh sé naomhtha, agus léigfidh sé do chiabhuibh grúaige a chinn fás.

6 Ar feadh na laetheadh a rachaidh air leith don TIGHEARNA ní thioctfa a ngar éanchuirp mhairbh.

7 Ní dhéana sé é féin neamhghlan ar son a athar, nó air són a mhathair, nó ar son a dhearbhrathar, nó ar son a dheirbhseathar, a nuair rachuid déug : oir atá beannughadh a Dhé ar a chionn.

8 Ar feadh aimsire a iomscartha atá sé naomhtha don TIGHEARNA.

9 Agus má gheibh duine ar bith bás go ró obann na fhochair, agus go ttruaillfidh sé ceann a naomhthachda ; agus ann sin beárrfa sé a cheann a ló a ghianta, ar an seachdmhadh lá bheárrfás sé é.

10 Agus ar an ochdmhadh lá do bhéara sé dhá thurtuire, nó dhá cholum óga, chum an tsagairt, go dorus thabernacuil an chomhchruinnighthe :

11 Agus ofráilfidh an sagart aon aca ar son ofrála peacaidh, agus an téun eile ar son ofrála loisthe, agus do dhéana síth ar a shon, óir do pheacaidh leis an marbh, agus naomhthochuidh se a cheann san ló chéadna.

12 Agus coisreochuidh se don TIGHEARNA laéthe iomscartha, agus do bhéara uan don chéad bhliadhuin leis ar son ofrála eigeirt : achd do chaill na láithe do chuaidh thairis, ar an adhbhar gur truaillleadh a iomscaradh.

13 ¶ Agus sé so dligheadh na Nasaritigh, a nuair choimhliontar laéthe a edirdhealúighthe : bearthar é go dorus thabernacuil an chomhchruinnighthe :

14 Agus ofráilfidh sé a ofráil don TIGHEARNA, eadhon éan úan firionn don chéad bhliadhuin gan toibhéim ar son ofrála loisthe, agus én úan bainiann don chéad bhliadhuin gan toibhéim arson ofrála peacaidh, agus éainreithe gan toibhéim air son ofrála síodha,

15 Agus cleibhin darán gan laibhín, cácuide do phlúr fhinealta cumuiscthe lé hola, agus abhlanna darán gan laibhín ungha lé hola, agus an ofráil bhídh, agus a nofrála dighe.

16 Agus do bhéara an sagart iad a lathair an TIGHEARNA, agus do dhéana ofráil pheacuidh, agus ofráil loisthe :

17 Agus ofráilfidh sé an réithe mar iodhbuiirt ofrála síodha don TIGHEARNA, maille ris an ccleibhin darán gan laibhín : ofráilfidh an sagart mar an gcéadna ofráil bhídh, agus a ofráil dighe.

18 Agus beárrfidh an Nasaríteach ceann a iomscartha ag dorus thabernacuil an chomhchruinnighthe, agus glacfuidh grúag chinn a dhealúighthe, agus cuirfidh annsa teinidh noch atá faoi iodhbuiirt ofrála na síodha.

19 Agus glacfuidh an sagart slinnéun bruiteh an reithe, agus éanchaca gan laibhín as an ccleibhin, agus éanabhlann gan laibhín, agus cuirfidh sé iad ar lámhuibh an Nasaritigh, tar éis grúaige a iomscartha do bhearradh :

20 Agus tonnuidh an sagart iad mar ofráil tonta a lathair an TIGHEARNA : is naomhtha so don tsagairt, maille ris a

nuchd tonta agus an slinnéun tógtha: agus na diaigh sin is éidir leis an Nasaríteach fion dól,

21 Se so dligeheadh na Nasaríteach noch thug móid, agus a ofráil don TIGHEARNA ár son a iomscartha, taobh amuigh don ní do gheabhas a lámh: do réir na móide thug sé, is mór sin chaithfeas sé a dhéanamh do réir dhlige a iomscartha.

22 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA ré Máoise, dha rádh,

23 Labhair lé Haáron agus le na mhacaibh, ag rádh, Ar an modh so bheinneochuidh clanna Israel, dha rádh riu,

24 Go mbeannuighe an TIGHEARNA sibh, agus go ccoimhéada sé sibh:

25 Go niompóighe an TIGHEARNA a ghnúis shuilibhir ribh, agus go raibh grás-ambuil daoibh:

26 Go ttógadh an TIGHEARNA a ghnúis maille ribh, agus go ttagaidh síothchain daoibh.

27 Agus cuirfid siad mainm ar chloinn Israel; agus beinneocha me iad.

CAIB. VII.

Ofrála phrionnsuidhe Israel, a lóthogbhála an tabernacuil. 10 *Agus na haltóra.*

89 *Labhair Dia ré Máoise on tsuidhe thrócaire.*

A GUS tárla an lá do chríochnuigh Máoise go hionlan an tabernacuil do chur suas, agus gur ungaidh é, agus gur naomhuigh é, agus a raibh dionstruaintibh aige, araon a naltóir agus a huile shoithighe, agus gur ungaidh iad, agus gur naomhuigh iad;

2 Sí so ofráil do rinneadar prionnsuidhe Israel, cinn tighe a naithreadh, (noch do bhí na bprionnsuidhibh ar na treabhuibh, agus do bhí ós cionn an mheid do háirmheadh:)

3 Agus tugadar a nofráil a lathair an TIGHEARNA, sé carbuid fholuighthe, agus dhá dhamh dhéug; carbad do dhís do na prionsuidhibh, agus damh do gach éanduine: agus tugadar iad as coinne an tabernacuil.

4 Agus do labhair an TIGHEARNA re Máoise, dha rádh,

5 Glac uatha é, cor go mbeidís chum serbhise thabernacuil an chomhchruinnighthe, do dhéanamh; agus do bhéara tú iad do na Lebhítibh, da gach éan duine do réir a serbhise.

6 Agus do ghlac Máoise na carbuid agus do doimh, agus tug do na Lebhítibh iad.

7 Tug sé dhá charbad agus ceithre doimh do mhacaibh Gerson, do réir a serbhise:

8 Agus tug sé ceithre carbuid agus

ochd ndoimh do mhacuibh Merári, do réir a serbhise, fa láimh Itamar mhic Aáron an sagart.

9 Achd ní thug se énceann do mhacaibh Chohat: do chionn gurob í serbhís na sanctóra do bhean riu agus gurob air a nguailibh do chaithfidís sin iomchar.

10 ¶ Agus do rinneadar na prionnsuidhe ofrála a ttógbhala na haltóra san ló a raibh-sí ar na hungadh, eadhon is ann do ofráladar na prionnsuidhe a nofráil a láthair na haltóra.

11 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Máoise, Ofráilfid siad a nofráil, gach prionnsa dhiobh an a lá féin, ar son tógbhála na haltóra.

12 ¶ Agus dob é Nason mhac Ammínadab do threibh Iúdah, do ofral a ofráil an chéad lá:

13 Agus sí dob ofráil dó éan bháisín a mháin airgid, iona raibh comhthrom céud agus triochad *secel*, éan bhulla airgid iona raibh seachtmhodhad *secel*, do réir *secel* na sanctóra; iad araon lán do phlúr mhín cumuiscethe le hola mar ofráil bhídh:

14 Éan liach a mháin comhthrom dheimh *secel* óir, lán do thúis:

15 Éan bhlóg óg, éanreithe, éan úan don chéad bhliadhuin, chum iodhbhartha loiscthe:

16 Éan mheannán do na gabhruibh ar son iodhbhartha an pheacaidh:

17 Agus ar son ofrála iodhbhartha na síodha, dhá dhamh, cúig reithe, cúig gabhair fhíoriona, cúig uain don chéad bhliadhuin: is iad so bá hofráil do Nason mhac Amminadab.

18 ¶ An dara lá do ofráil Netaniel mhac Suar, prionnsa Issachar:

19 Dó ofráil se ar son ofrála éan bháisín amháin airgid, a chomhthrom sin do budh céud agus triochad *secel*, éan bhulla airgid do seachtmhodhad *secel*, do réir *secel* na sanctóra; iad araon lán do phlúr mhín cumuiscethe le hola mar ofráil bhídh:

20 Éan liach a mháin dór do dheimh *secel*, lán do thúis:

21 Éan bhlóg óg, éan reithe, éan úan don chéad bhliadhuin, mar iodhbairt loiscthe:

22 Éan mheannán do na gabhruibh ar son ofrála peacaidh:

23 Agus mar iodhbairt ofrála síodhchana, dá dhamh, cúig reithe, cúig gabhair fhíorionna, cúig huain don chéad bhliadhuin: is so bá hofráil do Netaniel mhac Suar.

24 ¶ Ar an treas lá do iodhbairt Eliab mac Helon, prionnsa mhac Sebulun:

25 Do budh í a iodhbairt éanbháisín dairgead, a chomhthrom sin céud agus triochad *secel*, éan bhulla airgid do seacht-

mhodhad secel, do réir shecel na sanctóra ; iad araon lán do phlúr mhín cumuiscthe le hola mar ofráil bhídh.

26 Eán liach a mháin órdha do dheich *secel*, lán do thúis :

27 Eán bhlúg óg, éan reithe, éan úan don chéad bhliadhuin, mar ofráil loiscthe :

28 Eán mheannán do na gabhruibh ar son ofrála peacaidh :

29 Agus ar son íodhbuiirt ofrála siothchána, dhá dhamh, cúig reithe, cúig gabhuir fhirionna, cúig huáin don chéad bhliadhuin : sí so *bá* hofráil do Eliab mhac Helon.

30 ¶ An ceathramhadh lá do ofráil Elisur mhac Sedeut, prionnsa chloinne Reuten :

31 Agus do budh í a ofráil éan bháisín airgid chomhthrom chéud agus tríochad *secel*, éanbhulla airgid do seachdmhogad *secel*, do réir *secel* na sanctóra ; iad araon lán do phlúr fhínealta cumuiscthe le hola, mar ofráil bhídh :

32 Eán liach amháin órdha do dheich *secel*, lán do thúis :

33 Eán bhlúg óg, éan reithe, éan úan don chéad bhliadhuin, chum na hiodhbartha loiscthe :

34 Eán mheannán do na gabhraibh ar son ofrála peacaidh :

35 Agus ar son íodhbuiirt ofrála síodha, dhá dhamh, cúig reithe, cúig bpuic, cúig huáin don chéad bhliadhuin : do *budh* í so ofráil Elisur mhac Sedeut.

36 ¶ An cúigeadh lá Selumiel mac Surishaddai, prionnsa chloinne Simeon, sé do ofráil :

37 Sí *budh* ofráil dó éanbháisín amháin airgid, *dob* é a chomhthrom sin céud agus tríochad *secel*, éan bhulla airgid do sheachdmhodhad *secel*, do réir *secel* na sanctóra ; iad araon lán do phlúr mhín cumuiscthe le hola mar ofráil bhídh :

38 Ean liach órdha do dheich *secel*, lán do thúis :

39 Ean bhlúg óg, éan reithe, ean úan don chéad bhliadhuin, mar ofráil loiscthe :

40 Ean mheannán do na gabhraibh ar son ofrála peacaidh :

41 Agus ar son íodhbartha ofrála síodha, dá dhamh, cúig reithe, cúig puic, cúig huáin don chéad bhliadhuin : sí so *budh* hofráil do Shelumeil mhic Surishaddai.

42 ¶ An seiseadh lá do rinne Elisaph mhac Deuel, prionnsa chloinne Gad, *iodhbuiirt* :

43 Do *budh* í a ofráil éanbháisín airgid do chomhthrom céud agus tríochad *secel*, bulla airgid do sheachdmhogad *secel*, do réir *secel* na sanctóra ; iad araon lán

do phlúr mhín chumaiscthe le hola mar ofráil bhídh :

44 Eán liach amháin órdha do dheich *secel*, lán do thúis :

45 Eán bhlúg óg, ean reithe, éan úan don chéad bhliadhuin, chum ofrála loiscthe :

46 Eán mheannán do na gabhruibh ar son ofrála peacuidh :

47 Agus ar son íodhbartha ofrála síodha, dá dhamh, cúig reithe, cúig puic, cúig huáin don chéad bhliadhuin : sí so *budh* ofráil do Eliasaph mhac Deuel.

48 ¶ Agus do ofráil Elisama mhac Ammihud, prionnsa chloinne Ephraim, an seachdmhadh lá :

49 Do *budh* í a ofráil éanbháisín a mháin airgid, dar chomhthrom céad agus tríochad *secel*, éanbhulla airgid do seachdmhodhad *secel*, do réir *secel* na sanctóra ; iad araon lán do phlúr mhín cumuiscthe le hola mar ofráil bhídh :

50 Eán liach amháin órdha do dheich *secel*, lán do thúis :

51 Eán bhlúg óg, éan reithe, éan úan don chéad bhliadhuin, mar ofráil loiscthe.

52 Eán mheannán do na gabhruibh ar son ofrála peacaidh :

53 Agus ar son íodhbartha ofrála siothchána, dá dhamh, cúig reithe, cúig puic, cúig huáin don chéad bhliadhuin : sí so *budh* ofráil do Elisama mhac Ammihud.

54 ¶ Ar an ochdmhadh lá do ofráil Gamaliel mhac Pedasur, prionnsa chloinne Manasseh :

55 Do *budh* í a ofráil éanbháisín a mháin airgid do chomhthrom céud agus tríochad *secel*, ean bhulla airgid do sheachdmhoghad *secel*, do réir *secel* na sanctóra ; iad araon lán do phlúr mhín cumuiscthe le hola mar ofráil bhídh :

56 Eán liach órdha do dheich *secel* lán do thúis :

57 Eán bhlúg óg, éan reithe, éan úan don chéad bhliadhuin, mar ofráil loiscthe :

58 Eán mheannán do na gabhraibh ar son ofrála peacaidh :

59 Agus ar son ofrála íodhbartha siothchána, dhá dhamh, cúig reithe, cúig puic, cúig huáin don chéad bhliadhuin : do *bí* so ofráil Gamaliel mhac Pedasur.

60 ¶ Ar an naomhadh lá do ofráil Abidan mac Gideoni, prionnsa chloinne Benjamin :

61 Do *budh* í a ofráil sin éanbháisín airgid, dar chomhthrom céud agus tríochad *secel*, éan bulla airgid do sheachdmhoghad *secel*, do réir *secel* na sanctóra ; iad araon lán do phlúr mhín cumuiscthe le hola ar son ofrála bídh :

62 Eán liach amháin órdha do dheich *secel*, lán do thúis :

63 Eán bhuilóg óg, éan reithe, éan úan don chéid bhliadhuin, mar ofráil loiscthe :

64 Aon meannán do na gabhraibh ar son ofrála peacaidh :

65 Agus ar son iodhbhartha ofrála síothchána, dhá dhamh, cúig reithe, cúig buic, cúig húain don chéaid bhliadhain : si so budh ofráil do Abidan mac Gideone.

66 ¶ Ar an deachmhadh lá do ofráil Ahieser mhac Ammisaddai, prionnsa chloinne Dan :

67 Do budh í a ofráil éan bháisín amháin airgid, do chomhthrom céad agus tríochad secel, éan bhulla airgid do sheachdmhohghad secel, do réir secel na sanctóra ; iad araon lán do phlúr mhín cumaisce lé hola mar ofráil bhídh :

68 Aon liach amháin órdha do dheich secel, lán do thúis :

69 Eán bhuilóg óg, éan reithe, éan úan don chéaid bhliadhuin, mar ofráil loiscthe :

70 Eán mheannán do na gabhraibh mar ofráil pheacaidh :

71 Agus mar iodbuirt ofrála síothchána, dhá dhamh, cúig reithe, cúig buic, cúig húain don chéaid bhliadhuin : do bí so ofráil Ahieser mhic Ammisaddai.

72 ¶ Ar an éanmhadh lá déug do ofráil Pagiel mhac Ocrain, prionnsa chloinne Aser :

73 Do budh í a ofráil éan bháisín amháin airgid, dar chomhthrom céad agus tríochad secel, éan bhulla airgid do sheachdmhohghad secel, do réir secel na sanctóra ; iad araon lán do phlúr mhín chumuiscthe le hola mar ofráil bhídh :

74 Eán liach amháin órdha do dheich secel, lán do thúis :

75 Eán bhuilóg óg, éan reithe, éan úan don chéid bhliadhuin, mar ofráil loiscthe :

76 Eán mheannán do na gabhraibh mar ofráil pheacaidh :

77 Agus mar iodbhairt ofrála síothchána, dhá dhamh, cúig reithe, cúig buic, cúig húain don chéaid bhliadhuin : do budh í so ofráil Pagiel mhic Ocrain.

78 ¶ Ar an dara lá déug do ofráil Ahira mhac Enan, prionnsa chloinne Naphtali :

79 Do budh í a ofráil éanbháisín amháin airgid, dar chomhthrom céad agus tríochad secel, éan bhulla airgid do sheachdmhohghad secel, do réir secel na sanctóra ; iad araon lán do phlúr mhín cumaiscthe le hola, mar ofráil bhídh :

80 Aon liach amháin órdha do dheich secel, lán do thúis :

81 Eán bhuilóg óg, éan reithe, éan úan don chéid bhliadhuin, mar ofráil bhídh :

82 Eán mheannán do na gabhraibh ar son ofrála peacaidh :

83 Agus ar son iodbhartha ofrála síoth-

chána, dhá dhamh, cúig reithe, cúig buic, cúig húain don chéaid bhliadhuin : do budh í so ofráil Ahira mhic Enan.

84 Dob iad so tabhartuis na haltóra, ann sa lá ar hungadh í, ó phrionnsadhubh Israel : dhá bháisín déug airgid, dá churán déug airgid, dhá liach dheag óir :

85 Gach éan bháisín airgid ag comhthromadh chéud secel agus tríochad, gach éan bhulla seachdmhohghad : do comhthromaigh na huile shoitghighe airgid dhá mhíle agus ceithre chéud secel, do réir secel na sanctóra :

86 Na liacha airgid do bhádar a dó dhéug, lán do thúis, ag comhthromadh dei h secel gach liach dhíobh, do réir secel na sanctóra : óir na liacha uile bá céad agus fichthe secel é.

87 Na daimh uile don ofráil loiscthe do bhádar dhá bhuilóg dhéug, na reitheadh a dó dhéug, na húain don chéid bhliadhuin a dó dhéug, maille re na nofráil thídh : agus meannán na gabhar ar son ofrála peacaidh a dó dhéug.

88 Agus na huile daimh chum iodbhartha na hoifrála síothchána do bhádar a ceathair fithchíod do bhuloguibh, na reitheadh sé fichid, na buic sé fichid, na húain don chéaid bhliadhuin sé fichid. Dob iad so tabhartuis na haltóra, tár éis a beith ungha.

89 ¶ Agus a nuair do bhí Máoise ar ndul a steach a tabernacuil an chomhchruinnighe do labhairt ris, ann sin do chuala sé guth neach ag labhairt ris a mach as cathaoir na trócaire noch do bhí air airc na fiadhmúise, ó edir an da cherubhin : agus do labhair sé ris.

CAIB. VIII.

Lasadh na lampuidheadh. 5 Coisreacadh na Lebhteach. 23 Aois agus aimsir a serbhise.

A GUS do labhair an TIGHEARNA re Máoise, dha rádh,

2 Labhair ré Haáron, agus abair ris, A nuair lasas tú na lampuidhe, bhéaruigh na seachd lampuidhe solus thall ar aghuidh an choinnleora.

3 Agus do rinne Aáron sin ; do las sé a lampuidhe ar aghaidh an choinnleora thall, mar do aithin an TIGHEARNA do Mháoise.

4 Agus do bhí a nobairsi an choinnleora dór bhuailte, go nuige a chos, go nuige a bhláthá, do bhí dobair bhuailte : do réir na cosamhlachda do thaisbén an TIGHEARNA do Mháoise, mar sin do rinne sé an coinnleoir.

5 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA re Máoise, dha rádh.

6 Beir na Lebhítigh 6 bheith a measc chloinne Israel, agus glan iad.

7 Agus marso dhéanas tú riú da nglanadh: Croith uisce glanta orra, agus bearraidís a bhféoil uile, agus nighdis a néad-uighe, agus *mar sin* déaindis iad féin glan.

8 Ann sin glacadís bulóg óg maille re na hoifrail bhídh, *eadhon* plúr mín cumaiscthe le hola, agus glacta tusa bulóg óg eile mar ofráil pheacaidh.

9 Agus do bhéara tú na Lebhítigh as coinne thabernacuil an chomhchruinnighthe: agus cruinneocha tú a bhfochair a cheile coimhthionól chloinne Israel uile:

10 Agus do bhéara tú na Lebhítigh a lathair an TIGHEARNA: agus cuirfid clann Israel a lámha ar na Lebhítibh:

11 Agus do dhéana Aáron na Lebhítigh díodhbuint a lathair an TIGHEARNA *mar ofráil* ó chloinn Israel, chor go ndéanuid serbhís an TIGHEARNA.

12 Agus cuirfid na Lebhítigh a lámha ar cheannuibh na mbulóg: agus do dhéana tú iódhbuint daon *aca mar ofráil* pheacaidh, agus don dara *mar ofráil* loiscthe, don TIGHEARNA, do dhéanamh siódha do na Lebhítibh.

13 Agus cuirfe tú na Lebhítigh a lathair Aáron, agus a lathair a mhac, agus ofráilfidh tú iad *mar ofráil* don TIGHEARNA.

14 Mar so scarfas tú na Lebhítigh ó bheith a measc chloinne Israel: agus budh liomsa na Lebhítigh.

15 Agus na dhiaigh sin rachaid na Lebhítigh a steach do dhéanamh serbhíse thabernacuil an chomhchruinnighthe: agus glanfa tú iad, agus do dhéana tú a noifrail *mar iódhbuint*.

16 Oir tugadh dhamhsa go hiomlán iad ó bheith a measc chloinne Israel; a náit gach aoin dá nosclann an bhrú, *eadhon* a náit na céidghine do chloinn Israel uile, do ghlac misí chugam iad.

17 Oir is liomsa uile chéidghin chloinne Israel, *idir* dhuine agus bheathach: ann sa ló ar bhuaíl mé gach uile chéidghin a cerích na Héipte do naomhuigh mé iadsan dhámh féin.

18 Agus do ghlac mé na Lebhítigh ar son a nuile chéaidghin do chloinn Israel.

19 Agus thug mé na Lebhítigh *mar thiodhlacadh* do Aáron agus dá mhacaibh as measc chloinne Israel, do dhéanamh serbhíse chloinne Israel a tabernacuil an chomhchruinnighthe, agus do dhéanamh siódha ar son chloinne Israel: cor nach bí plaigha measc chloinne Israel, a nuair thioctaid clann Israel a bhfogus don tsanctóir.

20 Agus do rinne Máoise, agus Aaron, agus comhchruinnightheadh chloinne Israel uile, do na Lebhítibh do réir a nuile ní

dar aithin an TIGHEARNA do Mháoise a ttaobh na Lebhíteach, mar sin do rinneadar clann Israel riú.

21 Agus do glanadh na Lebhítigh, agus do níghtheadar a néad-uighe; agus do ofráil Aáron iad *mar thábhartas* a lathair an TIGHEARNA; agus do rinne Aáron síth dhóibh dá nglanadh.

22 Agus na dhiaigh sin do chuadar na Lebhítigh a steach do dhéanamh a serbhíse a tabernacuil an chomhchruinnighthe a lathair Aáron, agus a mhac: mar do aithin an TIGHEARNA do Mháoise a ttaobh na Lebhíteach, is mar sin do rinneadar riú.

23 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA ré Máoise, dha rádh,

24 *Sé so* an ní *bheanas* ris na Lebhítibh: ó chúig bliadhna fithchiod dáois agus ós a chionn rachuid siad a steach dfuirfheithiomh ar serbhís thabernacuil an chomhchruinnighthe:

25 Agus ó aois chaogad bliadhan scuirfidh gach aon dfuirfheithiomh ar a sherbhís sin, agus ní dhéana sé ní is mó do sherbhís:

26 Achd do dheanuid fritheolamh a bhfochair a ndearbhrathair a tabernacuil an chomhchruinnighthe, do choimhéud an chúruim, agus ní dhéanuid serbhís ar bith. Mar so do dhéana tú ris na Lebhítibh a ttaobh a gcúruim.

CAIB. IX.

Ordughadh na cósga a rís. 6 Am oile don cháisg. 15 Gluaiseadh agus suidheadh chluinn Israel, do réir an néull.

AGUS do labhair an TIGHEARNA re Máoise a bhfásach Smái, annsa chéaidmhí don dara bliadhuin tar éis a tteachta amach as crích na Héipte, dha rádh,

2 Cumhdaighdis clanna Israel mar an gcéadna an cháisg iona am iomchubhuidhe féin.

3 Annsa cceathrambadh lá déag don mhíse, tráthnóna, cuimhdeochthaoi é iona am cinnte féin: do réir a uile ghnátha, agus do réir a uile chustaim, cuimhdeochthaoi é.

4 Agus do labhair Máoise re cloinn Israel, an cháisg do choimhead.

5 Agus do choimhead siadsan an cháisg an ceathrambadh lá déag don cheaidmhí tráthnóna a bhfásach Smái: do réir a nuile neithe dar aithin an TIGHEARNA do Mháoise, is mar sin do rinneadar clann Israel.

6 ¶ Agus do bhádar daoine áirighe, do bhí truaillice le corp dhuine mhairbh, go nar bhféidir leo an cháisg do choimhead an lása: agus tangadar a lathair Mháoise agus a lathair Aaron an lása féin:

7 Agus a dubhradar na daoine sin ris, Atámuid neamhghlan ó chorp dhuine mhairbh: uinnes atamáoid gar gcongmhail air ar nais, nach bhféadmáoid ofráil diodhburt don TIGHEARNA na am cinnte féin a measc chloinne Israel?

8 Agus a dubhairt Máoise riú, Fanuidh bhar gcomhnuighe, agus cluifé misí créud aithéonas an TIGHEARNA blur ttaobh.

9 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA ré Máoise, ga rádh,

10 Labháir ré cloinn Israel, ga rádh, Má bhionn éanduine aguibh no dá bhur sliochd neamhghlan ó chorp mharbh, no má bhíthi a tturus a bhfad úaibh, thairis sin cuimhdeochthaoi an cháisg don TIGHEARNA.

11 An ceathramhadh lá déag don dara mí trathnóna chuimhdeochtháoi é, iostaoi é maille ré harán gan láibhin agus re lubhionairbh searbha.

12 Ní fhúgáid siad éinní dhe go maidin, ní bhrisfid siad aonchnáimh dhe: do réir uile órduighthe na Cásga cuimhdeochuid siad é.

13 Achd an duine bhias glan, agus nach bía ar turas, agus léicféas thairis gan an cháisg do choimhéad, gearrfuighear an tanam céadna amach ó na mhuinntir: do chionn nach ttug sé leis ofráil an TIGHEARNA na ham cinnte féin, biaidh úalach á pheacuidh áir an bfeair sin.

14 Agus ma thig coimhidhtheach ar cuairt bhar measc, agus ccuimhdeochuidh sé an cháisg don TIGHEARNA; do réir órduighthe na cásga, agus do réir a mhodha sin, do dhéana sé: éan ordúghadh ambáin bhias aguibh araon don choimhidhtheach, agus don té bearthar san tír.

15 ¶ Agus an la do tógbhadh suas an tabernacuil do fholuigh néull an tabernacuil, eadhon, páillún na fiadhnúisi: agus trathnóna do bhí ar an ttabernacuil mar do bhíadh táimhseanadh tineadh, go maidin.

16 Is mar sin do bhi se a gcomhnuidhe: do fholchadh an néull é *san ló*, agus eosamhlachd teineadh sa noidhche.

17 Agus a nuáir do tógfuidh an néull suas ón tabernacuil, annsin do ghluaiséadh clann Israel: agus annsa nait a ccomhnuigheadh an néull, annsin do shuidheadh clann Israel a lóistíne.

18 Ar aithne an TIGHEARNA do ghluaiséadh clann Israel, agus ar aithne an TIGHEARNA do shuidhedis: an feadh do fhanfadh néull ar an ttabernacuil do chomhnuighedis annsa lóistínibh.

19 Agus a nuáir do fhanadh an néull a bhfad mórán do laéthibh ar an tabernacuil, annsin do choimhéadaidís clann Israel cúram an TIGHEARNA, agus ní aistighedis.

20 Agus is *mar sin* do bhí a nuáir bhíodh an néull beagán do laéthibh air an tabernacuil; do réir aithne an TIGHEARNA do fhanaidís iona lóistínibh, agus do réir aithne an TIGHEARNA do ghluaisidís.

21 Agus is *mar sin* do bhí, a nuáir do fhanadh an néull ó thráthnóna go maidin, agus go tógtháoi an néull suas ar maidin, annsin do ghluaisidís: mas do ló nó doidhche tógfuidh an néull suas, do ghluaisidís.

22 Nó *da madh dhá lá* é, nó mí, nó bliadhuin, do fhanfadh an néull ar an ttabernacuil, ag fuireach air, do chomhnuighedis clann Israel ann a lóistínibh, agus ní ghluaisidís: achd a nuáir a tógtháoi suas é, do ghluaisedís.

23 Do réir aithne an TIGHEARNA do chomhnuighedis iona lóistínibh, agus ar aithne an TIGHEARNA do ghluaisidís: do choimhéadaidís cúram an TIGHEARNA, ar aithne an TIGHEARNA le láimh Mhaoise.

CAIB. X.

Foghna na sdóc airgid. 14 *Orduighe ghluasachd an phobail.* 35 *Guidhe Mhaoise an am ghluasachd, agus an am comhnuighe na hairce.*

A GUS do labhair an TIGHEARNA ré Máoise, dha rádh,

2 Déana dhuit féin dha thrumpa airgid; do phíos a iomlán dhéanas tú iad: go ngnathuighidh tú iad ag gairm a noireachduis, agus do ghluaiséachd na slúagh.

3 Agus a nuáir shéidfuighear iad, cruinneochuid uile chugad ag dorus thabernacuil an chomhchruinnighthe.

4 Agus muna séidfid achd éantrumpa, annsin cruinneochuid na prionnsuidhe noch as cinn ar mhíltibh chloinne Israel, iad féin chugad.

5 A nuáir shéidfidhe furfhogradh, annsin rachaidh na foslungphoirt noch bhias don táobh shoir ar a naghaidh.

6 A nuáir bhuaillfeas sibh furfhogradh an dara huáir, annsin gluaisfid na slúagh bhias don táoibh theas ar a naghaidh: séidfid furfhogradh chum a naistir.

7 Achd a nuair bhias an chomhthionól ag cruinnughadh a gcionn a chéile, buaillfe tusa, achd ní bhuaillfe tú furfhogradh.

8 Agus is iad clann Áaron, na sagart shéidfeas na trumpuidhe; agus biaidh aguibhsi mar ordúghadh siormuidhe ar feadh bhar ngeinealach.

9 Agus má théid sibh a ccogadh ann bhar ndúthaigh a naghaidh na námhad noch bhuaidhrios sibh, annsin buaillfidhe furfhogradh leis na trumpadhuibh; agus cuimhneochthar sibh a lathair an TIGHEARNA bhar Ndía, agus saorfúighear sibh ó bhar námhuid.

10 Mar an gcéadna a ló bhur luthghaire, agus ann bhur laethibh féasta, agus a ttosúighibh bhur míos, buailfidhe bhur ttrumpuidhe ós cionn bhur nofrála loiscithe, agus ós cionn íodhbhartha bhur nofrála síochchana; chor go mbéid aguibh mar chuimhníughadh a lathair bhur Nde: *misi* an TIGHEARNA bhur Ndia.

11 ¶ Agus táinic a cerich na fithchiodmhadh *lédon* dara mhi, ánsa dara bhlíadh-an, gur tógbhadh súas a néull ó thaberna-cuil na fiadhuise.

12 Agus do ghluaiseadar clann Israel iona ttrus as fasach Shínái; agus do fhos-uigh an néull a bhfásach Pháran.

13 Agus do thionnsnadar a ttrus ar tús do réir aithne an TIGHEARNA lé láimh Mhaóise.

14 ¶ Annsa chead áit do chuaidh bratach champa chloinne Iúdah do réir a slúagh: agus do *bhí* Nason mhac Aminadab ós cionn a shlúagh.

15 Agus ós cionn slúagh threibhe chloinne Isachar do *bhí* Nataneel mac Suar.

16 Agus ós cionn slúagh threibhe chloinne Sebulun do *bhí* Eliab mhac Helon.

17 Agus rugadh an tabernacuil síos; agus do ghluaisiodar mic Gherson agus mic Mherári-ar a nághaidh, ag iomchur an tabernacuil.

18 ¶ Agus do ghluais bratach champa Reuben ar a hághaidh do réir a slúagh: agus do *bhí* Elisur mhac Sedeur ós cionn a slóigh.

19 Agus do *bhí* Selumiel mhac Surisad-dai ós cionn slóigh threibhe chloinne Sí-meon.

20 Agus ós cionn slóigh threibhe chloinne Gad do *bhí* Elisaph mhac Deuel.

21 Agus do ghluaisiodar na Cohatígh, ag iomchar na sanctóra: agus do chuir-eadarsan eile an tabernacuil súas a gcoinne a tteachda.

22 ¶ Agus do ghluais bratach champa chloinne Ephráim do réir a slúagh: agus ós cionn a narmála do *bhí* Elisama mhac Ammihud.

23 Agus ós cionn slóigh threibhe chloinne Manasseh do *bhí* Gamaliel mhac Pedasur.

24 Agus ós cionn slóigh threibhe chloinne Benjamin do *bhí* Abidan mhac Gideoni.

25 ¶ Agus do ghluais bratach champa chloinne Dan rompa, noch do *bhí* ar dheir-eadh na gcampadh uile ar fadh a slúagh: agus óscienn a slóigh sin do *bhí* Ahieser mhac Amisaddai.

26 Agus ós cionn slóigh threibhe chloinne Aser do *bhí* Págiel mhac Ocran.

27 Agus ós cionn slóigh threibhe

chloinne Naphtali do *bhí* Ahíran mhac Enan.

28 Mar so do *bhí* aistior chloinne Israel do réir a slúagh, a nuair do ghluaiseadar ar a nághaidh.

29 ¶ Agus a dubhairt Maóise ré Hobab, mhac Raguél an Midianíteach, athair mhná Mhaóise, Atamáoidne ag tríall gus a náit air ar labhair an TIGHEARNA, ga rádh, Do bhéura mé dháobhsi é: társa linn, agus do dhéanam maith dhuit: óir do labhair an TIGHEARNA maith do tháobhí Israel.

30 Agus a dubhairt seision ris, Ní rachad; achd rachad dom dhúthaigh féin, agus go nuige mo gháol.

31 Agus a dubhairt seision, Na fág sinn, iarruim mar atchuinghidh ort; ó tharla a fhios agad go bhfuilmid ar tí campa dhéanamh san bhfásach, agus go mbia tusa a náit súl dúinn.

32 Agus is amhla bhías, má thig tú linn, go deimhin bíaidh, gach maith da ndéana an TIGHEARNA dhúinne, do dhéanuimne a leithéid duitis.

33 ¶ Agus do imthigheadar ó shliabh an TIGHEARNA aistear thri la: agus airc chuinnartha an TIGHEARNA ag imtheachd rompa a naistior na ttri lá, diarruidh áite comhnuidhe dhóibh.

34 Agus do *bhíodh* néull an TIGHEARNA orra fan ló, a nuair do théidis amach as an bhfoshungphort.

35 Agus tárla, a nuair do ghluaiseadh a náirc ar a hághuidh, go nabhadrh Maóise, Eirigh súas, a THIGHEARNA, agus biodh do naimbde ar na scabadh; agus an drung fhuathuigheas tú teithidis romhad.

36 Agus a nuair do chomhnuigheadh, déaradh sé, Ionntoigh a THIGHEARNA, chum na niomad milteadh chloinne Israel.

CAIB. XI.

Do smachduigheadh talach an phobuil le teine. 18 Gheall Dia sáth féola dhóibh.

24 *Do orduigh Dia an sanhedrim, no an 72 seanoireudh.*

AGUS a nuair do iomchasáoid an pobal, do chuir sin fearg ar an TIGHEARNA: agus do chualluidh an TIGHEARNA sin; agus do lasadh a fhearg; agus do las teine an TIGHEARNA na measg, agus do loisg an *luchd* dó *bhí* a nimlibh an champa.

2 Agus do éigheadar an pobal ar Mhaóise; agus a nuair do rinne Maóise urnaighe chum an TIGHEARNA, do múchadh an teinidh.

3 Agus tug Taberah dainm ar a náit: do chionn gur loisc teine an TIGHEARNA na measg.

4 Agus iomad da raibh na measc do ghlac ainmhian iad: agus clann Israel

mar an gcéadna do ghluiléadur a ris, agus a dubhradar, Cia bhéarus feoil dúinn ré na ithe?

5 Cuimhnigheamaíoid ar a níasc, do ithraís annsa Néipt a naisgidh; na cúlaráin, agus na mealbhucain, agus an lus, agus na huinniúin, agus na gháirleóg:

6 Achd a nois atá ar nanum ar ttiurm-úghadh súas: ní bhfuil ní ar bith aguinn annois, achd an mannasa amháin, ion ar radharc.

7 Agus do bhí an manna amhuil síol coriander, agus a dhath amhuil dath bdellium.

8 Agus do imthigheadh an pobal fa gcuairt, agus do chruinnighedís é, agus do mbeiledís a muilribh é, nó do bhrúghedís é a móirteur, agus do bhruidhedís a noighnibh é, agus do nighdís cácuide dhe: agus do bhí a bhlas amhuil blas núadhóla.

9 Agus a nuair do thuitedh an drúchd air an ccampa sa noidhche, do thuitedh an manna air.

10 ¶ Ansin do chualuidh Maóise an pobal ag gul ar feadh a muinntire uile, gach áon díobh a ndorus a lóistín féin: agus dó hadhnadh fearg an TIGHEARNA go mór; do bhí Maóise feargach mar an gcéadna.

11 Agus a dubhairt Maóise ris an TIGHEARNA, Créad fíar chrádh tú do shérbhíseach? agus créad fá nach bhfuair mé fabhar ad lathair, as ar chuir tú úalach na ndáoinesi uile orum?

12 An misi do ghein an pobalso uile? an damh rugadh iad, as a nairbearthá riom, iomchair am tfoctas iad, (mar iom-chrasantathair-altrannus leambh na ciche), agus an bfearrann do mhionnaidh tú da naithribh?

13 Cáit as a bhfaghuinnsi feoil ré tabhairt don phobalso uile? óir guilid siad orum, gá rádh, Tabhair dhúinn feoil, go nithmís í.

14 Ní fhéaduimsi na dáoinesi uile diomchar am áonar, do chionn go bhfuil se ro throm agum.

15 Agus mas mar so dhéanas tú rium, guidhim thú, marbh mé, ar ball, agus ma fuair mé muinntearhdus ad lathair; ná faicim mo thrúaighmbéile.

16 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Maóise, Cruinnigh chugamsa seachdmhohad fear do shinsearuibh Israel, noch is aithne dhuit bheith na sinsir an phobail, agus na noisgidh ós a cionn; agus tabhair iad go tabernacúil an chomhchruinnighthe, go rabhaid na seasamh ad fhochairsi annsin.

17 Agus tiucla misi a nuas agus labheóra me riot annsin: agus beaná mé don spioraid atá ortsa, agus cuirfe mé orrasan

é; agus iomchóruid siad úalach na ndáoine leachtsa, ionnus nach niomchoruidh tusa leachd féin é.

18 ¶ Agus abairsi ris an bpobal, Beannuigidh sibh féin a ccoinne an láoi mórach, agus íostáoi feoil: (óir do ghluilabhair a cclusaibh an TIGHEARNA, da rádh, Cia bhéarus feoil dúinn ré na hithe? óir is maith do bhádhás aguinn sa Néipt): uime sin do bhéara an TIGHEARNA feoil dáoihb, agus íostáoi í.

19 Ní héanlá amháin íostáoi, nó dhá lá, nó cúig lá, nó deich lá, nó fhithche lá;

20 Achd an feadh míosa iomláine, nó go tí sé amach ar bhur srónphollairibh, agus go ráibh glonnmhair aguibh: do chionn gur tharcuisnigh sibh an TIGHEARNA noch atá bhar measc, agus gur guileabhair dá lathair, gá rádh, Creád as a ttangamar amach as a Néipt?

21 Agus a dubhairt Maóise, An pobal, a bhfuilim na measc, atáid siad sé chéad míle coisighe; agus a dubhairt tusa, Do bhéara mé feoil dáoihb, ar feadh míosa ré na hithe.

22 An muirfighear na tréada agus na sealbhada dhóibh, da sásadh? nó an ccruinneochthar iasc na fairge uile a bhfochair a chéile dhóibh, da sásadh?

23 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Maóise, A ndearnadh lámh an TIGHEARNA níos giorra? do chífé tú a nois an ttioctá mfocalsa a gcrích dhuitsi nó nach ttioctá.

24 ¶ Agus do chúaidh Maóise amach, agus do innis don phobal briathra an TIGHEARNA, agus do chruinnigheádar a bhfochair a chéile an seachdmhohad do shinsearuibh an phobuil, agus do shuigh-eadar fá ccuairt timchioll an tabernacúil.

25 Agus táinic an TIGHEARNA a nuas a neull, agus do labhair ris, agus do thóg cuid don spioraid do bhí air, agus tug don tseachdmhohad séanóir é: agus tárla, a nuair do chomhnuidh an spiorad orrasan, go ndearnadar faigheadoireachd, agus nár stadadar.

26 Achd do fhanadar días do na dáoinibh annsa champa, is é dob ainm do dhuine aca Eldad, agus ainm an fhir eile Medad: agus do chomhnuidh an spiorad orra; agus do budh don luchd do bhí scríobhtha iad, achd ní dheachadar amach chum an tabernacúil: agus do rinneadar faidheadóireachd san champa.

27 Agus do rith duine, agus do innis do Mhaóise, agus a dubhairt, Atá Eldad agus Medad ag faidheadóireachd san champa.

28 Agus do fhreagair Iosua mhac Nun, serbhíseach Mhaóise ón áois óig, agus a dubhairt sé, A thighearna a Mhaóise, toirnisé iad.

29 Agus a dubhairt Maóise ris, An bhfuil tnúth ortsa ar mo shonsa? do bfeart liom go mbeidís pobal an TIGHEARNA uile na bhfaighibh, agus go ccurfeadh an TIGHEARNA a spiorad orra.

30 Agus do chúaidh Maóise don champa, é féin agus sinnsir Israel.

31 ¶ Agus do chúaidh gáoth amach ón TIGHEARNA, agus tug gearraguirt ón bhfaige, agus léig síos láimh ris an ccampa *íud*, mar do bheith sé uidhe láoi don táobhse, agus uidhe láoi don táobh eile fa gcúairt timchioll an champa, agus timchioll dhá chubhad *dáirde* ar gúis na talmhun.

32 Agus do sheasadar an pobal súas ar feadh an láoi sin, agus ar feadh na hoidhche, agus ar feadh an láoi ar na mhárach, agus do chruinnigheadar na gearraguirt: an té is lugha do cruinnigh do chruinnigh sé deich homer: agus do leathnuigheadar *íud* fa gcúairt timchioll an champa uile dhóibh féin.

33 Agus an feadh do *bhi* an nfeoil fós idir a bhfaclaibh, agus fós roimhe na cognadh, do hadhnadh fearg an TIGHEARNA a paghuidh an phobuil, agus do bhuail an TIGHEARNA an pobal lé pláigh romhoir.

34 Agus do ghoir sé Cibrot-hataabhah dainm do náit: do chionn gurob annsin do adhlacheadar an luchd air a raibh an tainmhian.

35 Agus do aistrigheadar an pobal ó Cibrot-hataabhah go Haserot; agus do fhosadar ann Haserot.

CAIB. XII.

Do liaighiseadh lubhra Mhiriam.

A GUS do labhair Miriam agus Aáron a nághaidh Mhaóise ar son na mná don Etiophia noch do phós sé: óir do phós sé bean Netiopia.

2 Agus a dubhradar, An trí Mhaoise amhain do labhair an TIGHEARNA? a né nach ar labhair sé thrídne mar an gcéadna? Agus do chúaluidh an TIGHEARNA sin.

3 Anois do *bhi* an duine Maóise rosheimh, ós cionn a nuile dhuine da raibh ar ghnúis na talmhan.

4 Agus do labhair an TIGHEARNA go hobann ré Maóise, agus ré Haáron, agus ré Miriam, Tigidh amach bhur triúr go tabernacuil an chomhechruinnighthe. Agus tangadar amach na triúr.

5 Agus tháinig an TIGHEARNA a nús a bpiléir néil, agus do sheas a ndorus an tabernacuil, agus do ghoir Aáron agus Miriam: agus tangadar aráon amach.

6 Agus a dubhairt seision, Eistigh an-nois mo bhríathra: Náta fáidh bhar measc,

misi an TIGHEARNA foillseochad mé féin do a bhfis, agus laibheora mé ris a naisling.

7 Mo sherbhiseach Maóise ní bhfuil sé mar sin, noch atá firinneach a measc mo thighe uile.

8 Is rission laibheorus mé béul ar bhéul, fós go soilléir, agus ní a nglór dorchá; agus do chífé sé cosamhlachd an TIGHEARNA: créud fa nach rabhairsi ar a nadhbharsin eaglach um labhairt a nághaigh mo sherbhísigh Maóisi?

9 Agus do las fearg an TIGHEARNA na nághaidh; agus do imthigh sé:

10 Agus do imthigh an néull ón ttabernacuil; agus, féuch, *tháinig* lubhra ar Mhiriam, *comhghéal* lé sneachda: agus do fhéuch Aáron ar Mhiriam, agus, féuch, do *bhi* lubhra uirre.

11 Agus a dubhairt Aáron ré Maóise, Uch a thighearna, iarruim dathchuinge ort, ná léig an peacadh oruinne, ána a ndearnamar go leamh, agus ar pheacuigheamar.

12 Ná bíodh sí so mar áon marbh, dá ttráothann leath a fheola a nuair thig amach as broinn a mhathar.

13 Agus do éigh Maóise air an TIGHEARNA, ga rádh, slánuidh a nois í, a Dhé, iarruim dathchuinge ort.

14 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Maóise, Muna ndearnadh a bathair achd seile do theilgean na nághaidh, nach biadh náire uirre seachd lá? curthar amach as an champa i seachd lá, agus na *dhúigh* sin glacthar a steach í.

15 Agus do cuirfeadh Miriam óp champa seachd lá: agus níor aistrigheadar cách nó gur tugadh Miriam a steach a ris.

16 Agus na dhúigh sin do áthruigheadar an pobal ó Haserot, agus do fhosadar a bhfásach Páran.

CAIB. XIII.

Do chuireadur luchd rannsaghadh thír na geallamhna údha.

A GUS do labhair an TIGHEARNA ré Maóise, dá rádh,

2 Cuir daoine amach go spindis tír Chanaáin, noch do bheirimsi do chloinn Israel: do gach éintreibh dá naithribh chuirfeas tú duine amach, gach éanduine na riaghlóir na measc.

3 Agus do chuir Maóise le haithne an TIGHEARNA amach iad as fhásach Pháran: na daoine sin uile do *budh* ceann ar chloinn Israel.

4 Agus do *budh* iadso a nanmanna: do threibh Réuben, Sammua mhac Saccur.

5 Do threibh Símeoin, Saphat mhac Hori.

6 Do threibh Iudah, Caleb mhac Iephunneh.

7 Do threibh Issachar, Igal mhac Ióseph.

8 Do threibh Ephraim, Osea mhac Nun.

9 Do threibh Benjamin, Palti mhac Raphu.

10 Do threibh Sebulun, Gaddiel mhac Sodi.

11 Do threibh Ioseph, *eadhon*, do threibh Manasseh, Gaddi mhac Sùsi.

12 Do threibh Dan, Ammiel mhac Genalli.

13 Do threibh Aser, Seter mhac Micháel.

14 ¶ Do threibh Naphtali, Nahbi mhac Uophsi.

15 Do threibh Gad, Gebhel mhac Machi.

16 ¶ Is iad so annauna na ndáoine noch do chuir Maóise amach do bhrath na dúthaighe. Agus do ghoir Maóise Iehosua do Osea mhac Nun.

17 ¶ Agus do chuir Maóise iad do bhrath thíre Canaáin, agus a dubhairt riú, Gluaisigh romhuibh do náird ó dheas, agus éirgidh suas ar a tsíabhbh:

18 Agus féachuidh créd é an fearann; agus na dáoine aitreabhais ann, an bhfuilid láidir nó lag, na mbeagan nó na moran dáoine:

19 Agus créd is fearann é ann a gcomhnuighid siad, *an maith nó an olc* é; agus créad na caithreacha ann a náitighid siad, an ann lóistínibh, nó a náitibh daingne áitighid:

20 Agus créd é an fearann féin, *an trúaigh é nó an méith*, an bhfuil coill ann nó nach bhfuil. Agus bithísi beódha, agus tugaidh libh cuid do thoradh na tíre. Annois do bé sin aimsir na gcéadghrápuigheadh abuidh:

21 ¶ Marsin do chúadar suas, agus do spíonadar an tír ó fhásach Sin go Rehob, mar a ttigid dáoine go Hamat.

22 Agus do chúadar súas budh dheas, go ttangadar go Hebron; mar a rábhadar Ahiman, Sesai, agus Talmái, clann Anac. A nois do rinneadh Hebron seachd mbliadhna roimhe Soan sa Négípt.

23 Agus tangadar gus a nabhuinn Escol, agus do ghearradar annsin beangan fá éintriopall cáor fineamhna, agus do iomchradar é idir dhís air mhaide; agus tugadar *leb* do na pomgránada, agus do na figidhe.

24 Do goireadh do naitsin sruth Escol, do bhrígh an tríopuill cáor do ghearradar clann Israel as sin.

25 Agus do fhilleadar ó spíonadh na tíre déis dhá fhicid lá.

26 Agus do ghluaisiodar agus tangadar go Maóise, agus go Haaron, agus go comhchruinniughadhli chloinne Israel, uile go fásach Pháran gó Cades; agus tugadar scéula chucasan, agus chum an chomhchruinnigh uile, agus do thaisbeanadar toradh na tíre dhóibh.

27 Agus do innisiodar dhóibh, agus a dubhbradar, Tangamairne gus an tír ionar chuir tú sinn, agus go deimhin atá sí ar síleadh do bhainne agus do mhill; agus a sé so a toradh.

28 Gidheadh *atáid* na dáoine áitreabhais annsa dúthaigh láidir, agus *atáid* a gcathireacha do bhalladhuibh, agus *atáid* romhór: agus fós do chomcamar clann Anac annsin.

29 Aitreabhuid na Hamelecitigh annsa bhfearann táobh ó dheas: agus na Hittitigh, agus na Iebusitigh, agus na Hamorítigh, áitreabhais ar a tsíabhbh: agus na Canaanitigh áitreabhais láimh ris an bhfairge, agus láimh ré leithimeal Iordáin.

30 Agus giodh gur shocrúigh Caleb an pobal a lathair Mhaóise, agus a dubhairt sé, Déanam súas a néinfheachd, agus sealbhuigheam é; óir atamáod cumusach air a bhuain amach.

31 Gidheadh na dáoine do chúaidh leis súas, a dubhbradar, Ní bhfuilmidne iondula súas a nághaidh na ndáoine; óir is láidre iad ná sinn.

32 Agus tugadar drochtthuarusebháil do chloinn Israel ar an ndúthaigh noch do spíonadar, ga radh, An fearann, thríd a ndeachamar da spíonadh, is talumh é íosas súas a áitreabhuigh; agus na huile dháoine da bhfacamair ann *atáid* ná ndáoine árrachda.

33 Agus do choncamar annsin aithigh, mic Anac, a *thig* úath na fathighibh: agus du bhámairne ann ar radharc féin mar dhreóllánuibh teasbuidh, agus do bhámair ann a radharcion fós mar án céadna.

CAIB. XIV.

Ithiomrádh an phobail. 6 Atáid Iosua agus Caleb dileas. 24 Noch dar gheall Dia maith dá chionn.

AGUS do thóg an pobal uile a nguth ós áird, agus do éigheadar; agus do ghuileadar an pobal a noidhe sin.

2 Agus do rinneadar clann Israel uile ithomrádh a nághaidh Mhaóise agus a nághaidh Aáron: agus a dubhbradar an comhchruinniughadh uile riú, Do bfearr linn go bhfuigheamáois bás a cerích na Héigipte, nó do bfearr linn go bhfuigheamaois bás annsa bhfásachso.

3 Agus créd fá ttug an TICHEARNA don tírsi sin, do thuitim leis an geloidheamh,

chor go mbeidís ar mná agus ar cclann na greich? nach ar bhfearr dhúinn filleadh do Néigpt?

4 Agus a dubhradar ré ar oile, Déanam caiptin, agus filleam do Néigpt.

5 Ansin do thuit Maóise agus Aáron ar a naghthibh a lathair oireachduis chomhchruinnighthe chloinne Israel uile.

6 ¶ Achd Iosua mhac Nun, agus Cáleb mhac Iephunneh, noch do bhí don luchd do fhéuch an fearann, do réubadar a néaduighle:

7 Agus do labhradar ré hoireachdas chloinne Israel uile, dha rádh, An fearann, ar ghabhamair thríd dá fhéachuin, is fearann sármhaidh é.

8 Matá dúil ag an Ttighearna ionnuinne, annsin béaruidh sé don dúthaighsi sin, agus do bhéara dhúinn í; dúthaigh noch líonús do bhainne agus do mhil.

9 Amháin ná héirghidhsí a ceogadh a naghaidh an Tighearna, agus ná bíodh eagla oruibh roimh dháoinibh na tíre; óir is arís dúinne iad: do dhealuigh a cumhdach riú, agus atá an Tighearna linne: ná bíodh a neagla oruibh.

10 Achd do aithnigheadar an comhchruinnighádh uile a glochadh lé clochuibh. Agus do thaisbein glóir an Tighearna í féin a tabernacuil an chomhchruinnighthe a lathair chloinne Israel uile.

11 ¶ Agus a dubhairt an Tighearna ré Maóise, Gá fad bhías an pobalso ag cur féirge oram? agus gá fad nach ccreidfid mé ar son na nuile comharthadha do thaisbean mé eatorra?

12 Buáilte mé iad lé pláigh, agus beannsa mé a noighreachd díobh, agus do dhéana mé dhíotsa cineadh is mó agus is neartmhúire ná iadsan.

13 Agus a dubhairt Maóise ris an Tighearna, Achd cluinfid na Héigiptigh sin, (óir thug tusa iadso amach ó bheith na measc léd chumbachduihh;)

14 Agus inneosuid siad do mhuinntir na tíresi é: óir do chualadar a Tighearna go bhfuil tusa a measc an phobailsí, go bhfaicthear thusa a Tighearna aghaidh ar aghaidh, agus go mbí do néuil ós a cclonn, agus go tréid tú rompa san ló a bpiléur néill, agus a pileur teimh sa noidhche.

15 ¶ Annois má mharbhann tú an pobalso uile mar éanduine, annsin lubhcóiruid na críocha da chualuidh do thásc, dá rádh,

16 Do chionn nach éidir leis an Tighearna na dáoinesi do thabhairt don tír do gheall se dhóibh, uime sin do mharbh se iad annsa bhásach.

17 Agus annois, iarruim dathchuinge

ort, bíodh cumhachda mo Thighearna mór, amhuil do labhair tú, da rádh,

18 Atá an Tighearna fad-fhuilingeach, agus móthrócaireach, ag maitheamh éacceart agus péacaidh, agus gan an ciontach do sháoradh ar éanchor, ag aithbhear péacaidh na naithreadh ar an ccloinn go nuige an treas agus an ceathrainhadh glán.

19 Maith, iarruim dathchuinge ort, éacceart na ndaóinesi do réir méud do thrócaire, agus mar do mhaith tú don phobalsa, ó Néigpt go tí a nois.

20 Agus a dubhairt an Tighearna, Do mhaith mé do réir do bhréithresi:

21 Achd coimhdhearbhta agus atáimsí am bheáthaidh, líonfuighear an domhan uile do ghlóir an Tighearna.

22 Do bhrigh na muinntiresi uile do chonnaire mo ghlóir, agus mo ionganta, do rinne mé sa Néigpt agus annsa bhásach, agus do chuir cathughadh orm a nois deich nuáire, agus nár éisd rom ghuth;

23 Go déimhin ní fhaicfid siad an dúthaigh da gheall mé dá naitribh, ní fhaicfidh éainneach dhíobhso dar chuir féarg oram é:

24 Achd mo sherbhíseach Caleb, do chionn go raibh aithearrach spioraid ann, agus gur lean sé misi go hiomlán, béura mé eision don dúthaigh iona ndeachaidh sé; agus sealbhochuid a shliochd é.

25 (Annois do áitreabhadar na Hamale-cítigh agus na Cananítigh annsa ghleann.) Fillidhsí a mórach, agus imthighidh don fhásach a slighe na mara Ruáidhe.

26 ¶ Agus do labhair an Tighearna ré Maóise agus ré Háaron, gá rádh,

27 Gá fad íomchórus mé leis a ndroch-phobalsa, noch do ní ithiomradh am aghaidh? do chúala mé ithiomrádh chloinne Israel, noch do níd do mhuimhur am aghaidh.

28 Abair riú, Mar mhairim, a deir an Tighearna, amhuil do labhrabhairsi am chlúasuibhisi, is mar sin do dhéana misi ribh:

29 Tuítfid bhur cconablacha annsa bhásachsa; gach ar háirmheadh dhíbh do réir bhur nuibhre iomláine, ó fhithchid bliadhan dáois agus ós a chionn, do rinne ithiomrádh am aghuidhse,

30 Gan chunntabhairt ní thiucfuidhe don tír a steach, a tíadóibh ar mhionna mé go náitreochadh sibh innte, achd a-mham Cáleb mhac Iephunneh, agus Iosua mhac Nun.

31 Ach bhur náoidhin, a dubhrabhair do bheith na greich, béara mé iad sin a steach, agus aitheonuid siad an fearann noch do tharcuisnígeabhairsi.

32 Achd ar bhur sonsa, tuitfid bhur cconablacha, annsa bhfásachsa.

33 Agus béid bhur gelann ar seachrán annsa bhfásachso ceathrachad bliadhan, agus íocfuid ar son bhur stríapachuis, nó go leaghaid bhur ccurip annsa bhfásach.

34 Do réir uibhre na laétheadh a rabhábhair ag féuchuin a nfearuinn, ceathrachad lá, (gach éanlá ar son bliadhna,) iomchortháoi bhur néicceart, sé sin ceathrachad bliadhan, agus aitheontáoi mo bhriseadh geallamhnasa.

35 Misi an TIGHEARNA a dubhairt, Do dhéana mé go deimhin é ris a ndroch chomhchruinniughadhso uile, noch atá ar na gcruiinniughadh a ccionn a chéile ám aghuidh: annsa bhfásachso tuitfid siad, agus annsin báiseochthar iad.

36 Agus na dáoinne, do chuir Maóise dféachuin a nfearuinn, noch do fhill, agus tug air an gcomhchruinniughadh ithiomrádh do dhéanamh iona aghaidh, lé droch thúarusgbháil do thabhairt air an blifearamh.

37 An mhuinntir chéadna sin tug an droch thúarusgbháil ar an tír, fuaradar bás don phláigh a iathair an TIGHEARNA.

38 Achd Iosua mhac Nun, agus Cáleb mhac Iephunneh, noch ba don luchd do chúaidh dféachuin a nfearuinn, do mhairceadar a gcomhnuighe.

39 Agus do innis Maóise na briathraso do chloinn Israel uile: agus do cáoidheadar an pobal go mór.

40 ¶ Agus do éirgheadar an pobal go moch ar maidin, agus do chúadar súas go mullach an tsléibhe, gá rádh, Féuch, atámáoid annso, agus racham súas go nuige a náit do gheall an TIGHEARNA: óir do pheacuiigheamar.

41 Agus a dubhairt Maóise, Créd a nois fá sárughthigh aithne an TIGHEARNA? ach ní bhíá maith dlíbh am.

42 Ná héirgidhe súas, óir ní bhfuil an TIGHEARNA bhar measc; chor nach buailtear sibh as coinne bhur namhad.

43 Óir atáid na Hamalecítigh agus na Cananitigh annsin romhuibh, agus tuitfidhe leis an gceoidhionn: do chionn gur hionntóigheabhair ón TIGHEARNA, uinne sin ní bhia an TIGHEARNA libh.

44 Ach do chuireadarsan rompa dul súas go mullach an chnoic: gidheadh níor imthigh airc chunnartha an TIGHEARNA, ná Maóise, amach as an ccompa.

45 Ansin tangaadar na Hamalecítigh a súas, agus na Cananitigh noch do chomhnuigh san chnoicisin, agus do bhuailleadar iad, agus do bhrisiodar orra, air fad go fiormah.

CAIB. XV.

Na hofrula bheuraid leo, an tan tiucfard don tír chomhnuighe 30 Smachd ar a pheacadh dhán. 32 Agus ar bhriseadh na sabboide.

A GUS do labhair an TIGHEARNA re Maóise, dá rádh,

2 Labhair re cloinn Israel, agus abhair riu, A nuáir thiucfuidhe da bhur tír chomhnuidhe, noch do bheirinnse dháoiibh,

3 Agus do dhéantáoi ofráil le teinidh don TIGHEARNA, ofráil loiscthe, nó iodhbúirt a gcoimhlonadh móide, nó a nofráil thoileamhail nó ann bhur bhféastuibh sollamanta, do dhéanamh deaghlólaidh don TIGHEARNA, do nealbháda, nó don tréud:

4 Ansin an tē ofrálas ofráil don TIGHEARNA béuruidh leis ofráil bhídh do dheachmhadh cuid do phlúr cumaiscthe le ceathramhadh do hin ola.

5 Agus gléasfa tú ceathramhadh do hin fhiona mar ofráil dighe maille re hofráil loiscthe nó lé hiodhbúirt, ar son gach uain.

6 Nó ar son reithe, gléasfa tú mar ofráil bhídh dhá dheachmhadh cuid do phlúr cumaiscthe leis an treas cuid do hin ola.

7 Agus ofrála tú mar ofráil dighe an treas chuid do hin fhiona, mar bholadh chumhra don TIGHEARNA.

8 Agus a nuáir ghléasfas tú bulóg mar ofráil loiscthe, nó mar iodhbúirt a ccoimhlonadh móide, ná ofrála síodha don TIGHEARNA:

9 Ansin do bhéura sé maille lé bulóg ofráil bhídh leis do thrí dheachmhadh cuid do phlúr cumaiscthe le leath hin dola.

10 Agus do bhéura tú leachd mar ofráil dighe leath hin dfion, mar ofráil déanta lé teinidh, do bholadh chumhra don TIGHEARNA.

11 Mar so do dhéantar ar son éanbhulóige, no ar son éimreithe, nó ar son uain, nó meannáin.

12 Do réir na húibhre do ghléassuidhe, mar sin do dheantáoi ris gach áon do réir a úibhre.

13 An mhéid rugadh don tír do dhéanuid uile na neithesi mar so, ag ofráil ofrála déanta lé teinidh, do bholadh chumhra don TIGHEARNA.

14 Agus má thig coimhidhtheach do chomhnuighe iadruibh, nó gidh bé ar bith bhías bhár measc am bhur ngeinealachuibh, agus ofrálfus ofráil déanta lé teinidh, do bholadh chumhra don TIGHEARNA; mar dhéantáoise, seadh do dhéana seision.

15 Eánórdughadh amháin bhías oruibh-si don chomhchruinniughadh, agus mar an gcéadna don choimhidhteach chomhnuigheas *bhur measc*, órdughadh siorruídh ann bhur sliocht: mar tátháoise, is mar sin bhías an coimhidhteach a lathair an TIGHEARNA.

16 Eándligheadh agus éanmhodh bhías aguibh, agus ag an coimhidhteach chomhnuigheas maille ribh.

17 Agus do labhair an TIGHEARNA ré Maóise, dhá rádh,

18 Labhair re cloinn Israel, agus abair riu, A nuáir thiofuidhe don dúthaigh a mbéara misi sibh,

19 Annsin is amhluidh bhías, a nuáir íostáoi dárán na tíre, ofráilfidhe ofráil thógtha don TIGHEARNA.

20 Ofráilfidhe súas caca don chead chuid dá bhur ttáos *mar ofráil thógtha*: mar donúthí ofráil thógtha don lár (síolbhuailthe), mar sin thóigfighe é.

21 Don chead chuid dá bhur ttáos do bhéartháoi don TIGHEARNA ofráil thógtha ion bhur sleachuibh.

22 ¶ Agus má rinneabhair seachrán, agus nach ar choimheadabhair na huile aithne, noch do labhair an TIGHEARNA ré Maóise,

23 A nuile ní dar aithin an TIGHEARNA dhíbh re láimh Maóise, on lo far aithin an TIGHEARNA do *Mhaóise*, agus ó so amach a measc bhur ngeinealach;

24 Annsin is amhlaidh bhías, má níthear *éainní* tré ainbhíos gan fhiós don chomhchruinniughadh, go ttiubhraid an pobal uile éanbhuilóg óg úatha mar ofráil loiscthe, mar bholadh chumhra don TIGHEARNA, maille lé na ofráil bhídh, agus ofráil dighe, do réir a norduighe, agus éanmheannán do na gabhruibh mar ofráil pheacaidh.

25 Agus do dhéana an sagart síth ar son chloinne Israel uile, agus maithfighear dhóibh uile é; óir is ainbhíos é: agus do bhéaruid a nofráil leó, íodhbuir dhéanta lé teinidh don TIGHEARNA, agus a nofráil pheacaidh a lathair an TIGHEARNA ar son a nainbhíos.

26 Agus maithfighear do chombchruinniughadh chloinne Israel uile é, agus don choimhidhteach choimhneachus na measc; ó tharla don phobal uile bheith a nainbhíos.

27 ¶ Agus má pheacugheann anam ar bith tré ainbhíos, annsin do bhéara sé leis gabhar bainion don chéidbhlíadhuin *mar ofráil* pheacaidh.

28 Agus do dhéana an sagart lóirghníomh ar son a nanma pheacugheas go

hainbhíosach, a nuáir do ní sé peacadh go hainbhíosach a lathair an TIGHEARNA, do dhéanamh lóirghníomha ar a shon; agus maithfighear dhó é.

29 Eándligheadh amháin bhías aguibh don té pheacugheas tré ainbhíos, *aráon* don té béarthar a measc chloinne Israel, agus don choimhidhteach chomhnuigheas na measc.

30 ¶ Achd an tanam do ní éainní go handóthchusach, más don tír é, nó coimhidhteach, scannluigh sé an TIGHEARNA; agus gearrfhuighear an tanamsin as lár a dhaóine.

31 ¶ Da chionn gur tharcuisnigh sé briathar an TIGHEARNA, agus gur bhris a aithne, gearrfuighear an tanam sin thríd amach; bíaidh a oic air féin.

32 Agus an fad do bhádar clann Israel annsa bhásach, fúaradar duine do cruinnigh maideadha annsa tsabbóid.

33 Agus an luchd fuair ag cruinniughadh maideadha é thugadar é chum Maóise agus chum Aáron, agus chum an chomhchruinnighe uile.

34 Agus do chuireadar a láimh é, do chionn nar foillsinghadh cread do dhéantaóir.

35 Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Maóise, Cuirfighear an tóglaigh go deimhin chum báis: clochfuid an comhchruinniughadh uile lé clochuibh é táoibh amuich don champa.

36 Agus tugadar an coimhthionól uile táobh amach don champa é, agus do chlochadar lé clochuibh é, agus do éug sé; mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaóise.

37 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA ré Maóise, dhá rádh,

38 Labhair re cloinn Israel, agus fuagair dhóibh go ndéantáois fabhra a nimlibh a ndéadugheadh ar feadh a ngeinealach, agus cuirid ruibín gorm ar fhabhradhuibh a nimil:

39 Agus bíaidh sé aguibh na bhfabhradhuibh, chór go bhfeachtháoi air, agus mo mbía sé aguibh mar chuimhne ar aitheantuibh an TIGHEARNA, agus go ndéantáoi dhá réir; agus nach leantáoi lorg bhur groidhteach féin agus bhur súl féin, a ndiaigh a ngnáthuigheann sibh dul do striapachus:

40 Ionnus go ccuimhneochtháoi agus go ndéantáoi maitheanta uile, agus go mbía sibh náomhtha da bhur Ndia.

41 Misi an TIGHEARNA bhur Ndia, noch thug amach sibh as crích na Héipte chum bheith mo Dhia aguibh: misi an TIGHEARNA blur Ndia.

CAIB. XVI.

Imreasain Chorah, Datan agus Abíram.

31 Ar na smachdughadh gu geur. 41
Agus ithiomrádh 14700 do lean an
lorg.

ANNOIS Córath mhac Isar, mhic Co-
hath, mhic Lébbi, agus Datan agus
Abíram, mic Eliab, agus On, mhac Pelet,
mhic Réuben, do ghlacadar chuca *daóine*. 2
Agus déirgheadar súas a lathair
Mhaoise, maille re cuid airigh do chlann-
uibh Israel, dhá chéud agus cáogad
prionsa don choimhthionól, óirdheire ann-
sa chomhchruinniughadh, daóine ainm-
neamhla:

3 Agus do chruinnigheadar iad féin
a ccionn a chéile a naghaidh Mhaoise,
agus a naghaidh Aáron, agus a dubhradar
riú, Is mór ghabhtháoise oruibh féin, ó
thárla an chomhchruinniughadh uile ná-
omhtha, gach aon díobh, agus an TIG-
HEARNA na measc: ar a nadhbharsin cred
fa ccurtháoisí sibh féin súas ós cionn pho-
bail an TIGHEARNA?

4 Agus a núair do chúalaidh Mhaoise
sin, do thuit sé ar aghaidh:

5 Agus do labhair sé re Córath agus ré
na chuideachduin uile, dhá rádh, A
márach féin taisbeanfuidh an TIGHEARNA
cia is leis, agus cia atá naomhtha; agus
dó bhéara áir teachd láimh ris: an té sin
féin do thogh sé is air do bhéara teachd a
ngar dhó.

6 Déanuidhsí so; Glacaidh sionsuidhe
chugaibh, Córath, agus a chuideachda uile;

7 Agus cuiridh teinidh ionta, agus cuir-
fidh túis ionta a lathair an TIGHEARNA
a márach: agus is amhluidh bhías gidh
bé duine thoghas an TIGHEARNA, *biuidh*
sé naomhtha: *gabhann sibh* a niomarc-
uigh oruibh féin, a chlann Lébbi.

8 Agus a dubhairt Mhaoise re Córath,
Guidhim sibh, éistigh a chlann Lébbi:

9 An saoilte gur ní gan éifeachd, mar
do dhealuigh Dia Israel sibhsí ó chomh-
chruinniughadh Israel, da bhuir ttabhairt
a ngar dhó féin do dhéanamh serbhíse
thabernacuil an TIGHEARNA, agus seasamh
a lathair an chomhchruinnigh do fhrioth-
olamh dhóibh?

10 Agus thug sé thusa a bhfógus dó,
agus do dhearbhráithre uile mic Lebhi
maille riot; agus an bhfuiltí ag iarraighe
na sagartachda mar an gcéadna?

11 Ar son ná cñisesin thusa agus do
chuideachda uile do chruinnigheabhair sibh
féin a ccionn a chéile a naghuidh an TIG-
HEARNA: agus créd é Aáron, as a ndéanta-
oi ithiomrádh na aghaidh?

12 ¶ Agus do ehuir Mhaoise gairm ar

Dhátan agus air Abíram, clann Eliab:
noch a dubhairt, Ní rachuinne súas:

13 An ní gan éaifeachd go ttug tusa
sinn as dúthaigh líonas do bhainne agus
do mhill, dar marbhadh annsa bhfásach,
acht muna ndéana tú prionnsa dhíot féin
thrid amach ós ar ccionn?

14 Tuilléamh fós ní thug tú sinn go
tír líonus do bhainne agus do mhill, agus
ní mó thug tú oighreachd fearuinn nó
fíneamhna dhúinn: an gcuirfe tú súile na
ndáoine amach? ní rachuinne súas.

15 Agus do bhí Mhaoise rosheargach,
agus a dubhairt ris an TIGHEARNA, Na
tabhairsí meas ar a noifail so: níor bhean
misi éanassal ámháin díobh, agus ní mó
do ghorthuigh mé áon aca.

16 Agus a dubhairt Maoise ré Córath,
Bídhí, agus do chuideachda uile a lathair
an TIGHEARNA a márach, thusa, agus
iadsan, agus Aáron:

17 Agus glacadh gach aon aguibh
sionnsa, agus cuiridh túis ionta, agus
tugadh gach áon aguibh a shionnsa féin a
lathair an TIGHEARNA, dhá chéad agus
caogad sionsa; thusa mar an gcéadna,
agus Aáron, gach áon aguibh a shionnsa.

18 Agus do ghlac gach fhear áca a
shionnsa, agus do chuir teinidh ionta,
agus do chúireadar túis air, agus do
sheasadar a ndorus thabernacuil an chomh-
chruinnigh maille re Mhaoise agus Aáron.

19 Agus do chruinnigh Córath an comh-
chruinniughadh uile na naghaidh go dorus
thabernacuil an chomhchruinnigh: agus
do foillsiughadh glóir an TIGHEARNA don
chomhchruinniughadh uile.

20 Agus do labhair an TIGHEARNA re
Mhaoise agus ré Háaron, dá rádh,

21 Dealuighidh sibh féin as lár an
phobail, go sgriosfa mé iad a móiméint.

22 Agus do thuiteadarsan ar a
naghaidh, agus a dubhradar, A Dhé, Dia
spiorad gaca uile fhéola, an bpeacóchuidd
áonduine amháin, agus an mbia tú féargach
ris an bpobal uile?

23 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA
ré Mhaoise, dhá rádh,

24 Labhair ris an gcomhchruinniughadh,
dhá rádh, Eirgidh súas ó bheith a ttim-
chioll thabernacuil Chórath, Dhátan, agus
Abíram.

25 Agus déirigh Mhaoise súas agus do
chuaidh go Datan agus go Habíram; agus
do leanadur sinnsir Israel uile é.

26 Agus dó labhair sé ris an bpob-
bal, dá rádh, Guidhim sibh, dealuighe
sibh féin ó loistínibh na ndrochdháoine-
se, agus ná buáinidh ré héinní is leó,
deagla go muirfidhe sibh uile iona bpea-
cuibhsion.

27 Mar sin déirgheadar súas ó thabér-nacuil Chórah, Dhátan, agus Abíram, ar gach éantáibh: agus tháinig Dátan agus Abíram a mach, agus do sheasadar a ndorus a lóistin, agus a mná, agus a mic, agus a cclann bheag.

28 Agus a dubhairt Máoise, Leis so aitheontaoi gur chuir an TIGHEARNA misi do dhéanamh na noibreachso uile; óir ní dhéarna mé iad as minntinn féin.

29 Má gheibhidh so bás coitcheann a nuile dhuine, nó más mar thictheard ar na huile dháoinibh thioctuíghear orra; ann sin ní hé an TIGHEARNA do chuir misi iad.

30 Ach má ní an TIGHEARNA ní núadh, agus go bhfoisceoluidh an talamh a bhéul, agus a slugadh súas, gun a nuile ní dhá mbeanann riu, agus go rachaidh síos beó annsa pholl; annsin tuigfidhe gur chuireadar an mhuinntirse fearg air an TIGHEARNA.

31 ¶ Agus tarla, mar do sguir sé do labhairt na mbriatharso uile, gur scoilt an talamh do *bhí* fútha ó chéile.

32 Agus dtoscail an talamh a bhéul, agus do shluig súas iad féin, agus a ttighthe, agus a nuile dhuine dar *bhean* ré Córach, agus a máoin uile.

33 Iad féin, agus an mhéid do *bhean* riu, do chuadar beó síos annsa deire, agus do dhruid an talamh orra: agus do éugadar as lár an chomhchruinnigh.

34 Agus do theitheadar na Hísrailtigh uile do *bhí* na timcioll fa gcúairt roimh a néigheamh: óir a dubhradar, Deagla go slughfíodh an talamh sinne mar an ccéadna.

35 Agus táinig teine a mach on TIGHEARNA, agus do loisc an dá chéad agus an cáogad do oifráil an tuis.

36 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA re Máoise, dhá rádh,

37 Labhair lé Heleásar mhac Aáron an sagart, na sionnsuidhe do thógbháil súas as an loscadh, agus spréighse an teine ann súd; óir atáid náomhtha.

38 Sionnsuidhe na bpeacachso a naghaidh a nanmann féin, déantar plátuidhe leathna dhíobh *mar* fholach do naltóir: óir do oifráladar iad a lathair an TIGHEARNA, uime sin atáid náomhtha: agus béid na ccomhartha do chloinn Israel.

39 Agus do thóg Eleásar an sagart na sionnsuidhe práis, le ndéarnadar an luchd do loisceadh oifráil; agus do rineadh *plátuidhe* leathna dlúth *mar* fholach do naltóir:

40 Chum a *mbeith* na ccuimhne do chloinn Israel, iondus nach dtiocfadh éanchóimhidheach, nach do shíol Aáron, doifráil túise a lathair an TIGHEARNA; chor

nach mbiáidh sé mar Chórah, agus mar a chuideachduin: mar do ráidh an TIGHEARNA ris le láimh Mháoise.

41 ¶ Achd ar na mhárach do rineadar comhchruinniughadh chloinne Israel uile ithiomrádh a naghaidh Mháoise agus Aáron, ga rádh, Do mharbhabhair muinntir an TIGHEARNA.

42 Agus tarla, a nuair do chruinnigh-eadar an pobal uile a naghuidh Mháoise agus a naghaidh Aáron, gur fhéuchadar leath ré tabernacuil an chomhchruinnigh; agus, féuch, do fholuigh an neull é, agus do tháibéin glóir an TIGHEARNA.

43 Agus tháinig Máoise agus Aáron as coimne tabernacuil an comhchruinnigh.

14 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA re Máoise, dhá rádh,

45 Eirigh amach ás an gcuideachduin go mbáisughe misi iad a móiment. Agus do thuitedarsan ar a naghaidh.

46 ¶ Agus a dubhairt Máoise re Haáron, Glac sionnsa, agus cuir teimh ann ón naltóir, agus cuir tuis uirré, agus éirigh go láth chum an chomhchruinnigh, agus déana lóirghníomh ar a son: óir do chuaidh dioghaltas amach ón DTIGHEARNA; do thionsguin an phláigh.

47 Agus do ghlac Aáron mar a dubhairt Máoise ris, agus do rith a lár an phobail; agus, feuch, do bhí an phláigh ar dtosughadh a measc an phobail: agus do chuir tuis chuige, agus do rinne síth ar son an phobail.

48 Agus do sheas sé eidir na beódhaibh agus na marbhuibh; agus do coisceadh an phláigh.

49 Annois an mhéid déug don phláigh do budh ceithre mhíle dhéug agus seachd gcéud, leath amuigh don mhuinntir déug ta chúis Chórah.

50 Agus do fhill Aáron chum Máoise go dorus thabernacuil an chomhchruinnigh: agus do coisceadh an phláigh.

CAIB. XVII.

Tug Día ar slat Aaroin blátha do chur uaithe, 10 Mar chuimhne gurab sine Lebhi do thogh sé chum na Sagartachd.

A GUS do labhair an TIGHEARNA re Máoise, dhá rádh,

2 Labhair re cloinn Israel, agus glac slat ó gach éanduine aca do réir tighthe a naithreadh, ó na bprionnsuidhibh uile do réir tighthe a naithreadh *dhá* shlait déug: scríobhsa ainm gach éanduine ar a shlait féin.

3 Agus scríobhtha tú ainm Aáron ar shlait Lébbi: óir *budh* eanslat amháin bhias ag ceann tighthe a naithreadh.

4 Agus cuirfe tú súas iad a ttaber-

na cuil an chomhchruinnigh a làthair na fiadhnúise, mar a tteigeanha misi riot.

5 Agus tiucta a cecìch, go ttiucta blàth air shlaht an té thoightéas misi : agus do bhéara misi fa deara go scuiridh ithiomrádh chloinne Israel díom, lé ndéanuid ithiomrádh bhur naghaidhsí.

6 ¶ Agus do labhair Maóise ré cloinn Israel, agus tug gach áon da bprionnsuidhibh slat dhó, áon ar son gach éainphrionnsa, do réir tighe a naithreadh, dhá shlaht déug: agus do bhí slat Áaron a measc a slat.

7 Agus do chuir Maóise na slata súas a lathair an TIGHEARNA a ttabernacuil na fiadhnúise.

8 Agus tárta, ar na mhárach go ndeachuidh Maóise go tabernacuil na fiadhnúise; agus féuch, do bhí slat Áaron ar son tighe Lébhi ar ngéagadh amach, agus tug uaithe máotháin, agus do bhlath blátha, agus tug almóinne uaithe.

9 Agus do thug Maóise na slata uile amach ó lathair an TIGHEARNA chum cloinne Israel uile: agus do fhéachadar, agus do ghlac gach neach dhiobh a shlat féin.

10 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Maóise, Tabhair slat Áaron a rís a lathair na fiadhnúise, dá taiscidh mar chomhartha a naghaidh na meirlichuibh; agus tóigfe tú thríd amach a monabhar dhiomsa, go nach mbasuighthear iad.

11 Agus do rinne Maóise *sin*: mar do aithin an TIGHEARNA dhe, is mar *sin* do rinne sé.

12 Agus do labhradar clann Israel re Maóise, ghá rádh, Féuch, atá máoid ag éug, dó imighiomair seachad, do chúadhtar uile seachad.

13 Gidh bé ar bith thiuctas a ngoire do thabernacuil an TIGHEARNA do gheabha sé bás: an ccaoidhfhear sinne lé básughadh?

CAIB. XVIII.

Cúram na sagarta. 6 Fritheolamh na Lebhiteach. 9 Fiach-saothair na sagart. 21 Agus na Lebhiteach.

A GUS a dubhairt an TIGHEARNA re Háaron, Iomchóra tusa agus do mhic agus tigh hathar maille leachd éigceart na sanctóra: agus iomchóra tusa agus do mhic maille leachd aindligheadh bhur sagartachda.

2 Agus dó dhearbhráithre mar an cceádna do threibh Lébhi, treabh hathar, tabhairsí leachd iad, go niaghtar leachd iad, agus go ndéanuid fritheolamh dhuit: achd do dhéana tusa agus do chlann maille riot *miniostroláchd* as coinne thabernacuil na fiadhnúise.

3 Agus coimheadfuid siad do chúram, agus cúram an tabernacuil uile: achd amháin ní thiuctaíd a ngar soitheach na sanctóra agus na haltóra, go nach néugaid siadsan, ná thusa, mar an gcéadna.

4 Agus ceangoltar leachd iad, agus coimheadfuid cúram thabernacuil an chomhchruinnigh, do dhéanamh serbhíse an tabernacuil uile: agus ní thiucta coimhidhtheach bhar goire.

5 Agus coimheadfuidhe cúram na sanctóra, agus cúram na haltóra: go nach bíaidh féasda fearg ár bith ós ciomh chloinne Israel.

6 ¶ Agus misi, féuch, rug mé bhur ndearbhraithre na Lebhítigh ó bheith a measc chloinne Israel: dhuitsí tugadh iad mar thabhartas don TIGHEARNA, do dhéanamh serbhíse thabernacuil an chomhchruinnigh.

7 Ar á nadhbharsin coimhéudfa tusa agus do chlann maille riot oifig bhur sagartachda an gach éinni do naltóir, agus táobh a stigh don bhrat; agus do dhéantaoi serbhíse: thug me bhur noifig shagartachda dháoiibh mar sherbhíse thiodhlaíchte: agus an coimhidhtheach thiuctas a ngar cuirfighear chum báis é.

8 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA re Háaron, Féuch, thug mé dhuit mar an cceádna cúram mofrála tógtha do nuile ní náomhtha chloinne Israel; dhuitsí thug mé iad do bhrigh a nungtha, agus dod mhacaibh, re hordughadh siorruidhe.

9 Budh leachtsa so do na néithibh ronáomhtha, do *congmadh* ón teinidh: gach uile ofráil is leósan, gach uile ofráil bhídh is leósan, gach ofráil pheacaídh is leósan, agus gach ofráil aindligídh is leósan, noch do bhéuruid dhamhsa, *biáidh* sí ronáomhtha dhuitsí agus dod mhacaibh.

10 Annsa *náit* is ronáomhtha íosas tú sin; gach áon feartha íosas é: bíaidh sé náomhtha dhuit.

11 Agus is leachtsa so; ofráil thógtha a dtiodhluicthe, maille re uile ofrála thonnta chloinne Israel: thug mé dhuitsí iad, agus dod mhacaibh agus dod ingheanuibh maille riot, lé statuid shíorruidhe: gach áon dá mbia glan ann do thigh íosuidh sé dhe.

12 A nuile chuid is fearr do nola agus a nuile chuid is fearr don nfiön, agus don chruithneachd, a gcéadthoradh sin noch ofráilfid don TIGHEARNA, thug mé iad sin duitsí.

13 Agus gidh bé is táosca blías abuidh annsa duthuigh, noch do bhéuruid chum an TIGHEARNA, budh leachtsa sin; gach áon dá mbia glan ann do thigh, íosuidh sé dhe.

14 A nuile thíodhlaicthe náomhtha an Israel budh leaschtsa íad.

15 A nuile ní fhosclas an bhrú annsa nuile fheóil, noch bheirid siad chum an TIGHEARNA, *mas* do dháoinibh nó do bheathachuibh, budh leachtsa íad: gídh-eadh céidghin an duine fuáisceola tú go deimhin, agus céidbhreith na mbeathlach neamhghlan fuáisceola tú.

16 Agus an mhéid bhias ré a bhfuas-cladh ó nhlí dáois fuáisceola tú íad, do réir do mheasta féin, ar airgid chóg secel, do réir secel na sancthóra, noch is líthe gerah.

17 Achd céadláogh bó, nó céadúan cáorach, no céadmheannan gabhair, ní fhuáisceola tú; *atáid* sin náomhtha: croithfe tú a bhfuil ar a naltóir, agus loisge tú a méathas *mar* ofráil déanta lé teimh, mar bholadh chumhra don TIGHEARNA.

18 Agus budh leachtsa a bhfeóil sin, amhuil is léachd an ciathán tonnach agus an slinnéun deas.

19 A nuile ofráil thógtha do neithibh naomhtha, noch ofráluid clann Israel don TIGHEARNA, thug mé dhuitsi, agus dod mhacaibh agus dod ingheanuibh maille riot, le statúid shíorruidhe: is cunnradh salainn é go bráth a lathair an TIGHEARNA dhuitsi agus dod shíol maille riot.

20 Agus do labhair an TIGHEARNA ré Háaron, Ní bhíáidh oighreachd agad iona ndúthaighsion, ní mó bhias roinn ar bith agad na measg: is *misi* do chuidsi agus hoighreachd a measg chloinne Israel.

21 ¶ Agus féuch, thug mé do chloinn Lébhí a nuile dheachmhadh a Nisrael *mar* oighreachd arson a serbhíse do níd, *mar atá* serbhís thabernacuil an chomhchruinnigh.

22 Ní mó thiucfaid clann Israel feasda a ngar thabernacuil an chomhchruinnigh, deagla go ndéanaidís peacaidh, agus go bhfuighedís bás.

23 Achd na Lebhítigh dhéanas serbhís thabernacuil an chomhchruinnigh, agus íomchoruid siad á ceionta: *budh* statúid shíorruidhe sin a measg bhar ngeinealach, nach bhfuighid oighreachd air bith a measc chloinne Israel.

24 Achd deachmhadha chloinne Israel, noch ofrálaid siad *mar* ofráil thógtha don TIGHEARNA, thug mé sin do na Lebhítibh *mar* oighreachd: ar a naldhbharsin a dubhairt mé riu, Ní bhfuighid oighreachd ar bith a measg chloinne Israel.

25 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA ré Maóise, gá rádh,

26 Labhair *mar* so ris na Lebhítibh, agus abair riu, A nuair bheanfuidhe na

deachmhadha do chloinn Israel noch thug misi dhíbh *mar* oighreachd úathasan, annsin ofráilfidh sibh ofráil thógtha dhe sin don TIGHEARNA, an deachmhadh *cuid* don deachmhuidh.

27 Agus a nofráil thógtha so aguibhsí; coimeorthar chugaibh *i mar* arbhar urláir an bhuáilte, agus íomláine shoithigh bráite an ntiona.

28 Mar so ofráilfe sibhse fós ofráil thógtha don TIGHEARNA da bhur nuile dheachmhuidh, noch ghlacfuidhe ó chloinn Israel; agus do bheartháoi dhe sin ofráil thógtha an TIGHEARNA do Áaron an sagart.

29 Amach as bhur nuile thabhartus ofráilfe sibh a nuile ofráil thógtha an TIGHEARNA, da uile mhéathas sin, an chuid náomhtha dhe.

30 Uime sin déara tó riu, A nuair thóigfeas tú an chuid is fearr dhe sin úadh, ansinn coimheorthar do na Lebhítibh é *mar* bhíeach urláir an bhuáilte, agus *mar* bhíeach shoithigh bráite an ntiona.

31 Agus íostáoi é ann gach áonbhall, sibh féin agus bhur dteaglach: óir sé lúach bhur serbhíse a ttabernacuil an chomhchruinnigh é.

32 Agus ní bhía peacadh ar bith oruibh da bhrígh sin, a nuair thóigfidh dhe an chuid is fearr dhe: ní mó thrúailleoch-táoi neithe náomhtha chloinne Israel, deagla go néugfadh sibh.

CAIB. XIX.

An glanadh do dhéanta le luáithe na colpuidhe loiscthe. 11 An cor ar a ngnáth-aiighthear súd.

AGUS do labhair an TIGHEARNA ré Maóise agus ré Háaron, gá rádh,

2 Sé so ordughadh an dlíge noch do aithín an TIGHEARNA, gá rádh, Labhair re cloinn Israel, go ttugdáois chugad celpach bhainnean dheargbhuidhe gan toibhéim, ann nach bía crón, agus ar nar cuireadh cuing a riamh:

3 Agus do bheartháoi Deleásar an sagart í, chor go ttugadh sé amach as an ccampa í, agus go marbhadh áon í ann a fiadhmíse:

4 ¶ Agus glacfuidh Eleásar an sagart dá fuil le na mhéur, agus croithfidh da fuil go díreach as coinne thabernacuil an chomhchruinnigh seachd nuáire:

5 Agus loiscthidh áon an cholpach ann a radhare; a croicionn, agus a feoil, agus a fuil, maille ré na háoileach, loisctheas sé:

6 Agus glacfuidh an sagart crann céadair, agus ísoip, agus scárlaoid, agus caithfidh é a lár loiscthe na colpuidhe.

7 Annsin nighfidh an sagart a éadach,

Beaint re corp marbh neamhghloine. UIBIREACHA. Bhír Maoise uisce ón charruig.

agus fothraicfidh a chorp a nuise, agus na dhiaigh sin tiuicfidh sé don champa, agus bíaidh an sagart neamhghlan go tráth nóna.

8 Agus an té loisgfeas í nighfidh sé a éadach a nuise, fothruicfidh a chorp a nuise, agus bíaidh neamhghlan go tráth nóna.

9 Agus cruinneochuidh duine *bhías* glan luáith na colpuidhe, agus cuirfidh a ttaisgídh é táobh amuich don champa a nionad ghlan, agus cuimhdeochthar é do choinmhitíonol chloinne Israel mar uisce dealuighthe : is glanadh ar son peacaidh é.

10 Agus an té chruinnighis luáith na colpuidhe nighfidh sé á éadach, agus bíaidh se neamhghlan go tráthnóna : agus bíaidh sé ag cloinn Israel, agus ag an ccoimhidhteach chomhnuigheas na measc, na reachd síorruidhe.

11 ¶ Agus an té bheanas ré corp marbh dhuine ar bith bíaidh sé neamhghlan go cíonn seachd lá.

12 Glanfuadh sé é féin leis sin ar an treas lá, agus an seachdmhadh lá bíaidh sé glan : achd muna nglana sé é féin an treas lá, annsin ní bhíaidh sé glan an seachdmhadh lá.

13 Gidh bé bhéanus ré corp marbh dhuine ar bith éugfas, agus nach glanfuadh é féin, salchaidh se tabernacuil an TIGHEARNA ; agus gearrfuighear an tanam sin ó Israel : do chionn nar croitheadh uisce an dealuighthe air, bíaidh sé neamhghlan ; *atá* a neamhghloine fós air.

14 Sé so an dligheadh, a nuáir gheabhús duine bás a lóistín : an mhéid thiufas a steach annsa lóistín, agus an mhéid *bhías* a stigh annsa lóistín, béid neamhghlan seachd lá.

15 Agus gach eansoitheach fhoscailte, ar nach bfuil folach ceanguilte uime, *ata* neamhghlan.

16 Agus gidh bé bheanas ris an tí do mharbhadh le cloidheamh sná machairidhíbh réidh, nó re corp marbh, nó ré chnáimh dhuine, nó ré úaighe, bíaidh neamhghlan seachd lá.

17 Agus glacfuid siad air son *duine* neamhghlain do luáith no colpuidhe loiscthe an ghlanta ar son peacaidh, agus cuirfidhear uisce reatha na chionn a soitheach :

18 Agus glacfuidh duine glan isóip, agus tumthuigh annsa nuise é, agus croitfidh ar an lóistín e, agus ar na soithighibh uile, agus ar na daoineibh do bhí annsin, agus ar an té do bhean ré cnáimh, nó ré duine do marbhadh, nó ré duine fuáir bás, nó ré huáigh :

19 Agus croitfidh an *duine* glan air an neamhghlan an treas lá, agus an

seachdmhadh lá ; agus ar an seachdmhadh lá glanfuadh é féin, agus nighfidh a éadach, agus fothruicfidh é féin a nuise, agus bíaidh sé glan tráthnóna.

20 Achd an té bhías neamhghlan, agus nach glanfuadh é féin, gearrfuighear an tanam sin amach as an ccomhchruinniughadh, do chioinn gur thruáill sé sanctóra an TIGHEARNA : níor croitheadh uisce an dealuighthe air ; *atá* se neamhghlan.

21 Agus bíaidh sé na reachd síorruidhe dhóibh, an te chroitheas uisce an dealuighthe nighfidh sé a éadach ; agus an té bheanas ré huisge an dealuighthe bíaidh sé neamhghlan go tráthnóna.

22 Agus gidh bé ní ré mbeanfuadh an *duine* neamhghlan bíaidh sé neamhghlan ; agus an tanam bheanas ris bíaidh sé neamhghlan go tráthnóna.

CAIB. XX.

Gearan an tsloigh ag uisce an chonnfadh.

8 *Tug Maoise uisce ón charruig.* 23 *Fuair Aaron bás.*

A NNSIN thangadar clann Israel, an comhchruinniughadh uile, go díothramh Sin annsa chéad mhi : agus do bhí ann pobal na ccomhnuidhe a Cades ; agus déug Miriam annsin, agus do hadhluceadh annsin í.

2 ¶ Agus ní raibh uisce ag an bpobal : agus do chruinnigheadar iad féin a cciom a chéile a naghuidh Mháoise agus Áaron.

3 Agus do spreagadar an pobal Maoise, agus do abhradar, dha rádh, 'Tráugh a Dhé nar éagamar an tan do éugadar ar ndearbhraithre a lathair an TIGHEARNA !

4 Agus créd fa ttugabhairse libh comhchruinniughadh an TIGHEARNA don bhásachso, ionnus go bhfaighmis féin agus ar náirnéis bás ?

5 Agus créd fa ttugabhair fá deara dhiúinn teachd amach as a Négípt, dar ttabhair a steach don droch áitso ? ní fearann sil é, nó ígeadh, no fineamhna, nó pomgránat ; ní mó *atá* uisce ré ól ann.

6 Agus do chuáidh Mháoise agus Áaron as lathair an phobail go dorus tabernacuil an chomchruinnigh, agus do thuitedar ar a naghaidh : agus do fhoillsigh glóir an TIGHEARNA í féin dóibh.

7 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA re Mháoise, dhá rádh,

8 Glac an tslat, agus cruinnigh an toir-eachdas a bhfochair a chéile, thú féin, agus Áaron do dhearbhrathair, agus labhruidh ris an gcarraic as comne a súl ; agus do bhéara a huisge uaithe, agus do bhéara tusa amach as a ccarraic uisce dhóibh : mar sin do bhéara tú deoch don chomhchruinniughadh agus dá náirnéis.

9 Agus do ghlac Mháoise an tslat as

lathair an **TIGHEARNA**, mar do aithin sé dhe.

10 Agus do chruinnigh Máóise agus Aáron an pobal a bhfochair a chéile as coinne na cairge, agus a dubhairt sé, Eisdigh a nois, a mheirleacha; an gcaithfinne uisge do thabhairt daóibh as an carruicisí?

11 Agus do thóg Máóisi a lámh súas, agus lé na shlait do bhuáil sé an charruic fá dhó: agus táinig an tuisge amach go biomarcach, agus do ibheadar na dáoine, agus á náirnéis *mar an gcéadna*.

12 ¶ Agus do labhair an **TIGHEARNA** re Máóise agus ré Háaron, Do chionn nar creideabhair dhamh, dom náomhadh a lathair chloinne Israel, uime sin ní thiubh-artháoi an chuideachdasa don dúthaigh thug mé dháoihb.

13 Sé so uisge Mheribah; do chionn go ndéanadar clann Israel ceannaig ris an **DTIGHEARNA**, agus gur náomhadh é ionta.

14 ¶ Agus do chuir Máóise teachda ó Chades go righ Edom, Is mar so a deir do dhearbhrathair Israel, Atá a fhios agad ar gach ní dar éirigh dhuinne ann ar tturus:

15 Mar do chúadar ar naithre síos do Négipt, agus mar chomhnuigheamaíme san Négipt aimsior fhada; agus gur chráidheadar na Hégiptigh sinn féin, agus ar naithre:

16 Agus a nuáir do éigheamar ár an **TIGHEARNA**, do chualuidh sé ar nguth, agus do chuir se aingeal uadh, agus thóg leis amach sinn as a Négipt: agus féuch, atámaoid a Cádes, an chathair is faide amach ann do theóruinsi:

17 Tábhair cead sligheadh dhúinn, iar-ruim mar athchuinge ort, thríd do dhúthaigh: ní gheabham thríd na machairighibh, nó thríd na fineamhnuibh, ní mó ibhthiom duioge na ttoibreach: imeocham ród an righ, ní thilleam don lámh dheis nó don lámh chli, nó go tteighiom thar do theóruinsi.

18 Agus a dubhairt Edom ris, Ní gheabha tú thriomsa, deagla go ttiuctuim amach ad aghuidh leis an ccloidheamh.

19 Agus a dubhradar clann Israel ris, Rachaimne ar feadh na sligheadh móire: agus má ibhiom fein ná máirnéis deoch dod chuid uisge, annsin díolfa mé ar a shon: rachad anbhain, *gan éinné oile*, thríd a tir dom chosuibh.

20 Agus a dubhairt seision, Ní racha tu thríd. Agus tháinig Edom amach na naghuidh lé móran sluáigh, agus lé lámh láidir.

21 Mar so do dhúilt Edom cead sligheadh do thabhairt do Israel tré ná theó-

ruinn: uime sin do fhilleadar Israel úadh.

22 ¶ Agus do ghluaisiodar clann Israel, an chomhchruinniughadh uile, ó Chades, agus tangadar go sliabh Hor.

23 Agus do labhair an **TIGHEARNA** re Máóise agus re Háaron a sliabh Hor, lámh re brúach fearuinn Edom, gá rádh,

24 Béarthar Aáron a gcionn a dháoine: óir ní rachaidh sé don tír noch thug misi do chloinn Israel, do chionn gur chathuigh-eabhair a naghaidh mo bhréithre ag uisge Mheribah.

25 Glac chugad Aáron agus a mhac Eleásar, agus tabhair súas a sliabh Hor iad:

26 Agus bean a eadach do Aáron, agus cuir ar Eleásar a mhac é: agus cruinne-ochthar Aáron *chum a dháoine*, agus do geabha bás annsin.

27 Agus do rinne Máóise mar a dubhairt an **TIGHEARNA** ris: agus do chúadar súas ar sliabh Hor a radharc an phobuil uile.

28 Agus do bhean Máóise a eadach do Aáron, agus do chuir ar Eleásar a mhac é; agus fuáir Aáron bás annsin ar mhul-ach an tsleibhe: agus tháinig Máóise agus Eleásar a nsúas don tslíabh.

29 Agus a nuáir do choncadar an pobal uile go bhfuáir Aáron bás, do rinne tigh Israel uile, dóbhrón a ndiaigh Aáron triochad lá.

CAIB. XXI.

Do Scrios Israel na Cananúigh. 4 Tháinig orra na naithreacha nínne teinníghie. 7 An nathair phrás. 21 Do milleadh Sihon, 33 Agus Og.

A GUS a nuáir do chualaidh righ Arad an Cananiteach, noch do chomhnuigh budh dheas, go ttáinig Israel a slighe an luchd bratha; annsin do throid se a naghaidh Israel, agus do ghabh cuid aca na bpríosúnachaibh.

2 Agus tug Israel móid don **TIGHEARNA**, agus a dubhairt, Ma sheachadam tú go dearbhtha na dáoinesi am lámhse, annsin scriosia mé go hiomlán a ccaithreacha.

3 Agus do éist an **TIGHEARNA** ré glór Israel, agus do sheachaid dóibh na Cananúigh; agus do scriosadar go hiomlán iad féin agus a ccaithreacha: agus do ghoir sé Hormah dainm do náit.

4 ¶ Agus do ghluaisiodar ó shliabh Hor lámh ré slighe na mara Ruáidhe, chum teachd timchioll chriche Edom: agus do bhí anam na ndáoine ar na dhroichmheisniughadh go mór do bhrígh na sligheadh.

5 Agus do labhair an pobal a naghaidh Dé, agus a naghaidh Mhaóisi, Cród fá ttugabhair amach as a Négipt sinn díagh-

áil bháis san bhfásach? óir ní bhfuil arán, nó uisgé ar bith ann; agus do fhuathaidh ar nanam an tarán éúttromso.

6 Agus do chuir an TIGHEARNA naithreacha nimhe tiuntighe a measc an phobail, agus do chognadar an pobal; agus fuair mórán daoine do Israel bás.

7 ¶ Uimé sin tangadar an pobal chum Maóise, agus a dubhthadar, Do pheacuigh-eamar, óir do labhramar a naghaidh an TIGHEARNA agus ad aghaidhsi; guidh an TIGHEARNA, gó mbeireadh na naithreacha nimhe uáinn. Agus do ghuidh Maóise ar son an phobail.

8 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Maóise, Déana dhuit nathair nimhe thinn-tighe, agus cuir ar chrann í: agus tincta dhe sin, gach duine loitfighear, a nuáir fhéachfus uirre, go mairtidh sé.

9 Agus do rinne Maóise nathair nimhe do phrás, agus do chuir air chránn í, agus tarta, dá loiteadh nathair nimhe éanduine, a nuáir do fhéachadh sé air a nathair nimhe phráis, go maireadh sé.

10 ¶ Agus do ghlúaisíodar clann Israel rompa, agus do shuidheadar ann Obot.

11 Agus do ghlúaisíodar ó Obot, agus do shuidheadar ag cárnuibh Abarim, annsa bhfásach noch atá as coinne Mhoab, leath ré héirge gréine.

12 ¶ Do áthruigheadar as sin, agus do shuigheadar a ngleann Sared.

13 Do áthruigheadar as sin, agus do shuigheadar ar an ccuid thall do Arnon, noch atá annsa bhfásach noch thig amach as imlibh na Namoriteach: oir sé Arnon teórann Mhoab, idir Mhoab agus na Hamoritigh.

14 Is uime sin a deirthear a leabhruibh coguidh an TIGHEARNA, Gidh bé rinne sé san muir Ruáidh, agus ag srothuibh Arnon.

15 Agus ag sruth na naibhneadh nóch théid síos go tír Ar, agus luidhios ar théoruinn Mhoab.

16 Agus do chúadar as sin go Beer: sé sin an tobar air ar labhair an TIGHEARNA ré Maóise, Cruinnigh an pobal a bhfochair a chéile, agus do bhéara misi uisge dhóibh.

17 ¶ Ann sin do chán Israel an chain-ticsi, Tíbir a nsíos, a thobair; freagruidhsi dhó:

18 Do thochladar na prionnsuidhe an tobar, do thochladar uáisle an phobail, do reir scola feartabhartha an dlighe, le na mbatuidhibh é. Agus do imthigheadar ón bhfásach go Mattanah:

19 Agus ó Mhatánah go Nahaliel: agus ó Nahaliel go Bamot:

20 Agus ó Bhamot annsa ghleann, atá a tír Mhoab, go mullach Písghah, noch fhéachus leath re Iesimon.

21 ¶ Agus do chuir Israel teachda go Sihon rí na Namoriteach, gá rádh,

22 Léig dhamh ghabháil thríd do dhúthaigh: ní fhíllfion annsna machair-ighíbh, nó annsna fineamhuibh; ní iobh-tham duisce an tobair: achd imeochum ród an rígh, nó go reachfium thair do theórannuibhsi.

23 Agus nior bháil lé Sihon cead do thabhairt do Israel gabháil tré na dhúth-aigh: ach do chruinnigh Sihon a dháoine uile a bhfochair a chéile, agus do chuáid sé amach a naghaidh Israel san bhfásach: agus tháinig go Iahas, agus do throid a naghaidh Israel.

24 Agus do bhuáil Israel é lé fáobhar an chloidhímh, agus do shealbhuidh a dhúthaigh ó Arnon go Iabboc, eadhon go nuige cloinn Ammon: óir do bhí teórann chloinne Ammon láidir.

25 Agus do ghabh Israel na caith-réacha so uile: agus do chomhnuigh Israel a ccaithreachaibh na Namoriteach, ann Hesbon, agus ann a uile bhailtibh.

26 Oir dó bé Hesbon cathair Sihon rígh na Namoriteach, noch do chathuigh a naghuidh roimh rígh Mhoab, agus do bhean a dhúthaidh uile as a láimh, go nuige Arnon.

27 Uime sin an drong labhras a sean-fhocuibh, a deirid, Tigidh go Hesbon, cuirthear súas agus ullmhuighthear cathair Sihon:

28 Oir do chuáidh teinidh amach as Hesbon, lasair ó chathruigh Sihon: do loisc Ar Mhoab, agus tighearnuidhe áiteach árd Arnon.

29 A mhaire dhuitsi, a Mhoab! atá tú milte, a phobal Chemos: tug sé a mhic do chuáidh as, agus a ingheana, a mbraighdionas do Shihon rígh na Namoriteach.

30 Do chaithamar saighdibh nan aghaidh; do milleadh Hesbon go nuige Dibon, agus do rinneamar fásach dhíobh go nuige Nophah, noch roichtheas go Medeba.

31 ¶ Mar sin do áitribh Israel a ndúth-aigh na Namoriteach.

32 Agus do chuir Maóise brath ar Íaaser, agus do ghabhadar á bhailte, agus do theilgeadar amach na Hamoritigh do bhí ionta.

33 ¶ Agus do fhilleadar agus do chúadar súas a slighe Bhasan: agus do chuáidh Og rígh Basan amach na naghuidh, é féin, agus a mhuinntir uile, chum catha ann Edrei.

34 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Maóise, Ná biodh eagla ort roimhe: óir do sheachaid misi ad láimh é, agus a dháoine uile, agus a dhúthuigh; agus do dhéana tú ris mar do rinne tú re Sihon

rìgh na Namoríteach, noch do chomh-
nuigh an Hesbon.

35 Mar so bhuailleadar é fèin, agus
a mhic, agus a dhàoine uile, nó go nar
fagbhadh àonduine beò aige : agus do
shealbhuigheadar a dhùthuigh.

CAIB. XXII.

Labhair an tassal re Balaam.

AGUS do ghluaisheadar clann Israel ar
a naghaidh, agus do chuireadar iùtha
a réiteach Mhoab don táobhsa do Iordan
lámh ré Ierico.

2 ¶ Agus do chonnaire Balac mhac Sip-
por a ndéarnadar clann Israel ris na Ha-
moritibh.

3 Agus do bhí Moab lán deagla na
ndàoine, do chionn go rabhadar lionmhur :
agus do bhí Moab buaidheartha do bhrìgh
chloinne Israel.

4 Agus a dubhairt Moab ré sinnsioruibh
Midian, A nois lighid an mhuinntirse súas
a bhfuil ar timchioll uile, mar ligheas an
damh féur na faithche. Agus dob é Balac
mhac Sippor *budh* rìgh ar na Moabiteach
an tansin.

5 Do chuir sé teachda úadhl uime sin
chum Balaam mhac Beor go Petor, noch
atá lámh ré habhuinn dùthaigh chloinne a
mhuinntire, dá ghairm, ag ràdh, Féuch,
tháinig pobal amach as a Négìpt : féuch, do
fholchadar aghaidh na talmhan, agus atáid
na ccombnuighe as mo choinne sì :

6 Tàrr a nois ar a nadhbharsin, iarruim
mar athchuinge ort, malluigh na daoinesì
air mo shonsa : óir *atáid* ro neartmhar
agam : dob éidir go mbéurunn buaidh
le ccláoidhfémis iad, agus le ndífecóruim
as an ttir iad : óir atá a fhios agum gidh
bé bheinneochus tusa go bhfuil bean-
nuighe, agus gidh bé mhailleochus tú go
bhfuil malluighe.

7 Agus do imthigheadar sinnsir Mhoab
agus sinnsir Mhidian maille re tioghlaicth-
ibh na dráoidheachda ann a lámh ; agus
tangadar go Balaam, agus do labhradar
briathra Bhalac ris.

8 Agus a dubhairt seision riú, Fanuigh
annso a nochd, agus do bhéara misì focal
chugaibh mar a deir an TIGHEARNA rium :
agus do fhanadar prionnsuidhe Mhoab a
bhíochair Bhálaam.

9 Agus tháinig Dia chum Balaam, agus
a dubhairt, Cred iud na daoinesì ad fhochair?

10 Agus a dubhairt Balaam ré Dia,
Bálac mhac Sippor, rìgh Moab, do chuir
fios chugam, *dhá* rádh,

11 Féuch, tháinig pobal amach as a
Négìpt, noch fholchus aghaidh na tal-
mhan : tàrr annois, malluigh dhamh iad ;
dob éidir go béinn cumusach chum a
ccláoidhte, agus go cuirfium as an ttir iad.

12 Agus a dubhairt Dia ré Balaam, ní
reacha tusa léó ; ní mhailleochsà tú an
pobal : óir *atáid* beannuighe.

13 Agus do éirigh Balaam súas ar
maidin, agus a dubhairt ré prionnsuidhibh
Bhalac, Éirigidh na bhur nduthaidh fèin :
óir do dhíult an TIGHEARNA cead do
thabhairt damhsa dul libh.

14 Agus do éirheadar prionnsuidhe
Mhoab súas, agus do chúadar chum Bá-
lac, agus a dubhradar, Do dhíult Balaam
teachd linn.

15 ¶ Agus do chuir Bálac a rís, níos
mó do phrionnsuidhibh, agus níos ónoruigh
ná iadsan.

16 Agus tangadar go Balaam, agus a
dubhradar ris, Mar so a deir Balac mhac
Sippor, Na toirmisgeadh éinní thú, iarruim
dathchuinge ort, fà theachd chugam :

17 Óir cuirfe mé súas thú a nonóir
romhóir, agus do dhéana mé gach éinni
déarus tú rium : tàrr ar a nadhbharsin,
guidhim thú, malluigh dhamh na daoinesì.

18 Agus do fhreagair Balaam agus a
dubhairt re searbhí hogbantuibh Bhalac, Da
ttugadh Bálac dhamh lán a thighe dair-
gead agus dór, ní fhéaduimsì dul thar
fhocal an TIGHEARNA mó Dhia, do dhéa-
namh níos lugha nó níos mó.

19 A nois uime sin, guidhim sibh,
fanúidh a nochd annso, chor go mbia
a fhios agam créid eile a déaras an TIG-
EARNA rìom.

20 Agus tháinig Dia go Balaam sa
noidhche, agus a dubhairt ris, Má thigid
na daoine dod ghairm, éirigidh súas, agus
imthigh léó ; gidheadh an focal a déara
misi rìot, go madh é sin dhéanas tú.

21 Agus do éirigh Balaam ar maidin,
agus do chuir diallaid air a assal, agus
do chuaidh lé prionnsuidhibh Mhoab.

22 ¶ Agus do las fearg Dé do chionn
gur imthigh sé : agus do sheas aingeal an
TIGHEARNA annsa tslighe mar eascaruid
na aghuidh. Annois do bhí seision ag
marcuideachd ar a assal, agus do bhádar
a dhá sherbhiseach *mar* áon ris.

23 Agus do chonnaire an tassal aingeal
an TIGHEARNA na sheasamh ar a tslighe,
agus a chloidheamh nochduighe iona lámh :
agus do ionntóigh an tassal as a tslighe
amach, agus do chuaidh ar teadh an
mhacaire : agus do bhuail Balaam an
tassal, dá fhilleadh annsa tslighe.

24 Achd do sheas aingeal an TIGHEARNA
a slighe na bhfineamhan, balla don táobh-
sì, agus balla don táobh oile.

25 Agus a nuair do chonnaire an tassal
aingeal an TIGHEARNA, do thiomáin sí í
fèin a naghaidh an bhalla, agus do bruigh-
eadh cos Bhálaam ris an raballa : agus do
bhuail sé a rís í.

26 Agus do chuaidh aingeal an TIGHEARNA ni is faide, agus do sheas a náit chumhainn, mar nach raibh áonbhall seachanta ar a láimh dheis nó ar a láimh chli.

27 Agus a nuair do chonnaire an tassal aingeal an TIGHEARNA, do thuit sí síos fíoi Bhálaam: agus do las fearg Bhálaam, agus do bhuail sé an tassal le bata.

28 Agus díoscuil an TIGHEARNA béul a nassal, agus a dubhairt sí re Balaam, Cred do rinne misi riot, as ar bhuail tú mé a nois trí huáire?

29 Agus a dubhairt Balaam ris a nassal, Do chionn go ndéarna tú magadh orum: do bteair fíom go mbeith cloidheamh am láimh, óir do mhuirfínn a nois thú.

30 Agus a dubhairt an tassal re Balaam, Nach misi hassal, ar a ndéarna tú marcuidheachd ó fuair tú riamh mé gus a niugh? nar gnáthuigh mé so dhéanamh riot? agus a dubhairt seision, Níor gnáthuighis.

31 Ansin díoscuil an TIGHEARNA súile Bhálaam, agus do chonnaire Balaam aingeal an TIGHEARNA na sheasamh san tslighe, agus a chloidheamh tairngthe iona láimh: agus do chláon sé síos a cheamh, agus do thuit sínte ar a aghuidh.

32 Agus a dubhairt aingeal an TIGHEARNA ris, Cred fár bhuail tú hassal na trí huáiresi? féuch, do chuaidh misi amach dód thoirmiose, do chionn go bhfuil do slioghe go crosanta am lathair:

33 Agus do chonnaire an tassal mé, agus do thill uaim na trí huáiresi: agus muna bhilleadh sí uaim, go dearbhtha annois mar an ceádna do mhuirfínn thusa, agus do sháorínnm isi beó.

34 Agus a dubhairt Balaam re haingeal an TIGHEARNA, Do pheacaidh mé; óir ní raibh a fhios agam gur sheas tusa annsa tslighe am aghuidh: uime sin annois, muna budh toil leachd é, fillfe misi ar mais a ris.

35 Agus a dubhairt aingeal an TIGHEARNA re Balaam, Imhthigh leis na dáoinibh: achd anbáin an focal a déaras misi riot, sé sin a déaras tú. Mar sin do imhthigh Balaam le prionsuidhibh Bhálac.

36 ¶ Agus a nuair do chuaidh Bálac go ttáinig Balaam, do chuaidh sé amach na ehoime go chathair Mhoab, noch atá a tteoruinn Arnon, noch atá annsa nimíol as faide amach.

37 Agus a dubhairt Bálac re Balaam, Nach ar chuir misi fios go dithchiollach chugadsa dód ghairm? cred fa nach ttáinic tú chugam? nach dearbhtha go ttig liomsa do chur suas a nonóir?

38 Agus a dubhairt Balaam re Bálac, Féuch, tháinic mé chugad: an bhfuil

cumhachda ar bith a nois agam éinni rádh? an focal chuirfios Dia am bhéul, sé sin laibheórus mé.

39 Agus do chuaidh Balaam le Bálac, agus tangadar go Ciriathusot.

40 Agus do ofráil Bálac daimh agus cáoirigh, agus do chuir go Balaam, agus chum na bprionsadha do bhí na fhochair.

41 Agus tarla ar na mhárach, gur ghlac Bálac Balaam, agus go rug suas é go háitibh árdá Baal, ionnus go bhfaicfeadh sé as sin leithimíol an phobail.

CAIB. XXIII.

Bíodh gur Iarr Bálac ar Balaam an draoiche mallughadh do Israel. 7 Do bheannuigh seision iad fá dhó.

A GUS a dubhairt Balaam re Bálac, Tóg dhamh annso seachd naltóra, agus gléus damh annso seachd ndaimh agus seachd reithe.

2 Agus do rinne Bálac mar a dubhairt Balaam; agus do ofráil Bálac agus Balaam ar gach áon altóir bulóg agus reithe.

3 Agus a dubhairt Balaam re Bálac, Seas ag hofráil loiscthe, agus imeocha misi: dob éidir go ttiucfadh an TIGHEARNA do theagmháil riom: agus gidh bé ar bith thaisbeanfuis sé dhamh ionneósad dhuitsi. Agus do chuaidh sé chum áité áirde.

4 Agus tarla Dia re Balaam: agus a dubhairt ris, Do gléus mé seachd naltóra, agus do ofráil mé bulóg agus reithe ar gach éanaltóir.

5 Agus do chuir an TIGHEARNA focal a mbéul Bhálaam, agus a dubhairt, Fill air Bhálac, agus is mar so laibheórus tú.

6 Agus do thill sé air, agus féuch, do bhí sé na sheasamh ag a noifail loiscthe, é féin, agus prionsuidhe Mhaob uile.

7 Agus do thóg seision suas a chosamhlachd, agus a dubhairt, Thug Bálac rígh Mhoab misi ó Aran, as sléibhtibh a noir thir, *dhá rádh*, Tárr, malluigh dhamsá Iacob, agus tárr, tabhair mo shlán fa Israel.

8 Cionnus mbailleochois misi; an té nar mhalluigh Dia? agus cionnus do bhéur mo shlán fán té nach ttug an TIGHEARNA a shlán fáoi?

9 Oir ó mhalluigh na gcairgeach do chím é, agus ó na cnocuibh amhaircim é: féuch, áiteochuid an pobal leó féin, agus ní háireomhthar iad a measc na ccineadhach.

10 Cía fhéadas luáithreadh Iacob dáir-eámh, agus uibhir a cheathramhadh cuid do Israel? Faghaimsi bás na bhfírcum, agus bíodh mo chríoch dheiridh cosmhuid ris!

11 Agus a dubhairt Bálac re Balaam,

Ciodh so do rinne tú orum? do ghlac me thú do mhallughadh mo námhad, agus, féuch, do bheannaigh tú iad go huilidhe.

12 Agus do fhreagair seision agus a dubhairt, Nach ccaithfe mé aire thabhairt an ní sin do rádh do chuir an TIGHEARNA am bhéul?

13 Agus a dubhairt Bálac ris, Guidhim thú, tárr uait liomsa a náit eile, as ar féidir dhuit a bhfaicsin: ní fhaicfe tú achd an chuid amuich dhíobh, agus ní fhaicfe tú uile iad: agus mallaigh dhansa iad as sin.

14 ¶ Agus rug sé leis é go machaire Zóphim, go mullach Písagah, agus do thóg seachd naltóra, agus do oifrail bulóg agus reithe ar gach altóir dhíobh.

15 Agus a dubhairt sé re Bálac, Seas anso ag hoifrail léiscthe, go tteigeomha mísi ris an TIGHEARNA ann súd.

16 Agus tárra an TIGHEARNA ré Bálac, agus do chuir focal na bhéul, agus a dubhairt, Eirigh a ris go Bálac, agus abair mar so.

17 Agus a nuair tháinig sé chuige, féuch, do bhí sé na sheasamh agá oifrail léiscthe, agus prionsuidhe Mhoab maille ris. Agus a dubhairt Bálac ris, Créd do labhairt an TIGHEARNA?

18 Agus do thóg seision súas a chosamhlachd, agus a dubhairt, Eirigh súas, a Bhálac, agus éist; tabhair haire dhamhsa, a mhic Zíppor:

19 Ní duine Día, as á ndéanadh bréag; ní mó is mac duine é, as a ndéanadh sé aithreachus: a ndubhairt sé, agus nach béara chum críche é? no ar labhair se, agus nach bfeidir a choimhlíonadh?

20 Féuch, do ghlac mísi *aithne* bean-nughadh: agus do bheannaigh seision; agus ní fhéaduimsi a fhilleadh.

21 Ní fhacuidh sé éigceart an Iacob, agus ní fhacaídh oile a Nisrael: atá an TIGHEARNA a Dhía maille ris, agus atá Siansa rígh eatorra.

22 Thug Día amach as a Négípt iad; atá aige amhail neart Unicorn.

23 Go deimhin ní bhfuil droigheachd ar bith a naghaidh Iacob, ní mó atáid píseoga ar bith a naghaidh Isráel: do réir na hainsiresi a déarthar re Iacob agus re Hisrael, Gach dar oibrigh Día!

24 Féuch, éireochuidh an pobal súas mar leomhan mhór, agus tóigfidh é féin súas mar leomhan óg: ní luifidh sé síos nó go nithidh don chreich, agus nó go mbídh fuil na marbh.

25 ¶ Agus a dubhairt Bálac ré Bálac, Na mallaigh iad ar éanchor, agus ná bean-nugh iad ar éanchor.

26 Achd do fhreagair Bálac agus a

dubhairt ré Bálac, Nach ar innis mísi dhuit, dá rádh, A nuile ní a déara an TIGHEARNA rium, sé sin chaithíos mé a dhéanamh?

27 ¶ Agus a dubhairt Bálac re Bálac, Tárr, guidhim thú, béar mé lion thú go háit eile; do bfeidir go madh toil lé Día go mailleochtha dhanh iad as sin.

28 Agus rug Bálac Bálac go mullach Peor, noch fhéuchus leath re Iesimon.

29 Agus a dubhairt Bálac re Bálac, Déana dhamh anso seachd naltóra, agus gléus dhamh anso seachd mbulóga agus seachd reithe.

30 Agus do rinne Bálac mar a dubhairt Bálac, agus do oifrail sé bulóg agus reithe ar gach éanaltóir.

CAIB. XXIV.

Balaam ag leigeadh draoigheachd dhe, 3 do rinne sé faigheadoireachd ioma shonas Isráel, 15 agus ioma Chríostad re teacht.

AGUS a nuair do chonnaire Bálac gur thoil leis an TIGHEARNA Isráel do bheannughadh, níor imthigh sé, mar na huairibh oile, diarruidh draoigheachda, achd do chuir se a aghuidh ar an bhfásach.

2 Agus do thóg Bálac a shúile súas, agus do chonnaire Isráel na cconbhuighe ioma *lóistínibh* do réir a treabha; agus tháinig spiorad Dé air.

3 Agus do thóg súas a chosamhlachd, agus a dubhairt, Bálac mhac Beor a dubhairt, agus an té agá bhfuilid a shúile fóscaite a dubhairt:

4 A dubhairt, an té do chúaluidh briathra Dé, noch do chonnaire fis a Nuilechumbachtuigh, ar ttuitim a *súan* achd a shúile fóscaite:

5 Créd é a fheabhus atáid do lóistíne, A Iacob, agus do thabernacuil, A Isráel.

6 Atáid sínte amach mar na gieantaibh, mar gháirdínibh láimh ris a nabhuinn, mar chránnuibh do choil Aloes noch do phlannuigh an TIGHEARNA, agus mar chránnuibh Céadair láimh ris na huisgedhíbh.

7 Dóirtídh sé an tuisge amach as a bhuicéaduibh, agus *bíadidh* a shíol a mórán uisceadh, agus iudh háirde a rígh ná Agag, agus áirdeochthar a rioghachd.

8 Thug Día amach as a Négípt é; atá aige amhail neart Unicorn: íosuidh sé súas na cuidheacha a naimhde, agus brisfidh sé a ccanámba, agus tollfidh sé iad thriotha le na shaighdíbh.

9 Do chrap sé, do luídh sé síos mar leomhan, agus mar leomhan mór: cia chorróchus súas e? *Is* beannuighe an té bheannochus thusa, agus *is* mailuighe an té mhaileochus thú.

10 ¶ Agus do las fearg Bhálac a nagh-

aith Bhálaam, agus do bhuail a bhasa ar a chéile : agus a dubhairt Bálac re Bálaam, Do ghoir mé thú do mhallughadh mo naimhde, agus, féuch, do bheannuigh tú iad na trí huairesi.

11 Ar a nathbharsin a nois teith dod ionad féin : dō mheas mé do thógbháil chum onóra móire ; achd, féuch, do chonnuimh an TIGHEARNA ó ónoir thú.

12 Agus a dubhairt Bálaam re Bálac, Nach ar labhair misi red theachdairuibh mar an ccéadna noch do chuir tú chugam, gá rádh,

13 Da ttugadh Bálac dhambsa a thigh lán daingead agus dór, ní fhéaduim dul thar aithne an TIGHEARNA, do dhéanamh maitheasa nó uile as muintinn féin ; gidh bé ní déuras an TIGHEARNA, sé sin laibheoras misi ?

14 Agus féuch, a nois atáim ag dul chum mo dháoine : ar a nadhbhursin, tárr agus foillseocha mé dhuít cred do dhéanuid na dáoinesi red dháoinibhsi annsna laéthibh deigheanacha.

15 ¶ Agus do thóg sé súas a chosamlachd, agus a dubhairt, Bálaam mhac Beor a dubhairt, agus an té gá bhfuilid a shúile foscuilte a dubhairt :

16 A dubhairt, an té do chúaluidh bríathra Dé, agus do thuig eólas an té is roáirde, do chonnaire fis a Nuilechumhachduigh, ag tuitim a néull, aehd a shúile foscuilte :

17 Do chífad é, achd ní annois : amhaircé mé é, achd ní a bhíogus : tiuafuidh Réalt amach as Iácob, agus éireochuid Siat Ríogha as Israel, agus buailfidh tré choinnídhíbh Moab, agus scriosfuidh sé clann Shet.

18 Agus sealbhochthar Edom, agus bíaidh Seir fós na sheilbh agá naimhídh ; agus do dhéana Israel go cródha.

19 Amach as Iácob thiúfcas an té ag mbía tighearnus, agus chlaoidhfeas an té mhaireas don chathruigh.

20 ¶ Agus a nuáir do fhéuch sé air Amalec, do thóg sé súas a chosamlachd, agus a dubhairt, *Do bé* Amalec príomhthús na ccinneadhach ; achd *budh* í a chríoch dheighionach, go mbía scriosta go bráth.

21 Agus do fhéuch sé ar na Cenítibh, agus do thóg súas a chosamlachd, agus a dubhairt, Is láidir háit chomhnuighe, agus cuirigh tú do nead a ccarruig.

22 Gidheadh bánfuighear an Ceníteach, nó go mbeiridh Assur leis a láimh thú.

23 Agus do thóg a chosamlachd agus a dubhairt, Uch, cía bhías beó a nuáir do dhéana Dia so !

24 Agus *tiuafuid* longa ó ímiol Chittim, agus cráidhid Asur, agus cráidhid Eber, agus imeocha seision fós seachád go bráth.

25 Agus do éirigh Bálaam súas, agus do imthigh agus do fhíll da áit féin : agus do imthigh Bálac mar an gcéadna roimhe.

CAIB. XXV.

Adhultrannús agus iodholadhradh chloinne Israel, 7 ar ná smachdughadh le Phineas.

A GUS do chomhnuigh Israel a Sittim, agus do thosuigheadar an pobal stríopachus do dhéanamh lé hinghinuibh Mhoab.

2 Agus do ghoireadar an pobal chum iodhbhartha a ndée : agus do itheadar an pobal, agus do cláonadar síos dá ndéaibh.

3 Agus do iadh Israel é féin lé Baal-Peor : agus do las fearg an TIGHEARNA a naghuidh Israel.

4 Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Maóise, Glac uile uachdaráin na ndáoine, agus croch súas iad a lathair an TIGHEARNA as coimne na gréine, chor go bhfuilfighear fearg fhíochmhar an TIGHEARNA ó Israel.

5 Agus a dubhairt Maóise re breith-eamhuibh Israel, Marbhaidh gach áen aguibh a mhuinntir, noch do iadh lé Baul-Peor.

6 ¶ Agus, féuch, thug áon do chloinn Israel chum a dhearbhráithreach bean do na Mídianachuibh a radharc Mhaóise, agus a radharc chomhchruinnigh chloinne Israel, noch do *bhí* gul ag dorus thabernacail an chomhchruinnigh.

7 Agus a nuáir do chonnaire Phíneas, mhac Eleásar, mhic Aáron an sagart, sin, do éirigh súas a measc an chomhchruinnigh, agus do ghabh gath beag iona láimh ;

8 Agus do chuáidh a ndáigh a nfhir do Israel don lóistín, agus do shaith thríotha aráon, an fear do Israel, agus an bheann tré na bolg. Mar sin do coisgeadh an phláigh ó chloinn Israel.

9 Agus an mhéid fuáir bás don phláigh do budh ceithre mhíle fhithchíod iad.

10 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Maóise, gha rádh,

11 Do thíll Phíneas, mhac Eleásar, mhic Aáron an sagart, mfeary ó chloinn Israel, an tan do bhí sé teasghrádhach ar mo shionsa na measc, go nar mharbh mé clann Israel tré mó éud.

12 Uime sin abair, Féuch, do bheirim dhó mo chumradh siothchána :

13 Agus do gheabha seision é, agus a shíol na dháigh, *martá* comradh sagarta achda síorruidhe ; do chionn go raibh teasghrádhach do Dhia, agus go ndéarna síoth ar son chloinne Israel.

14 Annois ainm an Israeltigh do marbhadh, noch do marbhadh maille leis an nuáoi Mídianuigh, do *budh* é Simri,

Clan Israel ar na ccomhairmheadh. CAIB.

mhac Salu, prionnsa prímhthighe a measc na Simeónach.

15 Agus bá hé ainm na mná Midianuighe do marbhadh Cosbi, inghean Sur; noch bá ceann ós cionn phobail, agus tighe móire a Midian.

16 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA re Maóise, dha rádh,

17 Buáidhir na Midianuigh, agus buáil iad :

18 Oir atáidsion död bhuaidhreadhsa le na ccealguibh, ler mhealladar sibh a gcúis Pheor, agus a gcúis Chosbhi, inghean phrionnsa do Mhidian, a ndeirbhshiur, noch do marbhadh a ló na pláighe ar son Pheor.

CAIB. XXVI.

Uibhir chloinn Israel ar na ccomhátreamh annois an dara huair 601730 le amuigh do 23000 Lebhithibh. 63 Cáleb agus Iosua amháin beó do na háirmheadh attús.

AGUS tárla a ndláigh na pláighe, gur labhair an TIGHEARNA re Maóisi agus re Heleásar mhac Ááron an sagart, gá rádh,

2 Glac uibhir chomhchruinnigh chloinne Israel uile, ó fhithchid bliadhan dáois agus ós a chionn, ar feadh thighe a naithreadh, gach a bhfuil cumusach ar dhul san chogadh á Nisrael.

3 Agus do labhair Maóise agus Eleásar an sagart riú a réiteach Mhoab láimh re Iordan a bhfógus do Iericho, ghá rádh,

4 Glacáirmhidhe na ndaoine, ó fhithchid bliadhan dáois agus ós a chionn; mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaóise agus do chloinn Israel, noch do chuáidh amach as crích na Héigpte.

5 ¶ Réuben, an mac is sine ag Israel: clann Réuben; Hanoch, ó tháinic treabh na Hanochíteach: ó Phallu, treabh na Bpalluiteach :

6 O Hesron, treabh na Nesroníteach: ó Charmi treabh na Ccarmíteach.

7 Is iad so treabha na Reubeníteach: agus an luchd do háirmheadh dhíobh do budh ceathrachad agus trí mhíle agus seachd goéad agus tríochad.

8 Agus mic Phallu; Eliab.

9 Agus mic Eliab; Nemuel, agus Dátan, agus Abíram. Siad so an Dátan agus an Tabíram, noch do bhí ionráidhteach annsa chomhchruinniughadh, noch do crioncháin a naghaidh Mhaóise agus a naghaidh Ááron a ccuideachda Chórah, a nuáir do chrionchánadar a naghaidh an TIGHEARNA :

10 Agus dfoscuil an talamh a bhéul, agus do shluig síos iad mailla re Córah,

Ainm nan Dtreábh on úghduras.

a nuáir do éug an chuideachda sin, san nam ar loisc an teinidh dhá chéud agus caogad fear: agus do rinneadh sompla dhíobh.

11 Gidheadh níor éugadar clann Chórah.

12 ¶ Mic Shimeon do réir a ttreabha: ó Nemuel, treabh na Nenuelíteach: ó Íámin, treabh na Íáminíteach: ó Iachin, treabh na Íáchiníteach :

13 O Shérah, treabh na Sérahíteach: ó Shaul, treabh na Saulíteach.

14 Siad so treabha na Simeoníteach, fichtle agus dá mhíle agus dá chéud.

15 ¶ Clanna Ghad do réir a ttreabha: ó Shéphon, treabh na Sephoníteach: ó Haggi, treabh na Haggíteach: ó Shúni, treabh na Suníteach :

16 O Osni, treabh na Nosníteach: ó Eri, treabh na Neríteach :

17 O Aród, treabh na Nároideach: ó ó Areli, treabh na Narelíteach.

18 Siadso treabha chloinne Gad do réir ar háirmheadh dhíobh, ceathrachad míle agus cúig chéud.

19 ¶ Mic Iúdah dob iad Er agus Onan: agus fuáir Er agus Onan bás a ttír Chánaain.

20 Agus do budh iad mic Iúdah do réir a ttreabha: ó Shélah, treabh na Selaníteach: ó Pháres, treabh na Pharesíteach: ó Shérah, treabh na Serahíteach.

21 Agus mic Phares do bhádar; ó Hesron, treabh na Nesroníteach: ó Hámul, treabh na Namúlteach.

22 Siadso treabha Iúdah do réir ar háirmheadh dhíobh, trí fithchid agus sé mhíle dhéug agus cúig chéad.

23 ¶ Do mhacuibh Issachar do réir a ttreabha: ó Thóla, treabh na Ttolaíteach: ó Phua, treabh na Bpúaíteach :

24 O Íasub treabh na Íasubíteach: ó Shimron, treabh na Simroníteach.

25 Siadso trebha Issachar do réir ar háirmheadh dhíobh, trí fithchid agus ceithre mhíle agus trí chéad.

26 ¶ Do mhacaibh Sebulun do réir a ttreabha: ó Shéred, treabh na Sheríteach: ó Elon, treabh na Nelóníteach: ó Iahleel, treabh na Iahleeleach.

27 Siadso treabha Sebulun do réir ar háirmheadh dhíobh, trí fithchid míle agus cúig chéud.

28 ¶ Mic Ioseph do réir a ttreabha dob iad, Manasseh agus Ephraim.

29 Do mhacuibh Manasseh: ó Mháchir, treabh na Machiríteach; agus rugadh Gilead do Mháchir: ó Ghilead tháinic treabh na Ngileadíteach.

30 Siadso mic Ghilead: ó Ieeser, treabh na Ieeseríteach: ó Íleiec, treabh na Ielecíteach.

31 Agus ó Asriel, treabh na Nasrieliteach: agus ó Shechem, treabh na Sechemíteach.

32 Agus ó Shemida, treabh na Semidíteach: agus ó Hépher, treabh na Hephériteach.

33 Agus Selophehad mhac Hépher ní raibh éanmbac aige, achd ingheana: agus *dob iad* so annanna inghean Selophehad Mahlah, agus Noah, Hoglah, Milcah, agus Tirsah.

34 *Siadso* treabha Mhanasseh, agus an mhéid do háirmheadh dhíobh, cáogad agus dhá mhíle agus seachd gcéad.

35 ¶ *Siadso* mic Ephraim do réir a ttreabha: ó Shutelah, treabh na Satalíteach: ó Bhecher, treabh na Becheríteach: ó Tháhan, treabh na Ttahaníteach.

36 Agus is iadso mic Shutelah: ó Eran, treabh na Neraníteach.

37 *Siadso* treabha mhac Ephraim do réir ar háirmheadh dhíobh, tríochad agus dá mhíle agus cúig chéad. *Siadso* mic Ióseph do réir a ttreabha.

38 ¶ Mic Bheniamin do réir a ttreabha: ó Bhéla, treabh na Mbélateach: ó Asbel, treabh na Nasbélach: ó Ahíram, treabh na Nahíramach:

39 Ó Shúphám, treabh na Suphamíteach: ó Hupham, treabh na Huphamíteach.

40 Agus dób iad so mic Bhéla, Ard, agus Náaman: ó *Ard*, treabh na Nárdíteach: agus ó Náaman, treabh na Naamáníteach.

41 *Siadso* mic Bheniamin do réir a ttreabha: agus an mhéid do háirmheadh dhíobh do *bhádar* ceathrachad agus cúig mhíle agus sé chéud.

42 ¶ *Siadso* mic Dan do réir a ttreabha: ó Shuhan, treabh na Suhaníteach. *Siadso* treabha Dan do réir a ttreabha.

43 Treabha na Suhaníteach uile do réir ar háirmheadh dhíobh, do *bhádar* trí fichthid agus ceithre míle agus ceithre chéad.

44 ¶ *Do* chloinn Aser do réir a ttreabha: ó Imna, treabh na Iinnach: ó Iesui, treabh na Niesúiteach: ó Bhéria, treabh na Mberíteach.

45 Do mhacaibh Béria: ó Heber, treabh na Heberíteach: ó Mhalchiel, treabh na Malchielíteach.

46 Agus Sarah *dob* ainm dinghin Aser.

47 *Siadso* treabha mhac Aser do réir ar háirmheadh dhíobh; *noch bá* cáogad agus trí mhíle agus ceithre chéad.

48 ¶ *Do* mhacaibh Naphtali do réir a ttreabha: ó Iáseel, treabh na Níaseelíteach: ó Ghúni, treabh na Nguníteach:

49 Ó Ieser, treabh na Ieseríteach: ó Shílem, treabh na Sílemíteach.

50 *Siadso* treabha Naphtali do réir a ttreabha: agus an mhéid do háirmheadh dhíobh do *budh* dhá fichthid agus cúig mhíle agus ceithre chéad.

51 *Siadso* an mhéid do háirmheadh do chloinn Israel, sé chéad míle agus míle seachd gcéad agus tríochad.

52 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA re Maóise, dá rádh,

53 Dhóibhsó roinnfighear an fearann mar oighreachd do réir a nuibhir annam.

54 Do mhorán do bhéara tú ní is mó doighreachd, agus do bheagán ní is lugha doighreachd; do gach áon bheartar oighreachd do réir ar háirmheadh dhíobh.

55 Gidheadh roinnfighear an fearann le crannchar: do réir annam treabha a naitheadh do gheabhuid oighreachd.

56 Do réir an chrannchair roinnfighear a shealbh idir mhorán agus bheagán.

57 ¶ Agus *siadso* do háirmheadh do na Lebhítibh do réir a ttreabha: ó Ghershon, treabh na Ngersoníteach: ó Chohat, treabh na Ccohatíteach: ó Mherári, treabh na Meraríteach.

58 *Siadso* treabha ná Lebhíteach: treabh na Libníteach, treabh na Nebroníteach, treabh na Mahlíteach, treabh na Musíteach, treabh na Gcohatíteach. Agus do ghein Cohat Amram.

59 Agus do bé ainm mhná Amrain Ioehebed, inghean Lébbi, noch rugadh do Lébbi san Néigipt: agus rug sí do Amram Aáron agus Maóise, agus Miriam a ndeirbhshíur.

60 Agus rugadh do Aáron Nádab, agus Abihu, Eleásar, agus Itámar.

61 Agus do éug Nádab agus Abihu, a nuair do ofráladar teinidh choimhidhteach a lathair an TIGHEARNA.

62 Agus an lúchd do háirmheadh dhíobh do bhádar fichthe agus trí mhíle, a nuile fhirionnach ó mhí dáois agus ós a chionn: óir níor háirmheadh iad a measg chloinne Israel, do bhrígh nár tugadh oighreachd air bith a measg chloinne Israel dóibh.

63 ¶ *Siadso* do háirmheadh lé Maóise agus le Heleásar an sagart, noch do chomh-áirimh clann Israel a réitibh Mhoab ag Iordan a *bhfogus* do Iérico.

64 Achd na measg so ní raibh duine dhíobh dar chomháirimh Maóise agus Aáron an sagart, a bhfásach Sínai a nuair do háirmheadh clann Israel.

65 Oir do labhair an TIGHEARNA OFRA, Do gheabhuid go deimhin bás ainnsa bhfásach. Agus mor fágbadh duine dhíobh, achd Cáleb mhac Iephunneh, agus Iosua mhac Nun.

CATB. XXVII.

Oighreachd inghean Selophehad. 12 Maóise ar liúga 18 Do iarr an TIGHEARNA air cúram an phobuil do chur ar Iosua.

ANNSIN tangadar ingheana Selophehad, mhic Hephher, mhic Gilead, mhic Machir, mhic Manasseh, shliocht Manasseh mhic Ioseph: agus is iad so anmanna a inghean; Mahlah, Noah, agus Hoglah, agus Milcah, agus Tirsah.

2 Agus do sheasadar a lathair Mhaóise, agus a lathair Eleásar an sagart, agus a lathair na bprionnsadha agus an chomhchruinnigh uile, ag dorus thabernacuil an chomhchruinnigh, gá rádh,

3 Déug ar nathair annsa bhfásach, agus ní raibh sé annsa chuideachduin do chruinnigh iad féin a ccionn a cheile a naghuidh an TIGHEARNA a ccuideachda Chórah; ach déug sé iona pheacadh féin, agus ní raibh mic ar bith aige.

4 Cred fa múchfuidhe ainm ar nathar ó bheith a measc a mhuintire, ar son nach bhfuil éannhac aige? Tabhair dhúinne ar a nabhbarsin sealbh a measc dhearbhráithreach ar nathar.

5 Agus thug Maóise a ccúis a lathair an TIGHEARNA.

6 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA re Maóise, gá radh,

7 Do labhradar ingheana Shelophehad go ceart: do bhéara tú dhóibh go deimhin sealbh oighreachda a measc dhearbhráithreach a nathar; agus do bhéara tú iadeara oighreachd a nathar do theachd chura.

8 Agus laibheora tú re cloinn Israel, gá rádh, Má gheibh duine bás agus nach bíá áomhac aige, annsin do bheartháoi fá deara a oighreachd do theachd chum a inghine.

9 Agus muna raibh éaininghean aige, annsin do bheartháoi a oighreachd dá dhearbhráithribh.

10 Agus muna raibh dearbhráithre aige, annsin do bheartháoi a oighreachd do dhearbhráithribh a athar.

11 Agus muna rabhaid dearbhraithe agá athair, bheartháoi a oighreachd dá chomhgháol as foigsi dhó dá threibh, agus sealbhochuidh sé é: agus bíaidh sé na reachd breitheamhnus ag cloinn Israel mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaóise.

12 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Maóise, Eirigh suas ar a tsiabhsa Abarim, agus féuch an fearann thug misi do chloinn Israel.

13 Agus a nuair do chífé tú é, cruinneochtar thú mar an gcéadna chum do

M

mhuintire féin, mar do cruinnigheadh Aáron do dhearbhráthair.

14 Oir do rinneabhair cathughadh a naghuidh maithnesi (a ndíothranh Sin, a nimreasan an chomhchruinnigh), dóm náomhadh ag a nuisce as coinne a súl: sé sin uisce Mheribah a Ccádes a bhfásach Sin.

15 ¶ Agus do labhair Maóise ris an TIGHEARNA, dhá rádh,

16 Cuireadh an TIGHEARNA, Día spiorad a nuile fheóla, duine ós cionn an chomhchruinnigh,

17 Noch fhéadfas dul amach rompa, agus fhéadfas dul a steach rompa, agus noch threórochus amach iad, agus noch do bhéara a steach iad; go nach bíaidh comhchruinniughadh an TIGHEARNA mar cháorcha ag nach bíá áodhuire.

18 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Maóise, Glac chugad Iosua mhac Nun, duine iona bhfuil an spiorad, agus cuir do lámh air;

19 Agus cuir a lathair Eleásar an sagart é, agus a lathair an chomhchruinnigh uile; agus tabhair cúram dhó dá lathair.

20 Agus cuirfe tú cuid dod onóir air, chorgo mbía comhchruinniughadh chloinne Israel uile umhal.

21 Agus seasfa sé a lathair Eleasar an sagart, noch iarrfus comhairle dhó do réir breitheamhnus Urim a lathair an TIGHEARNA: do réir a fhocailsion rachfuid siad amach, agus do réir a fhocailsion tiocfuid siad a steach, eision fós, agus clann Israel uile maille ris, eadhon an comhchruinniughadh uile.

22 Agus do rinne Maóise mar do aithin an TIGHEARNA dhe: agus do ghlac sé Iosua, agus do chuir as coinne Eleásar an sagart é, a lathair an chomhchruinnigh uile:

23 Agus do chuir sé a lámh air, agus thug cúram dhó, mar do aithin an TIGHEARNA lé lámh Mhaóise.

CAIB. XXVIII.

Atá aith-ionradh ar reachd na niodhbartha.

AGUS do labhair an TIGHEARNA re Maóise, dá rádh,

2 Aithin do chloinn Israel, agus abair ríu, Coimheadfuid mofráil, agus marán chum iodhbartha déanta lé teinidh, mar dheaghbbholadh dhamhsa, dá ofráil dhamh na am iomchubhaidh féin.

3 ¶ Agus déara tusa ríu, Sí so a nofráil déanta le teinidh noch iodhbartháoi don TIGHEARNA; dhá úan don chéid-

bhlíadhuin gan chaidhe gach lá, *mar ofráil* loiscthe go gnáthach.

4 Uán díobh ofráilfeas tú ar maidin, agus an t-uan oile tráthnóna.

5 Agus an deachmhadh *cuid* do ephah do phlúr *mar ofráil* bhídh, cumiscthe leis an gceathramhadh *cuid* do hin dola bhrúidhte.

6 Is ofráil loiscthe shíorruidhe í, noch do hórduigheadh a slíabh Shínai *mar dheaghbholadh*, íodhbhartha déanta lé teinidh don TIGHEARNA.

7 Agus *budh* hé ofráil dighe dhó sin an ceathramhadh *cuid* do hin ar son éanuáin : annsa *náit* náomhtha do bhéara tú fa deara an fion láidir do dhórtadh don TIGHEARNA *mar ofráil* dighe.

8 Agus an t-uan oile do dhéana tú íodhbuir tráthnóna : amhail ofráil bhídh na maidne, agus amhail a ofráil dighe sin, ofráilfe tú é, íodhbuir déanta lé teinidh, do bholadh chumhra don TIGHEARNA.

9 ¶ Agus a lá na sabbóide dhá uán don chéidbhliadum gan chaidhe, agus dhá dheachmhadh *cuid* do phlúr *mar ofráil* bhídh, cumiscthe le hola, agus a ofráil dighe sin :

10 *Sí so* ofráil loiscthe gach sabbóide, táobh amuigh do nofráil loiscthe ghnáthuigh, agus a hofráil dighe.

11 ¶ Agus a t-tosach bhur míos ofráilfuidhe ofráil loiscthe don TIGHEARNA ; dhá bhlúig óga, agus éainreithe, seachd nuáin don chéidbhliadhuin gan chaidhe ;

12 Agus trí dheachmhadh *cuid* do phlúr *mar ofráil* bhídh, cumiscthe le hola, déan bhlúig amháin ; agus dhá deachmhadh *cuid* do phlúr *mar ofráil* bhídh, cumaiscthe le hola, déinreithe amháin ;

13 Agus an deachmhadh *cuid* do phlúr cumaiscthe le hola *mar ofráil* bhídh lé gach éanuán ; *mar ofráil* loiscthe do dheaghbholadh, íodhbhartha déanta lé teinidh don TIGHEARNA.

14 Agus *budh* í a nofráil dighe leath hin fhíona le gach bulóig, agus an treas *cuid* do hin le reithe, agus an ceathramhadh *cuid* do hin le huan : *sí so* a nofráil loiscthe ánn gach éimhí ar feadh míos na bliadhna.

15 Agus éanmheannán do na gabhairibh *mar ofráil* pheacaidh do dhéantar díodhbuir don TIGHEARNA, táobh amuigh do nofráil ghnathaigh loiscthe, agus a ofráil dighe.

16 ¶ Agus an ceathramhadh la déag don chéidmhi *atá* cáisg an TIGHEARNA.

17 Agus an cúigeadh lá déag don mhísi *atá* an féasta : seachd lá bhias an tarán gan laibhín dhá ithe.

18 Annsa chéad ló *biáidh* comhghairm náomhtha ; ní dhéantaoi gné ar bith oibre saothruigh ann :

19 Achd ofráilfuidh íodhbuir déanta lé teinidh *mar ofráil* loiscthe don TIGHEARNA ; dhá bhlúig óga, éainreithe, agus seachd nuáin don chéidbhliadhuin : caithfidhe a mbeith aguibh gan chaidhe :

20 Agus *biáidh* a nofráil bhídh do phlúr chumaiscthe le hola : trí dheachmhadh *cuid* ofráilfidh lé gach bulóig, agus dhá dheachmhadh *cuid* lé reithe ;

21 Deachmhadh *cuid* ar leith ofráilfios tú lé gach éanuán, ar feadh na seachd nuán :

22 Agus éanghabhar amhain *ar son ofrala* peacaidh, do dhéanamh siothchána dháoihbh.

23 Ofráilfidh iadso táobh amuigh do nofráil loiscthe ar maidin, noch *atá* ar son ofrála loiscthe gnáthuigh.

24 Ar an mhodhso ofráilfidhe go laeth-eamhuil, ar feadh na seachd lá, biadh na hiodhbhartha déanta lé teinidh, do bholadh chumhra don TIGHEARNA : íodhbórtar é táobh amuigh do nofráil loiscthe ghnáthuigh, agus a ofráil dighe.

25 Agus air an seachdmhadh lá biáidh comhghairm náomhtha aguibh ; ní dheantaoi obair sháothrach ar bith.

26 ¶ Mar an gcéadna a ló na gcéadthoradh, a nuáir do bhéarthaoi ofráil nuáidhbhídh chum an TIGHEARNA, déis bhur seachdmhuineadh do bheith caimhte, biáidh aguibh comhghairm náomhtha ; ní dhéantaoi obair sháothrach ar bith :

27 Achd ofráilfidh an nofráil loiscthe *mar dheaghbholadh* don TIGHEARNA ; dhá bhlúig óga, éainreithe, seachd lubhain don chéid bhliadhain ;

28 Agus a nofráil bhídh do phlúr cumaiscthe le hola, trí dheachmhadh *cuid* lé éanbhlúig, dhá dheachdmhadh *cuid* déanreithe,

29 Deachmhadh *cuid* ar leith lé gach éanuán, ar feadh na seachd nuán ;

30 Agus éainmheannán do na gabhairuibh, do dhéanamh síodha dáoihbh.

31 Ofráilfidh iad taobh amuigh do nofráil loiscthe ghnáthuigh, agus a ofráil bhídh, béid iomlán aguibh gun a nofrála dighe.

CAIB. XXIX.

Leanmhuinne ar reachd na niodhbhartha agus na nofrala, ar na laethibh shollamhanta.

A GUS annsa seachdmhadh mí, ar an gcéad lá don mhí, biáidh comhghairm náomhtha aguibh ; ní dhéantaoi obair sháothrach ar bith : is lá na stoc do shéideadh dhoibh é.

2 Agus ofráilfidh ofráil loiscithe mar dheaghbholadh don TIGHEARNA; éanbhulóg óg, éanreithe, agus seachd nuain don chéidbhliadhuin gan cháidhe:

3 Agus a nofráil bhídh biáidh do phlúr cumaiscthe le hola, trí dheachmhadh cuid le gach anbhulóg, agus dhá dheachmhadh cuid lé reithe,

4 Agus éaindeachmhadh cuid lé gach úan, ar feadh na seachd núan:

5 Agus éainmheannán do na gabhruibh ar son ofrála peacaidh, do dhéanamh síodha dhoibh:

6 Taobh amuigh dofráil loiscithe na míos, agus a ofráil bhídh, agus a níodhbúirt loiscithe laétheamhail, agus a ofráil bhídh, agus a nofráil dighe, do réir a ngnáthighe, mar dheaghbholadh, íodhbúirt dhéanta lé teinidh don TIGHEARNA.

7 ¶ Agus biáidh aguibh ar an deachmhadh lá don seachdmhadh mhí comhghairm náomhtha; agus cráidhfé sibh bhur namanna: ní dhéantáoi obair ar bith ann:

8 Aedh ofráilfidhe ofráil loiscithe don TIGHEARNA mar dheaghbholadh; éanbhulóg óg, éanreithe, agus seachd nuain don chéidbhliadhuin: agus béis dháoiibh gan cháidhe:

9 Agus biáidh a nofráil bhídh do phlúr cumaiscthe le hola, trí dheachmhadh cuid lé gach bulóg, agus dhá dheachmhadh cuid le héainreithe,

10 A iomad dheachmhadh cuid ar leith lé gach úan, ar feadh na seachd núan:

11 Einmheannán do na gabhruibh ar son ofrála peacaidh; táobh amuigh dofráil peacaidh na síodha, agus na hofrála loiscithe gnáthuigh, agus a ofrála bídh, agus a nofráil dighe.

12 ¶ Agus ar an gcúigeadh lá deug don tseachdmhadh mhi biáidh aguibh comhghairm náomhtha; ní dhéantáoi obair shaothrach ar bith, agus cuimhdeóchtáoi féasta don TIGHEARNA seachd la:

13 Agus ofráilfidh ofráil loiscithe, agus íodhbúirt déanta lé teinidh, do dheaghbholadh don TIGHEARNA; trí bulóga déug óga, dhá reithe, agus ceithre huain déug don chéidbhliadhain; béis síad gan toibhéim:

14 Agus biáidh a nofráil bhídh do phlúr cumaiscthe le hola, trí dheachmhadh cuid lé gach éanbhulóg do na tríbulóguibh déug, dhá dheachmhadh cuid lé gach reithe don dá reithe,

15 Agus deachmhadh cuid ar leith le gach úan do na ceithre húanuibh déug:

16 Agus éinmheannán do na gabhruibh mar ofráil pheacaidh; táobh amuigh don nofráil ghnáthuigh loiscithe, agus dá hofráil bhídh, agus dá hofráil dighe.

17 ¶ Agus ar an dara a ofráilfidh dhá bhulóg dheag óga, dha reithe, ceithre huain déug don chéidbhliadhain gan cháidhe:

18 Agus a nofráil bhídh agus a nofráil dighe do na bulóguibh, do na húanuibh, agus do na reithibh, biáidh do réir a nuibhre, do réir an gnátha:

19 Agus éainmheannán do na gabhruibh mar ofráil pheacaidh; táobh amuigh don nofráil loiscithe ghnáthuigh, agus dá hofráil bhídh, agus dá hofráil dighe.

20 ¶ Agus ar an treas lá éanbhulóg déag, dhá reithe, ceithre huain déag don chéidbhliadhuin gan cháidhe;

21 Agus a nofráil bhídh agus a nofráil dighe do na bulóguibh, do na reithibh, agus do na húanuibh, biáidh do réir a nuibhre, do réir an gnátha:

22 Agus éanghabhar ar son ofrála peacaidh; táobh amuigh don nofráil loiscithe ghnáthuigh, agus dá hofráil bhídh, agus dá hofráil dighe.

23 ¶ Agus ar an gceathramhadh lá deich mbulóga, dhá reithe, agus ceithre huain déug don chéidbhliadhuin gan cháidhe:

24 Agus a nofráil bhídh agus a nofrála dighe do na bulóguibh, do na reithibh, agus do na húanuibh, biáidh do réir a nuibhre, do réir an gnátha:

25 Agus éinmheannán do na gabhruibh mar ofráil pheacaidh; táobh amuigh don nofráil loiscithe ghnáthuigh, agus dá hofráil bhídh, agus dá hofráil dighe.

26 ¶ Agus ar an gcúigeadh lá naoi mbulóga, dhá reithe, ceithre huain déag don chéidbhliadhuin gan cháidhe:

27 Agus biáidh a nofráil bhídh agus a nofrála dighe do na bulóguibh, do na reithibh, agus do na húanuibh, do réir a nuibhre, biáidh do réir an gnátha:

28 Agus éinmheannán mar ofráil pheacaidh, táobh amuigh don nofráil loiscithe ghnáthuigh, agus dá hofráil bhídh, agus dá hofráil dighe.

29 ¶ Agus ar an seiseadh lá ochd mbulóga, dhá reithe, agus ceithre huain déag don chéidbhliadhain gan toibhéim:

30 Agus a nofráil bhídh agus a nofrála dighe do na bulóguibh, do na reithibh, agus do na húanuibh, biáidh do réir a nuibhre, do réir an gnátha:

31 Agus éanghabhar mar ofráil pheacaidh; táobh amuigh don nofráil loiscithe ghnáthuigh, agus dá hofráil bhídh, agus dá hofráil dighe.

32 ¶ Agus ar an seachdmhadh lá seachd mbulóga, dhá reithe, agus ceithre huain déug don chéidbhliadhuin gan cháidhe:

33 Agus a nofráil bhídh agus a nofrála dighe do na bulóguibh, do na reithibh,

agus do na húanuibh, *biáidh* do réir a nuibhre, do réir an ghnátha :

34 Agus éanghabhar *mar* ofráil pheacaidh ; taobh amuigh don nofráil loiscthe ghnáthaigh, agus dá hofráil bhídh, agus dá hofráil dighe.

35 ¶ Ar an ochdmhadh lá biaidh comhchruinniughadh sollamanta aguibh : ní dhéantáoi obair sháothrach ar bith ann :

36 Achd ofráilfidh ofráil loiscthe, íodhbuirte déanta le teinidh, do bholadh chumhra don **TIGHEARNA** : éan bhlóg, éanreithe, agus seachd nuáin don cheidhbhlíadhuin gan cháidhe :

37 A nofráil bhídh agus a nofráil dighe don bhlóg, don reithe, agus do na húanuibh, *biaidh* do réir a nuibhre, do réir an ghnátha :

38 Agus éanghabhar *mar* ofráil pheacaidh ; taobh amuigh don nofráil loiscthe ghnáthaigh, agus dá hofráil bhídh, agus dá hofráil dighe.

39 Do dhéantáoi na *neithesi* don **TIGHEARNA** ann bhur bhféastuibh ciunte, taobh amuigh dá bhur móidibh, agus dá bhur nofrála toileamhla, ar son bhur nofrálach loiscthe, agus ar son bhur nofrálach bídh, agus ar son bhur nofrálach dighe, agus ar son bhur nofrálach síodha.

40 Agus do innis Maóise do chloinn Israel do réir a nuile ní dar aithin an **TIGHEARNA** do Mhaóise.

CAIB. XXX.

Dligheadh na móide. 3 Leath a muigh do mhóid mhaighdiona. 6 Mhná phósta, 9 bhaintreabhthach, agus mhná dheal-nighthe.

A GUS do labhair Maóise re ceannuibh na ttreabh a ttáobh chloinne Israel, ghá rádh, Sé so an ní do aithin an **TIGHEARNA**.

2 Má bheir duine móid don **TIGHEARNA**, nó má bheir mionna do cheangal a anma le banna ; ní bhrisfidh sé a fhocal, do dhéana sé réir a nuile bhriathra thioctas amach as a bhéul.

3 Má bheir bean *mar* an gcéadna móid don **TIGHEARNA**, agus í *féin* do cheangal a mbanna, a ttigh a hathar ann a hóige ;

4 Agus go ccluinfé a hathair a móid, agus a banna lear cheanguil sí a hanam, agus go néistfidh a hathair ría : annsin seasfuid a móide uile, agus seasfuid gach banna ler cheanguil sí a hanam.

5 Achd ná chrosann a hathair í an lá chluinfas sé sin ; ní sheasfuidh éanmhóid, nó éanbhanna ler cheangail sí a hanam : agus maithfidh an **TIGHEARNA** dhí, do chionn gur thoirmisg a hathair í.

6 Agus má bhí fear ar éanchor aice, a núair thug sí a móid, nó má labhair sí éainní amach as a béul, ler cheangail sí a hanam ;

7 Agus go gcualuidh a fear é, agus nár labhair an lá do chúaluidh é : annsin seasfuidh a móide, agus seasfuidh a banna ler cheangail sí a hanam.

8 Ach má neamháontuigh a fear le an lá do chúaluidh é ; annsin do dhéana sé a móid noch do mhóidigh sí, agus an ní do labhair sí le na béul, ler cheanguil sí a hanam, gan éifeachd air bith : agus maithfidh an **TIGHEARNA** dhisé.

9 Ach gach uile mhóid baintreabbhuigh, agus na mná sgartha, ler cheangladar a nanmanna, seasfuidh sé na naghuidh.

10 Agus má mhóidigh sí a ttigh a fir, nó gur cheanguil sí a hanam le banna maille re mionnuibh ;

11 Agus go ccualuidh a fear é, agus gur éist ría, agus nar thoirmisc í : annsin seasfuidh a móide uile, agus seasfuidh gach éanbhanna ler cheanguil sí a hanam.

12 Ach ma rinne a fear diomháoin iad an lá do chúaluidh sé iad ; annsin gídh bé ní thig as a béul amach a ttáobh a móideadh, nó a ttáobh bhanna a hanma, ní sheasfuid siad : do rinne a fear diomháoin iad ; agus maithfidh an **TIGHEARNA** dhise.

13 Gach uile mhóid, agus gach uile mhlionna ceangailtea chdo chrádh a nanma, féaduigh a fear a dhaingniughadh, nó féaduigh a fear a chur ar cúl.

14 Ach má bhíonn a fear thríd amach na thoche ó ló go ló ; annsin dainguidh sé a móide uile, nó na huile bhannadha, dá bhfuil uirre : comhdhaingnigh sé iad, do chionn gur éist se ría annsa ló a ccualuidh sé iad.

15 Ach má ní sé diomháoin iad ar mhodh ar bith tar éis iad do chloisdean ; annsin iomchoruidh sé a peacadhsan.

16 Síadso na reachda, do aithin an **TIGHEARNA** do Mhaóise, idir fhear agus a bhean, idir a nathair agus a inghean, *ar mbeith* dhí ann a hóige a ttigh a hathar.

CAIB. XXXI.

Creach na Midianuigh. 8 Agus marbhadh Balám.

A GUS do labhair an **TIGHEARNA** re Maóise, ghá rádh,

2 Dioghail clann Israel ar na Midianchuibh : na dhíáigh sin cruinneochthar chum do dháoine thú.

3 Agus do labhair Maóise ris an bpobal, dhá rádh, Gabhadh cuid aguibhairm chum an chogaidh, agus teidhid a naghuidh na Midianach, agus dioghlaidis an **TIGHEARNA** ar na Midianchuibh.

4 Mile as gach éintreibh, ar fadh treabh Israel uile, chuirfidhe chum an chogaidh.

5 Mar sin do tugadh amach as mìltibh Israel, mìle as gach éintreibh, dhá mhìle dhéug a narm chum coguidh.

6 Agus do chuir Maóise chum an chogaidh iad, mìle as gach éintreibh, iadsan agus Phineas mhac Eleasar an sagart, chum an chogaidh, leis na hinniibh naomhta, agus na stocaibh fhuainneach iona láimh.

7 Agus do chathuigheadar a naghaidh na Midianach, mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaóise; agus do mharbhadar a bhfir uile.

8 Agus do marbhadar fós rìghthe na Midianach, táobh amuigh don chuid eile dhiobh do marbhadh; Ebhi, agus Recem, agus Sur, agus Hur, agus Reba, cùig rìghthe Midian: Balaam mar an cheadna mhac Beor do mharbhadar leis an cloidheamh é.

9 Agus do ghabhadar clann Israel mná na Midianach uile na mbraighde, agus a leinibh, agus rugadar leó éadail a nairnéise uile, agus a ttréada uile, agus a máoin uile.

10 Agus do loisceadar a gcaithreacha uile, ionar áitreabhadar, agus a gcaisléin sgíamhacha uile le teinidh.

11 Agus rugadar leó na hEadala uile, agus na creacha uile, idir dhuine agus ainmhidhe.

12 Agus tugadar na braighde, agus na creacha, agus na hEadala, leó go Maóise, agus go Heleásar an sagart, agus go comhchruinniughadh chloinne Israel, go nuige an gcampa a maghuibh Mhoab, noch atá láimh ré Iordan a bhfogus do Ierico.

13 Agus do chuaidh Maóise, agus Eleásar an sagart, agus prìomsuidhe an chomhchruinnigh uile, amach do theagmháil riú táobh amuigh don fhoslungphort.

14 Agus do bhí Maóise feargach ré boifgeachaibh an tsluaigh, ris na caiptinibh ós cionn mílteadh, agus ris na caiptinibh ós cionn chéud, noch tháinig ón chath.

15 Agus a dubhairt Maóise riú, Nar chumhduigheabhair na mná uile na mbeathaigh?

16 Féuch, tugadar so ar chloinn Israel, tré chomhairle Bhálaam, peacughadh a naghaidh an TIGHEARNA a gcúis Pheoir, agus do bhí pláigh a measc chomhchruinnigh an TIGHEARNA.

17 Uime sin a nois marbhuidh gach éanfhirionnach a measc na mbeag, agus marbhuidh gach éinbhean agá raibh fios fir re luighe leis.

18 Ach na leinibh ban uile, ag nach

raibh fios fir re luighe ris, coimheaduigh beó iad dhaoibh féin.

19 Agus déanuidh comhnuighe táobh amuigh don champa seachd lá: gidh bé mharbh éainneach, agus gidh bé bhéan re corp marbh, glanuidh sibh féin agus bhuir mbraighde ar an treas lá, agus ar an seachdmhadh lá.

20 Agus glanuidh bhuir néaduighe eile, agus gach éainní dá ndéanadh do chroicnibh, agus gach uile obair d'fionnadh gabhar, agus gach éinní do rinneadh do chrann.

21 ¶ Agus a dubhairt Eleasar an sagart ris an luchd coguidh, noch do chuaidh chum an chatha, Sé so órdughadh an dlighe, noch do fhúagair an TIGHEARNA do Mhaóise;

22 Amháin an tór, agus an tairgead, an prás agus an tíarann, an stán, agus an luáighe,

23 A nuile ní dá bhfuileonguidh an teinidh, do bhéarthaoi air dul thríd an tteinidh, agus bíaidh sé glan: gidheadh glanfuighear é lé huisge an dealuighe: agus a nuile ní nach bhfuileang an teinidh do bhéarthaoi fá deara a dhul thríd a nuisce.

24 Agus nighfidhe bhuir néaduighe ar an seachdmhadh lá, agus beithí glan, agus na dhiaigh sin tiocfuidhe don champa.

25 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA re Maóise, dhá rádh,

26 Glac suim na hEadala do beanadh amach, idir dhuine agus bheathach, thusa, agus Eleásar an sagart, agus prìomhaithreacha an chomhchruinnigh:

27 Agus roinn a néadail a ndá chuid; idir an mhuinntir do ghlac orra an cogadh, noch do chuaidh amach san chath, agus eidir an comhchruinniughadh uile:

28 Agus tóg áirdchios don TIGHEARNA ón luchd coguidh do chuaidh amach chum an chatha: éananam as cùig chéad, do na dáoinibh, agus do na buáibh, agus do na hassadaibh, agus do na cáorchuibh:

29 Buáin dá leathsan é, agus tabhair do Eleásar an sagart é, mar oifáil thóg tha don TIGHEARNA.

30 Agus do leath chloinne Israel, buáinfe tú éanchuid ronna do cháogad, do na dáoinibh, do na buáibh, do na hassa-luibh, agus do na tréaduibh, do na huile short áirnéisi, agus tabhair iad do na Lebhitibh, noch choimhéadas cúram tha-bernacuil an TIGHEARNA.

31 Agus do rinne Maóise agus Eleásar an sagart mar do aithin an TIGHEARNA do Maoise.

32 Agus a néadail, fuighioll na creiche noch do ghlacadar an luchd cogaidh,

do bhádar sé chéad míle agus seachd-mhohgad míle agus cúig mhíle cáora,

33 Agus trí fichthid agus dhá mhíle dhéug bó,

34 Agus trí fichthid agus éan mhíle assal,

35 Agus tríochad agus dha mhíle pearsa sa niomlán, do mhnaibh nar fhionn fear ríamh re luighe ris.

36 Agus an leath, *do budh* cuid ronna don mhuintir do chuaidh amach chum an chogaidh, do bhí a nuibhir trí chéad míle agus seachd míle déag ar fhichthid agus cúig chéad cáora :

37 Agus do bé áirdchíos an TIGHEARNA do na caorchuibh sé chéad agus trí fichthid agus a cúig déug.

38 Agus do *bhádar* na ba tríochad agus sé mhíle; agus *do bé* áirdchíos an TIGHEARNA dhíobh sin trí fichthid agus a dó dhéug.

39 Agus *do bhádar* na hassail deich míle fhlichthiod agus cúig chéad; agus *do bé* áirdchíos an TIGHEARNA dhíobh a háon agus trí fichthid.

40 Agus *da bhádar* na dáoine sé mhíle dhéag; agus *dob é* áirdchíos an TIGHEARNA dhíobh tríochad agus dá phearsuinn.

41 Agus thug Maóise an táirdchíos iad, noch *do bé* oifrál thógtha an TIGHEARNA, do Eleásar an sagart, mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaoise.

42 Agus do leith chloinne Israel, noch do rann Maóise ón luchd cogaidh,

43 (Annois an leath *ráinic* don chomhchruinniughadh do budh trí chead míle agus seachd míle agus cúig chéad cáora agus trochad míle,

44 Agus tríochad agus sé mhíle bó,

45 Agus tríochad míle assal agus cúig chéad,

46 Agus sé mhíle dhéag pearsa ;

47 Don leathso chloinne Israel, do thóg Maóisi éanchuid ronna do cháogad, *idir* dhuine agus bheathach, agus tug iad do na Lebbtibh, noch do choimhéid cúram tabernacuil an TIGHEARNA ; mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaoise.

48 ¶ Agus na hoifigidh do *bhi* ós cionn mílteadh don tslúagh, caiptínigh mílteadh, agus caiptínigh céud, thangadar a bhfogus do Mhaoise ;

49 Agus a dubhradar ré Maóise, Do ghabhadar do sherbhisigh uibhir na bhfear cogaidh *noch ata* fa ar láimh, agus ní theastann duine dhíobh.

50 Thugamar ar a nadhbharsin ófrál chum an TIGHEARNA, a bhuáir gach áon aguinn, do sheaduibh óir, do shlabhruidhibh, agus do bhráisleaduibh, d'áinuidhibh, do chluaisshéaduibh, agus do

thaiblibh, do dhéanamh síodha dar nanam a lathair an TIGHEARNA.

51 Agus do ghlac Maóise agus Eleásar an sagart an tór úatha, *mar atá* a nuile shéad oibrighthe

52 Agus ór na hoifrála uile do oifráladar súas don TIGHEARNA, ó chaipínibh mílteadh, agus ó chaipínibh céud, do budh sé mhíle dhéug agus seachd céad agus cáogad secel é.

53 *Oir* do ghlacadar luchd'an chogaidh éadaíl ar leith, gach éanduine aca dhó féin.

54 Agus do ghlac Maóise agus Eleásar an sagart an tór ó chaipínibh na mílteadh agus na gcéad, agus tugadar é go tabernacuil an chomhchruinnigh, *mar* chumhne do chloinn Israel a lathair an TIGHEARNA.

CAIB. XXXII.

Fuaradar clann Ruben agus Gad, oighreacht ar taobh thall Iordan. 16 Ar chumhnantaibh thaitneamhach.

ANOIS do bhí ro mhórán áirnéise ag cloinn Reuben agus ag cloinn Ghad: agus a nuáir do chonncadar tearann Iaser, agus fearann Gilead, féuch, go raibh a náit na háit áirnéisig.

2 Tangadar clann Ghad agus clann Réuben agus do labhradar re Maóise, agus re Heleásar an sagart, agus ré prionnsuidhibh an chomhchruinnigh, gá rádh,

3 Atarot, agus Dibon, agus Iaser, agus Nimrah, agus Hesbon, agus Elealeh, agus Sebam, agus Nebo, agus Beon,

4 *Eadhon* an tír do bhuáil an TIGHEARNA a lathair chomhchruinnigh Israel, is fearann áirnéise é, agus atá airnéis ag do sheirbhíseachaibh :

5 Ar a nadhbharsin, ar síad, má fúaramar grása ad radharc, tugthar an dúthaighsi dod sheirbhíseachaibh mar sheilbh, *agus ná* beirthear nonn tar Iordan sinn.

6 ¶ Agus a dubhairt Maóise re clannuibh Gad agus re clannuibh Reuben, An rachuidh bhur ndearbhráithre chum an chogaidh, agus an suidhfe sibhsi annso ?

7 Agus cread fá mimheisnighthí clann Israel um dhul a nonn don tír noch thug an TIGHEARNA dhóibh ?

8 Mar so do rinneadar bhur naithre, a nuáir do chuir misi ó Chades-barnea dféachuin na tíre iad.

9 *Oir* a nuáir do chuadar súas go gleann Escol, agus do chonncadar an fearann, do mheirtnigheadar croidhe chloinne Israel, nach rachaidis don dúthaigh noch thug an TIGHEARNA dhóibh.

10 Agus do las fearg an TIGHEARNA

a nuairsin féin, agus thug a mhionna, dhá rádh,

11 Go deimhin ní fhaicfidh éanduine da tháinig amach as an Négipt, ó fhichthid blíadhan dáois agus ós a chionn, an dúthaigh do mhionna misi do Abraham, do Isaac, agus do Iácob; do chionn nar leanadar misi go hiomlán:

12 Achd Caleb mhac Iephunneh an Cenisiteach, agus Iosua mhac Nun: óir do leanadar go hiomlán an TIGHEARNA.

13 Agus do las fearg an TIGHEARNA a naghuidh Isráel, agus do chuir ar seachrán san bhfásach iad dhá fhichthid bhliadhan, nó gur dioghlaithrigheadh a nuile gheinealach, do rinne olc a lathair an TIGHEARNA.

14 Agus, féachuidh, atátháoise ar néirghe súas a náit bhar naitheadh, biseach dháoineadh péacadhmhuil, do mhéadughadh fús dibhfeirge an TIGHEARNA a naghaidh Isráel.

15 Oir má thilltise úadha, fuigfidh sé iad gan amharus a ris annsa bhfásach, agus scriosfuidh sé na dáoinesi uile.

16 ¶ Agus tangadar a ngar dhó, agus a dubhradar, Do dhéanam manracha annso dár náirneis, agus caitheacha dár ndaoibh beaga:

17 Achd rachfam féin réidh armtha roimhe chloinn Isráel, nó go mbeiream dá náit iad: agus coimhneochuid ar náos óg annsna caitheachuibh daingne ar eagla áitreabhach na tíre.

18 Ní fhilleam dar tightheibh, nó go seallbhuidh clann Isráel gach áon a oighreachd féin.

19 Oir ní iarrfuimne oighreachd maille riú don táobh úd do Iordan, nó thairis sin; do chionn gur thuit ar noighreachd chuguiinn don táobhsí do Iordan leith shoir.

20 ¶ Agus a dubháirt Maóise riú, Má nithí an nisi, má thig sibh armtha roimhe an TIGHEARNA chum cogaidh,

21 Agus go rachtháoi uile armtha tar Iordan a lathair an TIGHEARNA, nó go adibrigh sé roimhe amach a naimhde ón fhiaghnuisi,

22 Agus go ccláoidhfíghhear an dúthaigh a lathair an TIGHEARNA: annsin filltíge fá dheóigh, agus beithí neimhchiontach a lathair an TIGHEARNA, agus a lathair Isráel; agus biádh an fearannsa na sheilbh aguibhsí a lathair an TIGHEARNA.

23 Achd muna ndéarntháoi so, féachuidh, do phéacuígeabhair a naghaidh an TIGHEARNA: agus biodh a dhearbhuibh go bhfuighidh bhuir bpéacuidh amach sibh.

24 Déanuidh caitheacha dá bhuir ndaoibh beaga, agus manracha dá bhuir

gcáorchuibh; ach déanuidh an ní tháinig amach as bhuir mbéul.

25 Agus do labhradar clann Ghad agus clann Réuben ré Maóise, dhá rádh, Do dhéanuid do sherbhísigh mar do aithin mo thighearna.

26 Béis ar gclann bheag, agus ar mná, agus ar tréada, agus ar náirneis uile, annsin a gcaithreachaibh Gilead:

27 Achd rachuid do sheirbhísigh thairis, gach éanduine armalta chum an chogaidh, do chathughadh roimhe an TIGHEARNA, mar a deir mo thighearna.

28 Mar sin do aithin Maóise dhá ttaoibh do Eleásar an sagart, agus do Iosua mhac Nun, agus dathribh onóracha threabh chloinne Isráel:

29 Agus a dubháirt Maóise riú, Má thiagaid clann Ghad agus clann Réuben libh tar Iordan, gach éanduine armtha chum catha, a lathair an TIGHEARNA, agus go cclóidhfíghhear an tír romhuibh; annsin do bheartáoi tír Ghilead dhoibh mar sheilbh:

30 Ach muna ndeachaid siad libh a nunn armtha, do gheabhuid sealbh bhuir measc a tír Chanaáin.

31 Agus do fhreagradar clann Ghad agus clann Réuben gá rádh, Mar a dubháirt an TIGHEARNA red sherbhíseachuibh, is mar sin do dhéanaimne.

32 Racham thairis anonn armtha roimhe an TIGHEARNA go tír Chanaáin, chor go madh lian ar sealbh don táobhsí do Iordan.

33 Agus thug Maóise dhóibh, *éadhon* do chloinn Ghad, agus do chloinn Réuben, agus do leath threibhe Mhanasseh mhic Ioseph, rioghachd Sihon rígh na Namoríteach, agus rioghachd Og rígh Basan, an fearann gun a chaithearchaibh annsna foirimlibh, *mar* atáid caitheacha na tíre timchioll fá gcúairt.

34 ¶ Agus do rinneadar clanna Gad Dibon, agus Atarot, agus Aroer,

35 Agus Atrot, Sophan, agus Iaaser, agus Iogbehah,

36 Agus Betnimrah, agus Betaran, caitheacha chumdaighe: agus manracha, do cháorchuibh.

37 Agus do chuireadar clann Réuben súas Hesbon, agus Elialeh, agus Ciriataim,

38 Agus Nebo, agus Baalmeon, (ar nath-rughadh a nanmann,) agus Sibmat: agus tugadar anmanna oile air na caithearchaibh do rinneadar.

39 Agus do imigheadar clann Mhachir mhic Manasseh go Gilead, agus do shealbh-uigheadar é, agus do chuireadar as seilbh an Tamaríteach do bhí ann.

40 Agus thug Maóise Gilead do Mhachir

mhac Manasseh; agus do chomhnuigh sé ann.

41 Agus do chuaidh Iair mhac Manasseh agus do ghlac a mbailte beaga san, agus do ghoir Habbot-Iáir dhíobh.

42 Agus do chuaidh Nobah agus do ghlac Cenat, agus a bhaile beaga, agus do ghoir Nobah dhe, do réir a anma féin.

CAIB. XXXIII.

Turuis 42 shloigh Israel sa nfhásach, 50 Ordughadh ar duthchusaigh Chanaain do scrios.

SÍADSO siubhail chloinne Israel, nóch do chuaidh amach as chrích na Héigipte le na slúaghuibh fáoi láimh Mhaóise agus Aáron.

2 Agus do scríobh Maóise a nimtheachda amach do réir a tturuis tre aithne an TIGHEARNA: agus a síadso a tturuis dó réir a tteachda amach.

3 Agus do fhágbhadar Rameses annsa chéid mhí, ar an gcúigeadh la déug don chéid mhí; ar na mhárach déis na cásg do chúadar clann Israel amach le láimh áird a radharc na Néigipteach uile.

4 (Oir do adhlúicéadar na Héigiptigh a nuile chéidgin, noch do bhuail an TIGHEARNA na measc: ar na déeibh mar an gcéadna do rinne an TIGHEARNA breith-eamhnus.)

5 Agus do áthruigheadar clann Israel 6 Rameses, agus do áitigheadar a Sucot.

6 Agus do imthigheadar as Sucot, agus do shuigheadar an Etam, noch atá a nimíol an fhásuigh.

7 Agus do áthruigheadar as Etam, agus do fhilleadar a rís go Pihahiro, noch atá as coinne Bhaal-Sephon: agus do shuigheadar as coinne Mhigdol.

8 Agus do ghluaisíodar ó choinne Pihahiro, agus do chúadar tré lár na faire go nuige an fhásach, agus do chúadar uidhe thri lá a bhásach Etam, agus do shuigheadar a Márah.

9 Agus do áthruigheadar ó Mhárah, agus tangadar go Hélim: agus do bhádar dhá thobar dhéug uisge a Nelim, agus trí fichid agus deich ccraim phailme; agus do shuigheadar annsin.

10 Agus do áthruigheadar as Elim, agus do fhosadar ag an muir Ruaidh.

11 Agus do áthruigheadar ón mhuir Ruaidh, agus do fhosadar a bhásach Sin.

12 Agus do ghluaisíodar ó fhásach Sin, agus do shuigheadar a Ndophcah.

13 Agus dimthigheadar ó Dophcah, agus do shuigheadar a Nalus.

14 Agus do áthruigheadar ó Alus, agus do shuigheadar a Rephidim, áit nach raibh uisge ag na dáoinibh re ól.

15 Agus d'fágbhadar Rephidim, agus do shuigheadar a bhásach Sinai.

16 Agus do áthruigheadar ó fhásach Sinai, agus do shuigheadar a Cibrot-hataabhah.

17 Agus do imthigheadar as Cibrot-hataabhah, agus do shuigheadar ann Haserot.

18 Agus do fhágbhadar Haserot, agus do shuigheadar a Ritmah.

19 Agus do fhágbhadar Ritmah, agus do shuigheadar a Rimmon-páres.

20 Agus do fhágbhadar Rimmon-pares, agus do shuigheadar a Libnah.

21 Agus do áithruigheadar ó Libnah, agus do shuigheadar a Rissah.

22 Agus do ghluaisíodar ó Rissah, agus do fhosadar an Cehelatah.

23 Do imthigheadar as Cehelatah, agus do fhosadar a sliabh Sapher.

24 Agus do áthruigheadar ó shliabh Sapher, agus do fhosadar ag Haradah.

25 Do áthruigheadar ó Haradah, agus do shuigheadar a Machelot.

26 Agus do áthruigheadar as Machelot, agus do fhosadar ag Tahat.

27 Agus do fhágbhadar Tahat, agus do shuigheadar a Ttarah.

28 Agus do áthruigheadar ó Thárah, agus do shuigheadar a Mitcah.

29 Agus do chúadar ó Mhítcah, agus do shuigheadar ag Hasmonah.

30 Agus do fhágbhadar Hasmonah, agus do fhanadar ag Moserot.

31 Agus do fhágbhadar Moserot, agus do shuigheadar ann Bene-iaacan.

32 Agus do áthruigheadar ó Bhene-iaacan, agus do chomhnuigheadar ag Horhagidgad.

33 Agus do imthigheadar ó Hórhagidgad, agus do shuigheadar an Iotbata.

34 Do áthruigheadar ó Iotbatah, agus do chomhnuigheadar an Ebrónah.

35 Agus do fhágbhadar Ebrónah, agus do shuigheadar ag Esion-gaber.

36 Agus do áthruigheadar ó Esion-gaber, agus do shuigheadar a bhásach Sin, dá ngoirthear Cades.

37 Agus do áthruigheadar ó Chades, agus do shuigheadar ar sliabh Hor, a mbrúach fearuinn Edom.

38 Agus do chuaidh Aáron an sagart súas go sliabh Hor ar aithne an TIGHEARNA, agus fuair bás annsin, an ceathrachad bliadhain tar éis chloinne Israel do theachd amach as chrích na Héigipte, annsa chéad lá don chúigeadh mhí.

39 Agus do bhí Aáron céad agus fichthe agus trí bliadhna dháois a nuair déag sé a sliabh Hor.

40 Agus do chualaidh righ Arad an Camaniteach, (noch do áitreabh budh dheas a ttir Chánaain), teachd chloinne Israel.

41 Agus do fhágbhadar slíabh Hor, agus do shuigheadar a Salmónah.

42 Agus do fhágbhadar Salmónah, agus do shuigheadar a Bpúnon.

43 Agus do fhágbhadar Púnon, agus do shuigheadar an Obot.

44 Agus do fhágbhadar Obot, agus do shuigheadarag Cárnuibh-abarim a tteóruinn Mhoab.

45 Agus do fhágbhadar na Cárna, agus do fhosadar an Dibon-gad.

46 Agus do áthruigheadar ó Dhibon-gad, agus do chomhnuigheadar an Almon-diblataim.

47 Agus do áthruigheadar ó Almon-diblataim, agus do shuigheadar a sléibhtibh Abarim, ós coinne Nébo.

48 Agus do imthigheadar ó shléibhtibh Abarim, agus do shuigheadar a réiteach Mhoab laimh re Iordan a bhfogus do Iericho.

49 Agus do shuigheadar láimh ré Iordan, ó Bhet-iesimot go nuige Abel-sittim a réiteach Mhoab.

50 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA re Maóise a réiteach Mhoab láimh re Iordan a bhfogus do Iericho, ghá rádh,

51 Labhair re cloinn Israel, agus abair riú, A nuair rachfaoi thar Iordan go tír Chánaain;

52 Annsin cuirfidhe amach na huile dhúthchusaigh a nfhearuinn as bhur radharc, agus scriosaidhe a níomháigheadh uile, agus millfidhe a níomháigheadh leaghta uile, agus leagfuidhe síos go hiomlán a náite ánda uile:

53 Agus cuirfidhe na dúthchusaigh as seilbh an nfhearuinn, agus áiteochtháoi ann: óir thug misi an fearann dibh dá shealbhughadh.

54 Agus roinnfidhe an fearann lé crannchar mar oighreachd a measc bhur ttreabha; agus don luchd is mó do bhéurtháoi an chuid is mó do noighreachd, agus don luchd is lugha do bhéartháoi an chuid is lugha do noighreachd: bíaidh oighreachd gach éanduine mar a tuitfidh a chrannchar; do réir tréabha bhur naithreadh do gheabhtáoi oighreachd.

55 Ach muna geurtháoi amach romh-uibh dhúthchusaigh an nfhearuinn; annsin tiocfa a grích, an chuid dá léigfidhe fuireach aguibh go mbéid na scolbuidh ann bhur súlibh, agus na ndéalguibh ann bhur táobhuibh, agus go mbuáidheoruid sibh annsa dúthaigh a gcoimhneochtháoi.

56 Tuilleamh oile, tiuicfuidh a grích go ndéana misi ribhsi, mar do smuáin mé do dheanamh ríusan.

CAIB. XXXIV.

Teoranna thalamh Chanaain. 16 Agus ainmne an luchd do roinneadh é.

A GUS do labhair an TIGHEARNA le Maóisi, dhá radh,

2 Aithin do chloinn Israel, agus abair riú, A nuair thiucfuidhe go tír Chánaain; a sé so an fearann thuitíos chugaibhsi mar oighreachd, eadhon fearann Chánaain maille re na tteóranuibh:

3 Annsin bíaidh bhur gceathramhna budh dheas ó fhásach Sin ar fad láimh ré hinlibh Edom, agus budh é bhur tteóran budh dheas írimiol na fairge sailte leath shoir:

4 Agus fillfidh bhur tteóran ón táobh ó dheas go bárd Acrabbim, agus roighfigh air fad go Sin: agus bíaidh a dhul amach sin ón táobh dheas go Cades-barnea, agus rachaidh go Hasaraddar, agus rachaidh ar a aghuidh go Hasmon.

5 Agus béaruidh an teóran cumpás lé ó Asmon go sruth na Héigpte, agus budh í an nfairge a dhul amach.

6 Agus ar son na teóran táobh shíar, bíaidh a nfairge mhór agad mar tteóruinn: budh í so do theóran shíar.

7 Agus budh í so do theóran budh thuaidh: ón nfairge mhóir cinnfé tú dhuit féin go slíabh Hor:

8 O shlíabh Hor cinnfé tú go dul a steach Hamat; agus bíaidh dul amach na teóran go Sédad:

9 Agus rachuidh an teóra ar a haghaidh go Siphron, agus bíaidh a dul amach ag Haser-Enan: si so bhur tteóra budh thuáigh.

10 Agus cuirfidhe amach bhur tteóran shoir ó Hasar-Enan go Sepham:

11 Agus rachaidh an teóra síos ó Shepham go Riblah, don táobh shoir do Ain; agus tiocfa an teóra a nús, agus roighfigh go táobh fairge Chinneret táobh shoir:

12 Agus rachaidh an teóra síos go Iordan, agus bíaidh a dul amach ag an bhfairge shailte: budh í só bhur ndúthaigh maille ré na tteóranuibh timchioll fá gcúairt.

13 Agus do aithin Maóise do chloinn Israel, ghá rádh, Si so an dúthaigh do gheabhtáoi a noighreachd le crannchar, noch do aithin an TIGHEARNA do thabhairt do na naoi ttreabhuibh, agus don leith threibh:

14 Oir do ghlacadar treabh chloinne Réuben do réir thighe a naithreadh, agus treabh chloinne Gad do réir tighe a naithreadh, da ghabhadar a noighreachd; agus leith threabh Mhanasseh do ghlacadar a noighreachd:

15 Do ghlacadar an dá threibh sin agus an leith threibh a noighreachd don táobhsí do Iordan *lámh* re Iericho táobh shoir, leath ré héirge ghréine.

16 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA ré Maóise, ghá rádh,

17 Siadso annanna na ndáoinne rannfas an fearann dóibh: Eleásar an sagart, agus Iosua mhac Nun.

18 Agus geabhtáoi chugaibh éanphrionnsa amháin dá gach treibh, do roinn oighreachda an nfearuinn.

19 Agus *siadso* annanna na ndáoinne: do threibh Iúdah, Cáleb mhac Iephunnach.

20 Agus do threibh chloinne Símeoin, Semuel mhac Ammihud.

21 Do threibh Benjamin, Elidad mhac Chislon.

22 Agus prionnsa threibhe chloinne Dan, Buci mhac Iogli.

23 Agus prionnsa chloinne Ióseph, ar son treibhe chloinne Manasseh, Hamuel mhac Ephod.

24 Agus prionnsa threibhe chloinne Ephraim, Cemuel mhac Shiptan.

25 Agus prionnsa threibhe chloinne Sebulun, Elisaphan mhac Parnach.

26 Agus prionnsa threibhe chloinne Issachair, Paltiel mhac Assan.

27 Agus prionnsa threibhe chloinne Aser, Ahihud mhac Selomi.

28 Agus prionnsa threibhe chloinne Naphtali, Pedahel mhac Ammihud.

29 *Siadso* do aithin an TIGHEARNA do roinn na hoighreachda do chloinn Israel a tír Chánaan.

CAIB. XXXV.

Caithearcha 48 na Lebhiteach, go na ccoiminibh. 6 Síisior dhuobh arson didin don luchd do dhéana dunnharbhadh gan mhiorunn. 9 Reachd ar an dunnharbhadh.

A GUS do labhair an TIGHEARNA re Maóise a réiteach Mhoab lámh re Iordan a bhfogas do Iericho, ghá rádh,

2 Aithin do chloinn Israel, go ttugdáois do na Lebhítibh doighreachd a seilbhe caithearcha chum comhnuidhe ionta; agus do bhéartháoi mar an gcéadna do na Lebhítibh coimin dá gcaithearchaibh na timchioll fa ccaint.

3 Agus do gheabhtúid siad ná caithearcha do chomhnuidhe ionta; agus bíáidh a gcoimin agá náiméis, agus agá náoin, agus agá naimhintidh.

4 Agus roithfid coimin na caithearch, noch do bhéartháoi do na Lebhítibh, ó bhalla na caithearch agus ó sin amach míle cubhad timchioll fa gcairt.

5 Agus toimheósuigh sibh ón gcaithreach amuigh ar an táobh shoir dhá

mhíle cubhad, agus ar an ttáobh ó dheas dhá mhíle cubhad, agus ar an ttáobh shíar dhá mhíle cubhad, agus ar an ttáobh thuáigh dhá mhíle cubhad; bíáidh an cathair a lár: budh é so bhias doibhsion mar choimin na ccaithearch.

6 Agus a measc na gcaithearch bhéartháoi do na Lebhítibh bíáidh sé caithearcha chum didin, noch óirdeochtháoi don dunnharbhtach, ionnus go tteithfidh sé chuige: agus cuirfidhe na cceannsin a dó air cheathrachad cathair.

7 Mar sin béid iomlán na gcaithearch do bhéartháoi do na Lebhítibh, a hochd air ceathrachad cathair: iad sin do bhéartháoi uáibh maille re na ccoiminibh.

8 Agus na caithearcha bhéartháoi uáibh béid do sheilbh chloinne Israel: ón *luchd agá bhfuil* mórán do bhéartháoi mórán; ón *luchd agá bhfuil* beagán, bhéartháoi beagán: do bhéara gach éanduine dá chaithearchaibh do na Lebhítibh do réir a oighreachda noch shealbhuighios sé.

9 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA re Maóise, dhá rádh,

10 Labhair ré cloinn Israel, agus abair riú, A nuair bheithí ar tteachd a nall tar Iordan go tír Chánaan:

11 Annsin óirdeochtháoi dháobh féin caithearcha do bheith na ccaithearchaibh didin dibh; chor go tteithfidh an marbhtóir ionnta, noch mhuirfeas éanduine tre-ainbhíos.

12 Agus béid aguibh na gcaithearchaibh didin ón dioghaltach; chor nach éngfuigh an dunnharbhtóir, nó go seasuidh sé a lathair an choimhchrúinnigh a mbreith-eamhnus.

13 Agus bíáidh sé caithearcha didin aguibh do na caithearchaibhsin do bhéartháoi uáibh.

14 Do bhéartháoi uáibh trí caithearcha don táobhsí do Iordan, agus do bhéartháoi trí caithearcha a tír Chánaan uáibh noch bhias na gcaithearchaibh didin.

15 Béid na sé caithearcha sin na ndidean, aráon do chloinn Israel, agus don choimhidhteach, agus don nfhios cúarta eatorra: chor go tteithfeadh gach áon do ní marbhadh annsin.

16 Agus má bhuáileann sé le oírnis íarruina é, is go bhfuighe sé bás, is dunnharbhtóir é: cuirfhear an fealltóir go deimhin chum báis.

17 Agus má bhuáileann é le dornóg cloiche, re néugfadh sé, agus go bhfuighe bás, is dunnharbhtóir é: cuirfhear an dunnharbhtóir go deimhin chum báis.

18 Nó má bhuáileann é le lámh-arm maide, le na bfuigheadh bás, agus go

bhfaghann sé bás, is dúnmarbhbhthóir é : agus cuirfighear an dúnmarbhbhthach go deimhin chum báis.

19 Dioghaltóir ná fola is é féin mhuirfeas an dúnmarbhbhthóir : a nuair theigeamhas sé ris, muirfidh sé é.

20 Ach má bheir sathadh air ó fhúath, nó má chaitheann éainní air déantoisg, chor go bhfuighe sé bás ;

21 Nó má bhuáileann tré aingidheachd é lé na láimh, chor go bhfuighe sé bás : cuirfighear go deimhin an té bhuáil é chum báis ; óir is dúnmarbhbhthóir é : muirfidh fear dioghalta na fola an dúnmarbhbhthóir, a nuair theigeamhas sé ris.

22 Ach má sháitheann sé é go hobann gan námhadus, nó má chaith éinní ris gan a bheith a noirchill air,

23 Nó le cloich ar bith, lér bhféidir duine mharbhadh, gan a fhaicsin, agus a chaitheamh ris, chor go néugfadh sé, agus nach ar námhuid dó é, agus nach ag iarraidh a dhochuir do bhí sé :

24 Annsin do dhéanuid an comhchruinnughadh breitheamhnus idir an marbhbhthach agus dioghaltach na fola do réir na mbreitheamhnus so :

25 Agus saorfuadh an comhchruinniughadh an marbhbhthóir amach as láimh dhioghaltóra na fola, agus áiseochuadh an comhchruinnughadh é go cathrugh a dhídin, ionar theith sé : agus fánfuadh ann go bás a nárdsagairt, noch do hungadh leis a nola náomhtha.

26 Achd má thig an marbhbhthóir uair ar bith táobh amuigh do imlibh chaithreach a dhídin, mar ar theith sé ;

27 Agus go bhfuighe dioghaltóir na fola é táobh amuigh do imlibh chaithreach a dhídin, agus go muirfe dioghaltóir na fola an marbhbhthóir ; ní budh ciontach fola é :

28 Ar a nadhbhar gur chóir dhó fuirgear iona chathrugh dhídin go bás a nárdsagairt : ach tar eis bháis a nárdsagairt fillfidh an marbhbhthóir go dúthaigh a sheilbhe.

29 Mar sin béid na neithesi na reachda breitheamhnus aguibh ar feadh bhur sleachda an bhur nuile áitiughadh.

30 Gidh bé mharbhus duine ar bith, cuirfighear an dúnmarbhbhthóir chum báis lé béul fiadhuin : achd ní dhéana éainfhíadhuim amháin fiadhnúise a naghuidh éanduine chum go bhfuigheadh bás.

31 ¶ Tuilleamh uile ní gheabhbhtháoi fúasgladh ar bith ar son anna dúnmarbhbhthóra, noch atá ciontach chum báis : ach cuirfighear chum báis é go deimhin.

32 Agus ní ghéabhbhtháoi díoghluighcachd ar bith ar son an té do theith dhá chathrugh dhídin, chor go tteaghadh a

ris do chomhnuidhe don dúthaigh, go nuige bás an tsagairt.

33 Mar sin ní thruáillidhe an dúthaigh ann a bhfuilte : óir truailidh a nfuil an dúthaigh : agus ní héidir an fearann do ghlanadh ón nfuil dhóirtear ann, achd lé fuil an té do dhóirt í.

34 Ná salchuidh ar a nadhbharsin an fearann a mbeithí, mar a gcomhnuighimsi : óir misí an TIGHEARNA comhnuighim a measc chloinne Israel.

CAIB. XXXVI.

Reachd a timcheall an phósadh, agus dol na noighreachd.

AGUS tangadar cinn aithreadh mhuin-tire chloinne Gilead, mhic Machir, mhic Manasseh, do shliochd chloinne Ióseph, a lathair, agus do labhradar a bhfiadhnúise Mháoise, agus a bhfiadhnúise na bprionsadha, eadhon phríomh-aithre chloinne Israel :

2 Agus a dubhradar, Do aithin an TIGHEARNA dar ttighearnanne an dúthaigh do thabhairt mar oighreachd le crannchair do chloinn Israel : agus do haithnigheadh dom thighearna leis an TIGHEARNA oighreachd Shelophehad ar ndearbhrathair do thabhairt dá ingheanuibh.

3 Agus má phostar iad ré héanduine do mhacaibh na treabh uile chloinne Israel, annsin béurthar a noighreachd ó oighreachd ar naitheadhne, agus cuirfighear í a noighreachd na treabh ghéabhus chuca iad : mar sin béurthar í ó chrannchar ar noighreachdne.

4 Agus a nuair bhás Iúbile chloinne Israel, annsin cuirfighear a noighreachdsan a noighreachd na treibhe chum a ngéabhtar iad : mar sin tóigfighear a noighreachdsan ó oighreachd threibhe ar naitheadhne.

5 ¶ Agus do aithin Maóisi do chloinn Israel do réir bhréithre an TIGHEARNA, ghá rádh, Is maith a dubhairt treabh mhac Ióseph é.

6 Sé so an ní aithnigheas an TIGHEARNA a táobh inghean Shelophehad, ghá rádh, Pósaidis leis an té bhus áill léó féin : amháin lé muinntir threibhe a nathar pósuid siad.

7 Mar sin nach áthrochuidh oighreachd chloinne Israel ó threibh go treibh : óir coinneochuidh gach éanduine do chloinn Israel é féin do oighreachd threibhe a aithreadh.

8 Agus gach uile inghean, dá sealbh-ugheann oighreachd a néintreibh de chloinn Israel, bíaidh na mnáoi ag áon do chineadh threibhe a hathar, ar chor go ccuinneochuidh a nuile dhuine do threabh-uibh chloinne Israel oighreachd a naitheadh.

9 Ní mó áchróchus a noighreachd ó threibh go treibh; achd cunneochuidh gach uile dhuine do threabhuibh chloinne Israel é féin dá oighreachd féin.

10 Do réir mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaoise, is mar sin rinneadar inghiona Shelophehad:

11 Oir do pósadh Mahlah, Tirsah, Hoglah, Milcah, agus Noah, ingheana

Shelophehad, lé macaibh dhearbhrathar a nathar:

12 Agus do pósadh iad le cineadh mhac Manasseh mhic Ióseph, agus do fhan a noighreachd a treibh chinidh a nathar.

13 Siadso na haitheanta agus na breitheamhnais, do aithin an TIGHEARNA lé laimh Mhaoise do chloinn Israel a réitibh Mhoab ag Iordan laimh re Iericho.

An Cuigeadh Leabhar do MHAOISE, da ngoirthear DEUTRONOMI.

CAIB. I.

Ath-aithris ar ar tharladh do Israel fun fásach. 34 Géusmachd an TIGHEARNA arson mhichreideamh an phobuil.

SIADSO na briathra do labhair Maoise re Hisrael uile don táobhsí do Iordan annsa bhásach, annsa réiteach thall as coinne na mara Ruáidhe, idir pháran, agus Tophel, agus Laban, agus Haserot, agus Disabab.

2 Uidhe éanlá déag ó Horeb a slighe shléibhe Seir go Cádés-barnea.

3 Agus tarla annsa cheathrachdmhadh bliadhán san néanamhadh mí déag, ar an ccéad lá don mhí, gur labhair Maoise re cloinn Israel, do réir a nuile ní do labhair an TIGHEARNA ris do aithne dhiobhsan;

4 Tar éis Sihon rígh na Namoríteach do mharbhadh dho, noch do áitreibh ann Hesbon, agus Og rígh Basan, noch do áitreibh ann Astarot ann Edrei:

5 Ar an táobhsí do Iordán, a tír Mhoab, do thionnsguin Maoise an dligh-eadhso dfoillsiughadh, ghá radh,

6 ¶ Do labhair an TIGHEARNA ar Ndia rinne an Horeb, gá rádh, Do fhanabháir go lor fhad ar a tsliabhso:

7 Fillidh, agus gluáisidh ionbhur slighe, agus éirgidh go slíabh na Namoríteach, agus don nuile áit laimh ris, annsa réiteach, annsa cnocuibh, agus annsa ghleann, agus budh dheas, agus laimh ris an bhfaige, go dúthaigh na Gcanaaníteach, agus go Lebanon, go suighe an nabhuinn mhóir, abhuinn Euphrates.

8 Feachuidh, do chuir mé an talumh as bhar gcoinne: éirgidh a steach agus sealbhuidh an fearann do dhearbh an TIGHEARNA dá bhur naithribh, Abraham, Isaac, agus Iacob, do thabhairt doibh agus dá sliochd na ndiáigh.

9 ¶ Agus do labhair misi ribhse a nuáirsin, gá rádh, Ní bhfuilimsi cumusach ar bhur niomchar leam féin an áonar.

10 Do mhéaduigh an TIGHEARNA bhur Ndia sibhsí, agus, féuchuidh, atátháoi a niugh mar réulta nimhe ar iomadamlachd.

11 Go ndéarna an TIGHEARNA Día bhur naithreadh sibhsí míle uáir comhiomadamlach is tátháoi, agus go mbeannuighidh sé sibh, mar do gheall sé dháoiibh!

12 Cionnus is éidir liomsa amháin bhur gcúram diomchar, agus bhur nualach, agus bhur nimeasuin?

13 Glacuidhisi chugaibh dáoinne crionna, agus tuigsiomacha, agus aitheanta a measc bhur ttreabha, agus do dhéana misi uachdaráin díobh ós bhur gcionn.

14 Agus do fhreagrabhairsi mé, agus a dubhrabhair, An ní do labhair tú is maith dhúinne a dhéanamh.

15 Annsin do ghlac mé togha bhur ttreabh, dáoinne crionna, agus aitheanta, agus do rinneas cinn díobh ós bhur gcionnsa, caiptinigh ós cionn mhlteadh, agus caiptinigh ós cionn chéud, agus caiptinigh ós cionn cháogad, agus caiptinigh ós cionn deithneamhair, agus óifgidh a measc bhur ttreabh.

16 Agus do chuir mé an tansin dúalach ar bhur mbreitheamhnuibh, gá rádh, Éistigh na cúisiomna idir bhur ndearbhraithreibh, agus beiridh breath go ceart idir gach éanduine agus a dhearbhrathair, agus an coimhidlitheach bhias na fhochair.

17 Ní thiubhartháoi meas ar phearsannuibh a mbreitheamhnus; achd éistfidhe an beag mar an mór; ní bhliáidh eagla cruibh re gnúis dhuine; oir is lé Día an breitheamhnus: agus an chúis bhias rochráidh oruibh, tugaidh chugamsa, agus éistfe mé i.

18 Agus do aithin mé dhíbh a nuáirsin a nuile ní budh cóir dháoiibh a dhéanamh.

19 ¶ Agus a nuáir do ghluaisiomar as Horeb, do chúamar thríd an bhásach mór uathbhásach uile, noch do chonncabhair ar slighe shléibhe na Namoríteach, mar do

aithin an TIGHEARNA ar Ndíá dhíinn; agus tangamar go Cádés-barnea.

20 Agus a dubhairt misi ribh, Thangabhair go sliabh na Namoríteach, noch do bheir an TIGHEARNA ar Ndíá dhíinn.

21 Féuch, do chuir an TIGHEARNA ar Ndíá an dúthaigh romhuibh: éirghidh agus sealbhuighidh í, mar a dubhairt an TIGHEARNA Día bhur naithreadh; ná himeag-luidhigh, agus na bíodh mímhaiseach oruibh.

22 ¶ Agus tangabhair a ngar dhamhsa gach áon aguibh, agus a dubhrabhair, Cuirfeam daoine romhuinn, agus spónfuid dhíinn an dúthaigh, agus do bhearuid scéula chuguinn cía an tslighe a gcaithfeam dul súas, agus cía híad na caithreacha ann a racham.

23 Agus do thaitin an glór ríomsa go maith: agus do thogh mé dhá fhear dheug aguibh, áon as gach treibh:

24 Agus do fhilleadar agus do chúadar súas annsa tsliabh, agus tangadar go gleann Escol, agus do spónadar amach é.

25 Agus do ghlaadar cuid do thoradh na tíre ann a lamhuibh, agus thugadar leo a nús chuguinn é, agus thugadar scéula chuguinn a rís, agus a dubhradar, *Is maith an talumh é*, noch do bheir an TIGHEARNA Día dhíinn.

26 Gidheadh níor bháill libhsi dul súas, ach do rinneabhair cathughadh a naghuidh aithne an TIGHEARNA bhur Ndíá:

27 Agus do rinneabhair ithiomrádh ann bhur lóistínibh, agus a dubhrabhair, Do chionn go raibh fuath ag an TIGHEARNA oruinne, thug sé amach sinn as crích na Héipite, dar ttabhairt a lámhuibh na Namoríteach dar marbhadh.

28 Cáit a rachum súas? do dhroich-mheisnigheadar ar ndearbhráthre ar gcroidhe, dhá rádh, *Is mó agus is árrachduigh na daoine úd ná sinne; atáid na caithreacha mór agus ár na mballughadh súas go neamh; agus fós do choncamar mic Anacim ann.*

29 Annsin a dubhairt misi ribh, Ná chriothnuighidh, agus nar ab mó bhías eagla oruibh rompa.

30 Troidfidh an TIGHEARNA bhur Ndíá ar bhur son, noch théid romhuibh, do réir a nuile neithe do rinne ar bhur son san Néigipt as coinne bhur súl.

31 Agus annsa bhásach, mar a bhí fada tú cionnus do iomchair an TIGHEARNA do Día thú, mar díomchoradh duine a mhac, annsa nuile shlighe dá ndeach-abhair, nó go ttangabhair a steach don náitsí.

32 Gidheadh annsa nísí níor chreideabhair an TIGHEARNA bhur Ndíá,

33 Noch do chuaidh romhuibh annsa

tslighe, do thógha áite amach dhíb ann a suigheochadh sibh bhur lóistínigh, a tteinidh san noidhche, do thaisbéanadh dháobh cía an tslighe ánn a ngéubhadh sibh, agus a néull san ló.

34 ¶ Agus do chúalaidh an TIGHEARNA fuáim bhur mbriathar, agus do bhí féarg air, agus do mhionnuigh sé, dhá rádh,

35 Go deimhin ní fhaicfidh duine dhiobhso, an droichghinealachusa an dúthaigh mhaithsi, noch do mhionnuigh misi do thabhairt dá bhur naithribh,

36 Achd amháin Cáleb mhac Iephunneh; do chíf seision í, agus is dósan do bhéura mé an tír air ar shaltair sé, agus dá chloinn, do chionn gur lean sé go hiomlán an TIGHEARNA.

37 Mar an gcéadna do bhí an TIGHEARNA feargach ríomsa ar bhur sonsa, dhá rádh, Ní racha tú ann súd a steach.

38 Achd Ioshua mhac Nun, noch sheasfas ad lathair rachaidh sé ann a steach: cuir meisneach ann: óir do bhéura sé ar Israel an noighreachd do shealbhuigh-adh.

39 Os a chionn sin bhur ndáoine beaga, noch a dubhrabhair a bheith na cereich, agus bhur celann, ag nach raibh fios uile nó maitheasa san ló sin, rachuid siad sin ann a steach, agus is dóibhsion do bhéura mé é, agus sealbhochuidh siad é.

40 Achd ar bhur sonsa, fillidh, agus éirghidh ann bhur slighe a steach chum an nfasaigh a slighe na mara Ruáidhe.

41 Annsin do fhreagrabhairsi agus a dubhrabhair ríomsa, Do pheacúigheamar a naghaidh an TIGHEARNA, rachum súas agus troidfidh, do réir a nuile neithe do aithin an TIGHEARNA ar Ndíá dhíinn. Agus a nuair do iadh gach áon aguibh é féin na arm cogaidh, do bhábhair ullumh chum dul súas annsa chnoc.

42 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ríomsa, abair riú, Ná héirgidh súas, agus na troididh; óir ní bhfuilimsi bhur measc; deagla go muirfidhe sibh a lathair bhur nánhad.

43 Mar sin do labhair mé ribh; agus níor éisteabhair ríom. achd do chatuigh-eabhair a naghuidh aithne an TIGHEARNA, agus do chúebhair go handóthchusach súas fan chnoc.

44 Agus tangadar na Hamorítigh, noch do áitreibh annsa tsliabhsin, amach ann bhur naghaidh, agus do ruáigeadar sibh, mar do nid beiche, agus do scriosadar sibh a Seir, go nuige Hormah.

45 Agus do fhilleabhair agus do ghuil-eabhair a lathair an TIGHEARNA; achd níor éist an TIGHEARNA re bhur nglór, agus ní thóg cluas dáobh.

46 Mar sin do fhanabhair ann Cádés

mórán do laéthibh, do réir na laétheadh do fhanabhair annsin.

CAIB. II.

Cia fearann ar nach budh cóir ionnsaidh do thabhairt. 27 Agus cia do bhí cead-uighthe a-chosnamh.

ANNSIN do fhilleamar, agus do ghluais-eamar don níasach a slighe na mara Rúaidhe, mar do labhair an TIGHEARNA riumsa: agus do thimchiollamar slíabh Sheir mórán do laéthibh.

2 Agus do labhair an TIGHEARNA riumsa, ghá rádh,

3 Do thimchiollabhair an slíabhso lór a fhad: filligh budh thúaidh.

4 Agus aithinsi don phobal, ghá rádh, Caithfidhe gabhail tré ímiol thíre bhur ndearbhraíthreach clann Esau, noch áit-reabhus a Seir; agus bíadhi eagla aca romhuidh: uime sin biodh aire mhaith aguibhsi oruibh féin:

5 Ná beanuidh ríú; oir ní thiubhra misi dháobh dá bhfearann, ní thiubhrad, leithead éantroighe amháin; do chionn go ttug mé slíabh Seir do Esau mar sheilbh.

6 Ceinneochtháoi bíadh úatha ar airgead, chor go níostáoi; agus cinneochtháoi fós uisge úatha ar airgead, chor go niobhtháoi.

7 Oir do bheannuigh an TIGHEARNA do Dhía thusa ann uile oibreach do láimhe: atá fios bhur naistoir aige thríd an bhfásach mhórsa: *do bhí an TIGHEARNA do Dhía an dá fhichthid bliadhanso maille riot; ní raibh easbhaidh ar bith ort.*

8 Agus a nuair do chuamar thar ar ndearbhraíthribh clann Esau, noch do áitribh ann Seir, tré shlighe an reitigh ó Elat, agus ó Heslon-gaber, do fhilleamar agus do chuamar a slighe fhásaigh Mhoab.

9 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA riumsa, Ná buáidhrigh ná Moabitigh, agus na déanuigh imreasúin ríú a gcath: oir ní thiubhra misi dháuibh dá bhfearann mar sheilbh; do chionn go ttug mé Ar do chloinn Lot mar sheilbh.

10 Do áitreabhadar na Hemimigh ann sin a nallúd, daoine mora, líonmhara, árrachda, mar na Hanacimigh;

11 Noch ar a raibh mar an ccéadna meas aitheach, do nos na Nanacimeach; achd Emimigh ghoirid na Moabitigh dhíobh.

12 Do áitreabhadair na Horimigh mar an gcéadna a Seir san namsir romhe; achd is iad clann Esau tháinic na ndiair, a nuair do dhibreadar as a radharc iad, agus do áitreabhadar na náit; mar do ní

Israel re dúthaigh a sheilbhe, noch thug an TIGHEARNA dhóibh.

13 Annois éirghidh súas, arsa misi, agus téighidh thar abhuinn Shered. Agus do chuamar thar abhuinn Shered.

14 Agus na laéthe iona ttangamar ó Chades-barnea, ná go ndeachamar tar abhuinn Shered, ba hochd mbliadhna déug air fhithchid iad; nó gur leaghadar a nuile gheinealach don luchd cogaidh a measc an tslóigh, mar do mhionnuigh an TIGHEARNA dhóibh.

15 Oir go deimhin do bhí lámh an TIGHEARNA na naghaidh, dá scrios as measc an tslóigh, nó gúr dioghbhaidheadh iad.

16 ¶ Marsin tháinic a ccrích, a nuair do dioghbhaidheadh an luchd cogaidh uile agus do éugadar ó bheith a measc an phobail,

17 Gur labhair an TIGHEARNA riumsa, dhá rádh,

18 Rachuidh tú anonn tré Ar, annsa ló a niugh, a tteóruinn Mhoab:

19 Agus a nuair thioctas tú a bhfogus thall as coinne chloinne Ammon, ná buaidhrigh iad, agus ná beanuidh ríú: oir ní thiubhra misi sealbh ar bith dháuibh do dhúthrua chloinne Ammon; oir thug níe do chloinn Lot i mar sheilbh.

20 Do measadh mar an gcéadna gur dúthaigh aitheach sin: aithigh do áitreabh annsin san tseanamsir; agus do ghoirdis na Hammonitigh Samsuminigh dhíobh;

21 Daoine móra, líonmhara, árrachda, mar na Hanacimigh; achd do scrios an TIGHEARNA iad rompa; agus tangadar-san na ndiáigh, agus do áitreabhadar na nionad:

22 Mar do rinne sé ré cloinn Esau, noch do áitreibh ann Seir, a nuair do scrios sé na Horimigh rompa; agus tangadar-san na ndiáigh, agus do áitreabhadar na náit gus a niugh:

23 Agus na Habbimigh noch do chomhnugh ann Haserim, go nuige Assah, do dhibreadar na Caphtorimigh iadsin, noch tháinic amach as Caphtor, agus do áitreabhadar na nionad.

24 ¶ Eirighis sías, ghluaisigh ann bhur tturus, agus imthighidh a nonn thar a nabhuinn Arnon: féuch, thug mé ad láimh Sihon an Tamariteach, rígh Hesbon, agus a dhúthaigh: tionscain a sealbhughadh, agus troid ris a gcath.

25 A niugh thoiseochus misi ar uamhan agus eagla romhadsa do chur ar a bhfuil fáoi neamh uile, noch chluinteas tiarascbháin ortsa, agus criothauchuid, agus béid a ndoighios ar heaglasa.

26 Agus do chuir mé teachda amach as

fasach Cedemot go Sihon rígh Hesbon lé bríathruibh síothchána, dhá radh,

27 Léig dhamhsa gabháil thríd do dhúthaigh: iméocha mé romham annsa tslighe mhóir, agus ní iontócha mé ar an láimh dheis nó ar an lámh chlé.

28 Reacfaidh tú bíadh ríom ar airgíod, go nithe mé; agus do bhéura tú dhamh uisge ar airgíod, go nólfa mé: amháin siubholuigh mé romhum dom cho-suibh;

29 Mar do rinneadar rium clann Esau noch áitreabhus a Seir, agus na Moabítigh noch áitreabhus ann Ar; nó go ndeachuidh mé anonn thar Iordan don dúthaigh do bhéir an TIGHEARNA ar Ndíá dhúinn.

30 Achd nior áill lé Sihon rígh Hesbon léigean dúinn gabháil thairis: óir do crúadhuigh an TIGHEARNA bhur Ndíasa a spiorad, agus do rinne sé a chroidhe easumhal, chor go seachódadh sé ad láimhse é, *mar as follus a niugh*

31 Agus a dubhairt an TIGHEARNA riumsa, Féuch, do thosuigh mé ar Shihon agus ar a dhúthaigh do chur romhad: tosuighsi a shealbhughadh, go madh leachd a dhúthaigh a noigbreachd.

32 Annsin thainic Sihon amach ar naghuidh, é féin agus a dháoine uile, do throid ag Iahas.

33 Agus do sheachuid an TIGHEARNA ar Ndíá romhuinn é; agus do bhuáileamar é féin, agus a chlann, agus a dháoine uile.

34 Agus do ghabhamar a chaithreacha uile fa namsin, agus do bhuáileamar thríd amach na dáoine, agus na mna, agus a cclann bheag, ann gach aon chathair, uíor fhágghamair áon na bheathaigh:

35 Amháin do thóghbhamar a náirnéis chuguinn féin mar chreich, agus éadail na ccaithreach noch do ghabhamar.

36 O Aroer, noch *atá* ar bhrúach na habhann Arnon, agus *on* chathruigh *atá* láimh ris an nabhúinn, go nuige Gilead, ní raibh aon chathair amháin rólaidir dhúinn: do sheachuid an TIGHEARNA ar Ndíá dhúinn uile iad:

37 Amháin go dúthaigh chloinne Ammon ní thangabhair, *nó* go héanáit don nabhúinn Iabboc, nó do na caithreachaibh ann sna sléibhtibh, nó go héanáit dar thóirmisg an TIGHEARNA ar Ndíá oruinn.

CAIB. III.

An cor ar bhuadhuigh Israel ar Og rí Bhásan. 12 Crannchar shliocht Reuben agus Gad. 23 Ní bfuair Maoise dul a steach a tír Chanaain.

ANN sin do iontoigheamar, agus do chuádh suas air an tslighe go Basan;

agus tháinic Og rígh Bhásan amach ar naghuidh, é féin agus a dháoine uile, chum catha ag Edrei.

2 Agus a dubhairt an TIGHEARNA riumsa, Ná bíodh eagla ort roimhe: óir do bhéara misi é féin, agus a dháoine uile, agus a dhúthaigh, ad láimh; agus do dhéana tú ris mar do rinne tú ré Sihon rígh na Namoríteach, noch do áitribh an Hesbon.

3 Mar sin thug an TIGHEARNA ar Ndíá ann ar lámhuibh mar an gcéadna Og, rígh Bhásan, agus a dháoine uile: agus do bhuáileamar é go nár fagbhadh áonduine béo aige.

4 Agus do ghabhamar a chaithreacha uile an tamsin, ní raibh cathair aca nach ar bhaineamar dhíobh, trí fichtibh cathair tír Argob uile, rioghachd Og a Mbasan.

5 Do chumhdugheadh na caithreacha uile le balluighibh arda, lé geatuidhibh, agus lé barruidhibh; taobh amuigh do mhórán mór do bhaitibh gan bhalla.

6 Agus do scriosamar thríd amach uile iad, mar do rinneamar re Sihon rígh Hesbon, ag scrios go hiomlán na bhfear, na mban, agus na leanamh, an gach aonchathair.

7 Achd do ghlacamar mar chreich dhuinn féin, a náirnéis uile, agus éadail na gcaithreach.

8 Agus do bhaineamar a nuair sin amach as láimh dhá rígh na Namoríteach an dúthaigh do *bhi* don táoibhsi do Iordan, ó abhuinn Arnon go slíabh Hermon;

9 An Hermons sin as de ghóirid na Sidoniauigh Sirion; agus goirid na Hamorítigh Senir dhe;

10 Caithreacha an réitigh uile, agus Gilead uile, agus Básan uile, go Salchah agus Edrei, caithreacha do rioghachd Og a Mbasan.

11 Óir do bé Og rígh Básan amháin do mhair dñuighioll na naitheach; féuch, do *bhi* a leaba na leaba hiarann; nach *bhfuil* sí a Rabbat chloinne Ammon? náoi ccubhard do *bhi* na fad, agus ceithre cubhaid na leithead, do réir chubhad fir.

12 ¶ Agus thug misi an dúthaighsi, noch do shealbhuigheamar a nuair sin, ó Aroer, noch *atá* láimh ris a nabhúinn Arnon, agus leath sléibhe Gilead, agus a ccaithreacha sin, do na Reubenitibh agus do na Gaditibh.

13 Agus thug mé an chuid oile do Ghilead, agus Basan uile, *eadhon* rioghachd Og, do leith threibhe Manasseh; rioghachd Argob, uile maille re Basan uile, noch dá ngorthaói dúthaigh na naitheach.

14 Do ghlac Iair mhac Manasseh tír Argob uile go hianlibh Gesúri agus Maach-

ati; agus do ghoir dhíobh do réir a anma féin. Basan-Habhotiair, agus a niugh.

15 Agus thug mé Gilead do Mhachir.

16 Agus thug mé ó Ghilead go sruth Arnon do na Reubenítibh agus do na Gadítibh, leath an ghleanna, agus an timiöl air fad go sruth Iabboc, *noch is teóra do chloinn Ammon;*

17 An réiteach fós, agus Iordan agus an teóra, ó Chinneret go nuige fairge an réitigh, a nfairge shailte, faoi Ásdot-pisgah táobh shoir.

18 ¶ Agus do aithin misi dháoiibh a nuairsin, dhá rádh, Thug an TIGHEARNA bhur Ndía an fearannsa dháoiibh dá shealbhuighadh: rachtháoi thairis armtha a lathair bhur ndearbhraíthreach clann Israél, a nuile dhuine dá bhfuil iomchubhaibh chum an chogaidh.

19 Ach tanfuid bhur mna, agus bhur cclann bheag, agus bhur náirnéis, ann bhur gcaithreachaibh, nóch thugmisi dháoiibh, (*óir atá a fhios agum go bhfuil iomad áirnéisi aguibh;*)

20 Nó go ttugaidh an TIGHEARNA suáimheas dá bhur ndearbhraithribh, comhmaith agus dáoiibhsi, agus *nó go* sealbhuidhid siad mar an gcéadna an fearann thug an TIGHEARNA bhur Ndía dhóibh táobh thall do Iordan: agus *annsin* fillfidhe gach éanduine aguibh chum a sheilbhe, noch thugmisi dháoiibh.

21 Agus do aithin misi a nuairsin do Iosua, ghá rádh, Do chonncadar do shúile gach ní dá ndéarna an TIGHEARNA do Dhía ris an dá ríghsé: mar sin dhéunas an TIGHEARNA ré gach uile rioghachd a ngéabha tusa.

22 Ní bhíaidh eagla oruibh rompa: óir troidfidh an TIGHEARNA bhur Ndía ar bhur son.

23 ¶ Agus do ghuidh misi an TIGHEARNA fá namsin, ghá rádh,

24 A THIGHEARNA DÍA, do thosuighis ar do mhórdhachd, agus do láimh chumhachduigh do thaisbeanadh dod shearbhfhoghantúigh: óir cía an DÍA ar neamh nó ar talamh, fhéudas a dhéanamh do réir hoibreachsa, agus do réir do neirt?

25 Guidhim thú, léig dbamh dul anonn, dféachuim a nfearuinn mhaith *atá* táobh thall do Iordan, an sliabh maith sin, agus Lebanon.

26 Ach do bhí an TIGHEARNA feargach riomsa ar bhur sonsa, agus níor bháill leis méisdeachd: agus a dubhairt an TIGHEARNA riom, Go madh fóir dhuit sin; ná labhair ní is mó rium fá nadhbharsa.

27 Eirigh súas go mullach an chnoic, agus tog súas do shúile leath shiar, agus leath thuáigh, leath shoir, agus leath theas,

agus féuch é léd shúilibh: óir ní racha tú tar an Iordanso ánonn.

28 Ach aithin do Iosua, agus cuir meisneach ann, agus neartuigh é: óir rachuidh seision anonn roimhe na dáoinibhsi, agus do bhéura sé orra an dúthaigh do shealbhuighadh a noighreachd noch do chífé tusa.

29 Mar sin do chomhnuigheamar san ngleann thall as coinne Bheth-peor.

CAIB. IV.

Brosdughadh chum umhluchd. 14 *Na trí chathreacha didne ar thaobh thall Iordain.*

ANNOIS ar a nadhbharsin éistigh, ó a Israel, ris ná reachduibh agus ris na breitheamhnusuibh, noch do mhúin mé dháoiibh, chum a ndeanta, chor go mairfidhe, agus go rachtháoi a sdeach agus go sealbhuidhtháoi an dúthaigh do bheir an TIGHEARNA DÍA bhur naitheadh dháoiibh.

2 Ní chnirfidhe a gcionn an nfocail aitheanas misi dhíbh, ní mó laighdeochtháoi éinní dhe, chor go gcoimheadfuidhe aitheanta an TIGHEARNA bhur Ndía noch aithnighinsi dhíbh.

3 Do chonncadar bhur súile féin cred do rinne an TIGHEARNA a táobh Bhaal-peor: óir a nuile dhuine dar lean Baal-peor, do scríos an TIGHEARNA bhur Ndía as bhur measc iad.

4 Ach sibhsi noch do ghreamuigh don TIGHEARNA bhur Ndía atátháoi beó gach éanduine aguibh a niugh.

5 Féuchaidh, do mhúin mé dháoiibh reachda agus breitheamhnus, do réir mar do aithin an TIGHEARNA mo Dhía dhíom, ionnus go ndéuntáois sin annsa tír a bhfuilít ag dul dá sealbhughadh.

6 Coimhéduigh uime sin agus déanuidh iad; óir is í so bhur crionnachd agus bhur ttuigsin a radharc na gcineadh-ách, noch chluinfeas na statúidesi uile, agus a déara, Go deimhin is dáoine crionna agus tuigseacha an cineadh mórsa.

7 Óir cía he an cineadh atá comhmór sin, a bhfuil DÍA comhfhogus sin dóibh, martá an TIGHEARNA ar Ndiane annsna huile neithibh a ngoirmid air?

8 Agus cía an cineadh comhmór sin, agá bhfuilid reachda agus breitheamhnus coimhcheart ris an dligheadhso uile, noch órdughimsi dháoiibh a niugh?

9 Ambáin tabhair aire dhuit féin, agus coimhéud thanam go dúthrachdach, deagla go ndéanudfá na neithe do chomhairc do shúile, agus deagla go scairfaidis ré do chroidhe uile laétheadh do bheatha: achd múin dod mhuacuibh iad, agus do mhuacuibh do mhac;

10 Go háirigh an lá do sheas tú a bhíaghnúisí an TIGHEARNA do Dhía ann Hóreb, a nuáir a dubhairt an TIGHEARNA riumsa, Cruinnigh chugam na daoine a bhíochair a chéile, agus do bhéara mé orra mo bríathra do chloisdin, chor go bhfoghlamid eagla do bheith aca romham ar feadh laétheadh a saoghail ar an titalamh, agus chor go múinífid a clann.

11 Agus tangabhairsí a bhíogus agus do sheasabbhair fáoi an tsliabh; agus do las an slíabh lé teimid go nuige meadhon nimhe, le dorchadas, le néuluibh, agus lé dorchadus tiugh.

12 Agus do labhair an TIGHEARNA ribh as lár na tineadh: do chúalabbhair fuáim na mbriathar, achd ní fhacabbhair samh-lughadh ar bith; achd amháin go *ccúalabbhair* guth.

13 Agus do fhoillsidh sé dháoihb a chunnradh, noch do aithin sé dhíbh do choinmhlíonadh *eadhon* deith naitheanta; agus do scríobh sé iad a ndá chlár chloiche.

14 Agus do aithin an TIGHEARNA dhíomhsa a nuáirsín reachda do mhúnadh dháoihb agus breitheamhnúis, chor go ndéantáoi iad annsa dúthaigh a rachtháoi a nunn dhá shealbhuighadh.

15 ¶ Tugaidhsí ar a nabhbharsín aire mhaith dháoihb féin; óir ní fhacabbhair gné ar bith shamhluighthe an lá do labhair an TIGHEARNA ribh an Hóreb amach as lár na teineadh:

16 Deagla go ttruaillfidhthigh *sibh féin*, agus go ndéanaidh sibh íomhaigh ghrabhálta, cosamhlachd fhidhreach ar bith, cósamhlachd fir nó mná,

17 Cosamhlachd éainbheathaigh dá bhfuil ar an titalamh, cosamhlachd éoin air bith sciathanuigh noch eitiollus san naieir,

18 Cosamhlachd éainneithe dá ngluaisíonn ar an dtalumh, cosamhlachd éisc ar bith dá bhfuil ann sna huisgedhibh fáoi an dtalamh:

19 Agus deagla go ttóigfeá do shúile súas chuim nimhe, a nuáir do chíféa an ghriam, agus an ghealach, agus na réulta, slúagh nimhe uile, go ttáireongtháoi thú chum a nadhartha, agus do dhéanamh serbhíse dhóibh, noch do roinn an TIGHEARNA do Dhía ris a nuile chineadh fáoi ngeamh uile.

20 Ach do ghlac an TIGHEARNA sibhsí, agus thug amach sibh as an bhfuinnéis íaruinn, amach as an Néigipt, go mbeith sibh mar phobal oighreachda aige féin, mar *atátháoi* a niugh.

21 As a chionn sin do bhí an TIGHEARNA reargach riumsa ar bhur sonsa, agus do mhíonnaigh sé nach rachfuinn anonn tar Iordan, agus nach rachfuinn

a steach don dúthaigh mhaithsin, noch do bheir an TIGHEARNA do Dhía dhuitsí mar oighreachd:

22 Ach caithfidh misi bás d'fagháil annsa tírsa, caithfidh me gan dul anonn tar Iordan: ach rachtháoiis anonn, agus sealbhochuidhe an fearann maithsin.

23 Tugaidh bhur naire dhíbh féin, deagla go ndearmadadh sibh cunnradh an TIGHEARNA bhur Ndía, noch do rinne sé ribh, agus go ndéanadh sibh dhíbh féin íomhaigh ghrabhálta, nó cosamhlachd éainneithe dár thoirmisc an TIGHEARNA bhur Ndía oruibh.

24 Óir is teimid dhíoghbbhálach an TIGHEARNA bhur Ndía, Día éadmar.

25 ¶ A nuáir gheinfeas tú clann, agus clann chloinne, agus fhanfuidhe a bhíad annsa dúthaigh, agus thruaillfighidh *sibh féin*, agus do dheantáoi íomhaigh ghrabhálta dhíbh féin, nó cosamhlachd *neithe* ar bith, agus do dhéantáoi olc a bhíadhnúis an TIGHEARNA bhur Ndía, dá bhros-tughadh chum feirge:

26 Goirimisí neamh agus talumh d'fagh-núisí bhur naghuidh a niugh, go sgrios-fuighear sibh go haithghearr thríd amach as an ndúthaigh ann a bhfuil ag dul anonn tar Iordan dhá shealbhuighadh; ní fhaideochthéoi *bhur* laéthe uirre, achd sgriosfuighear sibh go huilidhe.

27 Agus spréighfidh an TIGHEARNA sibh a measc na gcineadhach, agus fuighear sibh beag a nuibhir a measc na ngeinteadh marambéaruidh an TIGHEARNA sibh.

28 Agus annsin do dhéantáoi serbhís do dhéibh, oibreacha lámh daoine, do chrann agus chloich, nach bhfaiceann fós, agus nach ccluineann, nach itheann, agus nach bholtannuigheann.

29 Achd má ghuidheann tú an TIGHEARNA do Dhía as sin, do gheabha tú á má íarrann tú od uile chroidhe agus od uile anam é.

30 A nuáir bhías tú a mbhuaidhreachd, agus thioctás na neithesí uile ort, *eadhon* annsa laéthibh deigheanacha, má fhilleann tú chum an TIGHEARNA do Dhía, agus go mbía tú umhal dá ghuth;

31 (Óir an TIGHEARNA do Dhía as Día grásamhuil é); ní thréigfe sé thú, agus ní scriosfa sé thú, agus ní mó dhearmadfaidh sé cunnradh haithreadh noch do mhíonnaigh sé dhóibh.

32 ¶ Óir fíafuighe á nois ó na laéthibh do chúaidh thort, noch do bhí romhad, ón ló fár chruthaigh Día an duine ar an titalumh, agus *fíafuigh* ón ttáobh go chéile do fhlaithiamhnus, an raibh *leithéid* an *neithe* mhóirsí, nó ar chlos a leithéid?

33 An ccúaladar daoine *riamh* guth Dé

ag labhairt amach as lár na teineadh, mar do chúala tusa, agus é mharthuinn?

34 Nó ar ghabh Dia a láimh imtheacht *agus* cineadh do ghilacadh chuige as lár cinidh *eile*, lé cathuighibh, lé comharthuibh, agus lé hiongantuibh, agus lé cogadh, agus le láimh laidir, lé láimh shéinté amach, agus lé húathbhásuibh móra, do réir a nuile neithe dá ndéarna an TIGHEARNA bhur Ndia ribhsi san Néigipt as coinne bhur súl?

35 Dháobhsi do thaisbeanadh é, chor go mbia a fhios aguibh gur bé an TIGHEARNA is Dia ann; agus nach bhfuil Dia ann ach é.

36 As fathiamhnus thug sé ort a ghuth do chluinsin, chor go tteigeoscadh sé thú; agus ar an tialumh do thaisbéin sé a theinidh mhór dhuit; agus do chualaidh tú a bhriathra amach as lár na teineadh.

37 Agus do bhrígh gur ghrádhuih sé haithre, uime sin do thogh sé a siol na ndiaigh, agus thug se thusa amach a lathair lé na chumhachduibh neartmhara as an Néigipt;

38 Do dhíbirt cineadhach romhad amach fá mhó agus fá láidre ná thú féin, dod thabhairtsi a steach, chum a bhfeartannsan dá thabhairt dhuit *mar* oigbreachd, *mar* atá sé a niugh.

39 Biodh a fhios agad a niugh ar a nadhbharsin, agus meas é ann do chroidhe, gur bé an TIGHEARNA as Dia a bhflaitheamhnus shúas, agus ar an tialumh shíos: *ní* bhfuil éan oile ann.

40 Coimheadfa tú ar a nadhbharsin a státuide, agus a aitheanta, noch aithnighimsi dhíot a niugh, chor go rachaidh sé go maith dhuit, agus dod chloinn ad dhiaigh, agus go bhfaduighe tú do laéthe ar an tialamh, noch do bheir an TIGHEARNA do Dhia dhuit, go bráth.

41 ¶ Annsin do órduigh Maóise trí caitheacha ar an dtáobhsi do Iordan leath ré héirghe gréine;

42 Lé bhféadfadh an marbthach teith-eamh ionta, noch do mhuirfeadh a chomharsa gan fhios dó féin, agus nach raibh fuath aige air annsa naimsir do chuaidh thort; agus ar tteith-eamh go cathruigh dhíobh go bhféadadh marthuinn:

43 *Eadhon*, Béser annsa bhfásach, a tír réigh, na Reubeniteach; agus Rámot ann Gilead, na Ngadíteach; agus Golan ann Basán na Mannassíteach.

44 ¶ Agus sé so an dligeadh do chuir Maóise síos do chloinn Israel:

45 Siadso na fiadhniseadh, agus na reachda, agus na breitheamhnus, noch do labhair Maóise ré cloinn Israel tar éis teachd amach as an Néigipt,

46 Don táobhsi do Iordan, annsa ghleann as coinne Bhet-peor, a tír Shihon rígh na Namoríteach, noch do áitribh an Hesbon, noch do bhuail Maóise agus clann Israel, tar éis teachd amach as an Néigipt:

47 Agus do shealbhuigheadar a dhúth-aigh, agus dúthaigh Og rígh Basan, dhá rígh na Namoríteach, noch do bhí ar an dtáobhsi do Iordan leath re héirghe na gréine;

48 O Aroer, noch atá láimh re brúach na habhann Arnon, go nuige slíabh Sion ré ráidhthear Hermon,

49 Agus an réiteach uile don táobhsi do Iordan leath shoir, eadhon go nuige an bhfairge don réiteach, faoi thoibreachuibh Písagah.

CAIB. V.

Ath-aithris agus miniughadh na ndeich aitheanta. 25 *Eagal an phobail fu ghuth an TIGHEARNA.*

A GUS do ghoir Maóise Israel uile, ris na státuide agus na breitheamhnus noch labhruimsi ann bhur ccluasuibh a niugh, go bhfoghlumtháoi iad, agus go ccoimheadfaoi, agus go ndeantáoi iad.

2 Do rinne an TIGHEARNA ar Ndia cunnradh rinn an Horeb.

3 Ní dheárna an TIGHEARNA an cunnradhso ler naithribh amháin, achd rinne, *eadhon* rinne, noch atá beó annso a niugh.

4 Do labhair an TIGHEARNA ribh aghuidh ar aghuidh annsa tsiabh amach as lár na teineadh,

5 (Do sheas mísi idir an TIGHEARNA agus sibhsi an tansin, do thaisbeanadh bhrcithre an TIGHEARNA dhíbh: óir do bhí eagla oruibh do bhrígh na teineadh, agus ní dheachabhair súas annsa tsiabh;) dhá radh,

6 ¶ Is mísi an TIGHEARNA do Dhia, noch thug amach thú as crích na Héigipte, as tigh na dáoirsi.

7 Ní bhia Dia ar bith oile agad am láthairsi.

8 Ní dhéana tú dhuit féin íomháigh ar bith ghrabhálta, nó cosamhlachd neithe ar bith dá bhfuil a bhflaitheamhnus shúas, nó dhá bhfuil san tialumh shíos, nó dhá bhfuil annsa huisgedhibh faoi an tialumh:

9 Ní chláonfa tú thú féin síos dóibh ní dhéana tú serbhís dóibh: óir mísi an TIGHEARNA do Dhia is Dia éudmhar mé, agus ciomta na naitheadh ar an gcloinn go nuige an treas agus an ceathramhadh *glór* don mhéid thuathuighios mé,

10 Agus thaisbeanas trócaire do mhíl-

tibh don luchd ghrádhughios mé agus choimhéadas maitheanta.

11 Ní thiubhra tú ainm an TIGHEARNA do Dhé go diomhaoin: óir ní mheasfuidh an TIGHEARNA neimhchiontach an té bheir a ainm go diomhaoin.

12 Coimhéid lá na Sábboide dhá náomhadh, mar do aithin an TIGHEARNA do Dhía dhíot.

13 Sé lá oibreochus tú, agus dhéanas tú hobair uile:

14 Achd an seachdmhadh lá sé Sábboid an TIGHEARNA do Dhé é: ní dhéana tú obair ar bith ann, thú féin nó do mhac, nó hinghean, nó hógach, nó do bhanóg-lach, do dhamh, nó hassál, nó áon dod áirnéis, nó an coimhidheach atá táoibh a stigh dod dhoirsibh; go madh féidir léid óglach agus led bhanóglaoich suaimhneas do ghlacadh mar thú féin.

15 Agus cuimhnigh go raibh tú féin ad sheirbhíseach a ccrích na Héigte, agus go ttug an TIGHEARNA do Dhía amach as sin thú lé láimh láidir agus lé righe shínte amach: uime sin do aithin an TIGHEARNA do Dhía dhíot an tsábboid do choimhéud.

16 ¶ Tabhair onóir dod athair agus dod mhathair, mar do aithin an TIGHEARNA do Dhía dhíot; chor go bhfaideochtháoi do laéthe, agus go rachadh go maith dhuit, annsa dúthaigh noch do bheir an TIGHEARNA do Dhía dhuit.

17 Ní dhéana tú dúnmharbhadh.

18 Ní dhéana tú adhaltrannus.

19 Ní dhéana tú goid.

20 Ní dhéana tú siadhnúise bréige a naghaidh do chomharsann.

21 Ní shainteocha tú bean do chomharsann, ní mó shainteochus tú tigh do chomharsann, a fhéarann, nó a óglach, nó a bhanóglach, a dhamh, nó a assal, nó éinní is lé do chomharsuinn.

22 ¶ Do labhair an TIGHEARNA na briathrasa re bhur ccoimhthionól uile annsa tsliabh amach as lár na teineadh, an néill, agus an dorchaduis thiugh, ré guth mór: agus níor chuir ní is mó leis. Agus do scríobh íad an ndá chlár chloiche, agus thug dhamsa íad.

23 Agus tarla, a nuair do chúalabhairsi an guth amach as lár an dorchaduis, (óir do las an sliabh le teinidh, go ttangabhair laimh riomsa, cinn bhur ttreabh, agus bhur sinnsir;

24 Agus a dubhrabhair, Féuch do thaisbéin an TIGHEARNA ar Ndía a ghlóir dhúinn agus a mbórdhachd, agus do chúalamar a ghuth amach as lár na teineadh: do chonncamar a niugh do labhrann Día ré duine, agus go mairiomm sé.

25 Annois ar a nadhbharsin cread fá

bhfúighimisne bás? Óir loiscfidh an teine mhórsa sinn: má chluinimid guth an TIGHEARNA ar Ndía ní is mó, annsin do gheabham bás.

26 Óir cía atá ann do nuile fheoil, noch do chúaluidh guth Dé bhí ag labhairt amach as lár na teineadh, mar do chúalaimuirne, agus mhair?

27 Éirighsi a bhfogus, agus éist re gach ní dá naibeóra an TIGHEARNA ar Ndía: agus labhairsi rinne a nuile ní déaras an TIGHEARNA ar Ndía riot; agus éistfiumne, agus do dhéanum é.

28 Agus do chúaluidh an TIGHEARNA foghar bhur mbriathar, a nuair do labhrabhair riomsa; agus a dubhairt an TIGHEARNA riom, Do chúalaidh mé fúaim bhriathar na muinntiresi, noch do labhradar riotsa: is maith a dubhradar a nuile ní dár labhradar.

29 O gan a leithéid sin do chroidhe ionnta, go mbia meaglasa orra, agus go gcoimhéadaidís maitheanta a ccomhnuidhe, chor go mbiáidh sé go maith aca, agus agá ccloinn go bráth.

30 Éirigh abair riú, Eirghidhe dá bhur lóistinibh a rís.

31 Achd ar do shonsa, seas am fhochairsi annso, agus laibheóra mé riot na haitheanta uile, agus na statúide, agus na breitheamhnúis, noch do theagóscus tú dhóibh, chor go ndéanuid íad, annsa dúthaigh do bhéara misi dhóibh re na sealbhughadh.

32 Do bhéartháoi dá bhur naire ar a nadhbharsin go ndéantáoi mar do aithin an TIGHEARNA bhur Ndía dhíbh: ní chasfuidhe a leaththáoiibh ar bhur láimh dheis nó chlé.

33 Siubhólfáoi annsna huile shlighthibh dar aithin an TIGHEARNA bhur Ndía dhíbh, chorgo mairfidhe, agus go mbeithear go maith aguibh, agus go bhfaideochtháoi bhur laéthe annsa dúthaigh noch shealbh-ochtháoi.

CAIB. VI.

Trachdar fós ar míniughadh na ndeich naitheanta.

ANNOIS is íad so na haitheanta, na reachda, agus na bhreitheamhnúis, do aithin an TIGHEARNA bhur Ndía do theagasg dhíbh, chor go ndéantáoi íad annsa bhfearann a bhfuiltí ag dul dá shealbhughadh:

2 Ionnus go mbia eagla an TIGHEARNA do Dhía ort, agus go ccoimheudfá a reachda uile agus a aitheanta, noch fháguirimsi dhuit, thú féin, agus do chlann, agus clann do chloinne, ar feadh do sháoghail; ionnus go bhfaideochtháoi do laéthe.

3 ¶ Eist ar a nadhbharsin, a Israel, agus tabhair haire *sin* do dhéanamh; chor go mbeithear go maith agad, agus go lionfa tú go hiomaroach, mar do gheall an TIGHEARNA Dia haithreadh dhuit, annsa tír an a bhfuil tuile bhainne agus meala.

4 Eist, ó a Israel: an TIGHEARNA ar Ndiane is éin TIGHEARNA amhain é:

5 Agus grádhochuidh tú an TIGHEARNA do Dhía réd chroidhe uile, agus réd anam uile, agus réd cumhachduibh uile.

6 Agus béid na bríathraso, aithnighimsi dhíot a niugh, ann do chroidhe:

7 Agus múinidh tú go dúthrachdach dod chloinn iad, agus laibheóruidh tú orra a nuáir shuidhfeas tú ann do thigh, agus a nuáir shiubhólas tú an tslighe, agus a nuáir luidhfeas tú síos, agus a nuáir éireochus tú súas.

8 Agus ceangola tú iad mar chomhartha ar do láimh, agus béid amhuil éadanána idir do shúilibh.

9 Agus scríobhtha tú iad ar phostuighibh do thighe, agus ar do dhoirsibh.

10 Agus is ambla bhías a nuáir bhéurus an TIGHEARNA do Dhía thú don dúthaigh noch do mhionnuigh dod aithribh, do Abraham, do Isaac, agus do Iácob, go ttiubhradh dhuit caithreacha móra maithe, nach tú féin do chuir súas,

11 Agus tighthe lán do na huile neithibh maithe, nach tú féin do líon, agus toibreacha tochalta, nach tú féin do thochuilt, fineamhna agus croinn ola, nach tú féin do phlannduigh; a nuáir íosas tú agus bhías tú lán;

12 Annsin tabhair haire deagla go ndearmadfa an TIGHEARNA, noch thug amach thú as crích na Héigpte ó thigh na dáoirsi.

13 Biaidh eagla an TIGHEARNA do Dhía ort, agus do dhéana tú seirbhís dó, agus mionnochaidh tú ann a ainmsion.

14 Ní leanfa tú dée ar bith oile, do dhéaibh na ndáoine *atá* fa ccaúirt bhur dtimchioll;

15 (Oir an TIGHEARNA do Dhía is Dia éadmhar bhur measg é) deagla go lasadh fearg an TIGHEARNA do Dhía ad aghuidh, agus go scriosadh thú ó dhruim na talmhan.

16 Ní chuirfe tú cathughadh ar an TIGHEARNA do Dhía, mar do chuir tú air a Massah.

17 Coimhead go dithchiollach aitheanta an TIGHEARNA do Dhía, agus a fhiaghnuisigh, agus a reachda, noch do aithin sé dhíot.

18 Agus do dhéana tú *an ní* is díreach agus is maith a radharc an TIGHEARNA: chor go mbeithear go maith agad, agus

go bhféadfá tú dul a steach agus an fearann maith do shealbhuighadh noch do mhionnaidh an TIGHEARNA dod aithribh,

19 Agus teigfe sé amach do naimhde uile romhad, mar do labhair an TIGHEARNA.

20 ¶ Agus a nuáir fhiafrochus do mhac dhíot ansa naimsir *atá* ag teachd, ghá rádh, Créd is ciall do na fiadhnuisibh, agus do na reachtuibh, agus do na breith-eamhnusuibh, noch do aithin an TIGHEARNA ar Ndía dhíbh?

21 Ann sin déara tú re do mhac, Do bhámainne ar sclábbuighibh ag Phárao san Néigipt; agus thug an TIGHEARNA amach as an Néigipt sinn le láimh láidir:

22 Agus do thaisbéim an TIGHEARNA comharthuidhe agus iongantasa m'ra, agus doilge ar an Néigipt, ar Phárao, agus ar mbeintir a thighe uile, as comhair ar súl:

23 Agus thug sé sinne amach as sin, chor go ttiubhradh sé a steach sinn, do thabhairt dhóinn na dúthaighe do mhionnuigh sé dar naithribh.

24 Agus do aithin an TIGHEARNA dhínn na reachtaso uile do chomhall, agus eagla an TIGHEARNA ar Ndía, do bheith orainn ar mbaith rinn féin a gcomhnuidhe, chor go ccoimheadfadh sé sinn beo, mar *atá* san ló a niugh.

25 Agus budh é ar bhíreúntachd, má bheimid aire na haitheantaso uile dhéanamh a bhfiaghnuisi an TIGHEARNA ar Ndía, mar do aithin sé dhínn.

CAIB. VII.

Gan cheangal do dheanamh ris na cinedhachuibh. 8 Do bhrigh gur fhuasgail Dia dhó féin Israel as an Egipt, agus go ccoimheada sé ó a nuile olc iad.

ANUAIR do bhéura an TIGHEARNA do Dhía thú don tír a bhfuil tú ag dul dá shealbhuighadh, agus ar tteilgean amach mhóráin cineadhach romhad, na Hititigh, agus na Girgasitigh, agus na Hamoritigh, agus na Cananitigh, agus na Perisitigh, agus na Hibhitigh, agus na Iebusitigh, seachd gcineadhacha ba mhó ná sibhse agus ba cumhachduigh;

2 Agus a nuáir do bhéara an TIGHEARNA do Dhía dhuit iad; buáilfe tú iad, agus scriosuidh tú iad thríd a mach; ní dhéana tú cunradh air bith riú, nó trócaire do thaisbeanadh dhóibh:

3 Ní mó dhéanas tú pósadh ar bith riú; ní thiubhra tú hingean dá mhac, agus ní ghlacla tú a inghion dod mhac.

4 Oir filfid siad do mhac ó mísi leanmhúin, chum serbhísi do dheanamh do dhéaibh oile: mar sin bhías fearg

an TIGHEARNA ar na lasadh ad aghaidh, agus léiríodh sí sé thú go hobann.

5 Ach marso do dhéantaoi riú; teigfidhe sa had a naltóra, agus bristidhe síos a nomháihe, agus gearrfuidhe síos a garraim, agus loiscfidhe a níomháihe grábhálta le teinidh.

6 ¶ Oir is pobal naomhtha don TIGHEARNA do Dhía thusa: do thogh an TIGHEARNA do Dhía thú cham bheith na phobal áirigh aige féin, ós cionn gach uile phobail da bhfuil ar aghuidh na talmhan.

7 Ní thug Día a ghrádh dháoiibh, agus níor thogh sibh, dó chionn gur mó a nuibhir sibh ná pobal ar bith; óir ba sibh pobal ba lugha do nuile phobal:

8 A bd do chionn gur ghrádhugh an TIGHEARNA sibh, agus do chionn go ccomhaltadh na mionna thug sé dá bhur rathribh, thug an TIGHEARNA amach sibh lé láimh láir, agus do fhúascuil sé amach as tigh na dáoirse sibh, as láimh Phárao ríh na Héigipte.

9 ¶ Bíodh a thíos agad ar a nadhbhar-sin gur bé an TIGHEARNA do Dhía, is Día ann, Día firinneach, noch choimhéadas a chuinnradh agus a thrócaire don droing ghrádhugheas é agus ch ionnionus a aitheanta, go míle geinealach;

10 Agus chúitighios ris a ndroing fhúathugheas é as coime a naighthe, dá scrios: ní bhia sé maineachduach ris an té fhúathugheas é, cáiteochuidh sé ris é as coime a aghaidhe.

11 Cosinheadfa tusa ar a nadhbhar-sin na haitheanta, agus na statúide, agus na breitheamhnais, noch mhúinimí dháoiibh a niugh, do dhéanamh.

12 ¶ Uime sin tiucfa a cerích, má éistíonn sibh leis na breitheamhnusuibh, agus a ccoimhead, agus a ndéanamh, go gcoimheadfuidh an TIGHEARNA do Dhía dhuitse an cunnradh agus an thrócaire do mhionnuigh sé dod aithribh:

13 Agus gráidheochuigh sé thú, agus beinneochuidh sé thú, agus méideochuidh sé thú: agus beinneochuidh sé thú ar gcéadna toradh do bhronn, agus toradh thfearuinn, harbhar, agus thfion, agus hola, agus ionnlláoghas do bhó, agus tréada do cháorach, ann sa dúthaigh, noch do mhionnuigh sé dod aithribh do thabhairt dhuitsi.

14 Bíaidh tú beannuigh ós cionn gach uile phobal: ní bhíaidh firionnach ná bainionnach aimrid bhur measc, nó a measc bhur náirnéise.

15 Agus bhéaruidh an TIGHEARNA gach uile easláinte uáibh, agus ní cuirfidh éainní do droichthinneasuibh na Héigipte

oruibh, (noch as eól díbh;) achd cuirfe sé iad ar a ndroing fhuaithighios thú.

16 Agus scriosfaidh tusa a nuile phobal thoirbheorus an TIGHEARNA do Dhía dhuit; ní bhia trúaighe ag do shúil dóibh: ní mó dhéanas tú serbhís da ndéuibh; óir bíaidh sin mar dhul ort féin.

17 Má deir tú an do chroidhe, Is mó na fineadhachasa ná misi; cionnus chúirfios mé as a seilbh iad?

18 Ná bíodh eagla ort rompa: achd cúimheocha tú go maith cread do rinne an TIGHEARNA do Dhía ré Phárao, agus ris an Néigipt uile;

19 Na cathuigthe móra do chonnaire do shúile, agus na comharthuidh, agus na hiongantasa, agus an láimh chumhachdach, agus an rith sínte amach, lé ttug an TIGHEARNA bhar Ndia amach thú: mar sin do dhéana an TIGHEARNA do Dhía ris a nuile phobal ré a mbia eagla ort.

20 Os a chionn sin cuirfidh an TIGHEARNA do Dhía an hornet eatorra, no go mbásaighthior an mhéid fhúigfidhior, agus fhoileochus iad féin ortsa.

21 Ní bhia úathbhás ort ar a son-sa: oir atá an TIGHEARNA do Dhía eadruibh, Día cumhachdach agus uathbhásach.

22 Agus cuirfidh an TIGHEARNA do Dhía na fineadhachaso amach romhad air bheagán agus air bheagán: ní scriosfa tú a néintheachd iad, deagla go bhfasadh beathuigh an mhachaire ort.

23 Achd do bhéara an TIGHEARNA do Dhía dhuit iad, agus sgriosfuidh sé iad le dioghbbudh móir, no go rabhuid millte.

24 Agus do bhéaruidh sé a ríghthe ann do láimh, agus sgriosfa tú a nainm ó bheith faoi neamh: ní thiucfa do dhuine ar bhith seasamh romhad, nó go sgriosfa tú iad.

25 ¶ Iómháihe grábhálta a ndée loiscfidh tú le teinidh: ní shainteochuidh tú an tairgíod ná an tór atá orra, agus ní ghlacfa tú chugad é, deagla go ngéabthaoi a ngaiste leis thú: oir is adhfúath-mhaireachd don TIGHEARNA do Dhía é.

26 Ní mó bhéuras tú adhfhuath-mhaireachd chum do thighe, deagla go mbeitheá ad ní mhalluigh cosmhail ris: ach fuathochaidh tú é thríd amach, agus bíaidh gráin ort roimhe go hiomlan; oir is ní mallaigh é.

CAIB. VIII.

Do fhuairíl se umhlachd tré mhéud thiodh-luicthe Dé dhóibh sa nfhásach.

NA huile aitheanta aithuighimsi díbh a niugh coimheadfuidhe a ndéa-

namh, chor go mbeithí beo, agus go lionfuidhe, agus go reachdáoí a steach agus go sealbhochthaoí an fearann noch do mhionnuigh an TIGHEARNA do thabhairt da bhur naithribh.

2 Agus cuimhneocha tú na slighthe uile ionar thréoruigh an TIGHEARNA do Dhía thú anois re dhá fhichthid bhliadhan san bhfásach, dot dhéanamh umhul, agus dot dhearbhadh, dfagháil feasá cread do bhí ann do chroidhe, an gcoimhéoltá a aitheanta, nó nach déantá.

3 Agus do umhluigh sé thú, agus do léig ocus ort, agus do shásuigh sé thú lé manna, noch nár bhféas duitse, nó dod aithribh; chor go ttiubhradh ort a fhios do bheith agad nach lé harán amháin bheathuighear an duine, ach lé gach ní dá ttig as béul an TIGHEARNA bhíos an duine béo.

4 Níor chríon héadach iomat, ní mo do at do chos, an dá fhichíod bhliadhanso.

5 Cuimhneacha tú mar an gcéadna ann do chroidhe, amhuil, smachduigheas duine a mhac, *gur mar sin* smachduighios an TIGHEARNA do Dhía thusa.

6 Ar a nadbharsin coimhéadfa tú aitheanta an TIGHEARNA do Dhía, do shiubhal iona shlightheibh, agus a eagla bheith ort.

7 Óir do bheir an TIGHEARNA do Dhía thusa go tír mhaith, tír go naibhnibh uisce, go ttoibribh agus go ndroigheanuibh ghemeas as áltuibh agus as cnocuibh;

8 Dúitche chruithneachda, agus eórna, agus fhíneamhna, agus chrann fíge, agus phomgranat; agus dúitche ola, chrann oilibh, agus mheala;

9 Dúitche iona níosa tú arán gan ghainne, ní bhíaidh easbhuidh éinneithe ort ann; dúitche gurob *iarann* a clocha, agus go madh héidir leachd prás do thochoilt as a cnocuibh.

10 A nuair íosas tú biadh agus bhías tú lán, in sin bheinnéochas tú an TIGHEARNA do Dhía ar son a nfearuinn mhaith thug sé dhuit.

11 Tabhair haire nach dearmadfa an TIGHEARNA do Dhía, a neamhchoimhéad a aithneadh, agus a bhreitheamhnusadh, agus a reachda, noch aithnighimsi dhíot a niugh.

12 Ar eagla a nuair íosfas tú biadh agus bhías tú sáthach, agus dhéanas tú tighthe maithe, agus choimhneochus tú ionnta;

13 Agus a nuair mhéideochuid shealbhadha agus do thréada, agus mhéideochus do chuid óir agus airgid, agus mhéideochus a nuile ní bhus leachd;

14 An sin go néireochuidh do chroidhe

síuas, agus go ndearmudfa an TIGHEARNA do Dhía, (noch thug amach thú as crích na Héigpte, as tigh na daóirse;

15 Noch do thréoruigh thú thríd an bhfásach mhór uathbhásach sin, mar a rabhadar naithreacha tinnighe, agus scorpiona, agus tiormach, agus áit nach raibh uisce; noch thug uisce chugad amach as an ccaruig chruaidh;

16 Noch do bheathuigh thú san bhfásach lé manna, nach ar bhféas dot aithribh, chor go nuimhleochadh sé thú, agus go ndearbhochadh sé thú, do dheanamh maith-easa dhuit ann daimsir dheighionuigh;)

17 Agus go naibeorthá ann do chroidhe, Mo chumhachda agus neart mo láimhe féin fúair an saidhbhris so dhamh.

18 Ach cuimhneochuidh tú an TIGHEARNA do Dhía: óir isé do bheir neart dhuit dfagháil saidhbhris, go ndearna a chunnradh seasmhach noch do mhionnuigh sé da bhur naithribh, mar *atá* sé a niugh.

19 Agus is amhluidh bhías, ma dhearmadann tú ar éanchor an TIGHEARNA do Dhía, agus go leanfa tú deé oile, agus seirbhis do dhéanamh dhóibh, agus a nadhradh, da nimsí fíadhnúisí bhur naghuidh aniuigh go reachthaoi seachad go deimhin.

20 Amhail na ccineadhach do scrios an TIGHEARNA as coime bhur naighthe, mar sin do scriosfuidhgear sibhsí; do bhrígh nar bháil libh bheith umhal do ghuth an TIGHEARNA bhur Ndia.

CAIB. IX.

Do choscadh andóchus as a ngníomh féin tre chuimhniughadh dhoibh a liá úaire chuidar a nccointine ré Dia.

EIST, ó a Israel: *Atá* tú ag dul tar Iordan san ló aniuigh, do shealbhuighadh cineadhach is mó agus is láidre ná thú féin, caitheacha móra agus cumdaighthe sías go neamh,

2 Daoine móra agus árrachda, clam na Nanacimeach, noch is aithne dhuit, agus *gha* géuala tú teachd *thársá*, Cía le na ttiucfadh seasamh a naghuidh chloinne Anac!

3 Tuig ar a nadbharsin a niugh, gur bé an TIGHEARNA do Dhía, théidromhad; *mar* theimidh loisnigh claoidfidh sé iad, agus cuirfe sé síos iad as coinne haighthe: mar sin dhibéorus tú amach iad, agus scriosás tú go luath iad, mar a dubhairt an TIGHEARNA riot.

4 Ná habairsí ann do chroidhe, tar éis an TIGHEARNA do Dhía dá tteilgion amach romhad, ghá rádh, Ar son mífíreantachda thug an TIGHEARNA a steach mé

do shealbhuigh an nfearuinnis : ahd ar son pheacuidh na gceadhachsa chuirios an TIGHEARNA amach romhad iad.

5 Ní ar son thír éantachda, no direachdas do chroidhe, théid tú do shealbhuigh an bhfearuinn : ahd ar son chionta na gceadhachsa chuirios an TIGHEARNA do Dhía amach romhad iad, agus chor go gcoimhlionfadh an focal noch do mhionuigh an TIGHEARNA dot aithribh, Abraham, Isaac, agus Iacob.

6 Tug ar anadhbharsin, nach dtabhairan an TIGHEARNA do Dhía an fearann maithsi dhuit dá shealbhuigh an son thír éantachda féin ; óir is pobal crúadhmuiníl thú.

7 ¶ Agus cuimhnigh, agus ná dearmuid, mar do bhrostuigh tú an TIGHEARNA do Dhía chum feirge san bhásach : ón ló fár fhág tú amach crioche na Héipte, nó go tláinic tú don náisi, do bhahair cogthach a naghuidh an TIGHEARNA.

8 Mar an gcéadna an Horeb do bhrostuigh tú an TIGHEARNA chum feirge, ionnus go raibh an TIGHEARNA feargach ribh chum bhuir millte.

9 A nuair do chúaidh misi súas annsa tsiabh do ghlacadh na cclár celeicthe, cláir an chunnartha noch do rinne an TIGHEARNA ribhsi, annsin do rinne me comhnuighe ann sa tsiabh ceathrachad lá agus ceathrachad oidhche, níor ith mé arán agus ní mó do ibh mé uisge :

10 Agus do thug an TIGHEARNA dhá chlár chloiche dhamh scríobhtha lé méur Dé ; agus do bhí scríobhtha orra sin do réir a nuile bhriathar, do labhair an TIGHEARNA ribhsi annsa tsiabh amach as lár na teineadh a ló an chomhchruinnigh.

11 Agus tarla cionn cheathrachad lá agus cheathrachad oidhche, go ttug an TIGHEARNA dhamh an dá chlár chloiche, eadhon cláir an chunnartha.

12 Agus a dubhairt an TIGHEARNA riom, Eirigh, imthigh síos go luath as so ; óir do thruaill do phobal noch thug tú amach as a Néipt iad féin ; do fhilliodar go hobann as an tslighe do aithin misi dhíobh ; do rinneadar iómháigh leaghta dhóibh féin.

13 Os a chionn sin, do labhair an TIGHEARNA riomsa, dha rádh, Do chonnairc mé an pobal so, agus, féuch, is daóine crúadhmuiníl iad :

14 Léig dhamh, ionnus go scriosfa mé iad, agus go mbaithidh mé amach a nainm ó bheith faoi neamh : agus do dhéana mé dhíotsa cineadh is mó agus is cumhaedhuigh ná iad.

15 Mar sin do fhilleas agus tánag a nuas ón tsiabh, agus do bhí an sliabh tré lasadh ó theinidh : agus do bhádar dhá chlár an chunnartha an mo dhá láimh.

16 Agus damhaire mé, agus, féuch, do pheacugheabbairsi a naghuidh an TIGHEARNA bhuir Nda, agus do rinneabbhair dhaóibh féin láogh leaghta : diompóigh-eabbhair go luath sibh féin ón tslighe do aithin an TIGHEARNA dhíobh.

17 Agus do ghlac misi an dá chlár, agus do theilg mé as mo dhá láimh iad, agus do bhuir mé ós coinne bhuir súl iad.

18 Agus do thuit mé síos ós coinne an TIGHEARNA, mar an gcéad úair, ceathrachad lá agus ceathrachad oidhche : níor ith mé arán, agus ní mó dibh mé uisge, ar son na nuile pheacadh do pheacugheabbairsi, ag déanamh cionnta a radharc an TIGHEARNA, do chur feirge air.

19 Oir do bhí eagla na feirge orm agus an míothaitnidh mhóir, lé a raibh an TIGHEARNA feargach bhuir naghuidhisi dá bhuir milleadh. Ahd do éist an TIGHEARNA riom a nuairsin mar an gcéadna.

20 Agus do bhí an TIGHEARNA ro fheargach re Háaron chum a mhille : agus do ghuigh misi ar son Áaron fós a nuair chéadnasin.

21 Agus do ghlac mé bhuir ecoir, an láogh do rinneabbhair, agus do loisg mé lé teinidh é, agus do bhuirigh mé é, agus do mheil mé go roimhin é, eadhon go raibh choimín re luáithreadh : agus do chaith mé a luáithreadh ionsa nabhuinn thig a nuas as an tsiabh.

22 Agus do bhrostuighabbhair an TIGHEARNA chum feirge a Ttaberah, agus in Masa, agus in Cibrot-hataabhabh.

23 Ar an modh gcéadna a nuair do chuir an TIGHEARNA sibh as Cades-barnea, gha rádh, Eirighe súas, agus sealbhúighe an fearann thug misi dhíobh ; annsin do chathuighabbhair a naghaidh aithne an TIGHEARNA bhuir Nda, agus níor chreieabbhair é, agus níor éisteabbhair re na ghuth.

24 Do bhábhair ceannairceach a naghuidh an TIGHEARNA ón ló fár aithnid dhamhsa sibh.

25 Marso do thuit mé síos a bhfiadhnúisi an TIGHEARNA ceathrachad lá agus ceathrachad oidhche, mar do thuit mé síos an chéad úair ; do chionn go ndubhairt an TIGHEARNA go millfeadh sé sibh.

26 Do ghuigh misi ar a nadhbharsin an TIGHEARNA, agus a dubhairt mé, A TIGHEARNA a Dhé, ná mill do pobal agus hoighreachd, noch no fhúascuil tú led mhordhachd, noch thug tú amach as a Néipt lé láimh láidir.

27 Cuimhnigh do sheirbhísigh, Abraham, Isaac, agus Iacob ; ná féuch ar easurramachd na ndaóinesi, nó ar a nolg, nó ar a bpeacadh :

28 Ar eagla go naibéoradh an dúitheche

as a tug tú amach sinn, Do bhrígh nar fhéud an TIGHEARNA a mbreith don tír do gheall sé dhóibh, agus do bhrígh gur fhúathugh sé iad, thug sé amach iad da marbhadh fan bhásach.

29 Gidheadh siad do phobalsa iad agus hoighreachd, noch thug tú amach led neart chumhachdach agus led righ sínte amach.

CAIB. X.

Do athnuadhugheadh an dá chlár. 12
Do fhúairil sé umhlachd spioradalta do
thabhairt dha aithintibh.

AN sa namsin a dubhairt an TIGHEARNA riomsa, Snoigh dhuit téin dhá chlár chloiche amhail na gcéad chlár, agus táir súas chugamsa annsa tsiabh, agus déan airc mhaide dhuit féin.

2 Agus scríobhtha misi ar na cláruibh na bríathra do bhí ion sna céud cláruibh nochdo bhrístú, agus cuirfe tú san náire iad.

3 Agus do rinne misi airc da chrann sittim, agus do shnoigh mé dhá chlár chloiche cosmhuil ris na céad cláruibh, agus do chuaidh mé súas ionsa tsiabh, agus an dá chlár am láimh.

4 Agus do scríobh seision ar na cláruibh, do reir an chéaidscribhinn, na deich naith-eanta, noch do labhair an TIGHEARNA ribhsi air a tsiabh amach as lár na tein-eadh a ló an chomhchruinnigh : agus thug an TIGHEARNA dhamhsa iad.

5 Agus do fhill misi agus tháinig mé a nús as a tsiabh, agus do chuir mé na clár ann sa náire do rinne mé; agus atáid siad ann sin, mar do aithin an TIGHEARNA dhíom.

6 ¶ Agus do ghluáisodar clann Israel ó Bheerot chloinne Iaacan go Mosera : annsin déug Áaron, agus ann sin do hádh-laiceadh é; agus do miniostráil Eleásar a mhac an oifig an tsagairt iona áit.

7 Ann sin do ghluáisodar go Gudgodah ; agus ó Ghudgodah go Iotbat, dúitheche aibhneadh uisge.

8 ¶ Ann sa namsin do dhealuigh an TIGHEARNA treabh Lébbi, diomchar aírce chunnartha an TIGHEARNA, do sheasamh as coime an TIGHEARNA do mhiniostrál-achd dó, agus do bheannughadh iona ainm, agus an lá a niugh.

9 Is uime sin nach bhfuil roinn nó oighreachd a bhfochair a dhearbhráithreachd ag Lébbi; sé an TIGHEARNA as oighreachd do, do réir mar do gheall an TIGHEARNA do Dhía dhó.

10 ¶ Agus do fhan misi annsa tsiabh, do réir na céud áire, dhá fhichid lá agus dhá fhithchid oidhche; agus do éist an TIGHEARNA rium mar an gcéadna a nuair-sin, agus níor bháil leis an TIGHEARNA thusa do mhilleadh.

11 Agus a dubhairt an TIGHEARNA riomsa, Éirigh, glúais ann do shlighe roimhe an bpobal, chor go rachaid a steach agus go sealbhochuid an fearann, do mhionnuigh mé dá naithribh do thabhairt dóibh.

12 ¶ Agus a nois, a Israel, cread atá do THIGHEARNA Día diarraidh ort, acht eagla do THIGHEARNA Día do bheith ort, siubhal iona shlighthibh uile, agus a ghrádhughadh, agus serbhís do dheanamh dot THIGHEARNA Día maille red uile croidhe agus led uile anum.

13 Aitheanta an TIGHEARNA do choimhead, agus na reachda, noch aithníghmsi dhíot anugh ar son do leasa?

14 Féuch, an flaithemhnus agus flaith-eamhnus na bhflaithreamhnus is leis an TIGHEARNA do Dhía é, an talunn mar an gcéadna gon a bhfuil ann.

15 Amháin do bhí dúil ag an TIGHEARNA ion bhur naithribhsi dá ngrádhughadh, agus do thóg sé a shlochd na ndaigh, eadhon sibhsi os cionn gach uile phobail, fá mar atá a niugh.

16 Uime sin timchillghearruidh croidinn tosuigh bhur croidhe, agus ná bith ní bhus mó cruádhimhneulach.

17 Oír an TIGHEARNA bhur Ndía sé Día na ndée é, agus TIGHEARNA na Tighearna, Día mór, cumhachdach, agus úathbhásach, nach bíonn meas aige ar pheasannuibh, agus nach gabhann comhaidh:

18 Croidhnuighidh sé breitheamhnus na ndíllea hd agus na mbaintreabhach, agus grádhugh an coigercioch, ag tabhairt bídh agus éduigh dhó.

19 Grádhughsi ar a nadhbharsin an coimhighteach: oír do bhádhbhair féin bhair gcoimhidhtheachuibh a gerich na Héigte.

20 Bíodh eagla an TIGHEARNA do Dhía ort; is dó dhéanas tú seirbhís, agus is dó adharfus tú, agus isé a ainm mhion-nochus tú.

21 Is é do mholadh é, agus sé do Dhía é, nóch do rinne na neithe óra uathbhásachso dhuit, do chomcadar do shuile.

22 Do chuadar haithre síos don Néipt maille re deich agus trí fichid pearsa; agus annois do rinne an TIGHEARNA do Dhía dhíot mar réulta nimhe ar iomad-amhlachd.

CAIB. XI.

Trachdar ar ciall na céad aithne. 26 Beannughadh agus mallughadh ar na nccur rompa.

AR a nadhbharsin gráidheocha tú an TIGHEARNA do Dhía, agus coime

éadfa tú a chúram, agus a reachda, agus a bhreitheamhnais, agus a aitheanta, a gcomhnuidhe.

2 ¶ Agus biodh a fhios agad aniuigh : óir ní *labhram* re bhur cclamn ag nach raibh a fhios, agus nach bhfiacuidh smachd an TIGHEARNA bhur Ndia, a mhórdachd, agus a lámh láidir, agus a righ sínte amach,

3 Agus a ionganta, agus a ghníomhradh, noch do rinne sé a méadhón na Héigipte ré Pháraoh righ na Héigipte, agus re na dhúithche uile ;

4 Agus mar do rinne sé ar shlúagh na Héigipte, re na neachuibh, agus re na gearbadauibh ; mar do chur sé dfiachuibh ar uisge na mara Ruáidhe éirghe ós a cionn a nuair do leanadar sibhsi, agus mar do mhill an TIGHEARNA iad gus an ló a niugh ;

5 Agus cread do rinne sé dhíbhse san bhfásach, nó go ttangabhair don náitsi ;

6 Agus cread do rinne sé re Datan agus re Abiram, mic Eliab, mhic Reuben : cionnus do oscuil an talumh a bhéul, agus do shluig síos iad, agus a muintí, agus a loistíne, agus a nuile shubstaint do *bhí* iona seilbh, a measc Israel uile :

7 Ach do chonnadar bhur súileis uile ghníomhradh móra an TIGHEARNA noch do rinne sé.

8 Uime sin coimheadfuidhe na huile aitheanta noch aithnighimsi dhíbh a niugh, chor go mbeithí láidir, agus go reachdaí a steach agus go sealbhóchuidhe an fearann, a bhfuil ag dul dá shealbhughadh ;

9 Agus go madh heidir libh *bhur* láethe dfadúghadh ann sa tir, do mhionnuigh an TIGHEARNA da bhur naithribh do thabhairt dóibh agus dá siol, dúithche noch thúiltighis le bainne agus le mil.

10 ¶ Oir an fearann, a bhfuil tú ag dul dá shealbhughadh, ní mar chrích na Héigipte *atá* sé, ó ttangabhairsi amach, mar ar chuir tú do shiol, agus ar fhliuch tú é léud chois, mar gháirdín luibhíonn :

11 Acht an fearann, a bhfuiltighe ag dul dá shealbhughadh, *is* fearann cnoc agus gleann é, agus ibhéas uisge dfearthuinn nimhe :

12 Dúithche agá bhfuil suim ag an TIGHEARNA do Dhía imte : óir *atáid* súile do THIGHEARNA Día uirre a gcomhnuighe, ó thosach tós go deireadh na bliadhna.

13 ¶ Agus tincta a gerich, má éistíonn sibh go dúthrachdach réim aitheantuibhsi noch aithnighim dhaoibh a niugh, an TIGHEARNA bhur Ndia do ghrádhughadh, agus seirbhis do dhéanamh dhó le bhur nuile chroidhe agus le bhur nuile anum,

14 Go tiubhra misi *dhaoibh* fearthuinn bhur talmhan na ham féin, an chéud

fearthuinn agus an fhearthuinn dheighionach, chor go cceruinneochá tú a steach harbhar, agus thfion, agus hola.

15 Agus cuirfe mé féur ad mhachairibh dot áirnéis, chor go madh heidir leachd ní dithe agus bheith sáitheach.

16 Tugaidh bhur naire dhaoibh féin, nach mbiaidh bhur gcroidhe meallta, agus go bhfillfeadh sibh a leathtaobh, agus seirbhis do dheanamh do dhéaibh oile, agus adhradh dhóibh ;

17 Agus *ann sin* go lasfadh fearg bhar TIGHEARNA Día bhur naghuidh, agus go ndúinfendh súasneamh, ionnusnach mbiaidh fearthuinn ar bith ann, agus nach ttiubhradh an talumh a thoradh ; agus *deagla* go nimeochadh sibh seachad go hobann ón ttalumh mhaith noch do bheir an TIGHEARNA dhaoibh.

18 ¶ Ar a nadhbharsin cuirfidhe iad so mo bhriathrasa a ttaisce ion bhur cceroidhthibh agus ion bhur nanam, agus ceaingéoltáoi iad mar chomhartha ar bhur láimh, chor go mbeithdis mar éadanán eidir bhusúilbh.

19 Agus múinfidhe iad da bhur gelomn, ag labhairt orra a nuair shuidhfios tú ion do thigh, agus a nuair shiubholus tú annsa tsilighe, a nuair luidhfios tú síos, agus a nuair éireochus tú súas.

20 Agus scríobhtha tú iad ar phostuighibh dhoruis do thighe, agus ar do gheatuighibh :

21 Chor go bhfaduighthe bhur láethe, agus láethe bhur ccloinne, an sa dúithche noch do mhionnuigh an TIGHEARNA da bhur naithribh do thabhairt dóibh, mar láethe nimhe ar an ttalumh.

22 ¶ Oir má choimhéudhtháoisí go dúthrachdach na huile aitheantasa noch aithnighimsi dhaoibh, do dhéanamh, an TIGHEARNA bhur Ndia do ghrádhughadh, siubhal iona shligheibh uile, agus ceangal leis ;

23 Annsin cuirfidh an TIGHEARNA amach na fineadhachasa uile romhad, agus sealbhóchtháoisí cineadh is mó agus is cumhachduigh na sibh féin.

24 Gach uile bhall a sailteoruidh boian bhur ccos budh libh féin é : ón fhásach agus ó Lebanon, ó nabhuin, abhaun Euphrátes, eadhon go nuige an bhfáirge is faide amach is eadh bhias bhur ttóra.

25 Ní feadfaidh duine ar bith seasamh roibh : óir cuirfe an TIGHEARNA bhur Ndia bhur neagla agus bhur gcrióthnughadh ar a nuile fhearann ar a sailteortháoi, fá mar a dubhairt sé ribh.

26 ¶ Feuchuidh, do chuir mé romnuibh a niugh beannughadh agus mallughadh ;

27 Beannughadh, má umhluighíonn sibh daitheantaibh an TIGHEARNA bhur Ndia, noch aithnighimsi dhaoibh a niugh :

28 Agus mallughadh, muna numhlughadh dáitheantuibh an TIGHEARNA bhur Ndia, achd iompodh a leathtaoibh as an tslioghe noch aithnighimsi dhaoibh a niugh, do dhul do leanmhuin deé oile, nar bhaithnidh daoibh.

29 Agus tiucafa a ccrích, a nuair bhéuras an TIGHEARNA do Dhia thú a steach ionsa bhféarann chum a ttéid tú dhá shealbhughadh, go ccuirfe tú an bean-nughadh ar shliabh Gerisin, agus an mallughadh ar shliabh Ebal.

30 Nach *bhfuilid* siad ar an ttaoibh oile do Iordan, ar a tslioghe mar a ttéid an ghrian faoi, a tír na Gcanaaníteach, noch áitreabhus ann sa réiteach thall as coinne Ghilgal, láimh ré machairighibh Mhóreh?

31 Oir reachthaoi tar Iordan do dhul a steach do shealbhughadh a nfearuinn do bheir an TIGHEARNA bhur Ndia dhaoibh, agus sealbhochthaoi é, agus áiteochthaoi ann.

32 Agus do bhéarthaoi aire do choimh-ionadh na huile reachda agus bhreitheamhnais chuirimsi síos daoibh a niugh.

CAIB. XII.

Trachdar ar chiall na dara haithne 13 na neithe naomhtha itheche sna haithibh naomhtha. 19 Gan an Lebhiteach do thréigean.

SIADSO na statúide agus na breitheamhnais, choimhéadfuidhe ré a ndéanamh annsa tír, do bheir an TIGHEARNA Dia haithreadh dhuit dá sealbhughadh, ar feadh na láetheadh mhairfidhe ar talumb.

2 Léirsciosfuidh sibh a nuile áit, a ndearnadar na cineadhacha noch shealbhochthaoi serbhís da ndéaibh, ar na sléibhtibh árd, agus ar na cnocuibh, agus faoi gach eanchrann ghlas:

3 Agus scriosfuidhe síos a naltóra, agus brisfidhe a bpileiri, agus loiscfidhe a ngarráin lé teinidh; agus snoidhfidhe síos íomháighe grábhailta a ndée, agus scriosfuidhe a nanmanna amach as a náit sin.

4 ¶ Ní dhéantaí mar sin ris an TIGHEARNA bhur Ndia.

5 Ach chum na háite thoirghfeas an TIGHEARNA bhur Ndia amach as bhur ttreabhuibh uile do chur a anma ann, eadhon dá ionad chomhnuighe iarrfuidhesi dul, agus is ann thiocfuidhe:

6 Agus is ann sin do bhéurthaoi bhur nofrála loiscthe, agus bhur níodhbairt, agus bhur ndeachmhadh, agus ofráil thógtha bhur lámh, agus bhur móide, agus bhur nofrála toileamhla, agus primidil bhur nealbhan agus bhur tréud:

7 Agus is annsin iostaí a bhfiadhnúisi

an TIGHEARNA bhur Ndia, agus do dhéantaí gáirdeachus ion gach uile ní dá ccuirfhe bhur lámh ann, sibh féin agus bhur muinntir, mar ar bheannuigh an TIGHEARNA bhur Ndia sibh.

3 Ní dhéantaí do réir gach éinneithe dá ndéanmaoidne ionso a niugh, gach duine gibe ní ta ceart do réir a thola féin.

9 Oir ní thangabhairse fós chum an tsuáimhnis agus chum na hoighreachda, do bheir an TIGHEARNA bhur Ndia dhaoibh.

10 Achd a núair reachdaí a nonn tar Iordan, agus áitreochthaoi annsa bhféarann do bheir an TIGHEARNA bhur Ndia dhaoibh mar oighreachd, agus a núair do bhéara suaimhneas daoibh ó bhur naimhdibh uile ar gach ean taobh fá gcúairt, chor go náitreochthaoi go suaimhneach:

11 Ann sin bíaidh ionad noch thoirghfeas an TIGHEARNA bhur Ndia do thabhairt fa deara a ainm do aitreabh ann; chum a nionaid sin do bheurthaoi gach uile ní dá naithnighimsi dhaoibh; bhur nófrála loiscthe, agus bhur níochbartha, agus bhur ndeachmhadh, agus ofrála togtha bhur lámh, agus bhur móide uile noch do mhóideabhair don TIGHEARNA:

12 Agus bíaidh gáirdeachus oruibh a lathair an TIGHEARNA bhur Ndia, sibh féin, agus bhur mic, agus bhur ningheana, agus bhur nóglaoich, agus bhur mbanóglaoich, agus an Lebhiteach *bhías* táobh a stigh da bhur ndoirsibh; do bhrígh nach bhfuil roinn nó oighreachd aige maille ribh.

13 Tabhair haire dhuit féin nach nofrála tú hofráil loisge ann gach áit dá bhfaiceann tú:

14 Achd annsa náit thoirghfeas an TIGHEARNA a naon dá bhur ttreabhuibh, ann sin ofráilfios tú hofráil loisge, agus ann sin do dhéana tú gach a naithnighimsi dhíot.

15 ¶ Gidheadh is éidir leachd féoil do mharbhadh agus dithe an do uile gheatadhuibh, gidh be ar a mbia dúil ag hinntinn ann, do réir bheannuigh an TIGHEARNA do Dhia noch thug sé duit: féad- uigh an glan agus an neamhghlan sin dithe, eadhon mar don nfiadh fhionn, agus don chairríhiadh.

16 Anbáin ní iostaí a nfuil; dóirtfidhe ar an talumb í amhuil uisge.

17 ¶ Ní héidir leachd deachmhadh harbhair dithche táobh a stigh dot dhoirsibh, nó thfíona, nó hola, nó primidil healbhan nó do thréud, nó éannhóid dá ttug tú, nó hofráil thoileamhuil, nó ofráil thogtha do láimhe:

18 Achd íosa tú iad a bhfiadhnúisi an TIGHEARNA do Dhia ann sa náit thoirgh-

feas an TIGHEARNA do Dhíá, thú féin, agus do mhac, agus hinghion, hógach, agus do bhanógach, agus an Lebhiteach bhías táobh a stigh dot dhoirsibh : agus bíaidh lúthgháir ort a bhfiadhnúisi an TIGHEARNA do Dhíá an gach uile ní a ccuirfe tú do lámha.

19 ¶ Tabhair haire dhuit féin nach ttreigfe tú an Lebhiteach an feadh mhairfeas-tú ar an ttalamh.

20 ¶ A nuair fhairseongas an TIGHEARNA do Dhíá do théora, mar do gheall sé dhuit, agus déara tusa, Iosa mé féoil, (do chionn go bhfuil fonn féola ar hanum); is féidir leachd féoil díthe, gidh bé ar bith a mbíaidh dúil ag hanam ann.

21 Má bhíonn a náit do thogh an TIGHEARNA do chur a auma féin ann, a bhfad uait, annsin muirfidh tú dot ealbha agus dot thréud, noch thug an TIGHEARNA dhuit, mar do aithin misi dhíot, agus íosa tú ann do dhoirsibh féin gidh bé ní iona mbia dúil ag hanum.

22 Amhuil ithtear an fiadh fionn agus an fiadh rúadh, mar sin íosas tusa iad : ionnan íosas an neamhghlan agus an glan díobh.

23 Achd amháin bí deimhin nach íosa tú a nfuil : óir ís a nfuil an tanum ; agus ní cóir dhuitsi an tanum díthe maille ris an bhféoil.

24 Ní íosa tú í ; dóirtfidh tú í ar an ttalamh amhuil uisge.

25 Ní íosa tú í ; chor go rachuidh go maith dhuit, agus dot chloinn ad dhíáigh, a nuair dò dhéana tú an ní is cóir a radharc an TIGHEARNA.

26 ¶ Amháin na neithe náomhtha bhías agad, agus do mhóide, do bhéura tú leachd iad, agus racha tú san náit thoirghfeas an TIGHEARNA :

27 Agus íodhbhoruidh tú hofráil loisge, an nfeoil agus an nfuil, ar altóir an TIGHEARNA do Dhíá : agus dóirtfíghear fuil biodhbhartha amach ar altóir an TIGHEARNA do Dhíá, agus íosa tú an nfeoil.

28 Coimhéad agus cluinn na briathraso uile noch aithnighimsi dhíot, chor go rachuidh go maith dhuit, agus dot chloinn ad dhíáigh go bráth, a nuair dhéanas tú an ní is maith agus is ceart a radharc an TIGHEARNA do Dhíá.

29 ¶ A nuair ghearrfas an TIGHEARNA do Dhíá na cineadhacha sin amach romhad, mar a racha tú dá sealbhughadh, agus go ngéabha tusa a náit, agus go náit-reabhaigh tú iona ndúithche ;

30 Tabhair haire dhuit féin nach gabhtar a ndul thú ó na leanmhuin, tar éis a seríosta romhad ; agus nach déana tú loir-gaireachd air a ndeíbh, gha rádh, Cionnus do rinneadar na fíneadhachasa serbhís dá

ndeíbh? is mar sin do dhéana misi mar an geádna.

31 Ní dhéana tusa sin red TIGHEARNA do Dhíá : óir gach éainni is athfhúamhar lé Dá noch a fhuathian sé do nidís sin re na ndeíbh féin ; eadhon a mic agus a nginghiona do loisgedis ansa teinidh dá ndeíbh.

32 Gidh bé ar bith ní aithéonus misi dhaoibh, coimhéaduigh a dhéanamh, ní chuirfe tú éinní na chionn, agus ní mó bheanfas tú dhe.

CAIB. XIII.

Clochfuisghear an impidheachar clonadh on cheurt-chrúbhaidh. 12 Scriosfar caitheacha na niodhal.

MA éirghionn bhar measc fáidh, no fear aislingeadh dfaicsin, agus go ttiubhra sé dhuit comhartha nó iongnadh,

2 Agus go ttiocfa an comhartha nó an tiongnadh a gerich, dár labhair sé riot, ag rádh, Déanum do leanmhuin dée oile, (nach ar bhféas duit,) agus déanum serbhís dóibh ;

3 Ní éistfe tú ré briathruibh an nfaigh sin, nó fhir fhaicsiona na naislingeadh : Óir dearbhuidh an TIGHEARNA bhur Nda sibh, dá fhéachain an ngrádhugheann sibh bhur TIGHEARNA Dá ré bhur nuile chroidhe, agus lé bhur nuile anum.

4 Siubholtaoi a ndíáigh an TIGHEARNA bhur Nda, agus bíaidh a eagla oruibh. coimhéadfuide a aitheanta, agus uimhleochaí dá ghuth, agus do dhéantaí serbhís dó, agus greamocheuighe dhe.

5 Agus cuirfíghear an fáidh sin, nó an briongloideach na naislingeadh chum báis : (do chionn gur labhair sé dá bhar niompóg ón TIGHEARNA bhur Nda, noch thug amach sibh as crich na Héigte, agus dfaascuil sibh amach as tigh na daóirsi, dot thiomáin amach as a tslighe do aithin an TIGHEARNA do Dhíá dhíot do siubhal.) Mar sin chuirfe tú an tolc ar siubhal as do lár féin.

6 ¶ Má bhrostuighionn do dhearbhrathair thú, mac do mhathar, nó do mhac féin, nó hinghion, nó bean hochda, nó do charuid, bhías dhuit mar hanum féin, go secréideach, dhá rádh, Gluaisiom agus déanum seirbhís do dhéieibh nle, nach ar bhféas duit féin nó dot aithribh ;

7 Do na deéibh bhías ag na daóinibh gacha taoibh dhíot, a bhfogus duit, nó a bhfad uait, eadhon ó cheann go cheile don domhan ;

8 Ní aóinteochtha tú dhó, agus ní éistfe tú ris ; ní mó bhías trúaighe ag do sháil dó, nó choigeolus tú é, no cheilfios tú é :

9 Ach go deimhim muirfe tú é ; sí do lámh fhe bheanfus ris ar tús dá chur

chum báis, agus na dhíáigh sin lámh an phobail uile.

10 Agus clochfa tú lé cleachuibh é, ionnus go neugta sé; do chionn gur thairg sé do thionáin an TIGHEARNA do Dhía, noch thug amach thú as crích na Hegipte, as tig na daoirsi.

11 Agus cluinnid Israel uile sin, agus bíaidh eagla orra, agus ní déanuid ní bhus mó éanchoir mar a nolsa bhur measc.

12 ¶ Má chluin tú a ceathruigh dá bhur scaithreachuibh, noch thug an TIGHEARNA do Dhía dhuit dáitreabh innte, ghá radh,

13 Do chúadar daóine áirigh, clann bhéthal, amach as bhur measc, agus do thairngeadar léo luchd áitribh a ccaithreach, ghá rádh, Gluaisiom agus déanum seirbhis do dheéibh eile, nach ar bhaitnuid daoibh;

14 Ann sin loirgfe tú, agus spionfa tú, agus hanóchá tú go friochnamhach; agus, féuch, *más* firinne é, agus, go bhfuil an ní dearbhtha, go ndearnadh a leithéid sin dadhfhuathmaireachd bhur measc;

15 Buáilfe tú go deimhin muintir na caithreach sin lé faobhar an chloidhimh, léirserios í, agus gach a mbia innte, agus a hainéis, le faobhair an chloidhimh.

16 Agus cruinneocha tú a héadail uile go lár a sráide, agus loiscfe tú le teinidh an chathair, agus a héadail uile ó bheag go mór, ar son an TIGHEARNA do Dhía; agus bíaidh na carn go bráth; ní cuirfighear súas choidbhe i.

17 Agus ní bheanfá éainní don ní mhal-luigh dot lámh: chor go bhfillidh an TIGHEARNA óna dhásachd féirge, agus go ttaisbeanuidh grása dhuitsi, agus go raibh trúaige aige dhuit, agus go méideochuidh sé thú, mar do mhionnuigh sé dot aithribh;

18 ¶ A núair bhéuras tú aire ré guth an TIGHEARNA do Dhía, do choimhéud a aithneadh uile noch aithnighimsi dhíot a níugh, do dhéanamh an *neithe is* ceart a radharc an TIGHEARNA do Dhía.

CAIB. XIV.

Ordughadh ar ebsachdudh na cceineadhach uma nmharbh, do sheachna. 4 Ainmhintigh glan agus neamhghlan. 22 Gnáth agus foghna na deachmhadh.

IS sibh clann an TIGHEARNA bhur Ndia: ní ghearrfuidhe sibh féin, agus ní dhéantaí lomadh ar bith eidir bhur súil-ibh ar son an mhairbh.

2 Oir is pobal náomhtha thú don TIGHEARNA do Dhía, agus do thogh an TIGHEARNA thú chum bheith ad phobul áirigh aige féin, tar gach uile chineadh dá bhfuil ar an tialumh.

3 ¶ Ní íosa tú éinní adhfúathmhar.

4 Is iad so na hainmhithigh íostaí: eadhon an damh, an cháora, agus an gabhar,

5 Ann cáirrfhiadh, agus an poerúadh, agus an fiadh fionn, agus an gabhar fiadháin, agus an pigarg, agus an damh alluigh, agus an chamhois.

6 Agus gach uile bheathach noch roinneas an nionga, agus scoiltios an scoilteadh a ndá iadhuir, agus chognas an chír measg na nainmhinteadh, íostaí iadsin.

7 Gidheadh ní íostaí iadso don mhéid chognas a ccír, nó roinneas a nionga scoilte; *mar* atá an camhall, an geirfhiadh, agus an coinín: óir cognaid an chír, achd ní roinnid an nionga; *uime* sin atáid neamhghlan dhí hsi.

8 Agus na muca, do chionn go roinnid an nionga, agus nach ccognuid an chír, atáid neamhghlan dáóibh: ní íostaí dá bhféoil, ní mó bhainfidhe ré na gconab-lach marbh.

9 ¶ Is iad so íostaí do nuile dá bhfuil ionnsna huisgedhíbh: a nuile ar a mbia eiteach agus bláosca íostaí iad:

10 Agus gidh be ar bith, air nach bhfuil eiteach nó bláosca ní íostaí iad; atáid neamhghlan dáóibh.

11 ¶ Do nuile éun ghlan íostaí.

12 Acht is iad so dá nach íostaí: an tiolar, an téan fionn, agus an tiascaire cáirneach,

13 Agus an préachán gearr, agus an préachán ceirteach, agus an préachán ingneach do réir a chinil,

14 Agus gach uile fhíach dubh do réir a chinil,

15 Agus an tulcabhcan, a náinléog, agus an chúach, agus an seabhac do réir a chinil,

16 An tulcabhchan beag, agus an túlcabhchan mór, agus a neala,

17 Agus an peliocan, agus an tiolar timchiollach, agus an fiach fairge,

18 Agus an chorr ghlas, agus an chorr ghrian do réir a chinil, agus an filbín, agus a nialtóg leathair.

19 Agus gach uile ní snáigheach eitilios atá neamhghlan duiti: ní hiostar iad.

20 Ach féadthaóí gach uile éan glan dithe.

21 ¶ Ní íostaí éinní reachus déag uadh féin: do bhéura tú é don choimhidh-each *bhius* ann do dhoirsibh, go nithe sé é; nó féadfa tú a dhíol ris an ndéaraidh: óir is pobal náomhtha thusa don TIGHEARNA do Dhía. Ní bhruthfe tú meannán a mbaine a mhathar.

22 ¶ Do bhéura tú úait go ceart an deachmhadh dot uile shíol, noch do bheir an talumh uadh gach a bliadhain.

23 ¶ Agus íosa tú a bhfiadhmuisi do

THIGHEARNA Dé, san náit noch thoighfeas sé a ainm do shuidhiughadh ann, deachmhadh harbha, thfiona, agus hola, agus primidil tsealbhan agus do thréud; chor go bhfoghlamaidh tú eagla do THIGHEARNA Dé do bheith ort a gcomhuidhe.

24 ¶ Agus má bhíonn an tslighe ro fhada agad, as nach bhféudann tú a iomchur; nó má bhíonn a náit rofhada uait, noch thoighfeas do THIGHEARNA Dia do chur a anma ann, a nuair bheinneochus do THIGHEARNA Dia thú:

25 Ann sin do dhéana tú airgid de, agus ceingeola tú an tairgid suas ann do lámh, agus rachaidh tú don náit noch thoighfeas do THIGHEARNA Dia:

26 Agus do bhéara tú an tairgid sin ar gídh bé ní a mbia dúil ag baintin ann, ar dhamhuibh, nó ar chaorchuibh, nó ar fhionn, nó ar dhígh láidir, gídh bé ní bhus toil led imtiun: agus íosa tú annsin a bhfadlinoisi do THIGHEARNA Dé, agus do dhéana tú gáirdeachus, thú féin, agus do mhiantir,

27 Agus an Lebhiteach bhías táobh a stigh dot dhoirsibh; ní thréigfe tú é; óir ní bhfuil roinn ná oighreachd aige maille riot.

28 ¶ A ndeireadh thrí mbliadhan do bheura tú amach deachmhuidh do bhisigh uile an bhliadhuin sin féin, agus cuirfe tú a ttaise i taobh a stigh dot dhoirsibh:

29 Agus tiuicfaidh an Lebhiteach, do bhrígh nach bhfuil roinn nó oighreachd aige maille leachda, agus an coimhghitheach, agus an dílleachda, agus an bhaintreabhach, atá táobh a stigh dot dhoirsibh, íosuid agus béid sáitheach; chor go mbeinneochuidh do THIGHEARNA Dia thú an gach uile obair do lámhe noch do ní tá.

CAIB. XV.

Fuascalta na mboichd san seachdmhadh bliadhan. 15 Reacht a ttimchill luchd muinntir.

ACCIONN gach seachdmhadh bliadhan do dhéana tú fuascladh.

2 Agus sé so modh an fhúascuilte: gach duine bhéaras éinní ar áirleagadh dá chomharsuinn sáorfa sé é; ní dhéana sé éigion ar a chomharsuinn, nó ar a dhearbhrathair; do chionn gur hé fuascladh an THIGHEARNA ghoirtheardhe.

3 O achdrannach íarrfa tú é a rís: achd an ní dot chuid atá ag do dhearbhrathair fuaisgeoluidh do lámh é;

4 Achd amháin a nuair nach béid boichd bhur measc; óir beannochoidh an THIGHEARNA go mór thú ann sa dúithe thug do THIGHEARNA Dia dhuit dá shealbhuighadh mar oighreachd:

5 Acht amháin má éisdir go dúth-rachdach re guth do THIGHEARNA Dé, do thabhairt aire go gcomheoltá na haiteantasa uile noch aithnighimsi dhíot a niugh.

6 Óir bheannuigh do THIGHEARNA Dia thú, mar do gheall sé dhuit: agus do bheara tú áirleagadh do mheán cineadhach, achd ní íarrfa tú áirleagadh; agus riaghlocha tú ós cionn mhóráin cineadhach, achd ní riaghlochaidisín ós do chionnsa.

7 ¶ Má bhíonn lámh riort daine boichd áon dot dhearbhráithribh táobh a stigh dáon dot dhoirsibh ann do dhúth he noch do bheir do THIGHEARNA Dia dhuit, ní chrúaidheocha tú do chroidhe, agus ní dhruídfe tú do lámh ód dhearbhrathair boichd:

8 Achd oisceola tú do lámh go fáirsíong dhó, agus do bhéara tú dhó ar áirleagadh go deimhin go lór chum a riachdanais, *ansa ní is easbhuidh air.*

9 Tabhair haire nach biadh smuaintiughadh ad dhrochchroidhe, gha rádh, Atá an seachdmhadh bliadhan, bliadhan an mhaithmheachuis, ag druaidíon rann; agus nach biadh do shúil go hola a naghuidh do dhearbhrathair bhoicht, agus nach ttiubhra tú éinní dhó; agus go néighfidh sé ar an THIGHEARNA a taghaidh, agus go mbia na pheacadh ort.

10 Do bhéara tú ní dhó go deimhin, agus ní bhíaidh d'irbheas ar do chroidhe an tráth bhéaras tú dhó é: do bhrígh go mbeinneochuidh do THIGHEARNA Dia thú air son an neithesí ad uile oibrighibh, agus an gach uile ní iona gcuirfe tú do lámh.

11 Óir ní scarfuid na boicht choidheche ris a ndúitheche: uimesin cuirimsi dúitheuibh ortsa, dhá rádh, Oisceola tú do lámh go fáirsíng dot dhearbhrathair, dot bhoichd féin, agus dot riachdanach féin, ann do dhúitheche.

12 ¶ Agus má racthar do dhearbhrathair, Eabhruidhe fir, nó Eabhruidhe mná riot, agus go mbiáidh ag serbhis duit go céann sé mbliaghan; annsin ar an seachdmhadh bliadhain léigfe tú dhó imtheachd sáor uait.

13 Agus a nuair chuirfios tú amach sáor uait é, ní léigfe tú dhó imtheachd uait folamh:

14 Cuirfe tú leis go fáirsíng as do thréud, agus as hirlár, agus as do chuid fiona: dá gach ní ler bheannuigh do THIGHEARNA Dia thú do bhéara tú dhósan.

15 Agus cuimhneocha tú go raibh tú féin a ndaóirsi san Néigipt, agus gur fhúascuil do THIGHEARNA Dia thú;

níne sin aithnighimsi an nísi dhíot a niugh.

16 Agus is amhluidh bhías, má deir sé riot, Ní imeocha mé uait; do chionn gur grádhugh sé thú agus do thigh, do bhrigh go bhfuil se go maith ad fhochair;

17 Ann sin glacia tú meanadh, agus cuirfe tú tré na chluais annsa dorus é, agus biaidh sé na sheirbhíseach agad go brath. Agus mar an gcéadna dhéanas tú red bhanóluich.

18 Na biodh na chrúas ort, a nuair chuirfeas tú saor uait é; óir do bhí fá dhó comhmaith ré serbhíseach túaras-dail, ag déanamh seirbhíse dhuit sé bliadhna: agus beinneochaidh do THIGHEARNA Dia thusa ann gach uile ní da ndéana tú.

19 ¶ Gach uile chéad thoradh firionn dá tiucla ód shealbha agus ód thréud naomhthochaidh tú dot THIGHEARNA Dia iad: ní dhéana tú obair ar bith le cédghein do bhó, agus ní lomfa tú céadúan do cháorach.

20 Iósa tú é a bhfiaghnúisi do THIGHEARNA Dé gacha bliadhna san náit noch thoighfeas an TIGHEARNA, thú féin agus muintir do thighe.

21 Agus má bhíonn cáidhé ar bith ann, má bhíonn bacach, no cáoch, no droch aineamh ar bith air, ní dhéana tú iodhbairt dhe dot THIGHEARNA Dia.

22 Iósa tú é táobh a stigh dot dhoirsibh: ionann iosas an duine neamhghlan agus glan é, mar an phoc fhíonn, agus mar an gearríthiadh.

23 Amháin ní iosa tú a fhuil; dóirtfe tú ar an ttailamh í amhuil uisge.

CAIB. XVI.

Ar na trí fleabhaibh móra. 2 Na cásg. 9 Na seachdmhuine. 13 Na ttabernaclach.

18 Ar bhreitheamhnaibh. 21 Anadhaidh adhbhair an iúdhaladhradh.

COIMHEAD mí Abib, agus cumhdnigh an cháisg dot THIGHEARNA Dia: óir is a mí Abib thug do THIGHEARNA Dia amach as an Négípt thú an sa noidhche.

2 Do dhéana tú ar a nadhbharsan iodhbairt na casg dot THIGHEARNA Dia don tréud agus don airge, san náit ann a ttoighigh an TIGHEARNA a aihm do chur.

3 Ní iosa tú arán loibhín leis; seachd lá iosas tú arán gan loibhín leis, eadhon arán na triublóide; (óir tháinic tú amach as crích na Héigipt go deifreach:) chor go gcumhneocha tú an lá tháinic tú amach as crích na Héigipte feadh laétheadh do shaoghail.

4 Agus ní faicfidhior aran loibhín a

néanáit bheanus riot ar feadh sheachd lá; ní mó mhairfios éainghreim don nfeoil, dá ndéana tú iodhbairt an chéadla tráth nóna, go maidin ar na mhárach.

5 Ní fhéadann tú iodhbairt na cásg do dhéanamh táobh a stigh dáondorus, dá ttug do THIGHEARNA Dia dhuit:

6 Ach san náit thoighfeas do THIGHEARNA Dia do chur a anna ann, annsin do dhéana tú iodhbairt na cásg tráth nóna, ag dul síos don ghréin, fa nam a ttáinic tú amach as an Négípt.

7 Agus róstfa agus iósa tú é san náit thoighfeas do THIGHEARNA Dia: agus fillfe tú ar maidin, agus rachaidh tú dot lóistínibh.

8 Sé la iosas tú arán gan lóibhín: agus an seachdmhadh lá bíadh comhchruinniughadh sollananta agad dot THIGHEARNA Dia: agus ní dhéana tú éainghne oibre ann.

9 ¶ Seachd seachdmhuine chomháirfios tú dhuit féin: tosuigh comhairéamh na seachd seachdmhuine ó nam ar thosuigh tú an corrán do chur sa ngort.

10 Agus coimheadfa tú féusta na seachdmhuineadh dot THIGHEARNA Dia maille re tabhartus ofrála thoileamhla do láimhe, noch bhéaras tú dot THIGHEARNA Dia, do réir mar do bheannugh do THIGHEARNA Dia thú:

11 Agus do dhéana tú gáirdeachus a lathair do THIGHEARNA Dé, thú féin, agus do mhac, agus hinghion, hóglach, agus do bhanóglach, agus an Lebhíteach noch atá táobh a stigh dot dhoirsibh, agus an coimhighteach, agus an dilleachda, agus an bhaintreabhach, bhías bhur measc, san náit noch thoighfeas do THIGHEARNA Dia do chur a anna ann.

12 Agus cuimhneocha tú go raibh tú ad dhuine dháor san Négípt: agus coimheadfa tú agus do dhéana tú na reachda so.

13 ¶ Coimheadfa tú féusta na ttabernaclach seachd lá, tar éis thú do chruinniughadh do choda arbha agus fiona a steach:

14 Agus do dhéana tú gáirdeachus an thféasta, thú féin, agus do mhac, agus hinghion, agus hóglach, agus do bhanóglach, agus an Lebhíteach, agus an coimhighteach, agus an dilleachda, agus an bhaintreabhach, atá taobh a stigh dot dhoirsibh.

15 Seachd lá choimheadfas tú féasta sollamanta dot THIGHEARNA Dia san náit noch thoighfeas an TIGHEARNA: do chionn go mbeinneochuidh do THIGHEARNA Dia thú ion huile bhíseach, agus ion huile oibreacha do láimh, uime sin go demhin do dhéana tú gáirdeachus.

Ní bheirtheas meas air phearsanibh. CAIB. XVII. As feidir días no tríur fudhain.

16 ¶ Trí huáire san mbliadhuin thaisbéantar huile fheardha a bhfiadhnúisi do THIGHEARNA Dé ann sa náit noch thoighfeas sé; a bhféasta a naráin gan loibhin, agus a bhféasta na seachdmhíneadh, agus a bhféasta na tabernaclach: agus ní thiocfaid folamh a lathair an THIGHEARNA:

17 Do bhéara gach éanduine úadh mar bhias a chumus, do réir bheannuighthe do THIGHEARNA Dé noch thug sé dhuit.

18 ¶ Do dhéana tú breitheamhuin agus oifigídh ion huile dhoirsibh, do bheir do THIGHEARNA Día dhuit, ar feadh do threabh uile: agus do dhéanuid breitheamhnus air do phobail maille re breitheamhnus ceart.

19 Ní dhéana tú coimhéigneadh breitheamhnus; ní thiubhra tú meas ar péarsuinnibh seach a chéile, agus ní ghéubha tú cumha: óir dalluigh an chumha súile na ndaoine eagnuighe, agus aidhmhillidh briathra na bhfíréan.

20 An ní bhias ro cheart is sé leanfas tú, chor go mairfe tú, agus go ngeubha tú oighreachd a nfearuinn do bhéara do THIGHEARNA Día dhuit.

21 ¶ Ní chuirfe tú dhuit féin garrán ar bith crann láimh ré haltóir do THIGHEARNA Dé, noch do dhéana tú dhuit féin.

22 Agus ní mó chuirfios tú íomháigh ar bith súas duit féin; noch fhuathuighios do THIGHEARNA Día.

CAIB. XVII.

An iodhbart do bheith gan toibheim. 3 Na sagairt agus na breitheamhuin dó reitighfeas gach cruadh-chúis. 14 Togha, 16 agus dleasdannas rí.

NI dhéana tú bulóg ar bith diodhbairt dot THIGHEARNA Día, nó caora, a mbia aineamh, no gráin ar bith: óir is adhfhuathmhaireachd sin ag do THIGHEARNA Día.

2 ¶ Má gheibhthior bhur measg, táobh a stigh dot dhoirsibh noch thug do THIGHEARNA Día dhuit, fear nó bean, do rinne coir ghráineamhuil a radharc do THIGHEARNA Dé, a mbriseadh a chunnartha,

3 Agus go neachaidh agus gur fheasaltaluigh dée eile, agus gur adhraidh iad, an ghrian, no an ghealach, no éinni do shluagh nimbe, nach ar aithin misi;

4 Agus go ninneostar dhuitsi é, agus go gcúala tú, agus gur cheastuigh tú go duthrachdach é, agus, féuch, mar fíor é, agus an ní dearbtha, gur hoibríghtheadh a leithéid sin dathfhuathmhaireachd a Nisrael:

5 Ann sin do bhéara tú an fearsin amach nó an bheansin, noch do rinne an droichni sin, go nuige do dhoirs,

an fear nó an bhean chéadnasin, agus clochfa tú lé clochuibh iad, no go néaguid.

6 Do réir bhéil dha fhíadhuin, no thrí bhfiadhan, cuirfighear chum báis an té thuillfeas bás; achd ar son ghlóir éanduine amháin ní cuirfighear chum báis é.

7 Baid lámha na bhfiadhan air ar tús dá chur chum báis, agus na dhíaigh sin lámha an phobail uile. Marsin chuirfios tú an olc ar siubhal uáit gan a bheith bhur measg.

8 ¶ Má éirghionn cúis bhiás ro chrúaidh ort a mbreitheamhnus idir fhuil agus fhuil, idir eidhlíodh agus eidhlíodh, agus idir bhuille agus bhuille, do chúisibh imreasuin taobh a stigh dot dhoirsibh: annsin éireocha tú, agus racha tú súas san náit thoighfeas do THIGHEARNA Día;

9 Agus tiucla tú gus na sagartuibh Lebbiteach, agus gus an mbreitheamh bhias ann is na láethibhsin, agus ceisteochnuidh tú; agus taisbéantuid dhuit breath an bhreitheamhnus:

10 Agus do dhéana tusa do réir a norduighe, thaisbéanuid dhuit an drong bhias don náit sin noch thoighfeas do THIGHEARNA; agus do bhéara tú dot aire a dhéanamh do réir gach a ttéagoscuid dhuit:

11 Dó réir órduighthe an dlíghhe mhúinid siad dhuit, agus do réir an bhreitheamhnus inneosuid duit, do dhéana tú: ní chláonfa tú ó nórdughadh thaisbéanuid duit, air a láimh dheis, nó ar a láimh chlé.

12 Agus an duine do dhéanas go heasurramach, agus nach éistídh ris an tsagart noch sheasas ann sin do mhínostrálachd a lathair do THIGHEARNA Dé, nó ris an mbreitheamh, fuileonguidh an duine céadna sin bás: agus cuirfe tú an tolc ar siubhal ó Israel.

13 Agus cluinídh an pobal uile, agus bíuadh eagla orra, agus ní dhéanuid easurradhas ní is mó.

14 ¶ A nuair thioctas tú don dúitche do bheir do THIGHEARNA Día dhuit, agus shealbhochus tú í, agus áitreabhus tú innte, agus déara tú, Cuirfe mé rígh ós mo chionn, do nós na gcineadhach uile atá um thimchioll;

15 Cuirfe tú ar gach uile chor an té sin na rígh ós do chionn, noch thoighfeas do THIGHEARNA Día: aon a measc do dhearbhráithreach chuirfios tú na rígh ós do chionn: ní fhéadann tú coimhíghtheadh do chur ós do chionn nach bhfuil na dhearbhráithair agad.

16 Ach ní chruinneochuidh sé iomad each dhó féin, ní mó bhéarus sé fa deara ar an bpobal sílleadh don Néigipt, chor

go méideochadh sé eich dhó féin : do bhrígh go ndubhairt an TIGHEARNA ribh, Ní fhillidhe ó so amach san tslighe chéadna.

17 Ní mó chruinneochus sé iomad ban dó féin, chor nach bhfillfidh a chroidhe ar ais : agus ní mó chruinneochus sé dhó féin ainíomad óir nó airgid.

18 Agus is amhluidh bhías, a nuair shuighfios sé a ccatthaóir a rioghachda, go scríobhbha sé dhó féin cóib an dlighesi ann a leabhar amach as *leabhar* da mbía a bhitiadhuisi na sagart Lebhiteach :

19 Agus bíaidh sin aige, agus léighfidh sé ann ar feadh laétheadh a sháogháil : chor go bhfoghlumfidh sé eagla a THIGHEARNA Dé, do bheith air, bríathra an dlighesi uile do choimhlíonadh agus na reachdasa dá ndéanamh :

20 Ionnus uach ttóigfidh a chroidhe súas os cionn a dhearbhráithreach, agus nach bhfillfeá sé a leaththaoibh ón naithe, ar a lámh dheis, nó ar a lámh chlé : ar chor go bíadeocha sé a láethe iona rioghachd, é féin, agus a chlann, a lár Israel.

CAIB. XVIII.

Dlighe ná Lebhiteach ar Ofráilibh, dheachmhadh, agus ar chédthoradh.

15 *Biaidh críod an fáigh ón-eisdeadh ris.* 20 *Ach cuirfidhear chum báis an fáidh falsa.*

NI Bhfuighid na sagairt Lebhítigh, agus treabh Lébbi uile, roinn nó oighreacht a Nisrael: íosuid siad ofrála an TIGHEARNA déanta lé teinidh, agus a oighreachd.

2 Uime sin ní bhfuighid oighreachd ar bith a meag a ndearbhráithreach : sé an TIGHEARNA a noighreachdsan, mar a dubhairt sé riu.

3 ¶ Agus budh é so ceart na sagart ón phobal, ón droing ofralus iodbhairt, *ma* damh nó ma caora; go ttiubhraid don tsagart an slennán, agus an dá ghíall, agus an mhéudal.

4 Céadthoradh harbhair mar an *ccéadna*, agus thíosna, agus hola, agus primidil lomraidh do cháorach, do bhéara tú dhó.

5 Oir do thogh do THIGHEARNA Día eision amach as an treabhuibh uile, do sheasamh do dhéanamh serbhise a nainm an TIGHEARNA, é féin agus a mhic go bráth.

6 ¶ Agus má thig Lebhiteach as áon dot dhoirsibh amach as Israel uile, mar a ndéana sé comhnuighe, agus má thig sé maille re toil a imtinne don náit thoighfeas an TIGHEARNA ;

7 Ann sin do dhéana sé miniostralachd a nainm a THIGHEARNA Dé, mar do *nid* a dhearbhráithre uile na Lebhítigh, sheasas ann sin a bhfiaghnuisi an TIGHEARNA.

8 Do gheabhuid uirid ré chéile re ithe, táobh amuich don ní thig ó mhalairt a athardháchd.

9 ¶ A nuair thiucas tú don dúitheche do bheir do THIGHEARNA Día dhuit, ní fhoghlumfe tú dhéanamh do réir adhfhuathmháireachd na gcineadhach sin.

10 Ní bhfuighthior bhur measc *éanduine* bhéurus air a mhac nó air inghin dul thríd an tteinidh, nó ghnáthuighios fáistine, nó coinheaduighe aimsior, nó geasadóir, nó luchd piséog,

11 Nó draóí, nó fear dhéanta comhairle re leannan síth, nó faistíneach, nó duibhel-neach.

12 Oir a nuile dhuine do ní na neithesi is adhfhuathmháireachd don TIGHEARNA iad ; agus do chionn na ngraineamhlachdasa do dhíbir do THIGHEARNA Día amach rombad iad.

13 Bíaidh tú iomlán ag do THIGHEARNA Día.

14 Oir do umhluigheadar na críochasa, noch shealbhoichus tú, do luchd adhartha aimsear, agus do luchd fáistine : acht ar do shonsa, nior fhuing do THIGHEARNA Día dhuitsi sin do dhéanamh.

15 ¶ Tóigfe do THIGHEARNA Día Fáigh dhuit as do lár féin amach, dot dhearbhráithribh, mar misi ; dhó sin umhlochtaoi ;

16 Do réir a nuile neithe dar íarr tú ar do THIGHEARNA Día ann Horeb a ló an chomhchruinnighe, ghá rádh, Ná cluinim a ris guth mo THIGHEARNA Dé, agus ná faicim an teinidh rómhorso ní is mó, chor nach bhfuighe mé bás.

17 Agus a dubhairt an TIGHEARNA riomsa, Is maith a *dubhradar* ar labhradar.

18 Tóigfe misi dhóibh Fáigh amach as a ndearbhráithribh féin, budh cosmhuil riotsa, agus cuirfe mé mo bhríathra ann a bhéul ; agus laibheoruidh sé riu a nuile ní dá naitheonadsa dhe.

19 Agus is amhla bhías, gidh bé ar bith nach éistfidh ream bhriathruibhsi noch laibheorus seision am ainmsi, beanfad cuntus de ann.

20 Acdh an fáigh, gheabhus do labhairt a mainmse, focal nach ar aithin mise dhe a labhairt, nó laibheorus a nainm dee oile, cuirfighear an fáigh sin go deimhin chum báis.

21 ¶ Agus má deir tú ad chroidhe, Cionnus bhías fios an fhocail nár labhair an TIGHEARNA aguinn ?

22 A nuair laibheorus fáigh a nainm an TIGHEARNA, muna tí an ní sin a gcrích, nó nach bíaidh mar sin, sé sin an ní nár labhair an TIGHEARNA, ach do labhair an fáigh go handóthchusach : ní bhiaidh eagla ort roimhe.

CAIB. XIX.

Trí chaithreacha oile didne, 4 agus an chumhachda da bfuil acu. 14 Gan críochanna fearuinn dathrachadh. 15 Dá fhiaghnuis ar gach chúis. 16 Pionus ar fhiaghuin bhréige.

ANUAIR ghearrfas do THIGHEARNA. Dia amach na puibleacha, noch a ttugann do THIGHEARNA Dia a ndúitche dhuitsi, agus thiúcfas tusa ann a náit, agus áitreabhas tu ann a gcaithreachuibh, agus ann a ttightheibh;

2 Cuirfe tú ar leith trí caithreacha dhuit féin a meadhon thféaram, noch do bheir do THIGHEARNA Dia dhuit da shealbhuighadh.

3 Do dhéana tú slighe ullmhúghadh dhuit féin, agus roinnfe tú imle thféaruinn, noch do bheir do THIGHEARNA Dia dhuit doighreachd, a ttrí chuid, chor go bteadfuidh gach dúnmharbhtóir teithcamb annsin.

4 ¶ Agus sé so *cás an dúnmharbhtóra* theithfios, ionnas go ma féidir leis marthuinn: gidh bé mharbhus a chomharsa go neimhchiontach, nach ar fhúathaigh sé san naimsir do chuaidh thairis é;

5 Mar atá a nuair théid duine fa choíll le na chomharsuin do ghearradh coilleadh, agus go ttiubbra a lámh buille don tuáigh do ghearradh an chroinn síos, agus go nimeochuidh an tuáigh don tsamhthuigh, agus go mbeanfaidh dá chomharsuinn, agus go bhfuigheadh bás; teithfigh seision go cathruigh dhíobh sin, agus bíaidh bео:

6 Deagla go leanfadh dioghaltach na fola an dúnmharbhtóir, an feadh do bhíadh a chroidhe té, agus go mbéaradh air, do chionn na sligheadh do bheith fada, agus go muirfeadh é; ar son nár chóir a bhás do thabhairt, do chionn nach raibh fuath aige air, san naimsir roimhe sin.

7 Ar a naddbharsin aithnighimsi dhíot-sa, ghá rádh, Cuirfe tú trí caithreacha ar leith dhuit féin.

8 Agus má mhéaduighionn do THIGHEARNA Dia do théoranna, (mar do mhionn- uigh sé dot aithribh), agus go ttiubbra dhuit an dúitche oile noch do gheall sé dot aithribh;

9 Má choimhéadann tú na haitheanta so uile dá ndéanamh, noch aithnighimsi dhíot a niugh, grádh do bheith agad air do THIGHEARNA Dia, siubhal choidhche iona shlightheibh; annsin cuirfe tú trí caithreacha oile a cceann na ttrí gcaithreacha, dhuit féin:

10 Ionnas nach dóirtfigh fuil neimh-

chiontach ann do dhúitche, noch do bheir do THIGHEARNA Dia dhuit mar oighreachd, *mar sin* nach mbiádh fuil ortsa.

11 ¶ Ach má fhúathuighionn duine ar bith a chomharsa, agus go mbiádh a bhforaire air, agus go néireochuidh air, agus go mbaúilfidh go marbhtach é chor go bhfuighe bás, agus teithfigh sé go cathruigh dhíobhso:

12 Ann sin cuirfidh seanóruigh a chaithreach féin fios air agus do bhéaruid léo as sin é, agus do bhéaruid a lámh dhioghaltuigh na fola é, da chur chum báis.

13 Ní bhíaidh truaighe ag do shúil dó, ach cuirfe tú úait *coir na fola* neimhchionntuighe ó Israel, chor go rachaidh go maith dhuit.

14 ¶ Níathrochuidh tú téorann fhearuinn do chomharsann, noch do chuireadar fada ó shin ann hoighreachda noch shealbhuighes tú, ann sa dúitche do bheir do THIGHEARNA Dia dhuit dá shealbhuighadh.

15 ¶ Ní lór éanfhiadhnuisi amhain déirghe a naghuidh dhuine ar bith ar son éaicceirt, nó ar son peacúidh ar bith, iona bpeacuighionn sé: as béul dá fhiadhain, nó as béul thrí bhfiadhan, dearbhlochthar an chúis.

16 ¶ Má éirighionn fiadhuin bhréige súas a naghuidh éandúine chum fiadhnúise do dhéanamh na aghuidh san *ní nach* ceart;

17 Ann sin seasfuid an días fir, edir a a mbia an timreasan, a lathair an THIGHEARNA, a lathair na sagart agus na mbreithcamb, bhias is na laethibhsin ann;

18 Agus do dhéanuid na breitheamhuin fiafrúighe dhithchiollach: agus, féuch, *mas* fiadhuin bhréige an nfiadhuin sin, agus go ndearnuidh fiadhnuisi bhreige a naghuidh a dhearbhrathar;

19 Ann sin do dhéantaoi ris, mar do shaóil seision do dhéanamh re na dhearbhrathar: mar sin dhíbeorus tú an tolc a bheith bhuir measc.

20 Agus an drong bhias bео chuinn sin, agus bíaidh eagla orra, agus ní dhéanuid ó sin amach a leithéid sin dulc bhuir measc.

21 Agus ní bhíaidh truaighe ann do shúil; *ach* rachuidh anum ar son anna, súil ar son súil, fiacuil ar son fiacail, lámh ar son lámhe, agus cos ar son coiser

CAIB. XX.

An reachd attimcheall an chogaidh. 5 Agus na ndaoine nach iarrfuighear chum dol a ccionn chatha.

ANUAIR rachus tú amach do throíd a naghuidh do námbad, agus do chífe tú eich, agus carbuid, agus daóine

is lía na thú fein, ná bíodh eagla ort rompa: óir *atá* do THIGHEARNA Día maille riot, noch thug amach as crích na Héigipte thú.

2 Agus is amhla bhías, a núair thiucfuidhe láimh ris an ccath, go ttiucfuidh an sagart chuguibh agus go laibheoruidh ris an bpobal,

3 Agus déara sé ríu, Eistigh, ó a Israel, atathaoi ag dul a niugh a ndáil chatha a naghuidh bhur namhad: ná laguigheadh bhur croidhthe, agus narab eaglach sibh, agus ná criothnuighidh, agus nar mó bhias úathbhás oruibh ar a son sin;

4 Óir sé bhur TTIGHEARNA Día an té théid libh, do throid re bhur námhuid, da bhur ttartháil.

5 ¶ Agus laibheoruid ná hoifigidh ris an bpobal, gha rádh, Cía hé *an* duine sin do ríne tigh núadh, agus nach ar thoirbhir é? imthigheadh sé agus filleadh dhá thigh, deagla go muirfidh é san chath, agus go ttoirbheoradh duine oile é.

6 Agus *cía hé* an duine do chuir fineamhuin, agus nach dúáigh dá thoradh? imthigheadh seision mar an *gcéadna* agus filleadh dha thigh, deagla go muirfidh é san chath, agus go níosadh duine eile dhi.

7 Agus *cía hé* an duine thug gealladh dho mhnaoi, agus nach ttug chuige í? imthigheadh sé, agus filleadh dhá thigh, deagla go tuitfeadh sin chath, agus go mbéaradh fear oile leis í.

8 Agus laibheoruid na hoifigidh tuilleamh. ris an bpobal, agus déaruidh siad, Cía hé *an* duine *atá* eaglach nó lagchroidheach? imthigheadh sé agus filleadh sé dhá thigh, deagla go laigeochadh croidhe a dhearbhairtheach mar a chroidhe sion.

9 Agus is amhla bhías, a nuair do dhéanuid na hoifigidh criochnughadh ar a ccombradh ris an bpobal, go ndeanuidh siad caiptinigh air a tslúagh do thréorughadh na ndaoine.

10 ¶ Mar thiucfa tú a bhfogus do chathruigh do throid na haghuidh, ann sin fúagair síothcháin di.

11 Agus is amhluidh bhías, má bheir sí freagra síothchánta ort, agus oscladh romhad, ann sin is amhluidh bhías, a *mbíad*h do dhaóinibh innte béid fa áirdchios agadsa, agus ag seirbhís duit.

12 Agus muna ndearna síth riot, achd go ndéana sí cogadh ad aghaidh, annsin cuirfe tú foslungphurt re na haghaidh:

13 Agus a nuair sheachodas do THIGHEARNA Día ad láimhsí i, muirfe tú gach éainfhirionnach ínnte le fáobhar an chloidhimh:

14 Ach na mná, agus na daoine

beaga, agus a náirnéis, agus a nuile ní da mbía san chathruigh, a héadail uile, do bhéara tú chugad féin iad; agus íosa tú éadail do námhad, noch thug do THIGHEARNA Día dhuit.

15 Mar so dhéanas tú ris na caithreachuibh uile *atá* ro fhada uáit, *nach* bhsuil do chaithreachuibh na gcineadhach sa.

16 ¶ Ach do chaithreachuibh ná muinntí, noch do bheir do THIGHEARNA Día dhuit mar oighreachd, ní shaorfa tú béo éinni ann a mbía anáil:

17 Ach scriosfa tú thríd amach iad; *mar atá* na Hititigh, agus na Hamoritigh, na Cananitigh, agus na Peirisitigh, agus na Hibhitigh, agus na Iebusitigh; mar do aithin do THIGHEARNA Día dhíot:

18 Chor nach múinid dhíbh a dhéanamh do réir a nuile ghráineamhlachd, do rineadarsan dá ndeéibh; mar sin do dhéantaosi peacadh a naghaidh bhur TTIGHEARNA Dé.

19 ¶ A nuair bhías tú re haghuidh caithreach a bhfad, ag déanamh cogadh na haghaidh chum a gabhala, ní ghearrfa tú a gcrainn ag búaladh tuáighe ionta: óir féadfa tú ithe dhíobh, agus ní ghearrfa tú síos iad (óir sé crann an mhachaire *beatha* an duine) dá ccur á bfeidhm annsa ccampa.

20 Amháin na crainn a naitheonuidh tú nach crainn thoruidh iad, leacfa tú, agus gearra tú síos iad; agus do dhéana tú tuir dhíobh re haghuidh na caithreach bhías a cogadh riot, nó go ngabhthar í.

CAIB. XXI.

Reachd ar mharbhadh fholuigheach, 10. Banbhrághaid. 15 An ched-ghin. 38 An mhac cheannlaidir, 22 agus ar an fhear do, chrochtar.

MA gheibhthior duine marbh san tír noch do bheir do THIGHEARNA Día dhuit dá shealbhughadh, na luidhe san mhachaire, agus gan fios *cía* mharbh é: 2 Ann sin tiocfaidh do sheanóirighe agus do bhreitheamhuin, agus toimheosuid chum na ccaithreach *atá* tinnchioll an tí muirfighear:

3 Agus is amhluidh bhías, an chathair bhús foigse don duine mharbh, glacfuidh seanóirighe na caithreach sin colpach, le nar hoibrigheadh, agus nar tharruing annsa chuing;

4 Agus béuruidh seanóirighe na caithreach sin an chorpach síos go gleann garbh, nach ar treabhadh agus nach ar cuireadh, agus gearrfuidh ansin a muineal don cholpuidh anna ngleann:

5 Agus tiucfuid na sagairt mic Lébbi

a lathair; (óir is iad do thogh do THIGHEARNA Día do mhiniostalachd dó, agus do bheannughadh a nainm an TIGH-
EARNA; agus is lé na mbreithir *críoch-
nuighthear* gach uile imreasain agus gach
uile bhuille:)

6 Agus nighfid seanóirighe na caith-
reach sin uile, is foisci don *duine* mhairbh,
a lámha ós cionn na colpuigh dar baineadh
a ceann ansa ngleann:

7 Agus freagoruid agus a déaruid,
Ní hiad ar lámhainne do dhóirt an nfuilsí,
ní mó do chonncadar ar súile é.

8 Bí trócaireach, a THIGHEARNA, dot
phobal Israel, noch do fhúascuil tú, agus
na cuir fuil neimhchiontach a leith do
phobail Israel. Agus maithfighear an
fhuil dóibh.

9 Mar sin chuirfeas tú uáit *coir na*
fola neimhchiontuigh ó bheith eadruibh,
a nuáir do dhéana tú an *ní* is ceart a
radhar an TIGHEARNA.

10 ¶ A nuáir rachus tú amach do
chathughadh a naghuidh do námhad, agus
má thug do THIGHEARNA Día ad lámh-
uibh iad, agus gur ghabh tú iad na
mbraighdibh,

11 Agus go bhfaicionn tú a measc na
mbraighde bean dheagmhaiseach, agus
a mbia dúil agad innte, go madh mian
leachd a beith agad na mnaoi;

12 Ann sin do bhéara tú don bhaile
í dot thigh; agus bearrfa sí a ceann, agus
beanfa sí a hingne dhi;

13 Agus cuirfe sí a culaidh bhráigh-
dionuis di, agus fanfuidh ann do thighsí,
agus bíaidh cumhaidh a hathar agus a
mathar uirre mí iomlán: agus na dhiaigh
sin do dhéana tú bean di, agus budh tú a
fear, agus budh isi do bheansa.

14 Agus is amhla bhías, muna raibh
dúil agad innte, annsin do bhéara tú
cead di dul mar ar toil lé féin; achd ní
reacta tú í ar éanchor ar airgid, ní
dhéana tú arradh dhi, do chionn gur
umhluigh tú í.

15 ¶ Ma bhíonn días ban ag duine,
bean ionmhuin, agus bean neimhion-
mhuin, agus go mbéaruid clann dó, an
bhean ghrádhach agus an bhean fhuath-
mhar; agus go madh leis an mnaoi
fhuathmhur an chéaidghin mhic:

16 Iseadh bhías de sin, a nuáir do
bhéara sé sealbh dá mhacuibh *don ní*
bhías aige, nach bhféadfá céidghin do
dhéanamh do mhac na mná ionmhuine
roimhe mhac na mná neimhionmhuine,
noch as é go deimhin an chéidghin:

17 Achd aidmheochuidh sé mac na
mná nách ionmhuin leis *mar* a chéidghin,
maile re roinn dhúbalta do thabhairt
dó dá gach uile ní bhías aige: óir is

eision céadthús a neirt; is leis ceart na
céidghine.

18 ¶ Má bhíonn mac ceannláidir easur-
ramach ag duine, nach uimhleochuidh
do ghlór a athar, no do ghlór a mhathar,
nach uimhleochuidh dhóibh, a nuáir
smaichdeochuid é:

19 Ann sin glacfuidh a athair agus a
mhathair é, agus bhéaruid amach é chum
sinsear a chaithreach féin, agus go nuige
dórus a áite;

20 Agus déaruid re sinnsearuibh a
chaithreach, An macsa aguinne *atá* sé
borh easurumach, ní umhluighion sé
dar nguth; *atá* sé crásach, misgeamhuil.

21 Agus clochfuid lúchd a chaithreach
uile é lé clochuibh, nó go raibh marbh:
mar sin chuirfeas tú an tolc ar gcúl uáit;
agus cluinfidh Israel uile sin, agus bíaidh
eagla orra.

22 ¶ Agus má ní éanduine coir thuil-
lios bás, agus go mbia dha chur chum
báis, agus go ccrófa tú ar crann é:

23 Ní bhíaidh a chorp ar feadh na
hoidhche san chrann, achd adhloucuidh
tú ar gach éanchor an lá sin féin é; óir
an té crochtar *atá* sé malluigh ó Dhía;
chor nach ttrúailleochthar thfearann,
noch do bheir do THIGHEARNA Día
dhuit *mar* oighreachd.

CAIB. XXII.

*Dlighe na seirce, 5 agus na diongmhal-
tachd a culaidh. 13 Cása a ttimcheall
an phósa.*

NI fhaicfe tú damh nó cáora do
dhearbhrathar ar seachrán, agus
tú féin dfolach air: do bhéara tú ar gach
éanchoraranais chum do dhearbhrathar iad.

2 Agus muna raibh do dhearbhrathair
láimh riot, nó muna fheadair tú cá hé,
an sin do bhéara tú chum do thighe féin
é, agus bíaidh agad nó go lorgaruidh do
dhearbhrathair na dhiaigh, agus aiseoguidh
tú dhó a rís é.

3 Mar an gcéadna do dhéana tú re
na assal; agus is mar sin do dhéana
tú re na éadach; agus ré gach éinní
théid a muga ód dhearbhrathair, noch
do léig sé a muga, agus fuair tusa,
do dhéana tú mar an gcéadna: ní fhéadann
tú thú féin dfolach.

4 Ní fhaicfe tú assal nó damh do
dhearbhrathar ag tuitim ar a tslighe,
agus tú dot fhólach féin orra: cuid-
eocha tú leis go deimhin a ttogbháil súas
a rís.

5 ¶ Ní chuirfidh an bhean uimpe éinní
is cóir don fhior, ní mó chuirfios an fear
culaidh mhná uime: óir an mhéid do ní
sin is gráineamhlachd ag do THIGHEARNA
Día iad.

6 ¶ Má theagmhann nead éin romhad ar a tslighe a cerann, nó ar talamh, *más* éunluigh, nó uighe bhias ain, agus an mhathair na luighe ar na héunuibh, nó ar na luighibh, ní ghéabha tú an mhathair maille ris na hóguibh :

7 Ach léigte tú ar gach éanchor an mhathair dintheachd, agus glacfuidh tú na héin chugad ; chor go rachuidh go maith dhuit, agus go bhféadfa tú do láethe dfadughadh.

8 ¶ A nuair do dhéana tú tigh núadh, annsin do dhéana tú caissiollochta ar a uachdar, chor nach tairreonga tú fuil ar do thigh, má thuitiomn éanduine dhe.

9 ¶ Ní chuirfe tú thfineamhuin le síolta eagsamhla : deagla go ttruaillidh toradh an tsil do chuir tú, agus toradh na fineamhna.

10 Ní dhéana tú treabbadh lé damh agus le hással a néinféachd.

11 Ní chuirfe tú umad culaidh do shórtuibh éagsamhla, *mar* atá doluinn agus do líon a néinféachd.

12 ¶ Do dhéana tú dhuit fabhra ar cheithre cheathramhuibh do chulaidh, le bhfoileocha *tú thú féin*.

13 ¶ Má bheir éanduine bean, agus go mbia aice, agus go bhfuatheochuidh í,

14 Agus go ttiubhra cúis chainte uirre, agus go ttoigeobhuidh droch thúarusghbáil uirre, agus go naibeora, Thug me an bheansa, agus a nuair do bhi mé aice, ní bhfuair mé na maighdin í :

15 Ann sin béaruid athair, agus mathair an chailín, *comhartha* óghachda an chailín leo go sinnsearuibh na caithreach ansa ngeata :

16 Agus déara athair an chailín ris na seanóiribh, Thug mé minghion don fhiora na mnaói, agus thug sé fuath dhi ;

17 Agus, feuch, thug sé cúis chainte na haghuidh, ghá rádh, Ní bhfuair mé hinghion na maighdin ; gidheadh is *iad* so comharthuidhe óghachda minghine. Agus leithneochuid siad an téadach a bhfiadhnúisi shinnsior na caithreach.

18 Agus glacfuid seanóirighe na caithreach an fearso agus smaichdeochuid é ;

19 Agus cuirfid siad cáin chéud *biosa* airgid air, agus do bhéaruid sin dathair an chailín, do chionn gur thóig sé droch ainm ar mhaighdin Disrael : agus bíaidh sisi na mnaói aige ; ní feadfuidh sé a cur úadh ar feadh a sháoghail ;

20 Ach ma bhíomn an ní so firinnioch, agus nach bhfaicthear *comharthuidhe* óghachda don chailín :

21 Ann sin do bhéaruid siad an cailín amach go dorus tighe a hathar, agus clochfuid muintir a caithreach lé cloch-

uibh í nó go néuga sí : do chionn go ndéarna sí leimhe an Israel, striapachus do dhéanamh a tigh a hathar : mar sin chuirfidhe an tolc ar ceúl uaibh.

22 ¶ Má gheibhthear fear ag luidhe le mnaói gá mbia fear pósta, annsin báiseochthar iad araon, an fear do luigh leis an mnaói, agus an bhean : mar sin chuirféas tú olc ar geúl ó Israel.

23 ¶ Má bhíomn cailín *bhías* na maighdin a ngealladh ag fear, agus go bhfuighe duine ansa chathruigh í, agus go luighfidh lé ;

24 Ann sin do bhéarthaoi iad araon amach go geata na caithreach, agus clochfuidhe lé clochuibh iad nó go bhfuighid bás ; an cailín, do chionn nar éigh sí, air *mbeith* dhi annsa cethruigh ; agus an fear, do chionn gur thruaill sé bean a chomharsann : mar sin chuirfidhe an tolc ar geúl uaibh.

25 ¶ Ach má gheibh duine cailín ar a mbia gealladh pósta ar na machairibh, agus go néigneochuidh an fear í, agus go luighte le : annsin cuirfighear an fear amháin chum báis do luigh lé :

26 Ach ní dhéana tú éalú ris an cailín ; ní *bhfuil* coir ar bhith annsa cailín *thuilleas* bás : óir mar éirghios duine a naghuidh a chomharsann, agus mharbhas é, is marsin *atá* an chéisi :

27 Óir fuair sé san mbachaire í, agus do éigh an cailín ar a raibh daingean pósta, agus ní raibh éinneach do cuimhdeochadh í.

28 ¶ Ma gheibh duine cailín *bhías* na maighdin, agus gan í pósta, agus a héigneughadh, agus luidhe lé, agus go mbearthtar orra ;

29 Ann sin an té do luidh lé do bhéara dá hathar caogad *sécl* airgid, agus bíaidh sí na mnaói aige ; do chionn gur umhluigh sé í, ní féadann a cur úadh ar feadh a sháoghail.

30 ¶ Ní ghéabha duine bean a athar chuige, agus ní nochdfuidh sé náire a athar.

CAIB. XXIII.

Renchd eagluise, 9 reachd-cogaidh, 15 agus reachd tiortha.

AN té loitthear iona chlochuibh, nó a ngearthar a bhoill sheicreideacha dhe, ní rachuidh a ccomhchruinniughadh an Tighearna.

2 Ní rachaidh bastard a ccomhthionól an Tighearna ; go nuige an deachmhadh glún ní rachuidh sé a steach a gcomhthionól an Tighearna.

3 ¶ An Tammoníteach agus an Moabíteach ní rachuid siad a gcomhthionól an Tighearna ; cadhon go nuige an

deachmhadh glùn ní rachuid a gcomhthionol an TIGHEARNA go bráth :

4 Do bhrìgh nach ttangadar chugaibh lé harán agus lé huisge an sa tslighe, anuair thangabhair amach as a Négípt; agus do bhrìgh gur cheanchadar Bálaam mhac Péor as Pétor na Mesopotámia, a taghuidh chum thusa do mhallughadh.

5 Gidheadh níor eist do THIGHEARNA Dia ré Bálaam; ach do iompóigh do THIGHEARNA Dia an mallughadh na bheannughadh dhuitsi, do bhrìgh gur bhionmhuinn le do THIGHEARNA Dia thú.

6 Ní farrfa tú a síothcháin nó a gconach ar feadh do sháogháil.

7 ¶ Ní fhúathocha tú Edomiteach; óir is dearbhrathair dhuit é: ní fhúathocha tú Egipteach: do chionn go rabbuis ad choimhitheach iona dhúitheche.

8 An chlann bhearthar dhóibh rachaid a ccoimhthionól an TIGHEARNA iona treas nginealach.

9 ¶ A nuair rachas an slúagh amach a naghuidh do námhad, an sin coimheadh thú féin ar gach uile dhroich ní.

10 ¶ Má bhíon bhúr measc éanduine, nach bíá glan tre shalchar bheanus dó san noidhche, ansin rachaidh sé amach as an ccampa, ní thiucia sé táobh a steach don champa:

11 Acht as amhluidh bhías, a nuair thiucas an tráthnóna, nighfidh sé é féin lé huisge: agus a nuair rachas an ghrian faoi, tiocfó sé don fhóslungphort a ris.

12 ¶ Bíaidh ágad mar an gcéadna áit táobh amaigh don fhóslungphort, mar a racha tú amach:

13 Agus bíaidh slúasad ágad ar harm; agus is amhluidh bhías, a nuair fhóilmheochus tú thú féin, toicheocluidh tú leis sin, agus iompochuidh tú air hais agus fóileochuidh tú an ní thig uait:

14 Óir sinbhluigh do THIGHEARNA Dia a lár do champa, dot chumhdachsa, agus do thabhairt do námhad súas ad fhíagh-nuisi; ar a nadhbharsin bíaidh do champa náomhtha: go nach bhraicidh sesíon éainni salach ionnad, agus go bhíllfeadh sé uait:

15 ¶ Ní thiubhra tú dha mhaighistir an seirbhiseach noch thainic ó na mhaighistir chugad:

16 Coimhneochuidh sé at fhochair, eadhon eadruibh, sa náit thoightfeas sé ann son dot dhoirsibh, mar a ttaitneann ris: ní sháireocha tú é.

17 ¶ Ná bíodh stríapach ar bith dínghionuibh Israel, na sodomíteach do mhacuibh Israel.

18 ¶ Ní thiubhra tú túarusdal stríap-uighe, nó lúach madruidh, go tigh do THIGHEARNA Dé ar son móide ar bith:

óir is athfhúathmhaireachd iadso aron dot THIGHEARNA Dia.

19 ¶ Ní thiubhra tú áirleagadh ar úsuireachd dot dhearbhrathair; úsuireachd airgid, úsuireachd bhídh, úsuireachd neithe ar bith áirleachtair ar úsuireachd:

20 Do choimhidhteach féaduidh tú áirleagadh do thabhairt ar úsuireachd; achd dot dhearbhrathair ní fhéadan tú áirleagadh do thabhairt ar úsuireachd: chor go mbeinneochaidh do THIGHEARNA Dia thú ann gach uile ní iona ccuirfe tú do lámh annsa tír a téid tú dá shealbhuighadh.

21 ¶ A nuair do bhéara tú móid dot THIGHEARNA Dia, ná cuir ar cáirde a choimhlonadh: óir farrfuidh do THIGHEARNA Dia cunntus ort ann go deimhin; agus do bhíadh na pheacadh ort.

22 Acht muna ttuga tú móid, ní bhía na pheacadh ort.

23 Gidh bé ní do chuaidh amach as do bhéul coimheadfa tú agus coimhlonfa tú é; eadhon an nofráil thoileamhuil, do réir mar do mhóidigh tú dot THIGHEARNA Dia, noch do gheall tú léd bhéul.

24 ¶ A nuair thiocfas tú go gárruidh fineamhna do chombarsann, ansin is éidir leachd cáora fineamhna do sháith dithe ar do thoil féin; achd ní chuirfe tú éinni ann do shoitheach.

25 A nuair thiucfás tú a ngort do chombarsann, an sin féaduidh tú na déusa do tharruing lé do lámh; achd ní chor-rocha tú corrán a narbhar do chomharsann.

CAIB. XXIV.

An scríbhinn dealuighe. 5 Ceart agus cinealtus do chomhghail ris gach neach.

A NNUAIR do bhéara fear bean, agus phósas sé í, agus go ttéigeomhuadh nach bhfuighe sí grádh ar bith uadh, do chionn go bhfuair sé neamhgloine éigin inte: annsin scriobhadh sé dhí scríbhinn dealuighe, agus tugadh dhi ann a láimh é, agus cuireadh amach as a thigh í.

2 Agus a nuair fhwigios sí a thigh, is éidir lé intheachd agus bheith na mnaoi ag fear oile.

3 Agus má fhúathuighionn an dara fear í, agus scríbhinn dealuighe do scríobhadh dhi, agus go tiubhra dhi ann a láimh í, agus a cur amach as a thigh; nó má gheibh an fear deiríonnach bás, do ghabh chuige na mnaoi í;

4 Ní féadan an céidfhear, do chuir uadh í, a glacadh chuige a ris na mnaoi, tar éis a truáillighe; óir is adhfúathmhaireachd sin a bhfiaghnuisi an TIGHEARNA: agus ní thiubhra tú fá deara don dúitheche peacughadh, noch do bheir do THIGHEARNA Dia dhuit *mar* oighreachd.

5 ¶ A nuáir do bheir duine bean núadh, ní rachuidh sé amach chum an cogaidh, ní mó chuirfighear cúram éinneithe air: *ach* bíaidh sé sáor san mbaile ar feadh bliadhna, agus do dhéana sé sólás dá mhnáoi noch thug sé.

6 ¶ Ní ghlacfa eandúine cloch íachtair nó uachdair muilinn a ngeall: oir glacuidh sé anum *duine* a ngeall.

7 ¶ Má gheibhbthíor duine ag goid éanduine dá dhearbhráithribh do chloinn Israel, agus go ndéan sé malaírt de, nó go ndíol-faidh é; annsin báiseochthar an gaduighe; agus cuirfe tú an tolc ar gcúl uaibh.

8 ¶ Tabhair haire a bpláigh na lubhra, go gcoimheadfa tú go dúthrachdach, agus go ndéana tú do réir a nuile neithe mhúm-fid na sagairt Lebhiteach dhuit: mar do aithin misi dhíobhsan, *mar* sin choimhead-faoisi dhéanamh.

9 Cuimhnigh cread do rinne do THIGHEARNA Día re Miriam iona tslighe, tar éis teachd amach dháóibh as an Néigipt.

10 ¶ A nuáir do bhéara tú éinní ar áir-leagadh dot dhearbhráthair, ní rachuidh tú a steach dhá thigh da bhreith gill úadh.

11 Seasfa tú amuigh, agus an té dá ttiubhra tú áirleagadh do bhéara seision amach chugad an géall.

12 Agus na bhíonn an duine bochd, ní choideola tú agus a gheall agad:

13 Ar gach uile chor do bhéara tú a gheall dó a nuáir théid an ghrian faoi, chor go bféadfa codladh iona éadach féin, agus beannochoidh sé thusa: agus bíaidh so na fhíríantachd duit a lathair an THIGHEARNA Dé.

14 ¶ Ní sháireocha tú éintserbhíseach túsardail dá mbia bochd nó daidhbhir, dot dhearbhráithribh, nó dot coimhitheachuibh noch *atá* ann do dhúitheche táobh a stigh dot dhoirsibh:

15 Ioná ló cinnte do bhéara tú a thúarsdal dó, agus ní rachuidh an ghrian síos air; oir *atá* sé bochd, agus cuiridh sé a chroidhe air: deagla go néighfeadh sé ad aghuidh ar an THIGHEARNA, agus go mbiadh na pheacadh ort.

16 ¶ Ní cuirfighear na haithre chum báis ar son na cloinne, nó an chlann chum báis ar son na naitheadh: báiseochthar gach duine ar son a choire féin.

17 ¶ Ní chlóna tú breitheamhnus an choimhithigh, nó an dílleachda; agus ní ghlacfa tú éadach baintreabhuigh a ngeall:

18 Ach cuimhneocha tú go rabhuís féin do sclabhugh san Néigipt, agus gur fhúascuil do THIGHEARNA Día as sin tú: air a nadhbharsin aithnighimsi dhíot an ní so dhéanamh.

19 ¶ A nuáir bheanasfa tú thfoghmhar ar an machaire, agus dheirmeodus tú

punnan annsa machaire, ní racha tú a ris ar a cheann: bíaidh sin ag an ccoimhitheach, ag an ndílleachda, agus ag an mbaintreabhuigh: chor go mbéainueochuidh do THIGHEARNA Día thú ann uile oibrighibh do lámh.

20 A nuáir bhuáilfios tú do chramm ola, ní racha tú do spionadh na ngéag a ris: bíaidh sin ag an ccoimhitheach, ag an ndílleachda, agus ag an mbaintreabhuigh.

21 A nuáir chruinneochas tú grápaidh thfíneamhna, ná dioghluim na dhíáigh sin: bíaidh sin ag an coimhitheach, ag an ndílleachda, agus ag an mbaintreabhuigh.

22 Agus cuimhneocha tú go raibh tú ad dháoirseanach a ccrích na Héigipte: uime sin aithnighimsi dhíot an ní so dhéanamh.

CAIB. XXV.

Modh smachdughadh an chiontaich. 11 *An bhean mhíonáireach.* 13 *Comhthrom cheart.* 17 *Léiscríos re na dheanamh ar Amalec.*

MA bhíonn imreasain idir dháoinibh, agus go ttiuctuid chum breitheamhnus, chum go ndéindís na breitheamhuin breitheamhnus eatorra; an sin sáorfuid an fhíríun, agus dainneochuid an chiontach.

2 Agus is amhluidh bhías, ma thuilleann an chiontach a bhualadh, go ccuirfidh an breitheamh dífachuibh a leagadh síos, agus gabháil air dá lathair féin, do réir a choire, a nuibhir áirigh.

3 Ceathrachad buille fhéadus sé bhualadh air, agus gan dul thairis: deagla, dá mbuáilfeadh é ós a chionn sin, lé morán builleadh, go mbia do dhearbhrathair tar-cuisneach ad radharc:

4 ¶ Ná cuir féastrach leis an damh a nuáir shaltras amach an tarbhar.

5 ¶ Má chomhnuighid dearbhráithre a bhfochair a chéile, agus go néuga áon díobh, agus gan chlann aige, ní phósfá bean an té chuáidh déug amuigh re coimhitheach: bíaidh dearbhrathair a fir aice, agus béaruidh chuige na mnaóí í, agus coimhlíonfa oifig dhearbhrathar a fir dhi.

6 Agus is amhla bhías, an chéidghin noch bhéarus sí go mbiáidh a náit anna a dhearbhrathar fuair bás, chor nach ccuirfighear a ainm amach as Israel.

7 Agus muna ttaitnidh leis a nóglach bean a dhearbhrathar do ghlacadh chuige, annsin éirgeadh bean an dearbhrathar suas agus an ngeata mar a mbéid na seanóirigh, agus déara sí rin, Do dhíult dearbhrathair mfir sliochd do thóghbáil suas dainm a dhearbhrathra a Nisrael, ní háill leis oifig dhearbhrathar mfir do choimhlíonadh.

8 Ann sin goirfid simisir a chaithreach

air, agus laibheoruid ris : agus *má* sheasann seison na aghuidh, agus go naibeora, Nì thaithnionn riom a tabhairt ;

9 Ann sin tiuicfaidh bean a dhearbhrathar chuige a lathair na sinnsear, agus scaoilfidh sí a bhròg dhá chois, agus buàilfe sí seile na éadan, agus freagoruidh sí, dhá ràdh, Mar sin do dheantar ris an té nach cuirfe tigh a dhearbhrathar súas.

10 Agus goirtighear dainm dhe a Nisrael, Tigh an té ar a bhfuil a bhròg scaoilte.

11 ¶ A nuair theigeomhas imreasain idir dhuine agus daine eile, agus go tiuicfa bean fhir aca a lathair do thárthail a fir ó làimh an té bhuáilios é, agus go cuirfe sí a lámh amach, agus go mbéuruidh ar bhalluibh secréideacha air :

12 Ann sin gearrfa tú a lámh dhi, ní bhiaidh truaighe ag do shùil di.

13 ¶ Nì bhiaidh agad ann do mhála comhthrum éagsamhla, comhthrom mór agus comhthrom beag.

14 Nì biáidh agad ann do thigh miosur tomhuís éagsamhla, mór agus beag.

15 Ach biáidh agad comhthrom iomlán ceart, agus miosur iomlán ceart bhias agad : chor go bhfaideochthar do láethe an sa talamh noch do bheir do THIGHEARNA Dia dhuit.

16 Oir an mhéid do ní a leithéidsin, agus an mhéid do ní go heaigceart, atáid na nadhfhúathmhaireachd ag do THIGHEARNA Dia.

17 ¶ Cuimhnigh cread do rinne Amalec riot anasa tslighe, a nuair thangabhair amach as an Négìpt ;

18 Cionnus tharla sé riot ansa tslighe, agus do bhuáil an chuid dheighionach dhaóibh, eadhon an mhéid do *bhi* anbhann ad dhiaigh, a nuair do *bhi* tú lag, agus cortha ; agus nach raibh eagla Dé air.

19 Uimesin is amhluidh bhias, a nuair bhearus do THIGHEARNA Dia suáimhnios duit ód naimhbhidh uile fa gcúirt ad thimchioll, ansa dúitheche do bheir do THIGHEARNA Dia dhuit *mar* oighreachd da sealbhúghadh, go cuirfe tú anach cuimhne Amalec ó bheith faoi neamh ; agus ní dhearmoda tú é.

CAIB. XXVI.

Dlighe na cceadhthortha. 12 Agus na ndeuchmhada.

AGUS is amhluidh bhias, a nuair thioctas tú a steach ansa tír noch do bheir do THIGHEARNA Dia dhuit *mar* oighreachd, agus sealbhochus tú í, agus coimheachus tú inte ;

2 Go nglacfa tú don chéadchuid do nuile thoradh na talamh, noch bhainfeas tú dot fhearann do bheir do THIGHEARNA Dia dhuit, agus cuirfe tú a mbascaid é,

agus racha tú don náit thoighfeas do THIGHEARNA Dia do chur a anna ann.

3 Agus racha tú chum an tsagairt bhias ann ansna laéthibh sin, agus déara tú ris, Admhuighim a niugh dom THIGHEARNA Dia go tainic mé don dúitheche do mhionnuigh an TIGHEARNA dar naithribh do thabhairt doinn.

4 Agus glacfa an sagart an bhascaid as do láimh, agus leacfuidh ar lár é a bhfiadhnaise altora do THIGHEARNA Dé.

5 Agus laibhéora tusa agus déara tú a bhfiadhnuisi do THIGHEARNA Dé, Do *bhi* mathair na Shírianach réidh chum dul a seachad, agus do chuáidh sé sios don Négìpt, agus do rinne cúairt ann sin le beagán muintire, agus tháinig annsin chum bheith na chineadh mhór, chumhachdach, dhaóineach :

6 Agus do bhádar na Héigiptigh go holt dar ceionn, agus do ghortuigheadar sinn, agus do chuireadar daoirse chruáidh oruinn :

7 Agus a nuair do éigheamar air an THIGHEARNA Dia ar naithreadh, do chúaluidh an TIGHEARNA ar nguth, agus do fhéuch air ar ccrádh, agus air ar saothar, agus air ar sárughadh :

8 Agus thug an TIGHEARNA amach sinn as an Négìpt lé láimh láidir, agus lé rìgh sínte amach, agus lé húathbhás mór, agus lé comharthuibh, agus lé hiongantuibh :

9 Agus thug sé a steach don náitsi sinn, agus thug an dúitheche si dhúinn, eadhon dúitheche thuilighios do bhainne agus do mhil.

10 Agus a nois, féuch, thug mé liom céadthoradh a nfearuinn, noch thug tusa dhamh, ó a THIGHEARNA. Agus cuirfe tú a bhfiaghnuisi do THIGHEARNA Dé é, agus adharfa tú a bhfiaghnuisi do THIGHEARNA Dé :

11 Agus do dhéana tú gairdeachus ré gach éanní maith noch thug do THIGHEARNA Dia dhuit féin, agus dot thigh, thusa, agus an Lebhíteach, agus an coimhiteach atá bhur measc.

12 ¶ A nuair chuirfios tú crích ar ghabhail deachmhuidh do bhisigh uile an treas bliadhain, bliadhuin ghabhala na deachmhuidh, agus go ttug tú í don Lebhíteach, agus don choimhiteach, agus don dilleachda, agus don bhaintreabhuih, ionnus go nithid taol a stigh dot dhoirsibh, agus go mbéid sáitheach ;

13 Ann sin déara tú a lathair do THIGHEARNA Dé, Thug mé liom na néithe náomhtha amach as *mo* thigh, agus fós thug mé iad don Lebhíteach, agus don choimhiteach, agus don dilleachda, agus don bhaintreabhaigh, do réir huile aith-

eantasa noch do aithin tú dhíom : níor sháruigh mé haithéantasa, agus níor dhearmuid mé iad :

14 Ní dhuaigh mé dhíobh ann mo dhobhrón, ní mó rug mé éainní aca liom chum *úsáide* neamhghloine ar bith, ní mó thug mé éinní ar son an mhairbh : ach do éisd mé re glór mo THIGHEARNA Dé, agus do rinne mé do réir gach éinneithe dar aithin sé dhíom.

15 Féuch a nús ód áitreabh náomhltha, ó neamh, agus beannuigh do phobal Israel, agus an dúitheche thug tú dhíom, mar do mhionnuighis dar naithribh, dúitheche thuilighios do bhainne agus do mhill.

16 ¶ Annsa ló a niugh do aithin do THIGHEARNA Dia dhlíot na statúidesi do dhéanamh agus na breithéamhnúis : ar a nadhbharsin coimheadfa tú iad agus do dhéana tú iad ód uile chroidhe, agus lécl hianum uile.

17 Daidmhuigh tú a niugh an TIGHEARNA a bhéith na Dhía agad, agus imtheachd iona shlighthibh, agus iona reachduibh, agus a aitheanta do choimhead, agus a bhreitheamhnúis, agus aire do thabhairt dá ghlór :

18 Agus daidmhuigh an TIGHEARNA dhuitsi a niugh gur tú a phobal áirigh, mar do gheall sé dhuit, agus go ccoimheadfa a aitheanta uile ;

19 Agus go ndéana sé árd thú ós cionn a nuile chineadh noch do rinne sé, a moladh, agus a naimn, agus a nonóir ; agus go madh héidir leachd bheith mar phobal naomhltha ag do THIGHEARNA Dia, máir a dubhairt sé.

CAIB. XXVII.

Do horduigheadh na haithéanta do scríbhadh ar chlochaibh. 11 Sé treabha ar shliabh Gerisim do bheannughadh an phobail. 13 *Só oile ar sliabh Ebal, do mhallughadh.*

AGUS do aithin Máóisi maille re sean-óirighibh Israel don phobal, ga rádh, Coimheaduigh na huile aitheanta noch aithnighimsi dhaóibh a niugh.

2 Agus is amhlúigh bhías ar an lá a rachtaói tar Iórdan anonn don dúitheche do bheir do THIGHEARNA Dia dhuit, go cceuirfe tú súas duit féin clocha móra, agus a ndóbaíl lé dóib :

3 Agus scríobhtha tú orra bríathra an dlighesi uile, a nuair rachus tú thairis anonn, chor go bhféadfa tú dul a steach don tír sin dó bheir do THIGHEARNA Dia dhuit, fearann thuilighios do bhainné agus do mhill ; mar do gheall an TIGHEARNA Dia haithreadh dhuit.

4 Uimesin is amhlúigh bhías a nuair rachthaói tar Iórdan anonn, go gceuirfidhe

na clocha so súas, noch aithnighimsi dhaóibh a niugh, a sliabh Ebal, agus do dhéantaí a ndóbaíl lé dóib.

5 Agus ansa náitsin do dhéana tú altóir dot THIGHEARNA Dia, altóir do chlochuibh : ní thóigfe tú súas *urnéus* iarum ar bith orra.

6 Cuirfe tú súas altóir do THIGHEARNA Dia do chlochuibh iomlána : agus ofráilfe tú íodhbúirt loisce uirre do THIGHEARNA Dia :

7 Agus ofráilfe tú íodhbúirt shiothchana, agus íosa tú annsin, agus do dhéana tú gáirdeachus a bhféadhnúis do THIGHEARNA Dé.

8 Agus scríobhtha tú ar na clochuibh uile bhriathra an dlighesi go ro shoilléir.

9 ¶ Agus do labhair Maóisi, agus na sagart Lebhíteach ré Israel uile, ghá rádh, Tugaidh bhuir naire, agus éistigh, ó a Israel ; annsa ló so tháinic tú chum bheith ad phobal ag do THIGHEARNA Dia.

10 Uimhleocha tú ar a nádhbharsin do ghlór do THIGHEARNA Dé, agus coimhlonfa tú a aitheanta agus a reachda, noch fhuágnúis dhuit a niugh.

11 ¶ Agus do chuir Maóise do chúram air an bpobal annsa lá sin féin, dhá rádh,

12 Beid so na seasamh ar shliabh Gerisim do bheannughadh an phobail, a nuair rachthaói tar Iórdan anonn ; Simeon, agus Lebbhi, agus Iúdah, agus Issachar, agus Ióseph, agus Beniamin :

13 Agus seasthuid so ar shliabh Ebal do mhallughadh ; Réuben, Gad, agus Aser, agus Sebulon, Dan, agus Naphtali.

14 ¶ Agus laibheoruid na Lebhítigh, agus déaruid re cíoinn Israel uile maille re guth árd,

15 *Go ma* malluigh an duine dhéanas iomháigh ghrábhálta nó leaghta, athfhúathmháireachd don TIGHEARNA, obair lámh an fhir ceirde, agus chuireas a nionad uáighneach é. Agus freagoruidh an pobal uile agus déaruid, Amén.

16 *Go ma* malluigh an té tharcuisnighios a athair nó a mhathair. Agus déara an pobal uile, Amén.

17 *Go ma* malluigh an duine áthrochus téoranna fhearainn a chomharsann. Agus déara an pobal uile, Amén.

18 *Go ma* malluigh an té chuirios seachrán air an ndall as an tslighe. Agus déara an pobal uile, Amén.

19 *Go ma* malluigh an té chlaonus breitheamhnus an chomhaidhtuidh, an dílleachda, agus na baintreabhúigh. Agus déara an pobal uile, Amén.

20 *Go ma* malluigh an té luighios le mnaói a athar ; do chionn go nochdann sé náire a athar. Agus déara an pobal uile, Amén.

21 *Go ma* malluigh an té luighios le beathach ar bith. Agus déara an pobal uile, Amén.

22 *Go ma* malluigh an té luighios le na dheirbhshiair, inghion a athar, nó inghion a mhathar. Agus déara an pobal uile, Amén.

23 *Go ma* malluigh an té luighios lé na bhainchliamhuin. Agus déara an pobal uile, Amén.

24 *Go ma* malluigh an té bhuáilios a chomharsa a bhfeil. Agus déara an pobal uile, Amén.

25 *Go ma* malluigh an té ghabhus cumha do chionn duine neimhchiontach do mharbhadh. Agus déara an pobal uile, Amén.

26 *Go ma* malluigh an té nach daingneocha briathra an dlíghesi uile dá ccoimhlíonadh. Agus déara an pobal uile, Amén.

CAIB. XXVIII.

Tairrgir naomhtha ar shonuis a nlog umhlachd. 15 Inneachad agus anrath a nlog easumhlachd.

AGUS tiuafa a corích, má éisteannt tú go dúthrachdach re glór do THIGHEARNA DÉ, do choimhlíonadh agus do dhéanamh a aithneadh uile noch aithuighinsi dhíot a niugh, go gcuirfe do THIGHEARNA Día súas thú ós cionn gach uile chineadh ar talumh:

2 Agus tiuafhaid na beanachdasa uile ort, agus bearuid ort, má éisteannt tú ré glór do THIGHEARNA DÉ.

3 *Biaidh* tú beannuigh sa chathruigh, agus *biáidh* tú beannuigh ansa mhachaire.

4 *Budh* bheannuigh bhías toradh do chuirp, agus toradh thfearuinn, agus toradh háirnéisi, biseach do bhó, agus biseach do thréud caorach.

5 *Budh* beannuigh do bhascáeid agus do stór.

6 *Budh* beannuigh thú a nuáir thiucfas tú a steach, agus *budh* beannuigh thú a nuáir rachus tú amach.

7 Do bhéara an TIGHEARNA fa deara do naimhde noch éirgeas súas ad aghaidh do bhualadh ad lathair: tiuafhaid amach a néintsilghe amháin ad aghaidh, agus teithfid romhad a seachd slighthibh.

8 Fuaigeoruidh an TIGHEARNA a bheannughadh ort ann do thigh stórais, agus ann gach uile ní iona cuirfe tú do lámh; agus beinneochuidh sé thú ansa dúitheche do bheir do THIGHEARNA Día dhuit.

9 Daingneochuidh an TIGHEARNA thú mar phobal náomhtha dhó féin, mar do mhionnuigh sé dhuit, má choimhéadann tú aitheanta do THIGHEARNA DÉ, agus siubhal iona shlighthibh.

10 Agus do chífe na huile dhaóine ar talumh go ngoirfighear thú a naimn an TIGHEARNA; agus biáidh eagl aaca romhad.

11 Agus do dhéana an TIGHEARNA saidhbhir a maóin thú, a ttoradh do chuirp, agus a ttoradh háirnéisi, agus a ttoradh do thalaimh, an sa dúitheche noch do mhionnuigh an TIGHEARNA dot aithribh do thabhairt dhuit.

12 Oisceolúidh an TIGHEARNA a ionmhus maith dhuit, neamh do thabhairt fearthanna dot fhearann na ham féin, agus do bheannughadh uile oibreach do lámh: agus do bhéara thú áirleagadh do mhórán do chineadhachaibh, agus ní iarrfa tú áirleagadh.

13 Agus do dhéana an TIGHEARNA ceann díot, agus ní hearball; agus biáidh tú amháin a núachdar, agus ní bhiaidh tú a níochdar; má éistionnt tú re haitheantuibh do THIGHEARNA DÉ, noch aithnighinsi dhíot a niugh, dá ccoimhéad agus dá gcoimhlíonadh:

14 Agus ní racha tú a leathtaobh ó éanfhocal dá labhruimsi riot a niugh ar a lámh dheis, nó ar a lámh chlé, do leanmhuin dée oile do dhéanamh seirbhíse dhoibh.

15 ¶ Ach tiuafa a corích, muna numhlughe tú do ghlór do THIGHEARNA DÉ, do chóimhéad a aithneadh uile do choimhlíonadh agus a reachda uile noch aithnighinsi dhíot a niugh; go ttiuafuid na mallachdasa uile ort, agus go mbéaruid ort:

16 *Biáidh* tú malluigh an sa chathruigh, agus *biáidh* tú malluigh an sa machaire.

17 *Biáidh* do bhascáeid agus do stór malluigh.

18 *Biáidh* toradh do chuirp malluigh, agus toradh thfearuinn, biseach do bhó agus do thréad caorach.

19 *Biáidh* tú malluigh a nuáir thiucfas tú a steach, agus *biáidh* tú malluigh a nuáir rachus tú amach.

20 Cuirfe an TIGHEARNA mallughadh ort, agus buáidhreadh, agus míochlú, an sa nuile ní iona cuirfe tú do lámh dá dhéanamh, nó go tuitfe tú, agus go nimthidh tú seachad go hobann; do chionn urchóide do ghuíomh, ler thréig tú misi.

21 Do bhéaruidh an TIGHEARNA fa deara don phláigh leanmhuin díot, nó go scriosfa sé thú as an tír, a bhfuil tú ag dul dá shealbhuighadh.

22 Buailidh an TIGHEARNA thú le cnaói, agus lé siabhrus, agus le haintéas, agus lé ioscadh iomarcach, agus leis an geloidhiomh, agus le feochadh, agus lé gaóthruaidh; agus leanfuid siad thú nó go nimthigh tú seachad.

23 Agus budh prás an spéir *bhías* ós do chionn, agus iarann an talumh *bhías* fúid.

24 Do dhéana an TIGHEARNA luáith-readh agus créafóg dfearthuinn do dhúithche : a nús ó neamh thiucfa sé ort, nó go marbhtar thú.

25 Do bhéara an TIGHEARNA fa deara do bhualadh a lathair do námhad : rachaidh tú amach a néintslighe amháin na naghuidh, agus teithfe tú a seachd slighthibh rompa : agus áthrochtar thú da gach éainrioghachd ar an ndomhan.

26 Agus bíaidh do chorp na fheóil ag éanlaith a naieir uile, agus ag beathachuibh na talmhan, agus ní ruaicfidh éanduine dhíot iad.

27 Buailfidh an TIGHEARNA thú lé neascóidibh na Héigipte, agus leis na heamoroidibh, agus leis na gearbuibh, agus le tochus, da nach féadfuighear do leighios.

28 Buailfe an TIGHEARNA thú le buile, agus le dáille, agus le crith chroidhe :

29 ¶ Agus do dhéana tú lámhagán a meadhon an láoi mar ghreamuighios an dall san dorchadas, agus ní bhéara tú biseach ann do shlighthibh : agus bíaidh tú brúite amháin agus millte go bráth, agus ní dhídeonuidh éanduine thú.

30 Pósfa tú bean, agus luighfe duine eile lé : do dhéana tú tigh, agus ní áit-reabha tú féin ann : cuirfe tú fineamhuin, agus ní chruinneocha tú a cáora.

31 Muirfighear do dhamh as coinne do shúl, agus ní íosa tú gréin dhe : *béarthar* hassal ar éigin uait as coinne haighthe, agus ní haiseocthar dhuit é : *béarthar* do chaorigh dot námhuid, agus ní bíaidh duine agad bhainfeas amach iad.

32 Béarthar do mhic agus hinghiona do dháoinibh oile, agus do chífé do shúile é, agus faillfid ort lán dfonn a tteachda chugad ar feadh an laé : agus ní bíaidh cónhachda ar bith ann do láimh.

33 Íosuid fineadhacha nach aithnid duit tórtha do dhúithche, agus do shaothair uile ; agus bíaidh tusa amháin fa dháoirsi gud bhrughadh a gcomhuidhe :

34 Ionnuis go mbia tú ar mire tre radharc do shúl noch do chífas tú.

35 Buailfidh an TIGHEARNA thú ann do ghluinibh, agus ann do chosuibh, le droch bholguidh nach éidir do shlánughadh, ó bhonn do chois go mullach do chinn.

36 Béaruidh an TIGHEARNA thú féin, agus an rígh chuirfeas tú os do chionn, go tír nár baithnidh dhuit féin nó dot aithribh ; agus annsin do dheana tú serbhís do dhéibh oile, do chrannuibh agus do chlochuibh.

37 Agus bíaidh tú ad úathbhás, agus ad sheanrádh, agus ad fhorfhocul a measc na

nuile chineadh gus a mbéara an TIGHEARNA thú.

38 Béara tú mórán síl amach fan machaire, agus ní chruinneocha tú achd beagán a steach ; óir íosuid na lócuistigh é.

39 Cuirfe tú fineamhna, agus deiseocha tú iad, gidheadh ní ibhte tú *don* nfiön, agus ní chruinneocha tú na cáora ; óir íosuid na péiste iad.

40 Beid cráinn ola agad ar feadh do théorann uile, achd ní ungfa tú thú féin leis a nola ; oir sgeithfidh do chrann ola a mheas.

41 Ginfe tú mic agus inghiona, agus ní budh leachd fein iad ; óir rachuid a mbraighdionus.

42 Millfid na lócuistigh do chrainn uile agus sochar thféaruinn.

43 An coimhidhteach *bhías* bhur measc éireochuidh sé súas ós do chionn go ro árd ; agus ísleochthair tusa go ro ísiöl.

44 Do bhéara sé áirleagadh dhuit, agus ní thiubhra tusa íasachd dósan : bíaidh sé na cheann agad, agus budh tusa an tearball.

45 Os a chionn sin tiucfuid na mallachd-asa uile ort, agus leanfuid thú, agus béaruid ort, nó go milltior thú ; do chionn nár unthluid tú do ghlór dod THIGHEARNA Dé, do choimhead a aithéanta agus a reachd noch do aithin sé dhíot :

46 Agus béid siad ort mar chomhartha agus mar iongnadh, ar do shliochd go bráth.

47 Do chionn nach déarna tú serbhís dot THIGHEARNA Dia lé gáirdeachus, agus le luthgháir chroidhe, ar son iomadamhlais an nuile *neithe*.

48 Uime sin do dhéana tú serbhís dot námhuid noch chuirfios an TIGHEARNA ad aghuidh, a nocrus, a ttart, a dtárnochdachd, agus a riachdanus gach uile *neithe* : agus cuirfe sé cuing iarunn ar dó mhuineúl, nó go scriosfa sé thú.

49 Do bhéara an TIGHEARNA cineadh ó áit imchián ad aghuidh, ó imiol an domhuin, *comhluath* agus eitiollus an tiólar ; cineadh nach ttuicte tú a tteanga ;

50 Cineadh gá mbia gnúis bhorb, nach bhféachfuidh do phearsuinn ársuigh, agus nach ttaisbeanuidh fabhar don nóg :

51 Agus íosuidh sé sochar háirnéisi, agus toradh thféaruinn, nó go madh marbh thú : noch mar an *céadna* nach bhféigfidh arbhar, nó fion, nó ola, nó biseach do bhó, nó do thréud caorach, nó go scriosfa sé thú.

52 Agus suighfidh sé ad bhun ann do uile dhoirsibh, nó go mbristior síos do bhalluidhe árdá daingne, ann ar chuir tú do dhóigh, ar feadh do chriche : agus suighfidh sé ad bhun ann huile dhoirsibh

ar fad do thíre uile, noch do thug do THIGHEARNA Día dhuit.

53 Agus íosuidh tú toradh do chuirp féin, feoil do mhac agus hingean, (noch do thug do THIGHEARNA Día dhuit), ansa champa, agus annsa chumhghach, lé millfid do naimhde thú :

54 Ionnnus an té bhías máoth bhur measg, agus ro dheaghnmhaiseach, go mbía a shúil go holt a ttaobh a dhearbhráthar, agus a ttaobh mhná á bhrolluigh, agus a ttaobh na bfuighioll dá chloinn fhuighfios sé :

55 Ionnnus nach ttiubhra sé déinneach aca roinn dféoil a chloinne íosas sé: do chionn nár fágbadh éainní ansa champa aige, agus annsa chumhghach, lé mbuáidheoruidh do naimhde thú an do dhoirsibh uile.

56 An bhean mháoth mhaiseach bhías bhur measc, nach luaighfeadh bonn a coisi do bhuain ré talumh lé finialtas, agus lé rimheighe bíaidh a stúil go holt a ttaobh fhír á brolluigh, agus a ttaobh a mic, agus a ttaobh a hinghine,

57 Agus a ttaobh a hóig thig amach as idir a dá cois, agus a ttaobh a cloinne noch bhéarús sí: óir íosuidh sí iad duireasbhuidh éainneithe eile go secreteach, sa ccampa agus ansa gcumhghach lé mbuaidheoruidh do námhuid thú ann do dhoirsibh.

58 Muná ccoimhéada tú uile bhriáthra an dlighesi dá ndéanamh mar atáid scríobhtia ansa leabharsa, chor go mbía eagla a nanna. ghlórmhuir bhaoghluidhsí ort, DO THIGHEARNA DÍA ;

59 Annsin do dhéana an TIGHEARNA do phlágha iongantach, agus plágha do shleachda, plágha móra, agus mhairtíos á bhíad, agus tinnios doilghe, fadálach.

60 Mar an gcéadna do bhéara sé ort uile éasláinteadh na Héigpte, roimhe a raibh eagla ort ; agus ceangeoluidh dhíot.

61 Mar an gcéadna gach éaineaslainte, agus gach uile phláigh, nach bhfuil scríobhtia a leabhar an dlighesi, do bhéara an TIGHEARNA iad sin ort, nó go scriostar thú.

62 Agus is beag a nuibhir fhuigfighear dhíbh, a nionad go rablabhair mar réulta nimhe ar iomadamlachd ; do chionn nar umhluigh tú do ghuth do THIGHEARNA Dé.

63 Agus tiuicfuidh a cerích, mar do ghairdigh an TIGHEARNA ós bhur cionnasa do dheanamh bhur maiteasa, agus da bhar méadughadh ; marsin gháirdeochus an TIGHEARNA ós bhur gcionn dá bhur scrios, agus do dhéanamh neimhní dhaóibh ; agus tarreongthar sibh as an atalumh a bhfuil ag dul dá shealbhuighadh.

64 Agus sgaifuigh an TIGHEARNA ar

fud gach uile phobuil thú, ón gcionn go chéile don talumh eadhon gus an gcuir eile ; agus ansin foigheonuidh tú do dheieibh oíle, nach ar bhiúl duit féin nó dot aithribh, eadhon do chrannuibh agus do chlochuibh.

65 Agus ní bhfuighe tú suáimhneas ar bith a measc na gcineadhachsa, ní mó gheabhas bonn do choise socamhal : ach do bhéara an TIGHEARNA dhuit ann sin croidhe criothánach, agus claochlogha radharc, agus doilghios inntinne :

66 Agus bíaidh hanum croichte a gcuntabhairt as do choinne ; agus bíaidh eagla ort do lé agus doidhche, agus ní bhíaidh daingion ar bith agad ar hanum :

67 Agus déara tú ar maidin, A Dhé nach é an tráthnóna tá ann ! agus déara tu tráthnóna, A Dhé nach í an mhaidin atá ann ! tré eagla do chroidhe lé mbía eagla ort, agus tré radharc do shúl noch do chifeas tú.

68 Agus do bhéara an TIGHEARNA don Néigipt a ris tú a longuibh, air ar labhair mé ríot annsa tslighe, Ní fhaicfe tú ní bhus mó a rís í : agus annsin reacfuighear sibh re bhur naimhdibh mar fhearuibh agus mar mhnáibh dáora, agus ní cheainneochuigh éanduine sibh.

CAIB. XXIX.

Sochar phobuil Dé os cionn cháich. 10
Athnuaghadh chunnradh Dé. 18
Léirscrios an fhir bhías dásachdach mionaireach sa nolt.

IS iad so briáthra an chunnartha, noch do aithin an TIGHEARNA do Mhaóisi do dhéanamh ré cloinn Israel a tír Mhoab, táobh amuigh don chunnradh do rinne sé riu ann Hóreb.

2 ¶ Agus do ghoir Maóise ar Israel uile, agus a dubhairt riú, Do choncabhair a nuile ní do rinne an TIGHEARNA as coinne bhur súl a cerích na Héigpte ré Phárao, agus ré na sheirbhíseachuibh uile, agus ré na dhúthaigh uile ;

3 Na cathuighthe móra do chonncadar do shúile, na comharthuidhe, agus na hionganta mórasin :

4 Gidheadh ní thug an TIGHEARNA croidhe dhíbhse le tuigsin, agus súile lé faicsin, agus clúasa lé héisdeachd, gus an lá a niugh.

5 Agus do théoruidh misi ceathrachad bliadhan sibh an sa bhásach : níor chríon bhur néadach umuigh, agus níor dhreóigh do bhróg ar do chois.

6 Níor itheabhair arán, agus níor ibheabhair fíon no deoch láidir : chor go mbía a fhios aguibh gur misi bhur TIGHEARNA Día.

7 Agus a nuáir thangabhair don náitsi,

tháinic Sihon rígh Hesbon, agus Og rígh Bāsan, amach ar naghuidh chum catha, agus do bhuáileamar iad :

8 Agus do ghabhamar a tír, agus thugamar í mar oighreachd do na Réubinitibh, agus do na Gadítibh, agus do leath threibhe Mhanasseh.

9 Coimhéaduigh ar a nadhbharsin bríathra an chunnarthaso, agus déanuidh iad, chor go rachdaoí ar bhur naghuidh an sa nuile ní do dhéantaóí.

10 ¶ Seasuidh sibh uile a niugh a lathair bhur THIGHEARNA Dé; bhur ccaiptínigh bhur treabh, bhur sinnir, agus bhur noifigidh, maille re fearuibh Israel uile,

11 Bhur ndaoine beaga, bhur mná, agus do choimhitheach atá ann do champa, ó ghéarrthóir do chomuidh go tairngtheoir huise:

12 Chor go rachá a cunnradh ré do THIGHEARNA Día, agus iona mhionna, noch atá do THIGHEARNA Día do dhéanamh riot a niugh.

13 Chor go ndaingneochadh sé thú a niugh mar phobal do féin, agus go mbia na Dhía agad mar a dubhairt sé riot, agus mar do mhionnuigh sé dot aithribh, do Abraham, do Isaac, agus do Iácob.

14 Agus ní libh féin amháin do nímse an cunnradhso agus na mionnaso;

15 Ach ris an té atá na sheasamh aguinn a niugh a bhfiaghnuisi ar THIGHEARNA Dé, agus mar an gcéadna ris an té nach bhfuil na sheasamh aguinn a niugh:

16 (Oir atá a fhios aguibh cionnus do chomhnuigheamar a gcrích na Héipte; agus mar thangamar thríd na críochuibh tré ar ghabhabhair;

17 Agus do chonncabhair a ngráineamhlachd, agus a niodhail, chrann agus chloiche, airgid agus óir, noch do bhí na measc:)

18 Deagla go mbíath bhur measc fear, nó bean, nó muintir, nó treabh, a nionipóighionn a chroidhe a niugh ór THIGHEARNA Día, dimtheachd agus do fhriotholamh do dhéibh na ccineadhachso; deagla go mbíath bhur measc fréamh do bhéaradh uadh domlus agus mormónta;

19 Agus go ttiucfaidh a crích, a nuair chluinfios bríathra na mallachdas, go mbenneochuidh é féin iona chroidhe, ghá rádh, Bíaidh síth agum, gidh go siubholuigh mé a neasarrunachd mo chroidhe féin, ag cur meise a gcionn an tarta:

20 Ní choigeola an THIGHEARNA eision, achd annsin lastuidh fearg an THIGHEARNA agus a éud a naghaidh an duinesin, agus luighfid na mallachda atá scriobhltha san leabharso uile air, agus scriosfuidh an THIGHEARNA a ainm ó bheith faoi neamh.

21 Agus deileochuidh an THIGHEARNA é

chum uile amach as treabhuibh Israel uile, do réir mhallachd an chunarthas uile atá scriobhltha annsa leabharso an dlíghé:

22 Ionduis go naibeoruidh an ginealach thiucfas dá bhur ccolinn noch éireochus súas bhur ndíáigh, agus an coimhitheach thiucfas ó chrích imhéin, a nuair do chífid plágha na tíresin, agus an tinnios do leag an THIGHEARNA uirre;

23 Agus gur ruibh agus salann, agus loscadh a fhearann uile, go nach ccuirfígear, agus nach ttiubhra toradh, no nach bhfásann luibh ar bith uirre, do réir mhíllte Shodom, agus Ghomorrah, Admah, agus Sheboim, noch do mhíll an THIGHEARNA iona fheirg, agus iona dhioghultas:

24 Fa dheóigh go naibeoruidh na huile chineadhacha, Cred as a ndéana an THIGHEARNA marso ris an tírse? cred is ciull do theas na feirge móiresi?

25 Ann sin déaruid daoine, Do chionn gur thréigeadar cunnradh an THIGHEARNA Dé a naithreadh, do rinne sé riu a nuair thug sé amach as crích na Héipte iad:

26 Oir do chúadar agus do fhresdaladar dée eile, agus do adhradar iad, dee nar bhfeas dóibh, agus nach ttug seision dóibh:

27 Agus do las fearg an THIGHEARNA a naghuidh na tíre sí, do thabhairt a bhfuil do mhallachduibh scriobhltha annsa leabharso uirre:

28 Agus do thochuil an THIGHEARNA amach as an ccríchsi iad a bhfeirg, agus a ndioghultas: agus a ndibhfeirg mhoir, agus do theilg a tír oile iad, mar atá a niugh.

29 Beanuid na neithe seicreideacha re ar THIGHEARNA Día: achd na neithe atá ar na bhfoillsiughadh is rinne bheanuid siad agus ré ar gcloinn gó síorruidhe, chor go ndéanmaois bríathra an dlíghesi uile.

CAIB. XXX.

Gurab ann lé haithreachas ó chroidhe do bhfillear re Día. 11 Gur fogus follasach aithne Dé. 15 Agus beatha nó bás do réir an gníomh.

AGUS tiucfa a gcrích, a nuair thiucfaid na neithesi uile ort, an beamughadh agus an mallughadh, noch do chuir misí as do choimne, agus chuimhneochus tú orra a measc na nuile chríoch, chum ar dhibir do THIGHEARNA Día thú,

2 Agus fhilleas tú chum do THIGHEARNA Dé, agus uimhleochois tú dá glóir do réir á nuile neithe aithnighimsi dhíot a niugh, thú féin agus do chlann, red chroidhe uile, agus red anam uile;

3 Ann sin go nionpochuidh do THIGHEARNA Día do dhaoirse, agus go mbia trúaighe aige dhuit, agus go bhíllfidh agus go ccrúinneochuigh sé thusa as gach

uile chineadh, a gcionn ar dhíosaóil do THIGHEARNA Dia thú.

4 Má dhíbeartar éanchuid agud don chuid is faide uait don domhan, cruinneochuidh do THIGHEARNA Dia as sin thú, agus do bhéara sé as sin thú:

5 Agus do bhéaruidh do THIGHEARNA Dia thú don tír do shealbhuigheadar haithre, agus sealbhuighidh tusa í: agus do dhéana sé maith dhuit, agus foirlionfaidh sé thú ós cionn haithreadh.

6 Agus timchillghearrfaidh do THIGHEARNA Dia do chroidhe, agus croidhe do shleachda, do ghrádhughadh do THIGHEARNA Dé red chroidhe uile, agus led anum uile, chor go mairfe tú.

7 Agus cuirfe do THIGHEARNA Dia na mallachdasa uile ar do naimhdiibh, agus ar an méid lér fuath thú, noch do rinne ingheim ort.

8 ¶ Agus fillfe tú agus uimhleocha tú do ghuth an TIGHEARNA, agus do dhéana tú a nuile ní noch aithnighimsidhót aniuigh.

9 Agus do dhéana do THIGHEARNA Dia saidhbhir thú a nuile obair do láimhe, a ttoradh do chuirp, agus a sochar do mhaóine, agus a mbiseach thféaruinn, ar mhaith: óir do dhéana an TIGHEARNA gáirdeachus ionnad ar mhaith, mar do gháirdigh sé ós cionn haithreadh:

10 Má éisteann tú ré guth do THIGHEARNA Dé, do dhéanamh a aithneadh agus a reachda atá scríobhtha ansa leabharso an dlighe, agus má fhilleann tú chum do THIGHEARNA Dé led chroidhe uile, agus led anum uile.

11 ¶ Óir a naithesi noch aithnighimse dhíot a niugh, ní bhfuil a bhíolach ort, nó a bhfad uait.

12 Ní ar neamh atá sí, chor go naibeorthá, Cía rachas dúinn súas ar neamh dá tabhairt chuguinn, chor go gcluinfom í, agus go ndéanam í?

13 Ní mó is taobh thall dfairge atá sí, go naibeorthá, Cía rachas tar fairge a nonn uáinn, dá tabhairt chuguinn, chor go gcluinfemis, agus go ndéinmis í?

14 Acht atá an bhriathar róghear dhuit, ann do bhéul, agus ann do chroidhe, chor go ndéantá í.

15 ¶ Féuch, do chuir mé síos a niugh dhuit: beatha agus maith, bás agus olc:

16 An tan do aithin mé dhíot a niugh do THIGHEARNA Dia do ghrádhughadh, agus siubhal iona shlighthiibh, agus a aitheanta do choimhlonadh agus a reachda agus a bhreitheamhnus, chum go mbeathíáa béo agus go bhfoirlionfa: agus beannochuidh do THIGHEARNA Dia thú an sa dúitche a bhfuil tú ag dul dá shealbhuighadh.

17 Ach má iompóighion do chroidhe

uadh, ionnus nach éistfe tú, ach go itaingthear uadh tú, agus go nadhornuidh tú dee oile, agus go bhfoigheonuidh tú dhoitibh;

18 Fúaguimsi dháoiibh a niugh, go scriosnighear sibh go deimhin, agus nach bhfaideochthaóí bhur laethe ar an ndúitche, a tteighthí a nonn tar Iordán do dhul dá sealbhughadh.

19 Gairim neamh agus talumh a niugh dianghnuisi bhur nághuidh, gur fhoillsigh mé as bhur gcoinne, beatha agus bás, beannughadh agus mallughadh: unnesin beir beatha do roghuin, ionnas go mairfe tú féin agus do shliochd:

20 Ionnus go ngráidheochuidh tú do THIGHEARNA Dia, agus go nuinhleocha tú dá ghuth, agus go ndruidfe tú ris: óir is é sin do bheatha, agus fadughadh do laetheadh: chor go ccoimhneocha tú ansa dúitche noch do mhionnuigh an TIGHEARNA dot aithribh, do Abraham, Disaac, agus do Iacob, do thabhairt dóibh.

CAIB. XXXI.

Maoise ré gabhala cead diobh, tug Aithne don phobal. 7 Do Iosua. 9 Do na sagartaibh. 24 Do na Lebhítibh. 28 Agus do na sinnsiribh.

A GUS do chuaidh Maóise, agus do labhair sé na briathrasa re Hisrael uile.

2 Agus a dubhairt sé riú, Atáimsi a niugh céad agus fichthe bliaghain daóis; ní fhéaduim ní sa mhó dul a steach nó teachd amach: mar an gcéadna a dubhairt an TIGHEARNA riom, Ní racha tú a nonn tar an Iordán sa.

3 Ráchuidh do THIGHEARNA Dia, anonn romhad, agus scriosfa sé na cineadhachaso romhad, agus sealbhochuidh tusa iad: agus rachaidh Iosua, a nonn romhad, mar a dubhairt an TIGHEARNA.

4 Agus do dhéana an TIGHEARNA riú mar do rinne sé ré Sihon agus ré Og, righthe na Namoríteach, agus re na ndúitche, noch do scrios sé.

5 Agus seachoduigh an TIGHEARNA shás iad reimh bhur ghuais, chor go ndéantaóí riú do réir a nuile aithne noch do aithin misi dhiibh.

6 Bíthí láidir agus biodh meisneach mhór aguibh, ná huneagluigh, agus ná biodh úanham aguibh rompa: óir sé do THIGHEARNA Dia, théid libh; ní fheallfa sé ort, agus ní thréigfe sé thú.

7 ¶ Agus do ghoir Maóise ar Iosua, agus a dubhairt ris a radhare Israel uile, Bí neartmhar agus biodh meisneach mhaith agad: oir caithfe tú dul leis an bpobal so don dúitche noch do

mhionnuigh an TIGHEARNA da naithribh do thabhairt dóibh; agus do bhéara tú orra a glacadh a noigbreachd.

8 Agus an TIGHEARNA, is eision an té rachus romhad; bíaidh sé maille riót, ní fheallfa sé ort, ní mó thréigfios sé thú: ná himeagluigh, agus ná biodh úamhan ort.

9 ¶ Agus do scríobh Maóise an dligheadhsa, agus thug do na sagartuibh é do chloinn Lebbhi, noch do iomchair airc chunnartha an TIGHEARNA, agus do sheannuibh Israel uile.

10 Agus do aithin Maóise dhíobh, ghá rádh, A ccionn *gacha* seachdmhadh bliadhan, a sollamantachd bhliadhna an fhúascuilte, a bhféasta na ttabernaclach,

11 A nuair thiocfas Israel uile dá ttaisbéanadh féin a lathair do THIGH-EARNA Dé an sa náit thoirghfeas sé, léighfidh tú an dligheadhsa a lathair Israel uile iona nÉisteachd.

12 Cruinnigh na daoine a bhfochair a chéile, fir, agus mna, agus leinibh, agus do choimhitheach atá táobh a stigh dód dhoirsibh, ionnus go cluinfid siad, agus go bhfoghlumuid, agus go mbia eagla bhuir TIGHEARNA Dé orra, agus go gcoimhéadaid uile bhriathra an dlighe si do dhéanamh:

13 Agus go ccluinfid a cclann, ag nach raibh fios *éinneithe*, agus go bfoghlumuid eagla bhuir TIGHEARNA Dé do bheith orra, an fad mbairfidhe ansa dúitheche mar a téighthí tar Iordan dá shealbhuighad.

14 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Maóise, Féach, atáid do láethe a ngar dhuit a ccaithfidh tú bás dfagháil: goir Iosua, agus taisbéanuidh sibh féin a ttabernacuil an chomhchruinnigh, chor go ttiubhra misi cúram dhó. Agus do inthigh Maóise agus Iosua, agus do thaisbéanadar iad féin a ttabernacuil an chomhchruinnigh.

15 Agus do fhoillsigh an TIGHEARNA é féin annsa tabernacuil a pileur neill: agus do sheas piléur an neill ós cionn doruis an tabernacuil.

16 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Maóise, Féach, coideoluidh tú a bhfochair haithreadh; agus éireochuidh an pobalsa, agus rachuid do stríapachus a ndiaigh dée gcoimhidheach na tíre, a bhfuilid siad ag dul na measc, agus tréigfid misi, agus bhrisfid mo chunradh noch do rinne mé riu.

17 Ann sin lasfuidh mfeargsa na naghuidh annsa ló sin, agus tréigfe mé iad, agus ceilfidh mé maghuidh orra, agus sluígfíghear iad, agus tiucfaidh mórán uile agus trioblóide orra;

ionnus go naibeoruid siad san ló sin, Nach uime thangadar na huileisí ortinn, mar nach bhfuil ar ndia ar measc?

18 Agus go deimhin foileocha misi mo ghnús an lá sin ar son a nuile ole oibreochuid siad, do chionn gur iompóigheadar chum dée oile.

19 Anois ar a nadhbharsin scríobhuidh si an dansó dhíbh féin, agus múinidh do chloinn Israel é: cuiridh ann bhuir mbhéluibh é, chor go mbiáidh an dansa na fhiadhnúisi agumsa a naghuidh chloinne Israel.

20 Oir a nuair do bhéara misi don tír iad, noch do mhionnuigh mé dá naithribh, atá lán do bhainne agus do mhill; agus íosuid siad agus lionfuid iad féin, agus fhasuid méath; annsin iompóchuid chum dée oile, agus foigheonuid doibh, agus cuirfid fearg ormsa, agus brisfid mo chunradh.

21 Agus tiucfa a gcrích, a nuair thuitios iomadh uile agus bhuáidhridh orra, go mbéuruidh an dansa fhiadhnúisi na naghaidh; oir ní dhearmodthar é as béuluibh a sleachda: oiris aithnidh dhamhsa a smuaintighe thionnsgnuid siad, a nois féin, suil do bhéara mé a steach iad don tír do mhionnuigh mé dhóibh.

22 Do scríobh Maóise ar a nadhbharsin an chaintios an lá sin féin, agus do mhúin do chloinn Israel í.

23 ¶ Agus do chuir dualach ar Iosua mhac Nun, agus a dubhairt, Bí láidir béodha: oir bhéara tú clann Israel don tír do mhionnuigh misi dhóibh: agus bíaidh misi maille riót.

24 ¶ Agus táinig a ccrích, a nuair do chuir Maóise deireadh le bríathruibh an dlighe do scríobhadh a leabhar, no gur críochnuighuidh iad,

25 Gur aithin Maóise do ná Lebbítibh, do iomchur airc chunnartha an TIGHEARNA, ghá rádh,

26 Glac an leabharso an dlighe, agus cuir a ttaobh airc chunnartha do THIGH-EARNA Dé e, chor go mbiáidh sé ansin mar fhiadhnúisi ad aghuidh.

27 Oir atá fios do cheannairrge agumsa, agus do chrúadhmhuinil: téachuidh, an fad ataimsi fós am bheathuidh aguibh a niugh, do bhábhair cogthach a naghuidh an TIGHEARNA; agus gá mhéid ní is mó ná sin déis mo bháis?

28 Cruinnighidh chugam sinnsir bhuir treabh uile, agus bhuir noifigidh, go labhra mé na briathrasa iona gclúasuibh, agus go ngoiridh mé neamh agus talumh dhiadhnúisi na naghaidh.

29 Oir atá fhios agum tar eís mo bháis go trúaillfidh sibh féin thrid amach, agus go niompochuidh do leath

thaoibh as a tslighe do mhúin mé dhíbh; agus tuitfidh olc oruibh an sna laéthibh deighionacha; do brígh go ndéantáoi olc a bhfiadhnuise an TIGHEARNA, dá bhrostughadh chum feirge tré oibreachuibh bhur lámh.

30 Agus do labhair Máoise a ccluasuibh chomhchruinnigh Ísrael uile briathra na canticí, no gur críochnuightheadh iad.

CAIB. XXXII.

Caintic Mhaoisi, uma throcáire, agus dhioghaltas Dé. 48 O shliabh Nebo chonnaire se Canáan roimh a bhás.

TUGAIDH éisdeachd, O a fhlaithesa, agus laibhéora misi; agus éist, O a thaluimh, briathra mo bhéil.

2 Fearfuídh mo theagasc mar fhear-thuinn, sílfidh mo ghlor mar dhrúchd, mar an mífhear-thuinn ar an luibh mháoi, agus mór na ceatha ar a bhféur:

3 Do chionn go bhfoillseochuidh mé ainm an TIGHEARNA: cuiridhsí mórdhachd a leith ar Nde.

4 *Seisíon* an Charruic, *atáid* a oibreacha iomlan: úir is breitheamhnus a shligthe uile: Día na fírinne agus gan égceart, ceart agus díreach *atá* sé.

5 Do thrúailleadar iad féin, a ttoibhéim ní hé *toibhéim* a chloinnesion: *atáid* na gcinéadh mhíchoinghiollach agus Cam.

6 O a dhaóine leamha agus eigríonna, an marso chúitighidh ris an TIGHEARNA? nach é hathair é do cheannuigh thú? nach ndéarna sé, agus nach ar dhaingnidh sé thú?

7 ¶ Cuimhnigh na seanlaéthe, cuimhnigh bliaghna gach ginealuigh: fiafrúigh dot athair, agus táisbeonuidh sé dhuit; dot shinsearuibh, agus inneosuid dhuit.

8 A nuáir do raon an té is *ro áirde* a noighreachd, do na cineadhachaibh, a nuáir do dhealuigh sé mic Adhaimh, do shuighidh sé téoronna na ndaoine do réir uibhre chloinne Ísrael.

9 Oir is iad a phobal cuid ronna an TIGHEARNA; Iacob crannchar a oighreachdasan.

10 Fuair sé a bhfearan díathraimh é, agus a bhfasach uáigneach uaillféartach; agus do theóruigh sé timchioll é, do theagaisg sé é, do coimhéad sé é mar ubhall a shúl.

11 Mar chorruighios an tiolar súas a nead, shotaloigheas ós cionn a hóg, shíneas amach a sciatháin, glacuidh iad, comhruidh iad ar a sciathánuibh:

12 Marsin an TIGHEARNA amháin do thréoruidh eision, agus ní raibh éaindia coimhitheach maille ris.

13 Thug sé air marcúigheachd do dhéanamh ar áitibh árdá an domhain,

chor go bhféadfadh toradh na machaireadha dithe, agus thug sé air mil do shúghadh as an gcarruic, agus ola as an gcarruig chrúaidh;

14 Im bó, agus bainne cáorach, maille ré méathas úan, agus reitheadh do shiolaradh Básan, agus gabhar, maille ré méathas dubháin na cruithneachda; agus do ibh tú fuil ghlan na ccáor.

15 ¶ Ach do reamhrúigh Iesurun, agus do phreab sé: do reamhruidh tusa, do mhéatuigh tú, atá tu foluighthe ré saill; ansin do thréig sé Día do rinne é, agus do dhímeas Carruic a shlánuighthe.

16 Do bhrostuigheadar é chum éada le *déeibh* coimhitheacha, le gráineamhlachduibh do bhrostuigheadar é chum feirge.

17 Do íodhbhadar do dhiabhluibh, ní do Dhía; do dhéeibh nar bhfeas dóibh, do dhéeibh núadha tháinic ansias go núadh, nach raibh a neagla ar bhur naitiribh.

18 Ní bhfuil cuimhne agad air an Gcarruic do ghein thú, agus do dhearmuid tú Día do chúm thú.

19 ¶ Agus a núair do chonnaire an TIGHEARNA sin, do fhúathuigh sé iad, ar son brostuighe a mhac, agus a inghean.

20 Agus a dubhairt sé, Foileochuidh mé maghuidh úatha, féachfuidh mé cread an chrioch *bhás* orra: úir is ginealach ró chrosanta iad, clann nach bhfuil creidimh ar bith ionta.

21 Do chorruigheadar chum éada mé, leis an ní nach Día; do bhrostuigheadar mé chum feirge le na ndiomháoineas: agus cuirfe misi eúd orrasan ris an *ndroing* nach bhfuil na bpobal; broisteochuidh mé chum feirge iad ré cineadh amadanta.

22 Oir do hadhnadh teine amfheirge, agus loiscfidh go hifíonn iochdrach, loiscfidh an talumh gona thoradh, agus cuirfidh tré theinidh bunaitigh na sliabh.

23 Crúachfa mé uilec orra; caithfidh mé saighde riú.

24 Loisgfighear le hocras iad, agus díobhaithfidhear iad le teas loisgneach, agus lé díbhfeirge róishearbh: cuirfe mé mar an gcéadna fiacra beathach orra, le neimh naitheach neimhe talmhuide.

25 An cloidhiomh amuigh, agus an chritheagla a stigh, muirfidh araon an duine óg agus an mhaighdion, an naoithe mar an gcéadna agus fear na grúáige léithe.

26 A dubhairt mé go scarfuinn iad a ccoirnéluibh, go gcoisgfinn a gcoimhne ó bheith a measg dhaoine:

27 Muna bheith gurab eagal liom, dioghaltas na nánhad, deagla gon iom-

chradis iad féin ar staid neamhbhíochasach, agus deagla go naibeoraidís, Atá ar lámh féin láidir, agus ní hé an TIGHEARNA do rinne so uile.

28 Oir is cineadh gan chomhairle iad, ní mó atá tuigse ar bith ionta.

29 O nach bhfuilid siad críonna, go tuigfidís so, lé measfaidís a gcíoch dheighionach!

30 Ciondus do chlaoidhlfeadh éanduine míle, agus do chuirfeadh días deich míle chum teithmhe, muna reacadh a Ccarruicc iad, agus an TIGHEARNA da niaghadh suas?

31 Oir ní bhfuil a ccarruicsion mar ar Ccarruicne, agus bíodh ar naimhde féin na mbreitheamhuibh.

32 Oir atá a bhíneamhuin mar fhíneamhuin Shodom, agus mhachaireadh Ghomorra: a ccaófa is caora domlais iad, atáid a trípuill searbh:

33 Asé a bhíon neimh na ndragún, agus neimh mharbthach na bhfoileasáin.

34 Nach bhfuil so ar na chur a cceist agumsa, agus ar na shealadh suas a measg mionnmhuis?

35 Riomsa bheanas an dioghaltas, agus an luagháir; sleimheochuidh a ccos na ham féin: oir atá lá a mbuaidhearta a lathair, agus atáid na neithe thiucías orra ag déanamh deithnis.

36 Oir do déana an TIGHEARNA breitheamhnus air a phobal, agus géabhuidh aithreachus é fa na sheirbhíseachuibh, a nuaíir do chifidh gur imthigh a neart, agus nach bhfuil éanduine fa iaghadh, no ar marthuinn dhíobh.

37 Agus déara sé, Cáit a bhfuilid a ndée, a gcarruicc ann ar chuireadar a ndóigh,

38 Noch a duaigh méathas a níodhartha, agus dibh fíon a nofrála dighe? éirgidís suas agus tárthuighedís sibh, agus bidís na ndidéan aguibh.

39 Féuchuidh a nois gur misi, misi féin é, agus ní bhfuil día am fharradh: is mé mharbhús, agus is mé ní béo; loitim, agus leighisim: agus ní mó atá éinneach fhéadas saoradh as mo lámh.

40 Oir tógghuim suas mo lámh chum neimhe, agus a deirim, Mairfe mé go bráth.

41 Má ghéaruighim mo chloidhionmh lonnrach, agus go nglacfa mo lámh greim ar bhreitheamhnus; do dhéana mé dioghaltas ar mo námhuid, agus do bheúr luáigheachd don droing fhúathuighios mé.

42 Cuirfe mé mo shaighde ar weisge lé fuil, agus slúigfidh mo chloidheamh feoil; agus sin lé fuil na márbh agus na bpríosunach, ó thosach an dioghaltas ar an námhuid.

43 Gáirdighidh, O a chríocha lé na phobalsan: oir digheoluidh sé fuil a sherbhíseach, agus cúiteochuidh sé dioghaltas re na námhuid, agus bíaidh sé grásamhuil da tír, agus da phobal féin.

44 ¶ Agus táinic Maóise agus do labhair sé briathra an dānasa uile a gclūsuibh an pobuil, é féin, agus Iosua mhac Nun.

45 Agus do chuir Maóise deireadh lé labhairt na mbriatharsa uile re Hisrael:

46 Agus a dubhairt sé riu, Suighidh bhur ceoidithe ar na huile bhriathraibh do nimsi dfiadhnughadh bhur measc a nuigh, noch aitheontaí da bhur ceoinn do choimhead do dhéanamh, briathar an dlighesi uile.

47 Oir ní ní díamhaoin duitsi é; do chionn gur lé do bhéatha é: agus is leis an ní sí fhaideochtha tú do láethe san dúitheche, a bhfuil tú ag dul a nonn tar Iordán da shealbhughadh.

48 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA re Maóise an lá sin féin, ghá rádh,

49 Éirigh suas ar a tsiabhso Abarim, go sliabh Nébo, noch atá a bhfearann Moab, atá thall as coinne Iericho; agus féach tír Chanáin, noch do bheirínse do chloinn Israel mar sheilbh:

50 Agus fagh bás ansa tsiabh a ttéid tú suas, agus cruinnighthear a cceann do dhaóine thú; mar dcug Aaron do dhearbhrathair a sliabh Hor, agus mar do chruinnigheadh a cceann a dhaóine é:

51 Do chionn gur chórruigheabhairsi am aghuidhsí a measc chloinne Israel ag uisgedhibh Mheribah-Cádes, a bhfásach Sin; do chionn gur bheannuigheabhair misi a meadhón chloinne Israel.

52 Gidheadh do chife tú an dúitheche as do choinne; ach ní racha tú inte don dúitheche bheirínse do chloinn Israel.

CAIB. XXXIII.

Tionna Mhaoise ag trachda um mhorrachd Dé. 6 Beannachadh an 12 treabh. 26 Agus oirdhearcus Israel.

AGUS sí so an bheannachd ler bheannuigh Maóise óglach Dé, clann Israel roimhe a bhás.

2 Agus a dubhairt sé, Thainic an TIGHEARNA ó Shínai, agus do éirigh dhóibh suas ó Sheir; do dhealruidh se amach ó shliabh Páran, agus thainic maille le deich míle dá náomhuibh: ó na dheasláimh do chuaidh dlightheadh tinntighe orra.

3 Is eadh, do ghrádhuih se an pobal; atáid a náomh uile ad láimh: agus db shuigheadar síos ag do chosuibh; glacfuidh gach éanduine dod bhriathruibh.

4 Do aithin Maóise dlightheadh dhían, eadhon oighreachd chomhchruinnigh Iacob

3 Agus do bhí sé na rígh an Iesurun, a nuair do chruinnigheadar cinn an phobail agus treabha Israel a cionn a chéile.

6 ¶ Biodh Reuben béo, agus ná héagadh; agus ná bídh áireamh air a dhaoineibh.

7 ¶ Agus do ghuidh an ccéadna do Iúdah: agus a dubhairt, Eist, a Tighearna, guth Iúdah, agus tabhair chum a dhaoine é: go madh lór dhó a lámha; agus bise ad chongnamh dhó ó na námhuid.

8 ¶ Agus a dubhairt sé ar son Lébbi, Biodh do Thuimim agus Húirim ag háon náomhtha, noch do dhearbhu tú ag Massah, agus ris ar chioncháin tú ag uisgedhibh Mheribah;

9 Noch a dubhairt re na athair, agus re na mháthair, Ní fhaca mé e; ní mó do admhuigh sé a dhearbhláithre, agus níor aithin a chlann féin: óir do choimheadadar do bhríathrasa, agus do chómhalladar do chunradh.

10 Múinid siad do bhreitheamhnús do Iacob, agus do dhligheadh Disrael: cuirfidh siad túis as do choimne, agus iodbuirt iomlán lois ar haltóra.

11 Beannuigh a Tighearna a mhaóin, agus gabh chugad oibreacha a lámh: buail tré leasrach na druinge éirghios na aghuidh, agus an luchd a fhúathuighios é, ionns nach éireochuid a ris.

12 ¶ Agus a dubhairt sé ar Bheniamin, Do dhéana an té is ionmhuin leis an Tighearna comhnuighe a ndaingion na fhochair; agus cluidheochuidh an Tighearna é ar féadh an laoi uile, agus áiteochuidh sé eidir a ghuáillibh.

13 ¶ Agus a dubhairt sé ar Ióseph, Go madh beannuigh ón Tighearna bhias a dhúitche, do neithibh mórluáigh neimhe, don drúchd, agus don naigéin luighios shíos,

14 Agus don toradh mórluáigh bearthar amach leis an ngréin, agus do na neithibh mórluáigh do dingeadh amach leis an ngealuigh,

15 Agus do neithibh úasal na sean-sliabh, agus do neithibh mórluáigh na gcnoc mbúan,

16 Agus do neithibh mórluáigh na talmhan agus dá iomláine, agus do dheagh-thóil an té do áitreabh ansa dos: tigeadh an beannughadh ar chionn Ióseph, agus ar mhullach cinn an té do dealuigheadh ó na dhearbhráithribh.

17 Is cosmhul a ghlóir ré primidil á bhulóige, agus is cosmhul a adharca ré adharcuibh Unicorn: léo sin bhuáilfios sé na daoine a néinfeacht go críocheuibh na talmhan: agus is iad sin deich míle Ephraim, agus is iad mílte Mhanasseh iad.

18 ¶ Agus a dubhairt sé ar Shebulon, Gáirdigh, a Shebulon an do dhul amach; agus, Issachar, ann do lóistínibh.

19 Goirfid siad na daoine chum an tsleibhe; annsin ofráilfid ofrála fireanta: óir ibhid do lionmhaireachd na fairge, agus do na hionnmhusuibh atá a bhfolach san ngáineamh.

20 ¶ Agus a dubhairt sé ar son Ghad, Go madh beannuigh an té fhairsingios Gad: áitighidh sé amhuil leomhan, agus brisfe sé an lámh agus mullach an chinn.

21 Agus do ghléus sé an chéadchuid do féin, do bhrígh gur, a roinn an dligheannuigh, do shuigheadh annsin é; agus tháinig sé maille ré ceannuibh an phobail, do chuir sé ceart an Tighearna, a néifeachd, agus a bhreitheamhnús ré Hísréal.

22 ¶ Agus a dubhairt sé ar Dhan, Is cuileán léomhuin Dan: lingfidh sé ó Bhasan.

23 ¶ Agus a dubhairt sé ar son Naphtali, O a Naphtali, líonta dfabhar, agus lán do beannughadh an Tighearna: sealbliuigh sé shíar agus theas.

24 Agus a dubhairt sé ar Asser, Biodh Asser beannuigh a gcloinn; biodh sé sóghradhach aga dhearbhráithribh, agus tumadh sé a chos a nola.

25 Béid do bhróga diarann agus do phrás; agus mar bhias do láethe, is mar sin bhias do neart.

26 ¶ Ní bhfuil áon a ccosamhlachd le Día Iesurun, noch ghlúaisios ar neamh ad chabhair, agus ann a óirdhearcas air a naéir.

27 Sé an Día síorruidhe do áit didin, agus faoi shíos atá slúagh síorruidhe: agus tiomáinidh sé amach an námhuil romhad; agus déara sé, Marbh iad.

28 Áitreabbuigh Israel ann sin a ndaingion na áonar: bíaidh tobar Iacob ar fhearann arbha agus fionn; silfidh fós a fhlaithreas drúchd a nuas.

29 Son a atá tusa O a Israel: cia is cosmhul leachd, a phobal do tárthuigheadh leis an Tighearna, sciath do chun-ganta, noch ar bé clodhiomh hoirdhearcuis! agus do gheabhthar do naimhde na mbréaguiribh dhuit; agus sailtéora tú ar a náitibh árdá.

CAIB. XXXIV.

Maoise ar faghail bháis, 6 do hadhlac-eadh le Día, agus do chabineadh leis an phobal, é.

A GUS do chuidh Maóise súas ó réiteach Mhoab go sliabh Nébo, go mullach Písgah, atá thall as coinne Iericho. Agus do tháibéin an Tighearna tír Ghilead, uile dhó, go nuige Dan,

2 Agus Naphtali uile, agus tír Ephraim, agus Mhanasseh, agus tír Iudah uile, agus an bhfairge is faide amach,

3 Agus an taobh ó dheas, agus réiteach ghlinne Iericho, cathair na gcrann pailme, go nuige Soar.

4 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ris, Sí so an dúitheche do mbionnuigh misi do Abraham, do Isaac, agus do Iacob, ghá radh, Do bhéara mé so dot shliocht: thug mé ortsa a faicsin red shúilbh, ach ní racha tú inte anonn.

5 ¶ Mar sin fhuair Maóise searbhfogh-antuigh an TIGHEARNA bás ann sin a tír Mhoab, do réir bhreithre an TIGHEARNA.

6 Agus do adhluc sé é a ngleann a tír Mhoab, thall as coinne Bhetpeor: ach ní bhfuil fios a thúma ag éanduine agus a niugh.

7 ¶ Agus do bhí Maóise céad agus fithche bliaghan daóis an tan fuair sé bás: ní raibh a shúil dall, nó a neart nadúrtha laghdnughte.

8 ¶ Agus do ghuileadar clann Israel ar son Mhaoísi a réiteach Mhoab tríochad lá: mar sin do críochnuigheadh laéthe gola agus caóinte ar son Mhaoíse.

9 ¶ Agus do bhí Iosua mhac Nun líonta do spioruid an ghliocuis; óir do leag Maóisi a lámha air: agus do umhluigheadar clann Israel dó, agus do rinneadar mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaoíse.

10 ¶ Agus níor éirigh faigh ó shoin a Nísrael cosmhuil re Maóisi, noch dob aithne don TIGHEARNA aghuidh ar aghuidh,

11 Ann sna huile chomharthuibh agus iongantuibh, dar chuir an TIGHEARNA é dá ndéanamh a gcric na Héigpte a naghuidh Phárao, agus a naghuidh a sherbhíseach uile, agus a dhúitheche uile,

12 Agus annsa laimh láidirsín, agus annsa chriothnughadh mhór uile do thaisbéin Maóisi a radharc Israel uile.

Leabhar IOSUA.

CAIB. I.

Do ainmnigh, 2 agus do shocruigh Dia Iosua a nionaid Mhaoisi. 8 Agus do theagúis a dhleasdunnas dó.

ANNOIS tar éis bháis Mhaoíse seirbhíseach an TIGHEARNA tarla ann, gur labhair an TIGHEARNA re Iosua mac Nun óglach Mhaoíse, ghá rádh,

2 Déug Maóise mó sherbhíseach; a nois ar a nadhbhar sin éirigh, imthigh a nonn tar an Iordáinse, thú féin, agus an pobalsa uile, don tír do bheirimse dhóibh, *cadhón* do chloinn Israel.

3 Gach uile bhall air a sailteoraidh bonn bhur ccoise, thug mé sin daóibh, mar a dubhairt mé ré Maóise.

4 On nfasachsa agus ón lebanonsa go nuige a nabhuinn mhóir, sruth Euphrátes, iomlán fhearainn na Hítiteach, agus go nuige a nfairge mhoir, leath ré dul faoi na gréine, budh é bhur tteorán.

5 ¶ Ní fhéadfuidh éanduine seasamh ad aghuidh ar feadh laéthe do bheatha: mar do bhí mé lé Maóise, is mar sin bhías mé leachdsa: ní fhailleocha mé ort, ní mó thréigfios mé thú.

6 Bí láidir agus lánchródha: óir roinnfe tú ar an bpobalsa maroighreachd an fearann, do gheall mé dá naithribh do thabhairt dóibh.

7 Auhain bisi láidir agus rochurata,

chor go gcoimheadfa tú do dhéanamh do réir an dlighe uile, noch do aithin mo sherbhíseach Maóise dhíot: na hiompóigh uadh ar an laimh dheis nó chlé, chor go mbia tú sona gidh bé ar bith áit a racha tú.

8 Ní dhealochuidh an leabharsa an dlighe red bhéul; achd bíaidh tú ag meabhair ann do ló agus doidhche, chor go ttiubhra tú haire do nuile ní da bhfuil sgríobhtha ann do dhéanamh: óir ann sin do dhéana tú do shlighe suthuín, agus éireochuidh leachd go maith annsin.

9 Nách ar aithin misi dhíot? Bí láidir agus lán bhéodha; ná bíodh eagla ort, agus ná bí meata: óir *atá* do THIGHEARNA Dia maille leachd gidh bé áit a racha tú.

10 ¶ Ann sin do aithin Iosua do oifigeachuibh an phobail, dhá radh,

11 Éirghidhe ar feadh an tslóigh, aithnighidh don phobal, dhá rádh, Ullmhuighidh lónn daóibh féin; óir fa chionn thrí lá rachtthaóí a nonn tar an Iordansa, do dhul do shealbhughadh na tíre, do bheir bhur TIGHEARNA Dia dhaoibh re na shealbhughadh mar oighreachd.

12 ¶ Agus do labhair Iosua ris na Reubinitibh, agus ris na Gaditibh, agus re leiththreibh Mhanasseh, dhá rádh,

13 Cuimhnighidh na briathra do aithin Maóise óglach an TIGHEARNA dhíbh, ghá rádh, Thug bhur TTIGHEARNA Dia

suaimhnios daóibh, agus thug sé an dúitheche so dhíbh.

14 Fanfuid bhur mná, bhur ndaoine beaga, agus bhur náirnéis, ansa dúitheche thug Máoise dhíbh don táobhsa do Iordan; ach rachthaoi féin thairis armtha roimhe bhur ndearbhraithribh, gach a bhfuil láidir aguibh, agus cuideochthaoi léo;

15 Nó go ttuga an TIGHEARNA suaimhneas da bhur ndearbhraithribh, mar thug sé dhíbh, agus go sealbhuighidsion mar an gcéadna an tír bheir bhur TIGHEARNA Dia dhóibh: annsin fillidhe dá bhur bhfearann sealbha, noch thug Máoise óglach an TIGHEARNA dhíbh don táobhsa do Iordan leath ré heirghe greine, agus bíaidh aguibh.

16 ¶ Agus do fhreagradarsan Iosua, ghá rádh, A nulle ní aitheonús tusa dhínn do dhéanam é, agus gidh bé ait a gcuirfe tú sinn racham ann.

17 Do réir mar do éisteamar re Máoise ann sna huile neithibh, mar sin uimhleocham dhuitsi: amháin go mbia do TIGHEARNA Dia leachdsá, mar do bhí sé lé Máoise.

18 Gidh bé chuirfios a naghuidh haithnesi, agus nach éistfe ré do bhríathruibh a ngach éinní aitheonús tú dhé, cuirfighear chum báis é: amháin bí láidir, agus deighunheisnigh.

CAIB. II.

Cinealtas Rahab ann Iericho, ris an lucht bratha. 23 Freagra na nteachdúireachd.

A GUS do chuir Iosua mac Nun días fear amach as Sitim do bhrath go seceideach, gá rádh, Eirghidhe meausiúdh an dúitheche, eadhon Iericho. Agus do imthigheadar, agus tangadar go tigh meirdrigh, dar bhainm Rahab, agus do fhosadar ann sin.

2 Agus do hinnsadh do rígh Iericho dhá rádh, Feach, tangadar daoine anocht asteach annso ó chlaim Israel do bhrath na tíre.

3 Agus do chuir rígh Iericho fios chum Rahab, ghá radh, Tabhair amach na daoine tháinic chugad, noch do chúaidh a steach ann do thigh: óir is do bhrath na tíre uile thangadar.

4 Agus do ghlac an bhean an días fear, agus díoluigh sí iad, agus a dubhairt marso, Tangadar daoine chugamhsa, ach ní eidir mé cá has dóibh:

5 Agus tarla fa am druite an gheata, ansa dorchadas, dimthigheadar na firsín amach: agus ní fios damhsa, cáit a neachadar na firsín: cuiridh tóruigheachd orra go luath, óir béarthaoi orra.

6 Ach rug sisi súas a mullach an tigh

iad, agus do fholuigh iad lé loirginnibh lín, noch do leag sí a nordughadh air mhullach an tigh.

7 Agus do leanadar na daoine na ndiaigh annsa tslighe go Iordan go nuige na háthanna: agus ar ball ar imthigheadar an mhuintirsín do bhí dhá lorg amach, do dhruideadar an geata.

8 ¶ Agus suil do luigheadar síos, tháinic sisi súas chuca ar mhullach an tigh;

9 Agus a dubhairt ris na daoineibh, Atá a fhios agum go ttug an TIGHEARNA an tír dhíbh, agus gur thuit bhur nuamhan oruinn, agus gur lagadh dúthchusaigh na tíre eile air bhur son.

10 Oir do chúalamar mar do thiormaigh an TIGHEARNA uisge na mara Ruaidhe romhuibh, a nuair thangabhair amach as an Néigipt; agus mar do rinn-eabhair ré dhá rígh na Namoriteach, do bhí don táobh oile do Iordan, Sihon agus Og, noch do scriosabhair go hiomlán.

11 Agus ar ball a gcualamar na neithesi, do leaghadh ar gcroidhthe, agus níor fhan ní is mó do bheódhachd a néanduine, ar bhur sonsa: oir sé bhur TIGHEARNA Dia, is Dia ar neamh slúas, agus ar talamh shíos.

12 Annois ar a nadhbharsin guidhim sibh, tugaidh bhur mionna dhamhsa fan TIGHEARNA, ó thaisbéan mé cinéul daoibh, go ttaisbéantaoisi mar sin cinéul do thigh matharsa, agus comhartha fire do thabhairt damh:

13 Agus go ccuimhdeochthaoi máthair béo, agus mó mhathair, agus mó dhearbhráithre, agus mó dheirbhshheathracha, agus gach éinní dá bhfuil aca, agus go saorfuidhe ar mbeatha ó bhás.

14 Agus do fhreagradar na daoine í, Ar nanam ar bhur sonsa, muna bhfoillsighidh tú na gnothuighesi águinn. Agus is amhluidh bhias, a nuair bhéaras an TIGHEARNA an dúitheche dhúinn, go ndéanam go cinéulta firinneach riotsa.

15 Ann sin do léig sí a nús iad lé téad thríd an bhfuinneóg: óir is ar bhalla an bhaile do bhí a tigh, agus do aithribh sí ar an mballa.

16 Agus a dubhairt sí riú, Eirghidhe fan tsliabh, deagla go tteigeombadh na lorgaireadh ribh; agus folchuidh sibh féin trí lá ann sin, nó go bhfillidh an toir: agus na dhiaigh sin féadthaoi imtheachd romhuibh.

17 Agus a dubhradar na daoine ría, Béimne nemhchionntach ansna mionnuibhí thug tusa oruinn.

18 Féach, a nuair thiofcam don tír, ceingeola tusa an reabog shnáithe scarláoidesi ansa bhfuinneóg tre ar léig tú sinne síos: agus do bhéara tú hathair

agus do mhathair, agus do dhearbhraithre, agus muintir tighe hathar uile, a steach chugad.

19 Agus iseadh bhías de, gidh bé rachus amach as doirsibh do thighe fan tsráid, bíaidh a fhuil ar a chionn féin, agus béimne neimhchiontach: agus gidh bé bhías ad fhochairse ann sa tigh, bíaidh a fhuil air ar gceanne, má bheanann lámh dhuine ris.

20 Agus má fhoillsighionn tú ar ngnothuidhne annso, annsin biam saór od mhionnuibh thug tú oruinn do tha-bhairt.

21 Agus a dubhairt sisi, Do reir bhur mbriathar, biodh sé mar sin. Agus do chuir sí air siubhal iad, agus duntigheadar: agus do cheangail sí an corda scarláioide san bhfuinneóg.

22 Agus do imthigheadarsan, agus tangadar fan tsiabh, agus do fhanadar ann sin trí lá, no gur fhilleadar na lorgairidh: agus do iarradar na lorgairidh iad ar feadh na sligheadh, ach ní fhuáradar iad.

23 ¶ Ann sin do fhilleadar an dias fear, agus do thuirlingeadar don tsiabh, agus do chúadar thairis, agus tangadar go Iosua mac Nun, agus dinniosadar dhó gach éinní da ttarla dhóibh:

24 Agus a dubhradar re Iosua, Go deimhin thug an TIGHEARNA an tír uile ionar lámhuibh; óir atáid dúthchusuidh na tíre uile ag dul a naubhfainne re eagla romhuinn.

CAIB. III.

Uisighe Jordan ar ngearradh ó cheile go mibrhuilteach, do chúadar clanna Israel a nonn ar talamh tirim.

AGUS do éirigh Iosua go moch ar maidin; agus do áthruigheadar as Sitim, agus tangadar go Iordan, é féin agus clann Israel uile, agus do fhosadar annsin suil do chúadar thairis.

2 ¶ Agus tárta a gcionn thrí lá, go ndeachadar na hoifgidh ar feadh an tslúaigh;

3 Agus do fhuagradar don phobal, gha rádh, A núair chífidhe airc chuniartha bhur TIGHEARNA Dé, agus na sagairt Lebhiteach gá hiomchar, ansin áthrochuidhe as bhur náit, agus rachdaói na diaigh.

4 Gidheadh bíaidh spás eadruibh féin agus í, timchioll dhá mhíle cubhad do thombas: ná tigidh laimh riá, chor go mbiadh fios na sligheadh aguibh iona ccaithfidhe gabháil: óir níor ghabhabhair an tslighesi roimhe so.

5 ¶ Agus a dubhairt Iosua ris an bpobal, Náomhuigh sibh féin: óir do dhéana an TIGHEARNA ionganta bhur measc a mórach.

6 Agus do labhair Iosua ris na sagartuibh, gha rádh, Tóguidh súas airc an chunnartha, agus éirgidhe thairis roimhe an bpobal. Agus do thógbhadar airc an chunnartha súas, agus do chúadar roimhe an bpobal.

7 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Iosua, A niugh thoiseochus mé ar thusa oirdherceadh a measg Israel uile, chor go mbia a fhios aca, mar do bhí mé le Maóise, go mbia mé *mar sin* leachdsá.

8 Agus aitheona tú do na sagartuibh iomchras airc an chunnartha, ga rádh, A núair thiucfuidhe go brúach uisge Jordan, seasfuidhe bhur ccomhnuighe an Iordan.

9 ¶ Agus a dubhairt Iosua re cloinn Israel, Tigidh uile, agus éistigh briathra bhur TIGHEARNA Dé.

10 Agus a dubhairt Iosua, Is leis so aitheantáoi go *bhfuil* an Dia beó bhur measc, agus go tteilgfe sé amach gan fhaillighe na Cananitigh, agus na Hittitigh, agus na Hibhitigh, agus na Perisitigh, agus na Girsagitigh, agus na Hamoritigh, agus na Iebusitigh.

11 Feachuidh, téid airc chuniartha TIGHEARNA an domhuin uile romhuibh a nonn tar Iordan.

12 Annois ar a nadihbharsin tugaidh dha fhear dhéug amach as treabhuibh Israel, fear as gach éintreibh.

13 Agus tiocfaidh a ccrích ar ball, a ccuirid na sagairt iomchras airc an TIGHEARNA, Tighearna na talbhan uile, boinn a ccos a nuisgidhibh Jordan, go ngearrfuidhear uisgidhe Iordan ó na huisgidhibh thig a nús as a náit shúas; agus seasfuid na gcarn ar á chéile.

14 ¶ Agus tárta, a nuair do áthruigheadar an pobal ó na loistínibh, do dhul tar Iordan, agus na sagairt ag iomchar airc an chunnartha roimhe an bpobal;

15 Agus ar teachd don luchd do iomchuir a náirc go Iordan, agus ar ttumadh cos na sagart do iomchuir an náirc a mbrúach a nuisge, (óir tulighidh Iordán a bhruacha uile feadh aimsire an fhoghmhair.)

16 Gur sheasadar na huisgidhe tháinic a nús ó náit shúas agus gur éirigh súas na chárn go ro fhada ón chathruigh Adam, *atá* ré táobh Sarétan: ach gur fhailligheadar iad sin tháinic a nús leath ré fairge an réitigh, a nfaige shailte, agus gur gearradh amach iad: agus go ndeachadar an pobal a nonn go díreach as coinne Iericho.

17 Agus gur sheasadar na sagairt do iomchuir airc chuniartha an TIGHEARNA daingean ar talamh tirim a lár Iordan,

agus go ndeachadar clanna Israel uile thairis air talamh tírim, nó go ndeachadar an pobal uile go hiomlán tar Iordan.

CAIB. IV.

Dothogbhadar clocha-cuimhne ar mhaith-eas De, as lár Iordan.

A GUS tárla, a nuair do chuaidh an pobal uile go hiomlán tar Iordan, gur labhair an TIGHEARNA re Iosua, dha radh,

2 Glacsa dhá fhear dhéag as an bpobal, fear as gach éantreibh,

3 Agus aithin díobh, ghá rádh, Beiridhsí libh as so as lár Iordan, as a náit ar sheasadar go daingean, cosa na sagart dá chloich dhéag, agus béarthaóí libh a nonn iad, agus fágaidh iad san náit fósadh, a mbeid na loistiníde na nochd.

4 Ann sin do ghoir Iosua an dá fhear-dhéag, noch do órduigh sé do chloinn Israel, fear as gach éantreibh :

5 Agus a dubhairt Iosua riu, Eirgidhe thairis roimhe airc bhur TTIGHEARNA Dé go meadhon Iordan, agus tógbhuidh súas gach éanduine aguibh cloch ar a ghéaluinn, do reir uibhre threabh chloinne Israel :

6 Ionnus go mbiáidh so na chemhartha aguibh, *ionnus* a nuair fhiatfrochuid bhur cclann *dá naithribh* annsa naimsir thioctas, gha rádh, Cread is ciall dáobh an sna clochuibhsi ?

7 Ann sin freagorthaóí dhóibh, Gurob iad uisgidhe Iordan do gearradh amach roimhe airc chunartha an TIGHEARNA ; a nuair do chuaidh tar Iordan, gur gearradh uisgidhe Iordan : agus b'ídi na clochasa mar cuimhne do chloinn Israel go bráth.

8 Agus do rinneadar clann Israel mar do aithin Iosua dhóibh, agus do thogbhadar súas dhá chloich dhéag as lár Iordan, mar a dubhairt an TIGHEARNA re Iosua, do reir uibhre threabha chloinne Israel, agus rugadar léo a nonn iad gus a náit ar fhosadar, agus do léigeadar ar lár ann sin iad.

9 ¶ Agus do chuir Iosua dhá chloich dhéag na seasamh a lár Iordan, san náit ar sheasadar cosa na sagart do iomchuir airc an chunartha : agus atáid ansin gus a nuigh.

10 ¶ Oir do sheasadar na sagairt do iomchuir a náire a lár Iordan, nó gur críochnuigheadh gach éinní dar aithin an TIGHEARNA do Iosua do labhairt ris an bpobal, agus do réir a nuile neithe dar aithin Maóise do Iosua : agus do rinneadar an pobal deithfir agus do chúadar thairis.

11 Agus tárla, a nuair do chúadar cách uile go hiomlán a nonn, go ndeachuidh

airc an TIGHEARNA thairis, agus na sagairt, a bhfiaghnuisi an phobuil.

12 Agus do chúadar clann Reuben, agus clann Ghad, agus leath threibhe Mhanasseh, armtha thairis roimhe chloinn Israel, mar do labhair Maóise riu :

13 Timchioll cheathrachad míle, ullamh chum cogaidh do chuaidh thairis roimhe an TIGHEARNA, chum catha go réiteach Iericho.

14 ¶ Ansa ló sin do méaduigh an TIGHEARNA Iosua a radharc Israel uile ; agus do bhí eagla aca roimhe, mar do bhí roimhe Mhaóise, ar feadh laéthe a bheatha.

15 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA re Iosua, dhá rádh,

16 Aithín do na sagartuibh iomchras airc na fiadhnúisi, go ttigdis súas as Iordan.

17 Do aithin Iosua uimesin do na sagartuibh, ghá rádh, Tigidh a níos as Iordan.

18 Agus tárla, a nuair thangadar na sagairt súas noch diomchuir airc chunnartha an TIGHEARNA as lár Iordan, agus ar éirgheadar buinn cos na sagart súas ar talamh thirim, gur fhilleadar uisgidhe Iordan ann a náit féin, agus gur thuilgheadar tar a brúachuibh uile, mar do rinneadar roimhe.

19 ¶ Agus tangadar an pobal súas as Iordan an deachmhadh *lú* don chédmhí, agus do rinneadar foslungphort ann Gilgal, ansa nimeal shoir do Iericho.

20 ¶ Agus do chuir Iosua na seasamh a Ngilgal an dá chloich dhéugso, rugadar léo as Iordan.

21 Agus dó labhair sé ré cloinn Israel, ghá rádh, A nuair fhiatfrochuid bhur cclann dá naithribh san naimsir atá teachd, ghá rádh, Cread is *ciall* do na clochuibhsi ?

22 Annsin do bhéarthaóí a fhios dhá bhur cclloinn, ghá rádh, Tháinic Israel a nall tar an Iordanso ar thalamh tírim.

23 Oir do thiormuigh bhur TTIGHEARNA Dia uisgidhe Iordan romhuibhsi, nó go ndeachlabhair thairis, amhuil do rinne bhur TTIGHEARNA Dia ris an muir Rúaidh noch do thiormuidh sé romhuinn, no go ndeachannar thairis :

24 Ionndus go mbía a fhios ag dáoinibh an domhúin uile, air lámh an TIGHEARNA, go *b'fui* láidir : chor go mbiadh eagla bhur TTIGHEARNA Dé go bráth oruibh.

CAIB. V.

Do athnuaghuidheadh an timchillghearradh. 10 Do choimheadadar an cháisg ag Gilgal. 12 Do scuir an manna.

A GUS tárla, a nuair do chúaladar uile ríghthe na Namoriteach, do bhí ré táobh Iordan don táobh shíar, agus uile ríghthe na Gcanaaniteach, do bhí lámh ris an bhfairge, gur thiormuigh an TIGHEARNA

EARNA uisgidhe Iordan súas roimhe chloinn Israel, nó go ndeachamar thairis, gur leaghaidh a cceroidhe, agus nach raibh spiorad ionta ní bhus mó, tre eagla chloinne Israel.

2 Ansa namsin a dubhairt an TIGHEARNA re Iosua, Déana sceana géara dhuit féin, agus timchillghearr clann Israel a ris an dara huair.

3 Agus do rinne Iosua sceana géara do féin, agus do thimchillghearr sé clann Israel ar chnoc an rémhchroicinn.

4 Agus sé so an tadbhar as ar thimchillghearr Iosua: Fúaradar an pobal uile tháinic as an Néipt, *noch do bhí fearclia*, eadhon na fir chogaidh uile, bás san bhfásach ar a tslighe, mar thangadar amach as an Néipt.

5 Annois an mhéid dáoine tháinic amach do thimchillghearradh iad: achd an mhéid dáoine rugadh san bhfásach ar a tslighe mar thangadar amach as an Néipt, níor thimchillghearradar iad sin.

6 Oir do shiubhlugheadar clann Israel san bhfásach ceathrachad bliadhan, nó gur éugadar uile an luchd cogaidh, tháinic amach as an Néipt, do chionn nár úmhlugheadar do ghuth an TIGHEARNA: da ttug an TIGHEARNA míonna nach ttaisbéanfadh sé dhoibh an fearann, noch do mhionnuigh an TIGHEARNA dá naithribh go tiubhradh sé dhuinn, dúitheche noch thuitighios lé bainne agus lé mil.

7 Agus a cclann, *noch do thóg sé súas* na náit, do thimchillghearr Iosua iad: oir do bhádar gan timchillghearradh, do chionn nar thimchillghearradar iad ar a tslighe.

8 Agus tárla, a núair do chríochnuigh-eadar an timchillghearradh ar an bpobal uile, gur fhanadar ar a náitibh ansa ccampana, nó go rabhadar slán.

9 Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Iosua, Ansa ló do thiomáin mé míochlú na Héipte úaibh. Uime sin goirthear ainm na háitesin Gilgal gus a nigh.

10 ¶ Agus do champuighheadar clann Israel a Ngilgal, agus do coimheadadar an cháisg ar an cceathramhadh lá déag don mhí um nóin a reiteach Iericho.

11 Agus a dúadar do sheanarbhar na tíre ar na mháarach déis na cásg, arán gan loibhín, agus *arbhar* cruaidhte ansa ló chéadnasin.

12 ¶ Agus do sguir an manna ar na mháarach ar itheadar seanarbhar na tíre; agus ní raibh manna ní is mó ag cloinn Israel; ach dítheadar do thoradh thíre Cánaain an bliadhúin sin.

13 ¶ Agus tárla, a núair do bhí Iosua ag Iericho, gur thog a shúile súas, agus gur amhairc, agus, feach, do sheas duine thail

as a choinne gon a chloidheamh nochduigh iona láimh: agus do chuaidh Iosua mar a raibh sé, agus a dubhairt ris, *Ann* air ar soimne atá tusa, nó ar son ar námhad?

14 Agus a dubhairt seision, Ní headh; achd *már* chaipín do shlúagh an TIGHEARNA tháinic mé a nois. Agus do thuit Iosua ar a aghaidh gus an talamh, agus do rinne adhra, agus a dubhairt sé ris, Cred a deir mo TIGHEARNA re na óglach?

15 Agus a dubhairt caipín shlóigh an TIGHEARNA re Iosua, Scáoil do bhróg dot chois; oir is naomhtha a náit iona bhfuil tú ad sheasamh. Agus do rinne Iosua mar sin.

CAIB. VI.

Do theagaise Dia (ceann na harmoilte) Iosua ar Iericho do ghlucadh. 20 Thuit a balladha gu mirbhuileach.

ANNOIS do hiaghadh Iericho súas go daingion air eagla chloinne Israel: ní rachadh éanduine amach, agus ní thiagh éanduine a steach.

2 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Iosua, Féuch, thug mé Iericho ad láimh, agus a righ, *agus* a dháoine curata a ngaisgidh.

3 Agus timcheoltaoi an chathair, *sibhsí* a luchd cogaidh uile, *agus* éirgidh timchioll na caithreach éanuair amháin. Do dhéana tú mar so sé lá.

4 Agus iomchoruid móirsheasar sagart seacht trunpuidhe dadharcuibh reitheadh roimhe a náirc: agus ar an seachdmhadh lá timcheoltaoi an chathair seáchd núaire, agus seidfid na sagairt na trunpuidhe.

5 Agus tiuicfuidh a cerích, a núair do dhéanuid *fúaim* fhada le hadhairc an reithe, *agus* a núair chluinfid fúaim an stuic, gairfid an pobal uile lé gair mhóir; agus tuitfid balluidhe na caithreach síos go lár, agus rachuidh an pobal suas, gach éanduine ar aghuidh go díreach.

6 ¶ Agus do ghoir Iosua mac Nun na sagairt, agus a dubhairt riú, Togbuidh súas airc an chunartha, agus iomchraidis móirsheisear sagart seachd stuic dadharcuibh reitheadh roimhe airc an TIGHEARNA.

7 Agus a dubhairt sé ris an bpobal, Gluáisigh rónhuibh, agus timchiollthaoi an chathair, agus imthigheadh an té atá armtha roimhe airc an TIGHEARNA.

8 ¶ Agus tárla, a núair do labhair Iosua ris an bpobal, gur ghluaisiodar an móirsheisear sagart ag íomchar na stoc dadharcuibh reitheadh roimhe an TIGHEARNA, agus do sheideadar ris na trunpuidhibh: agus do lean airc chunnartha an TIGHEARNA iad.

9 Agus do chúadar na dáoine armtha

roimhe na sagartuibh, noch do shéid na stuic, agus táinig a ndeireadh a ndiáigh na háirce, na sagairt ag dul ar a naghuidh, agus ag séideadh na stoc.

10 Agus do aithin Iosua don phobal, dá rádh, Na déanuidh gair, ná torann ar bith lé bhur nguth, agus ná tigeadh éanfhocal as bhur mbéul, nó go tí an lá a naibéoramisi ribhgáireadh; an singáirfidhe.

11 Marsin do thimchill airc an TIGHEARNA an chathair, ag dul na timchioll éanuair amháin: agus tangadar don champa, agus do fhosadar annsá ccampa.

12 Agus do éirigh Iosua go moch ar maidin, agus do thógbhadar na sagairt airc an TIGHEARNA súas.

13 Agus do imthigheadar móirsheisear sagart ag iomchar sheachd stoc dadharcuibh reitheadh roimhe airc an TIGHEARNA ar a naghuidh a ccomhnuidhe, agus do sheideadar na stuic: agus na daoine armtha ag imtheachd rompa; ach tangadar a ndeireadh a ndiáigh airc an TIGHEARNA, na sagairt ag gabháil rompa, agus ag séideadh na stoc.

14 Agus an dara lá do thimchiolladar an chathair éanuair amháin, agus do fhilleadair chum an champa: do rinneadar mar sin sé lá.

15 Agus tárla ar an seachdmhadh lá, gur éirigheadar go moch timchioll scartha an láoi, agus gur thimchilleadar an chathair ar an modh céadna seachd núaire: achd amháin ar an lá sin do thimchilleadar an chathair seachd núaire.

16 Agus tárla ar an seachdmhadh húair, an tan do sheideadar na sagairt na stuic, go ndubhairt Iosua ris an bpobal, Gáiridh; óir thug an TIGHEARNA an chathair dhíbh.

17 ¶ Agus bíaidh an chathair móidighthe, í féin, agus a bhfuil inte, don TIGHEARNA: amháin mairfidh Rahab an mheirdreach, í féin agus a bhfuil na fochair sa tigh, do bhrígh gur fholuigh sí na teachda do chuireamar uainn.

18 Agus ar gach uile chorr coimheaduighsi sibh féin ar éainni móidighthe, deagla go ndeanadh sibh sibh féin malluigh, a núair ghlacfuidhe an ní malluigh, agus go ndéanadh sibh mallughadh do champa Israel, agus go mbúaidheorthaoi é.

19 Achd a nuile airgid, agus ór, agus soighthighe práis agus iarum, atáid coisrigthe don THIGHEARNA: tiucfuid a nionmhus an TIGHEARNA.

20 ¶ Marsin do ghéareadar an pobal a núair do sheideadar na sagairt na stuic: agus tárla, a núair do chúaladar an pobal fuaim an stuic, agus do ghéareadar an pobal lé gháir mhóir, gur thuit an balla síos ar lár, ionnus go ndeachuidh an pobal

súas don chathruigh, gach éanduine ar aghaidh, agus do ghabhadar an chathair.

21 Agus do seriosadar go huilidhe an mhéid do bhí sa gcathruigh, idir fhior agus mhnáoi, óg agus shean, dhamh, agus chaoirigh, agus assal, lé fáobhar an chloidhimh.

22 ¶ Achd a dúbhairt Iosua ris an neis fear do chúaidh do bhrath na tíre, Eirgidhe go tigh na méirdrigh, agus tugaidh amach as sin an bheun, agus a nuile ní dá bhfuil aice, mar do mhionnuigheabhair dhi.

23 Agus do chúadar na hóganuigh do bhí na luchd brathá a steach, agus tugadar Rahab amach, agus a hathair, agus a mathair, agus a dearbhraithre, agus a raibh aice uile; agus tugadar a gáol uile amach, agus d'ágghadar taobh amuich do champa Israel iad.

24 Agus do loisgeadar an chathair le teinidh, agus a nuile ní dá raibh inte: amháin do chuireadar an tairgid, agus an tór, agus na sóithighe práis agus iarum, a nionmhus thighe an TIGHEARNA.

25 Agus do chumhdaigh Iosua Rahab an mheirdreach béo, agus muinntir tighhe a hathair, agus a raibh aice uile; agus áitreabhúigh sí an Israel gus a niugh; do chionn gur fholuigh sí na teachda, do chuir Iosua do bhrath Iericho.

26 ¶ Agus do chuir Iosua do mhóighdibh orra san namsin, gá rádh, Go madh malluigh a bhfiagnuisi an TIGHEARNA, an duine éireochas agus chuirfios an chathairse Iericho súas: ann a chéidghin leacfus sé a bunáit, agus iona mhac is óige chuirfeas sé a geatadh súas.

27 Mar sin do bhí an TIGHEARNA re Iosua; agus do chúaidh a chlú ar feadh na críche uile.

CAIB. VII.

Do smachduigheadh an pobal arson Achan, neach do ghlac don ní móidighthe. 24
Dioghail Achan a ngleann Achor.

ACH do rinneadar clann Israel sárughadh ansá ní móidighthe: óir do ghlac Achan, mhac Carmi, mhic Zabdi, mhic Serah, do threibh Iúdah, don ní mhóidighthe: agus do hádhnah fearg an TIGHEARNA a naghaidh cloinne Israel.

2 ¶ Agus do chuir Iosua daoine ó Iericho go Hai, noch atá ré táobh Bhet-abhen, táobh shoir do Bhetel, agus do labhair riú, dhá rádh, Eirgidh súas agus braithidh an tír. Agus do chúadar na daoine súas agus do bhrathadar Ai.

3 Agus do fhilleadar go Iosua, agus a dubhradar ris, Ná héirgidis na daoine uile súas; ach léig a timchioll dhá mhíle nó trí míle fear dul súas agus buáiledís Ai; agus ná cuir sáothar ar na daoibh uile dul ann, óir ní bhfuilid achd beagán.

4 Marsin do chuáidh don phobal súas ansin timchioll thrí míle fear: agus do theitheadar roimhe mhuintir Aí.

5 Agus do bhuáileadar muintir Aí dhíobh timchioll thríochad agus sheisear fear: óir do ruagadair iad *on* gheata air fad go Sebarim, agus do bhuáileadar iad ann na ndul le fánúigh: air a nadbhbarsin do leaghad croidhte an phobail, agus tan-gadar chum a bheith amhuil uisge.

6 ¶ Agus do stiall Iosua a éadach, agus do thuit chum talinhan ar a aghaidh as coinne airce an TIGHEARNA go tríathnóna, é féin agus sinnsir Israel, agus do chuireadar luáithreadh ar a gceannuibh.

7 Agus a dubhairt Iosua, Uch, a THIGHEARNA Día, cred fá ttug tú an pobalsa ar éanchor a nall tar Iordan, dár seachadadh a láimh na Namóriteach, dar scrios? do bfearr linn go mbeimis deóntach, fuireach ar an ttaobh thall do Iordan!

8 O a THIGHEARNA, cred a déara misi, a nuair iompoighios Israel a ndruim roimhe a námhuid!

9 Oir cluinfid na Cánanítigh agus dúthchusúigh na tíre é, agus tiocfuid ar timchioll fa gcúairt, agus gearrfuid ar naíum amach don talamh: agus cred dhéanas tusa red ainm mór?

10 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Iosua, Eirigh súas; cred as a luighionn tú mar so ar haghaidh?

11 Do pheacuidh Israel, agus do shár-uigheadar mo chunnradhsa noch do aithin mé dhíobh: óir do ghlacadar don ní móidighthe, do ghadadar mar an ccéadna fós, agus níor léigeadar sin orra, agus do chuireadar a measg a ccoda féin é.

12 Uimesin níor fheadadar clann Israel seasamh as coinne a námhad, *achd* do iompoigheadar a ccul roimhe a naimhde, do chionn go rabhadar malluigh: agus ní bhía misi maille libh feasda, muna scriostáoi an malluighthe ó bheith bhur measc.

13 Eirigh, náomhuigh an pobal, agus abair, Náomhuigh sibh féin a gcoinne an laoi máruighe: óir is marso a deir an TIGHEARNA Día Israel, *Atá* ní móidighthe ann bhur lár, ó Israel: ní fheadthaoi seasamh as coinne bhur námhad, nó go gcurthaói uáibh an ní malluighthe ó bheith bhur measc.

14 Agus a nadhbhar sin béarthar sibh ar maidin do réir bhur treabh: agus is amhlaidh bhías, an ttreabh air a mbéara an TIGHEARNA go ttiocfuid do réir a muintear; agus an mhuintir air a mbéara an TIGHEARNA tiocfuid na ttighibh; agus an tigh air a mbéara an TIGHEARNA tiocfuid na nduine agus na nduine.

15 Agus is eadh bhías de, an té ar a

mbéarthar leis an ní móidighthe loisgfighear lé teinidh é féin, agus a mbía aige uile: do bhrigh gur sháruigh sé cunradh an TIGHEARNA, agus do bhrigh gur oibrigh sé leimhe a Niosrael.

16 ¶ Mar sin do éirigh Iosua go moch ar maidin, agus tug Israel leis iona ttreabh-uibh; agus do gabhadh treabh Iudah:

17 Agus thug sé leis treabh Iudah; agus do ghlac sé muintir na Sariteach: agus thug sé leis muintir na Sarhiteach duine ar dhuine; agus do gabhadh Sabdi:

18 Agus tug sé leis luchd a thighe duine ar dhuine; agus do gabhadh Achan, mhac Carmi, mhic Sabdi, mhic Sérah, do threibh Iudah.

19 ¶ Agus a dubhairt Iosua re Achan, Guidhim thú a mhic, tabhair glóir don TIGHEARNA Día Israel, agus déana admháil ris; agus ináis danhsa a nois cred do rinne tú; ná ceil orun é.

20 Agus do fhreagair Achan Iosua, agus a dubhairt, Go deimhin do pheacaidh mé a naghuidh an TIGHEARNA Día Israel, agus marso agus marso do rinne mé:

21 A nuair do chonnaire mé a measc na néadálach culaidh bhréaghdha Bhabhlónta, agus da chéad secel airgid, agus barra óir, do chomhthrom cháogad secel, ann sin do shantuigh mé iad, agus rug mé liom iad; agus, féach, *atáid* a bhfolacr ansa talamh a lár mo loistín, agus an tairgiod faoi.

22 Ann sin do chuir Iosua teachda údadh, agus do ritheadar gus an loistín; agus, féach, do *bhí sin* a bhfolach iona loistín, agus an tairgiod faoi.

23 Agus do thógbhadar amach iad as lár an loistín, agus tugadar go Iosua iad, agus go cloimn Israel uile, agus do leagadar amach iad as coinne an TIGHEARNA.

24 ¶ Agus do ghlac Iosua, agus Israel uile maille ris, Achan mhac Sérah, agus an tairgiod, agus an téadach, agus an barra óir, agus a mhic, agus a inghiona, agus a dhaimh, agus a assail, agus a cháoirigh, agus a loistín, agus a raibh aige uile: agus tugadar go gleann Achor iad.

25 Agus a dubhairt Iosua, Cred as ar bhuáidhir tusa sinne? buáidheoruidh an TIGHEARNA thusa a niugh. Agus do chlochadar Israel uile lé clochuibh é, agus loisgeadar iad lé teine, tar éis a cclochadh lé clochuibh.

26 Agus do thogbhadar leachda mór cloch ós a chionn gus a niugh. Mar sin do fhíll an TIGHEARNA ó fhíoch a fheirge. Uime sin, do goireadh, Gleann Achor dainm don náitsin gus a niugh.

CAIB. VIII.

Do ghlacadh Ai tré shuighinghadh luigheachain orra. 32 Do scríobha na haitheanta ar chlochaibh.

AGUS a dubhairt an TIGHEARNA ré Iosua, Na biodh eagla ort, agus nā huamhnuighear thú: beir leachd na fir cogaidh uile, agus éirigh, imthigh súas go Háí: feach, thug misi ad láimh rí Aí, agus a dhaoine, agus a chathair, agus a dhúithche:

2 Agus do dhéana tú ré Háí agus re na rígh, mar do riane tú ré Iericho agus re na rígh: amháin a héadail, agus a háirnéis, glacfuidhe mar chreich chugaibh féin: cuir luigheachan duit ar an ceathruigh táobh shiar dhí.

3 ¶ Annsin déirigh Iosua, agus an luchd cogaidh uile, chum dul súas a naghaidh Aí: agus do thogh Iosua amach triochad míle dfearuibh láidre a ngaisgidh, agus do chuir ar siubhal iad san noidhche.

4 Agus do aithin sé dhíobh, ghá rádh, Féach, beithi a luigheachán re haghuidh na caithreach, táobh shiar don chathruigh: ná bithi rófhada ón ceathruigh, ach bithi uile réigh:

5 Agus racha misi, agus a bhfuil do dháoinibh líóm, chum na caithreach: agus tiocfa a cerich, a núair thiucfaid siadsan amach ar naghaidh, mar an cceáduair, go tteithfímné rompa,

6 Óir thiucfaid siadsan ar ndiaigh amach nó go tairngiom ón ceathruigh iad: óir a déaruid, Do theitheadar romhuin mar an cceáduair:

7 Ar a nadhbharsin téithfímné rompasan. Agus annsin éireochthaóisi as an luigheachán, agus sealbhuighidh an chathair: óir do bhéara bhur TIGHEARNA Día ann bhur láimh í.

8 Agus is amhluidh bhías, a núair ghéabhthaóir an chathair, go ccurfidhe an chathair tré theine: do réir aithne an TIGHEARNA do dhéantáoi. Féachuidh, do aithin misi dháoiibh é.

9 ¶ Uimesin do chuir Iosua amach iad: agus do chuádar do luighe a bhfoaire, agus do fhosadair idir Bhetel agus Aí, an táobh shiar do Aí: ach do fhan Iosua a noidhchesin a meag an phobuil.

10 Agus do éirigh Iosua go moch ar maidin, agus do áirimh sé an pobal, agus do chuáidh suás, é féin agus sinnsir Israel, roimhe an bpobal go Háí.

11 Agus do chuádar na daoine uile, eadhon a raibh do luchd cogaidh na fhocair súas, agus do thairngeadair a ccomhfhogais, agus tangadar as coinne na caithreach, agus do champuigheadar ar an

ttáobh thúaigh do Aí: a nois do bhí gléann eatorra agus Aí.

12 Agus rug sé leis timchioll chúig míle fear, agus do chuir na luidhe iad a bhfoaire idir Bhetel agus Aí, ar an ttáobh shiar don ceathruigh.

13 Agus a núair do shuigheadar na daoine, eadhon an slúagh do bhí don táoiibh thúaigh don chathruigh, agus a luigheachan don táobh shiar, do chuáidh Iosua a noidhchesin go lár an ghleanna.

14 ¶ Agus túrla, a núair do chonnaire rígh Aí sin, go ndearnadar deithbhír, agus gur éirgheadar súas go moch, agus do chuádar fir na caithreach amach a naghaidh Israel, é féin agus a mhuintir uile chum catha, a nam cinnte, as coinne an réitigh: achd níor mhothuigh go raibh luigheachán na aghuidh air an táoiibh shiar don chathruigh.

15 Agus do léig Iosua agus Israel orra féin mar do bheidís búailte rompa, agus do theitheadar a slighe an násaigh.

16 Agus do goireadh a raibh do dháoinibh ann Aí a ccion a cheile na ttóruigh-eachd: agus do leanadar Iosua, agus do tairngeadh on ceathruigh iad.

17 Agus níor fhágbhadh duine ann Aí nó a Mbetel, nach deachuidh amach do leanmhuin Israel: agus do fhágbhadar an chathair oscuilte, agus do leanadar Israel.

18 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Iosuá, Sin amach an gath atá ad láimh a naghaidh Aí: óir do bhéara misi ad láimh í. Agus do shín Iosua an gath do bhí iona láimh leath ris an ceathruigh.

19 Agus do éirigh an luigheachán go mear asa náitibh, agus do ritheadar ar ball ar shín seision a lámh: agus do chuádar a steach don chathruigh, agus do ghabhadar í, agus do dheifigheadar agus do chuireadar an chathair tre theinidh.

20 Agus a núair do fhéachadar muintir Aí na ndiaigh, do chonnaicid, agus, féach, do chuáidh deatach na caithreach súas go neamh, agus ní raibh neart aca teitheamh don táoiibh ná don táoiibh oile: agus na daoine do theith fan bhfasach do fhilleadar ar a nais ar an ttóir.

21 Agus a núair do chonnaire Iosua agus Israel uile gur ghabh an luidheachán an chathair, agus gur éirigh deatach na caithreach súas, annsin do fhilleadar a ris, agus do mharbhadar muintir Aí.

22 Agus tangadar cách eile amach as an ceathruigh na naghaidh: ionnus go rabhadar a lár Israel, cuid don táoiibh, is cuid don táoiibh úd: agus do bhuáileadar iad, ionnus nar léigeadar neach ar bith as, nó imtheachd díobh.

23 Agus do ghabhadar rígh Aí na bheathiaigh, agus tugadar chum Iosua é.

24 Agus tárla, a nuáir do chríochnuigheadar Israel dúthchusaigh Aí uile do mharbhadh ann sa mhachaire, san bhfásach mar ar thiomáineadar iad, agus a nuáir do thuiteadar uile le faobhar an chloídhimbh, nó gur sgriosadh uile iad, gur fhilleadar na Hisraelitigh uile go Háí, agus gur bhuaileadar í le faobhar an chloídhimbh.

25 Agus mar so do bhí, an mhéid do thuit an lá sin, idir fhearuibh agus mnaibh, do bhádar dha mhíle dhéug, eadhon múintir Aí uile.

26 Oir níor fhíll Iosua a lámh air a hais, noch do shín sé leis an ngath, nó gur dhíothlaírtigh sé áitreabhuigh Aí uile.

27 Amháin áirnéis agus éadail na caithreacha sin rug Israel léo mar chreich dhóibh féin, do réir bhreithre an TIGHEARNA noch do aithin sé do Iosua.

28 Agus do loisg Iosua Aí, agus do rinne cárn di go bráth, áit fhásuigh gus a niugh.

29 Agus do chroch sé rígh Aí ré crann go tráthóna: agus ar ball a ndeachuidh an ghrian faoi, do fhúagair Iosua a chorp do leagadh a nuas don chrann, agus a theilgion a ndul a steach gheata na caithreach, agus da thógbhadar cárn mór ós a chienn, noch mhairis gus a niugh.

30 ¶ Ann sin do rinne Iosua altóir don TIGHEARNA Dia Israel a sliabh Ebal,

31 Mar do aithin Maóise óglach an TIGHEARNA do chloinn Israel, mar atá scríobhtha a leabhar dlighe Mhaóise, altóir do chlochuibh iomlána, air nar thóg duine ar bith iarann: agus do oifáladar orra sin íodhbartha loisge don TIGHEARNA, agus do íodhbradar oifála síothchána.

32 Agus do scríobh sé ansin ar na clochuibh cóib dhlighe Mhaóise, noch do scríobh sé a bhfiaghuaisi chloinne Israel.

33 Agus do sheas Israel uile, agus na seanóirí, agus a noifigigh, agus a mbreitheamhuin, don taóibhsi don airc agus ar an ttaóibh oile roimhe na sagairt Lebhítech, noch do iomchair airc chummartha an TIGHEARNA, aráon an coimhidh-theach, agus an té rugadh na measc; leath dhíobh thall as coinne shléibhe Gerisim, agus an leath oile dhíobh thall as coinne shléibhe Ebal; mar do aithin Maóise óglach an TIGHEARNA roimhe, go mbeimeochaidís pobal Israel.

34 Agus na dhiáigh sin do léigh sé bríathra an dlighe uile, na beannachda agus na mallachda, do réir a nuile neithe da bhfuil scríobhtha a leabhar an dlighe.

35 Ní raibh focal dar aithin Maóise, nar léigh Iosua a lathair chomhchruinnigh chloinne Israel uile, maille ris na mnáibh,

agus leis na leanuibh, agus leis na coimh-ighthibh do bhí gnáthach na measg.

CAIB. IX.

Cealg na Ngibeoniteach. 16 Do dhearnadh daoirsingh dhíobh.

AGUS tárla, a nuáir do chúaladar na righthé uile do bhí don taóibhsi do Iordan, air na slebhtíbh, agus air na gleantuibh, agus ar imlibh na fainge móire uile thall as coinne Lebanon, na Hititigh, agus na Hamoritigh, agus na Cananitigh, agus na Perissitigh, agus na Hibhitigh, agus na Iebusitigh;

2 Gur chruinnigheadar iad féin uile a gcionn a chéile, do throid re Iosua agus ré Hisrael, déan toil amháin.

3 ¶ Achd a nuáir do chúaladar muintir Ghibeon mar do rinne Iosua ré Iericho agus ré Háí,

4 Do rinneadarsan go cealgach, agus do chúadar agus do léigeadar orra gur teachda iad, agus tugadar sean saic léo ar a nassaluibh, agus sean bhuidéil fhíona, briste, ceangailte súas;

5 Agus seanbhróga athchóiríge air a ccosuibh, agus scáncaduibhe orra; agus do bhí aráin a lóinn uile tirim agus liath.

6 Agus do chúadar go Iosua don nfoslungphort a Ngilgal, agus a dubhradar ris, agus re fearuibh Israel, Tangamar as tír imichéin: a nois uime sin deanuidhsí síth rinn.

7 Agus a dubhradar fir Israel ris na Hibhítibh, Do bfeidir gurob éadruinn féin do níthí comhnuighe; agus cionnus do dhéanamais ceangal ribh?

8 Agus a dubhradarsan re Iosua, As seirbhísigh dhuit sinn. Agus a dubhairt Iosua ríusan, Cía sibh? agus cáit as a ttangabhair?

9 A dubhradarsan ris, O thír ró fhada uáit thangadar do sheirbhísigh ar son anna do THIGHEARNA Dé: óir do chúalamar a chlú, agus a ndéarna sé uile san Negipt,

10 Agus a nuile ní da ndéarna sé ré dhá rígh na Namoriteach, do bhí táobh thall do Iordan, ré Sihon rígh Hesbon, agus ré Og rígh Básan, noch do bhí ann Astárot.

11 Ar anadhbharsin do labhradar sinn-sir agus muintir ar tíre uile rinn, ga rádh, Beiridh lónn libh chum a nastair, agus éirgidhe do theagmháil dóibh, agus abraidh riu, Is seirbhísigh dhaoibh sinne: nuimésin a nois déannuidhsí ceangal rinn.

12 Thugamar an taránsa mar lónn linn teith ór ttighthibh an la thangamar amach do theachd go nuige sibhsí; achd a nois, féachuidh, atá an tarán tirim, agus atá sé liath:

13 Agus na bhuidéil si do lionamar

dfion, do bhádar nua; ahd, féachuidh, atáid briste: agus iadso ar néaduighe agus ar mbróga atáid foirfe do bhrígh ar nastair rofhada.

14 Agus do ghlacadar na fir iad ar son a mbídh, agus níor iarradar *comhairle* as béul an TIGHEARNA.

15 Agus do rinne Iosua síth riu, agus do rinne ceangal riu, léigion dóibh marthuinn: agus tugadar prionsuidhe an chomhchruinnigh mionna dhóibh.

16 ¶ Agus tarla a ccionn thrí lá tair éis osaigh do dhéanadh riu, go ccuáladar gur bhíad sin a ccomharsanna, agus gur aithreabhadar eatorra.

17 Agus do ghluáisiodar clann Israel ar a naghuidh, agus tangadair dá gcaithreachaibh an treas lá. A nois *dob iad* a ccaithreacha Gibeon, agus Cephirah, agus Beerot, agus Ciriati-arim.

18 Agus níor bhuáileadar clann Israel iad, do chionn mar thugadar prionsuidhe an chomhchruinnigh a mionna dhóibh fán TTIGHEARNA Día Israel. Agus do rinneadar an comhchruinniughadh munbhar a naghaidh na bprionsadha.

19 Acht a dubhradar na prionsuidhe uile ris an gcomhchruinniughadh, Thugamar ar mionna dhóibh fán TTIGHEARNA Día Israel: a nois ar a nadhbharsin ní fhéadnaoid buáin riu.

20 Do dhéanam marso riu; eadhon léigfeam dhóibh bheith béo, deagla diogh-altais do theachd oruinn, do bhrígh na mionn thugamar dhóibh.

21 Agus a dubhradar na prionsuidhe riu, Léigfidh dhóibh marthuinn; ach bidís na mbuainteoruibh connuigh agus na ttairngeoruibh uisce don chomhchruinniughadh uile; mar do ghealladar na prionsuidhe dhóibh.

22 ¶ Agus do ghoir Iosua orra, agus do labhair sé riu, gha rádh, Cread far mheallabhair sinn, gá rádh, Atámoid ro fhada úaibh; a nuair gurob eadruinn chomhnuighthí?

23 Annois ar a nadhbharsin *atáthaoi* malluigh, agus ní bhíadh éanduine aguibh saor ó bheith bhuir ndaóirsineachuibh, agus bhur luchd búana connuigh agus tairngthe uisce chum tighe mo Dhié.

24 Agus do fhreagradarsan Iosua, agus a dubhradar, Do bhrígh gur dearbhadh dot sheirbhíseachuibh, mar do aithin do TTIGHEARNA Día dhá óglach Maoise aň dúithche uile do thabhairt daoibhsé, agus duthchusaigh na tíre uile do scrios romhuibh, uime sin do bhámar lán deagla ar nanmann romhuibhsí, agus do rinneamar an nísí.

25 Agus a nois, féach, atámoid ad

láimhsí: mar as fearr do chítear dhuit do dhéanamh rinn, déan é.

26 Agus do rinne sé mar sin riu, agus do sháor as láimh chlainne Israel iad, nar mharbhadar iad.

27 Agus do rinne Iosua an lá sin géarrthóiridh connuigh dhíobh agus tairngtheóiridh uisce don chomhchruinniughadh, agus daltóir an TIGHEARNA, gus an niugh, annsa náit do thoighfeadh sé.

CAIB. X.

Iosua, ar tarrthail Ghibeon o na cúig ríghthibh, sdađ an ghrian agus an ghealach láoi iomlán a lár neimhe.

A NOIS táinic a cerích, a nuair do chúadh Adonisedec rígh Ierusalem mar re ghabh Iosua Ai, agus gur dhíothlaithrigh sé thríd amach í; mar do rinne re Iericho agus re na rígh, marsin do rinne re Háir agus re na rígh; agus mar do rinneadar muintir Ghibeon síth ré Israel, agus mar do bhádar na measg;

2 Gur eagluigheadar go mór, do bhrígh go raibh Gibeon na cathruigh mhóir, mar aon do na caithreachaibh ríoghhamla, agus do chionn gur mhó í na Ai, agus go *rabhadar* a daoine uile láidir.

3 Uimesin do chuir Adonisedec rígh Ierusalem fios go Hoham rígh Hebron, agus go. Píram rígh Iarmut, agus go Iophia rígh Lachis, agus go Debir rígh Eglon, gha rádh,

4 Tigidh suas chugamsa, agus cuidighe liom lé mbúailfimis Gibeon: óir do rinne sé síth re Iosua agus re cloinn Israel.

5 Ar a nádhbharsin do chruinnigheadar cúig ríghthe na Namoriteach iad féin 2 cceann a cheile, rígh Ierusalem, rígh Hebron, rígh Iarmut, rígh Lachis, rígh Eglon, agus do chúadar súas, iad féin agus a sloigh uile, agus do chomhnuigheadar a naghuidh Gibeon, agus do rinneadar cogadh na haghaidh.

6 ¶ Agus do chuireadar muintir Ghibeon fios chum Iosua don champa go Gilgal, gá rádh, Ná mainneachduigh do lámh ód sherbhíseachuibh; tárr chugainn tráth, agus sáor sinn, agus tárthuigh sinn: óir atáid na ríghthe nan Amoriteach áitreabhus air na sléibhtibh uile ar ccrúinniughadh ar naghuidh.

7 Annsin do chúaidh Iosua súas ó Ghilgal, é féin, agus a luchd coguidh uile ná fhochair, agus na gaisgidh neartmhara uile.

8 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Iosua, Ná heagluighthear thú rompa: óir

do sheachuid misi ad lainh iad; ní sheastá duine dhíobh romhad.

9 Tháinig Iosua ar a nadhbharsin chuca go hobann, agus do chuaidh sé súas ó Ghilgal ansa noidhche,

10 Agus do chlaoidh an TIGHEARNA iad roimhe Israel, agus do mharbh iad re hár mór a Ngibeon, agus do thiomáin iad ar fud na sligheadh theid súas go Betóron, agus do bhúileadar iad go Asecah, agus go Macedah.

11 Agus tarla, mar do bhádar ag teithiomb roimhe Israel, agus iad ag dul ré fanuidh go Betóron, gur theilg an TIGHEARNA clochá móra a nús ó neamh orra go nuige Asecah, agus gur marbhadh iad: ba mó an mhéid do marbhadh le cloichshneachda dhíobh, ná ar mharbhadar clann Israel leis an ccloidheamh.

12 ¶ Ann sin do labhair Iosua ris an TIGHEARNA an sa lá thoirbhir an TIGHEARNA na hAmoritigh súas roimhe chloinn Israel, agus a dubhairt sé a radharc Israel. A ghrian, fán ad chomh-nuighe ar Ghibeon; agus a ghealaidh, a ngleann Aialon.

13 Agus dfan an ghrian na sheasamh, agus do sdad an ghealach, no gur dhiogh-ladar na dáoine iad féin air a nánhuidh. Nach bhfuil so scríobtha a leabhar Iaser? Mar sin dfan an ghrian na sheasamh a lár neimhe, agus níor dheilrigh ar dhul faoi timchioll naoi iomláin.

14 Agus ní raibh éanlá riann cosmhuil ris sin roimhe nó na dhíáigh, gur éist an TIGHEARNA re guth duine: óir do throid an TIGHEARNA ar son Israel.

15 Agus dfill Iosua, agus Israel uile maille ris, don champa go Gilgal.

16 ¶ Ach do theithiadar na cúig righthési, agus do dólúigheadar iad féin a núbamhuigh ag Macedah.

17 Agus do hinniseadh sin do Iosua, ghá rádh, Do frith an cúigear righthé a núbamhuigh ag Macedah.

18 Agus a dubhairt Iosua, Iompóidh clocha móra ar bhéul na húamha, agus cuirigh dáoine láimh ría dhá ccoimhead:

19 Ach ná fanuighsi, leanuidh a ndiaigh bhur nábhad, agus búailidh a ndeireadh; ná léigidh dhóibh dul a steach da gcaithreachuibh: óir do thoirbhir bhur TIGHEARNA Día ann bhur lámhuibh iad.

20 Agus tarla, a núair do chriochnuigh Iosua agus clann Israel a marbhadh lé hár ro mhór, nó gur sgriosadh iad, go ndeachadar an mhéid do mhair díobh a steach a gcaithreachaibh daingne.

21 Agus do fhilleadar an pobal uile

don champa go Iosua a Macedah a síothcháin: níor chorruidh éanduine a naghaidh áoin do chloinn Israel.

22 ¶ Annsin a dubhairt Iosua, Osclúigh béul na húamha, agus tabhair chúgam amach na cúig righthé sin as a núbamhaigh.

23 Agus do rinneadar mar sin, agus tugadar na cúig righthé sin chuige amach as a núbamhuigh, rígh Ierusalem, rígh Hebron, rígh Iarnut, rígh Lachis agus rígh Eglon.

24 Agus tarla, a núair thugadar na righthésin amach go Iosua, gur ghoir Iosua ar fhearuibh Israel uile, agus a dubhairt sé re caiptinibh an luchd cogaidh do chuaidh leis, Druididh a leith, cuirfidhe bhur ccosa ar mhuinealuibh na ríghso. Agus tangadar láimh ris, agus do chuireadar a ccosa ar a muinealuibh.

25 Agus a dubhairt Iosua riú, Ná húamhnúighthear sibh, agus ná bíthí imshnúiomhach, bíthí láidir agus láinbhéodha: óir is marso do dhéana an TIGHEARNA ré bhur naimhdibh uile re a ttroidigh:

26 Agus na dhíáighsin do bhúail Iosua iad, agus do mharbh sé iad, agus do chroch sé ar chúig crannuibh iad: agus do bhádar crochta ar na crannuibh go tráthnóna.

27 Agus tarla a nam dul faoi na gréine, gur fhuagair Iosua, agus tugadar a nús as na crannuibh iad, agus do theilgeadar an sa núbamhuigh iad mar a rabhadar a bhfolach, agus do chuireadar clocha móra a mbéul na húamha, noch mhairios gus a niugh.

28 ¶ Agus an lá céadnasin do ghabh Iosua Macedah, agus do bhúail í le faobhar an chloidhimh, agus a rígh do mharbh sé thríd amach, iad féin, agus a raibh danmannuibh inte; níor léig sé aon díobh as: agus do rinne sé ré rígh Mhacedah mar do rinne re rígh Iericho.

29 ¶ Annsin do ghlúais Iosua ó Mhacedah, agus Israel uile maille ris go Libnah, agus do throid sé a naghaidh Libnah:

30 Agus do thoirbhir an TIGHEARNA í mar an gcéudna, agus a rí, a láimh Israel; agus do bhúail sé í le faobhar an chloidhimh, agus a raibh danmannuibh inte; níor léig sé aon díobh as dá raibh inte; agus do rinne sé ré na rígh mar do rine re rígh Iericho.

31 ¶ Agus do ghlúais Iosua ó Libnah, agus Israel uile maille ris go Lachis, agus do champuigheadar na haghaidh, agus do throidedar na haghaidh:

32 Agus do sheachuid an TIGHEARNA Lachis a láimh Israel, noch do ghabh í an dara lá, agus do bhúail í le faobhar

an chloidhimh, agus a *raibh* danmannuibh innte, do réir a nuile neithe do rinneadar re Libnah.

33 ¶ Annsin thainic Horam rígh Geser súas do chongnamh le Lachis; agus do bhuáil Iosua é féin agus a mhuintir, no gur fhág gan eandúine bío é.

34 ¶ Agus do ghluais Iosua ó Lachis go Heglon, agus Israel uile maille ris; agus do shuigheadar a campa re na huchd, agus do throidadar na haghaidh:

35 Agus do ghabhadar í an lá sin, agus do bhuailleadar í lé faobhar an chloidhimh, agus a *raibh* danmannuibh innte do mharbhadh iad an lá sin, do réir gach éainneithe dá ndéarnadh ré Lachis.

36 ¶ Agus do chnáidh Iosua súas ó Eglon, agus Israel uile maille ris, go Hébron; agus do throidadar na haghaidh:

37 Agus do ghabhadar í, agus do bhuailleadar í lé faobhar an chloidhimh, agus a rígh, agus a caithreacha uile, agus a nuile anam dá *raibh* innte; níor fhág éandúine bío dhiobh, do réir a nuile ní dá ndéarnadh re Heglon; ach do scrios go hiomlán í, agus a *raibh* danmannuibh innte.

38 ¶ Agus do fhill Iosua, agus Israel uile maille ris, go Debir; agus do throid na haghaidh:

39 Agus do ghabh í, agus a rígh, agus a caithreacha uile; agus do bhuailleadar iad lé faobhar an chloidhimh, agus do mharbhadar a *raibh* danmannuibh innte; níor fhág aon bío: mar do rinne sé re Hébron is mar sin do rinne re Debir, agus re na rígh; mar do rinne fós re Libnah, agus re na rígh.

40 ¶ Mar sin do bhuáil Iosua tír na slíabh, agus an taoibh ó dheas, agus na gleánnta, agus na sruth, agus a ríghthe uile: níor fhág neach bío dhiobh, ach do scrios sé uile an mhéid iona raibh anáil, mar do aithin an TIGHEARNA Dia Israel.

41 Agus do bhuáil Iosua iad ó Chadesbarnéa go nuige Gása, agus tír Ghosen uile, go nuige Gibeon.

42 Agus do ghabh Iosua na ríghthesin uile agus a ndúithche a néainfheachd, do chionn gur throid an TIGHEARNA Dia Israel ar son Israel.

43 Agus do fhill Iosua, agus Israel uile maille ris, don champa go Gilgal.

CAIB. XI.

Turéis tuille ríghthe, 21 agus aithigh do shliocht Anac do bhuailadh dhóibh; 23 Do ghabh Iosua an tír do gheall Dia: agus sguir iad do chogadh.

AUGUS tária, a nuair do chúaluidh Iábin rígh Hásor na neithesi, gur chuir sé

chum Ióbab rígh Madon, agus chum rígh Simron, agus go rígh Achsaph,

2 Agus chum na ríghthe do bhí búdha thuaidh ar na sléibhtibh, agus budh dheas réiteach Cinerot, agus ansa ghleann, agus a nimlibh Dor taobh shiar,

3 Agus chum an Chananítigh shoir agus shiar, agus chum an Namoritigh, agus chum an Hititigh, agus chum an Pherisitigh, agus chum an Iebusítigh annsna sléibhtibh, agus chum an Hibhítigh faoi Hermon a tír Mispheh.

4 ¶ Agus do chruadar amach, iad féin agus a sloigh uile maille riu, moran daóine, mar an ngaineamh atá ar thraíge na fairge ar iomadamlachd, maille re marcshluagh agus ro mhórán carbad.

5 Agus a nuair do chruinnigheadar na ríghthe sin uile a gcionn a chéile, tangadar agus do rinneadair comhnuigh a bhfochair a chéile ag uisgidhibh Merom, do throid a naghaidh Israel.

6 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Iosua, Na bíodh eagla ort ar a son súd: óir seachóduigh misi a mórach timchioll na huáiresi iad marbh uile as coinne Israel: géarrfuidh tú a nioscada dá neachuibh, agus loisfidh tú a ccarbuid re teinidh.

7 Mar sin tháinig Iosua, agus an luchd cogaidh uile leis, na naghaidh ag uisgidhibh Merom go hobann; agus do thiomáadar orra.

8 Agus do thoirbhir an TIGHEARNA a káimh Israel iad, noch do bhuáil iad, agus do mhadhuigh orra go Sídón mhóir, agus go Misrepot-maim, agus go gleann Mispheh shoir; agus do bhuailleadar iad, no gur fhágghadar gan áon bío dhiobh.

9 Agus do rinne Iosua riu mar a dubhairt an TIGHEARNA ris: do ghéarr sé ioscada a neach, agus do lois sé a gearbuid ré teinidh.

10 ¶ Agus do fhill Iosua an tansin ar a ais, agus do ghabh Hásor, agus do bhuáil a rígh leis an gcloidheamh: oir do bhí Hásor roimhe sin na ceann ar na ríoghachdaibhsin uile.

11 Agus do bhuailleadar a *raibh* danmannuibh innte lé faobhar an chloidhimh, ga scrios uile: níor fágghadh áon díobh do tharuing anála: agus do lois sé Hásor le teinidh.

12 ¶ Agus do ghabh Iosua caithreacha na ríghtheadh sin uile, agus a ríghthe uile, agus do bhuáil iad lé faobhar an chloidhimh, agus do scrios thríd amach iad, mar do aithin Maóise seirbhiseach an TIGHEARNA.

13 Achd ar son na geaitheach noch do shéas a gcomhnuidhe iona neart, níor lois Israel énachathair díobh, achd Hasor anáil: do lois Iosua.

14 Agus tugadar clann Israel léo mar chreigh dhóibh féin, uile éadaí, agus áir-neis na gcaithreachsin; ach do bhúail-eadar gach uile dhuine le faobhar an chloidhimh, no gur dhíothlaithrigheadar iad, nior fhágbhadar aon do tharruing anála.

15 Mar do aithin an TIGHEARNA dhá sherbhiseach Maóise, is mar sin do aithin Maóise do Iosua, agus do rinne Iosua mar sin; nior fhág sé éinní gan déanamh do nuile ní do fhógair an TIGHEARNA do Mhaóise.

16 ¶ Mar sin do ghabh Iosua an chriochsin uile, na cnuic, agus an deis-chriort uile, agus fearann Gosen uile, agus an gleann, agus an réiteach, agus slíabh Israel, agus a ghleann sin;

17 *Eadhon* ó shliabh Hálac, théid súas go Seir, go Baal-gad a ngleann Lebanon faoi shliabh Hermon: agus do ghabh sé a ríghthe uile, agus do bhúail iad, agus do mharbh sé iad.

18 Do rinne Iosua cogadh a bhfad daimsir ris na ríghthibhsin uile.

19 Ní raibh cathair do rinne síth ré cloinn Israel, acht na Hibhitigh amháin áitreabhuigh Ghibeón: do gabhadar an chuid *oile uile* a cath.

20 Oir is ón TIGHEARNA tháinic crúadlughadh a ceroidheadh, chor go ttiuc-faidís a naghaidh Israel a gcath, chor go muirfeadh iad uile thríd amach, agus ionnus nach bhfuighdís tairiseachd air bith, ach go scriosadh sé iad, mar do aithin an TIGHEARNA do Mhaóisi.

21 ¶ Agus annsa namsin tháinic Iosua, agus do scrios sé amach na Hanacimigh ó na sléibhthibh, ó Hebron, ó Dhebir, ó Anab, agus as sléibhthibh Iudah uile, agus ó shléibhthibh Israel uile: do leirscrios Iosua iad uile gon a gcaithreachaibh.

22 Níor fágbhadh éanduine do na Hanacimibh a bhfearann chloinne Israel: amháin a Ngása, a Ngat, agus ann Asdod, do fhágbhadh *daóine* iontasin.

23 ¶ Mar sin do ghabh Iosua an tír uile, do réir a nuile ní dar labhair an TIGHEARNA ré Maóise; agus thug Iosua mar oighreachd do Israel é do réir a ronna iona ttreabhuibh. Agus do sguir an dúithche do chogadh.

CAIB. XII.

An dá rígh taoibh shoir Iordan do bhúail Maoise, 7 ríghthe 31 do bhúail Iosua taoibh shíar Iordan.

ANNOIS is iadso ríghthe na gcrioch, do bhúail clann Israel, agus dar shealbhuighheadar a bhfearann ar an taobh oile do Iordán leath ré héirge na gréine, ó nabhúinn Arnon go slíabh Hermon,

agus an réiteach uile ar an ttaóibh shoir:

2 Sihon rígh na Námoríteach, noch do áitreibh ann Hesbon, agus do riaghluidh ó Aroer, noch *atá* ar bhrúach na habhann Arnon, agus ó lár na habhann, agus ó leath Ghilead, gus a nabhúinn Iabboc, noch bá téora chloinne Ammon;

3 Agus ón réiteach go fairge Chinerot ar an ttaobh shoir, agus go fairge an réitigh, *eadhon* a nfairge shailte taobh shoir, an tslighe go Bet-iesimot; agus ón taobh ó dheas, faoi Asdot-pisgah:

4 Agus cósta Og rígh Bāsan, noch do bhí dfuighioll na naitheach do áitreabh an Astárot agus ann Edrei,

5 Agus do riaghluidh a slíabh Hermon, agus a Salcach, agus a Mbāsan uile, go liomal na Ngesuríteach, agus na Maach-átíteach, agus leath Gilead, téora Shihon rígh Hesbon.

6 Do bhúail Maóise óglach an TIGHEARNA agus clann Israel iadsin: agus thug Maóise óglach an TIGHEARNA sin mar sheilbh do na Reubenitibh, agus do na Gaditibh, agus do leiththreabh Mhanasseh.

7 ¶ Agus is iadso ríghthe na críche do bhúail Iosua agus Israel don taóibhsí do Iordan taoibh shíar, ó Bhaal-gad a ngleann Lebanon go slíabh Hálac, théid súas go Seir; noch thug Iosua do threabhuibh Israel mar sheilbh do réir a ronna;

8 Annsna sléibhthibh, agus annsa ngleann-tuibh, agus annsa réitibh, agus annsa srothuibh, agus ansa bhfásach, agus ansa tír ó dheas; na Hititigh, agus na Hamoritigh, agus na Cananitigh, na Perisitigh, agus na Hibhitigh, agus na Iebúsitigh:

9 Rígh Ierícho áon; rígh Aí, noch *atá* láinn ré Betel, áon;

10 Rígh Ierusalem, áon; rígh Hebron, áon;

11 Rígh Iarmut, áon; rígh Lachis, áon;

12 Rígh Eglon, áon; rígh Geser, áon;

13 Rígh Debir, áon; rígh Geder, áon;

14 Rígh Hornah, áon; rígh Arad, áon;

15 Rígh Libnah, áon; rígh Adullam,

áon;

16 Rígh Macedah, áon; rígh Betel, áon;

17 Rígh Thappuah, áon; rígh Hephher, áon;

18 Rígh Aphec, áon; rígh Lasáron, áon;

19 Rígh Mádón, áon; rígh Hāsor, áon;

20 Rígh Simron-meron, áon; rígh Achisaph, áon;

21 Rígh Taanach, áon; rígh Megiddo, áon;

22 Rígh Cedès, áon, rígh Iocneam ó Charnel, áon;

23 Rígh Dor a gcósta Dor, áon; rígh chineadhacha Ghilgal, áon;

24 Rígh Thirsaah, áon; na ríghthe uile, tríochad agus áon.

CAIB. XIII.

Cuid ronna Reuben. 24 Gad, 29 agus leith thréibh Mhanasseh.

ANNOIS do bhí Iosua sean, agus ársuidh, a mbliadhnuibh; agus a dubhairt an TIGHEARNA ris, Atá tusa foirfe agus ársuidh a mbliadhnuibh, agus atá fós ronnóran talman re sealbhughadh.

2 Sé so fearann atá fós ré a bhuaín amach; imle na Bhfilistíneach uile, agus Gesúri go hionlán,

3 O Shihor, noch atá as coinne na Héigipte, air fad go himlibh Ecron budh thúaidh, noch áirnhithior do na Canaanítibh: cuig Tighearnuigh na Bhfilistíneach; na Gasatitigh, agus na Hasdotitigh, na Hescalonitigh, na Gittitigh, agus na Hecronítigh; mar an gcéadna na Habbithigh:

4 On taóibh ó dheas, dúithche na Gcaannáiteach uile, agus Méarah atá re táobh na Sidoníanach, go Haphac, go himlibh na Namoríteach:

5 Agus dúthaigh na Ngiblíteach, agus Lebanon uile, leath re héirge gréine, ó Bhaalgaad faoi shliabh Hermon go dul a steach go Hamat.

6 Dúthchusuigh thíre na ccnoc uile ó Lebanon go Misrepot-maim, agus na Sidonánuigh uile, cuirfe mé iad sin amach roimhe chloinn Israel: amhaim roinnsi le crannchar é do Israel mar oighreachd, mar do aithin misi dhíot.

7 Annois ar a naddbharsin rannsa an féarannso mar oighreachd idir na náoi ttreabhuibh, agus leiththreibh Mhanasseh,

8 Oir is mar áon riu do ghabhadar na Reubenítigh agus na Gadítigh a noighreachd, noch thug Máoise dhoibh, taobh thall do Iordan leath shoir, eadhon mar thug Máoise óglach an TIGHEARNA dhóibh;

9 O Aroer, atá ar bhrúach na habhanna Armon, agus an chathair atá a lár na habhána, agus réiteach Mhedeba uile go Dibon;

10 Agus uile caithreacha Shihon rígh na Namoríteach, noch do riaghluidh ann Hesbon, go teóruinn chloinne Ammon;

11 Agus Gílead, agus téora na Ngesuríteach agus na Maachatíteach, agus slíabh Hermon uile, agus Basan uile go Sálcáh;

12 Agus rioghachd Og uile a Mbásan, noch ba rígh ann Astárot agus an Edrei, noch do mhair dúighioll na naitheach: óir is iadso do bhuaíl Máoisí, agus do theilg sé amach.

13 Gidheadh níor scriosadar clann Israel na Gesurítigh, ná na Maachatitigh:

atáid na Gesurítigh agus na Maachatitigh na gcoimhnuighe a measc Israel gús a niugh.

14 Amháin do threibh Lébhí ní thug sé oighreachd; sé a noighreachdsau ioda-bartha an TIGHEARNA Dé Israel déanta lé teinidh, mar a dubhairt sé riu.

15 ¶ Agus thug Máoise do threibh chloinne Réuben oighreachd do réir a muintear.

16 Agus do bé a tteóra ó Aroer, atá ar bhrúach na hamhanna Armon, agus an cathrigh atá a lár na hamhanna, agus réiteach Mhedéba uile;

17 Hesbon, agus a caithreacha uile atá annsa reiteach; Dibon, agus Bamot-baal, agus Bet-baal-meon,

18 Agus Iahasah, agus Cedemot, agus Mephaat,

19 Agus Ciriataim, agus Sibmah, agus Saretsabar a slíabh an ghleanna,

20 Agus Betpeor, agus Asdot-pisgah, agus Bet-iesimot,

21 Agus caithreacha an réitigh uile, agus rioghachd Sihon rígh na Namoríteach uile, noch do rioghuidh ann Hesbon, noch do bhuaíl Máoisí maille re prionsadhuibh Midian, Ebhi, agus Recem, agus Sur, agus Hur, agus Reba, duibhcidhe Sihon, dait-reabhuidh annsa tír.

22 Balaam fós mhac Beor, an fear fais-tine, noch do mharbhadar clann Israel leis an gcloidheamh a measc an mheid do mharbhadh leó.

23 Agus do bí téora chloinne Reuben Iordan, agus a bruach. Do bí so oighreachd chloinne Reuben do réir a muintear, a ccaithreacha agus a mbailte.

24 ¶ Agus thug Máoise oighreachd do threibh Gad, eadhon do chloinn Ghad do réir a muintear.

25 Agus do bé a tteóra Iaser, agus caithreacha Ghílead uile, agus leath dúithche chloinne Ammon, go Haroer atá as coinne Raabah;

26 Agus ó Hesbon go Ramat-mispeh, agus go Betonim; agus ó Mhahanaim go brúach Debir;

27 Agus annsa ghleann, go Betaram, agus Betnimrah, agus Succot, agus Saphon an chuid oile do rioghachd Shihon rígh Hesbon, Iordan agus a bruach, eadhon go huir fhaige Chinnerot ar an ttáobh oile do Iordan leath shoir.

28 Si so oighreachd chloinne Gad do réir a muintear, agus a ccaithreacha, agus a mbailte.

29 ¶ Agus thug Máoise oighreachd do leththreibh Mhanasseh: agus do bé so sealbh leiththreibe Mhanasseh do réir a muintear.

30 Agus dob í a tteóra ó Mhahanaim,

Básan uile, rioghachd Og rígh Básan uile, agus bailte Iair uile, noch *atá* ann Básan, trí fichthid cathair :

31 Agus leath Gilead, agus Astárot, agus Edrei, caithreacha do rioghachd Og a Mbásan, noch do *bhain* re cloinn Mhachir mhic Manasseh, *eadhon* do leath chloinne Machir do réir a muintear.

32 Siad so na tíortha do rann Máoise mar oighreachd a réiteach Moab, don taobh oile do Iordan, láimh ré Iericho, leath shoir.

33 Acht do threibh Lebhi ní thug Máoise oighreachd *air bith* : *Do be* an TIGHEARNA Día Israel a noighreachdsan, mar a dubhairt sé riu.

CAIB. XIV.

Cuid ronna Chaleb.

AGUS is *iad* so na tíortha do budh oighreachd do chloinn Israel a tír Chanaáin, noch do roinn Eleasar an sagart, agus Iosua mac Nun, agus cinn aithreachd threabh chloinne Israel, mar oighreachd dóibh.

2 Le crannchar do *bhí* a noighreachd, mar do aithin an TIGHEARNA lé láimh Mháoise, dona náoi treabhuibh, agus *don* leiththreibh.

3 Oir thug Máoise oighreachd dhá threibhe agus leiththreibh uadh ar an ttáobh oile do Iordan : ahd do na Lebhitibh ní thug sé oighreachd na measg.

4 Oir do bhádar clann Ioseph na dá threibh, Manasseh agus Ephraim : ar a nadhbharsin ní thugadar roinn ar bith do na Lebhitibh annsa tír, ahd caithreacha do chomhnuidhe *ionta*, maille re na bhfo-bhailtibh dá náiméis agus da máoin.

5 Mar do aithin an TIGHEARNA do Mháoise, is marsin do rinneadar clann Israel, agus do roinneadar an dúithche.

6 ¶ Annsin tangadar clann Iúdah go Iosuah a Ngilgal : agus a dubhairt Caléb mhac Iephunneh an Cenesiteach ris, *Atá* a fhios agad an ní a dubhairt an TIGHEARNA re Máoise óglach Dé dom tháobhsa agus dot thaobhsa ann Cades-barnea.

7 Ceathrachad bliaghan dáois do *bhí* misi a nuair do chuir Máoise óglach an TIGHEARNA ó Chades-barnea mé do bhrath na tíre ; agus thug mé scéula liom a ris chuige mar do *bhí* an mo chroidhe.

8 Acht cheana mo dhearbhráithre do chuáidh súas tugadar ar croidhe na ndáoine leaghadh : ahd do lean misi go hiomlán mó THIGHEARNA Día.

9 Agus do mhiomnuigh Máoise an lá sin, ghá rádh, Go deimhin bíaidh an fearann air ar shaltuir do chosa na oighreachd agadsa, agus ág do chloinn go bráth, do

bhrígh gur lean tu go hiomlán mo THIGHEARNA Día.

10 Agus féach, a nois, do choinnuimh an TIGHEARNA béó mé, mar a dubhairt sé, na cúig bhliadhna agus dá fhithchiod so, eadhon ó labhair an TIGHEARNA an focalso re Máoise, an feadh do bhádar clann Israel ar seachran sán bhfásach : agus a nois, cheana, *atáim* a niugh ceithre fithchid agus cúig bhliadhna dáois.

11 *Atáim* fós comhláidir a niugh, agus do *bhí* mé an lá do chuir Máoise úadh mé : mar do *bhí* mo neart an tansin, is amhluidh *atá* mo neart annois, do dhéanamh cogaidh, agus do dhul amach, agus a steach.

12 Annois ar a nadhbharsin tabhair dhamh an sliabhso, dar labhair an TIGHEARNA san lásin ; oir do chúala tú an lá sin mar do bhádar na Hanacimigh annsin, agus go rabhadar na caithreacha mór daingion : má *bhíonn* an TIGHEARNA liom, tiucta dhíom ar a ccur amach, mar a dubhairt an TIGHEARNA.

13 Agus do bheannuigh Iosua é, agus thug do Chaleb mhac Iephunneh Hébron mar oighreachd.

14 Tháinig Hébron ar a nadhbharsin chum bheith na hoighreachd ag Caleb mac Iephunneh an Cenesiteach gus a niugh, do bhrígh gur lean sé go hiomlán an TIGHEARNA Día Israel.

15 Agus do bé ainm Hébron roimhe sin Círiat-arba ; noch Arba bhí na dluine mór a measc na Nanacimeach. Agus do bhí suaimhneas ó chogadh ag an dúithche.

CAIB. XV.

Crannchar chloinne Iudah. 16 *An fearann do fuair* Otniel le Achsa inghean Chaleb.

ACH do bhí crannchar threibhe chloinne Iúdah do réir a muintear ; *air fad* go himiol Edom fásach Sin air a ttáobh ó dheas do *bé* an foirimiol é don taobh ó dheas.

2 Agus do budh í a ttéora dheas ó thráigh na fairge sailte, ón chúan fhéachus a ttáobh ó dheas :

3 Agus do chuáidh amach don taobh ó dheas go Maaleh-acrabbim, agus ráinic ar fad go Sin, agus do chuáidh súas don taobh ó dheas go Cades-barnea, agus ráinic ar fad go Hesron, agus do chuáidh súas go Hádar, agus tug timchiolladh go Carcaa :

4 *As sin* do chuáidh leath re Hasmon, agus do chuáidh amach go sruth na Héigte ; agus do bhádar dul amach an chósta sin ag a nfairge : budh é so blur gcósta ó dheas.

5 Agus do budh í a nfairge shailte an

téora shoir, *eadhon* go bárr Iordan. Agus do budh í a ttéora ansa cheathramhuin thuáigh ó chúan na fairge ag an ccuid is faide uait do Iordan :

6 Agus do chuáidh an téora súas go Bet-ogla, agus do chuáidh ar fad tuáisceirt Bhet-arabah ; agus do chuáidh an téora súas go cloich Bhothan mhic Reuben :

7 Agus do chuáidh an téora súas leath ré Debir ó ghleann Achor, agus marsin budh thuáigh, ag féachuin leath ré Gilgal, *atá* roimhe dhul súas go Haddummim, noch *atá* táobh ó dheas don tsruthi : agus do chuáidh an téora leath ré huisgidhibh En-semes, agus do bhádar a ndula amach sin ag En-rogel.

8 Agus do chuáidh an téora súas ag gleann mhac Hinnom don taobh ó dheas don Iebusíteach ; sé sin féin Ierusalem : agus do chuáidh an téora súas go mullach an tsleibhe *atá* as coinne ghlinn Hinnom táobh shiar, noch *atá* ag éadan ghlinne na naitheach budh thuáigh :

9 Agus do táirngíodh an téora ó mhullach an chnuic go nuige tobar uisge Neph-toah, agus do chuáidh amach go caithreachaibh shléibhe Ephron ; agus do tháirngíodh an téora go Báalah noch *ar lé* Ciriati-Iarim :

10 Agus táinig an téora timchioll ó Bhaalah táobh shiar go slíabh Seir, agus ráinic ar fad go táobh shléibhe Iearim (noch annois *is* Chesalon), don taobh ó thuáigh, agus chuáidh síos go Bet-semes, agus ráinic as sin go Timnah :

11 Agus do chuáidh an téora amach re táobh Ecron budh thuáigh : agus do tháirngíodh an téora go Sicron, agus ráinic ar fad go slíabh Baalah, agus do chuáidh amach go Iabneel ; agus do bhádar a dula amach na teorann ag an bhfairge.

12 ¶ Agus do *bhí* an téora shiar gus na bhfairge mhóir, agus gus a cósta *sin*. *Is é* so cósta chloinne Iudah timchioll fa gcuairt do réir a nhuintear.

13 Agus thug sé do Cháleb mhac Iephunneh a chuid a measc chloinne Iudah do réir aithne an TIGHEARNA do Iosua, *eadhon* cathair Arba athaí Anac, noch *ar bhí* an cathair sin Hébron.

14 Agus do dhíbir Cáleb as sin tríúr mac Anac, Sesai, agus Ahiman, agus Talmaí, clann Anac.

15 Agus do chuáidh sé súas as sin go dúthchusaibh Debir : agus *dob é* ainm Debir roimhe sin Ciriati-sepher.

16 ¶ Agus a dubhairt Cáleb, An té bhuailfios Ciriati-sepher, agus ghéa hus í, is do bhéara mé Achsah minghion na mnaói.

17 Agus do gabh Otniel mhac Cénas, dearbhrathair Cháleb í : agus thug sé Achsah a inghean na mnaói dhó.

18 Agus tárla, a nuáir tháinic sí *chuige*, gur choir sí faoi machaire diarruidh ár a hathair : agus do thuirling sí *dá* hassal ; agus a dubhairt Cáleb ría, Cred dob áil leachd dfagháil ?

19 Ann sin a dubhairt sisi, Tabhair beannachd damh ; óir thug tú fearann tirm dhamh ; tabhair dhamh mar an ccéadna toibreacha uisge. Agus thug sé dhi na toibreacha úachdarach, agus na toibreacha iochdarach.

20 *Sí* so oighreachd thréibhe chloinne Iudah do réir a muinntear.

21 ¶ Agus na caithreacha do bfaide amach do thréibh chloinne Iudah leath ré costa Edom táobh ó dheas do biad Cabseel, agus Eder, agus Iagur,

22 Agus Cínah, agus Dimónah, agus Adadah,

23 Agus Cedec, agus Hárór, agus Ithnan,

24 Siph, agus Telem, agus Bealot,

25 Agus Hásor, Hadattah, agus Ceriot, agus Hesron, noch *ar bé* Hásor,

26 Amán, agus Séma, agus Moladah,

27 Agus Hasar-gaddah, agus Hesmon, agus Bit-palet,

28 Agus Hasar-súal, agus Beer-séba, agus Besiotiah,

29 Balah, agus Íim, agus Asem,

30 Agus Eltolad, agus Chesil, agus Hormah,

31 Agus Siclag, agus Madmannah, agus Sansannah,

32 Agus Lebaot, agus Silhim, agus Ain, agus Rimmon : na caithreacha uile, fichthe agus a naoi, gun a mbailtibh :

33 Agus annsa ghleann, Estaol, agus Sorean, agus Asnah,

34 Agus Sanoah, agus Engannim, Tapuah, agus Enam,

35 Iarmut, agus Adullam, Socoh, agus Asechah,

36 Agus Saraim, agus Aditaim, agus Géderah, agus Gederotaim ; ceithre caithreacha déug gun a mbailtibh :

37 Senan, agus Hadásah, agus Migdal-gad,

38 Agus Dilean, agus Mispheh, agus Ioc-teel,

39 Lachis, agus Boscot, agus Eglon,

40 Agus Cabben, Lahmam, agus Citlis,

41 Agus Gederot, Bet-dagon, agus Naa-mat, agus Macedah ; sé caithreacha déug gun a mbailtibh :

42 Lebnah, agus Eter, agus Asan,

43 Agus Iiphta, agus Asnah, agus Nesibh,

44 Agus Ceilah, agus Achsib, agus Ma-resah ; naoi gcaithreacha gun a mbailtibh :

45 Eeron, gun a bhailtibh, agus a ghrá-gannibh :

46 O Ecron ar fad go nuige a nfhairge, an mhéid do *bhé* a bhfogus Asdod, gun a mbailtibh :

47 Asdod gun a bailtibh, agus gun a gráganuibh, Gása gun a bailtibh, agus gun a grágannuibh, go sruth na Hegipte, agus a nfairge mhór, agus a téora :

48 Agus ánsna sléibhtibh, Samir, agus Iatir, agus Socoh,

49 Agus Dannah, agus Ciriát-sannah, noch ar *bé* Débir,

50 Agus Anab, agus Estemoh, agus Anim,

51 Agus Gossen, agus Holon, agus Giloh ; éanchathair déag gun a mbailtibh :

52 Arab, agus Dumah, agus Eschean,

53 Agus Ianum, agus Bet-tappuah, agus Aphecah,

54 Agus Humtah, agus Ciriát-arba (noch ar *bé* Hébron,) agus Sior ; naói gcaithreacha gun a mbailtibh :

55 Maon, Carmel, agus Siph, agus Iutah,

56 Agus Iesreel, agus Iocdeam, agus Sanoah,

57 Cáin, Gibeah, agus Timnah ; deich ccaithreacha gun a mbailtibh :

58 Halhúl, Bet-sur, agus Gédor,

59 Agus Maarat, agus Betanot, agus Eltecon ; sé caitheacha gun a mbailtibh :

60 Ciriát-baal, noch ar *bhé* sin Ciriát-iearim, agus Rabbah ; dhá chathruigh gun a mbailtibh :

61 Annsa bhfásach, Betarabah, Middin, agus Secacah,

62 Agus Nibsan, agus cathair an Tsaluinn, agus Engedi ; sé caitheacha gun a mbailtibh.

63 ¶ Agus ar son na Ieúsíteach dúthchusaigh Ierusalem, níor fhéad clann Iudah a ndíbirt amach : achd áitreabhuid na Ieúsitigh maille re cloinn Iudah ann Ierusalem gus a niugh.

CAIB. XVI.

Crannchar chloinne Ephraim. 10 *Ag a raibh na Canaanitigh faoi áirdchíos.*

A GUS do thuit crannchar chloinne Ióseph ó Iordan láimh ré Iericho, go huisge Iericho táobh shoir, gus an bhfásach théid suas ó Iericho ar feadh shléibhe Bétel,

2 Agus théid amach ó Bhetel go Lus, agus théid ar fad go teórannuibh Archi go Hatarot,

3 Agus théid síos a taobh shíar go cósta na Iaphleteach, go nuige cósta Bhetóron iochtarach, agus go Gesser : agus ataid a ndula amach sin ag an bhfairge,

4 Marsin do ghlacadar clann Ióseph, a noighreachd, Manasseh agus Ephraim.

5 ¶ Agus is *marso* do bhí téora chloinne Ephraim do réir a muinntear : eadhon téora

a noighreachda ar an ttaoibh shoir do *bé* Atarot-addar, go Betóron uachdarach ;

6 Agus do chúaidh an téora amach leath ris an bhfairge go Michmetah ar an ttaoibh thuáigh ; agus do chúaidh an téora timchioll don taoibh shoir go Taanat-síloh, agus do chúaidh láimh ris air a noirthear go Ianohah ;

7 Agus do chúaidh sin 6 Ianohah go Hatarot, agus go Naarat, agus táinic go Iericho, agus do chuaidh amach ag Iordan.

8 Do chúaidh an téora amach ó Thappuah don taoibh shíar go sruth Canah ; agus do bhí a ndula amach ag an bhfairge. Sé so oighreachd threibhe chloinne Ephraim do réir a muinntear.

9 Agus na caitheacha leithreachuis do chloinn Ephraim do *bhádar* a measc oighreachda chloinne Manasseh, na caitheacha uile gun a mbailtibh.

10 ¶ Agus níor dhíuir siad amach na Canaanitigh do chomhnúigh a Ngéser : achd do áitreabhadar na Canaanitigh a measc na Nephraimíteach gus a niugh, agus foghnuid faoi áirdchíos dóibh.

CAIB. XVII.

Crannchar leth threibh eile Mhanasseh.

4 *Agus inghearna Selophehad.*

DO bhí mar an cceadna cuid ronna ag treibh Mhanasseh ; oir do *bé* céadmhac Ióseph é ; do Mháchair ceidghin Mhanasseh, athair Ghílead : do chionn gur bhíear coguidh é, uime sin fúair se Gílead agus Bāsan.

2 Do bhí mar an cceadna cuid ronna don chuid eile do chloinn Mhanasseh do réir a muinntear ; do chloinn Abieser, do chloinn Helec, agus do chloinn Aziel, agus do chloinn Shechem, agus do chloinn Hephher, agus do chloinn Shemida : *dob* iad so clann fheardha Mhanasseh mhic Ióseph do réir a muinntear.

3 Acht ag Selophehad, mhac Hephher, mhic Gílead, mhic Machir, mhic Manasseh, ní rabbadar mic, achd inghearna amháin aige : agus is iadso anmanna a inghearn, Mahlah, Noah, Hoglah, Milcah, agus Tirsah.

4 Agus tangadar annsin a lathair Eleasar an sagairt, agus a lathair Iosua mhic Nun, agus a lathair a bprionsadha, gharúdh, Do aithin an TIGHEARNA do Mháoise oighreachd do thabhairt dúinne a measc ar ndearbhraithreadh. Uinesin do réir aitheanta an TIGHEARNA thug sé oighreachd dóibh a measc dhearbhraithar a nathar.

5 Agus do thuit deich ccoda chum Manasseh, táobh amuich dhearann Ghílead agus Bāsan, noch *bhé* ar an ttaoibh eile do Iordan ;

6 Do bhrìgh go bhfàradar ìngehana Mhanasseh oighreachd a measc a mhac : agus go bhfàradar an chuid oile do mhac-aibh Mhanasseh fearann Gilead.

7 ¶ Agus do bhí còsta Mhanasseh ó Aser go Michmetah, *atà* as coinne Shechem ; agus do chuaidh an tèora air fad ar an làimh dheis go dùthchusaibh En-tappuah.

8 Annois fuair Manasseh fearann Tappuah : a'chd Tappuah ar imeal Mhanasseh do budh lé cloinn Ephraim é ;

9 Agus do chuaidh an còsta síos go sruth Canáh, budh dheas ó nabhuinn : atáid na caithreachasa Ephraim a measc chaithreach Mhanasseh : do bhí còsta Mhanasseh mar an gcéadna air an taobh ó thuaisge do nabhuinn, agus do bhádar a ndula amach ag an bhfairge :

10 Ba le Ephraim budh dheas, agus ba le Manasseh budh thuaisge, agus sí an nfairge a théora ; agus tàrla le chéile iad ag Aser budh thuaisge, agus a Nissachar shoir.

11 Agus fuair Manasseh a Nissachar agus a Naser Betsen agus a bailte, agus Ibleam agus a bailte agus dùthchusaigh Dor agus a bailte, agus dùthchusaigh Endor agus a bailte, agus dùthchusaigh Taanach agus a bailte, agus dùthchusaigh Megiddo agus a bailte, trí tíortha.

12 ¶ Gidheadh nìor fhéadadar clann Mhanasseh dùthchusaigh na gcaitheachsin do dhibirt amach ; a'chd do choimhneachaidis na Canaanitigh annsa bhfeannsin.

13 Gidheadh tàrla, a nuair do fhásadar clann Israel láidir, gur chuireadar na Canaanitigh fá chíos ; a'chd nìor dhìbheadar amach go biomlán iad.

14 ¶ Agus do labhradar clann Ioseph re Iosua, dhà rádh, Cred as nach ttug tú dhamsa *a'chd* éanchuid ronna agus éanchrannchair amháin a noighreachd, ó *táim* mórán daóine, do bhrìgh gur bheannuigh an TIGHEARNA mé go tí sò ?

15 Agus do fhreagair Iosua iad, Má tá tú mórán daóine, éirgidhe súas don tír choillteamhuil, agus gearr síos duit féin annsin a ndúitheche na Bperisíteach agus na naitheach, má tá slíabh Ephraim ro chumhang agad.

16 Agus a dubhradar clann Ioseph, Ní lór an cnoc dhúinn : agus thairis sin atáid carbuid iarunn ag na Canaanitigh uile áitreachas a bhfeannsin anna, ag an *luchd atá* do Bhetsean gun a bailtibh, agus an *luchd atá* do ghleann Iesreel.

17 Agus do labhair Iosua re tigh Ióseph, re Hephraim agus re Manasseh, gha rádh, Is daóine móra sibhsí, agus atáid cumhachda móra aguibh : ní taobha ré éanchuid amháin bhias tú :

18 Acht budh leachd an slíabh ; óir is coill é, agus gearra tú síos í : agus budh leachd a dula amach : óir cuiridh tú na Canaanitigh amach, biodh go bhfuilid carbaid iarunn aca, agus biodh go bhfuilid láidir.

CAIB. XVIII.

An tabernacuil ag Silo. 2 An chuid oile do Chanuan rannta a seachd codchaibh.

11 Cuid ronna Benjamin, ann a raibh Ierusalem.

A GUS do chruinnigh comhchruinniugh-adh iomlán chloinne Israel a bhfo-cair a chéile a Silo, agus do chuireadar súas tabernacuil an chomhchruinniugh ann sin. Agus do cláidheadh an dúitheche rompa.

2 ¶ Agus do bhádar a measc chloinne Israel seachd ttreabha, nach bhfuair a noighreachd.

3 Agus a dubhairt Iosua re cloinn Israel, Cà fad atáthaoi tláith do dhul do shealbhuighadh na dúitheche, noch thug an TIGHEARNA Día bbur naitheadh dhaóibh ?

4 Tugaidh amach eadruibh tríur fear as *gach* aoin treibh : agus cuirfe misi uáim iad, agus éireochuid siad, agus rachaid thríd an tír, agus taruingheochuid í do réir a noighreachda ; agus tiocfaid a rís chugamsa.

5 Agus roinnfid siad a seachd ccuid í : sanfuidh Iúdah ann a gcósta ó dheas, agus sanfuidh Ióseph ann a gcósta ó thuaisge.

6 Roinnfidhe ar a nadhbharsin an dúitheche *iona* seachd ccotchaibh, agus do bhéarthaoid an *roinn* chugamsa annso, chor go tteilge mé crainn daóibh annso a bhfiadhnusi bbur TIGHEARNA Dé.

7 Ach ní bhfuil roinn ag na Lebhítibh eadruibh ; óir sí sagartachd an TIGHEARNA a noighreachdsan : agus fuair Gad, agus Réuben, agus leiththreabh Mhanasseh, a noighreachd taobh thall do Iordan don taobh shoir, noch thug Maóise óglach an TIGHEARNA dhaóibh.

8 ¶ Agus do éirghiodar na fir, agus do imthigheadar rompa : agus do fhúagair Iosua don mhuinntir do chuaidh do mheas an nfearuinn, gha rádh, Éirgidhe agus siubhlaidhe thríd an dúitheche, agus measuidh í, agus tigidh chugamsa a rís, lé tteilge mé crainn ann so dhíbh a bhfiadhnusi an TIGHEARNA a Siloh.

9 Agus do imthigheadar na fir agus chúadar thríd an t-tír, agus do mheasadar í ó chathair go cathair a seachd gcotchaibh ann a leabhar, agus tangadar a rís go Iosua don tsluaigh a Siloh.

10 ¶ Agus do theilg Iosua crainn dóibh a Siloh a bhfiadhnusi an TIGHEARNA :

agus annsin do roinn Iosua an fhearann ar chloinn Israel do réir a ronna.

11 ¶ Agus thug sé amach crannchar threibhe chloinne Benjamin do réir a muinntear: agus táinic cósta a ccrannchar amach idir chloinn Iúdah agus chloinn Ióséph.

12 Agus do bhí a téora don taoibh thuáigh ó Iordan; agus do chuáidh an téora súas go taoibh Iericho don taoibh thuáigh, agus do chuáidh súas thrid na sléibhtibh don taoibh shíar; agus do bhí a dula amach sin ag fásach Bhet-abhen.

13 Agus do chuáidh an téora ann sin leath re Lus, go taoibh Lus, (noch ar bé Betel), budh dheas; agus tháinic an téora a nús go Hatarot-adar, láimh ris an genoc atá don taoibh ó dheas do Bhethóran íochdarach.

14 Agus do tairngeadh an téora as sin, agus do thimchill sí coirneal na fairge budh dheas, ón chnoc atá as coinne Bhet-hóron budh dheas; agus do bhádar a dula amach sin ag Ciri-at-baal, (noch ar bé Ciri-at-earim), cathair lé cloinn Iúdah: do budh í so an cheathramh shíar.

15 Agus do bhí an cheathramha budh dheas ó chionn Chiri-at-earim, agus do chuáidh a téora amach ar an ttaoibh shíar, agus do chuáidh amach go tobar na nuisgeadh ag Nephtoah:

16 Agus táinic an téora anús go cionn an tsléibhe atá as coinne ghlinn mhic Hinnom, agus noch atá a ngleann na naitheach budh thuáigh, agus do chuáidh síos go gleann Hinnom, go táobh Iebusi budh dheas, agus do chuáidh síos go Henrogel;

17 Agus do bhí tairngthe ón ttaoibh thuáigh, agus do chuáidh amach go Hennesmes, agus do chuáidh amach leath ré Gelliot, noch atá as coinne dhula súas Adúmmim, agus do chuáidh síos go cloich Bhohan mhic Reuben,

18 Agus do shín ar fad thall as coinne Arabah budh thuáigh, agus do chuáidh síos go Harabah:

19 Agus do shín an téora ar fad go táobh Bhet-oglah bu thuáigh: agus do bhí dul amach na téorann ar chúain budh thuáigh na fairge sailte ag an gcéann budh dheas do Iordan: do budh é so an cósta ó dheas.

20 Agus do bé Iordan a théora sin don taoibh shoir. *Dob í so oighreachd chloinne Benjamin, le na gcóstuibh timchioll fa gcuáirt, do réir a muinntear.*

21 ¶ Annois dob fad so caithreacha threibhe chloinne Benjamin do réir a muinntear Iericho, agus bet-hoglah, agus gleann Cesis,

22 Agus Bet-harabah, agus Semaraim, agus Betel,

23 Agus Abhim, agus Párah, agus Ophrah,

24 Agus Chephar-haammonai, agus Ophni, agus Gába; dhá chathruigh dhéag gun a mbailtibh:

25 Gibeon, agus Rámah, agus Beerot,

26 Agus Mispeh, agus Chephirah, agus Mosah,

27 Agus Recem, agus Irpeel, agus Taralah,

28 Agus Selah, Eleph, agus Iebusi, eadhon Ierusalem, Gibeat, agus Ciri-at; ceithre caithreacha déag gun a mbailtibh. *Sí so oighreachd chloinne Benjamin do réir a muinntear.*

CAIB. XIX.

Crannchar Shimeoin. 12 Sebulun. 17 Issachar. 24 Aser. 32 Naphtali. 40 Dan. 49 Oighreachd Iosua.

AGUS táinic an dara crannchar amach chum Simeon, ar son threibhe chloinne Simeon do réir a muinntear: agus do bhí a noighreachd táobh a stigh doighreachd chloinne Iúdah.

2 Agus fúaradar iona noighreachd Beer-shéba, Sheba, agus Molada,

3 Agus Hasar-sual, agus Balah, agus Asem,

4 Agus Eltolad, agus Betul, agus Hormáh,

5 Agus Siclag, agus Bet-marcabot, agus Hasar-susah,

6 Agus Bet-lebaot, agus Saruren; trí caithreacha déag agus a mbailte:

7 Ain, Remmon, agus Eter, agus Asan; ceithre caithreacha gun a mbailtibh:

8 Agus a *rabhadar* do bhailtibh tímchioll fa gcuáirt na gcaithreachsa go nuige Baulat-beer, Rámat an deisceirt. *Sí so oighreachd threibhe chloinne Shimeon do réir a muinntear.*

9 Amach as roinn chloinne Iúdah do bhí oighreachd chloinne Simeon: óir do bhí roinn chloinne Iúdah romhór dhóibh: uime sin fúaradar clann Shimeon a noighreachd a stigh iona noighreachdsan.

10 Agus táinic an treas crannchar amach ar chloinn Sebulun do réir a muinntear: agus do bhí téora a noighreachda go nuige Sarid:

11 Agus do chuáidh an tteóra súas leath ris an bhfairge, agus re Marala, agus ráinic go Dabbaset, agus do shín go nuige an sruth atá as coinne Iocneam;

12 Agus fillidh ó Shárid don taoibh shoir leath re héirghe gréine go brúach Chislet-tabor, agus annsin téid amach go Daberat, agus téid súas go Iaphia,

13 Agus téid as sin ar fad an táobh shoir go Githah-hepher, go Hitacaisin, agus téid amach go Remon-metoar go Neah;

14 Agus téid an teóra timchioll don táobh thúaiigh go Hammaton : agus ataíd a dula amach sin a ngleann Iiphtabel :

15 Agus Catah, agus Nahallal, agus Simron, agus Idalah, agus Betlehem : dhá chathair deag gun a mbailtibh.

16 *Sí* so oighreachd chloinne Sebulun do réir a muintear, na caithreacha gun a mbailtibh.

17 ¶ Agus táinic an ceathramhadh crannchar amach ar Issachar, ar son chloinne Issachar do réir a muintear.

18 Agus do bhí a tteóra leathre Iesreel, agus Chesullot, agus Sunem,

19 Agus Hapharaim, agus Sihon, agus Anaharat,

20 Agus Rabbit, agus Cision, agus Abes,

21 Agus Remet, agus Engannem, agus En-hadda, agus Bet-pases ;

22 Agus sinidh an cósta go Tábor, agus go Sahasimah, agus go Bet-semes ; agus do bhí dula amach a tteórann ag Iordan : sé caithreacha déug gun a mbailtibh.

23 *Sí* so oighreachd thréibhe chloinne Issachar do réir a muintear, a gcaithreacha agus a mbailte.

24 ¶ Agus táinic an cúigeadh crannchar amach ar thréibh chloinne Aser do réir a muintear.

25 Agus do bhí a tteóra Helcat, agus Háli, agus Béten, agus Achsaph,

26 Agus Alammelech, agus Amad, agus Misael ; agus roighidh go Carmel shiar, agus go Sihor-libnat ;

27 Agus fillidh sí leath ré héirghe gréine go Bet-dagon, agus sinidh go Sebulun, agus go gleann Iiphtah-el bu thúaiigh do Bhet-emec, agus Neiel, agus téid amach go Cábul ar an laímh chlé,

28 Agus Hebron, agus Rehob, agus Hammon, agus Cánah, *eadhon* go nuige Sídon mór ;

29 Agus ann sin fillidh an cósta go Ramah, agus gus a gcathruigh láidir Tíre ; agus fillidh an cósta go Hósah ; agus ataíd a dula amach sin ag an bhfairge ón ccosta go Hachsib :

30 Umma mar an ccéadna, agus Aphec, agus Rehob : dhá chathruigh agus fithche gun a mbailtibh.

31 *Sí* so oighreachd thréibhe chloinne Aser do réir a muintear, a caithreacha so gun a mbailtibh.

32 ¶ Tháinic an seiseadh crannchar amach do chloinn Naphtalí, ar son chloinne Naphtalí do réir a muintear.

33 Agus do bhí a ccósta ó Heleph, ó Allon go Saanannim, agus go Hadámi, Neceb, agus Iabneel, go Lacum ; agus do bhádar a ndula amach sin ag Iordan :

34 Agus annsin iompoighidh an cósta don táobh shiar go Hasnot-tábor, agus

teíd amach as sin ga Hucoc, agus roighidh go Sebulun don táobh ó dheas, agus roighidh go Haser don táobh shiar, agus go Iúdah ar Iordan leath ré héirghe gréine.

35 Agus *is* iad na caithreacha daingne. Siddim, Ser, agus Hammat, agus Racat, agus Cinneret,

36 Agus Adamah, agus Ramah, agus Hásor,

37 Agus Cedec, agus Edrei, agus En-hasar,

38 Agus Iron, agus Migdal-el, Hórem, agus Betanat, agus Bet-semes ; náoi gcaithreacha déug gun a mbailtibh.

39 *Sí* so oighreachd thréibhe chloinne Naphtalí do réir a muintear, a ccaithreacha agus a mbailte.

40 ¶ Agus tháinic an seachdmhadh crannchar amach do thréibh chloinne Dan do réir a muintear.

41 Agus do budh é cósta a noighreachda, Sorah, agus Estaol, agus Irsémes,

42 Agus Saalabbín, agus Aialon, agus Ietlah,

43 Agus Elon, agus Timnatah, agus Ecron,

44 Agus Elteceh, agus Gibbeton, agus Baalat.

45 Agus Iehud, agus Bene-berac, agus Gat-rimmon.

46 Agus Me-iarcon, agus Racon maille ris an teóruinn as coinne Iapho.

47 Agus do chuáidh cósta chloinne Dan amach *ró ghann* dóibh : uime sin do chuádur clann Dan súas do throid a naghaidh Lesem, agus do ghabhadar í, agus do bhúailiodar í lé faobhar an chloidhimh, agus do shealbhuigheadar í, agus do áitreabhadar innte, agus do ghoireadar do Lesem, Dan, do réir anma a nathar Dan.

48 *Sí* so oighreachd thréibhe chloinne Dan do réir a muintear, na caithreacha so gun a mbailtibh.

49 ¶ A núair do chuireadar críoch ar roinn a nfearuinn mar oighreachd lé na tteórannuibh, thugadar clann Israel oighreachd do Iosua mhac Nun na measc :

50 Do réir fhocail an TIGHEARNA thugadar an cathair do iarr se dho, *mar atá* Timnat-serah a sliabh Ephraim : agus do thóg sé an chathair, agus do chomhnuigh innte.

51 *Siad* so na hoighreachda, do rann Eleásar an sagart, agus Iosua mhac Nun, agus cinn aithreadh thréibhe chloinne Israel, mar oighreachd le crannchar a Siloh a bhfiaghnuisi an TIGHEARNA, ag dorus thabernacuil an chomhchruinnigh. Mar sin do chríochnuigheadar roinn na tíre.

CAIB. XX.

Sé caithreacha didin, orduighthe le Dia:
7 Agus ar na cinnéadh le Hisrael.

DO labhair an TIGHEARNA mar an gcéadna ré Iosua, gha rádh,

2 Labhair ré cloinn Israel, gha rádh, Orduighidh amach dhaóibh féin caithreacha didin, air ar labhair misí ribh le láimh Mhaóise:

3 Ionduis go bhféadfadh an marbthóir noch marbhus duine go neimhchiontach agus gan fhios teitheadh ionta: agus béid na ndéan agaibh air dhioghaltach na fola.

4 Agus a nuair theithfios an té sin go cathrúigh dhíobh sin seasfuidh sé ag dul a steach gheata na caithreach, agus foillseochuidh sé a chúis a gclúasuibh shinnsar na caithreach sin, agus géabhuid siadsan chuca don chathrúigh é, agus do bhéaruid áit dó, a bhfanfuidh sé na measc.

5 Agus má ní dioghaltach na fola tóruigheachd na dhíáigh, annsin ní thoirbheoruid siad an marbthóir ann a láimh; do chionn gur bhuail sé a chomharsa gan fhios dó féin, agus nach raibh fuath aige roimhe a naimsirsín air.

6 Agus fanfuidh se annsa chathrúigh sin nó go seasuidh sé a bhfiadhnúise chomhchruinnigh an bhreitheamhnúis, agus go ló bháis a nárdsagairt bhias annsa láethibh sin: agus annsin fillfidh an marbthóir, dá chathrúigh féin, agus dá thigh féin, don chathrúigh ó ar theith sé.

7 ¶ Agus do chinneadar Cédes an sa Ghailé a slíabh Naphtali, agus Sechem a slíabh Ephraim, agus Ciriath-arba eadhon Hebron, a slíabh Iúdah.

8 Agus ar an taoibh oile do Iordan láimh ré Iericho táobh shoir, do orduigh-eadar Béser an sa bhásach ar an réiteach amach as treibh Reuben, agus Ramot ann Ngílead as treibh Ghad, agus Golon a Mbasan as treibh Mhanasseh.

9 Is iadso na caithreacha do hórduigh-eadh do chloinn Israel uile, agus coinhidheach bhíos ar chuairt na measc, chor gidh be mhuiríeadh duine go nemhchiontach go bhféadfadh teithiomh ionta sin, agus nach muirfidh é le láimh dhioghaltóra na fola, nó go seasadh sé a lathair an chomhchruinnigh.

CAIB. XXI.

Caithreacha 48 ag na Lebhítibh. 43 Tug Dia an diúthche agus Suaimhneas do réir a gheallambna.

ANN sin tugadar einn aithreadh na Lebhíteach a lathair go Heléasar an sagart, agus go Iosua mhac Nun, agus go ceannuibh aithreadh threibhe chloinne Israel;

2 Agus do labhradar riu a Siloh a tír Chánaain, gha rádh, Do aithin an TIGHEARNA le láimh Mhaóise caithreacha do thabhairt dúinne do chomhnuighe ionta, maille re na mionbhaitibh sin dár náiméis.

3 Agus tugadar clann Israel do na Lebhítibh as a noigheachd féin, ar aithne an TIGHEARNA, na caithreachas agus na bailte do bhean riu.

4 Agus tainic an chrannchar amach ar mhuintearuibh na Geohatíteach: agus fúaradar clann Aaron an sagart, noch do bhí do na Lebhítibh, le crannchar ó threibh Iúdah, agus ó threibh Símeon, agus ó threibh Benjamin, trí caithreacha déag.

5 Agus fúaradar an chuid oile do chloinn Chohat le crannchar ó mhuintearuibh threibhe chloinne Ephraim, agus ó threibh Dan, agus ó leiththreibh Mhanasseh, deich gcaithreacha.

6 Agus fúaradar clann Gherson le crannchar ó muintearuibh threibhe Issachar, agus ó threibh Aser, agus ó threibh Naphtali, agus ó leiththreibh Mhanasseh ann Basan, trí caithreacha déag.

7 Fúaradar clann Mherári gun a muintearuibh ó threibh Réuben, agus ó threibh Gad, agus ó threibh Sebulun, dhá chathrúigh dhéag.

8 Agus tugadar clann Israel le crannchar do na Lebhítibh na caithreachas gun a mionbhaitibh, mar do aithin an TIGHEARNA le láimh Mhaóise.

9 ¶ Agus tugadar ó threibh chloinne Iúdah, agus ó threibh chloinne Símeon na caithreachas tar a títgear annso ainmnighthe,

10 Noch fúaradar clann Aáron, do mhuintir na Geohatíteach, noch do bhí do chloinn Lébbi: (oir fá léosan an céadchrannchar.)

11 Agus tugadar dhóibh cathair Arbah athair Anac, (noch ar bí an chathair sin Hébron), a slíabh Iúdah, gun a baltibh na timchioll fá gcúairt.

12 Agus tugadar machairidh na caithreach, agus a bailte do Cháleb mhac Iephunneh mar sheilibh dhósan.

13 Marsin tugadar do chloinn Aaron an sagart Hébron gun a baltibh; do bheith na cathair dháin ag an marbthóir; agus Libnah gun a baltibh,

14 Agus Iatir gun a baltibh, agus Estemoa gun a baltibh,

15 Agus Holon gun a cuimínibh, Débir gun a cuimínibh,

16 Agus Ain gun a cuimínibh, agus Iutah gun a cuimínibh, agus Betsemes gun a cuimínibh; naoi gcaithreacha ón dá threibhsin.

17 Agus as treibh Bheniamin, Gibeon gun a baltibh, Geba gun a baltibh,

13 Anatót gun a cuimínibh, agus Almon gun a cuimínibh; ceithre caithreacha.

19 Uile chaithreacha chloinne Áaron an sagart, *do budh* trí caithreacha déag gun a mionbhaitibh iad.

20 ¶ Agus muinnteara chloinne Cohat, na Lebhítigh noch do mháir do chloinn Chohat, fuaradarsan caithreacha a ccrannchar as treibh Ephraim.

21 Oir thugadar Sechem dóibh gun a cuimínibh a slíabh Ephraim, *do bheith* na cathruigh didin ag an marbthóir; agus Géser gun a cuimínibh,

22 Agus Cíbsaim gun a bailtibh, agus Betóron gun a cuimínibh; ceithre caithreacha.

23 Agus ó threibh Dan, Elteceh gun a cuimínibh, Gibeton gun a cuimínibh,

24 Aialon gun a cuimínibh, Gatrimmon gun a cuimínibh; ceithre caithreacha.

25 Agus ó leiththreibh Mhanasseh, Tánach gun a cuimínibh, agus Gat-rimmon gun a cuimínibh; dha chathruigh.

26 Na caithreacha uile do bhádar a déich gun a cuimínibh do mhuinntearuibh chloinne Cohat noch do mhair.

27 ¶ Agus dolchloinn Gerson, do mhuinntearuibh na Lebhíteach, on leiththreibh oile do Mhanasseh tugadar Gólan a Mbásan maille re na cuimínibh, *mar* chathair didin ag an marbthóir; agus Beesterah gun a cuimínibh; dhá chathruigh.

28 Agus ó threibh Issachar, Císon gun a cuimínibh, Dabereh gun a cuimínibh,

29 Iarmut gun a cuimínibh, Engannin gun a cuimínibh; ceithre caithreacha.

30 Agus ó threibh Aser, Misal gun a cuimínibh, Adon gun a cuimínibh,

31 Helcah gun a cuimínibh, agus Rehob gun a cuimínibh; ceithre caithreacha.

32 Agus ó threibh Naphtali, Cedes ansa Ghalilé gun a cuimínibh, *do bheith* na cathruigh dhídin don marbthóir; agus Hammot-dor gun a cuimínibh, agus Cartán gun a cuimínibh; trí chaithreacha.

33 Uile chaithreacha na Ngersoníteach do réir a muinntear do bhádar trí caithreacha déag gun a cuimínibh.

34 ¶ Agus do mhuinntearuibh chloinne Mherári, an chuid oile do na Lebhítibh, ó threibh Shebulun, Iocnean gun a cuimínibh, agus Carta gun a cuimínibh,

35 Dimnah gun a cuimínibh, Nahalal gun a cuimínibh; ceithre caithreacha.

36 Agus ó threibh Reuben, Béser gun a cuimínibh, agus Iabasah gun a cuimínibh,

37 Cedemot gun a cuimínibh, agus Mepphaat gun a cuimínibh; ceithre caithreacha.

38 Agus ó threibh Ghad, Ramot ann Gilead gun a cuimínibh, *do bheith* na cathruigh dhídin ag an marbthóir; agus Mahanaim gun a cuimínibh,

39 Hesbon gun a cuimínibh, Iaser gun a cuimínibh; ceithre caithreacha san nioimlán.

40 Mar sin do bhádar caithreacha chloinne Mherári uile gun a muinntearuibh, noch do fágbadh do mhuinntearuibh na Lebhíteach, *re* na gcrannchar dhá chathruigh dhéag.

41 Uile chaithreacha na Lebhíteach a stigh a seilbh chloinne Israel *dob* ochd gcaithreacha agus dá fhithchíod iad maille re na gcuimínibh.

42 Do bhí gach éanchathair dhíobh so gun a gcuimínibh na timchioll fa ccuáirt: mar so do bhádar na caithreachaso uile.

43 ¶ Agus thug an TIGHEARNA do Israel an dúitche uile noch do mhionnuigh sé do thabhairt dá naithribh; agus do shealbhuigh-eadar í, agus do aitreabbadar inte.

44 Agus thug an TIGHEARNA suáimheas dóibh timchioll fa gcúairt, do réir gach uile neithe dár mhionnuigh sé dá naithribh: agus níor sheas duine dá námhuídompa: do sheachuid an TIGHEARNA a naimhde uile ann a láimh.

45 Níor theasduigh éinní maith ar bith dar labhair an TIGHEARNA re tigh Israel; tháinig se uile a gcrích.

CAIB. XXII.

Do fill na Reubenitigh, na Gaditigh agus leiththreibh Mhanasseh le honóir. 10 Do thogbhadar altóir na fiaghmaine.

AN sin do ghoir Iosua na Reubenitigh, agus na Gaditigh, agus leiththreabh Mhanasseh,

2 Agus a dubhairt riu, Do choimhéadbhair a núile ní dár aithin Maóise serbhíeach an TIGHEARNA dhíbh, agus do umhlugheabhair dom ghlórsa san núile ní dár aithin mé dhaóibh:

3 Níor fhágabhair bhur ndearbhráithre lé mórán do láethibh gun a niugh, ach do choimhlíonabhair cúram aithne bhur TIGHEARNA Dé.

4 Agus a nois thug bhur TIGHEARNA Día socamhal dá bhur ndearbhráithribh, mar do gheall sé dhóibh: annois ar a nadhbharsin fillidhsi, agus éirgidhe dá bhur ttighthibh, agus go fearann bhur sealbha, noch thug Maóise óglach an TIGHEARNA dhaóibh don táobh oile do Iordan.

5 Ach tugadh aire ghéar do choimhlíonadh na naithneadh agus an dlíge, noch do chuir Maóise óglach an TIGHEARNA do chúram oruibh, grádh do thabhairt dá bhur TIGHEARNA Día, agus siúbbhal iona shlighthibh uile, agus a aitheanta do choimhlíonadh, agus táobhaidh ris, agus foghnaimh dhó le bhur núile chroidhe agus le bhur núile anam.

6 Mar sin do bheannuigh Iosua iad,

agus do chuir ar siubhal iad: agus do chúadar chum a loistínigh.

7 Annois thug Maóise *sealbh* do leith-threibh Mhanasseh a Mbásan: ach don leith-threibh *oile* dhíobh thug Iosua a measc a ndearbhraithreach don taobhsí do Iordan leath shiar. Agus a núair do chuir Iosua ar siubhal iad sin fós dá loistínibh, annsin do bheannúigh sé iad.

8 Agus do labhair sé riu, ga rádh, Fillidh dá bhur loistínibh maille re bhomád saidhbhris, agus ro mhóran áirnéise, maille ré hairgiod, agus lé hór, agus le prais, agus lé híaram, agus maille re rómhorán éadúigh: roinnidh éadail bhur námhad, ré bhur ndearbhraithribh.

9 Agus do fhilleadar clann Reuben agus clann Ghad agus leith-threabh Mhanasseh, agus do dhealuigheadar re cloinn Israel as Siloh, noch *atá* a tír Chanaain, do dhul go tír Ghilead, go dúitche a seilbhe, noch do shealbhuigheadar, do réir bhréithre an TIGHEARNA le lámh Mhaóise.

10 ¶ Agus a núair thangadar go brúach Iordan, noch *atá* a tír Chanaain, clann Reuben agus clann Ghad agus leith-threabh Mhanasseh do rinneadar altóir ag Iordan, altóir mhór re féachuín uirre.

11 ¶ Agus do chúaladar clann Israel dhá rádh, Feuch, do rinneadair clann Reuben agus clann Ghad agus leith-threabh Mhanasseh altóir thall as coinne fhearúinn Chanaain, a mbrúachaibh Iordan, mar a ngéabhaidis clann Israel thairis.

12 Agus a núair do chúaladar clann Israel sin, do chruinnigh comhchruinnighadh chloinne Israel iad féin a gceann a cheile a Siloh, do dhul súas do throid na naghuidhsion.

13 Agus do chuireadar clann Israel go cloinn Reuben, agus go cloinn Ghad, agus go leith-threibh Mhanasseh, go tír Ghilead, Phineas mhac Eleasar an sagart,

14 Agus maille rís deithneamhar prionnsadha, prionnsa as gach tigh ar feadh threibhe Israel uile; agus do *bhí* gach áon díobh na ceann ar thigh a naithreadh a measc mhílteadh Israel.

15 Agus tangadar go cloinn Reuben, agus go cloinn Ghad, agus go leith-threibh Mhanasseh, go tír Ghilead, agus do labhradar riu, dha rádh,

16 As mar so a deirid íomlán chomhchruinnigh an TIGHEARNA, Cread an sárúghadhsa do rinneabhairsi a naghaidh Dé Israel, a bhíleadh do leathtaoibh a niugh ó leanmhúin an TIGHEARNA, mar do rinneabhair altóir dhíbh féin, chor go rachadh sibh a tréatuireachd a niugh a naghaidh an TIGHEARNA?

17 An róibheag dhúinn éacceart Pheor, ó nach bhfuilmid glan gus a niugh (bíodh

go raibh pláigh a ccomhchruinnighadh an TIGHEARNA),

18 Acht go bhfillfidhsí fós a niugh ó leanmhúin an TIGHEARNA? agus iseadh bhias de, ó rinneabhairsi tréatuireachd a naghaidh an TIGHEARNA, go mbía sé feargach a mórach re comhchruinnighadh Israel uile.

19 Gidheadh, *má tá* bhur bhfearann sealbha neamhghlan, annsin éirgidh thairis go fearann seilbhe an TIGHEARNA, mar a ccomhnuigheann tabernacuil an TIGHEARNA, agus glacuidh sealbh ar meascne: acht na cathuighidh a naghaidh an TIGHEARNA, agus ná cathuighidh ar naghaidhne, ag déanadh altóra dhaóibh féin táobh amuigh daltóir ar TIGHEARNA Dé.

20 Nach deárna Achan mhac Sérah sárúghadh annsa ní mhalluigh, agus do thuit dioghaltas ar chloinn Israel uile? agus ní hé an fear sin amháin do thuit ann a choir.

21 ¶ Annsin do fhreagradar clann Reuben agus clann Ghad agus leith-threabh Mhanasseh, agus dubhradar re ceannuibh mhílteadh Israel,

22 As fíós do THIGHEARNA Día na ndee, do THIGHEARNA Día na ndee, agus bíaidh a fhíos ag Israel; *más* cathughadh, nó sárúghadh a naghaidh an TIGHEARNA é, (ná dídinigh sinn a niugh),

23 As a ndéarnamairne altoir dhúinn féin diompógh ó leanmhúin an TIGHEARNA, nó más doirail ofrála loisge uirre nó ofrála bídh, nó mas doirail iodlibartha síothchána uirre, leanadh an TIGHEARNA féin é;

24 Agus muna ndéarna sinne é, ar éagla an neithisi, ghá rádh, Na dhiaigh so go naibeoraidis bhur gclannsa re ár ccoloinne, ghá rádh, Cred *atá* dhaóibhsí ris an TIGHEARNA Día Israel?

25 Oir do rinne an TIGHEARNA teóra do Iordan eadruinn agus sibh, a chlann Reuben agus a chlann Ghad; ní bhfuil roinn aguibh don TIGHEARNA: marsin do bhearuid bhur gclannsa air ar gcoloinne sur deagla an TIGHEARNA do bheith orra.

26 Uimesin a dubhramairne, Tionnscnam a nois altoir do chur súas dhúinn féin, ní chum ofrála loisge, nó chum iodhburcha:

27 Acht *ionus* go mbíadh na fhíadhnúisi eadruinn agus sibhsí, agus ar sleachda ar ndiaigh, chor go ndéanmaois serbhís an TIGHEARNA da lathair féin lér nofráluibh loisge, agus ler niodhbharthaibh, agus ler nofráluibh síodha; chor nach aibeoradh bhur cclannsa re ar gcoloinne annsa naimsir thiofcass, Ní bhfuil cuid aguibh san TIGHEARNA.

28 Uime sin, ar sa sinne, gurob amh-

luidh bhías, a nuáir a déaruid siad so rinn, nó rér sliochd annsa naimsir thioctas, go mbíáidh aguinne re a rádh, Féachuidh samhlachas altóra an TIGHEARNA, do rinn-eádar ar naithrenne, ní chum ofrála loisge, nó chum iodbhartha; achd is fiadhnúise eadruinne agus sibhsí é.

29 Nár léigidh Día go rachamaois a tréatuireachd a naghaidh an TIGHEARNA, agus go bhfillfeamaois a niugh ó leanmhuin an TIGHEARNA do dhéanamh altóra dofráluibh loisge, dofráluibh bídh, nó diodbharthaibh, táobh amuigh daltoir ar TIGHEARNA Dé noch atá a bhfiadhnúise a thabernacuil.

30 ¶ Agus a nuáir do chúaluidh Phínehas an sagart, agus prionnsuidhe an chomhchruinnigh agus cinn mhlteadh Israel noch do bhí na fhochair, na briathra do labhradar clann Reuben agus clann Ghad agus clann Mhanasseh, do thaitin sin riu.

31 Agus a dubhairt Phínehas mhac Eleásair an sagart re cloinn Reuben, agus ré cloinn Mhanasseh, A niugh aithnighimid go bhfuil an TIGHEARNA ar measc, do chionn nach ndearnabhair an sárughadhsa a naghaidh an TIGHEARNA: annois do sháorabhair clann Israel ó láimh an TIGHEARNA.

32 ¶ Agus dofhill Phínehas mhac Eleásair an sagart, agus na prionnsuidhe ó chloinn Reuben, agus ó chloinn Ghad, as tír Ghílead, go tír Chánaain, do chloinn Israel, agus tugadar scéula chuca a ris.

33 Agus do thaitin an ní re cloinn Israel; agus do bheannuigheadar clann Israel Día, agus níor claureadar rompa dul súas na naghaidh sin a gcath, do mhilleadh na tíre ionar áitreabhadar clann Reuben agus Ghad.

34 Agus do ghoireadar clann Reuben agus clann Ghad *Ed* don naltóir: óir bíadhsí mar fhiadhnúisí éadruinn gur bé an TIGHEARNA as Día ann.

CAIB. XXIII.

Do chuir Iosua rómhe a bhás a d fhiachuibh ar an phobal, reachd Dé do leanmhuin.

7 *Agus gan tuobhadh ris na cineadhachaibh.*

AGUS tarla aimsir fhada tar éis an TIGHEARNA do thabhairt súaimhnis Disrael ó na naimhdibh uile timchiell fa gcuairt, gur fhás Iosua áosta foirre.

2 Agus do ghoir Iosua ar Israel uile, agus ar a seanóiribh, agus ar a cceannuibh, agus ar a mbreitheamhnaibh, agus ar a noifgeachuibh, agus do rádh sé riu, Atáimsí foirre, agus aosta a mblíadhnúibh:

3 Agus do chonncabhairsi gacha a ndéar-na bhur TIGHEARNA Día ris na cineadhachaibh sí uile ar bhur sonsa; óir se

bhur TIGHEARNA Día do throid ar bhur son.

4 Féachuidh, do roinn me oruibh le crannchar na cineadhachasa mhairios, dá mbeith mar oighreachd ag bhur ttreabh-uibh, ó Iordan, maille ris na huile chineadhachaibh dar ghearr mé amach, go nuige an nfaige mhóir don táobh shíar.

5 ¶ Agus dibeoruidh bhur TIGHEARNA Día romhuibh iad, agus thiomáinfidh se as bhur radharc iad; agus sealbhochthaoise andúitche mardo gheallbhur TIGHEARNA Día dhaóibh.

6 Bithise ar a naddbharsin ro chúrata do choimhead agus do dhéanamh a nuile ní atá scríobhtha a leabhar dhlíge Mhaóise, go nach bhfillfidhe a leaththaoibh uadh sin don láimh dheis nó don láimh chlé.

7 Agus nach tiocfaidhe a measc na ccin-eadhso, mhairios bhur measc; agus nach ndéantaí iomrádh ar a ndeibh na naim, agus nach ttabharthaí fa deara a ttabhairt mar nuhionnuibh agus nach adeantuidh ser-bhis dóibh, agus nach cecleatuidh sibh féin dóibh:

8 Acht adharfuidhe bhur TIGHEARNA Día, mar do rinneabhair gus a niugh.

9 Óir do chuir an TIGHEARNA amach romhuibh cineadhacha móra neartmhara: acht ar bhur sonsa, ní tháinig déimhear seasamh bhur naghaidh gus a niugh.

10 Cumadh aon dhaóibhsí míle a tteith-eanib: óir se bhur TIGHEARNA Día, an té throidies ar bhur son, mar do gheall sé dhaóibh.

11 Tugaidh aire mhaith dhaóibh féin, ar a naddbharsin go mbía grádh aguibh da bhur TIGHEARNA Día.

12 ¶ Nó má théighthí air éanchor air gcúl, agus má ghreamughthí d fhuighioll na ccineadhachsan, noch mhairios bhur measc, agus go ndéantaí cleamhnus riu, agus go rachthaoi a steach chuca, agus iadsan chugaibhsí:

13 Biodh a fhios aguibh go dearbhltha nach guirfidh bhur TIGHEARNA Día ní sa mó camneach do na cineadh chaibhsí amach romhuibh; ach béid na bpaintéaruibh agus na ndúlúibh dhaóibh, agus na sciursaidhibh ann bhur ttaobhuibh, agus na ndalguibh ann bhur súilíbh, no go nimithid seachad as an ndúitche mhaithsi thug bhur TIGHEARNA Día dhaóibh.

14 Agus, féachuidh, atáimsí a niugh ag dul san tslighe a téid an domhan uile: agus atá a fhios aguibhsí an bhur gcroidh-thuibh uile agus ann bhur nanmuibh, nach ar rhailligh mé éinní amháin do na huile néithibh maith noch do labhair bhur TIGHEARNA Día da bhur ttaobh; tangadar a cecrích uile dhaóibh, agus níor theastuigh éinní amháin díobh.

15 Uime sin tiocfaidh a ccrích, *mar* dháinic gach uile ní maith oruibh, dar gheall bhur TTIGHEARNA Día dhaóibh; go ttiubhra mar an ccéadna an TTIGHEARNA gach uile dhroichní oruibh, nó go scriosfuidh sé sibh as an bhfearann maithsi noch thug bhur TTIGHEARNA Día dhaóibh.

16 A nuáir sháireochthaoi cunradh bhur TTIGHEARNA DÉ, noch do aithin sé dhíbh, agus imtheochuighe, agus adharfuighe dée eile, agus uimhleochuighe sibh féin dóibh; annsin lasfuighear fearg an TTIGHEARNA ribh, agus scriosfuighear sibh go hobann as an bhfearann maith, noch thug sé dhíbh.

CAIB. XXIV.

Iosua agus oireachdaís Israel a ccomhdhail ré cheile. 29 Bás Iosua. 32 adhlacadh chnámha Ioseph. 33 Déug Eleasar.

A Israel do chruinnigh Iosua treabha Israel uile go Sechem, agus do ghoir ar shinnsioruibh Israel, agus ar a gceannuibh, agus ar a mbreitheamhnuibh, agus ar a noiigeachaibh; agus do thaisbéanadar iad féin a lathair DÉ.

2 Agus a dubhairt Iosua ris an bpobal uile, As mar so a deir an TTIGHEARNA Día Israel, Do áitreabhadar bhur naithreacha don taóibh oile don tuile annsa tseanaimsir, eadhon TERAH, athair Abraham, agus athair Nachor: agus do adhradar dée oile.

3 Agus do thóg misí bhur nathair Abraham don taóibh oile don tuile, agus do thréoruigh mé tré thír Chanaan uile é, agus do mhéaduigh mé a shliochd, agus thug mé Isaac dhó.

4 Agus thug mé Dísaac, Jacob agus Esau: agus thug mé do Esau sliabh Seir, re shealbhúghadh; ach do chúaidh Iacob agus a chlann síos don Néigipt.

5 Do chuir mé Maóise íos agus Aáron, agus do chuir mé pláigh ar an Néigipt, do réir na neithe do chuir misí na measc: agus na dhiáigh sin thug mé sibhse amach.

6 Agus thug mé bhur naithre as an Néigipt: agus tangabhairsi gus an nfhairge; agus do leanadar na Héigiptigh a ndiáigh bhur naithreadh lé carbadaibh agus le marcshluagh go nuige an mhuir Ruáidh.

7 Agus a nuáir déighmheadar ar an TTIGHEARNA, do chuir sé dorchadas eadruibhsí agus na Héigiptigh, agus thug sé a nfhairge ar a muinsion, agus do mhúch se iad; agus do choncadar bhur súile iad do rinne me san Egipt: agus do chomhnuigh-eabhairsi an sa bhfásach aimsir fhada.

8 Agus thug mé go crích na Namoríteach sibh, noch do áitribh an táobh oile do Iordan; agus do throidedar ribh: agus thug misí an bhur láimh iad, go bhféadadh sibh a ndúithche do shealbhuighadh; agus do scrios mé romhuibhsí iad.

9 Annsin déirigh Bálac mhac Sippor, rígh Mhoab, agus do chathuidh sé a naghaidh Israel, agus do chuir fios agus do ghoir Bálac mac Beor da bhur mallughadh:

10 Ach níor éist misí re Bálac; uimesin do bheannuigh sé sibh a gcomhnuidhe: mar sin do sháor mé sibhsí as a láimh.

11 Agus do chúadhbhair tar Iordan, agus tangabhair go Iericho: agus do throid-eadar sír Iericho bhur naghaidh na Hamorítigh, agus na Perisitigh, agus na Canaanitigh, agus na Hititigh, agus na Girgasitigh, agus na Hibhitigh, agus na Iebusitigh; agus thug misí ann bhur lámhuibh iad.

12 Agus do chuir mé an céarnabhan romhuibh, noch do thiomáin, amach romhuibh iad, dhá rígh na Namoríteach; *gidh-eadh* ní led chloidheambsa, nó led bhogha.

13 Agus thug mé dúithche dhaóibh ar son nach ndéarnabhair saothar, agus caithreacha nach sibh féin do chuir súas, agus áitreabhthaoi ionta; do na lubhghortuibh fineamhna agus ola nach sibh féin do phlannduigh a seadh ithí.

14 Annois ar a nadhbharsin bíodh eagla an TTIGHEARNA oruibh, agus foghnaidh dhó a ngloine agus a bhfirinne: agus cuiridh uáibh na déc dar ghéilleadar bhur naithre don taóibh oile don tuile, agus annsa Negipt; agus déanuidh serbhís don TIGHEARNA.

15 Agus má chítior dhaóibh gurob olc serbhís do dhéanamh don TTIGHEARNA, toghaidh féin a niugh cía haca dá ndéantaoi serbhís; an do na déibh noch dadhair bhur naithré táobh thall don tuile nó do dhéibh na Namoríteach, a ndúithche a bhfuilítí: ach ar mo shonsa agus ar son mo thighe, foigheonam don TIGHEARNA.

16 Agus do fhreagradar an pobal agus a dubhradar, Nar léigidh Día go tréigfemisne an TTIGHEARNA, dfoghnaimh do dhéibh eile;

17 Oir sé ar TTIGHEARNA Día thug súas sinn, agus ar naithre as crích na Héigipte, ó thigh na daóirsí, agus noch do rinne na comharthuidhe móra sin ann gach uile shlighe a ndeachamar, agus a measc gach uile phobal tré ar ghabhamar:

18 Agus do chuir an TTIGHEARNA amach romhuinn na daóine uile, eadhon na Hamorítigh do áitreabh annsa dúithche: *uimesin* mar an gcéadna foigheonuimne don TTIGHEARNA; *oir isé* ar Nda é.

19 Agus a dubhairt Iosua ris an bpobal, Ní fhéadthaoi foghnaimh don TTIGHEARNA: oir is Día náomhtha é; is Día éudmhar é; ní mhaithfidh sé bhur ccionta nó bhur bpéacuidh dhaóibh.

20 Má thréigthi an TTIGHEARNA, agus

dée coimhidhtheach dadhradh, annsin im-eochtha seision agus do dhéana sé dochar dhaóibh, agus diobháighfidh sé sibh, tar éis a ndéarna sé do mhaith dhibh.

21 Agus a dubhairt an pobal re Iosua, Ní headh; achd foigheonam don TIGHEARNA.

22 Agus a dubhairt Iosua ris an bpobal, Is fiadhnúise sibh féin bhur naghaidh féin, gur thoghbhair an TIGHEARNA dhíbh, do dhéanumh seirbhíse dhó. Agus a dubhradarsan, Is fiadhnúisi sinn.

23 Annois uimesin, ar seision, cuiridh uáibh na dée coimhidhtheacha atá eadruibh, agus iompoíghidh bhur gcroidhe chum an TIGHEARNA Dia Israel.

24 Agus a dubhairt an pobal ré Iosua, Ar TIGHEARNA Dia isé adhrum, agus dá ghuth uimhleocham.

25 Marsin do rinne Iosua cunnradh ris an bpobal an lásin, agus do chuir síos statúid agus órdughadh dhóibh a Sechem.

26 ¶ Agus do scríobh Iosua na briathrasa a leabhar dhlige Dé, agus do thóg cloch mhór, agus do chuir na seasamh annsin í faoi dharuigh, do bhí lámh ré sanctora an TIGHEARNA.

27 Agus a dubhairt Iosua ris an bpobal uile, Féachuidh, bíaidh an chlochso mar fhiadhnúisi aguinn; óir do chúala sí briathra an TIGHEARNA uile noch do labhair

sé rinne: bíaidh sí ann sin mar fhiadhnúisi oruibhsi, deagla go séanfadh sibh bhur Ndia.

28 Mar sin do léig Iosua don phobal imtheachd, gach éanduine dhá oighreachd féin.

29 ¶ Agus turla an diaigh na neitbeannsa, gur éug Iosua mhac Nun, óglach an TIGHEARNA, ar mbeith dhó céud agus deich mbliadhna daóis.

30 Agus do aidhlaiceadar é a ttéoruim a oighreachda féin a Timnat-serah, noch atá a sláibh Ephraim, ar an táobh thuaigh do chnoc Gaas.

31 Agus do rinne Israel serbhís don TIGHEARNA ar feadh láeththeadh Iosua, agus uile láethe na sinnsior do mhair a ndiaigh Iosua, agus agá raibh fios uile oibreach an TIGHEARNA, noch do rinne sé ar son Israel.

32 ¶ Agus cnámha Íoseph, noch do thugadar clann Israel súas as an Néigipt, do adhlaiceadar iad a Sechem, an sa bpíosa fearainn do cheannuigh Iacob ó mhacuibh Hámor athair Shechem ar chéad píosa airgid: agus tháinig na oighreachd chum cloinne Íoseph.

33 ¶ Agus déug Eleásar mhac Aaron; agus do adhlaiceadar é a cenoc do bhean ré Phinehas a mhac, noch tugadh dhó a sláibh Ephraim.

Leabhar na MBREITHEAMHAN.

CAIB. I.

Inmhe agus úachdranachd threibh Iudah agus Shimeon.

ANNOIS tar éis bháis Iosua turla, gur fhiaruigheadar clann Israel don TIGHEARNA, dhá radh, Cía rachus uainn a naghaidh na Gcanaaníteach ar tús, do throid na naghaidh?

2 Agus a dubhairt an TIGHEARNA, Rachaidh Iudah súas: féach, thug mé an tír ann a laimbsion.

3 Agus a dubhairt Iudah re Simeon a dhearbhrathair, Tárr súas liomsa ann mo chuid crannchair, chor go ttroidfom a naghaidh na Gcanaaníteach; agus racha misi leachdsa mór an gcéadna ann do chuid crannchairse. Mar sin do chúaidh Simeon leis.

4 Agus do chúaidh Iudah súas; agus thug an TIGHEARNA na Canaanítigh agus na Perisitigh ann a lámhuibh: agus do mharbhadar dhíobh a Mbésec deich míle fear.

5 Agus fuáradar Adonibésec a Mbésec; agus do throidheadar na aghaidh, agus do mharbhadar na Canaanítigh agus na Perisitigh.

6 Ach do théith Adonibésec; agus do leanadar é, agus rugadar air, agus do ghearradar ordóga a lámh agus a chos de.

7 Agus a dubhairt Adonibésec, Trí fichthid agus deich rígh dar beanadh ordóga a lámh agus a gcós díobh, do chruinnigheadar a mbiadh faoi mo bhóirdsa: mar do rinne misi, is mar sin thug Dia dioghaltas orm. Agus thugadar leó é go Hierusalem, agus fuair sé bás ann sin.

8 ¶ Annois do throidheadar mic Iudah a naghaidh Ierusalem, agus do ghabhadar í, agus do bhúailleadar í le faobhar an chloidhimh, agus do chiureadar an chathair tré theinidh.

9 Agus na dhíáigh sin do chuádar clann Iudah síos do throid a naghaidh na Gcanaaníteach, noch do áitreibh annsa tsiabh, agus an táobh ó dheas, agus annsa ghleann.

10 ¶ Agus do chuáidh Iudah a naghaidh

na Gcanaaníteach do áitreibh ann Hébron (annois do bé Ciriát-arba ainm Hebron roimhe so:) agus do mharbhadar Sesai, agus Ahíman, agus Talmai.

11 ¶ Agus as sin do chuáidh sé a naghaidh áitreabhach Debir: (agus Ciriát-sepher *dob* ainm roimhesin do Dhebir:)

12 Agus a dubhairt Cáleb, An té chláo-idhíos Ciriát-sepher, agus ghéabhus í, is dóisín do bhéara mé Achsa minghion na mnáoi.

13 Agus do ghabh Otniel mhac Ceras, an dearbhrathair *dob* oíge ag Caleb an chathair: agus thug sé dhó Achsa a inghean na mnáoi.

14 Agus tárla, a nuair tháinig sí *chuige*, go ttug sí air fearann díarruidh air a hathair: agus do thuirling sí dá hassal; agus a dubháirt Cáleb ría, Créd as áill leachd?

15 Agus a dubháirt sisi ris, Tabhair beannachd dhamh: óir thug tú fearann tirim dhamh; tabhair dhamh mar an gcéadna srutháin uisge. Agus thug Caleb dhí na toibreacha úachdarach agus na toibreacha íochdarach.

16 ¶ Agus do chuádar clann Chenitigh, athair mhna Mháoise, as cathruigh na ccrann pailme súas maráon ré cloinn Iúdah go fásach Iúdah, noch *atá* don táobh ó dheas do Arad; agus do chúadar agus do chomhnuigheadar a measc na ndaoine.

17 ¶ Agus do chuáidh Iúdah le Simeon a dhearbhrathair, agus do mharbhadar na Canaanitigh noch do áitreibh a Séphat, agus do scrios í go hiomlán. (Agus sé *dob* ainm don chathruigh Hormah.)

18 Mar an ccéadna do ghabh Iudah Gasa maille re na cósuibh, agus Ascelon maille re na cóstuibh, agus Ecron maille re na cóstuibh.

19 Agus do bhí an TIGHEARNA re Iúdah; agus do dhíbír sé amach *áitreabhúigh* an tsleibhe; achd níor fhéad sé áitreabhúigh an ghleanna do dhíbirt, do chionn go raibh carbuid iaruin aca.

20 Agus tugadar Hebron do Chaleb, mar a dubháirt Máoise: agus do dhíbír sé as sin trí mic Anac.

21 ¶ Agus níor dhíbriodar clann Bheniamín na Iebusitigh do áitreibh ann Ierusalém; achd dñanadar na Iebusitigh a bhfochair chloinne Benjamin gas a niugh ann Ierusalem.

22 ¶ Agus tigh Ioseph, do chúadarsan súas mar an gcéadna a naghaidh Bhetel: agus do bhí an TIGHEARNA maille riú.

23 Agus do chuir tigh Ioseph luchd brátha ar Bhetel. (Annois *ba* Lus ainm na caithreach roimhe sin.)

24 Agus do chonncadar an luchd brátha duine ag teachd amach as an gcathruigh, agus a dubhradar ris, Guidhmíd

thú, taisbéin dúinn, slighe dhul a steach na caithreachsa, agus do dhéanam trócaire ort.

25 Agus a nuair do thaisbéin sé dhóibh slighe dhul a steach na caithreach, do bhuailleadar an chathair le fáobhar an chloidhimh; achd do léigidar an fearsin as agus muinntir a thighe uile.

26 Agus do chuáidh an tóglaigh go dúitche na Hítiteach, agus do thóg cathair, agus do ghoir Lus dainm dhí: sé sin is ainm dhí gus a niugh.

27 ¶ Ní mó do dhíbír Manasseh áitreabhúigh Bhetsean agus a bailteadh, ná Táanach agus a bailteadh, ná áitreabhúigh Dor agus a bailteadh, ná áitreabhúigh Ibleam agus a bailteadh, ná áitreabhúigh Mhegiddo agus a bailteadh: achd ba mian leis na Canaanítibh combnuighe san tír sin.

28 Ach tárla, a nuair do bhí Israel láidir, gur chuireadar na Canaanitigh fa chíos, agus nar dhíbriodar thríd amach iad.

29 ¶ Mar an ccéadna níor chuir Ephraim amach na Canaanitigh noch do áitreibh ann Géser; achd do áithreabhadair na Canaanitigh an Géser na meascan.

30 ¶ Agus níor dhíbír Sebulún áitreabhúigh Chitron, nó áitreabhúigh Nahalol; achd do chomhnuigheadar na Canaanitigh na measc san, agus tangadar fa chíos dóibh.

31 ¶ Ní mó do dhíbír Aser áitreabhúigh Accho, nó áitreabhúigh Sidon, nó Ahlab, nó Achsib, nó Helbah, nó Aphic, nó Réhob:

32 Ach do chomhnuigheadar na Hasearitigh a measc na Gcanaaníteach, áitreabhúigh an nfearuinn: óir níor dhíbriodar amach iad.

33 ¶ Ní mó do dhíbír Naphtali áitreabhúigh Bhet-emes, nó áitreabhúigh Bhet-anat; achd do áitribh sé a measc na Ccanaaníteach, áitreabhúigh an nfearuinn: gidheadh do bhádair áitreabhúigh Bhet-emes agus Bhet-anat fa chíos dóibh.

34 ¶ Agus do choimhéignigheadar na Hámoritigh clann Dan do chomhnuighe san tsliabh: óir níor fhuilingiódar dhóibh teachd a nús annsa gheann:

35 Ach ba mian leis na Hamoritibh áitreabh do dhéanamh a sliabh Héres ann Aialon, agus a Sealbim: gidheadh rugadar lámha thighe Ioseph buaidh, ionnus go dtangadar fa chíos dóibh.

36 Agus do bé teóra na Namoriteach ó árd Acrabbim, ón ccaruig, agus ó sin súas.

CAIB. II.

Tug aingeal achmhusan don phobal ag Bóchim. 6 Do chluonadar an slúagh fós, deís bháis Iosua.

A GUS tháinig aingeal an TIGHEARNA a níos ó Ghilgal go Bóchim, agus a dubháirt, Thug misi oruibh dul súas as an Négipt, agus thug mé sibh chum na tíre

da mhionnugh mé da bhur naithribh; agus a dubhairt mé, Nì bhrisfe mé mo chunnradh ribh choidhche.

2 Agus ní dhéantáoi síothchaín ar bith ré háitreabhaibh na tírese; teilgfidhe síos a naltóra: achd níor umhluigheabhairse dom ghlór: cred fa ndearnabhair so?

3 Uimesin a dubhairt misi mar an gcéadna, Ní dhíbeora amach romhuibh iad; ach béid mar dheilg ann bhur táobhuibh, agus béid a ndéa na bpaintéur dháoihbh.

4 Agus tárta, a núair do labhair aingeal an TIGHEARNA na briathraso ré cloinn Israel uile, gur thógbhadar an pobal a nguth súas, agus gur ghuileadar.

5 Agus do ghoireadar ainm na háite sin Bóchim: agus do rinneadar íodhbairt annsin don TIGHEARNA.

6 ¶ Agus a núair do leig Iosua don phobal imtheachd, do chúaidh gach áon do chloinn Israel chum a oighreachd féin do shealbhughadh an nfhearuiunn.

7 Agus do rinneadar an pobal serbhís don TIGHEARNA ar feadh shaoghail Iosuah, agus ar feadh shaoghail ná seanóireadh do bhí beó a ndiaigh Iosua, noch do chonnaire na huile oibreacha móra do rinne an TIGHEARNA, ar son Israel.

8 Agus fuair Iosua mac Nún, serbhi-seach an TIGHEARNA bás, ar mbeith dhó céad agus deich mbliadhna dáois.

9 Agus do adhlacadar é a nimiol a oighreachda féin a Timnat-héres, a sliabh Ephraim, annsa táobh thúaigh don chnoc Gaas.

10 ¶ Agus do bhádar mar an gcéadna an geinealachsin uile ar na gcuinnighadh chum a naitheach: agus déirigh síochd eile na ndiaighsin, ag nach raibh fios an TIGHEARNA, ná fós na ngníomharthadh do rinne sé ar son Israel.

11 Agus do rinneadar clann Israel olt a bhfiadhnuisi an TIGHEARNA, agus do rinneadar seirbhís do Bháalim:

12 Agus do thréigeadar an TIGHEARNA Dia a naitheachd, noch thug amach iad as crích na Héigipte, agus do leanadar dée eile, do dhéuibh na ndáoine do bhí gacha táobh dhiobh, agus do chláonadar iad féin dóibh, agus do bhrostuigheadar an TIGHEARNA chum feirge.

13 Agus do thréigiodar an TIGHEARNA, agus do adhradar Báal agus Astárot.

14 ¶ Agus do las fearg an TIGHEARNA a naghaidh Israel, agus do sheachaid sé iad a lámhuibh creachadóireadh noch do chreach iad, agus do reac sé iad a lámhuibh a námhad gacha táobh dhiobh, iondus nar fhéidir leo seasadh ní budh-faide a lathair a námhad.

15 Gidh bé ball a tteighdis amach, do

bhíodh lámh an TIGHEARNA na naghaidh chum uile, mar a dubhairt an TIGHEARNA, agus mar do mhionnugh an TIGHEARNA dhoibh: agus do buaidhreachd go mór iad.

16 ¶ Gidheadh do thóg an TIGHEARNA breitheamhuin súas, noch do sháor iad ó lámhuibh na druinge do chreach iad.

17 Achd gidheadh níor umhluigheadar dá mbreitheamhuibh, ach do chuádar lé stríapachus a ndiaigh dée oile, agus do chláonadar iad féin dóibh: do iompoigheadar go luáth as a tslighe ann ar shiúbbhluigheadar a naithe, ag umhlúghadh daithnean an TIGHEARNA; ach ní dhearnadarsansin.

18 Agus a núair do thóg an TIGHEARNA breitheamhuin súas dóibh, annsin do bhí an TIGHEARNA leis an mbreitheamh, agus do sháor se iad as lámhuibh a námhad ar feadh bheatha an bhreitheamhuin: (óir do bhí aithreachus ar an TIGHEARNA ar son a nuchibhaghadh do bhrigh na muinntíresin do sháruidh agus do bhuáidhir iad.)

19 Agus tárta, a núair fuair an bhreitheamh bás, gur iompoigheadar, agus gur thrúailligheadar iad féin, nisa mhó ná a naitheacha, ag leanmhuin dée oile dá nadhradh, agus dumhlughadh síos dóibh; níor sguireadar dá ngníomhradh féin, nó dá slighe easumhail.

20 ¶ Agus do bhí fearg an TIGHEARNA teith a naghaidh Israel; agus a dubhairt sé, Do chionn gur sháruigheadar an mhuinntirse mo chunnradh noch do aithin mé dá naithribh, agus nár éisdeadar ream ghlór;

21 Ní dhíbeora misi mar an gcéadna ó so amach éinneach rompa do na cineadhachaihb d'fág Iosua na dhiaigh a núair fuair sé bás:

22 Iondus go ndearbhocha mé Israel thríothasan, an gcoimheadfuid slighe an TIGHEARNA do shiubhal innte, mar do choimheadadar a naitheacha, nó nach ndéanuid.

23 Uime sin dfulaigh an TIGHEARNA na cineadhachasin, gan a ndíbirt amach go luáth; ní mó thug sé a láimh Iosua iad.

CAIB. III.

Cláonadh, buaidhreachd, agus saóradh Israel fu thrí.

ANOIS is iad so na cineadhacha d'fág an TIGHEARNA, chum Israel do dhearbhadh léo, éadhon an mhéid do Israel da nar bhaithe cogthuigh Chánaan uile;

2 Amháin ionnus go mbiadh a fhios ag síochd chloinne Israel, cogadh do mhúnadh dhóibh, go háirigh don mhéid da nar bhaithe-nid éinni dhe;)

3 Mar atá, cúig tighearna na Bheilistíneach, agus na Canaanítigh uile, agus

na Sidóniannigh, agus na Hibhítigh do áitribh a sliabh Lebanon, ó shliabh Baalhermon go nuige dul a steach go Hámat.

4 Agus do bhádar ann do dhearbhadh Israel rui, dféachuín an néistfidis re haith-eantuibh an TIGHEARNA, noch do aithin sé da naithribh lé láimh Mhaóise.

5 ¶ Agus do chomhnuigheadar clann Israel a measc na Gcanaaníteach, na Hiti-teach, agus na Namoríteach, agus na Bperisitéch, agus na Hibhíteach, agus na Iebusíteach:

6 Agus ghabhadar a níng'hiona na mnáibh chuca, agus tugadar a níng'hiona dá macaibh, agus dadhradar a ndéa.

7 Agus do rinneadar clann Israel olc a radharc an TIGHEARNA, agus do dhearmuid siad an TIGHEARNA a Ndia féin, agus do adhradar Baalim agus ná garráin.

8 ¶ Uimesin do bhí féarg an TIGHEARNA teasuighe a naghaidh Israel, agus do reac sé iad a láimh Chusan-risataim rígh na Mesopotámia: agus do rinneadar clann Israel serbhísi do Chusan-risataim ochd mblíadhna.

9 Agus a nuair do éighmhíodar clann Israel ar an TIGHEARNA, do thóg an TIGHEARNA súas fear sáortha do chloinn Israel, nóch do thárrthuigh iad, eadhon Otniel mhac Cénas, an dearbhrathair dob óige ag Cáleb.

10 Agus thainic spiorad an TIGHEARNA air, agus do bhreathnuigh sé an Israel, agus do chúaidh amach do dhéanamh cogaidh: agus thug an TIGHEARNA Chusan-risataim rígh Mhesopotámia ann a láimh; agus do buadhúigh a lámh a naghaidh Chusan-risataim.

11 Agus do bhí súaimhneas ag an tír ar feadh dhá fhlichthíod bliadhan. Agus fuáir Otniel mac Cénas bás.

12 ¶ Agus do chionntuigheadar clann Israel a ris a radharc an TIGHEARNA: agus do neartuigh an TIGHEARNA Eglon rígh Moab a naghaidh Israel, do bhrígh go ndéarnadar olc a radharc an TIGHEARNA.

13 Agus do chruinnigh sé chuige féin clann Ammon agus Amalec, agus dimthigh sé agus do bhuail Israel, agus do shealbhuigh cathair na ccrann bpailme.

14 Mar sin do bhádar clann Israel ag déanamh serbhísi do Eglon rígh Mhoab ochd mblíadhna déng.

15 Ach a nuair do éighmheadar clann Israel ar an TIGHEARNA, do thóg an TIGHEARNA sáorthóir súas dóibh, Ehud mhac Géra, Beniamíteach, duine cle-lamhach, agus do chuireadar clann Israel, tíodhlacadh leis chum Eglon rígh Mhoab.

16 Ach do rinne Ehud sgíandhá fháobhar dhó féin, ann a raibh cubhad ar fhad; agus do cheangail sé é faoi na éadach ar a cheathramhuín deis.

17 Agus thug sé an tíodhlacadh chum Eglon rígh Mhoab: agus ba duine ro mhéaith Eglon.

18 Agus a nuair do críochnuigh sé an tíodhlacadh do thabhairt uadh, do chuir sé ar siubhal an luchd diomchuir an tíodhlacadh.

19 Ach do fill sé féin a rís ó na cuiléa-ruibh do bhi láimh ré Gilgal, agus a dubhairt sé, Atá teachdaireachd sheicréideach agam chugad, a rígh: noch a dubhairt, Bí ad thocho. Agus a raibh na seasamh na fóchair uile do chúadar amach uadh.

20 Agus táinic Ehud chuige; agus do bhi sé na shuighe a bpárlús samhruigh, noch do bhí aige dhó féin amháin. Agus a dubhairt Ehud, Atá teachdaireachd agum ó Dhia chugad. Agus déirigh sé as a chatháoir.

21 Agus do chuir Ehud amach a lámh chlé, agus thug an daigéar ó na ladhairg dheis, agus do sháith ann a bholgan é:

22 Agus do chuáidh an dornchur a steach a ndiaigh na lainne; agus do lean an bhlunag don lainn, ionnus nár rheád sé an daigéar do tharraing as a bholg; agus thainic an salchar amach.

23 Annsin do chuáidh Ehud amach thríd an bpóirsi, agus do dhruid sé doirse an phárlúis air, agus do chuir glas orra.

24 A nuair do chuáidh sé amach, tan-gadar a mhuintir; agus a nuair do chonn-cadar, féuch, go raibh doirsi an phárlúis druite, dubhradar, Go deimhin do fhloigh sé a chosa ann a sheomra samhruigh.

25 Agus do fhanadar nó go madh naír leó: agus, féuch, níor fhoscail sé doirse an phárlúis; uimesin do ghlacadar eochair, agus dfhosgladar iad: agus do bhí a tigh-earna ar ttuitim marbh air talumh.

26 Agus an fad do bhádar ag fuireach do chúaidh Ehud as, agus dimthigh sé thair na coilearuibh, agus do chuáidh sé as go Seriat.

27 Agus tárla, a nuair thainic sé, gur sheid sé stoc air shliabh Ephraim, agus do chúadar clann Israel síos leis ón tshliabh, agus eision rompa.

28 Agus a dubhairt sé ríu, Leanuidh misi: oir thug an TIGHEARNA na Moab-tigh bhur naimhde ann bhur láimh. Do chúadar síos na dhíaigh, agus do ghabhadar áthanna Iordan leath re Moab, agus níor léigeadar duine thairis.

29 Agus do mharbhadar do Mhoab a nuair sin timchioll dheich míle fear, daoine neartmhara, agus gaisgeamhla uile; agus ní dheachaidh éanduine as.

30 Marsin do cláoidheadh Moab an lá sin faoi lamhuibh Israel. Agus do bhí an tír súaimhneach ochdmhodhad bliadh-an.

31 ¶ Agus na dhiaighsin do bhí Samgar mhac Anat, noch do mharbh do na Philistíneachaibh sé cheúd fear le cleithprioica damh : agus do sháor seision Israel mar an gcéadna.

CAIB. IV.

Claonadh oile an phobuil. 2 Foirnheart Iabin agus Shisera. 4 Comhfhuasgladh tríd Dheborah agus Bhárac.

AGUS do rinneadar clann Israel a rís olc a radharc an TIGHEARNA, a núair do éug Ehud.

2 Agus do reac an TIGHEARNA iad a láimh Iábin rígh Chánaain, noch ba rígh an Hazor ; ba hé caiptín a shlóigh Sisera, noch dáitreibh ann Haroset na Ngeinteadh.

3 Agus déighmheadar clann Israel chum an TIGHEARNA : óir do bhí aige naói gcéud carbad iaruin ; agus do sháruigh sé go hanmhór clann Israel fhithche bhadhan.

4 ¶ Agus Deborah banfhaigh, bean Lapidot, dob isi fá bhreitheamh ar Israel fá namsin.

5 Agus do bhí sí na combnuighe faoi chrann pailne Dheborah eidir Rámah agus Bétel a slíabh Ephraim : agus tanga-dar clann Israel chuice súas dfagháil bhreitheamhnúis.

6 Agus do chuir sí fios, agus do ghoir sí Bárac mhac Abinoam amach as Cedess-naptali, agus a dubhairt sí ris, A né nar aithin an TIGHEARNA Día Israel, Eirighdh agus tarraigh leath ré slíabh Tábor, agus beir leachd deich míle fear do chloinn Naptali agus do chloinn Sebulun ?

7 Agus tairreonga misi ad cheann gus a nabhuinn Císon Sisera, caiptín slóigh Iábin, maille re na charbadaibh agus le na toitheastal ; agus do bhéara mé ad láimhsi é.

8 Agus a dubhairt Bárac ría, Má théid tusa liom, annsin racha mé ann : achd muna ndeachuidh tusa liom, ní racha mé ann.

9 Agus a dubhairt sisi, Racha misi leachd go deimhin : gidheadh an turus ghábhus tú ad láimh ní bhíaidh mar onóir dhuitsi ; óir reacfaidh an TIGHEARNA Sisera a láimh mhná. Agus déirigh Deborah, agus do chuáidh le Bárac go Cédes.

10 ¶ Agus do ghoir Bárac Sebulun agus Naptali go Cédes ; agus do chuáidh sé súas maille re deich míle fear lé na chois : agus do chuáidh Deborah súas leis.

11 Annois do dhealugh Héber an Ceníteach, é féin, ó na Ceníteachuibh, noch do bhí do chloinn Hóbab cliamhuin Mhaoise, agus do shuidhigh a fhoslungphort go

nuige réiteach Saanaim, noch atá láimh ré Cédes.

12 Agus do fhoillsigheadar do Shisera go ndeachaidh Bárac mhac Abinoam súas go slíabh Tábor.

13 Agus do chruinnigh Sisera a bhfochair a chéile a charbuid uile, eadhon naói gcéad carbad iaruin, agus a nuile dhuine da raibh na fhochair, ó Hasoret na Ngeinteadh go nuige a nabhuinn Císon.

14 Agus a dubhairt Deborah re Bárac, Eirigh súas ; óir a sé so an lá ar thoirbhir an TIGHEARNA Sisera ad láimh : a né nach deachuidh an TIGHEARNA amach romhad ? Marsin do chuáidh Bárac síos ó shliabh Tábor, agus deich míle fear na dhiaigh.

15 Agus do chlaóidh an TIGHEARNA Sisera, agus a charbuid uile, agus a shlúagh uile, le fáobhar an chloidhimh roimhe Bhárac ; ionnus gur thuirling Sisera as a charbad síos, agus gur theith a luas a chos.

16 Ach do lean Bárac a ndiaigh na gcarbad, agus a ndiaigh an tslóigh, go Haroset na Ngeinteadh : agus do thuit slúagh Shisera uile le fáobhar an chloidhimh ; agus níor fágbadh duine dhiobh.

17 ¶ Gidheadh do theith Sisera ar a chosuibh go lóistín Iael bean Heber an Ceníteach : óir do bhí siotcháin idir Iabin rígh Házor agus tigh Héber an Ceníteach.

18 Agus do chuáidh Iael amach a gcoinne Shisera, agus a dubhairt ris, Fill a steach, mo thighearna, fill a steach chugamsa ; ná bíodh eagla ort. Agus a nuair do thill sé a steach chuice san lóistín, dfoluigh sí é lé falluing.

19 Agus a dubhairt sé ría, Guidhim thú, tabhair dhamb, beagán uisge ré a ól ; óir atá tart orm. Agus dfoscail sisi buidéal bainne, agus thug dhósan deoch, agus do dheasuigh éadach thairis.

20 Agus a dubhairt sé ría, Seas a ndorus an phuibill, agus is amhlugh bhías, má thig duine ar bith agus fhiafrochus díot, agus déarus, An bhfuil éanduine annso ? déara tusa, Ní bhfuil.

21 Annsin do ghlac Iael bean Héber táirnge don pháillín, agus do ghlac geannaire na láimh, agus do chuáidh go mín chuige, agus do bhuáil an táirnge iona chamóig ara, agus do dhaingnidh annsa talunh é : (óir do bhí sé na shúan chodalta agus curtha.) Mar sin fuair sé bás.

22 Agus, féuch, mar do bhí Bárac ag leanmhuin Shisera, tháinic Iael amach na choinne, agus a dubhairt sí ris, Tarr, agus taisbeanfuidh misi an duine dhuit ataóidí diarruigh. Agus a nuair tháinic sé dá lóistín, féuch, do bhí Sisera na luidhe

marbh, agus do *bhí* an táirnge iona cham-
óg ara.

23 ¶ Mar sin do chlaoidh Día an lá
sin Iabin rìgh Cánaan roimhe chloinne
Israel.

24 Agus do thairbheadh lamh chluinne
Israel, agus rugadar buáidh air Iabin
rìgh Chánaain, nó gur scriosadar Iabin rìgh
Chánaain.

CAIB. V.

Dán chaithreimeach Dheborah agus
Bharac.

AN sin do chán Deborah, agus Bharac
mhac Abinoam an lá sin, dha rádh,

2 Moluighsi an TIGHEARNA, do chionn
dioghaltais Israel, á nuair do thoirbhrìodar
na daoine iad féin go toileamhuil.

3 Eistighe, O a rìghthe; tugaidh aire, a
phrionnsuidhe; cántuidh misi, misi *féin*,
don TIGHEARNA; cántuidh mé *moladh*
don TIGHEARNA Día Israel.

4 A THIGHEARNA, a nuair do chuáidh
tú amach as Seir, a nuair do chuáidh tú ar
haghaidh as machaire Edom, do chrìoth-
nuigh an talamh, agus do shileadar na
neamha, agus na neòil mar an gcéadna do
shileadar usge.

5 Do leaghadar na sléibhte roimhe
ghnúis an TIGHEARNA, Sinai *féin* roimhe
ghnúis an TIGHEARNA Día Israel.

6 A láethibh Shamgar mhic Anat, a
láethibh Iael, do bhádar na slighthe mora
gan tathuighe, agus do shiubhlughedis
luchd imtheachda na sligheadh a ródubh
seachránacha.

7 Do sguireadar *áitreabhugh* na mbail-
teadh, do sguireadar a Nisrael, nó gur
éirigh mise Deborah, gur eirigh me am
mhathair a Nisrael.

8 Do thoghadar dée núadha; annsin
do *bhí* an cogadh ansna doirsibh: an bhfac-
us sgíath nó gath a measc cheathrachad
míle a Nisrael?

9 *Atá* dúil mo chroidhe a núachdarán-
uibh Israel, noch do thoirbhir iad féin go
toileamhuil a measg an phobail. Beann-
uighi si an TIGHEARNA.

10 Labhradh sibhsi do ní marcui-
ghéachd ar assaluibh bána, a luchd shuidhios
a mbreitheamhus, agus shiubhlughios an
tslighe.

11 *An drong do sháoradh* ar fhuáim
na saighdeoradh a náitibh tairngthe a
nuisge, ann sin foillseochuid siad ghníomh-
radh fireanta an TIGHEARNA, eadhon na
gníomha fireanta a ttaobh *áitreabhach* a
bailteadh a Nisrael: annsin rachaidh po-
bal an TIGHEARNA síos gus na geatadh-
uibh.

12 Múscaill, Múscaill, a Dheborah:
múscaill, múscaill, cán dán: éirigh, a

Bharac, agus tréoruidh do bhraighdionus a
mbruid, thusa a mhic Abinoam.

13 Annsin thug sé ar an té mhairios
go mbiáidh uachdaránachd aige ós cionn
na núsas a measg an phobail: thug an
TIGHEARNA orumsa tighearnus do bheith
agam ós cionn na geumhachdach.

14 Amach as Ephraim do *bhí* fréamh
dhíobh a naghaidh Amalec; ad dhiáigh
si, a Bheniamin, a measg do phobail;
amach as Machir thangadar úachdaráin
a nús, agus amach as Sebulun thainic an
drong ghlacur peann an scribhneóra.

15 Agus do bhádar prionnsuidhe Issa-
char a bhfochair Dheborah; eadhon Issa-
char, agus Bharac mar an ccéadna: do
cuireadh dha chois chum an ghleanna é.
Air son ronna Reuben do bhádar smuin-
tighe móra croidhe.

16 Cred fa ndéarnuis comhnuighe a
measg bhánrach na géorach, déisteachd re
méiligh na tréud? ar son ronna Reuben
do *bhí* spionadh mór croidhe.

17 Do rinne Gilead comhnuighe taobh
thall do Iordan: agus cred far fhan Dan
a loingios? do rinne Aser comhnuighe ar
thráidh na fairge, agus do fhan anna
bhéamuibh.

18 Agus bá daoine Sebulun agus Naph-
tali do chuir a nanmanna a mbáoghal go
bas a náitibh árd a mhachaire.

19 Tangadar na rìghthe, agus do throid-
eadar, annsin do throideadar rìghthe Cá-
naan a Dtaanac láimh re huisgidhíbh Mhe-
giddon; níor ghabhadar éadail ar bithairgid.

20 Do throideadar ó fhlaithreamhus;
do chathuigheadar na réulta ann a sligh-
thibh a naghaidh Shisera.

21 Do fhúaduigh an abhann Císon le
iad, an tseanabhannsin, a nabhann Císon.
O mo anum, do shaltuir tú síos neart.

22 Annsin do briseadh ingne na neach
do bhrígh a niomrúaguidh, iomrúagadh a
neach árrachda.

23 Malluighidhisi Méros, (do ráidh aing-
el an TIGHEARNA), malluighidhisi go dean-
achdach a háitreabhugh; do chionn
nach dtangadar a ccabhair an TIGHEARNA,
a ccabhair an TIGHEARNA a naghaidh na
ccumhachdach.

24 Budh beannuigh bhías Iael ós cionn
na mban bean Heber an Ceniteach, budh
beannuigh í ós cionn bhan ansa bpáillíun.

25 Diarr sé uisge, agus thug sí bainne
dhó, thug sí im amach a meis thighearn-
amhuil.

26 Do chuir sí a lámh ansa táirnge,
agus a lámh dheas ar gcéannaire na noi-
brigheadh; agus do bhúail sí Sisera leis
an ngeannaire, do ghearr sí a cheann de, a
nuair do tholl sí agus do bhúail sí é tre na
chamóig ara.

27 Dumhlugh sé agá cosuibh, do thuit sé, do luigh se síos : aga cosuibh do umhlugh sé, do thuit sé : mar ar chláon sé, annsin do thuit sé síos marbh.

28 Dféuch mathair Shisera amach ar fhuinneóg, agus do éigh thríd an laitis, Cred fa bhfuil a charbad an fad so ag teachd ? Cred fa bhfanuid rithleain a charbad ?

29 Do fhreagradar a baintighearnadh glioca í, fós, do fhreagair sisi í féin,

30 Nach rugadar búaidh ? nach ar roinneadar a néadail ; da gach eanfear cailín no dhó ; do Shisera éadail ioldhathach, éadail ioldhathach dohair shnathaide, ioldhathach dohair shnathaide air gach táoibh, fhá bhraiguidibh an luchd éadala.

31 Marsin a THIGHEARNA go gcláoidhteat do naimhde uile : ach biodh an mhéid ler bhionnubh é mar an ngréin a nuair éirghios sías iona neart. Agus do bhí súaimhnios agan talunh ceathrachad bliadhan.

CAIB. VI.

Clàonadh oile an phobuil on TIGHEARNA.

2 Bhuail na Midianuigh iad. 11 Do chuir aingeal Dé Gideon dá suoradh.

A GUS do rinneadar clann Israel oile a bhfhaghnúisi an TIGHEARNA : agus thug an TIGHEARNA iad a láimh Mhídan ar feadh sheachd mbliadhan.

2 Agus rug lámh Mhídan búaidh a naghaidh Israel : agus air eagla na Midianach do rinneadar clann Israel dhóibh féin na húamha atá an sna sléibhtibh, agus na cúasa, agus na daingneacha láidre.

3 Agus is amhluidh bhí, a nuair do chuir Israel siol, go ttangadar na Midianuigh sías, agus na Hamalecitigh, agus clanna a northear, cheana thangadar sías na naghaidh ;

4 Agus do shuigheadar foslungphort na naghaidh, agus do mhilladar biseach na talmhan, nó go tti tú go Gasa, agus níor fhágbhadar beatha ar bith ag Israel, cáoirigh, nó daimh, nó assail.

5 Oir thangadar sías maille re na máoin agus le na bpúillíonibh, agus tangaadar amhuil lócuistigh ar líonnhaireachd ; éir do bhádar féin araon agus a camhuil dóairmigh : agus do chuadar a steach don tír dá hargain.

6 Agus do bochduigheadh Israel go romhór do bhrígh na Midianach ; agus do eighmheadar clann Israel ar an TIGHEARNA,

7 ¶ Agus tárta, a nuair déighmheadar clann Israel chum an TIGHEARNA do bhrígh na Midianach,

8 Gur chuir an TIGHEARNA faidh chum

cloinne Israel, noch a dubhairt ríú, Mar so a dubhairt TIGHEARNA Dia Israel, Thug misi sías ó Néipt sibh, agus thug mé amach sibh as tigh na dáoirsi ;

9 Agus do sháor mé sibh as láimh na Néiptach, agus as láimh gach a raibh trom oruibh, agus do thiomáin me amach romhuibh iad, agus thug mé a ndúithche dhíbhse ;

10 Agus a dubhairt mé ribh, Is misi bhur TIGHEARNA Dia ; ná biodh eagla deé na Namoríteach oruibh, aga bhfuilí bhur ccomhnúighe iona ndúithche : ach níor umhlúigheabhair dom ghlor.

11 ¶ Agus táinic aingeal ón TIGHEARNA, agus dó shuigh faoi dharuigh noch do bhí ann Ophrah, noch ba lé loas an Tabí-esríteach : agus do bhí a nuac Gideon ag búaladh cruineachda láimh ré hionad brúite an nfiona, dhá fholach ar na Midianachaibh.

12 Agus do thaibhreadh aingeal an TIGHEARNA dhó, agus a dubhairt sé ris, Atá an TIGHEARNA maille leachd, a dhuine neartmhair a ngaisgidh.

13 Agus a dubhairt Gideon ris, Oh mo THIGHEARNA, má atá an TIGHEARNA maille rinn, cred fa tteagmhann so uile dhúinn ? agus cáit a bhfuilid a mhiorbhuile, noch do innseadar ar naitheacha dhuinn, dhá rádh, Nach ttug an TIGHEARNA a níos ón Néipt sinn ? achd anois do thréig an TIGHEARNA sinn, agus do sheachaid sé sinn a lámhuibh na Midianach.

14 Agus dféuch an TIGHEARNA air, agus a dubhairt, Eirigh anso an do neart, agus sáorfuigh tú Israel ó lámhuibh na Midianach : nach ar chuir misi uaim thú ?

15 Agus a dubhairt seision ris, O mo THIGHEARNA, cred le ttárrthocha mé Israel ? féuch, atá mo mhuinntir bochd a Manasseh, agus is mé féin is lugha a ttigh mathar.

16 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ris, Is deimhin go mbíaidh misi leachd, agus buáilfidh tú na Midianuigh amhuil éanduine amháin.

17 Agus a dubhairt seision ris, Ma fuair mé grása anois ad radharc, ann sin taisbein comhartha dhamh go labhrann tú riom.

18 Guidhim thú, ná himthigh as so, no go tti mé chugad, agus go ttuga mé amach mo oifáil, agus go ccurfidh me í as do choinne. Agus a dubhairt seision, Fanfuídh mé nó go tti tú a ris.

19 Agus do chúaidh Gideon a steach, agus do ghléas sé meannán, agus cácuide gan loibhín do ephah phluir : do chuir sé a nfeoil a mbascaéd, agus do chuir an

tanbhruith a bpota, agus thug se chuige é faoi an daruigh, agus do thairg é.

20 Agus a dubhairt aingeal Dé ris, Glac a nfeoil agus na haráin gan loibhin, agus cuir air an gcarruigse *iad*, agus dóirt amach an tanbhruith. Agus do rinne sé sin.

21 Agus annsin do chuir aingeal an TIGHEARNA ceann an bhata do *bhí* na láimh amach, agus do bhean ris an bhfeoil agus na haráinibh gan loibhin; agus do éirigh teinidh súas as an gcarruig, agus do loisg a nfeoil agus na bairghiona gan loibhin. Annsin dimthigh aingeal an TIGHEARNA as a amharc.

22 Agus a nuair thuig Gideon gur *bé* aingeal a ccabhair an TIGHEARNA é, a dubhairt Gideon, Uch, a THIGHEARNA Día! do chionn go bhfac a mé aingeal an TIGHEARNA aghaidh ar aghaidh.

23 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ris, sióthchain maille leachd; ná bíodh eagla ort: ní bhfuighe tú bás.

24 Ann sin do thóisín, agus do ghoir Iehobhab-Salom dhi: gus an lá a níúgh *atási* fós ann Ophrah na Nabiesriteach.

25 ¶ Agus tarla a noidhchesin féin, go ndubhairt an TIGHEARNA ris, Glac bulóg óghathar, eadhon an dara bhulóg dosheachd mbliadhnuibh dáois, agus teilg síos altóir Bhaal ata ag hathair, agus geárr síos a *nfáschoill* gharáin *atá* láimh ris:

26 Agus déana altóir dot THIGHEARNA Día ar mbullach na cairgesi, ann sa náit dháingín, agus glac an dara bhulóg, agus oifrál íodhbuit loisce le cunnadh na coilleadh noch ghéarriás thú síos.

27 Ann sin rug Gideón deichneamhar fear dá sberbhíseachaibh leis, agus do rinne mar a dubhairt an TIGHEARNA ris: agus is *amhluidh* bhí, do chionn gur bheagail leis muinntir a athar, agus muinntir na caithreacha, nach ar fhéad sé do dhéanamh san ló, go ndéarna se san noidhche é.

28 ¶ Agus a nuair do éirgheadar muinntir na caithreach go moch ar mhaidin, feach do bhí altóir Bháal ar na teilgion síos, agus do gearradh síos an choill do *bhí* láimh ría, agus do hiodhbradh an dara bhulóg air a naltóir do thóghbadh.

29 Agus a dubhairt gach aon aca re chéile, Cía rinne an nise? Agus a nuair do spionadar agus díafraightheadar, a dubhradar, A sé Gideon mhac Ióas do rinne so.

30 Ann sin a dubhradar muinntir na cnithreach re Ióas, Tabhair amach do mhac, go bhfuighe sé bás: do chionn gur bhris sé síos altóir Bháal, agus do chionn gur ghearr sé síos an choill do *bhí* láimh ris.

31 Agus a dubhairt Ióas re ar sheas na

ághaidh uile, A ndéanfaói tagra ar son Bháal? an gcuimhdeocha sibhse é? an té thaigeorus ar a shon, cuirthear cum báis é an feadh *atá fós* na mhaidin: *más* Día *e*, tagradh sé ar a shon féin, do chionn gur theilg *duine* a altóir síos.

32 Ar a nadhbharsin do ghoir sé Ierubbaal de an lásín, gha rádh, Déanadh Baal ttagra na aghaidh, do chionn ghur theilg sé a altóir síos.

33 ¶ Annsin do bhádar na Midianuigh uile agus na Hamalecitigh agus clanna a noirthear ar na gcuinniughadh a bhfochair a chéile, agus do chúadar anonn, agus do shuigheadar a ngleann Iesreel.

34 Ach táinic spiorad an TIGHEARNA ar Ghideon, agus do shéid sé a stoc; agus do chruinnigh Abieser na dhíáigh.

35 Agus do chuir sé teachda ar fad Mhanasseh uile; noch do bhí mar an gcéadna ar na geruinniughadh na dhíáigh: agus do chuir teachda go Haser, agus go Sebulun, agus go Naphtali; agus tangadar a níos na choinne.

36 Agus a dubhairt Gideon re Día, Ma thárrthuighionn tú Israel lem láimhsi, fa mair a dubhairt tú,

37 Féach, cuirfe mé lomradh olla air a nurlár; agus ma bhíonn drúchd ar an lomradh amháin, agus go mbia an talamh uile tirim, ann sin bhías a fhios agam go ttárrthocha tú Israel lem láimhsi, mar a dubhairt tú.

38 Agus do bhí mar sin: óir do éirigh sé go moch ar na mhárach, agus do dhlúthaigh sé re chéile an lomradh, agus dfaig do dhrúchd as an lomradh, lán scála duisge.

39 Agus a dubhairt Gideon re Día, Ná lasadh thfearg a maghaidh, agus ní laibheora mé acht so amháin: guidhim thú, ná dearbhuim acht a néanuáirse eile leis a lomradh; bíodh an tiormach ar an lomradh amháin, agus bíodh drúchd ar an ttalumb uile.

40 Agus do rinne Día sin a noidhchesin: óir do bhí an tiormach air an lomradh amháin, agus drúchd air an ttalumb uile.

CAIB. VII.

Slógh Iosua 32000. 16 Ar ccaitheamh inntleachd ur na Midianachaibh, do bhuaghaigh sé orra.

ANN sin do éirigh súas Ierubbaal, sé sin Gideon, agus an pobal do *bhí* na fhochair, go moch, agus do shuigheadar láimh re tobar Háród: ionnus go raibh slúaigh na Midianach don táobh thuáigh dhíobh, láimh re cnoc Móreh annsa ghleann.

2 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Gideon, *Atáid* na daóinesí ad fhochairsi

ro iomadamhuil dhamhsa re thabairt na Midianach ann a lámhuibh, deagla go mbeith úabhar ar Israel am aghaidhsí, gha rádh, Sí mo lámh féin do thárr-thuigh mé.

3 Anois ar a nádhbharsin tiomáin ort, fuagair a gcluasuibh na ndaoineadh, gha rádh, Gidh bé air a bhfuil uamhan nó eagla, filleadh sé agus imthigheadh go moch ó shliabh Gilead. Agus do fhill annsin do phobal, dhá mhíle agus fithche; agus dfanadar deich míle.

4 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Gideon, *Atáid* an slúagh ro líonmhar fós; fábhair leachd síos iad chum a nuisge, agus teisteochadsa annsin duit iad: agus is amhlúigh bhías, gidh bé ar a ndéara misi, Imthigheadh an fearsa leachd, rachuidh an fairsin leachd; agus gidh bé ar a ndéara mé, Ná himthigheadh an fearsa leachd, ní rachuidh an fairsin leachd.

5 Marsin thug sé a nús na daoine chum a nuisge: agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Gideon, Gach áon dá lighfidh sías an tuisge le na theangaidh, mar do dhéanadh madradh, cuirfe tú an té sin ar leith; mar an gcéadna gach aon dá ccrómann síos ar a ghlúinibh dól dighe.

6 Agus uibhir na ndaoine do ligh, *ag cur* a láimhe chum a mbeóil, bá trí chead fear: achd an chuid eile uile don phobal do chromadar síos ar a nglúinibh dól uisge.

7 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Gideon, Is leis na trí chéud fear do ligh sías *an tuisge* thárrthochus mé sibh, agus thoirbheorus mé na Midianuigh ann do lámh: agus imthigheadh cách uile gach áon díobh dá ait féin.

8 Mar sin do rug an pobal lónn léo iona lámhuibh, agus a stuic: agus do chuir sé an *chuid eile* Disrael gach áon díobh dá lóistin, agus do chongbhuigh na trí chéad fairsin: agus do bhí slúagh Mhidian táobh shíos díobh annsa ghleann.

9 ¶ Agus turla a noidheche sin féin, go ndúbhairt an TIGHEARNA ris, Eirigh, síos, a gcíonn an tslóigh; óir thug misi ad lámh é.

10 Ach má bhíonn eagla ort dul síos, éirigh le Phúrah do sheirbhiseach síos chum an tslóigh:

11 Agus cluinfidh tú cred a déaruid siad; agus na dhíaghsin neartochar do lámha do dhul síos chum an tslóigh. Annsin do chuaidh sé síos lé Phurah a shearbhfoghanuigh gus an gcuid amuigh do na daoineibh armtha do *bhí* san tslúagh.

12 Agus do bhadar na Midianuigh agus na Hamalecitigh agus clann a noirthir uile ar feadh an ghleanna amhuil dhórsain ar líonmhaireachd; agus do *bhád* a ngeamhuil dóairmhigh mar an ngeineamh

ar thráigh na fairege ar iomadamlachd.

13 Agus a nuair tháinig Gideon, féuch; do *bhí* duine dinnis aisling dha chumpánach, agus a dubhairt, Féach, do chonnaire me aisling, agus, féach, tháinig bairghin dárán eórna a measc shluáigh Mhidian, agus thainic go páilliuin áirigh, agus do bhuail é nó gur thuit sé, agus do theilg bun ós cionn é, gur shín an páilliuin ar a fhaide.

14 Agus do fhreagair a chompánach é; agus a dubhairt, Ní ní ar bith oile so ach cloidhiomh Ghideon mhic Ióas, duine do Israel: *óir* thug Dia Midian iona lámh, agus an slúagh uile.

15 Agus is amhlúigh do bhí a nuair do chúala Gideon innisín na haislinge, agus a heidirmhlíuighadh, go ndearna adhradh, agus gur iompóigh go slúagh Israel, agus go ndubhairt, Eirighidhe; *óir* thug an TIGHEARNA slúagh Mhidian an bbur lámh.

16 ¶ Agus do roinn sé na trí chéad fear a trí ccuideachduibh, agus do chuir stoc a lámh gach áonduine, maille re soithighibh folmha, agus lochranadh annsna soithighibh.

17 Agus a dubhairt sé riu, Féachuidh ormsa, agus déanuidh mar an gcéadna: agus, féach, a nuair thioctas mé táobh amuigh don champa, is amhlúigh bhías, mar do dhéana misi, is mar sin do dhéantaioise.

18 A nuair shéidfios misi stoc, mé féin agus a *bhfuil* am fhochair, ann sin séidighsi na stuic mar an gcéadna ar gach uile táobh don champa, agus abraidh, *Cloidhiomh* an TIGHEARNA agus Ghideon.

19 ¶ Marsin thainic Gideon, agus an céad fir do *bhí* na fhochair, don táobh amuigh don champa a tiosach na faire meadhonigh; agus ní mó ná gairid roimhe do chuireadar a nfaire amach: agus do shéidiodar na stoic, agus do brisiodar na soithighe do *bhí* na lámhuibh.

20 Agus do shéideadar na trí chuideachda na stuic, agus do bhrisiodar na soithighe, agus do chongmhadar na lochranadha iona lámhuibh clé, agus na stuic iona lámhuibh deasa chum séidthe: agus do ghéareadar, Cloidheamh an TIGHEARNA agus Ghideon.

21 Agus do sheas gach éandúine na áit féin timchioll an champa; agus do rithiodar an slúagh uile, agus do éighmhiodar, agus do theithiodar.

22 Agus do shéidiodar na trí chéad na stuic, agus diompóigh an TIGHEARNA cloidhiomh gach éan duine dhíobh a naghaidh a chumpánuigh, ar fad an tslúagh uile; agus do theith an slúagh

go Betsitah ann Sererat, agus go teóruinn Abel-meholah, go nuige Tabbat.

23 Agus do chruinnigheadar muinntir Israel iad féin a cionn a cheile as Naph-tali, agus as Aser, agus as Mhanasseh uile, agus do leanadar a ndiaigh na Midianach.

24 ¶ Agus dó chuir Gideon teachda ar feadh shléibhe Ephraim, gha rádh, Tigidh a nús a naghaidh na Midianach, agus gabhuibh rompa na huisgidhe go Bet-barah agus go Iordan. Ann sin do chruinnigheadar muinntir Ephraim iad féin a cceann a cheile, agus do ghabhadar na huisgidhe go Bet-barah, agus go Iordan.

25 Agus do ghabhadar días do phrionnsadhaibh na Midianach, Oreb agus Seeb; agus do mharbhadar Oreb ar charruic Oreb, agus do mharbhadar Seeb a ccan-táoir fhiona Sheeb, agus do leanadar Midian, agus tugadar cinn Oreb agus Sheeb leo go Gideon don taoibh oile do Iordan.

CAIB. VIII.

Fearg chloinne Ephraim ré Gideon ar na cur far ccúl. 24 An comhartha buaghl-mhur na cheap tuislidh don phobal.

AUGUS a dubhradar fir Ephraim ris, Créd é an ní so do rinne tú oruinn, nach ar ghoir tú oruinn, a núair do throid tú ris na Midianuibh? Agus do cháineadar é go géar.

2 Agus a dubhairt séisíon riú, Cred do rinne mé a nois a gcoinhmheas ribhsi? a né nach fearr dioghluim cháor Ephraim nó cruinniughadh ionlán cháor Abieser?

3 Thug Dia ann bhur lámhuibhsi prionnsuidhe Mhídan, Oreb agus Seeb: agus cred do fhéad misi dheanamh a gcomóradh ribhse? Annsin do laghdaigh-eadh a bhfearg ris, a núair a dubhairt se sin.

4 ¶ Agus táinic Gideon go Iordan, agus do chuáidh sé thairis, é féin, agus na trí chéad fear do bhí na fhochair, agus iad curtha, gidheadh dá leanmhuinsin.

5 Agus a dubhairt sé ré muinntir Shuccot, Guidhim sibh, tugaidh, bairghiona aráin, don mhuinntir leanus mé, óir atáid siad curtha, agus atáim ag tóruigheachd a ndiaigh Shébah agus Salmunna, righthe Midian.

6 Agus a dubhradar prionnsuidhe Shuccot, An bhfuilid lámha Shébah agus Salmunna anois ad láimhsi, as a ttiubhramáois aran dot shlúagh.

7 Agus a dubhairt Gideon, Uimesin a nuair bhéaras an Tighearna Sébah agus Salmunna am láimhsi, annsin réabfa mé bhur bhféoilse le dealguibh, agus lé dreasaibh an násaigh.

8 Agus do chuáidh sé súas as sin go

Phenuel, agus do labhair riú mar an ccéad-na: agus do fhreagradar muinntir Phenuel é, mar do fhreagradar muinntir Shuccot.

9 Agus do labhair sé mar an gcéadna ré muinntir Phenuel, ghá rádh, A nuair thioctas mé a ris a síothcháin, brisfe mé an torso síos.

10 ¶ Anois do bhí Sébah agus Salmunna ann Carcor, agus a slúagh na bhfochair, timchioll chúig míle déag fear, an mhéid do fágbadh do shlúaghuibh chloinne a noirthir uile: óir do thuit díobh céad ar fhithchid míle féar do tharruing cloidheamh.

11 Agus do chuáidh Gideon súas ansa tslighe láimh ris an luchd aitreabhus a loistinnibh ar an ttáobh shoir do Nóbah agus do Iogbehah, agus do bhúail sé an slúagh: óir do bhí an slúagh neanhchoimheadach.

12 Agus a nuair do theith Seba agus Salmunna, do lean sé iad, agus do ghabh sé dhá rígh Midian, Sébah agus Salmunna, agus do chlaóidh sé an slúagh uile.

13 ¶ Agus díompóigh Gideon mhac Ioaís ón chath suil do éirigh grían.

14 Agus rug sé ar ógánach do mhuinntir Shuccot, agus dfaíruigh scéula dhe: agus do scriobh sé dhó prionnsuidhe Shuccot, agus a sinnsir, eadhon seachd bhfir dhéug ar thrí fithchid.

15 Agus thainic sé go muinntir Shuccot, agus a dubhairt, Féachuidh Sébah agus Salmunna, le ndearnabhair maóidheamh orumsa, dha rádh, An bhfuilid lámha Shébah agus Salmunna a nois ann do láimhsi, as a ttiubhramáoisue arán dot mhuinntir atá curtha?

16 Agus do ghlac sé sinnsir na caithreach, agus droighion an násaigh agus driséoga, agus do mhúinsé muinntir Shuccot leo sin.

17 Agus do bhris sé síos tor Phenuel, agus do mharbh sé muinntir na caithreach.

18 ¶ Ann sin a dubhairt seisióin re Sébah agus re Salmunna, Cred an tsamhuil dhaoine an luchd do mharbhabhair a Ttábor? Agus do fhreagradarsan, Mar atá tusa, is marsin do bhádarsan; gach aon díobh a ccosamhlachd chloinne rígh.

19 Agus a dubhairt seisióin, Dob iadsin mo dhearbhlráithresi, mic mo mhathar: martá an Tighearna beó, da sabhladh sibh béo iad sin, ní mhairfimis sibhsi.

20 Agus a dubhairt seisióin le leter a chéaidghin, Éirigh súas, marbh iad. Ach nior tharruing an tóganach a chloidhiomh: óir do bhí eagla air, do bhrigh go raibh tús na ógánach.

21 Annsin a dubhairt Sébah agus Salmunna, Éirigh féin, agus leig oirinn: óir mar bhíos an duine, is mar sin bhíos a

neart. Agus déirigh Gideon, agus do mharbh Sébah agus Salmunna, agus rug leis na neithe deaghmhaiseacha do *bhí* ar bhraighdibh a ccamhall.

22 ¶ Ann sin a dubhradar muinntir Israel ré Gidéon, Riaghluidhsí ós ar ccionne, aráon thú féin, agus do mhac, agus mac do mhic mar an gcéadna : óir do sháor tú sinn ó láimh Mhidian.

23 Agus a dubhairt Gideon riu, Ní riaghlochuidh misi ós bhur gcionn, ní mó riaghlochus mo mhac ós bhur gcionn : sé an TIGHEARNA riaghlochus ós bhur ccionn.

24 Agus a dubhairt Gideon riu, Díarrfuinn impidhe oruibh, go ttugadh gach áon aguibh dhamh clúasfháinnidhe a éadála. Óir do bhádar clúasfháinnidhe órdha aca, do chionn gur *budh* Ismaelítigh iad.

25 Agus do fhreagradarsan é ghá rádh, Do bhéarum uainn *iad*, go tolteanach. Agus do shíneadar éadach, agus do theilgeadar ann gach aon fa leith clúasfháinnidhe a éadála.

26 Agus dob é comhthrom na cclúasfháinneadh óir díar sé orra míle agus seachd gcéad *secel* óir : táobh amuigh do dheaghmhaisighibh, agus do choiléuruibh, agus déadach purpúir noch do *bhí* ar ríghthibh Midian, agus taobh amuigh do na slabhraghuibh do *bhí* fa bhraighdibh a gcamhall.

27 Agus do rinne Gideon ephod de sin, agus do chuir é ann a chathair féin, an Ophrah : agus do chuáidh Israel uile annsin do striopachas na dhiáigh : tháinig an ní sin na dhul do Gideon, agus dá thigh.

28 ¶ Is mar so do cláiodheadh Midian roimhe chloinn Israel, ionnus nár thógbhadar a gcionn ní sa mhó. Agus do bhí an tír go socair ceathrachad bliádhán a láethibh Ghideon.

29 ¶ Agus do chuáidh Ierubbaal mhac Ioas agus do áitreibh ann a thigh féin.

30 Agus do bhí deithneamhar agus trí fithchid mac ag Gideon geineadh dá chorp féin : óir do bhádar mórán ban aige.

31 Agus rug a leannán fús do *bhí* a Sechem mac dhó, ar a ttug sé Abimelech dainm.

32 ¶ Agus déug Gideon mhac Ioas a naóis mhaith fhoirfe, agus do hadhlaiseadh é a ttuama Ióas a athar, ann Ophrah na Nábí-esriteach.

33 Agus tárla, comhluath agus déug Gideon, gur iompoigheadar clann Israel a ris, agus go ndeachadar do striapachus ag leannhuin Bhaalim, agus do rinneadar dia dhóibh féin do Bhaal-berit.

34 Agus níor chuinnighheadar clann Israel air a TTIGHEARNA Dia, noch do

sháor iad as lámhuibh a námhad uile ann gach uile tháobh :

35 Agus ní mó do tháisbeanadar cinéul do thigh Ierubbaal, *dar bhainm*, Gideon, do réir gach maítheasa dar thaisbein sé Disrael.

CAIB. IX.

Cosamhlacht Iotam a néisdeachd Abimelech. 56 *Táinig tairgir Iotam ar Abimelech agus ar mhuinntir mhíochinghiollach Shechem.*

A GUS do chuáidh Abimelech mhac Ierubbaal go Schechem a cceann dhearbhraíthreach a mhathar, agus do chomhráidh sé riu, agus re muinntir thighe athar a mhathara uile, dhá rádh,

2 Guidhim sibh, labhruidh, a néisteachd mhuinntire Schechem uile, Cía as féarr dhíbhsí, deithneamhar agus trí fithchid fear, mic Ierubbaal uile, do riaghladh ós bhur gcionn, nó éandúine amháin do riaghlughadh ós bhur ccionn ? cuimhnighidh mar an gcéadna gur *misi* bhur gcnáimh agus bhur bhfeóil.

3 Agus do labhradar dearbhraíthre a mhathar na briathraso uile dhá thaóibh a gcluasuibh mhuinntire Schechem uile : agus do aontuigheadar a ccroidithe uile Abimelech do leannhuin ; óir a dubhradar, *A* sé ar ndearbhrathair é.

4 Agus tugadar dhó deich *bpiosa* agus trí fichid daigrid amach as tigh Bhaalberit, le ar fhostoigh Abimelech daoine éattroma agus díomhaóine, noch do lean é.

5 Agus do chuáidh se go tigh a athar ann Ophrah, agus do mharbh sé a dhearbhraíthre, mic Ierubbaal, *noch* ba deithneamhar agus trí fithchid, air éanchloich amháin : gidheadh do fágbadh Iótham an mac dob óige ag Ierubbaal beó ; óir do fholuigh sé é féin.

6 Agus do chruinnighheadar muinntir Schechem uile, agus tigh Mhillo uile a bhfochair a chéile, agus do chuadar, agus do rinneadar rígh Dabimelech, láimh ré daruigh an phileir do bhí a Schechem.

7 ¶ Agus a nuáir do ionnsíodar *sin* do Iotam, do chuáidh sé agus do sheas sé a mullach shléibhe Gerisim, agus do árdúigh sé a ghuth, agus dó eigh sé, agus a dubhairt riu, Eistigh riomsa, a mhuinntir Schechem, chor go néistfe Dia ribhsí.

8 Do chuadar na crainn amach *uair* do ungadh rígh ós a ccionna ; agus a dubhradar ris an ccrann ola, Bise ad rígh oruinn.

9 Acht a dubhairt an ccrann ola riu, An bhfuigfinnsi mó mhéathas, lé nonóruighthear Dia agus daoine, do dhul dom árdughadh ós cionn na geraun ?

10 Agus a dubhradar na ccrainn ris

an crann fíge, Tárr thusa, agus riaghluidh ós ar gcionn.

11 Acht a dubhairt an crann fíge riú, An ttréigfinnsí mo mhíllseachd, agus mo thoradh maith, agus dul dom árdughadh ós cionn na crann?

12 Ann sin a dubhradar na crainn ris an bhfineamhuin, Tárrsa, agus riaghluidh ós ar gcionn.

13 Agus a dubhairt a nfineamhuin riú, An bhfuigfinnsí mfíon, noch sholásuigheas Dáa agus duine, agus dul dom árdughadh ós cionn na crann?

14 Ann sin a dubhradar na crainn oile ris an bhfáirdhreis, Tárrsa, agus riaghluidh ós ar gcionn.

15 Agus a dubhairt an nfaírdhreis ris ná crannuibh, Má unghaóí misí dháiribh am rígh oruibh, annsin tigidh agus cuiridh bhuir ndóigh ann mo scáile: agus muna ndéarnuidhe, tigeadh teinidh as an bhfáirdhreis, agus loisgeadh sí céadair Lebanon.

16 Anois ar a nadhbharsin, má rinneabhairse go hionchubhaidh agus go firinneach, a ndéanamh rígh do Abimelech, agus má frith go maith ar Ierubbaal sibh agus ar a thigh, agus go ndéarnabhair ris do réir mar do thuill a lámha;

17 (Oir do throid mathairse ar bhuir son, agus do chuir a anum a nguais mhóir, agus do thárrthuigh sé sibh as láimh Mhídan:

18 Agus déirgheabhairse súas a naghaidh thighe matharsa a niugh, agus do mharbhabhair a chlann, deichneamhar agus trí fithchid, air éanchloich amháin, agus do rinneabhair rígh do Abimelech, mac a bhanógluigh, ós cionn mhuintire Schechem, do chionn gur hé bhuir ndearbhraithair é;)

19 Má rinneabhair mar sin go hionruic firinneach a niugh ré Ierubbaal agus re na thigh, annsin gairdighidhsí ann Abimelech, agus gairdigheadh seision ionnuibhsí mar an gcéadna:

20 Ach muna ndéarnabhair, tigeadh teinidh amach ó Abimelech, agus Loisgeadh sí muintir Schechem, agus tigh Mhillo; agus tigeadh teinidh amach ó mhuinntir Schechem, agus as tigh Mhillo, agus loisgeadh sí Abimelech.

21 Agus do imthigh Iotam roimhe, agus do theith sé, agus do chuáidh go Beer, agus do rinne sé comhnuighe annsin, ar eagla Abimelech a dhearbhrathair.

22 ¶ A nuáir do bhí Abimelech trí bliadhna na rígh ós cionn Israel,

23 Ann sin do chuir Dáa droichspiorad eidir Abimelech agus muintir Schechem, agus do rinneadar muintir Schechem feall ar Abimelech.

24 Ionnsu go ttiocfadh an díbhfhéig

do rinneadh ar an deichneamhar agus trí fithchid mac Ierubbaal, agus go luighfeadh a bhfuil air Abimelech a ndearbhraithair, noch do mharbh iad; agus ar mhuinntir Schechem, noch do chuidigh leis a marbhadh a dhearbhrathair.

25 Agus do chuireadar muintir Schechem dáoine a luigheachán air ar mhul-luighibh na slíabh, agus do shladadar a táinic láimh riú san tslighe: agus do hinuseadh sin do Abimelech.

26 Agus tainic Gaal mhac Ebed gun a dhearbhráithribh, agus do chuáidh sé anonn go Schechem: agus do chuireadar muintir Schechem a ndóigh ann.

27 Agus do chúadar amach annsna machairighibh, agus do chruinnigheadar a bhfineamhuin, agus do bhuigheadar na cáora, agus do bhádar go súbhach, agus do chuádar a steach go tigh a ndé, agus duádar agus dibheadar, agus do mhalluigheadar Abimelech.

28 Agus a dubhairt Gaal mhac Ebed, Cía hé Abimelech, agus cíá hé Schechem, as a ndéanmaoisne serbhís dó? nach é mac Ierubbaal é? agus Sebul a oifigeach? déanuidh serbhís do mhuinntir Hamorathair Schechem: óir cred fá ndéanmaoisne serbhís dósan?

29 Agus do bfearr liom go mbéidís na dáoinesi fáoi mo laimhse! ann sin do áthrochuinn Abimelech. Agus a dubhairt sé re Habimelech, Meúduigh do shluagh agus tarr amach.

30 ¶ Agus a nuáir do chúala Sebul uachdaran na caitheach briathra Ghaail mhic Ebed, do las a fhearg.

31 Agus do chuir teachda go Habimelech go foluigheach, gha rádh, Féuch, tháinig Gaal mhac Ebed agus a dhearbhraithre go Schechem; agus, feach, ataid ag daingniúghadh na caitheach a taghaidhsí.

32 Anois ar a nadhbharsin bí súas san noidhche, thú féin agus na daoine atá ad fhochair, agus bí a luigheachán ann sa mhachaire:

33 Agus is amhluidh bhías, ar maidín, comhlúath is éireochus an ghrian, go néireochuidh tusa go luath, agus ionnsuigh an chathair: agus, féuch, annúair thiocfas séision agus na dáoine atá na fhochair amach a taghaidh, annsin féudfuidh tú a dhéanamh riu mar gheabhas tú cúis.

34 ¶ Agus do éirigh Abimelech súas, agus a nuile dhúine do bhí na fhochair, san noidhche, agus do chuireadar luigheachán ar Schechem a cceithre chuideachda.

35 Agus do chuáidh Gaal mhac Ebed amach, agus do sheas a bpóirsi gheata na caitheach: agus do éirigh Abimelech

súas, agus an mhuinntir do *bhí* na fhochair, as a luidheachán.

36 Agus a nuair do chonnaire Gaal na daoine, a dubhairt sé re Sebul, Féuch, atáid daoine ag teachd a nús ó mhullach an tsleibhe. Agus a dubhairt Sebul ris, Do chí tú scáile na sliabh *mar* dhaoine.

37 Agus a dubhairt Gaal a ris, Agus do labhair, féuch atáid daoine ag teachd a nús thríd lar a nfearuinn, agus cuid-eachda oile ag teachd thríd réiteach Mheonénim.

38 Ann sin a dubhairt Sebul ris, Cáit a *bhfuil* do bhéil anois, le a ndubhairt tú, Cia hé Abimelech, as a ndéanmaoisne serbhís dó? *né* nach iad so na daoine do tharcuisnigh tú? guidhim thú, éirigh anois, agus troid riu.

39 Agus do chúaidh Gaal amach roimhe mhuinntir Schechem, agus do throid sé re Abimelech.

40 Agus do rúaig Abimelech é, gur theith roimhe, agus do marbhadh, agus do loiteadh mórán, go nuige póirse an gheata.

41 Agus do áitreibh Abimelech ann Arumah; agus do theilg Sebul Gaal agus a dhearbhráithre amach, ionnus nach déan-aídis comhuighe a Schechem.

42 Agus tarla ar na mhárach, go ndeachadar an pobal amach san machaire; agus do innsodar so do Abimelech.

43 Agus do ghlac se an pobal, agus do roinn se iad a trí ccuideachda, agus do chuir luidheachan sa machaire, agus damhaire sé, agus, féach, tangadar na daoine amach as an gcathruigh; agus deirigh seision súas na naghaidh, agus do bhúail sé iad.

44 Agus do thiomáin Abimelech, agus an muinntir do *bhí* na fhochair, ar a naghaidh, agus do sheasadar a bpóirsi gheata na caitheach: agus do ritheadar an dá chuideachda oile ar a raibh do dháoinibh ar an machaire, agus do mharbhadar iad.

45 Agus do chatháigh Abimelech a naghaidh na caitheach ar feadh an laoi sin; agus do ghlac an chathair, agus do mharbhadh na daoine do *bhí* ann, agus do bhris sé síos an chathair, agus do shíolchuir sé í le salann.

46 ¶ Agus a nuair do chúaladar muinntir thuir Schechem uile an *ní* sin, do chúadar a steach a ndaingion tighe an dé Berit.

47 Agus do hinnseadh do Abimelech, gur chruinnigheadar muinntir thuir Schechem uile a gcionn a cheile.

48 Agus do chúaidh Abimelech súas ansa tsliabh Salmon, é féin agus na huile dhaoine dá raibh na fhochair; agus do ghlac Abimelech tuingh na láimh, agus do ghéarr síos beangán do na crannuibh,

agus do ghlac, agus do chuir ar a gháluinn é, agus a dubhairt ris an bpobal do *bhí* na fhochair, An ní do chonnacabhair agamsa dá dhéanamh, luathighidh, agus déanuidh mar do rinne misi.

49 Agus do ghearradar an muinntir uile mar an gcéadna gach aonduine aca a bheagán féin, agus do leanadar Abimelech, agus do chuir sé chum an daingin iad, agus do chuir an daingeantre theinidh orra; ionnus gur éagadar mar an gcéadna muinntir thuir Schechem uile, timchioll mhíle fear agus bean.

50 ¶ Ann sin do chúaidh Abimelech go Tebes, agus do shuighidh sé campa an aghaidh Thébes, agus do ghabh sé í.

51 Ach do bhí tor daingion a stigh san gcathruigh, agus do theithodar na fir agus na mná uile ann sin, agus luchd na caitheach uile, agus do dhruideadar na ndiaigh, agus do chúadar súas ar mhullach an tuir.

52 Agus tháinig Abimelech go nuige an tor, agus do chathaigh na aghaidh, agus do chúaidh a ngar do dhorus an tuir dá loscadh le teinidh.

53 Agus do theilg bean áirigh blodh do chloich mhuilinn ar cheann Abimelech, agus do bhris sí a chloigionn uile.

54 Ann sin do ghoir sé go luath ar an nóganach do iomchradh a airm, agus a dubhairt sé ris, Tarruing do chloidheimh agus marbh mé, chor nach aibeoruid daoine riom, Do mharbh bean é. Agus do sháith an tógánach thríd, go bhfuair sé bás.

55 Agus a nuair do chonnadar clanna Israel gur marbhadh Abimelech dimthigheadar gach éanduine dhíobh dhá áit féin.

56 ¶ Marso do chúitigh Dá olc Abimelech, noch do rinne ar athair, ag marbhadh a sheachdmhoghad dearbhrathar féin:

57 Agus do fhill Dá uile mhuinntire Schechem uile ar a gceannuibh féin: agus tháinig mallachd Iótam mhic Ierubbaal orra.

CAIB. X.

Tar éis Tóla. 3 Do bhreathnuigh Iair Israel. 6 Déis bháis Iair smachduigh Dá a ris Israel arson iodholadhradh.

AGUS tar éis Abimelech déirigh do chumhdach Israel Tóla mhac Púah, mhic Dódo, do threibh Issachar; agus do áitrebh sé a Samir air sliabh Ephraim.

2 Agus do bhreathnuigh sé Israel trí bliaghna fithchíod, agus fuair sé bás, agus do hadhlaiceadh a Samir é.

3 ¶ Agus na dhíuigh sin déirigh Iair, Gileadíteach, agus do bhreathnuigh Israel dhá bhliaghain agus fithche.

4 Agus do bhádar tríochad mac aige do níodh marcúigheachd ar thríochad

bromach Assal, agus do bhádár triochad cathair aca, da ngoirthear Habbhot-Iáir gus a niugh, noch *atú* a ttrí Ghilead.

5 Agus fuair Iáir bás, agus do hadhlai-ceadh é a Gcamon.

6 ¶ Agus do rinneadar clann Israel olc á ris a radharc an TIGHEARNA, agus do adhradar Báalim, agus dée Sidon, agus dée Mhóab, agus dée chloinne Ammon, agus dée na Bhpilistíneach, agus do thréigíodar an TIGHEARNA, agus ní dhéar-nadair serbhís dó.

7 Agus do bhí fearg an TIGHEARNA ar lasadh a naghaidh Israel, agus do réac sé iad a lámhuibh na Bhpilistíneach, agus a lámhuibh chloinne Ammon.

8 Agus do bháidhriodar agus do bhrúigheadair clann Israel an bhliadhuinse ochd mbliadhna déug, clann Israel uile do bhí don taóibh oile do iordan a ndúth-aigh na Namoríteach, noch *atú* a Ngilead.

9 Os a chionn sin do chúadar clann Ammon tar Iordan do chathughadh mar an gcéadna a naghaidh Iúdah, agus a naghaidh Benjamin, agus a naghaidh thighe Ephraim; ionnus gur tugadh Israel a gcumhghach mhór.

10 ¶ Agus déighmheadar clann Israel chum an TIGHEARNA, gha rádh, Do pheacuigheamairne ad aghaidh, do chionn gur thréigíomar aráon ar Ndía féin, agus gur adhramar Báalim mar an gcéadna.

11 Agus a dubhairt an TIGHEARNA re cloinn Israel, Nach *ar sháor misi sibh* ó na Héigiptibh, agus ó na Hamorítibh, agus ó chloinn Ammon, agus ó na Philistínibh?

12 Do bhrúigheadar mar an gcéadna na Sidonianigh, agus na Hamalecitigh, agus na Maonitigh sibh; agus do scread-abhair ormsa, agus do sháor mé sibh as a lámhuibh.

13 Gidheadh do thréigeabhair mé, agus do adhrabhair dée oile: uime sin ní thárrthocha mé feasda sibh.

14 Eirgidhe, agus screaduigh ar na deóibh noch rugabhair do roghuin; sáoraidis sibh a naimsir bhur trioblóide.

15 ¶ Agus a dubhradar clann Israel ris an TIGHEARNA, Do pheacuigheamar: déana rinn mar do chítear maith dhuit féin; amháin, guidhmid thú, sáor inn a niugh.

16 Agus do chuireadar úatha na deé coimhitheacha ó bheith na measc, agus dadhradar an TIGHEARNA: agus do bhí doilghios ar a anum san tré bhochduine Israel.

17 ¶ Ann sin do chruinnigheadar clann Ammon a ccean a chéile, agus do rinneadar campa a Ngilead. Agus do chruinnigheadar clann Israel iad féin a gcionn a

chéile, agus do rinneadar campa a Mispheh.

18 Agus a dubhradar dáoine agus prionsuidhe Ghilead re chéile, *Cia hé an fear thoiseochus cathughadh a naghaidh chloinne Ammon?* báidh sé na cheam ar dhúthchusaibh Ghilead uile.

CAIB. XI.

Gaisge Iephtah, 34 agus a mhóide.

ANNOIS do bhí Iephtah an Gileaditeach na dhuine neartmhar a mbeódhachd, agus bá mhac meirdrigh é: agus sé Gilead do ghein Iephtah.

2 Agus do rug bean Ghilead mic dhó; agus do fhásadar mac na mna súas, agus do theilgeadar amach Iephtah, agus a dubhradar ris, Ní bhfuighe tú oighreachd a ttigh ar natharne; oir is mac mna choimhthigh thú.

3 Ansin do theith Iephtah ó na dhearbhráithribh, agus dáitribh sé a gcricí Thob: agus do chruinnigheadar dáoine diomhaire chum Iephtah, agus do chúadar leis amach.

4 ¶ Agus tarla a ccion aimsire, go ndearnadar clann Ammon cogadh a naghaidh Israel.

5 Agus is amhlúidh bhí, a núair do rinneadar clann Ammon cogadh a naghaidh Israel, go ndeachadar sinisir Ghilead do thabhairt Iephtah ó thír Thob:

6 Agus a dubhradar re Iephtah, Tárr, agus bí ad chaipín oruinn, go ndéanamáois troid re cloinn Ammon.

7 Agus a dubhairt Iephtah re sinnsioruibh Ghilead, Nach ar fhuathuigheabhair mé, agus nár dhíbréabhair mé as tigh máthar? agus cred fá ttiucfadh sibh chugam a nois a nuair atáthaoi a gcumhghach?

8 Agus dubhradar sinisir Ghilead re Iephtah, Uime sin do fhilleamar chugad anois, chor go rachthá linn, agus go ttroidfeá a naghaidh chloinne Ammon, agus go mbeithead ad cheam oruinn aitreabhach Ghilead uile:

9 Agus a dubhairt Iephtah re sinnsioruibh Ghilead, má bhéirthe misi air mais, do throid a naghaidh clann na Nammoniteach, agus go ttoirbheóraigh an TIGHEARNA romham iad, an mbia mé am cheam oruith?

10 Agus a dubhradar sinisir Ghilead re Iephtah, Bíodh an TIGHEARNA dñaghnuisi eadruinn, muna ndeanam sinn do réir do bhriathrasa.

11 Ann sin do chuaidh Iephtah lé seanuibh Ghilead, agus do rinneadar an pobal ceann agus caipín de ós a ccionn: agus do labhair Iephtah a bhriathra uile a lathair an TIGHEARNA a Mispheh.

12 ¶ Agus do chuir Iephtah teachda go righ chloinne Ammon, gha rádh, Cred

atá agumsa ré a dhéanamh riotsa, as a táinig tú am aghaidh do throid riom ann mo dhúitheche féin?

13 Agus dó fhreagair rígh chloinne Ammon teachda Iephtah, Do chionn gur bhean Israel mo dhúitheche dhíomsa, a nuair thangadar a níos as an Néigipt, ó Arnon go nuige Iabboc, agus go nuige Iordan: anois ar a nádhbharsin aísig na fearuinnsin go síothcánta.

14 Agus do chuir Iephtah teachda uadh a ris go rígh chloinne Ammon:

15 Agus a dubhradar ris, Is marso a deir Iephtah, Níor bhean Israel dúitheche Mhóab amach, nó dúitheche chloinne Ammoní.

16 Acht a nuair tháinig Israel a níos ó Néigipt, agus do shiubhuil thríd an bhfásach agus an muir Rúaidh, agus tangadar go Cádés;

17 Annsin do chuir Israel teachda go rígh Edom, gha rádh, Guidhim thú, léig dhamh gabhail thríd do dhúitheche: achd níor bháil lé rígh Edom eisdeachd *ris sin*. Agus ar an mhodh gcéadna do chuir go rígh Mhóab: agus níor áontuigh seision: agus fhosaidh Israel a Gcádes.

18 Ann sin do ghlúasíodar ar fad thríd a nfasach, agus do thúinchíolladar dúitheche Edom, agus dúitheche Mhóab, agus tangadar táobh ó dheas do dhúitheche Mhóab, agus do shuigheadar don táobh oile do Arnon, acht ní thangadar táobh a stigh do theóruinn Mhóab: oir *budh* é Arnon brúach Mhóab.

19 Agus do chuir Israel teachda go Sihon rígh na Namoriteach, rígh Hesbon; agus a dubhairt Israel ris, Guidhim thú, léig dhúinn gabhail thríd thféarann dom áit féin.

20 Acht níor tháobh Sihon Israel do ghabháil tré na chosta: acht do chruinnigh Sihon a dháoinc uile a bhfochair a chéile, agus do rinne sé foslungphort an Iahas, agus do throid sé a naghaidh Israel.

21 Agus thug an TIGHEARNA Dia Israel Sihon agus a dháoinc uile a lúimh Israel, agus do bhuileadar iad: mar sin do shealbhuigh Israel iomlán dúitheche na Namoriteach, dúthchusaigh na tíre sin.

22 Agus do shealbhuigheadar cósta na Namoriteach uile, ó Arnon go nuige Iabboc, agus ó nfasach air fad go nuige Iordan.

23 Marsin anois do dhubir an TIGHEARNA Dia Israel, na Hamoritigh roimhe a phobal Israel, agus nar chóir dhuitsi a shealbhughadh?

24 Nach sealtbhochaidh tusa an ní noch do bheir do dhia Chemos duit reshealbhughadh? Mar sin gidh bé a rbith chumneas ar TIGHEARNA Dia féin amach romhuinne, sealtbhochuim iad.

25 Agus anois an fearr thusa ná Bálac

mbac Sippor rígh Mhoáb? nar chuir sé ríamh a naghaidh Israel, nó nar throid sé na naghaidh a ríamh?

26 An feadh do rinne Israel comhnuighe ann Hesbon agus iona bailtibh, agus ann Aroer agus iona bailtibh, agus annsna cáithreacaibh uile atá sínte re costuibh Ammon, trí chéad bliadhna? cred anne nar bheanabhair amach iad ar a bhfás n?

27 Ar a naghbharsin, níor chiontaigh misi ad aghaidh, achd is tusa atá ag déanamh éaccora orumsa, ag cathughadh am aghaidh: biadh an TIGHEARNA ambreithcamh na breithcamh a niugh idir chloinn Israel agus chloinn Ammon.

28 Acht cheana níor éist rígh chloinne Ammon re bríathruibh Iephtah noch do chuir sé chuige.

29 ¶ Ann sin tháinig spiorad an TIGHEARNA ar Iephtah, agus do chúaidh sé thar Ghílead anonn, agus thar Mhausseli, agus do chúaidh thar Mhispeh Ghílead, agus ó Mispheh Ghílead do ghlúais e thairis go chloinn Ammon.

30 Agus thug Iephtah móid don TIGHEARNA, agus a dubhairt, Má bheir tú gan fhailliche clann Ammon an lúimhí.

31 Ann sin is ambluigh bhías, gidh bé ní thiúctas amach as doirsibh mo thighe do theagmháil orm, an tan fhilleas mé a síothcháin ó chloinn Ammon, b dh leis an TIGHEARNA é go deimhin, agus iodhbóruidh mé suas é mar oifail loisee.

32 ¶ Marsin do chúaidh Iephtah thairis go cloinn Ammon do throid na naghaidh; agus thug an TIGHEARNA ann a lúimh iad.

33 Agus do bhíail sé iad ó Aroer, nó go tí tú go Múmit, fithche cathair, agus go réiteach na bhfineamhnach, malle ré hár mor. Mar so do claíodheadh clann Ammon roimhe cloinn Israel.

34 ¶ Agus tháinig Iephtah go Mispheh dhá thigh, agus, féuch, tháinig a nghean amach do theagmháil a r, mantle re céol agus re damhsaighibh: agus *dob* is, a éairghe; ní raibh mac n'nghean age achd í.

35 Agus tairla, a nuair do chomhair sé í, gur réub sé a eadach, agus go ndubhairt sé, Uch, a nghean! do bhrúgh tú síos mé, agus is áon don dromg bhuaidhbrios mé thú: oir díoscail mé mo bhéul don TIGHEARNA, agus ní théaduim dul air mais.

36 Agus a dubhairt sí ris, A athair, má díoscail tú do bhéul don TIGHEARNA, déana ríonsa do réir an neithe tháinig amach as do bhéul; do chionn go ndearnaidh an TIGHEARNA dioghaltas ar do shonso ar do namhd, a chloinn Ammon.

37 Agus a dubhairt sí le na hathair, Déantar an ní so ar mo shonsa: léigthear dhamh dhá mhí, go nínthigh mé síos agus

súas air na slíabh, agus go gcaóine mé móghachd, mé féin agus mo chompánúigh.

38 Agus a dubhairt seision, Imthigh, Agus do chuir sé úadh i go cíonn dhá mhíos: agus do imthigh sisi maille ré na compánachuibh, agus do chaóin a hóghachd ar na sléibhtibh.

39 Agus tárla a cíonn dá mhíos, gur fhill si chum a hathar, noch do rinne ría do réir mar do mhóidigh sé: agus ní raibh fios fir aice. Agus do bhí na ghnath a Nisrael,

40 Go nimthighdis ingheana Israel go bliadhnamhuil do chaóineadh inghine Iephtah an Gileadíteach, ceithre lá san mblíadhuin.

CAIB. XII.

Fir Ephraim ag cathughadh re Iephtah.

6 Do mharbh na Gileadítigh dhiobh, lion nar fheúd Sibbolet do radh.

AGUS do chruinnigheadar fir Ephraim iad féin a cíonn a chéile, agus do chúadar budh tuáigh, agus a dubhradar re Iephtah, Cred fa ndeachaidh tusa anonn do throid a naghaidh chloinne Ammon, agus nar ghoir tú oruinne do dhul leachd? loisgfeam do thigh ar do mhuin le teimdh.

2 Agus a dubhairt Iephtah riu, Do bhí misi agus mo dhaóine a naimhraidhe mhóir ré cíonn Ammon; agus a nuáir do ghoir mé oruibhsi, níorsháorabhair as a lámhuibh mé.

3 Agus a nuáir do chonnaire misi nár thárrthuigheabhair mé, do chuir mé manum am láimh, agus do chuaidh mé anonn a naghaidh chloinne Ammon, agus do thoirbhír an TIGHEARNA am láimh iad: uimesin cred fa ttigthíse súas chugam a niugh, do throid am aghaidh?

4 Ann sin do chruinnigh Iephtah muinntir Ghilead uile a cíonn a chéile, agus do throid sé lé Héphraim: agus do bhuail-eadar muinntir Ghilead Ephraim, do bhrigh go ndubhradar, Sibhsi a Ghileadíteacha as teithmhighe sibh ó Ephraim, a measc na Néphraimíteach, agus a measc na Manassíteach.

5 Agus do ghabhadar na Gileadítigh áthanna Iordan ar na Hephraimíteachaibh: agus is anhluidh bhí, a nuáir a deirdis na Hephraimítigh do chuaidh as, Léig dhamh dul anonn; go nabradh muinntir Ghilead ris, An Ephraimíteach thú? Dá nabradh seision, Ní headh;

6 Ann sin a deirdis ris, Abair anois, Sibbolet: agus a déaradh seision Sibbolet: óir níor féad sé a channmhuin go ceart. Ann sin do ghabhadar é, agus do mharbhadar é, ag áthannaibh Iordan: agus do thuít annsa namsin do na Hephraimíteachaibh dhá mhíle agus dá fhithchíod.

7 ¶ Agus do bhreathnuigh Iephtah Israel sé bliadhna. Ansin fuair Iephtah an Gileadíteach bás, agus do hadhlaiceadh é a náon do chaithreachaibh Gilead.

8 ¶ Agus na dhiáigh sin do bhí Ibsan ó Bhetlehem na bhreitheamh ar Israel.

9 Agus do bhádar tríochad mac aige, agus tríochad inghean, noch do chuir sé amach úadh, agus thug sé tríochad inghean a steach chuige dá mhacaibh. Agus do bhí na bhreitheamh a Nisrael seachd mblíadhna.

10 Ann sin fuair Ibsan bás, agus do hadhlaiceadh a Mbetlehem é.

11 ¶ Agus na dhiáigh sin do bhí Elon, an Sebuloníteach, na bhreitheamh ar Israel; agus do rinne breitheamhnas ar Israel deich mblíadhna.

12 Agus fuair Elon an Sebuloníteach bás, agus do haidhlaiceadh é ann Aialon a tír Shebulon.

13 ¶ Agus na dhiáigh sin do bhí Abdon mac Hillel, Piratoníteach, na bhreitheamh ar Israel.

14 Agus do bhí ceathrachad mac aige agus tríochad mac a mhae, do níodh marcúigheachd ar sheachdmhoghad ógassal: agus do bhí na bhreitheamh ar Israel ochd mblíadhna.

25 Agus fuair Abdon mac Hillel an Piratoníteach bás, agus do hadhlaiceadh é ann Piraton a tír Ephraim, a slíabh na Namalecíteach.

CAIB. XIII.

Do chloinn Israel (ar na sárughadh leis na Philisteachaibh.) 7 Do gheall aingeal Dé, Samson.

AGUS do rinneadar clann Israel a ris olc a bhfiadhnúisi an TIGHEARNA; agus thug an TIGHEARNA a láimh na Bphilistíneach iad ceathrachad bliaghan.

2 ¶ Agus do bhí fear áirigh as Sôrah do chinéul na Ndaníteach, dar bhaimm Manoah; agus do bhí a bhean aimrid, agus ní rug sí clann.

3 Agus táinic aingeal an TIGHEARNA agus an mnaoi, agus a dubhairt sé ría, Féach anois, atá tú aimrid, agus ní bheirion tú clann. achd bíaidh tú torrach, agus béara tú mac.

4 Anois ar a nadhbharsin, guidhim thú, bí ar do choimhead agus ná bíbh fíon nó deoch láidir, agus ná hith éainní neamhghlan:

5 Óir, féach, bíaidh tú torrach, agus béara tú mac; agus ní racha sgian bhéarrtha ar a cheann: óir bíaidh an leanamh na Nasaríteach do Dhía ó bhroinn a mhathar; agus toiséochuigh sé Israel do sháoradh ó laimh na Bphilistíneach.

6 ¶ Ann sinn tháinic an bhean agus dinnis sí dhá fear, ghá rádh; Tháinic ógach

Dé chugam, agus bá cosmhúil a ghnúis ré gnúis aingeil Dé, ró úathbhásach: ach níor fhiafruigh mé dhe cá has dó, agus ní mó dinnis sé a ainm dhamh:

7 Achd adubhairt sé riom, Féach, bíaidh tú torrach, agus béara tú mac; agus a nois ná hóbh fion nó deoch laidir, agus ná hith éinní neamhghlan: óir bíaidh an leanamh na Nasariteach do Dhía ó bhruinn a mbathar go ló a bháis.

8 ¶ Ann sin do ghuidh Manoah an TIGHEARNA, agus a dubhairt sé, O mo THIGHEARNA, tigeadh óglach Dé noch do chuir tú uait chugaimn a ris, agus múineadh dhúinn cred do dhéanam don leanamh béarthar.

9 Agus déist Dá re glór Mhanoah; agus tháinic aingeal Dé a ris chum na mná ar mbeith dhí na suidhe ar an ma-chaire: ach ní raibh Manoah a fear na fochair.

10 Agus do rinne an bhean deithfir, agus do rith, agus do thaisbéan dá fear, agus a dubhairt ris, Féach, tháinic an duine chugamsa, noch tháinic chugam an lá oile.

11 Agus déirigh Manoah, agus do chúaidh a ndiáigh a mhna, agus tháinig agus a nóglach, agus a dubhairt ris An tusa an té do labhair ris an mnaoi? Agus a dubhairt seision, Is mé.

12 Agus a dubhairt Manoah, Anois tigdis do bhriathra chum criche. Cionnus oilfeam an leanamh, agus cred do dhéanam ris?

13 Agus a dubhairt aingeal an TIGHEARNA re Manoah, Tugadh an bhean a haire dá gach éinní dá ndubhairt misi ría.

14 Ná hitheadh sí éainní dá ttig as a bhíneamhuin, agus ná hibhiodh fion nó deoch laidir, agus na hitheadh éainní neamhghlan: coimheadadh sí a nuile ní dar aithin misi dhi.

15 ¶ Agus a dubhairt Manoah re aingeal an TIGHEARNA, Guidhim thú, fan aguin, nó go ndeasuigheam meannán dhuit.

16 Agus a dubhairt aingeal an TIGHEARNA re Manoah, Bíodh go ccuinneocha tú mé, ní íosa mé dot arán: agus má ofrálann tú ofráil loisge, is don TIGHEARNA ofráilios tú í. Oir ní raibh a fhios ag Manoah gur bhé aingeal an TIGHEARNA é.

17 Agus a dubhairt Manoah re haingeal an TIGHEARNA, Ca hainm thú, chor a núair thiucfaid do bhriathra a gcóich go ndéanam onóir dhuit?

18 Agus a dubhairt aingeal an TIGHEARNA ris, Cred fá bhfiafruighionn tú mainmsin marso, ó tú sé ar cheilt?

19 Mar sin do ghlac Manoah meannán maille re ofráil bidh, agus dofráil sé ar charraig é don TIGHEARNA: agus do rinne

an taingeal go hiongantach; agus do bhí Manoah agus a bhean ag féachuinn air.

20 Oir tárla, a núair do chuáidh an lasair suas leath re neamh ó naltóir, go ndeachaidh an taingeal suas a lasair na haltóra. Agus dféach Manoah agus a bhean air sin, agus do thuiteadar ar a naighthibh chum na talmhan.

21 (Acht ní tháinic aingeal an TIGHEARNA ní budh mó dionnsuighe Mhanoah nó a mhna). Annsin do aithin Manoah gur bhaingeal don TIGHEARNA é.

22 Agus a dubhairt Manoah ré na mhnaoi, Do gheabham bás go deimhin do bhrigh go bhfacamar Dá.

23 Acht a dubhairt a bhean ris, Dá madh í toil an TIGHEARNA ar marbhadh, ní ghéabhadh sé ofráil loisge no ofráil bhidh as ar lámhaibh, agus ní mó do thaisbéuntadh sé na neithesi dhúinn, no dinneosadh dhúinn fá nansa a leitheid so do neithibh.

24 ¶ Agus do rugan bhean mac, agus thug sí Samson dainm air: agus dfás an leanamh, agus do bheannuigh an TIGHEARNA é.

25 Agus do thosuigh spiorad Dé ar a chorrughadh ar úairibh a ccampa Dhan edir Shorah agus Estoal.

CAIB. XIV.

Samson ar reubadh léomhan, 12 do chuir sé tomhus ar na Philistinibh, 19 noch bá shiocar da ngcoinntinnibh.

A GUS do chúaidh Samson síos go Timnat, agus do chonnaire sé bean a Timnat dingheanuibh na Bhphilistíneach.

2 Agus tháinic sé suas, agus dinnis sé dhá athair agus dá mhathair, agus á dubhairt sé ríú, Do chonnaire mé bean a Timnat diaghionuibh na Bhphilistíneach: anois ar a nadhbharsin faghaidh dhamh mar mhnaoi í.

3 Ann sin a dubhairt a athair, agus a mhathair ris, A né nach bhfuil bean ar bith a meas inghean do dhearbhráithreach, nó a measc mo dhaoinesí uile, as a rachthá do thabhairt mná dona Philistinibh neimhthimchillghearrtha? Agus a dubhairt Samson re na athair, Fagh dhamh í; oir atá sí sgíamhach ann mo shúilibh.

4 Acht ní raibh a fhios agá áthair no agá mhathair gurob ón TIGHEARNA tháinic, go niarthadh sé cúis a naghaidh na Bhphilistíneach: oir do bhí úachdaránachd ag na Bhphilistíneach ós cionn Israel a núair sin.

5 ¶ Ann sin do chuaidh Samson síos, agus a athair agus a mhathair, agus tanga-dar go Timnat, agus go fineamhuin Thimnat: agus, féach, do chuir leomhan óg buireadh as na agaidh.

6 Agus tháinic spiorad an TIGHEARNA go cumhachdach air, agus do réub sé

mar do réabfadh meannán, agus ní raibh éinni aige iona láimh; achd níor innis dá athair nó dhá mhathair cred do rinne sé.

7 Agus do chuáidh sé síos, agus do chomhraidh sé ris an mnaoi; agus do thaitin sí re Samson go maith.

8 ¶ Agus tar éis aimsire dfill sé dhá tabhairt, agus do ghabh sé do leathtaoibhí dféachuín chonablaich an leomhuin: agus, féach, do *bhí* saithe bheach agus mil a cconablaich an leomhuin.

9 Agus do ghlac seision cuid díobh ann a láimh, agus do shiubhail roimhe dhá íthe, agus tháinic chum a athar agus a mhathair, agus thug cuid de dhóibh, agus a dúadarsan sin: achd níor innis sé dhóibh gur bhean sé an mhill as conablaich an leomhuin.

10 ¶ Ann sin do chuáidh a áthair síos mar a raibh an bhean: agus do rinne Samson bainfeis annsin; óir is mar sin do ghnáththuighedis na daoine óga dhéanamh.

11 Agus tárta, a núair do chomncadar é, go ttugadar tríochad companach mar chuideachda dhó.

12 ¶ Agus a dubhairt Samson riu, Cuirfé mé tomhus anois oruibh: má fhúasclan sibh dhamh é go deimhin táobh a stigh do sheachd lá an nféasta, agus má gheibhthí an chíall fhíre, annsin do bhéara mé tríochad léine dháoibh agus tríochad culaidh éaduigh:

13 Acht muna bhfuascaltáoi dhamh é, ann sin do bhéartaíse dhamhsa tríochad léine agus tríochad culaidh éaduigh. Agus a dubhradarsan ris, Cuir amach do thomhus, go ccluinnmis é.

14 Agus a dubhairt sé riu, Amach as an té itheas tháinic bíadh, agus amach as an neartmhar tháinic millseachd. Agus níor fhéadadarsan ar feadh thrí lá an tomhus dfúascladh.

15 Agus tárta air an seachdmhadh lá, go ndubhradarsan re mnaoi Shamson, Tabhair air thfear, go ninnseadh sé dhúinne an tomhus, deagla go loisgmisne thú féin agus tigh hathar le teinidh: an do bhuáin a bhfuil aguinn dínn do chuireabhair fios cruinn? nó nach eadh?

16 Agus do ghuil bean Shamson as a choinne, agus a dubhairt sí ris, Ní bhfuil achd fuath agad orumsa, agus ní hionmhuinteachd mé: do chuir tú ceist ainach chum cloinne mo mhuintire, agus níor innis tú dhamhsa é. Agus a dubhairt seision ría, Féach níor innis mé dom athair nó dom mhathair é, agus an inneosa mé dhuitsi é?

17 Agus do ghuil sisi dá lathair an chuid oile do na seachd lá, an feadh do mhair an féasta: agus tárta air an seachdmhadh

lá, gur innis sé dhi, do bhrígh go raibh sí roighear air: agus dinnis sise an tomhás do chlainn a muintire.

18 Agus a dubhradar daoine na caithreach ris an seachdmhadh lá suil do chuáidh grian faoi, Cread í millse ná mil? agus cred í láidre ná leomhan. Agus a dubhairtsion riu, Muna ttreabhadh sibhsi lem cholpuidhsi, ní húaisceoladh sibh mo thomhas.

19 ¶ Agus tháinic spiorad an TIGH-EARNA air, agus do chuáidh sé síos go Hascelon, agus do mharbh sé tríochad fear dhóibh, agus do ghlac a néadail, agus thug sé culaidh éaduigh don luchd do fhúascuil an cheist. Agus do hadhnadh a fhearg, agus do chuáidh sé súas go tigh a athar.

20 Ar a nadhbharsin tugadh bean Shamson dá chumpanach, noch dá ndéana sé a chara.

CAIB. XV.

Do loisg 300 Sionnach Shamson an gort.

14 *Lé cnáimh gheill asail do mharbhadh míle Philistíneach.*

ACH tárta a ccionn tamuill na dhiaíghsin, a nam fhóghmhair na cruithneachda, go ndeachuidh Samson dféachuín a mhná lé meannán; agus a dubhairt sé, Rachuidh mé a steach mar a bhfuil mo bhean don tseomra. Achd níor fhuiling a hathair dhó dul a steach.

2 Agus a dubhairt a hathair, do shaoil mise go deimhin gur fhuáthaidh tú thríd amach í: uime sin thug mé dot chompanach í: nach sciamhuidhe a deirbhshiúr is oíge ná isi? guidhim thú, gabh chugad í, na háit.

3 ¶ Agus a dubhairt Samson dá ttaobhsan, Anois bíaidh mé ní is nemhchiontuigh ná na Philistinigh, gidh go ndéana mé urchoíd dóibh.

4 Agus do imthigh Samson agus do ghabh sé trí chéad sionnach, agus do ghabh aithinneadha, agus diompóigh gach dá earball chum a chéile, agus do cheangail aithinne idir gach dá earball.

5 Agus a núair do chuir na haithinneadha tré theinidh, do leig sé dhóibh imtheachd ar fud ghort na Bhphilistíneach, agus do loisg araon a stácuidhe, agus a ngort, maille re na bhfineamhnuibh agus a cearrainn ola.

6 Ann sin a dubhradar na Philistinigh, Cia rinne so? Agus do fhreagradarsan, Samson, clianhuin an Timnitigh, do chionn gur bhean sé a bhean de, agus go ttug sé dhá chompanach í. Agus tangadar na Philistinigh súas, agus do loisgeadar í fein agus a hathair lé teinidh.

7 ¶ Agus a dubhairt Samson riu, Máta go ndearnabhair so, gidheadh do dhéanada

dioghaltas oruibh, agus na dhíáigh sin sguirfe mé.

8 Agus do bhuáil sé iad leis agus iadhaig ré hár mór: agus do chuáidh sé síos agus do chomhnuigh sé a mullach na cairge Etam.

9 ¶ Ann sin do chúadar na Philistínigh súas, agus do shuigheadar ann Iúdah, agus do leathnuigheadar iad féin a Lehi.

10 Agus a dubhradar muinntir Iúdah, Cred fa ttangabhair súas ar naghuidhne? Agus do fhreagradasan, Thangamar a nsíos do cheangal Shamson, go ndéanmaois ris mar do rinne seision rinne.

11 Ann sin do chúadar trí mhíle fear do Iúdah go mullach na cairge Etam, agus a dubhradar ré Samson, Nach bhfuil a fhios agadsa go bhfuilid na Philistinigh na n-achdaranuith ós ar ccionne? cred é so do rinne tú oruinn? Agus a dubhairt seision riu, Amhuil is do rinneadar orumsa, marsin do rinne misi orasan.

12 Agus a dubhradasan ris, Thangamairne a nsúas dot cheangal, go ttugmaois a láimh na Bhphlistineach thú. Agus a dubhairt Samson riu, Tugaidh bhur mionna dhamb, nach tuitfidhe féin orum.

13 Agus do labhradar ris, dha rádh, Ní thuitiom; achd ceangolam go daingean thú, agus do bhéaram ann a láimh tú: achd go deimhin ní mhuirfíom thú. Agus do cheangladar é lé dhá chórdá n-úadha, agus rugadar súas ón charruig é.

14 ¶ Agus a nuair tháinig sé go Lehi, do gháireadar na Philistinigh na aghaidh: agus táinig spiorad an TIGHEARNA go cumhaibhdach airsion, agus do bhádar na córduidh do bhí ar a lámhuibh mar líon do loisgidh lé teinidh, agus do scaóileadar a cheangal dá lámhuibh.

15 Agus fuair sé n-úadhnáimh géill asail, agus do chuir a lámh amach, agus do ghlac é, agus do mharbh míle fear leis.

16 Agus a dubhairt Samson, Re cnáimh géill asail, carnán ar chármanubih, lé giall asail do mharbh mé míle fear.

17 Agus taria, a nuair do chríochnuigh sé an chaint, gur theilg sé an cnáimh géill as a lámh, agus thug Ramat-Lehi dainm ar a náit sin.

18 ¶ Agus do bhí ró thart air, agus do ghoir ar an TIGHEARNA, agus a dubhairt, Thug tú an fúascladh mór so re lámh do sheirbhíshigh: agus anois an bhfuighe mé bás don tart, agus tuitim a lámh na neimhlhimchilighéarrtha?

19 Ach do scoilt Dia áit tholl do bhí annsa ngiall, agus tháinig uisce as; agus a nuair do ibh sé deoch, tháinig a spiorad a ris, agus do aithbheadhuigh sé: uinnesin do ghoir sé don náit En-hacore, noch atá a Lehi gus a niugh.

20 Agus do rinne sé breitheamhnus ar Israel a laéthibh na Bhphlistineach fithche bliadhain.

CAIB. XVI.

Rug Samson doirsi gheata Ghása leis. 5 Mheall a leannán é. 22 Do mhúcha sé na Philistinigh, agus bhánuigh sé.

ANSIN do chuáidh Samson go Gasa, agus do chonnaire meirdreach ann sin, agus do bhí aice.

2 Do hinnseadh do na Gasitibh, ga rádh, Tháinig Samson annso. Agus tangadar na thimchioll, agus do chuireadar luigheachan roimhe air feadh na hoidhche a ngeata na caithreach, agus do bhádar suaimhneach air feadh na hoidhche, gha rádh, Biam ar ttochd go solus na maidne, annsin muirfeam é.

3 Agus do luigh Samson go meadhon oidhche, agus deirigh san meadhon oidhche, agus do ghlac doirsi gheata na caithreach, agus an dá phosta, agus dimthigh roimhe léo, maille ris an mbarra, agus do chuir ar a ghuailibh iad, agus rug súas ar mhullach cnoic atá as coine Hébron iad.

4 ¶ Agus tarla na dhíáigh sin, gur ghrádhugh sé bean a ngleann Sorec dar bhainm Dalilah.

5 Agus tangadar tighearnuidhe na Bhphlistineach chuire, agus a dubhradar ría, Meall é, agus féach cáit a bhfuil a neart mór, agus ciondus fhéadfuimne buáidh do bhreith air, chor go bhféadfam a cheangal da phianadh: agus do bhéaram dhuit gach aon aguinn áoinchéaddéag píosa airgid.

6 Agus a dubhairt Dalilah re Samson, Guidhim thú, innis damh cáit a bhfuil do neart mór, agus cred lé bhféadfuidhe do cheangal lé a bpianfuidhe thú?

7 Agus a dubhairt Samson ría, Má cheangluid siad mé lé seachd ngaduibh úra nach ar tiormuigheadh a ríamh, ann sin bíaidh mé lag, agus bíaidh mé mar gach nduine eile.

8 Ann sin tugadar tighearnuidh na Bhphlistineach chuire súas seachd ngaid úra, nach ar tiormuigheadh fós, agus do cheangal sí léó sin é.

9 Anois do bhádar daoine a luidheachán ag fuireach léithsi san tséomra. Agus a dubhairt sí ris, Atáid na Philistinigh ort, a Shamson. Agus do bhris seision na gaid mar do briseadh snáithe barruigh a nuair bheanas teinidh ris. Mar sin nar bháos a neart.

10 Agus a dubhairt Dalilah re Samson, Féuch, do rinne tú magadh orum, agus dinnis tú bréag dhamb: anois guidham thú, innis damh, cred lé bhféadfuidh do cheangal.

11 Agus a dubhairt seision ría, Má

cheangluid siad go daingean mé lé rópadh-
uibh nùadha nar cuireadh a riamh a
bhféidhm, ann sin biáidh mé lag, agus
biáidh mé mar gach nduine eile.

12 Uime sin do ghlac Dalilah rópadh
nuadha, agus do cheangail eision léo, agus
a dubhairt sí ris, *Atáid na Philistínigh*
ort, a Shamson. (Agus do *bhád*ar daóine
a luidheachán annsa tseomra.) Agus
do bhris sé iad mar shnáithe dhá lámhuibh.

13 Agus a dubhairt Dalilah re Samson,
Go nuige so do mheall tú mé, agus dinnis
tú bréaga dhamh: innis damh cred ler
bhféidir do cheangal. Agus a dubhairt
seision ría, Má fhìghionn tú seachd nduail
mo chinn leis an ngarmuin.

14 Agus do dhaingnidh sí iad leis an
ttáirnge, agus a dubhairt sí ris, *Atáid na*
Philistínigh ort, a Shamson. Agus do
mhúscail sé as a chodladh, agus dimthigh
roimhe maille re táirnge na garman, agus
leis an ngarmuin féin.

15 ¶ Agus a dubhairt sisi ris, Cionnus
fhéadus tú a rádh, Is ionmhuin liom thú, a
nuáir nach *bhfuil* do chroidhe leam? do
mheall tú mé na trí huáiresi, agus nór
innis tú dhamh cáit a *bhfuil* do neart mór.

16 Agus tarla, a nuáir do bhí sí dhá
shárughadh gach laoi lé na bríathraibh,
agus gur choimhéignigh sí é, *iondus* gur
bhuaidhir sí a anum chum báis;

17 Ar chor gur innis di a chroidhe uile,
agus go ndubhairt ría, Níor cuireadh sgian
bhearrtha riamh ar mo cheann; do bhrìgh
gur Nasaríteach do Dhía mé ó bhroinn
mo mhathar: ma bhearrtar mé, annsin
ráchaidh mo neart uáim, agus biáidh mé
lag, agus biáid mar dhuine eile.

18 Agus a nuáir do chonnaírc Dalilah
gur innis sé a intin uile dhi, do chuir
sí fios agus do ghoir sí tighearnuigh na
Bhphilistíneach, gha rádh, Tigidh súas
a nuáirsi, óir do fhoillsigh sé a chroidhe uile
dhamh. Annsin tangadar tighearnuigh
na Bhphilistíneach súas chuice, agus tuga-
dar airgid leó na láimh.

19 Agus thug sí air codladh ar a
glúinibh; agus do chuir fios ar óglach,
agus thug sí air na seachd nduail do bhí
ar a cheann do bhearradh; agus do thionn-
scuinn si a bhuaidhréadh, agus do chuáidh
a neart uadh.

20 Agus a dubhairt sí, *Atáid na Philis-
tínigh ort, a Shamson.* Agus do mhúscail
seision as a chodladh, agus a dubhairt sé,
Rachaidh mé amach mar uairibh eile
roimhe, agus croithfidh mé mé féin. Agus
níor bhfeas dó gur imthigh an *TIGHEARNA*
uadh.

21 ¶ Ach do ghabhadar na Philistínigh
é, agus do bheanadar a shuile as, agus

rugadar síos go Gasa é, agus do cheangla-
dar é le boltuighibh práis; agus do bhí sé
ag meilt a tigh an phríosúin.

22 Achd cheana do bhí gruag a
chininn ag fás a rís amhuil is a nuáir do
bearradh é.

23 ¶ Ann sin do chruinnigheadar ti-
ghearnuidh na Bhphilistíneach a bhfochair
a chéile dofráil iodhbhartha mór dá ndía
Dágon, agus do dheánamh gairdeachuis:
óir a dubhradar, Thug ar ndía Samson ar
námhuid ionar láimh.

24 Agus a nuáir do chonncadar an po-
bal é, do mholadar a ndía: óir a dubh-
radar, Thug ar ndía ar námhuid ionar
láimhuibh, agus argthóir ar títre, noch do
mharbh móráin dinn.

25 Agus tarla, a nuáir do bhadar a
gcroidhthe súgach, go ndubhradar, Goi-
rídh ar Shamson, go ndéana sé súgradh
dhúinn. Agus do ghoireadar ar Shamson
as tigh an phríosúin; agus do rinne sé
spórt dóibh: agus do shuigheadar idir na
pilearuibh é.

26 ¶ Agus a dubhairt Samson ris an
mbúachuill agá raibh sé air láimh, Léig
dhamh breith ar na pílearuibh air a sea-
sann an tigh, go léigidh mé orra mé.

27 Anois do bhí an tigh lán dfearuibh
agus do mhnáibh; agus do *bhád*ar tigh-
earnuidh na Bhphilistíneach uile ann; agus
do bhí ar mhullach an tighe trí mhíle fear
agus bean, do bhí ag féachuinn an feadh do
bhí Samson ag déanamh spoirt.

28 Agus do ghoir Samson ar an
TIGHEARNA, agus a dubhairt sé, *A*
TIGHEARNA Día, guidhim thú, cuimh-
nigh orum, agus neartuigh mé, a néan-
uairse amháin a Dhé, iondus go ndéanuinn
dioghaltas a néinfeachd ar na Philistínea-
chuibh ar son mo dhá shúl.

29 Agus do ghlac Samson greim don dá
phosta meadhonach noch do bhí ag cong-
mháil an tighe súas, agus air ar hiomchradh
é a náirde, air philéur aca le na láimh
dheis, agus air a bpiléur eile le na láimh
chlé.

30 Agus a dubhairt Samson, Fagham bás
a néinfeachd leis na Philistinibh. Agus
do chrom é féin lé na neart uile; agus do
thuit an tigh air na tighearnadhuibh,
agus ar a raibh ann do dhaóinibh, ionnus
gur mó na mairbh do thuit leis agá bhás
ná an mhéid do mharbh sé na bheathuigh.

31 Ann sin tangadar a dhearbhráithre,
agus tigh a athar uile a nsúas, agus
rugadar leó súas é, agus do adhlaiceadar é
idir Sorah agus Estaol a róimh adhlaicthe
Mhanoah a athair. Agus do rinne sé
breitheamhnais ar chloinn Israel fichthe
bliadhna.

Eachdardha ar Mhícah, ann aimsir raibh erábhadh ag fáilneadh.

AGUS do bhí duine do shliabh Ephraim, dar bhainm Micah.

2 Agus a dubhairt sé re na mhathair, An táoin chéaddéag *secel* airgid rugadh úaid, air son a raibh tú ag mallughadh, agus far labhair tú mar an gcéadna am fhiaghnuisí, féach, *atá* an tairgíod agumsa; is misí do ghlac é. Agus a dubhairt a mhathair, Go madh beannuigh thusa ón TTIGHEARNA, a mhic.

3 Agus a núair da aísig sé an táoin-chéaddéag *secel* airgid dá mhathair, a dúbhairt a mhathair, Do bhronn mé an tairgíod go hiomlán don TIGHEARNA om laimh ar son mo mhic, do dhéanamh íomháighe grábhálta agus íomháighe leaghta: anois uimesin aiseocha mé dhuitsí é.

4 Gidheadh do aísic sé an tairgíod dá mhathair; agus do ghlac a mhathair dhá chéad *secel* airgid, agus thug iad don chéard, noch do rinne íomháigh ghrábhálta, agus íomháigh leaghta dhíobh: agus do bhádar a tigh Mhícah.

5 ¶ Agus do bhí ag an bhfearsa Micah tigh dée, agus do rinne ephod, agus teraphim, agus do choisrig aón dá mhacaibh, noch do bhí na shagart aige.

6 Ann sna láethibhsin ní raibh rígh ar bith a Nisrael, *achd* dó niodh gach éanduine an ní budh fearr do chití dhó féin.

7 ¶ Agus do bhí óganach as Betlehem-Iúdah do threibh Iudah, noch do bhí na Lebhítech, agus do bhí ar cuairt ann sin.

8 Agus do imthigh an tógalach amach as an gcathruigh as Betlehem-Iúdah do dhéanamh comhnuigh mar a bhfuigheadh *ionad*: agus táinic go sliabh Ephraim go tigh Mhícah, ann a thurus.

9 Agus a dubhairt Micah ris, Ca haírd as a táinic tusa? Agus a dubhairt seision ris, Is Lebhítech mé ó Bhetlehem-Iúdah, agus atáim ag triall ar cuairt mar a bhfuighe mé *ait*.

10 A dubhairt Micah ris, Fan am fhochairsi, agus bí ad athair agus ad shagart agam, agus do bhéara mé deich *secel* airgid dhuit ann sa bhliadhuin, agus culaidh éaduigh, agus do bhíadh. Marsin do chúaidh an Lebhítech a steach.

11 Agus do budh toil leis an Lebhítech fuireach ag an nóglach; agus do bhí an tógánach dhó mar aon dá mhacaibh.

12 Agus do choisrig Micah an Lebhítech, agus do bhí an tógánach na shagart aige, agus do bhí a tigh Mhícah.

13 Ann sin a dubhairt Micah, Anois atá a fhios agam go ndéana an TIGHEARNA

maith dhámh, ó tharla Lebhítech na shagart agam.

Iodholadhruadh threabh Dhan.

ANN sna láethibhsin ní raibh rígh ar bith a Nisrael: agus annsna láethibhsin diárr treabh Dhan oighreachd dóibh féin ann a gcoimhneochaidís; oir níor thuit a noighreachd uile chuca a measc threabh Israel go nuige an lá sin.

2 Agus do chuireadar clann Dan cúigear dá muintir as a ttír, daoine árrachda, ó Shórah, agus ó Estaol, do bhrath na tíre, agus dá cuartúghadh; agus a dubhradar riu, Eirgidhe, cúartúghidh an dúithche: agus iadsan a núair thangadar go sliabh Ephraim, go tigh Mhícah, dfanadar annsin a noidhchesin.

3 A núair do bhádar láimh ré tigh Mhícah, daithnigheadair guth an nóganuigh an Lebhítech: agus dilleadar a steach ann sin, agus dubhradar ris, Cía thug thusa annso? agus cred do ní tú annsa *naitisí*? agus cread atá agad annso?

4 Agus a dubhairt seision riu, Marso agus marso do ní Micah riom, agus do ghlac sé mé air thuarusdal, agus is mé a shagart.

5 Agus a dubhradarsan ris, Guidhim thú, iarr combairle ar Dhía, chor go mbiá a fhios aguinn a néireochuidh go sona dhuinn an tslighe a bhfuilimid ag dul.

6 Agus a dubhairt an sagart riu, Imthighidh a siothcháin: a lathair an TIGHEARNA atá an tslighe a rachtaoi.

7 ¶ Ann sin do imthigheadar an cúigear fear, agus tangadar go Láis, agus do chonnacadar na daoine do bhí annsin, mar do áitreabhadar go neimheaglach, do réir nóis na Sidónianach, suáimhneach socair; agus ní raibh uachdarán ar bith sa dúithche do chuirfeadh náire *orra* fa éinní; agus do bhádar a bhfad ó na Sidónianachuibh, agus ní raibh cúis eatorra agus duine ar bith.

8 Agus tangadar mar a raibh a ndearbhráithre go Sórah agus go Hestaol: agus a dubhradar a ndearbhráithre riu, Cred a *deir* sibhse?

9 Agus a dubhradarsan, Eirgidhe, go ndeachmaois súas na naghaidh; oir do chonnacamar a ndúithche, agus, féuch, is ro mhaith í: agus an bhfuiltise bhur ttamh? ná bíodh leisg oruibh imtheachd, agus dul a steach do shealbhughadh na dúithche.

10 A núair imtheochuigh, tiocfuidhe a ccionn daoine socra, agus go dúithche fhairsing: thug Día ann bhur lámhuibh í; áit nach bhfuil easbhuidh neithe ar bith uirre dá bhfuil ar talamh.

11 ¶ Agus do chuaidh as sin do mhuinntir an Ndaniteach, amach as Soraah agus as

Estaol, sé chéad fear armtha lé harm coguidh.

12 Agus do chúadar súas, agus do shuígheadar a Gcariat-Iearim, ann Iúdah : ar a nadhbharsin do ghoireadar do náitsin Mahaneh-Dan agus a niugh: féach, *atá sé* táobh shiar do Chíriat-Iearim.

13 Agus do chúadar as sin go slíabh Ephraim, agus tangadar go tigh Mhicah.

14 ¶ Ann sin do fhreagradar an cúigear do chuaidh do bhrath thíre Lais, agus a dubhradar re na ndearbhlraithribh, An bhfuil a fhios aguibhsi go bhfuil annsna tighthibhsi ephod, agus teraphim, agus iomháigh ghrábhálta, agus iomháigh leaghta? anois ar a nadhbharsin measuidh cread atá aguibh ré a dhéanamh.

15 Agus do fhilleadar don náitsin, agus tangadar go tigh a nógánuigh an Lebhíteach, eadhon go tigh Mhicah, agus do bheanuighheadar dhó.

16 Agus do sheasadar na sé chéad fear do hórduigheadh maille re na narm coguidh, noch do bhí do chloinn Dan, a ndul a steach an geata.

17 Agus do chúadar an cúigear súas noch do chuaidh do bhrath na tíre, agus tangadar a steach annsin, agus do ghlacadar a níomháigh ghrábhálta, agus an tephod, agus an teraphim, agus a níomháigh leaghta: agus do sheas an sagart a ndul a steach an gheata maille ris na sé chéad fear do hórduigheadh le harmuibh cogaidh.

18 Agus do chúadar so go tigh Mhicah, agus tugadar léo a níomháigh grábhálta, a níomháigh leaghta, an tephod, agus an teraphim. Ann sin a dubhairt an sagart riu, Cred do níthi?

19 Agus a dubhradarsan ris, Bíse ad thocht, agus connaimh do lámh ar do bhéul, agus tárr linne, agus bí ad athair agus ad shagart aguinn: an féarr dhuitsi bheith ad shagart tige éanduine amháin, nó bheith ad shagart ag treibh nó ag cinéul Israel?

20 Agus do bhí croidhe an tsagairt meannmach, agus do ghlac sé an tephod, agus an teraphim, agus a níomháigh ghrábhálta, agus do chuaidh sé a meadhon an tslóigh.

21 Marsin do fhilleadar agus dimthigheadar, agus do chuireadar a gclann bheag agus a náirnéis agus a ccaráiste rompa.

22 ¶ Agus a núair do bhádar tamall maith ó thigh Mhicah, do chruinnigheadar na daoine do bhí annsna tighthibh lámh ré tigh Mhicah, iad féin a bhíochair a chéile, agus rugadar ar chloinn Dan.

23 Agus do éighmheadar ar chloinn Dan. Agus di imoigheadarsan a naighthe, agus a dubhradar ré Micah, Cred do imthigh ort, as a tig tú le na leitheid sin do chuideachda?

24 Agus a dubhairt seision, Rugabhair libh mo dhée, noch do rinne me, agus an sagart, agus do imthigheabhuir romhuibh: agus cred atá agamsa ní as mó? agus cred so a dearthaioi riom, Cred do imthigh ort?

25 Agus a dubhradar clann Dan ris, ná cluintear do ghuth ar measg, deagla go scinntédis daoine feargacha ort, agus go gcaillféa hanuin, maille re hanmannuibh do mhuinntire.

26 Agus do imthigheadar clann Dan rompa: agus a núair do chonnaire Micah go rabhadar ro láidir dho díll sé agus do chuaidh ar ais dá thigh.

27 ¶ Agus rugadarsan léo na neithe, do rinne Micah, agus an sagart do bhí aige, agus tangadar go Lais, a gceann daoine do bhí suáimhneach, agus socair: agus do mharbhádar iad lé faobhar an chloidhimh, agus do loisgear an cathair lé teinidh.

28 Agus ní raibh fear a ttráthala aca, do chionn go rabhadar a bhfad ó Shidon, agus nach raibh gnothuigh aca ré héanduine; agus gur ob annsa ghleann atá láimh re Bet-rehob do bhí sé. Agus do rinneadar cathair, agus do áitreabhadar innte.

29 Agus tugadar Dan dainm ar an ceathruigh, do réir anna a nathar Dan, noch rugadh do Israel: biodh gur Lais do bainm don chathruigh an ttús.

30 ¶ Agus do chuireadar clann Dan a níomháigh ghrábhálta súas: agus do bhí Ionatan, mhac Gersom, mhic Manasseh, é féin agus a mhac na sagartaibh ag treibh Dhan go lá bruide na tíre.

31 Agus do chuireadar súas dóibh féin iomháigh ghrábhálta Mhicah, noch do rinne sé, ar fad na haimsire do bhí tigh Dé a Silo.

CAIB. XIX.

Sdríopachus ro fhuathmhur na Beniamíteach a Gibeah.

AGUS tárla ann sna láethibh sin, a núair nach raibh righ ar bith a Nisrael, go raibh Lebhíteach áirigh na chomhnuighe ar tháobh shléibhe Ephraim, noch thug leannán chuige ó Bhetlehem-Iúdah.

2 Agus do rinne a leannán sdríopachus na aghuidh, agus dimthigh sí uadh go tigh a hathar go Betlehem-Iúdah, agus do bhí sí annsin ceithre mhí iomlán.

3 Agus déirigh a fear, agus do chuaidh na díáigh, do labhairt go muinteardhá ría, agus dá tabhairt leis a ris, ar mbeith da sherbhíseach na fhochair, agus cúpla assal: agus rug sí a steach go tigh a hathar é: agus a núair do chonnaire athair ap chailín é, do bhí lúathghair air teaghnáil ris.

4 Agus do chonnuimh a chliamhuin, athair an chailín é; agus d'fhan sé na fhochair trí lá: agus marsín do chaitheadar biadh agus deoch, agus do cholladar annsin.

5 Agus tarla air an cceathramhadh lá, a nuair déirgheadar go moch ar maidin, gur éirigh seision súas na sheasamh chum imtheachda: agus a dubhairt athair an chailín ré na chliamhuin, Méaduigh do mheanma lé greim aráin, agus na dhíáigh sin inathigh romhad.

6 Agus do shuigheadar síos, agus do chaitheadar biadh agus deoch aráon a bhfochair a chéile: óir a dubhairt athair an chailín ris a nóglaigh, Guidhim thú bí suáimhneach, agus fan a nochd, agus bíodh do chroidhe súgach.

7 Agus a nuair do éirigh an tóglaigh na sheasamh chum imtheachd, do bhí athair an chailín gha shárughadh: uime sin d'fhan sé annsin oidhche oile.

8 Agus déirigh go moch ar maidin an cúigeadh lá chum imtheachda: agus a dubhairt athair an chailín, Guidhim thú, tóg súas do chroidhe. Agus d'fhanadar go héis meadhon laoi, agus dúadar aráon biadh.

9 Agus a nuair do éirigh an tóglaigh na sheasamh chum imtheachd, é féin agus a léannán, agus a sherbhíseach, a dubhairt a chliamhuin, athair an chailín ris, Féach, atá an lá mall anois a ngar don tráthnóna, guidhim thú fuiridh feadh na hoidhche: féach, atá an lá deighionach, fan a nochd annso, chorgo mbiadh do chroidhe súgach; agus a marach éirigh go moch chum do shligheadh, chor go bhféadfá tú dul don bhaile.

10 Ach níor bháill leis a nóglaigh fuireach a noidhche sin, achd do éirigh sé súas agus dimthigh, agus tháinig sé as coimne Iebus (noch *áa* ngoirthear Ierusalem;) agus do *bhi* cuingir assal na fhochair fá dhíalluidibh, do *bhi* fós a leannán na fhochair.

11 Agus a nuair do bhádar láimh ré Iebus, do bhí an lá caiththe go mór; agus a dubhairt an searbhfhoghantúigh re na mhaighistir, Guidhim thú, teamam, agus filleam a steach don chathruighsi na Iebusíteach, agus glacum lóistín innté.

12 Agus a dubhairt a mhaighistir ris, Ní fhíllíom do leaththáoiibh annsin go cathruigh choimhithigh, nach *bhfuil* do chloinn Israel, racham thairis go Gibeáih.

13 Agus a dubhairt sé ré na óglach, Teanam, agus tairngíom a bhfogus do cheachdar don dá áitsi dfagháil lóistín na hoidhche, a Ngibeáih, nó a Rámah.

14 Agus do ghluaisíodar rompa, agus dimthigheadar; agus do chuáidh an ghrián síos orra an tan do bhádar láimh ré Gibeáih, noch *as lé* Beniamín.

15 Agus do fhilleadar do leaththáoiibh, annsin do dhul a steach agus do ghabháil lóistín a Ngibeáih: agus a nuair do chuáidh sé a steach, do shuigh sé ar shraid don chathruigh: óir ní *raibh* éandúine do rug a steach go lóistín dá thigh iad.

16 ¶ Agus, féach, tháinig duine aosta ón a obair ón mhachaire tráthnóna, noch do *bhi* do shliabh Ephraim mar an gcéadna; agus do bhí na chomhnuighe a Ngibeáih: achd *budh* Beniamítigh muinntir na háitesin.

17 Agus a nuair do thóg sé a shúile súas, do chonnaire fear gabhála ar lear a sráid na caithreach, agus a dubhairt an seandúine, Cáit á rachta tusa? nó cáit as a ttig tú?

18 Agus a dubhairt seision ris, *Atámuid* ag teachd ó Bhetelem-Iúdah ag dul go taoibh shleibhe Ephraim; is as sin mé: agus do chuáidh mé go Betelem-Iúdah, achd *atáim* a nois ag dul go tigh an TIGH-EARNA; agus ní *bhfuil* duine ar bith ghabhus mé dhá thigh.

19 Gidheadh atá tuighe agus beatha ag ar nasaluibh; agus atá arán agus fion damhsa agus dot chailín, agus don nóglaigh *atá* a bhfochair dó sherbhíseach: ní *bhfuil* easbhuidh éainneithe oruinn.

20 Agus a dubhairt an seandúine, Siotcháin *maille* leachd; gidh bé easbhuidh atá ort bíodh sé orumsa; achd amháin ná luigh sa tsráid.

21 Mar sin thug sé leis dhá thigh é, agus thug biadh do na hasaluibh, agus do nigheadar a ccosa, agus dúadar biadh agus dibheadar déoch.

22 ¶ Anois ar mbeith ag déanamh a gcroidhthe súgach dhóibh, feach, thangadar muinntir na caithreach, mic áirigh do Bhelel, timchioll an tighe fá geuairt, agus do bhuaileadar an doras, agus do labhradar ré fear an tighe, an seandúine, ghá rádh, Tabhair anach an fear thaigie dot thigh, go ccoimhriachdanam ris.

23 Agus do chuáidh an tóglaigh, fear an tighe, amach chuca, agus a dubhairt riú, Ní headh, a dhearbhrathre, ní headh, guidhim sibh, ná déanuidh an cle so; ar fheuchuin go dtainic an duinesi um thighse, na dénuigh an ní leamhsí.

24 Feachuidh, *atá* minghion annso, maighdion, agus a leannánsan, do bhcara mé iad sin anach anois, agus umhlúighidhsí iad, agus déanuidh riú mar as áill libh: achd ris a nóglaichso na déanuidh comhghránna sin do ghníomh.

25 Ach ní thugadar ná daoine toradh air: annsin do ghlac an tóglaigh a leannán, agus rúg amach chuca í; agus do bhádar aice, agus do thruaillíodar í ar feadh na hoidhche nó go ttainig maidin: agus a

núair do thionnsguin an lá éirghe, do léigiodar dhi imtheachd.

26 Ann sin tháinig an bhean a muiche láoi, agus do thuit síos a ndorus tighe a nógluich mar a raibh a tighearna, nó go raibh an solus ann.

27 Agus déirigh a tighearna ar maidin, agus dósguil dorus an tighe, agus do chúaidh amach dimtheachd roimhe: agus, féach, do bhí an bhean a leannán ar tuitim a ndorus an tighe, agus do bhádar a lámha air an tairsigh.

28 Agus a dubhairt seision ría, Éirigh, agus bíam ag imtheachd. Achd níor fhreagair sí é. Ansin do thóg an tógla *súas* ar a asal í, agus déirigh an togla *súas*, agus do chúaidh dá áit féin.

29 ¶ Agus a núair tháinig dhá thigh, do ghlac sé sgian, agus rug sé air a leannán, agus do roinn sé i *maille* re na cnámhuibh an ndá chuid dhéag, agus do chuir údadh í go huile chóstuigh Israel.

30 Agus is amhlúigh bhí, gach uile dhuine dá bhfacaigh sin go ndubhradar, Nach deárnadh a leitheid sin do ghníomh agus nach bhfacus ón ló fá ttangadar clann Israel amach as crích na Héigipte agus a niugh: measuigh sin, gabhaidh comhairle, agus labhruidh.

CAIB. XX.

Fir Bheniamin, ar búaladh chloinn Israel dhá úair dhóibh, do thuiteadar fudheire.

AN sin do chúadar clann Israel uile amach, agus do chruinnigheadar an comhchruinniughadh a bhfochair a chéile amhuil éanduine amháin, ó Dhan go Beerséba, maille ré tír Ghilead, chum an TIGHEARNA a Misphe.

2 Agus do thaisbéanadar uaisle an phobail, threabha Israel uile, iad féin a ccomhchruinniughadh mhuinntire Dé, ceithre chéad míle coisigh do tharruing cloidheamh.

3 (Anois do chúaladar clann Bheniamin go ndeachadar clann Israel *súas* go Misphe.) Ansin a dubhradar clann Israel, Innis *dúinn*, cionnus do bhí an tolcso?

4 Agus do fhreagair an Lebhíteach, fear na mná do marbhadh, agus a dubhairt, Tháinig mísi go Gibeáh noch *is le* Beniamin, mé féin agus mo leannán, do ghabháil lóistín.

5 Agus do éirgheadar muinntir Ghibeah am aghaidh, agus tangadar timchioll an tighe oram san noidhche, agus do bhreathnuigheadar mo mharbhadh: agus deignigh-eadar mo leannán, ionnus go bhfúair sí bás.

6 Agus do ghlac mísi mo leannán, agus do ghearr mé na píosuighibh í, agus do chuir mé ar feadh chríche oighreachda

Israel í: óir do rinneadar míghníomh agus leimhe a Nisrael.

7 Féachuidh, *is* clann Israel sibh uile; tugaidh bhur tteagasg agus bhur ccomhairle uaibh annso.

8 ¶ Agus déirgheadar an pobal uile mar éanduine amháin, ghá rádh, Ní racham éanduine dá lóistín, ní mó fillfom éanduine dhá thigh.

9 Acht anois *sé so* ní do dhéanam ré Gibeah; *rachum súas* lé crannchar na haghaidh;

10 Agus béaram deichneamhar as a ccéad ar feadh uile threibh Israel, agus céad as an mhíle, agus míle as na deich míle, do bhreith lóinn chum an phobal, chor go ndéanuid, a núair thioctaid go Gibeáh Bheniamin, do réir a nuile leimhe dar oibrigheadar ann Israel.

11 Marsin do bhádar clann Israel uile ar na gcruinniughadh a naghaidh na caithreach, ceangailte dhá cheile amhuil éanduine amháin.

12 ¶ Agus do chuireadar treabha Israel uile daoine ar feadh threibhe Bheniamin, dhá rádh, Cread an tolcso do rinneadh bhur measc?

13 Anois ar a nadhbharsin seachad- uigh *dhúinne* na daoine, clann Bhéilial, atá a Ngibeáh, go ccuirmis chum báis iad, agus go ccuirmis an tolc amach as Israel. Achd ní thugadar clann Bheniamin éis-teachd do ghlór a ndearbhráithreach clann Israel:

14 Acht do chruinnigheadar clann Bheniamin iad féin a cceann a chéile amach as na caithreachaibh go Gibeáh, do dhulamach chum catha a naghaidh chloinne Israel.

15 Agus do háirmheadh do chloinn Bheniamin san namsin amach as na caithreachaibh fithche agus sé mhíle fear do tharruing cloidheamh, táobh amuich dáitreachaibh Ghibeáh, noch do chomháirmheadh seachd ccéad fear toghtha.

16 A measc an phobail so uile do bhádar seachd ccéad fear toghtha cli-lamh-acha; agus gach áon díobhso cumusach ar chloich do chaitheamh as crann tábuill fa *leathad* ruibe, agus gan a sheachna.

17 Agus do háirmheadh fir Israel uile, táobh amuigh do Bheniamin, ceithre chéad míle fear do tharruing cloidheamh: do bhádar so uile na luchd cogaidh.

18 ¶ Agus déirgheadar clann Israel, agus do chúadar *súas* go tigh Dé, agus diarradar comhairle ar Dhía, agus a dubhradar, Cía haguinn rachus *súas* ar ttús do throid a naghaidh chloinne Beniamin? agus a dubhairt an TIGHEARNA, *Rachaidh* Iúda ar ttús.

19 Agus déirgheadar clann Israel súas ar maidin, agus do rinneadar campa a naghaidh Ghibeah.

20 Agus do chúadar fir Israel amach chum catha a naghaidh Bheniamin; agus do chuir fir Israel iad féin a nórdughadh na naghaidh do throid ag Gibeáh.

21 Agus tangadar clann Bheniamin amach as Gibeáh, agus do mharbhadar síos go talumh do na Hisraelítibh an lásin fithche agus dá mhíle fear.

22 ¶ Gidheadh do mheisnigheadar an pobal fir Israel iad féin, agus do chuireadar a geath a rís a nórdughadh ann sa náit ar chuireadar iad féin a nórdughadh an chéad lá.

23 Agus do chúadar clann Israel súas agus do ghuileadar a lathair an TIGH-EARNA go tráthnóna, agus diarradar combairle ar an TIGH-EARNA, dhá radh, An racha misi súas a rís chum catha a naghaidh chloinne Benjamin mo dhearbhrathair? Agus a dubhairt an TIGH-EARNA, Téighidh súas ná aghaidh.

24 Agus tangadar clann Israel a bhfogus a naghaidh chloinne Benjamin an dara lá.

25 Agus do chúaidh Benjamin amach na naghaidhsion as Gibeah an dara lá, agus do mharbhadar a rís do chloinn Israel síos go talumh ochd míle dhéag fear; do thairngiodar so uile cloidhambh.

26 ¶ Ann sin do chúadar clann Israel uile, agus an pobal uile, súas, agus tangadar go tigh Dé, agus do ghuileadar, agus do shuigheadar annsin as coinne an TIGH-EARNA, agus do thoisgeadar an lá sin go tráthnóna, agus dofráladar iodbhairt loisge agus ofrala síothchána a bhfiadhnuisi an TIGH-EARNA.

27 Agus dñiafruigheadar clann Israel don TIGH-EARNA, (óir do bhí airc chunnartha Dé ann sinn ansna láethibhsin,

28 Agus do sheas Phinehas, mac Eleásair, mhic Aaron, dá lathair sna laethibh sin) ga rádh, An racha mé amach a rís chum catha a naghaidh chloinne Benjamin mo dhearbhrathair, nó an sguirfidh mé? Agus a dubhairt an TIGH-EARNA, Imthigh súas óir a marach toibheoruidh misi ad láimh iad.

29 ¶ Agus do chuireadar Israel luchd luidheacháin timchioll fá gcúirt Ghibeáh.

30 Agus do chúadar clann Israel súas a naghaidh chloinne Benjamin an treas lá, agus do chuireadar iad féin a nórdughadh catha anaghaidh Ghibeáh, mar na huairibh oile.

31 Agus do chúadar clann Bheniamin amach a naghaidh an phobail, agus do tairngeadh ón ccathruigh amach iad; agus do thoisigheadar ar na daoínibh do bhua-

ladh, agus a marbhadh, mar na huairibh oile, annsna slighthibh móra, (téid slighe dhiobh súas go tigh Dé, agus an tslighe oile a steach go Gibeah annsa mhachaire,) timchioll thríochad fear do Israel.

32 Agus a dubhradar clann Bheniamin, Atáid so ar na mbúaladh fós romhuinn, mar an ccéad uair. Achd a dubhradar clann Israel, Teithiom rompa, agus táirngeam ón ccathruigh iad chum na slighthibh móra.

33 Agus déirgheadar fir Israel uile súas as a náitibh, agus do chuireadar iad féin a nórdughadh catha ann Baaltámar: agus tangadar luidheacháin Israel amach as a náitibh, eadhon as móinfhéaruibh Ghibeah:

34 Agus tangadar a naghaidh Ghibeah deich míle fear toghtha amach as Israel uile, agus do bhí an cath dóilge: achd cheana ní raibh a fhios aca go raibh olc a bhfogus dóibh.

35 Agus do chlaóidh an TIGH-EARNA Benjamin roimhe Israel: agus do mharbhadar clann Israel do na Beniamíteach-aibh an lá sin fithche agus cúig mhíle agus céad fear: do thairngiodar so uile cloidhiomh.

36 Marsin do chonncadar clann Bheniamin gur cláoidheadh iad féin: oir do léigiodar fir Israel na Beniamitigh orra, do chionn go raibh dóigh aca as na luigheachanuibh do chuireadar gacha taobha do Ghibeáh.

37 Agus do rinneadar na luidheacháin deithnios, agus do lingeadar ar Ghibeah; agus do tharruingeadar na luidheach ain ar anaghaidh, agus do bhúailleadar án chathair uile le faobhar an chloidhimh.

38 Anois do bhí comhartha cinnte eidir fhearuibh Israel agus na luidheacháin, go ndéanais lasair mhór maille re deatuighe ag éirge súas as an gcathruigh.

39 Agus a núair do iompoigheadar fir Israel ar a nais ann sa ccath, do thionsguin Benjamin timchioll thríochad fear Disrael do mharbhadh: óir a dubhradar, Go deimhín atáid siad ar fágbháil romhuinn, amhuil is annsa chéad cath.

40 Acht a núair do thionsguin an lasair éirge súas as an cathruigh maille re neúll deatuighe, daúhairceadar na Beniamitigh na ndiaigh, agus, feach, do éirgih lasair na caithreach súas go neamh.

41 Agus a núair do fhilleadar fir Israel a rís, do ghabh uáthbhás fir Bheniamin; óir do chonncadar go ttáinig olc chuca.

42 Uimesin do iompoigheadar a ccúl roimhe chloinn Israel a slighe an nfásaigh; achd rug an cath orra; agus do mharbhadar ann a lár an luchd thainic amach as na caithreachaibh oile.

43 Marso do iadhadar timchioll na

Bheniamíteach fa gcúairt, agus do thiomáinadar iad, agus do shaltradar oíra'síos gan docamhal thall as coinne Ghibeah leath re heirge na gréine.

44 Agus do thuit ann sin do Bheniamin ochd míle dhéag fear; fir chalma iadso uile.

45 Agus do fhilleadar agus do theith-eadar leatir ris an bhfasách go carruig Rimmon: agus do dhíóghlomadar dhíobh ar na slighthibh móra-cuig mhíle fear; agus do leanadar orra go daingean go Gídom, agus do mharbhadar dhá mhíle fear dhíobh.

46 Iodusa gur bé ar thuit do Bheniamin an lá sin, síthche agus cuig mhíle fear do tharruing cloidheamh; fir chalma iadsin uile.

47 Ach do fhilleadar sé céad fear agus do theitheadar chum an nfásaigh go carruig Rimmon agus dfanadar a gcarruig Rimmon ceithre mhí.

48 Agus do iompoigheadar fir Israel a ris ar chloinn Bhenimin, agus do mhuigheadar iad le faobhar an cloidhimh, aron daoine gacha caitheach, agus an tainmbhidh, agus fós a nuile ní da bhfuáradar: do chuireadar mar an gcéadna na caitheacha uile mar a ttangadar tré theinidh.

CAIB. XXI.

Do ath-nuadhuígheadh treabh Bheniamin, taréis bheith cluoidhthe gu mór.

ANOIS tugadar fir Israel mionna a Misphe, dhá rádh, Ní thiubhra éinneach aguinne a inghean do Bheniamin na mnaoi.

2 Agus tangadar an pobal go tigh Dé, agus dfanadar ann go nóin a lathair Dé, agus do thógbhadar súas a nguth, agus do ghuileadar go géar;

3 Agus a dubhradar, A THIGHEARNA Dia Israel, cred fá ttarla so ann Israel, go mbíadh a niugh treabh deasbhuigh ann Israel?

4 Agus tarla ar na mhárach, gur éirgheadar an pobal go moch, agus go ndéarnadar altoir ann sin, agus gur oírladar íodhbairt loiscthe agus oíráil shíothchána.

5 Agus a dubhradar clann Israel, Cía atá a meag uile threabha Israel nach táinic súas ris an ccomhchruinniughadh chum an TIGHEARNA? Oir thugadar mionna móra a taobh an té nach táinic súas chum an TIGHEARNA go Misphe, gha rádh, Cuirfighear go deimhin chum báis é.

6 Agus do ghabh aithreachus clann Israel fa na ndearbhrathair Bheniamin, agus a dubhradar, Atá treabh ar na gearradh thrid amach ó Israel a niugh.

7 Cred dhéanam fa mhnáibh don mhéid mhairios, do bhrígh go tugamar an TIGHEARNA mar mhionnuibh nach dtiubhranaois ar ningheana dhóibh mar mhnáibh?

8 ¶ Agus a dubhradar, Cía an duine do threibh Israel nach dtáinic súas go Misphe chum an TIGHEARNA? agus, feach, ní tháinic éainneach don champa ó Iabes-Gílead chum an chomhchruinnigh.

9 Oir do háirmheadh an pobal, agus, feach, ní raibh éainneach do aitreabhugh Iabes-Gílead annsin.

10 Agus do chuireadar an comhchruinniughadh uatha annsin dhá mhíle dhéag fear don droing bá beódha dhíobh, agus daithnigheadar dhíobh, ga rádh, Eirgidhe marbhuidh áitreabhugh Iabes-Gílead le faobhar an chloidhimh, na mná fós agus na leanba.

11 Agus sé so an ní do dhéantaoi, scriosfuidhe thrid amach gach uile fheardha, agus gach uile bhandá do luigh le fear.

12 Agus fuáradar a measc áitreabhach Iabes-Gílead ceithre chéad maighdion ógmhá, ag nach raibh fios fir le luighe re fear ar bith: agus tugadar léó iad don champa go Síloh, noch atá a tír Chánaan.

13 Agus do chuireadar an cómhchruinniughadh uile dáóine do labhairt re cloinn Bheniamin noch do bhí ar charruic Rimmon, dá ngairm go síothshánta.

14 Agus táinic Bheniamin a ris fan namsin; agus tugadar na mná dhóibh noch do chumhdaiughadar beó do mhnáibh Iabes-gílead: gidheadh fós ní thugadar mar sin a ndíol dóibh.

15 Agus do ghabh aithreachus an pobal fá Bheniamin, do chionn go ndéarna an TIGHEARNA briseadh a treabhugh Israel.

16 ¶ Ann sin a dubhradar seanóirigh an chomhchruinnigh, Cred do dhéanam dfagháil ban don mhéid mhairios, ó scriosadh na mná as Bheniamin?

17 Agus a dubhradarsan, Caithfighior oighreachd do bheith ag an mhéid do chuáidh as do Bheniamin, chor nach scrios-tar amach treabh ó Israel.

18 Gidheadh ní fhéadmaoid mná do thabhairt dóibh dar ningheanuibh féin: Oir thugadar clann Israel mionna, dhá rádh, Go ma mallaigh an té bhéarus bean do Bheniamin.

19 Ann sin a dubhradarsan, Féach, atá féasta don TIGHEARNA a Síloh gacha bliadhna noch atá don táobh thúáigh do Bhetel, don táobh shoir don tslighe mhóir noch téid súas ó Bhetel go Schechem, agus táobh ó dheas do Lebonah.

20 Uime sin do aithnigheadar do chloinn Bheniamin, gha rádh, Eirgidh

agus cuirigh luidheachán an sna fíneamh-nuibh;

21 Agus féachuidh, agus tugaidh aire, má thigid ingheana Shíloh amach do dhéanamh ringthe a ringthaibh, annsin tigidh si amach as na fíneamhnuibh, agus glacadh gach cánduine aguibh a bhean féin dingheanuibh Shíloh, agus éirgidhe go tír Bheniamin.

22 Agus is amhlugh bhías, a nuáir thiocfaid a naithre nó a ndearbhráithre do chasaóid rinne, go naibéoram ríu, Bithí muinnteartha ríu air ar soinne: do chionn nar shábhálamar a bhean féin dá gach nduine annsa chogadh: óir ní sibhsi thug dhóibh a nuairí, as go mbíadh sibh ciontach.

23 Agus do rinneadar clann Bheniamin mar sin, agus tugadar mná chuca, do réir a nuibhre, don luchd bhí ag damhsa, noch air .a rugadar: agus dimthigheadar agus dfilléadar dá noighreachd, agus do athnuaidheadar na caithreacha, agus do áitreabhadar ionta.

24 Agus dimthigheadar clann Israel rompa as sin an tansin, gach áon dá threibh féin agus chun a mhuinntire, agus dimthigheadar amach as sin gach áon dá oighreachd féin.

25 Ní raibh rígh ar bith a Nísrail annsa láethibhsin: do niodh gach nduine an ní budh toil leis féin.

Leabhar RUT.

CAIB. I.

Do cheangail Rut gu grádhach re na muthairchleamhna.

A NÓIS tárta annsa láethibh a rabhadar na breitheamhuin na núachdaráin, go raibh gorta sa dúithche. Agus do chuáidh duine áirigh do Bhetlehem-Iúdah do chomhnuidhe go tír Mhoab, é féin, agus a bhean, agus a dhías mac.

2 Agus do bé ainm an duine Elimelech, agus ainm a mhná Naomi, agus ainm a dheisi mac Mahlon agus Chilion, Ephratigh ó Bhetlehem-Iúdah. Agus tangadar a steach go dúthaigh Mhoab, agus dfanadar ansin.

3 Agus fuair Elimelech fear Naomi bás; agus do fágbadh ise, agus a dhías mac.

4 Agus do ghabhadarsan mná chuca fein do mhnaibh Mhoab; Orpah *dob* ainm do mhnaói dhíobh, agus Rút ainm na mná oile: agus do chomhnuigheadar annsin timchioll dheich mbliadhan.

5 Agus fuair mar an ccéadna, Mahlon agus Chilion bás aráon; agus do fágbadh an bhean gan mhaca gan fhear.

6 ¶ Ann sin do éirigh sí maille re na bainchleamhnuibh, chor-go bhfillleadh sí as tír Mhoab: óir do chuálaidh sí a tír Mhoab mar do fhiosruigh an TIGHEARNA a phobal le tabhairt arám dóibh.

7 Uimesin do chuáidh sí amach as a náit ann a raibh sí, agus a dhías bainchleamhna le; agus do ghlúaisiodar san tsliaghe do dhul tar a nais go tír Iúdah.

8 Agus a dubhairt Naomi re na dhás bhainchleamhnuibh, Éirgidhe, fillleadh gach aon aguibh go tigh a mathar: go ndéarna

an TIGHEARNA go trócaireach ribh, mar do rinneabhairsi ris na marbhnuibh, agus ríomsa.

9 Go tugaidh an TIGHEARNA dhaóibh suaímhneas, dá gach áon aguibh a tigh a fir. Annsin do phóg sí iad; agus do thogbhadarsan súas a nguth, agus do ghuileadar.

10 Agus a dubhradar ría, Go deimhin fillfinne leachd a gcionn do dhaóine.

11 Agus a dubhairt Naomi, Fillidh arís a ingheana: cred fa rachaidh sibh liomsa? an bhfuilid fós mic ann bhroinnse do bhíadh na bhfearuibh aguibh?

12 Fillidh arís, a mgeana, imthighidh romhuibh; óir atáimsi ro fhoirfe do bheith ag fear. Dá nabruinn, Atá dóthchus agum, da mbeith fear agum fós a nochd, agus fós go mbéaruinn mic;

13 An bhfanfadh sibhsi ríu nó go bhfaisidís? an bhfanfadh sibh ríu ó fhearuibh do bheith agaibh? ní headh, a inghéana; óir goillidh orum go mór ar bhur sonsa, go ndeachaidh lámh an TIGHEARNA amach ann aghaidh.

14 Agus do thogbhadarsan a nguth ós áird, agus do ghuileadar a ris: agus do phóg Orpah a mathairchleamhain; achd do cheangail Rút ría.

15 Ar a nadhbharsin a dubhairt sísi, Féach, dfill do choimhchliamhuin ar a hais a ccionn a daoine, agus a gcionn a dée: fillsi a ndiaigh do choimhchleamhna.

16 Agus a dubhairt Rút, Ná bíarr orum thfagbháil, nó fillleadh ó bheith ad leanmhuin: óir gidh bé áit a racha tú, racha mé ann; agus mar a ngeabha tú lóistín, is ann bhíadsa: is iad do dhaoine

bhus daoine dhamhsa, agus do Dhíá bhus Díá dhamh :

17 Mar a bhfuighe tú bás, is ann éag-fadsa, agus is annsin adhlaithear mé : go ndéarna an TIGHEARNA marsin liomsa, agus fós ní is mó, má dhealuighionn éinne achd bás riot mé.

18 A nuair do chonnaire sí go raibh sí comhdhaingion sin a nintinn chum dul lé, annsin níor labhair sí ní is mó ría.

19 ¶ Marsin do imthigheadar araon nó go ttangadar go Betlehem. Agus tarla, a nuair thagadar go Betlehem, gur buaidhreadh an chathair uile na ttimchioll, agus go nabraidís, *An í so Naomi?*

20 Agus a dubhairt sisi riu, Nà goiridh Naomi dhìomsa, goiridh Mára dhìom : óir do roinn an Tuilechumhachdach go ro-shearbh rium.

21 Do chuáidh mé amach lán, agus thug an TIGHEARNA don bhaile mé a ris folumh : uime *sin* cred fa ngoirthí Naomi dhìom, ó rinne an TIGHEARNA fiaghnúise a maghaidh, agus gur smachduigh an Tuilechumhachdach mé?

22 Marsin do fhill Naomi, agus Rút an Móabiteach, a bainchliamhuin, maille ría, noch do fhill as tír Mhóab : agus tangadar go Betlehem a ttosach fhoghmhair na héorna.

CAIB. II.

Rút ag Dioghluim na ndéasa arbha a machaire Bhóas, ata so ag inniseadh ge tháinig dhe.

A GUS do bhi fear gaóil ag Naomi a ttaobh a fir, duine cumhachdach a seidhbhrios, do shliochd Elimelech ; agus a sé *dob* aium dhó Boas.

2 Agus a dubhairt Rút an Moabíteach re Naomi, Léig dhamhsa a nois dul fan machaire, chum déasa arbha do dhioghluim a ndiaigh *an té* a bhfagha mé grása iona radharc. Agus a dubhairt sisi ría, Imthigh a inghean.

3 Agus do imthigh sisi, agus tháinic sí, agus do bhí ag dioghluim déus a ndiaigh na mbuainigh annsa mhachaire : agus tarla a ndán di teagmháil ar an gcuid dón mhachaire noch *fa le* Boas, noch do bhí do shliochd Elimelech.

4 ¶ Agus, féach, tháinig Boas ó Bhetlehem, agus a dubhairt ris na buanuighibh, *Go raibh an TIGHEARNA maille ribh.* Agus do fhreagradasan é, go mbeanuigh an TIGHEARNA thusa :

5 Ann sin a dubhairt Boas re na shearbh-fhoghantuigh do fhuirigh ós cionn na meithle. Cía ar leis an cailínsí?

6 Agus do fhreagair an searbhfhoghantuigh do cuireadh ós cionn na meithle, agus a dubhairt, *Ag so an cailín Mhóabiteach tháinic ar a báis as tír Mhóab lé Naomi :*

7 Agus a dubhairt sí, Guidhim thú, léig dhamh déasa do dhioghluim agus do thionól a ndiaigh na meithle a measc na bpunann : mar sin do tháinic sí, agus dfan ó mhaidin agus a nois, achd gur fhan sí tamall beag annsa tigh.

8 Ann sin a dubhairt Boas re Rút, Nach ccluin tú, á inghean? Nà héirigh do dhioghluim air áon mhachaire oile, agus ná lag so, achd fan ann so go dainingion a naice mo chailineadhsa :

9 *Bidis* do shúile ar an mhachaire a mbéid siad ag buáin, agus lean iad : nach ar fhúagair misi do na hogánuibh gan buáin riota agus a nuair bhías tart ort, imthigh chum na soitheach, agus ibh deoch as an ní do thairngiodar na hoganuigh.

10 Ann sin do thuit sisi air a haghaidh agus do umhlugh sí í féin agus an ttalamh, agus a dubhairt ris, Cred fa bhfuair misi grása ann do radharc, as a mbéarthá aithne orum, agus *mé* am choimhitheach?

11 Agus do fhreagair Boas, agus a dubhairt ría, Do taisbeanadh dhamhsa go hiomlán, a nuile ní dá ndéarna tú dot bhainchliamhuin ó fuair thfear bás : agus *mar* dfrág tú hathair agus do mhathair, agus an tír ann ar rugadh thú, agus mar tháinic tú a ceionn daoine nar bhaitheadh dhuit roimhe so.

12 Go ccúitigh an TIGHEARNA do shaothar riota, agus go bhagha tú luaidheachd iomlán ón TIGHEARNA Díá Israel, a ttáinic tú fa na sciathánuibh, do chur dóthchuis ann.

13 Ann sin a dubhairt sí, Faghaim fabhar ad lathair, á thighearna, do chionn go ttóg tú solás damh, agus gur labhair tú go muinnteartha red sheirbhiseach, matá nach bhfuilim cosmhuil re haon dot chailinibh féin.

14 Agus a dubhairt Boas ría, Tárr annso a nainsir bídh, agus ith don narán, agus tum do ghreim annsa bhfinéagra. Agus do shuigh sí láimh ris na buainighibh : agus do sheachuid sesion *grán* doite dhi, agus duaidh sí, go raibh sí saitheach, agus gur fhág sí fuighioll.

15 Agus a nuair do éirigh sí suas do dhioghluim, do áithin Boas dá óganachuibh, ga radh, Nà bacaidh dhi dhioghluim do dhéanamh a measc na bpunann, agus ná cuiridh náire uirre.

16 Agus léigidh tuitim do *chuid* do na dórnanuibh ar lár déantoisg roimpe, agus fágbbuidh *iad*, go ndioghluimidhsí *iad*, agus na haithisighidh í.

17 Marsin do rinne sí dioghluim annsa mhachaire go tráthnóna, agus do lom sí ar dhioghluim sí : agus do bhí sé timchioll ephah éorna.

18 ¶ Agus do thóg sí ar a muin é,

agus do chúaidh don chathruigh : agus ar bhfaicsin dá mathairchliamhuin ar dhíoghluim sí : agus gur tharruing sí amach, agus go ttug dhi ar thaisgidh sí déis bheith sáitheach.

19 Agus a dubhairt a mathairchliamhuin ríá, Cáit an déarna tú díoghlum a niugh? agus cáit ár sháorthaigh tú? go madh beannuigh an té do chuir aithne ort. Agus dinnis sisi dá mathairchliamhuin cía a bhfochair ar dhíoghluim sí sin, agus a dubhairt sí, A sé ainm an té a bhfochair ar sháorthuigh mé a niugh, Boas.

20 Agus a dubhairt Naomi ré na bainchliamhuin, *Go madh* beannuigh eision ón TIGHEARNA, noch nar dhearmuid a chinéul don bheó agus don mharbh. Agus a dubhairt Naomi ríá, *Atá* an te sin fogus a ngáol dúinn, áon do na dáoinibh gáoil is foigsí dúinn.

21 Agus a dubhairt Rút an Moabíteach, A dubhairt sé fós riom, caithfidh tú bheith go daingion láimh rem ógánachaibh, nó go ceriochnuighid siad m'foghmhar uile.

22 Agus a dubhairt Naomi re na bainchliamhuin Rút, *Is* maith, do dhéana tusa a inghean, dul amach lena chailínibh-sin, chor nach tteagmhaid riot a néanmhachaire oile.

23 Marsin d'fán sí go cinnte a bhfochair chailíneadh Bhoas do dhíoghluim go deireadh foghmhair na heórna agus fhoghmhair na cruithneachda; agus do rinne sí comhnuighe a bhfochair a mathairchleamhna.

CAIB. III.

Pósadh Bhoas re Rut ar na ghealladh leisín, mar is dúal don bhrathair fogus gaoil.

AN sin a dubhairt Naomi a mathairchliamhuin ríá, A inghean, nach íarrfa misi suaímhnos duitsi, chor go mbeithear go maith agad?

2 Agus a nois nach bhfuil Boas dar ccineadhne, a raibh tusa a bhfochair a chailíneadh? Féach bíaidh sé ag cáthadh eórna a nochd ar urlár an bhúailte.

3 Nígh thú féin ar a nadhbharsin, agus ungaidh thú féin, agus cuir héadach umad, agus éirigh síos chum a nurlair: *achd* ná léig haithne chum a nóglach, nó go sguiridh sé díthe agus dól.

4 Agus is amhluigh bhías, a nuáir luidh-fíos sé síos, go gcuirfe tusa comhartha ar a náit a luighfe sé, agus rachaidh tusa a steach, agus tóg an téadach dá chosuibh, agus luigh síos; agus inneosuidh sé dhuith cred dhéanas tú.

5 Agus a dubhairt sisi ríá, Gacha nabair tú riom do dhéanad é.

6 ¶ Agus do chúaidh sí síos chum an

úrlair, agus do rinne gach ní dá ndubhairt a mathairchliamhuin ríá.

7 Agus a nuáir a duáigh agus díbh Boas, agus go raibh a chroidhe súgach, do chúaidh sé a luidhe láimh ré cárna a narbha: agus tháinic sisi go mín, agus do nochd sí a chosa, agus do luigh sí síos.

8 Agus tárla san meadhon oidhche, go raibh eagla ar a nóglach, agus do iompóigh é féin; agus, féach, do bhí bean na luidhe agá chosuibh.

9 Agus a dubhairt seision, Cía thúsa? Agus do fhreagair sisi, *Atáimsi* Rút do bhanóglach: cuir ar a nadhbharsin do chuim air do bhanógluigh; óir is brathair fogus gáoil thú.

10 Agus a dubhairt seision, Go madh beannuigh *bhías* tusa ón TIGHEARNA, a inghean; *óir* is mó an cineol do thaisbeim tú fá dheireadh ná ar ttosach, do bhrígh nár lean tú dáoine óga, madh saidhbhir nó daidhbhir.

11 Agus a nois, a inghean, na bíodh eagla ort; do dhéaná misi dhuith gach éanní íarrus tú: óir atá a fhios ag cathair mo dháoineádhsí uile *gur* bean shubhailceach thú.

12 Agus anois is fíor *gur* brathair fogus gáoil duit misi: achd cheana atá brathair as foigsi ná mé.

13 Fán a nochd, agus is eadh bhías de ar maidin, *má* choimhlionann sé dhuitsi an ní is dúal do bhrathair gáoil, bíodh go maith; déanadh sé mar is dúal do bhrathair gáoil: achd muna ndéarna sé dhuith mar is dúal do bhrathair gáoil, annsin do dhéana misi dhuith mar is dúal do bhrathair gáoil, *fá* mar mhairios an TIGHEARNA: luidh síos go maidin.

14 ¶ Agus do luidh sí agá chosuibh go maidin: agus déirigh sí suil dob éidir le duine aithne do bhreith ar dhuine seach a chéile. Agus a dubhairt seision, Ná bíodh a fhios go ttáinic bean fá nurlar.

15 Agus a dubhairt sé mar an gcéadna, Tabhair leachd an bhrathlín *atá* agad umad, agus connuimh í. Agus a nuáir do chonnuimh sí í, do thomhuise seision sé *miosúir* eórna, agus do chuir air a muin iad: agus dimthigh sí don chathruigh.

16 Agus a nuáir tháinic sí chum a mathairchleamhna, dubhairt sí, Cía thúsa, a inghean? Agus dinnis sisi dhi gacha a ndéarna an tóglaigh ríá.

17 Agus a dubhairt sí, Thug sé na sé *miosúir* eórna do dhamh; óir a dubhairt sé riom, Ná héirigh folumh a ccionn do bhainchleamhna.

18 Annsin a dubhairt sisi, Suigh go suáimhneach, a inghean, nó go bhfeasa tú cionnus rachas an chúis: óir ní bhía an

tóglach suáimneach, nó go ttuga sé na neithesi a grích a niugh féin.

CAIB. IV.

Pósadh Rut ar na chríochnughadh. 13
Do rugadh Obed lé, noch do bá shean-athar do Dhaibhidh an rí.

AN sin do chúaidh Boas súas chum an gheata, agus do shuigh sé síos annsin: agus, féach, tháinic an brathair air ar labhair Boas, re na tháobh; a dubhairt seision ris, Hó, thusa! gabh a leith, suigh síos ann so. Agus do tháinic seision, agus do shuigh sé síos.

2 Agus do ghoir sé deich fir do shinnsearuith na caitheach, agus a dubhairt, Suighidh síos annso. Agus do shuigheadar síos.

3 Agus a dubhairt seision ris an mbrathair gáoil, Ata Naomi, noch do fhíll a ris as tír Mhoab, ag reic fóidin dúithche, bá lé ar mbrathair Elimelech:

4 Agus do smúain mise a innsin duitsi, gha rádh, Ceamuigh é a lathair na náitreabhachso, agus a lathair shinsior mo phobuil. Má fhúasglann tú é, fuasguil é: achd muna bhfúasglá tú é, annsin innis damhsa, go mbia a fhios agun: óir ní bhfuil éanduine ré a fhuasgladh achd tusa; agus atáimsi ad dhiaigh. Agus a dubhairt seision, Fuaisgeola mise é.

5 Ann sin a dubhairt Boas, Gidh bé lá cheinneochus tú an fearann as láimh Naomi, caithfidh tú mar an gcéadna a cheannach o Rút an Moabiteach, bean an mhairbh, do thógbháil anna an mhairbh súas ar a oighreachd.

6 ¶ Agus a dubhairt an brathair, Ní fhéaduimsi a fhúasgladh dhamh féin, deagla go millfínn moighreachd féin: fuasguilsí mo cheartsa dhuit féin; óir ní féaduimsi a fhúasgladh.

7 Anois ba é so fa ghnáth san tsean-aimsir ann Israel a ttáobh fhúasgaita agus a ttáobh malairte, do dhiaingniughadh a nuile neithe; do bheanadh duine a bhróg dhe, agus do bheireadh dá chomharsuinn é; agus bá fiadhnúisi so ann Israel.

8 Uime sin a dubhairt an fear gáoil re Boas, Ceamuigh dhuit féin é. Már sin do tharruing sé a bhróg dhe.

9 ¶ Agus a dubhairt Boas ris an sinnsearuibh, agus ris an bpobal uile, As

fiadhnúisi sibhsi a niugh, gur cheannuigh misi a nuile ní ba le Elimelech, agus an mhéid ba lé Chilion agus le Mahlon, as láimh Naomi.

10 Mar an gcéadna do cheannuigh mé Rút an Moabiteach, bean Mhahlon mar mhnáoi dhamh féin, do thógbháil anna an mhairbh súas iona oighreachd, ionnus nach gearrfuidhe ainm an mhairbh amach ó na dhearbhrathribh, agus ó gheata a ionaid ris fiadhnúise sibhsi san ló a niugh.

11 Agus a dubhradar, a raibh do dhaoinibh annsa gheata, agus na seanóirigh, Is fiadhnúisi. Go ndéarna an TIGHEARNA an bean tháinic dot thigh cosmhuil re Rachel agus re Leah, noch is iad an días sin do chuir súas tigh Israel: agus déanasa go mórdha ann Ephráta, agus bí oirdheirc a Mbetlehem.

12 Agus bíodh do thigh amhuil tigh Pháres, (noch rug Tamar do Iudah), don tsíochd do bhéara an TIGHEARNA dhuit ón mhnáoi oísi.

13 ¶ Marsin thug Boas Rút, agus do bhí ná mnáoi aige, agus a núair do bhí sé aice, thug an TIGHEARNA toirrchios di, agus rug si mac.

14 Agus a dubhradar na mná ré Naomi, go madh beannuigh an TIGHEARNA, nach ar fhág thusa a niugh, gan bhrathair gáoil, chor go mbia a ainm oirdheirc a Nisrael.

15 Agus bíaidh sé na fhear aisig ar do sháoghal, agus na altruinn dot aois fhoirfe: óir si do inghean-chliamhuin do rug é, noch do ghráduigh thusa, noch is féarr dhuitsi ná móirsheisior mac.

16 Agus do ghlac Naomi an leanamh, agus do chuir ann a brollach é, agus do bhí sí na banaltruinn aige.

17 Agus tugadar na mná a comharsanna ainm air, ga rádh, Rugadh mac do Naomi, agus tugadar Obed dainm air: sé sin athair Iesse athair Dháibhi.

18 ¶ Anois is iad so Ginealuigh Phares: do ghin Phares Hesron,

19 Agus do ghin Hesron Ram, agus do ghin Ram Aminadab,

20 Agus do ghin Aminadab Naason, agus do ghin Naason Salmon,

21 Agus do ghin Salmon Boas, agus do ghin Boas Obed,

22 Agus do ghin Obed Iesse, agus do ghin Iesse Dáibhi.

An Cead Leabhar do SHAMUEL, da ngoirthior Cead Leabhar na Ríogli.

CAIB. I.

Tug Dia toradh do Hannah, do bhí ainm-rid. 20 Eadhon Samuel.

ANOIS do bhí duine áirigh ó Ramataim-sophim, do shliabh Ephraim, agus dob é a ainm Elcanah, mhac Ieroham, mhic Elihu, mhic Tohu, mhic Suph, Ephratiteach :

2 Agus do bhádar días ban aige ; Hannah ainm mhná dhiobh, agus Peninnah ainm na mná oile : agus do bhí clann ag Peninnah, achd ní raibh clann air bith ag Hannah.

3 Agus do thiagh an fearsa súas as a chathruigh féin gacha bliadhna dadhradh agus do dhéanamh iodhbhartha do Dhia na sluaigh a Siloh. Agus dob iad dis mac Elí, Hophni agus Phineas, bá sagairt an TIGHEARNA ann sin.

4 ¶ Agus a nuair do bhí an tam a ndearna Elcanah iodbhairt, thug sé roinn do Peninnah dá mhnaoi, agus dá cloinn mhac agus inghean uile.

5 Acht do Hannah thug sé roinn dhúbalta ; óir dob ionmhuin leis Hanna : achd do dhruid an TIGHEARNA a brú.

6 Agus do fhearguidh a heascara go mór í, da cur ar cuthach, do bhrígh gur dhruid an TIGHEARNA a brú.

7 Agus mar da níodh sé sin gacha bliadhna, a nuair do thiagh sisi súas go tigh an TIGHEARNA, marsin do bhuáidh-readh sí í ; uimesin do ghuileadh sí, agus ní itheadh sí.

8 Ann sin a dubhairt Elcanah a fear ría, A Hannah cred fá nguilionn tú ? cred fá nach itheann tú *biadh* ? agus cred fá bhfuil do chroidhe dubhach ? nach féarr dhuit *misi* ágad ná deithneamhar mac ?

9 Ann sin déirigh Hannah a nuair a dúadar biadh a Siloh, agus tar éis iad deoch ól. (A nois do bhí Eli an sagart na shuidhe ar stól láimh ré posta theampuill an TIGHEARNA.)

10 Agus do bhí sí lán do dhoilghios intinne, agus do ghuidh sí an TIGHEARNA, agus do ghuil sí go géar.

11 Agus thug sí móid, agus a dubhairt, A THIGHEARNA na sluaigh, má fhéuchann tú dha ríribh ar bhuáidh-readh do bhanóglach, agus mo chuimhniughadh, agus gan do bhanóglach do dheanad, achd go ttiubhra tú dot bhanóglach leanamh mic, annsin do bhéara misi don TIGHEARNA é ar feadh uile láethe a

bheatha, agus ní racha sgian bhéarrtha ar a cheann:

12 ¶ Agus tárta, mar do bhí sí ag urnaigh a bhfad a lathair an TIGHEARNA, gur chomharthuigh Eli a béul.

13 Anois, do labhair Hannah ann a croidhe ; amháin gur chorruiagheadar a puisínigh, achd níor chlos a guth : uimesin do shaoil Eli go raibh sí ar meisge.

14 Agus a dubhairt Eli ría, Gá fad bhías tusa ar meisge ? cuir uáit do chuid fíona.

15 Agus do fhreagair Hannah, agus a dubhairt, Ní headh, a thighearna, achd bean acá bhfuil a spiorad doilghiosach mé : níor ibh mé fíon nó deoch láidir, achd do dhóirt mé manam amach a lathair an TIGHEARNA.

16 Ná meas do bhanóglach do bheith na hinghin Belial : óir is as iomad mo ghearáin agus mo dhoilghis do labhair mé go tí so.

17 Ann sin do fhreagair Eli agus a dubhairt, Imthigh a síothcháin : agus go ndéonuigh Dia Israel hathchuinge dhuit noch do iarr tú air.

18 Agus a dubhairt sisi, Faghadh do bhanóglach grása ad fhiaghnúisi. Marsin do imthigh an bhean roimpe, agus dúáigh sí bíaidh, agus ní raibh a gnúis *duilbhir* ní sa mhó.

19 ¶ Agus do éirgheadar súas ar maidin go moch, agus do adhradar a lathair an TIGHEARNA, agus do fhilleadar, agus tanga-dar dhá tigh go Rámah : agus do bhí Elcanah ag a mhnaoi Hannah ; agus do chuimhnigh an TIGHEARNA uirre.

20 Uime sin tárta, a nuair tháinic a naimsir timchioll tar éis Hannah do bheith torrach, go rug sí mac, agus thug Samuel dainm air, *gha rádh*, Do chionn gur iarr mé ar an TIGHEARNA é.

21 Agus do chuáidh an tóglaigh Elcanah, agus a mhuinntir uile, súas do dhéanamh na híodhbhartha bliadhnambha don TIGHEARNA, agus do choimhlonadh a mhóide.

22 Acht ní dheachaidh Hannah súas ; óir a dubhairt sí ré na fear, *Ní racha mé súas*, nó go mbeantar an leanamh do chigh, agus annsin béara mé liom é, go ttaisbeantar a lathair an TIGHEARNA é, agus go bhfanaidh annsin go bráth.

23 Agus a dubhairt Elcanah a fear ría, Déana mar do chítear dhuit féin ; fan nó go mbeantar do chigh é ; amháin go ndaingnidh an TIGHEARNA a fhoçal. Marsin do

fhian an bhean, agus tug cíoch dá mac nó gur oil sí é.

24 ¶ Agus a nuair do bhean do chích é, rug sí lé súas é, maille re trí bulóguibh, agus ephah phláir, agus buidéul fíona, agus rug go tigh an TIGHEARNA a Siloh é : agus do *bhí* an leanamh óg.

25 Agus do mharbhadar bulóg, agus tugadar an leanamh chum Elí.

26 Agus a dubhairt sí, O a thighearna, *mar* mhaireas hanum, mo thighearna, is misi an bhean do sheas ad fhochair anso, ag guidhe an TIGHEARNA.

27 Ar son an léinimhsi do bhí mé ag guidhe; agus thug an TIGHEARNA math-chuinghe dhamb, noch do íarr mé air :

28 Uime sin thug mé mar an gcéadna don TIGHEARNA é; an feadh mhairfios sé fillighthear chum an TIGHEARNA é. Agus do adhair sé an TIGHEARNA annsin.

CAIB. II.

Caintic Hannah a nseilbh buidheachuis.

20 *Tugadh tuille geineoil di.* 22 *Eli weinismachdmhur ar á chloinn, tainic a thoradh orra.*

AGUS do ghuidh Hannah, agus a dubhairt, Atá mo chroidhe solásach annsa TIGHEARNA, do hárdúigheadh madharc annsa TIGHEARNA; do fairsingeadh mo bhéul ós cíonn mo námhad; do chionn go ngáirdighim ann do shlánughadhsa.

2 Ní *bhfuil* éainneach náomhtha mar an TIGHEARNA: óir ní *bhfuil* ann achd thusa: agus ní *bhfuil* carruig ar bith mar ar Níanne.

3 Ná labhruidh ní sa mhó comh an-uáibhreachsin; nó tigeadh diomus amach as bhur mbéul: óir *is* Dá eolghach an TIGHEARNA, agus leision meastar na gníomhartha.

4 Do bhriseadh bogha na ndaóine cumhachdach, agus an luchd fuáir tuisleadh, atáid criesluighthe le neart.

5 Na daóine do *bhí* lán do chuireadar íad féin amach ar arán; agus na daóine do *bhí* ocrach do shocrúigheadar: ionnus go rug an naimrid móirsheisear; agus an té agá raibh mórán cloinne go bhfuil sí ar ndul a laige.

6 Sé an TIGHEARNA mharbhus, agus aithbhéodhus: beiridh sé síos chum na hóaidhe, agus do bheir a níos.

7 Sé an TIGHEARNA do ní daidhbhir, agus do ní saidhbhir: cuirfidh sé síos, agus tógbhuidh sé súas.

8 Tógbhuidh sé an bochd as an luáithreadh, agus tógbhuidh sé fear íarata na déirce súas as an cárnán aóiligh, dá ccur na suidhe eidir phríonnsadhuibh, agus do thabhairt orra cathaóir ghlóire do shealbhuighadh: óir *is* leis an TIGHEARNA

uáithnighe na talmhan, agus do shuighigh sé an domhan orra.

9 Cuimhdeochuidh sé cosa a naomh, agus béid na cionntuigh na ttochd an ndorchadas; óir ní bhéara éainneach buáidh le neart.

10 Brisfighear námhuidh an TIGHEARNA na míreannuibh; amach ó neamh do dhéana sé tóirneach orra: breathnochuidh an TIGHEARNA cúainnigh an domhuin, agus do bheara sé neart dhá rígh, agus áirdeochaidh sé adharc a unghaidh.

11 Agus dimthigh Elcanah go Rámah dhá thigh. Agus do rinne an leanamh miniostralachd don TIGHEARNA a lathair Elí an sagart.

12 ¶ Anois dobo mic bhelial mic Elí; níor aithnigheadar an TIGHEARNA.

13 Agus do bé gnáth na sagart ris an pobal, a nuair do ófráladh duine ar bith íodhbuit, do thigeadh óglach an tsagairt, a nuair do bhíodh a nfeoil dá bruih, agus adhal thrí mbeangán ann a láimh;

14 Agus do bhuaileadh sin san noigheann, no san cceteal, nó san ccoire, nó san bpota; an mhéid do bheireadh an tadhál a níos do bheireadh an sagart sin chuige féin. Marsin do nídís a Siloh ré na tti-geadh do na Hisraelitibh annsin.

15 Mar an gcéadna suil do loisgeáís an méathus, do thigeadh serbhfhoghan-tuigh an tsagairt, agus a deireadh ris an té do níodh an níodhbairt, Tabhair feoil róstadh don tsagart; óir ní ghéabha sé feoil bhruite uáid, achd feoil amh.

16 Agus dá nabradh duine ar bith ris, Ná déindís failligh ris an méathus do losgadh ar báil, agus beir leachd mar is toil led mheanmuin; annsin do fhreigeor-adh seision é, Ní *headh*; achd do bhéara tú *dhamh* a nois é, agus muna ttugair, béara me liom ar éigin é.

17 Ar a nadbhbarsin bá ro mhór peacadh na nóganach a bhfiadhnuisi an TIGHEARNA: óir do fhuáithigheadar daóine íodhbairt an TIGHEARNA.

18 ¶ Acht do bhí Samuel ag minies-tralachd a lathair an TIGHEARNA, na leanamh, ar na chríoslughadh ann ephod lineu-duigh.

19 Os a chionn sin do níodh a mhathair cóta beag dhó, agus do bheireadh chuige é ó bhliádhuin go bliádhuin, a nuair do thigeadh sí a níos lé na fear dofráil na hiodhbartha bliádhnamhla.

20 ¶ Agus do bheannuigh Eli Elcanah agus a bhean, agus a dubhairt, Go ttuga Dia sliochd duitsi ris an mnaóí sí ar son a niasaichd tugadh don TIGHEARNA. Agus do chúadar dá náit féin.

21 Agus dfiosruigh an TIGHEARNA Hannah, ionnus gur ttoicheadh í, agus go

rug triúr mac, agus días inghean. Agus días an leanamh Samuel a bhfiaghnúisi an TIGHEARNA.

22 ¶ Anois do bhí Elí ro fhoirfe, agus do chúalaidh sé a ndéanadar a mhic re Hisrael uile; agus mar do luighedís ris na mnáibh do chruinnigheadh *ag* dorus thabernacuil an chomhchruinnigh.

23 Agus a dubhairt sé riu, Cred fa ndéantaí a leitheid so? óir do chluinim bhur ndroichghníomha ón phobal so uile.

24 Ní headh, a chlann; óir ní maith na túarusghála do chluinim: do bheartthaoi ar phobal an TIGHEARNA peacughadh.

25 Má pheacuigheann neach a naghaidh a chéile, do dhéana an breitheamh breitheamhnus air: achd má pheacuigheann duine a naghaidh an TIGHEARNA, cía laibheorús ar a shon? gídhéadh níor chuiredarsan suim a mbriathruibh a nathar, do bhrígh go muirfeadh an TIGHEARNA iad.

26 Agus días an leanamh Samuel ar a aghaidh, agus do bhí a bhfabhar araon ag an TIGHEARNA, agus fós ag daoibh.

27 ¶ Agus tháinig óglach Dé go Héli, agus a dubhairt ris, Marso a deir an TIGHEARNA, Ar fhoillsigh mise mé féin go soilléir do thigh batharsa, a nuair do bhádar san Négípt a tigh Pháraoh?

28 Agus ar thogh mé é as treabhuibh Israel uile, do bheith na shagart agam, diodbhairt ar maltóir, do losgadh túise, diomchar ephod an fhiadhnúisi? agus a tóg me do thigh hathar a nile iodbhairt do dhéantaí le teinidh ó chloinn Israel?

29 Cred fa bpreabann sibh air míodhbairt agus air mofráil, noch do órdúigh mé ann mo thigh; agus go nonóruighíonn tú do mhic ós mo chionnsa, da bhuir ndéanamh féin méith le príonhchuid gachá hofrála mo phobail Israel?

30 Uime sin a deir TIGHEARNA Día Israel, A dubhairt mé go deimhin go siobhóladh do thighse, agus tigh hathar, am fhiadhnúisi go bráth: acht anois a deir an TIGHEARNA, Bíodh sin a bhfad uáim; óir an luchd onóruighios mé a siad do dhéansa onórughadh, agus an luchd tharcuisnighios mé budh bheag a meas.

31 Féach, tiuclaid na láethe, go ngearrfa mise do lámh dhíot, agus lámh tigh hathar, iondus nach biaidh seandúine ann do thigh.

32 Agus do chífé tú námhuid ann mo thighsi, annsa nuile shaidhbhríos noch do bhéaras Día *Disrael*: agus ní bhíáidh seandúine ann do thighsi go bráth.

33 Agus an duine dot mhuinntir, nach gearra mé óm altóir, *mairfidh* sé do mhilleadh do shúl, agus do chradh do chroidhe: agus do gheabhuid biseach do thighe uile bás a scoith a naóise.

34 Agus *biáidh* so na chomhartha agad, noch thiucfas ar do dhias mac, ar Hóphni agus ar Phinehas; éagfuid araon a néanló.

35 Agus tóigfe mé sías damh féin sagart lán dúrinne, noch dhéanas do réir mar *atá* ann mo chroidhe, agus ann-minn-tinn: agus tóigfe mé tigh daingion dó; agus siubholuidh sé roimhe mo unghach go bráth.

36 Agus tiuclaidh a cerích, gach uile dhuine dá bhfuigfhear ann do thighsi, go tiucláid agus go cormfugh chuide ar son phiosa airgid agus greama aráin, agus déara sé, Guidhim thú, cuir mise, a noitig éigin bheanas ris an tsagartachd, go bhféada mé greim aráin ithe.

CAIB. III.

Ghoir an TIGHEARNA Samuel ceithre úaire. 18 Dinnis é do Eli gach ar labhair an TIGHEARNA anaghaidh a thighe.

A GUS do bhí an leanamh Samuel ag miniostralachd don TIGHEARNA a lathair Eli. Agus bá mórluáigh briathar an TIGHEARNA ansna láethibh sin; ní raibh fios ós áird ann.

2 Agus tarla fa nám sin, a nuair do bhí Eli na luighe síos ann a áit féin, agus ar thosúigheadar a shúile air bheith dall, nach ar léir dhó;

3 Agus suil do chuáidh lampa Dé as a tteampall an TIGHEARNA, mar a raibh áire Dé, agus Samuel ar luidhe síos;

4 Gur ghoir an TIGHEARNA A Shamuel: agus gur fhreagair seision, *Atáim* annso.

5 Agus do rith sé chum Eli, agus a dubhairt, *Atáim* annso; óir do ghoir tú orom. Agus a dubhairt seision, Níor ghoir mé ort; luigh síos a ris. Agus do imthigh sé agus do luigh sé síos.

6 Agus do ghoir an TIGHEARNA a ris, A Shamuel. Agus déirigh Samuel agus do chuáidh sé go Héli, agus a dubhairt sé, *Atáimsi* annso; óir do ghoir tú orom. Agus do fhreagair seision, Agus a dubhairt, Níor ghoir mise ort, a mhic; luigh síos a ris.

7 Anois ní raibh fios an TIGHEARNA fós ag Samuel, agus ní mó do foillsighíodh briathar an TIGHEARNA dhó fós.

8 Agus do ghoir an TIGHEARNA Samuel a ris an treas uair. Agus do éirigh seision agus do chuáidh go Héli, agus a dubhairt, *Atáim* annso; óir do ghoir tú orom. Agus do thuig Eli gur bhé an TIGHEARNA do ghoir an leanamh.

9 Uimesin a dubhairt Eli re Samuel, Imthigh, luigh síos: agus go madh amhlaidh bliás, má ghoiríonn sé ort, go naibeara tusa, Labhair, a TIGHEARNA; óir do chluin do sheirbhiseach. Marsin do im-

thigh Samuel agus do luigh síos iona ionad fein.

10 Agus tháinig an TIGHEARNA, agus do sheas, agus do ghoir mar na húairibh oile, A Shamuel, a Shamuel. Ann sin do fhreagair Samuel, Labhair; oir cluinidh do sheirbhiseach thú.

11 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Samuel, Féach, do dhéana misi ní a Nisrael, fá mbéid dhá chlúais gach aoin dá gcluinfidh é, ag foghard.

12 Annsa ló sin críochnocheuidh mé a naghaidh Eli, a nuile ní dar labhair mé a taobh a thighe: a núair thoiseochus mé, déana mé críochnughadh mar an gcéadna.

13 Oir dinnis mé dhó go mbéarúinn breath ar a thigh go bráth ar son a nuile as aithnidh dhó fein; do bhrigh go ndearnadar a mhic iad fein malluigh, agus nar thoirmisg seision iad.

14 Uime sin thug mé mionna do thigh Eli, nach glanfuideh éagceart tigh Eli lé hiodhbáirt nó lé hoifrál go bráth.

15 ¶ Agus do luigh Samuel go maidin, agus d'foscúil doirsi thighe an TIGHEARNA. Agus do bhí eagla ar Shamuel an ntís d'foillsighadh do Eli.

16 Annsin do ghoir Eli Samuel, agus a dubhairt, A Shamuel, a mhic. Agus do fhreagair seision, *Atáim* annso.

17 Agus a dubhairt sé, Cred é an ní sin a dubhairt an TIGHEARNA riot? Guidhim thú ná ceil orum é: go ndéarna Dia marsin riotsa, agus tuilleamh fós, má chéilionn tú éinni orum do na huile neithibh a dubhairt sé riot.

18 Agus dinnis Samuel dó gach uile ní, agus níor cheil éinni air. Agus a dubhairt seision, Sé an TIGHEARNA é: déanadh sé an ní is áill leis fein.

19 ¶ Agus d'fás Samuel, agus bhí an TIGHEARNA maille leis, agus níor leig aonfhocal dá chomhrádh tuitim chum na talmhan.

20 Agus do bhí a fhios ag cloinn Israel ó Dhan go Beerséba gur hórduigheadh Samuel do bheith na fháigh don TIGHEARNA.

21 Agus do fhoillsigh an TIGHEARNA é fein a ris a Siloh: oir dó fhoillsigh an TIGHEARNA é fein do Shamuel a Siloh lé breithir an TIGHEARNA.

CAIB. IV.

Ar gcos do Eli agus do mhnaoi a mhic gur ghabhadh airc Dé, 11 agus gur marbhadh a dhias mac, do fhuéigh an tanam astu.

AGUS tháinig bríathar Shamuel go Hisrael uile. Anois da chúadar Israel chum catha amach a naghaidh na Bhphilistineach, agus do shuigheadar re taobh Ebeneser: agus do rinneadar na Philistinigh foslungphort ann Aphoc.

2 Agus do chuireadar na Philistinigh iad fein a nórdughadh a naghaidh Israel: agus a núair do chúadar na catha a gcionn a chéile, do cláoidheadh Israel roimhe na Philistinigh: agus do mharbhadar don tslúagh san mhachaire timchioll cheithre míle fear.

3 ¶ Agus a núair thangadar na dáoine don champa, a dubhradar sinnsir Israel, Cred far chláoidh an TIGHEARNA sinn a niugh roimhe na Philistinigh? Tugam chugainn airc chunnartha an TIGHEARNA as Siloh, ionnus a núair thioctas ar measc, go ttarthochuidh sinn ó lámhuibh ar námhad.

4 Uime sin do chuireadar na dáoine fios go Siloh, chor go ttiubhlaidís as sin airc chunnartha TIGHEARNA na slógh, noch chomhnuighios *eidir* na cherubhinibh: agus do bhádar días mac Eli, Hophni agus Phinehas, annsin maille re háirc chunnartha Dé.

5 Agus a núair tháinig airc chunnartha an TIGHEARNA don champa, do léigeadar Israel uile gair le gaireadh mhór, ionnus gur chumscuigh an talumh dhe.

6 Agus a núair do chúaladar na Philistinigh fuaim na gáire, a dubhradar, Cred *fáth* na gáire móiresi a bhfoslungphort na Neabhruidheach? Agus do thuigeadar gur bhí airc an TIGHEARNA tháinig don champa.

7 Agus do bhí eagla ar na Philistinigh, oir a dubhradar, Tháinig Dia don champa. Agus a dubhradar, A mhaigh dhúinne! oir ní raibh a leitheidsin róimheso.

8 A mhaigh dhúinne! cía sháorfas sinn ó lámhuibh na Ndee gcumhachdachsín? *siad* do na Déa do bhuaíl na Héiptigh ris na huile phlághuibh ansa bhásach.

9 Bithi láidir, agus déanuidh go fearamhuil, O a Philistinigh, chor nach béithi bhur serbhíseachuibh do na Heabhradh-uibh, mar do bhádarsan díbhse: déanuidh go fearamhuil, agus troidigh.

10 ¶ Agus do throidheadar na Philistinigh, agus do cláoidheadh Israel, agus do theitheadar gach áon aca a steach dhá lóistin: agus do bhí an tár ro mhór; oir do thuit Disrael triochad míle coisigh.

11 Agus do ghabhadh airc Dé; agus do mharbhadh, días mac Eli, Hophni agus Phinehas.

12 ¶ Agus do rioth duine do Bheniamin as an tslúagh, agus tháinig go Siloh an lá ceadna agus a éadach briste, agus cré ar a cheann.

13 Agus a núair tháinig sé, féach, do bhí Eli na shuidhe ar stól do leaththáoibh na sligheadh ag faire; oir do chriothnuigh a chroidhe fá airc Dé. Agus a núair tháinig an tóglaigh don chathruigh, agus

dinnis sé sin, déighmheadar an chathair uile.

14 Agus a nuáir do chuáluidh Eli fuaim na ccomhare, a dubhairt sé, Cred is *ciall* d'fúaim na comhdhálasa? Agus tháinig an tógla a steach go deifreach, dhá inise do Eli.

15 Anois do bhí Eli ochd mblíadhna ar nóchad dáois; agus do bhádar a shúile fa cheó, go nach bhfaicadh sé éinni.

16 Agus a dubhairt an toglach re Héli, As *misí* an té tháinig as an tslúagh, agus do theith mé a niugh as an tslúagh. Agus a dubhairt seision, Cred do rinneadh ann sin, a mhic?

17 Agus do fhreagair an teachdaire agus a dubhairt, Do theitheadar Israel roimhe na Philistíneibh, agus do bhí fós ar mór a meas an phobail, do marbhadh do dhías macsa mar an gcéadna, Hophni agus Phinehas, agus do gabhadh airc Dé.

18 Agus tárta, a nuáir do labhair sé ar airc De, gur thuit Eli as a stól a ndiaigh a chúil le táobh an gheata, agus do bhris a mhuinéul, agus fuair sé bás; óir do bhí sé na sheandúine, agus é trom. Agus do rinne sé breitheamhnus ar Israel ceathrachad bliadhan.

19 ¶ Agus do bhí bean a mhic, bean Phinehas, torrach, agus a *bhfogus* do lean-amh bhreith: agus a nuáir do chuáluidh sí na scéula gur gabhadh airc Dé, agus go bhfuair athair a fir bás agus a fear féin, do chlaon sí í féin agus do bhí ag tuismeadh; óir tháinig a teinneas leinibh uirre.

20 Agus a dubhradar na mná do sheas na fochair timchioll an a baís ría, Ná biodh eagla ort; óir rúg tú mac. Achd níor fhreagair sí, agus níor chuir suim ann.

21 Agus thug sí Ichabód dainm air an leanamh, ga rádh, Dimthigh an glóir ó Israel: do chionn gur gabhadh airc Dé, agus ar son a cleamhna, agus a fir.

22 Agus a dubhairt sí, Do imthigh an glóir ó Israel: óir do gabhadh airc an TIGHEARNA.

CAIB. V.

Do thuit Dhágon, abfianhais airce De bhí. 6 Agus do buailcadh na Philistínigh leis hemeróidibh.

AGUS do gabhadar na Philistínigh airc Dé, agus tugadar ó Eben-eser go Hasdod í.

2 A nuáir do gabhadar na Philistínigh airc Dé, thugadar í go tigh Dhágon, agus do chuireadar í lámh re Dhágon.

3 ¶ Agus a nuáir déirgheadar muinntir Asdod go mých ar na mhárach, féach, do bhí Dhágon ar tuitim ar a aghaidh fa thalumh a bhfiadhuise airce an TIGHEARNA. Agus

do thógbhadar Dhágon, agus do shuidheadar na áit féin a rís é.

4 Agus a nuáir do éirgheadar go moch ar maidin ar na mhárach, féach, do bhí Dhágon ar tuitim ar a aghaidh fan talumh a bhfiadhuise airce an TIGHEARNA; agus ceann Dhágon agus a dhá bhais ar na ngearradh dhe ar an táirsigh; amháin gur fágbadh *ceapán* Dhágon aige.

5 Ar a nadhbharsin ní shaltruid sagairt Dhágon, nó aonduine dá ttig go tigh Dhágon air tháirsigh Dhágon ann Asdod gus a niugh.

6 ¶ Ach do bhí lámh an TIGHEARNA trom ar mhuinntir Asdod, agus do sgrios sé iad, agus do bhuail sé iad lé hemeróidibh, *eadhon* Asdod agus a cóstadha.

7 Agus a nuáir do chonncadar muinntir Asdod gur mar sin do bhí, a dubhradar, Ní dhéanaidh airc Dé Israel comhnúighe aguinne: óir atá a lámh go doiligh oruinn, agus air ar ndía Dhágon.

8 ¶ Do chuireadar teachda údha ar a nadhbharsin agus do chruinnigheadar tighearnadha na Bhphilistíneach uile chuca, agus a dubhradar, Cred do dhéanam re háirc Dé Israel? agus do fhreagradar-sa, Beirtheair airc Dé Israel fa gcúairt go Gát. Agus do rugadar airc Dé Israel fa gcúairt don náit sin.

9 Agus is *amhluidh* bhí, tar éis iad da breith timchioll fa gcúairt, go raibh lámh an TIGHEARNA a naghaidh na caithreach re díothlaithriughadh romhór: agus do bhuail sé daóine na caithreach, idir bheag agus mhór, agus do bhádar emeróidigh iona mbailtíbh secréideacha.

10 ¶ Uimesin do chuireadar airc Dé go Hecron. Agus tárta, mar tháinig airc Dé go Hecron, gur éimhgheadar na Hecronitigh, dhá rádh, Thugadar timchioll airc Dé Israel chuguinne dar marbhadh, agus do mharbhadh ar muinntire.

11 Mar sin do chuireadar teachda amach agus do chruinnigheadar tigh-earnúigh na Bhphilistíneach uile, agus a dubhradar, Cuiridh ar siubhal airc De Israel, agus léigtheair dhi dul dá háit féin, chor nach muirtidh sí sinne, agus ar ndaóine: óir do bhí díothlaithriughadh ar feadh na caithreach uile; do bhí lámh an TIGHEARNA ro throm ann sa náit sin.

12 Agus na daóine nach bhfuair bás do bhuailleadh iad leis na hemeróidibh: agus do chuaidh comhaire na caithreach súas go neamh.

CAIB. VI.

Do chuireadar airc Dé uadha, da háit féin. 19 Re feúchain uallach muinntir Bhelsetmes, do thuit 50070 pearsa.

AGUS do bhí airc an TIGHEARNA a gcrích na Bhphilistíneach seacht mí.

2 Agus do chuireadar na Philistinigh gairm ar na sagartaibh agus ar an luchd faistine, gá rádh, Creadh dhéanam re háirc an TIGHEARNA? innisigh dhúinn cred lé gcuirfeam dá háit féin í?

3 Agus a dubhradarsan, Má chuirthighe ar siubhal airc Dé Israel, ná cuiridh uáibh folamh í; achd ar gach uile chor cuiridh uáibh ofráil sháruigh: annsin leighisfighear sibh, nó bíaidh a fhios aguibh cred fa nár filleadh a lámh uáibh.

4 An sin a dubhradarsan, Cred é an nofráil sháruigh noch fhilltíom chuige? Do fhreagradarsan, Cúig emeróid óir, agus cúig lucha óir, do réir uibhre thighearnadh na Bphilistíneach: do bhrigh gurob aonphláigh do bheoí oruibh uile, agus ar bhur ttighearnuidhibh.

5 Oir a núair do dhéantáoi íomháighe bhur nemeróideadh, agus íomháighe bhur lucha noch mhilleas an talumh; agus bhéartaí glóir do Dhía Israel: dob éidir go néattroimeochadh sé a lámh dhaóibh, agus dá bhur ndéibh, agus dá bhur ndúithche.

6 Ar a nadhbharsin cred fa gcrúaidhfeadh sibhsi bhur gcroidhthe, mar do chrúaidheadar na Hegiptigh agus Pharaó a gcroidhthe? a núair do oibrigh sé go hiontach na measc, a né nár léigeadar don phobal imtheachd? agus dímthigheadar.

7 Anois ar a nadhbharsin déanuidh cairte nuádh, agus glacaidh dhá loilghidh, ar nach ndéachaidh cuing, agus ceangluidh na ba don chairt, agus tugaidh na gamhna don bhaile úadha:

8 ¶ Agus glacaidh airc an TIGHEARNA, agus cuirigh ar an ccairt í; agus cuiridh na seoid óir noch fhilltí chuige mar ofráil sháruigh, a cófra ré na taóibh; agus cuiridh ar siubhal í, go nímthigh sí.

9 Agus feachuidh, má ghabham sí súas a slighe a cósta féin go Bet-semes, ann sin sé do rinnean tolc morsa dhúinne: achd muna ngabha, annsin aitheanam nach í a lamhsan do bhuáil sinn; acht gur cinneamhuin tháinig orruinn.

10 ¶ Agus do rinneadar na daóine sin: agus do ghlacadar dhá loilghidh, agus do cheangladar don chairt iad, agus do dhruid-eadar ar a láoghaibh san mbaile:

11 Agus do chuireadar airc an TIGHEARNA ansa ccairt, agus an cófra guna luchaibh agus íomhaigheadh a nemeroid.

12 Agus do ghabhadar na ba an ráon díreach go slighe Bhet-semes, agus do imthigheadar ar feadh na sligheadh móire, ag géimnigh mar do imthigheadar, agus níor chasadar do leath taóibh ar an lámh dheis nó chlé; agus do chúadar tighearnuidh na Bphilistíneach na ndíáigh go brúadh Bhet-semes.

13 Agus do bhádar muinntir Bhet-semes ag buáin a bhfóghmhair cruithneachda annsa ghleann: agus do thógbhadar a síule súas, agus do chonncádar a náire, agus do ghabh luathghaire iad tré na faicsin.

14 Agus tháinig an chairt go machaire Iosua, Bet-semíteach, agus do stad ann sin, mar a raibh cloch mór: agus do scoilteadar maideadha na cartach, agus do ofráladar na ba dofráil loisge don TIGHEARNA.

15 Agus do thógbhadar na Lebhítigh airc an TIGHEARNA síos, agus an cófra do bhí na haice, mar a rabhadar na seoid óir, agus do chuireadar ar an gcloich mhóir iad: agus do ofráladar muinntir Bhet-semes ofráil loisge agus do iodhbhadar iodhbhartha an lá ceadna don TIGHEARNA.

16 Agus a nuair do chonncadar cúig thighearna na Bphilistíneach sin, do fhilleadar go Hecron an lá ceadna.

17 Agus siad so na hemeróid órdha noch dúilleadar na Philistinigh chum an TIGHEARNA mar ofráil sháruigh; ar son Asdod a háon, ar son Ghasa a háon, ar son Ascelon a háon, ar son Ghat a háon, ar son Ecron a háon;

18 Agus na lucha órdha, do réir uibhre chaitheach na Bphilistíneach uile do bhean ris na cúig thighearna, do chaithreachaibh daingne, agus do bhailtibh tháithe, go nuige cloichmhóir Abel, air ar leagadar síos airc an TIGHEARNA: agus atá an chloch fós gus a niugh a machaire Iosua, an Bet-semíteach.

19 ¶ Agus do mharbh sé muinntir Bhet-semes, do chionn gur fhéachadar a steach ann airc an TIGHEARNA, eadhon do mharbh sé dá muinntir caógad míle agus deichneamhar air trí fithchid: agus do cháoineadar an pobal, do chionn gur bhúail an TIGHEARNA an pobal ré hár mór.

20 Agus a dubhradar muinntir Bhet-semes, Cía fhéadas seasamh á lathair an TIGHEARNA náomthasa Día? agus cía chum a rachaidh sé súas úainne?

21 ¶ Agus do chuireadar teachda go muinntir Chíriat-Iárim, ga rádh, Thugadar na Philistinigh airc an TIGHEARNA léo a rís; tigidhsí a nuás, agus beiridh chugaibh í.

CAIB. VII.

Samuel ag teagasc an phobal. 3 Do leas- uigheadar a mbeatha. 9 Agus bhuágh- uidheadar ar a naimhdibh.

A GUS tugarad muinntir Chíriat-Iárim, agus rugadar léo súas airc an TIGHEARNA, agus tugarad a steach í go tigh Abinadab ansa chnoc, agus do nomhadar a mhac Eleásar do choimhead airc an TIGHEARNA.

2 Agus tárla, an feadh do bhí an náirc na comhnuighe ann Círiat-Iárim, go raibh a náimsir fada; óir bá fithche bliadhna é: agus do bhí tigh Israel uile ag déanamh doilghis a ndiaigh an TIGHEARNA.

3 ¶ Agus do labhair Samuel re tigh Israel uile, dha rádh, Má fhillti chum an TIGHEARNA maille ré bhur gcroidhthibh go hiomlán, ann sinn cuiridh úaibh na dee coimhitheacha agus Astárot as bhur measc, agus ullmhuighidh bhur gcroidhte chum an TIGHEARNA, agus déanuidh seirbhís dósan ámháin: agus saorfuidh sé sibh as láimh na Bphilistíneach.

4 Ann sin do chuireadar Israel uátha Báalim, agus Astárot, agus dadhradar an TIGHEARNA amháin.

5 Agus a dubhairt Samuel, Cruinnighidh Israel uile go Míseph, agus guidhfidh misi ar bhur son chum an TIGHEARNA.

6 Agus do chruinnigheadar a bhfochair a chéile go Míseph, agus do thairngadar uisce, agus do dhoirteadair amach é a lathair an TIGHEARNA, agus do throisgeadar an lásin, agus a dubhradar annsin, Do pheacuigheamar a naghaidh an TIGHEARNA. Agus do rinne Samuel breitheamhnus ar chloinn Israel a Míseph.

7 ¶ Agus a nuair do chuáladar na Philistínigh gur chruinnigheadar clann Israel a gcionn a cheile go Míseph, do chuádar TIGHEARNUIGH na Bphilistíneach súas a naghaidh Israel. Agus a nuair do chuáladar clann Israel é, do bhí eagla na Bphilistíneach orra.

8 Agus a dubhradar clann Israel ré Samuel, Ná sguir dá bheith ag comhairc chum an TIGHEARNA Día air ar soinne, go ttárthuigh sé sinn as láimh na Bphilistíneach.

9 ¶ Agus do ghlac Samuel lubhán diúil, agus do íodhbair é mar ofráil loisge uile don TIGHEARNA: agus do éigh Samuel air an TIGHEARNA ar son Israel; agus déist an TIGHEARNA ris.

10 Agus mar do bhí Samuel ag íodhbairt na hofrála loisge, thangadar na Philistínigh a gcomhfhogus do chathughadh a naghaidh Israel: achd do thóirigh an TIGHEARNA an lásin le tóirigh mhóir ar na Philistínigh, agus do chláoidh iad; agus do mharbh iad as coinne Israel.

11 Agus do chuádar clanna Israel amach as Míseph, agus do leanadar na Philistíneach, agus do bhádar da marbhadh, go ttangadar go Bet-car.

12 Ann sin do thóg Samuel cloch, agus do shuighidh í eidir Míseph agus Shen, agus do ghoir Eben-eser dainn dhi, gha rádh, Gó nuige so do chuidigh an TIGHEARNA sinne.

13 ¶ Marsin do claóidheadh na Philis-

tinigh, agus ní thangadar nísá mhó a steach a gcósta Israel: agus do bhí lámh an TIGHEARNA a naghaidh na Bphilistíneach ar feadh láethe Shamuel uile.

14 Agus na caithreacha do bheanadar na Philistínigh do Israel do haisigeadh Disrael iad, ó Ecron go nuige Gát; agus a ccóstadha sin do bhuáin Israel as lámhuibh na Bphilistíneach. Agus do bhí síothcháin idir Israel agus na Hamoritigh.

15 ¶ Agus dorinne Samuel breitheamhnus air Israel ar feadh láethe a bheatha uile.

16 Agus do imthigheadh ó bhliadhain go bliadhain ar chuáirt-timchill go Bétel, agus Gilgal, agus Míseph, agus do níodh sé breitheamhnus ar Israel ann gach áit dhíobh sin.

17 Agus do fhilleadh go Rámah; óir is ann sin do bhí a thigh; agus annsin do níodh sé breitheamhnus ar Israel; agus is ann do rinne sé altóir don TIGHEARNA.

CAIB. VIII.

Do bhí míriaghuil chloinne Shamuel ina adhbhar ag Israel, ar rí a iarraidh.

10 Noch ar innis sé a bhéasa.

A GUS tárla, a nuair do bhí Samuel áosta, go ndearna sé breitheamhuin dá mhacaibh ós cionn Israel.

2 Anois do bé ainm an ghin fá sine aige Ioel; agus ainm an dara, Abiah: do bhádar nambreitheamhuibh a Mbeer-séba.

3 Ach níor shiubhlugheadar a mhic iona shlighthibhsan, agus do chuádar a leathaoibh ar son tarbha, agus do ghlacadar cumha, agus do chláonadar breitheamhnus.

4 Ann níor chruinnigheadar nísir Israel uile iad féin a gcionn a chéile, agus tangadar chum Samuel go Rámah,

5 Agus a dubhradar ris, Féach, atá tusa fóirfe, agus ní shiubhlughid do mhic ann do shlighthibh: a nois déana rígh dhúinn dar riaghladh do nós na nuile chin-eadhach.

6 ¶ Ach níor thaitin an chúis re Samuel, a nuair a dubhradar, Tabhair rígh dhúinn dar riaghladh. Agus do ghuidh Samuel an TIGHEARNA.

7 Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Samuel, Eist re glór na ndaoineadh ann gach uile ní dá nabraid riot: óir ní tusa do tharcuisnigheadar, achd do tharcuisnigheadar misi, go nach béinn mo rígh ós a gcionn.

8 Do réir a nuile oibreach dá ndéarnadar ón ló fá ttug misi súas as an Néipt iad agus an lá a niugh, ler thréigeadar misi, agus le ndéarnadar seirbhís do dheieibh oile, is mar sin fós do níd riotsa.

9 Anois ar a nadhbharsin éist re na nglór: gidheadh taibhsin dhóibh go dath-rachdach, agus fóillsigh dhóibh samhail an rígh riaghlóchus ós a gcionn.

10 ¶ Agus dinnis Samuel bríathra an Tighearna uile don phobal noch do farr rígh air.

11 Agus a dubhairt sé, Budh é so béasa an rígh bhías ós bhur gcionn: Glacuidh sé bhur mic, agus óirdeochuidh sé dhó féin *iad*, chum a charbad, agus *dá mbeith* na marshluagh aige; agus ríothfuid roimhe a charbadaibh.

12 Agus óirdeochuidh sé dhó féin caip-tínigh ós cionn mhílteadh, agus caip-tínigh ós cionn cháogad, agus *cuirfe sé iad* do sháothrughadh a fhearuin, agus do bhuáin a fhoghmhair, agus do dhéanamh a threalamh cogaidh, agus trealamh a charbad.

13 Agus glaciuidh sé bhur ningheana do *dhéanamh* unghaidh deaghbholaidh, agus *dá mbeith* na ccócairibh, agus na mbáiceiribh.

14 Agus tóigfe sé bhur machairighe, agus bhur bhfineamhna, agus bhur lubhghort ola, *eadhon* an chuid is fearr *dhiobh*, agus do bhéara sé *dhá* sheirbhiseachaibh *iad*.

15 Agus tóigfe sé deachmhadh bhur síl, agus bhur bhfineamhnach, agus do bhéara sé *dá* oifigeachaibh, agus *dá* sheirbhiseachaibh *iad*.

16 Agus tóigfe sé bhur searbhfhogh-antuighe fear, agus bhur searbhfhoghantuighe ban, agus na hógánuigh is fearr aguibh, agus bhur nassail, agus cuirfe sé chum a oibre *iad*.

17 Tóigfe sé deachmhadh bhur gcóarach: agus béithi bhur searbhfhoghantaibh aige.

18 Agus goirfidhe na comhaire an lá sin ar son an rígh thoighfígh dhaóibh féin; agus ní éisdfe an Tighearna an lá sin libh.

19 ¶ Gidheadh do dhiultadar an pobal umhlughadh do ghlór Shamuel; agus a dubhradar, Ní headh; ach bíaidh rígh aguinn ós ar gcionn;

20 Chor go mbia sinne fós mar na cineadhacha uile; agus go ndéana ar rígh breitheamhnus oruinn, agus go ndeachuidh amach romhuinn, agus go ttroididh ar gcatha.

21 Agus do chuála Samuel bríathra an phobuil uile, agus do aithris sé *iad* a gclúasaibh an Tighearna.

22 Agus a dubhairt an Tighearna re Samuel, Eist re na nglór, agus déana rígh dhóibh. Agus a dubhairt Samuel ré fearuibh Israel, Éirgheadh gach áon nguibh dhá chathruigh féin.

CAIB. IX.

Sinnsearrachd, 2 agus Cosamhlachd Shauil. 15 A chomhradh ré Samuel.

ANNOIS do bhí duine do Bheniamin, dar bhainm Cis, mhac Abiel, mhic Seror, mhic Bechorah, mhic Aphiah, Beniamiteach, duine cunhachdach a ccumus.

2 Agus do bhí mac aige, dar bhainim Sàul, togha duine óig, agus dearcnuigh; agus ní *raibh* a measc chloinne Israel pearsa *dob* arrachda ná é: ó na ghaúillibh súas *dob* áirde é ná éainfhear don phobal.

3 Agus do chúadar assuil Chis athair Shauil a muga. Agus a dubhairt Cis re Saul a mhac, Beir leachd anois duine do na searbhfhoghantaibh, agus éirigh, Im-thigh diarruigh na nassal.

4 Agus do ghlúais seision thrírdh shliabh Ephraim, agus do chuáidh tré chrích Shalisa, acht ní bhfúaradar *iad*: annsin do chuáidh sé tré dhúitheche Hálím, achd ní *rabhadar annsin*: agus do chúadar tré dhúitheche na Mbenamiteach, achd ní bhfúaradar *iad*.

5 Agus a nuair thangadar go tír Shuph, a dubhairt Saul re na óglach do *bhí* na fhochair, Gluáis, agus filliom; deagla go léigeadh mathair cúram na nassal de, agus go mbíadh cúranach dar ttaóibhne.

6 Agus a dubhairt seision ris, Féuch, anois *atá* annsa ceathruighi duine le Día, agus *is* duine onórach é; a nuile ní a deir sé thig a gcrích go deimhin: anois tianam annsin; *dob* éidir go bhféadfadh an tsliche ionar chóir dhúinn dul do theagasc dhúinn.

7 Ann sin a dubhairt Saul re na shearbhfhoghantaigh, Ach, féach, *má* theighmíd annsin, créd bhéarum chum a nóglach? óir dó caithheadh an tarán ann ar soithighibh, agus ní *bhfuil* tiodhlaiceadh aguinn re bhreith chum óglach Dé: cred *atá* aguinn?

8 Agus do threagair an searbhfhoghantuigh Saul a ris, agus a dubhairt, Féuch, *atá* águmsa annso ann láimh an ceathramhadh cuid do shecel airgid: do bhéara mé *sin* dóglach Dé, do chionn ar slighe dinnisin dúinn.

9 (Annsa tseanaimsir a Nísrael, a nuair do thíagh duine díagháil scéul ó Dhía, is marso a deiríodh sé, Tárr uait, agus deanum go nuige an fhéachadóir: óir an té dá ngoirthear fáigh anois is féachadóir do ghorthaóí dhe san tseanaimsir.)

10 Ann sin a dubhairt Saul re na shearbhfhoghantuigh, is maith a labhair tú; gluáis, deanum. Marsin do chúadar don chathruigh mar a *raibh* óglach Dé.

11 ¶ Agus mar do chúadar súas san chnoc a gcionn na caithreach, fuaradar maighdeana óga ag dul amach do tharruing uisge, agus a dubhradar riu, An bhfuil an féachadóir annso?

12 Agus do fhreagradarsan *iad*, agus a dubhradar, *Atá*, féachuidh; *atá sé* romhuibh: déanuidh deithfir anois, óir thainig sé a niugh don chathruigh; óir *atá* féasta don phobal a niugh annsa náit áird:

13 Comhlúath agus thiucfuidhe don

chathruigh, do gheabhthaoi ar ball é, suil rachus sé súas don náit áird dithe : óir ní fósuid an pobal nó go tí sé, do chionn gur bé bheannuighios an niodhbairt; agus na dhiaigh sin ithid luchd an chuiridh. Anois ar a naddbharsin eirgidhisi súas óir is tímchioll; a nama sa do gheabhthaoi é.

14 Agus do chuádersan súas don chathluigh: agus a nuair thangadar a steach don chathruigh, feuch, tháinic Samuel amach na gcoinne, do dhul súas don náit áird.

15 ¶ Anois do innis an TIGHEARNA do Shamuel ann a chluais lá roimhe Saul do theachd, gha rádh,

16 A mórach tímchioll na húaireis cuirfe mé duine chugad as tír Bheniamin, agus ungfuidh tú é chum bheith na chaipín ós cionn mo phobail Israel, go saorta sé mo phobal ó láimh na Bhphilistíneach: óir dtéach mé air mo phobal, do chionn go ttáinic a comhairc chugam.

17 Agus a nuair do chonnaire Samuel Saul, a dubhairt an TIGHEARNA ris, Féuch an té ar labhair mé riota dá thaoibh! sé so féin bhias na fhlaith ós cionn mo phobail.

18 Ann sin do dhruid Sál re Samuel ann sa gheata, agus a dubhairt ris, Guidhim thú, innis damh cá háit a bhfuil tigh an nféachadóra.

19 Agus do fhreagair Samuel Saul, agus a dubhairt, Misi an féachadóir: eirigh súas romham don náit áird; óir iostaóí biadh agamsa a níugh, agus leigfe mé dhuit intheachd a mórach, agus inneosuidh mé dhuit a bhfuil fad inntinn.

20 Agus ar son hassal do chuaidh a mugha trí lá ó shin, ná cuir do mheanma orra; óir do frith iad. Agus cía ar a bhfuil uile fhonn Israel? nach ortsa atá, agus ar thigh hathar uile?

21 Agus do fhreagair Saul agus a dubhairt, Nach Beniamíteach misi, is lugha do theabhuihbh Israel? agus nach iad mo mhuinntir is rolugha do mhuinntearuibh threibhe Benjamin uile? uime sin cred fá labhrann tú marsin riom?

22 Agus do ghlac Samuel Saul, agus a shearbhfhoghantuigh, agus rug leis don phárlús iad, agus thug orra suidhe ann sa náit budh onóruigh a measg luchda an chuiridh, noch do bhí tímchioll thríochad fear.

23 Agus a dubhairt Samuel ris an gcócaire, Tabhair chugam an chuid ronna thug mé dhuit, re a ndubhairt mé riota, Cuir láimh riota í.

24 Agus do thóg an cócaire an slinnean, agus áu ní do bhí air, agus do chuir a bhfiádhnuisi Shaul é. Agus a dubhairt Samuel, Féuch an nfuighioll sin! ad fhiagh nuisi, agus ith é: óir go nuige an amsa do

taisgeadh dhuit e ó a nuair a dubhairt mé, Thug mé cuireadh don phobal. Marsin a dúaign Saul le Samuel an lásin.

25 ¶ Agus a nuair thangadar a nuas ón náit áird don chathruigh, do rinne Samuel combrádh re Saul air mhullach an tighe.

26 Agus do éirgheadar go moch: agus tárla ré héirge an láoi, gur ghoir Samuel Saul go mullach an tighe, gha rádh, Eirigh súas, go gcuire mé ar siubhal thú. Agus déirigh Saul, agus do chuádar araoon amach, eision agus Samuel, as sin.

27 Agus a nuair do bhádar ag dul síos go críoch na caithreach, a dubhairt Samuel ré Saul, Abair ris an nóglach drud romhuian ar a aghaidh, (agus do dhruid sé rompa,) achd fansa a bhos go fóill, go ttaisbéana misi briathra Dé dhuit.

CAIB. X.

Saul ar ungradh na rí. 24. Noch dá rabhadar cuid buidheach. 27 Cuid dombuidheach.

AN sin do ghlac Samuel soitheach ola, agus do dhóirt air a cheann é, agus do phóg é, agus a dubhairt, Nach uime dungaidh an TIGHEARNA thu chum bheith ad chaipín ós cionn a oighreachda?

2 A nuair intheochus tú uaimsi a níugh, an sin do gheabha tú días fear ag úaighe Ráchel a mbrúach Bheniamin a Selsah; agus déaruid siad riota, Na has-uil a ndeachaidh tú dá níarruidh do frith iad: agus, féach, do chuir hathair na has-sail a neimhbhrigh, agus ata doilghiosach umaibhsi, gha rádh, Cred dheanas mé fam mhac?

3 Ann sin rachaidh tú ar haghaidh as sin, agus tiucla tú go réidhteach Tábor, agus teigeomhuid triúr fear dhuit annsin ag dul súas go Día go Bétel, duine dhiobh ag iomchar trí meannán, duine eile ag iomchar thrí mbuilein aráin, agus duine eile ag iomchar buidéil fiona:

4 Agus beinneochuid siad duitsi, agus do bhéaruid dhá bhuilein aráin duit, noch ghlacfas tú as a lámhuibh.

5 Na dhiaigh sin tiucla tú go cnoc Dé, mar a bhfuil gárda na Bhphilistíneach: agus tiuclaidh a gcrích, a nuair thiucfas tú ann sin do nchathruigh, go tteigeamha tú ré cuideachda faigheadh ag teachd a nuas ón náit áird maille re psaltair, agus re tabuir, agus re píob, agus re cláirsigh rompa; agus do dhéanuid fáidheadóireachd:

6 Agus tiucla spiorad an TIGHEARNA ortsa, agus do dhéana tu faidheadóireachd leo, agus iompóchar thú ad dhuine eile.

7 Agus go madh hamhlugh bhias, a nuair thiucfaid na comharthuighesi ort, go ndéana tú do réir mar bhias ocáid agad; oir atá Día maille riota.

8 Agus rachaidh tú síos romhamsa go Gilgal; agus, féach, tiúcfa misi síos chugad, dofráil ofrala loisge, agus díobhairt íodhbartha ofrala síothchána: seachd lá fhanfas tú go títi misi chugad, agus go ttais-beanuidh mé dhuit créd dhéanfas tú.

9 ¶ Agus is amhlaidh do bhí, a nuair do iompoigh sé a chúil dimtheachd ó Shamuel, go ttug DÍA croidhe oile dhó: agus tangadar na comharthuigh so uile a ccrích an lá sin féin.

10 Agus a nuair thangadar ann sin chum an chnoic, féach, tárla cuideachda do ná faighibh ris; agus tháinig spiorad Dé airson, agus do rinne sé faigheadóir-eachd mar aon riú.

11 Agus tárla, a nuair do chonncadar na daoine uile aga raibh a fhios cía hé roimhe, féach, go raibh sé ag faigheadóir-eachd a measc na bhfaigheadh, ann sin a dubhradar ná daoine gach aon re chéile, Cred é so tháinig ar mhac Chis? An bhfuil Saul fós a measc na bhfaigheadh?

12 Agus do fhreagair áon don náitsin féin, agus a dubhairt. Ach cía hé a nathairson? Uime sin tháinig chum a bheith na sheanfhocal, An bhfuil Saul fós a measc na bhfaigheadh?

13 Agus a nuair do chríochnaigh sé faigheadóireachd, tháinig sé don náit áird.

14 ¶ Agus a dubhairt dearbhrathair athar Shaul ris agus ré na shearbhfhoghantuigh, Cáit a ndeachabhairsi? Agus a dubhairt seision, Diarruigh na nassal: agus a nuair do choncamar nach rabhadar a néanbhall, thangamar go Samuel.

15 Agus a dubhairt dearbhrathair athar Shaul ris, Guidhim thú, innis damhsa, cread a dubhairt Samuel ribh.

16 Agus a dubhairt Saul re dearbhra-thair a athar, Dinnís sé dhúinn go follus gur frith na hassail. Acht do tháobh chúisi na ríoghachda, dar lábhair Samuel ris, níor innis sé éinni dhó.

17 ¶ Agus do ghoir Samuel an pobal a ccionn a chéile go Mispheh chum an TIGHEARNA;

18 Agus a dubhairt sé ré cloinn Israel, Is marso a deir an TIGHEARNA DÍA Israel, Thug misi Israel amach as an Négipt, agus do sháor mé sibh ó lámhuibh na Négipteach, agus as láimh a nuile ríoghachd, agus ón muinntir do bhrúigh sibh:

19 Agus do dhíultabhairsi a niugh dá bhur Ndia, noch gur bé féin do sháor sibh ó bhur nuile aindeisi agus ó bhur mbuaidh-readh; agus a dubhrabhair ris, Ní headh, achd cuir rígh ós ar gcionn. Anois ar a nadhbhar sin taisbeanuigh sibh féin a lathair an TIGHEARNA do réir bhur ttreabh, agus do réir bhur mílteadh.

20 Agus a nuair thug Samuel air threabh-

uibh Israel uile teachd a lathair, do glacadh treabh Bheniamin.

21 A nuair thug sé air threibh Bheniamin teachd a bhfogus do réir a muinntear, do glacadh muinntir Mhátri, agus na dhíáigh sin do glacadh Saul mhac Cis: agus a nuair do farradar é, níor frith é.

22 Uimesin díafraightheadar don TIGHEARNA a ris, An ttiúcfadh an tóglaigh fós chuca. Agus do fhreagair an TIGHEARNA, Féachuidh, dfoleugh sé é féin a measc na caráiste.

23 Agus do ritheadarsan agus tugadar as sin é: agus a nuair do sheas se a measc an phobail, do bhí sé níos áirde ná éinneach do na dáoinibh óna ghuáillibh súas.

24 Agus a dubhairt Samuel ris an bpobal uile, Féachuidh an té do thogh an TIGHEARNA, nach bhfuil aon cosmhail ris a measc an phobail uile? Agus do gháir-eadar an pobal uile, agus a dubhradar, Go mairigh an rígh.

25 Ann sin do thaisbein Samuel don phobal modh na ríoghachda, agus do scríobh a leabhar é, agus do chuir a bhfiadhuise an TIGHEARNA é. Agus do chuir Samuel an pobal uile ar siubhal, gach éinneach dhá thigh féin.

26 ¶ Agus do chuáidh Saul fós dha bhaile go Gibeah; agus do chuáidh banda daoine leis, ar chorruigh DÍA a geroidhthe.

27 Acht a dubhradar clann Bhéilial, Ciondus chuimhdeochus an fearso sinn? Agus do chuireadar a neimhní é, agus ní thugadar tiodhlacadh ar bith chuige. Achd do bhí seision na thochd.

CAIB. XI.

Do bhuaghnuigh Saul le trí chéad míle sloigh, ar na Hammonúibh.

AN sin tháinig Nahas an Tammóniteach súas, agus do rinne campa as coinne Iabes-Gilead: agus a dubhradar muinntir Iabes-Gilead uile re Nahas, Déana cunnradh rinne, agus uimhleocham dhuit.

2 Agus do fhreagair Nahas an Tammóniteach íad, Ar an nachdso do dhéana mé cunnradh ribh, bhur súile deasa uile do bhuáin asuibh, agus a dtabhairt mar mhasla Disrael uile.

3 Agus a dubhradar sinnsir Iabes ris, Tabhair dhúinn cáirde sheachd lá, go gcuirmis teachda ann gach uile chósta Disrael: agus ann sin, muna bhfagham aonduine thárrthochus sinn, tiúclán amach chugadsa.

4 ¶ Ann sin thangadar na teachda go Gibeah Shaul, agus do innisodar na scéula a gclusaibh an phobail: agus do thóg-bhadar na daoine uile a nguth súas, agus do ghuileadar.

5 Agus, féach, tháinig Saul a ndíáigh

an tsealbh ó na machairighibh, agus a dubhairt Saul, Cred do *imthigh* ar an bpobal as a nguilid siad? agus dinnisiodar dhó scéula mhuinntire Iábes.

6 Agus thainic spiorad Dé ar Shaul a nuáir do chúala sé na scéula sin, agus do las a fhearg go ro mhór.

7 Agus do ghabh sé cúpla damh, agus do rinne spodhladha dhíobh, agus do chuir sé ar feadh chóstadha Israel uile *iad* a lámhuibh théachdaireadh, gha rádh, Gidh bé nach ttiucfa amach a ndíáigh Shaul agus Shamuel, as mar so do dhéantar ré na dhambuibh. Agus do thuit eagla an TIGHEARNA ar an bpobal, agus tangadar amach déantoil.

8 Agus a nuáir do chomháirimh seision iad a Mbesec, do bhádar clann Israel trí chéad míle, agus muinntir Iúdah tríochad míle.

9 Agus a dubhradar ris na teachduibh tháinic, Abruigh mar so re muinntir Iabes-Gilead, A marach, suil bhías an ghrian té, do gheabthaóí cabhair. Agus thangadar na teachda, agus dinnisiodar sin do mhuinntir Iabes; agus do bhí luathgháire orra.

10 Uimesin a dubhradar daoine Iabes. Tiuclam amach chugaibh a marach, agus do dhéantaoi rinn a nuile ní bhús áill libh féin.

11 Agus is amhluidh bhí ar na mháarach, gur chuir Saul a mhuinntir a trí gcuid-eachda; agus tangadar a lár an tslóigh a bhfaire na maidne, agus do mharbhadar na Hammonitigh go teas an laoi: agus tárla, an mhéid do mhair dhíobh gur scaoil-eadar ó chéile, go nach raibh gáol deisi aca re chéile.

12 ¶ Agus a dubhradar an pobal uile re Samuel, Cía hé an duine a dubhairt, An mbíá Saul na rígh oruinn? tugthar chugainn na daoine, go cuirimis chum báis iad.

13 Agus a dubhairt Saul, Ní cuirfighear éanduine chum báis a niugh: óir is a niugh do oibrigh an TIGHEARNA tárrtháil a Nisrael.

14 ¶ Ann sin a dubhairt Samuel ris an bpobal, Eirgidhe, agus deanam go Gilgal, agus athnuáigheam an ríoghachd annsin.

15 Agus do chúadar an pobal uile go Gilgal; agus do rinneadar rígh do Shaul ann sin a lathair an TIGHEARNA a Ngilgal; agus annsin do iodhbradar iódhbartha oifála síothchána a bhfiaghnúisi an TIGHEARNA; agus annsin do rinne Saul agus clanna Israel uile gáirdeachas mór.

CAIB. XII.

Ata Samuel ag tógbail fiaghnaís sa noir-eachduis, ar a ionnracas na measc.

A GUS a dubhairt Samuel re Hisrael uile, Féuchaidh, déist mé ré bhur

nglór ann gach uile ní dá ndubhrabhair riom, agus do rinne mé rígh ós bhur ceionn.

2 Agus anois, féuchaidh, atá an rígh ag siubhal romhuibh: agus atáimsi sean agus ceinnliath; agus, féuchuidh, *atáid* mo mhic aguibh: agus do shiubhail mé romhuibh si óm naoidheantachd gus a niugh.

3 Féuchuidh, *atáim* annso: déanuidh fiadhnúisi am aghaidh a lathair an TIGHEARNA, agus a lathair a unghuidh: Cía agaibh dar bhean mé a dhamh? nó cía dar bhean mé a assal? no cía do mheall-mé? no cía do ghortuigh mé? nó cía hí an lámh as ar ghlac mé cumha *ar bith* do dhalladh mo shul leis? agus aiseoga mé dhíbh é.

4 Agus a dubhradarsan, Níor mheall tú sinne, agus níor sháruigh tú sinn, ní mó do ghlac tú éinní as láimh éanduine.

5 Agus a dubhairt sesion riu, *Is* fiadhnúisi an TIGHEARNA bhur naghaidh, agus *is* fiadhnúisi a ungha san ló aniugh, nach bhfiuarabhair éinní am láimh. Agus do fhreagradasan, *Is* fiadhnúisi.

6 ¶ Agus a dubhairt Samuel ris an bpobal, *Asé* an TIGHEARNA do órdúigh Maoise agus Aaron, agus thug bhur naithre amach as crích na Héipte.

7 Anois ar a nadhbharsin fanuidh bhur seasamh, go ndéarna mé aidhnios ribh a lathair an TIGHEARNA, fá uile ghníomhradh ceart an TIGHEARNA, noch do rinne sé dhíbhse agus dá bhur naithribh.

8 A nuáir tháinic Iacob a steach don Néigipt, agus do éighmheadar bhur naithre air an TIGHEARNA, ann sin do chuir an TIGHEARNA Máoisí agus Aaron chugaibh, noch thug bhur naithre amach as an Néigipt, agus thug orra comhnúighe dhéanamh san náitsi.

9 Agus a nuáir do dhearmadar a TTIGHEARNA Dia, do reac sé iad a lámh Shisera, caiptín slóigh Hasor, agus a láimh na Bhphilistineach, agus a láimh rígh Móab, agus do throideadar na naghaidh.

10 Agus do éighmheadar chum an TIGHEARNA, agus a dubhradar, Do pheacúigheamar, do bhrígh gur thréigheamar an TIGHEARNA, agus gur adhramar Báalim agus Astárot: achd a nois sáor sinn as lámhuibh ar námhad, agus do dhéanam seirbhís duit.

11 Ar a nadhbharsin do chuir an TIGHEARNA Ierubbaal, agus Bedan, agus Iephthah, agus Samuel, agus do thárrthuigheadar sibh ó láimh bhur námhad air gach uile thaobh, agus do chomhnúigheabhair daingean.

12 Agus a nuáir do chonncabhair go ttáinic Nahas rígh chloinne Ammon bhur naghaidh, a dubhrabhair riomsa, Ní headh; achd bíaidh rígh ós ar gcionn:

1 nuair gur bhé bhur TIGHEARNA Día fá dhíbh.

13 Anois ar a nadhbharsin, féachaidh an rígh do thoghabbhair, agus diarrabbhair! agus, féachuidh, do chuir an TIGHEARNA rígh ós bhur gcionn.

14 Ma bhionn eagla an TIGHEARNA oruibh, agus seirbhís do dhéanamh dhó, agus umhlughadh dhá ghlór, agus gan cathughadh a naghaidh aitheanta an TIGHEARNA, ann sin faufaidh sibh féin agus an rígh bhías ós bhur ccionn go bunáiteach ag leanmhuin bhur TIGHEARNA Día.

15 Acht muna numhluidhigh sibh do ghuth an TIGHEARNA, ach cathughadh a naghaidh aitheanta an TIGHEARNA, ann sin bíaidh lamh an TIGHEARNA bhur naghaidh, mar do bhí a naghaidh bhur naitheadh.

16 Anois ar a nadhbharsin seasuidh agus féachuidh an ní mórsó, dhéanas an TIGHEARNA as coinne bhur súl.

17 Nach é fógmhar na cruithneachda a niugh? guidhidh misi an TIGHEARNA, agus cuirfidh sé tírmeach agus fearthuinn; chor go tuigfidhe agus go bhfaictí gur mór bhur gcionta, noch do rinneabhair a lathair an TIGHEARNA, a níarruidh rígh dhíbh féin.

18 ¶ Mar sin do ghoir Samuel ar an TIGHEARNA; agus do chuir an TIGHEARNA tírmeach agus fearthuinn an lá sin: agus do ghabh eagla mhór an pobal uile roimhe an TIGHEARNA agus roimhe Shamuel.

19 Agus a dubhradar an pobal uile re Samuel, Guidh do THIGHEARNA Día air son do sheirbhiseach, go nach bhfaghann bás: óir do chuireamar a gcionn ar bpeacaidh uile an tolcso, rígh iarruidh dúinn féin.

20 ¶ Agus a dubhairt Samuel ris an bpobal, Ná bíodh eagla oruibh: (do rinneabhair na cionta sa uile: gidheadh ná héirghidhe do leaththaoibh ó leanmhuin an TIGHEARNA, achd adhruidh an TIGHEARNA maille re bhur nuile chroidhe;

21 Agus ná héirghidhe do leaththaoibh: óir annsin leanfuidhe neithe diomhaóine, nach déan tarbha nó tíarrtháil; óir is diomhaóin iad.)

22 Óir ní thréigfidh an TIGHEARNA a phobal féin air son a anna mhóir: do chionn gur bhí toil an TIGHEARNA a phobal féin do dhéanamh dhíbh.

23 Os a chionn sin ar mo shonsa, nár léigidh Día go ndéanuinn peacadh a naghaidh an TIGHEARNA an sgar do ghuidhe ar bhur son: achd múinfidh mé dhíbh an tséighe mhaith dhíreach:

24 Amháin bíodh eagla an TIGHEARNA oruibh, agus adhruidh é go firinneach maille re bhur nuile chroidhe: óir meas-

uidh cred é méud na neitheann do rinne sé ar bhur son.

25 Acht má neithí droichghníomha do ghnáth, scriosfuighear aráon, sibh féin agus bhur rígh.

CAIB. XIII.

Ag eagal na Bphilistineach. 9 Do rinne Saul aindlighe. 14 Noch bá cúis ar a thealgail.

DO bhí Saul bliadhan na rígh; agus a nuair do bhí na rígh dhá bhliadhuin ós ccionn Israel,

2 Do thogh Saul dhó féin trí mhíle fear do Israel; ionnus go mbeidís dhá mhíle fear dhíobh a bhfochair Shauil a Michmas agus a slábh Bhétel, agus míle ag Ionatan a Ngibeah Bheniamin: agus do chuir sé an chuid oile don phobal gach éan duine dhá aít féin.

3 ¶ Agus do bhuáil Ionatan dáingionn na Bphilistineach do bhí a Ngeba, agus do chuáladar na Philistinigh sin. Agus do sheid Saul an stoc ár feadh na crích uile, gha rádh, Cluinnedis na Heabhraidhe.

4 Agus do chúala Israel uile dhá rádh gur bhuáil Saul daingneach do na Philistinibh, agus mar an gceadna mar do bhadar na Hsraeliteach nan athuamhaireachd aig na Philistineach. Agus do goireadh an pobal a gcionn a chéile a ndiaigh Shauil go Gilgal.

5 ¶ Agus do chruinnigheadar na Philistinigh iad féin a gcionn a chéile do throid a naghaidh Israel, tríochad míle carbad, agus sé mhíle marcach, agus dáoine mar an gaineamh noch bhíos ar thráigh na fairge air iomadamlachd: agus tangadar súas, agus do shuidheadar a Michmas, soir ó Bhetabhen.

6 ¶ A nuair do chonncadar fir Israel go rabhadar a gcumhgach (óir do bhádar na dáoine a néigion), ansin dfolchadar an pobal iad féin a nuamhuibh, agus a bhíodhbhuibh, agus a gcairrigibh, agus a náitibh árdá, agus a cclasachaibh.

7 Agus do chuadar cuid do na Heabhruidhibh a nonn tar Iordan go tír Ghad agus Ghiléad. Agus ar son Shauil, do bhí se fós a Ngilgal, agus do leanadar na dáoine uile é ar coinnechrith.

8 ¶ Agus dfán sé seachd lá, do réir na haimsire cinnte do órdúigh Samuel: ach ní tháinig Samuel go Gilgal; agus do leathnuigheadar na dáoine údha.

9 Agus a dubhairt Saul, Tugaidh chugam annso ofráil loisge, agus ofrála síothchána. Agus do iodhbair sé an nofráil loisge.

10 Agus tárla, comhlúath is chuir sé deireadh le hofráil na hiodhbartha loisge, féach, tháinig Samuel; agus do chuáidh Saul amach na choinne, go mbeannuigh-eadh sé dhó.

11 ¶ Agus a dubhairt Samuel, Cred do rinne tusa? Agus a dubhairt Saul, Do chionn go bhfaicadh mé na daoine ar leathnughadh uáim, agus nach dtáinig tusa táobh a stigh don ló chinnte, agus gur chruinnigheadar na Philistinigh iad féin, a bhfochair a chéile go Michmas;

12 Uime sin a dubhairt me, Tiucfaid na Philistinigh orum a nús anois go Gilgal, agus ní dheárna mé eadarghuidhe ris an Ttighearna: do choimheignigh mé mé féin ar a nadhbharsin, agus dofráil mé oifráil loisge.

13 Agus a dubhairt Samuel re Saul, Do rinne tú so go leamh: agus níor choimhead tú aithne do Thighearna Dé, noch do aithin sé dhíot: óir anois do dhaingneochadh an Tighearna do rioghachd air Israel go bráth.

14 Acht anois ní sheasfuidh do rioghachd: diarr an Tighearna duine dhó féin do réir a chroidhe féin, agus do aithin an Tighearna dhé bheith na chaipín os cionn a dhaoine, do chionn nar chomhead tusa an ní do fhuáigair an Tighearna dhuit.

15 Agus déirigh Samuel, agus do chuáidh súas ó Gilgal go Gibeah Bheniamin. Agus do chomháirimh Saul na daoine do bhí a lathair aige, timchioll sé chéad fear.

16 Agus dñan Saul, agus Ionatan a mhac, agus na daoine do bhí a lathair aca a Ngibeah Bheniamin: achd do bhádar na Philistinigh a gcampa a Michmas.

17 ¶ Agus tangadar na creachadóirigh amach as campa na Bhphilistíneach a trí gcuideachda: diompoigh cuideachda aca chum ná sligheadh go Hophrah, go fearann Shual:

18 Agus do iompoigh cuideachda oile ann sa tslighe go Bet-óron: agus diompoigh cuideachda oile chum a nimil noch fhéachus go gleann Sheboim leath ris an bhfásach.

19 ¶ Anois níor frith gabha ar feadh chríche Israel uile; oir a dubhradar na Philistinigh, Deagla go ndéanaidis na Heabhruidhe cloidhmhe nó gacthe:

20 Ach do théighdís Israel uile síos gus na Philistinibh, gach éanduine do ghéarughadh a shuic, agus a choltair, agus a thuáighe, agus a phicóide.

21 Gidheadh do bhí oighe chomalta aca re haghaidh na bpicóideadh, agus na coltar, agus na ngabhal, agus na ttuagh, agus do ghéarughadh na slait-phriocadh.

22 Ionnus go ttarla dhóibh a ló an chatha, nach frith cloidheamh nó gath a láimh éanduine don phobal dá raibh a bhfochair Shaul agus Ionatan: achd ag Saul agus ag Ionatan a mhac.

23 Agus do chuáidh Gárda na Bhphilistíneach amach go slighthibh Mhichmas.

CAIB. XIV.

Do bhuail Ionatan agus fear iomchar a airm, na Philistinigh. 24 Ach tug mionna dian a athar a ngar don bhás é.

ANNOIS tarla lá áirigh, go ndubhairt do iomchair a airm, Eirigh, agus déanam anonn go garda na Bhphilistíneach, atá ar an ttaoibh thall. Achd níor innis sé sin da athair.

2 Agus dñan Saul annsa chuid dob fhaide amach do Ghibeah faoi chrann pomgránait noch atá a Migron: agus na daoine do bhí na fhochair do bhádar timchioll sé gheád fear:

3 Agus Ahiah, mac Ahitub, dearbhrathair Ichaboid, mhic Phineas, mhic Elí, sagart an Tighearna ó Shiloh, ag iomchar ephod. Achd ní raibh a fhios ag an bpobal gur imthigh Ionatan.

4 Agus eidir na slighthibh, cumhga sin ar thairg Ionatan dul anonn go garda na Bhphilistíneach, do bhí carruic géur a ttaobh dhe, agus carruic géur don taobh eile: agus ainm aon dhíobh Boses, agus Seneli ainm an taon eile.

5 Do bhí aghaidh aon dhíobh ar na suighughadh budh thuáidh thall as coinne Mhichmas, agus aon oile budh dheas thall as coinne Ghibeah.

6 Agus a dubhairt Ionatan ris a nóganach do iomchair a airm, Gluáis, agus deanann anonn go garda na ndaoine nemthimchill-ghéarrthasa: dob éidir go noibreochadh Dia air ar son: oir ní bhfuil toirneasg ar an Ttighearna didean da dhéanamh lé mórán nó lé beagán.

7 Agus a dubhairt fear iomchair a airm ris, Déana gach ní dá bhfuil ad inntinn: iompoigh thú féin; féuch, atáimsi leachd do réir do thola.

8 Ann sin a dubhairt Ionatan, Féuch, racham anonn mar a bhfuil ad na daoinesi, agus foillseocham sinn féin dóibh.

9 Ach má deirid siad ríon marso, Fanuidh nó go ttigiom chugaibh; annsin fanfamar ar seasamh ann ar nait, agus ní racham súas chuca.

10 Achd má deirid mar so, Tigidh súas chugainn; annsin racham súas: oir thug an Tighearna ann ar láimh iad: agus bíaidh so na chomhartha aguinn.

11 Agus do thaisbeanadar iad féin araon do ghárda na Bhphilistíneach: agus a dubhradar na Philistinigh, Féuch, atáid na Heabhruidhe ag teachd amach as na polluibh mar ar fholchadar iad féin.

12 Agus do fhreagradar muinntir an ghárda Ionatan agus fear iomchair a airm, agus a dubhradar, Tigidh súas chugainne, agus taisbeanfamar ní dhíbh. Agus a dubh-

airt Ionatan re fear iomchair a airm, Tárr súas an dhíáigh: óir do thoirbhir an TIGHEARNA a láimh Israel íad.

13 Agus do chuáidh Ionatan le dreap-areachd súas air a lámhuibh agus air a chosuibh, agus fear iomchair a airm na dhíáigh: agus do thuiteadar roimhe Ionatan; agus do mharbh fear iomchair a airm na dhíáigh.

14 Agus do bhí an céad ár sin, thug Ionatan agus fear iomchair a airm, timchioll fhithchid fear, taobh a stigh timchioll leath acra fearuinn, *treabhadh* chuingealach damh.

15 ¶ Agus do bhí coimhchrith annsa tsluaigh, annsa machaire, agus ar fud na ndaoine uile: an gárda, agus na creachadóirigh, do bhí crítheagla orrasan mar an gcéadna, agus do chríochnuigh an talumh: ionnus go raibh na chríochnughadh ro mhór.

16 Agus do fhéachadar luchd faire Shaul a Ngibeáh Bheniamin; agus, do chomcadar an slúagh ag leaghadh as a chéile, agus gur thiomáineadar ag búaladh ar a chéile.

17 ¶ Annsin a dubhairt Saul ris an muinntir do *bhí* na fhochair, Airmhidhe anois, agus féachaidh cía chuaidh uáinn. Agus a nuáir do áirmheadar, féuch, ní raibh Ionatan ná fear iomchartha a airm ann.

18 Agus a dubhairt Saul ré Hahiah, Tabhair airc Dé annso. Óir do bhí airc Dé an tansin ag cloinn Israel.

19 Agus tárta, an fad do bhí Saul ag comhrádh ris an tsagart, go raibh an tarmán do *bhí* a slúagh na Bphilistíneach ag dul ar aghaidh agus gur mhéaduigh sé: agus a dubhairt Saul ris an tsagart, Conn-uimh do lámh.

20 Agus do chruinnigh Saul agus a raibh do dhaoinibh na fhochair íad féin, agus tangadar chum an chatha: agus féach do bhí cloidheamh gach éanduine a naghaidh a chompanuigh, agus do *bhí* dioghbháil romhór ann.

21 Tuilleamh eile na Heabhruidhe do bhí a bhfochair na Bphilistíneach roimhe sin, noch do chúaidh súas leo don champa fa gcúairt, *diompoigheadar* sin mar an gcéadna leis na Hisraéliteachaibh do *bhí* a bhfochair Ionatan agus Shaul.

22 Fir Israel uile fós noch do fholuigh íad féin a sliabh Ephraim, a nuáir do chúaladar gur theitheadar na Philistinigh, do leanadar sin mar an gcéadna go cruáidh íad ann sa cath.

23 Mar sin do sháor Día Israel an lá sin: agus do chuáidh an troid anonn go Bet-abhen.

24 ¶ Agus do bhádar muinntir Israel go haindeis an lá sin: óir do chuir Saul na daoine fa mhionnuibh, gha rádh, *Go madh*

malluigh an duine íosas biadh ar *bith* go tráth nóna, ionnus go raibh misi dioghaltach ar mo námhaid. Mar sin nar bhláis éanduine do na daoinebh biadh ar *bith*.

25 Agus tangadar muinntir na tíre uile chum coilleadh; agus do bhí mil ar an ttaluimh.

26 Agus a nuáir thangadar na daoine fan ccoil, féach, do shil an mhil; ach níor chuir éanduine a lámh chum a bhéil: óir do bhí eagla na mionn ar na daoineibh.

27 Acht ní chúala Ionatan a nuáir do chuir a athair na mionna ar na daoineibh: uimesin do shín bárr na sláite do *bhí* na láimh, agus do thum a griathar meala, agus do chuir a lámh chum a bheól; agus do shoillsigheadar a shúile.

28 Ann sin do fhreagair duine don phobal, agus a dubhairt, Do chuir hathair mionna crúaidhe ar na daoineibh, dhá radh, *Go madh* malluigh an duine íosas biadh a níugh. Agus do chuáidh an pobal a nanbhfaime.

29 Ann sin a dubhairt Ionatan, Do bhuáidhir mathair an dúitheche: féachuigh, mar athchuinghe oruibh, mar do shoillsigheadar mo shúilesi, do chionn gur bhláis mé don mhíle.

30 Cá mhéid ní sa mhó, dá nithidís na daoine go sáor a níugh déadáil a námhad noch fuaradar? óir nach biadh anois ár budh romhó a measc na Bphilistíneach?

31 ¶ Agus do bhuáileadar na Philistinigh an lá sin ó Mhichmas go Haiialon: agus do bhádar na daoine ro-lag.

32 Agus do thiomáineadar na daoine ar na creachaibh, agus do ghabhadar cáoirigh, agus daímh, agus gambna, agus do mharbhadar ar an ttalumh íad: agus dúadar na daoine íad, maille re na bhfuil.

33 Ann sin do innisodar do Shaul, ghá rádh, Féach, do pheacaidh an pobal a naghaidh an TIGHEARNA, mar a táid ag ithe gon an nfuil. Agus a dubhairt seision, Do sháruigheabhair: iomlaitigh cloch mhór chugamsa a níugh.

34 Agus a dubhairt Saul, Leathnuighidh sibh féin a measc cháich, agus abraidh riu, Tugaidís chugamsa annso gach éanduine a dhamh, agus gach éanduine a cháora, agus marbhaidís annso íad, agus ithedís; agus ná peacuidheadís a naghaidh an TIGHEARNA a nithe maille ris an bhfuil. Agus tugadar an pobal uile gach éanduine a dhamh leis a noidhche sin, agus do mharbhadar ann sin íad.

35 ¶ Agus do rinne Saul altóir don TIGHEARNA: si sin an chéad altóir do rinne sé don TIGHEARNA.

36 Agus a dubhairt Saul, Deanam síos a ndíáigh na Bphilistíneach san noidhche, agus creacham íad nó go ttí solus na

maidne, agus ná fággham duine dhíobh. Agus a dubhradarsan, Déana gidh bléní is fearr do chítear dhuit. Ann sin a dubhairt an sagart, Táirngiom annso láimh re Dia.

37 ¶ Agus díarr Saul comhairle ar Dhía, An racha mé síos a ndíáigh na Bphilistíneach? an ttiubhra tú a láimh Israel íad? ach níor fhreagair sé an lá sin é.

38 ¶ Agus a dubhairt Saul, Táirngidh a lathair annso, a bhfuilí do dhaóinibh as fearr ann sin: agus bíodh a fhios aguibh agus féachuidh cáit a raibh an peacadh so a niugh.

39 Oír, *mar* mhaireas an TIGHEARNA, noch sháorus Israel, bíodh gur ob ann Ionatan mo mhacsa atá, do gheabha sé bás go deimhin. Achd ní raibh duine a measc an phobail do fhreagair é.

40 Ann sin a dubhairt sé re Hisrael uile, Bithise ar éantaobh, agus biaidh misi agus Ionatan mo mhac don táobh eile. Agus a dubhairt an pobal ré Saul, Déana mar do chítear dhuit féin.

41 Uime sin a dubhairt Saul ris an TTIGHEARNA Día Israel, Taisbéan crannchar comhthrom. Agus do thuit ar Shaul agus ar Ionatan: achd do sáoradh an pobal.

42 Agus a dubhairt Saul, Teilgidh crannchar eadransa agus mo mhac Ionatan. Agus do thuit sé ar Ionatan.

43 Ann sin a dubhairt Saul ré Ionatan, Innis damh cred do rinne tú. Agus do innis Ionatan dó, agus a dubhairt, Ní dhéarna mé achd beagán meala do bhlas lé bárr slaite do bhí am láimh, agus, féuch, caithfidh mé bás dfagháil.

44 Agus do fhreagair Saul, Go ndéarna Dia sin agus tuilleamh mar an gceadna: oír do gheabha tú bás go deimhin, a Ionatan.

45 Agus a dubhradar an pobal re Saul, An bhfuighe Ionatan bás, noch do oibrigh an tártháil mhórso ann Israel? Nar léigidh Dia: mar mhaireas an TIGHEARNA, ní rachaidh ruibe do ghruáig a chinn chum talmhan; oír do oibrigh sé le Día a niugh. Mar sin do bheanadar an pobal Ionatan amach, nach ar cuireadh chum báis é.

46 Ann sin do chuáidh Saul síos ó leanmhuin na Bphilistíneach: agus do chuádh na Philistínigh dá nionad féin.

47 ¶ Marsin do ghabh Saul an ríoghachd ós cionn Israel, agus do chathaigh a naghaidh a námhad a nuile tháobh, a naghaidh Mhóab, agus a naghaidh chloinne Ammon, agus a naghaidh Edom, agus a naghaidh rígh Sóbah, agus a naghaidh na Bphilistíneach: agus gidh bé taobh a niompoigheadh é féin, do bhúaidhreadh íad.

48 Agus do chruinnigh sé slúagh, agus do bhuáil sé na Hamalecitigh, agus do

sháor Israel as lámhuibh na muinntire do bhí dá milleadh.

49 ¶ Anois dob íad mic Shaul Ionatan, agus Isui, agus Melchisua: agus dob íad so anmanna a dheise inghean; ainm na mná fá sine Mэрab, agus ainm na mná dob óige Michal:

50 Agus Ahinoam ainm mhná Shaul, inghean Ahimaas: agus ainm chaipín a shlóigh Abner, mac Ner, dearbhrathair athar Shaul.

51 Agus Cis athair Shaul; agus Ner athair Abner fú mac do Abiel é.

52 Agus do bhí cogadh crúaidh a naghaidh na Bphilistíneach an fad do mhair Saul: agus a nuair do chíodh Saul duine láidir ar bith, nó duine curata, do bheireadh chuige é.

CAIB. XV.

Easumhla Shaul. 16 Agus smachd an TIGHEARNA.

AUGS a dubhairt Samuel fós ré Saul, Do chuir an TIGHEARNA misi dot ungadhsa dot bheith ad rígh ós chionn a phobail, ós cionn Israel: anois ar a nadhbharsin tabhairsi haire dfuaim briathar an TIGHEARNA.

2 Is marso a deir TIGHEARNA na slúagh, Cumhnighim an ní do rinne Amalec re Hisrael, mar do chuir sé luigheachán roinne annsa tslighe, a nuair tháinic sé amach ón Néigipt.

3 Anois éirigh agus buáil Amalec, agus léirscrios gach uile ní dá bhfuil aca, agus na coigil íad; ach marbh an bhean agus an fear, an leanamh agus naoidhe na cích, an damh agus an cháora, an cámhall agus an tassal.

4 Agus do chruinnigh Saul na daoine a bhíochair a chéile, agus do chomháir íad ag Telaim, dhá chéad míle coisigh, agus deich míle fear do Iúdah.

5 Agus tháinic Saul go cathruigh le Hamalec, agus do chuir ludheachán annsa ghleann.

6 ¶ Agus a dubhairt Saul ris na Ceníteachaibh, Eirgidhe, fágghuidh so, teighidh síos ó bheath a measc na Namaleciteach, deagla go scriosfuinsi sibh maille rú: oír do thaisbeanabhairsi muinteardhas do chloinn Israel uile, a nuair thangadar súas as talmh na Héigipte. Marsin dimthigh-eadar na Cenítigh ó bheith a measc na Namaleciteach.

7 ¶ Agus do bhúail Saul na Hamalecitigh ó Habbilah nó go tí tú go Sur, atá thall as coinne na Héigipte.

8 Agus do ghabh sé Agag rígh na Namaleciteach beó, agus do léirscrios na daoine uile lé fáobhar an chloidhímh.

9 Ach do choigil Saul agus a mhuinn-

tir Agag, agus an chuid do bfeárr do na cáorchuibh, agus do na damhuibh, agus do na méathuibh, agus do na húanuibh, agus gach éinni *bhí* go maith, agus níor bháil leó a léirsgríos: achd gach éinni *dháraibh* mímhéasta agus tarcuisneach, do scriosadar iad sin go hiomlán.

10 ¶ Ann sin tháinig bríathar an TIGHEARNA go Sámuel, gha rádh,

11 As aithreach liom go ndearna mé rígh do Shuaíl: óir do iompoigh sé ó mísi leanmhuin, agus níor choimhlíon maith-eanta. Agus do ghoill sin ar Shamuel; agus do éigh ar an TIGHEARNA feadh na hoidhche.

12 ¶ Agus a núair do éirigh Samuel go moch do theagmháil re Saul ar maidin, do hinnseadh do Shamuel, ghá rádh, Thainic Saul go Carmel, agus, féuch, do chuir sé suas áit dhó féin, achd do chas sé timchioll, agus do ghluais roimhe síos-go Gilgal.

13 Agus tháinig Samuel go Saul: agus a dubhairt Saul ris, Go madh beannuigh thú ón TIGHEARNA: do chomhaill mísi aithne an TIGHEARNA.

14 Agus a dubhairt Samuel, Máseadh cread í an mhéidhleach so na ccaorach ann mo chlúasaibh, agus géimneach na ndamh ad chluinim?

15 Agus a dubhairt Saul, O na Hamaleciteachaibh thugadar iad: óir do choigleadar na daóine an chuid do bfeárr do na cáorchuibh agus do na damhuibh, do iodbhairt dot TIGHEARNA Diase; agus do scriosamar thríd amach an chuid eile.

16 Ann sin a dubhairt Samuel re Saul, Fan, agus inneosa mísi dhuit cread a dubhairt an TIGHEARNA riom a nocht. Agus a dubhairt seision ris, Abair romhad.

17 Agus a dubhairt Samuel, A núair do *bhí* tú beag ad radharc féin, nach ndéarnadh ceann díot ar threabhuibh Israel, agus nar ungaidh an TIGHEARNA thú ad rígh ós cionn Israel?

18 Agus do chuir an TIGHEARNA thusa a tturas, agus a dubhairt, Éirigh agus scrios thríd amach na peacadh na Hamalecitigh, agus troid riu nó go scriosar iad.

19 Uime sin cred fá nar umhluidh tú do ghuth an TIGHEARNA, achd do líng tú ar a néadail, agus do rinne tú cionta a radharc an TIGHEARNA.

20 Agus a dubhairt Saul ré Samuel, Ní headh, do umhluidh mísi do ghuth an TIGHEARNA, agus do chuaidh mé san tslighe ionar chur an TIGHEARNA mé, agus thug mé Agag rígh na Namaleciteach liom, agus do scrios mé na Hamalecitigh uile.

21 Ach rugadar an pobal leó don

néadail, cáoiridh agus daimh, agus an cuid bá féarr dá gach éinni bá cóir a léirsgríos, chum iodbhurtha dot TIGHEARNA Día a Ngilgal.

22 Agus a dubhairt Samuel, An bhfuil oirid duile ag an TIGHEARNA a nofráluibh loisge agus a niodhbarthaibh, mar atá aige a numhla do ghlór an TIGHEARNA? Féuch, Is féarr umhlughadh ná iodbhairt. agus éisdeachd ná méathas reitheadh.

23 Oir ionann dul an neasurramachd agus peacadh píseóguigh, agus easumhla ionnán agus éaigceart agus iodaladhbradh. Do chionn gur tharcuisnigh tú focal an TIGHEARNA, do tharcuisnigh seision thusa mar an gcéadna ó *bheith* ad rígh.

24 ¶ Agus a dubhairt Saul re Samuel, Do pheacaidh mé: óir do sháruigh mé aithne an TIGHEARNA, agus do bhriathrasa: do chionn gur raibh eagla an phóbail orm, agus gur áontoigh mé dina nglór.

25 Anois ar a nadbharsin, guidhim thú, tabhair maithcamhnus mo pheacaidh dhamb, agus iompóigh liom a rís, go nadhraidh mé an TIGHEARNA.

26 Agus a dubhairt Samuel re Saul, Ní fhille mísi leachd: óir do tharcuisnigh tú focal an TIGHEARNA, agus do tharcuisnigh an TIGHEARNA thusa ó *bheith* ad rígh ar Israel.

27 Agus a núair do fhill Samuel dimtheachd ar ais, rug seision ar irr falluinge air, agus do bhris í.

28 Agus a dubhairt Samuel ris, Do réub an TIGHEARNA ríoghachd Israel uaitsi a niugh, agus thug í dod chomharsuinn, noch is féarr ná thusa.

29 Agus fós ní dhéana neart Israel bréag agus ní bhía aithreach: óir ní duine é, as a mbíadh aithreachus air.

30 Ann sin a dubhairt sé, Do pheacaidh mé: gidheadh guidhim thú, onóruigh mé anois, roimhe sheanuiph mo phobail, agus roimhe Israel, agus iompoigh liom a rís, go nadhraidh mé do TIGHEARNA Día.

31 Mar sin do fhill Samuel a rís a ndiaigh Shaúil; agus do adhair Saul an TIGHEARNA.

32 ¶ Ann sin a dubhairt Samuel, Tabhair sí leachd annso chugamsa Agag rígh na Namaleciteach. Agus tháinig Agag suas chuige go cóirighthe. Agus a dubhairt Agag, Go deimhin do chuaidh searbhadas an bháis seachad.

33 Agus a dubhairt Samuel, Mar do rinne do cloidheamhsa mná gan chloinn, mar sin bhías do mbathairsi gan chloinn a measc na mban. Agus do ghearr Samuel Agag na chotchannuibh a lathair an TIGHEARNA a Ngilgal.

34 ¶ Ann sin do chuáidh Samuel go Rámah; agus do chuáidh Saul súas go Gibeah Sháuil dhá thigh féin.

35 Agus ní tháinic Samuel nísá mhó dféachuin Shaul go ló a bháis: gidheadh do chaóin Samúel Sàul: agus dob aithreach leis an TIGHEARNA mar do rinne sé rígh do Shaul ós cionn Israel.

CAIB. XVI.

Ata Daibhidh sunnraighthe chum bheith ná ri. 19 Tugadh chum Sàuil é, agus le clairseach do sheinm, dfuaduigh sé uadh an drochspiorad.

AGUS a dubhairt an TIGHEARNA re Samuel, Gá fad bhías tú ag dó bhrón tre Shaul, ó chuir misi ar gcúl é ó bheith na rígh ós cionn Israel? lion hadharc dola, agus imthigh, cuirfidh misi thú chum Iesse an Betlehemiteach: do thogh mé rígh dhamh féin a measc a mhac.

2 Agus a dubhairt Samuel, Cionnus fhéaduimsi dul ann? ná chluin Saul é, muirfidh sé mé. Agus a dubhairt an TIGHEARNA, Beir colpach leachd, agus abair, Tháinic mé do dhéanamh íodhbhartha don TIGHEARNA.

3 Agus goir Iesse chum na híodhbhartha, agus taisbéanfuadh misi dhuit créd dhéanas tú, agus ungfaidh tú dhamhsa an té ainmeochus mé dhuit.

4 Agus do rinne Samuel gach ní da ndubhairt an TIGHEARNA, agus tháinic se go Betlehem. Agus do chriothuigheadar sinnsir an bhaile re na theachd, agus a dubhradar, An go siotchánta thig tusa?

5 Agus a dubhairt seision, Is go siotchánta: tháinic mé díodhbairt don TIGHEARNA: náomhuigh sibh féin, agus tigidh liom chum na híodhbhartha. Agus do náomhuigh sé Iesse agus a mhic, agus do ghoir iad chum na híodhbhartha.

6 ¶ Agus tárla, a nuáir thangadar, gur fheach sé ar Eliab, agus a dubhairt, Is deimhin go bhfuil ungthach an TIGHEARNA a lathair.

7 Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Samuel, Ná féach ar a ghnúis, no ar áirde a phearsann; do chionn gur dhíult misi é: óir ní fhaiceann an TIGHEARNA mar do chí duine; óir do chí an duine an ní bhías a bhfiaghnuise a shúl, achd do chí an TIGHEARNA an croidhe.

8 Anna sin do ghoir Iesse Abinadab, agus thug air gabháil tháiris a lathair Shamuel. Agus a dubhairt sé, Ní hé so fós do thogh an TIGHEARNA.

9 Ann sin thug Iesse ar Shammah gabháil tháiris. Agus a dubhairt seision, Ní hé so fós do thogh an TIGHEARNA.

10 A ris, thug Iesse air mhóirseisear dá mhacaibh gabháil thar Shamuil. Agus

a dubhairt Samuel re Iesse, Níor thogh an TIGHEARNA iadso.

11 ¶ Agus a dubhairt Samuel re Iesse, An bhfuilid do chlann uile amso? Agus do fhreagair seision, Atá fós an mac as óige gan a bheith ann, agus, féuch, atá sé ag coimhead na gcóirach. Agus a dubhairt Samuel re Iesse, Cuir fios air agus tabhair leachd é: óir ní shuighfeam síos nó go tti sé anso.

12 Agus do chuir sé fios air, agus thug a steach é. Bá dearg, agus sciabhach a ndeilbh é, maille re breadhachd súl. Agus a dubhairt an TIGHEARNA, Eirigh agus ungaidh é: óir as e so eision.

13 Ann sin do ghlac Samuel a nadharc ola, agus do ungaidh eision a lár a dhearbhráithreach: agus tháinic spiorad an TIGHEARNA ar Dháibhi ón lósin anach. Ann sin déirigh Samuel súas, agus do chuáidh go ramah.

14 ¶ Ach do chuáidh spiorad an TIGHEARNA ó Shaul, agus do bhuáidhir droichspiorad ón TIGHEARNA é.

15 Agus a dubhradar muinntir Shaul ris, Feuch anois, atá droichspiorad ó Dhía dot bhuáidhreachd.

16 Abradh ar TIGHEARNA anois re na sherbhíseachaibh, atá dha lathair, duine iarraidh, noch sheinnios go gasda ar chlairsigh: agus is amhluidh bhías, a nuair thiocfas an droichspiorad ó Dhía ort, go seinnfidh seision le na láimh, agus go mbia tusa go maith.

17 Agus a dubhairt Saul re na sheirbhíseachaibh, Faghaidh dhamh anois duine fhéadas seinm go maith, agus tugaidh chugam é.

18 Ann sin do fhreagair aon do na serbhíseachaibh, agus a dubháirt, Féuch, do chonnaic misi mac do Iesse an Betlehemiteach, noch atá eólach a seinm, agus na dhuine ro láidir ghaismeamhuil, agus na fhear cogaidh, agus glic a ccúisibh, agus na fhear sgiamhach, agus atá an TIGHEARNA maille ris.

19 Uime sin do chuir Saul teachda go Iesse, agus a dubháirt, Cuir chugam Daibhi do mhac, noch áta ag an tréad.

20 Agus do ghlac Iesse assal fá úaluch aráin, agus buidéal fíona, agus meannán, agus do chuir le na mhac Daibhi iad chum Saul.

21 Agus tháinic Daibhi go Saul, agus do sheas dá lathair: agus do bhí grádh mór aige air; agus do bhí na fhear iomchartha a airm aige.

22 Agus do chuir Saul fios chum Iesse, ga rádh, Guidhim thú, léig do Dháibhi seasamh an lathairs; óir tuáir se fábhar am radharc.

23 Agus tárla, a nuáir tháinic an droichspiorad ó Dhía ar Shaul, gur ghlac

Dáibhi cláirseach, agus gur sheinn le na láimh: ionndus go bhfuair Saul cabhair, agus go raibh go maith, agus dimthigh an droichspiorad uadh.

CAIB. XVII.

Do bhuadhuigh dáibhi ar Goliah. 55 Agus tug Saul aire dhó.

ANOIS do chruinnigheadar na Philistinigh a slúagh a cceann a chéile chum catha, agus do cruinnigheadar iad féin a bhfochair a chéile a Sócoh, noch is le Iudah agus do champuigheadar eidir Shócoh agus Hasécá, an Ephes-dammim.

2 Agus do chruinnigh Saul agus muinntir Israel a bhfochair a chéile, agus do champuigheadar láimh re gleann Elah, agus do chuireadar an cath a nórdughadh a naghaidh na Bhphilistíneach.

3 Agus do sheasadar na Philistínigh ar slábh a ttáobh, agus do sheas Israel ar shliabh don táobh eille: agus do bhí gleann eatarra.

4 ¶ Agus do chúaidh gaisgidheach amach as campa na Bhphilistíneach, dar bhainm Goliah, ó Ghát, ann a raibh sé cubhaid agus réise ar áirde.

5. Agus do bhí céimbheirt phráis ar a cheann, agus do bhí éidighthe lé lúirigh; agus do chomhthromuidh an lúireach cúig mhíle secel phráis,

6 Agus do bhádar assain phráis ar a luirg-nibh, agus goírséadh práis eidir a ghuaillibh.

7 Agus ba cosmhuil crann a gath re garmain figheadóra; agus do chomhthromuidh ceann a gath sé chéad secel íarruinn: agus óglach ag iomchar a scéithe ag gabháil roimhe.

8 Agus do sheas sé, agus dfuagair ar shlúaghaibh Israel, agus a dubhairt riu, Cred fá tangabhair amach do chur *bhur* gcatha na shuidhe? nach Philistíneach *misi*, agus nach searbhfhoghantúighe do Shaul sibhsi? toghaidhsi duine dhaóibh féin, agus tigeadh se a nús chumgamsa.

9 Má bhíonn do neart ann troid riomsa, agus go muirfidh sé mé, ann sin béimne ar searbhfhoghantúibh aguibhsi: ach má bhuaídhimsi na aghaidhsion, agus go muirfe mé é, ann sin béithise *bhur* searbhfhoghantaibh aguinne, agus do dhéantaoui serbhís dúinn.

10 Agus a dubhairt an Philistíneach, Beirimse dubhshlán slóigh Israel fúm a niugh; cuirdís chugam duine, go ttroidmís ré chéile.

11 A nuair do chúala Saul, agus Israel uile na briathra sin an Philistínigh, do bhádur uile a néacruth, agus lán deagla.

12 ¶ Anois Dáibhi bá mac é don Néphrátíteachsin ó Bhetlehem-Iudah, dar bhainm Iesse; agus do bhádar ochdar

mac aige: agus do bhí an tóglach *mur* dhuine fhoirfe a measg na ndaóine a láethibh Shaúil.

13 Agus do imthigheadar an triur mac fá sine ag Iesse agus do leanadar Saul chum an chatha: agus do biad anmanna an triair mac do chúaidh chum an chatha Eliab an mac fá sine, agus na dhiaigh sin Abinadab, agus an treas mac Sammah.

14 Agus do bé Dáibhi an mac dob óige: agus do leanadar an triur fá sine Saul.

15 Ach dimthigh dáibhi agus díll sé ó Shaul do choimhead cáorach a athar a Mbet-lehem.

16 Agus do thigeadh an Philistíneach a ngar maidin agus tráthnóna, agus do thaisbeanadh é féin ar feadh cheathrachad lá.

17 Agus a dubhairt Iesse ré Dáibhi a mhac, Glac a nois chum do dhearbhráithreach ephah don *ghrán* dóite si, agus na deich mbuilinsi, agus rioth don champa chum do dhearbhráithreach;

18 Agus beir na deich gcáise si chum caiptin a mílesion, agus féach ciondus ataid do dhearbhráithre, agus glac a ngeall.

19 Anois do bhí Saul, agus iadsan, agus fir Israel uile, a ngleann Elah, ag troid ris na Philistinibh.

20 ¶ Agus do éirigh Dáibhi *súas* go moch ar maidin, agus d'fág na cáoirigh ag coimheáduigh, agus rug leis, agus dimthigh, mar a dubhairt Iesse ris; agus tháinic sé chum an trinnsi, a nuair do bhí an slúagh ag dul amach do throid, agus do ghaireadar chum an chatha.

21 Oir do chuireadar Israel agus na Philistinigh iad féin a nórdughadh catha, slúagh a naghaidh slóigh.

22 Agus d'fág Dáibhi a charáiste a láimh coimheáduigh an charáiste, agus do rioth fán tslúagh, agus tháinic agus do bheannuigh sé dá dhearbhráithribh.

23 Agus fan nam a raibh ag comhrádh riu, féuch, tháinic *súas* an gaisgidheach, (an Philistíneach ó Ghát, dar bhainm Goliah), amach as slúagh na Bhphilistíneach, agus do labhair do réir na mbriathar gcéadna: agus do chúaluidh Dáibhi iad.

24 Agus a nuair do chonncadar, pobal Israel uile é, do theitheadar roimhe, agus do bhádar lán deagla.

25 Agus a dubhradar muinntir Israel, An bhfacabhair an té so tháinic suas? go deimhin is do thabhairt masla Disrael tháinic sé *súas*: agus is amhluidh bhías, gidh bé duine mhuirfios é, go ndéana an rígh saidhbhir é le hiomad máoine, agus go tiubhra a inghean dó, agus go ndéana tigh a athar *sáor* a Nisrael.

26 Agus do labhair Dáibhi ris na daoineibh, do sheas láimh ris, ghá rádh, Cred do dhéantar ris an té mharbhus an Philistineachsa, agus thóigfeas a mhíochlú do Israel? óir cía hé an Philistineach neimhthimchillghearrthasa, asa ngreinn-eochadh sé slúagh Dé bhí?

27 Agus do fhreagradar na daoine é ar an modhso, ghá rádh, Is mar súd do dhéantar ris an té mharbhas é.

28 ¶ Agus do chuála Eliab a dhearbhrathair bá sine a núair do labhair sé ris na daoineibh; agus do las fearg Eliab a-naghaidh Dháibhi, agus a dubhairt, Cred as a táinic tusa a nús anso? agus cía ag ar fhág tú an beagan cáorach sin annsa bhfásach? atá fios huabhair agamsa, agus urchoíde hinntinne; óir thainic tú a nuas chum go bhfaicfeá an cath.

29 Agus a dubhairt Dáibhi, Cred do rinne mé a nois? *Ané nach* raibh gnóthuidhe agam?

30 ¶ Agus do fhill sé úadh go duine eile, agus a dubhairt ar an modh céadna: agus do fhreagradar cách é do réir an chéadmhoda.

31 Agus a núair do chlos na bhriáthra sin do labhair Dáibhi, do innisodar *iad* a lathair Shauil: agus do chuir sé fios air.

32 ¶ Agus a dubhairt Dáibhi re Saul, Ná heagluighthear croidhe éanduine roimhe; rachaidh do shearbhfhoghantuigh agus troidfidh sé ris an Bphilistineachso.

33 Agus a dubhairt Saul re Dáibhi, Ní bhfeidir leat dul an aghaidh an Bhfilistineachsa chum troda ris: oir ní bhfuil ionnadh *achd* óganach, agus eision na fhear coguidh ó na aóis óig.

34 Agus a dubhairt Dáibhi re Saul, Do bhí do sherbhíseach a mbun chaorach a athar, agus tháinic leomhan, agus mathghamhuin, agus rugadar úau as an ttréud:

35 Agus do chúaidh misi amach na dhiaigh, agus do bhuáilíos é, agus do bhean mé as a bhéul é: agus a núair do éirigh sé am aghaidh, rug me ar fhéasóig *air*, agus do bhuáilíos é, agus do marbhus é.

36 Do mharbh do shearbhfhoghantuigh an leomhan agus an mathghamhuin: agus biáidh an Philistineach neimhthimchillghearrthasa mar áon aca, ó thug sé dúbhslán shlóigh Dé bhí.

37 A dubhairt Dáibhi fós, An TIGHEARNA do sháor misi ó crodh an leomhuin, agus ó chrodh an mhathghamhuin, sáorfuídh sé as láimh an Philistinighsi mé. Agus a dubhairt Saul re Dáibhi, Eirigh, agus go raibh an TIGHEARNA maíle leachd.

38 ¶ Agus do éidigh Saul Dáibhi le na arm féin, agus do chuir sé clogad phráis

air a cheann; agus do éidigh sé é mar an gcéadna le lúirigh.

39 Agus do ghabh Dáibhi a chloidheamh ar úachdar a éidigh, agus do thionnscuin sé siubhal; óir níor chleacht sé é. Agus a dubhairt Dáibhi re Saul, Ní fheaduimsi siubhal iontasó; óir níor chleacht mé *iad* Agus do chuir Dáibhi dhe *iad*.

40 Agus do ghlac sé a bhata iona láimh, agus do thogh dhó féin cúig clocha bláithe as a nabhuinn, agus do chuir *iad* a mála áodhaire noch do bhí aige, eadhon a ttiáich; agus do *bhí* a chrann tábhuill na láimh: agus do ghluaís mar a *raibh* an Philistineach.

41 Agus tháinic an Philistineach ar aghaidh agus do dhruid a bhfogus do Dhaibhi; agus do *chruaidh* an té do bhí ag iomchar a scéithe roimhe.

42 Agus anúair dféach an Philistineach tinchíoll, agus do chonnaire sé Dáibhi, do tharcuisnigh sé é: óir ní raibh *achd* óg, agus é dearg, agus dealbh sgiamhach air.

43 Agus a dubhairt an Philistineach re Dáibhi, An madradh misi, as a ttig tú chugam re batadhuibh? Agus do mhalluigh an Philistineach Dáibhi lé na dheieibh.

44 Agus a dubhairt an Philistineach re Dáibhi, Tárr chugamsa, agus do bhéara me t'fhóil déanlaith a naieir, agus dainmhintibh an mhachaire.

45 Ann sin a dubhairt Dáibhi ris an Bphilistineach, Thig tusa chugamsa le cloidheamh, agus le gath, agus lé sgéith: achd tigimsi chugadsa a nainm TIGHEARNA na slógh, Dia shluaigh na Nisraeliteach, noch do ghreannuigh tusa.

46 A niugh bhéaras an TIGHEARNA thusa am láimhsi; agus buáilfidh mé thú, agus beanfaidh mé do cheann díot; agus do bhéara me anúigh conablacha shluaigh na Bphilistineach déanlaithibh a naieir, agus do bheathachaibh allta an mhachaire; chor go mbia a fhios ag an domhan nile go bhfuil Dia a Nisrael.

47 Agus biáidh a fhios ag an ccomhchruinniughadh so nile nach lé gath nó lé cloidheamh sháorus an TIGHEARNA: (óir *is* leis an TIGHEARNA an cath,) agus do bhéara sé sibhsi ann ar lámhuibhne.

48 Agus tárla, a nuair do éirigh an Philistineach, agus tháinic agus do dhruid a bhfogus do theagmháil re Dáibhi, go ndéarna Dáibhi deithnios, agus gur riorthus an tslúagh do theagmháil ris an Bphilistineach.

49 Agus do chuir Dáibhi a lámh iona mhála, agus thug cloch as, agus do chaith é as a chrannábhuill, agus do bhuáil an Philistineach iona éadan, iondus gondeachaidh an chloch iona éadan; agus do thuit sé ar aghaidh chum na talmhan.

50 Mar sin do bhúadhúigh Dáibhi ar an Bhphilistíneach lé crann tábhúill agus lé cloich, agus do bhuáil sé an Philistíneach, agus do mharbh sé é; achd ní raibh cloidheamh ar bith a láimh Dháibhi.

51 Uime sin do rith Dáibhi, agus do sheas súas ar an Bhphilistíneach, agus do ghlac a chloidheamh, agus do tharruing amach as a dhúbala é, agus do mharbh an Philistíneach, agus da bhain a cheann de leis. Agus a nuair do chonncadar na Philistínigh go raibh a ngaigsidheach marbh, do theitheadar.

52 ¶ Agus do éirgheadar muinntir Israel, agus muinntir Iúdah, agus do gháireadar, agus do leanadar na Philistínigh, nó go tti tú go gléann, agus go geataigh Eron. Agus an luchd do loiteadh do na Philistínigh do thuiteadar síos annsa tslighe go Sarrain, go nuige Gát, agus go nuige Eron.

53 Agus do thilladar clann Israel ó thóruagheachd na Bhphilistíneach, agus do chreacadar a lóistínighe.

54 ¶ Agus do ghlac Daibhi ceann an Philistínigh, agus thug leis go Hierusalem é; achd do chuir se a arm iona lóistin.

55 ¶ Agus a núair do chonnaic Saul Dáibhi ag dul amach a naghaidh an Philistínigh, a dubhairt sé ré Habner, caiptín an tslogh, Abner, cia dhar mac an tógánachsa? Agus a dubhairt Abner, Mar mháris banum, a rígh, ní fheidir misi sin.

56 Agus a dubhairt an rígh, Fiafúigh thusa cia dhar mac an tógánach sa?

57 Agus air bhfilleadh do Dháibhi ó mharbhach an Philistínigh, do ghlac Abner é, agus thug leis é a iathair Shaul maille re ceann an Philistínigh na láimh.

58 Agus a dubhairt Saul ris, Cia dhar mac thusa, a ógánuigh? Agus do fhreagair Dáibhi é, agus a dubhairt, As misi mac do sherbhaisigh Iesse an Betleheim-teach.

CAIB, XVIII.

Ceangal Ionatan re Dáibhi. 8 Ach do ghabh tnú agus míorun Saul, uime.

AGUS tárla, a nuair do chuir sé deireadh ar labhairt ré Saul, gur choimhcheangail anum Ionathan re banum Dháibhi, agus do ghrádhúigh Ionathan é mar a anum féin.

2 Agus do ghlac Saul chuige é an lásin, agus níor léig dhó dul níos mó go tigh a athar.

3 Ann sin do rinne Ionatan agus Dáibhi cunnradh, do chionn gur bhionmhuin leis é mar a anum féin.

4 Agus do bhean Ionatan an róba do bhí uime féin de, agus thug do Dháibhi é, agus a chulaidh, go niuge a chloidheamh, agus a rhotha, agus a chrios.

5 ¶ Agus do thágh Dáibhi amach gidh bé ball a gcuireadh Saul é, agus do iomchair é féin go glic: agus do chuir Saul ós cionn a luchd cogaidh e, agus do bhí sé taitneamhach a radharc gach uile dhuine, agus mar an gcéadna a radharc sherbhiseach Shaul.

6 ¶ Agus tárla mar do thangadar, a nuair do thill Daibhi ó mharbhadh an Philistínigh, go ttangadar na mná amach as uile chaitheachaibh Israel, ag seinm agus ag damhsa, a ccoinne an rígh Saul, re tiompánuibh, re gairdeachus, agus re hadhbhaghuibh ceóil.

7 Agus do fhreagradar na mná a cheile mar do bhádar ag seinm, agus a dubhradar, Do mharbh Saul a mhílte, agus Dáibhi a dheich mílte.

8 Agus do bhí Saul ro fheargach, agus do ghoill an cháintsin air go mór; agus a dubhairt sé, Do chuireadar deich mílte a leith Dháibhi, agus níor chuireadar am leithsi achd mílte: agus cred dob áill leis d'fagháil níos mó achd an ríoghachd?

9 Agus do bhí súil Shaul ar Dháibhi ón lásin amach.

10 ¶ Agus tárla ar na mhárach, go ttáinic an droichspiorad ó Dhia ar Shaul, agus do rinne sé fáidheadóireachd a lár an tigh: agus do sheinn Dáibhi le na láimh mar uáiribh oile: agus do bhí bunnsach a láimh Shaul.

11 Agus do chaith Saul an bhunnsach; óir a dubhairt sé, Búailfe mé Daibhi thríd go nuige an balla. Agus do chúaidh Dáibhi fá dhó as a radharc.

12 ¶ Agus do bhí eagla ar Shaul roimhe Dháibhi, do chionn go raibh an Tighearna maille ris, agus gur imthigh sé ó Shaul.

13 Ar a nadhbharsin do áthruigh Saul uadha é, agus do rinne sé a chaipín ós cionn mhíle dhe; agus do téigheadh sé amach agus do thigheadh sé asteach roimhe an bpobal.

14 Agus do iomchair Dáibhi e féin go glic iona shlightibh uile; agus do bhí an Tighearna maille ris.

15 Uime sin a núair do chonnaic Saul gur iomchair sé é féin go ró ghlic, do bhí eagla aige roimhe.

16 Agus do ghrádhúigh Israel agus Iúdah uile Dáibhi, do chionn go ttéigheadh sé amach agus go ttigeadh a steach rompa.

17 ¶ Agus a dubhairt Saul re Dáibhi, Féach minghean is sine Merab, do bhéara mé dhuith í na mnaói: achd amháin bí cródha ar mo shon, agus troid catha an Tighearna: óir a dubhairt Saul, Na beanadh mo lámhsa ris, achd biodh lámh na Bhphilistíneach air.

18 Agus a dubhairt Dáibhi re Saul, Cía misi? agus cred mo bheatha, no muinntir mathar a Nisrael, as a mbéinn am chliamhuin ag an rígh?

19 Achd tarla a nuair fa ttiubharthaoi Merab inghean Shaul do Dháibhi, gur tugadh í do Adriel an Meholatiteach na mnaói.

20 ¶ Agus do ghráduigh Michal inghean Shaul Dáibhi: agus do innsiodar sin do Shaul, agus do thaitin an ní sin ris.

21 Agus a dubhairt Saul, Do bhéara mé dhó í, chor go mbia sí ná líon dó, agus go mbéid lámha na Bphilistíneach na aghaidh. Uime sin a dubhairt Saul re Dáibhi, Bíaidh tú a niugh ad chliamhuin agam a cceachdar don dis.

22 ¶ Agus do aithin Saul dá shearbhfhoghantuibh, dhá rádh, Labruidh ré Dáibhi go seceideach, agus abruidh, Féach, atá dúil ag an rígh ionnad, agus gráduighidh a sherbhísigh uile thú: anois ar a nadhbharsin bí ad chliamhuin ag an rígh.

23 Agus do labhradar searbhfhoghantuibhe Shaul na bríathrasin a ccluasaibh Dháibhi. Agus a dubhairt Dáibhi, An saóitise gur ní súarrach bheith a geleamhnus rígh, do bhrigh nach bhfuilimsi achd am dhuine bhochd, agus fa mheas éatrom?

24 Agus do innsiodar searbhfhoghantuibhe Shaul dó, gha rádh. Ar an modhso do labhair Dáibhi.

25 Agus a dubhairt Saul, Mar so déarthaoi ré Dáibhi, Ní bhfuil an rígh ag iarruigh crodh ar bith, achd céad réamhchroiceann do na Philistinibh, do dhéanamh dioghaltais ar náimhdibh an rígh. Achd do shaóil Saul Dáibhi chur do thuitim le láimh na Bphilistíneach.

26 Agus a nuair do innsiodar a shearbhfhoghantuibhe do Dháibhi na bríathrasa, do thaitin re Dáibhi go maith bheith na chliamhuin ag an rígh: agus níor críochnuighheadh na láethe.

27 Ar a nadhbharsin do imthigh Dáibhi, é féin agus a muinntir, agus do mharbh sé do na Philistinibh dhá chéad fear; agus thug Dáibhi a réamhchroicinn leis, agus do thaisbeanadar iad go hionlán don rígh, chor go mbiath sé na chliamhuin ag an rígh. Agus thug Saul a inghean Michal dó na mnaói.

28 ¶ Agus do chonnaire Saul agus do bhí a fhios aige an TIGHEARNA do bheith lé Dáibhi, agus gur gráduigh Michal inghean Shaul é.

29 Agus fós bá móide eagla Shaul roimhe Dháibhi sin; agus thainic Saul chum a bheith na námhuid ag Dáibhi a gcomhnuidhe.

30 Ann sin do chúadar prionsnuidhe na Bphilistíneach amach: agus tarla, a nuair do chúadar na Philistinigh amach, gur

íomchair Dáibhi é féin ní budh fearr ná searbhfhoghantuibhe Shaul uile; ionnus go raibh a ainm ro oirdheirc.

CAIB. XIX.

Do bhrath Saul Dáibhi a mhurbhadh.
18 Theith Dáibhi.

AGUS do labhair Saul re Ionatan a mhac, agus re na sherbhíseachaibh uile, go marbhaidís Dáibhi.

2 Ach do bhí dúil mhór ag Ionatan mac Shaul a Ndáibhi: agus dinnis Ionatan do Dháibhi, gá rádh, Atá mathair Saul ag iarruidh do mharbtha: a nois ar a nadhbharsin, guidhim thú, tabhair aire dhuit féin go maidin, agus fan a nait shecreidigh, agus foluigh thú féin:

3 Agus rachaidh misi amach agus seasfuidh mé ré taóibh mathar annsa machaire mar a mbia tusa, agus laibheoruidh mé rem athair dot thaobhsa; agus gidh be ní chíteas mé, inneasa mé dhuitse é.

4 ¶ Agus do labhair Ionatan go maith ar Dháibhi re na athair, agus a dubhairt ris, Ná peacuíghheadh an rígh a naghaidh a shearbhfhoghantuibhe, a naghaidh Dháibhi; do bhrigh nach ndéarna seison coir ad aghaidhsi, agus do bhrigh gur ro mhaith do bhadar a oibreacha ar do shon:

5 Oir do chuir sé a anum iona láimh, agus do mharbh sé an Philistíneach, agus do oibrigh an TIGHEARNA tártháil mhór ar Israel uile: do chonnarc tusa é, agus do bhí luathghaire ort: ar a nadhbhar sin cred fá ndéantá peacadh a naghaidh fola neimhchiontuighe, Dáibhi mharbhadh gan chúis?

6 Agus thug Saul aonta do glór Ionatan: agus thug Saul a mhionna, Mar mhairios an TIGHEARNA, ní muirfighear é.

7 Agus do ghoir Ionatan ar dháibhi, agus do thaisbéin Ionatan na neithesí uile dhó. Agus thug Ionatan Dáibhi chum Saul, agus do bhí dhá lathair mar na huáiribh roimhe.

8 ¶ Agus do bhí cogadh ann a rís: agus do chuáidh Dáibhi amach, agus do throid sé ris na Philistinibh, agus do mharbh sé iad maille re hár mór; agus do theitheadar roimhe.

9 Agus do bhí droichspiorad ón TIGHEARNA ar Shaul, ar mbeith dhó na shuidhe ann a thigh féin agus bonnsach iona láimh: agus Dáibhi ag seinm lé na láimh.

10 Agus diarr Saul Dáibhi do bhualadh go nuige an balla leis an mbonn-suigh; achd ag sceinneadh dhósan as lathair Shaul, do bhuáil sé an bhonnsach annsa bhalla: agus do theith Dáibhi, agus do chuáidh as a noidhe sin.

11 ¶ Do chuir Saul mar an gcéadna teachda go tigh Dháibhi, dhá fhaire, agus

dá mharbhadh ar maidin: agus dinnis Michal bean Dháibhi dhó é, gha rádh, Muna gcoimheaduigh tú thú féin a nochd, muirfíghear thú a marach.

12 ¶ Mar sin do léig Michal Dáibhi síos thríd an bhfuinneóig: agus dimthigh sé, agus do theith, agus do chuaidh as.

13 Agus do ghlac Michal iomháigh, agus do chuir annsa leabuidh é, agus do chuir píliur *dfionnadh* gabhar mar cheann adhairt faoi, agus do fholuigh lé héadach é.

14 Agus a nuair do chuir Saul teachda do ghabháil Dháibhi, a dubhairt sisi, *Atá sé tinn.*

15 Agus do chuir Saul na teachda uadh a rís dféachuin Dháibhi, gha rádh, Tugaidh a níos chugamsa é ansa leabuidh, go mabhuinn é.

16 Agus a nuair thangadar na teachda a steach, féach, do bhí iomháigh annsa leabuigh, agus píliur *dfionnadh* gabhar mar cheannadhairt aige.

17 Agus a dubhairt Saul re Michal, Cred fár mbeall tú marso mé? agus ar chuir tú mo nambuid ar siubhal, ler imthigh se as? agus do fhreagair Michal Saul, A dubhairt sé riom, Léig dhamh imtheachd; cred as a muirfinnsi thú?

18 ¶ Mar sin do theith Dáibhi, agus do chuaidh as, agus thainic go Samuel go ríamah, agus dinnis dó gach a ndéarna Saul ris. Agus dimthigh sé féin agus Samuel agus do chomhnuigheadar a Naiot.

19 Agus do hinnseadh do Shaul, gá rádh, Féuch, *atá* Dáibhi a Naiot a Ríamah.

20 Agus do chuir Saul teachda do ghabháil Dáibhi: agus a nuair do chonncadar comhchruinniughadh na bhfaigheadh ag faigheadóireachd, agus Samuel na sheasamh na uachdarán ós a geicinn, do bhí spiorad Dé ar theachduibh Shaul, agus do rinneadarsan fós faigheadóireachd.

21 Agus a nuair do hinnseadh sin do Shaul, do chuir sé teachda eile uadh, agus rinneadarsan faigheadóireachd mar an gcéadna. Agus do chuir Saul teachda uadh a rís an treas uair, agus do rinneadarsan fós faigheadóireachd.

22 Ann sin do chuaidh sé féin mar an gcéadna go Ríamah, agus thainic sé go tobar mór *atá* a Sechu: agus dfiafrúigh sé, agus a dubhairt, Cá háit a bhfuilid Samuel agus Dáibhi? Agus a dubhairt áon, Feach, atáid a Naiot a Ríamah.

23 ¶ Agus do chuaidh seision ann sin go Naiot a Ríamah: agus do bhí spiorad Dé airsin fós, agus do ghluais roimhe, agus do thairghir sé, nó go ttáinic go Naiot a Ríamah.

24 Agus fós do theilg a éadach dhe, agus do thairghir a lathair Shamuel ar an modh gcéadna, agus do luigh síos nochd-

uigh ar feadh an láesin agus ar feadh na hoidhche. Uime sin a deird siad, *An bhfuil Saul fós a measc na bhfaigheadh?*

CAIB. XX.

Cinéul Dhabhi agus Ionatan ar na dhaingniughadh. 35 Agus ar na dhearbhadh.

A GUS do theith Dáibhi ó Naioth ann Ríamah, agus a dubhairt sé a lathair Ionatan, Cred do rinne me? cred í mo choir? agus cread é mo pheacadh a bhfiaghuise hathair, as a bhfuil sé ag iarruigh mo bháis?

2 Agus a dubhairt seision ris, Nár léigidh Dia; ní muirfíghear thú: féuch, ní dhéana mathair éinní beag ná mór, nach inneosaidh sé dhamhsa: agus créd fá gceillfeadh mathair an ní so orum? ní marsin *atá*.

3 Agus thug Dáibhi a mhionna fós, agus a dubhairt, *Atá* a fhios ag hathairsi go deimhin go bhfuair misi grása ann do radharcsa; agus a dubhairt seision, Ná bíodh a fhios so ag Ionatan, deagla go ngoillfeadh sé air: achd go deimhin mar mhairios an Tighearna, agus mar mhairios hanamsa, ní bhfuil achd coisceim eadram agus bás.

4 Ann sin a dubhairt Ionatan ré Dáibhi, Gidh bé ní iarrus do mheánma, do dhéana misi é ar do shon.

5 Agus a dubhairt Dáibhi re Ionatan, Féach, a marach *atá* an ré nuadh, agus níor choir dhamhsa faillighe dhéanamh gan suidhe a bhfochair an righ ag biadh: acht léig dhamh imtheachd, go bhfolchaidh mé mé féin ann sna machairibh nó go ttí tráth nóna an treas lá.

6 Má chrothuigheann bathair ar éanchor mé, abairsi annsin, Diarr Dáibhi go dithchiollach *cead* orumsa go ndeachadh sé na rioth go Bet-lehem a chathair féin: óir *atá* íodhbairt bhliadhnamhuil ann sin don mhuinntir uile.

7 Má deir seision marso, *As* maith sin; do gheabha do shearbhfhogantúigh siothcháin: achd má bhíonn sé lan d'heirg, biadh a dheimhin agad gur cinneadh olc leis.

8 Ar a nadhbharsin do gheabhlithar go maith ar do sheirbhiseach thú; óir thug tú do sheirbhiseach do dhéanamh cunnartha riot ann sa Tighearna: gidheadh, matá olc ionnamsa, marbh féin mé; cred fá mbéartá chum hathar mé?

9 Agus a dubhairt Ionatan, Go madh fada úaitsi sin: óir dá mbeith a fhios agamsa go dearbhtha go mbiadh olc dá thionuscnamh chugad óm athair, a né nach inneosuinm duit é?

10 Annsin a dubhairt Dáibhi re Ionatan

Cia inneosas damh nó? creud má fhreagrann hathair thú go borb?

11 ¶ Agus a dubhairt Ionatan re Dáibhi, Tarr, agus déanam amach fan machaire. Agus do chuadar aráon amach fan machaire.

12 Agus a dubhairt Ionatan re Dáibhi, O a TIGHEARNA a Dhé Israel, a nuair spíonfus misi mathair timchioll a namasa mórach, nó an treas lá, agus, féuch, *má bhíonn* maith a ttaobh Dháibhi, agus nach ccuirfe misi scéula annsin chugadsa, agus nach inneosa mé dhuit é;

13 Go ndéarna an TIGHEARNA mar sin, agus níos romhó re Ionatan: achd más í bhus toil dom athair olc do *dheánamh* dhuit, ansin foillseocha mé dhuit é, agus cuirfe mé ar siubhal thú, lé a nimtheocha tú a síothcáin: agus go raibh an TIGHEARNA maille leachd, mar do bhí sé re mathairse.

14 Agus ní hé ambáin an feadh bhías mé fós beó dhéanas tú cinéul an TIGHEARNA dfoillsiughadh dhamb, chor nach bhfuighe mé bás:

15 Acht *mar an gcéadna* ní ghearrfa tú amach do chinéul óm thigh go bráth: ní dhéanair, ná fós a nuair ghearrfas an TIGHEARNA naimhde Dháibhi amach gach áon aca ó aghaidh na talmhan.

16 Mar sin do rinne Ionatan *eachd* re tigh Dháibhi, *dha rádh*, Go nagraidh an TIGHEARNA é as láimh námhad Dháibhi.

17 Agus thug Ionatan ar Dháibhi mionnuaghadh a ris, do bhrigh gur ghrádhuih sé é: óir do ghrádhuih seision é mar do ghrádhuih sé a anum féin.

18 ¶ Ann sin a dubhairt Ionatan re Dáibhi, A mórach *atá* an ghealach núadh: agus cronfuighear thusa, do bhrigh háite do bheith folamh.

19 Agus a nuair fhanfas tú trí lá, *annsin* rachaidh tú síos go luath, agus tiucla tú gus a nait ionar fholuigh tú thú féin a nuair do bhí an chúis ar siubhal, agus do dhéana tú comhnuighe ag an chloich Esel.

20 Agus caithfe misi tí saighde re na táobh sin, mar do chaithfinn re comhartha íad.

21 Agus, féuch, cuirfe mé búachaill, gha rádh, Eirigh, fagh na saighde. Má deirim go soilleir ris an mbuachaill, Féuch, *atáid* na saighde don táobhso dhíot, gabh íad; annsin tarr thusa: óir *biáidh* síothcháin duit, agus ní bhía dochar ar bith; mar mhaireas an TIGHEARNA.

22 Ach má deirim marso ris a nógánach, Féuch, *atáid* na saighde romhad; imthighse romhad: óir is é an TIGHEARNA do chuir ar siubhal thú.

23 Agus a ttaobh na cúise do labhair misi agus tú féin, féuch, *bíodh* an TIGHEARNA

EARNA *dfiaghain* eidir tusa agus misi go bráth.

24 ¶ Mar sin dfoluidh Dáibhi é féin annsa mhachaire: agus a nuair thainic an ghealach núadh, do shuidh an ríh síos dithé bíd.

25 Agus do shuigh an ríh iona chathaóir, mar gach uair oile, *eadhon* a ccathaóir láimh ris an mballa: agus do shuigh Abner ar gháluinn Shaul, agus do bhí áit Dháibhi folamh.

26 Gidheadh níor labhair Saul éanfho-cal an lá sin: óir do smúain sé, Gur imthigh ní éigin air, ní *bhfuil* sé glan; is deimhin nach *bhfuil* sé glan.

27 Agus tárla ar na mhárach, *noch do bé* an dara lá don mhí, go raibh áit Dháibhi folamh: agus a dubhairt Saul re na mhac Ionatan, Cred fa nach dtáinic mac Iesse chum bíd a né, nó a niugh?

28 Agus do fhreagair Ionatan Saul, Diarr Dáibhi *cead* orumsa go práidhinneach *dul* go Bet-lehem.

29 Agus a dubhairt sé, Guidhim thú, léig dhamb imtheachd; óir ata íodhbairt ag ar muinntir annsa chathruigh; agus do aithin mo dhearbhrathair dhíomsa *bheith annsin*: agus anois, má fuair mé fabhar ann do radharc, guidhim thú, léig dhamb imtheachd go dhfaicidh mé mo dhearbhráithre. Uime sin nach dtig se chum buird an ríh.

30 Ann sin do las fearg Shaul a naghaidh Ionatan, agus a dubhairt ris, Thusa a mhic na *mná* crosta cogthuighe, nach bhfuil a fhios agamsa gur thogh tú mac Iesse chum do mhíle féin, agus chum náire thárnóch do mhathar?

31 Oir an feadh mhairfeas mac Iesse ar taluinh, ní dungneochar thusa, nó do riúghachd. Anois uime sin cuir fios air agus tabhair chugamsa é, óir go deimhin caithfidh sé bás dfulang.

32 Agus do fhreagair Ionatan Saul a athair, agus a dubhairt ris, Cred an fáth as a murrádh é? cred do rinne sé?

33 Agus do chaith Saul bonnsach ris da bhualadh: as ar aithin Ionatan gur chinnidh a athair Dáibhi do mharbhadh.

34 Mar sin déirigh Ionatan ón bboard a bhfeirg dheanoichduigh, agus níor íth sé bíadh an dara lá don mhí: óir do bhí doilghios air fá Dháibhi, do chionn go ndearna a athair ní nár air.

35 ¶ Agus tárla ar maidin, go ndéachaidh Ionatan amach fan mhachaire a nam a ndearnadh coinne re Dáibhi, agus búachaill beag maille ris.

36 Agus a dubhairt sé re na bhúachaill, Ríoth, a nois fagh dhamb na saighde noch chaithfios mé. Agus ag ríoth don bhúachaill do chaith sé saighead thairis.

37 Agus a nuair tháinig an buachaill go háit na saighde noch do chaith Ionatan, dfuagair Ionatan a ndiáigh an bhúachalla, agus a dubhairt, Nach bhfuil an tsoighead romhad?

38 Agus dfuagair Ionatan a ndiáigh an bhúachalla, Déana deithnios, luathuigh, ná fan. Agus do thóg buachuill Ionatán na saighde, agus tháinig go nuige a mhaighistir.

39 Achd ní raibh fios éinneithe ag an mbúachuill: ag Ionatan amháin agus ag Dáibhi do bhí fios na cúise.

40 Agus thug Ionatan a airm diobhraice dá bhuaichuill, agus a dubhairt ris, Imthigh, beir iad so don chathruigh.

41 ¶ Agus ar ball ar imthigh an búachuill, déirigh Dáibhi ón ttaobh ó dheas, agus do thuit ar a aghaidh chum na talmhan, agus do chroim sé é féin trí huaire: agus do phógadar a chéile, agus do ghluéadar le chéile, nó gursáruidh Dáibhi.

42 Agus a dubhairt Ionatan re Dáibhi, Imthigh a síothchain, do bhrígh go ttug gach nduine aguinne aráon a mhionna a naimn an TIGHEARNA, gha rádh, Bíodh an TIGHEARNA eadrumsa agus tusa, agus eidir mo shliochdasa agus do shliochtsa go bráth. Agus déirigh seision agus dimthigh sé: agus do chuaidh Ionatan don chathruigh.

CAIB. XXI.

Do ith Dáibhi an tarán taisbeanta. 10 Do leig air féin bheith ar buile, agus é ná theichmhench.

AN sin táinig Dáibhi go Nob go Hachimelech an sagart: agus do bhí eagla ar Achimelech ag teagmháil re Dáibhi, agus a dubhairt ris, Cred fá bhfuil tú a táonar, gan éanduine ad fhochair?

2 Agus a dubhairt Dáibhi re Hachimelech an sagart, Do aithin an rígh gnothuigh dhíom, agus a dubhairt sé ríom, Ná bíodh fios éainnithe don nadhbhar fá bhfuilim dot chur, agus aithnighim dhíot na bíodh a fhios ag éanduine: agus do chuir mé mo shearbhfhoghantuíghe don náitse, agus don náit úd óile.

3 Anois ar a nadhbhar sin cred sin atá agad? tabhair dhamsa cúig haráin am láimh, nó gidh bé ní atá a lathair.

4 Agus do fhreagair an sagart Dáibhi, agus a dubhairt, Ní bhfuil arán coitcheann ar bith fám láimh, achd atá arán coisreactha ann; má chongmhadar na hoganuigh iad féin ní fá lugha dhe ó mhnáibh.

5 Agus do fhreagair Dáibhi an sagart, agus a dubhairt ris, Gó deimhin do congmadh mná uáinne trí lá anois, ó tháinig misi amach, agus atáid soithighe na nógán glan, agus an tarán fós coitcheann air

mhodh, dá náomhlthuigh a niugh é annsa tsoitheach.

6 Ann sin thug an sagart arán coisreactha dhó: óir ní raibh arán ar bith ann achd an tarán taisbéanta, noch do thógbhadh as fiaghnuise an TIGHEARNA, do chur aráin teith annsa ló ar tógbhaidh as é.

7 Anois do bhí duine áirigh do mhuinntir Shauil annsin an lásín, ar na chongmháil a lathair an TIGHEARNA; agus a sé dob ainm dhó Doeg, Edomiteach, ceann na náodhuireadh do bhí ag Sál.

8 ¶ Agus a dubhairt Dáibhi re Achimelech, Agus nach bhfuil annso ar do chumas gath nó cloidheamh? óir ní thug misi mo chloidheamh nó marm oile lóm, do chionn nar bhfuil deithnios do dhéanamh le gnoidhthuigh an rígh.

9 Agus a dubhairt an sagart, Cloidheamh Gholiah an Philistineach, noch do mharbh tusa a ngleann Elah, féuch, atá sé annso casda a néadach taobh shiar don néphod: madh áill leachdsa sin do glacadh, beir leachd é: óir ní bhfuil aithearrach annso. Agus a dubhairt Dáibhi, Ní bhfuil a leitheid eile ánn; tabhair dhámh é.

10 ¶ Agus déirigh Dáibhi, agus do theith sé an lá sin ar eagla Shauil, agus do chuaidh chum Achis rígh Ghát.

11 Agus a dubhradar searbhfhoghantuíghe Achis ris, Nach é so Dáibhi rígh na críche? nach dubhradar abhráin ó bhéul go beul dóa ndabhsuibh, gha rádh, Do mharbh Saul a mhílte, agus Dáibhi a dheich mílte?

12 Agus do thaisgidh Dáibhi na bríathraso iona chroidhe, agus do bhí sé lán deagla Achis rígh Gát.

13 Agus do áthuigh sé a bhéasa dhá lathairsion, agus do léig air féin bheith ar buile ann a lámuibh, agus do scríobadh ar dhoirsibh an geata, agus do léigeadh a sheile tuitim a nuas ar a fhéasoig.

14 Ann sin a dubhairt Achis re na sherbhiseachaibh, Féuch, do chíti go bhfuil an tóglach ar buile: uime sin cred fá ttugabhair chugamsa é?

15 An bhfuil easbhuidh dháóine ar buile orumsa, as a ttugabhair an fearso do dhéanamh mire dom lathair? an ttiucfaidh an toglach so a steach dom thighse.

CAIB. XXII.

Ar impidhe an Fháigh Gad, fill Dáibhi go tír Iudah. 11 Mar mhiorunn re Dáibhi do mharbh Saul sagairt an TIGHEARNA.

DO imthigh Dáibhi ar a nadhbharsin, as sin agus do chuaidh se go húamhaigh Adullam: agus a nuair do chua-ladara dhearbhráithre agus muinntir thighe a athar uile sin, do chua-dar chuige síos ann sin.

2 Agus gach a raibh a riachtanas, agus gach a raibh a bhfiachaibh, agus gach áon dá raibh a mbúaidhreadh, do chluinnigh-eadar iad féin chuige; go mbiadh sé na chaipín orra: agus do bhí tinnchioll cheithre chéad fear na fhochair.

3 ¶ Agus do chuáidh Daibhi as sin go Misphe Móab: agus a dubhairt sé ré rígh Mhoab, Guidhim thú, tigeadh mathair agus mo mhathair amach, agus *bidís* ad fhochairsi, nó go raibh a fhios agum cred dhéana Dia ar mo shon.

4 Agus thug sé a lathair rígh Mhoab iad: agus do chomhnuigheadar na fhochair an feadh do bhí Daibhi san núamhaigh.

5 ¶ Agus a dubhairt an faigh Gad re Daibhi, Ná fan annsa dáingion úd; inu-thigh as so, agus éirigh go tír Iudah. Ann sin do imthigh Daibhi, agus do chuáidh go foraois Haret.

6 ¶ A nuair do chúala Saul go raibh Daibhi ós áird, agus na daoine do bhí na fhochair, (anois do bhí Saul na shuighe a Ngibeáth faoi chrann a Rámah, agus a gath iona láimh, agus do bhádar a shearbhfhoghantughe na seasamh gach táobh dhé;)

7 Ann sin a dubhairt Saul re na mhuinntir do bhí gacha táobh dhé, Eistigh anois, a Bheniamiteacha; an tiubhra mac Iesse do gach áon aguibhsi machairigh agus fineamhna? a ndéana sé dháoiuibh uile caiptinigh ar mhíltibh, agus caiptínigh ar chéaduibh?

8 As a ndéarnabhair uile feall am aghaidhsi, nach bhfuil éanduine innseas damh go ndéana mo mhac ceangal re mac Iesse, agus nach bhfuil trúaighe ag éanduine agaibh damh, no fhoillsighíos gur chorrugh mo mhac mo shearbhfhoghantughe am aghaidh, do bheith am oirchill, mar atá a niugh?

9 ¶ Ann sin do fhreagair Doeg an Tédomíteach, (noch do bhí ós cionn shearbhfhoghantugheadh Shaul,) agus a dubhairt, Do chonnaic mé mac Iesse ag teachd go Nob go Hachimelech mhac Ahitub.

10 Agus d'iafrugh sé don Tighearna ar a shon, agus thug sé biadh dhó, agus thug sé cloidheamh Gholiah an Philistineach dhó.

11 ¶ Ann sin do chuir an rígh fios ar Achimelech an sagart, mhac Ahitub, agus ar mhuinntir thighe a athar uile, na sagairt do bhí a Nob: agus thangadar uile chum an rígh.

12 Agus a dubhairt Saul, Eisd anois a mhic Ahitub. Agus do fhreagair séisíon, *Atáim* annso, a thighearna.

13 Agus a dubhairt Saul ris, Cred far thionnsguinn tusa feall am aghaidhsi, thú féin agus mac Iesse, do réir mar thug tú

arán dó, agus cloidheamh, agus gur fhíofruigh tú do Dhia air a shon, ionnso go néireochadh sé am aghaidhsi, agus go mbiadh ag oirchill orum, mar atá a niugh?

14 Ann sin do fhreagair Achimelech an rígh, agus a dubhairt, Agus cía *atá* coimhfhirinneach re Daibhi a measc do shearbhfhoghantugheadhsa uile, noch is cliambuín don rígh, agus shiubhlugheas le do rádh, agus atá onórach ann do thigh?

15 Nar thionnsguinn misi an lásín Dia fhiofrughadh air a shon? go madh fada sin uáim: ná cuireadh an rígh *éinní* a leith a shearbhfhoghantughe, nó a leith thighe mathar uile: óir ní raibh fios éinneithe dhe so tile ag do sherbhliseach, go beag ná go mór.

16 Agus a dubhairt an rígh, Do gheabha tusa bás go deimhin, a Achimelech, thú féin, agus muinntir thighe hathar uile.

17 ¶ Agus a dubhairt an rígh ris na coisighibh do bhí gacha taoibh dhe na seasamh, Fillfidh, agus marbhuidh sagairt an Tighearna; do chionn go bhfuil a lámhsan fós lé Daibhi, agus do chionn go raibh a fhios aca a nuair do theith sé, agus nar fhoillsigheadar dhamsa é. Ach mór bháil lé muinntir an rígh an lámh do shíneadh ar shagartaibh an Tighearna.

18 Agus a dubhairt an rígh re Doeg, Fillse, agus tiomáin ar na sagartaibh. Agus d'fill Doeg an Tédomíteach, agus do thiomáin ar na sagartaibh, agus do mharbh sé an lásín cúigear agus ceithre fichthid fear air a raibh ephod linéadugh.

19 Agus do bháil sé Nob, cathair na sagart, le fáobhar an chloidhimh, éidir fhear agus mhuáoi, leanamh agus náoidheanán, agus éidir dhamhuibh, agus assaluibh, agus chaorchaibh, le fáobhar an chloidhimh.

20 ¶ Agus do chuáidh áon do chloinn Achimelech mhic Ahitub as, dar bhainim Abiatar, agus do theith a ndíáigh Dháibhi.

21 Agus dinnis Abiatar do Dháibhi mar do mharbh Saul sagairt an Tighearna.

22 Agus a dubhairt Daibhi re Abiatar, Do bhí a fhios agum an lásín, a nuair do bhí Doeg an Tédomíteach annsin, gur dheimhin go ninneósadh sé do Shaul: is misi as cionfatha re bás dháoineadh thighe hathar uile.

23 Fansa am fhochairse, ná bíodh eagla ort: an té íarrus mo bhássa asé íarrus do bhássa: ach *biáidh* tú daingean am fhochairsi.

CAIB. XXIII.

Do shaoradh Daibhi ó thóruigheachd Shaul 9 tré chaismiorta Dé.

AN sin dinnisodar do Dháibhi, ga rádh, Féuch, atáid na Philistinigh ag troid

a naghaidh Cheilah, agus atáid ag slad na nurlár mbuailte.

2 Uime sin d'fíafuigh Dáibhi don TIGHEARNA, gha rádh, An racha mé agus an mbúailfe mé na Philistinigh? Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Dáibhi, Eirigh agus buail na Philistinigh, agus tárrthuigh Ceilah.

3 Agus a dubhradar muinntir Dháibhi ris, Féuch, atá eagla oruinn annso an Iúdah: agus ga mhéid ós a chionn sin ma théighmid go Ceilah a naghaidh shlóigh na Bphilistíneach?

4 Ann sin d'fíafuigh Dáibhi fós a ris don TIGHEARNA. Agus do fhreagair an TIGHEARNA é, agus a dubhairt, Eirigh, imthigh síos go Ceilah; óir do bhéara misi na Philistinigh ad laimh.

5 Marsin do chuáidh Dáibhi agus a mhuinntir go Ceilah, agus do throideadar ris na Philistinibh, agus thugadar a náirneis leó, agus do bhuaileadar iad re hár mór. Marsin do sháor Dáibhi áitreabh-aigh Cheilah.

6 Agus tárla, a núir do theith Abiatar mhac Achimelech chum Dáibhi go Ceilah, go táinic sé síos maille re héphod iona láimh.

7 ¶ Agus do hinnseadh do Shaul go ttáinic Dáibhi go Ceilah. Agus a dubhairt Saul, Thug Dia am láimhsí é; óir atá sé fa iadhadh a stigh, ar teachd a mbaile ar a bhfuilid geatuidhe agus barruidhe.

8 Agus do ghoir Saul an pobal uile a gcionn a chéile chum cogaidh, do dhul síos go Ceilah, do shuidhe a naghaidh Dháibhi agus a mhuinntire.

9 ¶ Agus do bhi a fhios ag Dáibhi gur oibrigh Saul ós ísiol urchoid chuige; agus a dubhairt sé ré Abiatar an sagart, Tabhair a leith annso an tephod.

10 Ann sin a dubhairt Dáibhi, A THIGHEARNA Dia Israel, do chúala do sherbhíseach go dearbhtha go bhfuil Saul ag iarraidh teachd go Ceilah, do mhilleadh na caithreach ar mo shonsa.

11 An seachódaid muinntir Cheilah mé a láimh Shaul? an ttiocfa Saul a nús, mar do chúala do sherbhíseach? O a THIGHEARNA Dia Israel, guidhim thú, innis dot shearbhfhoghantúigh. Agus a dubhairt an TIGHEARNA, Tiucfaidh sé a nús.

12 Agus a dubhairt Dáibhi annsin, An ttoirbheóruid muinntir Cheilah misi agus mo mhuinntir a láimh Shaul? Agus a dubhairt an TIGHEARNA, Toirbheóruid.

13 ¶ Ann sin déirigh Dáibhi agus a mhuinntir, timchioll sé chéad fear, agus d'fágghadar Ceilah, agus do chuádar gidh bé ait ar fhéudadar dul. Agus do hinnseadh do Shaul gur imthigh Dáibhi as

Ceilah, agus do sguir sé dhul ar a aghaidh.

14 Agus do rinne Dáibhi comhnuigh san bhtasach a ndaingneachaibh laidre, agus d'fan sé ar shliabh a bhtasach Siph. Agus do bhí Saul dá iarraidh gach éanlá, achd ní thóg Dia iona láimh é.

15 Agus do chonnaire Dáibhi go ttáinic Saul amach dá iarraidh ré a bhásughadh: agus do bhí Dáibhi a bhtasach Siph, a gcoill.

16 Agus déirigh Ionatan mhac Shaul, agus do chuáidh se go Dáibhi annsa choill, agus do neartuigh a lámh a Ndia.

17 Agus a dubhairt sé ris, Ná bíodh eagla ort: óir ní bhfuighe lámh Shaul matharsa thú; agus bíaidh tú do rígh air Israel, agus misi bhus foigse ad dháigh; agus atá a fhios sin fós ag mathair Saul.

18 Agus do rinneadar aráon ceangal a láthair an TIGHEARNA: agus d'fan Dáibhi san choill, agus dimthigh Ionatan dá thigh féin.

19 ¶ Ann sin tangadar na Siphítigh súas go Saul go Gibeáh, gha rádh, Nach bhfuil Dáibhi aguinne dhá fholach féin a náitibh daingne annsa choill, a ccnoc Hachilah, noch atá don taóibh ó dheas do Iesimon?

20 Anois ar a nadbhbharsan, A rígh, do réir mar is rothoil led intinn teachd síos tárr síos; agus budh í ar ccuidne dhe a sheachadadh a láimh an rígh.

21 Agus a dubhairt Saul, Go madh beannuigh bheithíse ón TIGHEARNA; óir atá trúaighe agaibh dhambsa.

22 Imthighidh, guidhim sibh, ullmhuighidh fós, agus féachaidh a náit a ngnáth-uisgeann sé bheith, agus cía chonnaire ann sin é: óir do hinnseadh dhamhsa go mbíonn sé ro aireach.

23 Féachaidh ar a nadbhbharsin, agus beiridh éolus ar na huile áitibh diamhra mar a bhfoluigheann sé é féin, agus tigidh chugamsa a ris le deimhin, agus rachaidh mé libh: agus tiucfaidh a gcric, má bhíonn sé annsa tír, go spíonfuídh misi amach é ar feadh uile mhílteadh Iudah.

24 Agus déirghedarsan, agus do chúadar go Siph roimhe Shaul: achd do bhí Dáibhi agus a mhuinntir a bhtasach Máon, annsa réiteach taóibh ó dheas do Iesimon.

25 Do chuáidh Saul fós agus a mhuinntir dá iarraidh. Agus dinnisodar sin do Dháibhi: uime sin do chuáidh sé síos a ccarruig, agus do chomhnuigh a bhtasach Maon. Agus a nuáir do chúalaidh Saul sin, do lean sé a ndiaigh Dhaibhi go fásach Maon.

26 Agus do chuáidh Saul air an ttáobhsa don tsiabh, agus Dáibhi gun a mhuinntir ar an ttáobh eile don tsiabh: agus do rinne Dáibhi deithfir re himtheachd ar eagla Shaul; óir tháinic Saul agus a mhuinntir,

timchioll Dháibhi agus a mhuinntire fa gcuáirt dá ngabháil.

27 ¶ Acht tangadar teachda chum Saul, da rádh ris, Deithfrigh ort, agus tárr; óir thangadar na Philistinigh do ghabháil na tíre.

28 Uime sin d'fíll Saul ó leanmhuin a ndiaigh Dháibhi, agus do chuáidh a naghaidh na Bphphalistineach; uime sin do ghoir-eadar Selah-hammahlecot don náit.

29 ¶ Agus do chuáidh Daibhi suas as sin, agus do comhuigh a náitibh daingne, ann Engedi.

CAIB. XXIV.

Do cheannsuigh Daibhi croidhe a namhad le na dhiadhachd, ann sa nuamhuidh.

AGUS tárta, a nuair do bhí Saul ar bhfilleadh ó leanmhuin na Bphphalistíneach, gur hinniseadh dhó, dha rádh, Féuch, atá Daibhi a bhfásach Engedi.

2 Annsin rug Saul leis trí mhíle fear toghtha as Israel uile, agus d'nuithigh ar lorg Dháibhi agus a mhuinntire ar chairgibh na ngabhar bhíáin.

3 Agus thainic sé do na tightheibh cáorach láimh ris an tslighe, mar a raibh uáimh; agus do chuáidh Saul a steach d'folach a chos: agus do bhí Daibhi agus a mhuinntir a ttaobh na húamha.

4 Agus a dubhradar muinntir Dháibhi ris, Féuch an lá a dubhairt an TIGHEARNA ríot, Féuch, do bhéara mé do námhaid ad láimh, iondus go bhféadfa tú a dhéanamh ris mar as áill leachd féin. Ann sin déirigh Daibhi, agus do ghearr sé sciorta róba Shaul gan fhios dó.

5 Agus tárta na dhiaigh sin gur bhuáil cogús Dháibhi é, do bhrígh gur ghearr sé sciorta Shaul.

6 Agus a dubhairt sé re na dhaóinibh, Nár léige Día go ndéanainnsi an nise rém mhaighistir, ungtach an TIGHEARNA, mo lámh do shineadh amach na aghaidh, o sé ungtach an TIGHEARNA é.

7 Mar sin do chois Daibhi a shearbh-fhoghantuighidh leis na briathraibhsa, agus níor léig dhóibh éirigh a naghaidh Shaul. Achd déirigh Saul amach as a núamhaigh, agus do ghluáis roimhe iona slighe.

8 ¶ Déirigh Daibhi mar an gcéadna na dhiaighsin, agus do chuáidh amach as a núamhuigh, agus do ghoir a ndiaigh Shaul, dhá rádh, Mo thighearna an rígh. Agus a nuair d'féuch Saul na dhiaigh, do chrom Daibhi maille re na aghaidh faoi chum na talmhan, agus d'nuithigh sé é féin.

9 Agus a dubhairt Daibhi re Saul, Créd fa gcreideann tú briathra dhaóine, a deir, Féuch, atá Daibhi ar tí hurchóide?

10 Féuch, a niugh do chonncadar do

shúile féin mar thug an TIGHEARNA a niugh am láimhsí thú ansa núamhuigh: agus a dubhradar dhaóine áirigh ríom do mharbhadh: achd do choigil mo shúil thú; agus a dubhairt mé, Ní chuirfe mé mo lámh amach a naghaidh mo thighearna; óir a sé ungtach an TIGHEARNA é.

11 Os a chionn sin, a athair, féuch, féuch fós, sciorta do róba am láimh: óir as so gur ghearr mé iachtar do róba, agus nar mharbh mé thú féin, aithin agus féuch nach bhfuil olc nó urchóid am láimh, agus nar chiontuigh mé ad aghaidhsí; achd atá tusa ag fíadhach ar manumsa chum a ghabhála.

12 Go ndéana an TIGHEARNA breith-eamhnus eadrumsa agus tusa, agus go ndioghla an TIGHEARNA misi ort: achd ní bheanfa mo lámhsa ríot.

13 Mar a deir seanfhocal na nársanta, Thig an tolc ón drochdhuine: achd ní bheanfa mo lámhsa ríotsa.

14 Cía a ndiaigh a ttáinig rígh Israel amach? cía a ndiaigh a bhfuil tú ag lorgaireachd? a ndiaigh mhadruidh mhaibh, a ndiaigh dhearnaite.

15 Ar a naddhbharsin bíodh an TIGHEARNA na breitheamh, agus beireadh sé breath eadrumsa agus tusa, agus go féuchidh, agus go ttagruidh mo chúis, agus go saóruidh sé mé amach as do lámhsa.

16 ¶ Agus tárta, a nuair do chriochnuigh Daibhi labhairt na mbriatharsa re Saul, go ndubhairt Saul, A né so do ghúthsa, a mhic a Dháibhi? Agus do thóg Saul a ghuth ós áird, agus do ghul sé.

17 Agus a dubhairt sé re Daibhi, Is fireanta thusa ná misi: óir do chúitigh tusa misi le maith, a náit a nuile do rinne mé ort.

18 Agus do thaisbein tú a niugh a fheabhus do fríth orumsa thú: an tan go ttug an TIGHEARNA ad láimh mé, agus nar mharbh tú mé.

19 Oir má bheirionn duine ar a námhuuid, an léigfe sé slán úad é? uime sin go ttuga an TIGHEARNA a lúach maithesa dhuitse ar son a ndéarna tú orumsa a niugh.

20 Agus a nois, féuch, atá a fhios agamsa go maith go mbia tú ad rígh, agus go ndaingueochthar ríoghachd Israel ad láimh.

21 Tabhair do mhionna dhamhsa ar a naddhbharsin anois fan TIGHEARNA, nach gearraf tú amach mo shliochdsa am dhiaigh, agus nach scriosfuidh tú mainm as tigh mathar.

22 Agus thug Daibhi a mhionna do Shaul. Agus do chuáidh Saul dá thigh; achd do chuáidh Daibhi agus a mhuinntir suas go daingean áirighe.

CAIB. XXV.

Bas agus ádhlacadh Shamuel. 18 Do chuibhreach Daibhi o Nabal domharbhadh tré ghliocus Abigail.

AGUS fuáir Samuel bás; agus do chruinnigheadar Israel uile a gcionn a chéile, agus do chaoineadar é, agus do adhlúicheadar é iona thigh féin a Rámah. Agus déirigh Daibhi, agus do chuáidh síos go fásach Páran.

2 ¶ Agus do bhí duine a Maon, ga raibh a mháoin a Gcarmel; agus do bhí an duine ro mhór, agus do bhádar trí mhíle cáora aige, agus míle gabhar: agus do bhí ag bearradh a cháorach a Gcarmel.

3 Anois do bé ainm an duine Nabal; agus ainm a mhuá Abigail: agus bá bean dheaghthuigseach í, agus sgíamhach a nguúis: áchd do bhí an fear fargcúlta agus go holc iona ghníomharthaibh; agus bá do thigh Chaleb é.

4 ¶ Agus do chúalaidh Daibhi annsa bhfasach gur bhearr Nabal a chaóirigh.

5 Agus do chuir Daibhi deichneamhar óganach uadh, agus a dubhairt Daibhi ris na hóganachuibh, Eirgidhe súas go Carmel, agus imthighidh go Nabal, agus beannuighidh dho an ainmsi:

6 Agus is marso a déarthaóí ris ma tá se slán, Sióthcháin mar aon duit féin, agus sióthcháin dot thigh, agus sióthcháin da gach éinní as leachd.

7 Agus anois do chúala mé go bhfuilid luchd bearrtha caórach agad: a nois ní dheárnaimar dochar do na háodhairibh, noch do bhí eadrúinn, agus ní mó do chailleadar éainní ar feadh na haimsiresí do bhádar a Gcarmel.

8 Fiafruigh dot óganachuibh, agus in-neosaid siad duit. Ar a nadhbhar sin faghdaois na hóganuigh fabhar ad radhar: (óir thangamar a ló mhaith:) guidhim thú, tabhair, gidh bé ní theagmhas ad láimh dod shearbhfhoghantuighibh, agus dod mhac Daibhi.

9 Agus a núair thangadar óganuidh Dháibhi, do labhradar ré Nabal do réir na mbriatharsin uile a nainim Dháibhi, agus do thochedadar.

10 ¶ Agus do fhreagair Nabal searbhisigh Dháibhi, agus a dubhairt, Cía hé Daibhi féin? agus cíá hé mac Iesse? bíd mórán searbhfhoghantuigh ar a naimsirsí bhrisios amach gach éanduine aca óna mhaighistir.

11 Ma seadh an nglacfa mísi marán, agus muisce, agus mfeoil do mharbh mé dom bheárthóiribh, agus a ttabhairt do dhaóinibh, nach feas damh cá has dóibh?

12 Ann sin do fhilleadar óganuidh Dháibhi, agus do chuádar air a nais, agus

tangadar agus dinnisiodar dhó na briathrasin uile.

13 Agus a dubhairt Daibhi re na mhuinntir, Cuirfidh gach éanduine aguibh a chloidheamh thairis. Agus do chuir gach áon aca a chloidheamh thairis; agus do chuir Daibhi mar an gcéadna a chloidheamh thairis: agus do chuáidh súas a ndíáigh Dháibhi timchioll ceithre chéad fear; agus dfan dhá chéad fear ag an stór.

14 ¶ Agus dinnis duine do na hóganachuibh do Abigail, bean Nabal, gha rádh, Féuch, do chuir Daibhi teachda as a bhfasach do bheannughadh dar maighistir; agus do bhuail sé ag géarugheachd orra.

15 Acht do bhádar na daoine go ro mhaith rinne, agus ní dheárnadar dochar dhuinn, agus ní mó do chailleadar éinní, an fad do bhámar na ccomhlúadar, a núair do bhámar a muich ar na machairighibh:

16 Do bhádar na ndéan aguinn do ló agus doidhche, ar feadh na haimsire do bhámar na bhfochair ag cumhdach, na ccáorach.

17 Anois ar a nadhbhar sin bíodh a fhios agad agus meas cred dhéanas tú; óir do cinneadh olc a naghaidh ar maighistir, agus a naghaidh a thighe uile: óir sé a leithéid sin do mhac do Bhéal é, nach bhféadann duine labhairt ris.

18 ¶ Ann sin do rinne Abigail deithnios, agus do ghléas dhá chéad builín, agus dhá bhuidéal fiona, agus cúig cáorigh réigh deasuigh, agus cúig miosúir do ghrán doite, agus ceád triópall do rísínibh, agus dhá chéad baighin figeadh, agus do chuir ar assaluibh íad.

19 Agus a dubhairt sí re na serbhíseachuibh, Gluáisigh romham; féuch, bíaidh mísi bhur ndíáigh. Achd níor innis sí sin dá fear Nabal.

20 Agus is amluidh bhí, mar do bhí sí ag marcúigheachd air a nassal, agus í ag dul síos air sgáth cnoic, agus, féuch, do bhí Daibhi agus a mhuinntir ag teachd na coinne a nús; agus tárla riú í.

21 (Anois arsa Daibhi, Go deimhin is díomháoin damh a ndearna mé do chumhdach ar a raibh ag an bhfearso ann sa bhfasach, ar chor nach ndeachaidh éinní a muga don nuile ní dar ghabh leis: agus do chúitigh sé mo mhaith le holc.

22 Go ndéarna Día sin agus tuilleamh ré naimhde Dháibhi, ma fhágghuimsi don nuile ní ghabhus leis roimhe sholus na maidne áon do mhónfadh a naghaidh an bhalla.)

23 Agus a núair do chonnairc Abigail Daibhi, do luathuigh sí uirre, agus do thuirling sí don nassal, agus do thuit ar a haghaidh a bhfadnuisi Dháibhi, agus do cháon í féin go talamh,

24 Agus do thuit sí fana chosaibh, agus a dubhairt, Orumsa, a thighearna, *orumsa bíodh* a néagcóirsi: agus léig dot bhanóglach, guidhim thú, labhairt ad eisteachd, agus éist briathra do bhanóglach.

25 Guidhim thú, na tugadh mo thighearna, toradh ar an té so do mhuintir Bhéilial, *eadhon* Nábal: óir mar *atá* a ainm, is marsin *atá* sé féin; Nábal is ainm dhó, agus leimhe *atá* aige: achd misi do bhanóglach ní fhaca mé óganuih mo thighearna noch do chuir tú úait.

26 Anois ar a nadhbharsin, a Thighearna, *mar* mhaireas an TIGHEARNA, agus mar *atá* hánam beó, ó budh tóil leis an TIGHEARNA thusa dfóstadh gan teachd do *dhórtadh* fola, agus thú féin do chóngháil ó dhioghaltas do dhéanamh le dó laimh féin, anois bídis do naimhdese agus an mhéid iarrus olc dom Thighearna, mar Nábal.

27 Agus a nois tógthar an brontanus so, noch thug do bhanóglach chum mo thighearna, do na hógánachaibh leanus mo thighearna.

28 Guidhim thú, maíth cionta do bhanóglach: óir do dhéana an TIGHEARNA go deimhin tigh daingean dom thighearna; dó chionn go ttróidíonn mo thighearna catha an TIGHEARNA, agus nach fríth olc ionnad ar feadh do sháoghail.

29 Gidheadh déirghe duine dot inghreim, agus diarruidh do bhaís: achd bíaidh anum mo thighearna ceangailte a gceanglachán na beatha a bhfochair do TIGHEARNA Día; agus anmána do námhad, a síad theilgíos sé amach, amhuil as lár chránn tábhúil.

30 Agus tiuafa a gerích, a núair do dhéana an TIGHEARNA dom thighearna do réir gach uile maitheasa dar labhairt sé dot thaóbhna, agus óirdeochus sé thú ad úachdarán ós cionn Israel;

31 Nach mbíaidh so na dhoilghios duitsi, nó na choir mheanman dom thighearna, gur dhóirt tú fuil gan adhbhar, nó gur dhioghail mo thighearna é féin: achd a núair do gheabhthar an TIGHEARNA go maith ar mo thighearna, ann sin cuimhnigh do bhanóglach.

32 ¶ Agus a dubhairt Daibhi re Abigail, *Go madh* beannuigh an TIGHEARNA Día Israel, noch do chuir thusa a niugh am choinne:

33 Agus *go madh* beannuigh do chomhairle, agus *go madh* beannuigh thú féin, noch do thoirmisg misi a niugh um theachd do *dhórtadh* fola, agus o mé féin do dhioghuilt lem láimh féin.

34 Oir go dearbhthá, *mar* mhairios an TIGHEARNA Día Israel, noch do chonnuih misi ó thusa ghortughadh, muna

ndéarnthá deithnios, agus teachd am choinne, go demhin ní fúigfidhe ag Nábal suil thuicfadh sóillse na maidne, áon do mhúsfadh a naghaidh an bhalla.

35 Mar sin do ghlac Daibhi as a láimh gach ní *dá* ttug sí chuige, agus a dubhairt sé ría, Imthigh súas a siothcháin chum do thighe; féuch, déist misi red ghlór, agus do ghlac mé go maith do ghnúis.

36 ¶ Agus tháinig Abigail go Nábal; agus, féuch, do chonnuimh sé féusta iona thigh, amhuil féusta rígh; agus do *bhí* croidhe Nábal súgach ann, óir do *bhí* sé ar meisge go mór: uime sin níor innis sisi dhó einnigh, a bheag nó a mhór, nó go ttáinic maidin ar na mhárach.

37 Ach tárla ar maidin, a nuáir do imthigh an fion as Nábal, agus ar innis a bhean na neithesi dhó, go bhfuair a chróidhe bás ann a stigh, agus go raibh *marbh* mar chloich.

38 Agus tárla táobh a stigh do dheich lá na *dhiáigh* sin, gur bhuáil an TIGHEARNA Nábal, agus go bhfuair se bás.

39 ¶ Agus a núair do chúaluidh Daibhi gur éug Nábal, a dubhairt sé, *Go madh* beannuigh an TIGHEARNA, noch do thagair cúis mo scanla as láimh Nábal, agus do chonnuimh a shearbhfhoghantuih ó olc do dhéanamh: óir dfill an TIGHEARNA urchóid Nábal ar a cheam féin. Agus do chuir Daibhi teachda úadh, agus do chomhráidh sé ré Habigail, da gabhail chuige na mnaói.

40 Agus a nuair thangadar searbhfhoghantuih Dháibhi go Habigail go Carmel, do labhradar ría, dhá rádh, Do chuir Daibhi sinne chugad, dot fhaghail dhó mar mnaói.

41 Agus déirigh sisi, agus do chrom síos go talumh ar a haghaidh, agus a dubhairt, Féuch, *bíodh* do bhanóglach na sebhíseach do nighe chos shearbhfhoghainteadh mo thighearna.

42 Agus do bhrostuigh Abigail nire, agus déirigh, agus do chúaidh ar assal, agus cúigear ógbhan dar budh leigh na diáigh; agus do lean sí teachda Dháibhi, agus do bhí na mnaói aige.

43 Thug Daibhi mar an gcéadna Ahinoam ó Iesreel; agus do bhádar aráon na mnaíbh aige.

44 ¶ Ach thug Saul Míchal a inghean, bean Dháibhi, do Phaltí mhac Lais, noch do *bhí* do Ghallim.

CAIB. XXVI.

Do adhmuih Saul an dara húair iochd Dháibhi, 21 agus a ainiochd féin.

A GUS tangadar na Siphítigh go Saul go Gibéah, ghá rádh, Nach bhfuil

Daibhi dhá dhásluighadh féin a cnoc Hachilah, *noch atá* as coinne Iesimon?

2 Ansin déirigh Saul, agus do chúaidh síos go fásach Siph, ar mbeith thrí míle fear toghtha Disrael leis, diarruidh Dháibhi a bhásach Siph.

3 Agus do champaigh Saul a cnoc Hachilah, *noch atá* as coinne Iesimon, láimh ris an tslighe. Ach do chomhnuidh Daibhi annsa bhásach, agus do chonnaire sé go táinic Saul na dhiaigh san bhásach.

4 Do chuir Daibhi ar a nadhbharsin luchd bhratha amach, agus do thuig go táinic Saul ar gach éanchor.

5 ¶ Agus déirigh Daibhi, agus tháinic *gus* a náit ar shuighe Saul a *champa* : agus do chonnaire Daibhi a náit ar luigh Saul, agus Abner mhac Ner, caiptín a shlóigh : agus do luídh Saul annsa ttrinse, agus an slúagh a ccampa air gach éantúobh dhe.

6 Ann sin do fhreagair Daibhi agus a dubhairt sé re Hachimelech an Hitíteach, agus re Habisai mhac Seruah, dearbhra-thair Ióab, dhá rádh, Cía rachus liom síos don champa go Saul? agus a dubhairt Abisai, Racha misi leachd síos.

7 Marsin tháinic Daibhi, agus Abisai chum an tslóigh san noidhche : agus, féuch, do bhí Saul na chodhladh a stigh san tréinnse, agus a ghath na sheasadh san talamh agá adhairt : agus do bhí Abner agus an slúagh na luidhe ar gach táobh dhe.

8 Ann sin a dubhairt Abisai re Daibhi, Thug Dá do námhaid a niugh ad láimh : anois ar nadhbharsin guidhim thú, leig dhamhsa a bhualadh, leis an ngath go nuige an tálámh déantsáthadh, agus ní bhúailfid an dara huair é.

9 Agus a dubhairt Daibhi re Abisai, Ná marbh é : óir cía fhéadus a lámh do shíneadh amach a naghaidh úngthuigh an TIGHEARNA, agus bheith neimhchiontach?

10 Os a chionn sin a dubhairt Daibhi, *Mar* mhairios an TIGHEARNA, buailfidh an TIGHEARNA é; nó tiucfa a lá a bhfuighe sé bás; nó rachaidh sé síos a gcath, agus tuitfe sé.

11 Nár leigidh an TIGHEARNA go sínfinnsi amach mo lámh a naghaidh unghthaigh an TIGHEARNA : ach, guidhim thusa anois, glac an gath atá agá cheannadhairt, agus an cruisgin uisge, agus bíom ag imtheachd.

12 Mar sin do thóg Daibhi an gath agus an cruisgin uisge ó cheannadhairt Shaul; agus do imthigheadar rompa, agus ní raibh éanduine ann do chonnaire *sin*, nó agá raibh a thíos, nó do mhúscail : óir *do bhádar* uile na godhladh; do chionn gur thuit súan trom ón TIGHEARNA órra.

13 ¶ Ann sin do chúaidh Daibhi don fáoibh oile anonn, agus do sheas a mullach cnoic a bhfad uátha; agus spás mór eatorra :

14 Ann sin do ghoir Daibhi air an tslúagh, agus air Abner mhac Ner, gha rádh, Nach bhfreagrann tú, a Abner? Ann sin do fhreagair Abner, agus a dubhairt, Cía *thusa* bhéiceas air ann righ?

15 Agus a dubhairt Daibhi re Habner, Nach *bhfuil* tusa ad ghaigsidheach *bheódha*? agus cía as cosmhúil riot ann Israel? uime sin cred fa nar choimhead tú do thighearna an righ? óir tháinic duine don tslúagh a steach do mharbhadh an righ do thighearna.

16 Ní maith an níso do rinne tú. *Mar* mhairios an TIGHEARNA, do thuilleabhair bhur mbásughadh, do bhrigh nár choimheadabhair bhur inaighistir, unghthach an TIGHEARNA. Agus anois féuch cáit a *bhfuil* gath an righ, agus an cruisgin uisge do *bhí* aga cheannadhairt?

17 Agus do aithin Saul guth^t Dháibhi, agus a dubhairt, *Né* so do ghuth sa, á mhic a Dháibhi? Agus a dubhairt, *Sé* so mo ghuth sa, a thighearna, a righ.

18 Agus a dubhairt sé, Cred é an fáth as a bhfuil mo thighearna mar so ag foileannmhúinn a shearbhfhoghantuigh? óir cred do rinne mé? nó cred an tolc *atá* am láimh?

19 Anois ar a nadhbharsin, guidhim thú, éisdeadh mo thighearna an righ briáthra a shearbhfhoghantuigh. Mas é an TIGHEARNA do chorruigh súas am aghaidhsí thú, glacadh sé oifráil chuige : achd mas *iad* clanna na ndáoine, *go mudh* malluigh iad a lathair an TIGHEARNA; óir do dhíbreadar misi amach anigh ó fhanmhuin a noighreachd an TIGHEARNA, ghá rádh, Eirigh, adhair déé oile.

20 Anois uime sin, ná dóirtear mfuil fá thalunh a bhfiaghnúisi an TIGHEARNA : óir tháinic righ Israel amach diarruigh dearnaide, mar do ní duine fiadhach ar phaitrigh annsa sléibhtibh.

21 ¶ Ann sin a dubhairt Saul, Do pheacaidh mé : fill, a mhic a Dháibhi : óir ní dhéansa dochar dhuit ní bhus mó, do chionn go raibh manum mórluaigh ad radharc a niugh : féuch, do rinné mé amadanachd, agus do chúaidh me ar seachrán go hiomarcach.

22 Agus do fhreagair Daibhi agus a dubhairt, Féuch gath an righ! tigeadh duine do na hóganachaibh a nall agus beireadh leis é.

23 Go ccúitighidh an TIGHEARNA re gach éanduine a fhíréantachd agus a ionnuiceas : óir thug an TIGHEARNA thusa *am* láimhsí a niugh, ach níor bháill liom mo lámh do shíneadh amach a naghaidh unghthaigh an TIGHEARNA.

24 Agus, féuch, mar do bhí lanum ro úasal am radharcsa a niugh, gur marsin

bhías manumsa mórluáigh a suilbh an Tighearna, agus go saoruidh sé mé ó nuile thrioblóid.

25 Ann sin a dubhairt Saul re Dáibhi, Go madh beannuigh *bhías* tusa, a mhic a Dhaibhi: do dheana tú *neithe* móra, agus fós béaruidh tú buáidh a gcomhnuighe. Mar sin, dimthigh Dáibhi roimhe, agus dfill Saul dá áit féin.

CAIB. XXVII.

Da cheil Dáibhi a thuras ar rígh Achis.

AGUS a dubhairt Dáibhi iona chroidhe, Muirfíghhear me anois lá éigin le láimh Shaul: ní *bhfuil* ní bhus féarr dhamh ná imtheachd gó luath go dúithche na Bphilistíneach; agus rachaidh Saul a néadóthchus dom tháobh, gan míarruidh ó sin amach a néanchósta Disrael: agus mar sin imeocha mé as a lámhuibh.

2 Agus déirigh Dáibhi, agus do chuáidh sé thairis anonn leis na sé chéad fear do *bhí* na fhochair go Hachis, mhac Maach, rígh Gat.

3 Agus do rinne Dáibhi comhnuighe a bhfochair Achis a Ngát, é féin agus a dháoine, gach aon gun a theaghlach, *eadhon* Dáibhi agus a dhías ban, Ahinoam an Tiesreelíteach, agus Abigail an Carmelíteach, bean Nábal.

4 Agus do hinnseadh do Shaul gur theith Dáibhi go Gát: agus níor ghluáis sé níos mó dá lorgaireachd.

5 ¶ Agus a dubhairt Dáibhi re Achis, Má fúair mé anois grasa ad radharc, tugaidís áit dhamh a mbaile éigin annsa tír, le ndéana mé comhnuighe ann: óir créd fá ccoimhneochadh do shearbhfhoghantuigh annsa chathair rígha do fhochair?

6 Ann sin thug Achis Siclag dhó an lá sin: uime sin atá Siclag ag ríghaibh Iúdah gus a niugh.

7 Agus do bé fad na hainsire do chomhnuigh Dáibhi a gcrích na Bphilistíneach bliadhuin iomlán agus ceithre mhí.

8 ¶ Agus do chuáidh Dáibhi agus a mhuinntir súas, agus do thiomáineadar air na Gesuritibh, agus na Gersitibh, agus na Hamalecitibh: óir *dob i.d* sin san tsean-aimsir áitreabhaigh na tíre, mar théid tú go Súr, air fad go crích na Héigpte.

9 Agus do bhuáil Dáibhi an tír, agus níor thág fear ná bean béo innte, agus thug les na cáorigh, agus na dáimh, agus na hassail, agus na cámhull, agus na héadnuighe, agus dfill, agus thainic sé go Hachis.

10 Agus a dubhairt Achis, Cáit a ndéana tú do thuras a niugh? Agus a dubhairt Dáibhi, A naghaidh an taobh ó dheas do Iúdah, agus a naghaidh an taobh ó dheas

do na Ierahmeelíteachaibh, agus a naghaidh an taobh ó dheas do na Ceníteachaibh.

11 Agus níor léig Dáibhi fear no bean béo as díobh, do bhéaradh *sgéulá* go Gát, ghá rádh, Deagla go ninneosaidís oruinn, ghá rádh, Is marsin do rinne Dáibhi, agus is mar sin *bhías* a ghnáithbhéas ar fad na hainsire choimhneochus sé a gcrích na Bphilistíneach.

12 Agus do chreid Achis Dáibhi, gha rádh, Thug sé ar a mhuinntir féin Israel fúath thrúd amach do bheith aca air; uime sin bíaidh sé na shearbhfhoghantuigh agumsa go bráth.

CAIB. XXVIII.

Do chuaidh Saul (anois a neudóchais) 5 a cceann chomhairle do ghabhail ó mhnáoi ag a raibh leannán síthe.

AGUS tárla an sna láethibhsin, gur chruinuigh na Philistínigh a slóighthe a gcionn a chéile chum cogaidh, agus do throid re Hisrael. Agus a dubhairt Achis re Dáibhi, Biodh a fhios agad go deimhin, go racha tú amach liomsa chum catha, thú féin agus do mhuinntir.

2 Agus a dubhairt Dáibhi re Achis, Go deimhin bíaidh a fhios agadsa cred fhéadfas do sherbhíseach do dhéanamh. Agus a dubhairt Achis re Dáibhi, Uime sin do dhéana mé coimhéaduighe mo chinn díot go bráth.

3 ¶ Anois déug Samuel, agus do chaóin-eadar Israel uile é, agus do adhluaiceadar é a Rámah, *eadhon* iona chathruigh féin. Agus do chuir Saul ar siubhal an drong agá mbídís leannán síth, agus luchd na bpíséog as an tír amach.

4 ¶ Agus do chruinnigheadar na Philistínigh iad féin a néanát, agus thangadar agus do shuigheadar a Sunem: agus do chruinnigh Saul Israel uile, agus do rinneadar foslunghport a Ngilboa.

5 Agus a nuair do chonnaire Saul slúagh na Bphilistíneach, do bhí eagla air, agus do chríochnuigh a chroidhe go mór.

6 Agus a nuair do fhiafruigh Saul scéula don Tighearna, níor fhreagair an Tighearna é, a mbrionglóidigh, nó le Urim, nó le fáighibh.

7 ¶ Ann sin a dubhairt Saul re na mhuinntir, Faghaidh dhamh bean agá bhfuil leannán síthe, go ndeachadh mé na ceann, dfagháil comhairle uaithe. Agus a dubhairt a shearbhfhoghantuighe ris, Féuch, atá bean agá bhfuil leannán síthe ann Endor.

8 Agus do chuir Saul é féin a naimh-riochd, agus do chuir culaidh oile air, agus dimthigh, agus días fear leis, agus tangadar chum na mná an sa noidhche: agus a dubhairt sé ría, Guidhim thú, déana fáistine dhamhsa leis an leannán

sithe, agus tóg dhamh súas an té, ainm-neochus mé dhuit.

9 Agus a dubhairt an bhean ris, Féuch, is aithne dhuit cred do rinne Saul, mar do scrios sé an luchd agá rabhadar leannáin síthe, agus na draoithe, amach as an gcrích: uimesin cred fa bhfuil tusa ag cur lín ar manumsa, agus do chur dfiachaibh orum bás do thuilliomh?

10 Agus do bhionnuigh Saul dhi treas an TIGHEARNA, ag rádh, *Mar* mhairios an TIGHEARNA, ní theigeomhuidh pionús ar bith dhuit ar son na cúisise.

11 Ann sin a dubhairt an bhean, Cía ghoirfeas mé chugad? Agus a dubhairt seision, Goir chugam Samuel.

12 Agus a núair do chonnaire an bhean Samuel, do ghoir sí na comhairle go hárd: agus do labhair an bhean ré Saul, dha radh, Cred far mheall tú mé? Óir is tú Saul.

13 Agus a dubhairt an rígh ría, Ná bíodh eagla ort: óir cred do chonnaire tú? Agus a dubhairt an bhean re Saul, Do chonnaire mé dée ag éirge a níos as an tthalmh.

14 Agus a dubhairt seision ría; Cred is foirm dhó? Agus a dubhairt sisi, Atá seandúine ag teachd a níos; agus falluing uime. Agus do aithin Saul gur bé Samuel é, agus do chrom sé le na aghaidh chum na talmhan, agus do chlón é féin.

15 ¶ Agus a dubhairt Samuel re Saul, Cred far bhúaidhir tú mé, dom ghairm a níos? Agus do fhreagair Saul, Atáim ro bhuáidheartha; óir atáid na Philistinigh ag déanamh cogadh am aghaidh, agus do dhealuigh Día riom, agus ní fhreagrann sé mé níos mó, lé faighibh, nó le fisibh: uime sin do ghoir mé ortsá, go ninnéostá dhamh cred dhéanas mé.

16 Ann sin a dubhairt Samuel, Cred fa bhfiatruigheann tú dhíomsa, ó dhealuigh an TIGHEARNA riot, agus go bhfuil sé na namhuid agad?

17 Agus do rinne an TIGHEARNA dhó, mar do labhair sé thriomsa: óir do fhúaduigh an TIGHEARNA an rioglachd as do lámh sé, agus thug sé dot chomharsainn do Dháibhi í:

18 Do bhrigh nar umhluigh tusa do ghuth an TIGHEARNA, agus nach ar dhioghail tú á fhearg dhíbhfhéirgeach ar Amalec, uimesin do rinne an TIGHEARNA an ní si riotsa a niugh.

19 Os a chionn sin do bhéara an TIGHEARNA Israel maille leachdsá a lámhuibh na Bhphilistineach: agus beidh tusa agus do chlann mac amfhochairse a marach: agus fós toirbherigh an TIGHEARNA slogh Israel a lann na Bhphilistineach.

20 Ann sin do thuit Saul ar bál sínnte ar fad na talmhan, agus do ghabh eagla ro

mhór é, do bhrigh bhriathra Shamuel: agus ní raibh neart ar bith ann; óir níor ith sé arán ar feadh an laóí, nó ar feadh na hoidhche.

21 ¶ Agus tháinic an bhean chum Saul, agus do chonnaire go raibh sé lán do bhuáidhreadh, agus a dubhairt sí ris, Féuch, do umhluigh do bhanógach dot ghlór, agus do chuir mé manum am lámh, agus déist mé red bhriathraibh noch do labhair tú riom.

22 Anois ar a nadhbharsin, guidhim thú, éistsí mar an gcéadna ré glór do bhán-ógluich, agus léig dhamhsa greim aráin do chur ad fhiadhnúisi; agus ith é, chor go mbía neart ionnad, a núair bhías tú ag imtheachd ann do shlighe.

23 Acht do dhiúlt seision, agus a dubhairt, Ní íosad. Achd do sháruigheadar, a shearbhfhoghantuighidh, maille ris an mnáoi é; iondus gur áontuigh sé dá nglór. Annsin déirigh sé don talumh, agus do shuigh sé ar an leabuidh.

24 Agus do bhí láogh ramhar ag an mnáoi san tigh; agus do dheithfrigh sí, agus do mharbh sí e, agus do ghlac plúr, agus dfuin, agus do rinne arán sleamhuin de: 25 Agus thug sí lé agus do chuir a bhfiadhnúisi Shaul é, agus a bhfiadhnúisi a mhuinntire; agus duádar biadh. Ann sin déirgheadar súas, agus dimthigheadar rompa a noidhche sin.

CAIB. XXIX.

Na Philistinigh ag dol agceann chath re Saul. 6 Do chuireadar Daibhi uatha lé clú.

ANOIS do chruinnigheadar na Philistinigh a sluagh uile a gcionn a chéile go Haphec: agus do bhí Israel a ccampa lámh re tobar atá ann Iesreel.

2 Agus do ghlúaisiodar tíghearnuidhe na Bhphilistineach le na gcéaduibh, agus lé na míltibh: achd do ghlúais Daibhi agus a mhuinntir ann a ndeireadh a bhfochair Achis.

3 Ann sin a dubhradar prionnsuidhe na Bhphilistineach, Cred do níd na Heabhruidhesi ann so? Agus a dubhairt Achis re prionnsadhuibh na Bhphilistineach, Nach é so Daibhi, searbhfhoghantuigh Shaul rígh Israel, noch atá am fhochairsi na laéthesi, nó na bliadhnasa, agus ní bhfuair mé lochd ar bith ann ó tháinic sé chugam gus a niugh?

4 Agus do bhádar prionnsuidhe na Bhphilistineach féargach ris; agus a dubhradar prionnsuidhe na Bhphilistineach ris, Tabhair air an bhfearso filleadh, go ndeachaidh sé don náit do orduigh tu dhó, agus ná héirgheadh sé síos linne chum catha, deagla go mbiath sé ar nagh-

aith san chath : óir cred an ní lé dtuilleadh sé síth a mhaighistir ? nach le ceannuibh na ndaoine so ?

5 Nach é so an Daibhi, dár chánadar ó bhéul go beul annsa [damhsa, dhá rádh, Do mharbh Saul a mhílte, agus Daibhi a dheich mílte ?

6 ¶ Ann sin do ghoir Achis Daibhi chuige, agus a dubhairt ris, Go dearbhtha, mar mhairios an TIGHEARNA, do bhí tú díreach, agus is maith ann mo radharcsa do dhul amach agus do theachd a steach am fhochairsi ann sa tslúagh : óir ní bhfuair mé olc ionnad ón ló fa táinic tú chugam gus a niugh : gidheadh ní bhfuil fabhar ag na teighearnuibh dhuit.

7 Ar a nadbharsin fill anois, agus imthigh a síothcháin, chor nach tuillfidh tú míchead fadh tighearnadh na Bphilistineach.

8 Agus a dubhairt Daibhi re Achis, Ach cred do rinne mé ? agus cred fuair tú ann do shearbhfhoghantuigh an fad atáim agad gus an ló a niugh, as nach bhféaduim dul do throid re naimhde mo thighearna an rígh ?

9 Agus do fhreagair Achis agus a dubhairt re Daibhi, Atá a fhios agamsa go bhfuil tú go maith am radharc, amhuil aingeal Dé : gidheadh a dubhadar prionsúidhe na Bphilistineach, Ní rachaidh sé linne súas chum an chatha.

10 Ar a nadbharsin anois éirigh súas go moch ar maidin maille re searbhfhoghantaibh do mhaighistir tháinic leachd : agus cómhluath agus bheithí súas go moch ar maidin, agus bhías solus aguibh, imthighidh.

11 Mar sin déirigh Daibhi agus a mhuintir chum imeachd go moch ar maidin, dfillleadh go crích na Bphilistineach. Agus do chúadar na Philistinigh súas go Iesreel.

CAIB. XXX.

Do airgeadar na Hamalecitigh Siclag.

18 Ach do bhean Daibhi an cadáil diobh a ris.

AGUS tárla, a nuair do bhí Daibhi agus a mhuintir ar tteachd go Siclag ar an treas lá, gur ionnsuigheadar na Hamalecitigh an táobh ó dheas, agus Siclag, agus do airgeadar Siclag, agus do loisceadar í le teinidh ;

2 Agus do ghabhadar na mná a mbraighdeanus, noch do bhí ann sin : níor mharbhadar eandúine beag nó mór, achd a mbreith léo, agus imtheachd rompa.

3 ¶ Annsin thainic Daibhi agus a mhuintir dón chathruigh, agus, feuch, do bhí sé loisge ó theinidh ; agus a nuá, agus

a mic, agus a ningheana ar na mbreith a mbraighdeanus.

4 Ann sin do thóg Daibhi, agus an mhuintir do bhí na fhochair a nguth agus do ghuileadar, nó go rabhadar curtha do ghul.

5 Agus do gabhadh días ban Daibhi a mbraighdionus, Ahinoam an Tiesreeliteach, agus Abigail bean Nabal an Carmeliteach.

6 Agus do bhí Daibhi lán do dhóbrón ; óir do luáigheadar na daoine gabháil do chlochuibh air, do bhrígh go raibh íntinn na ndaoine uile doilghiosach, gach eandúine ar son a mhac agus ar son a inghean : ach do ghabh Daibhi meisneach chuige féin ann a THIGHEARNA DÍa.

7 Agus a dubhairt Daibhi re Abiatar an sagart, mhac Achimelech, Guidhim thú, tabhair chugam, annso an téphod. Agus thug Abiathar an téphod annsin chum Daibhi.

8 Agus dñiafrúigh Daibhi don TIGHEARNA, gha rádh, A ndéana mé tóruigh-eachd ar a tslúagh so ? an mbéara mé orra ? agus do fhreagair seision é, Lean iad : óir béara tú go deimhin orra, agus gan chumntabhairt beanfa tú an tiomlán díobh.

9 ¶ Ann sin dimthigh Daibhi, agus na sé chéud fear do bhí na fhochair, agus tháinic sé chum na habhann Bésor, mar ar fhanadar an mhéid do fagbhádh na ndiáigh.

10 Ach do lean Daibhi iad, é féin agus ceithre chéad fear : (óir dñanadar dhá chéad oile ná ndiáigh, nar bhféud dul tar a nabhuinn Bésor do bhádar comhlag sin.)

11 Agus fuaradar Eipteach ar an machaire, agus tugadh chum Daibhi é, agus thugadar arán dó, agus dith sé sin ; agus thugadar air uisge ól ;

12 Agus thugadar píosa do cháca figeadh dhó, agus dhá thriopall risín : agus anuáir aduáigh sé sin, tháinic a spíorad ann a ris ; óir ní dhuáigh sé arán, agus níor ibh uisge, re trí lá agus lé trí hoidhche.

13 Agus a dubhairt Daibhi ris, Cía lear leis tusa ? agus cía has a táinic tú ? agus a dubhairt seision, Oganach don Né-gipt mé, sherbhíseach do Amalaciteach ; agus dñag mo mhaighistir mé, do bhrígh gur ghlac tinnios mé trí lá ó shin.

14 Thugamar ionnsuighe ar an ttáobh ó dheas do na Cheretiteachaibh, agus ar na gcósta bheanas ré Iúda, agus ar an ttáobh ó dheas do Cháleb ; agus do loisgeamar Siclag le teine.

15 Agus a dubhairt Daibhi ris, An bhféadfá tú misi bhreith síos chum na cuideachda sin ? Agus a dubhairt seision, Tabhair do mhionna dhamh tré Dhía, nach muirfe tú mé, agus nach ttiubhra tú a

lámh mo mhaighistir mé, agus do bhéara mé síos go nuige an chuideachda thú.

16 ¶ Agus a nuair rug sé síos é, féuch, do *bhúdar* ar feadh na talmhan leathruighe, ag ithe agus ag ól, agus ag damhsa, ar son nuéid na héadála thugadar léo amach as crích na Bphilistíneach, agus as tír Iúdah.

17 Agus dó bhuáil Daibhi iad ó éirghe an láoi go ttáinig tráthnóna ar na mhárach: agus níor inthigh duine dhíobh, achd ceithre chéad ogánach, do chúaidh ar chámhalluibh, agus do theith.

18 Agus do bhean Daibhi anach a rugadar na Hamalecitigh léo uile: agus do bhean Daibhi á dhías ban anach.

19 Agus ní raibh éinní dá neasbhuidh, beag nó mór, nó mic nó ingheana, no éadail, nó einní dá rugadar chuca: do bhean Daibhi amach an tiomlán.

20 Agus do ghlac Daibhi na tréada uile agus na healbha, *noch* do thiomáineadar roimhe an chuid *eile* don náirneis, agus a dubhairt sé, *Ag* go éadail Dháibhi.

21 Agus tháinig Daibhi mar a raibh an dá chéad fear, *noch* do bhí comhlag sin nar fhéadadar Daibhi leanmhuin, *noch* air a ttug sé fós fuireach ag abhuinn Bessor: agus do chuadarsan amach a ccoinne Dháibhi, agus a ccoinne na muinntire do *bhí* na fhochair: agus a nuair tháinig Daibhi a bhfógus den phobal, do bheannuigh sé dhóibh.

22 ¶ Annsin do fhreagradar na droch-dháoine uile, agus *muinntir* Bhéilial, don druing chuaidh le Daibhi, agus a dubhradar, Do bhrígh nach ndeachadar linn, ní thiubhrann dhoibh don néadail do bheannamar *fein* anach, ucht dá gach éanduine a bhean, agus a chlann, chor go mbéaruid siad léo *uid*, agus go nímtheochuid úainn.

23 Annsin a dubhairt Daibhi, Ní dheanfaoisí mar sin, a dhearbhrathre, ris an ní thug an TIGHEARNA dhúinn, *noch* do dhí-din sinn, agus thug an chuideachda tháinig ar naghaidh ann ar lámhuibh.

24 Oir cia deistíeadh ribh annsa chúise? ach mar bhias cuid an té rachus síos san chath, mar sin *bhíus* cuid an té fhanús a mbun an charáiste: roinnfidh siad go comhlthrom.

25 Agus do bhí sé *mar sin* ón lósin amach, go ndéarna sé statúid dhe agus ordughadh Disrael gus a niugh.

26 ¶ Agus a nuair tháinig Daibhi go Siclag, do chuir sé roinn don néadail chum sinnséar Iúdah, *eadhon* chum a charad, ghá radh, Féachuidh ag sin tiodhlacadh aguibh do chreích nambad an TIGHEARNA;

27 Chum na *muinntire do bhí* a Mbétel, agus chum na *muinntire do bhí* a Rémot ó dheas, agus gus an *luchd bhí* an Iattir,

28 Agus gus an *luchd do bhí* ann Aroer, agus gus an *droing do bhí* a Siphmot, agus gus an *droing do bhí* an Estemoa,

29 Agus chum na *muinntire do bhí* ann Rachal, agus chum na *muinntire do bhí* a ccaithreachaibh na Ierahmeelíteach, agus cum na *muinntire do bhí* a gcaithreachaibh na Cceníteach,

30 Agus chum na *muinntire do bhí* ann Hornah, agus chum na *muinntire do bhí* ann Chor-asan, agus chum na *muinntire do bhí* ann Atach,

31 Agus chum na *droinge do bhí* ann Hebron, agus cum na náíteach uile mar a ngnáthuightheadh Daibhi féin agus a dháoine tathuighé.

CAIB. XXXI.

Do thuit Saul ar a chloidhimh fein. 11
Rugadar áitreabhúigh Iabes-Gilead a chorp anuas o bhalla Bhet-san.

AGUS a nois do throideadar na Philistinigh a naghaidh Israel: agus do theitheadar muinntir Israel roimhe na Philistíneachaibh, agus do thuiteadar síos marbh a sliabh Gilboa.

2 Agus do leanadar na Philistinigh go crúaidh ar Shaul agus air a mhacaibh; agus do mharbhadar na Philistinigh Ionatan, agus Abínadab, agus Malchisua, mic Shaul.

3 Agus do chúaidh an cath go cruadhálach a naghaidh Shaul, agus damusadar na saigheadóirigh é; agus do blú ar na lot go mór ó na saigheadóiribh.

4 An sin a dubhairt Saul re fear iomchartha a airm, Tarruing do chloidheamh, agus saith thríomsa é; deagla go dtiocfadh an droing neimhthimchillghéarrthasa agus go muirndís mé, agus go ndéanaidís sgige túm. Ach níor bháil le fear iomchartha a airm; óir do bhí sé lán deagla. Uimmesin do ghlac Saul cloidheamh, agus do thuit sé air.

5 Agus a nuair do chonnairc fear iomchartha a airm gur éug Saul, do thuit seision mar an gcéadna air a chloidheamh, agus déug sé maille ris.

6 Marsin déug Saul, agus a thríur mac, agus fear iomchartha á airm, agus a dháoine uile, an lá sin féin a neimheachd.

7 ¶ Agus a nuair do chonnadar clanna Israel *noch* do *bhí* don táobh oile don ghleann, agus *droing do bhí* táobh thall do Jordan, gur theitheadar fir Israel, agus gur eug Saul agus a mhic, do thréigeadar na caitheacha, agus do theitheadar; agus tangadar na Philistinigh agus do aitreabhadar ionta.

8 ¶ Agus tarla ar na mhárach, a nuair tangadar na Philistinigh dtaghbhadh ná marbh, go bhfuáradar Saul

agus a thriúr mac na luighe a slábh Ghilboa.

9 Agus do bheanadar a cheann de, agus diagbhadar as arm é, agus do chuireadar teachda gó dúitheche na Bhphilitineach timchioll fá gcúairt, *dhá fhógra a tigh a niodhal*, agus a measg an phobail.

10 Agus do chuireadar a arm a tigh Astárot: agus do cheangladar a chorp do bhalla Bhet-sán.

11 ¶ Agus a núair do chúaladar

áitreabhuigh Iábes-gilead an ní sin do rinneadar na Philistínigh re Saul;

12 Déirgheadar an mhéid do bhí curata uile, agus do imthigheadar ar feadh na hoidhche, agus do rugádar corp Shauil agus cuirp a mhac ó bhalla Bhet-san, agus tangadar go Iábes, agus do loisgeadar ann sin iad.

13 Agus do ghlacadar a gcánha, agus do adhlaiceadar *iad* fáoi chrann ann Iábes, agus do throisgeadar seachd lá.

An dara Leabhar do SHAMUEL, da ngoirthear dara Leabhar na Ríogh.

CAIB. I.

Bréug an Amalecitigh na agaidh féin.

17 *Le caóí Dhaibhi oscionn Shauil agus Ionatan.*

ANOIS tárla tar éis bháis Shauil, a núair do fhíll Dáibhi ó mharbhadh na Namaleciteach, agus Dáibhi dhá lá na chomhnuidhe ann Siclag;

2 Tárla a deirín an treas lá, féuch, go ttáinic duine ón clampa ó Shaul agus a éadach brisde, agus cré ar a cheann: agus *is anhluidh* bhí, a núair tháinic sé chum Dáibhi, gur thuit sé chum talmhan, agus go ndéarna sé umhlachd.

3 Agus a dubhairt Dáibhi ris, Cáit as a ttáinic tusa? Agus a dubhairt seision ris, *As campá Israel* tháinic mé.

4 Agus a dubhairt Dáibhi ris, Ciondas do chúaidh an chtëis? Guidhim thú, innis damh. Agus do fhreagair seision, Gur theitheadar cách as an gcath, agus gur thuit agus gur marbhadh mórán don phobal; agus go raibh Saul agus Ionatan a mhac marbh mar an gcéadna.

5 Agus a dubhairt Dáibhi ris a nógánach dinnis sin dó, Gá fios duitse go bhfuil Saul agus Ionatan a mhac marbh?

6 Agus a dubhairt an tógánach dinnis sin dó, Mar thárla dhamsa do chinneamhuin bheith ar shliabh Gilboa, féuch, do bhí Saul na leathluighe ar a gath; agus, féuch, do leanadar na carbuid agus an marcsblúagh go géar na dhiáigh.

7 Agus a núair damhaire sé na dhiáigh, do chonnaire sé misi, agus do ghoir orum. Agus do fhreagair misi, *Atáim annso.*

8 Agus a dubhairt seision leam, Cía thú? Agus do fhreagair misi, *Amaleciteach mé.*

9 A dubhairt sé leam a rís, Guidhim thú, seas ar mo mhuin, agus marbh mé: *óir tháinic doirbhios orum, do bhrígh go bhfuil manum fós go hiomlán ionam.*

10 Ann sin do sheas mé air, agus do mharbh mé é, mar do bhí a dheimhin agum nar bhféidir leis a bheith bío tar éis é thuitim: agus do ghlac mé an choróin do *bhí* air a cheann, agus an bráisléad do *bhí* fá na láimh, agus thug mé liom annso iad chum mo thighearna.

11 ¶ Ann sin do rug Dáibhi greim ar a éadach, agus do réub sé iad; agus mar an gcéadna an mhéid daóine do *bhí* na fhochair:

12 Agus do chumhadar, agus d ghuileadar, agus do throisceadar go tráthcóna, ar son Shauil, agus a mhic Ionatan, agus ar son phobail an TIGHEARNA, agus ar son thighe Israel; do bhrígh gur thuitedar leis an gcloidheamh.

13 ¶ Agus a dubhairt Dáibhi ris a nógánach dinnis sin dó, Cá has duitse? Agus do fhreagair seision, mac cointighidh Amalecitigh mé.

14 Agus a dubhairt Dáibhi ris, Ciondus nach raibh eagla ort do lámh shineadh amach do mharbhadh unghaidh an TIGHEARNA?

15 Agus do ghoir Dáibhi duine do na hógánachaibh, agus a dubhairt ris, Eirigh augear, agus siubhail air. Agus do bhuaíl seision é, go bhfuair sé bás.

16 Agus a dubhairt Dáibhi ris, *Bíodh* thfuil ar do cheann féin; do fhíadhnuigh do bheul féin ad aghaidh, ghá rádh, *Do* mharbh mé unghach an TIGHEARNA.

17 ¶ Agus do chaóí Daibhi leis an ccaoineadhso ós cionn Shauil agus os cionn a mhic Ionatan:

18 Mar an gcéadna daithin sé dhíobh cleachdadh an bhogha do mhúpadh do chloinn Iúdah: féuch, *atá* sé scriobhtha a leabhar Iaser

19 Tá scéimh Israel ar na marbhadh ar háitibh ánda: ciondus atáid na cumhachdaigh ar ttuitim!

20 Ná hinnis a Ngát é, ná foillsigh é a sráidibh Ascélon; deagla go ndéanaidis ingheana na Bhphilistíneach luáthgháire, deagla go ndéanaidis ingheana na nemb-thimchilleagarrthadh caithréin.

21 A shléibhte Gilboa, ná raibh drúchd, ná fearhuinn oruibh, nó magha ofála: óir is annsin do teilgeadh go tarcuisneach sciath an chumhachduigh seachad, sciath Shaul, *mar nach biadh* ungtha le hola.

22 O fhuil na marbh, ó mhéathus na gcumháchdach, níor fhíll bogha Ionatain air ais, agus níor fhíll cloidheamh Shaul folamh.

23 Saul agus Ionatan do bhádar grádhach sólasach ann a mbeathaidh, agus ann a mbás níor roinneadh iad: bá luáithe iad ná ioluir, bá láidre ná leomhuin iad.

24 Sibhsi a ingheana Israel, guilidh ós cionn Shaul, noch do chuir culadha scarlóide oruibh, maille re háoibhneas, noch do chuir córughadh óir air bhur néaduighibh.

25 Ciondus do thuiteadar na cumhachduigh a meadhón an chatha! O a Ionatain, do marbhadh *thú* ann háitibh árd.

26 Atáimsi doilghiosach thríod, a dhearbhrathair Ionatan; bá roshólasach dhamhsa *thú*: dob iongantach do ghrádh orum, ag sarughadh ghrádh na mban.

27 Cionnus do thuiteadar na cumhachduigh, agus airm an chogaidh ar nimtheachd!

CAIB. II.

Do ungadh Daibhi na rígh ós cionn Iúdah. 8 Agus dearnadh rí do Isboset ar Israel.

AGUS tárla na dhíáigh so, gur fhiafruigh Daibhi don TIGHEARNA, gha rádh, *An racha mé súas go haon do chaithreachaibh Iúdah?* Agus a dubhairt an TIGHEARNA ris, Eirigh súas. Agus a dubhairt Daibhi, *Cait suas a racha me?* Agus a dubhairt seision, Go Hébron.

2 Marsin do chuaidh Daibhi súas annsin, agus fós a dhías ban, Ahinoam an Tiesreelíteach, agus Abigail bean Nábal an Carmelíteach.

3 Agus rug Daibhi leis súas a mhuinntir do *bhi* na fhochair, gach uile dhuine guna theaghlach: agus do chomhnuigheadar a ccaithreachaibh Hébron.

4 Agus tangadar muinntir Iúdah, agus do ungadar Daibhi ann sin na rígh ós cionn thighe Iúdah. Agus dinnisiodar do Dháibhi, gha rádh, *Dob iad* muinntir Iabes-gílead do adhlúic Saul.

5 ¶ Agus do chuir Daibhi teachda go muinntir Iabes-gílead, agus a dubhairt sé riu, *Go madh* beannuigh sibh ón TRIGH-EARNA ris, noch do thaisbéin an cinéulsa

dá bhur ttighearna, do Shaul, agus do adhlúic é.

6 Agus a nois go ttaisbéanuigh an TIGHEARNA dhaóibhse cinéul agus sírinne: agus cúiteochuidh misi fós an cinéulsa ribh, do bhrigh go ndéarnabhair an nise.

7 Ar a nadhbharsin anois bidis bhur lámhasa ar na neartughadh, agus bithí curata: óir fuair Saul bhur maighistir bás, agus mar an gcéadna do ungadar tigh Iúdah misi am rígh ós a gcionn.

8 ¶ Ach do ghlac Abner mhac Ner, caiptín slóigh Shaul, Isboset mhac Shaul, agus thug leis a nall go Mahanaim é;

9 Agus do rinne sé rígh ós cionn Ghílead dhe, agus ós cionn na Nasúríteach, agus ós cionn Iesreel, agus ós cionn Ephraim, agus ós cionn Israel uile.

10 Do bhí Isboset mhac Saul ceathrachad bliadhán daóis a nuair do thionsguin sé rígh ós cionn Israel, agus do bhí na rígh dhá bhliadhuin. Acnd do lean tigh Iúdah Daibhi.

11 Agus ba hé uibhir na láetheadh do bhí Daibhi na rígh ann Hébron ós cionn thighe Iúdah seachd mbliadhna agus sé mhí.

12 ¶ Agus do chuaidh Abner mhac Ner, agus searbhfhoghantuighidh Isbóset mhic Saul, amach ó Mahanaim go Gibeon.

13 Agus do chuaidh Ióab mhac Seruiah, agus searbhfhoghantuighidh Dháibhi amach, agus tárla dhá cheile iad ag lochan Ghibeon: agus do shuigheadar síos, drong aca a ttaobh don lochán, agus drong don taóibh oile don lochán.

14 Agus a dubhairt Abner re Ióab, Eirghidis na hógánuigh anois, agus déindís súgradh as ar ccoine. Agus a dubhairt Ióab, Eirghidis.

15 Annsin do éirigh, agus do chuaidh a nonn a nuibhir dhá fhear dhéag do Bheniamin, noch do *ghabh* le Isbóset mhac Saul, agus dá fhear dhéag do shearbhfhoghantaibh Dháibhi.

16 Agus do ghlac gach áon díobh a chompanáir ar cheann, agus do shait a chloidheamh a ttaobh a chompánuigh; ionnus gur chomhthuitim dóibh: uimesin do goireadh don náitsin Helcat-hassurim, noch atá a Ngibeon.

17 Agus do bhí cath ro dhóilge an lá sin ann; agus do buáileadh Abner, agus muinntir Israel, as coinne sherbhiseach Dháibhi.

18 ¶ Agus do bhádar trí mic Sheruiah annsin, Ióab, agus Abisai, agus Asahel: agus do *bhi* Asahel comhlúath dhá chois lé eilit an mhacaire.

19 Agus do lean Asahel a ndíáigh Abner; agus ag imtheachd dhó níor chas sé ar a

láimh dheis nó chlé ó thóruigheachd Abner.

20 Annsin dféach Abner na dhíáigh, agus a dubhairt, *An tú Asahel?* Agus do fhreagair seision, *Is mé.*

21 Agus a dubhairt Abner ris, *Fill do leath taoibh ar do láimh dheis nó chlé, agus glac duine do na hóganachaibh, agus glac a éadail chugad.* Acht níor bháil le Asahel fillíodh ó na leanmhuin sion.

22 Agus a dubhairt Abner a ris re Asahel, *Fill ó bheith dom leanmhuin: cred fa mbuailfinnsi thú go talumh? cionnus annsin do thaisbeanfuin maghuidh do Ióab do dhearbhrathair?*

23 Gidheadh do dhíult seision filleadh do leathtaoibh: uimesin do bháil Abner é do cheann gatha fáoi an ccúigeadh *easna*, iondus go táinic an gath amach air a chúl; agus do thuit sé ann sin, agus déug sé san náit chéadna: agus tarla, an mhéid tháinic go nuige a náit ar thuit Asahel síos agus a bhfúair sé bás gur fhanadar na seasamh.

24 Do lean Ióab mar an gcéadna agus Abisai a ndíáigh Abner: agus do chuaidh an ghrian faoi a nuair thangadar go cnoc Ammah, noch *atá* a radharc Ghía ar slighe fhásaigh Ghibeon.

25 ¶ Agus do chruinnigheadar clann Bheniamin fad féin a gcionn a chéile a ndíáigh Abner, agus tangadar a néan-chuideachda amháin, agus do shéasadar ar mhullach cnoc.

26 Annsin do ghoir Abner ar Ióab, agus a dubhairt, *An mbia an cloidheamh ag marbhadh choirdhe? nach bhfuil a fhios agad go mbiáidh sin na shearbhas fa dheireadh? uime sin ga fad a bhias, suil déaras tú ris na dáoinibh filleadh ó leanmhuin a ndearbhráithreach?*

27 Agus a dubhairt Ióab, *Mar mhairios Día, muna bheith gur labhair tú, go deimhin is air maidin do rachaidh an pobal súas gairh éanduine ó leanmhuin a dhearbhrathar.*

28 Iarsin do shéid Ióab a stoc, agus do shéasadar an pobal uile na gcomhneigh, agus níor leanadar níos mó a ndíáigh Israel, agus níor throidedar níos mó.

29 Agus do bhí Abner agus a mhuinntir ag siubhal ar feadh na hoidhche sin thríd an réiteach, agus do chluadar tar Iordan, agus dimthligheadar tré Bhitron uile, agus tangadar go Mahanaim.

30 Agus dúil Ióab ó thóruigheachd Abner: agus a nuair do chruinnigh sé an pobal uile a gcionn a chéile, do theasduigh naoi bhfir dheug, agus Asahel do mhuinntir Dháibhi.

31 Ach do bhúailleadar searbhfhoghan-tuighidh Dháibhi do Bheniamin, agus do

mhuinntir Abner, *iondus* gur éagadar trí chead agus trí fithchid dhíobh.

32 ¶ Agus do thógbhadar leó Asahel, agus do adhlaiheadar é a útama a athar noch do bhí a Mbet-lehem. Agus dimthigh Ióab agus a mhuinntir ar feadh na hoidhche, agus tangadar go Hébron ag éirghe laé.

CAIB. III.

Abner ag faghbail Isboset. 12 Do cheán-gail é fein ré Daibhi. 27 Do mharbhadh lé Ióab. 33 Agus do cháoineadh ré Daibhi, é.

A NOIS do bhí cogadh fada eidir thigh Shaul agus tigh Dháibhi: achd do bhí Daibhi ag dul air a aghaidh a neart, agus tigh Shaul ag dul a laige agus níos laige.

2 ¶ Agus rugadh mic do Dháibhi ann Hébron: agus do bé a chéad mhac Amnon, ré Ahinoam an Tiesrieeltech;

3 Agus a dhara mhac, Chiléab, re Abigail bean Nabal an Carnelítech; agus an treas, Absolon, mhac Maacah, inghean Thalmái rígh Gésur;

4 Agus an ceathramhah, Adoniah mhac Haggit; agus an cúigeadh, Sephatia mac Abital;

5 Agus an seisheadh, Iteam, re Heglah bean Dháibhi. Siad so rugadh do Dháibhi ann Hébron.

6 ¶ Agus tarla, an feadh do bhí cogadh idir thigh Shaul agus tigh Dháibhi, go ndéarna Abner é féin láidir do thigh Shaul.

7 Agus do bhí leannán ag Saul, dar bhainn Rispah, inghean Aiah: agus a dubhairt *Isboset* re Abner, *Cred far luigh tú lé leannán mathar?*

8 Ann sin do bhí Abner ro fheargach tré bhriathraibh Isboset, agus a dubhairt sé, *An ceann madruidh misi, noch thaisbeanus cinéul a niugh a naghaidh Iúdah do thigh Shaul hathairsi, dá dhearbhráithribh, agus dá cháirdibh, agus nar sheachaid mé thusa a láimh Dháibhi, as a bhfuil tú a niugh ag cur choire am leith a ttáobh na mnása?*

9 Go madh marsin do dhéanas Día re Habner, agus fós níos mó, mar do mbionnuigh an Tighearna do Dháibhi, muna ndéarna misi mar sin dó;

10 An rioghachd atharrugadh ó thigh Shaul, agus cathaóir Dháibhi chur súas ós cionn Israel, agus ós cionn Iúdah, ó Dhan air fad go Beer-séba.

11 Agus níor fhéad sé éanfocal freagartha do thabhairt ar Abner a ris, do bhrígh go raibh eagla air roimhe.

12 ¶ Agus do chuir Abner teachda chun Daibhi dá tháobh féin, ga rádh.

Cia ler leis an dáitheche? ga rádh fíos, Déana ceangal riomsa, agus, féach, bíadidh mo lámh leachd, do thabhairt Israel uile timchioll chugad.

13 ¶ Agus a dubhairt seision, Is maith sin; do dhéansa ceangal riot: achd éinní ambáin íarrum ort, cádhon, Ní fhaicfidh tú mo ghnúis, muna ttuga tú Michal ingbean Shaul leachd a chéaduair, an tan thiucfas tú dom lathair.

14 Agus do chuir Daibhi teachda chum Isbóset mhac Saul, gha rádh, Tabhair dhamhsa mo bhean Michal, noch do phós mé dhamh féin, ar son chéad réamhchroiceann do na Philistinibh.

15 Agus do chuir Isbóset fíos uirre, agus thug ó na fear é, cadhon ó Phaltiel mhac Laís.

16 Agus do chuáidh a fear lé ar fad ag gul na díagh go Bahurim. Annsin a dubhairt Abner ris, Imthigh, agus fill. Agus do fhill sé.

17 ¶ Agus do chombráidh Abner re seanóiribh Israel, ghá rádh, Diarrabhair roimheso Daibhi bheith na rígh oruibh:

18 Anois cheana déanuidh é: óir do labhair an TIGHEARNA, a ttáobh Dháibhi, dha rádh, Le lámh mo shearbhfhoghran-tuigh Daibhi thárthochus misi mo phobal Israel as lámh na Bphilistíneach, agus as lámh a nábhad uile.

19 Agus do labhair Abner mar an gcéadna a gcluásaibh Bheniamin: agus do chúaidh Abner mar an gcéadna do labhairt a cclásaibh Dháibhi ann Hébron a nuile ní dar thaitin le Israel, agus dar thaitin le tugh Beniamin uile.

20 Annsin tháinig Abner chum Dháibhi ann Hébron, agus fithche fear leis. Agus do rinne Daibhi féasta do Abner agus don mhuinntir do bhí na fhochair.

21 Agus a dubhairt Abner ré Daibhi, Eireochaidh misi agus imtheocha mé, agus cruinneochad Israel uile chum mo thigh-earna an rígh, chor go ndéanuid ceangal riot, agus go mbia tú ad rígh ós cionn gach ar mian led mheanmuin. Agus do chuir Daibhi Abner ar siubhal; agus dimthigh sé a siotcháin.

22 ¶ Agus féuch thangadar searbhfhogh-antughaidh Dhaibhi agus Ioab ó thór-*uigheuchd* buidhne, agus tugadar éadail mhór leo: (achd ní raibh Abner a bhfochair Dháibhi ann Hébron; óir do chuir sé ar siubhal é, agus dimthigh sé a siotcháin.)

23 A núair tháinig Ióab agus an sluagh do bhí na fhochair uile, dimnisodar do Ióab, dha rádh, Táinig Abner mhac Ner chum an rígh, agus do chuir sé ar siubhal é, agus dimthigh sé a siotcháin.

24 Ann sin tháinig Ióab chum an rígh, agus a dubhairt sé, Cred an ní so do

rinne tú? féuch, tháinig Abner chugad; cred fúr chur tú air siubhal é, agus dimthigh sé thríd amach?

25 As aithnidh dhuitse Abner mhac Ner, gur dot mbealladh tháinic sé, agus diagháil feasa do dhula amach agus do tbeachd a steach, agus dtios a nuile neithe dá ndéan tú.

26 Agus a núair tháinic Ióab amach 6 Dháibhi, do chuir sé teachda a ndiaigh Abner, noch thug air ais é ó thobar Sirah: ach ní raibh á fhios ag Daibhi.

27 Agus a núair dfill Abner go Hébron, rug Ióab leis do leathtaoibh é annsa gheata do labhairt go siotchánta ris, agus do bhuáil sé ann sin é faoi an gcúigeadh easna, go bhfuair sé bás, ar son fola a dhearbhráthar Asabel.

28 ¶ Agus na dhiaigh sin, a núair do chúalaidh Daibhi é, a dubhairt sé, Atáimse agus mo rioghachd nemhchiontach a lathair an TIGHEARNA go bráth ó fhuil Abner mhic Ner:

29 Comhnuigheadh sí ar cheann-Ióab, agus ar thigh a athar uile; agus nar theasduigh ó thigh Ióab duine ar a mbia créachd shille, nó bhias na lobhar, nó dar budh éigin siubhal le bata, nó thuitios ar an gclodheamh, nó ar a mbia easbhaidh aráin.

30 Marsin do marbhadh Abner le Ióab agus lé Abisai a dhearbhrathair, do bhrígh gur mharbh seision Asabel a ndearbhra-thair annsa troid ag Gibeon.

31 ¶ Agus a dubhairt Daibhi re Ióab, agus ré a raibh na fhochair, Brisidh bhur néaduighe, agus gabhuidh sibh féin a saic-éadach, agus caoinidh roimhe Abner. Agus do lean Daibhi an rígh fíin an crochar.

32 Agus do adhlacadar Abner ann Hébron: agus do thóg an rígh a ghuth súas, agus do ghuil sé ar uáighe Abner; agus do ghuil an pobal uile.

33 Agus do chaói an rígh ós cionn Abner, agus dubhairt, An bhfuair Abner bás mar éugas amadán?

34 Ní rabhadar do lámha ceangailte, ní mó do bhádar do chosa a ngéibhionn: mar thuitios duine a lathair dhaóine coirpethe, is mar sin do thuit tusa. Agus do ghuilodar an pobal uile a ris ós a chionn.

35 Agus a núair tháinig an pobal uile dá thábhairt air Dháibhi biadh ithe an feadh do bhí fós na lá, thug Daibhi a mhionna, dhá rádh, Déanadh Día mar súd riomsa, agus tuilleamh fós, má bhlaissim aran, no éainní oile, nó go neachuidh an ghrian faói.

36 Agus tugadar na daóine uile da naire é, agus do thaitin sin riu: amhuil

gach a ndéanadh an rígh do thaituigheadh sé ris an bpobal uile.

37 Oir do thuig an pobal uile agus do thuig Israel uile an lá sin nach ón rígh tháinig gur marbhadh Abner mhac Ner.

38 Agus a dubhairt an rígh re na shearbaiseachaibh uile, Nach bhfuil a fhios agaibh gur thuit prionnsa agus duine mór a niugh a Nisrael?

39 Agus atáinisi a niugh lag, gé táim an rígh ungha; agus atáid an mhuintirsi mic Sheraiah rochruaidh dhamh: do bhéara an Tighearna a luáigheadh dñor a nuilc do dhéanamh, do réir a chionta.

CAIB. IV.

Do dhíoghail Daibhi ar Baanah agus Rechab marbhadh Isboset.

AGUS a nuair do chúalaidh mac Shauil gur marbhadh Abner ann Hébron, dñasadar a lámha lag, agus do bhí Israel uile buáidhearthá.

2 ¶ Agus do bhí ag mac Shauil días fear captinigh ar chuideachduibh: *budh* é ainm duine dhíobh Baanah, agus ainm a nñir oile Réchab, mic Rimmon Beerotiteach, do chloinn Bheniamin: oir do háirmheadh Beerot fós do Bheniamin:

3 Agus do theitheadar na Beerotitigh go Gittaim, agus do chomhnuigheadar ann sin gus a niugh.

4 Agus do bhí mac ag Ionatan, mhac Saul, do *bhí* bacach ann a chosuibh. Agus do bhí a ccionn a chúig mbliadhna a nuair tháinig sgéula ó Shaul agus ó Ionatan as Iesreel, agus do thóg a bhantra lé é, agus do teith si leis: agus tárla, mar do bhí sí ag déanamh deithnios re teitheamh, gur thuit sé, agus go ndéanadh bacach é. Agus sé *dob* ainm dhó Mephibósét.

5 Agus do chúadar clann Rimmon, an Beerotiteach, Rechab agus Baanah, agus tangadar timchioll theasa an laoi go tigh Isboset, noch do luidh ar a leabuidh san meadhon laoi.

6 Agus tangadar annsin go lár an tigh, *mar* do thiuctaidís ar cheann cruithneachda; agus do bhuáileadar é faoi an cúigeadh *casna*: agus do chúaidh Rechab agus Baanah a dhearbhrathair as.

7 Oir á nuair thangadar don tigh, do bhí seision na luidhe ar a leabuidh ann a sheomra codalta, agus do bhuáileadarsan é, agus do mharbhadh é, agus do dhithicheannadar é, agus rugadar a cheann léo, agus dimthigheadar rompathrid an réiteach ar feadh na hoidheche.

8 Agus thugadar ceann Isboset chum Daibhi go Hébron, agus a dubhradar ris an rígh, Féuch ceann Isboset mhic Saul do nambuid, do shir do bhás; agus do rinne an Tighearna dioghaltus mo thigh-

earna an rígh a niugh ar Shaul, agus ar a shliocht.

9 ¶ Agus do fhreagair Daibhi rechab agus Baanah a dhearbhrathair, mic Rimmon an Beerotiteach, agus a dubhairt sé riu, *Mar* mhairios an Tighearna, noch dñascuil manum as gach uile ghábhadh,

10 A nuair dimnis duine dhamh, dhá rádh, Féuch, atá Saul marbh, dá mheas go ttag sé scéula maithe chugamsa, do rug misí air, agus do mharbh mé é ann Sielag, an té do *shaib* go tiubhruinn lúach a sgéuluigheadh dhó:

11 Ga mhéid ós a chionn sin, a nuair do mharbhadar droch dhaoine duine fireunta ann a thigh féin ar a leabuidh? nach iarrfa misí air a naddhbharsin anois a fhuilsion as bhur lámhuibhsí, agus sibhsí thógbháil do dhruim na talmhan?

12 Agus dñagair Daibhi dá óganachuibh, agus do mharbhadar iad, agus do ghearradar a lámha agus a ccosa dhíobh, agus do chrochadar súas iad ós cionn an locháin ann Hébron. Achd do thógbhadar ceann Isboset, agus do adhlacheadar é a ttúama Abner ann Hébron.

CAIB. V.

Tré thathuighe Israel air, 6 agus iomdha buaigh chath-larach, do mheúduigheadh agus do dhaingnigheadh righeachd Dhaibhi.

AN sin thangadar treabha Israel uile chum Daibhi go Hébron, agus do labhradar, dhá radh, Féuch, as sinne do chnáimh agus thifeóil.

2 Mar an gcéadna roimhe so, a nuair do bhí Saul na rígh ós ar gcionn, ba tusa an té do threóruigheadh ainach agus do bheireadh a steach Israel: agus a dubhairt an Tighearna riot, Beathochuidh tú mo phobal Israel, agus bíaidh tú ad chaipitín os cionn Israel.

3 Mar sin thangadar sinnsir Israel uile gus an rígh go Hébron; agus do rinne Daibhi rígh ceangal riu ann Hébron a bháighnuisi an Tighearna: agus do ungadar Daibhi na rígh ós cionn Israel.

4 ¶ Do *bhí* Daibhi tríochad bliadhna daois a nuair do thosuigh a rioghachd, agus do bhí ná rígh ceathrachad bliadhna.

5 Do bhí ná rígh ann Hébron ós cionn Iudah seachd mbliadhna agus sé mhí: agus do bhí ná rígh ann Ierusalem tríochad agus trí bhliadhna ós cionn Israel uile agus Iudah.

6 ¶ Agus do chúaidh an rígh agus a mhuintir go Hierusalem gus na lebu-síteachaibh, eadhon áitreabhuigh na tíre: noch do labhair re Daibhi, dhá rádh, Muna mbeiridh tú an dall agus an bacach

as so, ní thiucfa tú a steach : ga smuaineadh, ní fhéadann Dáibhi teachd a steach annso.

7 Gidheadh do ghabh Daibhi daingean neartmhar Shíoin : sí sin féin cathair Dháibhi.

8 Agus a dubhairt Dáibhi an lásín, Gidh bé rachus súas annsa ghúitear, agus, bhuáilfios na Iebusítigh, agus na bacaigh agus na daill, ar a *bhfuil* fuath ag croidhe Dháibhi, *sé bhus ceann agus bhus caiptín*. Ar a nadbharsin a dearthar, Ní thiuciaidh an dall nó an bacach don tigh.

9 Marsin do chomhnuigh Dáibhi annsa náit dhaingin, agus do ghoir sé cathair Dháibhi dhe. Agus do rinne Dáibhi fairgneamh timchioll fa gcuart ó Mhillo agus a steach thairis.

10 Agus do chuáidh Dáibhi ar a aghaidh, agus días sé go mor, agus do *bhi* an TIGHEARNA Día na slógh ris.

11 ¶ Agus do chuir Hiram rígh Tír teachda chum Dáibhi, agus crainn Chéadair agus saóir chrainn agus chloiche : agus do rinneadar tigh do Dháibhi.

12 Agus do chonnaire Dáibhi gur dhaingnidh an TIGHEARNA é na rígh ar Israel, agus gur árduigh sé a ríoghachd air son a phobail Israel.

13 ¶ Agus thug Dáibhi *chuige* tuilleamh leannán agus ban as Ierusalem, tar éis a theachd as Hébron : agus rugadh fós mic agus ingheana dó Dháibhi.

14 Agus siad so anmanna an mhéid rugadh dhó ann Ierusalem ; Sammua, agus Sobab, Nátan, agus Solomon,

15 Ibchar fós, agus Elisua, agus Nepheg, agus Iaphia,

16 Agus Elisama, agus Eliada, agus Eliphalet.

17 ¶ Achd a núair do chúaladar na Philistinigh gur ungadar Dáibhi na rígh ós chionn Israel, tangadar na Philistinigh súas uile díarruidh Dháibhi ; agus do chúaluidh Dáibhi *sin*, agus do chuáidh sé síos don náit dhaingin.

18 Achd a núair tangadar na Philistinigh agus do leathnuigheadar iad féin a ngleann Rephaim.

19 Do chomhairligh Dáibhi ris an TIGHEARNA, dha rádh, An racha mé súas chum na Bhphilistíneach ? an seachoda tusa am lámh iad ? Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Dáibhi, Imthigh súas : óir gan ambarus do bhéara misi na Philistinigh ad laimh.

20 Agus tháinig Dáibhi go Baal-Perasim, agus do bhúail Dáibhi annsin iad, agus a dubhairt, Do bhris an TIGHEARNA romham amach ar mo námhaid, amhuil briseadh na nuiseadh. Uimesin do ghoir sé Baal-Perasim dainm don náitsin.

21 Agus d'fágbhadar a níomháigheadh annsin, agus do loisg Dáibhi agus a mbuinntir iad.

22 ¶ Agus do chúadar na Philistinigh súas fós a ris, agus do leathnuigheadar iad féin a ngleann Rephaim.

23 Agus a núair d'fíafuigh Dáibhi don TIGHEARNA, a dubhairt sé, Ní racha tú súas ; *ach* tárr timchioll na ndiaigh, agus tárr orra as coinne charran na sinéir.

24 Agus go madh amhluidh bhías, a núair chluinfios tú torann dula a steach air mhullach na cerannsméur, gurb annsin chorrochus tú thú féin : óir is ann sin rachus an TIGHEARNA amach romhad, do bhualadh sloigh na Bhphilistíneach.

25 Agus do rinne Dáibhi sin, mar do aithin an TIGHEARNA dhe ; agus do bhúail sé na Philistinigh ó Ghéba nó go tti tú go Gáser.

CAIB. VI.

Teasghrádh Dhaibhi. 6 Dánadas Ussah.

20 Agus imdheargadh Mhichal.

ARIS, do chruinnigh Dáibhi a bhfochair a chéile *daóine* toghtha Israel uile, triochad míle.

2 Agus déirigh Dáibhi, agus do chuáidh guna *raibh* maille ris dá mhuintir ó Bhaal-Iúdah, do thabhairt airc Dé a nús as sin, noch ainmnighear tré ainm THIGHEARNA na slógh, noch chomhnuigheas *idir* na cherubínibh.

3 Agus do chuireadar airc Dé ar chairt núaidh, agus tugadar leó amach í as tigh Abinadab noch do *bhí* a Ngibeá : agus do thiomáin Ussah agus Ahio, días mac Abinadab, an chairt núadh.

4 Agus tugadar amach as tigh Abinadab í noch do *bhí* a Ngibeá, ag tabhairt chuideachda dáirc Dé, agus do ghluais Ahio roimhe an náirc.

5 Agus do shinn Dáibhi agus tigh Israel uile a lathair an THIGHEARNA ar gach uile *adhbha chiúil déanta* d'fíodhbhadh giumhuis, eadhn ar chlairseachaibh, agus ar shaltrachaibh, agus ar thiompaibh, agus ar choirnetibh, agus ar chimbaibh.

6 ¶ Agus a núair thangadar go lár búailte Nachon, do chuir Ussah a *lámh* amach chum airc Dé, agus do ghabh greim uirre ; óir do chroitheadar na daimh í.

7 Agus do las fearg an TIGHEARNA a naghaidh Ussah ; agus do bhúail Día ann sin e ar son a earraide ; agus fúair sé bás ann sin lámh re háirc Dé.

8 Agus do bhí Dáibhi doirbh, do chionn go ndéarna an TIGHEARNA briseadh ar Ussah : agus thug sé ainm ar an náitsin Peres-Ussah gun an lá a niugh.

9 Agus do bhí eagla an TIGHEARNA ar Dháibhi an lásín, agus a dubhairt

sé, Cionnus thucfas airc an TIGHEARNA chugamsa?

10 Marsin níor bháil lé Dáibhi airc an TIGHEARNA do chorrughadh chuige féin go cathruigh Dháibhi: ach rug Dáibhi leis do leathtaoibh í go tigh Obed-edom an Gititeach.

11 Agus d'fán airc an TIGHEARNA a tigh Obed-edom an Gititeach trí mhí: agus do bheannuigh an TIGHEARNA Obed-edom, agus muinntir a thighe uile.

12 ¶ Agus do hinnseadh do Dháibhi rígh, gha rádh, Do bheannuigh an TIGHEARNA tigh Obed-edom, agus a nuile ní dar bhean ris, ar son airce Dé. Ann sin dimthigh Dáibhi agus rug súas airc Dé as tigh Obed-edom go cathruigh Dháibhi maille re gairdeachus.

13 Agus is amhluidh bhí, a núair do imthighidís an mhuinntir diomchair airc an TIGHEARNA sé choisceim, do íodhbradh sé daimh agus meáthusradh.

14 Agus do rinne Dáibhi damhsa as coinne an TIGHEARNA le na uile neart; agus do bhí ephod linéaduigh gablthaum Dháibhi.

15 Marsin thug Dáibhi agus tigh Israel uile airc an TIGHEARNA súas maille re gártha, agus le fuáim an stuic.

16 Agus a núair tháinig airc an TIGHEARNA go cathruigh Dháibhi, d'éach Michal inghean Shaul ar fhuingeóig, agus do chonnaic sí Dáibhi rígh ag léinnigh agus ag damhsa as coinne an TIGHEARNA; agus do tharcuisnigh sí é ann a croidhe.

17 ¶ Agus tugadar a steach airc an TIGHEARNA, agus do chuireadar na suighe ann a haít féin í, a lár an tabernacuil noch do chuir Dáibhi súas di: agus do íodhbhair Dáibhi oifrail loisge agus íodhbartha síothchána a lathair an TIGHEARNA.

18 Agus comhlúath is chríochnuigh Dáibhi oifrail na híodhbartha loisge agus na híodhbartha síothchána, do bheannuigh sé an pobal a nainm TIGHEARNA na slógh.

19 Agus do roinn sé a measg an phobail uile, a measg choimhliú iomláin Israel, do na mnáibh fós agus do na fearuibh, dá gach uile dhuine baighin aráin, agus spólla *feola*, agus flaigin *íona*. Na dhiaigh sin dimthigh an pobal uile gach áon dá thigh féin.

20 ¶ Annsin d'fíl Dáibhi do bheannughadh a theaghlugh. Agus tháinig Michal inghean Shaul amach a ccoinne Dabhi, agus a dubhairt sí, Cread é a ghlórmhuire do bhí rígh Israel a níugh, noch do nochd é féin a namharc chaillineadh a sherbhíseach, mar nochdus áon do na dáoinibh díomhaóin é féin go míonáireach!

21 Agus a dubhairt Dáibhi re Michal, Is do lathair an TIGHEARNA, noch do thogh misi roimhe hathairsi, agus roimhe a thigh uile, dom órdughadh mar úachdarán ós cionn phobail an TIGHEARNA, ós cionn Israel: uime sin do dhéana mé gairdeachus a lathair an TIGHEARNA.

22 Agus biáidh mé fós níos tarcuisnigh ná mar so, agus níos uirisle ann mo radharc féin: agus ag na banóglachuibsin air ar labhair tusa, acasin fós biáidh mé a nonóir.

23 Uimesin ní raibh éinghin chloinne ag Michal inghean Shaul go ló a báis.

CAIB. VII.

Daibhi ag gabhail um theampul do thóghbhairl. 4 Do cuireadh cairde ann go teuchd a mhic.

A GUS tárla, a núair do bhí an rígh na shuighe iona thigh, agus go ttug an TIGHEARNA suáimhnios dó óna naimhidibh uile ar gach éantáobh;

2 Go ndubhairt an rígh ré Nátan an fáidh, Féach anois, Aitreabhuimsi a tigh Cedair, achd atá airc an TIGHEARNA na comhnuidhe táobh a stigh do chúirtinibh.

3 Agus a dubhairt Nátan ris an rígh, Eirigh, déana a nuile ní atá fad inntinn; óir atá an TIGHEARNA maille leachd

4 ¶ Agus tárla a noidhche sin, go ttaínic bríathár an TIGHEARNA go Nátan, dha rádh.

5 Eirigh agus innis dom sherbhíseach Dáibhi, Gur mar so a deir an TIGHEARNA, A ndéana tú tigh dhamsa chum comhnuidhe ann?

6 An tan nar chomhnúigh mé a néaintigh ó nuair fá ttug mé clann Israel amach as an Néigipt, aon gus a níugh, ach do shiubbail mé a bpáillíun agus a lóistín.

7 Ann sna huile *áitibh* ar shiubbail mé lé cloinn Israel uile nar labhair mé éanfhocal ré héintreibh Disrael, noch dar aithin mé mo phobal Israel do bheathughadh, gha rádh, Cread fá nach ccurthaóí tigh cedair súas damhsa?

8 Anois ar a nadhbharsin is mar so déara tú rem shearbhífhoghantúigh Dáibhi, Is mar so a deir TIGHEARNA na slógh, Do thóg misi thú ó mháinrígh na gcaorach, ó leanmhuin an tréada, dot bheith ad riaghlóir ós cionn mo phobail, ós cionn Israel:

9 Agus do bhí mé maille leachd ann gach uile bhall ar ghabh tú, agus do ghearr mé amach do naimhde uile as do radharc, agus do rinne mé ainm mór dhíot, cosmhuil re hainm na ndáóine móra atá ar an tialúm.

10 Os a chionn sin óirdeochuidh mé áit dom phobal Israel, agus suigheochaidh mé

mé iad, chor go ndéanaid comhnuidh a náit bhus léo féin, agus nach ccorrochuid níos mó; agus nach bhuaidheoruid clann na hurchóide iad feasda mar do rinneadar roimhe so,

11 Agus amhuil ó nuair fár órduigh mé bhreitheamhuin do bheith ós cionn mo phobail Israel, agus thug mé dhuitse suáimhnios ód naimhdeibh uile. Mar an gcéadna atá an TIGHEARNA dá innisin duit go ndéana sé tigh dhuit.

12 ¶ Agus a nuair chríochnochar do láethesi, agus choidéolus tú a bhfochair haithreadh, cuirfe misi do shliochd súas ad dhiaigh, noch thiocfas amach as tinnighibh, agus daingneochuidh mé a rioghachd.

13 Do dhéana sé tigh dom ainm, agus daingneochuidh misi cathaóir a rioghachd-asan go bráth.

14 Bíaidh misi am athair aige, agus bíaidh seision na mhac agamsa. Mā ní sé éigceart, smaichdeochad e lé slait na ndaóine, agus le buillighibh chloinne na ndaóine:

15 Acht ní dheileochaidh mo thrócaire ris, mar do rugas é ó Shaul, noch do chuir mé ar siubhal romhadsa.

16 Agus daingneochar do thigh agus do rioghachd go bráth romhad: daingneochar do chatháoir riogha go bráth.

17 Do réir na mbriatharso uile, agus do réir na fisei uile, is mar sin do labhair Nátan re Daibhi.

18 ¶ Agus ann sin do chuáidh Daibhi rígh a steach, agus do shuigh a bhfiaghnúisi an TIGHEARNA, agus dubhairt sé, *Cia misi, a TIGHEARNA DÍa?* agus cred é mo thigh, as a ttug tusa mé go nuige so?

19 Agus fós ba heag so ad radharcas, a TIGHEARNA DÍa; ach do labhair tú mar an gcéadna ar thigh do shearbhfhoghantuigh go cian daimsir. Agus a né so dligeadh an duine, a TIGHEARNA DÍa?

20 Agus cred fhéadus Daibhi rádh riot níos mó? Óir atá fios shearbhfhoghantuigh agadsa, a TIGHEARNA DÍa.

21 Ar son thfocail, agus do réir do thola féin, do rinne tú na neithe móra so uile, do thabhairt air do shearbhfhoghantuigh a naithneadh.

22 Ar a nadhbharsin atá tú mór, a TIGHEARNA DÍa: agus ní bhfuil áon cosmhúil riot ann, agus ní bhfuil DÍa ann táobh amuigh dhíotsa, do réir gach a cchalamar rer glúasaibh.

23 Agus cía an cineadh ar talumh cosmhúil re do phobalsa, cosmhúil re Hisraél, noch a ndeachaidh DÍa dá bhfuasgladh mar phobal dó féin, agus do dhéanamh anna dhó, agus do dhéanamh neitheadh móra agus úathbhásach, dhuitsi,

ar son do dhúithche, roimhe do phobal, noch dfuasguil tú dhuit féin as an Négípt, ó na cineadhachaibh agus ó na ndeieibh?

24 Óir do dhaingnidh tú dhuit féin do phobal Israel do bheith na phobal agad go bráth: agus atá tusa, a TIGHEARNA, ad Dhía aca.

25 Agus anois, a TIGHEARNA DÍa, an focal do labhair tú a ttáobh do shearbhfhoghantuigh, agus a ttáobh a thighe, daingnidh é go bráth, agus déana mar a dubhairt tú.

26 Agus bíodh hainm ar na mhéadughadh go bráth, gha rádh, Sé TIGHEARNA na slógh as DÍa ós cionn Israel: agus daingnithear tigh do shearbhfhoghantuigh Daibhi ad lathair.

27 Óir thusa, a TIGHEARNA na slógh, DÍa Israel, doíllsigh tú dot shearbhfhoghantuigh, gha rádh, Do dhéana mé tigh dhuit: uime sin fuair do shearbhfhoghantuigh, iona chroidhe a nurnaighsi dhéanamh chugad.

28 Agus anois, a TIGHEARNA DÍa, is tusa an DÍa sin, agus is fíor do bhriathra, agus do gheall tú an mhaithsi dot shearbhfhoghantuigh:

29 Ar a nadhbharsin anois go madh toil leachd tigh do shearbhfhoghantuigh do bheannughadh, chor go mairfidh go bráth ad lathair: óir, do labhair tusa é, a TIGHEARNA DÍa: agus red bheannughadh bíodh tigh do shearbhfhoghantuigh beanuigh go bráth.

CAIB. VIII.

Buadhughadh Dhaibhi. 9 Tíodhlaithe nan rí dhósan. 11 A thoirbheartas fein don TIGHEARNA.

A GUS tárla na dhiáigh só, gur bhúail Daibhi na Philistinigh, agus gur chlaóidh iad: agus do gabh Daibhi Méteg-Ammah as láimh na Bhphilistíneah.

2 Agus do bhuáil sé Móab, agus do thomhúis iad lé córdá, dha tteilgion síos go talamh: eadhon lé dhá chórdá do thomhúis sé do thabhairt báis, agus le héanchórdá iomlán do chongmháil béo. Agus do bhádar na Móabitigh ná searbhfhoghantuigh ag Daibhi, agus tugadar tíodhlaithe léo.

3 ¶ Do bhuáil Daibhi mar an gcéadna Hadadeser, mhac Rehob, rígh Sóbah, mar do chuáidh sé do bhuáin a chriche amach ag an tsruth Euphrátes.

4 Agus do bhean Daibhi míle carbad dhe, agus seachd céad marcach, agus fithche míle coisigh: agus do ghearr Daibhi speirreacha each na ccarbad uile, ach do shabháil sé díol chéud carbad díobh.

5 Agus a nuair thangadar Sírianuigh

Dhamascus do chuidiughadh le Hadadeser rígh Sóbah, do mharbh Dáibhi do na Sirianachaibh dhá mhíle fhithchiot fear.

6 Annsin do chuir Dáibhi gairiosún a Síria Dhamascus: agus do bhádar na Sirianuigh na serbhiseachaibh ag Dáibhi, agus tugadar tiodhlaicthe léo. Agus do choimhead an TIGHEARNA Dáibhi ann gach uile bhall ad téigheadh.

7 Agus do thog Dáibhi na sciatha óir do bhí ar mhuinntir Hadadeser, agus thug leis go Hierusalem iad.

8 Agus thug Dáibhi rígh, ó Bhetah, agus ó Bherotai, caithreacha Hadadeser, ro iomad práis.

9 ¶ A núair do chúalaidh Toi rígh Hamat gur chlaóidh Dáibhi slúagh Hadadeser uile,

10 Ann sin do chuir Toi a mhac Ioram chum Dáibhi rígh, do chur fáilte roimhe, agus dá bheannughadh, tré mar do throid se a naghaidh Hadadeser, agus mar do chlaóidh sé é: (óir do bhí cogadh ag Hadadeser re Toi.) Agus thug Ioram soighthighe airgid, agus soighthighe óir, agus soighthighe práis leis:

11 Noch do bhronn Dáibhi rí mar an gcéadna don TIGHEARNA, maille ris a nairgiod agus ris a nór do bhronn sé noch do bhean sé do na huile chineadhachuibh do chuir sé faoi:

12 Do Shíria, agus do Mhóab, agus do chloinn Ammon, agus do na Philistinibh, agus do Amalec, agus déadail Hadadeser, mhic Rehob, rígh Sóbah.

13 Agus fuair Dáibhi ainm a nuair do fhíll sé ó ár na Sirianach a ngleann ann tsaluinn, ar mbualadh ochd míle dhéug fear.

14 ¶ Agus do chuir sé gairiosún ann Edom; ar feadh Edom uile do chuir sé gairiosún, agus do bhádar muinntir Edom na serbhiseachaibh ag Dáibhi. Agus do coimhead an TIGHEARNA Dáibhi ann gach uile bhall a ngabhadh.

15 Agus do bhí Dáibhi na rígh ós cionn Israel go hiomlán; agus do rinne Dáibhi breitheamhnus agus ceart dá dhaóinibh uile.

16 Agus do bhí Ióab mhac Seruah ós cionn an tslóigh; agus Iehosoaphat mhac Ahilud na sheanchuigh;

17 Agus do bhí Sadoc mhac Ahitub, agus Achimelech mhac Abiatar, na sagartaibh; agus Seraiah na scribhneoir;

18 Agus do bhí Benaiah mhac Iehoiada ós cionn na Cheretiteach agus na Bpetiteach; agus do bhádar mic Dháibhi na bpríomhúachdaránuibh.

Luchd oifighe Dhabhi. 7 A chineul do Mhephiboset.

A GUS a dubhairt Dáibhi, An bhfuil fós éanduine béal do thigh Shaul, go ttaisbéanuinn cineul do ar son Ionatan?

2 Agus do bhí do thigh Shaul searbhfhoghantuigh dar bhainm Síba. Agus a núair do ghoireadar é chum Dáibhi, a dubhairt an rígh ris, An tusa Síba? Agus a dubhairt Síba, Is mé do shearbhfhoghantuigh.

3 Agus a dnbhairt an rígh ris, An mairioun éanduine fós do thigh Shaul, go bhfoillsighidh mé muinntearthus Dé dhó? Agus a dubhairt Síba ris an rígh, Atá mac fós ag Ionatan, noch atá bacach iona chosuibh.

4 Agus a dubhairt an rígh ris, Cáit a bhfuil sé? Agus a dubhairt Síba ris an rígh, Feach atá sé a tigh Mhachir, mhic Ammiel, a Lo-debar.

5 ¶ Ann sin do chuir Dáibhi rígh fios air, agus thug leis é as tigh Mhachir mac Ammiel, ó Lo-debar.

6 Anois a nuair tháinic Mephiboset, mhac Ionatan, mhic Saul, mar a raibh Dáibhi, do thuit sé ar a aghaidh, agus do rinne sé umhla. Agus a dubhairt Dáibhi, A Mhephiboset. Agus do fhreagair seision, Féuch do shearbhfhoghantuigh!

7 ¶ Agus a dubhairt Dáibhi ris, Ná bíodh egle ort: óir go demhin taisbeanfuidh misi cineul duit ar son hathar Ionatan, agus aiséoca mé dhuit dúitche Shaul hathar uile; agus íosa tú arán ar mo bhórdsa a ceomhuigh.

8 Agus dumlhuigh seision é féin, agus a dubhairt, Cred é do shearbhfhoghantuigh as a bhféuchfása ar mo shamuilse do mhadradh marbh?

9 ¶ Ann sin do ghoir an rígh Síba, searbhfhoghantuigh Shaul chuige, agus a dubhairt ris, Thug mé do mhac do mhaighistir a nuile ní ba le Saul agus le na thigh uile.

10 Saothrochtha tusa, agus do mhic ar a nadhbharsin, agus do sherbhísigh, an fearann dó, agus do bhéara tú a steach an sochar, chor go mbía beatha ag mac do mhaighistir re ithe: achd íosa Mephiboset mac do Maighistir arán ar mo bhordsa a ngnáth. Anois do bhí ag Síba cúig mic dhéug agus fithche searbhfhoghantuigh.

11 Ann sin a dubhairt Síba ris an rígh, Do reir a nuile neithe dar fhúagair mo thighearna an rígh dá shearbhfhoghantuigh, marsin do dhéanas hognlach. Ar son Mephiboset, ar sa an rígh, íosa sé ar mo bhórdsa, mar áon do mhacaibh an rígh.

12 Agus do bhí mac óg ag Mephiboset,

dar bhainm Mica. Agus an mhéid do bhí a tigh Shiba bá serbhísigh do Mhephibóset iad.

13 Marsin do chomhnuigh Mephibóset a Nierusalem: óir do itheadh se a gcomhnuidhe ar bhórd an rígh; agus do bhí sé bacach iona chosuibh.

CAIB. X.

Do sháruigh Hanun reachd na nrígheuchd.

6 Agus dhíoghla air é.

AGUS tárla na dháigh so, go bhfuair rígh chloinne Ammon bás, agus gur ríoghaidh Hanun a mhac ann a áit.

2 Ann sin a dubhairt Dáibhi, Taisbeanfuidh mé muinntearthus do Hanun mhac Nabas, mar do thaisbéin a athair cinéul damhsa. Agus do chuir Dáibhi daóine dhá shérbhíseachaibh dá mheisniughadh ar son a athar. Agus tangadar séirbhísigh Dháibhi a steach go dúitche chloinne Ammon.

3 Agus a dubhradar prionnsuidhe chloinne Ammon ré Hanun a tighearna, An saóileann tusa go ttugann Dáibhi onóir dot athair, as a ccurfeadh sé daóine dot shólasughadh? nach é adhbhar far chuir Dáibhi a sheirbhísigh chugad, do spíonadh na caithreacha, agus dá brath, agus dá scrios.

4 Ar a nadhbharsin do ghlac Hanun serbhísigh Dháibhi, agus do bheárr dhíobh leath a bhféasóg, agus do ghéarr a néad-uighe iona lár go nuige a mása, agus do chuir ar siubhal iad.

5 A nuair do innisodar sin do Dháibhi, do chuir sé aircis orra, do chionn go raibh náire mhor ar na daoineibh: agus a dubhairt an rígh riú, Fanuidh ann Iericho nó go bhféasuidh bhur bhféasóga, annsin filligh.

6 ¶ Agus a nuair do chonncadar clann Ammon gur bhréanadar a lathair Dháibhi, do chuireadar clann Ammon teachda íadha agus do ghlacadar air thuarusdal Sirianuigh Bhet-rehob, agus Sirianuigh Shóba íitheche míle coisigh, agus ó rígh Maacah míle fear, agus ó Istob dhá mhíle dhéug fear.

7 Agus a nuair do chúala Dáibhi sin, do chuir se amach Ióab, agus slúagh na ndáoine árrachda uile.

8 Agus tangadar clann Ammon amach, agus do chuireadar an cath a nórdughadh a ndul a steach an gheata: agus do bhádar Sirianuigh Shoba, agus Rehob, agus Ishtob, agus Mhaacah, léo féin sa machaire.

9 A nuair do chonnaic Ióab go raibh aghaidh an chatha air roimhe agus na dháigh, do thogh sé amach rogha fhear Israel, agus do chuir a naghaidh na Sirianach iad a nórdughadh:

10 Agus thug se an chuid oile don

tslúagh a láimh Abisai a dhearbhrathair, dá ccur a nórdughadh a naghaidh chloinne Ammon.

11 Agus a dubhairt sé, Má bhíd na Sirianuigh ro láidir dhamhsa, tárrsa chuidiughadh riom: agus má bhíd clann Ammon roláidir dhuitsi, ansin rachadsa chuidiughadh riot.

12 Biodh meisneach mhaith agad, agus foillsigheam sinn féin ar bhfearuibh ar son ar bpobail, agus ar son chaithreacha ar Ndé: agus déanadh an TIGHEARNA an ní is maith ann a radharc féin.

13 Agus do dhruid Ióab láimh riú, agus na daóine do bhí na fhochair, go nuige an gcath a naghaidh na Sirianach: agus do theitheadar roimhe.

14 Agus a nuair do chonncadar clann Ammon gur theitheadar na Sirianuigh, ansin do theitheadarsan mar an gcéadna roimhe Abisai, agus do chúadar a steach san chathruigh. Mar sin dfill Ióab ó chloinn Ammon, agus tháinic sé go Hierusalem.

15 ¶ Agus a nuair do chonncadar na Sirianuigh gur buaileadh iad féin le Hisraél, do chruinnigheadar iad féin a cceann a chéile.

16 Agus do chuir Hadareser teachda uadha, agus thug amach na Sirianuigh noch do bhí taobh thall don nabhuinn: agus tangadar go Helam; agus Sobach Caiptín slóigh Hadareser rompa.

17 Agus a nuair do hinnseadh sin do Dháibhi, do chruinnigh sé Israel uile a gcionn a chéile, agus do chuáidh sé anonn tar Iórdan, agus tháinic go Helam. Agus do chuireadar na Sirianuigh iad féin a nórdughadh a naghaidh Dháibhi, agus do throideadar ris.

18 Agus do theitheadar na Sirianuigh roimhe Israel; agus do mharbh Dáibhi luchd sheachd ccéud carbad do na Sirianachaibh, agus dhá fhithchid míle marcach, agus do bhuáil sé Sóbach caiptín a slóigh, noch fuair bás ann sin.

19 Agus a nuair do chonncadar na ríghthe uile do bhí na serbhíseachaibh ag Hadareser, gur buaileadh iad féin roimhe Israel, do rinneadar síothcháin ré Hisraél, agus do rinneadar serbhís dóibh. Mar sin dob eaguil leis na Sirianachaibh congamh ar bitli do thabhairt nios mó do chloinn Ammon.

CAIB. XI.

Tuisleadh Dháibhi a nadhaltrannas, 14 an ndunmarbhadh.

AGUS tárla, tar eis na bliadhna do chaitheadh, fa nam a téid ríghthe amach chum catha, gur chuir Dáibhi Ióab, agus a sherbhísigh leis, agus Israel

uile amach ; agus do scriosadar clann Ammon, agus do shuigheadar timchioll Rab-bah. Ach d'fhan Dáibhi ann Ierusalem.

2 ¶ Agus tárla a naimsir an trathnóna, gur éirigh Dáibhi as a leabuidh, agus go raibh ag spaisdeórachd an úachdar thighe an rígh : agus ó mhullach an tighe do chonaic sé bean dhá nighe féin ; agus do *bhí* an bhean roscíamhach re féachuinn uirre.

3 Agus do chuir Dáibhi fios, agus d'fias-ruigh a ndiáigh na mná. Agus a dubhairt *neach áirigh*, Nach í so Batséba, inghean Elam, bean Uriah an Hititeach ?

4 Agus do chuir Dáibhi teachda uadh, agus tugadh chuige í ; agus tháinig sí a steach chuige, agus do luidh sé lé ; (oir do bhí sí ar na glanadh ó na neamhghlaine : agus d'fíl sí dhá tigh féin.

5 ¶ Agus do toirrcheadh an bhean, agus do chuir sí scéala uáithe agus dinnis do Dháibhi, agus a dubhairt, *Atáim* torrach.

6 Agus do chuir Dáibhi scéala uadh go Ióab, ghá radh, Cuir chugam Uriah an Hititeach. Agus do chuir Ióab Uriah go Dáibhi.

7 Agus a nuair tháinig Uriah chuige, d'fiasruigh Dáibhi *dhe* cionnus do bhí Ióab, agus cionnus do bhí an pobal, agus cionnus do chúaidh an cogadh ar aghaidh ?

8 Agus a dubhairt Dáibhi ré Huriah, Imthigh síos dothigh, agus ionnuil do chosa. Agus dimthigh Uriah as tigh an rígh, agus do cuireadh comhroinn *bhídh* na dhíáigh ón rígh.

9 Ach do choduil Uriah ag dorus thighe an rígh maráon re serbhíseachaibh a thigh-earna uile, agus ní dheachaidh sé síos dha thigh.

10 Agus a nuair dinnsiodar do Dháibhi, dha rádh, Ní dheachaidh Uriah síos dhá thigh, a dubhairt Dáibhi re Huriah, Nach dtáinig tú ód aistior ? *uime* sin créd fa nach deachaidh tú síos dot thigh ?

11 Agus a dubhairt Uriah re Dáibhi, *Atá* a náirc, agus Israel, agus Iúdah, a bpáilliúnuibh ; agus atá mo thighearna Ióab, agus serbhisigh mo thighearna, a ccampa ann sna machairibh réidhe ; an racha misi maseadh dom thighe féin, díthe agus dol, agus do luighe lem mhnáoi ? *mar* mhairios tusa, agus *mar* is beó hanum, ní dhéana misi an ní sin.

12 Agus a dubhairt Dáibhi re Huriah, Fan annso a niugh mar an gcéadna, agus leigfidh mé dhuit imtheachd a mórach. Mar sin d'fhan Uriah an Ierusalem an lá sin, agus ar na nhráich.

13 Agus a nuair do ghoir Dáibhi air, dúáigh sé. agus d'ibh sé iona fhíadhnúise ; agus do chuir sé ar meisge é : agus tráth-nóna do chúaidh amach do luigh air a leabuidh a bhfochair serbhíseach a thigh-

earna, agus ní dheachaidh síos dá thigh féin.

14 Agus tárla ar máidin, gur scríobh Dáibhi litir chum Ióab, agus do chuir le láimh Uriah í.

15 Agus do scríobh sé annsa litir gha rádh, Cuir Uriah a naghaidh an chatha as láidre, agus fillidh féin uadh, chor go mbuáilfighear, agus go muirfighear é.

16 Agus tárla, a nuair do mheas Ióab an chathair, gur dhírigh sé Uriah chum na háite ar bhaithnidh do daóine gaisgeamhla bheith.

17 Agus do chúadar muinntir na caithreach amach, agus do throideadar re Ióab, agus do marbhadh *cuid* do mhuinntir Dháibhi ; agus do thuit Uriah an Hititeach mar an gcéadna.

18 ¶ An sin do chuir Ióab scéala uadh, agus dinnis do Dháibhi a táobh gach neithe don chogadh ;

19 Agus do aithin sé don teachdaire, dha rádh, A nuair chríochnochus tú innisín scéul an chogaidh don rígh,

20 Agus dá tteagmhadh go néireochadh fearg an rígh, agus go naibéoradh sé riot, Cred fa ndeachabhair comhfhogus sin don chathruigh a nuair do throideabhair ? nach raibh a fhios aguibh go gcaithfidís ón bhallá ?

21 Cía bhuáil Abimelech mhac Ierub-beschet ? né nach ar chaith bean cuid do chloich mhuilinn air ó nbhalla, iondus go bhfuair sé bás ann Tebes ? cred fa ndeachabhairsi a ngoire an bhalla ? ann sin abairsi, Déug do shearbbfhoghantúigh Uriah an Hititeach mar an gcéadna.

22 ¶ Mar sin dimthigh an teachdaire, agus dinnis do Dháibhi gach éinni ler chuir Ióab é.

23 Agus a dubhairt an teachdaire re Dáibhi, Go deimhin rugadar na daóine buáidh oruinn, agus thangadar amach oruinn san machaire, agus do bhámainre orrasan go nuige an geata.

24 Agus do chaitheadar an luchd lámh-úigh do serbhisigh ó nbhalla ; agus do marbhadh *cuid* do mhuinntir an rígh, agus déug hóglaich Uriah an Hititeach mar an gcéadna.

25 Ann sin a dubhairt Dáibhi ris an tteachdaire, Mar so déara tú ré Ióab, Ná cuireadh an ní sí ort, óir marbhuidh an cloidheamh duine mar dhuine oile : déana do chath nios láidre a naghaidh na caithreach, agus mill í : agus cuirse meis-neach ann.

26 ¶ Agus inar do chúaluidh bean Uriah gur éug Uriah a fear, do cháoin sí ar son a fir.

27 Agus a nuair do scuir aimsir a cumha, do chuir Dáibhi fios uirre chum a

thighe, agus do bhí na mnáoi aige, agus rug sí mac dhó. Ach do mhíothaitín an ní do rinne Daibhi ris an TIGHEARNA.

CAIB. XII.

Achmhúsan Natan do Dhaibhi. 13 Dad-mhuigh Daibhi a pheacadh.

AGUS do chuir an TIGHEARNA Natan chum Daibhi. Agus tháinig sé chuige, agus a dúbhairt ris, Do bhádar dias fear a néanchathruigh; fear aca saidhbhir, agus an fear oile bocht.

2 Do bhí mórán tréud agus ealbhann ag an duine shaidhbhir:

3 Acht ag an duine bhocht ní raibh ach ambáin, éanúan beag bainiann, noch do cheannuigh se agus do bheathuigh sé: agus dfás sé súas maráon ris féin, agus re na chloinn; do itheadh sé dbá bhiadh, agus do ibhiodh sé as a chupán féin, agus do luigheadh sé iona bhrollach, agus do bhí aige mar inghin.

4 Agus tháinig fear sligheadh chum an duine shaidhbhir, agus do choigil sé luáin re na thréud féin, no re na ealbha féin, do dheasúghadh neithe don noidhe noch tháinig chuige; achd do ghábh sé úan an duine bhoichd, agus do dheasuigh é don duine tháinig chuige.

5 Agus do las fearg Dháibhi go mór a naghaidh an duine; agus a dubhairt re Natan, *Marmhairios an TIGHEARNA*, an té do rinne sin geabhuigh sé bas go deibhin:

6 Agus cáithfidh sé ceithre huáin do thabhairt san nuan, do chionn go ndéarna sé an ní so, agus do bhrígh nach raibh trócaire ann.

7 ¶ Agus a dubhairt Natan re Daibhi, Is tusa an duine. Is mar so a deir an TIGHEARNA Día Israel, Do unguídh misi thú ad rígh ós cionn Israel, agus do sháor mé thú as lámh Shaul;

8 Agus thug mé tigh do mhaighistir dhuit, agus mná do mhaighistir ann huchd, agus thug mé tigh. Israel agus Iúdah dhuit; agus *dá mbudh* bheag *leachd* sin, do bhéaruinn duit ós a chionn sin a leitheid agus a leitheid oile so do neithibh.

9 Créd fár tharcuisnigh tú aithne an TIGHEARNA, do dhéanamh uile dá lathair? do mharbh tú Uriah an Hititeach leis an ccloidheamh, agus thug tú a bhean *da beith* na mnáoi agad féin, agus do mharbh tú é le cloidheamh chloinne Ammon.

10 Anois ar a nadhbharsin ní dheileochuigh an cloidheamh re do thigh choidhche; do chionn mar do tharcuisnigh tú misi, agus go ttug tú bean Uriah an Hitiigh dá beith na mnáoi dhuit féin.

11 Is marso a deir an TIGHEARNA, Féach, tóigfemisi oile súas ad aghaidh amach as do thigh féin, agus beanfa mé do mhná

dhíot as coinne do shúl, agus do bhéara mé dot chomharsuinn *iad*, agus luidhfídh sé led mhnáibh a radharc na gréine.

12 Óir do rinne tusa a bhíolach é: achd do dhéana misi an nísí as coinne Israel uile, agus as coinne na gréine.

13 Agus a dubhairt Daibhi re Natan, Do pheacaidh mé a naghaidh an TIGHEARNA. Agus a dubhairt Natan re Daibhi, Do chuir an TIGHEARNA mar an gcéadna do pheacadhsa ar gcúl; ní bhfuighe tú bás.

14 Gidheadh, do chionn go ttug tú leis an ngníomhso cúis mhór dá nánhuad an TIGHEARNA do scannughadh, an leanamh fós do rugadh dhuit, do gheabha sé bás go deimhin.

15 ¶ Agus dimthigh Natan dá thigh. Agus do bhúail an TIGHEARNA an leanamh, noch rug bean Uriah do Dháibhi, agus do bhí sé ro thinn.

16 Uime sin do ghuidh Daibhi Día fá an leanamh; agus do throisg Daibhi, agus do chuaidh a steach, agus do luidh feadh na hoidhche ar an talamh.

17 Agus déirgheadar sinnsir a thighe, agus do *chúadar* mar a raibh sé, da thóg-bháil súas don talamh: ach níor bháill leis, agus ní dúaign sé arán leó.

18 Agus tarla an seachdmhadh la, go bhfuair an leanamh bás. Agus do bhí eagla ar mhuinntir Daibhi a innisn dó go bhfuair an léanamh bás: óir a dubhradar, Féuch, an fad do bhí an leanamh fós beó, do labhramar ris, agus níor éist sé ar nguth: ga mhéid marsin chráidhfeas sé é féin, ma museamuid dó go bhfuair an leanamh bás?

19 Achd a núair do chonnaire Daibhi a sheirbhísigh ag cogarnuigh, do aithin Daibhi go bhfuair an léanamh bás: uime sin a dubhairt Daibhi re na sheirbhíseachuibh, An bhfuair an lenamh bás? Agus a dubhradarsan, Fuair sé bás.

20 Ann sin déirigh Daibhi don talamh, agus dionnaíl sé, agus do chuir ola air féin, agus do áthruigh a éadach, agus tháinig go tigh an TIGHEARNA, agus do adhuir: ann sin tháinig sé dbá thigh féin; agus a nuáir do farr, do chuireadar arán ann a fhiadhnúise, agus dúaign sé e.

21 Ann sin a dubhradar a sheirbhísigh ris, Cred an ní so do rinne tú? do throisg tú agus do ghuil tú ar son an leinibh, an feadh do *bhí* sé beó; achd a nuáir déug an leanamh, déirigh tú agus dúaign tú arán.

22 Agus a dubhairt seision, An feadh do bhí an leanamh fós beó, do throisg mé agus do ghuil mé: óir a dubhairt mé, Cía agá bhfuil a fhios nach biath Día grásamhuil riom, go madh toil leis an leanamh da mharthuinn?

23 Achd a nois ó fuáir sé bás, créd fa ttroisgíon? an bhféadúim a thabhairt ar ais a ris? rachaidh misi go nuige eision, achd ní fhillfe seision chugamsa.

24 ¶ Agus do bhí Dáibhi ag déanamh soláis dá mhnaoi Bat-seba, agus do chuáidh sé a steach mar a raibh sí, agus do luidh lé: agus rug sí mac dhó, agus tug sé Solamh dainm air: agus dob ionmhuin leis an TIGHEARNA é.

25 Agus do chuir sé le láimh Nátan an faidh; agus do ghoir sé Iedidiah dainm dhe ar son an TIGHEARNA.

26 ¶ Agus do throid Ióab a naghaidh Rabbah cathair chloinne Amnon, agus do ghabh se an chathair ríogha.

27 Agus do chuir Ióab teachda chum Dáibhi, agus a dubhairt, Do throid mé a naghaidh Rabbah, agus do ghabh mé cathair na nuisgeadh.

28 Anois ar a ndhbharsin cruinnigh an chuid oile don phobal a gcionn a chéile, agus suigh ré haghaidh na cáithreach, agus bean amach í: deagla go mbeanfuinsi amach an chathair, agus go ngoirfidhe asam í.

29 Agus do chruinnigh Dáibhi an pobal uile a gcionn a chéile, agus do chuáidh sé go Rabbah, agus do throid na haghaidh, agus do ghabh sé í.

30 Agus do bhean sé coróin a rígh dhá cheann, (*bá hé a comhthrom tallaun óir maille ris na clochaibh búadha*): agus do cuireadh ar cheann Dháibhi í. Agus thug sé leis a rach éadail na cáithreach a níomarcuigh mhóir.

31 Agus thug sé amach na daoine do bhí san ceathruigh sin, agus do chuir sé *iad* fa thuiriosuibh, agus fa bhracadhuibh iarúinn, agus fa thúaghuibh iarúinn, agus thug orra dul a sóm áitheche na mbríceadh: agus mar so do rinne sé ré cáithreachaibh chloinne Amnon uile. Mar sin dfill Dáibhi agus an pobal uile go Hierusalem.

CAIB. XIII.

Dodhioghail Absolon ar Amnon a chodhladh ré na dheirbhshiur. S7 Do theich sé ó fheing Dhaibhi á athar.

AGUS tarla na dhiaigh so, go raibh ag Absolon mhac Dáibhi deirbhshiur sgíamhach, dar bhainm Tamar; agus do bhí grád ag Amnon mhac Dháibhi uirre.

2 Agus do bhí Amnon chomhmór sin ar na chrád, gur ghabh tinnios é fa ná dheirbhshiúir Tamar; óir do bhí sisi na raighdin; agus do smúain Amnon gur dheacair dhó féin éainní dhéanamh ría.

3 Ach do bhí caruid ag Amnon dar bhainm Ionadab, mhac Simeah dearbhrathair Dháibhi: agus ba duine ro ghlic Ionadab.

4 Agus a dubhairt Ionadab ris, Créd fa bhfuil tú tanughadh mar sin ó lá go lá, agus tú ad mhac ag an rígh? nach inneosa tú dhamsa é? Agus a dubhairt Amnon ris, Atá grád agam ar Thamar, deirbhshiur mo dhearbhrathar Absolon.

5 Agus a dubhairt Ionadab ris, Luidh síos ar do leabuidh, léig ort féin bheith tinn: agus a nuair thiocfas hathair dot fhéachuinn, abair ris, Guidhim thú, tigeadh mo dheirbhshiur Tamar, agus tógadh sí biadh dhamh, agus deasuigheadh sí an biadh am radharc féin, chor go bhfaicinn, agus go nithinn é as a láimh.

6 ¶ Mar sin do luidh Amnon síos, agus do léig sé air féin a bheith tinn: agus a nuair tháinig an rígh dá fhéachuinn, a dubhairt Amnon ris an rígh, Guidhim thú, tigeadh Tamar mo dhearbhsíur, agus déanadh sí cúpla baigrín damh am radharc féin, go nithin ní as a láimh.

7 Ann sin do chuir Dáibhi fios don bhaile go Tamar, dá rádh, Eirigh anois go tigh do dhearbhrathar Amnon, agus deasuigh biadh dhó.

8 Mar sin do chuáidh Tamar go tigh a dearbhrathar Amnon; agus eision na luidhe síos. Agus do ghlac sí plúr, agus dfuin sí é, agus do rinne baigrheana ann a radharc, agus do chráidhuigh sí na baigrheana.

9 Agus do ghlac sí oigheann, agus do dhóirt ann *iad* iona fhiadhnúisi; acht do dhiúlt seision ithe. Agus a dubhairt Amnon, Cuir amach cách uile uáim. Agus do chúadar amach gach éinneach uadh.

10 Agus a dubhairt Amnon ré Tamar, Tabhair an biadh a steach don tséomra, chor go nithinn as do láimh dhe. Agus do ghlac Tamar na baigrheana do rinne sí, agus do rug don tséomra *iad* chum Amnon a dearbhrathair.

11 Agus a nuair thug sí chuige *iad* ré ithe, rug seision greim uirre, agus a dubhairt sé ría, Luidh liom, a dheirbhshiur.

12 Agus do fhreagair sisi é, Ní headh, a dhearbhrathair, ná héignigh mé: óir ní cóir a leitheid sin do dhéanamh a Nisrael: ná déanasa an leimhesin.

13 Agus misi, cáit a cuirfinn mo mhíochlú? agus ar do shonsa, bíaidh tú mar áon do na hamadánuibh a Nisrael. Anois, guidhim thú, labhair ris an rígh; oir ní chuinneochuidh sé misi uáit.

14 Acht cheana ní éisdeadh seision re na glór: achd, ar mbeith nios láidre ná isi, déignigh sé í, agus do luidh aice.

15 ¶ Ann sin do fhuatháigh Amnon í go hiomarcach; ionnus gur mhó an fuath ler fhuathuigh sé i ná an gradh léar ghrádh-uigh sé í. Agus a dubhairt Amnon ría, Eirigh, bí ag imtheachd.

16 Agus a dubhairt sisi ris, *Ní bhfuil*

cúis chuigesin: is mó an tolesa ann mo chur ar siubhal, ná an tolc oile do rinne tú orum. Achd ní éisdeadh seision ría.

17 Ann sin do ghoir sé a óglach do níodh miniostalachd dó, agus a dubhairt, Cuir anois an bheanso amach uáin, agus druid an dorus na díagh.

18 Agus do bhí aicesi culaidh ioldhathach uirre: óir is lé na leithéidsin do róbuibh do bhidis ingheana an rígh do bhíodh na maighdeana éaduighe. Ann sin thug a óglach amach i, agus do dhruid an dorus na díagh.

19 ¶ Agus do chuir Tamar luáithreadh ar a ceann, agus do réub sí a héadach ioldhathach do bhí uirre, agus do leag sí a lámh ar a ceann, agus dimthigh roimpe ag gártha.

20 Agus a dubhairt Absolon a dearbhrathair ría, An raibh Amnon do dhearbhrathair agad? achd anois bí ad thochd, a dheirbhshiur: sé do dhearbhrathair é; ná cuir beann ar an ní sí. Mar sin do chomhnuidh Tamar go dubhach a ttigh a dearbhrathair Absolon.

21 ¶ Achd a nuáir do chúalaidh Dáibhi rígh na neithesi uile, do bhí sé ro fheargach.

22 Agus níor labhair Absolon re na dhearbhrathair Amnon go maith nó go holc: óir do fhuathaigh Absalon a dhearbhrathair Amnon, do bhrígh gur éignigh sé a dheirbhshiur Tamar.

23 ¶ Agus tárla a ceionn dá bhliadhan iomlán, go raibh béarrthóirigh cáorach ag Absolon a Mbaal-Hasor, noch dá láimh re Ephraim: agus thug Absolon cuireadh do chloinn an rígh uile.

24 Agus tháinig Absolon chum an rígh, agus a dubhairt, Féuch anois, atáid béarrthóirigh cáorach ag do shearbhfhoghantuigh; tigeadh an rígh, guidhim thú, agus a sheirbhísigh led shearbhfhoghantuigh.

25 Agus a dubhairt an rígh ré Habsolon, Ní headh, a mhic, ná tiagham uile anois ann, deagla go mbéinis costusach dhuit. Agus do chuir sé dithchioll air: ácht níor bháill leis imtheachd, ach do bheannuigh sé é.

26 Ann sin a dubhairt Absolon, Muna tí tú féin, guidhim thú, léig mo dhearbhrathair Amnon theachd linn. Agus a dubhairt an rígh, Cred fá rachadh seision leachd?

27 Achd do chuir Absolon dithchioll air, gur léig sé Damnon agus do mhacaibh an rígh uile dul leis,

28 ¶ Anois do aithin Absolon da shearbhfhoghantaighibh, gha rádh, Comharthuigh anois a nuáir bhías croidhe Amnon súgach o fhíon, agus a nuáir a déara misi ribh, Buailigh Amnon; annsin marbhuidh é, ná biodh eagla oruibh: nach ar

áithin misi dhibh é? bíghi curata, agus bíghi beódha.

29 Agus do rinneadar searbhfhoghantuighe Absolon re Hamnon mar do aithin Absolon. Annsin do éirghedar mic an rígh uile, agus do chúaidh gach áon aca suas ar a mhúille, agus do theitheadar.

30 ¶ Agus tárla, an feadh do bhádar ar a tslighe, go ttáinig scéula chum Dáibhi, ga rádh, Do mharbh Absolon clann an rígh uile, agus níor fágbadh aon díobh beó.

31 Ann sin déirigh an rígh, agus do réub a éadach, agus do luidh ar an ttalumh; agus do bhí a mhuinntir uile na seasamh aige agus a néaduighe briste.

32 Agus a dubhairt, Ionadab mhac Si-meáh dearbhrathair Dháibhi, Ná saóileadh mo thighearna gur marbhadh na hógánuigh mic an rígh uile; óir Amnon amháin do marbhadh: óir do tionscnadh so do réir thola Absolon ón ló fár éignigh sé a dhearbhbshiur Tamar.

33 Anois ar nadbharsin ná gabhadh mo thighearna an rígh an ní chuige ann a chroidhe, dá bhreathnughadh gur marbhadh mic an rígh uile: óir Amnon amháin do marbhadh.

34 Ach do theith Absolon. Agus do thóg an tóganach do bhí ag coimheud na faire a shuile suas, agus damhairc sé, agus, féuch, thangadar mórán dáoinne amsa tslighe ré táobh an chnoic táobh shíar dhe.

35 Agus a dubhairt Ionadab ris an rígh, Féuch, atáid mic an rígh ag teachd: mar a dubhairt do shearbhfhoghantuigh, is amhluidh atá sé.

36 Agus tárla, mar is luáithe gur chríochnuigh seision a bhriathra, go ttangadar clann an rígh, agus gur thóghbhadar a nguth ós áird agus gur ghuileadar: agus do ghuil an rígh mar an gcéadna agus a mhuinntir uile go géar.

37 ¶ Ach do theith Absolon, agus do chúaidh sé go Talmai, mhac Ammihud, rígh Gésur. Agus do níodh Dáibhi dobrón ar son a mhic gach éanlá.

38 Mar sin do theith Absolon, agus do chúaidh go Gésur, agus do bhí ann sin trí bliadhna.

39 Agus do bhí rofhonn air rígh Dháibhi dul amach go Habsolon: óir do meisnigheadh é a ttáobh Amnon, ó fuair sé bás.

CAIB. XIV.

Tré chríonnachd mhnú áiridhe do filleadh Absolon.

ANOIS do mhothuigh Ióab mhac Seruah go raibh croidhe an rígh le Habsolon.

2 Agus do chuir Ióab fios go Tecoah, agus thug as sin bean chríonna, agus a

dubhairt ría, Guidhim thú, léig ort féin bheith ad chumhach, agus cuir ort a nois éadach cumha, agus na cumuil ola dhíot féin, ach bí mar mhnáoi atá ré fada a gcumhaidh ar son an mhairbh.

3 Agus tárr chum an rígh, agus abair marso ris. Marsin do chuir Ióab na briathra ann a béul.

4 ¶ Agus a nuáir do labhair an bhean do Thecoa ris an rígh, do thuit sí ar a haghaidh chum na talmhan, agus do rinne umhla, agus a dubhairt sí, Tárrthuigh, O a rígh.

5 Agus a dubhairt an rígh ría, Cred dínthigh ort? Agus do fhreagair sisi, Go deimhin is baintreabhach mé, agus do chuáidh mfear déug.

6 Agus do bhí dias mac ag do bhanóglach, agus do throidedar aráen re cheile anusa machaire, ach ní raibh éinneach do dhéanamh éadarsgán, agus do bhúail fear aca an fear uile, agus do mharbh sé é.

7 Agus, féuch, déirigh muintir an tighe uile a naghaidh do bhanóglach, agus a dubhradar, Seachuid an té do mharbh a dhearbhrathair, go marbham é, air son bháis a dhearbhrathair noch do mharbh sé; agus muirfinne an toighre mar an gcéadna: agus mar sin mífuid mo sméathroid noch do fágbadh, agus ní fhúigfid ag mfear ainm no iardhráoi ar an ttalamh.

8 Agus a dubhairt an rígh ris an mnaói, Inthigh dot thigh, agus do bhéara misi fuagradh dot thaoibh.

9 Agus a dubhairt an bhean ó Thecoah ris an rígh, A thighearna, a rígh, biodh an peacadh ormsa, agus ar thigh mthar: agus biodh an rígh agus a chathaóir ríogha gan choir.

10 Agus a dubhairt an rígh, Gidh be déaras éinní riot, tabhair chugamsa é; agus ní bheantá sé riot nios mó.

11 Ann sin a dubhairt sisi, Guidhim thú, cuimhnigheadh an rígh do THIGHEARNA Dia, ná fuiling do dhioghaltach na fola nios mó do mharbhadh, deagla go muirfidis mo mhacsa. Agus a dubhairt seision, Mar mhairios an TIGHEARNA, ní rachuidh ruibe do ghruáig do mhic chum na talmhan.

12 Ann sin a dubhairt an bhean, Guidhim thú, léig dot bhánóglach, éanfhocal amhain do rádh re mo thighearna an rígh. Agus a dubhairt seision, Abair romhad.

13 Agus a dubhairt an bhean, Maseadh cred as ar s.nuáin tusa a leithéid sin do ní a naghaidh phobail Dé? óir labhruidh an rígh an nise mar ghuine do bheith ciontach, do chionn nach goireann an rígh a dhíbeartach a ris air ais.

14 Oir caithfom bás dfulang, agus atá-

maoid mar uisce do dhóirtfidh ar an dtaimh, nach féidir do chruinniughadh a ris; agus ní mheasann Dia pearsa, tar a chéile: gidheadh do ní sé slighe, nach scriosfuidhe a dhíbeartach uadh.

15 Anois ar a nadhbharsin is uime tháinic misi do labhairt an neithis re mo thighearna an rígh, gur chuireadar na daoine eagla orun: agus a dubhairt do bhanoglach, Laibheóra mé ris an rígh anois; do bféidir go ccoimhlonfadh an rígh iarratus a bhanóglach.

16 Oir éistfidh an rígh, do shaóradh a bhanóglach ó lámh an duine noch do scriosfadh mé féin agus mo mhac le cheile amach as oighreachd Dé.

17 Ann sin a dubhairt do bhanóglach, Bíaidh anois focal mo thighearna an rígh cabharthach: óir amhuil aingeal Dé, is marsin atá mo thighearna an rígh do thuigsin uile agus maitheasa: umesin bíaidh do THIGHEARNA Dia maille riot.

18 Ann sin do fhreagair an rígh agus a dubhairt ris an mnaói, Guidhim thú, na ceil orun an ní fhiaíróchus mé dhíot. Agus a dubhairt an bhean, Labhradh mo thighearna an rígh anois.

19 Agus a dubhairt an rígh, Nach bhfuil lámh Iob leachd annsa chúisse uile? agus do fhreagair an bhean, agus a dubhairt, Mar mhairios hanum, a thighearna mo rígh, ní feidir le héinneach filleadh ar a lámh dheis nó chle ó éinní dar labhair mo thighearna an rígh: oir isé do shearbhfhoghantuigh Ióab, a dubhairt riomsa, agus do chuir na briathra so uile a mbéul do bhanóglach:

20 Do thabhairt na cúisí timchioll san bhfoirm chaintesi do rinne do shearbhfhoghantuigh Ióab an nisi: agus atá mo thighearna glic, do réir ghliocuis aingil Dé, daithne gach uile neithe dá bhfuil ar an ttalamh.

21 ¶ Agus a dubhairt an rígh re Ióab, Féuch anois, do rinne mé an ní sé: imthigh ar a nadhbharsin, tabhair leachd an tógánach Absolon a ris.

22 Agus do thuit Iob ar a aghaidh go talumh, agus do chláon é féin, agus rug buidheachus ris an rígh: agus a dubhairt Ióab, A niugh aithnighidh do shearbhfhoghantuigh go bhfuair mé grása an do radharc, a thighearna, mo rígh, do bhrígh gur choimhlon an rígh iarratus a shearbhfhoghantuigh.

23 Mar sin déirigh Ióab, agus do chuáidh go Gésur, agus thug Absalon go Hierusalem.

24 Agus a dubhairt an rígh, Filleadh sé dhá thigh féin, agus ní faiceadh sé maghaidhsi. Ann sin do chuaidh Absolon dá thigh féin, agus ní fhacaidh sé aghaidh an rígh.

25 ¶ A ht ní raibh a Nisrael uile éanduine ar na mholadh cho mór ar a sgíamhachd ré Habsolon: ó bhonn a choisce go mullach a chinn ní raibh tóighbheim ar bith air.

26 Agus a nuair do bhearradh sé a cheann, (ór is a geionn gacha bliadhna do bhearradh sé é: do bhrídh go raibh sé trom air, uimesin do bhearradh sé é:) do chomhthromadh sé grúag a chinn le dhá chéud secel do réir chomhthruim an rígh.

27 ¶ Agus rugadh do Absolon triúr mac, agus éan inghean, dar bainm Tamar: budh bean ró dheagmhaiseach í.

28 ¶ Marsin do bhí Absolon dhá bhliadhuin iomlán ann Ierusalem na chomhnuigh, agus ní fhacaigh sé gnúis an rígh.

29 Ar a nadhbharsin do chuir Absolon fios ar Ióab, dhá chur chum an rígh; achd níor bháill leis teachd chuige: agus an tan do chuir an dara húair, níor bháill leis teachd.

30 Uime sin a dubhairt sé ré na shearbhfhoghantuibh, Féuchaidh, atá machaire Ióab láimh rem mhacháiresi, agus atá eórna aige ann sin; éirgidhe agus cuirfidh teine innte. Agus do chúadar searbhfhoghantuighidh Absolon, agus do chuireadar an machaire tre theine.

31 Ann sin déirigh Ióab, agus thainic sé go Habsolon dhá thigh, agus a dubhairt sé ris, Cred far chuireadar do shearbhfhoghantuighidh míearann tre theine?

32 Agus do threagair Absolon Ióab, Féuch, do chuir misi fios ort dha rádh, Tarr anuso, go gcuiridh mé chum an rígh thú, dhá rádh, Cred fá táinice mé ó Ghésur? do bíear dhamh *gurob* ann sin do bhéinn fós: anois air a nadhbharsin faicim gnúis an rígh; agus matá coir *ar bith* orum, marbhadh sé mé.

33 Ann sin tháinic Ióab chum an rígh, agus dinnis sé sin dó: agus an tan do gheir se ar Absolon, tháinic sé chum an rígh, agus do léig sé é féin síos ar aghaidh go talumh as coimne an rígh: agus do phóg an rígh Absolon.

CAIB. XV.

Do thionnscaín Absolon ar an ríghachd do ghabhail ó a áthár. 13 Do theich Dáibhi nadh.

A GUS tárla na dhiaigh so, gur ghléus Absolon carbuid dho féin agus eich, agus cáogad fear do ríoth roimhe.

2 Agus déirgheadh Absolon súas go moch, agus do sheasadh láimh ré slighe an gheata: agus is *amhluidh* bli, gach duine agá mbíodh adhbhar inreastuín a nuair do thigeadh chum an rígh díagháil breitheamhnais, annsin do ghoireadh Absolon

air, agus a deiríodh sé, Cía an chathair dar dí thusa? agus a deiríodh seision, Is do threabhaibh Israel do shierbhíseach.

3 Agus deireadh Absolon ris, Féuch, atáid do chúisionna go maith ceart; achd ní *bhfuil* éanduine ar na *órdughadh* on rígh dá bhuir néisdeachd.

4 Deireadh Absolon thairis sin, Oh nach déarnadh breitheamh dhiomsa annsa tír, chor go bhféadfadh gach duine agá mbiadh cúis no adhbhar teachd chugam, do dhéanuim ceart dhó!

5 Agus is *amhluidh* do bhíodh, a nuair do thigeadh éanduine na ghoire do dhéanamh umhla dho, go ccuireadh a lámh amach, agus go mbeireadh air, agus go ttugadh póg dhó.

6 Agus ar an modhso do níodh Absolon ré Hisrael uile noch thigeadh chum an rígh díagháil breitheamhnais: mar sin do ghoid Absolon croidhte fhear Israel.

7 ¶ Agus tárla a ndiaigh dhá fhithchíod bliadhán, go ndubhairt Absolon ris an rígh, Guidhim thú, tabhair dhamh cead dul do dhíol mo mhóide, thug mé don TIGHEARNA, ann Hébron.

8 Oir thug do shearbhfhoghantuigh móid a nuair do bhí mé am chomhnuigh a Ngésur a Síria, gha rádh, Má bheirionn an TIGHEARNA mé go dearbhltha a ris go Hierusalem, ann sin do dhéana mé serbhís don TIGHEARNA.

9 Agus a dubhairt an rígh ris, Imthigh a síothcháin. Ansin déirigh sé, agus do chuáidh sé go Hébron.

10 ¶ Ach do chuir Absolon luchd bratha ar feadh threabh Israel uile, dhá rádh, Ar ball a ccluinfidhe fuaim an stuic, annsin abruidh, Atáid Absolon na rígh ann Hébron.

11 Agus do chuádar dhá chéud fear le Habsolon as Ierusalem, *air* ar goireadh; agus dimthigheadar ann a simplidheachd, agus ní raibh fios éinneithe aca.

12 Agus do chuir Absolon fios ar Achitophel an Giloníteach, comhairleach Dháibhi, óna chathrúigh féin, ó Ghiloh, ann feadh do bhí ag déanamh iodhbhartha. Agus do bhí an chealg láidir; oir do bhí an pobal ag méaduighadh a ccomhnuigh ag Absolon.

13 ¶ Agus tháinic teachdaire chum Dáibhi, gha rádh, Atáid croidhte fhear Israel le Habsolon.

14 Agus a dubhairt Dáibhi ré na shearbhfhoghantuibh uile do *bhí* na fhocharann Ierusalem, Eirgidhe, agus teithiom; nó ní racham as ar éanchor ó Absolon: déanuigh deithfir re himtheachd, deagla go mbéaradh sé oruinn go hobann, agus go dtiubhra olc oruinn, agus go millfidh an chathair lé faobhar an chloidhimh.

15 Agus a dubhradar muinntir an rígh ris an rígh, Feuch, *úlmhuigh* ag so do sherbhisigh chum gach uile ní déaras mo thighearna an rígh.

16 Agus do chuáidh an rígh amach, agus muinntir a thighe uile na dhíáigh. Agus d'fág an rígh deichneamhar ban, fá leannáin *dó féin*, do choimhead an tighe.

17 Agus do chuáidh an rígh amach, agus cách uile na dhíáigh, agus d'fán a nait do bhí a bhfad as sin.

18 Agus do ghabhadar a sheirbhisigh uile thairis láimh ris; agus na Cherititigh uile, agus na Peletitigh uile, agus na Gititigh uile, sé céud fear tháinic na dhíáigh ó Ghât, do ghluáisiodar rompa roimhe an rígh.

19 ¶ Ann sin a dubhairt an rígh ré Ittai an Gititeach, Cred fa a bhfuil tusa ag teachd linne mar an gcéadna? fill dot áit féin, agus fan a bhfochair an rígh: óir is coimhitheach, agus is duine díobartha fós thú.

20 An tan nach ttáinic tú *achd* a né, an ttiubhruinnsí ort a niugh gluasachd linn síos agus suas? ó táimsí ag dul mar a bhitéaduim, fillse ar hais, agus béir do dhearbhairaire ar a nais: go ráibh trócaire agus fírinne maille leachd.

21 Agus do fhreagair Ittai an rígh, agus a dubhairt, *Mar* mhairios an TIGHEARNA, agus *mar* mhairios mo thighearna an rígh, gidh bé áit a mbía mo thighearna an rígh, mías a mbás nó a mbeathuigh, is ann bhías do shearbhfhoghantuigh mar an gcéadna.

22 Agus a dubhairt Dáibhi ré Ittai, Imthigh agus éirigh thairis anonn. Agus do chuáidh Ittai an Gititeach thairis anonn, agus a mhuinntir uile, agus a dháóine beaga uile do *bhí* na fhochair.

23 Agus do ghuil an tír uile do ghuth árd, agus do chúadar an pobal uile thairis anonn: agus do chuáidh an rígh féin thar a nabhuinn Cedron, agus do chúadar cách uile thairis a nonn, leath re slighe an nfasuigh.

24 ¶ Agus féach do *bhí* Sádóc fós, agus na Lebhitigh uile na fhochair, ag iomchar airce chunatha Dé: agus do léigeadar airc Dé ar lár; agus do chuáidh Abiatar suas, nó go ttáinic lé cách uile dul amach as an gcathruigh.

25 Agus a dubhairt an rígh re Sádóc, Beir ar a hais airc Dé don chathruigh: ná gheibhimsi grása a radharc an TIGHEARNA, do bhéara sé leis a rís mé, agus taisbeanfuidhe sé dhamh í, agus a áit chomhnuigh:

26 Ach ma deir sé mar so, Ní bhfuil dúil ar bith agum ionnad; féuch, *atáimsí annso*, déanadh sé liom mar is áill leis féin.

27 A dubhairt an rígh mar an gcéadna re Sádóc an sagart, *Nach* fear fise thúsa? fill don chathruigh a siotchéain, agus do dhías mac ad fhochair, Ahimaas do mhac féin, agus Ionatan mhac Abiatar.

28 Féuch, fánfa m'sí a réiteach an nfasaigh, nó go mbeirid scéula dearbhtha úaitsí orum.

29 Rug Sádóc ar a nadhbharsin agus Abiatar airc Dé a rís go Hierusalem: agus d'fanadar annsin.

30 ¶ Agus do chuáidh Dáibhi suas lé bárd *shleibhe* na nolahd, agus do ghuil sé ag dul suas, agus do bhí a cheann a bhfolach, agus é ag imtheachd cosnochd: agus a nuile dhuine dá raibh na fhochair d'fóluigh gach áon aca a cheann, agus do chúadar suas, ag gul ag dul suas dóibh.

31 ¶ Agus dinnis *duine* do Dháibhi, *dhá* rádh, *Atá* Achitophel a measg na ndúich-thionisgantach a bhfochair Absolon. Agus a dubhairt Dáibhi, O a THIGHEARNA, guidhim thú, iompóigh comhairle Achitophel a namadanachd.

32 ¶ Agus tarla, *a núair* tháinic Dáibhi go mullach *en tsleibhe*, mar a ndéarna se adhra do Dhía, féach, tháinic Chusai an Tarchíteach na choimne re na chóta briste, agus cré ar a cheann:

33 Le a ndubhairt Dáibhi, Má gluais-ionn tú liomsa, annsin bu hualach dhamh thú:

34 Acht má fhilleann tú don chathruigh, agus a radh re Habsolon, Bíaidh mé an shearbhfhoghantuigh agadsa, a rígh; *mar do bhí* mé am shearbhfhoghantuigh ag hathair go ttí so, mar sin *bhías* mé mar an gcéadna am shearbhfhoghantuigh agadsa: annsin téadfuidh tú comhairle Achitophel do chur ar neimhní ar mo shonsa.

35 Agus nach *bhfuil* annsin Sádóc ad fhochair agus Abiatar na sagart? uimesin go madh hamhluidh bhías, gach uile ní dá gcluinfe tú amach as tigh an rígh, inneosa tú é do Shádóc agus do Abiatar na sagairt.

36 Féuch atá na *bhfochair* annsin a ndías mac, Ahimaas *mac* Sádóc, agus Ionatan *mac* Abiatar; agus léo sin chuirfe sibh chugamsa gach éinní dá gcluinfe sibh.

37 Mar sin tháinic Chusai caruid Dháibhi don chathruigh, agus tháinic Absolon go Hierusalem.

CAIB. XVI.

Síba ag caitheamh cealg, fuair oighreachd a mhaighisdir. 5 Cáineadh Shínei.

22 Gníomh uathbhasach Absolon.

A GUS a núair do chuáidh Dáibhi beagán thar mullach na *cnuicce* feuch, tharla Síba óglach Mhephibóset dhó, maille re cúpla Assal ughamtha, air a rabhadar dhá chéad *builín* aráin, agus céad ceanglachán

rìsin, agus céud do mheasa an tsamhraidh, agus buidél fionna.

2 Agus a dùbhairt an rìgh ré Siba, Cred chialluigheas tú leó so? Agus a dubhairt Siba, Atáid na hassal re haghaidh mhuinntire thighe an rìgh dá marcuigheachd; agus an tarán agus na measa samhraidh do na daoineibh óga ré ithe; agus an fion, re a ól do na daoineibh bhias lag annsa bhfásach.

3 Agus a dubhairt an rìgh, Ach cáit a bhfuil mac do mhaighistir? Agus a dubhairt Siba ris an rìgh, Féuch, atá sé ann Ierusalem: óir a dubhairt sé, A niugh aiseogus tigh Israel damhsa riogachd mathar.

4 Annsin a dubhairt an rìgh re Siba, Féuch, is leachda a bhfuil ag Mephibóset. Agus a dubhairt Siba, Iarruim go humhal ort go bhfaghá mé grása ad radharc, mo thighearna a rìgh.

5 ¶ Agus a nuair tháinig Dáibhi rìgh go Bahúrìm, féuch, tháinig as sin amach óglach do mhuinntir thighe Shaül, dar bhainm Simeì, mac Géra: tháinig sé amach, agus é ag mallughadh do gnáth ag teachd.

6 Agus do chaith sé clocha re Dáibhi, agus re muinntir rì Dáibhi uile: agus do bhí an pobal uile agus na daoine neartmhara uile dhá lámh dheis agus dá lámh chlé.

7 Agus marso a dubhairt Simeì, a nuair do mhalluigh sé, Tàrr amach, tàrr amach, a dhuine fhuiligh, agus a dhuine do Bhéilial:

8 Dfìll an TIGHEARNA ort fuil thighe Shaül uile, ann a áit a raibh tusa an rìgh; agus thug an TIGHEARNA an riogachd a lámh do mhic Absolon: agus, féuch, rugadh ortsa, ann hurchóid, do bhrìgh gur duine fuilteach thú.

9 ¶ Ann sin a dubhairt Abisai mhac Seruiah ris an rìgh, Cred fà malluighiunn an madradh marbhso mo thighearna an rìgh? guidhim thú, léig dhamh dul anonn, agus a cheann do bhuain de.

10 Agus a dubhairt an rìgh, Cred é dhamsa agus daoibhsì, a chlann Sheruiah? marsin léighear dhó mallughadh, do bhrìgh go ndubhairt an TIGHEARNA ris, Malluidh Dáibhi. Cía déaras ann sin, Cred fà ndéarna tú marso?

11 Agus a dubhairt Dáibhi re Abisai, agus ré na mhuinntir uile, Féuchaidh, atá mo mhac féin, noch thainic amach as minnighibh, ag iarruidh mo bháis: cá mheid ós a chionnsin anois dhéanas an Beniamiteach úd? léigidh dho, ná bacaidh dhe mallughadh; óir isé an TIGHEARNA a dubhairt ris é.

12 Do bféidir go bféuchfadh an TIGHEARNA ar méigionsa, agus go ccúiteochadh

Día maith riom ar son a mhalluighthesìom a niugh.

13 Agus mar do bhí Dáibhi agus a mhuinntir ag imtheachd san tslighe, do chuaidh Simeì ar fad ar tháobh na ccnoc thall ar aghaidh, agus é ag mallughadh mar a ngabhadh, agus ag caithiomh cloch agus criadh ar.

14 Agus do bhí an rìgh, agus a raibh na fhochair, uile curtha, agus do léigeadar a sgìth ann sin.

15 ¶ Agus táinig Absolon, agus an pobal uile fir Israel, go Hierusalem, agus Achitophel na fhochair.

16 Agus tàrla, a nuair tháinig Chusai an Tarchiteach, cara Dáibhi, chum Absoloin, go ndubhairt Chusai re Absolon, Go mairigh an rìgh, Go mairigh an rìgh.

17 Agus a dubhairt Absolon re Chusai, A né so do chinéul dot charuid? cred fà nach deachaidh tú led charuid?

18 Agus a dubhairt Chusai re Absolón, Ní headh; achd gidh bé do thogh an TIGHEARNA, agus an pobalsa, agus fir Israel uile, as aigesìon bhias misì, agus is na fhochair fhanfas me.

19 Agus a ris, cía dá ndéanuinn serbhis? nach a lathair a mhic? mar dfoghuin mé a lathair hathar, is mar sin bhias mé ad lathairsì.

20 ¶ Ann sin a dubhairt Absolon re Achitophel, Tugaidh comhairle eadruibh cred dhéanam.

21 Agus a dubhairt Achitophel re Absolon, Luidh le leannánuibh hathar, noch dfág sé a mbun an tigh; agus cluinfid Israel uile go bhfuil tu adhfháthmhar ag hathar: annsin béid lámha gach a ngabhann leachd láidir.

22 Mar sin do leathnuigheadar páill-iún do Absolon ar mhullach an tìghe; agus do bhí Absolon ag leannánuibh a athar a radharc Israel uile.

23 Agus do bhí comhairle Achitophel, noch do bheireadh sé uadh annsa laethibh sin, amhuil mar do fhiafrochadh duine briathar Dé: mar sin do bhí comhairle Achitophel uile aráon ag Dáibhi agus ag Absolon.

CAIB. XVII.

Mio-chomhairle Achitophel ar na teilgeadh bun oscionn. 23 Do chroch sé é féin.

OS a chionn sin a dubhairt Achitophel re Absolon, Léig dhamb anois dhá mhíle dhéug fear do thoga amach, agus éireochuidh mé agus leanfuidh mé a ndiaigh Dáibhi a nochd:

2 Agus tiocfa mé air an feadh bhias sé curtha agus laglámhach, agus cuirfe mé eagla air: agus teithfid a bhfuil do dhaoinibh na fhochair; agus buailfidh mé an rìgh amháin:

3 Agus do bhéara mé na daóine uile ar a nais chugadsa : an té *atá* tú diarruidh *atá* sé mar dhífleadh an tiomlán : *marsin* bheid an pobal uile a síothcháin.

4 Agus do thaitin an glór go maith ré Absolon, agus ré sinnsioruibh Ísrael uile.

5 Ann sin a dubhairt Absolon, Goir anois Chusai an Tarchiteach, agus cluinimid mar an gcéadna cred a deir séisíon.

6 Agus a núair tháinig Chusai go Absolon, do labhair Absolon ris, gha rádh, Do labhair Achitophel ar an modhsa : an ndéanam *mar* a dubhairt sé? muna ndéanam; labhairsi.

7 Agus a dubhairt Chusai ré Absolon, An comhairle thug Achitophel uadh ní maith í ar a núairsi.

8 Oir, *atá* a fhios agadsa (ar sa Chusai,) go bhfuil hathair, agus a dhaoine na bhfeairuibh cródha, agus go bhfuilid air lasadh na ninntin, mar mhatghamhuin do choillfeadh a cuileín sa machaire : agus fear cogaidh hathair, agus ní choimhneocha se a nochd a bhfochair an phobail.

9 Féuch, *atá* sé anois a bhfolach a bpoll éigin, nó a náit éigin *oile* : agus teigeomhuidh, a núair thuitfid cuid aca ar ttús, go naibeora gach a ccluinfidh é, *Atá* ar a measnandáoine aleanas Absolon.

10 Agus fós an té *atá* curata, a *bhfuil* a chroíde mar chroíde leomhuin, leagh-fuidh sé go hiomlán : oir *atá* a fhios ag Ísrael uile *gur* duine cródha hathair, agus an luchd *atá* na fhochair gur daóine cródha *iad*.

11 Ar a nadhbharsin sí mo chomhairlesi, Ísrael uile do chruinnighadh, ó Dhan go Beerséba, mar an ngaineamh *atá* chois na fairge ar iomadamlachd ; agus thu féin do dhul a ccath ad phearsuinn féin.

12 Marsin tiuclamne airseon gidh bé ait a bhfuightheas é, agus tuirleongam air do nós an drúchda thuitios ar talumh : agus de féin nó déanduine da *mbia* aige ní fúg-fidhear oiread éanduine.

13 Os a chionn sin, má theid sé a steach a ccaithrigh, annsin do bhéara Ísrael uile rópada leó chum na caitheachsin, agus tairreongam í chum na habhann, ionnus nach bíá cloch bheag ar fagháil ann.

14 Agus a dubhairt Absolon agus fir Ísrael uile, *As* féarr comhairle Chusai an Tarchiteach ná comhairle Achitophel. (Oir do órduigh an TIGHEARNA comhairle mhaith Achitophel do chur air ecúl, chor go tiubhradh an TIGHEARNA olc air Absolon.)

15 ¶ Ann sin a dubhairt Chusai ré Sadoc agus re Abiatar na sagairt, Marso agus marso do chomharligh Achitophel Absolon agus sinnsir Ísrael; agus marso agus marso do chomhairligh misi é.

16 Anois uimesin cuiridhsí úaibh go luath, agus innsidh do Dháibhi, gha rádh, Ná coduil a nochd a réiteach an nfasuigh, ach éirigh go luath thairis; deagla go sluigfidhe súas an rígh, agus a *bhfuil* do dhaoineibh na fhochair.

17 Anois d'fan Ionatan agus Ahimaas ag En-rogel; (oir níor bháill leó a bhfaicsin ag teachd don chathruigh): agus do chuáidh cailin agus dinnis sí scéula dhóibh; agus do chuadarsan agus dinnisiodar do Dháibhi rígh é.

18 Gidheadh do chonnairec búachaill iad, agus dinnis sé sin do Absolon: ach dimthigheadarsan aráon go luath, agus tangadar go tigh dhuine ann Bahúrim, agá raibh tobar ann a chúirt; mar a ndeachadar síos.

19 Agus do ghlac an bhean folach agus do leathnuigh ar úachdar an tobair é, agus do chuir arbhar meilte air sin; agus níor haithnigheadh éinní.

20 Agus a nuair thangadar muinntir Absoloin chum na mná don tigh, a dubhradar, Cáit a *bhfuil* Ahimaas agus Ionatan? Agus a dubhairt an bhean riú, Do chuádar a nonn thar an tsruthan uisce sin. Agus a nuair do spionadarsan agus nach bhfuáradar *iad*, dfileadar go Hierusalem.

21 Agus tárla, a nuair do imthigheadar, go ttangadarsan a níos an ttobar, agus dimthigheadar agus dinnisiodar do Dháibhi rígh, agus a dubhradar ré Dáibhi, Eirigh, imthigh tar a nuisege go luath: oir marso thug Achitophel comhairle ad aghaidh.

22 Agus déirigh Dáibhi, agus a *raibh* do dhaoineibh na fhochair, agus do chuádar anonn tar Iordan: suil tháinic solus na maidne níor théastuigh duine dhiobh gan dul a nonn tar Iordan.

23 ¶ Agus a nuair do chonnairec Achitophel nar leanadh a chomhairle, do chuir sé díalláid ar a assal, agus déirigh, agus do chuáidh a bhaile dha thigh, da chathruigh, agus do chuir a thigh a nordughadh, agus do chroch sé é féin, agus fuair bás, agus do hadhlaiceadh é a núaigh a athar.

24 Ann sin tháinic Dáibhi go Mahanaim. Agus do chuáidh Absolon anonn tar Iordan, é féin agus fir Ísrael uile na fhochair.

25 ¶ Agus do rinne Absolon caiptin do Amasa ar a shlágh a náit Ióab: agus *ba* he Amasa mac duine *dur* bhainm Ithra Ísraeliteach, noch do luidh lé Abigail inghean Nahas deirbhshiúr do Sheruah, mathair Ióab.

26 Ann sin do shuigh Ísrael agus Absolon a bhfearann Gilead.

27 ¶ Agus tárla, a nuair do bhí Dáibhi ar tteachd go Mahanaim, go ttug Sobi

mhac Nahas ó Rabbah do chloinn Ammon, agus Machir mhac Ammiel ó Lodebar, agus Barsillai an Gileadíteach ó Rogelim,

28 Léaphthacha agus báisíneadh, agus soighthighe criadh, agus cruithneachd, agus éorna, agus plúr, agus grán dóite, agus pónar, agus gráintheileoig, agus pisenach dhóite,

29 Agus mil, agus im, agus cáoirigh, agus cáise bó, chum Dáibhi, agus chum na ndaoine do bhí na fhochair, ré ithe: óir a dubhradar, Atáid na daoine ocrach, agus curtha, agus íotmhar, annsa bhásach.

CAIB. XVIII.

Absolom ag dol do chathughadh ré Ióab.

2 *Agus a ghruag greamuighite re daruigh, 14 do marbhadh le Ióab é.*

AGUS do áirimh Dáibhi ná daoine do bhí na fhochair, agus do rinne caiptínigh ar mhítibh agus caiptínigh ar chéuduibh ós a gcionn.

2 Agus do chuir Dáibhi amach trian na ndaoine faoi láimh Ióab, agus trian faoi láimh Abisai mac Seruah, dearbhráthair Ióab, agus trian faoi láimh Ittai an Gítíteach. Agus a dubhairt an rígh ris an bpobal, Racha misi fós libh amach go deimhin.

3 Acht do fhreagradar an pobal, Ní racha tú amach ar éanchor: óir ma theichfios sinne, is cuma leósan sin; nó ma marbhtar ar leath, is cuma leósan sin: acht anois is fíú déich míle aguinn *thusa*: uime sin is fearr go mbia túsa chum cabhra do thabhairt dúinn amach as an geathruigh.

4 Agus a dubhairt an rígh riú, Cía bé clúthfear dhaóibhsi is fearr dhamh ré dhéanamh do dhéanadsa é. Agus do sheas an rígh ré táobh an gheata, agus tangadar an pobal uile amach na cceadauibh agus na mítibh.

5 Agus do aithin an rígh do Ióab, agus do Abisai agus do Ittai, dha rádh, *Déanuidh go macánta air mo shonsa ris a nóganach, ré Habsolon.* Agus do chúaluidh an slúagh uile á nuair thug an rígh an nfúagrasin do na caiptínibh uile a ttáobh Absoloin.

6 ¶ Mar sin do chúaidh an pobal amach san meachaire a naghaidh Israel: agus sé áit a raibh an cath, a ccoill Ephraim;

7 Mar ar marbhadh muinntir Israel roimhe sheirbhísigh Dháibhi, agus do bhí ann sin ár mór an lá sin fithche míle fear.

8 Óir do scaoileadh ó chéile an cath ar féadh dhroma na tire uile: agus do shluag an choill níos mó an lánin ná mharbh an cloidheamh.

9 ¶ Agus tarla Absolon ar shearbh-fhoghatuighibh Dhaibhi. Agus do bhí Absolon a marcuigheachd air mhúille, agus do chúaidh an múille faoi gheuguibh tiugha daire moire, agus rug a cheann greim ar a ndaruigh, agus do bhí sé croichde idir neamh agus talamh; agus dúnthigh an múille do bhí faoi roimpe.

10 Agus do chonnaire duine áirigh *sin*, agus dinnis sé do Ióab é, agus a dubhairt, Féuch, do chonnaire mé Absolon croichde a ndaruigh.

11 Agus a dubhairt Ióab ris an té dinnis sin dó, Agus, féuch, ó chonnaire tú é, cred fa nar bhuail tú ann sin go talamh é agus do bhéaruinnsi deich *seceil* airgid duit, agus crios.

12 Agus a dubhairt an tóglaigh re Ióab, Dá bhfaghuisi míle *secel* airgid ann mo láimh, ní shínfinn mo lámh amach a naghaidh mhic an rígh: óir dfuagair an rígh dar lathair dhuitsi agus do Abisai agus do Ittai, gha rádh, Tugaidh bhuir naire nach *beanfadh* áonduine ris a nóganach Absolon.

13 Nó do dheanuinn éagcoir a naghaidh mo bheatha féin: óir ní bhfuil ní ar bith a bhfolach ar an rígh, agus do chuirféasa fós thú féin *am* aghaidh.

14 Ann sin a dubhairt Ióab, Ní fhéud-uimsi suireach marso agad. Agus rug sé ar thrí gaéthe iona láimh, agus do shaith sé tré chroidhe Absolon iad, an fad do *bhé* sé fós béo a lár na daruigh.

15 Agus do chruinnigheadar deithneamhar ógánach do bhí ag iomchar airm Ióab na thimchioll agus do bhuaileadar Absolon, agus do mharbhadar é.

16 Agus do shéid Ióab an stoc, agus dfillleadar an pobal ó thóruidheachd Israel: óir do chonnuimh Ióab na daoine ar a nais úatha.

17 Agus do thógbhadar Absolon, agus do theilgeadar a bpoll mhór ar an ccoill é, agus do leagadar cárn ro mhór cloch áir: agus do theith Israel uile gach áon dá pháillíun féin.

18 ¶ Anois a nuair do bhí Absolon béo do thóg agus do chuir sé suas dó féin piléur, noch *atá* a ngleann an rígh: óir a dubhairt sé, Ní bhfuil éanmhac agam do chuimneochadh mainm a gcuimhne: agus thug sé a ainm féin ar an bpiléur: agus goirthear de gus a niugh, áit Absoloin.

19 ¶ Ann sin a dubhairt Ahimaas mhac Sadoc, Léig dhamsa anois ríoth, agus scéula do bhreith chum an rígh, mar do dhioghuil an TICHEARNA é ar a namhuid.

20 Agus a dubhairt Ióab ris, Ní bhéara tú scéula leachd a niugh, do bhrígh gur mharbhadh mac an rígh, achd béara tú scéula leachd lá oile: achd a níugh ní bhéara tú sceula ar bith.

21 Ann sin a dubhairt Ióab re Cúsi, Eirigh, innis don rígh gach a bhíacaidh tú : agus dumbleigh Cúsi é féin do Ióab, agus do ríoth se.

22 Ann sin a dubhairt Ahimaas mhac Sádóc fós a ris ré Ióab, Ach gídh bé ar bith é, gúidhim thú, léig dhamb ríoth a ndiaigh Chúsi mar an gcéadna. Agus a dubhairt Ióab, Cred as a ríothfuidh tusa, a mhic, ó nach bhfuilid scéula réidh agad?

23 Acht gídh bé ar bith mar tá, ar seision, Léig dhamb ríoth. Agus a dubhairt seision ris, Ríoth. Ann sin do ríoth Ahimaas a slighe an réitigh, agus do ríoth roimhe Chúsi.

24 Agus do bhí Dáibhi na shuidhe idir an dá gheata : agus do chuáidh an fear faire air mhullach an gheata go nuige an balla, agus do thóg suas a shúile, agus dféuch, agus do chonnaire duine ag ríoth na áonar.

25 Agus dfuagair an fear faire, agus dinnis don rígh. Agus a dubhairt an rígh, Mas ná áonar atá sé, atáid scéula ann a bhéul. Agus tháinic sé go láath, agus do dhruid sé a ngar.

26 Agus do chonnaire an fear faire duine eile ag ríoth : agus dfuagair an fear faire don doirseóir, agus a dubhairt, Féuch duine eile ag ríoth na áonar. Agus a dubhairt an rígh, atáid scéula leission mar an gcéadna.

27 Agus a dubhairt fear na faire, Dar liom is cosmhúil ríoth an chéud duine re ríoth Ahimaas mhic Sádóc. Agus a dubhairt an rígh, Is duine maith sin, agus atáid scéula maith leis.

28 Agus do ghoir Ahimaas, agus a dubhairt ris an rígh, Atá gach éinní gó maith. Agus do léig sé é féin síos go lár ar aghaidh a lathair an rígh, agus a dubhairt, *Go madh* beannaigh do THIGHEARNA DÍA, noch do sheachaid súas na daoine do thóg a lámha a naghaidh mo thighearna an rígh.

29 Agus a dubhairt an rígh, An bhfuil an tógánach Absolon slán? Agus do fhreagair Ahimaas, A nuáir do chuir Ióab searbhfhoghantuigh an rígh, agus *misí* do sherbhíseach, air siubhal, do chonnaire mé giorac mór, acht ní raibh a fhíos agam cred do *bhí ann*.

30 Agus a dubhairt an rígh, Gabh a leathtaóibh, agus seas annso. Agus do ghabh seision a leathtaóibh, agus dían na sheasamh.

31 Agus, féuch, tháinic Cúsi ; agus a dubhairt Cúsi, Scéula dom thighearna an rígh : óir do dhioghuil an TIGHEARNA thusa a niugh ar an méid déirigh súas ad aghaidh.

32 Agus a dubhairt an rígh re Cúsi, An

bhfuil an tógánach Absolon slán? Agus do fhreagair Cúsi, Bidís naimhde mo thighearna an rígh, agus gach a néireochuigh ad aghaidh do dhéanamh dochair *dhuít*, mar *atá* an tógánach *sin*.

33 Agus do corruigheadh an rígh go mór, agus do chuáidh súas don tséomra ós cionn an gheata, agus do ghuil sé : agus ag imtheachd dó, a dubhairt mar só, O a mhic Absolon, a mhic, a mhic Absolon, do bhféarr liom gur mé féin do gheabhadh bás ar do shon, ó Absolon, a mhic, a mhic !

CAIB. XIX.

Do cháoin Daibhi Absolon. 18 Tug sé maitheamhnas dá eascairdibh. 32 Agus nochd a dheagh-ghean dá chairdibh.*

A GUS do hinnseadh do Ióab, Féuch, atá an rígh ag gul agus ag caoineadh fa Absolon.

2 Agus do *hiompoigheadh* an bhuáidh an lár a geumhaidh don phobal uile : óir do chúaladar an pobal do rádh an lá sin, cionnus do bhí an rígh dóilghiosach fa na mhac.

3 Agus go éalóigheadar na daoine an lá sin don chathruigh, mar do níd daoine ar a mbí náire agus éalóighios a nuáir do theithfidis a ceach.

4 Acht díoluigh an rígh a aghaidh, agus do chomhairle an rígh lé guth árd, O a mhic Absolon, ó Absolon, a mhic, a mhic !

5 Agus tháinic Ióab don tigh chum an rígh, agus a dubhairt sé, Thug tú náire a niugh daighthibh na serbhíseach uile, noch do chumhdagh hanum a niugh, agus anmanna do mhac agus hingean, agus anmanna do bhan, agus anmanna do leannán ;

6 Do chionn gur bionmhúil leachd do námhuil, agus gur fúath leachd do charuid. Oir do fhoillsigh tú a niugh nach bhfuil suim agad ar phrionnsadhuibh nó ar sherbhíseachaibh : aithnighim a niugh, dá mbeith Absolon béo, agus sinne uile marbh a niugh, go mbiadh sin go maith ann do radharcas.

7 Anois ar a naghbharsin éirigh, agus imthigh amach, agus labhair red mhuinntir go solasach : óir do bheirimsi an TIGHEARNA mar mhionnaibh, muna ndeachuidh tú amach, nách bhíanfuidh duine agad a nochd : agus budh measa dhuit sin na ar éirigh dulc dhuit ód óige gus a nois.

8 Annsin déirigh an rígh agus do shuigh annsa gheata. Agus dinnsiodar don phobal, dha rádh, Féuch, atá an rígh na shuidhe san gheata. Agus tháinic an pobal uile a bhíadhnúise an rígh : óir do theith Israel uile gach áon da loistín féin.

9 ¶ Agus do bhí an pobal uile a nimeasain ar feadh threabh Israel uile, dha

rádh, Do chumhduigh an rígh sinn ó lámhuibh ar námhad, agus do sháor sinn ó lámhuibh na Bhphillistineach; agus a nois do theith sé as a tír roimhe Absolon.

10 Agus Absolon, noch dungamar ós ar cionn, do marbhadh a ccaeth é. Anois uime sin cred fa nach labharthaoi focal do thabhairt an rígh ar ais?

11 ¶ Agus do chuir Dáibhi rígh fíos go Sadow agus go Abiatar na sagairt, dha rádh, Labhruidh ré seanuibh Iúdah, dha rádh, Creád fa bhfuiltise air deireadh do bhreith an rígh air ais da thigh? ó tháinic comhrádh Israel uile go nuíge an rígh dha thigh.

12 As sibhse mo dhearbhráithre, as sibh mo chnamha agus mfeóil: air a nadhbharsin cred uime gur sibh as deigheanuigh do thabhairt an rígh ar ais?

13 Agus abruidh ré Amasa, nach dom chnáimh, agus dom fheóilse thusa? Go ndéarna Dia sin, agus fós níos mó riumsa, muna raibh tusa ad chaipín an tslóigh agamsa choidhche á náit Ioab.

14 Agus do chláon sé croidhte mhuinntire Iúdah uile, mar chroidhe éainfhir; iondus gur chuireadar an focalsa chum an rígh, Fill féin, agus do mhuinntir uile.

15 Marsin díll an rígh, agus tháinic go Iordan. Agus tháinic Iudah go Gilgal, dimtheachd a ccoinne an rígh, da thabhairt tar Iordan.

16 ¶ Agus do luáthaidh Simeí mhac, Gera air, Beniamiteach, noch do bhí do Bhahurim, agus tháinic a nús le muinntir Iúdah a ccoinne Dháibhi rígh.

17 Agus do bhí míle fear do Bheniamin na fhochair, agus Síba óglach tighé Shauil, agus a chúig mic déug agus fithche serbhiseach na fhochair; agus do chúadar tar Iordan roimhe an rígh.

18 Agus do chúaidh bád do thabhairt mhuinntire an rígh thairis, agus do dhéanamh mar budh toil leis. Agus do thuit Simeí mhac Géra síos a bhfiadhuise an rígh, ag teachd a nall dó thar Iordan.

19 Agus a dubhairt ris an rígh, Ná cuireadh mo thighearna éigceart am leithsi, agus ná cuimhnigh an ní do ríne do sherbhiseach go hainndligheach an lá do chuáidh mo thighearna an rígh as Ierusalem, as a ngéubhadh an rígh chuige ann a chroidhe é.

20 Oir atá a fhios ag do sherbhiseach gur pheacaidh mé: uime sin, féuch, gur mé an céad duine thig a nús do thigh Ióseph do theagmháil ris an rígh mo thighearna.

21 Acht do fhreagair Abisai mac Seruah agus a dubhairt, Nach cuirfígear Simeí chum báis thríd so, do chionn gur mhalluigh sé unghthach an Tighearna?

22 Agus a dubhairt Dáibhi, Créd ta agamsa re deanamh ribhse, a chlann Sheruah, go mbiadh sibh a niugh ag cur am aghaidh? an gcuirfígear éanduine chum báis a niugh a Nisrael? oir nach bhfuil a fhios agamsa go bhfuilim féin a niugh am rígh ós cionn Israel?

23 Ar a nadhbharsin a dúbhairt an rígh re Simeí, Ní cuirfígear thú. Agus thug an rígh a mhionna dhó.

24 ¶ Agus tháinic Mephibóset mac Saul a nús a ccoinne an rígh, agus níor dheasuigh a chosa, agus níor bhfearr a fheasóg, agus níor nigh a éadach, ón ló far imthigh an rígh gus an lá fa ttáinic a síothcháin.

25 Agus tárla, a núair tháinic sé go Hierusalem a ccoinne an rígh, go ndubhairt an rígh ris, Créd fa nach deachaidh tusa liomsa, a Mephibóset?

26 Agus do fhreagair seision, A thighearna, a rígh, do mheall mo sherbhiseach mé: oir a dubhairt do sherbhiseach, Cuirfead díalláoid ar assal damh, go ndeachad ar a mhuin, agus rachaidh mé gus an rígh; do chionn go bhfuil do sherbhiseach bacach.

27 Agus do scannluidh sé do sherbhiseach reim thighearna an rígh; achd atá mo thighearna an rígh amhuil aingeal o Dhía: déana ar a nadhbharsin an ní is fearr do chítear dhuit.

28 Oir ní raibh do thigh matharsa uile achd daóine marbha a bhfiadhuise mo thighearna an rígh: gidheadh do chuir tusa do sherbhiseach a measc na ndaóine do shuidheadh ar do bhórd féin. Créd an ceart atá agam thairis sin gairm níos mó ar an rígh?

29 Agus a dubhairt an rígh ris, Créd fa labhrann tú níos mó ar do chúisibh? A dubhairt misi, Roinn féin agus Síba an fearann

30 Agus a dubhairt Mephibóset ris an rígh, Glacadh sé íomurro an tiomlán, ó tháinic mo thighearna an rígh a ris a síothcháin da thigh féin.

31 ¶ Agus tháinic Barsillai an Gileaditeach nús ó Rogelim, agus do chuáidh tar Iordan leis an rígh, da shéoladh tar Iordan.

32 Anois do bhí Barsillai ná dhuine ro áosta, ceithre fithchid bliadhan daóis: agus a sé do ghléus lónn don rígh an fad do bhí a Mahanaim; oir ba ro mhór an duine é.

33 Agus a dubhairt an rígh ré Barsillai, Tarr sa liomsa a nonn, agus beathochuidh misi thú am fhochair féin ann Ierusalem.

34 Agus a dubhairt Barsillai ris an rígh, Cá fad atá agamsa ré marthuinn, as a rachuinn suas leis an rígh go Hierusalem?

35 Atáim a nigh céithre fithchid bliadhán daois: agus a naithnighim eidir olc agus mhaith? an bhféudann do sherbhíseach a bhlasadh cred ítheas nó cred ibhios? an bhféudaim feasda guth fheár no ban cantaireachd do chlos? uime sin cred fá mbeith do sherbhíseach na eire ar mo thighearna an rígh?

36 Rachaidh do sherbhíseach tamall beag anonn tar Iordan leis an rígh: agus cred fá ccúiteochadh an rígh sin riom le na leitheidh do luáidheachd?

37 Filleadh do sherbhíseach, guídhim thú, go bhfuighe mé bás an chathair féin, agus go *nadhlaictheas mé* a nuaidh mathar agus mo mhathar. Achd féuch do sherbhíseach Chimam; éirghtheadh sé anonn lé mo thighearna an rígh; agus déana ris mar do chithear dhuit féin.

38 Agus do fhreagair an rígh, Rachaidh Chimam liom anonn, agus do dhéana mé ris an ní is maith leachdais: agus gidh bé ní iarrfus tú orum, do dhéana mé *sin* ar do shon.

39 Agus do chúadar an pobal uile anonn tar Iordan. Agus a nuair tháinig an rígh a nall, do phóg an rígh Barsillai, agus do bheannúigh é; agus dfill sé dhá áit féin.

40 An sin do chuáidh an rígh roimhe go Gilgal, agus do chuáidh Chimam leis: agus do shéoladar muinntir Iudah uile an rígh, agus fós leath phobail Israel.

41 ¶ Agus, féuch, thangadar muinntir Israel uile gus an rígh, agus a dubhradar ris an rígh, Créd fár ghadadar ar ndearbhraithre fir Iudah thusa léo, agus fa ttugadar an rígh, agus a theaghlach, agus muinntir Dháibhi uile léo, tar Iordan?

42 Agus do fhreagradar fir Iudah uile fir Israel, Do chionn go *bhfuil* an rígh a ngáol fogus duinn: cred uimesin fa mbiath fearg oruibhsi fa nadhbharsin? a ndúamar air éanchor do *chostús* an rígh? nó an ttug sé tiodhlachadh ar bith dhúinn?

43 Agus do fhreagradar fir Israel fir Iudah, agus a dubhradar, Atá deich ccuid aguinne ann sa rígh, agus atá níos mó do *cheart* fós aguinne a Ndaibhi ná atá aguibhsi: uimesin cred far tharcuisnigh-eabhair sinn, nach iarrfuigh ar comhairle ar ttús do thabhairt an rígh ar ais? Agus bá fíochmhuire briathra fhear Iudah ná briathra fhear Israel.

CAIB. XX.

Ceannairce Sheba. 4 Do mharbh Ióab Amasa. 16 Tugadh an ceann do Sheba.

AGUS tarla go raibh óglach do Bhelial annsin dar bhainm Séba, mhac Bichri, Beniamiteach: agus do shéid sé stoc, agus a dubhairt, Ní bhfuil cuid ar bith aguinne a Ndaibhi, ní mó atá oigh-

reachd aguinne a mac Iesse: *théigheadh*, gach éanduine dá lóistín féin, O Israel.

2 Mar sin do chuáidh gach éanduine Disrael súas ó bheith a ndiaigh Dháibhi, agus do leanadar Séba mhac Bichrí: acht do cheangladar muinntir Iudah ré na rígh, ó Iordan air fad go Hierusalem.

3 ¶ Agus tháinig Dáibhi dha thigh anp Ierusalem; agus do ghlac Dáibhi an deichneamhar ban a leannáin, noch d'fág sé ag cumhdach an tighe, agus do chuir a bpriosún iad, agus do bheathuigh iad, achd níor luigh sé léo. Mar sin do bhádar fá iadhadh go ló a mbáis, béo a mbaintreabbachus.

4 ¶ An sin á dubhairt an rígh re Amasa, Cruinnigh chugamsa fir Iudah faói cheann trí lá, agus bí féin annso a lathair.

5 Mar sin do chuáidh Amasa do chruinniughadh *fheár* Iudah: achd d'fan sé níos faide ná an tam cinnte dórdúigh seision dó.

6 Agus a dubhairt Dáibhi ré Abisai, A nois do dhéana Séba mhac Bichri níos-mó do dhochar dhúinn nó do *rinne* Abso-lon: beir leachd thusa muinntir do thighearna, agus lean é, deagla go bhfuigheadh sé caithreacha daingne dhó féin, agus go nimtheochaidh mar sin uáinn.

7 Agus do chuáidh muinntir Ióab amach ná dhúighsion, agus na Cheretitigh, agus na Peletitigh, agus na fir churata uile: agus do chúadar a mach as Ierusalem, do thóruigheadh a ndiaigh Shéba mhic Bichri.

8 A nuair do bhádar ag an ccloich mhóir *atá* ag Gibeon, do chuáidh Amasa rompa. Agus do bhí Ióab criosluighe re na chulaidh do chuir sé uime, agus air sin crios *maille* le cloidheamh ceangailte ar a shlástaibh iona thruáill; agus ag dul amach dhó do thuit sé as.

9 Agus a dubhairt Ióab ré Amasa, An *bhfuil* tú slán, a dhearbhrathair? Agus do ghlac Ióab Amasa ar fhéasóig iona láimh dheis do thabhairt póige dhó.

10 Acht ní thug Amasa aire don chloidheamh do *bhí* a láimh Ióab: mar sin do bhuáil sé é don chloidheamh an sa ccuig-eádh *ásna*, agus do leig sé a innighe amach fán ttalamh, agus níor bhuail sé a ris é; agus fuair sé bás. Marsin do lean Ióab agus Abisai a dhearbhrathair a ndiaigh Shéba mhic Bichri.

11 Agus do sheas duine do mhuinntir Ióab láimh ris, agus a dubhairt, An té ler bionmhuin Ióab, agus an té *atá* ar son Dháibhi, *éirghiodh* sé a ndiaigh Ióab.

12 Agus do bhí Amasa dhá dhúnfuirt a bhfuil a lár na sligheadh móire. Agus a nuair do chonnairc an tóglach gur fhana-

dar cách uile na seasamh, do átharruigh sé Amasá as a tslighe mhóir a steach ansa machaire, agus do theilg éadach thairis, a núair do chonnaire sé go bhfanadh gach éanduine dá ttigeadh go nuige é na sheasamh.

13 A núair do hatharruigheadh é don tslighe mhóir, do ghlúaisíodar an pobal uile a ndiaigh Ióab do thóruigheadh a ndiaigh Shéba mhic Bichri.

14 ¶ Agus do chuaidh sé tré threabh-uibh Israel uile go Habel, agus go Betmaachah, agus na Beritigh uile: agus dó chruinnigeadar a cionn a céile, agus do leanadar eision,

15 Agus tangadar agus do champuigh-eadar na aghaidh ann Abel Bhetmaachah, agus do theilgeadar cladh súas a naghaidh na caithreach, do sheas ansa trinnse: agus do bhriseadar a raibh do dhaoinibh a bhfochair Ióab an balla, dhá theilgion síos.

16 ¶ Ann sin do eigh bean chríonna amach as an gcathruigh, Eistigh, eistigh; guidhim sibh, abruidh ré Ióab, Tarr a leith, go labhra misí riot.

17 Agus a nuair tháinig sé láimh ría, a dubhairt an bhean, *An tú Ióab?* Agus do fhreagair seision, *as mé.* Ann sin a dubhairt sí ris, Eist briathra do bhanóg-laich. Agus do fhreagair seision, eisdíom.

18 Ann sin do labhairt sí, dhá radh, Do budh gnáth leó labhairt a nallód, gha rádh, Go deimhin iarrfuid síad *comhairle* ar Abel: agus mar sin do chríochnuigh-eadar an chúis.

19 *Is áon misí don droing atá síoth-chánta agus finneach a Nisrael: atá tusa ag iarruigh caithreach do mhilleadh agus fos-príomhchathair a Nisrael: cred fá sluicféa súas oighreachd an TIGHEARNA?*

20 Agus do fhreagair Ióab, agus a dubhairt, Go madh fada, go madh fada sin uaimsi, go sluicfin súas nó go millfin í.

21 Ní mar sin atá an chúis, ach duine ó shliabh Ephraim, dar bainm Séba mhac Bichri, noch do thóg súas a lámh a naghaidh an rígh, *eadhon* a naghaidh Dháibhi: seachaduih eision amháin, agus imtheochuigh misí ón chathruigh. Agus a dubhairt an bhean re Ióab, Féuch, teilgfighear a cheann chugad tar an mballa.

22 Ann sin do chuaidh an bhean mar a raibh an pobal uile iona gliocus. Agus do bheanadar a chéanu do Shéba mhac Bichri, agus do theilgeadar amach chum Ióab é. Agus do shéid seision stoc, agus dfillleadar ón chathruigh gach éanduine dhá thigh féin. Agus dfill Ióab go Hierusalem chum an rígh.

23 ¶ Anois do bhí Ióab ós cionn shlóigh

Israel uile, agus Benaiah mac Iehoiada ós cionn na Cheretiteach agus ós cionn na Bpeletíteach:

24 Agus do bhí Adoram ós cionn an chíosa: agus Iehosaphat mac Ahilud na chuimhnightheóir:

25 Agus Séba na scribhnéoir: agus Sádac agus Abiatar na sagartuibh.

26 Agus do bhí Ira mar an gcéadna an Iairiteach na phríomh-uachdarán timchioll Dháibhi.

CAIB. XXI.

Trí bliadhna gorta; a chionfath, agus a lá ghiosadh. 15 Ceithre chatha Dháibhi ris na Philistinibh.

AN sin do bhí gorta a laéthibh Dháibhi trí bliadhna, a ndiaigh a chéile; agus dfiafrugh Dáibhi don TIGHEARNA. Agus do fhreagair an TIGHEARNA, *Is arson Shaul, agus a thighe fhuiligh, do bhrígh gur mharbh sé na Gibeonitigh.*

2 Agus do ghoir an rígh na Gibeonitigh, agus a dubhairt ríú; (anois na Gibeonitigh ní do chloinn Israel iad, achd íarsma na Namoriteach; agus thugadar clann Israel mionna dhóibh: agus do thionnsgain Saul a marbhadh ioná theasghradh do chloinn Israel agus Iúdah.

3 Uime sin a dubhairt Dáibhi ris na Gibeonitibh, cred dhéanus me ar bhur son, agus cred an ní le a ndéana mé an tsíothcháin, chor go mbeinneochthaóisi oighreachd an TIGHEARNA?

4 Agus a dubhradar na Gibeonitigh ris, Ní ghéabham ór nó airgead ó Shaul, nó ó na thigh; ní mó mhuiríos tusa eanduine a Nisrael air ar soinne. Agus a dubhairt seision, Gídh hé ní a déarthaoisi do dhéanadsa ar bhur sonse.

5 Agus do fhreagradarsan an rígh, An duine darguinn sinn, agus do thionnscauin ar naghaidh dar léir-sgríos go nach bíadli duine dhínn a cerich ar bith Disrael,

6 Tugthar móirsheisior dá mhacaibh dhúinn agus crochfam súas iad don TIGHEARNA a Ngibeah Shaul, noch do thogh an TIGHEARNA. Agus a dubhairt an rígh, Do bhéara mé dhibh iad.

7 Acht do choigil an rígh Mephibóset, mhac Ionathan mhic Saul, do bhrígh mhionna an TIGHEARNA do bhí eatorra, idir Dháibhi agus Ionatan mhac Saul.

8 Ach do ghlac an rígh dias mac Risphah inghean Aiah, noch rug sí do Shaul, Armoní agus Mephibóset; agus cúigear mac Meichal inghean Shaul, noch rug sí do Adriel mhac Earsillai an Mehola-títeach:

9 Agus do thoirbhir iad a lámhuibh na Ngibeoniteach, agus do chrochadar iad amsa chnoc a bhíagluise an TIGHEARNA.

EARNA: agus do thuitedar uile na móir-sheisior a néainfhéachd, agus do cuireadh chum báis iad a ccead láethibh a nfóghmhair, a ttosach fhóghmhair na heórna.

10 ¶ Agus do ghlac Rispah inghean Aiah saicéadach, agus do leathnuigh dhi féin é ar an gcarruic, ó thosach an nfóghmhair nó gur shil uisce orra ó neamh, agus níor fhuing deanaith an naieir tuirling orra sa ló, nó dainmbintibh an mhachaire san noidhche.

11 Agus do hínseadh do Dháibhi cred do rinne Rispah inghean Aiah, leannán Shauil.

12 ¶ Agus dimthigh Dáibhi, agus do thóg cnámha Shauil agus cnámha Ionataín a mhic ó mhuinntir Iabes Gilead, noch do ghad iad ó shráid Bhetsan, mar ar chrochadar na Philistinigh iad, a nuair do mharbhadar na Philistinigh Saul a Ngilboa:

13 Agus thug sé suas as sin cnámha Shauil agus cnámha Ionataín a mhic; agus do chruinnigheadar cnámha na muinntire do chrochadh.

14 Agus do adhlaiceadar cnámha Shauil agus Ionataín a mhic a tír Bheniamín ann Selah, a ttuáma a athar Cis: agus do coimhlonadar gach ar aithin an rígh. Agus na dhíáigh sin do frith Día ré a ghuidhe ar son na tíre.

15 ¶ Os a chionn sin do bhí cogadh fós a rís ag na Philistinibh ré Hisraél; agus do chuaidh Dáibhi síos, agus a dhaoine leis, agus do throid sé a naghaidh na Bhphilistineach: agus do chuaidh Dáibhi a nanbhtuinne.

16 Agus Isbi-benob, noch dar budh da mhacibh an aithigh, dar chomhthrom dá ghat trí céud *secel* do phrás a ccomhthrom, ar ccur *chloidhimh* nuaidh thairis, do sháoil sé Dáibhi mharbhadh.

17 Acht do thárthuigh Abisai mhac Seruiah é, agus do bhuail sé an Philistineach, agus do mharbh é. Ann sin thugadar muinntir Dháibhi mionna dhó, dha rádh, Ní racha tusa níos mó linn amach chum catha, chor nach múchfa tú solus Israel.

18 Agus tárla na dhíáighso, go raibh a rís cath ag na Philistinibh a Ngob: annsin do mharbh Sibbechai an Husatiteach Saph, noch do bhí do chloinn a nathaigh.

19 Agus do bhí cath a Ngob a rís ag na Philistinibh, mar ar mharbh Elhanan mhac Iaare-oregim, Betlemíteach, dearbhrathair Gholiah an Gítiteach, aga raibh gath ler chosmhail a chrann lé garmáin fhigheadóra.

20 Agus do bhí fós cath a Ngát, mar a raibh duine do mhéid *mhór*, agus sé méir air gach láimh leis, agus sé méir ar gach

cois leis, a ceathair fithchiod a nuibhir; agus is don naitheach mar an gcéadna rugadh é.

21 Agus a nuair thug a shlán fá Israel, do mharbh Ionatan mhac Simeah dearbhrathair Dháibhi é.

22 Don naitheach a Ngát do rugadh an ceathrarsa, agus do thuitedar lé láimh Dháibhi, agus lé láimh a shearbhfhogan-tuigheadh.

CAIB. XXII.

An 18 psalm Dhaibhi, um a chosnamh, a bhuidheachuis, agus a thairrgire.

AGUS do labhair Dáibhi ris an TTIGHEARNA briathra an dánasa annsa ló ar sháor Día é as lámhnibh a námhad uile, agus as lámhuibh Shauil:

2 Agus a dubhairt, sé, An TIGHEARNA mo charruic, agus mo dhaingion, agus mo sháorthóir;

3 Día mo chairge; is ann bháis mo dhóigh: sé mo sciath é, agus adharc mo shlánuighthe, mo thor árd, agus mo dhi-dean, mo shlánuightheóir; do chumhduigh tú me ó fhoiréigion.

4 Goirfidh mé ar an TTIGHEARNA, noch is fíu a mholadh: marsin sáorfuighear ar mo námhad mé.

5 A nuair thangadar tonna an bháis ann thimchioll, tuitle na ndaoine neimhdhiadha do chuireadar eagla orum;

6 Thángadar doilghiosa ifrinn ann thimchioll; do cuireadh líonta an bháis romham;

7 Ann méigion do ghoir mé ár an TTIGHEARNA, agus do éigh mé ar mo Dhía: agus do chúalaidh sé mo ghuth as a theampall, agus do chúadar mo chomhairce a steach na chlúasaibh.

8 Ann sin do chorrúigh agus do chríohtnuigh an talumh; do chorrúigheadar agus do chríohtnuigheadar bunáite neimhe, do bhrígh go raibh fearg airson.

9 Do chuaidh deatach súas a pholláiribh, agus do loisc teine as a bhéul: do deargadh sméarthóide ris.

10 Do chláon sé fós na neamha, agus tháinic se a nús; agus do bhí dorchadus fá na chosuibh.

11 Agus do bhí ag marcúigheachd ar cherubin, agus do eitíol sé: agus do chonncus é ar sciathánuibh na gaóithe.

12 Agus do rinne sé dorchadus na bpáuilleun fa gcúairt na timchioll, uisceadha dorcha, agus neóill thiugha an naieir.

13 Tres an lonnradh do bhí romhesion do deargadh sméarthóide teineadh.

14 Do thóirigh an TIGHEARNA ó neamh, agus dfoillsigh an té is áirde a ghuth.

15 Agus do chuir sé saighde amach,

agus do scaoil ó chéile iad; teinteach, agus do chláoidh sé iad.

16 Agus do chonncus grinnioll na fairge, do léigeadh leis bunáitigh an tsáoghail, le hiomaithfear an TIGHEARNA, le séideadh anála a pholláireadh.

17 Do chuir sé ó náird a nús, agus do ghlac sé mé; do tharuing sé amach as iomad uisgeadh mé.

18 Do sháor sé mé ar mo námhuil láidir, agus ón droing do fhúathaigh mé: óir do bhádar ro neartmhar agam.

19 Thangadar orum go hobann a ló mo anacra: achd do be an TIGHEARNA mo chothughadh.

20 Thug sé fós amach mé go háit fhair-sing: do sháor sé mé, do bhrígh go raibh dúil aige ionnam.

21 Do lúachuigh an TIGHEARNA mé do réir mífíreantachda: do réir ghloine mo lámh do chúitigh sé ríom.

22 Oir do choimhcid mé slightheacha an TIGHEARNA, agus níor dhealuigh mé go coirtheach re mo Dhía.

23 Oir do bhádar a bhreitheamhnús uile as mo choinne: agus a statúidigh, níor dhealuigh mé riu.

24 Do bhí mé mar an gcéadna fíréanta dha lathair, agus do chonnuighios mé féin óm éagceart.

25 Ar a nadbharsin do chúitigh an TIGHEARNA ríom do réir mífíreantachda; do réir mo ghloine a radharc a shúl.

26 Ris an dtrocaireach taisbeanfa tú thú féin trocaireach, agus ris an nduine dhíreach taisbeanfa tu thú féin díreach.

27 Ris an nglan taisbeanfa tú thú féin glan; agus ris an gceannairceach taisbeanfa tú thú féin domblasda.

28 Agus tárthochuidh tu na daoine buáidhearta: achd atáid do shúile ar na daoínibh árda, chor go ccuirfidh tú síos iad.

29 Oir is tusa mo choinniollsa, a THIGH-EARNA: agus soilleseochuidh an TIGH-EARNA mo dhorchadus.

30 Oir thríódsa do ríoth mé tré chuideachda: tré mo Dhía féin do ling mé tar bhalla.

31 Atá slighe Dé iomlán; do dearbhadh briathar an TIGHEARNA: atá sé na scéith ag gach áon dá gcuiríonn a dhóigh ann.

32 Oir cía is DÍA ann, achd an TIGH-EARNA? agus cía as carruic ach ar Ndianné?

33 Sé DÍA mo neart agus mo chumhachda: agus do ní sé mo shlighe iomlán.

34 Do ní sé mo chosa amhuil cosa eilte, agus suighidh sé mé ar máitibh árda.

35 Múinidh sé dom lámhuibh cogadh; iondus go mbristear bogha crúadhach lem lámhuibh.

36 Thug tú dhamh mar an gcéadna sciath do shlánuighthe: agus do rinne do cheannsachd mór mé.

37 Do fhairsingidh tú mo choisceime-fúm; ionnus nar shleamhnuigheadar mo chosa.

38 Do lean mé mo naimhde, agus do mharbh mé iad; agus níor fhill mé a rís nó gur dhíth-laithrigh mé iad.

39 Agus do scrios mé iad, agus do loit mé iad, iondus nar bhféidir leo éirge; achd gur thuitedar sam chosuibh.

40 Oir do ghléas tusa mé le neart chum catha: an drong déirigh súas am aghaidh do chláoidh tusa fúm iad.

41 Thug tú dhamh mar an gcéadna muinéil mo námhad, ionnus go muirfínn an luchd fhuáthuighios mé.

42 Do fhéuchadar, ach ní raibh áon do thárthochadh; chum an TIGHEARNA, ach níor fhreagair sé iad.

43 Ann sin do bhúail misi iad mar lúaitheadh na talmhan, do bhrúigh mé iad mar laithigh na sráide, agus do spreidh mé ó chéile iad.

44 Do sháor tusa mé mar an gcéadna ó cheannaingibh mo dhaoine, do chumhaidh tú mé do bheith an cheann air na geintibh: daoine nar fheadair mé, do dhéanuid serbhís damh.

45 Uimbleochuid coimhithigh dhamh: ar a mball a gcuinfid, béid umhal damh.

46 Críonfuid na coimhithigh, agus bíaidh eagla orra amach as a náitibh daingne.

47 Mairigh an TIGHEARNA; agus go muidh beannuigh mo charruige; agus go nárdughtheair DÍA chairge mo shlánuighthe.

48 Sé DÍA do ní dioghaltas ar mo shonsa, agus do bheir síos na daoine fúm,

49 Agus do bheir amach óm naimhde mé: do thóg tusa fós mé oscionn an drong deirigh súas am aghaidh: do cháomhuin tú mé ó nfeair díbhfeirgeach.

50 Ar a nadbharsin do bhéara mé buidheachus duitsi, a THIGH-EARNA, a measc na ngeinteadh, agus canfa mé molta dod ainm.

51 As tor slánuighthe eision dá rígh: agus foillsigh sé trocaire dá unghach, do Dháibhi agus dá shíol go bráth.

CAIB. XXIII.

Briathra deigheannacha Dhaibhi. 8 An-manna a dhaoine neartmhara.

ANNOIS a síad so briathra deighionacha Dháibhi. Dubhairt Dáibhi mhac Iessé, agus a dubhairt, an té do tógbhadh súas go hárd, unghach Dé Iacob, agus sailmchéolach binn Israel:

2 Labhair spiorad an TIGHEARNA

thríomsa, agus do *bhí* a bhriathar ann mo theanguidh.

3 A dubhairt Día Israel, do labhair Carruig Israel riomsa, *Caithfidh* an té riaghlas ós cionn daoine bheith ceart, ag riaghladh an neagla De.

4 Agus *biáidh* sé mar sholus na maidne, an nuair éirghios an ghrian, *eadhon* ar maidin gan néull; *mar* an bhféur min ag fás as an ttlamh le deálra glan a ndiáigh fearthanna.

5 Má atá nach *bhfuil* mo thigh marsin ag Día; gidheadh do rinne sé ceangal síorruidhe riomsa, órduighthe ann gach uile ní, agus dáingion: *óir* sé so mo shlánugh-adhsa uile, agus m'fonn uile, m'atá nach dtiubhra seision air fás.

6 Ach *béid mic* Bhéilial uile mar dealga theilgtear amach, do chionn nach féidir breith orra le lámhuibh:

7 Ach an té bheanfas ríu cumhduigh-ea é le híarann agus le crann gatha; agus loisgighear thríd amach le teine iad an sa náit *cheadna*.

8 ¶ *Siad* so anmanna na ndaoine neartmhara do bhí ag Daibhi: An Tachmoniteach do shuidh annsa chathaóir, uachdarán a meag na ccaiptíneadh; (*do bé* sin Adino an Tesniteach): *do thóg sé a gath* a naghaidh ochd ccéad, noch do mharbh sé a néanuáir.

9 Agus a ndiáigh a nfr sin *do bé* Eleásar mhac Dodo an Tahohíteach, *áon* don triúr do na daoineibh cumhachdacha do bhí ag Daibhi, a nuair thugadar a slán fá na Philistínigh noch do chruinnigh annsin a gcionn a chéile chum catha, agus dimthigheadar fir Israel rompa.

10 Deirigh seision, agus do bhuail sé na Philistínigh nó go raibh a lámh curtha, agus gur cheangail a lámh don chloidheamh: agus do oibrigh an TIGHEARNA búaidh mhór an lá sin; agus d'filleadar na daoine na dhíáigh ar son éadala amháin.

11 Agus a ndiáigh a nfrsin *do bhí* Sammah mhac Agee an Hararíteach. Agus do chruinnigheadar na Philistínigh iad féin a gcionn a chéile a gcuideachduin, mar a raibh piosa fearuinn lán do phisea-nuigh: agus do theitheadar na daoine roimhe na Philistinibh.

12 Ach do sheas seision a lár a nfearuinn, agus do chumhduigh sé é, agus do mharbh sé na Philistínigh: agus do oibrigh an TIGHEARNA buáidh mór.

13 Agus do chúaidh triúr don tríochad dob oirdhearca síos, agus tangadar go Daibhi annsa bhfoghmhar go huaimh Adullam: agus do shuigheadar slúagh na Bhphilistíneach a ngleann Rephaim.

14 Agus *do' bhí* Daibhi ann sin a

ndaingion, agus do *bhí* gairiosún na Bhphilistíneach an tan sin a Mbet-lehem.

15 Agus do ghabh fonn Daibhi, agus a dubhairt, Oh nach ttugann duine éigin deoch dhamb duijsge thobair Bhet-lehem, noch atá láimh ris an ngeata!

16 Agus do bhriseadar an triúr fear neartmhara tre shlúagh na Bhphilistíneach, agus do thairngeadar uisge as tobar Bhet-lehem, do *bhí* láimh ris an gheata, agus do ghlacadar, agus tugadar léo é go Daibhi: gidheadh níor bhaill leision ól de, achd do dhóirt sé amach é don TIGHEARNA.

17 Agus a dubhairt sé, Bíodh sin a bhfad uaimsi, a THIGHEARNA, go ndéan-ninn so: *nach í* so fuil na ndaoine do chúaidh a nguais a nanma? uime sin níor bhaill leis a ól. Do rinneadar an tríorsa dfearuibh gaisgeamhla na neithesi.

18 Agus do bhí Abisai, mac Seruiah dearbhrathair Ióab, na cheann ar thríúr. Agus do thóg sé a gath súas a naghaidh thrí gcéad, agus do mharbh se *iad*, agus fuair sé ainm a measc triúr.

19 Nach raibh sé ro onorach do thríúr? uimesin do bhí sé na chaipín orra: bíodh nach ráinic sé a ccoimhmeas ris an ccéaidhtriúr.

20 Agus Benaiah mac Iehoiada, mac duine churata, ó Chabseel, noch do rinne móirghuimha, do mharbh sé días fear leomhanta do Mhóab: do chúaidh sé síos mair an gcéadna agus do mharbh sé leomhan a lár cuife an aimsir shneachda:

21 Agus do mharbh sé Egipteach, duine bréadha: agus do bhí gath ag an Negipteach ann a láimh; achd do chúaidh seision síos chuige le maide, agus do tharruing an gath as láimh an Négíptigh, agus do mharbh le na gath féin é.

22 Do rinne Benaiah mac Iehoiada na *neithesi*, agus fuair sé ainm a measc thrír do dhaoineibh neartmhara.

23 Do budh onóruigh é ná an tríochad, achd ní ráinic sé gus an triúrso; agus do chuir Daibhi ós cionn a luchd coimh-éada é.

24 ¶ *Do bhí* Asahel dearbhrathair Ióab na áon don tríochad; Elhanan mac Dodo ó Bhet-lehem.

25 Sammah an Harodíteach, Elica an Harodíteach,

26 Heles an Paltíteach, Ira mac Icces an Tecoitreach,

27 Abieser an Tanetotíteach, Mebunnai an Husatíteach,

28 Salmon an Tahohíteach, Mahari an Netophatíteach,

29 Heleb mac Baanah an Netophatíteach, Ittai mhac Ribai as Gibeáh do chloinn Bheniamin,

30 Benaiah an Piratniteach, Hiddai ó ghleantuibh Gaas,

31 Abi-albon an Tarbatiteach, Asma-bhet an Barumiteach,

32 Eliahba an Saalboniteach, do mha-caibh Iasen, Ionatan,

33 Sammah an Harariteach, Ahiam mhac Sarar an Harariteach,

34 Eliphelet mac Ahasbai, mac an Mhaahatiteach, Eliam mac Achitophel an Giloniteach,

35 Hesraian an Carmeliteach, Paarai an Tarbiteach,

36 Igal mhac Natan ó Shóbah, Bani an Gaditeach,

37 Selec an Tammoniteach, Naharai an Beerotiteach, fear iomchartha airm Ióab mhic Seruah,

38 Ira an Hitriteach, Gareb an Hitriteach.

39 Uriah an Hittiteach: triochad agus móirsheisear an tiomlán.

CAIB. XXIV.

Pláigh ar feadh trí lá, le na mhathair-adhbhair. 18 *Agus a leighiosadh.*

AGUS a ris do las fearg an TIGHEARNA a naghaidh Israel, agus do chorruidh sé Dáibhi na naghaidh, dha rádh, Imthigh, agus comháir Israel agus Iúdah.

2 Oir a dubhairt an rígh ré Ióab caiptín a shlóigh, noch do *bhí* na fhochair, Eirigh anois ar feadh threabh Israel, ó Dhan go Beerséba, agus comháir an pobal, chor go mbía fios uibhre an phobail agumsa.

3 Agus a dubhairt Ióab ris an rígh, Anois go ccuirigh do THIGHEARNA Diase a gceann an phobail, (gidh bé dhá mhéid dá bhfuilid), a chéud oirid, agus go bhfaicidh súile mo thighearna an rígh é. ach cred as a bhfuil dúil ag mo thighearna an rígh annsa ní so?

4 Gidheadh rug bríathra an rígh buáidh a naghaidh Ióab, agus a naghaidh chaipitínigh an tslóigh. Agus do chuáidh Ióab agus caipitínigh an tslóigh amach ó lathair an rígh, dáireamh phobail Israel.

5 ¶ Agus do chúadar anonn tar Iordan, agus do fhosadar ann Arzer, don taóibh ó dheas don chathruigh *atá* a lár abhann Ghad, agus leath re Gaser:

6 Ann sin tangadar go Gilead, agus don tír íochdruigh núadháitighe; agus tangadar go Dan-Iaan, agus fa gcúairt go Sidon,

7 Agus tangadar go daingion láidir Tior, agus go caitheachaibh na Hibhiteach eile, agus na Gcananiteach: agus do chúadar amach don taóibh ó dheas do Iúdah, go Beerséba.

8 Ann sin an tan do chúadar thríd an dúithche uile, thangadar go Hierusalem a gcionn naoi míos agus fhithchid lá,

9 Agus thug Ióab don rígh suim uibhre na ndaoineadh: agus do bhí ann Israel ochd ccéad míle fear gaisgeamhuil do tharruing cloidheamh; agus do *bhí* muinntir Iúdah cúig chéud míle fear.

10 ¶ Agus do ghoín croidhe Dháibhi é féin tar éis na ndaoineadh áireamh dhó. Agus a dubhairt Dáibhi ris an TIGHEARNA, Do pheacaidh mé go mór annsa ní do rinne me; agus a nios, guidhim thú, a THIGHEARNA, glan do shearbhfhoghan-tuigh óna éigceart; óir do rinne mé go ro leamh.

11 Oir a nuáir déirigh Dáibhi ar maidin, tháinic briathar an TIGHEARNA agus an bhfaidh Gad, fear fiosa Dháibhi, ga rádh,

12 Eirigh agus abair re Dáibhi, Is marsó a deir an TIGHEARNA, Atáim ag tairgsin trí neithe dhuit; beir do rogha dhiobh, go ndéana mé dhuit é.

13 Mar sin tháinic Gad go Dáibhi, agus do innis dho, agus a dubhairt sé ris, An ttiucaid seachd mbliadhna gorta ort ann do dhúithche? nó an tteithidh tú trí mhí roimhe do naimhde, an feadh bhias siad dot leanmhuin? nó an mbiaidh trí la pláighe ann do dhúithche? anois déana comhairle, agus féuch cred é an fhreagra bhéarus misi ar an té do chuir uadh me?

14 Agus a dubhairt Dáibhi ré Gad, Atáim a gcumhgach mhór: tuitmíd anois a láimh an TIGHEARNA; óir is mór a thrócaire: agus ná tuiteam a láimh duine.

15 Ann sin do chuir an TIGHEARNA pláigh ar Israel ó mhaidin nó go ttáinic an tam cinnte: agus fuair bás do na daoínibh ó Dhan go Beerséba seachd-mhoghad míle.

16 Agus an tan do shín an taingeal a lámh amach ar Ierusalem dá hargoin, do ghabh aithreachus an TIGHEARNA fá noll, agus a dubhairt ris a naingeal do mharbh na daoine, Is lór sin: connuimh anois ar do lámh. Agus do bhí aingeal an TIGHEARNA ag ionad buáilte Araunah an Iebusiteach.

17 Agus do labhair Daibhi ris an TIGHEARNA a nuáir do chonnaire sé an taingeal do bhuáil na daoine, agus a dubhairt, Feuch, is misi do pheacaidh, agus do rinne droich ní, ach na caóirighsi, cred do rinneadar? bíobh do lámh am aghaidhsí, guidhim thú, agus a naghaidh thighe mathar.

18 ¶ Agus tháinic Gad an lá sin chum Dáibhi, agus a dubhairt sé ris, Eirigh súas, tóg altóir don TIGHEARNA a nurlár buáilte Araunah an Iebusiteach.

19 Agus do chuáidh Dáibhi súas do réir bhréithre Ghad, mar do aithin an TIGHEARNA.

20 Agus dféuch Araunah, agus do chonnairc sé an rígh agus a mhuinntir ag teachd go nuige é: agus do chufáidh Araunah amach, agus do chrom é féin ar a aghaidh ar an ttalumh a lathair an rígh.

21 Agus a dubhairt Araunah, Cred fa ttáinic mo tighearna an rígh chum a sherbhísigh? Agus a dubhairt Dáibhi, Do cheannach urlair an bhuáilte uaitsi, do thógbháil altóra don TIGHEARNA, lé coisgfidh an phláigh do na daoineibh.

22 Agus a dubhairt Araunah ré Dáibhi, Glacadh mo THIGHEARNA an rígh agus ofráladh súas an ní as maith ann *a radharc* féin: féuch, *atáid annso* daimh chum íodhbhartha loisce, agus na súistighesi agus cunga na ndamh chum connaidh.

23 Thug Araunah, *mar rígh na neithesi* uile don rígh. Agus a dubhairt Araunah ris an rígh, Go nglacaidh do THIGHEARNA Día chuige thú.

24 Agus a dubhairt an rígh ré Harau-nah, Ní hamhluidh bhías; acht ceainneochuidh mé uait é ar a lúach: agus ní ofrála mé ofráil loisce dom THIGHEARNA Día do ní nach ccoisteonuigh éainní dhamh. Mar sin do cheannuigh Dáibhi an turlár buáilte agus na daimh ar chaogad secel airgid.

25 Agus do thóg Dáibhi altóir ann sin don TIGHEARNA, agus do íodhbair ofrála loisce agus ofrála síothchána. Mar sin do írth an TIGHEARNA re a ghuidhe ar son na dáitche, agus do coisceadh an phláigh ó Israel.

Cead Leabhar na RIOGH, da ngoirthear go coitcheann; An treas Leabhar nan RIOGH.

CAIB. I.

Do thogair Adoniah chum an righeachd do bheith uige. 12 Ach is é Solamh do fuair i.

ANOIS do bhí an rígh Dáibhi foirfe agus áosta a mbláidhnuibh; agus do chlúdadar é le héadach, ach ní bhfuair sé teas ar bith.

2 Ar a nadhbharsin a dubhradar a shearbhfhoghantuighidh ris, Iarthar dom thighearna an rígh maighdion óg: agus seasadh sí as coinne an rígh, agus déanadh sí fritheolamh dhó, agus luigheadh sí iona bhrollach, chor go bhfuighe mo thighearna an rígh teas.

3 Mar sin diárradar cailín sciámhach ar feadh chóstadha Israel uile, agus fuaradar Abisag Sunamiteach, agus thugadar chum an rígh í.

4 Agus do bhí a nóigbhean ro sciámhach, agus do fhritheoladh sí an rígh, agus do niodh minióstralachd dhó: ach ní raibh an rígh dñor aice.

5 ¶ Ann sin do árduigh Adoniah mac Haggit é féin, gha rádh, Bíaidh misi am rígh: agus do ghleús sé carbuid agus marchshluagh dhó féin, agus cáogad fear do ríoth roimhe.

6 Agus níor chuir a athair na aghaidh nair ar bith a rádh, Cred fa ndéarna tú marso? agus do bhí seison mar an gcéadna na fhear ro bhréagha; agus a ndíáigh Absolon do rug Haggit é.

7 Agus do chomhairligh sé le Íobac mac Seruiah, agus re Abiatar an sagart: agus

ag leanmhuin Adoniah dhóibh do chungnadar leis.

8 Ach Sádac an sagart, agus Benaiah mac Ichoiada, agus Nátan an fáidh, agus Simeí, agus Reí, agus daoine cumhachdacha do bhean re Dáibhi, ní rabhadar a bhfochair Adoniah.

9 Agus do mharbh Adoniah caóirigh agus daimh agus áirnéis mhéith láimh re cloich Sohelet, noch *atá* láimh ré Henrogel, agus thug sé cuireadh dhá dhearbhairithribh uile mic an rígh, agus do mhuinntir Iúdah uile searbhfhoghantuighidh an rígh:

10 Ach ní thug sé cuireadh do Nátan an fáidh, ná do Bhenaiach, ná do na daoineibh cumhachdacha, ná do Sholamh a dhearbhrathair.

11 ¶ Uimesin do labhair Nátan re Bat-séba mathair Sholáimh, gha rádh, Nach ceála tusa go bhfuil Adoniah mac Haggit na rígh, agus ní bhfuil a fhios sin ag Dáibhi ar thighearna?

12 Anois ar a nadhbharsin, guidhim thú, léig dhamhsa comhairle do thabhairt dúit, lé ccoiseonuigh tu hanum féin, agus anum do mhic Solamh.

13 Eirigh agus imtligh a steach go Dáibhi rígh, agus abair ris, Nach diug tusa, do mhionna, mo thighearna, ó a rígh, dot bhanoglaich, dha rádh, Go deimhin bíaidh do mhac Solamh na rígh am dhúáighsi, agus suighfidh sé am chathaoir ríogha? maiseadh cred fa bhfuil Adoniah na rígh?

14 Féuch, an feadh bhías tusa annsin.

ag labhairt ris an righ, tiucfa misi a steach fós ad dhiaigh si, agus daingneocha mé do bhriathra.

15 ¶ Agus do chuáidh Bat-séba a steach chum an righ don tseómra: agus do bhí an righ ro fhoirfe; agus do bhí Abisag an Sunamiteach ag miniostralachd don righ.

16 Agus do chrom Bat-seba, agus do rinne sí umhla don righ. Agus a dubhairt an righ, Cred is áill leachdsa?

17 Agus a dubhairt sisi rís, O mo thighearna, do mhionnuigh tú fad THIGHEARNA Dia dot bhanoglaich, dá rádh, Go deimhin biaidh Solamh do mhacsa na righ an dhiaighsi, agus suighfidh sé ann mo chathaóir ríogha.

18 Agus anois, féuch, atá Adoniah ag riaghlughadh; agus, ó mo thighearna a righ, ní bhfuil a fhios sin agadsa:

19 Agus do mharbh sé daimh agus áirnéis reamhar agus móran cáorach, agus do thug sé cuireadh do mhacuibh an righ uile, agus do Abiatar an sagart, agus do Ióab caiptín an tslóigh: ach ní thug sé cuireadh dot shearbhfhoghantúigh Solamh.

20 Agus tusa, mo thighearna, ó á righ, atáid suile Israel uile ort, go ninneostá dhóibh cia shuighfios a ccathaóir ríogha mo thighearna an righ na dhiaigh.

21 Nó teigeomhaidh a núair, chuideolus mo thighearna an righ a bhfochair a aithreadh, go measfuighthear misi agus mo mhac Solamh ar naindligtheachaibh.

22 ¶ Acht, cheana, an feadh do bhí sí fós ag comhrádh ris an righ, thainic Nátan an fáidh a steach mar an gcéadna.

23 Agus do innsiodar don righ dhá rádh, Féuch Nátan an fáidh. Agus an tan tháinic sé a steach a bhfadhnúise an righ, do chláon sé é féin a lathair an righ le na aghaidh chum na talmhan.

24 Agus a dubhairt Nátan, O mo thighearna, a righ, a ndubhairt tusa, Biaidh Adoniah na righ am dhiaigh, agus suighfidh sé ann mó chathaóir ríogha?

25 Oir do chuáidh sé síos a niugh, agus do mharbh sé daimh agus áirnéis reamhar agus cáoirigh go biomadambuil, agus do ghoir sé mic an righ uile, agus caiptinigh an tslóigh, agus Abiatar an sagart; agus, féuch, atáid ag ithe agus ag ól da lathair, agus a deirid siad, Go mairigh an righ Adoniah.

26 Acht misi, misi do shearbhfhoghantúigh, agus Sádóc an sagart, agus Benaiah mac Iehoiada, agus do shearbhfhoghantúigh Solamh, nior ghoir sé sinn.

27 A né mo thighearna an righ do rinne na neithesi, agus nár fhoillsigh tú dot shearbhfhoghantúigh, cia shuighfidh a ccathaóir mo thighearna an righ na dhiaigh?

28 ¶ Ann sin do fhreagair Dáibhi righ agus a dubhairt, Goirigh chugam Bat-seba. Agus tháinic sisi a bhíadhnúisi an righ, agus do sheas a lathair an righ.

29 Agus thug an righ a mhienna, agus a dubhairt, Mar mhairios an TIGHEARNA, noch dfuasguil manum as gach uile amhgar,

30 Anhuil agus thug mé mo mhienna dhuistea fa an TIGHEARNA Dia Israel, gha rádh, Go deimhin biaidh Solamh do mhac ná righ am dhiaighsi, agus suighfidh sé am chathaóir ríogha am áit; mar sin do dhéana mé a niugh go dearbhtha.

31 Annsin do chrom Bat-séba lé na gnúis chum na talmhan, agus do rinne sí umhla don righ, agus a dubhairt, Go mairigh mo thighearna Dáibhi righ go sierruidhe.

32 ¶ Agus a dubhairt Dáibhi righ, Goiridh chugam Sádóc an sagart, agus Nátan an fáidh, agus Benaiah mac Iehoiada. Agus tangadar a lathair an righ.

33 A dubhairt an righ riu mar an gcéadna, Beiridh libh searbhfhoghantúighidh bhur ttighearna, agus tugaigh air Sholamh mo mhac dul air mo mhúille féin, agus béirigh síos é go Gihon:

34 Agus ungadh Sádóc an sagart, agus Nátan an fáidh ann sin é na righ ós cionn Israel: agus séidighsi an stoc, agus abruidh, Go mairigh an righ Solamh.

35 Ann sin tiucfuidhesi a níos na dhiaigh, chorgo ttiucfa se, agus go suighfidh ann mo chathaóir ríoghasa; oir biaidh sé na righ am áit: agus do órduigh misi é bheith na riaghlughitheoir ós cionn Israel agus ós cionn Iudah.

36 Agus do fhreagair Benáiah mac Iehoiada an righ, agus a dubhairt, Amen: go nabra TIGHEARNA Dia mo thighearna an righ sin.

37 Mar do bhí an TIGHEARNA lem thighearna an righ, go raibh mair sin le Solamh, agus go ndéarna sé a chathaóir ríogha níos mó ná cathaóir mo thighearna Dáibhi righ.

38 ¶ Ann sin do chuáidh Sádóc an sagart, agus Nátan an fáidh, agus Benaiah mac Iehoiada, agus na Cheretitigh, agus na Peletitigh, síos, agus do chuireadar Solamh ar mhúille Dháibhi righ, agus thugadar go Gihon é.

39 Agus do bhean Sádóc an sagart adharc ola amach as an ttabernacuil, agus do ungaidh sé Solamh. Agus do sheideadar an stoc; agus a dubhairt an pobal uile, Go mairigh an righ Solamh.

40 Agus tháinic an pobal uile a níos na dhiaigh, agus do bhí an pobal ag piobaireachd lé piobuibh, agus do rinneadar sólás maille re gairdeachus mór, iondus gur scoilt an talamh lé na bhfuáim.

41 ¶ Agus do chualuidh Adoniah sin

agus a luchd cuirigh uile do *bhí* na fhoch-air ar gcur deiridh le na gcuird bith dithe. Agus a nuair do chualuidh Ióab guth an stuic, a dubhairt sé, Créd fà *bhfuil* an tormaíso na caithreach ag dul thríd a chéile?

42 Agus an fad do *bhí* gha rádh sin, féuch, tháinig Ionatan mac Abiathair an sagart : agus a dubhairt Adoniah ris, Tarr a steach ; óir is duine cródha thú, agus atáid scéula maithe leachd.

43 Agus do fhreagair Ionatan agus a dubhairt sé re Adoniah, Co deimhin do rinne Dáibhi rígh ar ttioghearna, rígh do Sholamh.

44 Agus do chuir an rígh Sádóc an sagart leis, agus Nátan an fáidh, agus Benaiah mac Iehoiada, agus na Cheretigh, agus na Peletigh, agus tugadar air dul ar mhílte an rígh :

45 Agus do ung Sádóc an sagart agus Nátan an fáidh é na rígh ann Gihon : agus tangadar a níos as sin ag urgháirdiughadh, iondus gur lion an chathair dfaíam agus *dfothrom*. Agus a sé sin an giorac do chualabhairsi.

46 Agus fós atá Solamh na shuighe a ceathaóir na ríoghachda.

47 Agus tuilleamh oile, thangadar serbh-fisigh an-rígh do bheannughadh ar ttioghearna Dáibhi rígh, gha rádh, Go ndéarna Dia ainm Sholamh níos féarr ná hainmsi, agus go ndéarna sé a chathóir níos mó ná do chathaóir. Agus do chlaon an rígh é féin ar a leabuidh.

48 Agus mar an gcéadna is marso a dubhairt an rígh, *Go maith* beannúigh an TIGHEARNA Dia Israel, noch thug *duine* do shuidhe ann mo chathaóir ríogha a niugh, agus mo shúile féin da fhaicsin.

49 Agus do ghabh eagla a *raibh* air cuireadh a bhfochair Adoniah, agus déirgheadar súas, agus dimthigh gach áon aca roimhe.

50 ¶ Agus do ghabh eagla Adoniah roimhe Sholomh, agus déirigh sé, agus do imthigh, agus do rug sé greim ar adharcaibh na haltóra.

51 Agus do himnseadh do Sholamh dhá rádh, Féuch, atá eagla ar Adoniah roimhe an rígh Solamh : óir, féuch, rug sé greim ar adharcaibh na haltóra, gha rádh, Tugadh an rígh Solamh a mhionna dhamhsa a niugh nach muirfidh sé a shearbhfhogh-antui, leis an gcloidheamh.

52 Agus a dubhairt Solamh, Má fhoillsighionn sé é féin na dhuine curata, ní racha éan ruibe dhá ghruaig fà thalamh : acht má geibhtear droichmhéin ann, cuirfighear chum báis é.

53 Mar sin do chuir an rígh Solamh fios air, agus thugadar léo a nuas ó naltóir é. Agus tháinig sé, agus dumhlugh é

féin don rígh Solamh : agus a dubhairt Solamh ris, Imthigh dot thigh.

• CAIB. II.

Tiomna Dhaibhi. 26 Ar na coimhlionadh.

ANOIS do dhruideadar láethe Dhaibhi a bhfogus chor go bhfuigheadh sé bás ; agus do chuir cúram ar a mhac Solamh, dha rádh,

2 Atáimse ag dul a slighe na talmhan uile : bíse láidir ar a nadhbharsin, agus taisbéin thú féin go fearambuil ;

3 Agus coimhead cúram do THIGHEARNA Dé, ag siubhal iona shlightheibh, ag coimhead a statúideadh, agus a aitheanta, agus a bhreitheamhnasa, agus a fhiaghnuiseadh, mar atá scríobhtha a ndligheadh Mhaóise, chor go mbeirigh tú buáidh ann sa nuile ní dá déana tú, agus ann gach uile tháobh a niompochuidh tú thú féin :

4 Ionnsu go ndaingneochaidh an TIGHEARNA a fhocal, noch do labhair sé dom tháobhsa, ga radh, Má bheirid do chlanu aire dá slighe, ag siubhal a bhfirinne am lathairse maille re na nuile croidhe agus re na nuile annum, ní theisdeocha uáit (ar seision) duine a ceathaóir ríogha Israel.

5 Tuilleamh oile fós, atá a fhios agad créd do rinne Ióab mac Seruah orumsa, agus cred do rinne sé re dá chaipitín shlóigh Israel, re Abner mac Ner, agus re Amasa mhac Ieter, noch do mharbh sé, agus gur dhóirt fuil a chogaidh sa tsiothcháin, agus gur chuir sé fuil an choguidh ar a chríos do *bhí* timchioll a chaóil, agus ar a bhrógaibh do *bhí* ar a chosaibh.

6 Déanasa ar a nadhbharsin do réir mar do chítear dot ghlocus, agus ná léig a cheann liath do dhul síos san nuáigh a siothcháin.

7 Acht foillsigh muinntearthus do mhacaibh Barsillai an Gileaditeach, agus bidis don droing iósas ar do bhórd : óir is marsin thangadar chugamsa a nuair do theith mé roimhe Absolon do dhearbhlathair.

8 Agus, féuch, atá agad Simeí mhac Gera, Beniamíteach ó Bhabúrín, noch do mhallugh orumsa le mallughadh deanachdach annsa ló a ndeachaidh mé go Mahanaim : achd tháinig sé a nús an choinne go Iordan, agus do mhionnuigh mé dhó fan TIGHEARNA, gha rádh, Ní chuirfe mé chum báis thú leis an cloidheamh.

9 Anois ar a nadhbharsin ná meassa neimhchiontach é : óir is duine crionna thú, agus atá a fhios agad cred is cóir dhuit do dhéanamh ris ; achd tabhair a cheann liath síos chum na huáighe ré fuil.

10 ¶ Mar sin do choduil Dáibhi a

bhfhochair a aithreadh, agus do hadhlaic-eadh é a gcathair Dháibhi.

11 Agus ba ceathrachad blíadhan na láethe do bhí Dáibhi na rígh ós cionn Israel: do bhí sé na rígh ann Hébron seachd mblíadhna, agus triochad agus trí bliadhna na rígh ann Ierusalem.

12 ¶ Ann sin do shuigh Solamh a ceathaoir a athar Dáibhi; agus do dhaing-nigheadh a rioghachd go mór.

13 ¶ Agus tháinic Adoniah mhac Haggit go Bat-seba mathair Sholaimh. Agus a dubhairt sise, An go síothchánta thig tusa? Agus a dubhairt seision, Is go síothchánta.

14 Agus a dubhairt sé fós, Atá ní áirigh agam ré a radh riotsa. Agus a dubhairt sise, Abair romhad.

15 Agus a dubhairt seision, Atá a fhios agad go madh liomsa an rioghachd, agus gur iompóigh Israel uile a naghaidh orum, dom bheith am rígh: gidheadh diompóigh an rioghachd fa gcúairt, agus tháinic chum mo dhearbhrathar: óir fa leision ón TIGH-EARNA í.

16 Agus a nois iarruim éan athcuinge amháin ortsa, ná diúlt mé. Agus a dubhairt sisi ris, Abair romhad.

17 Agus a dubhairt sé, Guidhim thú, labhair re Solamh an rígh (óir ní dhiúltfa sé thú), go ttugadh sé Abisag an Sunamí-teach na mnáoi dhamhsa.

18 Agus a dubhairt Bat-séba, Lór a fheabhus; laibheóra misi ar do shon ris an rígh.

19 Do chuáidh Bat-seba uimé sin mar a raibh an rígh Solamh, do labhairt ris ar son Adoniah. Agus déirigh an rígh súas na coinne, agus do umbluidh sé é féin di, agus do shuigh sé iona chathaoir ríogha, agus thug fa deara cathaoir do thabhairt chum mathair an rígh; agus do shuigh sí ar a láimh dheis.

20 Ann sin a dubhairt sí, Ataím ag iarruidh éan athcuinge bige amháin ort; guidhim thú, ná diúlt mé. Agus a dubhairt an rígh ría, Iarr romhad, a mhathair: óir ní dhiúltfa mé thú.

21 Agus a dubhairt sisi, Tugthar Abisag an Sunamí-teach dot dhearbhrathair Adoniah na mnáoi.

22 Agus do fhreagair an rígh Solamh agus a dubhairt ré na mhathair, Agus cred fá niarrann tusa Abisag an Sunamí-teach do Adoniah? iarr an rioghachd dó mar an gcéadna; óir is é mo dhearbhrathair is sine é;) eadhon dó féin, agus do Abiatar an sagart, agus do Ióab mac Seruiah.

23 Ann sin do mbionnuigh an rígh Solamh fan TIGH-EARNA, gha rádh, Go ndearna Día mar sin ríomsa, agus tuilleamh fós, munn ar labhair Adoniah an focalsa a naghaidh a sháoghail féin.

24 Anois ar a nadhbharsin, *mar* mhairios an TIGH-EARNA, noch do dhaingnidh misi, agus do chuir am shuighe a gcathaoir Dháibhi mathar me, agus noch do rinne tigh dhamh, mar do gheall sé, cuirfightear Adoniah chum báis a niugh.

25 Agus do chuir an rígh Solamh lé láimh Bhenaiiah mic Iehoiada; agus do thiomáin air gur mharbh é.

26 ¶ Agus a dubhairt an rígh ré Abiatar an sagart, Imthighsi go Hanatot, dot mhachairibh féin; óir do thuill tú bás: acht ní chuirfe misi chum báis a núairse thú, do bhrígh gur iomchair tú airc an TIGH-EARNA Día roimhe Dháibhi mathair, agus do bhrígh gur fhulaing tú anshógh an gach áit ar iomchair mathair anshógh.

27 Marsin do theilg Solamh Abiatar amach ó bheith na shagart ag an TIGH-EARNA; go coimblíonfadh sé focal an TIGH-EARNA, noch do labhair sé a ttaobh thighe Eli ann Siloh.

28 ¶ Annsin tháinic scéula go Ióab (óir dfill Ióab le Adoniah, gíodh nar iompóigh sé a ndiáigh Absolon). Agus do theith Ióab go tabernacuil an TIGH-EARNA, agus do ghilac greim ar bheannuibh na haltóra.

29 Agus do hinnseadh don rígh Solamh gur theith Ioab go tabernacuil an TIGH-EARNA; agus, feuch, *atá sé* ag an naltóir. Ann sin do chuir Solamh Lénaiiah mac Iehoiada, gha rádh, Imthigh, tiomáin air.

30 Agus tháinic Benaiah go tabernacuil an TIGH-EARNA, agus a dubhairt ris, As marso a deir an rígh, Tarr amach. Agus a dubhairt seision, Ní rachad; achd do gheabha mé bás annso. Agus thug Benaiah scéula chum an rígh a ris, dha rádh, Marso a deir Ióab, agus marso do fhreagair se misi.

31 Agus a dubhairt an rígh ris, Déana mar a dubháirt sé riot, agus tiomáin air, agus adhlaic é; ar chor go mbéara tú a ntuil neimhchiontach, do dhoirt Ióab, uáimse, agus ó thigh mathar.

32 Agus fillfidh an TIGH-EARNA a fhuil ar a cheann féin, nóch do thiomáin ar dhís do dháoinibh budh firéanta agus do bfearr ná é féin, agus do mharbh sé iad leis an ccloidheamh, gan a fhios ag mathair Dáibhi, Abner mhac Ner, caiptín slóigh Israel, agus Amasa mhac Ieter, caiptín slóigh Iudah.

33 Fillfidh a bhfuilsiun uimesin ar cheann Ióab, agus ar cheann a shleachda go bráth: acht air Dháibhi, agus air a shliochd, agus air a thigh, agus air a chathaoir ríogha, biaidh síothcháin go bráth ón TIGH-EARNA.

34 Ann sin do chuáidh Benaiah mac Iehoiada súas, agus do thiomáin sé air,

agus do mharbh sé é: agus do hadhlaic-eadh é ann a thigh féin ann sa bhfásach.

35 ¶ Agus do chuir an rígh Benaiah mhac Iehoiada iona áit ós cionn an tsloigh: agus do chuir an rígh Sádóc an sagart a monad Abiathair.

36 ¶ Agus do chuir an rígh agus do ghoir sé ar Shimei, agus a dubhairt sé ris, Tóg tigh dhuit féin ann Ierusalem, agus déan comhnuigh ann sin, agus ná héirigh as sin amach a mball ar bith.

37 Oir is amhluidh bháis, an lá rachas tú amach, agus ghéubhus tú tar a nabhuinn Cidron anonn, bíodh a fhios agad go bhfuighe tú bás air gach éanchor: biaidh thfúil ar do cheann féin.

38 Agus a dubhairt Símei ris an rígh, *Is* maith an chaint: mar a dubhairt mo thighearna an rígh, is mar sin dhéanas do shearbhfhoghantuigh. Agus do rinne Símei comhnuigh ann Ierusalem mórán do laéthibh.

39 Agus tárla a gcionn thrí mblíadhan, gur imthigheadar días do sheirbhíseachuibh Shimei úadh chum Achis mhic Maachah rígh Gát. Agus dinnseadar *dáoiné* do Shimei, gha rádh, Féuch, *atáid* do sheirbhí-sigh ann Gát.

40 Agus déirigh Símei, agus do chuir díalláoid ar a asal, agus do chuaidh go Gát mar a raibh Achis díarruidh a sheirbhíseach: agus dimthigh Símei, agus thug a sherbhísigh leis ó Ghat.

41 Agus do hinnseadh do Sholamh go ndeachaidh Símei ó Ierusalem go Gát, agus go táinig sé a ris.

42 Agus do chuir an rígh gairm ar Shímei, agus a dubhairt sé ris, Nach dtug misi ortsá mionnughadh fan TIGHEARNA, agus nach ar dhearbhb mé dhuit, dha rádh, Bíodh a deimhin agad go dearbhtha, an lá rachas tú amach, agus imtheochus tú ann so nó ann súd, do gheabha tú bás go deimhin? agus a dubhairt tusa riom, An focal do chúala mé *is* maith é.

43 Cred fá nar chomhuill tú mar sin mionna an TIGHEARNA, agus a naithne do aithin misi dhíot?

44 A dubhairt an rígh fós re Símei, *Is* aithmidh dhuit féin a nuile oile is fíós dot chroidhe, do rinne tú rem athair Dáibhi: uime sin fillfe an TIGHEARNA holc air do cheann féin;

45 Agus *biaidh* an rígh Solamh beannuigh, agus daingneochar cathaoir ríogha Dhaibhi a lathair an TIGHEARNA go bráth.

46 Ann sin do aithin an rígh do Benaiah mhac Iehoiada; noch do chuaidh amach, agus do thiomáin air, go bhfuair sé bás. Agus do daingniughadh an ríoghachd a laimh Sholaimh.

CAIB. III.

Solamh ag iarraidh tuigse a ttús. 12 Do fuair fós ó Dhía, saidhbhreas agus onóir.

A GUS do rinne Solamh cleamhnus re A Phárao rígh na Héipte, agus thug sé inghean Phárao, agus rug leis í go cathruigh Dhaibhi, nó gur chríochnuigh a thigh féin do chur súas, agus tigh an TIGHEARNA, agus balla Ierusalem timchioll fa gcuáirt.

2 ¶ Amháin do nídís an pobal íodhbhuirt air na harduibh, do bhrigh nar tóg-bhadh fós tigh dainn an TIGHEARNA gus na laéthibhsin.

3 Agus do ghrádhuih Solamh an TIGHEARNA, ag imtheachd a statúid bh Dhaibhi a athar: amháin do niodh sé íodhbhairt agus do loisceadh tús ar na harduibh.

4 Agus do chuaidh an rígh go Gibeon díodhbhuirt ann sin; oir *do bé* sin an tárd mór: míle oifáil loisge doifáil Solamh ar a naitóir sin.

5 ¶ A Ngibeon do tailhreachd an TIGHEARNA a naisling do Sholamh annsa noidhe: agus a dubhairt Dia, Iarr cred bhéaras mé dhuit.

6 Agus a dubhairt Solamh, Do thaisbéin tú dot shearbhfhoghantuigh Dáibhi mathair trócaire mhór, do réir mar do shiubbail sé ad fhiadhnúise a bhfirinne, agus a ndioghruis, agus a bhifreantachd croidhe maille riotsa; agus do choimhéud tú dhó an cinéul mórsó, go ttug tú dhó mac do shuidhe iona chathaoir ríogha, mar *atá* a niugh.

7 Agus anois, a TIGHEARNA mó Dhía, do rinne tú rígh dot shearbhfhoghantuigh a náit Dhaibhi mathar: agus *misi* am leanamh bheag: ní fheadair me *cionnus* do rachuinm amach nó do thiociuinm a steach.

8 Agus *atá* do shearbhfhoghantuigh a lár do phobail noch do thogh tú, pobal mór, nach féidir áireamh nó mheas air iomadamlachd.

9 Tabhair ar a nadhbharsin dot shearbhfhoghantuigh croidhe tuigseach do dhéanamh breitheamhnus air do phobail, chor go ttuigfe mé eidir an maith agus an tolc: oir cía rheudas breitheamhnus do dhéanamh air do phobalsá *atá* combhór so?

10 Agus do thaitin an glór ris an TIGHEARNA, gur iarr Solamh an nise.

11 Agus a dubhairt Dia ris, Dó bhrigh gur iarr tú an nise, agus nar iarr tú dhuit féin saoghal tada; agus nar iarr tú bás do námhad; achd gur iarr tu dhuit féin tuigse do léirhaicsin breitheamhnus;

12 Féach, do rinne mé do réir thfocail: féach, thug mé dhuit croidhe glie tuigseach;

iondus nach raibh éanduine cosmhail riot romhad, ní mó éireochus éanduine ad dhi-áigh budh cosmhail riot.

13 Agus thug mé dhuit mar an gcéadna an ní nach ar iarr tú, saidhbhrios aráon, agus onóir: iondus nach mbiáidh aon cosmhail riot a measc na ríogh ar feadh do bheatha uile.

14 Agus má shiubhlúighionn tú am shlighthibhsí, do choimhéad mo reachda agus maitheanta, mar do shiubhail hathair Dáibhi, ann sin faideochaídh mé do laethe.

15 Agus do mhúscail Solamh; agus, féuch, *dob* aisling í. Agus tháinig sé go Hierusalem, agus do sheas a bhfiadhnúise airce chunnartha an TIGHEARNA, agus doirail sé oifála loisge, agus diodhbuir sé oifála síothchána, agus do rinne sé féusta dhá shearbhfhoghantúighibh uile.

16 ¶ Ann sin thangadar días ban, do *bhí* na meirdreachaibh, chum an rígh, agus do sheasadar iona fhiadhnúise.

17 Agus a dubhairt bean díobh, ó a THIGHEARNA, comhnuighim féin agus an bheanso a néintigh; agus rug misi leanamh na fóchair annsa tigh.

18 Agus tárta an treas lá tar éis a bheatha dhamh, go rug an bheansa leanamh mar an gcéadna: agus do *bhám* a bhfochair a chéile; agus ní raibh coimhithéach ar bith ar bhfaradh ann sa tigh, achd sin féin aráon annsa tigh.

19 Agus fuair leanamh na mnása bás annsa noidhche; tre mar do thromluidh sí air.

20 Agus déirigh sí san meadhón oidhche, agus rug sí mo mhac uainní óm tháobh, ar abeith dot bhanólaigh na codhladh, agus do chuir sí iona brollach é, agus do chuir sí a leanamh marbh ann mo bhrollachsa.

21 Agus a nuair déirigh mé ar maidin do thabhairt cíche dom leanamh, féuch, do *bhí* sé marbh. acht a nuair díeach mé air maidin go grinn air, féuch, ní hé mo mhac do *bhí* ann, noch do rug mé.

22 Agus a dubhairt an bhean oile, Ní headh; acht is lionsa an mac béo, agus isé an marbh do mhacsa. Agus a dubhairt sisi, Ní headh; isé an marbh do mhacsa, agus an beó mo mhacsa. Marso a deirdís a lathair na righe.

23 Ann sin a dubhairt an rígh, A deir sí so. Sé so mo mhacsa atá béo, agus a sé do mhacsa an marbh: agus a deir sí súd, Ní headh; achd is é do mhacsa atá marbh, agus mo mhacsa béo.

24 Agus a dubhairt an rígh, Tugthar cloidheamh chugam. Agus tugadh cloidheamh chum an rígh.

25 Agus a dubhairt an rígh, Roinnidh an leanabh béo na dhá cuid, agus tabh-

ruidh leath dáon aca, agus leath don *mhnáoi* oile.

26 Ann sin do labhair an bhean ler leis an leanabh béo ris an rígh, (oir do *bhí* a hionathar ar crioth fá na mac féin), agus a dubhairt sí, O mo thighearna, tabhair dhise an leanabh béo, agus ná marbh é air eanchor. Achd a dubhairt an bhean oile, Ná biodh sé agamsa nó agadsa, *achd* roinntear é.

27 Ann sin do fhreagair an rígh, agus a dubhairt sé, Tabhruidh dhise an leanabh béo, agus na marbhuidh ar éanchor é: a sí a mhathair í.

28 Agus do chúala Israel uile an bhreath rug an rígh; agus do *bhí* eagla an rígh orra: óir do chonncadar go raibh gliocas Dé ann, do dhéanamh breitheamhnais.

CAIB. IV.

Greaghnacus, 20 riaghlughadh, 29 agus gliocas Sholaimh.

MAR sin do *bhí* an rígh Solamh na rígh ós cionn Israel uile.

2 Agus a siad so na prionnsadha do *bhí* aige; Asariah mac Sádac an sagart,

3 Elihoreph agus Ahiah, mic Shisa, na scribhnéoruibh; Iehosaphat mac Ahilud, na sheanchuigh.

4 Agus Benaiah mac Iehoiada ós cionn an tsloigh: agus *dob iad* Sádac agus Abiatar na sagairt:

5 Agus Asariah mac Nátán ós cionn na noifigeach: agus *bá he* Sabud mac Nátain príomh-oifigeach, cara an rígh:

6 Agus do *bhí* Ahisar ós cionn an teaghligh: agus Adoniram mac Abda ós cionn a nairdchiosa.

7 ¶ Agus do bhádar dhá fhear dhéug doifigeachaibh ag Solamh ós cionn Israel uile, noch do sholáradh beathadh don rígh agus dá theaghlach: do níodh gach áon aca ullmhughadh ann a mhí féin san mbladhain.

8 Agus a siad so a nanmanna: Mac Hur, a sliabh Ephraim:

9 Mac Decar, ann Macas, agus ann Saalbim, agus a Mbet-emes, agus a Nelson-bet-hanan:

10 Mac Hised, ann Arubot; is ris do bhean Sochoh, agus dúitche Hépher uile:

11 Mac Abinadab, a tír Dor uile; agá raibh Taphat inghean Sholaimh na mnaoi.

12 Baana mac Ahilud; *as ris do* bhean Taanach agus Megiddo, agus Betsean uile, noch *atá* láimh re Sartana taóibh shíos do Iesreel, ó Bheth-sean go Habel-meholah, go nuige táobh thall do Iocneam:

13 Mac Ghéber, ann Ramot-Gilead; *ba leis* bailte Iair mic Manasseh, noch *atá*

a Ngilead; ba leis mar an gcéadna tír Argob, noch atá ann Básan, trí fithchid cathair mhór go mballadhuibh agus mbarradhuibh práis.

14 Achinadab mac Iddo is aige do bhí Mahanaim:

15 Ahimaas do bhí ann Naphtali; a sé thug mar an gcéadna Basmat inghean Sholuimh na mnaói.

16 Baanah mac Chúsai do bhí ann Aser agus ann Alot:

17 Iehosaphat mac Paruah, ann Issachar:

18 Simeí mhac Elah, ann Benjamin:

19 Geber mhac Uri do bhí a tír Ghílead, a tír Shihon rígh na Namoriteach, agus Og rígh Básan; agus do bheisíon amháin oifig-each na tíre uile.

20 ¶ Do bhí Iúdah agus Israel líonmhar, mar an ngaineamh bhíos láimh ris an bhfaige ar líonmhaireachd, ag ithe agus ag ól, agus ag déanamh súgaidh.

21 Agus do riaghluidh Solamh ós cionn a nuile rioghachd ó nabhuinn go crích na Bhphilistíneach, agus go brúach na Héigipte: do bheirdís tiodhluicthe leó, agus do rinneadar seirbhís do Sholamh ar feadh láethe a bheatha.

22 ¶ Agus do bé biadh Sholuimh a neanló amháin tríochad miosúr do phlúr mhín, agus trí fithchid miosúr mine,

23 Deich ndaimh bhíata, agus fithche damh don ninnbhear amuigh, agus céad cáora, táobh amuigh do cháirrfhiadhuibh, agus do phocaibh fionna, agus dfiadhuibh rúadh, agus déunlaithibh biata.

24 Oir do bhí tighearnas aige ós cionn na tíre uile don táobhse don nabhuin, ó Thiphsah air fad go Hassah, ós cionn na ríogh uile don táobhse don nabhuinn: agus do bhí síothcháin aige ann gach uile thaobh na thimchioll.

25 Agus do chomhnuidh Iúdah agus Israel go socair, gach uile dhuine fana fhíneamhuin agus fana chrann fíge féin, ó Dhan go Beerséba, an fad do mhair Solamh.

26 ¶ Agus do bhí ag Solamh dha fhithchíod míle mainnsear each da charbadaibh, agus dá mhíle dhéug marcach.

27 Agus dullmhaighedis na hoifigidh sin biadh do Sholamh an rígh, agus a nuile ní dá tigeadh go bórd an rígh Solamh, gach áon aca ann a mhí féin: ní bhíodh éinní deasbhuidh orra.

28 Do bheirdís mar sin eórna agus tuighe da neachaibh agus dá neachaibh coimhlinga go nuige a náit a mbidis na hoifigidh, gach éanduine do réir a úaluigh féin.

29 ¶ Agus thug Dia gliocus agus tuigsi do Sholamh go hanmhór, agus fairsinge

chroidhe, amhuil mar bhíos an gainiomh atá ar thraigh na fairge.

30 Agus do sháruigh gliocus Sholuimh críonachd chloinne a noirthir uile, agus gliocus na Héigipte uile.

31 Oir ba glioca é ná daoine an domhuin uile; ná Etan an Tesrahíteach, agus Héman, agus Chalcol, agus Darda, clann Mhahol: agus do bhí a iomrádh annsa nuile chrích air gach éantáobh.

32 Agus do labhair sé trí mhíle seanfhocal, agus a dhánta do bhádar míle agus a cúig.

33 Agus do labhair se ar chrannuibh, ón chrann céadair atá a Lebanon go nuige an nisoíp fháas amach as an mballa: do labhair sé mar an gcéadna ar ainnhintibh, agus air eunlaith, agus air chréatúiribh snámhacháin, agus air íascaibh.

34 Agus tangadar do nuile dhroing déisteachd ré gliocus Sholuimh, ó riogh-aibh an domhuin uile, do chúala teachd tar a eagna.

CAIB. V.

Tug Híram adhmhad agus saoir do Sholamh, a bfreasdal an teampuill.

A GUS do chúir Híram rígh Tíor a sheirbhísigh go Solamh; a núair do chúaluidh sé gur ungadar ná rígh a mionad a athar é: oir bá caruid do Dháibhí Híram a ríamh.

2 Agus do chuir Solamh síos go Híram, gha radh,

3 Atá a fhios agadsa ciondus nar fhéud mathair Dáibhí tigh do chur súas dainm a THIGHEARNA Dé, do bhrígh an chogaidh do bhí na thimchioll ann gach uile thaobh, nó gur chuir an THIGHEARNA faoi bhonnuibh a chos íad.

4 Achd anois thug mo THIGHEARNA Dia súaimhnios air gach áontáobh, iondus nach bhfuil námhuid ná olc ag teachd orum.

5 Agus, féuch, is mian leam tigh chur súas dainm mo THIGHEARNA Dé, mar do labhair an THIGHEARNA rem athair Dáibhí ga rádh, Do mhac, noch chuirfios mé ad ionad, ann do chathaoir ríogha, cuirfe sé tigh súas dom ainmsi.

6 Anois ar a nadhbharsin tabhair aithne go ngéarrfaid damhsa crainn céadair an Lebanon; agus béid mo shearbhfhogh-antuighidhis maille led shearbhfhoghantaibhse: agus do bhéara mé tuarusdal do sherbhiseach dhuitse do réir gach a noird-eocha tú féin: oir ata a fhios agad nach bhfuil eadruinne dáoine aga bhfuil eólas ar adhmhad do ghearradh cosmhuil ris na Sidónianachaibh.

7 ¶ Agus, tárla, a núair do chúaluidh Híram briathra Sholuimh, go ndéarna lúathgháire mhór, agus a dubhairt, *Go*

madh beannuigh a niugh an TIGHEARNA, noch thug do Dháibhi mac glic ós cionn an phobail mhóirse.

8 Agus do chuir Hiram fios go Solamh, gha rádh, Do mheas mé na neithe air ar chuir tú fios chugam: *agus* do dhéana mé do thoil uile a ttaobh adhmaid Céadair, agus a ttaobh adhmuid giuthuis.

9 Béaruid mo mhuinntir seos *iad* ó Lebanon go nuige an bhfaige: agus cuirfe mé ar siubhal *iad* ar faige a mbáduibh go nuige a náit a nóirdeocha tú dhamh, agus do bhéara mé fa deara a bhfágbháil ann sin, agus glacfa tusa *iad*: agus coimh-ionfa tú mo thoil, a mbiadh do thabhairt dom mhuinntir.

10 ¶ Marsin thug Hiram crainn céadair do Sholamh, agus crainn giuthuis *mar ba* mian leis.

11 Agus thug Solamh do Hiram fithche míle miosúr cruithneachda *mar* bheatha da mhuinntir, agus fithche miosúr dola fhiórghlain: marso do bheireadh Solamh do Hiram ó bhliadhuin go bliadhuin.

12 Agus thug an TIGHEARNA eagna do Sholamh, mar do gheall sé dhó: agus do bhí síothcháin eidir Sholamh agus Hiram; agus do rinneadar aráon ceangal re chéile.

13 ¶ Agus do thóg an rígh Solamh éirge-amach ó Israel uile; agus do bhí an néirge-amach tríochad míle fear.

14 Agus do chuir sé go Lebanon *iad*, deich míle an sa mí gach re núair: do bhídis mí a Lebanon, *agus* dhá mhí san mbaile: agus do *bhí* Adoniram ós cionn na héirge-amach.

15 Agus do bhí ag Solamh trí fithchid agus deich míle noch diomchradh ualuidhe, agus ceithre fithchid míle snoigh-cadóir ann sna sléibhtibh;

16 Taobh amuigh do na húachdaránuibh do *bhí* air oifigeachaibh Sholaimh noch do bhí ós cionn na hoibre, trí mhíle agus trí chéad, do riágladh ós cionn na ndaóineadh do oibrigh an sa nobair.

17 Agus dfuágair an rígh, agus tugadar clocha móra leó, clocha mórluaigh, *agus* clocha snoighte, do chur bunaíte an tighe na shuidhe.

18 Agus saoir Sholaimh agus saoir Hiram, agus na snoigheadóirigh cloch do shnoigheadar *iad*: mar sin do ghléusadar adhmaid agus-clocha do chur an tighe súas.

CAIB. VI.

Cumadh, 37 *agus* cur súas an teampaill.

AGUS tárla annsa cheathramhadh céud agus ceithre fithchid bliadhain tar éis chloinne Israel do theachd amach as tír na Héipte, ann sa cheathramhadh bliadhain do rieghachd Sholaimh ós cionn Israel, ann sa mí Sif, sé sin dara mí, do

thionnsguin sé tigh an TIGHEARNA do chur suas.

2 Agus an tigh do rinne an rígh Solamh don TIGHEARNA, do bhí trí fithchid cubhad ar fad ann, agus fithche *cubhad* na leith-ead, agus tríochad cubhad na áirde.

3 Agus an póirse as coinne theampaill an tighe, *ba* fithche cubhad a fhad, do réir leithid an tighe; agus deich ccubhaid a leithíod as coinne an tighe.

4 ¶ Agus do rinne sé don tigh fuinneóga do sholus chumhaing.

5 ¶ Agus *re* balla an tighe gach éan-táobh do thóg sé séomradha, timchioll balladha an tighe fa gcúairt, éidir theampall agus oracuil: agus do rinne sé séomradha fa gcúairt:

6 An séomra íachdarach do *bhí* cúig cubhaid ar leithne ann, agus an séomra láir sé cubhaid ár leithne, agus an treas *séomra* seachd ccubhaid ar leithne: óir don táobh amuigh don toigh do rinne sé báirdaebhtla cumhang fa gcúairt, chum nach beidís na saltacha ceangailte a mball-adhuibh an tighe.

7 Agus an tigh, an tan do bhí sé dhá chur súas, do chloich do rinneadh é ar na déanamh réigh suil tugadh annsin í: iondus nach clos órd nó tuagh nó ball óirnéisí ar bith íarruin annsa tigh, an fad do bhí sé dha chur súas.

8 Do *bhí* dorus an tséomra mhéadhónuigh ar an ttáobh ndéas don tigh: agus do theighdis súas don tséomra mheadhónach le staidhrighibh casda, agus as an meadhónach don treas.

9 Mar sin do rinne sé an tigh, agus do chríochnuigh é; agus do chuir sé ceann air an tigh le saltachaibh agus le bórduibh céadair.

10 Ann sin do rinne sé séomradha timchioll an tighe uile, cúig cubhaid ar áirde: agus do bhádar na luidhe anonn ar an ttigh, le hadhmad céadair.

11 Agus tháinig focal an TIGHEARNA chum Solaimh, dhá rádh,

12 ¶ *A ttaobh* an tighisí atá tú cur súas, má shiubhlúighionn tú am reachduibhse, agus mo bhreitheamhnais do chur a néaitéachd, agus maitheanta uile do choimhead ag siubhal ionta; coimhlonfa misi mfocal annsin duitse, noch do labhair mé le Daibhi hathair:

13 Agus biaidh mé am chomhnuidhe a measg chloinne Israel, agus ní thréigfe mé mo phobal Israel.

14 ¶ Mar sin do rinne Solamh an tigh, agus do chríochnuigh é.

15 Agus do rinne se balladha an tighe a stigh do chláruibh céadair, aráon urlár an tighe, agus na balladha don táobh a stigh: agus dfoiluigh sé táobh a stigh *iad*

lé hadhmad, agus dfoluigh sé urlár an tighe le cláruibh giumhuis.

16 Agus do rinne sé fithche cubhad ar tháobhuibh an tighe, an turlár aráon agus na balladha le cláruibh céadair: do rinne sé a stigh dhó *iad*, don oracuil, ansa *náit* ronaómtha.

17 Agus an tigh, martá, an teampall atá as a choinne, do bhí ceathrachad cubhad ar *fad* ann.

18 Agus do bhí cedair an tighe táobh a stigh grábhálta le cnapuidh agus lé bláthuibh oscuilte: do *budh* cédar uile é; ní bhfacus cloch ann.

19 ¶ Agus do ghléus sé an toracuil a stigh annsa tigh, do chur aírce chummartha an TIGHEARNA ann.

20 Agus do *bhí* annsa chuid thosuigh don noracuil fithche cubhad air *fad*, agus fithche cubhad air leithead, agus fithche cubhad air áirde: agus dfoluigh sé é le hór fíorghlan; agus as *marsin* dfoluigh sé a naltóir chedair.

21 Marsin do chuir Solamh fólach táobh a stigh don tigh dór fhíorghlan: agus do rinne sé lanntaóir ag na slabhradhuibh óir as coinne an noracuil; agus do chuir folach dór air.

22 Agus dfoluigh sé an tigh uile le hór, nó gur críochnúigh sé an tigh uile: dfoluigh sé mar an gcéadna a naltóir do *bhí* láinín ris a noracuil le hór.

23 ¶ Agus do rinne sé dhá cherubín a stigh san oracuil do chrann ola, deich ceubhaid ar áirde ann gach *áon díobh*.

24 Agus do *bhí* cúig cubhaid a sciathán don cherubín, agus cúig cubhaid ansa sciathán oile don cherubín: ón ccuid do bhfaide amach daon sciathán go nuige an ccuid do bhfaide amach don sciathán oile do *bhád*ar déich ceubhaid.

25 Agus do *bhí* deich ceubhaid annsa cherubín oile: do *bhád*ar an dá cherubín dénmhiosúr agus déanmhéid.

26 Do *bhí* deich cubhaid ar áirde ann aon cherubín, agus as *marsin* do *bhí* annsa cherubín oile.

27 Agus do shuighidh sé na cherubínigh annsa tigh do bíaide a steach: agus do shineadar na cherubínigh a sciatháin amach, iondus gur bhean sciathan áon cherubín díobh ris an mballa, agus gur bhean sciathan an cherubín oile ris an mballa oile; agus do bheanadar na sciatháin ré chéile a meadhon an tighe.

28 Agus dfoluigh se na cherubínigh le hór.

29 Agus do bhreacuigh sé balladha an tighe uile fa gcuart le fíoghrachuibh breacuighe cherubínigh agus chrann pailme agus luibhíonn oscuilte, a stigh agus a muigh.

30 Agus dfoluigh se urlár an tighe le hór, a stigh agus amuighe.

31 ¶ Agus do dhorus an noracuil do rinne sé comhlúigh do chrann ola: *ba hé* an cúigeadh cuid don *bhalla* an fárdorus agus na hursanna.

32 Do *bhád*ar an dá dhorus mar an gcéadna do chrann ola; agus do ghearr sé orra sin breacughadh cherubínigh agus chrann pailme agus bhlatha oscuilte, agus dfoluigh sé *iad* le hór, agus do shraithnuigh sé ór air na cherubínigh, agus ar na crannuigh pailme.

33 Mar sin fós do rinne sé do dhorus an teampuill postadha do chrann ola, an ceathramhadh cuid don *bhalla*.

34 Agus do *bhád*ar an dá dhorus do chrann giumhuis: do *bhad*ar dhá dhuilleóg dhorus díobh ag filleadh, agus dhá dhuilleóg dhorus oile ag filleadh.

35 Agus do ghearr sé orra sin cherubínigh agus crainn phailme agus blátha oscuilte: agus dfoluigh sé *iad* le hór cumtha leis a nobair ghéarrtha.

36 ¶ Agus do chuir sé súas an cúirt a stigh le trí phéirsibh do chlochaibh snoighte, agus sé phéirse do shaltachaibh céadair,

37 ¶ Ann sa cheathramhadh bliadhain do suigheadh bunáit thighe an TIGHEARNA, annsa mí Sif.

38 Agus ansa naonmhadh bliadhain déug a mí Bul, (*noch así* an tochdmhadh mí), do chríochnúigheadh é ann gach uile chuid de, agus réir gach uile chuma dhe. Marsin do bhí sé seachd mbliadhna dhá dhéanamh.

CAIB. VII.

Palás. 2 Agus grianán Sholaimh. 13
Le córughadh an teampuill.

ACH do bhí Solamh ag déanamh a thighe féin trí bliadhna déug, agus do chríochnúigh se a thigh uile.

2 ¶ Do chuir sé súas mar an gcéadna tigh fhoraoise Lebanon; céad cubhad do bhí ann air *fad*, agus cáogad cubhad air leithead, agus tríochad cubhad air áirde, ar cheithre phéirse do philéuruibh céadair, agus saltacha céadair ar na piléuruibh.

3 Agus do *bhí* sé foluighthe le cédar ós a chionn ar na saltachaibh, noch do *bhí* air chúig agus cheathrachad piléur, a cúig déug ann gach péirse.

4 Agus do *bhád*ar fuinnéoga a trí phéirse, agus solus ar aghaidh sholuis a trí cúrsa.

5 Agus do *bhád*ar na doirse agus na postadha ceathairbhéannach, maille ris na fuinnéogaibh: agus do *bhí* solus ar aghaidh sholuis a trí cúrsa.

6 Agus do rinne se póirse piléur; ann a

raibh caogad cubhad air fad, agus tríochad cubhad air leithead : agus do *bhí* an póirse dhá réir sin : agus na piléir *eile* agus na saltacha reamhra dha réir sin.

7 ¶ Ann sin do rinne se póirse don chathaóir ríogha mar a mbiadh ag breitheamhnus, eadhon póirse an breitheamhnus : agus do *bhí* foluighthe le cédar ó thaobh don nurlár go tti an táobh oile.

8 ¶ Agus a thigh iona raibh sé na chomhnuighe do *bhí* cúirt oile an táobh a stigh don phóirse, noch do *bhí* don nobair chéadna. Do rinne Solamh tigh fós dinghin Pharao, (noch thug sé na *mnáoi*,) cosmhail ris an bpóirsise.

9 ¶ Do *bhád*ar so uile do chlochaibh. mórluaigh, do réir mhiosúir chloch snoighte, ar na ngearradh le toiriosguibh, a stigh agus amuigh, eadhon ó iachdar go húachdar, agus mar sin ar an gcuid amuigh leath ris an gcúirt mhóir

10 Agus do *bhí* an bhunáit do chlochaibh mórluaigh, eadhon clocha móra, clocha do dheich cubhadaibh, agus clocha do ocht cubhadaibh.

11 Agus do *bhád*ar shuas clocha mórluaigh, (do réir mhiosúir chloch snoighte,) agus céadair.

12 Agus do *bhí* an chuir mhór timchioll fa thrí chúrsa do chlochaibh snoighte, agus cúrsa do shaltachaibh céadair, air an modh céadna an chúirt do bfaide a steach do thigh an Tighearna, agus póirsi an tigh.

13 ¶ Agus do chuir an rígh Solamh fios agus thug Hiram as Tior chuige.

14 *Budh* mac baintreabhuigh é do threibh Naphtali, agus duine do Thíor a athair, oibrighthe a bprás : do *bhí* se líonta dintleachd, agus do thuisge, agus glic doibrightheadh gach uile oibre phráis. Agus tháinig sé chum Solaimh rígh, agus do rinne se a obair uile.

15 ¶ Oir do theilg sé dhá phileur prais, a rabhadar ocht cubhaid déug an gach piléur dhíobh : agus do thigeadh corda dhá chubhad déug timchioll gach piléur aca.

16 Agus do rinne sé dhá cheann do phráis leaghta, ré a ccur ar mhullach na bpiléur : áirde chinn díobh cúig cubhaid, agus áirde an chinn oile cúig cubhaid.

17 Agus líonradh dobair chrosaigh, agus figheacháin dobair shlabhruidh, chum na gceann do *bhí* ar mhullach na bpiléur ; a seachd do cheann díobh, agus a seachd do cheann oile.

18 Agus do rinne se na piléir, agus dhá chúrsa fa gcúairt ar líonobair dhíobh, dfolach na ccéann do *bhí* ar an mullach, maille re pomgranatuibh : agus is mar sin do rinne sé ris an gceann oile.

19 Agus na cinn do *bhí* a mullach na

bpiléur do *bhád*ar dobair lile annsa bpóirse, ceithre cubhaid.

20 Agus na cinn ar a dá philéur do *bhí* pomgranait orra shúas, thall as coinne an bhuilg láimh ris a nobair lín : agus do *bhí* dha chéud annsa pomgranatuibh na ccúrsadhuibh timchioll fa gcúairt ar an cceann oile.

21 Agus do chuir sé súas na piléir a bpóirse an teanpuill : agus do chuir sé súas an pileur deas, agus tug sé iachin dainm air : agus do chuir sé an piléur clé súas, agus thug Boas dainm air.

22 Agus ar mhullach na bpiléur do *bhí* obair lile : mar sin do *bhí* obair na bpiléur críochnuighthe.

23 ¶ Agus do rinne sé fairge leaghta, deich cubhaid ón bhrúach go chéile : do *bhí* si cruinn gach éantáobh, agus do *bhí* cuig cubhaid na háirde : agus tháinig snúithe thríochad cubhad ann a cumpás fa gcúairt timchioll.

24 Agus do *bhád*ar cnapáin fa na brúach ag teachd na timchioll gach éantáobh, a deich annsa chubhad, ag teachd timchioll na fairge fa gcúairt : do theilgiodh na mill a ndá chúrsa, a núair do teilgeadh é.

25 Do sheas sin ar dhá dhamh dheúg, a trí ag féachuin budh thuáigh, a trí ag féachuin siar, a trí ag féachuin budh dheas, agus a trí ag féachuin soir : agus do *suigheadh* a nfairge orra shúas, agus do *bhí* a leith-deirigh uile a stigh.

26 Agus do *bhí* leithead baise ar thiugheadas ann, agus do *bhí* a bhrúach sin ar na dhéanamh mar bhrúach cupáin, maille re bláthuibh lile : do chongmhadh sé dhá mhíle bát.

27 ¶ Agus do rinne sé deich mbása prais : ceithre cubhaid a bhfad bása dhíobh, ceithre cubhaid na leithíod, agus trí cubhaid na áirde.

28 Agus ar an *modhso* do *bhí* obair na mbása ; agus do *bhí* imle orra, agus do *bhí* na himle éidir na trasnánuibh :

29 Agus ar na himlibh do *bhí* idir na trasnánuibh do *bhád*ar léomhain, daimh, agus cherubínigh : agus ar na trasnánuibh do *bhí* bása ós a ccionn : agus do *bhád*ar foirlionta áirigh déanta dobair thana faoi na léomhanuibh agus na damhuibh.

30 Agus do *bhí* ag gach ean bhása ceithre roithléin phráis, agus plátadha prais : agus do *bhád*ar ag na ceithre coiméluibh iomchuir fátha : fan laibhéir do *bhí* iomchair leaghta ag taciobh gach foirlionta.

31 Agus an béul a stigh annsa cheann aige agus shúas do *bá* cubhad é : a chd do *bhí* a bhéul cruinn do réir oibre an bhása, cubhad go leith : agus mar an gcéadna do

*bhád*ar neithe greanta ar a bhéul maille re na nimlibh, ceathairbheannacha, ní cruinn.

32 Agus do *bhád*ar ceithre roithléin fana nimlibh; agus mul na roithléan *céangailte* don bhása: agus *dob é* áirde an roithléin cubhad agus leath chubhad.

33 Agus do *bhí* obair na roithléan cosmhúil re hobair roithléan carbuid: a mula agus a ccrúba, agus a ríogthacha, agus a ttar, do *bhád*ar uile leagtha.

34 Agus do *bhád*ar ceithre gabhla fúlaing air cheithre coirnéulnibh an bhása: agus do *bhád*ar na gabhla fúlaing sin don bhása féin.

35 Agus do *bhí* compás cruinn a mullach an bhása do leathchubhad ar áirde: agus a mullach an bhása do *bhád*ar a thrasnáin agus a imle don ní chéadna.

36 Oir ar chaóin na gclár sin, agus ar a nimlibh, do ghrabháil sé cherubínigh, agus leomhuin, agus crainn phailme, do réir mhéide gach aoin aca, agus a bhíoirlíonta fa gcuáirt.

37 Ar an *modhsa* do rinne sé na deich mbása: éan teilgean do *bhí* aca uile, éanmbiosúr, agus éanmhéid.

38 ¶ Ann sin do rinne sé deich mbáisín práis, do chongmhadh báisín dhíobh ceathrachad bát: agus do *bhí* ceithre cubháid ann gach éanbháisín: agus báisín ar gach éan bhása do na deich mbásaibh.

39 Agus do chuir sé cúig bhása ar an taóibh ndeas don tigh, agus cúig ar an taóibh chlé don tigh: agus do shluighidh sé a nfairge ar an ttáobh ndeas don tigh leath shoir as coinne an taóibhe ó dheas.

40 ¶ Agus do rinne Híram na láibhéir, agus na sluáiste, agus na báisínigh. Mar sin do chuir Híram críoch ar dhéanamh na hoibre uile do rinne don rígh Solamh do thigh an TIGHEARNA.

41 An dá philéur, agus an dá cheannbhulla noch do *bhí* a mullach an da philéur; agus an dá líonobair, díolach an dá cheannbhulla noch do *bhí* ar mhullach na bpiléur;

42 Agus ceithre chéud pomegranat don dá líonobair, *eadhon* dhá chúrsa pomegranat da gach líonobair dhíobh, díolach an dá cheannbhulla do *bhí* ar mhullach na bpiléur;

43 Agus na deich mbása, agus na deich láibhéir ar na básaibh;

44 Agus éanfhairge amháin, agus dha dhamh dhéug fáoi an nfairge;

45 Agus na potadha, agus na sluáiste, agus na báisínidhe: agus ná soighthighsi uile, noch do rinne Híram don rígh Solamh do thigh an TIGHEARNA, do *bhád*ar na bprás ghléachlan.

46 A réiteach Iordan do theilg an rígh

iad, a bhfearann na talumhan buidhe eidir Shuccoth agus Shartan.

47 Agus dífag Solamh na soighthigh uile gan a ccur a *comhthrom*, do bhrígh go rabhadar ro iomadainhuil: ní mó írith fios comhthrom an phráis.

48 ¶ Agus do rinne Solamh na soighthidhe uile do *bhean* re tigh an TIGH-EARNA: a naltóir óir, agus an bórd óir ar a raibh an tarán taisbéunta.

49 Agus na coinleóirigh dór fhíorghlan, a cuigar an ttáobh ndeas, agus a cúig ar an taobh clé, as coinne a noracuil, maille ré na bhláithibh, agus leis na lamp-adhuibh, agus leis na teachairighibh óir.

50 Agus na báisínigh, agus na glantóirigh, agus na cupáin, agus na sponoguidh, agus na túiseóirigh dór fhíorghlan; agus na crúcadha óir, a *ráon* do dhoirsibh an tighe, do *náit* rónaómhtha, agus do dhoirsibh an tighe, mar atá an teampull.

51 Mar sin do críochnuigheadh a nobair uile do rinne an rígh Solamh do thigh an TIGHEARNA. Agus thug Solamh a steach na neithe do choisirig Daibhi a athair; *eadhon* an tairgíod, agus an tór, agus na soithighe, do chuir sé a measc ionnhuis thighe an TIGHEARNA.

CAIB. VIII.

Toirbhíotas an teampuill chum seirbhíse Dé.

AN sin do chruinnigh Solamh sinnsir Israel uile, agus cinn na ttreabh, príomhaithre chloinne Israel uile, agus an rígh Solamh ann Ierusalem, go ttugaidís súas airc chunnartha an TIGHEARNA as ceathruigh Dháibhi, si sin Sion.

2 Agus do chruinnigheadar clann Israel uile iad féin agus an rígh Solamh ar an bhféusta a mí Étaním, *eadhon* an seachdmhadh mí.

3 Agus tangadar sinnsir Israel uile, agus do thógbhadar na sagait a náirc súas.

4 Agus thugadar súas airc an TIGH-EARNA, agus tabernacuil an chomhchruinnigh, agus a nuile shoitheach náomhtha do *bhí* san tabernacuil, thugadar na sagait agus na Lebhítigh iad sin súas léo.

5 Agus do *bhí* an rígh Solamh, agus comhchruinniughadh Israel uile, noch do chruinnigh chuge, a bhfochair a chéile a bhfiadhhuise na háirce, ag íodhburt cáorach agus damh, nár fhéidir innisin nó áiríomh ar iomadamlacht.

6 Agus thugadar na sagait a steach airc chunnartha an TIGHEARNA dhá háit féin, go horacuil an tighe, do *náit* is rónaómhtha, *eadhon* faoi sciathanuibh na cherubínigh.

7 Oir do leathnuigheadar na cherubínigh a ndá sciathán amach ós cionn áite na

háirce, agus dolchadar na cherubínigh a náirc agus a máideadha shúas.

8 Agus do thairngeadar amach na maid-eadha, chor go bhfaicthi cinn na maid-eadha amach ann sa náit naomhtha as coinne a noracuil, agus ní bfácas a muigh iad : agus atáid annsin gus a niugh.

9 Ní raibh éainní ann sa náirc achd an dá chlár chloiche, noch do chuir Maóise ann ag Hóreb, a nuair do rinne an TIGHEARNA cunnradh ré cloinn Israel, a nuair thangadar amach as crích na Hé-ipte.

10 ¶ Agus tárla, a nuair thangadar na ságarit amach as á náit ro náomhtha, gur lion an néull tigh an TIGHEARNA,

11 Ionduis nár fhéadadar na sagairt seasamh do mhiniostalachd treas an néull : óir do lion glóir an TIGHEARNA tigh an TIGHEARNA.

12 ¶ Ann sin do labhair Solamh, A dubhairt an TIGHEARNA go náitreochadh sé a ndorchadus tigh.

13 Do rinne misí go deimhin tigh dhuit do dhéanamh combnuighe ann, áit chinnte dhuitsí dtánamhuinn ann go brath.

14 Agus díll an rígh a aghaidh, agus do bheannuigh sé combhruinniughadh Israel uile : (agus combhruinniughadh Israel uile na seasamh ;)

15 Agus a dubhairt seision, *Go madh* beannuigh an TIGHEARNA Dia Israel, noch do labhair dá bhéul féin rem athair Dáibhi, agus do choimhlíon le na láimh é, gha rádh,

16 On ló fá ttug mé amach mo phobal Israel as an Néigipt, uíor thogh mé éan-chathair amach as treabhuidh Israel uile do dhéanamh tigh, lé a mbia mainm ann ; achd do thogh mé Dáibhi do bheith ós cionn mo phobail Israel.

17 Agus do bhí sé a ccroidhe Dháibhi mathair tigh do dhéanamh dainm an TIGHEARNA Dia Israel.

18 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Dáibhi mathair, An méid go raibh se ann do chroidhe tigh do dhéanamh dom ainmsi, is maith rinne tú á bheith ad chroidhe.

19 Gidheadh ní dhéana tú an tigh ; achd do mhac noch thiúfacs as do leasrach, do dhéana sé tigh dom ainmse.

20 Agus do choimhlíon an TIGHEARNA an focall a dubhairt sé, agus déirge misí súas a náit Dháibhi mathair, agus atáim am shuidhe a ceatháoir ríogha Israel, mar do gheall an TIGHEARNA, agus do rinne mé tigh dainm THIGHEARNA Dé Israel.

21 Agus do shuighidh mé áit ann sin don náirc, *iona* bhfuil cunnradh an TIGHEARNA, noch do rinne sé rer náithribh, a núair thug sé amach as crích ná Héigipte iad.

22 ¶ Agus do sheas Solamh as coinne altóra an TIGHEARNA a lathair chomhchruinnigh Israel uile, agus do leathnuigh sé amach a lámha chum neimhe :

23 Agus a dubhairt sé, A THIGHEARNA Dia Israel, ní bhfuil éan Dia cosmhuil riotsa, air neamh shúas, nó ar talumh shíos, noch chomhallus cunnradh agus trócaire dot sheirbhiseachuibh noch shiubhluighios ad lathair maille ré croidhe iomlan :

24 Noch do chomhaill dot shearbhfhoghantaigh Dáibhi mathair an ní do gheall tú dhó : do labhair tú led bhéul mar an gcéadna, agus do choimhlíon tú léd láimh é, mar a tá aniuigh.

25 Ar a nadhbharsin anois, a THIGHEARNA Dia Israel, combhlíon dot shearbhfhoghantaigh Dáibhi mathair an ní do ghealluis dó, gha rádh, Ní teisdeocha duine íait ann mo radharsa do shuighe a ceatháoir ríogha Israel ; amháin má bheirid do shliocht aire da slighe, ionduis go siubholuid am lathairse mar do shiubhuil tusa am lathair,

26 Agus anois, a Dhía Israel, guidhim thú, daingnithear thfocal, noch do labhair tú red shearbhfhoghantaigh Dáibhi mathair.

27 Acht an ccoimhneochaidh Dia go deimhin ar an ttalumh ? féuch, ní fliaghann flaitheas, agus flaitheas na bhflaitheas ionad duit ; cá mhéid ní as lugha ná sin *fhéudas* an tighse do rinne misé ?

28 Acht cheana féach air urnaigh do shearbhfhoghantaigh, agus air a ghearán, O a THIGHEARNA mo Dhía, déisteachd ris an ngairm agus ris an nurnuigh, noch ghuidhios do shearbhfhoghantaigh ad fhiadhnúise a niugh :

29 Go bhfoisceoltá do shúile leath ris an tighso do ló agus doidheche, *eadhon* leath ris a náit noch a dubhairt tú, Bíaidh mainm ann sin : ionduis go néistigh tú ris an nguighde dhéanas do shearbhfhoghantaigh ann sa náitse.

30 Agus éistsi re gearán do shearbhfhoghantaigh, agus do phobail Israel, a núair do dhéanuid guidhe ann sa náitse : agus cluinse ann hionad combnuigh féin air neamh : agus a núair chluínios tú, tabhair maítheamhnus dóibh.

31 ¶ Má ní duine ar bith aindligheadh a naghaidh a chomharsann, agus mionna do chur air do thabhairt air mionnughadh, agus na mionna do theachd as coinne haltóras ann sa tighse :

32 Ann sin cluinis a bhflaitheamhnúis, agus déana breitheamhnus dot sheirbhiseachaibh, ag damnughadh an chiontuigh, do thabhairt a shligheadh ar a cheann féin ; agus do ghlanadh a nfréin, ag tabhairt dó do reir a ionracuis.

33 ¶ A núair bhuaillighear do phobal Israel síos roimhe an nabhuid, do chionn gur pheacuidheadar ad aghaidhsí, agus go bhfílid a ris chugad, agus go naidmheochuid hainm, agus go nguidhfí, agus go ndéanuid gearán riotsa annsa tighse :

34 Ansin cluinse a bhflaitheamhnus, agus maith peacadh do phóbail Israel, agus tabhair a ris iad don dúithche noch thug tú dá naithribh.

35 ¶ A núair dhruidfídhthear neamh, agus nach bíadh fearthuinn ar bith ann, do chionn gur pheacuidheadar ad aghaidhsí ; má níd siad guidhe ann sa náitsí, agus hainmsí dadmháil, agus iompógh ó na bpeacadh, a núair smaichdeochus tú iad :

36 Ansin cluinse a bhflaitheamhnus, agus maith peacadh do sherbhíseach, agus do phobail Israel, go múinidh tú dhóibh an tslighe mhaith iona siubholuid siad, agus tabhair fearthuinn annsa tír, noch thug tú dot phobal mar oighreachd.

37 ¶ Má bhíonn gorta annsa tír, má bhíonn pláigh, gáoth rúadh, ceó millteach, locuistigh, nó ma bhíonn peist millteach ; má shuidheann a nabhuid na mbun a ndúithche a ccaithreach ; gidh bé ar bith pláigh, gidh bé ar bith éaslaínte bhíás ann ;

38 Gidh bé urnaigh nó gearán do dhéantar lé duine ar bith, nó le pobal Israel uile, noch a mbía a fhios ag gach áon díobh pláigh a chroidhe féin, agus go leathnochaidh amach a lámha chum an tighesí :

39 Ann sin cluinsi a bhflaitheamhnus ann hionad comhuigh féin, ag maithemh dhóibh, déana agus tabhair da gach áon do reir a shligheach, a bhfuil fios a chroidhe agadsa ; óir is tusa, thusa amháin, agá bhfuil fios croidhtheach chloinne na ndáóine uile ;

40 Chor go mbía eagla orra romhadsa ar feadh laéthe a mbeatha annsa dúithche noch tug tú dar naithribh.

41 ¶ Tuilleamh oile a dtaoibh choimhiteach, nach dot phobal Israel, ach thiúfás a ccein ar ghrádh hanmasa ;

42 Óir cluinfid siad iomradh hanma mhóirse, agus do láimhe laídre, agus do rigthe sínte amach ; a núair thiúfás sé agus do dhéana sé urnaigh chum an tighesí ;

43 Cluinsi a bhflaitheamhnus ann hionad comhuigh féin, agus déana do reir gach éinneithe dá niarrfuidh an coimhiteach ort : chor go mbíáidh fios hanma ag dáoinibh na talmhan uile, le mbía heagla orra, mar atá air do phobal Israel ; agus chor go mbíáidh a fhios aca an tigh so, do rinne misí, gúrob ad ainmsí goirthea é.

44 ¶ Má théid do phobal amach do chathughadh a naghaidh a nabhaid, gidh bé ball a gcuirfidh tú iad, agus go nguidhfid

chum an Tighearna leith ris an ceathruigh do thogh tusa, agus a leith ris an tigh do rinne misí dot ainm :

45 Ann sin cluinse a bhflaitheamhnus a nguidhe agus a ngearán, agus cumhdaigh a ccúis.

46 Má níd peacadh ad aghaidh, (óir ní bhfuil duine ar bith nach bpeacuidheann,) agus go mbía fearg agad riú, agus go ttoirbhéaruidh tú don nabhuid iad, iondus go mbéaruid leó a láimh iad go tír na nabhaid a bhfad, nó a bhfogus ;

47 Gidheadh má chuimhnighid orra féin annsa tír a mbéarthar a láimh iad, agus ma níd aithrige, agus ma chuirfid a ngearán chugadsa a tír na muinntire rug leó a láimh iad, gha rádh, Do pheacuidheamar, agus do rinneamar éigceart, do rinneamar go bolc ;

48 Agus marsin má fhílid chugadsa le na nuile croidhe, agus le na nuile anam, a tír a nabhaid, noch rug leó a láimh iad, agus go nguidhfí chugadsa a leith ré na ndúithche féin, noch thug tú dá naithribh, ris an ceathruigh do thogh tú, agus ris an tigh do thogh misí dot ainm :

49 Ann sin éist thusa a nguidhe agus a ngearán a bhflaitheamhnus ann hionad comhnuidhe féin, agus connuimh súas a gcúis,

50 Agus maith don phobal do pheacuidh ad aghaidh, agus a naindligheadh uile leir sháruigheadar ad aghaidh, agus tabhair trócaire dhóibh a lathair na ndáóine rug leó a láimh iad, chor go mbía traúghe acasan dóibh :

51 Óir is iad do phobalsa, agus hoighreachd iad, noch thug tú amach as an Néigipt, as lár na fuirnísí iaruin :

52 Chor go mbéid do shúile foscuilte do ghearán do sherbhísigh, agus do ghearán do phobail Israel, do thabhairt aire dhóibh annsa nuile ní da ngoirfid ort dhá ttáobh.

53 Óir do dhealuidh tú iad ó bheith a meac dháóine na talmhan uile, do bheith na noighreachd agad féin, mar do labhair tú lé láimh Mháoise do sherbhísigh, a núair thug tú ar naithreacha amach as an Néigipt, a Tighearna Dia.

54 Agus is amhluidh bhí, a nuair do chriochnuigh Solamh bheith ag guidhe na hurnuighse uile agus a niarratuis chum an Tighearna, déirigh sé as fiadhnúisí altóra an Tighearna, ó bheith ar a ghlúinibh maille re ya lámhuibh leathnuigh súas chum neimhe.

55 Agus do sheas sé, agus do bheannuigh sé comhchruinniughadh Israel uile do ghuth fhollughlan, gha rádh,

56 Go madh beannuigh an Tighearna, noch thug súaimhnios da phobal Israel, do réir gach éinneithe dar gheall sé : ní

dheachaidh áon fhocal amháin a bhfaillígte da ghealladh maith uile, noch do gheall sé le láimh Mhaóise a shearbhfhoghantuigh.

57 Go raibh an TIGHEARNA ar Ndia linn, amhuil do bhí sé le ar naithribh: ná fagbhadh agus ná tréigíodh sé sinn:

58 Ionudis go ccláonadh sé ar gcroidhthe chuige féin, do shiubhal iona shlightibh uile, agus do choimhéud a aitheantadh, agus a reachda, agus a bhreith-eamhnusa, noch do aithin sé dar naithribh.

59 Agus gó raibh na bríathrasa agamsa, lé ndéarna mé athchuinge a bhfiadhnúise an TIGHEARNA, a ngar don TIGHEARNA ar Ndia do ló agus doidhche, chor go ccothochuidh sé cúis a sherbhísigh, agus cúis a phobail Israel gach uile uair, mar bhíis uireasbhuidh orra:

60 Chor go mbí a fhios ag daóinibh an domhuin uile gur bé an TIGHEARNA as Día, agus nach bhfuil aithearrach ann.

61 Biodh bhur gcroidhe ar a nadhbar sin iomlán leis an TIGHEARNA ar Ndia, do shiubhal iona statúidibh, agus do choimhéud a aitheantadh uile, amhuil San ló a niugh

62 ¶ Agus dofráil an rígh, agus Israel uile maille ris, iodbhairt a lathair an TIGHEARNA.

63 Agus diodbhair Solamh iodbhairt ofrála síothchána, noch do ofráil sé don TIGHEARNA, dhá mhíle fhithchíod damh, agus céud agus fithche míle cáora. Mar sin do choisrig an rígh agus clann Israel uile tighe an TIGHEARNA.

64 An la sin féin do choisrig an rígh meadhón na cúirte do bhí as coinne thighe an TIGHEARNA: óir is ann sin do ofráil sé iodbbartha loisge, agus ofrála bídh, agus méathus na hofrála síothchána: do chionn gó raibh a naltóir phráis do bhí a lathair an TIGHEARNA roibheag do ghlacadh na nofráladh loisge, agus na nofráladh bídh, agus méathuis na nofráladh síothchána.

65 ¶ Agus an tansin do rinne Solamh fénta, agus Israel uile na fhochair, coimhthionól mhór, ó mar théid tú a steach go Hamat go nuige abhuinn na Héipte, a lathair an TIGHEARNA Día, seachd a agus seachd lá, eadhon ceithre lá dhéag.

66 Ar a nochdmhadh lá do chuir sé an pobal ar siubhal: agus do bheannuigh-eadar an rígh, agus do chúadar da lóistibh go súgach agus go luathgháireach a ecroidhe ar son gach uile mhaithesa dá ndéarna an TIGHEARNA ar son Dháibhi a shearbhfhoghantuigh, agus ar son a phobail Israel.

Ath-thaibhreachd Dé do Sholaimh. 26 Agus cabhlach Sholaimh.

AGUS tárla, a núair do chríochnuigh Solamh déanamh thighe an TIGHEARNA, agus thighe an rígh, agus gach éinneithe dar mhian le Solamh do dhéanamh,

2 Gur taibhreachd an TIGHEARNA do Sholaimh an dara huair, mar do tháisbéin sé é féin dó a Ngíbeon.

3 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ris, Do chúala mé do ghuidhe agus hiarratus, noch do rinne tú am fhiadhnúise: do bheannuigh mé an tighso, noch do rinne tú, do chur manma ann go bráth; agus béid mo shúile agus mo chroidhe ann go siorruidhe.

4 Agus má shiubhlúighionn tusa am lathair, mar do shiubhuil hathair Dáibhi, a niomláine croidhe, agus a bhfiréantachd, do dhéanamh gach uile neithe dar aithin misi dhíot, agus go ccoimheadfa tú mo statúidigh agus mo bhreitheamhnúis:

5 Ann sin daingneochuidh mé cathaóir do rioghachta ar Israel go bráth, mar do gheall mé dot athair Dáibhi, gha rádh, Ní theisteochuigh duine uait ar chathaoir rioghachda Israel.

6 Acht má fhilltighesi ar éan chor ó misi leamhuin, sibh féin nó bhur cclann, agus nach choimhéudfuidhe maitheanta agus mo statúidigh noch do chuir mé ann bhur bhfiaghnúise, achd imtheachd agus déo oile dadhradh, agus seirbhís do dhéanamh dhóibh:

7 Annsin géarrfa misi Israel amach as a ndúithe noch thug me dhóibh; agus an tigh so, do náomhuigh mé dom ainm, teilgfe mé as mo radharc é; agus biaidh Israel na sheanfhocail agus na fhocal magaidh a meas a nuile phobal:

8 Agus an tighso, atá comhard sin, biaidh úamhan ar gach éanduine dá ngeabhaidh láimh ris, agus béid ag fiosurúigh; agus a déarúid, Cred fa ndéarna an TIGHEARNA so ris a ndúitghesi, agus ris an ttighso?

9 Agus freagorúid siádsan, Do chionn gur threigeadar a TIGHEARNA Día, noch thug amach a naithe as crích na Héipte, agus gur ghreamuigh-eadar do dheebh oile, agus gur adhradar iad, agus go ndearnadar serbhís dóibh: uimesin thug an TIGHEARNA an tolcasa orra.

10 ¶ Agus tárla a gcionn fhithchíod bliadhan, tair éis Solamh an dá thigh do dhéanamh, tigh an TIGHEARNA, agus tigh an rígh,

11 (Anois do rad Hiram rígh Tior do

Sholaimh croinn chéadair agus croinn ghiumbaí, agus ór, do réir a mbeanman uile), go ttug Solamh annsin do Hiram fithche cathair a gcrích na Galile.

12 Agus tháinig Hiram as Tior dféuchuin na gcaithreach thug Solamh dhó; agus níor tháinigheadar ris.

13 Agus a dubhairt sé, Cred iad na caithreachasa thug tú dhamhsa, a dhearbhrathair? Agus thug se fearann Cabul orra gus a niugh.

14 Agus do chuir Hiram chum an rígh sé fithchid tallann óir.

15 ¶ Agus isé so fáth an gheártha do thóg an rígh Solamh; do dhéanamh tighe an TIGHEARNA, agus a thighe féin, agus Millo, agus balla Ierusalem, agus Hasor, agus Megiddo, agus Geser.

16 Óir do chúaidh Phárao rígh na Héigipte súas, agus do ghabh se Geser, agus do loisc í le teine, agus do mharb sé na Canáanaitigh do áitreibh ann sa ccaithruigh, agus thug sé *mar* thiodhlacadh dá inghin, do mhnaói Sholuimh í.

17 Agus do chur Solamh Geser, agus Betoron iochdarach súas,

18 Agus Balah, agus Tadmor annsa bhfasach, annsa dúithche sin,

19 Agus caithreacha an stóruis uile noch do bhí ag Solamh, agus caithreacha dhá charbadaibh, agus caithreacha dha mharcschluágh, agus gach ní ba mían le Solamh do chur súas ann Ierusalem, agus a Lebanon, agus a bhfearann a thighearnaíais uile.

20 ¶ Agus an mhuinntir uile do fág-bhadh beó do na Hamoritibh, do na Híitibh, do na Perisitibh, do na Hibhitibh, agus dona Iebusitibh, nach raibh do chloinn Israel,

21 A cclann do fhaghadar na ndiáigh san tír nach ar fhéadadar clann Israel do scrios uile, orra sin do thóg Solamh duibh-chíos serbhíse daóire gus a niugh.

22 Acht do chloinn Israel ní dhéar-nuidh Solamh daóine dáora: achd do bhádar na bhfearuibh cogaidh, agus na serbhíseachaibh, agus na bprionnsadhaibh, agus na ccaiptinibh, agus na núachdarán da charbadaibh, agus na marcschlúagh aige.

23 Dob iad so na príomh-oifigidh do blú ós cionn oibre Sholuimh, cuig chéud agus cáogad, agá raibh riaghail ós cionn na ndaóine do oibrigh san nobair.

24 ¶ Achd táinic inghean Phárao súas as ccaithruigh Dháibhi dhá tigh féin noch do thóg Solamh dhi: annsin do thóg sé Millo.

25 ¶ Agus trí huáire san mblíadhuin do íodhbuir Solamh ofrála loisce agus ofrála síothchána ar a naltóir do rinne sé

don TIGHEARNA, agus do loisc sé túis ar analtóir do bhí a bhliadhuise an TIGHEARNA. Mar sin do chríochnuigh sé an tigh.

26 ¶ Agus do rinne an rígh Solamh cobhlach long ann Esion geber, noch atá láimh re Elot, ar thrúgh na mara Ruáidhe, a ccrích Edom.

27 Agus do chuir Hiram a sherblisigh annsa loingeas, loingseóirigh agá raibh eólas na fairge, a bhíochair sherbhíseach Sholuimh.

28 Agus tangadar go Hóphir, agus thugadar ór as sin, ceithre chéud agus fithche tallann, agus thugadar chum an rígh Solamh é.

CAIB. X.

Táinic bainrioghán Sheba, do chur ceastanna ar Sholaimh.

A GUS a nuair do chúalaidh bainríoghán an Shéba clú Sholuimh ra anna an TIGHEARNA, tháinic sí dá dhearbhadh le ceastuibh cruaidhe.

2 Agus tháinic sí go Hierusalem ré cuideachduin romhóir, maille re cámh-alluibh diomchuir spíosraidh, agus iomar-cuigh óir, agus clocha uáisle: agus a nuair tháinic sí mar a raibh Solamh, do chomhráidh sí ris fá gach éinni dá raibh ann a croidhe.

3 Agus dinnis Solamh dhi a ceastanna uile: ní raibh éainni diamhair air an rígh, nach ar innis sé dhi.

4 ¶ Agus a nuair do chonnaire bainríoghán Sheba críonnachd Sholuimh uile, agus an tigh do thóg sé,

5 Agus biadh a bhuird, agus suidhe a sherbhíseach, agus minístralachd a luchd fritheoilte, agus a néduighe, agus íos a ghiolluighe cupáin, agus a dhul súas mar a ttiagh súas go tgh an TIGHEARNA; ní raibh níos mó do spioruid inte.

6 Agus a dubhairt sí ris an rígh, As fíor a naithris do chuala misi am dhuithche féin ar do ghníomhuibhisi agus ar do chríonnachd.

7 Gidheadh níor chreid mé na bríathra, nó go ttáinic mé, agus go bhíacuidh mo shúile iad: agus, féuch, níor hinnseadh a leath dhamh: do sháruigh do chríonnachd agus do shonus an túarusgháil do chúala mé.

8 Is sona atáid do dhaóine, sona atáid so do sherbhíisigh, noch sheasas a ccomhnuighe ad lathair, agus chiunneas do chríonnachd.

9 Go madh beannuigh do TIGHEARNA Dá, fuáir dúil ionnad, dot shughiughadh a ccathaóir ríogha Israel: do bhrigh gur ghrádhúigh an TIGHEARNA Israel go bráth, as uime sin do rinne sé rígh

dhiotsa, do dhéanamh breitheamhnais agus ceirt.

10 ¶ Agus thug sí don rígh céud agus fithche tallann óir, agus romhórán spíosradh, agus cloch úasal: ní tháinig a riamh na dhiaigh níos mó do shaidhbhrios spíosradh ná iad so thug bainrioghain Shéba don rígh Solamh.

11 Agus cobhlach Híram mar an gcéadna, noch thug óir ó Ophir, thugadar leo ó Ophir ro mhórán crann Almug, agus cloch úasal.

12 Agus do rinne an rígh do na crannuibh Almug piléir do thigh an Tighearna, agus do thigh an rígh, cláirseacha mar an gcéadna agus adhbha chiuil don luchd ceoil: ní tháinig a leithéid sin do chrannuibh Almug, ní mó do chonncas iad agus a niugh.

13 Agus thug an rígh Solamh do bhainrioghain Shéba a míana uile, gidh bé ar bith ní díarr sí, táobh amuigh dhá ttug an rígh Solamh dhi dá thiodhlaicibh riogh-amhla féin. Marsin dfill sí, agus do chuaidh dá tír féin, í féin agus a muinntir.

14 ¶ Anois do bé cómhthrom a nóir tháinig chum Soluimh a néaiubhláidhuin sé chéud trí fithchid agus sé tallanna óir.

15 Taobh amuigh dá bhfuair sé ó na ceannuighibh, agus ó thurusaibh ceannuigheadh na spíosradh, agus ó righthibh na Harábia uile, agus ó úachdaranuibh na tíre.

16 ¶ Agus do rinne an rígh Solamh dhá chéud sgiath dór bhuaite: sé chéud *secel* óir do chuaidh chum gach éain scéithe.

17 Agus do rinne sé trí chéud láimhsíath dór bhuaite; do chuaidh trí phunta óir chum gach éainscéithe: agus do chuir an rígh iad a ttigh na foraoise a Lebanon.

18 ¶ Mar an gcéadna do rinne an rígh cathaóir mhór riogha do ebur, agus dtóluigh í uile re hór fíorghlan.

19 Do bhádar sé choiscéim agan geathaoir, agus mullach na cathaóire cruinn taobh shiar: agus do bhádar fulaing ar gach taóibh do nionad suidhe, agus dhá leomhan na seasamh re taóibh na bhfulang.

20 Agus do sheas dhá leomhan déug annsin ar a ttaóibhse agus ar an ttaóibh oile ar na sé choiscéim: ní déarnadh a leithéid a néainrioghachid.

21 ¶ Agus do bhádar soithighe óil thighe Sholuimh uile dór, agus soithighe tighe fhoraoise Lebanon do bhádar uile dór fhiorghlan; níor bhairgead éantsoith-each díobh: ní raibh meas air a láethibh Sholuimh.

22 Oir do bhí ag an rígh ar fairge

cobhlach Tharsis maille re cobhlach Híram: éanuair annsna trí bliadhnaibh do thigeadh cobhlach Tharsis, ag tabhairt óir, agus airgid, agus fhíacal Elephant, agus Appadh, agus pheacóg.

23 Marsin do sháruigh an rígh Solamh righthé an domhuin uile á saidhbhrios agus a neagna.

24 ¶ Agus do bhí an sáoghal uile ag iarruidh teachd go Solumh, déisteachd ré na eagna, noch do chuir Dia iona chroidhe.

25 Agus thugadar leo gach áon aca a bhronntanús, soithighe airgid, agus soithighe óir, agus culaidheacha, agus arm, agus spíosradh, eich, agus múilligh, suim áirigh gacha bliadhna.

26 ¶ Agus do chruinnigh Solamh a gceann a cheile carbuid agus mareslúagh: agus do bhí aige míle agus ceithre chéud carbad, agus dhá mhíle dhéug marcach, noch do chuir sé annsna caitheachaibh chum na ccarbad, agus ag an rígh ann Ierusalem.

27 ¶ Thug an rígh airgid do bheith ann Ierusalem amhuil clocha: agus thug cedar do bheith ann amhuil crann sicamor noch *alá* ámsa ghleann, air lionmhaireachd.

28 ¶ Agus do thigeadh chum Soluimh eich as an Néigipt, agus snáth lín: do ghlacaidís ceannuighthe an rígh an snáth lín ar shuim áirigh.

29 Agus do chuaidh carbad sías agus tháinig as an Néigipt ar cheann sé chéad *secel* airgid, agus eich ar ceann chéud agus cáogad: agus mairsin do rioghuibh na Hititeach uile, agus do rioghuibh na Síria, agus do bheireadh síadsan amach iad le na láimh.

CAIB. XI.

Mná, 4 agus iodholadhradh Sholaimh.

9 Maille ré na smachd.

ACIIT do ghrádhúigh an rígh Solumh a morán ban coimhíghtheach, (maille re hinghin Pharao), mna do na Moabitigh, Amonitigh, Edomitigh, Sidónianuigh, agus Hititigh;

2 Do na cineadhachaibh a ttaobh ar labhair an Tighearna re cloinn Israel, Ní reachtaóise a steach chugthasan, ní mo thioctaid síadsan a steach chugaibhisi: oir go deimhin iompochuid siad bhuir ccroidhthe do leanmhuin a ndée: do ghreamuidh Solamh díobhsa a ngrádh.

3 Agus do bhádar seachd ccéud bean aige, bainphrionsadha, agus trí chéud leannán: agus diompóigheadar a mhná a chroidhe.

4 Oir tárla a nuair do bhí Solumh áosta, gur iompóigheadar a mhná a chroidhe a ndiaigh dée oile: agus ní raibh a chroidhe

iomlán le na **TIGHEARNA** Día féin, inar do bhí croidhe Dháibhi a athar.

5 Oir do chuaidh Solamh a ndiaigh Astarot baidia na Sidónianach, agus a ndiaigh Mhilcom adhfhuathmhuireachd na Namoríteach.

6 Agus do rinne Solamh olc a radharc an **TIGHEARNA**, agus níor lean go hionlán an **TIGHEARNA**, mar do rinne Dáibhi a athair.

7 Annsin do chuir Solamh ionad árd súas do Chémos, gráineamhlachd Mhoab, aansa chnoc atá as coinne Ierusalem, agus do Mhólech, gráineamhlachd chloinne Ammon.

8 Agus mar an gcéadna do rinne sé ar son a bhan ccoinhitheach uile, noch do loisg túis agus do rinne íodhbairt da ndéibh.

9 ¶ Agus do bhí an **TIGHEARNA** feargach ré Solamh, do bhrígh gur iompóigh a chroidhe ón **TIGHEARNA** Día Israel, noch do taidhbhreachd dhó fa dhó,

10 Agus do thug aithne dhó a ttaobh a nídhs go, nach rachadh sé a ndiaigh dée oile : acht níor choimbhead sé an ní sin do aithin an **TIGHEARNA** dhe.

11 Uime sin a dubhairt an **TIGHEARNA** re Solamh, Do bhrígh go ndéarna tusa so, agus nar comhuill tú mo chunnradhsa agus mo reachda, do aithin mé dhíot, fuaideochaidh misi go deimhin an rioghachd uait, agus do bhéara mé dot shearbhfhoghantuigh í.

12 Gidheadh ann do laethibhsi ní dhéana mé é ar son hathar Dáibhi : *achd* fuaid-eocha mé í as láimh do mhic.

13 Gidheadh ní scarfa mé an rioghachd uile; *achd* do bhéara mé éaintreabh amháin dot mhacsa ar son Dáibhi mo shearbhfhoghantuigh, agus ar son Ierusalem do thogh mé.

14 ¶ Agus do chorrugh an **TIGHEARNA** námhuid súas a naghaidh Sholuimh, Hádad an Tedomiteach : *do budh* do shíol an rígh ann Edom é.

15 Oir tárta, a nuair do bhí Dáibhi ann Edom, agus ar ndul súas do Ióab caiptín an tsloigh, dadhlachadh na marbh, tar éis gach éain fhirionnach do mharbhadh dhó ann Edom;

16 (Oir d'fán Ióab sé mhí annsin agus Israel uile, no gur ghéarr sé amach a raibh d'fearaibh ann Edom :)

17 Gur theith Hádad, é féin agus Edomigh áirigh do shearbhfhoghantuibh a athar maille ris, do dhul don Néipt; *ar mbeith* do Hádad fós na leanamh óg.

18 Agus déirgheadar amach as Midian, agus tangadar go Páran : agus rugadar daóine léo as Páran, agus tangadar don Néipt, go Phárao rígh na Héipte; noch

thug tigh dhó, agus dórdugh biadh dhó, agus thug fearann dó.

19 Agus fuair Hádad fabhar mór a radharc Phárao, iondus go ttug dhó na mnaoi deirbhshiur a mhná féin, deirbhshiur Thaphenes an bhainríoghan.

20 Agus rug deirbhshiur Thaphenes a mhac Genubat dhó, noch do oil Taphenes a tigh Phárao : agus do bhí Genubat a tteaghlach Phárao a measc mhac Phárao.

21 Agus a nuair do chúaluidh Hádad san Néipt gur choduil Dáibhi a bhfochair a aithreadh, agus gur mARBHADH Ióab caiptín an tsloigh, a dubhairt Hádad re Phárao, Léig dhamh imtheachd go ndeachuidh mé dom thír féin.

22 Ann sin a dubhairt Phárao ris, Acht cred is easbhuidh dhuit am fhochairsi, féuch, as a níarran tú dul dot thír féin? Agus do fhreagair seision, Ní headh : achd ar a shonsin léig dhamh imtheachd ar gach éanchor.

23 ¶ Agus do chorrugh Día námhuid oile súas na aghaidh, Reson mac Eliada, noch dó theith ó na thighearna Hádadeser rígh Sóbah :

24 Agus do chruinnigh sé daóine chuige, agus do rinneadh caiptín ós cionn cuid-éachda dhe, a nuair do mharbh Dáibhi daóine *Shóbah* : agus do chúadar go Damascus, agus do áitigheadar ann sin, agus do bhí sé na rígh an Damascus.

25 Agus do bhí sé na námhuid ag Israel ar feadh shaoghail Sholuimh, taobh amuigh don olc do rinne Hádad : agus do fhúath-aigh se Israel, agus do bhí na rígh ós cionn na Síria.

26 ¶ Agus Ieroboam mac Nébat, Ephratíteach as Sereda, searbhfhoghantuigh Sholuimh, (noch ar *bhe* ainm a mhathar Seruah, baintreabhach), do thóg seision fós a lámh súas a naghaidh an rígh.

27 Agus do bé so an tadbhar as ar thóg sé súas a lámh a naghaidh an rígh : do thóg Solumh Millo, agus do leasuigh se beárrnadh chaithreach Dháibhi a athar.

28 Agus do bhí an duine sin Ieroboam na dhúine arrachdach a ngaisgidhe : agus mar do chonnaire Solamh go raibh an tógánach tionnsantach, do rinne sé úachdaran de ós cionn chúruim thighe Ióseph uile.

29 Agus tárta a nuair sin an tan do chuaidh Ieroboam amach as Ierusalem, go bhfuair an fhaidh Ahiah an Silóníteach é annsa tslighe; agus do ghabh uime éadach núadh; agus do bhádar aráon léo féin san mhachaire :

30 Agus rug Ahiah ar a néadach núadh do bhí uimesion, agus do réub sé a ndá chuid déug é :

31 Agus a dubhairt sé ré Ieroboam,

Glacsa deich ccuid : óir is marsó á deir an TIGHEARNA, Dia Israel, Féuch, stiallta misi an rioghachd as lámh Sholaimh, agus do bhéara mé deich treabha dhuitsi :

32 (Acht do gheabha seisíon éantreabh amháin ar son mo shearbhfhoghantuigh Dáibhi, agus ar son Ierusalem, an chathair noch do thogh mé amach as treabh-uibh Israel uile :)

33 Do chionn gur thréigíodar mé, agus gur ábhradar Astarot baindía na Sidónianach, Chémós díá na Moabíteach, agus Milcom díá chloinne Ammon, agus nar shiubhluigheadar ann mo shlighthibhsí, do dhéanamh an neithe is ceart ann mo radharc, agus mo reachda do choinhéud agus mo bhretheamhnais, mar do rinne Dáibhi a athair.

34 Ar a shonsin ní bheanfa mé an rioghachd uile as a lámh : achd do dhéana mé prionsú dhe ar feadh uile láethe a bheatha ar son Dáibhi mo shearbhfhoghantuigh, nóch do thogh mé, do bhrígh gur choinhéud sé máitheanta agus mo reachda :

35 Acht beanfa mé an rioghachd as lámh a mhic, agus do bhéara mé dhuitsi, iadhn deich treabha.

36 Agus do bhéara mé aointreabh amháin da mhacsa, chor go mbia ag Dáibhi mo shearbhfhoghantuigh solus róbham a ccomnuighe ann Ierusalem, an chathair do thogh mé dhamh féin do chur mamma innte.

37 Agus glacfa mé thusa, agus bíaidh tú ad rígh do réir a nuile neithe is toil led hanum, agus bíaidh tú ad rígh ós cionn Israel.

38 Agus is amhluidh bhías, má éisteanntú ré gach nile ní dá naitheonuidh misi dhíot, agus go siubholuidh tú ann mo shlighthibh, agus go ndéanair an ní bhíus ceart ann mo radharc, do choinhéad mo reachda agus máitheanta, mar do rinne Dáibhi mo shearbhfhoghantuigh ; go mbíaidh misi leatsa, agus go ndéana mé tigh dangion duit, mar do rinne mé do Dáibhi, agus do bhéara mé Israel dhuit.

39 Agus cráidhtigh mé umne so sliocht Dáibhi, achd ní go bráth.

40 Do bhí Solumh ar a nabhbar sin ag iarraidh Ieroboam do mharbhadh. Agus dénígh Ieroboam, agus do theith sé don Néigipt go Sírac rígh na Héigipte, agus do bhí sé san Néigipt go bás Sholaimh.

41 ¶ Agus an chuid oile do ghuimhradh Sholaimh, agus a nuile ní dá déana sé, agus a chriomachd, nach bhfuilid síad scríobhtia a leabhar ghuimhradh Sholaimh ?

42 Agus an fad do bhí Solumh na rígh

an Ierusalem ós cionn Israel uile do budh dhá fhithchliod bhliadhan.

43 Agus do choduil Solumh a bhfochair a aithreadh, agus do hadhláiceadh é a ccathair Dháibhi a athar : agus do bhí Rehoboam a mhac na rígh ann a ait.

CAIB. XII.

Roinneadh na rígeachda idir Rehoboam, 16 agus Ieroboam.

AGUS do chuaidh Rehoboam go Sechem : oir thangadar Israel uile go Sechem do dheánamh rígh dhe.

2 Agus tárla, a nuair do chúala Ieroboam mhac Nébat sin, noch do bhí fós ann sa Néigipt, (óir do theith sé as radharc an rígh Solaimh, agus do chomhnuidh Ieroboam ann sa Néigipt ;)

3 Gur chuireadar fíos agus gur ghoirheadar air. Agus tháinig Ieroboam agus comhchruinniughadh Israel uile, agus do labhradar re Rehoboam, gha rádh,

4 Do rinne hathair ar ccuing docrach : anois air a nabhbarsin déanasa serbhís dócamhlach hathar, agus a chuing throm noch do chuir sé orruime, nios éatruime, agus do dheánam serbhís duit.

5 Agus a dubhairt seisíon riú, Imthigh fós go ceann thri lá, annsin tigidh a ris chugam. Agus do imthigheadar an pobal.

6 ¶ Agus do rinne an rígh Rehoboam comhairle ris na seandáoinibh, do sheas a lathair Sholaimh a athar an fad do bhí fós na bheathaigh, agus a dubhairt, Cred í bhur ccomhairle le tiubhra mé freagra ar an muinntirse ?

7 Agus do labhradarsan, dhá radh, Má bliénn tu ad shearbhfhoghantuigh ag an muinntirse a niugh, agus seirbhís do dhéanamh dhoibh, agus a bhfreagra, agus focail maithe do labhair riú, annsin beidsíon na searbhfhoghantuibh agadsa go bráth.

8 Achd do thréig sé comhairle na seandáoin, noch thugadar dhó, agus do rinne comhairle ris na dáoinibh óga días na fhochair féin, do sheas na lathair :

9 Agus a dubhairt sé riú, Cred an comhairle do bheirthise le tiubhlramaíis freagra ar an bpobals, noch do labhair riom, gha rádh, Déana an chuing do chuir hathair oruime nios éatruime ?

10 Agus do labhradar na dáoin óga tháinig sías na fhochair, ga rádh, Marso labhéorus tú ris an bpobals do labhair riot, gha rádh, Do rinne hathair ar ccuing trom, achd déanasa nios éatruime dhúinn í ; is marso a déara tú riú, Budh reimhe mo mhéur beagsa ná síasad mathar.

11 Agus anois an tionad ar mhuiridh-nigh mathair sibh le cuing thruim, cuirfe mise a gcionn blur ccuinge : do snachduigh

mathair sibh le sciúrsadhuibh, acht smaichdeochuidh misi sibh le sgiúrsadhuibh caileamhla.

12 ¶ Marsin tháinig Ieroboam agus an pobal uile go Rehoboam an treas lá, mar do ordúigh an rígh, dhá rádh, Tigidh chugam a rís a gcíonn thrí lá.

13 Agus do fhreagair an rígh an pobal go borb, agus do thréig sé comhairle na sean ndaoine noch thugadar dhó;

14 Agus do labhair riú do reir chomhairle na ndaoine óga, dha radh, Dó rinne mathair bhur ccuing trom, agus cuirfidh misi a ccionn bhur ccuinge: do smachduigh mathair sibh mar an *grádná* le sciúrsadhuibh, ácht smaichdeochuidh misi sibh le sciúrsadhuibh caileamhla.

15 Uime sin níor éist an rígh ris an bpobal; óir is ón Ttighearna do bhí an chúis, choro go ccoimhlionádh sé a fhocal, noch do labhair an Ttighearna ré Ahiah an Siloníteach do Ieroboam inac Nébat.

16 ¶ Marsin a nuáir do chomhadar Israel uile nach ar éist an rígh riú, do fhreagair an pobal an rígh, dhá rádh, Cred an chuid ronna atá aguinne do Dháibhi? ní mó *ata* oighreachd aguinn a mac lesse: *éirgidhe* dá bhur loistinibh, a Israel: anois féuch dot thugh féin, a Dháibhi. Marsin do imthigheadar Israel dá loistinibh.

17 Acht ar son chloinne Israel, noch do rinne áitreabh a ccaithreachaibh Iúdah, do bhí Rehoboam ná rígh ós a ccionn.

18 Ann sin do chuir an rígh Rehoboam Aíloram, noch do bhí ós cionn an chíos; agus do chlochadar Israel uile é le clochaibh, go bhféidir sé bás. Uime sin do rinne an rígh Rehoboam deithneas do dhul súas ann a charbad, do theitheadh go Hierusalem.

19 Mar sin do chúaidh Israel a naghaidh thighe Dháibhi gus a niugh.

20 Agus tárta, a nuáir do chúalada Israel uile Ieroboam do theachd a rís, gur chuireadar fios agus gur ghoireadar air chum an chomhléirinnigh, agus go ndéanadar rígh dhe ós cionn Israel uile: ní raibh éanduine ag leanmhuinn tigh Dháibhi, achd treabh Iúdah amháin.

21 ¶ Agus a nuáir tháinig Rehoboam go Hierusalem, do chruinnigh sé tigh Iúdah, uile maille re treibh Bhéniamin, céud agus ceithre fithchid míle fear toghtha, noch do bhí na luchd cogaidh, do throid a naghaidh thighe Israel, do thabhairt na rioghachda a rís do Rehoboam mhac Soluimh.

22 Acht tháinig briathar Dé go Semaiah óglach Dé, gha rádh,

23 Labhair ré Rehoboam, mhac Sol-

uimh, rígh Iúdah, agus ré tigh Iúdah agus Bhéniamin uile, agus re fuighioll an phobail, dha radh,

24 As mórso a deir an Tighearna, Ní rachtáoi súas, agus ní throidfidhe a naghaidh bhur ndearbhraithreach clann Israel: filleadh gach éanduine aguibh dhá thigh féin; óir is uáimse atá an ní sí. Déisteadar san ar a nadhbharsin ré focal an Tighearna, agus dílleadar dimtheachd do réir fhocail an Tighearna.

25 ¶ Ann sin do chuir Ieroboam Sechem súas ar shliabh Ephraim, agus do rinne sé comhúidhe ann, agus dimthigh amach as sin; agus do chuir sé Penuel súas.

26 ¶ Agus a dubhairt Ieroboam iona chroidhe, A nois filladh an rioghachd chum tigh Dháibhi:

27 Má theid na daóinesi súas do dhéanamh iódhbartha a tigh an Tighearna ann Hierusalem, annsin ionpóchuídh croidhe na ndaoine a rís air a Tighearna, eadhon ar Rehoboam rígh Iúdah, agus muirfidh misi, agus rachuid a rís chum Rehoboam rígh Iúdah

28 Do rinne an rígh comhairle aír sin, agus do rinne sé dhá láogh óir, agus a dubhairt sé riú, As ro mhór dhaóibhse dul súas go Hierusalem; féachuidh bhur ndée, a Israel, noch thug amach sibh as crích na Héigipte.

29 Agus do chuir sé áon díobh a Mbétel, agus do chuir sé an *laogh* uile an Dan.

30 Agus tháinig an ní se na pheacadh: óir do chúaidh an pobal do dhéanamh umhla, dhá lathair so, air fad go Dan.

31 Agus do rinne sé tigh dáitibh árd, agus do rinne sagairt don chuid dob ísle don phobal, nach raibh do chloinn Lébbhi.

32 Agus dórdúigh Ieroboam féusta annsa nochdmhadh mí, ar an ccúigeadh lá déug don mhí, samhul an nféasta *bhíos* ann Iúdah, agus dofráil sé ar a naltóir. (Marsin do rinne sé a Mbétel) ag déanamh iódhbartha do na láoghuibh do rinne sé: agus do shuighidh sé a Mbétel sagairt na náiteach ard do rinne sé.

33 Mársin dofráil sé ar a naltóir do rinne sé a Mbétel an ccúigeadh lá déug don nochdmhadh mí, eadhon annsa mí do chum sé ó na chroidhe féin; agus dórdúigh sé féasta do chloinn Israel: agus do iódhbair sé ar a nal óir, agus do loisg sé tuis uirre.

CAIB. XIII.

Do thiormuigh lamh Ieroboam, noch do shín sé anúdhaidh an fháigh. 23 Do mharbh an léomhan an fuigh easumhal.

AGUS, féuch, tháinig duine le Día amach as Iúdah do réir theagaisg an Tighearna go Bétel: agus Ieroboam

na sheasamh ag a naltóir do losgadh túise.

2 Agus do éigh sé a naghaidh na haltóra a mbreithir an TIGHEARNA, agus a dubhairt, O altoir, a altoir, is marsó a deir an TIGHEARNA; Féuch, béarthar leanamh do thigh Dháibhi, da madh ainm Iosiah; agus oiráilfidh sé orts sagairt na náiteadh árd noch loisgeas túis orts, agus loisgidhthear cnámha daóine ort.

3 Agus thug sé comhartha úadh an lá sin féin, dhá rádh, *Sé so an comhartha do labhair an TIGHEARNA*; Féuch, stiall-fuighthear an naltóir, agus an luáithreadh atá uirre dóirtfighthear amach í.

4 ¶ Agus tárla, a nuair do chúala an rígh Ieroboam glór óglaich Dé, noch do ghair a naghaidh na haltóra a Mbétel, gur chuir sé a lámh amach ó naltóir, dha rádh, Beirigh air. Agus an lámh, do chuir sé amach na aghaidh, do thiormuigh sí súas, iondus nar fhéud sé a tabhairt chuige ar a hais a ris.

5 Do scoilteadh a naltóir mar an gcéadna, agus do dhóirt an luáithreadh amach ó naltóir, do réir an chomhartha thug óglach Dé re breithir an TIGHEARNA.

6 Agus do fhreagair an rígh, agus a dubhairt ré hóglaich Dé, Cuir impidhe anois ar aghaidh do THIGHEARNA Dé, agus guidh ar mo shonsa go naisiothar mo lámh dhamh a ris. Agus do ghuidh óglach Dé an TIGHEARNA, agus do haisgeadh a lámh a ris don rígh, agus do bhí sí mar dó bhí ríomhe.

7 ¶ Agus a dubhairt an rígh ré hóglaich an TIGHEARNA, Tárr liomsa dom thigh, agus léig do scéith, agus do bhéara mé tiedhlacadh dhuit.

8 Agus a dubhairt óglach Dé ris an rígh, Má bheir tú dhamhsa leath do thighe, ní racha mé a steach leachd, ní mó íosas mé arán nó ibhios mé uisce san náitse:

9 Oir is marsin do cuireadh do chúram oram lé breithir an TIGHEARNA, gha rádh, Ná hith arán, agus ná bibh uisce, agus narab mó ghéabhlus tú an tslighe chéadna ag tileadh dhuit.

10 Marsin dfill sé a slighe oile, agus níor ghabh sé san tslighe a ttáinic sé ag teachd go Bétel.

11 ¶ Anois do bhí seanfháigh na chomhmidhe á Mbétel; agus thangadar a chlann agus dinneadar dhó na gníomha uile do rinne óglach Dé an lá sin a Mbétel: na briathra do labhair sé ris an rígh do innseadar iad mar an gcéadna dá nathair.

12 Agus a dubhairt a nathair riu, Cía hí an tslighe ionar imthigh sé? Oir do choincadar a mhac cí ann tslighe ionar ghabh óglach Dé, noch tháinic ó Iudah.

13 Annsin a dubhairt sé ré na chloinn, Cúiridh diallaóid dhamh ar assal. Agus do ghabhadar an tassal dó: agus do chuaidh uirre,

14 Agus do lean sé a ndiáigh óglaich Dé, agus fuair sé na shuighe faoi dharuigh é: agus a dubhairt sé ris, *An tusa óglach Dé noch tháinic ó Iudah!* Agus a dubhairt seision, *Is mé.*

15 Ann sin a dubhairt sé ris, Tárr liomsa don-bhaile, agus ith arán.

16 Agus a dubhairt seision, Ní fhéuduim filleadh leachd, ná dul a steach leachd: ní mó íosas mé arán nó ibhios mé uisce leachd annsa náitsi.

17 Oir a dubhradh riom re breithir an TIGHEARNA, Ní íosa tú arán agus ní ibhio tú uisce annsin, agus ní fhillfidh tú san tslighe chéadna ag teachd mar ar ghabh tú ag imtheachd.

18 A dubhairt seision ris, *Is fáigh misi* mar an gcéadna mar thusa; agus do labhair aingeal re breithir an TIGHEARNA riom, gha rádh, Tabhair leachd ar a ais é dot thigh, go nithe sé arán agus go nibhe sé uisce. *Achd* is bréug do rinne sé ris,

19 Mar sin do chuaidh sé ar a ais leis, agus duáigh sé arán ann a thigh, agus do ith sé uisce.

20 ¶ Agus tárla, mar do bhádar na súidhe ar an gclár, go ttáinic b. iathar an TIGHEARNA chum a nfaigh thug eision ar a ais:

21 Agus do éigh sé ar óglach Dé tháinic ó Iudah, gha rádh. *Is mar so a deir an TIGHEARNA*, Ar son gur easurramuigh tú béul an TIGHEARNA, agus nar cumhdaigh tú a naithe do aithin do THIGHEARNA Día dhíot,

22 Acht go ttáinic tú ar hais, agus go nduáigh tú arán agus gur ibh tú uisce annsa náit, a traobh a ndubhairt an TIGHEARNA riot, Ná hith arán, agus ná bibh uisce; ní thiucfuidh do chorp go huáigh haitheadh.

23 ¶ Agus tárla, tar éis a naráin dithe dhó, agus a nuisege dól, gur chuir sé diallaoid ar a nassal dó, *eadhon*, don náigh noch thug sé leis ar a ais.

24 Agus a nuair do imthigh sé, tárla léomhan ris ar a tslighe, agus do mharbh sé é: agus do teilgeadh a chorp ar a tslighe, agus do sheas an tassal láimh ris, agus do sheas an leomhan mar an gcéadna láimh ris an eorp.

25 Agus, féuch, do bhádar daóine ag gabháil láimh ris, agus do choincadar corp teilgte ar a tslighe, agus an leomhan na sheasamh a bhfochair an chuirp: agus tangadar agus dinnisiodar sin ann sa gcathruigh ionar chomhuigh an seantháidh.

26 ¶ Agus an tan do chuaidh an fáigh

thug ar a ais é ón tslighe, a dubhairt, Sé óglach Dé é, do bhi easumhal do bhreithir an TIGHEARNA: ar a nadhbharsin do thoirbhir an TIGHEARNA don leomhan é, noch do réub é, agus do mharbh é, do réir bhreithre an TIGHEARNA, noch do labhair sé ris.

27 Agus do labhair sé ré na chloinn, gha rádh riu, Cuiridh dialláoid dhamh air a nassal. Agus do chuireadar dialláoid ar do.

28 Agus dimthigh sé agus fuair sé an corp teigte ar a tslighe, agus an tassal agus an leomhan na seasamh ag an ccorp: níor ith an leomhan an corp, agus níor mharbh sé an tassal.

29 Agus do thóg an fáigh súas corp óglach Dé, agus do chuir ar a nassal é, agus thug leis ar a ais é: agus thainic an seanfháigh don chathruigh, dá chaoineadh agus dá adhlacadh.

30 Agus do chuir sé a chorp iona uáigh féin; agus do chaoidheadar ós a chionn, gha radh, A thruaighe, mo dhearbhrathair!

31 Agus tárla, tar éis é da adhlacadh, gur labhair sé ré na mhacaibh, gha radh, A nuair rachus misi déug, ann sin adhlacaidh mé annsa tuama mar a bhfuil óglach Dé adhlacithe; cuiridh mo chnámha laimh ré na chnamhuibh:

32 Oir an glór do fhúagair sé maille ré breithir an TIGHEARNA a naghaidh na haltóra a Mbétel, agus a naghaidh uile thigheadh na náiteadh árd noch atá a geaitbreachaibh Shamária, tiuicuid a ccrích go deimhin.

33 ¶ A ndiáigh an ní si níor fhill Ieroboam ó na dhroichshlighe, achd do na daoinibh ba hisle do rinne a ris sagairt do na háitibh árd: gidh bé ler bháill, do choisreagadh seision é, chum bheith na shagairt na náiteadh árd.

34 Agus thainig an nise na pheacadh do thigh Ieroboam, eadhon dá ghearradh amach, agus dá scrios ó dhruim na talmhan.

CAIB. XIV.

Do thairghir Achiah um scrios Ieroboam.

12 Agus bás a mhic. 21 Oleas Rheoboom.

FA namsin do ghlac tinnéas Abiah mac Ieroboam.

2 Agus a dubhairt Ieroboam ré na mhnaoi, Eirigh, guidhim thú, agus cuir thú féin a naithearrach crotha, iondus nach aitbeantar gur tú bean Ieroboam; agus imthigh go Siloh: féuch, atá annsin Abiah an fáidh noch do innis damhsa go mbéinn am rígh ós cionn an phobail.

3 Agus beir leachd deich mbuilín, agus éacadha, agus crúiscín meala, agus imthigh

chuige: inneosuidh sé dhuit cred imeochus ar an leanamh.

4 Agus do rinne bean Ieroboam mar sin, agus déirigh, agus do chuaidh go Siloh, agus thainic go tigh Abiah. Achd níor bhféidir le Abiah éinní dfaicsin; oir do dhruideadar a shúile tre mhéad a aoise.

5 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Abiah, Féuch, tiocfuidh bean Ieroboam chugad diarruidh neithe ort a ttaoibh a mic; oir atá sé tinn: marso agus marso a déara tú ría: oir is amhluidh bhías, a nuair thiuctas sí a steach, léigfidh sí uire féin gur bean oile í.

6 Agus is amhluidh blú, a nuair do chúala Abiah torann a cos, mar thainic sí a steach san dorus, go ndubhairt sé ría, Tár a steach, a bhean Ieroboam; créd fá leigion tú ort gur bean oile thú? oir do cuireadh misi chugad lé teachdaireachd dhoiligh.

7 Agus imthigh, innis do Ieroboam, Is marso a deiran TIGHEARNA Día Israel, Do bhrígh gur thóg misi thú as an bpobalsa, agus go ndéarna mé prionsa dhiot ós cionn mo phobail Israel.

8 Agus gur stiall mé an rioghachd ó thigh Dháibhi, agus go ttug mé dhuitsí í: agus fós nach raibh tú mar mo shearbh-fhoghantúigh Dáibhi, noch do choimhéad maitheanta, agus do lean mé ré na uile chroidhe, do dhéanamh an ní si ambáin noch fá ceart am radharcas;

9 Acht go ndéarna tú olc nios mo nó éanduine dá ttáinic rembad: oir do imthigh tú agus do rinne tú dhuit féin dée oile, agus ionmhaighe leaghta, dom bhros-tughadhsa chum féirge, agus do theilg tú misi taobh shiar dot dhruim:

10 Ar a nadhbharsin, féuch, do bhéara misi olc ar thigh Ieroboam, agus gearra mé amach ó Ieroboam an té mhónus a naghaidh an bhalla, agus an té do cuireadh fá iadhadh agus do faghbadh ann Israel, agus do bheara mé liom fuighioll tighe Ieroboam, mar bheirios dume aóileach leis, nó go nímthighidh sé uile.

11 An té gheabhas bás san chathruigh ó Ieroboam íosuid na madruigh é; agus an té gheabhus bás annsa mliachaire íosaíd éanlaith a naicéir é: oir do labhair an TIGHEARNA é.

12 Eirighsi ar a nadhbharsin, agus imthigh dot thigh féin: agus a nuair chuirfios tú do chos a steach san chathruigh, do gheabha an leanamh bás.

13 Agus do dhéanuid Israel uile doilghios ar a shon, agus adhlacfid é: oir is eision ambáin rachus ó Ieroboam chum na huaighe, do chionn gur frith annsan do

thigh Ieroboam ní éigin maith a ttaobh an TIGHEARNA Día Israel.

14 Os a chionnsin tóigfidh an TIGHEARNA súas dhó féin rígh ós cionn Israel, noch ghearrfús amach tigh Ieroboam an lásin: achd ciodh sin? *do thoig sé, cheana é.*

15 Oir buailfidh an TIGHEARNA Israel, mar an ngiolcach bhíos air crith san nuise, agus beanluidh sé Israel as a fhreamhach amach as an dúitheche mhaithe, noch thug sé dá naitheibh, agus scaólfidh sé ó chéile iad taobh anonn don nabhúinn, do chionn go ndéarnadar a ngarráin, do bhrostughadh an TIGHEARNA chum feirge.

16 Agus do bhéara sé Israel iúadh ar son pheacadh Ieroboam, noch do rinne peacadh, agus thug ar Israel peacadh dhéanamh.

17 ¶ Agus déirigh bean Ieroboam, agus dimthigh, agus tháinig sí go Tirsah: *agus an tan tháinig sí ar tháirsigh an tigh, fuair an leanamh bás;*

18 Agus do adhlaiheadar é; agus do chaóineadar Israel uile é, do réir fhocáil an TIGHEARNA, noch do labhair sé lé láimh a shearbhfhoghantuigh Ahíah an faigh.

19 ¶ Agus an chuid oile do ghníomhradh Ieroboam, mar do rinne sé cogadh, agus mar do riaghluidh sé, féuch, *atait siad scríobhtha a leabhar croinice ríogh Israel.*

20 Agus na laéthe do bhí Ieroboam na rígh *do bá dhá bhliadhuin agus fithche:* agus do choduil sé a bhfochair a aithreadh, agus do bhí Nádab a mhac na rígh na áit.

21 ¶ Agus do bhí Rehoboam mac Soluimh na rígh ann Iúdah. Do bhí Rehoboam bliadhuin agus da fichthid daóis a nuair do thosuigh sé bheith na rígh, agus do bhí na rígh seachd inbliadhna déug ann Ierusalem, an cathair do thogh an TIGHEARNA amach as treabhuibh Israel uile, do chur a anna innte. Agus *do bé ainm á mhathar Náamah Ammoniteach.*

22 Agus do rinne Iudah olc a radharc an TIGHEARNA, agus do bhrostuigheadar é chum eúda le na bpeacadhuibh noch do rinneadar, ós a nuile olc dá ndéarnadar a naithe.

23 Oir do rinneadarsan dóibh féin áite áirde, agus íomhaigheacha, agus garráin, ar gach cearnoc árd, agus faoi gach éanchram ghlas.

24 Agus do bhádar fós sodomitigh annsa dúitheche: *agus do rinneadarsan do réir uile ghráineamhlachd gach éanchineadh dar chuir Día anach roimhe chloinn Israel.*

25 ¶ Agus tarla air an cúigeadh bliadhan do rí ghachd an rígh Rehoboam, go ttáinig Sisac rígh na Héipte súas a naghaidh Ierusalem:

26 Agus rug sé leis ionnmhus thighe an TIGHEARNA, agus ionnmhus thighe an rígh; do rug sé leis cheana an tiomlán: agus rug leis na sciatha óir uile noch do rinne Solamh.

27 Agus do rinne an rígh Rehoboam sciatha práis na náit, agus do chuir sé ar láimh chaiphtine an ghárda iad, noch do choimhéud dorus thigh an rígh.

28 Agus is *amhluidh* do bhíadh, a nuair do thiagh an rígh go tigh an TIGHEARNA, go níomchraidis an garda iad, agus go ttugaidis ar a nais go seomra an ghárda iad.

29 ¶ Anois nach bhfuil an chuid oile do ghníomhradh Rehoboam, agus a nuile ní da ndéarna sé, scríobhtha a leabhar croinice ríogh Iúdah?

30 Agus do bhí cogadh eidir Rehoboam, agus Ieroboam ar feadh a saoghuil.

31 Agus do choduil Rehoboam a bhfochair a aithreadh, agus do hadhlaiheadh a bhfochair a aithreadh é a ccathair Dháibhi. Agus *do bé ainm á mhathar Náamah Ammoniteach.* Agus do bhí Abiam a mhac na rígh na áit.

CAIB. XV.

Olcas Abiam. 9 Feabhas Asa rí Iúdah.

27 *Do scríos Baasa rí Israel tigh Ierobom.*

ANOIS ann sa nochdmhadh bliadhain déug do rígh Ieroboam mhac Nébat do ríoghaidh Abiam ós cionn Iúdah.

2 Trí bliadhna do bhí sé na rígh ann Ierusalem. Agus *do bé ainm á mhathar Maacha, inghean Abisalom.*

3 Agus do shiubhail sé a bpeacadhuibh a athar uile, noch do rinne roimhe: agus ní raibh a chroidhe iomlán le na THIGH-EARNA Día, már chroidhe a athar Dáibhi.

4 Gidheadh do thug a THIGH-EARNA Día lóchrann dó ann Ierusalem ar son Dáibhi, do chur a mhic súas na dhiaigh, agus do dbaingniughadh Ierusalem:

5 Do chionn go ndéarna Dáibhi *an ní fu* cheart a radharc an TIGHEARNA, agus nar fhíll do leaththaóibh ó ní ar bith dár aithin de ar feadh laétheadh a bheatha, acht amháin a ccúis Uriah an Hititeach.

6 Agus do bhí cogadh eidir Rehoboam, agus Ieroboam ar feadh laéthe a bheatha.

7 Anois an chuid oile do ghníomhradh Abiam, agus a nuile ní dá ndéarná sé, nach *bhfuilid* siad scríobhtha a leabhar croinice ríogh Iúdah? Agus do bhí cogadh eidir Abiam agus Ieroboam.

8 Agus do choduil Abiam agá aithreibh; agus do adhlaiheadar é a ccathruigh Dháibhi: agus do bhí Asa á mhac na rígh na áit.

9 ¶ Agus annsa bhfithcheamhad bliadh-

ain do Iéroboam rígh Israel do ríoghuidh Asa ós cionn Iúdah.

10 Agus do bhí sé na rígh an Ierusalem bliadhuin agus dá fhithchíod. Agus do bé ainm a sheanmhathar Maachah, inghean Abiseolam.

11 Agus do rinne Asa gach éainni fu maith a radharc an TIGHEARNA, mar do rinne Dáibhi a athair.

12 Agus do scrios sé ná sodomitigh amach as an bhfearann, agus do áthruigh sé na hiodhuil uile noch do rinneadar a aithreadh.

13 Agus mar an gcéadna Máachah a a sheanmhathair, do athruigh sé ise fós ó bheith na bainrioghain, do chionn go ndéarna sí íomhaighe a ngarrán; agus do scrios Asa a hiodhal agus do loisg sé é, láimh ré habhuinn Cidron.

14 Achd níor háthruigheadh na háite árdá: gidheadh do bhí croidhe Asa iomlán leis an TIGHEARNA an fad do mhair sé.

15 Agus thug sé a steach go tigh an TIGHEARNA na neithe dó thiodhlaic a athair, agus na neithe do thiodhluic sé féin, airgid, agus ór, agus soithighe.

16 ¶ Agus do bhí cogadh eidir Asa agus Baasa rígh Israel ar feadh a saoghail.

17 Agus do chuáidh Baasa rígh Israel súas a naghaidh Iúdah, agus do chuir sé Rámah súas, chor nach bhféadfadh áon dul amach nó teachd a steach go Hása rígh Iúdah.

18 Ansin do ghlac Asa ar fágbadh daingíod agus dór a nionnmhuisuibh thighe an TIGHEARNA, agus ionnmhus thighe an rígh, agus thug sé a láimh a sherbhiseach íad: agus do chuir an rígh Asa íad go Ben-hadad, mhac Tabrimon, mhic Hé-sion, rígh na Síria, noch do bhí na chomh-nuigh an Damascus, gha rádh,

19 Atá ceangal eadrumsa agus tusa, agus eidir mathair agus hathair: féuch, do chuir mé chugad tiodhlacadh óir agus airgid; tárr agus bris hossadh re Baasa rígh Israel, chor go néireochadh sé dhíomsa.

20 Marsin do áontuigh Ben-hadad lé rígh Asa, agus do chuir caiptínigh a shlúáigh do bhí aige a naghaidh caithreach Israel, agus do mhill sé lion, agus Dan, agus Abel-bet-maachah, agus Cinnerot uile, maille re tír Naphtali uile.

21 Agus tarla, a nuair do chúala Báasa sin, gur éirigh ó bhe ag toigbhail Rámah, agus go ndéarnadh sé comhuigh a Dirsah.

22 Ansin do chuir an rígh Asa fúagra ar feadh Iúdah uile; (níor coigleadh éan-duine:) agus rugadar clocha Rámah léo, agus an tadhmad, ler chuir Baasa súas í; agus do chuir an rígh Asa súas léo sin Géba Bheniamin, agus Mispah.

23 An chuid oile do ghníomhradh Asa uile, agus a chumhachd uile, agus gach a ndéarna sé, agus na caithreacha do chuir sé súas, nach bhfuilid siad scríobhtha a leabhar croinice ríogh Iúdah? Gidheadh iona aóis fhoiríe do bhí teinnios cos air.

24 Agus do choduil Asa agá aithribh, agus do hadhlaicheadh a bhfochair a aithreadh a ccaithruigh Dháibhi a athair é: agus do bhí a mhac Iehosaphat na rígh ann a ionad.

25 ¶ Agus do thosuigh Nádab mac Ieroboam ar rígh ós cionn Israel annsa dara bliadhain do Asa rígh Iúdah, agus do bhí na rígh ós cionn Israel dha bhliadhuin.

26 Agus do rinne sé olc a radharc an TIGHEARNA, agus do shiubhail sé a slighe a athar, agus iona pheacadh lé ttug sé ar Israel peacughadh.

27 ¶ Agus do chomhchoguir Baasa mac Abihah, do thigh Issachar, ann a aghaidh; agus do mharbh Baasa é ann Gibeton, noch bheanus ris na Philistinibh; (óir do chuir Nádab agus Israel uile campa an gach taobh do Ghibeton).

28 Eadhon an treas bliadhain do Asa rígh Iúdah do mharbh Baasa é, agus do bhí na rígh iona áit.

29 Agus tarla, a nuair do bhí na rígh, gur binuáil se tigh Ieroboam uile; níor fhág sé ag Ieroboam áon do léigfeadh anáil amach, nó gur scrios sé é, do réir ráidh an TIGHEARNA, noch do labhair sé tre na shearbhfhoghantuigh Abihah an Siloniteach:

30 Do chionn peacadha Ieroboam noch do pheacaidh sé, agus le ttug sé ar Israel peacughadh, tre na bhrostughadh ler bhrostuigh sé an TIGHEARNA Día Israel chum feirge.

31 Anois an chuid oile do ghníomhuibh Nádab, agus a ndéarna sé uile, nach bhfuilid siad scríobhtha a leabhar croinice ríogh Israel?

32 ¶ Agus do bhí cogadh eidir Asa agus Baasa rígh Israel ar feadh a laéthe.

33 Annsa treas bliadhain do Asa rígh Iúdah do thosuigh Baasa mac Abihah bheith na rígh ós cionn Israel a Tirsah, ceithre bliadhna fithchíot.

34 Agus do rinne sé olc a radharc an TIGHEARNA, agus do shiubhail sé a slighe Ieroboam, agus iona pheacadh le ttug sé ar Israel peacughadh.

CAIB. XVI.

Tairrghir ar Bhaasa. 11 A scrios. 15 Israel roinnte. 28 Olcas Abab mhac Omri.

AN sin tháinig briathar an TIGHEARNA go Iehu mac Hanani a naghaidh Bhaasa, gha rádh,

2 Ar son gur thóg misi súas thú as an luáithreadh, agus go ndéarna mé prionsa dhiot ós cionn mo phobuil Israel; agus ar shiubhail tusa a slighe Ieroboam, agus ar chuir tú dfiachaibh ar mo phobal Israel peacughadh, dom bhrostughadh chuim feirge re na bpeacadhuibh;

3 Féuch, sgriosfa misi sliocht Bháasa, agus síolradh a thighe; agus do dhéana mé do thigh cosmhúil ré tigh Ieroboam mhic Nébat.

4 An té gheabhus bás ó Bhaasa annsa chathruigh íosuid na madruidh é; agus an té leision do gheabhus bás ar an mhachaire íosuid éanlaith a naíeir é.

5 ¶ Anois an chuid oile do ghníomhradh Bhaasa, agus gach a ndéarna sé, agus a chumhachd, nach bhfuilid siad scríobhtha a leabhar croinice ríogh Israel?

6 Mar sin do choduil Baasa a bhfochair a aithreadh, agus do hadhlaiceadh a Tirsah é: agus do riaghluidh Elah a mhac iona áit.

7 Agus mar an gcéadna lé láimh an fháidh Iehu mhic Hanani tháinig briathar an TIGHEARNA a naghaidh Bhaasa, agus a naghaidh a thighe, eadhon ar son gach uile dá ndéarna sé a radharc an TIGHEARNA, dá bhrostughadh chum feirge lé boibrighthibh a lámh, do chionn go raibh cosmhúil ré tigh Ieroboam; agus do chionn mar do mharbh sé é.

8 ¶ Annsa seiseadh bhliadhain fithchiod do Asa rígh Iúdah do thosuigh Elah mac Baasa bheith na rígh ar Israel ann Tirsah, dhá bhliadhuin.

9 Agus do chomhchoguir a sherbhíseach féin Simri, (caiptín leithe a charbad) na aghaidh, an feadh do bhí ag ól a Tirsah, nó gur chuir é fein ar meisge a ttigh Asa stiobhard a thighe a Tirsah.

10 Agus do chuidh Simri a steach agus do bhuail é, agus do mharbh é, annsa seachdmhadh bliadhain fithchiod do Asa rígh Iúdah, agus do rioghaidh féin iona áit.

11 ¶ Agus tárta, a nuair do thosuigh a ríoghachd, comblúath agus do shuigh sé iona chathaóir ríogha, gur mharbh sé tigh Bhaasa uile: níor fágbadh duine aige do mbúnfadh a naghaidh an bhalla, dá gháol, nó dá cháirdibh.

12 Marso do scríos Simri tigh Bhaasa uile, do réir bhréithre an TIGHEARNA, do labhair sé a naghaidh Bhaasa re Iehu an fáidh.

13 Arson pheacadh Bhaasa uile, agus pheacadh Elah a mhic, léir pheacuidheadar, agus lé ttugadar air Israel peacughadh, ag brostughadh an TIGHEARNA Dia Israel chum feirge lé na ndíomháineasaibh.

14 Anois an chuid oile do ghníomhuibh Elah, agus a ndéarna sé uile, nach bhfuilid

siad scríobhtha a leabhar croinice ríogh Israel?

15 ¶ Annsa seachdmhadh bliadhain fithchiod do Asa rígh Iúdah do bhí Simri na rígh seachd lá ann Tirsah. Agus do bhádar an pobal na suighe a naghaidh Ghibbeton, noch do bhain leis na Philistimibh.

16 Agus an muinntir do bhí san champa do chúladar dhá radh, Dfeall Simri, agus fós do mharbh sé an rígh: ar a nadhbhar-sin do rinne Israel uile rígh do Omri, caiptín an tsliogh ós cionn Israel an lá sin annsa champa.

17 Agus do chúaidh Omri súas ó Ghibbeton, agus Israel uile maille ris, agus do shuigheadar a naghaidh Thirsah.

18 Agus tárta, a nuair do chonnaire Simri gur ghabhadh an chathair, go ndeachaidh sé go pálás thighe an rígh, agus do chuir sé tigh an rígh tre theine ós a chionn, agus déug sé,

19 Ar son a pheacuidh do pheacuidh sé a ndéanamh uile a radharc an TIGHEARNA, ag siubhal a slighe Ieroboam, agus iona pheacadh do rinne sé, da thabhairt ar Israel peacadh dhéanamh.

20 Anois an chuid oile do ghníomhradh Shimri, agus a nfeall do rinne sé, nach bhfuilid siad scríobhtha a leabhar croinice ríogh Israel?

21 ¶ Ann sin do bhádar pobal Israel roinnte a ndá chuid: do lean leath an phobuil Tibni mhac Ginat, do dhéanamh rígh dhe; agus do lean an leath oile Omri.

22 Acht an chuid do lean Omri do bhuáidheadar ar an ccuid oile do lean Tibni mhac Ginat: mar sin fuair Tibni bás, agus do bhí Omri na rígh.

23 ¶ Ann sa náonmhadh bliadhuin déag ar fhithchid do Asa rígh Iúdah do thosuigh Omri a ríoghachd ós cionn Israel, dhá bhliadhuin déag: do bhí sé na rígh a Tirsah sé bliadhna.

24 Agus do cheannuigh sé an cnoc Samaria ó Shémer ar dhá thalluinn airgid, agus do rinne foirgneamh ar an gcnoe, agus do ghoir sé ainm na caitheach do rinne sé, do réir ainm Shemer léir leis an cnoc, Samária.

25 ¶ Acht do rinne Omri oile a radharc an TIGHEARNA, agus do rinne níos measa ná a raibh roimhe uile.

26 Oir do shiubhail sé a slighe Ieroboam mhic Nébat uile, agus iona pheacadh lé ar chuir sé dfiachaibh ar Israel peacughadh, do bhrostughadh an TIGHEARNA Dia Israel chum feirge lé na dhíomháineasaibh.

27 ¶ Anois an chuid oile do ghníomhradh Omri noch do rinne sé, agus a chumhachd do thaisbein sé, nach bhfuilid siad

scriobhtha a leabhar croinice ríogh Israel?

23 Már sin do choduil Omri a bhfochaí a aithreadh, agus do hadhlaiceadh é a Samária; agus do bhí Ahab a mhac na rígh ann a áit.

29 ¶ Agus annsa nochtmhadh bliadhain déug ar fithchid do Asa rígh Iúdah do thosuigh Ahab mac Omri a bheith na rígh ós cionn Israel: agus do bhí Ahab mac Omri na rígh oscionn Israel a Samária dhá bhliadhuin agus fithche.

30 Agus do rinne Ahab mac Omri olc a radharc an TIGHEARNA ós cionn a nuile rígh do bhí roimhe.

31 Agus tárla, amhuil agus budh ní éattrom dósan siubhal a bpeacadhuibh Ieroboam mhic Nébat, go ttug sé Iesebel inghean Etbaal rígh ná Sidonianach na muáoí, agus do imthigh agus do rinne serbhis do Bháal, agus do adhair sé dhó.

32 Agus do thóg sé súas altóir do Bháal a tigh Bháail, noch do rinne sé a Samária.

33 Agus do rinne Ahab garrán; agus do rinne Ahab níos mó do bhrostughadh an TIGHEARNA Dia Israel chum feirge náid ríghthe Israel uile do chuáidh roimhe.

34 ¶ Is iona láethibh do chuir Hiel an Bet-eliteach Iericho súas: do chuir sé síos a bunáit a mbás a chéidgheine Abiram, agus do chuir na geatadha súas a mbás Shegub a mhac dob oige, do réir bhréithre an TIGHEARNA do labhair sé tre Iosua mhac Nun.

CAIB. XVII.

Do dhruid Eliiah na spéura súas trí bliadhna. 8 Do íoc Dia pailteas a néaraic longadh rídh.

AGUS a dubhairt Elias an Tisbiteach, noch do bhí dáitreabhaidh Gilead, ré Hahab, Mar mhairios an TIGHEARNA Dia Israel, a lathair a sheasaimse, ní bhíáidh drúchd nó fearthuinn annsa bliadhnuibhsí, achd do réir mfocuilsí.

2 Agus tháinic briathar an TIGHEARNA chuige, gha rádh,

3 Imthigh romhad as so, agus éirigh don leath shoir, agus foluigh thú féin ag an nabhuinn Cherit, atá as coinne Iordan.

4 Agus Iseadh bhías, go niobha tú as an nabhuinn; agus do aithin misi do na fiachaibh do bheathughadh annsin.

5 Már sin dimthigh sé agus do rinne do réir bhréithre an TIGHEARNA: óir dimthigh sé agus do rinne combnuigh ag an nabhuinn Cherit, atá as coinne Iordan.

6 Agus tugadar na fiach arán agus feoil chuige ar maidin, agus arán agus feoil tráthnóna; agus do ibh sé as an nabhuinn.

7 Agus tárla tar éis tamuill, gur thiomnaigh an nabhann uile, do chionn nach raibh fearthuinn san tír.

8 ¶ Agus tháinic briathar an TIGHEARNA chuige, dha rádh,

9 Éirigh, imthigh romhad go Sarephat, noch is le Sidon, agus déau combnaigh annsin: féuch, do aithin misi do bhaintreabhuigh annsin do chongmháil súas.

10 Marsin déirigh sé, agus do chuáidh go Sarephat. Agus a nuair tháinic sé go geata na caithreach, féuch, do bhí an bhaintreabhach annsin ag cruinniughadh maideadha: agus do ghoir seision í, agus a dubhairt ría, Guidhin thú, tabhair chugam, beagan uisge a soitheach, go nibhe mé.

11 Agus mar do bhí sí ag dul ar a chionn, do ghoir sé uirre, agus a dubhairt, Ghuidhin thú, tabhair leachd, greim aráin ann do láimh.

12 Agus a dubhairt sisi, *Mar* mhairios do THIGHEARNA Dia, ní bhfuil éan-bhairghin agam, achd lán baise do mhín a mbairille, agus beagan ola a gerúisgín: agus, féuch, *atáin* ag cruinniughadh maide nó dhó, le ndeiseochuinn sin dhanh féin agus dom mhac, go nithmis é, agus go bhfaghamáois bás.

13 Agus a dubhairt Elias ría, Ná bíodh eagla ort; imthigh agus déana mar a dubhairt tú: achd déana dhamhsa bairghin bheag dhe sin ar túis, agus tabhair chugam í, agus na dhíáigh sin deasuigh dhuit féin agus dot mhac.

14 Oir marso á deir an TIGHEARNA Dia Israel, Ní caithfighear bairille na mine, agus ní theisdeochuidh do chrúisgín na hola, go ttí an lá fá ccurfidh an TIGHEARNA fearthuinn ar an ttalumbh.

15 Agus dimthigh sisi agus do rinne sí do réir mar a dubhairt Élias: agus a duáigh sí féin, agus eision, agus a tigh ar feadh bliadhna go biomlán.

16 Agus níor caitheamh bairille na mine, agus ní mó do theasduigh do chrúisgín na hola, do réir fhocail an TIGHEARNA, noch do labhair sé tre Elias.

17 ¶ Agus tárla tar éis na neitheanso, *gur* ghlac teinnios mac mhná an tighe; agus do bhí a theinnios combhorb agus sin, nach ar fágbadh anál ann.

18 Agus a dubhairt sisi ré Hélias, Cred é dhamhsa ríotsa, a óglaich Dé? an táinic tú chugam do ghairm mo pheacadh chum mo chuimhne, agus do mharbhadh mo mhic?

19 Agus a dubhairt seision ría, Tabhair dhamhsa do mhac. Agus do ghlac sé as a brollach é, agus rug se suas ar lota é, mar a mbíodh sé féin, agus do chuir na luighe ar a leabaidh féin é.

20 Agus do ghoir sé ar an TIGHEARNA,

agus a dubhairt, A THIGHEARNA mo Dhíá, an ttug tú oile fós ar an mbaintreabhuigh a bhfochair a bhfuilim ar cúairt, ag marbhadh a mic?

21 Agus do shín sé é féin ar an leanamh trí huáire, agus do éigh sé chum an TIGHEARNA, agus a dubhairt, A THIGHEARNA mo Dhíá, guidhim thú, filleadh anum an leinimh ann a ris.

22 Agus do chúalaidh an TIGHEARNA guth Elias; agus tháinig anum an leinimh ann a ris, agus do aithbhéoghuidh sé.

23 Agus do thóg Elias an leanamh, agus rug síos as a tséomra é don tigh, agus thug dha mhathair é: agus a dubhairt Elias, Féuch, atá do mhac béo.

24 Agus a dubhairt an bhean re Helias, Anois aithnighim ar so gur tusa óglach Dé, agus gur fíor briathar Dé ann do bhéul.

CAIB. XVIII.

Eliiah, 18 ag aithbhioradh Ahab, 21 Do dhearbhb sé cumhachd an Dé bhí anadhaidh Bhaal.

AGUS tárla déis mhóráin do láethibh, go táinic briathar an TIGHEARNA go Helias an treas bliadhain, gha rádh, Imthigh, taisbéin thu féin do Ahab; agus cuirfe misi fearthuinn ar an ttalumh.

2 Agus do imthigh Elias dha thaisbeanadh féin do Ahab. Agus do bhí gorta mhór a Samária.

3 ¶ Agus do ghoir Ahab Obadiah, do bhí na úachdaran ar a thigh. (Anois do bhí eagla an TIGHEARNA go mór ar Obadiah:

4 Oir is amhluidh do bhí, a nuáir do ghéarr Iesebel fáidhe an TIGHEARNA amach, gur ghabh Obadiah céud faidh, agus gur fholuigh íad na cáogad a nuamhuigh, agus gur bheathuidh sé íad lé harán agus lé huisce.)

5 Agus a dubhairt Ahab ré Obadiah, Imthigh fan tir, go nuige gach áon tobar uisce, agus go nuige gach abhuinn: do bhéidir go bhfaghmaois féur do choinneochadh ar neich agus ar muillidhe béo, go nach ccaillfeamais ar náiréis uile.

6 Mar sin do roinneadar an tír eatorra do dhul tríthe: do chúaidh Ahab a slighe leis féin, agus do chúaidh Obadiah a slighe oile leis féin.

7 ¶ Agus mar do bhí Obadiah annsa tslighe, féuch, tárla Elias dó: agus daithin sé é, agus do thuit ar a aghaidh, agus a dubhairt, An tusa sin mo thighearna Elias?

8 Agus do fhreagair seision, Is mé: imthigh, innis dot thighearna, Féuch, atá Elias annso.

9 Agus a dubhairt seision, Ciodh do pheacaidh mé, as a ttiubhartha do sheirbhíseach a lúimh Ahab, dom mharbhadh?

10 Mar mhairios do THIGHEARNA Día, Ní bhfuil críoch nó rioghachd, nach ar chuir mo thighearna iarruidh ort ann: agus a nuáir a deirdis, Ní bhfuil sé annsin; do bhameadh sé mionna don chrich nó don rioghacht, nach bhfuaradar thú.

11 Agus a nois a deir tú, Imthigh, innis dot thighearna, Féuch, atá Elias annso.

12 Agus tiucafaidh a cerich, ar ball a nintheochuidh misi náitse, go mbéaruidh Spiorad an TIGHEARNA thusa leis, ní fheadar cá hionad; agus annsin a nuair thiocfás misi agus inneosas mé do Ahab, agus nach bhfuighe sé thusa, go muirfidh sé mé; achd misi do shearbhfhoghantúigh atá eagla an TIGHEARNA orum óm óige.

13 Nach ar hiniseadh dom thighearna cred do rinne mé a nuair do mharbh Iesebel faighe an TIGHEARNA, mar do fholuigh mé céud fear dfaighibh an TIGHEARNA na cáogad a nuamhuigh, agus mar do bheathaigh mé íad lé harán agus lé huisge?

14 Agus a nois a deir tú, Imthigh, agus innis dot thighearna, Féuch atá Elias annso: agus muirfidh sé mé.

15 Agus a dubhairt Elias, Mar mhairios TIGHEARNA na slógh, a lathair a sheasum, taisbeanfad mé féin dó a niugh go deimhin.

16 Marsin do chúaidh Obadiah a ccoinne Ahab, agus dinnis dó: agus do chúaidh Ahab a ccoinne Elias.

17 Agus tárla, a nuáir do chonnaire Ahab Elias, go ndubhairt Ahab ris, An tusa an té bhuaidhrios Israel?

18 ¶ Agus do fhreagair seision, Níor bhuaidhir misi Israel; acht tusa, agus tigh hathar, mar do thréigeabhair aitheanta an TIGHEARNA, agus mar do lean tú Baalim.

19 Anois ar nadhbharsin, cuir síos agus cruinnigh chugamsa Israel uile go sliabh Carmel, agus fáidhe Bhaal ceithre cheúd agus caogad, agus faighe na ngarrán ceithre cheúd, noch itheas ar bhórd Iesebel.

20 Marsin do chuir Ahab síos ar chloimn Israel uile, agus do chruinnigh sé na faighe a bhfochair a chéile a sliabh Carmel.

21 ¶ Agus tháinig Elias chum an phob-uil uile, agus a dubhairt sé, Cá fad bheithise bacach idir dhá bharamhuil? ná sé an TIGHEARNA as Día, leanuidh é: achd má sé Baal, leanuidh é sin. Agus níor fhreagair an pobal éanfhocal dó.

22 Ann sin a dubhairt Elias ris an bpobal, Misi, misi féin amháin mhairios dfaighibh an TIGHEARNA; acht atáid faighe Bhaal ceithre cheúd agus caogad fear.

23 Tugaidís dhúimh ar a nadhbharsin dhá bhlóg; agus toghaidisíon bulóg

dhóibh féin, agus déaindís cotchanna dhi, agus cuirdís ar chonnadh í gan teine ar bith *fúithe* : agus deasochuidh misi an bhlóg oile, agus cuirfidh mé ar chonnadh í, gan teine *fúithe* :

24 Agus goiridhisi ar ainm bhur ndéé féin, agus goirfidh misi ar ainm an TIGHEARNA : agus an Día fhreagorus re teine, bíodh sé na Dhía. Agus do fhreagair an pobal uile agus a dubhradar, Is maith do labhairt tú.

25 ¶ Agus a dubhairt Elias re faighibh Bhaal, Toghuidhisi bulóg dháobh féin, agus deasuighidh ar ttús í; óir *atáthaoi* mórán; agus goiridh ar anmanna bhur ndée, achd ná cuiridh teine *fáoi*.

26 Agus do ghlacadarsan an bhlóg tugadh dhóibh, agus do dheasuigheadar í, agus do ghoireadar ar ainm Bhaal ó mhaidin go meadhon láoi, ghá rádh, O a Bhaal, éisd linn. Achd ní *raibh* guth, nó ní ar bith do fhreagair íad. Agus do lingeadar ar a naltóir do rinneadh.

27 Agus tárla san meadhon láoi, go ndéama Elias magadh orra, agus go ndubhairt sé, Goiridh go hárd : óir is día é; ceachtar dhóibh atá sé ag caint, nó atá sé ag tóruigheachd, nó atá sé iona aistior, nó do bfeidir gur na chodhla atá sé, agus go ccaithfidhe a dhúsgadh.

28 Agus do éigheadarsan go hárd, agus do ghearradar iad fein do réir a ngnátha le sceanuibh agus le lamsadhuibh, nó gur scinn an nfuil amach orra.

29 Agus tárla, a nuair do chuáidh an meadhon laoi thársa, agus go rabhadar ag faighedóireachd go *ham* ofrála íodhbhartha an *tráthnóna*, nach raibh, guth, nó aón do fhreagoradh, nó bhéaradh toradh orra.

30 ¶ Agus a dubhairt Elias ris an bpobal uile, Tigidh láimh riomsa. Agus tangadar an pobal uile láimh ris. Agus do chuir seision suas altoir an TIGHEARNA do bhí briste.

31 Agus do thóg Elias dhá chloich dhéug, do réir uibhre threabh mhac Iacob, chum a ttáinic bríathar an TIGHEARNA, gha rádh, Israel bhus ainm dhuit :

32 Agus leis na clochaibh do rinne sé altoir a nainm an TIGHEARNA : agus do rinne sé treinnse gacha taobhá don naltoir comhmór is chuineochadh dhá mhiosúr sil.

33 Agus do fhadóigh sé an connadh, agus do ghearr sé an bhlóg agus do chuir na cotchaibh ar, an ccunnadh í, agus a dubhairt, Líonuidh ceithre bhairille le huisce, agus dóirtidh ar an nofráil loisge, agus ar an ccunnadh.

34 Agus a dubhairt se, Déanuidh *sin* an dara húair. Agus do rinneadar *sin* an dara húair. Agus a dubhairt seision,

Déanuidh an treas úair. Agus do rinneadar *sin* an treas úair.

35 Agus do rioth an tuisge timchioll na haltóra; agus do líón sé an treinse fós le huisge.

36 Agus tárla a nam ofrála iodbhartha an *tráthnóna*, go ttáinic Elias an faidh a bhfogus, agus go ndubhairt sé, A TIGHEARNA Día Abraham, Isaac, agus Israel, fionntar a niugh gur tusa as Día a Nisrael, agus *gur misi* do shearbhfhóghantuigh, agus go ndéarna mé na neithese uile ar do rádhasa.

37 Eisd riom, a TIGHEARNA, éisd riom, chor go naitheonuid an pobalsa gur tú an TIGHEARNA Día, agus *gur* iompóigh tú a ccroidhte ar a nais a ris.

38 Ann sin do thuit teine an TIGHEARNA, agus do dhóith sí an nofráil loisge, agus an cunnadh, agus na clocha, agus an luathreadh, agus do ligh súas an tuisge do bhí san treinse.

39 Agus a núair do chonncadar an pobal uile *sin*, do thuiteadar ar a naighthibh : agus a dubhradar, Sé an TIGHEARNA féin, Día; sé an TIGHEARNA féin, Día.

40 Agus a dubhairt Elias riú, Gabhuidh faighe Bhaal; ná léigidh áon díobh as. Agus do ghlacadar iad: agus rug Elias síos iad go habhuinn Cison, agus do mharbh sé annsin iad uile.

41 ¶ Agus a dubhairt Elias re Ahab, Eirighsi suas, ith, agus ibh, óir *atá* torann iomad fearthanna ann.

42 Marsin do chuáidh Ahab súas dithe agus dól. Agus do chuáidh Elias súas go mullach Carmel; agus do theilg sé é fein síos ar an ttalumh, agus do chuir a aghaidh eidir a ghlúinibh.

43 Agus a dubhairt sé ré na óglach, Imthighe súas anois, agus féuch leath ris an bhfáirge. Agus do chuáidh sé súas, agus dféuch sé, agus a dubhairt, Ní *bhfuil* éinní ann. Agus a dubhairt seision, Eirigh a ris seacht nuáire.

44 Agus tárla ar an seachdmhadh uáir, go ndubhairt sé, Féuch, atá néull beag ag éirge as an bhfáirge, cosmhuil ré láimh dhuine. Agus a dubhairt seision, Imthigh súas, abair re Ahab, Ullmhuigh do *charbad*, agus imthigh síos, chor nach toirmioscuidh an nfearthuinn thú.

45 Agus tárla ar a bhfáidsin, go raibh neamh dorchá lé néulluibh agus lé gaoith, agus do bhí fearthuinn romhór ann. Agus do chuáidh Ahab na *charbad*, agus do chuáidh sé go Iesreel.

46 Agus do bhí lámh an TIGHEARNA ar Elias; agus do chriosluigh sé súas a leasrach, agus do rioth roinne Ahab go dul a steach go Iesreel.

CAIB. XIX.

Eliab ag teidheadh ó Iesabel, 5 do chomhshurduitheadh re Aingeal Dé é sa níosach.

AGUS dinnis Ahab do Iesebel gach a ndéarna Elias, agus fós mar do mharbh sé na faighe uile leis an gcloidheamh.

2 Ann sin do chuir Iesebel teachdaire go Helias, gha rádh, Go ndéanuid na dée, anso riu marsin, agus tuilleamh fós, muna ndéarna misi do bheathasa mar bheatha dhuine dhiobhsan faoi namso a márach.

3 Agus a nuair do chonnaire seision sin, déirigh sé, agus dimthigh ar son a anma, go itáinic go Beer-séba, noch *bheanas* ré Iúdah, agus dfág a óglach annsin.

4 ¶ Acht dimthigh sé féin uidhe laé a steach annsa bhfásach, agus tháinic agus do shuigh síos faoi chrann Iuniper: agus díarr sé dhó féin bás dfagháil; agus a dubhairt, As lór anois; a TIGHEARNA, beir leachd manum; óir ní féarr *misi* ná maithreacha.

5 Agus mar do luigh sé faoi chrann Iuniper agus do choduil, féuch, do chorruih aingiol é annsin, agus a dubhairt ris, Eirigh agus íth.

6 Agus damháirc seision, agus, féuch, do bhí bairghin do bruiteadh ar an ngríosuidh, agus crúiscin uisge agá cheann. Agus a duáigh sé agus do ibh sé, agus do luidh sé síos arís.

7 Agus tháinic aingeal an TIGHEARNA a rís an dara huair, agus do chorruih é, agus a dubhairt, Eirigh agus íth; do bhrigh go bhfuil an tslighe ro fhada agad.

8 Agus déirigh seision, agus a duáigh sé agus do ibh sé ní, agus do chuaidh a neart an bhídh sin ceathrachad lá agus ceathrachad oidhche go Hóreb slíabh Dé.

9 ¶ Agus tháinic sé annsin go húamhuigh, agus do rinne sé comhnuidhe ann; agus, féuch, *tháinic* bríathar an TIGHEARNA chuige, agus a dubhairt ris, Cred atá tú dhéanamh annso, a Elias?

10 Agus a dubhairt seision, Do bhí mé ró éudmhar ar son an TIGHEARNA Dia na slógh: óir do thréigeadar clann Israel do chunnradh, do theilgeadar síos haltóra, agus do mharbhadar thfaighe leis an ccloidhiomh; agus misi, misi amháin, ar fágbadh; agus atáid ag iarraidh manma, do bhuain asum.

11 Agus a dubhairt seision, Imthigh amach, agus seas ar a tsiabh as coinne an TIGHEARNA. Agus, féuch, do ghabh an TIGHEARNA thairis, agus do réub gaoth mhór laidir na sléibhte, agus do briseadh

na mbloghuibh ná cairge roimhe an TIGHEARNA; *achd* ní raibh an TIGHEARNA annsa ghaóith: agus a ndiaigh na gaóithe crioth talmhan; *achd* ní raibh an TIGHEARNA annsa chrioth talmhan:

12 Agus a ndiaigh an chreatha talmhan teine; *achd* ní raibh an TIGHEARNA san teine: agus tar éis na teineadh guth suáimhneach cáol.

13 Agus is *amhluidh* bhí, a nuair do chúaluidh Elias é, annsin dfoluigh sé a aghaidh iona fhalluing, agus do chúaidh amach, agus do sheas a ndul a steach na húamha. Agus, féuch, *tháinic* guth chuige, agus a dubhairt, Cred do ní tú annso, a Elias?

14 Agus a dubhairt seision, Do bhí mé ro éudmhar ar son an TIGHEARNA Dia na slógh: do bhrigh gur thréigeadar clann Israel do chunnradh, gur theilgeadar síos haltóra, agus gur mharbhadar thfaighe leis an ccloidheamh; agus misi, misi amháin, ar fágbadh; agus atáid ag iarraidh manma do bhuain asum.

15 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ris, Eirigh, fill ann do shlighe go fásach Damascus: agus ar tteachd dhuit, ung Hasael do bheith na ríh ós cionn na Síria:

16 Agus Iehu mac Nimsi ungfás tú do bheith na ríh ar Israel: agus Elisa mac Saphat ó Abel-meholah ungfás tú na fháidh ad áit féin.

17 Agus tiuctuidh a ccrich, gidh bé rachus ó chloidheamh Hasael go muirfidh Iehu é: agus gidh bé rachus ó chloidhiomh Iehu go muirfidh Elisa é.

18 Achd cheana dfág *misi* agum féin seachd míle ann Israel, na glúine uile nar shléacht do Bhaal, agus gach uile bhéul nar phóg é.

19 ¶ Marsin dfág sé sin, agus fuaire sé Elisa mhac Saphat noch do bhí ag treabhadh, agus dá chonglán deug *damh* roimhe, agus eision ag an dara damh déug: agus do ghabh Elias thairis, agus do theilg a fhalluing air.

20 Agus dfág seision na daimh, agus do ríoth a ndiaigh Elias, agus a dubhairt sé, Guidhim thú, léig damh mathair agus mo mhathair do phógadh, agus *annsin* leanfuidh mé thú. Agus a dubhairt seision ris, Imthigh ar hais a rís: óir cred do rinne misi riot?

21 Agus díll seision a rís úd, agus do ghlac sé cúpla damh, agus do mharbh sé iad, agus do bhuirith an nfeoil lé culaidh na ndamh, agus thug do na daoibh, agus a duadar. Annsin déirigh sé, agus do chuaidh a ndiaigh Elias, agus do rinne miniostralacht dhó.

CAIB. XX.

Na Siriannigh buailte le Hahab fa dhó.

42 *Do frith lochd mhór dhó, Benhadad do teighnail as.*

AGUS do chruinnigh Ben-hadad rígh na Síria a shlúagh a cceann a chéile: agus dhá rígh agus tríochad na fhochair, agus eich, agus carbuid: agus do chúaidh súas agus do shuighidh sé timchioll Shamária, agus do throid na haghaidh.

2 Agus do chuir teachda go Hahab rígh Israel don chathruigh, agus a dubhairt ris, Marso a deir Ben-hadad,

3 *Is liomsa hairgiod agus hór; agus fós do mhná agus do chlann, romhaith, is liomsa iad.*

4 Agus do fhreagair rígh Israel, agus a dubhairt, Mo thighearna, a rígh, do réir mar a deir tú, as leachd *misi* agus a bhfuil agam.

5 Agus tangadar na teachda a ris, gha rádh, Mar so a deir Benhadad, gha rádh, Biodh gur chuir mé fíos chugad, gha rádh, Do bhéara tú dhamhsa hairgiod, agus hór, agus do mhná, agus do chlann;

6 Gidheadh cuirfe mé mo mhuinntir timchioll a namsa marach, agus spionfuid do thigh, agus tighthe do mhuinntire; agus seadh bhías de, gach uile ní is taitneamhach led shúilibhsé, cuirfidis é na láimh féin, agus béuruid leó é.

7 Ann sin do ghoir rígh Israel sinnsir na críche uile, agus a dubairt, Guidhim sibh, comharthuigh, agus féuchaidh mar iarras an *fearsa* urchoid: óir do chuir sé fíos chugamsa ar mo mhnáibh, agus ar mo chloinn, agus ar maigríod, agus ar mo chuid óir; agus níor dhiúlt mé é.

8 Agus a dubhradar na sinnsir agus an pobal uile ris, Ná héisd ris, agus na háon-tuigh *dhó*.

9 Uimesin a dubhairt sé re teachduibh Bhenhadad, Innsigh dom thighearna don rígh, An mheid air ar chuir tú fíos chum do shearbhfhoghantuigh an céud uair, do dhéanadsa: acht an nise ní fhéuduim a dhéanamh. Agus do imthigheadar na teachda, agus rugadar freagra chuigesin a ris.

10 Uime sin do chuir Ben-hadad fíos chuige, agus a dubhairt, Go ndéarnuid na deé sin riomsa, agus nios mó fós, má líonann luáithreadh Shamária lán duim do gach duine da bhfuil am fhochairse.

11 Agus do fhreagair rígh Israel, agus a dubhairt, Inns *dhó*, Ná déanadh an te chriosluigheas a *éideadh* air moidheamh as féin do nós an té do chuireas de é.

12 Agus tárla, a nuair do chúala Benhadad an teachdaireachdsa, (mar do *bhí* sé ag ól, é féin agus na ríghthe oile ánsa

páilliúnuibh), go ndubhairt se ré na mhuinntir, Gluaisighidh. Agus do ghluaiseadar a naghaidh na caithreach.

13 ¶ Agus, féuch, tháinig faigh go Hahab rígh Israel, gha rádh, Is marso a deir an TIGHEARNA, an bhfaca tú an tiomad slóigh mhoirsi? féuch, do bhéara misi ad láimh iad a niugh; agus bíaidh a fhios agad gur mé an TIGHEARNA.

14 Agus a dubhairt Ahab, Cía leis? Agus a dubhairt seision, Marso deir an TIGHEARNA, *Eadhon* le bógaibh phrionnsádh na ccóigeadh. Annsin a dubhairt sé, Cía óirdeochus an cath? Agus do fhreagair seision, Thusa.

15 Ann sin do áirimh sé óga phrionnsadha na ccóigeadh, agus do bhádar dhá cheúd agus tríochad agus a dó: agus na ndiaighsin do chomháir sé an pobal uile, *eadhon* clann Israel uile, noch do bhí na seachd míle.

16 Agus do chuadar amach san meadhon láoi. Acht do *bhí* Ben-hadad ag ól gha chur féin ar meisge annsua páilliúnuibh, é féin agus na ríghthe, an dá rígh dhéug ar fhithchid do bhí ag cungnamh leis.

17 Agus do chúadar daóine óga phrionnsadha na ccóigeadh amach ar ttús; agus do chuir Ben-hadad *daóine* amach, agus dinnsiodar dhó, gha rádh, Thangadar daóine amach as Samária.

18 Agus a dubhairt seision, Mas go síothchánta thangadar amach, gabhuidh béal iad; nó mas do chathughadh thigid amach, gabhuidh béal iad.

19 Marsin thangadar óganuigh phrionnsadha na ccóigeadh amach as an ccathruigh, agus an slúagh do lean iad.

20 Agus do mharbhadar gach aon aca a dhuine, agus do theitheadar na Siriannuigh; agus Israel na ttóruigheachd: agus do chúaidh Ben-hadad rígh na Síria as ar muin eich agus a mharcshlúagh na fhochair.

21 Agus do chúaidh rígh Israel amach, agus do bhuail sé na heich agus na carbuid, agus do mharbh sé na Siriannuigh re hár mór.

22 ¶ Agus tháinig an faigh go rígh Israel, agus a dubhairt ris, Eirigh, neartuigh thú féin, agus tabhair aire, agus féuch cred dhéanas tú: óir ar iompóg na bliadhna tiúfa rígh na Síria ad aghaidh.

23 Agus a dubhradar muinntir rígh na Síria ris, *Is* dée cnoc a ndée súd; uimesin do bhádar ní budh láidre ná sinne; achd troideam riu annsa reiteach, agus go deimhin budh láidre sinne ná iad.

24 Agus déanasa an nise, cuir na ríghthe ar siubhal gach áon as a áit, agus cuir caiptinigh iona nionad:

25 Agus áirimh slúagh dhuit, mar an

tsluaigh do chaill tú, each ar each, agus carbad ar charbad: agus troidfidom na naghaidh annsa réiteach, agus go deimhin bíam níos láidre ná iad. Agus deist seision ré na nglór, agus do rinne sé marsin.

26 Agus tária ar iompógh na bliadhna, gur áirímh Ben-hadad na Sirianuigh, agus go ndeachaidh súas go Haphec, do throid a naghaidh Israel.

27 Agus do háirmheadh clann Israel, agus do bhádar uile a lathair, agus do shuígheadar clann Israel air a naghaidh amhuil dhá thréud bheaga mheannau; acht do lionadar na Sirianuigh an tír.

28 ¶ Agus tháinic óglach Dé, agus do labhair sé re rígh Israel, agus a dubhairt sé, Is marso a deir an TIGHEARNA, Do chionn go ndubhradar na Sirianuigh, As Día cnoc an TIGHEARNA, achd ní hé Día na ngleantadh é, uimesin do bhéara misi an líon mórsa uile ad láimhse, agus aitheonuidh tú gur mé an TIGHEARNA.

29 Agus do shuígheadar as coinne a chéile seachd lá. Agus is amhluidh bhí, ar an seachtinhadh lá dfeardar cath; agus do mharbhadar clann Israel do na Sirianachaibh céud míle coisigh a néauló.

30 Agus do theithiodar an chuid oile go Haphec, don chathair; agus do thuit balla ar sheachd míle fhithchíod fear dar éagbhadh. Agus do theith Ben-hadad, agus tháinic don chathruigh, go seomra a bhfad a steach.

31 ¶ Agus a dubhradar a mhuinntir ris, Féuch anois, do chúalamar go rabhadar ríghthe thighe Israel na ríghthe trócaireacha: guidhim thú, cuirmid saiceadach a timchioll ar níochtair, agus rópadh air ar cceannuibh, agus teaghmaoid amach go rígh Israel: do bhéidir go sabbáladh sé hanamsa.

32 Marsin do chuireadar saicéadach ar a níochtair, agus rópadh ar a cceannuibh, agus thagadar go rígh Israel, agus a dubhradar, A deir do shearbhfhoghantuigh Ben-hadad, Guidhim thú, léig dhamh marthuinn. Agus a dubhairt seision, An bhfuil sé fos béo? sé mo dhearbhrathair é.

33 Anois do airigheadar na daoine go friochmanhach an *ttuicjudh éainné* uadh-san, agus do ghlacádar go luath é: agus a dubhradar, Do dhearbhrathair Ben-hadad. Annsin a dubhairt seision, Eirghidh, tugaidh libh é. Annsin tháinic Ben-hadad amach chuige, agus thug sé air teachd súas annsa charbad.

34 Agus a dubhairt Ben-hadad ris, Na caithreacha, do bhain mathairsi dot athairsi, aiseoguidh misi iad; agus do dhéana tú sráide dhuit féin ann Damascus, mar do rinne mathairsi a Samária. Annsin a dubhairt Ahab, Cuirfeadsa ar siubhal

thú ar an gcunnradhsa. Mar sin do rinne sé cunnradh ris, agus do léig sé ar siubhal é.

35 ¶ Agus a dubhairt duine áirigh do chloinn na bhféigh ré na chomharsuinn a mbreithir an TIGHEARNA, Guidhim thú, buáil misi. Agus do dhiult an duine a bháladh.

36 Annsin a dubhairt sé ris, Do bhrígh nar umhluigh tú do ghuth an TIGHEARNA, féuch, ar ball a ndéileochaidh tú riomsa, muirfidh leomhán thú. Agus ar ball ar dhealuidh ris, fuáir leomhan é, agus do mharbh sé é.

37 Ann sin fuair sé duine oile, agus a dubhairt ris, Guidhim thú, buáil mé. Agus do bhuaíl an duine é, ionnus agá bhualadh gur loit sé é.

38 Ann sin do inthigh an fáidh, agus do chomhfhuirigh ris an rígh ar a tslighe, agus do chuir é féin a natharrach crotha le luáithreadh ar a aghaidh.

39 Agus a nuair do bhí an rígh ag gabháil thairis, do éigh sé chum an rígh: agus a dubhairt, Do chúaidh do shearbhfhoghantuigh amach a meadhon an chatha; agus, féuch, dfill duine do leathtaoibh, agus thug chugansa duine, agus a dubhairt, Coimhead an fearsa: má inthighionn se ar éanchor, annsin bíaidh hanumsa ar son a anma, nó díolfa tú tallann airgid.

40 Agus mar bhí do shearbhfhoghantuigh gnothuigheach annso agus annsúd, dimthigh seision. Agus a dubhairt rígh Israel ris, Is mar sin bhías do bhreitheamhnus; do réidhigh tú féin é.

41 Agus dó dheifrigh seision, agus do bhean an luáithreadh dhá aghaidh; agus do aithin rígh Israel gur do na fáighibh é.

42 Agus a dubhairt se ris, Is marso a deir an TIGHEARNA, Do chionn gur léig tú uáit as do láimh duine do órduigh misi do léirsgrios, uimesin rachaidh hanamsa ar son a anmasan, agus do dhaoine ar son a dhaoine.

43 Agus do chúaidh rígh Israel dhá thigh dubhach feargach, agus tháinic sé go Samária.

CAIB. XXI.

Eagcóir Ahab attaobh Nábót.

AGUS tária a ndiaigh na neitheannsa, go raibh fineamhuin ag Nábót an Tiesreelíteach, noch do bhí ann Iesreel, láimh ré palás Ahab rígh Samária.

2 Agus do labhair Ahab re Nábót, ghá rádh, Tabhair dhamhsa thfineamhuin, chor go mbía sí agum mar gháirdín luibhionn, do bhrígh go bhfuil sí a bhfogus dom thigh: agus do bhéara misi fineamhuin is fearr ná i duit uirre; nó, má sé is fearr do chítear dhuit, do bhéara mé a luach airgid duit.

3 Agus a dubhairt Nábót re Ahab, Nar léigídh Dá dhámhsa, go ttiubhruinn oighreachd mo shinnis dhúitsi.

4 Agus tháinig Ahab dhá thigh go dubhach feargach do bhrígh an fhocail do labhair Nábót an Tiesreelíteach ris: óir a dubhairt sé, Ní thiubhra mé oighreachd maithreadh dhuit. Agus do luigh sé síos air a leabuidh, agus diompoigh a aghaidh ó chách, agus níor bháill leis arán dithe.

5 Achd tháinig Iesebel a bhean chuige, agus a dubhairt ris, Ciodh fa bhfuil do spiorad comhdubhach sin, nach áill leachd arán dithe?

6 Agus a dubhairt seision ría, Do chionn gur labhair mé ré Nábót an Tiesreelíteach, agus go ndubhairt mé ris, Tabhair thfin-eamhuin damh ar airgiod; nó má sí do thoil, do bhéara mé fineamhuin oile dhuit uirre: agus do fhreagair seision, Ní thiubhra misi m'fineamhuin duit.

7 Agus a dubhairt Iesebel a bhéan ris, Nach tusa anois ríaghlúigheas rioghacht Israel? éirigh, agus ith arán; agus bíodh do chroidhe súgach: do bhéara misi dhuit fineamhuin Nábót an Niesreelítigh.

8 Ann sin do scríobh sí litreacha a nainm Ahab, agus do chuir séula *orra* le na séula, agus do chuir sí na litreacha chum na sinnsior agus chum na núasal do *bhí* iona chathruigh, na ccomhnuidhe a bhfochair Nábót.

9 Agus do scríobh sí annsna litreachaibh, gha rádh, Fógúidh trosgadh, agus cuiridh Nábót na shuidhe go hárda a measc an phobail:

10 Agus cuiridh días do dhaoinibh, clann Bhéilial, na suidhe as a choinne do dheanamh fiadhnúise na aghaidh, dhá rádh, Do scannluidh tú Dá agus an rígh. Agus annsin beiridh amach é, agus clochuidh é, go néuguidh sé.

11 Agus do rinneadar muinntir a chaitheach, ná sinnsir agus na húaisle noch do budh áitreabhúigh iona chathruigh, mar do chuir Iesebel chuca, agus mar do *bhí* scríobtha annsna litreachaibh noch do chuir sí chuca.

12 Díúagradar trosgadh, agus do chuireadar Nábót na shuidhe go hárda a measc an phobail.

13 Agus thagadar a steach, días fear, clann Bhéilial, agus do shuítheadar as a choinne: agus do rinneadar clann Bhéilial fiadhnúise na aghaidh, *eadhon* a naghaidh Nábót a lathair an phobail, gha rádh, Do mhaslúigh Nábót Dá, agus an rígh. Annsin rugadar amach as an ccathruigh é, agus do chlochadar é le clochuibh, go bhfuair sé bás.

14 Ann sin do chuireadar teachda go

Iesebel, gha rádh, Do clochadh Nábót, agus déug sé.

15 ¶ Agus tárta, a núair do chuála Iesebel gur clochadh Nábót, agus go raibh sé mharbh, go ndubhairt Iesebel re Ahab, Éirigh, glac sealbh a bhfineamhuin Nábót an Niesreelítigh, noch do dhiúlt sé do thabhairt duit ar airgiod: óir ní beó, achd marbh Nábót.

16 Agus tárta, a núair do chuála Ahab go raibh Nábót marbh, gur éirigh Ahab do dhul síos go fineamhuin Nábót an Niesreelítigh, do ghlacadh seilbhe ann.

17 ¶ Agus tháinig briathar an Tighearna go Hélias an Tisbíteach, gha rádh,

18 Éirigh, imthigh síos do theagmháil re Ahab rígh Israel, noch *atá* a Samaria: féuch, *atá* sé a bhfineamhuin Nábót, mar a ndeachaidh sé síos do ghlacadh seilbhe innte.

19 Agus laibheoruidh tú ris, gha rádh, Is marso a deir an Tighearna, Nar mharbh tú, agus fós nar ghabh tú sealbh? Agus laibheoruidh tú ris, gha rádh, Is marso a deir an Tighearna, An tionad ann ar ligheadar na madruigh fuil Nábót annsin lighfidh na madruigh, eadhon thfuilsí féin.

20 Agus a dubhairt Ahab re Hélias, An bhfuair tú mé, ó mo námhuid? Agus do fhreagair seision, Fúarus: do bhrígh gur reac tú thú féin doibriughadh uile a radharc an Tighearna.

21 Féuch, do bhéara misi olc ort, agus scriosfuidh mé do shliochd, agus gearrfuidh me ó Ahab an té mhúnas a naghaidh an bhalla, agus an té dhruidhear a stigh agus fhagthar ann Israel,

22 Agus do dhéana mé do thigh mar thigh Ieroboam mhic Nébat, agus mar thigh Bhaasa mhic Ahíah, ar son an bhrostuighthe ler bhrostuighis mé chum feirge, agus le ttugais air Israel peacughadh.

23 Agus do labhair an Tighearna ar Iesebel mar an gcéadna, gha rádh, Iosuid na madruigh Iesebel láimh re balla Isreel.

24 An té gheabhas bás ó Ahab annsa chathruigh iosuid na madruigh é; agus an té gheabhas bás annsa machaire iosuid éanlaith a naéir é.

25 Achd ní raibh áon cosmhuil re Ahab, noch do reac é féin doibriughadh urchoide á radharc an Tighearna, noch do chorrúigh a bhean Iesebel chuige sin.

26 Agus do rinne se go ro adhfhuathmhar a leamhuin iodaíal, do reir gach uile *néithe* dá ndéarnadar na Hamorítigh, noch do theilg an Tighearna amach roimhe chloinn Israel.

27 ¶ Agus tárta, a núair do chuála Ahab na briathra sin, gur réub sé a

éadach, agus gur chuir saicéadach ar a chorp, agus gur thoisig, agus gur luidh a néadach róinnigh, agus gur muthigh go mín.

28 Agus thainic briathar an TIGHEARNA go Helias an Tisbíteach, gha rádh,

29 An bhfaiceann tú mar umhluighios Aháb é féin an fhiadhnúis? do chionn gur umhluidh sé é féin an lathair, ní thiubhra mé an tinneachadh na láethi h-sion: *acht* a láethibh a mhic do bheara mé an tinneachadh ar a thigh.

CAIB. XXII.

Aháb tré impidhe na bhfágha meulltach, do chúaidh se amach, agus do thuit sé an chath. 41 Deagh rioghadh Iehosaphat.

AGUS dfanadar trí bliadhna ganchogadh idir Shíria agus Israel.

2 Agus tárta a ccionn an treas bliadhan, go táinic Iehosaphat rígh Iúdah síos go rígh Israel.

3 Agus a dubhairt rígh Israel ré na mhuinntir, Nach bhfuil a fhios aguibhsi gur linne Rámot an Gilead, agus sinn ar itáimh marso, gan a búain amach as láimh rígh na Síria?)

4 Agus a dubhairt sé re Iehosaphat, An racha tusa liomsa a ceath go Rámot-ghilead? Agus a dubhairt Iehosaphat re rígh Israel, *Atáimsi* mar atá tusa, mo mhuinntir mar do mhuinntir, meich mar heachruidh.

5 ¶ Agus a dubhairt Iehosaphat re rígh Israel, Guidhim thú, fiafruigh, briathar an TIGHEARNA a niugh.

6 Ann sin do chruinnigh rígh Israel na faighe a ccionn a chéile, timchioll cheithre chéud fear, agus a dubhairt riu, An racha mé a naghaidh Rámot-ghilead do chur catha, nó an léigfidh me dho? Agus a dubhradarsan, Imthigh súas; óir toirbheora an TIGHEARNA a láimh an rígh í.

7 ¶ Agus a dubhairt Iehosaphat, *Nach bhfuil* faigh leis an TIGHEARNA annso taobh amuigh dhíobhsa, go bhfiatruighnis de?

8 Agus a dubhairt rígh Israel re Iehosaphat, Atá fós éanduine ambáin, Micaiah mhac Imlah, tre a bhféudam fiafríughadh don TIGHEARNA: acht atá fuath agumsa air; óir ní thairghirionn maith dhamb, ach olc. Agus a dubhairt Iehosaphat, Na habradh an rígh sin.

9 Ann sin do ghoir rígh Israel oifigeach, agus a dubhairt, Deithfrigh annso Micaiah mhac Imlah.

10 Agus do shuigh rígh Israel agus Iehosaphat rígh Iúdah gach aon na chathaoir ríogha, ar ecur a róbadia umpa, a nionad fholamb a ndul a steach gheata Shamária; na faidhe uile ag fáidhe-dóireachd da lathair,

11 Agus do rinne Sedeciah mac Che-naanah adharca iarumh dó féin: agus a dubhairt, Is marso a deir an TIGHEARNA, Leó so chnaguis tú na Sírianuigh, nó go sgriosfa tú iad.

12 Agus do thairghireadar na faidhe uile marsin, gha rádh, Eirigh súas go Rámot-ghilead, agus go néirge leachd: óir do bhéara an TIGHEARNA a láimh an rígh í.

13 Agus an teachdaire do chuaidh do ghairm Mhicaiah do labhair sé ris, ga rádh, Feuch a nois, *foillsighid* briathra na bhfágh ní maith don rígh le héinbheúl: guidhim thú, biodh thfocalsa mar fhocal duine aca, agus labhair an ní is maith.

14 Agus a dubhairt Micaiah, *Mar* mhairios an TIGHEARNA, gidh bé déaras an TIGHEARNA riomsa, isé sin laibhéorad.

15 ¶ Marsin thainic sé chum an rígh. Agus a dubhairt an rígh ris, A Mhicaiah, an racham a naghaidh Rámot-ghilead do chathughadh, nó an léigfeam dhi? Agus do fhreagair seision é, Imthigh, agus beir buaidh: óir do bhéara an TIGHEARNA í a láimh an rígh.

16 Agus a dubhairt an rígh ris, Ca mhéid úair mhinneochus mé thú nach inneosa tú éinni dhamb acht an *ní bhias*-tírinneach a naimn an TIGHEARNA?

17 Agus a dubhairt seision, Do chonnaire mé Israel uile spreidhte ar na cnocaibh, mar cháorchuibh ag nach biadh áodhuire: agus a dubhairt an TIGHEARNA, Ní bhfuil maighistir orra so: filledis gach aon aca dha thigh a síothcháin.

18 Agus a dubhairt rígh Israel re Iehosaphat, Nach ar innis mé dhuit nach déanadh sé faistine ar bith mhaith dom thaobhsa, achd olc?

19 Agus a dubhairt seision, Eistse ar a nadihbharsin briathar an TIGHEARNA: do chonnaire mé an TIGHEARNA na shuidhe iona chathaoir, agus slóigh fhlaithreamhnús uile na seasamh na fhochair ar a láimh dheis agus air a láimh chlé:

20 Agus a dubhairt an TIGHEARNA, Cía bhéaras ar Aháb dul súas lé tuitfeadh sé a Rámot-gilead? Agus a dubhairt áon marso, agus áon mar súd.

21 Agus thainic spiorad amach, agus do sheas a bhfiadhnúise an TIGHEARNA, agus a dubhairt, Do bhéara misi air é.

22 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ris, Cía leis? Agus a dubhairt seision, Racha mé amach, agus biáidh mé am spiorad bhréagach a mbéul a fhágh uile. Agus a dubhairt seision, Cuirfidh tú impidhe air, agus fós buaidheochuidh tú: éirigh amach, agus déana sin.

23 Anois uimesin, feuch, do chuir an TIGHEARNA spiorad bréagach a mbéul na

bhí faghsa agadsa uile, agus do labhair an TIGHEARNA olc dot thaoibh.

24 ¶ Achd tháinig Sedeciah mac Che-naanah a bhfogus, agus do bhuáil sé Micaiah ar an leachin, agus a dubhairt, Cia an tslighe ar ghabh Spiorad an TIGHEARNA uáinse do labhairt riotsa?

25 Agus a dubhairt Micaiah, Féuch, do chúit tú sin annsa ló, a racha tú a seomra a bhfad a steach dot fholach féin.

26 Agus a dubhairt rígh Israel, Glacaidh Micaiah, agus beirigh libh é air a ais go Hámon uachtarán na caithreach, agus go Ioas mac an rígh;

27 Agus abruidh, Is mar so a deir an rígh, cuir an fearso a bpriosun, agus beathuigh é lé harán an doilghis agus lé huisge an doláis, nó go ttige misi a síothchain.

28 Agus a dubhairt Micaiah, Má thig tú ar éanchor a síothchain, níor labhair an TIGHEARNA thriomsa. Agus a dubhairt seision, Eistighe, a phobal, gach eile dhaoibh.

29 ¶ Marsin do chúaidh rígh Israel agus Iehosaphat rígh Iúdah súas go Ramot-ghilead.

30 Agus a dubhairt rígh Israel re Iehosaphat, Cuirfidh misi mé féin a natharrach crotha, agus rachad san chath; achd cuirsi do róbadha ort. Agus dfoluigh rígh Israel é féin, agus do chúaidh san chath.

31 ¶ Acht do aithin rígh na Síria da dhá chaptin déug agus fithche, agá raibh riaghladh ós cionn a charbad, gha rádh, Ná troidigh re neach beag nó mor, acht a mháin ré rígh Israel.

32 Agus tárta, an tan do choncadar caiptínigh na ccarbad Iehosaphat, go ndubhradar, Go deimhin isé súd rígh Israel. Agus dfilleadar a leathtaobh do throid ris: agus do ghoir Iehosaphat na comhaire.

33 Agus tárta, a nuáir do aithnigheadar caiptínigh na ccarbad nár *bhé* rígh Israel é, gur fhilleadar ar a nais óna thórnigheadh.

34 ¶ Agus do tharruing duine *eigin* bogha go teagmhuiséach, agus do bhuáil sé rígh Israel eidir altuibh an scabail: nimesin a dubhairt sé ré na chóisteóir, Iompóigh do lámh, agus beir amach as a tsluagh me; óir atáim loitidh.

35 Agus do mhéuduigh an cath an lá sin: agus do congmadh an rígh súas iona charbad a naghaidh na Sírianach, agus fuair sé bás tráthnóna: agus do rith a nfuil as an cneidh amach go lár an charbuid.

36 Agus tugadh fuagra ar feadh an tsloigh timchiollí dhul faoi na gréine, gha rádh, Imthigheadh gach uile dhuine dhá

chathruigh, agus gach uile dhuine dhá thír féin.

37 Marsin déug an rígh, agus tugadh é go Samária; agus do adhlacadar an rígh a Samária.

38 Agus do nigh duine an carbad a lochán Shamária; agus do ligheadar na madruigh a fhuil súas; agus do nigheadar a eideadh; do réir bhréithre an TIGHEARNA noch do labhair sé.

39 ¶ Anois an chuid oile do ghníomhuibh Ahab, agus a nuile ní dá ndearna sé, agus an tigh do rinne sé do iomhóg, agus na huile chaitheacha dar chuir sé súas, nach *bhfuilid* siad scríobhtha a leabhar croinice riogh Israel?

40 Mar sin do choduil Ahab a bhfochar a aithreadh; agus do rioghadh Ahasiah a mhac na aith.

41 ¶ Agus do thosuigh Iehosaphat mac Asa a rioghachd ós cionn Iúdah annsa cceathramhadh bliadhna do Ahab rígh Israel.

42 Do *bhí* Iehosaphat cúig bhliadhna air thríochad dáois a núair do thosuigh sé a rígh; agus do bhí na rígh cúig bhliadhna fithchíod ann Ierusalem. Agus do *bé* ainm a mhathar Asuba inghean Shilli.

43 Agus do shiubhail sé a slightheibh Asa a athar; níor fhíll sé do leathtaoibh uadh, ag déanamh an *neithe fa* cheart a radharc an TIGHEARNA: gídheadh níor cuireadh na háite árd a ccúl; óir do íodhbraidís an pobal agus do loisgedís fós túis annsa háitibh árd.

44 Agus do rinne Iehosaphat síothchain ré rígh Israel.

45 Anois an chuid oile do ghníomhuibh Iehosaphat, agus na cunhachda do thaisbéin se, agus cionnus do rinne sé cogadh, nach *bhfuilid* scríobhtha a leabhar croinice riogh Iúdah?

46 Agus ar mhair do na Sodomítibh, noch dñan a laéthibh a athar Asa, do chuir sé as a tír iad.

47 Ní *raibh* ansin rígh ar bith ann Edom: fear ionaid rígh do bhí na rígh.

48 Do rinne Iehosaphat luingsios do Tharsis do dhul go Hóphir ar cheann óir: achd níor imthigheadar; óir do bhriseadh na lunga ag Hésion-géber.

49 Annsin a dubhairt Ahasiah mac Ahab re Iehosaphat, Léig do mo sheirbhíseachaibhse dul le do mhuinntir annsna longaibh. Achd níor bháil lé Iehosaphat sin.

50 ¶ Agus do choduil Iehosaphat agá aithribh, agus do hadhlaceadh a bhfochar a aithreadh é a ccathraigh Dháibhí a athar: agus do rioghaidh Iehoram a mhac ná áit.

51 ¶ Do thosuigh Ahasia mac Ahab

riaghladh ós cionn Israel a Samária an seachdmhadh bliadhna déug do Iehosaphat rígh Iúdah, agus do bhí na rígh dha bhliadhuin air Israel.

52 Agus do rinne sé olc a radharc an TIGHEARNA, agus do shiubhuil a slighe a athar, agus a slighe a mhathár, agus a

slighe Ieroboam mhic Nébat, noch thug ar Israel peacughadh.

53 Oir do rinne sé serbhís do Bháal, agus do onóruigh sé é, agus do bhrostaigh sé an TIGHEARNA Dia Israel chum feirge, do réir a nuile ní dá ndéamh a athair.

An dara Leabhar na RIOGH, da ngoirthear. Go coitgheamh, an ceathramhadh Leabhar na RIOGH.

CAIB. I.

Do innis Elías um bhás Ahasia. 10 Tug se teine ó neamh anuas.

ANSIN do chuáidh Móab a gcogadh a naghaidh Israel tar éis bháis Ahab.

2 Agus do thuit Ahasiah síos tré laitís a shéomra úachdarach do bhí a Samária, agus do bhí sé tinn: agus do chuir teachda úadh, agus a dubhairt riu, Eirigidhe, fiafruighidh do Bhaal-sebub dia Ecron an ttiucfa mé ón ttinnios so.

3 Achd a dubhairt aingeal an TIGHEARNA re Helias an Tisbiteach, Eirigh, imthigh súas do theagmhail ré teachdaibh rígh Samária, agus abair riu. An do chionn nach bhfuil Dia ann Israel, atú-thaóise ag dul dfiafruigh sgéul do Bhaal-sebub dia Ecron?

4 Anois ar a nadhbharsin is marso a deir an TIGHEARNA, Ní thiucfa tú a nuás as an leabuidh sin ar a ndeachuidh tú súas, achd do gheabha tú bás go deimhin. Agus dimthigh Elias.

5 ¶ Agus a nuáir dfillleadar na teachda ar a nais chuide, a dubhairt sé riu, Cred far fhilleabbair ar bhuir nais?

6 Agus a dubhradarsan ris, Tháinic duine súas ar ccoinne, agus a dubhairt sé rinn, Imthighidh, eirgidh a ris chum an rígh ó ttabhair, agus abruidh ris, Is marso a deir an TIGHEARNA, An do chionn nach bhfuil Dia ann Israel, chuirios tú teachda dfiafruigh do Bhaal-sebub dia Ecron? ar a nadhbharsin ní thiucfa tú a nuás as an leabuidhsin ar a ndeachaidh tú súas, achd do gheabha tú bás go deimhin.

7 Agus a dubhairt seision riu, Cred an ghne duine an té sin tháinic súas bhuir ccoinne, agus dinnis na briathrasa dhíbh?

8 Agus do fhreagradarsan é, Duine fionnadhmhach, agus criosluigh le crios leathair timchioll a chaóil. Agus a dubhairt seision, Sé Elias an Tisbiteach é.

9 Ann sin do chuir an rígh chuide caiptín cáogaid maille re na cháogad. Agus do chuáidh sé súas chuide: (agus,

féuch, do bhí seision na shuighe ar mhullach cnuic). Agus do labhair sé ris, Thusa a óglaich Dé, dubhairt an rígh, Tar a nuás.

10 Agus do fhreagair Elias, agus a dubhairt re caiptín an cáoguid, Mas óglach do Dhía misi, annsin tigeadh teine a nuás ó neamh, agus loisgeadh sí thusa agus do cháogad. Agus tháinic teine a nuás ó neamh, agus loisg sí eision, agus a cháogad.

11 A ris mar an gcéadna do chuir an rígh chuide caiptín oile ar cháogad maille re na chaogad. Agus do fhreagair seision é agus a dubhairt ris, A óglaich Dé, is marso a deir an rígh, Tárr a nuás go tapuidh.

12 Agus do fhreagair Elias agus a dubhairt riu, Más óglach do Dhía misi, tigeadh teine a nuás ó neamh, agus loisgeadh thusa agus do cháogad. Agus tháinic teine Dé a nuás ó neamh, agus do loisg eision agus a chaogad.

13 ¶ Agus do chuir a ris caiptín an treas cáoguid gun a cháogad. Agus do chuáidh an treas caiptín cáoguid súas, agus tháinic sé agus do léig é féin ar a ghlúimibh a bhfiaghnuise Elias, agus do ghuidh é, agus a dubhairt ris, Oh a óglaich Dé, guidhim thú, biodh manumsa, agus anum an cháogaidis do sheirbbisigh, mórluaich ann do radharc.

14 Féuch, tháinic teine a nuás ó neamh, agus do loisg sí an dá cheadchauptín cáogad maille re na gcáogaduibh: ar a nadhbharsin biodh manumsa a nois mórluaich ann do radharc.

15 Agus a dubhairt aingeal an TIGHEARNA re Hélias, Eirigh leis síos: ná biodh eagla ort roimhe. Agus déirigh seision, agus do chuáidh sé leis síos gus an rígh.

16 Agus a dubhairt sé ris, Is marso a deir an TIGHEARNA, Do bhrigh gur chuir tú teachda dfiafruigh sgéul do Bhaal-sebub dia Ecron, an do chionn nach raibh Dia an Israel a bhfiaprochadh scéula dá bhreithir? air a nadhbharsin ní thiucfa

tú a nús don leabuidhsin air a ndeachuidh tú súas, achd do gheabha tú bás go demhin.

17 ¶ Marsin fúair sé bás do réir fhocail an TIGHEARNA noch do labhair Elias. Agus do ríoghuidh Iehoram na áit, aansa dara bliadhan do Iehoram mac Iehosaphat rígh Iúdah; do chionn nach raibh éanmhach aige.

18 Anois an chuid oile do ghníomhuibh Ahasiah noch do rinne sé, nach bhfuilid scríobhtha a leabhar Croinice ríogh Israel?

CAIB. II.

Elias ar na thógmhail súas go neamh.

9 Dfag a spiorad agus a fhalluing ag Elisa.

AGUS tárla, a nuair do báill leis an TIGHEARNA Elias do thógbháil súas go neamh léagath guairdeain, gondeachaidh Elias le Helisa ó Ghilgal.

2 Agus a dubhairt Elias re Helisa, Guidhim thú, fan annso; óir do chuir an TIGHEARNA misi go Bétel. Agus a dubhairt Elisa ris, *Mar* mhairios an TIGHEARNA, agus *mar* mhairios hanumsa, ní fhúigfidh mé thú. Marsin do chuádar síos go Bétel.

3 Agus thangadar mic na bhfágh do *bhí* a Mbétel amach go Helisa, agus a dubhradar ris, An bhuil a fhios agadsa go mbéara an TIGHEARNA do mhaighistir ód cheann a niugh? Agus a dubhairt seision, A seadh, atá a fhios agum; bíthíse bhur ttochd.

4 Agus a dubhairt Elias ris, A Elisa, fan annso, iarum mar athchuinge órt; óir do chuir an TIGHEARNA misi go Iericho. Agus a dubhairt seision, *Mar* mhairios an TIGHEARNA, agus *mar* mhairios hanumsa, ní dheileochuidh mé riot. Marsin do chuádar go Iericho.

5 Agus thangadar mic na bhfágh do *bhí* an Iericho go Helisa, agus a dubhradar ris, An bhfuil a fhios agadsa go mbéara an TIGHEARNA do mhaighistir ód cheann a niugh? Agus do fheagair seision, A seadh, Atá a fhios sin agum; bíthísi bhur ttochd.

6 Agus a dubhairt Elias ris, Guidhim thú, fan annso; óir do chuir an TIGHEARNA misi go Iordan. Agus a dubhairt seision, *Mar* mhairios an TIGHEARNA, agus *mar* mhairios hanumsa, ní fhúigfidh mé thú. Agus dimthigheadar rompa aráon.

7 Agus do chuádar cáogad do chloinn na bhfágh, Agus do sheasadar da bhféachain a bhfad uatha: agus do sheasadar-san a raon láimh ré Iordan.

8 Agus do ghlac Elias a fhalluing, agus dfill ar a chéile é, agus do bhuáil na huisgeadha, agus do roinneadh iad annso agus

annsó, iondsu go ndeachadar anonn aráon ar talumh tirim.

9 ¶ Agus tárla, a nuair do chuádar anonn, go ndubhairt Elias re Helisa, Iarr cred is áill leachd misi do dhéanamh ar do shon, suil bhéarthar uait mé. Agus a dubhairt Elisa, Guidhim thú, bíodh roinn dhúbailta dot spiorad orum.

10 Agus a dubhairt seision, *Is* cruáidh na ní diarr tú: má chí tú misi a nuair bhéarthar uait mé, bíadhsé agad mar sin; achd muna bhfaicir, ní bhiaidh.

11 Agus tárla, mar do bhádar ag imtheachd ar a naghuidh, agus ag caint, féuch, carbad tinttighe, agus eich thinn-tighe, do chuireadar aráon iad ó chéile; agus do chuáidh Elias súas le gaóth guairdeain air neamh.

12 ¶ Agus do chonnaire Elisa sin, agus do éigh sé, O mo athair, ó mo athair, carbad Israel, agus a mhareshlúagh. Agus ní fhaca sé ní sa mhó é: agus rug sé ar a éadach féin, agus do réub an ndá chuid iad.

13 Do thóg sé mar an gcéadna falluing Elias do thuit uadh, agus do chuáidh ar a ais, agus do sheas ag brúach Iordan;

14 Agus do ghlac sé falluing Elias do thuit uadh, agus do bhuáil na huisgeadha, agus a dubhairt, Cáit a bhfuil TIGHEARNA Dia Elias? agus a nuair do bhuáil seision fós na huisgeadha, do chuádar ó chéile anonn sa nall: agus do chuáidh Elisa thairis.

15 Agus an tan do chonncadar mic na bhfágh noch do *bhí* ag feitheamh an Iericho é, a dubhradar, Dfan spiorad Elias air Elisa. Agus thangadar na choinne, agus do chlaonadar iad féin go talumh dá láthair.

16 ¶ Agus a dubhradar ris, Féuch anois, atáid ag do sherbhisigh cáogad fear láidir; guidhmídh thú, imthighdis, agus iarraidis do mhaighistir: ar eagla gur thóg Spiorad an TIGHEARNA súas é, agus gur theilg sé air shlíabh éigin é, no a ngleann eigin. Agus a dubhairt seision, Ní chuirfidhe uaibh iad.

17 Agus a nuair do sháruigheadar é, nó go raibh náire air, a dubhairt sé, Déanuigh. Do chuireadar uimesin cáogad fear; agus diarradar é trí lá, achd ní bhfuáradar é.

18 Agus a nuair thangadar a ris chuige-sion, (óir dñan sé léo an Iericho,) a dubhairt sé riu, Nach ndubhairt misi ribh, Ná himthighidh?

19 ¶ Agus a dubhradar muinntir na caithreach re Helisa, Guidhmídh thú, féuch, gur taitneamhach suidhiughadh na caithreachsa, mar do chí mo thighearna: achd is ole an tuisge, agus an talumh neamb-thórrthach.

20 Agus a dubhairt seision, Tabhruigh chugam crúisín núadh, agus cuirigh salann ann. Agus thugadar sin chuige.

21 Agus do chuáidh seision amach mar a raibh gineamhuin na nuisgeadh, agus do theilg sé an salann ann, agus a dubhairt, Is marso a deir an TIGHEARNA, Do leighis mé na huisgeadhasa; ní bhíá feasda marbhadh nó neamhbhórrachd ionta.

22 Marsin do leasuigheadar na huisgeadha gus a nigh, do réir bhréithre Elisa noch a dubhairt sé.

23 ¶ Agus do chuáidh sé súas as sin go Bétel: agus mar do bhí sé ag imtheachd suas ar a tslighe, thangadar leinibh bheaga amach as an gcathruigh, agus do rinneadar magadh air, agus a dubhradar ris, Eirigh súas, a chinn mhaóil; éirigh súas, a chinn mhaóil.

24 Agus do iompóigh seision ar a ais, agus dféuch orra, agus do mhalluigh sé iad a naim an TIGHEARNA. Agus tháinig amach dhá mhabthghamhuin bhainionna as an cooil, agus do réubadar días agus dá fithchíod leanamh dhíobh.

25 Agus do chuáidh sé as sin go sliabh Carmel, agus as sin d'fíl sé go Samaria.

CAIB. III.

Do innis Elisa do rioghaibh Israel, Iudah, agus Edom, go buaghudhéadh iad ar mhuinntir Mhoab.

A NOIS do thosuigh Iehoram mac Ahab a rioghachd ós cionn Israel a Samaria an tochdmhadh bliadhan déug do Iehosaphat rígh Iudah, agus do bhí ná rígh dhá bhliadhun déug.

2 Agus do rinne sé oic a radharc an TIGHEARNA; acht ní cosmhúil re na athair, nó ré na mhathair: óir do chuir seision iad fómháigh Bhaal noch do rinne a athair.

3 Ar a shon sin do théann sé ris na peacadhuibh do rinne Ieroboam mac Nébat, noch thug ar Israel peacadh dhéanamh; níor dhealuigh se riú sin.

4 ¶ Agus do bhí Mesa rígh Moab na mhaighistir cáorach, agus do bheireadh do rígh Israel céud míle úan, agus céud míle reithe, gun a noluinn.

5 Agus tarla, a nuair déug Ahab, go ndeachuidh rígh Moab a gcogadh ar rígh Israel.

6 ¶ Agus do chuáidh an rígh Iehoram amach as Samaria a nuair chéadna, agus do airimh sé Israel uile.

7 Agus d'inthigh sé agus do chuir sé síos go Iehosaphat rígh Iudah, dha rádh, Do chuáidh rígh Moab a gcogadh an aghaidh: an racha tú liom do chathughadh a naghaidh Mhoab? Agus a dubhairt seision, Rachad: *atainse* mar *atá* tusa, mo dháoine

mar do dháoine, agus mo mbarcshluagh mar do mbarcshluagh.

8 Agus a dubhairt sé, Cia an tslighe a rachum súas? Agus do fhreagair seision, An tslighe tré fhásach Edom.

9 Mar sin do imthigh rígh Israel, agus rígh Iudah, agus rígh Edom: agus do chuadar aisdior sheachd lá timchioll: agus ní raibh uisge aca don tsluagh, nó don náirneis do lean iad.

10 Agus a dubhairt rígh Israel, A thruáighe! gur ghoir an TIGHEARNA na trí ríghthe so a ccionn a chéile, dá seachad a láimh Mhoab!

11 Agus a dubhairt Iehosaphat, *Nach bhfuil* annso faigh leis an TIGHEARNA, go bhfaicfrugheamis aigan TIGHEARNA ris? Agus do fhreagair duine do mhuinntir rígh Israel é agus a dubhairt, *Atá* annso Elisa mac Saphat, noch do dhóirt uisge ar lámhuibh Elias.

12 Agus a dubhairt Iehosaphat, *Atá* briathar an TIGHEARNA maille ris. Ann sin do chuáidh rígh Israel, agus Iehosaphat, agus rígh Edom síos go nuige é.

13 Agus a dubhairt Elisa ré rígh Israel, Cred *atá* agumsa ré dhéanamh riotsa? imthigh go faighibh hathar, agus go faighibh do mháchar. Agus a dubhairt rígh Israel ris, Ní headh: óir do ghoir an TIGHEARNA na trí ríghthesi a ccionn a chéile, dá seachad a láimh Mhoab.

14 Agus a dubhairt Elisa, *Mar* mhairios TIGHEARNA na slógh, da lathair a seasuim, muna bhféuchuin go deimhin, do Iehosaphat rígh Iudah do bheith a lathair, ní fhéuchuin leath riotsa, agus ní fhaicfhinn tú.

15 Acht a nois tábhair fear seanma chugam. Agus tarla, a nuair do shinn an fear seanma, go ttáinig lán an TIGHEARNA fairsion.

16 Agus a dubhairt sé, Is marso a deir an TIGHEARNA, Déanuidh an gléannsa lán do dhíogachaibh.

17 Óir is marso a deir an TIGHEARNA, Ní fhaicfidhe gáoth, agus ní mó chifidhe fearthuinn; gidheadh líonfuidhear an gleannsa duisge, lé a bhféudfaigh dól, sibh féin araon, agus bhur náirneis, agus bhur nainmhintigh.

18 Agus ní bhfuil annso *acht* ní éattrom a radharc an TIGHEARNA: séachóduigh sé na Moabitigh fós ion bhur lámh.

19 Agus báilfidhthe gach éanchathair dhaingion, agus gach éanchathair thoghtha, agus leag fuidhe gach éan chrann maith, agus stopfuidhe gach uile thobar uisce, agus millfidhe gach éanchuid mhaith fhearann le clochaibh.

20 ¶ Agus tarla ar maidin, a nuair do hofráladh an nódhbairt bhúdh, féuch, go

ttáinic uisge a slighe Edom, agus do líonadh an tír le huisge.

21 Agus a nuáir do chúaladar na Moabitigh uile go ttangadar na ríghthe súas do throid na naghaidh, do chruinnigheadar an mheid re ttáinic arm iomchar, agus ós a chionn, agus do sheasadar ar an leithimíol.

22 Agus do éirgheadar súas go moch ar maidin, agus do lonnuigh an ghrian ar a nuisge, agus do chonncadar na Móabitigh an tuisge don ttaoibh oile choimhdhearg re fuil :

23 Agus a dubhradar, *Is fuil so* : atáid na ríghthe marbh go deimhin, agus do bhuáileadar féin a chéile : anois ar a nadhbarsin, a Mhóab, chum na héadala.

24 Agus a nuáir thangadar go fóslungport Israel, do éirgheadar na Hisraelitigh súas agus do bhuáileadar na Móabitigh, iondus gur theitheadar rompa : acht do chúadar ar a naghaidh búaladh na Móabíteach, air fad gus a tír féin.

25 Agus do bhriseadar síos na caithreacha, agus ar gach uile fhíosna mhaith fhearuinn do chaith gach éanduine a chlech, gur líonadar é ; agus do stopadar a nuile thobar uisge, agus do ghearradar na croinn mbaithe uile : amháin ann Cirharaset dfágobhadar a clocha ; acht cheana do chúadar luchd na ccránn ttábhuilt na ttimchioll, agus do bhuáileadar í.

26 ¶ Agus an tan do chonnaire rígh Mhóab an cath ro dhóirb do rug sé leis seacht ccéud fear do tharrung clodheamh, do bhriseadh tré chách go rígh Edom : acht níor fhéadadar.

27 Ann sin do ghlac sé a mhac fa sine do bhiadh na oighre air san ríoghachd, agus do íodhbuir é *mar* ofrail loisge ar an mballa. Agus do bhí diombúadh romhór a naghaidh Israel : agus do imthigheadar uadh, agus dfillleadar dá ndúithche *féin*.

CAIB. IV.

Cúig míorbhuilte ainmneamhail deanta le Helisa.

ANOIS do éigh bean áirigh do mhnáibh mhac na bhíagh chum Elisa, gha rádh, Fuáir do shearbhfhoghantuigh m'fear bás ; agus atá a fhios agad go raibh eagla an Tighearna air do sheirbhíseach : agus tháinic fear na bhfiach do bhreith mo dheise mac leis dá mbeith fa dhaoirse aige.

2 Agus a dubhairt Elisa ría, Cred dhéanadsa ar do shon ? innis damh, cred atá agad ann do thigh ? Agus a dubhairt sisi, Ní bhfuil éinni ag do bhanóglach annsa tigh, achd pota ola.

3 Annsin a dubhairt seision, Eirigh fagh soithighe ar íasachd amuigh ód chomharsannuibh uile, *eadhon* soithighe fólnha ; ná táobh ré beagán.

4 Agus a nuáir thiufas tú a steach, druidfidh tú an dorus ort féin agus ar do mhacaibh, agus dóirtfidh tú annsa soithigibh sin uile, agus cuirfe tú an soitheach lán a leathtaoibh.

5 Marsin do imth'gh sí uadh, agus do dhruid sí an dorus uirre féin agus ar a cloinn, noch thug na soithighe chuire ; agus do dhóirt sí amach a nola.

6 Agus tárla, a nuáir do bhádar na soithighe lán, go ndubhairt sisi re na mac, Tabhair chugam fós soitheach. Agus a dubhairt sé ría, Ní bhfuil éantsoitheach níos mó ann. Agus do stad an ola.

7 Ann sin tháinic sí agus dimis dóglach Dé. Agus a dubhairt seision, Imthigh, reac a nola, agus diol thifacha, agus tárr féin agus do chlann suas air an ccuid oile.

8 ¶ Agus tárla lá éigin, gur ghabh Elisa thrid Shunem, mar a raibh bean mhórdha ; gur choinbeignigh sí é úithe aráin. Agus is marsin do bhi, dá mhionca dá ngéabhadh annsin, go ttiagh se a steach ann úithe aráin.

9 Agus a dubhairt sisi re na fear, Féuch anois, measuim gur duine náomtha re Dia an tési, ghabhus ré ar ttáobh go minic.

10 Guddhim thú, déunam séomra beag, ar an mballa ; agus cuirim leabaigh annsin dó, agus bord, agus stol, agus comhleóir : agus as ambluidh bhias, a nuáir thiufas sé chuguin, go bhfillfidh sé annsin a steach.

11 Agus tárla lá éigin, dhá ttáinic sé ann sin, agus do chuaidh a steach don tséomra, agus do luigh sé ann.

12 Agus a dubhairt sé re Gehasi a shearbhfhoghantuigh, Goir an Tsunami-teachsa. Agus a nuáir do ghoir sé í, do sheas sí as a choinne.

13 Agus a dubhairt sé ris, Abair ría a nois, Féuch, do bhí tú cúramach iomuinne ris an gcúramsa uile ; cred atá re déanamh air do shon ? an áill leachd labhairt ris an rígh ad thimchioll, nó ré captín an tsloigh ? Agus do fhreagair sisi, Ataim am chomhuigh a meag mo dhaoine féin.

14 Agus a dubhairt seision, Cred oile atá ré a dhéanamh ar a son ? Agus do fhreagair Gehasi, Go deimhin ní bhfuil éanduine cloinne aice, agus atá a fear fóirfe.

15 Agus a dubhairt seision, Goir í. Agus a nuáir do ghoir sé í, do sheas sí annsa dorus.

16 Agus a dubhairt seision, Timchioll a namasa, do réir aimsire na beatha, bíaidh mac agad. Agus a dubhairt sisi, Ní headh, ó mo thighearna, a óglach Dé, ná déana bréug red bhanóglach.

17 Agus do toirheadh an bhean, agus

rug sí mac annsa namsin a dubhairt Elisa ría, do réir aimsire na beatha.

18 ¶ Agus a nuair do fhás an leanamh, tárla lá, go ndeachuidh sé amach chum a athar agus an methill bhúana.

19 Agus a dubhairt sé ré na athair, Mo cheann, mo cheann. Agus a dubhairt seision ré búachaill, Beir chum a mhathar é.

20 Agus a nuair do rug sé air, agus thug chum a mhathar é, do shuigh sé ar a glúinibh go meadhon laoi, agus fuair sé bás *annsin*.

21 Agus do chuaidh sisi súas, agus do chuir na luidhe ar leabuigh óglaich Dé é, agus do dhruid sí *an dorus* air, agus do chuaidh sí amach.

22 Agus do ghoir sí air a fear, agus a dubhairt, Guidhim thú, cuir chugam, aon do na bóganachaibh, agus aon do na hasaluibh, go rithe mé go hóglaich Dé, agus go tti me a ris.

23 Agus a dubhairt seision, Cred as a rachfa chuige a niugh? ní ré n'adadh, nó saóire atá ann. Agus a dubhairt sisi, *Biaidh* go maith.

24 Ann sin do chuir sí díalláoid ar assal, agus a dubhairt ré na hóglaich, Tarruing, agus glúais romhuinn; ná failligh do mharcuigheachd ar mo shonsa, muna nabra mé riot é.

25 Marsin do imthigh sí agus tháinic go hóglaich Dé go sláibh Carmel. Agus tárla, a nuair do chonnaire óglach Dé í a bhfad uadh, go ndubhairt sé ré Gehasi a óglach, Féuch, sí súd an Tsunamíteach:

26 Guidhim thú, rioth anois, na coinne, agus abair ría, *An bhfuiltear* go maith agad? *an bhfuiltear* go maith ag thíear? *an bhfuil* an leanamh go maith? Agus do fhreagair sisi, *Atáthair* go maith.

27 Agus a nuair tháinic sí go hóglaich Dé agus an cenoc, rug sí ar chosuibh air: acht tháinic Gehasi a ngar dá ccur uadh. Agus a dubhairt óglach Dé, Léig dhi; óir *atá* a hanum ar na chrádh innte: agus do cheil an TICHEARNA orumsa é, agus níor innis sé dhamh é.

28 Ann sin a dubhairt sisi, Ar íarr misi mac ar mo thighearna? nach dubhairt mé, Ná meall mé?

29 Ann sin a dubhairt sé ré Gehasi, criosluigh do cháol, agus glac mo bhatasa ann do láimh, agus imthigh romhad: má theaghnham éanduine riot, na beannuigh dhó; agus má bheannuighionn éanduine dhuit, na freagair é a ris: agus leag mo bhata ar aghaidh an leinimh.

30 Agus a dubhairt mathair an leinimh, *Mar mhairios an TICHEARNA*, agus *mar mhairios* hanumsa, ní fuigfidh mé thú. Agus déirigh sé, agus do lean sé í.

31 Agus do ghluais Gehasi rompa, agus do leag sé an bata ar aghaidh an leinimh; achd ní *raibh* guth, nó éisteachd ann. Uimesin do chuaidh sé na choinnesion a ris, agus dinnis dó, ghá rádh, Ní bhfuil an leanamh dúisighe.

32 Agus a nuair tháinic Elisa don tigh, féuch, do bhí an leanamh marbh, agus é na luidhe ar a leabuidhsion.

33 Uimesin do chuaidh sé a steach, agus do dhruid an dorus orra aráon, agus ghuidh sé an TICHEARNA.

34 Agus do chuaidh sé súas, agus do luidh sé ar an leanamh, agus do chuir a bhéul air a bhéul, agus a shúile ar a shúilibh, agus a lamha air a lamhaibh: agus do shín sé é féin ar an leanamh; agus dfás feoil an leinimh te.

35 Ann sin d'fíl sé, agus do shiubhuil sé an tigh síos agus súas; agus do chuaidh sé súas, agus do shín sé é féin air: agus do rinne an leanamh sróthfurchach seachd nuáire, agus dfoscail sé a shúile.

36 Agus do ghoir sé ar Ghehasi, agus a dubhairt ris, Goir an Tsunamíteachsa. Marsin do ghoir sé í. Agus a nuair tháinic sí a steach chuige, a dubhairt seision, Tóg súas do mhac.

37 Ann sin do chuaidh sí a steach, agus do thuit sí agá chosuibh, agus do chláon í féin go nuige an talumh, agus do thóg súas a mac, agus do chuaidh sí amach.

38 ¶ Agus tháinic Elisa a ris go Gilgal: agus do *bhí* gorta annsa tír; agus do *bhád*ar mic na bhlaigh na suighe na fhiadhuise: agus a dubhairt seision re na óglach, Cuir síos an pota mór, agus braithe phraiseach do mhacaibh na bhfagh.

39 Agus do chuaidh duine amach fán machaire do chnúasach luibhioun, agus fuair sé fineamhuin fhiadhuin, agus do chruinnigh dhe sin buinneáin lán a ochda, agus tháinig agus do ghéarr íad a bpota na praisigh: óir ní raibh a fhios aca cred íad.

40 Ann sin do líonadar amach do na daoibh re a ithe. Agus tárla, a nuair do bhád ar ithe na praisigh, gur éigh-eadar, agus go ndubhradar, O a ógluich Dé, *atá* bás annsa bpotá. Agus níor fhéadadar ithe.

41 Acht a dubhairt seision, Tabhruigh chugam mín. Agus do theilg sé san phota í; agus a dubhairt sé, Dóirt uait chum na ndaoineadh, go níthid. Agus ní raibh dochar san phota.

42 ¶ Agus tháinic duine ó Bhaal-salisa, agus thug chum óglaich Dé arán do na céad tóirtheibh, fíiche builín eórna, agus déusa iomlán arbha iona ceáithleach féin. Agus a dubhairt seision, Tabhair do na daoibh, go níthid.

43 Agus a dubhairt a shearbhfhoghantúigh, Cred, fá ccuirtinnse so a bhfiaghnuise chéad fear? A dubhairt seision arís, Tabhair do na daoibh go nithid; óir is marso a deir an TIGHEARNA, Iosuid agus bíaidh fuighioll aca.

44 Ansin do chuir sé *sin* iona bhfiaghnuise, agus a dúadar, agus do bhí fuigheall aca, do reir breithre an TIGHEARNA.

CAIB. V.

Do liaghais Elisa lubhra Naaman.

ANOIS do bhí Naaman, caiptín slóigh rígh na Síria, na dhuine mór agá thighearna, agus ro onorach, do bhrígh gur dá thaoibh thug an TIGHEARNA tártháil do Shíria: do bhí sé mar an gcéadna na dhuine neartnhar a ngaisgidh, acht do *bhí* sé na Ióhar.

2 Agus do chuádar na Sírianuigh amach na ccuieachduibh, agus thugadar bráighe leó as tír Israel cailín beag; agus do bhí sí ag féithiomh ar mháoi Naaman.

3 Agus a dubhairt sí re na maighistreas? Do bhféarr liom go mbeith mo thighearna ag an bhféigh *atá* a Samária! óir do leighisíodh sé on lubhra é.

4 Agus do chuáidh *duine* a steach, agus dinnis dá thighearna, gha rádh, Is marso agus marso a deir an cailín *atá* do thír Israel.

5 Agus a dubhairt rígh na Síria, Gluáis, imthigh rombad, agus cuirfidh misi litir chum rígh Israel. Agus do ghlúais seision, agus rug leis deich ttallunna airgid, agus sé mhíle *píosa* óir, agus deich natharrugh éaduigh.

6 Agus thug *lé* an litir go rígh Israel, gha rádh, Anois a nuair thiucfás an litirsi chugad, féuch, do chuir mé mo shearbhfhoghantúigh Náaman chugad, chor go leigheostá é óna lubhra.

7 Agus tárta, a nuair do léigh rígh Israel an litir, gur bbris sé a éadach, agus go ndubhairt, An Día misi, do mharbhadh agus do dhéanamh beó, as a ccuirtinn an fearso chugam do shlánughadh *duine* óna lubhra? ar a naddbharsin guidhim sibh, meusuidh, agus féuchuidh condus iarruis sé cionfatha chugam.

8 ¶ Agus is *amhluidh* bhí, a nuair do chúaluidh Elisa óglach Dé gur bbris rígh Israel a éadach, do chuir sé chum an rígh, gha rádh, Cred fár bbris tú héadach? tigeadh sé anois chugamsa, agus bíaidh a fhios aige go bhfuil faigh ann Israel.

9 Ann sin tháinic Náaman gun a mharcshluagh agus gun a charbad, agus do sheas sé ag dorus tighe Elisa.

10 Agus do chuir Elisa teachdaire chuige, dhá rádh, Imthigh agus nigh thú féin ann Iordan seachd nuáire, agus tiuc-

faidh thféoil chugad a rís, agus bíaidh tú glan.

11 Acht do ghabh fearg Náaman, agus dimthigh roimhe, agus a dubhairt sé, Féuch, do shaóil mé, go tiucfadh sé amach chugam go deimhin, agus go seasfadh, agus go ngoirfeadh air ainm a THIGHEARNA Dé, agus go mbuailfeadh a lámh ós cionn a nothair, agus an Ióhar do shlánughadh.

12 Nach féarr Abána agus Parphar, aibhne Dhamascus, ná a bhfuil daisgeadh-uibh a Nisrael? nach bhféudaim ionnladh ionta sin, agus bheith glan? Marsin do fhíll sé agus dimthigh roimhe a bhfeirg.

13 Agus thangadar a mhuintir chuige, agus do labhradar ris, agus a dubhradar, O a athair, dá nabrath an fáidh riot ní mór *éigin* do dhéanamh, nach déanta é? nach ro mhó ná sin, a nuair a deir sé riot, Ionnuil, agus bí glan?

14 Ann sin do chúaidh sé síos, agus do thom sé é féin seachd nuáire ann Iordan, do reir mar a dubhairt óglach Dé: agus tháinig a thféoil a rís mar thféoil leinimh bhig, agus do bhí sé glan.

15 ¶ Agus dfill sé chum óglach Dé, é féin agus a chuideacha uile, agus tháinic, agus do sheas sé dá lathair: agus a dubhairt sé, Féuch, anois aithnighim nach *bhfuil* Dia air bith air an ttálumh uile, achd a Nisrael: anois ar a naddbharsin, guidhum thú, glac tiodhlacadh ód shearbhfhoghantúigh.

16 Achd a dubhairt seision, *Mar* mhairis an TIGHEARNA, a lathair a sheas- uim, ní ghlacfa mé éainmí úait. Achd do bhí sé dhá shárughadh ionnus go nglac- fadh; agus do dhíult seision é.

17 Agus a dubhairt Náaman, Maiseadh nach ttiubharthar dot shearbhfhoghantúigh eire dá mbuille do chreáfoig? óir ní ofráifidh do shearbhfhoghantúigh ó so amach ofráil loisce nó iodbuirt do dheicibh ar bith oile, achd don TIGHEARNA.

18 Ann sa nise go ttuga an TIGHEARNA maitheamhnus dot shearbhfhoghantúigh, a nuair rachus mo mhaighistir go tigh Rimmon do dhéanamh adhartha annsin, agus go luidh sé ar mo láimhse, agus go ccomthuidh misi me féin a ttigh Rimmon: a nuair chromthas misi mé féin síos á tigh Rimmon, go ttuea an TIGHEARNA maitheamhnus dot shearbhfhoghantúigh amsa nise.

19 Agus a dubhairt seision ris, imthigh a siothcháin. Marsin dimthigh sé *úadla* beagan don tslighe,

20 ¶ Achd a dubhairt Gehasi, searbhfhoghantúigh Elisa óglach Dé, Féuch, do choigil mo mhaighistir Náaman an Síria-nach, nach ar ghlac sé as a láimh an nise

thug sé leis : *uchd, mar mhairios an TIGH-EARNA*, rithfidh misi na dhíáigh, agus beanfuidh mé ní éigin de.

21 Mar sin do lean Gehasi Náaman. Agus a nuair do chonnaic Náaman ag rith na dhíáigh é, tháinig sé a nús as a charbad na choinne, agus a dubhairt, *An bhfuil gach éinní go maith?*

22 Agus a dubhairt seision, *Atáid go maith uile*. Do chuir mó mhaighistir mé, dha radh, Féuch, tháinig chugam anois ó shliabh Ephraim dias óganach do mhacaibh ná bhfagh : guidhim thú, tabhair dhóibh, tallann airgid, agus dhá aithearrach culádhach.

23 Agus a dubhairt Náaman, *Bí súaimneach, beir leachd dhá thallann*. Agus do choimhéignigh sé é, agus do cheangail sé dhá thallann airgid an ndá mhála, agus dhá chulaidh éaduigh, agus do chuir ar dhís dá mhuinntir *iad*; agus do iomchradar roimhe *iad*.

24 Agus a nuair tháinig sé chum an tuir, do ghlac sé as a lámhuibh *iad*, agus do thaisgidh a tigh áirigh *iad*: agus do léig do na daóinibh imtheachd, agus do imthigheadar.

25 Acht do chúaidh seision asteach, agus dó sheas a latháir a mhaighistir. Agus a dubhairt Elisa ris, *Cáit as a ttáinig tusa, a Ghehasi?* Agus a dubhairt seision, *Ní dheachaidh hógach a néan bhall*.

26 Agus a dubhairt seision ris, *Nach deachaidh mo chroidhesi leachd, a nuair do fhill an tógach a ris ó na charbad do theagmháil duit?* *An am airgid do ghla-cadh so, agus éaduigh do ghlacadh, agus gáirdinigh ola, agus fineamhna, agus cáorach, agus damh, agus seirbhíseach fear, agus ban?*

27 Ar a nadhbharsin ceangoluidh lubhra Náaman díotsa, agus dot shliochd go bráth. Agus do chúaidh sé amach as a fhiadhnúise na lobhar coimhgeál re sneachda.

CAIB. VI.

Na Sirianuigh ag fóleanmhuin Elisa, 19 tug sé iad a lámhuibh ri Israel, 30 neach do iarr da éis sin, Elisa chur chum báis.

AGUS a dubhradar mic na bhfagh re Helisa, Féuch anois, atá an náit iona ccomhnuighemid ad fhochair ro chumhang aguinn.

2 Guidhmí thú, imthigheamuid, go Iordan, agus tabhradh gach áon aguinn taobhan leis as sin, agus déanam áit dhúinn féin ann sin, iona núbiam ar ccomhnuigh. Agus do fhreagair seision, *Eirghidh romhuibh*.

3 Agus a dubhairt aon díobh, *Guidhim*

thú, bí aontadhach, agus tárr féin lé do sheirbhíseachuibh. Agus do fhreagair seision, *Rachad*.

4 Ann sin do chúaidh sé léo. Agus a nuair thangadar go Iordan, do ghearradar adhmáid.

5 Achd mar do bhí duine aca ag leagadh croinn, do thuit iarran na tuáidhe ann sa nadbhuinn: agus do éigh seision, agus a dubhairt, *Uch, a mhaighistir! óir air íasachd do tugadh í*.

6 Agus a dubhairt óglach Dé ris, *Cáit ar thuit si?* Agus do thaisbéin sé a náit dhó. Agus do ghéarr seision maide, agus do theilg ann é; agus do shnámh an tiarann.

7 Uimesin ar seision, *Tóg súas chugad é*. Agus do chuir sé a lámh amach, agus do thóg chuige é.

8 ¶ Ann sin do rinne rígh na Síria cogadh a naghaidh Israel, agus do rinne se comhairle re ná mhuinntir, dhá rádh, *Annsa náitsi agus annsa náitsi bhías mo champa*.

9 Agus do chuir óglach Dé fios chum rígh Israel, gha rádh, *Bí ar do choimhéud gan gabháil ann a leitheid so dáit; óir thangadar na Sirianuigh a nús annsin*.

10 Agus do chuir rígh Israel gus a náit dinnis óglach Dé dho agus a ttug rabhadh dho dá thaóibh, agus do dhidin sé é féin air sin, ní éanáir no fá dhó.

11 ¶ Ar a nadhbharsin do bhí croidhe rígh ná Siria ro bhúaidheartha fán nise; agus do ghoir sé amach a mhuinntir, agus a dubhairt riú, *Nach ttaisbéantaóí dhamhsa cía aguinn atá ar son rígh Israel?*

12 Agus a dubhairt óglach dá mhuinntir, *Ní bhfuil éanduine, a thighearna mo rígh: ach Elisa, an faigh atá ann Israel, inniseas do rígh Israel na bráthra labhras tusa ann do sheómra leaptha*.

13 Agus a dubhairt seision, *Imthighidh, agus braithigh cáit a bhfuil sé, go ccuir-innsi dá thabhairt chugam*. Agus do hinnseadh dhó, dha radh, *Féuch, atá sé ann Dótan*.

14 Uimesin do chuir seision ann sin eich, agus carbuid, agus slúagh mór: agus thangadar san nóidheche, timchioll na caithreach fá goair.

15 ¶ Agus an tan do éirigh searbhfhogh-anteigh óglach Dé go much, agus do chúaidh amach, féuch, do bhí slúagh timchioll na caithreach maille re beachuibh agus le carbadiuibh. Agus a dubhairt a shearbhfhoghantúigh ris, *Mo thrúaighe, a mhaighistir! cred dhéanam?*

16 Agus do fhreagair seision, *Ná bíodh eagla ort: óir an drong atá linne is mó iad náid a bhfuil léosan*.

17 Agus do ghuidh Elisa, agus a dubhairt, *A THIGHEARNA, guidhim thú, foscuil*

a shuile, go bhfaicigh sé. Agus d'foscail an TIGHEARNA súile an nógánuigh; agus do chonnaire sé: agus, féuch, do bhí an sliabh lán do eachuibh agus do charbaduibh timn-tighe timchioll Elisa fá ccuáirt.

18 ¶ Agus a núair thangadar a nús chuige, do ghuidh Elisa an TIGHEARNA, agus a dubhairt, Gúidhim thú, búail an mhuinntir, le daille. Agus do bhúail sé iad lé daille do réir fhocail Elisa.

19 Agus a dubhairt Elisa riu, Ní hí so an tslighe, ní mo sí so an chathair: leanuidh misi, agus béaruidh mé sibh go nuige an duine iarthaoi. Achd do threóruigh sé go Samaría iad.

20 Agus tarla, an tan thangadar a steach go Samaría, go ndubhairt Elisa, A THIGHEARNA, foscail súile na muinntirese, go bhfaicfid siad. Agus d'foscail an TIGHEARNA a súile, agus do chonncadar; agus féuch, go rabhadar a lár Shamaría.

21 Agus a dubhairt rígh Israel ré Elisa, a núair do chonaire sé iad, A íathair, an mbúailfidh mé iad? an mbúailfidh mé iad?

22 Agus do fhreagair sé, Ní bhúailfidh tú iad: an mbúailfear an luchd do ghabh tú na bpriosúmachuibh led chloidheamh agus led bhogha? cuir arán agus uisge na bhfiághnuise, chor go níosuid agus go nibhid ní, agus go tteighid chum a maighistir féin.

23 Agus do ghléas sé biadh mor dhóibh: agus a nuair a duadar biadh agus do íbheadar deoch, do chuir sé ar siubhal, chum a maighistir iad. Marsin ní thangadar buidhne Shíria ó sin amach go tír Israel.

24 ¶ Agus tarla na dháigh so, gur chruinnigh Ben-hadad rígh na Síria a shlúagh uile, agus go ndeachaidh súas, agus gur shuighidh a shlúagh ag Samaría.

25 Agus do bhí gorta mhór a Samaría: agus, féuch, do bhádar na bun, nó go reacthóai ceann asuil ar cheithre fithchid píosa airgid, agus an ceathramhadh cuid do sbrogaille coluim gun a shalchar ar chúig phiosa airgid.

26 ¶ Agus mar do bhí rígh Israel ag gabháil thort ar an mballa, do éigh bean air, gha rádh, Cabhair so, mo thighearna a rígh.

27 Agus a dubhairt seision, Muna bhfurtuigheann an TIGHEARNA ort, ciondus fhéaduimsi furtachd ort? ann as urlár an sciobóil, nó as cantaóir an níona?

28 Agus a dubhairt an rígh ría, Cred do imthigh ort? Agus do fhreagair sisi, An bheansa a dubhairt riom, Tabhairsi do mhac, go nithiom é a niugh, agus íosam mo mhacsa a mórach.

29 Marsin do bhruitheamar mo mhac-

sa, agus a duamar é: agus a dubhairt misi ría ar na mhárach, Tabhairse do mhac dhúinn go nithiom é: agus díolúigh sisi a mac féin.

30 ¶ Agus tarla, a nuair do chúaluidh an rígh briathra na mná, gur réub sé a éadach; agus do ghabh thort ar an mballa, agus damhairc an pobal air, agus, féuch, do bhí saicéadach táobh a stigh ar a chorp.

31 Ann sin a dubhairt sé, Go ndéarna Día marsin riomsa agus nios mo fós, má sheasann ceann Elisa mhic Saphat air a núigh.

32 Acht do bhí Elisa na shuídhe iona thigh, agus na sinsir na súidhe na fhochair; agus do chuir an rígh duine uadh dhá raibh ag feithiomh air: ach suil tháinig an teachdaire chuige, a dubhairt sé ris na seanuibh, Féuchuidhsí mar do chuir an macsa an dúmharbhbhóra duine do bhuain mo chinn diomsa? tabhruigh dá thur naire, a núair thioctas an teachdaire, druidigh an dorus, agus congmhuidh go dainginn é ag an ndorus: nach bhfuil torann cos a mhaighistir na dháigh?

33 Agus an iad do bhí sé fós ag comhrádh riu, féuch, tháinig an teachdaire a nús chuige: agus dubhairt seision, Féuch, is ón TIGHEARNA thig an tólesa; cred fá mbéinní ag feithiomh ar an TIGHEARNA ní as faide?

CAIB. VII.

Do fhuaduigh Día na Sirianuigh ó Shamaría. 6 Lé torann shloigh ó néamh.

AN sin a dubhairt Elisa, Eistighsi briathra an TIGHEARNA; Mar so a deir an TIGHEARNA, A mórach timchioll na huáiresi reactuighear miosúir do phlúr fhínealta ar shecel, agus dhá mhiosúr eórna ar shecel, a ngeata Shamaría.

2 Ann sin tighearna ar léig an rígh a cheann air a láimh do fhreagar sé dóglach Dé, agus a dubhairt, Féuch, dá ndéarnadh an TIGHEARNA fuinnéoga ar fhlaithreamhnus, nar bhféidir an nise bheith mar so? Agus a dubhairt seision, Féuch, do chifidh tusa led shúilibh é, achd ní íosa tú éinni dhé.

3 ¶ Agus do bhádar ceathrar do dhaóinibh lubhraigh ag dul a steach an gheata: agus a dubhradar gach áon re chéile, Cred fá suighimid annso go bhfagham bás?

4 Má deirmid, racham a steach don chathruigh, atá an ghorta san ccaathruigh, agus do gheabham bás annsin: agus má shuighimid annso a ccomhnuigh, do gheabham bás mar an gcéadna. Anois ar a nadhbharsin déanam, agus teithiom go slógh na Sirianach: ma chumhduighid

béo sinn, bíam béo; agus má mharbhuid sinn, ní bhfuighiom achd bás.

5 Agus do éirgheadar súas go moch-thráth, do dhul a bhfoslungphort na Sirianach: agus a núair thangadar gus an ccuid dob fhaide amach do champa na Sirianach, féuch, ní *raibh* éanduine ann sin.

6 Óir thug an TIGHEARNA ar shlúagh na Sirianach torann mór carbad, agus torann marchslúagh do chluinsean, *eadhon* torann slóigh mhóir: agus a dubhradar gach áon ré chéile, Féuch, dfostóigh rígh Israel ríghthe na Hititeach ar naghaidh, agus ríghthe na Négípteach do theachd oruinn.

7 Ar a nadhbharsin do éirgheadar agus do theithiadar a mocha laoi, agus dtagbhadar a lóistínigh, agus a neich, agus a nassuil, eadhon an campa mar do *bhí* sé, agus do theithiadar ar son a nanma.

8 Agus á núair thangadar na lobhairsi don chuid amuigh don champa, do chúadar go héanpháillíun, agus a dúadar agus do íbheadar ní ann, agus rugadar as sin ór, agus airgíod, agus éaduigh, agus do imthigheadar agus do fholchadar *sin*; agus thangadar a ris, agus do chúadar a steach a bpáillíun oile, agus rugadar léo as sin *mar an gcéadna*, agus dimthighedar agus dfolchadar é.

9 Ann sin a dubhairt gach áon ré chéile dhíobh, Ní maith do nimid: *is lá* deighscéul an lá a niugh, agus atámaoidne ar ttost: má fhanmaoid go solus na maidne, ann sin tiucafaidh olc éigin oruinn: anois ar a nadhbharsin déanam, agus inn-siom do mhuinntir an rígh.

10 Mar sin thangadar agus do ghoir-eadar ar dhoirseóir na caithreach: agus do innisiodar dhóibh, dha rádh, Thangamairne go campa na Sirianach, agus, féuch, ní *raibh* duine annsin, nó guth duine, achd eich cheangailte, agus assail cheangailte, agus na cábain mar do *bhád*ar.

11 Agus do ghoir seison na doirseóirigh oile; agus dinnseadar *sin* a stigh a ttigh an rígh.

12 ¶ Agus deirigh an rígh ann sa noidhche, agus a dubhairt re na shearbh-fhoghantuibh, Taisbeanfuidh mé dlúbh anois cred do rinneadar na Sirianuigh oruinn. Ata a fhios aca go *bhfuil* ocras oruinne; uime sin do chúadar amach as an ccampa da bhfolach féin annsa machaire, dha rádh, A núair thiocfuid siad amach as a ccathruigh, béurumné orra beó, agus rachum a steach san ccathruigh.

13 Agus do fhreagair duine da mhuinntir é, agus a dubhairt, Guidhim thú, glacadh *cuid éigin*, cúig do na heachaibh, mhairios annsa ccathruigh, (féuch, *ataid* siad mar uile shlúagh Israel do fágbhadh

beó innte: féuch, *a deirim*, *ataid* siad mar iomadamlachd na Nisraeliteach uile noch do fúair bás): agus cuiream amach agus feucham.

14 Do ghlacadar ar a nadhbharsin cuingir deachaibh carbuid; agus do chuir an rígh a ndiaigh na Sirianach iad, gha rádh, Eirghidh agus féuchaidh.

15 Agus do chúadar na ndiaigh go Iordan, agus, féuch, do *bhí* an tslighe lán déuduighibh agus do shoithidhibh, noch do theilgeadar na Sirianuigh uatha iona ndeithmíos. Agusdfilleadarna teachda, agus dinnisiodar sin don rígh.

16 Agus do chúaidh an pobal amach, agus do airgeadar lóistinigh na Sirianach. Ionduis gur *reacadh* miosúr do phlúr fhínealta ar shecel, agus dhá mhiosúr éorna air shecel, do réir bhréithre an TIGHEARNA.

17 ¶ Agus do órduigh an rígh don tighearna a léigeadh sé a throm air a laimh cúram an gheata do bheith air: agus do shaltradar an pobal air annsa gheata, agus deúg sé, mar a dubhairt óglach Dé, noch do labhair sé a núair thainic an rígh síos chuige.

18 Agus tarla mar do labhair oglach Dé ris an rígh, gha rádh, Bíaidh dhá mhiosúr éorna ar shecel, agus miosúr do phlúr fhínealta ar shecel, timchioll an namaso a mórach an geata Shámaria:

19 Agus do fhreagair an tighearna úd óglach Dé, agus a dubhairt, Féuch, *dá* ndéarnadh an TIGHEARNA fuinneóga ar fhlaitheamhnus, nar bhfeidir a leithid sin do bheith? Agus a dubhairt seison, Féuch, do chífé tusa led shuilibh é, gidheadh ní íosa tú dhé.

20 Agus is marsin déirigh dhó: óir do shaltradar an pobal air annsa gheata, agus fuair sé bás.

CAIB. VIII.

Do thairrghir Elisa ar ghorta sheachd bliadhna. 10 Ar bhás Bhenhadad. 13 Agus ur Hasael do bheith na rí.

ANSIN do labhair Elisa ris an mhnáoi, Ar aithbheoghuidh sé a mac, gha radh, Eirigh, agus imthigh thusa agus muinntir do thighe, agus déana cuairt gidh bé áit a bhfeudfa tú comhnuidhe: óir do ghoir an TIGHEARNA air ghorta; agus tiucafaidh sí mar an gcéadna ar an tír seachd mbliadhna.

2 Agus déirigh an bhean, agus do rinne do réir bhréithre óglaich Dé: agus dimthigh sí maille re muinntir a tighe, agus do rinne sí comhnuidhe a crích na Bhphilistineach seachd mbliadhna.

3 Agus tarla a ccionn na seachd mbliadhan, gur fhill an bhean as crích na

Bhphilistineach : agus do chuaidh amach do ghairm air an rígh fá na tigh agus fá na fearann.

4 Agus do comhráidh an rígh ré Gehasi searbhfhoghantuigh óglaich Dé, gha radh, Guidhim thú, innis damh, na huile neithe móra dá ndéarna Elisa.

5 Agus tarla, mar do bhí sé dá innsin don rígh mar do aithbheoghuigh sé duine marbh, féuch, gur éigh an bhean, ar aithbheoghuidh sé a mac, ar an rígh ar son a tighé agus a fearuinn. Agus a dubhairt Gehasi, O mo thighearna, a rígh, sí so an bhean, agus sé so a mac ar aithbheoghuidh Elisa é.

6 Agus a nuair dfiafruigh an rígh don mhnaói, do innis sí dhó. Marsin dórdúigh an rígh oifigeach áirigh dhi, gha rádh, Aisig gach ar *bhuáin* léith, agus toradh a fearuinn uile ón ló fá ar fhág sí an fearann, agus a nois.

7 ¶ Agus tháinig Elisa go Damascus ; agus do bhí Ben-hadad rígh na Síria tinn ; agus do hinneadh dhó, dhá rádh, Tháinig óglach Dé annso.

8 Agus a dubhairt an rígh ré Hasael, Glac tiodhlacadh ad láimh, agus imthigh, a ccoinne óglaich Dé, agus fiafruigh don TIGHEARNA maille leis, gha rádh, An néireochuidh misi as an ttimeas so ?

9 Marsin do chuaidh Hasael na choinne, agus tiodhlacadh leis, eadhon do gach uile ní maith dá raibh an Damascus, ualach dha fhithchíod cámhall, agus tháinig sé agus do sheas dá lathair, agus a dubhairt, Do chuir do mhac Ben-hadad rígh na Síria misi go nuige thú, gha rádh, An ttiucfa mé ón ttimeas so ?

10 Agus a dubhairt Elisa ris, Eirigh, abair ris, Is féidir leachd go deimhin teachd as : gidheadh do thaisbéin an TIGHEARNA dhamhsa go bhfuighe sé bás ar gach éanchor.

11 Agus gíodh gur shocraidh se a ghnúis go tromdha, agus gur chonnuimh leis na go raibh naire air : fá dheoigh do ghuil óglach Dé.

12 Agus a dubhairt Hasael, Cred fa nguillionn mo thighearna ? Agus do fhreagair seision, Do bhrígh go bhfuil a fhíos agum an tolc do dhéanas tusa do chloinn Israel : cuirfidh tú a ndaingneacha láidre tre theine, agus muirfidh tú a ndaoine óga leis an gcloidheamh, agus scriosfuidh tú a cclann, agus scoiltfidh tú a mná torrcha.

13 Agus a dubhairt Hasael, Achd cred, an madradh do shearbhfhoghantuigh, ás a ndéanadh sé an ní mórsa ? agus do fhreagair Elisa é, Do thaisbéin an TIGHEARNA dhamhsa go mbia tusa ad rígh ós cionn na Síria.

14 Marsin dimthigh sé ó Elisa, agus

tháinig sé go nuige a mhaighistir ; noch a dubhairt ris, Cred a dubhairt Elisa riot ? Agus do fhreagair seision, Dinnis sé dhamh go ttiucfasa as go deimhin.

15 Agus tarla ar na mhárach, gur ghlac sé éadach reamhar, agus gur thum a nuigse é, agus gur leathnuigh ar a agbaidh é, iondus gur éug sé : agus do rioghadh Hasael na áit.

16 ¶ Agus annsa céúigeadh bliadhain do Ióram mac Ahab rígh Israel, ar mbeith do Iehosaphat an tansin na rígh Iúdah, do thosuigh Iehoram mac Iehosaphat rígh Iúdah a rioghachd.

17 Dhá bhliadhain agus tríochad do bhí sé daóis a nuair do thosuigh sé righe ; agus do bhí na rígh ochd mbliadhna ann Ierusalem.

18 Agus do shiubhail sé a slighe ríghthe Israel, mar do rinne tigh Ahab : óir do bí inghean Ahab a bhean : agus do rinne sé olc a radharc an TIGHEARNA.

19 Gidheadh nior bháill leis an TIGHEARNA Iúdah do scrios a nonoir shearbhfhoghantuigh Dáibhi, mar do gheall sé go ttiubhradh solus dó a ccomhnuighe, agus dá chloinn.

20 ¶ Iona laéthibhsion do chuaidh Edom ó bheith faoi láimh Iúdah, agus do rinneadar rígh orra féin.

21 Marsin do chuaidh Ióram anonn go Sair, agus na carbuid uile leis : agus déirigh sé san noidhche, agus do bhúail na Hedomítigh noch tháinig gacha táobha dhe, agus do theitheadar caiptínigh na cearbad : agus an pobal dá bpaillínuibh.

22 Gidheadh dimthigh Edom ó bheith faoi láimh Iúdah gus a niugh. Ann sin dáll Libnah uatha a nuair chéadnasin.

23 ¶ Agus an chuid oile do ghníomhuibh Ióram, agus a nuile ní dá ndéarna sé, nach bhfuilid scríobhtha a leabhar croinice riogh Iúdah ?

24 Agus do choduil Ióram agá aithribh, agus hadhlaiceadh é a bhfochair a aithreadh a gcathruigh Dháibhi : agus do rioghadh Ahasiah a mhac na áit.

25 ¶ Annsa dara bliadhuin déug do Ióram mhac Ahab rígh Israel do thosuigh Ahasiah mac Iehóram rígh Iúdah riaghladh.

26 Dhá bhliadhuin agus fithche daóis do bhí Ahasiah a nuair do thosuigh sé righe ; agus do bhí na rígh áon bliadhuin amháin ann Ierusalem. Agus *dob* é ainm a mhathair Ataliah, inghean Omri rígh Israel.

27 Agus do shiubhail sé a slighe thighe Ahab, agus do rinne sé olc a radharc an TIGHEARNA, mar do rinne tigh Ahab : óir fa cliamhuin do thigh Ahab é.

28 ¶ Agus do chuaidh sé le Ióram mac Ahab chuim cogáidh a naghaidh Hasael

rìgh na Sìria a Ramot-gilead; agus do loiteadar na Sirianuigh Ióram.

29 Agus do chuaidh an rìgh Ióram ar ais go Iesreel dá leighios ó na cneadhuibh thugadar na Sirianuigh air a Ràmot, a nuair do throid sé á naghaidh Hasael rìgh na Sìria. Agus do chuaidh Ahasiah mac Ióram rìgh Iudah sìos dféuchuin Ióram mhic Ahab go Iesreel, do bhrìgh go raibh sé tinn.

CAIB. IX.

Ata Iehu na sciùrsa ar Ahab, ar son a neimhdhiaghachd.

AGUS do ghoir Elisa an faigh air aon do chloinn na bhfàgh, agus a dubhairt sé ris, Criosluigh súas do chàol, agus glac an bocsa olasa ann do làimh, agus imthigh go Ràmot-ghilead;

2 Agus a nuair thiucfas tú annsin, iarr Iehu mac Iehosaphat mhic Nimsi annsin, agus imthigh a steach, agus tabhair air éirge ó bheith a measc a dhearbhrathreach, agus beir leachd go seómra a bhfad a steach é;

3 Annsin glac an bocsa ola, agus dóirt ar a cheann é, agus abair ris, Is marso deir an TIGHEARNA, Do ungaidh mé thú ad rìgh ós cionn Israel. Annsin foscuil an doras, agus teith, agus ná déan comhnuinghe ann.

4 ¶ Marsin do chuaidh an tóganach sin, *cadhon* an tóganach an fàidh, go Ràmot-ghilead.

5 Agus a nuair tháinig sé, feuch, do *bhàdar* caiptinigh an tsloigh na suidhe; agus a dubhairt seision, Atá teachdair-eachd agum chugad, a chaipitín. Agus a dubhairt Iehu, Cìa aguinn dinn uile? agus a dubhairt seision, Atá chugadsa, a chaipitín.

6 Agus déirigh seision, agus do chuaidh don tigh; agus do dhóirt sé a nola ar a cheann, agus a dubhairt ris, Is marso deir an TIGHEARNA Dìs Israel, Do ung mé thú ad rìgh ós cionn phobuil an TIGHEARNA, *cadhon* ós cionn Israel.

7 Agus búailfidh tú tigh Ahab do mhaighistir, ar chor go ndioghóla misi fuil mo sherbhiseach na bhfàgh, agus fuil sherbhiseach an TIGHEARNA uile as làimh Iesebel.

8 Oir scriosfuidhear tigh Ahab uile: agus gearraí mé o Ahab an té mhúnas a naghaidh an bhalla, agus an té dhruidhear súas agus atá ar fàgbhail ann Israel:

9 Agus do dhéana mé tigh Ahab cosmhuil re tigh Ieroboam mhic Nébát, agus cosmhuil re tigh Bhaasah mhic Abihah:

10 Agus íosuid na madruidh Iesebel a mír Iesreel, agus ní *bhiáidh* áonduine

adhclacas í. Agus dfoscuil se an doras, agus do theith sé.

11 ¶ Ann sin tháinig Iehu amach chum serbhiseach a thighearna: agus a dubhairt *duine* ris, An *bhfuil* gach éinní go maith? cred fà ttáinig an *fear* buile so chugad? Agus á dubhairt sé riu, Atá fios an duinesi agus a chombráidh aguibhsi.

12 Agus a dubhradarsan, *As* bréagach sin; innis dúinn anois. Agus a dubhairt seision, Marso agus marso do labhair sé riomsa, gha rádh, Is marso a deir an TIGHEARNA, Do ung mé thú ad rìgh ós cionn Israel.

13 Ann sin do dheithfrigheadarsan, agus do ghlac gach aon a éadach, agus do chuireadar faoi é ar uachdar na staigh-reagha agus do shéideadar réstocaibh, gha rádh, Sé Iehu an rìgh.

14 Marsin do chuaidh Iehu mhac Iehosaphat mhic Nimsi a naghaidh Ióram. (Anois do choimhead Ióram Ramot-gilead, é féin agus Israel uile, ar eagla Hasael rìgh na Sìria.)

15 Acht dfíll an rìgh Ióram dá leighios go Iesreel ó na cneadhaibh thugadar na Sirianuigh dhó, a nuair do throid sé ré Hasael rìgh na Sìria.) Agus a dubhairt Iehu, Mas é so is imtinn daoibh, *annsin* ná himthigheadh éanduine agus na leigidh éanduine do dhul amach as an gcathraigh do rachadh *du* innisin an Iesreel.

16 ¶ Marsin dimthigh Iehu a ccarbad, agus do chuaidh go Iesreel; (óir is ann sin do bhí Ióram na luidhe.) Agus tháinig Ahasiah rìgh Iudah a nús dféachuin Ióram.

17 Agus do sheas fear faire ar thor ann Iesreel, agus do chonnaic sé cuideachda Iehu ag teachd, agus a dubhairt, Do chím cuideachda. Agus a dubhairt Ióram, Iagh marcach, agus éirgeadh na cooinne, agus abradh, An sìothcháin í?

18 Mar sin do chuaidh duine ar each do theagmháil ris, agus a dubhairt sé, Is mar so a deir an rìgh, An sìothcháin í? Agus a dubhairt Iehu, Cred atá uatse ar shìothcháin? tarr táobh shiár dhìom. Agus dinnis fear na faire, dha rádh, Do chuaidh an teachdaire go nuige iad, acht ní bhfuil sé ag teachd a ris.

19 Ann sin do chuir sé an dara duine amach ar each, noch tháinig chugthasan, agus a dubhairt, Is marso a deir an rìgh, An sìothcháin í? Agus do fhreagair Iehu, Cred atá uáitsi ar sìothcháin? tarr táobh shiár dhìom.

20 Agus dinnis fear na faire, gha rádh, Tháinig sé go nuige iad, agus ní bhfuil sé ag teachd a ris: agus a cosmhuil an tarruingso lé tarruing Iehu mhic Nimsi; óir tairngidh sé go dasachdach.

21 Agus a dubhairt Ióram, Bithí réidh. Agus do hinneadh a charbad dho. Agus do chuáidh Ióram rígh Israel agus Ahasiah rígh Iúdah amach, gach áon ann a charbad, agus do chúadar amach a naghaigh Iéhu, agus tárla ris iad a bhfearann Nabot an Tiesreeliteach.

22 Agus tárla, a nuair do chonnaire Ióram Iéhu, go ndubhairt sé, *An síothcháin, a Iéhu?* Agus do fhreagair seision, *Cred í an tsíothcháin, an fad bhias striopachus do mhatharsa Iesebel agus a piséoga coimhlíonmhar sin?*

23 Agus do iompóigh Ióram a lámh, agus do theith sé, agus a dubhairt ré Ahasiah, *Atá feall ann, ó Ahasiah.*

24 Agus do tharuing Iéhu bogha le na neart iomlán, agus do bhúail sé Iehóram idir a ríghibh, agus do chuáidh an tsoighead amach agá chroidhe, agus do thuit sé síos iona charbad.

25 Ann sin a dubhairt *Iéhu* re Bidcar a chaptin, *Tóg suás, agus teilg é a bpoirsion thearuinn Nabot an Tiesreeliteach: óir cuimhnigh, a nuair do bhi misi agus tusa ag marcúigheachd a bhfochair a chéile a ndiaigh Ahab a athar, gur leag an Tighearna an tualachsa air;*

26 Go deimhin do chonnaire mé a né fuil Nabot, agus fuil a mhac, ar sa an Tighearna; Agus cúiteochuidh mé riotsa annsanáisi, ar sa an Tighearna. Anois ar a nadhbharsin tóg agus teilg é annsa ghárrdha, do réir bhréithre an Tighearna.

27 Achd an tan do chonnaire Ahasiah rígh Iúdah sin, do theith sé a slighe tigh an gháirdín. Agus do lean Iéhu na dhiaigh, agus a dubhairt, Buailidh eision mar a gcéadna annsa charbad. *Agus do rinneadar sin ag árd Gur, noch atá lámh ré Ibleam.* Agus do theith sé go Megiddo, agus fuair sé bás annsin.

28 Agus rugadar a shearbhfhoghantúighe leó a ccharbad é go Hierusalem, agus do hadhlaiceadh iona thúama é a bhfochair a aithreadh a ccathruigh Dháibhí.

29 Agus annsa naomhadh bliadhuin déug do Ióram mac Ahab do thósuigh Ahasiah a rioghachd ós cionn Iúdah.

30 ¶ Agus a nuair tháinig Iéhu go Hiesreel, do chúala Iesebel é; agus do dhealbh sí a haghaidh, agus do dheaghamhaisigh a ceann, agus dféuch sí amach a bhfuinneóig.

31 Agus ar tteachd do Iéhu a steach san ngeata, a dubhairt sí, *An bhfuair Sinrí síothcháin, noch do mharbh a mhaighistir?*

32 Ann sin do thóg seision a aghaidh síos chum na fuinneóige, agus a dubhairt, *Cia atá dom thóbhaisa? cia lé? Agus*

dféuchadar annsin amach ar días nó triúr do na cúirtoribh.

33 Agus a dubhairt seision, Teilgidh a nías í. Annsin do theilgeadar síos í: agus do spreigh cuid dá fuil ar an mballa agus ar na heachaibh: agus do shaltair sé faoi na chosuibh í.

34 Agus an tan thainic sé a sdeach, dúaign sé biadh agus dibh sé deoch, agus a dubhairt, Eirghidhe, féuchuidh anois an bhean mhalluighse, agus adhluidh í: óir is inghean rígh í.

35 Agus do chuádar dá hadhlacadh: achd ní bhfúaradar nios mó dhi ná an chloigionn, agus na cosa, agus cláir a dearmann.

36 Uime sin thangadar a rís, agus dinnsiodar dhó. Agus a dubhairt seision, *Sé so briathar an Tighearna, noch do labhair sé tre na shearbhfhoghantúigh Elias an Tisbiteach, gha rádh, A bpoirsíun Iesreel íosuid na madruigh féoil Iesebel:*

37 Agus biáidh conablach Iesebel amhuil áoileach ar aghaidh na talmhan a ngárda Iesreel; *iondu* nach aibeóruid siad, *Si* so Iesebel.

CAIB. X.

Tóruigheachd Iéhu umorroar thigh Ahab.

29 Ach gur lean se fein fós peacadh Ieroboam.

AGUS do bhí ag Ahab seachdmhoghad mac a Samária. Agus do scriobh Iéhu litreacha, agus do chuir go Samária, go húachdaranuibh Iesréell, gus na sinnsioruibh, agus gus an muinntir thug súas clann Ahab, gha rádh,

2 Anois mar is luaithe thiucfas an litirsi chugaibh, ó tharla clann bhur maighistir bhur bhfochair, agus go bhfuil aguibh carbuid agus marcshluagh, cathair dhaing-ion fós, agus arm;

3 Féuchuidh amach an mac is féarr agus is iomchubhaidh do chloinn bhur maighistir, agus cuirigh a ccathaóir riogha a athar é, agus troidigh ar son tighe bhur maighistir.

4 Achd do bhádarsan lán deagla, agus a dubhíadar, Féuch, níor sheasadar dhá rígh an aghaidh: cionnus marsin sheasfaimne?

5 Agus an té do bhí ós cionn an tighe, agus an té do bhí ós cionn na caithreach, na sinnsir mar an gcéadna, agus altranna na cloinne, do chuireadar teachda go Iéhu, gha rádh, *Is sinne do shearbhfhoghantúighidhe*, agus do dheanam gach ní déaras tú rinn; ní dheanam rígh ar bith, deánasa ann ní is féarr do chítear dhuit.

6 Ann sin do scriobh sé litir an dara huair chuca, dhá rádh, Mas liomsa sibh, agus má éistighe rein ghuth, glacaidh cinn

nan bhfeair mac bhur mhaighistir, agus tigidh chugamsa go Iesreel fa namsa m'arach. Anois mic an rìgh, b'á seachd-mhoghad iad, agus do *bhád*ar ag dáoinibh móra na caithreach, noch thug súas iad.

7 Agus t'arla, a n'úair rugadh an litir chucasan, gur ghabhadar clann an rìgh, agus gur mharbhadar deithneanhar agus trì fithchid fear, agus do chuireadar a c'cinn a c'cl'abhuibh, agus do chuireadar chuigesion go Iesreel iad.

8 ¶ Agus tháinic teachdaire, agus dinnis dó, ghá rádh, Thugadar léó cinn mhac an rìgh. Agus a dubhairt seision, Cuirigh an ndá chárnan iad a ndul a steach an gheata go t'tí maidin.

9 Agus t'arla ar maidin, go ndeachaidh sé amach, agus gur sheas sé, agus go ndubhairt ris an b'pobail uile, Atátha'oisí ionruic: féuchuidh do rinne misi feall ar mo thighearna, agus do mharbh mé é: achd c'ia mharbh iad so uile?

10 Bíodh a fhíos aguibh a nois nach rachaidh éinní fa lár do bhreithir an TIGHEARNA, noch do labhair an TIGHEARNA a táobh thighe Ahab: óir do rinne an TIGHEARNA an ní do labhair sé tré na shearbhfhoghantuigh Elias.

11 Marsin do mharbh Iehu an mhéid do mhair do thigh Ahab an Iesreel, agus a dhaóine móra uile, agus a luchd gáoil uile, agus a shagairt, go nar fhág sé áon díobh na bheathuigh aige.

12 ¶ Agus déirigh sé agus do ghluais, agus tháinic go Samaria. Agus mar do *bhí* sé ag tigh lomartha cáorach ar a t'slighe,

13 T'arla Iéhu ré dearbbráithribh Ahasiah rìgh Iúdah, agus a dubhairt, C'ia sibhís? Agus do fhreagradasan, Atá-maoidne dearbbráithre Ahasiah; agus atá-maoid ag dul síos do chur faite roimhe chloinne an rìgh agus cluinne na bainríoghna.

14 Agus a dubhairt seision, Glacuidh beó iad. Agus do ghlacadar beó iad, agus do mharbhadar iad ag log thighe an lomartha, días agus dá fhithchiod fear; níor fhág sé duine dhíobh.

15 ¶ Agus a n'úair do imthigh sé as sin, t'arla ris Iehonadab mhac Rechab ag teachd na choinne: agus do bheannuigh sé dhó, agus a dubhairt ris, An bhfuil do chroidhese díreach, mar *tá* mo chroidhese red chroidhese? Agus do fhreagar Iehonadab, Ata. Má tá, tabhair *dhan*sha do lámh. Agus thug sé a lámh dhó; agus do ghlac sé suas chuige ann sa c'carbad é.

16 Agus a dubhairt ris, Tarr liomsa, agus féuch mo theasgrádh ar son an TIGHEARNA. Marsin thugadar air marc-nuigheachd iona charbad.

17 Agus an tan tháinic sé go Samaria, do mharbh se ar mhair le Ahab ann Samá-

ria, nó gur sgrios sé é, do réir bhréithre an TIGHEARNA, noch do labhair sé re Helias.

18 ¶ Agus do chruinnigh Iehu an pobal uile a gcionn a chéile, agus a dubhairt riú, Do rinne Ahab serbhís bheag do Bhaal; achd do dhéana Iéhu serbhís mhór dhó.

19 Anois ar a nadhbharsin goiridh chugam fáighe Bhaal uile, a sherbhísigh uile, agus a shagairt uile; ná teastuigh-eadh éandúine dhíobh: óir atá íodhbuirt mhór agamsa ré a *dhéanamh* do Bhaal; gidh bé fhanfus a muigh, ní mairfidh sé. Achd do rinne Iehu so marghliocus, ionnus go sgriosfadh sé luchd adhartha Bhaal.

20 Agus a dubhairt Iehu, Fuagraighe oireachdus sollamanta do Bhaal. Agus d'fuaigradasan é.

21 Agus dó chuir Iehu fios ar feadh Israel uile: agus thangadar luchd adhartha Bhaal uile, iondus nár fágghadh duine nach ttáinic. Agus thangadar go tigh Bhaal; agus do bhí tigh Bhaal lionta ó chionn go chéile.

22 Agus a dubhairt seision ris an té do *bhí* ós cionn shéomra na c'culadh, Tabhair amach culadhacha do luchd adhartha Bhaal uile. Agus thug sé culadhacha amach chuca.

23 Agus do chúaidh Iehu, agus Iehonadab mac Rechab go tigh Bhaal, agus a dubhairt sé re luchd adhartha Bhaal, Spíonuidh, agus féuchuidh nach bíadh aguibh annso éandúine do mhuinntir an TIGHEARNA, achd luchd adhartha Bhaal amháin.

24 Agus a nuair do chúadar a steach dofráil íodhbhartha agus ofrála loisge, dórduigh Iehu ceithre fithchid fear amuigh, agus a dubhairt, Má léigthí éandúine as dá ttug mé ann bhur lámhuibh, *rachaidh* anum an *té léigfios uadh é*, ar son a anma.

25 Agus t'arla, an tan do chriochnuigh sé a nofráil loisge dofráil, go ndubhairt Iehu ris an ngárda agus ris na caiptínibh, Imthighidh asteach, agus marbhuidh iad; na léigidh éandúine as. Agus do bhuáil-eadarsan iad lé fáobhar an chloidhímh; agus do theilg an gárda agus na caiptínigh amach iad, agus do chúadar go cathruigh thighe Bhaal.

26 Agus thugadar amach na hiómháighe ass tighe Bhaal, agus do loisgeadar iad.

27 Agus do bhrisodar síos íomháighe Bhaal, agus do bhriseadar síos tigh Bhaal, agus do rinneadar campa dhe gus a niugh.

28 Marso do scrios Iehu Baal amach as Israel.

29 ¶ Acht cheana níor dhealuigh Iehu ré peacadhuibh Ieroboam mhic Nebat, noch thug ar Israel peacughadh; níor fhíll Iehu, O na láoghíbh órdha do *bhí* a Mbetel, agus do *bhí* ann Dan.

30 Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Iehu, Do bhrígh go ndéarna tu go maith a ccríochnughadh an neithesi is ceart ann mo radharcsa, agus go ndéarna tú ré tigh Ahab do réir a raibh ann mo chroidhe, suighfid do chlann don cheathramhadh glán a ccathaóir ríogha Israel.

31 Acht níor chuir Iehu beann ar shiubhail a ndligheadh an TIGHEARNA Día Israel maille re na uile chroidhe : óir níor dhealuigh sé ré peacuidhuibh Iero-boam, noch thug ar Israel peacughadh.

32 ¶ Annsa láethibhsin do thionnsguin an TIGHEARNA Israel do ghearrughadh : agus do bhuáil Hasael iad ann gach uile chósta Disrael ;

33 O Iordan don táobh shoir, fearann Gilead uile, na Gadítigh, agus na Reubínítigh, agus na Manassítigh, ó Aroer, (nóch atá ag abhuinn Arnon), eadhon Gilead agus Básan.

34 Anois an chuid oile do ghníomhuibh Iehu, agus a ndéarna sé, agus a neart uile, nach bhfuilid siad scríobhtha a leabhar croinice ríogha Israel ?

35 Agus do choduil Iehu a bhfochair a aithreadh : agus do hadhlaiceadh a Samá-ria é. Agus do ríoghadh Iehoahas a mhac iona ait.

36 Agus do bá ochd mbliadhna fithchiód a naimsir do bhí Iehu na rígh air Israel a Samária.

CAIB. XI.

Foirrneart. 13 Agus bás Ataliah. 17 Do aisigeadh an tsiol ríogha, agus an glanchrábhadh.

AGUS an tan do chonnairc Ataliah mathair Ahasiah go raibh a mac marbh, déirigh sí agus do mharbh sí an síol ríogha uile.

2 Achd Iehoseba, inghean an rígh Ioram, deirbhshíur Ahasiah, do ghlac sí loas mhac Ahasiah, agus do ghad é as lár na mac ríogh do marbhadh ; agus díolchadar é féin agus a bhanaltra, annsa tseomra chodalta ó Ataliah, a ccruth nar marbhadh é.

3 Agus do bhí sé aice a bhfolach a ttigh an TIGHEARNA sé bliadhna. Agus do bhí Ataliah na Bainríoghain ós cionn na tíre.

4 ¶ Agus do chuir Iehoiada teachda uád an seachdmhadh bliadhuin agus thug leis na húachdaráin ós cionn na ccéud, agus na caiptínigh agus an gárda, agus thug chuigesion iad go tigh an TIGHEARNA, agus do rinne cunnradh riu, agus do bhean mionna dhíobh a ttigh an TIGHEARNA, agus do thaisbéin mac an rígh dhíobh.

5 Agus daithin sé dhiobh, gha rádh, Sé so an ní do dhéantaoui ; Biaidh an treas cuid aguibh rachus a steach annsa tsábhóid ag coimhéud faire ag tigh an rígh ;

6 Agus biaidh trian oile ag geata Súr ; agus trian ag an ngeata taóibh shiar don ghárda : mar sin choimhéudfuidhe faire an thighe, go nach bristear síos é.

7 Agus dá chuid dhíbhse uile noch rachus amach annsa tsábhóid, coimhéudfuidsin faire thighe an TIGHEARNA gacha taobha don rígh.

8 Agus béithí timchioll an rígh fa ccuairt, gach uile dhuine gun a arm iona láimh : agus gidh bé ar bith thiocfas a measc na ccóirigh a steach, marbhtar é ; agus bithise a bhfochair an rígh mar rachus sé amach agus mar thiucfas sé a steach.

9 Agus do rinneadar na caiptínigh ós cionn na ccéud gach éinní dar aithin Iehoiada an sagart díobh : agus rug gach éanduine dá raibh ag dul a steach annsa ló shaóire, á mhuinntir leis an droing dar chóir dul amach annsa tsábhóid, agus thangadar go Iehoiada an sagart.

10 Agus thug an sagart do chaipitínibh na ccéud gáethe agus sgiatha an rígh Dáibhi, noch do bhí a teampall an TIGHEARNA.

11 Agus do bhí an gárda na sheasamh, gach áon maille re na arm na láimh, fa gcúairt timchioll an rígh, ó choirnéil deas an teampuill go nuige coirnéul clé an teampuill, ar fad re taóibh na haltóra agus an teampuill.

12 Agus thug sé mac an rígh amach, agus do chuir coróin air, agus thug an nfiadhuise dhó ; agus do rinneadar rígh dhe, agus do ungadar é ; agus do bhuáil-eadar a mbasa air a chéile, agus a dubhradar, Go mairigh an rígh.

13 ¶ Agus a nuair do chúala Ataliah torman an ghárda agus an phobuil, tháinic sí chum an phobuil go teampall an TIGHEARNA.

14 Agus a nuair do amhairc si, féuch, do bhí an rígh na sheasamh láimh ré piléir, mar budh gnáth, agus na prionn sadha agus na trampadha a bhfochair an rígh, agus daóine na críche uile ag gáird-eachus, agus ag séideadh stoc : agus do bhris Ataliah a héadach, agus do éigh sí, Feall, feall.

15 Achd do aithin Iehoiada an sagart do chaipitínibh na ccéad, doilgibh an tslóigh, agus a dubhairt riu, Beiridh libh amach i taobh amuich do na cóirgibh : agus gidh bé leantás i marbhuidh leis an ccloidheamb é. Oir a dubhairt an sagart, ná marbhtar a ttigh an TIGHEARNA í.

16 Agus do chuireadar lámh innte ; agus dimthigh sisi an tslighe a ttigdis na

heich go tigh an rígh: agus annsin do marbhadh í.

17 ¶ Agus do rinne Iehoiada cunnradh idir an TIGHEARNA agus an rígh agus an pobal, go mbéidís na bpobal ag an TIGHEARNA; eidir an rígh mar an gcéadna agus an pobal.

18 Agus do chúadar muinntir na tíre uile go tigh Bhaal, agus do bhrisodar síos é; a altóreacha agus a íomhaigheacha do bhriseadar na mbloghuibh thríd amach, agus do mharbhadar Matan sagart Bhaal as coinne na naltórach. Agus dórdúigh an sagart oifigídh ós eionn thighe an TIGH-EARNA.

19 Agus rug sé leis uachdaráin na ccéud, agus na caiptínigh, agus an gárda, agus dáoine na tíre uile; agus thugadar a nús an rígh ó thigh an TIGHEARNA, agus tháinig sé a slighe an gheata an gharda go tigh an rígh. Agus do shuigh sé a ccaitháoir an rígh.

20 Agus bá lúathgháireach dáoine na tíre uile, agus do bhí an chathair súaimhneach: agus do mharbhadar Ataliah leis an gcleoidheamh *lámh* ré tigh an rígh.

21 Seachd mbliadhna dáois do bhí Iehoas a nuair do thosuigh sé a ríoghachd.

CAIB. XII.

Do chlaón Iehóas ó na dhiaghachd. 17

Do chuir se cuid don ionnmhus naomhtha chum Hasael.

ANNS Aseachdmhadh bliadhuin do Iehu do thosuigh Iehoas a rígh; agus dhá fhithchíod bliadhuin do bhí na rígh ann Ierusalem. Agus do bé ainim a mhathar Sibia ó Bheerséba.

2 Agus do rinne Iehoas *an ná fá* cheart a radharc an TIGHEARNA ar feadh látheadh a sháoghail iona raibh Iehoiada an sagart dá mhúadh.

3 Acht níor cuireadh na háite árda ar gcúl: do nídís an pobal a ceomhnúigh íodhbuit agus do loisgedís túis annsna háitibh árda.

4 ¶ Agus a dubhairt Iehoas ris na sagairtaibh, Gach uile airgid do na neithibh tíodhlaicthe bheirthear go tigh an TIGH-EARNA, *eadhon* airgid gach duine dá ndéan *u chuntas*, an tairgid meastar do dhuine fa leith, agus gach uile airgid dá ttiucia a cceoidhe dhuine do thabhairt go tigh an TIGHEARNA,

5 Glacaidís na sagairt chuca é, gach éanduine ó na aitheantus féin; agus leas-nighdís bristeadha an tighe, gidh bé ball a bhfaghtar briseadh air.

6 Achd is *amhluidh* bhí, annsa treas bliadhuin fithchíod do rígh Iehoas nár dheasuightheadar na sagairt bristeadha an tighe.

7 Ann sin do ghoir Iehoas air Iehoiada an sagart, agus na sagairt *oile*, agus a dubhairt riú, Cred fa nach leasuightheigh bristeadha an tighe? anois ar a nadh-bharsin ná glacaidh níos mó daingíod ó bhuir naitheantus, acht tugaidh ar son bhristeadha an tighe é.

8 Agus do budh toil leis na sagairtaibh gan níos mó daingíod do ghlacadh ón bpobal, agus gan bristeadha an tighe do leasughadh.

9 Achd do ghlac Iehoiada an sagart cófra, agus thug poll iona chláríbhéil, agus do shuighidh lámh ris a naltóir é, ar an ttaobh ndéas mar tig duine a steach go tigh an TIGHEARNA: agus na sagairt do choimhéd an lorus do chuidís amsin gach airgid dá ttugthaóí go tigh an TIGH-EARNA.

10 Agus is *amhluidh* bhí, an tan do chonncadar go raibh móran airgid aunsá chófra, go tainic scribhneóir an rígh agus an tárdshagart súas, agus do chuireadar a máladha, agus do comháireadar an tairgid do frith a ttigh an TIGHEARNA.

11 Agus thugadar an tairgid, ar na áireamh, a lámh na ndáoin do rinne a nobair, agá raibh féadhmantus thighe an TIGHEARNA: agus thugadarsan amach é do na sáoruibh agus don luchd saothair, do oibrigh ar thigh an TIGHEARNA,

12 Agus do sháoruibh cloch, agus do luchd snoighte cloch, agus do cheannach adhmuid agus cloch snoighte do leasughadh bhriseadh tighe an TIGHEARNA, agus ar gach éinní dar cuireadh amach ar son an tighe da dheasughadh.

13 Gidbeadh ní dheárnadh do thigh an TIGHEARNA cupáin airgid, glantóirigh, báisínigh, trumpadha, aon tsoitheach óir, nó soithighe airgid, do naingíod tugadh a steach go tigh an TIGHEARNA:

14 Acht thugadar sin don luchd oibre, agus do leasuightheadar leis tigh an TIGH-EARNA.

15 Os a chionn sin ní dheárnadar cuntus ris na dáoinibh, a lámhuibh a ttugadar an tairgid re sheachadadh don luchd oibre: óir do rinneadar firinne.

16 Airgid a naindlighe agus airgid an pheacaibh ní tugadh sin a steach go tigh an TIGHEARNA: budh leis na sagairtaibh é.

17 ¶ Ann sin do chuaidh Hasael rígh na Síria súas, agus do throid sé a naghaidh Gát, agus do ghabh sé í: agus thug Hasael aghaidh ar dhul súas go Hierusalem.

18 Agus do ghlac Iehoas rígh Iúdah na neithe nácmhtha uile do thíodhlaic Iehosaphat, agus Iehóram, agus Ahasiah, a aithre, ríghthe Iúdah, agus a neithe-naomhtha féin, agus ar frith dór a stórus-

uibh thighe an TIGHEARNA, agus a tigh an rígh, agus do chuir chum Hasael rígh na Síra é : agus dimthigh sé ó Ierusalem.

19 ¶ Agus an chuid oile do ghníomhuibh Ioas, agus a ndéarna sé uile, nach *bhfuilid* scríobhtha a leabhar chroinice ríogh Iúdah ?

20 Agus déirgheadar a sherbhísigh, agus do chogradar ré cheile, agus mharbhadar Ioas a tigh Mhillo, noch théid síos go Silla.

21 Oir do bhuail Iosachar mac Simeat, agus Iehosabad mac Sómer, a sherbhísigh é, agus déug sé ; agus do adhlacadar é a bhfochair a aithreadh a ccathruidh Dháibhi : agus do ríoghuidh Amasiah a mhac na áit.

CAIB. XIII.

Do bhuaghaidh Iehoas mac Iehoahas rí Israel, ar na Sirianchuibh go minic.

ANNSA treas bliadhain fithchiod do Ioas mac Ahasiah rígh Iúdah do thosuigh Iehoahas mac Iehu a ríghé ós cionn Israel a Samária, agus do bhí na rígh seachd mbliadhna déug.

2 Agus do rinne sé an *ní budh* olc a radharc an TIGHEARNA, agus do lean sé peacadh Ieroboam mhic Nébat, noch thug ar Israel peacughadh ; níor dhealuigh sé ris sin.

3 ¶ Agus do las fearg an TIGHEARNA a naghaidh Israel, agus do thoirbhir iad a lámh Hasael rígh na Síria, agus a lámh Bhen hadad mhic Hasael, ar feadh a láeth-eall uile.

4 Agus do ghuidh Iehoahas an TIGHEARNA, agus déist an TIGHEARNA ris : oir do chonnaire sé comhmbuáidhreadh Israel, do bhrígh gur sháruigh rígh na Síria iad.

5 Agus thug an TIGHEARNA fear tárthála do Israel, ionnus go ndeachadar amach ó bheith faoi lámh na Sirianach : agus do aitreabbhadar clann Israel iona tighlithibh, mar do bhádar roimhe.

6 Gidheadh níor dhealuigheadar re peacadh thighe Ieroboam, noch thug ar Israel peacughadh, *achd* do shiubhligh-eadar ann : agus do bhí an garrán fós a Samária.

7 Agus níor fhág sé don phobal ag Iehoahas *achd* cáogad marcach, agus deich cearbuid, agus deich míle coisighe ; oir do mharbh rígh na Síria iad, agus do rinne iad amhuil luaithreadh re búaladh.

8 ¶ Anois an chuid oile do ghníomhuibh Iehoahas, agus a ndéarna sé uile, agus a neart, nach *bhfuilid* scríobhtha a leabhar croinice ríogh Israel ?

9 Agus do choduil Iehoahas a bhfochair a aithreadh ; agus do adhlacadar é a

Samária : agus do ríoghaidh Ioas a mhac iona áit.

10 ¶ Annsa seachdnuhadh bliadhuin déug ar fhithchid do Ioas rígh Iúdah do thosuigh Iehoas mac Iehoahas a ríghé ós cionn Israel a Samária, agus do ríoghaidh sé bliadhna déug.

11 Agus do rinne sé olc a radharc an TIGHEARNA ; níor léig sé dhe peacuidh Ieroboam mhic Nébat uile, noch thug ar Israel peacughadh : *achd* do shiubhail sé ionnta.

12 Agus an chuid oile do ghníomhuibh Ioas, agus a ndéarna sé uile, agus a neart ler throid se a naghaidh Amasiah rígh Iúdah, nach *bhfuilid* scríobhtha a leabhar croinice ríogh Israel ?

13 Agus do choduil Ioas a bhfochair a aithreadh ; agus do shuigh Ieroboam iona chathaoir ríogha : agus do hadh-laiceadh Ioas a Samária a bhfochair ríogh Israel.

14 ¶ Anois do ghlac tinneas Elisa don tinneas dá bfuáir sé bás. Agus tháinic Ioas rígh Israel síos chuige, agus do ghuil ós a chionn, agus a dubhairt, O mathair, mathair, carbad Israel, agus a mharcshluagh.

15 Agus a dubhairt Elisa ris, Glac bogha agus soighde. Agus do ghlac sé bogha agus soighde.

16 Agus a dubhairt sé ré rígh Israel, Cuir do lámh ar do bhogha. Agus do chuir se á lámh air : agus do chuir Elisa a lámh ar lámh an rígh.

17 Agus a dubhairt sé, Foscuil an nfuinnéog don leath shoir. Agus dfoscuil sé í. Ansin a dubhairt Elisa, Caith. Agus do chaith seision. Agus a dubhairt sé, Soighead sháortha an TIGHEARNA, agus soigheadh na tárthala ó Shiria : oir buailfidh tusa na Sirianuigh ann Aphec, no go scríofuigh tú *iad*.

18 Agus a dubhairt sé, Glac na soighde. Agus do ghlac sé *iad*. Agus a dubhairt sé ré rígh Israel, Buail ar an ttalumh. Agus do bhuail sé trí huáire, agus do sdad sé.

19 Agus do bhí óglach Dé feargach ris, agus a dubhairt sé, Budh chóir dhuit a bhuailadh a cúig no a sé huáiribh ; annsin do bhuáilfa Síra nó go scríostá í : a nait nach mbuáilfidh tú anois Síria *achd* trí huáire.

20 ¶ Agus déug Elisa, agus do adhlacadar é. Agus do ionnsuigheadar buidhne na Moabitheach an tír ar theachd a steach na bliadhna.

21 Agus tárla, mar do bhadar ag adhlacadh duine, féuch, go bhfacadar buidhean *aca* ; agus do theilgeadar an duine a ttuama Elisa : agus a nuair do léigeadh an tóglach síos, agus do bhean sé

re cnámhuibh Elisa, do aithbhéoghuidh sé, agus do sheas sé súas ar a chosuibh.

22 ¶ Acht do bhrúigh Hasael rígh na Síria Israel ar feadh laethé Iehoahas.

23 Agus do bhí an TIGHEARNA grása-mhiuil dóibh, agus do ghabh truaighe dhóibh é, agus do bhí meas aige orra, do bhrígh a chunnartha ré Abraham, ré Isaac, agus ré Iácob, agus níor bháill leis a sgríos uile, ná a tteilgion úadh as a lathair fós.

24 Annisin fúair Hasael rígh na Síria bás; agus do ríoghaidh Ben-hadad a mhac iona áit.

25 Agus do bhean Ioas mac Iehoahas a ris as láimh Bhen-hadad mhic Hasael na caithreacha, do bhean seision as láimh Iehoahas a athair le cogadh. Do bhuail Ioas é trí huáire, agus do bhean sé caithreacha Israel de.

CAIB. XIV.

Do mharbh Amasiah mhac Ioas rí Iudah, dúnmharbhach a athar. 7 Agus na Hedonitigh.

ANNSA dara bliadhuin do Ioas mac Iehoahas rígh Israel do ríoghadh Amasiah mac Ioas rígh Iúdah.

2 Do bhí sé cúig bhliadhna fithchiod daóis an tan do thosúigh a ríge, agus do bhí sé na rígh naói mbliadhna fithchiod ann Ierusalem. Agus do bé ainm a mhathar Iehoaddan ó Ierusalem.

3 Agus do rinne sé ceart a radhare an TIGHEARNA, gidheadh ní a ccosamhlachd Dháibhi a athair: do rinne sé do réir gach uile neithe dá ndéarnuidh a athair Ioas.

4 Acht cheana níor scriosadh na háite arda: do bhídís an pobal fós ag iodhbhuirt agus ag losgadh túise ar na háitibh ársa.

5 ¶ Agus tárta, ar ball ar daingnigheadh an ríoghachd iona láimh, gur mharbh sé a shearbhfhoghantuidligh noch do mharbh an rígh a athair.

6 Acht níor mharbh sé clann na ndúnmharbhtach: do réir mar atá scríobhtha a leabhar dlíge Mhaóise, ann ar aithin an TIGHEARNA, gha rádh, Ní cuirfighear na haithreacha chum báis ar son na cloinne, ní mó cuirfighear an chlann chum báis ar son a naithreach; achd cuirfighear gach aon chum báis ar son a pheacaidh féin.

7 ¶ Do mharbh sé deich míle do Edom a ngleann an tsalúim, agus do ghabh sé Sélah ré cogadh, agus do ghoir Iocteel dainm dhi gus a niugh.

8 ¶ Ann sin do chuir Amasiah teachda úadh go Ioas mac Iehoahas mhic Iehu rígh Israel, gha rádh, Tárr, féucham ar aigh-thibh a chéile.

9 Agus do chuir Ioas rígh Israel go

Hamasiah rígh Iúdah, gha rádh, Do chuir an foghbhánann do *bhí* a Lebanon teachda chum an chéadair do *bhí* a Lebanon, gha rádh, Tabhair hinghion dom mhacsa na mnáoi: agus do ghabh beathach álla thort do *bhí* a Lebanon, agus do shaltair síos an foghbhannan.

10 Do bhúail tú go demhin Edom, agus do thóg do chroidhe súas thú: *déana* gloir *dhe so*, agus fan san mbáile: óir cred as a mbúainfeá ré ní do ghoirteoch-adh thú, as a tuitfeá féin, agus Iúdah maille riot?

11 Ach ní thug Amasia toradh air. Uimesin do chuáidh Ioas rígh Israel súas; agus dféuch sé féin agus Amasiah rígh Iúdah a chéile na naighthibh a Mbet-sémes, noch *bheanas* re Iúdah.

12 Agus tugadh an chuid fá mheasa do Iúdah roimhe Israel; agus do theitheadar gach áon aca da bpailiun.

13 Agus do ghabh Ioas rígh Israel Amasiah rígh Iúdah, mac Ioas mhic Ahasiah, a Mbet-sémes, agus thainic sé go Hierusalem, agus do bhris sé síos balla Ierusalem ó gheata Ephraim go geata an choirnéil, ceithre chéud cubhad.

14 Agus do rug leis iomlán a nóir agus a nairgid, agus ar fríth do shoithighibh a ttigh an TIGHEARNA, agus a nionnmhusuibh thighe an rígh, agus braighde *comhaill*, agus dfill sé go Samária.

15 ¶ Anois an chuid oile do ghníomhuibh Ioas noch do rinne sé, agus a neart, agus mar do throid sé re Hamasiah rígh Iúdah, nach *bhfuilid* scríobhtha a leabhar croinice ríogh Israel?

16 Agus do choduil Ioas agá aithribh, agus do hadhlaiceadh é a Samária maille re ríghuibh Israel; agus do ríoghadh Iero-boam a mhac iona áit.

17 Agus do mhair Amasiah mac Ioas rígh Iúdah cúig bhliadhna déug a ndiáigh bháis Ioas mhic Iehoahas rígh Israel.

18 Agus an chuid oile do ghníomhuibh Amasiah, nach *bhfuilid* scríobhtha a leabhar croinice ríogh Iúdah?

19 Anois do chumadar feall iona aghaidh ann Ierusalem: agus do theith sé go Lachis; achd do chuireadarsan na dhiagh go Lachis, agus do mharbhadar ann sin é.

20 Agus thugadar leó air eachaibh é: agus do hadhlaiceadh é ann Ierusalem agá aithribh a ccathruigh Dháibhi.

21 ¶ Agus rugadar pobal Iúdah uile Asariah, (noch do *bhí* sé bliadhna déag dáois) leó, agus do rinneadar rígh dhe a naít Amasiah a athair.

22 Do chuir se súas Elat, agus do aisig do Iúdah í, tar éis sin do choduil an rígh a bhfochair a aithreadh.

23 ¶ Annsa cúigeadh bliadhuin déag do Amasiah mac Ioas rígh Iúdah do thosuigh Ieroboam mac Ioas rígh Israel a ríge a Samária, agus do bhí na rígh bliaghainn agus dá fhithchíod.

24 Agus do rinne sé olc a radharc an TIGHEARNA : níor dhealuigh sé ré uile pheacuighibh Ieroboam mhic Nébat, noch thug ar Israel peacughadh.

25 Do aisig sé cósta Israel ó theachd a steach Hamat go fairge an réitigh, do réir bhréithre an TIGHEARNA Dia Israel, noch do labhair sé le láimh a óglaich Iónah, mhic Amittai, an faigh, noch do bhí do Ghat-hepher.

26 Oir do chonnaire an TIGHEARNA aindeise Israel, go raibh ro shearbh : óir níor druideadh éainni súas, agus níor fágbhadh éinní, nó cungantach ar bith ag Israel.

27 Agus ní dubhairt an TIGHEARNA fós go léirsciosfadh sé ainm Israel ó bheith faoi neamh : acht do sháor sé iad le láimh Ieroboam mhic Ioas.

28 ¶ Anois an chuid oile do ghníomhuibh Ieroboam, agus a ndéarna sé uile, agus a neart, mar do rinne sé cogadh, agus mar do bhean sé Damascus amach, agus Hamat Iúdah, do Israel, nach bhfuilid scríobhtha a leabhar croinice ríogh Israel?

29 Agus do choduil Ieroboam agá aithribh, ag ríoghuibh Israel; agus do bhí Sachariah a mhac na rígh iona áit.

CAIB. XV.

Asariah agus Iotam ríghthe Iudah. 8 Sachariah, &c. ar Israel.

ANNSA seachdmhadh bliadhain fhithchíod do Ieroboam rígh Israel do thosuigh Asariah mac Amasiah rígh Iúdah a ríge.

2 Sé bliadhna déag daois bhí sé a núair do thosuigh sé a ríge, agus do bhí na rígh dhá bhliadhain déag agus da fhithchíod ann Ierusalem. Agus do bé ainm a mhathar Iecholiah ó Ierusalem.

3 Agus do rinne sé ceart a radharc an TIGHEARNA, do reir a nuile ní dá ndéarnuidh Amasiah a athair;

4 Acht níor háthruigheadh na háite ánda : do nídís an pobal iodhbairt agus do loisgedis túis a ccomhnuidh annsna háitibh ánda.

5 ¶ Agus do bhuáil an TIGHEARNA an rígh, iondus go raibh sé na lobhar go ló a bháis, agus do rinne sé comhnuigh a ttigh ar leith. Agus do bhí Iótam mac an rígh ós cionn an tíghe, ag déanamh breitheamhnús air phobal na tíre.

6 Agus an chuid oile do ghníomhuibh Asariah, agus a ndéarna sé uile, nach bhfuilid siad scríobhtha a leabhar croinice ríogh Iúdah?

7 Mar sin do choduil Asaria agá aithribh; agus do hadhlaiceadh é a bhíochair a aithreadh a ccathruigh Dháibhi: agus do ríoghaidh Iótam a mhac iona áit.

8 ¶ Ann sa nochdmhadh bliadhuin déag ar fhithchíod do Asariah rígh Iúdah do bhí Sachariah mhac Ieroboam na rígh ar Israel a Samária sé mhí.

9 Agus do rinne sé olc a radharc an TIGHEARNA, mar do rinneadar a aithre; níor dhealuigh sé ré peacadh Ieroboam mhic Nébat, noch thug ar Israel peacughadh.

10 Agus déirigh Sallum mac Iabes na aghaidh, agus do bhuáil sé é as coinne an phobail, agus do mharbh sé é, agus do bhí féin na ríogh iona áit.

11 Agus an chuid oile do ghníomhuibh Shachariah, féuch, atáid siad scríobhtha a leabhar croinice ríogh Israel.

12 Bú hé so focal an TIGHEARNA noch do labhair sé re Iehu, gha radh, Suighfidh do mhic ar chathaóir ríogha Israel go nuige an ceathramhadh glán. Agus is mar sin tháinig a gríoch.

13 ¶ Do thosuigh Sallum mac Iábes a ríge annsa naomhadh bliadhuin déag ar fhithchíod do Ussiah rígh Iúdah; agus do bhí na rígh mí iomlán a Samária.

14 Oir do chúaidh Menahem mac Gádi súas ó Thirsah, agus tháinig go Samária, agus do bhuáil Sallum mac Iabes a Samária, agus do marbh é, agus do bhí na rígh iona áit.

15 Agus an chuid oile do ghníomhuibh Shallum, agus an nfeall do rinne sé, féuch, atáid scríobhtha a leabhar croinice ríogh Israel.

16 ¶ Ann sin do bhuáil Menahem Tipsah, agus gach a raibh innte, agus a cóstadha ó Thirsah : do bhrígh nar fhoscladar roimhe, uime sin do bhuáil sé é; agus do scoilt súas a raibh do mhnáibh torcha innte.

17 ¶ Ann sa naomhadh bliadhuin déag ar fhithchíod do Asariah rígh Iúdah do thosuigh Menahem mac Gádi a ríge ós cionn Israel, agus do ríoghadh deich mbliadhna a Samária.

18 Agus do rinne sé olc a radharc an TIGHEARNA : níor dhealuidh sé ar feadh a bheatha re peacaduibh Ieroboam mhic Nébat, noch thug ar Israel peacughadh.

19 ¶ Agus tháinig Pul rígh na Hasíria a naghaidh na tíre : agus thug Menahem do Phul míle tallann airgid, iondus go mbeith a lámh ris do dhaingniugadh na ríoghachda iona láimh.

20 Agus do thabhuigh Menahem an tairgid ar Israel, eadhon air gach uile dhuine chumasach a saidhbhrios, ar gach éanduine cáogad secel airgid, ré thabhairt

do rígh na Hassíria. Marsin do fhíll rígh na Hassíria ar ais, agus níor fhan annsin ansa dúitheche.

21 ¶ Agus an chuid oile do ghníomhuibh Mhenahem, agus a ndéarna sé uile, nach bhfuilid scríobhtha a leabhar croinice ríogh Israel?

22 Agus do choduil Menahem agá aithribh; agus do ríoghaidh Pecahiah a mhac iona áit.

23 ¶ Annsa chaogadmbadh bliadhúin do Asariah rígh Iúdah do thosaídh Pecahiah mac Menahem a rígh ós cionn Israel a Samária, agus do ríoghaidh dhá bhliadhúin.

24 Agus do rinne sé olc a radharc an TIGHEARNA: níor dhealuigh sé ré peacadhuibh Ieroboam mhic Nebat, noch thug ar Israel peacughadh.

25 Acht do rinne Pecah mac Remaliah, caiptín dá mhuinntir féin, feall air, agus do bhúail é a Samária, a bpálás thighe an rígh, maille re Hargob agus Arieih, agus maille re caogad fear do na Gileaditeachaihb: agus do mharbh sé é, agus do ríoghaidh iona áit.

26 Agus an chuid oile do ghníomhuibh Phecahiah, agus a ndéarna sé uile, féuch, atáid scríobhtha a leabhar croinice ríogh Israel.

27 ¶ Annsa dara bliadhain ar cháogad do Asariah rígh Iúdah do ríoghuidh Pecah mac Remaliah ós cionn Israel a Samária fithche bliadhúin.

28 Agus do rinne sé *an ní fá* holc a radharc an TIGHEARNA: níor dhealuidh sé re peacadhuibh Ieroboam mhic Nebat, noch thug ar Israel peacughadh.

29 ¶ A laethibh Phecah rígh Israel tháinig Tiglat-pileser rígh na Hassíria, agus do ghabh sé Híion, agus Abel-betmaacha, agus Ianoah, agus Cedeş, agus Hásor, agus Gileadi, agus Galilee, agus fearann Naphtali uile, agus rug a lámh iad go Hassíria.

30 ¶ Agus déirigh Hosea mac Elah a naghaidh Phecah mhic Remaliah, agus do bhúail sé é, agus do mharbh é, agus do bhí féin na rígh na áit, annsa bhfithchiodmbadh bliadhúin do Iótam mac Ussiah.

31 Agus an chuid oile do ghníomhuibh Phecah, agus a ndéarna sé uile, féuch, atáid scríobhtha a leabhar croinice ríogh Israel.

32 ¶ Annsa dara bliadhúin do Phecah mhac Remaliah rígh Israel do thosuigh Iótam mac Ussiah rígh Iúdah a rígh.

33 Cúig bhliadhna fithchiod daóis do bhí sé a nuair do thosuigh sé a rígh, agus do ríoghaidh ann Ierusalem sé bliadhna déug. Agus do be ainm a mhathair Ierasha, inghin Sadoc.

34 Agus do rinne sé *an ní fá* ceart a

radharc an TIGHEARNA: do rinne sé do réir a n-úile ní dá ndéarnuidh a athair Ussiah.

35 Acht cheana níor hathruigheadh na háite árdá: do nídís an pobal iódhbuirt agus do loisgedís túis a ccomhnuigh annsa háitibh árdá. Do chuir sé súas an geata fa háirde do thigh an TIGHEARNA.

36 ¶ Anois an chuid oile do ghníomhuibh Iótam, agus a ndéarna sé uile, nach bhfuilid siad scríobhtha a leabhar croinice ríogh Iúdah?

37 Annsa laéthibhsí do thosuigh an TIGHEARNA Resin rígh na Síria agus Pecah mac Remaliah, do chur a naghaidh Iúdah.

38 Agus do choduil Iótam agá aithribh, agus do hadhlaiceadh a bhíochair a aithreadh é a ccathruigh Dháibhi a athar: agus do ríoghadh Ahas a mhac iona áit.

CAIB. XVI.

De fhóir rí na Hassíria ar Ahas rí Iúdah, anudhaidh rígh na Síria.

A NNSA seachdmhadh bliadhúin déug do Phecah mac Remaliah do thosuigh Ahas mac Iótam rígh Iúdah a rígh.

2 Fithche bliadhna daóis do bhí Ahas a nuair do thosuigh a rígh, agus do ríoghaidh sé bliadhna déug ann Ierusalem, agus ní dhearnuidh sé *an ní fá* cheart a radharc an TIGHEARNA Dé, mar do rinne a athair Dháibhi.

3 Acht do shiubhail sé a slighe ríogh Israel, thug fós, ar a mhac dul thríd an tteimidh, do réir adhúathmhaireachd na ngeinteadh, noch do theilg an TIGHEARNA amach roimhe chloinn Israel.

4 Agus do rinne sé iódhbairt agus do loisg sé túis air na hárduibh, agus air na cnocaibh, agus fáoi gach éanchram glas.

5 ¶ Annsin tháinig Resin rígh na Síria agus Pecah mac Remaliah rígh Israel súas go Hierusalem chum cogaidh: agus do chuireadar slúagh na suidhe air Ahas, achd ní dheachaidh aca air.

6 A nuairsin do ghnodhuigh Résin rígh na Síria Elat ar ais don Tsíria, agus do dhíbhir na Iúdaigh ó Elat: agus thangadar na Síriannuigh go Helat, agus do áitigheadar ann sin gus a niugh.

7 ¶ Annsin do chuir Ahas teachda go Tiglat-pileser rígh na Hassíria, gha rádh, *Is misi do sherbhíscach agus do mhac: tárr anshíos, agus cumhdaigh mé as lámh rígh na Síria, agus as lámh rígh Israel, noch déirigh súas am aghaidh.*

8 Agus do ghlac Ahas an tór agus an tairgid do frith a tigh an TIGHEARNA,

agus a nionnmhus thighe an rígh, agus do chuir tiodhlacadh go rígh na Hassíria.

9 Agus dáontuigh rígh na Hassíria leis: óir do chuaidh rígh na Hassíria súas a naghaidh Dhamascus, agus do ghabh sé í, agus rug na *daóine do bhí innte* a láimh go Cir, agus do mharbh sé Résin.

10 ¶ Agus do chuaidh Ahas go Dhamascus a ccoinne Thiglat-pileser rígh na Hassíria, agus do chonnaire sé altoir do *bhí ann* Damascus: agus do chuir an rígh Ahas chum Uriiah an sagart cuma na haltóra, agus a samhlachas, dó réir á hoib-righthe uile.

11 Agus do rinne Uriiah an sagart altoir do réir gach éinneithe dar chuir Ahas an rígh ó Dhamascus chuige: mar sin do rinne Uriiah an sagart í fá a nam a ttáinic an rígh Ahas ó Dhamascus.

12 Agus a núair tháinic an rígh ó Dhamascus, do chonnaire an rígh an altoir: agus tháinic an rígh gus a naltóir, agus do ofráil sé uirre.

13 Agus do loisg sé ofráil loisge agus ofráil bhídh, agus do dhóirt a ofráil dighe, agus do chroith sé fuil a ofrála síothchána, air an naltóir.

14 Agus do rug sé leis mar an gcéadna an naltóir phráis, do *bhí* a lathair an TIGHEARNA, ó éadan an tighé, ó eidir an naltóir agus tigh an TIGHEARNA, agus do chuir sé air an ttáobh thuáigh do naltóir í.

15 Agus do aithin Ahas do Uriiah an sagart, ghá rádh, Ar an naltóir mhóir loisg ofráil loisge na mhaidne, agus ofráil bhídh an trathnóna, agus íodhbuiirt loisge an rígh, agus a ofráil bhídh, agus ofráil loisge dháoine na tíre uile, agus a noiral bhídh agus a noirála dighe; agus croith uirre fuil na hofrála loisge uile, agus fuil hódhbarta uile: agus biadh an naltóir phráis agumsa do cheasnughadh *maille lé*.

16 Marso do rinne Uriiah an sagart, do réir a nuile ní dar aithin an rígh Ahas de.

17 ¶ Agus do ghearr an rígh Ahas imiol na mbásadh, agus do átharruigh an láibher dhíobh amach; agus do leag an nfairge do na damhuibh práis do *bhí fúithe*, agus do chuir ar phábháil chloch í.

18 Agus an folach don tsabbóid do rinneadar annsa tigh, agus dul a steach an rígh amuich, do iompóigh sé ó thigh an TIGHEARNA deagla rígh na Hassíria.

19 ¶ Anois an chuid oile do ghníomh-nibh Ahas noch do rinne sé, nach bhfuilid scriobhtha a leabhar croinice ríogh Iúdah?

20 Agus do choduil Ahas a bhfochair a aithreadh, agus do hadhlaiceadh agá aithribh é a ccaithruigh Dháibhi: agus do ríoghaidh Heseciah a mhac na áit.

CAIB. XVII.

Rug rígh na Hassíria leis pobal rí Israel.

ANNSA dara bliadhain déug do Ahas rígh Iúdah do thosuigh Hoseá mac Elah a ríge a Samária ós cionn Israel náoi mbliadhna.

2 Agus do rinne sé an ní fu holc a radharc an TIGHEARNA, acht ní do nós na ríogh tháinic roimhe ós cionn Israel.

3 ¶ Tháinic Salmaneser rígh na Hassíria súas na aghaidh; agus do umhluidh Hoseá na sherbhíseach dhó, agus thug tiodhlaice dhó.

4 Agus fuair rígh na Hassíria droich-mhéin ann Hoseá: óir do chuir sé teachda go So rígh na Héipte, agus ní thug sé tiodhlacadh ar bith go rígh na Hassíria, mar do rinne sé ó bhliadhuin go bliadhuin: ar a nadhbharsin do dhruid rígh na Hassíria fa iadhadh é, agus do cheangail sé a bpriosún é.

5 ¶ Ann sin tháinic rígh na Hassíria súas ar feadh na críche uile, agus do chuaidh súas go Samária, agus do bhí re na haghaidh trí bliadhna.

6 Annsa náomhadh bliadhuin do Hoseá do ghabh rígh na Hassíria Samária, agus rug se Israel leis go Hassíria, agus do shuighidh iad ann Hálah agus ann Hábor *láimh ré* habhuinn Gósan, agus a ccaithreachaibh na Mediteach.

7 Oir is *amhluidh* bhí, gur pheacuigh-eadar clann Israel a naghaidh a TIGHEARNA Día, noch thug a níos iad as crích na Héipte, ó bheith faoi láimh Phárao rígh na Héipte, agus go raibh eagla deé oile orra,

8 Agus gur shíubhuileadar a reachduibh na ngeinteadh, (noch do theilg an TIGHEARNA amach roimhe chloinn Israel), agus righththeadh Israel, noch do rinneadar féin.

9 Agus do rinneadar clann Israel go foluigheach na neithe nar chóir a naghaidh a TIGHEARNA Día, agus do rinneadar áite árdha dhóibh féin iona ccaithreachaibh uile, ó thor an luchd faire go nuige an ccaithruigh chumhdhughte.

10 Agus do chuireadar súas dóibh féin íomháighe agus garráin ann gach áon chnoc árd, agus fáoi gach áon chrann glas:

11 Agus annsin do loisgedis tuis annsa háitibh árdha uile, mar *níodh* na geintidh do dhibir an TIGHEARNA rompa; agus do oibrigheadar droichneithe do bhrostughadh an TIGHEARNA chuain feirge:

12 Oir do adhradar íomháigheadh, a ttáobh a ndubhairt an TIGHEARNA riú, Ná déunuidh an nísí.

13 Gidheadh fós do rinne an TIGHE-

EARNA fiadhnuise a naghaidh Israel, agus a naghaidh Iúdah, tres na faighibh uile, agus treas an luchd faicsiona uile, gharadh, Fillidhsí ó bhuir ndroichshlighibh, agus coimhéaduigh maitheantasa agus mo reachda, do réir a nuile dhlighe dar áithin mé dá bhuir naithribh, agus noch do chuir mé chugaibh leim sherbhisigh na faidhe.

14 Gidheadh níor bháill léo a chluinsion, achd do chruáidheadar a muineál, amhuil muineál a naithreadh, nach ar chreid ann a TIGHEARNA Día.

15 Agus do tharcuisnigheadar a reachda, agus a chunradh do rinne sé re na naithribh, agus a fhiadhnuiseadh noch do fhiadhnuigh sé na naghaidh; agus do leanadar díomhaóineas, agus thangadar chum bheith díomhaóin, agus do leanadar na geintigh noch do bhí ar gach táobh dhíobh, a ttaobhar fhúagairan TIGHEARNA dhíobh, nach déanaidís ní cosmhuil riu.

16 Agus do fhágghadar uile aitheanta a TIGHEARNA Día, agus do rinneadar dhóibh féin iomháigheadh leagtha, dhá láogh, agus do rinneadar garrán, agus do adhradar slógh neimhe uile, agus do adhradar Baal.

17 Agus thugadar air a macaibh agus air a ningeanaibh dul thrid an teine, agus do nídís fáistine agus droidheachd, agus do reacadar iad féin do dhéanamh uile a bhfiadhnuise an TIGHEARNA, dá bhros-tughadh chum feirge.

18 Uimesin do bhí an TIGHEARNA ro fheargach re Hisrael, agus do atharruigh sé as a radharc iad: níor fágghadh éanduine achd treabh Iúdah amháin.

19 Mar an gcéadna níor chomhuill Iúdah aitheanta a TIGHEARNA Día, achd do shiubhlugheadar a reachduibh Israel noch do rinneadar féin.

20 Agus do chuir an TIGHEARNA siol Israel uile a tarcuisne, agus do smachduigh iad, agus do thoirbhir iad a láimh mhillteóireadh, nó gur theilg sé as a radharc iad.

21 Oir do réub sé Israel ó thigh Dháibhl; agus do rinneadar rígh do Ieroboam mac Nébat: agus do tharruing Ieroboam Israel ón TIGHEARNA do leanmhuin, agus thug orra peacadh mór do pheacughadh.

22 Oir do shiubhlugheadar clann Israel a bpeacadhuibh Ieroboam uile noch do rinne sé; níor dhealuigheadar riu;

23 Ní gur atharruigh an TIGHEARNA Israel as a radharc, mar a dubhairt sé tre na sheirbhíseachaibh uile na faighe. Mar sin rugadh Israel as a ndúithche féin go Hassíria agus a niugh.

24 ¶ Agus thug rígh na Hassíria daoine ó Bhabilon, agus ó Chutah, ó Abha, agus

ó Hamat, agus ó Shepharbhaim, agus do shuighidh sé iad a ccaithreachaibh Shamária a náit chloinne Israel: agus do shealbhuigheadar Samaria, agus do áitigheadar iona ccaithreachaibh.

25 Agus is amhluidh bhí a ttosach a ccomhnuighe annsin, nach raibh eagla an TIGHEARNA orra: uimesin do chuir an TIGHEARNA leomhuin na measg, noch do mharbh cuid díobh.

26 Uime sin do labhradar re rígh na Hassíria, ghá rádh, Na cineadhacha do atharruigh tú, agus do shuighidh tú a ccaithreachaibh Shamária, ní feas dóibh modh Dé na tíre: uime sin do chuir sé leomhuin na measg, agus, feuch, atáid agá marbhadh, do bhrígh nach bhfuil fios mhodha Dé na tíre aca.

27 Ann sin dfúagair rígh na Hassíria, gha rádh, Beiridh libh ann sin áon do na sagartaibh noch thugabhair as sin; agus éirghedis agus comhnuighedis annsin, agus múineadh sé dhóibh modh Dhé na tíre.

28 Ann sin tháinig áon do na sagartaibh do rugadar léo as Samária agus do rinne sé comhnuidhe a Mbétel, agus dó mhúin dóibh cionnus do bheith eagla an TIGHEARNA orra.

29 Gideadh do rinne gach éainchineadh dée dhóibh féin, agus do chuireadar iad a tightheibh na náiteach nárd noch rinneadar na Samaritanoigh, gach éainchineadh ann a ccaithreachaibh féin mar ar chomhnuigh-eadar.

30 Agus do rinneadar muinntir na Babiloin Sucot-benot, agus luchd Chut do rinneadar Nergal, agus do rinneadar muinntir Hámot Asima,

31 Agus do rinneadar na Habbítigh Nibhas agus Tartac, agus do loisgeadar na Sepharbhitigh a cclann a tteime do Adrammelech agus do Anammelech, de Shepharbhaim.

32 Marsin do bhí eagla an TIGHEARNA orra, agus do rinneadar dhóibh féin don chuid do budh uiríse aca sagairt na náiteach árd, noch do níodh iodhbhairt air a son, a tightheibh na náiteach árd.

33 Do bhí eagla an TIGHEARNA orra, agus do adhradar a ndéé féin, do réir mhodha na cineadhach noch rugadar léo as sin.

34 Gus an lá a niugh do níd réir an tseannóis: ní eaglaid an TIGHEARNA, ní mó do níd do réir a reachda, nó do réir a nórdughtheadh, nó do réir an dlighe agus na baithne noch daithin an TIGHEARNA do chloinn Iacob, dar ghior sé Israel daimn;

35 Re a ndéarna an TIGHEARNA cunnradh, agus ar fhuagair dhóibh, gha rádh, Ní bhía eagla éindee oile oruibh, ní uimh-

leochuidh sibh féin dóibh, ní dhéantaóí íodhbuir dóibh, ní dhéantaóí seirbhís dóibh:

36 Acht an TIGHEARNA, noch thug a níos sibh as crích na Héigpte re cumbachda móra agus le láimh sínte amach is roimhesion bhias eagla oruibh, agus isé adharfuidhe, agus is dó dhéantaóí íodhbuir.

37 Agus na statúidigh, agus na horduighthe, agus na dlighthe, agus na haitheanta, noch do scríobh sé dháoihbh, coimhéudfáoi íad go bráth; agus ní bhíadh eagla dée oile oruibh.

38 Agus ní dhearmadfáoi an chunradh do rinne mé ribh; ní mó bhias eagla dée oile oruibh.

39 Acht báidh eagla bhur TTIGHEARNA Dia féin oruibh; agus saorfuidh sé sibh as laimh bhur nuile nāmhad.

40 Acht cheana nior eisteadarsan, achd do rinneadar do reir an chéad ghnátha.

41 Marsin do bhí eagla an TIGHEARNA ar na cineadhachaibh si, agus do rinneadar serbhís dá niomháighibh ghrábhálta fein, a cclann araan, agus clann a ccloinne: mar do rinneadar a naithre, is marsin do nidsion gus a niugh.

CAIB. XVIII.

Do aisig Hesecia rí Iudah an crábhadh firinneach. 17 Raithe agus ro-cháine Rabsaceh.

ANOIS tárla annsa treas bliadhain do Hoseá mac Elah rígh Israel, gur thosuigh Heseciah mac Ahas rígh Iudah a rígh.

2 Cúig bhliadhna fithchiod dáois do bhí sé a nuair do thosuigh sé a rígh; agus do ríoghaidh náoi mblíadhna fithchiod ann Ierusalem. *Do bé fós ainm a mhathar Abi, inghean Shachariah.*

3 Agus do rinne sé an ní fá cheart a radharc an TIGHEARNA, do reir a nuile ní dá ndearnuidh á athair Dáibhi.

4 ¶ Do atharruidh sé na háite árd, agus do bhris sé na híomháighe, agus do ghearr sé síos na garrain, agus do bhris na codchannaibh a naithir nimhe phráis do rinne Máoise: óir gus an namsin do loisgeadís clann Israel túis di: agus do ghoir sé Nehustan di.

5 Do chuir sé a dhóigh annsa TIGHEARNA Dia Israel; iondus nach raibh éanduine na dhíaghl cosmhuil ris a meag ríogh Iudah uile, nó éanduine dá raibh roimhe.

6 Oir do chuáidh sé a leith an TIGHEARNA, agus nior dhealuigh re na leanmhuin, achd do choimhéud a aitheanta, noch do aithin an TIGHEARNA do Mháoise.

7 Agus do bhí an TIGHEARNA maille ris, agus do chuáidh sé ar a aghaidh gach uile

bhall a ttiagh amach: agus do chathuigh se a naghaidh rígh na hassíria, agus nior fhoghuin sé dó.

8 Do bhúail sé na Philistinigh go nuiga Gasa, agus a imle sin, ó thor an luchd faire gus na caithreachaibh daingne.

9 ¶ Agus tárla annsa cheathramhadh bliadhuin do rígh Heseciah, (noch ar bhé an seachdmhadh bliadhuin do Hoseá mac Elah rígh Israel), go ttáinic Salmaneser rígh na Hassiria aníos a naghaidh Shamária, agus gur chuir slúagh na shúighe uirre.

10 Agus a ccionn thrí mblíadhuin do ghabhadar í: annsa seiseadh bliadhuin do Heseciah, (*do bí sin an náomhadh bliadhain do Hosea rígh Israel*), do gabhadh Samária.

11 Agus rug rígh ná Hassíria Israel leis don Assíria, agus do chuir sé íad ann Hálah agus Hábor láimh ré habhuinn Gosan, agus a ccaithreachaibh na Médeach:

12 Do bhrígh nar umhluigheadar do ghlór a TTIGHEARNA Dé, áchd gur shárnuigheadar a chunnradh, agus a nuile ní dár aithin Máoise searbhfhoghantuigh an TIGHEARNA dhíobh, agus nar bháill leó a ccluinsion, nó a ndéanamh.

13 ¶ Annois ansa cheathramhadh bliadhuin déug don rígh Heseciah tháinic Sennacherib rígh na Hassíria a níos a naghaidh uile chaithreacha ndaingean Iudah, agus do ghabh sé íad.

14 Agus do chuir Heseciah rígh Iudah teachda go rígh na Hassíria go Lachis, dhá rádh, Do choirigh mé; fill uáim: an ní chuirfios tá orum iomchoruidh mé é. Agus do chuir rígh na Hassíria ar Heseciah rígh Iudah trí chéud tallann airgid agus tríochad tallann óir.

15 Agus thug Heseciah dhó ar frith daingiod a ttiagh an TIGHEARNA, agus a nionnmhusuibh thighe an rígh.

16 Fa namsin do gheárr Heseciah an tór do dhoirsibh theampuill an TIGHEARNA, agus do na piléuruibh noch do díoluigh Heseciah rígh Iudah re hór, agus thug sé do rígh na Hassíria é.

17 ¶ Agus do chuir rígh na Hassíria Tartan agus Rabsaris agus Rabsaceh ó Lachis gus an rígh Heseciah maille ro slúagh mór a naghaidh Ierusalem. Agus do chuádar súas agus thangadar go Hierusalem. Agus a nuair thangadar a níos, thangadar agus do sheasadar ag píopa an locháin dob áirde, noch atá a slighe mhóir mhachaire a núaire.

18 Agus a nuair do ghoireadar chum an rígh, tháinic Eliacim mac Hilciah amach chuca, noch do bhí ós cionn an teaghlugh, agus Sebna an scríbhneoir, agus Ioah mac Asaph an cuimhnightheoir.

19 Agus a dubhairt Rabsaceh riú,

Jabhruidhsí a nois ré Heseciah, Marso deir an rígh mór, rígh na Hassíria, Cred é an dainginn so iona bhfuil tú ag cur do dhóthchuis?

20 A deir tusa, (acht is briathra diomháoin iad,) *Atá* comhairle agus neart *agusa* chum an chogaídh. Anois cía iona bhfuil do dhóthchus, as a tteid tú a ccogadh ormsa?

21 Féuch: anois, atá do dhóigh a maide don ghiolcuigh bhrútesí, ion sa Négípt, noch ma sheasann duine air, rachas iona láimh, agus thollfás í: marsin *atá* Phárao rígh na hégipte ré gach áon dá gcuiríonn a dhóigh ann.

22 Acht má deirthí riomsa, *Atá* ar ndóigh ann ar TIGHEARNA Día, nach é sin an té, ar chuir Heseciah a aíte árdá agus a altóra ar gcúl, agus a dubairt sé ré Iudah agus ré Ierusalem, Do dhéanraí íodhbhuir as coinne na haltórasa ann Ierusalem?

23 Anois ar a nadhbharsin, guidhim thú, tabhair braighde dom thighearna rígh na Hássíria, agus do bheara misi dhá mhíle each dhuit, má thig dhíot ar do shon féin marcshluagh do chur orra.

24 Cionnus maiscádh iompóchus tú náit aghaidh éanchaptín amháin do na searbhfhoghantuibh is lugha ag am mhaighistir, agus chuirfeas tú do dhóigh san Négípt fa charbaduibh agus fa mharcshluagh?

25 An ttaínic misi a nois gan an TIGHEARNA a naghaidh na háitesí dá milleadh? A dubhairt an TIGHEARNA ríom, Eirigh súas a naghaidh na tíresin, agus mill í.

26 Ann sin a dubhairt Eliacim mac Hilciah, agus Sebna, agus Ioah, re Rabsaceh, Guidhim thú, labhair red shearbhfhoghantuighibh annsa teanguidh Shirianta; (óir tuigmid í): agus ná labhair rinn ansa teanguidh Iúduighe a cclúasuibh na muinntire *atá* air an mballa.

27 Acht a dubhairt Rabsaceh riúsan, Nar chuir mo mhaighistir misi chum do mhaighistirsí, agus chugadsa, do labhairt na mbriatharsa? nach chum na muinntire shuidhios air an mballa do *chuir sé mé*, go nithid a salchar féin, agus go nibhid a mún féin bhur bhfochairse?

28 ¶ Annsin do sheas Rabsaceh agus do éigh do ghuth árd a teanguidh na Niuduigheadh, agus do labhair, dhá rádh, Eistigh focal an rígh mhóir, rígh na Hassíria:

29 Marso a deir an rígh, Na mealladh Heseciah sibh: óir ní bhíadh ar a chumus bhur sáoradh as a láimh:

30 Agus ná tugadh Heseciah oruibh bhur ndóigh do chur annsa TIGHEARNA, gha rádh, Sáorfuadh an TIGHEARNA sinn

go deimhin, agus ní sheachodar an chathairsí a láimh rígh na Hassíria.

31 Ná tugaidh éisteachd do Heseciah: óir is mar so deir rígh na Hassíria, Déunuidh *réiteach* riomsa maílle re comhuídh, agus tigidh amach chugam, agus *annsin* itheadh gach áon aguibh dá fhíneamhuin féin, agus gach áon da chrann fíge, agus ibheadh gach áon duisge a thobair féin:

32 Nó go tí misi agus go mbeiridh mé liom sibh a bhfearann cosmhuil ré blur ttír féin, dúithche arba agus fhíona, dúithche aráin agus fhíneamhna, dúithche ola chrann-ola agus meala, chor go mairfidhe, agus nach bhfuighe sibh bás: agus ná héistidhe re Heseciah, a nuair chuirfeas sé impidhe oruibh, dha rádh, Táirtheochaidh an TIGHEARNA sinn.

33 Nar sháor día air bith do na cineadhachuibh a dhúithche as láimh rígh na Hassíria?

34 Cáit a bhfuilid dée Hamát, agus Arpad? cáit a bhfuilid dée Sepharbaim, Hena, agus Ibhah? nar sháoradar Samária as mo láimhsí?

35 Cía hiad féin a measc dée na tíorthann, noch do sháor a ttír as mo láimhsí, as a sáoradh an TIGHEARNA Ierusalem as mo láimh?

36 Acht do bhádar na daóine na ttochd, agus níor fhreagradar éanfhocal dó: óir do bé aithne an rígh, dha rádh, Na tugaidh freagra air.

37 Annsin tháinic Eliacim mac Hilciah, noch do *bhí* os cionn an teaghligh, agus Sebna an scribhneóir, agus Ioah mac Asaph an cuimhnigheóir, go Heseciah gun a néadach briste, agus do innseadar dhó briathra Rabsaceh.

CAIB. XIX.

Tug Isaiah solás do Heseciah. 35 Do mharbh aingeal 185000 Assirianách.

AGUS tárta, a nuair do chúala Heseciah sin, gur bhris sé a éadach, agus gur fholuigh é féin lé saiceadach, agus do chuaidh go tigh an TIGHEARNA.

2 Agus do chuir sé Eliacim, do *bhí* os cionn an teaghligh, agus Sebna an scribhneóir, agus sinnsir na sagart, a cculadhuibh shaicéaduigh, go Hiseiah an fáigh mac Amos.

3 Agus a dubhradar ris, *Is* marso a deir Heseciah, *Is* lá buaidheartha an láso, agus míochlá, agus scannla: óir thangadar an chlann go ham a mbeartha, agus ní *bhfuil* do neart a mbreith.

4 Do bféidir go celuinfadh do THIGHEARNA Día briathra Rabsaceh uile, noch do chuir rígh na Hassíria a mhaighistir daitheasadh an Dé bhí; agus go nimhdeangfadh na briathra noch do chúala do

THIGHEARNA Día: uimesin tóg súas do ghuidhe ar son an nfuighill do fágbadh.

5 Marsin thangadar serbhisigh an rígh Hesechiah go Hiseiaibh.

6 ¶ Agus dubhairt Isaiah ríu, Abruidh marso ré bhur maighistir, Is marso a deir an TIGHEARNA, Ná biodh eagla ort roimhe na briathruibh do chúala tú, le scannluigheadar muinntir rígh na Hassiria misi.

7 Féuch, cuirfidh misi suinnéan airson, agus cluinfidh sé giorac, agus fillfidh sé dhá dhuichthe féin; agus do bhéara mé air tuitim leis an ccloidheamh iona thír féin.

8 ¶ Agus do fhill Rabsaceh, agus fuáir sé rígh na Hassiria ag cogadh a naghaidh Libnah: óir do chúala sé gur imthugh sé as Lachis.

9 Agus a nuáir do chúala sé teachd thar Thirhacah rígh na Hetiopia, Féuch, atá sé ar teachd a mach do throid ad aghaidh: do chuir sé teachda a rís go Hesechiah, gha rádh,

10 Mar so déarthaoi re Hesechiah rígh Iúdah, gha rádh, Ná mealladh do Dhia iona bhfuil do dhóthchus thú, dha rádh, Ní thiubharthar Ierusalem a láimh rígh na Hassiria.

11 Féuch, do chúala tú cred do rinn-eadar ríghthe na Hassiria ré gach uile chrích, da lérscrios: agus an saorfuighthea thusa?

12 Ar sháoradar dée na geineadhach an luchd do chlaoidheadar maithresi; Gósan, agus Híran, agus Reseph, agus claun Eden noch do bhí ann Telasar?

13 Cáit a bhfuil rígh Hamat, agus rígh Arpad, agus rígh caithreach Sepharbaim, Hena, agus Ibhah?

14 ¶ Agus do ghlac Hesechiah an litir as láimh na tteachda, agus do léigh í: agus do chúaidh Hesechiah súas go tigh an TIGHEARNA, agus do leathnuigh sé í a lathair an TIGHEARNA.

15 Agus do ghuidh Hesechiah a lathair an TIGHEARNA, agus a dubhairt, O a THIGHEARNA Día Israel, noch chomhnuighios eidir na cherubínibh, is tusa amháin Día, rioghachad an domhuin uile; is tú do rinne neamh agus talamh.

16 A THIGHEARNA, crom a nús do chlúas, agus cluin: íoscuil, a THIGHEARNA, do shúile, agus féuch: agus cluin bríathra Shennacherib, noch do chuir sé daithiseadh an Dé bhí.

17 As fíor, a THIGHEARNA, gur dhíbréadar ríghthe na Hassiria na cineadhacha agus a ndúithche,

18 Agus gur theilgeadar a ndée annsa teine: óir níor dhée iad, achd obair lámh daóine, crainn agus clocha: uimesin do scriosadar iad.

19 A nois ar a nadhbharsin, O a THIGHEARNA ar Ndia, guidhim thú, sáorsa sinne as a láimh, chor go mbia a fhios ag uile rioghachduibh an domhuin gur tusa amháin, an TIGHEARNA Día.

20 ¶ Anu sin do chuir Isaiah mac Amos fios go Hesechiah, gha rádh, Is marso a deir an TIGHEARNA Día Israel, Do chúala mé an ghuidhe do rinne tú chugam a naghaidh Shennacheribh rígh na Hassiria.

21 Asé so an focal do labhair an TIGHEARNA dha táobh; Do thárcuisnigh an mhaighdion inghean Shion thú, agus do gháir go magamhuil fud; do chroith inghean Ierusalem a ceann ort.

22 Cía scannluigh tú agus do aithisigh tú? agus cía a naghaidh ar árdugh tú do ghuth, agus ar thóg tú súas do shúile go hárd? eadhon a naghaidh an Nuóin Náomhtha Israel.

23 Led theachduibh do aithisigh tú an TIGHEARNA, agus a dubhairt tú, Le hiomad mo charbad tháinic mé a níos a mulluighibh na slíabh, go táobhuibh Lebauon, agus géarrfa mé síos a crainn árrachda Cédar, agus togha a crann geiumhuis: agus racha mé a steach go lóistinibh a imil, agus go foraois a Charmel.

24 Do thochnil mé agus do ibh mé uisceadha coimhghitheacha, agus le bonn mo chos do thiomuidh mé súas uile aibhne na náiteach ndaingean.

25 Nach ccúala tusa fada ó shin cionnus do rinne mé é? agus gur chum mé é ó na seanaimsearuibh? anois thug mé a gcrích é, chor go mbeitheasa chum déanamh fásuigh do chaitheachaibh daingne na ccárnuibh fásamhla.

26 Ar a nádhbharsin do bhádar a náitrebhuigh beagchumhachdach, doghabh critheagal agus do cláoidheadh iad; do bhádar mór fhéur an mhachaire, agus mar an luibh ghlais, mar an bhféur ar mhullach tige, agus mar arbhar mbeathas suil fhásas sé súas.

27 Acht is fios dhamhsa hionad comhnuidhe, do dhul a mach, agus do theachd a steach, agus do bhuile am aghaidh.

28 Do bhrigh go bhfuil tú air buile am aghaidh agus gur éirge do chuthach súas am chlúasuibh, ar a nadhbharsin cuirfe misi mo dhubháin ann do shróin, agus mo shríon ann do bhéul, agus fillte mé ar hais thú annsa tslighe iona táinic tú.

29 Agus bíaidh so na chomhartha agad, Iostaoi ar an mblíadhuinsi do na neithibh fhásas uatha féin, agus annsa dara bliadhain do na neithibh fhásas asta sin; agus annsa treas bliadhuin, cuiridh síol, agus beanuidh, agus plaunduighidh fineamhna, agus ithidh a ttoradh sin.

30 Agus an fuighioll rachas as do thigh

Iúdah géabhuid fós fréamh síos, agus do bhéaruid toradh sías.

31 Oir rachaidh fuighioll amach as Ierusalem, agus an mhéid do chúaidh as ó shliabh Sion: do dhéana teasgrádh THIGHEARNA na slógh so.

32 Ar a nadhbarsin is marso a deir an THIGHEARNA a ttaobh rígh na Hassiria, Ní thiocfaidh se don chathruighsi, agus ní chaithfidh sé soighead ann, ní thiocfaidh sé na baghaidh le scéith, agus ní theilgfidh se an treinnse na haghaidh.

33 Annsa tslighe a ttáinic sé, annsa tslighe chéadna fhilleas sé, agus ní thiocfaidh sé don chathruighsi, a deir an THIGHEARNA.

34 Oir cuimhdeochaidh misi an chathairsi, dhá dídean, ar mo shon féin, agus ar son mo shearbhfhoghantuigh Daibhi.

35 ¶ Agus tárla a noidhche sin féin, go ndeachuidh áinzel an THIGHEARNA amach, agus gur bhúail sé a bhfóslungphort na Nassiríanach céud agus ceithre fithchid agus cúig mhíle: agus a núair do éirgh-eadar go moch ar maidin, féuch, do bhádar uile na ccorpuibh marbha.

36 Marsin do ghlúais Sennacherib rígh na Hassiria, agus dimthigh agus dfill sé, agus do rinne combhuigh á Ninebbeh.

37 Agus tárla, mar do bhí sé ag adhradh a tigh Nisroch a dhé, gur bhuáil Adramelech agus Sareser a mhic leis an ccloidheamh é: agus do theitheadar féin go crích na Harménia. Agus do ríoghuidh Esarhaddon a mhac iona áit.

CAIB. XX.

Fadughadh shaoghail Hesechiah. 14 Smachd arson a úaile.

AN sna láethibhsin do. bhí Hesechiah tinn chum báis. Agus tháinig an faigh Isaiah mac Amos chuige, agus a dubhairt ris, Is marso a deir an THIGHEARNA, Cuir do thigh a nórdughadh; oir eugfuidh tú, agus ní mhairfidh tú.

2 Annsin dfill seision a aghaidh ar an mballa, agus do ghuidh sé an THIGHEARNA, gha rádh,

3 Guidhim thú, O a THIGHEARNA, cuimhnigh a nois mar do shiubhail mé ad lathair a bhfirinne agus maille re croidhe iomlán, agus go ndéarna mé an *ní budh* mhaith ad radharc. Agus do ghuidh Hesechiah go géur.

4 Agus tárla suil do chúaidh Isaiah amach annsa ccúirt mheadhonnigh, go ttáinic bríathar an THIGHEARNA chuige, gha rádh,

5 Fill á rís, agus innis do Hesechiah caiptín mo phobail, Is marso a deir an THIGHEARNA, Diahathar Daibhi, Do chúala mé hurnaigh, agus do chonnaic mé do

dhéora: féuch, sláineochuidh mé thú: ar an treas lá rachá tú sías go tigh an THIGHEARNA.

6 Agus cuirfidh mé cúig bhliadhna déug dfad ar do sháoghal; agus saorfa mé thú féin agus an chathairsi as lámh rígh na Hassiria; agus cuimhdeochuidh mé an chathairse ar mo shon féin, agus ar son mo shearbhfhoghantuigh Daibhi.

7 Agus a dubhairt Isaiah, Glac meall figeadh. Agus do ghlacadar agus do chuireadar ar an neascóid é, agus do bhí seision slán.

8 ¶ Agus a dubhairt Hesechiah ré Isaiah, Cia *bhus* comhartha go leigheosuidh an THIGHEARNA mé, agus go rachaidh mé sías go tigh an THIGHEARNA an treas lá?

9 Agus a dubhairt Isaiah, Do gheabha tú an comharthasa ón THIGHEARNA, go ndéana an THIGHEARNA an ní do labhair sé: an rachaidh an sgáile ar aghaidh deich gcéim, no deich gcéim air ccúl?

10 Agus do fhreagair Hesechiah, Is ní súarrach don sgáile dul síos deich ccéim: ní headh, achd filleadh an sgáile deich ccéim ar ais.

11 Agus do éigh Isaiah an faigh chum an THIGHEARNA: agus rug sé an sgáile deich ccéim ar cúl, ann a ndeachuidh sé síos a ndail Ahas.

12 ¶ Fa namsin do chuir Berodach-baladan, mac Baladain, rígh na Babilóne litreacha agus brontanus chum Hesechiah; oir do chúala se go raibh Hesechiah tinn.

13 Agus déisd Hesechiah ríu, agus do thaisbéin dóibh tigh taisgidh a neithionn mórluaigh, a naigrid, agus a nóir, agus na spíosradh, agus na hola lóghmhaire, agus tigh a armála uile, agus an mhéid frith ann a ionnmhusúibh: ní raibh éinní iona thigh, no iona thighearnus uile, nar thaisbéin Hesechiah dhoibh.

14 ¶ Ann sin tháinic Isaiah an faigh agus an rígh Hesechiah, agus a dubhairt ris, Cred a dubhradar na daóinesi? agus cíá ó ttangadar chugadsa? A dubhairt Hesechiah, Thangadar ó thír imchén, ón Mbabilóin.

15 Agus a dubhairt seision, Cred do chonnadar ann do thigh? Agus a dubhairt Hesechiah, *A bhfuil do neithibh* ann mo thighse do chonnadar iad: ní bhfuil éinní a measc mionnmhuis nach ar thaisbéin mé dhoibh.

16 Agus a dubhairt Isaiah re Hesechiah, Eist ré breithir an THIGHEARNA.

17 Féuch, tiocfaid na laethe, go mbéarthar a *bhfuil* ann do thighsi, agus ar chuireadar haithe sías a stór agus a niugh, don Bhabilóin: ní fhuighfhear éainní, a deir an THIGHEARNA.

18 Agus dot mhacaibh thiucfas uáit, noch gheinfcas tusa, béuruid sion leó;

agus béid na ccaillteanachuibh a bpálas rígh na Babilóine.

19 Ann sin a dubhairt Hesechiah re Isaiah, *Is maith briathar an TIGHEARNA noch do labhair tusa.* Agus a dubhairt, *Nach mhaith é, má bhíonn síothchám agus firinne ann mo laéthibhsi?*

20 ¶ Agus an chuid oile do ghníomhuibh Hesechiah, agus a neart uile, agus mar do rinne sé tobar agus piopa uisge, agus mar thug uisge chum na caithreach, nach bhfuilid siad scriobhtha a leabhar croinice ríogh Iúdah?

21 Agus do choduil Hesechiah a bhfochair a aithreadh: agus do ríoghuidh Manasseh a mhac iona áit.

CAIB. XXI.

Olcas Mhanasseh an rí. 19 Agus Amon.

DO bhí Manasseh dhá bhliadhain déug daois a núair do thosúigh sé a ríge, agus do ríoghaidh cúig bhliadhna déug agus dá fhithchíod ann Ierusalem. Agus do bé ainm a mhathar Hephisibah.

2 Agus do rinne se an ní fa hól a radharc an TIGHEARNA, do réir adhihuath-mhaireachd ná ngeinteadh, noch do theilg an TIGHEARNA amach roimhe chloinn Israel.

3 Oir do chuir sé súas a rís na háite árdá noch do mhill Hesechiah a athair; agus do chuir sé altóra súas do Bhaal, agus do rinne sé garrán, mar do rinne Ahab rígh Israel; agus do achuir sé slúagh neimhe, agus do rinne serbhís dóibh.

4 Agus do rinne sé altóra a tigh an TIGHEARNA, dá ndubhairt an TIGHEARNA, Ann Ierusalem chuiríos mé mainm.

5 Agus do chuir sé altóra súas do shlúagh neimhe uile a ndá chúirt thighe an TIGHEARNA.

6 Agus thug ar a mhac dul thríd an tteine, agus do adhradh daimsearuibh, agus do niodh droigheachd, agus cumann ré leannánuibh síthe agus re luchd faistíne: doibrigh se morán uile a radharc an TIGHEARNA, ler bhrostuigh é chum feirge.

7 Agus do shuighidh sé iambáigh ghrábhála don gharrán do rinne sé annsa tigh, a ttaoibh a ndubhairt an TIGHEARNA ré Dáibhi, agus re Solamh a mhac, Annsa tighsi, agus ann Ierusalem, noch do thogh mé as treabhuibh Israel uile, chuiríos mé mainm go bráth:

8 Agus ní chorrocha mé cosa Israel níos mo amach as a ndúithe féin noch thug mé dá naithribh; amháin má choimh-éaduid siad a dhéanamh do réir a nuile dhlíge, do aithin mo shearbhfhoghantugh Moise dhíobh.

9 Acht níor éisteadarsan: agus do tharruing Manasseh iad chum níos mó

dulc do dhéanamh ná a ndéarnadar na cineadhacha do dhíbuir an TIGHEARNA roimhe chloinn Israel.

10 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA tre na shearbhfhoghantaibh na fáighe, dha rádh,

11 Do bhrígh go ndéarnuidh Manasseh rígh Iúdah na neithe adhihuathmharsa, go ndéarna sé olc ós cionn a ndéarnadar na Hamorítigh, noch do bhí roimhe, agus go ttug air Iúdah mar an gcéadna peacughadh le na iodbhuibh:

12 Ar a nadhbharsin is marso a deir an TIGHEARNA Dia Israel, Féuch, *atáim ag tabhairt a leithéid sin* dulc ar Ierusalem agus ar Iúdah, gidh bé ar bith chluiníos é, go mbiaidh fuaim iona dhá chluáis.

13 Agus sínfidh mé tar Ierusalem dúrbha Shamária, agus plumba thighe Ahab: agus cuimeoluidh mé Ierusalem mar chuinníos duine mias, dá chumailt, agus da biompógh bun ós cionn.

14 ¶ Agus treigfidh mé fuighioll moighreachda, agus seachoduigh mé a láimh a námbad iad; agus béid na ccreich agus na nédail agá naimhde uile;

15 Do bhrígh go ndéarnadar an ní dob olc ann mo radharc, agus gur chorroigheadar chum feirge mé, ón ló fa ttangadar a naithre amach as an Néigipt, agus a niugh.

16 Tuilleamh oile do dhoirt Manasseh fuil némhchiontach go ro iomarcach, nó gur líon sé Ierusalem ón chionn go chéile; garlath amuich dá pheacadh lé ttug sé ar Iúdah peacughadh, an déanamh an neithe fa hól a radharc an TIGHEARNA.

17 ¶ Anois an chuid oile do ghníomhuibh Mhanasseh, agus a ndéarna sé uile, agus a pheacaidh noch do pheacaidh sé, nach bhfuilid scríobhtha a leabhar croinice ríogh Iúdah?

18 agus do choduil Manasseh a bhfochair a aithreadh, agus do hadhlaiceadh a ngáirdín a thighe féin é, a ngáirdín Ussah: agus do ríoghaidh Amon a mhac na áit.

19 ¶ Do bhí Amon dhá bhliadhuin agus fithche daois an tan do thosúigh sé a ríge, agus do ríoghaidh dhá bhliadhuin ann Ierusalem. Agus do bé ainm a mhathar Mesulemet, inghean Harus ó Iotbah.

20 Agus do rinne sé an ní dob olc a radharc an TIGHEARNA, mar do rinne a athair Manasseh.

21 Agus do shiubhail sé annsa huile shligtheibh ann ar shiubhail a athair, agus do rinne serbhís do na hiodhluibh dá ndéarnuidh a athair serbhís, agus do adhair sé dóibh:

22 Agus do thréig sé an TIGHEARNA Dia a aithreadh, agus níor shiubhail sé a slighe an TIGHEARNA.

23 ¶ Agus do chumadar searbhfhogh-
antuighe Amon feall na aghaidh, agus do
mharbhadar an rígh iona thigh féin.

24 Agus do mharbhadar dáoine na
tíre an luchd sin uile do rinne feall a
naghaidh an rígh Amon; agus do rinn-
eadar dáoine na tíre rígh do Iosiah a
mhac na aít.

25 ¶ Anois an chuid oile do ghníomh-
uibh Amon noch do rinne sé, nach bhfuilid
siad scríobhtha a leabhar croinice ríogh
Iúdah?

26 Agus do hadhlaiceadh iona thúama
é a ngáirdín Ussa: agus do bhí Iosiah a
mhac na rígh na áit.

CAIB. XXII.

*Athnúadhughadh an teampuill agus
sheirbhís Dê, tre chúram Iosias.*

DO bhí Iosiah ochd mbliadhna dáois a
nuair do thosúigh a ríge, agus do
ríoghaidh áon bhliadhuin déug ar fhithchid
ann Ierusalem. Agus do bé ainm a mhat-
ar Iedidah, inghean Adaiah ó Bhoscat.

2 Agus do rinne sé *an ní fa* mhaith a
radharc an TIGHEARNA, agus do shiubhail
sé a nuile shlighthibh a athar Dáibhi, agus
níor fhíll sé do leathtaoibh ar a láimh
dheis nó ar a láimh chlé.

3 ¶ Agus tarla annsa nochdmhadh
bliadhuin déug don rígh Iosiah, *gur* chuir
an rígh Saphan mac Asaliah, mhic Mess-
ullam, an scríbhneóir, go tigh an TIGH-
EARNA, gha rádh,

4 Eirigh súas go Hilciah an tárdshagart,
go náirimh sé an tairgíod tugadh go tigh
an TIGHEARNA, noch do chruinnigheadar
luchd coimheáda an doruis ón phobal:

5 Agus tugaidís a láimh luchd déanta
na hoibre é, agá bhfuil féuchuín ós cionn
tighe an TIGHEARNA: agus tugaidíssion é
don luchd oibre noch *atá* a tigh an TIGH-
EARNA, do leasughadh bristeadhadh an
tighe,

6 Do sháoruibh crainn, agus do áos
déanta an tighe, agus do sháoruibh cloch,
agus do cheannach adhmuid, agus chloch
snoighte daithdhéanamh an tighe.

7 Acht cheana ní dhéarnadh cuntus ar
bith ríu fan nairgíod tugadh air a láimh,
do bhrígh go ndéarnadar fírinne.

8 ¶ Agus a dubhairt Hilciah an tárd-
sagart ré Saphan an scríbhneóir, Fuair
mé leabhar an dlighe a tigh an TIGH-
EARNA. Agus thug Hilciah an leabhar go
Saphan, agus do léigh sé é.

9 Agus tháinic Saphan an scríbhneóir
gus an rígh, agus thug scéula chum an
rígh a rís, agus a dubhairt, Do chruinnigh-
eadar do sherbhísigh an tairgíod fríth
annsa tigh, agus thugadar é a láimh na
druinge *atá* ag déanamh na hoibre, agá

bhfuil fuirfheithiomh ós cionn thighe an
TIGHEARNA.

10 Agus do thaisbein Saphan an scríbh-
neóir don rígh, gha rádh, Thug Hilciah an
sagart leabhar dhamhsa. Agus do léigh
Saphan é a lathair an rígh.

11 Agus tarla, a nuair do chúala an
rígh bríathra leabhair an dlighe, gur bhris
sé a éadach.

12 Agus dfúagair an rígh do Hilciah an
sagart, agus do Ahicam mac Saphan, agus
do Achbor mhac Michaiab, agus do
Shaphan an scríbhneóir, agus do Asahiah
serbhíseach don rígh, dhá rádh,

13 Eirghidhe, fiafruighidh don TIGH-
EARNA air mo shonsa, agus ar son an
phobail, agus ar son Iúdah uile, a ttaobh
bhriathar an leabhair do fríth: óir is
mór fearg an TIGHEARNA *atá* ar na
hadhadh ar naghaidh, do bhrígh nar
umhlughadar ar naithre do bhriathruibh
an leabhair, do dhéanamh a nuile neithe
dá bhfuil scríobhtha dar ttaóibh.

14 Mar siu do chuáidh Hilciah an
sagart, agus Ahicam, agus Achbor, agus
Saphan, agus Asahiah, go Huldah an
bhanfháigh, bean Shallum mhic Ticbhah
mhic Harhas, fear coimheáda na néud-
uigheadh; (anois do comhnúigh sí ann
Ierusalem annsa choláisde); agus do
labhradar ría.

15 ¶ Agus a dubhairt sisi ríu, Is marso
a deir an TIGHEARNA Día Israel, Innsidh
don duine do chuir chugamsa sibh,

16 Is marso a deir an TIGHEARNA,
Féuch, do bhéara mé olc ar a náitsi, agus
air a háitreabhuibh, uile bhriathra an
leabhair do léigh rígh Iudah:

17 Do bhrígh gur threigeadar mé, agus
gur loisgeadar túis do dhéeibh oile, chor
go mbrostuigheadís misi chum feirge le
uile oibreacha a lámh; uimesin lasfuidh
mfearg a naghaidh na háitesi, agus ní
mhúchtuighthear í.

18 Acht re rígh Iudah noch do chuir
sibhsí dfiafruighe don TIGHEARNA, is mar-
so a déarthaoi ris, Is marso a deir an
TIGHEARNA Día Israel, *A ttaobh* na
mbriathar do chúaluidh tú;

19 Do bhrígh go raibh do chroidhe
máoth, agus gur umhlugh tú thú féin a
lathair an TIGHEARNA, a nuair do chúala
tú cred do labhair misi a naghaidh na
háitesi, agus a nagháidh a háitreabhach,
go mbéidís na bhfásach agus na mallachd-
uin, agus gur réub tú héadach, agus gur
ghuil tú am fhíadhnúise; do chúala misi
mar an gcéadna *thú*, a deir an TIGHEARNA.

20 Féuch, ar a nadhbharsin, cruinneoch-
adsa thú a bhfochair haithreadh, agus
cruinneochar chum húaighe thú go síoth-
chanta; agus ní fhaicfid do shúile an lán

nile do bhéaras mé ar a náitsi. Agus thugadar scéula a ris chum an rígh.

CAIB. XXIII.

Do scrios Iosiah fás-chreideamh na tíre.

A GUS do chuir an rígh fios amach, agus do chruinnigheadar chuige sinn-sir Iudah uile agus Ierusalem.

2 Agus do chúaidh an rígh súas go tigh an TIGHEARNA, agus daoine Iúdah uile agus uile áitreabhuigh Ierusalem maille ris, agus na sagairt, agus na fáighe, agus an phobal uile, beag agus mór: agus do léigh sé iona cclúasaibh uile bhriathra leabhair an chunnartha noch fríth a tigh an TIGHEARNA.

3 ¶ Agus do sheas an rígh ag piléur, agus do rinne sé cunnradh a lathair an TIGHEARNA, do shiubhail a ndíáigh an TIGHEARNA, agus a aitheanta agus a fhíadhnúiseadha agus a reachda do choimhéud maille ré na nuile croidhe agus re na nuile anum, chum bríathra an chunnartha do choimhlíonadh noch do bhí scríobhtha annsa leabharso. Agus do sheasadar an pobal uile air an ccunnradh.

4 ¶ Agus do aithin an rígh do Hilechia an tardshagart, agus do shagartaibh an dara huird, agus do choimhéuduibh an doruis, na huile shoithighe do rinneadh do Bhaal, agus don gharrán, agus do shlúagh neimhe uile do thabhairt amach as team-pall an TIGHEARNA: agus do loisg sé iad taobh amuich do Ierusalem a machairibh Cidron, agus rug a lúaithe leis go Bétel.

5 Agus do chuir sé síos na sagairt íodhaladhartha, noch do órdúigheadar ríghthe Iúdah do losgadh túise annsa háitibh árd a ccaitheachaibh Iúdah, agus annsa háitibh fa ccuairt timchioll Ierusalem; an mhuinntir fós do loisgeadh túis do Bhaal, don ghréin, don ghealuidh, agus do na pláinéaduibh, agus do shlúagh neimhe nile.

6 Agus thug sé amach an garrán ó thigh an TIGHEARNA, taobh amuich do Ierusalem, go habhuinn Cidron, agus do loisg ag abhuinn Cidron é, agus do rinne lúaitheadh dhe, agus do chaith an lúaitheadh ar uáighibh chloinne an phobail.

7 Agus do bhris sé síos tigh na Sodóm-íreach, noch do bhí láimh re tigh an TIGHEARNA, mar a ndéanadh na mná figheacháin don gharrán.

8 Agus thug sé na sagairt uile as caithreachaibh Iúdah, agus do shluigh na háite árd mar an loisgedís na sagairt túis, ó Ghebo go Beer-seba, agus do bhrís síos na háite árd na ngeatadh do bhí a ndul a steach gheata Iosua íachdarán na caithreach, noch do bhí ar an láimh chlé do gheata na caithreach.

9 Gidheadh ní thangadar sagairt na náiteach nárd súas go haltóra an TIGHEARNA ann Ierusalem, achd a dúadar don nárán gan loibhín a meag a ndearbhráithreach.

10 Agus do thruáilligh sé Tophet, noch atá a ngleann chloinne Hinnom, iondus nach budh fhéidir lé héanduine a thabhairt air a mhac nó ar á inghin dhul thríd an tteine go Molech.

11 Agus rug se leis ná heich thugadar ríghthe Iúdah don ghréin, a ndul a steach thighe an TIGHEARNA, láimh ré seómra Natan-melech an seomradóir, noch do bhí san bhaile amuich, agus do loisg sé carbuid na gréine le teine.

12 Agus na haltóra do bhí a mullach seómra íachdaruigh Ahas, noch do rinneadar ríghthe Iúdah, agus na haltóra do rinne Manasseh a ndá chúirt thigh an TIGHEARNA, do réub an rígh, agus do bhris síos as sin iad, agus do chaith a lúaitheadh a nabhuinn Cidron.

13 Agus do mhill an rígh na háite árd do bhí as coinne Ierusalem, noch do bhí ar an láimh dheis do shliabh an truailighthe, noch do rinne Solamh rígh Israel do Astoret adhfháthmhaireachd na Sidónianach, agus do Chemos adhfháthmhaireachd na Móabiteach, agus do Mhilchon adhfháthmhaireachd chloinne Ammon.

14 Agus do bhris sé na híomháighe a mbloodhuibh, agus do ghéarr sé síos na garráin, agus do líon sé a náiteach do chuámhuibh daoine.

15 ¶ Tuilleamh fós, a naltóir do bhí a Mbétel, agus a náit árd do rinne Iero-boam mbac Nébat, noch thug ar Israel peacugbhadh, a naltóir aráon agus a náit árd do bhrís sé síos, agus do loisg a náit árd, agus do rinne lúaitheadh dhí, agus do loisg an garrán.

16 Agus mar do iompóigh Iosiah é féin, do chonnaire sé na túamadha do bhí ann sin ann sa tslíabh, agus do chuir fios, agus do thóg na cnámha amach as na húaighibh, agus do loisg ar a naltóir iad, agus do thruaill í, do réir bhreithre an TIGHEARNA noch dífhuagair óglach Dé, noch do réimhráidh na briathrasa.

17 Ann sin a dubhairt sé, Cred é an tioda sin do chímh? agus do mnsiodar muinntir na caithreach, *Se so tuama óglach Dé*, noch tháinig ó Iúdah, agus dífhuagair na neithesi do rinne tusa a naghaidh altóra Bhetel.

18 Agus a dubhairt seision, Léigidh dhó, na corruigheadh duine air bith a chnamha. Mársin do léigeadar dá chnámhuibh úatha, maille re cnámhuibh an nfaigh thainic ó Shamária.

19 ¶ Agus mar an gcéadna tighthe na náiteach nárd uile do *bhí* a ccaithreachaibh Shamária, noch do rinneadar ríghthe Israel do bhrostughadh an TIGHEARNA chum feirge, do chuir Iosiah as iad, agus do rinne sé ríu do reir a nuile ghníomh do rinne sé a Mbétel.

20 Agus do mharbh sé sagairt na náiteach nárd uile do *bhí* annsin ar na haltór-
uibh, agus do loisg sé cnámha dáoine orra, agus dill sé go Hierusalem.

21 ¶ Agus do aithin an rígh don phobal uile, gha radh, Coimhéduigh an cháisg da bhurTIGHEARNA Día, mar *atá* scríobhtha annsa leabhairso an chunnartha.

22 Go deimhin níor coimheadadh a léitheid sin do cháisg ó laéthibh na mbreitheamh do rinne breitheamhnus air Israel, nó ar feadh uile laétheadh ríogh Israel, nó ríogh Iúdah;

23 Acht annsa nochdmhadh bliadhuin déug don rígh Iosiah, *ann ar* conghadh an cháisgsi don TIGHEARNA ann Ierusalem.

24 ¶ Tuilleamh fós *luchd* na leannáin síthe, agus an luchd fáistine, agus na hiomhaighe, agus na bíodhuil, agus gach uile adhtíuathmhaireachd do frith a tír Iudah agus ann Ierusalem, do chuir Iosiah ar cúl iad, chor go ccoimhlíonadh sé briathra an dlíge noch do bhí scríobhtha annsa leabhar do fuair Hilciah an sagart a ttigh an TIGHEARNA.

25 Agus ní raibh rígh cosmhuil ris roimhe, do iompóigh chum an TIGHEARNA maille re na uile chroidhe, agus le na uile anum, agus le na uile neart, do réir dhlighe Mhaoise uile; agus níor éirigh éanduine na dhiaigh cosmhuil ris.

26 ¶ Gidheadh níor fhíll an TIGHEARNA ó chuthach a fheirge móire, le ar hadhnadh a fhearg a naghaidh Iudah, tre mhéud an bhrostuighthe lear bhrostuigh Manasseh é.

27 Agus a dubhairt an TIGHEARNA, atharrochuidh mé Iudah fós as mo radharc, mar do atharruigh mé Israel, agus teilgfe mé uáim an chathairsi Ierusalem noch do thogh mé, agus an tigh a ndubhairt mé, Baidh mainn ann.

28 ¶ Anois an chuid oile do ghníomhuibh Iosiah, agus a ndéarna sé uile, nach bhfuilid síad scríobhtha a leabhar croinice ríogh Iudah?

29 ¶ Iona laethibhsion do chuáidh Pharao-Nechoh rígh na Hegipte súas a naghaidh rígh na Hassiria go nuige an sruth Euphrates: agus do chuáidh an rígh Iosiah iona aghaidh; agus do mharbh seision é a Megiddo, a núair do chonnaire sé é.

30 Agus rugadar a mhuinntir leo é a ccarbad, marbh ó Mhegiddo, agus thugadar go Hierusalem é, agus do adhlacadar é iona theama féin. Agus do ghlacadar

daóine na tíre Iehoahas mac Iosiah, agus dó ungarad é, agus do rinneadar rígh dhe a nait a athar.

31 ¶ Do *bhí* Iehoahas trí bliadhna fithchiod daois a núair do thosuigh sé a ríge; agus do ríoghaidh trí mhí ann Ierusalem. Agus do bé ainm a mhathar Hammutal, inghean Ieremiah ó Libnah.

32 Agus do rinne sé *an ní* dob olc a radharc an TIGHEARNA, do réir gach a ndearnadar a aithre.

33 Agus do chuir Pharao-nechoh a ccuibhreach é a Riblah a tír Hamat, chor nach mbiádh na rígh ann Ierusalem; agus do chuir an tír fá dhuibhchíos ceud tallann airgid, agus tallainn óir.

34 Agus do rinne Pharao-nechoh rígh do Eliacim mac Iosiah a náit Iosiah a athar, agus thug Iehoiacim dainm air, agus rug Iehoahas leis: agus thainic don Négipt, agus déug sé annsin.

35 ¶ Agus thug Iehoiacim an tairgíod agus an tór do Phárao; agus do rinne gearradh air a tír díoc a nairgid do réir aithne Pharaoh: do thabhuigh sé an tairgíod agus an tór ar mhuinntir na tíre, ar gach uile dhuine do réir a ghearrtha, re thabhairt do Pharao-nechoh.

36 ¶ Do *bhí* Iehoiacim cúig bhliadhna fithchiod daois a núair do thosuigh a ríge; agus do ríoghaidh éain bliadhuin déug ann Ierusalem. Agus do bé ainm a mhathar Sebudah, inghean Phedaiah ó Rumah.

37 Agus do rinne sé *an ní* fa holc a radharc an TIGHEARNA, do réir gach a ndéarnadar a aithre.

CAIB. XXIV.

Cionfáth bhraighdionus Bhaibiloin.

IONA laethibhsion tháinic Nebuchadnessar rígh na Babiloine súas, agus iar mbeith do Iehoiacim na shearbhfhogh-
antuigh dhó ar feadh thrí mbliadhan: annsin do iompóigh sé agus do chuáidh a ccogadh na aghaidh.

2 Agus do chuir an TIGHEARNA buidhne do na Chaldeanachaibh, agus buidhne do na Sirianachaibh, agus buidhne do na Móabíteachaibh, agus buidhne do chloinn Ammon, agus do chuir sé iad a naghaidh Iúdah dá sgríos, do réir bhreithre an TIGHEARNA, noch do labhair sé tre na shearbhfhoghantuibh na faighe.

3 Go deimhin is lé haithne an TIGHEARNA tháinic *so* ar Iúdah, dá nátharrach as a radharc, ar son pheacaidh Mhanasseh, do réir a nuile ní dá ndéarna sé;

4 Agus mar an gcéadna ar son na fola neimhchiontuigh noch do dhoirt sé: (óir do líon sé Ierusalem le fuil neimhchiontuigh); nach maithfeadh an TIGHEARNA.

5 ¶ Anois an chuid oile do ghníomhuibh

Iehoiacim, agus a nuile ní dá ndéarna sé, nach bhfuilid siad scríobhtha a leabhar cróinice ríogh Iudah?

6 Mar sin dó choduil Iehoiacim a bhfochair a aithreadh: agus do bhí Iehoiachin a mhac na rígh na áit.

7 ¶ Agus ní tháinig rígh na Héigipte a rís níos mó as a thír féin: óir do ghabh rígh na Babilóine ó shrúth na Héigipte go nuige a nabhuinn Euphrates an mhéid do ghabh le rígh na Héigipte.

8 ¶ Do bhí Iehoiachin ochd mbliadhna déug daóis a nuair do thosuigh a rígh, agus do ríoghaidh ann Ierusalem trí mhí. Agus do bé ainm a mhathar Nehusta, inghean Elnatan ó Ierusalem.

9 Agus do rinne sé an ní fa hólce a radharc an TIGHEARNA, do réir a nuile ní dá ndéarnuidh a aithre.

10 ¶ Annsa nainsa thangadar muinntir Nebuchadnessar rígh na Babilóine súas a naghaidh Ierusalem, agus do chuireadar slúagh timchioll air an ccathruigh.

11 Agus tháinig Nebuchadnessar rígh na Babilóine a naghaidh na caithreach, agus do shuigh a mhuinntir na bun.

12 Agus do chuaidh Iehoiachin rígh Iudah amach chum rígh na Babilóine, é féin, agus a mhathair, agus a shearbhfhoghantúighe, agus a phrionnsadha, agus a oifigídh: agus do ghabh rígh na Babilóine é annsa nochdmhadh bliadhuin dá rígh.

13 Agus rug sé leis as sin ionnmhus thighe an TIGHEARNA uile, agus ionnmhus thighe an rígh, agus do ghéarr sé na mblodhuibh a nuile shoitheach óir do rinne Solamh rígh Israel a tteampall an TIGHEARNA, mar a dubhairt an TIGHEARNA.

14 Agus do rug sé Ierusalem uile leis, agus na prionnsadha uile, agus an nuile dhuine árrachda a ngaigídh, eadhon deich míle bráighe, agus an luchd ceirde uile agus na gaibhne: níor fhan duine, achd an luchd budh boichde do dháoine na tíre.

15 Agus rug sé Iehoiachin leis don Bhabilóin, agus mathair an rígh, agus mná an rígh, agus oifigídh, agus cumhachduigh na tíre, rug sé iad sin leis a mbraighdionus ó Ierusalem don Bhabilóin.

16 Agus a nuile dhuine cumhachdach, seachd míle fear, agus luchd ceirde agus gaibhne míle, gach a raibh láidir abuidh chum cogaidh, rug rígh na Babilóine leis iad a láimh don Bhabilóin.

17 ¶ Agus do rinne rígh na Babilóine rígh do Mhattanah dearbhrathair a athar iona áit, agus do athrowh sé a ainm go Sedeciah.

18 Do bhí Sedeciah bliadhuin agus fithche daóis a nuair do thosuigh sé a rígh, agus do ríoghaidh éainbhlíadhuin déug ann Ierusalem. Agus do bé ainm

a mhathar Hamutal inghean Ieremiah ó Libnah.

19 Agus do rinn sé an ní fa hólce a radharc an TIGHEARNA, do réir gach einneithe dá ndéarnuidh Iehoiachín.

20 Óir is tré fheirg an TIGHEARNA tháinig sin a ccrích air Ierusalem agus air Iudah, nó gur theilg sé amach as a radharc iad, go ndeachuidh Sedeciah a ccogadh a naghuidh rígh na Babilóine.

CAIB. XXV.

Braighdionus Bhaibioloín 70 bliadhan.

A GUS tárla annsa naómhadh bliadhuin dá ríogbachd, annsa deichmhadh mí, ar an deichmhadh lá don mhí, go táinig Nebuchadnessar rígh na Babilóine, é féin, agus a shlúagh uile, a naghaidh Ierusalem, agus do shuighidh se a shlúagh na bun; agus do rinneadar puirt na haghuidh timchioll fa ccuairt.

2 Agus do bhádar a mbun na caithreach nó go táinig an táonmhadh bliadhan déag do rígh Shedeciah.

3 Agus ar an náomhadh lá don cheathramhadh mí, do bhúadhuigh an ghorta annsa ccathruigh, agus ní raibh éinghreim aráin ag muinntir na tíre.

4 ¶ Agus do briseadh an chathair súas, agus do theitheadar luchd an choguidh eile san noidhche a slighe an gheata eidir an dá bhalla, noch atá láimh re gáirdín an rígh: (anois do bhádar na Caildeánúigh a naghaidh na caithreach timchioll fa ccuairt): agus dimthigh an rígh annsa tslighe leath ris an réiteach.

5 Agus do leanadar slúagh na Gcaildeánach a ndiaigh an rígh, agus rugadar air a réiteach Iericho: agus do bhí a shlúagh uile spréidhte úadha.

6 Mar sin do ghabhadar an rígh, agus rugadar súas go rígh na Babalóine é go Riblah; agus rugadar breitheamhnus air.

7 Agus do mharbhadar mic Shedeciah as coime a shúl, agus do bheanadar a shúile as Sedeciah, agus do cheangladar é le boltaighibh práis, agus rugadar leo don Bhabilóin é.

8 ¶ Agus annsa ccuigeadh mí, ar an seachdmhadh lá don mhí, (noch ar bhí sin an naomhadh bliadhuin déug do Nebuchadnessar rígh na Babilóine), tháinig Nebusar-adan, caiptín an ghárda, searbhfhoghantúigh do rígh na Babilóine, go Hierusalem:

9 Agus do loisg se tigh an TIGHEARNA, agus tigh an rígh, agus tighthe Ierusalem uile, agus tigh gach cánduine mhóir do loisg sé lé teine.

10 Agus slúagh na Ccaildeánach uile do bhí a bhfochair chaipín an ghárda, do

bhriseadar síos balladha Ierusalem tim-chioll fa ccuairt.

11 Anois an chuid oile do na daóinibh do fhágbbhadh annsa ccathruigh, agus na teithmhuigh dimthigh rompa go rígh na Babilóine, maille ré fuighioll an phobuil, do rug Nebusar-adan caiptín an ghárda leis iad,

12 Acht dfág caiptín an ghárda cuid do bhochduibh na tíre do bheith ag deasughadh fineamhna agus na luchd sáothair.

13 ¶ Agus do bhriseadar na Caldeán-uigh a mblothuibh na pileir phráis do bhí a ttigh an TIGHEARNA, agus na básuidhe, agus a nfairge phrais do bhí a ttigh an TIGHEARNA, agus rugadar an bprás leó don Bhabilóin.

14 Agus rugadar leó na potadha, agus na slúaste, agus na glantóirigh, agus na líacha, agus na huile shoithighe práis lé bhírtheolaidis.

15 Agus rug caiptín an ghárda leis na hioghne griosaidh, agus na bulladha, agus gach a ndéarnadh dór, an ór, agus daigriod, an airgiod.

16 An dá philéir, a nfairge, agus na básadha noch do rinne Solamh do thigh an TIGHEARNA; ní raibh coimse ar phrás na soitheachso uile.

17 Do bé áirde éan philéir amháin ochd ccubhaid déug, agus budh phrás an clúdadh do bhí air: agus do bé áirde an chlúduigh trí cubhaid; agus do bhí an líonobair fhighe, agus an pomegranat ar an gceann timchioll fa ccuairt, uile do phrás: agus do bhí a leitheid so air an dara piléar gun a obair fhighe.

18 ¶ Agus do ghabh caiptín an ghárda Seraiah an tárdshagart, agus Sephaniah an dara sagart, agus triúr coimhéduigh an doruis:

19 Agus rug sé leis as an gcathruigh oifigeach, do cuireadh ós chionn an luchd cogaidh, agus cúigear do na daóinibh do bhíodh a lathair an rígh, noch fríth annsa ccathruigh, agus scribhneóir prinnsiopalta an tslóigh, noch dairmheadh daóine na tíre, agus trí fithchid fear do mhuinntir na tíre fríth annsa ccathruigh.

20 Agus do ghlac Nebusaradan caiptín an Ghárda iad so, agus thug leis iad go rígh na Babilóine go Riblah:

21 Agus do bhuáil rígh na Babilóine iad, agus do mharbh sé iad ann Riblah a

ttir Hamat. Mar sin rugadh Iúdah ar siubhal as a ttír féin.

22 ¶ Agus ar son na ndaóine dfan a ttír Iúdah, noch do fhág Nebuchadnessar rígh na Babilóine, ós a ccionn sin fós dórduigh sé Gedaliah mac Ahicam, mhic Saphan, na uachdarán.

23 Agus an tan do chúaladar caiptínigh na slógh uile, iad féin agus a muinntir, go ndéarna rígh na Babilóine uachdarán do Ghedaliah, thangadar chum Gedaliah go Mispah, eadhon Ismael mac Netaniah, agus Iohanán mac Careáh, agus Seraiah mac Tanhumet an Netophatiteach, agus Iaasaniah mac an Mhaachattigh, iad féin agus a ndaóine.

24 Agus do mhionnuigh Gedaliah dhóibh, agus dá ndaóinibh, agus a dubhaint ríu, Nà biodh eagla oruibh bheith bhur searbhfhoghantuibh ag na Caildeánach-aibh: áitighidh annsa bhfearann, agus freastaluigh rígh na Babilóine; agus rachaidh go maith dhaóibh.

25 Agus tárla annsa seachdmhadh mí, go ttaicín Ismael mac Netaniah, mhic Elisama, doh tsíol ríogha, agus deithneamhar fear leis, agus do bhuáil sé Gedaliah, gur éug sé, agus na Iúduighe agus na Caildeanuigh do bhí na fhochair a Mispah.

26 Agus do éirgheadar an pobal uile, eidir bheag agus mór, agus caiptínigh na slógh, agus do chúadar don Néigipt: óir do bhí eagla na Caildeánach orra.

27 ¶ Agus tárla an seachdmhadh bliadhuin déug ar fhithchid do phríosunachd Iehoiachin rígh Iúdah, annsa dara mí déug, ar an seachdmhadh lá fithchiod don mhí, gur thóg Ebhímerodach rígh na Babilóine annsa bhliadhuin ar thosuigh a ríge ceann Iehoiachin rígh Iudah súas as príosún;

28 Agus do labhair sé go cinéulta ris, agus do chuir a chathaóir ríogha ós cionn chathaóireach ríghthe oile do bhí na fhochair a Mbabilóin;

29 Agus do athruigh sé a chulaidh príosúntachda: agus a duáigh sé arán dá lathair do ghnáth ar feadh uile láetheadh a bheatha.

30 Agus bá hé a bheatha, beatha do hórduigheadh dhó go gnáthach ón rígh, cuid láetheamhuil a naghaidh gach laoi, ar feadh uile láetheadh a bheatha.

An Cheud Leabhar do na CROINICLIBH.

CAIB. I.

*Na Ginealuigh ó Adhaimh, go nuige
Iacob.*

ADHAMH, Set, Enos,
2 Cénan, Mahalaleel, Iered,
3 Henoch, Metusaleh, Lamech,
4 Noah, Sem, Ham, agus Iaphet.
5 ¶ Mic Iaphet; Gomer, agus Magog,
agus Madai, agus Iabhan, agus Tubal,
agus Mesech, agus Tiras.

6 Agus mic Gomer: Aschenas, agus
Riphat, agus Togarmah.

7 Agus mic Iabhan; Elisa, agus Tarsis,
Cittim, agus Dodanim.

8 ¶ Mic Ham; Cus, agus Misraim,
Put, agus Canaan.

9 Agus mic Chus; Seba, agus Habhi-
lah, agus Sabta, agus Raamah, agus Sab-
techa. Agus mic Raamah; Seba, agus
Dedan.

10 Agus do ghin Cus Nimrod: do
thosuigh sé ar a bheith cumhachdach ar an
talamh.

11 Agus do ghin Misraim Ludim, agus
Ananim, agus Lehabim, agus Naphtuhim,

12 Agus Patrusim, agus Caslubim,
(ó ttangadar na Philistinigh), agus Caph-
torim.

13 Agus do ghin Canaan Sidon a chéid-
ghin, agus Het,

14 An Iebusiteach mar an gcéadna,
agus an Tamoriteach, agus an Girgasi-
teach,

15 Agus an Hibhiteach, agus an Tarchi-
teach, agus an Siniteach,

16 Agus an Tarbhadíteach, agus an
Semariteach, agus an Hamatiteach.

17 ¶ Mic Sheim; Elam, agus Asur,
agus Arphacsad, agus Lud, agus Aram,
agus Us, agus Hul, agus Géter, agus
Mesech.

18 Agus do ghin Arphacsad Sélah, agus
do ghin Sélah Eber,

19 Agus rugadh días mac do Eber:
*dob é ainm áoin díobh Peleg; (do bhrígh
gurob iona laéthibh do roinneadh an
talamh); agus do bé ainm a dhearbhrathar
Ioctan.*

20 Agus do ghin Ioctan Almodad, agus
Seleph, agus Hasarmabhet, agus Ierah,

21 Hadoram mar an gcéadna, agus
Usal, agus Diclah,

22 Agus Ebel, agus Abimael, agus Séba,
23 Agus Ophir, agus Habhilah, agus
Tobab. *Dob iad so uile mic Ioctan.*

24 ¶ Sem, Arphacsad, Sélah,

25 Eber, Peleg, Reu,

26 Serug, Nahor, Terah,

27 Abram; sé sin Abraham.

28 Mic Abraham; Isaac, agus Ismael.

29 ¶ Siadso a nginealuigh: Céidghin
Ismael, Nebaiot; annsin Cedar, agus Ad-
beel, agus Mibsam,

30 Misma, agus Duma, Massa, Hadad,
agus Tema,

31 Ietur, Naphis, agus Cedemah. Is
iad so mic Ismael.

32 ¶ Anois mic Cheturáh, leannán
Abraham: rug sí Simran, agus Iocsan,
agus Médan, agus Midian, agus Isbac,
agus Súah. Agus mic Iocsan; Seba, agus
Dedan.

33 Agus mic Mhidian; Ephah, agus
Ephar, agus Henoch, agus Abida, agus
Eldaah. Mic Cheturáh iadso uile.

34 ¶ Agus do ghin Abraham Isaac.
Mic Isaac; Esau agus Israel.

35 Mic Esau; Eliphas, Reúel, agus Ieus,
agus Iaalam, agus Córah.

36 Mic Eliphas; Teman, agus Omar,
Sephi, agus Gatam, Cenas, agus Timnah,
agus Amalec.

37 Mic Reúel; Nahat, Serah, Samnah,
agus Missah.

38 ¶ Agus mic Seir; Lotan, agus Sobal,
agus Sibeon, agus Anah, agus Dison, agus
Eser, agus Disan.

39 Agus mic Lotan; Hóri, agus Homam;
agus *do bé* Timna deirbhshíur Lótan.

40 Mic Shóbal; Alian, agus Manahat,
agus Ebal, agus Séphi, agus Onam. Agus
mic Shibeon; Aiah, agus Anah.

41 Mic Anah; Dison. Agus mic Dhi-
son; Amran, agus Esban, agus Itran, agus
Cheran.

42 Mic Eser; Bilhan, agus Sabhan, agus
Iacan. Mic Dhisan; Us, agus Aran.

43 ¶ Anois a siadso na ríghthe do
ríoghuidh a ndúitche Edom suil do ríogh-
uidh rígh *air bith* ós chionn chloinne Is-
rael; Béla mac Beor: agus *do bé* ainm a
chaitheach Dinhabah.

44 Agus a nuáir do éug Béla, do ríogh-
uidh Iobab mhac Serah ó Bhosrah iona áit,

45 Agus a nuáir do éug Iobab, do
ríoghuidh Husam ó thír na Tteamaniteach
iona áit.

46 Agus a nuáir do éug Husam, do
ríoghuidh Hadad mhac Bédad iona áit,
noch do bhuáil Midian a machaire Mhoab:
agus *do bé* ainm a chaitheach Abhit.

47 Agus a nuair do éúg Hádad, do ríoghuidh Samlah, ó Mhasreacah iona áit.

48 Agus a nuair do éúg Samlah, do ríoghuidh Shaul ó Rehobot ó na habhanna iona áit.

49 Agus a nuair do éúg Shaul do ríoghuidh Baal-hanan mhac Achbor iona áit.

50 Agus a nuair do éúg Baal-hanan, do ríoghuidh Hádad iona áit : agus do bé ainm a chaithreach Pai ; agus do bé ainm a mhná Mehetabel, inghean Mhátred, inghean Mhesahab.

51 ¶ Déug Hádad mar an gcéadna. Agus dob iad so Duibhcidhe Edom ; Duibhce Timnah, Duibhce Aliah, Duibhce Ietet.

52 Duibhce Aholibamah, Duibhce Elah, Duibhce Pinon,

53 Duibhce Cénas, Duibhce Téman, Duibhce Mibsar,

54 Duibhce Magdiel, Duibhce Iram. Is iad so Duibhcidhe Edom.

CAIB. II.

Na geinealuigh ó Iúdah mhac Jacob, go nuige Iesse athair Dhaibhi.

IS iadso clann Israel ; Reubin, Simeon, Lébbi, agus Iúdah, Issachar, agus Sebulun,

2 Dan, Ioseph, agus Benjamin, Naphtali, Gad, agus Aser.

3 ¶ Mic Iúdah ; Er, agus Onan, agus Selah : inghean Shúa an Cananiteach rug an triúr sin dó. Agus do bhí Er, céidghin Iúdah, go hól a radharc an TIGHEARNA ; agus do inharbh sé é.

4 Agus rug Tamar a bhainchliamhuin Pháres, agus Sera dhó. Mic Iúdah úile bá cúigeair iad.

5 Mic Phares ; Hesron, agus Hamul.

6 Agus mic Serah ; Simri, agus Etan, agus Héman, agus Calcol, agus Dara : bá cúigeair iad so uile.

7 Agus mic Charmi ; Achar, fear buáidhearta Israel, noch do sháruigh annsa ní malluigh.

8 Agus mic Etan ; Asariah.

9 Mic Heisron mar an gcéadna, noch do rugadh dhó ; Ierahmeel, agus Ram, agus Chelubai.

10 Agus do ghin Ram Amminadab ; agus do ghin Amminadab Náhsan, prionnsa chloinne Iudah ;

11 Agus do ghin Nahson Salma, agus do ghin Salma Boas,

12 Agus do ghin Boas Obed, agus do ghin Obed Iesse,

13 ¶ Agus do ghin Iesse a chédghin Eliub, agus Abinadab an dara, agus Simma an treas,

14 Netanael an ceathramhadh, Raddai an cúigeadh,

15 Osem an seiseadh, Daibhi an seachdmhadh :

16 *Dob* iad a ndeirbhsheathrachasin Seruah, agus Abigail. Agus mic Seruah ; Abisai, agus Ioab, agus Asahel, triúr.

17 Agus rug Abigail Amasa : agus do bé athair Amasa feter an Tismeeliteach.

18 ¶ Agus do ghin Caleb mac Hesron clann as Asuba a bhean, agus as Ieriot : is iad so a mic ; Ieser, Sobab, agus Ardon.

19 Agus a nuair déug Asubah, thug Caleb chuige Ephrat, noch rug Hur dhó.

20 Agus do ghin hur Uri, agus do ghin Uri Besaleel.

21 ¶ Agus na dinigh sin do chomhríachduin Hesron re hinghin Mhachir athair Ghilead, noch do phós sé a nuair do bhí sé trí fithchid bliadhun dáois ; agus rug sí Segub dhó.

22 Agus do ghin Segub Iair, agá rabhadar trí caithreacha fithchiod a ttír Ghilead,

23 Agus do bhean sé dhíobh Gesur, agus Aram, maille re bailtibh Íair, maráon re Cénat. gun a bhailtibh, eadhon trí fithchid cathair. *Budh lé* eacaidh Mhachir athair Ghilead iad so uile.

24 Agus tar éis Hesron éug a Gcáleb-Ephratah, annsin rug Abiah bean Hesron do Asur athair Thecoa.

25 ¶ Agus mic Ierahmeel céidghin Hesron dob iad, Ram an céad mhac, agus Bunah, agus Oren, agus Osem, agus Abihah.

26 Do bhí ag Ierahmeel mar an gcéadna bean oile, dar bhainim Atarah ; do bí mathair Onam í.

27 Agus mic Ram céidghin Ierahmeel, dob iad, Maas, agus Iamin, agus Ecer.

28 Agus dob iad mic Onam, Sammai, agus Iada. Agus mic Shammai ; Nadab, agus Abisur.

29 Agus do bé ainm mhná Abisur Abihail ; agus rug sí dhó Achban, agus Molid.

30 Agus mic Nadab ; Seled, agus Appaim : achd déug Seled gan chlann.

31 Agus mic Appaim ; Isi. Agus mic Isi ; Sesan. Agus clann Shesan ; Ahlai.

32 Agus mic Iada dearbhathair Shammai ; Ieter, agus Ionatan : deug Ieter gan chloinn.

33 Agus mic Ionatan ; Pélet, agus Sása. Dob iad so mic Ierahmeel.

34 ¶ Anois ní raibh mic ar bith ag Sesan, ach inghean. Agus do bhí searbhfhoghantuigh ag Sesan, Egipteach, dar bhainm Iarha

35 Agus thug Sesan a inghean do Iartha a shearbhfhoghantuigh na muáoi ; agus rug sí Attai dhó.

36 Agus do ghin Attai Natan, agus do ghin Natan Sábád.

37 Agus do ghin Sábád Ephlal, agus do ghin Ephlal Obed,

38 Agus do ghín Obed Iehu, agus do ghín Iehu Asariah,

39 Agus do ghín Asaria Heles, agus do ghín Heles Eleasah,

40 Agus do ghín Eleasah Sisamai, agus do ghín Sisami Sallum.

41 Agus do ghín Sallum Iecamiah, agus do ghín Iecamiah Elisama.

42 ¶ Anois *dob iad* mic Cháleb, dearbh-rathair Ierahmeel, Mesa a chéidghin, noch *ba* athair do Siph; agus mic Mharesa athair Hébron.

43 Agus mic Hébron; Córach, agus Tappúah, agus Recem, agus Séma.

44 Agus do ghín Sema Raham, athair Iorcoam: agus do ghín Recem Sammai.

45 Agus *do bé* mac Shammai Maon: agus *do bé* Maon athair Bhetsur.

46 Agus rug Ephah, leánann Chaleb, Háran, agus Mosa, agus Gases: agus do ghín Háran Gases.

47 Agus mic Iahdai; Regem, agus Iotam, agus Gessan, agus Pelet, agus Ephat, agus Saaph.

48 Rug Maacha, leannán Chaleb, Séber, agus Tirhanah

49 Rug si mar an ccéadna Saaph athair Mhadmannah, Sébha athair Mhachbenah, agus athair Ghibea: agus *do bi* inghean Chaleb, Achsah.

50 ¶ Dob iadso mic Cháleb mhic Hur, céidghin Ephratah; Sobal athair Chiriatiarim,

51 Salma athair Bhet-lehem, Hareph athair Bhet-gader.

52 Agus do bhádar mic ag Sobal, athair Chiriatiarim; Haroeh, agus leath na Manahetiteach.

53 Agus muinnteara Chiriatiarim; na Hitritigh, agus na Puhitigh, agus na Sumatitigh, agus na Misraitigh; is iadhasin thangadar na Sareátitigh, agus na Hestaulitigh.

54 Mic Shalma; Bet-lehem, agus na Netophatitigh, Atarot, tigh Ioab, agus leath na Manahetiteach, na Soritigh.

55 Agus muinnteara na scribhneoireadh noch do áitribh ann Iabes; na Tiratitigh, na Simeátitigh, agus na Suchatitigh. *Dob iad so* na Cenitigh, noch tháinic ó Hemat, athair thighe Rechab.

CAIB. III.

Sliocht Dhabhi, 10 go nuige Sedeciah; 17 agus da tháinic re linn Ieconiah.

ANOIS *dob iad so* mic Dháibhi, noch do rugadh dhó an Hébron; an chéidghin Amnon le Abinoam an Tiesreelit-each; an dara Daniel, le Abigail an Carmeliteach;

2 An treas, Absolom mhac Maacha inghean Talmai righ Gésur: an ceathramhadh, Adoniah mhac Haggit:

3 An cúigeadh, Sephatiah ó Abital: an seisendh, Itream as Eglah a bhean.

4 Rugadh an seistorsa dhó ann Hébron; agus do bhí na righ annsin seáchn mblíadhna agus sé mhí: agus do bhí na righ ann Ierusalem triochad agus trí bliadhna.

5 Agus do rugadh iadso dhó ann Ierusalem; Simeá, agus Sóbab, agus Nátan, agus Solamh, ceathrar, le Batsua inghean Ammiel:

6 Ibhar mar an gcéadna, agus Elisama, agus Eliphelet,

7 Agus Nógah, agus Népheg, agus Iaphia,

8 Agus Elisama, agus Eliada, agus Eliphelet, náonmhar.

9 Mic Dháibhi uile, táobh amuich do mhacaibh na leannán, agus Tamar a ndeirbhshiúr.

10 ¶ Agus mac Sholaimh, Rehoboam, Abia a mhac sin, Asa a mhac sin, Iehosaphat a mhac sin,

11 Ioram a mhac sin, Ahasiah a mhac sin, Ioas a mhac sin,

12 Amasiah a mhac sin, Asariah a mhac sin, Iotam a mhac sin,

13 Ahas a mhac sin, Hesechia a mhac sin, Manasseh a mhac sin,

14 Amon a mhac sin, Iosiah a mhac sin.

15 Agus *dob iadso* mic Iósiah, an chéidghin Iohanan, an dara Iehoiacim, an treas Sedeciah, an ceathramhadh Sallum.

16 Agus mic Iehoiacim: Ieconiah a mhac, Sedeciah a mhac sin.

17 ¶ Agus mic Ieconiah: Assir, Salatiel a mhac sin,

18 Malchiram mar an ccéadna, agus Pedaiah, agus Senasar, Iecamiah, Hosama, agus Nedabiah.

19 Agus *dob iad* mic Phedaiah, Sernbabel, agus Simei: agus mic Sherubbabel; Mesullam, agus Hananiah, agus Selomit a ndeirbhshiúr:

20 Agus Hásubah, agus Ohel, agus Berechiah, agus Hasadiah, Iúsab-hesed, cúigear.

21 Agus mic Hananiah; Pelatiah, agus Iesaiah: mic Rephaiah, mic Arnan, mic Obadiah, mic Shechaniah.

22 Agus mic Shechaniah; Semaiah: agus mic Semaiah; Hattus, agus Igeal, agus Bariah, agus Neariah, agus Sáphat, seisior.

23 Agus mic Neariah; Elioenai, agus Hesechia, agus Asricam, triúr.

24 Agus *dob iad* mic Elioenai, Hadaiah, agus Eliasib, agus Pelaiah, agus Accub, agus Iohanan, agus Delaiah, agus Anáni, móirshesear.

CAIB. IV.

Geineoil oile Iudah. 24 Sliocht Shimeoin.

MIC Iudah; Phares, Heson, agus Carmi, agus Hur, agus Sóbal.

2 Agus do ghin Réaiah mac Sóbal Iahat; agus do ghin Iahat Ahumai, agus Lahad. Isiadso muinntear na Soratiteach.

3 Agus do bhádar so ó athair Etam; Iesreel, agus Isma, agus Idbas: agus *dob é ainm* a ndeirbhsheathrach Haseleponi:

4 Agus Penuel athair Ghedor, agus Eser athair Hussah. *Is iad so mic Hur, céidghin Ephráta, athair Bhet-lehem.*

5 ¶ Agus do bhádar días ban ag Assur athair Thecoa, Helah agus Naarah.

6 Agus rug Naarah Ahusam dhó, agus Hephher, agus Temeni, agus Haassatari. *Dob iad so mic Naarah.*

7 Agus *dob iad mic* Helah, Seret, agus Iesoar, agus Etnan.

8 Agus do ghein Cos Anub, agus Sobebah, agus muinnteara Aharhel mhic Harum.

9 ¶ Agus do budh onóruigh Iábes ná a dhearbhráithre: agus thug a mhathair Iábes dainm air, gha rádh, Do bhrígh go rug mé maille re doilghios é.

10 Agus do ghoir Iábes ar Dhía Israel, gha rádh, Uch nach beannuigheann tú misi dhá ríribh, agus mo theóruinn dfairsingeadh, agus go mbeith do lámh liom, agus go ccuimhdeochthá ar olc mé, chor nach goillfeadh sé orum! Agus do áontuigh Día dhó an ní diárr sé.

11 ¶ Agus Chelub dearbhrathair Shuah do ghein sé Mehír, noch *dob athair do Eston.*

12 Agus do ghein Eston Bet-rapha, agus Paseah, agus Tehinnah athair Imnahas. *Siad so tír Réchah.*

13 Agus mic Chenas; Otniel, agus Seraiah: agus mic Otniel; Hatat.

14 Agus do ghein Meonotai Ophrah: agus do ghein Seraiah Ioab, athair áit-reabhach ghlinne Charasim; óir bá luchd ceirde iad.

15 Agus mic Cháleb mhic Iephunneh; Iru, Elah, agus Naam: agus mic Elah, eadhon Cenas.

16 Agus mic Iehaleleel; Siph, agus Siphah, Tiria, agus Asareel.

17 Agus *dob iad mic* Esra, Ieter, agus Mered, agus Ephher, agus Ialon: agus rug sí Miriam, agus Sammai, agus Isbah athair Estemoa.

18 Agus rug a bhean Iehudiah Iered athair Ghedor, agus Heber athair Shocho, agus Iecutiel athair Shanoah. Agus *is iad so mic* Bhitiah inghean Pháraoh, noch thug Mered.

19 Agus mic a mhná Hódiah deirbh-

shiúr Naham, athair Cheilah an Garmiteach, agus Estemoa an Maachatiteach.

20 Agus *dob iad mic* Shímoin, Amnon, agus Rinnah, Ben-hanan, agus Tilon. Agus *dob iad mic* Issi, Sohet, agus Ben-sohet.

21 ¶ *Dob iad mic* Shélah mhic Iudah, Er athair Lecah, agus Laadah athair Mhahesah, agus muinnteara thighe na druinge do oibrigh lineadach finealta, do thigh Asbéa.

22 Agus Iocim, agus muinntir Choseba, agus Ioas, agus Saraph, agá raibh tigh-earnas a Móab, agus Iasubi-lehem. Agus *is neithe foirfe iad so.*

23 *Dob iad so* luchd déanta na bpot-adha, agus an drong do chomhnuigheadh a measc phlanndadh agus fháltadh: annsin do áitreabhlaidis ag an rígh chum a oibre.

24 ¶ *Dob iad mic* Shimeon, Nemuel, agus Iámin, Iárib, Sérah, agus Seaul:

25 Sallum a mhac sin, Mipsam a mhac sin, Misma a mhac sin.

26 Agus mic Mhisma; Hamuel a mhac sin, Sacchur a mhac sin, Simei a mhac sin.

27 Agus do bhí sé mic dhéug ag Símei agus seisior inghean; acht ní raibh móran chloinne agá dhearbhráithribh, ní mó do fhásadar a muinntir uile, cosmhúil re cloinn Iúdha.

28 Agus do chomhnuigheadar ann Beer-séba, agus a Moladah, agus ann Hasur-sual,

29 Agus ann Bílha, agus ann Esem, agus ann Tólad,

30 Agus ann Betuel, agus ann Hormah, agus ann Siclag,

31 Agus ann Bet-marcabot, agus ann Hasar-susim, agus ann Bet-birei, agus ann Saaraim. *Dob iad so a caitheacha go ríge Dháibhi.*

32 Agus *dob iad a mbailte*, Etam, agus Ain, Rimmon, agus Tochen, agus Assan, cúig caitheacha.

33 Agus a mbailte beaga uile do *bhí* timchioll fá ccuairt na ccaithreach sin, go nuige Baal. *Dob iad so a náitreabh*, agus a nginealach.

34 Agus Mesobab, agus Iamlech, agus Iossah mhac Amasiah,

35 Agus Ioel, agus Iehu mhac Iosibiah, mhic Seraia, mhic Asiel,

36 Agus Elieonai, agus Iacobah, agus Iesohaiach, agus Asaiah, agus Adiel, agus Iesimiel, agus Benaiah,

37 Agus Sisa mhac Siphí, mhic Allon, mhic Iedaia, mhic Simri, mhic Semaiah;

38 Iadso luáightear as a nanmanna bá prionnsadha ar a muinntearuibh iad: agus do mhéuduigh tigh a naithreach go mór.

39 ¶ Agus do chúadar go dul a steach Ghédor, eadhon gus an ttaobh shoir don ghleann, diárruidh inbhir dá ttréduibh.

40 Agus fúaradar deighnibhior méith, agus do bhí an dúithche fairsing, suáimheach, agus siothchánta; óir is iad muinntir Ham do áitreibh ann sin a nallúd.

41 Agus thangadar an mhuinntirse scríobhtha iona nainm a láethibh Hesechia rígh Iúdah, agus do bhuáileadar loistínigh, agus na háite comhnúighe frith ann sin, agus do léirsciosadar iad gus a niugh, agus do áitreabhadar iona náitibh: do bhrígh go raibh inbhear annsin dá ttréuduibh.

42 Agus do chuáidh cuid díobh, eadhon do chloinn Shimeon, cúig chéud fear, go sliabh Seir, agus Pelatiah agus Neáiriah, agus Rephaiah, agus Ussial, mic Issi, na ccaiptinibh orra.

43 Agus do bhuáileadar an chuid oile do na Hamaleitibh noch do chuáidh as, agus do áitreabhadar annsin gus a niugh.

CAIB. V.

Sliocht Reuben, Ghad, agus leithreibh Mhanasseh.

ANOIS mic Reuben ceidghin Israel, (oir isé rugadh ar ttús; achd, do chionn gur thrúalligh sé leaba a athar, tugadh a cheart oighreachda do mhacaibh Ioseph mhic Israel: agus ní bhfuil an ginealach re áiríomh do réir an cheirtbeartha.

2 Oir do bhúadhuigh Iúdah ós cionn a dhearbhráithreach, agus úadh thangadar na príomhúachdaráin; acht budh le Ioseph an ceirtbeartha.)

3 Dob iad mic Reuben, a *deirim*, céidghin Israel, Hanoeh, agus Pallu, Hlesron, agus Carmi.

4 Mic Ioel; Semaiah a mhac sin, Gog a mhac sin, Simeí a mhac sin,

5 Micah a mhac sin, Reaiah a mhac sin, Baal a mhac sin,

6 Beerah a mhac sin, noch rug Tilgat-Pilneser rígh na Hassiria leis a láimh: do bhí sé na phrionnsa air na Reubenitibh.

7 Agus a dhearbhráithre do réir a muinntear, a núair do háirmheadh ginealach a ngeineamhna, *dob iad dob éifeachduigh*, Ieiel agus Sechariah.

8 Agus Bélás mhac Asas, mhic Sema, mhic Ioel, noch do rinne comhnuidhe ann Aroer, air fad go nuige Nébo agus Baalmeon:

9 Agus do áitigh sé don taóibh shoir go dul a steach an nfásaigh ó nabhuinn Euphrátes: do bhrígh gur fhoirlionadar a náirnéis a bhfearann Gileád.

10 Agus a láethibh Shaul do rinneadar cogadh ris na Hagariteachaibh, noch do thuit lé na láimh: agus do chomhnúigheadar

dar iona loistínibh ar feadh uile fhearainn Ghileád budh shoír.

11 ¶ Agus do áitreabhadar clann Ghad as a ccomhair thall, a bhfearann Bāsan go nuige Salcāh:

12 Ioel an tí bá féarr, agus Sapham na dhíáigh, agus Iaanai, agus Saphat ann Bāsan.

13 Agus *dob iad* a ndearbhráithre do thigh a naitheadh, Michael, agus Mesullam, agus Séba, agus Iorai, agus Iachan, agus Sia, agus Heber, móirsheisior.

14 Is iad so clann Abihail mhic Húri, mhic Iaroah, mhic Gileád, mhic Michael, mhic Iesiai, mhic Iahdo, mhic Bus;

15 Ahi mhac Abdiel, mhic Gúni, bá ceann tigh a naitheadh.

16 Agus do áitreabhadar a Ngílead ann Bāsan, agus iona bhaitibh, agus taobh amuich do bhalladhuibh Sháron, ar a nimíoluibh.

17 Do háirmheadh iad so uile lé ginealachuibh a láethibh Iotam rígh Iúdah, agus a láethibh Ieroboam rígh Israel.

18 ¶ Mic Reuben, agus na Gaditigh, agus leiththreabh Mhanasseh, do dhaóinibh cródha, cumhachdacha chum sgéithe agus cloidhimh diomchar, agus chum lámhuigh as bogha, agus éolach a ccogadh, do bhádar ceathrachad agus ceithre mhíle seachd ccéud agus trí fithchid, do chúaidh amach chum cogaidh.

19 Agus do rinneadar cogadh ris na Hagariteachaibh, re Ietur, agus Nephis, agus Nódab.

20 Agus do cuidigheadh léo na naghaidh, agus do seachadadh na Hagaritigh iona láimh, agus a nuile dhuine dá raibh na bhfochair: Oir do éigheadar chum Dé annsa chath, agus do áontuigh sé léo; do bhrígh gur chuireadar a ndóigh ann.

21 Agus rugadar a náirnéis léo; dá ccámhalluibh cáogad míle, agus do cháorchaibh dhá chéud agus cáogad míle, agus do assaluibh dhá mhíle, agus do dhaóinibh céud míle.

22 Oir do thuit mórán díobh marbh, do bhrígh *gurob* ó Dhía do bhí an ccogadh. Agus dfinadar iona náitibh go ham na daóirsine.

23 ¶ Agus do áitreabhadar clann leiththreibe Mhanasseh annsa dúithche: dfásadar ó Bhasan go Baal-hermon agus go Senir, agus go sliabh Hermon.

24 Agus *dob iad* so cinn tigh a naitheadh, eadhon Ephraim, agus Issi, agus Eliel, agus Asriel, agus Ieremiah, agus Hodaibh agus Iahdiel, daoine neartmhara a ngaisgidh, daoine oirdhearca, agus cinn tigh a naitheadh.

25 ¶ Agus do pheacuigheadar a naghaidh Dé a naitheadh, agus do chúadar do

striopachus a ndiaigh deé dhaóine na tíre, noch do scrios Día rompa san.

26 Agus do chorrúigh Día Israel súas, spiorad Phul rígh na Hassíria, agus spiorad Thilgat-pilneser rígh na Hassíria, agus rug sé leis iad, (eadhon na Reubenítigh, agus na Gadítigh, agus leiththreabh Mhanasseh), agus thug leis iad go Hálah, agus go Hábor, agus go Hára, agus go sruth Gosan agus a niugh.

CAIB. VI.

Síol Lebhi; 43 Agus a noifig.

MIC Lébhi; Gerson, Cohat, agus Merari.

2 Agus mic Chohat; Amram; Issar, agus Hébron, agus Ussiel.

3 Agus clann Amram; Aáron, agus Máoise, agus Míriam. Mic Aaron mar an gcéadna; Nádob, agus Abihu, Eleasar, agus Itamar.

4 ¶ Eleasar do ghein Phinehas, Phinehas do ghein Abisua,

5 Agus Abisua do ghein Bucci, agus Bucci do ghein Ussi,

6 Agus Ussi do ghein Serahiah, agus Serahiah do ghein Meraiot,

7 Meraiot do ghein Amáriah, agus Amariah do ghein Ahitub,

8 Agus Ahitub do ghein Sádóc, agus do ghein Sádóc Ahimaas,

9 Agus Ahimaas do ghein Asariah, agus Asariah do ghein Iohanan,

10 Agus Iohanan do ghein Asariah, (sé do níodh oifig an tsagairt annsa teampall do rinne Solamh ann Ierusalem:)

11 Agus do ghein Asaria Amariah, agus do ghein Amariah Ahitub,

12 Agus do ghein Ahitub Sádóc, agus do ghein Sádóc Sallum,

13 Agus do ghein Sallum Hilciah, agus do ghein Hilciah Asariah,

14 Agus do ghein Asariah Seraiah, agus do ghein Seraiah Iehosadac,

15 Agus dimthigh Iehosadac a nuáir rug an TIGHEARNÁ leis Iúdah agus Hierusalem lé láimh Nebuchad-nessar.

16 ¶ Mic Lébhi; Gerson, Cohat, agus Merari.

17 Agus is iad so anmanna mhac Gherson; Libni, agus Símei.

18 Agus dob iad mic Chohat, Amram, agus Issar, agus Hébron, agus Ussiel,

19 Mic Mherári; Mahli, agus Mussi. Agus is iad so sleachda na Lebhíteach do réir a naithreadh.

20 ¶ O Gherson; Libni a mhac, Iahat a mhac sin, Simmah a mhac sin,

21 Ioah a mhac sin, Iddo a mhac sin, Serah a mhac sin, Ieaterai a mhac sin.

22 Mic Chohat; Amminadab a mhac, Córah a mhac sin, Assir a mhac sin,

23 Elcana a mhac sin, agus Ebiasaph a mhac sin, agus Assir a mhac sin,

24 Tahat a mhac sin, Uriel a mhac sin, Ussiah a mhac sin, agus Seaul a mhac sin.

25 Agus mic Elcana; Amasaí, agus Ahimot.

26 *Ar son* Elcana: mic Elcanah; Sophai a mhac sin, agus Nahat a mhac sin,

27 Eliab a mhac sin, Ieroham a mhac sin, Elcanah a mhac sin.

28 Agus mic Shamuel; an chéidghin Bhasni, agus Abiah.

29 ¶ Mic Mherári; Mahli, Libni a mhac sin, Símei a mhac sin, Ussa a mhac sin,

30 Símea a mhac sin, Haggiah a mhac sin, Asaiah a mhac sin.

31 ¶ Agus a síad so *an drong* do chuir Dáibhi ós cionn oifige na cantaireachda a ttigh an TIGHEARNÁ, tar éis na háirce do chomhnuidhe.

32 Agus do fhritheoladar ar aghaidh áite comhnuidhe thabernacuil an chomhchruinnigh re seinm, nó go ndéarna Solumh tigh an TIGHEARNÁ ann Ierusalem: agus *annsin* do sheasádar agá noifig do réir a nuird.

33 Agus isiad so *an drong do bhí* ag feithíomh maille re na ccloinn. Do mba-caibh na Ccohatiteach: Héman an cantaire, mhac Ioel, mhic Semuel,

34 Mhic Elcanah, mhic Ieroham, mhic Eliel, mhic Toah,

35 Mhic Suph, mhic Elcanah, mhic Mahat, mhic Amasaí,

36 Mhic Elcanah, mhic Ioel, mhic Asariah, mhic Sephaniah,

37 Mhic Tahat, mhic Assir, mhic Ebiasaph, mhic Córah,

38 Mhic Issar, mhic Cohat, mhic Lébhi, mhic Israel.

39 Agus a dhearbhrathair Asaph, (noch do sheas ar a láimh dheis), Asaph mhac Berachiah, mhic Símea,

40 Mhic Michael, mhic Baasiah, mhic Malchiah,

41 Mhic Etni, mhic Serah, mhic Adaiah,

42 Mhic Etan, mhic Simmah, mhic Símei,

43 Mhic Iahat, mhic Gerson, mhic Lébhi.

44 Agus do *sheas* a ndearbhráithre mic Mherári dón láimh chlé: Etan mhac Cissi, mhic Abdi, mhic Malluch,

45 Mhic Hesabiah, mhic Amasiah, mhic Hilciah,

46 Mhic Amsi, mhic Bani, mhic Sámer,

47 Mhic Mahli, mhic mussi, mhic Merari, mhic Lébhi.

48 Do hórdigheadh a ndearbhráithre

na Lebhígh mar an gcéadna chum gach uile ghné sheirbhíse thabernacuil thighe Dé.

49 ¶ Acht dofráil Aáron agus a mhic air altóir na hofrála loisge, agus air altóir na túise, táobh amuigh do gach uile obair na háite ronaombtha, agus sin do dhéanamh síothchána Disrael, réir a nuile ní dar fhúagair Máoise serbhíseach Dé.

50 Agus isiad so mic Aáron; Eleasar a mhac, agus Phinehas a mhac sin, Abisua a mhac sin,

51 Bucci a mhac sin, Ussi a mhac sin, Serahiah a mhacsín,

52 Meraiot a mhac sin, amariah a mhac sin, Ahitub a mhac sin,

53 Sadoc a mhac sin, Ahimaas a mhac sin.

54 ¶ Anois is iad so a naite comhnuigh ar feadh a ccaisléan iona tteóraniuibh, do mhacaibh Aáron, do mhuinntearuibh na Ccohatiteach: óir fá léosan an chuid ronna.

55 Agus thugadar Hébron dóibh a tír Iudah, agus na bailte na timchioll fá ccuáirt.

56 Acht thugadar machaireadh na caithreach, agus a bailte, do Cháleb mhac Iphunneh.

57 Agus do mhacaibh Aáron thugadar caithreacha Iúdah, Hébron, mar *chathair* dhídin, agus fós Libnah maille re na bailtibh beaga, agus Iattir, agus Estemoa, maille re na mionbhailtibh,

58 Agus Hilén gun a bailtibh, Debir gun a bailtibh,

59 Agus Asan gun a bailtibh, agus Betsemes gun a bailtibh:

60 Agus as treibh Bheniámin; Geba gun a bailtibh, agus Alimet gun a bailtibh, agus Anatot gun a bailtibh. A ccaithreacha uile ar feadh a muinntear ba trí caithreacha déag iad.

61 Agus do mhacaibh Cohat, *noch do* fágbadh do shliochd na treibhe sin, as an leithtreabh, eadhon as leath Mhanasseh, *tugadh* deich ccaithreacha re crannchar.

62 Agus do mhacaibh Ghersom ar feadh a muinntear as treibh Issachar, agus as treibh Asser, agus as treibh Naphtali, agus as treibh Manasseh ann Basan, *tugadh* trí caithreacha déag.

63 Do mhacaibh Merári ar feadh a muinntear, ó threibh Réuben, agus ó threibh Ghad, agus ó threibh Shebulon, *tugadh* dhá chathruigh dhéug re ccrannchar.

64 Agus thugadar clann Israel iadso gun a mionbhailtibh do na Lebhígh.

65 Agus thugadar le crannchair ó threibh chloinne Iúdah, agus ó threibh chloinne Símon, agus ó threibh chloinne

Beniamin, na caithreacha so do luáigheadh iona nanmanuibh.

66 Agus an *chuid oile* do mhuinntearuibh chloinne Cohat furadar caithreacha da ccóstaduibh as threibh Ephraim.

67 Agus thugadar dhóibh, *do* na caithreacha didin, Sechem a sliabh Ephraim gun a mionbhailtibh; agus fós Geser gun a mionbhailtibh,

68 Agus Iocmeam gun a bailtibh, agus Bet-horon gun a bailtibh,

69 Agus Aialon gun a bailtibh, agus Gat-rimmon gun a bailtibh:

70 Agus as leiththreibh Mhanasseh; Aner gun a bailtibh, agus Bileám gun a bailtibh, do mhuinntir fhuighill mhac Cohat.

71 Do mhacaibh Gersom *tugadh* as muinntir leiththreibhe Mhanasseh, Gólan ann Basan gun a bailtibh, agus Astarot gun a bailtibh:

72 Agus as treibh Issachar; Cédes gun a bailtibh, Dabérat gun a bailtibh,

73 Agus Rámot gun a bailtibh, agus Anem gun a bailtibh:

74 Agus as treibh Asser; Massaál gun a bailtibh, agus Abdon gun a bailtibh,

75 Agus Hucoc gun a bailtibh, agus Réhob gun a bailtibh:

76 Agus as treibh Naphtali; Cédes san Ghalilee gun a bailtibh, agus Hammon gun a bailtibh, agus Ciriataim gun a bailtibh.

77 Don chuid oile do chloinn Mherari *tugadh* ó threibh Shebulun, Rimmon gun a bailtibh, Tábor gun a bailtibh:

78 Agus ar an ttaoibh thall do Iordan láimh ré Iericho, don taoibh shoir do Iordan, as treibh Reuben, Beser annsa bfasach gun a bailtibh, agus Iahsah gun a bailtibh,

79 Cedemot mar an ccéadna gun a bailtibh, agus Mephaat gun a bailtibh:

80 Agus as treibh Ghad; Rámot an Gíleád gun a bailtibh, agus Mahanaim gun a bailtibh,

81 Agus Hesbon gun a bailtibh, agus Iaser gun a bailtibh.

CAIB. VII.

Clann Issachar, 6 Bheniamin, 13 Nephtali 14 Mhanasse. 20 Agus Ephraim.

ANOIS *dob iad* mic Issachar, Tola, agus Puah, Iassub, agus Simron, ceathrar.

2 Agus mic Thóla; Ussi, agus Rephaiah, agus Ieriel, agus Iahmai, agus Ibsam, agus Semuel, cinn thighe a nathar Tóla: *do bhadar* na ndaoine cródha a ccumhachd iona nginealachaibh; agus *ba hé* a nuibhir a laéthibh Dháibhi dhá mhíle agus fithche agus sé chéud.

3 Agus mic Ussi; Israhiah: agus mic Israhiah; Michael, agus Obadiah, agus Ioel, Issiah, cúigear: oireaghdha iad uile.

4 Agus do bhádar acasan, do réir a ngingealach, do réir thighe a naithreadh, bannadha saighdir chum cogaidh, fithche agus sé mhíle dhéug fear: óir do bhí mórán ban agus cloinne aca.

5 Agus a ndéarbhráithre a measc mhuinntear Issachar do bhádar uile na ndaoine neartmhara, ar na ccombháirimh uile do réir a ngingealach ceithre fithchid agus seachd míle.

6 ¶ Mic Bheniamin; Bela, agus Bécher, agus Iediel, triur.

7 Agus mic Bhela; Esbon, agus Ussi, agus Ussiel, agus Ierimot, agus Iri, cúigear; cinn thighe a naithreadh, daoine láidre a ccródhachd; agus do háirmheadh iad do réir a ngingealach dhá mhíle agus fithche agus tríochad agus ceathrar.

8 Agus mic Bhecher; Semira, agus Ioas, agus Elieser, agus Elioenai, agus Omri, agus Ierimot, agus Abiah, agus Anatot, agus Alamet. *Is iad* so uile mic Bhécher.

9 Agus dob é a núibhir, do réir a ngingealach tres a seachas, do réir cheann tighe a naithreadh, daoine árrachda a ngaiscidh, fithche míle agus dá chéad.

10 Mic Iediel mar an gcéadna; Bilhan: agus mic Bhilhan; Ieus, agus Beniamin, agus Ehud, agus Chenaanah, agus Setan, agus Tarsis, agus Ahisahar.

11 Mic Iediel iadso uile, do réir cheann a naithreadh, daoine cumhachdacha a ngaiscidh, seachd míle dhéug agus dá chéad, iomchubhaidh chum dul amach chum cogaidh agus chum catha.

12 Suppim mar an gcéadna, agus Huppim, clann Ir, agus Hussim, mic Aher.

13 ¶ Mic Naphtali; Iahsiel, agus Guni, agus Ieser, agus Sallum, mic Bhilhan.

14 ¶ Mic Mhanasseh; Asriel, noch rug sísé: (sí a leannán an Taramiteach do rug Machir athair Ghileád:

15 Agus thug Machir na mnáoi *deirbh-shiúr* Huppim agus Suppim, noch dar bhainim Maachah) agus *dob é* ainm an dara Selophehad: agus do bhádar ingheana ag Selophehad.

16 Agus rug Maacha bean Machir mac, agus thug sí Péres dainm air; agus ainm a dhearbhrathar Séres; agus *dob iad* a mhic Ulam agus Racem.

17 Agus mic Ulam; Bédan. *Dob iadso* mic Ghileád mhic Máchir, mhic Manasseh.

18 Agus a dheirbhshiúr Hammolecet rug sí Isod, agus Abieser, agus Mahalah.

19 Agus dob iad mic Shemida, Ahian, agus Sechem, agus Lici, agus Aniam.

20 ¶ Agus mic Ephraim; Sutelah, agus Béréd a mhac, agus Tahat a mhac sin, agus Eladah a mhac sin, agus Tahat a mhac sin,

21 Agus Sabad a mhac sin, agus Sutelah a mhac sin, agus Eser, agus Eleád, noch do mharbhadar muinntir Ghát do rugadh annsa dúitheche sin, do bhrígh go ttangadar síos do bhreith a náirnéise leo.

22 Agus do chaóin Ephraim a nathair iad mórán do laéthibh, agus thangadar a dhearbhráithre do thabhairt soláis dó.

23 ¶ Agus a nuáir do bhí sé agá mhnaói, do thoirrheadh í, agus rug sí mac, agus thug sí Bériah dainm air, ar son dhroich-chiunneamhna a tighe.

24 (Agus do *bí* Sérah a inghean, noch do chuir súas Betóron iachdarach, agus úachdarach, agus Ussen-Sérah.)

25 Agus *dob é* a mhac Réphah, agus fós Réseph, agus Télah a mhac sin, agus Tahan a mhac sin,

26 Laadan a mhac sin, Ammihud a mhac sin, Elisama a mhac sin,

27 Non a mhac sin, Iehosua a mhac sin.

28 ¶ Agus dob iad a sealbha agus a náite comhnuidhe, Bétel gun a bailtibh, agus Naaran don taóibh shoir, agus Geser gun a bailtibh, don táoibh shiar; Sechem mar an gcéadna gun a bailtibh, go nuige Gása agus a bailte.

29 Agus leath ré teórannuibh chloinne Manasseh, Bet-sean agus a bailte, Taanach agus a bailte, Meigiddo agus a bailte, Dor agus a bailte. As iontas do áitreabhadar clann Ioseph mhic Israel.

30 ¶ Mic Asser; Imnah, agus Isuah, agus Isuai, agus Bériah, agus Sérah a ndeirbhshiúr.

31 Agus mic Bhéria; Heber, agus Malchiel, noch *is é* athair Bhirsabbit.

32 Agus do ghein Heber Iaphlet, agus Sómer, agus Hótam, agus Suah a ndeirbhshiúr.

33 Agus mic Iaplet; Pásach, agus Binnal, agus Asbhat, asiad so mic Iaphlet.

34 Agus mic Shamer; Ahi, agus Rogah, Iehubbah, agus Aram.

35 Agus mic a dhearbhrathar Hélem; Sóphah, agus Imna, agus Seles, agus Amal.

36 Mic Shóphah; Suah, agus Harnepher, agus Sual, agus Béri, agus Imrah,

37 Beser, agus Hod, agus Samma, agus Silsah, agus Itran, agus Beera.

38 Agus mic Iether; Iephunneh, agus Pispá, agus Arah.

39 Agus mic Ulla; Arah, agus Haniel, agus Resiah.

40 Dob iad so uile clann Assér, cinn thighe a naithreadh, dáoine toghtha neartmhara a mbéodhadh, rogha na bprionnsadh. Agus do bé a nuibhir ar feadh a nginealach don mhéid do bhí abuidh chum cogaidh agus chum catha fithche agus sé míle féar.

CAIB. VIII.

Iarmad, agus maithe Bheniamin.

ANOIS do ghein Benjamin Béla a cheidghin, Asbel an dara, agus Aharah an treas,

2 Nohah an ceathramhadh, agus Raphah an cúigeádh.

3 Agus dob iad mic Bhéla, Addar, agus Géra, agus Abihúd,

4 Agus Abisua, agus Náaman, agus Ahoah,

5 Agus Géra, agus Sephuphan, agus Huram.

6 Agus a siádso mic Ehud: is iad so cinn aithreadh aitreabhach Ghéba, agus do áthruigheadar iad go Manahat:

7 Agus Naaman, agus Ahiah, agus Géra, do athruigh sé iad sin, agus do ghein sé Ussa, agus Ahihud.

8 Agus do ghein Saharaim *clann* a ttir Mhóab, tar éis eision dá ccur iad; dob iad a mhná Hussim agus Baara.

9 Agus air Hódes a bhean, do ghin sé Ióbab, agus Sibia, agus Messa, agus Malcham,

10 Agus Ieus, agus Sachia, agus Mirma. Dob iadso a mhic, cinn a naithreadh.

11 Agus air Hussim do ghein sé Ahitub, agus Elpaal.

12 Mic Elpaal; Eber, agus Missam, agus Samed, noch do chuir súas Ono, agus Lod, gun a bhailtibh:

13 Beriah mar an ceadna, agus Séma, noch ba cinn daithribh aitreabhach Ailalon, noch do dhíbir aitreabhuigh Ghát:

14 Agus Ahio, Sasac, agus Ierimot,

15 Agus Sebadiah, agus Arad, agus Ader,

16 Agus Michael, agus Ispah, agus Ioha, mic Bhéria;h,

17 Agus Sebadiah, agus Messullam, agus Heseci, agus Heber,

18 Ismerai fós, agus Ieslia, agus Ióbab, mic Elpaal;

19 Agus Iachim, agus Sichri, agus Sabdi,

20 Agus Elienai, agus Siltai, agus Eliel,

21 Agus Adaiah, agus Beraiah, agus Simrat, mic Shinni;

22 Agus Ispan, agus Héber, agus Eliel,

23 Agus Abdon, agus Sichri, agus Hanan,

24 Agus Hananiah, agus Elam, agus Antotiah,

25 Agus Éphedeiah, agus Penuel, mic Shassac;

26 Agus Samserai, agus Sehariah, agus Ataliah,

27 Agus Iaresiah, agus Eliah, agus Sichri, mic Ieroham.

28 Dob iad so cinn na náithreach, do réir a nginealach, *daoine* oireacha. Do áitreabhadar so an Ierusalem.

29 Agus an Gibeon do aitreibh athair Ghibeon; (noch *ar bhé* ainm a mhná Maacha:)

30 Agus an chéad mhac rugadh dhó Abdon, agus Sur, agus Cis, agus Baal, agus Nadab,

31 Agus Gedor, agus Ahio, agus Sacher.

32 Agus Miclot noch do ghein Simeah. Agus do chomhnuigheadar so mar an ceadna a bhfochair a ndearbhraithreach, ann Ierusalem, thall as a ccoinne.

33 ¶ Agus do ghein Ner Cis, agus do ghein Cis Saul, agus do ghein Saul Ionatan, agus Malchisua, agus Abinadab, agus Esbaal.

34 Agus mac Ionatan Merib-baal; agus do ghein Merib-baal Micah.

35 Agus *dob* iad mic Mhicah, Píton, agus Mélech, agus Tarea, agus Ahas.

36 Agus do ghein Ahás Iehoadah; agus do ghein Iehoadah Alemet, agus Asnabhet, agus Simri; agus do ghein Simri Mósá.

37 Agus do ghein Mósá Binea: agus *dob é* Rapha a mhac sin, Eleasah a mhac sin, Asel a mhac sin:

38 Agus do bhádar seisear mac ag Asel, ar bhiad so a nanmanna, Asricam, Bocheru, agus Ismael, agus Seariah, agus Obadiah, agus Hanan. Dob iad so uile mic Asel.

39 Agus dob iad mic Esec a dhearbhrathair, Ulam a chéidghin, Iehus an dara, agus Eliphelet an treas.

40 Agus do bá daóine árrachda a ngaisgidh mic Ulam, luchd caite soighead, agus do bhádar mórán mac aca, agus clann chloinne, céad agus caogad. Is iad so uile mic Bheniamin.

CAIB. IX.

Curam na nsagart agus na nlebhiteach.

35 *Sinsiorrachd Shaul.*

MAR sin do háirmheadh Israel uile na nginealachaibh; agus, féuch, do bhádar scríobhtha a leabhar ríogh Israel agus Iúdah, noch do rugadh a mbuid don Bhabilon ar son a bpeacuidh.

2 ¶ Anois na cead áitreabhuigh do chomhnuigh iona sealbhuibh iona ccaithreachaibh féin, do biad na Hisraeltigh, na sagairt na Lebhithigh, agus na Netinimigh.

3 ¶ Agus ann Ierusalem do áitreabhadar do chloinn Iúdah, agus do chloinn Bheniamin, agus do chloinn Ephraim, agus Mhanasseh;

4 Utaí mhac Ammihud, mhic Omri, mhic Imri, mhic Bani, do chloinn Phares mhic Iúdah,

5 Agus do na Silonítibh; Asaiah na chéidghin, agus a mbhí.

6 Agus do mhacaibh Sérah, Ieuel agus a ndearbhráithre, sé chéad agus nóchad.

7 Agus do mhacaibh Benjamin; Sallu mhac Mesullam, mhic Hodabhiach, mhic Hasenuah,

8 Agus Ibneiah mhac Ieroham, agus Elab mhac Ussi, mhic Michri, agus Mesullam mhac Sephatiah, mhic Rébhel, mhic Ibniah;

9 Agus a ndearbhráithre, do réir a sleachda, naói gcéad agus cáogad agus seisior. *Ba* príomhaithre iad so uile a ttiag na naithreadh.

10 ¶ Agus do na sagartuibh; Iedaiah, agus Iehoiarib, agus Iachin,

11 Agus Asariah mhac Hilciah, mhic Mesullam, mhic Sádac, mhic Meraiot, mhic Ahitub, úachdarán thighe Dé;

12 Agus Adaiah mhac Ieroham, mhic Passur, mhic Malchiah, agus Maasiah mhac Adiel, mhic Iahserah, mhic Mesullam, mhic Mesillimit, mhic Immer;

13 Agus a ndearbhráithre, cinn thighe a naithreadh, míle agus seachd ccéad agus trí fithchid; daóine ro ullmha chum oibre sheirbhíse tighe an TIGHEARNA.

14 ¶ Agus do na Lebhítibh; Semaiah mhac Hassub, mhic Asricam, mhic Hasabiah, do mhacaibh Merári;

15 Agus Bachacar, Héres, agus Gálal, agus Mattaniah mhac Mícah, mhic Sichri, mhic Asaph;

16 Agus Obadiah mhac Semaiah, mhic Gálal, mhic Iedutun, agus Berechia mhac Asa, mhic Elcánah, noch do chomhnuigh a mbailtibh na Netophatiteach.

17 Agus *dob* iad na doirseoirigh, Sallum, agus Accub, agus Talmon, agus Ahiman, agus a ndearbhráithre: *do bé* Sallum a cceannphort;

18 (Noch do bhí gus a namsin ag *feithiomh* a ngeata an rígh leath shoir:) *do bhádar* na ndoirseoiribh a ccuideachduibh chloinne Lébbi.

19 Agus *dob é* Sallum mhac Córe mhic Ebiasaph, mhic Corah, agus a dhearbhráithre, do thigh a athar, na Corahitigh, *do bhí* ós cionn oibre na seirbhíse, na luchd coimhéada gheatadh an tabernacuil: ar mbeith dá naithríbh, ós cionn shléigh an TIGHEARNA na ccoimhéaduigh an phóirse.

20 Agus Phineas mhac Eleásar budh úachdarán ós a cionn a nallód, *agus do bhí* an TIGHEARNA maille ris.

21 Agus Secariah mhac Meselemiah *ba* doirseoir do dhorus thabernacuil an chomhchruinnigh.

22 Iadso uile *noch* do toghadh do bheith na ndoirseoirighibh annsna geatadhuibh *bá* dhá chéad iad agus dá fhear

dhéug. Do háirmheadh iad so do réir a nginlach iona mbailtibh, noch dó órduigh Dáibhi agus Samuel an féuchdóir aum a noifig chinnte.

23 Mar sin do bhí acasan agus agá ccoinn coimhéad gheata thighe an TIGHEARNA, thighe an tabernacuil, lé sealuidheachd coimhéada.

24 Do bhádar na doirseoirigh a cceithre cceathramhuibh, shoir, shiar, budh thu-aigh, agus budh dheas,

25 Agus a ndearbhráithre *do bhí* annsna bailtibh, *do bhí* orra teachd leo a ndiaigh sheachd lá ó am gó ham.

26 Óir do bhádar na Lebhítighse, na ceithre hárdhdoirseoirigh, iona noifig chinnte, agus do bhádar ós cionn shéomradh agus ionnmhusa thighe Dé.

27 Agus do ghlacaidís lóistín timchioll fa ccaúirt thighe Dé, do bhrígh gurb orra *do bhí* an cúram, agus gur riu do bhean a fhosgladh gach maidin.

28 Agus do bhí cúram soitheach na miniostralachda ar *chuid áirigh* dhíobh, ionnus go mbeirdís a steach agus a mach iad a nuibhir chinte.

29 Do hórduigheadh *cuid* díobh mar an ccéadna do choimhéad na soitheach, agus uile instrumentigh na sanctora, agus phlúir fhínéalta, agus a nfíona, agus na hola, agus na tuise, agus na spiosradh.

30 Agus do níodh *cuid* do mhacaibh na sagart a nola do na spiosruibh.

31 Agus Mattitiah, *aon* do na Lebhítibh, (noch *bá* céidghin do Shallum an Corahit-each), Is aige do bhí a noifig chinnte ós cionn na neitheann do nithigh sna hoighnibh.

32 Agus *cuid oile* dá ndearbhráithribh, do mhacaibh na Ccohatiteach, do bhí ós cionn a naráin thaisbéanta, dá ullmhuigh-adh gach aon lá saoire.

33 Agus *Is* iadso na cantairigh, cinn aithreadh na Lebhíteach, *noch do bhí* saor annsna séomradhuibh: óir do bhádar ar siubhal san nobair *sin* do ló agus doidhche.

34 Na haithreacha toghthasa na Lebhíteach siad *dob* onóruigh ar feadh a sleachd-ann; ann Ierusalem do chomhnuigheadar.

35 ¶ Agus ann Gibeon do áitreibh athair Ghibeon, Iehiel, agus *do bé* ainm a mhnaí Maacha:

36 Agus a chéidghin mhic Abdon, annsin Sur, agus Cis, agus Baal, agus Ner, agus Náadah,

37 Agus Gedar, agus Ahio, agus Sechariah, agus Miclot.

38 Agus do ghein Miclot Símeám. Agus do áitreabhadarsan mar an gcéadna a bhfochair a ndearbráithreach ann Ierusalem, thall as coinne a ndearbhráithreach.

39 Agus do ghein Ner Cis, agus do

ghein Cis Saul; agus do ghein Saul Ionatan, agus Malchisua, agus Abinadab, agus Esbaal.

40 Agus do bé mac Ionatain Meribaal: agus do ghein Meribaal Mícah.

41 Agus *dob iad* mic Mhicah Piton, agus Mélech, agus Tahréa, agus Ahas.

42 Agus do ghein Ahas Iárah: agus do ghein Iárah Alemet, agus Asmabhet, agus Simri, agus do ghein Simri Mósa;

43 Agus do ghein Mósa Bineá; agus Rephaiah a mhac sin, agus Eleásah a mhac sin, Asel a mhac sin.

44 Agus do bhádar seisear mac ag Asel, ar bhíad so a nanmanna. Asricam, Bocheru, agus Ismael, agus Seáriah, agus Obadiah, agus Hánau: *dob iad* so mic Asel.

CAIB. X.

Bás, 11 agus adhlacadh Sháuil.

ANOIS do throideadar na Philistinigh a naghaidh Israel; agus do theith-eadar fir Israel roimbe na Philistinibh, agus do thuiteadar síos marbh a sliabh Gilboa.

2 Agus do leanadar na Philistinigh go cruaidh a ndiaigh Sháuil, agus a ndiaigh a mhac; agus do mharbhadar na Philistinigh Ionatan, agus Abinadab, agus Malchisua, mic Sháuil.

3 Agus do chuaidh an cath go docrach a naghaidh Sháuil, agus do bhuáileadar luchd caithte bogha é, agus do goineadh leis na soigheadóiribh é.

4 Ann sin a dubhairt Saul le fear iomchartha a airm, Tarring do chloidheamh, agus cuir thriom é; deagla go ttiucfaidís na neimhthimchillghearthaso agus go maisleochaidís me. Achd níor bháil lé fear iomchartha a airm sin do dhéanamh; óir do bhí eagla mhór air. Mar sin do ghlac Saul cloidheamh, agus do thuit sé air.

5 Agus a nuair do chonnaire fear iomchar a airm go raibh Saul marbh, do thuit sé féin mar an gcéadna air an gcloidheamh, agus déug sé.

6 Marsin déug Saul, agus a thríur mac, agus déug a thigh uile a naóinfheacht.

7 Agus a nuair do chonnadar fir Israel uile *noch* do bhí san ghleann gur théitheadar, agus gur éug Saul agus a mhic, annsin do thréigeadarsan a ccaithreacha, agus do theitheadar: agus thangadar na Philistinigh agus do áitreabhadar ionnta.

8 ¶ Agus tarla ar na mhárach, a nuair thangadar na Philistinigh d'aghbbhadh na marbh, go bhfúadar Saul agus a mhic marbh a sliabh Gilboa.

9 Agus a nuair do fhaghbbhadh é, do ghlacadar a cheann, agus a arm, agus do

chuireadar teachda go crích na Bhpilistíneach fá cchairt, do thabhairt scéul dá niodhluibh, agus do na daóinibh.

10 Agus do chuireadar a arm a tigh a ndé, agus do dhaingnigheadar a cheann a tteampall Dágon.

11 ¶ Agus a nuair do chúaladar muinntir Iabes-gílead uile gacha ndearnadar na Philistinigh re Saul,

12 Déirgheadar, na daóine curata uile, agus rugádar corp Sháuil leó, agus cuirp a mhac, agus thugadar go Iá es iad, agus do adhlacadar a ccaumha faoi an daruigh ann Iábes, agus do throisgeadar seachd lá.

13 ¶ Mar sin déug Saul ar son a pheacaidh, noch do rinne sé a naghaidh an TIGHEARNA, *eadhon* a naghaidh bhreithre an TIGHEARNA, nar coimhead sé, agus mar an gcéadna do chionn comhairle diarruidh ar aon agá raibh leannán síthe, d'fíafuighe dhé;

14 Agus nar fhíafuighe sé don TIGHEARNA: uime sin do mbarbh sé é, agus do impoigh sé an rioghachd chum Daibhi mhac Iesse.

CAIB. XI.

Togha Dhaibhi le Hisrael. 11 *Fir-chalma* Dhaibhi.

ANNSIN do chruinnigheadar Israel uile iad féin chum Daibhi go Hébron, ga rádh, Féuch, *Is sinne* do chnáimh agus thfeoil.

2 Agus ós a chionn sin, a nallód, eadhon a nuair do bhí Saul na rígh, *ba tusa* an té do threóruigheadh a mach agus do bheir-eadh a steach Israel: agus a dubháirt do TIGHEARNA Dia riot, Beathochuidh tú mo phobal Israel, agus bíadh tú ad riaghluigeoir ós cionn mo phobuil Israel.

3 Ar a nadhbharsin thangadar sinnsir Israel uile chum an rígh go Hébron; agus do rinne Daibhi cunnradh riu ann Hébron a lathair an TIGHEARNA; agus do ungadar Daibhi na rígh ós cionn Israel, do réir bhréithre an TIGHEARNA re Samuel.

4 ¶ Agus do chuaidh Daibhi agus Israel uile go Hierusalem, sé sin Iébus; mar a rabhadar na Iebusitigh, dúthchusaigh na tíre.

5 Agus a dubhradar dúthchusaigh Iebus re Daibhi, Ní thiucfa tú annso: Gidheadh do ghabh Daibhi caislean Sion; sí sin cathair Dhaibhi.

6 Agus a dubháirt Daibhi, Gidh bé bhúailíos na Iebusitigh ar ttús sé bhus ceann agus ceptin. Mar sin do chuaidh Ióab mhac Ceruiah súas ar tús, agus do bhí sé na úachdarán.

7 Agus do áitreibh Daibhi annsa chais-

lean; uime sin, thugadar cathair Dháibhi dainm air.

8 Agus do chuir sé an chathair súas timchíoll fá ccúairt, eadhon ó Mhillo fá ccúairt: agus do leasuigh Ioab an chuid oile don chathruigh.

9 Marsin do fhas Dáibhi níos mó agus níos mó: óir do bhí TIGHEARNA na slógh ris.

10 ¶ Isiad so mar an gcéadna togha na nduaine neartmhara do bhí ag Dáibhi, noch do neartuigh iad féin leis annsa rioghachd, agus lé Hisrael uile, do dhéanamh rígh dhé, do réir bhréithre an TIGHEARNA a táobh Israel.

11 Agus siad úibhir na bhfear ccalma do bhí ag Dáibhi; Iasobeam, an Hachmoniteach, ceann na ccaiptineadh: do thóg sé súas a gath a naghaidh na ttriúccúid do marbhadh leis a neinfheachd.

12 Agus na dhiaighsion Eleasar mhac Dódo, an Tahotiteach, noch ba áon don triúr curadh.

13 Do bhí sé a bhfhochair Dháibhi ann Pas-dammim, agus do chruinnigheadar na Philistinibh, a gcionn a chéile annsin chum catha, mar a raibh preabán fearuinn lán deórna; agus do theitheadar an pobal roimhe na Philistinibh.

14 Agus do shuigheadarsan iad féin a lár an phreabáin sin, agus do thárthuigheadar é, agus do mharbhadar na Philistinigh; agus do thárthuigh an TIGHEARNA iad lé slánughadh mór.

15 Anois do chúaidh triúr don tríochad caiptín síos go ccaruig Dháibhi, go húamhaigh Adullam; agus do shuigheadar slúagh na Bphilistineach a ngleann Rephaim.

16 Agus do bhí Dáibhi annsin annsa ccaisleán, agus do bhí dionlongphort na Bphilistineach annsin a Mbet-lehem.

17 Agus do bhí mian ar Dháibhi, agus a dubhairt, Oh nach bhfuil duine agam do bhéuradh dhamh deoch duijsge thóbair Bhet-lehem, noch atá ag an ngeata!

18 Agus do bhriseadar an triúr tré shluagh na bphilistineach, agus do thairng-eadar uisge as tobar Bhet-lehem, noch do bhí láimh ris an ngeata, agus do ghlacadar é, agus thugadar chum Dáibhi é: achd níor bháill lé Dáibhi a ól, achd a dhórtadh amach don TIGHEARNA.

19 Agus a dubhairt sé, Nár léigidh mo Dhía dhamhsa, go ndéanuinn an ní so: a nólfa misi fuil na muinntiresi do chuir a nanam a ccuntabhairt? óir le *guáis* a mbais thugadar léó é. Uimesin níor bháill leis a ól. Do rinneadar an triúr so fa neartmhure na neithesi.

20 Agus ba hé Abisai dearbhrathair Ioab, ba oireaghdha don triúr: óir ar nógbháil a gath súas dó a naghaidh thrí

ccéad, do mharbh sé iad, agus fúair sé ainm a measg an triúr.

21 Don triúr, bá honóruigh é na an dias; óir do bé a ccaiptín é: ar a shon sin ní ráinic sé an *céad* thríúr.

22 Benaiah mhac Iehoiada, mac duine neartmhur do Chabseel, noch do rinne iomad gníomhradh; do mharbh sé dias fear leomhanta do Mhóab: do chúaidh sé síos mar an ccéadna agus do mharbh sé leomhan á cclais lá sneachda.

23 Agus do mharbh sé Egipteach, duine mor, ann a raibh cúig cubhaid ar airde; agus gath a láimh a Néigiptigh mar gharmuin figheadóra; agus do chúaidh sé síos chuige lé bata, agus do tharruing an gath as láimh an Néigiptigh, agus do mharbh é le na gath féin.

24 Do rinne Benaiah mhac Iehoiada na *neithesi*, agus fúair ainm eidir an triúr neartmhure.

25 Féuch, do bhí sé onórach a measg an tríochuid, achd ní ráinnic sé an céaid-triúr: agus do chuir Dáibhi ós cionn a ghárda é.

26 Mar an ccéadna do biad daóine neartmhara na slúagh, Asahel dearbhrathair Ioab, Elhanan mhac Dódo ó Bhetlehem,

27 Sammot an Harariteach, Héles an Peloniteach,

28 Ira mhac Icces an Tecoiteach, Abieser an Tantótiteach,

29 Sibbecai an Husatiteach, Ilai an Tahoiteach,

30 Maharai an Netophatiteach, Héled mhac Baanah an Nétophatiteach,

31 Itai mhac Ribai ó Ghibeah, chloinne Benjamin, Benaiah an Piratoniteach,

32 Hurai ó aibhnibh Gaash, Abiel an Tarbatiteach,

33 Asmabhet an Baharumiteach, Elhaba an Saalboniteach,

34 Mic Hassem an Gisoníteach, Ionatan mhac Shage an Harariteach,

35 Abiam mhac Sacar an Hararíteach, Eliphal mhac Ur,

36 Hépher an Mecheratíteach, Ahiaiah an Peloniteach,

37 Hesro an Carmelitíeach, Naarai mhac Esbai,

38 Ioel dearbhrathair Natan, Mibbar mhac Haggeri,

39 Selec an Tammoníteach, Naharai an Berotiteach, fear iomchair airm Ioab mhic Seruiah,

40 Ira an Titríteach, Gáreb an Titríteach,

41 Uriahan Hitíteach, Sabad Mhac Ahlai,

42 Adina mhac Sisa an Reubeniteach, caiptin do no Reubeníteachaibh, agus tríochad maille ris,

43 Hanan mhac Maacah, agus Iosaphat an Mitnitech,

44 Ussiah an Tasteratiteach, Seama agus Iehic mic Hótan an Taroeiriteach,

45 Iediael mhac Simri, agus Ioha a dhearbhrathair, an Tisiteach,

46 Eliel an Mahabhiteach, agus Ieribai, agus Iosabbiah, mic Elnaam, agus Itmah an Moabiteach,

47 Eliel, agus Obed, agus Iasiel an Mesobaiteach.

CAIB. XII.

An shluagh do lean Daibhi go toileamhla.

A NOIS iad so tháinic go Dáibhi go Siclag, an feadh do bhí sé fós da cheilt féin ar eagla Shaul mhic Cis : agus do bhádar a meac na ndáoine neartmhara, luchd cuidigh an chogaidh.

2 Do bhádar armthá ré boghaibh, agus do bhádar cliste ar a láimh dheis agus chlé ag caitheamh cloch agus soighead as bogha, do bhráithribh Shaul agus chloinne Benjamin.

3 Sé Ahieser *dob* oirdhearca dhíobh, annsin Ioas, mic Shemaiah an Gibeatiteach; agus Iesiel, agus Pelet, mic Asmabhet; agus Berachah, agus Iehu an Tantotiteach,

4 Agus Ismaiah an Gibeoniteach, duine neartmhar a meac an tríochaid, agus ós chionn an tríochaid; agus Ieremiah, agus Iahasiel, agus Iohanan, agus Iosabad an Gederatiteach,

5 Elusai, agus Ierimot, agus Bealia, agus Semariah, agus Sephatiah an Haruphiteach,

6 Elcanah, agus Iesiah, agus Asareel, agus Ioeser, agus Iasobeam na Coritigh,

7 Agus Ioelah, agus Sebaqiah, mic Ieroham ó Ghédor.

8 Agus do dhealuigheadar cuid do na Gaditibh iad féin chum Dáibhi gus an daingion ann sa bhfásach daoine cáilma, agus luchd coguidh *iomchubhaidh* chum catha, dar bheól sciath agus buiciler do ghlacadh, a naighthe *amhuil* aighthe leomhan, agus iad comhlúath ris na heilitibh ar nasléibhtibh.

9 Eser an chéad *duine*, Obadiah an dara, Eliab an treas,

10 Mismannah an ceathramhadh, Ieremiah an cúigeadh,

11 Atai an seiseadh, Eliel an seachdmhadh,

12 Iohanan an tochdmhadh, Elsabad a náomhadh,

13 Ieremiah an deachmhadh, Machbanai an táomhadh déag.

14 Do chloinn Ghad iad so, caiptínigh an tslóigh : do *bhí* an té fá lúgha dhíobh ós cionn chéad, agus an té fá mó ós cionn mhíle.

15 *Is* iad so chuaidh tar Iordan anonn

san chéid mhí, a núair do chúaidh a thuile tar a bhrúachaibh uile; agus do chuireadar chum teithmhe *muinntir* na ngleann uile, *aráon* don noirthear, agus don niarthar.

16 Agus thangadar do chloinn Bheniamin agus do chloinn Iúdah gus a ndaingean go Dáibhi.

17 Agus do chuaidh Dáibhi amach na ccoinne, agus do fhreagair agus a dubhairt sé riú, Ma thangabhair chugamsa go síothchánta do chongnamh liom, bíaidh mo chroidhe snadhmtha ribh : achd más dom bhrath dom namhuid *thangabhair*, ó nach *bhfuil* éagcoir ar bith am lámhuibhsi, go bhféuchuidh Dáir ar naithreadh *airsin*, agus go spreaguidh sé é.

18 Ann sin tháinic an spiorad go Hamasai, an tí *dob* oireagha do na caiptínibh, agus a *dubhairt*, Is leatsa *sinne*, a Dáibhi, agus ar do tháobh, *atámaoid* a a mhic Iesse : síothcháin, síothchlain maille riot, agus síothcháin dot luchd cuidigh; óir atá do Dhia ag cunnamh leachd. Annsin do ghabh Dáibhi chuige iad, agus do rinne dhíobh caiptínigh ar an mbuidhin.

19 Agus do thuit *cuid* do Mhanasseh chum Dáibhi, an tan tháinic se leis na Philistinibh a naghaidh Shaul chum catha : achd níor chungadar léo : óir do chuireadar tighearnuidh na Bhphlistineach do bhun comhairle ar shubhal é, gha rádh, Fillfidh sé chum a mhaighistir Saul *re cunntabhart* ar ceeanne.

20 Mar do chuaidh sé go Siclag, d'fíl chuige do Mhanasseh, Adnah, agus Iosabad, agus Iediael, agus Micháel, agus Iosabad, agus Elihu, agus Siltai, caiptínigh na mílteadh *do bhí* ó Mhanasseh.

21 Agus do chuidigheadar lé Dáibhi maille re buidhin : óir *do bhádar* uile na ndáoinibh curata a mbeódhachd, agus na ccaiptínibh annsa tslúagh.

22 Oir fa namsín lá air lá do thigeadh go Dáibhi do chongnamh ris, nó *go raibh* na shluagh mhór, cosmhul re slúagh Dé.

23 ¶ Agus *Is* iad so uibhir na mbannadha noch *do bhí* réidh armtha chum coguidh, agus tháinic go Dáibhi go Hebron, d'filleadh rioghachda Shaul chuige, do reir bhréithre an TIGHEARNA.

24 Do chloinn Iúdah dar iomchair sciath agus gath sé mhíle agus ochd ccéad, réidh armtha cum cogaidh.

25 Do chloinn Shimeoin, dáoine cumhachdacha a ngaisgidh chum cogaidh, seachd míle agus céad.

26 Do chloinn Lébhí ceithre mhíle agus sé chéad.

27 Agus *do bé* Iehoiada ba ceann ar na Haaroniteachaibh, agus trí mhíle agus seachd gcéad maille ris;

28 Agus Sádóc, duine óg láidir a ngaigsidh, agus dhá chaptín agus fithche do thigh a athar.

29 Agus do chloinn Bheniamin, do gháol Shaul, trí mhíle: óir go nuige so siad an chuid bá mhó dhiobh do choimheadadh tigh Shaul.

30 Agus do chloinn Ephraim fithche míle agus ochd ccéad, daoine neartmhara a ccalmachd, tásgamhla ar feadh thighe a naithreachd.

31 Agus do leiththreibh Mhanasseh ochd míle déag, noch do foillsigheadh na naim, do theachd agus rígh dhéanamh do Dháibhi.

32 Agus do chloinn Issachar, agá raibh tuigsí air na haimsearuibh, dá fhios cred budh choir do chloinn Israel do dhéanamh; do budh dhá chéad a ccinn; agus do bhadár a ndearbhráithre uile ar a ttoil.

33 Do Shebulun, an mhéid do chuáidh amach chum catha, eólach a ccogadh, maille ris a nuile ionstruméint choguidh, caógad míle, dar bhéol dul á nordughadh: do chroidhe iomlán.

34 Agus do Naphtali míle caiptín, agus maille leo go scéith agus go ngath tríochad agus seachd míle.

35 Agus do na Danítibh eólach a ccogadh ochd míle fhithchiot agus sé chéad.

36 Agus do Asser, do dhaóinibh do thiaghadh amach chum catha, foghlomtha a ccogadh, ceathrachad míle.

37 Agus don táobh oile do Iordan, do na Reubinitibh, agus do na Gadítibh, agus do leththreibh Mhanasseh, maille ris a nuile ionstruméint chogaidh chum catha, céad agus fithche míle.

38 Thangadar a raibh annso dfearuibh cogaidh, do fhanadh a nordughadh maille ré croidhe iomlán go Hébron, do dheánamh rígh do Dháibhi ós cionn Israel uile: agus do bhadár an chuid oile Disrael mar an ccéadna déantoil do dhéanamh rígh do Dháibhi.

39 Agus do bhadár annsin a bhfochair Dháibhi trí lá ag ithe agus ag ól: óir do ullmhuigheadar a ndearbhráithre na ccoinne.

40 Os a chionn sin an mhéid do bhí a bhfogus dóibh, eadhon go nuige Issachar agus Sebulun agus Naphtali, thugadar leo ar assaluibh, agus ar chámballuibh, agus ar mhóillibh, agus ar dhamhuibh, arán, agus biadh, min, cacadha fíge, agus ceangláchain risín, fíon agus ola, agus daimh, agus caóirigh go lór: óir do bhí lúathghair a Nisrael.

CAIB. XIII.

Tug Daibhi an airc ó Chiriat-íearim.
9 Míothapadh Ussa.

AGUS do rinne Dáibhi combairle re caiptínibh na mílteadh agus na ccéad, agus ré gach áon oifigeach.

2 Agus a dubhairt Dáibhi ré comhchruinnighadh Israel uile, Má chítear dháoiibhí gur maith é, agus gurab ó ar Ttighearna Dia é, cuiream sgeula úainn go fóirleathan chum ar ndearbhráithreach, do fágbadh a ttir Israel uile, agus maille riú mar an gcéadna chum na sagart agus na Lebbíteach noch atá iona ccaithreacha agus a mbuachbhaitibh, go ccruinnidís íad féin chugainn:

3 Agus tugamaoid a ris airc ar Ndé chuguinn: óir níor fhiafruigheamar dhi ó laéithibh Shaul.

4 Agus a dubhradar an comhchruinnighadh go ndéanadís sin: óir do budh ceart an ní a súlibh na ndaoine uile.

5 Marsin do chruinnigh Dáibhi Israel uile a ccionn a chéile, ó Shihor na Héipte go dul a steach Hemat, do thabhairt airce Dé ó Chiriat-íearim.

6 Agus do chuáidh Dáibhi súas, agus Israel uile, go Baalah, eadhon go Ciriatiarim, noch fa le Iudab, do thabhairt airce an Tighearna Dé as sin, noch chomhnuigheas eidir na cherubimibh, a ngoirthear a ainm air.

7 Agus do iomchradar airce Dé a ccairt núaidh amach as tigh Abinadab: agus do thiomáin Ussa agus Ahio an chairt.

8 Agus do bhí Daibhi agus Israel uile ag urghairdiughadh (a lathair Dé) maille re na nuile chúmas, agus lé duánuibh, agus lé clairseachaibh, agus lé saltrachaibh, agus lé tiompanuibh, agus lé hadhbhuibh ciúil, agus lé stocaibh.

9 ¶ Agus an tan thangadar go hurlár búailte Chidon, do chuir Ussa a lámh amach do chongmháil na háirce; óir do chroitheadar na daimh i.

10 Agus do las fearg an Tighearna a naghaidh Ussa, agus do bhuáil sé é, do chionn a láimhe do chur chum na háirce: agus fuáir sé bás ann sin a bhfiaghnuise Dé.

11 Agus do bhí doilghies air Dháibhi, do chionn an Tighearna do blriseadh air Ussa: uimesin goirthear Peres-ussa do náit sin gus a niugh.

12 Agus do bhí eagla Dé ar Dháibhi an lá sin, gha rádh, Cionnus bhéarus misi airc Dé don bhaile chugam?

13 Mar sin ní thug Dáibhi a nairc don bhaile chuige féin go cathruigh Dháibhi, achd rug sé do leathtaoibh í go tigh Obed-edom a Giti teach.

14 Agus dian airc Dé ag muinntir Obed-edom iona thigh trí mhí. Agus do bbeannuigh an TIGHEARNA tigh Obed-edom, agus a raibh aige.

CAIB. XIV.

Caruid, 4 Clann, 8 agus buáidh Dháibhi.

ANOIS do chuir Hiram rígh Tíor teachda go Dáibhi, agus adhmaid céadair, maille re sáoruibh cloiche agus saoruibh croinn, do chur tigh súas do.

2 ¶ Agus do thuig Dáibhi gur dhaingnigh an TIGHEARNA é na rígh ós cionn Israel, óir do tógghadh a ríoghachd súas go hárd, ar son a phobail Israel.

3 Agus thug Dáibhi tuilleamh ban *chuige* ann Ierusalem: agus do ghein Dáibhi tuilleamh mac agus inghean.

4 Anois *is* iad so anmanna a chloinne do bhí aige ann Ierusalem; Sammua, agus Sóbab, Nátan, agus Solamb,

5 Agus Ibhár, agus Elisua, agus Elpalet,

6 Agus Nóga, agus Népheg, agus Iaphia,

7 Agus Elisáma, agus Beeliada, agus Eliphalet.

8 ¶ Agus a núair do chúaladar na Philistínigh gur hungadh Dáibhi na rígh ós chionn Israel uile, do chúadar na Philistínigh uile súas diarruidh Dháibhi. Agus do chúaluidh Dáibhi *sin*, agus do chúaidh sé amach na naghaidh.

9 Agus thangadar na Philistínigh agus do leathnuigheadar iad féin a ngleann Rephaim.

10 Agus dfiafruigh Dáibhi do Dhía, dha rádh, An racha mé súas a naghaidh na Bhphilistíneach? agus an seachoduigh tusa am laimh iad? Agus á dubhairt an TIGHEARNA ris, Imthigh súas; óir do bhéara mé ad laimh iad.

11 Mar sin thangadar súas go Baal-perasim; agus do bhúail Dáibhi ansin iad. Annsin a dubhairt Dáibhi, Do bhris Día a steach ar mo námbaid lem laimhsi amhuil briseadh amach na nuisgeadh: ar a nadhbharsin do ghoireadar Baal-perasim dainm do náitsin.

12 Agus a nuair do fhágghadar a ndéé annsin, thug Dáibhi aithne uadh, agus do loisgeadh re teme iad.

13 Agus do leathnuigheadar na Philistínigh iad féin fós a ris amuigh annsa gheleann.

14 Uimesin dfiafruigh Dáibhi a ris do Dhía; agus a dubhairt Día ris, Ná himthigh súas na ndiaigh; fil uadha, agus tárr orra thall as coinne chrann na sméur.

15 Agus is amhluidh bhias, an tan chlunfios tú torann siubhail a mbárr chrann na sméur, annsint racha tú amach chum catha: óir do chuaigh Día romhad

amach do bhualadh slóigh na Bhphilistíneach.

16 Uimesin do rinne Dáibhi mar do aithin Día dhe: agus do bhúailleadar slúagh na Bhphilistíneach ó Ghibeon air fad go Gáser.

17 Agus do chúaidh Dáibhi amach fá na críochuibh uile; agus thug an TIGHEARNA a eagla air gach uile chrích.

CAIB. XV.

Daibhi, aobhneach roimhe an airc, 29 ar na dhísbeagadh le Michal.

AGUS do rinne Dáibhi tighthe dhó féin a ceathruigh Dháibhi agus dullmhaigh sé áit dairc Dé, agus do shuidhigh sé loistin di.

2 Annsin a dubhairt Dáibhi, Ní cóir déandúine airc Dé iomchar achd do na Lebhítibh: óir is iad do thogh an TIGHEARNA diomchar aircé Dé, agus do dhéanamh miniostralachd dhó go brath.

3 Agus do chruinnigh Dáibhi Israel uile a cionn a chéile go Hierusalem, do thabhairt aircé an TIGHEARNA súas dá háit, noch do ullmhuigh sé roimpe.

4 Agus do chruinnigh Dáibhi clann Aáron, agus na Lebhítigh:

5 Do mhacaibh Cohat; Uriel a cceann, agus a dhearbhráithre céad agus fithche:

6 Do mhacaibh Merári; Asaiah a cceann, agus a dhearbhráithre, dhá chéad agus fithche.

7 Do mhacaibh Gersom; Ioel a cceann, agus a dhearbhráithre céad agus tríochad.

8 Do mhacaibh Elisaphan; Semaiah a cceann, agus a dhearbhráithre dhá chéud:

9 Do mhacaibh Hetron; Eliel a cceann, agus a dhearbhráithre ceithre fithchid:

10 Do mhacaibh Ussiel; Amminadab a cceann, agus a dhearbhráithre céad agus dhá fhear dhéag.

11 Agus do ghoir Dáibhi air Shádoc agus air Abiatar na sagairt, agus air na Lebhítibh, air Uriel, Asaiah, agus Ioel, Semaiah, agus Eliel, agus Amminadab,

12 Agus a dubhairt sé riú, *Is* sibhsi cionn aithreach na Lehbíteach: náomhaidh sibh féin, agus bhur ndearbhráithre, go ttagadh sibh a níos airc an TIGHEARNA Día Israel gus a náit do ullmhuigh misi dhi.

13 Óir do bhrígh nach ndéarnabhair é an chéad uair, do rinne an TIGHEARNA ar Ndia briseadh oruinn, do chionn nar iarramar é mar budh choir.

14 Marsin do náomhadar na sagairt agus na Lebhítigh iad féin do thabhairt aircé an TIGHEARNA Día Israel súas.

15 Agus do iomchradar clann na Lehbíteach airc Dé air a nguáillibh gun a maideadhúibh uirre, mar do aithin Máoise do réir bhreithre an TIGHEARNA.

16 Agus do labhair Dáibhi ré húachdaran na Lebhíteach a ndearbhraithre dórdughadh do bheith na luchd ceóil air adhbhaghuibh ciúil, air shaltrachuibh, agus chlairseachuibh, agus chimbaluibh, agus déanamh fuaimne, re tógbháil gotha ós áird le luathgháir.

17 Marsin do órduigheadar na Lebhítigh Héman mhac Ioel; agus da dhearbhráithribh, Asaph mhac Berechiah; agus do mhacuibh Merári a ndearbhraithre, Etan mhac Cusaiah;

18 Agus maille leo a ndearbhraithre don dara hórd, Sachariah, Ben, agus Iaasiel, agus Semiramot, agus Iehiel, agus Unni, Eliab, agus Benaiah, agus Maaseiah, agus Mattitiah, agus Eliphaleh, agus Micneiah, agus Obed-edom, agus Ieiel, na doirseóirigh.

19 Marsin do hórduigheadh an luchd ceóil, Héman, Asaph, agus Etan, do sheinm ar chimbaluibh umha;

20 Agus Sachariah, agus Asiel, agus Semiramot, agus Iehiel, agus Unni, agus Eliab, agus Maasiah, agus Benaiah, air shaltrachaibh air Alamot;

21 Agus Mattitiah, agus Eliphaleh, agus Micneiah, agus Obed-edom, agus Ieiel, agus Asasiah, maille re cláirseachaibh ar an Seminit, do shárughadh.

22 Agus do bé Chenaniah, ceann na Lebhíteach, do bhí chum cantuighe: a sé do theagaisc timchioll an cheóil, mar do bhí sé eolach.

23 Agus do bhí Berechiah agus Elcanah na ndóirseoiribh ag an airc.

24 Agus Sebaniah, agus Iehosaphat, agus Netaneel, agus Amasai, agus Sachariah, agus Benaiah, agus Elieser, na sagairt, do shéideadar stuic roimhe airc Dé: agus do bé Obed-edom agus Iehiah budh coinneáduighe dhoruis don airc.

25 ¶ Marsin do chúaidh Dáibhi agus sinnsir Israel, agus caiptinigh na mílteadh, do thabhairt airc chunnartha an TIGHEARNA ó thigh Obed edom maille re gáird-eachus.

26 Agus tárla, a núair do éattromuidh Día na Lebhítigh noch do iomchair airc chunnartha an TIGHEARNA, gur ofraladar seachd mbulóga agus seachd reithe.

27 Agus do bhí Dáibhi ar na éadughadh le róba do linéadach fhínealta, agus na Lebhítigh uile do iomchuir an airc, agus an luchd ceóil, agus Chenaniah maighistir an cheóil maille ris a naós ceóil: agus do bhí ar Dháibhi mar an ccéadna ephod linéadugh.

28 Marso thug Israel airc chunnartha an TIGHEARNA leo maille re gárthuibh, agus lé fuáim an bhúabhuill, agus le stocaibh, agus le Cimbhachuibh, ag déan-

amh combhghotha lé saltrachaibh agus le cláirseachaibh.

29 ¶ Agus tárla, an tan tháinic airc chunnartha an TIGHEARNA go cathruigh Dháibhi, ar mbeith do Mhichal inghean Shaul ag féuchuin amach air fuinneóg go bhfacuidh sí Dáibhi rígh ag damhsa agus ag súgradh: agus do tharcuisnigh sí é iona croidhe.

CAIB. XVI.

An airc ar na cur ina lóistin fein, 7 do chanadar an 105 agus 69 psalm.

MARSIN thugadar leo airc Dé, agus do shuigheadar í a lar an lóistín do chuir Dáibhi na sheasamh dhi: agus dofráladar ofráil loisge agus ofráil shióchána a bhfiadhnúisi Dé.

2 Agus a núair do chríochnuigh Dáibhi fódhbuirt na hofrála loisge agus na hofrála síothchána, do bheannuigh se an pobal a nainm an TIGHEARNA.

3 Agus do roinn sé air gach éanduine Disrael, idir fhear agus mhnáoi, do gach áon aca bairghin arain, agus spodhla maith féola, agus flaigín fíona.

4 ¶ Agus dórduigh sé Lebhítigh áirigh do mhiniostiralachd a lathair airc an TIGHEARNA, agus do chuimhniughadh, agus do mholadh agus do thabhairt buidheachus ris an TIGHEARNA Día Israel:

5 Asaph an t-uachdarán, agus na dhiaigh sin Sachariah, Ieiel, agus Semiramot, agus Iehiel, agus Mattitiah, agus Eliab, agus Benaiah, agus Obed-edom: agus Ieiel maille le saltrachaibh agus le cláirseachaibh; achd do nádó Asaph fuáim lé cimbachuibh;

6 Benaiah mar an ccéadna agus Iahasiel na sagairt maille re stocaibh a ccomhnuidhe as coinne airc chunnartha an TIGHEARNA.

7 ¶ Ansin san ló sin fein do thug Dáibhi an cheádair an salmsa do thabhairt buidheachus ris an TIGHEARNA, a láimh Asaph agus a dhearbhráithreach.

8 Tugaidh buidheachus don TIGHEARNA, goiridh ar a ainm, foillsighidh a ghníomhartha a measg an phobuil.

9 Cánuidh dhó, cánuidh sailm dhó, agus labhruidh air a oibrighibh iongantacha uile.

10 Déunuidh glóir iona ainm naómhtha: bíodh gáirdeachus ar chroidhthibh na ndáoinne iarrus an TIGHEARNA.

11 Iarruidh an TIGHEARNA agus a neart, iarruidh a ghnúis a ccomhnuidhe.

12 Cuimhnighidh a oibreacha iongantacha do rinne sé, a ionganta, agus breitheamhnúis a bheil;

13 O a shliochd Israel a sherbhísighsion, a chlann Iacob, a dhaoine toghtha.

14 *A sé so ar TIGHEARNA* Día; *atáid* a bhreitheamhnais air feadh an domhuin uile.

15 Bithi cuimhneach a ccomhnuidhe air a chunnradh; an focal *do* aithin sé do mhíle ginealach;

16 *Eadhon air an ccunnradh* do rinne sé re Hábraham, agus air a mhionnuibh do Isaac;

17 Agus do dhaingnigh se sin do Iacob mar dhligeadh, *agus* do Israel mar chunnradh síorruidhe,

18 Dhá rádh, Is duitsi do bhéara mé tír Chanain, cuid ronna hoighreachda;

19 A núair nach rabhadar achd beagán, ro bheagán, agus na ccoimhightheachaibh innte.

20 Agus a núair do imthigheadar ó thír go tír, agus ó rioghachd go daoinibh oile;

21 Níor fhulaing sé déanduine éaccóir do dhéanamh orra: thug sé fós, iomaithbhear do ríoghaibh ar a son,

22 *Gha rádh*, Ná beanuidh rem ungthachaibh, agus ná déanuidh dochar ar bith dom fhaighibh.

23 Canadh an domhan uile, chum an TIGHEARNA; foillsigh amach ó ló go ló a shlánughadh.

24 Foillsigh a ghlóir a measg na ngeinteachd; a oibreacha iongantacha a measg na nuile chineadhach.

25 Oir is mór an TIGHEARNA, agus is mór é ré a mholadh: is roimhe fós is cóir eagla bheith ós cionn a nuile dhé.

26 Oir is iodhuil uile dé an phobail: achd is é an TIGHEARNA do rinne na flaithis.

27 *Atá* glóir agus onóir dá lathair; *atá* neart agus sólás iona íonad.

28 Tugaidh don TIGHEARNA, a chomhgháolta an phobail, tugaidh don TIGHEARNA glóir agus neart.

29 Tugaidh don TIGHEARNA an ghlóir is ceart dá ainm: tugaidh ofráil libh, agus tigidh iona fhiaghnúise: adhruigh an TIGHEARNA a sgeimh náomhthachda.

30 Bíodh eagla, áir an ndomhan uile dá lathair: bíaidh an talamh fós seasmhach, ionnus nach ccorruighthear é.

31 Bíodh gáirdeachus air na neamhuibh, agus déanadh an talamh luathghair: agus abradh *dáoin* eidir na cineadhachaibh, *Atá* an TIGHEARNA a ríge.

32 Búaireadh a nfairge, agus a hiomláine: luathgháiridís na machaireadha, agus a nuile ní dá bhfuil ionta.

33 Annsin canfuid croinn na coilleadh go hárd a bhfiadhnúise an TIGHEARNA, do bhrígh go ttiúfa sé do dhéanamh breitheamhnus ar an ndomhan.

34 O tugaidh buidheachus don TIGHEARNA; oir is maith é; oir mairidh a thróaire go síorruidhe.

35 Agus abruidh sibhsi, Sáor sinn, a Dhé ar slánuighthe, agus cruinnigh a bhfochair a chéile sinn, agus sáor sinn ar na geintibh, ionnus go ttiubhram buidheachus dot ainm naomhtha, *agus* go ndéanam glóir ann do mholadh.

36 *Go madh* beannaigh an TIGHEARNA Día Israel a sáoghal na sáoghal. Agus a dubhairt an pobal uile, Amen, agus do mholadar an TIGHEARNA.

37 ¶ Annsin a lathair airce chunnartha an TIGHEARNA dfág sé Asaph agus a dhearbhráithre, do mhiniostalachd as coinne na háirce a ccomhnuidhe, mar díarradh obair gach aon laé:

38 Agus Obed-edom agus a ndearbhráithre, ochdar agus trí fithchid; agus mar an gcéadna Obed-edom mhac Iedutun agus Hósah *do bheith* na ndoirseóiribh:

39 Agus Sádóc an sagart, agus a dhearbhráithre na sagairt, ar aghaidh thalerna-cuil an TIGHEARNA annsa náit áird *do bhí* an Gibeon.

40 Do íodhbairt ofrála loisge don TIGHEARNA air altóir na hofrála loisge a ccomhnuidh maidin agus tráthnóna, agus *do dhéanamh* gach neithe dá bhfuil scríobhtha a ndlígheadh an TIGHEARNA, noch do aithin sé Disrael;

41 Agus Heman agus Iedutun maille leó, agus an chuid oile do toghadh, noch do foillsiughadh le na nammannuibh, do thabhairt buidheachuis don TIGHEARNA, do bhrígh *go mairionn* a thróaire go bráth;

42 Agus ag Héman agus Iedutun do bhádar stuic agus cimbal don luchd do dhéanadh fuaim, agus adhbhadha ciuil Dé. Agus *dob iad* mic Iedutun na doirseóirigh.

43 Agus do imthigh an pobal uile gach áon dá thigh féin: agus díll Daibhi do bheannughadh a thighe féin.

CAIB. XVII.

Ata mac ar na ghealladh do Dhaibhi, noch thogbhas teampall. 16 Buidheachus Dhaibhi.

A NOIS tárla, mar do bhí Daibhi na shuidhe iona thigh, go ndubhairt Daibhi re Nátan an faigh, Féuch, atáimsi am chomhnuidhe a tigh do chédar, ach atá airc chunnartha an TIGHEARNA taobh re cúirtinibh.

2 Annsin a dubhairt Nátan ré Daibhi, Déana gach ní dá bhfuil ad mheanmuin; oir atá Día leat.

3 ¶ Agus tárla a noidhche sin féin, go ttáinic briathar Dé chum Nátan, gha rádh,

4 Imthigh agus innis do Dhaibhi mo shearbhfhoghantúigh, Is marso a deir an

TIGHEARNA, ní dhéana tú tigh dhamhsa do chomhnuighe ann:

5 Oir níor chomhnuigh misi a ttigh ón ló fá ttug mé Israel a níos gus a nuigh; acht ag imtheachd ó lóistín go lóistín, agus ón tabernacuil go *chéile*.

6 Gidh bé ball ar shiubhail mé lé Hisraél, nar labhar mé an focal ré háoinbhreithiomh Disraél, (noch dar aithin mé mo phobal do bheathughadh), gha rádh, Cred ía nach dearnabhair tigh cédaí dhamh?

7 Anois ar a naddhbharsin is marso a déara tú rem shearbhfhoghantuigh Dáibhi, Is marso a deir TIGHEARNA na slógh, do thog misi thú ón nánruigh, ó leanmhuin na ccáorach, chor go mbeitheá ad úachdaran os cionn mo phobail Israel:

8 Agus do bhi mé maille leat ann gach uile bhail ar ghabh tú, agus do ghéarr mé thriotha do naimhde uile romhad, agus do rinne mé ainm dhiot cosmhail re ainm na ndáoiné móra *ata* air an ttailamh.

9 Mar an gcéadna oirdeochuidh mé áit dom phobal Israel, agus áitreabhuid iona náit féin, agus ní cherrochtar níos mó fad; ní mó dhubeoruid clann na gciontach fad níos mó, (do nós na céad aimsire.

10 Agus ó a nam ar aithin misi breith-eamhuin do bheirh ós cionn mo phobail Israel.) Tuilleamh fús cláoidhfe mé do naimhdese uile. Os a chionnsin innsim dhuit go ccúirfe an TIGHEARNA tigh súas duitis.

11 ¶ Agus tiucaidh a ccrích, a nuair chaithfítheat do laéthesi go ccaithfidh tusa dul a bhfechair haithreadh, go ttoigfe misi do shliocht súas ad dhiagh, noch bhías dot mhacaibhsi; agus daingneochaidh mé a rioghachd.

12 Do dhéana seision tigh dhamhsa, agus daingneochaidh misi a chatháoir riogha go bráth.

13 Biaidh me am athair aige, agus biaidh seision na mhac agamsa: agus ní bhéara mé mo throcaire *uadh*, mar rug mé ón té do bhí romhadasa:

14 Acht suigheocha mé ann mo thigh é, agus ann mo rioghachd go bráth: agus daingneochthar a chatháoir riogha go síorruidhe.

15 Do réir na mbriatharso uile, agus do réir na fise so uile, is amhluigh sin do labhair Natan re Dáibhi.

16 ¶ Agus tháinig Dáibhi rígh agus do shuigh sé as coime an TIGHEARNA, agus a dubhairt, *cia misi*, a TIGHEARNA Dia, agus cred é mo thigh, as a ttug tusa chum na céime so mé?

17 Agus *gidheadh* bá bheag so ad shúilibhsi, a Dhé; oir do labhair tú *mar an*

gcéadna ar thigh do shearbhfhoghantuigh aimsir fhada ré teachd, agus thug tú meas ormsa do réir staide duine chumhachduigh, a TIGHEARNA Dia.

18 Cred fhéadas Dáibhi do *rádh* riot níos mó arson onóra do shearbhfhoghantuigh? oir atá fios do shearbhfhoghantuigh agad.

19 A TIGHEARNA, arson do shearbhfhoghantuigh, agus réir do thola féin, do rinne tú an mhórdhachdso, a bhfoillsiughadh na neitheann mórso uile.

20 A TIGHEARNA, *ní bhfuil* áon is cosnhuil riotsa, agus *ní bhfuil* Dia ar bith acht tú, do réir a nuile neithe dá ccéalamar ler cclúasaibh.

21 Agus éia aoinchineadh ar an ndomhan atá cosmhail re do phobal Israel, noch a ndeachuidh Dia dá bhfuasgladh dá mbeith na bpobal aige féin, do dhéanamh auma mórdhachda agus úathbháis diotsa, le díbert chineadhach amach roimhe do phobal, noch dfuasgail tú as an Néigipt?

22 Oir do rinne tú do phobal féin dot phobal Israel go bráth; agus atá tusa, a TIGHEARNA, ad Dhía dhoibh.

23 Ar a naddhbharsin a nois, a TIGHEARNA, daingnightheat go bráth an ní a dubhairt tú a ttaoibh do sherbhisigh agus a ttaoibh a thighe, agus déana mar a dubhairt tú.

24 Daingnightheat é cheana, chor go mórfoightheat hainmsi go bráth, gha rádh, TIGHEARNA na slógh Dá Israel, is Dia Dísraél é: agus daingnightheat tigh Dhaibhi do shearbhfhoghantuigh ad lathair.

25 Oir dfoillsigh tusa, ó mo Dhía, dot shearbhfhoghantuigh go ttoigfeá tigh dhó: uimesin fuair do shearbhfhoghantuigh *iona chróidhe* urnaigh do dheanamh ad lathair.

26 Agus a nois, a TIGHEARNA, is tú Dia, agus do gheall tú an mhaithise dot shearbhfhoghantuigh:

27 Anois ar a naddhbharsin go madh toil leachd tigh do shearbhfhoghantuigh do bheannughadh, chor go mbiaidh as do choinne go bráth: oir beannuidhe tusa, a TIGHEARNA, agus *biaidhsin* beannuigh go bráth.

CATB. XVIII.

Cogadh agus báaidh Dhaibhi. 14 *Agus a Luchd oifighe.*

A NOIS tárla na dhiaigh so, gur bhúail A Dáibhi na Philistinigh, agus gur chláoidh sé iad, agus do bhean Gát agus a bailte amach as láimh na Bphilistineach.

2 Agus do bhúail sé Móab; agus do ghéillodar na Móabítigh mar sherbhisigh dó Dhaibhi, ag tabhairt tiodhlaice leo.

3 ¶ Agus do bhúail Dáibhi Hadareser

rígh Sóbah go nuige Hamat, mar do chúaidh sé do dhaingniughadh a thighearnuis láimh ré habhuinn Euphrátes.

4 Agus rug Dáibhi míle carbad úadh, agus seachd míle marcach, agus fithche míle coisigh : do ghéarr Dáibhi fós spiortheach *each* na ccarbad uile, achd do cháomhuin sé céad carbad díobh.

5 Agus a n'air thangadar Sirianuigh Dhamascus do chongnamh lé Hadareser rígh Sóbah, do mharbh Dáibhi do na Sirianachaibh dhá mhíle fhithchíod fear.

6 Annsin do chuir Dáibhi *garisún* ann Damascus na Síria; agus do ghéillíodar na Sirianuigh mar sherbhísigh do Dhaibhi, ag tabhairt tiodhlaice leo. Marso do choimhead an TIGHEARNA Dáibhi ann gach áit a ndeachaidh se.

7 Agus do thóg Dáibhi na sciatha óir do bhí air shearbhfhoghantuibh Hadareser, agus thug go Hierusalem iad.

8 Mar an gcéadna ó Thibat, agus ó Chun, caithreacha Hadareser, thug Dáibhi iomarcuigh prais, dá ndéarna Solamh an nfairge phrais, agus na piléir, agus na soitheighe prais.

9 ¶ Anois a núair do chúaluidh Tou rígh Hamat mar do bhúail Dáibhi go hiomlán sluagh Hadareser rígh Sobah;

10 Do chuir sé Hadóram a mhac agus an rígh Dáibhi, dá fhiafruigh cionnus do bhí sé, agus do bheannughadh dhó, do chionn mar do throid sé a naghaidh Hadareser, agus mar do bhuáil sé é; (óir do bhí cogadh ag Hadareser re Tou); agus gach uile shórt soitheach óir agus airgid agus prais *leis*.

11 Do choisrig Dáibhi rígh iad sin mar an ccéadna don TIGHEARNA, maille ris a nór agus ris a naingíod thug sé as na críochaibhsa uile; ó Edom, agus ó Mhóab, agus ó chloinn Ammon, agus ó na Philistinibh, agus Amalec.

12 Os a chionn sin do mharbh Abisai mhac Seruiah do na Hedomiteachaibh ochd míle dhéag a ngleann an tsaluinn.

13 ¶ Agus do chuir sé Garisún an Edom; agus do ghéillíodar na Hedomitigh uile na serbhiseachaibh do Dháibhi. Marso do chomhead an TIGHEARNA Dáibhi ann gach uile bhall ar ghabh sé.

14 ¶ Marsin do bhí Dáibhi na rígh ós cionn Israel nile, agus do rinne sé breith-eamhnas agus ceart idir a phobal uile.

15 Agus do bhí Ioab mhac Seruiah ós cionn an tsloigh; agus lehosaphat mhac Ahilud, na chumhnigheóir.

16 Agus Sádac mhac Ahitub, agus Abimelech mhac Abiatar, na sagartaibh; agus Shabhsha na scribhneóir;

17 Agus do bhí Benaiah mhac Iehoiada ós cionn na Cceretiteach agus na Bpeleti-

teach; agus *dob iad* mic Dháibhi budh oirdhearcha gacha táobh don rígh.

CAIB. XIX.

Dióghla ar tharcuisne Hanun ri chloinne Ammon.

ANNOIS tárla, na dhíiaigh so, go bhfuáir Nahás rígh chloinne Ammon bás, agus gur ríoghuidh a mhac iona áit.

2 Agus a dubhairt Dáibhi, Folliseochuidh mé muinntearhdas do Hánun mhac Nahas, do bhrígh gur thaisbéin a athair muinntearhdas damh. Agus do chuir Dáibhi teachda dá chomhfhurtachd do thaobh a athar. Mar sin thangadar muinntir Dháibhi go tír chloinne Ammon go Hánun, dá chomhfhurtachd.

3 Acht a dubhradar prionnsadha chloinne Ammon re Hánun, An sáoilíonn tusa go bhfuil onóir ag Dáibhi dot athair, as ar chuir sé luchd comhfhurtachda chugadsa? nach do spionadh thangadar a sheirbhísigh chugad, agus do mhilleadh, agus do bhrath na tíre?

4 Uime sin do ghlac Hánun muinntir Dháibhi, agus do bhearr sé iad, agus do ghéarr sé a néaduigh dhíobh iona lár ós cionn a más, agus do chuir ar siubhal iad.

5 Annsin chúadar dáoine *áirigh*, agus do innseadar do Dháibhi mar do rinneadh re na mhuinntir. Agus do chuir seision dáoine na coinne : (óir do bhí náire mhór air na fearuibh). Agus a dubhairt an rígh, Fanuidh ann Iericho no go bhfásuid bhur bhféasóga, agus *annsin* fillidh.

6 ¶ Agus an tan do chonncadar clann Ammon go ndéarnadar iad féin fúathmhar ag Dáibhi, do chuir Hánun agus clann Ammon míle tallann airgid d'fostógh carbad agus marcshluagh dhóibh as Mesopotamia, agus as Síria Maachah, agus as Sóbah.

7 Marsin do fhóistóigheadar do air thríochad míle carbad, agus rígh Maachah gun a mhuinntir; noch tháinig agus do shuigheadar a slúagh as coinne Mhedeaba. Agus do chruinnigheadar clann Ammon iad féin a bhíochair a chéile ó na ccaithreachaibh, agus thangadar chum catha.

8 Agus an tan do chúalaidh Dáibhi *sin*, do chuir sé Ioab, agus slúagh na ndáoine neartmhar uile úadh.

9 Agus thangadar clann Ammon amach, agus do chuireadar an cath a nórdughadh as coinne gheata na caithreach : achd na ríghthe tháinig do bhádar leo féin san machaire.

10 Anois an tan do chonnairc Ioab gur shuigheadar na choinne an cath roimhe agus na dhíiaigh, do thogh sé amach as

roighnibh Israel uile, agus do chuir sé a nórdughadh *iad* a naghaidh na Sírianach.

11 Agus thug se an chuid oile do na dáoinibh a láimh Abisai a dhearbhrathair, agus do chuireadar *iad féin* a nórdughadh a naghaidh chloinne Ammon.

12 Agus a dubhairt seision, Má bhíd na Sírianuigh ro láidir dhamhsa, annsin cuideocha tusa liom : achd ma bhíd clann Ammon ro láidir dhuitsi, annsin cuideocha misi leachd.

13 Bídhi curata, agus foillsighiom sinn féin go fearanhuil ar son ar ndaoine, agus ar son chaithreacha ar Ndé : agus déanadh an TIGHEARNA *an ní is fearr* chítear dhó féin.

14 Agus do dhruid IoaB agus na daoine do bhí iona fhochair as coinne na Sírianach chum catha ; agus do theitheadarsan roimhe.

15 Agus an tan do chonncadar clann Ammon gur theitheadar na Sírianuigh, do theitheadar féin mar an ccéadna roimhe Abisai a dhearbhrathair, agus do chúadar a teach don chathruigh. Annsin tháinic IoaB go Hierusalem.

16 ¶ Agus an tan do chonncadar na Sírianuigh gur buáileadh le Hísrail *iad*, dó chuireadar teachda úatha, agus do thairngeadar amach na Sírianuigh *do bhí* táobh thall don nabhuinn : agus Sópach caiptín slóigh Hadareser rompa.

17 Agus do hinnseadh sin do Dháibhi ; agus do chruinnigh sé Israel uile, agus do chuáidh sé tar Jordan anonn, agus tháinic orra, agus do chuir sé *an cath* a nórdughadh na naghaidh. Marsin a nuáir do chuir Dáibhi an cath a nórdughadh a naghaidh na Sírianach, do throid-eadar ris.

18 Acht do theitheadar na Sírianuigh roimhe Israel ; agus do mharbh Dáibhi do na Sírianachaibh seachd míle *fear noch do throid* a ccarbadiuibh, agus dhá fhithchiod míle coisigh, agus do mharbh sé Sópach caiptin an tslóigh.

19 Agus an tan do chonncadar muinntir Hadareser gur buaileadh *iad féin* roimhe Israel, do rinneadar síothcháin ré Dáibhi, agus do ghéilliodar na serbhseachaibh dhó : agus níor chuidigheadar na Sírianuigh níos mó ré cloinn Ammon.

CAIB. XX.

Pianadh fheara Rabbah. 4 Do thuit seisior athach.

AGUS tárta, ar caitheamh na bliadhna, go rug IoaB leis neart an tslóigh, agus gur fhasuigh tír chloinne Ammon, agus tháinic sé agus do chuir a fhoslungphort ar Rabbah. (Achd dfan Dáibhi ann Ieru-

salem.) Agus do bhuáil IoaB Rabbah, agus do sgrios sé í.

2 Agus do bhean Dáibhi coróin a rígh da chionn, agus fuáir gur chomhthromuigh sí tallann óir, agus *da bhádar* clocha búadha innte ; agus do cuireadh ar cheann Dháibhi í : agus thug sé mar an gcéadna mórán oile éadála as an Ccathruigh.

3 Agus thug sé amach na daoine *do bhí* innte, agus do ghéarr sé *iad* le tuiriosguibh agus le cliathaibh foirsighe iaruinn, agus le túaghaibh. Marsin do rinne Dáibhi re cloinn Ammon uile. Agus re na ccaithreachaibh. Agus dfill Dáibhi agus a dhaoine uile go Hierusalem.

4 ¶ Agus tárta na dhiáighso, gur éirigh cogadh ann Gésér ris na Philistinibh ; annsa namsin Sibbechai an Hussatiteach do mharbh sé Sippai, *noch do bhí* do chloinn a naithigh : agus do claóidheadh *iad*.

5 Agus do bhí cogadh a ris ris na Philistinibh ; agus do mharbh Elhánan mhac Iair Lahmí dearbhrathair Gholiah an Gítiteach, agá *raibh* crann a gath amhuil garman figheadóra.

6 Agus a ris fós do bhí cogadh ann Gát, áit a raibh óglach do mhéid *romhóir*, a rabhadar méir a chos agus a lámh a ceathair thar fhithchiod, a sé *ar gach láimh* agus cois leis : agus fós do budh mac don naitheach é.

7 Achd a nuáir thug sé a shlán faói Israel, do mharbh Ionatan mhac Simeá dearbhrathair Dháibhi é.

8 Don naitheach ó Ghát rugadh *iadso* ; agus do thuitheadar le láimh Dháibhi, agus lé láimh a mhuinntire.

CAIB. XXI.

Airmhe éuccneasta an phobail. 9 Agus plaigh ar a shon.

AGUS do sheas Sátan súas a naghaidh Israel, agus do bhrostuidh sé Dáibhi chum Israel do chomháireamh.

2 Agus a dubhairt Dáibhi re IoaB agus re huachdárานุိubh an phobail, Eirghidhe, airmhidh Israel ó Bheerseba go Dan ; agus tugaidh a nuibhir chugamsa, chor go mbí a fhios agam.

3 Agus do fhreagair IoaB, Go ndéarna an TIGHEARNA a phobal céadúair níos mó ná atáid : acht, mo thighearna a rígh, *nach* *iad* uile serbhísigh an tighearna ? uimesin ciodh fa niarran mo thighearna an nise ? créd fa mbeith sé na chuís peacaidh Disrael ?

4 Gidheadh do bhuáidhuigh bríathar an rígh a naghaidh IoaB. Uimesin dimthigh IoaB, agus do chuaidh sé ar feadh Israel, agus tháinic sé go Hierusalem.

5 ¶ Agus thug IoaB suim uibhre na ndaoine do Dháibhi, Agus do bhádar

do chlainn Israel uile mile do mháltibh, agus céad mile fear noch do tharruing cloidheamh: agus do Iúdah ceithre chéad agus trí fithchid agus deich mile fear do tharruing cloidheamh.

6 Acht níor áirimh sé Lébbi nó Beniamin na measc: óir do bhí briathar an rígh adhfháthmhar ag Ioab.

7 ¶ Agus do mbhothaitin an nise re Día; uime sin do bhúail sé Israel.

8 Agus a dubhairt Dáibhi re Día, Do pheacaidh mé go mór, do bhrígh go ndéarna mé an ní so: acht a nois, guidhim thú, cuir éacceart do shearbhfhoghanuigh ar ccúl; óir do rinne mé so go ro mhíchéilligh.

9 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA re Gad, féachadóir Dháibhi, gha rádh,

10 Innnigh agus innis do Dháibhi, gha radh, Is marso a deir an TIGHEARNA, Táirgim trí neithe dhuit: beir féin rogha dhíobh, go ndéanuinn ríot é.

11 Annsin thainic Gad go Dáibhi, agus a dubhairt ris, Is mar so a deir an TIGHEARNA, Beir do rogha

12 Ceachdar aca, gorta thrí mblíadhan; nó bheith trí mhí dot sgrios roimhe do naimhde, (an feadh bhéaras cloidheamh do namhad ort); nó fós cloidheamh an TIGHEARNA trí lá, eadhon an phláigh, annsa dúithche, agus aingeal an TIGHEARNA ag marbhadh ar feadh théorann Israel. A nois uimesin déana combhairle cred é an fhreagra bhéaras misi gus an té do chuir úadhd mé.

13 Agus a dubhairt Dáibhi ré Gad, Atáim a ciumhghach ro mhóir: tuitim anois a láimh an TIGHEARNA; (óir is ro mhór a thrócaire): agus ná tuitim a láimh duine.

14 ¶ Marsín do chuir an TIGHEARNA pláigh air Israel: agus do thuit Disrael seachdmhoghad míle fear.

15 Agus do chuir Día aingeal go Hierusalem da sgrios: agus mar bhí sé agá lérscrios, do chonnaic an TIGHEARNA, agus dob aithreach leis an tolc, agus a dubhairt ris an aingeal do bhí ag mill-eadh, Is lór sin, connuimh a nois do lámh. Agus do sheas aingeal an TIGHEARNA ag urlár bhúailte Ornan an Iebusiteach.

16 ¶ Agus do thóg Dáibhi a shúile súas, agus do chonnaic sé aingeal an TIGHEARNA na sheasamh idir talamh agus neamh, agus cloidheamh táirgthe iona láimh ar na shíneadh amach ós cíonn Ierusalem. Annsin Dáibhi agus sinnsir Israhel, noch do bhí folnigh re saicéadach, do thuiteadar air a náighthibh.

17 Agus a dubhairt Dáibhi re Día, nach misi dfuagair an pobal dáireamh? is misi féin do pheacaidh agus do rinne an

tolc dharíribh; ach na caoruihse, créd do rinneadar? guidhim thú, a TIGHEARNA mo Dhía, bíodh do lámh orumsa, agus air thúgh mathar; achd ná bíodh air do phobal, as a bpianfuidh iad.

18 ¶ Annsin do aithin aingeal an TIGHEARNA do Ghad a rádh ré Dáibhi, go ttiagh Dáibhi súas, agus altoir do chur suas don TIGHEARNA ar urlár buáilte Ornan an Iebusiteach.

19 Agus do chúaidh Dáibhi súas ar rádh Ghad, noch do labhair sé a naim an TIGHEARNA.

20 Agus diompóigh Ornan ar ais, agus do chonnaic sé an taingeal; agus a cheathrar mac do bhí na fhochair dfolchadar iad féin. Anois do bhí Ornan ag búaladh cruthneachda.

21 Agus ar tteachd do Dháibhi go Hornan, díeach Ornan agus do chonnaic sé Dáibhi, agus do chuaidh sé amach as a nurlár búailte, agus dumluidh sé é féin do Dháibhi lé na ghnúis go talamh.

22 Ann sin a dubhairt Dáibhi re Ornan, Deónuidh dhamhsa a náitsi a nurláir búailte, go ndéarna mé altoir ann don TIGHEARNA: do bheara tú dhamh é ar a lánluách: chor go cceinneochtar an phláigh ón bpobal.

23 Agus a dubhairt Ornan re Dáibhi, Glac chugad é, agus déanadh mo thighearna an rígh an ní is féarr do chítear dhó: féuch, do bheirinn dhuit na daimh mar an gcéadna chum na hoifrála loisge, agus na súistighe mar chonnadh, agus an chruithneachd chum na hoifrála bídh; bronnaim uile iad.

24 Agus a dubhairt Dáibhi rígh ré Hornan, Ní headh; achd go deimhin ceinneacha mé é air a lánluách: oir ní ghlacfa mé an ní is leatsa don TIGHEARNA, agus ní oifrálís mé iodhbhuirt loisge gan chostús.

25 Marsin thug Dáibhi do Ornan air a náit sé chéad secel oir a ccomhthrom.

26 Agus do rinne Dáibhi altoir ann sin don TIGHEARNA, agus dofráil sé iodhburcha loisge agus ofrála síothchána, agus do ghoir air an TIGHEARNA; agus do fhreagair sé ó fhlaithreamhnus é maille re teine air altoir na hiodhburcha loisge.

27 Agus dfuagair an TIGHEARNA don naingeal; agus do chuir sé a chloidheamh a steach a ris iona thrúail.

28 Ann sa namsin a nuaid do chonnaic Dáibhi gur fhreagair an TIGHEARNA é a nurlár búailte Ornan an Iebusiteach, ann sin do rinne sá iodhbhairt ann.

29 Oir do bhí tabernacuil an TIGHEARNA, noch do rinne Maóise san bhfásach, agus altoir na hoifrála loisge, fa namsin annsa náit áird ann Gibeon.

30 Acht níor fhéud Dáibhi dul da lathair d'fíafuigh do Dhia; oir do bhí eagla air do bhrígh chloidhinn aingil an TIGHEARNA.

CAIB. XXII.

Do chuir Daibhi íulach ar Sholamh.

17 Agus ar phrionnsadhaibh Israel, attaobh an teampaill.

ANNSIN a dubhairt Dáibhi, Sé so tigh an TIGHEARNA Dé, agus sí so altóir ofrála loisce Israel.

2 Agus do aithin Dáibhi na coimhithigh do chruinniughadh a bhfochair a chéile noch do bhí a tír Israel; agus do chuir sé saoir doibhriughadh chloch snoighte do dhéanamh tighé Dé.

3 Agus do sholathair Dáibhi iomarcuidh íaruinn chum táirgeadh dhoirseadh na ngéatadh, agus chum na ndlúthadh; agus iomad práis gan chomhthromughadh;

4 Mar an ccéadna iomarcuidh crann céadair: óir thugadar na Sidoníanuigh agus muinntir Tíor iomarcuidh crann cédar chum Dháibhi.

5 Agus a dubhairt Dáibhi, Atá mó mhac Solamh óg máotha, agus an tigh chaithfighthear do dhéanamh don TIGHEARNA is éigin a bheith romhórdhálach, do chlu agus do ghloir ar feadh a nuile chríoch: ar a nadhbharsin do dhéana misi anois ullnuighadh na choinne. Marsin do ghléus go ro acfuinneach roinhe a thás.

6 ¶ Ansin do ghoir sé air a mhac Solamh, agus do chuir dúalach air tigh do dhéanamh don TIGHEARNA Dia Israel.

7 Agus a dubhairt Dáibhi ré Solamh, A mhic, ar son mo choda féin, do bhí ann mintinn tigh do dhéanamh dainm mo THIGHEARNA Dé:

8 Acht thainic bríathar an TIGHEARNA chagam, gha rádh, Do dhóirt tú iomad fola, agus do rinne tú cogtha móra: ní dheana tú tigh dom ainmsi, do bhrígh gur dhóirt tú iomad fola air an titalamh ann mo radharc.

9 Féuch, béarthar mac dhuit, noch bhías na dhuine shuáimhneach; agus do bhéara misi suáimhneas do ó na naimhdiú uile ann gach aon taobh dhe: óir isé blus ainm dhó Solamh, agus do bhéara mé síothcháin agus suáimhneas Disrael re na linn.

10 Do dhéana sé tigh dom ainmsi; agus bíaidh sé na mhac agamsa, agus misi am athair aigesion, agus daingneachuidh mé cathaoir a rioghachda ós cionn Israel go bráth.

11 Anois, a mhic, go raibh an TIGHEARNA mail'e leat; agus téigh air haghaidh, agus cuir tigh do THIGHEARNA Dé súas, mar do labhair sé dot thaobh.

12 Ambáin go ttuga an TIGHEARNA eagna agus tuaisi dhuit, agus go ttuga duit cúram a ttaobh Israel, lé ccoimheada tú dlítheadh do THIGHEARNA Dé.

13 Ann sin éireochuidh sonus duit, má thógann tú aire do choimhlíonadh na reachda agus na mbreitheamhus noch do chuir an TIGHEARNA dualach ar Mhaoise a ttaobh Israel: bí láidir, agus bíodh meisneach mhaith agad; na hmeagluigh, agus na húamhnuighthear thú.

14 Anois, féuch, ann mo thrioblóid do ghléus misi a coime thighe an TIGHEARNA céud míle tallann óir, agus míle míle tallann airgid; agus do phrás agus díaraun gau áireamh; (óir atá sé ro lionmbar): do ghléus mé mar an ccéadna adhad agus clocha; agus féudigh tusa cur na cceann.

15 Tuilleamh oile atáid luchd oibre agad go hionadambuí, snoigheadóirigh agus saoir chloch agus chrainn, agus iad uile glic chum gach éantsórt oibre.

16 An tór, agus an tairgíod, agus an práis, agus an tianan, ní heidir a náireamh. Éirigh súas, agus déana romhad, agus go raibh an TIGHEARNA maille leat.

17 ¶ Do aithin Dáibhi mar an ccéadna do phrionnsadhaibh Israel uile cuidiughadh lé na mhac Solamh, gha rádh,

18 Nach bhfuil bhur THIGHEARNA Dia maille ribh? agus nach ttug sé suáimhneas daóibh ar gach taobh? óir thug sé dúthchusaigh na tíre am láimhse; agus do gabhadh an dúitiche a lathair an TIGHEARNA, agus a lathair an phobail.

19 Anois socruidh bhur ccoridhthe agus bhur nanam diarruidh bhur THIGHEARNA Dé; éirigh ar a nadhbharsin, agus ullnuighidh sanctóir an TIGHEARNA Dé, do thabhairt airce chunnartha an TIGHEARNA, agus shoitheach náomhtha Dé, don tigh do dhéantar dainm an TIGHEARNA.

CAIB. XXIII.

Solamh orduighthe na rígh. 2 Uibhir agus oifig na Nlebhiteach.

ANN sin a núair do bhí Dáibhi áosta agus lán do láethibh, do rinne sé rígh dá mhac Solamh ós cionn Israel.

2 ¶ Agus do chruinnigh sé prionnsadha Israel uile a ccionn a chéile, maille ris na sagartaibh agus ris na Lebhitibh.

3 Anois do háirmheadh na Lebhitigh ó aois thriochad bliadhan agus ós a chionn: agus ba í a nuibhir do réir a cceann, duine ar dhuine, tríochad agus ochd míle.

4 Do bhí, diobh sin ceithre míle fithchíod re haghaidh oibre thighe an TIGHEARNA da cur ar a haghaidh; agus sé mhíle na noitigeachaibh agus na mbreitheamhnuibh:

5 Os a chionn sin do bhádar ceithre mhíle na ndoirseoiribh; agus ceithre mhíle re moladh an TIGHEARNA ris na hadhbhaghaibh ciúil do rinne misi, *ar sa Dáibhi* do mholadh Dé.

6 Agus do roinn Dáibhi iad na sealuibh idir mhacaibh Lébbhi, *dar bhainm*, Gerson, Cohat, agus Merári.

7 ¶ Do na Gersoniteachaibh, Laadan, agus Símei.

8 Mic Laadan; Iehiel a cceann, agus Setam, agus loel, triúr.

9 Mic Shímei; Selomit, agus Hasiel, agus Haran, triúr. *Dob* iadso cinn aithreach Laadan.

10 Agus mic Shimei; Iahat, Sina, agus Ieus, agus Beriah. *Dob* iad an ceathrarso mic Shimei.

11 Agus dob é Iahat an ceann, agus Sisa an dara: ach ní raibh mórán mac ag Ieus nó ag Beriah; uime sin do bhádar a néanáireamh amháin, do réir thighe a naithreadh.

12 ¶ Mic Cohat; Amram, Issar, Hebron, agus Ussiel, ceathrar.

13 Mic Amram; Áaron agus Maóise: agus do dealuigheadh Áaron, do bheannughadh na neithionn ro náomhtha, é fein agus a mhic go bráth, do losgadh túise as coime an TIGHEARNA, do fhritheolamh dhó, agus do bheannughadh iona ainm go bráth.

14 Anois Maóise óglach Dé, do hainmnigheadh a mhic a ttaoibh Lébbhi.

15 Dób iadso mic Mhaóise, Gerson, agus Elieser.

16 Do mhacaibh Gerson, *do bé* Sebuél an ceann.

17 Agus *dob* iad mic Elieser Rehabiah an ceann. Agus ní raibh aon mhac oile ag Elieser; achd do budh ro iomdha mic Rehabiah.

18 Do mhacaibh Issar; Selomit an ceann.

19 Do mhacaibh Hebron; Ieriah an céad, Amariah an dara, Iehasiel an treas, agus Iecamean an ceathramhadh.

20 Do mhacaibh Ussiel; Michah an céad, Iessiah an dara.

21 ¶ Mic Mherári; Mahli, agus Mussi. Mic Mhahli; Eleasar, agus Cis.

22 Agus déug Eleásar, agus ní raibh aon mhac aige, achd ingheana: agus thugadar a ndearbhráithre mic Chis iad.

23 Mic Mhussi; Mahli, agus Eder, agus Ierimot, triúr.

24 ¶ *Dob* iadso mic Lébbhi do réir thighe a naithreadh; uachdaráin na naithreadh, mar do háirmheadh iad le úibhir a namann do reir a cceann, dó rinne obair sheirbhíse thighe an TIGHEARNA ó aois fhithchid bliadhan agus ós a chionn.

25 Oir a dubhairt Dáibhi, Thug an TIGHEARNA Dia Israel suáimhneas dá phobal, go madh héider léo comhnúighe ann Ierusalem go bráth;

26 Agus fós do na Lebhítibh: ní iomchoruid siad *feasda* an tabernacuil, ná soithighe ar bith dá mbeauann ris chum a sheirbhíse.

27 Oir le bríathraibh deighionacha Dhaibhi do háirmheadh na Lebhítigh ó fhithchid bliadhuin daóis agus ós a chionn:

28 Do bhrígh gur *bhí* a noifig feithiomh ar chloinn Áaron ar son sheirbhíse thighe an TIGHEARNA, annsna cúirtibh, agus annsna seómradhuibh, agus a niomghlanadh a nuile neithe náomtha, agus oibre sherbhíse thighe Dé;

29 Eadhon a naráin taisbéanta, agus an phlúir fhínealta do nofráil bhídh, agus bhaighfiona gan loibhín, agus an neithe *do nithí ann* sa noighean, agus an neithe fritheailte, agus a nuile shórt miosúr agus méud;

30 Agus do sheasamh gach éanmhaidin do thabhairt buidheachuis agus moladh don TIGHEARNA, agus mar an ccéadna gach tráthnóna;

31 Agus do íodhbuiirt gach éanofrála loisge don TIGHEARNA annsna láethibh saoire, annsna raéibh núadha, agus annsna féustuighibh cinnte, a nuibhir, do reir mar do hórduigheadh dhóibh, a ccomhnúigh a lathair an TIGHEARNA:

32 Agus go coimheadaidis cúram thabernacuil an chomhchruinnigh, agus cúram *na háite* náomhtha, agus cúram chloinne Áaron a ndearbhráithre, a serbhíse thighe an TIGHEARNA.

CAIB. XXIV.

Na sagairt rannsa a 24 Chúrsadhaibh.

ANOIS *is iad* so ranna mhac Áaron. Mic Aaron; Nátab, agus Abihu, Eleasar, agus Itamar.

2 Achd déug Nátab agus Abihu roimhe a nathair, agus ní raibh clann ar bith aca: ar a nadhbharsin sé Eleásar agus Itamar do niodh oitig an tsagairt.

3 Agus do roinn Dáibhi iad, araon Sádóc do mhacaibh Eleasar, agus Ahimelech do mhacaibh Itamar, do reir a noifigibh ann a seirbhíse.

4 Agus do frith ní budh mó do dháoinibh oirdhearca do mhacaibh Eleásar ná frith do mhacaibh Itamar; agus *is marso* do roinneadh iad. A measc mhac Eleasar do bhádar sé fir dheág toghtha a measc a naithreadh, agus ochdar a measc mhac Itamar do reir thighe a naithreadh.

5 Marso do roinneadh iad lé crannchar, gach aon díobh re a chéile; oir do budh do mhacaibh Eleásar agus do

mhacaibh Itamar, úachdaráin na sanctóra, agus úachdaráin thighe Dé.

6 Agus Semaiah mhac Netaneel an scribhneoir, áon do na Lebhítibh, do sgríobh iad as coinne an rígh, agus na bprionnsadh, agus Shadoc an sagart, agus Ahimelech mhac Abiatar, agus a lathair ceann aithreadh na sagart agus na Lebhíteach: áoin phrímhthigh amháin ar na ghlacadh do Eleasar, agus tigh do Itamar.

7 Anois tháinig an céad chrannchar amach do Iehoiarib, an dara crannchar do Iedaiah,

8 An treas do Harim, an ceathramhadh do Sheárim,

9 An cúigeadh do Malchiiah, an seiseadh do Mhiiamin,

10 An Seachdmhadh do Haccos, an tochdmhadh do Abiiah,

11 An náomhadh do Iesua, an deichmhadh do Shecaniah,

12 An táonmhadh déag do Eliasib, an dara dhéag do Iaccim,

13 An treas déag do Huppah, an ceathramhadh déag do Iessebeab,

14 An cúigeadh déag do Bhilgah, an seiseadh déag do Immer,

15 An seachdmhadh déag do Hesir, an tochdmhadh déag do Apses,

16 An náomhadh déag do Phetabiah, an fithcheadh do Iehesecel,

17 An taonmhadh fithchíod do Iachin, an fithchíod do Ghamul,

18 An treas tar fithchíod do Dhelaiah: an ceathramhadh fithchíod do Mhaasiah.

19 *Dob iad so a nórduighthe iona serbhús, do theachd go tigh an TIGHEARNA, do réir a ngnátha faoi Aáron, a nathair, mar do aithin an TIGHEARNA Dia Israel dhe.*

20 ¶ Agus *dob iad so an chuid oile do mhacaibh Lébbi: do mhacaibh Amram; Subael: do mhacaibh Subael; Iehdeiah.*

21 A ttaóibh Rechadiah: do mhacaibh Rehabiah, *dob é Issiah an céud.*

22 Do na Hisharíteachuibh; Selomot: do mhacaibh Shelomot; Iabat.

23 Agus mic *Hebron*; Ieriah, Amariah an dara, Iahasiel an treas, Iecameam an ceathramhadh.

24 Do mhacaibh Ussiel; Michah: do mhacaibh Michah; Samir.

25 *Do bé dearbhrathair Mhichah Issiah: do mhacuibh Issiah; Sechariah.*

26 ¶ *Dob iad mic Mheráiri Mahli agus Mussi: mic Iaasiah; Beno.*

27 Mic Mherári le Iaasiah; Beno, agus Soham, agus Seccur, agus Ibri.

28 O Mahli *thainic* Eleasar, ag nach raibh éan mhac.

29 A ttaóibh Chis: *do bé mac Chis, Ierahmeel,*

30 Mic Mhussi mar an ccéadna; Mahli, agus Eder, agus Ierimot. *Dob iad so mic na Lebhíteach do réir thighthe a naithreadh.*

31 Do chaitheadarso mar an ccéadna crannchar thall as coinne a ndearbhráithreach mic Aáron a lathair Dháibhi rígh, agus Shadoc agus Ahimelech, agus rogha aithreadh na sagart agus na Lebhíteach, eadhon na naithreach noirdhearca thall as coinne a ndearbhráithreach dob óige.

CAIB. XXV.

Uibhir agus oifig an luchd céoil. Rannadh na 24 nuird.

TUILLIAMH fós do dhealuidh Dáibhi, agus caiptínigh an tslóigh do sheirbhís mhac Asaph, agus Heman, agus Iedutun, noch do dhéanadh faigheadóireachd le cláirseachaibh, agus le saltrachaibh, agus le cimbaluibh: agus do bé uibhir an luchd oibre do réir a serbhíse:

2 Do mhacaibh Asaph; Saccur, agus Ióseph, agus Netaniah, agus Asarelah, mic Asaph faoi lámh Asaph, noch do thairghir do réir orduigh an rígh.

3 O Iedutun: mic Iedutun; Gedaliah, agus Seri, agus Iessaiah, Hassabiah, agus Mattitiah, seisear, faoi lámhuibh a nathar Ieduthun, noch do thairghir lé cláirsigh, do bhreith buidhe agus do mholadh an TIGHEARNA.

4 O Heman: mic Heman; Bucciah, Mattaniah, Ussiel, Sebuél, agus Ierimot, Hananiah, Hanáni, Eliatah, Giddalti, agus Romamti-eser, Iosbecossah, Malloti, Hotír, agus Mahasiot:

5 *Dob iadso uile mic Heman feithmheoir an rígh a mbriathruibh Dé, do thogbháil na háirce súas. Agus thug Dia do Theman ceithre mic dhéug agus tríur inghean.*

6 Do *bhádar so uile faoi lámhuibh a nathar do dhéanamh céoil a ttigh an TIGHEARNA, le cimbaluibh, le Saltrochaibh, agus le cláirseachaibh, do sheirbhís thighthe Dé, do réir orduigh an rígh do Asaph, do Iedutun, agus do Heman.*

7 Marsin a núibhir sin, maille re na ndearbhráithribh do mhúineadh a ndúanuibh an TIGHEARNA, gach a raibh glíe, do budh dhá chéad agus ceithre fithchíod agus ochdar iad.

8 ¶ Agus do theilgeadar crannchar, a nagháidh a chéile, beag comhmaith agus an móir, an fear teaguisg mar an bhfoghluinte.

9 Anois tháinig an céad chrannchar amach do Asaph ar Ioseph: an dara do Ghedaliah, noch maille re na dhearbhráithribh agus re na mhacaibh *bá dhá fhear dhéag:*

10 An treas do Shaccur, dá mhacuibh, agus dá dhearbhráithribh, dhá fhear dhéag:

11 An ceathramhadh do Isri, dá mhacuibh, agus dá dhearbhráithribh, dhá fhear dhéag:

12 An cúigeadh do Nethaniah, dá mhacuibh, agus dá dhearbhráithribh, dhá fhear dhéag:

13 An seiseadh do Bhucciah, dá mhacuibh, agus dá dhearbhráithribh, dhá fhear dhéag:

14 An seachdmhadh do Iessarelah, dá mhacuibh, agus dá dhearbhráithribh, dhá fhear dhéag:

15 An tochdmhadh do Iesaiah, dá mhacuibh, agus dá dhearbhráithribh, dhá fhear dhéag:

16 An náomhadh do Mhattaniah, dá mhacuibh, agus dá dhearbhráithribh, dhá fhear dhéag:

17 An dheachmhadh do Shímei, dá mhacuibh, agus dá dhearbhráithribh, dhá fhear dhéag:

18 An táonmhadh déag do Asareel, dá mhacuibh, agus dá dhearbhráithribh, dhá fhear dhéag:

19 An dara déag do Hasabiah, dá mhacuibh, agus dá dhearbhráithribh, dhá fhear dhéag:

20 An treas déag do Shubael, dá mhacuibh, agus dá dhearbhráithribh, dhá fhear dhéag:

21 An ceathramhadh déag do Mhattiah, dá mhacuibh, agus dá dhearbhráithribh, dhá fhear dhéag:

22 An cúigeadh déag do Ierimot, dá mhacuibh, agus dá dhearbhráithribh, dhá fhear dhéag:

23 An seiseadh déag do Hananiah, dá mhacuibh, agus dá dhearbhráithribh, dhá fhear dhéag:

24 An seachdmhadh déag do Iosbecasah, dá mhacuibh, agus dá dhearbhráithribh, dhá fhear dhéag:

25 An tochdmhadh déag do Hanani, dá mhacuibh, agus dá dhearbhráithribh, dhá fhear dhéag:

26 An náomhadh déag do Mhaloti, dá mhacuibh, agus dá dhearbhráithribh, dhá fhear dhéag:

27 An fithcheadh do Eliatah, dá mhacuibh, agus dá dhearbhráithribh, dhá fhear dhéag:

28 An táonmhadh fithchiod do Hotir, dá mhacuibh, agus dá dhearbhráithribh, dhá fhear dhéag:

29 An dara tar fithchiod do Ghiddalti, dá mhacuibh, agus dá dhearbhráithribh, dhá fhear dhéag:

30 An treas fithchiod do Mhahasiot, dá mhacuibh, agus dá dhearbhráithribh, dhá fhear dhéag:

31 An ceathramhadh fithchiod do Romamti-
ti-
eser, dá mhacuibh, agus dá dhearbhráithribh, dhá fhear dhéag.

CAIB. XXVI.

Ronna na ndoirseóireadh. 20 Agus na Lébhiteach do bhí os cionn an ionnmhusa.

ATTAOBH ronna na ndoirseóireadh: do na Cothiteachaibh do bhí Masselemiah mhac Córe, do mhacaibh Asaph.

2 Agus dob iad mic Mhesselemiah, Sechariah an cheidghin, Iediel an dara, Sebadiah an treas, Iatnel an ceathramhadh.

3 Elam an cúigeadh, Iehohanan an seiseadh, Elioenai an seachdmhadh.

4 Tuilleamh fós dob iad mic Obed-edom, Semaiah an cheidghin, Iehosabad an dara, Ioah an treas, agus Sacar an cheathramhadh, agus Netaneel an cúigeadh,

5 Ammiel an seiseadh, Issachar an seachdmhadh, Peultai an tochdmhadh: óir do bheannuigh Día é.

6 Mar an ccéadna da mhac Semaiah rugadh mic, do riaghluidh air feadh thighe a nathar: óir fá daóine cumasach a ccródhachd iad.

7 Mic Shemaiah; Otni, agus Rephael, agus Obed, Elsabad, a rabhadar a dhearbhráithre na ndaóinibh láidre, Elihu, agus Semachia.

8 Iad so uile do mhacaibh Obed-edom: iad féin a mic, agus a ndearbhraithe, daóine cumhachdacha ar neart chum na serbhisi, días agus trí fithchid do Obed-edom.

9 Agus do bhádar mic agus dearbhraithe ag Messelemiah, daóine láidre, ochd bhfir déag.

10 Mar an ccéadna ag Hosah, do chloinn Mherári do bhádar mic; Simri an ceann, gídh nar bhé an cheidghin é, thairis sin do rinne a athair ceann de;

11 Hilciah an dara, Tebaliah an treas, Sechariah an ceathramhadh: mic agus dearbhraithe Hósah uile, trí fir déag.

12 Eattorra so do bhí ronna na ndoirseóireadh, eadhon a measg na ndaóine togtha, ar mbeith faire aca as coinne a chéile, do fhritheolamh a ttigh an Tighearna.

13 ¶ Agus do theilgeadar croinn, ar an mbeag mar an mór, do réir thighe a naithreadh ar son gach aóingheata.

14 Agus do thuit an crannchar leath shoir air Shelemiah. Annsin do theilgeadar crainn ar son a mhic Sechariah, (comhairleach glíc;) agus tháinic a chran amach air an ttaobh thuáigh.

15 Do Obed-edom budh dheas; agus dá mhacaibh tigh Asuppim.

16 Do Shupim agus do Hósa tháinig an crannchar amach leith shíar, maille ris an ngeata Sallechet, láimh re tóchar a náird, faire a naghaidh faire.

17 Táobh shoir bhádar seisear Lebhitheach, budh thúaiigh ceathrar gach laoi, budh dheas ceathrar gach láoi, agus leath re Asupim días agus días.

18 Ann Parbar leath shíar, ceathrar ag an tóchar, agus días ag Parbar.

19 Asiad so ronna na ndoiseóireadh a measg chloinne Córe, agus a measg chloinne Merári.

20 ¶ Agus do na Lebhitibh, sé Ahiiah do bhí ós cionn ionnmhusa tighe De, agus ós cionn ionnmhusa na neithionn náomhtha.

21 A ttáobh mhac Laadan; mic an Ghersonitigh Laadan, aithre toghtha, eadhon ó Laadan an Gersoniteach, tháinig Iehieli.

22 Mic Iehieli; Setam, agus Ioel a dhearbhrathair, noch do bhí ós cionn ionnmhusa thighe an TIGHEARNA.

23 Do na Hamramiteachaibh, do na Hissariteachaibh, do na Hébrónitibh, agus do na Hussielitibh:

24 Agus Sebuél mhac Gerson, mhic Máoise, budh úachdarán ós cionn na nionnmhusadh.

25 Agus a dhearbhrathre tre Elieser; Rehabiah a mhac, agus Iesaiah a mhac sin, agus Ioram a mhac sin, agus Sichri a mhac sin, agus Selomit a mhac sin.

26 Asé an Selomit sin agus a dhearbraithe do bhí ós cionn uile ionnmhusa na neitheann ccoisreagtha, noch do thiodhluic Dáibhi rígh agus tógba na naithearch, agus na caiptinigh ós cionn mhilteadh agus chéad, agus caiptinigh na ntslóigh.

27 As na héadáluibh do beanadh amach a ceathaibh do thiodhlaiceadar do chongmháil thighe an TIGHEARNA súas.

28 Agus an mhéid do thiodhluic Samuel an féachadoir, agus Saul mhac Cis, agus Abner mhac Ner, agus Ioab mhac Seruih; agus gidh bé ar bith do choisrig éinni, do bhí se fáoi láimh Shelomit, agus a dhearbhráithreach.

29 ¶ Do na Hissariteachaibh, Chenaniah agus a mhic do bhádar chum na ngnothuibh bhfoirniomlach ós cionn Israel, na noifgeachaibh agus na mbreitheamhnuibh.

30 Agus do na Hebroniteachaibh, Hassabiah agus a dhearbhráithre, daóine gaisgeambla, míle agus seachd céad, Disrael do bhí na noifgeachaibh na measg don taóibhse do Iordan leath shíar a ngnothuigh an TIGHEARNA uile, agus a serbhís an rígh.

31 A measg na Nebroniteach do bhí Ierniah na cheann, eadhon a measg na

Nebroniteach, do réir ghinealach a aithreadh. Annsa cheathrachadhmhadh bliadhain do righe Dháibhi do hiarradh iad, agus frith na measg daóine neartmhara n ngaiscidh ann Iaser ó Ghilead.

32 Agus a dhearbhráithre, daóine gaisgeambla, do bhádar dhá mhíle agus seachd céad príomhathair dhiobh, dá ndéarna Dáibhi rígh úachdaráin ós cionn na Reubeniteach, na Ngaditeach, agus leththreibhe Mhanasseh, ar gach áon chuís dar bhean re Dia, agus a ngnothuighibh an rígh.

CAIB. XXVII.

Prìomh-aithre na ttreabh. 25 Agus oifigigh Dhaibhi.

ANNOIS clanna Israel do réir a nuibhre, na príomhathre agus caiptinigh mílteadh agus céud, agus a noifigigh do rinne serbhís don rígh a ccúis ar bith do na cúrsadhuibh, noch thiagh á steach agus dimthigheadh amach ó mhí go mí ar feadh mhíos na bliadhna uile, do bhí ann gach áonchúrsa dhiobh ceithre mhíle fhithchiot.

2 Os cionn an chéad chúrsa na céad mhíosa do bhí Iassobéam mhac Sabdiel: agus do bhí iona chúrsa sin ceithre mhíle fhithchiot.

3 Bá do chloinn Peres an tárdchaipín ar chaipínibh an tslóigh ar son na céad mhíosa.

4 Agus ós cionn chúrsa an dara míos do bhí Dódai an Tahohiteah, agus fós do bé Miclot úachdarán a chúrsasan: mar an céadna ann a chúrsa do bhí ceithre mhíle fhithchiot.

5 Do bé tréas caipín an tsluagh air a treas mí Benaiah mhac Iehoiada, árdshagart: agus iona chúrsasan ceithre mhíle fhithchiot.

6 Is é so an Benaiah, noch do bhí neartmhar a measg an tríochaid, agus ós cionn an tríochaid: agus ann a chúrsasan Ammisabad a mhac.

7 Do bé an ceathramhadh caipín air an cceathramhadh mí Asahel dearbhrathair Ioab, agus Sebadiah a mhac na dhiaigh: agus iona chúrsasan ceithre mhíle fhithchiot.

8 Do bé an cúigeadh caipín air a cúigeadh mí Samut an Tisrahiteach: agus iona chúrsasan ceithre mhíle fhithchiot.

9 Do bé an seiseadh caipín air a seiseadh mí Ira mhac Icces an Tecoiteach: agus iona chúrsasan ceithre mhíle fhithchiot.

10 Do bé an seachdmhadh caipín air a seachdmhadh mí, Heles an Peloniteach do chloinn Ephraim: agus iona chúrsasan ceithre mhíle fhithchiot.

11 Do bé an tochdmhadh caipín air

a nochdmhadh mí, Sibbecai an Hussatiteach, do na Sarhiteachaibh; agus iona chúrsasan ceithre mhíle fhithchiot.

12 Do bé an náomhadh *caiptín* ar an náomhadh mhí Abieser an Tanetotiteach, do na Beniamíteachaibh; agus iona chúrsasan ceithre mhíle fhithchiot.

13 Do bé an deachmbadh *caiptín* ar a deachmbadh mí, Maharai an Netophatiteach, do na Sarhiteachaibh; agus iona chúrsasan ceithre mhíle fhithchiot.

14 Do bé an táonmhadh *caiptín* déag ar a náonmhadh mí déag Benaiah an Piratoniteach, do chloinn Ephraim; agus iona chúrsasan ceithre mhíle fhithchiot.

15 Do bé an dara *caiptín* déag ar an dara mí déag, Heldai an Netophatiteach, ó Otniel; agus iona chúrsasan ceithre mhíle fhithchiot.

16 ¶ Tuilleamh oile ós chionn threabha Israel: do bé uachdarán na Reubeniteach Elieser mhac Sichri: na Simeoniteach, Sephatiah mhac Maachah:

17 Do na Lebhiteach, Hassabiah mhac Cemuel: do na Naaróniteach, Sadoc:

18 Do Iudah, Elihu, *aon* do dhearbhráithribh Dháibhí: do Issachar, Onri mhac Michael:

19 Do Shebulun, Ismaiah mhac Obadiah; do Naphtali, Ierimot mhac Asriel:

20 Do chloinn Ephraim, Hoséa mhac Asasiah: do leiththreibh Mhanasseh, Ioel mhac Pedaiah:

21 Do leiththreibh Mhanasseh ann Gilead, Iddo mhac Sechariah: do Bheniamin, Iaasiel mhac Abner:

22 Do Dhan, Asariel mhac Ieroham. *Ag só* prionusadha threabha Israel.

23 Acht níor ghabh Dáibhí a nuibhir ó aois fhithchiod bliadhan agus faói: do bhrígh go ndubhairt an TIGHEARNA go lionfadh sé Israel amhuil réulta nua.

24 Do thosuigh Ioab mhac Seruiah ar áireamh, achd níor chríochnuigh sé, do bhrígh gur fhás fearg thrid sin a naghaidh Israel; ní mó do cuireadh a nuibhir a ccúntas chroinice Dháibhí rígh.

25 ¶ Agus ós cionn ionnmhusa an rígh do bhí Asmabhet mhac Adiel: agus do bhí Iehonatan mhac Ussiah ós cionn tighé an stóirís annsna machairighibh, annsna caithreachaibh, agus annsna bailtibh, agus annsna cailéanuibh:

26 Agus do bhí Esri mhac Chelub ós cionn na muinntire do rinne obair an mha-chaire do sháothrughadh na talmhan:

27 Agus ós cionn na bhfíneamhnach do bhí Simei an Ramatiteach: do bhí, Sabdi an Siphmíteach ós cionn bhisig na bhfíneamhnach do na soiléaruibh fionra:

28 Agus do bhí Baal-hanan an Gederiteach ós cionn na ccrann ola agus na

ccrann Sicómór noch do bhí annsna réitibh iachdracha: agus do bhí Ioás ós chionn soiléur na hola.

29 Agus do bhí Sitrai an Saroníteach ós cionn na sealbhann do bhí air féur a Saron: agus do bhí Shaphat mhac Adlai os cionn na sealbhann do bhí sna glean-taibh:

30 Os cionn na ccámhall mar an ccéadna do bhí Obil an Tismelíteach: agus ós cionn na nassal do bhí Iehdeiah an Meroniteach:

31 Agus ós cionn na ttréud do bhí Iasir an Hageríteach. *Dob* iadso uile feadhmannuighé maóine Dháibhí rígh.

32 Mar an gcéadna Ionatan dearbhrath-air athar Dháibhí do bhí sé na chomhairleach, na dhuine críonna, agus na scríbhneóir: agus do bhí Iehiel mhac Hachmon a bhfochair mhac an rígh.

33 Agus do bé Ahitophel comhairleach an rígh: agus Hussai an Tarchiteach fa companach don rígh.

34 Agus a ndiaigh Ahitophel do bhí Iehoiada mhac Benaiah, agus Abiathar; agus do bé Ioab ríghfhéinnidh shlóigh an rígh.

CAIB. XXVIII.

Tug Dáibhí ann a lán-chruinniughadh an phobal, 9 Ordughadh attaobh sheirbhís Dé; 11 Agus an teampaill.

A GUS do chruinnigh Dáibhí go Hierusalem prionnsadha Israel uile, prionnsadha na treabh, agus caiptínigh na ccuideachd do nódh miniostralachd don rígh ré sealuigheachd, agus caiptínigh ós cionn na mílteadh, agus caiptínidh ós cionn na ccéad, agus na feadhmannuigh ós cionn máoine agus seilbhe an rígh uile, agus a mhac, naílle ris na hoifigeachaibh, agus ris na daóinibh curata, agus na daóine gaisgeambla uile.

2 Ann sin do sheas Dáibhí rígh suas air a chosaibh, agus a dubhairt, Eistigh riom, a dhearbhráithre, agus mo phobal: *air mo shon féin, do bhí* ann mo chroidhe tigh comhnuigh do dhéanamh dáirc chunnartha an TIGHEARNA, agus do chostól ar Ndé, agus do ghléas mé a ccoinne na hoibre:

3 Acht a dubhairt Día riom, Ní dhéana tú tigh dom ainmsi, do bhrígh gur fear cogaidh thú, agus gur dhóirt tú fuil.

4 Gidheach do thogh an TIGHEARNA Día Israel misi roimhe thigh mathair uile do bheith am rígh ós Israel go bráth: óir do thogh sé Iudah do bheith na uachdarán; agus do thigh Iudah, tigh matharsa; agus a meac mhac matharsa do thaitin misi ris do dhéanamh rígh dhíom os cionn Israel uile;

5 Agus tair mo mhacaibh uile, (óir thug an TIGHEARNA mórán mac dhamh,) do thogh sé Solamh mo mhac do shuidhe annsa chathaoir ríogha a ríoghachd an TIGHEARNA ós cionn Israel.

6 Agus a dubhairt sé riomsa, do dhéana Solamh do mhac, mo thighse agus mo chúirte: óir do thogh mé é *do bheith* na mhac agum, agus biáidh misi am athair aigesin.

7 Tuilleamh oile fós daingneochuidh mé a ríoghachd go bráth, má bhíonn sé seasmhach a ccoimhlonadh maitheantadh agus mo bhreitheamhnais, mar atá a niugh.

8 Anois uimesin a radharc Israel uile comhchruinniughadh an TIGHEARNA, agus a neisteachd ar Ndé, coimhéaduigh agus íarruidh uile aitheanta bhur TIGHEARNA Dé: chor go sealbhochtthaoi an fearann maithsi, agus go bhfuigfidhe é mar oidhreacht ag bhur ccoinn bhur ndiaigh go bráth.

9 ¶ Agus thusa, a Sholuimh a mhic, bíodh fios Dé hathar agad, agus deana serbhis dó le croidhe iomlán agus lé toil aontadhuigh: óir spionuidh an TIGHEARNA na huile chroidhthe, agus tuigidh sé na huile breathnuighthe na smuaintighthead: ma íarraun tú é, do gheabha tú é; acht má thréiginn tú é, teilgidh sé úadthú go bráth.

10 Bí ar do chiomhéad anois; óir do thogh an TIGHEARNA thú do dheanadh tighthe don tsanctóir: bí láidir, agus déana é.

11 ¶ Ann sin thug Dáibhi do Sholamh a mhac eisiompláir an phóirse, agus a thightheadh, agus a theagh ionnmhuis, agus a sheomradh úachdarach, agus a phárlús do bfaide a steach, agus áite na cathaoire trócaire,

12 Agus esiompláir na huile neithe dá bhfuair ón spiorad, chúirteann tighthe an TIGHEARNA, agus na séomradha timchioll fa ccairt, agus ionnmhusa tighthe Dé, agus stóruis na neithionn coisreactha:

13 Mar an cceádna do chúrsadhuibh na sagart agus na Lebbíteach, agus don uile obair sherbhíse tighthe an TIGHEARNA, agus a nuile shoitheach serbhíse a ttigh an TIGHEARNA.

14 Thug sé ór a ccombthrom chum na neitheann óir, do nuile ionstruiment do nuile ghné sherbhíse; *airgiod mar an gcéadna* do nuile ionstruiment airgid le ccombthrom, do nuile ionstruiment dá gach uile shórt serbhíse:

15 Eadhon comhthrom chum an choinnleóir óir, agus dá lampadhuibh dór, lé comhthrom dogach éanchoinnleóir, agus dá lampadhuibh: agus do na coinnleoiribh airgid lé comhthrom, don choinnleoir, mar

an gcéadna agus dá lampadhuibh, do réir úsaide gach aon choinnleóra.

16 Agus lé tomhus *thug sé* ór chum bórd a naráin taisbeanta, dá gach aon bhórd; agus *airgiod mar an gcéadna* do na bórduibh airgid:

17 Or fíorghlan mar an cceádna chum na nádhal, agus chum na mbulladh, agus na ccupán: agus chum na mbáisín órdha *thug sé* ór tomhuiste chum gach aon bháisín; agus *fós airgiod* tomhuiste chum gach aon bháisín airgid:

18 Agus chum altóra na túise, ór aithleaghta lé tomhas; agus ór chum eisiomplára charbuid na cherúbíneach, noch do leathnuigh amach a *sciatháin*, agus dfolchadar áirc chunnartha an TIGHEARNA.

19 *Iadso* re chéile *arsa Dáibhi*, do mhúin an TIGHEARNA dhamhsa a scribhinn re na láimh orumsa, *eadhon* uile oibreacha na heisiompláiresi.

20 ¶ Agus a dubhairt Dáibhi re Solamh a mhac, Bí láidir agus bíodh méisneach mhaith agad, agus déana é: ná bíodh eagla ort, agus na bí anbhuaíneach: óir *biáidh* an TIGHEARNA Dia, *eadhon* mo Dhíasa, leachd; ní fhaillíochuidh sé ort, ní mó thréigfe sé thú, nó go ccriochnuighe tú a nuile obair chum serbhíse tighthe an TIGHEARNA.

21 Agus, féuch, cúrsadha na sagart agus na Lebbíteach, chum uile sherbhíse tighthe Dé: agus *béid* agadsa chum gach uile shórt oibre gach éanduine umhal glic, do gach gné sheirbhíse: *béid* na prionnsadha fós agus an pobal uile air do chomhairle go hiomlán.

CAIB. XXIX.

Tiodhlacadh Dhaibhi, agus na bprionnsadha. 10 Agus a bhriathra déigheannach.

TUILLEAMH olle a dubhairt Dáibhi rígh ris an ccomhchruinniughadh uile, Mo mhac Solamh, amháin noch do thogh Dia, *atá sé fós* óg agus maoth, agus *atá* a nobair mór: óir ní do dhuine *atá* an pálás, achd don TIGHEARNA Dia.

2 Anois do ghléas misi óm uile neart a ccoinne tighthe mo Dhé an tór a ccoinne *na neitheann* óir, agus an taigrid a ccoinne *na neitheann* airgid, agus an prás a ccoinne *na neitheann* práis, an tíarann a ccoinne *na neitheann* iarainn, agus an tadmhad a ccoinne *na neitheann* adhimuid; clocha Onics, agus *clocha* cuir, clocha loimneardha, agus ioldhathach, agus a nuile shórt cloch úasal, agus clocha marmuir go lór.

3 Tuilleamh fós, do bhrígh gur chair mé mo dhúil a ttigh mo Dhé, *atá* agum

dom sheilbh dhilis féin, dór agus daingíod, noch do bhrónn mé do thigh mo Dhé, ós cionn ar ghléas mé uile a ccoinne an tighe nzmhtha,

4 *Eadhon* trí mhíle tallann óir, dór Ophir, agus seachd míle tallann airgid aithleagtha, dfolach balladh na tightheadh :

5 An tór chum na neitheann óir, agus an taingíod chum na neithionn airgid, agus chum gach uile shórt oibre re láimh na bhfear ceirde. Agus cía anois atá ullamb do choisreagadh a sheirbhise a niugh don TIGHEARNA?

6 ¶ Ann sin do ofráladar go toileamhuil cinn na naitheach agus prionnsadha theabhbh Israel, agus caiptínigh na mílteadh agus na ccéad, maille re huachdaránuibh oibre an rígh,

7 Agus thugadar chum serbhise thighe Dé cúig mhíle tallann óir agus deich míle dramama, agus deich míle tallann airgid, agus ocht míle dhéag tallann phráis, agus céad míle tallann íariann.

8 Agus an drong ag ár frith clocha mórluáigh do chuireadar a nionnamhs thighe an TIGHEARNA iad, le láimh Iehiel an Gersoniteach.

9 Annsin dogháirdigh an pobal, do bhrígh gur ofráladar go haontadhadh, do bhrígh gur ofráladar go toileamhuil lé croidhe iomlán don TIGHEARNA: agus do gháirdigh Daibhi rígh mar an gcéadna le luathghair mhóir.

10 ¶ Uimesin do bheannuigh Daibhi an TIGHEARNA a lathair an comhchruinnigh uile: agus a dubhairt Daibhi, *Go madh* beannuigh thú, a THIGHEARNA Día Israel ar nathar, go saoghal na saoghal.

11 As leatsa, a THIGHEARNA, an mhórdhachd, agus na cumhachda, agus an ghlóir, agus an bhuáidh, agus an rioghamhlachd: óir is leachd a nuile ní *da bhfuil* ar neamh agus air talamh; as leachd an rioghachd, a THIGHEARNA, agus atá tú ar hárdughadh mar cheann ós cionn a nuile ní.

12 As uáitsi *thig* saidhbhrios aráon agus onóir, agus atá tú ad rígh ós cionn a nuile; agus ann do láimh *atá* cumhachda agus neart; agus is ann do láimh *atá* mór do dhéanamh, agus neart do thabhairt don nuile.

13 Anois ar a nadhbharsin, ar Ndía, bheirmid buidheachus riot, agus molmaoid hainm glórmhar.

14 Acht cía misi, agus cred *iad* mo dhaoine, as a mbiadh ionnuinn ofráil an comhthoilteanach so air an modhsa? óir is uáitse *thig* gach uile ní, agus dot chuid fein thugamar dhuit.

15 Oir is coimhithigh sinn ad fhiagh-

nuise, agus luchd cúarta sin, mar do bhádar ar naithre uile: *atáid* ar láethe ar an talamh amhuil scáile, air nach *bhfuil* fuireach.

16 O a THIGHEARNA ar Ndía, an stórsa uile do ghléasamar do dhéanamh tighhe dhuitsi dot ainm náomhtha as do láimh féin *thig* sé, agus is leachd féin é uile.

17 Atá a fhios agam mar an gcéadna, ó mo Dhía, go bhféachann tusa an croidhe, agus go bhfuil sólas agad annsa bhfiréantachd. Ar mo shonsa, a nionnracus mo chroidhe dofráil mé na neithesi uile go toileamhuil: agus do chonnuirc mé anois maille re gáirdeachus do phobal, noch atá a lathair annso, ag ofráil go toileamhuil duitsi.

18 O a THIGHEARNA Día Abraham, Isaac, agus Israel, ar naithrene, cumhduigh so go bráth a mbreathnughadh smuaintighthe chroidhe do phobail, agus ullmhuigh a ccroidhe dhuit féin :

19 Agus tabhair dom mhac Solamh croidhe iomlán, do choimhead haitheantadh, thfiaghnuiseadh, agus do reachda, agus do dhéanamh na neithionnso uile, agus do chur an phálais súas, a ccoinne a ndéarna misi solathar.

20 ¶ Agus a dubhairt Daibhi ris an ccomhchruinniughadh uile, Anois molaidh bhuir TIGHEARNA Día. Agus do bheannuidh an comhchruinniughadh uile an TIGHEARNA Día a naitheadh, agus do chromadar a ccinn síos, agus do onóruigh-eadar an TIGHEARNA, agus an rígh.

21 Agus do ofráladar iodhbartha don TIGHEARNA, agus do iodhbradar ofráil loise do TIGHEARNA, ar an mháarach déis an laoi sin, *eadhon* míle damh, míle reithe, agus míle úan, maille re na noifráluibh dighe, agus iodhbartha go iomarcach ar son Israel uile:

22 Agus a dúadar agus díbheadar as coinne an TIGHEARNA an lásin maille re gáirdeachus mór. Agus do rinneadar rígh do Sholamh mhac Daibhi an dara huair, agus do ungadar é don TIGHEARNA *chum bheith* na árd-uachdarán, agus Sadoc *chum bheith* na shagart.

23 ¶ Ann sin do shuigh Solamh a ccathaoir an TIGHEARNA na rígh a náit Dháibhi a athar, agus tháinic sé ar a aghaidh; agus dumbhuigh Israel uile dhó.

24 Agus dumbhuigh-eadar na prionnsadha agus na daoine cumhachdacha uile, agus fós uile mhic Dháibhi rígh, iad féin don rígh Solamh.

25 Agus do mhéuduigh an TIGHEARNA Solamh go hanmhór a radhairc Israel uile, agus do bhrónn sé dhó a leithéid sin do rioghamhlachd nach raibh inn éain rígh roimhe a Nisrael.

26 ¶ Marso fa rígh Dáibhi mhac Iesse ós cionn Israel uile.

27 Agus *budh* ceathrachad blíadhan aimsir a ríge ós Israel; seachd mblíadhan do bhí sé na rígh ann Hébron, agus trí bliadhna air thriochad a ríge ann Ierusalem.

28 Agus déug sé a naóis mhaith fhoirfe, lán do laéthibh, do shaidhbhrios, agus donóir: agus do bhí Solamh na rígh iona áit.

29 Anois gníomha Dhaibhi rígh, ó thús go deireadh, féach, a *táid* scríobhtha a leabhar Shamuel an feuchadóir, agus a leabhar Nátan an fáigh, agus a leabhar Ghad an feuchadóir,

30 Maille re na ríge uile agus re na chumhachd, agus a naimsir do chuaidh thairis, agus thair Israel, agus thair a nuile rioghachd na tíorthadh.

An dara Leabhar do na CROINICLIBH.

CAIB. I.

*Do fuair Solamh ó Dhia, 7 gliocas
13 neart agus saidhbhrios.*

AGUS do neartuigheadh Solamh mhac Dáibhi iona rioghachd, agus *do bhí* a THIGHEARNA Día maille ris, agus do mhéuduigh sé é go hiomarcach.

2 Ann sin do labhair Solamh re Hisraél uile, re cáiptíneadh na mílteadh agus na ccéad, agus ris na breitheamhnuibh, agus re gach áon úachdaran ann Israel uile, re ceannuibh na naithearach.

3 Mar sin do chuaidh Solamh, agus an comhchruinniughadh uile iona fhochair, don náit áird *do bhí* ann Gibeon; óir is annsin do bhí tabernacuil chomhchruinnigh Dé, noch do rinne Maóise searbhfhoghan-tuigh an TIGHEARNA ann sa bhfasach.

4 Acht thug Dáibhi airc Dé ó Chiriatiarim súas gus a *náit* do ullmhaigh Dáibhi roimpe: óir do chuir sé lóistín na sheasamh dhi ann Ierusalem.

5 Tuilleamh fós do chuir sé, an altóir phráis, do rinne Besaleel mhac Uri, mhic Hur, as coinne thabernacuil an TIGHEARNA: agus do ghuidh Solamh agus an comhchruinniughadh aice.

6 Agus do chuaidh Solamh súas annsin gus a naltóir phráis a lathair an TIGHEARNA, noch *do bhí* ag tabernacuil an chomhchruinnigh, agus dofráil sé míle íodhbhuirt loisge uirre.

7 ¶ Annsa noidhche sin dfoillsigh Día é féin do Sholamh, agus a dubhairt sé ris, Iarr cred bhéarus me dhuit.

8 Agus a dubhairt Solamh ré Día, Do thaisbéin tú grása móra dom athair Dáibhi, agus do chuir tú misi do ríge iona áit.

9 Anois, a THIGHEARNA Día, coimhlíontar do ghealladh dom athair Dáibhi: óir do rinne tú rígh dhíomsa air phobal coimhlíonmhar re luáithreadh na talmhan.

10 Tabhair dhamb anois eagna agus éolus, lé a racha mé amach agus le a ttiucta mé a steach roimhe an bpobals: óir cía dá ttig breitheamhnus do dhéanamh air do phobal, *atá* comhmórsa?

11 Agus a dubhairt Día re Solamh, Do bhrigh go raibh so ann do chroidhe, agus nár iarr tú saidhbhrios, maóin, nó onóir, no bás do námhad, agus fós nár iarr tú sáoghal fada; achd gur iarr tú eagna agus éolus dhuit féin, go madh féidir leachd breitheamhnus do dhéanamh ar mo phobals, ós cionn a ndéarna mé rígh dhíot:

12 Do háontuigheadh eagna agus éolus duit; agus do bhéara mé saidhbhrios duit, agus maóin, agus onóir, á leithéid nach bhfuair aon do na ríghthibh *do bhí* romhad, agus nach bhfuighe éanduine ad diaigh a leithéid.

13 ¶ Ann sin tháinig Solamh ó náit áird *do bhí* ann Gibeon go Hierusalem, ó lathair thabernacuil an chomhchruinnigh, agus do bhí na rígh ós cionn Israel.

14 Agus do chruinnigh Solamh carbuid agus marcshluagh: agus do bhí míle agus ceithre chéad carbad aige, agus dhá mhíle dhéag marcach, noch do shuidhigh se a ccaithreachaibh na ecarbad, a bhfochair an rígh ann Ierusalem.

15 Agus thug an rígh airgiod agus ór ann Ierusalem mar chlocha, agus do rinne croinn céadair ann amhuil croinn sicomoir noch *atá* san ghleann air líonmbaireachd.

16 Agus tugadh eich chum Soluimh as an Négipt, agus snáth lín: do ghlacaidís ceannuighthe an rígh an snáth ar a lúach.

17 Agus thugadar súas agus rugadh amach as an Négipt carbad air cheann shé chéad *secel* airgid, agus each ar cheann chéad agus cháogad: agus marsin thugadar léo *eachraidh* do ríoghuibh na Hittiteach uile, agus do ríoghuibh na Síria, le na láimhsion.

CAIB. II.

Deasughadh arson thoghbhal an teampuill.

AGUS do thionnsguin Solamh tigh do dhéanamh dainm an TIGHEARNA, agus tigh dhá rioghachd.

2 Agus do áirimh Solamh amach trí fithchid agus deich míle fear diomchar úalach, agus ceithre fithchid míle doibriughadh annsa tsliabh, agus trí mhíle agus sé chead díeachuin ós a ccionn.

3 ¶ Agus do chuir Solamh (teachda) go Húram rígh Tíor, gha rádh, Mar do rinne tú re mathair Dáibhi, agus gur chuir tú cedair chuige do dhéanamh tighé dhó iona ndéanadh sé comhnuighe, *déana mar-sin ríomsa.*

4 Féuch, atáim ag deanamh tighé dainm mo THIGHEARNA DÉ, *da choisreagadh dhó, agus do losgadh túise déagbholaídh dá lathair, agus don naran taisbéanta laetheamhuil, agus do na hofráluibh loisge maidin agus tráthnóna, annsna sabboidibh, agus annsna reéibh núadha, agus a bhféastuighibh sollamanta ar THIGHEARNA DÉ. Atá so dúaluch air Israel go bráth.*

5 Agus an tigh atáim do dhéanamh *budh* mór é: óir is mór ar Ndía ós cionn gach uile dhée.

6 Acht cia fhéadas tigh do dhéanamh dhó, ó nach féidir lé neamh agus re neamh na neamh a rochduin ionta? cia *misi* air a nadbharsin, as a ndéanuinn tigh dhó, achd ambáin iodburtha do losgadh as a choinne?

7 Cuir chugam anois uimesin duine glic a noibriughadh a nór, agus a naigíod, agus a bprás, agus a níarann, agus a bpurpuir, agus a ndearg, agus a ngorm, agus agá mbia éolus a ngreannadh a bhfochair na ndáoine nglic *atá* agamsa ann Iúdah agus ann Ierusalem, noch do sholathair Dáibhi mathair.

8 Cuir chugam mar an gceadna croinn chédair, croinn ghiumhuil, agus croinn Algam, as Lebanon: (óir is fios damh gurab éolgach do shearbhífhoghantuihidhse air adhmaid do ghearradh a Lebanon); agus, féuch, *béid* mo mhuinntirse a bhfochair do mhuinntire,

9 Eadhon dullmhuighadh adhmuid dhamhsa go lór; óir an tigh atáim ar tí do chur súas *budh* iongantach a mhéid.

10 Agus, féach, do bhéara mé dot mhuinntir, na géarrthóiríge ghéarrfús adhmaid, fithche míle miosúr do chruithneachd bhuáilte, agus fithche míle miosúr éorna, agus fithche míle soitheach fíona, agus fithche míle soitheach ola.

11 ¶ Ann sin do fhreagair Húram rígh Tíor a scribhinn, noch do chuir sé go Solamh, Do bhrígh gur bionmhuin leis an

THIGHEARNA a dhaóine, do rinne sé rígh dhíotsa ós a ccionn.

12 A dubhairt Húram fós, *Go madh* beannuigh an TIGHEARNA Dia Israel, noch do rinne neamh agus talamh, noch thug mac glic do Dháibhi rígh, lán do chríonnachd agus do thuigsin, noch do chuirfeadh tigh súas don TIGHEARNA, agus tigh dhá rioghachd.

13 Agus anois do chuir misi chugad duine glic, tuigsionach, do mhuinntir mathar Húram,

14 Mac mná dingheanuibh Dan, agus duine do Thíor a athair, glic a noibriughadh a nór, agus a naigíod, a bprás, a níarann, a ccoich, agus a nadhmaid, a bpurpuir, a ngorm, agus a linéadach fhíneulta, agus a ndearg; agus mar an gceadna do ghreannadh gach éantsóirt oibre greanta, agus do bhreith éoluis air gach uile stuáim da ccuirfíghtheair chuige, maille re do dhaóinibh gliocasa, agus re daoinibh glioca mo THIGHEARNA Dáibhi hathair.

15 Anois ar a nadbharsin an chruithneachd, agus a néorna, a nola, agus an fíon, air ar labhair mo thighearna, cuirfeadh sé úadh iad chum a shearbhífhoghan-tuigheadh:

16 Agus géarrfuihme adhmaid as Lebanon, an mhéid bhus uireasbuidh ort: agus béaram linn na sláoduibh iad air an bhfairge go Ioppa, agus béara túsa as sin go Hierusalem iad,

17 ¶ Agus do áirimh Solamh a raibh do choimhitheachuibh a tír Israel, do réir na nuibhreach lear áirimh Dáibhi a athair iad; agus do frith dhíobh céud agus cáogad míle agus trí mhíle agus sé chead.

18 Agus do chuir sé trí fithchid agus deich míle dhíobh diomchar úalach, agus ceithre fithchid míle doibriughadh san tsliabh, agus trí mhíle agus sé chead ós ccionn dá mbrostadh iona nobair.

CAIB. III.

Toghbhal an teampuill.

AN sin do thosuigh Solamh ar thigh an TIGHEARNA do dhéanamh ann Ierusalem a slíabh Móriah, mar ar fhoillsigh an TIGHEARNA é féin da athair Dáibhi, ann sa náit do ghléus Dáibhi a nurlár buáilte Oman an Iebusiteach.

2 Agus do thosuigh sé a nobair an dara lá don dara mí, annsa cheathramhadh bliadhna da ríge.

3 ¶ Anois is iadso na *neithe ionar* teaguisgeadh Solamh do dhéanamh tighé DÉ. A fhad a ccubhadiubh do réir an chéadtomhuil do *budh* trí fithchid cubhad, agus a leithead fithche cubhad.

4 Agus an póirse noch do bhí a néadan

CAIB. IV.

an tigh, do bé a fhad do réir leithne an tigh, fithche cubhad, agus céad agus fithche cubhad na áirde: agus dfoluigh sé táobh a stigh é le hór fíorghlan.

5 Agus air an tteagh fa mó do chuir sé ceann le crannuibh giunhuis, noch dfoluigh sé le hór fíorghlan, agus do chuir ar sin croinn phailme agus slabhruidhe.

6 Agus do dheagmhaisigh sé an tigh le clochaibh uáisle mar scéimh: agus do budh dór Parbhaim an tór.

7 Dfoluidh sé mar an ccéadna saltacha an tigh, a phostuidhe, agus a bhalluidhe, agus a dhoirse, le hór; agus do ghrean sé cherubínigh air na balladhuibh.

8 ¶ Agus do rinne sé an tigh is ro náomhtha, do bé a fhad sin do réir leithne an tigh, fithche cubhad, agus a leithíod fithche cubhad: agus dfoluigh sé le hór fíorghlan é, *ráinic* sé chum sé chéad tallann.

9 Agus do budh cáogad secel óir comhthrcm na ttáirgeadh. Agus dfoluigh sé na seomradha úachdarach le hór.

10 Agus annsa náit ro náomhtha do rinne sé dhá cherubín dobuir shoghluáiste, agus dfoluigh sé le hór iad.

11 Agus do bhí fithche cubhad ar fad a sciathánuibh na cherubínigh: cúig cubhaid a néainsciathán, ag rochduin go balla an tigh: agus cúig cubhaid san dara sciathán, ag rochduin go sciathán an cherub oile.

12 Agus do bhí cúig cubaid a néainsciathán don cherub oile, ag rochduin go balla an tigh: agus do bhí fós cúig cubhaid san sciathán oile, teanta ré sciathan an cherub oile.

13 Do leathnuigheadar sciatháin ná cherubsa iad féin amach fithche cubhad: agus do sheasadar air a ccosuibh, agus a naignthe a steach.

14 ¶ Agus do rinne sé an folach do ghorm, agus do phurphair, agus do dhearg, agus do líneadach fhineálta, agus doibrigh sé cherubínigh air sin.

15 ¶ Do rinne sé mar an ccéadna as coinne an tigh dhá philéur cúig cubhaid déag agus fithche ann áirde, agus an sa cceann do bhí air mhullach gach áon díobh cúig cubhaid.

16 Agus do rinne sé slabhruidhe, mar bhíos annsa noracuill, agus do chuir iad air cheann na bpiléir; agus do rinne sé céud pomegranat, agus do chuir sé air na slabhradhuibh iad.

17 Agus do thóg sé súas na piléir as coinne an teampuill, áon ar an láimh dheis, agus an dara air an láimh chlé; agus thug sé Iachin-dainm air sin don láimh dheis, agus Boas air sin don láimh chlé.

Maisiughadh, agus soithighe an teampuill.

TUILLIAMH eile fós, do rinne sé altóir phráis, fithche cubhad a fad, agus fithche cubad a leithead, agus deich ccubhaid a háirde.

2 ¶ Do rinne sé mar an ccéadna fairge leaghta deich ccubhaid ó bhrúach go brúach, cruinn air gach éantáibh, agus do budh cúig ccubhaid a háirde; agus do ghabh líne thríochad cubhad timchioll fa ccúairt air.

3 Agus faoi sin do bhí cosamhlachd dhamh, noch do thimchiolluigh é fa ccúairt: deich iona ccubhad, ag timchiollughadh na fairge fa ccúairt. Do teilgeadh dhá chúrsa damh, a nuair do teilgeadh í.

4 Do sheas sin air dhá dhamh dhéag, a trí ag féuchuín don leath thúaigh, agus a trí ag féuchuín don leath shiar, agus a trí ag féuchuín don leath theas, agus a trí ag féuchuín don leath shoir: agus do shuighidh sé a nfairge shuas orra, agus a leith deirigh uile a steach.

5 Agus do bhí lán duirnn ar thighe ann, agus a brúach sin cosmhuil ré hündhéanamh brúach cupáin, maille re bláthuibh lile; do chongmbadh sé trí mhíle Bât.

6 ¶ Do rinne sé mar an ccéadna deich lábhéir, agus do chuir a cúig dhíobh air an láimh dheis, agus a cúig air an láimh chlé, dionnladh ionnta: do nighedís ionta na neithe dofráidís mar oifáil loisge; acht is re haghaidh na sagart do bhí a nfairge, dionnladh innte.

7 Agus do rinne sé deich ccoinnleóirigh óir do réir a ccumtha, agus do chuir sé san teampall iad, a cúig ar an láimh dheis, agus a cúig ar an láimh chlé.

8 Do rinne sé mar an ccéadna deich mbuird, agus do shuidhigh sé san teampall iad, a cúig ar an ttáobh ndeas, a cúig ar an ttáobh cclé. Agus do rinne sé céad bulla óir.

9 ¶ Tuilleamh oile fós do rinne sé cúirt na sagart, agus an chúirt mhór, agus doirse don chúirt, agus dfoluigh sé na doirse le prás.

10 Agus do shúighidh sé a nfairge ar an ttáobh ndeas don chionn shoir, thall as ccoinne an táobh theas.

11 ¶ Agus do rinne Húram na potadha, agus na slúaste, agus na báisínigh. Agus do chríochnuigh Húram a nobair do bhí ré a dhéanamh aige, don rígh Solamh air thighe De;

12 Mar atá an dá philéur, agus na mill, agus na cinn noch do bhí ar mhullach an dá philéur, agus an dá fhidheachán dfolach mheall na cceann, noch do bhí air mhullach na bpiléir;

13 Agus ceithre chéud pomegranat air an dá fhidheachán; dhá chúrsa pomegranat ar gach figheachán, dfolach dhá ubhall na cceann noch do *bhí* air na piléuruibh.

14 Do rinne sé mar an gcéadna bása, agus do rinne sé oighne móra ar na básuibh;

15 Aon fhairge, agus dhá dhamh dhéag fúithigh.

16 Na potadha mar an ccéadna, agus na slúaste, agus na hadhail, agus a nin-struimenteadh uile, do rinne athair Hiram don rígh Solamh chum tighe an TIGHEARNA do phrás loinneardha.

17 A réiteach Iordan do theilg an rígh íad, annsa talumh chríadha eidir Succot agus Seredath.

18 Is marso do rinne Solamh na soigh-thighesi uile go nuibhir mhóir: óir níor bhféidir comhthrom an phrás do mheas.

19 ¶ Agus do rinne Solamh na soigh-thighe uile do thigh Dé, a naltóir óir mar an ccéadna, agus na buird air *ar cuireadh* an tarán taisbéanta;

20 Agus fús na coinneóirigh gun a soillsibh, chor go mbéidís lasta do réir ghnátha as coinne an noracuil, dór fhíorghlan.

21 Agus do rinne sé na blátha, agus na lampuidhe, agus na teachairigh dór, agus sin dór fhíorghlan;

22 Agus na glantóirigh, agus na bull-adha, agus na liacha, agus na senseir, dór fhíorghlan: agus dul a steach an tighe, na doirse budh faide a steach ar *a náit* ro náomhtha, agus doirse thighe an teampuil, dob ór íad.

CAIB. V.

Ionnmhús thighe Dé. 2 An airc. 11 Tar éis moladh na ccantairighe, do thaisbein Día a ghlóir.

IS mar so do críochnuigheadh a nuile obair da ndéarna Solamh do thigh an TIGHEARNA: agus thug Sólamh a steach gach uile nídar thiodhluic Dáibhi a athair; agus do chuir sé an tairgiod, agus an tór, agus na huile instrumente, a measc ionnmhús thighe Dé.

2 ¶ Annsin do chruinnigh Solamh sinn-sir Israel, agus cinn na ttreabh uile, togha aithreadh chloinne Israel, go Hierusalem, do thabhairt áirce chunnartha an TIGHEARNA suas as cathrugh Dháibhi, as Sion.

3 Uimesin do chruinnigheadar fir Israel íad féin uile chum an rígh ar an bhféasta noch do *bhí* annsa seachdmhadh mí.

4 Agus thangadar sinnsir Israel uile; agus do thogbhadar na Lebhítigh an náirc suas.

6 Agus rugadar an náirc suas, agus

tabernacuil an chomhchruinnigh, agus *a rabhadar* do shoithighibh náomhtha annsa tabernacuil, thugadar na sagairt agus na Lebhítigh leó suas íad.

6 Mar an ccéadna do rinne an rígh Solamh, agus comhchruinniughadh Israel uile noch do chruinnigh chuge as cuinne na háirce, íodhbairt cáorach agus damh, nár bhféidir innisin nó áiriomh ar iomad-amhlachd.

7 Agus thugadar na sagairt airc chunnartha an TIGHEARNA a steach na háit féin, go horacuil an tighe, don *náit* ro náomhtha, *eadhon* fáoi sciathanuibh na cherubínigh:

8 Oir do leathnuigheadar na cherubínigh amach a sciatháin ós cionn áite na háirce, agus dfolchadar na cherubínigh an airc, agus a maideadha ós a cionn.

9 Agus do thairngeadar amach maid-eadha na háirce, chor go bhfaicthi cinn na maideadh amach ón airc as coinne an noracuil; acht ní facas amuigh íad. Agus atáid annsin gus a niugh.

10 Ní raibh éinni san airc achd an dá chlár do chuir Maóise innte ag Hóreb, a nuair do rinne an TIGHEARNA *cunnradh* ré cloinn Israel, an tan do thangadar ón Negipt.

11 ¶ Agus tárla, a nuair thangadar na sagairt amach as *a náit* náomhtha: (oir do náomhadh *a rabhadar* do shagartuibh a lathair, agus ní rabhadar ag feithiomh do réir sheala an *tansin* :)

12 Mar an gcéadna na Lebhítigh do *bhí* na luchd ceoil, sliochd Asaph, agus Heman, agus Iedutun uile, maille re na macaibh agus le na ndearbhráithribh, ar na néadughadh a lineadach gheal, agus cimball aca agus saltracha agus cláirseacha, do sheasadar ag an cheann shoir don naltóir, agus céud agus fithche sagart maille riu ag déanamh fhuáime re stocuibh:)

13 Tárla, a nuair do bhádar luchd séideadh na stoc agus na cantairighe amhuil *áon*, do dhéanamh éanghotha amháin ré a chluinsion a tabhairt molta agus buidheachus don TIGHEARNA; agus a nuair do thógbhadar *a* nguth suas leis na stocuibh agus leis na cimbaluibh agus lé hadhbhuibh cíuil, agus ar mholadar an TIGHEARNA *gha radh*. Oir is maith é; óir *mairigh* a thrócaire go bráth: aunsin gur líonadh tigh an TIGHEARNA a stigh le néill, *eadhon* tigh an TIGHEARNA;

14 Ionduis nar fheadadar na sagairt seasamh do mhiniostalachd do bhrígh an neóill: óir do líon glóir an TIGHEARNA tigh Dé.

CAIB. VI.

*Solamh ar beannughadh an phobail dó,
12 Do choisrig sé an teampull lé hur-
naidhe.*

AN sin do ráidh Solamh, A dubhairt an TIGHEARNA go ndéanadh sé combnuigh annsa dorchadus thiugh.

2 Acht do rinne misi tigh combnuigh dhuit, agus ionad háitreibhe go bráth.

3 Agus diompóigh an rígh a aghaidh, agus do bheannuigh sé combhchrúinniughadh Israel go hiomlán: (agus do sheas combhchrúinniughadh Israel uile.)

4 Agus a dubhairt seision, *Go madh* beannuigh bhias an TIGHEARNA Día Israel, noch do coimhlón le na láimh an ní do labhair sé le na bhéul rém athair Dáibhi, dhá rádh,

5 On ló fa ttug mé amach mo phobal as crích na Hegipte níor thogh mé aonchathair do chaithreachaibh threabh Israel do dhéanamh tighé innte, iondus go mbiath mainm annsin; ní mó do thogh mé aonduine do bheith na úachdarán ós cionn mo phobuil Israel:

6 Acht do thogh mé Ierusalem, chor go mbiath mainm annsin; agus do thogh mé Dáibhi chum a bheith ós cionn mo phobail Israel.

7 Anois do bhí a cecroidhe Dháibhi mathar tigh do dhéanamh dainm an TIGHEARNA Día Israel.

8 Acht a dubhairt an TIGHEARNA ré Dáibhi mathair, Do bhrígh go raibh ann do chroidhe tighé do dhéanamh dom ainmsi, is maith do rinne tú sin do bheith ad chroidhe:

9 Gidheadh ní tusa dhéanas an tigh; achd do mhac noch thiucfas amach as tinnighibh, isé dhéanas tigh dom ainmsi.

10 Do chomhuil an TIGHEARNA air a nadhbharsin a bhriathar noch do labhair sé: óir déirigh misi súas a náit mathar Dáibhi, agus ataim mo shuighe a ccathaóir ríogha Israel, mar do gheall an TIGHEARNA, agus do rinne mé an tigh dainm an TIGHEARNA Día Israel.

11 Agus is ann do chuir mé an náire, mar a bhfuil cunnradh an TIGHEARNA do rinne sé ré cloinn Israel.

12 ¶ Agus do sheas sé as coinne altóra an TIGHEARNA a lathair chomhchrúinnigh Israel uile, agus do leathnuigh sé amach a lámha:

13 (Oir do rinne Solamh scafal práis, do chúig cubhaid ar fad, agus chúig cubhaid ar leithead, agus trí cubhaid ar áirde, agus do chuir a lár na cúirte é: agus is air sin do sheas sé, agus do léig a ghlúine faoi as coinne chomhchrúinnigh Israel uile, agus

do leathnuigh sé a lámha amach leath re neamh,)

14 Agus a dubhairt, O a THIGHEARNA Día Israel, ní bhfuil Día cosmhuil riot ar neamh, nó air talumh; noch chomhallas cunnradh, agus *thaisbeanus* trócaire dot shearbhfhoghantuibh, noch shiubhluighios as do choine ó na nuile chroidhe:

15 Thusa noch do chomhuil dom athair Dáibhi do shearbhfhoghantuigh an ní do gheall tú dhó; agus do labhair tú red bhéul, agus choimblíon led láimh é, mar *atá* a niugh.

16 Anois ar a nadhbharsin, a THIGHEARNA Día Israel, combuill dot shearbhfhoghantuigh mathair Dáibhi an ní do gheall tú dhó, dha rádh, Ní fhailleochuigh duine thú an mo radharsa do shuighe a ccathaóir ríogha Israel; acht amháin go ttugaid do chlann aire dá slighe do shiubhal ann mo dhligheadhsa, mar do shiubhail tusa am lathair.

17 Anois maiseadh, a THIGHEARNA Día Israel, fíorthar thfocal, noch do labhair tú red shearbhfhoghantuigh Dáibhi.

18 (Acht an deimbin go ccoimhneochuigh Día a bhíochair dáoine ar an ttalamh? féach, ní fhéadann neamh agus neamh na neamh thusa do chomhgháil; cred é nios lugha ná sin an tighse do rinne misi!)

19 Bíodh meas agad uimesin ar urnaigh do shearbhfhoghantuigh, agus air a íarratus, a THIGHEARNA mo Dhía, do thabhairt éisteachd don ghairm agus don atchuinge ghuidheas do shearbhfhoghantuigh ad lathair:

20 Iondus go mbiath do shúile foscuilte air an tighse do ló agus doidheche, air a náit dar labhair tú go ccurfeá thaimm ann; éisteachd ris an nguidhe do ní do shearbhfhoghantuigh annsa náitse.

21 Tabhair éisteachd ar a nadhbharsin do ghearánuibh do shearbhfhoghantuigh, agus dód phobail Israel, noch do dhéanuid siad chum na háitesí: cluin thusa ó hionad combnuigh, *eadhon* ó neamh; agus a núair chluinfios tú, tabhair maítheamhnus dóibh.

22 ¶ Má pheacuigheann duine a naghaidh a chomharsann, agus go ttiubharthar mionna air do thabhairt a mhionn, agus go ttiucfuid na mionna a lathair haltórasa annsa tighse;

23 Annsin cluinse ó neamh, agus déan, agus beir breath air do shearbhfhoghantuighibh, a ccúitiughadh ris an cciontach, ag tabhairt luáigheachd a shlighe dhó air a cheann fein; agus a nglanadh a nfhréin, ag tabhairt dhó do réir a ionnraicuis.

24 ¶ Agus má beirthear an chuid is measa dot phobal Israel roimhe a námhuil, do bhrígh gur pheacuigheadar ad aghaidh; agus go bhfillfid siad agus go naideomhuil

hainmsi, agus guidhe do dhéanamh agus gearán ad lathair annsa tighsi;

25 Annsin cluinsi ó neamh, agus maith peacadh do phobuil Israel, agus tabhair iad a ris don dúithe noch thug tú dhóibh féin agus dá naithribh.

26 ¶ A núair dhruidfíghthear neamh, agus nach bíá fearthuinn ann, do bhrígh gur pheacuíghthead ad aghaidhsi; ma ghuidhid siad leath ris a náitsi, agus thainmsi dadmháil, agus tilleadh ó na bpeacadhuibh, an tan phíanus tusa iad;

27 Ann sin cluinsi ó neamh, agus maith peacadh do sheirbhiseach, agus do phobuil Israel, a núair mbúinfeas tú an tslighe mhaith dhóibh, ionar coir dhóibh siubhal; agus cuir fearthuinn air an tthalmh, noch thug tú dot phobal mar oighreachd.

28 ¶ Má bhíonn gorta annsa dúitheche, má bhíonn pláigh, má bhíonn sunnghaoth, nó drúchd millteach, nó lócust, nó spridneanta; agus má shuighid a naimhde na tínmhioll a ccaithreachaibh a tíre; gidh bé goimh nó gidh bé tinneas bhias ann:

29 Annsin gidh bé guidhe nó gearán do dhéantar le duine ar bith, nó red phobal Israel uile, a núair aitheanas gach áon a thinneas féin agus a dhóighios féin, agus leithneachus sé a lámha amach san tighsi:

30 Annsin cluinsi ó neamh hionad combnuidhe féin, agus maith, agus tabhair do gach áondúine do réir a shlightheach uile, noch a bhfuil fios a chroidhe agad; (óir is agadsa amháin atá fios croidhtheach chloinne na ndaoíne:)

31 Chor go mbía eagla orra romhad, lé a siubholuid ann do shlighthibh, an feadh mhairfid siad annsa dúitheche noch thug tú dar naithribh.

32 ¶ Tuilleamh oile a ttaobh an choimhithigh, nach dod phobal Israel, achd tháinic as tír imchéin air son hanna móiresi, agus do láimhe cumbachduigh, agus do righe sínte amach; má thigid siad agus guidhe annsa tighse;

33 Annsin cluise ó neamh, ó háit combnuigh féin, agus déan do réir gach neithe a ngoirfe an coimhithreach ort dá thaoibh; iondus go mbía fios hanna ag na húile dhaoinibh na talmhan, agus go mbía heagla orra, mar atá air do phobal Israel, agus go mbía a fhios aca an tighse do rinne misi gurob ad ainmsi ghoirthear é.

34 ¶ Ma théid do phobal do dhéanamh cogaidh amach a naghaidh a námhad annsa tslighe a ccuirfe tusa iad, agus go nguidhid siad chugad leath ris an ccathruighsi noch do thógh tú, agus ris an ttigh do rinne misi dot ainm;

35 Annsin cluinsi ó neamh a nurnuigh agus a ngearán, agus cothuighsi a ccúis.

36 ¶ Má pheacuidhid siad ad aghaidh, (óir ní bhfuil duine air bith nach bpeacuíghthead), agus go mbía fearg agad riu, agus go seachóduigh tú uáit iad rointhe a námhuid; agus go mbéuruid léo a láimh iad go ndúitheche a bhfad iadadh nó láimh riu;

37 Thairis sin má chuimhnighid orra féin annsa tírsin iona mbéarthar a láimh iad, agus go niompóchuid siad agus go nguidhid chugadsa a ccrích a ndaoirsine, gha rádh, Do pheacuíghthead, do rinn-eamar earráid, agus is olc do chúamar;

38 Má fhillid siad chugadsa maille re na nuile croidhe agus le na nuile anum a ttír a ndaoirsine, áit a rugadar a láimh iad, agus go nguidhid leath ris an ndúitheche, thug tú dá naithribh, agus leath ris an ccathruigh do thogh tú, agus leath ris an ttigh do rinne misi dot ainm:

39 Annsin cluinsi ó neamh, ód ionad combnuigh féin, a nguidhe agus a ngearán, agus cothuigh a ccúis, agus maith dot phobal noch do pheacaidh ad aghaidh.

40 ¶ Anois, mo Dhía, guidhim thú, bídis do shúile foscuilte, agus búdis do chlúasa aireach don nurnuigh noch do dhéantar san náitsi.

41 Anois a naghbharsin éirigh, a THIGHEARNA Dá, dot áit suáimhnis, thú féin, agus airc do neirt: éduighthead do shagairt, ó a THIGHEARNA Dá, le slánughadh, agus gáirdidís do náomh a maitheas.

42 A THIGHEARNA Dá, na fill uáit aghuidh hungthaigh: cuimhnigh trócuireadh Dháibhi do shearbhfhoghantúigh.

CAIB. VII.

Urnaidh Sholuimh ar taitneamh ré Dá, do dhearbh sé coisriogan an teampuill ó neamh.

A NOIS an tan do chríochnuigh Solamh a ghuidhe, tháinic an teine a nús ó neamh, agus do dhóith si a nofráil loisge agus na hiodhbartha; agus do líon glóir an THIGHEARNA a tigh.

2 Agus níor fhéudadar na sagairt dul a steach go tigh an THIGHEARNA, do bhrígh gur líon glóir an THIGHEARNA tigh an THIGHEARNA.

3 Agus an tan do chonncadar clann Israel uile mar tháinic an teine a nús, agus glóir an THIGHEARNA air an ttigh, do chromadar iad féin maille re na naighthibh chum na talmhan air a nurlár, agus do adhradar, agus do mholadar an THIGHEARNA, gha rádh, Oir is maith é; oir mairidh a thrócaire go bráth.

4 ¶ Annsin da iódhbuir an rígh agus an pobal uile iódhbuit as coinne an THIGHEARNA.

5 Agus do iódhbuir an rígh Solamh

íodhbhuirt fhithchid agus dá mhíle damh, agus chéud agus fithchid míle cáora: marsin do choisrig an rígh agus an pobal uile tigh Dé.

6 Agus do bhádar na sagairt ag feithiomh ar a noifig féin: na Lebhítigh mar an gcéadna le ionstruimentibh ceóil an TIGHEARNA, noch do rinne Dáibhi rígh do mholadh an TIGHEARNA, do bhrígh go mairionn a throcaire go bráth, a núair do mhol Dáibhi maille re na minostralachd sin; agus do shéideadar na sagairt na stuic rompa, agus do sheas Israel uile.

7 Tuilleamh eile fós do náomhuidh Solamh meadhón na cúirte noch do bhí as coinne thighe an TIGHEARNA: óir is annsin do ofráil sé ofrála loisge, agus méathus na noifírladh síothchána, do bhrígh nar thúill na hoifrála loisge, agus na hoifrála bídh, agus an méathus, air a naltóir phráis do rinne Solamh.

8 ¶ Mar an gcéadna fa namsin féin do chonnuimh Solamh an féista seachd lá, agus Israel uile na fhochair, coimhthionól romhór, ó dhul a steach Hánot go sruth na Héigpte.

9 Agus ar a nochdmhadh lá do rinn-eadar oireachdus sollamanta: óir do chongmhadar coisreagadh na haltóra seachd lá, agus an féasta seachd lá.

10 Agus air an treas lá fithchiod don tseachdmhadh mí do chuir sé an pobal úadha da tightheibh, luathgháireach súgach a ccroidhe ar son na maitheasa do thaisbéin an TIGHEARNA do Dháibhi, agus do Sholamh, agus dá phobal Israel.

11 Marso do chríochnuigh Solamh tigh an TIGHEARNA, agus tigh an rígh: agus a nuile ní dá ttáinic a gcroidhe Sholaimh do dhéanamh a ttigh an TIGHEARNA, agus iona thigh féin, do chuir deireadh leis go seanamhuil.

12 ¶ Agus dfoillsigh an TIGHEARNA é féin do Sholamh san noidhche, agus a dubhairt sé ris, Do chuála mé hurnaigh, agus do thogh mé an náitsi dhamh féin mar thigh íodhbartha.

13 Má dhruidim neamh, chor nach mbíá fearthuinn ann, nó má fhúagraim do na lócustuibh an talumh do mhilleadh, nó má chuirim pláigh a meag mo phobail;

14 Má umhluighid mo phobal, noch ghoirthear am ainmsi, iad féin, agus guidhe, agus maghaidhsi diarruidh, agus filleadh ó na ndroichshligtheibh; annsin cluifé misi ó fhlaithreamhnus, agus maithe mé a bpeacadh, agus leigheosuidh mé a bhfearann.

15 Anois béid mo shúile foscuilte, agus mo chlúasa aireach don nurnaigh dhéantar annsa náitse.

16 Oir do thogh mé anois agus do

noamhuigh mé an tighse, chor go mbíá mainm ann go bráth: agus béid mo shúile agus mo chroidhe ann a ccomhnuigh.

17 Agus air do shonsa, má shiubhlugheann tú am fhiadhnúise, mar do shiubhail hathair Dáibhi, agus a dhéanamh do réir a nuile neithe dar aithin mé dhíot, agus go ccoimheadfa tú mo reachda agus mo breitheamhnúis;

18 Annsin cothochuidh mé cathaóir do rioghachda, do réir mo chunnartha red athair Dáibhi, dhá rádh, Ní fhailleochuidh duine dhíotsa bheith na úachdarán ann Israel.

19 Acht má fhilltí úaim, agus go ttréigfidhe mo statúidigh agus maitheanta, noch do chuir mé romhuibh, agus go rachtaóí agus go ndéantaóí serbhís do dheebh oile, agus go nadhóirthaóí iad;

20 Ann sin tairreonga misi as a bhfréamhuibh amach iad as am bhfearann noch thug mé dhóibh; agus an tighse, noch do náomhuidh mé dom ainm, teilgidh mé as mo radharc é, agus dó dhéanam mé seanfhocal agus focal magaidh dhe a measc na nuile chineadhach.

21 Agus an tighse, ata árd, bíaidh sé na úathbhás ar gach uile dhuine dá géabha seacha dhe; iondus go naibéora sé, Cred fa ndéarna an TIGHEARNA mar so ris an tírsi, agus ris an ttighse?

22 Agus freagórtar é, Do bhrígh mar do thréigeadar é, TIGHEARNA Día a naithreadh, noch thug amach iad as crích na Héigpte, agus gur ghreamuigheadar do dheebh oile, agus dadhradar iad, agus go ndearnadar serbhís dhóibh: uimesin thug sé an tolcso uile orra.

C A I B. VIII.

Reachd Sholaimh iona righeachd, 11 Agus iona thigh.

AGUS tarla (a ccionn fhithchid blíadh-an, iona ndéarna Solamh tigh an TIGHEARNA, agus a thigh féin.)

2 Gur chuir Solamh súas, na caithreacha do aisig Hiram do Sholamh, agus thug sé air chloinn Israel comhnuigh ionta.

3 Agus do chuáidh Solamh go Hamat-Sobah, agus rug sé búaidh uirre.

4 Agus do chuir sé Tadmor súas annsa bhfasach, agus na huile chaithreacha stóir, noch do chuir sé súas ann Hamat.

5 Mar an gcéadna do rinne sé Bethoron uachdarach, agus Beth-horon íochdarach, caithreacha daingne, go mballadhuibh, ngeatadhuibh, agus mbarradhuibh;

6 Agus Baalat, agus na caithreacha stóir do bhí ag Solamh, agus na caithreacha carbad uile, agus caithreacha na mhareshluaigh, agus a nuile ní dar thoil le Solamh do chur súas ann Ierusalem,

agus a Lebanon, agus air feadh dhúitheche a thighearnuis uile.

7 ¶ *Ar son* an mhéid do fágbadh do na Hittitibh, agus do na Hamorítibh, agus do na Perisitibh, agus do na Hibhitibh, agus do na Iebusitibh, nach raibh Disrael,

8 A eclann sin, noch do fágbadh na ndiáigh san tír, nach ar dhithlairigheadar clann Israel, do chuir Solamh iad fa chios gus a niugh.

9 Acht do chloinn Israel ní dhéarnuidh Solamh serbhísigh chum oibre ar bith; achd do bhádar na luchd cogaidh, agus togha a chaipitineadh, agus caipitínigh a charbad agus a mharcshluaigh.

10 Agus *dob* iadso príomh oifigidh an rígh Soluimh, *eadhon* dhá chéad agus cáogad, agá raibh cumhachda ós cionn an phobail.

11 ¶ Agus thug Solamh inghean Phárao leis súas as cathruigh Dhaibhi don tigh do rinne sé dhi: óir a dubhairt sé, Ní bhíaidh mo bheansa na comhnuidhe a tigh Dhaibhi rígh Israel, do bhrígh go *bhfuil a náit* náomhta, iona ttáinic airc an TIGHEARNA.

12 ¶ Ann sin dofráil Solamh ofrála loisge don TIGHEARNA air altóir an TIGHEARNA, noch do chuir sé súas as coinne an phóirse,

13 Eadhon do réir mhiosúir áirigh gach laoi, ofrail do réir aithne Mhaóise, ar na Sabhoidibh, agus air na reéibh núaadha, agus air na féustaibh sollamanta, trí huáire san mbliadhain, *eadhon* a bhféasta a naráin gan loibhin, agus a bhféasta na seachdmhuineadh, agus a bhféasta na tabernacuil.

14 ¶ Agus dórduigh sé, do réir órduigh Dhaibhi a athar, seala na sagart chum a serbhíse, agus na Lebhíteach chum a ccúram, do mholadh agus do fhrithéolamh a bhfiaghuise na sagart, mar do iomchubhuidh doifig gach aon laoi: na doirseoirigh mar an gcéadna iona sealuibh ag gach aóingheata: óir is mar sin do aithin Dáibhi óglach Dé.

15 Agus níor dhealuigheadar ré haithne an rígh do na sagartuibh agus do na Lebhítibh a ttaobh chúise ar bith, nó a ttáobh na nionnmhus.

16 ¶ Anois do ghléusadh obair Sholuimh uile ón ló fár cuireadh bunáit thighe an TIGHEARNA, nó go raibh sé críochnuigh. *Mar sin* do rinneadh tigh Dé go hionlán.

17 ¶ Ann sin do chuáidh Solamh go Hesion-geber, agus go Helot, air thaóibh na fairge a bhféaram Edom.

18 Agus do chuir Húram chuige a lámhaibh a sherbhíseach longa, agus serbhísigh agá raibh éolus na fairge; agus do chuádar lé muinntir Sholuimh

go Hophir, agus thugadar as sin ceithre chéad agus cáogad tallann óir, agus thugadar gus an rígh Solamh iad.

CAIB. IX.

Tainic bainríoghan na Séba ar chúairt d'fhiosrughadh Sholamh.

A GUS a nuáir do chúala bainríoghan na Séba clú Sholuimh, thainic sí do dhearbhadh Sholuimh a cceastuibh cruáidhe go Hierusalem, maille ré cuideachduin mhóir, agus lé cámballuibh ag iomchar spíorsradh, agus romhórán óir, agus chlocha uáisle: agus a nuáir tháinic sí go Solamh, do chomhraidh sí ris fa gach ní dá raibh na croidhe.

2 Agus dinnis Solamh a ceastanna uile dhi: agus ní raibh éinni na fhoilchios ar Sholomh nar innis sé dhi.

3 Agus an tan do chonnaire bainríoghan na Séba gliocus Sholuimh, agus an tigh do rinne sé,

4 Agus biadh a bhuird, agus suidhe a sherbhíseach, agus feithiomh a luchd firtheóilte, agus a cculadhacha; agus a ghiolluidhe cupáin mar an gcéadna, agus a cculadhacha; agus a dhul súas mar a ttiaghadh go tigh an TIGHEARNA; ní raibh níos mó do spioraid innte.

5 Agus a dubhairt sí ris an rígh, *Is fíor* an túarusgháil do chúala mé ort ann mo thír féin ann do ghníomhuibh, agus ann do ghliocus:

6 Acht cheana níor chreid mé a mbríathra, nó go ttáinic mé, agus go bhfacuidh mo shúile é: agus, féach, níor hinnseadh leath méide do ghliocus damh: *óir* sáruighidh tú an túarusgháil do chúala mé.

7 *Is sona* do dhaóine, agus *is sona* iadso do shérbhísigh, noch sheasas do ghnáth as da choinne, agus chluineas do ghliocus.

8 Go madh beannuigh bhías do THIGHEARNA Dia, agá raibh dúil ionad dot chuir ad shuidhe ann a chathaóir ríogha, ad rígh dot THIGHEARNA Dia: do bhrígh gur ghrádhugh do Dhia Israel, dá ccothughadh go bráth, uimesin do rinne sé rígh dhíotsa ós a ccionn, do dhéanamh breitheamhnuis agus ceirt.

9 Agus thug sí don rígh fithche agus céad tallann óir, agus do spíorsradh iomarcadh mhór, agus clocha uáisle: agus ní raibh ar bidh leithéid na spíorsradh thug bainríoghan na Séba don rígh Solamh.

10 Agus thugadar serbhísigh Húram mar an ccéadna, agus serbhísigh Sholuimh, noch thug ór ó Ophír, croinn Algun agus clocha uáisle léo.

11 Agus do rinne an rígh do na crannuibh algum staighreadha go tigh an TIGHEARNA, agus go pásas an rígh, agus cláir-

seacha agus saltracha don luchd ceòil : agus ní facas a leithéid sin roimhe a tír Iúdah.

12 Agus thug an rígh Solumh do bhainríoghain na Séba a lántoil uile, gídh bé ar bith ní diarr sí, taobh amuigh don ní thug sí chum an rígh. Marsin d'fíll sí, agus dimthigh roimpe dá tír féin, í féin agus a serbhísigh.

13 ¶ Anois dob é comhthrom a nóir tháinic chum Soluimh a néanbhliadhuin amháin sé chéad agus trí fithchid agus sé tallanna óir ;

14 Taobh amuich don ní thugadar margaluidh agus céannuighthe leó. Agus thugadar ríghthe na Harábia uile agus úachdaráin na tíre ór agus airgíod chum Soluimh.

15 ¶ Agus do rinne an rígh Solamh dhá chéad tairged dór bhúailte : se chéad *secel* dór bhúailte do chuáidh chum éantaigéide amháin.

16 *Agus do rinne sé trí chéad sciath dór bhúailte* : trí chéad *secel* óir do chuáidh chum áoin sgéithe amháin. Agus do chuir an rígh iad a tigh foraóise Lebanon.

17 ¶ Do rinne an rígh mar an gcéadna cathaóir mhór diomhoige, agus díoluigh lé hór fíorghlan í.

18 *Agus do bhádar sé choisceim* agus an ceathaóir ríogha, maille re cosstól óir, noch do *bhé* ceangailte don chathaóir, agus lámha air gach táobh do nionad suidhe, agus dhá leomhan na seasamh ag na lámhuibh :

19 Agus do sheasadar dhá leomhan deag don táobhse agus don taoibh oile ar na sé choisceim. Ní deárnadh a leithéid a náoin ríoghachd ar bith.

20 ¶ *Agus do bhádar soighthighe* óil an rígh Solamh uile dór, agus uile shoithighe óil tighie foraóise Lebanon dór ghlan : níor bhairgíod aontsoightheach dhíobh ; ní raibh meas ar bith air a laéthibh Sholuimh.

21 Óir do chuádar lóingios an rígh go Tarsis le muinntir Húram : áonuar sna trí bliadnuibh do thigdis loingeas Tharsis ag tabhairt óir leó, agus airgid, iomhóg, agus ainbheartuighe, agus pheacóg.

22 Agus do sháruigh an rígh Solumh ríghthe an domhuin uile ar shaidhbhrios agus air ghliocus.

23 ¶ Agus do bhídis ríghthe an domhuin uile ag iarraidh radhuirc Sholuimh, do chluinsin a ghliocus, noch do chuir Dia iona chroidhe.

24 Agus do bheireadh gach áon aca a bphronntanus leis, soithighe airgid, agus soithighe oir, agus culadhacha, éideadh, agus spíorsadh, eich, agus múillidhe, suim áirigh gacha bliadhna.

25 ¶ Agus do bhí ag Solumh ceithre mhíle stalla each agus carbad, agus dhá mhíle dhéag marcach ; noch do bhronn sé a ccaithreachaibh na ccarbad, agus a bhfhochair an rígh an Ierusalem.

26 ¶ Agus do bhí sé an rígh os cionn a nuile rígh ón tsruth *Euphrates* go nuige crích na Bhphilistíneach, agus go brúach na Héigipte.

27 Agus thug an rígh go raibh airgíod ann Ierusalem mar chlochuibh, agus croinn céadair mar chrannuibh sicamor atá annsna reíteach ísiol air líonmhaireachd.

28 Agus do bherdis go Solamh eich as an Négípt, agus as gach uile crích.

29 ¶ Anois an chuid oile do ghníomhuibh Sholuimh, ó thús go deireadh, nach *bhfuidil* siad scríobhtha a leabhar Nátain an faigh, agus a bhfaigheadóireachd Abiah an Sílóniteach, agus a bhfisibh Iddo an féuchadóir a naghaidh Ieroboam mhic Nebat ?

30 Agus ba rígh Solamh ann Ierusalem ós cionn Israel uile dhá fhithchid bliadhan.

31 Agus do choduil Solumh agá aithribh, agus do hadhlaiceadh é a ccathruidh Dáibhi a athar : agus do ríoghuidh Rehoboam a mhac na áit.

CAIB. X.

Rehoboam tré chomhairle na ndaóine óga, do chaill se 10 trebha Disrael.

A GUS do chuáidh Rehoboam go Sechem : óir is go Sechem tháinic Israel uile do dhéanamh rígh dhe.

2 Agus tála, a nuair do chúalaidh Ieroboam mhac Nébat sin, noch do *bhé* san Négípt, mar ar theith sé ó radharc Sholuimh an rígh, gur fhíll Ieroboam as an Négípt.

3 Agus do chuireadar fios agus ghoirceadar air. Mar sin tháinic Ieroboam agus Israel uile agus do labhradar re Rehoboam, gha rádh,

4 Do rínne hathair ar ccuing dochrach : anois uimesin eadtromuighsi ní éigin da dháoirsine docamhuil thathairsi, agus don chuing throimsin do chuir sé oráim, agus do dhéanam serbhís duit.

5 Agus a dubhairt seision riú, Tigídh chugam a ris a ccionn thrí lá. Agus dimthigh an pobal.

6 ¶ Agus do rinne an rígh Rehoboam comhairle ris na seandaoinibh do sheas as coinne Sholuimh a athar an fad do bhí sé beó, gha rádh, Cred í an chomhairle do bhearthaoi *dhamhsa* lé tiubhra mé freagra air na daoinibhsi ?

7 Agus do labhradarsan ris, gha rádh, Má bhíonn tú cinéulta ris an bpobals, agus fonn do chur orra, agus briathra

maithe do thabhairt dóibh, béid siad na searbhfhoghantuibh dhuit go bráth.

8 Acht do dhíúlt seision an chomhairle thugadar na seandaóine dhó, agus do rinne sé comhairle ris na daoineibh óga tugadh súas na fhochair fein, agus do sheas dá lathair.

9 Agus a dubhairt sé riú, Cred an teagasc do bhearthaoisi dhamh le ttiubhra mé freagra air na daoineibhse, do labhair riom, gha rádh, Eádtromuigh ní éigin don chuing do chuir hathair oruinn?

10 Agus do labhradar na daoine óga tugadh súas na fhochair, gha rádh, Mar so fhreagorus tú an pobal do labhair riot, gha rádh, Do rinne hathair ar ccuing trom, acht déanasa nios éadruime dhúinn í; marso a déarus tú riú, Budh raimhe mo mhéur beagsa ná slíasta mathar.

11 Oir a náit ar chuir mathair cuing throm oruibh, cuirfe misi tuilleamh a ccionn bhur gcuinge; do smachtuigh mathair sibh le sciúrsadhuibh, acht *smaichteóchuidh* misi sibh le sgiúrsadhuibh déalgamhla.

12 ¶ Mar sin tháinic Ieroboam agus an pobal uile go Rehoboam an treas lá, mar a dubhairt an rígh, dha rádh, Tigidh chugam a rís a ccionn thrí lá.

13 Agus do fhreagair an rígh íad go garbh; agus do threig an rígh Rehoboam comhairle na seándaóine,

14 Agus do fhreagair sé íad do réir theagaisc na ndaoine óg, gha rádh, Do rinne mathair bhur ccuing trom, acht cuirfe misi na ceann: do smachduigh mathair sibh le sciúrsadhuibh, achd *smaichdeochuidh* misi sibh le sgiúrsadhuibh dealgamhla.

15 Marsin ní thug an rígh toradh air an bpobal: óir is ó Dhia do bhí an chúis, chor go ccoimhéolladh an TIGHEARNA a fhocal, noch do labhair se re láimh Ahiah an Siloniteach re Ieroboam mhac Nébat.

16 ¶ Agus an tan do *chonnadar* Israel uile nach ar éist an rígh riú, do fhreagair an pobal an rígh, dhá rádh, Cred í ar ccuidne do Dháibhi? agus ní bhfuil oighreachd ar bith *aguinn* a mac Iesse: *tigeadh* gach áon aguibh dá bhur lóistíneibh, ó Israel: *agus* a nois, a Dháibhi, féuch dot thigh fein. Marsin do chuáidh Israel uile dá lóistíneibh.

17 Achd *ar son* chloinne Israel do rinne comhnuigh a ccaithreachaibh Iúdah, do bhí Rehoboam na rígh orra.

18 Annsin do chuir an rígh Rehoboam Hadoram *do bhí* ós cionn an chíosa úadh; agus do chlochadar clann Israel é ré clochaibh, go bhfuair sé bás. Acht do rinne an rígh Rehoboam deithnios do dhul súas iona charbad, do theithiomh go Hierusalem.

19 Agus do chúaidh Israel a ccogadh a naghaidh thighe Dháibhi gus a niugh.

CAIB. XI.

Do thoirmiosg Dia cogadh ré Hisrael.

13 *Na saguirt agus na daoine maithe le Rehoboam.*

A GUS an tan tháinic Rehoboam go Hierusalem, do chruinnigh sé do thigh Iúdah agus Beniamin céad agus ceithre fithchid míle *do dhaóineibh* toghtha, noch do bhí na luchd coguidh, do throid a naghuidh Israel, chor go ttiubhradh an ríoghachd a rís do Rehoboam.

2 Acht tháinic briathar an TIGHEARNA go Semaiah óglach Dé, dha rádh,

3 Labhair re Rehoboam mhac Solaimh, rígh Iúdah, agus ré a bhfuil Disrael ann Iúdah agus re Beniamin, gha rádh,

4 Is marso a deir an TIGHEARNA, Ní rachtáoi súas, agus ní mó throidfidhe a naghaidh bhur ndearbhráithreach: filleadh gach áon aguibh dá thigh: óir is misi do rinne an nise. Agus do umhluigheadarsan do bhriathruibh an TIGHEARNA, agus díll-eadar ó dhul a naghaidh Ieroboam.

5 ¶ Agus do chomhnuigh Rehoboam ann Ierusalem, agus do rinne sé caithreacha dídin ann Iúdah.

6 Do rinne sé Bet-lehem, agus Etam, agus Tecoa,

7 Agus Bet-sur, agus Socho, agus Adullam,

8 Agus Gát, agus Maressa, agus Siph,

9 Agus Adoram, agus Lachis, agus Asecah,

10 Agus Sórah, agus Aialon, agus Hébron, noch *atú* ann Iúdah agus a Mbeniamin caitheacha daingne.

11 Agus do dhaingnidh sé na caisleín láidre, agus do chuir se caiptínigh ionta, agus stór bidh, agus ola agus fíona.

12 Agus ann gach aon chathruigh fá leith *do chuir* sé sciatha agus gaethe, agus do rinne sé ro láidir íad, ar mbeith do Iúdah agus do Bheniamin dhá thaoibh.

13 ¶ Agus thangalar na sagairt agus na Lebhítigh *do bhí* ann Israel uile chuige a ccóstuibh uile.

14 Oir dtaghadar na Lebhítigh a mbailte beaga agus a sealbh, agus thangadar go Iúdah agus Hierusalem: óir do theilg Ieroboam agus a mhic amach iad ó dhéanamh oifige an tsagairt don TIGHEARNA:

15 Agus do órduigh sé sagairt dó fein annsna háitibh ársa, agus do na diabbhuibh, agus do na láoghuibh do rinne sé fein.

16 Agus na ndiaigh sin as uile threabhuibh Israel an méid do shocruidh a ccroidhte diarruidh an TIGHEARNA Dia

Israel thangadar go Hierusalem, diodhbhuirt don TIGHEARNA DÍA a naithreadh.

17 Marsin do neartuigheadar rioghachd Iúdah, agus do rinneadar Rehoboam mac Soluimh láidir, trí bliadhna: óir do shiubhuigheadar trí bliadhna a slighe Dhaibhi agus Sholuimh.

18 ¶ Agus thug Rehoboam chuige na mnáoi Mahalat inghean Ierimot mhic Dhaibhi, agus Abihail inghean Eliab mhic Iesse;

19 Noch rug clann dó; Ieus, agus Semariah, agus Saham.

20 Agus na diáigh sin thug sé Maachah inghean Absolom; noch rug Abiah dhó, agus Attaí, agus Sise, agus Selomit.

21 Agus do ghrádhuih Rehoboam Maachah inghean Absolom ós cionn a bhan uile agus a leannána: (óir thug sé ocht mná déag, agus trí fithchid leannán;) agus rugadh ocht mic fhithchíod dhó agus trí fithchid inghean.

22 Agus do rinne Rehoboam úachdarán do Abiah mhac Maachah, do riaghladh a measc a dhearbhráithreach: óir do sháoil sé rígh do dheanamh dhe.

23 Agus do rinne sé go críonna, agus do scáoil sé a chlann uile air fheadh chríoch Iúdah agus Bheniamin, da gach áon chathruigh dhaingin: agus do chuir sé lónn go lór leó. Agus do bhí dúil a niomad ban aige.

CAIB. XII.

Peacadh, 6 aithreachas, 7 agus tartháil eigin Rehoboam agus a dhaoine.

A GUS tárla an tan do dhaingnidh Rehoboam san rioghachd, agus do neartuigh sé é féin, gur thréig sé dligeadh an TIGHEARNA, agus Israel uile maille ris.

2 Agus tárla, an cúigeadh bliadhán don rígh Rehoboam go ttáinic Sissac rígh na Héipte súas a naghaidh Ierusalem, (do bhrígh gúr pheacuigheadar a naghaidh an TIGHEARNA,)

3 Maille re dhá chead déag carbad, agus trí fithchid míle marcach: agus níor bhféidir áriomh an droing tháinic leis ón Néigipt; na Lubimigh, na Succimigh, agus na Hetíopianuigh.

4 Agus do ghabh sé na caitheacha daingne noch do bhean re Iúdah, agus tháinic sé go Hierusalem.

5 ¶ Ann sin tháinic Semaiah an faigh go Rehoboam, agus go prionnsadhuibh Iúdah, noch do chruinnigh a bhfochair a chéile ann Ierusalem do bhrígh Shissac, agus a dubhairt sé riú, Is marso a deir an TIGHEARNA, Do thréigebhair misi, agus marsin d'ág misi sibhsi a láimh Shissac.

6 Dá bhrígh sin dumhuigheadar prionn-

sadha Israel agus an rígh iad féin; agus a dubhradar, *Ata* an TIGHEARNA ceart.

7 Agus an tan do chonnaire an TIGHEARNA gur umhuigheadar iad féin, tháinic focal an TIGHEARNA go Semaiah, gha rádh, Dumhuigheadar iad féin; ní scriosfa mé iad, ach do bhéara mé tárthail éigin orra; agus ní dóirtfichtear mfearg amach ar Ierusalem le láimh Shissac.

8 Thairis sin béid siad na searbh-fhoghantuibh aige; le mbía fios aca air mo sherbhísisi, agus air sherbhís rioghacht na críoch.

9 Marsin tháinic Sissac rígh na Héipte súas a naghaidh Ierusalem, agus rug leis ionnmhus thighe an TIGHEARNA, agus ionnmhus thighe an rígh; rug sé leis an tiomlán: rug sé leis mar an gcéadna na sciatha óir noch do rinne Solamh.

10 Iona náit sin do rinne Rehoboam sciatha práis, agus thug a lámhuibh úachdaráin an gharda *iad*, noch do choimhead dul a steach thighe an rígh.

11 Agus a núair do thiaghadh an rígh a steach go tigh an TIGHEARNA, thigeadh an gárda agus do bheidís leó iad, agus do bheidís air ais iad go seómra an gharda.

12 Agus an tan dumhuigh sé é féin, d'fíl fearg an TIGHEARNA údah, nar bháill leis a scrios thríd amach: agus fós ann Iúdah do bhí gach ní go maith aca.

13 ¶ Mar sin do neartuigh rígh Rehoboam é féin ann Ierusalem, agus do rioghuigh *inn*te: óir do bhí Rehoboam bliadhúin agus dá fhithchíod dáois a núair do thosuigh sé a ríge, agus do bhí na rígh seachd mbliadhna déag ann Ierusalem, an chathair do thogh an TIGHEARNA amach as treabhuibh Israel uile, do chur a anma *inn*te. Agus do bé ainm a mhathar Naamah Ammoníteach.

14 Agus do rinne sé olc, do bhrígh nar umhuigh sé a chroidhe díarruidh an TIGHEARNA.

15 Anois gníomha Rehoboam ó thús go deireadh, nach *bhfuilid* siad scriobhtha a leabhar Shemaiah an faigh, agus Iddo an féachadóir a ttaobh ghinealach? Agus do *bhádur* cogtha idir Rehoboam agus Ieroboam a ccomhnuigh.

16 Agus do chodúil Rehoboam agá aithribh, agus do hadhlaiceadh é a ccathruigh Dhaibhi: agus do rioghuigh Abiah a mhac iona áit.

CAIB. XIII.

Rug Abiah báuidh ar Ieroboam. 14 Do bhrígh a-mhuinighinn a Ndia.

A NOIS annsa nochdmhadh bliadhain déag don rígh Ieroboam do thosuigh Abiah a ríge ós ciom Iúdah.

2 Do bhí sé na rígh trí bliadhna ann

Ierusalem. (*Do bé fós ainm a mhathar Micaiah inghean Uriel ó Ghibéa.*) Agus do bhí cogadh eidir Abiiah agus Iereboam.

3 Agus do chuir Abiiah an cath a nórdughadh lé slúagh do dháoinibh curata a ccogadh, *eadhon* ceithre chéad míle fear toghtha: do chuir Iereboam mar an ccéadna an cath a nórdughadh na aghuidh-sion le hochd ccéad míle fear toghtha, do dháoinibh neartmhara a ngaisgidh.

4 ¶ Agus do sheas Abiiah ar sliabh Semaraim, noch *atú* a sliabh Ephraim, agus a dubhairt, Eistse riomsa, a Iereboam, agus a Israel uile;

5 Nach ar chóir dhaóibhsi a fhios do bheith aguibh go ttug an TIGHEARNA Dia Israel an rioghachd ós cionn Israel do Dháibhi choidhche, *eadhon* dó féin agus dá mhacaibh re cunnradh saluinn?

6 Thairis sin déirigh Iereboam mhac Nébat, serbhiseach Sholuimh mhic Dáibhi súas, agus do chúaidh a ccogadh a naghaidh a thighearaa.

7 Agus do cruinnigheadh chuigesion dáoine diomháoine, clann Bhéial, agus do neartuigheadar iad féin a naghaidh Rehoboam mhic Soluimh, a nuair do bhí Rehoboam óg agus bogchroidhtheach, agus nar fhéad cur na naghaidh.

8 Agus anois sáoiltí seasamh a naghaidh rioghachda an TIGHEARNA a lámhuibh mhac Dháibhi; agus *atáthaí* romhórán dáoine, agus *atá* agaibh láoigh órdha, noch do rinne Iereboam dháoihbh mar dhée.

9 Nach ar theilgeabhair amach sagairt an TIGHEARNA, mic Aaron, agus na Lebhithigh, agus do rinneabhair dháoihbh féin sagairt do réir mhodha chinneadhach chríoch *oile*? iondus gidh bé ar bhith thiucfus dá choisreagadh féin lé bulóig agus lé seachd reithe, go bhféadann *an té sin* bheith na shagart dhoibh sin nach *bfuil* na ndéaibh.

10 Acht air ar soinne, *is é* an TIGHEARNA ar Ndia, agus níor thréigearmar é; agus isiad mic Aáron na sagairt, noch do nídh miniostralachd don TIGHEARNA, agus na Lebhithigh *ag feithiomh* ar a nobair féin:

11 Agus loisgid siad don TIGHEARNA gacha maidin agus gach tráthnóna iodh-bartha loisge agus tuis dheaghbholuigh: *órdúighid* mar an gcéadna an tarán tais-beánta air an mbórd bhfiorglan; agus an coinnleóir óir gun a shoillsibh, do lasadhgacha tráthnóna: óir coimheadmaóid úalach ar TIGHEARNA Dé; ach do thréig-eabhairse é.

12 Agus, féuchuidh, *atú* Dia féin linne mar chaiphtin *oruin*, agus a shagairt ag fuáimnigh re stocuibh dfogra briste oruibh-se. O a chlann Israel, ná troidigh a

naghaidh an TIGHEARNA Dia bhur naith-readh; óir ní éireochuidh se libh.

13 ¶ Acht thug Iereboam fa deara luidheachán do theachd timchioll fa na ccúl: marsin do bhádar as coinne Iúdah, agus an chealg leath a ccúil.

14 Agus an tan dféach Iúdah na ndiáigh, féach, *do bhí* an cath rompa agus na ndiáigh: agus do ghoireadar air an TIGHEARNA, agus do sheideadar na sagairt na stuic.

15 Annsin do léigeadar fir Iúdah gair: agus mar do gháireadar fir Iúdah, tárta, gur bhúail Dia Iereboam agus Israel uile roimhe Abiiah agus roimhe Iúdah.

16 Agus do theitheadar clann Israel roimhe Iúdah: agus do sheachuid Dia iona láimh iad.

17 Agus do mharbh Abiiah agus a phobal iad le hár mór: ionnus gur thuit síos marbh Disrael cúig chéad míle fear toghtha.

18 Marso do cúireadh fáoi chlann Israel fan namsin, agus rugadar clann Iúdah búaidh, do bhrigh gur sheasadar air an TIGHEARNA Dia a naithreadh.

19 Agus do lean Abiiah a ndiáigh Iereboam, agus do bhean caithreacha dhe, Bet-el gun a bailtibh, agus Iessanah gun a bailtibh, agus Ephraim gun a bailtibh.

20 Ní mó rug Iereboam neart a rís a laéthibh Abiiah: agus do bhúail an TIGHEARNA é, agus déug sé.

21 ¶ Achd dfás Abiiah cumhachdach, agus do phós sé ceithre mná déug, agus rugadh dhá mhac agus fithche, agus sé hingheana déag dhó.

22 Agus an chuid oile do ghníomhuibh Abiiah, agus a shlighthe, agus a raidhte, *atáid* siad scríobhtha a stair Iddo an fáigh.

CAIB. XIV.

Tug Asa an pobal go Dia ar ais. 6 Chuir se caithreacha Iudah súas. 12 Agus bhúail sé na Hetiópigh.

MARSIN do choduil Abiiah a bhfoch-air a aithreadh, agus dadhlaiceadar é a ccathruigh Dháibhi: agus do rioghuidh Asa a mhac iona aít. Iona laéthibh do bhí an tír súaimhneach deich mblíadhna.

2 Agus do rinne Asa *an ní fu* maith agus fa ceart a radharc a THIGHEARNA Dé:

3 Oir do theilg sé seachad altóra *na ndée* ccoimhitheach, agus na haite árd a agus do bhris sé síos na hiomháighé, agus do ghearr síos na garráin:

4 Agus do aithin sé do Iúdah an TIGHEARNA Dia a naithreadh diarruidh, agus a dhligheadh agus a aithéanta do choimhead.

5 Már an ccéadna do rug sé as caithreachaibh Iúdah uile na haite árd a agus

na hionmháighe : agus do bhí an ríoghachd socair dá lathair.

6 ¶ Agus do chuir sé caithreacha daingne suas ann Iúdah : óir do bhí ciúnas ag an tír, agus ní raibh cogadh ar bith annsna bliadhnuibh sin; do bhrígh go ttug an Tighearna suáimhneas dó.

7 Uimesin a dubhairt sé ré Iúdah, Cuirim na caithreacha suas, agus déanam balladha na timchioll, agus tuir, geatadha, agus barradha, *an feadh bhias* an fearann fós air ar ccor fein; do bhrígh gur iarramar ar Thighearna Día, do ghuidheamar é, agus thug sé socrachd dhúinn da gach uile thaoibh. Marsin do rinneadar fairgníomh agus do chuadar air a naghaidh.

8 ¶ Agus do bhí slúagh *daóine* ag Asa do iomchradh targáid agus gaéthe, as Iúdah trí chéad míle; agus as Beniamin, diomchradh sciatha agus do thairngeadh bogha, dha chéad agus céithre fíthchid míle : do *budh* fir árrachda chródha iadso uile.

9 ¶ Agus tháinig Serah an Tétiopeach amach na naghaidh lé slúagh míle do mhíltibh, agus trí chéad carbad; agus tháinig sé go Maressah.

10 Ann sin do chúaidh Asa amach na aghaidh, agus do chuireadar an cath a nórdughadh a ngleann Sephátah ag Maressah.

11 Agus déigh Asa air A Thighearna Día, agus a dubhairt, A Thighearna, *as* beag agadsa cabhair do thabhairt, ceachtar acá lé móran, nó luchd gan neart : tabhair dhúinne cabhair, a Thighearna ar Ndía; óir is ort chuirimid sinn féin, agus an thainmsi theighmíd á naghaidh a niomudse. O a Thighearna, *is* tú ar Ndía; ná beireadh duine báuidh ort.

12 Annsin do bhúail an Tighearna na Hetiópigh roimhe Asa, agus roimhe Iúdah; agus do theithiodar na Hetiópigh.

13 Agus do lean Asa agus an mhuinntir do *bhí* na fhochar iad go Górar : agus do cláoidheadh na Hetiópigh, ionnus nar fheadadar iad féin do thartháil; óir do marbhadh iad a lathair an Tighearna, agus a lathair a shlóigh; agus rugadar romhóran éadála leo.

14 Agus do bhuaileadar na caithreacha uile fa ccúairt tinchioll Ghéar; óir tháinig eagla an Tighearna orra : agus do airgeadar na caithreacha uile; óir do bhí iomarcuigh éadála ionnta.

15 Do bhuaileadar mar an ccéadna na buáilteacha áirnéise, agus rugadar leo iomarcuigh cáorach agus cámbhall, agus dílleadar go Hierusalem.

Tré bhriathraibh Asariah an faigh, 8 do chuir Asa na hiodhail *as an tír*. 12 Agus rinne cunradh re Día.

AGUS tháinig Spiorad Dé ar Asariah mhac Oded :

2 Agus do chúaidh sé amach a ccoinne Asa, agus a dubhairt ris, Eistigh riomsa, Asa, agus Iúdah uile agus a Bheniamin; *Atá* an Tighearna maille ribh, an feadh bhéithi maille ris; agus má iarthaoi é, atá se ar fagháil agaibh; acht ma thréigthí é, tréigfidh sé sibh.

3 Anois *do bhí* Israel ré haimsir fhada gan an Día fire, agus gan sagart teaguig, agus gan dligheadh.

4 Acht a núair dílleadar iona mbúaidhreadh air an Tighearna Día Israel, agus diarradar é, do fuaradar é.

5 Agus annsna haimsearuibh sin ní raibh síothcháin ar bith ag an tí do rachadh amach, nó ag an tí do thiuchadh a steach, acht búaidheartha móra air gach uile áitreabhach na ccríoch.

6 Agus do bhí tír dhá milleadh ag tír oile, agus cathair ag cathair oile : óir do bhuaidhir Día iad lé gach uile aindeise.

7 Bithí láidir air a nadhbharsin, agus ná bidis bhur lámha lag : óir do gheabhthaoi luach bhur saothair.

8 ¶ Agus an tan do chúala Asa na briathrasó, agus tairghire Oded an faigh, do ghabh meanma é, agus do theilg sé seachad na hiodhail adhfhuathmhara as crích Iúdah agus Bheniamin uile, agus as na caithreacaibh do ghabh se do shliabh Ephraim, agus do athnúaguidh sé altóir an Tighearna, *do bhí* roimhe poirse an Tighearna.

9 Agus do chruinnigh sé Iúdah agus Beniamin uile, agus coimhghithigh maille riú as Ephraim agus Manasseh, agus as Símeon : óir do fhilleadar móran Disrael air, a núair do chonnadar go raibh a Thighearna Día leis.

10 Marsin do chruinnigheadar iad féin a ccionn a chéile ann Ierusalem an treas má, annsa chúigeadh bliadhain déag do ríoghacht Asa.

11 Agus dofráladar don Tighearna fá namsin féin, do na creachuibh thugadar leo, seachd ccéad damh agus seachd míle cáora.

12 Agus do rinneadar cunradh an Tighearna Día a naithreadh diarruidh le na nuile chroidhe agus le na nuile anam;

13 Ionndus gidh bé nach iarrfadh an Tighearna Día Israel go ccuirfidhe chum báis é, má beag nó mór, má fear nó bean é.

14 Agus thugadar mionna don Tighearna

EARNA do ghuth árdmhór, agus lé gaír, agus le stocaibh, agus le coirnetibh.

15 Agus do luathgháir Iúdah uile leis na mionnuibhsin: óir do mbionnuigheadar le na nuile croidhe, agus diarradar é le na ttoil iomlain; agus fúaradar é: agus thug an TIGHEARNA socracht dhóibh timchioll fa ccaúirt.

16 ¶ Agus mar an ccéadna Maachah mathair Asa an rígh, do athruigh sé í ó bheith na bainríoghain, do bhrígh go ndéarnuidh sí íomhaighe a ngarrán: agus do gheárr Asa síos a híomhaigh, agus do mhionbhrúigh í, agus do loisg sé í ag sruth Cedron.

17 Acht níor cuireadh na háite ársa ar ccúl ann Israel: gidheadh do bhí croidhe Asa iomlán ar feadh a sháoghail.

18 ¶ Agus thug sé go tigh Dé na neithe do choisrig a athair, agus na neithe do choisrig sé féin, airgiod, agus ór, agus soightbighe.

19 Agus ní raibh cogadh ní budh mó go nuige an cúigeadh bliadhuin ar thríochad do ríoghacht Asa.

CAIB. XVI.

Peacadh Asa. 10 A fhearg re Hanani.

12 A easlainte agus a bhás.

ANNSA seiseadh bliadhuin déag ar fhithchid do rígh Asa, tháinic Baasa rígh Israel súas a naghaidh Iudah, agus do chuir sé Ramah súas, ar chor nach léigfeadh sé aonduine do theacht a steach nó dhul amach go Hása rígh Iúdah.

2 Annsin thug Asa airgiod agus ór amach as, ionnmhusuibh thighe an TIGHEARNA agus as tigh an rígh, agus do chuir sé go Benhadad rígh na Síria, do bhí na chomhnuigh ann Damascus, gha rádh,

3 *Atá* ceangal adrumas agus tusa, mar do bhí eidir mathairse agus hathair: féach, do chuir mé chugad airgiod agus ór; imthigh, bris do shíothcháin re Baasa rígh Israel, chor go nimeochadh sé uaimse.

4 Agus déist Benhadad ris an rígh Asa, agus do chuir sé caiptínigh a shlóigh a naghaidh chaithreacha Israel; agus do bhuaileadar Iion, agus Dan, agus Abel-maim, agus uile chaithreacha stóir Naph-tali.

5 Agus tárla, a núair do chuala Baasa sin, gur éirigh sé do chur Ramah súas, agus gur seuir sé dha obair.

6 Annsin rug an rígh Asa Iúdah uile leis; agus rugadar leo clocha Ramah, agus a hadhmad, le a raibh Baasa gha cur súas; agus do chuir se Geba agus Mispah súas leo.

7 ¶ Agus annsa namsin tháinic Hanani an féuchadóir mar a raibh Asa rígh Iúdah, agus a dubhairt sé ris, Do bhrígh gur

chuir tú do dhóigh a rígh na Síria, agus nach ann do THIGHEARNA Día do chuir tú do dhóigh, uimesin do imthigh slúagh rígh na Síria as do láimh.

8 Nach ar mhór slúagh na Netiopheach agus na Lubimeach, maille ré mórán carbad agus marschlúagh? gidheadh, do bhrígh gur thaobh tusa ris an TIGHEARNA, thug sé ann do láimh iad.

9 Oirrithid súile an TTIGHEARNA chuige agus úadh ar feadh an domhuin úile, dá fhoillsiughadh féin láidir do thaobh na *druinge* a mbía a ccroidhe iomlán da thaobh. Annso do rinne tusa go leamh: uimesin ó so amach biaidh cogadh ort.

10 Ann sin do bhí fearg air Asa ris an bhféuchadóir, agus do chuir sé a tigh príostúin é; óir do bhí sé air cuthach ris dá bhrígh so. Agus do barúigh Asa *drong* don phobal fa namsin féin.

11 ¶ Agus, féuch, gníomha Asa, tosach agus deighionach, *atáid* cheana scríobhtha a leabhar ríogh Iúdah agus Israel.

12 Agus do ghabh enslainte Asa iona chosuibh an naomhadh bliadhuin déag ar fhithchid da rígh, nó go raibh a easlainte anmhór: gidheadh iona thinnas níor iarr sé an TIGHEARNA, achd na leagha.

13 ¶ Agus do choduil sé a bhféochair a aithreadh, agus déug sé anna naomhadh bliadhuin agus dá fithchid da rígh.

14 Agus do adhlaiheadar é iona thúama féin, noch do rinne sé dhó féin a ccathruigh Dháibhi, agus do chuireadar é anna leabuidh do bhí lán do dheagbhholuighibh agus do mhórán sórt *spíosradh* ar na ngleús dealadhuin an photecari: agus do rinneadar loscadh romhór ar a shon.

CAIB. XVII.

Do chuir Iehosaphat an eaglais; 12 agus an righeachd a nordughadh.

AGUS do ríoghuidh Iehosaphat a mhac iona ait, agus do neartuigh sé é féin a naghaidh Israel.

2 Agus do chuir sé neart daoine a ccaithreachaibh daingne Iúdah uile, agus do chuir sé díonlungphort a bhféarann Iúdah, agus a ccaithreachaibh Ephraim, noch do ghabh Asa a athair.

3 Agus do bhí an TIGHEARNA le Iehosaphat, do bhrígh gur shiubhuil sé a ccéid-shlighthibh a athar Dáibhi, agus nar iarr sé chum Baalim;

4 Acht do ghuidh sé chum an TIGHEARNA Día a athar, agus do shiubhail sé iona aitheantuibh, agus ní do réir gníomha Israel.

5 Uimesin do dhaingnidh an TIGHEARNA an ríoghacht iona láimh; agus thug Iúdah uile tiodhluice chum Iehosaphat; agus do bhí saidhbhrios agus onóir aige go lór.

6 Agus do bhí a chroidhe ar na thóg-bhail suas a slighthe an TIGHEARNA : tuilleamh fós do chuir sé na háite áda agus na garraín as Iúdah.

7 ¶ Mar an ceadna air an ttreas bliadhnaidh dá ríge do chuir sé teachta a ccoinn a phrionnsadh, *eadhon* go Ben-hail, agus go Hobadiah, agus go Sechariah, agus go Netaneel, agus go Micaiah, do theagasc a ccaithreachaibh Iúdah.

8 Agus do *chuir* sé Lebhítigh leó, *eadhon* Seniaiah, agus Netaniah, agus Sebadiah, agus Asahel, agus Semiramot, agus Iehonatan, agus Adoniah, agus Tobiah, agus Tob-adoniah, Lebhítigh; agus maille riú Elisama agus Iehoram, sagairt.

9 Agus do theagaisceadar ann Iúdah, agus do bhí leabhar dlighe an TIGHEARNA aca, agus do chúadar timchioll ar feadh chaithreach Iúdah, agus do theagaisceadar an pobal.

10 ¶ Agus do thuit eagla an TIGHEARNA air uile ríoghachtuibh na ccríoch do bhí timchioll Iúdah, ionnus nach dearnadar cogadh a naghaidh Iehosaphat.

11 Thugadar fós *cuid* do na Philistinibh tiodhlúice chum Iehosaphat, agus cíos airgid; agus thugadar na Harábianúigh tréada chuige, seachd míle agus seachd ecéad reithe, agus seachd míle agus seachd cceúd poc.

12 ¶ Agus dfás Iehosaphat mór go hadhbhal; agus do chuir sé suas ann Iúdah caisleín, agus caithreacha stóir.

13 Agus do bhí iomad gnothuigheadh aige a ccaithreachaibh Iúdah: agus luchd coguidh, daoine neartmhara gaisgeamhla, ann Ierusalem.

14 Agus is iadso a nuibhre do reir thighe a naithreadh: do Iúdah, caiptinigh mílteadh; Adnah an té budh oirdhearca, agus daoine cumasacha a ngaisceadh na fhochair trí chéad míle.

15 Agus na dhiaighsin do bhí Iehohanan an caiptin, agus na fhochair sin dhá chéad agus ceithre fithchid míle.

16 Agus na dhiaigh sin Amasiah mhac Sichri, noch dofráil é féin go toileamhuil don TIGHEARNA; agus maille ris dhá chéad míle fear láidir beódha.

17 Agus do Bheniamin; Eliada fear cumasach a ccródhachd, agus maille ris daoine amtha re bogha agus re sgéith dha chéad míle.

18 Agus na dhiaigh sin do bhí Iehosaphad, agus maille ris sin céud agus ceithre fithchid míle reigh gléasta. chum an chogaidh.

19 Do bhádar so ag feithiomh air an rígh, taobh amúigh don *druing* do chuir an rígh a ccaithreachuibh daingne air feadh Iúdah uile.

CAIB. XVIII.

Anrath Iehosaphat tar éis a chleamhnus re Ahab.

A NOIS do bhí saidhbhrios agus onoír ag Iehosaphat go líomhar, agus do rinne sé cleamhnus re Ahab.

2 Agus tar éis bliadhan *áirigh* do chúaidh seision go Hahab go Samária. Agus do mharbh Ahab caoirigh agus doimh go lór dhó féin, agus do na daoimh do bhí na fhochair, agus diarr air dul leis suas go Rámot-gilead.

3 Agus a dubhairt Ahab rígh Israel re Iehosaphat rígh Iúdah, An racha tusa liomsa go Rámot-gilead? Agus do fhreagair seision é, Ataimse mar *atá* tusa, agus mo dhaoine, mar do dhaoinesí; agus *biumaoid* leachd annsa ccoagadh.

4 Agus a dubhairt Iehosaphat re rígh Israel, Gúidhim thú, fagh scéala, ó bbreithir an TIGHEARNA a niugh.

5 Uinnesin do chruinnigh rígh Israel a bhfochair a chéile do na faighibh ceithre chéad fear, agus a dubhairt sé riú, An racham suas go Rámot-gilead do chur catha, nó an locfa me? Agus a dubhairdarsan, Imthigh; oir do bhéara Dia a láimh an rígh í.

6 ¶ Acht a dubhairt Iehosaphat, *Nach bhfuil* annso faigh oile do mhuinntir an TIGHEARNA, iondus go bhfaisthaimis de?

7 Agus a dubhairt rígh Israel re Iehosaphat, *Atá* fós aonduine amháin, lé a bhféadfaimis ceastnughadh um an TIGHEARNA: acht atá fuath agamsa air, oir ní thairghireann sé maith dhamb go bráthi, acht oic gach uile úair: sé sin Micaiah mhac Imla. Agus a dubhairt Iehosaphat, Ná habradh an rígh marsin.

8 Agus do ghoir rígh Israel ar aon *dá* oifgeachaibh, agus a dubhairt, Tabhair leachd go luath Micaiah mhac Imla.

9 Agus do shuigh rígh Israel agus Iehosaphat rígh Iúdah gach áon aca iona chathaoir féin, éduighthe iona róbuibh, agus do shuigheadar a naif fairsing a ndúl a steach gheata Samária; agus na faighe uile ag faigheadóireachd as a ccoinne.

10 Agus do rinne Sedeciah mhac Chenaanah adharca iarruinn dó féin, agus a dubhairt, Is marso a deir an TIGHEARNA, Leóso bhuaillios tú Siria no goscriostar iad?

11 Agus do thairghireadar na faighe uile mar sin, gha rádh, Imthigh suas go Rámot-gilead, agus beir buaidh: oir do bhéara an TIGHEARNA a láimh an rígh í.

12 Agus do labhair an teachdaire do chúaidh do ghairm Micaiah, dhá rádh ris, Féuch, *tuisbeanuid* bráthra na bhfagh maith don rígh ag teacht le chéile; gúidhim thú, biodh tífocalsa mar an

ccéadna, mar fhocal aoin díobhsan, agus abairsí ní maith.

13 Agus a dúbhairt Micaiah; *Mar mhairíos an TIGHEARNA*, gídh bé ar bith a déaras mo Dhía, isé sin a déaras misi.

14 Agus a nuair tháinig sé gus an rígh, a dúbhairt an rígh ris, *A Mhicaiah*, an rachum go Ramot-gilead do chathughadh, nó an locfa mé? Agus a dubhairt seision, Imthigh súas agus beiridh búaidh, óir do bhéarthar an bhur láimh iad.

15 ¶ Agus a dúbhairt an rígh ris, Ca mhéid úair do ghreineochus mé thú gan éainní do rádh riom acht firinne a naimn an TIGHEARNA?

16 Ansin a dúbhairt seision, Do chonnaire mé Israel uile scaptha air na sléibhtibh, mar chaorcha gan aodhaire: agus a dubhairt an TIGHEARNA, Ní bfuil maighistir acaso; filledis ar a *nudhbharsin* gach aon da thigh féin a síothchain.

17 Agus a dubhairt rígh Israel re Iehosaphat, Nach ar innis mé dhuit nach ttúairfeadh sé maith dhamhsa, acht olc?

18 A dubhairt sé a ris, Uimesin éisti briathar an TIGHEARNA; Do chonnaire mé an TIGHEARNA na shuidhe iona chathaoir, agus slúagh fhlaithreamhnus na seasamh air a láimh dheis agus chlé.

19 Agus a dubhairt an TIGHEARNA, Cía bhéaras air Ahab rígh Israel dul súas, agus tuitim ag Ramoth-gilead? Agus do labhair aon ghá rádh air an modhso, agus aroille air an modh úd.

20 Ansin tháinig spiorad amach, agus do sheas se as coime an TIGHEARNA, agus a dúbhairt, Faideochuidh misi faoi. Agus a dúbhairt an TIGHEARNA ris, Cread leis?

21 Agus a dubhairt seision, Racha mé amach, agus biaidh mé an spiorad bhréagach a mbéul a fhágh uile. Agus a dúbhairt an TIGHEARNA, Broisteachuidh tú é, agus fós éireochuidh leachd: éirigh amach, agus déana mar sin.

22 Anois ar a nadhbharsin, féuch, do chuir an TIGHEARNA spiorad bréagach a mbeul na bhfághsa agadsa, agus do labhair an TIGHEARNA olc at haghaidh.

23 ¶ Ansin tháinig Sedeciah mhac Chenaanah a ccomhfhogus, agus do bhúail sé Micaiah air an ngiall, agus a dúbhairt, Cá slighe a ndeachaidh Spiorad an TIGHEARNA uaimse do labhairt riotsa?

24 Agus a dubhairt Micaiah, Féuch, do chífé tusa air an lá sin féin rachus tú a seomra a bhíad a steach dot fholach fein.

25 Ann sin a dúbhairt rígh Isráel, Glacuidhse Micaiah, agus beiridh air ais é go Hamon riaghlóir na caithreach, agus go loas mac an rígh;

26 Agus abruidh, Is marso a deir an

rígh, Cuiridh é so annsa phríosún, agus biathuigh é lé harán na banacra agus le huise na peannaide, nó go bhfuilidh misi a síothcháin.

27 Agus a dúbhairt Micaiah, Má fhilleann tú go deimbin a síothchain, *annsin* níor labhair an TIGHEARNA thriomsa. Agus a dubhairt seision, Eistigh, so a phobal uile.

28 ¶ Marsin do chúaidh rígh Israel agus Iehosaphat rígh Iúdah, súas go Ramot-gilead.

29 Agus a dúbhairt rígh Israel re Iehosaphat, dicheilfe misi mé féin, agus racha mé chum an chatha; acht cuirse do róbadha ort. Marsin do dhicheil rígh Israel é féin; agus do chúadar chum an chatha.

30 Anois do fhuagair rígh na Síria do chaipitínibh a charbad do bhí na fhochair, gha rádh, Ná troidighsi re ueach beag nó mór, acht ré rígh Israel anbháin.

31 Agus tárla, an tan do chonncadar caipitínigh na ccarbad Iehosaphat, go ndubhradar, Isé so rígh Israel. Uimesin than-gadar na timchioll do throid: achd do eigh Iehosaphat go hárd, agus do chuidigh an TIGHEARNA ris; agus thug Día orrasan a fhághbáil.

32 Óir tárla, a nuair do aithnigheadar caipitínigh na ccarbad nach é rígh Israel do bhí ann, dúlleadar air a nais a ris ó leanmhúin air.

33 ¶ Agus do tharruing duine *áirigh* bogha go teagmhúiseach, agus do bhuaíl sé rígh Israel idir alta a lúirigh: uime sin a dubhairt sé re na ghiolla carbuid, Fill do lámh, chor go mbeirir amach as an tslúagh mé; óir atáim loitigh.

34 Agus do mhéaduigh an cath an lá sin: acht cheana do chomminn rígh Israel é féin na sheasamh iona charbad a naghaidh na Sirianach go tráthnóna: agus timchioll am greine dhul faoi fúair sé bás.

CAIB. XIX.

Aithrighe agus leasughadh Iehosaphat tar eis a imdheargadh ón fhágh.

A GUS dúill Iehosaphat rígh Iúdah da thigh a síothchain go Ierusalem.

2 Agus do chúaidh lehu mhac Hanani an féachadóir amach na choinne, agus a dubhairt sé ris an rígh Iehosaphat, Ar chóir dhuitsi congnamh ris a nduine neimhdhiadha, agus grádh do thabhairt don luchd fhúathuighios an TIGHEARNA? uimesin atá fearg riot ó lathair an TIGHEARNA.

3 Thairis sin frith neithe maithe ionnad, mar do scríos tú na garraín as an tír, agus gur umbluigh tú do chroidhe diarruidh Dé.

4 ¶ Agus do rinne Iehosaphat comh-
F f 2

nuigh ann Ierusalem : agus do chuaidh sé amach a ris ar feadh an phobail ó Bheerseba go slábh Ephraim, agus thug sé ar a nais iad chum an TIGHEARNA Dia a naithreadh.

5 ¶ Agus do chuir sé breitheamhuin annsa tír ar feadh caitheach daingean Iúdah uile, ó chathruigh go cathruigh,

6 Agus a dubhairt sé ris na breitheamhuibh, Tugaidh da bhur naire cred do dhéantaoi : oir ní do dhuine bhéarthaóí breath, achd don TIGHEARNA, noch atá maille ribh annsa bhreitheamhnus.

7 Anois uimesin bíodh eagla an TIGHEARNA oruibh ; tugaidh dá bhur naire agus déanaidh é : oir ní bhfuil éagiceart ar bith ann ar TIGHEARNA Diane, nó meas air phearsannuibh, nó glacadh chumhthach.

8 ¶ Do chuir fós Iehosaphat ann Ierusalem do na Lebhítibh, agus do na sagartuibh, agus do thogha aithreach Israel, do dhéanamh breitheamhnus an TIGHEARNA, agus do réiteach inreasuin, a nuair do fhúillidís go Ierusalem.

9 Agus do chuir sé dúalach orra, dhá rádh, Marso do dhéantaoi a núamhan an TIGHEARNA, go hionnuic, agus le croidhe iomlán.

10 Agus gidh bé ar bith cúis thiufcas chugaibh ó bhur ndearbhráithribh chómhnuigheas iona ccaithreachaibh, eidir fhuil agus fhuil, idir dhligeheadh agus aithne, reachda agus bhreitheamhnusa, do bhéarthaóí fuagra dhóibh gan aindligheadh do dhéanamh a naghaidh an TIGHEARNA, as a tíuifadh dioghaltas oruibh, agus air bhur ndearbhráithribh : déunuidh so, agus ní dhéantuidh aindligheadh.

11 Agus, féuchuidh, atá Amariah an tárdsagart ós bhur ccionn a nuile chúiseannuibh an TIGHEARNA ; agus Sebadiah mhac Ismael riaghluidheóir thighe Iúdah, ar son uile chúiseann an rígh : béid na Lebhítigh fós na noitigeachaibh re bhur naghaidh. Déanuidh go curata, agus biaidh an TIGHEARNA maille ris an mhaith.

CAIB. XX.

Do chlaoidh Dia na Hammonitigh, &c. a leith Iehosaphat 35 noch dá ttug Elieser aithfir ar son a cheangal lé Abasiah.

TARLA na dhiaigh so fós, go ttangadar clann Mhoab, agus clann Ammon, agus daoine oile maille riú taobh amuigh do na Hammoniteachuibh, do chatlughadh a naghaidh Iehosaphat.

12 Annsin tháinig drong dinnis do Iehosaphat, gha rádh, Thangadar slúagh mór a taghaidh a mall tar faige don taoibhsí do Shíria ; agus, féuch, ataid siad ann Hasason-tamar, noch isé En-gedi.

3 Agus do ghabh eagla Iehosaphat, agus

do léig é féin diarruidh an TIGHEARNA, agus diuagair sé troscadh airfeadh Iúdah uile.

4 Agus do chruinnigh Iúdah iad féin a ccionn a chéile diarruidh *cunganta* air an TIGHEARNA : eadhon as caithearchaibh Iúdah uile thangadar diarruidh an TIGHEARNA.

5 ¶ Agus do sheas Iehosaphat a lár oireachduis Iúdah agus Ierusalem, a tigh an TIGHEARNA, as coinne na cúirte núaidhe,

6 Agus a dubhairt sé, O a THIGHEARNA Dia ar naithreadh, *nach* tusa is Dia a bhflaitheamhnus ? agus nach riaghlann tú ós cionn uile rioghacht na ngeinteadh ? agus *nach bhfuil* cunhacht agus neart ad láimh, iondus nach éidir déainneach cur a taghaidh ?

7 Nach tú ar Ndíane, noch do theilg amach dúthchusuigh na tíresi roimhe do phobal Israel, agus thug tú í do shíol Abraham do chara féin go bráth ?

8 Agus do áitigheadar annsin, agus do rinneadar sanctoir dhuitsí ann dot ainm, gha rádh,

9 Ma sheasmaoid as coinne an tighesi, agus dot lathairsi, (oir atá hainm sa tighse,) a nuair thiocfas olc oruinn, mar atá an cloidheamh, breitheamhnus, nó pláigh, nó gorta, agus éighteam chugadsa ionar naindeisi, annsin cluinfe tusa agus cuid-eochuidh tú.

10 Agus anois, féuch, clann Ammon agus Mhoab agus shleibhe Seir, nach ar leig tú do chlóm Israel dionnusighe, a nuair thangadar as crich na Héigipte, acht do fhílleadar úatha, agus níor mhilleadar iad ;

11 Féuch, a *deirim*, an lhaigheacht do bheirid dhúinn, teacht dar teilgion as do sheilbhisi, noch thug tú dhúinn a noighr-eacht.

12 O ar Ndia, nach mbéara tú breath orra ? oir ní bhfuil neartionnainne anaghaidh na buidhne móiresi thig ar naghaidh ; agus ní feas dúine créad do dhéanam : acht ar súil do bheith riotsa.

13 Agus do sheas Iúdah uile as coinne an TIGHEARNA, agus a celann bheag, a mná, agus a leanba.

14 ¶ Ann sin tháinig Spiorad an TIGHEARNA air Jahasiel mhac Secharia, mhic Benaiah, mhic Iehiel, mhic Mattaniah, Lehbíteach do mhacaibh Asaph, a measc an chomhchruinnigh ;

15 Agus a dubhairt sé, Eistighsi, a Iúdah uile, agus sibhisi a áitreabhacha Ierusalem, agus tusa a rígh Iehosaphat, Is mar so a deir an TIGHEARNA ribh, Ná bíodh eagla nó uabhuain oruibh ar son a nionaid cionhthionailsi ; oir ní libhisi an cath, achd lé Dia.

16 A m'arach téighidh síos na naghaidh: féuchuidh, a taidisín ag teacht a níos a slighe bheinne Sí; agus do gheabhthaoi iad ag ceann na habhann, as coinne fhás-
aigh Ieruel.

17 Ní *riachdanus* daoibh troid annsa *chathso* sibh féin: seasuidh bhur *ccomh- nuigh*, agus do chífidhe cabhair an TIGH-
EARNNA maille ribh, ó a Iúdah agus Ierusa-
lem: ná himeagluighidh, agus ná lithidh; a marach éirgidh amach na naghaidh: oír
biaidh an TIGHEARNA maille ribh.

18 Agus do chrom Iehosaphat a cheann agus a aghuidh chum na talmhan: agus do léig Iúdah uile agus muinntir Ierusa-
lem iad féin síos as coinne an TIGHEARNA, ag adbradh an TIGHEARNA.

19 Agus na Lebhítigh, do chloinn na Ccohatiteach, agus do chloinn na Ccor-
bíteach, déirgheadar súas do mholadh an TIGHEARNA Dia Israel le gúth árd fol-
lughlan.

20 ¶ Agus déirgheadar go moch ar maidin, agus do chúadar amach go fásach Tecoa: agus mar do chúadar amach, do sheas Iehosaphat agus a dubhairt, Eistigh riomsa a Iúdah, agus sibhsí áitreabhuigh Ierusalem; Creidigh ann bhur TIGH-
EARNNA Dia, marsin bhéithí daingion; creidigh dhá fháighe, agus béarthaoi búaidh.

21 Agus an tan do rinne sé comhairle ris an bpobal, dórduigh sé aos ceóil don TIGHEARNA, agus do mholfadh sciamh na naomhthachda, a núair do rachaidís amach as coinne an tsloigh, agus a rádh, Moluidh an TIGHEARNA; oír *maíridh* a thrócaire go bráth.

22 ¶ Agus an tan do thosuigheadar an ceól agus an moladh, do chuir an TIGH-
EARNNA lúigheachain a naghaidh chloinne Ammon, Mhoab, agus shléibhe Seir, noch thainic a naghaidh Iúdah; agus do buail-
eadh iad.

23 Oír do sheasadar clann Ammon agus Mhoab súas a naghaidh áitreabhacha shléibhe Seir, *da* marbhadh agus *da* léir-
scíos: agus an tan do chuireadar deireadh le marbhadh mhuinntire Seir, thug gach aon aca féin dithchioll ar a chéile do mharbhadh.

24 Agus a núair thainic Iúdah láimh re tor na faire annsa bhfásach, d'fécachadar ar a tsloagh mór, agus, féuch, do *bhá- dar* na ccorpuibh marbha ar ttuitim go talamh, agus ní dheachuidh duine as díobh.

25 Agus a núair thainic Iehosaphat agus a dháoine do bhreith a néadála leó, fuaradar a measc na ccorp marbh iomar-
caigh saidhbhris, agus seód buádh, (noch

do nochtheadar dhíobh dhóibh féin), níos mó ná d'féadadar diomchar: agus do bhádar trí lá ag cruinniughadh na héadála, do bhí sí chomórsin.

26 Agus air an cceathramadh lá do chruinnigheadar iad féin a ngleann Berachah; óir is annsin do bheannuigheadar an TIGHEARNA: ar a nadhbharsin do goireadh, Gleann Beracha, do náit sin, gus a niugh.

27 Ann sin d'filleadar, gach uile dhuine do Iúdah agus do Ierusalem, agus Iehosaphat na ttosach, do dhul a ris go Ierusalem maille re luáthghaire; óir thug an TIGH-
EARNNA orra gárdeachus do dhéanamh ós cionn a námhad.

28 Agus thangadar go Ierusalem le saltrachaibh agus le cláirseachuibh agus lé stocaibh go tigh an TIGHEARNA.

29 Agus do bhí eagla Dé ar rioghacht-
uibh na ccríoch sin uile, a núair do chualadar gur throid an TIGHEARNA a naghaidh námhad Israel.

30 Mar sin do bhí rioghacht Iehosaphat ciúin: oír thug a Dhia súaimhneas dó timchioll fa ccuairt.

31 ¶ Agus do bhí Iehosaphat na rígh ós cionn Iúdah: do bhí sé triochad agus cúig bhliadhna daois a núair do thosuigh sé a rígh, agus do rioghuidh sé cúig bhliadhna fithchiod ann Ierusalem. Agus *dob* é ainm a mhathar Asubah inghean Shilhi.

32 Agus do shiubhail sé a slighe Asa a athar, níor dhealuidh sé ria, ag leanmhuin an neithe do budh ceart a radharc an TIGHEARNA.

33 Gidheadh níor cuireadh na háite ára da ceól: óir níor ullmhuigheadar na daoine a ccroidhte fos do Dhia a nai-
threadh.

34 Anois an chuid oile do ghníomhuibh Iehosaphat, tosach agus deighionach, féuch, *atáid* scríobhtha a leabhair Iehu mhic Hanani, noch air ar labhradh a leabhar ríogh Israel.

35 ¶ Agus na dhiaigh so do cheangail Iehosaphat rígh Iúdah é féin lé Ahasiah rígh Israel, noch do bhí lán do dhroich-
ghníomhuibh:

36 Agus do cheangail seision é féin ris do dhéanamh long do dhul go Tarsis: agus do rinneadar na lunga a Nesion gaber.

37 Annsin do thairghir Elieser mhac Dodabbah ó Mharesah a naghaidh Iehosaphat, gha rádh, Do bhrígh gur cheangail tú thú féin re Ahasiah, do bhris an TIGH-
EARNNA hoibreachia. Agus do bhádar na longa briste, go nár bhféidir leó dul go Tarsis.

CAIB. XXI.

Ar Iehoram fhuilteach do thairrgir *Elias* bás fhuathmhur do theachd.

A NOIS do choduil Iehosaphat a bhfoch-air a aithreadh, agus do bhadhlai-ceadh agá aithribh é a ceathruigh Dháibhi. Agus do rioghuidh Iehoram a mhac iona áit.

2 Agus do bhádar dearbhráithre aige mic Iehosaphat, Asariah, agus Iehiel, agus Sechariah, agus Asariah, agus Michael, agus Septhiah: *dob* iadso uile mic Iehosaphat rígh Israel.

3 Agus thug a nathair tiodhlaice móra dhóibh dairead, agus dór, agus do neithíbh mórluaigh, maille re caithreachaibh daingne ann Iudah: acht thug sé an rioghacht do Iehoram, do bhrigh gur *bhé* an chéidghin é.

4 Anois a nuair do bhí Iehoram ar néirghe súas a rioghacht a athar, do dhaingnidh sé é féin, agus do mharbh sé a dhearbhráithreach uile leis an ccloidheamh, agus fós *mórán* do phrionnsadhuibh Israel.

5 ¶ Do *bhí* Iehoram dhá bhliadhuin déag agus fithche daois a nuair do thosuigh sé a ríge, agus do bhí sé na rígh ocht mbliadhna ann Ierusalem.

6 Agus do shiubhail sé a slighe ríogh Israel, amhuil do rinne tigh Ahab: óir do bhí inghean Ahab aige na mnaoi: agus do rinne sé *an ní fu* holc a radharc an TIGHEARNA.

7 Acht cheana níor bháil leis an TIGHEARNA tigh Dháibhi do scrios, do bhrigh an chunnartha do rinne sé re Dáibhi, agus mar do gheall sé solus do thabhairt dó agus dá mhacaibh go bráth.

8 ¶ Ann a laethibhsion déirgheadar na Hedomitigh ó bheith fa riaghuil Iudah, agus do rinneadar rígh dhóibh féin.

9 Ann sin do chúaidh Iehoram amach le na phrionnsadhuibh, agus a charbuid uile leis: agus déirigh sé san noidhche, agus do bhual sé na Hedomitigh do tháinig na thimchioll, agus caiptuigh na ccarbaid.

10 Mar sin do chúadar na Hedomitigh ó bheith fáoi laimh Iudah gus a niugh. Annsa nam chéadna fós do fhill Ljbnaí ó bheith fáoi na láimh: do bhrigh gur thréig sé an TIGHEARNA Dia a aithreadh.

11 Tuilleamh fós do rinne sé aite árd a sléibhtibh Iudah, agus thug sé air mhuintir Ierusalem striopachus do dheanamh, agus do choimhégnidh sé Iudah chuige sin.

12 ¶ Agus tháinig scríbhinn chuige ó Elias an faigh, gha rádh, Is marso a deir an TIGHEARNA Dia hathar Dáibhi, Do

bhrigh nar shiubhail tú a slighthibh Iehosaphathar, ná a slighthibh Asarigh Iudah,

13 Acht gur shiubhail tú a slighe rígh Israel, agus gur choir tú dfiachaibh air Iudah agus air áitreabhaibh Ierusalem dul le striopachus, amhuil striopachus thighe Ahab, agus mar an céadna mar do mharbh tú do dhearbhráithre do thigh hathar, *do bhí* ní budh féarr ná thú féin:

14 Féuch, buailfidh an TIGHEARNA do dhaoine lé plaigh mhóir, agus do chlann, agus do mhna, agus de mhaoin uile:

15 Agus do gheabha tú easlainte do thinneas hinneadh, nó go tuite bionathar amach do bhrigh an tinnis lá ar lá.

16 ¶ Tuilleamh oile, do chorrugh an TIGHEARNA súas a naghaidh Iehoram spiorad na Bphilistineach, agus na Narabianach, do bhí laimh ris na Hetiopianachaibh:

17 Agus thagadar súas go Iudah, agus do bhriseadar a steach innte, agus rugadar leo a nuile mhaoín noch do frith a tigh an rígh, agus a mhic, agus a mhna mar an céadna: ionnus nar fagbhadh aonmhac aige, acht Iehoahas, an té dob óige dá mhacaibh.

18 ¶ Agus na dhiaigh so uile do bhúail an TIGHEARNA é féin iona innighibh le heasláinte dhóleighis.

19 Agus túrla, a ccionn athaidh, tar éis dhá bhliadhan, gur thuit a mhionach as do bhrigh a thinnis: mar sin fuair sé bás deasláintibh géara. Agus ní dhéarnadar a dhaoine losgadh ar bith ar a shon, do nós loise a aithreadh.

20 Do budh dhá bhliadhuin déag ar fhithchid a aois a nuair do thosuigh sé a ríge, agus do bhí na rígh an Ierusalem ocht mbliadhna, agus dimthigh sé gan faruigh air. Acht cheana do adhlaiheadar é a ceathruigh Dháibhi, gidheadh ní a ttuamaibh na ríogh.

CAIB. XXII.

Tar éis mharbhadh Ahasiah agus Ioram le Iehu, 11 Do fholchadh Ioas ó Ataliah.

A GUS do rinneadar áitreabhúigh Ierusalem rígh do Ahasiah a mhac dob óige iona áit: óir an slágh daoine tháinic leis na Harabianachaibh don fhoslongphort do mharbhadar an chlann fá sine uile. Marsin do rioghuidh Ahasiah mhac Iehoram na rígh ann Iudah.

2 Dhá bhliadhuin agus dá fithchid daois do *bhí* Ahasiah a nuair do thosuigh sé ríge, agus do bhí sé na rígh aon bhliadhuin ann Ierusalem. Do *bé* fós ainm a mhathar Ataliah inghean Omri.

3 Do shiubhail sé mar an céadna a slighthibh thighe Ahab: óir do bí a mthair a chomhairleach do dheanamh uile.

4 Ar a nadhbharsin do rinne sé cle a

radharc an TIGHEARNA cosmhuil ré tigh Ahab: óir doh iad sin a chomhairligh tar eis bháis a athar da ttáinic a mhilleadh.

5 ¶ Do shiubhail sé mar an ccéadna do réir a ccomhairle, agus do chúaidh sé le Iehoram mhac Ahab rígh Israel do chogadh a naghaidh Hasael rígh na Síria a Ramot-gilead: agus do bhúailleadar na Sírianaigh Ióram.

6 Agus dáll sé chum a leighis go Iesreel do bhrígh na cneadh tugadh air a Ramah, a núair do throid sé re Hasael rígh na Síria. Agus do chúaidh Asariah mac Iehoram rígh Iúdah síos díeuchuín Iehoram mhic Ahab rígh Israel ann Iesreel, mar do bhí sé tinn.

7 Agus is ó Dhía do bhí milleadh Ahasiah do bhrígh a dhul dféachuín Iehoram: óir an tan tháinic sé, do chúaidh sé amach le Iehoram a naghaidh Iehu mhic Nimsi, noch do unguidh an TIGHEARNA do dhibirt thighe Ahab.

8 Agus tárla, a núair do bhí Iehu ag ériochuighadh breitheamhnúis ar thigh Ahab, agus fúair sé príomnsadha Iúdah, agus mic dearbhraitheach Ahasiah, do bhí ag serbhís do Ahasiah, gur mharbh se iad.

9 Agus diarr sé Ahasiah: agus rugadar air, óir do bhí sé a bhfolach a Samária, agus thugadar go Iehu é: agus a núair do mharbhadar é, do adhlacadar é: Do bhrígh (ar siadsan), gur bé mac Iehosaphat é, noch diarr a TIGHEARNA maille ré na uile chroidhe. Marsin nach raibh cumhachda ag tigh Ahasiah an rioghachd do chomhghail a ccomhnuidhe.

10 ¶ Acht a núair do chonnaire Ataliah mathair Ahasiah gur marbhadh a mac, déirigh sí agus do mharbh sí uile shliochd riogha thighe Iúdah.

11 Acht Iehosabeat, inghean an rígh, do ghlac sí Ios mhac Ahasiah, agus do ghad sí é ó bheith a measc na mac riogh dó marbhadh, agus do chuir é féin agus a bhanaltra a séomra codalta. Mar sin Iehosabeat inghean an rígh Iehoram, bean Iehoiada an sagart, (óir bá deirbhshiúr do Ahasiah í), dfoiligh sí é ó Ataliah, go nar mharbh sí é.

12 Agus do bhí sé a bhfolach aca a ttigh Dé sé bliadhna: agus do rioghuidh Ataliah ós cionn na tire.

CAIB. XXIII.

Do dhearnadh rígh do Ióus le Iehoiada an sagart. 12 Do mharbhadh Atalia.

16 Agus do shocrúigheadh an crabhadh ceart.

AGUS annsa seachdmhadh bliadhúin do neartuigh Iehoiada é féin, agus thug sé caiptinigh na ccéad a ccunnradh ris, Asariah mhac Ieroham, agus Ismael

mhac Iehohanan, agus Asariah mhac Obed, agus Maasiah mhac Adaiah, agus Elisaphat mhac Sichri.

2 Agus do chuádar timchioll Iúda, agus do chruinnigheadar na Lebhítigh amach as uile chaithreachaibh Iúdah, agus cinn aithreach Israel, agus thangadar go Hierusalem.

3 Agus do rinne an combchruinniughadh uile cunnradh ris an rígh a tigh Dé. Agus a dubhairt seision riú, Féuch, bíadhd mac an rígh na rígh, mar a dubhairt an TIGHEARNA a ttaobh chloinne Dáibhi.

4 A sé so an ní do dhéantáoi; Trían aguibh do na sagartuibh agus do na Lebhítibh théid a steach air an tsábbóid, *béid* na ndoirseóiribh ag na doirsibh;

5 Agus trian a ttigh an rígh; agus trian ag an prímhgheata: agus *béid* na daoine uile a ccúirtibh thighe an TIGHEARNA.

6 Acht ná tigeadh áonduine go tigh an TIGHEARNA, acht na sagairt, agus an mbéid do na Lebhítibh bhías ag minios-trálachd; rachuid siadsan a steach, ór *atáid* náomhtha: agus coimbéadtuid an pobal uile faire an TIGHEARNA.

7 Agus timchiollfuid na Lebhítigh an rígh fa gcuáirt, gach áon gun a arm iona láimh; agus gidh bé thiocfas don tigh, cuirighear chum báis é: acht bithíse a bhfochair an rígh a núair thiucfas sé a steach, agus a nuair rachus sé amach.

8 Mar sin do rinneadar na Lebhítigh agus Iúdah uile do réir gach éainneithe dar aithin Iehoiada an sagart, agus do rug gach áonduine leis a dhaóine do bhí re teachd a steach ar an tsábbóid, maille ris an druing do bhí ag dul amach ar an tsábbóid: óir níor scaoil Iehoiada na cúrsadha.

9 Tuilleamh fós thug Iehoiada an sagart do chaptinibh na ccéad gäethe, agus buiclerigh, agus sciatha, noch bá lé Dáibhi rígh, do bhí a ttigh Dé.

10 Agus do shuighidh sé na daoine uile, gach áon gun a arm iona láimh, ón taobh theas don teampall gus an ttaobh chlé don teampall, re taóibh na haltóra agus an teampuill, ar fad láimh ris an rígh.

11 Ann sin thugadar amach mac an rígh, agus do chuireadar an choróin air, agus thugadar an nfiadhnúise dhó, agus do rinneadar rígh dhe. Agus do ung Iehoiada agus a mhic é, agus a dubhradar, Go mairigh an rígh.

12 ¶ Anois an tan do chúaluidh Ataliah na ndaóine ag rioth agus ag moladh an rígh, tháinic sí chum an phobail go tigh an TIGHEARNA:

13 Agus damhairc sí, agus, féuch, do sheas an rígh agá philéur ag an ndul a

steach, agus na prionnsadha agus na trumpadha a bhfochair an rígh: agus do bhí pobal na tíre úile ag gárdeachus, agus ag déanamh fuáime lé stocaibh, agus an luchd ciúil le hadhbhadhuibh ciúil, agus an mbéid do theagaisgeadh duáin mholta. Ann sin do bhris Ataliah a héadach, agus a dubhairt, Feall, feall.

14 Ann sin thug Iehoiada an sagart amach caiptínigh na ccéad do cuireadh ós cionn an tsloigh, agus a dubhairt sé riu, Berridh amach i as na hórduibh: agus gídh bé leantás í, marbhtar é leis an ccoloidheamh. Oir a dubhairt an sagart, Ná marbhuidh a tigh an TIGHEARNA í.

15 Mar sin do chuireadar lámha innte; agus a nuair tháinig sí go dul a steach gheata na neach láimh re tigh an rígh, do mharbhadar ann sin í.

16 ¶ Agus do rinne Iehoiada cunnradh edir é féin, agus an pobal uile, agus an rígh, go mbéidís na muinntir ag an TIGHEARNA.

17 Ann sin do chuáidh an pobal uile go tigh Bhaal, agus do bhrisiodar síos é, agus do bhrisiodar a altóra agus a íomhaigh na m'lethuibh, agus do mharbhadar Mattan sagart Bhaal a bhfiadhnúise na naltórach.

18 Dórduigh Iehoiada mar an ccéadna oifigídh thighe an TIGHEARNA re láimh na sagart na Lebhítigh, noch do roinn Dáibhi a tigh an TIGHEARNA, díodhbairt ofála loisge an TIGHEARNA, mar atá scríobhtha a ndligheadh Mhaóise, maille ré gárdeachus re céol, mar dórduigh Dáibhi.

19 Agus do chuir sé doirseóirigh ag geatadhuibh thighe an TIGHEARNA, iondus nach ttiuctadh duine ar bith do bheith neamhghlan a néinni a steach ann.

20 Agus rug sé leis caiptínigh na ccéad, agus uaisle, agus úachdarain an phobail, agus luchd na críche uile, agus thugadar an rígh a nús ó thigh an TIGHEARNA: agus thangadar thrid an ngeata árd go tigh an rígh, agus do chuireadar an rígh a ceathaóir na ríoghachta.

21 Agus do rinneadar daóine na tíre uile luathgháire: agus do bhí an chathair suáimhneach, tar éis Ataliah do mharbhadh leis an ccoloidheamh.

CAIB. XXIV.

Tur éis bháis Iehoiada do chlaon Ioas chum na niodhal; 23 agus rug na Sirianúigh buaigh air.

DO bhí Ioas seacht mbiladhlua daóis a nuair do thosuigh sé a rígh, agus do bhí na rígh ceathrachad bliadhan ann Ierusalem. Agus do bé ainm a mhathar Sibeá ó Bheer-seba.

2 Agus do rinne Ioas an ní fa mhaith a

radharc an TIGHEARNA air feadh laetheadh Iehoiada an sagart.

3 Agus thug Iehoiada días ban chuige; agus do ghein sé mic agus ingheana.

4 ¶ Agus tárla na dhiaigh so, go raibh dinntinn ag Ioas tigh an TIGHEARNA do leasughadh.

5 Agus do chruinnigh sé a bhfochair chéile na sagairt agus na Lebhítigh, agus a dubhairt sé riu, Eirghidhe amach go caithreachaibh Iúdah, agus cruinnigidh ó Israel uile airgid dathnuaghadh thighe bhur Ndé ó bhliadhuin go bliadhuin, agus féuchuidh go ndéantaí deithnóis ris an ccúis. Gidheadh ní dhéarnadar na Lebhítigh deithnóis ris.

6 Agus do ghoir an rígh air Iehoiada an túachdarán, agus a dubhairt sé ris, Cred fa nár chuir tú d'fíachaibh air na Lebhítibh an gearradh do thabhairt a steach ó Iúdah agus ó Ierusalem, do réir aithne Mhaóise serbhíseach an TIGHEARNA, agus chomhchruinnighe Israel, go tabernacuil na fiadhnúise?

7 Oir do bhrisiodar mic Ataliah, an droichbheansin, tigh Dé; agus do bhronnadar do Bhaalim neithe coisreagtha thighe an TIGHEARNA.

8 Agus ar aithne na rinneadar cófra, agus do chuireadar táobh amuich é ag geata thighe an TIGHEARNA.

9 Agus thugadar fuagra ar feadh Iúdah agus Ierusalem, an gearradh do leag Maoisé óglach Dé ansa bhásach ar Israel do thabhairt a steach chum an TIGHEARNA.

10 Agus do bhí luathgháire ar na prionnsadhuibh agus ar an bpobal uile, agus thugadar a steach, agus do theilgeadar annsa chófra, nó gur chuireadar críoch air.

11 Anois tárla, fa an nam ar tugadh an cófra go hoigis an rígh le láimh na Lebhíteach, agus a nuair do choncadar gur mhór an tairgid, tháinig scríbhneoir an rígh agus oifigeach a nárdsagaírt agus d'follmhuigheadar an cófra, agus do ghlacadar, agus rugadar dha áit féin a ris é. Marso do nídís lá ar lá, agus do chruinnigheadar iomarcadh airgid.

12 Agus thug an rígh agus Iehoiadah é do na daoinibh do rinne obuir serbhís thighe an TIGHEARNA, agus do ghabh air dhíoluigheachd saoir crainn agus cloch chum tighé an TIGHEARNA do leasughadh, agus fós don lucht doibrigh iarann agus práis do dheasughadh thighe an TIGHEARNA.

13 Marsin do oibrigheadar an luchd saothair, agus do chríochnuigheadar a nobair go hiomlan, agus do chuireadar tigh Dé iona staid féin, agus do dhaingnigheadar é,

14 Agus a nuair do chríochnuigheadar é, thugadar an chuid oile do naírgid a lathair an rígh agus Iehoiada, dá ndearnadh soithighe do thigh an TIGHEARNA, soithighe chum ministrolacht, agus chum ofrala, agus leacha, soithighe óir agus airgid. Agus dofráladar ofrala loisge a ttigh an TIGHEARNA a ccomhnuigh ar feadh laétheadh Iehoiada.

15 ¶ Acht do bhí Iehoiada áosta, agus lán do láethibh a nuair déug sé; céud agus tríochad bliadhan dáois do bhí sé a nuair fuair sé bás.

16 Agus do adhláiceadar é a ccathruigh Dháibhi a measc na ríogh, do bhrígh go ndéarna sé maith ann Israel áraon a ttaobh Dé, agus a ttaobh a thighe.

17 ¶ Anois tar éis bháis Iehoiada thangadar prionnsadha Iúdah, agus do rinneadar umhla don rígh. Annsin déist an rígh ríu.

18 Agus dfágbhadar tigh an TIGHEARNA Dia a naithreadh, agus do fhriothaileadar garráin agus iodhuil: agus tháinic diogh-altus air Iúdah agus air Ierusalem ar son an pheacaidhsi aca.

19 Gidheadh do chuir seision faidhe chuca, dá tabhairt air a nais chum an TIGHEARNA; agus do fhíadhnuigheadar na naghaidh: achd ní thugadarsan aire dhoibh.

20 Agus tháinic Spiorad Dé air Shechariah mhac Iehoiada an sagart, noch do sheas ós cionn an phobail, agus a dubhairt sé ríu, Is mar so a deir Dia, Cred fa sáruighthi aitheanta an TIGHEARNA, as nach féidir libh bbeith séanmhar? do bhrígh gur threigeabhair an TIGHEARNA, do thréig seision sibhsi mar an gcéadna.

21 Agus dfealladar iona aghaidh, agus do chlochadar lé clochaibh é ar aithne an rígh a ccúirt thighe an TIGHEARNA.

22 Marso' nar chuimhnigh an rígh Ioas an cinéul do rinne a athair Iehoiada air, acht do mharbh se a mhac. Agus a nam a bhais a dubhairt sé, Go bhfaicidh an TIGHEARNA sin, agus go ccúitighidh sé é.

23 ¶ Agus tárta a ndeireadh na bliadhna, go ttáinic slúagh na Síria súas na aghaidh: agus thangadar go Iúdah agus go Hierusalem, agus do mharbhadar prionnsadha an phobail uile a measc an phobail, agus do chuireadar a néadail uile go rígh Dhamascus.

24 Oir tháinic slúagh na Sírianach le cuideachduin bhig dhaoine, agus thug an TIGHEARNA slúagh romhóe na láimh, do bhrígh gur threigeadar an TIGHEARNA Dia a naithreadh. Marsin do rugadar breith-eamhnus a naghaidh Ioas.

25 Agus a nuair do imthigheadar úadh, (óir dtaghbhadar a neasántibh móra é,) do

oibrigheadar a sheirbhísigh féin na aghaidh ar son fhola mhac Iehoiada an sagart, agus do mharbhadar é ar a leabuidh, agus fuair sé bás: agus do adhláiceadar é a ccathruigh Dhaibhi, acht níor adhláiceadar a tuamaibh na ríogh é.

26 Agus is iad so an luchd dfeall na aghaidh; Sabad mhac Simeat an Tammoníteach, agus Iehosabad mhac Simrit an Moabiteach.

27 ¶ Anois a ttaobh a mhac, agus mhéid a núaluidh do cuirleadh air, agus leasughadh thighe Dé, féuch, atáid siad scriobhtha a stair leabhair na ríogh. Agus do ríoghuidh Amasiah a mhac iona áit.

CAIB. XXV.

Do thosuigh Amasiah rí Judah go maith; 14 Ach do chríochnuigh go holc.

DO bhí Amasiah cúig bhliadhna fithchiod dáois a nuair do thosuigh sé a rígh, agus do bhí na rígh náoi mbliadhna fithchiod ann Ierusalem. Agus do bé ainm a mhathar Iehoaddan ó Ierusalem.

2 Agus do rinne sé an ní fa mhaith a radharc an TIGHEARNA, acht ní lé croidhe iomlán.

3 ¶ Anois tárta, a nuair do dhaingnioghadh an ríoghachd dó, gur mharbh sé a sheirbhísigh noch do mharbh an rígh a athair.

4 Acht níor mharbh sé a clann, acht do rinne sé mar atá scriobhtha a ndlígeadh leabhair Mháoise, mar ar aithin an TIGHEARNA, gha rádh, Ní muirfichtear na haithre thríd an ccloinn, agus ní muirfichtear an chlann thríd na haithribh, acht muirfichtear gach éanduinetré na choir féin.

5 ¶ Tuilleamh oile do chruinnigh Amasiah Iúdah a ccionn a chéile, agus do rinne sé caiptínigh ós cionn mhílteadh dhíobh, agus caiptínigh ós cionn céud, do réir thighe a naithreadh, ar feadh Iúdah agus Benjamin: agus do áirimh sé iad ó aois fhithchiod bliadhan agus ós a chionn, agus fuair sé dhíobh trí chéad míle fear togltha, *iondula* amach a ccogadh, dar bhéol gath agus sgiath do ghlacadh.

6 Díostoigh sé mar an gcéadna céad míle fear árrachta a ngaisgidh as Israel le céud tallann airgid.

7 Acht tháinic óglach ó Dhia chuige, gha rádh, ó a rígh, ná héirgeadh slúagh Ísraél leachd; óir ní bhfuil an TIGHEARNA re Hisraél, *le cloinn Ephraim uile.*

8 Acht mas toil leachd imtheacht, déan, bí láidir a ccomhair an chatha: do bhéara Dia ort tuitim roimhe do námhuid: óir is ag Dia ata cumas tárthála, agus leagtha.

9 Agus a dubhairt Amasiah re hóglaich Dé, Acht cred dhéanam ris an ccéud

tallann noch thug mé do shlúagh Israel? Agus do fhreagair oglach Dé é, Is féidir leis an **TIGHEARNA** níos ro mhó ná so do thabhairt duit.

10 Ansin do dhealuigh Amasiah iad, *éadh-on*, an slúagh tháinic chuige ó Ephraim, do dhul don bhaile a ris: uime sin do hadhnadh a bhfearg go mór a naghaidh Iúdah, agus dilleadar a bhaile lán dfeirg.

11 ¶ Agus do neartuigh Amasiah é féin, agus do thréoruigh sé a mhuinntir amach, agus do chuaidh sé go gleann an tsaluinn, agus do bhuail sé do chloinn Seir deich míle.

12 Agus deich míle *oile* do *fágbhadh* béo rugadar clann Iudah léo a láimh iad, agus thugadar go mullach na cairge iad, agus do theilgeadar síos iad do mhullach na cairge, gur briseadh na mblodhuibh iad.

13 ¶ Acht na soighdiúirigh do chuir Amasiah ar a nais, chor nach rachaidis leis chum catha, do thiomáineadar air chaithreachaibh Iúdah, ó Shamáriah air fad go Bet-óron, agus do bhuáileadar trí mhíle dhíobh, agus rugadar iomarcuigh éadála léo.

14 ¶ Anois tárla, a nuair dfill Amasiah ó lár na Nedomiteach, go ttug sé deo chloinne Seir leis, agus gur chuir sé súas *mar* dhée dhó féin iad, agus do chrom sé é féin síos dóibh, agus do loisg sé túis dóibh.

15 Uimesin do hadhnadh fearg an **TIGHEARNA** re Amasiah, agus do chuir sé faigh chuige, noch a dubhairt ris, Cred fár farr tú a ndiaigh dheieibh na ndaoine, nach ar fhéad a ndaoine féin do sháoradh as do láimhse?

16 Agus tárla, mar do bhí sé ag caint ris, go ndubhairt an *righ* ris, A ndéarnadh comhairleach don righ dhíotsa? coisc; cred fá mbuailfidh thú? Ansin do choisic an faigh, agus a dubhairt sé, aithnighim gur chinn an **TIGHEARNA** ar do mhilleadh, do bhrígh go ndearna tú so, agus nár éist tú rem chomhairlesí.

17 ¶ Ansin do rinne Amasiah rígh Iúdah comhairle, agus do chuir sé teachda chum Ioas, mhac Iehoahas mhic, Iehu, rígh Israel, dha rádh, Tárr, faiceam gnúis a chéile.

18 Agus do chuir Ioas rígh Israel síos go Hamasiah rígh Iúdah, gha rádh, Do chuir an foghbhannán do *bhí* a Lebanon teachta chum an céadair do *bhí* a Lebanon, gha rádh, Tabhair hingean dom mhac na mnaói: agus do ghabh beathach allta do *bhí* a Lebanon thort, agus do shaltair sé síos an foghbhannán.

19 A deir tusa, Féach, do mbarbh tú na Hedomitigh; agus do thóg do chroidhe súas thú do mhaoidhfeachus: fan a nois

ansa bhaile; creád fá mbeanfa red dhochar *fén*, as a tuitfeá, thú *fén*, agus Iúdah maille riot?

20 Acht níor bháill le Amasiah sin do chluinsin; óir is ó Dhía do *bhí* sin, chor go seachódadh sé iad a láimh a *námhad*, do bhrígh gur leanadar a ndiaigh dhée Edom.

21 Ann sin do chuaidh Ioas rígh Israel súas; agus do chonncadar gnúis a chéile, é féin agus Amasiah rígh Iúdah, an Bet-*semes*, noch *is* do Iúdah.

22 Agus tugadh an chuid budh measa do Iúdah roimhe Israel, agus do theith gach duine dhíobh da thigh.

23 Agus do ghabh Ioas rígh Israel Amasiah rígh Iudah, mac Ioas, mhic Iehoahas, a Mbet-*semes*, agus thug go Hierusalem é, agus do bhris sé síos balla Ierusalem ó gheata Ephraim go geata an choirnéil, ceithre chéud cubhad.

24 Agus *rug* sé leis an tór agus an tairgíod uile, agus na huile shoithighe frith a tigh Dé ag Obed-edom, agus ionnmhus thighe an rígh, agus iar nglacadh braighde tairis, dfill sé go Samária.

25 ¶ Agus do mhair Amasiah mac Ioas rígh Iúdah déis bháis Ioas mhic Iehoahas rígh Israel cúig bliadhna déug.

26 Anois an chuid *oile* do ghníomhuibh Amasiah, ó thús go deireadh, féuch, nach *bhfuilid* siad scríobhta a leabhair ríogh Iúdah agus Israel?

27 ¶ Anois déis na huaire ar fhíll Amasiah ó leanmhuin an **TIGHEARNA** dfealladar na aghaidh ann Ierusalem; agus do theith sé go Lachis: acht do chuireadarsan na dhiaigh go Lachis, agus do mharbhadar annsin é.

28 Agus thugadar léo ar eachaibh é, agus do adblaiseadar é agá aithribh a ccathruigh Iúdah.

CAIB. XXVI.

Ussiah, sona ag leanmhuin ceart. 16 Tré úbhar do fhás sé Iobhrach.

AN sin do ghlacadar muinntir Iúdah uile Ussiah chuca, noch do *bhí* sé bliadhna déug daóis, agus do rinneadar rígh dhe a náit a athar Amasiah.

2 Do chuir sé Elot súas, agus thug ar a hais do Iúdah í, déis an rígh do chodhladh agá aithribh.

3 Sé bliadhna déag daóis do *bhí* Ussiah an tan do thosuigh se a rígh, agus do bhí na rígh dha bhliadhuin déug agus dá fhithchíod ann Ierusalem. Ainm a mharthar mar an gcéadna Iecoliah ó Ierusalem.

4 Agus do rinne sé *an ní budh* ceart n radharc an **TIGHEARNA**, do réir gach neithe dá ndéarnuidh a athair Amasiah.

5 Agus diarr sé Dia ré linn Shechariah, agá raibh tuigsin a bhfisibh Dé: agus an

feadh do lean sé an TIGHEARNA, thug Dia rath air.

6 Agus do chúaidh sé amach agus do choguidh sé a naghaidh na Bhpilistíneach, agus do bhris sé síos balla Ghát, agus balla Iabneh, agus balla Asdod, agus do rinne sé caithreacha timchioll Asdod, agus a measc na Bhpilistíneach.

7 Agus do chuidigh Dia leis a naghaidh na Bhpilistíneach, agus a naghaidh na Narábíanach noch dáitreibh an Gurbaal, agus na Mehunimeach.

8 Agus thugadar na Hammonitigh tiodhluice do Ussiah: agus do leathnuigh a ainm amach go nuige dul a steach na Héigipte; óir do neartuigh sé é *féin* go hanbhór.

9 ¶ Tuilleamh oile do chuir Ussiah tuir súas ann Ierusalem ag geata an choiréil, agus ag geata an ghleanna, agus ag tilleadh *an bhalla*, agus do dbaingnidh sé iad.

10 Mar an gcéadna do rinne sé tuir annsa díothramh, agus do thocuil sé mórán tobar: óir do bhí iomarcuidh áirnéise aige, san tír íochdaruigh aráon, agus annsna réitibh: luchd tigheaduis *mar an ceadna*, agus luchd déanta síneamhna annsna sléibhtibh, agus ann Carmel: óir do bionmhúin leis tigheadhus.

11 ¶ Tuilleamh fós do bhí ag Ussiah slúagh díearuibh cogaidh, do thiaghadh amach do chogadh na mbuidhuibh, do réir uibhre a ccountais re láimh Ieiel an scribheoir agus Mhaasiah an túachtarán fáoi láimh Hananiah, *áon* do chaipínibh an rígh.

12 Do bhí uibhir iomlán cheann na naitheach na bhfear árrachta a ngaisgidh dhá mhíle agus sé chéad.

13 Agus do bhí slúagh fáoi na láimh, trí chéad míle agus seacht míle agus cúig chéad, do rinne cogadh re cumas mór, do chongnamh leis an rígh a naghaidh na namhad.

14 Agus do ghléas Ussiah dhóibh ar feadh an tslóigh sciatha, agus gáete, agus clogada, agus éidigh ochta, agus boghadha, agus crannatádbhuill do chaitheamh cloch.

15 Agus do rinne sé ann Ierusalem ionstrumeintigh, do choncas lé daóinibh glioca, do bheith ar na toruibh agus air na damgneachaibh, do chaitheamh soighead agus chloch mór asta. Agus do leathnuigh a ainm a nimchian; óir do cuidighaadh leis go hiongantach, nó go raibh sé láidir.

16 ¶ Acht a núair do bhí sé láidir, do bhí a chroidhe ar na thógbháil súas chum a mbillte *féin*: óir do pheacuidh sé a naghaidh an TIGHEARNA a Dhía féin, agus do chúaidh a steach a teampall an TIGHEARNA do losgadh túise ar altoir na túise:

17 Agus do chúaidh Asariah an sagart a steach na dhiaigh, agus maille leis ceithre fithchid sagairt leis an TIGHEARNA, do dháoinibh beódha.

18 Agus do thoirniosgadar Ussiah an rígh, agus a dubhradar ris, Ní *bheanann* riotsa, a Ussiah, túis do losgadh don TIGHEARNA, acht ris na sagartaibh ciann Aaron, noch atá ar na ccoisreagadh do losgadh túise: imthigh amach as an tsanctóir; óir do chiontuigh tú; agus ní *bhiadh sé* na onóir dhuit ón TIGHEARNA Día.

19 Annsin do bhí fearg ar Ussiah, agus do bhí senséir iona laimh do losgadh túise: agus a nam a fheirge ris na sagartaibh, tháinig an lubhra iona aghaidh a bhíadhuise na sagart a tigh an TIGHEARNA, ó tháobh altóra na túise.

20 Agus dtéuch Asariah an tárdshagart, agus na sagairt uile air, agus, *feuch, do bhí sé* lubhrach iona éadan, agus do thoirnánadar amach as sin é; do dheifrigh sé féin fós amach, do bbrígh gur bhúail an TIGHEARNA é.

21 Agus do bhí Ussiah an rígh na lobhar go ló a bháis, agus dtáin sé na lobhar a tigh ar leith; óir do gearradh amach as tigh an TIGHEARNA é: agus do bhí Iótam a mhac ós cionn tigh an rígh, ag déanamh breitheamhnais air mhuinntir na tíre.

22 ¶ Anois an chuid oile do ghníomhuibh Ussiah, ó thús go deireadh, do scriobh Isaiah, mhac Amos, an faigh é.

23 Marsin do choduil Ussiah agá aithribh, agus do adhlacadar é bhfochair a aithreadh annsa machaire adhlacthe do *bhean* ris na rioghuibh; oir a dubhradar, *Is lobhar é*: agus do rioghuidh Iótam a mhac iona áit.

CAIB. XXVII.

A náit an rígh mhaith Iotam, 9 Do rioghuidh Ahas a mhac.

DO bhí Iótam cúig bliadhna fithchiod dáois a núair do thosuigh sé rígh, agus do bhí na rígh sé bliadhna déug ann Ierusalem. *Do bé* fós ainm a mhathair Ierussah inghean Shádóc.

2 Agus do rinne sé *an ní fa* cheart a radharc an TIGHEARNA, do réir gach neithe dá ndéarna Ussiah a athair: thairis sin ní dneachuidh sé a steach go teampall an TIGHEARNA. Achd do níadh an pobal ní truailligh go foill.

3 ¶ Do chuir sé súas geata árd thighe an TIGHEARNA, agus do chuir sé súas mórán air bhalla Ophel.

4 Tuilleamh oile, do rinne sé caithreacha a sléibhtibh Iúdah, agus do rinne sé caisleín agus tuir annsna foróisibh.

5 ¶ Do throid sé fós re rígh na Nam-

moníteach, agus rug sé búaidh orra. Agus thug clann Ammon dó an bhliadhain sin féin cead tallann airgid, agus do chruithneachda deich míle míosur, agus deich míle deórna. Diocadar clann Ammon a noird sin ris, an dara bliadhain fós, agus an treas bliadhain.

6 Marsin do dhaingnigh Iótam é féin, do bhrígh gur ullmhuigh sé a shlightheacha as coinne a TIGHEARNA Día.

7 ¶ Anois an chuid oile do ghníomhuibh Iótam, agus a chogtha uile, agus a shlightheacha, féuch, *atáid* scríobhtha a leabhar ríogh Israel agus Iúdah.

8 Do bhí sé cúig bhliadhna fithchíod dáois a nuair do thosuigh a ríge, agus do bhí na rígh sé bliadhna déag an Ierusalem.

9 Agus do choduil Iótam agá aithribh, agus do adhlacadar é a ccaithruigh Dháibhi: agus do ríoghuidh Ahas a mhac iona áit.

CAIB. XXVIII.

Do cuireadh iomdha aindeise ar an rí neimhdhiagha Ahas; 22 agus fa mó do mhéuduigh sesin a chionta.

DO bhí Ahas fithene bliadhain dáois a nuair do thosuigh a ríge, agus do bhí na rígh sé bliadhna déag an Ierusalem: achd ní dheárnuigh sé *an ní fá* cheart a radharc an TIGHEARNA, cosmhuil ré Dáibhi a athair:

2 Oir do shiubhail sé a slighthibh ríogh Israel, agus do rinne mar an cceadna iomháighe leagtha do Bhaalim.

3 Tuilleamh oile do rinne sé íodhbairt a ngleann mhic Hinnom, agus do loisg sé a chlann annsa teine, do réir ghráineamhlachd na ngeinteadh noch do theilg an TIGHEARNA amach roimhe chloinn Israel.

4 Do rinne sé íodhbairt mar an cceadua agus do loisg sé túis annsna háitibh árd, agus air na cuocaibh, agus faói gach áonchrann ghlas.

5 Uime sin do sheachuid a TIGHEARNA Día é a láimh rígh na Síria; agus do bhúail sé é, agus rug móran díobh leis a láimh, agus rug go Damascus *iad*. Tugadh fós a láimh rígh Israel é, noch do bhúail é le hár mór.

6 Oir do mharbh Pecah mhac Remaliah ann Iúdah céud agus fithche míle a naon ló, fir chródha uile; do bhrígh gur thréigeadar an TIGHEARNA Día a naithreadh.

7 Agus Sichri, duine cumhachtach do Ephraim, do mharbh sé Maaseiah mac an rígh, agus Asricam úachtarán an tighe, agus Elcanah *noch do bfoigsi don rígh*.

8 ¶ Agus rugadar clann Israel leó a láimh dá ndearbhráithribh dhá chéad míle, bean, mac, agus inghean, agus rugadar mar

an cceadna móran éadála úatha, agus rugadar a néadail go Samária.

9 Acht do bhí fígh don TIGHEARNA ann sin, dar bhainm Oded: agus do chúaidh sé amach a ccoinne an tsloigh tháinic go Samária, agus a dubhairt sé riu, Féuchuidh, do bhrígh go raibh an TIGHEARNA Día bhur naithreadh feargach re Iúdah, thug sé ion bhur láimhse iad, agus do mharbhabhair iad a ndíbhfeirg roithchios súas go neamh.

10 Agus anois sé do chuireabhair romhuibh clann Iúdah agus Ierusalem do chonngmháil fúibh na bhfearuibh agus na mnáibh dáora dháoiibh féin: *achd ané nach bhfuil* oruibhse, eadhon oruibhsi féin, peacaidh a naghaidh bhur TIGHEARNA Dé?

11 Anois éistigh riomsa ar a nadhbhar-sin, agus léigdh amach na braighe a rís, noch do ghabhabhair a laimh da bhur ndearbhráithribh: óir *atá* fearg fhíochmhar an TIGHEARNA ribh.

12 Annsin do sheasadar súas cuid áirigh do cheannuibh chloinne Ephraim, Asariah mhac Iohanan, Berechiah mhac Messilemot, agus Iehisciah mhac Sallum, agus Amasa mhac Hadlai, a naghaidh na muinntire tháinic ón chogadh,

13 Agus a dubhradar riu, Ní thiubharthaóí na braighe a steach annso: óir an tionad ar chiontuigheamairne a naghaidh an TIGHEARNA, ris mian libhse *tuilleamh* do chur a ccionn ar bpeacadh agus ar sárúighthe: óir is mór ar ccóir, agus *atá* fearg fhíochmhar a naghaidh Israel.

14 Marsin dtágbhadar na fir armtha na braighe agus a néadail a bhfiadhnuise na bprionusadh agus an chomhchruinnigh uile.

15 Agus déirgheadar súas na daoine do goireadh as a nainm, agus do ghlacadar na braighe, agus do néadail do chuireadar éadach air a raibh lommochd dhíobh, agus do éaduigheadar iad, agus thugadar broga dhóibh, agus thugadar bíadh agus deoch dhóibh, agus dungadar iad, agus do iomchradar an mhéid do bhí lag aca air assaluibh, agus thugadar iad go Iericho, cathair na ccrann pailne, chum a ndearbhráithreach: annsin dtilleadar go Samária.

16 ¶ Annsa namsin do chuir Ahas athchuinge go ríghthibh na Hassiria do chungnamh ris.

17 Oir thangadar na Hédomitigh a rís, agus do bhúailleadar Iúdah, agus rugadar braighe leó.

18 Dionnsuigheadar na Philistinigh mar an gcéadna caitheacha na tíre íochdaruigh, agus an táobh theas do Iúdah, agus do ghabhadar Bet-emes, agus Aialon, agus Gederot, agus Socho gun a bhaitibh,

agus Timnah gun a bhailtibh, Gimso fós gun a bhailtibh : agus do áitreabhadar annsin.

19 Oir do chuir an TIGHEARNA Iúdah síos ar son Ahas rígh Israel ; oir do rinne sé Iúdah tárnóchd, agus do chiontuigh sé a naghaidh an TIGHEARNA go mór.

20 Agus tháinig Tilgat-pilneser rígh na Hassiria chuige, agus do chuir aindeise air, agus níor neartuigh sé é.

21 Oir rug Ahas roinn as tigh an TIGHEARNA, agus as tigh an rígh, agus ó na prionnsadhuibh, agus thug sé do rígh na Hassiria *sin* : achd níor chuidigh sé leis.

22 ¶ Agus a naimsir a aindesi do chiontuigheadh sé fós ní sa mhó a naghaidh an TIGHEARNA : an righsi féin Ahas.

23 Oir díodhbuir sé do dheéibh Dhamascus, noch do bhúail é : agus a dúbhairt sé, Do bhrígh gur chuidigh deé riogh na Siria leó, *uime sin* do dhéansa íodhbuir dhóibh, chor go tíarhocuid mé. Acht isiad do sgrios eision, agus Israel uile.

24 Agus do chruinnigh Ahas a gcionn a chéile soithighe thighe Dé uile, agus do ghearr sé na mblodhuibh soithighe thighe Dé, agus do dhruid doirse thighe an TIGHEARNA, agus do rinne altóra dhó féin ann gach éauchtóirneul do Ierusalem.

25 Agus ann gach aon chathruigh fa leith do Iúdah do rinne sé aite áda do losgadh túise do dhéieibh oile, agus do bhrostuigh sé chum feirge an TIGHEARNA Dia a aithreadh.

26 ¶ Anois an chuid oile dá ghníomhuibh agus dá shlightibh uile, ó thús go deireadh, feúch, *atáid* scríobhtha a leabhar riogh Iúdah agus Israel.

27 Agus do choduil Ahas agá aithribh, agus do adhlacadar é annsa chathruigh, *cadhon* ann Ierusalem : acht ní thugadar é go túama riogh Israel : agus do rioghuigh Hesechia a mhac iona áit.

CAIB. XXIX.

Do athnuadhúigh Hesechia an fhíorchrábhadh.

DO thosuigh Hesechia a ríge a núair do bí sé cúig bhliadhna fithchíod dáois, agus do bhí sé na rígh naoi mbliadhna fithchíod ann Ierusalem. Agus do bé ainm a mhathar Abiiah, inghean Shechariah.

2 Agus do rinne sé *an ní fa* cheart a radharc an TIGHEARNA, do réir gach éainneithe dá ndéarnuidh a athair Dáibhi.

3 ¶ Annsa chédbhliadhuin dá ríge, annsa chédmhí, díoguil sé doirse thighe an TIGHEARNA, agus dathnuadhúigh sé iad.

4 Agus thug sé a steach na sagairt agus na Lebhítigh, agus do chruinnigh sé a bhfochair a chéile iad ann sa tsráid shoir,

5 Agus a dúbhairt sé riú, Eistigh riomso, a Lebhíteacha, náomhuigh sibh féin a nois, agus náomhuigh tigh an TIGHEARNA Dia bhur-naithreadh, agus beiridh amach an salchar as an *náit* náomhtha.

6 Oir do pheacuigheadar ar naithrene, agus do rinneadar *an ní dob* olc a radharc an TIGHEARNA Dia, agus do thréigíodar é, agus do iompóigheadar a naighthe ó áitreabhadh an TIGHEARNA, agus do chuireadar a cúl ris.

7 Do dhruideadar fós doirse an phóirse, agus do chuireadar na soillse as, agus níor loisgeadar túis agus níor ofráladar íodhbhartha loiske annsa *náit* náomhtha do Dhia Israel.

8 Uimesin tháinig fearg an TIGHEARNA ar Iúdah agus ar Ierusalem, agus do thoirbhír sé iad do bhuáidhreadh, dúathbhás, agus dféadaluidh, mar do chithise le bhur súilibh.

9 Oir, cheana, do thuitedar ar naithre ris an ccloidheamh, agus *atáid* ar mic agus ar ningheana agus ar mná a ndaoirse thrídso.

10 Anois *atá* am chroidhesi cunnradh do dhéanamh ris an TIGHEARNA Dia Israel, le a niompochadh a fhearg fhíochmhar uainn.

11 A chlann, ná bithí anois mainneacht-nach : oir do thogh an TIGHEARNA sibh do sheasamh dhá lathair, do dhéanamh serbhise dhó, agus go ndéanadh sibh miniostrálachd dhó, agus go loisgeadh sibh túis.

12 ¶ Ansin déirgheadar na Lebhítigh, Mahat mhac Amasai, agus Ioel mhac Asariah, do mhacaibh na Ccobatiteach : agus do mhacaibh Merári, Cis mhac Abdi, agus Asariah mhac Iehalelel : agus do na Gersonitibh ; Ioah mhac Simmah, agus Eden mhac Ioah :

13 Agus do mhacuibh Elisaphan ; Simri, agus Ieiel : agus do mhacaibh Asaph ; Sechariah, agus Mattaniah :

14 Agus do mhacaibh Heman ; Iehiel, agus Simeí : agus do mhacaibh Iedutun ; Semaiah, agus Ussiel.

15 Agus do chruinnigheadar a ndearbhraithre, agus do náomhadar iad féin, agus thangadar, do réir aithne an rígh maille re bríathruibh an TIGHEARNA, do ghlanadh thighe an TIGHEARNA.

16 Agus do chúadar na sagairt don chuid a steach do thigh an TIGHEARNA, dá ghlánadh, agus thugadar amach gach uile shalchar dá bhfuaradar a stigh a tteampall an TIGHEARNA go cúirt thighe an TIGHEARNA. Agus do thógbhadar na Lebhítigh leó é, dá bhreith leó amach go habhuinn Cídon.

17 Anois do thosuigheadar an céad lá

don chéadmí ar naomhadh, agus ar a nochtmhadh lá don mhí thangadar go póirse an TIGHEARNA : marsin do náomhadar tigh an TIGHEARNA a nocht lá ; agus annsa seiseadh lá déag don chéaidmhí do chríochnuigheadar.

18 Ann sin do chuádar a steach go Heseciah an rígh, agus a dubhradar, Do ghlaumar tigh an TIGHEARNA uile, agus altóir na hofrála loisge, agus a soithighe uile, agus bórd a naráin thaisbéanta, gun a shioithighibh uile.

19 Tuilleamh oile an uile shoitheach, dar theilg an rígh Ahas iona ríghé amach iona shárughadh, do ghléasamairne agus do náomhuigheamar iad, agus, féach, *atáid* as coinne altóra an TIGHEARNA.

20 ¶ Annsin déirigh Heseciah an rígh go moch, agus do chruinnigh sé úachtaráin na caithreach, agus do chuaidh sé suas go tigh an TIGHEARNA.

21 Agus thugadar seacht mbulóga leó, agus seacht reithe, agus seachd nuáin, agus seachd bpuic, mar ofráil pheacaidh ar son na ríoghachta, agus na sanctóra, agus Iúdah. Agus dfuagair sé do na sagartuibh mic Aaron a niodhbhuirt ar altóir an TIGHEARNA.

22 Mar sin do mharbhadar na bulóga, agus do ghlacadar na sagairt a nfuil, agus do chroitheadar ar a naltóir é : marsin, a nuair do mharbhadar na reitheadha, do chroitheadar a nfuil ar a naltóir : do mharbhadar fós na huain, agus do chroitheadar a nfuil ar a naltóir.

23 Agus thugadar amach na gabhair fhíriouna *chum* na hofrála peacaidh a lathair an rígh agus an comhchruinnigh ; agus do leagadar a lámha orra :

24 Agus do mharbhadar na sagairt iad, agus do rinneadar athmhuintearthus le na bhfuil ar a naltóir, do dhéanamh síothchána ar son Israel uile : oir do aithin an rígh a nofráil loisge agus a nofráil pheacaidh do dhéanamh ar son Israel uile.

25 Agus do chuir sé na Lebhítigh a ttigh an TIGHEARNA maille re cimbaluibh, le saltrachaibh, agus lé cláirseachaibh, do réir aithne Dháibhi, agus Ghad féuchadóir an rígh, agus Nátain an faigh : oir is marsin do bhí aithne an TIGHEARNA tre na fháighibh.

26 Agus do sheasadar na Lebhítigh maille re hionstrumintibh Dháibhi, agus na sagairt gun a stocaibh.

27 Agus do aithin Heseciah a nofráil loisge do losgadh ar a naltóir. Agus a nuair do thosúigh a nofráil loisge, do thosúigh caintic an TIGHEARNA *mar an gcéadna* leis na stocaibh, agus leis na hionstrumintibh do *órduigh* Dáibhi rígh Israel.

28 Agus do adhradar an comhchruinn-

iughadh uile, agus do shinneadar an luchd ceoil, agus do fhuáinnigheadar na stuic : *an tiomlán marsin nó gur críochnuigheadh a niodhbairt loisge.*

29 Agus a nuair do chuireadar deir-each leis a nofráil, do chrom an rígh agus an mhéid do bhí na fhochair, agus do adhradar.

30 Tuilleamh fós dfuagair Heseciah an rígh agus na prionnsadha do na Lebhítibh moladh do chanadh don TIGHEARNA lé bríathruibh Dháibhi, agus Asaph an faic-sionach. Agus do chanadar moladh maille re gairdeachus, agus do chromadar a gcinn agus dumhluigheadar.

31 Ann sin do fheagair Heseciah agus a dubhairt sé, Anois do choisreagabhair sibh féin don TIGHEARNA, tigidh a leith agus tugaidh iodhbhuirt agus ofráil bhuidheachus don TIGHEARNA iona thigh. Agus thug an comhchruinniughadh iodhbhuirt agus ofráil bhuidheachuis leó ; agus an mhéid do bhí sóchroidhtheach ofráil loisge.

32 Agus do bhí uibhir na hofrála loisge, thug an comhchruinniughadh leó, deich mbulóga agus trí fithchid, céad reithe, agus dhá chéad úan : iad so uile mar ofráil loisge don TIGHEARNA.

33 Agus do *budh* sé chéad damh na neithe coisreactha agus trí mhíle cáora.

34 Acht do bhádar na sagairt ro ghann, iondus nár fhéadadar na hofrála loisge uile déannadh : uime sin do chuidigheadar a ndearbháithre na Lebhítigh leó, nó gur críochnuigheadh a nobair, agus nó gur náomhuidh na sagairt *oile* iad féin : oir do bhí fíréunta na Lebhítigh iona cceroidhe dá náomhadh féin náid na sagairt.

35 Agus mar an ecéadna do bhádar na hofrála loisge iomadambhuil, maille re méathus na nofrálach síothchána, agus na nofrálach dighe da *gach áon* ofráil loisge. Mar sin do cuireadh serbhís thíge an TIGHEARNA a nórdughadh.

36 Agus do bhí luathghaire ar Heseciah, agus air an bpobal uile, gur ullmhuigh Día an pobal : oir do rinneadh an chúis go hobann.

CAIB. XXX.

Do lean Heseciah ar na neithe naomhthu do ordughadh.

A GUS do chuir Heseciah fios go Hírael uile agus go Iúdah agus do scríobh litreacha fós go Héphraim agus go Manasseh, teacht go tigh an TIGHEARNA ann Ierusalem, do chongmhail na cásg don TIGHEARNA Día Israel.

2 Oir do rinne an rígh comhairle, agus a phrionnsadha, agus an comhchruinniughadh uile ann Ierusalem, an cháisg do chongmháil annsan dara mhí.

3 Oir níor fhéadadar a chomhgháil fá nainsin, do bhrígh nár náomhuigheadar na sagairt iad féin mar budh lór, ní mó chruinniúghheadar cách iad féin go Hierusalem.

4 Agus do thairin an nísín leis an rígh agus leis an ccomhchruinniúghadh uile.

5 Ar a nadhbharsin do rinneadar órdughadh fúagra do thabhairt ar feadh Israel, ó Bheerseba air fad go Dan, teachd do choimhead na cásg don TIGHEARNA Dia Ísrael go Hierusalem: óir ní dhearnadar é re aimsir fhada, mar do bhí scríobhtha.

6 Marsin dimthigheadar na teachda leis na litreachaibh ón rígh agus ó na prionnsadhuibh ar feadh Israel agus Iúdah, agus do réir aithne an rígh, gha rádh, A chlann Israel, filidh a ris chum an TIGHEARNA Dia Abraham, Isaac, agus Israel, agus fill sé ar an bhfuighioll atá dhibhse, noch dimthigh as láimh rígh na Haesíria.

7 Agus ná bíthise cosmhuil re bhur naithreacha, agus cosmhuil re bhur ndéarbhráithribh, noch do pheacaidh a naghaidh an TIGHEARNA Dia a naithreadh, noch do sheachaid iad ar a nadhbharsin dá scrios, mar do chithise.

8 Anois ná bíthise crúaidhmhuinéil, mar do bhadar bhur naithre, acht tugaidh sibh féin don TIGHEARNA, agus tigidh a steach dhá shanctóra, noch do náomhuidh sé go bráth: agus adhrúigh bhur TIGHEARNA Dia, le bhfillfeiríocha a fheirge úaibh.

9 Oir má fhiltí a ris chum an TIGHEARNA, do gheabhuid bhur ndearbhráithre agus bhur cclann trocaire á lathair na muinntire rug a láimh iad, iondus go ttiucaid a ris don tirsí: óir is grásamhuil trócaireach bhur TIGHEARNA Dia, agus ní iompochuidh sé a aghaibh úaibh, má fhiltí chuige.

10 Marsin do chuadar na teachda ó eathrúigh go cathrúigh tré thír Ephraim agus Mhanasseh air fad go Sebulun: acht do bhádarsan ag magadh, agus ag sgíge fúthadh.

11 Thairis sin dumbhluigheadar mórán do Aser agus do Mhanasseh agus do Sebulun iad féin, agus thangadar go Hierusalem.

12 Mar an gcéadna ann Iúdah do bhí lámh Dé lé háonchroidhe amháin do thabhairt dóibh do choimhlionadh aithne an rígh agus na prionnsadh, re breithir an TIGHEARNA.

13 ¶ Agus do chruinnigh an Ierusalem mórán daoine do choimheúd fhéusta a naráin gan loibhín ansa dara mí, comhchruinniúghadh romhór.

14 Agus deirgheadar agus rugadar na háltrá do bhí ann Ierusalem leó, agus

rugadar leó a nuile altóir thúis, agus do theilgeadar a sruth Cídrón iad.

15 Ainsin do mharbhadar an cháisg ar an cceathramhadh lá déag don dara mhí: agus do bhí náire air na sagartuibh agus air na Lebhítibh, agus do náomhadar iad féin, agus thugadar na hofála loisce a steach go tigh an TIGHEARNA.

16 Agus do sheasadar iona náit do réir a ngnátha, do réir dhlíge Maóise óglach Dé: do chroitheadar na sagart a nfuil, do ghlacadar as láimh na Lebhíteach.

17 Oir do bhí mórán annsa chomhchruinniúghadh nach ar náomhadh: nime-sin is air na Lebhítibh do bhí curam marbhtha na cásg ar son gach áoin nach raibh glan, dá náomhadh don TIGHEARNA.

18 Oir níorghlan mórán don phobal iad féin, eadhon mórán do Ephraim, do Mhanasseh, do Issachar, agus do Sebulun, gidheadh a dúadar an cháisg thar mar atá scríobhtha. Acht do ghuidh Heseciah ar a son, gha rádh, Go maithidh an TIGHEARNA maith dá gach áonduine.

19 Dá nallmhuighionn a chroidhe diarrauidh Dé, an TIGHEARNA Dia a aithreadh, dá mbeith nach bíudh glan do réir ghlanta na sanctóra.

20 Agus déist an TIGHEARNA ré Heseciah, agus do leighis sé an pobal.

21 Agus do choimhead clann Israel do bhí a lathair ann Ierusalem féusta a naráin gan loibhín seacht lá maille re gáird-eachus mór: agus na sagairt agus na Lebhítigh ag moladh an TIGHEARNA ó ló go ló, ag seinm le bionstraimintibh árdghothach don TIGHEARNA.

22 Agus do labhair Heseciah go cobh-artach ris na Lebhítibh uile noch do theagaisc eólus maith an TIGHEARNA: agus a dúadar ar feadh a nféusta seacht lá, ag oíráil oírála siothchána, agus ag déanamh admhála don TIGHEARNA Dia a naithreadh.

23 Agus do rinne an coimhthionól uilé comhairle fa sheacht lá oile do choimhead: agus do choimheadadar seacht lá oile re folás.

24 Oir thug Heseciah rígh Iúdah don chomhchruinniúghadh míle bulóg agus seacht míle cáora: agus thug na prionnsadha don chomhchruinniúghadh míle bulóg agus deich míle cáora: agus do náomhuidh úibhir mhór shagart iad féin.

25 Agus bá luathghairéach comhchruinniúghadh Iúdah uile, agus na sagairt agus na Lebhítigh, agus an coimhthionól tháinic as tír Israel uile, agus na coimhthigh tháinic as tír Israel, agus do bhí na ccomh-nuidh ann Iúdah.

26 Mairsin do bhí gáird-eachus mór ann Ierusalem: óir ó aimsir Sholuinmh mhic

Dáibhi rígh Israel ní raibh a leithéid ann Ierusalem.

27 ¶ Annsin déirgheadar na sagairt, agus na Lehitigh agus do bheannuigh-eadar an pobal: agus do héisdeadh a nguth, agus tháinig a nguidhe dá áit chomhnuigh náomhthasan, *eadhón* go flaitheamhnus.

CAIB. XXXI.

Do chuir Hececiah deagh-chríoch ar a uile thionnsognamh mhaithe, attuobh sheirbhise Dé.

ANOIS a núair do críochnuightheadh so uile, do chuáidh a nuile dhuine Disrael dá raibh a lathair amach go caithreachaibh Iúdah, agus do bhrisiodar na híomháighe na mblothuibh, agus do gheárradar síos na garráin, agus do theilgeadar seachad na háite árdá agus na haltóra amach as Iúdah agus as Beniamin, ann Ephraim fós agus a Manasseh, nó gur scriosadar go hiomlán iad. Annsin dfileadar clann Israel uile, gach áon dá sheilbh féin, ann a ccaithreachaibh féin.

2 ¶ Agus dórduigh Hececiah cúrsa na sagart agus na Lebhíteach do réir a ccúrsadh, gach áonduine do réir a sheirbhise, na sagairt agus na Lebhítigh chum ofrála loisge agus ofrála siotchána, do mhiniostalachd, agus do bhreith buidhe, agus do mholadh a ndorus lóistíneadh an TIGHEARNA.

3 Cuid ronna an rígh mar an ccéadna da máoin féin chum na nofrálach loisge, martá ofráil loisge na maidne agus an tráthnóna, agus ofráil loisge na sabboideadh, agus na ngealach núadh, agus na bhféustadh bhfuagartha, mar *alá* scríobhta a ndligheadh an TIGHEARNA.

4 Tuilleamh iós dhuagair sé den lucht do chomhnuigh ann Ierusalem cuid na sagart agus na Lebhíteach do thabhairt dóibh, go mbeidís meanmnach a ndligh-eadh an TIGHEARNA.

5 ¶ Agus ar ball a ttáinig a naithe amach, thugadar clann Israel léo iomarcuigh do phrimidil arbha, fioná, ola, agus meala, agus do uile bhíseach a nfearuim; agus deachmadh gach uile *neithe* thugadar léo go lionmhar.

6 Agus a ttáobh chloinne Israel agus Iúdah, do chomhnuigh a ccaithreachaibh Iúdah, thugadarsan fós a steach deachmhadh damh agus cáorach, agus deachmhadh neitheam náomhtha noch do coisreagadh da TIGHEARNA Dia, agus do chuireadar *iad* ar muin a chéile na ccrúachaibh.

7 Annsa treas mí do thosuightheadar bunáit na ccrúach do chur, agus annsa seachtmhadh mí do chríochnuightheadar *iad*.

8 Agus a núair tháinig Hececiah agus na priounsadha agus do choncadar na carnáin, do bheannuightheadar an TIGHEARNA, agus a phobal Israel.

9 Annsin do cheastnuigh Hececiah ris na sagartuibh agus ris na Lebhítibh a ttáobh na ccárnn.

10 Agus do fhreagair Asariah árdshagart thighe Sádóc é, agus a dubhairt, O a núair fár thionsgnadar an pobal na hofrála do thabhairt a steach go tigh an TIGHEARNA, do bhí go lór aguinn ré ithe, agus dtagbhamar go lór: óir do bheannuigh an TIGHEARNA a phobal; agus an ní do lagbhadh sé an stór mórsó é.

11 ¶ Annsin dhuáigair Hececiah seomradha do ghléas a ttigh an TIGHEARNA; agus do rinneadar *iad*,

12 Agus thugadar a steach na hofrála agus na deachmhadh agus na *neithe* coisreactha go firinneach: ós cionn a raibh Cononiah an Lebhíteach na fhéadhmannach, agus *budh* é Símei a dhearbhráthair bá foigsi dhó.

13 Agus Iehiel, agus Asasiah, agus Nabat, agus Asahel, agus Ierimot, agus Iosabad, agus Eliel, agus Ismachiah, agus Mahat, agus Benaiah, do *budh* feithmhéóirigh iad faoi láimh Chononiah agus Shimeí a dhearbhráthair, ar aithne an rígh Hececiah, agus Asariah úachdarán thighe Dé.

14 Agus *ba* hé Core mhac Imnah Lebhíteach, an doirseóir don leath shoir, do bhí ós cionn ofrálach toileamhla Dé, do roinn ofrálach an TIGHEARNA, agus na neithiomm ronáomhtha.

15 Agus na dhiaigh sin do bhí Eden, agus Miniamin, agus Iessua, agus Semaiah, Amariah, agus Sechaniah, a ccaithreachaibh na sagart, iona noifig chumtha, do sheachadadh ar a ndearbhráthribh re sealaibh, comhmaith don mhór agus don bheag:

16 Taobh amuigh dá ngealach fearrdha, ó aois thrí mbliadhan agus ós a chionn, *eadhón* do gach uile dhuine da tteid a steach go tigh an TIGHEARNA, a ccuid laétheamhuil ar son a serbhise iona ccúramuibh do réir a ccúrsadh;

17 Ar aon do ghinealach na sagart maille re tigh a naitheadh, agus na Lebhíteach ó fhithchid bliadhan dáois agus ós a chionn, iona ccúramuibh do réir a ccúrsadh;

18 Agus do ghinealach a ndáoine beaga uile, dá mnáibh, agus dá macaibh, agus dá ningheanuibh, ar feadh an chomhchruinnigh: óir iona noifig chiante do náomhuigh-eadar iad féin a náomhthacht:

19 Mar an gcéadna do mbacaibh Aaron na sagart, noch do bhí a machairigibh

cuimíneadh a ccaithreach, ann gach áon chathair fa leith, na dáoinne do foillsiughadh na naim, do thabhairt coda ronna do nuile fhirionnach a meag na sagart, agus an mhéid do háirmheadh le ginealach a meag na Lebhteach.

20 ¶ Agus marso do rinne Heseciah ar feadh Iúdah uile, agus do oibrigh maith agus céart agus fírinne a lathair a TIGHEARNA Dé.

21 Agus ann gach uile obair dar thionnsguin sé a serbhis tighe Dé, agus annsa dlítheadh, agus annsa haithéantuibh, diarruidh a Dhé, do rinne sé é re na chroidhe iomlán, agus do bhí se sona.

CAIB. XXXII.

Moidheamh Shennacherib. 24 Tinneas agus liaghais, 25 peacadh, 26 agus aithreachas Heseciah.

TAR éis na neitheannso, agus a nordughadh go diongmhálta, tháinig Sennacherib rígh na Hassíria, agus do chfuaidh a steach go Iúdah, agus do chuir foslungphort re haghaidh na ccaithreach ndaingion, agus do sháoil sé a mbúain amach dhó féin.

2 Agus a nuáir do chonnaire Heseciah go táinig Sennacherib, agus gur chuir roimhe troid a naghaidh Ierúsalem,

3 Do rinne sé comhairle re na phrionnsadhuibh agus le dháoinibh cumhachdachais uisgeadha na ttobar do stopadh noch do bhí taobh amuigh don chathruigh: agus do chuidigheadar leis.

4 Annsin do thionoladar mórán dáoinne a cionn a chéile, noch do stop na tóibreacha uile, agus a nabhuinn do ghabh tre, lár na tíre, gha rádh, Cred fa tiuicfaidís ríghthe na Hassíria agus iomad uisge dlígháil?

5 Agus do neartuigh sé é féin, agus do chuir sé sías an balla uile do bhí briste, agus do thóg sías é go nuige na tuir, agus balla oile taobh amuigh, agus do leasuigh sé Mílo a ccathruigh Dháibhi, agus do rinne sé gaéthe agus scíatha go lór.

6 Agus do chuir sé caiptinigh cogaidh ós cionn an phobail, agus do chruinnigh chuige iad a bhfarradh a chéile a sráid gheata na caitreach, agus do labhair go meiseamhuil riú, gha rádh,

7 Bithí láidir curata, ná bíodh eagla nó anbhúain oruibh roimhe righe na Hassíria, ar son a bhfuil diomad slóigh aige: óir is mó atá linn ná leis:

8 Lámh fhéola atá leission; acht atá ar TIGHEARNA Dia linn chum cuidiughadh linn, agus do throid ar ccath. Agus do sheasadar an pobal air bhriathraibh Heseciah rígh Iúdah.

9 ¶ Na dhiaighso do chuir Sennacherib

rígh na Hassíria a sherbhisigh go Hierusalem, (acht do bhí féin a bhfoslungphort re haghaidh Lachis, agus a chumhachta uile na fhochair,) go Heseciah rígh Iúdah, agus a raibh ann Ierusalem do Iúdah uile, gha rádh,

10 Is marso a deir Sennacherib rígh na Hassíria, Cred iona bhfuil bhuir ndóigh, as a bhfántaí a ndaingion Ierusalem?

11 Nach bhfuil Heseciah dá chur dífíachaibh oruibh sibh féin do thabhairt don bhás lé gorta agus lé tart, gha rádh, Sáorfuigh ar TIGHEARNA Dia sin amach as lámh rígh na Hassíria?

12 Nach ar chuir an Heseciah céadnasín a áite árd agus a altóra ar ccúl, agus nach ar fhúagair do Iúdah agus do Ierusalem, ga rádh, Adhorthaóí as coinne áon altóra amháin, agus loigfidhe túis uirre?

13 Nach bhfuil a fhios aguibhsí cred do rinne misí agus maithreacha re huile dháoinne chríoch oile? ar fhéadadar deé chineadhach na ccríoch sin ar mhodh ar bith a bhféaruinn do sháoradh as mo lámhse?

14 Cia hé meag dheé na ccríoch sin uile noch do léirsgrios maithresi, díead a dhaoine do sháoradh as mo lámh, as a mbíadh bur Ndíasa cumasach ar sibhsí do sháoradh óm lámh?

15 Anois ar a nadhbharsín ná mealladh Heseciah sibh, agus na bogadh sé sibh air an modhso, agus fós ná creidigh é: óir ní raibh áondia chriche na rioghachda air bith cumasach ar a dháoinibh do sháoradh óm lámhsí, agus ó lámh maithreadh: nach lughe go mór ná sin shaorfeas bhuir Ndíaso sibhsí as mo lámh?

16 Agus dó labhradar a sherbhisigh fós tuilleamh a naghaidh an TIGHEARNA Dé, agus a naghaidh a sherbhisigh Héseciah.

17 Do scriobh sé litreacha mar an céadna do cháineadh an TIGHEARNA Dia Israel, agus do labhairt iona aghaidh, gha rádh, Mar nar sháoradar deé na ccríoch oile a ndáoinne as mo lámh, is marsín nach sáortuigh Dia Heseciah a dhaoine as mo lámh.

18 Ann sin déigheadar do ghuth árd annsa teanguidh Iúduidhe ar mhunntir Ierusalem do bhí air an mballa, do chur eagla orra, agus da mbúaidhbreadh; chor go ngéabhaidís an chathair.

19 Agus do labhradar a naghaidh Dé Ierusalem, anhuil do laibheoraidís a naghaidh deé dhaoine na talmhan, noch dob obair lámh duine.

20 ¶ Ar a nadhbharsó do ghuidh agus do éigh Heseciah an rígh, agus an faigh Isaiah mhac Amos, chum nimhe.

21 Agus do chuir an TIGHEARNA ainneal uadh, noch do ghéarr a mach na

fir chalma uile, agus cinn feadhna agus na cáiptinigh annsa bhfóslongphort ag rígh na Hassíria. Mar sin d'fhill sé re naire air a éadan dá dhúthaigh féin. Agus a nuair tháinig sé go tigh a dhé, an luchd tháinig amach as a inuighibh féin do mharbhadar ann sin é leis an ccloidhemh.

22 Marso do chumhduigh an TIGHEARNA Hesechiah agus muinntir Ierusalem ó láimh Shennacherib rígh na Hassíria, agus ó láimh a nuile dhuine oile, agus do thréoruigh sé iad air gach uile tháobh.

23 Agus thugadar mórán daóine tiodhlaice chum an TIGHEARNA go Hierusalem, agus b'prontadha go Hesechiah rígh Iudah: iondus gur méuduightheadh é a radharc gach uile chriche ó sin amach.

24 ¶ Annsa laethibh sin do bhí Hesechiah tinn chum báis, agus do ghuidh sé chum an TIGHEARNA: agus do labhair sé ris, agus thug sé comhartha dhó.

25 Acht níor chúitigh Hesechiah a rís do réir na máitheasa do rinneadh dhó; acht do tógbhadh a chroidhe suas: uimesin tháinig dioghaltas air, agus air Iudah agus air Ierusalem.

26 Tharis sin dhumhuigh Hesechiah é féin ar son úabhair a chroidhe, (é féin aráon agus muinntir Ierusalem,) iondus nach dráinic dioghaltas Dé orra re linn Hesechiah.

27 ¶ Agus do bhí iomarcaidh saídh-bhris agus onóra ag Hesechiah: agus do rinne sé stóruis do féin chum airgid, agus chum óir, agus chum cloch mbúadha, agus chum spiosradha, agus chum sciathadh, agus chum a nuile shórt séud náluinn;

28 Tighthe stóruis mar an ccéadna chum bisigh a narbha, agus a nfiona, agus na hola; agus stalladha do nuile shórt beathach, agus máinreacha da threuduibh.

29 Tuilleamh oile dullmhuigh sé dhó féin caitheacha, agus sealbha do thréuduibh agus dealbhaibh go lór: óir thug Día iomarcaigh maóine dhó.

30 Do stop an Teseciah céadnasó cúrsa uisce úachtarach Gihon, agus thug go direach anuas fa táobh shiar do chaithreadh Daibhi é. Agus do chúaidh Hesechiah ar a aghaidh iona oibreachaibh uile.

31 ¶ Acht cheana a ttáobh theachtadh phrionnsadh na Baibilóine, noch do chuir teachta chuige díagháil sgéul a niongnuigh do rinneadh annsa tír, do léig Día na leith féin, é, da dhearbhadh, chor go mbeith fios a nuile ní da raibh iona chroidhe aige.

32 ¶ Anois an chuid oile do ghníomhaibh Hesechiah, agus a mhaith, féuch, atáid scríobhtha a bháis Isaiah an faigh, mac Amos, agus a leabhar ríogh Iudah agus Israel.

33 Agus do choduil Hesechiah agá aith-

ribh, agus do adhlacéadar é annsa túama dob onóruigh ag macaibh Dháibhi: agus do rinne Iudah uile agus áitreabhugh Ierusalem onóir dhó a nam a bháis. Agus do ríoghuidh Manasseh a mhac iona áit.

CAIB. XXXIII.

Manasseh na Scáthan ar an pheacach ro fhuathmhur. 12 Noch do fill le haithreachus dhúthchiollach.

DO bhí Manasseh dhá bhliadhun déug daóis a nuair do thosuigh sé righe, agus do bhí na rígh cúig bhliadhna ar cháogad ann Ierusalem:

2 Agus do rinne sé an ní dob oic a bhfiaghnuise an TIGHEARNA, cosmhail re gráineamhlacht na ngeinteadh, noch do theilg an TIGHEARNA amach roimhe chloinn Israel.

3 Oir do chuir sé suas a rís na háite árdá noch do bhris Hesechiah a athair síos, agus do thóg sé altóra do Bhaalim, agus do rinne garráin, agus do adhair slúagh nimhe uile, agus do rinne serbháis dóibh.

4 Mar an ccéadna do rinne sé altóra a ttigh an TIGHEARNA, dá ndubhairt an TIGHEARNA, An Ierusalem bhás mainm go bráth.

5 Agus do rinne sé altóra do shlúagh nimhe uile a ndá chúirt thighe an TIGHEARNA.

6 Agus thug air a chloinn dul thríd an tteine a ngleann mhic Hinnom: mar an ccéadna do ghéill sé daimsearuibh, agus dfoghluim droigheacht, agus do ghnáthuightheadh piseoga, agus do bhíodh leannán síthe aige, agus luchd faistíne: do rinne sé iomarcuidh uile a radharc an TIGHEARNA, dá chorrughadh chum feirge.

7 Agus do chuir sé íomháigh oibrighthe, (an tiodhal do rinne sé féin), a tigh Dé, dá ndubhairt Día ré Daibhi agus re Solamh a mhac, Annsa tighsi, agus ann Ierusalem, noch do thogh mé os treabhuibh Israel uile, chuirfios misi mainm go bráth:

8 Ní mó áthrochas mé ní sa mhó cos Israel as a ndúitche noch dórdugh mé dá bhur naithribh; air eacht go ttiubhraidis da naire gach uile ní dar aithin mé dhíobh do dhéanamh, do réir an dlíge uile agus na reachta agus na nórdughte re láimh Mháoise.

9 Marsin thug Manasseh ar Iudah agus ar mhuinntir Ierusalem dul air seachrán, agus nios measa do dhéanamh náid na geinte, noch do sgrios an TIGHEARNA roimhe chloinn Israel.

10 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA ré Manasseh, agus re na dháoinibh: ach níor bháil leo toradh do thabhairt air.

11 Uimesin thug an TIGHEARNA orra caiptinigh shlóigh rígh na Hassíria, noch

do ghaibh Manasseh a measc na ndroighean, agus do cheanguil a nírann cos é, agus do rug leó é don Bhabilóin.

12 Agus a nuair do bhí sé a bpráidhinn, do ghuidh se chum a THIGHEARNA Dia, agus dhumhlaidh sé é féin go mór a lathair Dé a aithreadh,

13 Agus do ghuidh sé chuige: agus do ghabh seision sin uadh, agus déist a ghearán, agus thug a rís go Hierusalem é dá rioghachd. Annsin do bhí a fhios ag Manasseh gur bé an TIGHEARNA a Dhía.

14 ¶ Anois na dhiaighso do chuir sé balla táobh amuigh do chathruigh Dháibhi, fán ccuid shíar do Ghihon, annsa ghleann, áir fad go nuige póirse gheata a néisc, agus thug timchiol Ophel é, agus do thóg súas é go ro árd, agus do chuir Caipínigh cogaidh a ccaithreachaibh daingne Iúdah uile.

15 Agus do chuir na dée coimhgh-theacha ar ccúl, agus an tódhal as tigh an TIGHEARNA, agus na huile altóra dar chuir sé súas a sliabh thighe an TIGHEARNA, agus a Nierusalem, agus do theilg annach as an ccaithruigh úd.

16 Agus do athnúadhuigh sé altóir an TIGHEARNA, agus do iódhbuir sé ofrála síothchána uirre agus ofralla buidhe agus dfuagair do Iúdah serbhís do dheanamh don TIGHEARNA Dia Israel.

17 Thairis sin do nádís na dáoine fódhbuir a ccomhnuidh ann sna háitibh árd, *gidheadh* is dá TTIGHEARNA Dia amháin.

18 ¶ Anois an chuid oile do ghníomh-uibh Mhanasseh, agus a ghuidhe chum a Dhé, agus bráthra na bhfaicsionach do labhair ris a naim an TIGHEARNA Dia Israel, féuch, *atáid scríobhtha* a leabhar riogh Israel.

19 A ghuidhe mar an ccéadna, agus *mar* do áontuigh *Día* dhó, agus a pheacáidh uile, agus a choir, agus na hionuid ar chuir sé súas na háite arda, agus ar chuir súas garráin agus íomháighe greanta, suil do humhlugheadh é: féuch, *atáid scríobhtha* a measc ráiteadh na bhfaicsionach.

20 ¶ Ann sin do choduil Manasseh agá aithribh, agus do adhláiceadar iona thigh féin é: agus do rioghuidh Ammon a mhac iona áit.

21 ¶ *Do bhí* Ammon dhá bhliadhuin agus fithche dáois á nuair do thosuigh sé a ríge, agus do bhí na rígh dhá bhliadhuin ann Ierusalem.

22 Acht do rinne sé *an ní fa* hólca a bhfuadhnuise an TIGHEARNA, mar do rinne Manasseh a athair: óir díodhbuir Ammon do nuile íomhaigh ghreanta noch do rinne a athair Manasseh, agus thug seirbhís dhóibh;

23 Agus níor umhlugh é féin a lathair

an TIGHEARNA, mar dhumhlugh Manasseh a athair é féin; acht do chiontuigh Ammon nisa mhó agus nisa mhó.

24 Agus dfealladar a mhuinntir air, agus do mharbhadar é iona thigh féin.

25 ¶ Acht do mharbhadar muinntir na tíre an drung uile do rinne a nfealla naghaidh rígh Ammon, agus do rinneadar daóine na tíre rígh do Iosiah a mhac iona áit.

CAIB. XXXIV.

Iosiah ná scáthan agus na shamhlachus ar an deagh rígh.

DO bhí Iosiah ocht mbliadhna daóis a nuair do thosuigh sé a ríge, agus do bhí na rígh bliadhuin air thriochad ann Ierusalem.

2 Agus do rinne sé *an ní fa* ceart a radharc an TIGHEARNA, agus do shiubhall sé a slighthibh Dháibhi a athar, agus níor chláon dar láimh dheis, nó chlé.

3 ¶ Oir annsa nochdmhadh bliadhuin dá ríge, an feadh do bhí sé fós óg, do thosuigh se Día a athar Dáibhi diarruigh: agus annsa dara bliadhuin déag do thosuigh ar Iúdah agus Ierusalem do ghlanadh ó na háitibh árd, agus ó na garráinuibh, agus ó na híomháighibh greanta, agus ó na híomháighthibh leaghtha.

4 Agus do bhrisodar síos altóra Bhaalim iona fhiadhnuise; agus do ghéarr sé síos na híomhaighe, *do bhí* go hárd ós a ccionn, agus na garráin, agus do bhris na mblodhuibh na híomháighe grábhálta, agus na híomhaighe leaghtha, agus do rinne sé luáithreadh *dhíobh*, agus do leathnuigh é ar uáighibh na druinge do rinne iódhbuir dóibh.

5 Agus do loisg sé cnámha na sagart ar a naltóruibh, agus do ghlan sé Iúdah agus Ierusalem.

6 Agus do rinne sé *marsin* a ccaithreachaibh Mhanasseh, agus Ephraim, agus Shimeoin, eadhon go nuige Naphtali, le na matoguidh timchioll fa ccúairt.

7 Agus a nuair do bhris sé síos na haltóra agus na garráin, agus a nuair do bhrúigh sé na híomhaighe grabhálta na luaitheadh, agus do ghéarr síos na hiodhail óile ar feadh chríche Israel eile, dfill sé go Hierusalem.

8 ¶ Anois annsa nochtmhadh bliadhuin déag dá ríge, a nuair do ghlan sé an tír, agus an tigh, do chuir sé Saphan mhac Asaliah, agus Maaseiah riaghlughtheóir na caitheach, agus Ioah mhac Ioahas an cuimhnightheóir, do leasughadh thighe a THIGHEARNA Dé.

9 Agus a nuair thangadar go Hilciah an tárdshagart, do sheachadar dhó an tairgíod tugadh go tigh an TIGHEARNA, noch do

chruinnigheadar na Lebhítigh do choimheadadh na doirse as láimh Mhanasseh agus Ephraim, agus ar mbair Disrael uile, agus do Iúdah agus do Bheniamin uile; agus dfillleadar go Hierusalem.

10 Agus do chuireadar a láimh an luchd oibre é, agá raibh úachdaránachd thighe an TIGHEARNA, agus thugadar é don luchd oibre do sháothraigh a tigh an TIGHEARNA, do chuir súas agus do dheasughadh an tighé:

11 Eadhon don lucht ceirde agus do na saoruibh thugadar é, do cheannach chloch shnoighte, agus adhmuid chum cúpladh, agus do chur táobhán air na tightheibh noch do sgriosadar righthe Iúdah.

12 Agus do rinneadar na daóine a nobair go firinneach: agus isiad do bhí ós a ccionn Iahat agus Obadiah, na Lebhítigh, do chloinn Mherári; agus Sechariah agus Messullam, do mhacaibh na Ccohatíteach, dá brostugadh ar a baghaidh; agus cuid eile do na Lebhítibh, a nuile dhuine agá raibh éolus a ccéol.

13 Mar an ccéadna' do bhádar ós cionn luchda iomchuir na nualach, agus an lucht leitheimhe ar a nuile dhuine do bhí ag oibriughadh annsa nobair a serbhís ar bith: agus is do na Lebhítibh do bhádar scribhnéoirigh, agus oifigidh, agus doirseoirigh.

14 ¶ Agus a nuair thugadar amach an tairgiod do rugadh a steach go tigh an TIGHEARNA, fúair Hilciah an sagart leabhardlighe an TIGHEARNA thug Máoise úadh.

15 Agus do fhreagair Hilciah, agus a dubhairt sé re Saphan an scribhnéoir, Fúair mé leabhar an dlighe a tigh an TIGHEARNA. Agus thug Hilciah an leabhar do Shaphan.

16 Agus rug Saphan an leabhar gus an rígh, agus thug freagra chum an rígh air aisag radh, Gach aoinní dar tháobh tú red sherbhíseachaibh, atáid dá dhéanamh.

17 Agus do chruinnigheadar a ccionn a chéile an tairgiod frith a tigh an TIGHEARNA, agus thugadar a láimh na bhfeithmheoirigh, agus a láimh an luchd oibre é.

18 Ansin dinnis Saphan an scribhnéoir don rígh, dha rádh, Thug Hilciah an sagart leabhar dhamh. Agus do léigh Saphan é a bhfiadhnúisi an rígh.

19 Agus tárla, a nuair do chúala an rígh briathra an dlighe, gur bhris sé a cadach.

20 Agus dfuagair an rígh do Hilciah, agus do Abicam mfiac Saphan, agus do Abdon mhac Mícah, agus do Shaphan an Scribhnéoir, agus do Asaiah serbhíseach an rígh, dha rádh,

21 Eirghidhe, agus fiafruighidh don TIGHEARNA ar mo shonsa, agus ar son an

mhéid do fhágbadh Disrael agus do Iúdah, a ttaobh bhriathar an leabhair noch do frith: oir is mór fearg an TIGHEARNA noch do dhóirteadh amach oruinn, do bhrígh nar choimheadadar ar naithre briathar an TIGHEARNA, do dhéanamh do réir a bhfuil scriobhtha san leabharso.

22 Agus dimthigh Hilciah, agus an lucht dórduigh an rígh, go Huldah an bhanfháigh, bean Shallum mhic Ticbhat, mhic Hasrah, coimheaduigh na néaduighe; (is a Nierusalem annsa choláiste do bhí sí na comhnuigh): agus do labhradar ría ar an modhsin.

23 ¶ Agus do fhreagair sisi iad, Is marso a deir an TIGHEARNA Día Israel, Innisigh don duine do chuir chugamsa sibh,

24 Is marso a deir an TIGHEARNA, Féuch, do bhéara mé olc ar a náitse, agus ar a dháoinibh, eadhon a bhfuil do mhallachduibh scriobhtha san leabhar noch do léigheadar a bhfiaghnúise rígh Iúdah:

25 Do bhríghgur threigeadar mé, agus gur loisgeadar túis do dheéibh mé, le a ccurfidis fearg ormsa re uile sháothar a lámh; uimesin dóirtfíghthear mo dhioghaltas amach ar a náitsi, agus ní múchfíghthear í.

26 Achd ar son rígh Iúdah, noch do chuir sibhsi díafuighe don TIGHEARNA, is marso a déarthaóí ris, Is marso a deir an TIGHEARNA Día Israel a ttáobh na mbríathar do chúala tú;

27 Do bhríghgo raibh tú sóchroidheach, agus gur úmbluigh tú thú féin a bhfiadhnúise Dé, a nuair do chúala tú a bhriathra a naghaidh na háitesí, agus a naghaidh a dháoine, agus gur ísligh tú thú féin am lathairsi, agus gur réub tú léadach, agus gur ghuil tú am lathair; do chúala misi thú mar an ccéadna, ar sa an TIGHEARNA:

28 Féuch, cruinneochuidh mé thú chum haithreachaibh, agus adhlodhar ad faighe thú maille re síothchain, agus ní fhaicfid do shúile a nuile olc do bhéaras mé ar a náitse, agus ar a háitreabhachaibh. Mar sin thugadar freagra a ris chum an rígh.

29 ¶ Ansin do chuir an rígh teachta úadh agus do chruinnigh sé a ccionn a chéile sinnsir Iúdah agus Ierusalem uile.

30 Agus do chuáidh an rígh súas go tigh an TIGHEARNA, agus fir Iúdah uile, agus muinntir Ierusalem, agus na sagairt, agus na Lebhítigh, agus an pobal uile, mór agus beag: agus do léigh sé iona cclúasaibh briathra leabhair an chunnartha uile noch do frith a tigh an TIGHEARNA.

31 Agus do sheas an rígh iona áit, agus do rinne sé cunnradh a lathair an TIGHEARNA, sibhal a ndiáigh an TIGHEARNA, agus a aitheanta do choimhead, agus a fhiadhnúiseadh, agus a reachda, maille re na uile chroidhe, agus re na uile anam, do

choimhlíonadh an chunnartha atá scríobhtha san leabharsa.

32 Agus thug sé air an méid do bhí a lathair ann Ierusalem, agus ar Bheniamin seasamh *air sin*. Agus do rinneadar muinntir Ierusalem do réir chunnartha Dé, Día a naithreadh.

33 Agus do chuir Iosiah ar ccúl a nuile ghráineamhlachd as na huile chríochuibh do *bhean* re cloinn Israel, agus do thug air an méid do bhí a lathair Disrael foghnamh, *cadhón* foghnamh da TIGHEARNA Día. Agus air feadh a bheathasan níor sgaradar re leanmhuin an TIGHEARNA, Día a naithreadh.

CAIB. XXXV.

Doilghios Iosiah, 23 ar na smachdúghadh.

TUILLIAMH éile fús, do choimhéid Iosiah cáisg don TIGHEARNA an Ierusalem: agus do mharbhadar an cháisg ar an cceathramhadh lá déng don chédmhí.

2 Agus do chuir sé na sagairt iona ccúramuibh, agus thug meisneach dhóibh chum serbhise thighe an TIGHEARNA,

3 Agus a dubhairt sé ris na Lebhítibh do theagaisg Israel uile, noch do bhí náomhtha don TIGHEARNA, Cuiridh a náirc náomhtha annsa tigh noch do rinne Solamh mhac Dáibhí rígh Israel; ní *bhiaidh* na úalach air *bhur* ngúallibh: foghnuidh a nois don TIGHEARNA bhur Ndia, agus dá phobal Israel,

4 Agus ullmhuighidh *sibh féin* do réir thighe bhur naithreadh, do réir bhur ccúrsadh, mar do scríobh Dáibhí rígh Israel, agus do réir scríbhinn a mhíe Solamh.

5 Agus seasuidh annsa *náit* náomhtha do réir ronna mhuinntear aithreadh bhur ndearbhráithreach an pobal, agus do réir ronna mhuinntear na Lebhíteach.

6 Marsin marbhuidh an cháisg, agus náomhuidh sibh féin, agus ullmhuighidh bhur ndearbhráithre, chor go ndéanuid do réir bhréithre an TIGHEARNA tre láimh Mháoise.

7 Agus thug Iosiah don phobal, do na tréuduibh, uáin agus meannáin, iad uile chum ofrála na cásg, ar son a raibh a lathair, go nuibhir thríochad míle, agus trí mhíle dámh: do mháoin an rígh féin iad so.

8 Agus thugadar na prionnsadha go toileamhuil don phobal, do na sagartnibh, agus do na Lebhítibh: Hilciah agus Sechariah agus Iehiel, úachdaráin thighe Dé, thugadar do na sagartaibh chum ofrála na cásg dhá mhíle agus sé chéad do *mhionáirnéis*, agus trí chéad damh.

9 Thug Conaniah mar an ccéadna, agus Semaiah agus Netaneel, a dhearbhráithre, agus Hassabiah agus Iehiel agus Iossabad,

ceann na Lebhíteach, do na Lebhítibh chum ofráladh na cásg cúig mhíle do *mhionáirnéis*, agus cúig chéad damh.

10 Mar so do gléusadh an tseirbhís, agus do sheasadar na sagairt iona náitibh, agus na Lebhítigh iona ccúrsadhuibh, do réir áithne an rígh.

11 Agus do mharbhadar an cháisg, agus do chroitheadar na sagairt a *nfiul* re na lámhuibh, agus dfeannadar na Lebhítigh iad.

12 Agus do áthruigheadar na hofrála-loisge, chor go ttiubhraidís úatha do réir ronna mhuinnteara an phobail, chum ofrála don TIGHEARNA, *mar atá* scríobhtha a leabhar Mháoise. Agus is marsin da rinneadar ris na damhuibh.

13 Agus do róstadar an cháisg le teine, do réir a nórdughthe: acht do bhrúith-eadar na *hofrála* náomhtha *uile* a bpoitibh, agus a ccoirighibh, agus a noighuibh, agus do roinneadar iad go luáth eidir an bpobal uile.

14 Agus na dhíáigh sin do dheasuigheadar dhóibh féin, agus do na sagartuibh: do bhrigh go rabhadar na sagairt mic Aáron a *ttimchioll* iodhbhartha na nofrálach loisge agus an mhéathuis gus a noidheche; uimesin do ghléusadar na Lebhítigh dhóibh féin, agus do na sagartuibh mic Aáron.

15 Agus do *bhàdar* na caintuireadha mic Asaph iona náit, do réir aithne Dhaibhí, agus Asaph, agus Héman, agus Iedutun féuchadóir an rígh; agus na doir-séoirigh *ag feitheamh* ag gach éangheata; níor bhféidir leo a serbhis diágbháil; óir do dheasuigheadar a ndearbhráithre na Lebhítigh dhóibh.

16 Marsin do gléasadh serbhis an TIGHEARNA uile an lá sin féin, do choimhéad na cásg, agus dofrál iodhbhartha loisge ar altóir an TIGHEARNA, do réir aithne an rígh Iosiah.

17 Agus do choimhéid clann Israel a raibh a lathair dhíobh fan namsin an cháisg, agus féasta a naraín gan loibhin seacht lá.

18 Agus níor coimhéadadh a leitheid sin do cháisg ann Israel ó aimsir Sannuel an fáigh; ní mó do choimhéadadar righthe Israel uile a leitheid d'féasta mar do choimhéad Iosiah, agus na sagairt, agus na Lebhítigh, agus Iudah agus Israel uile do bhí a lathair, agus áitreabhuigh Ierusalem.

19 Annsa nochtmhadh bliadhain déag do ríge Iosiah do coimhéadadh an cháisgsí.

20 ¶ Na dhíáigh so uile, a núair do ghléus Iosiah an teampall, tháinig Necho rígh na Héipte a nios do throid a naghaidh Carchemis ré táobh Euphrátes:

agus do chúaidh Iosiah amach iona aghaidh.

21 Acht do chuir seision teachta chuige, gha rádh, Cred é mimtheachdsa ort, a rígh Iúdah? ní a taghaidh tháinic mé san lósa, acht a naghaidh an tighe re bhfuilim a ccogadh: óir do aithin Dia dhíom deithbhir do dhéanamh: seachuinsi búain re Dia, noch atá liomsa, deagla go scriosfadh sé thú.

22 Thairis sin níor bháill le Iosiah a aghaidh diompógh úadh, acht do chuir é féin a natharach crotha, chor go ttroidfeadh ris, agus níor éist ré briathruibh Necho ó bhéul Dé, agus tháinic do throid a ngleann Megiddo.

23 Agus do chaitheadar na soighdeoirigh ar an rígh Iosiah; agus a dubhairt an rígh re na shearbhfhoghantuibh, Beiridh libh mé; óir atáim loitigh go trom.

24 Uimesin do thógbhadar a shearbhisigh as an ccarbad sin é, agus do chuireadar é annsa dara ccarbad do bhí aige; agus thugadar go Ierusalem é, agus déug sé, agus do hadhlaiceadh é a náon do thuamuibh a aithreadh. Agus do bhí cumhadh ar Iúdah uile, agus ar Ierusalem um Iosiah.

25 ¶ Agus do bhí doilghios ar Ieremiah re Iosiah: agus do labhradar na fir cheoil uile agus na mná ceoil ar Iosiah iona ccáointibh gus a ningh, agus do rinneadar órdughadh orra ann Israel: agus, féuch, atáid scríobhtha annsa cumhthuibh.

26 ¶ Anois an chuid oile do ghníomhuibh Iosiah, agus a mhaith, do réir an aeithe do scríobhadh a ndligheadh an TIGHEARNA,

27 Agus a ghníomha, tosach agus deighionach, féuch, atáid scríobhtha a leabhar ríogh Israel agus Iúdah.

CAIB. XXXVI.

Tugadh Iehoahas don Egipt; 5 agus Iehoiucim; 11 Sedeciah, 14 Iúdah agus Ierusalem uile don Bhabilon.

AN sin do ghlacadar muinntir na tíre Iehoahas mhac Iosiah, agus do rinnéadar rígh dhe a náit a athar ann Ierusalem.

2 Do bhí Iehoahas trí bliadhna fithchiod dáois a núair do thosuigh sé a ríge, agus do bhí na rígh trí mhí ann Ierusalem.

3 Agus do chuir rígh na Héigpte, síos é ann Ierusalem, agus do dháor sé an tír a ccéad tallann airgid, agus a tallann óir.

4 Agus do rinne rígh na Héigpte rígh da dhearbhrathair Eliacim ós cionn Iúdah agus Ierusalem, agus do áthruigh Iehoiacim daum air. Agus do ghabh Necho Iehoahas a dhearbhrathair, agus rug don Negipt é.

5 ¶ Do bhí Iehoiacim cúig bliadhna

fithchiod dáois a núair do thosuigh sé a ríge, agus do bhí na rígh éanbhliadhuin déag ann Ierusalem: agus do rinne sé go holic a radharc a TIGHEARNA Dé.

6 Tháinic Nebuchadnessar rígh na Babilóine súas na aghaidh, agus do cheangail a níarann é, dá bhreith don Bhabilóin.

7 Agus rug Nebuchadnessar leis do shoithighibh thighe an TIGHEARNA don Bhabilóin, agus do chuir iona theampall féin san Bhabilóin iad.

8 Anois an chuid oile do ghníomhuibh Iehoiacim agus á ghráineamhlachda, noch do rinne sé, agus do frith ann, féuch, atáid scríobhtha a leabhar ríogh Israel agus Iúdah: agus do ríoghuidh Iehoiachin a mhac iona áit.

9 ¶ Do bhí Iehoiachin ocht mblíadhna dáois a nuair do thosuigh sé a ríge, agus do bhí na rígh trí mhí agus deich lá ann Ierusalem: agus do rinne sé an ní dob olc a bhfiadhnúise an TIGHEARNA.

10 Agus a nuair do caitheadh an bhliadhuin, do chuir an rígh Nebuchadnessar teachta uadh, agus rug don Bhabilóin é, maille re soighthighibh breágha thighe an TIGHEARNA, agus do rinne sé rígh do Shedeciah a dhearbhrathair ós cionn Iúdah agus Ierusalem.

11 ¶ Do bhí Sedeciah bliadhuin agus fithche dáois a núair do thosuigh sé a ríge, agus do bhí na rígh éanbhliadhuin déug ann Ierusalem.

12 Agus do rinne sé an ní dob olc a bhfiadhnúise a TIGHEARNA Dé, agus níor umhluigh sé é féin a lathair Ieremiah an faigh ag labhairt ó bhéul Dé.

13 Agus do rinne sé fós ceannairg a naghaidh Nebuchadnessar, noch do bhean Dia mar mhionnuibh dhe: acht do ríghnigh seisió a mhuinéul, agus do chruadhúigh sé a chroidhe ó iompógh chum an TIGHEARNA Dia Israel.

14 ¶ Tuilleamh oile fós do pheacúigheadar na hárdsagairt uile, agus an pobal, go romhór do réir uile ghráineamhlachda na ngeínteadh; agus do thrúailleadar tigh an TIGHEARNA noch do náomhuigh sé ann Ierusalem.

15 Agus do chuir an TIGHEARNA Dia a naitheadh scéula chuca re na theacht-airighibh, ag éirge go moch, agus agá ccur ar siubhal; do bhrigh go raibh trúaighe aige dá dháoinibh, agus dá áit chomhnuide:

16 Acht do rinneadar magadh fa theachtuibh Dé, agus do tharcuinigheadar a bhriathra, agus do easonóruigheadar a fháighe, nó gur éirigh féarg an TIGHEARNA re na phobal, ionnuss nach raibh a bhfoirithin ann.

17 Ar a nadhbharsin' thug sé orra rígh na Caldeae, noch do mharbh a ndáoine óga leis an ccoloidheamh a ttigh a sanctóra, agus ní raibh trúaighe aige do dhuine óg, nó do mhaighdin, dñor fhoirfe, nó don tí do chrom le háois : thug sé iona láimh uile *iúd*.

18 Agus uile shoighthighe thighe an TIGHEARNA, mór agus beag, agus ionmhus thighe an TIGHEARNA, agus ionmhus an rígh, agus a phrionnsadha ; rug sé *iúdsó* uile don Bhabhilóin.

19 Agus do loisgeadar tigh Dé, agus do bhriseadar síos balladha Ierusalem, agus do loisgeadar a phaláis uile lé teine, agus do mhillleadar a ráibh do shoithighibh maithe ann.

20 Agus an mhéid do imthigh ón ccoloidheamh rug sé leis iad don Bhabhilóin ; mór a rabhadar na serbhiseachaibh aige-sion agus agá mhacuibh, go ríge rígh na Persia :

21 Do choimhlionadh bréitlire an TIGHEARNA a mbéul Ieremiah, nó go ccombnuigheadh an tír anna sábboidigh : óir ar fad do bhí sí uaigneach do choimhéid sí sábboid, do choimhlionadh deich mbliadhan agus trí fithchid,

22 ¶ Anois annsa chéaidbhliadhuin do Chirus rígh na Persia, (chor go ccoimhlíontaoi briathar an TIGHEARNA do *labhradh* re béul Ieremiah), do chorruigh an TIGHEARNA súas spiorad Chirus rígh na Persia, go ttug fuagra uád air feadh a ríoghachta ele, agus do *chuir sin* a scríbhíní fós, gha rádh,

23 Is marso a deir Cirus rígh na Persia, Thug an TIGHEARNA Día nimhe uile ríoghachta na talmhan damhsa, agus do chuir do chúram orm tigh do dhéanamh dhó ann Ierusalem, noch *atá* ann Iúdah. *Cia ta* bhur measc da dhaoinibh uile? Go raibh a TIGHEARNA Día maille ris, agus imthigheadh sé suás.

Leabhar ESRA.

CAIB. I.

Do fhuagair Chirus (ó bhéul Dé) teampull Iarúsalem do thoghbaill.

ANOIS annsa chédbhliadhain do Chirus rígh na Persia, (chor go ccoimhlíontaoi briathar an TIGHEARNA le béul Ieremiah), do chorruigh an TIGHEARNA súas spiorad Chirus rígh na Persia, go ttug fuagra ar feadh a ríoghachta, agus gur *chuir* fós a scríbhinn é, gha rádh,

2 Is marso a deir Cirus rígh na Persia, Thug an TIGHEARNA Día nimhe dhamhsa uile ríoghachta na talmhan ; agus do chur sé do chúram orm tigh do dhéanamh dhó ann Ierusalem, noch *atá* ann Iúdah.

3 *Cia atá* eadruibhse uile dá dháoinibh uile? biodh a Dhía maille ris, agus imthigheadh sé súas go Ierusalem, noch *atá* ann Iúdah, agus cuireadh sé súas tigh an TIGHEARNA Día Israel, (*is é sin* an Día,) noch *atá* ann Ierusalem.

4 Agus gídh bé ar bith chomhnuighios a náonbhall mar a bhfuil sé air cúairt, tugaidis daóine na ccriochsin cunnamh dhó a nairgíod, agus a nór, agus a maoin, agus a naimhintibh, táobh amuigh do noifáil áontadhuigh chum tighe Dé *atá* ann Ierusalem.

5 ¶ Ansin déirgheadar roighne aithreadh Iúdah agus Bheniamin na seasamh, agus na sagairt, agus na Lebbhitigh, maille ris a nuile dhuine dar thóg Día a spiorad,

do dhul súas do dhéanamh tighe an TIGHEARNA *atá* ann Ierusalem.

6 Agus an mhéid do bhí gach táobh dhíobh thugadar cunnamh dhóibh do shoithighibh daingíod, agus dór, agus do mhaoin, agus daírneis, agus do neithibh mórluaigh, táobh amuigh do nuile ní dar tiodhláiceadh go toileamhuil.

7 ¶ Mar an ccéadna thug Cirus an rígh amach soithighe thighe an TIGHEARNA, noch thug Nebuchadnessar amach as Ierusalem, agus do chuir sé a tigh a dhé iad ;

8 Iad sin féin thug Cirus rígh na Persia amach le láimh Mhitredat an oirchisdéoir, agus do áirimh sé iad chum Sessassar, prionnsa Iúdah.

9 Agus *is é* so a náibhir : tríochad mias óir, míle mias airgid, náoi sceana fithchíod,

10 Tríochad báisín óir, báisínigh airgid don dara *sórt* ceithre chéud agus a deich, agus do shoithighibh oile míle.

11 Na soithighe uilé dór agus daingíod bá cúig mhíle agus ceithre chéud iad. Thug Sessassar *iúdsó* uile leis súas maille ris na bráighdibh noch rugadh súas ón Bhabilon go Hierusalem.

CAIB. II.

Comh-áirmhe an phobail, 36 agus na nsagart, do fill ó dhaoirsine Bhabhilóin.

ANOIS isiad so clann na tíresin do chúaidh súas as an dáoirsine, don

luchd do rugadh innte, noch rug Nebuchadnessar rìgh na Babiloine leis don Bhabiloin, agus thàinig a ris go Hierusalem agus Iudah, gach uile dhuine dha chathrugh féin,

2 Noch thàinig le Serubbabel: Iessua, Nehemiah, Saraiah, Reelaiah, Mordecai, Bilsan, Mispar, Bigbhai, Rehun, Baanah. Uibhir dhaomhe phobuil Israel:

3 Clann Pharos, dha mhìle seacht-mhòghad agus dias.

4 Clann Shephatiah, trì chéad seacht-mhòghad agus dias.

5 Clann Arah, seachd ccéad seacht-mhòghad agus cúigear.

6 Clann Phahat-Moab, do shliochd Iessua agus Ioab, dhá mhìle ocht ccéad agus da fhéar déag.

7 Clann Elam, mìle dhá chéad cáogad agus ceathrar.

8 Clann Shattu, naoi ccéad ceathrachad agus cúigear.

9 Clann Shaccaì, seacht ccéad agus trì fithchid.

10 Clann Bhani, sé chéad ceathrachad agus dias.

11 Clann Bhebai, sé chéad fithche agus trìur.

12 Clann Asgad, mìle dhá chéad fithche agus dias.

13 Clann Adonicam, sé chéad trí fithchid agus sesior.

14 Clann Bhigbhai, dhá mhìle cáogad agus seisor.

15 Clann Adin, ceithre chéad cáogad agus ceathrar.

16 Clann Ater ó Heseciah, nóchad agus a hocht.

17 Clann Bhesai, trì chéad fithche agus trìur.

18 Clann Iórah, céad agus dhá fhéar dhéug.

19 Clann Hassum, dhá chéud agus trìur air fhithchit.

20 Clann Ghibhar, nóchad agus cúigear.

21 Clann Bhet-lehem, céud agus trìur air fhithchit.

22 Clann Netophah, cáogad agus seisear.

23 Fir Anotot, céad agus a hocht ar fhithchiot.

24 Clann Asmabhet, ceathrachad agus dias.

25 Clann Chiriat-arim, Chehirah, agus Bbeerot, seacht ccéad agus ceathrachad agus trìur.

26 Clann Ramah agus Ghaba, sé chéad a hion fhithchiot.

27 Fir Mhichmas, céud agus dias air fhithchit.

28 Fir Bhet-el agus Ai, dhá chéud agus trìur air fhithchit.

29 Clann Nebo, cáogad agus dias.

30 Clann Mhagbis, céad cáogad agus seisear.

31 Clann an Elam oile, mìle dhá chéud cáogad agus ceathrar.

32 Clann Harim, trì chéud agus fithche.

33 Clann Lod, Hadid, agus Ono, seacht ccéad fithche agus cúigear.

34 Clann Iencho, trì chéud ceathrachad agus cúigear.

35 Clann Shenaah, trì mhìle sé chéad agus trìochad.

36 ¶ Na sagairt: clann Iedaiah do thigh Iessua, naoi ccéad seacht-mhòghad agus trìur.

37 Clann Immer, mìle cáogad agus dias.

38 Clann Phassur, mìle dhá chéad ceathrachad agus móirsheisear.

39 Clann Harim, mìle agus seacht bhfir dhéag.

40 Na Lebhithigh: clann Iessua, agus Chadmiel, do chloinn Hodabbiah, seacht-mhòghad agus ceathrar.

41 An lucht ceòil: clann Asaph, céad agus ochtar air fhithchit.

42 Clann na ndoirseóirighe: clann Shallum, clann Ater, clann Thalmon, clann Accub, clann Hatita, clann Shobai, iad uile céad agus naonmhar air thriochad.

43 ¶ Na Netinimigh: clann Siha, clann Hasupha, clann Thabbaot,

44 Clann Cheros, clann Shiaha, clann Phadon,

45 Clann Lebanah, clann Hagabah, clann Accub,

46 Clann Hagab, clann Shalmal, clann Hauan,

47 Clann Ghiddel, clann Ghahar, clann Rearah,

48 Clann Resin, clann Necoda, clann Ghassan

49 Clann Ussa, clann Phaseah, clann Bhesai,

50 Clann Asnah, clann Mehunim, clann Nephusim,

51 Clann Bhacbac, clann Hacupah, clann Harhur,

52 Clann Bhaslut, clann Mehida, clann Harsa.

53 Clann Bharcos, clann Shisera, clann Thamah,

54 Clann Nesiah, clann Hatipha.

55 ¶ Clann sherbhiseach Sholaimh: clann Shotai, clann Shopheret, clann Pheruda,

56 Clann Iaalah, clann Darcon, clann Ghiddel,

57 Clann Shephatiah, clann Hattil, clann Phoheret ó Shebaim, clann Ami.

58 Na Netinimigh uile, agus clann sherbhiseach Sholaimh, do bhadar trì chéad nóchad agus dias.

59 Agus isiad so do chuaidh súas ó Thel-melah, Thel-harsa, Cherub, Addan, agus Immer: acht níor fhéadadar tigh a nathar diinsin, agus a ngealach, nar do Israel iad.

60 Clann Delaiah, clann Thobiah, clann Necoda, sé chéad cáogad agus dias.

61 ¶ Agus do chlanuibh na sagart: clann Habaiah, clann Chos, clann Bhasillai; noch thug bean do chloinn Bhasillai an Gileadíteach, agus do sloinneadh é do réir a naima.

62 Diarradar so a seanchus a measc cháich do báinnheadh le na ngealach, acht níor frith ann iad: uimesin do cuir-eadh ó shagartachd iad, mar dhaoinibh trúallighe.

63 Agus a dubhairt an Tirsateach riu, nach iosaídís do na neithibh ronáointhá, nó go mbiadh aca sagart le Húrim agus le Tumim.

64 ¶ Do bhádar an comhechruinniughadh nile a ncintheachd ceathrachad ar dhá mhíle trí chéud agus trí fithchid,

65 Taobh amuigh dá serbhiseachaibh agus dá ccaillibh, noch dá rabhadar seacht míle trí chéud tríochad agus a seacht: agus do bhí na measc dhá chéud dhéaruibh agus do mhuaibh ceoil.

66 A neich do bá seacht céad tríochad agus a sé iad; dhá chéad ceathrachad agus a cúg, a míillidhe;

67 A céamhuill, ceithre chéud tríochad agus a cúg; a nassail, sé mhíle seacht ceud agus tithche.

68 ¶ Agus an tan thangadar cuid do na príomhathribh, go tigh an TIGHEARNA noch atá ann Ierusalem, ag ofráil go toileamhul chum tighé Dé do chur súas iona áit féin:

69 Thugadar go hionmhus na hoibre do réir a nacfuinne trí fithchid agus éainmhíle dran na óir, agus cúig mhíle punta airgid, agus céud culaudh shagairt.

70 Marsin do áitigheadar, na sagairt agus na Lebhítigh, agus cuid don phobal, agus na tír cheoil, agus na doirseoirigh, agus na Netinimigh, iona ccaithreachaibh, agus Israel uile iona ccaithreachaibh.

CAIB. III.

Cúram an phobail serbhise Dé do chur súas.

A GUS a nuair tháinig an seachtmbadh mí, agus do bhádar clann Israel anns na ccaithreachaibh, do chruinnigheadar an pobal iad féin a gcionn a cheile amhuil aonduine go Hierusalem.

2 Ainsin déirigh Iessua mhac Iosadac, agus a dhearbhráithre na sagairt, agus Serubbabel mhac Sealtiel, agus a dhearbhráithre, agus do chuireadar súas altóir

De Israel, dofráil iodhartha loisce uirre, mar atá scríobhtha a ndlíghéadh Mhaoise óglaich Dé.

3 Agus do shuigheadar a naltóir air a fuileanguibh; (óir do bhí eagla orra do bhrígh dháoine na ceríoch sin): agus dofráladar iodhartha loisce uirre don TIGHEARNA, eadhon ofrála loisce maidne agus tráthanóna.

4 ¶ Do chumhduigheadar mar an ccéadna féusta na ttavernaclach, mar atá scríobhtha, agus dofráladar na hiodhartha loisce laétheambla maille re na nuibhir, do réir an ghnátha, mar diarr oifig gach áonlaé;

5 Agus na dhiaighsin dofráladar a níodhburt ghnáthach loisce, na ngealach núadh fós, agus na nuile ríeustadh cinnte an TIGHEARNA noch do coisreagadh, agus ó gach áon dar ofráil go toileamhul iodhburt áitigheadar don TIGHEARNA.

6 On ccéad lá don tseachdubadh mí do thosuigheadar ofrála loisce don TIGHEARNA. Acht níor suigheadh bunait teampuill an TIGHEARNA fós.

7 ¶ Thugadar fós airgid do na saoruibh cloiche, agus croinn; agus biadh, agus deoch, agus ola, do mhuintir Shídon agus Tíor, do thabhairt crann céadair ó Lebanon go fairge Ioppa, do réir an cheada fúaradar ó Chirus rígh na Persia.

8 ¶ Anois aansa dara bhliadhain ar tteacht dóibh go tigh Dé ann Ierusalem, air an dara mí do tosuigh Serubbabel mhac Sealtiel, agus Iessua mhac Iosadac, agus ar mhair dá ndearbhráithribh na sagairt agus na Lebhítigh, agus a nuile dhuine dá ttáinig a na ndaoirsine go Hierusalem; agus dorduigheadar na Lebhítigh, ó fithchid bliadhain daois agus ós a chionn, do chur oibre thighe an TIGHEARNA ar a haghaidh.

9 Ainsin do sheas Iessua súas gon a mbacai h agus gon a dhearbhráithribh, Casmíel agus a mhic, mic iudah, a bhfoch-air a chéile, do bhrostughadh an luchda oibre a tigh Dé: mic Henadad, gon a macaibh agus gon a ndearbhráithribh na Lebhítigh.

10 Agus a nuair do shuigheadar na saoir bunait theampuil an TIGHEARNA, do chuireadar na sagairt iona cculadhuibh maille re stocuibh, agus na Lebhítigh mic Asaph maille re cimbaluibh, do mholadh an TIGHEARNA, do réir órdúigh Dháibhi rígh Israel.

11 Agus do chanadar le chéile fa seach ag moladh agus ag tabhairt buidheachuis don TIGHEARNA; do bhrígh go bhfuil sé maith, agus go mairionn a tíroaire Disrael go bráth. Agus do ghéireadar an pobal uile lé gair mhoir, a nuair do

inholadar an TIGHEARNA, do bhrígh gur shuigheadar bunáit thighe an TIGHEARNA.

12 Acht do ghuileadar ós áird, mórán do na sagartaibh agus do na Lebhítibh agus togha na naithreadh, do *bhí* na ndaoineibh áosta, noch do chonnaire an chédtigh, a núair do suigheadh bunáit an tigh as coinne a súl; agus do gháir mórán lé luathghair:

13 Ionuss nar thuigeadar an pobal fuáim gaire ná luathghaire tár fhúaim ghola an phobail: óir do gháireadar na daoine do ghuth árd, agus do clos a ngáir a nimchian.

CAIB. IV.

Do chuireadar cosc ar thogbhula an teampuill.

ANOIS a núair do chúaladar eascáirde Iúdah agus Bhenianin go rabhadar clam na ndaoirsineach ag cur teampuill súas don TIGHEARNA Dia Israel;

2 Annsin thangadar go Scrubbabel, agus go togha na naithreadh, agus a dubhradar riu, Léigidh dhúinne congnamh ribh: óir iarramaoid bhuir ndia, mar iarrthaóise; agus do nimid iodbhuirt dó ó aimsir Esarhaddon rígh Assur, noch thug annso a níos sinn.

3 Acht a dubhairt Scrubbabel, agus Iessua, agus an chuid oile do thogha aithreadh Israel riu, Ní bhfuil buáin aguibh rinne as a ndéanadh sibh tigh dar ndia; acht sinn féin le chéile do dhéanam é don TIGHEARNA Dia Israel, mar do fhuagair Cirus rígh na Persia dhuinn,

4 Annsin do laguigheadar muipntir na tíre lámha phobail Iúdah, agus do thoir-miosgadar iad iona nobair,

5 Agus do fhostóigheadar comhairligh na naghaidh, do bhacadh a ttiomsanta, ar feadh sháoghail Chirus rígh na Persia, nó go ttáinic Dárius rígh na Persia a ríge.

6 Agus a ríge Ahasuerus, a ttosach a ríge, do scríobhadar casaoid *chuige* a naghaidh mhuinntire Iúdah agus Ierusalem.

7 ¶ Agus a naimsir Artacserces do scríobh Bislam, Mitridat, Tabeel, agus an chuid oile dá ccompánachaibh, go Hartacserces rígh na Persia; agus annsa teanguidh Shírianuigh do *bhí* scríbhinn na litre scríobhtha, agus do míniughadh annsa teanguidh Shírianuigh í.

8 Do scríobh Rehum an Saimhseler agus Simsai an scríbhneóir litir a naghaidh Ierusalem go Hartacserces an rígh ar an modhas:

9 Annsin do scríobh Rehum an saimhseler, agus Simsai an scríbhneóir, agus an chuid oile dá ccompánachaibh; na Dinaitigh, agus na Hapharsatचितigh, na Tarpelitigh, na Hapharsitigh, na Harchebhi-

tigh, na Babilónianuigh, na Susanchitigh, na Dehabhitigh, agus na Helamitigh,

10 Agus an chuid oile do na cineadh-achaibh noch thug Asnappar mór úasal a nall, agus do shuighidh a ccaithreachaibh Shamária, agus an chuid oile *atá* don taoibhsí do nabhuinn, agus iona leitheidso daimsir.

11 ¶ Si so cóib na litreach do chuireadar chuige, *eadhon* go Hartacserces an rígh; Do sherbhisigh don taoibh so don nabhuinn, agus iona leitheidso daimsir.

12 Biodh a fhios ag an rígh, na Iúduighe tháinic uáitsi a níos chuguinne go ttangadar go Hierusalem, ag cur súas na drachthaitreach easurrumaigh, agus gur chuireadar a balladha súas, agus gur cheangladar dhá chéile a bunáite.

13 Biodh a fhios a nois ag an rígh, má cuirthear an chathairsi súas, agus na balladha do chur súas a *ris*, *annsin* nach díolfuid siád cáin, cíos, nó custum, *marsin* laighdeochus tusa cíos na ríogh.

14 Anoisd do bhrígh go bhfuil túarusdal aguinne as palas an *rígh*, agus nar bhhiomchubhuidh dhúinn easonóir an rígh díáicsin, uimesin do chuireamar uáinn agus do dheimhnigheamar so don rígh;

15 Ionuss go ndéantaí cúartughadh a leabhar cuimhnigheach haithreadh: marsin do gheabha tú a leabhar na cuimhne, agus aitheonus tú gur cathair ceannairceach an chathairsi, agus dioghbhalach do ríghthibh agus do thiorthuibh, agus gur thóghbhadar ceannairc a stigh innte san tseanainsir: arson na cúise sin do scriosadh an chathairsi.

16 Dearbhamaoid don rígh, má cuirthear an chathairsi súas a *ris*, agus a balladha do chur súas, dá bhrígh so nach bíaidh coid agad don taoibhsí do nabhuinn.

17 ¶ Do chuir an rígh freagra go Rehum an Saimhselér, agus go Simsai an scríbhneóir, agus *gus* an ccuid oile dá ccompánachaibh áitreabhus a Samária, agus *chum* na coda oile táobh thall do nabhuinn, Síothcháin, agus iona leitheid sin daimsir.

18 An litir do chuireabbair chuguinn do léigheadh go soilléir am lathair í.

19 Agus dfuagair misi, agus do rinn-eadh spionadh, agus do frith go ndéarnuidh an chathairsi imreasan a naghaidh ríogh annsa tseanaimsir, agus go ndéarnadh cogadh agus buaidhreadh innte.

20 Do bhádar ríghthe cumhachtachamar an céadna ós cionn Ierusalem, noch do riaghluidh ós cionn a niomláin táobh thall dabhuinn; agus do hiocadh cíos, cáin, agus custhum riu.

21 Tugaidhsí a nois fuagra uáibh dá thabhairt ar an muinntirsi cosc, agus gan

an cnathairsi do chur sías, nó go ttugthar aithne uaimsi.

22 Tugadh dá bhur naire a nois gan faillighe ris so do dhéanamh: cred as a bhfástadh díoghbhail do dheanamh dochair do na ríghthibh?

23 ¶ A nois an tan do léigheadh cóib litreach Artacserces a bhfiaghnúise Rehum, agus Shimsai an scríbhneóir, agus a ccompánach, do chfádar sías go deifreach go Hierusalem chum na Iúduigh-eadh, agus thugadar orra seur le neart agus lé comhachduibh.

24 Annsin do choisc obair thighe Dé noch *atá* ann Ierusalem. Marsin do scuir gus an dara bliadhuin do rígh Darius rígh na Persia.

CAIB. V.

Tré thairghir na bfágh, do ghabh Serubabel um thigh Dé, do chur sías.

ANSIN do thairghireadar na faighe, Haggai an faigh, agus Sechariah mhac Iddo, do na Iúduighth do *bhí* ann Iúdh agus ann Ierusalem a nainm Dé Israel, dóibhsion féin.

2 Ann sin déirigh Serubbabel mhac Sealtiel, agus Iessua mhac Iosadac sías, agus do thionnsnadar tigh Dé do chur sías noch *atá* ann Ierusalem: agus faighe Dé maille riu ag congnamh dhóibh.

3 ¶ Fá namsin féin tháinic Tatnai chuca, uachdarán na taciibhesi a bhús do nabhuinn, agus Setar-bosnai, agus a ccompaunigh, agus a dubhradar marso riu, Cia daithin daóibhsé an tighse do chur sías, agus an ballaso do dhéanamh?

4 Annsin a dubhrainne riu ar an modhso, Cá hainm an mhuinntir do ní a nobairsi?

5 Acht do bhí súil a Nde ar shean-oiribh na Niúduigheadh, go nar fhéadadar tabhairt orra seur, nó go táinic an chúis go Dárius: agus annsin dhilleadar freagra le litir a ttaobh na cúisesei.

6 ¶ Cóib na litreach do chuir Tatnai riaghlaitheóir don taóibhsé do nabhuinn, agus Setar-bosnai, agus a ccompaunigh na Hapharsachitigh, noch do *bhí* ar an ttaóibhsí do nabhuinn, go Dárius an rígh:

7 Do chuireadar litir chuige, iona raibh scríobhtha marso; Go Dárius an rígh, a nuile shíothcláin.

8 Bíodh a fhios ag an rígh, go ndeachainne go cúigeadh Iudeah, go tigh an Dé mhóir, noch do rinneadh le clochaibh mora, agus do leagadh adhmaid ar na balladhuibh, agus *atá* a nobairsi ag dul ar a haghaidh go luath, agus *atá* sí ag éirghe léo.

9 Ann sin dfiafruigheamairne do na seanóiribh sin, agus a dubhramar riu mar-

so, Cia d-uithin díbhisi an tigh se do dhéanamh, agus na balladhaso do chur sías?

10 Dfiafruigheamar a nainmanna mar an ccéadna, da ninnisin dúitse, go scríobhthamóis aumanna na ndaoine do bíearr dhiobh.

11 Agus is marso do fhreagradar sinn, gha radh, Is sinne serbhísigh Dé nimhe agus talmhan, agus atánuid ag cur sías an tigh do rinneadh mórán bliadhan ó sin, noch do rinne rígh mór Disrael agus do chuir sías é.

12 Acht tar éis ar naithreadh do bhros-tughadh De neimhe chum feirge, thug sé a láimh Nebuchadnesar rígh na Babilóine, an Caldéanach iad, noch do scrios an tighse, agus rug na daóine leis don Bhai ilóin.

13 Acht annsa chéidbhlidhuin do Chirus rígh na Babilóine thug an rígh *céadna* sin Cirus fuagra an tighse Dé do dhéanamh.

14 Agus mar an ccéadna soithighe óir agus airgid thighe Dé, noch rug Nebuchadnesar as an tteampall do *bhí* ann Ierusalem, agus rug iad go teampall na Baibilóine, thug Cirus an rígh iad sin amach as teampall na Babilóine, agus tugadh *dáon* iad, *dar* bhainm Sesebassar, dá ndéarna seision fuachdarán;

15 Agus a dubhairt sé ris, Glac na soithighe, imthigh, beir leachd iad gus an teampall *atá* ann Ierusalem, agus cuirthear tigh Dé sías iona áit féin.

16 Annsin tháinic an Sesebassar sin, agus do shuighidh bunáit thighe Dé noch *atá* ann Ierusalem: agus ó namsin go nuige a nuairsi *atá* sé agá chur sías, agus ní bhfuil sé críochnuighthe *fós*.

17 A nois ar a nadhbharsin, mas toil leis an rígh é, déantar cóartughadh a tigh ionmhuis an rígh, noch *atá* annsin san Ihabilóin, dá fhéuchuin an marsin *atá*, go ttug an rígh Cirus fuagra an tighse Dé do dhéanamh ann Ierusalem, agus cuir-eadh an rígh a thoil chuguinne a ttaobh na cúisesei.

CAIB. VI.

Tré órdughadh Dhárius do chuireadh an teampull sías, 16 agus do coisriogadh í.

ANNSIN do rinne Dárius an rígh órdughadh, agus do rinneadh spionadh a tigh na rolladh, mar ar cuireadh na hionmhuis a ttaisgidh san Bhabilóin.

2 Agus do frith ann Achmeta, annsa bpálás *atá* a bprobbins na Médes, rolla, agus cuimhne scríobhtha ann marso:

3 Annsa chéidbhlidhuin do Chirus an rígh, do rinne an rígh Cirus *céadnasin* órdughadh a ttaobh thighe Dé ann Ieru-

salem, Cuirthear an tigh sin súas, a náit a ndéaindis íodhbuit, agus curthar síos a bhunait go láidir; trí fithchid cubhad ná áirde, agus trí fithchid cubhad na leithead;

4 *Muille* re trí líne do chlochuibh móra, agus líne do adhmaid núadh: agus tugthar a ccaithfighthéir leis as tigh an rígh:

5 Agus mar an ccéadna na soithighe óir agus airgid thighe Dé, noch thug Nebuchadnessar ás an teampall *atá* ann Ierusalem, agus thug leis don Bhablóin, aisigthear iad, agus beirthear a ris iad don teampall *atá* ann Ierusalem, *gach aoinné* iona áit féin, agus suighidh iad a tigh Dé.

6 Anois ar a nadhbharsin, a Thatnai, a úachdaráin táobh thall dabhúinn, a She-tar-bosnai, agus do chompanuigh na Haph-arsachitigh, noch *atá* táobh thall dabhúinn, go madh fada sibhsi ó bhuan anso:

7 Léigidh uáibh do nbairsi thighe Dé; cuireadh uachdarán na Niúduigheadh agus sinnsir na Niúduigheadh tigh Dé súas iona áit féin.

8 Tuilleamh uile orduighim an ní do dhéantaoui re sinnsearuibh na Niúduigheadh do chur súas an tighesi Dé: go tugthar go luath do mhaóin an rígh, *eadhon* don chíos taobh thall dabhúinn, ní re chaitheamh ris na daóimibhsin, chor nach ttoirmioscthar iad.

9 Agus gach ní da mbía deasbhuidh orra, araon do bhlóguibh óga, do reithighibh, agus dúanuibh, chum oifálach loisce Dé neimbe, cruithneacht, salann, fíon, agus ola, do réir orduigh na sagart *atá* ann Ierusalem, tugthar dhóibh é, lá air lá gan fhailighe:

10 Chor go nofráilfid íodhbairt deagh-bholuidheach do Dhía neimhe, agus go nguighfid ar son sláinte an rígh, agus amhac.

11 Mar an gcéadna do rinne mé ordughadh, gidh bé ar bith athrochus an focaisa, beantar adhmaid ó na thigh, agus ar na chur suas, crochtar eision as; agus déantar cárnaóiligh dha thigh ar a shonso.

12 Agus go scriosúigh an Día thug fa deara a ainm dáitiughadh annsin na huile ríghthe agus phóal, chuirfios a lámh dátharradh agus do mhílladh an tighesi Dé *atá* ann Ierusalem. Misi Dárius do rinne an tordughadh; coimhlíontar é go luath.

13 ¶ Annsin do rinne Tatnai, úachtarán an taóibhsi do nabhuinn, Setar-bosnai, agus a ccompanuigh, do réir mar do chuir Dárius an rígh chuca, do rinneadar amhluidh go luath.

14 Agus do chuireadar sinnsir na Niúduigheadh súas, agus do chúadar ar a naghaidh do bhrígh thairghire Haggai an fáigh agus Shechariah mhic Iddo.

Agus do chuireadar súas, agus do chríochnuigheadar é, do réir aithne Dé Israel, agus do réir aithne Chírus, agus Dhárius, agus Artacserces rígh na Persia.

15 Agus do chríochnuigheadh an tighse ar an treas lá don mhí Adar, noch do bhí annsa seiseadh bliadhain do rígh Dhárius an rígh.

16 ¶ Agus do congmhadar clann Israel, agus na sagairt, agus na Lebhítigh, agus an chuid uile do chloinn na daóirsine, sollamain choisríghthe an tighesi Dé maille re gáirdeachus,

17 Agus dofráladar ag sollamuin choisríghthe an tighesi Dé céud bulóg, dhá chéad reithe, ceithre chéad lubhán; agus mar ofráil pheacuidh ar son Israel uile, dhá ghabhar dhéag fhirionna, do réir uibhre threabh Israel.

18 Agus do shuigheadar na sagart iona ronnuibh, agus na Lebhítigh iona sealuibh, chum serbhísi Dé, noch *atá* ann Ierusalem; mar *atá* scríobhtha a leabhar Mhaóise.

19 Agus do choimheadadar clann na daóirsine an cháisg ar an cceathramhadh lá déug don chéidmhi.

20 Óir do bhádar na sagairt agus na Lebhítigh ar na nglanadh a naóinteachd, do bhádar glan uile, agus do mharbhadar an cháisg do chloinn na daóirsine uile, agus dá ndearbhráithribh na sagairt, agus dóibh féin.

21 Agus a dúadar clann Israel, an cháisg, noch tháinig a ris as an ndaoirsine, agus a nuile dhuine dar dhealuigh iad féin chuca ó shalchar ghenteadh na tíre, diarruidh an TIGHEARNA Día Israel.

22 Agus do chungmhadar féusta a naráin gan loibhin seacht lá maille re gáirdeachus: óir do rinne an TIGHEARNA sólasach iad, agus do iompóigh sé croidhe rígh na Hassíria léo, do neartughadh a lámh do dhéanamh thighe Dé, Día Israel.

CÁIB. VII.

Thainic Esra go Hierusalem, 11 le teachdaireachd Artacserces.

ANOIS tar eis na neithionnso, a rígh Artacserces rígh na Persia, Esra mhac Seraiah, mhic Asariah, mhic Hilciah,

2 Mhic Sallum, mhic Sádóc, mhic Ahitub,

3 Mhic Amariah, mhic Asariah, mhic Meraiot,

4 Mhic Seraiah, mhic Ussi, mhic Bucci,

5 Mhic Abisua, mhic Phinehas, mhic Eleasar, mhic Áaron an tárdshagart:

6 Do chuáidh an Tesra so súas ón Bhablóin; agus do bhí sé na scríbhneóir abuidh a ndligheadh Maóise, noch thug an TIGHEARNA Día Israel iadha: agus

daontaigh an rígh a iarratas uile dhó, do réir láimhe a THIGHEARNA Dé air.

7 Agus do chúaidh súas *cuid* do chloinn Israel, agus do na sagartuibh, agus do na Lebhítibh, agus do na cantáireadhuibh, agus do na doirseóirighibh, agus do na Netinimigh, go Hierusalem, ar an seachdmhadh bliadhain do Artacserces an rígh.

8 Agus tháinig sé go Hierusalem ar an ccúigeadh mí, noch do *bhí* annsa seachtmadh bliadhain don rígh.

9 Oir ar an ccéad *lá* don chéid mí do thionnscuin sé dul ón Bhabilóin súas, agus ar an ccéad *lá* don chúigeadh mí tháinig sé go Hierusalem, do réir mar do *bhí* láimh mhaith Dé air.

10 Oir dullmhuigh Esra a chroidhe diarruidh dlighe an THIGHEARNA, agus dá dhéanamh, agus do theagasc reachda agus bhreitheamhnus ann Israel.

11 ¶ Anois *isí* so cóib na litreach noch thug Artacserces an rígh do Esra an sagart, an scríbhneóir, *eadhon* scríbhneóir, bhriathar aitheantadh an THIGHEARNA, agus reachda Israel.

12 Artacserces, rígh na ríogh, chum Esra an sagart, scríbhneóir dhlíge Dé neimhe, *siothcháin* iomlán, agus annsa namsin.

13 Do ním ordughadh, an mhéid do phobal Israel, agus dá sagartuibh agus dá Lebhítibh, ann mo ríoghachtsa, ar a bhfuil fonn da ttoil aonta féin dul súas go Hierusalem, go rachuid súas leutsa.

14 An mhéid gur cuireadh ón rígh thú, agus ó na sheacht ccomhairleachaibh, do cheastnughadh a ttáobh Iúda agus Ierusalem, do réir dhlíge do Dhé noch *atá* ad láimhsi ;

15 Agus an tairgíod agus an tór do bhreith leachd, do tráil an rígh agus a chomhairligh ó thoil aontadhuigh do Dhía Israel, noch a bhfuil a chomhnuidhe ann Ierusalem,

16 Agus a nuile airgíod agus ór is féidir leachd dfagháil a bproibhs na Babilóine, re ofráil áontadhuigh an phobail, agus na sagart, ag ofráil go toileamhuil chum tighe a Ndé noch *atá* ann Ierusalem :

17 Chor go cceinneochthá go luath leis a nairgíods bulóga, reitheadha, uáin, maille re na noifála bídh agus a noifála díge, agus íodhbuir iad ar altóir do THIGHEARNA Dé noch *atá* ann Ierusalem.

18 Agus gidh bé ar bith ní as féarr do chifidhtear dhuit féin, agus dot dhearbhrathribh, déanuidh ris an ccuid oile do nairgíod agus do nór, déanuidh sin do réir thoile bhur Ndé.

19 Na soithighe fós tugadh dhuit chum serbhíse thighe do Dhé, seachuid iad a lathair Dé Ierusalem.

20 Agus gidh bé ní oile bhias deasbhuidh ar thigh do Dhé, da mbia cúis agad a chaicheamh, caith é as tigh ionmhuis an rígh.

21 Agus misi, misi *fein* Artacserces an rígh, do ním ordughadh ar a nuile óirchisteóir táobh thall dabhúinn, gidh bé ar bith iarrfus Esra an sagart, scríbhneóir dhlíge Dé neimhe oruibh, déantar é go luath,

22 Go céad tallann airgid, agus go céad miosúr cruithneachda, agus céad soitheach fiona, agus céad soitheach ola, agus salann gan cur síos *ca mhéid*.

23 Gidh bé ní do haithnigeadh lé Dia neimhe, déantar go dúthrachtach é do thigh Dé neimhe : óir cred as a nbiath fearg a naghaidh rioghachta an rígh nó a mhac ?

24 Mar an ccéadna deimhnigheamí daóibhse, a ttáobh éanduine do na sagartuibh agus do na Lebhítibh, do na cantairighibh, do na doirseóirighibh, do na Netinimigh, nó seirbhísigh thighe Dé, nach luidh dhlitheach cáin, duibhchíos, nó custuin, do chur orra.

25 Agus thusa, Esra, do réir ghliocuis do Dhé, noch *atá* ad láimhsi, cuir úachdaráin agus breitheamhuin, noch dhéanas breitheamhnus do nuile phobal *atá* taobh thall do nabhuinn, an mhéid agá bhfuil fios dlighe do Dhése ; agus múinsi *an mhéid* dá nach fios é.

26 Agus gidh bé nach déana do réir dhlíge do Dhése, agus dlighe an rígh, déantar breitheamhnus ar bál air, *mas* bás é, nó dibirt, nó cail a mhaóine, nó príos-úntachd.

27 ¶ Go madh beannuigh an THIGHEARNA Dia ar naithreadh, do chuir a leithéid so a croidhe an rígh, do sciámhadh thighe an THIGHEARNA noch *atá* ann Ierusalem :

28 Agus do thoirbhir trócaire dhamhsa a bhfiadhnuisi an rígh, agus a chomhairleach, agus a lathair uile phríomsadh cunhachdach an rígh. Agus do neartuigeadh misi mar do *bhí* láimh mo THIGHEARNA Dia orum, agus do chruinnigh mé as Israel daóine toghtha do dhul suas liom.

CAIB. VIII.

Comh-chuideachd Esra, 24 Agus na tiodhluice tugadar leo.

ISIAD so a nois roighne a naithreadh, agus sé so genealach na druinge do chuaidh liomsa súas ón Bhabilóin, á righe Artacserces an rígh.

2 Do mhacaibh Phineas ; Gersom : do mhacaibh Itamar ; Daniel : do mhacaibh Daibhi ; Hattus.

3 Do mhacaibh Shechaniah, do mhacaibh Pharos; Sechariah. agus do háirmheadh maille ris don gheualach fheardha céud agus cáogad.

4 Do mhacaibh Phahat-Moab; Elihoenai mhac Seraiah, agus maille ris sin dhá chéad firionnach.

5 Do mhacaibh Shechaniah; mac Iahasiel, agus maille ris sin trí chéad firionnach.

6 Agus do mhacaibh Adin mar an cceadna; Ebed mhac Ionatan, agus maille ris sin cáogad firionnach.

7 Agus do mhacaibh Elam; Iessaiah mhac Ataliah, agus maille ris seachtmhoghad firionnach.

8 Agus do mhacaibh Septhiah; Sebadiah mhac Michael, agus maille ris ceithre fithchid firionnach.

9 Do mhacaibh Ioab; Obadiah mhac Iehiel, agus maille ris dhá chéud agus ocht bhfir dheug.

10 Agus do mhacaibh Selomit; mac Iosiphiah, agus maille ris céad agus trí fithchid firionnach,

11 Agus do mhacaibh Bebai; Sechariah mhac Bebai, agus maille ris ochtar ar fhithchid firionnach.

12 Agus do mhacaibh Asgad; Iohanan mhac Haccatan, agus maille ris céad agus deithneamhar firionnach.

13 Agus do mhacaibh deighionacha Adonican, ar bhíad so a nanmanna, Eliphelet, Iehiel, agus Semaiah, agus maille riú trifithchid firionnach.

14 Fós do mhacaibh Bigbhai; Utai, agus Sabbud, agus maille riú seachtmhoghad firionnach.

15 ¶ Agus do chruinnigh misi a ccionn a chéile iad gus a nabhuinn ghluaisios go Hahabha; agus dfanamar ann sin a lóist-inibh trí lá: agus do mheas mé an pobal, agus na sagairt, agus ní bfuair mé áoinneach do mhacaibh Lébbhi ann.

16 Ann sin do chuir mé fios ar Eleasar, ar Ariel, ar Shemaiah, agus ar Elnátan, agus ar Iarib, agus Elnátan, agus ar Nátan, agus ar Shechariah, agus ar Mhessullam, daoine toghtha; agus fós ar Ioiarib, agus ar Elnatan, daoine tuigsionacha.

17 Agus do chuir mé iad maille re haithe go Hiddo an ceann san nionad Casiphia, agus dinnis mé dhóibh cred a déaraidis re Hiddo, agus re na dhearbhráithribh na Netinimigh, ansa náit Casiphia, go ttugaidis leó chuguinn seirbhísigh chum tighre ar Ndé.

18 Agus maille re láimh mhaith ar Ndé do bheith linn thugadar duine tuigsionach chuguinn, do mhacaibh Mahli, mhic Lébbhi, mhic Israel; agus Serebiah, gun a mhacuibh agus a dhearbhráithribh, ocht bhfir dheág;

19 Agus Hassabiah, agus maille ris Iessaiah do mhacaibh Merári, a dhearbhráithre agus a micin, fithche fear.

20 Mar an gcéadna do na Netinimibh, noch do órduigh Dáibhi agus na prionnsadha a serbhís na Lebhíteach, dhá chéud agus fithche Netinimeach: do foillsigh-eadh iad uile le na nainm.

21 ¶ Annsin dfuágair misi trosgadh san náitsin, ag an nabhuinn Ahabha, go ccráidhfemis sinn féin a lathair ar Ndé, lé a niarrfamáois air slighe dhíreach dhúinn féin, agus dar náos óg, agus dar máoin uile.

22 Óir do bhí náire orum buidhe an shoighdiúr agus mharcschlúagh diarruigh air an rígh do chungnamh linn a naghaidh ná námhad ansa tslighe: do bhrigh gur labhramar ris an rígh, dhá rádh, Atá lámh ar Ndé chum maitheasa leis an mbéid iarrus é; acht bí a chumhacht agus a fhearg a naghaidh gach áoin dá ttréigíonn é.

23 Marsin do throisgeamar agus do ghuidheamar ar Ndía uimeso: agus déist sé rinn.

24 ¶ Annsin do chuir mé ar leith dhá fhear dheág do thogha na sagart, Serebiah, Hassabiah, agus deithneamhar da ndearbhráithribh maille riú,

25 Agus do thomhais mé chuca an tairgíod, agus an tór, agus na soithighe, eadhon ofráil thighe ar Ndé, noch doirail an rígh, agus a chomhairligh, agus a thighearnuigh, agus Israel uile do bhí a lathair annsin:

26 Do thomhais mé féin iona lámuibh sé chéad agus caogad tallann airgid, agus céad tallann do shoithighibh airgid, agus céad tallann óir;

27 Mar an gcéadna fithche báisín óir, do chomhthromuigh míle drama; agus dhá shoitheach díomhbhrúthne fhíneulta, mórlúigh mar ór.

28 Agus a dubhairt mé riú, *Atáthaóí* náomhtha don TIGHEARNA; *atáid* na soithighe mar an gcéadna beannuigh; agus *atá* an tairgíod agus an tór na noirail thoileamhuil don TIGHEARNA Dia bhur naitheadh.

29 Déanuidhsí faire, agus coimhéduigh iad, nó go ccomhthromuigh sibh iad a lathair cheann na sagart agus na Lebhíteach, agus thogha aithreadh Israel, ann Ierusalem, a seómradhuibh thighe an TIGHEARNA.

30 Marsin do ghlacadar na sagairt agus na Lebhíteach comhthrom a nairgid, agus a noir, agus na soitheach, da ttabhairt go Hierusalem go tigh ar Ndé.

31 ¶ Ann sin do ghluáiseamar ó shruth Ahabha ar an dara lá déag don chédmhí do dhul go Hierusalem: agus do bhí lámh

ar Ndé maille rinn, agus do sháor sé sinn ó láimh na námhad, agus ón mhéid do bhí a luidheachán oruinn annsa tslighe.

32 Agus thangamar go Hierusalem, agus d'famar ann sin trí lá.

33 ¶ Anois ar an cceathramhadh lá do comhthromadh an tairgiod agus an tór agus na soithighe a tigh ar Ndé lé laimh Mheremot mhic Uriah an sagart; agus do bhí maille ris Eleasar mhac Phineas; agus maille riú sin do bhí Iosabad mhac Iessua, agus Noadiah mhac Binnui, Lebhitigh;

34 Le huibhir agus le comhthrom gach éainneithe: agus do scriobhadh an comhthrom uile annsa namsin.

35 Mar an céadna clann na muinntire rugadh ar siubhal uile, agus d'fhill ón dáoirsine, dofráladar iodhbhartha loisce do Dhía Israel, dhá bhlúig dhéug arson Israel uile, nóchad agus sé reithe, seachtmhoghad agus seacht núain, dha ghabhar dhéug fhirionna mar ofráil pheacuidh: do bhadar so uile na nofraíl loisce don TIGHEARNA.

36 ¶ Agus thugadar cumhachda an rígh do d'fir ait an rígh, agus dúachdaránuibh don taoibhse don tsruth: agus do chuidigheadar leis an bpobal, agus lé tigh Dé.

CAIB. IX.

Admhail pheacadh an phobail; 5 agus caoi Esra dá ccionn.

ANNOIS a núair do rinneadh na neithesi, thangadar na prionasadha chugamsa, dha rádh, Níor dhealuigh pobal Israel, nó na sagairt, nó na Lebhitigh, iad féin ó dhaoineibh na ccíoch, ag déanamh do réir a ngráineamhlachd, eadhon na Ccananíteach, na Hítíteach, na Bperisíteach, na Iebu-siteach, na Nammoníteach, na Moabíteach, na Négíteach, agus na Namoríteach.

2 Oir thugadar a ningeana chuca féin, agus chum a nac: iondus gur chumaisc an síol náomhtha iad féin ré daóinibh na ccíochsin: agus fós, lámh na bprionnasadha agus na nuachtarán do budh ceann ar a nurchóidsi.

3 Agus a núair do chúala misi an nísí, do bhris ré méadach agus mfalluing, agus do tharruing mé grúag mo chinn agus mféusóige, agus do shúigh mé síos ar lithiughadh.

4 Ansin do chruinnigh chugam gach áon do chriothnuigh re breithir Dé Israel, ar son chiontadh na muinntire rugadh ar siubhal; agus do shúigh mé go hanbhúaineach nó go ttáinig iodhbairt an tráthnóna.

5 ¶ Agus ag iodhbuir an tráthnóna déirigh mé suas as mo dhóbhron; agus iar mbriseadh méaduigh agus mfalluinge dhamh, do léig mé ar mo ghlúinibh mé,

agus do leathnuigh mé mo lámha anach chum mo THIGHEARNA Dé.

6 Agus a dubhairt mé, O mo Dhía, atá náire orum agus do dhearg mé tré magluigh do thógbháil súas chugadsa, mo Dhía: óir d'fásadar ar bpeacuidh ós ar cceann, agus d'fásadar ar ccionta súas go neamh.

7 O laéthibh ar naithreadh atámuid a bpeacadh mhór gus a niugh; agus ar son ar nolic do seachadadh sinn féin, ar righthe, agus ar sagairt, a láimh ríogh na ccíoch, don chloidhéamh, do dhaoirsine, do chreachadh, agus do náire aighthe, mar atá a niugh.

8 Agus a nois a mbeagáin aimsire do taisbeanadh grása ó ar THIGHEARNA Dia, fuighioll d'fagbháil dinn do dhul as, agus do thabhairt táirnge dhúinn iona ait náomhtha, le bhfoisceolaidh ar Ndía ar súile, agus aithbheoghadh beag do thabhairt oruinn as ar ndaoirsine.

9 Oir do bháimne ar ndaoirsineachaibh; gidheadh níor thréig ar Ndía sin ann ar ndaoirsine, acht do thaisbein sé trócaire dhúinn a radharc ríogh na Persia, do thabhairt aithbheoghudh oruinn, do chur tighie ar Ndé súas, do leasughadh a fhásuigh, agus do thabhairt balla dhúinn ann Iúdah agus ann Ierusalem.

10 Agus a nois, ó ar Ndía, cred a déaram na dhíáigh so? óir do thréigearmar haitheanta sa,

11 Noch daithin tú red sherbhísigh, na fáighe, ag rádh, An fearann, a bhfuili ag dul dá shealbhughadh, atá sé na fhearann neamhghlan arson salchar dhaoine na talmhan, le na ngráineamhlacht, noch do líon é ón ccorr go chéile le na salchar.

12 Anois ar a nadbharsin ná tugaidhse bhur ningeana dá macaibh, agus ná gabhuidh a ningeana dá bhur macaibh, ná hiarruidh a siothcháin nó a saidhbhríos go bráth: chor go mbeithí laidir, agus go niostaí maithios na talmhan, agus go bhfuigfidhe é na oighreachta ag bhur ccoinn go bráth.

13 Agus tar eís a ttáinic oruinn fár ndroichghníomhuibh, agus fár ccoir mhóir, ó phianuidh tusa sinn ó ar Ndía níos lugha ná mar do thuill ar bpeacadh, agus thug tú fuásgladh dhuinn mar so;

14 Nar chóir dhuinn a ris haitheanta do bhriseadh, agus iadhadh a ccleamhnus ré lucht na gráineamhlachta? nach beith-eása feargach rinn nó go scriostá sinn, iondus nach biath fuighioll nó dul as?

15 O a THIGHEARNA Dia Israel, atá tú ceart: óir mairmidne fós iar ndul as, mar atá a niugh: féuch, a támaoid ad lathair ann ar gciontuibh: óir ní fhéadmaoid seasamh as do choinne dá bhrígh so.

CAIB. X.

A nseilbh aithreachus, 6 (tar eis iartas Esra) 12 do chuireadar uatha na mná choigcrighe.

ANOIS an tan do ghuidh Esra, agus a nuaire do admhúin sé, ag gul agus da theilgion féin ar lár a bhfiaghnúise thighe Dé, do chruinnigh chuige as Israel coimhthionól romhór fear agus ban agus leanabh: óir do chaoidheadar an pobal go ro ghéar.

2 Agus do fhreagair Sechaniah mhac Iehiel, áon do mhacaibh Elam, agus a dubhairt re Hesra, Do chiontuigheamar a naghaidh ar Ndé, agus thugamar mná coigcrichthe do dhaoimibh na talmhan: gidheadh fós atá a nois dóigh ann Israel a ttaoibh an neithesi.

3 Anois ar a nadhbharsin déanam cunnradh re ar Ndía, na mná uile agus an mhéid do rugadar, do chuir uainn do réir chomhairle mo thighearna, agus na méide chriothnuighios re haithne ar Ndé, agus déantar é do réir an dlíge.

4 Eirigh: óir beanuidh dhuitsi an chúisei: bíaidh sinne ar áon leachd: bíodh meisnéach mhaith agad, agus déan.

5 Annsin déirigh Esra, agus thug mionna ar na hárdshagartuibh, agus ar na Lebhítibh, agus ar Israel uile, go ndéanais do réir a nfocailsi. Agus thugadar a mionna ris sin.

6 ¶ Annsin déirigh Esra súas ó lathair thighe Dé, agus do chuaidh sé go séomra Iohanán mhic Eliasib: agus a nuair tháinig sé annsin, níor ith sé aran, agus níor ibh sé uisce: óir do chaói sé ar son sháruighthe na druinge noch rugadh ar siubhal.

7 Agus thugadar fuagra ar feadh Iúdah agus Ierusalem do chloinn na daóirsine uile, iad féin do chruinniughadh a ccionn a chéile a Nierusalem;

8 Agus gidh bé nach ttiucfadh fá cheann thrí lá do réir chomhairle na bprionsadh agus na sinnsior, go ttoigfidh a mhaoin uile, agus go ndeileochuidh é féin as comchruinniughadh na druinge rugadh ar siubhal.

9 ¶ Annsin do chruinnigheadar fir Bheniamín agus Iúdah iad féin a ccionn a chéile go tIerusalem táobh a stigh do thrí lá. Do bí sin an náoinhadh mí, agus an fithchead lá don mhí; agus do shuigh an pobal uile a sráid thighe Dé, ar crith ar son na cúisei, agus na fearthanna mhoire.

10 Agus do sheas Esra an sagart súas, agus a dubhairt riú, Do pheacugheabhair, agus thugabhair mna coimhightheacha, do mhéidughadh peacuidh Israel.

11 Anois ar a nadhbharsin déanuidh

faóisidin don TIGHEARNA Día bhur naithreadh, agus déanuidh a thoil: agus dealuighidh sibh féin ré muinntir na tíresi, agus ó na mhnáibh coimhightheacha.

12 Ann sin do fhreagair an comhchruinniughadh uile, agus a dubhradar do ghuth árd, Mar a dubhairt tusa, is marsin do dhéanaimne.

13 Acht is iomdha na daóine, agus is aimsir rodhoinanta í, agus ní fhéudmaoid seasamh amuigh, ní mó is obair láe no dhá lá so: óir is iomdha dhinn do chiontuigh san nise.

14 Seasaidis anois ar núachdaráin an chomhchruinnigh uile, agus tigeadh gacha a ttug mná coimhightheacha dar ccathrugh a naimsir chinte, agus sinnsir gach aon chaitreach maille riú, agus a mbreith-eamhuin, nó go bhfilltear dibhfeirg Dé fán ccás so uainn.

15 Do cuireadh Ionatan mhac Asahel agus Iahasiah mhac Tiebhah amháin timchioll na cúisei: agus Messullam agus Sabbetai an Lebhíteach ag cunnamh dhóibh.

16 Agus do rinneadar clann na daóirsine sin. Agus Esra an sagart, maille re cuid áirigh do thogha na naithreadh, do réir thighe a naithreadh, agus do dealuightheadh uile iad, tre na namanna, agus do shuigheadar ar an ccéad lá don deachmhadh mí, do spionadh na cúise.

17 Agus do críochnuigheadar re gach áonduine da ttug mná coimhightheacha fán ccéad lá don chéaidmhí.

18 ¶ Agus do frith a measg mhac na sagart thug mná coimhightheacha: eadhon, do mhacaibh Iessua mhic Iosadac, agus dá dhearbhráithribh; Maaseiah, agus Elieser, agus Iarib, agus Gedaliah.

19 Agus thugadar a lámha go ccuirfidis a mná uatha; agus iur mbeith ciontach, dofráludar reithe don tréud ar son a bpeacuidh.

20 Agus do mhacaibh Immer; Hanáni, agus Sebadiah.

21 Agus do mhacaibh Haarim; Maaseiah, Eliah, agus Semaiah, agus Iehiel, agus Ussiah.

22 Agus do mhacaibh Passur; Elieonai, Maaseiah, Ismael, Netaneel, Iosabad, agus Elasa.

23 Mar an ccéadna do na Lebhítibh; Iosabad, ag s Semei, agus Celaiah (sé sin Iem Celita), Petahia, Iúdah, agus Elieser.

24 Do na cantairighibh mar ann ccéadna; Eliasib: agus do na doirseoirighibh; Saltum, agus Telem, agus ri.

25 Tuilleamh fós Disrael: do mhacaibh Pares; Ramiah, agus Iesiah, agus Malchiah, agus Miamm, agus Eliasar, agus Malchiah, agus Benaiah.

26 Agus do mhacaibh Elam; Mattaniah, agus Sechariah, agus Iehiel, agus Abdi, agus Ieremot, agus Eliah.

27 Agus do mhacaibh Sattu; Elioenai, Eliassib, Mattaniah, agus Ieremot, agus Sabad, agus Asisa.

28 Do mhacaibh Bebai fós; Iehohanan, Hananiah, Sabbai, agus Atlai.

29 Agus do mhacaibh Báni; Mesul-lam, Malluch, agus Adaiah, Iassub, agus Seal, agus Ramot.

30 Do mhacaibh Pahat-moab; Adna, agus Chelal, Benaiah, Maaseiah, Mattaniah, Besaleel, agus Binnui, agus Manasseh.

31 Agus do mhacaibh Hárin; Elieser, Issiah, Malchiah, Semaiah, Simeon.

32 Benjamin, Malluch, Semariah.

33 Do mhacuibh Hassum; Mattenai,

Mattatah, Sabad, Eliphelet, Ieremai, Manasseh, agus Simeí.

34 Do mhacuibh Báni; Maadai, Amram, agus Uel,

35 Benaiah, Bedeiah, Chelluh,

36 Bhaniah, Merimot, Eliassib,

37 Mattaniah, Mattenai, agus Iasaa,

38 Agus Bani, agus Binnui, Simeí.

39 Agus Selemiah, agus Natán, agus Adaiah.

40 Machnadebai, Sassai, Sarai,

41 Asareel, agus Selemiah, agus Semariah.

42 Sallum, Amariah, agus Ioseph.

43 Do mhacaibh Nebo; Iéhiel, Mattitiah, Sábada, Sébina, Iadau, agus Ioel, Benaiah.

44 Thugadar so uile mná coimhgh-theacha: agus do bhí muá ag cuid dhíobh le a raibh clann aca.

Leabhar NEHEMIAH.

CAIB. I.

Trosgadh, 5 agus urnaigh Nehemiah a leith Ierusalem.

BRIATHRA Nehemiah mhac Hach-aliah. Agus tárla a mí chisleu, annsa bhfithchiodmhadh bliadhain, mar do bhí mé a bpálas Shúsán,

2 Go ttáinig Hánani, áon dom dhearbhraithribh, é féin, agus daóine áirigh do Iúdah; agus dfiafruigh misi dhíobh do thaoibh na Níuduiheadh do chúaidh as, noch do fágbadh do na daóirsineachaibh, agus a ttaobh Ierusalem.

3 Agus a dubhradar riom, An fuighioll do fágbadh do na braigheibh anusin ansa bprobbhins atáid a mbuáidhreadh mhór agus a míochlú: do briseadh síos balladha Ierusalem mar an gcéadna, agus do loisgeadh a geatadh le teime.

4 Agus tárla, an tan' do chúala misi na briathraso, gur shuigh mé síos, agus gur ghuil mé, agus go ndéarna me doilghios laéthe áirigh, agus gur thoisg mé, agus gur ghuidh mé a bhfiadhnúise Dé neimhe,

5 ¶ Agus a dubhairt mé, Iarruim dathchuinge ort, a THIGHEARNA Dia neimhe, an Dia mór úathbhásach, choimheadus cunnradh agus trócaire don mhéid ghrádhcuighéas é, agus choimhéadas a aitheanta:

6 Biodh do chlúas a nois fuireachuir, agus do shúile foscuite, lé ccluinfé tú urnaigh do sherbhisigh, noch do ním a

nois ad fhiaghnúisi, do ló agus doidhche, ar son chloinne Israel do sherbhisigh, agus ag admháil peacaidh chloinne Israel, noch do pheacuigheamar ad aghaidh: misi ar aon agus tigh inathar do pheacuigheamar.

7 Do rinneamar go ro thruáillighthe ad aghaidhsi, agus nior choimhéadamar na haitheanta, náid na reachda, náid na breitheamhnúis, do aithin tú dot sherbhiseach Maóise.

8 Guidhim thú, cuimhnigh, an focal do aithin tú dot sherbhiseach Maóise, gharadh, Má chiontuidhe, sgaóilfe misi amach sibh ar feadh na críoch:

9 Acht má fhilitighe chugam, agus maitheanta do choimhead, agus a ndéanamh; dá mbeadh go tteilgidhe amach cuid aguibh gus an ccuid is sía uáibh do neamh, gidheadh do bhéara misi as sin iad, agus cruinneocha mé iad don náit do thogh mé do chur manma ann.

10 Anois is iadso do sherbhisigh agus do phobal, noch do sháor tú le do chunnachd mhóir, agus le do láimh láidir.

11 O a THIGHEARNA, guidhim thú, biodh do chlúas a nois aireach do ghuidhe do sherbhisigh, agus do ghuidhe do sherbhiseach ar a bhfuil fonn eagla hanma do bheith orra: agus soirbhighe dot sherbhiseach a niugh, iarruim dathchuinge ort, agus déonuigh trócaire dhó as comne an dunesi. Oir bá misi giolla cupáin an rígh.

CAIB. II.

Táinig Nehemiah, 8 lé litreachaibh Artacserces an rígh, 11 go Ierusalem.

AGUS tárta a mí Nisan, annsa bhfith-chiodmhadh bliadhain do Artacserces an rígh go raibh fion da lathair: agus do thóg misi an fion, agus thug mé don rígh é. A nois ní bhínnsi roimhésin dubhach iona fhiadhnúisi.

2 Uime sin a dubhairt an rígh riom, *Cred as a bhfuil do ghnúis duilbhí, ó nach bhfuil tú tinn? ní héinní so acht doilghios croidhe.* Annsin do bhí ro eagla orum,

3 Agus a dubhairt mé ris an rígh, *Go mairidh an rígh go bráth: cred as nach bíadh mo ghnúis dubhach, a nuair go bhfuil an chathair, áit adhlaithe maithreadh, fásfholumh, agus a geatadha loisge le teine?*

4 Annsin a dubhairt an rígh riomsa, *Cred é an ní atá tusa diarruidh? mar sin do ghuidh misi chum Dé neimhe.*

5 Agus a dubhairt mé ris an rígh, *Más toil ris an rígh, agus má fuair do sherbbís-each fabhar ad radharc, go madh toil leachd misi do chur go Iúdah, go cathruigh adhlaithe maithreadh, iondus go ccuirfe mé súas í.*

6 Agus a dubhairt an rígh riom, (an bhainríoghain fós na suidhe láimh ris), *Cred é fad na haimsire bhías do thurus? agus cá huair fhíllfós tú?* Marsin bá toil ris an rígh, *mo chur ar siubhal; agus do rinne mé uair chinnte ris.*

7 Agus ós a chionn sin fós a dubhairt mé ris an rígh, *Más toil ris an rígh é, tugthar litreacha dhamhsa chum na nuachtarán táobh thall dabhuinn, misi do chur slán thairis nó go ndeachaidh mé go Iúdah;*

8 Agus litir go Asaph coimhéaduigh foraoise an rígh, chor go ttiubhradh sé adhmad damh dá ndéana mé postadha do gheatadhuibh an pháláis noch *bheanus* ris an tigh, agus do bhalla na caithreach, agus don tigh iona racha mé a steach. Agus daontuigh an rígh dhamh, do réir láimhe mhaithe De orum.

9 ¶ Annsin tháinig mé gus na húachtaránuibh táobh thall dabhuinn, agus thug mé litreacha an rígh dhóibh. (Anois do chuir an rígh caiptíne don tsluagh agus marshlágh liom.)

10 A nuair do chúaluidh Sanballat an Horoniteach sin, agus Tobiah an searbh-fhoghantuigh Ammoniteach, do ghoill sé orra go biomarcach, go ttiucfadh duine diarruidh maithéasa chloinne Israel.

11 Mar sin tháinig misi go Hierusalem, agus do bhí mé annsin trí lá.

12 ¶ Agus déirigh mé san noidhche,

mé féin agus beagán daoine liom; agus níor innis mé déandúine cred do chuir Día ann mo chroidhe do dhéanamh ann Ierusalem: ní mó do bhí ainmhidh ar bith am fhochair, acht an tainmhidi do bhí dom iomchar.

13 Agus do chúaidh mé amach san noidhche ag geata an ghleanna, eadhon as coinne thobair an draguin, agus láimh ris an bport aoiligh, agus do mheas mé balladha Ierusalem, noch do bhriseadh síos, agus a geatadha do bhí ar na losgadha re teine.

14 Annsin do chúaidh mé romham go geata an tobair, agus go lochán an rígh: acht ní raibhsilighe ar bith ag an mbeitheach do bhí fúm a rachadh sé thairis.

15 Annsin do chúaidh mé súas annsa noidhche láimh ris an tsruthán, agus do mheas mé an balla, agus dfill mé tar mais, agus do chúaidh mé a steach a ngeata an ghleanna, agus marsin dfill mé.

16 Agus ní raibh a fhios ag na húachtaránuibh cáit a ndeacha mé, nó cred do rinne mé, ní mó dinnis mé é fós do na Iúduighibh, nó do na sagartuibh, nó do na huáislibh, nó do na riaghlathóirighibh, nó don chuid oile do bhí ag obair.

17 ¶ Ann sin a dubhairt mé riu, Do chithí a naindesi iona bhfuilmíd, mar atá Ierusalem na fásach, agus a geatadha loisge re teine: tigidh, cuiríom súas balla Ierusalem, go nach bíam níos mó fá mhiomhódh.

18 Annsin dfoillsigh mé dhóibh láimh mo Dhé noch do bhí liom go maith; agus briáthra an rígh mar an ccéadná, mar do labhair sé riom. Agus a dubhradar-san, Eirghiom agus deanam a nobair súas. Marsin do neartuigheadar a lámha chum na hóibre maithesi.

19 Acht a nuair do chúaluidh Sanballat an Horoniteach, agus Tobiah an serbh-fhoghantuigh, Ammoniteach, agus Gessem an Tarábianach, sin, do gháireadar go tarcuisneach fuinn, agus thugadar neimhchion oruinn, agus a dubhradar, *Cred é an ní sí do nithi? an rachfuidh a gceannairc a naghaidh an rígh?*

20 Ansin do fhreagair misi iad, agus a dubhairt mé riu, *Cuirfe Día neimhe, air ar naghaidh sinn; uimesin sinne a sherbhsilighe éireochum, agus do dhéanam obair: acht ní bhfuil roinn, nó ceart, nó chimhniughadh aguibhsi ann Ierusalem.*

CAIB. III.

Do chuireadar súas Geatadha agus balladha na caithreach.

AN sin déirigh Eliasib an tárdsagart súas gon a dhearbhráithribh na sagairt, agus do chuireadar geata na

ccáorach súas; do náomhuigheadar é, agus do chuireadar comhladhá ris; ó thor Meah air fad go tor Hananeel, do náomhuigheadar é.

2 Agus a ngar dó sin do rinneadar muinntir Iericho obair. Agus láimh riu sin do rinne Saccur mhac Imri obair.

3 Acht do chuireadar mic Hassenaah geata a neisc súas, noch do shuithigh a shaltacha *fos*, agus do chuireadar súas a dhoirse, a ghlais, agus a bharradha.

4 Agus láimh riu sin do leasuigh Merimot mhac Uriah, mhic Cos. Agus láimh riu sin do leasuigh Messullam mhac Bherechia mhic Messesabeel. Agus láimh riu sin doibrigh Sadoc mhac Baana.

5 Agus láimh riu sin do leasuigheadar na Tecoitigh; acht níor chuireadar a nuáisle a muinéil fa obair an TIGH-EARNA.

6 Tuilleamh oile, do leasuigh Iehoiada mhac Paseah, agus Messullam mhac Besodeiah an seingheata; do chuireadar a shaltacha na súidhe, agus do chuireadar súas a dhoirsi, a ghlais, agus a bharradha.

7 Agus na dhiaighsin do leasuidh Melatiah an Gibeoniteach, agus Iadon an Meronotiteach, muinntir Ghibeon, agus Mhispah, go cathaóir ríoghdha a núachdar-áin don taóibhsi do nabhuinn.

8 Láimh ris sin do leasuigh Ussiel mhac Harhaiah, do na céarduibh óir. Láimh ris sin mar an gcéadna do leasuigh Haniah mac *oín* do na poteacairibh, agus do dhaingnigheadar Ierusalem go nuige an balla leathan.

9 Agus láimh ris sin do leasuigh Rephaiah mhac Hur, úachtarán leithe Ierusalem.

10 Agus láimh riu sin do leasuidh Iedaiah mhac Harumaph, eadhon thall as coinne a thighe féin. Agus láimh ris sin do leasuigh Hattus mhac Hassabniah.

11 Do leasuigh Malchiah mhac Harim, agus Hassub mhac Pahat-Moab an píosa oile, agus tor na forn.

12 Agus láimh ris sin do leasuigh Sallum, mhac Halohes, úachtarán leith choda Ierusalem, é féin, agus a ingheana.

13 Do leasuigh Hanum, agus áitreabh- uigh Shanoa geata an ghleanna; do chuireadar súas é, agus do shuigheadar súas a dhoirsi, a ghlais, agus a bharradha, agus míle cubhad air an mballa go nuige geata a naóiligh.

14 Acht sé Malchiah mhac Réchab úachtarán coda do Bhet-haccerém, do chuir geata a naóiligh súas, do rinne sé é, agus do chuir sé a dhoirsi súas, agus a ghlais, agus a bharradha.

15 Acht sé Sallum mhac Col-hoseh, úachtarán coda do Mhispah, do rinne geata

an tobuir; do thóg sé é, agus do chuir dion air, agus do chuir a dhoirse súas, a ghlais, agus a bharrada, agus balla locháin Shíloah láimh re gáirdín an rígh, agus go nuige na staighreacha théid síos ó chath- ruigh Dháibhi.

16 Na dhiaigh sin Nehemiah mhac Asbuc, úachtarán leathchoda do Bhetsur, do leasuigh sé go nuige a *náit* thall as coinne thúama Dháibhi, agus go nuige an lochán do rinneadh, agus go tigh an chumhachduigh.

17 Na dhiaigh sin do leasuigheadar na Lebhítigh, Rehum mhac Bani. Na dhiaigh sin do leasuigh Hassabiah, úacht- arán leathchoda do Cheilah, ann a chuid féin.

18 Na dhiaigh sin do leasuigheadar a ndearbhráithe, Babhai mhac Henadad úachtarán leathchoda Ceilah.

19 Agus láimh ris do leasuigh Eser mhac Iessua, úachtarán Mispá, píosa oile thall as coinne dhula súas go tigh na narm ar chasadh *an bhalla*,

20 Na dhiaigh sin do chuir Baruch mhac Sabbai an chuid oile súas go dith- chiollach, ó chasadh *an bhalla* go dorus thighe Eliassib an tárdshagart.

21 Na dhiaigh sin do rinne Merimot mhac Uriah mhic Cos píosa oile, ó dhorus thighe Eliassib air fad go héadan thighe Eliassib.

22 Agus na dhiaigh sin do leasuigheadar na sagairt, muinntir an réitigh.

23 Na dhiaigh sin do leasuigh Benjamin agus Hassub thall as coinne a thighe féin. Na dhiaigh sin do leasuigh Asariah mhac Maaseiah mhic Ananiah láimh re na thigh féin.

24 Na dhiaigh sin do leasuigh Binnui mhac Henadad píosa oile, ó thigh Asariah go casadh *an bhalla*, eadhon go nuige an ccoirnéul.

25 Do leasuigh Palal mhac Usai, thall as coinne chasta *an bhalla*, agus an tuir atá amach as coinne thighe áird an rígh, do bhí láimh ré cúirt an phríósúin. Na dhiaighsin doibrigh Pedajah mhac Paros.

26 Tuilleamh fós do áitreabbhadar na Netinimigh ann Ophel, go nuige a *náit* thall as coinne gheata an nuisege leath shoir, agus an tuir théid amach.

27 Na dhiaigh sin do leasuigheadar na Tecoitigh píosa oile, thall as coinne an tuir mhóir atá amuigh, eadhon go nuige balla Ophel.

28 Do chuireadar na sagairt súas ó thimchioll gheata na neach, gach éanduine as coinne a thigh féin.

29 Na dhiaighsin do chuir Sadoc mhac Immer as coinne a thighe féin súas. Na

dhiáigh sin do leasuigh Semaiah mhac Secaniah, coimhéaduigh an gheata shoir.

30 Na dhiáighsin do leasuigh Hananiah mac Shelemiah, agus Hanun an seiseadh mac do Shalaph, píosa oile. Na dhiáighsin do leasuigh Messullam mhac Berechiah thall as coinne a sheomra.

31 Na dhiáighsin do leasuigh Malchiah mac an chéarda óir, go nuige áit na Netinimeach, agus na cceannuigheadh, thall as coinne an gheata Miphead, agus go dul súas an choirnéil.

32 Agus eidir dhul súas an choirnéil go geata na ccáorach do chuireadar na céarda óir agus na ceannuighthe súas é.

CAIB. IV.

Na Hiuduighe go duthrachdach ag deanamh obair leath-laimhe, 17 agus na lamh oile ag conghmhail arm.

ACHT tárta, a nuair do chúlaidh Sanballat gur chuireamar an balla súas, do bhí fearg air, agus do ghabh athmháoltas mór é, agus do bhí ag magadh air na Iuduighibh.

2 Agus do labhair a lathair a dhearbhráithreach agus shluaigh Shamaria, agus a dubhairt, Cred é so do níd na Iúduighe éagruáidhsí? a ndéanuid daingion dóibh féin? a ndéanuid íodhbuidt? an ccríoch-nochuid a náonló? a naithbhéobhuid na clocha as na cárnuibh dearga atá loisge?

3 Anois *do bhí* Tobiah an Tammoníteach na aice, agus a dubhairt sé, An sáothar sin noch do chuireadar súas, má théid sionnach súas, brisfidh sé anh síos a mballa cloiche.

4 Cluin so, ó ar Ndíane; óir atámaoid fá tharcuisne: agus iompóigh a masla ar a cceann féin, agus tabhair na ccreich iad a tír ná daoirsine:

5 Agus na ceil a néaigceart, agus ná scriostar amach a bpeacadh as tíadhnuisisi: óir do bbrostuigheadar chum feirge *thu* a lathair an luchd oibre.

6 Marsin do chuireamar an balla súas; agus do cheangladh an balla uile dhá chéile go nuige a leath: óir do bhí fonn oibre air na daóinibh.

7 ¶ Acht tárta, a nuair do chúlaidh Sanballat, agus Tobiah, agus na Harábianuigh, agus na Hammonitigh, agus na Hasdoditigh, gur cuireadh balla Ierusalem súas, agus go rabhadar na béarnadha ar tí bheith druite, annsin do bhí fearg mhór orra,

8 Agus do choimhiádhadar uile re chéile do theacht súas, agus do throid a naghuidh Ierusalem, agus a nobair sin do thoirmosg.

9 Ar a shónsin do rinneamairne ar nguidhe chum ar Ndé, agus do chuireamar

faire re na naghaidh do ló agus doidhche, ar a neagla.

10 Agus a dubhairt Iúdah, Do laguightheadh neart lucht iomchair na nualach, agus *atá* mórán trothair ann; iondus nach bhféadmuid an balla do dhéanamh.

11 Agus a dubhradar ar námhuid, Ní bhiáidh fios aca, agus ní fhaicfid siad, nó go ttiginne iona lár, agus go marbham iad, agus go ttugam ar a nobair cosc.

12 Agus tárta, a nuair thagadar na Iúduighe do bhí láimh riu na ccomhnuighe, go ndubhradar rinne deich nuáire, As an uile bhall as a niompocthaoi chuguinne *béid siad ar bhur muin.*

13 ¶ Ar a nadhbharsin do chuir misi ar an ccuid dob isle táobh shíar don bhalla, agus ar an ccuid dob áirde fós, do chuir mé na daoine do réir a muinntear gun a ccloidhmhibh, gun a ngáethibh, agus gun a mbodhuighibh.

14 Agus dtéach mé, agus déirigh mé súas, agus a dubhairt mé ris na huáislibh, agus ris na húachdaranuibh, agus ris an ccuid oile don phobal, Ná húamhnuighthear sibh rompa súd: cuimhnuighidh an Tighearna, *atá* mór úathbhasach, agus troidigh ar son bhur ndearbhráithreach, bhur mac, agus bhur ninghean, bhur mban, agus bhur ttightheadh.

15 Agus tárta, a nuair do chúladar an nambuid go bhfuaramairne scéula, agus go ttug Día a ccomhairlesion a neimhní, gur fhilleamar uile ar an mballa, gach aon dinn ar a chuid oibre féin.

16 Agus tárta ón nuairsin amach, gur oibrigheadar leath mo sheirbhíseachsa annsa nobair, agus an leath oile dhíobh do chongmhadar na gáethe, na sciatha, agus na boghuighe, agus na lámh-airm; agus *do bhádar* na húachtaráin táobh shíar uile do thigh Iúdah.

17 An lucht do oibrigh ar an mballa, agus lucht iomchair na nualach maille ris an lucht do chuireadh úaluighe súas, do níodh *gach áon* díobh obair leathláimhe, agus an *leathlámh* oile ag conghmháil airm.

18 Arson na sáor, do bhíodh a chloidh-éamh thair gach áonduine dhíobh air a thaobh, agus é *marsin* ag déanamh oibre, agus an té do bhúailleadh an stoc *do bhí* sé am fhochaire.

19 Agus a dubhairt misi ris na huáislibh, agus ris na húachdaranuibh, agus ris an ccuid oile don phobal, As mór agus is leathan a nobair, agus atámaoid dealuighthe air an mballa, a bhfad ó chéile gach áon aguin.

20 Ar a nadhbharsin gidh bé áit a ccluinfidhe fuáim an stuic, cruinnighidh annsin chuguin: troidfidh ar Ndia air ar son.

21 Marsin do sháothruigheamar ánsa nobair : agus leath dhíobh ag iomchar na ngáetheadh ó eirghe na maidne go faicsin na réultann.

22 Mar an ccéadna san namsin féin a dubhairt mé ris an bpobal, Luighidh gach áonduine gon a óglach a stigh ann Ierusalem, ar chor go mbéid na ngárda aguinn san noidhche, agus go noibrighid san ló.

23 Marsin níor chuir misi, no mó dhearbhráithre, nó mo sheirbhíseacha, nó muinntir an ghárda noch do lean misi, ar néadui ghe dhinn, acht a nuáir do chuireadh gach áon de dhá nighe.

CAIB. V.

Gainne a measc an phobail, 6 do spreig Nehemiah coimhégniughadh na mbocht.

14 *A fhéile agus a oidheachd féin.*

A GUS do bhí gártha móra ag an pbobal agus agá mnaibh a naghaidh a ndearbhráithreach na Iudaighe.

2 Óir do bhí cuid díobh a dubhairt, Atánuide, ar mic, agus ar ningheana, iomad : uimesin tógheamuid arbhar súas doibh, chor go nitheamaois biadh, agus go mbéainis léo.

Do bhí cuid oile mar an gcéadna a dubhairt, Do chuireamar ar bhfearann a ngeall, ar bhfineamhuin, agus ar ttigthe, le cceainneochaimis arbhar, do bhrigh na gorta.

4 Do bhí fós cuid oile a dubhairt, Do ghabhamar airgid airlichte chum cíosa an righ, agus sin air ar bhfearannuibh agus ar bhfineamhuibh.

5 Gidheadh anois is ionann ar bhfeoil agus feoil ar ndearbhráithreach, ar cclann mar a ccloinnsin : agus, féuch, do bheirimid a serbhis ar mic agus ar ningheana dá mbeith na searbhfhoghantuibh aca, agus cuid dar ningheanuibh ar ndul a mbruid cheana féin : agus ní bhfuil air ar cecmhachduibh a bhfuascladh ; óir atáid ar bhfearuinn agus ar bhfineamhna ag daoinibh oile.

6 ¶ Agus do bhí misi lán dfeirg a nuáir do chúala mé a ccomhairc. Agus na briathrasa.

7 Annsin do chomhairligh mé riom féin, agus thug mé imdheadh do na huáislíbh, agus do na húachdaranuibh, agus a dubhairt mé riu. Coimhégnidhthi gach aonduine aguibh úalach air a dhearbhrathair. Agus do shuighidh mé oireachtus mór na naghaidh.

8 Agus a dubhairt mé riu, Sinne do réir ar cecumuis, dfuasglamar ar ndearbhráithre na Iúduighe, noch do reacadh ris na geintibh ; agus an reactuidhesi cheana bhur

ndearbhráithre ? nó an reacfuighthear rinne iad ? Annsin do thochedadar, agus ní bhfuadarar ní do fhreagóraidis.

9 Agus mar an ccéadna a dubhairt mé, Ní maith an ní do níthi : nach ar chóir dhíbhse siubhal a neagla ar Ndé do bhrigh masla na ngeinteadh ar námhad ?

10 Dféadfuinnis fós, agus mo dhearbhráithre, agus mo sheirbhísigh, airgid agus arbhar do choimhégniughadh úatha : guidhim sibh, léigiom dhinn an úalach.

11 Guidhim sibh, aisigidh, dhóibh, a niugh féin, a bhfearuinn, a bhfineamhna, a lubhgoirt ola, agus a ttigthe, agus mar an ccéadna an céadimhadh cuid do nairgid, agus do narbhar, do nfiön, agus do nola, do bheanabhair dhíobh.

12 Ann sin dubhradarsan, Aiseogam, agus ní iarrfam éinni orra ; mar a deir tusa is marsin do dhéanam. Annsin do ghoir mé na sagairt, agus do bhean mé mionna dhíobhsan, go ndéanaidis do réir na geallamhnasa.

13 Mar an ccéadna do chroith mé mucht, agus a dubhairt mé, Go ccoithidh Dia marso amach as a thiugh, agus as a shaothar, an té nach ccoimhéolluidh an gealladhsa, gu madh marso chroithfighthear amach, agus fhoilmheochthar é. Agus a dubhairt an comhchruinniughadh uile, Amen, agus do mholadar an Tighearna. Agus do rinneadar na daóine do réir na geallamhnasa.

14 ¶ Os a chionn sinn ó nam fár hórduigheadh misi do bheith am úachtarán a bhfearann Iúdah, ón bhfithchiodmhadh bliadhain go nuige an dara bliadhuin déug ar fhithchid do Artacserces an righ, dhá bhliadhuin déag, níor ith mé féin nó mo dhearbhráithre arán a nuachtaráin.

15 Acht na húachtarain do bhí romham do bhádar costasach don phobal, agus do ghlacadar arán agus fion úatha, táobh a muigh do cheathrachad seel airgid ; do bhí fós, agá sherbhíseachaibh riaghail ós cionn an phobail : acht ní dhéarnuidh misi marsin, ar eagla Dé.

16 Dfán mé fós, a nobair an bhallaso, níor cheanchamar dáitche ar bith : agus do cruinnigheadh mo sherbhísigh uile annsin chum na hoibre.

17 Tuilleamh fós, do bhí ar mo bhórd céad agus cáogad do na Iúduighibh agus do na húachtaránuibh, táobh amuigh dá ttigeadh chuguinn as measc na ngeinteadh atá air gach taobh dhinn.

18 Anois gach a ngléastaóí dhamhsa go laetheamhuil budh aondamh agus sé caóirigh toghtha iad ; mar an gcéadna do gléastaóí éanlaith dhamh, agus uáir annsa deich lá mórán dá gach sórt fíona : gidheadh ar a shon sin uile níor iarr me arán a

núachdaráin, do bhrìgh go raibh an daóir-sine trom ar an bpobal.

19 Smuáin orumsa, ó mo Dhía, chum maithéasa, *do réir* a nuile ní dá ndéarna mé ar son an phobail.

CAIB. VI.

Bacadh sa nobair, ó naimhdibh; 10 ó fhaighibh bréige, 17 agus ó fhaill dhaoine na tire.

ANOIS tárta, a nuair do chúala Sanballat, agus Tobiah, agus Gessem an Tarabianách, agus an chuid oile dar naimhdibh, gur chuir misi an balla súas, agus nar fágghadh bearna ar bith air; gidh nar chuir mé fa namsin doirsi súas air na geatadhuibh;

2 Gur chuir Sanballat agus Gessem fios chugam, gha radh, Tárta, teagbham re chéile a mbaile *éigin* a réiteach Ono. Acht do shaoileadarsan urchóid do dhéanamh dhamhsa.

3 Agus do chuir misi teachta chucasan, gha radh, Atáim ag déanamh oibre móire, uimesin ní fhéaduim dul síos: cred fa sguirfeadh a nobair, an feadh d'fúigfinnsi í, agus teacht síos chugaibhsi?

4 Gidheadh do chuireadar fios chugam ceithre huáire air an modhso; agus do fhreagrainnsi iad ar an ccor ccádna.

5 ¶ Ann sin do chuir Sanballat a shearbhfhoghantúigh chugam air an modh ccádna an cuigeadh huair le litir oscuilte iona láimh;

6 Iona raibh scríobhtha, Do hinnseadh a measg na ngeinteadh, agus a deir Gasmu é, go bhfuil tusa agus na Iúduighe ar tí cogaidh do dhéanamh: an chúis fa bhfuil tú ag déanamh an bhalla, chor go mbeithéad righ orra, do réir na mbriatharsa.

7 Agus dórduigh tú mar an gcéadna fáidhe do sheanmóir ort féin ann Ierusalem, gha radh, Atá righ ann Iúdah: agus anois inneostar so don righ do réir na mbriatharsa. Tárr anois ar a nadhbharsin, agus déanam comhairle re chéile.

8 Ann sin do chuir misi scéula chuige, gha radh, Ní dhéarnadh éinní don tsórt sin a deir tú, acht tusa da ccuma as do chroidhe féin.

9 Agus do chuireadar uile eagla oruinn, gha radh, Laigeocht a lámha ó nobair, chor nach déantar i. Anois ar nadhbharsin ó a Dhía neartuigh mo lámha.

10 ¶ Na dhiaigh sin tháinig mé go tigh Shemaiah mhic Delaiah mhic Mehetabel, noch do hiadhadh a stigh; agus a dubhairt seision, Téanum teagmhamaois dha chéile a tigh Dé, a stigh san teampall, agus druid-eam daoirsi an teampuill: óirtuicfaid siad dot mharbhadh; annsa noidheche a seadh, thiucfaid siad dot mharbhadh.

11 Agus a dubhairt misi, An tteithfeadh duine mar misi? agus cia hé, *do bheith* mar misi, do rachadh don teampall do dhídean a anma? ní racha misi a steach.

12 Agus, cheana, do aithin mé nach é Día do chuir iadha é; acht gur fhoillsigh sé an tairghiresi am aghaidh: óir dfos-tóigh Tobiah agus Sanballat é.

13 As uimesin do lúachuigheadh é, do chur eagla orumsa, agus sin do dhéanamh, agus peacughadh, agus go bhfuigheadis *cúis* drochthúarascbhála, le maisleochaidis mé.

14 O mó Dhía, smuáinsi ar Thobiah agus ar Shanballat do réir a noibreacha, agus ar an mbanfháidh Noadiah, agus air an ccuid oile dona faighibh, ler mhian eagla do chur orumsa.

15 ¶ Marsin do chríochnuigheadh an balla annsa ccúigeadh lá fithcbiod *don* mhí Elul, a ndá lá ar cháogad.

16 Agus tárta, a nuair do chúaluidh ar naimhde uile sin, agus na huile gheinte *do bhí* ar gach táobh dhinn, a nuair do choncadar na neithesi, do cuireadh síos go mór iad iona súilbh féin: óir do thuigeadar gurob ó ar Ndiáne do rinneadh a nobairsi.

17 Tuilleamh oile do chuireadar uaisle Iúdah annsa laethibh sin mórán litreach go Tobiah, agus do thigdis *litreacha* Thobiah chucasan.

18 Oir do bhí mórán ann Iúdah thug mionna dhó, do bhrìgh *gur* chliamhuin é do Shechaniah mhac Arah; agus thug a mhac Iohanan ínghean Mhessullam mhic Berechiah.

19 Dinnseadar fós a ngníomha maithe am lathairsi, agus dinnsedis mo bhriathrasa dhó. Agus do chuir Tobiah litreacha iadha do chur eagla orumsa.

CAIB. VII.

Do hórduigheadh gach neithe le crionnachd. 5 Geinealuigh agus uibhir na ndaoine a ttaicis as Baibilon.

ANOIS tárta, a nuair do bhí an balla déanta, agus do chuir misi na doirsi súas, agus na doirseoirigh agus an lucht ceoil agus na Lebhítigh orduighthe,

2 Go ttug mé dom dhearbhrathair Hanáni, agus do Hananiah uachdarain an phaláis, cúram ós cionn Ierusalem: (óir *do bhí* sé na dhuine fhirinneach, agus eagla Dé ar ós cionn mhóráin.)

3 Agus a dubhairt mé riu, Ná hoscaltar geatadha Ierusalem nó go tteighidh an ghrian; agus an feadh sheasfuid siadsan do leathtaóibh, druididís na doirse, agus cuiridís barradha *orra*: agus órdughidh luchd faire do áitreabhachaibh Ierusalem, gach éanduine iona áit faire, agus gach áonduine *do bheith* as cuimne a thighe féin.

4 Anois do bhí an chathair fairsing mór: agus beagan dáoine inte, agus níor cuireadh na tighthe súas.

5 ¶ Agus do chuir mo Dhíasa ann mo chroidhe na huáisle do chruinniúghadh a gcionn a chéile, agus na huachdaráin, agus an pobal, chor go náireomhthaoi iad le na ginealach. Agus fuáir mé leabhar ginealúigh na méide tháinig a níos a chéad uáir, agus fuáir mé scríobhtha annsin,

6 Asiadso clann na proibhinse, do chuáidh súas as a ndaóirsine, don luchd rugadh ar siubhal, agus noch rug Nebuchadnessar rígh na Babiloine ar siubhal, agus thangadar a ris go Hierusalem agus go Iúdah, gach áon da chathruigh féin.

7 Noch Tháinic le Serubbabel: Iessua, Nehemiah, Asariah, Raamiah, Nahamani, Mordecai, Bilsan, Misperet, Bigbhai, Nehum, Baanah. Do bí so uibhir dhaóine phobail Israel;

8 Clann Pharos, dhá mhíle céud agus seachtmhodhad agus días.

9 Clann Shéphatiah, trí chéad seachdmhoghad agus días.

10 Clann Arah, sé chéud cáogad agus días.

11 Clann Phahat-moab, do chloinn Iessua agus Ioab, dhá mhíle agus ocht ccéud agus a hochd déug.

12 Clann Elam, míle dhá chéud cáogad agus ceathrar.

13 Clann Shattu, ocht ccéud ceathrachad agus cúigear.

14 Clann Shaccaí, seacht ccéud agus trí fithchid.

15 Clann Bhinnui, sé chéud ceathrachad agus ochtar.

16 Clann Bhebai, sé chéad fithche agus ochtar.

17 Clann Asgad, dhá mhíle trí chéud fithche agus días.

18 Clann Adonicam, sé chéud trí fithchid agus móirsheisear.

19 Clann Bhigbhai, dhá mhíle trí fithchid agus móirsheisior.

20 Clann Adin, sé chéud cáogad agus cúigear.

21 Clann Ader ó Hesechia, nóchad agus ochtar.

22 Clann Hassum, trí chéad fhithche agus ochtar.

23 Clann Bhesai, trí chéud fhithche agus ceathrar.

24 Clann Hariph, céud agus dhá fhear dhéag.

25 Clann Ghibeon, nóchad agus cúigear.

26 Fir Bhetlehem agus Netóphah, céud ceithre fhithchid agus ochdar.

27 Fir Anatot, céud fhithche agus ochtar.

28 Fir Bhet-Asmabhet, ceathrachad agus días.

29 Fir Chiriát-Iarim, Chephira, agus Bheerot, seachd ccéad ceathrachad agus tríur.

30 Fir Ramah agus Gheba, sé chéud fhithche agus áon.

31 Fir Mhichmas, céud fhithche agus días.

32 Fir Bhetel agus Ai, céud fhithche agus tríur.

33 Fir Nebo oile, cáogad agus a días.

34 Clann an Elam oile, míle dhá chéud cáogad agus ceathrar.

35 Clann Harim, trí chéud agus fhithche.

36 Clann Iericho, trí chéud ceathrachad agus cúigear.

37 Clann Lod, Hádid, agus Ono, seachd ccéad fhithche agus áon.

38 Clann Shenaar, trí mhíle naoi ccéud agus tríochad.

39 ¶ Na sagairt: clann Iedaia, ó thigh Iessua, naoi ccéud seachdmhoghad agus tríur.

40 Clann Immer, míle cáogad agus días.

41 Clann Phassur, míle dhá chéad ceathrachad agus móirsheisior.

42 Clann Harim, míle agus seachd bhfir dhéag.

43 ¶ Na Lebhítigh: clann Iessua. ó Chadmiel, agus do chloinn Hodebhah, seachtmhoghad agus ceathrar.

44 Na cantairigh: clann Asaph, céad ceathrachad agus ochtar.

45 Na doirseóirigh: clann Shallum, clann Ater, clann Thalmon, clann Accub, clann Hatita, clann Shobai, céad tríochad agus ochtar,

46 ¶ Na Netinimigh: clann Shiha, clann Hasupha, clann Thabaot,

47 Clann Cheros, clann Shia, clann Phadon,

48 Clann Lebana, clann Hagaba, clann Shalmái,

49 Clann Hanan, clann Ghiddel, clann Ghahar,

50 Clann Reaiah, clann Resin, clann Necoda,

51 Clann Ghassam, clann Ussa, clann Phaseah,

52 Clann Bhesai, clann Mheunim, clann Nephissesim,

53 Clann Bhacbac, clann Hacupha, clann Harhur,

54 Clann Bhaslit, clann Mhehida, clann Harsa,

55 Clann Bharcos, clann Shisera, clann Thamah,

56 Clann Nesiah, clann Hatipha.

57 ¶ Clann sherbhíseach Sholúimh; clann Shotai, clann Shopheret, clann Phorida.

58 Clann Iaala, clann Darcon, clann Ghiddel,

59 Clann Shephatiah, clann Hattil, clann Phocheret ó Shebaim, clann Ammon.

60 Na Netinimigh uile, agus clann sherbhíseach Sholaimh, do budh trí chéud nóchad agus días.

61 Agus do**b** iadso an mhéid mar an *ccéadna* do chuaidh suas ó Thel-melah, Thel-haressa, Cherub, Addon, agus Immer: acht níor fhéadadar tigh a nathar dinnisin, nó a siól, an do Israel iad.

62 Clann Delaiah, clann Thobiah, clann Necoda, sé chéad ceathrachad agus días.

63 ¶ Agus do na sagartuibh: clann Habaiah, clann Chos, clann Bharsillai, noch thug ingheandó Bharsillai an Gileadit-each na mnaói, agus do goireadh iad do réir a nanma.

64 Díarradarso a seanchus a *measg* na muinntire do háirneadh tré na nginealach, acht ní frith é: uime sin mar dhaóiné cáidheacha, do cuireadh ón tsagartachd iad.

65 Agus a dubhairt an Tirsata riu, nach íosaidís do na neithibh ro náomhta, nó go néirgheadh suas lé Hurim agus le Tummim.

66 ¶ An comhchruinniughadh uile go hiomlán, budh ceathrachad agus dá mhíle trí chéad agus trí fhichthd.

67 Táobh amuigh da nóglaichaibh agus da mbanóglaichaibh, da *raibh* seacht míle trí chéad tríochad agus móirsheisior: agus do bhí dhá chéad cheathrachad agus a cúig dhéaruibh ceoil agus do mhnáibh ceoil aca.

68 A neich, seacht ccéad tríochad agus a sé: múillidhe, dhá chéad ceathrachad agus a cúig.

69 A gcámhuill, ceithre chéud tríochad agus a cúig: sé mhíle seacht ccéud agus fhithche assal.

70 ¶ Agus thug cuid do thogha na naithreadh chum na hoibre. Thug an Tirsata chum a nionnmhuis míle drama óir, caogad báisín, cúig cceud agus tríochad culaidh shagairt.

71 Agus thugadar cuid do thogha na naithreadh chum stóir na hoibre fhithche míle drama óir, agus dhá mhíle agus dá chéad punta airgid.

72 Agus isé méid thug an chuid oile don phobal úatha fhithche míle drama óir, agus dhá mhíle punta airgid, agus trí fhithchid agus seachd ceuladhacha sagart.

73 Marsin do áitigheadar na sagairt, na Lebbitigh, agus na doirseóirigh, agus na Netinimigh, agus Israel uile, iona ccaithreachaibh; agus a nuáir tháinig an seachtmhadh m, do bhádar clann Israel iona ccaithreachaibh.

Do ghuil an pobal ag éisteachd re dlighe Dé ó Esra. 9 Acht diarradh orra bi gairdeach.

AGUS do chruinnigh an pobal iad féin a bhfochair a chéile amhuil áonduine annsa tsráid do bhí as coinne gheata a nuisge; agus do labhradar re Hesra an scríbhneóir do thabhairt leabhair dhlighe Maoise leis, noch do aithin an TIGHEARNA do Israel.

2 Agus thug Esra an sagart an dligheadh as coinne an chomhchruinnigh fear agus ban, an mhéid lear bhféidir a chlos maille re tuigsin, ar an ccéad lá don tseachtmhadh mí.

3 Agus do léigh sé ann a bhfiadhnuisi na sráide do bhí as coinne geata a nuisge ó mhaidin go meadhon laoi, a lathair na bhfear agus na mban, agus na méide dhéud a thuigsin; agus do bhádar clúasa an phobail uile *aireach* ar leabhar an dlighe.

4 Agus do sheas Esra an scríbhneoir ar chramnghaille do rinneadar déantoisc dó sin; agus re na tháobh do sheas Mattitiah, agus Sema, agus Anaiah, agus Uriah, agus Hiltiah, agus Maaseiah ar a láimh dheis; agus air a láimh chlé, Pedaiah, agus Missael, agus Malchiah, agus Hassum, agus Hasbadana, agus Sechariah, agus Mesullam.

5 Agus dhóscuil Esra an leabhar a radharc an phobail uile, (óir do bhí sé ós cionn an phobail uile); agus a nuáir dhóscuil sé é, do sheasadar an pobal uile suas:

6 Agus do bheannuigh Esra an TIGHEARNA, an Día mór. Agus do threagair an pobal uile, Amen, Amen, ag tógbháil a lámh suas: agus do chromadar a ccinn, agus do adhradar an TIGHEARNA le na naightilibh chum na talmhan.

7 Mar an ccéadna thug Iessua, agus Báni, agus Sherebiah, Iamin, Accub, Sabbetai, Hodiah, Maaseiah, Celita, Asariah, Iosabad, Hanan, Pelaiah, agus na Lebbitigh, ar an bpobal an dligheadh do thuigsin: agus do sheasadar na daóine iona náit.

8 Marsin do léigheadar annsa leabhar dligheadh Dé go soilléir, agus thugadar a chiall úatha, agus thugadar orra an leightheóireacht do thuigsin.

9 ¶ Agus Nehemiah, noch asé an Tirsata, agus Esra an sagart an scríbhneoir, agus na Lebbitigh do theagaise an pobal, a dubhradar ris an bpobal uile, *Atá* an lá a niugh náomhta don TIGHEARNA bbur Ndia; ná déanuidh doilghios, nó gul. Oir do ghuil an pobal uile, a nuáir do chualadar briathar an dlighe.

10 Ann sinn a dubhairt sé riu, Imthighidh romhuibh, ithidh an méathus, agus

ibhídh an mhillsi, agus cuirigh roinn chum na druinge dá nar hullmhuigheadh éinní : óir *atá* an láso náomhbha dar TTIGHEARNA : narab mó bhías doilghios oruibh ; óir isé gáirdeachus an TIGHEARNA bhur neart.

11 Marsin do choisgeadar na Lebhítigh an pobal uile, gha rádh, Bithí bhur ttochd, óir *atá* an lá náomhbha, agus na bithí dóbrónach.

12 Agus dimthigheadar an pobal uile rompa díthe, agus dól, agus do chur ronna íatha, agus do dhéanamh sólais mhoir, do bhrígh gur thuigeadar na briáthra do foillsigheadh dhóibh.

13 ¶ Agus ar an dara lá do chruinnigh a bhfóir a chéile togha na naithreadh donphobal éile, na sagairt, agus na Lebhítigh, go Hesra an scríbhneoir, eadhon do thuigsin bhriathar an dlighe.

14 Agus fúaradar scríobhbha annsa dligheadh noch do aithin an TIGHEARNA tré Mhaóise, go ndeindís clann Israel comhuigh a mbothuibh a bhféasta an seachtmhadh mí.

15 Agus go bhfoillseochaidís agus go bhfuáigeoradís iona ccaithreachaibh éile, agus ann Ierusalem, dha rádh, Eirghidhe amach fán tsliabh, agus tugaidh libh cráobha do chrann ola, agus géaga pínchroinn, agus cráobha mirtil, agus cráobha pailme, agus beangáin do chrannuibh tiugha, dó dhéanamh botha, mar *atá* scríobhbha.

16 ¶ Marsin do chuáidh an pobal anach, agus thugadar léo *iad*, agus do rinneadar botha dhóibh féin, gach áon ar mhullach a thighe féin, agus iona ccúirtibh, agus a ccúirtibh thighe Dé, agus a sráid gheata a nuise, agus a sráid gheata Ephraim.

17 Agus do rinneadar an comhcruinnighadh uile an mhéid tháinic a rís as a ndáoirsine dhíobh botha, agus do shuigheadar faoi na bothuibh : ó láethibh Iesua mbic Nun go nuige an lásin ní dhéarnadar clann Israel marsin. Agus do bhí rogháirdeachus mór annsin.

18 Marsin lá ar lá ón ccéadlá go nuige an lá deighionach, do léigh sé a leabhar dlighe Dé. Agus do chomngmhadar an féasta seachd lá ; agus ar a nochtmhadh lá do bhí oireachdus sóllamonta, do réir an ghnátha.

CAIB. IX.

Na Hiúduighe na neisiomlar aithreachuis.

ANOIS annsa cheathramhadh lá fhithchíod don mhí do chruinnigheadar clann Israel do throscaidh, maille re saicéad-uighibh, agus cré orra.

2 Agus do dhealuidh sliochd Israel *iad* féin ó gach uile choimhigtheach, agus do

sheasadar agus do admhadar a bpeacuigh, agus cionta a naithreadh.

3 Agus do sheasadar súas iona náit, agus do léigheadar a leabhar dlighe a TTIGHEARNA Día an ceathramhadh cuid don ló ; agus an ceathramhadh cuid *oile* ag admháil, agus do adhradar a TTIGHEARNA Día.

4 ¶ Annsin do sheasadar súas ar staidhre eadhuibh, na Lebhiteach, Iessua, agus Báni, Cadmiel, Sebahiah, Bunni, Serebiah, Báni, agus Chenani, agus do éigheadar do ghuth árd ar a TTIGHEARNA a Ndia.

5 Annsin a dubhradar na Lebhítigh, Iessua, agus Cadmiel, Báni, Hasabniah, Serebiah, Hodiiah, Sebaniah, agus Petahiah, Seasuidh súas agus beannuigh bhur TIGHEARNA Día a saoghal na saoghal : agus go madh beannuigh hainm glórmhar, noch *atá* ár nárdughadh ós cionn gach uile bheannuighthe agus mholta.

6 Tusa, eadhon tusa amháin, as TIGHEARNA ann ; is tú do rinne neamh, flaitheas na bhflaitheas, maille re na slúagh uile, an talumh, agus na huile *neithe* dá bhfuil ann, na fairsgeaghdha agus a nuile ní dá bhfuil ionta, agus cumhduighidh tusa *iad* uile, agus adhruidh slúagh nimbe thu.

7 Is tú an TIGHEARNA Día, noch do thogh Abram, agus thug amach é as Ur na Ccaildeánach, agus thug Abraham dainm air ;

8 Agus fúair tú a chroidhe firinneach ad fhiaghnuise, agus do rinne tú cunnradh ris, dúithe na Ccanaíteach, agus na Hittiteach, agus na Namoriteach, agus na Bpersiteach, agus na Iebusiteach, agus na Gírgasiteach, do thabhairt dá shíol, agus do chomhuil tú do bhriathra ; óir *atá* tú firéanta :

9 Agus do chonnaire tú pían ar naithreadh san Néigít, agus do chúala tú a néigheamh ag an muir Ruáidh ;

10 Agus do thaisbéin tú comharthadha agus ionganta air Pharaó, agus air a mhuinntir uile, agus ar dhaóinibh a thíre uile : óir do bhí a fhíos agad go ndéarnadar go húaibhreach na naghuidh. Fúair th marsin ainm dhuit féin, mar *atá* a níugh.

11 Agus do roinn tú a nfairge rompa, iondus go ndeachadar tré mheadhon na fairge air thalamh tirim ; agus gur theilg thí luchd a bhfoileanmhana annsa haigéanuibh, amhuil chloich annsa huisgeadhuibh neartmhara.

12 Tuilleamh oile do thréoruigh tú *iad* san ló le piléur néullamhuil ; agus annsa noidheche le piléur teineadh, do thabhairt soluis dóibh annsa tslighe iona rachaidís.

13 Tháinic tú a nús mar an gcéadna ar sliabh Sínai, agus do labhair tú riu ó neamh, agus thug tú breitheamhnuise

chearta dhóibh, agus dligheadh fíre, reachtha agus aitheanta maithe :

14 Agus dfoillsigh tú dhóibh do shábbóid náomhtha, agus dfuagair tú dhóibh aitheanta, reachda, agus dlighthe, lé láimh Mhaoise do sherbhísigh :

15 Agus thug tú dhóibh arán ó neamh iona nocarus, agus thug tú uisce amach chuca as an ccaruic chum a tarta, agus do gheall tú dhóibh go rachaidís a steach a seilbh na tíre noch do mhionnuigh tú do bhéarthá dhóibh.

16 Acht do rinneadar féin agus ar naithrene go hanuáibhreach, agus do chrúadh-uigheadar a muinéil, agus níor umhlugh-eadar dot aitheantuibhse,

17 Agus do dhiúltadar umhlughadh, agus ní rabhadar cuimhneach ar na hionghantuibh do rinne tusa na measc; acht do chrúaidheadar a muinéil, agus iona cceannaire do órduigheadar caiptín chum iompógh dá ndaoirsine féin : acht is Dia thusa réigh chum maithmheachuis, grás-amhuil agus trócaireach, mall chum feige, agus lán do chinéul, agus níor thréig tú iad.

18 A nuáir fós, do rinneadar láogh leaghta dhóibh féin, agus a dubhradar, Isé so do Dhia thug amach thú as an Néigipt, agus doibrigheadar mórán brost-nighthe ;

19 Thairis sin tusa an hiomad trócuire níor thréig tú iad ansa bhfásach : níor dhealugh piléur an peóil riu do ló, dha ttréorughadh annsa tslighe ; nó piléur na teineadh san noidhche, do thaisbeanadh soluis dóibh, agus na sligheadh ionar chóir dhóibh dul.

20 Thug tú mar an ccéadna do spiorad maith chum a tteagaisc, agus níor chonn-uimh tú do mhanna ó na mbéul, agus thug tú uisce dhóibh chum a tarta.

21 Do chothuigh tú fós ceathrachad bliadhuin iad annsa bhfásach, iondus nach raibh einní deasbhuidh orra ; níor chrion a néadach, agus níor atadar a ccosa.

22 Tuilleamh fós thug tú rioghachta agus cineadhacha dhóibh, agus do roinn tú iad a ccoirnéuluibh : marsin do shealbhuigheadar tír Shihon, agus dúithche rígh Hesbon, agus dúithche Og rígh Basan.

23 Do fhoirlión tú a cclann mar an ccéadna amhuil réultanna a naiéir, agus thug tú don tír iad, a ttaobh a ttug tú gealladh dhá naithribh, go rachaidís a steach dá sealbhughadh.

24 Mar sin do chúadar an chlann a steach agus do shealbhuigheadar an dúithche, agus do chlaoidh tusa dhóibh áitreabhugh na tíre, na Canaanitigh, agus thug tú iona lámhuibh iad, maille re na ríghthibh, agus re daoimibh na tíre, go ndéindís riu mar do thoeóraidís féin.

25 Agus do ghabhadar caitheacha daingne, agus dúithche mhéith, agus do shealbhuigheadar tighthe lán don nuile mhaóin, toibreacha tochuilte, fineamh-nacha, agus lubhghoirt ola, agus croinn thoruidh go lór : iondus gur itheadar, agus gur lionadh iad, agus gur fhásadar méith, agus gur shólásuigheadar iad féin ann do mhaitheas mórsa.

26 Thairis sin do bhádár easúmbal, agus do chathuigheadar ad haghaidhsí, agus do theilgiodar do dhligheadh táobh shiár dá ndruim, agus do mharbhadar thfaighe noch do níodh fiadhnúise na naghaidh dá bfilleadh chugadas, agus do oibrigheadar glúasachta móra.

27 Uime sin do sheachuid tusa iad a láimh a námhad, noch do ghortuigh iad : agus a naimsir a naindeisi, a nuáir do éigheadar orsa, do chúala tú ó fhlaithneas iad ; agus do réir iomaid do thrócaire thug tú luchd cabhartha dhóibh, noch do sháor iad as láimh a námhad.

28 Acht ar éis socamhuil dfagháil dóibh, do rinneadar a rís oic ad fhiaidhnúisi : uimesin dfág tú a láimh a námhad iad, iondus go raibh uachdaranachd aca orra : ar a shonso a nuáir do fhilleadar, agus déigheadar orsa, do chúala tú ó neamh iad ; agus do sháor tú mórán duáiribh iad do réir do thrócaire ;

29 Agus do nítheá fiadhnúisi na naghaidh, iondus go bhféadfa a ttabhairt a rís iad dhligheadh : do rinneadar fós go huáibhreach, agus níor éisteadar red aitheantuibhse, acht do pheacuidheadúr a naghaidh do bhreitheamhnusa, (noch má ní duine, mairfidh sé ionta;) agus do tharruingeadar chuca a nguaille, agus do cruáidhigheadar a muinéil, agus níor bháill leo éisdeachd.

30 Gidleadh diomchuir tusa leo ar feadh móráin bliadhan, agus dfiadhnúigh tú na naghaidh led spiorad ann thfaighibh : achd níor éisteadar : uimesin thug tú iad a láimh mhuinntire na dúithche.

31 Thairis sin ar son do thrócaire móire níor dhíthlathrigh tú thríd a mach iad, níor thréig tú iad ; óir is Dia grasamhuil trócaireach thú.

32 Anois ar a nadhbharsin ó ar Ndiáne, an Día mór cumhachtach, agus úathbhásach, noch choimhlonus cunnradh agus trócaire, na mímheastar ad lathair an buáidhreach, noch tháinic oruinne, air ar ríghuibh, air ar bprionnsadhuibh, agus air ar sagartuibh, agus air ar bhfaighibh, agus air ar naithribh, agus ar do phobal uile, ó aimsir rígh na Hassíra gus a niugh.

33 Acht cheana atá tusa ceart ann gach ní dá ttáinic oruinn ; óir do rinne tú coir, agus do rinneamarne go ciontach :

34 Agus níor chongmhadar ar ríghthe, nó ar bprionnsadha, ar sagairt, nó ar naithe, do dhligeadh, agus níor umhlúigheadar do thaitheantuibh nó do thiaighnuisighibh, le rí fhiaghnuidh tú na naghaidh.

35 Oir ní dhéanadar foghnámh dhuit ann a ríoghacht, agus ar son do mhaith-easa móire thug tú dhóibh, agus a nfearuinn fhairsting mhéith do chuir tú as a cuinne, níor fhilleadar ó na ndrochoibreachaibh.

36 Féuch, *atámaoid* ar serbhiseachaibh a niugh, agus an fearann thug tú dar naitheibh díthe a thoruidh, agus a mhaith-easa, féuch, *atá* maoidne ar serbhiseachaibh ann :

37 Agus is mór an tarbha do bheir sé do na ríoghuibh noch do chuir tú ós ar ccionn ar son ar bpeacuidh : *atá* fós tighearnus aca ós cionn ar ccorp, agus ós cionn ar náirnéise, air a ttoil féin, agus *atámaoidne* a namhghar mhór.

38 Agus da bhrígh so uile do nímid *cunnradh* daingeann, agus scríobhtham é : agus cuirfid ar bprionnsadha, ar Lebhítigh, agus ar sagart séula air.

CAIB. X.

Anmanna na ndaoine do dhaingnidh cunnradh re Dia. 29 Brígh an chunnraidh.

A NOIS *dob* iadso an dream do chuir an séula, Nehemiah an Tirsata, mac Hachaliah, agus Sidciaih,

2 Seraiah, Asariah, Jeremiah,

3 Passur, Amariah, Malchiaih,

4 Hattus, Sebaniah, Malluch,

5 Harim, Merimot, Obadiah,

6 Daniel, Ginneton, Baruch,

7 Mesullam, Abiaih, Miamin,

8 Maasiah, Bilgai, Semaiah : *dob* iadso

na sagairt.

9 Agus na Lebhítigh : aráon Iessua mhac Asaniah, Binnui do chloinn Henadad, Cadmiel ;

10 Agus a mbráithre, Sebaniah, Hodiah, Celita, Pelaiah, Hanan,

11 Mícha, Rehob, Hassabiah,

12 Saccur, Serebiah, Sebaniah,

13 Hodiah, Bani, Beninu,

14 Roighne an phobail ; Paros, Pahatmoab, Elam, Sattu, Bani,

15 Bunni, Asgad, Bebai,

16 Adoniah, Bigbhai, Adin,

17 Ater, Hisciaih, Assur,

18 Hodiah, Hassum, Besai,

19 Hariph, Anator, Nebai,

20 Magpias, Mesullam, Hesir,

21 Mesesabeel, Sadoc, Iadduá,

22 Pelatiah, Hanan, Anaiah,

23 Hosea, Hananiah, Hasub,

24 Hallobes, Pileha, Sobec,

25 Rehun, Hasabnah, Maaseiah ;

26 Agus Ahiaih, Hanan, Anan,

27 Malluch, Harim, Baanah.

28 ¶ Agus an chuid oile don phobal, na sagairt, na Lebhítigh, na doirseoirigh, an lucht ceóil, na Netinimigh, agus a nuile dhuine dar dhealuidh iad féin as muinntir na tíortha chum dlíge Dé, a mná, a mic, agus a ningheana, gach áon ar bhfagháil éoluis, agus tuigsiona ;

29 Do cheangladar ré na ndearbhráithribh, a ndaoine uáisle, agus do chuidar fa mhallughadh, agus fa mhionnuibh, siubhal a ndlígeadh De, noch thug Maóise searbhfhoghantuigh De uadh, agus do choinnéad agus do dhéanamh a nuile aitheanta an TIGHEARNA ar Tigh-earna, agus a bhreitheamhna, agus a reachta ;

30 Agus nach ttiubhramís ar ningheana do dhaoinibh na tíre, agus nach ttiubhraidís a ningheanasan dar macaibh :

31 Agus má bheirid muinntir na tíre léo earradh nó biadh ar bith ansa tsabboid dá reic, *nach* cceinneochaimaisne é annsa tsabboid, nó san ló naomhtha : agus go léigfimis an seachdmhadh bliadhan diinn, agus cóimhéigniughadh gach uile fháich.

32 Do rinneamar mar an ceadadna órduighthe dhúinn féin, an treas cuid do sheel do chur dfiachaibh oruinn féin gacha bliadhna chum serbhíse thighe ar Ndé ;

33 Chum a naráin taisbéanta, agus chum na hofrála gnáthuigh bidh, agus chum na hofrála gnáthuigh loisge, na sabbóideadh, na ngealach nuadh, agus chum na bhíeastadh cinnte, agus chum na neitheann naomhtha, agus chum na nofráladh peacuidh do dhéanamh síothchána ar son Israel, agus chum uile oibre thighe ar Ndé.

34 Agus do theilgiomar crannchar a méasg na sagart, agus na Lebhíteach, agus an phobail, a tábóh na hofrála connaigh, dá tabhairt go tigh ar Ndé, do réir thightheadh ar naitheadh, a nam cinnte ó bhliadhuin go bliadhuin, do loscadh ar altóir an TIGHEARNA ar Ndia, mar *atá* sé scríobhtha san dlígeadh :

35 Agus do thabhairt céadthoruidh ar bhfearuinn, agus céadthoruidh uile thoruidh na nuile chrann, ó bhliadhuin go bliadhuin, chum tigh ar TIGHEARNA :

36 Mar an ceadadna cédghin ar mac, agus ar náirnéise, (mar *atá* scríobhtha san dlígeadh), agus primidil ar nealbhada agus ar tréad, do thabhairt go tigh ar Ndé, chum na sagart do ní miniostralacht a tigh ar Ndé :

37 Agus go ttiubhramís primidil ar ttaois, agus ar nofrála, agus toradh a

nuile shórt crann, dfíon agus dola, chum na sagart, go séomradhuibh thighe ar Ndé; agus deachmhada ar bhfearuinn do na Lebhítibh, chor go bhfuighedis na Lebhítigh siu deachmhada ann uile chaithreachuibh ar ttreabhtha.

38 Agus bíaidh an sagart mac Aaroin maille ris na Lebhítibh, a nuaire ghlacfuid na Lebhítigh deachmhada: agus do bhéuruid na Lebhítigh deachmhada na ndeachmhada suas go tighe ar Ndéne; do na séomradhuibh, go tigh an stóruis.

39 Oir béuruid clann Israel agus clann Lebhi ofráil a narbha, a nfiána nuáidh, agus na hola, do na séomradhuibh, mar a bhfuilid soithighe na sanctóra, agus na sagairt mhiniostrealus, agus na doirseoirigh, agus an lucht ceóil: agus ní thréigfemne tigh ar Ndé.

CAIB. XI.

Lucht áitiughadh Ierusalem. 20 Agus na tíre uile.

A GUS do chomhnuigheadar úachtaráin an phobail ann Ierusalem: do chaith an chuid oile fós don phobal cranuchair, do thabhairt duine as deithneamhar do chomhnuigh ann Ierusalem an chathair náomhtha, agus naoi gcuid a ccaithreachaibh oile.

2 Agus do bheannuigh an pobal na daoine uile, do thairg iad féin go humhal do chomhnuighe ann Ierusalem.

3 ¶ Anois is iadso rogha an phroibhinsi do rinne comhnuidh ann Ierusalem: acht a ccaithreachaibh Iudah do rinne gach son comhnuigh iona sheilbh féin ann a ccaithreachaibh, eadhon Israel, na sagairt, agus na Lebhítigh, agus na Netinimigh, agus clann shearbhfhoghantadh Sholaimh.

4 Agus do chomhnuigheadar drong áirigh do chloinn Iudah ann Ierusalem, agus do chloinn beniamin. Do chloinn Iudah; Ataiah mhac Ussiah, mhic Sechariah, mhic Amariah, mhic Sephatiah, mhic Mahalaleel, do chloinn Peres;

5 Agus Maaseiah mhac Baruch, mhic Col-hoseh, mhic Hasaiah, mhic Adaiah, mhic Ioarib, mhic Sechariah, mhic Siloní.

6 Mic Pheres uile noch do chomhnuidh ann Ierusalem do bhádar ceithre chéad trí fithchid agus ochtar do dhaoineibh gaisgeambla.

7 Agus is iadso mic Bheniamin; Sallu mhac Messulan, mhic Ioed, mhic Pedaiah, mhic Colaiah, mhic Maaseiah, mhic Itiel, mhic Iesaiah.

8 Agus na dhiaighsin Gabai, Sallai, naoi ccéad fithche agus ochtar.

9 Agus *dob é* Ioel mhic Sichri do bhí ós a ccionn: agus bá hé Iudah mhac Sénuia an dara ós cionn na ccaithreach.

10 Do na sagartuibh: Iedaiah mhac Ioarib, Iachin.

11 Seraiah mhac Hilciah, mhic Messulam, mhic Sadoc, mhic Meraiot, mhic Ahitub, *dob* úachtarán ar thigh Dé.

12 Agus a ndearbhráithre noch do rinne obair an tighe *do budh* ocht ccéad fithche agus diasíad: agus Adaiah mhac Ieroham, mhic Pelaliah, mhic Amsi, mhic Sechariah, mhic Passur, mhic Malchiah.

13 Agus a dhearbhráithre, rogha na naithreadh, dhá chéud ceathrachad agus dias: agus Amasai mhac Asareel, mhic Ahasai, mhic Messillemot, mhic Immer,

14 Agus a ndearbhráithre, daoine árachta a ceródhacht, céud fithche agus ochtar: agus *budh é* Sabdiel do bhí ós a ccionn, mac aóin do na daoineibh móra.

15 Mar an ccéadna do na Lebhítibh: Semaiah mhac Hassub, mhic Asricam, mhic Hassabiah, mhic Bunni;

16 Agus Sabbetai agus Iosabad, do thogha na Lebhíteach do bhí ós cionn ghnóthuigheadh fhoirmiach thighe Dé.

17 Agus Mattaniah mhac Michah, mhic Sabdi, mhic Asaph, príomhdhuine do thosughadh bheirthe buidheachuis a nguidhe: agus Bacbuciah an dara a measc a dhearbhráithreach, agus Abda mhac Sammuah, mhic Galal, mhic Iedutun.

18 Na Lebhítigh uile annsá chathruigh náomhtha do bhádar dhá chéad ceithre fithchid agus ceathrar.

19 Mar an ccéadna fós na doirseoirigh, Accub, Talmon, agus a ndearbhráithre noch choimhead na geatadha, *do bhádar* céad seachtmhoghad agus dias.

20 ¶ Agus an chuid oile do Israel, do na sagartuibh, agus do na Lebhítibh, do bhádar a ccaithreachaibh Iudah uile, gach aon iona oighreacht féin.

21 Acht do áitigheadar na Metinimigh ann Ophel: agus Siha, agus Gispah *do bhí* ós cionn na Netinimeach.

22 Agus ós cionn na Lebhíteach ann Ierusalem *do bhí* Ussiah mhac Bani, mhic Hassabiah, mhic Mattaniah, mhic Michah. Do mhacaibh Asaph, an lucht ceóil *do bhí* ós cionn ghnóthuigheadh thighe Dé.

23 Oir do bhí aithne an rígh dhá ttaobh, go mbeith cuid ronna áirigh re haghuidh an lucht ceóil, gach aonáil.

24 Agus Petabiah mhac Messesabeel, do chlamuibh Serah mhic Iudah, *do bhí* sé re láin an rígh ann sa nuile chúis a ttaobh an phobail.

25 Agus ar son na mbailteadh, gon a machairighibh, do chomhnuidh cuid do chloinn Iudah ann Cariat-arba, agus iona bailtibh, agus ann Dibon, agus iona bailtibh, agus ann Iecabseel, agus iona bailtibh,

26 Agus ann Iessua, agus ann Moladah, agus ann Betphelet,

27 Agus ann Hasar-Saul, agus ann Beerseba, agus iona bailtibh,

28 Agus ann Siglag, agus ann Meconah, agus iona bailtibh,

29 Agus ann En-rimmon, agus ann Sareah, agus ann Iarmut,

30 Sanoah, Adullam, agus iona mbailtibh, a Lachis, agus iona machairibh sin, ann Asecah, agus iona bailtibh. Agus do áitigheadar ó Bheerseba go gleann Hinnom.

31 Clann Bheniamin mar an ccéadna ó Gheba, do áitigheadar a Michmas, agus Aiah, agus Betel, agus iona mbailtibh,

32 Agus ann Anatot, Nob, Ananiah,

33 Hasor, Ramah, Gittaim,

34 Hadid, Seboim, Neballat,

35 Lod, agus Ono, gleann na bhfear ceirde.

36 Agus do bhí roinn do na Leblútibh ann Iúdah, agus ann Beniamin.

CAIB. XII.

Sliocht na sagart. 27 Agus féusta choisreagtha an bhaile.

ANOIS is iadso na sagairt agus na Lebhítigh do chuáidh súas le Serubabel mhac Sealtiel, agus Iessua: Seraiah, Jeremiah, Esra,

2 Amariah, Malluch, Hattus,

3 Schecaniah, Rehun, Merimot,

4 Iddo, Ginneto, Abiah,

5 Míamin, Maadiah, Bilgah,

6 Semaiah, agus Ioarib, Iedaiah,

7 Sallu, Amoc, Hilciah, Iedaiah. Dob iad so togha na sagart agus a ndearbhrathar a láethibh Iessua.

8 Os a chionn sin na Lebhítigh: Iessua, Binnui, Cadmiel, Serebiah, Iúdah, agus Mattaniah, *noch do bhí ós cionn an naltuigh, é féin agus a dhearbhráithre.*

9 Mar an ccéadna Bacbuciah agus Unni, a ndearbhráithre, do bhádar as a ccoinne thall annsa bhfaire.

10 ¶ Agus do ghein Iessua Ioiacim, do ghein Ioiacim mar an ccéadna Eliasib, agus do ghein Eliasib Ioiada,

11 Agus do ghein Ioiada Ionatan, agus do ghein Ionatan Iaddua,

12 Agus a láethibh Ioiacim do bhádar sagairt; do príomhchuid na haithribh: ó Sheraiah, Meraiah; ó Jeremiah, Hananiah;

13 O Esra, Mesullam; ó Amariah, Iehohanan;

14 O Mhelicu, Ionatan; ó Shebaniah, Ióseph;

15 O Harim, Adna; ó Mheraiot, Helcai;

16 O Iddo, Sechariah; ó Ghinnetón, Mesullam;

17 O Abiah, Sichri; ó Mhiniamin; ó Mhoadiah, Piltai;

18 O Bhilgah, Sammua; ó Shemaiah, Iehonatan;

19 Agus ó Ioarib, Mattenai; ó Iedaiah, Ussi;

20 O Shallai, Callai; ó Amoc, Eher;

21 O Hilciah, Hassabiah; ó Iedaiah, Netaneel.

22 ¶ Na Lebhítigh a láethibh Eliasib, Ioiada, agus Iohanan, agus Iaddua, do scríobhadh iad mar chéann air na haithribh: na sagairt mar an ccéadna, go láethibh Dárius an Persianach.

23 Do scríobhadh mic Lebhi, cinn na naithreadh, a leabhar na croinice, eadhon go láethibh Iohanan mhic Eliasib.

24 Agus cinn na Lebhíteach: Hassabiah, Serebiah, agus Iessua mhac Cadmiel, maille re na ndearbhráithribh thall as a ccuinne, do mholadh agus do bhreith buidhe, do réir aithne Dháibhi ógluigh Dé, faire as coinne faire.

25 Dob iad Mattaniah, agus Bacbuciah, Obadiah, Messullam, Talmon, Accub, bá doirseóirigh ag coimhead na faire ag tairseachaibh na ngeatadh.

26 Isiad so do bhí a láethibh Ioiacim mhic Iessua, mhic Iosadac, agus a láethibh Nehemiah an túachtarán, Esra an sagart, an scríbhneóir.

27 ¶ Agus ag coisreagadh bhalladha Ierusalem diarradar na Lebhítigh as a náitibh uile, dá tabhairt go Hierusalem, do choimhéud fhéasta an choisreagtha re luathgháir, maille re breith bhuidhe, agus le céol, le cimbaluibh, le saltrachaibh, agus le cláirseachaibh.

28 Agus do chruinnigheadar clann a náosa ceoil iad féin a ccionn a cheile, as an réiteach a timchioll Ierusalem, agus ó bhailtibh Netophati;

29 Mar an gcéadna ó thigh Ghilgal, agus as machairighibh Gheba agus Asmabhet: óir do rinneadar an táos ceoil bailte dhóibh féin fa ccauáirt timchioll Ierusalem.

30 Agus do ghlanadar na sagairt agus na Lebhítigh iad féin, agus do ghlanadar an pobal, agus na geatadha, agus an balla.

31 Ansin thug misi súas príomhsadha Iúdah ar an mballa, agus dórdúigh mé dhá chuideachda dhíobh ar an lánmh dheis air an mballa go geata a naóiligh:

32 Agus na ndiáigh sin do chúaidh Hosaiah, agus leath príomhsadha Iúdah,

33 Agus Asariah, Esra, agus Messullam,

34 Iudah, agus Beniamin, agus Semaiah, agus Jeremiah,

35 Agus cuid áirigh do mhacaibh na sagart, go na trimpadhuibh; Sechariah mhac Ionatan, mhic Semaiah, mhic Mat-

taniah, mhic Michaiáh, mhic Saccur, mhic Asaph:

36 Agus a dhearbhráithre, Semaiah, agus Asarael, Milalai, Gilalai, Maai, Netaheel, agus Iúdah, Hanani, maille re adhbhadhuibh ciúil Dháibhi ógluich Dé, agus Esra an scribheoir rompa.

37 Agus ag geata an tobair, noch do bhí thall as a ccoinne, do chúadar súas a staighrighibh chaitheach Dháibhi, ag dul súas an bhalla, ós cionn tighe Dháibhi, eadhon go nuige geata a nuige leath shoir.

38 Agus an *chuideachda* oile *dhiobh noch thug* buidheachus do chúadar anonn air a naghaidh, agus misi na ndiagh, agus leath na ndaoine air an mballa, ón táobh thall do thor na bhfuirnéiseach go nuige an mballa leathan;

39 Agus ón taobh shúas do gheata Ephraim, agus táobh shúas don tseingheata, agus táobh shúas do gheata a néisc, agus do thor Hananeel, agus do thor Meah, go nuige geata na ccáorach: agus do sheasadar na ccomhnuigh a ngeata an phríostiin.

40 Marsin do sheasadar an dá *chuid-eachta dhiobh thug* buidheachus a tigh Dé, agus misi, agus leath na núachdarán maille riom:

41 Agus na sagairt; Eliacim, Maaseiah, Miniamin, Michaiáh, Elioenai, Sechariah, agus Hananiah, maille re stocuibh;

42 Agus Maaseiah, agus Semaiah, agus Eleasar, agus Ussi, agus Iehohanan, agus Malchiah, agus Elam, agus Esser. Agus do chanadar an táos ceoil go hárd, maráon le Iesrahiah a núachdarán.

43 An lásin mar an gcéadna dofráladar fodhbartha móra, agus do gháirdigheadar: óir thug Dia orra gáirdeachus do dhéanamh lé sólas mór: agus do rinneadar na mná agus na leinibh mar an gcéadna luathgháir: iondus gur chlos gáirdeachus Ierusalem a cceín.

44 ¶ Agus fa namsin do horduigheadh drong ós cionn na séomradh do na bionnmhuibh, do na hófraluibh, do na primidilibh, agus do na deachmhadhuibh, dá ccrúinniughadh chuca as machairighibh na ccaithreach cuid ronna dhlisdeanach do na sagartuibh agus do na Lebhítibh: óir do gháirdigh Iúdah ar son na sagart agus na Lebhíteach do bhí ag feithiombh.

45 Agus do choimhéadadar an lucht ceoil agus na doirseóirigh faire a Ndé, agus faire an ghlanta, do réir aithne Dháibhi, agus a mhic Solamh.

46 Oir a láethibh Dháibhi agus Asaph san tseanaimsir do *bhídis* tuchdaráin air an lucht ceoil, agus dánta molta agus buidheachus do Dhia.

47 Agus thug Israel uile úatha a láethibh Sherubbabel, agus a láethibh Nehemiah, cuid ronna a náosa ceoil agus na ndoirseóireadh, cuid gach aon laé: agus do nácmhaidis do na Lebhítibh; agus do naomhaidis na Lebhítigh do chloinn Aaron *iad*.

CAIB. XIII.

Leasughadh Nehemiah ar mhíoghnaightibh na righeachta; 10 na heagluise; 23 agus na tteaghlach.

AR an lá sin do léigheadar a leabhar Mhaóise a néisteacht an phobail; agus frith scriobtha annsin, nach ttiucfadh an Tammoníteach agus an Moabíteach a ccomhchruinniughadh Dé go bráth;

2 Do bhrígh nar airciseadar clann Israel le harán agus le huisce, acht Balaan do lúachughadh na naghaidh, dá mallughadh: acht chéana diompóigh ar Ndiane an mallughadh na bheannughadh.

3 Anois tárta, a núair do chúaladar an dligeadh, gur dhealuigheadar as Israel an drong chumuisce uile.

4 ¶ Agus roimheso, do bhí Eliasib an sagart, ag raibh feithiombh ós cionn sheomra thighe Dé, a ccleamhnús re Tobiah:

5 Agus do ghléus sé seomra mór dhó, mar a ccuidis roimhe a namsin biadh na nofrálach bidh, an túis, agus na soithighe, agus deachmhadha a narbha, a nfiona nuáidh, agus na hola, noch do hórduigheadh do na Lebhítibh, don lucht ceoil, agus do na doirseóirighibh; agus ofrála na sagart.

6 Acht ar feadh na *háimsiresi* uile ní rabhusa ann Ierusalem: óir annsa dara bliadhuin déag ar fhithchid do Artacerces rígh na Babilóine tháinic misi chum an rígh, agus tar éis láetheadh áirigh do fuair mé cead an rígh:

7 Agus tháinic mé go Hierusalem, agus fuair mé scéula a nuilc do rinne Eliasib ar son Thobiah, a ngléus sheómra dhó a ccúirtibh thighe Dé.

8 Agus do ghoill sin orum go gér: uimesin do theilg mé amach airnéis tighe Thobiah uile as an tséomra.

9 Annsin thug mé aithne, agus do ghlanadarsan na séomradha: agus thug misi a ris annsin soithighe thighe Dé, maille ris a nofráil bidh agus an túis.

10 ¶ Agus do thuig mé nach ttug thaoi cuid ronna na Lebhíteach *dhiobh*: óir na Lebhítigh agus an lucht ceoil do rinne a nobair, do theitheadar gach áon aca dá mhachaire féin.

11 Ann sin do aighnis misi ris na riaghlóiribh, agus a dubhairt, Cread as ar tréigeadh tigh Dé? Agus do chruinnigh

misi iad a cciønn a cheile, agus do chuir mé na náitibh féin iad.

12 Ann sin thug Iúdah uile deachmhadh a garbha agus a nfiona nuáidh agus na hola gus na stóruisuibh.

13 Agus do rinne misi stóruighthe ós cionn na stórus, Selemiah an sagart, agus Sadoc an scribhneoir, agus do na Lebhítibh, Pedaiah : agus na ndiáigh sin do bhí Hanan mhac Saccur, mhic Mattaniah : óir do measadh firéunta iad, agus do bí a noifig roinn ar a ndearbhráithribh.

14 Cuimhnigh misi, ó mo Dhía, dá tháobh so, agus ná scrios amach mo dheighghníomhartha do rinne mé ar son thighe mo Dhé, agus ar son a oifigeach sin.

15 ¶ Annsna láethibh sin do chonnaire mé ann Iúdah daoine ag brúghadh fineamhna annsa tsábbóid, agus ag tabhairt punnann a steach, agus ag cur úalach ar assaluibh ; agus fiona mar an gcéadna, agus cáor, agus sígeadh, agus gach uile shórt úalúigh dá ttugaidis go Hierusalem annsa tsábboid : agus dfiadhnuigh misi annsa ló ionar reacadar bíadh.

16 Dáitigheadar daoine do Thíor fa namsin ann sin, do bheireadh iasg léo, agus gach uile shórt éarradha, agus do reacadh iad san tsábbóid re cloinn Iúdah, agus re Hierusalem.

17 Annsin do ghlac fearg misi re huáislibh Iúdah, agus a dubhairt mé riú, Cred an droichní so do níthí, agus lá na sábbóide do throchlughadh ?

18 Ané nach déarna bhuir naithre marso, agus nach ttug ar Ndia an tolsa uile óruinn, agus ar an ccathruighsi ? atáthaóise fós ag tarruing tuilleamh uile ar Israel le briseadh na sábbóide.

19 Agus tárta, fa nam ar thionnsnadar geatadha Ierusalem bheith dorchá roimhe an tsábbóid, gur aithin misi na geatadha do dhrud, agus dfuágair mé gan a noscladh nó go ttíocfadh déis na sábbóide : agus do chuir mé cuid dom mhuinntir ag na geatadhuibh, *chor noch* ttiubharthaóí áon úalach a steach annsa tsábbóid.

20 Mársin do luigheadar na ceannuighthe agus lucht reaca gach aon tsóirt earradh táobh amuich Dierusalem uair nó dhó.

21 Annsin dfiadhnuigh misi na naghaidh, agus a dubhairt mé, Cred fá luidhtí

timchioll an bhalla ? má níthí sin a ris, leacfa misi lámha oruibh. O a núairsin amach ní thangadar ní is mó ar an tsábbóid.

22 Agus daithin mé do na Lebhítibh, iad féin do ghlanadh, agus teacht agus na geatadha do choimhead, do náomhadh na sábbóide. Cuimhnigh orumsa, ó mo Dhía, uime so mar an ccéadna, coigil mé do réir mhéad do thrócaire.

23 ¶ Annsna láethibhsin fós do chonnaire mé Iúduighthe do phós mná ó Asdod, ó Ammon, agus ó Mhoab :

24 Agus do labhradar a clann leath a tteanguidh Asdod, agus níor fhéadadar labhairt san teanguidh Iúduighe, achd do réir theangtha gacha pobail.

25 Agus do ghabh fearg misi riú, agus do mhalluidh mé iad, agus do bhuail mé cuid aca, agus do tharruing mé a ngrúaga, agus thug mé orra Día do thabhairt mar mhionnuibh, *ghá rádh*, Ní thiubharthaóí bhuir ningheana dá macaibh, agus ní ghéubharthaóí a ningheana dá bhuir macaibh, nó dhaóibh féin.

26 Nach ar pheacuigh Solumh rígh Israel leis na neithibhsi ? gidh nach raibh a niomad críoch a leithéid do rígh, noch dob ionmhuin le na Dhía, agus do rinne Día rígh dhe ós cionn Israel uile : thairis sin thug mná coimhigtheacha aision féin peacughadh.

27 A néistfinne maiseadh ribhsi ag déanamh a nuile mhóirsi uile, do shárughadh a naghaidh ar Ndé lé pósadh ban coimhigtheach ?

28 Agus do bhí aon do mhacaibh Ioiáda, mhic Eliasib an tárdshagart, na chliamhuin ag Sanballat an Horoniteach : uime sin do dhíbhir mé uaim é.

29 Cuimhnigh orra, ó mo Dhía, do bhrígh gur thruáilligheadar an tsagartachd, agus cunnradh na sagartachda, agus na Lebhíteach.

30 Marso do ghlan mé iad ó na huile choimhigtheachaibh, agus dórdúigh mé faire na sagart agus na Lebhíteach, gach aon iona ghuothuighe féin ;

31 Agus chum na hofrála connaidh, ar na huáiribh cinte, agus chum na bprímidleach. Cuimhnigh orum, ó mo Dhía, chum maithiosa.

Leabhar ESTER.

CAIB. I.

Tar éis nabhar Bhasti, 13 tugadh fuagra, gach fear do riaghladh iona thigh féin.

A NOIS tárla a láethibh Ahasuerus, (isé so an Tahasuerus do budh rígh ón India go nuige an Netiopia, ós cionn chéud agus seachd bprobhinnseadh fithchíod :)

2 Annsa láethibhsí, fa nam a raibh an rígh Ahasuerus na shuidhe ann a chath-áoir ríogha, noch *do bhí* ann Súsán an pálás,

3 Annsa treas bliadhúin dá righe, go ndéarnuigh sé féasta dá phrionnsadhuibh uile agus dá shearbhfhoghantuibh ; air mbeith do chumhachtuibh na Persia agus na Media, uáisle agus prionnasadha na bprobhinnseadh, dhá lathair :

4 A núair do thaisbéin sé saidhbhríos a ríoghachta ghlórmhuire agus onóir a mhórdhachda mórán do láethibh, *eadhon* céad agus ceithre fithchíd lá.

5 Agus a núair do caitheadh na láethesin, do rinne an rígh féusta do na dáoinibh uile do bhí da lathair ann Súsán an pálás, aráon don mhór agus don bheag, seachd lá, a céúirt gháirdín pháláis an rígh ;

6 *Mar a rabhadar bruit* bhána, ghlas-uáine, agus gorma, air na ndaingniughadh lé córdúighibh do linéadach fhinealta agus do phurpuir dfáinneadhúibh airgid agus do phileuribh marmuir : *do bhádar* na leabtha, dór agus dairgíod, air urlár do mharmair dhearg, agus ghorm, agus bhán, agus dhúibh.

7 Agus do dháileadar deocha órra a soighthighibh óir, (na soithighe éacsamhuil tar a chéile), agus fion ríoghamhuil go hiomarcadh, do réir chumuis an rígh.

8 Agus *do bhí* an tól do réir an dlighe ; níor coimhéignioghadh aonduine : óir is marsin dórdúigh an rígh doifigibh an tighhe, go ndéainís do réir thoile gach aonduine féin.

9 Mar an ccéadna do rinne Bhasti an bhainríoghan féusta do na mnáibh *annsa* tigh ríogha *bá le* Ahasuerus an rígh.

10 ¶ Ar an seachdmhadh lá, a núair do bhí croidhe an rígh súgach ó fhíon, daithin sé do Mhehuman, do Bhista, do Harbona, do Bhigta, do Abagta, do Shethar, agus do Charcas, an móirsheisior seomradóirigh dfoghnaidha bhfiaghnúise an rígh Ahasuerus,

11 An bhainríoghan Bhasti do thabhairt a lathair an rígh gun a coróin ríogha, do thaisbéanadh a sgéimhe don phobal agus do na prionnsadhuibh : óir *bá* breádbgha i ré féuchúin uirre.

12 Acht do dhúilt an bhainríoghan Bhasti teacht lé haithne an rígh *dá* sheomradóirighibh : uimesin do bhí an rígh rofheargach, agus do las a fhearg ann.

13 ¶ Annsin a dubhairt an rígh ris ná daóinibh críonna, dar bhaithne na haimseara, (óir *do bé* sin gnáth an rígh a ttáobh a nuile dhuine agá raibh fios dlíge agus breitheamhnúis) :

14 Agus isé *budh* foicsí dhó Carsena, Setar, Admata, Tarsis, Meres, Marséna, agus Memucan, seacht bprionnsuigh na Persia agus na Média, noch do chonnaire aghuidh an rígh, agus do shuigh ar ttús annsa ríoghacht ;

15 Cred do dhéanam ris an mbainríoghain Bhasti do réir an dlighe, do bhrigh nar choimhlíon sí aithne an rígh Ahasuerus leis na seomradóirighibh ?

16 Agus do fhreagair Memucan a lathair an rígh agus na bprionnsadh, ní hair an rígh amháin do rinne an bhainríoghan Bhasti éaccóir, aicht air na prionnsadhuibh uile, agus air an bpobal uile *atá* a nuile bprobhinnisibh an rígh Ahasuerus.

17 Do bhrigh go rachaidh an gníomhsa na bainríoghna amach gus a nuile mhnáí, iondus go ndéanuid beagán dá bhfearuibh iona súilibh, a núair inneostar é, Daithin an rígh Ahasuerus an bhainríoghan Bhasti do thabhairt a steach dá lathair, aicht ní tháinic sí.

18 *Mar an gcéadna* a déaruid baintighearnuigh na Persia agus na Media san ló so re uile phrionnsadhuibh an rígh, noch do chúalaidh gníomh na bainríoghna. *Marsoéireochuidh* iomarcuidh disbeaguidh agus feirge.

19 Mas toil leis an rígh é, eirghíodh aithne ríogha úadh, agus scriobhthar í a measc dhlighe na Bpersianach agus na Medianach, go nach áthruightear í, Gan Bhasti do theacht ní sa mhó do lathair an rígh Ahasuerus ; agus tugadh an rígh a sdáid ríoghasa dáon is féarr ná í.

20 Agus a núair fhoillseochar órdughadh an rígh noch do bhéara sé úadh ar feadh a inpireachta oile, (bíodh gur mor í), do bhéaruid na mná uile onóir dá bhfearuibh, araon don mhór, agus don bheag.

21 Agus do thaitin an nísín ris an rígh agus ris na prionnsadhuibh ; agus do rinne an rígh do réir bhréithre Mhemucan :

22 Oir do chuir sé litreacha ar feadh próibhinnseadh an rígh, chum gach aon

phroibhinnsi do reir na scríbhinne sin, agus chum gach aon phobail do réir a tteangtha, gach fear do riaghladh iona thigh féin, agus sin dfoillsiughadh do réir theangtha gach phobail.

CAIB. II.

Ester, eisiomlar na deagh-mhná uirisle, tháinig go honóir.

ANDIAIGH na naitheannsa, a nuáir do laghduigh fearg rígh Ahasuerus, do chuimhnigh sé ar Bhasti, agus cred do rinne sí, agus cred do hórduigheadh na haghaidh.

2 Annsin a dúbhradar serbisigh an rígh do niodh miniostralacht dó, farthar maighdeana sciambacha óga don rígh:

3 Agus órduigheadh an rígh oifigídh a bproibhinnsibh a rioghacht uile, chor go ccruinnighedís a ccionn a chéile na huile mhaighdeana sciambacha óga go Súsan an pálás, go tigh na mban, fá chumhdach Hege seomradóir an rígh, coimhéduigh na mban; agus tugthar fá deara neithe chum a nglanta do thabhairt dóibh:

4 Agus biodh an mhaighdean thaitneamhas ris an rígh na bainrioghain a náit Bhasti. Agus do thaitin an ní sin ris an rígh; agus do rinne sé mar sin.

5 ¶ Anois do bhí annsa phálás Súsan Iúduigh áirigh, dar bhainm Mordecai, mhac Iair, mhic Simeí, mhic Cís, Beniamíteach;

6 Noch rugadh ar siubhal as Ierusalem annsa daóirsine noch rugadh air siubhal a néinfheacht re Ieconiah rígh Iúdah, noch rug Nebuchadnessar rígh na Babiloine leis.

7 Agus thug leis súas Hadassah, (noch dar bhainm, Ester,) inghean dearbhrathar athar dhó: óir ní raibh athair nó mathair aice, agus do bhí an mhaighdion breaghdha sgíambach; noch do ghabh Mordecai, (a nuáir déug a hathair agus a mathair), chuige mar inghin do féin.

8 ¶ Marsin tárta, an tan do chlos aithne agus órdughadh an rígh, agus a nuáir do cruinnigheadh mórán maighdean go Súsan an pálás, fá chumhdach Hegai, gur tugadh Ester aon mar an ccéadna go tigh an rígh, fá chumhdach Hegai, coimhéduigh na mban.

9 Agus do thaitin an cailín ris, agus fuáir sí cinéul úadh; agus thug sé dhi go láath na neithe dfoir chum a hainichthe, maille ris gach ní dár bhéan ría, agus móirsheisior cailinigh, dob iomchubhuidh dhi dfagháil, as tigh an rígh: agus do chuir sí féin agus a cailinigh annsa náit do bfeáir do thigh na mban.

10 Níor fhoillsigh Ester a daoine nó a

cineadh: óir daithin Mordecai dhi gan a ninusin.

11 Agus do bhí Mordecai gach laóí ag siubhal as coimne chúirte thighe na mban, dféuchain ciondus do bhíadh Ester, agus an chríoch déireochadh dhi.

12 ¶ Agus a nuáir tháinig úair gach éanmhaighdine, do dhul a ccionn an rígh Ahasuerus, tar éis í bheith bliádhuin, do réir ghnátha na mban, (óir is mar sin do coimhlíontaoi láethe a nainicthe, *mar atá*, sé mhí le hola mhirra, agus sé mhí le neithibh deagbholuigh, agus le neithibh oile do ghlanadh na mban;)

13 Marso a nuáirsin do thigeadh gach éanmhaighdion chum an rígh; gidh bé ar bith ní diarradh sí do bherthi dhi é do dhul lé amach as tigh na mban go tigh an rígh.

14 Trath nóna, dimthigheadh sí ann, agus ar na mhárach dílleadh sí go dara tigh na mban, fá chumhdach Shaasgas, seomradóir an rígh, noch do choimhéud na leannáin: ní thigeadh sí a steach ní sa mhó chum an rígh, acht muna bheith dúil ag an rígh innte, agus go ccuireadh fios uirre as a hainm.

15 ¶ Anois a nuáir do thainig seal Ester, inghean Abihail dearbhrathair athar Mhordecai, (noch do ghabh lé mar inghin,) do dhul a steach chum an rígh, ní farradh sí éinni acht an ní do órduigheadh, Hegai seomradóir an rígh, coimheaduigh na mban. Agus fuáir Ester gean a radharc gach uile dhuine dá bhféuchadh uirre.

16 Mar sin rugadh Ester gus an rígh Ahasuerus don tigh riogha annsa deachmhadh mí, (noch *isi* sin mí Tebet), annsa seachdmhadh bliadhain dá rígehe.

17 Agus do ghrádhúigh an rígh Ester ós cionn na mban uile, agus fuáir sí gean agus grása iona radharc tar na maighdeanuibh uile; iondus gur chuir sé an choróin riogha ar a ceann, agus go ndéarna sé bainríoghan di a náit Bhasti.

18 Annsin do rinne an rígh féusta mór dá phriomsadhuibh agus dá sherbhiseachaibh uile, eadhon féusta Ester; agus do thug sé saóirse do na proibhinnsibh, agus thug sé tiodhlaicthe dhóibh, do réir chumuis an rígh.

19 Agus a nuáir do chruinnigheadar na maighdiona a bhfochair a chéile an dara huáir, do bhí Mordecai na shuidhe a ngeata an rígh.

20 Níor fhoillsigh Ester fós a cineadh nó a daóine; mar do chuir Mordecai dúalach uirre: óir do rinne Ester aithne Mhordecai, amhuil agus do rinne a nuáir do bhí dá tabhairt súas aige.

21 ¶ Annsa láethibhsin, (an feadh do bhí Mordecai na shuidhe a ngeata an

righ), do bhí fearg ar dhís do sheomradóirighibh an righ, Bigtan agus Teres, do luchd coimhead an doruis, agus do thríalladar lámh do leagadh air an righ Ahasuerus.

22 Agus fuair Mordecai fios na cúise, noch dinnis sé do Ester an bhainríoghain; agus dfoillsigh an bhainríoghain sin don righ a nainm Mhordecai.

23 Agus a nuair do leanadh an chúis, do frith a dheimhin; uimesin do crochadh fadsan ar aon ar crann: agus do scriobhadh sin a leabhar croiniceadh a lathair an righ.

CAIB. III.

Háman, na scathan ar an Chúirteoir ainmeineach, fhuilteach.

TAREIS na neitheánn so do mhéud-
aigh an righ Ahasuerus Háman mac Ammedata an Tagagiteach, agus dárduigh é, agus do chuir sé a ionad suidhe os cionn na huile phrionnsadh da raibh aige.

2 Agus do chlaóindís, agus dumbhuigh-
edís serbhísigh an righ uile, do bhí san gheata, do Háman: óir daithin an righ mairsin dá tháobh. Acht ní chromadh Mordecai, agus ní dhéanadh sé umhla dhó.

3 Annsin a dubhradar serbhísigh an righ, do *bhí* a ngeata an righ, re Mordecai, Cred fá sáruihonn tú aithne an righ?

4 Anois tárta, a nuair do labhradar go láetheamhuil ris, agus nach ttug sé toradh orra, gur innisodar sin do Háman, dfeuchuin an seasfaidís briathra Mhordecai: óir dinnis sé dhóibh gur Iúduigh é.

5 Agus an tan do chonnaire Haman nach umbhuighthead Mordecai, agus nach déanadh sé onóir dhó, annsin dó bhí Háman lán deirg.

6 Agus bá tarcuisneach leis lámh do chur ann Mordecai na áonar; óir do thaisbeanadar muinntir Mhordecai dhó: uime sin d'árr Háman na Iúduighe uile do scrios do *bhí* ar feadh rioghachda Ahasuerus uile, eadhon muinntir Mhordecai.

7 ¶ Annsa chéad mhí, (do *bí* sin mí Nisan), annsa dara bliadhuin déag don righ Ahasuerus, do theilgiodor Pur, eadhon, crannchar, róimhe Háman ó ló go ló, agus o mhí go mí, agus an dara mí déag, mar atá, mí Adar.

8 ¶ Agus a dubhairt Háman ris an righ Ahasuerus, Atá pobal áirigh sgaóilte anuigh agus ar na spréaghadh idir na daoimhbh an anuile phroibhinnsibh do rioghachta; agus atáid a dlighthe éacsamhuil ó nuile phebal, agus ní chomhéaduid dlighthe an righ: uime sin ní tarbha don righ a bhfuil.

9 Mas toil leis an righ, scriobhtar a ccur chum báis: agus díolfuidh misi

deich míle tallann airgid a lámhuibh na druinge air a bhfuil cúram na cúise, re na thabhairt a ttighthibh ionnmhuibh an righ.

10 Agus do bhean an righ a fliáinne dhá lámh, agus thug sé é do Háman mhac Ammedata an Tagagiteach, namhuid na Niúduigtheadh.

11 Agus a dubhairt an righ ré Háman, Tugadh an tairgiod, agus fós na daoine dhuitsi, do dhéanamh riu mar is áil leachd féin.

12 Annsin do goireadh ar scribheoiribh an righ an treas lá déag don chéidmhí, agus do scriobhadh annsin do réir a nuile neithe dar aithin Háman dfearuibh ionuid an righ, agus do na húachtaránuibh do *bhí* os cionn gach aon phroibhinnsi, agus do riaghlóiribh a nuile phobuil gach aon phroibhinnsi, do réir a scribhinn sin, agus chum gach aon phobail do réir a tteangtha; a nainm an righ Ahasuerus do scriobhadh é, agus do séluigtheadh é le fainne an righ.

13 Agus do cuireadh na litreacha ar siubhal le teachdairighibh chum gach uile phroibhinns an righ, do scrios, do mharbhadh, agus do dhiothlathriughadh, a nuile Iúduighe, edir óg agus arsuigh, chlann bhig agus mhná, a naon ló, eadhon air an treas lá déag don dara mhí déag, (noch ar *bí* mí Adar), agus a néadail do thógbhail súas mar chreich.

14 Cóip na scribhinne do thabhairt mar aithne ann gach aon phroibhinnsi do foillsinghadh do nuile dhuine é, lé a mbéidís réigh a ccoinne an lae sin.

15 Do chúadar na postadha amach, ar na mbrostughadh le haithne an righ, agus tugadh a nógra ann Súsan an pálas. Agus do shúigh an righ agus Háman síos chum óil; acht do bhí an chathair Súsan buáidheartha.

CAIB. IV.

Mordecai, ag cáineadh dhroch thionnsgnamh Háman, 13 ghríos sé ar Ester eidirghuidhe do dhéanamh ris an rí.

ANUAIR do mhothaigh Mordecai gach a ndéarnadh ann, do bhris Mordecai a éadach, agus do chuir sé saicéadach uime agus luath, agus do chúaidh sé amach a meadhon na caithreach, agus déigh sé le héigheannh ard searbh;

2 Agus thainic sé as tuine gheata an righ: óir níor f'head aonduine dul a steach a ngeata an righ air a mbiath saicéadach.

3 Agus ann gach uile phroibhinnsi, a ttáinic aithne an righ, agus a ordughadh, do *bhí* cáineadh mór a measc na Niúduigtheadh, agus troscadh, agus gul, agus éolchuire; agus morán na luidhe a saicéadach agus a luath.

4 ¶ Mar sin thangadar cailínigh Ester agus a seomradóirigh agus dinnisidíor *sin* di. Ann *sin* do bhí an bhainríoghain lán do dhoilghios; agus do chuir sí éadach dfolach Mhordecai, agus do bhuáin a néaduigh roin de: acht níor ghlac seisiún é.

5 Ann *sin* do ghoir Ester ar Hatach, áon do sheamradóirighibh an rígh, noch dórdúigh sé dfeithiomh uirre, agus thug sí aithne dhó go Mordecai, d'fagháil feasa cred í an chúis, agus cred an tadbhar fa raibh *sin*.

6 Annsin do chúaidh Hatach amach mar a raibh Mordecai go sráid na caithreach, noch *do bhí* as coinne gheata an rígh.

7 Agus dinnis Mordecai dhó a nuile ní dá ttarla dhó, agus an tsuim airgid dó gheall Háman dó dhíol ré hionnmhusuibh an rígh, ar son na Níúduigheadh do scrios.

8 Mar an céadna thug sé cóip scríobhtha na garma do scríobhadh ann Súsan chum a scrios, dá thaisbeanadh do Ester, agus dá fhoillsiughadh dhi, agus dá chur dúalach uirre dul a steach chum an rígh, agus gearán do dhéanamh ris, agus far-ratas do dhéanamh dá lathair ar son a daóine.

9 Agus tháinig Hatach agus dinnis sé bríathra Mhordecai do Ester.

10 ¶ Do labhair Ester a ris ré Hatach, agus thug aithne dhó chum Mordecai;

11 Ata a fhios ag serbhíseachuibh an rígh uile, agus ag daóinibh phroibhinneadh an rígh, gídh bé ar bith d'fior nó mhnaói thioclas gus an rígh don chúirt is faide a steach, ar nach goirthear, *go bhfuil* aoin-dligheadh amháin aige, an *té sin* do chur chum báis, acht amháin an té dhá sinfígh an rígh amach an tsat ríogha órdho, iondus go maire sé: achd níor goireadh ormsa do theacht a steach gus an rígh ris an tríochad lá so.

12 Agus dinnisodar do Mhordecai bríathra Ester.

13 Annsin daithin Mordecai a innisin do Ester, Ná saóil agad féin go rachadh tú as a tigh an rígh níos mó na na Iúduighe uile.

14 Oir má bhíonn tú a nois ad thoched go huilidh, *annsin* tnuicfaidh fúascladh agus saoradh air na Iúduighibh as áit oile; acht scriosfuidhthear thusa agus tigh hathar: agus cia agá bhfuil a fhios nach fá na leithéid so daimsir tháinig tú chum na ríoghachda?

15 ¶ Annsin a dubhairt Ester *riu*, an *freagra so*, do bhreith chum Mordecai,

16 Imthigh, cruinnigh a bhfochair a chéile a bhfuil do Iúduighibh a lathair a Súsan, agus troiscidh ar mo shonsa, agus

ná hithigh agus ná hibhidh a ttrí lá, doidche ná ló: troisgfe misi agus mo mhaighdiona mar an gcéadna; agus marsin rachuidh mé a steach chum an rígh, bíodh nach do réir an dlighe: agus má bhásuighthear me, básuighthear me.

17 Marsin dimthigh Mordecai roimhe, agus do rinne do réir a nuile ní dar aithin Ester dhe.

CAIB. V.

Athchoinnigh Ester ris an rí.

A NOIS tarla ar an treas lá, gur chuir Ester a *culaidh* bhainríoghna uirre, agus do sheas annsa chúirt dob fhaide a steach a tigh an rígh, thall as coinne thighe an rígh: agus do shuigh an rígh iona chathaóir ríogha annsa tigh ríoghambhuil, thall as coinne gheata an tigh.

2 Agus is amhluidh bhí, a nuair do chonnaire an rígh Ester an bhainríoghan na seasamh annsa chúirt, go bhfuair sí fabhar iona radharc, agus gur shín an rígh chum Ester an ríoghshalt órdha do bhí iona láimh. Mar sin tháinig Ester a ngar dhó, agus do bhean sí re bárr na sláite.

3 Annsin a dubhairt an rígh ría, Cred is áil leachd, a bhainríoghan Ester? agus cred é híarratus? do bheartar dhuit é go leath na ríoghachta.

4 Agus do fhreagair Ester, Má *chítear* go maith don rígh é, tigeadh an rígh agus Háman a niugh chum na fleidhe do ghléas misi dhó.

5 Ann sin a dubhairt an rígh, Tabluidh air Háman deithnios do dhéanamh, go ndéarna sé mar a deir Ester. Marsin tháinig an rígh agus Háman chum na fleidhe do ghléas Ester.

6 ¶ Agus a dubhairt an rígh re Hester ag fleidh an n'fiona, Cred í hachchuinge? agus do gheabha tú í: agus cred é híarratus? eadhon go nuige leath na ríoghachta coimhlíonfuidhthear é.

7 Annsin do fhreagair Ester, agus a dubhairt, Si mathchuinge agus míarratus;

8 Má fuair mé grás a radharc an rígh, agus mas toil leis an rígh míarratus do dheónuighadh, agus mathchuinge do choimhlíonadh, tigeadh an rígh agus Háman chum na fleidhe ghleusfús mé dhóibh, agus do dhéana mé a m'arach mar a dubhairt an rígh.

9 ¶ Ann sin do chúaidh Háman amach an lásin gáirdeach agus maille re croidhe sólasach: acht a nuair do chonnaire Háman Mordecai a ngeata an rígh, nach ar sheas sé súas, agus nár chorruigh sé ar a shonsan, do bhí sé lán dfeirg a naghaidh Mhordecai.

10 Thairis sin do chuir Háman srian ris féin: agus a nuair tháinig sé dhá thigh, do

chuir teachda úadh agus do ghoir air a chairdibh, agus ar a mhnaoi Seres.

11 Agus dinnis Hámán dóibh glóir a shaidhbhríosa, agus íomad a chloinne, agus na huile *neithe* léir chuir an rígh súas é, agus mar dárduigh sé é ós cionn phrionnsadh agus sherbhíseach an rígh.

12 A dubhairt Hámán fós, Níor léig Ester an bhainríoghan éanduine a steach leis an rígh chum na fleidhe dullmhuigh sí acht mé féin; agus atá cuireadh agam a mórach uáithe mar an ccéadna leis an rígh.

13 Gidheadh ní dhéan so ré cheile maith dhamh, an fad chíteas mé Mordecai an Iúduigh na shuighe ag geata an rígh.

14 ¶ Annsin a dubhairt Seres a bhean agus a cháirde uile ris, déantar croch cháogad cubhad ar áirde, agus labhairis ris an rígh a marach go ccrochfuidhe Mordecai uirre: an sin éirigh a steach go súgach ris an rígh chum na fleidhe. Agus do thaitin an ní le Hámán; agus thug sé fa deara croch do dhéanamh.

CAIB. VI.

Tús anrath Haman, 10 noch dar horduigh-eadh, Mordecai a namhuid do onorughadh.

ANOIDHCHE SIN níor fhéud an rígh a codhladh, agus daithin sé leabhar cuimhne na ccríneadh do thabhairt chuige; agus do léugheadh iad a lathair an rígh.

2 Agus do fríth scríobhtha ann, gur bé Mordecai dinnis ar Bhigtana agus ar Theres, días do sheomradóirighibh an rígh, coimhéduighthe an doruis, noch do bhí ar tí lámh do chur annsa rígh Ahasuerus.

3 Agus a dubhairt an rígh, Cred a nonóir nó an meas tugadh ar Mhordecai ar a shonso? Annsin a dubhradar serbhí-sigh an rígh do mhiniostáil dó, Ní dhéar-nadh éainní ar a shon.

4 ¶ Agus a dubhairt an rígh, Cía atá annsa chúirt? (A nois tháinic Hámán annsa chúirt amuigh do thigh an rígh, do labhairt ris an rígh do chrochadh Mhordecai air an ccroich do ghléus sé na choinne.)

5 Agus a dubhradar serbhí-sigh an rígh ris, Féuch, atá Hámán na sheasamh annsa chúirt. Agus a dubhairt an rígh, Tigeadh sé a steach.

6 Annsin tháinic Hámán a steach, agus a dubhairt an rígh ris, Cred do dhéantar don duine a mbia dúil ag an rígh onóir do thabhairt dó? (Anois do smuáin Hámán iona chroidhe, Cía agá mbíath dúil ag an rígh a onorughadh ní sa mhó ná misi?)

7 Agus do fhreagair Hámán an rígh,

Ar son an té agá mbia dúil ag an rígh donórughadh,

8 Tugthar a nús an chuluidh ríogha noch *ghnáthuighios* an rígh diomchar, agus an teach ar a ngnáthuigheann an rígh marcúigheachd, agus an choróin ríogha noch chuirthear ar a cheann:

9 Agus tugthar an chulaidhsí agus an teach a láimh aoin do na prionnsadhuibh is mó onóir do phrionnsadhuibh an rígh, iondus go ccuirfeadh iad uime a nduine a mbia dúil ag an rígh a onórughadh: agus tugthar ar marcúigheacht é ar feadh shraide na caithreach, agus fuagarthar roimhe, Is mar so do dhéantar ris an té dhá mbia dúil ag an rígh a onórughadh.

10 Annsin a dubhairt an rígh re Hámán, Déana deithfir, agus glac an chulaidh agus an teach, mar a dubhairt tú, agus déana mar sin do Mhordecai an Iúduigh, noch shuighios ag geata an rígh; ná faillighthear ré héinní dá ndubhairt tú.

11 Ann sin do ghlac Hámán an téadach agus an teach, agus déaduigh sé Mordecai, agus thug leis ar marcúigheacht thríd sráid na caithreach é, agus dfuagair roimhe, Is mar so do dhéantar ris an nduine is mian leis an rígh donórughadh.

12 ¶ Agus tháinic Mordecai a ris go geata an rígh. Acht do rinne Hámán deithnios da thigh ag déanamh dobhroin, agus folach air a cheann.

13 Agus dinnis Hámán dá mhnaoi Seres agus dá cháirdibh uile gach ní dár éirigh dhó. Annsin a dubhradar a dhaoine glioca agus Seres a bhean ris, Más do shíol na Niúduigheadh Mordecai, re ar thosuigh tú tuitim, ní bhéara tú buáidh na aghaidh, achd is dearbh go ttuitfidh tú roimhe.

14 Agus an feadh do bhádar mar sin ag comhrádh ris, thangadar seomradóirigh an rígh, agus do rinneadar deithfir re Hámán do thabhairt chum na fleidhe do ghléus Ester.

CAIB. VII.

Toradh edirghuidhe Ester a leith a daoine: 7 agus bás Hámán.

MAR sin tháinic an rígh agus Hámán chum na fleidhe le Hester an bhainríoghan.

2 Agus a dubhairt an rígh a ris re Hester air an dara lá ag fleidh a nfiána, Cred é híarratus, a bhainríoghan Ester? agus do bhéarthar duit é: agus cred é hath-chuinghe? agus coimhlíonfuigheor í, da madh go leath na ríoghachta.

3 Ann sin do fhreagair Ester an bhainríoghan, agus a dubhairt, Má fuair mé cinnealtas dot lathair, O a rígh, agus más toil ris an rígh, tugthar manam dhamh

ar míarratas, agus mo dhaóine ar math-chuinge:

4 Óir do reacadh sinn, misi agus mo dhaóine, dar scrios, dar marbhadh, agus dar ndíothlaithrighadh. Acht dá reac-thaói sinn mar dhaóirsineachuibh fir agus daoirsineachibh mna, ní laibheoruinn, má tá nár bhféidir leis an nánhuid, dul a muga an rígh daisiog.

5 ¶ Annsin do fhreagair an rígh Ahasuerus agus a dubhairt re Hester an bhainríoghan, Cía hé féin, nó cáit a bhfuil an té, dá léigfeadh a neagla d'fhagail iona chroidhe féin sin do dhéanamh?

6 Agus a dubhairt Ester, Isé a neascara agus an nánhuid an drochdhuinesi Háman. Annsin do ghabh engla Háman a bhfiadhnúisi an rígh, agus na bainríoghna.

7 ¶ Agus ar néirge don rígh ó fhleidh a n'fiona iona fheirg do chuáidh se tgo gáirdín an pháláis: agus do sheas Háman súas do ghuidhe na bainríoghna Ester fá na anam; óir do chonnaire sé go raibh oile dá thriall na aghaidh ón rígh.

8 Annsin d'fll an rígh as gáirdín an pháláis go hionad fleidhe a n'fiona; agus do thuit Háman ar an leabuidh air a raibh Ester. Annsin a dubhairt an rígh, A néigheochuidh sé an bhainríoghan mar an ccéadna as mo choinne annsa tigh? Ar ndul a n'focail as béul an rígh, d'folchadar aghuidh Háman.

9 Agus a dubhairt Harbona, áon do na seoiradóirighibh a bhfiadhnúisi an rígh, Féuch fós, an chroch do cháogad cubhad ar áirde, noch do rinne Háman do Mhordecai, noch do labhair go maith ar son an rígh, atá sí na seasamh a tigh Háman. Annsin a dubhairt an rígh, Crochuidh é féin uire.

10 Marsin do chrochadar Háman ar an ccroich do rinne sé do Mhordecai. Annsin do sguir fearg an rígh.

CAIB. VIII.

Do hinúiseadh do na Hiúduighibh, an comhfhuasgladh do dhearna dhóibh le Ester.

ANSA ló sin féin thug an rígh Ahasuerus tigh Háman, nánhuid na Niúduigheadh, do Ester an bhainríoghan. Agus tháinig Mordecai a lathair an rígh; óir dinnis Ester mar do bhí sé dhi.

2 Agus do bhain an rígh a fhaíne dhe, noch do bhain sé do Háman, agus thug sé do Mhordecai é. Agus do chuir Ester Mordecai ós cionn tigh Háman.

3 ¶ Agus do labhair Ester fós a rís á lathair an rígh, agus do shléacht fá na chosuibh, agus do ghuidh sí é maille ré déuruibh urchóid Háman an Hagagiteach,

agus an chealg do thriall sé a naghaidh na Niúduigheadh, do chur ar cúl.

4 Annsin do chonnuimh an rígh amach an ríoghshlat órdha a ccoinne Ester. Agus do sheas sí a bhfiadhnúisi an rígh.

5 Agus a dubhairt sí, Más toil leis an rígh, agus má fuair misi caraidradh iona radharc, agus go bhfaicthear an ní ceart a bhfiadhnúisi an rígh, agus má tá mé tait-neamhach iona radharc, scriobhtar litreacha Háman mhic Hammedatha an Tagagiteach do ghairm air a nais, noch do scríobh sé do scrios na Niúduigheadh noch atá a nuile phroibhinsibh an rígh:

6 Óir ciondus fhéaduimsi fulang an tolc noch thiucfas ar mo dhaóinibh dfaic-sin? nó ciondus fhéaduim scrios mo chinidh dfaicsin?

7 ¶ Annsin a dubhairt an rígh Ahasuerus re Hester an bhainríoghan agus re Mordecai an Iúduigh, Féuch, thug mé do Ester tigh Háman, agus do chrochadar é féin san ccroich, do bhrigh gur leag sé a lámh air na Iúduighibh.

8 Scriobhuidhsí mar an ccéadna ar son na Niúduigheadh, mar is mian libh féin, a nainm an rígh, agus séuluighidh é le fáinne an rígh: óir an scríbhinn scriobhtara nainm an rígh, agus shéuluighthear lé fáinne an rígh, ní fhéadann éanduine a fhilleadh air ais.

9 Ann sin do goireadh scribneóiridh an rígh sa nam sin ar an treas mí, (sí sin an mhí Sibhan), ar an treas lá fithchiod don mhí sin; agus do scriobhadh (do réir a nuile ní dá ttug Mordecai uadh) chum na Niúduigheadh, agus chum fhéara ionuid an rígh, agus na mbreitheamhan, agus úachdaran na bproibhinnseadh, noch atá ón India go nuige Etiopia, céud agus fithche agus seachd bproibhinsí, chum gach áon phroibhinsí do réir a scríbhinne sin, agus chum gach éanphobail do réir a tteangtha, chum na Niúduigheadh do réir a scríbhinne, agus do réir a tteangtha.

10 Agus do scríobh sé a nainm an rígh Ahasuerus, agus do shéuluigh é le fáinne an rígh, agus do chuir sé litreacha lé leachdadhá uadh ar eachuibh, agus marcúighe ar mhúillidhibh, agus ar chámhalluibh, agus ar eachuibh óga choimhlinga.

11 Ionta sin dáontuigh an rígh do na Iúduighibh ann gach áon chathruigh a rabhadar iad féin do chruinniughadh a bhfochair a chéile, agus seasamh ar son a nanma, do dhíobhadh, do mharbhadh, agus do scrios, cumhacht an phobail agus na proibhinnse uile do chuirfeadh na naghaidh, a ndaoine beaga aráon agus a mná, agus a néadail do bhuain díobh mar chreich,

12 Anáon ló a bproibhinsibh an rígh Ahasuerus, eadhon, ar an treas lá déug don dara mí déag, noch isí mí Adar.

13 Cóip na scríbhne do thabhairt mar aithne ann gach áon phroibhinnsi dá fhoillsiúghadh do nuile phobal, agus go mbeidís na Niúduighe réigh a ccoinne an láe sin dá ndíoghúilt féin ar a naimhdibh.

14 Marsin do chúadar amach na postadha do bhí ar muin mhúillidh agus chámhall, ar na ndeithfriughadh agus ar an mbröstughadh ar siubhal le haithne an rígh. Agus tugadh a níosra a Súsan an palás.

15 ¶ Agus do chuáidh Mordecai amach as lathair an rígh a néadach ríogha do ghorra agus do bhán, agus maille re mórchoróin óir, agus le culaidh línéduigh fhinealta agus phurpair : agus do gháirdigh cathair Shúsán agus do bhí sí luathgháir-each.

16 Fúaradar na Iúduighe solus agus gáirdeachus, agus solás, agus onóir.

17 Agus ann gach áon phroibhinnsi, agus an gach áonchathruigh, gidh bé áit a ttáinic aithne an rígh agus a órdughadh, fúaradar na Iúduighe gáirdeachus agus luathgháir, féusta agus lá maith. Agus thangadar móran do mhuinntir na tíre do bheith na Niúduighibh; óir do luigh eagla na Niúduigheadh orra.

CAIB. IX.

Na Hiúduighe ar búaladh a naimhde dhoibh, 20 do chomhghadar féusta Púrim..

ANOIS annsa dara mí déag, (do bí sin, mí Adar), ar an treas lá déag dhi, a núair do bhí aithne an rígh agus a órdughadh a ngar ré a ccur a ccrích, annsa ló ar shaóileadar naimhde na Niúduigheadh cumbacht dtagháil ós a ccionn, (matá gur hiompóigheadh é go contrardha, go rajbh buáidh ag na Iúduighibh ós cionn na muinntire noch do fhúathuigh iad;)

2 Do chruinnigheadar na Iúduighe iad féin a ccionn a chéile iona ccaithreachaibh air feadh uile phroibhinnsí an rígh Ahasuérus, do chur a láimhe annsa druing do thairg an dochar do dhéanamh : agus níor théud áonduine seasamh riu; óir do ghabh eagla gach uile phobal rompa.

3 Agus do chuidigheadar iachtaráin, agus riaghlóruigh, agus breitheámhuin, agus oifigidh an rígh, leis na Iúduighibh; do bhrigh gur luidh eagla Mhordecai orra.

4 Oir bá mór Mordecai a tigh an rígh, agus do chuáidh a chlú amach ar feadh na nuile phroibhinnsí : óir dás an duinesi Mordecai ní sa mhó agus ní sa mhó.

5 Marso do bhuáileadar na Iúduighe a naimhde uile le buille an chloidhimh, agus le hár, agus le scrios, agus do rinneadar mar budh toil léo ris an luchd do fhúathuigh iad.

6 Agus ann Súsan an palás do mharbhadar na Iúduighe agus do mhuigheadar cúig céud fear.

7 Agus Parsandata, agus Dalphon, agus Aspata,

8 Agus Porata, agus Adaliah, agus Aridata,

9 Agus Parmasta, agus Arisai, agus Aridai, agus Bhaiseata,

10 Deich mhic Háman mhic Hammedata, námhuid na Niúduigheadh, do mharbhadar iad; acht air a néadail níor leagadar a lámh.

11 Tugadh an lásin a lathair an rígh uibhir na méide do marbhadh ann Súsan an palás.

12 ¶ Agus a dubhairt an rígh re Hester an bhainríoghan, Do mharbh agus do scrios na Iúduighe cúig céud fear ann Súsan an palás, agus deithneamhar mac Háman; cred do rinneadar annsa chuid oile do proibhinnsibh an rígh? anois cred í hathchuinge? agus do bhéarthar dhuit í: nó cred é híarratus ní is mó? agus do dhéantar é.

13 Annsin a dubhairt Ester, Más toil leis an rígh, tugthar cead do na Iúduighibh atá ann Súsan sin do dhéanamh a mórach mar an ccéadna do réir órdúigthe an láesi, agus crochthar deithneamhar mac Háman annsa chroich.

14 Agus daithin an rígh a dhéanamh marsin : agus tugadh a níosra ann Súsan; agus do chrochadar deich mic Háman.

15 Oir do chruinnigheadar na Iúduighe do bhí ann Súsan iad féin a ccionn a chéile ar an cceathramhadh lá déag don mhí Adar mar an gcéadna, agus do mharbhadar trí chéad fear ann Súsan; acht níor leagadar a lámh air a néadail.

16 Acht na Iúduighe uile do bhí a bproibhinnsibh an rígh do chruinnigheadar iad féin a ccionn a chéile, agus do sheasadar ar son a nauma, agus fúaradar ciúnas ó na naimhdibh, agus do mharbhadar dá neascáirdibh seachtmhoghad agus cúig mhíle, acht níor leagadar a lámha air an ccreich,

17 Ar an treas lá déag do mhí Adar, agus ar an cceathramhadh lá déag don mhí chéadna do shocrúigheadar, agus do rinneadar lá féusta agus soláis de.

18 Acht na Iúduighe do bhí ann Susan do chruinnigheadar a bhfochair a chéile ar an treas lá déag don mhí sin, agus ar an cceathramhadh lá déag dhi; agus air an ccúigeadh lá déag don mhí chéadna do shúaimhnigheadar, agus do rinneadar dhe lá féusta agus soláis.

19 Uime sin do rinneadar Iúduighe na mbailteadh níbeag do chomhuigh a mbailtibh gan bhalladha, an ceathramhadh

lá déag do mhí Adar na lá luathghaire agus feusta, agus na lá mhaith, agus do chur oirchiseacht chum a chéile.

20 ¶ Agus do scríobh Mordecai na neithesi, agus do chuir se litreacha chum na Niúduigheadh oile do bhí a nuile phroibhinnsibh an rígh Ahasuerus, a bhfogus agus a ccéin,

21 Dá bhuanughadh so na measc, go ccongmuidís an ceathramhadh lá déag don mhí Adar, agus an cúigeadh lá dhi, gacha bliadhna,

22 Mar an laethe ar shuaimhnigheadar na Iúduighe ó na naimhdibh, agus an mhí do hiompoigheadh chuca ó dhólas go sólas, agus ó dhóbrón go la mhaith: go ndéindís dhiobh laethe feasta agus gairdeachuis, agus oirchiseachd do chur chum a chéile, agus tiodhluicthe chum na mbocht.

23 Agus do ghabhadar na Iúduighe orra féin a dhéanamh mar do thosuigheadar, agus mar do scríobh Mordecai chuca;

24 Do bhrígh gur thríall Hámán mhac Hammedata, an Tagagiteach, námhuid na Niúduigheadh uile, a naghuidh na Niúduigheadh chum a scríosta, agus gur theilg Pur, (eadhon crannchar), dá ndíothughadh, agus dá scrios;

25 Acht a núair tháinig Ester a lathair an rígh, daithin se le litreachaibh an droichthionnsgnamh, do thríall sé a naghaidh na Niúduigheadh, dfileadh ar a cheann féin, agus é féin agus a mhic do chrochadh san croidh.

26 Ar a nadhbharsin do ghoireadar Púrim do na láethibhsin, ón nainm Pur. Uimesin ar son bhriathar na litreach, agus ar son gach neithe dá bhfacadar a táobh a nadhbhairsi, agus noch déirigh dhóibh.

27 Dórdúigheadar na Iúduighe, agus do ghabhadar orra féin, agus air a sliocht, agus ar gach uile dhuine dá cceingeoladh riu, iondus nach bhfaileochthai é, go ccoimheadláidis an dá lá so do réir a scríbhíne, agus do réir a nuáire cinnle gacha bliadhna;

28 Agus go ccuimhneochthai na laethesi agus go ccoimheadfuidhe iad ar feadh gach

éaingheinealuigh, gach éaintreibhe, gach phroibhinnshe, agus gach éanchaithreacha; agus nach bhfaileochthai na laetheso Púrim ó bheith a measc na Niúduigheadh, nó a ccuimhne do dhul a mbáthadh ó na siol.

29 Ann sin do scríobh Ester an bhainríoghan, inghean Abihail, agus Mordecai an Iúduigh, maille ris a nuile úghdarrás, chum an dara litresi Phúrim do dhaingniughadh.

30 Agus do chuir sé na litreacha chum na Niúduigheadh uile, chum na ccéud agus na seacht bproibhinnséadh fithchíod do rioghachta Ahasuerus, maille re briathruibh síothchána agus firinne,

31 Do dhaingniughadh na laétheadhso an Phúrim iona naimsearuibh cinnle, do réir mar do aithin Mordecai an Iúduigh agus Ester an bhainríoghan díobh, agus mar do órdúigheadar air a son féin agus air son a síl, adhbhar a ttoisge agus a ngearáin.

32 Agus do dhaingnidh órdughadh Ester na cúisei an Phúrim; agus do scríobhadh annsa leabhar é.

CAIB. X.

Mórdhacht Ahasueruis. 3 Agus oirdheareus Mhordecai, noch do bhí sochroidh-each do ghná.

AGUS do chuir an rígh Ahasuerus duibhchios ar a dúithche, agus air oileanuibh na fairge.

2 Agus gniomha a neirt uile, agus a chumbachta, agus foillsiughadh mhéud Mhordecai, iona ndéarna an rígh mór é, nach bhfuilid siad scríobhtha a leabhar croinice ríogh na Média agus na Persia?

3 Oir do bé Mordecai an Iúduigh do bhoice don rígh Ahasuerus, agus budh mór é a measc na Niúduigheadh, agus geanamhuil ag iomadamlachd a dhearbhráitheach, ag iarruidh maiteasa dá dhaóinibh, agus ag labhairt síothchána dá shliocht féin uile.

Leabhar JOB.

CAIB. I.

Trid chasabíd Shatain, do cheastnuigheadh an duine díreach Iob, le milleadh éadula agus chloinne.

DO bhí duine a bhfearann Hus, dar bhainm Iób; agus do bhí an fear sin

iomlán agus díreach, agus neach air a raibh eagla Dé, agus do sheachuin olc.

2 Agus do rugadh móirsheisiór mac dhó agus triur inghean.

3 Do bí a niaóin mar an ccéadna seacht míle cáora, agus trí mhíle cámhall, agus cúig chéad cúpla damh, agus cúig

chéad assal bainionn, agus teaghlach romhór; iondus gur bhé an fearso duine budh mó don taobh shoir uile.

4 Agus dimthighedís a chlann agus do nídís fleadh ionattightheibh, lá air gach áon díobh; agus do chuiredis fios agus do ghoidedís ar a tríuir deirbhsheathrach di the agus dól na bhfochair.

5 Agus is amhluidh bhí, a nuair do thághadh láethe a bfeidhe timchioll, go ccuireadh Iób fios orra agus go náomh-uigheadh sé iad, agus go neirgheadh sé sa mhóch na maidne, agus go nofráladh sé iodbhartha loisge do réir a nuibhre uile: óir a deireadh Iób, Do bfeidir gur pheac-uigheadar mo mhic, agus gur mhalluigh-eadar Dia iona gcroidhtheibh. Marso do niodh Iób go gnáthach.

6 ¶ Anois do bhí lá an tan thangadar mic Dé dá ttaisbeanadh féin a lathair an TIGHEARNA, agus tháinig Sátan mar an gcéadna na measg.

7 Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Sátan, Cáit as a ttig tusa? Ansin do fhreagair Sátan don TIGHEARNA, agus a dubhairt, O bheith ag imtheacht fá ccuáirt ar feadh na talmhan, agus ó shiubhal síos agus súas ann.

8 Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Sátan, Ar mbeas tú mo shearbhfhoghan-tuigh Iób, nach bhfuil áon cosmhuil ris air an ttalamb, duine iomlán díreach, aon ar a bhfuil eagla Dé, agus sheachnas olc?

9 Ansin do fhreagair Sátan don TIGHEARNA, agus a dubhairt, An gan adhbhar atá eagla Dé air Iób?

10 Nach déanna túsa fáil na timchioll, agus a timchioll a thighe, agus timchioll a nuite ní da bhfuil aige air gach aon táobh? do bheannuigh tú oibreacha a lámh, agus do mhéaduigh tú a mhaoin annsa tír.

11 Acht a nois sín do lámh, agus leag í ar a bhfuil aige, agus mailleochuidh sé thú ad aghaidh.

12 Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Sátan, Feuch, atá a bhfuil aige uile fad chumhachduibhsí; amháin air féin na sín do lámh. Marsin dimthigh Sátan amach as lathair an TIGHEARNA.

13 ¶ Agus do bhí lá air a rabhadar a mhic agus a inghéana ag ithe agus ag ól fhíona a ttig a ndearbhrathar fá sine:

14 Agus tháinig teachtaire go Iób, agus a dubhairt, Do bhádar na daimh ag treabhadh, agus na hassail ag inngheith lámh riu:

15 Agus thangadar na Sabeánuigh orra, agus rugadar léo iad; do mharbhadar fós na seirbhísigh le fáobhar an chloidhimh; agus tháinig misi amháin am áonar as dá innisin duit.

16 An feadh do bhí sé fós ag labhairt, tháinig mar an ccéadna duine eile, agus a dubhairt, Do thuit teine Dé ó neamh, agus do dhóigh sí na caoirigh, agus na serbhísigh, agus do léarloisg iad; agus misi amháin tháinig as am áonar dá innisin dhuit.

17 An feadh do bhí sé marso ag comhrádh, tháinig mar an ccéadna duine eile, agus a dubhairt, Do rinneadar na Cailcéanuigh trí bhanna súas, agus do lingeadar air na cámhalluibh, agus rugadar léo iad, do mharbhadar fós na serbhísigh le fáobhar an chloidhimh; agus tháinig misi amháin am áonar as dá innisin dhuit.

18 An feadh do bhí sé fós ag comhrádh, tháinig duine eile mar an ccéadna, agus a dubhairt, Do bhádar do mhic agus hingheana ag ithe agus ag ól fíona a ttig a ndearbhrathar fá sine:

19 Agus, féuch, tháinig géath mhór ón bhásach, agus do bhuail sí ceithre coirnél an tighe, agus do thuit sé air na hógánuibh, agus atáid marbh; agus tháinig misi amháin am áonar as dá innisin dhuit.

20 Ansin déirigh Iób, agus do réub sé a fhalluing, agus do bhearr sé a cheann, agus do thuit síos air an ttalamb, agus do adhuir sé,

21 Agus a dubhairt, Tárnochd tháinig mé amach as broinn mo mháthar, agus tárnochd fhilltíos mé ann a ris: sé an TIGHEARNA thug úadh, agus sé an TIGHEARNA rug leis; go madh beannuigh ainm an TIGHEARNA.

22 Níor pheacúigh Iób annso uile, ní mó do chuir leimhe a leith Dé.

CATB. II.

Thrid thuille casaoid ó Shatain, do cheastnuigheadh Iób níos géara.

DO bhí lá a ris a nuair thangadar mic Dé dá ttaisbeanadh féin a lathair an TIGHEARNA, agus tháinig Sátan mar an ccéadna dá thaisbeanadh féin a lathair an TIGHEARNA.

2 Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Sátan, Cáit as a ttig tusa? Agus do fhreagair Sátan don TIGHEARNA, agus a dubhairt, O imtheacht fá ccuáirt annsa talumb, agus ó shiubhal síos agus suas ann.

3 Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Sátan, Nar mbeas tú móglach Iób, nach bhfuil áon cosmhuil ris air an ttalamb, duine iomlán díreach, áon air a bhfuil eagla Dé, agus sheachnas olc? agus chomh-mhus a iomláine go daingion a ccomh-naidhe, bíodh gur chorruidh tusa misi na aghaidh, dhá scrios gan adhbhar.

4 Agus do fhreagair Sátan don TIGHEARNA, agus a dubhairt, Croicionn ar son

croicinn, a bhfuil ag duine do bhéaradh sé ar a anam é.

5 Acht cuirse amach do lámh anois, agus bain re na chnáimh agus re na fheoil, agus mailleochaidh sé thú ad aghaidh.

6 Agus a dubhairt an TIGHEARNA re Sátan, Féuch, *atá* sé ann do láimhse; achd amháin cáomhuin a anam.

7 ¶ Annsin do chúaidh Sátan amach ó lathair an TIGHEARNA, agus do bhúail sé Iób le neascóidighibh doilghe ó bhonn a choise go baithis a chinn.

8 Agus do ghlac sé scríobán curcain dá scríobadh féin leis; agus do shuidh sé síos ar fudh na lúatha.

9 ¶ Annsin a dubhairt a bhean ris, An ccongmbann tusa hionláine a ccomhnuigh? Malluigh Día, agus éug.

10 Acht a dubhairt seision ría, Labhran tú mar labhras áon do na mnáibh amuideacha. Cred so? an nglacfum maith as láimh Dé, agus nach géubham olc úadh? Annsó uile níor pheacuidh Iób le na bhéul.

11 ¶ Anois a nuáir do chúaluidh tríur carad Iób an tolcso uile tháinic air, tháinic gach aon aca ón áit féin; Eliphas an Temaníteach, agus Bildad an Suhiteach, agus Sophar an Naamatíteach: óir do rinneadar ionad coinne re chéile do theacht do dhéanamh doilghis leis agus dá chomhfurtachd.

12 Agus a nuáir do thógbhadar a súile súas a ccéin, agus nár aithnigheadar é, do thógbhadar a nguth ós áird, agus do ghuileadar; agus do réub gach áon díobh a fhálluing, agus do chroitheadar luáithreadh air a ccéannuibh leath re neamh.

13 Mársin do shuigheadar síos na fhochair ar an tialumh air feadh sheachd lá agus seacht noidhche, agus níor labhair áonduine focal ris: óir do chonncadar gur romhór a dhoilghis.

CAIB. III.

Iób, a ceumhigach mhoir, do mhalluigh sé an lá iona rugadh é.

NA dhiáigh so dfoscail Iób a bheul, agus do mhalluigh se a lá.

2 Agus do labhair Iób, agus a dubhairt,

3 Inthigheadh seachad an lá iona rugadh mé, agus a noidhche iona ndubhradh, *Atá leanabh mic ar na ghineamhuin.*

4 Bíodh an lá sin na dhorchadas; na cuireadh Día beann air ó neamh, agus na lonnuigheadh an solus air.

5 Agradh dorchadas agus scáile an bháis é; comhnuigheadh néull air; úamhnuigheadh dorchadas an lae é.

6 *Ar son na hoidhche sin, sealbhnuigheadh dorchadas í; ná ceangaltar í do láethibh na bliadhna, na tigeadh sí a nuibhir na míos.*

7 Féuch, bíodh a noidhchesin aouránach, ná tigeadh áon ghuth solásach innte.

8 Malluighdis an drong mhalluighios an lá í, noch *atá* réidh do thógbháil a ndó-bhróin súas.

9 Bidis réulta a chamhaoire dorchas; bíodh súil re solus aice, acht ná *fughadh* é; narob mó do chife sí éirghe an laoi:

10 Do bhrigh nar iádh sí súas doirse bhronn mo *mhatthar*, nár cheil sí doilghios óm shúilbh.

11 Cred nár éug mé ar tteachd as an mbroinn? *cred* nach bhfuair mé bás a nuáir tháinic mé amach as an mbolg?

12 Cred fár thoirmysgadar na glúine me? nó cred fár (tugadh dhamh) na cíocha do dhiughalláinn?

13 Oir do bhéinn anois am luighe go suaimhneach, agus do bhéinn ciuin, do choidefoluinn: annsin do bhéinn an chomhnuidhe,

14 A bhfochair ríogh agus chomhairleach na talmhan, do rinne áite uáigneacha dhóibh féin;

15 Nó a bhfochair phrionnsadh agá raibh ór, noch do líon a tighthe le haingiod:

16 Nó mar bhreith fholuighthe gan ionbhuidh ní bhéinn ann; mar naoidheanuibh *nach* bhfacaidh an solus a riamh.

17 Ann sin scuirid na droch dhaoine do bhuaidhirt; agus ann sin bhíos na daoine cortha na ccomhnuighe.

18 *Annsin* shuaimhnuighid na príosúigh a bhfochair a chéile, ní chluinid siad guth an mhilltéora.

1) *Atá* an beag agus an mor annsin; agus *atá* an searbhfíoghantuigh sápr ó na mhaighistir.

20 Cred as a ttugthar solus don tí *atá* a truaighmhéile, agus beatha don tsearbhí ann anum;

21 Noch lear mhian bás, achd ní *thig* sé; agus thochlas dá iarruidh nisa mho na ciste foluighthe;

22 Noch gháirdighios go hiomarcach, agus ar a mbí lúathgháir, a nuáir do gheabhuid an nuaigh?

23 *Cred* as a ttugthar solus do dhuine agá bhfuil a shlighe ar ceilt, agus noch do iádh Día a stigh?

24 Oir thig mo uchbhadhach súil ithim, agus mo núalghubha ar na ndórtadh amach anhuil uisceadha.

25 Oir an ní dob eagal liom go mór tháinic sé orum, agus an ní roimhe ar uáimhnigh mé tháinic sé chugam.

26 Ní raibh mé a ndaingion, ní mó do bhí suáimhnios agam, ní mó do bhí mé ciuin; gidheadh tháinic búaidhreadh.

CAIB. IV.

Do agair Eliphas, míoshoighid ar Iób,
7 agus peacadh fuathmhur.

ANSIN do fhreagair Eliphas an Teman-
iteach, agus a dubhairt,

2 Má chuirmid romhuinn comhradh do
dhéanamh riot, an mbiaidh doilghios ort?
acht cía fheadus é féin do chongmháil ó
labhairt?

3 Féuch, do theagaisg tú féin mórán,
agus do neartuigh tú na lamha laga.

4 Do chongmhadar do bhriathra súas
an té do bhí ag tuitim, agus do neartuigh
tú na glúine fanna.

5 Acht a nois tháinig sé ort féin agus
do theid tú a nanbhfainne; do bhean sé
riot, agus ata tú buaidheartha.

6 Nach í so heagla, do dhóthchus, do
dhóigh, agus firéuntachd do shlightieach?

7 Cuimhnigh, iarruim dathchuinge ort,
cía sgriosadh a ríamh, ar mbeith neamh-
chionntach? nó cáit ar gearradh a mach
an firéun?

8 Do réir mar do chonnaire misi, an
drong threabhus éaicceart, agus chuirios
olc, beanaid an ní céadna.

9 Le sideadh Dé imthighid siad, agus le
hanáil a pholláireadh marbhtar iad.

10 Nuair an leomhuin, agus guth an
leomhuin dhiscir, agus fíacla an leomhan
óg, bristeair iad.

11 Téid an seinleomhan a muga do
dhíth creiche, agus a táid cuiléin an leomh-
uin churata sgartha ó cheile.

12 Anois tugadh ní go foluightheach
chugamsa, agus do ghabh mo chlúas beag-
an de.

13 A smuaintighibh ó fhisibh na
hoidhche, a nuair thuitios codhladh trom
ar dhaoinibh,

14 Tháinig eagla orum, agus crith, noch
do chuir mo chnámha uile ar crith.

15 Ansin do ghabh spiorad thorun
ar maghuidh; do sheas grúag mo chuirp
súas:

16 Dfan sé na sheasamh, achd níor
bhféidir liomsa a fhoirm daithniughadh:
do bhí íomháigh as coinne mo shúl, do bhí
tochd ann, agus do chúala mé guth
gha rádh,

17 An mbía duine marblthach ní as
ceirte ná Día? an mbiaidh duine ní as
fíorghlaine ná a chruthaigheoir?

18 Féuch, ní chuireann sé táobha ar
bith iona sheirbhiseachuibh; agus cuiridh
sé léimhe a leith a aingiol:

19 Cá mhéad ní sa lúgha annsa droing
áitreabhas a tighthubh criadh, agá bhfuil
a mbunáit annsa luaithreadh, noch bhrúigh-
tear roimhe an míol cñon?

20 Atáid ar na srois ó mhaidin go

nóin: agus imthighid go bráth gan neach
dá ccronughadh.

21 Nach inthigheann seachad an toir-
dhearcus atá ionnta? éaguid, fós gan
eagna.

CAIB. V.

Gu smachtuighthear daoine maithe agus
sáithe.

GOIR a nois, matá duine ar bith
fhreigeorus thú; agus cía aca do
na náomhuibh chum a bhfílité tú?

2 Oir marbhuidh a nfearg an duine
amadánta, agus marbhuidh an fuath an
duine éaitréorach.

3 Do chonnaire mé an téaigcríonnach
ag glacadh fréimhe: ach ar ball do mhall-
uigh mé a aitreabh.

4 Atáid a chlann a bhfad ó dhaingion,
agus atáid brúite san gheata, ní mó atá
aoinneach dá tárthail.

5 Oir ithionn an tocrach a floghmhar
súas, noch bheanas sé as na droighnibh,
agus slúigidh an sladmhoir súas a mhaoin.

6 Matá nach ttig aindeisi amach as an
luaithreadh, agus nach bhfásann búaidh-
readh as an ttalumh;

7 Acht cheana rugadh an duine chum
buidheartha, mar éirgidh na drithleanna
súas.

8 Do ghuidhfinn chum Dé, agus is a
leith Dé do chuirfinn mo chúis:

9 Noch do ní neithe móra dósíonta;
neithe iongantacha gan áireamh:

10 Noch do bhéir fearthuinn air an
ttalamh, agus chuirios uisgeadha air na
machairighibh:

11 Do chur na druinge bhíos ísiol súas
go hárd; chor go náirdeochthaoi an drung
chumhthach a ndaingion.

12 Toirmiosgúidh sé tionnsanta na
meabhlach, iondus nach bhféuduid a lámha
a tionnsanta do choimhlíonadh.

13 Gabhuidh sé na heagnuidhe iona
ngliocasuibh féin: agus beirthior comhairle
an deithneasuidh ré lánuidh.

14 Teagmhuidh an dorchadas riu a
naimsir an laoi, agus do nid sméarthachd
san meadhon laé amhuil ann sa noidhche.

15 Acht do ní dídean don bhocht air an
ccloidheamh, ó na mbeul, agus ó láimh na
ccumhachdach.

16 Mairsin atá dóigh ag an mbocht,
agus stopuidh an téaicceart a béul.

17 Féuch, is beannuighe an té smacht-
uigheas Día; uimesin na tárcuisnighsi
smachtughadh a Nuile-chumhachtuigh.

18 Oir gortuighidh sé, agus ceangluidh
súas: loitigh sé, agus do nid a lámha
féin slán.

19 Sáorfa sé thú a sé buaidhearthaibh:
fós, a seachd ní bheanfá éanole riot.

20 A ngorta fuáisgéola sé thú ó bhás : agus a ccogadh ó chumhachdaibh an chloidhimh.

21 Foileochthar thú ó sciúrsa na teangtha : ní mó bhias eagla an scriosta ort a nuair thiucfas sé.

22 Fá scrios agus fá ghorta do dhéuna tú gáire : ní mó bhias eagla bheathach na talmhan ort.

23 Oir bíaidh tú a síothcháin re cloch-aihb an mhachaire : agus béid beathuigh an mhachaire síothach riot.

24 Agus aitheonuidh tú go mbiáidh do thabernacuil a síothcháin ; agus rachuidh tú dífeuchain do bhunaid, agus ní dhéana tú peacadh.

25 Aitheonuidh tú mar an ccéadna go mbiáidh do shíol mór, agus shliochd mar fhéur na talmhan.

26 Tiucfuidh tú chum huáighe a naóis iomláin, amhuil thig síog arbha a steach a nam iomchubhaidh.

27 Féuch so, do spíonamar é, is marso atá ; éist é, agus bíodh a fhios agad ar mhaith riot féin.

CAIB. VI.

Iob, ag aithris a amhgar, 12 agus a neimhchionta ; 14 tug se fa deara ar a charuid a eaccaóine.

ACHT do fhreagair Iob, agus a dubhairt,

2 Uch gan mo dhoilghios ar na chomhthromadh thríd amach, agus mo thruáighmhéile ar na chur a meadhuibh a néimheachd !

3 Oir a nois budh truíme é ná gaineamh na fáirge : uimesin atáid mo bhriathra ar na slugadh súas.

4 Oir atáid soighde a nuile-chumhachduigh ionnam a stigh, íbhig a nimhsin mo spiorad súas : cuirid criothnuighthe Dé iad féin a nórdughadh am aghuidh.

5 A ndéan an tassal fiadhain seitreach a nuair bhíos féur aige ? nó an ngéimíonn an damh ós cionn a bhídh ?

6 An féidir an ní neamhbhlasta dithe gan salann ? nó an bhfuil blas ar bith a ngealán na huighe ?

7 Na neithe rer dhiúilt manum buáin atáid mar mo bhíadh dóbhrónach.

8 Uch nach bhfaghuim mathchuinge ; agus go ndéonuigheadh Día dhamh an ní lé a bhfuil mo shuíl.

9 Eadhon go madh toil lé Día mó bhásughadh ; go sgaóileadh sé a lámh, agus mísi do ghearradh amach !

10 Ann sin do gheabhuinn cabhair ; fós, iseadh do chruáidheochuinn mé féin a

ndóbrón : ná coigleadh sé ; oir níor chéil mé briathra an Naóin Náomhthá.

11 Cred é mo neart, as a mbiath dóthchus agum ? agus cred é mo chríoch dheighníonach, as a bhfaideochuinn mo bheatha ?

12 A né mo neart neart na ccloch ? na an bhfuil mfeóil do phrás ?

13 Nach bhfuil mo chabhair ionnam ? agus an bhfuil meagna ar na bhreith uáim go hionlán ?

14 Don tí ar a mbi buáidbreadh do budh cóir da charuid a éaccaóine ; acht tréigidh sé eagla a Nuile-chumhachduigh.

15 Do frith mo dhearbhráithre go fealltach orum mar shruth, agus mar thuile srotha téighid thort ;

16 Noch atá dorcha do bhrígh na hoidhre, agus ann a bhfuil an sneachda a bhfolach :

17 Gidh bé uáir fhásaid siad te, tiaghuid as : a nuair bhídh té, mughaidhthear as a nait iad.

18 Do hiompoigheadh casáin a sligh-eadh do leathtaoibh ; tiaghuid a neimhní, agus éuguid.

19 Dífeuchadar coimhthionól Thema, do fheitheadar cuideachduigh Shéba orra.

20 Do scanruigheadh iad do bhrígh go rabhadar dóthchusach ; thangadar don náitsin, agus do bhí náire orra.

21 Oir anois ní héainní sibh ; do chídh mo theilgion síos, agus atá eagla oruibh.

22 A ndubhairt mísi, Tabhruidh chugam ? nó, Tugaidh luáidheachd ar mo shon dá bhur maoin ?

23 Nó, Saoruidh me o láimh na nambad ? nó, Fúascluidh mé ó láimh an chumhachtuigh.

24 Múinigh mé, agus coinneochuigh mé mo theanga na tochd : agus tabhruigh orum a thuigsin cáit a ndéarna mé seachrán.

25 Cred é neartmhuire na mbriathar cceart ! acht cred an ní imdheargus bhur naignmíos ?

26 An saóiltí bríathra diomaithbhior, agus glórtha an té atá a néadothchus, noch atá mar ghaóith ?

27 Iseadh, tuitidhe air an ndileachta, agus tochtaltaoí log dá bhur ccaruid.

28 Anois uimesin bídhí bhur ttlochd, féuchuidh orumsa ; oir is follus díbh má ním bréug.

29 Fillidh, íarruim dathchuinge oruibh, ná bíodh sé na éaicceart ; iseadh, fillidh a rís, a sí mífiréantachd atá ann.

30 A bhfuil éaicceart ann mo theanguidh ? nach aithnighíonn mo charbad neithe domblasta ?

CAIB. VII.

Gú bhfuil anacar réidh do gach dhuine.
20 Ach do léig Iob a ghearán ré Día.

NACH bhfuil aimsir chinnte ag an nduine air an titalumh? *nach bhfuilid* a láethe fós cosmhil re láethibh fhir túarustuil?

2 Amhuil iárrus serbhíseach go díth-chíollach an scáile, agus mar bhíos súil an nfr túarustail re *luach* a sháothair:

3 Is marsin do rinneadh misi do shealbhughadh míos diomhaóinis, agus atáid oidhcheadha tuirseacha ar na ccinneadh dhamh.

4 A nuáir luighim síos, a deirim, Cé huáir éireochus mé, agus imtheochus a noidhche? agus bím lán diomluitibh a nonn agus a nall go soillsiughadh an laoi.

5 Atá mo chorp ar na éadughadh le péistibh agus le spairtibh luaithrigh, atá mo chroiceann briste, agus ar mbréunadh.

6 Is luáithe mo laethe ná spól figheadóra, agus atáid caite gan dóthchus.

7 O cuimhnigh *nach bhfuil* ann mo bheatha acht gaoth: ní fhaicfidh mo shúil maith ní sa mhó.

8 Ní fhaicfidh súil an té do chonnaire misi ní sa mhó mé: *atáid* do shúilese orum, agus ní bhfuilim ann.

9 Mar imthighios an néull agus leaghas seachad: is marsin atá an té théid síos do núagh ní thiucta sé a níos ní sa mhó.

10 Ní fhallfidh sé ní sa mhó chum a thighe, ní aithéonuidh a áit é ní sa mhó.

11 Uime sin ní choisgfidh mé mó bhéul; laibhéoruidh mé a namghar mo spioraide; gearaína mé a searbhús mamma.

12 An fairge mé, nó an míol mór mé, as a ccuireann tú faire am thimchioll?

13 A nuáir a deirim, Comhfhuirteochuidh mo leaba mé, do bhéara mo chúil socamhal dom ghearán;

14 Ansin eagluighidh tusa mé tré aislingthibh, agus criothnuighidh tú mé le fisibh:

15 Ionduis go ttoghann manum tachtadh, agus bás tar mo bheatha.

16 Fúathuighim é; níor bháill liom marthuinn a ccomhnuidhe: léig dhámh féin; óir is diomhaóineas mo láethibh.

17 Cred é an duine, as a ndéanta a mhéudughadh? agus as a ccuirfeá do chroidhe air?

18 Agus as a ttiucta dá fhéuchuin gach aon mhaidin, agus go ndeirbheochthá é gach áon mhóiment?

19 Cá fad bhias tú gan dealughadh riom, nó nach léigfidh tú dhamh go sluige mé síos mo sheile?

20 Do' pheacaidh mé; cred do dhéana mé riot, ó a dhíonóir na ndaóine? cred

fár shuighidh tú misi mar chomhartha ad aghaidh, ionduis go bhfuilim am mhuiridhin dhamh féin?

21 Agus cred fá nach maitheann tú mo pheacadh, agus méaicceart do chur ar ccúl? óir coideoluidh mé a nois annsa luáithreadh; agus iarrfa tusa mé ar maidin, acht ní *bhia* mé.

CAIB. VIII.

Ata Bildad ag agra ar Iob, gur chuir se eugcoir a leith Dhía.

ANSIN do fhreagair Bildad an Suhiteach, agus a dubhairt,

2 Ca fad bhias tú ag labhairt na *neith-ionn* so? agus *ca fad* bhéid bríathra do bhéil *mar ghaóith láidir*?

3 An ccláonann Día breitheamhnus? nó an ccláonann an Tuilechumbachdach ceart?

4 Má pheacuigheadar do chlann na aghaidh, agus gur theilg sé a muga iad ar son a bpeacuidh;

5 Dá nguidhfeá chum Dé a nam, agus do ghearán do dhéanamh ris a Nuilechumbachdach;

6 Dá mbeithéa fíorghlan agus ceart; go deimhin do mhúisgeoladh sé anois air do shon, agus do dhéanadh áitreabh hionnracuis sona.

7 Matá gur bheag do thosach, thairis sin do mhéideochadh sé do chrioch dheigh-ionach go mór.

8 Oir fiafruigh, guidhim thú, do na sinnsioruibh, agus ullmhuigh thú féin do spionadh a naitheach:

9 (Oir ní achd ó a né sinne, agus gan fhios áon neithe aguin, do bhrigh go *bhfuilid* ar láethe ar talamh amhuil sgáile:)

10 Nach múinifid siad thú, agus nach innéosuid duit, agus nach aibéoruid bríathra amach ó na croidhe?

11 An bhféadann an lúachair fás súas gan lathuigh? an bhféadann an sileastar fás gan uisge?

12 An feadh *bhíos* fós iona ghlaise, agus gan a ghearradh síos, críonuidh sé roimhe luibh ar bith *oile*.

13 Is marsin *atáid* casáin gach áoin dhearmadas Día; agus rachuidh dóthchus a nfuarchráibhthigh a muga:

14 Noch a ngearrluighthear a dhóthchus amach, agus noch a *mbia* a mhuinighin amhuil líonradh dubháinalluidh.

15 Léigfidh sé anonn é féin air a thigh, achd ní sheasfuidh sé ris: coimneocha sé go daingion é, gidheadh ní mhairidh sé dhó.

16 *Atá* sé glas as coinne na gréine, agus sínidh a bheangán a mhiac iona gháirdin.

17 *Atáid* a fhreumha craphtha timchioll an chnocáin, agus do chí sé áit na ccleoch.

18 Ma dhibrionn sé as a áit é, ansin

séunfuidh sé é gha rádh, Ní fhaca mé thú.

19 Féuch, isi so luathgháir a shligheadh, agus fásfuidh neach oile as an t-talamh.

20 Féuch, ní theilgfe Dia seachad duine iomlán, ní mó chuidéochus sé le luchd a nuilc do dhéanamh:

21 Nò go lionuidh sé do bhéul lé gáire, agus do phuisine le gáirdeachus.

22 An drong fhuáithghios thú, éaid-eochthar lé náire iad; agus rachuidh áit-reabh an drochdhuine a neamhshuim.

CAIB. IX.

Gu bfuil Dia ceart. 12 Nach cóir cur na aghuidh. 22 Agus go bhédan sé an neimhchiontach do smachdughadh.

ANSIN do freagair Iób agus a dubhairt,

2 Atá a fhios agam gur marsin atá go firinneach: acht ciondus do bhíath duine ceart a bhfiadnuise Dé?

3 Má ní sé imreasain ris, ní fhéadann é a fhreagra aon as an mbéile.

4 Is glic é a ccroidhe, agus is cumh-aachtach a neart: cía chrúadhuidh é féin na aghaidh, agus rug buaidh?

5 An té noch athruighios na sléibhte, agus nach bía a fhios aca: noch iompoigh-eas bun ós cionn iad iona fheirg.

6 An té noch chroitheas an talamh as a áit, agus go ccroithnuighid a uáith-nighe.

7 An té noch fhúagras don ghréin, agus ní éirghionn sí, agus shéaluigheas súas na réulta.

8 An té amháin leathnuighios amach na neamha, agus shaltras ar thonnuibh na fairge.

9 Noch do ní Arctúrus, Oríon, agus Pleiades, agus seomradha an taóibhe ó dheas.

10 Noch do ní neithe móra nach féidir dfagháil amach; agus fós ionganta gan áireamh.

11 Féuch, gabhuidh sé thorum, agus ní fhaicim é: imthighidh roimhe mar an gcéadna, agus ní mhothuighim é.

12 Féuch, béiridh sé leis, cía fheadas a thoirmiose? cía a déara ris, Cred ní tú?

13 Muna bhfilligh Dia a fhearg, crom-fuid luchd cuidigh a núabhair faoi.

14 Nach ro lúgha ná sin théaduimsi freagra do thabhairt dho, agus mo bhríathra do thogha amach daighnios ris?

15 Dá, nach tiubhruinn freagra, dá mbeith go mbeinn ionnruic, acht do dhéan-ainn gearán chum mo bhreithimh.

16 Dá ngoirinn, agus go bhfreagóradh seision mé; thairis sin ní chreidfinn go néistfeadh rem ghuth.

17 Oir brisigh sé mé le stoirim, agus méuduighidh sé mo cineadha gan adhbhar.

18 Ní fhuileonguidh sé dhainh manál do tharruing, acht lionuigh sé mé le searbhus.

19 Má labhruim ar neart, féuch, atá seision neartmhar: agus má ar bhréith-eamhnus, cía chuirfios aimn aighniosa síos damh?

20 Má ním mé féin ceart, daimneoch-uidh mo bhéul féin mé: má deirim, Atáim iomlán, áiteochuidh sin mar an céadna éaicneasta mé.

21 Dá mbeith go mbéinn iomlán, thairis sin ní aitheonuinn manum: do dhéanuinn tarcuise dom bheatha.

22 Agso éainní amháin, uime sin a dubhairt mé, Scriusuidh sé an firéun agus an ciontach.

23 Má mharbhann an sciúrsa go hobann, do dhéana seision gáire um dhearbhadh an neimhchiontuigh.

24 Tugadh an talamh a láimh na ndrochdhaoine: folchaidh sé aighthe a bhretheamhansan; muna ndéarnadh, cáit, agus cía eision?

25 Anois is luaithé mo láethe ná posta: teithid as, ní fhaicid maith air bith.

26 Atáid a nimtheachd as anhuil longa lúatha: do nós a niolair dheithfrigheas chum a fhiadhuigh.

27 Má deirim, Dearmodfa mé mo ghearán, léigfe mé mo thuirse dhíom, agus coibhreachuidh mé mé féin:

28 Atáim eaglach fám uile dhoilghios-uibh, atá a fhios agam nach measta tusa neimhchiontach mé.

29 Má táim go holc, marsin cred fa saothruighim go díomhaoín?

30 Má nighim mé féin le huisge sneachda, agus mo lámha do dhéanamh comhghlan nach rabhadar a ríamh;

31 Thairis sin, múchfuidh tusa annsa díg mé, agus do bhéara méadach féin fúath orum.

32 Oir ní duine eision, mar misi, as a tiubhruinn freagra air, agus as a tiuicfaimís a ccionn a chéile a mbreith-eamhnas.

33 Ní mó atá fear smachduighthe ead-ruinn, do leagfadh a lámh oruinn ar aon.

34 Beireadh seision a shlat uáimsi, agus ná críoithnuightheadh a eagla mé:

35 Annsin do laibheoruinn, agus ní bliadh eagla orum roimhe; acht ní mar sin atá sé agam.

CAIB. X.

Caóí Iób, fa bhuáidhreadh throm, do theacht ar dhuine léon.

ATÁ manum curtha dom bheatha; fuigfidh mé mo ghearán orum féin; laibheoruidh mé a searbhus manma.

2 Déara mé ré Día, Ná damain mé, foillsigh dhamh cred fá cceannairgeann tú riom.

3 An maith dhuit féin go mbrúighféa, go ttarceisnighféa saothar do lámh, agus déalrughadh ar chomhairle na ccionntach?

4 An súile colluidhe atá agad? nó an mar do chí duine do chí tú?

5 An bhfuilid do láethe mar láethibh an duine? an bhfuilid do bhliadhna mar láethibh an duine,

6 As a bhfuil tú ag loirgaireacht a ndiaigh mo pheachuidhesi, agus ag spionadh a ndiaigh mo chionnta?

7 Atá a fhios agad nach bhfuilim go holc; agus nach bhfuil áon fhéadas tártháil as do láimhsi.

8 Asiad do lámha do rinne me agus do chum mé a cceann a chéile timchioll fá gcúairt; gidheadh atá tú dom sgrios.

9 Cuimhnigh, iarruim dathchuinge ort, go ndéarna tú mé mar an ccriáidh; agus an mbéara tú chum an luáithrigh a ris mé?

10 Nach ar dhóirt tú amach mé amhuil bainne, agus do théucht tú mé amhuil cáise?

11 Déaduigh tú mé le croicionn agus le feóil, agus do dhaingnidh tú mé le cnámhuibh agus lé feithibh.

12 Do dhéonuigh tú beatha agus fabhar dhamh, agus do choimhead do chuairt mo spiorad.

13 Agus dfoiluigh tú na neithesi ann do chroidhe: atá a fhios aguinsa go bhfuil so agad.

14 Má pheacnighim, annsin comharthuigh tú mé, agus ní saorfuigh tú mé óm éiceart.

15 Ma bhím cionntach, a mhaigh dhamh; agus má bhím fíreunta, mar sin féin ní thóigfe mé mo cheann súas. Atáim lán daindeise; uimesin faicsi mo bhuaidhreach;

16 Oir atá sé ag méadughadh. Atá tusa dom fhiadhach amhuil leomhan disgir: agus a ris taisbeanuidh tú thú féin iongantach orum.

17 Athnúadhigh tú thfiadhuin am aghaidh, agus méuduighidh tú thfearg orum; atáid malarta agus cogadh am aghaidh.

18 Uime sin cred as a ttug tú amach as an mbroinn mé? Uch nach bhfagham bás, agus gan súil ar bigh dom fhaiscin!

19 Do, bhéinn amhuil nach béinn ann; do hiomchórthaoi ón bhroinn gus a nuáigh mé.

20 Nach bhfuilid mo láethe tearc? scuir maisceagh, agus léig dhamh féin, go madh héidir liom socamhal beag d'agháil,

21 Suil rachus mé mar nach bhféad-

fuidh mé fillleadh, go crích an dorchaduis agus go scáile an bháis;

22 Dúitche dhorchaduis, mar an ndorchadus féin; agus scáile an bháis, gan órdughadh ar bith, agus áit a bhfuil an solus mar an ndorchadus.

CAIB. XI.

Do chronuigh Sophar Iób arson peacadh égin foluightheach.

AN sin do fhreagair Sophar an Naamaitéach, agus a dubhairt,

2 Nach ar chóir iomad na mbriathar do fhreagra? agus an cóir fear iomaid cainte do sháoradh?

3 An ttiubhraidís do bhréuga ar dhaoinibh bheith na ttochd? agus a nuair do ní tú magadh, a ndéana éanduine náireach thú?

4 Oir a dubhairt tú, Atá mo theagasg glan, agus atáim féin glan ad radharsa.

5 Acht oh nach labhráin Día, agus a bhéul doscladh ad haghuidhsi;

6 Agus go bhfoillseochadh sé dhuit secrete an ghliocuis, go bhfuilid siad dubalta dhe sin noch atá! Tuig uimesin gur lughá iarrus Día ort ná mar do thuill do mbhíonmh.

7 An bhféadann tusa le spionadh Día d'agháil amach? an bhfuighe tú amach an Tuilechumhachdach chum iomláine?

8 Atá sin comhár ré neamh; cred fhéadus tusa do dheanamh? nios dóimhne no ifríonn; cred fheadas tusa do thuicisin?

9 Is faide a thomhus ná an talamh, agus is leithne é ná a nfaige.

10 Má ní sé malairt, má íadhann sé súas, nó má chruinnighéann a cceann a chéile, annsin cia fhéadas a thoirmiosg?

11 Oir aithnighidh sé daoine díomhaóine: do chí sé fós an tolc; nach measfuigh sé annsin é?

12 Oir budh mian leis a nduine ndíomhaóim bheith glic, bíodh go rugadh an duine amhuil bromach assail fhiadháin.

13 Má ullmhuighionn tú do chroidhe, agus do lámha do shíneadh amach chuige;

14 Má bhíonn éaicceart an do láimh, cuir a bhfad uait é, agus ná fuluing oic do chomhnuidhe ann do thabernacuibh.

15 Oir annsin tóigfe tú do cheann súas, gan toibhéun; bíaidh tú fós, daingion, agus ní bhíaidh eagla ort:

16 Do bhrigh go ndearmadfa tú hanacra, agus go ccuimhneochuidh tú i mar a nuisce imthighios roimhe:

17 Agus bíaidh baóis ní is gloine ná an meadhón laoi; déalrochuidh tú amach, bíaidh tú mar an maidin.

18 Agus bíaidh tú suáimhneach, do bhrigh go bhfuil dóthachus agad; iseadh,

tochalluidh tú *ad thimchioll*, agus glacfuidh tú do shuáimhnios a ndaingion.

19 Luidhfidh tú síos mar an ceadna, agus ní chuirfe ánduine eagla ort; do dhéanuid fós mórán athchuinge chugad.

20 Acht failleochuid súile na cciontach, agus ní rachuid as, agus bíaidh a ndóthchus amhuil séideadh anála.

CAIB. XII.

Gu bhfuil áit ag Dia tré na chumhacht ós gach ní, aindeis do chur fós ar dhuine ceart.

AGUS do fhreagair Iób, agus a dubh-airt,

2 Ní bhfuil amharus gur sibhsi na daoine, agus rachuidh an gliocus déug a néinfheachd ribh.

3 Acht atá tuigse agamsa comhmaith ribhsi; ní bhfuilim ní is ísle ná sibh; fós, cía ag nach bhfuil fios a leithéid so do neithibh?

4 Atáimsi mar áon ar na fhochmhuid-eadh ó ná chomharsain, noch ghoireas ar Dhia, agus a bhfireagramn sé é: do nithear magadh tarcuisneach ar an nduine cheart dhíreach.

5 An té bhíos a ngar do sciorradh le na chosuibh, atá sé mar lampa tharchuisneach a smúaineadh an tí bhíos air a shocarachd.

6 Atáid tabernacuil na sladmhoíreadh síochanta, agus atáid an drong fhearguidhios Dia dangion; dá ttabhair Dia go hiomarcach iona láimh.

7 Acht fiafrúigh anois do na haimhithibh, agus múinifid duit; agus déanlaithibh a naéir, agus inneosuid duit:

8 Nó labhair ris an tgalamh, agus múinifidh sé dhuit: agus foillseochuid eisc na farge dhuit.

9 Cía ag nach bhfuil a fhios díobhso uile gur bí lámh an TIGHEARNA do rinne so?

10 A lámh a bhfuil anum gach uile neithe bhí, agus anáil an chinidh dáonna uile.

11 Nach dearbhann an chlúas briathra? agus nach mblaisionn an bhéul a bhiadh?

12 Ag na sinnsearuibh atá an gliocus; agus tuigsi a bhfad na láetheadh.

13 Acht aigesion atá gliocus agus neart, atá combairle agus tuigse aige.

14 Féuch, brisigh sé síos, agus ní héidir a chur súas a rís; iadhuidh sé duine súas, agus ní héidir oscladh dhó.

15 Féuch, conghaidh sé na huisgeadha, agus tiormuighidh súas, agus cuiridh sé amach mar an ceadna iad, agus iompoighid síad an talamh bun ós cionn.

16 Agus aigesion atá an neart agus an gliocus: is leis an té mealltar agus an té mheallas.

17 Beiridh sé comhairligh leis ar na míleadh, agus do ní sé óimhíde do na breitheamhnuibh.

18 Sgaóilidh sé cuibhreach na ríogh, agus criosluighidh sé a ccaoil le crios.

19 Beiridh sé prionnsadha leis mílte, agus claóidhigh an cumhachtach.

20 Athruighidh sé glór a nfireín, agus tógbhuidh leis tuigse an tseanóra.

21 Dóirtigh sé tarcuisne ar phrionnsadhuibh, agus laghaduigh sé ceart na cumhachdach.

22 Foillsighidh sé neithe domhne as an dorchadas, agus do bheir sé amach chum soluis scáile an bháis.

23 Méuduighidh sé na cineadhacha, agus scriosuidh sé iad; fairsingidh sé na críocha, agus cumhangaidh sé iad a rís.

24 Tógbhuidh sé leis croidithe na druinge is oirdhearca ar dhaóinibh na talmhan, agus do bheir orra bheith ar seachrán a bhfásach mar nach bí slighe ar bith.

25 Bíd ag sméarthachd annsa dorchadas a néagmhuise soluis, agus do bheir sé orra tuitin anonn sa nall mar fhear meisge.

CAIB. XIII.

Atá fonn ar Iób a pheacadh daithniughadh, 21 noch bá cionfúth dá thriobloid.

FEUCH, do chonnaire mo shúit so uile, do chúala mo chlúas agus do thuig sí é.

2 An ní is fios daoibhse, atá fios an neithe ceadna agamsa: ní bhfuilim ní is ísle ná sibh.

3 Go deimhin budh mian liom labhairt ris a nuile chumhachdach, agus atá fonn orum aighnios do dhéanamh ré Dia.

4 Acht go deimhin is luchd cumtha bréag sibhsi, is leagha nach fiú éinni sibh uile.

5 Uch nach éistí uile; agus budh é sin bhur ccionnachd.

6 Éistigh a nois rem aighnios, agus tugaidh aire do dhiospoireacht mo bhéil.

7 An laibheorthaóí go cláon ar son Dé? agus a ndéantáóí caint go mealltach ar a shon?

8 An ngéubhthaóí a phearsa chugaibh? a ndéantáóí imreasain ar son Dé?

9 An maith go spíonfadh sé amach sibh? no mar fhochmhuideas duine ar óile, an marsin budh áill libhsi magadh do dhéanamh airson?

10 Go deimhin aithfeoruidh sé oruibh, má ghlacthaóí pearsanna go secreideach.

11 Nach déana a oirdhearcussan eaglach sibh? agus nach ttuitfidh a úamhan oruibh?

12 Atá bhur ccuimhne cosmbuil ré luáith? bhur ccuirp re corpuibh criadh.

13 Bíthi bhur ttochd díomsa, léigidh dhamb, go labhra mé, agus tigeadh orum an ní is áill.

14 Cred fá nglacaim mfeóil á mfiac-luibh, agus fá ccuirim mo bheatha ann mo láimh?

15 Dá mbeadh go muirfeadh sé mé, thairis sin cuirfe mé mo dhóigh ann: acht coiseóna mé mo shligthe féin dá lathair.

16 *Budh* eision fós mo shlánughadh: óir ní thiucfaidh fúarchráibhtheach dá lathair.

17 Eistigh go dúthrachdach rem ghlór, agus rem fhoillsiughadh le bhur cclúas-aihb:

18 Féuchuidh anois, do chuir mé *mo* chúis a nórdughadh; atá a fhios agum go cceirteochthar mé.

19 Cía hé féin thaigeorus ríom? óir anois, má bhím am thochd, faóidhfidh mo spiorad asum.

20 Amháin ná déana dhá *ní* ríom: annsin ní fhoileochuidh mé mé féin uáit.

21 Tarruing do lámh a bhfad uáim: agus ná cuireadh húamhan eagla orum.

22 Ansin goirse, agus freagoruidh mé: nó léig dhamb labhairt, agus tabhairsi freagra orum.

23 Cred é uibhir méigceart agus mo pheacadh? tabhair orum mo shárughadh, agus mo pheacadh daithniughadh.

24 Cred fá bhfolchann tú haghaidh, agus fá measann tú misi am námhuid dhuit?

25 An mbrisfidh tú duilleóg teilgthe anonn sa nall? agus an ngérfanfa tú an connlach tirim?

26 Oir scríobha tú neithe searbhá am aghaidh, agus do bheir tú orum seálbhughadh a néigceart móige.

27 Cuiridh tú mo chosa mar an ccéadna annsa cheap, agus féachuidh tú go cáol ann mo chasánuibh uile; cuiridh tú cló ar sháluibh mo chos.

28 Agus eision, imthighidh sé as, mar ní lobhtha, amhail éadach ithid léamhuinn.

CAIB. XIV.

Foillsiughadh ar dhiómhaineas na beathasa.

DUINE beirthior ó mhnaói bí sé gearr-sháoghlach, agus lán damhgar.

2 Fásuidh sé do nós blátha, agus gearrthar síos é; teithidh sé fós mar scáile, agus ní fhanann sé go búan.

3 Agus an bhfoscann tusa do shúile air a leithéid sin, agus an ttugann tú misi chum breitheamhuais chugad?

4 Cía fhéadas ní glan do bhuain as ní neamhghlan? ní fhéadann éanduine.

5 O chítear gur cinneadh a láethe, *atá* uibhir a mhíos agadsa, dórduigh tú a thóronna nach bhféadann sé dul thársa;

6 Fill úadh, chor go bhféadfadh suaimh-

niughadh, nó go ccoimlioniuidh sé, a lá, amhail formáluigh.

7 Oir bí dóigh as crann, má ghéarrthar síos é, go ngabhlochiuidh a rís, agus nach sguirfidh a bhuinéan máoth.

8 Má tá go mbiáidh a fhréamh foirfe annsa talamh, agus go rachuidh a bhun déug annsa chriáidh;

9 *Thairis sin* tré chongnamh a nuisge fasfuid a bheangán, agus do bhéara amach craobha amhuil plannda.

10 Acht éuguidh an duine, agus imthighidh sé as: agus, an tan thoirbhíreas an duine a spiorad suas, cáit a *bhfuil* sé?

11 *Mar* fhailligidh na huisgeadha ó nfairge, agus thráighios an tuile agus thiomuighios súas:

12 Marsin luighios an duine síos, agus ní éirghionn, nó go *rabhuil* na neamha gan a bheith ann ní sa mhó, ní mhúis-ceoluid siad, agus ní dhúiseochar as a ccodladh iad.

13 Uch, nach bhfolchann tusa misi ansa nuáigh, nach congmhann tú a núaigios mé, go ndeachuidh thféarg thorum, nach cuiríonn tú aimsir chinnte síos damh, agus mo chuimhniughadh!

14 Má gheibh duine bás, an mbiáidh sé béo a rís? fuireochuidh mé lé huile láethibh maimsire cinnte, nó go ttí mo mhalairt.

15 Goirfidh tusa, agus freagoruidh misi thú: bíaidh dúil agadsa a nobair do lámh.

16 Oir anois áirmhig tú mo choisceimigh: nach bhfuil tú ag faire ós cionn mo pheacuigh?

17 *Atá* mo shárughadh ar na shéuladh súas a mála, agus fuaighidh tú súas méaicceart.

18 Agus go deimhin an slíabh bhíos ar ttuitim, téid sé as: agus áthruighthior an charruig as a háit.

19 Cathaid na huisceadha na clocha: cuiridh tusa ar neimhní na neithe fhásas as criáidh na talmhan, díobháighidh tú dóthchus an duine.

20 Búadhuidh tú go bráth na aghaidh, agus imthighidh seision: áthruighidh tú a chruth, agus cuiridh tú ar siubhal é.

21 Tigid a mhic chum onóra, agus ní bhí a fhios sin aigesion; agus cuirthear síos iad, acht ní bheir seision aire orra:

22 Acht do gheabha a fheóil na thimchioll pian, agus guilfidh a anam a stigh ann.

CAIB. XV.

Do spreag Eliphas Iób mar dhuine do chur eagla Dé far ccúl.

AN sin do fhreagair Eliphas an Teman-íteach, agus a dubhairt,

2 Ar chóir do dhuine críonna éolus díomháoin do labhairt, agus a bholg do lionadh leis an ngaoith a noir?

3 Ag tagra le glór míotharbhach? nó le briathruibh le nach bhféadann sé maith ar bith do dhéanamh?

4 Aseadh, do theilg tusa eagla dhíot, agus do thoirmisg tú urnaighthe a bhfiadhnúise Dé.

5 Óir labhruidh do bhéul hégceart, agus beiridh tú teanga an chealgaire do rughaín.

6 Damnuighidh do bhéul féin thú, agus ní misi: aseadh, isiad do phuisíne féin fhiaghnuighios a taghaidh.

7 An tusa an céadduine do rugadh? nó a ndéarnadh thú roimhe na cnocuibh?

8 An gcúala tú secréid Dé? agus an leithrigeann tú an gliocas duit féin?

9 Cred é an fios atá agadsa, nach bhfuil aguinne? cred thuigios tú, nach bhfuil ionnuinne?

10 *Atáid* aguinne araon an duine ceinnliath agus an duine rofhoirfe, is ro shine ná hathair.

11 An bhfuilid furtachda Dé beag agadsa? an bhfuil éainní secréideach agad?

12 Cred as a mbeiríonn do chroidhe leis thú? agus cred air a sméidid do shúile,

13 As a níompoighíonn tú do spiorad a naghaidh Dé, agus a léigíonn tú na bríathrasa do dhul amach as do bhéul?

14 Cred é an duine, as a mbíath sé glah? agus an té rugadh ó mhnaói, as a mbíath sé firéunta?

15 Féuch, ní chuireann sé ionntaobh iona náomhuibh; ní bhfuilid fós, na neamha glan na fhiadhnúise.

16 Ca mhéid níos adhfhuathmhaire, agus níos shailche na sin *atá* an duine, noch íbhios éigceart amhuil uisge?

17 Taisbeanfuidh misi dhuit, éist riom; agus an ní do chonnaire mé foillseochuidh mé é;

18 Noch do innisiodar dáoine glioca ó na naithribh, agus níor cheiliodar é:

19 Dár tugadh amháin an talamh, agus níor imthigh coimhidhteach ar bith na measc.

20 Siubhuigh an drochdhuine a bpéin ar feadh a sháoghail, agus ceiltior úibhir a bhliadhan don bhruidhteach.

21 Bí tornán úamnach iona chlúasuibh: tiucfuidh an millteoir air iona mhacnus.

22 Ní chreidíonn sé go bhfillfidh sé amach as dorchadas, agus atá an clóidheamh ag fuireach ris.

23 Bí sé air sírshubhal ag íarruidh aráin, *gá radh*, Cáit a bhfuil sé? atá a fhios aige go bhfuil lá an dorchadais aige air ball.

24 Do dhéana buaidhreadh agus goimh eaglach é; béaruid siad buaidh na aghaidh, amhuil rígh ullamh chum catha.

25 Óir sínidh sé a lámh amach a naghaidh Dé, agus neartuighidh sé é féin a naghaidh a Nuilechumhachdaigh.

26 Ríothaidh sé air, air a mhúineal, ar chnaipibh tiugha a sciathadh:

27 Do bhrígh go bhfolchann sé a ghnúis lé na mhéathus, agus do ní cológa méathuis air a bhléunuibh.

28 Agus áitreabhúigh sé a ccaithreachaibh uáigneacha, a tightheibh ann nach ccomhnuighíonn éanduine, noch atá ullamh chum bheith na ccárnánuibh.

29 Ní biáidh sé saidhbhir, ní mó bhuáineochus a shubstaint, ní fhaideochuidh sé a iomlánesin air an ttalamh.

30 Ní dheileochuidh sé amach ar dorchadas; tiormochuidh an lasair súas a bheagáin, agus lé hanáil a bhéil rachuidh sé as.

31 Ná cuireadh an té atá meallta a dhóigh a ndíomhaóineas: óir budh díomhaóineas a luaigheacht.

32 Coimhlonfuidhtheair é roimhe a an, ní bhíaidh a bheagán glas.

23 Croithfidh sé dhe a cháor anabuidh mar an fhineamhuin, agus cainhfidh dhe a bhlath mar an ccerann ola.

34 Óir *biáidh* comhchruinniughadh na bhfúarchráibhtheach áonránach, agus loisgidh teine dún na ccumhthach.

35 Toirrchear ó urchóid iad, agus beirid siad olc, agus ullmhuigh a mbolg mealltóireacht.

CAIB. XVI.

Gearán Iób. 7 Fáth a dhoilghios, 17 agus fós a mheisneach.

ANNSIN do fhreagair Iób agus a dubhairt,

2 Do chúala mé mórán dá leithéidibh sin do neithibh: is buáidhearthra na cobharthacha sibh uile.

3 An mbíaidh deireadh ar bhriathruibh díomhaóine? nó créid ní thusa dána as a bhfreagrann tú?

4 Dféadfuimisi féin labhairt mar an gcéadna mar do níthise: dá mbeith bhur nanum a náit manmasa, dféadfuinn bríathra do chrúachadh súas ann bhur naghaidh, agus mo cheann do chrothadh oruibh.

5 Do neirteochuinn sibh lé mo bhéul, agus do laighdeochadh corrughadh mo phuisíneadh *bhur ndoilghios*.

6 Matá go labhruimsi, ní laghduightheair mo dhoilghios: agus má tá go ccoisgiom, créid é an fúaradh atá agum?

7 Acht a nois do rinne sé curtha mé: do rinne tusa mo chuideachda uile uáigneach.

8 Agus do líon tú do chnaguibh mé, mar fhiaghnuise *am aghaidh*; agus mo

thruadhús ag eirghe súas ionnum do ní sé fiadhnúise a cclár méadain.

9 Stialluidh sé mé iona fheirg, an té fhuathighios mé: do ní sé gioscán le na fhiacraibh orum; géuruigh mo námhuid a shúile orum.

10 Do chraosocladar orum le na mbéul; do bhuáileadar mé air an ngruáidh go scannlach; do chruinnigheadar iad féin a cceann a chéile am aghaidh.

11 Do sheachuid Dá don duine neimhdhiadha mé, agus diompoigh sé úadh me a lámhuibh na ndrochdhaóine.

12 Do bhí mé a súaimhneas, acht do bhris sé ó chéile mé: do ghlac fós ar mhuineal mé, agus do chroith a mbloghuibh mé, agus do chuir súas mar chomhartha dhó féin mé.

13 Do thimchiolladar a shaigneadóirigh mé fa gcuairt, brisidh sé mo dhubháin ó chéile, agus ní choigleann sé; dóirtigh sé mo dhombas amach air an talamh.

14 Brisidh sé mé lé briseadh ar bhriseadh, riothuidh sé orum amhuil aitheach.

15 Dfuaigh mé saicéadach ar mo chroic-ionn, agus do shaluigh mé madharc annsa lathuigh.

16 Atá mo ghnúis gránna ó ghul, agus atá scáile an bháis ar fhorhubhuibh mo shúl;

17 Ní air son éainégeirt ann mo láimhsi: mar an gcéadna as glan murnaighe.

18 O a úir, na soluighse mhfuil, agus ná faghadh méighiomh ionad ar bith.

19 Mar an gcéadna anois, feuch, atá mfiadhnúise ar neamh, agus atá mo chuimhniughadh os árd.

20 Is tarcuisneach lem cháirdibh mé: acht atáid mo shúile ág dórtadh déur chum Dé.

21 Uch nach éidir lé neach tagra ar son duine re Día, amhuil *thagras* duine ar son a chomharsan!

22 A nuair thiucfaid beagán bláadhan, annsin rachuidh mé san tslighe *as* nach bhfillfidh mé.

CAIB. XVII.

Gur neart do nfhirein Día, neach do chuirios críoch ar a thriobloid.

ATA manál truáillidhe, do caitheadh mo laethe, atáid na huáighe réidh romham.

2 Nach bhfuilid luchd magaidh am fhochair? agus nach bhfuil mo shúil do ghnáth iona mbrostughadh?

3 Léig síos anois, cuir misi a ndaig-ion ad fhochair; cia hé an té bhuáilfios lámha riom?

4 Oir dfoluigh tusa a ccroidhe ó thuic-sin: uimesin nach áirdeochuidh tú *úd*.

5 An té labhrus spleadhachus re na

cháirdibh, is dearbh go bhfailleochuid súile a chloinne.

6 Do rinne sé dhíomsa mar an gcéadna focal magaidh an phobail; agus do bhí mé am thiompan rompa.

7 Atá fós mo shúil céodhach tre dhoilgheas, agus atáid mo bhoill uile amhuil scáile.

8 Bíad *daoine* ionnraca critheaglach uimeso, agus corrochuidh an neimhchiontach é féin súas a naghaidh a nfuarchráibh-thigh.

9 Congmhaidh fós an firein a shlighe féin, agus fear na nlamha glan neartochai é nís mó.

10 Acht air bhur sonsa uile, fillidh, agus tigidh anois: oir ní fheaduimsi *áonduine* glic dfagháil eadruibh.

11 Do chúadar mo láethe thoram, do briseadh amach mo thionuscanta, *eadhon* smuaintighe mo chroidhe.

12 Athruighid siad a noidhche ann a lá: atá an solus a bhfogus do bhrígh an dorchadais.

13 Má fhuirighim, sí a nuáigh mo thigh: do rinne mé mó leabuihe a ndorchadas.

14 A dubhairt mé ris an morgadh, *Is* tú mathair: ris an bpéist, *Is* tú mo mháthair, agus mo dheirbhshíur.

15 Agus cáit *a bhfuil* anois mo dhóthchus? ar son mo dhóthchuis, cia chifeas é?

16 Rachuid siad síos go barradhuibh an luig, a nuair bhías *ar* ccomhnuighe lé chéile annsa chriáidh.

CAIB. XVIII.

Ata Bildad ag cur úabhar a leith Iób.

5 Agus ag teacht tar anacra an drochdhuine.

ANNSIN do fhreagair Bildad an Suhítiteach, agus a dubhairt,

2 Cá fad bhías *suil* chuirfios tusa críoch air bhríathruibh? comharthuigh, agus na dhiaigh sin laibheoraimne.

3 Cred fá meastar sinne mar ainmhintidh, agus measta truáilthe ann do radharcas?

4 Stialluidh sé é féin iona fheirg: an ttréigfithgear an talamh ar do shonsa? agus an náthrochthar an charrac as a háit?

5 Aseadh, cuirfidhthear solus an drochdhuine as, agus ní dhéalrochuidh drithse a thineadh.

6 Bíaidh an solus na dhorchadas iona thigh, agus cuirfithgear a choinneal as maille ris féin.

7 Dhéanfuighear coiscéime a neirt cumhang, agus teilgidh a chomhairle féin síos é.

8 Oir atá sé teilgte a líon le na chosuibh féin, agus atá sé ag siubhal air pintéir.

9 Glacfluidh an paintér é air sháil, agus béaruidh an sladmhoir air.

10 *Atá* an paintér léigthe fa na chomhair annsa talamh, gáisde na choinne annsa tsilighe.

11 Cuirfidh críothnuighthe eagla air ar gach aontaóibh, agus cuirfidh a muinighin a chos é.

12 Biáidh a neart ocrach, agus *biáidh* scrios réidh agá tháobh.

13 Unaóifidh sin neart a chroicinn: eadhon unaóifidh céaidhín a bháis a neart.

14 Tochaltfar a dhóthchus amach as a thigh, agus béaruigh sin go rígh na núathbhás é.

15 Áitreabhuigh sé iona thigh, do bhrígh nach leis féin é: croithfíghear ruibh ar a áitreabh.

16 Tiormochthar a fhréumha shíos, agus gearrfuighthear shúas a bheangáin anach.

17 Scriosfuighthear a chuimhne as an ttalamh, agus ní bhfuighe sé ainm ar bith annsa tsráid.

18 Díbeorthar ó sholus go dorchadas é, agus taifneochthar é as a tsáoghal.

19 Ní bhiáidh mac nó mac mic aige a measc a dhaóine, nó duine béo iona áitibh.

20 An drong thuicfas na dhúiaigh béid láa dúathbhás fa na lá, mar do bhí an drong do chuáidh roimhe imeaglach.

21 Go deimhin isé so áitreabhadh an drochdhuine, agus isé so áit *an té dá* nach aithnidh Dia.

CAIB. XIX.

Atá Iób, ag gabháil sólas dó féin as an eiseirighe ó mharbhuibh.

ANNSIN do fhreagair Iób agus a dubhairt,

2 Ca fad bheithí ag buáidhreadh mamma, agus dom bhriseadh a ccothaibh lé briathruibh?

3 Na deich núairesí do mhasluigheabhair mé: ní bhfuil náire oruibh go ndéarn-abhair sibh féin coimbidhteach dhamh.

4 Agus go deimhin a ccás go ndéarna mé seachrán, fanaidh mo sheachrán agam féin.

5 Mas deimhin go móruighthí sibh féin am aghaidh, agus go ttaigeorthaóí am aghaidh mo mhasla:

6 Bíodh a fhios aguibh anois gur bé Dia do chlaóidh mé, agus do thíunchill mé le na lion.

7 Féach, goirim na comhairc ar a néageóir, achd ní cluintear mé: éighim go hárd, ácht ní déantar breitheamhnus ar bith.

8 Do dhruid sé súas mo shlighe nach bhféaduim imtheachd, agus do chuir sé dorchachd am chasánaibh.

9 Do nochd sé as mó ghlóir mé, agus rug sé an choróin dom cheann.

10 Do mhill sé mé da gach áon taóibh, agus dimthigh mé: agus do áthruigh sé mo dhóthchus amhuil crann.

11 Do adhain sé mar an gcéadna a dhioghaltas am aghaidh, agus measuidh sé mé dhó féin mar aén da naimhde.

12 Tigid a bhuidhne a ccionn a chéile, agus tógbhuidh súas a slighe am aghaidh, agus suighid timchioll fa gcúairt mo thighe.

13 Do chuir sé mo dhearbhráithre a bhfad uáim, agus atáid mo luchd aitheanta thríd amach coimhigheach.

14 Do fháilligheadar mo luchd gaóil, agus do dhearmadar mo cháirde muinnteartha mé.

15 Measuid an drong áitreabhus ann mo thigh, agus mo chailinigh, mar choinhidhteach mé: is oidhe mé ann a radharc.

16 Do ghoir mé air mo sheirbhíseach, agus níor fhreagair sé mé; do athchuingidh mé é lé mo bhéul.

17 *Atá* manál coimbidhteach dom mhnaóí, má tá gur iarr mé a nonóir chloinne mo chuirp féin.

18 Fós, do tharcuisnigheadar leinibh óga mé; déirigh mé, agus do labhradar am aghaidh.

19 Do fhúathuigheadar mo cháirde díse uile mé: agus an drong do ghrádh-uighios, dflileadar am aghaidh.

20 Do cheangail mo chnámba dom chroiceann agus dom fheoil, agus atáim ar ndul as maille re croicinn mfiacal.

21 Bíodh trúaighe agaibh dhamh, bíodh trúaighe agaibh dhamh, ó mo cháirde; óir do bhain lámh Dé riom.

22 Cred as a bhfuiltise dom inghream mar do ní Dia, agus nach lór libh mfeóil?

23 Uch nach bhfuilid mo bhríathra anois scríobhtha! uch gan iad a ccló a leabhar!

24 Go mbeidís greanta lé peann iaruinu agus luaighe a ccaruic go bráth!

25 Oir atá a fhios agam go mairionn mfuascaltóir, agus go seasfuidh sé an lá déighionach air an ttalamh:

26 Agus má tá go ccrinnfidh péist an corpa tair éis mo chroicinn, thairis sin do chíte mé Dia ann mteóil:

27 Noch do chíteas ar mo shon féin, agus ní neach oile, agus do chífid mo shúile é; *matá* gur leaghadar mo dhubháin a stighe ionnam.

28 Acht dob ionráidh dhíbhse, Cred as a bhfuilmidne dhá inghream, mar chítear go bhfuighthear bun na cuise apnam?

29 Bithi eaglach roimhe an gcloidheamh: óir do bheir an téaigceart pionús an chloidhimh leis, chor go mbia a fhios agaibh go bhfuil breitheamhnus ann.

CAIB. XX.

Ata Sophar ag foillsinghadh staid agus deireadh an drochdhuine.

A NN sin do fhreagair Sophar an Naamatíteach, agus a dubhairt,

2 Ar a nadhbharsin do bheirid mo smuaintighe orum freagra, agus ar a shon-
so do ním deithnios.

3 Do chúala mé armáir mo scannla, agus do bheir spiorad mo thuigsiona orum freagra.

4 Nach bhfuil a fhios so agadsa riamh, ó suigheadh an duine air an ttalamh.

5 Gur géarr caithréim an drochdhuine, agus gairdeachus an fhúarchráibhthigh nach bhfuil acht móment ann?

6 Matá go néirghionn a oirdhearchus súas gus na neamhuibh, agus go roith-
elionn a cheann na néulla;

7 Thairissin rachuidh sé amúgha go bráth mar a shalchar féin: déaruid an drong do chonnaire é: Cáit a bhfuil sé?

8 Eitillfidh sé ar siubhal amhuil aisling, agus ní fhuighthear é: agus teithigh sé amhuil brionglóid na hoidhche.

9 Mar an gcéadna an tsúil do chonnaire é ní fhaicfidh sí ní sa mhó é; ní mó amhairefios a áit féin é ní sa mhó.

10 Iarrfuid a chlann na boichd do riar, agus aiscogaid a lámha a maóin.

11 Atáid a chnámha lán do pheacadhuibh a óige, noch luighfios leis síos annsa chriáidh.

12 Bíodh gur milis leis olc iona bhéul, bíodh go bhfolchann sé fá na theangaidh é;

13 Bíodh go ccoiglionn sé é, agus nach tréigionn é; acht a choimhéud choidhche a lár a charbaid:

14 Gidheadh iompoighidh a bhíadh iona innighibh, isé domblas na naitheach nimhe ann é.

15 Do shluig sé saidhbhrios síos, agus sceithfidh sé a níos iad a ris: teilgfidh Dá amach as a bholg iad.

16 Súighfidh sé nimh na naitheach: muirfidh teanga a naithir nimhe é.

17 Ní fhaicfidh sé na haibhne, na srotha, na srutháin mheala agus ime.

18 An ní air son ar shaothruigh sé aiseoguidh sé é, agus ní shluigfidh sé síos é: do réir a mhaóine bhias an taiseag, agus ní dhéana sé gairdeachus ann.

19 Do bhrígh go ndéarna sé sárughadh agus gur thréig sé na boicht; do bhrígh gur bhean sé amach ar éigean teach nach é féin do thóg;

20 Go deimhin ní mhoitheochuidh sé suáimhneas iona bholg, ní thárthochuidh sé don ní agá raibh dúil aige ann.

21 Ní fúighfhear éinni dá bhíadh;

uimesin nach bíaidh súil ag áonduine ré na mhaóin.

22 A niomláine a thábhachta bíaidh sé a gcumbgach: tiucfaidh lámh gach uile dhrochdhuine air.

23 A núair bhias sé ar tí a bholg do lionadh, teilgfidh Dá fráoch a fheirge air, agus fearfuidh air é an feadh bhias ag ithe.

24 Teithfidh sé roimhe a narm iaruinn, agus buáilfidh an bodha cruáidhe thríd é.

25 Atá sé tairngthe, agus thig sé amach as an ccorp; thig an cloidheamh loinneardha amach as a dhombas: atáid úathbhais air.

26 Bíaidh a nuile dhorchadas ar na fholach iona áitibh secréideacha: loisgfidh teime gan séideadh é; is olc rachus don té fhuighfhear ann a thigh.

27 Foillseochuidh neamh a éigceart; agus éireochuidh an talamh súas na aghaidh.

28 Deileochuidh biseach a thighe ris, agus imeochuidh a mhaóin seachad a ló a fheirge.

29 Así so cuid ronna an drochdhuine ó Dhia, agus a noighreacht do chinneadh ó Dhia dhó.

CAIB. XXI.

Gu bhfuil fós, cuid ronna na ndrochdhaoiné paillt ar an tsaoghalsa gu minic.

A CHT do fhreagair Iób, agus a dubh-
airt,

2 Eistigh go dúthrachdach rem briathra, agus bíodh so bhur núrgháirdighthe.

3 Fuilingidh dhamhsa go labhruinn; agus tar éis mé do labhairt, déanuidh magadh fós.

4 Ar mo shonsa, an ré duine atáim ag gearán? achd dá mbeith sin marsin, cred as a mbiath mo spiorad buáidheartha?

5 Féinchuidh orumsa, agus bíodh iongnadh oruibh, agus leagaidh bhur lámh air bhur mbéul.

6 Eadhon a nuair chuimhnighim atáim eaglach, agus glacaidh critheagal greim dom fheóil.

7 Créd é an tadbhar as a mairidh an drochdhuine, as a seanuid, a mbid fós, neartmhar a ccumhachtaibh?

8 Daingnighthear a siol iona radharc maille riu, agus a sliochd as coinne a súl.

9 Atáid a ttighthe daingean ó eagla, ní mó bhíos slat Dé orra.

10 Ginidh a ttarb, agus ní fhaillighionn sé; beiridh a mbó láogh, agus ní theilgionn sí a gamhuin.

11 Cuirid siad a ndaóine beaga úatha amach amhuil tréud, agus do nid a cclann damhsa.

12 Glacuid an tiompán agus an chláir-seach, agus gáirdighid ré guth a norgáin.

13 Caithid a láethe a saidhbhrios, agus a móiment téid siad san nuáigh.

14 Uimesin a deirid re Día, Dealuigh rinn; óir ní bhfuil fonn aguinn a néolus do shlightheach.

15 Cred é an Tuilechumhachdach, ás a ndéanamaoisne serbhís dó? agus cred í an tarbha do gheabhamáois, dá nguithmís chuige?

16 Féuch, ní bhfuil a maith féin ann a láimh: is fada comhairle na ndrochdháoine uáimse.

17 Ca mhionca cuirthear coinneal na ndrochdháoine as? agus cá mhionca thig a naidhmhilleadh orra? roinnidh Día dólás íona fheirg.

18 Atáid mar chonnalach ar aghaidh na gaoithe, agus mar lóchán bheirios an stórim lé.

19 Taisgidh Día a éaicceart súas a ccoinne a chloinne: do bheir sé luáigh-eachd dó, agus aitheonuidh sé é.

20 Do chuid a shuile a aidhmhilleadh, agus ibhthigh sé dteirg a Nuilechumhachdaigh.

21 Óir cred é an sólás atá aige iona thigh na dhiaigh, a nuaire ghearrthar amach uibhir a mbíos ann a lár?

22 An múntaigh duine ar bith éolus do Dhía? ó ní sé breitheamhnus ar an ndroing bhíos árd.

23 Téid áon déag a niomláine a neirt, ar mbeith dhó go hiomlán a socamhal agus a suáimhneas.

24 Atáid a chíocha lán do bhainne, agus atáid a chnámha ar na máothughadh ó smior.

25 Agus éugaidh duine oile a searbhús a anma, agus ní ithionn choidhche maille re sólás.

26 Luighfid siad araon ionann annsa chríaidh, agus foileachuid na péiste iad.

27 Féuch, atá fios bhur smúainidh agamsa, agus na ttiounganta smúaineas sibh lé héagcóir am aghaidh.

28 Óir a dearthaóí, Cáit a bhfuil teach an phrionnsa? agus cáit a bhfuilid áite comhnuighthe na ndrochdháoine?

29 Nach ar fhiafruigheabhair don luchd ghabhus an tslighe thoruibh? agus nach tuicthí a ccomharthuighe,

30 Go ccoigeoltar an droch dhuine a ccoinne láe a naidhmhille? béarthar amach iad chum laoi an dioghaltais.

31 Cía innéosas a shlighe as coinne a aighthe? agus cía chúiteochus ris gacha ndéarna sé?

32 Gidheadh béarthar chum na huáighe é, agus fanfuidh sé annsa túama.

33 Budh milis leis fóide an ghleanna, agus tairreonguidh gach áonduine na dhiaigh, mar atá ro iomad roimhe.

34 Maiseadh cred as a ccoibharthaóise misi go diomhaóin, ó tharla nemhfhirinne ann bhur.bhfreagarthuibh?

CAIB. XXII.

Nach bhfuil ionnracas an dáine, tarbhach do Dhía.

A NN sin do fhreagair Eliphas an Temanniteach, agus a dubhairt,

2 An bhféadann duine bheith tarbhach do Dhía, martá an té atá críonna do fhéadfadh bheith críonna dhó féin?

3 An bhfuil sólás ar bith do Nuile chumhachtach, thusa do bheith ionnruic? nó an tarbha dhó, thusa do dhéanamh do shlightheach iomlán?

4 An tiubhra sé aithbhior dhuit mar eagla romhad? an rachuidh sé a mbreitheamhnus riot?

5 A neadh nach mór héaicceart? agus nach bhfuilid do choirthe dóichríoch-nuighthe?

6 Óir do ghlac tú geall ód dhearbhrathair gan adhbhar, agus do tharruing tú a néaduighe don tárnocht.

7 Ní thug tú uisge re ól don duine churtha, agus do connuimh tú arán ó nocrach.

8 Acht ar son an duine chumhachduigh, do bhí an talumh aige; agus do áitreabh an duine onórach ann.

9 Do chuir tú baintreabhacha uáit folamh, agus do bhádar rightheacha na ndilleacht briste.

10 Uimesin atáid paintéir fa ecuáirt ad thimchioll, agus eagla obainn ag cur bhuaidheartha ort;

11 Nó dorchadas, nach fhéidir leachd dfaicsin; agus iomad uisge ad fholach.

12 Nach bhfuil Día an uáichdar fhlaith-eamhnus? agus feuch áirde na réultann, cred é áirde atáid siad!

13 Agus a deir tusa, Cionus atá a fhios ag Día? an bhféadann sé breathnughadh thrid an néull dhorchas?

14 Néulla tiugha as folach dhó, chor nach bhfaicionn sé; agus siubhlugh sé timchioll fhlaith-eamhnus.

15 Nar comharthuigh tusa an tseint-slighe noch do shaltradar na drochdháoine?

16 Noch do gearradh síos roimhe am, ar báitheadh a mbunáit lé tuile:

17 Noch a dubhairt ré Día, Dealuigh rinn: agus cred fhéadas an Tuilechumhachdach do dhéanamh ar a son súd?

18 Gidheadh do lion sé a tighthe do neithibh maithe: ach is fada comhairle na ndrochdháoine uáimse.

19 Do chuidh na tíreín sin, agus atáid luathgháireach: agus do ní an nemhchionrach gáire tarcnisneach fútha.

20 A náit nach ar ghearradh ar maóinne síos, acht loisgidh an teine a bhfuighioll-san.

21 Cuir thú féin a numhuil dósan anois, agus bí síodhchánta: leis sin tiucfuidh maith chugad.

22 Glac, iarruim mar athchuinge ort, an dligeadh as a bhéul, agus cuir a bhriathra súas ann do chroidhe.

23 Má fhilleann tú chum a Nuilechumhachdaigh, cuirfighthear súas thú, cuirfidh tú éaigeart a bhfad ó do thigh-thibh.

24 Ann sin cuirfidh tú ór ar muin a chéile mar luáithreadh, agus ór Ophir mar chlochuibh na nabhann.

25 Bíaidh fós, an Tuilechumhachdach na dhaingion agad, agus do gheabha tú iomad airgid.

26 Oir annsin bíaidh do dhúil annsa Nuilechumhachdach, agus toigie tú do ghnúis súas chum Dé.

27 Do dhéana tú do ghuidhe chuige, agus éistfidh sé riot, agus díolfuidh tú do mhóide.

28 Cuirfidh tú fós ní romhad, agus daingneochthar dhuit é: loinnearfuidh an solus ar do shlightibh.

29 A nuair theilfighthear dávine síos, annsin a déara tusa, *Atá* tógbháil suás ann; agus sábháluidh *Día* an duine umhal.

30 Sáorfuidh sé oilean an neimhchiontuigh: agus atá sin ar na sháoradh le gloine do lámhsa.

CAIB. XXIII.

Is rogha lé Iob a chúis do chur a lathair De, no abfiadhnaise daoine.

ANNSIN do fhreagair Iób agus a dubhairt,

2 A níugh cheana is searbh mo ghearán: is truíme mo bhuille ná mosnagh.

3 Uch gan a fhios agam cáit a bhfuighinn eision! *chor* go bhféadfuinn teacht go nuige a chathaóir!

4 Do chuirfinn síos mo chúis dá lathair, agus do kionfuinn mo bhéul lé haighnios.

5 Do bheith síos na mbriathar agam do fhregeoradh sé dhamb, agus do thuigfinn cred a déaradh sé ríom.

6 An ttaigeóruidh sé am aghaidh lé *na* chumhachd mór? Ní headh; acht do chuirfeadh sé *neart* ionnam.

7 Annsin do fhéadfadh an fíreun aighnios ris; marsin do bhéinnsi sáor go bráth óm bhreithiomh.

8 Féuch, teighim ar maghaidh, acht ní *bhfuil* seision ann; agus ar mo chúl, achd ní mhothuighim é:

9 Ar an láimh chlé, mar a noibrighionn

sé, acht ní fhéaduim a fhaicsin: folchuidh sé é féin air an láimh dheis, iondus nach bhfaicim é:

10 Acht atá síos na sligheadh a ngabh-uim aige: *a nuair* dheirbheochus sé mé, tiucfaidh mé amach amhail ór.

11 Do chonnuimh mo chos a chois-céime, do chonnuimh mé a shlighe, agus níor chláon mé.

12 Ní mó do chorrugh mé ó aithean-tuibh a bhéil; do budh mór mo mheas ar bhriathuibh a bhéil ní is mó ná mo riachdanus *bídh*.

13 Acht *atá* seision déain *inntinn*, agus cía fhéudas a fhilleadh? agus *gidh* bé ar bith is toil le na anam, sé sin féin do ní sé.

14 Oir coimhlíonuidh seision *an ní* do hórduigheadh dhamhsa: agus *átáid* mórán do na *neithibhsin* aigesion.

15 Ar a nadhbharsin atáimsi ar mo bhuáidhreach na fhiadhnúisi: a nuair mheasuim, bíim eaglach roimhe.

16 Oir do ní *Día* mo chroidhe bog, agus buáidhrigh an Tuilechumhachdach mé.

17 Do bhrigh nar gearradh amach mé roimhe an dorchadas, *ní mó* do fholuigh sé an dorchadas óm ghnúis.

CAIB. XXIV.

Gu bhfuilid síule De aireach ar slighe luchd an uile.

CRED uime, ó nach bhfuilid na haimseara air ceilt ó a Nuilechumhachdach, nach bhfaicid an drong darab aithnid é a láethe?

2 Athruighid *dream* comharthadha a nfearuinn; beirid tréuda ar éigin léo, agus ithid cuid *díobh*.

3 Tiománuid rompa asal na ndílleachdach, glacaid damh na baintreabhuigh mar gheall.

4 Iompoighid an riachdanach as a tslighe: folchuid boichd na talmhan íad féin a bhfochair a chéile.

5 Féuch, *mar* assaluibh fiadhta annsa díothramh, téid síad amach chum a noibre; ag éirge go moch chum creiche: *do bheir* an fasach beatha dhóibh féin agus dá ccoloin.

6 Beanuidh *gach aon aca* a arbhar annsa mhachaire: agus cruinnighid fineamhuin an drochdhúine.

7 Do bheirid ar an tárnochd luighe gan éadach, go nach bí folach *aca* annsa bhfúachd.

8 Bíd flúich ó cheathaibh na slíabh, agus glacuid chuca an charraic duireasbhuidh fásuigh.

9 Tairngid siad an dílleachda ón chích, agus beirid geall ón bbocht.

10 Do bheirid *air* imtheacht lomnachd

gan éadughadh, agus beirid ann phunnann ón nocrach;

11 *Noch* do ní ola táobh a stigh dá mballadhuibh, agus bhruidhios a bhfin-eamhuin, agus fhuilingios tart.

12 Bíd daóine ag osnadhuigh táobh amuigh don chathruigh, agus éighidh anum an chréuchtuigh ós aird: thairis sin ní chuirionn Dia leimhe na leith.

13 Átaid so don druing chathuighios a naghaidh an tsoluis; ní bhfuil fios a sliheadh aca, ní fhanuid ann a chasánuibh.

14 An fealltach ag éirge leis an tsolus marbhuidh sé an bocht agus an tí air a mbíonn riachdanus, agus ann sa noidhche bídh mar ghaidh.

15 Bí súil a nadhaltrannuigh mar an géadna ag feithiomh ris an maidin, ghá radh, Ní fhaicfidh áonsúil me: agus folchuigh sé a ghnúis.

16 Annsa dorchadus tochluid síad tré thighthibh, *noch* do chomharthuightheadar dhóibh féin san ló: ní aithnighid an solus.

17 Oir bí an mhaidin dóibhsion amhail scáile an bháis: má aithnighionn áonduine iad, bíd a creathuibh scáile an bháis.

18 Lúath é mar na huisceadhuibh; is malluigh a chuid ronna ar an ttalamh: ní amhairceann sé sligthe na bhfineamhnach.

19 Fúaduighidh tiormach agus teas na huisceadha sneachda: mar sin do ní a nuáigh ris an ndroing do pheacuighreas.

20 Dearmodfuigh an bhrú é; beathochuidh an phéist go milis air; ní cuimhneochthar ní sa mhó é; agus stiallfuighthean an tolc mar chrann.

21 Bí sé go hóc ris an díosc nach beirionn: agus ní dhéanann maith don bhaintreabhúigh.

22 Táirgidh sé mar an géadna an cumhachdach le na neart: éirgidh sé súas, agus ní bhía aóinneach daingionn as a mharthuinn.

23 Bíodh gur tugadh dhó bheith a ndaingean, ar a mbí a shuáimhneas; thairis sin bíd a shúile ar a slighthibhsion.

24 Tógthar súas iad ar feadh tamuill, acht ní bhuidid ann agus beirthior síos iad; beirthior as a tslighe iad mar a nuile dhuine oile, agus géarrthar amach iad mar cheannuibh déus arbha.

25 Agus mun budh mairsin atá anois, cía dhéanas misi bréagach, agus dhéanas mo ghlór beagluáich.

CAIB. XXV.

Ata Bildad ag foillsiughadh nach bhfuil duine ar bith fíorghlan a lathair Dé.

ANN sin do fhreagair Bildad an Suhíteach, agus a dubhairt,

2 *Ata* tighearnus agus eagla ionna fho-

chairision, do ní sé siothcháin iona áitibh árd.

3 An bhfuil áiríomh ar bith air a shlúaghaibh? agus cía air, nach éirghionn a sholus?

4 Ciondus maiseadh do dhéantar duine ceart ag Día? nó cionnus fhéadus sé bheith glan an té rugadh ó mhnaói?

5 Féuch cheana air an ngealuidh, agus ní dhealruighionn sí; ní bhfuilid fós, na réulta glan iona radharc.

6 Ca mhéid níos lugha ná sin, an duine atá na phéist; agus mac an duine, atá na phéist?

CAIB. XXVI.

Admhall ar ghliocuis agus mhórchúmhadh da Dé.

ACHT do fhreagair Iób agus a dubhairt,

2 Ciondus do chuididh tusa leis an té atá gan chumhachd? ciondus do shábháil tú an lámh gan neart?

3 Ciondus do chomhairligh tú an té atá gan chríonnacht? agus ciondus do fhoillsigh tú go fairsing an ní mar atá sé?

4 Cía ré ar labhair tú briathra? agus cía an spiorad tháinic uait?

5 Cumthar neithe marbha ó íochdar na nuisgeadh, agus a áitreabhúigh sin.

6 Atá ifrionn nochtaughthe iona fhiaghnuise, agus ní bhfuil folach air aithmhilleadh.

7 Sínidh sé an tuaisceart amach tar a náit fholuimh, agus crochuidh sé an talamh ar neimhní.

8 Ceangluidh sé súas na huisceadha ann a néulluibh tiugha; agus ní réubthar an néull fútha.

9 Congmhuidh sé ar ecúl aghaidh a chathaóire, agus leathnuigh sé a néull air.

10 Do thimchioll sé na huisceadha lé teórannuibh, nó go ttí an lá agus a noidhche chum criche.

11 Criothnuighid postadha fhlaithis agus bídh critheagla orra re na armáire.

12 Roinnidh sé a nfairge le na chumhacht, agus lé na thuigsin buáilidh sé thríd an tuáibhreach.

13 Do seámuigh sé na neamha le na spiorad; sí a lámh do chum a naithir nimhe cam.

14 Féuch, is cuid dá shlighthibh iadso: acht cred í laghad na coda do chlos uadha? acht cía fhéudas tóirneach a chumhachd do thuigsin?

CAIB. XXVII.

Ní ionann mar éirgheas do na saothibh agus do na daoithibh fa dheóigh.

TUILLEAMH oile, do bhúanaigh Iób iona eisiomláir, agus a dubhairt,

2 Mar mhairios Día, noch rug leis mo bhreitheamhnus; agus an Tuilechumhachdach, noch do bhuaidhir manum;

3 An feadh bhíus manál ionnamsa, agus bhíus spiorad Dé ann mo pholláiribh;

4 Ní laibheoruidh mo bhéul urchóid, ní mó chanfas mo theanga mealltóireachd.

5 Nár léigidh Día go ndéanuin sibhsi ceart: no go néugim ní áthrochuidh mé miomláine uáim.

6 Congmhuim mionnracus go daingion, agus ní léigfidh uáim é: ní mhaisleochuidh mo chroidhe mé an tād bhias mé béo.

7 Bíodh mo námhuid mar an drochdhuine, agus an té éirghios súas am aghaidh mar an cciontach.

8 Óir cred é dóthchus a nfuarchráibh-thigh, matá gur tharbhaidh sé ní, a nuáir bheirios Día a anum leis?

9 A néistfidh Día a chomhairc an tan thiucfas buaidhreadh air?

10 An ccurfe sé a dhúil ann sa Nuilechumhachdach? an ngoirfidh sé a ccomhnuighe air Dhía?

11 Múinfidh misi sibh maille re láimh Dé: an ní atá ag a Nuilechumhachtach, ní cheiliomsa é?

12 Féuchuidh, do chonncabhair féin uile é; maiseadh cred as a bhfuil marso díomhaoin go huilidhe?

13 *Así* so cuid ronna an drochdhuine ag Día, agus oighreachd luchd a nfoiréigin, noch do gheabhuid siad ó Nuilechumhachdach.

14 Má bhíonn an chlann ar líonadh, is fa choinne an chloidhimh: agus ní sháiseochthar a shiolradh le harán.

15 An drong mhairfios úadha adhlaicthar annsa bhás iad: agus ní ghuilfid a bhaintreabhacha.

16 Bíodh go gcrúachfadh sé súas airgiod mar an luaitheadh, agus go ngléusfadh sé éadach mar an lathuigh;

17 Is féidir go ngléasfadh seision é, acht sé an tionnruic chuirfios uime é, agus an nemhchiontach roinnfios an tairgiod.

18 Cuiridh sé a thigh súas mar mhíol chríonn, agus mar an mboith do ní an táodhaire.

19 Luigfidh an duine saibhir síos, acht ní chruinneochthair é: foscluidh sé a shúile, agus ní bhfuil sé ann.

20 Glacaidh critheagal greim air amhuil uisceadha, gadaidh stoirim as é annsa noidhche.

21 Beiridh an gháoth a noir lé é, agus imthighidh sé: agus amhuil anfa tiománuigh as a áit é.

22 Óir caithfidh Día air, agus ní choigeoluidh sé é: budh mian leis teitheamh as a láimh.

23 Buáilfid *daóine* a mbasa fa chéile uime, agus sgigfid anach as a áit é.

CAIB. XXVIII.

Gur iomlantuigse Dé a neithibhnáurdha.

IS deimhin go bhfuil mianach ag a naingiod, agus áit ag a nór mar a leaghaid siad é.

2 Beantar iarann as an ttalamh, agus leaghtar prás as an chloich.

3 Cinnidh duine críoch don dorchadus, agus spíonuidh amach a nuile iomláine: clocha an dorchadais, agus scáile an bháis.

4 Brisidhan na tuile amach ó náitreabhach; eadhon na huisceadha dearmuidthear ón chois: do tiormuigheadh súas iad, do imthigheadar ó na daoinibh.

5 *Ar son* na talmhan, is as thig an tarán: agus faoi sin iompoighthear súas mar do bhíath teine.

6 *Isiad* a chlocha áit na Saphir: agus bí luaitheadh óir ann.

7 *Atá* casán nach bhfuil a fhios ag áon ar bith, agus nach bhfacuidh súil a nfiáich:

8 Níor shaltradar coiléin an leomhaín air, níor ghabh an leomhan borb láimh ris.

9 Cuirigh sé a lámh amach air an ccaruic; iompoighidh bun ós cionn na sléibhte as a bhfreumhuibh.

10 Gearruidh sé aibhne amach a measc na ccarac; agus do chí a shúil gach éinní mórluáigh.

11 Ceangluidh sé na haibhne gan tuilighadh thairis; agus an ní bhíos a bhfolach do bheir sé amach é chum soluis.

12 Acht cáit a bhfaghtar críonnachd? agus cáit a bhfuil ionad na tuigsiona?

13 Ní bhfuil fios a luáigh sin ag duine; agus ní mó do gheibhthear accríchnambéoi.

14 A deir an taigéan, Ní bhfuil sí ionnamsa: agus a deir a nfairge, Ní bhfuil sí am fhocharsi.

15 Ní héidir a fagháil ar ór, ní mó thoimheostar airgiod *ar son* a luácha.

16 Ní héidir a meas lé hór Ophir, leis an óinics mórluáigh, nó leis an saphir.

17 Ní fhéadan an tór nó an críostal a combmóradh: agus ní bhía a malairt ar sheúduibh dór fhínealta.

18 Ní tiucfuighthear thar críobhél, nó thar phéarluibh: óir atá lúach na críonnachda ós cionn na ccloch mbúadha.

19 Ní coimhmeas ré Topas na Hetiese í, ní mó comhthromar í le hór fíorghlan.

20 Cáit maiseadh as a ttig an chríonnacht? agus cáit a bhfuil ionad na tuigsiona?

21 O tharla a bhfolach í ar shúilibh a nuile béo, agus ar na congmháil a bhfolach ó eunuibh a naiéir.

22 A deir an taidhmilleadh agus an bás,

Do chúalamar a túarusgbháil sin lé ar gclúasuibh.

23 Tuigidh Día a slighe sin, agus atá fíos a háite aige.

24 Oir féuchuidh sé go hímlibh an domhuin, agus do chí sé fáoi neamh go hiomlán;

25 Do dhéanamh an chomhthruim do na gáothaibh; agus comhthromuigh sé na huisceadha le miosúr.

26 A nuair do rinne sé ordughadh do nfearthuinn, agus slighe do theintigh na toirniche:

27 Ann sin do chonnaire sé í, agus dfoillsigh sé í; dullmhuigh sé í, do spíon sé fós amach í.

28 Agus a dubhairt sé ris an nduine, Amhairc, eagla an TIGHEARNA, sí sin an chríonnacht; agus olc do sheachna is tuigsi sin.

CAIB. XXIX.

Iób a nimmhe oirdheirc.

TUILLEAMH fós do lean Iób air a shamhlughadh, agus a dubhairt,

2 Uch gan mé mar do bhádhus ansna míosuibh do chuaidh thorum, amhuil na láethe ar dhídin Día mé;

3 A nuair do dhéarluidh a choinneal ar mo cheann, agus a nuair do shiubhail mé thríd an dorchadas le na sholus;

4 Mar do bhí mé a láethibh móige, a nuair do bhí secréid Dé ar mo pháilliún;

5 A nuair do bhí an Tuilechumhachdach fós maille riom, a nuair do bhádar mo chlann am thimchioll;

6 A nuair do nigh mé mo choiscéime le him, agus do dhóirt an charrac amach srotha ola dhamh;

7 A nuair do chuaidh mé amach chum an gheata thríd an ceathruigh, a nuair do ghléusuinn mo shuidheachan amsa tsráid!

8 Do chídís na daóine óga mé, agus dfolchaidís iad féin: agus do éirgheadh an társuidh, agus do sheasadh súas.

9 Do chuirdís na príonnasda srian re na ccaint, agus do chuirdís a lámh ar a mbéal.

10 Do éisdidís na huáisle, agus do bhíodh a tteanga ceangailte ann a ccarbaid.

11 A nuair do chluineadh an chlúas mé, annsin do beannuigheadh sí mé; agus a nuair do chífodh an tsúil mé, do chuireadh sí fiadhnúisi liom:

12 Do bhrígh go sáoruinn an bocht do éigheadh, agus an dilleachda, agus an té nach biodh áon aige do thárthochadh é.

13 Do thigeadh beannachd an té do bhí réidh chum báis orum: agus do thógbhuinn croidhe na baintreabhuigh chum abhrán do gabháil lé lúathgháir.

14 Do chuir mé ionnracus orum, agus déduigh sé mé: do bhí mo bhreitheamhnus amháil róba agus diadem.

15 Do bhí mé am shúilibh ag an ndall, agus do budh cosa don bhacach mé.

16 Do bhí mé am athair ag an mbochd: agus do spíonuinn amach an chúis nach biodh a fhios agam.

17 Agus do bhrisinn gíall an drochdhuine, agus do tharruinginn a néadail as a fhiaculibh.

18 Annsin a dubhairt mé, Do gheabha mé bás ann mo nead, agus méideóchuidh mé mo láethe amhuil gaineamh.

19 Do leathnuigheadh mo fhréamh amach láimh ris na huisceadhuibh, agus do luidh an drúcht air feadh na hoidhche air mo bheangán.

20 Do bhí mo ghlóir úr ionnam, agus do hathnuáigheadh mo bhogha aun mo láimh.

21 Do bheidís daóine éisteacht damh, agus do fheithedís orum, agus do nídis rún air mo chomhairle.

22 Tar éis mo bhriathar ní labhraidís a ris; agus do shileadh mo ghlor orra.

23 Do bhídis ag súil riom mar do bheidís air fhearthuinn, agus dfoiscloidís a mbéal go fairsing amháil a ccoinne na fearthanna deighionuigh.

24 Dá mbéin ag gáiridhe fútha, ní chreidfidís mé; agus níor theilgeadar síos solus mo ghnúise.

25 Do thogh mé amach a slighe, agus do shuigh mé mar cheannfort, agus do comhnuigh mé mar rígh annsa tslúagh, mar áon chobhruighios na dóbrónuigh.

CAIB. XXX.

Iób a nimmhe uirisle.

ACHT anois an drong is óige ná misi atáid ag magadh orum, noch ar tharcuisneach leam a naithe do shuighuighadh a blífochair madradha mo thréuda.

2 Cred cheana, dá bhfoigheanadh neart a lámh dhamh, noch iona ndeachuidh a naóis fhoirfe a muga?

3 Tre riachdanus agus ghorta do bhádar uáigneach; ag teithiomh fan bhfásach sa naimsir do chuaidh thort uáigneach fásamhuil.

4 Noch do ghearradh a níos milmheacán láimh ris na cráobhuibh, agus fréumha iuniper mar bhíadh.

5 Do dibreadh amach iad ó bheith a measc daoine, (do éigheadar na ndiáigh amhuil a ndiáigh gaduigh;)

6 Chum áitreabhadh a scealpuibh na ngleann, a n-uamhuibh talmhan, agus annsa cairgibh.

7 A measc na ndosán do sgréachadar;

fá na neanntóguibh do chruinnigheadar a bhfochair a chéile.

8 Do bhádar na ccoinn amadán, fós, na ccoinn daoine gan ainm ar bith: do budh measa iad ná an chriáidh.

9 Agus a nois is misí is abhrán dóibh, is mé a bhfocal magaidh.

10 Dfuathuigheadar mé, teithid siad a bhíad uáim, ní choiglid gabháil do sheilighibh am éudan.

11 Do bhrigh gur scaoil sé mo shlabhradh, agus gur bhuaidhir sé mé, do léigeadar fós an srían scaoilte romham.

12 Eirghid na hógánuigh dom láimh dheis; sraólid siad mo chosa uáim, agus tógbhuid súas am aghaidh slighthe a naidhmhillte féin.

13 Millid siad mo chasán, cuirid siad maindeise air a haghaidh, gan cuidightheach ar bith aca.

14 Tangadar orum amhuil briseadh a steach foirleathan: annsa dólás thangadar ar muin a chéile orum.

15 Do hiompóigheadh úathbhás orum: do níd tóruigheadh air manum mar an ngaoith: agus imthighidh mo shólás uáim mar néull.

16 Agus a nois atá manam ar na dhórtadh amach orum; do ghlacadar láethe a namhghair greim dhíom.

17 Atáid mo chnámha ar na ttolladh ionnam a naimsir na hoidhche: agus ní ghlacuid mféitheach suáimhneas.

18 Le méid chumhachd measláinte atá méadach ar na áthrughadh: ceangluidh sé timchioll mé mar choiléur mo chóta.

19 Do theilg sé mé san laithigh, ionnus gur cosmhuil mé re púdar agus re luáith.

20 Eighim chugadsa, agus ní chluin tú mé: seasuim súas, agus ní bhíon beann agad orum.

21 Tháinic tú go fíochmhar chugam: led láimh láidir chuireas tú thú féin am aghaidh.

22 Tógbhuidh tú súas mé chum na gaóithe; do bheir tú oram marcuigheadh do dhéanamh uirre, agus scaoidh tú ó chéile mo shubstaint.

23 Oir atá a fhios agam go mbéura tú chum báis mé, agus ann tteach do cinneadh do nuile bhéo.

24 Acht cheana ní shínfidh sé a lámh amach chum na huáighe, matá go ccomhaircíd siad iona léirsrios.

25 A neadh nach ar chaóin misí ar son an té do bhí a mbuáidhreadh? nach raibh manum doilghiosach ar son an bhoicht?

26 A nuair do bhí súil agam re maith, is ann tháinic olc chugam: agus a nuair do bhí mé ag féithiomh re solus, is ansin tháinic dorchadas.

27 Do fhiuchadar minnighe, agus níor shuáimhnigheadar: thangadar láethe mamh-gair romham.

28 Dimthigh mé ag gearán gan an ghrian: do sheas mé súas, agus do éigh mé annsa noireachdus.

29 Is dearbhrathair do dhragánuibh mé, agus compánach do ullchabhchánuibh.

30 Atá mo chroiceann dubh orum, agus do loisgeadh mo chnámha lé teas.

31 Do hiompóigheadh mo chlairseach mar an gcéadna a ndóbhron, agus morgán a nguth na druinge ghuilios.

CAIB. XXXI.

Iób, direach cogcuasach a niondha dleas-danas.

DO rinne mé eachd rem shúilibh; uimesin cred fá smuáinteochuinn ar mhaighdin?

2 Oir cred an roinn ó Dhía atá ó a nús? agus cred a noigbreachd don Nuile chumhachdach ón náit áird?

3 Nach bhfuil sgrios a ndán don drochdhuine? agus pionús iongantach do lucht oibrighthe a néigceirt?

4 Nach bhfaiceann seision mo shlighthesi, agus nach áirmhiom mo choisceime uile?

5 Má shiubhail mé lé díomhaóineas, nó má dheifrigh mo chos chum ceilge;

6 Toimhsheadh sé mé a meadhaibh comhthrom, as go naithnigh Día mo chóir.

7 Má dúil mo choisceim as an tsliche, agus gur ghlúais mo chroidhe lem shúilibh, agus má lean cáidhe ar bith dom lámhuibh;

8 Ann sin déanuimsí cur, agus itheadh neach oile é; tochtoltar fós mo shliochd as a bhréimh.

9 Má mealladh mo chroidhe le mnaói, nó má chuir mé luidheachán a ndorus mo chomharsan;

10 Annsin meiliodh mo bhean do neach oile, agus cromaidís daoine oile síos uirre.

11 Oir is coir ghránna so, fós, is éaigceart é re smachdughadh do na breith-eamhuibh.

12 Oir is teine sin loisgios chum scriosta, agus dó thochladh amach mo bhiseach uile.

13 Má tharcuisnigh mé cúis móglaiach nó mo bhanóglaiach, a nuair do chrionchanadar riom;

14 Cred oile do dhéanuinn a nuair déireochadh Día súas? agus a nuair dféuchfadh sé, cred fhreagoruinn dó?

15 Nach é an té do rinne misí annsa mbroinn do rinne eision? agus nach áon do chum sinn annsa mbroinn?)

16 Ma chonnuimh mé na boicht ó na toil, nó má thug mé ar shúil na baintreabh-
uigh failligh;

17 Nó má dith mé mo ghreim liom féin am áonar, agus nár ithiodar na dilleachduigh dhe;

18 (Oir óm óige do bhí sé gha thabhairt suas am fhochair, anhuil agá athair, agus do thréoruigh mé ise ó bhroinn mo mhathar;)

19 Dá bhfaicinn áonduine ag dul a muga do dhíth éaduigh, nó bocht ar bith gan fholach;

20 Mun ar bheannuigheadar a leasraeh mé, agus mun ar téigheadh é lé lomradh mo cháorach;

21 Má thóg mé mo lámh súas a naghaidh an dilleachda, a nuair do chonnair mé mo chungnamh annsa gheata:

22 Ansin tuiteadh mo rígh ó chlar mo ghálann, agus bristear mo lámh as a cnámh.

23 Oir *dob* uáthbhás damhsa dioghaltas ó Dhía, agus do bhrígh a áirde níor fhéud mé a fhuilang.

24 Má chuir mé mo dhóigh a nór, nó má dubhairt mé ris a nór fhíneulta, Is tú mo dhóthchus;

25 Má lúathgháir mé do bhrígh *gur* mhór mo shaidhbhrios, agus do bhrígh go bhfuair mo lámh mórán;

26 Má dféuch mé air an ngréin a nuair do dhéalruigh sí, nó air an ngealaidh ag glóasachd a soillse;

27 Agusgur bhrostuigheadh mo chroidhe ós ísiol, nó gur phóg mo bhéul mo lámh:

28 *Dob* éigceart so mar an gcéadna ré *dhioghuilt don* bhreithiomh: oir do shéanfuinn an Día *atá* shúas.

29 Má gháirdigh mé ar son millte an té ler bhfuath mé, nó má thóg mé me féin súas a nuair tháinig olc chuige:

30 (Ní mó do léig dom bhéul peacughadh ag órdughadh mallacht a anum.)

31 Muna ndubhradar muinntir mo thighe, Uch gan aguinne dá fheoil! ní fheadmaoid bheith saitheach.

32 Níor luigh an coimhighteach annsa tsráid: *nar* fhosguil misi mo dhoirse do noidhe.

33 Má dfoluigh mé mo sháruighthe mar Adhamb, ag ceilt mo pheacuidh ann mo bhrollach:

34 An raibh eagla orum roimhe iomad mór *daoine*, nó nar uamhuigh tarcuisne muinntear mé, as a raibh mé am thoctd, agusnach deachuidh mé amach as an dorus?

35 Uch nach bhfreagrann áon mé! féuch, *sí* mo thoil, go bhfreagradh an Tuilechumhachtach mé, agus go scríobhadh meascara leabhar.

36 Go deimhin do ghlacfuinn ar mo

gháluinn é, agus do cheingeoluinn díom é *mar* choróin.

37 Dfoillseochuinn dó uibhir mo chois-
céime; mar phrionnsa do rachuinn a ngarr dhó.

38 Má chomhaircinn mo dhúitheche am aghaidh, nó fós go nguifid a hetrighe;

39 Má dith mé a toradh sin gan airgid, nó má thug mé ar a sealbhuidhibh a mbeatha do chaill:

40 Fásadh fógbhannáin a náit chruith-
neachdá, agus cogal a náit éorna. Do críochnuightheadh briathra Iób.

CAIB. XXXII.

Aithfir ghéur Elihu do Iób agus da thríur carad.

MARSIN dó choisceadar an tríur so do fhreagra Iób, do bhrígh go raibh sé ionnruic iona shúilibh féin.

2 Ann sin do hadhnadh fearg Elihu mhic Barachel an Busiteach, do chineul Ram: a naghaidh Iób do hadhnadh a fhearg, do bhrígh gur fhiréunuigh sé é féin tar Dhía.

3 Mar an ccéadna a naghaidh a thríur carad do hadnadh a fhearg, do bhrígh nach bhfuadarad freagra air bith, agus *thairis sin* gur dhamnuigheadar Iób.

4 Anois do bhí Elihu ag feithiomh nó go labhradh Iób, do bhrígh gur shine iadsan ná é.

5 A nuair do chonnairc Elihu nach raibh freagra ar bith a mbéul an trírsi, ann sin do hadhnadh a fhearg.

6 Agus do fhreagair Elihu mhac Barachel an Busiteach, agus a dubhairt, Atáimsi óg, agus sibhsé ro shean; uime sin do bhí mé ro eaglach, agus níor léig a neagla dhamh mo bharamhuil dfoillsiughadh dhaóibh.

7 A dubhairt mé, Go laibheoraídís láethe, agus go múinifidís iomad bliadhan eagna.

8 Acht *atá* spiorad san duine: agus do bheir ánal a Nuilechumhachtuigh tuigse dhóibh.

9 Ní bhíid na daóine móra a *gcomh-
nuidhe* crionna: ní mo thuigid na sean-
óirigh breitheamhus.

10 Uimesin a dubhairt mé, Eistigh riomsa; taisbéanfuidh mé mínntinn féin.

11 Féuchaidh, dfán mé ré bhur mbriath-
ruibhsé; thug mé clúas da bhur réa-
súnaibh, an feadh do spónabhair cred a déaradh sibh.

12 Do fheith mé fós oruibh, agus féuch, *ní raibh* áon agaibh do chlaóí Iób, ná thug freagra air a bhriathraibh:

13 Deagla go naibeoradh sibh, Fuar-
amairne amach eagna, Día theilgíós síos é, ní duine.

14 Anois nìor dhìrigh sé a bhriathra am aghaidhsì: nì mo fhreigéorus misì é lé bhrù mbrìathraibhsì.

15 Do bhàdar ar crìothnughadh, nìor fhreagradar nì sa mhò: do sguireadar do labhairt.

16 A nuàir do fheith mé, (òir nìor labhradarsan, agus do thosadar, agus nìor fhreagradar nì sa mhò;

17 A dubhairt misì, Freagoruidh mé fòs mo chuid fèin, taisbeanfa mé mo bhar-amhuil mar an gcéadna.

18 Oir atàim lán do bhriathruibh, coimheiginn an spiorad atà a stigh ionnam mé.

19 Féuch, atà mo bholg amhuil fion ag nach bì gáothaire; atà se réidh chum briste anhuil buideala nùadha.

20 Laibhéora mé, iondus go bhfuighe mé fionnfhuaradh: foisgéola mé mo bhéul agus freagora mé.

21 Nà ghabhuim chugam, iarruim dath-chuinge ort, pearsa àonduine, narab mò bhéarus mé gairm spleadhach do dhuine.

22 Oir nì fheidir mé tioduill spleadhacha do thabhairt uáim; dá ndéanuinn sin is géarr do bhìadh mo chruthaightheòir dom bhreith às.

CAIB. XXXIII.

Tagra Elihu ré Iób arson a rodhóchais.

14 Agus a dhfharail se air, aithreachus do dhénamh.

UIME sin, a Iób, iarruim dath-chuinge ort, éist rem chomhráidhtesì, agus cluin mo bhriathra uile.

2 Féuch, anois d'foscail mé mo bhéul, do labhair mo theanga ann mo charbad.

3 Laibheoruid mo bhriathra mintinn dhìreach: agus mo bhéul éolus go glan.

4 Spiorad Dé do rinne mé, agus anàl a Nuilechumhachduigh thug anum ionnam.

5 Mas éidir leachd mo fhreagra, cuir do bhriathra a nòrdugh as mo choimne, seas súas.

6 Féuch, atàim do réir hìarratais a nait Dé: atàim fòs ar mo chumadh amach as an crìaidh.

7 Féuch, nì dhéana mùathbhas thusa eaglach, nì mó bhias mo lámh trom ort.

8 Go deimhin do labhair tú ann méisteachd, agus do chuala mé guth do bhriathar, gha rádh,

9 Atàim glan gan choir, atàim nemh-chiontach; nì mó atà éaicceart ionnam.

10 Féuch, do gheibh seision cùisionna am aghaidh, do mheas sé mar a nàmhuil mé.

11 Cuiridh sé mo chosa annsa cheap, comharthuigh sé mo chasain uile.

12 Féuch, annso nì bhfuil tú ceart: freigéora misì thú, gur mó Día ná duine.

13 Cred as a seasann tusa na aghaidh? òir nì thugam sé cunntus a nàonchúis dà chúisibh.

14 Oir labhruidh Día aonuàir, fòs fà dhò, achd nì thabhairt duine dà aire é.

15 A naisling, a bhfìs na hoidhche, a nuàir thuitios codhladh trom ar dhaòinibh, a nèullfartuigh air an leabuidh;

16 Ann sin foscluidh sé clúasa na ndaòine, agus séaluidh sé a tteagasg,

17 Chor go tairreonguidh sé duine ó na thriall, agus go bhfoileochadh sé ùabhar ar dhuine.

18 Congmhaidh sé a anum ar ais ón pholl, agus a bheatha ó thuitim leis an ccolidheamh.

19 Smachduighhear fos lé pèin air a leabuidh é, agus iomad a chnámh le pèin làidir:

20 Iondus go bhfuathuighionn a bheatha aràn, agus a anum biadh deaghbhlata.

21 Cnaòitear a fheòil de, nach bì sí re faicsin; agus a chnámha nach bhfacas seasuid amach.

22 Tairringidh a anum a bhfogus do nuàigh, agus a bheatha do na millteoiribh.

23 Mà bhìonn teachdaire na fhochair, fear friotuil, àon a measc mìle, do thaisbeanadh a cheart do dhuine:

24 Annsin tà sé gràsamhuil dó, agus a deir sé, Sàor é ar dhul síos annsa pholl: fuàir misì fuasgladh as.

25 Biàidh a fheòil nì is ùire na feòil leinibh: fìfidh sé ar làethibh a ógan-tachda:

26 Guidhfìdh sé Día, agus bìa fadh-bhrach dhò: agus dò chífìdh sé a ghnúis maille re gairdeachus: òir cùiteochuidh sé ris an nduine a ionnracus.

27 Féuchuidh sé ar na daòinibh, agus mà deir àonduine, Do pheacuidh mé, agus do chuir mé an ceart ar ecùl, agus nì dhéarna tarbha dhamh;

28 Sáorfuidh sé a anum ar dhul annsa pholl, agus do chífìdh a anum an solus.

29 Féuch, oibrighidh Día na nèithesì uile go minic ris an nduine,

30 Do thabhairt a anna ar ais ón pholl, do thabhairt soluis dó lé soillse na mbéo.

31 Tabhair aire go maith, ó a Iób, éist riomsa: bí ad thochd, agus laibhéora misì.

32 Mà atà éainní agad ré a rádh, freagair misì: labhair, òir is mian liom do ghlanadh.

33 Mun a bhfuil, éist riomsa; bí ad thochd, agus múinidh misì eagna dhuit.

CAIB. XXXIV.

Gu bhfuil Día ceart san uile neithe do ní sé.

TUILLEAMH oile do fhreagáir Elibu agus a dubhairt,

2 Éistigh mo bhriathrasa, a dhaóine críonna; agus tugaidh éisteachd dhamh, a luchd agá bhfuil an téolus.

3 Oir dearbhuidh an chlúas briathra, mar bhlaisios an béal biadh.

4 Toghmaóid dhúinn féin breitheamhnus: biodh a fhíos aguinn eadruinn féin cred an ní is maith.

5 Oir a dubhairt Iób, Atáim ionnruic: agus rug Día mo bhreitheamhnus leis.

6 A ndéanuinn bréug a naghaidh mo cheirt? *atá* mo chneadh dóileighis gan chionnta.

7 Cía an duine *atá* cosmhuil re Iób, noch ibheas súas magadh amhuil uisge?

8 Noch inthighios a ccuideachda na druinge oibrighíos éaigeceart, agus shiubhluighios lé drochdhaoinibh.

9 Oir a dubhairt sé, Ní dhéanann tarbha ar bith do dhuine dúil do bheith aige a Ndia.

10 Ar a nadhbharsin éistigh riomsa, sibhsi a dhaoine tuigsionacha: go ma fada bhias ó Dhía, go ndéanadh sé oile; agus ó Nuilechumhachdach, go ndéanadh sé éaigeceart.

11 Oir aiseogthar don duine a obair féin, agus do bhéara air gach aonduine go bhfuighe do réir a shlightheach.

12 Fós, is dearbh nach déana Día go holc, ní mó níhillfios an Tuilechumhachdach breitheamhnus.

13 Cía chuir cúram air fan ttalamh? nó éia shuighidh an domhan uile?

14 Má shuighionn sé a chroidhe ar dhuine, má chruinnighionn sé chuige féin a spiorad agus a aná;

15 Díoghbháighidh sé a nuile fheóil le chéile, agus fillfidh an duine a ris chum lúathrigh.

16 Má *atá* tuigse *agad* a nois, cluin so: éist ré guth mo bhriatharsa.

17 An ndéana an té fhúathuighios ceart áachdaránachd? agus a ndaimneochuidh tusa an té is róicheirte?

18 A niomchubhuidh a rádh re rígh, *Atá tusa* go holt? *agus* ré prionnsadhuibh, *Atáthaóí* neimhdhiadha?

19 Cá mhéad ní is lugha *ris an té* nach ccuirionn suim a bpearsannuibh na bprionnsadh, agus nach measann an saidhbhir ní is mó na an bocht? Oir is iad uile oibreach a lámh.

20 Do gheabhuid bás a móiment, agus buaidheorthar na daóine san meadhon oidhche, agus rachaid as: agus béarthar an neartmhar as gan láimh.

21 Oir *atáid* a shúile ar shlighthibh an duine, agus do chí sé a imtheachda uile.

22 Ní bhfuil dorchadas, nó scáile báis, mar a bhféudfaidis oibrighthe na héaccóra iad féin dfolach.

23 Oir ní leacfuadh sé ar an nduine ní is mó *ná ceart*; as a rachadh sé a mbreitheamhnus ré Día.

24 Brisfidh sé a mblodhuibh daóine cumhachdacha gan áiríomh, agus cuirfidh sé daóine oile iona náit.

25 Ar a nadhbharsin *atá* fios a noibreach aige, agus iompoighidh sé bun oscionn *iad* san noidhche, iondus go scríostar iad.

26 Buailidh sé iad mar dhrochdhaoinibh a radharc shoilleir dhaóine oile;

27 Do bhrígh gur fhilleadar ar a nais úadhasan, agus nár chuireadar suim a náon dá shlighthibh:

28 Iondus go ttugaid ar chomhairc na mbocht teacht chuige, agus do chluin sé éigheamh na ttrúaghán.

29 A nuair do bheir sé suáimhnios úadh, cía fhéadas annsin buaidhreadh do dhéanamh? a núair fhóichus sé a aghaidh, annsin cía fhéadas amharc air? más a naghaidh cinidh é, nó a naghaidh éandúine amháin:

30 Go nach riaghlochadh fear a nfuairchrábhuidh, deagla go ngéablthaoi na daoine a bpaintéir.

31 Go deimhin is iomchubhuidh a rádh ré Día, Dfúlaing mé *smachdughadh*, ní chiontochuidh mé níos mó:

32 *An ní* nach bhfaicim, múinse dhamh é: má rinne mé éaiceceart, ní dhéanad níos mó.

33 An do réir do thoilesi *budh cóir* an ní bheith? do bhéara sé á luaidheachd úadh, má dhíultann tú é, nó má bheiríonn tú do roghain é; agus ní misi: uime sin labhair an ní is fios duit.

34 Innisidís daóine tuigsionacha dhamh, agus éisteadh duine críonna ríom.

35 Do labhair Iób gan éolus, agus do bhádar a bhriathra gan chríonnacht.

36 Isí mo thoil Iób do theastughadh go deireadh do bhrígh a fhreagartha ar sou na ndaóine ccionntach.

37 Oir cuiridh sé míriaghuil a cceann a pheacuidh, buailidh sé a *bhasa* ar measg, agus méaduighidh sé a bhriathra a naghaidh Dé.

CAIB. XXXV.

Gur toirmiosc ar eisdeacht fhaghail o Dhia a nam gearáin, uireasbhuidh creidimh.

DO labhair Elihu tuilleamh oile, agus a dubhairt,

2 An saóilíonn tusa so do bheith ceart, mar a deir tú, *Is mó mionnracus ná ionnracus Dé?*

3 Óir a dubhairt tú, *Créd an tarbha do bheith dhuitsi? agus, Cred an sochar do bheith dhamhsa, má glantar mé om pheacadh?*

4 Freagoruidh misi thú, agus do chompanuigh maille riot.

5 Féuch ar na neamhuibh, agus faic; agus amhairc na néulla is áirde ná thú.

6 Má pheacúighionn tú, cred do ní tú na aghaidhsion? nó *má méadúighthear do sháruighthe, cred do ní tú airsion?*

7 Má bhíonn tú firéunta cred do bheir tú dhósan, nó cred ghlacus sé as do láimh?

8 Féuduidh hurchoid duine mar thú féin do ghortughadh; agus féuduidh hiónnracus sochar do dhéanamh do mhac an duine.

9 Do bhrígh iomaid sáruighthe do bheirid ar an ndruing ar a luighthior comhairc do dhéanamh: éighid go hárd do bhrígh láimhe an chumhachduigh.

10 Acht ní abair áoinneach, Cáit a bhfuil Dia mo chrúthuightheóir, noch do bheir dánta uadh san noidhche?

11 Noch theaguisios sinn ní is mó ná beathuigh na talmhan, agus do ní níos críonna sinn ná éanlaith nimhe?

12 Ann sin comhaircíd siad, (acht ní fhreagrann áoinneach), do bhrígh úabhair na ndrochdhaóineadh.

13 Go dearbhtha ní éistfidh Dia re dcomhaóineas, ní mó bhías meas ag a Nuilechumhachdach air.

14 Má tá go nabair tú, Ní fhaicfidh tú é, *thairis sin atá breitheamhnus iona fhiadhnúise; uimesin bíodh dóthchus agadsa as.*

15 Acht anois, do bhrígh nach *mar sín atá*, tháinig sé air cuairt iona fheing; gidheadh ní haithnid dósan sin a riachdanus mór:

16 Ar a nadhbharsin foscluidh Iób a bhéul go díomhaóin; foirlíonadh sé briathra gan éolus.

CAIB. XXXVI.

Gurab toirmiosc ar iomdha beannachadh o Dhia, peacadh an Duine.

DO chúadh Elihu fós air a aghaidh, agus a dubhairt,

2 Fulaing dhamh beagán, agus taisbeanfuidh mé dhuit go bhfuil ní agam fós ré a rádh a ttaobh Dé.

3 Do bhéara mé méolus as imchían, agus cuirfidh mé ceart a leith mo Chrúthuightheóra.

4 Óir go firinneach ní bhéid mo bhriathra bréagach: an té atá iomlán a néolus atá sé maille riotsa.

5 Féuch, atá Dia cumhachtach, agus ní tharcuisníghionn sé áoinneach: atá sé cumhachtach a neart agus a ccionnacht.

6 Ní cháomhnann sé beatha an drochdhuine: acht do bheir sé ceart don bhocht.

7 Ní thairrngionn sé a shúile ó nfréun: acht bíd siad a bhfochair ríogh annsa chathaóir ríoghdha; fós, daingnigh sé iad go bráth, agus ardaighthear iad.

8 Agus má bhí siad ceangailte a ngeimhlibh, agus da ccongmbhail a slabhradhuibh na haindeise;

9 Annsin taisbeanuidh sé a nobair, agus a sáruighthe iona ndeachadar tar mhodh.

10 Oscluidh sé fós a cclúas chum foghlumtha, agus aithnighidh sé dhíobh filleadh ó éaigceart.

11 Má umhluighid agus foghnámh dhó, caithid a láethe a sonus, agus a mblíadhna á solás.

12 Acht muna numhluighid siad, tuitfid leis an ccoloidhiomh, agus do gheabhuid bás gan éolus.

13 Acht na fuarchráibhithigh a ccroidhe crúachuid siad fearg súas: ní éighid siad a nuáir cheanglus sé iad.

14 Do gheabhuid bas san náois óig, agus bí a mbeatha a measg na ndáoine neamhghlan.

15 Tárthuighidh sé an bocht iona amhgar, agus foscluidh sé a cclúasa a sárughadh.

16 Dá nós sin dáthrochadh sé thusa as an ccumhagach go hionad fhairsing, mar nach bhfuil cumhagach ar bith; agus an ní do cuirfidhe air do bhórd do blúaidh sé lán do mhéathus.

17 Acht do choimhlíon tusa breath na ccionntach: do rug breitheamhnus agus ceart greim ort.

18 Do bhrígh go bhfuil fearg riot, tabhair haire nach béaradh se leis thú re na bhuille: annsin ní sháorfa fúasgladh mór thú.

19 An mbía beann aige air do shaidhbhríos? ní bhíaidh, nó air ór, no air a nuile chumus neirt.

20 Ná sir a noidhche, a nuáir ghearrthar dáóine amach iona náit.

21 Tabhair haire, na cuir do dhúil a néaigceart: óir do thogh tú so thair smachtughadh.

22 Féuch, árdhuighidh Dia lé na neart :
cía mhúinios mar é ?

23 Cía chuir a shlighe dfiachaibh air ? nó
cía fheadus a rádh, Doibrigh tú éaigceart ?

24 Cuimhnigh a obair do mhórughadh,
noch do chíd na daóine.

25 Féudigh gach áonduine sin dfaic-
sin ; féuduidh duine a fhaicsin a bhfad
úadh.

26 Féuch, atá Dia mór, agus ní fhead-
amairne cia hé, agus ní mó is éidir fios
uibhre a bhliadhan dfagháil.

27 Oir do ní sé na braóin uisge beag :
dóirtid siad a nús fearthuinn do réir
a ccéo :

28 Noch shilid na néulla agus dhóirtid
ar dhuine go líomhair.

29 An bhéadann fós aóinneach leath-
nughadh na néull do thuicsin, nó fuaím a
thabearnacuil ?

30 Feuch, leathnuighidh sé a sholus air
sin, agus folchuidh sé íochdar na fairge.

31 Oir is léo sin bheirios sé breith-
eamhnus air na daóinibh ; do bheir biadh
úadh go líomhair.

32 Lé na néuluibh fhocus sé an solus ;
cuirigh sé dfiachaibh air gan déaltrughadh
leis an néull thig eatorra.

33 Taisbeanuidh sé a fhuáim dá tháobh
sin, a náirnéis fós a ttaobh an níd
theid suas.

CAIB. XXXVII.

*Gu bhfuil cumhachta, 15 agus gliocus
De, doscrudaighe.*

UIME so mar an gcéadna creathuigh
mo chroidhe, agus do corrugheadh
as a áit é.

2 Eist go friochnamhach fuáim a
ghotha, agus an tormán theid amach as
a bhéal.

3 Orduighidh sé é faoi neamh go hiom-
lán, agus a theinteach go téorannuibh na
talmhan.

4 Béicigh guth na dhíaigh sin : tóir-
nighidh sé le guth a oirdhearcuis ; agus ní
choinneochuidh sé iad a nuair chluinfeh-
thear a ghuth.

5 Tóir-nighidh Dia go hiongantach le
na ghuth ; do ní sé neithe móra, nach
bhféudaimne do thuigsin.

6 Oir a deir sé ris an tsneachda, Bíse
air an ttalamh ; mar an gcéadna ris an
mínfhearthuinn, agus re móirfhearthuinn a
neirtsion.

7 Séalnuighidh sé suas lámh gach áon-
duine ; chor go naitheonadh a nuile dhuine
a oibreachasan.

8 Annsin theid na beathuigh iona
núamhuibh, agus fanuid iona náitibh.

9 As an ttáobh ó dheas thig an sidean
gáoithe, agus fuachd ón ttáobh ó thúaigh.

10 Le hanáil Dé beirthior an sioc : agus
comhghuighthear leithne na uisgeadh.

11 Coiridh sé fós an néull tiugh le
fliuchadh : sreathuidh sé a néull soillseach :

12 Agus iompoighthear timchioll fa
ccuáirt é le na chomhairlibh : chor go
ndéanaidís gidh bé ní do aitheonadh sé
dhiobh ar ghnúis an tsáoghail annsa talamh.

13 Do bheir sé air teacht, más air son
smachtughadh, nó ar son a fhearuin, nó
ar son trocaire.

14 Haire dhóso, a Iób : fan go socair,
agus meas oibreacha iongantacha Dé.

15 An bhféadair tusa an tam ar órduigh
Dia iad, agus thug air sholus a neóill
lonnughadh.

16 An aithnidh dhuit meadhughadh na
néull, oibreacha iongantacha an té atá
iomlán a néolus ?

17 Ciondus bhíd héaduighe te, a nuair
fhionnfhuarnuighios se an talamh leis an
ngáith a ndeas ?

18 Nar chuidigh tusa leis a nfirm-
ment do leathnughadh amach, noch atá
láidir, agus amhuil scathán leagtha ?

19 Muin dúinn cred a déaram ris ; óir
ní fhéadmaoid ar nglór dórdughadh do
bhrigh an dorchadais.

20 A ninneostar dhósan go bhfuilimí
ag labhairt ? má labhrann duine, go deimh-
in sluighfhearthear suas é.

21 Agus anois ní fhaicidh duine an
solus lonnrach atá annsna néulluibh : acht
gluáisidh an ghaóth, agus glanuidh sí iad.

22 Thig aimsir bhreádhgha ó náird
thuáigh : aig Dia atá mórdhacht úath-
bhásach.

23 A ttáobh a Nuilechumhachduigh, ní
héidir dhúinn a fhagháil amach : atá sé
oirdheirc a cumhachd, agus a mbreith-
eamhnus, agus a bhfairsinge cheirt : ní
goirteochuidh sé.

24 Bíd daóine eaglach roimhe ar a
nadhbharsin : ní bhí meas aige ar aóin-
neach bhús críonna a ccroidhe.

CAIB. XXXVIII.

*Ata Dia ag deanamh eadarsgan idir Iób
agus a cháirde.*

ANN sin do fhreagair an TIGHEARNA
Iób, as an tsidéan gáoithe, agus a
dubhairt,

2 Cía hé so dhorchuighios comhairle le
briathruibh gan éolus ?

3 Criosluidh a nois suas do leasrach
mar fhear ; óir fíafrochuidh misi dhíot,
agus freagairis mé.

4 Cait a raibh tusa nuair do shuighidh
misi bunáit an domhuin ? foillsigh, má tá
tuigse agad.

5 Cía shín a thomhas sin, mática a fhíos
agad ? nó cíá shín an dorubha air ?

6 Cía air a bhfuilid a bhunáite sin ceangailte? nó cía shuighidh a chloch chornéil sin;

7 A nuáir do chanadar na reulta maidne re cheile, agus do ghéireadar mic Dé uile le láithgháir?

8 *No cía* do iadh a nfairge a stigh lé doirsibh, a nuáir do bhris sí amách, *amhuil* do shíleadh sí amach as an mbroinn?

9 A nuáir do rinne misi néull na chulaidh dhí, agus dorchadas tiugh na chrisceangal dí,

10 Agus ar bhris mé súas di mó áit chinnte, agus ar shuigh mé barradha agus dóirse,

11 Agus a ndúbhairt mé, Go nuige so thincfas tú, agus ní thairis: agus ann so fhoisteachthar do thonna uáibhreacha?

12 An ttug tú air an maidin bheith ann ar feadh do láetheadh; agus an ttug tú ar éirge an lae a áit daithniughadh;

13 Chor go mbéaradh sé greim ar théorannuibh an domhuin, chor go cceothfidhe na drochdhaoinne as amach?

14 Do hiompoigheadh é mar chriáidh chum an tséula; agus seasuid siad amhuil éadach,

15 Agus congmuighthear a solus ó na drochdhaoinibh, agus brísfighthear an rígh árd.

16 A ndeachuidh tusa a steach a súmh-airighibh na fairge? nó nar shiubhuil tú a spionadh a naigéin?

17 An rabhadar geatadha an bháis oscuilte romhad? nó an bhfaca tú doirse scáile an bháis?

18 Ar mheas tú leithead na taluinan? foillsigh má atá a fhios uile agad.

19 Cáit a bhfuil an tslighe mar a ccomhuighionn an solus? agus ar son an dorchadais, cáit a bhfuil a ionad,

20 Chor go mbeirtheá go nuige a théorinn é, agus go mbeith fios a chasán agad go nuige a thighsion?

21 An bhfuil a fhios sin agad, do bhrígh go rugadh a núairsin thú? nó do bhrígh gur mór uibhir do láetheadh?

22 A ndeachuidh tú a steach a nionn-mhusuibh an tsneachda? nó an bhfaca tú tigh ionnmhuis an chloichshneachda,

23 Noch do thaisgidh misi a ccoinne aimsire na buáidheartha, a ccoinne lae an chatha agus an chogaidh?

24 Cía hé an tslighe lé ndealuighthear an solus, noch scaóileas an gháoth a noir ar feadh an domhuin?

25 Cía roinn ionad reatha a nuisge chum tuile na nuisgeadh, nó slighe do theintighe na tóirnighe;

26 Do thabhairt fá deara dhí fear-thuinn air an talamh, áit nach bhfuil duine ar bith; ar an bhfásach, ann nach bhfuil áonduine;

27 Do shásadh na bhfearann úaigneach agus mithairbhithreach; agus a thabhairt fá deara ar bheangánuibh na luibhe laige scinneadh amach?

28 An bhfuil athair ag an bhfearthuinn? nó cía ghein bráona na druchda?

29 Cía an bhrú as a ttáinic an cuisne? agus cía ghein sioc liath nimhe?

30 Atáid na huisgeadha foluigithe mar budh le cloich, agus atá gnúis a naigéin cuisnighthe.

31 An bhféadann tusa oireamhna millse Phleiaides do cheangal? nó ceangail Orion do scaoileadh?

32 An bhféadann tú Massarot do thabhairt amach iona am fein? nó an ttig dhíot Arctúrus go na mhacaibh do thréorughadh?

33 An bhfuil fios órdughithe fhlaith-eamhnus agad? an bhféadann tú a thigh-earnas do chur ar talamh?

34 An bhféadann tú do ghuth do thóg-bhail súas chum na néull, iondus go bhfoileochaidis iomad uisgeadh thú?

35 An bhféadann tú tinnteach do chur uait, go nimthigid, agus gu nabraid riot, Atamaóid annso?

36 Cía chuir críonnachd annsna cod-chuibh a stigh? nó cía thug tuigsi don chroidhe?

37 Cía fhéadus na néulla dáiriomh a ccríonnacht? nó cía fhéadus buidéil nimhe do chur na ccomhuigh,

38 A nuáir fhasas an luaithreadh do bheith cruáidh, agus ceangluid na fóide go daingion dá chéile?

39 A ndéana tusa fiadhach creiche don leomhan? nó an lionfa tú fonn na leomhan óg?

40 Anuair luighid siad iona núamhuibh, fanaid annsa scáth chum bheith a luigh-eachán?

41 Cía ghléusus a bheatha do nfiach? a nuáir sgréuchuid a eóin óga ar Dhía, téid siad ar seachrán do chion bíd.

CAIB. XXXIX.

Mordhachd Dhé, thaobh feabhas na ccréa-tuireadh do dhearnadh leis.

AN aithnid duit a nuáir bheirid gabhair fhiadhta na cairge? nó an bhféadann tú a chomharthughadh ca huáir bheirid na heilite laóigh?

2 An bhféadann tú na míosa chomháireamh noch ionlánuid siad? nó an aithnid dhuith a naimsir a mbeirid siad?

3 Cromaid siad iad féin, beirid a laóigh óga, teilgid díobh a ndóbrón.

4 Bíd a laóigh óga a ccruth maith, fásuid siad súas le harbhar; tiaghuid amach, agus ní aithfhillid chucasan.

5 Cía chuir amach an tassal fiadhuin

sáor? nó cía sgáoil ceangal a nassail fhiadhta?

6 Dá ndéarna mé a thigh do nfásach, agus an fearann díosg a áitreabh.

7 Ní bhí suim aige a niomad daoineadh na caitheach, ní mó bhíos suim aige a bhfógra an cheannaire.

8 Ráon na slíabh is innbhear dhó, agus spíonuidh sé a ndíáigh gach aóinneithe glías.

9 An mbí a tunicorn umhal ar shéir-bhís do dhéanamh dhuitse? nó an bhfanfa si ag do mhainnséar?

10 An bhféadann tú an tunicorn do cheangal le na cuing annsa neitrighe? nó an bhfoirfidh sé na gleanta ad dhíáigh?

11 An ttáobhtha tú-é, do bhrígh gur mór a neart? nó an bhfuigfidh tú do sháothar táobh ris?

12 An ccreidfidh tú é, go ttiubhra sé do shíol don bhaile? agus go ccruinneochuidh sé a steach dot scioból é?

13 An tusa thug na sciatháin bhréadha do na péacógaibh? nó sciatháin agus cleit-each do niascaire cháirneach?

14 Noch fhágbhus a huighe annsa talamh, agus théighios iad a luaitheadh,

15 Agus dearmaduidh go bhféadann an chos a mbrughadh, nó an beathach áлта a mbriseadh.

16 Cruadhuighthea i a naghaidh a héun óg, mar *budh* eadh *nach ar* lé iad: as díomhaóin a sáothar gan eagla;

17 Do bhrígh gur bhean Dia a gliocus dí, ní mó do roinn sé tuigse ría.

18 A nuáir thógbhus sí í féin súas go hárd, disbeaguigh sí an teach agus an marcach.

19 An tusa thug neart don neach? nar éaduigh tú a mhuineal lé tóirigh?

20 An bhféadann tú a dhéanamh eaglach amhuil dréollán teasbhuidh? is úath-bhásach glóir a pholláireadh.

21 Tochluadh sé re na chosa annsa ghleann, agus gáirdighidh sé ann a neart: théid ar a aghaidh do theagmháil ris na fearuibh armtha.

22 Bí sé ag magadh fán eagla, agus ní bhí uamhan air; ní mó fhilleas sé ar a ais ón ccloidhiomh.

23 Siurdánuigh an bolgán soighead na aghaidh, an gath loinnreach agus an sciath.

24 Brisidh sé an talamh le cuthach, agus lé buile: agus ní bhíonn sé socair ré fuáim an stuic.

25 A deir sé a measc na stoc, Ha, ha; agus boltnuighidh sé an cath a bhfad fuadh, tóirneach na ccaiptíneadh, agus a nfuáimneach.

26 An led ghliocus eitiollas an seabhac, agus shíneas sí a sciatháin don táobh ó dheas?

27 An air do chomhairle éirghios an tiolar súas, agus do ní a nead a náirde?

28 Áitreabhuidh sí agus fanaidh air an ccarruic, ar chreagach ná haille, agus na háite daingne.

29 As sin íarruidh sí a beatha, agus do chíd a súile a bhfad uaithe.

30 Súghuid a héain óga súas fuil: agus mar a *mbid* na mairbh, is annsin *bhías* sise.

CAIB. XL.

Uábhas Iob ag méud oirdhearcuis Dé.

15 *Neart an bhehemot a measg na naimhidheadh.*

TUILLEAMH oile do fhreagair an TIGHEARNA Iób, agus a dubhairt,

2 An tteagoscuidh an té do ní imrears ris a Nuilechumbachdach? an té iom-aithbhearas Dia, fhreagradh sé féin ar a shon.

3 ¶ Ann sin do fhreagair Iob an TIGHEARNA, agus a dubhairt,

4 Féuch, atáim truáilligh; cred fhreag-orus mé dhuit? leactá mé mo lámh air mo bhéul.

5 Do labhair mé áonúair amháin; achd ní fhreagora mé: fós, fa dhó; acht ní reachfadh ar maghaidh.

6 ¶ Annsin do fhreagair an TIGHEARNA Iób amach as an tsídean gaóithe, agus a dubhairt,

7 Criosluigh súas anois do leasrach mar dhuine: fiafrochuidh misi dhíot, agus innis dhamb.

8 An ccuirfe tusa fós mo bhreitheamhnus ar ccúl? an ndaimneocha tú mé, dot bheith féin ionnruic?

9 An bhfuil lámh agad mar ata ag Dia? nó an bhféadann tú tóirneach do dhéanamh lé guth mar eision?

10 Cóirigh thú féin anois lé mórdhachd agus lé hoidhearcus; agus éduigh thú féin lé glóir agus lé scéimh.

11 Teilg amach buile thfeirge: agus féuch gach áonduine dá bhfuil uaibhreach, agus uirísligh é.

12 Féuch air gach nduine dá bhfuil uaibhreach, agus uirísligh é; agus saltair síos ná drochdhaóine iona náit.

13 Foluidh annsa luaitheadh iad lé chéile; agus ceangail a naighthe a bhfolach.

14 Annsin aidmheochuidh misi mar an ccéadna dhuit go bhféduigh do lámh dheas féin do thártháil.

15 ¶ Féuch anois behemot, do rinne me maille leachdsas, ithidh sé féur mar dhamb.

16 Amhairc anois, atá a neart iona leasrach, agus atá a bhrígh a nimlín a bhuilg.

17 Corruighidh sé a fholt amhuil

céadar: atáid féitheach a chloch ceangailte dhá chéile.

18 Atáid a chnámha *mar* phíosuibh láidre práis; is cosmhúil a chnámha lé barradhuibh íaruinn.

19 Isé príomhobair shligíteach Dé é: an té do rinne é féaduidh sé a chloidheamh do chur go nuige é.

20 Go deimhin do bheird na sleibhte beatha dhó, mar a ndéunuid uile bheathuigh an machaire súgradh.

21 Luighidh sé fa na crannuibh dorchá, a bhfolach na ngíolcach, agus na ccurrach.

22 Folchuid na croinn dhorchá é *le* na scáilbh; timchiolluigh suileoga na habhann é fa ccairt.

23 Féuch, ibhidh se súas abhann, agus ní dhéan sé deithníos: dóigh leis go ttarrongaidh sé Iordan súas iona bhéul.

24 An ngéabha aon duine é iona radharc? nó an ttollfuidh sé a shrón le dubhánuibh.

CAIB. XLI.

Is scáthan ar mhórdhalacht Dé, an lébhíatan, a measc éisc.

AN bhféadann tú lebhíatan do tharruing amach le dubhán? nó a theanga lé córdá *noch* léigios tú síos?

2 An bhféadann tú dubhán do chur iona shrón? nó a ghíall do tholladh thríd lé dealg?

3 A ndéana sé móran gearáin riotsa? an laibheora sé *briathra* míne riot?

4 A ndéana sé cumradh riot? an nglacfa tú mar sherbhiseach go bráth é?

5 A ndéana tu súgradh ris *amhuil* éun? an cceangola tú é dot chailinibh?

6 A ndéanuid na compánuigh fleadh dhe? an roinnfid siad é measc na cceannuighthe?

7 An bhféadann tú a chroicionn do lionadh diarnuibh corránacha? nó a cheann le treaghuibh éisc?

8 Leag do lámh air, cuimhnigh an cath, ná déana ní sa mhó.

9 Féuch, is díomhaóin a dhóthchussan: nach tteigfíghear *duine* síos le na radharc amháin?

10 Ní bhfuil aon chomhbhorb sin dá léigíon a neagla a chorrughadh súas: maiseadh marsin cia féadas seasamb ar maghuidhse?

11 Cía chuidigh liom, as a ttiubhruinn leasughadh dhó? *gidh lé ar bith atá* faoi neanibh is liomsa é.

12 Ní cheilfidh mé á chodchanna, nó a neart, nó a dhealbh sciámhach.

13 Cía fhéudas aghuidh a éaduigh dfoillsiughadh? nó cía fhéadas teacht chuige le na shrían dubalta?

14 Cía fhéudas doirse a aighthe dos-

cladh? atáid a fhíacla úathbhásach timchioll fa ccairt.

15 *Asíad* a lanna a rimhéidhe, íadhta súas *re* chéile le séula daingion.

16 Atá gach aon díobh an comhghar sin da chéile, nach bhféudann aiér ar bith teachd eatorra.

17 Atáid ar na ccur a cceann a chéile, ceangluid dhá chéile, nach éidir a neidir dhealughadhi.

18 Le na shétrigh soillsighidh solus agus atáid a shúile cosmhúil lé forrdhubbhuibh súl na maidne.

19 Amach as a bhéul théid tóirseadh a lasamhla, agus lingid drithleanna teineadh amach.

20 Amach as a pholláiribh théid deatach, mar do *rachadh as* pota fíachuigh nó as oigheann.

21 Dearguidh a anal sméarthóide agus téid lasair amach as a bhéul.

22 Comhnuighidh neart iona mhúineúl, agus filltear dóbrón na gháirdeachus dá lathair.

23 Atáid sleantach a fheóla coimhcheangailte dhá chéile: atáid daingion ionta féin; ní héidir a ccorrughadh.

24 Atá a chroidhe comhchruáidh ré cloich; fós, comhchruáidh re cuid do chloichíochtair muilinn.

25 A nuair thógbhus sé é féin súas, bíd na neartmhair eaglach: air eagla brisigh glanuid íad féin.

26 Cloidheamh an té bhuáilois airsin ní fheadann seasamb: an gath, an bhonn-sach, nó an tuchdeíeadh.

27 Measuidh sé an tíarann mar thuighe, agus an prás mar chonnadh chríon.

28 Ní fhéadann an tsoigheadh a chur dfiachaibh air teitheamh: iompoightheair leis clocha an chroinn-tádhbhúil a cconnlach.

29 Measuidh na gáithe *mar* chonnalach: do ní gáire fá chrothadh an ghatha.

30 Atáid clocha ghéara faoi: leathnuighidh sé neithe géura ar an lathuigh.

31 Do bheir sé air a naigéan fiuchadh do nós an phota: do ní sé a nfaige do nós pota an photecari.

32 Do ní sé an tslighe sófhaicsigh na dhíáigh; do shaóilfeadh neach an taisean do bheith liath.

33 Ní bhfuil a leithéid air an ttalamh, noch do rinneadh gan eagla.

34 Do chí sé a nuile ní árd: atá sé na rígh ós cionn uile chloinne a nuabhair.

CAIB. XLII.

Admhail uirisle Iob 10 agus a dheire roghlormhar.

AN sin do fhreagair Iob an Tighearna, agus a dubhairt,

2 Atá a fhios agam go bhféadann tusa gach aóinni do dhéanamh, agus nach éidir aonmuáineadh do chongmhail uáit.

3 Cía hé an te do cheilfidh comhairle gan éolus? uime sin do labhair misi an ní nar thuig mé; neithe ro iongantacha dhamh, nach raibh a bhfios agam.

4 Iarruim dathchuinge ort, éist, agus laibheóra mé: fiafiochuidh misi dhíot, agus foillsighsi dhamh.

5 Do chúala mé teachd ort le héisdeachd na cluaise: acht anois do chídih mo shúil thú.

6 Uimesin gráinim *riom féin*, agus do nim aithreachus a ccriaidh agus a luáith.

7 ¶ Agus is *amhluidh* do bhí, tar éis an Tighearna do labhairt na mbriatharso re Iób, go ndubhairt an Tighearna re Heliphás an Temaniteach, Atá mfearg ar naghaidh ad aghaidh, agus a naghaidh do dheise carad: óir níor labhrabhair ormsa *an ní fú* cóir, mar do labhair mo shearbhfhoghantuigh Iób.

8 Uimesin glacuidh chugaibh anois seachd mbulóga agus seachd reithe, agus éirghidh a cceann mo shearbhfhoghantuigh Iób, agus oiráluidh súas ar bhuir son féin íodhbhuirt loisge; agus gúidhfídh mo shearbhfhoghantuigh Iób ar bhuir son: óir glacfaigh misi leis: deagla go ndéanuinn ribh do réir *bhuir* leimhe, do chionn nar labhrabhair orum *an ní is* ceart, mar mo shearbhfhoghantuigh Iób.

9 ¶ Marsin dimthigh Eliphás an Temaniteach agus Bildad an Suhiteach agus Sophar an Naamatiteach, agus do rinn-

eadar mar daithin an Tighearna dhíobh: do ghlac an Tighearna fós Iób.

10 Agus diompoigh an Tighearna daóirse Iób, a nuair do ghuidh sé ar son a charad: agus thug an Tighearna fós do Iób dhá oirid agus do bhí aige roimhe.

11 Ann sin thangadar a dhearbhráithre uile chuige, agus a dhearbhsheathracha uile, agus a nuile dhuine da raibh iona thathuigh roimhesin, agus ditheadar arán leis iona thigh: agus do bhí trúaigh aca dhó, agus do chobhrugheadar é ós cionn a nuile uile dá ttug an Tighearna air: thug gach aonduine fós píosa airgid dhó, agus gach áonduine cluasfháinne óir.

12 Marsin do bheannuigh an Tighearna críoch dheiridh Iób ní is mó ná a thosach: óir do bhí ceithre mhíle dhéug cáora aige, agus sé mhíle cámhall, agus míle cuing dhamh, agus míle assal bainíonn.

13 ¶ Do bhí fós aige seachd mic, agus tríur inghean.

14 Agus thug Iemima dainm ar an ceódinghin, agus Cesia; dainm air an darn, agus ainm an treas, Ceren-happuch.

15 Agus níor fíth áir feadh na críche mná coimhscíamhach ré hingheanuibh Iób: agus thug a nathair oighreachd dóibh a measc a ndearbhráithreach.

16 ¶ Ná dháighso do mhair Iób céad agus ceathrachad bliaghan, agus do chonnaic a mhic, agus mic a mhac, *eadhon* ceithre glúne.

17 Mar sin déug Iób, *ar mbeith dhó* sean agus lán do láethibh.

Leabhar na PSALM.

PSALM I.

Sonas an deagh dhuine. 4 Agus anrath an drochdhuine.

IS beannuigh an fear nach siubhluighíonn a ccomhairle na neimhdhiadhaibh, nach seasann a shlighe na bpeacach, agus nach suighíonn a suigheachán na ttárcuisneach.

2 Acht *atá* a dhúil a ndligheadh an Tighearna; agus iona dhligheadh smuain-eann sé do ló agus doidhche.

3 Agus bíaidh se ccosmhúil re crann plannduighthe láimh re haibhnibh uisge, noch do bheir a thoradh iona aimsir íomchubhaidh; ní chríoifuidh fós a dhuille; agus gídh bé ní do dhéana sé tiocfaidh biseach air.

4 Ní mairsin do na míochráibhthigh: acht atáid ccosmhúil ris an lóchán noch sgabus an gáoth.

5 Ar a nadhbharsin ní sheasfuid na míochráibhthigh annsa mbreitheamhnus, ná na peacaich a ccoimhthionól na bhfíréun.

6 Óir bí fíós shlighe na bhfíréun ag an Tighearna: acht rachaidh shlighe na neimhdhiadhach seachad.

PSALM II.

Gu ttabhair Críost búuidh amach ar a naimhdibh.

CRED fa ndéanuid na geinte baóis, agus fa smuainid na daóine díomhaóineas?

2 Cuirid ríghthe na talmhan íad féin a cceann a chéile, agus glacad na riagh-lóirigh comhairle, re cheile anaghaidh an Tighearna, agus a naghaidh a ungthaigh, *ag rádh*,

3 Briseam ó chéile a ccuibhreacha, agus teigíom uáinn a cceangail.

4 An té shuighios ansna flaitheasuibh do dhéana sé gáire: do dhéana an TIGHEARNA fochmbuid orra.

5 Annsin laibheoruidh sé riu iona fheirg, agus cráidhfídh sé iad iona dhíbh-fheirg.

6 Gidheadh do chuir misi mo rígh air mo chnoc náomhtha Sion.

7 Foillseocha mé an reachd: a dubhairt an TIGHEARNA riomsa, *Is tú mo Mhac*; a niugh do ghin mé thú.

8 Iarr orum, agus do bhéara mé *dhuir* na geinte *mar* oighreach, agus na codcha is imchéine don talamh *mar* sheilbh.

9 Brisfe tú iad lé slait iarúinn; mionbhruighfir iad iona ccodchuibh mar shoigh-theach criadh.

10 Bithí glic anois uimesin, ó a righthe: glacuidh teagasg, a bhreitheamhuin na talmhan.

11 Fóghanuigh don TIGHEARNA maille le heagla, agus lúathgáirighidh maille le creathaibh.

12 Póguidh an Mac, deagla go mbíadh sé feargach, agus go rachadh sibh a múgha san tslighe, an tan lasfus a fhearg dhá laghad. *Is* beannuigh an dream uile, noch chuirios a ndóigh ann.

PSALM III.

Sé cothughadh Dé is dion do nfhúrein.

Psalm Dhaibhi, ag teitheadh ó na mhac Absolon.

A THIGHEARNA, cred mar do mhéaduigh tú luchd mo bhuáidhearta? is iomadamhuil an drong noch éirghios súas am aghaidh.

2 *Is* iomadamhuil an drong a deir rém anam, Ní *bhfuil* cabhair air bith dhó a Ndia. Selah.

3 Acht tusa, a THIGHEARNA, *atá* tú ad scéith dhamhsa; mo ghlóir, agus fear tógtha súas mo chin.

4 Déighios chum an TIGHEARNA lem ghuth, agus do chúaluidh sé mé amach as a chnoc náomhtha. Selah.

5 Do luigh mé sios; agus do chodlas do dhúisighios; óir do chothuigh an TIGHEARNA mé.

6 Ní bhíadh eagla orum roimhe dheich míle don phobal, noch do chuir *iad féin* timchioll am aghaidh.

7 Éirigh, ó a THIGHEARNA; anaic mé, ó mo Dhia: óir do bhuáil tú mo naimhde uile *air* chnámh an ghéill; do bhris fiacla na druinge neimhídháda.

8 *Is ón* TIGHEARNA thig slanughadh: *atá* do bheannachd air do phobal. Selah.

PSALM IV.

Is é ard-mhaithe a nduine, gean maith Dé.

Don phrímhfhéar ceóil air Neginot, Psalm Dhaibhi.

EISD riom a nuair ghoirfead, ó a Dhé mífiréantachda: dhuáscuil tú mé *an tan do bhí mé* a cumhghach; déan trócaire orum, agus éist murnaigh.

2 O Sibhsi a mhaca na ndaoine, cá fad bheithí ag iompóigh mo ghlóire chum náire? cá fad bhias grádh aguibh ar dhíomhaoineas, nó dhéantaí lorgaireachd a ndiáigh bhréag? Selah.

3 Acht biodh a fhios aguibh gur chuir an TIGHEARNA do leathtaoibh an duine diadha dhó féin: cluinfidh an TIGHEARNA an tan ghoirfead air.

4 Biodh úamhan oruibh, agus ná déanuidh peacadh: déanuidh comhrádh ré bhur ccoidhe féin air bhur leabuidh, agus beithí socair. Selah.

5 Ofráluidh íodhbhartha na fíréuntachda, agus cuiridh bhur ndóigh annsa TIGHEARNA.

6 *Atáid* mórán ag rádh, Cía thais-beanfas maith ar bith dhuinn? a THIGHEARNA, tóg súas solus do ghnúisi oruinn.

7 Do chuiris lúathghair ann mo chroidhe ní is mo ná a nuair do mhéduigh a narbharsan agus a bhíon.

8 Luighfe mé mar an ccéadna a síothcháin, agus coidéola mé: óir tusá, a THIGHEARNA, amháin chuireas am chomh-nuidh me a neamhbáoghal.

PSALM V.

Guidhe anaghuidh naimhde na córa.

Don phrímhfhéar ceóil air Nehilot, Psalm Dhaibhi.

TABHAIR clúas dom bhriathruibh, ó a THIGHEARNA, meas mo smúaintighe.

2 Éist ré guth mo éighmhe, ó mo Rígh, agus mo Dhia: óir is chugadsa ghuidheas mé.

3 Cluinfir mo ghuth air maidin, ó a THIGHEARNA; air maidin díreochaidh mé *murnaigh* chugad, agus féuchfad súas.

4 Oir ní Dia thú agá bhfuil dúil n nurchoid: ní mó choimhneochus olc maille riot.

5 Ní sheasfaid na hamadáin ann do radharc: suathuighionn tú a nuile luchd déanta na héagcóra.

6 Scriosta tú an luchd do labhrus bréug: báidh fuath ag an TIGHEARNA air a nduine fhuiltreach agus mheabhlach.

7 Acht air mo shonsa, tiocfa mé a steach ann do thigh a niomadamlachd do thrócaire: agus ann heagla do dhéan adhradh go nuige do theampall náomhtha.

8 Treoruidh mé, ó a THIGHEARNA, ann thfiréantachd, do bhrìgh mo naimhde; déan do-shlighe díreach an fhiaghnuisí.

9 Oir ní bhfuil díseachd iona mbéul; is fíorurchóid an táobh a stigh dhíobh; is uáimh oscuilte a scornach, do níd bladair le na tteangaidh.

10 Scrios íad, a Dhé; leagthar íad le na ccomhairlibh féin; teilg amach íad a niomadamlachd a míghníomh; oir do rinneadar easáonta ad aghaidh.

11 Acht gáirdigheadh a nuile dhuine do chuir a dhóigh ionnadsa: gáirdís lé luathgáir go bráth, do bhrìgh go ccumhduigh tusa íad: bidís mar an ccéadna an dream learab ionmhúin thainm, luathgáireach ionnad.

12 Oir thusa, a THIGHEARNA, beannocha tú an firéun; le fabhar timchiollfar é amhuil budh le scéith.

PSALM VI.

An chead Psalm aithrighe.

Don phrímhfhéar ceoil air Neginot air Sheminit, Psalm Dháibhi.

O A THIGHEARNA, ná himdhearg mé ann thféirg, agus ná smachduigh mé ann do mhíothaitneamh.

2 Déan trócaire orum, ó a THIGHEARNA; oir atáim lag: a THIGHEARNA, leighis mé; oir atáid mo chnámha buáidhearth.

3 Atá manam mar an ccéadna buáidhearth go mór: acht thusa, a THIGHEARNA, cá fad?

4 Iompóigh, a THIGHEARNA, suasguil manam: ó saor mé ar son do thrócaire.

5 Oir san mbás ní bhfuil éanchuimhne ort: annsa nuáigh cía bhéuras buidheachus duit?

6 Atáim tuirseach lem chneaduigh; air feadh na hoidheche cuirim mo leaba ar snámh; fiuchaim míomdhuigh lem dhéaruibh.

7 Do milleadh mó shúil le dubhachus; fasuidh seanda do bhrìgh mo uile naimhde.

8 Imthighidh uáim, sibhsí a uile luchd déanta na héagóra; oir do chúaluidh an TIGHEARNA guth mo éighmhe.

9 Do chúaluidh an TIGHEARNA mo ghearán; géubhuidh an TIGHEARNA rem urnaigh.

10 Bidís mo naimhde uile náireach agus ro bhuáidhearth: fillidís agus bidís náireach go hobann.

PSALM VII.

Do theith Daibhi rí ó namhdibh a anma, go Dia.

Siggaion Dháibhi, noch do sheinn sé don TIGHEARNA, a ttaobh bhriathar Chus an Beniamíteach.

O A THIGHEARNA Dia, ionnadsa chuirim mo dhóigh: tárthuigh mé ó nuile noch gherleanas mé, agus saor mé:

2 Deagla go réubfeadh se manam amhuil leomhan, dhá strócadh a ccodchuibh, a nuáir nach bhfuil éinneach ann do ainicfeadh.

3 O a THIGHEARNA mo Dhía, ná rinne mé so; má atá éacceart ann mo lámhuibh;

4 Má chuitigh mé olc ris an té do bhí a síothcháin ríom; (fós, do ainic mé an té noch atá na námhuid dhamh gan chúis:)

5 Déanadh mo námhaid gérleanmhúin air manam, agus gabhadh sé é; fós, saltradh sé síos mo bheatha air an titalamh, agus léigeadh sé monóir san luáithreadh. Selah.

6 Éirigh, a THIGHEARNA, an thféirg, tóg súas thú féin tre anbhuirbe mo naimhdesí: agus múscuil ar mo shonsa chum an bhreitheamhnús noch do fhúagruis.

7 Mar sin cruinneochuid coimhthionól na ndaoine ad thimchioll: air a sonsan uimesin fillsi air árd.

8 Béaruidh an TIGHEARNA breitheamhnús air an bpobal: breathnuigh misí, ó a THIGHEARNA, do réir mífiréantachda, agus do réir mo dhíoghruisí noch atá ionnam.

9 O críochnuigeadh olc na cciontach; acht daingnigh an duine ceart: oir dearbhuidh an Dia firéanta na croidthe agus na dubháin.

10 Is o Dhía atá mo chosnamh, noch sháoras an díreach a ccroidhe.

11 Do ní Dia breitheamhnús air an bhfiréun, agus bí Dia feargach ris an cciontach gach éanlá.

12 Muna bháillidh sé, cuirfe sé faobhair air a chloidheamh; do lúb sé a bhodha, agus do rinne sé ullamh é.

13 Do ghléus sé dhó mar an ccéadna oirnéis an bháis; dórdugh sé a shaigneada a naghaidh na ninghreamach.

14 Féuch, bídh sé torrach lé héicceart, agus do ghabh sé urchóid, agus do rug sé neimhfhirinne.

15 Do rinne sé clais, agus do thochoil sé í, agus atá ar ttuitim annsa pholl noch do rinne sé féin.

16 Fillfidh a urchóid air a cheann féin, agus tiocfuidh a fhoiréigion námhadach a nús air a bhaitis féin.

17 Molfad an TIGHEARNA do réir a fhiréantachda: agus cáfad moladh dainna an TIGHEARNA is ro áirde.

PSALM VIII.

Sochar Dé do dhuine.

Don phrímhfhéar ceoil air Ghittit Psalm Dháibhi.

O A THIGHEARNA ar Tighearna, cred é a oirdhearca atá hainm aimsa

talamh uile! dá bhfoillsigheann tú do ghloir ós cionn na bhflaitheas.

2 As béul na naoidhean agus leanabh na cciach dórdúighis neart do bhrigh do naimhde, chor go ccoisgfeá an námhuid agus an dióghaltóir.

3 A nuair mheasaim do fhlaithis, obair do mhéur, an ré agus na réulta, noch do órdúighis;

4 Cred é an duine, as a bhfuil tú cuimhneach air? agus mac an duine, as a bhfiosruighionn tú é?

5 Oir do rinne tú é beagan níos ísle ná na haingil, agus do choróinighis é le glóir agus le honóir.

6 Do chuir tú é ós cionn oibreach do lámh; do chuiris a nuile ní fá na chosuibh:

7 Na cáoirigh uile, agus na doimh, fós, agus beathuigh an mhachaire;

8 Eimluith a naiéir, agus iasg na fairge, agus gidh bé ar bith ghabhus tre chasanuibh na bhfairgeadh.

9 O a THIGHEARNA ar Tighearna, cred é a oirdhearceadh atá hainim annsa talamh uile!

PSALM IX.

Psalm bhuidheachuis arson bhuaidh Shioin.

Don prímhfhéar céoil air Mhut-Labben,
Psalm Dháibhi.

MOLFA me thú, a THIGHEARNA, re chroidhe iomlán; foillseocha mé hoibreacha iontachacha uile.

2 Biaidh mé láuthgháireach agus gáirdeochad ionadsa: canfad moladh dod ainm, ó thusa is ro áirde.

3 A nuair fhlighear mé na naimhde ar a nais, tuitfid siad agus rachuid seachad ad fhiaghnuisi.

4 Oir do chothuighis mé cheart, agus mé chéir; do shuighis san nárdchathaoir ag breathnughadh ceirt.

5 Do imdhearguis mé geinte, do lérscriosuis an ciontach, do chuiris amach a naimn go sáoghal na sáoghal.

6 O a námhuid, atáid scriosta air tteachd chum críche suthuine: agus do scriosuis caithreacha; dimthigh a cuimhniughadh seachad maille rú.

7 Acht maifidh an THIGHEARNA choidhe: dullmhuigh sé a árdcláthaóir chum breitheamhnus.

8 Agus do dhéana sé breitheamhnus air an sáoghal a bhféantachd, do dhéana sé breitheamhnus don phobal a bhfirinne.

9 Biaidh an THIGHEARNA mar an céadna na ionad didim don té sháruighthe, na dhaingion a naimsearuibh buaidheartha.

10 Agus an mhuinntir agá bhfuil fíos anna cuirfid a ndóigh ionnad: oir thusa,

a THIGHEARNA, níor thréigis an luchd iarrus thú.

11 Cán molta don THIGHEARNA, noch chomhnuighios a Sion: foillsigh a measc an phobail a ghníomhartha.

12 A nuair do ní sé cúartughadh air fhuil, cuimhnighidh sé orra: ní dhearmadann sé éighiomh na númhal.

13 Déan trócaire oram, a THIGHEARNA; meas mo bhuaidhreadh noch fhuitngim ón muinntir fhúathuighios mé, thusa noch thógbhhus súas mé ó gheatadhuibh an bháis:

14 Chor go ttaisbeanfuinn do mholadh uile a ngentadhuibh inghine Sion: gáirdeocha mé ann do shlánughadh.

15 Do sluigeadh síos na geinte annsa chlais noch do rinneadar: annsa lion noch do fholuigheadar do gabhadh a ccos féin.

16 Aitheantar an THIGHEARNA ris an mbreitheamhnus noch chuireann sé a bhféidhm: gabhtar an ciontach a nobair a lámh féin. Higgaion. Selah.

17 Cuirfhear na ciontaigh go hifrienn, agus a nuile chineadh noch dhearmadas Dia.

18 Oir ní dearmadfuighear an teasbhadhach a ccomhnuigh: ní rachuid dothchus na mbochd a mugha go bráth.

19 Éirigh, ó a THIGHEARNA; na léig don duine búadhughadh: déantar breitheamhnus air na geintibh ad radharc.

20 Oir eagla orra, ó a THIGHEARNA: chor go mbiaidh a fhios ag na cineadhachuibh nach bhfuil ionnta féin ach daóine.

PSALM X.

Urnaighe anaghaidh fhaille agus foirneart.

CRED fa seasann tú a bhfad amach, ó a THIGHEARNA? cred fá bhfolchann tú thú féin a naimsearuibh buaidheartha?

2 Do ní an ciontach iona úabhar géirleamhuin air an mbochd: go ngabhtar íad annsa cealguibh noch do smuáineadar féin.

3 Oir maóidhigh an ciontach fonn a chroidhe, agus beannuighidh sé an sanntach, noch fhúathuighios an THIGHEARNA.

4 Ní dhéan an ciontach, tre úabhar a ghnúisi, lórgaireachd a ndiáigh Dé: ní bhfuil Dia iona uile smuaintighibh.

5 Atáid a shligthe a ccomhnuigh doilghiosach; atáid a bhreitheamhnus a bhíad súas as a radharc: maille re na eascáirdibh uile, bith sé ag fochmhuid fútha.

6 A dubhairt sé iona chroidhe, Ní corrochar mé: oir ní bhia mé go bráth a naindeisi.

7 Atá a bhéul lán do mhallachd agus do meabhuil agus do cheilg: faoi na theangaidh atá urchóid agus diomhaóineas.

8 Suighidh sé a nionaduibh foraire na mbailteadh: anns na hionaduibh diambaire dúnmharbhuidh sé na naimhchiontuigh: atáid a shúile go foluigtheach na súighe a naghaidh na mbochd.

9 Luighidh sé a bhfeitheamh go diambhair amhuil leoman iona fhúthais: luighidh sé a bhfeitheamh cum beirthe air na bochduibh; beiridh sé ar an mbochd, a nuair thairngios sé é chum a lín.

10 Cromuidh sé, agus umhluighidh sé é féin, chor go tuitfeadh an bochd le na thréanuibh.

11 A dubhairt sé iona chroidhe, Do dhearmuid Día: foluighidh sé a aghaidh; ní fhaicfidh sé go bráth é.

12 Eirigh, ó a THIGHEARNA; a Día, tóg súas do lámh: ná dearmuid an tumbal.

13 Cred fà ttarcuisnighid na ciontuigh Día? a dubhairt sé iona chroidhe, Ní farrá tú é.

14 Do chonnaire tú é; oir do bheir tú aire d'urchóid agus do mhioscuais, chum a chúitigh led láimh: tiomnuighidh an bochd é féin duit; is tú cobharthóir na ndílleachd.

15 Bais righ an chiontuigh agus an drochdhuine: iorg amach a chionta go nach bhfaghair éainní.

16 Is Righ an TIGHEARNA go saoghal na saoghal: do cuireadh na geinte seachad amach as a thalamh.

17 A THIGHEARNA, do chúaluidh tú fonn na numhal: uillmheocha tú a ccroidhe, do bhéarair air do chluais éisdeachd:

18 Chum breitheamhnais do dhéanamh air an ndílleachd agus air an té foiréigeanntar, chor nach éigneochaidh fear na talmhan ní budh mó.

PSALM XI.

Gu bhfuil cumann bhaoghlach na ndroch dhaoine, insheuchanta.

Don phrímhfhéar ceóil, Psalm Dháibhi.

A NNSA TIGHEARNACHUIRIMMO DHÓIGH: cionnus a deir sibhsi rem anam, Eitill mar éun chum do shléibhe?

2 Oir, féuch, lubaid na ciontaigh a mbogha, do níd a saighiod réigh air an tsraing; chor go ccaithfidis go foluigheach air an bhfiréun a ccroidhe.

3 Má scriostar na bunáite, cred is féidir leis na firéanuibh do dhéanamh?

4 Atá an TIGHEARNA ann a theampall naomhtha, atá árdchathaóir an TIGHEARNA air neamh: do bheirid a shúile aire, teastuighid forrdhubha a shúl, clann a ndaoine.

5 Dearbhuidh an TIGHEARNA an firéun:

acht an ciontach agus an té ghrádhughios foiréigion fúathuighidh a anam.

6 Air an cciontach fearfuidh sé paintéur teine, agus ruibh, agus anfadh thimtidhe: budh é so combroinn a cupáin.

7 Oir an TIGHEARNA firéanta is ionmhuin leis firéantachd; do bheir a ghnáis aire do dhuine díreach.

PSALM XII.

Briathra dhaoine meabhlach, 6 ach briathra Dé ataid firinneach.

Don phrímhfhéar ceóil air Sheminit, Psalm Dháibhi.

CABHAIR, a THIGHEARNA; óir scriuidh an duine díadha; óir faillighidh an creidmheach do bheith a measc chloinne na ndaoine.

2 Labhruid siad diomhaóineas gach uile dhuine re na chombarsuin: le pusaibh meabhlacha le croidhe dúbalta labhruid siad.

3 Géarrfuidh an TIGHEARNA amach gach uile phus meabhlach, agus an teanga noch labhras neithe uáibhreacha:

4 Noch a dubhairt, Le ar tteangaidh buáidhirfeam; is linn féin ar bpais: cia is tighearna ós ar ccionn?

5 Ar son sárughthe na mbochd, ar son osnadhach na neasbhadhach, anois éireocha mé, (a dubhairt an TIGHEARNA); cuirfé mé eision a neamhbaoghal ón té do chuirfeadh a ngaiste é.

6 Focail an TIGHEARNA is focail ghlana iad: mar airgiod dearbhtha a bhfuirneis chriadh, niamhghlanta seachd nuáire.

7 Coimheadfa tú iad, ó a THIGHEARNA, cuimhdeocha tú iad ón ghinealachso go bráth.

8 Siubhluidh na ciontaigh air gach áontaóibh, a nuair árdughthear na daoine is mímeasta.

PSALM XIII.

Urnaigh fir ag cathughadh anaghaidh pheacadh.

Don phrímhfhéar ceóil, Psalm Dháibhi.

CA fad dhearmodair misi, a THIGHEARNA? go bráth? cá fad fhoileochthair thaghaidh uáim?

2 Cá fad ghlacfaid comhairle ann manam; dóbhran ann mo chroidhe go láetheamhuil? cá fad bhíaid mo naimhde air na nárdughadh ós mo chionn?

3 Meas, agus éisd misi, ó a THIGHEARNA mo Dhía: soillsigh mo shúile, deagla go ccoideolfuinn codladh an bháis;

4 Deagla go naibeoradh mo nábuid, Do bhuáidheas na aghaidh; agus an

mhuinntir bhuáidhrios mé gairdighid a nuáir bhím ar ccorrughadh.

5 Acht do chuirios mo dhóigh ann do thrócairesi; gairdeochuidh mo chroidhe ann do shlánughadh.

6 Canfad chum an TIGHEARNA, do bhrìgh gur roinn sé go fialmhar riom.

PSALM XIV.

Osnadh um nádur thruaillidh an duine.

Don phrìnfhear ceóil, *Psalm* Dháibhi.

A DUBHAIRT an tamadán iona chroidhe, *Ní bhfuil* Día ann. Atáid siad truáiligh, do rinneadar oibreacha adhfháthmhara, *ní bhfuil* éainneach do ní maith.

3 Do dhéuch an TIGHEARNA a nús ó neamh air chloinn na ndáoine, dhéuchuinn an raibh aonduine do thuigfeadh, agus diarrfadh Día.

3 Do chlaonadar uile, atáid siad uile truáiligh: *ní bhfuil* éainneach do ní maith, *ní bhfuil*, éainneach amháin.

4 An bhfuil éolus air bith ag a nuile dhuine oibrighios éaicceart? noch ithios súas mo phobalsa *mar* ithid siad aran, agus gan ghairm air an TIGHEARNA.

5 Ansin do bhádersan a neagla mhóir: oir atá Día a nginealach na bhfiréan.

6 Do náirigheabhair comhairle an bhoichd, do bhrìgh gur bé an TIGHEARNA a dhaingean.

7 O nach *ttig* slánughadh Israel amach as Sion! a nuáir bhéaras an TIGHEARNA daoirsine a phobail air ais, gairdeochuidh Iacob, agus biaidh Israel luathgháireach.

PSALM XV.

Eisimplar áitreabhthach righeacht Dé.

Psalm Dháibhi.

A THIGHEARNA, cía choimhneochus ann do thabernacuil? cía áitreobhus ann do chnoc náomhtha?

2 An té shiubhlighios go díreach, agus oibrighios firéantachd, agus labhras a nfrinne iona chroidhe.

3 An té nach déan ithiomrádh le na theangaidh, is nach déan olc dá chomhar-suinn, is nach ttógbhann súas míochlú a naghaidh a chomharsan.

4 An té a ttarcuisnighthean an droch-dhuine iona shúilibh; ahd onóruighios an dream air a mbí eagla an TIGHEARNA. An té noch mhionnuighios chum a dhiogh-bhála féin, agus nach malartuighionn.

5 An té nach ccuireann amach a chuid airgid cum úsúireachda, is nach glacann luáidheachd a naghaidh na neimhchiontach. An té do ní na neitheso ní háthrochtair é go bráth.

PSALM XVI.

Tearmúnn, comhluadar, agus aobhneas Dhaibhi tar éis na heiseirghe.

Psalm órdha Dháibhi.

CUMHDUIGH mé, ó a Dhé: óir is ionnadsa chuirim mo dhóigh.

2 O mó anam, a dubhairt tú ris an TIGHEARNA, *Is tú* mo Thighearna: ní roichionn mo mhaith chugadsa;

3 Acht chum na náomh atá air talamh, agus chum na noirdhearc, iona bhfuil mo uile thaitneamh.

4 Méideochar a ndóbhron, noch bhros-tuighios a ndiáigh día oile: a ndeoch-íodhbartha fola ní oírla mé, ní thógfa mé súas a nainm chum mo phus.

5 Isé an TIGHEARNA comhroinn moighreachda agus mo chupáin: cothuighionn tú mo chrannchair.

6 Do thuitedar na comharthadha chugamsa a nionaduibh thaitneamhacha; féis, atá oighreachd mhaith agum.

7 Beinneocha mé an TIGHEARNA, noch thug comhairle dhamh: do thegaisgeadar mo dhubháin mé mar an ccéadna a nainsir na hoidhche.

8 Do chuirios an TIGHEARNA do ghnáth ós mo choinne: do bhrìgh go bhfuil sé air mo láimh dheis, ní chorrochtair mé.

9 Uime sin atá mo chroidhe luathgháireach, agus gairdighidh mo ghlóir: coimhneochuidh mo cholann mar an ccéadna a ndóthchus.

10 Oir ní fhágfa tú manam a nifrionn; ní mó fhuileongthair truáilliughadh dfaicsin dot Aon Naomhtha féin.

11 Taisbeanfa tú dhamh casáin na beatha: ad lathairsi atá lionmhaireachd luathgháire; air do láimh dheis atá sáimhe go síothbhuan.

PSALM XVII.

An duine diagha ag tagra ré na naimhdibh.

Urnaigh Dháibhi.

EIST an ceart, a THIGHEARNA, tabhair aire dom éighiomh, tabhair clúas dom urnuigh, noch imthigheann amach as pusuibh meabhlacha.

2 Tigeadh mo bhreitheamhnus amach ód lathair; tugaidis do shúile aire do na neithibh atá comhthrom.

3 Do dhearbhuiss mo chroidhe; do fhiosruighis sa noidhche; do dhearbhuiss mé, agus ní bhfuighir éainni; is nán lionn na cciontochuidh mó bhéul.

4 A táobh oibreach na ndáoine, lé breithir do phlusa do sheachain mé casáin an scriostóra.

5 Connuimh súas mo imtheachd ann

do chasánuibh, chor *nach* sleamhnóchuid coiscéime mo chos.

6 Do ghoireas ort, óir cluinfir mé, ó a Dhé: cláon do chlúas chugam, agus éist mo chomhrádh.

7 Taisbéin do chinéul grádhach iongantach, ó thusa noch sháorus led láimh dheis an luchd do chuirios a ndóigh ionnad ón mhuinntir noch éirghios súas na naghaidh.

8 Coimhéad mé mar mheall na súl, foluigh mé faoi scáile do sciathán,

9 O na ciontachuibh noch sháruighios mé, óm naimhdibh marbhbhacha, noch thimchiollas mé fa ccuairt.

10 Atáid siad dlúithithe iona méuthus féin: le na mbeul labhruid go huáibhreach.

11 Do thimciolladar anois sinn ionar ccoiscéimibh: do chuireadar a suile ag cromadh síos chum na talmhan;

12 Amhuil leomhan noch ata geanach chum a chreiche, agus mar leomhan óg ag forchoimhéad a nionaduibh diamhara.

13 Eirigh, ó a THIGHEARNA, toirmisc é, teig síos é: fúasguil manam ó na cionntachaibh, red chloidheamh:

14 O dhaóinibh red láimh, a THIGHEARNA, ó dhaóinibh an tsáoghail, agá bhfuil a ccuid annsna mbeathaso, ag ar líonuis a mbuilg led ionnmhus foluigh-each: atáid siad lán do chloinn, agus fagbhuid an chuid oile dá maóin agá naóidheanuibh.

15 Air mo shonsa, do bhéara mé aire dot ghnóisi a bhfréantacht: bíaidh mé sásugh, an tan mhúisgeolus mé, led chosamhlacht.

PSALM XVIII.

Caithreim, buidheachas, agus faigheadoireact Dhaibhi a ndeireadh a bheatha.

Don phrimhfhear ceóil, *Psalm* Dhaibhi searbhfhoghantuigh an TIGHEARNA, noch do labhair ris an TIGHEARNA briathra na cainticesi ansa lá ionar sháor é as lámhuibh a namhad uile, agus as lámh Shauil: agus a dubhairt.

GRAIDHEOCHUIDH mé thú, a THIGHEARNA mo neart.

2 An TIGHEARNA mo charruic, agus mo dhaincean, agus mfear sáortha; mo Dhía, mo neart, iona ccuirfe mé mo dhóthchus; mo sciath, agus adharc mo shlán- uighthe, mo ionad árd.

3 Goirfe mé air an TIGHEARNA, noch is fíu a mholadh: agus sáorfuighthear óm naimhdibh mé.

4 Do thimchiolladar doilghiosa an bháis mé: do eagluigheadar tuitte na neimh- diadhachda mé.

5 Do thimchiolladar doilghiosa ifrinn fa

ccuairt mé: do cuireadh líonta an bháis as mo choinne.

6 Ann mamhgar do ghoireas air mo THIGHEARNA, agus déighios air mo Dhía: do chúaluidh sé ó na theampull mo ghuth, agus do chuáidh méighmhe ós a choinne, iona chlúasaibh.

7 Ann sin do chroith agus do chriothnuigh an talamh; agus do chriothnuigh-eadar íochdar na ccnoc agus do chriotheadar iad féin, do bhrígh go raibh teas feirge air.

8 Do chuáidh deatach súas tré na shróin phuill agus teine iosa bhéul ag cnaói: do lás gual úadha.

9 Agus do chláon sé na neamha agus tháinic a nús: agus do bhí dorchadus fa na chosuibh.

10 Agus do bhí ag marcuigheachd ar Cherub, agus deitil sé; deitil go ro luath ar sciathánuibh na gaóithe.

11 Do rinne a ionad uáigneach don dorchadus; uisgeadh dorcha agus néulla tiugha a naíeir bá páilíúin doma thimchioll.

12 On deálradh do bhí as a choinne dimthigheadar a néulla tiugha, cloichshneachda, agus gual teineadh.

13 Agus do rinne an TIGHEARNA tóirneach annsna neamhuibh, agus thug an té is ro áirde a ghuth; cloichshneachda agus gual teineadh.

14 Fós, do chaith sé a shoighde, agus do spréidh sé iad; agus do chaith tinnteach, agus do chlaói iad.

15 Agus do chonncas aigéun na nuisgeadh, agus do nochtheadh íochdar an domhuin ód achmhusansa, a THIGHEARNA, ó shoinnéun anála do shróna.

16 Do chuir sé a nús, do ghabh sé misi, do tharruing sé mé as ionad uisgeadh.

17 Do sháor sé mé óm námhuid neartmhuir, agus ón druing do fhúathaigh mé: óir do bhádar ro neartinhar orum.

18 Thangadar am aghaidh a ló mo thruáighmhéile: acht do bhí an TIGHEARNA na urrainn agam.

19 Agus thug sé amach a nionad fhairsing mé; do sháor sé mé, do bhrígh go raibh dúil aige ionnam.

20 Do aisig an TIGHEARNA dhamh do réir mfréantachd; do réir ghloine mo lámh thug sé díoluigheachd dhamh.

21 Do bhrígh gur choimhéud mé slighthe an TIGHEARNA, agus nar fhíll mé go cionntach ó mo Dhía.

22 Oir do bhádar a bhreitheamhnusa uile ós mo chomhair, agus níor chuireas a reachda uaim.

23 Agus do bhí mé díreach aige, agus do choimhéadas mé féin ó mo chionntuibh.

24 Agus thug an TIGHEARNA luáigh-

eachd dhamh do réir mífiréuntachda, do réir ghloine mo lámh ós coinne a shúl.

25 Don trócaireach táisbeanfa tú thú féin trócaireach; ris an duine díreach táisbeanfa tú thú féin díreach;

26 Do nífiorghlan foillseachthair thú féin fíorghlan; agus leis an cceannairc-theach foillseochthair thú féin ceannairc-theach.

27 Oir sáorfa tú na daóine buáidheartha; agus bhéarair na súile ro árd a nús.

28 Oir lasfaidh tú mo chonniol: soillseochthuigh mo THIGHEARNA Día mo dhorchadus.

29 Oir tré do chungnamhso rithfidh thríd shlúagh; agus maille ré mo Dhía rachad do léim thar bhalla.

30 *Do tháobh Dé*, atá a shlighe iomlán: do dearbhadh bráithra an TIGHEARNA: is sciath é do nuile chuirios a ndothchus ann.

31 Oir cia is Día acht an TIGHEARNA? cia is carruig acht ar Ndiáne?

32 An Día noch ullmhuighios mé lé neart, agus do ní mo shlighe iomlán.

33 Noch do ní mo chosa ionann ré *cosuibh* na neilteadh, agus shuighios mé ar mionaduibh árd.

34 An té mhúinios mo lámha chum cogadh, iondus go mbristior bogha crúadha rem lámhuibh.

35 Agus thugais dhamh mar an gceudna sciath do shlánuighthe: agus do chonnaimh do lámh dheas súas mé, agus do mhéuduigh do cheansachd mé.

36 Fairseonguidh tú mo choiscéime fúm, agus ní sciorruid mo shála.

37 Do bhéar tóruigheacht dom naimhdeibh, agus béarad orra: agus ní fhillfe mé go cclaoidhtear iad.

38 Goinfeadh iad thríotha iondus nach budh éidir léo éirghe: tuitfidh fam ehosuibh.

39 Uillmheochuidh tú lé neart mé chum an chatha: claidhidh tú an luchd éirghios an aghaidh.

40 Agus thugais muineúl mo námhad dhamh; agus na luchd fhuáithighios mé scriosfa mé iad.

41 Do dhéanuid éimhghe, (agus ní *bhiáidh* áon do dhéanadh a ndidion): chum an TIGHEARNA, agus ní chluinfe sé iad.

42 Agus brúighfe mé iad amhuil luáithreadh roimhe an ngaóith: amhuil lathach annsa sráidibh sailteoruidh mé orra.

43 Saorfa tú mé ó imreasain na ndaóine; cuirfir mé mar cheann air na cineadhach-*aibh*: daóine nar bhathne dhamh do dhéanuid serbhís dhamh.

44 Comhluaht is chluinfid a ccluas,

caithfidh bheith umhal damh: caithfidh an coigrigbeach umhla do dhéanamh dhamh.

45 Tuitfid na coigrígh, agus biáidh eagla orra as a nionaduibh daingue.

46 Mairidh an TIGHEARNA; agus go madh beannuigh bhias mo charruic; agus árdnuighthear Día mo shlánuighthe.

47 An Día noch do bheir dioghaltas ar mo shonsa, agus a deir ris na daóinibh bheith urramach dhamh.

48 Sáorfa tú mé óm naimhdeibh: iseadh, tógfa tú mé ós cionn na druinge éirghios súas an aghaidh: sáorfa tú mé ó fhear a nfhóiréigin.

49 Ar a nadhbharsin molfá mé thú, a THIGHEARNA, a measc na ngeinteadh, agus canfaid moladh dot ainm.

50 Noch do bheir fúascluithe móra dha rígh; agus fhoillsighios trócaire dhá ungthach, do Dháibhi, agus dá shíol go bráth.

PSALM XIX.

Gu bhfaicthear glóir Dhé iona oibrightheibh.

7 Agus a ghrás ina bhriathraibh.

Don phrímhfhear ceóil, Psalm Dháibhi.

FOILLSIGHID na flaithis glóir Dé; táisbeanuid na spéirigh obair a lámh.

2 Foillsighidh lá urlabhlradh do lá oile, agus foillsighidh oidhche eagna doidhche.

3 Ní *bhfui*l comhrád ar bith, agus ní bhfuil focail nach ccluintear a nguth.

4 Téid a líne go fóirleathan annsa talamh uile, agus a mbriathra go deireadh an domhuin. Do chuir sé páillion don ghréim ionnta,

5 Noch *atá* amhuil fear mná pósta ag teacht amach, as a sheómra, luathgháirighidh sé amhuil fear neartinhar ag rioth cóimhliona.

6 O théoruinn na bhflaitheas iseadh thríallus amach, agus a thimchiollradh go nuige a théorannuibh oile: agus ní bhfuil aóinni a bhfolach ó na theas.

7 *Atá* dligheadh an TIGHEARNA iomlán, ag iompógh a nanma: is fírinneach fiaghuise an TIGHEARNA, ag déanamh an tsimpligh críonna.

8 *Atáid* reachda an TIGHEARNA ceart, ag gáirdiughadh an chroidhe: atá áithne an TIGHEARNA fíorghlan, ag tabhairt radhairc do na súilibh.

9 *Atá* eagla an TIGHEARNA glan, ag marthuín choidhche: is fírinneach breitheamhnusa an TIGHEARNA agus ceart go biomlán.

10 Mó is cóir a níarruidh ná ór, aseadh, ná iomad dór fhínealta: ní is milli mar an gcéadna ná mil, agus ná seilt chriathar na meala.

11 Leó fós teagascar do shearbhfhogh-

antuigh: iona ccoimhead atá lúaigneachd mhór.

12 Cía thuigfeas a sheachrán? ó pheacuighibh foluigheacha glansa mé.

13 Mar an ceadna ó pheacuighibh uáibhreacha connuimh ar ais do sheirbhíseach; ná biodh cumhachda aca orum: annsin bhías mé díreach, agus bíad neimhchiontach ó naindligheadh mhór.

14 Bídis briathra mo bhéil, agus smuáineadh mo chroidhe, ionghabhtha ad lathair, ó a THIGHEARNA, mo charruic agus mfear fúasguilte.

PSALM XX.

Guidhe na heagluisi arson an rí ionna thionnsgantaibh.

Don phrímhfeair ceoil, Psalm Dháibhi.

GO ccluinidh an TIGHEARNA thú a ló na buáidheartha; go ccoimheaduigh ainm Día Iacob thú.

2 Go ccuiridh cabhair chugad as an tsanctóra, agus go neartuighe thú as Síon.

3 Go cuimhnighe thofrála uile, agus go niompóigh thiodhbairt loisthe a luáith. Selah.

4 Go ttuga dhuit do réir do chroidhe, agus go ccoimhlionuidh huile chomhairle.

5 Do dhéanam gáirdeachuis ann do shlánughadh, agus a nainm ar Ndé cuirfeam bratacha súas: go ccoimhliona an TIGHEARNA huile farratas.

6 Anois aithnighim go slánuighionn an TIGHEARNA a ungthach; cluinfé sé é ó na fhlaithesuibh neamhdha re neart dídín a láimhe deise.

7 Cuimhnighidh drong air charbadiuibh, agus drong oile air eachuibh: acht cuimhneochaimne air ainm an TIGHEARNA ar Ndé.

8 Tugadh a nús iad agus do thuiteadar: achd éirghimidne súas, agus seasamuid go díreach.

9 Ó a THIGHEARNA, sabhail: cluineadh an rígh sinn a nuáir ghoirfeam.

PSALM XXI.

Buidheachas an déagh rí deis buadhughadh.

7 Agus a bharr muinighinn.

Don phrímhfeair ceoil, Psalm Dháibhi.

ATHIGHEARNA, ann do neartsa dhéanas an rígh gairdeachus; agus cred é a luathgháirigh bhías sé ad shlánughadh!

2 Thug tú toil a chroidhe dhó: agus níor chonnuimh tú uádh iarratas a bhéil. Selah.

3 Thug tú dho fós beannughadh na maithéasa suil do iarr sé: do chuiris coróin dór fhiorghlan air a chionn.

4 Diarr sé beatha ortsá, agus thugais sin do, fad láithéadh go saoghal na saoghal.

5 Is mór a ghlóirsion ann do shlánughadh: mórdhacht agus onóir do chuir tú air.

6 Do dhéana tú fós ro bheannuigh é go bráth: do dhéana tú ro luathghaireach é lé do ghnúis.

7 Do bhrígh go bhfuil dóigh an rígh annsa TTIGHEARNA, agus maille re trócaire an té is ro Airde ní chorochthar é.

8 Do gheabhaidh do lámh amach do naimhde uile: do gheabha do lámh dheas an luchd fhúaitighneas thú.

9 Do dhéana tú iad mar bhácús tinn-tighe a naimsir thfeirge: cnaóidhidh an TIGHEARNA iona fheirg iad, agus slúigfidh an teine iad.

10 Scriosfa tú a ttoradh ón titalamh, agus a síol ó chloinn Adbaimh.

11 Oir do chomhairligheadar olc ad aghaidh: do smuáinigheadar cleasradh urchoideacha, nár fhéadadar do chríochnughadh.

12 Uime sin chuirfios tú romhad iad, mar bhuta re ccaitear soighde cuirfi tú do shoighde air do shrainguibh as choinne a néadain.

13 Arduigh thú féin, a THIGHEARNA, ad neart: marsin chanfom agus mholfam thárrachtus.

PSALM XXII.

Gearán Dhaibhi ar na chrádh; ag tairrgir ar chéusadh Chríost.

Don phrímhfeair ceoil ar Ailetsahar, Psalm Dháibhi.

MO Dhía, mo Dhía, cred fár thréigis mé? agus tú a bhíad om shlánughadh, ó bhriathruibh mo ghártha?

2 Mo Dhía, comhairctim annsa ló, agus ní chluin tú; annsa noidhche, ní bhíuil suáimhneas agam.

3 Acht atá tusa náomhtha, thusa áitreabhus a molta Israel.

4 Ionadsa do chuireadar ar naithre a ndóigh: do chuireadar, agus do sháor tú iad.

5 Chugadsa do chomhairceadar, agus do saoradh iad: ionnad do chuireadar a ndóthchus, agus níor claóidheadh iad.

6 Acht peist misi, agus rí duine; scannail na ndaóine, ar mo tharcu sniughadh ag an bpobal.

7 Gach a bhfeicionn mé atáid ag magadh orum: ionpóighid amach a mbéul, croithid a cceann,

8 Ag rádh, Do chuir sé a dhóigh san TTIGHEARNA go saorfadh é: fúasgladh sé é, ó tá dúil aige ann.

9 Acht is tusa thug misi amach as an mbroinn: thug tú orum dóthchus do bheith agam agus mé ar chíochuibh mo mhathar.

10 Orta do teilgiodh mé ón mbroinn :
6 bholg mo mhathar is tú mo Dhía.

11 Ná bí a bhfad uaim ; óir *áta* buáidh-
readh a ngar ; óir ní *bhfuil* fear cunganta.

12 Do thimchiolladar iomad bulóg mé :
tairbh neartmhara Básan thangadar am
thimchioll go cruinn.

13 Dfoscldar a mbeul orum, *amhuil*
leomhan ag ingheim agus ag búirfidh.

14 Atáim ar mo dhortadh amach
amhuil uisge, atáid mo chnámha uile as
a nionad féin : is cosmhúil re céir mo
chroidhe ; ar leaghadh a meadhon minn-
igheadh.

15 Atá mo neart ar na thiomughadh
amhuil criáidh loisge ; agus do cheangail
mo theanga dom ghialluibh ; agus thugais
mé go luathreadh an bháis.

16 Oir thangadar madraidhe am thim-
chioll : diadhadar coimhthionól na ndroch-
dhaóine am thimchioll : do tholladar mo
lámha agus mo chosa.

17 Féaduim mo chnámha uile dáireamh :
do chíd siad *agus* amhaireid orum.

18 Roinnid méadach eatarra, agus do
theilgeadar crannchair air mo chúlaídh.

19 Acht thusa a THIGHEARNA, na bí a
bhfad uaim : ó mo neart, deithfrigh dom
chabhair.

20 Sáor manam ón cloidheamh ; mo
áon ó neart an mhadraídh.

21 Coimhead mé ó bhéul an leomhuin :
óir do chúala tú mé ó adharcaibh na
hunicorn.

22 Foillseachuidh me hainm dom
dhearbhraithribh : a lár an choimhthionoil
molfá mé thú.

23 Sibhsi air a bhfuil eagla an TIGH-
EARNA, moliuidh é ; siol Iácob uile,
glóruidhe é ; agus bíodh a eagla oruibh, a
shíol Israel uile.

24 Oir níor tharcuisnigh agus níor
fhuáithigh sé aindese an duine bhoichd ;
agus níor fholuigh a aghuidh uadha ; agus
a nuair do ghoir sé air, do chaluáidh sé.

25 Budh tusa mholfas mé ann sa
chomhdháil mhóir : coimhlonfa mé móide
ós a ccuinne agá bhfuil a eagla orra.

26 Iosaid na daoine macanta agus biáid
sásta : molfuid an TIGHEARNA an luchd
iárrus é : mairfidh bhur croidhe go bráth.

27 Cuimhneochuid críocha na talman
uile é agus iompóchuid chum an TIGH-
EARNA : agus do dhéanuidh a nuile
chineadh do na geinteibh adhradh ós a
choinne.

28 Oir is leis an TIGHEARNA an
rioghacht : agus isé is úachtarán a measc
na ccineadhach.

29 Gach a *bhfuil* reamhar ar talamh
fósuid agus do dhéanaid adhradh : a
rachuidh síos don luathreadh claonfuid ós

a choinne : agus ní dhéana aóinneach a
anam féin do chongmháil béo.

30 Do dhéana sliochd serbhís dó ;
áirmheochthar don TIGHEARNA mar ghin-
ealach é.

31 Tiucfaid siad, agus foillseóchuid a
fhíréuntachd don luchd bhéarthair, go
ndéarna sé é.

PSALM XXIII.

Curam Dé dha thréud thoghtha.

Psalm Dháibhi.

A SE an TIGHEARNA mo aodhaire ;
agus ní bhiaidh easbhuidh orum.

2 Do bheir sé orum luighe a ninbhear
fhéir mínligh : tréoruigh sé mé láimh ris
na huisgeadhuihbi ciúin.

3 Aiseoguidh sé manam : tréorocheuidh
sé mé a róduibh na fíréuntachda ar son a
anná féin.

4 Fós, ar son go siubhlochuinn a
ngleann scáile an bháis, ní bhiaidh eagla
uile orum : óir *atá* tusa agam ; coibhreoch-
uidh do shlat agus do mhaide mé.

5 Gléusfa tú bórd fám choinne a
bhfiaghnuise mo nánhad : do ungaidh tú
mo cheann le hola, atá mo chupán ag cur
thairis.

6 Go dearbhtha leanfuidh maith agus
trócaire mé air feadh mo sháoghail : agus
do dhéanad áitreabh a tigh mo THIGH-
EARNA go bráth.

PSALM XXIV.

Comhtharradha fir áitiughadh rígeachd Dé.

Psalm Dháibhi.

A S leis an TIGHEARNA an talamh, agus
a iomláine ; an sáoghal, agus an
mhéid áitreabhas ann.

2 Oir do shuighidh é air na huisgeadh-
uibh, agus do dhaingnidh é air na tuiltibh.

3 Cía rachus súas a sliabh an TIGH-
EARNA ? agus cía sheasfas ion ionad
náomhtha ?

4 An té agá bhfuil lámha glana, agus
croidhe fíorghlan ; noch nar thóg súas a
anum chum díomhaoinis, agus nach ttug a
mbionna chum ceilge.

5 Do gheabha sé beannughadh an
TIGHEARNA, agus fíréuntachd ó Dhía a
shlánuighthe.

6 *Isé* so ginealach na druinge iárrus é,
noch iárrus do ghnuis, a *Dhía* Iácob.
Selah.

7 O sibhsi a gheatuighe, tógbhuidh súas
bhur ccinn ; agus tógbhuidh súas sibh
féin, sibhsi a dhoirsi síorruidhe ; agus
tiucfaidh Rígh na glóire a steach.

8 Cía hé an Ríghsi na glóire ? **AN**

TIGHEARNA láidir agus cumhachdach, an TIGHEARNA cumhachdach a gcáth.

9 O sibhsi a gheatuighe, tógbhuidh súas bhuir ccinn; agus togbhuidh súas sibh féin, sibhsi a dhoirse stórruidhe; agus tiucaidh Rígh na glóire a steach.

10 Cía hé an Ríghsi na glóire? TIGHEARNA na slógh, isé sin Rígh na glóire. Selah.

PSALM XXV.

Teagasc chum an bheatha mharthanuigh.

Psalms Dháibhi.

CHUGADSA, ó a THIGHEARNA, thógbhuidh súas manam.

2 O mo Dhía, cuirim mo dhóthchus ionnad: ná náirightheair mé; ná déanaid mo naimhde gáirdeachus ós mo chionn.

3 Fós, an mhéid chuirios a ndóigh ionnad ná náirightheair iad: bíodh náire air a ndroing noch chionntuighios gan chúis.

4 Foillsigh a THIGHEARNA, do shligthe dhamhsa; taisbéin damh do chasain.

5 Tréorugh mé ann thfirinne, agus teagaisc mé: óir is tú Día mo shlánuigthe; ortsa bhím ag feithiomh air feadh an laoi.

6 Cuimhnigh do thrócaire chinealta, ó a THIGHEARNA, agus do mhuinntearhdhas grádhach; óir atáid ann a riamh.

7 Ná cuimhnigh peacadh móige, ná mo sháruigthe: do réir do thrócaire cuimhnigh mé ar son do mhaitheasa, a THIGHEARNA.

8 Is maith agus is díreach an TIGHEARNA: uimesin teagaiscfidh sé na peacuich san tslighe.

9 Tréorochuidh sé na ceannsaighthe a mbreitheamhnus: agus múinfidh sé a shlighe do na ceannsaighthibh.

10 Is thrócaire agus firinne slighthe an TIGHEARNA uile don luchd chonghmhus a chunnradh agus a fhiaghnúiseadh.

11 Ar son hanna, a THIGHEARNA, iseadh mhaitheas tú méaicheart; bíodh gur mór sin.

12 Cía hé an duine air a bhfuil eagla an TIGHEARNA? múinfe sé é annsa tslighe thoighfeas sé.

13 Aitrebhuidh a anum a maith; agus biaidh oidhreacht na dúitche aga chloinn.

14 Atá rún an TIGHEARNA ag an luchd eagluigheas roimhe; agus foillsighidh a chunnradh dhóibh.

15 Atáid mo shúile a ccomhnuidhe chum an TIGHEARNA; óir do bhéara sé mo chos as an líon.

16 Féuch orum, agus déan trócaire orum; óir atáim áonránach agus buaidhearthar.

17 Do fairsingeadh buaidhreadh mo chroidhe: ó tabhairsi amach as manacra mé.

18 Féuch ar manacra agus air mo phéin; agus maith mo pheacuidhe uile dhamh.

19 Féuch air mo naimhde; óir atáid ar na méudughadh; agus atá fíath aca orum le foiréigín.

20 Coimhéad manam, agus sáor mé: agus ná náirightheair mé; do bhrígh go bhfuil mór dhóthchus ionnadsa.

21 Cumhduigheadh díoghruis agus ceart mé; óir dfán mé leachdsa.

22 Sáor Israel, ó a Dhía, ó nuile bhuaidhreadh.

PSALM XXVI.

Feabhas an chogcuais ghlain.

Psalms Dháibhi.

BEIR breath orum, a THIGHEARNA; óir do shiubhail mé an mionnacrus: agus fós annsa TIGHEARNA do bhí mór dhóigh; nach sciorrfa mé:

2 Spíon mé, a THIGHEARNA, agus teastuidh mé; indearbh mo dhubháin agus mo chroidhe.

3 Óir atá do chinéul grádhach ós coinne mo shúl: agus do shiubhail mé ann thfirinne.

4 Níor shuigh mé ré daoinibh díomhaóine, ní mó rachfas mé a steach le mealltóirighibh.

5 Do fhúathuigh mé coimhthionól luchd déanta a nuile; agus ris an ccionntach ní shuighfe mé.

6 Nighfe mé mo lámha a neimhchionntuibh: agus tiucaid timchioll haltóra, a THIGHEARNA:

7 Ionndus go bhfoillsighe mé ré guth thabhartha buidheachuis, agus go ninnse mé hoibreacha iongantacha uile.

8 A THIGHEARNA, do ghrádhuidh mé coimhnighe do thighe, agus ionad comhnighe do ghlóire.

9 Ná cruinnigh manam lé peacachuibh, ná mo bheatha re daoinibh fuilteacha:

10 Ann a láimh a bhfuil urchóid, agus a lámh dheas líonta do thiodhlaicthibh.

11 Acht am tháobhsa, siubholuigh mé ann mo dhioghruis: sáor mé, agus déan trócaire orum.

12 Atá mo chos na seasamh a nionad chomhthrom: annsa coimhthionóluibh beinneochad an TIGHEARNA.

PSALM XXVII.

Gu bhfuil an áb nriachtanach iniarraidh a ttús.

Psalms Dháibhi.

ISE an TIGHEARNA mo sholus agus mo shlánughadh; cía re a mbiáidh eagla agum? séan TIGHEARNA neart mo bheatha; cía budh eagal damh?

2 A nuair thangadar luchd déanta a nuile, meascáirde agus mo naimhde, am aghaidh dithé mfeola, fuaradar féin tuisleadh agus do thuiteadar.

3 Dá ccampaigheadh slúagh am aghuidh, ní bhia eagla air mo chroidhe: dá neirgheadh cogadh am aghaidh, annso *bhías* mé dóthchusach.

4 Aóinní amháin dathchuingidh mé air an TIGHEARNA, ag sin a ní iarrfad; mo chomhnuighe a tigh an TIGHEARNA air féadh láethe mo sháoghail, dféuchuin air scéimh an TIGHEARNA, agus bheith go moch iona theampall.

5 Oir foileocheadh sé mé iona pháillíun a ló a nuile: coimhéudfuidh mé go se-créideach a nuáigios a thabernacuil; ar charruic thóigfios sé súas mé.

6 Agus a nois áirdeochur mo cheann ós cionn mo námhad fa ccuairt am thim-chioll: agus íodhborad iona thabernacuil íodhbartha gáirdeachuis; canfad, agus do dhéan salm don TIGHEARNA.

7 Cluin, a THIGHEARNA, a nuair ghluaim rem ghuth: agus déan trócaire orum, agus freagair mé.

8 Mar a dubhairt tusa, Iarruidhse mo aghaidh; haghuidh, a dubhairt mo chroidhe: si riot, Iarrfad a THIGHEARNA.

9 Ná foluigh haghuidh uaim; ná fill ód sherbhíseach a bhfeirg: bá tú mo chabhair: ná fág mé, agus ná tréig mé, a Dhé mo shlánuighthe.

10 Oir do thréig mathair agus mo mhathair mé, achd géabhuidh an TIGHEARNA a steach me.

11 Múin do shlighe dhamh, a THIGHEARNA, agus tréoruidh a ród chomhthrom mé, do bhrígh mó námhad.

12 Ná tabhair do thoil mo namhad mé: óir fiadhnuisigh bhréagach agus an té shéidios amach foiréigion, déirgheadar súas am aghaidh.

13 Do rachfuinn a nanbhfhuinne. muna creidfinn go bhiaicfinn maith an TIGHEARNA a gcric na mbéo.

14 Feith air an TIGHEARNA: bí láidir, agus neartochuidh sé do chroidhe: agus déanfheitheam air an TIGHEARNA.

PSALM XXVIII.

Tairrghir ar luáigheacht dhaóine urchóideach.

Psalm Dháibhi.

CHUGADSA gháirfeas mé, a THIGHEARNA mo charruig; ná bí boghar am thaóbhsa: deagla, muna bhfreagartha mé, go madh cosmhul mé ris a ndróing théid síos don log.

2 Cluin guth mo athchuinge, a nuair chomhairfeadh chugad, a nuair thóigfeadh súas mo lámha chum horacuil náomhtha.

3 Ná táruing mé leis na cionntachaibh, ná leis a ndroing oibrighios olc, noch labhras síothcháin ré na ccomharsanuibh, a nuair bhíos urchóid iona ccroidhe.

4 Tabhair luáigheacht dóibh do réir a ngníomh, do réir urchóide a ndithchill: tabhair dhóibh do réir oibre a lámh; tabhair dhóibh a luáigheacht.

5 Oir ní bhfuil meas aca air oibrigh an TIGHEARNA, nó ar oibriughadh a lámh, brisfe sé síos iad, agus ní chuirfidh súas iad.

6 Go madh beannuigh an TIGHEARNA, oir do chúalaidh sé guth mo iarratuis.

7 Isé an TIGHEARNA mo neart agus mo sciath; do chuir mo chroidhe a dhóigh ann, agus do cobhruigheadh mé: ar a nadhbharsin do dhéana mo chroidhe gáirdeachus; agus molfad é le mo chaintic.

8 Isé an TIGHEARNA a neartsan, agus sé neart saóirthe a ungthaigh é.

9 Tárthaidh do dhaóine, agus beannuigh hoighreach: beathuidh fós iad, agus árdúigh iad go bráth.

PSALM XXIX.

Gu bhfuil toirneadh agus guth Dé úamhun, fhiorneartmhar.

Psalm Dháibhi.

TUGAIDH don TIGHEARNA, a chlann na ccumhachdach, tugaidh don TIGHEARNA glóir agus neart.

2 Tugaidh don TIGHEARNA an ghlóir is ceart dá ainm; adhruidh an TIGHEARNA a scéimh a naomhthachda.

3 *Atá* guth an TIGHEARNA ós cionn na nuisgeadh: tóirneigh Día cumhachdach na glóire: *atá* an TIGHEARNA ós cionn na nuisgeadh mór.

4 *Atá* guth an TIGHEARNA a gcomhachta; *atá* guth an TIGHEARNA a mór-dhacht.

5 Brisigh guth an TIGHEARNA crainn chéadair; iseadh, brisigh an TIGHEARNA céadair Lebanon.

6 Do bheir fós orra lingeadh amhuil laogh; Lebanon agus Sirion amhuil uincoig óg.

7 Roinnigh guth an TIGHEARNA lasracha na temeadh.

8 Croithigh guth an TIGHEARNA an diothramh; croithigh an TIGHEARNA diothramh Chádes.

9 Do bheir guth an TIGHEARNA ar na heilitibh laóigh do bhréith, agus do ní na coulte lom: agus iona theampull labhruidh a nuile dhúine a ghloir.

10 Suighidh an TIGHEARNA ós cionn na tuile: agus suighidh an TIGHEARNA na ligh go bráth.

11 Do bhéara an TIGHEARNA neart dá

phobal; benneochuidh an TIGHEARNA a phobal lé sìothcháin.

PSALM XXX.

Do iompoigh Dìà bròn go gairdeachus.

Psalm Dháibhi, dán coisrighthe a thighe.

ARD MHOLFA mé thú, a THIGHEARNA; òir do thóig tú súis mé, agus ní thug tú air meascáirdibh gairdeachus do dhéanamh ós mo chionn.

2 O a THIGHEARNA mo Dhía, do chomhairc mé chugad, agus do leighis tú mé.

3 O a THIGHEARNA, do thóig tú manum súas as ifrinn; do choimhead tú béo mé, go nach rachfuinn síos don núamhaidh.

4 Canuidh psalm don THIGHEARNA, ó sibhsí a naomha féin, agus tugaidh buidheachus do chuimhne a naomhthachda.

5 Oir ìona fheirg ní bhfuil acht mòiment; ìona fhabhar atá beatha: annsa tráthnóna bíodh go mbí gul, tig gairdeachus air maidin.

6 Acht a dubhairt misi am shuáimhnios, Ní háthrochthar mé choidhche.

7 A THIGHEARNA, maille red ghráuibhse do chuir tú neart ann mo shliabhsa: d'fòluigh tú haghaidh, agus do bhí mé buáidheartha.

8 Chugadsa a THIGHEARNA, do chomhairc mé; agus chum an TIGHEARNA do rinne mé mo ghuidhe;

9 Cred é an tarbha atá an mfuil, a nuáir rachad síos san núamhaidh? An molfuidh an luathreadh thú? an bhfoillseochuidh sé thfirinne?

10 Cluain, a THIGHEARNA, agus déan trócaire orum: ó a THIGHEARNA, cuidigh liom.

11 Diompóigh tú mó dhóbhrón a damhsa dhamb: do chuiris díom mo shaicéadach, agus do choimhcheangluis mé lé luathgháir;

12 Ionnsu go ccanfadh mo ghloir moladh dhuitsi, agus gan bheith am thoched. O a THIGHEARNA mo Dhía, do bhéarad buidheachus riog go bráth.

PSALM XXXI.

Gabhaidh sé dothchúsar thuille fuasclaidh, as an chobhair do frith cheana.

Don phrímhfhéar ceóil, Psalm Dháibhi.

IONNADSA, a THIGHEARNA, chuirim mó dhóthchus; ná léig mo náirighadh go brath: sáor mé ánn thfiréantachd.

2 Cláon do chlúasa chugam; sáor mé go luath: bí dhamhsa ad charraig neirt, agus mar thigh cumhduigh dom dhíodion.

3 Oir is tú mo charraig agus mo dhaingion; air a nadhbharsin ar son thanna tréoruidh mé, agus dirigh mé.

4 Tarruing amach mé as an líon noch do fholuigheadar am choinne: óir is tú mo neart.

5 Ann do láimhsí chuirim mo spiorad: d'fúasguil tú mé, a THIGHEARNA Dìà na fírinne.

6 Fúathighim an luchd choimhéadas díomháoineas bréagach: acht cuirim mó dhóthchus annsa THIGHEARNA.

7 Biad lúathghaireach agus do dhéan gairdeachus ann do thrócaire: óir do chonnaire tú mo bhuáidhreadh; agus daithin tú manam a néigion;

8 Agus níor thoirbhir tú mé a láimh mo námhad: do chuiris mo chosa a nionad fhairsing.

9 Déan trócaire orum, a THIGHEARNA, óir ataim a mbuáidhreadh: atá mo shúil ar na cnáoi lé díbhfeirg, manam fós, agus mo bholg.

10 Oir do caitheadh mo bheatha lé doilghios, agus mo bhliadlín re hosnadhuibh: do laghduigh mo neart tre méaigceart, agus atáid mo chnámha ar na ccaoi.

11 Do bhí mé am scannail a measc measccarad uile, agus go háirigh dom chomharsanuibh, agus am eagla dom luchd aitheantuis: an lucht do chonnaire amuigh mé do theitheadar uáin.

12 Atáim ar dearinad mar dhuine mharbh as cuimhne: atáim mar shoith-each bhriste.

13 Oir do chúalaidh mé scannuil mhórain: eagla air gach áontóibh: an feadh do bhádar ag déanamh combairle a néainfheachd am aghaidh, do thionnsnadar manum do bhuain asum.

14 Acht ionnadsa do chuir misi mó dhóthchus, a THIGHEARNA: a dúbhrus, Is tú mo Dhía.

15 Atáid maimseara ad láimhse: sáor mé ó láimh mo námhad, óm luchd ainleamhuna.

16 Tabhair ar haghaidh lonnruhadh air do sheirbhíseach: tárthuigh mé ar son do thrócaire.

17 A THIGHEARNA, ná léig mo náirighadh; óir do ghoir mé órtsa: náirighthean na ciontuigh, curthar na ttochd sa nuáigh iad.

18 Déantar pussa na mbréug balbh; noch labhrus neithe géura a naghaidh na bhfíreun re húabhar agus re tarcuisne.

19 O cred méad do mhaitheasa, nóch do thaisgidh tú don luchd air a mbí heagla; doibrigh tú don luchd chuirios a ndóthchus ionnad a lathair mhac na ndaóine!

20 Foileochuidh tú iad a nuáignios ad fhiaghnuise ó úabhar an duine: foileochuidh tú iad ann do thabernacuil ó imreasan na teangtha.

21 Go madh beannuigh an TIGHEARNA:

Oir do ríne sé a chinéul ro iongantach dhamhsa a ccaithriugh dhaingin.

22 Oir a dubhrus ann mo dheithnios, Atáim ar mo ghearradh amach ód radharc: gidheadh do chúala tú guth mo ghearáin a nuair do gháir mé chugad.

23 Grádhuihidh an TIGHEARNA, ó sibhsi a náoiimh féin uile: coimhéaduigh an TIGHEARNA an firinneach slán, agus díoluidh a luáidheachd ris a núaibbreach.

24 Bidhidh láidir, agus neirteochuidh sé bhur ccroidhe, sibhsi uile agá bhfuil bhur ndóigh san TIGHEARNA.

PSALM XXXII.

An dara Psalm aithrighe.

Psalm tegaigis Dháibhi.

IS sona an té agá bhfuil a chionnta ar na maitheamh, agus a pheacadh ar na fholach.

2 Is beanuighe an té noch nach cuiríonn an TIGHEARNA peacadh na leith, agus ag nach bhfuil cealg iona spioraid.

3 A nuair do bhí mé am thocht, dfásádar mo chnámha foirfe do bhrígh mo bhúirfeadh ar feadh an laoi.

4 Oir do bhí do lámh trom orum do ló agus doidhe: do biompóigheadh mo fhlicheachd a ttart samhraidh. Selah.

5 Dadmhaidh me mo pheacadh dhuitse, agus níor fholuigh mé mo chionta. A dubhairt mé, Aideomhad maindlighthe don TIGHEARNA; agus do mhaiti tú urchóid mo pheacaidh. Selah.

6 Ar a nadhbharsin do dhéana a nuile dhuine diádha urnuigh chugadsa a nam thfaghala: go deimhin a tuitile uisgeadha móra ní thiocfuid a ngar dhósan.

7 Is tú mionad foluigh; coiseonuidh tú mé ó bhuáidhreachd; ré gáirdeachus saortha tiuicfuir fá ccauairt am thimchioll. Selah.

8 Teagosfa mé thú, agus múinfead thú san tslighe iona ngéubhair: do bhéar comhairle dhuit ré mo shúil do beith ort.

9 Ná bíthi mar a neach, nó mar an múille, ag nach bhfuil tuicsi: is infadhta a bhéul re béulmhach agus re srian, deagla go ttiuicfadh sé a ngar dhuit.

10 Atáid iomad doilghios don pheacach: acht tincfa trócaire, a timchioll an té chuireas a dhóthchus annsa TIGHEARNA.

11 Déanuidh gáirdeachus annsa TIGHEARNA, agus bíthi luathgháireach, sibhsi a fhírúna: agus déanuidh luathgháir, sibhsi uile noch atá díreach a ccroidhe.

PSALM XXXIII.

Maitheas, 6 cumhacht, 12 agus freasdal Dé dá mhuinntir féin.

GAIRDIGHIDH annsa TIGHEARNA, sibhsi a fhírúna: is cubhaidh moiadh don díreach.

2 Molaidh an TIGHEARNA ris an cclair-sigh: re psaltair re hionstrumeint dheich ttéad canuidh dhó.

3 Canuidh dhó caintic núadh; sinnidh go héolgach maille re fuáim áird.

4 Oir is díreach bríathar an TIGHEARNA, agus a oibhreacha uile maille re fírinne.

5 Is ionmhuin leis ceart agus breitheamhnus: atá an talamh lán do throcaire an TIGHEARNA.

6 Re breithir an TIGHEARNA do rinn-eadh na flaitheamhnus; agus le spiorad a bhéil a shlúagh uile.

7 Cruinnighidh sé uisgeadha na mara amhuil cárn: agus cuiridh súas an dubh-aigéan a tightheibh ionmmbuis.

8 Bíodh eagla an TIGHEARNA air an ttalamh uile: bíodh úamhan ar uile áit-reabhacha an domhuin.

9 Oir do labhair sé, agus do rinneadh amhluidh; do aithin sé, agus do cruthuighidh é.

10 Do ní an TIGHEARNA comhairle na ccinneadhach díomhaoín: do ní smúaint-ighe na ndaóine neimhéifeachtach.

11 Seasuidh comhairle an TIGHEARNA go bráth, smúaintighthe a chroidhe go sáoghal na sáoghal.

12 Is beannuigh an cineadh agá bhfuil an TIGHEARNA na Dhia aca; na daóine do thogh sé mar oighreachd dó fein.

13 Féuchuidh an TIGHEARNA ó neamh; do chí sé mic na ndaóine uile.

14 Dearcaidh sé ó a ionad cónnuigh air áitreabhaibh na talmhan uile.

15 Eision cumadóir a ccroidhtheadh a néainfheachd; tuige sé a noibreach uile.

16 Ní bhfuil rígh air bith cumhdhughtear re iomad slóigh: ní saorthar an duine tréan ré méad a neirt.

17 Is ní diomhaoín each mar dhídon: ní sháorfa sé aonduine re méad a neart.

18 Féuch, atá súil an TIGHEARNA ar an lucht air a bhfuil a eagla, air an lucht chuirios a ndóigh iona throcaire;

19 Do sháoradh a námma ó bhás, agus dá ccongmháil béo a ngorta.

20 Atá ar nanam ag leitreamh air an TIGHEARNA: is eision ar ccabhair agus ar sciath.

21 Oir is annsan do dhéanas ar ccroidhe gáirdeachus, do bhrígh gur chuireamar ar ndóigh ann a ainm náombhasan.

22 Bíodh do throcaire, oruinn, a TIGHEARNA, do réir mar atá ár ndóigh iomad.

PSALM XXXIV.

Cuireadh do dhaóinibh ceart, chum Dé do ghlóirughadh.

Psalm Dháibhi, a nuair dáthruigh sé a inneal a lathair Abimelech; noch do

thiomáin úadh é, agus do dhealuidh sé ris.

BEINNEOCHUIDH mé an TIGHEARNA gach uile uair: bíáidh a mholadh ann mó bhéul a ccomhnuigh.

2 Annsa TIGHEARNA do dhéana manam glóir: chuintré an tumhal é, agus bíáidh luathgháireach.

3 Móruidhe an TIGHEARNA leamsa, agus árdúighemid a ainm a néinfheachd.

4 Díarr mé an TIGHEARNA, agus do chúaluidh sé mé, agus do sháor me ón eagla uile.

5 Dféuchadar chuige, agus do shoillsíughadh iad: agus ní raibh náire ar a naighthibh.

6 Do gháir an duine bochtso, agus do chúaluidh an TIGHEARNA é, agus do sháor é ó na uile bhuáidhreachd.

7 Do ní aingeal an TIGHEARNA campa go cruinn a ttimchioll na druinge air a mbí a eagla, agus sáoruigh sé iad.

8 Blaisidh, agus féuchuidh gur maith an TIGHEARNA: is beannuigh an duine agá mbí a dhóigh ann.

9 Bíodh eagla an TIGHEARNA oruibh, sibhsi a náomha féin: óir ní bhfuil uireasbhuidh air an luchd air a bhfuil a eagla.

10 Bíth uireasbhuidh air na leombhuibh óga, agus fuilingid ocrus: acht ní bhíáidh uireasbhuidh éanmhaiteasa ar an luchd íarrus an TIGHEARNA.

11 Tigidh, a chlann, éistigh riomsa: teagaisgtead eagla an TIGHEARNA dhióbh.

12 Cía hé an duine *ler* mian beatha, *ler* bionmhúin *iomad* láetheadh, dfaicsin maiteasa?

13 Coinhéad do theanga ó urchóid, agus do bhéul ó labhradh ceilge.

14 Dealuidh ris a nolc, agus déan maith; íarr síothcháin, agus lean í.

15 *Atáid* súile an TIGHEARNA chum na bhfíréin, agus a chlúasa chum a ccomharc.

16 *Atá* aghaidh an TIGHEARNA a naghaidh na druinge do ní olc, chum a ccuimhne do ghearradh ón talamh.

17 Gáirid na *fíréin*, agus do chluin an TIGHEARNA, agus sáoruigh iad ó na nuile anacra.

18 *As* fogus an TIGHEARNA don druinge agá bhfuil a ccroidhe briste; agus sáoruigh na combhbrúigte a spioraid.

19 Is iomdha crádh air an bhfíréun: gidheadh sáoruigh an TIGHEARNA úatha uile é.

20 Cumhduigh sé a chnámha uile: ní bristear áon díobh.

21 Acht muirfidh an tolc an cionntach: agus sgríosfuighhear an luchd agá bhfuil fuath air an bhfíréun.

22 Fúasgluidh an TIGHEARNA anam a

sheirbhíseach: agus ní scríosfuighthear an mhéid chuirfios a ndóigh ann.

PSALM XXXV.

Psalm ag iarraidh congnamh a naghaidh na naimhad.

Psalm Dháibhi.

TAGAIR, a THIGHEARNA ris an muinntir cheannairgíus riom: cathaigh ris an mhuinntir chathuighios am aghaidh.

2 Gabh greim do sceith agus do bhuicléir, agus seas súas dom chumhdach.

3 Agus tarruing amach an gath, agus stop an *tslighe* a naghaidh na muinntire bhuáidhrios mé: ráidh rem anam, Is *misi* do shlánughadh.

4 Claóidhthear agus náirighthear an lucht íarrus manum: iompóighthear air a nais agus claoithear an luchd noch smuáineas urchóid damh.

5 Bídis mar lóchán ós coinne na gaóithe: agus aingeal an TIGHEARNA gharuagadh.

6 Bíodh a slighe na dhorchadus agus ro shleamhuin: agus aingeal an TIGHEARNA da ngéileanmhuin.

7 Óir is gan adhbhar do fholuigheadar a lion am choinneisí a log, noch do thochladar gan adhbhar a ccoinne manma.

8 Tigeadh milleadh airsin nach raibh a fhios aige; a lion noch dfoluigh sé gabhadh é féin: agus tuiteadh sé annsa milleadh sin féin.

9 Agus bíáidh manamsa luathgháireach annsa TIGHEARNA: do dhéanuidh sé gáirdeachus iona shlánughadh.

10 Déaruid mo chnámha uile, O a THIGHEARNA, cia is cosmhúil leachdsas, noch sháorus an bocht ó nduine atá ainneartmhar na aghaidh, agus an bocht agus an teasbhuidheach ón té mhillios é?

11 Déirigh fiaghnúise éagócórach súas; dfaifruigheadar dhíom an ní nár bhfeas damh.

12 Thugadar dhamh luáigheachd uile a naghaidh maiteasa chum manma do mhilleadh.

13 Acht *misi*, a núair do bhádar easlán, bá saicéadach mo chulaidh: dumhlúighios manum re troscadh; agus dfill mo ghuidhe am ucht féin.

14 Diomchras mé féin amhluidh is gur bhé mo charuid nó mo dhearbhrathair é: dumhlúighios a nduibhéadach, mar an té do ní doilghios *ar son* a mhathar.

15 Acht ann mo riachdanas do rinneadarsan gáirdeachus, agus do chruinnigh-eadar iad féin a naonát: na cióthruimigh *fús*, do thionoladar a cceann a chéile am aghaidh, agus ní raibh a fhios agamsa; do réubadar, agus níor sguireadar:

16 Re clúanairibh magaidh ar chóis-reachuibh, ag gíosgán ré na bhfiacuibh am aghaidhsí.

17 A THIGHEARNA, cá fad bhías tú dhá fhaicsin so? sáor manam ó na mbuáidh-readh, mo mhuirín ó na leomhanuibh.

18 Do bhéarad buidheachus duit si annsa ccomhdháil mhór: a measc mhoráin daóine mofa mé thú.

19 Ná léig dom naimhdeibh gáirdeachus do dhéanamh ós mo chionn go héagcórach: ná léig do luchd mfuaitheithe gan adhbhar a súil do chláonadh.

20 Oir ní labhraid síothcháin: agus tionnsgnuid briáthra cealgacha a naghaidh dhaóine socra na talmhan.

21 Agus dfosccladar a mbéul go fairsing am aghaidh, a dubhradar, Aha, aha, do chíd ar súile é.

22 Do chonnaire tú so, a THIGHEARNA: ná bí ad thochd: a THIGHEARNA, ná bí a bhfad uáim.

23 Corruigh súas thú féin, agus mús-gail chum mo bhreitheamhnais, chum mo chuisse, mo Thighearna agus mo Dhía.

24 Beir breitheamhnus orum, do réir thfíréntachda, ó a THIGHEARNA mo Dhía; agus ná gáirdighid ós mo chionn.

25 Ná habraid siad iona ccroidhe, Aha, ar nanam: ná habruid, Do shluig-eamar súas é.

26 Náirighthear agus claóidhtear a néimfheachd an drong do ní gáirdiughadh ann molc: éaduighthear iad lé himdheargadh, agus néimhonoir noch mhóruighios iad féin am aghaidh.

27 Gáiredís lé lúathgáire, agus bídis gáirdeach, gach a bhfuil fabharthach dom thfíréntachd: agus abraidís do ghnáth, Bíodh an TIGHEARNA móruighthe, agá bhfuil dúil a síothcháin a sheirbhíshig.

28 Agus foillseochuigh mo theanga thfíréntachd, agus do mholadh ar feadh an laoi.

PSALM XXXVI.

An duine, gé trúaigh ann féin, atá sé beannuighthe a Nda.

Don prímhfhéar ceoil, *Psalm* Dháibhi, seirbhíseach an TIGHEARNA.

A DEIR droichghníomh an chiontuigh a stigh ann mo chroidhe, nach bhfuil eagla Dé ós coinne a shúl.

2 Oir do ní spleadhachus ris féin iona radharc, nó go naithegnior go bhfuil a pheacaidh fuathmhar.

3 Is mícheart agus mealltóireachd briáthra a bhéil: do léig dhe bheith glic, agus maith do déanamh.

4 Smuáinigheadh se díomháoineas air a leabuidh; suighidh sé féin ar shlighe nach maith; ní dhiultann an tol.

5 A THIGHEARNA, is annsna flaitheasuibh atá do thrócaire; agus thfírinne go nuige na néulla is áirde.

6 Is cosmhúil thfíréntachd re sléibhtibh ro arda; do bhreitheamhnais is cosmhúil ris an ndubhaigéan: ó a THIGHEARNA, cumhduigh tú an duine agus an tainmhidhe.

7 Cred é oirdhearcus do thrócaire a Dhé! air a naddbhar sin cuirfid mic na ndaoine a ndóigh a scáile do sciathán.

8 Béid ar na sásughadh go ro mhór lé méathus do thighe; agus do bhéara tú orra ól daibhne haóibhnis.

9 Oir is agadsa atá tobar na beatha; ann do sholusa do chídhiom solus.

10 Faduih do thrócaire don luchd darab éolach thú; agus thfíréntachd don díreach a ccroidhe.

11 Ná tigeadh cos a núabhair orum, agus ná corruigheadh lámh an chiontuigh mé.

12 Annsin do thnitedar luchd oibrighthe na hurchóide: do teilgiodh síos iad, agus ní budh éidir léo éirghe.

PSALM XXXVII.

Foillsiughadh ar shoirbheas dhiombúan na ndrochdhaóine, agus ar fheabhas staid na bfirein.

Psalm Dháibhi.

NA fearguidh thú féin fa luchd déanta a nuil, ná bí aingidhe a naghaidh luchda oibrighthe a néigceirt.

2 Oir mar an bhféar gearrfuighear síos go hobann iad, agus críonfuid mar an luibh ghlais.

3 Cuir do dhóigh annsa TIGHEARNA, agus déan maith; áitreibhighe tú annsa daitheche, agus beathóchar thú go deimhin.

4 Agus bíodh do dhúil fós annsa TIGHEARNA; agus do bhéara sé dhuit íarratas do chroidhe.

5 Táobh do shlighe ris an TTIGHEARNA; agus cuir do dhóigh ann; agus do dhéana sé é.

6 Agus do bhéaruidh sé amach thfíreuntachd mar an solus, agus do bhreitheamhnus mar sholus an mheadhon laoi.

7 Bí ad thocht don TIGHEARNA, agus déan feithiomh, foighideach air: ná fearguidh thú féin ris an té bhíos sona iona shlighe, ris an tí noch chríochnuighios a dhroch smuaintigh.

8 Scair ó fheirg, agus léig dhíot ainteas: ná fearguidh thú féin air éanchor chum uilc do dhéanamh.

9 Oir gearrfuighthear amach luchd déanta ná héagcóra: agus luchd feithimbe air an TTIGHEARNA, gheabhuid óighreachd a nfearuinn.

10 Agus fós beagán, agus ní bhiáidh an

ciontach ann : measfa tú go dúthrachdach a ionad, agus ní bhfuil sé ann.

11 Acht géubhuid na ceansuighthe oighreachd a nfearuinn ; agus bíaidh a ndúil a niomad na síothchána.

12 Do ní an tanduine tionsgnámh a naghaidh a nionnuic, agus do ní dioscán na aghaidh ré na fhíaclaibh.

13 Do dhéana an TIGHEARNA gáire uime : óir do chí go ttiucfaidh a lá.

14 Do thairngeadar na drochdhaóine an cloidheamh, agus do réighiodar a mbogha, do theilgean na mbuaidheartha agus an mbocht síos, agus do mharbhadh na ndíreach san tshlighe.

15 Rachuidh a ccloidheamh a steach iona croidhe féin, agus brisfíghthear a mbogha.

16 Is féarr an beagan atá ag an bhfireún ná saidhbhrios mhóráin do dhrochdhaóinibh.

17 Oir brisfíghthear righthach na ndrochdhaóine : acht congmhaidh an TIGHEARNA an fireún súas.

18 As aithne don TIGHEARNA láethe na ndíreach : agus bíaidh a noighreachd go síorruidhe.

19 Ní bhíaidh náire orra a naimsir a nuilc : agus béis sasuigh a laéthibh na gorta.

20 Acht meithfid na cionntuigh, agus beid naimhde an TIGHEARNA mar mhéuthus na lubhán : cnaóifíghthear iad ; bíaid cnaóite a ndeatuigh.

21 Gabhaidh an drochduine áirleagadh, agus ní dhíolann a rís : acht taisbeanuidh an fireún trócaire, agus do bheir ní úadh.

22 Oir an mhéid atá ar na mbeannughadh uadhsan géabhuid oighreachd na talmhan ; agus an luchd do mhalluigh sé gearrfar amach iad.

23 Is ón TIGHEARNA orduighthear coiscéime an daine : an tan bhias dúil aige iona shlighe.

24 Bíodh go ttiutfeadh, ní teilgíghthear síos é : óir congmhaidh an TIGHEARNA a lámh súas.

25 Do bhí mé óg, agus a nois atáim áosta ; acht ní fhaca mé an fireún ar na thréigion, agus a shliocht ag iarraidh déirce aráin.

26 Atá sé trócaireach, agus áirleagthach ; ar feadh an laoi, agus atá a shliocht beannuigh.

27 Dealuigh ó nalc, agus déan maith ; agus áitreibh go bráth.

28 Oir is ionmhuin leis an TIGHEARNA breitheamhnus, agus ní thréigíonn a naóimh ; agus atáid daingíonn go bráth : acht gearrfar síochd an drochdhuine ar fad.

29 Géabhaid na daoine fireunta oighreachd a nfearuinn, agus áitreobhuid ann go síorruidhe.

30 Laibheoruidh béul a nfireín eagna, agus laibheoruidh a theanga breitheamhnus.

31 Atá dligheadh a Dhé iona chroidhe, ní sciorruidh áon dá choiscéimibh.

32 Bí an drochdhuine ag faire ar an bhfireún, agus iarraidh a chur chum báis.

33 Ní fhuigfidh an TIGHEARNA iona láimh é, agus ní dhaimnéochuidh é an tan do dhéantar breitheamhnus air.

34 Feith air an TIGHEARNA, agus connaimh a shlighe, agus áirdeochuidh sé thú chum oighreachda na dúitheche : a nuáir bhéid na drochdhaóine air na scrios, do chífé tú sin.

35 Do chonnairc mé an drochdhuine neartmhar, agus agá leathnughadh féin amhuil crann glas fhasas úadh féin.

36 Agus do ghabhus thort, agus, féuch, ní raibh sé ann : agus díarr mé é, agus níor frith é.

37 Combarthuigh an fireún, féuch air an ndíreach : óir is síothcháin críoch a nfr sin.

38 Acht scriosfíghthear luchd an tsár- uighthe á néinfheachd : agus gearrfar amach deireadh an drochdhuine.

39 Agus is ón TIGHEARNA atá slánughadh a nfireín : sé a neart é a naimsir a néigíontuis.

40 Agus do bhéaruidh an TIGHEARNA cabhair dhoibh, agus saoruidh iad : saoruidh se iad ó na drochdhaóinibh, agus coimhdeochuidh iad, do bhrígh go bhfuil a ndóigh ann.

PSALM XXXVIII.

An treas psalm aithrige.

Psalm Dháibhi do chur a ccoimhne.

A THIGHEARNA, ná himdhearg mé ann thfeirg : agus ná sinachduigh mé ann do dhíomdha té.

2 Oir atáid do shoighde na seasamh go daingíonn ionnum, agus atá do lámh dom bhrughadh go doirbh.

3 Ní bhfuil sláinte ar bith ann mfeóil do bhrígh thfeirgesi ; ní bhfuil síothcháin am chnámhuibh do bhrígh mo pheacaidh.

4 Oir do chúadar mo chionta ós mo cheann : mar úalach trom atáid ro throm agam.

5 Atáid mo chréachda morcuidhthe agus atáid bréun do bhrígh mo leimhe.

6 Atáim crotach ; atáim ag cláonadh síos go hiomarcach ; siubhlaim a ndoilghios ar feadh an laoi uile.

7 Oir atáid mo shliasta dá losgadh ; agus ní bhfuil falláine ar bith ann mfeóil.

8 Atáim anbhfann agus ar mo bhualadh go neimhneach : do nuáill mé ar son mhóshuaimhnis mo chroidhe.

9 A THIGHEARNA, is ós do choinne atá

mo mhian uile; agus nior folchadh mos-nadhach ortsa.

10 Atà mo chroidhe luáimhneach, tréigidh mo neart mé: agus ní bhfuil solus féin mo shúl agam.

11 Seasaid máos grádha agus mo chàirde gan bheith a lathair mo bhuilleadh; agus seasaid mo ghaol a bhfad uaim.

12 Agus an luchd atà ag tòruigheachd ar manam cuirid paintéir romham: agus an drong iarrus molc labhraid urchoid, agus smuainid cealga ar feadh an laoi.

13 Acht misi, amhuil duine boghar, ní chluinim; agus mar dhuine bhalbh nach bhfosclann a bhéul.

14 Mar so do bhi mé mar dhuine nach ccluinnom, agus ag nach bhfuil achmhusan iona bhéul.

15 Oirionnadsa, a THIGHEARNA, cuirim mo dhóthchus: do bhéarair freagra, ó a THIGHEARNA mo Dhia.

16 Oir a dubhrus, Deagla go ndéindis gairdeachus orum: a nuair chorruigheas mo chos, móruighid iad féin am aghaidh.

17 Oir atáim ollamh chum bheith bacach, agus atá mo dhoilghios air maghaidh do ghnáth.

18 Oir foillseochaidh mé mo chionta; agus biad dhoilghiosach air son mo pheacaidh.

19 Acht atáid mo náimhde béodha, atáid neartmhar: agus atáid ar na níom-adughadh noch fhúathuighios mé go bréugach.

20 Agus an drong thoirbhearus olc ar son maithheasa atáid na naimhdibh agam; do bhrìgh go leanuim an mhaith.

21 Nà tréig mé, a THIGHEARNA: mó Dhia, na bí a bhfad uaim.

22 Déana deithfir chum msúrtachda, ó a THIGHEARNA mo shlanughadh.

PSALM XXXIX.

Aire Dháibhi ar a chaint.

Don phrímhfhéar ceoil, do Iedútun,
Psalm Dháibhi.

ADUBHAIRT mé, Do bhéara mé aire dom shlighthibh, go nach déanad peacadh lem theangaidh: coinneochad srian rem bhéul, an feadh bhias an ciontach ós mo choinne.

2 Do bhí mé balbh ré a bheith am thoct, do bhí mé am thoct, ó mhaith; agus do corruigheadh mo dhoilghios.

3 Do bhí mo chroidhe te ionnam a stigh, ann mo smuáineadh do las an teine: annsin do labhrus rem theangaidh, ag rádh,

4 A THIGHEARNA, foillsigh dhamh mo chroidhe dhèighionach, agus tabhair a fhios damh caidhe fad mo làithe; go madh fios damh cá fad mhairios mé.

5 Féuch, do rinne tú mo làithe do leithead baise; agus atá maóis mar neimhní ad lathairsi: go deimhin is dìomhaóineas go léir a nuile dhuine dhá fheabhus da mbí a staid. Selah.

6 Go deimhin is mar òmháigh shiubhlas a nuile dhuine: go deimhin is a ndìomhaóineas do nìd corrughadh: cruinnidh dhuine maóin, agus ní fheadair sé cia chaithfios iad.

7 Agus a nois, cred ar a bhfuilim ag feithiomh? a THIGHEARNA, atá mo dhóthchus ionnadsa.

8 Om uile aindligheadh sàor mé: nà déan scannail a namadain diom.

9 Do bhí me balbh, níor fhoscail mé mó bhéul; do bhrìgh go ndéarna tusa é.

10 Athruigh uaimse do bhuille: do mheath mé tre bhuille do láimhe.

11 An tan cheasnuighios tú duine re hachmhusanuibh air son éigceirt, do bhéarair air a sgeimhe cnáoi mar léaman: is dìomhaóineas go léir a nuile dhuine. Selah.

12 Cluin múrnuigh, a THIGHEARNA, agus tabhair éisteachd dom chomhairc; nà bí boghar rem ghul: óir is coigerighe mé agadsa, am choimhghitheach, mar maithreacha uile.

13 Coisg dhíom, agus léig dhamh mo neart dathnúaghadh, suil imtheachad, agus nach biad ann ní sa mó.

PSALM XL.

Faigheadoireachd ar fhireantacht Chrìosd, do shàruigheas céartas an tseinreachd.

Don phrímhfhéar ceoil, Psalm Dháibhi.

DO fheith mé go foighideach ris an THIGHEARNA; agus do chláon sé chugam, agus do chluaidh mo chomhairc.

2 Thug sé súas mé mar an gcéadna as an bpoll úathbhásach, as criáidh lathaidh, agus do chuir mo chosa ar charruic, agus do dhaingnidh mo choiscéime.

3 Agus do chuir sé caintic núadh ann mo bhéul, moladh dar Ndia: do chífid mórán é, agus biáidh eagla orra, agus cuirfid a ndóigh annsa THIGHEARNA.

4 Is beannuighe an duine chuireasa dhóthchus ansa THIGHEARNA, agus nár fhéuch do nuáibreach, nó don luchd chláonas chum bréug.

5 O a THIGHEARNA ar Ndia, do rinnis iomad dot oibreachaibh iongantacha, agus dot smuaintighibh dhúinne: ní féidir do neach a cunntas duitsi a nórdughadh: dá bhfoillseochuim iad agus a labhairt, is mó iad ná is féidir áireamh.

6 Níor iarr tú òdhbairt nó ofráil; dfoscail tú mo chlása: ofráil loisge nó ofráil pheacaidh níor iarr tú.

7 Annsin a dùbhairt misi, Féuch, atáim ag teacht: a cceann an leabhair atá scríobhtha orumsa.

8 Is áoibhin leam do thoil do dhéanamh, O mo Dhé: agus atá do dhligheadh a meadhón minneadh.

9 Do shoisgéil mé thfíreuntacht annsa gcoimhthionól mhór: féuch, níor connuimh mé mo bhéul, is aithne dhuit, a THIGHEARNA.

10 Níor fholuigh mé thfíreuntachd a meadhon mo chroidhe; dfoillsigh mé thfírinne agus do shlánughadh: níor cheilios do chineal grádhach agus thfírinne ón ccoimhthionól mhór.

11 Ná connuimhsi uáim a THIGHEARNA, do thrócaire chineulta: coimhéadadh hoineach grádhach agus thfírinne do ghnáth mé.

12 Oir do timchiolladar uile dhóairmhe fa ccuairt mé: do ghabhadar na peacaidh greim dhíom, agus ní fhéaduim fhéuchuin súas; atáid ní is líonmhuire ná grúag mo chinn: agus do thréig mo chroidhe mé.

13 Toiligh, a THIGHEARNA, mo sháoradh: a THIGHEARNA, déan deithníos dom chabhair.

14 Náirightheair, agus claóidhtear iad a néinfheachd noch íarrus manam do mhill-eadh; filltior ar a nais agus náirightheair an dream noch órduighios olc dhamh.

15 Dìothlathirightheair iad mar luaigheachd a náire noch a deir riom, Aha, aha.

16 Déanaidís gáirdeachus agus bídis luathgháireach ionnadsa gach áon dá niarrann tusa: abraidís a ccombnuighe gach a ngrádhuihionn do shlánughadh, Go méadightheair an TIGHEARNA.

17 Bíodh go bhfuilim hochd agus easbhuidheach; smuáinfidh an TIGHEARNA orum: is tú mo cobhartha agus mo saorthoir; ó a Dhía, ná déan faillighe.

PSALM XLI.

Gur socharach Dìà don fhear bheir aire don bhochd, agus gur díon é ón charaid chealgach.

Don phrímhfhéar ceóil, Psalm Dháibhi.

IS beannuigh an té do bheir aire don bhochd: sáorfuidh an TIGHEARNA é a ló a nuile.

2 Cuimhdeochuidh an TIGHEARNA é, agus coimhéadfa béo é; bíaidh sé beannuigh air an talamh agus ná tábhairsi é do thoil anámad.

3 Do dhéana an TIGHEARNA a chothughadh air leabuidh a dhoilghis: iompocha tu a leabuidh uile iona thinneas.

4 A dubhairt mé, A THIGHEARNA, déana trócaire orum: slánuigh manam; oir do pheacaidh mé ad aghaidh.

5 Labhruidh mo naimhde go holc orum, Cá huáir éugfas sé, agus mheithfeas a ainm?

6 Agus má thig dom fhéuchuin, labhruidh sé diomhaóineas: cruinnighe a chróidhe urchóid dhó féin; rachaidh amach annsa tsráid, agus laibheoruidh é.

7 Tiaghaid a ccogar ré cheile am aghaidh an mhéid fhúathuighios mé: smuáinid olc am aghaidh, ghá rádh,

8 Atá droch easláinte ceangailte go daingion de: agus a nois ó atá na luidhe ní éireochuidh ní sa mhó na sheasamh.

9 Fear mo shíothchána, fós, iona raibh mo dhóigh, noch a duáigh marán, do thog sé súas a shál am aghaidh.

10 Acht tusa, a THIGHEARNA, déan trócaire orum, agus tóg súas mé, agus do bhéir luáigheachd dóibh.

11 Air so aithnighim go bhfuil dúil agadsa ionnam, do bhrigh nach déanuid mo naimhde caithréim ós mo chionn.

12 Acht ar mo shonsa, conghma tu súas mé ann mo ionláine, agus cuirfir mé ós coinne haighthe go bráth.

13 Go madh beannuigh bhias an TIGHEARNA Dìà Israel ó shíorruidheachd, agus go síorruidhe. Amen, Amen.

PSALM XLII.

Teasgrádh Dháibhi a seirbhís Dé.

Don phrímhfhéar ceóil, Psalm teagaisg chum cloinne Córah.

MAR dhúilighios a neilit srotha na nuiseadh, is marsin dhúilighios manam ionnadsa, a Dhé.

2 Atá tart air manam chum Dé, chum an Dé mharthannuigh: ca huáir thiucfad agus thaisbeanfad mé féin ós coinne aighthe Dé?

3 Dob iad mo dhéora mo bhíadh do ló agus doidhche, an feadh a deirtheair riom go láetheamhuil, Cáit a bhfuil do Dhía?

4 Cuimhnighim na neilhesi, agus dóirtim orum amach manam: oir dó chuáidh mé ris an ccoimhthionól, do chuáidh mé léo go tigh Dé, lé guth luathgháire agus molta, le hiomad ag conghail láoi féile.

5 Cred fa teilgtheair síos thú, ó manam? agus cread fa bhfuil tú buáidheartha ionnam? cuir do dhóigh a Ndíá: oir molfad é fós ar son sláinte a aighthe.

6 O mo Dhía, atá manam ar na theilgion síos ionnam: da bhríghsin cuimhnighim ortsa ó thalamh Iordan, agus Hermonim, agus ón cnoc bheag.

7 Goiridh an dubhaigéan chum an dubhaigéin re guth do dhuisioll uisgeadh: do chuádar do thonna agus do thuile úile thoram.

8 Annsa ló aitheanas Día dlá thrócaire, agus annsa noidhche a chaintic agamsa, urnaigh chum Dé manma.

9 Déara mé ré Día mo charraic, Cred as ar dhearmuid tú mé? cred fa nim-thighim go doilghiosach ó shárughadh mo námhad?

10 Lé cloidheamh ann mo chnámhuibh, scannluighid meascáirde mé; an feadh a deirid riom go láetheamhuil; Cáit a bhfuil do Dhía?

11 Cred fa tteilgeann tú thú féin síos, ó manam? agus cred fa bhfuil tú buáidhearthar ionnam? cuir do dhóigh a Ndia: óir molfá mé fós é, sláinte maighthe, agus mo Dhía.

PSALM XLIII.

Guidhe Dhaibhi ar a bhfilleadh go Team-pull Dé.

DEANA breitheamhnus orum, a Día, agus tagair mó chúis anaghaidh an ccineadh neamhthrócaireach: saor me ó fhear na mealltóireachda agus na hurchoide.

2 Oir is tú Día mo neirt: cred fa cuireann tú dhíot mé? cred fa nim-thighim go doilghiosach ar son sáruighthe mo námhad?

3 Cuir *chugam* do sholus agus thfírinne: tréoruighdís mé; tugaidís mé chum do chnuic námhtha, agus chum hionaid combnuighe.

4 Agus annsin racha mé go haltóir De, go nuige Día luathgháir mo gháirdeachuis: agus, molfad thú ar an ccláirsigh, ó a Dhé mo Dhía.

5 Cred fa tteilgionn tú thú féin síos, ó manam? agus cred fa bhfuil tú buáidhearthar ionnam? cuir do dhóigh a Ndia: óir molfad é fós, sláinte maighthe, agus mo Dhía.

PSALM XLIV.

Nach ionann súaimhneas na heagluise ann gach can aimsir.

Don phrímhí fhear ceóil, Psalm teagaisc do chloinn Chórah.

ADHE, do chúalamar ré ar gclúas-aibh, agus díollsightheadar ar naithre dhúinn, a nobair doibrigh tú iona naimsir, san tseanaimsir.

2 Gur dhíbris amach léd láimh na cineadhacha, agus gur shuighidh tú iadsan; do rinnis oile do na daoineibh, agus do theilgis amach iad.

3 Oir ní re na gcloidheamh do ghabhadar oighreachd a nfearuinn, agus ní hí a lámh féin do sháor iad: acht do lámh dheassa, agus do rígh, agus solus haighthe, do bhrigh go raibh tú fabharthach dhoibh.

4 Tusa mo Rígh, a Dhé: aithin saorughadh do Iácob.

5 Ionnadsa bhuailfíom ar naimhde: ann hainmse shailteorann síos an drong noch éirghios ar naghaidh.

6 Oir ní chuirfead mo dhóigh ann mo bhogha, agus ní saorfa mo chloidheamh mé.

7 Acht do thárthuigh tusa sinn ó ar naimhdeibh, agus do náirghis luchd ar ngortuighthe.

8 Do nímid glóir a Ndia ar feadh an laó, agus molfam hainm choidhche. Selah.

9 Acht do thréig tú, agus do náirigh tú sinn; agus ní racha tú amach ré ar slúaghaibh.

10 Do bheir tú oruinn iompógh ón namhaid: agus an luchd fhúathuighios sinn do níd éadail dóibh féin.

11 Do bheir tú sinn amhuil mineallach mar bhiadh; agus spréighe tú sinn a measc na ngeinteadh.

12 Reaca tú do dhaóine air néimhní, agus ní mhéaduidheann tú ó a lúach.

13 Do ní tú scannail dar ccomharsanuibh dhinn, tarcuisne agus magadh don luchd atá fa ccuáirt ar timchioll.

14 Do ní tú seanfhocail dinn a measc na ngeinteadh, crothadh cinn a measc na hpoibleach.

15 Atá mo náire ós mo choinne ar feadh an laó, agus dfoluigh náire maighthe mé,

16 Ó ghuth an cháintéora agus an scannluightheóra; ó aghaidh na námhad agus an dioghaltaigh.

17 Tháinig so uile oruinn; gidheadh níor dhearmadamar thusa, agus ní dhearnamar míochoinghioll a naghaidh do chonn-arthar.

18 Níor iompoigh ar gcroidhe air a ais, agus níor chláon ar ccoiscéime ód shlighe;

19 Máta gur bhrúigh tú sinn a nionad na ndragún, agus gur fholuigh tú sinn le scáile an bháis.

20 Má dhearmadamar ainm ar Ndé, agus gur leathnuigheamar ó chéile ar lámha chum Dé choimhthighe;

21 Nach spionfaidh Día so amach? óir is aithne dhó neithe foluightheacha an chroidhe.

22 Aseadh, ar do shonsa marbhtar sinn go láetheamhuil; meastar sinn mar chaorchuibh chum a náir.

23 Múscail, créd fa ccodlann tú, a THIGHEARNA? eirigh, ná tréig sinngo bráth.

24 Cred fa gceilionn tú do ghníus, a ndeana tú dearmad dar mbuáidhreadh agus dar sárughadh?

25 Oir do cláonadh ar nanam síos chum an luaithrigh: ceangluigh ar mbolg don talamh.

26 Éirigh ad chabhair dhuinne, agus fuaigail sin ar son do thrócaire.

PSALM XLV.

Caintic choimhcheangail Chríost ré na bhaincheile fein, 1 an eaglais.

Don phrímhfhéar ceóil ar Shosannim, do mhacaibh Córah, caintic grádh.

SCEITHIGH mo chroidhe amach cúis mhaith: labhrúim mobair don rígh: mo theanga mar pheann scríbhneóra ro dheithniosaídh.

2 Is bréaghdha thú ná clann na ndaoine: atáid grása ar ndórtadh ann do bhéul: uime sin do bheannuigh Día thú go bráth.

3 Deasuigh do chloidheamh ar do shliasaid, ó a chumbachduigh, red ghlóir agus red dhaitheamlachd.

4 Agus beir biséach ann do bhréaghdhachd déan marcúigheachd air haghaidh do bhrígh bhreithe na fírinne agus ceánn-sachda agus an cheirt; agus múinídh do lámh dheas neithe úathbhásach dhuit.

5 Is géur do shoighde a ccroidhte naimhde an rígh; tuitfid na daoine fúid.

6 *Atá* do chathaóir ríogha, a Dhé, go sáoghal na sáoghal: colbha fíréuntachda íseadh is colbha dot ríoghachd.

7 Do ghrádhúigh tú fíréuntachd, agus dfúathaigh tú éagiceart: air a nadhbharsin do ungaidh Día, do Dhía fein, thú le hola luathgháire ós cíonn do chompánach.

8 *Boltnuighidh* do chuid éaduigh uile do mhírr, agus aloes, agus chassia, amach as pálasuibh d'fíacluibh elephant, le ndéarnadar luathgháireach thú.

9 *Atáid* ingheana ríogh a measc do bhan onórach: atá an bhainríoghan ar na suighiudh ar do láimh dheis a nór Ophír.

10 Eist, a inghean, agus faic, agus cláon do chlúas; agus dearmaid do dhaóine fein, agus tigh hathar;

11 Agus sainnteochuidh an rígh do scéimh: óir isé fein do Thighearna; agus umhlúigh thú fein dó.

12 Agus guidhfid ingheana Tíor baghaidh re tíodhlacadh, an chuid is saidhbhre don phobal.

13 *Atá* inghean an rígh glórmhar uile taobh a stigh: is dórsnaithe a cúlaídh.

14 Do bhéarthar í chum an rígh a nórnaidheachd dobair shnaithide: na maighdiona a compánuigh noch leanas í do bhéarthar chugadsa iad.

15 Do bhéarthar iad maille ré luathgháir agus gháirdeachus: tiucfuid go pálas an rígh.

16 A náit haithreadh bíaid do mhic, suigheochthar mar phríonn-suighibh iad san talamh uile.

17 Do bhéarad fa deara hainm do bheith ar cuimhne ann gach aon ghinealach: uime sin molfuid na daóine thú go sáoghal na sáoghal.

PSALM XLVI.

Gurab é Día an tor is daingne, agus an fear gaisge is fearr.

Don phrímhfhéar ceóil do chloinn Chórah, caintic air Alamot.

SE Día ar ndéan agus ar neart, cunganamh ro ollamh a mbuaidhreadh.

2 Ar a nadhbharsin ní bhía eagla oruinn, da mbeith go nártlochadh an talamh, bíodh go nártlochadh na sléibhte go meadhon na fairge;

3 *Bíodh* go ndeanadh a huisceadha sin fuáim, agus go mbeidis buaidheartha, da ccroithnuighdis na cnuic le na hat singo hanmhór. Selah.

4 *Ata* abhann, a ndéanaid a srutháin sin cathair Dé luathgháireach, *ionad* náomhtha tigh combnuighe an tí is ro áirde.

5 *Atá* Día iona meadhon; ní corrochtar í: do bhéaraidh Día furtachd di, re héirghe amuch na maidne.

6 Do rinneadar na cineadhacha fuáim, do chorruigheadar na ríoghachda: do labhair seision, do leagh an talamh.

7 *Atá* Tighearna na slógh linn; *atá* Día Iacob na dhídean aguinn. Selah.

8 Tigidh, féuchuidh air oibribh an Tighearna, noch do chuir dólás air an ttalamh.

9 Do bheir sé fa deara cogadh do chos go crích na talmhan; brisigh sé an bogha, agus gearruidh an gath ó chéile; loisgidh sé na carbuid annsa teine, *ag rádh*,

10 Coisgidh, agus bíodh a fhios agaibh gur misi Día: bíaidh mé ar márdughadh a measc na gcineadhach, bíaidh mé onórach air an ttalamh.

11 *Ata* Tighearna na slógh linn; *atá* Día Iacob na ro dhidean aguinn. Selah.

PSALM XLVII.

Gur bé Día is rí na Níuduigheadh, agus na ccíneadhach.

Don phrímhfhéar ceóil, Psalm chloinne Córah.

BUAILIDH bhur mbasa, sibhsi uile a phobal; déanuigh gáirdeachus chum Dé re guth caithréime.

2 Oir *atá* an Tighearna is ro áirde úathbhásach; Rígh mor ós cíonn na talmhan uile.

3 Cláidhfidh sé na daóine fúinne, agus na cineadhacha fa ar ccosuibh.

4 Toighfidh sé ar noighreachd dúinn, oirdhearcus Iacob noch do ghrádhúigh sé. Selah.

5 Do chuaidh Día súas ré caithréim, an TIGHEARNA ré guth an ghalltrumpa.

6 Canuidh psalm do Dhía, canaidh psalm : canaidh moladh dár Rígh, canaidh moladh.

7 Oir isé Día Rígh na talmhan uile : canaidh moladh go héolach.

8 Atá Día a rioghachd ós cionn na cceineadhach : suighidh Día ar chathaóir a náomhthachda.

9 Do chruinnigheadar prionnsuidhe na ndaoine re cheile, pobal Dé Abraham : oir is lé Día sciatha na talmhan : atá sé ar na árdughadh go ro mhór.

PSALM XLVIII.

Ierusalem na scáthan ar ghloir na heagluise coitchinne.

Caintic agus Psalm do chloinn Chórah.

IS mór an TIGHEARNA, agus is ionmholta go hanmhór a ccathruigh ar Ndé, slíabh a naomhthachda.

2 Is bréaghdha a shuighiughadh, sólás na talmhan uile, cnoc Sion, taoibh an tuáisceirt, cathair an Rígh mhóir.

3 Is aithnid Día ann a phálásuibh mar dhídean.

4 Oir, féuch, do chruinnigheadar na ríghthe, agus do ghabhadar thort le chéile a néinfheachd.

5 Do chonncadar sin, agus dob iongantach léo ; do bhádar búaidheartha, do dheithifigheadar orra.

6 Do ghabh eagla greim dhiobh annsin, pian, mar mhnaói ag breith.

7 Brisinn tú loingios Tharsis ris an ngaoith a noir.

8 Do réir mar do chualamar, marsin do chonncamar a ccathruigh TIGHEARNA na slógh, a ccathruigh ar Ndé : daingneochuidh Día í go bráth. Selah.

9 Atamaoid ag feithiombh air do chinéul grádach, a Dhé, a lár do theampoill.

10 Do réir hanma, a Dhé, is marsin atá do mholadh go téorannuibh na talmhan : atá do lámh dheas lán díréuntachd.

11 Déanadh slíabh Sion gairdeachus, bídis ingheana Iúdah fólásach, do bhrigh do bhreitheamhnusa.

12 Siubhail timchioll Shion, gabh fá gcúirt na timchioll : áirimh a tuir.

13 Comharthuighe go maith a balladha, amhaircigh air a palásuibh ; go ninnisighe don ghinolach *thiocfas* bhur ndíagh.

14 Oir isé an Día so ar Ndia go saóghal na saóghal : tréorochuidh sé sinn go bás.

PSALM XLIX.

Gur ó Dhía ata an eiseirghe, agus nach ó neart nádurdha

Don phrímhfhear ceóil, Psalm mhac Córah.

CLUINIDHE so, a dhaoine uile ; éisdighe sibhsi, a uile áitreabhthacha an domhuin :

2 An tárd, agus an tísiol, an saidhbhir, agus an daidhbhir, le chéile.

3 Laibheoruidh mo bhéul neithe glioca ; agus smuáiniughaidh mo chroidhe iomad eagna.

4 Cláonfad mo chlúas chum cosamhlachd : foisceolad air an ccláirsigh mo rádh díambhair.

5 Cred fá mbeith eagla orum a laéthe a nuilc, an tan thiocfas éagceart mo shál am thimchioll fá gcúairt ?

6 An dream chuireas a ndóthchus iona saidhbhrios, agus do ní aidhbhéil asta féin a niomad a maóine ;

7 Ní fhuáisceoluidh *duine* ar aonchor a dhearbhrathair, ní thiubhraidh a fhuásgladh do dhía :

8 (Oir atá fhuasgladh a nanma comhmórluagh sin ; agus coisgidh go bráth :)

9 Go madh héidir leis fós marthainn go bráth, *chor* nach bhfaicfeadh truaill-eadh.

10 Oir do chí go néuguid daoine críonna, an tamadán fós agus an duine brúideamhuil go néuguid siad, agus go bhfágaid ag daóimibh oile a saidhbhrios.

11 Siad smuáintighe a ccroidhe, a tighthe do mharthuinn go bráth, agus a náitreibh ó ghinealach go ginealach ; do bheirid a nammana féin air a ndúthaigh.

12 Acht ní dhéana an duine comhnuidhe a noirdhearcus : is cosmhuil é ris na hainmhintibh mheathas.

13 So a slighe sé a néigcríonnachd é : agus taitnid a ráidhte ris an luchd thig na ndíagh. Selah.

14 Cuirthear san úaidh iad mar cháorchaibh ; iosfuidh an bás iad ; bíaidh úachdaránachd ag an bhfíreun orra air maidin ; agus cnaóifighear a mbréaghdhachd san úaidh as a mionad comhnúighe.

15 Acht saorfa Día manamsa as láimh na húaide : oir géabhúidh sé chuige mé. Selah.

16 Ná bíodh eagla ort a nuáir do nithear duine saidhbhir, a nuáir mhéuduighthear glóir a thighe ;

17 Oir an tan éugfas sé ní bheára éinní leis : ní rachaidh a ghlóir síos dá leanamhuin.

18 Bíodh gur bheannuigh sé a anam iona bheatha : agus go molfaid thú, mar do dhéanair maith dhuit féin.

19 Rachaidh sé go ginealach a aithreach ; ní fhaicfidh solus go bráth.

20 An duine atá a noirdhearcus, agus nach tuigíonn, is cosmhal é ris na hainmhidhibh imthighios seachad.

PSALM L.

Eidirdhealughadh an fhíor-chreidimh ón fháschreidimh.

Psalm Asaph.

DO ráidh an Día cumhachdach, an Tighearna, agus do ghoir an talamh ó éirge na gréine go a fuineadh.

2 Amach as Sion, do lonnruigh Día, iomláine na sgeimhe.

3 Tiucfaidh ar Ndía, agus ní bhiáidh na thocht: loisgidh teine roimhe, agus bhiáidh anfa iomarcach na thimchioll fa gcuáirt.

4 Goirfidh sé chum na bhfaiitheas ó a nús, agus chum na talinhan, do bhreith breithe air a dhaoimibh.

5 Cruinnighe mo náomha chugam; noch do rinne cumradh liom le hiodhbairt.

6 Agus foillseochuid na flaithis a fhírúntachd: óir is é Día féin an breitheamh. Selah.

7 Cluinidh, ó mo dhaóine, agus laibheorad; ó a Israel, agus do dhéan fiadhuise dhuitsi: is misi Día, do Dhíasa.

8 Ní dhéanad himdheargadh ar son hiodhbharthach nó hofíalach loisge, noch do bhí ós mo chomhair a gcomhnuighe.

9 Ní ghéubhad bulóg as do thigh, no gabhair fhíorionna as do mhánrachuibh.

10 Oir is liomsa a nuile bheathach na coilleadh, an teallach ar mhíle chnoc.

11 Is aithne dhamh uile éanlaith na slíabh: agus is liomsa beathuigh áilta an mhachaire.

12 Dá mbéinn ocrach, ní inneosuinn duitsi: óir is liomsa an domhan, agus a iomláine.

13 A níos mé féoil tharbh, no a níbhfe mé fuil na ngabhar?

14 Iódhbair moladh do Dhía; agus díol do mhóide ris an té is ró áirde:

15 Agus goir orumsa a ló a néigiontais: agus saorfaid thú, agus do bhéara tú glóir dhamh.

16 Acht ris an cionntach a deir Día, Cá mbeannan duitsi mo statúidighsi dfoillsiughadh, agus go ngéubhthá mo chumradh ad bhéul?

17 Agus fuathuighe tú smachdughadh, agus teilgíir mo bhriathra taobh síar dhíot.

18 Má chí tú gaduighe, righfidh tú leis, agus atá do chuid ronna leis na hadhal-trannachaibh.

19 Do bheirir do bhéul durchóid, agus cumuigh do theanga cealg.

20 Suighidh tú agus labhruidh tú a naghaidh do dhearbhrathar; do bheirir scannail do mhac do mhathar.

21 Na neithesi do rinnis, agus do bhí misi an thocht; agus do shaóilis go mbéna cosmhuil riot féin go hiomlán: *uchd* do bhéar achimhusán duit, agus cuirfead na neithesi a nórdughadh ós coine do shúl.

22 Anois measuighe so, sibhsi noch dhearmadas Día, deagla go réubfuin sibh, agus nach bíaidh fear bhur ttárrthála.

23 An té iódhbras moladh do bheir sé onóir dhamhsa: agus an té órduighios a shlighe taisbeanfadsa slánughadh Dé dhó.

PSALM LI.

An ceathramhadh psalm aithrighe.

Don phrimhfhear ceóil, Psalm Dhaibhi, a nuair tháinig Nátan an fáidh chuige, tar éis é do dhul go Bat-sébah.

DEUNA trócaire orum, a Dhé, do réir do thrócaire móire: do réir ro iomaíd do thruaighe scrios amach maíndlighthe.

2 Nigh mé ó mo chiontaibh go hionlán, agus glan mé ó mo pheacadh.

3 Oir admhuighim mo chionta: agus atá mo pheacadh ós mo choinne a ccomhnuigh.

4 Ad haghaidhsí, féin amháin, do pheacaidh mé, agus ad radharsa do rinneas an tolc: chum go bhfíorúightheair thusa ann hurlabhra, agus go rabhair fíorghlan ann do bhreitheamhnus.

5 Féuch, is an eigceart do chumadh mé; agus a gcionntuibh do ghabh mo mhathair a mbroinn mé.

6 Féuch, iarruidh tú fírinne taobh a stigh: agus a secréid dfoillsigh tú crionnachd damhsa.

7 Glansa lé hisóip mé, agus bíad glan: nigh mé, agus budh gile mé ná sneachda.

8 Do bhéarair orum gáirdeachus agus lúathgháir do chlos; chum go ndéindis na cnámha noch do bhris tú luathgháire.

9 Foluigh haghaidh óm pheacuighibhsí, agus scrios uáim mo chionta.

10 Cruthaigh ionnam croidhe glan, a Dhé; agus athnúaghaidh ann mo mheadhón spiorad iomlán.

11 Ná teilg mé seachad od fhiaghnuise; agus ná beir do spiorad náomhtha uáim.

12 Aisig dhamh gáirdeachus do shlánuighthe; agus connuimh súas mé le spiorad shaóir.

13 Ann sin múinfidh mé do shlighe do chiontachaibh; agus iompóchthair peacacha chugadsa.

14 Sáor mé ó fhuil, a Dhé, Día mo shlánuighthe: agus foillseochaidh mo theanga fhíréantacht ós áird.

15 A Tighearna, foisgeola tú mo phuisine; agus foillseochuidh mo bhéul do mholadh.

16 Oir ní iarrann tú iódhbairt; agus go

ttiubhuinn sin uáim : ní bhfuil dúil agad a nofráil loisge.

17 *Is iad íodhbhartha Dé spiorad briste : ar chroidhe bhriste chomhbrúigte, a Dhé, ní dhéanair tarcuisne.*

18 Déan maith do Shion ó do dheaghtóil féin: cuir súas balladha Ierusalem.

19 Aunsin bíaidh fonn agad a níodhbairt na firéuntachda, a nofráil loisge agus a nofráil chnaóite go hiomlán: aunsin do dhéanaid bulóga óga do thoirbhirt air haltóir.

PSALM LII.

Tairrgir ar dheireadh an droch chúirtéoir.

Don phrímhfhear ceóil, Psalm teagaisg Dháibhi: a nuáir tháinig Doeg an Tedomíteach, agus dinnis do Shaul, agus a dubhairt ris, tháinig Daibhi go tigh Ahimelech.

CRED fá ndéan tú uáil a nolc, a dhuine chumhachduigh? *mairigh maitheas Dé ar feadh an laoi.*

2 Tionusgnuidh do theanga urchóid; amhuil gérsían bhéarrtha, ag oibriughadh go cealgach.

3 Grádhuih tú olc tair an maith; bréaga ós cionn labhairt go firéunta. Selah.

4 Is ionmhuin leachd gach uile bhríathra urchóideacha, O a theangaidh mhillteach.

5 Mar an ccéadna scriosfuidh Dia thú go brath, agus béaruidh seachad thú, agus tarrongfuidh thú as do pháillíun, agus beanfaidh do fhréumha as talamh na mbéo. Selah.

6 Do chífidh an firéun mar an ccéadna, agus bíaidh eagla air, agus do dhéana gaire faoi:

7 Dearc, an nduine nach déarna a neart do Dhia; acht do chuir a dhóigh iona iomad saidhbhris, agus do neartuigh é féin iona chionntaibh.

8 Acht misi mar chrann ghlas oilibh a ttigh Dé: atá mo dhóigh a ttrócaire Dé go sáoghal na sáoghal.

9 Molfad thú go síorruidhe, do bhrígh go ndéarna tú sin: agus feithmhe mé ar hainm; óir is maith é ós coinne do náomh.

PSALM LIII.

An Duine do chuir cúl re Dia thríd amach, ní bhfuil sé saor ó eagla.

Don phrímhfhear ceóil ar Mahalat, Psalm teagaisg Dháibhi.

ADUBHAIRT an tamadán iona chroidhe, *Ní bhfuil Dia ann. Truailligh atáid siad, do nid éaigeart adhuathnhar: ní bhfuil áonduine do ní maith.*

2 Dféuch Dia ó neamh ar chloinn

Adhaimh, dféachuinn an raibh aon do thuicfeadh, nó diarrfadh Dia.

3 Do chuáidh gach áon ar ceúl: atáid a néinfheachd truailligh; *ní bhfuil áonduine do ní maith, ní bhfuil, fós áonduine.*

4 A bhfuil luchd oibrighthe urchóide gan éolus? noch itheas mo dhaóine mar ithid arán: agus ní ghoirid air an Ndía.

5 Ann sin do bhí eagla orra le húamhan, mar nach raibh eagla: óir do spréidh Dia a chnámhasan noch do rinne campa ad aghaidhsi: do náirigh tú iad, do bhrígh gur dhíult Dia iad.

6 O dá ttugthaóí slánughadh Israel amach as Sion! A nuáir iompochus Dia bairghdeanas a dhaóine, do dhéana Iacob lúathgháir, agus Israel gáirdeachus.

PSALM LIV.

Is ullaigh furtacht ó Dhia do nfhirein iona umhgar.

Don phrímhfhear ceóil air Neginot, Psalm teagaisg Dháibhi, a nuáir thangadar na Siphimigh agus a dubhradar ré Saul, nach bhfuil Daibhi dha fholach féin ar bhfochairne?

Oa Dhé, sáor mé, led ainm, agus led neart beir breitheamhnus orum.

2 O a Dhé, éist mo ghuidhe; tabhair éisteachd do bhriathruibh mo bhéil.

3 Óir déirghiodar coigcríche súas am aghaidh, agus iarruid luchd sáruighthe manam: níor chuireadar Dia ós a ccoinne. Selah.

4 Féuch, *isé* Dia mfear cabhartha: atá an TIGHEARNA ris an luchd chothuighios manam.

5 Cúiteochuidh sé olc ris a ndroing bhíos ag forfhaire orum: scrios uáit iad ann thfirinne.

6 Do dhéana mé íodhbairt duit go toileamhuil: molfad hainm, a THIGH-EARNA; óir is maith é.

7 Óir do sháor sé mé óm uile bhuaidh-readh: agus do chonnairc mo shúil ar mo naimhde.

PSALM LV.

Guidhe Dháibhi anaghaidh eascairde a thighe féin.

Don phrímhfhear ceóil ar Neginot, Psalm teagaisg Dháibhi.

TABHAIR éisteacht dom ghuidhe, ó a Dhé; agus ná foluigh thú féin óm ghearán.

2 Tabhair aire dhamb, agus éist riom: do níom díolghios ann mo ghearán, agus do ním fuáim;

3 Tre ghuth na námhad, tre ainleatrom na bpeacach: óir do bheirid urchóid orum, agus fuathghid mé a ndíbhfeirg.

4 Atá mo chroidhe air na ro phianadh ionnum: agus do thuitedar úathbhása an bháis orum.

5 Atá eagla agus criothnughadh ar tteachd orum, agus dfoluigh úathbhás mé.

6 Agus a dubhras, O nach bhfuil sciáth-an coluim agam! do dhéanuinn eitel as, agus do bhéinn a suáimhneas.

7 Féuch, do rachuinn a bhfad arseachrán, do dhéanuinn comhnuighe ann sa bhfásach. Selah.

8 Do dhéanuinn deithnios rem eulógh ón ngaóith ngúasachdaigh agus anfaidh.

9 Scios, a THIGHEARNA, agus roinn a tteangtha: óir do chonnaire mé foiréigíon agus imreasan annsa chathruigh.

10 A ló agus a noidhe tigid na timchioll air na balladhuibh: atá urchóid agus doilghios iona meadhón.

11 Atá corbadh ann a lár: agus ní dhealuighonn meabhail agus cealg ré na sráidibh.

12 Oir ní náimhaid do imdhearg mé; annsin dféadfuinn a iomchar: níor arduigh an té do fhúathaigh mé é féin am aghaidh; ann sin do rachfuinn a bhfolach air:

13 Acht tusa, a dhuine mar mo shamhuil féin, mo éoluighe, agus mfear aitheantais.

14 Do rinneamar aráon comhairle mbilis, do chúadhmar a naóinfheachd go tigh Dé.

15 Gabhadh an bás sealbh orra, tiaghaid síos go hifriónn béo: óir atáid uile iona ccoimhthionól, iona meadhón.

16 Ar mo shonsa, éighfe mé chum Dé; agus saorfa an TIGHEARNA mé.

17 Tráthnóna, agus air maidin, agus san meadhon laoi, do dhéana mé urnaigh, agus éighfidh ós áird: agus cluinfidh seision mo ghuth.

18 Dfúasgail sé manam a síothcháin ón gcath do bhí am aghaidh: óir is re hiomad do bhádar ag cur chugam.

19 Cluinidh an Día láidir, agus do bhéaraidh a nús iad, eadhon an té atá ann ón tseanaimsir. Selah. Ar a nadhbhar nach áthruighid, dá bhrígh sin ní bhíonn eagla Dé orra.

20 Do chuir sé a lámha amach a naghaidh an luchda do bhí a síothcháin ris: do bhris sé a chunnradh.

21 Bá bláithe briathra a bhéil ná im, acht do bhí cogadh iona chroidhe: bá buige a fhocail ná ola, gidheadh bá cloidhmthe tairngthe iad.

22 Teilg do mbuirighin air an TTIGHEARNA, agus cothochuidh sé thú: ní fhuileoguidh sé an firéun do chorruighid go bráth.

23 Acha tusa, a Dhé, bhéaras síos iad go poll an bháis: ní mhairfid daoine

fuilteacha agus cealgacha leith a láetheadh; Acht bíaidh mo dhóighse ionnadsa.

PSALM LVI.

Ceimheadfuidh Día deóra na bfirein, agus cluinidh sé an urnaigh.

Don phrímhfhéar ceoil air Ionat-elim-rechocim, Psalm órdha Dháibhi, a nuáir do ghabhadar na Philistinigh é a Ngát.

BI trócaireach dhamh, a Dhé: óir do shluigfeadh duine súas mé; air feadh an laoi ag cathughadh do bhrúighfeadh mé.

2 Do shluigfidís mo naimhde mé air feadh an laoi: óir atá iomad ag cathughadh am aghaidh, ó thusa is ro áirde.

3 A nuáir bhias eagla orum, bíaidh mo dhóigh ionnadsa.

4 A Ndia mholfas mé a bhriathar, a Ndia chuirim mo dhóigh; ní bhíaidh eagla orum cred do dhéanas feoil orum.

5 Ar feadh an laoi fáisgid mo bhriathra: atáid a smuaintighe éile chum uile am aghaidh.

6 Cruinnighid iad féin ar áonbhall, folchaid iad féin, comharthuighid mo choiscéimighe, a nuáir bhí ag foraire ar manam.

7 An rachaid siad as ar son a nurchóide? ann thfeirg ísigh na daoine, a Dhé.

8 Comháirinnionn tú mo sheachrán: cuir mo dhéora ann do bhuidéul: nach bhfuilid ann do leabhar?

9 Annsin fillfighthear mo naimhde air a nais, a nuáir gháirfid: atá a fhios so agam; óir atá Día air mo shon.

10 A Ndia mholfad a bhriathar: annsa TIGHEARNA mholfad a bhriathar.

11 A Ndia chuirfeadh mo dhóigh: ní bíaidh eagla orum cred do dhéanas duine orum.

12 Atáid do mhóide orum, a Dhé: toirbheoruidh mé molta dhuit.

13 Oir dfúasgail tú manam ó bhás: nach saorfa tú mo chosa ó leagadh, chum go siubhola mé go diongmhalta a lathair Dé a solus na mbéo?

PSALM LVII.

Dáibhi a measc dhaoine discir, do rinne sé urnaighe re Día.

Don phrímhfhéar ceoil, Al-taschit, Psalm órdha Dháibhi, a nuáir do theith ó lathair Shaul a steach san núamhuigh.

BI trócaireach dhamh, a Dhé, bí trócaireach dhamh: óir is ionnadsa atá dóigh manma: agus a scáile do sciathán bhias mo dhóigh, nó go ndeachaidh na huilecsi thorum.

2 Éighfe mé chum Dé is ro áirde; chum an Dé noch choimhlíonus a nuile né dhamhsa.

3 Cuirfidh sé ó thlaitbeamhnus, agus sáorfa sé mé, do bheir scannail don té nach do shloigfeadh súas mé. Selah. Cuirfidh Dia a thrócaire agus a thírínne *chugam*.

4 *Atá* manam a measc leomhan: luighim a measc druinge atá re theinidh, *eadhon* clam na ndaoine, dar gháethe agus soighde a bhfiacra, agus gur cloidhmhthe géara á tteangtha.

5 Bí ar hárdughadh, ós cionn na bhfaihteamhnus, a Dhé; do ghlóir ós an ttailamh uile.

6 Dullmhuigheadar líon a ccoinne mo choisceamh; do chláon manam síos: do thochladar iog romham, do thuitedar *féin* iona mheadhón. Selah.

7 *Atá* mo chroidhe ullamh, a Dhé, atá mo chroidhe ullamh: canfad agus do dhéanad molaídh.

8 Músail súos, ó mo ghlóir; dúisighe a shaltracha agus a chlárseacha: músigeola *mé* air maidin.

9 Molfad thú, a measc na ndaoine, a THIGHEARNA: canfad duit a measc na gcineadhach.

10 Oir is mór do thrócaire go nuige na neamha, agus thírínne go nuige ne néulla.

11 Bí ar hárdughadh, ós cionn na bhfaihteas, a Dhé: do ghlóir ós cionn na talmhan uile.

PSALM LVIII.

Olcas dhroch bhreitheamh; 3 miorúnn agus sgrios dhrochdhaoine.

Don phrímhfhéar ceóil, Al-taschit,
Psalm órdha Dháibhi.

AN labharthaoi ceart dha ríribh, a choimhthionól? a ndéantaóí breitheamhnus go díreach, sibhse a chlann ná ndaoine?

2 A seadh, a ccroidhe oibrighthí urchóid; annsa talamh chomhthromaidh foiréigion bhuir lámh.

3 Do níd na ciontaigh coimhthighidh dhíobh féin ón mbroinn: tiaghaid ar seachrán ón mbolg, ag labhairt bhréug.

4 Is cosmhuil a nimh re nimh naitheach nimhe: is cosmhuil *iad* re hadar boghar noch dhruídios a chlúas.

5 Noch nach éistfe re guth na ndrúagh, ag cleachtadh a ndraóidheachda go glic.

6 A Dhé, bris a bhfiacra iona mbéul: bris amach fiacra móra na nóigleomhan, a THIGHEARNA.

7 Leaghaidís amhuil uisge noch rithios go dían a ccomhnuigh: a nuáir mheasas sé a shaighde do chaitheamh, bídis mar budh géartha na mblodhuibh.

8 Mar leaghas an seilíde, amhluidh sin tiaghaid a muga: mar thoirrechios an-abuidh mná, go nach bhféach an ghríam.

9 Ní is doiche ná mhoitheochus bhuir bpotuighe na deilg, comhmaith an beó agus an críon, búaidhirfidh an tanfa é.

10 Do dhéana an fíreun luathgháire an tan chfios an díoghaltas: nighfe a chosa a bhfuil na neimhdhiadhach.

11 Agus a deara duine, Go deimhin, *atá* sochar ag an bhfireun: go dearbhtha sé Dia do ní breitheamhnus air an ttailamh.

PSALM LIX.

Daibhi iadhta súas iona thigh féin, diarr se cobhair an THIGHEARNA.

Don phrímhfhéar ceóil, Altaschit, Psalm órdha Dháibhi; a nuáir do chuir Sául drong iad do chuirfeadh faire air a thigh, dá mharbhadh.

SAOR mé óm naimhdibh, a Dhé: ón lucht éirghios súas am aghaidh bísi do dhídean damh.

2 Sáor mé ó lucht oibrighthe na hurchoíde, agus coimhead mé ó dhaóinibh fuilteacha.

3 Oir, cheana, atáid ag luigheachán air manam: cruinnighid na cumhachtaigh a naóinfeachd am aghaidh; ní *ar son* mo sháruighthe, ní *air son* mo pheacaidh, a THIGHEARNA.

4 Ritidh gan chion air bith dom thaoibhse agus ullmhuighid iad féin: éirighsi súas do theagnháil leam, agus dearc.

5 Agus tusa, a THIGHEARNA Día na slógh, Día Israel, músail dféuchuin na ccineadhachso uile: ná bí grásamhuil dóibh uile noch oibrighthios urchóid go meantolach. Selah.

6 Filid tráthnóna: do níd fuáim amhuil madradh, agus imthighid fa ecúairt a dtimchioll na caitheach.

7 Féuch, tairnid re na mbéul: *atáid* cloidhmhthe iona bpusaibh; oir, a *deirid*, Cía chluin?

8 Acht tusa, a THIGHEARNA, do dhéanair magadh orra; do dhéanair tarcuisne air na geintibh uile.

9 Do bhrigh a neirtsíon do bhéaradsa aire dhuitsi: oir is tusa a THIGHEARNA mo dhídean.

10 Tiucfaidh mo Dhía grásamhuil romham: do bhéara Día dhamh *mo mhian* dfaicsin air mo naimhde.

11 Ná marbh iad, deagla go ndéanadh mo dhaoine dearmad: spreidh iad re do chumhachdaibh; agus tabhair a nús iad, a THIGHEARNA ar sciath.

12 *Ar son* peacaidh a mbéil briathair a bpuisín gabthar iad ann a núabhar: agus ar son a malluighthe agus a mbréug noch labhruid.

13 Díothlathirigh a bhfeirg *iad*, díoth-

laithrigh, go nach béid ann : agus bíodh a fhíos aca go bhfuil Dia ag riaghladh ann Iacob go téorannuibh na talmhan. Selah.

14 Agus fillidis tráthmona ; agus taifnedis amhuil madradh, agus imthighdis fá ccaúirt na caithreach.

15 Bídis ar seachrán síos agus súas deasbhuidh bíd, agus bídis ag ithiomrádh muna bhfaghaid a riar.

16 Acht canfa misi dot neartsa ; agus luathgháirfead as do thrócaire gach maidin : óir bá tú mo choimhead agus mo dhídean a ló mo thrioblóide.

17 O mo neart, dhuitse chanfas mé : óir isé Dia mo dhídean, Dia mo throcaire.

PSALM LX.

Psalm chaithreamach tar íis bhuáidh chathlárach.

Don phrímhfhéar ceoil air Shusan-eduth, Psalm ordha Dháibhi chum teagaig ; an tan do throid sé ré Aram ó Mhesopotamia, agus re Aram ó Shobah, an tan díll Ioab, agus do mharbh do Edom dhá mhíle dhéug a ngleann an tsaluinn.

ADHE, do chuir tú dhíot sinn, do bhris tú sinn, do bhí fearg ort ; iompóigh thú féin chugainn a rís.

2 Thugais air an titalamh críochnughadh ; agus do bhris é : leighis a bhéarnadha ; óir atá sé air crith.

3 Do thaisbéin tú ní crúaidh dot phobal : thugais oruinn fion an mhearuighthe dól.

4 Thuguis bratach don lucht agá bhfuil heagla, dá nochdadh air son na fírinne.

5 Chum go saorfuidhe haóis grádh ; saor led láimh dheis, agus cluin misi.

6 Do labhair Dia iona náomhthachd ; bíad luathgháireach, roinnfead Sechem, agus toimheosad gleann Sucot.

7 Is leamsa Gilead, agus is leam Manasseh ; sé Ephraim fós neart mo chin ; Iudah mo dhligtheamhnach ;

8 Moab mo phota ionnluith ; teilgfíod mo bhróg tar Edom : a Phalestina, déan caithréim ós mo chionn.

9 Cía bhéaras mé *agus* an ccaithrigh dhaingin ? cía thréorochus mé go Hédom ?

10 Nach déana tusa, a Dhé, *noch* do chuir dhíot sinn ? agus nar bháil leachd dul amach, a Dhé, ré ar sluáighthe ?

11 Tabhair furtachd dbúinn ó bhuáidhreach : óir is díomháoin cabhair an duine.

12 A Ndia do dhéanam gaisge : agus saíteoruidh se síos lucht ar mbuaidheartha.

PSALM LXI.

Is adhbhar mkuinighinn leis fos, foirdhíon Dé a nadod.

Don phrímhfhéar ceoil air Neginot, Psalm Dháibhi.

EIST mo chomhairc, a Dhé ; tabhair aire dom ghuidhe.

2 O théorannuibh na talmhan eighfíod chugadsa, a núair bhíos mo chroidhe fa thuirse : tréoruigh mé chum na cairge is áirde na mé.

3 Oir do bhí tú ad fhasgadh ágam, ad thor láidir ó aghaidh na namhad.

4 Do dhéanad comhnuighe ann do thabearnacuil go bráth : bíaidh mo dhóigh a ccauin do sciathán. Selah.

5 Oir do chúala tusa, a Dhé, mo mhóide : thuguis oighreachd don druing air a bhfuil eagla hanma.

6 Cuiridh tú láethe a ccionn láethe an rígh : bíaidh a bhliadhna mar do *bhiath* iomad ginealach.

7 Do dhéana sé comhnuighe choidhche as conne Dé : ó ullmhuigh trócaire agus fírinne, noch choimheadfas é.

8 Mársin chanfas misi psalm chum hanmasa go bráth, do choimhlíonadh mé mhóide go láetheamhuil.

PSALM LXII.

Gur congnamh Dia sgach aón chás.

Don phrímhfhéar ceoil, do Iedútun, Psalm Dháibhi.

ATA fós manam ag feithiomh amháin air Dhía : noch ó bhfuil mo shlánughadh.

2 Isé fós mo charruic agus mo shlánughadh ; mo dhídean ; ní chorrochthar mé go mór.

3 Cá fad bheithí smainiughadh urchuid a naghaidh dhuine ? muirfighear sibh uile : *beithí* mar bhalla cláon, *mar* fhál thrasgarthar síos.

4 Amháin do níd comhairle *eision* do chur síos ón onóir : dúilighid a mbréig : beannuighid re na mbéul, agus malluighid re na gcroidhe. Selah.

5 Gídeadh, O manam, comhnuighsi a Ndia amháin ; óir is úadhsan *atá* mo dhóthchus.

6 Is *eision* amháin mo charruig agus mo shlánughadh : *is é* mo dhídion ; ní chorrochthar mé.

7 A Ndia *atá* mo shlánughadh agus mo ghlóir : carruic mo neirt, a Ndia, *atá* mo dhóigh.

8 Cuiridh bhur ndóigh ann a comhnuighe ; sibhsí a dhaome, dóirtighe amach bhur ccroidhe dá lathair : *isé* Dia *is* dídion dháinn. Selah.

9 Go deimhin is díomhaóineas clann na ndaóine uirisiol, is bréug clann na ndaóine móra: ar na ccut a néainfeachd a meadh-nibh, is *éatruime* iad ná an díomhaóineas.

10 Nà cuirigh bhur ndóigh a sárughadh, agus a sladuigheachd ná bithi díomhaóin: an tan fhásas saidhbhrios, nà cuiridh bhur ccroidhe air.

11 Do labhair Día aonuáir; fá dhó chúala mé so; gur ré Día *bheanas* cumhachda.

12 Mar an ccéadna is *leátsa*, a THIGH-FARNA, trócaire: óir do bhéair don duine do réir a oibre.

PSALM LXIII.

Mian an anam go Día.

Psalm Dháibhi a nuáir do bhí sé a bhfásach Iúdah.

A DHIA, is tú mo Dhíasa; sírfe mé thú go moch: atá manam tartmhar chugad, atá mfeóil mianmhar chugad a titalam thirm thartmhar, mar nach bhfuilid uisgeadha;

2 Dfaicsin do chumhachd agus do ghloire, *mar* do chonnaire mé thú annsa tsanctora.

3 Oir is féarr do chinéul grádhach, ná beatha, molfá mo bhéul thú.

4 Marso bheinneochad thú an feadh mhairfid: ann thainm tóigfid súas mo lámha.

5 Saiseochthar manam mar budh *le* méathus agus le smior; agus re puisinibh gairdeacha mholfas mo bhéul thú:

6 A nuáir chuimhnighim ort air mo leabuidh, *agus* annsa *noidhe* fhaire mar smuáinim ort.

7 Do bhrígh go rabhuis mar chabhair agam, agus do dhéan gairdeachus a sgáile do sciathán.

8 Leanaidh manam go dlú ort: connmhann do lamh dheas súas mé.

9 Agus an lucht íarrus manam, chum a mhíllte, rachaid annsna codchaibh is isle don talamh.

10 Dóirtfíghthear a bhfuil ris an ccloidheamh: béid na ccuid ronna ag sionnchaibh.

11 Agus do dhéana an rígh luathgháir a Ndia; do dhéana gach áon mhionuigheas thrídsion glóir: oir druidfear béul na druinge do ní bréuga.

PSALM LXIV.

Dúthchioll na namhad a ndrochchúis.

Don phrímhfhéar ceóil, Psalm Dháibhi.

EIST mo ghuth, a Dhé, am urnuigh: ó eagla na námhad didiu mo bbeatha.

2 Foluigh mé air chomhairle shecreídigh na ndrochdaóine; ó chogar luchda oibhrichthe na hurchoide:

3 Noch do ghéaraidh a tteanga mar chloidheamh, do órduigh a soighde, *eadhon* focail shearbha:

4 Do chaitheamh a nfréin go foluigh-each: caithfid go hobann é, agus ní bhíaidh eagla orra.

5 Meisnighid iad féin a ndrochchúis: comhraidhid fá líonta dfolach; a deirid, Cía chíos iad?

6 Spíonuid amach éaicteart; coimhlíonuid cúartughadh dithchiollach: maráon a meadhon gach nduine ar leith, agus re croidhe domhain.

7 Acht caithfidh Día iadsan *le* soighid; bíaidh siad loitighe go hobann.

8 Agus do bhéaraid fá deara a tteanga féin tuitim orra: teithigh gach duine chíos iad.

9 Agus bíaidh eagla air a nuile dhuine, agus foillseochaid obair Dé; agus do bhéaraid aire a ghníomhsan do thuigsin.

10 Do dhéana an fíréun luathgháir annsa TIGHEARNA, agus cuirfe a dhóigh ann; agus do dhéanaid a nuile díreach a ccroidhe glóir.

PSALM LXV.

Ata daibhi ag moladh an TIGHEARNA, arson méud a sholathar do dhaóinibh.

Don phrímhfhéar ceóil, Psalm nó caintic Dháibhi.

A DHE, is duitse is dúal moladh, a Sion: agus is riotsa díolfar an mhóid.

2 Thusa noch éisdeas re húrnaigh, chugadsa thiucfas a nuile fheóil.

3 Do rugadar neithe éaicteart buáidh am aghaidh: sgagfa tusa, ar saruighthe.

4 Is beannuighe-an té thoghas tú, agus do bheirir a ngar, do dhéana sé comhnúighe ann do chuirtibh: saiseochthar sinne re neithibh maithre do thighe, do theampuil náomhtha.

5 Re neithibh úathbhásacha fhregeorus tú sinn a bhfíréantachd, a Dhé ar slánaighthe; dóthchus uile théoranna na talmhan, agus na fairge noch atá a bhfáid uainn:

6 Noch dhiongmhalas na sléibhte re na neart; agus é ar na thimchiollughadh ré cumhachta:

7 Noch shuáimhnighios fuáim na fairge, fuáim a tonn, agus comhmbuaidhreadh na ndaóine.

8 Agus an lucht áitreabhús annsna teórannuibh is faide úaid bíaidh eagla red chomharthadhuibh orra: do bhéair air dhul amach na maidne agus an trathnóna luathgháir do dhéanamh.

9 Thig tú téuchum na talmhan, agus

flúcha tú é: cuirfí a saidhbhríos go mór é re habhuinn Dé, lán duisgeadhuibh: ullmhuighidh tú dhóibh arbhar, a nuair sholáthrú tú é.

10 Cuir tú uisce air a iomairighibh go líonmhar: suighe tú a eitrigheach: do dhéanair bog é ré ceathaibh: beinneochair a mháothain.

11 Cuiridh tú coróin ar an mblíadhain red mhaith; agus sílfid do chasain méuthus.

12 Sílfid ar inbhior a nfásuigh: agus béid na cnoic lúathghaireach fa ccuairt.

13 Atáid na hinbhir éaduighthe re tréaduibh; agus na gleanta a bhfolach ré harbhar; béicid lé lúathgháir, agus fós canuid.

PSALM LXVI.

Psalm molta do Dhia arson a chomh-fhuasgladh.

Don phrímhfhéar ceóil, caintic nó Psalm.

DEANUIDH fuaim lúathghaireach do Dhia, a thíortha uile:

2 Canuidh re salmhuibh glóir a anma: tabhruidh glóir dhá mholadh.

3 Abruidh ré Dia, Cred é húathbhasuighesí ann hoibribh! tre mhéad do neirt do dhéanaid do naimhde. mbla dhuit.

4 Cláonfuidh an talamh uile iad féin duit, agus canfaid salm dhuit; canfaid salm dot ainm. Selah.

5 Tigidh agus féuchuidh oibreacha Dé: is úathbhásach é tre na ghníomh air chloinn na ndáoine.

6 Dionpóigh sé a nfairge a bhféarann thirim: do chúadar dá gcois thríd a nabhuinn: ánsin do rinneamairne lúathgháir annsan.

7 Riaghluidh sé re na neart go bráth; do chíd a shúile na cineadhacha: ní áirdeochchuid na heasáontuigh iad féin. Selah.

8 Beannuighidhí a phoibleacha, ar Ndíane, agus tugaidh fa deara guth a mholta do chluinsion:

9 Noch coingmhus ar nanam béo, agus nach ttug air ar coois corrughadh.

10 Oir do dhearbhuigh tú sinn, a Dhé: do theastuidh tú sinn, do réir théastuighthe a nairgid.

11 Thug tú a steach san líon sinn; do chuir tú cumhgach air ar leasrachaibh.

12 Thug tú air dháoinibh marcúigheachd do dhéanamh air ar gceann; do chuamar thríd theine agus uisce: achd do thugaisse amach sinn go hionud shaidhbhir.

13 Rachad a steach ann do thigh re hiodhbarthaibh loisge: coimhlíonfad duitse mo mhóide,

14 Noch do admhuigh mo phuisíne, agus do labhair mo bhéul, a nuair do bhí amhgar oram.

15 Iodhbartha loisge méithealluigh

toirbheorad dhuit, ré húsga reitheadh; do dhéan na daimb réidh, agus na gabhair fhíonna. Selah.

16 Tigidh, sibhsí ler beagal Dia, agus inneosad cred do rinne sé ar son manma.

17 Chuigesion do ghoireas rem bhéul, agus do hárdughadh é rem theangaidh.

18 Má chim urchoid am chroidhe, ní chluinfidh an TIGHEARNA:

19 Acht go deimhin do chúalaidh Dia mé; thug sé aire do ghuth murnaigh.

20 Go madh beannuigh Dia, nar dhiúlt mo ghuidhe, agus nar fhíll a thrócaire uáim.

PSALM LXVII.

Tairrghir ar ghairm na ccineadhach.

Don phrímhfhéar ceóil ar Neginot, Psalm agus caintic.

GO raibh Dia trócaireach dhúinn, agus go mbeannuighe sé sinn; agus deálradh sé a aghaidh oruinn. Selah.

2 Ionduis go naitheantar do shlighe ar an ttalamh, do shlanughadh a measc na nuile chineadhach.

3 Molaidís na poibleacha thú, a Dhé; molaidís na poibleacha uile thú.

4 Do dhéanaid na cineadhacha lúathghaire agus béid gáirdeach: óir do dhéanair breitheamhnus air na daóinibh go ceart, agus tréoroichuir na cineadhacha air talamh. Selah.

5 Molaidís na poibleacha thú, a Dhé; molaidís na poibleacha uile thú.

6 Do bhéaruidh an talamh a bhiseach; beinneochaidh Dia, ar Ndía sinn.

7 Beinneochaidh Dia sinn; agus bíaidh a eagla air uile théorannuibh na talnhan.

PSALM LXVIII.

Caintic chaithreanmach aig athrughadh na huirce, agus um bhuaidh agus righeacht Chriosd.

Don phrímhfhéar ceóil Psalm agus caintic Dháibhi.

EIRGHIDH Dia, agus spréidhthear a naimhde: agus teithidís an lucht fhúathghios é ó na aghaidh.

2 Mar thiomáintear dentach seachad, marsin tiomáinse seachad iad: mar leaghas céir ós coinne tineadh, marsin meathaidís na cíontuigh a bhfiaghnuise Dé.

3 Acht bidís na fíreín lúathghaireach; déindís gáirdeachus ós coinne Dé: agus, bidís meannnach lé lúathghaire.

4 Canuidh do Dhia, canaidh psalm dlia ainm: árdúighidh an té do ní marcúigeachd ar na flaitís re na ainm IAH, agus deanuidh gáirdeachus ós a choinne.

5 Isé Dia athair na ndilleacht, agus

breithiomh na mbaintreabhach, a nionad comhnuidhe a náomhthachta.

6 Cuiridh Día an tuáigneach a tteaghlach: do bheir amach an drong bhios ceangailte lé slabhradhuibh: acht do níd na méirligh comhnuighe a *ttalamh* thirim.

7 A Dhé, a nuáir do chúaidh tú amach roimhe do phobal, a nuáir do chúaidh tú ar haghaidh go gaisgeamhuil san diothramh; Selah:

8 Do chríochnuigh an talamh, do shileadar na slaitheamhnúis ó aghaidh Dé: Sínai féin ar aghaidh Dé, Día Israel.

9 Do shíl tú fearthuinn thiodhlaictheach a núas, a Dhé, do chomhdhaingnidh tú hoighreach, an tan do bhí sí tuirseach.

10 Do bhí do choimhthional na ccomhnuidhe inte: do dhaingnigh tú sin do réir do mhaiteasa do na bochtaibh, a Dhé.

11 Thug an TIGHEARNA an focal: bá mór an banna do shoisgéul é.

12 Teithid ríghthe slúagh, teithid: agus roinne sisi noch comhnuighios a stigh a néadail.

13 Bíodh gur luighiobhair a measg na mbránradh, *beithí mar* sciatháin coluim ar na bhfolach lé hairgiod, agus a cleiteach ré ór buidhe.

14 A nuáir do spréidh an Tuilechumhachdach ríghthe air a sonsa, do bhí sí mar shneachta a Salmon.

15 Cnoc Dé cnoc Básan; cnoc árd cnoc Básan.

16 Créd fá lingthí, sibhsí a shléibhte árdá? an cnoco bá mían lé Día comhnuighe do dhéanamh ann; bíaidh an TIGHEARNA na comhnuigh ann go bráth.

17 Atáid carbaid Dé fithche míle, míltidh dáinglibh: atá an TIGHEARNA na measc, annsa náit náomhtha, Sínai.

18 Do chúaidh tú suas ar árd, thugais braighdeanas a mbraighdeanas leachd: do ghabh tú tiodhlaicthe ar son daóine; agus fós, *ar son* na méirleach, chum comhnuidhe na measc a THIGHEARNA Día.

19 *Go madh* beannuigh an TIGHEARNA, noch thréoruighios sinn go láetheamhuil, Día ar shlánuighthe. Selah.

20 Isé ar Ndíanne Día ar slánuighe; agus ré, Día an TIGHEARNA *beanaid* slightheach an bháis.

21 Loitfidh Día go deimhin ceann a namhad, agus cloigíonn ghrúagach an té shiubhlas do ghnáth iona pheacaidh.

22 A dubhairt an TIGHEARNA, O Bhásan do bhéarad a ris, do bhéarad *thusa* a ris ó dhúbhaigéan na fairge:

23 Go ttuimthuigh do chos a bhfuil, teangtha do mhadrach a *bhfuil* do námhad.

24 Do chonncadar himtheachda, a Dhé; imtheachta mo Dhé, mo Rígh annsa tsanctóra.

25 Do chúadar na cantaireadha a ttosach, na ndiaigh sin an luchd seanma air adhbhuidhibh; iona meadhón na maighdiona oga ag búaladh tábuir.

26 Beannuighsi Día annsa comhdháluibh, an TIGHEARNA, ó thiobraid Israel.

27 Ag *sin* Benjamin beag a núachdarán, prionnsuighe Iudah agus a coimhthonol, prionnsuighe Sebulon, agus prionnsuighe Naphtali.

28 Daithin do Dhía féin do neart: neartuigh, a Dhé, an ní sin noch doibrigh tú dhúinne.

29 Ar son do theampuill ann Ierusalem do bhéuraidh ríghthe tiodhlaicadha chugad.

30 Imdhearg beathach an ghioicuidh, ealbha na ttarbh láidir, maille ré láogaibh na ndaóine, *nó* go numbluighe sé é féin ré píosaighibh aird: spréidh ó chéile na daóine agá bhfuil dúil a ccogadh.

31 Tíocfaid prionnsuidhe as a Néigipt; sínigh Etiopia go hobann a lámha amach do Dhía.

32 Canaidh do Dhía, a rioghachda na talmhan; canaidh sailm don TIGHEARNA; Selah:

33 Don té do ní marcuigheachd ar neamhuibh na neamh, ón tseanaimsir; féuch, do bheir sé a gbuth, guth neartmhar.

34 Tugaidhsí neart do Dhía: noch agá *bhfuil* a oirdhearcus ar Israel, agus a *bhfuil* a neart a bhflaitheamhnus.

35 Is úathbhásach *thusa* a Dhé, amach as háitibh náomhtha: sé Día Israel do bheir neart agus cumhachda don phobal. *Go má* beannuigh Día.

PSALM LXIX.

Urnaighe dhúine ar a sháruhadh, ag tairrgir scrios an luchd sháruighthe.

Don phrímhfhéar ceoil ar Shosannim, Psalm Dháibhi.

SAOR mé, a Dhé; óir thangadar na huisgeadha go nuige manam.

2 Do sluígeadh mé a lában rodomhuin, mar nach *bhfuil* ionad seasta: tháinig mé go doimhne na nuisgeadh, agus tá an sruth ag dul thorun.

3 Atáim toirseach óm chombarcuibh: do tiormuigheadh mo scórnach, do thailigheadar mo shúile tre mfoirfheithreamh air mo Dhía.

4 Do líonadar ós cionn ghrúaige mo chinn an luchd agá bhfuil fáth orum gan adhbhar: Is cumhachdach an luchd re ar mían mo dhíothlaithriughadh, *ar mbeith* na naimhde agam, go héagócach: annsin dais g mé an ní nar fhúaduighios.

5 A Dhé, is aithne dhuitse mo leimhe; agus ní bhfuil mo chionta a bhfolach ort

6 An drong atá ag feithiomh ortsa, a THIGHEARNA Día na slúagh, ná claoidh-

thear iad ná biodh náire orra air mo shonsa: an drong iárrus thusa, a Dhé Israel.

7 Do bhrígh gur iomchair mé scannail ar do shonsa; atá maghaidh a bhfolach lé náire.

8 Do rinneadh coimlthigheach dhíom dom dhearbhráithribh, agus eachtrannach do chloinn mo mhathar.

9 Oir a duáigh éad do thighesi súas mé; agus do thuit achmhusán na druinge do scannluigh thú orum.

10 Agus do ghul mé, agus do bhí manam a ttrosgadh, agus do chúireadh sin a cceann mo scannlach.

11 Agus do rinneas mo chulaidh do shaicéadach; agus do bhí mé am sheanfhocail acasan.

12 Agus do labhradar an lucht shuighios annsa gheata am aghaidh; agus an lucht íbhios deoch láidir do rinneadar abhrán orum.

13 Acht misi, atá mo ghuidhe chugadsa a THIGHEARNA, a nam ionghabhála: a Dhé, do réir ro iomad do thrócaire cluin mé, a bhfirinne do shlánaighthe.

14 Sáor mé as an lathaidh, agus ná léig mo dhul a níochtair: sáorthar mé ó lucht mífuaithagthe, agus as doimhne na nuisgeadha.

15 Ná leig do thuile na nuisgeadh dul ós mo chionn, agus na léig do naigéan mo shlugadh, agus ná léig don pholl a bhéul do dhruid orum.

16 Cluin mé, a THIGHEARNA; oir is maith do chinéil grádbach: do réir iomad do thrócaire ceannsa fill orum.

17 Agus ná foluigh haghaidh ód sheirbhíseach; oir a táim a mbuaidhreadh: déana deithfir dom éisdeachd.

18 Druid a ngar dom anam fúasgail é: sáor mé do bhrígh mo námhad.

19 Is aithne dhuitsi mo scannail, agus mo náire, agus measonóir: atáid mo naimhde uile ós do choinne.

20 Do bhris an táchmhusán mo chroidhe; agus atáim lán do dhóbrón: agus do bhí suil agam re duine éigin do dhéanadh comhthuirsí leam, agus ní raibh ánduine; agus ar son lucht comhfhurtachda, ní bhfuaras iad.

21 Agus thugadar dhamh arson bhíadha domlas; agus ann mo thart thugadar fineagra re nól damh.

22 Biodh a mbórd ós a ccoinne féin mar dhul; agus a nionad luaidheachda, mar phaintéur dhóibh.

23 Dorchuidhíhear a súile, iondus nach bhfaicid; agus tabhair air a leasrachaibh bheith a ccomnuighe air crith.

24 Dóirt amach do dhibhfheirg orra agus gabhadh teas thfeirge greim orra.

25 Biodh a nionad comhnuidhe na bháinsigh; ná biodh fear comhnuidhe ann a tightheibh.

26 Oir do níd ainleannmhúin air an té do bhuail tusa; agus labhruid chum doilghis don lucht do loit tú.

27 Cuir urchóid a gcionn a nurchóide: agus ná tiaghaid ad thiféantachtsa.

28 Scriostar amach iad as leabhar na mbéa, agus ná scriobhtar iad maille ris na fireúnuibh.

29 Agus misi, biodh go bhfuilim ar mo bhuaidhreadh, agus dóbrónach: cuireadh do shlanúghadh, a Dhé, súas go hárd mé.

30 Molfad ainm Dé re caintic, agus do dhéanad a mhórughadh ré tabhairt buidheachais.

31 Taitneochuidh so mar an gcéadna ris an TTIGHEARNA nisa mhó ná damh nó bulóg agá bhfuilid adharca ingne scoilte.

32 Do chífid an tumhal sin, agus do dhéana gáirdeachus: agus mairfidh bhur ccroidhesi noch iárrus Día.

33 Oir cluinigh Día na boicht, agus ní tharcuisigheann a phríúsúnaigh.

34 Molfaidh neamh agus talamh é, na faireadha, agus a ccorruighionn ionnta.

35 Oir sáorfa Día Sion, agus cuirfe súas caithreacha Iúdah: ionnus go ndéanaid comhnuidhe annsin, agus go mbiáidh na oighreacha aca.

36 Agus sealbhochuidh sliocht a sheirbhíseach é: agus an lucht ghráduighios a ainm áitreobhuid ann.

PSALM LXX.

Guidhe fá naimhde a anam do chlaóí.

Don phrímhfhéar ceóil, Psalm Dháibhi, do chur a cceimhne.

A DHE, dom sháoradh; a THIGHEARNA, dom chabhair déan deithfir.

2 Biodh náire orra agus bídis cláoidhte, noch iárrus manum: ílltior air a nais, agus náirighthe, an lucht iárrus mo dhioghbbhail.

3 Filltior air a nais iad do luaidheacht a náire noch a deir, Aha, aha.

4 Bídis luathgháireach agus gáirleach ionnadsa gach aon iárrus thusa: agus abraidís a ccomhnuidhe gach a ngráduighceann do shlánughadh, Go móruighear Día.

5 Acht atáimsi bocht uireasbhach: a Dhé, déan deithfir chugam: is tusa mfear cabhartha agus sáortha; a THIGHEARNA, ná déan moill.

PSALM LXXI.

Ata Dailbhi ag athchoinnigh a chongbhail daingean a ccrábhadh iona sheanóis.

I ONNADSA, a THIGHEARNA, chuirim mo dhóigh: ná náirighthe mé go bráth.

2 Ann túséantas fúasgail mé, agus saor mé: cláon do chlúas chugam, agus cùmhuigh mé.

3 Bí dhambhsa ad ionad súighe daingion, chum a rachad do ghnáth: óir thugais aithne mo thátháil; is tú mo charruic agus mo dhaingion.

4 Mo Dhia, saor mé, as láimh an chiontuigh, as láimh an duine neimhfhiréunta agus fhiochmhair.

5 Oir is tú mo dhóigh, a THIGHEARNA Dia: mo dhóigh óm óige.

6 Is leatsa do congmhadh súas mé ón mbroinn: is tú thug mé ó ionathar mo mhathar: is tusa mbholas mé a ccomhnuighe.

7 Mar iongnadh do bhí mé ag mórán; acht is tusa mo dhídean daingean.

8 Bíodh mo bhéul líonta *led* mholadh honóir air feadh an laoi.

9 Ná teilg seachad mé a naimsir mo sheanaoise; a nuair fhailighbhis mo neart na tréig mé.

10 Oir labhruid mo naimhde an aghaidh; agus lucht atá ag forfhaire air manam gabhaid combairle ré chéile,

11 Ag rádh, Do thréig Dia é: inghreamuigh agus gabhaidh é; oir ní bhfuil fear a tháthála.

12 A Dhé, ná bí a bhfad uáin: mo Dhia, deithfrigh dom fhurtachd.

13 Bídis claóidhte agus dioghbháite noch atá na neasgcáirdibh dom anam; foluightheair iad le scannail agus ré easonóir noch iarrus molc.

14 Acht bíaidh dóthchus agam do ghnáth, agus cuirfead a geionn huile mholta.

15 Áitreachuigh mo bhéul thfiréuntacht air feadh an laoi do shlánughadh; bíodh nach féidir liom a náiriomh.

16 Rachad air maghaidh a neart an THIGHEARNA Dia: trachdad ar thfiréuntachd, ar amháin.

17 O Dhé, do mhúinis mé óm óige: agus go nuige so dfoillsigh mé do mhíorbhuile.

18 Anois fús a núair atáim sean agus liath, a Dhé, ná tréig mé; go ttaisbeana mé do neart don ghinealachso, agus do chumhachda do nuile dhuine thiucas.

19 Atá thfiréuntacht fús ro árd, a Dhé, noch do rinne neithe móra: a Dhé, cia is cosmhail riotsa!

20 *Thusa* noch do thaisbéin damh buáidhearta iomdha neimhneacha, béodh-ochair mé a ris, agus do bhéarair súas mé ó dhoimhne na talmhan.

21 Foirlionfa tú márrachtas, agus comhfuirteocha tú mé air gach taobh.

22 Moltá mé fós thú air adhbhaidh na sáltrach, thfirinnesí, ó mó Dhia: canfad sailm dhuit leis an ccláirsigh, *thusa* a Aóin Náomhtha Israel.

23 Do dhéana mo bhéul luathghaire mar chanfad sailm dhuit; agus manum, noch dfuascuil tú.

24 Laibheoruidh mar an gcéadna mo theanga air thfiréantachd *feadh* an laoi: oir atáid claóite, atáid ar na nairiughadh, an drong iarrus molc.

PSALM LXXII.

Urnaidh arson Sholaimh, noch do bfioghair do Chríod.

Psalm do Sholaimh.

ADHE, tabhair do bhreitheamhnus don rígh, agus thfiréuntacht do mhac an rígh.

2 Breithneochuidh sé do phobal ré ceart, agus do bhochta ré breitheamhnus.

3 Do bhéuraid na sléibhte síothcháin chum na ndaóine, agus na cnoic bheaga, maille re ceart.

4 Béuraidh sé breath ar bhochtaibh na ndaóine, saorfa sé clann na neasbhadhach, agus brisfe sé an fear sáruighthe a mbloibh.

5 Bíaidh heagla orra an feadh bhias an ghrían ann feadh mhairfeas an ghealach, ó ghinealach go ginealach.

6 Tiucfaidh sé a nús amhuil a nfeartluinn air an bhféur géartha: mar na ceathaibh fiuchadh na talmhan.

7 Iona láethaibhsin bláithfid na firéin; agus iomad síothchána an feadh bhias an ghealach ann.

8 Agus bíaidh tighearnus aige ó fhainge go fainge, agus ón tsruth go téorannuibh na talmhan.

9 Cláonfuid na fhíaghnuisi an drong áitreabhus annsa díothramh; agus lighfid a naimhde an luáithreadh.

10 Do bhéuraid ríghthe Tarsis agus na noileán tiodhlacadh: toirbheoruid ríghthe Seba, agus Séba pronta.

11 Agus tuitfidh gach uile rígh síos dá lathair: do dhéanaidh a nuile chineadh seirbhís dó.

12 Oir saorfuidh sé an teasbhuidheach noch do ní éigeamh, agus an bocht mar an gcéadna; agus *an té* ag nach bhfuil fear táthála.

13 Do dhéana sé trúaighe don bhocht agus do neasbhadhach, agus tárthochuidh sé annanna na ndeireóil.

14 O mhealladh agus ó fhoiréigíon fuáisceoluidh sé a nanam: agus budh daor a bhfuil iona radharc.

15 Agus an feadh mhairfeas sé, do bléara sé dhó dór Shéba: agus do dhéana sé guídhé ar a shon do ghnáth; beimeoch-ar é go látheamhuil.

16 Bíaidh dernán arbha annsa talamh air nuhullach na sliabh; bíaidh a thoradh

sin ar crith cosmhuil, ré Lebanon, agus do dhéanuid caithriughadh amach as an ccathruigh mar luibh na talmhan.

17 Agus mairfidh a ainm go bráth: an feadh bhías an ghrian ann iseadh bhías a ainm ag leathnughadh: agus beinneochar dáoinne annsan: goirfidh a nuile chineadh sona dhe.

18 *Go madh* beannuigh bhías an TIGH-EARNA Día, Día Israel, noch amháin do ní neithe iongantacha.

19 Agus *go madh* beannuigh bhías a ainm glórmhar go bráth: agus líontar an talamh le naghloir; Amen, agus Amen.

20 Marso chríochnuighios urnuigh Dháibhi mhic Iesse.

PSALM LXXIII.

Fiafrúghadh um fhás agus chríonadh dhrochdhaóine.

IS maith Día fós do Israel, do nfiorghlan a ccroidhe.

2 Acht misi, is beag nar sciorr mo chosa; is beag nar shleamhuigh mo chois-céime uáim.

3 Oir do thnúthaigh mé rís na hamadanuibh, *mar* do chonnaire mé síothcháin na gciontach.

4 Oir ní bhfuil cuibhrichthe iona mbás: agus *atá* a neart cliste.

5 Ní bhfuilid a sáothar na ndaóine; agus ní piantar iad mar dhaóine oile.

6 Ar a nadhbharsin timchiolluigh an túabhar iad mar slabhradh: folchuidh an foiréighon iad *mar* chláidh.

7 Téid a súile amach le méuthus: sáruighid smuaintighthe a ccroidhe.

8 Truáillighid, agus labhruid sárughadh le hurchóid: labhruid go hárd.

9 Cuirid a mbéul a naghaidh na neamh, agus siubhlugh a tteanga thríd an ttalamh.

10 Ar a nádhbharsin fillid a dhaoine annso: agus fáisgthior chuca amach uisgeadha *chupáin* lionta.

11 Agus a deirid, Cionnus is aithne do Dhía? agus an bhfuil éolus annsa té is ro áirde?

12 Feuch, *is* iadso na cionntuigh, agus na daoine a suáimhneas an tsáogháil; tigid chum saidhbhris.

13 Go deimhin is a ndíomhaoineas do sgagas mo chroidhe, agus do nighios mo lámha a neimhchiontaibh.

14 Agus do bhí mé air mo phíanadh air feadh an laoi, agus air maidin do bhí mo achmhusan.

15 Má deirim, Laibheorad marso; féuch, do dhéana mé éagcóir *air* ghinealach do chloinnesi.

16 Agus do mheas mé a fhios so do bheith agam, acht bá sáothar ann mo shúilbh sin;

17 Nó go ndeachaidh mé a sanctoruibh Dé; gur thuig mé a ndeireadh sin.

18 Go deimhin suighe tú iad a náitibh sleamhna, teilge tú síos iad a nuáigneasuibh.

19 Ciondus tugthar chum neimhni mar budh a móiment iad! meathar iad ré húaithbhásaibh thríd amach.

20 Mar aising tar éis *duine* do mhúsc-ladh; *mar* sin, a THIGHEARNA, a nuair mhúisceolus tusa, do dhéanair a nionháigh do tharcuisniughadh.

21 Marso do bhí mo chroidhe ro bhuáidheatha, agus ann mo dhubhánuibh do gonadh mé.

22 Agus do bhí mé brúideamhuil, agus ní raibh a fhios agam: *mar* na hainmhíntidh do bhí mé agadsa!

23 Gidheadh do bhí mé do ghnáth agadsa: do rug tú air mo láimh dheis.

24 Tréorocheidh tú mé réd chomhairle, agus na dhiaighsin géubha tú *chugad* a nglóir mé.

25 Cía atá ágam a bhflaitheamhnus? agus cosmhuil riotsa ní bhfuil solus agam ar talamh.

26 Do chuáidh mfeoil agus mo chroidhe a laige: *isé* Día neart mo chroidhe, agus mo chuid ronna go bráth.

27 Oir, féuch, an lucht théid a bhfad uait meithfid siad: scriosfair gach áon dá ttéid ré stríopachus uait.

28 Acht *is* maith dhamhsa druidean ré Día: atá mo dhóigh annsa TIGHEARNA Día, go bhfoillsighe mé hoibreacha uile.

PSALM LXXIV.

Urnaigh ag iarraidh furtuchd don eaghluis ro bhrúighte.

Psalm teagaisg Asaph.

CRED far theilgis uait go bráth sinn, a Dhé? a ndéana thfearg deatach a naghaidh cháorach hinnbhir féin?

2 Coimhnigh do choimhthionól, *noch* do cheannuigh tú fada ó shin; dfúascail tú slat hoighreachta; do chnoc Sion, ann ar chomhnúighis.

3 Tóg súas do chosa chum na bhfásach síorruidhe; a nuile oile da ndéarnaidh an námhaid annsa tsanctóra.

4 Béicidh do naimhde a meadhon do choimhthionól; do sháitheadar a mbratacha *mar* chomharthaibh.

5 Bá clúiteach an té noch do thógadh a thúaidh go hárd ar thuigh na coille.

6 A nois mar an ccéadna buailid síos a obair cheirbheireachda re tuadhuibh agus re hórduibh.

7 Do chuireadar an tsanctóir tre theine go talamh, do thruáilligheadar ionad comhnuidhe hanmasa.

8 A dubhradar iona gcroidhthibh,

Scriosam iad a naòinfheachd : do chuireadar tré theine gach uile choimhthionól re Dia annsa dùithche.

9 Nì fhaicmid ar ccomharthadha : nì bhfuil àon fhàidh nì as mó : nì mó atà àon agà bhfuil a fhios cá fad.

10 Cà fad, a Dhé, bhías a neascara ag scannlughadh? an mbías an námhuid ag tarcuisnughadh choidhche?

11 Cred fa bhfilicinn tú do lámh, do lámh dheas féin? connaimh í ó lár do bhrolluigh.

12 Oir se Dia mo Rìgh a ríamh, ag oibriughadh slánuighthe a meadhon na talmhan.

13 Do roinn tú a nfairge léd neart : do bhris tú cinn na ndragún annsna huisgeadhuibh.

14 Do bhrúighis cinn an lebhíatan; thugais é mar bhíadh do na daóinibh annsa bhfasach.

15 Do scoilt tú toibreacha agus srotha : do rinnis aibhne móra tirim.

16 Is duitsi is dúal an la, is leatsa fós a noidhche : dórdugh tú an solus agus an ghrían.

17 Do shuighidh tú imiol na talmhan uile : do chum tú samhradh agus geimhreadh.

18 Cuimhnigh so, a THIGHEARNA, gur scannluigh an námhuid, agus gur tharcuisnigheadar na daóine leamha hainm.

19 Ná tabhair anam do cholm do chuideachda na námhad : coimhthionól do bhochd ná dearmaid choidhche.

20 Tabhair haire don chonradh : óir atáid áitreabhuigh dorch a talmhun lán dáitribh foiréigin.

21 Ná léig do lucht an leatruim filleadh fa náire : molaid na boicht agus na huir-easbhacha hainm.

22 Éirigh, a Dhé, tagair do chúis féin : cuimhnigh do tharcuisne ó namadán air feadh an laóí.

23 Ná dearmuid guth do námhad : an luchd éirghios ad aghaidh ag méudughadh a gcomhnuighe.

PSALM LXXV.

O Dhia atá breitheamhnas ceart, noch thógbhas fear, agus leagfas síos fearoile.

Don phrímhfhear ceóil, Ná mill, psalm agus caintic Asaph.

DO bheirmid buidheachus duit, a Dhé, do bheirmid buidheachus duit : óir foillsigidh do mhíorbhuile go bhfuil hainm a bhfogus.

2 A nuair ghéabhad an comhthionól chugam do dhéanad breitheamhnus go díreach.

3 Atá an talamh agus a nuile áitreabhas

ann ar na scaoileadh : daingneochadsa a phostadha. Selah.

4 A deirim ris na hamadánuibh, Ná déanuidh leimbe : agus leis na cionntach-aibh, Ná tógbhaidh súas a nadharc :

5 Ná tógbhaidh súas a nadharc go ro árd : ná labhruidh re muinéul cruaidh.

6 Oir nì ó náird a noir, nó a níar, nó ó dheas atá árdughadh.

7 Acht Dia an breitheamh : umhluigh sé an fearso, agus árdugh sé an fear oile.

8 Oir atá cupán a láimh an TIGHEARNA, agus atá an fion dearg; lán do chumasc; agus dóirtigh sé as amach : a dheasgaidh sin amháin, fháisgidh uile pheacaidh na talmhan, agus ibhidh.

9 Acht foillseochuidh misi a thrócaire go bráth; canfad sailm do Dhía Iacob.

10 Agus brisfidh adharca na ceiontach uile; áirdeochthar adharca an duine fhíréunta.

PSALM LXXVI.

Mordhacht Dé, mar dhidinoir na heagluise.

Don phrímhfhear ceóil air Neginot, Psalm no caintic Asaph.

ATHNIGHTHEAR Dia ann Iúdah : is mór a ainm a Nisrael.

2 Agus a Sálem atá a pháillún, agus a ionad comhnuidh a Sion.

3 Annsin do bhris sé saighde an bhogha, an sgiath, agus an cloidheamh, agus an cath. Selah.

4 Atá tú loinneardha agus oirdheirc ós cionn shléibhte na creiche.

5 Do creachadh na daóine meisneamhla a ccroidhe do chodladar a gcodladh : agus ní bhfúaradar na daoine cumhachdacha a lámha.

6 Réd iomaithbheara, a Dhé Iacob, do teilgiodh an carbad agus an teach ar áon a ccodladh mharbthach.

7 Atá tusa, thusa féin úathbhásach : agus cía sheasfas ós do choinne a nam thfeirge?

8 Thugais fa deara breitheamhnus do chloisdean ó neamh; do bhí eagla air an ttalamh, agus do bhí na chomhnuidhe.

9 A nuair déirigh Dia chum breitheamhnus, do chumbdach dhaóine ceannsuigh ná talmhan uile. Selah.

10 Oir molfaidh díbhfhéarg an duine thusa, toirmiosguidh tusa fuighioll a bhfeirge.

11 Móidigh, agus coimhlíonuidh don TIGHEARNA bhuir Ndia : tugaidis gach a bhfuil na thimchioll tiodhlacadh chugiesion roimhe ar dúal a bheith faiteach.

12 Géarrfa sé thrid amach spiorad na bprionnsadh : is úathbhásach é do rightibh na talmhan.

PSALM LXXVII.

Déis cath gar geatorra, 10 do bhuaghuidh creideamh an duine ar a mhíchreidimh.

Don phrímhfhéar céoil do Iedútun, Psalm Asaph.

DO gháirios chum Dé rem ghuth, chum Dé rem ghuth; agus thug sé éisd-eacht damh.

2 A ló mo bhúaidhearta do shir mé an TIGHEARNA: do bhí mo lámh san noidhe ar na dórtadh amach, agus ní dhéarnuidh comhnuigh: do dhiúlt manam comhfhurtachd do ghilacadh.

3 Do chuimhnigh mé ar Dhía, agus do bhí mé buáidhearta: do ghearan mé, a nuair do bhí mo spiorad ar na iom-bháthadh. Selah.

4 Congbhuigh tú mo shúile na ndú-achd: a tóim comhbuáidhearta is sin nach bhféuduim labhairt.

5 Do mheas mé na laéthe seannda, bliadhna na seanaimsire.

6 Cuimhnighim mo sheinm san noidhe: meadhuighim rem chroidhe: agus cúartuigh mo spiorad, *ag rádh.*

7 An tteiltge an TIGHEARNA uáidh go bráth? agus nach bíaidh sé fabharthach ní sa mhó?

8 Nar choisg a thrócaire go bráth? nar fhailligh a fhocal ó ghinealach go ginealach?

9 Nar dhearmuid Día bheith grásamhuil? nar íaidh sé súas a bhfeirg a thrócaire chineulta? Selah.

10 Agus a dubhras, A nois tionsgonad, ag so cláochló deasláimhe an té is ro áirde.

11 Cuimhneochad oibreacha an TIGHEARNA: go deimbin cuimhneochad hoibreacha iongantacha ón tseanaimsir.

12 Agus smúainfod ar hoibreachaibh uile, agus air do ghníomharthuibh do dhéan cúimhne.

13 O a Dhé, is a náomhthacht, *atá* do shlighe: *cía atá* na Dhía comhmór re Día!

14 Is tusa an Día noch do ní obair iongantach: do chuir tú do neart a numhail a measc na ndaoine.

15 Dfúasgail tú led lámh do dhaoine, clann Iacob agus Ióseph. Selah.

16 Do chonncadar na huisgeadha thú, a Dhé, do chonncadar na huisgeadha thú; do bhí eagla orra: do bhádar na haigéin buáidhearta.

17 Do dhóirteadar na néulla amach uisgeadha: thugadar na spéirigh fuaim: do chúadar fós do shoighde timchioll.

18 Do bhí fuaim do thóirínighe annsna spéirigh: dfoillsigh do thinnteacha an saoghal: do chríochnuigh agus do ghabh eagla an talamh.

19 Annsa bhfairge *atá* do shlighe, agus

do chasán annsna huisgeadhuibh móra, agus ní haithnithear do choiscéime.

20 Do threorúighis mar thréud do dhaóine ré lámh Mhaóise agus Aaron.

PSALM LXXVIII.

Rúinndiamhra na sean aimsir.

Psalm teagaisg Asaph.

TUGAIDH, ó mo phobal, éisteacht dom dhligheadh: cláonuidh bhur cclúas chum briathar mo bhéit.

2 Foisgeolad mo bhéul a ccosamhlacht: nochtfá mé labhartha dorchá ón tseanaimsir:

3 Noch do chúalamar agus bá fios dúinn, agus dinnisiadar ar naithe dhúinn.

4 Ní cheilfom air a ccleoinn *iad*, ag innis don ghinealach thiochas molta an TIGHEARNA, agus a chumhachta, agus na míorbhuile do rinne sé.

5 Oir do dhaingnigh sé fiadhnúise ann Iacob, agus dórdúigh sé dlítheadh a Nisrael, noch daithin dar naitheiribh, a fhoillsighbadh dá gcleoinn:

6 Chum go mbiáidh a fhíos ag an nginealach do thiucfadh, ag na leinibh do béartaioi; agus ag éirge go ninneosaidis dá gcleoinn féin:

7 Agus go ccuirfedis a ndóthchus a Ndia, agus nach dearmadfaidís oibreacha Dé, agus go cconneochaidís a aitheanta:

8 Agus gan a bheith mar a naithe, ginealach neimhcheannsuigh agus easumhal; ginealach nach dirighionn a ccroidhe go ceart, agus nach bhfuil a spiorad fírinneach do Dhía.

9 Ar mbeith do mhacuibh Ephraim, armtha, ag lámhach re bogha, dúilliodar air a nais a ló an chatha.

10 Níor chongmhadar connradh Dé, agus do dhíultadar imtheacht iona dhligheadh;

11 Agus do dhearmadar a oibreacha, agus a ionganta noch dfoillsigh sé dhóibh.

12 Do lathair a naitheadh do rinne se míorbhuil, a ttalamh na Héigipte, a machaire Soan.

13 Do scoilt se a nfairge, agus thug iadsan trithe; agus thug air na huisgeadhuibh seasamh mar chárn.

14 Agus do threoruidh *iad* a néull san ló, agus air feadh na hoidheche ré solus teineadh.

15 Do scoilt sé na cairge annsa díothramh, agus thug deoch *dhóibh* go fairsing mar budh *as* a naigéan.

16 Agus thug sé srotha amach *as* na cairgibh, agus thug sé air na huisgidhibh rioth síos amhuil aibhne.

17 Agus do pheacúigheadar fós na

aghaidh re cathughadh do chur annsa dióthramh air an té is ro áirde.

18 Agus do chuireadar cathughadh air Dhía iona gcroidhe ag iarruidh bídh dá naimhhiannuibh.

19 Do labhradar fós a naghaidh Dé; a dubhradar, An bhféadann Día bórd do lionadh le bíadh san dióthramh?

20 Féuch, do bhuáil sé an charrac, agus do lingeadar uisgeadha amach, agus do thuilgheadar srotha; an bhféadann sé arán do thabhairt iad mar an cceadna? an féidir leis féoil do sholathar dá dháoinibh?

21 Ar a nadhbharsin do chúala an Tighearna *sin*, agus do bhí ro fheargach: iondus go raibh teine ar na lasadh a naghaidh Iacob, agus mar an gcéadna thainig díbhfhéarg súas a naghaidh Israel;

22 Do bhrígh nar chreidiodar a ndía, agus nar chuireadar a ndóigh iona shlánughadh:

23 Gidh gur aithin sé do na néulluibh ó náird a nús, agus gur fhoscail doirse nimhe,

24 Agus gur fhear orra mánna re ithe, agus go ttug sé arbhar ó neamh dhóibh.

25 Do ith an duine arán na naingéal: do chuir sé a ndíol bídh chuca.

26 Thug sé air an ngráóith a noir gabháil thort is neamh: agus re na chumhachda thug sé a steach an gháoth a ndeas.

27 Agus díear sé féoil orra mar luáithreadh, agus éarlaith sciathánach mar ghaineamh na fáirge:

28 Agus thug orra a tuitim a meadhón an champa, a ttimchioll a ionad comhnuidhe.

29 Mairsin a dúadar, agus do bhadar sáitheach go lor: óir thug sé dhóibh a mian féin;

30 Ní dhéarnadh fós coimhigheach iad óna naimhhiannuibh féin. Do bhí a mbiadh fós iona mbéul,

31 A nuair tháinig fearg Dé orra, agus do mharbh da ndáoinibh méithe, agus do leag síos rogha oighfhear Israel.

32 Thairis so uile do pheacugheadar fós, agus níor chreidiodar ar son a ionganta.

33 Agus do chaith sé a láethe a ndíomháineas, agus a mblíadhna a mbuáidhreadh.

34 A nuair do mharbh sé iad, is ansin do shiriodar é: agus dfilliodar agus do shireadar Día go moch,

35 Agus do chuimhnigheadar gur bé Día a ccaruic, agus an Día láidir a bhféascaltóir.

36 Agus do rinneadar spleadha ris re na mbéul, agus bréaga re na tteangaidh.

37 Acht ní raibh a ccroidhe leis, agus ní rabhadar firinneach ann a chunnradh.

38 Thairis *sin*, mar do *bhí* sé trócair-

each, do mhaith a ccionta, agus níor sgrios *iad*: agus dfill sé go minic a fhearg tar a hais, agus níor mhúsail sé a dhíbhfhéarg uile.

39 Agus do chuimhnigh *gur* bhfeóil iad; anál do imthighios, agus nach bhfilleán.

40 Cá mbéud úair do chorrugheadar é annsa dióthramh, agus do chuireadar doilgbios air annsa bhásach!

41 Agus dfilliodar agus do chuireadar cathughadh ar Dhía, agus do chuireadar an Táon Náomhtha Israel a gcumsi.

42 Níor chuimhnigheadar a lámh, nó an lá do sháor sé iad ó na námhuid.

43 A nuair do chuir a chomharthadha san Négípt, agus a ionganta a magh Soan:

44 Agus diompóidh a srotha a bhfuil; agus a naibhne, go nar bhféidir dhóibh deoch ól.

45 Do chuir sé iona measc iomad cuileóg, noch do ith iad; agus an luigsionn, uoch do scrios iad.

46 Agus thug sé a mbiseach don dréollán-teasbhuidh, agus a saothar don lócuist.

47 Do mharbh a bhfineambuinn ris an gcloichshneachta, agus a ccoinn siocamar ris an gcuisne.

48 Agus thug a neallach don chloichshneachda, agus a ttréuda do na teinntigh.

49 Do chuir sé orra teas a fheirge, fíoch, agus aingidheachd, agus buaidhreadh, ré cur drochaingiol *na measc*.

50 Do chomhthromuigh sé slighe dhá fheirg; níor cháomhuin a nanam ó bhás, agus thug sé a mbeatha don phláigh;

51 Agus do bhuáil sé céidgheine na Héigipte; tosach a néirt a bpáilliúnuibh Ham:

52 Agus thug air a dháoinibh dul thairis mar cháorchaibh, agus do thréoruidh amhuil tréud amsa dióthramh iad.

53 Agus do thréoruidh amach iad ré dánachd, agus ní raibh eagla orra: agus dfoluigh a nfáirge a naimhde.

54 Agus thug sé iad go himeal a shanc-tora, an sliabhso, noch do ghnodhuigh a lámh dheas.

55 Agus do theilg amach rompa na geintighe fós, agus do roinn sé oighreachd dóibh re crannchair, agus thug air threabhuibh Israel áitriughadh iona monad suidhe.

56 Gidheadh do chuireadar cathughadh agus do bhrostuigheadar an Día is ro áirde, agus níor chongmhadar a fhiadhnisigh:

57 Acht dfilliodar air a ccúl, agus do pheacugheadar go míchoinghiollach mar a naithe: do bhadar air na niompógh mar bhogha cealgach.

58 Agus do chorrugheadar é chum feirge le na náitibh árd, agus re na níomh-

áighibh ceirbhéartha do ghluaisíodair é chum éada.

59 Do chúalaidh Día *sin*, agus do bhí fearg air, agus do fhúathaidh Israel go ro mhór:

60 Agus do thréig sé tabernacuil Shilo, an páillín *noch* do shuighidh sé a measc a dhaóine;

61 Agus do thoibhir a neart a mbraighd-ionas, agus a ghlóir a láimh na nábhad.

62 Thug sé mar an ccéadna a dhaóine don chloidiomh; agus do bhí sé feargach re na oighreachd.

63 Do loisg an teine rogha a ndaóine óg; agus níor mholadh a maighdiona.

64 Do thuiteadar a sagairt ris an ccolidheamh; agus níor ghuileadar a mbaintreabhacha.

65 Ann *sin* do mbúscuil an TIGHEARNA mar dhuine na chodladh, agus mar dhuine árrachta ag gártha tre fhion.

66 Agus do bhuail a naimhde iona ndeireadh. thug sé scannail shiorruidhe dhóibh.

67 Agus do dhíult sé áitreabh Ióseph, agus níor thogh sé treabh Ephraim:

68 Acht do thogh sé treabh Iúdah, slíabh Sion noch dob ionmhuin leis.

69 Agus do chuir sías a shanctóir cosmhúil re *pálásaibh* árd, mar an titalamh noch do shuighidh sé go síorruidh.

70 Agus do thogh sé Dáibhi a sheirbhíseach cheana, agus rug sé ó mhanrachaibh na ccáorach é:

71 O bheith a ndíáigh na ccáorach ann a raibh uáin thug sé é do bheathughadh Iácob a phobal, agus Israel a oighreachd.

72 Agus do bheathaidh sé iad ré iomláine a chroidhe; agus do thréoruidh iad lé héolus a lámh.

PSALM LXXIX.

Eidirghuidhe, go fearg Dé ré Ierusalem, do athrughadh chum a naimhidibh.

Psalm chum Asaph.

ADHE, thangadar na geinte a steach ann hoighreacht; do thruailligheadar teampall do naomhthachda; do leagadar Ierusalem na cárnaibh.

2 Thugadar cuirp mharbha do sheirbhíseach mar bhíadh déanlaith a naiéir, féol do náomh dainmhintibh na talmhan.

3 Do dhóirteadar a bhfuil mar uisge tinnhioll fá gcúairt Ierusalem; agus ní raibh áon do adhlacadh iad.

4 Atámuir ar scannail ag ar ccomharsanaibh, ar ttarcuise agus ar magadh ag an lucht atá ar gach táobh dhinn.

5 Cá fad, a THIGHEARNA? bhías tú

feargach go bráth? an lasfuidh héad mar theine?

6 Dóirt thfearg amach ar na geintibh da nach aithne thú, agus air rioghachtaibh nar ghoir air hainm.

7 Oir a dúadar Iácob, agus do rinn-eadar fasach dá ionad comhnuigh.

8 Ná cuimhnigh ar naghaidh peacaidh ar sinnsior: tárrthuighthead do thrócaire sinn go luath, óir tugadh go ro ísiol sinn.

9 Cabhruidh sinn, a Dhé ar slánuighthe, ar son glóire hanma féin: agus saor sinn, agus glan inn ó ar bpeacadhuibh, ar son hanma féin.

10 Cred fá naibéoraidís na geinte, Cáit a bhfuil a Ndíá? go naitheantar é a measc na ngeinteadh ós coime ar súl ré dioghaltas fóla do sheirbhíseach *noch* do dóirteadh.

11 Tigeadh osnadhach an phríosúnaigh ós do choinne; do réir árrachdaís do láimhe tárrtháilse na luchd do hórduighthead chum báis;

12 Agus tabhair dar ccomharsanaibh a sheachd noirid iona mbrollach a scannail féin, re ar scannluigheadar thusa, a THIGHEARNA.

13 Agus sinne do dhaóine agus caóirigh himbhir bhéaram buidheachus duit go bráth: agus molfaim thú ó ghinealach go ginealach.

PSALM LXXX.

Gabhaidh Día cúram dhá fhineamhain, 1 dhá eaglaisí féin, gidh atu anois ar na cognamh agus ar na tochladh.

Don phrímhfhhear ceoil air Shosannin Edut, Psalm Asaph.

OA aodhaire Israel, tabhair éisdeachd, thusa noch thréoruighios Ióseph amhuil thréad; deáluighidhisi amach, noch shuighios ar na cherublínigh.

2 Roinne Ephraim agus Bheniamin agus Mhanasseh corruidh sías do neart, agus ttárthuigh sinn.

3 A Dhé, iompoigh sinn, agus tabhair air haghaidh deálrugh; agus bíam slán.

4 A THIGHEARNA a Dhé na slógh, cá fad bhías tú feargach a naghaidh urnaighe do dhaóine?

5 Do bheathuigh tú iad ré harán na ndéor; agus thugais orra déora ibhe go fairsing.

6 Dó ní tú imriosuin dinn dar ccomharsanaibh: agus do mid ar naimhde magadh eaturra féin.

7 A Dhe na slógh, iompóigh sinn arís, agus tabhair air hadhuigh deálradh; agus bíam slán.

8 Thug tú fineamhuin as an Négípt: do theilgis amach na cineadhacha, agus do chuir tú í.

9 Do sholathair tú ionad roimpe, agus thugais air a fréamhach fréamhadh, agus do líon sí an talamh.

10 Do folchadh na sléibhte re na scáile, agus ba séadair mhóra a beangáin.

11 Do chuir sí amach a beangáin go nuige an mhuir, agus a gabhláin gus a nabhuinn.

12 Cred far bhrisís síos a fála, chor go sgothaid í gach a ngabhann an tslighe?

13 Tochlaigh fiadh-chullach na coilleadh í, agus ithidh beathach állta an mhagha suas í.

14 A Dhé na slógh, iompóigh, a fírmid dadhchuinge ort: féuch ó neamh, agus faic, agus tárr díreachain na fíneamhnaso;

15 Agus an stoc do phlannduigh do lámh dheas, agus an beangán do rinne tú comhláidir sin duit féin.

16 *Atá sí* ar na losgadh ré teine, géarrtha síos: meathaid ré hachmbusán do ghnúise.

17 Biodh do lámh air fhear do láimhe deise, air mhac an duine *noch* do rinnis comhláidir sin duit féin.

18 Agus ní racham ar ccúl uáitsi: béodhuigh sinn, agus gairfiom air hainm.

19 A THIGHEARNA a Dhé na slógh, iompóigh arís sinn, agus taisbéin haghaidh dhúinn; agus bíam slán.

PSALM LXXXI.

Rí iomdha maith uáinn, agus tiocfaidh iomdha olc oruinn, chion baidheachuis.

Don phrímhfhéar ceoil ar Ghittit,
Psalm Asaph.

LUATHGHAIRIGH chum Dé ar neart: déanaidh fuáim mheanmnach chum Dé Iácob.

2 Glacaidh psalm, agus tugaidh an tiompán libh, an tsíterne thaigiúir maille ris an eclairisigh.

3 Séidigh an stoc annsa ngealuidh núadh, annsa núair chinte, ló ar bhféile.

4 Óir is dligheadh so do Israel, reacht ó Dhía Iácob.

5 Mar fhiadhnúise do shuighidh sé é do Íoseph, a nuair do chuáidh sé thríd thalamh na Héipte: mar a ccualuidh mé téanga nar thuigios.

6 Dáthruigh mé a ghúala ó nualach: do sáoradh a lámha ó na potuighibh.

7 A mbuáidhreachd do ghoir tú, agus do sháor mé thú; do fhreagair mé thú a nionad uáigneach na tóirmighe: do dhearbh mé thú lámh ré huisgeadhuibh Meribah. Selah.

8 Eist, ó mo phobal, agus do dhéanadsa fiaghnuise dhuit: ó Israel, ma eistir liom;

9 Ní bíaidh ionnadsa díá coimhthigh-

each; agus ní chlónfa tú thú féin do dhía coigriche.

10 Is misi an TIGHEARNA do Dhía thug súas thú as crích na Héipte: fosgail do bhéul go fairsing, agus líonfa misi é.

11 Acht níor éisdeadar mo dhaóine rem ghuth; agus níor umhluigh Israel damh.

12 Agus do léigios dóibh imtheachd a míangus a ccroidhe: do shiobhladar iona ccomhairle féin.

13 O dá néistfedís mo dháoine riomsa, dá siubhladh Israel ann mo shligheibh!

14 Do bhéuruinn a naimhde a nús go haithghéarr, agus dfillinn mo lámh air a neascáirdibh.

15 Duimhléochaidís lucht fuatha an TIGHEARNA iad féin go fathach dhó: acht do bháid a naimsirsin go siorrúidhe.

16 Agus do bheathochadh sé iad le méuthus cruithneachda: agus lé mil amach as an ccarruic do sháiseochuinn thú.

PSALM LXXXII.

Dleasdunas na mbreitheamhan.

Psalm Asaph.

SEASUIDH DÍA a gcomhdháil Dé; breathnuigh sé a meadhon na ndé.

2 Ca fad bhéithi ag breith bhreitheamhnais go neimhcheart, agus ghéabhthaói pearsanna na gciontach? Selah.

3 Déanaidh ceart don bhocht agus don dílleachta: déanuidh cóir don duine chráite agus do neasbhuidheach.

4 Sáor an bocht agus an riachtanach: ó lámh an duine urchóidigh tártuigh é.

5 Ní haithne dhóibh, agus ní háill léo a thuigsin; siubhluid siad a ndorchadas: atáid uile bhunáite na talmhan ar na ccorughadh.

6 A dubhairt mé, *Is dée sibh*; agus is clann an té is ro áirde sibh uile.

7 Acht do gheabhthaói bás amhuil an duine, agus tuitighthí mar aon do na príonnasadhuibh.

8 Eirigh, a Dhé, beir breitheamhnus air an ttalamh: óir gheabhair oighbreacht air a nuile chineadh.

PSALM LXXXIII.

Guidhe a naghaidh comhchogáir na namhad ré chéile anasaónta Dé agus a dhaóine.

Caintic agus Psalm Asaph.

ADHE, ná bí ad thoched: ná bí boghar, agus ná coisg, a Dhé.

2 Óir, féuch, do níd do naimhde comhmbuáidhreachd: agus tógbaid lucht thfuathuighthe a cceann.

3 A naghaidh do dhaóinesi do ghabhadar comhairle uáigneach go meabhlach,

agus do chúadar a ccomhairle a naghaidh haoin bhfoluigheach.

4 Dùbhradar, Tagaidh, agus gearram amach iad ó bheith na gcineadh; go nach ccuimhneochthar ainm Israel nisa mó.

5 Oir do chomhairligheadar ré chéile daointoil: atáid coimhcheangailte ad aghaidh:

6 Paillíon Edom, agus na Hismaelitigh; Móab, agus na Hagarénigh;

7 Gébal, agus Ammon, agus Amalec; na Philistinigh maille ris an ndroing chomhnuighios ag Tior;

8 Atá Assur air na cheangal léo mar an ccéadna: agus bá cunnamh iad do chloinn Lot. Selah.

9 Déansa orrasan mar do rinnis air na Mhidianigh; air Shisera, air lábin, ag abhunn Císon:

10 Noch do thuit ag Endor: do rinn-eadh aóileach dhíobh chum na talmhan.

11 Déan a ndáoine nuáisle mar Oreb, agus mar Seeb: agus a bprionnsuidhe uile mar Seba, agus mar Salmunnah:

12 Noch a dubhairt, Glacam chuguinn féintighthe Dé mar oighreachd.

13 O mo Dhía, déan amhuil roithlean iad; mar an gconnlach air aghaidh na gaóithe.

14 Mar loisgíon an teine coill, mar chuiríon an lasar na sléibhte tre theine;

15 Amhluigh sin déansa ainleamhuin orra led anfadh, agus buaidhir iad led stoirm.

16 Lón a naighthe lé náire; chor go níarruid hainm, a THIGHEARNA.

17 Claóidhtear agus buáidhearthar iad go siorruidhe; bíodh naire orra, agus meathaid:

18 Chor go mbía a fhios aca gur tusa amháin, dárab ainm IEHOBAH, is ro áirde ós cionn na talmhan uile.

PSALM LXXXIV.

Gu bhfuil cumann na náomh a ttigh Dé, ro iniarraidh.

Don phrímhfhéar ceóil ar Ghittit, Psalm do mhácaibh Córah.

CRED é a gheanamhla hionad suighe, a THIGHEARNA na slógh.

2 A tá manam fonnmhar, mar an ccéadna ag meirtniughadh re dúil a ccúirtibh an THIGHEARNA: gáirigh mo chroidhe ag mfeóil amach chum an Dé bhí.

3 Fós, do gheibh an gealbhonn féin tigh, agus a nainléog nead dí féin, mar a ccuireann a hóigéin, haltórachsa, a THIGHEARNA na slógh, mo Rígh, agus mo Dhía.

4 O is beannuighe an drong noch áit-reabhus ann do thigh: molfaid thú a ccomhnuighe. Selah.

5 Is beannuighe an nduine agá bhfuil a neart ionnadsa; a bhfuil do shlighe na chroidhe.

6 Noch ag gabháil thríd ghleann Bacca do níd é amhuil tiubruid; agus lionuid fós a nfearthuinn na locháin.

7 Imthighid ó neart go neart, do chífigh-ear gach aon a lathair Dé a Sion.

8 A THIGHEARNA a Dhé na slógh, cluin murnugh: tabhair éisdeacht, a Dhé Iacob. Selah.

9 A Dhé ar sciáth, dearc agus feuch, ar aghaidh hungthaigh féin.

10 Oir is téarr lá ann do chúirtibhisi ná míle. Do bféarr leam bheith am dhoirseoir a tigh Dé, ná bheith am chomhnuidhe a bpáillíon an chiontuigh.

11 Oir is grian agus sciáth an TIGHEARNA Día: do bhéaraidh an TIGHEARNA grása agus glóir: ní chuilneochaidh sé maith ón luchd do shiubhlus go díreach.

12 A THIGHEARNA na slógh, is beannuighe an duine chuir: os a dhóigh ionnadsa.

PSALM LXXXV.

Ag iarraidh réidhte, ata sé ag feitheamh ar fhocal Dé, agus iomdhu beannachdadh ré linn.

Don phrímhfhéar ceóil, Psalm do mhac-aibh Córah.

A THIGHEARNA, do bhí tú fabh-arthach dot dhúthaigh: thug tú ar ais braighdionas Iacob.

2 Do mhaith tú eaccoirthe do phobail, dfoluigh tú a bpeacadh uile. Selah.

3 Do tharruing tú leachd do dhíbhfhéarg uile: dffilis ó theas thféirge.

4 Iompóigh sinn, a Dhé ar shlánuighthe, agus coisg thféarg ar naghaidh.

5 An mbía tú feargach go bráth rinn? an mbía thféarg ar congmháil ó ghinealach go ginealach?

6 Nach ndéanair sinne bhéoghudh a rís: ionnus go ndéunaid do dhaoine lúathgháire ionnad?

7 Taisbéin do thrócaire dhúinn, a THIGHEARNA, agus tabhair do shlánughadh dhúinn.

3 Cluiníod cred e déaras Día an TIGHEARNA: óir laibheoruidh sé siothcháin ré na dhaoinibh, agus ré na náomhuibh: iondus nach bhfílind a rís chum éigríonachd.

9 Atá a shlánughadh go deimhin a ngar don lucht air a bhfuil a eagla; go náit-righíoch glóir ann ar ndúithche.

10 Taria trocaire agus firinne ré chéilé; do phógadar a nfréantacht agus an tsíothcháin ar oile.

11 Fásugh firinne as an ttalamb, agus féuchuidh a nfréantachd a nuas ó neamh.

12 Do bhéura an TIGHEARNA mar an

ceádna maith; agus do bhéara ar bhfeariann a thoradh.

13 Rachaidh ceart ós coinne a aighthe; agus cuirfidh sinne a slighe a choisceime.

PSALM LXXXVI.

Atá Daibhi ag iarraidh maithreamhnas peacaidh, agus Didion ó naimhdeibh.

Urnaigh Dháibhi.

CLAON do chlúas a nús, a THIGHEARNA, cluin mé: óir atáim bocht agus uireasbhach.

2 Coimhead manam, óir atáim náomhtha: ó mo Dhía, sáor do sherbhíseach noch chuirios a dhóigh ionnad.

3 Déan trócaire orum, a THIGHEARNA: óir is chugadsa ghairim ar feadh an láoi.

4 Gáirdigh anam do sherbhísigh: óir is chugadsa, a THIGHEARNA, thógbhuim súas manam.

5 Oir tusa, a THIGHEARNA, atáoi maith agus maithfeach; agus ro thrócaireach don luchd ghairios ort.

6 Tabhair éisdeachd, a THIGHEARNA, dom urnaigh; tabhair aire do ghuth mo ghearáin.

7 A ló mo bhuáidhearta gairfiod ortsa: óir freagóra tú mé.

8 *Ní bhfuil* do shamhuile a measc na ndée, a THIGHEARNA; agus ní bhfuilid *neithe* cosmhuil red oibreachaibh.

9 Tiofaid na huile chineadhacha do rinnis agus do dhéanaid adhra ós do choinne, a THIGHEARNA; agus do dhéanaid hainm do ghlórughadh.

10 Oir is mór thusa, agus do nír neithe iongantacha: is tú féin Día amháin.

11 Teagaisg dhamh a THIGHEARNA, do shligheacha; agus siubhólad ann tóirinne: coimcheangail mo chroidhe chugadsa deaghlughadh hanna.

12 Molfad thú, a THIGHEARNA mo Dhía, rem uile chroidhe: agus do dhéanad hainm do ghlórughadh go bráth.

13 Oir is mór thrócaire orumsa: agus dfúascail tú manam ó ifríonn íochdarach.

14 O a Dhé, déirghiodar na huáibhrigh súas am aghaidh, agus diarradar coimhthionól na bhfoiréignioch manum; agus níor chuireadar thusa as a comhar.

15 Acht atá tusa, a THIGHEARNA, Día trócaireach, grásamhuil, ag fulang a bhfad, agus lán do thrócaire agus d'fírinne.

16 Féuch orum, agus déan trocaire orum; tabhair do neart dot sheirbhíseach, agus tárthuigh mac hinneilte.

17 Déan riomsa combartha chum maithesa; agus faicdis *sin* an luchd fhúathuighis mé, agus biodh náire orra: do bhrígh, a THIGHEARNA, gur chuidigh tusa leam, agus go ttagais meisneach dhamh.

PSALM LXXXVII.

Gloir Shíoin, nó eagluise Dé.

Psalm no Caintic do chloinn Córah.

ABHUNAIT féin annsna sléibhtibh naomhtha.

2 Is ionmhuin leis an TIGHEARNA geat-adha Sion ós cionn ionad suighe Iacob uile.

3 Is glórmhar na neithe labharthar ortsa, a chathair Dé. Selah.

4 Laibheorad air Rahab, agus air Babilón ris an luchd dar baithe mé: dearc Palestina, agus Tírus, maille ris a Nettiopia; annsin do rugadh an fearso.

5 Agus a ttáobh Shion a déarthár, Do rugadh an fearso agus an fear úd innte: agus an té is ro áirde, daingneocha sé í.

6 Comháirigh an TIGHEARNA, an tan scríobhthús sé na poibleacha, Do rugadh an fearsa annsin. Selah.

7 Na caintáirighe air aon agus an luchd seanma: biaidh mó uile thoibreacha ionnadsa.

PSALM LXXXVIII.

Urnaigh ghearánach thruaghóin, ar tí éuga.

Caintic no Psalm do chloinn Córah, don phrímhfhéar ceoil air Mahalat-Leannot, Psalm teagaisg Heman an Tesrahíteach.

A THIGHEARNA a Dhé mo shlán- uighthe, do ghoir mé do ló agus doidhche air haghaidh:

2 Tigeadh múnnaigh dot lathair: claon a nuas do chlúas chum méighmhe;

3 Oir atá manam líonta lé holcaibh: agus atá mo bheatha ag tarruing a ngar dífríonn.

4 Airgítheaig mé maráon ris an lucht théid síos annsa log: atáim mar dhuine ann nach *bhfuil* neart ar bith:

5 Sáor a méasc na marbh, mar na mairbh atá na luighe annsa nuáidh, air nach ccuimhnighionn tusa nísá mhó: noch do gearradh amach le do láimhse.

6 Do chuiris mé annsa log íochdarach, a ndorchadus, annsna háitibh doimhne.

7 Is orumsa chomhnuigheas do dhíbh-fhearg, agus do bhuáidhris mé red uile thonnuibh. Selah.

8 Do áthraidh tú a bhfad uáim mo luchd cumuinn; do rinnis an uáthbás dóibh mé: *atáim* ar miadbagh a stigh, agus ní fhéadam teachd amach.

9 Do ní mó shúil doilghios cionnus atáim buáidhearta: do ghoirios ortsa a THIGHEARNA, ar feadh an láoi, do shíneas amach mo lámha chugad.

10 A ndéana tú do na marbhuibh iongnadh? a néireochuidh an drong tuair bás dot mholadh? Selah.

11 An bhfoillseochthar do thrócaire san nuáidh? thfírinne a ndíothláithriughadh?

12 A naitheontar hobair iongantach annsa dorchadas? thfíréantachd a dtalamh an dearmaid?

13 Acht chughadsa do ghoireas, a THIGHEARNA; tiuafa murnaigh ar maidin ós do choinne.

14 A THIGHEARNA, cred fa tteilgir seachad manam? cred fa bhfolchann tú haghaidh orum?

15 Duine bocht troirthlighe misi óm óige: fuilingim húathbhássa atáim air mo bhuáidhbreadh.

16 Do chuáidh thfearg aidhmhéil thorum; do ghearradar húathbháis amach mé.

17 Do ghabhadar am thimcioll amhuil uisge ar feadh an laoi; thangadar go croinn a néinfeachd am thimchioll.

18 Do áthruigh tú a bhfad uáim fear grádh, agus cara agus an lucht dar bhaithe mé a ndorchadas.

PSALM LXXXIX.

Gur daingion da dhaoinibh féin, trócaire agus firinne Dé, sa nuile chás a mbí.

Psalm teagaisg Etan an Tesrahiteach.

CANFAD trócaire an TIGHEARNA go bráth: foillseóchad thfírinne lém bhéul ó ginealach go ginealach.

2 Oir a dubhairt mé, Cuirfighear trócaire súas go bráth: daingneochaidh tú thfírinne fós annsa flaithis.

3 Do rinneas connradh rem dhaoinibh toghtha, thugas mionna dom sheirbhíseach Dáibhi,

4 Daingneochad go bráth do shliochd, agus suidheochad do chathaoir ríogha ó ginealach go ginealach. Selah.

5 Agus molfaid na flaitheamhnais hoibreacha iongantacha, a THIGHEARNA: thfírinne fós a ccoimhthionól na náomh.

6 Oir cía annsa spéir is féidir do chomóradh ris an TIGHEARNA? cía is cosmhúil ris an TIGHEARNA a measc chloinne na neartmhar?

7 Is cóir eagla do bheith roimhe Dhía a ccoimhthionól a naomh go romhór, agus modh do thabhairt dó ós cionn a bhfuil na thimchioll,

8 A THIGHEARNA a Dhé na slógh, cía ata cosmhúil riot TIGHEARNA go chumhachdach? agus atá thfírinne ad thimchioll fa gcúairt?

9 Riaghluidhe tú úabhar na mara: an tan bhí a tonna ar dtógbháil súas, suáimh-nighan tú iad.

10 Do bhris tú Rahab a mbloidihb amhuil duine ar na sháthadh thríd; lé lámh do neirt do spréidh tú do naimhde.

11 Is leatsa na flaitheamhnais, agus fós is leacht an talamh: an saoghal agus a iomláine sin, do shuighidh tusa iad.

12 Do chruthaidh tú budh thuáidh agus budh dheas: Tábor agus Hermon do dhéanaid láthgháire ann hainm.

13 Atá rígh neartmhar agad: is láidir do lámh, agus is árd do dheaslámh.

14 Ceart agus breitheamhnus is suigh-eadh dot chathaoir ríogha: rachaidh trócaire agus firinne ós coinne haighthe.

15 Is beannuighe na daóine dar baithe a nfuamgháirdeach: a THIGHEARNA, siubhluid, a solus do ghnúise.

16 Do dhéanaid gáirdeachus ann hainmise air feadh an laoi: agus ann thfíréantachd áirdeochthar iad.

17 Oir is tusa glóir a neirt: agus ann thfadhbbhar áirdeochthar ar nadharc.

18 Oir is ón TIGHEARNA atá ar sciath; agus isé ar rígh Aon Náomhtha Israel.

19 Annsin do labhair tú a ttaidhbhsi red náomhuibh, agus dubhairt tú, Do chuir mé furtachd ar dhuine chumhachtach; dárduigh mé neach toghtha as an bpobal.

20 Fuair mé Dáibhi mo sherbhíseach; rem ola náomhtha dunguidh mé é:

21 Le a mbiaidh mo lámh go diongmhalta: neartochaidh fós mo rígh é.

22 Ní dhéana an námhaid foiréigin air; ná mac an chorbaidh a bhuáidhbreadh.

23 Agus claóidhfíod a eascairde da lathair féin, agus cráidhfíod an lucht agá bhfuil fuaith air.

24 Acht bíod m'firinne agus mo thrócaire leision: agus áirdeochthar a adharc ann mainm.

25 Cuirfíod a lámh mar an ccéadna annsa mhuir, agus a lámh dheas annsa haibhnihb.

26 Goirfidh sé chugamsa, A athair, is tusa mo Dhía, agus carraic mo shlánaighthe.

27 Mar an gcéadna do dhéana mé eision na chéidghin, níós áirde ná ríghthe na talmhán.

28 Go bráth coinneochad mo thrócaire dhósan, agus bíaidh mo chunnradh firinn-each dhó.

29 Agus suigheochad a shíol go bráth, agus a chathaoir ríogha mar láethe fhlaith-eamhnais,

30 Má thréigid a mhic mo dhligheadh, agus nach siubhluid an mo bhreith-eamhnus;

31 Má thruáillid mo reachda, agus nach ccoimhéaduid maitheanta;

32 Tiucfadsa annsin dféuchuin a sár-uighthe ris an tslait, agus a ccorbadh le builighibh.

33 Thairis sin ní bheanfa mé mo

thrócaire thríd amach dheision, agus ní dhéanad bréug a naghaidh mífirinne.

34 Ní thruaillfod mo chunnradh, agus ní áithreochad an ní do chuaidh amach as mo bhéul.

35 Thugas mo mhionna áonúair dar mo náomhthacht nach déanuinn bréug re Dáibhi.

36 Biaidh a shliocht go bráth, agus a chathaóir ríoghda mar an ghrian ós mo choinne.

37 Bíaidh sé ar na dhaingniughadh go bráth mar an ngealuidh, agus mar fhiaghnuise fhirinnigh annsa náteir. Selah.

38 Ach do thréigis, agus do dhiúlt tú, do bhí tú ro fheargach red unghach.

39 Do bhris tú cunnradh do sherbh-ísigh: do thruailligh tú a choróin, *da teilgion* chum na talmhan.

40 Do bhris tú fós a fhálta uile; agus do theilghis síos a dhaingne.

41 Gach a ngabhann an tslighe creachaid é: is imdheargadh é dá chomharsan-aibh.

42 Dárduigh tú lámh dheas a námhad; do ghéirdigh tú a naimhde uile.

43 Do iompoighis fós fáobhar a chloidhimh tar ais, agus ní thugáis air seasamh annsa chath.

44 Thugais air a dhéalradh cosg, agus do theilg tú a chathaóir ríogha go talamh.

45 Do ghearraidh tú laéthe a óige: dfoluigh tú é le náire. Selah.

46 Cá fad, fhoileochus tú thú féin a THIGHEARNA? an go bráth? an loisgidh thfearg mar theine?

47 Cuimhnigh cred fad mo ré: cred far chruithighis a ndíomháoineas síol Adhaimh uile?

48 Cía hé an duine mhairios, agus nach bhfaicé an bás? an saorfa sé a anam ó lámh na huáighe? Selah.

49 Cáit a bhfuilid do throcairidhe roimhe so, a THIGHEARNA, noch do mhionnuighis do Dháibhi ann thifirinne?

50 Cuimhnigh, a THIGHEARNA, scannail do sheirbhíseach; noch iomchuim ann mo bhrollach ó nuile chineadh mhór;

51 Re ar imdheargadar do naimhde, a THIGHEARNA; ler imdheargadar coiscéime hunchaidh.

52 Go madh beannaigh *bhías* an TIGHEARNA go bráth. Amen, agus Amen.

PSALM XC.

Caintic no urnaigh Mhaóisi, ag smuáineadh ar an bhás.

Urnaigh Mhaóise ógluich Dé.

A THIGHEARNA, do bhí tú ad ionad chomhnigh dhuinne ó ghinealach go ginealach.

2 Súil rugadh na sléibhte, agus suil ar chum tusa an talamh agus an saoghal, go deimhin ó shíorruigheacht go síorruigheacht, *atá* tú ad Dhía.

3 Impoigh tú an duine díomhaóin chum a mhíllte; agus a deir tú, Filligh, a chlann Adhaimh.

4 Oir mhíle bliadhán tair éis dul thort *atáid* ad radharcas *mar* an lá a né, agus mar á nfaire annsa noidhche.

5 Beiridh tú leachd iad amhuil re sruth; *atáid mar* bu na ccodladh: ar maidin *atáid* mar fhéur do chlodh.

6 Ar maidin bláithigh sé, agus claochloidh se; trathnóna géarrthar síos é, agus críonuidh sé.

7 Oir meathamaoid ann thfeirg, agus atamaoid ar mbuaidhreadh ann do dhíbh-fheirg.

8 Do chuir tú ar ccionta ós do choinne, ar *bpeacuidhe* fóluigheacha ós coinne sholus do ghnúise.

9 Oir do chúadar ar láethe thoruinn ann do dhíbhfeirgsi: caithmíd ar mbliadhna mar sgéul.

10 Láethe ar mbliadhna is deich mbliadhna agus trí fithchid iad; agus má *bhid* tre neart ceithre fithchid, is saothar agus díomhaóineas a neart; oir géarrthar amach é go deithniosach, agus teithmíd romhuinn.

11 Cía dar baithne neart thfeirgesi? nó do dhíbhfeirge, do réir heagla.

12 Teagaisg dhúinn ar laethe dáiriomh, iondus go ttugam chugainn croidhe eagnuighe.

13 Iompóigh, a THIGHEARNA, ca fad? agus bíodh aithreachus ort a táobh do sheirbhíseach.

14 Sásaidh sinn go moch red thrócaire; agus do dhéanam luathgháire agus gáird-eachus air feadh ar saoghail.

15 Tabhair fa deara dhúinn gáird-eachus do dhéanamh do réir na laetheadh ionar bhuaidhir tú sinn, agus na mbliadhán iona bhfacamar ole.

16 Taisbeannantar hobair dot sheirbhíseachaibh, agus do ghloir dá ccloinn.

17 Agus bíodh scéimh an TIGHEARNA ar Ndé oruinn: agus daingnidh oibreacha ar lámh oruinn; saothair cheana ar lámh daingnidhis sin.

PSALM XCI.

Is dídion Día da dhaoinibh disle, an-aghaidh gach soighead agus sciúrta.

AN té áitighios a núaingnios an té is ro áirde do dhéana sé comhnuidhe ar scáth a Nuilechumhachtuigh.

2 A déarad a taobh an TIGHEARNA, Mo dhídean agus mo daingion: mo Dhía; cuirfod mo dhóthchus ann.

3 Go deimhin saorfa sé thusa ó líon a nfiaghaidh, ón phláigh nimhne.

4 Ré na sciathán foileochaidh sé thú, agus fa na sciathánaibh chuirfios tú do dhóthchus: is sciath agus buicléira i thirinne.

5 Ní bhía faitchios ort air eagla na hoidhche; *no fú* na soighde eitiollas san ló;

6 An phláigh noch shíubhlas annsa dorchadus; *no ón* dioghaltas noch shíubhlas san meadhón laoi.

7 Tuitfid míle ré do tháobh, agus deich míle ar do lámh dheis; ní thiúfa sin ad gharsa.

8 A mháin lé do shúilibh do chífe tú agus do chífir luáidheacht na neimh-dhiádach.

9 Oír don TIGHEARNA mo dhaingionsa, don té is ro áirde, do rinne tú hionad combhuidhe;

10 Ní bheanfa áonolc riot, agus ní thiúfa an phláigh a ccomhghar dot pháillíun.

11 Oír cuirfe se dúalach air a ainglibh dot tháobhsa, dot choimhéad ann do shlighthibh uile.

12 Iomchoruid thú ann a lámh, deagla go mbeanfadh do chos re cloich.

13 Sailteorair air an leomhan agus air an Mbasilisc: do dhéanair saltairt air an leomhan óg agus air an ndragún.

14 Do bhrígh go bhfuil grádh aige orumsa, saorfa mé é: áirdeochád é, do bhrígh gó raibh fios manma aige.

15 Goirfe sé orum, agus cluinfe misi é: *atáimse* aige iona bhuaidhreachd; do dhéanad a shaoradh, agus a glórughadh.

16 Do dhéanad a riar le fad laétheadh, agus foillseochad mo shlánughadh dhó.

PSALM XCII.

Ní ionann do shoirbheas lucht na heagcora, agus do shonas na bfirein.

Psalm, agus caintic do lá na saóire.

IS maith admháil do dhéanamh don TIGHEARNA, agus sailm do chanadh dot ainm, ó thusa is ro áirde:

2 Dfoillsiughadh do thrócaire air maidin, agus thfirinne annsa hoidhchibh;

3 Air adhbha dheich ttéad, agus air an tsalmcheolach; agus air an ccláirsigh re guth árd.

4 Oír do rinne tú luáthgháireach mé, a THIGHEARNA, le hobairsi: do dhéan gáird-eachus a ngníomhuibh do lámh.

5 Cred é méad hoibreach, a THIGHEARNA! mar a ndubhaigéan atáid do smuaintighe.

6 Ní haithne do dhuine bhrúideamhuil; agus ní thuigíonn amadan so.

7 A nuáir fhásad na ciontaidh mar

an bhféur, agus bhláithighid uile lucht oibrighthe na hurchóide; is annsin scriostar iad go síorruidhe:

8 Acht *atá* tusa, as airde go bráth, a THIGHEARNA.

9 Oír, féuch, do naimhde, a THIGHEARNA, oír, féuch, do naimhde meithfid siad; spréidhfior lucht oibrighthe na hurchóide uile.

10 Agus áirdeochthar madharsa mar unicorn: ungfúighthear mé ré hola úir.

11 Agus do chífe mo shúil *mo mhían* air mo naimhdibh, cluinfid mo chlúasa na ciontuigh éirghios am adhuigh.

12 Bláithigh an fireún mar chrann pailme: mar chrann sédair a Lebanon tásfuidh sé.

13 An lucht phlannduighthea a ttigh an TIGHEARNA, bláithfid siad a ccúirtibh ar Ndénne.

14 Do bhéaraid fós toradh úatha a naóis léith; méith agus úr bhéid siad;

15 Dfoillsiughadh go *bhfuil* mo THIGHEARNA, mo charraic ceart: agus *nuch bhfuil* éaicheart ar bith ann.

PSALM XCIII.

Daingne righeachda Chríost.

ATA an TIGHEARNA a rioghacht, *atá* sé ar na éudughadh ré mórdhachd; *atá* an TIGHEARNA ar na éudughadh ré neart, do chreasruigh sé é fein: *atá* an saoghla fós ar na dhaingniughadh, go nach féidir a chorrughadh.

2 *Atá* do chathaóir ríogha ar na daingniughadh a nallód: ó shíorruigheachd *atá* tusa.

3 Do thógbhadar na tuitte súas, a THIGHEARNA, do tógbhadar na tuitte súas a nguth; tóigfid na tuitte súas a ttonna.

4 Os cionn ghotha na nuisgeadh mór núathbhasach, os cionn mhonghair na mara, is úathbhasach ós áird *atá* an TIGHEARNA.

5 *Atáid* thfiaghnuiseadh rodhearbhbha: is dot thigh is iomchubhuidh naómbhthacht go bráth, a THIGHEARNA.

PSALM XCIV.

Gearán um ráithe na ndrochdhaone.

12 Agus tarbha tig ré smachdugh an TIGHEARNA.

OA THIGHEARNA Día, dar dual dioghaltas; ó a Dhé, dar dual dioghaltas, déalraidh amach.

2 Tóig thú fein súas, a bhreithimh na talmhan: tabhair luáigheacht do nuáibhreach.

3 Gá fad do dhéanas an ciontach, a THIGHEARNA, cá fad do dhéanas an ciontach caithréim?

4 *Ca fad* bhíaidh siad ag lúadh agus ag labhairt neithe cruaidhe? *cá fad* bhíaidh siad ag síorchaint an mhéid oibrichios éagceart?

5 Brúighid siad do dhaoine, a THIGHEARNA, agus buáidhríad siad hoighreachd.

6 Marbhuid siad an bhaintreabhach agus an duine coigríche, agus do níd feall air an ndíleachda.

7 Agus a deirid siad, Ní fhaicfe an TIGHEARNA sin, ní thuigfidh Día Iacob é.

8 Tuigidhe, a bhrúideamhla a measg na ndaoine: agus sibhsí a *dhaóine* leamha, cá huair bheithise eagnuighe?

9 An té shuighios an chlúas, nach ccluinfe sé? an té chumas an tsúil, nach bhfaicfidh sé?

10 An té smachduighios na cineadhacha, nach ttiubhraidh sé achmhusan uadh? an té mhúinios éolus don duine; *nach bí a fhios aige?*

11 Is aithne don TIGHEARNA smúaintighe an duine, *gur* diomhaóineas iad.

12 Is beannuighe an duine a THIGHEARNA, noch smachduighios tusa, agus mhúineas tú as do dhligheadh;

13 Do thabhairt súaimhnis dó a láethibh a nuile, nó go ttochaltar poll don chiontach.

14 Oir ní theilgfidh an TIGHEARNA a dhaoine féin iad, agus ní thréigfidh sé a oighreachd.

15 Oir fillfidh breitheamhnus chum ceirt: agus leanfuid a nuile dhíreach a ccroidhe é.

16 Cía éireochus-súas ar mo shonsa a naghaidh luchd déanta a nuile? Cía chuirfios é féin air mo shon a naghaidh luchta oibrighthe na héagcóra?

17 Acht muna bbeith *go raibh* an TIGHEARNA na chungnamh agam, ní mór nach biadh manam san nuaidh.

18 A nuair a dubhras, Sciorruidh mo chos; do chonnaimh do thrócaire, súas mé, a THIGHEARNA.

19 A niomad mo smúaintigthe ionnam a stigh do thaitnighiodar do chomhfhurtachda rem anam.

20 An mbia cumann riotsa ag cathaóir na hurchóide, noch chumas éagceart re dlítheadh?

21 Coimhcheanglaíad iad féin a naghaidh anma a nfréin, agus damnuighid an fhuil neimhchiontach.

22 Acht bíaidh an TIGHEARNA mar chumhdach agamsa; agus mo Dhía mar charraic mo dhídin.

23 Agus fillfe sé orra féin a gcionta agus ann a nurchóid géarrfa sé amach iad; scriosfa an THIGHEARNA ar Ndía iad.

PSALM XCV.

Gan lorg na sinnsiór do leanmhuin a ndroch chúis.

TAGAIDH, déanam lúathgáire chum an TIGHEARNA: déanam fuáim gháird-each do charraic ar slánuighthe.

2 Tagam do lathair a aighthe ré tabhairt buidheachuis, agus déanam fuáim lúathgháireach chuige ré Salmuibh.

3 Oir is Día mór an TIGHEARNA, agus Rígh mór ós cionn na nuile dhée.

4 Iona láimh *atáid* uile áite doimhne na talmhan: agus áirde na ccnoc iona chumhachtuibh.

5 Is leis an mhuir, agus é féin do rinne í, agus do chumadar a lámha an *fearann* timir.

6 Tagaidh, déanam adhra agus cláonam: filliom ar nglúine ós coinne an TIGHEARNA ar ccruthuigheoir.

7 Oir is eision ar Ndía; agus sinne pobal a innbhir, agus caoirigh a lámh. A niugh má éistighe a ghuth,

8 Ná cruáidhighe bhur ccroidhe, mar san Meribah, amhuil is a ló Massah san bhfásach:

9 Mar ar chuireadar bhur naithe cathughadh orum, do dhearbhuigheadar mé, agus do chonncadar moibreacha.

10 Do bhí mé dhá fhithchíod bliadhan air mo bhuáidhreach ris an ngeinealachso, agus a dubhras, Is pobal seachránach a gcroidhe iad, agus níor bhaithne dhóibh mó shlightheacha:

11 Dar mhionnuighios ann mfeirg, nach rachaidís a steach dom shuaimhneas.

PSALM XCVI.

Atá Día ionghlórughadh, do chionn gur Hé bheir breath ar nsaoghail.

CANUIGH don TIGHEARNA caintic núadh: canuigh don TIGHEARNA, a thalamh uile.

2 Canuidh don TIGHEARNA, beannuighidh a ainm; fóillsighidh a shlánughadh ó ló go ló.

3 Innsighidh a measg na ngeinteadh a ghlóir, a ionganta a measg na nuile phoibleach.

4 Oir is mór an TIGHEARNA, agus is íonmholta go hiomarcach: is ineagla é tair na huile dhée.

5 Oir is iodhail uile dhée na ndaoine: acht is é an TIGHEARNA do rinne na neamhdha.

6 *Ata* glóir agus dathamhlachd ós a choinne: atá neart agus scéimh iona shanctóir.

7 Tuguidh don TIGHEARNA, a chinéul na bpoibleach, tugaidh don TIGHEARNA glóir agus neart.

8 Tugaidh don TIGHEARNA glóir' dhá ainm : tugaidh ofráil, agus tagaidh a steach iona chúirtibh.

9 Adhraidh an TIGHEARNA a scéimh a náomhthachda : biodh eagla oruibh roimhe, a thalamh uile.

10 Abraidhe a measg na ngeinteadh, Atá an TIGHEARNA a rioghacht : daing-neochar fós an domhan go nach ccorróchar é : do dhéana sé breitheamhnus air na poibleachaibh a bhfireuntachd.

11 Déindís na flaitheamhnus gáirdeachus, agus biodh luathgháire air an tthalmh ; déanadh an mhuir báireadh, agus gach a bhfuil inte.

12 Lingiodh an magh le luathgháire, agus a bhfuil ann : annsin luathgháirfid croinn na coilleadh

13 Os coinne an TIGHEARNA : óir atá sé ag teacht, ag teacht do dhéanamh breitheamhnus air an tthalmh : do bhéara sé breith air a tsaghal a bhfireuntachd, agus air na daoínibh iona fhirinne féin.

PSALM XCVII.

Gu cclaoidhtear luchd adhartha na niodhal.

ATA an TIGHEARNA a rioghacht ; biodh luathgháire air an tthalmh ; déanadh a niomad oiléun gáirdeachus.

2 Atá néulla agus dorchadus fa ccaúirt na thimchioll : fireuntachd agus breitheamhnus is áit a chathaóir riogha.

3 Téid teine roimhe, agus loisgfe sí a naimhde fa ccaúirt na thimchioll.

4 Do shoillsigh a thinteach an domhan : do chonnaic an talmh sin, agus do chriothnuigh sé.

5 Do bhádar na sléibhte ar leaghadh amhuil céir air aghaidh an TIGHEARNA, ar aghaidh THIGHEARNA na talmhan uile.

6 Foillsighid ná flaithis a fhíreuntachd, agus do chid na daoine uile a ghlóir.

7 Go madh cclaoidhte bhéid siad uile noch do ní seirbhis diomháigh grábhálta, noch do ní iad féin aithbhéil as iodhalaibh : cláonuidh sibh féin dó, a dhée uile.

8 Do chúaluidh Sion, agus do bhí luathgháireach ; do rinneadar inghiona Iúdah subhachus do bhrìgh do breitheamhnus, a THIGHEARNA.

9 Oir atá tusa, a THIGHEARNA, árd ós cionn na talmhan uile : atá tú ar hárdughadh go mór ós cionn na nuile dhée.

10 A dhream ler bionmhuin an TIGHEARNA, fuathuighesi an tolc : coimhéduigh sé annanna a náomh ; saoruidh sé iad as láimh an pheacaidh :

11 Do síoladh solus do nfíreun, agus luathgháire don díreach a croidhe :

12 Luathgháirighidh auns a TIGHEARNA,

sibhisi a fhíreuna ; agus moluidh cuimhne a náomhthachda.

PSALM XCVIII.

Caismiorta na sduice roimhe theachd Dé go breitheamhnus.

CANUIDH don TIGHEARNA caintic nuadh ; óir do rinne sé neithe iongantacha : do tháthaidh a láimh dheas, agus a rìgh náomtha féin.

2 Do chuir an TIGHEARNA a shlánughadh a numhail : a radharc an ccineadhach dfoillsigh sé a fhíreuntachd.

3 Do chuimhnigh sé a thrócaire agus a fhirinne do thigh Israel : do choncadar teoranna na talmhan uile slánughadh ar Ndéne.

4 Déan fuáim luathgháireach chum an TIGHEARNA, a thaluimh uile : déan fuáim thaighiúir, déan gáirdeachus, agus cán salm.

5 Canuigh chum an TIGHEARNA ris an ccláirsigh ; ris an gcláirsigh, agus re guth salm.

6 Re trumpadhuibh agus re guth an chornet déanaidh fuaim luathgháireach ós choimne an TIGHEARNA, an Rìgh.

7 Déanadh an mhuir mongair, agus a hiomláine ; an sáoghal agus an dream chomhuighios ann.

8 Buáilidís na haibhne a mbasa fa chéile : déaindís na sléibhte luathgháire

9 Os coinne an TIGHEARNA ; óir atá sé ag teachd do bhreithe air an tthalmh : do dhéana sé breitheamhnus air an tthalmh ré fireuntachd, agus air na poibleachaibh ré ceart.

PSALM XCIX.

Fuagra umhla do Dhú ó gach duine, arson a neart, agus a chrua le trócaire.

ATA an TIGHEARNA a rioghacht ; biodh criothnughadh air na poibleacha : suighe sé idir na cherubínibh ; corruigheadh an talmh.

2 Atá an TIGHEARNA mór a Sion ; agus is árd esion ós cionn na nuile phobal.

3 Molaidís hainm mór luathbhásach ; óir is náomtha é.

4 Agus is ionmhuin ré neart an rìgh breitheamhnus ; daingnidh tú ceart, do ní tu breitheamhnus agus ceart ann Iácob.

5 Arduighidh an TIGHEARNA ar Ndéa, agus déanaidh umhla ag stól a chos ; óir is náomtha é.

6 Maóise agus Aaron a measg a shagart, agus Samuel a measg na druinge ghoirios air a ainm ; do ghoireadar air an TIGHEARNA, agus do chúala sé iad.

7 A bpléur neóill do labhair sé riu : do chonghadar a fhiagnuiseadha, agus na reachda thug sé dhóibh.

8 O a THIGHEARNA ar Ndíane do chúala tú iad: ad Dhía mbaithfeach do bhí tú dhóibhsion, acht cheana ag déanamh dioghaltais air a naindlighibh.

9 Arduighidh an TIGHEARNA ar Ndíane, agus déanuidh umbra chuim a chnuic naomhtha; óir is naomhtha an TIGHEARNA ar Ndíane.

PSALM C.

Fúagra buidheachuis don chruthaigh-theóir lé haiteas, ó nuile dhuine iona theampull.

DEANAIDH fuaim lúathgháireach chum an TIGHEARNA, a thalamh uile.

2 Déanuidh seirbhís don TIGHEARNA re lúathgháire: tigidh ós coinne a aighthe re gáirdeachus.

3 Biodh a fhios agaibh gur bé an TIGHEARNA is Día: isé do rinne sinne, agus ní sinn féin; *is sinne* a dhaoine, agus caoirigh a innbhir.

4 Lingidh a steach ann a gheathuighibh maille ré tabhairt buidheachuis, iona chúirtibh lé moladh: molaidh é, agus beannuigh a ainm.

5 Oir is maith an TIGHEARNA; is síorruidhe a thrócaire; agus a fhírinn ó ghinealach go ginealach.

PSALM CI.

Móid agus rún Dháibhí mar dheagh cheannmuinntir.

Psalm Dháibhí.

TROCAIRE agus breitheamhnus chanfas mé: dhuitse, a THIGHEARNA, chanfas mé salm.

2 Tuigfe mé a slighe iomláin. Cá huair thiocfas tú chugam? siubholad a ndíogh-ruis mo chroidhe a meadhón mo thighe.

3 Ní chuirfidh cúis urchóideach ar bith ós coinne mo shúl: is beag orum gníomhartha na ndaoine noch chlónas; ní cheangluigh sé dhíom.

4 Deileochuidh croidhe fíochmhar leam: ní aithneocha mé droch dhuine.

5 An té scannluighios a chomharsa ós ísli, géarrfad eision amach: an tárrachta a radharc agus an tuáibhreach a ccroidhe leision ní fhéaduim iomchar.

6 Bíaid mo shúile ar dhaoínibh fírinneacha na talmhan, iondus go naitreabhuid am fhochair: an tí shiubhlus a slighe iomláin, is é do dhéanas serbhís dambsa.

7 Ní dhéana sé áitreabh ann mo thigh noch do ní cealg: an té do labhras bréaga ní dhéana comhnuidhe ós coinne mo shúl.

8 Sgriosfa mé go moch uile chionntuigh na talmhan; iondus go ngéarrfa mé amach

ó chathruigh an TIGHEARNA gach a noib-righeann éigceart.

PSALM CII.

An cuigeadh Psalm Aithrighe.

Urnaigh ar son duine bhuaidhearta, an tan bhíos sé ar na shárughadh, agus dhóirtios a ghearán ós cóinne an TIGHEARNA.

A THIGHEARNA, cluinn murnaigh, agus tigeadh mo chomhairc chugadsa.

2 Ná foluigh hadhuigh orum annsa ló a mbíad a mbuáidhreadh; cláon chugam do chlúas: annsa ló ghairfios mé freagair mé go lúath.

3 Oir do cnaóidheadh mo láethe mar dheatch, agus atáid mo chnámha ar na losgadh mar thinntéan na teineadh.

4 Atá mó chroidhe ar na bhualadh, agus críon mar fheúr; oir do dhearmaid mé marán dithe.

5 Do bhrígh gotha mo chneaduih ceangluid mo chnámha dom fheoil.

6 Is cosmhúil mé ris an bpeilicán annsa díothramh: atáim mar ulchabhcan na nuáigneas.

7 Do ním faire, agus atáim mar ghealbhone na áonar air inhallach an tige.

8 Scannluighid mo naimhde mé air feadh an laoi; an drong atá ar meire am aghaidh atáid air a mionnuibh am aghaidh.

9 Oir a duáigh mé luáith amhuil arán, agus do chomuisg mé mo dheoch ré gul,

10 Do bhrígh thfeirgesi agus thfocha: oir do chuir tú súas mé, agus do theilg tú síos mé.

11 Is cosmhúil mó láethe re scáile noch théarnuighios; agus atáim amhuil féur ar ccríonach.

12 Acht tusa, a THIGHEARNA, mairfir go síorruidhe; agus do chuimhne ó ghinealach go ginealach.

13 Eireocha tú, do dhéana tú trócaire ar Shion: oir atá aimsir grása do dhéanamh uirthé, a nuáir chinnte, ar tteacht.

14 Oir atá dúl ag do sheirbhíseachaibh iona clochaibh, agus do níd truáighe dá luáithreadh.

15 Ionns go mbia eagla air na geintibh roimhe ainm an TIGHEARNA, agus air uile ríghthibh na talmhan roimhe do ghlóir.

16 A nuair chuirfeas an TIGHEARNA Sion súas, do chúthfigear iona ghlóir é.

17 Dearcfuidh sé air urnaigh na nuiríol, agus ní tharcuisnighigh sé a nguidhe.

18 Scriobhtar so don ghinealeach thiofas: agus na daoine chruitheochthar mol-fuid an TIGHEARNA.

19 Oir dféuch sé a nús ó áirde a náomhthachda; do chonnaire an TIGHEARNA ó na neamhuibh an talamh;

20 Chum go ccluinfeadh éagnach an phríosúnaigh; go scaóileadh sé clann an bháis;

21 Dfoillsiughadh anma an TIGHEARNA a Sion, agus a mholadh ann Ierusalem;

22 Mar chruinneochtar na daoine a néinfheachd, agus na rioghachda, chum seirbhíse do dhéanamh don TIGHEARNA.

23 Do bhuáidhir sé mo néart annsa tslghe; do ghearraidh sé mo laéthe.

24 A dúbhairt mé, O mo Dhía, na beir as mé a meadhonn mo laéthe: tré ghinealach na nginealach atáid do bhliadhnasa.

25 O thosach do shuighidh tú bunáit na talmhan: agus siad na flaithis oibreacha do lámh.

26 Meithfidh siad, acht mairfe tusa: rachaid uile a ccaitheamh mar éadach; mar chúlaigh do dhéanair a malairt; agus bíaid ar na niomlaoid:

27 Acht is tusa an tí céadna, agus ní críochnochtar do bhliadhnasa.

28 Coimhneochuid clann do sheirbhíseach, agus daingneochar a sliochd ad fhiaghnuisi.

PSALM CIII.

Gairdeachus an tanam dëis a shásughadh go mór le grásaibh Dé.

Psalm Dháibhi.

BEANNUIGH ó manam, an TIGHEARNA: agus moíonathar uile, a ainm náomhtha.

2 Beannuigh, ó manam, an TIGHEARNA, agus na dearmaid a thiodhlaicthe uile:

3 Noch mhaithios do chionnta uile; noch leighisíos huile easláintighe;

4 Noch thúasglas hanam ó serios; noch chuirios coróin mhaitheasa agus thrócaireadha chinéulta ort;

5 Noch shásuighios do bhéul ré maith; ata bóige ar na hathnúaghadh mar iolar.

6 Do ní an TIGHEARNA ceart agus breitheamhnus do gach áon a leathrom.

7 Dfoillsigh sé a shlightheacha do Mhaóise, a oibreacha do chlannuibh Israel.

8 Atá an TIGHEARNA grásamhuil agus lán do thrúaighe, fad fhuilingeach, agus diomud trócaire.

9 Ní bhíaidh sé choidhche a nimreasuin: ní mó chuinneochus sé a fhearg go siorruidhe.

10 Ní do réir ar ccionta do rinne sé dhúinn; agus ní do réir ar néigceirt thug sé luaidheacht dúinn.

11 Acht mar atá áirde na neamh ós cionn na talmhan, atá a oineach chomór sia don lucht air a bhfuil a eagla.

12 Comhfhad atá a náird shoir ó náird shíar, do chuir sé ar bpeacuidhe uáinne.

13 Mar bhíos trúaighe ag athair dá

chloinn, is marsin atá trúaighe ag an TIGHEARNA don lucht air a bhfuil a eagla.

14 Oir is aithne dhó ar bhfoirm; cuimhnigh sé gur luathreadh sinn.

15 Atáid láethe an duine, mar an bhfeur; mar bhláth an mhagha, is marsin bhias ag bláthughadh.

16 Oir téid an gháoth thairis, agus ní bhfuil sé ann; agus ní aitheonuidh a ionad féin é ó sin amach.

17 Acht atá trócaire an TIGHEARNA ó shíorruidheacht go siorruidheacht air an lucht air a bhfuil a eagla, agus a fhiréuntachd do mhacaibh mac;

18 Don lucht choimhéudas a chunnradh, don lucht chuinnuighios a aitheanta dá ndéanamh.

19 Do shuighidh an TIGHEARNA a chathaóir ríoga ar neamh; agus atá a rioghacht ag riaghlughadh ós cionn a nuile.

20 Beannuighes an TIGHEARNA, a aingle féin, noch atá árrachdach a neart, ag comhall a aitheanta, ag tabhairt aire do ghuth a bhreithre.

21 Beannuighes an TIGHEARNA, a shluagh-san uile; a luchd fritheóilte, noch do ní a thoil.

22 Beannuighes an TIGHEARNA, a oibreacha uile annsa nuile áit dá thighearnas: beannuigh ó manam, an TIGHEARNA.

PSALM CIV.

Teagasc ar mhóir-neithibh nádurdhá, agus ar fhreasdul De.

BEANNUIGHE an TIGHEARNA, ó manam. O a TIGHEARNA mo Dhía, atá tú ro árrachtach; re honóir agus re mórdhachd atá tú éaduighthe.

2 Ag cur sholuis mar éadach ort; ag síneadh na bhflaitheas amach mar chúirtín:

3 Noch chuirios annsna huisgeadhuibh a sheomruidhe úachtaracha: noch do ní a charbad do na néulluibh; noch shiubhlas ar sciathanuibh na gaóithe:

4 Ag déanamh spiorad dá ainglibh; teine lasamhuil da mhnistribh:

5 Noch shuighios an talamh air a fhuilangaibh, go nach ccorrochuigh é go bráth.

6 Ris a ndubhaigéan mar bhrát dfoluigh tú é: ós cionn na sliabh do sheasadar na huisgeadha.

7 Od achmhusansa do theithiodar; ó ghuth do thóirinighe do dheithfrigheadar rompa.

8 Tiaghaid na sléibhte súas; tigid na gleanta a nús chum a nionaid dórdugh tusa dhóibh.

9 Do chuir tú téora cinnte noch nach

éaireachuid siad; go nach fhillfid siad d'falach na talmhan.

10 Noch chuirios toibreacha ann sna gleanntaibh, idir na cnocaibh siubhluid siad.

11 Do bheirid deoch duile ainmhidhe an machaire: coisgid na hassail fhíadhta a tart.

12 Na bhfochair so chomhnuighios éanlaigh a naieir, a measg na mbeangán do bheirid a nguth.

13 Flíuchuidh sé na cnuic ó na sheomruidhibh úachtrach: ré toradh hoibreachsa do líonadh an talamh.

14 Do bheir sé air an bhféur fás do náirnéis, agus an luibh chum maitheasa an duine: chum aráin do thabhairt amach as an ttalamh;

15 Noch do ghéirdighios croidhe an duine re fíon, bheir ar aghaidh deálrughadh re hola, agus neartuighios croidhe an duine re harán.

16 Atáid croinn an TIGHEARNA sásuighthe; séadair Lebanon, noch do phlanntoigh sé;

17 Mar a ndéanuid a néanlaith a nead: an storc, *isé* an crann giuthais a thigh.

18 Na cnoic árdá is dídean do na gabhraibh fiadhta; agus na cainne do na coinnibh.

19 Do rinne sé an ghealach chum aimsiorrdhacht: is aithne don ghréin a dhul faoi.

20 Cuiridh tú dorchadas, agus bíaidh a noidhe ann: is annsin shnáighid *amach* uile bheathuigh állta na coilleadh.

21 Na leomhuin óga ag búirfidhe chum a gceiriche, ag íarruidh a mbídh ó Dhía.

22 Eirge an ghrian, tigid siad a ccean a cheile, agus luighidh iona nuámhuibh.

23 Rachaidh an duine amach chum a oibre agus chum a sháothair go trathnóna.

24 Ca líon hoibbreacha, a TIGHEARNA! a neagna do rinne tú íad uile: atá an talamh lán dot shaidhbhrios.

25 A nfaige *fós* adhbhal fhairsing, annsin atá gach ní shnáighios agus ataid dóáirmhe, beathuighe bheaga agus móra.

26 Annsin imthighid na longa: an míol mór, noch do chruthaigh tusa do shúgradh annsin.

27 Feichthid siad uile ortsa; chum a mbeatha do thabhairt *dóibh* iona *ham féin*.

28 Do bheir tusa dhóibh é agus cruinnighid siad é: fosclaidh tú do lámh, agus sásuighear íad re maith.

29 Folchuigh tú hadhuigh, agus atáid siad buaidhearta: tairnge tú a nanál air a hais, agus éagaid siad, agus fillid chum a luathrigh féin.

30 Cuirir do spiorad uáid, agus cruthuighear iad: agus athnúaidhtear aghaidh na talmhan.

31 Bíaidh glóir an TIGHEARNA go síorruidhe: do dhéanaidh an TIGHEARNA lúthghaire iona oibreachaibh.

32 Féuchuidh sé air an ttalamh, agus críohtnuigh sé: beanuidh sé leis na sleibhtibh, agus do níd deatach.

33 Canfad don TIGHEARNA an ccéin mhairfid: canfad salm dom Dhía an ccéin bhíad ann.

34 Bu milis mo smuaintighthe dha-thaobhsan: do dhéanad gáirdeachus ansa TIGHEARNA.

35 Go scriostar na peacthaich amach as an ttalamh, agus nar raibh na cionntuigh ann níos mó. Beannuigh ó manam, an TIGHEARNA. Beannuighe sibhsi an TIGHEARNA.

PSALM CV.

Dioghluim as eachdardhaibh Israel, mur ath-chuimhne ar mhirbhuiltibh Dé.

TUGAIDH búidheachus don TIGHEARNA; goiridh air a ainm: foillsighidh a measg na gcineadhach a ghníomhartha.

2 Canuidh dhó, canuidh psalm dhó: labhruidh air a iongantuibh uile.

3 Déanuidh glóir iona ainm náombtha: déanadh a groidhesion gáirdeachus noch shirios an TIGHEARNA.

4 Íarruidh an TIGHEARNA, agus a neart: íarruidh a aghaidh a gcomhnuidhe.

5 Cuimhnighidh a ionganta noch do rinne sé; a chomharthadha, agus breitheamhnais a bhéil;

6 Sibhsi a shíol Abraham a sheirbhiseach, sibhsi a chlann Iacob a áon tógtha.

7 *Is* eision an TIGHEARNA ar Ndía: atáid a bhreitheamhnais annsa talamh uile.

8 Cuimhnighidh sé go síorruidhe, a chunnradh an bhriathar noch do aithin sé go feadh míle ginealach.

9 Noch do cheangail sé le Abraham, agus a mhionna do Isaac;

10 Agus do dhaingnidh sé é do Iacob mar dhligheadh, do Israel mar chunnradh síorruidhe:

11 Gha rádh, Dhuitsi do bhéaras mísi talamh Chánaan: line bhur noighreachta:

12 A nuair do bhádar beagán daóine; ro bheagán, agus na gcoigríochaibh ansin.

13 Agus do shíubhladar ó chineadh go cineadh, ó rioghachd go daoinibh oile.

14 Níor fhulaing sé déanduine éagcoir do dhéanamh orra: acht thug aithfior air a son do righthibh;

15 *Gha rádh*, Ná beanaidh lém ungtachaibh, agus dom fháighibh na déanuidh dochar.

16 Agus do ghoir sé gorta air an ttalamh: agus do bhris sé a nuile stór aráin.

17 Agus do chuir sé duine rompa, Ioseph, noch do dioladh mar sheirbhiseach :

18 Do ghorthuigheadar ris an ngeimhiol a chosa : do cuireadh a níarann é :

19 Gus a nam a táinic a bhriathar : do dheárbh glór an TIGHEARNA é.

20 Dfúagair an rígh agus do scaoileadh é ; úachtarán na ndáoine, agus do leig é sáor úadh.

21 Do chuir sé é na thighearna air a thigh, agus na úachdaran iona shealbhuibh uile :

22 Do cheangail a phrionnsoidhe ar a thoil féin ; agus a choinhairleacha chum go ndéanadh eagnuidhe iad.

23 Agus do chúaidh Israel don Néigipt ; agus do chomhnuidh Iácob a ttalamh Cham.

24 Agus thug air a dhaóinibh méadughadh go mór ; agus do rinne iad ní bu láidre ná a naimhde.

25 Do iompóigh sé a ccroidhe chum a dhaoine dfúathughadh, agus chum meabhla do dhéanamh air a sheirbhíseachaibh.

26 Do chuir sé úadh Maóise a sheirbhíseach ; agus Aaron noch do thogh se féin.

27 Do chuireadarsan iona measg bríathra a chomharthadh, agus ionganta a ttalamh Cham.

28 Do chuir sé dorchadas chuca, agus do bhí sé dorchá ; agus níor cheannairgheadar a naghaidh a bhréithre.

29 Do iompóigh sé a nuisgeadha a bhfuil, agus do mharbh sé a niasg.

30 Thug a ttalamh amach luisgionna go líonmhar, a seomradhuibh codalta a ríghthe.

31 Do labhair sé, agus thainic cumasg do chuileóguibh, míola iona ttéorannuibh uile.

32 Do rinne sé cloichshneachda da gceathaibh, teine lasardha iona ttalamh.

33 Agus do bhuáil sé a bhfineamhuin agus a ccrann fige ; agus do bhris sé crainn a leithimil.

34 Do labhair sé, agus thainic an lócnist, agus an caterpillar, agus níor bhféidir a náiriomh,

35 Agus a duádar a nuile luibh iona ttalamh, agus a duádar súas toradh a bhfearuinn.

36 Agus do bhuáil sé a gcéidghéine iona ttalamh, tosach a neirt uile.

37 Agus thug sé leis amach iad maille re hairgíod agus ré hór : agus ní raibh duine meirtneach ann a treabhuibh.

38 Do bhí an Néigipt luáthgháireach a núair do imhheadar : óir do thuit a neagla orra.

39 Do leathnuigh sé néull mar fholach ; agus teine do thabhairt soluis san noidhche.

40 Díarradar, agus thug se chugtha na gearragóirt, agus do shásuidh sé iad re harán ó neamh.

41 Dfosgail sé an charraic, agus do lingeadar na huisgeadha amach ; do reathadar a náitibh tiorma mar shruth.

42 Óir do chuimhnigh sé bríathar a náomhthachda, do Abraham a sheirbhíseach.

43 Agus thug se leis amach a mhuinntír lé gáirdeachas, a dháoine toghtha lé luáthgháire :

44 Agus thug sé dhóibh fearann na gceineadhach : agus do ghabhadar sáothar na ndaoine mar oighreachd ;

45 Ionduis go ccongmaidís a reachda, agus go ccoimhéadaidís a dhlighthe. Moluidhesi an TIGHEARNA.

PSALM CVI.

Iomadamlachd thabhartuis Dé, 13 agus cláonadh míonaireach na ndaoine.

MOLUIDHE AN TIGHEARNA. O tabharíge búi dheachas don DTIGHEARNA ; óir is maith é : óir mairidh a thrócaire go síorruidhe.

2 Cía fhéadas neart an TIGHEARNA chanamhuir ? a mholadh uile dfoillsiughadh ?

3 Is beannuighe an drong noch choimhéadas breitheamhnus, an tí do ní firéuntas san nuile am.

4 Cuimhnigh orumsa, a THIGHEARNA, re fabhar do dhaoine : fiosruigh mé red shlánughadh ;

5 Ionnus go bhfaicfe mé maith do dhaóine toghtha, go ndéana mé gairdeachus a luáthgháire do dhaoine, go ndéana mé glóir led oighreachd.

6 Do pheacuígheamar lé ar naithribh, do rinneamar cionta, do rinneamar neithe coiripe.

7 Níor thuigeadar ar naithre do mhíorbhuilesi san Néigipt ; níor chuimhnigheadar iomad do thrócaireadha ; acht do cheannairgeadar ag an muir, ag an muir Ruáidh.

8 Acht cheana do sháor sé iad ar son a anma féin, chum a chumbachd do chur a numhuil.

9 Agus dimdhearg sé an mhuir Rúadh mar an gceadna, agus do tiornuigheadh súas í : agus tugadh orrasan siubhal annsna haigéanuibh, mar an ndíothramh.

10 Agus do sháor sé iad ó na lámhuibhsion noch do fhúathaigh iad, agus dfúasgail sé iad amach as lámh na námhad.

11 Agus dfoluigh na huisgeadha a naimhde : níor fágbadh áon aca.

12 Annsin do chreidiodar a bhríathra ; do chanadar a mholadh.

13 Do dhearmadar go doith a oibreacha; níor fhanadar le na chomhairle:

14 Agus do rinneadar anntoil ré hainmhian san díothramh, agus do chuireadar cathughadh air Dhíá annsa nuáinios.

15 Agus thug sé dhóibh a níarratas; acht do chuir crías a steach iona ccroidhe.

16 Agus do thnúthuigheadar re Maóise mar an gceadna annsa champa, agus ré Aaron áon náomhtha an TIGHEARNA.

17 Dfoscail an talamh agus do shluig sé Dátan, agus díolnigh sé coimhthionól Abíram.

18 Agus do faduigheadh teine iona ccomhdhail; do loisg an lasair súas na ciontuigh.

19 Do rinneadar láogh ann Hóreb, agus do adhradar don íomháigh leaghta.

20 Agus do áthruigheadar a nglóir a gcosamhlachd dhaimh noch ithios féur.

21 Do dhearmadar Día a slánaightheoir, noch do rinne neithe móra san Néigipt;

22 Ionganta a ttalamh Cham, neithe úathbhásacha ag an muir Ruáidh.

23 Agus do labhair sé dá milleadh, mun bheith gur sheas Maóise a fhear toghtha annsa mbeirn ós a choinne, diompóg a fheirge úatha, deaglo go scriosadh sé iad.

24 Agus do tharcuisnigheadar an talamh áoibhinn, níor chreideadar a bhriathar:

25 Agus do rinneadar ithiomrádh iona bpáillíunuibh, níor éisteadar re guth an TIGHEARNA.

26 Agus do thóig seision súas a lámh na naghaidh, da sgrios annsa díothramh:

27 Do sgrios a sleachda mar an cceadna a measg na gcineadhach, agus da spréaghadh annsa dúthaigh.

28 Agus do cheangladar iad féin ré Baal-peor mar an gceadna, agus dithiodar íodhbhartha na marbh.

29 Agus do bhrostuigheadar chum feirge é le na ngníomhuibh: agus do bhris an phláigh a steach orra.

30 Agus déirghidh Phineas súas, agus do chuir breitheamhnus a ccrích: agus do toirmiosgadh an phláigh.

31 Agus do measadh sin dó mar fhíréuntachd ó ghinealach go ginealach go siurr uighe.

32 Agus do bhrostuigheadar é mar an gceadna ag uisgeadhuibh Meribah, agus do bhí sin go hólac ag Maóise air a soisan:

33 Do bhrígh gur bhrostuigheadar a spiorad, agus gur labhair sé go neimhchéillighe lé na héul.

34 Níor mhilliodar na cineadhacha, da ttáobh a ttug an TIGHEARNA aithne dhóibh:

35 Acht do choimhmeasgadar iad féin leis na cineadhachaibh, agus do rinneadar a noibreacha dfoghluim.

36 Agus do adhradar dá niodhaluibh: agus do bhádar dóibhsion mar phaintéar.

37 Agus do íodhbradar a mic agus a ninghiona do dhíabhluibh,

38 Agus do dhóirteadar fuil neimhchiontach, fuil a mac agus a ninghean, noch do íodhbradar do dhíabhluibh Chánaan: agus do bhí an talamh ar na thruaillighadh le fuil.

39 Agus do bhádar ar na salchadh le na noibreachaibh féin, agus do chuardar re méirdreachus le na naigiontaibh féin.

40 Ar an abharsin do bhí an TIGHEARNA feargach le na dhaoinibh, agus dfúathaigh sé a oighreacht féin.

41 Agus thug sé iad a lámh na gcineadhach; agus do bhádar na ttighearnuibh ós a gcionn agá raibh fúath orra.

42 Agus bhrúigheadar a naimhde iad mar an gceadna, agus do bhádar ar na núbhlughadh fáoi na láimh.

43 Do sháor sé iad go minic; agus do bhrostuigheadar é le na ccomhairlibh; agus do hisligheadh iad ar son a gcionta.

44 Acht gidheadh do chonnairc sé an tan do bhíodh anacair orra, a nuáir do chúalaidh sé a néighmhe:

45 Agus do chuimhnigh sé dhóibh a chunradh, agus do bhí aithreachus air do réir iomad a thrócaire.

46 Agus thug sé air gach áon dá rug léo iad a mbraighdionas truaighe do dhéanamh dhóibh.

47 Sáor sinn, a TIGHEARNA ar Ndía, agus crúinnigh sinn ó na cineadhachaibh, chum buidheachus do thabhairt dot ainm náomhtha, agus do chaithréimiughadh ann do mholadh.

48 Go madh beannuigh bhías an TIGHEARNA Día Israel ó shíorrúigheachd go síorrúigheacht: agus abraidís na daóine uile, Amen. Molaidh an TIGHEARNA.

PSALM CVII.

Modh bhreith buidheachuis do Dhía arson a fhúasculta as gach cumhgach.

MOLUIDHSI an TIGHEARNA, óir is maith é: óir mairigh a thrócaire go bráth.

2 Abraidís an dream noch dfúasgail an TIGHEARNA, noch dfúascail sé ó lámh na daóirse;

3 Agus do chruinnigh iad as na críochaibh, ó náird shoir, agus ó náird shiar, agus ó náird thuáigh, agus theas.

4 Do bhádar ar seachrán annsa bhfásach a slighe uáignidh; caithreacha áitreibhthe ní bhfuaradar.

5 Ocrach agus tartmhar, do lagaidh a nanam ionta.

6 Feachd do gháireadar chum an TIGH-

EARNA iona nanacair, do sháor sé iad ó na gcumbgach.

7 Agus do thréoruigh sé iad a slighe dhíriú, do dhul go cathrúigh áitriúithe.

8 Admhuighdis don TIGHEARNA a thrócaire, agus a oibreacha iongantacha do chloinn na ndáoiné!

9 Oír sásuidh sé an tanam tartmhár, agus líonuidh sé an tanam ocrach lé maith.

10 An lucht so noch shuighios a ndorchadus agus a sgaile an bháis, cuibhrichthe a mbuáidhreadh agus a niaramn;

11 Do bhrígh gur chathuighheadar a naghaidh bhriathra Dé, agus gur tharcuis-nigheadar comhairle an té is Airde:

12 Ar a naghbharsin thug seision a ccroidhe a nús ré buáidhreadh; do thuislighiodar, agus ní raibh fear da bhfúrtachd.

13 Agus déigheadar chum an TIGHEARNA iona mbuáidhreadh, do sháor sé iad ó na gcumbgach.

14 Agus thug sé amach iad as dorchadus agus sgaile an bháis, agus do bhris a ccuibhrichthe o cheile.

15 O go molaidis an TIGHEARNA air son a thrócaire, agus a oibreacha iongantacha do chloinn na ndáoiné!

16 Oír do bhris sé na geatadha práis, agus do ghearr sé na barradha iarúinn o cheile.

17 Buáidhearthar amadain do bhrígh a naindlighe, agus do bhrígh a bpeacaidh.

18 Dfúthaigh a nanam a nuile bhíad; tigid a ngar do dhoirsibh an bháis.

19 Agus do gháireadar chum an TIGHEARNA iona nanacair, ó na gcumbgach do sháor sé iad.

20 Do chuir sé a bhriathar, agus do leighis iad, agus do thárthuigh iad ó na milleadh.

21 Admhuighdis don TIGHEARNA arson a thrócaire, agus a oibreacha iongantacha do chloinn na ndáoiné!

22 Agus íodhbraidis íodhbhartha molta, agus foillsighidís a oibreacha lé luathgháire.

23 An lucht théid síos chum na fairge a lungaibh, noch do ní a nobair a nuisgeadhuibh móra;

24 Do chid oibreacha an TIGHEARNA, agus a ionanta annsa naigéan.

25 Oír aithnighionn seision, agus seasfuidh gáoth anfadach, agus tóigie sías a thonna sin.

26 Rachaid sías go nuige neamh, rachaid síos gus a naigéan: leaghaidh a nanam tre bhuáidhreadh.

27 Iompoighid chuire is úadha, agus tuismidhid mar fhear meisce, agus ataid ag críoch an égnadh.

28 Annsin gáirid chum an TIGHEARNA

ann a nanacair, agus do bhéaruidh amach iad ó na gcumbgach.

29 Tráothfuidh an tanfadh a cciúnas, agus béid a ttonna sin na comhnuighe.

30 Agus béid luathgháireach do bhrígh go mbéid siad súaimhneach; agus tréorochuidh iad go cúan a toile.

31 Admhuighdis don TIGHEARNA a oineach, agus a oibreacha iongantacha do chloinn na ndáoiné!

32 Agus móruighedís é a gcoimhthionól na ndáoiné, agus a nionad súighe na sinn-sior molaidís é.

33 Iompoighe sé aibhne a mbáinsidh, agus toibreacha uisce a dtalamh tartmhár;

34 Fearann tórhach a ngorta, ar son corbaidh an lucht noch áitriúghios ann.

35 Iompoighe sé fasach a loch uisce, agus fearann tirim a ttoibríbh fíoruisege.

36 Agus cuiridh na hocraigh na ccomhnuighe annsin, go nullmhuighid cathair chum áitreibhthe;

37 Agus go ccurid machaireadha, agus go ndéanaid fíneamhna, agus do bhéaraid toradh bisigh.

38 Beinneochuidh sé iad mar an gceadna, agus méideochaidh go mór; agus ní laighdeochaidh sé a neallach.

39 Agus a rís, laghduighear iad agus do bhearthar a nús iad le sarúghadh, le holt, agus le doilghios.

40 Dóirtigh sé tarcuisne air phrionnsuighibh, agus do bheir orra bheith air seachrán annsa bhásach, mar nach bhfuil slighe ar bith.

41 Agus tóigfe sé sías an bocht ó aindeise, agus do ní sé tuinnteara dhó mar thréud.

42 Do chíf an firéun sin, agus bíaidh luathgháireach: agus druidfe a nuile éagiceart a bhéul.

43 Cía atá críonna, agus bheirios na neithes dó áire, agus tuigfidh siad cinéul grádhach an TIGHEARNA.

PSALM CVIII.

Tug gealladh Dé tuille meisneach agus neart do Dháibhi.

Caintic agus Psalm Dháibhi.

ATA mo chroidhe ollamh, a Dhé; canfad agus bhearad psalm eadhon rem ghlóir.

2 Múscail, a chláirseach agus a shitim: músceoluidh misi ar maidin.

3 Molfa mé thú, a measg na ndáoiné, a THIGHEARNA: canfad salm dhuitsi a measg na gcineadhach.

4 Oír is mór do thrócaire ós cionn na neamh: agus thfirinne go nuige na spéirighe.

5 Bí ar hárdughadh, ós cionn na neamh

a Dhé : agus ós cionn na talmhan uile do ghlóir ;

6 Chum go sáorthaóí háos grádla : sáor le do láimh dheis, agus freagair mé.

7 Do labhair Dá iona náomhthachd ; do dhéanad lúathgháire, roinnfid Sechem, agus toimheosad gleann Sucot.

8 Is liomsa Gilead, agus is leam Manasseh ; agus is é Ephraim mar an gceadna neart mo chinn ; is é Iúdah do bheir mo dhligheadh úad ;

9 Moab mo phota ionnlaith ; teilgfíod mo bhróg tar Edom ; agus do dhéanad caithréim ós cionn Phalestina.

10 Cía bhéaras mé go cathraigh an dídín ? cía thréorochus mé go Hédom ?

11 *Nach déana tusa, a Dhe, noch do theilg uáit sinn ?* agus nach racha tú amach, a Dhé, lé ar slúaghaibh ?

12 Tabhair cabhair dhúinn ó bhuáidh-readh : óir is diomhaóin furtachd an duine.

13 A Ndia do dheanam gaisge : agus sailteoruidh seision síos ar naimhde.

PSALM CIX.

Tairghir ar scrios a namhad nimhneach, mur scáthan ar Iúdas.

Don phrimhfhear ceóil, Psalm Dháibhi.

OA Dhé mo mholta, ná bí ad thocht ;

2 Oir atá béul a nurchóidigh agus béul na gangaide foscuilte am aghaidh : labhruid síad am aghaidh le teangaidh bhréagach.

3 Agus ré briathraibh fuathmhara do ghabhadar am thimchioll mar an gceadna ; agus cathuighid am aghaidh gan adhbhar.

4 Ar son mo ghrádha atáid na neascáirde agam : agus *misi* ag urnaigh.

5 Agus do thoirbhriodar dhámh olc a naghaidh maitheasa, agus fuath ar son mo ghrádha.

6 Suighidhse an ciontach ós a chionn : agus seasadh Sátan air a láimh dheis.

7 A nuáir bheirthior breath air, damnuighthear é : agus iompoighthear a urnaigh a bpeacadh.

8 Go madh gann a laéthe, agus gabhadh duine oile a oifig.

9 Bíodh a chlann na ndílleachdaibh, agus a bhean na baintreabhaigh.

10 Agus biodh a chlann ar seachrán do ghnáth, agus ag iarraidh déirce : agus iarraid mar an gceadna as a náitibh uaigneacha.

11 Glacadh fear na bhfiach an mhéid atá aige ; agus creachaidis coigcrichidh a sháothar.

12 Ná bíodh ann duine do shínfeadh

oineach chuige : agus na bíodh áon do thaisbeanadh trócaire dá chloinn gan athair.

13 Géarrthar a shliocht úad ; agus a ngeinealach oile scriostar amach a ainm.

14 Bíodh peacuidhe a aithreadh ar cuimhne ag an TIGHEARNA ; agus ná scriostar amach cionta a mhathar.

15 Bídís do lahair an TIGHEARNA do ghnáth, go ngearra sé amach a ccuimhne don talamh.

16 Do bhrígh nár chuimhnigh sé cinéil dfoillsiughadh, achd go ndéarna ainleannmhuin air an duine bochd mbúaidheartha, ionnus go muirfeadh sé an duine tuirseach a ccroidhe.

17 Mar do ghradhuigh sé easgaine, agus tigeadh si air : mar nach raibh dúil aige a mbeannughadh, bíodh sin a bhfad úad.

18 Mar déaduigh sé é féin le heasgaine mar a chulaidh, imthigheadh sin mar uisge a steach iona mheadhón, agus mar ola ann a chnamhuibh.

19 Bíodh sin aige mar a néadach lé a bhfoluigheann é féin, agus mar chrios lé a ccriosluigheann é féin do ghnáth.

20 Go má hé so luaidheacht measccarad ón TIGHEARNA, agus na druinge noch labhrus olc a naghaidh manma.

21 Acht tusa a Dhá mo THIGHEARNA, oibrigh leamsa ar son hanma : do bhrígh gur maith do throcaire, sáor mé.

22 Oir is buáidheartha easbhuidheach mé, agus atá mo chroidhe créachdnuighthe ionnam a stigh.

23 A táim ar nimtheacht mar an scáile an tan chláonas : atáim ar mo chrotheadh as mar an lócnst.

24 Atáid mo ghlúine lag tre throsghadh ; agus atá mfeóil trúagh gan mhéathus.

25 Agus atáim am scannail doibhsion : a nuáir do chíd mé croithid a gceann.

26 Tárthaigh mé, a THIGHEARNA mo Dhá : sáor mé do réir do thrócaire.

27 Ionnus go mbía a fhios aca gur bí so do lámhsa ; gur tusa, a THIGHEARNA, do rinne é.

28 Mailluighdission, achd beannuighsi : a nuáir éirgid, cláoidhtior iad ; acht déanadh do sheirbhíseachsa lúathgháire.

29 Eadnuighthear measccáirde lé náire, agus foluighdis iad féin re cláois, mar budh le falluing.

30 Molfá mé an TIGHEARNA lem bhéul go mór ; agus a measg iomad daóine mholfas me é.

31 Oir seasfuidh sé ar láimh dheis a nuireasbhuidh, dá sháoradh úathas an noch do dhaimneochadh a anam.

PSALM CX.

Righeachd, 4 sagartacht Chríost, 5 lé buáidh a cheasaidh.

Psalm Dháibhi.

A DUBHAIRT an TIGHEARNA lem Thighearna, Suidhsi air mo láimh dheis, go ndéarna mé do cosstól dot naimhdihbh.

2 Cuirfe an TIGHEARNA slat do neirt amach as Sion: déan úachtaranachd a meadhon do námhad.

3 Bíad do dhaóine ro fhonnmar a ló do chumhachda, a sgeimh náomhthachda ó bhroinn na maidne: bíaidh agadsa drúcht hoige.

4 Do mhionnuigh an TIGHEARNA, agus ní bía aithreachus air, *Is* sagart thusa go síorruidhe do réir uird Mhelchisedec.

5 An TIGHEARNA air do láimh dheis loitfidh sé ríghthe a ló a fheirge.

6 Do dhéana se breitheamhnus a measg na gcineadhach, ag líonadh a nuile áite le córpuibh marbha; ag lot na cceann ós cionn tíre móire.

7 Iobhuidh sé deoch as a tsruth air an ród: ar a nadhbharsin tóigfe sé súas an ceann.

PSALM CXI.

Admhail thíodhlaicthe Spioradalta, a nam caitheamh a nuáin cháisg.

MOLAIDH an TIGHEARNA. Molfa misi an TIGHEARNA rém chroidhe iomláin, a ccomhdháil na ndíreach, agus annsa cceimhthional.

2 Is adhbhal oibreacha an TIGHEARNA, ar na ttaisbeanadh do nuile dhuine, agá bhfuil dúil ionnta.

3 Is glóir agus *is* dathamhlachd a obair: agus seasuidh a fhíréantacht choidhche.

4 Do chuir sé a oibreacha iongantacha air cuimhne: *atá* an TIGHEARNA grásamhuil agus lán do thrúaighe.

5 Thug sé biadh don lucht ar a bhfuil a eagla: cuimhneóidh sé a chonnradh go bráth.

6 Do thaisbéin sé cumhachta a oibreach dá dhaóinibh, do thabhairt oighreachda na ngeinteadh dhóibh.

7 Fírinne agus breitheamhnus a síad oibreacha a lámh; *atáid* a aitheanta uile coinghiollach.

8 *Atáid* ar na suighiughadh go bráth, ullamh a bhfírinne agus a cceart.

9 Do chuir sé fúasgladh chum a dhaóine: daithin sé go síorruidhe a chonnradh: *is* náomhtha agus onórach a ainm.

10 Asé eagla Dé tosach na heagna: *is* maith an tuigse atá acasan uile do ní a aitheanta: mairigh a mholadh go bráth.

PSALM CXII.

Is le duine diagma a chuid do mhaith na béuthasa, agus don aithbheatha; ge go mbia tnú ag drochdhaoinibh ris.

MOLAIDH an TIGHEARNA. *Is* beannuighe an duine air a bhfuil eagla an TIGHEARNA, agá bhfuil dúil iona aitheantaibh go ro mhór.

2 Budh cumhachtach air an ttalamh a shliocht: bíaidh ginealach a nfréin beannuigh.

3 *Atá* saidhbhrios agus maóin iona thigh: agus seasuidh a fhíréantacht go bráth.

4 Eirghidh solus don droing dhírig san dorchadas: don ghrásamhuil, don trócaireach, agus do nfréan.

5 Ata an duine maith grásamhuil, agus áirleachtach: ceannsochaidh sé a bhriathra le breitheamhnus.

6 Oir ní corochthar é choidhche: bíaidh an fíréan a geuimhne síorruidhe.

7 Ní bhíaidh eagla air roimhe dhroichscéulaibh: atá a chroidhe diongmhalta, ag cur a dhóthchuis san TIGHEARNA.

8 *Atá* a chroidhe diongmhála, ní bhíaidh eagla air, nó go bhfacaidh a mhúin ar lucht a bhuaidhearta.

9 Do spréidh sé, thug sé do na bocht-aibh; mairigh a fhíréantacht go síorruidhe; bíaidh a adharc ar na hárdughadh le glóir.

10 Chífe an peacach *sin*, agus bíaidh fearg air; do dhéana sé díosgán ré na fhíacluibh, agus leighfe sé: meithfé mian an pheacaidh.

PSALM CXIII.

Togbhuidh Dia an bocht, agus bheir clann do naimrid.

MOLUIDH an TIGHEARNA. Moluidh, a sheirbhiseacha an TIGHEARNA, moluidh ainm an TIGHEARNA.

2 Bíaidh ainm an TIGHEARNA beannuigh ó nuáirsi agus go bráth.

3 O éirge na gréine gus a dul faói bíodh ainm an TIGHEARNA molta.

4 Is árd ós cionn a nuile chineadhach an TIGHEARNA, ós cionn na neamh atá a ghlóir.

5 Cía *atá* cosmbuil re ar TIGHEARNA Día, noch árduígeas é féin a náitreabh,

6 Noch umhluighios é féin dfeachuinn annsa neamhuibh, agus annsa talamh!

7 Noch thógbhus súas an bocht as an luáithreadh, árduíghios an tuireasbhach ó náoiléach;

8 Chum a shuighthe a bhfochair phrionnsuidhe, a bhfochair phrionnsuidhe a phobail.

9 Noch do bheir air mhnaói aimrid

áitreabh san tigh, na mathair lúathgháirigh chloinne. Moluidhse an TIGHEARNA.

PSALM CXIV.

Slighe reidh na Nisráeluch as Egipt.

ANN tan do chuaidh Israel amach ón Négípt, tigh Iácob ó na dáoinibh barbartha;

2 Do bhí a náomhthachd ann Iúdah, a Nisrael a thighearnas.

3 Do chounaire an mhuir sin, agus do theith: diompóigh sruth Iordan, air a hais?

4 Do lingeadar na sléibhte amhail reitheadh, na cnoic mar óga an tréada.

5 Cred ba ciontach leachd, ó a mhuir as ar theith tú? thusa a Iordan, as ar thíl tú ar hais?

6 Sibhsi a shléibhte, *as ar lingeachair amhail reitheadh*; sibhsi a chnoca, mar óga an tréada?

7 Criothuigh thusa, a thalamh, a lathair an TIGHEARNA, a lathair Dé Iácob;

8 Noch ionpoigheas an charrac a lóchán uisge, an chloichtheine a ttiobraid uisgeadh.

PSALM CXV.

Dee na nccineadhach gan aithne gan fhóghnu.

NI dóinne, a TIGHEARNA. ní d'inne, acht dot ainm féin tabhair glóir, ar son do thrócaire, agus thírime.

2 Cred fa narbeoraidis la gente, Cáit a nois a bhfuil a Ndaí?

3 Acht *atú* ar Ndaíne annsna neamhuibh: a nuile ní dob áil leis do rime sé.

4 Is argíod agus ór a níomháigthe, obair lámhe duine.

5 *Atá* béul aca, agus ní labhruid: atáid súile aca, agus ní thacid siad:

6 *Atáid* chlúasa aca, agus ní chluinid: atá srón aca, agus ní bholtuighid.

7 *Atáid* lámha aca, agus ní mhothuighid: atáid cosa aca, agus ní shiubhluid: ní labhruid siad le na scórnuigh.

8 Is cosmhúil riu an lucht do ní íad; a nuile duine chuirios a dhóigh ionta.

9 O Israel, cuirsi do dhóigh annsa TIGHEARNA: is eision a bhféar tárthala agus a sgiath.

10 O a thigh Aaron, cuiridhsi bhur ndóigh annsa TIGHEARNA: is eision a bhféar tárthala agus a sgiath.

11 Sibhsi noch air a bhfuil eagla an TIGHEARNA, cuiridh bhur ndóigh annsa TIGHEARNA: is eision a bhféar tárthala agus a sgiath.

12 An TIGHEARNA noch do chuimhnidh sinn beinneochuidh se *sinn*; beinneochuidh sé tigh Israel; beinneochuidh sé tigh Aaron.

13 Beinneochuidh sé an lucht air a bhfuil eagla an TIGHEARNA, an beag *maille* ris an mór.

14 Méideocha an TIGHEARNA sibh ní sa mhó agus ní sa mhó sibh féin agus bhur cclann.

15 Is beannuigh sibh ón TIGHEARNA noch do rinne neamh agus talamh.

16 Is leis an TIGHEARNA, neamh, na neamha: agus thug sé an talamh do chloinn na ndáoine.

17 Ní mholuid na mairbh an TIGHEARNA, nó an lucht théid síos a nuáignios.

18 Acht beinneochaimne an TIGHEARNA ó nuairsi sías agus go bráth. Moluidhsi an TIGHEARNA.

PSALM CXVI.

Is ceangal ar ghradh agus ar mhóidibh umhluchd do thabhairt, meud chúram Dhe dha naomhaibh.

IS ionmhuin liom an TIGHEARNA, do bhrígh go ccluin sé mo ghuth ann mathchuinghibh.

2 Do bhrígh gur chláon sé a éisdeachd chugam, ar anabharsin gairfe mé *air* ar feadh mo bheatha.

3 Do iadhadar doilghiosa an bháis am thimchioll, agus túaradar fórlumn i srínn mé: amhgar agus doibrón do ruair mé.

4 Agus do ghair mé ar ainm an TIGHEARNA; A TIGHEARNA guidhim thú, saor manam.

5 Is grásamhuil an TIGHEARNA, agus is firéunta; agus *atá* ar Ndaíne lan do thruaighe.

6 Cumhduigh an TIGHEARNA na dáoine simplighe: do hisligheadh mé, agus do sháor sé mé.

7 Iompóigh ó manam, chum do shuáimheasa; óir do frith an TIGHEARNA go tiodhlaictheach ort.

8 Do bhrígh gur sháor tú manam ó bhás, mo shúile ó dhéaruibh, mo chos ó sciarradh.

9 Siobholad ar maghaidh ós coinne an TIGHEARNA a ttalamh na mbéo.

10 Do chreid mé, uime sin do labhair mé: do bhí mé buáidheartha go hannahór.

11 A dubhras ann mo dheithnios, *Atá* a nuile dhúine bréagach.

12 Cred *an tuáidheachd* do bhéaras mé don TIGHEARNA ar son a thabhartas damh?

13 Géabha me cupán an tslánuighthe, agus goirfead air ainm an TIGHEARNA.

14 Comblionfa mé mo mhoide don TIGHEARNA anois ós coinne a dháoine uile.

15 Is mórluáigh a bhfiaghnúise an TIGHEARNA bás a náomh.

16 A TIGHEARNA, go deimhin is mé do sheirbhiseach; is mé do sheirbhiseach,

agus mac bhínte: do sgáil tú mo chúibhrighthe.

17 Is dúitsi do dhéana mé iodhbhartha an mholta, agus air ainm an TIGHEARNA ghoiríos mé.

18 Diolfa mé mo mhóide ris an TTIGHEARNA anois ós coimne a phobail uile,

19 A ccúirtibh thighe an TIGHEARNA, ann do mheadhónsa, a Ierusalem. Moluidh an TIGHEARNA.

PSALM CXVII.

Gairm na ccineadhach, chum Día dón-órughadh.

MOLUIDH an TIGHEARNA, sibhsi a chineadhacha uile: moluidh é, sibhsi a uile dhaóine.

2 Oir is cumhachdach a thrócaire oruinn: agus atá firinne an TIGHEARNA go bráth. Moluidh an TIGHEARNA.

PSALM CXVIII.

Fascadh Dé bunaiteach, agus a thoir-bheartas iongantach.

MOLUIDH an TIGHEARNA; óir is maith é: óir atá a thrócaire go síorruidhe.

2 Abradh Israel a nois, go bhfuil a thrócaire go síorruidhe.

3 Abradh a nois tigh Aaron, go bhfuil a thrócaire go síorruidhe.

4 Abraidis an dream ler beagal an TIGHEARNA, go bhfuil a thrócaire go síorruidhe.

5 Am anacair do ghair mé air an TTIGHEARNA; agus do fhreagair an TIGHEARNA, agus do chuir a réiteach mé.

6 Atá an TIGHEARNA ar mo shonsa; ní bhiaid eagla orum: cred dhéanas duine ríom?

7 Atá an TIGHEARNA ar mo shonsa a measc lucht infurtachda: agus do chit mé mo mhian air an lucht fhúathuighnos mé.

8 Is fearr dóigh do chur annsa TIGHEARNA ná dóigh do chur a nduine.

9 Is fearr dóigh do chur annsa TIGHEARNA ná dóigh do chur a bprionnsadhbh.

10 Do chruinnigheadar a nuile chineadh am thimchioll: a nainm an TIGHEARNA gearrád diom iad.

11 Thangadar am thimchiol; go deimhin, tangadar fa ccúirt am thimchioll; a nainm an TIGHEARNA fós gearrád diom iad.

12 Thangadar mar bheachaibh am thimchioll; atáid ar na múchadh mar theine na ndroighean: óir a nainm an TIGHEARNA gearrád diom iad.

13 I-o sháth tú chugam go neartmhar iondus go tuitim: acht ba hé an TIGHEARNA infear furtachda.

14 Isé an TIGHEARNA mo neart agus mo chaintic, agus atá dhamhsa na shlánughadhl.

15 Atá guth an gháirdeachus agus an tslánaighthe a tightheibh na bhfireun: do ní lámh dheas an TIGHEARNA gaisge.

16 Atá lámh dheas an TIGHEARNA ar na bárdughadh: do ní lámh dheas an TIGHEARNA cródhacht.

17 Ní bhfuighiod bás, acht mairfid, agus foillseochad oibreacha an TIGHEARNA.

18 Do smachtuigh an TIGHEARNA mé go mór: acht níor thoirbhir sé don bhás mé.

19 Fosgluidh dhamhsa geatuigh na fir-éantachda: rachad a steach ionta, agus molfad an TIGHEARNA:

20 Isé so geata an TIGHEARNA, rachaid na fireun a steach ann.

21 Molfad thú; do bhrígh go gcualaidh tú mé, agus go rabhuis damh mar shlánughadh.

22 An chloch do dhúltadar na saóir sí atá ar ndéanamh na ceann san gcuáine.

23 On TIGHEARNA do blí so; agus is iongantach é ann ar súilbhne.

24 Isé so an lá do rinne an TIGHEARNA; bioin luathgháireach agus déanam gáirdeachus ann.

25 Anois, athchuinghim thú, a TIGHEARNA tarthaidh: athchuinghim thú, a TIGHEARNA, soirbhig anois.

26 Is beannuigh an té thig a nainm an TIGHEARNA; beannuighnaoid sibh ó thig an TIGHEARNA.

27 Isé Dia an TIGHEARNA, agus thug sé solus dúinne: ceanglaigh a niodhbairt ré téduidh, do chorruibh na haltóra.

28 Is tú mo Dhia, agus molfad thú: is tú mo Dhia, agus áirdeochad thú.

29 Moluidh an TIGHEARNA; óir is maith é: óir atá a thrócaire go bráth.

PSALM CXIX.

Millseachd agus turbha bhriathar Dé, agus onóir na droinge do leanus é.

ALEPH.

IS beannuigh an drong atá iomlan a slighe, noch shiubhlas a ndligheadh an TIGHEARNA.

2 Beannaigh an lucht choimhéadas a fhiadhnúiseadha, iarras é lé croidhe iomlán.

3 Mar an gcéadna ní dhéanaid éan oile: siubhluid iona shligheibh:

4 Daitim tú haiteanta do chongmháil go grionghalach.

5 O nach bhfuilid mo shlighe ar na ndriughad chum do reachta do choimhead!

6 Aunsin ní bhia náire orum, a nuáir fheúchad dot aitheantaibhse uile.

7 Molfad thusa lé dioghruis croidhe, an tan do dhéanad breitheamhnus thfíreantachta dfoghluim.

8 Coimheadfad do reachta : ó na tréig mé go hiomlán.

BETH.

9 Cred ré nglanfa duine óg a shlighe ? ré bheith aireach do réir do bhréithresi.

10 Re mo chroidhe iomlán do lorguir mé thú : ná cuir air seachrán ód aitheantaibh mé.

11 Ann mo chroidhe dfoluigh mé do bhriathra, ionnus nach bpeacuighinn ad aghaidh.

12 *Is* beannuigh thú, a THIGHEARNA : teagaisg dhamh do reachta.

13 Re mo phuisínibh do chomháir mé breitheamhnus do bhéil uile.

14 Do gháirdighios a slighe thfiadhnúiseadh, *mar budh* ann a nuile shaidhbhrios.

15 Do dhéanad smúaineadh ann haith-eantaibh, agus féuchfad go géar air do shlighthibh.

16 Glacfad áoibhneas ann do reachdaibh : ní dhearmodfad do bhriathra.

GIMEL.

17 Cúitigh lé do sheirbhíseach, go mairigh mé, agus coimheadfad do bhriathra.

18 Fosgail mo shúile, agus do chífid neithe iongantacha as do dhlighthibh.

19 *Is* coigriche mé air an tialamh : ná foluigh haitheanta orum.

20 Atá manam ag briseadh ré mian chum do bhreitheamhnus gach uile uair.

21 Do imdhearg tú an tuáibhreach *ataid* malluigh, *noch* do ní seachrán ód aitheantaibhsi.

22 Athruigh uáimsi scannail agus tar-cuise; óir do choimhead mé thfiadhnúiseadh.

23 Do shuigheadar fós prionnsuighe do labhradar am aghaidh : do dhéana do sheirbhíseach stuidéar ad dhlighthibh.

24 Fós *is* íad thfiadhnúiseadh máoibhneas, daoine mo chomhairle.

DALETH.

25 Leanaidh manam don luáithreadh : béoghuidh mé do réir do bhréithre.

26 Do combáirimh mé a ris mo shlighe, agus do chúala tú mé : teagaisg do reachta dhamh.

27 Tabhair orum slighe haitheanta do thuigsin : agus do dhéanad smúaineadh ad oibreacha iongantacha.

28 Atá manam ag síleadh le doilghios : neartuigh mé do réir do bhréithre.

29 Athruigh uáim slighe na neimhfhírinne : agus áontuigh go grásmhuil dhamh do dhlightheadh.

30 Do thogh mé slighe na fírinne : do chuir mé do bhreitheamhnusi ós *mo choinne*.

31 Do ghreamuigh mé dot fhiaghnuisibh : a THIGHEARNA, ná náirigh mé.

32 Rithfíod a slighthibh haitheanta, mar fhairseongair mo chroidhe.

HE.

33 Teagaisg dhamh, a THIGHEARNA, slighe do reachta; coimheadfad *i go nuige* a nfhoirchionn,

34 Tabhair tuigse dhamh, agus coimheadfad do dhlighthe; agus coimhlionfad é le mo chroidhe iomlán.

35 Tabhair oram siubhal a ccasán haith-eantadh; óir *is* annsin atá mo dhúil.

36 Cláon mo chroidhe chum thfiaghnuiseadh, agus ní chum sainte.

37 Tabhair air mo shúilibh gabháil seacha ó dhíomhaoineas dfaicsin; béoghuidh mé ann do shlighe.

38 Daingnidh do bhriathar dot sheirbhíseach, air a bhfuil heagla.

39 Iompoigh uáim mo scannail noch *is* eaguil liom : óir *is* maith do bhreith-eamhnusi.

40 Féuch, do bhí fonn agam ann haith-eantaibh : béoghaidh mé ann thfíreantacht.

VAU.

41 Tigdís fós do thrócaireadha chugam-sa, a THIGHEARNA, do shlánughadh, do réir do bhréithre.

42 Agus fregéora mé focal dfhior mo choirighthe : óir atá mo dhóigh ann do bhréithir.

43 Agus ná beir as mo bhéul focal na fírinne go hiomlán; óir do fheith mé air do bhreitheamhnusaibhsi.

44 Agus coimheadfad do dhlightheadh a ccomhnuighe go brath agus choidhche.

45 Agus siubholad go fairsing : óir do lorgair mé haitheanta.

46 Agus laibheorad air thfiadhnúisighibhsi a lathair ríogh fós, agus ní bhíaidh náire orum.

47 Agus bíaidh dúil agam féin ann haitheantaibh, noch do ghrádhuih mé.

48 Agus tóigfid súas mo lámha fós chum haitheanta, noch do ghrádhuih mé; agus do dhéanad smúaineadh ann do reachtaibh.

SAIN.

49 Cuimhnigh an bhriathar dot sheirbhíseach, noch ar a ttugais orum mo dhóthchús do chur.

50 *Isé* so mfúrtacht ann manacair : óir do bhéoghaidh do bhriathar mé.

51 Do tharcuisnigheadar na huáibhrigh mé go hainmbeasardha : ód dhlightheadh níor chláon mé.

52 Do chuimhnigh mé do bhreitheamhnais ón tseanaimsir, a THIGHEARNA; agus do mheisnigh mé mé féin.

53 Do ghabh an t-uathbhas greim dhíom ar son na gciontach noch do thréig do reacht.

54 Do bhádar do reachta na gcainticibh agam a ttigh moilthrighe.

55 Do chuimhnighios hainm, san noidhche, a THIGHEARNA, agus coimhéadfad do dhlightheadh.

56 Fuáir mé so, do bhrígh gur choimh-líon mé do dhlightheadh.

CHETH.

57 *Is tusa* mo chomhroinn, a THIGHEARNA: do gheall mé do bhriathar do choimhlíonadh.

58 Do ghuidh mé haghaidh réim uile chroidhe: déan thrócaire orum do réir do bhréithre.

59 Do mheas mé mo shlighthe, agus do iompóigh mé mo chosa chum thfiagh-nuiseadha.

60 Do rinne mé deithfir, agus ní dhéar-nas faillighe haithéanta do choimhéad.

61 Do shladadar slúagh na gciontach mé: níor dhearmaid mé do dhlightheadh.

62 Annsa meadhon oidhche éireochad dot mholadh do bhrígh breitheamhnus thfíréantachta.

63 Atáim am chompánach ag gach aon ar a bhfuil heagla, agus do lucht coimhéada haitheanta.

64 A THIGHEARNA, atá an talamh líonta dot thrócaire: teagaisg do reachda dhamh.

TETH.

65 Do rinne tú go maith led shearbhfhoghantuigh, a THIGHEARNA, do réir do bhréithre.

66 Teagaisg dhamh tuigse mhaith agus éolus: óir do chreid mé haithéanta.

67 Suil do bhuáidhreach mé, do chuáidh mé ar seachrán: a nois coimhéaduim do bhriathra.

68 *Is* maith thú, agus do ní tú maith; teagaisg do reachda dhamh.

69 Do chumadar na huáibhrigh bréag am aghaidh: ré croidhe iomlán coimhéadfa mé haithéanta.

70 Atá a gcroidhe ramhar mar mbeath-us; atá mo dhúil ann do dhlightheadh.

71 *Is* maith dhamhsa gur buáidhreach mé; ionnus go ndéan do reachtasa fhoghlúim.

72 *Is* féarr dhamh dhlightheadh do bhéil ná na mílte dór agus dairgíod.

IOD.

73 Do rinneadar do lámha mé agus

do chumadar mé: tabhair tuigsi dhamh, agus do dhéan haithéanta dfoghlúim.

74 An dream ar a bhfuil heagla béid luathgháireach a nuair do chífid mé; óir do bhí mo dhóigh ann thfocal.

75 As aithne dhamh, a THIGHEARNA, go *bhfuilid* do bhreitheamhnus ceart, agus gur a bhfíriune do ghortuigh tú mé.

76 Bíodh, guidhim thú, do thrócaire dom mheisniughadh, do réir thfocail dot sheirbhiseach.

77 Tigeadh do thrócaire chineulta chugam, ionnus go mairfinn: óir isé do dhlightheadh mo dhúil.

78 Cláoidhtear na huáibhrigh; óir do rinneadar oic orum gan adhbhar: do dhéan smuáineadh ann haithéantaibhsi.

79 Iompoighthear chugamsa an drong air a bhfuil heaglasa, agus dar baithne thfiaghnuiseadha.

80 Bíodh mo chroidhe dìongmhálta ann do reachtaibh; ionnus nach cclaóidhfighear mé.

CAPII.

81 Atá manam ag meirtniughadh chum do shlánuighthe: do bhí mo dhóthchus ann do bhréithir.

82 Faillighid mo shúile tre do bhréithir, ag rádh, Cá huair dó bhéarair furtachd dhamh?

83 Bíodh gur ba cosmhuil mé re buidéul annsa deatuigh; níor dhearmaid mé do reachdasa.

84 Cá líon láethe do sheirbhisigh? cá huair bhéarair breitheamhnus a naghaidh na droinge ainleas mé?

85 Do thochladar na huáibhrigh puill am choinne, noch nach *raibh* do réir do dhlighesi.

86 *Atáid* haithéantasa uile fírinneach: ainleasad mé go héagcóir; cuidighis liom.

87 *Is* beag nar chnaóidheadar mé air an ttalamh; níor thréig mé haithéantasa.

88 Béoghuidh mé do réir do thrócaire; agus coimhéadfa mé breitheamhnus do bhéil.

LAMED.

89 Go síorruidhe, a THIGHEARNA, atá do bhriathar ar na dhaingniughadh annsna neamhuibh.

90 Go ginealach agus go ginealach atá thfírinne: do dhaingnigh tú an talamh, agus seallaidh sé.

91 Do réir hórduighthe seasuid a niugh: óir *is* seirbhisigh dhuit iad uile.

92 Muna bheith gur bé do dhlightheadh mo ro thaitneamh, annsin do mheithfinn ann mo bhuáidhreach.

93 Ní dhearmodfad go bráth haithéantasa: óir is léosin do bhéoghuidh tú mé.

94 Is leatsa mé, tártuigh mé; óir diarr mé haithéanta.

95 Do bhí an ciontach ag brath orun chum mo mbillte: measfa mé thfiadhnúiseadha.

96 Do nuile iomláine do chonnaire mé criochnughadh: *acht atá* haithnesi ro fhairste.

MEM.

97 Cionnus ghrádhúighim do dhligheadh! is é mo smuáineadh é air feadh an laoi.

98 Do dhéana tú misi críonna ós cionn mo námhad red aitheantaibh: óir *atáid* agam a ccomhnuighe.

99 Tuigim ós cionn mo lucht teagaisg uile: oir is iad thfiaghnúiseadh mo smuáineadh.

100 Tuigim níos mó ná na sinnsir, do bhrigh gur choimhead mé haithéantasa.

101 Do chonnuimh mé mo chos ó nuile dhroichshlighe, iondus go ccoimheadfuinn thfocal.

102 Od bhreitheamhnusaibh níor dhealúigh mé: óir do theagaisg tú mé.

103 Cred é millse do ráidhte dom charbad! *ní is milli* ná mil dom bhéul!

104 Od aitheantaibh fuair mé tuigse: uimesin fuáthuighim uile shlighe na neimhfhirinne.

NUN.

105 As lóchrann dom chosaibh do bhriathar, agus solus dom chasánaibh.

106 Thug mé mo mhionna, agus coimhionfad sin, breitheamhnúis thfiréantachda do chomhall.

107 Do bhí mé ar mo bhuáidhreadh go hiomarcach: béoghaidh mé, a THIGH-FARNA, do réir thfocail.

108 Gabh uáim, íodhbhartha sochroidheacha mo bhéil, guidhim tith, a THIGH-FARNA, agus teagaisg dhamh do bhreitheamhnúis.

109 *Atá* manam ann mo láimh do ghnáth: *acht* níor dhearmaid mé do dhligheadhsa.

110 Do chuireadar na peacaidh paintéar am chomne: gidheadh ní dheachus ar seachrán ód aitheantaibhsi.

111 Do ghlac mé mar oighreacht thfiadhnúise go bráth: óir is solas dom chroidhe iad.

112 Do chláon mé mo chroidhe chum do reachta do dhéanamh go bráth.

SAMECH.

113 Fuáthuighim smuáintighthe *díomhaíne*: *acht* grádhúighim do dhligheadhsa.

114 Is tusa m'omad folaighthe agus mo sciath: do bhí mo dhóigh ann thfocal.

115 Imthighidh uáim, sibhsi a lucht déanta uile: agus coimheadfadh aitheanta mo Dhé.

116 Connainh súas mé do réir do bhréithre, agus mairfe me: agus ná náirigh mé fám dhóthchus.

117 Connuimh súas mé, agus bíaidh mé a ndídean: agus bíaidh mo dhúil ann do reachdaibh do ghnáth.

118 Do shaltair tú síos an mbéid do chuádh a muga ód reachdaibh: óir is neimhfhirinne an gangaid.

119 Teilgir uáit mar shalchar a bhfuil do pheacachuibh air an titalamh: ar a nadhbharsin grádhúighim thfiadhnúiseadha.

120 Criothnuidh rafeoil ré heaglasa; agus atá úamhan do bhreitheamhnúis orum,

AIN.

121 Do rinne mé ceart agus breitheamhnúis: ná toirbhir mé do luchd mo sháruighthe.

122 Bí a nurrughus air do sheirbhíseach chum maitheasa: ná léig do nuáibhreach mo sháruighthe.

123 Meathaid mo shúile ag feithiomh air do shlánughadh, agus air fhocal thfiréantachta.

124 Déan red sheirbhíseach do réir do thrócaire, agus múin dhamh do reachta.

125 Is misi do sheirbhíseach; tabhair tuigse dhamh, agus biaidh éolus air thfiadhnúisibh agam.

126 *Is* mithídh, a dhéanamh, a THIGH-FARNA: do chuireadar do dhligheadh ar neimhní.

127 Uime sin is ionmhuin liom haithéanta ós ciúin óir; agus ós cionn óir fhíorghlain.

128 Uimesin measuim haithéantasa uile ceart; fuáthuighim uile shlighe na neimhfirinne.

PE.

129 *Atáid* thfiaghnúiseadh ro iongantach: uime sin coimheadui h manam iad.

130 Do bheir dul a steach do bhriathar solus; ag tabhairt tuigse don tsimplighe.

131 Dfoscail mé mo bhéul, agus do chriothnuidh mé: óir do bhí mian haithéanta agam.

132 Feuch orum, agus déan trócaire orum, do réir do chleachtaidh don droing le bionnmhannam.

133 Tairgnidh mo choiscéime ann do bheirbir: agus ná léig durbóid ar bith fáchtarúnach do bheirbir orum.

134 Sáor mé ó sháruighthe na ndaoine: agus coimheadfa me haithéanta.

135 Tabhair air baghaidh déalrughadh air do sheirbhíseach; agus teagaisg dhamh do reachta.

136 Silid srotha uisgeadh as mo shúil-
ibh, do bhrígh nach ccoimhéadaid do
dhligheadh.

TSADDI.

137 Is fíréunta thú, a THIGHEARNA,
agus atáid do bhreitheamhnus díreach.

138 Daithin tú thfiaghnuiseadh atáid
fíréanta agus ro fhírinneach.

139 Do ghearr mo theas-ghrádh amach
mé; do bhrígh gur dhéarnadar mo naimhde
do bhriathra.

140 Do dhearbha do bhríatharsa go
mór: agus is ionmhuin lead sheirbhíseach í.

141 Is beag misi agus is tarcuisneach:
níor dhearnaid mé haithéantasa.

142 Is fíréantacht síorruidhe thfíréant-
achds, agus is fírinne do dhligheadh.

143 Tártaigh anacair agus goimh chug-
am: is íad haithéanta máoibhneas.

144 Atá fíréantacht thfiaghnuiseadha
go síorruidhe: tabhair tuigsi dhamh, agus
mairte mé.

COPH.

145 Eighim rem uile chroidhe; cluin
mé, a THIGHEARNA: coimhéadfa mé do
reachta.

146 Eighim chugadsa; tarthaidh me,
agus coimhéadfa thfiadhnuisseadh.

147 Do mhoichéirge mé theacht an
laói, agus déighios: do bhí mo dhúil
red fhocalsa.

148 Bíd mo shúile na ndúscadh a
ttráthuibh na hoirdhe, chuim smuainiugh-
adh ann do bhréithir.

149 Cluin mo ghuth do réir do thróc-
aire: a THIGHEARNA, do réir do bhreith-
eamhnus béoghaidh mé.

150 Atáid ag teacht a bhfoghus noch
leanas dorchóid: atáid a bhfad ód dhlig-
headh.

151 Atá tusa a bhfogus, a THIGHEARNA;
agus is fírinne haithéanta uile.

152 A ttaobh thfiadhnuisseadhsa, bá fios
damh re fada gur shluighidh tú íad go
síorruidhe.

RESH.

153 Dearc ar manacair, agus sáor mé:
óir níor dhearmuid mé do dhligheadh.

154 Tagair mo chúis, agus sáor mé: do
réir do bhréithre béoghaidh mé.

155 As fada slánughadh ón gcoirighthe:
óir ní íarruid do reachta.

156 Is líonmhar do thrócaire chineulta,
a THIGHEARNA: béoghaidh mé do réir do
bhreitheamhnus.

157 Is líonmhar lucht mo bhuáidheartha
agus meascáirde; níor chláon mé ó
thfiaghnuisibhsi.

158 Do chonnaire mé lucht an tsár-

uighthe, agus do bhí mé doilghiosach; do
bhrígh nár choimhéadadar thfocal.

159 Féuch gur bionmhuin liom haith-
eanta: a THIGHEARNA, do réir do thróc-
aire béoghaidh mé.

160 As fírinne tosach do bhreithre:
agus biaidh huile bhreitheamhnus fíréanta
go síorruidhe.

SCHIN.

161 Do ainleanadar prionnsuidhe mé
gan adhbhar: achd do bhí eagla air mo
chroidhe red bhréithir.

162 Gáirdighin red fhocal, mar an té
do gheibh móiréadail.

163 Fúathuighim agus bí gráin agam
air bhréugaibh: is ionmhuin liom do
dhligheadh.

164 Moluim thú seacht nuáire san ló a
ttaobh bhreitheamhnus thfíréantachda.

165 Atá síothcháin mhór don lucht
ghrádhuigheas do dhligheadhsa: agus ní
bhfuil ceap tuislighe na naghaidh.

166 Do bhí mo dhóigh ann do shlán-
ughadh, a THIGHEARNA, agus do chomhaill
mé haithéanta.

167 Do choimhéad manam thfiadh-
nuiseadh; agus do ghrádhugh sé íad
go ro mhór.

168 Do choimhéad mé haithéanta agus
thfiadhnuisseadha: óir atáid mo shlighe
uile ad lathairsi.

TAU.

169 Tigeadh méigheadh a ngar ad
lathair, a THIGHEARNA: tabhair tuigsi
dhamh do réir do bhréithre.

170 Tigeadh mo ghearrán ós do choinne:
do réir do bhréithre sáor mé.

171 Laibheoruidh mo bheúl moladh,
mar mhúiníos tusa do reachta dhamh.

172 Freagoruidh mo theanga do bhríath-
ar: óir is fíréantacht haithéanta uile.

173 Cuidigheadh do lámh ríom; óir rug
mé haithéanta do roghain.

174 Do bhí mian agam ad shlánughadh,
a THIGHEARNA; agus isé do dhligheadh
maoibhneas.

175 Maireadh manam, agus molfá sé
thusa; agus cuidigheadh do bhreitheamh-
nus liom.

176 Do bhí mé ar seachrán mar chaóir-
igh ar ndul a muga; lorgair do sheirbh-
iseach; óir níor dhearmaid mé haithéantasa.

PSALM CXX.

Scréataigheacht an droch theangaidh.

Caintic chéineadh.

DO éigh mé chum an THIGHEARNA ann
mo bhuáidhreadh, agus do chúalaidh
sé mé.

2 A THIGHEARNA, sáor manam, ó bhéul na mbréug, ó theangaidh na ceilge.

3 Cred do bheartar duitis? no cred dhéantar leachd, a theanga na ceilge?

4 Soighde géara an chumbachtaigh; maille re griosúigh chrainn Iuniper.

5 A mhairg dhambhsa, do ní comhnuighe a Mesech, go comhnuighim a ttighthibh Céadair!

6 Is fada do bhí manam na chomhnuighe a bhfochair an té lé nach ionmhuin síothcháin.

7 Atáimsi ar son síothchána: agus má labhruim, atáidsion chum cogaidh.

PSALM CXXI.

Fascáth an fhir ag a bhfuil Dia ná chúltaacht, ag fhaire air.

Caintic chéimeadh.

TOIGFIOD súas mo shuile chum na cnuoc, as a ttiocfa mo chabhair.

2 Is ón THIGHEARNA atá mo chabhair, noch do rinne neamh agus talamh.

3 Ní léigfidh sé dot chois corrughadh: ní choidéola an té choimhéadas thusa.

4 Féuch, an té choimhéadas Israel ní dhéana sé táimhnéull ná codladh.

5 Isé an THIGHEARNA thfear cosanta: isé an THIGHEARNA do scáth air do láimh dheis.

6 San ló ní bhuáilfé an ghrían thú, nó an ghealach san noidhche.

7 Cuimhdeochuidh an THIGHEARNA thú ó nuile olc: coimhéadfá sé banam.

8 Cuimhdeochuidh an THIGHEARNA do dhlul amach agus do theacht a steach ó namsa amach, agus go síorruidhe.

PSALM CXXII.

Guidhe arson síth agus sonuis Ierusalem.

Caintic chéimeadh Dháibhi.

DO luáthgháirighios ris an lucht a dúbhairt leam, Téigheam go tigh an THIGHEARNA.

2 Atáid ar ccosa na seasamh ann do gheatadhuibh, a Ierusalem.

3 Ierusalem ar na tógbháil mar chathraidh atá ar na choimhcheangal innte féin ré chéile:

4 Oir is innte sin suas théid na treabha, treabha an THIGHEARNA, go fiadhnúisi Israel, chum anma an THIGHEARNA do mholadh.

5 Oir suighfid annsin a suighibh ríogha chum breitheamhnúisi, cathaóire ríogha thighe Dháibhi.

6 Guidhidh ar son síothchána Ierusalem: bídís a síothcháin noch ler bionmhuin thú.

7 Bíodh síothcháin ann do dhaingion, sonas a stigh ann do phálásaibh.

8 Ar son mo dhearbhráithreach agus mo charad, a déarad a nois, Bíodh síothcháin ionnad.

9 Ar son tighe an THIGHEARNA ar Ndé iarrfa mé maith dhuitsi.

PSALM CXXIII.

Saoraidh súil bheith re Dia, duoine ó mhasla.

Caintic chéimeadh.

CHUGADSA tógbhúim súas mo shúile, ó thusa noch áitreabhus annsa neamhuibh.

2 Féuch, mar atáid súile na seirbhiséach chum láimhe a maighistir, mar atáid súile banógluich chum láimhe a maighistreasa; is mar sin atáid ar súilene chum an THIGHEARNA ar Ndia, no go raibh sé grásamhuil dúinn.

3 Déan trócaire oruinn, a THIGHEARNA, déan trócaire oruinn: óir atánaoid air ar nainlionadh le tarcuisne.

4 As mór atá ar nanam ar na líonadh le tarcuisne na drunge atá a súaimhneas, re tarcuisne na nuáibbreach.

PSALM CXXIV.

Anbfainne agus uchbhadhach na heagluise, agus comh-fhurtacht Dé.

Caintic chéimeadh Dháibhi.

MUNA bheith an THIGHEARNA linn, abradh Israel anois;

2 Muna bheith an THIGHEARNA linn, an tan déirgheadar dáoine súas ar naghaidh:

3 Annsin do shluigfidís súas béo sinn, mar do las a bhfearg ar naghaidh:

4 Ann sin do bháithfidís na huisgeadha sinn, do rachadh an tuile thar ar nanam:

5 Annsin do rachaidís na huisgeadha uáibhreacha thar ar nanam.

6 Go madh beannuigh an THIGHEARNA, nach ttug sinn mar chreich da bhfiacailbh.

7 Atá ar nanam mar éan ar nimtheacht as líon na bhfiadhach: atá an líon ar na bhriseadh, agus dimthigheamairne slán.

8 Is a naim an THIGHEARNA atá ar bhfurtacht, noch do rinne neamh agus talamh.

PSALM CXXV.

Is daingion an cúltacht Dia; 3 agus is corrach an éugcoir.

Caintic chéimeadh.

BIAIDH an lucht chuirios a ndóigh annsa THIGHEARNA mar shliabh Sion, nach féidir a chorrughadh, ach mhairios go bráth.

2 Bíodh Ierusalem na sléibhte na timchioll; agus is ambluigh atá an THIGHEARNA

a timchioll a dhaóine ó núairsi agus go siorruidhe.

3 Oir ní dhéanaidh slat an chorbuidh comhnuidhe ar chrannchair na bhfíreán; iondus nach sínfid na fíreín a lamha amach chum corbuidh.

4 Déan maith, a THIGHEARNA, do na deaghdhaóinibh, agus don díreach a ccroidhe.

5 Acht an lucht chláonas chum na ndroichshligheadh, tréorocheidh an TIGHEARNA iad lé lucht oibrighthe a négceirt: *go ruibh síothcháin air Israel.*

PSALM CXXVI.

Dobróin dhaóirsine Bhabiloin, ar na fill-eadh go haoibhneas.

Caintic chéimeadh.

ANUAIR do thug an TIGHEARNA braighdionas Sion air ais, bá cosmhuil sinn leis a ndroing do chídh ainsling.

2 Ansin do líonadh ar mbéul ré gáireadha, agus ar tteanga ré lúathgháire: a dubhradar annsin a measg na gcineadhach, Do rinne an TIGHEARNA éachta móra dhóibh.

3 Do rinne an TIGHEARNA neithe móra liúne; atamaóid lúathgháireach.

4 Iompoigh a ris a THIGHEARNA ar mbraighdionas, mar na srothaibh budh dheas.

5 An dream chuirios síol a ndéaruibh beanfaid a lúathgháire.

6 An té dimthigh amach go deilghiosach agus do ghuil, ag cur a shíl, tiocfa sé lé lúathgháire, ag iomchar a phunnann.

PSALM CXXVII.

Sé Día do chuireas, agus chonghas súas, tige agus clann.

Caintic chéimeadh Sholaimh.

MUNA bhfoirgnighe an TIGHEARNA an tigh, is diombaóin oibrighid an lucht fhoirgnighios é: muna ccumhduighe an TIGHEARNA an chathair, is go diomhaóin do ní an fear coimhéada faire.

2 Is diombaóin díbhisi noch éirghios go moch shighios go deighionach, noch íthios arán an doilghiosa: marsin do bhéaraidh sé codladh dá fhior gráidh.

3 Féuch, is oighreach don TIGHEARNA clann: toradh na mbronn a luaidheachd.

4 Mar shoighde a láimh an duine arrachtaigh; is amhlúigh sin atá clann na hóige.

5 Is beannuighe an duine agá bhfuil a bholgán soighiod lán díobh: ní bhiáid claóidhte, an tan leibheoruid lé na naimhdibh san gheata.

PSALM CXXVIII.

Atá pósadh agus sliochd an fhíreín, beannuighe.

Caintic chéimeadh.

IS beannuighe gach áon air a bhfuil eagla an TIGHEARNA; noch shiobhblas iona shlighthibh.

2 Oir íosfa tú sáothar do lámh féin: *biáidh* tú sona, agus *ruchaidh* go maith dhuit.

3 *Biáidh* do bhean cosmhuil ris an bhfineamhuin thoruigh ar tháobhuibh do thighe: do chlann cosmhuil le plann-toighibh chroinn na hola a timthioll do bhóird.

4 Féuch, gur marso bhías an duine beannuigh air a bhfuil eagla an TIGHEARNA.

5 Beinneochuidh an TIGHEARNA thú as Sion: agus do chífidh tú maith Ierusalem uile láethe do bheatha.

6 Agus do chífé tú chlann do chloinne, agus síothcháin ar Israel.

PSALM CXXIX.

Cláoi na ndaóine fhuathuigheas eagluise Dé.

Caintic chéimeadh.

IS minic do bhuáidhreadar mé óm óige, abradh Israel a nois:

2 Is minic do bhuáidhreadar mé óm óige: gidheadh ní rugadar buáidh orum.

3 Do threabhadar na treabhthaigh air mo dhrúim: do rinneadar a niomairighe fada.

4 *Atá* an TIGHEARNA firéunta: noch do ghearr ó chéile téada na gciontach.

5 Cláoidhtear iad agus iompoighthe ar géul gach a bhfuathuighionn Sion.

6 Bidís cosmhuil ris an bhféur fhásas amulladhuibh nattightheadh, noch chríonas ní is doichthe ná fhásas go hiomlán:

7 Lé nach lionann an búanuighe a lámh; ná fear ceangail na bpumann a bhrollach.

8 Agus nach abraid lucht gabhála na sligheadh, *Bíodh* beannughadh an TIGHEARNA oruibh: beannuighmid sibh a nainm an TIGHEARNA.

PSALM CXXX.

An seasmadh Psalm aithrighe.

Caintic chéimeadh.

AS na haigéanaibh déigh mé orts, a THIGHEARNA.

2 A THIGHEARNA, cluin mo ghuth: bidís do chlúasa ¹/áireach chum gotha mo ghearáin.

3 Má thugann tú cionta dot aire, a THIGHEARNA, a THIGHEARNA, cía sheasías?

4 Acht is agadsa atá maithmheachus, ionnus go mbiáidh eagla romhad.

5 Do fheith mé air an TIGHEARNA, atá manam ag feithiomh, agus iona bhréithir atá mo dhóigh.

6 Atá manam ag feithiomh air an TIGHEARNA ní sa mho ná do níd lucht faire air an maidin : lucht faire na maidne.

7 Biodh dóigh ag Israel san TIGHEARNA : óir is ag an TIGHEARNA atá trócaire, agus aigesion atá iomad fúascalta.

8 Agus fuaigeoluidh sé Israel ó na nuile chiontaibh.

PSALM CXXXI.

Scáthan duine chiúin uirisiol.

Caintic cheimeadh Dháibhi.

A THIGHEARNA, ní bhfuil mo chroidhe árd, ní mó atáid mo shúile ar na ttógbháil súas : agus níor shiubhlas a nadhbharaibh móra, agus a neithibh iongantacha is áirde ná mé.

2 Go deibhin do chumas me fein agus do chuiriós an chomhnuighe mar leanamh do coisgidh do chích agá mhathar : mar leanamh ar ccosg do chigh atá manamsa.

3 Déanadh Israel feitheamh air an TIGHEARNA ó so amach agus go síorruidhe.

PSALM CXXXII.

Cúram agus urnaidh Dhaibhi arson thighe Dé, agus a lúchd oifig.

CUIMHNIGH, a THIGHEARNA, Dáibhi agus a nuile bhúaidhreach :

2 Noch thug mionna don THIGHEARNA, thug a mhóid dó *Dhia* chumhachtach Iácob ;

3 Go deibhin ní théighim a steach a tteaghais mo thighe, agus ní théighim súas air mo leabaidh ;

4 Ní thugam codladh dom shúilibh, táimhnéull do mhogluibh mo shúl,

5 Go bhliaghar ionad don TIGHEARNA, ionad comhnuighe do *Dhia* chumhachtach Iácob.

6 Féuch, do chúalamar so ann Ephráta : fúaramar é a maghuibh na coilleadh.

7 Rachan a steach iona nionaduibh comhnuighe : claonfaim sinu féin chum cos-stóil a chos.

8 Eirigh, a THIGHEARNA, chum hionaid comhnuighe ; thú féin, agus airc do neirt.

9 Bidis do shagairt éadughthe le firéantachd ; agus déindis do naóimh lúathghaire.

10 Ar son Dáibhi do sheirbhísigh ná fill uáin agbaidh hungthaibh.

11 Do mbionnuigh an TIGHEARNA do Dháibhi a bhfirinne ; ní thillfe sé úadh sin ; Do thoradh do choirp suigheochaidh sé ann do chathaóir ríogha.

12 Má choimhéaduid do mhic mo chunnradh agus mfiaghnuiseadha noch mbúintead dóibh, suighid a cclann mar an cceadna go síorruighe ann do chathaóir ríogha.

13 Óir do thogh an TIGHEARNA Sion ; do dhúiligh é mar ionad suighe.

14 *Asé* so mo shuáimhneas go síorruidhe : annso dhéanad comhnuighe ; óir fuáir me dúil innte.

15 Beinneochad a maitheas go hiomarcach : sásta mé a boicht le harán.

16 Agus fós éideochuidh mé a sagairt ré slánughadh : agus do dhéanaid a naóimh gairdeachus ré lúathghaire.

17 Annsin do bhéarad ar adhairc Dháibhi fás : do órduigh mé solus dom ungthach.

18 Eideochad a naimhde ré náire : acht bláitheochuidh a choróinsion air féin.

PSALM CXXXIII.

Atá an cumann bráithreamhuil, taitneamh-ach re Dia, agus tarbhach do dháoinibh.

Caintic cheimeadh Dháibhi.

FEUCH, caidhe an mhaith agus an taóibhneas sin dearbhráithre do comhnuidhe a náonthoil !

2 Mar an déaghóla ar an gceann, ag tuitim air an bhléusóig, féusóg Aaron : noch do chúaidh síos go sciorta a éaduidh ;

3 Mar dhrúcht Hermon, loch thuitios ar shléibhtibh Sion : óir is annsin do aithin an TIGHEARNA beannughadh, na beatha go síorruighe.

PSALM CXXXIV.

Oifig bhúachaille na heagluise.

Caintic cheimeadh.

FEUCHUIDHE, beannuighidhsí an TIGHEARNA, sibhsí a sheirbhíseacha an TIGHEARNA uile, sheasfás a tigh an TIGHEARNA sna hoidhchibh.

2 Tógbhaidh súas bhuir lámha *chum* na sanctóra, agus beannuigh an TIGHEARNA.

3 Go mbeannuigh an TIGHEARNA thú as Sion cruthuigheóir nimhe agus talmhan.

PSALM CXXXV.

Dleasdanas bhúachuille agus phobuil Dé.

5 *Lé díomhaineas na niodhol.*

MOLUIDH an TIGHEARNA. Moluidh a ainm an TIGHEARNA ; moluidh é, a sheirbhíseacha an TIGHEARNA.

2 Noch sheasas a tigh an TIGHEARNA, a gcúirtibh thighe ar Ndé,

3 Moluidh an TIGHEARNA ; óir is maith an TIGHEARNA : canaidh sailm dhá ainm ; óir atá sé aóibhin.

4 Óir do thogh an THIGHEARNA Iácob

dhó féin, Israel do bheith na ionnmhus áirighe aige.

5 Óir is aithne dhamh gur mór an TIGHEARNA, agus go bhfuil ar TIGHEARNA ós cionn a nuile dhée.

6 Do rinne an TIGHEARNA, gach ní do thogair féin air neamh, agus air talamh, annsa fairgeadhuibh, agus annsa huile aigéanuibh.

7 Toghuigh sé súas na deatuighe ó fhoirimeal na talmhan; do ní tinnteach chum fearbanna; ag tabhairt na gaóithe amach as a ionnmhusaibh.

8 Noch do bhuail céaidgheine na Héipte, ó dhuine go beathach.

9 Do chuir sé comharthadha agus ionganta chugadsa a Éipt, ann do meadhon, air Pharaon, agus air a uile sheirbhíseachaibh.

10 Noch do bhuail iomad cineadhach, agus do mharbh ríghthe móra;

11 Sihon rígh na Namoríteach, agus Og rígh Básan, agus uile rioghlachta Chánaain:

12 Agus thug sé a bhfearann mar oighreacht, na oighreachd Disrael a phobal féin.

13 A THIGHEARNA, atá hainm, go síorruighe; a THIGHEARNA, atá do chuinnhne, ó ghinealach go ginealach.

14 Óir béaraidh an TIGHEARNA breith-eamhnus air a dhaóinibh, agus bíaidh aithreachus air a ttáobh a sheirbhíseach.

15 Is airgid agus óir íomhaighe na ngeinteadh, obair lámh dáoine.

16 Atá béul aca, agus ní labhraid; atáid súile aca, agus ní fhaicid siad;

17 Atáid cluása aca, agus ní chluinid; agus ní bhfuil fós anáil iona mbéul.

18 Is cosmhuil riu an lucht do ní iad: gach a ccuirionn a ndóigh ionnta.

19 A thigh Israel, beannuigh an TIGHEARNA: a thigh Aaron, beannuigh an TIGHEARNA:

20 A thigh Lébbi, beannuigh an TIGHEARNA: sibhsi air a bhfuil eagla an TIGHEARNA, beannuigh an TIGHEARNA.

21 Go madh beannuigh an TIGHEARNA as Sion, noch chomhnúigheas ann Ierusalem. Moluidh an TIGHEARNA.

PSALM CXXXVI.

Atá Día ar na mhórughadh arson a oibre iomadamhuil, fhíor-neartmhur.

MOLUIDH an TIGHEARNA; óir is maith é: óir mairigh a thrócaire choidhche.

2 Moluidh Día na ndée: óir mairigh a thrócaire choidhche.

3 Moluidh TIGHEARNA na ttighearnadh: óir mairigh a thrócaire choidhche.

4 An té do ní ionganta móra: óir mairigh a thrócaire choidhche.

5 An té do rinne na flaithis le heagna: óir mairigh a thrócaire choidhche.

6 An té do shín amach an talamh ós cionn na nuisgeadh: óir mairigh a thrócaire choidhche.

7 An té do rinne soillsighe móra: óir mairigh a thrócaire choidhche:

8 An ghrian do riaghladh san ló: óir mairigh a thrócaire choidhche:

9 An ghealach agus na réalta do riaghladh na oidhche: óir mairigh a thrócaire choidhche.

10 An té do bhuail a Néigte maille re na céidgheininibh: óir mairigh a thrócaire choidhche:

11 Agus thug Israel as a meadhón sin: óir mairigh a thrócaire choidhche:

12 Le láimh láidir, agus le rígh sínte amach: óir mairigh a thrócaire choidhche.

13 An té do roinn an mhuir Rúadh a ndá chuid: óir mairigh a thrócaire choidhche:

14 Agus thug air Israel dul thríd a meadhon: óir mairigh a thrócaire choidhche:

15 Agus do chlaóidh Pháraoh agus a shluagh annsa muir Rúaidh: óir mairigh a thrócaire choidhche.

16 An té do thréoruidh a dhaoine san díothramh: óir mairigh a thrócaire choidhche.

17 An té do bhuail ríghthe móra: óir mairigh a thrócaire choidhche:

18 Agus do mharbh ríghthe oirdhearca: óir mairigh a thrócaire choidhche:

19 Sihon rígh na Namoríteach: óir mairigh a thrócaire choidhche:

20 Agus Og rígh Básan: óir mairigh a thrócaire choidhche:

21 Agus thug a bhfearann mar oighreachd: óir mairigh a thrócaire choidhche:

22 Oighreacht Disrael a sheirbhíseach: óir mairigh a thrócaire choidhche.

23 Noch do chuinnigh oruinn ionar staid uirisil: óir mairigh a thrócaire choidhche:

24 Agus dífusgail sinn b ar naimhdbh: óir mairigh a thrócaire choidhche.

25 Do bheir sé anán do nuile fheoil: óir mairigh a thrócaire choidhche.

26 Moluidh Día nimhe: óir mairigh a thrócaire choidhche.

PSALM CXXXVII.

Bhádar na Iudaighe bunaitheach ina ccreidimh, fa bhruid Bhabiloin.

LAIMH ré srothaibh Bhabilón, ann sin do shuigheamar, do guileamar, fós, mar do chuinnigheamar Sion.

2 Do chrochamar ar gcláirseacha air fhuileógaibh iona méadhón sin.

3 Oir annsin diarradar an lucht do rug a láimh sinn ceóil dhín; agus an dream do rinne carnáin dinn láuthghaire, *ag rádh*, Cánaidh dhúinn *cuid* do cháinticibh Sion.

4 Cionnus chánfam cáintic an TIGH-
EARNA a tialamh coimhthightheach?

5 Má dhearmaduim thusa, ó Ierusalem, dearmadadh mo lámh dheas a *gliocas*.

6 Ceangladh mo theanga duachtar mo bhéil, muna ccuimhnighe mé ortsá; muna ttogfa mé Ierusalem ós cionn mullaigh mo shólaís.

7 Cuimhnigh, a THIGHEARNA, clann Edom a ló Ierusalem; noch a dubhairt, Tochladh, tochlaidh *é*, go nuige a híchdar.

8 O a inghean Bhabilón, noch dhíoth-láirighear; *budh* sona an *té* aithdhiollús leatsa do lúaigneacht noch do dhíol tú linne.

9 *Budh* sona an *té* noch ghlacfas agus bhuáiltíos do naóidhin a naghaidh na cairge.

PSALM CXXXVIII.

Buidheachas na ndáóine tar éis a saóradh.

Psalm Dháibhi.

MOLFA mé thú lem uile chroidhe: ós coinne na ndée canfa mé salm dhuit.

2 Do dhéana mé adhra chum pálás do náomhthachta, agus molfá mé hainm ar son do thrócaire agus thfirinne: oir do mhóraidh tú do bhriathar red ainm uile.

3 Annsa ló mar do gháir mé do fhreagair tú mé, do fhairsingidh tú neart ann manam.

4 A THIGHEARNA, molfaid ríghthe na talmhan thú, oir do chualadar bríathra do bhéil.

5 Agus do dhéanaid céol a slighthibh an TIGH-
EARNA: oir *is* mór glóir an TIGH-
EARNA.

6 Bíodh gur hárd an TIGH-
EARNA, gidh-
eadh do chí sé an túmhal: agus aithnighe sé an tuáibhreach a bhfad fadha.

7 Má shíubbluim a meadhón an chúmh-
gaidh, aithbheochuidh tusa mé: ar son fheirge mo námhad sinfe tú úait do lámh, agus tárthocair mé lé do lámh dheis.

8 Coimhlionfa an TIGH-
EARNA a obair
ar mo shonsa: atá do thrócaire, a THIGH-
EARNA, go síorruidhe: ná tréig obair do lámh.

PSALM CXXXIX.

Feabhas fhreasduil Dé um chumtha an duine.

Don phrímhfhear ceóil, Psalm Dháibhi.

A THIGHEARNA, do chúartuigh tú mé, agus daithin tú mé.

2 Is aithne dhuit mo shuighe agus méirghe, tuige tú mo smuáineadh a bhfad uáit.

3 Spíona tú mo chasán agus mo luidhe síos, agus atá tú éolach air mo shligh-
thibh uile.

4 An tan *nach bhfuil* an fhocal ann mo theangaidh, féuch, a THIGHEARNA, is aithne dhuitse sin uile.

5 Am dhiaigh agus romham gabhaidh tú am thimchioll, leagaidh tú do lámh orum.

6 *Is* iongantach héolus ós mo chionn; atá sé árd, ní fhéaduim *rochtuin* chuige.

7 Cá háit a rachaidh mé ó do spiorad? nó cá háit a tteighfe mé ó do radharc?

8 Má théighim súas go flaitheamhnus, *atá* tusa ann: má ullmhuighim mo leabaidh a nifríonn, féuch, *atá* tusa a lathair.

9 Má ghabhuim sciatháin na maidne, agus má chomhuighim a rannaibh foir-
iomlacha na mara;

10 Ann sin fós tréorochuidh do lámhsa mé; agus coinneomhuigh do lámh dheas mé.

11 Agus má deirín, Foileochuidh an dorchadus mé go deimhin; bíaidh a noidh-
che go dearbhta na solus am thimchioll.

12 An dorchadus féin ní dhorchuighíonn uáitsi; agus do bheir a noidhche solus úaithe mar an lá: mar an ndorchadus is amluidh sin atá an solus.

13 Oir do shealbhuigh tú mo dhubbáin: dísoligh tú mé a mbroinn mo mhathar.

14 Molfá mé thú; do bhrigh go ndéarn-
adh mé go hiongantach agus go húath-
bhasach: is oirdheirc hoibreacha; agus atá a fhios *sin* aig manamsa go ro mhaith.

15 Ní raibh madhbharneith a bhfolach ortsá, an tan do rinneadh mé a nuáignios, agus do hoibrigheadh mé go healadhanta a rannaibh íochtaracha na talmhan.

16 Do chonncadar do shúile mo mheall, míochumtha; agus do bhádar uile scríobh-
tha ann do leabharsa, *noch* a mbúanus do dhéantaoi a ndeibh, an tan *nach raibh* aon díobh?

17 Cred é fós mórlúaign atáid do smuaintighthe dhamhsa, a Dhé! cred é mhéud a nuibhir!

18 Dá náirmhim iad, is lía iad le a gcomháireamh ná an gaineamh: mhús-
luim, atáid do ghnáth agadsa.

19 Go cinte marbhann tú na ciontuigh, a Dhé: ar anabharsin a dháóine fuilteacha, imthighidh uáimse.

20 Noch labhras ad aghaidh go hurch-
óideach, agus do naimhde bheir *hainm* go díomhaóin.

21 Nach bhfuil fúath agamsa orra, a THIGHEARNA, agá bhfuil fúath ortsá? agus nach bhfuil fearg orum leis a ndroing éirghios súas ad aghaidh?

22 Lé fuath diongmhálda fuathuighim iad: atáid mar naimhde agam.

23 Cúartuigh mé, a Dhé, agus tuig mo chroidhe: teastuidh me, agus tuig mo smuaintighe:

24 Agus féuch an bhfuil slighe ar bith chiontach ionnam, agus treóruidh mé a slighe na síorruidheachta.

PSALM CXL.

Guidhe anaghaidh fhoiréigin agus chealg na mbeacach.

Don phrímhfhéar céoil, Psalm Dháibhi.

SAOR mé, a THIGHEARNA, ón drochdhuine: ó fhíor a nfoiréigin coimhead mé;

2 Noch smuáinios urchóid a gcroidhe; cruinighid ar feadh an laoi a gceann a chéile chum cogaidh.

3 Do ghéaruigheadar a tteangtha amhuil naithir nimhe; atá nimh naithreach iona mbéul. Selah.

4 Coimhead mé, a THIGHEARNA, ó lámhaibh na cciontach; dídin mé ó fhíor a nfoiréigin; noch shaóilios mo choisceime do chlaoidh.

5 Dfóluigheadar na huáibhrigh an paintéar am choinne, agus corduighe; do shineadar líon ré taobh na sligheadh: do chuireadar mtle am choinne. Selah.

6 A dubhairt mé ris an TTIGHEARNA, Is tusa mo Dhía: cluin a TIGHEARNA, guth mathchuingheadh.

7 A THIGHEARNA a Dhé, neart mo shlánuighthe, dfholuigh tú mo cheann a ló an chatha.

8 Ná deónuidh, a THIGHEARNA, míana na gciontach: agus ná críochnuigh a ndroch tionnsgnamb; go nach áirdeochuid iad féin. Selah.

9 Ar son cheann ndaoine noch thimchiollas mé fá gcuáirt, folchadh tubaisde a mbéil féin iad.

10 Tuitedh orra sméaróidighe ar na lasadh: teiltgear annsa teine iad; a bpoltaubh doimhne, iondus nach néirghid aris.

11 Ná daingnithior fear dhrochtteangtha ar talamh: fear a nfoiréigin do dhéana urchaid sealgigh air chum a dhíbeartha.

12 Is aithne dhamh go ndéana an TIGHEARNA ceart don bhuáidhearthach, agus breitheamhnus do nuireasbhuidheach.

13 Go deimbin molla an fireun hainm: bíaidh an ceart na chomhnuidhe ar bhagaidh.

PSALM CXLI.

Guidhe ar a iarratas do thaitneamh ré Dia, 5 agus ar achmhusan bheith tarbhach ó dhaoimibh.

Psalm Dháibhi.

A THIGHEARNA, éighim chugadsa: déan deithfir chugam; tabhair éisteacht dom ghuth, an tan ghairim ort.

2 Bíodh murnaigh ar na díriughadh ós coinne haighthe mar thúis; tógbháil suas mo lámh mar iodbhairt an tráthnóna.

3 Cuir a THIGHEARNA, faire, air mo bhéul; coimhead dorus mo phuisineadh.

4 Ná cláon mo chroidhe chum droichneithe, chum droichghníomha do dhéanamh ré daóinibh noch oibrighios urchóid: agus ná léig dhamh ithe dá mbiadhuibh nullsi.

5 Buaileadh an fireun mé; budh cineul dhamh sin: fós imdheargadh sé mé; budh ola mórlaighe sin, nach bristidh mo cheann: bíaidh fós mo ghuidhe léo iona nanacair.

6 Mar bhéid a mbreitheamhuin ar na tteilgionn síos lé táobhuibh na cairge, annsin cluintid mo bhriathrasa; óir is aóibhinn iad.

7 Mar thochlas neach agus scoiltios sé connadh air an ttalamh, atáid ar gcánmha arna sgacadh a trimchioll bhéil na huáighe.

8 Acht chugadsa a Dhía mo THIGHEARNA, atáid mo shúile: ionnadsa do chuir mé mo dhóigh; na léig manam gan dídean.

9 Cumhduigh mé ar neart an phaintéar noch do shuigheadar an choinne, agus air innlibh lucht a oibrighthe na hurchóide.

10 Tuitedh na ciontuigh iona líontaibh féin, an feadh bhias misí ag dúl thairis.

PSALM CXLII.

Gearan duine fu dhoilghios mhor.

Psalm teagaisg Dháibhi; urnaigh an tan do bhí sé san nuámhaigh.

REM ghuth do gháir mé chum an THIGHEARNA; rem ghuth do rinnios mo ghuidhe chum an TIGHEARNA.

2 Do dhóirt mé mo ghearán amach ós a choinne; dfoillsigh mé manacair iona fhiadhnúise.

3 A nuáir do bhí mo spiorad claóidhte ionnum, annsin bá haithne dhuitsi mo chasan. Annsa tslighe ionar shiubhail mé do chuireadar paintéar romham.

4 Dféuchus air mo láimh dheis, agus damhaircios, agus ní raibh áon do aithneochadh mé: do mheith dídean orum; ní raibh áon do íarr manain.

5 Do gháir mé chugadsa, a THIGHEARNA: dubhairt mé, Is tusa mo dhídean mo ghuid romma a ttalamh na mbéol.

6 Tabhair aire dóm éigheamb; óir atáim

ar míslughadh go mór: sáor mé ar lucht mainleanamhna; oir atáid ro neartmhar am aghaidh.

7 Tabhair manam as príosún, iondus go molfuinn hainm: iadbfuid na firéin am thimchioll; oir bíaidh tusa ttiodhlaiceach dhamh.

PSALM CXLIII.

An seachtmhadh psalm aithrighe.

Psalm Dháibhi.

A THIGHEARNA, cluin murnaigh, tabhair éisdeacht dom athchuinge: ann thfirinne freagair mé, agus ann thfiréantacht.

2 Agus ná téigh a mbreitheamhnus le do sheirbhiseach: oir ní fireantar neach béo ann thfhiadhnúise.

3 Oir do rinne an námhaid manam do ainleanmhain; do leag sé manam chum na talmhan; thug sé orum comhnuighe do dhéanamh a ndorchadas, mar an druing atá marbh re fada.

4 Agus atá mo spiorad claóidhte ionnam; atá mo chroidhe ionnam a stigh mearuighthe.

5 Do chuimhnigh mé air an tseanaimsir; do smuáin mé ar hoibreachuibhse uile; do smuáin mé ar oibreachaibh do lámh.

6 Do shín mé mo lámha chugadsa: atá manam mar an ttalamh tairmhar chugad. Selah.

7 Déan deithnios, cluin mé, a THIGHEARNA: atá mo spiorad ag meirtniugh: ná foluigh haghaidh uáim, deagla go mbéinn cosmhuil ris an ndroing noch théid síos annsa log.

8 Tabhair orum do thrócaire do chloisdion air maidin; oir is ionnadsa chuirim mo dhóigh: tabhair orum an tslighe daithniughadh ann a siubhola mé; oir is chugadsa thógbhuim súas manam.

9 Sáor mé, óm naimhdibh, a THIGHEARNA: chugadsa theithim dom fholach.

10 Múin damh do thoil do dhéanamh; oir is tú mo Dhía: téoruigheadh do dheighspiorad mé, a steach a ttalamh an díorghuis.

11 Bédhuigh mé, a THIGHEARNA, ar son hanma féin: ann thfiréantachd bhearas tú manam amach as anacair.

12 Agus ann do thrócaire géarrfa tú mo uile naimhde, agus scriosfa tú gach a chraighios manma: oir is mé do sheirbhíseach.

PSALM CXLIV.

Buidheachas a ndiáigh buaigh: 12 agus urnaigh a leith a naós óg.

Psalm Dháibhi.

GO madh beannuigh an TIGHEARNA mo charruic, noch mhúinios mo lámha chum catha, mo mhéir chum cogaidh.

2 Mo thrócaire, agus mo dhaingionn; mo dhíon, agus mfear sáortha, mo sgiath, agus an té ann a gcuirim mo dhóigh; noch umhluighios mo dhaóine fúm.

3 A THIGHEARNA, cred é an duine, as a mbeirionn tú aithne air! mac an duine, as a ttugann tú meas air!

4 Is cosmhuil an duine le díomhaoinios; atáid a láethe mar scáile ag dul seacha.

5 A THIGHEARNA, cláon do fhlaithis, agus tárr a nús: bain ris na sléibhtibh, agus do dhéanad deatach.

6 Teilg uáit amach tinnteach, agus spréidh iad: cuir uáit amach do shoighde, agus claóidh iad.

7 Cuir uáit do lámh ó a nús; sáor mé, agus tárthaigh mé ó na huisgeadhuibh móra, ó láimh na cloinne coigcríge;

8 Noch a labhraid a mbéil díomhaoinios, agus a lámh deas gur lámh deas bhréige í.

9 O a Dhé, canfa mé caintic núadh dhuit: air an tsailmchéalach agus air instrument deith ttéad chanfas mé sailm dhuit.

10 An té do bheir slánughadh do ríghthibh: an te thárthuighios Dáibhi a sheirbhíseach ó chloidiomh a nuile:

11 Tárthuigh, agus sáor mé ó lámh ccloinne an choimhthighidh, noch a labh-rann a mbéil díomhaoinéas, agus a lámh dheas gur lámh dheas bhréige í:

12 Ionnus go rabhaid ar mic mar plannduighe móra ag fas iona nóige; ar ningheana mar clocha cuinne ar na ngearradh, do réir chosamhlacht phálaís:

13 Ar sgiobóil lán, ag tabhairt a nuile chinéil stóir úatha; ar dtreada ag breith mílte agus deich mílte ionar sráidibh:

14 Ar ndainh ladir chum oibrighe; gan briseadh a steach, ná dul amach; ná gearán ann ar sráidibh.

15 Is sona na daóine, atá annsa riochdsas as sona na daóine, gha bhfuil an TIGHEARNA na Dhía aca.

PSALM CXLV.

Psalm buidheachuis, arson mhóirghnionmha agus mhórbhrócaire Dé.

Psalm molta Dháibhi.

MOLFA mé thú ós áird, mo Dhía, a rígh; agus beinneochad hainm choidhche, agus go bráth.

2 Gach áon lá beinneochaidh mé thú; agus molfad hainm choidhche agus go bráth.

3 Is mór an TIGHEARNA, agus is ionmholta go ro árrachta; agus ní bhfuil cúartughadh air a mhórdhacht.

4 Molfá geinealach hoibreacha do gheinealach oile, agus foillseochaid do ghníomha cumhachtacha.

5 Laibheora misi air dhathámhlacht glóire do mhórdhachta, agus air doghníomhuibh iongantacha.

6 Agus labheoruid *dáoine* air neart do ghníomh uathbhásach: agus foillseocha misi do mhórdhachd.

7 Laibheoruid siad ós áird cuimhne do mhaitheasa móire, agus canfuid thfíreantachd.

8 *Atá* an TIGHEARNA grásamhuil, agus lán do thrúaighe; fadhuilingtheach, agus móirthrócaireach.

9 *Is* maith an TIGHEARNA do nuile: agus *atá* a thrócaire chinealta ós cionn a oibreach uile.

10 Molfuid hoibreacha uile thú, a THIGHEARNA; agus beinneochuid do naóimh thú.

11 Laibheoruid siad ar ghlóir do rioghachd, agus do dhéanaid caint air do neart;

12 Do chur a mhóirghníomha agus mhórdhachd ghlóimhar a rioghachta, an umhail do chloinn na ndaoine.

13 *Is* rioghacht síorruigh do rioghachta-asa, agus do chumhachda tre nuile ghinealach.

14 Congmhaidh an TIGHEARNA súas gach a mbí ag tuitim, agus tógbhuidh súas a nuile chlaonas síos.

15 Feithchid súile a nuile ortsa; agus do bheir tú a mbiadh dhóibh iona am féin.

16 Fosclaidh tú do lámh, agus sásuigh tú mian a nuile neithe béo.

17 *Is* fíréunta an TIGHEARNA iona shlighthibh uile, agus is náomhtha iona oibrigh uile.

18 *Is* fogus an TIGHEARNA da gach aon ghoiries air, do gach áon ghoireas air a bhfírinne.

19 Coimhlonfa sé mian na druinge air a bhfuil a eagla: agus cluinfé sé a ngair, agus saorfa sé iad.

20 Coimhéaduigh an TIGHEARNA an mhéid ler bionmhuin é: agus scriosfa se na huile chiontoigh.

21 Laibheoruidh mo bhéul moladh an TIGHEARNA: agus beannuigheadh a nuile fheoil ainm a naomhtachda choidhehe agus go bráth.

PSALM CXLVI.

Gurab é Dá ar cabhair re feidhm, agus nach áon duine do shíol Adhainh.

MOLUIDH an TIGHEARNA. O manum, mol an TIGHEARNA.

2 Molfá mé an TIGHEARNA ann mo bheatha: canfad sailm dom Dhía an feadh mhairfid.

3 Ná cuiridh bhur ndóigh a bprionnsuighibh, nó a mac an duine, ann nach bhfuil sláinte.

4 Téid a anal amach, fillfidh sé chum

a thalmhan; meathaid a smúaintighthe an lásín féin.

5 *Is* beanuighe an té aga bhfuil Dá Iá-cob mar chabhair, agá a bhfuil a dhóigh annsa TIGHEARNA a Dhía féin:

6 Noch do rinne neamh, agus talamh, an mhuir, agus a nuile ní *atá* ionnta: noch chongmhás fírinne go síorruidhe:

7 Ag cur bhreitheamhnais a gcrích don té do laguigheadh: ag tabhairt aráin do nocrach. Fúasclaidh an TIGHEARNA na príosúnaigh:

8 Fosgluidh an TIGHEARNA *súile* na ndall: tógbhuidh an TIGHEARNA súas an drong chlaonas síos: is ionmhuin leis an TIGHEARNA na fíreín:

9 Coimhéaduigh an TIGHEARNA an duine coigcríche; an dilleachta agus an bhaintreabhach tógbhaidh sé súas: acht cuiridh sé slighe an chiontoigh bun ós cionn.

10 Biáidh an TIGHEARNA a rioghacht go síorruidhe, do Dhiase, a Shíon, ó ghinealach go ginealach. Moluidhsi an TIGHEARNA.

PSALM CXLVII.

Is ionmholta Dá, do chionn, 12 gur neart na righeachta é, 19 agus na heagluise.

MOLUIDHSI an TIGHEARNA: óir is maith sailm do chanadh dár Ndíá; óir is dathamhuil; agus is aóibhinn a mholadh.

2 Foirgnighe an TIGHEARNA Ierusalem: cruinnigh sé a gceann a chéile díbearthoigh Israel.

3 Leighiosuigh an briste a ccroidhe, agus ceangluigh súas a ndoighiosa.

4 Aírnigh sé úibhir na réltann; do bheir sé annanna orra uile.

5 *Is* mór an TIGHEARNA, agus is mór chumhachtach: ní bhfuil áireamh ar a thuigsin.

6 Tógbhuidh an TIGHEARNA súas an ceannsuigh: teilgidh an ciontach síos chum na talmhan.

7 Canaidh don TIGHEARNA ré moladh; canaidh sailm chum ar Ndé air angláirsigh:

8 Noch fholchus neamh ré néulluibh, noch ullmhuighias fearthuinn don talamh, noch do bheir air fheúr fás air na sléibhtibh.

9 Do bheir sé do nainmhidhe a bhíadh, agus do na fiachóibh óga noch gháirios.

10 Ní bhí a dhúil a neart a neich: ní bhíonn dúil aige a ccosaibh an duine.

11 Bí dúil aig an TIGHEARNA annsa lucht air a mbí a eagla, noch chuirios dóigh iona thrócaire.

12 Mol an TIGHEARNA, ó Ierusalem; molsa do Dhía, a Shíon.

13 Oir do neartuigh sé barradha do

dhoirsi; do bheannuigh sé do leinibh ann do mheadhòn.

14 Suighidhe sé sìothcháin ann himiol, lé méathas cruithneachta sásuighe sé thú.

15 Cuiridh sé a rádh a air an tthalmh: is ro luath rithios a bhriathar.

16 Do bheir sé úadh sneachta amhuil olann: spreidhe sé an sioc liath amhuil luàith.

17 Teilgidh sé amach a leac oidhre mar ghreamanna: cia fhéadas seasamh ós cuinne a fhúachd?

18 Cuiridh sé a bhriathar úadh, agus leagha sé iad: seidfé lé na anáil, agus rithid na huisgeadha.

19 Foillsighe sé a bhriathar do Iacob, a statuidigh agus a bhreitheamhnais Disraél.

20 Ní dhéarnuidh amhluidhsin do chineadh ar bith: agus a bhreitheamhnais, nìor bhaithne dhóibh iad. Moluidh an TIGHEARNA.

PSALM CXLVIII,

Is cubhaidh do chréatuiribh neamhdha, 7 do bheathácháibh talmhuide, 11 agus do dháoinibh tuigsionacha, Dia do ghlorghadh.

MOLUIDH an TIGHEARNA. Moluidh an TIGHEARNA ó na neamhuibh: moluidh é annsna hárduibh.

2 Moluidh é, a ainge féin uile: moluidh é, a shléagh uile.

3 Moluidh é, a ghrian agus a ghealach: moluidh é, a uile réulta an tsoluis.

4 Moluidh é, a neamha na neamh, agus na huisgeadha atá os cionn na neamh.

5 Molaidis ainm an TIGHEARNA: óir do aithin sé, agus do cruthuigheadh iad.

6 Agus do dhaingidh sé choidhche, agus go bráth iad: thug sé reachd úadh agus ní sáireochthar í.

7 Moluidh an TIGHEARNA ón tthalmh, a dhragúna, agus a uile dhoinhne:

8 Teine, agus cloichshneachda; sneachda agus deathuigh: gáoth anfadhach ag coimhlíonadh a bhreithre.

9 Na sléibhte, agus na huile chnoic; croinn thoraidh, agus a nuile shéadar:

10 An beathach allta, agus a nuile ainmhidhe; gach ní shnáighios, agus éunlaith eitíolus:

11 Rìghthe na talmhan, agus na huile dhaoine; prionnsaigh, agus uile bhreith-eamhuin na talmhan:

12 Oigheir, agus fós maighdiona; sean-daoine, agus leinibh:

13 Molaidis ainm an TIGHEARNA: óir

atá a ainm amháin ar na árdughadh go hoirdheirc; atá a ghlóir ós cionn na talmhan agus na neamh.

14 Agus dárduigh sé adharc a dhaóine, moladh a náomh uile; chlanna Israel, na daoine atá a bhfogus dó. Moluidh an TIGHEARNA.

PSALM CXLIX.

Caintic bhuaghach na bfeair bheannuichte, fadheire.

MOLUIDH an TIGHEARNA. Canuidh don TIGHEARNA caintic núadh, bíodh a mholadh a gciomhthionól na náomh.

2 Déanadh Israel luathgháire iona crúthaightheoir: déinidís clann Shíon sólas ann a Rìgh.

3 Molaidis ainm air bpíob: air an tábur mbig agus air an gcláirsigh canaidis salm dhósan.

4 Oir atá dúil ag an TIGHEARNA iona dhaóinibh: scéinnigh sé an ceannsuigh ré slanughadh.

5 Déanaidís na náomh luathgháire a ngloir: comhgháirdis iona leabuidh.

6 Bidh árdmholadh Dé ann a mbéul, agus cloidhíomh dhá fáobhar iona lámh;

7 Do dheanamh dioghaltais air na geintibh, smachtuighthe air na daoimibh;

8 Do cheangal a rìghthe lé slabhradh-uibh, a nuaisle lé fáinnighibh iarunn;

9 Do chur an bhreitheamhnais scriobhta a gcrích orra: is onóir so dhá náomhuibh uile. Moluidh an TIGHEARNA.

PSALM CL.

Is coir Dia do árdmholadh ar gach aon chor; leis an uile inneal, agus lé ar nuile anam.

MOLUIDH an TIGHEARNA. Moluidh Dia iona náomhthacht: moluidh é a spéiribh a chumbacht.

2 Moluidh é iona mbóirghníomhuibh; moluidh é a niomad a mhórdhachda.

3 Moluidh é ré guth an trumpa: moluidh é leis an tsaltair agus leis an gcláirsigh.

4 Moluidh é leis an dtábuir mbig agus leis an bpíob: moluidh é lé adhbhuidhribh téud agus leis a norgan.

5 Moluidh é le gothaibh árda na bhfeadán: moluidh é leis an bhfeadán gcaolghothach.

6 Moladh a nuile anáil an TIGHEARNA. Moluidhsí an TIGHEARNA.

Na SEANRAITE.

CAIB. I.

A sé tosach agus daingniughadh an ghliocuis, eagla Dé.

SEANRAIDHE Sholaimh mhic Dáibhi, rígh Israel;

2 Daithniughadh eagna agus teagaisg; do thuigsin bhriathra a tuigsionachd;

3 Do ghlacadh teagaisg na heagna, an cheirt, an bhreitheamhnais, agus an chomhthruim;

4 Do thabhairt géarchúise don tsimplidh, éoluis agus deiscréide don duine og.

5 Eistfidh an duine crionna, agus méideochuidh sé foghlaim; agus tiucfa duine tuicsionach chum' comhairleach crionna:

6 Do thuigsin seanfhocail, agus dá chiallughadh; briathra na neagnuidhe, agus ráite dorchá.

7 ¶ Asé eagla an TIGHEARNA tosach a nóluis: acht disbeaguid na hamadáin eagna agus teagaisg.

8 A mhic, éisd ré teagasg hathar, agus ná tréig dligheadh do mhathar:

9 Oir béid siad iona ccórughadh grás dot chionn, agus na slabhradhuibh timchioll do bhrághad.

10 ¶ A mhic, má bhrosduighid peacaich thú, ná háontuigh léo.

11 Má deirid siad, Tárr linn, cuiriom luidheachán air fhuil, luidhiom a bhfolach ar chionn an neimhchiontaigh gan chúis:

12 Sluigiom súas iad béo mar a núaigh; agus iomlán, mar an ndruing theid síos annsa pholl:

13 Do gheabham gach uile mhaóin mhórluaigh, líonfam ar tighthe lé héadail:

14 Teilg a steach do chrannchar ar meag; bíodh áonsparán aguinn uile:

15 A mhic, ná siubhailsi annsa tslighe léo; congmhaidh air hais do chos ó na ccasán:

16 Oir rithid a ccosa chum uilc, agus do níd deithnios do dhórtadh folá.

17 Go deimhin is díomhaóin an líon do spreadhagh a radharc eún ar bith.

18 Agus cuirid siad luidheachán ar a bhfuil féin; luighid a nuáignios air a namannaibh féin.

19 Mairsin atáid slighthe gach uile dhuine dá mbí sanntach chum éadála; noch bheanas a nanam as a ndruing ler leis í.

20 ¶ Éighidh a neagna amuigh; léigidh sí amach a guth annsa sráidibh:

21 Eighidh sí annsa náit is mó tath-

uighthe, a noscaltaibh na ngeatadh: a deir sí a briathra annsa chathruigh, ag radh,

22 Gá fad, a' dhaóiné simplidhe, ghráidheochtaoi simplidheacht? agus bhías dúil ag na tarcuisneachaibh iona tarcuisne, agus fuathochuid amadáin a neagna?

23 Fillidhsí re mo achmhusansa: féuch, dóirtfidh mé amach mo spírad chugaibh, bhéara mé fios mo bhriathra dibh.

24 ¶ Do bhrígh gur ghoir mé, agus gur dhíultabhairsi; gur shin mé mo lámh amach, agus nach ttug an duine aire;

25 Acht do chuireabbhair mo chomhairle uile a neimhní, agus níor bháill libh machmhusán:

26 Do dhéana misi fós gáire fa bhur ndonasa; do dhéana mé magadh a nuáir thiucas bhur neagla;

27 A nuáir thiucas bhur neagla ambail léirsgríos, agus thiucas bhur milleadh amhuil gáoth ghuáirdéain; a nuáir thiofcas aindeisi agus cumhgach oruibh.

28 Annsin gairfid siad orumsa, acht ní fhreigeora mé; iarrfuid mé go moch, acht ní bíaghaid siad mé:

29 Do bhrígh gur fhúathuigheadar éolus, agus nar thoghadar eagla an TIGHEARNA:

30 Níor bháill léo mo chomhairlesí: do dhísbeagadar machmhusán uile.

31 Úmesin íosuid siad do thoradh a slighe féin, agus líonfuighear iad dá dtionnscantaibh féin.

32 Oir muirfidh suaimhneas na namadán iad, agus scriosfuidh sonas na nóimhídeadh iad.

33 Acht gidh bé éistios riomsa, áitreobhuidh sé go daingean agus bíadhd sé suaimhneach ó eagla a nuile

CAIB. II.

Sealbh dóelas, 10 agus deagh-chleachtadh na heagna.

AMHIC, má ghabhann tú mo bhriathra-rasa, agus maitheanta dfolachagad féin;

2 Ionduis go ccláonfa tú do chlúas chum na heagna, agus go ttiubhra tú do chroidhe don tuigsin;

3 Má éighionn tú fós a ndiaigh éoluis, agus go ttoigfe tú do ghuth súas chum na tuigsiona;

4 Má iarrair í amhuil airgid, agus go spíonfuidh tú da hiarruidh mar ionamhusaibh foluightheacha;

5 Annsin tuigfidh tú eagla an TIGHEARNA, agus do gheabha tú éolus Dé.

6 Oir isé an TIGHEARNA do bheir eagna : as a bhéul *thig* an téolus agus an tuigse.

7 Do ní sé stór gliocuis iomláin do nfréun : *bí sé* na scéith don druing shubhlighios go hionnraic.

8 Coimheaduigh sé casáin an bhreith-eamhuais, agus cumhduighidh sé slighe a náomh.

9 An sin tuigidh tú firéantacht, agus breitheanhaus, agus comhthrom ; *fós*, gach uile dheaghslihe.

10 ¶ A nuair rachas a neagna a steach ann do chroidhe, agus bhías éolus taitneamhach dot anam ;

11 Cuimhdeochuidh deiscréid thú, coimheadfuidh tuicse thú :

12 Dot sháoradh ó shlighe an drochdhuine, ón duine labhras neithe éaigneasta ;

13 Noch thréigios slighe a nionnraicis, do shiubhal a slightheibh an dorchadais ;

14 Noch lúathgháirighios um dhéanamh uile, agus dhúilighios a néigneasdacht na cciontach ;

15 A bhfuilid a slighthe cam, agus *íad* éaigneasta iona slightheibh :

16 Dot sháoradh air an mnaói choimhthigh, *cadhón* an coimhthigheach noch mheallus le na briathruibh ;

17 Noch thréigios éoluighe a hóige, agus dhearnadas cunnradh a Dé.

18 Oir cláonuidh a tigh chum báis, agus a casáin chum na marbh.

19 Ní fhilleann áonduine dá ttéid go nuige í a rís, ní mó ghlacaid siad greim do chasánabh na beatha.

20 ¶ Go madh héidir léatsa imtheacht a slightheibh na *ndaoine* maith, agus coiscéime na bhfréun do choimhead.

21 Oir coimhneochuidh an tionnraic annsa dúthaigh, agus buáineochuidh an *duine* iomlán mnte.

22 Acht géarrfuirtheas na drochdhaóine amach as an talamh, agus tochtaltar lucht an tsaruighthe as amach.

CAIB. III.

Luidheachd ar aitheantaibh De do choimhead.

A MHC, ná dearmaid mo dhligheadh ; acht coimheadadh do chroidhe maith-eanta :

2 Oir do bhéaruid siad chugad, fad láethedh, agus sáoghal íada, agus síothcháin.

3 Ná tréigeadh trócaire agus firinne thú : ceangail fad bhrághaid íad ; scríobh íad ar chlár do chroidhe :

4 Marsin do gheabha tú fabhar agus tuigsi mhaith a radharc Dé agus duine.

5 ¶ Cuir do dhóigh a Ndia re do uile chroidhe ; agus ná bí táobh ré do thuigsi féin.

6 Ann do shlightheibh uile admhuigh eision, agus do dhéana sé do shlighthe díreach.

7 ¶ Na bí glic ann do shúilíbh féin : bíodh eagla an TIGHEARNA ort, agus seachain an tolc.

8 Bíaidh sin na shláinte dot imlinn, agus na smíor dot chnámuibh.

9 ¶ Onóruidh an TIGHEARNA le do mhaóin, agus le primidil huile bhisigh :

10 Marsin lionfuighear do scioból lé saidhbhrios, agus brisfid do chantaóirighe amach le fion náadh.

11 ¶ A mhic, na tarcuisnigh smachtughadh an TIGHEARNA ; agus na bí curtha dhá cheartughadh :

12 Oir an té ghrádhughios an TIGHEARNA, smachtuighidh sé é ; anhuilathair an mac iona mbí a dhúil.

13 *Is* beanuighe an té do gheibh eagna, agus an duine do gheibh tuigsi.

14 Oir *is* féarr a ceannugheacht ná ceannugheacht airgid, agus a sochar ná ór glan.

15 *Is* mórluáigh go mór í náid na clocha uaisle : agus na huile neithe *is* áoibhinn leachd ní coimhmeas ría íad.

16 *Atáid* fad láethe ann a deasláimh ; agus ann a láimh chlé saidhbhrios agus onóir.

17 *Is* slighthe soláis a slighthe, agus *is* síodhchain a casáin uile.

18 *Is* crann beatha í don druing ghlacus greim dhí : agus *is* beanuighe *gach* aon dá bhfostoighionn í.

19 Do shuighidh an TIGHEARNA an talamh le na ghliocas ; le tuigse do dhaingnidh sé na faitheamhuais.

20 Le na éolus bristear amach na haigéin, agus filid na neulla an drúcht a nús.

21 ¶ A mhic, ná dealchaidís sin ré do shúilíbh : connuimh gliocas iomlán agus discréid :

22 Marsin béid siad na mbeatha dot anam, agus na ngrasaibh dot mhuinéul.

23 Ann sin siubholuidh tú ann do shlighe go daingean, agus ní bhfuighe do chos tuisleadh.

24 A nuair luidhfios tú síos, ní bhía eagla ort : *fós*, luidhfidh tú síos, agus bíaidh do chodhladh sáimh.

25 Ná bíodh eagla ort re húamhan obann, nó re dólás na nolic, a nuair thiuctas sé.

26 Oir budh é an TIGHEARNA do bharánta, agus cuimhdeochuidh sé do chos ó bheith gabhtha.

27 ¶ Ná connaimh maith ón ndruing

dar dúal í, a nuair bhías sé a ceumas do laimhe ré na dhéanamh.

28 Nà habair re do chomharsuin, Imthigh, agus tárr a ris, agus do bhéara mé a mórach; a nuair bhías sé agad attaice.

29 ¶ Nà tionnsuin olc a naghaidh do chomharsan, ó áitreabhus sé go suáimheach láimh riot.

30 Nà ceannaig ré duine gan adhbhar, muna ndéarna sé dochar ar bith dhuit.

31 Nà bí tuath agad ris an bfoiréigean-tach, agus ná tógá áon dá shlighthibh.

32 Oir is adbhúathmhaireacht don TIGHEARNA an ceannairgeach: acht *atá* a shecreíd ag an bhfireun.

33 ¶ *Atá* mallacht an TIGHEARNA a ttigh an drochdhuine: acht beannuighidh sé áitreabh a nionnuic.

34 Go dearbhtha tarcuisnighidh sé na tarcuisnigh: acht do bheir sé grása do na huirislibh.

35 Gheabhuidh an duine glic oighreacht ghlóire: acht is náire bhus árdughadh do na hamadánuibh.

CAIB. IV.

Slighe na heagna, agus na bfireun, na sholus lonnrach.

EISTIGHSI, a chlann, ré teagasg athair, agus tugaidh aire déolus tuicsion.

2 Oir do bheirim foghlaim maith dhíbh, ná tréigidh mo dhligheadh.

3 Oir bá nié mac mo athar, máoth agus amhain *cheamhuil* a radharc mo mháthar.

4 Do mhúin se mé fós, agus a dubhairt riom, Glacadh do chroidhe mo bhriathra: coimhead maithéanta, agus mair.

5 ¶ Fagh crionnacht, fagh tuigsi; ná dearmuid í: agus ná cláon ó bhriathraíoh mo bhéilse.

6 Nà tréig í, agus cuimhdeochuidh si thú: grádhuidh í, agus coimheadfuigh sí thú.

7 Asi a neagna an ní is oirdheirce; *uimesin* fagh eagna: agus maille red uile fhagháil fagh tuigse.

8 Arduigh í, agus cuirfidh sisi thusa súas: do bhéara sí chum onóra thú, a nuair theannfas tú leachd í.

9 Do bhéara sí dot chionn deaghmhaieughadh grás: coroin ghlóire sheachodus sí dhuit.

10 Eist, a mhic, agus glac mo ráidhte; agus béid bliadhna do sháoghail iomad-amhuil.

11 Do mhúin mé thú a slighe an ghliocuis; do thréoruigh mé thú a gcasánaibh díreacha.

12 A núair shiubholus tú, ní cumhgochthar do choiscéime; agus a núair rithios tú, ní bhfuighe tú tuisleadh.

13 Glac greim daingion do theagasg; na léig uait í: cumhdaigh í; óir isí sin do bheatha.

14 ¶ Nà héirigh a steach a ccasán na gciontach, agus ná himthigh a slighe na ndrochdhaóine.

15 Seachain é, ná gabh lámh ris, fill úadh, agus imthigh romhad.

16 Oir ní chodhluid siad, muna ndéarnaid úrchóid; agus beirthear a ccodhladh úatha, muna ttugaid ar *chuid éigin* tuitim.

17 Oir ithid siad arán na hurchóide, agus ibhid fion a nfoiréigin.

18 Acht bí slighe a nifréin amhuil solus lonnrach, noch shoillsighios ní sa mhó agus nisa mhó go nuige an lá iomlán.

19 *Atá* slighe na gciontach do nós an dorchadais: níor fheadadar cred ó bhfuighid tuisleadh.

20 ¶ A mhic, tabhair aire dom bhriathraibh; cláon do chlúas dom ráidhtibh.

21 Nà léig iadso as do shúilibh; coimhead iad a lár do chroidhe.

22 Oir is beatha iad don druing do gheibh iad, agus sláinte dá bhfeóil uile.

23 ¶ Coimhead do chroidhe re úile chionlachd; óir is as sin *thigid* toibreacha na beatha.

24 Cuir a bhfad uait béul óbann, agus puisinigh *croisanta* cuir a bhfad uait.

25 Féuchaidis do shúile go díreach, agus faicedis forrdhubha do shúl go ceart romhad.

26 Meas slighe do chos, agus bídis do shlighthe uile daingion.

27 Nà fill air an laimh dheis nó chlé: áthruigh do chos ó nolc.

CAIB. V.

Aóibhneas na Geannnaoidheachta.

AMHIC, tabhair aire dom chrionnachta, agus cláon do chlúas dom thuigsin:

2 Chor go mbía meas agad ar dhiscréid, agus go gcumhduighe do phuisinigh éolus.

3 ¶ Oir silid puisinighe mná coimhghithige *mar* chriathra meala, agus is míne a béul ná ola:

4 Acht bí a deireadh searbh amhuil murmónta, géar amhuil cloidheamh dhá fháobhar.

5 Teighid a cosa síos gus an mbás; beirid a coisgéime greim ar ihióinn.

6 Deagla go smúainteochthá casán na beatha, atáid a slighthe sóghluaiste, *iondus* nach éidir leachd a naithe.

7 Eistigh riomsa uime sin anois, a chlann, agus ná dealuidhe ré briathraibh mo bhéil.

8 Áthruigh do shlighe a bhfad úaithe, agus ná tárr a ngar do dhorus a tighe:

9 Deagla go ttiubharthá honóir do

aroile, agus do bhliadhna don neimhthruaigh-mheilíoch :

10 Ar eagla go líonfuidhé coimhthighidh lé do shaidhbhríos; agus go mbí a do sháothar a tigh an coimhthighidh ;

11 Agus go ccaoinfeá fá dheireadh, a nuáir chaithear theóil agus do chorp,

12 Agus go naibeorthá, Ciondus do fhuathaigh mé teagaisg, agus do tharcuis-nigh mo chroidhe aithbhear ;

13 Agus nar úmhluigh mé do ghuth mo lucht teagaisg, nar chloin mé mo chlúas don druing do theagaisg mé !

14 Ní mór nach raibh mé ann gach uile olc a meadhon an chomhchruinnigh-the agus a nóireachtuis.

15 ¶ Ibh uisge as do thiubruid féin, agus uisge reatha as do thoibreachaibh féin.

16 Leathnughtear thfúaráin amach, agus do shrotha uisge annsa sráidibh.

17 Bidis agad féin ambain, agus ní ag coimhthigheachaibh maille leachd.

18 Bíodh thfúaráin beanmuighe: agus lúathgbáirigh lé nmaoi phósta hoige.

19 *Bíodh sí mar a neilit ghrádhuih* agus a nagh thaitneamhuigh; sásuightheadh a cíocha thú gách uile náir; agus liontar thú a gcomhuighe le na grádh.

20 Agus cred as a mbeitheasa, a mhic, ar seachran le nmaoi coimhthighidh, agus fa teannta le brollach coimhigheach?

21 Oir atáid slightheacha an duine a bhfiaghnúisi súl an TIGHEARNA, agus measaidh sé a imtheachta uile.

22 ¶ Géabhuid a éigcearta féin an ciuntach, agus coinneochthar é lé córduibh a pheacaidh.

23 Do gheabla sé bás a néagmhais teagaisg; agus a naimhéid a amadánachta rachaidh sé a muga.

CAIB. VI.

Anaghaidh urrudhas, 6 leisgcamhlacht, 24 agus adhaltrannas.

A MHIC, má bhíonn tú a nurrugas ar do charaid, má bhuail tú do lámh lé coimhigheach,

2 Atá tú ceangailte le briathraibh do bhéil, atá tú gabhtha lé briathraibh do bhéil.

3 Déan so anois, a mhic, agus sáor thú féin, a nuáir thiofas tú a lámh do charad; éirigh, úmhluigh thú féin, agus marsin buaidheocha tú ar do charuid.

4 Ná tabhair codhladh dot shúilibh, nó táimhnéul dforrdhubhuibh do shúl.

5 Tárthuigh thú féin mar a neilit as lámh a nfuadhuigh, mar a néun as lámh an stalcaire.

6 ¶ Éirigh a ccionn an tseangáin, a lorgánuigh; meas a shlighe, agus bí críonna:

7 Ag nach bhfuil tréoruightheóir, feadhmannach, nó úachtarán,

8 Gléasuigh sí a bíadh annsa tsamhradh, agus cruinnighidh sí a beathadh annsa níosghmar.

9 Cá fad bhías tú ad chodhladh, O a lorgánuigh? ca huáir éireochus tú as do chodhladh?

10 Codhladh beag, néull beag, beagán fillte na lámh do chodhladh:

11 Marsin thioctas do bhochtúine mar neach bhíos ar sírshubhal, agus do riachtanas mar dhuine armtha.

12 ¶ Drochdhuine, duine gan mheas, siubhluidh sé le droichbhéul.

13 Sméidigh sé le na shúilibh, labhraidh sé le na chosaibh, múinidh sé le na mhéuruibh ;

14 Bí aingidheachd iona chroidhe, tionsgnuidh sé urchoid a ccomhuighe; síolchuiridh sé inreasuín.

15 Ar a nadhbharsin tiúcúidh a anacair go hobann; air ball brisfightear é gan tártháil.

16 ¶ Fúathuidh an TIGHEARNA na sé neithesé: fós, atá a seacht na adhlfhúath-mhaireacht aige :

17 Féinhuin uaibhreach, teanga bhréagach, agus lámha dhóirtios fuil neimhchiontach,

18 Croidhe thionsgnas smuaintighthe urchóideacha, cosa bhíos lúath do riothchum uile,

19 Fiadhnúisi bhréagach labhras bréaga, agus an té shíolchuirios ceannairge idir dhearbhráithribh.

20 ¶ A mhic, coimhead aithne hathar, agus na tréig dligeheadh do mbathar :

21 Ceangail iad a gcomhnuidhe air do chroidhe, daingnidh iad timchioll do mhúicil.

22 A nuáir shiubholus tú, tréorochuidh sin thú; a nuáir choideolus tú, coimheadfuidh thú; agus a nuáir mhúiscéolus tú, laibheoruidh sé riot.

23 Oir is lóchrann a naithe; agus is solus an dligeheadh; agus a siad iomaithbhear an teagaisg slighe na beatha :

24 Dot coimhead ar an droch mhnáoi, ó spleadhachas teangtha na muá coimhthighidh.

25 ¶ Ná las a ndiáigh a scéimhe ann do chroidhe; agus ná gabhadh sí thú le forrdubhuibh a súl.

26 Oir tre mhnáoi stríopamhuil beirthear duine chum greama aráin: agus do dhéana an bhean adhaltrannach fiadhach ar an mbeatha mhórluáigh.

27 An bhféadann duine teine do ghabháil iona bhrollach, agus gan a éadach do bheith loisge?

28 An bhféadann duine siubhal ar

sméaróidibh téo, agus gan a chos do bheith loisce?

29 Marsin don tí rachas a bhfarradh mná a chomharsan; gídh bé ar bith bheanas ríá ní bhíadh sé neimhchiontach.

30 Ní tharcuisnighid *daóine* gaduigh, má ghadam sé do shásadh a ámma a nuair bhios sé ocrach;

31 Acht *má* bheirthíor air, aiseóguidh sé seacht noirid; do bhéara sé uile mhaóin a thighe uadh.

32 Acht gídh bé do ní adhaltrannas ré mnaói ata mithuigsiönach: an té do ní sin scríosuidh sé a anam féin.

33 Do gheabha sé lot agus easonóir; agus ní scríosfuighthear a mhasla dhe.

34 Oír *isé* cuthach an duine an téud: ar a nadhbharsin ní choigeola é a ló an dioghaltais.

35 Ní bhíadh suim aige a bhfuasgladh ar bith; ní mó bhias sé riartha, dá mbeith go ttiubharthá iomad bronnta *dhó*.

CAIB. VII.

Comhairle an ghliocuis anudhaidh spleadhach na mban mhionáireach.

A MHC, coimhead mo bhriathra, agus cuir maiteanta a ttaisgidh agad féin.

2 Coimhead maiteanta, agus bí beo; agus mo dhligheadh mar ubhail do shúl.

3 Ceangail iad air do mhéuruibh, scríobh fad ar chlár do chroidhe.

4 Abair ris a neagna, *Is tú* mo dheirbhsuir; agus goir do bhean ghaóil don tuigse:

5 Chor go ccoimheadfuid thú air an mnaói choimhídhidh, air an ccoimhthigheach spleadhúighios lé na briathraibh.

6 ¶ Oír a bhfuinneóig mo thighe dfeúch mé amach tré mo chásaint,

7 Agus do chonnaire mé a measc na ndaoine simplighe, thug mé dom aire a measc na nógánach, ogán gan tuigsi,

8 Ag imtheacht thrid an tsráid láimh re na coirnéulsa; agus dimthigh sé an tslighe chum a tighe,

9 A neidiorsholus, an tráthnona, annsa noidheche dhuibh dhórcha:

10 Agus, féuch, tárla bean air a cculaidh mheirdrighe, agus í géarchúiseach a ccroidhe.

11 (*A tá* sí árdghothach agus easúrr-amach; ní fhanaid a cosa iona tigh:

12 Anois *bí sí* amuich, anois annsa sráidibh, luighidh sí a bhforaire ann gach nochtlúid.)

13 Marsin rug sí áirsion, agus do phóig sí é, agus lé gnúis mhionáirigh a dubhairt sí ris,

14 Atáid, iodhbhartha síothchána agam; a niugh díoc mé mo mhóide.

15 Uimesín tháinic mé amach do

theagmháil riotsa, go dithchiollach diarruidh haighthe, agus fuáir mé thú.

16 Do sciánuigh mé mo leabuidh re falchaibh do ghréis, lé *hoibreachaibh* greanta, lé linéadach mín ó Néipt.

17 Do dheaghbholtuigh mé mo leabuidh lé mirr, aloes, agus cinamon.

18 Teanam, glacam ar sáith grádha nó go tti an mhaidin: sólasuigheam sinn féin lé grádhuibh.

19 Oír ní *bhfuil* fear an tighe san mbaile, dimthigh sé a turas fhada:

20 Rug sé mála airgid leis, agus tiucfaidh sé don bhaile annsa lá chinnte.

21 Lé mórán do chaint bhlasda thug sí air áontughadh, ré spleadhachas a puisine do choimhéignigh sí é.

22 Téid sé na díaigh air ball, mar théid an damb chom a mharbthra, nó an tamadán chum smachtuighthe na cipe;

23 Nó gur buáileadh guth tre na acíbh; mar dheithfrighios éun chum na phaintéir, agus gan a fhios aige gur chum a bháis a bhithear.

24 ¶ Eistighe riom a nois uimesín, a chlann, agus tabhruidh aire do bhriathraibh mo théil.

25 Ná cláonadh do chroidhe da slighthibh sin, ná héirigh a muga iona casánaibh.

26 Oír do theilg síos mórán gonta: fós, mórán do *dhaoinibh* neartmhara do marbhadh lé.

27 *Isé* a tigh an tslighe go hifrionn, ag dul síos go seomradhuibh an bháis.

CAIB. VIII.

Comhábigeasc an ghliocuis mharthanuigh.

NACH éighioun a neagna? agus nach ccurioun an tuigsi a guth amach?

2 Seasuidh sí a mullach áiteadh árd, láimh ris an tslighe a nionad na ccaisín.

3 Atá sí ag eigeadh ré táobh na ngeatadha, a bport an bhaile, mar a ttighear a steach annsa doirsibh.

4 Ornubhsi, a dhaoine, atáim ag gairm; agus chum mac an duine *atá* mo ghuth.

5 O a dhaoine simplidhe, tuigidh eagna: agus, sibhsi a amadána, tiodh bhur ccroidhe tuigsiönach.

6 ¶ Eistigh; oír laibhéoruidh mé ar neithibh girdhearca; agus *biáidh* tosgladh mo bhéil ar neithibh cearta.

7 Oír laibhéoruidh mo bhéil firinne; agus í adhlháuthinhaireacht dom phuisinibh a nucháid.

8 ¶ *Atáid* briathra mo bhéil uile a bhfireantacht; ní *bhfuil* aóinní cam nó urchoideach ionta.

9 *Atáid* siad uile soilléir don tí thuigios; agus direach don droing do gheibh éolus.

10 ¶ Gabhaidhsí mo theagasg, agus ní airgid ; agus éolus tar a nór toghtha.

11 Oir is fear a neagna náid na clocha báadha ; agus na huile neithe is féidir do dhúiliughadh ní hionchoimhmeasta ría iad.

12 ¶ Misi a neagna áitreabhuim a bhfochair na críonnachta, agus do gheibhim amach éolus ar neithibh inntleachtacha.

13 *Así* eagla an TIGHEARNA an tolc dfuathughadh an túbhar : agus a níom-arcaidh, agus an droichshlighe, agus fúathuighim, an béul míolabharthach.

14 *Is* leamsa comhairle, agus eagna íomlán : agus is misi an tuigsi ; agus is liom neart.

15 ¶ *Is* tríomsa ríoghaid na ríghthe, agus órduighid prionnsuighe ceart.

16 *Is* tríomsa riaghluid prionnsadha, agus na húaisle, agus breitheamhuin na talmhan uile.

17 Grádhughim an mhéid ghrádhughios mé ; agus an drong iarrus mé go moch do gheabhuid mé.

18 *Atá* saidhbhrios agus onóir agam ; *fós*, saidhbhrios biothbhúan agus firéuntacht.

19 *Is* féarr mo thoradh ná ór, *fós*, ná ór glan ; agus mo chíos ná airgid toghtha.

20 Tréoruighim a slighe a nionnraicuis, a meadhon chasán an bhreitheamhnais :

21 Chor go tuga mé air an ndroing ler bhionnhuin mé saidhbhrios do shealbhughadh ; agus líonfuidh mé a nionn-nhúsa.

22 ¶ Do shealbhuigh an TIGHEARNA mé a ttosach a shligheadh, roimhe a oibreachaibh a nallúd.

23 Do suigheadh súas mé ó shiorn-nigheacht, ó thosach, suil do bhí an talamh ann.

24 A nuáir nach *rabhadar* aigéinn ann, do rugadh misi ; a nuáir *nack* rabhadar toibhreacha ar bith líonta duisge.

25 Suil do bhí suighiughadh na sléibhte, roimhe na cnocaibh do rugadh misi :

26 Tan nar ndearna sé *fós* an talamh, nó na machairighe, nó na háite is áirde do léaitheadh an domhuin.

27 A nuáir dullmhaigh sé na flathis, do bhí misi annsin : a nuáir do chuir sé compás air aghaidh a naigéin :

28 A nuáir do dhaingnidh sé na néulla shúas : a nuáir do neartuigh sé fúmairighe a naigéin :

29 A nuáir thug sé a fhúagra do nfairge, nach rachaidís na huisgeadha tar a aithne : a nuáir do órduigh sé bunáit na talmhan :

30 Annsin do bhí misi aige, *mar* neach tugadh súas *iona fhochair* : agus bá mé a dhúil go láetheamhuil, ag gáirdeachus iona fhiadhnúise a gcomhnuidhe ;

31 Ag gáirdeachus annsa chuid ion-áitreibhthe dá thalamh ; agus *do bhádar* mo dhúil lé macaibh na ndaoine.

32 ¶ Anois ar a nadhbharsin éistigh ríom, a chlann : oir is beannuigh an drong choimhéadas mo shlighe.

33 Eistigh re teagasg, agus bíthí críonna, agus na diultuighe é.

34 *Is* beannuigh an té éistfios ríomsa, ag faire go láetheamhuil ag mo gheat-adhuibh, ag feithiomh ag ursanaibh mo dhoirsi.

35 Oir gidh bé gheabhas misi do gheabha sé beatha, agus do gheabha fabhar ón TIGHEARNA.

36 Acht an té pheacuighios am aghuidhsí do ní sé éagcóir air a anam féin : gach a bhfuathuighionn mé grádh-uidhid siad an bás.

CAIB. IX.

Impidhe na heagna dá cloinn féin ;
13 *agus muirne na mná leimhe dá daltachaibh.*

DO rinne a neagna a tigh, do ghéarr sí amach a seacht bpiléir :

2 Do mharbh sí a féolmhach ; do comaise sí a fíon ; do líon sí *fós* a bórd.

3 Do chuir sí a maighdiona amach : goiridh sí ar na háitibh is áirde san chathraidh.

4 Gidh bé *atá* simplidhe, filleadh sé a steach annse : *ar son* an té air a mbi easbhuidh tuigsiona, a deir sí ris,

5 Tigidh, ithidh dom aránsa, agus ibhidh do n'íon *noch* do chumaig mé.

6 Tréigidh amadanachd, agus mairigh ; agus ímhéidh a slighe na tuigsiona.

7 An té aithbhióras tarcuisneach do gheibh sé naire dhó féin : agus an té chronuighios drochdhuine do gheibh sé toibheun dhó féin.

8 Ná haithbhioruigh tarcuisneach, deagla go bhfuathochadh sé thú : cron-uidh duine críonna, agus ghráidheochuidh sé thú.

9 Tabhair *teagasg* do *dhuine* chríonna, agus bíaidh sé níos críonna : múin *duine* ionnraic, agus méideochaidh sé a nealadhain.

10 *Isé* eagla an TIGHEARNA tosach na heagna : agus éolus na náomh is tuigse sín.

11 Oir is líomsa méideochthar do laéthe, agus foirlíonfar bíladhna do sháoghail.

12 Má bhíonn tú críonna, bíaidh tú críonna dhuit féin : acht *má* tharcuisnigh-ionn tú, is tú féin amháin iomechoras é.

13 ¶ Bí an bhean leamh garrbhuáiceach : *atá* sí simplighe, agus gan fios éinneithe aice.

14 Oir saighidh sí ag dorus a tige, ar

shuidheachán air áitibh ársa na caithreach,

15 Do ghairm na ndaoine ghabhas táirsi go díreach annsa tslighe :

16 Gidh bé *bhías* simplidhe, iompoigh-eadh sé a steach annso : agus *ar son* an té bhíos gan tuigsi, a deir sí ris,

17 Bid na huisgeadha gadtha milis, agus bí an tarán *ithear* a nuágnios taitneamhach.

18 Acht ní bhí a fhios aige go *bhfuilid* na mairbh annsin ; agus go *bhfuilid* a lucht cuirigh a ndoimhne ifrin.

CAIB. X.

Deichneamhar siubhailce, agus na dubhailceadh contrardha.

SEANRAIDHTE Sholuimh. Do ní mac crionna athair sólasach : acht sé an mac leamh dubhachus a mháthair.

2 Ní thárbhuighid ionmhusa na nolaóinní : acht sáoruidh an tionnracus ó bhás.

3 Ní fhuileonguidh an TIGHEARNA anam a nionruic do dhul don ghorta : acht teilgidh sé maóin an chiontaigh seachad.

4 An té chumlas *lé* laimh mhainneacht-nuigh thig sé chum bochtaine : ahd do ní lámh an dúthrachtaigh saídhbhir.

5 An té chruinnighios annsa tsámhradh mac crionna é : acht an té chodhlas annsa bhíoghmhar *is* mac do gheibh náire é.

6 *Atá* sonus ar cheann a nfireín : acht folchuidh foiréigion béul na ciontach.

7 *As* beannuigh cuimhne a nfireín : acht loighfigh ainm an drochdhuine.

8 Glacfaidh an *duine* glic a ccroidhe aitheanta chuige : acht tuitfidh an tamadán síorchainteach.

9 An té shiubhlas go hionnruic imthighidh go daingine : acht an té mhillios a shligthe aitheontar é.

10 An té chláonas le na shúil tabhuigh sé dóbrón : acht tuitfidh a nóimhidh síorchainteach.

11 *Is* tobar beatha béul an *duine* ionruic : acht folchaigh foiréigion béul na ciontach.

12 Dúisgidh an fuath imreasuin : acht folchuidh an grádh na huile chionta.

13 Do gheibhthior eagna a mbéul an té agá mbi tuigse : acht *atá* slat a ccoinne dhroma an té bhíos a néagmhuistuisiona.

14 Do níd na daoine crionna stór éoluis : acht *is* fogus béul a namadáin daidhmhilleadh.

15 *Isé* saidhbhrios an *duine* shaidhbhir a chathair neartmhar : sí a mbochdaine scrios na mbocht.

16 Trialluidh sáothar a nfirein chuam

beatha : toradh an chionntoigh chum peacaidh.

17 An té choimhéadas teagasg *atá* sé a slighe na beatha : acht an té dhíultas smachtughadh *atá* sé air seachrán.

18 An té cheilios fuath *lé* puisínibh bréagacha, agus an té labhras scannail, *is* amadán é.

19 Ní bhí dith peacaidh a niomad na mbriathar : acht an té chonghmhus air a bhéul *atá* crionna.

20 *Is* airgid toghtha teanga a nfireín : *is* beag *is* fiu croidhe an drochdhuine.

21 Beathuighidh béul a nfireín mórán : acht éugaid na hamadáin do dhíth eagna.

22 Do ní beannughadh an TIGHEARNA, saidhbhir, agus ní chuirionn doilghios ar bith iona choimhdeacht.

23 *Is* ait leis a namadán urchóid do dhéanamh : acht bí críonnacht aig fear na tuigsi.

24 Tuitfidh eagla an drochdhuine, air féin : acht aóinteochthar iarratas a nfireín.

25 Mar imthighios an gháoth ghuáird-eáin, mar sin ní *bhíonn* an drochdhuine ní sa *mho* : acht *is* bunáit shíorruidhe an tionnruic.

26 Mar bhíneagra do na fiaclaibh agus deatach do na súilibh, marsin *bhíos* an lorgánach don druing chuirios úatha é.

27 Cuiridh eagla an TIGHEARNA fad ar na láethibh : acht géarrfuirghear bliadhna an drochdhuine.

28 Dóthchus bhus lúathgháire do nfireún : acht rachaidh furachus an drochdhuine ar meath.

29 *Is* neart do nionruic slighe an TIGHEARNA : acht *biuidh* sgrios air lucht oibrighthe a néigceirt.

30 Ní corrochthar an fireán choidheche : acht ní áitreobhuidh an ciontach an talamh.

31 Do bheir béul an *duine* cheirt críonacht úadh : acht géarrfuirghthear amach an teanga mhillteach.

32 Aithnighidh puisínigh a nfireín cred *is* ionghlachtha : acht *labhruidh* béul an chiontuigh go cam.

CAIB. XI.

Moladh an cheartais, 25 agus na féile ; le diomoladh na ccontrardha.

IS adhfháthmhaireacht don TIGHEARNA comhthrom fhallsa : acht sé an comhthrom ceart a dhúil.

2 A nuáir thig an tábhar, annsin thig náire : ahd *bí* eagna ag na daóinibh úmhla.

3 Tréorachuidh ionláine na nionnrac íad féin : acht millfidh urchóid na sáruightheach íadsan.

4 Ní tharbhuighionn an saidhbhrios a

10 an dioghaltas: acht sáoruidh a nfréantacht ó bhás.

5 Díreochuidh a nfréantacht an duine iomlán air a shlighe: acht tuitfidh an ciontach le na chiontaibh féin.

6 Sáoruidh firéantacht na nionnraic iad féin: acht géabhtar lucht an tsáruighthe iona néagcoruibh féin.

7 A nuair éogas an drochduine, éugaidh a dhóthchus: agus inthighidh dóthchus na ndaoine neimhionnraic.

8 Tárthuightheas an firéan as a bhuáir-eadh, agus thig an drochduine iona áit.

9 Millidh an meabhlach a chomharsan le na bhéul: acht tré éolus sáoruightheas an tionnraic.

10 A nuair bhitheas go maith ag na firéanaibh, gairdighidh an chathair: agus a nuair marbhtar an drochduine, bí luathghaire ann.

11 Lé beannughadh a nionnraic árd-nightheas an chathair: acht leaghtar í le béul an chionntuigh.

12 An té bhíos a néugmhuis críonachta tarcuinigh sé a chomharsa: acht bí fear na tuigsiona na thocht.

13 Foillsighidh aithriseach sgéul seicridigh: acht an té agá mbí spiorad firinneach ceilidh sé an tadbhar.

14 A náit nach bí comhairle, tuitfidh an pobal: acht a nionnraic a ccomhairleach bhíos daingean.

15 An té bhíos a nurrudhas ar choimhidheach goirteochthar ann é: agus an té fhúathuighios urradhas bí sé daingion.

16 Conghmaidh bean ghrásamhuil onóir: agus cumhduighid na daoine láidre saidhbhrios.

17 Do ní an duine trócaireach maith dhá anam féin: acht an té bhíos éattrocaireach buáidbhidh sé a fheoil féin.

18 Oibrighidh an drochduine obair mheallta: acht don té shíolchuireas firéantacht bíaidh luach dearbhta aige.

19 Amhail chéimnighios firéantacht chum beatha: mairsin an té leanas an tolc leanuigh sé chum a bháis féin.

20 An drong agá mbí croidhe urchóid-each is adhfúathmhaircachd don TIGHEARNA iad: acht an mhéid bhíos díreach iona slighe a siad sin a dháil.

21 Bíodh go nídhfudh lámh a lámh, ní bháidh an drochduine gan dioghaltas: acht sáoruighthior sliocht a nfréin.

22 Mar shéud óir a srúinn muice, is mar sin bhíos bean bhréadha air dhíth discréide.

23 Fonn a nfréin amháin an mhaith: acht dóthchus an drochduine dioghaltas.

24 Bí neach ann sgaóileas, agus thairis sin bheirios biseach: agus neach chong-

mbas ní is mó no is iomchubhaidh, acht is chum bochtaine thig sé.

25 Do dhéantar an tanam dáonachtach méith: agus an té fhlinchas fliuchfúightheas é féin mar an gcendna.

26 An té thaisgíos arbhar, mailleochuidh an pobal é: acht bíaidh beannacht air cheann an te reacas é.

27 Gidh bé iarrus maith go dáthrachtach tuillidh sé fabhar: acht an té iarrus tubaiste, tiuclaidh sí chuige.

28 An té chuirios a dhóigh iona shaidhbhrios tuitfidh sé: acht bláithfid na firéin amhuil buinneáin.

29 An té bhuáidhrios a thigh féin budh leis oighreacht na gaoithe: agus bíaidh an tamadán na óglach ag an ccrionna a croidhe.

30 Is crann beatha toradh a nionnraic: agus an té ghnodhuighios anmanna is crionna é.

31 Féuch, béarthar luaigheacht do nfréan annsa tsáoghal: ca mhéad ní sa mhó ná sin don chiontach agus don pheacach.

CAIB. XII.

Ní hionann smuáineadh, briathra, agus gníomha na nfréin, agus lucht an uile.

GIDH bé ghráduighios teagasg ghráduighidh sé éolus: acht an té fhúathuighios smacht is brúideamhuil é.

2 Gnodhuighidh an duine maith fabhar an TIGHEARNA: acht daimneochuidh sé duine na ndroichthriall.

3 Ní daingneochar duine lé hurchóid: acht ní háithreochthar fréamh a nfréin.

4 An bhean shubhailceach is coróin dá fear í: acht an bheán náirighios é is lobhadh iona chnámhaibh í.

5 Aitad smuaintighthe a nfréin ionnraic: acht is cealg comhairleacha an drochduine.

6 Bíd briathra an drochduine na luighe a cceilg ar fhuil: acht tárthochuidh béul a nfréin iad.

7 Teilgteas as na drochdhaoine, agus ní bhíid ann: acht seasuidh tigh a nfréin.

8 Molfuightheas duine do réir a eagna: acht disbeagfuidhthior an té agá mbía croidhe urchóideach.

9 Is féarr an té tharcuinightheas, agus agá mbí seirbhíseach, ná an té onóruighios é féin, agus ag nach bí arán.

10 Bí cúram ag an duine ionnraic a nanam a bheathuigh: acht is crúadhalach trócaire maith an chionntuigh.

11 An té sháothruighios a fhearaon sáiseochthar lé harán é: acht an té leanas daoine diomhaóine atá sé gan tuigsi.

12 Iárruidh na coirighthe lionnan: acht do bheir fréamh a nfréin toradh.

13 Gabhtar an drochdhuine a míolabh-airt a bhéil: acht tiucaidh an fireun amach as buáidhreadh.

14 Sáiseochthar duine lé maith do thoradh a bhéil: agus cúiteochthar luaigh-eacht a lámh re duine.

15 Bí slighe a namadáin díreach iona shúilbh féin: acht is críonna an té éistios ré comhairle.

16 Aitheantar air ball fearg a namadáin: acht folchuigh an duine críonna náire.

17 An té labhras firinne taisbeanuidh sé amach fireuntacht: acht is cealg thais-beanas a nfiadhnúise bhréugach.

18 Bidh drong ann labhras cosmhuil re sáithibh cloidhimh: acht is sláinte teanga a neagnuidhe.

19 Daingneochthar béul na firinne go bráth: acht ní bhí an teanga bhréugach acht air feadh móimeinte.

20 Cealg bhíos a ccroidhe na droinge noch smúainios an tolc: acht do chomhairleachaibh na síothchána atá gáirdeachus.

21 Ní theigeomha olc ar bith ris a mionraic: acht lionfuighthear an drochdhuine do thubaiste.

22 Is adhfháthmhaireacht don Tighearna na béil bhréagacha: acht is iad an drong dhéanas go firinneach a dhúil.

23 Ceilidh an duine glic éolus: acht fúagraidh croidhe na namadán amadán-acht.

24 Iomchoruidh lámh an dhúthrachtaigh riaghail: acht bíaidh an taimhleasg fa dhuibhchíos.

25 Do' bheir dóbrón a ccroidhe dhuine air cromadh: acht do ní focal maith sólasach é.

26 Is féarr an fireun ná a chomharsa: acht mealluidh slighe na ndrochdhuine léo iad.

27 Ní rósann an duine aimhleasg an ní do ghabh sé lé fiadhach: acht is mórluáigh substaint an duine dhúthrachtaigh.

28 A slighe na fireantachta atá an beatha; agus ní bhfuil bás ar bith ann a easánaibh.

CAIB, XIII.

Urlabhartha brdha do iomdha cinéil.

EISTIGH mac críonna re teagasg a athar: acht ní éistean tarhuisneach armáire.

2 Iósuidh duine maith do thoradh a bhéil: acht íosuidh anam fhir an tsáruighthe fóiréigon.

3 An té choimhéadas a bhéul coimhéaduigh sé a anam: acht an té oscas a phuisine go fairsing díothlaithrighthear é.

4 Bí mian air anam an chladhaire, agus ní fhadhann aoinní: acht do dhéantar anam an dhúthrachtaigh méith.

5 Fúathuighidh an fireun bréaga: acht bí an drochdhuine neimhfhiríneach, agus thig sé chum náire.

6 Coinhéaduigh an tionnracus an díreach iona shlighe: acht claóidhigh a nurchóid an peacach.

7 Bí neach ann do ní é féin saidhbhir, gidheadh ag nach bí éainní: bí neach ann do ní é féin bocht, gidheadh atá sé lán do shaidhbhrios.

8 Isé fúascladh anma duine a shaidhbhrios: acht ní chluin an bocht iomaithbhior.

9 Gáirdighidh soillsi a nfirein: acht cuirfighear lóchrann an chionntaigh as.

10 As úabhar amháin thig an cheann-airg: acht bí eagna ag na daóinibh deagh-chomhairleacha.

11 Laighdeochthar saidhbhrios an díomhaóinis: acht an té chruinnighios lé sáothar béuraidh sé biseach.

12 Dóthchus ar na chur a bhfad do ní an croidhe tinn: acht a nuaire thig an fonn, is crann beatha é.

13 Gidh bé tharcuisnighios an bríathar millfighthear é: acht an té eagluighios a naithne do gheabha sé luáigheacht.

14 Dligheadh a neagnuidh is tobar na beatha é, do dhealughadh ré líontaibh an bháis.

15 Do bheir tuicse mhaith fabhar: acht atá slighe na sáruightheach cruáidh.

16 Do ní gach uile dhuine glic a ghnóthuighe re héolus: acht léigidh an tamadán a leimhe ris ós áird.

17 Tuitidh droichtheachtaire attubaisde: acht is sláinte an teachtaire dileas.

18 Bidh bochtaine agus náire don té dhíultas teagasg: acht an té agá mbí meas air achmhusán onórthar é.

19 Is milis do nanam an fonn do choimhlionadh: acht is adhfháthmhaireacht do na hamadánaibh dealughadh ris a nòle.

20 An té shiubhuighios le daóinibh críonna bíaidh sé críonna: acht scriosfuighthear compánach na namadán.

21 Leanuidh olc na peacaidh: acht ris an bhfireun cúiteochthar maith.

22 Fágbhuidh an duine maith oighreach ag cloinn a chloinne: agus cuirthear maóin an pheacaidh a stór do nionruic.

23 Bí biadh mór a treabhadh an bhoicht: acht bídh neach ann do mhíltear do dhíth breitheamhnúis.

24 An té choiglios a shlat fúathuighidh sé a mhac: acht an té ler biomhuin é smachtuighidh sé é go moch.

25 Ithidh an fireun do shásadh a anma: acht bíaidh riachtanas ar bholg an drochdhuine.

CAIB. XIV.

Iomdha gnée gliorcuis agus amadánachd.

CUIRIDH gach aóinbhean chríonna a tigh súas: acht leagaidh a namaid síos é le na lámhaibh féin.

2 An té shiubhuighios iona fhiréantacht eagluighidh sé an TIGHEARNA: acht an *té bhíos* urchoideach iona shlighthibh tarcuisnighidh sé é.

3 *Bí* slat úabhair a mbéul a namadáin: acht dídeonugh puisíne an duine ghlic iad.

4 A náit nach *bíd* daimh, *bí* an main-séur glan: acht tig biseach mór le neart an daimh.

5 Ní dhéana fiadhnuise dhíleas bréug: acht laibheoruidh a nfiadhnuise fhallsa bréuga.

6 Iarruidh an tarcuisneach eagna, agus ní *fhaghann*: acht *is* socamlach éolus don tí thuigios.

7 Imthigh as fiadhnuise dhuine leimhe, a núair nach mothochuidh tú *ann* béul a néoluis.

8 *Isé* gliocas a neagnuidhe a shlighe do thuigsin: acht *is* clúain leimhe na namadán.

9 Do nid amadáin magadh fan bpeacadh: acht a measg na bhfírean atá fabhar.

10 Aithnighidh an croidhe a shearbhus féin; agus ní bheanann coimhthigheach re na shólas.

11 Claóidhfigl thear tigh an drochdhuine: acht blaithfigh áitreabh an ionnraic.

12 Atá slighe ann do chithear díreach do dhuine, acht *isé* a chríoch sin slightheacha an bháis.

13 Anusa ghéire féin bí an croidhe dubhach; agus sé críoch an tsógachais sin dóbrón.

14 Lionfuighear re na shlighthibh fein an ghearrchumainnach a ccroidhe: agus *fásfuighear* an duine maith úadh féin.

15 Creidigh an simplidheach gach aonfhocal: acht féuchaidh an duine ghlic go maith dá intheacht féin.

16 Eagluighidh an duine críonna, agus dealuighidh ó nolc: ach cuthaighidh an tamadán, agus bídh sé dóthchusach.

17 An *té* fhearguidhthear go hobann do ní sé amadánacht: fuathuighthear fear na ndroich-thiomsgantaidh.

18 Sealbhuidh na simplighidh amadánachd: acht coróntar an teagnuidh lé héolus.

19 Cláonuidh an tolc roimhe an maith; agus an drochdhuine a ngeatadhuibh na bhfíreán.

20 Fuathuighthear an bocht cheana ó na chomharsuin féin: acht *bí* mórán carad ag an tsaidhbhir.

21 An té tharcuisnighios a chomharsa

peacuigh sé: acht *is* beannuighe an té, do ní trócaire air na bochtaibh.

22 Nach seachránuid an drong thionsgnas an tolc? acht *biáidh* trócaire agus fírinne ag an ndruing thionsgnas an mhaith.

23 Bí tarbha ann gach uile sháothar: acht *trialluidh* caint na bpuisineadh amháin chum easthuighe.

24 Coróin na neagnuidhe a saidhbhrios: *acht is* leimhe amadánachd na namadán.

25 Sáoruidh a nfiadhuin fhírinneach anmanna: acht labhruidh an meabhlach bréuga.

26 *Atá* dóthchus láidir a neagla an TIGHEARNA: agus *biáidh* cúil dhídin agá chlóinn.

27 As tobar beatha eagla an TIGHEARNA, do dhealughadh ré paintéaruibh an bháis.

28 A niomad na ndaóine *atá* onóir an rígh: acht a neasbhuidh daóine *atá* milleadh an phríonnsa.

29 Bí taigsi mhor ag *an té bhíos* mall chum feirge: acht *an té bhíos* deithniosach a spioraid árdughidh sé leimhe.

30 *Isé* an croidhe falláin beatha na féola: acht lobhadh na genámh an tuath.

31 An té sháruighios an bocht masluighidh sé a Chruthaightheoir: an té onorughios é bí trócaire ann don bhocht.

32 Díbearthar an ciontach as iona chiontaibh: acht bí dóthchus ag an bhfíreán iona bhás.

33 Socruidh eagna a ccroidhe an té agá mbí tuigsi: acht foillsighthear an *ní atá* a meadhón na namadán.

34 Arduighidh a nfiéantacht cineadh: agus *is* masla an peacadh do phobal ar bith.

35 Bí fabhar an rígh leis an tseirbhíseach mhaith: acht bí a fhearg a *naghaidh* an té bheir cúis náire.

CAIB. XV.

Feabhas, theanga an eagnaigh, 10 na smachda, 15 an bhuidhe, 22 an chomhairle, 31 agus na huirisleachd.

IOMPOIGHIDH freagra mhacánta fearg: acht brostuighidh briathra borba a nfearg.

2 Gnáthuigh teanga a neagnuighe éolus go ceart: acht dóirtigh béul na namadán leimhe amach.

3 *Atáid* súile an TIGHEARNA ann gach uile bhall, ag féuchuin air a nolc agus air an maith.

4 *Is* crann beatha teanga fhalláin: acht *is* briseadh a spioraid urchoíd do bheith innte.

5 Tarcuisnigh amadán teagasg ón

athair: acht is eagnuidhe an té bheir aire do smacht.

6 *Bí* mórán ionmhuis a tigh a neagnuidhe: acht a céis an drochdhuine buaidhreadh.

7 Díoscaóilid puisíne a neagnuidhe éolus: acht ní marsin do chroidhe a nainbhíosaiigh.

8 *Is* adhfháthmhaireacht do TIGHEARNA íodhbairt an chiontaigh: acht sí urnaigh a nfréin a dhúil.

9 *Is* adhfháthmhaireacht do TIGHEARNA slighe an chiontaigh: acht is ionmhuin leis an té leanas a ndiaigh na firéantachta.

10 *Is* doirbh an smacht do té thréigios an tslighe: éagfuidh an té fhúathuighios arnáire.

11 *Atá* ifrionn agus diotlaithriughadh as coinne an TIGHEARNA: maiseadh ca mbéid ní is mó ná sin atáid croidhte chloinne na ndaóine?

12 Ní hionmhuin leis a ndísbeagach an té bheir achmhusán dó: ní mó rachus sé gus na heagnuighibh.

13 Do ní chroidhe ságach gnúis shuilbhir: acht lé dóbhrón an chroidhe briste ar an spiorad.

14 Iarruidh croidhe an té agá mbí tuigsi éolus: acht is air amadanacht beathuightheair béul na namadán.

15 *Atáid* uile láethe na daóine mbuaidhearthar go hól: acht an té agá mbí croidhe ságach bí féusta gnáthach aige.

16 Bféarr beagan maille re heagla an TIGHEARNA ná ionnmhus mór agus buaidhreadh maille ris.

17 *Is* féarr dinnér luibhionn mar a mbí grádh, ná damh biadhta agus fuath maille ris.

18 Dúisgidh duine nimhneach súas ceannairg: acht an té is mall chum feirge laghduighidh sé imreasuin.

19 *Atá* slighe an duine leisgeamhail mar fhál dosán: acht *atá* slighe a nionruic déanta go bláith.

20 Do ní mac críonna athair luathgháireach: acht tarcuinighidh an duine leamh a mhathair.

21 Bídh amadanacht na sólás *ag an té* bhíos gan eagna: acht siubhluigh fear na tuigsi go díreach.

22 Toimnisethior tionnsanta a néagmhuis chomhairle: acht a niomad na ccoimhairleach daingnithear iad.

23 Sólásaighear duine le freagra a bhéil féin: agus an focal *labharthar* iona am féin, cred é méud a mhaithéasa!

24 *Is* súas *atá* slighe na beatha ag a neagnuigh, chor go seachonadh sé ifrionn shíos.

25 Leagfuidh an TIGHEARNA tigh a

nuáibhrigh: acht daingneochuidh sé teóra na baintreabbhuigh.

26 *Is* adhfháthmhaireacht do TIGHEARNA smuaintighthe an chiontaigh: acht is briathra millse, *briathra* a nfríorghlain.

27 An té bhíos ditchiollach chum éadala buaidhrídh sé a thigh féin; acht an té fhúathuighios bronta mairfidh sé.

28 Stuidéaruidh croidhe a nionraic chum freagartha: acht dóirtigh béul an chiontaigh droichneithe amach.

29 *Is* fada an TIGHEARNA ón cciontach: acht do chinín sé guidhe a nfréin.

30 Gáirdighidh solus na súl an croidhe: agus do ní clú mhaith cnámha méith.

31 An chlúas do chluin achmhusán na beatha, oirísigh sí a measc na ndaóine glic.

32 An té dhúltas múnadh tarcuinighidh sé anam féin: acht an té umhluighios do smacht do gheibh sé tuigsi.

33 *Is* eagla an TIGHEARNA teagasg na heagna; agus *atá* umhlacht roimhe onóir.

CAIB. XVI.

Oinoir ghníomhartha Dé, 8 an cheartais, 20 an ghliocuis, 31 an cheinn leithe, &c.

Is an TIGHEARNA, thig ullmhughadh an chroidhe annsa duine, agus freagra na teangtha.

2 *Bíd* uile shligthe an duine glan iona shúilibh féin; acht comhthromuigh an TIGHEARNA na spioraid.

3 Cuir hobair a leith an TIGHEARNA, agus daingneoclithar do smuaintighthe.

4 Dhó féin do rinne an TIGHEARNA gach uile ní: an ciontach fós, a gocoinne laé a nuilc.

5 *Is* adhfháthmhaireacht do TIGHEARNA gach uile dhuine bhíos uáibhreach a ccroidhe: *bíodh* go *núadhfadh* lámh a lámh, ní bhíaidh se gan dioghaltas.

6 Le trócaire agus lé fírinne leasuightheair a néagcoir: agus lé heagla an TIGHEARNA seachnuid daóine an tolc.

7 A nuair thaimid slighthe an duine leis an TIGHEARNA, do bheir sé air a námhaid féin bheith síodhach ris.

8 *Is* féarr beagán lé hionnracas ná cíosanna móra gan cheart.

9 *Is* croidhe an duine thríallus a shlighe: acht isé an TIGHEARNA dhúirighios a chéime.

10 *Bí* faistíne dhíadha a mbéul an rígh: ní chiontuighionn a bhéul a mbreith-eamhnus.

11 *Is* leis an TIGHEARNA scáladha agus comhthruim chearta: *is iad* a obair comhthruim an mhála uile.

12 *Is* adhfháthmhaireacht do ríghthibh

olc do dhéanamh: óir daingnighthear an chathaoir ríogha lé ionnracus.

13 *Is iad* puisíne fireanta dúil nan rígh; agus is ionmhuin léo an té labhras an ceart.

14 *Atá* fearg an rígh amhail teacht-aireadh an bháis: acht ceinnseochuidh duine glic í.

15 Bí beatha a solus ghnúise an rígh; agus a fhabhar amhuil néul fearthanna deighionuidh.

16 Ga mhéad *is* féarr eagna dfagháil ná ór? agus tuigsi dfagháil is córa í do thogha ná airgid?

17 *Is* slighe mhór a nfirein dealughadh ris a nolc: an té choimhéadas a shlighe cumhduighe sé a anam.

18 *Thig* an tábhar roimhe a naidhmhilleadh, agus áirdspiorad roimhe an leagadh.

19 *Is* féarr *bheith* do spioraid úmhail leis na hislibh, ná an chreach do roinn leis a nuáibhreach.

20 An té ghlacas cúis go críonna do gheábha sé maith: agus gidh be chuirios a dhóigh ann sa TIGHEARNA, is soná é.

21 Goirfighear duine críonna don ghlic a gcroidhe: agus méuduighidh millsí an beil ealadha.

22 *Is* tobar fíoruisge chum beatha an tuigsi don tí agá mbí sí: achd *is* amadán-acht teagasg na namadán.

23 Múinidh croidhe an ghlic a bhéul, agus do bheir bárr ealadhan dá phuisinigh.

24 *Is* cíor mheala bríathra millsí, milis do nanam, agus sláinte do na cnámhuibh.

25 Bí slighe ann do chithear ceart do dhuine, acht *is* é a chríoch sin slightheacha an bháis.

26 An té sháothruighios is dó féin sháothruighios sé; óir iarruidh a bhéul air é.

27 Tochluidh an duine neimhdhiadha olc: agus *bi* iona bhéul amhuil teine lasardha.

28 Siolchuiridh an duine ceannairgeach imreasuin: agus dealuighidh an cogarnach na cáirde disle ó chéile.

29 Brostuighidh duine sáruighthe a chomharsa, agus téoruirge sé é chum na sligheadh *nach* maith.

30 Druididh sé a shuile do thriall neithe ccrosta, ag corrughadh a phuisíne do bheir sé olc chum críche.

31 Is coróin ghlóire an ceann liath, ar na fhághail a slighe a nionracuis.

32 *Is* féarr an *té bhíos* mall chum feirge ná an cumhachtach; agus an té riághlas a spiorad ná an té ghabhus cathair.

33 Do teilgeadh an crannchar annsa nucht; acht *is* ag an TIGHEARNA atá a chur a gcrích uile.

Is mór beagan le súaimhneas, 6 agus is onóir don tsean, an chlann, &c.

IS fearr greim tur, agus suáimhnios maille ris, ná tigh lán dféusta lé ceann-airg.

2 Bíaidh riághuil ag an tseirbhíseach chríonna ós cionn an mbic thuillios náire, agus bíaidh cuid do noighreacht aige a measg na ndearbhráithreach.

3 Pota a nathglanta chum a nairgid, agus a nfoirnis chum a nóir: acht *is* é an TIGHEARNA spianus na croidhte.

4 Do bheir fear déanta a nuile aire do na béuluibh bréagacha; agus do bheir an bréagach airé do dhroichtheangaidh.

5 Gidh bé fhochmhuighios an bocht tarcuisnighidh sé a Chruthaightheóir: agus an té luathghairighios fá amhgar ní bhiaidh sé gan phionus.

6 Clann na cloinne coróin na seann-dáoine; agus glóir na cloinne na haithre.

7 Ní hiomchubhaidh damadán glór dearsgnuigh: is lugha ná sin puisinigh bréagacha do phrionnsa.

8 *Is amhluidh* cloch uasal tiodhlacadh a radharc an tí agá mbí sé: gidh bé taobh a nionpoighionn, tarbhuighidh sé.

9 Gidh bé cheilios sáruighidh iarruidh sé grádh; acht gidh bé athnúaighios cúis dealuigh sé cáirde.

10 Is mó théid achmhusán a steach a nduine chríonna na céad buille ann amadán.

11 Cogadh amháin iarrus an droch dhuine: uimesin cuirfighthear teachtaire fíochmhar na chuinne.

12 Teagmhadh mathghamhuin ar ccaill a cuiléan ré duine, ní is luáithe ná amadán iona leimhe.

13 Gidh bé chúitighios maith lé hóc, ní dheileochuidh olc re na thigh.

14 Bí tosach na ceannairge amhail do léigfeadh duine uisge amach: uime sin léig dhíot ceannairge, suil beansuightheair iunte.

15 An té ghlanas an ciontach, agus an té dhamnuighios an díreach, is adhfhlúathmhaireacht don TIGHEARNA iad aráon.

16 Crend as a bhfuil lúach a láimh amadán dfagháil gliocuis, ó tharla gan chroidhe dho é?

17 Gradhuigh an chara gach uile uáir, agus rugadh an dearbhráthair a naghaidh buaidhearthra.

18 Ceangluigh duine gan tuigsi cunnradh, agus téid a nurrudhas a bhíaghnuise a charad.

19 An té ghrádhduighios an cheannairg grádhugh sé sáruighadh: agus an té

árdhuighios a gheata, túaraidh sé aidhmhilleadh.

20 An té agá mbí croidhe crosta ní fhaghan sé maith air bith: agus an té agá mbí teangamhillte tuitidh sé a nurchóid.

21 An té ghineas amadán do ní sé sin chum a dhoilghis féin: agus ní bhí solás aig athair amadáin.

22 Foghnuidh croidhe súgach amhuil leighios: aacht tiormuighidh spiorad briste na cnámha.

23 Glacaidh an drochdhuine tiodhlacadh as a nucht do chlónadhlí slighthe an bhreitheamhnús.

24 Bí a neagna as coinne an té agá mbí tuigsi; aacht bíd suile a namadáin a nímblibh na talmhan.

25 Is dóbhrón do nathair mac oimhíd-each, agus searbhús é don mhuaí rug é.

26 Fós ní maith pionús do thabhairt do níreún, nó priounsúighe bhualadh ar son ceirt.

27 Cailgidh an té agá mbí éolus a bhriathra: agus bí fear na tuigsiona do spiorad dhearscnuighthe.

28 An tamadán féin, a nuáir bhíos sé na thocht, meastar crionna é: agus an té dhruídios a bhéul bí sé measta na dhuine thuigsionach.

CAIB. XVIII.

Is amadán aga mbí a dhúil uile iona thuigse féin, &c.

AN té scaras é féin tré fhoimh, iarruidh agus beanaidh sé ré gach uile eagna.

2 Ní bhí dúil ag amadán a tuigsi, aacht amháin go bhfoillsiughadh a chroidhe é féin.

3 A nuáir thig an ciontach, annsin thig tarcuisne, agus lé míochlú an scannail.

4 Is amhuil uisgeadha doimhne briathra bhéil an duine, agus sruth ag tuilíngadh tobar fíoruisge na heagna.

5 Ní maith gabháil re pearsuinn an drochdhuine, do theilgion a nionnruic a mbreitheamhnús.

6 Téid puisínigh a namadáin a ceann-airg, agus goiridh a bhéul air bhuilleadhuibh.

7 Is é a bhéul aidhmhillidh a namadain, agus a phuisine paintéur a anma féin.

8 Bíd briathra an chogarnuigh amhuil cneadha, agus tiaghaid síos a bhíríochtar an bhuil.

9 An té fós bhíos leasg iona obair is dearbhrathair é don mhillteoir mhór.

10 Is tor daingion ainm an Tighearna: riothuidh an fíreún chuige, agus bí sé daingion.

11 Isé saidhbhrios an duine shaidhbhir a chathair dhaingion, agus bí sé amhuil balla árd iona bharamhuil féin.

12 Is árd croidhe an duine roimhe a naidhmhilleadh, agus atá a númhlachd roimhe onóir.

13 Gidh bé fhreagras cúis roimhe a clos, is amadanacht agus náire dhó é.

14 Iomchoruidh spiorad an duine a laige; aacht cíá fhéadas spiorad cneadhach diomchar?

15 Do gheibh croidhe an duine eagnuidhe éolus; agus iárruidh clúas an duine chrionna eagna.

16 Do ní brontanas duine áit dó, agus do bheir a lathair dhaóine móra é.

17 Gidh be bhíos ar ttús iona chúis féin saóiltear cóir do bheith aige: aacht thig a chomharsa agus spíonuidh sé é.

18 Do bheir an cranncháir air imreasanaibh cosg, agus roinnidh idir na cumhachtaibh.

19 Dearbhrathair ar na fheargughadh is deacra a fhagháil ná cathair láidir: agus is cosmhuil a nimreasuinn ré barradhuibh caisléin.

20 Líonfuighthea bolg duine le toradh a bhéil; lé biseach a phuisineadh líonfuighthea é.

21 Atá bás agus beatha a cumhachta na teangha: agus an drong ler bhionmhuin íosaid siad dá toradh.

22 Gidh bé gheibh bean do gheibh sé ní maith, agus gnodhuigh sé fabhar ón TIGHEARNA.

23 Labhruidh an bocht impidheacha; aacht freagraidh an saidhbhir go garbh.

24 Caithfidh an té agá mbí cáirde é féin dfoillsiughadh go cáirdeamhuil: agus bí cura sheasas ní is foigse ná dearbhrathair.

CAIB. XIX.

Olcas na beatha gan mhothughadh dá gnodhuightheibh go ceart, &c.

IS féarr an bocht shiubhuighios iona iomláine, ná an té bhíos urchóideach iona phuisinibh, agus na amadán.

2 Fós ní maith, an tanam do bheith gan éolus; agus an té dheithfíghios le na chosaibh peacuidhe.

3 Malluidh amadánacht an duine a shlighe: agus bí fearg air a chroidhe a naghaidh an TIGHEARNA.

4 Do ní an saidhbhrios móran carad; agus scarthar an bocht re na chomharsain.

5 Ní rachuid fiadhnúisigh bhréige gan dioghaltas, agus an té labhras na breuga ní rachaidh sé as.

6 Is iomdha duine íarras fabhar an phrionnsa: agus bí gach ánduine na charruid ag an té do bheir tiodhlaicthe úadh.

7 Fuathuighid uile dhearbhráithre an bhoicht é: cá mhéad nisa mhó ná sin tiaghaid a cháirde uile a bhfad uadh?

leanuidh sé *iad* lé briathraibh, gidheadh *bíd* síad do dhíth air.

8 Is ionmhuin leis an té do gheibh eagna a anam féin: an té choimhéadas tuigsi do gheabha sé maith.

9 Ní rachaidh fiadhnúise bhréige gan dioghaltas, agus meathaidh *an té* labhrus bréaga.

10 Ní hiomchubhaidh áoibhneas damadán; is lugha ná sin do sheirbhíseach riaghladh os cionn phrionnsadh.

11 Cuiridh discréid duine a fhearg air cúirde; agus *isí* a ghlóir míriaghail do léigean thairis.

12 *Bí* fearg an rígh amhuil búirfeadhach leomhuin; acht *bí* a fhabhar amhuil drúcht air an bhféur.

13 *Is* adhbhar bochduine dhá athair an mac leamh: agus is silt shiorruidhe inreasuín na mná.

14 Tigh agus saidhbhrios *isé* oighreacht a nathar: agus *is* ón TIGHEARNA atá an bhean ghlic.

15 Cuiridh a nfallsacht a ccodladh throm; agus fuileonga an tanam díomhaoin, ocras.

16 An té choimhéadas a naithne coimhéaduigh sé a anam féin: acht an té tharcuisnighios a shlighe éugfuidh sé.

17 An té agá mbí truaighe don bhocht áirligidh sé don TIGHEARNA; agus an ní do bhéara sé úadhfúidh sé ris é a rís.

18 Smachtuigh do mhac an fad bhúas dóigh as, agus ná coigleadh hanam é chum a mhillte.

19 Fuileonguidh fear na móirfheirge pionús: óir má thártaighionn tú é, caithfé tú a dhéanamh a rís.

20 Eisd re comhairle, agus glac teagasg, chor go mbia tu glic ad chrich dheigh-ionuigh.

21 *Bíd* mórán tionnsgantadh a gcroidhe an duine; thairis sin a sí comhairle an TIGHEARNA, sheasfas.

22 *Asé* dúil an duine a chinéul: agus *is* féarr an duine bocht ná an bréagach.

23 *Trialluidh* eagla an TIGHEARNA chum beatha: agus an té agá mbí sin anfuídh sé sásta; ní thiocfúighthior chuige le holc.

24 Folchuidh an duine leasg a lámh iona bhrollach, agus ní thabhair sé amach í chum a bhéil a rís.

25 Buáil an tarcuisneach, agus do bhéara an simplidheach aire: agus iomaithbhír an té agá mbí tuigsi, agus tuigfidh sé éolus.

26 An té mhillios a athair, agus dhíbhrios a mhathair, *is* m.c thuillios náire é, agus do bheir scannail.

27 Scur, a mhic, déisteachd an teagaisg

bhus cúis sheachráin ó bhriathruibh a neóluis.

28 Tarcuisnigh fiadhnúise neimhdhiadha breitheamhnus, agus sluigidh béul an chiontuigh éagceart.

29 Atá breitheamhnus ullamh fá chomhair na dtarcuisneach, agus sciursadha do dhruim na namadán.

CAIB. XX.

Gan bheith ag caitheamh ar dheoch láidir.

IS mealtaire an fhíon, is buileambuil an deoch láidir: agus gidh be méalltar léo sin ní bhfuil sé críonna.

2 *Bí* eagla an rígh amhuil búirfeadhach leomhain: *gidh* lé bhrostuighios chum féirge é peacuigh sé a naghaidh a anma féin.

3 *Is* onóir do dhuine scur do cheannairg: acht bíaidh gach áon amadán ag teagmháil.

4 Ní threabhthuigh an lorgánach do bhrígh a nfuachta; *uimesin* iarrfuidh sé déirc san bhfoghmhar, agus ní *bía* aoinni aige.

5 As *cosmhúil* comhairle a ccroidhe dhuine re huisge domhuin; acht taireonguidh duine tuigseach amach í.

6 Maóidhigh an chuid is mó do na daoineibh a maitheas féin gach áon aca: acht *cía* gheabhus duine firinneach?

7 Imthigh an duine ceart iona iomláine féin: *bíd* a chlann beannuigh na dhíargh.

8 Scaóilidh an rígh shuighios a ccathaoir bhreitheamhnus a nuile oíc ó chéile le na shúilibh.

9 *Cía* fhéadas a rádh, Do rinne mé mo chroidhe glan, atáim glan óm pheacadhuibh?

10 *Comhthruim* éagsamhla, agus meadha éagsamhla, atáid aráon adhfhuathmhar a bhliaghnuise an TIGHEARNA.

11 Aitheantar fós an leanabh air a ghníomharthaibh, an mbí a shúothar fíorglan, nó an mbí ceart.

12 *Isé* an TIGHEARNA do rinne aráon, an chluas chluinteach, agus an tsúil fhaic-sionach.

13 Ná grádhuidh codhladh, deagla go ttiuctá chum bochtaine; oscáil do shúil, agus saiseochtar le harán thú.

14 Neamhnigh, neamhnigh é, a deir an ceannuighe: acht a nuáirimhthighios roimhe, annsin muidhigh sé.

15 Atá ór ann, agus mórán do chlochuibh uáisle: acht is *iad* briathra a neólus an séud mórluáigh.

16 Glac éadach an té théid a nurrugas ar choimhthighreach: agus glac geall uádh ar son mná choimhthighidh.

17 *Is* milis le duine arán na ceilge:

acht na dhíáigh sin bíaidh a bhéul líonta do ghaineamh.

18 Daingnighthear *gach uile* thionnsgnamh lé comhairle: agus le comhairle ghlic déana cogadh.

19 An té imthighios fa gcúairt na aithristeach scéul scaoilidh sé rún: uimesin ná bean ris an te spleadhuighios le na phuisínibh.

20 Gidh bé mballuighios a athair nó a mhathair, cuirfighthear a lochraun as a ndorchadas dubh.

21 *Is féidir* oighbreacht d'fagháil go láith air ttoisach; acht ní budh beannuigh a chríochsin.

22 Ná habairsi, Cúiteochuidh mé olc, *acht* feith air an DTIGHEARNA, agus táirtheochuidh sé thú.

23 *Is* adhfháthmhaireacht don TIGHEARNA comhthruim éagsamhla; agus an meadh mealltach ní maith í.

24 *Is ón* TIGHEARNA áit imtheacht an duine; cionnus fhéadus duine maiseadh a shlighe féin do thuigsin?

25 *Is* paintéar don té shluigios ní naomhtha, agus tar éis móide iarmhoireacht do dhéanamh.

26 Dioscaóilidh rígh críona na drochdhaóine, agus do bheir sé an roithléan tharsa.

27 *Is* spiorad an duine coimeall an TIGHEARNA, ag scrúdagh a nuile chuid a stigh don bholg.

28 Trocaire agus firinne chumhduighios an rígh: agus is lé trócaire conainmhtíor súas a chathaoir.

29 *Is*í neart na ndaóine óg a nglóir: agus *is*í sciamh na seandaóine an ceann liath.

30 Glanuigh guirme na cneidhe a nurchóid: agus is marsin do níd na scíursadha a nuile chuid a stigh don bholg.

CAIB. XXI.

Isé Día do riaghlúigheas croidhe agus comhairle an rígh, &c.

ATA croidhe an rígh a láimh an TIGHEARNA, mór na srotha uisge: iompóighidh sé é gidh bé áit a ttogran féin.

2 *Is* díreach uile shlighe an duine iona shúilibh féin: acht measuidh an TIGHEARNA na croidhte.

3 *Is* taitneamhuigh don TIGHEARNA ceart agus breitheamhnus do dhéanamh ná iodbairt.

4 *Is* peacadh, féuchuin árd, agus croidhe uáibhreach, agus treabhadh na ciontach.

5 *Tríalluigh* smuineadh an dúthrachtuigh amháin chum líonmhaireachta; acht gach nduine dá mbeith deithniosach amháin eum easbhuidhe.

6 Faghail ionmhuis lé teangaidh bréag-

aith *is*, diomhaóineas é ar na bhógadh anonn sa nall ag an ndroing íarrus bás.

7 Sciosuidh sladmhoireacht na ciontach iad féin; do bhrígh go ndiultaid siad breitheamhnus do dhéanamh.

8 *Is* cam agus is cionmthigheach slighe an duine: acht ar son an duine fhiorghloin, bí a obair ceart.

9 *Is* féarr áitreabh a ccoirnéal a núachtar an tighe, ná a bhfochair bhairsighe inná a dtigh fairsing.

10 Iarruidh anam an chiontoigh olc: ní fhaghann a chomharsa fabhar ar bith iona shúilibh.

11 A nuáir smachtuighthear an tarcuisneach, do nithear duine críonna don tsimplidheach: agus a nuáir theagaisgthear an duine críonna, gabhuidh sé éolus.

12 Measuidh an duine ionruic go glic tigh an drochduine: acht teilgidh *Dia* seachad na ciontoigh ar son na ciontadh.

13 Gidh bé dhuinus a chlúasa re heighiomh na mbocht, comhairfidh sé féin mar an gcéadna, acht ní cluinfighthear é.

14 Claóidhidh brontanas a bhfolach fearg: agus mínighe luaidheacht annsa bhrollach fearg neartmhar.

15 *Is* é gáirdeachus a n'fíréin bréitheamhnus do dhéanamh: acht bíaidh milleadh do lucht oibrigthe a néigéirt.

16 An té sheachránuighios as slighe na tuigsiona anfaidh sé a ccomhcuruinnuighadh na marbh.

17 An té ghrádhughios aobhnios bíaidh sé na dhuine bhocht: an té ghrádhughios fion agus ola ní bhíaidh sé saidhbhir.

18 Bíaidh an ciontach na fhúasgladh do n'fíréin, agus an sáruightheach ar son na ndaóine ndireach.

19 *Is* fearr combnuighe do dhéanamh annsa bhfásach, ná maille re mnaóí cheannairgidh fhearguidh.

20 *Atá* ionmhhus ann is cóir diarruidh agus ola a náitreabh an duine ghlic; acht cathaidh an duine éigcríonna súas é.

21 An té leanas fíréantacht agus trócaire do gheibh sé beatha, diorgbas, agus onóir.

22 Do ní an duine críonna dreapaireacht caithreach an chumhachtaigh, agus teilgidh sé síos neart a bunáite.

23 Gidh bé chongmhas a bhéul agus a theanga coimheaduigh sé a anam ó bhuáidhreach.

24 Magaidh uáibhreach áirdintineach, *is* ainm don té bheanas a bhfeirg uáibhrrigh.

25 Marbhuidh mian an duine fhallsa é féin; óir díultuighid a lámha saothrughadh.

26 Santuigh sé go géar air feadh an laoi oile: acht do bheir an fíréin ní uadh agus ní choiglionn sé é.

27 Is adhfháthmhaireacht íodhbairt an chiontuigh: ga mhéad ní is mo ná sin, a nuair do bheir leis í lé droichintinn?

28 Dìoghbhaithfidh a nfiagnuise bhréagach: acht an té éistios labhruidh go seasmhach.

29 Crúadhugh an drochdhuine a éadan: acht ar son an dírigh, dírhídh sé a shlighe.

30 Ní bhfuil eagna ná tuigsi ná comhairle a naghaidh an TIGHEARNA.

31 Ullmhuighthear an teach a gcoinne laé an chatha: acht is ón TIGHEARNA atá fáthail.

CAIB. XXII.

Moladh an deagh chlá, 4 úach na humhlachta, &c.

IS córa ainm maith do bhreith do roghain ná saidhbrios mór, agus fabhar gradhach tar airgid agus tar ór.

2 Teagmhaidh an saidhbhir agus an bocht ré cheile: *ise* an TIGHEARNA a ccruthaightheóir uile.

3 Réimhíhéuchuidh an duine glic an tolc chuige, agus folchaidh sé é féin: acht imthighid na daoine simplidhe ar a naghaidh, agus piantar iad.

4 Le humhlacht agus le heagla an TIGHEARNA, atáid saidhbhrios, onóir, agus beatha.

5 Bíd droighne agus paintéir a slighe a nandhuine: an té choimhéadas a anam bí sé a bhfad úatha.

6 Teagaisg an leanabh sa ntslighe ann ar choir dho imtheacht: agus tan bhias sé áosta, ní thréigfidh sé í.

7 Riaghluidh an saidhbhir ós cionn na mbocht, agus bí fear airlocthus na shearbhfhogantugh ag an té bheir úadhi.

8 An té shiolchuirios éigceart buainfidh sé diomhaoinéas: agus failleochaidh slat a fheirge.

9 An té agá mbí súil thiodhlaictheach bíaidh sé beannuigh; óir do bheir sé cuid dá arán do bochtuibh.

10 Teilg amach an tarcuisneach, agus rachaidh an ceannairg amach; scuirfidh fós, an timreasan agus an mhasla.

11 Bíaidh an righ na charaid ag an té ghrádhughios gloine chroidhe, ar son millse a bhéil.

12 Coimhéaduid súile an TIGHEARNA éolus, agus teilgidh bun ós cionn briathra an tsáruighthe.

13 A deir an duine fallsa, Atá leomhan amuich, muirfighthear mé san tsráid.

14 Is log domhain béul na mban coimhthightheach: an té fhúathughios an TIGHEARNA tuitfidh sé ann.

15 Bí leimhe ceangailte a ccroidhe leinibh; acht cuirfidh slat an smachtuighthe a bhfad úadh í.

16 An té sháruighios an bocht do mhéadughadh a sháidhbhrios a féin, agus an té do bheir don tsáidhbhir, tiucfuidh sé go deimhin chum riachdanuis.

17 Cláon síos do chluas, agus éist briathra an duine ghlic, agus iompoigh do chroidhe chum méoluisi.

18 Oir is ní solásach é, má thaisgionn tú a stigh ionnad iad; béid fós iomchubhaidh ann do bhéul.

19 Chor go mbia do mhuinighin annsa TIGHEARNA, dfoillsigh mé dhuit a niugh, dhuitse féin.

20 Nach ar scriobh mé dhuit neithe oirdhearca a ccomhairleachaibh agus a néolus?

21 Chor go ttiubhuinn ort fios dearbhtachta fhocal na tírinne do bheith agad; ionnus go bhféadfa freagra briathar na firinne do thabhairt ar an muinntir chuirios fios chugad?

22 Ná slad an bocht, do bhrígh go bhfuil sé bocht: ná brúigh an trúaghan annsa gheata:

23 Oir taigeoruidh an TIGHEARNA a ccúis, agus millfidh sé anam an té mhillios iadsan.

24 Ná déan muinntearas re duine feargach; agus na himthigh lé duine bhuileamhuil:

25 Ar eagla go bhfoghlumféa a shlighe, agus go bhfuighthea paintéir dot anam.

26 Ná bíse don druing bhuáileas lámha, nó don druing bhíos durrigh ar son fhíach.

27 Mun bhfuil éainní agad re díolughacht, cred as a mbéaradh sé leis do leabuidh ó bheith fúid?

28 Ná háthraidh seintéora a nfearoinn, noch do shuigheadar haitheir.

29 An bhfaicionn tú dúine díthchiollach iona ghnathuighibh? seasfuidh sé a lathair ríogh; ní a lathair dhaoine uirisiol sheasfas sé.

CAIB. XXIII.

Anaghaidh ghrágaireachd, 20 agus phótaireachd.

A NUAIR shuighios tú dithe bídh lé húachtaran, meas go friochnamhach cred bhias ad fhiaidhnuise:

2 Agus cuir scian chum do scórnuigh, mas duine thú tabhartha do chráos.

3 Ná bí mian agad iona mhillséanuibh: óir is biadh meallach iad.

4 Ná sáothruigh bheith saidhbhir: sguir dot ghliocas féin.

5 An ccuirfidh tú do shúile annsa ní nach bhfuil ann? óir do ní saidhbhrios go deimhin sciatháin dó féin; eitillidsiad as amhuil iolar chum nimhe.

6 Ná hithe arán na drochshúl, agus ná dúiligh a bhíadha millsi:

7 Oír mar bhreathnuighios iona chroidhe, is marsin bhíos seision: Ith agus íbh, a deir sé riot; acht ní bhí a chroidhe leachd.

8 Urshloigfidh tú a níos an greim do ith tú, agus caillfidh tú do dheagbhocail.

9 Ná labhair a cclúasaibh amadáin: óir dísbearfuidh se gliocas do bhriathar.

10 Ná hathruigh an seintéora; agus ná heirigh a steach ar fhearann na ndíleacht:

11 Oír is cumhachtach a bhfuascaltóir; taigeoruidh sé a ccúis riot.

12 Tabhair do chroidhe do theagasg, agus do chlúasa do bhriathruibh éoluis.

13 Ná connaimh smacht ón leanabh: óir na bhuáilíonn tú leis an tslait é, ní bhfuighe sé bás.

14 Buáilfidh tú leis an tslait é, agus saorfuigh tú a anam ó ifrionn.

15 A mhic, má bhíonn do chroidhe éagnuidhe, biaidh lúathgháire ar mo chroidhe, orumsa féin.

16 Gáirdeochuid fós, mo dhubháin, a nuáir laibheorus do bhéulsa neithe cearta.

17 Ná tnúthuigheadh do chroidhe ris na peacachuibh: acht bí a neagla an Tighearna ar feadh an laé uile.

18 Oír is deimhin go bhfuil luáidheacht; agus ní géarrfuirghear ámach do dhóthchus.

19 Cluinsi, a mhic, agus bí críonna, agus téorruigh do chroidhe annsa tslighe.

20 Ná bí a measg phótaireadh fíona; a measg ghráigairadh líonus íad féin le feoil:

21 Oír tiucafadh an pótaire agus an duine cráosach chum bochtúine: agus do dhéan a naimhleisge duine déudughadh le ceirt-eachaibh.

22 Eíst red athair noch do ghin thú, agus ná tarcuisnigh do mhathair a nuáir bhías sí áosta.

23 Ceannuigh a n-írinne, agus na reac í; eagna fós, agus múnadh, agus tuigsi.

24 Is mór lúathgháirfios athair a nionnuic: agus an té gheimeas leanamh críonna do gheabh sé sósas úad.

25 Biaidh lúathgháire air hathair agus air do mhathair, agus gáirdeochuidh an bhean rug thú.

26 A mhic, tabhair dhamhsa do chroidhe, coimhdeáidís do shúile mo shligthe.

27 Oír is díog dhomhain an striopach, agus is log cumhang an bhean choimhthigheach.

28 Bí sí fos a luidheachán amhuil sladmhoir, agus méaduigh si na millteoirigh a measc na ndaóine.

29 Cía ghá mbí mairg? cía ghá mbí dóbrón? cía ghá mbí imreasúin? cía ghá mbí callóid? cía ghá mbí cneadha gan adhbhar? cía ghá mbí deirge shúl?

30 An drong fhanas a bhfad ag an

bhfíon; an lucht théid diarruidh a n-íona chumaigse.

31 Ná féuchsa air an bhfíon a nuáir bhíos sé dearg, a nuáir thaisbeanas sé a dhath annsa chupán, a nuáir chorruighios sé é féin go díreach.

32 Fá dheireadh gortuigh sé amhuil naithir nimhe, agus cealgaidh sé amhuil adder.

33 Do chithfid do shúile mná coimhthigheacha, agus laibheoruidh do chroidhe neithe neamhchubhaidh.

34 Bíaidh tú fós, do nós an té luidhios síos a meadhón na fairge, nó mar an té luighios a mullach an chrainn seoil.

35 Do bhuaileadar mé, a deir tú, agus ní raibh mé tinn; do ghabhadar orum, agus níor mhothuigh mé: cá huáir mhúisc-eolas mé? iarrfa mé fós a ris é.

CAIB. XXIV.

Gan chumann do shuáthudh re droch-dhaóinibh 3 acht re tuigse agus eagna.

NA bíse aingidhe a naghaidh droch-dhaóine, agus ná sanntoigh bheith na bhfochair.

2 Oír stuidéaruidh a ccroidhe millteachus, agus labhruid a mbéil urchóid.

3 Tré ghliocas do nithior tigh dfoirgneadh; agus le tuigsi daingnighthior é:

4 Agus lé heolus líonfuightheair na séomradha le gach uile shaidhbhrios mhórluáidh shólasach.

5 Is láidir an duine éagnuidhe; méaduigh fós, fear a néolus neart.

6 Oír is lé comhairle ghlic do dhéana tú do chogadh: agus a níomad na ccomhairleach bhíos cumhdach.

7 Is ro árd a neagna do namadán: ní osclann sé a bhéul annsa gheata.

8 Goirfidhtheair duine urchoideach don té thriallus an tolc do dhéanamh.

9 Is peacadh smuáineadh a neimhghliocuis: agus is adhfháathunhaireacht an tarcuisneach do na daoinibh.

10 Má anbhfaínnighionn tú a ló na haindeisi, is beag do neart.

11 Má léigíonn tú dhíot tártháil na druinge thairngior chum báis, agus an lucht bhíos réigi chum a marbtha;

12 Má deir tú, Féuch, ní raibh a fhios aguinn; nach measann an té sgrúdas na croidhte sin? agus nach bhíuil a fhios ag an té chumhduighios hanamsa, agus nach ttiubhra sé dá gach áon do réir a oibreach?

13 A mhic, ithsi mil, do bhrígh gur maith í; agus an chríathar mheala, noch is milis dot charbá:

14 Marsin bhías éolus na héagna dot hanam: anuáir do gheabha tú é, annsin

do gheabhthar luáigheacht, agus ní ghéarr-fuighthíor amach do dhóthchus.

15 Ná cuir luidheachán, a dhíroch dhuine, a naghaidh áitreibhe a nfireín; na creach a áit comhnuighe:

16 Oir tuitidh an duine ionnruic seacht nuáire, agus éirighidh sé a ris: acht tuitfidh na ciontuigh a nóc.

17 Ná luathghairigh a nuáir thuitfios do nhamhaid, agus ná gáirdigheadh do chroidhe a nuáir do gheibh sé tuisleadh:

18 Deagla go bhfaicfeadh an TIGHEARNA sin, agus go madh míthait-neamhach leis é, agus go niompochadh a fhearg uadh.

19 Ná biodh fearg ort ar son na ndroch-dhaoine, agus ná biodh tnúth órt ris na ciontachaibh;

20 Oir ní bhía luáigheacht ag an ndrochdhuine; cuirfighear coinneal an chiontuigh as.

21 A mhic, imeagluighsi an TIGHEARNA, agus an rígh: agus ná bean ris na dáoinibh sóghluáide:

22 Oir éireochuidh a ndonus go hobann; agus cia dar fios a sgríos aráon?

23 Bainid fós na neithesí ris na dáoinibh glic. Ní maith meas do bheith air phearsuinn tar a cheile a mbreitheamhnus.

24 Gidh bé déaras ris an gciontach, Atá tú ionnruic; mailleochuidh an pobal é, fúathochuidh cineadhacha é:

25 Acht bíaidh áoibhneas don droing aithbhíoras é, agus tiuicfuidh beannughadh maith orra.

26 Pógfuidhear puisínigh an té do bheir freagra cheart uadh.

27 Gléus hobair amúigh, agus déan oireamhnach dhuit féin i annsa mhachaire; agus na dhiaigh sin déan do thigh.

28 Ná bí ad fhiadhun a naghuidh do chomharsan gan adhbhar; agus ná meall le do bhéul.

29 Ná habair, Do dhéana misí marsin ris amhuil do rinne sé ríom: cúiteochuidh me ris a neglach do reir a oibre.

30 Do ghabh mé lámh re machaire an duine thallsa, agus lámh ré fineamhain an duine gan tuigim;

31 Agus, féuch, do bhí sin uile ar bhfas thairis do dhosánuibh, agus dfoluigh a neantóg a aghuidh, agus do bhí a bhalla cloiche briste síos.

32 Amsin do chonnaire mé, agus do mheas mé go maith é: díféuch mé air, agus do ghabh mé teagasg.

33 Beagan codalta fós, néull beag, filleadh beag na lámh air a cheile chum codalta:

34 Marsin tiuicfuidh do bhochtúine mar áon bhías ar siubhal, agus do riachtanas mar dhuine armtha.

CAIB. XXV.

Oifig rígh. 8 Is insheachanta críoncán, &c.

IS iad so mar an gcéadna seanraite Sholuimh, noch do aithscriobh muinntir Hesechia rígh Iúdah.

2 Isí glóir Dé ní do cheilt: acht isé onoir na rígh chúis do spionadh amach.

3 Atá an slaitheamhnus air áirde, an talamh ar dhoinhne, agus croidhe an rígh doscríftaigh.

4 Bain an salchar as a nairgíod, agus tiuicfuidh sóitheach amach don chéard.

5 Beir leachd an drochduine ó fhiadhnúise an rígh, agus daingneochthar a chathaóir a bhíreantacht.

6 Ná cuir thú féin amach a lathair an rígh, agus ná seas a náit dhaóine móra:

7 Oir is féarr dhuit a rádh riot, Tárr a níos anno; ná do chur ní is ísle as coinne an phríomsa noch do chomcadar do shúile.

8 Ná himthigh amach go hobann do chríoncán, deagla nach mbíodh a fhios agad cred do dhéantá ann a dheireadh, tar éis do chomharsa dot chur chun náire.

9 Aidhnis do chúis red chomharsain; agus na foillsigh seicréid do neach oile:

10 Deagla go ccurífeadh an té do chluinfeadh thú náire ort, agus nach bháillfeadh do mbíochlú.

11 Is cosmhuil focal labharthar go chomhchubhaidh ré húbhaibh óir a bpictiur-uibh airgid.

12 Amhuil clúasfháinne óir, agus amhuil córughadh dór ghl n, marsin bhíos an taitbhliorach glic ar chluais umhail.

13 Mar bhíos fúacht an tsneachta a náimsir a nfoghmhair, marsin bhíos an teachtaire díleas don druing chuirios uadh é: óir aithbhéoghuidh sé anam a mhaighistir.

14 Gidh bé mhaóidhios é féin ar son tiodbháiceadh fallsa is cosmhuil é ré nealluibh agus ré gaóith gan fhearthuinn.

15 Le hiomchar fada cláochluighthíor príomsa, agus brisigh teanga bhog an cuáimh.

16 An bhfuair tú míl? ith an mhéid is lór dhuit di, deagla go mbeitheá líonta dhe, agus go sceithféa í.

17 Connainn do chos ó thigh do chomharsan; deagla go mbeith sé cuirthe dhíot, agus go bhfuathochadh sé thú.

18 An té do ní fiadhnúise bhréige a naghaidh a chomharsan is farca, cloidheamh, agus soighíod rinneach é.

19 Is cosmhuil dóigh a nduine neimhdhílios a namsir na buáidhearta re fiacail bhriste, agus re cois léonta.

20 Amhuil an té thógbhas leis éadach a namsir dhoinnne, agus amhuil bhinéagra

ar nithe, marsin don té chánas fuinn do chroidhe dhúbhach.

21 Má bhíonn do námhaid ocrach, tabhair arán dó re ithe; agus má bhíonn tart air, tabhair uisge dhó ré a ól:

22 Oir crúachfuidh tú sméaróide teineadh air a chionn, agus cúiteochuidh an TIGH-EARNA sin riot.

23 Cuiridh an gháoth thúaigh a nfear-thuinn ar ecúl: marsin do ní an ghnúis fheargach an teanga ithiomráidhteach.

24 Is féarr áitreabh a ccoirnéul do mhullach an tighe, ná a bhfochair mná géire agus a tigh fhairsing.

25 Mar uisgeadha fuara do nanam thartmhar, is marsin bhíid scéula maithe as tír imchéin.

26 Is amhuil do thobar bhuáidheartha, agus dfuarán truáillighthe, duine ionnruic ag tuitim síos a lathair an chiontoigh.

27 Ní maith mórán meala dithe: marsin ní glóir do dhaoine a nglóir fein do spíonadh.

28 An té ag nach bí riaghail ós cionn a spioruide féin is cosmhuil é re caithruidh bhriste síos, gan bhalladha.

CAIB. XXVI.

Diomoladh an amadain, 13 an scráiste, 17 an cheannairgeach, 20 agus an chogarnuigh.

MAR shneachta san tsamhradh, agus mar fhearthuinn san bhfoghmhar, marsin ní hiomchubbuidh onóir damadan.

2 Mar a néun ar iomlúagbail, mar a náinlóg lé heitiolluigh, marsin ní thiucfa an mbhallacht gan adhbhar.

3 Málóid do neach, srian do nassal, agus slat do dhrum a namadain.

4 Ná freagair amadán do réir a amadánachda, deagla go mbíatheása fein cosmhuil ris.

5 Freagair amadán do réir a amadánachda, deagla go mbíath sé críonna iona bharamhuil féin.

6 An té chuiriós teachtaireacht le láimh amadain gearruidh sé amach na cosa, agus ibhidh sé dochar.

7 Ní bhíid cosa an bhacaidh ionann: marsin do chosamhlacht a mbéul na namadain.

8 Amhuil an té cheanglas cloch a ccrann tábhúill, marsin don tí do bheir onóir doimhid.

9 Mar théid dealg súas a láimh a nfr meisce, marsin atá cosamhlacht a mbéul na namadain.

10 An Dia mór do chum a nuile ní cúitigh sé aráon ris a namadain, agus ris an tsáruightheach.

11 Mar iompoighios an madradh air a

sceathruigh, mairsin iompoighios an tamadán air a leimhe.

12 An bhfaicinn tú duine críonna iona bharamhuil féin? is mó an dóigh is cóir do bheith as amadán ná as.

13 A deir an fallsán, Atá leomhan san tslighe; atá leomhan anusa tsráid.

14 Mar iompoighios an dorus air a bhacánaibh, marsin do ní an fallsán air a leabuidh.

15 Folchuidh an fallsán a lámh iona bhrollach; is doiligh leis a tabhairt a ris chum a bhéil.

16 Is críonna an scráiste iona bharamhuil féin ná moirsheisior do fhéadiadh réusín do thabhairt úatha.

17 An té ghabhus thort, agus chuimlios re ceannaig nach bainíonn ris, as cosmhuil é ré neach bheirios ar mhadradh air chlúasaibh.

18 Mar fhear buile noch chaithios aithinnigh, saighde, agus bás,

19 Marsin don tí mheallus a chomharsa, agus a deir, Nach a súgradh atáim?

20 A náit nach bí connadh ar bith, théid an teime as: marsin a náit nach bí an cogarnach, coisgidh an cheannaig.

21 Mar bhíos gúal do ghúal ar lasadh, agus connadh don teine; marsin don duine cheannairgeach dagnadh imreasan.

22 Atáid briathra an chogarnuigh amhuil cneadha, agus tiaghuid síos don chuid is firiochtaruidh don bholg.

23 An béul ar lasadh agus an croidhe urchoideach atáid mar phota críadh ar na fholach re sal airgid.

24 An té fhúathuighios do ní sé blandar le na fhuáimibh, agus tairgidh sé cealg a stigh ann;

25 A nuáir labhras sé go breághdha, na creid é: oir atáid seachd nathfhúathmháireachta iona chroidhe.

26 An té fholchas fuath lé ceilg, foills-eochthar a ole a bhíadhmúise an chomhchruinnigh uile.

27 Gidh bé thochlas poll tuitfe sé fein ann: agus an té iompoighios cloch, fillfidh sí air fein.

28 Fúathuigh an teanga bhréagach an drong dá ndéim sí dochar; agus oibrigh an béul spleadhach millteachus.

CAIB. XXVII.

Anaghaidh mholadh dhuine ó na bhéul fein; 5 agus deagh-fhoghna spreigeadh na nccarad.

NA maóidh thú fein as an lá a mórach; oir ní fheidir tú cred do bhéaradh lá leis.

2 Moladh neach oile thú, agus nar bé do bhéul fein; coimhtuigheach, agus nar biad do phluisine fein.

3 Is trom an chloch, agus bí an gain-eamh muirighineach; acht is truíne fearg amadáin ná iad aráon.

4 Is fuilteach a nfearg, agus is cuthaigh an chorruighe; acht cia fhéadas seasamh as coinne ainghidheachda?

5 Is féarr aithbhíor ós áird ná grádh farúin.

6 Is díleas cneadh caraid; acht is cealgach póga námhaid.

7 Míodhúiligh an tanam bhíos lán an ehriathar mheala; acht is milis gach uile ní searbh do nanam ocrach.

8 Amhuil sheachránuighios éun ó na nead, is marsin don duine sheachránuighios ón áit féin.

9 Solásuigh úniment déaghbholadh an eróidhe: is marsin do ní millsi charad duine re comhairle ó chroidhe.

10 Ná tréig, do chara féin, agus cara hathar; agus ná héirigh go tigh do dhearbhrathar a ló do riachdanuis: *óir is féarr cara a ccomhfhogus ná dearbhrathair a nimhchian.*

11 A mhic, bí críonna, agus déan mo chroidhe lúathghaireach, chor go bhfreagóra mé an té mhaslúghios mé.

12 Do chí an *duine* críonna an tolc chuige, agus folchuidh sé é féin; *acht* tiaghaidh na daoine simplidhe air a naghaidh, agus píantar iad.

13 Glac eadach an té bhíos a nurrudhas ar an ccoimhthigheach, agus tóg geall iad ar son mná coimhthighidh.

14 An té bheannuighios a charuid ós áird, ag éirge go moch ar maidin, measfuighthíor na mhallughadh air é.

15 Is cosmhuil bean cheannairgeach ré sírshilt a ló móirfhearthanna.

16 Gidh be cheilios í, ceilidh sé an gháoth, agus úinemeint a láimhe deise, bhraithios *í féin*.

17 Géurúigh iarrann iarrann *oile*; marsin ghéaruighios duine gnúis a charad.

18 Gidh bé choimhéadas an crann fíge íosuidh sé dhá thoradh: marsin an té fheithios air a mhaighistir onórtar é.

19 Amhuil *fhreagras* aghaidh daghaidh annsa nuisge, mar sin fhreagras croidhe dhuine do dhuine.

20 Ifrionn agus dibhfheirg ní bhíd choidheche lán; marsin ní bhíd súile an duine sáitheach choidheche.

21 *Mar* bhíos an pota glanta do nairgíod, agus a nfoirnis do nóir; is marsin bhíos an duine dá mholadh.

22 Bíodh go mbrúighféa amadáin a móirtéul a measg chruithneachta lé pestel, thairis sin ní dheileochuidh a amadánachd ris.

23 Bí dithchiollach fa fhios staide do thréada, agus féuch go maith dot airgidhibh.

24 Oir ní *bhí* an saidhbhrios síorruidhe: agus an *mairíonn* an choróin do gach aóinghinealach?

25 Tig an féur tirim, agus taisbéanuidh an féur inín é féin, agus cruinnighthíor luibhe na slíabh.

26 Bíd na huáin chum héaduighthe, agus is *iad* na gabhair fhíonna lúach thféaroinn.

27 Agus *biáidh* bainne gabhar go lór agad chum do bhídh, chum bídh muintire do thighe, agus do chumhdach do chailíidhe.

CAIB. XXVIII.

Eagal an duine chionntuigh. 18 *Agus socair an fhíréin, &c.*

TEITHID na cionntuigh a nuáir nach bí áonduine dá ttóruigheacht: ácht bíd na hionnruic dána amhuil leomhan.

2 Ar son sáruighthe dúitheche *bíd* mórán prionnsadh uirre: acht aig duine tuicsionach éolach mairfidh an staid a bhfad.

3 Is cosmhuil an duine bocht sháruighios an bochtan re fearthuinn scúaphtha nach bhfagbhann beatha ar bith na dáigh.

4 An droig thréigios an dligheadh moluid na cionntuigh: acht an mhéid choimhéadas an dligheadh cathuighid riu.

5 Ní tuigid na drochdhaóine breitheamhnus: acht tuigid an droig iarrus an TICHEARNA gach uile ní.

6 Is féarr an bocht imthighios iona ionnracas, ná an té bhíos urchoideach iona shlighthibh, *bíodh* go mbeith sé saidhbhir.

7 Gidh bé choimhéadas an dligheadh is mac glic é: acht an té is companach do *dhaóinibh* cráosacha náirighidh sé a athair.

8 An té mhéaduighios a mhaoin lé húsuireacht agus lé tarbha éagcóir, cruinneochuidh sé é don tí agá mbía trúaighe don bbocht.

9 An té iompoighios a chlúas ó chluinsion an dlighe, *biáidh* a ghuidhesin na adhfhúathmhairacht.

10 Gidh bé bhéaras air an bhfíréun seachrán do dhéanamh a ndroichshlighe, tuitfidh sé féin iona pholl: acht *biáidh* *neithe* maithe a seilbh an dirigh.

11 Bídh an duine saidhbhir críonna iona thuigsin féin; acht scrúduigh an bocht agá mbí tuigsi amach é.

12 A nuáir gháirdighid na daoine ionn-raca, *bí*. glóir mhór annsin: acht a nuáir éirghios an ciontach, folchaidh duine é féin.

13 Gidh bé cheilios a pheacuíge ní bhía biseach air: acht gidh bé admhas agus thréigios *iad* do gheabha sé trócaire.

14 Is sòna an té air a mbí úamhan do ghnáth: acht an té chruáidhghios a chroidhe tuitfidh sé a ttabaisde.

15 *Amhuil* bhíos leomhan cuthaigh,

agus mathghamhuin luáimneach; marsin bhíos an drochúachtaran ós cionn na ndaoine mbocht.

16 An prionnsa ag nach bí tuigsi mar an cceadna is mór an fear leathruim é: *acht* an té fhúathuighios saint faideochuigh sé a láethe.

17 An duine do ní fóirneart air fhuil dhuine *ar bith* teithfidh sé chum an phuill; ná stadadh éanduine é.

18 Gidh be shiúbhluighios go firéanta biaidh sé saor: *acht an té bhíos* urchóideach iona sblightheibh tuitfe sé a néinfheacht.

19 An té sháothruighios a fhearann biaidh fairsinge aráin aige: *acht* an té leanas a ndiaigh *dháoine* díomhaóin do gheabha sé bochtuine go lór.

20 Lónfuidh an duine firéanta do bheannachduibh: *acht* an té do ní deithnios chum bheith saidhbhir ní bhiaidh se neimhchiontach.

21 Ní maith meas do bheith ar dhaóinibh tar a chéile: óir ciontochuidh an farsin ar son greama aráin.

22 *Bí* drochshúil ag an té dheithbhrighios chum bheith saidhbhir ní thuigonn sé go ttiucfa bochtaine air.

23 An té iomaithbhirios duine do gheabha sé ní samhó díabhar na dhiaighsin ná an té bhlaithuighios leis an tteangaidh.

24 Gidh be shladas a athair nó a mhathair, agus a deir, Ní peacadh é; is compánach do shladuighe an té sin.

25 An té agá mbí croidhe uáibhreach, cuirigh sé ceannairg air siubhal: *acht* do dhéantar méith an té chuirios a dhóigh amsa TIGHEARNA.

26 Gidh bé tháobhas re na chroidhe féin is oimhid é: *acht* gidh bé imthighios go glic táirneochthar é.

27 Gidh bé bheir ní don bhocht ní bhiaidh easbhuigh air: *acht* an té fholchus a shúile do gheabha sé mórán mallacht.

28 A nuáir éirgidh na drochdhaoine, folchuid na daoine iad féin: *acht* a nuáir imthighid seachad, lionuid na firéin.

CAIB. XXIX.

Fear do-chomhairligh. 24 Fear páirte an ghaduigh. 25 An gealtach. 26 Spleadhach na cúirte, &c.

AN té, gheibh achmhusan minic agus chruaidhghios a nhuinéal, milltear é go hobann, agus gan fátháil.

2 Gáirdigh an pobal, a nuáir bhíd na firéin a cumhacht: *acht* a nuáir bhíos úachtaránacht ag an drochdhuine, osnaighe an pobal.

3 Gidh bé ghrádhughios a neagna luathgháirigh sé a athair: *acht* an té chongmbas cuideachta do mhéirdreachaibh anchaithigh sé a mhaóin.

4 Daingnigh an rígh an dúthaigh lé breitheamhaus: *acht* an té ghabhas tiodhlaicthe scriosuidh sé í.

5 An té do ní spleadhachus ré na chomharsuin sreathuigh sé lion fa na chosaibh.

6 Bí paintéar a sárughadh an drochdhuine: *acht* canuidh an firéun agus luathgháiridh sé.

7 Measuidh an firéun cúis an bhoicht: *acht* ní chuirionn an drochdhuine áird air a fhios do bheith aige.

8 Do bheirid na daóine tarcuisneacha caithreacha a bpaintear: *acht* fillid na daóine glioca dioghaltas tar ais.

9 Má ní duine críonna imreasan ré hamadán, má bhionn sé ar buile nó ag gaire, *ní bhí* suáimhnios ann.

10 Fúathuighid na daóine fuilteacha an tionnuic: *acht* íarruidh an duine ceart a anam.

11 Foillsigh an tamadán a intinn uile: *acht* congmhuidh an duine críonna a stigh é nó go ttig na dhiaigh sin.

12 Má éistíonn úachtarán ré bréagaibh, *bíd* a sheirbhisigh uile go holc.

13 Teagmhuidh an bocht agus an clúanaire re chéile: soillsighidh an TIGHEARNA a súile aron.

14 An rígh bhreathnuighios an bocht go firíneach, daingneochthar a chathaoir go bráth.

15 Do bheir an tslat agus an smacht gliocas uatha: *acht* do bheir an leanabh fágthar taobh *ris féin* náire dhá mhatbair.

16 A nuáir lionuid na drochdhaoine, méaduigh an millteachus: *acht* do chífidh an tionnuic a leagadh.

17 Smachtuigh do mhac, agus do bhéara sé suáimhnios duit; do bhéara sé fós, sólas dot anam.

18 A náit nach *bí* fis, sgríostar an pobal: *acht* is beannuighe, an té choimhéadas an dligheadh.

19 Ní smaichteochthar seirbhíseach le bríathruibh: óir má tá go ttiugionn sé ní fhreigeora sé.

20 An bhfaicionn tú duine bhíos deithniosach iona bhríathruibh? *is mó* an dóigh *bhías* as amadán ná asan.

21 An té do bheir a sheirbhíseach súas go muirneach ó bheith na leanamh biáidh sé *na* mhac aige fa dheóigh.

22 Corruigh an duine féargach ceannairg súas, agus lionuidh fear na buile lé millteachus.

23 Do bhéaruidh úabhar duine ísiol é: *acht* coinneochuidh onóir súas an duine úmhal a spioraid.

24 Gidh bé bhías na pháirtigh ag gaduigh fúathuighidh sé a anam féin: do chluin sé mallughadh, agus ní fhoillsighionn é.

25 Do bheir eagla an duine paintéur lé: acht an té chuirios dóthchus annsa TIGHEARNA, bíadh sé daingion.

26 Iarruid mórán muinntearhdhus a núcachdaráin; acht is ón TIGHEARNA thig breitheamhnus gach nduine.

27 Bí an duine éagiceart na adhfháthmhaireacht ag an duine cheart: agus an té bhíos firéanta iona shlighdubh bí sé na adhfháthmhaireacht don chiontach.

CAIB. XXX.

Admhail agus iarratus Agur. 11 Gein-
enluigh chrosda 15 neithe do shásagh,
18 dumar 21 tormanach, 24 glioca,
29 uallach.

BRIATHRA Agur mhic Iaceh, eadhon a nfaigheadóireacht: do labhair an toglach ré Hitiel, ré Hitiel fós agus ré Hucal,

2 Go deimhin is brúideamhla mé ná duine ar bith, agus ní bhfuil tuigse duine agam.

3 Níor fhoghlaim mé eagna, agus ní bhfuil éolas na náomhthachta agam.

4 Cía chuaidh súas ar neamh, nó thámic a nús? cía chruinnigh an gháoth iona dhómuibh? cía cheangail na huisgeadha a ccúlaidh? cía dhaingnuidh uile chorra an domhain? cá hainm é, agus ca hainm a mhic, má fhéadann tú innsin?

5 ¶ Is fíorghlan gach uile bhríathar Dé: is sciath é don mhéid chuirios a ndóigh ann.

6 Ná cuirsi éinni a ccionn a fhocail, deagla go ttiubhradh iomaithbhior ort, agus go bhfuighthí bréagach thú.

7 ¶ Dhá ní diarr mé ort; ná diúlt umpa mé suil éagfas mé:

8 Athruigh a bhfad uáim díomhaóineas agus bréaga: ná tabhair ceachtar dhamh bochtaine nó saidhbhrios; beathuidh mé lé biadh is iomchubaidh dhamh:

9 Deagla go mbéinn lán, agus go séunfuinn thú, agus go naibeorúim, Cía hé an TIGHEARNA? nó deagla go mbéinn bocht, agus go ngadfuinn, agus go ttiubhrúim ainm mo Dhé go díomhaóin.

10 ¶ Ná déan casáoid ar sheirbhíseach ré na mbaighistir, deagla go mailleochadh sé thú, agus go bhfuighthí dár thú.

11 ¶ Éi ginealach ann mhalluighios a nathair, agus nach beannuighionn a mathair.

12 Bí ginealach ann bhíos fíorghlan iona súilibh féin, gidheadh ní bhíd nighe ó na salchar.

13 Bí ginealach ann, ó ca háirde blíd a súile! agus forrdhabha a súl ar na ttóghbáil súas.

14 Bí ginealach ann a mbíd a bhfiacra

mar chloidhmthe, agus fiacra a ngiall mar sceana, do scrios an bhoicht don tsáoghal amach, agus a neasbhuighidh ó bheith a meas na ndaóine.

15 ¶ Atáid días inghion ag an ngearrghuin ag éighiomh, Tabhair, tabhair. Atá trí ní nach féidir do shásadh; fós, ceithre neithe nach abair, Is lór sin:

16 A núaidd; an bhean áimrid; an talamh nach líontar lé huisge; agus an teine nach abair, Is lór sin.

17 ¶ An tsúil do ní magadh fa na athair, agus tharcuisnighios úmhlacht a mhathar, príocfuid féich an ghleanna amach í, agus íosuid na hialair óga í.

18 ¶ Atáid trí neithe ró iongantach dhamhsa, fós, a ceathair nach fíos damh:

19 Slighe iolair annsa naíer; slighe aithreach nimhe ar an ccarruic; slighe luinge a meadhon na fairge; agus slighe a nír le maighdin.

20 Marsin atáid slighe na mná hadh-altrannuighe; ithidh sí, agus glanuidh a béul, agus a deir sí, Ní dhéarna misi cionnta ar bith.

21 Ar son trí neithe ata an talamh míosluáimhneach, agus ar son a ceathair nach bhféadann iomchar:

22 Ar son seirbhísigh a nuáir riaghlas sé; agus ar son amadáin a nuáir bhíos sé lán do bhíadh;

23 Ar son mná fuáthmhaire a nuáir póstar í, agus cumhaile bhíos na hoighre air a mbaighistreas.

24 ¶ Atáid ceithre neithe beaga air an ttalamh, acht bíd ro chrionna:

25 Na seangáin is dream iad nach bí láidir, gidheadh soláthruid a mbeatha san tsamhradh;

26 Ní bhfuil acht lucht éaitréorach annsa coinínibh, gidheadh do níd a ttioghte annsan cairgibh;

27 Ní bhí rígh ag na lócuistibh, gidheadh tiaghaid amach uile iona ndreamuibh;

28 Beiridh an damhán alla greim re na lámhuibh, agus bí sé a bpálásuibh na ríogh.

29 ¶ Atáid trí neithe imthighios go maith, bí fós, a ceathair taitneamhach iona siubhal:

30 An leomhan, noch is láidre a meas na mbeathach, agus nach bhfillionn tar ais ó éinni;

31 Cú; poc gabhair fós; agus rígh, nach féidir cur na aghaidh.

32 ¶ Má rime tú go leamh ann thú féin do thóghbáil súas, nó má smuáin tú olc, leag do lámh air do bhéul.

33 Go deimhin do bheir mhaistriughadh an bhainne im uadh, agus do bheir fásadh na srona fuil amach: mairsin do bheir fóirneart na feirge ceannaig.

CAIB. XXXI.

Geanmnaóidheuchd, agus miosarrachd ri.

10 *Clú, agus gainne bhan shubhailceach.*

BRIATHRA an rígh Lemuel, a nfaigh-eadóireacht do theagaisg a mhathair dhó.

2 Ciodh, a mhic? ciodh, a mhic mo bhronn? agus ciodh, a mhic mo mhóidionn?

3 Ná tabhair do neart do mhnáibh, nó do shligthe don ní mhillios na ríghthe.

4 Ní cóir do ríghuibh, a Lemuel, ní cóir do ríghuibh fion dól; nó do phrionnsadhuibh deoch láidir dibhe:

5 Deagla go nibhedis, agus go ndear-modfaisis an dligheadh, agus go ccláon-faisis breitheamhnus air aóinneach a mbaúidhreadh.

6 ¶ Tabhraidh deoch láidir don tí atá réidh chum dul a mughla, agus fion don druing bhíos tromchroidheach.

7 Ibhíodh sé deoch, agus dearmuideadh sé a bhoctuine, agus ná cuimhnigheadh sé a amhgar ní is mó.

8 Oskuil do bhéul ar son an duine bhailbh a ccúis a nuile dhuine do cinneadh chum aidhmhillte.

9 Oskuil do bhéul, déan breitheamhnus comhthrom, agus aighnis cúis an bhoicht agus an riachtanuigh.

10 ¶ Cía fhéadas bean shubhailceach dfagháil? óir atá a lúach a bhfad ós cionn péarladh.

11 Cuiridh croidhe a fir a dhóigh go daingionn inte, iondus nach bia riachtanas re creich'nige.

12 Do dhéana sí maith dhó agus ní holc air feadh láethe a saoghail.

13 Iarruidh sí olann, agus líon, agus oibrigh sí go humhal re na lámhuibh.

14 Is cosmhuil ré longaibh na gceannuigheadh í; do bheir sí a beatha ó imchian.

15 Éirghidh sí fós súil éirghios an lá, agus do bheir sí bíadh dá muinntir, agus comhroinn dá cailinibh.

16 Measuidh sí fearann, agus ceannchaidh sí é: le tóradh a lámh plannduighidh sí fineamhuin.

17 Criosluigh sí a leasrach le neart, agus neartuigh sí a ríghtheacha.

18 Mothuigh sí gur maith a ceannuigheacht: ní théid a coinneal as san noidheche.

19 Cuiridh sí a lámha air an maide sníomha, agus congmhaidh a lámha an choigéul.

20 Sinidhsí a lámha amach don bhocht; sínidh fós, a lámh gus a neasbhuidheach.

21 Ní bhí eagla an tsneachta uire dá muinntir: óir bíd a muinntir uile éduighthe le scarloid.

22 Do ní sí dhi féin foluighe do ghreis; is síoda agus purpair a héadach.

23 Aithnighthear a fear annsna geatadhuibh, a nuáir shuighios sé a measg shunsior na tíre.

24 Do ní sí linéudach finealta, agus reacuidh sí é; agus do bheir sí creasanna don cheannuighe.

25 Neart agus onóir a headach; gáird-eochuidh sí san nainsir atá ag teacht.

26 Oscluidh sí a béul re gliocas; agus iona teangaidh atá dligheadh an chinéltais.

27 Féuchuidh sí go maith do shligtheibh a muinntire, agus ní ithean sí arán an díomhaóinis.

28 Éirghid a clann súas, agus goirid beannuigthe dhi; a fear fós, agus moluidh sé í, gha radh,

29 Do rinneadar mórán inghean neithe tréitheacha, acht do sháruigh tusa iad uile.

30 Is meallta an dathanhlachd, agus is díomhaoin an scéimh: acht an bhean eagluighios an Tighearna, is isi mhol-fuighthear.

31 Tabhraidh dhi do thoradh a lámh féin; agus molaidis a hoibreacha féin annsna geatadhuibh í.

ECCLESIASTES no an Seanmontuighe.

CAIB. I.

An díomhaóineas agus an mióthaitneamh atá a mórán deólus agus doibhrightheibh dhaóine.

BRIATHRA an tseanmontuigh, mac Dháibhi, rígh Ierusalem.

2 Díomhaóineas na ndíomhaóineas, ar an seanmontuigh, díomhaóineas na ndíomhaóineas; is díomhaóineas a nuile ní.

3 Cired an tarbha atá ag duine iona uile shaothar do ní sé fan ngréin?

4 ¶ Imthighidh ginealach, agus thig ginealach oile: acht fanuidh an talamh go siorruideh.

5 Éirghidh an ghrian fós, agus théid an ghrian faoi, agus deithirighidh sé gus a nait as ar éirigh sé.

6 Théid an ghaóth leath ris an ttáobh ó dheas, agus fillidh sí fa gcúairt chum an

tuáisceirt; iománuighsí timchioll fa gcúairt do ghnáth, agus iompoighidh an gháoth arís do réir a cúarta.

7 Ríothuid na huile shrotha chum na fairge; gidheadh ní *bhí* a nfairge lán; as a náit a ttangadar na srotha, chuigsin fillid a rís.

8 *Atáid* na huile neithe lán do sháothar, ní fhéadann duine a innisín: ní sástar an tsúil se faicsín, nó an chlús le chuinsion.

9 ¶ An ní do bhí, sé *sin* an ní bhías; agus an ní do rinneadh sé sin an ní do dheantar: agus ní *bhfuil* ní núadh ar bith fán ngréin.

10 An bhfuil ní ar bith re ar féidir a rádh, Féuch, *atá* so núadh? do bhí sé ann cheana ón tseanaisir, do bhí romhuinn.

11 Ní *bhí* cuimhne ar bith ar na seinn-eithibh; ní mó bhías cuimhne ar na neithibh *atá* ag teacht ag an *dream* thiucfas na ndiaigh.

12 ¶ Misi an seanmontuigh do bhí mé am rígh air Israel ann Ierusalem.

13 Agus thug mé mo chroidhe do spionadh agus diarruidh eagna a táobh gach aoineithe da ndéantar faoi neamh: thug Día an saothar doilghe so do mhacaibh an duine dá mbuáidhreachd leis.

14 Do chonnaire mé na huile oibreacha dá ndéarnadh fán ngréin; agus, féuch, is díomhaóin uile iad agus buáidhreachd spioraíde.

15 *An ní atá* cam ní héidir a dhéanamh díreach: agus an ní *atá* duireasbhuigh ní héidir a áireamh.

16 Do chomhráidh mé rem chróidhe féin, gha rádh, Féuch, tháinic mé chum tábhachta móire, agus is mó fuáir mé deagna ná a ttáinic romham uile an Ierusalem: do chonnaire mo chroidhe fós, mórán gliocus agus eagna.

17 Agus thug mé mo chroidhe dfagháil éolus na heagna, agus daithne buile agus leimhe: do thuig mé gur bhuáidhreachd spioraíde so mar an gcéadna.

18 Oír *bí* iomarcaigh doilghis a niomarcuigh na heagna: agus an té mhéud- uighios éolus méaduigh sé dóbhrón.

CAIB. II.

Miothaitneamh na saimhe, 4 na náit-reabh sciamhach, 8 agus an tsaidhbhris, &c.

A DUBHAIRT mé ann mo chroidhe, Faicim anois, deirbheochuidh mé thú le subhachus, uimesin bíodh aóibhneas agad: agus, féuch, is díomhaóineas so mar an gcéadna.

2 A dubhairt mé a ttáobh an gháire, *Atá* sé ar buile: agus fan tsúgradh, Cred dá bhfoghnann sé?

3 Diarr mé ann mo chroidhe mé féin do thabhairt dfíon, (achd ag cur dúil mo chroidhe ar eagna); agus greim do ghlacadh don leimhe, nó go bhfaicinn cred *budh* maith do mhacaibh na ndáoine, do dhéanadís faoi neamh ar feadh uile láethe a mbeatha.

4 Do rinne mé dhamh féin oibreacha móra; do chuir mé tighthe súas damh; do phlannduigh mé lubhghoirt fhíneamhna dhamh féin:

5 Do rinne mé gáirdíne agus ubhallghuirt damh féin, agus do phlannduigh mé croinn ionnta do nuile *shórt* toruidh:

6 Do rinne mé locháin uisge dhamh, do fhliuchadh na fiodhbhuidhe léo as a ttigeadh croinn:

7 Fuáir mé seirbhísigh agus cailínighe dhamh, agus rugadh seirbhísigh ann mo thigh; do bhádar fós sealbha móra dáirnéis mhóir agus bhig agam ós cionn a nuile dhuine dá raibh ann Ierusalem romham:

8 Do chruinnigh mé dhamh féin airgidíod agus ór, agus ionnmhus spesialta na ríogh agus na bproibhinneadh: fuáir mé dhamh féin fir cheóil agus mná ceóil, agus aóibhneas mhac na ndáoine, *mar atáid* adhbha chiúil, agus sin do nuile sórt.

9 Marsín do bhí mé mór, agus dfás mé ní is mó ná a nuile dhuine do bhí romham ann Ierusalem: dñan fós mo ghliocus agam.

10 Agus gidh bé ní do shantuígheadar mo shúile, níor chonnaimh mé úatha é, níor chonnuimh mé mo chroidhe ó shólás ar bith; óir do ghairdigh mo chroidhe ann nuile sháothar: agus do bé so mo chuid dom sháothar uile.

11 Annsín dféuch mé air a nuile obair dá ndéarnadar mo lámha, agus air an tsáothar do oibrigh mé do dhéanamh: agus, féuch, do bhí sé uile na dhíomhaóineas agus na bhuáidhreachd spioraíde, agus ní *raibh* tarbha faoi an ngréin ann.

12 ¶ Agus diompoigh mé mé féin do mheas gliocus, agus buile, agus leimhe: óir cred *fhéadas* an duine do *dhéanamh* thig a ndiaigh an rígh? an *ní chéadna* do roinneadh roimhe.

13 Annsín do chonnaire mé go sárúigh-ionn gliocus an leimhe, mar shárúighios solus an dorchadus.

14 *Bíd* súile an duine ghlic iona chionn; acht sibhluigh an tamadán san dorchadus: agus maille ris sin do thuig misi gur bhionann críoch dheighionach dhóibh uile.

15 Annsín a dubhairt mé ann mo chroidhe, Mar theagmhas don namadán, is mairsín féin theagmhas damhsa; agus uimesin cread as a raibh mé ní sa glioca?

Annsin a dubhairt mé ann mo chroidhe, gur diomhaóineas so mar an gcéadna,

16 Oir ní bhí cuimhne ar bith ar an duine nglic ní sa mhó na ar a namadán go síorruidhe; ó bhíos an ní atá anois ann ar na dhearmad annsna láethibh atá ag teacht. Agus cionnus éagus an glic? mar a namadán.

17 Uimesin dfúathuigh mé an beatha; do bhrigh an tsáothair oibrightiúir faoi an ngréin gur doiligh dhamsa é: óir is diomhaóineas a nuile ní agus buáidhreadh spioraíde.

18 ¶ Fós, dfúathaigh mé nuile shaothar noch fuair mé faoi an ngréin: do bhrigh go bhfuigfinn é ag an té do thiucfagh am dhiáigh.

19 Agus cía dhar fíos an mbía sé na dhuine chríonna ná na amadán? acht cheana bíáidh úachtaránacht aige ós cionn mo sháothairsi uile ionar sáothruigh mé, agus ionar fhoillsigh mé mé féin glic faoi an ngréin. Is diomhaóineas so mar an ccéadna.

20 Ar a nadhbharsin do chuir mé rombam mo chroidhe do tharruing tar ais ó nuile sháothar fuair mé faoi an ngréin.

21 Oir bí duine ann agá mbi a sháothar a ccríonnacht, agus a néolus, agus a ecomhthrom; gidheadh is ag an duine nar sáothruigh annsin fhúighis sé é na chuid ronna. Is diomhaóineas so fós agus olc mór.

22 Oir cred atá ag duine dha uile sháothar, agus dá bhuáidhreadh croidhe, iona bhfuair sé sáothar fan ngréin?

23 Oir is doilghiosa a láethe uile, agus is dóbhrón a shaothar; ní ghlacann fós, a chroidhe suáimhneas san noidhche. Is diomhaóineas so mar an ccéadna.

24 ¶ Ní bhfuil ní ann is féarr do dhuine, ná ithe agus ól, agus áoihbneas do thabhairt da anum ann a sháothar. Do chonnaire mé so amhluidh, gur ab ó láimh Dé thig sé.

25 Oir cía fhéadas ithe, nó cía eile fhéadas deithfríughadh chuige, nisa mó ná misi?

26 Oir do bheir *Día* don duine an ní is maith iona radharc eagna, agus éolus, agus sólás: acht don pheacach do bheir sé sáothar, do chruinniughadh agus do chur ar muin a chéile, chor go triubhradh don té is maith a bhfiadhnúise Dé. Is diomhaóineas so fós agus buáidhreadh spioraíde.

CAIB. III.

Nach bhfuil suáimhneas ar bith do chroidhe duine ó neithibh claochloidheuch.

ATA am ag gach uile ní, agus aimsir ag gach uile thionnsnámh faoi neamh.

2 Aimsir chum beirthe, agus aimsir dfagháil bháis; aimsir do phlannndughadh, agus aimsir chum an neithe do plannduigh-eadh do tharruing súas;

3 Aimsir chum marbhttha, agus aimsir chum leighis; aimsir do leagadh síos, agus aimsir do chur súas;

4 Aimsir chum gola, agus aimsir chum gáire; aimsir chum dóláis, agus aimsir chum damhsa;

5 Aimsir do theilgion cloch amach, agus aimsir do chruinniughadh cloch a gceann a chéile; aimsir chum grádh- uighthe, agus aimsir chum cosg ó ghrádh- ughadh;

6 Aimsir le fagháil, agus aimsir le caill; aimsir chum taisgidh, agus aimsir chum cur a muga;

7 Aimsir re stialladh, agus aimsir ré fuaigheal; aimsir re tochd, agus aimsir re labhairt.

8 Aimsir re grádhughadh, agus aimsir ré fuathughadh; aimsir re cogadh, agus aimsir re siotcháin.

9 Cred an tarbha atá ag an té oibrighios annsa ní sháothruighios?

10 Do chonnaire mé an sáothar, thug *Día* do mhacaibh na ndaóine dá númh- lughadh féin ann.

11 ¶ Do rinne sé gach uile ní sgíamh- ach iona am féin: do chuir sé an sáoghal fós ann a croidhthibh, iondus nach bhfaghann duine ar bith amach fíos na hoibre do ní *Día* ó thús go deireadh.

12 ¶ Atá a fhios agam nach bhfuil maith ar bith ionnta, acht go mbiáth *duine* gáirdeach, agus go ndéanadh sé maith ar feadh a bheatha.

13 Agus fós go nitheadh agus go nibh- eadh gach aonduine, agus go solásuigh- eadh sé iona uile sháothar féin, sé sin- tiodhlacadh Dé.

14 Atá a fhios agam, gach a ndéanana *Día*, go mbía sin síorruidhe: ní féidir éinni do chur na chionn, nó éainní do bhuáin de: agus do ní *Día so*, chor go mbiáth eagla ag na *dooinibh* roimhe.

15 An ní do bhí atá sé ann anois; agus an ní bhías do bhí sé ann cheana; agus íarruidh *Día* an ní do chuáidh thort.

16 ¶ Agus tuilleamh oile do chonnaire mé fan ngréin áit an breitheamhnúis, go *raibh* urchóid annsin; agus a náit an cheirt, go *raibh* éaigceart ann.

17 Agus a dubhairt mé ann mo chroidhe, Breithneochuidh *Día* an fíréan agus an drochdhuine: oir atá am ann chum gach uile oibre agus chum gach uile thionscanta.

18 ¶ A dubhairt mé ann mo chroidhe a ttáobh staide mhac na ndaóine, cho- go bhfoillseochadh *Día* iad, agus gc

bhfaicfidís féin nach bhfuil ionnta acht ainnbhearta.

19 Oir an ní theagmhas do mhacaibh na ndaoine teagmhaidh do na hainmhigh-thibh; aoinní amháin theagmhas dóibh: oir mar théid cuid aca déag, is marsin éagas an chuid oile; fós, is áonánál amháin atá aca; marsin nach bhfuil uáisle ag an nduine thar a nainmhidhe: oir is diomhaóineas iad ré chéile.

20 Rachaid uile a naonbhall amháin; don luáithreadh iad uile, agus iompóchuid uile chum luáithrigh a ris.

21 ¶ Cía agá bhfuil a fhios go ttéid spiorad an duine súas, agus go ttéid spiorad an nainmhidhe síos chum na talman?

22 ¶ Uimesin measuim nach bhfuil ní is féarr, ná sólás do bheith ar dhuine iona oibreachaibh féin; oir is é sin a chuid de: oir cía bhéaras é déachuin cred bhias na dhiaigh.

CAIB. IV.

Méaduighidh an míohtaitneamh, leath-trom 4 tuá, 5 leisce, 7 Faint, 9 áonranacht, 13 agus crosdacht na ndaoine.

MArsin dfill mé, agus do mheas mé a nuile leathtrom do nítheas fá ngréin: agus féuch déora na druinge do bhí fá leathtrom, agus ní raibh cabhárthach aca; agus air thaoibh na muinntire do rinne leathtrom orra do bhí neart; achd ní raibh cabhárthach air bith acasan.

2 Uimesin do mhol mé na mairbh do chúaidh déag cheana ní sa mhó ná an drong atá bео fós.

3 Achd, is féarr na iad aráon, an té nach táinic fós, nach bhfaicidh an droich-ghníomh do nithear fáoi an ngréin.

4 ¶ Do mheas mé a ris, gach uile sháothar, agus gach uile obair cheart, gurab air a shonso thuúthuighios duine ré na chomharsain. Is diomhaóineas so fós agus buáidbheadh spioraide.

5 ¶ Fillidh a nóimhidh a lámha fá chéile, agus ithidh a fheoil féin.

6 Is féarr lán duir le suáimhneas, ná an dá láimh lán le sáothar agus le buáidbheadh spioraide.

7 ¶ Annsin diompoigh mé, agus do chonnair mé diomhaóineas fáoi an ngréin.

8 Atá áon amháin ann, agus ní bhfuil a leithéid eile; ní bhfuil fós leanabh nó dearbhrathair aige: gidheadh ní bhí críoch air a shaothar eile; agus ní shástar a shúil ré saidhbhrios; ní mó a deir sé, Cía dhá bhfuilim ag sáothurgadh, agus dá seachnuim manam ar mhaith? Is diomhaóineas so fós, agus, is drochsháothar é.

9 ¶ Is féarr días nó aon duine; do

bhrígh go bhfuil luáigheacht mhaith aca ar son a sáothair.

10 Oir má thuitid siad, toigeobhuidh an fear oile a chompánach: acht a mhairg don té bhios na áonar a nuair thuitios sé; oir ní bhí duine oile aige do chungnamh a thógtha súas.

11 A ris, má luighionn días a bhfochair a chéile, annsin bíaidh siad te: acht cionnus fhéadas duine na áonar a bheith té.

12 Agus má bhuáidhionn áon na agháidh, seasfuid días leis; an ní furas córda filte trí huáire do bhriseadh.

13 ¶ Is féarr leanabh bocht agus críonna ná rígh seannda amadanach, nach géabha teagasg ní sa mhó.

14 Oir is as príosún thig seision do rioghadh; an té fós beirthior iona rioghacht fasúigh sé bocht.

15 Do mheas mé a nuile ní bео noch shiubhlus fan ngréin, ris an dara leanabh sheasfas súas iona áit.

16 Ní bhfuil críoch air an bpobal uile, do nuile dá raibh rompa: an mheid fós thiúctas na ndiaigh ní dhéanadh gáird-eachus annsan. Go deimhin fós is diomhaóinios so agus buáidbheadh spioraide.

CAIB. V.

Liaigheas ar na diomhaíneassa reamh-ráidhte.

Coinnimh do chos a nuair rachus tú go tigh Dé, agus go madh réidhe bhias tú do chluinsion, ná do thabhairt íodhbhartha na namadán uait: oir ní mheasuid siad go ndéanuid olc.

2 Ná bí obann le do bhéal, agus ná bíodh do chroidhe luáth do labhairt éinneithe a lathair Dé: oir atá Dia air neamh, agus atá tusa air talamh: uimesin go má tearc do bhríathra.

3 Oir thig aising tre iomad na ngnoth-uigheadh; agus aitheantar guth a namadán lé hiomad na mbriathra.

4 A nuair do bhéarus tú móid do Dhía, ná cuir cáirde air a díol; oir ní bhfuil dúil aige annsa hamadánuibh: íoc an ní do mhóidigh tú.

5 Is féarr dhuit gan móid do thabhairt, ná móid do thabhairt agus gan a comhall.

6 Ná léig lé do bhéal a thábhairt ar thfeoil peacughadh; agus na habair a lathair a naingil, gurab earráid é: cred as a mbeith fearg ar Dhía fa do ghlórsa, agus obair do lámh do mhilleadh?

7 Oir a niomad na naislingeadh agus a niomad na mbriathar atá iomad diomhaóinis: acht bíodh eagla fós Dé ortsá.

8 ¶ Má chí tú fóirneart air an mbocht, agus cláonadh éigíontach breitheamhnais agus ceirt a bproibhinnse, ná bíodh iongnadh agad anusa chúis: oir ainghidh an

é is airde ná an té is ro áirde: agus atá ann ní is áirde ná iadsan.

9 ¶ Tuilleamh oile; is fa choinne gach áonduine atá tarbha na talmhan: do ní an machaire seirbhís don rígh féin.

10 An té ghrádhúghios airgid ní sástar lé haigiod é; nó an té ghrádhúghios iomarcaigh ré bíseach: is díomhaóineas so mar an gcéadna.

11 A nuair fhásas an mhaóin, fásuigh an lucht ithios é: agus cred é an mhaith don tí ler leis iad, acht a bhfeithiomh amháin lé na súilbh?

12 Is milis codladh an tsáothruigthe, madh beag nó mór íosas sé: acht ní léigíonn a niomadamlacht don tsaidhbhir codladh.

13 Atá olc rombór do chonnaire mé faoi an ngréin, saidhbhris dá thaisgidh don droing ler leis é chum a ndochair féin.

14 Acht imthighe an saidhbhris sin seachad le drochsháothrughadh: agus ginidh seision mac, agus ní bhíonn éainní iona láimh.

15 Mar tháinig sé amach as broinn a mhathar, fillfidh sé táirnochd dimtheacht mar tháinig sé, agus ní bhéara sé éinní dha sháothar, do bhéaradh sé leis iona láimh.

16 Agus is géar an tolsa mar an gcéadna: air an mhodh céadna a táinig sé, go nimtheocha sé amhlúigh: agus cred é an sochar atá ag an té do sháothruigh ní don ghaóith?

17 Ar feadh a uile láetheadh ithidh sé a ndorchadas, agus bí sé lán do dhóbrón agus dfeirg ré na easláinte.

18 ¶ Féuch an ní sin do chonnaire misi: is maith agus is breáda do dhuine ithe agus ól, agus sólasughadh a maith a sháothair uile noch ghlacas sé faoi an ngréin air feadh uile laethe a sháoghail, noch do bheir Día dhó: óir isé sin a chuid ronna.

19 Gach uile dhuine fós dá ttug Día saidhbhris agus maóin, agus dá ttug sé cumhachta ithe dhe, agus a chomhroinn do ghlacadh, agus sólasughadh ann a sháothar; sé so tiodhlacadh Dé.

20 Oir ní mór chumhneochus sé láethe a sháoghail; do bhrígh gur fhreagair Día é a sólas a chroidhe.

CAIB. VI.

Míothaitneamh an tsaidhbhir, shanntaigh, ghortaigh.

ATÁ olc do chonnaire mé faoi an ngréin, agus is coitcheionn a measg na ndaoine é;

2 Duine dha ttug Día saidhbhris, maóin, agus onóir, iondus nach bí éinní deasbhuidh air dha anam do nuile ní budh mian leis, gidheadh ní bheir Día cumhachta

dhó ithe dhe sin, acht ithidh coimhthigheach é: is díomhaóineas so, agus is olc a neasláinte í.

3 ¶ Má gheinion duine céud do chloinn, agus go mairfidh mórán bliadhán, ionnus go mbéid láethe a bhliadhan iomadamluail, agus nach líontar a anam do mhaith, agus fós nach bhféighe sé adhlacadh; a deirim, gur féarr gin nach ttig a hionbhuidh ná é.

4 Oir thig seision a steach lé díomhaóineas, agus imthigh sé a ndorchadas, agus foileochthar a ainm lé dorchacht.

5 Tuilleamh fós ní fhaca sé an ghrían, agus ní raibh éolus aige: is mó an socamhal atá aigesion ná aige súd oile.

6 Má mhairíonn sé fós, míle bliadhán fa dhó, thairis sin ní fhaca sé maith ar bith: nach ttiaghaid uile a náonbhall?

7 ¶ Is chum a bhéil bhíos uile sháothar an duine, acht cheana ní coiscítear a ainmhíán.

8 Oir cred atá ag an duine ghlic ní sa mhó ná atá ag amadán? cred atá ag an mbocht, do fheidir siubhal as coinne na mbéa?

9 Is féarr radharc na súl ná seachrán na toile: is díomhaóineas so mar an gcéadna agus buáidhreadh spioraíde.

10 ¶ An ní do bhí ann do hainmnigheadh sin cheana, agus is fiosach gur bé an duine é: agus ní fhéadann imreasan ris an té is neartmhuire ná é.

11 O atáid mórán do neithibh mhéadúghios díomhaóineas, cred an maith atá ag an duine ann?

12 Oir cía dhar fios cred is maith don duine san tsáoghalso, a láethibh a bheatha díomhaóine uile noch chaithios amhuil sgáile? óir cía fhéadas a innisin do dhuine cred bhías na dhiaigh faoi an ngréin?

CAIB. VII.

Gur leasughagh fós ar dhíomhaineas, deagh ainm, 2 fulang, 11 agus gliocas, 23 noch atá do fhaghail.

IS féarr ainm maith ná ola mhórluáigh agus lá an bháis ná ló an bheirthe.

2 ¶ Is féarr dul go tigh an doilghis ná dul go tigh a nféasta: óir isé sin críoch dheighionach gach áonduine; agus cuirfidh an béo le na chroidhe é.

3 Is féarr doilghios ná gáire: óir le dubhachas na gnúisi do nithear an croidhe ní is féarr:

4 Bí croidhe a neagnuigh a ttigh na cumhadh; acht bid croidhte na namadán a ttigh an tsabhachuis.

5 Is féarr éisteachd re hachunhusán a neagnuidh, ná do dhuine éisteachd re habhrán na namadán.

6 Oir amhuil briosgarnach na ndos faoi phota, is mairsin bhíos gáire a namadáin : is diomhaoinéas so mar an ccéadna.

7 ¶ Go deimhin cuiridh leathtrom, duine crionna ar buile; agus millidh tiodhlacadh an croidhe.

8 Is féarr críoch dheighionach neithe ná a thosach : agus is féarr an foighideach a spioraid ná an tuuibhreach a spioraid.

9 Ná bí deithniosach ann do spioraid chum feirge : oir comhnuighidh a nfearg a mbrollach na namadáin.

10 Ná habair, Cred an fáth a rabhadar na laethe roimhe ní is féarr ná iadso ? oir ní glic dhuít so dfiafruighe.

11 ¶ Is maith a neagna maille re hoighreach : agus bí a tharbha ag an mhéid do chí an ghrian.

12 Oir is sgáile a neagna, agus is cumhdach an tairgiod : acht isé dearscnuighadh a néoluis, go tabhair a neagna sáoghal don druing agá mbí sí.

13 Meas obair Dé : oir cia fhéadas sin do dhéanamh díreach, noch do rinne seision cam ?

14 Bí lúathgháireach a ló do shonuis, acht meas a ló do dhonuis : do chuir Dia féin so na aghaidh súd, an chor nach bhfuigheadh duine aoinní na dhiáigh.

15 Do chonnairc mé na huile neithe a laéthibh mo dhíomhaoinís : bí duine firéanta thuitios iona ionnracas, agus bí drochdhuine fhaduighios a laéthe iona olc.

16 Na bí ceart go ro iomarcach ; agus ná déana thú féin ro chrionna : créd as a millfa thú féin ?

17 Ná bí go ro olc, agus na bí amadánach : créd as a néagfa roimhe ham ?

18 Is maith dhuit greim do bhreith airso ; iadhsó fós, na tarruing do lámh : oir an te ar a mbí eagla Dé tiucfuidh sé asta amach uile.

19 Neartuigh an gliocus duine crionna ní is mó ná deithneamhar do dhaoínibh cumhachtacha atá annsa chathruigh.

20 Oir ní bhfuil duine firéanta air an talamh do ní maith, agus nach bpeac-uighionn.

21 Ná tabhair aire fós do gach éonfhocal dá laibheorthar ; deagla go ccluinféa do shearbhfhoghantuíghe dot mballughadh :

22 Oir is minic fós bhíos a fhios ag do chroidhe gur mhalluigh tú féin amhluidhsin dábine oile.

23 ¶ Le heagna do dhearbhamé so uile : a dubhairt mé, Bíaidh mé glic ; acht dob fhada sin uáim.

24 An ní sin atá ro fhada uáim, atá ro dhomhuin, cia fhéadas a thuicsin ?

25 ¶ Thug mé mo chroidhe dfagháil éoluis, agus do spionadh, agus diarruidh

eagna, agus réusuin neitheadh, agus dfios urchoide na leimhe, eadhon na hamadánachda agus na buile :

26 Agus do gheibhim ní is seirbhe ná an bás an bhean, ag ar paintéir agus lionta a croidhe, a lámh amhuil géibhionn : gidh bé do ní toil Dé rachaidh sé as uáithe ; acht géabhthar an peacach lé.

27 Féuch, fuair mé so, (ar an seanmontuigh), ag meas gach aón lé haón, dfaghail fheasa na céille amach :

28 Noch atá manam diarruidh fós, acht ní fhaghaim é : fuair mé aóinfhear a measg míle ; acht bean na measg sin uile ní bhfuair mé.

29 Féuch, ag so amháin fuair mé, go ndéarnuidh Dia an duine firéanta ; acht diarradar féin iomad smuaintighthe amach.

CAIB. VIII.

Umhla cubhaidh do ri. 12 Agus gur fearr deagh dhuine a naindeisi, no neamhdhuine a nooir.

CIA atá mar a neagnuidhe ? agus cia dhar fios ciall neithe ? do bheir eagna an duine air a ghnúis déallrughadh, agus athrochar dánacht a aighthe,

2 ¶ Comhairlighim dhuit aithne an rígh do choimhead, agus sin ar son mhionna Dé.

3 Ná bíodh deithfir ort do dhul as a radharc : ná seas a ndroichní ; oir do ní seision an ní is áill leis féin.

4 Mar a mbí focal an rígh, bí cumhacht : agus cia fhéadas a rádh ris, Cred é sin do ní tú ?

5 Gidh bé choimhlionas a naithne ní mhothochuidh sé droichní ar bith : agus bí fios aimsire agus breitheamhnus ag croidhe an duine ghlic.

6 Do bhrígh go bhfuil ag gach uile thionnsgnamh an agus breitheamhnus, uime sin is trom trúaighmbéile an duine air féin.

7 Oir ní fheidir sé ann ní bhías ann : oir cia fhéadas a innisin do ca huáir bhías sé ann ?

8 ¶ Ní bhfuil duine ar bith agá bhfuil cumhacht air an spioraid chum a spioraíde dfostogh ; ní mó atá cumhacht aige a ló an bháis : agus ní bhfuil deaghailt aige annsa ccogadh sin ; ní mó sháorfás an tolc an drong do bheir iad féin dó.

9 Do chonaic mé so oile, agus thug mé mo chroidhe do nuile obair do níthear faoi an ngréin : bí fuair ann a riaghlann duine ós cionn aroile chum a dhochair féin.

10 Agus is marsin do chonnaic mé na drochdhaóine dá nadhlacadh, noch do thigeadh agus dimthigeadh ó áit an náimh, agus do dearmadadh annsa chath-

ruidh iad iona ndéarnadh sin: is díomhaóineas so mar an cceadna.

11 ¶ Do bhrígh nach ccurthear breitheamhnus a *naghaidh* dhroichghníomha a geríoch ar ball, uime sin bíd croidthe chloinne na ndaóine ar lasadh chum uile do dhéanamh.

12 ¶ Dá mbeith go ndéanadh peacach olc céud náir, agus go bhfaideochuidh a *laethe*, gidheadh go deimhin atá fios agam go mbeithior go maith ag an ndruing eagluighios Dá, noch air a mbí eagla dá lathair:

13 Acht ní bheithior go maith ag an ndrochdhuine, ní mó fhaideochus sé a *laethe*, *biáidh* sé amhuil scáile; do bhrígh nach eagluighionn sé roimhe Dá.

14 Bídh díomhaóineas noch do nithear air an tgalamb; go mbid *daóine* fireanta, dá tteagmhann do réir oibreach na cciontach; a ris, bíd cionntuigh, da tteagmhann do réir oibreach na bhfiréun: a dubhairt mé *gur* díomhaóineas so mar an cceadna.

15 Annsin do mhol mé an subhachas, do bhrígh nach bhfuil ní is féarr ag an nduine faoi an ghréin, na ithe, agus ól, agus beith subhach: óir fanfuadh sin aige do sháothar *laethe* a fheatha, noch do bheir Dá dhó faoi ngréin.

16 ¶ A nuair thug mé mo chroidhe déolus na heagna, agus dfaicsin an ghnóthuighe do nithear ar talamb: bíodh nach bhfaicionn *duine* codhladh lé na shúilibh lá nó oidhche:

17 Annsin dfeuch mé air obair Dé uile, nach bhféadann duine a nobair do nithear faoi an ngréin dfhagáil amach: do bhrígh bíodh go tiubhradh duine a dhithchioll air a fhagháil amach, gidheadh ní bhfuighuigh se é; tuilleamh fós; bíodh go saoilfeadh *duine* críonna a néolus sin dfhagáil, tháiris sin ní bhia ar chumas a fhagháil.

CAIB. IX.

Gur fódhomain agus dubhuigean dhó-aithnighe, obair Dé, 13 agus gu buádhuigh éugna ar neart.

THÁIRIS so do chuir mé romham ann mo chroidhe so uile dfoilsíughadh, go bhuil an firéun, agus an teagnuidhe, agus a noibreacha, a láimh Dé: ní féas do dhuine ar bith grádh no fuath *re* gach ní dá bhfuil rompa.

2 Is ionann *thig* gach uile ní do nuile dhuine: is ionann críoch do nfréun, agus don chiontach; don mhaith agus don ghlan, agus don neamhghlan; don tí fódhbras, agus don tí nach fódhbrann: mar *bhíos* an *duine* maith, marsin *bhíos* an peacach; agus an té mhionnuighios, mar an té eagluighios mionna.

3 Is olc so a measg na huile *neithe* dá ndéantar faoi an ngréin, go bhfuil aóinchinneamhuin aca uile: atá fós, croidhe chloinne na ndaóine lán dolc, agus do bhuile iona ccroidhe an fad mhairfid siad, agus na dhiaighsin *tiaghaid* chum na marbh.

4 ¶ Óir atá dóthchus ag an tí atá ceangailte ris a nuile bhéo: óir is féarr madradh béo ná leomhan marbh.

5 Óir atá a fhiós aig na héodhuibh go néagfuid siad: acht ní bhí fios *neithe* ar bith ag na mairbh, ní mó atá luáigheacht ar bith aca ní sa mhó; óir dhearmadadh a cuimhne.

6 Atá fós a ngrádh, agus a bhfuath, agus a ttnúth, anois cailte: ní mó bhias aca go bráth a ris cuid *dabinní* da ndéantar faoi an ngréin.

7 ¶ Imthigh romhad, ith harán maille re sólás, agus ibh thfion le croidhe súgach; óir gabhuidh Dá anois hoibreacha.

8 Biadh héadach a ccombnuidhe geal; agus ná bíodh easbhuidh uinnemeinte air do cheann.

9 Tabhair do bheátha go gairdeach a bhfochair do mná air a mbí grádh agad air feadh uile *laethe* sháoghail do dhíomhaóinis, noch thug sé dhuit faoi an ngréin, uile *laethe* do dhíomhaóinis: óir isí sin do chuid annsa tsháoghais, agus ann do sháothar do gheibh tú faoi an ngréin,

10 Gidh bé ní gheabhas do lámh ré a dhéanamh, déan é red dhithchioll; óir ní bhfuil obair, nó tionnsgnamh, nó éolus, nó eagna, ann sa nuáigh, mar a racha tú.

11 ¶ Dfíll mé, agus do chonnaire mé faoi an ngréin, nách don luath *atá* an choimhling, nó an cath don neartmhar, nó fós an tarán do neagnuidh, nó fós saidhbhrios do na daóinibh tuigsionacha, nó fós fabhar do lucht an ghliocuis; acht go tteagmhann am agus cinneamhuin dóibh uile.

12 Óir ní fíós don duine fós a am féin: do nós na niasg gabhthar a ndroichlón, agus amhuil na heoin gabhthar san phaintéar; marsin *bhí* clann na ndaóine gabhtha a ndroch am, a nuair thuitios sé go hobann orra.

13 ¶ Do chonnaire mé fós an chríonna-achtsa faoi an ngréin, agus is mór dhamh í:

14 Do *bhí* cathair bheag, agus beagán daoine innte; agus tháinig rígh mór na haghaidh, agus do shuigh sé na tinnchioll, agus do chuir sé daingneacha móra súas na haghaidh.

15 Anois do frith innte duine bocht eagnuidhe, agus do thárlaigh sé an chathair lena eagna; gidheadh níor chumh-nígh áondúine an duine bochtsin.

16 Ann sin a dubhairt misi, *Is féarr eagna ná neart*: thairis sin tarcuisnighthior eagna an duine bhoicht, agus ní héistior a bhriathra.

17 Eistior briathra na ndaoine nglic a gcionas ní sa mhó ná comhaire an té riaghlus a measc amadán.

18 *Is féarr críonachd ná airm cogaidh*: acht millidh aóinpheacach amháin mórán inaitheasa.

CAIB. X.

Anaghaidh onóir na nscráiste, 18 leisge, 20 agus dhroch-rún attuobh an rígh.

DO bheirid cuile mhairbh air ola an photecari drochbhaladh do chur amach: *marsin* do ní beagan leimhe an té air a mbi meas gliocuis agus onóra.

2 Bí croidhe an duine ghlic air a láimh dheis; acht bí croidhe an namadán air a lámh chlé.

3 A núair fós, shiubhuighios an té bhíos ná ómmhid annsa tslighe, cailligh a eagna air, agus a deir sé ré gach áon *guraib* amadán é.

4 Ma éirghionn spiorad a núachtaráin ad aghaidh, ná fág háit; óir ciúnuigh ámhla cionta móra.

5 Atá olc do chonnaire mé faoi an ngréin, amhuil seachrán thig ó núachtarán:

6 Cuirthear an leimhe a nárrachtas mhór, agus suighid na saidhbhre a náit ísil.

7 Do chonnaire mé seirbhísigh air eachaibh, agus prionnsadha amhuil seirbhísigh ag siubhal air an titalamh.

8 An té thochlas poll tuitfidh sé féin ann; agus gidh bé bhrisios fal, goirteochuidh naithir nimhe é.

9 Gidh bé áthruighios clocha, goirteochthar léo é; agus biaidh an té scoiltios connadh a nguáis leis.

10 Má bhíonn an tíarann máol, agus nach géireochuidh sé an faobhar, caithfidh sé tuille neirt do chur leis: acht *is* tarbhach a neagna chum tréoruighthe.

11 Go deimhin goirteochuidh a naithir nimhe gan droigheacht; agus ní féarr an síorchainteach.

12 *Bid* briathra bhéil an duine ghlic grásamhuil; acht sluífid puisíne a namadán é féin suas.

13 *Is* amadánacht tosach bhriathar a bhéil: agus is buile urchóideach críoch a chainte.

14 Bí an tamadán fós lán do bhriathruibh: ní fheidir duine créd bhías ann; agus nía fhéadas innsin, créd bhías na dhiaigh?

15 Tuirsigh saothar na namadan gach áon aca fa leith, do bhrígh nach éol do dul don chathruigh.

16 ¶ A mhairg dhait, a thír, a nuair is leanabh do rígh, agus ithid do phrionnsuidhe biadh ar maidin!

17 *Is* sona thusa, a thír, a nuair bhus mac na náas do rígh, agus iothuid do phrionnsuidhe iona am féin, chum neirt, agus ní chum meise!

18 ¶ Le hiomad leisge tuitidh an foirgneadh; agus tre dhiomhaóineas na lámh silidh an tigh thríd.

19 ¶ Do níthear féusta chum sugartha, agus do ní an fion súgach: agus freagraidh an tairgiod na huile *neithe*.

20 ¶ Ná malluigh an rígh, ná headh ná déana ann hinntin; agus ná malluigh an saidhbhir ann do sheomra leaptha: óir iomchóruigh éun a naiéir do ghlór, agus an ní ar a bhfuilid sciatháin inneosuidh sé an chúis.

CAIB. XI.

Daonacht do chuimhniughadh, 7 le bás agus breitheamhnas, a nam na hóige.

TEILG harán air na huisgeadhuibh: óir do gheabha tú é tar éis mórán do láethibh.

2 Tabhair cuid ronna do mhóirsheisior, agus mar an ceadna dóchtar; óir níor fheadair tú cred an tolc bhías air an titalamh.

3 Má bhíd na néulla lán dfearthuinn, folmhuighid *iad féin* air an titalamh: agus ma thuitiann an crann budh dheas nó budh thuaidh, annsa náit a tuitfidh ann crann, is ann bhías sé.

4 An té ghéillios don ghaóith ní shíolchuifidh sé; agus an té bhéaras aire do na néullaibh, ní bhainfe sé.

5 Mar nach bhfeadair tú créd é slighe na spioraide, *nó* cionnus *fhásuid* na cnámha a mbroinn na mná bhíos torrach: *marsin* nach bhfeadair tú oibreacha Dé noch do ní a nuile ní.

6 Cuir do shíol ar maidin, agus ná fill do lámh tráthnóna: óir níor fheadair tú cía bhéaras biseach, so ná súl, nó an *mbéid* aráon comhmaith ré chéile.

7 ¶ Go deimhin *is* milis an solus, agus *is* ní solásach do na súilibh an ghrian dfeithiomh:

8 Acht ná mhairiann duine iomad bliadhan, agus gairdiughadh ionnta uile; thairis sin cuimhnigheadh sé láethe an dorchadais; óir budh iomadamhuil iad. *Is* diomhaóineas a nuile ní dá ttig.

9 ¶ Gáirdigh, a dhuine óig, ann hóige; agus cuireadh do chroidhe súgachus ort a láethibh hóige, agus siubhail a slighthibh do chroidhe, agus a radharc do shúl: acht bíodh a fhios agad, ar son na *neithionnso* uile go ttiubhraidh Dia chum breitheamhnus thú.

10 Ar a nadhbharsin díbir dóbrón as do chroidhe, agus cuir úait olc as thfeóil: óir is díomhaóineas leanbuigheacht agus óige.

CAIB. XII.

Foillsiughadh fioghurdha ar an áois arsaídh, 3 agus ar an ard-chúis.

CUIMHNIGH a nois do Chruthaightheóir a láethibh hóige, suil thiocfuid na drochlaéthe, nó dhruidfíd na bliadhna ríot, a naibeora tú, Ní bhfuil sólás air bith agam iontadh;

2 An fad nach bía an ghrian, nó an solus, nó an ghealach, nó na réulta, dorchaidhthe, nó nach bhfillid na néulla tar éis fearthanna:

3 Ann sa ló a ccríothnochuid coimh-éaduighthe an tige, agus a ccláonfuid na daoine láidre iad féin, agus a scuirfid na meillteóirigh do bhrígh go bhfuilid tearc, agus an drong fhéuchas amach annsna fuinnéogaibh go mbid dorchaidhthe,

4 Agus go ndruidhghthear na doirsi annsna sráidibh, a nuáir bhios fuáim na meilte ísiol, agus go néireocha sé súas lé gath a néin, agus go ttiubharthar uile ingheana an cheoil go hísiol;

5 A nuáir fós bhias eagla orra ó ní árd, agus ó chritheagal annsa tslighe, agus bhláitheochus an crann almonda, agus go madh húalach an dreóllan teasbhuidh, agus fhailleochus an fonn: do bhrígh go téid an duine go háit a sháoghail, agus go téid na cumhthuigh timchioll na sráideann:

6 No suil sgaóilfidhthean an córda airgid, nó brisfighthior an bulla órdha, nó bhias an meadar briste ag an ttoobar, nó an roith briste ag an ttiubruid.

7 Annsin fillfidh an luáithreadh chum na criadh mór do bhí sé: agus fillfidh an spiorad chum Dé noch thug iad é.

8 ¶ Díomhaóineas na ndiomhaóineas, ar an seanmóntuigh; is díomhaóineas a nuile.

9 Agus tuilleamh fós, do bhrígh go raibh an seanmóntuigh glic, do mhéin sé éolus do ghnáth don phobal; thug sé fós aire mhaith, agus do spion sé amach, agus do chuir mórán seanfhocal a nórdughadh.

10 Do thairg an seanmóntuighe briathra toghtha dfagháil amach: agus an ní do scríobhadh do bhí sé díreach, briathra na fírinne.

11 Atáid briathra a neagnuidh amhuil cleatha, agus amhuil tairngidh ar na ndaingniughadh ré maighistreibh na noireachtas, noch do bheirthior ó áon tréaduighe amháin.

12 Agus tuilliomh, a mhic, maille riú so, gabh múnadh: ní bhí críoch air iomad leabhar do dhéanamh; agus is cuirthe do nfeóil iomad an stuidéir.

13 ¶ Cluimíd críoch na cúise uile: Eagluigh Día, agus coimhead a aitheanta: óir sé so iomlán an duine.

14 Oir do bhéaruidh Día gach uile obair chum breitheamhnais, maille re: gach uile ní secréideach, mas maith, nó mas olc é.

Caintic SHOLAIMH.

CAIB. I.

Ar eachd fhioghardha, ata malairt ghrádha Chríost don eaglaise, (no do nanam ghlan;) agus a ngrád sin dósan fa seach, ar ná thuisbeineadh.

CAIN TIC na ccainticeadh, noch is lé Solamh.

2 Pógadh sé misi lé póguibh a bhéil: óir is féarr do ghrád ná fion.

3 Do bhrígh deagbholuidh huinnimeinte maithe is cosmhuil haim ré ola dóirte amach, uimesin grádhuidh na maighdiona thú.

4 Tarruing misi, ríothfám ad dhíáigh: thug an rígh dhá sheomradhuibh mé: bíáidh luáthghaire oruinn agus do dhéanam gáirdeachus ionnadsa, agus cuimhneochum do ghrád nísá mhó na fíon: is ionmhuin leis an bhfirean thú.

5 ¶ Atáimse dubh, acht sgíamhach, ó a ingheana Ierúsálem, amhuil páillíun Cédair, amhuil cúirtine Sholaimh.

6 Ná féuchuidh orumsa, do bhrígh go bhfuilim dubh, do chionn gur fhéuch an ghrian orum: do bhádar clann mo mbathar feargach riom; do rinneadar coimhéaduigh a lubhghoirt fhíneamlua dhíomsa; acht níor choimhead mé mfíneamhuin féin.

7 ¶ Innis damh, thusa air a bhfuil grádha ag manam, cáit a ninghiltinn tú, cá háit a suáimhnighionn tú do thréad san meadhón laoi: óir cred as a mbéinnsi mar áon diompochadh do leatthaóibh láimh ré tréadoibh do chompanach?

8 ¶ Muna bhfeidirse, ó thusa is scíamhcha a measg na mban, imthigh romhad amach le coiscéimibh an tréada, agus beathaidh do mheannáin a bhfochair pháillíun na nádhaireadh.

9 ¶ Do choimhneas mé thú, O a ghrádh, ré cuideachtuín mharcach a ccarb-
aduibh Phárao.

10 Is breághdha do ghruáidhe lé peirsibh
séud, do mhúinéal lé slabhradhuibh óir.

11 ¶ Do dhéanamne imle ór dhuit
maille lé fulangaibh airgid.

12 ¶ An feadh bhías an rígh na shuighe
air a bhórd, cuiridh mo spíocnard a bholadh
uadha.

13 Is ceanglachán mirr dhambhsa mo
ghrádh; luighfidh sé air feadh na hoidhche
idir mo chiochuibh.

14 *Atá* mo ghrádh dhambhsa *amhail*
triopall camphir a bhfineamhuin Engedi.

15 Féuch, *atá* tú sgíamhach, a ghrádh;
féuch, *atá* tú scíamhach; *atáid* súile
coluim agad.

16 Féuch, *atá* tú breágha, a ghrádh,
agus, taitneamhach: *atá* fós ar leabuidh
glas.

17 Is cedair gabhla ar ttighe, agus is
do ghiumhas ar táobháin.

CAIB. II.

Gradh, 8 dóchas, 10 agus gairm na heag-
luise. 14 *Aire Chríod orra*; 16 agus
a muinighinne.

IS misi rósa Sháron, agus lile na
ngleann.

2 Mar bhíos an lile a measg na ndosán,
is mairsin bhíos mo ghrádhsa a measg na
ninghean.

3 Mar bhíos a nabhall a measg chrann
na coilleadh, mairsin bhíos mo ghrádhsa a
measg na mac. Do shuigh mé síos fa na
scáth maille ré dúil mhóir, agus do budh
mílis a thoradh dom charbad.

4 Rug sé go tigh na fleidhe mé, agus ba
ní a bhratach a ghrádh dhambhsa.

5 Connaimh mé ré flagúnaibh, comh-
fhurtaigh ré hubhalluibh mé: óir *atáim*
tinn tré ghrádh.

6 *Atá* a lámh chlé fám chionn, agus
teannaidh a lámh dheas ris mé.

7 Aithnighim díubh, a ingheana Ierusa-
lem, maille ré pocalibh, agus ré heilitibh an
mhachaire, gan mo ghrádh do chorrughadh
súas, nó do mhúsgladh, nó go ttogra sé
féin.

8 ¶ Guth mo ghrádhuih! féuch, *atá*
sé ag teacht a léimnigh ar na sléibhtibh,
ag túslogadh ar na cnocaibh.

9 Is cosmhúil mo ghrádh ré poc, nó re
cáirrfhiadh óg: féuch, seasuigh sé táobh
shiar dar mballaine, féuchuidh sé amach
air fhuinneóig, dhá tháisbeanadh féin thríd
an laitis.

10 ¶ Do labhair mo ghrádh, agus a
dubhairt sé ríom, Eirigh súas, a ghrádh,
mo áon bréadha, agus tárr liomsa.

11 Óir, féuch, do chuáidh an geimhreadh

thoruinn, *atá* a nfearthuinn thoruinn agus
ar nimtheacht;

12 Taisbeanuid na blátha air an ttalamh;
tháinig aimsir ceóil na néun, agus do chlos
guth a nfearáin ionar ttríne;

13 Cuiridh an crann fige fhígeadhá úra
amach, agus na fineamhna maille ris an
ccaóir mbig ag tabhairt bholaídh *maith*
úatha. Eirigh, a ghrádh, mo áon breágha,
agus tárr uait.

14 ¶ O mo cholúm, *atá* a scoiltibh na
cairge, a náitibh secréideacha na staigh-
readha, faicim do ghnúis, cluinnim do ghuth;
óir is binn do ghuth, agus is breágha do
ghnúis.

15 Gabh dhúinn na sionnuigh, na sionn-
uigh bheaga, mhillios na fineamhna: óir
atáid cáora beaga air ar bhfineamhuin.

16 ¶ Is liomsa mo ghrádh, agus is leis
mé: do ní sé inghilt a measg na lileadh.

17 Nó go néirghidh an lá, agus go
nimthigh an scáile, fill, a ghrádh, agus bise
amhuil poc nó mar cháirrfhiadh óg ar
shléibhtuibh Béter.

CAIB. III.

Cathughadh agus buáidh na heagluise,
6 agus a maoidheamh um Chríod.

AN sa noidhche air mo leabuidh díarr
mé an té ghrádhughios manam:
díarr mé, acht ní bhfuaras é.

2 Eireochad a nois, agus racha mé fa
geuáirt na caitheach aunsna sráidibh, agus
aunsna slighthibh fairsionga iarrfa me an
te air a bhfuil grádh manma: díarrus é,
acht ní bhfuair mé é.

3 Fuaradar an lucht faire do bhí tim-
chioll na caitheach mé, *ris a ndubhairt*
mé, An bhfacabhair an té air a bhfuil
grádh manma?

4 Is goirid do chuáidh mé úatha, a
núair fuair mé an té ghrádhughios manam:
do chonnuimh mé é, agus níor leig mé dhó
imtheacht, nó go ttugas go tigh mo
mhathar é, agus go seomra na mná do
ghabh a mbroinn mé.

5 Cuirim díachaibh oruibh a ingheana
Ierusalem, tre phocaibh, agus tre éilitibh
an mhachaire, gan mo ghrádh do chorrugh-
adh súas, nó a mhúsgladh, nó go madh
toil leis féin.

6 ¶ Cía hé so thig as an bhfásach
amhuil pileuruibh deatuighe, deaghbholaidh
le mirr agus lé túis, lé huile phúdar an
cheannuighthe?

7 Féuch a leabuidh, noch is le Solamh;
atáid trí fithchid fear cródha na thimchioll,
do churadhuibh Israel.

8 *Atáid* clóidhmhthe aca uile, éolach a
ccogadh: *atá* a chlóidhiomh aig gach
áonduine air a shliasúid tre eagla san
noidhche.

9 Do rinne an rígh Solamh dho féin carbad dfíodhbhuídh Lebanon.

10 Do rinne sé a philéir sin dairgíod, a íochtar dóir, a fholach do phurpair, a lár ar na phábháil le grádh, ar son ingheana Ierúsálem.

11 Eirghidhe amach, a ingheana Sion, agus féuchaidh air an rígh Solamh gona choróin ler choróinigh a mhathair é a ló a dhála, agus a ló gháirdcachuis a chroidhe.

CAIB. IV.

Maise na ndaoine bheanas do Chríod.

8 A ghrádh dhoibh, 16 agus a nguídhesi ar bhí deas na choinne.

FEUCH, atá tú sgíamhach, a ghrádh: féuch, atá tú breágha; atáid suile coluim agad ann do chiabhuibh: atá do ghrúag amhuil tréud gabhar, noch do chithior ó shliabh Gílead.

2 Is cosmhúil thfíacla ré tréud cáorach béarrtha, a núair thigid a níos ó ra níghe; a mbeiríonn gach áon díobh cúpla, agus nach bí áon sheis na measg.

3 Is cosmhúil do phuisine ré snáithe scairléid, agus is deaghmhaiseach do chómhíradh: is cosmhúil do chamóga ara re píosa pomgranaid a stigh ann do chiabhuibh.

4 Is cosmhúil do mhuineal ré tor Dháibh do cuireadh súas don narmáil, air a mbí míle buicléir crochta, sgiatha dhaóine neartmhara uile.

5 Is cosmhúil do dhá chích ré dhá phoc óga atá na ccúpla, noch do ní inghilt a measg ná lileadh.

6 No go néirghíonn an lá, agus go tteithid na scáileadh rompa, rachá misi go sléibhtibh an mhirr, agus go cnoc na túise.

7 Atá tú uile breágha, a ghrádh, ní bhfuil cáidhe ar bith ionnad.

8 ¶ Tárr liom as Lebanon, a bhainchéile, liomsa as Lebanon: féuch ó mhullach Anána, ó mhullach Shenir agus Hermon, ó úamhuibh na leomhan, ó shléibhtibh na leopard.

9 Déignidh tú mo chroidhe, a dheirbhshíur, a bhainchéile; déignidh tú mo chroidhe le háon dot shúilbh, le háon tsabhra dot mhuineul.

10 Créd é breághachd do ghradh, a dheirbhshíur, a bhainchéile! ciodh a mhéid is féarr do ghrádh ná fíon! agus boladh huinmeinte ná a nuile spíosradh!

11 Silid do phuisine, a bháinchéile, amhuil criathar meala: atá mil agus bainne faoi do theangaidh; agus boladh héaduigh mar bholadh Lebanon.

12 Is gáirdín ar na iadbadh mo dheirbhshíur, mo bhainchéile; tobar ar na dhruid súas, tiobruid ar na séaladh.

13 Is ubhallghort pomgranat do phlann-duighe, le tórtuibh millse; cipres, maille re spíocnard.

14 Spíocnard agus cróch; calamus agus cinamon, maille ris a nuile chrann túise; mirr agus aloes, maille ris a nuile spíosra toghtha:

15 Tobar na ngáirdíneadh, tobar uisgeadh mbéo, agus srotha ó Lebanon.

16 ¶ Múscaíl, a gháoth thúáigh; agus tárrsa, a gháoth a neas; séid air mo gháirdín, chor go seideadh a spíosradh amach. Tigeadh mo ghrádh chum a gháirdín, agus itheadh sé a thóirthe taitneamhaigha.

CAIB. V.

Cuireadh Chríod, 2 meirtniughadh na heagluisi. 9 Agus subhailceadh Chríod.

ATAIM ar tteacht dom gháirdín, a dheirbhshíur, a bhainchéile: do chruinnigh mé mo mhirr, agus mo spíosradh; a duáidh mé mo chriathar meala maille re mo mhil; dibh mé mfíon lem bhainne: ithidh, a chairde; ibhidh, ibhidh fós go lór, a áos grádh.

2 ¶ Codluim, acht músgluidh mo chroidhe; sé guth mo ghrádhugh bhuaílios, gha rádh, Oscuil damhsa, mo dheirbhshíur, mo ghrádh, mo cholom, mo neamhthruaillighthe: óir atá mo cheann líonta do dhruicht, agus mo chiabha le bráonuibh na hoidheche.

3 Do chuir mé mo chóta dhíom; ciondus chuirfead orum é? dionnail mé mó chosa; ciondus shaileochus mé iad?

4 Do chuir mo ghrádh a lámh a steach a bpoll an doruis, agus do chorruigheadar minnighe ris.

5 Déirigh mé súas dosgladh dom ghrádh; agus do shiliodar mo lámha le mirr, agus mo mhéir lé mirr deaghbholuidh, ar bhacánuibh an ghlaís.

6 Dfósguil mé dom ghrádh, acht do sheachuim mo ghrádh é féin, agus do imthigh sé: do mhainnigh mo chroidhe a nuáir do labhair sé: diarr mé é, acht ní bhfuair mé é; do ghoir mé air, acht ní thug sé freagra orum.

7 Fuáir an lucht faire do chuáidh fa gcúairt na caithreach mé, do bhuaileadar mé, do loiteadar mé; rugadar lúchd coimh-éada na mballadh folach mo chinn uáim.

8 Cuirim dúaladh oruibh, a ingheana Ierusalem, má gheibhtí mo ghrádh, go ninnistí dhó, go bhfuilimse tinn lé grádh.

9 ¶ Créd é thfear grádhhsa ní as mó ná grádhach oile, ó thusa is breádhgha a measg na mban? créd é thfear ghrádhhsa ní sa mhó ná grádhach oile, as a ccuireann tú an cúram sin oruinne?

10 Atá mo ghrádhhsa geal agus dcarg, an té is fear bratuighe ar dheith míle.

11 *Atá* a cheann mar a nór is finéulta, *atáid* a chiabha casda, agus dubh mar an bhfiach.

12 *Atáid* a shúile mar *shúilibh* coluim láimh ris na srothuibh uisce, ar na níghe le bainne, agus ar na suigheadh go ceart.

13 *Atáid* a ghruaidhe mar leabuidh spíosradh, mar bhláithibh deaghbholuigh : a phuisiníge *amhuil* lile, ag silt mhírr dheaghbholuigh.

14 *Atáid* a lamha amhuil fáinníge óir ar na ccur ar bherill ; *atá* a bholg *amhuil* imhóg loinnreach air na fholach lé saphiribh.

15 *Atáid* a chosa amhuil piléir marmuir, air na suigheadh air fhulangaibh dór fhínealta : a ghnúis amhuil Lebanon, oirdheirc mar na céadair.

16 *Atá* a bhéul ro mhilis ; *atá* sé fós, thríd amach go grádhach : *isé* so mo ghrádhsa, agus *isé* so mo chara, ó a ingheana Ierusalem.

CAIB. VI.

Creideamh, 4 coinghiolladha na heagluise, 10 agus grádh Chriosd.

CA háit a ndeachaidh thfear grádha, ó thusa is sciamaíde a measg na mban ? cáit ar imthigh do ghrádh a leath-táobh ? chor go níarrfamaois é maille riot. 2 Do chuáidh mo ghrádhsa síos dá gháirdín, go leabuidh na spíosradh, dinghilt annsna gáirdínibh, agus do chruinniughadh lile.

3 Is le mo ghrádh *misi* agus *is* liomsa mo ghrádh : *atá* sé dhá bhláthadh a measg na lileadh.

4 ¶ *Atá* tú sgíambach, ó mo ghrádh, amhuil Tirsah, deagmhaiseach amhuil Ierusalem, úathbhasach amhuil *slúagh* go mbratachaibh.

5 Iompoigh do shúil uáim, óir do sháruigheadar mé : *atá* do ghrúag amhuil speil ghabhar ag teachd ó Ghilead.

6 *Atáid* thfiacta amhuil tréud cáorach noch téid súas ó na níghe, agá mbeiríonn gach áon díobh cúpla, agus nach bí áon seasg eatorra.

7 *Atáid* do chamoga ara amhuil píosa do phomgranat táobh a stigh dot chiabhuibh.

8 *Atá* annsin trí fithchid bainríoghan, agus ceithre fithchid leannán, agus maighdiona gan áireamh.

9 Is áon mo cholom, mo neambhthruaillíthe ; aon *amhain* a mathár í, isí *aon* toghtha an tí rug í. Do choncadar na hingheana í, agus do bheannuigheadar í ; do mhol *fós*, na bainríoghna agus na leannáin í.

10 ¶ *Cia* hí *súd* fhéuchus amach mar an mhaidín, bréadhgha mar an ngealuidh,

gléigheal mar an ngréin, agus úathbhasach amhuil *slúagh* go mbratachaibh ?

11 Do chuáidh mé síos a ngáirdín na ccnó dféuchuin toruigh an ghleanna, agus dféuchuin an raibh a nfhineamhuin ag bláthughadh, agus na pomgranait ag sceinn-eadh amach.

12 Suil thug mé dom aire, do chuir manam mé air charbadaibh mo phobuill thoileamhuil.

13 Fill, fill, a Shulamíteach ; fill, fill, chor go blféuchum ort. Cread do chífidhe annsa Tsulamítigh ? Mar do bheidís cuid-eachda dhá shlúagh.

CAIB. VII.

Tiodhluicthe, 10 creidimh, agus sonn na heagluise.

CRED é sgéimhe do chos go mbrógaibh, ó a inghean an phríonna ! *atáid* ailt do láirgeadh amhuil séuda dobair lámh chéarda ghlic.

2 Is cosmhul himliocán re cupán cruinn, air nach bí easbhuigh dighe : *is* cosmhul dó bholg le cárn cruithneachda ar na chur fa ccuairt le lilibh.

3 Is cosmhul do dhá chích ré dha eilid *atá* na ccúpla.

4 *Atá* do bhráighe mar thor imoige ; do shúile *cosmhul* ré lochánuibh éisg ann Hesbon, láimh ré geata Bhat-rabbim : do shróin amhuil tor Lebanon noch fhéuchus leath ré Damascus.

5 Is cosmhul do cheann ort ré Carmel, agus is cosmhul grúag do chinn re purpair ; connaimhthear an rígh annsna raftuibh.

6 Cíodh a bhreágha agus cred é a ghlórmhuire ataóí, chum aoibhnis, a ghrádh !

7 Is cosmhul hárrachdus ré crann pailme, agus do chích ré tríopaill cáor.

8 A dubhairt mé, Racha mé súas gus an ccrann pailme, béuruidh mé greim air a ghéagaibh : fos anois béid do chích mar thriopaill don nfhineamhuin, agus boladh do shróna mar ubhallaibh ;

9 Agus carbad do bhéil cosmhul ris an bhfion is féarr dom ghrádh, noch théid síos go díreach, do bheir air na puisinibh bhíos na ccodlah labhairt.

10 ¶ Is le mo ghrádh *misi*, agus *atá* a fhonnsan chugamsa.

11 Tórr uáit, a ghrádh, déanam amach fán mhachaire ; fosuighiom annsna bailtibh.

12 Eirighiom go moch gus na fhineamhuibh ; féucham an bhfuil an fhineamhuin ag bláthadh, an bhfuil an cháor mháoth ag taisbeanadh, agus na pomgranait ag scinneadh amach : annsin do bhéara *misi* mo ghrádh dhuit.

13 Do bhéirid na mandraca boladh, agus ann ar ngeataduibh *atá* a nuile shórt.

toruidh shólásuigh, nuádh agus sean, noch do thaisgidh mé fad chomhairsi, a ghrádh.

CAIB. VIII.

Grádh fíochmhar na heagluise do Chríost, 14 do na cineudhachaibh, 14 agus a gríosadh, ar é theacht gu luáth.

IS trúagh nach tusa mo dhearbhrathair, do dhíuil cíche mo mháthar! a nuáir do ghealluininn amuigh thú, do phógfuinn thú; thairis sin, ní cuirfidhe a tarcuisne mé.

2 Do thréorochein thú, agus do bhearuinn go tigh mo mhathar thú, noch do mhúntéadh mé: do bhéuruinn ort ól d'fíon mo spíosruidhe do shúgh mo phomgranat.

3 Do bhíadh a lámh chlé fám cheann, agus do theannfadh a lámh dheas ris mé.

4 Cuirim dúalach oruibh, a ingheana Ierusalem, gan a chorrughadh súas, agus gan mo ghrádh do dhúsgadh, nó go madh toil leis.

5 Cía hí so thig a níos ón bhfásach, ag luidhe air a grádh? do thóg mé súas thú faoi an chrann abhail: annsin thug do mháthair amach thú: annsin thug sí ainach thú noch do rug thú.

6 Cuir mé mar shéala air do chroidhe, mar shéala air do righe: óir is láidir an grádh amhuil an bás; is fíochmhar an téud mar a nuáigh: is sméaróide

teineadh a sméaróide sin, agá mbi lasair ro dhíbhfhéirgeach.

7 Ní fhéaduid mórán uisgeadh an grádh do mbuchadh, ní mó fhéaduid na tuilte a bháthadh: dá ttugadh duine uile mbaoin a thighe ar ghrádh, do díseagfuidhe é thríd amach.

8 ¶ Atá deirbhshíur bheag aguinn, agus ní bhfuilid cíche air bith aice: cred dhéanam ar son ar ndeirbhsheathar annsa ló a laibhéorthar air a son?

9 Má bhíonn sí na balla, do dhéanam pálás airgid uirre: agus má bhíonn sí na dorus, druidiom í le borduibh céadair.

10 Atáim am bhalla, agus mo chíche cosmhuil ré toruibh: annsin do bhí mé iona shúilibhsion mar áon do fuáir fabhar.

11 Do bhí gárdha fineamhna ag Solamh ann Baal-hamon; do shuighidh sé an gárdha fineamhna do choimheaduibh; do bhí ar gach aon díobh ar son a thoruidh míle píosa airgid do thabhairt leis.

12 Mo ghárdha fineamhna, noch is liom féin, atá sí as mo choinne: thusa, a Sholuimh, caithfídh tú míle díagháil, agus an mhúinntir choimheadas a toradhsin dhá chéad.

13 Thusa áitreabus annsna gáirdinibh, éisdidh na companuigh red ghuth: tabhair orumsa a chluinsion.

14 ¶ Déan deithnios, a ghrádh, agus bí cosmhuil re heilit nó ré fíadh óg ar shliabh na spíosradh.

Leabhar an Fhaidh ISAIAH.

CAIB. I.

Seanmóir ag fúagra leasughadh beatha; ann a bhfuil suim an dlighe agus an tsoisgeil.

FIS Isaiah mhic Amos, noch do chonnaire sé a ttaobh Iúdah agus Ierusalem a láethibh Ussiah, Iotam, Ahas, agus Hesechia, ríthehe Iúdah.

2 Cluinidh, a fhlaithéasa, agus tabhair áisdeachd, a thaluimh: óir do labhair an TIGHEARNA, Do oil mé agus thóg mé suas clann, agus do chathuigheadar am aghaidh.

3 Aithnigh an damh an té le ar leis é, agus an tassal mainséur a mhaighisdir: acht ní aithnighionn Israel, ní smuainionn mo phobals.

4 Ah a chineadh pheacach, pobal trom lé héigceart, siol daóine mighníombach, clann atá na millteachaibh: do thréigeadar in TIGHEARNA, do bhrostuigheadar an fáon Náomhtha Israel chum feirge, do mthigheadar rompa ar a ceúl.

5 ¶ Cred as a mbuailfidhe sibh ní sa mhó? fillfidhe nisa mhó agus ní sa mhó: atá an ceann uile tinn, agus an croidhe iomlán lag.

6 O bhonn na troighthe go nuige an gceann ní bhfuil sláinte ar bith ann; achd cneadha, agus brúighte, agus créachda lobhtha: níor druideadh, agus níor ceangladh súas, ní mo do bogadh le huine-meint iad.

7 Atá bhur ndúthaigh aonránach, atáid bhur gcaithreacha ar na losgadh le teine: millid coimhthugthidh bhur bhféarann, ionbhur lathair, agus atá sé na fhásach ar na chláoidh lé coimhighteachaibh.

8 Agus atá inghean Shíon ar na fágbháil amhuil bothan a bhfineamhuin, mar loistin a ngáirdín chúcumer, mar chathruigh fá mbiath campa.

9 Acht muna fhágbbhadh TIGHEARNA na slógh ro bheag an fuighill againn, do bheithmis mar Shodom, agus do bheithmis cosmhuil ré Gomorrah.

10 ¶ Eistigh briathar an TIGHEARNA, a

tiachtarána Shodoim; tugaidh clúas do dhligheadh ar Nde, a dhaoine Ghomorraha.

11 Cred é tarbha bhur niomad iodh-barthach dhamhsa? do ràidh an TIGHEARNA: atáim lan dofráluibh loisge reitheadh, agus do mhéuthas beathach biata; agus ní dhuilighim a bhfuil bulóg, nó úan, nó ghabhar bhíonn.

12 A nuair thiocfuidhe da bhur ttaisb-éanadh féin dom lathairsi, cia diarr so as bhur lámhuibh, do shaltair mo chúirte?

13 Na tugaidh ní is mo dofráluibh díomhaóine libh: is adhfháthmhaireacht damhsa túis; na gealacha núadha agus na sábbóidigh, do ghairm na noireacht, ní fhéadum a bhfulang; is égceart é, eadhon an comhchruinniughadh solamonta.

14 Dfuathuigh manam bhur ngealacha núadha agus bhur bhféastadha cinnte: is báidhreadh damh iad; atáim cuirthe dá niomchar.

15 Agus a nuair leathnuighthe bhur lámha amach, foileochuidh mé mo shúile uáibh: fós, a nuair do dhéantaóí mórán urnaighe, ní éistfidh misi: atáid bhur lámha lán dful.

16 ¶ Ionnluidh sibh féin, glanuidh sibh féin; cuiridh uáibh olc bhur ngníomh as mo radharc; sguiridh do dhéanamh uile;

17 Foghlamuigh maith do dhéanamh; íarruigh breitheamhnus, cobhruighidh na boicht, breathnuighidh an dilleachda, tag-raidh ar son na baintreabhuih.

18 Tigidh anois, agus déanam réusún re chéile: a deir an TIGHEARNA: máta go bhfuilid bhur bpeacaidhe amhuil scáir-léad, béidh siad coimhgeal ré sneachda; máta go bhfuilid dearg mar chrimson, béidh siad amhuil olann.

19 Má bhithí umhal agus úrramach, fostaóí maith na dúithe:

20 Acht má dhiultaóí agus má théighthí a ris a ccogadh, muirfighear leis an ccloidhiomh sibh: óir a dubhairt béul an TIGHEARNA é.

21 ¶ Ciondus do rinneadh meirdreach don chathruigh chreidmhigh! do bhí sí lán do bhreitheamhnus; do chomhnuightheadh an tionnracus innte; acht a nois na dúmharbhthuih.

22 Do rinneadh sal dot airgiod, atá thfion cumaisce le huisce:

23 Atáid do phrionnsadha cogthach, agus na ccompanachaibh ag gaduightheibh: is iomhuinigh le gach uile dhuine cumha, agus imthighid a ndiaigh na luáigheacht: ní bhbreathnuighid an dilleachda, agus ní thig cúis na baintreabhuih chuca.

24 Uimesin a deir an Tighearna, TIGHEARNA na slógh, Aon cumhachdach Israel, Ah, suáimhneochad mé féin óm

eascáirdibh, agus digheolad mé féin ar mo naimhde:

25 Agus fillfidh mé mo lámh ortsa, agus glanfa mé go gléaghlán do shalchar uait, agus béaruidh mé do stán uile asad:

26 Agus aisigfe mé do bhreitheamhain mar an ccéad uair, agus do chomhairleacha amhuil ar ttús: na dhiaigh sin goirfighear dhíot, Cathair a nionnracuis, an chathair fhírinneach.

27 Fuáisceoltar Sion le breitheamhnus, agus an drong fhilleas le fireantachd.

28 ¶ Agus bíaidh díoth-laithriughbadh na sáruightheach agus na bpeacach a néinfheachd, agus an drong thréigios an TIGHEARNA scriosfuightheach iad.

29 Óir bíaidh náire orra fa na dairibh diarrabhair, agus muigheochthar sibh fa na gáirdinibh do thoghabhair.

30 Óir beithi mar dharuigh ar chríon a duille, agus mar gháirdín ag nach bí uisge.

31 Agus bíaidh an neartmhar mar bharrach, agus a obair mar dhrithlín, agus dóighfid aráon a bhfochair a chéile, agus ní mbúchfuidh éinneach iad.

CAIB. II.

Gloir na heagluise ré linn na tiomna núaidh.

AN focal do chonairc Isaiah mhac Amos a ttaobh Iúdah agus Ierusalem.

2 Agus tiucla a ccerich annsna láethibh deighionacha, go ndaingneochthar sliabh thighe an TIGHEARNA a mullaigh na sliabh, agus go ttoigfear ós cionn na ccnoc é; agus rithfidh a nuile chineadh chuige.

3 Agus rachaid mórán do dhaóinibh agus a déaruid, Tigidh uáibh, agus déanom suas go sliabh an TIGHEARNA, go tigh Dé Iácob; agus múinfidh sé dhúinn a shligthe, agus siubholam iona chasánuibh: óir is amach as Sion rachus an dligheadh, agus focal an TIGHEARNA as Ierusalem.

4 Agus breathnochuih sé a meas na ccineadhach, agus aithbheoruidh mórán do dhaoinibh: agus buailfid a ccloidhmthe na suic sheisrighe, agus a ngæthe na corranuibh bearrtha: ní thoigfe críoch cloidhiomh súas a naghaidh chriche: agus ní fhoghlumfuid cogadh ní as mó.

5 O a thigh Iácob, tigidh, agus siubh luighiom a solus an TIGHEARNA.

6 ¶ Uimesin do thréig tú do phobal tigh Iácob, do chionn go bhfuilid síalíonta do bhéusuibh a noirthir, agus n. luchd faistine cosmhuil ris na Philisteachaibh, agus go líonuid do chloinn n ccoimhthigheach.

7 Atá a ndúitheche mar an ccéadna lá dairgiod agus dór, agus ní bhfuil críoch r

a nionnmbus; atá a ndúithe mar an ccéadna lán deachaibh, agus *ní bhfuil* críoch ar a cearbhuibh:

8 Atá a ndúithe mar an ccéadna lán díodhailuibh; adhruid oibreacha a lámh féin, an ní do rinneadar a méir féin:

9 Agus cláonuidh an duine uiriseal síos, agus úmhluigh an duine mór é féin: uime-sin ná maith dhoibh.

10 ¶ Éirigh a steach don charruic, agus foluigh thú féin annsa luáithreadh, ar eagla an TIGHEARNA, agus ar son ghlóire a mhórdhachda.

11 Uimhleochthar féachuin árd an duine, agus cromfuighear síos uáil na ndaoine: agus sé an TIGHEARNA amháin áirdeochar an lá sin.

12 Oir *biáidh* lá THIGHEARNA na slógh ar gach uile *dhuine dá bhfuil* úaithreach árd, agus ar gach *áon* thógthar súas; agus do bearfuighear síos é:

13 Agus ar uile chéadaruibh Lebanon, *atá* árd agus tógta súas, agus ar uile dhairibh Básan,

14 Agus ar na huile shléibhtibh árd, agus ar na huile chinocaibh *do* hárdúigheadh súas,

15 Agus ar gach éantor árd, agus ar gach áon bhalla daingean,

16 Agus ar loingeas Tharsis uile, agus ar a huile phictiúr taitneamhach.

17 Agus cláontuighear uáil an duine síos, agus do dhéantar anuáil an duine ísiol: agus sé an TIGHEARNA amháin áirdeochthar an lá sin.

18 Agus scriosfuidh sé na hiodhail thríd amach.

19 Agús rachaidh siad a ccúasuibh na ccarac, agus a núambuibh na talmhan ar eagla an TIGHEARNA, agus ar son ghlóire a mhórdhachta, a nuair éireochus sé do chrothadh na talmhan go huáthbhasách.

20 Ann sa ló sin teilgfidh duine a iodhuil airgid, agus a iodhail óir, noch do rinne dhó féin dá nadhradh, chum na mbohladh agus chum na míoltóg leathair;

21 Do dhul a scealpuibh na gcarrac, agus a mullagaibh na gceirgeach ngarth, ar eagla an TIGHEARNA, agus ar son ghlóire a mhórdhachda, a nuair éireochus sé do chrothadh na talmhan go huáthbhasách.

22 Scuridhsí ón duine agá bhfuil a anal iena pholláiribh: óir cred ionar chóir meas do bheith air?

CAIB. III.

Smacht, 5 arson úabhar na nóigfear, 16 uáil agus ancuitheamh na mban.

OIR, féuch, beiridh an Tighearna, TIGHEARNA na slógh, ó Ierusalem agus ó Iúdah, an fulang agus an bata,

cothughadh iomlán a naráin, agus cothughadh iomlán a nuisge.

2 An duine láidir, agus an fear cogaidh, an breitheamh, agus an fáidh, an glic, agus an sean,

3 An caiptín caógaid, agus an duine onórach, an cómhairleach, agus an ceárd fógblomtha, agus an deaghlabhthach.

4 Agus do bhéara mé leinibh *dá mbeith* na núachdaranuibh orra, agus riaghlochuid naoidhin ós a ccionn.

5 Agus béid na daoine dá ccrádh, gach áon ó aroile, agus gach áon ó na chomharsuin: iomchoruidh an leanabh é féin go huáibhreach a naghaidh an tsinnsir, agus an tuirisiol a naghaidh a nonóruigh.

6 A nuair bhéaras duine greim ar a bhrathair do thigh a athar, *gu rádh*. Atá éadach agadsa, bí ad úachdarán oruinne, agus *bíodh* an dith sinisi fad láimh:

7 Annsa ló sin do bhéara a mhionna, díra rádh, Ní bhía mé am fhear leighis; *óir ní bhfuil* biadh no éadach ann mo thigh: ná déanuidh úachdarán díomsa ar an bphobal.

8 Oir do sgriosadh Ierusalem, agus do thuit Iúdah, do chionn *go bhfuil* a tteanga agus a ngníomha a naghaidh an TIGHEARNA, d'fadóg fa shúilibh a ghlóire.

9 Do ní taisbeanadh a nguise faghnuise na naghaidh; agus foillsighid a bpeacadh amhuil Sodom, ní thólchuid siad é. A mhaire dá nanam! óir do chúitigheadar olc riu féin.

10 ¶ Abruidh ris an bhfíréun, *Go mbeithior* go maith *aige*: óir íosfuidh siad toradh a ngníomh.

11 A mhaire don chiontach! *óir is* olc *bheithior aigeston*: óir do bhéarath lúach saothair a lámh féin dó.

12 ¶ *Ar son* mo pobailsi, *is* leinibh do ní leathtrom orra, agus minn riaghluighios ós a ccionn. O mo phobal, cuirid an drong thréoruighios *thú*, d'fachaibh *ort* seachrán, agus mullid slighe do chasán.

13 Seasuidh an TIGHEARNA súas do thagra, agus seasuidh do bhreathnughadh an phobail.

14 Rachaidh an TIGHEARNA chum breitheamhuais re sinnsioruibh a phobail, agus ré na bprionnsadhuibh: óir a dúathair súas a nfinéamhuin; agus *atá* éadail na mbochd ann bhuir ttightheibh.

15 Cred é bhuir cciall as a mbrúigh-tighe mó dhaóine na bpíosuibh, agus as a meiltighe aighthe na mbocht? ar sa TIGHEARNA Día na slógh?

16 ¶ Tuilleamh oile a deir an TIGHEARNA, Do chionn go bhfuilid ingheana Sion uallach, agus go siubhlughid lé muinealuibh sinte amach agus le súilibh míonáireach, ag imtheachd agus ag gear-

radh mar imthighid, agus ag déanamh fuáime le na ccosuibh :

17 Uimesin buáilfidh an TIGHEARNA lé carra, mullach cheann inghean Sion, agus léigfidh an TIGHEARNA a mballa foluighthe leis.

18 Annsa lá sin béaruidh an TIGHEARNA as breághachd a cculadh bhfuáimneach, agus a noibreacha lionruidh, a néuduíge cruinne cosmhuil ris an ngéaluidh,

19 Na slabhruidhe, agus na bráisléid, agus na muifléid,

20 Na buinéid, agus coisbheart na ccos, agus na cinnbheirte, agus na taibléd, agus na clúaisfáinnidhe,

21 Na fáinnidhe, agus seóid na srón,

22 Na culaidheacha malairteacha éadúigh, na fallaingeacha, agus na failéid, agus na sparáin.

23 Na sgatháin, agus an línéadach finealta, agus na húduighe, agus na foluidhe.

24 Agus tiucfa a cerích, ar son an bholaídh mhaith go mbia bréantas; agus a náit an chreasa go mbia réubadh; agus a náit na gruaíge cóirighthe maóile; agus a náit a nuchtai gh criosluighadh saicéadúigh : agus losgadh a náit na sgéimhe.

25 ¶ Tuitfid do dhaóine leis an ccloidheamh, agus do neartmhair annsa chogadh.

26 Agus caóinfid agus guilfid a geatadh; agus ar mbeith dhi folamh suidhfidh si air an ttalamh.

CAIB. IV.

Gu bi creideamh, no righeacht Chriosd, 2 sgiamhach, 6 seasmhach.

AUS annsa ló sin greamochuid móir-sheisior ban déinthear amháin, gharádh, Iosam ar narán féin, agus caithfeam ar néadach féin: amháin goirthe ar ad ainmsi sinn, do chur scanla dhínn.

2 ¶ Annsa ló sin bíaidh beangan an TIGHEARNA sgiamhach agus glórmhar, agus bíaidh toradh na talmhan oirdheirc agus cubhaidh don mbéid rachas as do Israel.

3 Agus tiucfa a cerích, an té fuigfighear a Sion, agus an té fhanfas ann Ierusalem, go ngoirfighear náombtha dhe, eadhon gach neach atá scríobhtha a measg na mbéo ann Ierusalem :

4 An tan nighfios an TIGHEARNA truailleadh inghean Sion, agus ghlanfas fuil Ierusalem as a lár le spioraid an bhreithcamhuais, agus le spioraid an loisgthe.

5 Agus cruthoichigh an TIGHEARNA ar gach áonáit chombnuighe do shliabh Shion, agus ar a hoireachdusuibh, néull agus céo san ló, agus loimnreadh teineadh lasamhla san nuidheche: óir bíaidh cumhdach ar an nglóir uile.

6 Agus bíaidh tabernacuil ann mar sgaile ón teas a naimsir an láe, agus mar áit didin, agus mar fholach ón stoirm agus ó nfearthuinn.

CAIB. V.

Dúan Isaiah ataobh na fineamhna spioradalta.

CANFAD a nois dom fhíorghradhach caintic moghrádh a ttáobh afhíneamhna. Atá fineamhuin ag mo ghrádh a ccnoc ro thóirtheach :

2 Agus do chumhdaigh sé í, agus do chruinnigh sé na clocha aiste amach, agus do phlannduigh sé í le togha na fineamhna, agus do rinne tor iona lár, agus mar an ccéadna do rinne umar bhrúigte fionainnte : agus do bhí súil aige go ttiubhradh sí cáora uaithe, agus thug sí uáith cáora fiadháin.

3 Agus anois, a áitreabhthacha Ierusalem, agus a dhaoine Iúdah, guidhim sibh, déanaidh breitheamhnus, eadrum féin agus mífineamhuin.

4 Créd dob fhéidir do dhéanamh ní as mó rem fhíneamhuin, ná mar do rinne mé an? air a nadhbhar sin, a nuáir do shaóil mé go ttiubhradh sí cáora, cred fa ttug sí cáora fiadháin uáithe?

5 Agus anois tiomáin : inneosa mé dhuit ciodh do dhéan rem fhíneamhuin : bainfidh mé a fáil náithe, agus iostar suas í, agus brisfe mé síos a balla, agus sailteorthar uirre :

6 Agus do dhéana mé fásach dhi: ní dheiseochthar, agus ní rómharthar í; acht fásfaidh a níos drise agus dosáin : agus fós fuáigeora mé do na néulluibh go nach bhfearfuid fearthuinn uirre.

7 Oir isé tigh Israel fineamhuin THIGH-EARNA na slógh, agus fir Iúdah plannda a thola : agus do bhí a shúil ré breitheamhnus, achd féuch an leathtrom; re hionnracus, achd féuch an chomhairc.

8 ¶ A mhaing don druing cheanglas-tigh do thigh, agus chuirios machaire a ccionn mhachaire. go nach bí áit, chor go suigheochthaóí ar leith iad a lár na talmhan :

9 Ann mo chlúasuibh a dubhairt TIGHEARNA na slógh, go fírinneach béid móran tightheadh na bhfásach, tighthe móra agus bréagha gan áitreabbach.

10 Fós, do bhéaruid deichnacra fineamhna áoinmhiosúr amháin, agus síol homer do bhéara sé ephah uadh.

11 ¶ A mhaing don lucht éirghios go moch ar maidin, chor go leantaidis ar dhígh láidir; noch fhanus go hoidheche; nó go lasann an fion a stigh iad.

12 Agus a míb an chláirseach, agus an bhiól, agus an tiompán, agus an piob agus.

an fion, ar a bhféustuibh: ach ní mheasuid oibreacha an TIGHEARNA, agus ní fhaicid oibriughadh a lámh.

13 Uimesin do chúadár mo dháoine a mbruid, do chionn *nach bhfuil* éolus ar bith aca: agus *chúadár* a ndaoine ónoracha do ghorta, agus a slúagh ar ttiurmughadh lé tart.

14 Uime sin dfairsingidh ifrionn i féin, agus dfoscuid a béal go romhór: agus rachaidh a nglóirsin, agus a niomadamlachd, agus a nainmheas, agus an té luathgháirios, síos ann.

15 Agus béarthar an duine uirisiol síos, agus ísleochthar an duine cumasach, agus uimhleochthar súile an duine áirdintinnigh:

16 Acht áirdeochthar TIGHEARNA na slógh a mbreitheamhnus, agus Dia atá náomhtha náomhthochthar é a nionnracus.

17 Annsin dhéanuid na húain inghilt do réir a ccleachdaidh, agus íosuid coimhthighidh áite fásuigh na náon méith.

18 ¶ A mhaing don druing thairngis an téigceart le córduibh an diomhaomios, agus an peacadh mar do bhíath le rópuibh cartach:

19 Noch a deir, Déanadh sé deithuios, agus luathuigheadh ar a obair, chor go bhfaicfeam: agus tairngeadh comhairle Aoin Náomhtha Israel a ccomhfhogus, chor go mbí a fhios aguinn!

20 ¶ A mhaing don druing ghoireas don nollc maith, agus don mhaith olc; agus chuirios dorchadas ar son soluis, agus solus ar son dórchadais; agus chuirios searbhús ar son millsi, agus millse ar son searbhuiss!

21 A mhaing don *lucht bhíos* glic iona súilibh féin, agus críonna iona radharc féin!

22 A mhaing don mhuinntir bhíos acfuinneach ar ól fíona, agus do na daoinibh neartmhara air dith láidir do chumasg:

23 Noch fhúagras an ciontach ceart air cheannach, agus bheirios ionnracus a nfréin úadh!

24 Uime sin mar loigios an teine an comhlach, agus mar loigios an lasair an cáithleach, *marsin* bhías a bhfréumh mar lobhadh, agus rachaid a mblátha súas amhuil luáithreadh: do chionn gur theilíodar úatha dligheadh TIGHEARNA na slógh, agus gur tharcuisnigheadar bríathar Aoin Náomhtha Israel.

25 Uimesin atá fearg an TIGHEARNA ar naghmadh a naghaidh a phobail, agus do shin sé a lámh amach na naghaidh, agus do bhuail sé iad: agus do chríochnuigheadar na cnúic, agus do bhí a cconabluidhe réubtha annsna sráidibh. Ar a shon so uile níor iompoigh sé a fhearg dhíobh, acht atá a lámh sinté amach a ccomhnuidhe.

26 ¶ Agus tóigfidh sé bratach súas do na cinneadhachaibh a nimchíann, agus do dhéana feadalach orra ó bhrúach an domhuin: agus, féuch, tiucfuid maille re deithuios go tapuidh:

27 Ní bhía áonduine coirthe, agus ní bhfuighe áonduine tuisleadh na measg; ní tháimhnéullfuidh, agus ní choideoluidh sé; ní mó scaoilteaghar crios a shlíasad, agus ní brisfighear iallach a bhróig:

28 Noch ar géar a shoighde, agus a bhoghaidh uile tairngthe, sáoilfighear buinn a each uile do bheith na ccrúaidhchloich, agus a roithléan amhuil gaóth ghuairdeáin:

29 *Biaidh* a núallghul amhuil leómban, nuallfuidh sé amhuil leomhánuibh óga: núallfuidh fós, agus greamochuidh air an ccreich, agus béaruidh leis slán é, agus ní sháorfuidh aoinneach é.

30 Agus annsa lósin conghairfid na aghaidh amhuil confadh na fairge: agus má fhéuchann *aon* ar an tír, féuch dorchadas agus dóbron, agus dorchuighthe ar an solus sin annsna neamhuibh.

CAIB. VI.

Priomh-admhail na seraphinigh ar náomhthachd na Tríonnoide.

A NNSA bhlíadhain a bhfuáir rígh Ussiah bás do chonaire mé an TIGHEARNA na shuighe a ccathaóir ríogha, go hárd agus ar na thógbháil súas, agus do líonadar a lucht leanamhna an teampall.

2 Os a chionn shúas do sheasadar na seraphinigh: do bhí sé sciatháin ar gach aon díobh; le cúpla dfoluigh sé a aghaidh, agus lé cúpla dfoluigh sé a chosa, agus lé cúpla do eiril sé.

3 Agus do ghoir aon ar oile, agus a dubhradar, Is náomhtha, náomhtha, náomhtha, TIGHEARNA na slógh: atá an talamh uile líonta da ghlóir.

4 Agus do chorrúigheadar ursanna an doruis le guth an té do labhair, agus do líonadh an tigh le deatuigh.

5 ¶ Annsin a dubhairt misi, A mhaing dhamhsa! óir atáim millte; do chionn gur duine do bhéul neamhghlan mé, agus go náitreabhuim a measg daóine bhéul neamhghlan: óir do chonnadar mo shúile an Rígh, TIGHEARNA na slógh.

6 Annsin do eiril aon do na seraphinibh chugam, agus sméaróid dhearg iona láinnh, *noch* do bhean sé leis a nioilghaibh don naltóir.

7 Agus do chuir sé air mo bhéulsa é, agus a dubhairt, Féuch, do bheanso red phuisinibh; agus rugadh héaigceart uáit, agus do ghlanadh do pheacuidh.

8 ¶ Mar an céadna do chúalaidh mé guth an Tighearna, gha rádh, Cía chuirfeas mé *uaim*, agus *cía* rachus air ar son?

Annsin a dubhairt misi, *Atáimse annso; cuir misi uáit.*

9. Agus a dubhairt seision, Eirigh, agus innis don phobala, Eistigh go deimhin, achd ná tuigidh; agus faicidh go dearbhta, acht ná mothuighidh.

10 Déana croidhe na ndaóinesí méith, agus déana a cclúasa trom, agus druid a súile; deagla go bhfaicfidis le na súilbh, agus go ccluintfidis lé na cclúasaibh, agus go ttuigfidis lé na ccroidhe, agus go bhfillfidis, agus go mbéidís slán.

11 Annsin a dubhairt misi, a THIGHEARNA, ga fad? Agus do fhreagair seision, Nó go bhfaisúighthear na caithreacha gan áitreabhach, agus na tighthe gan fear, agus go mbia an talamh thríd amach na fhásach.

12 Agus go náthuigh an TIGHEARNA daóine a nimhchian, agus go mbia tréigean mór a lár na críche.

13 ¶ Gidheadh *bíaidh* deachmhadb ann, agus fillfidh, agus iostar é: mar budh crann teile, agus daruigh, a mbia a mbrigh ionnta, a nuair theilgid a nduille: *marsin* an siol náomhtha bhus substaint dó sin.

CAIB. VII.

Gu mbeir maighdion mac, 1 Immanuel.

A GUS tárla a láethibh Ahas mhic Iótam, mhic Ussiah, rígh Iúdah, go ndeachuigh Rénin rígh na Síria, agus Pecah mhac Remaliah rígh Israel, leath re Hierusalem do chogadh na haghaidh, agus níor fhéadadar búadhughadh uirre.

2 Agus do hinnseadh sin do thigh Dháibhi, gha rádh, Atá Síria ceangailte re Hephraim. Agus do corruigheadh a chroidhe, agus croidhe a phobail, mar chorrúighthear crainn na coilleadh leis an ngaoith.

3 Annsin a dubhairt an TIGHEARNA re Hiseiah, Eirigh amach do theagmháil re Ahas, thú féin, agus Seur-Iasub do mhac, ag ceann tiubruide an locháin úachdaruigh a slighe mhóir mhachaire a núcaire;

4 Agus abair ris, Haire dhuit, agus bí suáimhneach; ná biodh eagla ort, agus ná bí lagchroidhtheach ar son dhá earball an dá aithinne deatuighsi, ar son feirge Resin maille re Síria, agus mac Remaliah.

5 Do chionn gur ghabh Síria, Ephraim, agus mac Remaliah, drochchomhairle ad aghaidh, dha rádh,

6 Déanam súas a naghaidh Iúdah, agus búaidhriom iad, agus déanam briseadh innte dhúinn, agus suighiom rígh iona lár, mac Tabeal:

7 Is marso a deir an Tighearna DIA, Ní sheastá sé, ní mo thiucfa sé a ccrích.

8 Oir isé Damascus ceann na Síria, agus ceann Dhamascus Resin; agus táobh

a stigh do thrí fithchid agus chúig bhliadhna brisighhear Ephraim, chor nach bía pobal ann.

9 Agus Samária ceann Ephraim, agus ceann Shamária mac Remaliah. Muna ccreidthí, go deimhin ní daingneochthar sibh.

10 ¶ Tuilleamh oile, do labhair an TIGHEARNA re Hahas, gha rádh,

11 Iárr comhartha ar do THIGHEARNA Día; iárr é ann san doimhne shíos, nó annsa náirde shúas.

12 Agus dubhairt Ahas, Ní iárrfad, agus ní chuirfod cathughadh air an TIGHEARNA.

13 Agus a dubhairt seision, Eistigh, anois, ó thigh Dháibhi, An beag agaibhsí daóine do chur, achd ann ccuirte sibh mo Dhia mar an ccéadna?

14 Uimesin do bhéara an Tighearna féin comhartha dhíbh; Féuchaidh, toirrcheothar maighdion, agus béaraidh sí mac, agus goirfidh Immanuel dainm dhe.

15 In agus mil íosuidh sé, chor go madh fios do olc do sheachna, agus maith do thogha.

16 Oir suil bhias fhios ag an leanamh olc do dhíultadh, agus maith do thogha, an fearann fhúathuighios sibhsí tréigighhear ó na dhá rígh é.

17 ¶ Do bhéara an TIGHEARNA ortsá, agus ar do dhaóinibh, agus ar thigh haithreadh, láethe nach dtáinic fós, ón ló ár fhág Ephraim Iúdah; *tre* rígh na Hassíria.

18 Agus tiucfa a ccrích san ló sin, go sméidfidh an TIGHEARNA ar an míoltóig *atá* ansa chuid is faide amach daibhnibh na Héigipte, agus ar an mbeich *atá* a ttír na Hassíria.

19 Agus tiucfuidh siad, agus coimhneochuid uile annsna gleantaibh uáigneacha, agus a bpollaibh na ccarrag, agus ar a nuile dhosán, agus ar a nuile chraóibh.

20 Annsa ló chéadna sin béarrfuidh an Tighearna le scin bhéarrtha thuarusdail, ón táobh thall dabhuinn, le rígh na Hassíria, an ceann, agus fionnadh na ccos: agus lomtuigh a nféasóg mar an ccéadna.

21 Agus tiucfa a ccrích annsa ló sin, go noilfidh duine mart óg, agus dha chaóirigh;

22 Agus tiucfa a ccrích, ar luchmlaire an bhainne do bhéaruid uátha go níosá seision im: oir íosa gach aonduine dá bhfuigighhear annsa dúthaigh in agus mil.

23 Agus tiucfa a ccrích annsa ló sin, gach uile áit, a rabhadar míle fineamhuin ar mhíle *píosa* airgid, go mbia sé mar dhreasóig agus mar dhosán.

24 Le soighdibh agus le boghaibh tiucfaid daóine annsin; do chionn go

tiucaidh an dúithche uile chum dreasa agus chum dosán.

25 Agus ar a nuile chnoc rómharthar le láighe, ní thiucfa ann sin eagla dreas no dosán: acht bíá mar áit a ccuirfighear daimh amach, agus a sailteoruigh mionáirnéis.

CAIB. VIII.

Sárughadh Israel, 5 agus Iudah, arson a míchreideamh.

TUILLIAMH oile a dubhairt an TIGHEARNA riomsa, Glac chugad rolla mór, agus scríobh ann lé peann duime? Ag deifriughadh na héadála, do brostuigh sé an chreach.

2 Agus do ghlac mé chugam fiadhnúisigh firinneacha do chuimhniughadh, Uriah an sagart, agus Sechariah mhac Ieberechiah.

3 Agus do chuáidh mé gus an mbanfháidh; agus do toirreachd í, agus rug sí mac. Ansin a dubhairt an TIGHEARNA riomsa, Tabhair dainm air, Re deifriughadh na héadála do bhrostuigh sé an chreach.

4 Oir suil bhías éolus ag an leanabh gairm, Máthair, agus mo mhathair, béarthar saidhbhrios Dhamascus agus éadail Shamária ar siubhal roimhe rígh na Hassiria.

5 ¶ Do labhair an TIGHEARNA riomsa a ris mar an ccéadna, dhá rádh,

6 Do bhrígh gur dhúltadar na daóinesí uisgeadha Shiloah ghluaisis go socair, go ngáirdighidh ann Resin agus a mac Remaliah;

7 Anois uimesin, féuch, do bheir an TIGHEARNA súas orra uisgeadha na habhanna, láidir agus iomadamhuil, eadhon rígh na Hassiria, agus a ghlóir uile: agus tiucfa a níos tar a ngrinnealuibh uile, tuileocha sé tar na brúachaibh:

8 Agus rachaidh sé thríd Iúda; tuileochaidh sé agus rachaidh thairis, roichfidh sé go nuige an muineúl; agus líonfuidh leathnughadh a sciathán amach leithead do dhúithchesi, ó Immanuel.

9 ¶ Cruinnighidh sibh féin, a phobal, agus brisfighear sibh a mblodhuibh; agus tugaidh éisteachd, sibhse uile as críocheaibh imchiana: crioslúighidh sibh féin, agus brisfighear a mblodhuibh sibh; crioslúighidh sibh féin, agus brisfighear sibh a bpíosuibh.

10 Gabhuidh comhairle re chéile, agus ní bhía brígh ann; abraidh an focal, agus ní sheasfuidh sé: oir atá Dia linne.

11 ¶ Oir do labhair an TIGHEARNA marso riomsa lé láimh láidir, agus do theagaisg mé gan siubhal a slighe an phobailsi, gha rádh,

12 Na habraidh si, Osadh, re gach a naibeoruidh an pobalso, Osadh; agus ná bíodh eagla a neaglasan oruibhsi, agus ná bíthí úaimhneach.

13 Náomhuidh TIGHEARNA na slógh féin; agus bíth bhur neagla annsan, agus go mádh hé sin bhur nimeagla.

14 Agus bíaidh seision mar shanctora; achd mar chloich thuisligh agus mar charraig oibhéime do dhá thigh Israel, mar phaintér agus mar líon do dhúthchusuibh Ierusalem.

15 Agus oibhéimfid mórán na measg, agus tuitfid, agus béid briste, agus béid gabhtha, agus béid a láimh.

16 Ceangail súas a nfhíadhnuise, séuluidh an dlíthead a measg mo dheisciobal.

17 Agus feithfidh misi ar an TIGHEARNA noch fholchus a ghnúis ar thigh Iácob, agus bíaidh súil agam ris.

18 Féuch, misi agus an chlann thug an TIGHEARNA dhamh atámaóid mar chomharthaibh agus mar ionántaibh ann Israel ó TIGHEARNA na slógh, noch áitreabhus a slíabh Síon.

19 Agus a núair a déaruid siad ribhsi, Iarruidh ar an mhuinntir agá mbíd spioruid mhuinnteartha, agus ar fhaistineaibh phíobas, agus channranas: nach ar chóir do dhaóinibh iarruidh ar a Ndia féin? na maibrh ar son na mbéo?

20 Chum an dlíthead agus chum na fiadhnúise: muna labhruid siad do réir a nfocailsi, isendh do chionn nach bhfuil solus air bith ionta.

21 Agus rachaidh gach áon thríd, ar na ceur chuige go crúadhchúiseach agus ocrach: agus tiucfuidh a ccrích, a nuáir bhías gach áon aca ocrach, feargachuid féin, agus mailleochuid a rígh, agus a Ndia, agus féuchfuid súas.

22 Agus féuchfuid chum na talmhan; agus féuch buáidbheadh agus dorchadus, agus doille ghóimhe; agus tiomáinfighear a ndorchadus iad.

CAIB. IX.

Su nam is mó dólás ar an tsaoghail, tiocfaidh Criosd le Sólás.

THAIRIS sin ní bhía an doille mar do bhí na buáidbheadh, a nuáir ar ttus do ghortuigh sé go héattrom tír Shebulun, agus fearann Naphtali, agus na dhiáighe sin do ghortuigh ní sa ghéire í ar shlighe na fairge, táobh thall do Iordan, a Ngalilee na ccineadhach.

2 An pobal do shiubhuil a ndorchadus do chonnacdar solus mór: an mhuinntir do chomhnuidh a tír scáile an bháis, orra sin do lonnuigh an solus.

3 Dfóirlíon tú an cineadh, agus níor mhéaduigh tú an gáirdeachus: lúath-

gháirid siad romhad do réir na luathgháire annsa bhfoghmbar, mar gháirdighid daóine a nuair roinnid a néadail.

4 Oir do bhris tú cuing a úaluigh, agus bata a ghualann, slat an té do rinne leathtrom air, anhuil a ló Midian.

5 Oir bí gach áonchath an chogthuigh maille re tormán cumaisgte, agus re héaduighibh fillte a bhfuil; achd *biáidh* so maille le losgadh agus connadh agus teine.

6 Oir do rugadh leanabh dhúinne, tugadh mac dhúinn: agus biáidh an riaghladh air a gháluinn: agus goirrfhighear a ainm Iongantach, Comhairleach, An Día cumbachtach, An Tathair síorruidhe, An Prionnsa na Síothchána.

7 Ní *bhíu* críoch air bhiseach a riaghluidhte agus a shíothchána, ar chathaóir Dháibhi, agus air a rioghachd, da hórd-úghadh agus dá seasamh le breitheamhnus agus lé ceart ó so amach go bráth. Teasgrádh THIGHEARNA na slógh choimhlíontas so.

8 ¶ Do chuir an TIGHEARNA focal ann Iacob, agus do thuirling sé ar Israel.

9 Agus aitheonuidh an pobal uile, *eadhon* Ephraim agus dúthchusaidh Shamária, noch a deir a núabhar agus a meanma chroidhe.

10 Do thuiteadar na bríceadha síos, acht cuirfeimne súas lé clochuibh snoigte: do gearradh na siccamair síos, acht áthrochuimne *iad* a cédar.

11 Uime sin cuirfidh an TIGHEARNA naimhde Resin súas na aghaidh, agus teannfuidh a naimhde re chéile;

12 Na Sirianuigh ann a ttosach, agus na Philistinigh ann a ndeireadh; agus sluicfid Israel le béul foscuilte. Ar a shon so uile níor fillleadh a fhearg, acht *atá* a lámh sínte amach a ccomhnuidhe.

13 ¶ Oir ní fhilleann an phoal chum an té bhuaileas iad, ní mo íarruid siad TIGHEARNA na slógh.

14 Uime sin géarrfuidh an TIGHEARNA ó Israel idir cheann agus earball, an beagán agus lúachair, a neanló.

15 Isé an sinnsir agus an tonórach, an ceann; agus an faidh mhúineas bréuga, an tearball.

16 Oir tréoruigheóirigh an phobailsi do bheir *orra* seachrán; agus an *drung* thréoruighthear léo *atáid* diothlairighthe.

17 Uime sin ní gháirdeochuidh an TIGHEARNA iona nóganachaibh, agus ní dhéana trúaighe da ndilleachduibh nó da mbaintreabhachaibh: oir *is* fuachraibhtheach gach aonduine agus droichghniomhach, agus labhruidh gach aoinbhéul leimhe. Ar a shon so uile ní filltear a fhearg ar a hais, acht *atá* a lámh sínte amach a ccomhnuidhe.

18 ¶ Oir loisgidh an tolc mar theine: loisgidh na dreasa agus na dosáin, agus lasfuidh a ttiugh ná bhforaóiseach, agus éireochuid súas *cosmhuil* ré héirghe súas deatuighe.

19 Tre fheirg THIGHEARNA na slógh dorchuighthear an dúitheche, agus béid na daóine mar chonnadh na teineadh: ní choigeola áonduine a dhearbhrathair.

20 Agus fuaideocha sé as a láimh dheis, agus bí a ocrach; agus íosuidh súas don lámh chlé, agus ní bhéid sáitheach: íosuidh gach aonduine feoil a righe féin:

21 Manasseh, Ephraim; agus Ephraim, Manasseh: iad lé chéile a naghaidh Iúdah. Ar a shon so uile níor fillleadh a fhearg, acht *atá* a lámh sínte amach do ghnáth.

CAIB. X.

Cuirfighear Assiria, slat smachduighe an TIGHEARNA, tré theine fa dheire.

A MHAIRG don lucht bhreathnuighios breitheamhnus éaigceart, agus scríobhas buáidhreadh dórdúigheadar féin; 2 Diompógh na neasbhuidheach ó bhreitheamhnus, agus do bhreithre a ceirt ó bhlochduibh mo mhuintire, chor go mbéid na baintreabhacha na ccreich aca, agus *go* sladfuid na dilleachdaigh!

3 Agus créd do dhéantaí a ló na cúarta, agus annsa léirsgríos thiucfas as imchían? cía gus a rachthaí ar cabhair? agus cáit a bhfuigfidhe bhur nglóir?

4 Am éagmhuissi cláonfuid síos faoi na príosúnachaibh, agus tuitfid faoi na marbhuibh. Ar a shon so uile ní cláochluidhthear a fhearg, acht *atá* a lámh sínte amach a ccomhnuidhe.

5 ¶ O a Shirianuigh, slat mfeirge si, agus an bata iona lámh a sí sin mo dhíbhfheargsa.

6 Cuirfidh mé é a naghaidh chinidh shuachraibhthigh, agus a naghaidh phobail mo dhioghaltais do bhéara mé dhó cúram, a néadail do ghlacadh, agus an chreach do ghlacadh, agus a saltairt síos anhuil salchar na sráide.

7 Acht cheana ní hí sin a intinn: ní mo smuáineas a chroidhe mar sin; ach *atá* iona chroidhe seriois agus gearradh amach cineadhach nach béagán.

8 Oir a deir sé, Nach *bhfuilid* mo phrionnsoidhe thríd amach na ríghthibh?

9 Nach *bhfuil* Calno mar Charchémis? nach *bhfuil* Hamat mar Arphad? nach *bhfuil* Samária mar Dhamascus?

10 Fa mar fuair mo lámhsa rioghachda na niodhal, agus ar sháruigheadar a níomháighe grábhálta iad súd ann Ierusalem agus a Samária;

11 Mar do rinne mísi re Samaria agus

re na hiodhalaibh, mar sin nach déana mé, re Ierusalem agus re na hiodhalaibh?

12 Uimesin tiucla a cerich, a nuair chriochnochus an Tighearna a obair iomlán ar shliabh Sion agus ar Ierusalem, dioghluigh mé toradh an chroidhe uabhrigh ar righ na Hassiria, agus glóir a radhairc aird.

13 Oir a déara sé, Lé neart mo lámh do rinne mé é, agus lé mo ghliocus; óir atáim glic: agus dáthruigh mé téora na ndaoine, agus do shlad mé a nionnmbus, agus do chuir mé síos na dúthchusaigh amhuil *duine* cródha.

14 Agus fuair mo lámh amhuil nead, saidhbhríos an phobail: agus mar chruinnighios neach uighe do fágbadh, do chruinnigh mé an talamh uile; agus ní raibh neach do chorruigh an sciathán, nó dfoscúil an béul, nó do phibuidh.

15 A ndéana an t-uágh spleadhachus aiste féin a naghaidh an té ghearras lé? nó an mórfuidh an tuiriosg é féin a naghaidh an té chroitheas é? mar do chroitheadh an tslat *i féin* anaghaidh an té thógbhas súas í, no mar thóigfeadh an bata *é féin* súas, mar budh nach ar mhaide é.

16 Uimesin cuirfidh an Tighearna, Tighearna na slógh, trúadhus a measg a dhaóine méithe; agus faoi na ghlóir lasfuidh sé losgadh amhail losgadh teineadh.

17 Agus biaidh solus Israel mar theine, agus a Aóin Náomhtha mar lasair: agus loisfidh agus caithfidh a dhreasa agus a dhosáin a náonló;

18 Agus críochnochuigh glóir a fhoraoise, agus a mhachaire thórtuigh, eidir anam agus chorp: agus biaidh mar fhear bratuirge a nuair a laguidhear é.

19 Agus an chuid oile do chrannuibh a fhoraoise budh tearc iad, go scriobhthadh leanamh iad.

20 ¶ Agus tiucla a cerich annsa ló sin, an fuighioll bhias do Israel, agus an mhéid rachas as do thigh Jacob, nach bhfanfuid ní is mó airson noch do bhuail iad, achd fanfuidh ar an TTIGHEARNA, Aon Naomhtha Israel, a bhfirinne.

21 Fillfidh an fuighioll, *eadhon* fuighioll Iacob, chum an Dé chumachdaigh.

22 Oir bith go bhfuil do phobal Israel mar ghaineamh na fairge, gidheadh fillfidh a bhfuighioll: an dioghbháil ar na fhúagra tuileochuigh thairis lé firéantacht.

23 Oir do dhéana an Tighearna DIA na slógh críochnughadh, mar do tionnsognadh a meadhón na tire uile.

24 ¶ Uimesin is mar so a deir an Tighearna DIA na slógh, O mo phobal chomhluighneas ann Sion, ná biodh eagla na Nassirianach ort: buáilfidh sé thú lé

slait, agus tóigfe sé súas a bhata ad aghaidh, do réir mhodha na Héigpte.

25 Oir fós a ro bheagán aimsire, agus scuirfidh an díbhfhearg agus mfeargsa ann a scriosson.

26 Agus corrochuigh TIGHEARNA na slógh sciursa súas dó do réir áir Mhidian ag an ccarraig Oreb: agus fa mar do bhí a shlat ar an bhfairge, mar sin thóigfios sé súas í do réir mhodha na Héigpte.

27 Agus tiucla a cerich annsa ló sin, go ttoigfear a ualach dot gháluinn, agus a chuig dot mhuineal, agus brisfíghear a chuig bhrigh a unghaidh.

28 ¶ Tháinig sé go Haiat, do chuáidh sé go Mígon: a Michmas do chuir sé a charáiste a náirde:

29 Agus do chúadar anonn thar an tóchar: do thógbhadar súas a lóistin ann Géba; ata Ramah eaglach; do theith Gibeah Shaul.

30 Tóg súas do ghuth, a inghean Ghallim: tabhair fa deara a chluinsin go Lais. Anatot bhoichd.

31 Do háthruigheadh Madmenah; do chruinnigheadar dúthchusaigh Ghébm iad féin do theitheamh.

32 Fanfuidh sé go fóill a Nob annsa ló sin: croithfidh sé a lámh a naghuidh sléibhe inghine Sion, cnoc Ierusalem.

33 Féuch, an Tighearna, TIGHEARNA na slógh, géarrfuidh sé an beangán maille re críochnughadh: agus na crainn árd a méid géarrfíghear síos iad, agus uimhleochthar an tuáilbhreach.

34 Agus géarrfuidh sé síos tiugh na bhforaoiseach le hiarann, agus tuitfidh Lebanon le neach láidir.

CAIB. XII.

Ceart agus síthchain righeachta an bheangain thig as bun Iesse, agá mbí 7 tiadhluicthe an Spiorad nuóimh.

AGUS tiucla slat amách as bun Iesse; agus fasfuidh Beangán as a fhréimh:

2 Agus áiteochuidh spiorad an TIGHEARNA air, spiorad na heagna agus na tuigse, spiorad na comhairle agus na cumhacht, spiorad a neóluis agus eagla an TIGHEARNA;

3 Agus do dhéana sé do thuicsin bhrioghmhair é a neagla an TIGHEARNA: agus ní dhéana breitheamhnus do réir radhairc a shúl, agus ní aithbheoruigh do réir éisteachda a chlúas:

4 Acht lé firéantachd bhreithneochuidh sé na boichd, agus aithbheoruidh sé le comhthrom ceannsuigthe na talmhan: agus buáilfidh sé an talamh le slait a bhéil, agus lé hanáil a phuisineadh mhuirfeas sé na ciontoigh.

5 Agus budh í a nfréantach crios

a shliasad: agus a nfrinne crìos a dhubhán.

6 Coimhneochuidh an mactíre fós a bhfochair an lubbáin, agus luighfidh an liopárd síos ag an meannán; agus an gamhuin agus an leomhan óg agus an teallach méith a bhfochair a chéile; agus tréorocheuidh leanabh beag iad.

7 Agus ingheiltid an mart agus an bheithir; luidhid a noga síos a bhfochair a chéile: agus fosuidh an leómhan an tuighe amhuil damh.

8 Agus biáidh naóidhe na ccíoch ag súgradh ag poll na haspa, cuirfidh leanabh baineadh do chích a lámh ar uamhuigh an chocatrís.

9 Ní dhéanaid siad gortadh ná milleadh ann mo shliabh náomhtha uile: óir biáidh an talamh lán déolus an TIGHEARNA, mar fholuighid na huisgeadha a nfairge.

10 ¶ Agus annsa ló sin biáidh fréumh Iesse, noch sheasfas mar bhratuigh don phobal; is chuige iarrfuid na geintidhe; agus biáidh a suamhneas glórmhar.

11 Agus tiucfa a ccrích san ló sin, go ccuirfe an TIGHEARNA a lámha ris an dara huáir do thártháil fhuighill na ndaóine, noch fuigfighear, ó Nassíria, agus ó Néigipt, agus ó Phatros, agus ó Chus, agus ó Elam, agus ó Shinar, agus ó Hamat, agus ó oiléanuibh na fairge.

12 Agus cuirfidh sé bratach súas do na cineadhachaibh, agus cruinneochuidh sprudhar Israel, agus cruinneochuidh sé a bhfochair a chéile a mbiáidh spreidthe do Iúdah ó cheithre corruibh na talmhan.

13 Imeocheuidh mar an ccéadna mios-cuis Ephraim, agus géarrfuirghear amach naimhde Iúdah: ní fhúathochuidh Ephraim Iúdah, agus ní bluáidhirfidh Iúdah Ephraim.

14 Acht eitilid ar ghuáillibh na Bhpilistíneach don táobh shíar; millfid siad muinntir a noirthir lé chéile: leagfuid siad a lámh ar Edom agus ar Mhoab; agus uimhleochuid clann Ammon dóibh.

15 Agus scriosfuidh an TIGHEARNA thríd amach teanga na fairge Egiptigh; agus croithfidh sé a lámh ós cionn na habhanna le neart a spioraide, agus buailfidh sé é annsa seachd srothuigh, agus do bhéara ar dhaóinibh dul tirim thairis.

16 Agus biáidh slighe mhór dhuighioll a mhuinntire, noch fhúigfighear, ó Nassíria; nuar do bhí do Israel annsa ló a ttáinic súas as crích na Héigipte.

CAIB. XII.

Dán buidheachuis na bfréin ar son mhórtrocaire Dé.

A GUS annsa ló sin déaras tusa, A THIGHEARNA, molfa mé thú: má tá go raibh tú feargach riom, do filleadh thfearg uaim, agus do chomhfhurtuigh tú mé.

2 Féuch, is Día mo shlánaightheóir; bím dothchusach ann, agus ní bhia eagla orum: óir is é an TIGHEARNA IEHOBAHAH mo neart agus mó chaintic; sé fós mo shlánughadh é.

3 Uimesin maille ré sólas tarrangthaoi uisge as toibreachaibh an tslánuighthe.

4 Agus annsa ló so a déarthaoi, Móluidh an TIGHEARNA, goiridh ar a ainm, foillsighidh a ghníomhartha a measg an phobail, déanaidh cuimhne gur hárdugh-eadh a ainm.

5 Canaidh don TIGHEARNA; óir do rinne sé neithe oirdhearca: atá a fhios so ar feadh an domhuin.

6 Eigh súas agus gáir, thusa a áitreabhach Sion: óir is mór Aon Náomhtha Israel ad mheadhón.

CAIB. XIII.

Ualach agus leirsgrios na Báibiloine.

UALACH na Babiloine, noch do chonnairc Isaiah mhac Amos.

2 Tógbhuidh súas bratach ar an tsiabh árd, árdughidh an guth chuca, crothaidh an lámh, chor go rachaid go geatadhuibh na núsail.

3 Daitin mé dom mhuinntir náomhtha, do ghoir mé mar an ccéadna mo dhaóine árrachda ar son mfeirge, eadhon an drong gháirdigheas ann mo mhórdhachd.

4 Fuáim móráin annsa sléibhtibh, mar do bheidis pobal mór; tormán ceannaigtheach rioghachd agus chineadhach ar ccruinniughadh a cceann a chéile: TIGHEARNA na slógh, áirmhios slúagh an chatha.

5 Tigid as tír imcheín, ó théoruinn fhlaithreamhnais, eadhon an TIGHEARNA, agus airm a dhíbhfhairge, do mhilleadh na tíre go hionlán.

6 ¶ Núalluighse; óir atá lá an TIGHEARNA do sathair; tiucfa mar scrios ó Nuilechumhachdach.

7 Uimesin biáidh a nuile lámh lag, agus leaghfuidh croidhe gach áonduine:

8 Agus biáidh eagla orra: géubhuidh píanta agus doilghis greim dhíobh; béid a bpéin mar mhaói ag breith: biáidh úathbhás aca iona chéile; béid a naighthe mar lasracha.

9 Féuch, atá lá an TIGHEARNA ag teachd, fuilteach aráon le díoghaltas agus le feirg dhiscir, do dhéanamh na tíre

uaigneach: agus léirsgríosuidh sé na peacachasan aiste amach.

10 Oir ní thiubhraid réulta nimhe agus a ccomshoillsi a solus úatha: dorchuighthear an ghrian iona dhul amach, agus ní thiubhra an ghealach ar a solus déalrughadh.

11 Agus smaichdeocha mé an sáoghail ar son a nuile, agus na ciontuigh ar son a négceirt; agus do bhéara mé ar dhíomus na nuáibhreach scur, agus leagfa mé go hisíol áirdinntinn na nuáitbhásach.

12 Do dhéana mé duine ní sa mhórluáighe ná ór bruinte; eadhon duine ná sparra órdha Ophir.

13 Uime sin croithfidh mé na neamha, agus áthrocuigh an talamh as a áit, a bhfeirg THIGHEARNA na slógh, agus a ló a fheirge disgir.

14 Agus bíaid mar an bhfiadh thaifnighthe, agus mar chaóirigh nach ttóghbhan áonduine súas: fillfid siad gach áonduine dhíobh chum a dhaóine féin, agus teithfid gach áon aca dá ndúthaigh féin.

15 Gach áon dá bhfuighthear saithfighear thríd é; agus gach áon dá niádhann *riu* tuitfidh leis an ccloidheamh.

16 Brisfighear fós a cclann na mblodhuibh as coinne a súl; creachfuighhear a tighthe, agus éigneochthar a mná.

17 Féuch, broistéocha mé suas na Médigh na naghaidh, ag nach bia suim a nairgead; agus *ar son* óir, ní bhia dúil aca ann.

18 Brisfid a mboghadha fós a ndaóine óga na mblodhuibh; agus ní bhia truaighe aca do thoradh na mbron; ní choigeoluid a súile leinibh.

19 ¶ Agus an Bhabiloín, glóir na rioghachd, sciainh oirdhearuis na Gcaildeanach, bíaidh sí do nós an tan do scrios Dia Sodom agus Gomorrah.

20 Ní haitreochthar choidhche í, agus ní choimhneochthar inte ó ghinealach go ginealach: ní mó shuighfios an Tarábianach a champa ann sin; agus ní dhéanaid na háodhaire a máinreacha ann.

21 Acht beathuighe áilta an díothraimh luidhfear ann; agus beid a tighthe lán do chréatúirighibh dóbrónacha; agus áitreochoid na hulchabhcaín ann, agus do dhéanuid na Sáitir ringce ann.

22 Agus éighfid beathuighe áilta na noiléan iona tightheibh uaigneacha, agus dragúin iona bhpalásaibh aóibhinn: agus atá a hainsir a bhfogus do theachd, agus ní cuirfighear a laethe air cáirde.

CAIB. XIV.

Atá trocaire Dé a bfogus da phobal.

OIR do dhéana an THIGHEARNA trócaire ar Iacob, agus toighfidh fós Israel,

agus suigheochuidh iad iona ndúthaigh féin: agus ceangoltar an coimhthidheach riu, agus druidfid siad re tigh Iacob.

2 Agus glacfidh an pobal iad, agus do bhéaraid dá náit iad: agus sealbhochuigh tigh Israel iad a ndúthaigh an THIGHEARNA mar sheirbhiseacha agus mar chumhala: agus géubhuid na mbraighdibh iad, aiga rabbadar san na mbraighdibh; agus riaghlochuid ós cionn luchd a mbrúigte.

3 ¶ Agus tiucfa a cerích annsa lá a ttiubhra an THIGHEARNA socamhal duit ód dhoilghios, agus ód eagla, agus ód dhaóirsine chrúaidh ann ar tugadh ort seirbhís do dhéanamh,

4 Go ttoigfe tú súas an seanfhocal so a naghaidh rígh ná Babilóine, agus go naib-eora tú, Cionnus do scuir an millteach! do scuir an chathair órdha!

5 Do bhris an THIGHEARNA bata na cciontach, agus slat na núachdarán.

6 An té do bhuáil an pobal a bhfeirg le buille búan, an té do riaghluidh na cineadhacha a ndíbhfeirg, atá sé dhá ingheim, agus ní bhacann éundúine.

7 Atá an talamh uile suáimhneach, so-cair: brisid siad amach a ccantaireachd.

8 Gáirdigh fós, an crann giomhuais ionnado, agus céadair Lebánon, *gha rádh*, O nuaire far luigh tú síos, ní tháinig aoinghéarthóir ar naghaidh.

9 Do corruigheadh ifrionn shíos ar do shonsa, do theagmháil riot a nuair thiucfas tú: dúisgidh sé súas na mairbh dhuitsi, eadhon uile cheann feadhna an dombain; do thóg sé súas as a ccathaóiribh riogha uile ríghthe na ccineadhacha.

10 Laibheoruid siad uile agus a déaraid riotsa, Nar lagadh thusa fós mar inne? a ndéarnadh tusa cosmhuil rinne?

11 Tugadh húaabhar síos gus a núaigh, agus guth hadhbhadh: do leathnuigheadh an pheist fud, agus folchuid na péiste thú.

12 Ciondus do thuit tusa a nús ó fhlaithreamhnus, a Lucifer, a mhic na maidne! ciondus do gearradh síos go nuige an talamh thusa, noch do laguidh na cineadhacha!

13 Oir a dúbhairt tú ann do chroidhe, Eireochuidh mé súas go flaitheamhnus, áirdeochaidh mé mo chathaoir ós cionn réulta Dé: suighfidh mé fós ar shliabh an chomhchrúinnighthe, ar thaobhuibh an tuaisgeirt:

14 Eireochaidh mé súas ós cionn áirde na néüll; bíaidh mé cosmhuil ris an tí is Airde.

15 Gidheadh béarthar síos go hifrionn thú, go táobhuibh an phuill.

16 An mbuinntir chífear thú féuchfuid go géarchúiseach ort, agus measfuid

thú gha rádh, An ne so an té thug ar an dtalamh criothnughadh, do chroitih rioghachda;

17 Do rinne an sáoghal amhuil fásach, agus do mhill a chaithreacha; nár fhosguil tigh a phríosúnach?

18 Ríghthe na críoch uile, luighid uile, a nglóir, gach áon díobh ann a thigh féin.

19 Acht do teilgeadh thusa amach as a nuaigh amhuil beangán adhfháthmhar, agus amhuil éadach na droinge marbhthar, saite thriotha leis an ccloidhiombh, agus téid síos go clochaibh an phuill; mar chonablaigh air a saltairthear faoi chosuibh.

20 Ní bhia tú ceangailte riu a nadhlacadh, do chionn gur scrios tú do dhúthaigh, agus gur mharbh tú do dhaóine: ní bhia slíochd na ndroichghníomhach éilíteach go bráth.

21 Ullmhaighidh ár dhá chloinn ar son égeirt a nathar; chor nach éireochuid, agus nach sealbhochuid an dúthuigh, agus nach lionfuid aghaidh na talmhan le caithreachaibh.

22 Oir éireocha misi suas na naghaidh, a deir TIGHEARNA na slógh, agus géarrfa mé ón Bhabiloin an tainm, agus an fuighioll, agus an mac, agus mac an mhic, a deir an TIGHEARNA.

23 Do dhéana mé mar an ccéadna sealbh dhi don bhunnán, agus locháin uisce: agus scuabfuidh mé i le scuáib an léirsgrís, a deir TIGHEARNA na slógh.

24 ¶ Do mhionnuigh TIGHEARNA na slógh, gha rádh, Go deimhin mar do smuáin mé, is mar sin thiuftas a steach; agus mar do thionnscaim mé, is amhluidh sheasfas:

25 Go mbrisfe mé an Tassírianach ann mo dhúitheche, agus ar mo shléibhtibh go sailteoruidh mé air: annsin imeochas a chuing dhiobhsan, agus tóigfíghear a úalach ó na nguailibh:

26 Isé so an tionnsnamh do tionnsnadh ar an domhan uile: agus isé so an lámh atá sinte amach air na cineadhachibh uile.

27 Oir do thionnscaim TIGHEARNA na slógh, agus cia thoirmsíghios é? agus atá a lámh sinte amach, agus cia fhilleas ar a hais í?

28 Annsa bhliadhain iona bhfuair rígh Ahas bás do bhí an tualach so.

29 ¶ Ná gáirdighsi, uile a Phalestína, do chionn gur briseadh slat an té do bhuáil thú: óir tiucla cocaitris amach as fréimh na naithreach nimhe, agus bíaidh a thoirrchios na naithreach theinttíge eitealluigh.

30 Agus bíathfuidh céidghin an bhoichd, agus luighfidh an riachdanach síos a ndaingean: agus muirfidh misi do fhréamhsa le gorta, agus muirfidh seision thfhuighioll.

31 Nuáil, a gheata; éigh, a chathair;

thusa, a Phalestína uile, atá tú sgaóilte: óir tiucla deatach ón tuáiseart, agus ní bhia áon na áonar ar uáiribh cinnte.

32 Cred fheagorus neach ann sin do theachdairigh na críche? Gur dhaingnidh an TIGHEARNA Sion, agus go ccurfid boichd a phobail a ndóigh ann.

CAIB. XV.

Eire agus aónranacht Mhoab.

U^{ALACH} Mhoab. Do chionn san noidhche gur fágbadh Ar Mhoab nafásach, agus gur cuireadh na tochd í; do chionn san noidhche gur fásuigheadh Cíir Mhoab, agus gur cuireadh na tochd í;

2 Do chuaidh sé suas go Baiti, agus go Díbon, na háite áda, do ghul: nualfuidh Moab ós cionn Nébo, agus ós cionn Mhedeba: bíaidh maóile ar a cceannuibh uile, agus gach áon fhéasóg géarrtha dhíobh.

3 Ann a sráidibh crioslochuid iad féin lé saicéadach: ar mhulladuibh a ttightheadh, agus iona sráidibh nualfuidh gach aonduine, ag gul go hiomarcach.

4 Agus éighfidh Hesbon, agus Eleáleh: clainfíghear a nguth air fad go Iahas: uimesin gáirfid saighdiúiridh armtha Mhoab; nuáilfidh a anam ann.

5 Comhairfidh mo chroidhe go hárd ar son Mhoab; teithfid a dhíbeartuigh go Soar, seasgbhó thrí mblíadhan daóis: óir le rochduin Luhit suas le gul rachaid siad stas air; óir a slighe Horonáim tóigfid suas comhair na dioghblála.

6 ¶ Oir béid uisgeadha Nimriin mar fhasach: óir do chríon an luibh, do mheath an féur, ní bhfuil ní glas ar bith.

7 Uime sin an saidhbhrios fúaradar, agus an ní do chuireadar a ttaisgidh, béuruid léo go sruth na suiléog.

8 Oir do chúadar na comhairc timchioll bhrúach Mhoab: a nualghubhasan go Heglaim, agus a nualghubhasan go Beer-elim.

9 Oir atád uisgeadha Dímon lán dfuill: óir do bhéara mé tuilleamh ar Dhimon, leomhain ar an té imeochas as do Mhoab, agus ar fhuighioll na tíre.

CAIB. XVI.

Muna gabh Moab comhairle, 7 do gheibh sí builleadh mur chúch.

C^{UIRIDH} an túan go húachtarán tíre ó charruig a nfasuigh, go sliaibh inghine Sion.

2 Agus bíaidh, amhuil éun seachráin ar na theilgean amach as a nead, marsin bhéid ingheana Mhoab ag áthannuibh Arnon.

3 Gabh comhairle, déan breitheamhus; déau do sgáile mar a noidhele a lár an

mheadhonlaé; foluigh na díbearthuigh; ná braith an té bhíos ar seachrán.

4 Léig dom dhíbearthaibhsi comhnuidh ad fhochair, a Mhoab; bise ad dhídean dóibh ó aghaidh an mhilltéora: óir atá an sáruightheach coisge, do scuir an milltéoir, do scriosadh na díbearthuigh as an dúthaigh.

5 Agus daingneochar an chathaoir ríogha a ttrócaire: agus suidhfidh sé innte a bhfirinne a ttabernacuil Dháibhi, ag breathnughadh, ag iarruidh breitheamhnais, agus ag deiríughadh an cheirt.

6 ¶ Do chúalamar úabhar Mhoab; (is ro uáibhreach é:) eadhon a úabhar, agus a áirde, agus a fhearg: *acht ní bhéid a bhréaga marso.*

7 Uime sin núallfa Moab arson Mhoab, núallfaidh sé go biomlán: guilídhe ar son bhunaite Cir-hareset; go deimhin atáid siad buáilte.

8 Óir do laguigheadh machaireadha Hesbon, agus fineamhuin Shibmah: do bhrisodar tighearnuigh na ngeinteadh síos a plannduighe prinsiopalta, thangadar go nuge Iaser, do sheachránadar *thrid* an bhfásach: do síneadh a géaga amach, do chúadar tar an bhfairge.

9 ¶ Ar a nadhbharsin guilfidh mé le cumhadh Iaser fineamhuin Shibmah: fiuchfa mé thú lem dhéaruibh, a Hesbon, agus a Eleáleh: óir do thuit gáir air do thoradh sambuidh agus air thfoghmhar.

10 Agus do rugadh an lúathgháir ar siubhal, agus sólás as an machaire thóir-theamhuil; agus ní bhía céol ar bith annsna fineamhnuibh, agus ní bhía gáir air bith: an luchd saltairte ní sháilteoruid fíon ar bith ann na nomaruibh; thug mé ar gháir thfineamhnach sear.

11 Uimesin dhéanuid minnidhe fuáim amhuil cláirseach ar son Mhoab, agus mo bhaill a stigh ar son Cirhares.

12 ¶ Agus tiucla a cerích, a nuáir do chífíghear é go madh coirthe Moab annsa náit áird, go ttiucla sé dha shanctora durnaighe; *acht ní bhuáidheocha sé.*

13 *Isé so an focal do labhair an TIGHEARNA a ttaobh Mhoab ó nainsir sin a le.*

14 Acht a nois do labhair an TIGHEARNA, gha rádh, Táobh a stigh do thrí bliadhnuibh, mar bhliadhnuibh formaluigh, agus cuirfíghear glóir Mhoab a ttarcuise, maille ris a niomadamlach mhóir sin; agus *biáidh* an fuighioll ro bhéag agus lag.

CAIB. XVII.

Ualach agus olaói Dhamascus agus Shiria.

UALACH Dhamascus. Féuch, rugadh Damascus as ó bheith na cathruigh, agus biáidh si na cárn scriosta.

2 Do treigeadh caithreacha Aroer: béid faoi thréaduibh luighfios síos, agus ní chuirfidh áondúine eagla *orra.*

3 Coisgfidh fós an daingean ó Ephraim, agus an ríoghachd ó Dhamascus, agus an fuighioll ó Shiria: béid siad mar ghlóir chloinne Israel, a deir TIGHEARNA na slógh.

4 Agus annsa ló sin tiucluigh a cerích, go ndéantar glóir Iacob tana, agus go bhfásfuidh méathas a fheóla trúagh.

5 Agus is amhluidh bhías a nuáir chruinn-eochus fear a nfoghuhair an tarbhar, agus bheanas sé na déusa le na lámh; agus biáidh sé amhuil an té chruinnighios déasa a ngleann Rephaim.

6 Gidheadh fuighíghtheair cáora dioghluim ann, do nós chroite an chrainn ola, dhá chaóir ná trí a mullach na craóibhe úachdaruigh, a cearthair ná cúig annsna géagaibh tóirtheambla is faide amach dhe, a deir an TIGHEARNA Día Israel.

7 ¶ Annsa lósin féuchfuidh duine ar a Chruthaightheóir, agus biáid meas agá shúilbh ar Aon Náomhtha Israel.

8 Agus ní féuchfa sé air na haltóruibh, oibreacha a lámh, ní mó bhías meas aige air áoinní dá ndéarnadar a mhéir, na garráin, ná na bíomháiighe.

9 Annsa lósin biáidh a chaithreacha daingne mar ghéig thréigthe, agus mar an mbeangán úachdarach, noch do fhágghadar do bhrigh chloinne Israel: agus biáidh aonránachd ann.

10 Do bhrigh gur dhearmuid tú Día do shlánuighthe, agus nach raibh tú cuimhneachair charraic do neirt, uimesin plainndeochoa tú planudadhla taitneamhacha, agus cuirfidh tú iad lé géagaibh coimhthigheacha:

11 Annsa ló sin do bhéara tú air do phlánda fás, agus air maidin do bhéara tú air do shíol eascar: *acht biáidh* an foghmhar na chrúaich a ló an doilghis agus an dóbhróin dhibhfheirgidh.

12 A mhairg diomadamlachd mhóráin do dhaóinibh, noch do ní tormán mar thormán na fairge; agus do bhúaidhreadh na cineadhach, doní búaidhreadh cosmhuil re búaidhreadh srothann láidir!

13 Lingfid na cineadhacha amhuil búaidhreadh móráin uisgeadh: achd imdheargfuidh Día iad, agus teithfid a bhfad údadh, agus díbeorthar iad mar lóchán na sliabh roimhe a ngaóith, agus amhuil liathróid roimhe an ngaóith ngaóirdéain.

14 Agus féuch annsa tráthnóna biáidhreadh; agus roimhe an maidin ní bhfuil sé ann. *Isé so cuid ronna na druinge chreachus sinn, agus cranachar na muinntire shladas sinn.*

CAIB. XVIII.

Ualach agus milleadh na Hétíopia.

AMHAIRG don tír atá ag folach lé sciathánuibh, noch atá taóibh thail dabhuiun na Hétíopia:

2 Noch chuireas teachda úatha ar an bhfairge, eadhon a soighthighibh bugshibhne ar na huisgeadhuibh, *ghu rádh*, Imthighidh, a theachta úatha, go cineadh sreathnuighthe agus lomtha, chum daoine úathbhásach óna ttosach go tí so; cineadh ar na ttomhus amach agus ar na saltairt síos, ar mhilleadar na haibhne a bhfearann!

3 Féuchuidh si uile, a áitceabhthacha an tsáoghail, agus a chomhnuightheacha na talmhan, a nuáir thoigfios sé bratach súas ar na sléibhtibh; agus a nuáir shéidfios sé a stoc, éistighsi.

4 Óir is marsin a dubhairt an TIGHEARNA riomsa, Glacfa mé mo shuáimhneas, agus measfa mé ann máit chomhnuighe amhuil teas glan ar luibhionnuibh, agus amhuil néul drúchda a tteas a nfoghmhair.

5 Óir roimhe an bhfoghmhair, a nuáir is abaidh an fás, agus abuidheas an cháor shearb annsa mbláth, géarrfuidh sé amach aráon na slaitíne le corránuibh béarrtha, agus béaruidh sé leis agus géarrfuidh síos na beangáin.

6 Fuigfidhthear lé chéile iad ag éanlaith na slábh, agus ag beathuighibh na talmhan: agus saimhreachuid a néanlaith orra, agus geimhreachuid uile bheathuige na talmhan orra.

7 ¶ Annsa namsin béarthar tiodhlacadh chum TIGHEARNA na slógh ó phobal ar na scaóileadh ó chéile agus ar na lomadh, agus ó phobal úathbhásach ó na ttosach agus a nois; pobal ar na scaradh amach agus do saltradh faoi chois, ar mhilleadar na haibhne a bhfearann, go nuige áit anna TIGHEARNA na slógh, slábh Sion.

CAIB. XIX.

Faigheadoireacht throm a ttaobh na Héigipte.

UALACH na Héigipte. Féuch, atá an TIGHEARNA ag marcúigheachd ar néul luath, agus tiuca don Néigipt: agus áthrochthar iodhail na Héigipte le na fhaicsin, agus leighfidh croidhe na Héigipte iona lár.

2 Agus cuirfe misi na Héigiptigh a naghaidh na Néigipteach: agus troidfidh gach áon díobh a naghaidh a dhearbhrathar, agus gach áonduine a naghaidh a chomhar-san; cathair a naghaidh caithreach, agus rioghacht a naghaidh rioghachta.

3 Agus failleochuidh spiorad na Héigipte iona lár; agus díobhaighfe misi a comhairle: agus íarruid siad chum na iodhalibh, agus

chum na neasarluightheoiribh, agus chum na druinge agá mbí leannáin sighthé, agus chum na bhfaistíneach.

4 Agus seachóduigh mé na Héigiptigh a láimh tighearna éattrócairigh; agus riaghlochuidh rígh borb ós a ccionn, a deir an Tighearna, TIGHEARNA na shlógh.

5 Agus failleochuidh an tuisge on bhfairge, agus fáiseochthar agus tiormachthar súas a nabhann.

6 Agus iompochuid siad na haibhne a bhfaí úatha; agus foilmheochthar agus tiormachthar súas aibhne an daingin: crionfuidh an giolach agus an soileastar.

7 Na giolcuigh pháipéir láimh ris na haibhnuibh, láimh ré béal na srothann, agus gach aoin ní shíolchuirthear láimh ris na srothuibh, crionfaidh sé, béarfuighear ar siubhal é, agus ní biáidh ann *nó sa mhó*.

8 Caóinid fós na hiascaireadha, agus caóinid na huile dhaóine theilgíes dubhain annsa haibhnuibh, agus an drong shreathas liouta ar na huisgeadhuibh rachuid as a ccrúth.

9 Tuilleamh oile, claochlodhthar, an drong oibrighíos a líon mhín, agus an drong fhighis obair líonruidh.

10 Agus brisfighear iona thionnscnamh sin iad, a nuile dhuine da ndéan combluighuise agus linteach chum éisg.

11 ¶ Gó deimhin is amadáin prionnsadha Soan, is brúideamhuil comhairle chomhairleach nglic Phárao: cionnus a dearthaóisi re Phárao, is misi mac na neagnuighe, mac ríogh bhfoirle?

12 Cáit a bhfuilid siad? cáit a bhfuilid do dhaóine glioca? agus innisidís duit a nois, agus biódh a fhios aca cred to thionnscain TIGHEARNA na slógh ar a Néigipt.

13 Is amadáin prionnsadha Soan, do mealladh prionnsadha Noph; do mealladh ar fós a Néigipt, eadhon an drong as fulang dá treabhnuibhsion.

14 Do chumaisg an TIGHEARNA spiorad urchoideach ann a lár: agus thugadar ar a Néigipt seachránughadh iona huile obair, amhuil thuíteas fear meisce iona sceathruigh.

15 Ní mó bhías obair ar bith ar son na Héigipte, noch fhéadas an ceann nó an tearball, nó an beangán nó an luachair, do dheanamh.

16 Annsa ló sin biáidh a Néigipt cosmhail re mnáibh: agus biáidh eagla orra agus uáimhneochuid do bhrigh croidhe láimhe TIGHEARNA na slógh, noch chroitheas sé ós a cionn.

17 Agus biáidh tír Iúdah na huathbhás don Néigipt, gach aon da itig thairis sin biáidh sé eaglach ann féin, do bhrigh chomhairle TIGHEARNA na slógh, noch do chomhairligh sé na hadhuigh.

18 ¶ Annsa ló sin laibheoruid cúig caithreacha a ttir na Héigpte teanga Chanáain, agus mionnochuid do THIGHEARNA na slógh; agus goirfighear Cathair an diogh-lairighthe daon díobh.

19 Annsa ló sin biáidh altóir ag an Ttighearna a meadhón thire na Héigpte, agus píleúr agá himiol don Tighearna.

20 Agus biáidh mar chomhartha agus mar fhiadhnúise a cerích na Héigpte do THIGHEARNA na slógh: óir éighfid siad chum an Tighearna do bhrígh na ndíbh-fheirgeach, agus cuirfe sé slánaightheóir chuca, agus áon mór, agus saorfuigh sé iad.

21 Agus zitheontar an Tighearna san Néigpt, agus aitheonuid na Héigiptigh an Tighearna annsa ló sin, agus do dhéanaid iodhbairt agus ofrail; do bhéaruid fós, móid don Tighearna, agus comhlionfuid siad í.

22 Agus búailfidh an Tighearna an Néigpt: búailfidh sé agus leigheosuidh sé í: agus fillfid siadsan chum an Tighearna, agus biáidh sé air a nimpidhe, agus leigheosuidh sé iad.

23 ¶ Annsa ló sin biáidh slighe mhór as an Néigpt don Assiria, agus tiuicfuid an Tassirianach don Néigpt, agus an Tegipteach don Assiria, agus do dhéanuid na Héigiptigh seirbhís ag na Hassirianachaibh.

24 Annsa ló sin biáidh Israel an treas leis an Néigpt agus leis a Nassiria, na bheannuighadh a lár na críche:

25 Noch bheinneochus Tighearna na slógh, gha rádh, *Go madh* beannuighthe an Néigpt mo phobal, agus: a Nassiria obair mo lámh, agus Israel moighreach.

CAIB. XX.

Trom-thairrgir atáobh chlaoi na Héigpte agus na Hetiopia.

ANNSA bhliadhain a ttáinic Tartan go Hasdod, a nuáir do chuir Sargon rígh na Hassiria úadh é, agus do throid a raghaidh Asdod, agus do ghabh sé í;

2 Annsa namsin féin do labhair an Tighearna tre Isaiah mhac Amos, gha rádh, Imthigh agus scaoil an saicéadach ó a ttimchioll do leasruigh, agus cuir do bhróg dot chois. Agus do rinne sé sin, ag siubhal nochtuigh agus lomchosach.

3 Agus a dubhairt an Tighearna, Amhuil mar do shiubhuighios mo shearbh-fhoghantúighe Isaiah nochduigh agus gan choisbheirt trí bliadhna mar chomhartha agus mar iongnadh ar a Néigpt agus ar a Netiopia;

4 Mar sin bhéaras rígh na Hassiria an Héigiptigh leis ná bpriosúnachaibh, agus na Hetiopath na mbraighdibh, óg agus sean, nochduigh agus lomchosach, eadhon gon a masuibhlomnochd, chum náire don Néigpt.

5 Agus béid siad eaglach agus naireach

ar son na Hetiopia a ndóthchus, agus ar son na Héigpte a nglóir.

6 Agus déaruidh áitreabhach a noiléinsi annsa ló sin, Féuch, sé a leitheid so ar ndóthchus chum a tteithfíom chum cuidigh dar saoradh ó rígh na Hassiria: agus ciondus racham as?

CAIB. XXI.

Trom thairrgir a ttaobh Bhabiloin, 11 Idumea, agus na Harabia.

UALACH dhíothraimh na faire. Mar imthighid gáotha ghuáirdeain don taóibh ó dheas thríd; *marsin* thig sé ón díothramh, ó dhúthaigh úathbhásaigh.

2 Do fhoillsigheadh fis dhoilghiosach dhambsa; do ní an duine míochoinghiollach míochoinghioll, agus creachaidh an creachadóir. Eirigh suas, a Elam: suigh a ttimchioll, a Mhédia; thug misi ar a hosnadhuibhsin uile cosg.

3 Uimesin atáid mo leasrach lán do phéin: do ghlacadar píanta greim dhíom, amhuil píanta mhná ré niodhuibh: do eromadh síos mé le na chlúinsin sin, do bhí mé a naithmheal le na fhaicsin.

4 Do críothnuigh mo chroidhe, dúamhnuigh eagla mé: diompóigh sé oidhche mo shólais a neagla dhamb.

5 Gléasuidh an bórd, déanaidh furachas a ttor na faire, ithidh, ibhidh: éirgidhe, a phríonnsadha, ungaidh an sciath?

6 Oir is marso a dubhairt an Tighearna riomsa, Eirgidhe, curidh amach fear faire, foillsigheadh sé cred do chí sé.

7 Agus do chonnaic sé carbad ag díis marcach, carbad assal, agus carbad camhall; agus déist sé go friochnamhach maille re haire mhóir.

8 Agus dfuagair sé, Leomhan: A thighearna, seasuim a gcombnuidhe ar thor na faire a naimsir an laé, agus cuirthear annsa bhforaire mé gach aonoidhche:

9 Agus, féuch, atá ag teachd annso carbad daóine, maille re díis marcach. Agus do fhreagair seision agus a dubhairt sé, Do thuit an Bhabiloin, do thuit; agus do bhris sé go talamh íomháighe ghreanta a dée uile.

10 O mo bhúaladh, agus arbhar murláir: an ní do chúala mé ó THIGHEARNA na slógh, Día Israel, dinnis mé dhaóibh é.

11 ¶ Ualach Dumah. Goiridh sé orum as Seir, A fhir na faire, cred do sgeula ó noidhche? A fhir na faire, cred do sgeula ó noidhche?

12 A dubhairt fear na faire, Tháinic an mhaidin, agus mar an ccéadna a noidhche: má fhiafruidhe, fiafruighe: fillidh, tagaidh.

13 ¶ Ualach na Harabia. A bhforaois na Harabia choideolthaóí, sibhsi a chuid-eachda-shiubhail Dhedaním.

14 Thug áitreabhuigh thíre Tema uisge chum an tí ar a raibh tart, thangadar le na naran a ccoinne an tí do theith.

15 Óir do theitheadar roimhe na ecloidhmthe, ón ecloidhiomh táirngthe, agus ón mbogha gléasta, agus ó dhoilghios an chogaidh.

16 Óir a dubhairt an TIGHEARNA marso ríomsa, Táobh a stigh do bhliadhain, do réir bhliadhna formalaigh, agus failleochaidh glóir Chedair uile.

17 Agus laighdeochthar an mheid fhúigsidhtear duibhir na soighdeóireadh, daóine árrachda chloinne Cedair: óir do labhair an TIGHEARNA Dia Israel é.

CAIB. XXII.

Trom-thairrgir attaóbh Ierusalem agus Iúdá.

UALACH ghlinne na fise. Cred dim-thigh ort a nois, as a ndeachaidh tú go hiomlán súas go mullach an tighe?

2 As a bhfuil tú lán do chorruighthe, cathair fhúasnuidhteach, cathair lúathgháireach: níor marbhadh do dhaóine marbha leis an gcloidhiomh, níor éagadar a ccaith.

3 Do theitheadar húachdaráin uile le chéile, do ceangladh leis na soighdeóiribh iad: do ceangladh lé chéile an mhéid do frith ionnatsa, noch do theith a nimhían.

4 Uimesin a dubhairt misi, Féuchaidh náim; guilfidh mé go géur, ná saothruighidh dom chobhrughadh, do bhrígh millte inghine mo phoball.

5 Óir is lá buáidhearta é, agus saltartha síos, agus lá doghrainne le Tighearna DIA na slógh, a ngleann na fise, ag briseadh an bhliadh síos, agus ag comhairc chum na slíabh.

6 Agus diomchair Elam an bolgán soighiod a ccarbad duine agus marcshluagh, agus do nochd Cir an sgiath.

7 Agus tiucaidh a ccrích, go mbía do ghleanna toghtha lán do charbaduibh, agus cuirfidh na marcshluagh iad féin a nórdughadh ag an ngeata.

8 ¶ Agus dfoillsigh sé folach Iúdah, agus dféuch tusa an lá sin darmaíl thighe na foráise.

9 Do chonncabhair mar an ccéadna briste chaitreach Dháibhi, go bhfuilid fomadamhuil: agus do chruimigheabhair uisgeadha an luig tochdaruigh a bhfochair a chéile.

10 Agus dáirmheabhair tighthe Ierusalem, agus do bhriseabhair síos na tighthe do neartughadh an bhalla.

11 Do rinneabhair fós díog eidir an dá bhalla ar son uisge an tseanluig; acht níor fhéuchabhair da dhéantóir sin, agus ní

raibh meas agaibh ar an té do chum é fada ó sin.

12 Agus annsa ló sin do ghoir Tigh-earna DIA na slógh air ghul, agus air chaói, agus ar mhaóile, agus air chrioslughadh lé saicéadach:

13 Agus féuch gáirdeachus agus lúathgháir, re marbhadh damh, agus re marbhadh cáorach, re ithe feóla, agus re ól fiona: *gha radh*, Itheam agus ibhiom; óir racham déug a marach.

14 Agus do foillsighiodh ann mo chlúas-aibhsi é lé TIGHEARNA na slógh, Go deimhin ní glanfuighear an tolcsó úaibh nó go néugthaóí, a deir Tighearna DIA na slógh.

15 ¶ Is marso a deir Tighearna DIA na slógh, Eirigh, imthigh gus an tréisinersí, cadhon go Sebna, noch atá ós cionn an tighe, agus abair,

16 Cred atá agad annso? agus cía atá agad annso, as ar shnoigh tú túama amach dhuit féin annso, *do nós* an té shnoighios túama dhó féin ar árd, agus ghrábhálas áit comhnuidhe dhó féin a ccaruic?

17 Féuch, béaruidh an TIGHEARNA ar siubhal thú maille re daóirsine chumhachdaigh, agus go deimhin foileochuidh sé thú.

18 Go deimhin iompochuidh sé agus iomáinfidh se thú go foiréigneach *amhail* léathróid go tír fhairsing: annsin éagfas tú, agus annsin *budh iad* carbaid do ghlóire náire thighe do Thighearna.

19 Agus díbéora misi ód ionad comhnuidhe thú, agus tairreonga sé síos as do staid thú.

20 ¶ Agus tiucfa so a ccrích annsa ló sin, go ngoirfidh misi mo sheirbhiseach Eliacim mhac Hilciah:

21 Agus éaideochad é lé do róbasa, agus neirteochad é le do chriossa, agus do bhéara mé húachdaranachd ann a láimh: agus bíaidh sé mar athair ag dúthchusaibh Ierúsalem, agus do thigh Iúdah.

22 Agus leagfa mé eochair thighe Dháibhi air a ghualuinn; agus foisceoluidh sé, agus ní dhruidfé áondune; agus druidfidh sé, agus ní fhoisceola aondune.

23 Agus daingneochad é *amhail* tairnge a náit dhaingin; agus bíaidh sé mar chathaóir ghlormhair do thigh a athar.

24 Agus leagfuid air glóir thighe a athar uile, an sliochd agus an chlaun, na nionshoighthidh uile, ó shoighthighibh an chupaín, go nuige soighthighe na bhflagán.

25 Annsa ló sin, ar sa TIGHEARNA na slógh, áthrochthar an tairnge atá daingion annsa náit dhaingin; agus géarrfuighear síos é, agus tuitfidh sé; agus teilgfuighear an tualach dhe do bhí air: óir do labhair an TIGHEARNA é.

CAIB. XXIII.

Trom-thairrgir a ttaobh Thóir.

UALACH Tíor. Núalluigh, a longa Tarsis; óir do fágbadh na fásach í, iondus nach bhfuil aointigh, re dhul a steach innte: ó dhúthaigh Chittim do foillsíúghadh dhóibh é.

2 Bithí suáimhneach, sibhsi áitreabhthacha a noiléin; thusa noch do lionadar ceannuighthe Sídon, noch théid anonn tar fhaige.

3 Agus a nuisceadhuibh móra atá síol Sihor, isé foghmhar na habhann, a cíos, agus sí is mór-áonach do chineadhachaibh.

4 Biodh náire ortsa, a Shídon: óir do labhair a nfaige, eadhon neart na faige, gha rádh, Ní bhfuilim ré niodhnuibh, agus ní bheirim clann, agus ní oilim súas daóine óga, agus ní theagaisgim maighdiona.

5 Mar do bhí an tiomrádh do thaoibh na Héipte, is marsin bhíáid agá bpianadh go tinnineach tré thúarusghaíl Tíor.

6 Eirighdh thairis go Tarsis; núalluighe, sibhse áitreabhthacha a noiléin.

7 *A ní so* bhur ceathair mheadhrach, agá bhfuil a sinnsireachd a láethilbh áosta? Iomchoruid a cosa féin í ar cúairt a nimehian.

8 Cía ghabh an chomhairle so a naghaidh Thíor, an chathair chorónuighios, noch ar prionnsuighe a ceannuighthe, noch ar bhíad a malartuighe daóine onóracha na talmhan?

9 Do thionnscuin TIGHEARNA na slógh é, do thruaillleadh úabhair gach uile ghloire, agus dó thabhairt uile onórach na talmhan chum tarcaisne.

10 Eirigh thríd do dhúthaigh mar shruth, a inghean Tarsis: *ní bhfuil* neart ní sa mhó.

11 Do shín sé a lámh tar an bhfaige, do chroith sé na ríoghachda: thug an TIGHEARNA aithne a naghaidh an cheannuigh, do scrios a dhaingion láidir.

12 Agus a dubhairt sé, Ní gháirdeochuidh tú ní sa mhó, a mhaighdion sháruighthe, a inghean Shídon: éirigh, imthigh anonn tar Chittim; annsin fós ní bhfuighe tú suáimhneas.

13 Féuch dúthaigh na Ccaldeanach; ní raibh na daóinesí ann nó gur shuighéadar na Hassirianuigh í don droing áitreabhus annsa bhfásach: do chuireadar súas a tuir sin, do thógbhadar súas a pálás; agus thug seision í chum sgiosta.

14 Núalluighidhsí, a longa Tarsis: óir do sgriosadh bhur neart.

15 ¶ Agus tiucaidh a ccrích annsa ló sin, go ndearmodfar Tíor seachdmhoghad bliadhan, do réir láethe aóin rígh: tar éis

críochnuighthe sheachdmhoghad bliadhan cánfuidh Tíor amhuil meirdreach.

16 Glac cláirseach, éirigh fá ceúairt na caithreach, a mheirdreach noch do dear-madadh; déan céol binn, gabh mórán abhrán, chor go ccuimhneochtar thú.

17 Agus tiucafa a ccrích tar éis chríochnuighthe sheachdmhoghad bliadhan, go ttiucfuidh an TIGHEARNA dféuchuin Tíor, agus fillfidh sí chum a túarusdail, agus do dhéana sí striapachus re huile ríoghachdaibh an domhuin ar ghnúis na talmhan.

18 Acht bíáidh a ceannuigheacht agus a túarusdal na náomhthacht don TIGHEARNA: ní hionnmhuifuightheair é agus ní cuirfghear a taisgidh é: óir bíáidh a ceannuigheacht ag an ndroing áitreabhus a bhfiadhnuise an TIGHEARNA, díthe a sáithe, agus chum éaduigh bhuáin.

CAIB. XXIV.

Rélinn léir-scrios Hierusalem, foillsighidh Dia righeacht Chríod.

FEUCH, do ní an TIGHEARNA an talamh folamh, agus do ní fásach dhe, agus iompóighidh sé bunasciunn é, agus scáruidh sé a dhúthchusaídh ó chéile.

2 Agus amhuil *mar bhias*, ag an bpobál, is mar sin bhias ag an tsagart; agus mar bhias ag an tseirbhíseach, seadh bhias ag an maighistir; mar bhias ag an ceailin, seadh bhias ag an maighistreás; mar bhias ag an ceannuighe, mair sin bhias ag an reacadóir; mar bhias ag a náirlictheach, is mairsin bhias ag an té áirlictheas; mar bhias ag an té ghlacas a núsúireacht, is mairsin bhias ag an té bheir a núsúireacht dó.

3 Foilmheochthar an tír lé chéile, agus millfghear thríd anach í; óir a dubhairt an TIGHEARNA an focalso.

4 Caóidhigh an talamh agus seargaidh sé, anbhfaínnigh an domhan agus meathaidh sé, anbhfuínnighid daóine móra an domhuin.

5 Do truáilleadh an talamh mar an cceadna faoi na dhúthchusaibh; do chionn gur sháruigheadar an dlígheadh, gur áthruigheadar an tordugh, bhriseadar an cunnradh siorruidh.

6 Uimesin do shluig mallughadh an talamh, agus an luchd áitreabhus ann atáid dubhach: uimesin do loisgeadh dúthchusaigh na talmhan, agus is beag do dhaoimibh do fágbadh dhiobh.

7 Caóidhigh an fion núadh, do laguighthead a nífneamhuin, agus osnuighid na croidhthe súgach uile.

8 Coisgidh súgradh na ttiompán, críochnuighidh fuáim na druinge gháirdigheas, scúridh gáirdachus na cláirsigh.

9 Ní iobhfuid siad fion le céol; bíáidh

an deoch láidir searbh ag an ndroing iobhas í.

CAIB. XXV.

Duán Isaias, ag moladh an TIGHEARNA.

10 Do briseadh cathair a naidhmhillte síos: do druideadh gach aóintigh, ionnus nach bhféadfuidh áonduine téachd a steach.

11 *Atá* gairm ar fhion annsna sráidibh; do dorchuigheadh a nuile luathgháir, dim-thigh súgradh na tíre uile.

12 Do fágbadh dóbhrón annsa chathruigh, agus do buáileadh an geata le díothlaithrighadh.

13 ¶ A nuáir bhías sé mar so a lár na tíre a measc an phobail, *biáidh* amhuil crothaidh chrainn ola, agus mar na cáora dioghluim tar éis na fineamhna do chruinnighadh.

14 Tóigfid siad a nguth súas, canfuid céol ar son mhórdhachda an TIGHEARNA, goirfid go hárd ón bhfaige.

15 Uimesin tugaidhsí glóir do'n TIGHEARNA annsna gleanntaibh: eadhon dainm an TIGHEARNA Dia Israel a noiléanuibh na faige.

16 ¶ On chuid is faide amach do'n talamh do chúalamar céolta, *eadhon* glóir do nfréan. Achd a dúbhairt misí, Mo shecreíd damh féin, mo shecreíd damh féin, a mhairg dhamhsa! na daoine fealltacha do rinneadar droichmhéin: fós, na daoine fealltacha do rinneadar droichmhéin fhealltach.

17 *Atá* a neagla, agus an poll, agus an paintéar ort, a áitreabhuigh na talmhan.

18 Agus tiucfuidh a ccrích, an té theithfíos ré fuáim na heagla go tuitfidh se annsa pholl; agus an té thiucfas a níos as lár an phoill go ngéabhtar san líon é: óir atáid na tuinnéoga foscaite ó náird shúas, agus criothuigh bunáit na talmhan.

19 Do briseadh síos an talamh thríd amach, do cuireadh an talamh ó chéile go hiomlán, do corruigheadh an talamh go hadhbhuil.

20 Cláonfuidh an talamh chugad is uáit mar fhear meisge, agus áthrochtar é amhuil máinreach; agus *biáidh* a choir féin trom air; agus tuitfidh sé, agus ní éireocha sé a rís.

21 Agus tiucfa a ccrích annsa ló sin, go bpánsa an TIGHEARNA slúagh na ndaoine árd annsa nárd, agus ríghthe na talmhan ar an ttalamh.

22 Agus cruinneochthar a ccionn a chéile iad, mar chruinnighthear braighde annsa log, iadhfuighthear san phríosun iad, agus tar éis mórán do láethibh tighthior dá bhféachuin.

23 Ansin chlaóidhfighear an ghealach, agus *biáidh* náire air an ngréin, a nuáir ríghthas TIGHEARNA na slógh a sliabh Sion, agus ann Ierusalem, agus a bhfinghnúise a sheanadh go glóinnhar.

A THIGHEARNA, is tú mo Dhía; áirdeochuidh mé thú, molfá mé hainm; óir do rinne tú neithé iongantacha; siad do chomhairligh ón tseanainsir ionnracus agus firinne.

2 Oir do rinne tú cárn do chathruigh; do rinne tú fásach do chathruigh dhaingin: pálás do choimhthigheachuibh gan bheith na cathruigh ar bith; ní cuirfighear súas í choidhche.

3 Uimesin dhéanuid na daoine láidre do ghlórughadh, eaglochuidh cathair na ccineadhach núathbhasach thú.

4 Oir do bhí tú ad neart do na bochduibh ad neart do na trághanuibh iona nainnis, ad fhasgadh ón stóirn, ad scáile on tteasbhach, a nuáir *bhíos* tormán na núathbhasach amhuil stoirm a *naghuidh* bhalla.

5 Cuirfidh tú síos tormán na ccoimhthigheach, amhail teasbhach a náit thirim: mar theasbhach a scáile neóill: bhéara tú beangán na ndaoine úathbhasach go huirisiol.

6 ¶ Agus annsa tsiabhso do dhéana TIGHEARNADA slógh féusta do nuile phobal do neithibh méithe, féusta fiona ar na thaisgidh a bhfad, neithe méithe lán do smior, agus dfrion ar na thaisgidh a bhfad agus ar na tharruing go maith.

7 Agus cuirfidh sé ar ccúl annsa tsiabhso aghaidh a nfoluigh do teilgeadh ós cionn na nuile phobal, agus an scáth do leathnuigheadh ós cionn a nuile chríche.

8 Sluigfidh sé súas an bás a mbuáidh; agus tiormochuidh an Tighearna DIA déora do na huile aightheibh; agus cuirfe sé masla a phobail ar ccúl ón ttalamh uile: óir do labhair an TIGHEARNA é.

9 Agus a déarthar annsa lósin, Féuch sé so ar Ndíá; do fheitheamar air, agus sláineocha sé sinn: sé so an TIGHEARNA; do fheitheamair air, agus bíam luathghaireach agus gáirdeochum iona shlánughadh.

10 Oir is annsa tsiabhso shuáimhneochus lámh an TIGHEARNA, agus sailteorthar Móab faoi síos, mar shailtearthar tuighe síos chum áoiligh.

11 Agus leathnochuidh sé amach a lámha iona meadhon, do nós an té shuámhus noch leathnuighios a lámha amach do shuámh; agus do bhéara se a núabhar síos re millteachus a lámh.

12 Agus béarthar síos daingion phuirt áird do bhalladh, leagtuighthear go hisiol, agus béarthar go lár, *eadhon* go nuige an luaithreadh iad.

CAIB. XXVI.

Caintic Shion, 5 arson cheart-bhreithe-amhnas Dé, 12 agus an chairdeas.

ANNSA ló sin cánfuighthear an chainticsi a tír Iúdah; Atá cathair dhaincean aguinn; cinnfidh *Diaslanughadh mar bhalladha* agus mar phortaibh.

2 Osluidh na geatadha, chor go ndeachaidh an cineadh a steach choimhéadas a nfrinne.

3 Coimhdeochuidh tú an té sin a síothcháin iomláin, *noch agá mbí* a inntinn daingion ionnadsa: do bhrígh go bhfuil a dhóigh ionnad.

4 Déthchusaídh annsa TIGHEARNA go bráth: óir is annsa TIGHEARNA IEHOBHAIH atá an neart síorruidhe:

5 ¶ Óir do bheir sé a nús an drong áitreas lus go hárd; leagaidh sé síos go hísíol, an chathair árd; leagaidh sé go hísíol í, *eadhon* go nuige an talamh; do bheir sé *fós* go nuige an luáithreadh í.

6 Saitheoruidh an chos síos í, *eadhon* cos na mbochd, agus coischéimidhe na neasbhuidheach.

7 Is ionnracus slighe na bhfréun: comhthromuigh thusa is ionnraca casán a nfréin.

8 Pós, a slighe do bhreitheamhnusi, do fheithiomar ort, a THIGHEARNA; atá fonn *arnanma* dot ainm, agus dot chumhne.

9 Lé manam diarr mé thú san noidhche; fós, lé mo spioraid a stigh ionnam iarrfas mé thú go moch: óir a nuair bhídh do bhreitheamhnusi annsa talamh, foghlaimfidh áitreabhugh na talmhan fireantachd.

10 Taisbeantar fabhar don chiontach, gidheadh ní fhoghlaimfidh sé fireantachd: a ndóthaigh an cheird do dhéanuidh go héigeart, agus ní fhéuchfuidh sé air mhórdhachd an TIGHEARNA.

11 A THIGHEARNA, a nuair thóigfíghear do lámh súas, ní fhaicid siad: *acht* do clúid, agus béid náireach ar son a tnuátharís an bpobal; loisgtídh fós, teine do námhadsa iad.

12 ¶ A THIGHEARNA, órdeochuidh tusa síothcháin dúinn: óir is tú fós do oibrigh ar noibreacha uile ionnuinn.

13 O a THIGHEARNA ar Ndia, do bhí tighearnus ag tighearnuighibh *aile* táobh amaigh dhíotsa oruinn: *acht* is ionnadsa amháin thiucsam thar hainm.

14 Déagadar, ní mhairfid siad; *fuarad* ar bás, ní éireochuid siad: uimesin do chúartaigh tusa agus do scrios tú iad, agus do scrios tú a cuimhne uile.

15 Do mhéadpigh tú an cineadh, a THIGHEARNA, do mhéadpigh tú an cineadh: do glóruigfítheadh thú: dáthruigh tú *sin* a bhfad go huile imlibh na talmhan.

16 A THIGHEARNA, iona mhuáidbheadh thangadar ar cuáirt chugadsa, do dhóirt-eadar amach urnaigh a nuair tháinig do smachdughadhna orra.

17 Mar bhíos bean thorrach a bpéin, thig a bhfogus dam a tuismighthe, agus éighnis go hárd ann a dochar; marsin do bhámairne ann do radharsa, a THIGHEARNA.

18 Do bhámar torrach, do bhámar a bpéin, rugamar mar do bheith gáoth; níor oibrigheamar tuismeadh ar bith ar an ttalamh, agus níor thuiteadar áitreabhugh an domhuin.

19 Mairfid do dhaóine marbha, eireochuid a *naóinfheachd* re mo chorp marbhsa. Múscilaidh agus cánaidh, a dhrong chómhnuighios annsa luáithreadh: óir atá do dhrúchd *mar* dhrúchd luibhionn, agus teilgidh an talamh amach na mairbh.

20 ¶ Tigdhisi, mo phobals, éirigh thusa dot sheomradhuibh, agus druid do dhoirse ad thimchioll: foluigh thú féin mar budh eadh tamall beag, nó go ndeachlaidh an dioghaltas thort.

21 Oir, féuch, tiucfa an TIGHEARNA amach as a áit do smachdughadh áitreabhach na talmhan arson a négeirt: léigfidh an talamh mar an ccéadna a fuil leis, agus ní fhoileochuidh sí a mairbh ní sa nuú.

CAIB. XXVII.

Gu bhfuil lebbiátan, 1 námhaid neartmhar eagluise Dé, inbhreathnughadh.

ANNSA ló sin smaichdeochuidh an TIGHEARNA le na chloidheamh géur agus mór agus láidir lebbiátan an naithir nimhe tholltach, eadhon lebbiátan a naithir nimhe cham; agus muirfidh sé an dragún atá annsa bhfairge.

2 ¶ Annsa ló sin canaidhisi dhi, Fíneamhuin a nfiána deirg.

3 Misi an TIGHEARNA choimhéadas í; fliuchfad í gach áon mhóimint; deagla go ngoirteochadh áon í, coimhéadfa mé í do ló agus doidhche.

4 Ní bhfuil rofhearg ionnamsa: cía chuirfeadh na dreasa agus na dosáin am adhaighsi a gcath? do rachuin tríocha, do loisgfínn lé chéile iad.

5 Nó glacadh sé greim dom neart, chor go ndéana sé síothcháin riom; agus do dhéana síothchain riom.

6 Do bhéara sé air an ndroing thiucfas ó Iáob fréumh do ghlacadh: fásuidh bláth agus gineamhuin Israel, agus lionfuidh aghaidh na talmhan le toradh.

7 ¶ Nar bhuáil sé é, mar do bhuáil sé an drong do bhuáil é? *no* an bhfuil sé marbh do réir air na druinge do thuit leis?

8 A miosúr, a nuair shínfeas sé a mach

é, do dhéana tú imreasan ris; congmhuidh sé a ghaoth gharbh a ló na gaóithe a noir.

9 Leis so ar a nádhbharsin glanluightheair éigceart Iácob; agus isé so uile thoradh do chur a pheacaidh ar ccùll; a nuair do dhéana sé clocha na haltóra uile amhuil clocha cailce noch bhrìstior ó chéile, ní sheasfuid na garrán nó na hionmháighe súas.

10 ¶ Gidheadh *biáidh* an chathair dhaingion na fasach, agus tréigfighthear a náit comhnuidhe, agus fuigfighthear í amhuil fasach: annsin ingheiltfios an làogh, agus annsin luighfios sé síos, agus íosfuidh a bheangáin.

11 A nuair bhéid a ghéaga crìon, brisfighthear amach iad: tiucfaid mná, agus cuirfid tré theine iad: óir is daóine gan tuicsin ar bith iad: uimesin ní bhí trúaighe ag an té do chom iad dóibh, agus ní thaisbeanfa an té do chrúthaigh iad fábhar dhóibh.

12 ¶ Agus tiucfa a ccrích annsa ló sin, go mbaúilfidh an TIGHEARNA ó ghrinnioil an tsrotha go caise na Héigpte, agus cruinneochthar sibh áon air áon, sibhsi a chlann Israel.

13 Agus tiucfa a ccrích annsa ló sin, go séidfighthear stoc mór, agus tiucfuidh an drong do chuáidh seachad a tír na Hassíria, agus do dhíbearthuigh a ccrích na Héigpte, agus adhoruid an TIGHEARNA annsa tsliabh náomhtha ag Ierusalem.

CAIB. XXVIII.

Gu bhfuil Dia na choróin dá dhaoineibh, 16 agus críod na chloch chuáinne do Shìon.

A MHAIRG do choróin a nuabhair, a dfearuibh meisce Ephraim, noch ar bhláth diombúan a sgíamh ghlórmhar, noch atá ar cheann na ngleann méith an drong air a rug an fion buaidh!

2 Féuch, atá áon cùmhachdach láidir ag an Ttighearna, noch atá amhuil cloich-shneachda agus amhuil stoirm dhiogh-bhálach, amhuil tuile uisgeadh neartmhar ag dul tar bhrúach, caithidh sé síos chum na talmhan leis an láimh iad.

3 Coróin a nuabhair, luchd meisge Ephraim, sailteorthar faói chosuibh iad:

4 Agus biáidh an mhaise ghlórmhar, noch atá ar cheann an gbleanna mbéith, mar bhláth chrìon, agus amhuil an toradh luath roimhe an tsamhradh; noch do chí an té fhéuchus air, agus an feadh bhíos fós iona láimh ithidh sé súas é.

5 ¶ Annsa ló sin biáidh TIGHEARNA na slógh mar choróin sgéimhe, agus mar dhiadem glóire, air an ccuid oile dá mhuinntir,

6 Agus mar spioraid bhreitheamhnais

don tí shuighios a mbreitheamhnus, agus mar neart don lucht iompoighios an cath ag an ngeata.

7 ¶ Acht do sheachránadarsan fós tré fhíon, agus tré dhìgh láidir atáid as a tslighe; do sheachráin an sagart agus an faigh tré dhìgh láidir, do slugeadh súas iad lé fíon, atáid as a tslighe tré dhìgh láidir; seachránuid a bhís, oibbhéimid a mbreitheamhnus.

8 Oir ata a nuile chlár lán do sgeath-ruigh agus do shalchar, ní bhfuil áon áit glan.

9 ¶ Cía dá múinfidh sé éolus? cia air a ttiubhra sé teagasg do thuigsin? an drong bheartar ó bhainne, agus thairngtheair ó na cíchibh.

10 Oir atá aithne air aithne, aithne air aithne; line air line, line ar line; annso beagán, agus annsúd beagán:

11 Oir is le puisínibh briotacha agus lé teangaidh oile laibheorus sé ris an bpobalso.

12 Ré ndúbhairt sé, Isé so an socomhal lé a ttiubharthaói suáimhneas don duine choirthe; agus isé so an suáimhneas: gidheadh níor bháil léo a chlós.

13 Acht do bé focal an TIGHEARNA riu aithne air aithne, aithne air aithne; line air line, line air line; annso beagán, agus annsúd beagán; chor go nimeoch-aidís, agus go ttiucfaidís ar a nais, agus go mbeidís briste, agus ar na bpaintéuradh, agus gabhtha.

14 ¶ Uimesin éistigh focal an TIGHEARNA, a dhaóine tarcuisneach, noch riaghlas an pobalso atá ann Ierusalem.

15 Do bhrígh go ndúbhrabhair, do rinneamar cconradh ris an mbás, agus atámaoid a réigteach ré hifionn; a nuair rachus an sciursa díbhfhéigeach thort, ní thiucfa sé orruine: óir do rinneamar ar ndéan don bhreig, agus faói an mbréig díolchamar sinn féin:

16 ¶ Ar a nadhbharsin is marso a deir an Tighearna DIA, Féuch cuirfidh mé cloch a Sion mar bhunáit, cloch dhearbhbha, cloch mhórluaigh chuáinne, bunáit dhaingean: an té chreidios ní dhéana sé deithnios.

17 ¶ Cuiré mé fós breitheamhnus chum an line, agus firéantachd chum an phlunnma luaighe: agus scuabfuidh an chloichshneachda an dídean ón mbréig, agus tuileochuid uisge a náit fholuighthe.

18 Agus cuirfighthear bhur cconradh ris an mbás ar ccùl, agus ní sheasfa bhur réigteach ré hifionn; a nuair rachus an sciursa tuilightheach thairis, annsin sailteorthar síos sibhsi leis.

19 O a nam fa rachaidh sé amach géabha sé sibh; óir ó mhaidin go maidin

racha sé thairis, do ló agus doidhche : agus budh buáidhreadh an túsusgbháil amháin do thuigsín.

20 Óir is giorra an leaba ná mar do fhéadfadh duine é féin do shíneadh uirre : agus an folach ní is cunga na mar do fhéadfadh duine é féin do chrapadh ann.

21 Óir éireochuidh an TIGHEARNA súas amhuil a sliabh Perasim, bíaidh sé feargach amhuil do bhí a ngleann Gíbeon, chor go ndéana sé a obair, a obair iongantach ; agus go ttiubhra chum críche a ghníomh, a ghníomh iongantach.

22 Anois ar a naddhbarsin na bíthíse bhur luchd magaidh, deagla go ndéantaoi bhur ccuibhrichthe láidir : óir do chúala mé ón Dtighearna DIA na slógh aidhmill-eadh, ar na thionnsnadh ar an ttalamh go hiomlán.

23 ¶ Tugaidh éisteacht, agus cluinidh mo ghúth, airighidh, agus cluinidh mo ghlór.

24 An ttreabhann an treabhthach ar feadh an laoi do shíolchur ? an bhfos-clann sé agus an mbriseann fóide a fhearuiun ?

25 A nuair do ní sé aghaidh a nfearuinn mín, nach tteilgionn sé a fhiarghal as, agus nach sreathnuighioun an cuimín, agus nach ccuireann ann an chruithneachd is féarr agus a neórna chiunne agus an seagal iona áit ?

26 Óir teagaisgidh a Dhía é chum discreíde, agus múinidh sé é.

27 Óir ní buáiltéar an fiatghal lé súiste, ní mó iompoighthear roithléain cartacha timchioll air an cuimín ; acht buáiltéar an fiatghail a mach lé maide, agus an cuimín lé slait.

28 Brúghtior arbhar a naráin ; do bhrigh nach bíá sé choidhche ag buáladh, agus nach brisfidh é lé roithléan a chartach, agus nach brúighfidh é lé marshluágh.

29 Thig so mar an ccéadna ó TIGHEARNA na slógh, noch atá iongantach a ccomhairle, agus oirdheirc a noibriughadh.

CAIB. XXIX.

Breitheamhnus Ariel, no milleadh Ierusalem.

AMHAIRG do Ariel, do Ariel, an chathair ionar chomhnuidh Dáibhi ! cuiridh sí bláadhuin a ccionn bhládhna ; marbhaidh síodhbhartha.

2 Thairis sin goirtéochuidh mé Ariel, agus bíaidh dóbhrón agus doilghios annsin : agus bíaidh sé dhamhsa mar Ariel.

3 Agus do dhéana mé foslóngphort ad aghaidh timchioll fá ccuáirt, agus cuirfe mé slúagh ad aghaidh maille re daingneach, agus tóigfe mé puit ad aghaidh.

4 Agus béarthar síos thú, agus laibh-

oora tú as an ccriáidh, agus bíaidh do chaint amach as an luáthreadh, agus bíaidh do ghúth, mar áon ága mbí leannán síghthe, as an ttalamh, agus do dhéana do ghlór piosarnach as an luáithreadh.

5 Tuilleamh oile, bíaidh iomad do choimhighteach cosmhúil ré luáithreadh mín, agus bíaidh iomad na ndaoine luathbhásach mar an lóchán imthighios : bíaidh sin fós, ar ball go haithghéarr.

6 Do dhéana TIGHEARNA na slógh cuáirt agad maille re tóirínigh, agus lé criothalmhan, agus lé tormán mor, lé stoirm agus lé hanfa, agus lé lasair theineadh loisgnighe.

7 Agus bíaidh iomad na nuile chineadh noch throidios a naghaidh Ariel, eadhon gach a troidioun na haghaidh féin agus a naghaidh a stóir, agus mbillios í, ma aisling fhis oidhche.

8 Is amhlúigh bhías a nuair aislingios duine ocrach, agus féuch ithidh se ; acht músclúigh sé, agus bí a anam folamh : nó mar aislingios duine tartmhar, agus féuch, ibhidh sé ; acht músclúidh sé, agus féuch, bí sé lag, agus bí míangus air a anam : marsin bhías iomadamlachd na nuile chineadheach, noch throidios a naghaidh shléibhe Sion.

9 ¶ Congmhadh sibh féin, agus iongantagh ; éighmhidhe, agus combaireidh : atáid siad ar meisce, acht ní lé fion ; tuitidh siad a nonn sa nall, acht ní lé digh láidir.

10 Óir do dhóirt an TIGHEARNA spiorad an chodalta thrum amach oruibhsi, agus do íadh sé bñur súile : dfoiligh sé bñur bhfaighe agus bñur nuachdaram, agus na féuchadóingh.

11 Agus tháinic fhis a nionláin dhaoibhsi amhuil bráthar leabhair atá ar na shéaladh, noch do bheirid daoine dáon bhíos foghlomtha, gha rádh, Léigh so anois : agus a deir seision, Ní fhéadum ; óir atá séala air :

12 Agus tugadh an leabhar don tí nach raibh foghlomtha, gha radh, Léigh so anois : agus a deir seision, Ní bhfuilim foghlomtha.

13 ¶ Uime sin a dubhairt an Tighearna, Do bhrigh go ttairingid an mhuinn-tirse láimh ríom le na mbéul, agus go nonóruighid le na bpuisinibh mé, acht gur áthruigheadar a ccroidhe a bhfad uaim, agus gur múineadh a neagla do thaóibhsi maille re aithne dhaóine :

14 Uimesin, féuch, rachuidh mé ar maghaidh do dhéanamh oibre iongantagh a meas an phobails, eadhon obair iongantach agus iongnadh : óir imeochuidh eagna na ndaoine ccionna seachad, agus ceilighthear tuigse na neagnuidhe.

15 A mhaire don droing théid a ndoinhne do cheilt a ccomhairle ón TIGH-EARNA, agus atáid a nioibreacha a ndorchadas, agus a deirid, Cía chí sinn? agus cía agá bhfuil éolus oruinn?

16 Go deimhin measfuighthear bhur niompogh bun ós cionn amhail críadh an tí do ní potadh: óir a naibéora an obair ris an tí do rinne í, Ní dhéarna sé mé? no a naibeora an ní cumtha ris an tí chumas é, Ní bhfuil tuigse aige?

17 ¶ *Nach* ro aithgheárr fós, agus iompóchtar Lebanon a machaire tóirtheach; agus measfuighthear an machaire tóirtheach mar fhóraóis?

18 Agus annsa ló sin cluinfidh an bodhar briathra an leabhair, agus do chífid súile an daill amach as an dorchachd, agus an daille.

19 Méideochuid fós na daóine macánta a ngáirdeachus annsa TIGHEARNA, agus lúathgháirfid na boicht a measg an phobail ann Aon Náomhtha Israel.

20 Óir tugadh an túathbhásach a neimhní, agus do claóidheadh an tarcuineach, agus géarrthar gach a ndéan fura-chus le hégceart:

21 Noch do ní ciontach do dhuine arson focail, agus chuirios paintéur a ccoinne an tí aithbhirios annsa gheata, agus chuireas an fíreun do leaththaoibh ar son neithe gan bhrigh.

22 Uime sin is marso a deir an TIGHEARNA, noch dífascail Abraham, a ttaobh thighe Iácob, Ní bhíaidh náire anois ar Iácob, agus ní bhánfuigh a aghaidh a nois.

23 Acht a nuair do chífidh sé a chlann, obair mo lámhsa, iona lár, náomhthochuid siad mainmsi, agus náomhthochuid siad Aon Náomhtha Iácob, agus biaidh crith-eagal orra roimhe Dhía Israel.

24 Tiuefuidh fós an drong do rinne carraid a spioraid chum tuigsiona, agus an drong do rinne ithiomrádh foghlomfuid ealadha.

CAIB. XXX.

Gu bhfuil neart an phobail, a cciúnas, agus a ndóthchus.

A MHAIRG don chloinn cheannairgidh, a deir an TIGHEARNA, ghabhus comhairle, agus nach uáimse; agus fholchas lé folach, achd ní lé mo spioraids, iondus go cceirfidis peacadh a gceann peacaidh:

2 Noch shiúlthluighios do dhul síos don Néigipt, (agus nar farr ar mo bhéulsa;) dá neartughadh féin a neart Phárao, agus do dhóthchusadh a sgaile na Héigipte!

3 Uime sin bhías neart Phárao na náire dhaoibhsi, agus bhur ndóigh a sgaile na Héigipte bhur naidhmhilleadh.

4 Óir do bhádar a phrionnsadh a Sean, agus thangadar a theachda go Haues.

5 Do bhádar uile náireach fa phobal *nach* ar fhéad tarbhughadh dhóibh, agus nach raibh na gcungnamh nó na sochar, acht na náire, agus fós na míochlú.

6 Ualach beathach an deisceirt: go tír na buáidheartha agus na goimhe, as a *ttig* an leomhan óg agus sean, an bhipear agus an naitir nimhe etil thinntighe, iomchoruid siad a saidhbhrios ar ghuáillibh assal óg, agus a nionnmhus ar chruitibh cámhall, chum pobail *nach* tairbh-eochaidh dhóibh.

7 Óir budh díomhaóin cungnamh na Néigipteach, gan bhrigh ar bith: uimesin déigh misi ar a shonso, Sé a neart fanmhain na chomhnuidhe.

8 ¶ Anois éirigh, scríobh é a cclár as a ccoinne, agus cuir a leabhar é, chor go mbí ag a naimsir thiucfas go bráth agus go síorruidhe:

9 *Gur* pobal cogthach iad, clann bhréagach, clann le *nach áill* dligheadh an TIGHEARNA do chluinsion:

10 Noch a deir ris na féuchadóiribh, Ná faicidh; agus ris na faighibh, Ná tairghiridh dhúinne neithe cearta, labhraidh rinne neithe bláithe, tairghiridh cealga:

11 Téighidh amach as a tslighe, fillidh do leathtaóibh as an ccasán, tugaidh ar Aon Náomhtha Israel cosg romhuinn.

12 Ar a nadhbharsin is marso a deir Aon Náomhtha Israel, Do bhrigh go ttarcuisnighthí an bhriatharsa, agus go ccurthaóí bhur ndóthchus a nainleathrom agus a nurchóid, agus go bhfantaóí orrasin:

13 Uimesin bíaidh an téacceartso dhaoibhsi mar bhriseadh ullamh chum tuiteama, ag at amach a mballa árd, a ttig a bhriseadh ar ball go hobann.

14 Agus brisfe sé é amhuil briste soithighe a nuigse bhrístior na bhlodhuibh; ní choigeola sé: ionnus nach bhfuighthear iona bhriseadh píosa le a mbéartaóí teine ón teallach, nó leis a ttiubharthaóí uigse as an log.

15 Óir is marso a deir an Tighearna DIA, Neach Náomhtha Israel; A niompogh agus a suáimhnios béithí tárthúighthe; a cciúnas agus a ndóthchus bhías bhur neart: agus níor bháill libh.

16 Acht a dubhrabhairsí, Ní headh; óir teithiom ar eachaibh; uimesin teithfulesi; agus, Do dhéanamne marcúigh-eachd ar an *mbeathach* lúath; ar a nadhbharsin bhías an luchd leanfas sibh lúath.

17 *Tethfidh* aon mhíle le hachmhusán aoín; lé hachmhusán cúigir teithfidhe: nó go bhfagthar sibh mar mháolán ar

mhullach an tsleibhe, amhuil bratach ar chnoc.

18 ¶ Gidheadh fuirfheithnhigh an TIGHEARNA, ré bheith grásamhuil daóibh, agus áirdeochthar uimesin é, chor go ndéana sé trócaire oruibh: óir is Día breith-eamhnais an TIGHEARNA: is beannuigh an mhéid fhuirfheithfios air.

19 Oir áitreobhuid na daóine a Sion ann Ierusalem: ní ghuilfidh tú ní sa mhó: bíaidh sé ro ghrásamhuil duit ar ccluimsion ghotha héighimh; a nuair do chluinnfidh sé sin, freagoruidh sé thú.

20 Agus *mátá* go ttabhair an TIGHEARNA arán na haindeisi dhaóibhsi, agus uisge an smachduighthe, gidheadh ní háthrochthar do lucht teagaisg a coirnéul ní as mó, achd chífid do shúile do lucht teagaisg:

21 Agus do cluinnfid do chlúasa focal táobh shiar dhíot, dhá rádh, Sí so an tslighe, siabhluighidh innte, a nuair fhillfidhe ar an lámh dheis, agus a nuair fhillfidhe ar an lámh chlé.

22 Truailfighthí fós folach híomhaigh-eadh greanta daigiod, agus córughadh híomhaigh-eadh leagtha dor: teilgidh tú uait iad amhail éadach salach; a déara tú ris, Imthigh as so.

23 Annsin do bhéara sé fearthuinn do shíl, le a siolchuirfe tú thfearann; agus arán do bhiseach na taluinan, agus bíaidh sé méith agus tóirtheach: annsa lósin ingheiltfidh háirnéis a machairighibh fairsinge.

24 Na daimh fós agus na hassail óga noch threabhais an fearann íosuid beatha ghlan, noch do cáitheadh leis a tslúasaid agus leis a ceriathar.

25 Agus bíaidh ar gách uile shliabh árd, agus ar gach cnoc árd, srotha agus caiseadha uisgeadh a ló a náir mhóir, a nuair thuitfid na tuir.

26 Tuilleamh oile bíaidh solus na gealuidhe mar sholus na gréine, agus bíaidh solus na gréine seachd-nuiread, mar sholus sheachd lá, annsa ló a gceangluigh an TIGHEARNA suas briseadh a phobail, agus leighisfidh buille a chneidhe.

27 ¶ Féuch, thig ainm an TIGHEARNA ó imchéine, ag loscadh le na fheir, agus is trom a ualachsin: ataid a phuisínighe lán dfeirg, agus a theanga amhuil teine loisínighe:

28 Agus roichfidh a anál, amhuil tuile, tar bhrúach go lár an mhuinéil, do chríathrádh na coineadhach lé criathar an díomháinís: agus bíaidh srian a ngialluibh an phobal, dá thabhairt orra seachrán do dheanamh.

29 Bíaidh caintic, amhuil annsa noidhe a' nuair náomthar an tsollamoin;

agus gáirdeachus croidhe, amhail mar théid duine le píob do dhul ar shliabh an TIGHEARNA, go Háon cumhachdach Israel.

30 Agus do bhéara an TIGHEARNA fa deara a ghuth glórmar do chluimsion, agus foillseochuidh sé tuirling a láimhe a nús, maille re dioghaltas a fheirge, agus lé lasair theineadh scriosta, maille resgabadh, lé hanfa, agus lé cloichshneachda.

31 Oir is tré ghuth an TIGHEARNA bhuailfighear an Tassírianach síos, noch do bhuail lé slait.

32 Agus bíaidh gach imtheachd na slaithe seasmhuigh, noch leagfas an TIGHEARNA air, maille re tiompanuibh agus re cláirseachaibh: agus a ccathaibh criothnuigthe throidfios sé leis.

33 Oir do hórduigheadh Tophet ón tseanaisir; iseadh, don righ fós do hullmhuigheadh é; do rinne sé domhuin agus leathan é: sé a chárn sin teine agus ionad connaidh: lasaidh anál an TIGHEARNA é, amhuil sruth ruibhe.

CAIB. XXXI.

Mairg na ndaóine ag a mbi a muinighinn a marshluagh, agus leigeas Día dhiobh.

A MHAIRG don droing théid síos don Néigipt chum cabhra; agus thanas ar eachaibh, agus dhóthchusaighios a ccarbadiuibh, do bhrigh go bhfuilid iomadamluigh; agus a marshluagh, do bhrigh go bhfuilid láidir; acht ní fhéachuid siad Dáon Naomhtha Israel, ní iarruid siad an TIGHEARNA!

2 Gidheadh *atá* seision fós crionna, agus do bhéara sé olc, agus ní ghoirfidh a bhriathra air ais: acht éireochuidh sé a nadhuigh thighe na mighníomhach, agus a naghaidh chuidighthe na druinge oibrighios éigceart.

3 Anois is daóine na Héigiptigh, agus ní Día; agus is féoil a neich, agus ní spiorad. A nuair shínfios an TIGHEARNA a lámh amach, tuitfidh aráon an té chuidighios, agus tuitfidh síos an té ré ccuidighthior, agus failleochuid siad uile a néaintheachd.

4 Oir is marso do labhair an TIGHEARNA riomsa, Amhuil mar bhúirios an leomhan agus an leomhan óg air a chreic, a nuair ghoirthear mórán áodhaireadh amach na adhaigh, ní bhíaidh eagla a ngotha air, agus ní ísleochar é ar son a ttormáin: marsin thiucfas TIGHEARNA na slógh a nús do throid ar son sleibhe Sion, agus ar son a chnoicsin.

5 Mar éunuibh ag eitiolluigh, is mar sin chuimhdeochus TIGHEARNA na slógh Ierusalem; agá cumhdach fós saorta sé í, agus gabhail thairis cuimhdeochuidh sé í.

6 ¶ Fillidhsí chum an té ór iompoigh-eadar clann Israel go domhuin.

7 Oir annsa ló sin teilgidh gach nduine tadh a iodhail airgid, agus a iodhail óir, noch do rinneadar bhur lámha féin díbh mar pheacadh.

8 ¶ Annsin thuitfios an Tassírianach leis an cloidheamh, ní lé duine láidir; agus ní cloidheamh, dhuine uirísil, mhuirfios é: acht teithfidh sé on cloidheamh, agus claóidhfíghear a dhaóine óga.

9 Agus rachaidh sé anonn dá ionad didin lé heagla, agus béid a phrionnsadha eaglach roimhe an mbratuigh, a deir an TIGHEARNA, a bhfuil a theinidh a Sion, agus a fhuirnis ann Ierusalem.

CAIB. XXXII.

Gurab righeacht na síthchaimh, igheacht Chríod.

FEUCH, ríghfidh rígh a bhfireantachd, agus riaghlochuid prionnsadha a mbreitheamhnus.

2 Agus bíaidh neach mar áit fasgaidh on ghaóith, agus mar fholach ó nanfa; amhuil aibhne uisge a náit thirim, amhail sgáil cairge móire a bhfearann thartmhar.

3 Agus ní bhéid súile na druinge do chíteas céodhach, agus éistfid clúasa na ndaóine chluinfíos.

4 Tuigfidh fós croidhe na ndaóine meargánta éolus, agus bíaidh teanga na mbriotach réidh chum labhartha go soilléir.

5 Ní goirfíghear an tamadán ní sa mhó dáonnachdach, agus ní haibeorthar an santach do bheith saidhbhir.

6 Oir laibheoruidh an tamadán amadánachd, agus oibreochuidh a chroidhe éagiceart, do ghnáthughadh fúarchrábhuidh, agus do labhairt earráide a nadhuigh an TIGHEARNA, do dhéanamh anma n nocráigh folamh, agus do bhéara ar dhigh an tartmhair faillíughadh.

7 Is olc fós soithighidh an tsantuigh: tionscnuidh sé droichthionnscanta do scrios an bhoichd le briathraibh bréagacha, eadhon a nuáir labhras an teasbhuidheach go ceart.

8 Acht tionnscnuidh an duine dáonnachdach neithe dáonnachdacha; agus lé neithibh dáonnachdacha sheasfás sé.

9 ¶ Eirghidhe súas, a mhná súaimhneacha; cluinidh mo ghuth, a ingheana dóthchusacha; tugaidh éisteachd dom ghlór.

10 Beithi mórán do láethibh agus do bhlíadhnuibh buáidhearta, sibhsi a mhná dóthchusacha: óir failleochuidh cruinníughadh na ngrápuigheadh, ní thiuctaidh an toradh.

11 Criothnuighidh, a mhná súaimhneacha; bíthi buáidhearta, a mhná dóthchusacha: nochdaidh sibh, agus déanaidh

sibh féin lomnochd, agus criosluighidh saicéadach ar bhur leasraibh.

12 Guilfid siad ar son na ccíoch, ar son na magh mín, ar son na síneamhna tórthuigh.

13 Tiuctaid dosáin agus dreasa ar fhearann mo phobail; fós, ar uile thighthibh an gháirdeachuis a ccathruigh an tsóláis:

14 Do bhrígh go ttréigfíghear na páláis; go bhfuigfíghear iomad na ccaithreach; béid na puirt agus na tuir na núamhuibh go bráth, gairdeachus assal fhíadhta, inbhear na ttréud;

15 ¶ Nó go ndóirtear an spiorad oruinn ó náird shúas, agus go raibh an fásach na mhagh thóirtheach, agus go meastar an magh tóirtheach na fhóraóis.

16 Ann sin áitreobhuidh breitheamhnus ansa bhfásach, agus bíaidh ceart na chomhnuidhe annsa mhagh thóirtheamhuil.

17 Agus budh síothcháin obair na fireuntachda; agus budh súaimhneas éifeacht a nionnracuis agus daingion go bráth.

18 Agus cóimhneochuidh mo phobal-sa a náitreabh shíothchanta, agus a tightheibh daingne, agus a socamhul shúaimhneach;

19 A nuáir fhéarfus sé cloichshneachda, ag teachd a nuas air an bhforaóis; agus ísleochuigh an chathair í féin a nionad ísiol.

20 Is beannuigh sibh a dhrong shíolchuirios láimh ris na huile uisgeadhuibh, chuirios amach cos an daimh agus a nassail.

CAIB. XXXIII.

Docamhall na Hassiria arson a sludmhoireachd.

AMHAIRG dhuitsi noch airgíod, agus nach ar haigeadh thú; agus do ní go fealltach, agus nach déarnadar go fealltach riot! a nuáir scuirfeas tú do mhillteachus, millfíghear thú; agus a nuáir scuirfios tú do dhéanamh go fealltach, do dhéanaid siadsan go fealltach riots.

2 O a THIGHEARNA, bí grásamhuil dúinn; do fhéitheamar ort: bí ad ruigh aca gach maidin, ar sláughadh fós a nam na buáidhearta.

3 Fa ghuth an ghioraic do theith an pobal; ar do thóghbailse súas do sgabadh na cineadhacha.

4 Agus cruinneochthar bhur néadáil amhuil cruinniughadh an chaterpillar: mar shiubhal an lócuiste ag dul thríd siubhalidh se orra.

5 Atá an TIGHEARNA ar na ardughadh; óir áitreabhuidh sé ar árd: do líon sé Sion lé breitheamhnus agus lé fireantachd.

6 Agus éagna agus eólus bhus cothnughadh dot áimsearuibhsi, agus neart slánughthe: *isé eagla an TIGHEARNA a ionnmhus.*

7 Féuch, éighfid a ngaisgidh amuigh: guilfid teachda na síothchána go géur.

8 Atáid na slighthe móra na bhfasach, scuiridh an fear turais: do bhris an cumnradh, do tharcuisnigh sé na caithreacha, ní bhfuil suim aige a naónduine.

9 Atá an talamh ag caoi agus ag seargadh: atá Lebanon náireach agus ar na ghearradh síos: atá Saron cosmhail ré díothramh; agus croithidh Basan agus Carmel a ttoirthe dhiobh.

10 Anois éireochuidh mé, a deir an TIGHEARNA; anois áirdeochthar mé; anois thóigfeas mé súas mé féin.

11 Cáith bhus toirrchios díbhshi, béurthaoní connlach: loiscfidh, bhur nanál sibh, amhuil teine.

12 Agus bíaidh an pobal mar losgadh aóil: mar dhosa géarrthia loiscfighear annsa teine iad.

13 ¶ Cluinidhisi, a dhream atá a bhfad uáim, cread do rinne mé; agus, a luchd atá láimh riom, admhuighidhisi mo chumhachda.

14 Atáid peacaich Sion eaglach; do lion eagla na fuarchráibhthigh, gha radh, Cía eadrúinn aitreabhús maille re loisgthibh síorruidhe?

15 An té shiubhluighios go hionnruic, agus labhrus go díreach; an té tharcuisnighios tairbhe na héagcóra, chroithios a lámh ó ghlacadh cumhtha, stopas a chlúasa ó chluinsion fola, agus dhruidios a shúile ó fhaicsin uile;

16 Aitreobhuidh go hárd: *budh* iad daingneach na cccarag a áit cumhduigh: do bhéarthar arán dó; *budh* dearbhta a uisge.

17 Do chífid do shúile an rígh iona scéinn: do chífid an talamh atá a bhfad úatha.

18 Smuáinteochuidh do chroidhe úamlían. Cáit a bhfuil an scribheoir? cáit a bhfuil an glacadóir? cáit a bhfuil an té áirmheas na tuir?

19 Ní fhaicfe tú daoine síochmhara, daoine do ghlór is doimhne ná mar fhéadas tú do thuisin; do theangaidh bhriotuidh, gan tuigse.

20 Féuch ar Shion, cathair ar sollamontachda: do chífid do shúile Ierusalem na áitreabh shuáimhnigh, tabernacuil nach cccuirfighear síos; ní corrochthar áon dá chuáillibh go bráth, agus ní brisfighear áon dá chorduighibh.

21 Acht annsin bhias an TIGHEARNA glómhar dhúinn na áit srotha leathuim agus chaiseadh; mar nach racha áonlong

lé ramhaibh, ní mó gheabhus áonlong mheargánta thairis.

22 Oir *isé* an TIGHEARNA ar mbreith-eamh, *isé* an TIGHEARNA tabharthach ar ndlighe, *isé* an TIGHEARNA ar rígh; cuimhdeochuidh sé sinn.

23 Atáid do chábhluighe sgaóilte; níor fhéadadar go maith a ccrann seóil do neartughadh, níor fhéadadar a seóil do leathnughadh: annsin do roinneadh creach éadála móire; béuruidh an bacach an chreach leis.

24 Agus ní aibheoruidh an táitreabhthach, Atáim tinn: na daoine áitreabhús annsin maithfighear dhóibh a néaigceart.

CAIB. XXXIV.

Dibhsearg Dé ar naimhdibh na heagluise.

TIGIDH a ngar, a chineadhacha, deisdeachd; agus tugaidh aire, a phobal: cluineadh an talamh, agus gach a bhfuil ann; an saoghal, agus gach a ttig amach as.

2 Oir atá díbhthearg an TIGHEARNA ar na huile cineadhachaibh, agus a theas féirge air a nuile shlúagh: do scrios sé thríd amach iad, thug se do nármhach iad.

3 Teilgfighear fós a mairbh amach, agus tiuicfaidh a mbréuntas súas as a cconablachaibh, agus leaghfuighear na sléibhte le na bhfuil.

4 Agus cuirfighear ó chéile uile shlúagh nimhe, agus crapfuighear na flaithis a ccionn a chéile amhuil scrola: agus tuitfidh a slúagh uile síos, mar thuitios an duille do nífearnhuin, agus amhuil *fige* thuiteas don chrann fige.

5 Oir bíaidh mo chlóidhiomh ar na fhothraghadh a bhflaitheamhnus: féuch, tiuicfuidh sé a nús ar Idumea, agus ar phobal mo mhallachd, chum breitheamhnus.

6 Atá clóidhiomh an TIGHEARNA líonta dful, do rinneadh méith lé méthus é, agus lé fuil úan agus ghabhar, agus le geir dhubhán na reitheadh: oir atá íodhbairt ag an TIGHEARNA a Mbosrah, agus ár mór a ttír Idumea.

7 Agus tiuicfaid na hunicorn léo a nús, agus na bulóga leis na tarbhuibh; agus fiuchfuighear a bhfearann lé fuil, agus do dheantar a luaitheadh méith lé méthus.

8 Oir *isé* lá díoghaltais an TIGHEARNA é, agus bíadhain na luáidheachda ar son inreasuin Shion.

9 Agus iompochar a srotha sin a bpic, agus a luaitheadh a ruibh, agus a fhearann chum bheith na phic loisnigh.

10 Ní mífhuighear a noidheche ná a ló é; rachaidh a dheatach súas go bráth: ó gheinealach go ginealach bíaidh sé

aonracánach; ní gheabha duine ar bith thrid go suoghal na sáoghal.

11 Acht sealbhochuidh an fiach mara agus an bunnán léanadh é; coimhneochuidh fós an tulchabhacán agus an fiachdubh ann: agus sínfidh sé dorubha a naidhmhillte fair, agus clocha na foilmhe.

12 Goirfid siad a uáisle chum na rioghachda, acht ní *bhiáidh* áonduine ann sin, agus budh neimhní a prionnsadha uile.

13 Agus tiucfuid droighne tré na pálásaihbh, neantóg agus dreasóga iona daingneachaibh: agus *biáidh* sí na háit-reabh dragún, agus na cúirt dulchabh-cánuibh.

14 Teigeomhuid fós beathuigh állta an dióthraimh ré beathuighibh állta a noiléin, agus goirfidh an sáitir a chompanach; suáimhneochuidh fós an choirrscreadhóg annsin, agus do gheabha sí áit comhnuighe dhi féin.

15 Is ann sin do dhéana an tulchabhacán mór a nead, agus luidhfios, agus ghoirfios, agus chruinneochus fa na sgáth: annsin fós cruinneochuid na bhultuir, gach áon maille re na chompanach.

16 ¶ Iarruidhsí amach as leabhar an TIGHEARNA, agus léighidh: ní fhailleochuidh áon díobhso, ní *bhiáidh* easbhuigh a chompanuigh ar áon díobh: óir daithin mo bhélsa é, agus do chruinnidh a spiorad iad.

17 Agus do theilg sé crannchar ar a son, agus do roinn a lámh eatorra é lé slabhradh: sealbhochuidh siad go bráth é, ó ghuinealach go ginealach comhnochuid ann.

CAIB. XXXV.

Sonas na heagluise re linn na tiomna nuáidh.

BIAIDH lúathgháir air an bhfásach agus ar a náit aonracanuigh ar a son; agus gairdeochuidh an dióthramh, agus bláthochuidh sé amhuil rósa.

2 Bláthochuidh sé go líonmhar, gairdeochuidh sé fós lé lúathgháir agus le céol: do bhéarthar glóir Lebanon dó, oirdhearcus Charmel, agus Sháron, do chífid siad glóir an TIGHEARNA, agus oirdhearcus ar Ndénne.

3 ¶ Neartuighidhsí na lámha laga, agus daingnighidh na glúine éittréorach.

4 Abruídh ris a ndroing agá *bhfuil* croidhe eaglach, Bíthí láidir, ná himeagluighidh: féuchuidh, tiucfaidh bhuir Ndía lé dioghaltas, tiucfaidh Dia lé luáidheachd; tiuca sé agus sáorfa sé sibh.

5 Ann sin oisceoltar súile na ndall, agus *biáidh* clúasa na mbodhar gan stopadh.

6 Annsin lingfios an duine bacach amhuil fiadh, agus canfuidh teanga an

bhailbh céol: agus brisfid uisgeadha amach annsa bhfásach, agus srutháin annsa dióthramh.

7 Agus tiucfuidh an fearann tirim chum bheith na lochán, agus an fearann tartmhar na shrothaibh uisge: a náitreabh na ndragún, mar a luighionn gach áon, *biáidh* féur maille re giolcach agus re lúachair.

8 Agus *biáidh* slighe mhór ann sin, agus bealach, agus goirfíghear dhe, Bealach na náomhthachda; ní shíubholuid na neamhghloin thrid; acht *biáidh* sé na ccoinnesion: an fear siubhail, agus na hamadáin, ní rachuid a muga ann.

9 Ní *bhiáidh* leomhan ar bith annsin, ní mo rachus aóinbheathach fúaduirthe súas ann, ní bhfuighthior annsin é; acht siubholuidh an drong fhúascaltar ann:

10 Agus fillfid an mhéid fhúasglas an TIGHEARNA, agus tiucfuid go Síon maille ré céol agus re gairdeachus siorruidhe ar a cceannuibh: glacfuid siad gairdeachus agus lúathgháir, agus teithfidh dóbrón agus osnadhach úatha.

CAIB. XXXVI.

Do shuigh Senacherib a ttimchioll Ierusalem.

ANOIS tarla annsa cheathramhadh bliadhain deng don rígh Hesechia, go ttáinic Senacherib rígh na Hassíria súas a naghaidh uile chaithreách daingean Iúdah, agus gur ghabh sé iad.

2 ¶ Agus do chuir rígh na Hassíria Rabsáceh ó Lachis go Hierusalem gus an rígh Hesechia maille ré slúagh mór. Agus do sheas sé lámh ré píob thobair an locháin úachdaraigh a slighe mhóir mhachaire a núcaire.

3 Ann sin tháinic chuige amach Eliacim, mhac Hilciah, noch do bhí ós cionn an tighe, agus Sebna an scribhneóir, agus Ioah, mhac Asaph, an cuimhnightheóir.

4 Agus a dúbhairt Rabsáceh ríu, Abruídh sí anois ré Hesechia, Is marso a deir an rígh mór, rígh na Hassíria, Cred é an daingeanso iona *bhfuil* do dhóthchus?

5 A déarad, achd is bríathra diomhaine iad, *Atá* combairle agus neart agumsa chum cogaidh: a nois cia as a *bhfuil* do dhóthchus, as a *bhfuil* tú ag cogadh am aghuidhsí?

6 Féuch, dóthchusaigh tú a maide giolcuighe briste, air a Néigipt; noch má luighionn duine air, rachas ann a lámh, agus thollfás í: marsin *atá* Pharaó rígh na Héigpte do gach áon chuirios a dhóigh ann.

7 Acht má deir tusa riomsa, *Ata* ar ndóthchus annsa TIGHEARNA ar Ndía:

nach eision an té, a rug Heseciah a áite árdá agus a altóra leis, agus a dubhairt ré Iúdah agus re Ierusalem, Adhorthaoi a bhfiadhnúise na haltórasa?

3 A nois ar a nadhbharsin, guidhim thú, tabhair bairghde, dom mhaighistiré righ na Hassiria, agus do bhéara misi dhuitsi dhá mhíle each, mas féidir leachdsá marcshluagh do chur orra.

9 Ciondus marsin iompochus tú ar cúl adhaigh áon chaipín amháin do na serbhíseachaibh is lúgha ag mo mhaighistir, agus chuirfeas tú do dhoigh annsa Néipt ar son carbad agus marcshluagh?

10 Agus an ttáinic nísí a nois a níos gan an TIGHEARNA a naghaidh na tírese dá scrios? a dubhairt an TIGHEARNA riom, Imthigh suas a naghaidh na tíresin, agus scrios í.

11 Annis a dubhairt Eliacim agus Sebna agus Ioah ré Rabsáceh, Guidhim thú, labhair, re do shearbhfhoghantaibh san teangaidh Shírianta; óir tuigmíd í: agus ná labhair rinn san teangaidh Iúduigh, a cclúasaibh an phobail noch atá air an mballa.

12 Acht a dubhairt Rabsáceh, Nar chuir mo mhaighistir misi chum do mhaighistirí agus chugadsa do labhairt na mbriatharso? nach ar chuir sé mé chum na ndaóine noch shuighios air an mballa, chor go níosaidís a notrach féin, agus go nibhthedis a mún féin maille ribhsí?

13 ¶ Ann sin do sheas Rabsáceh, agus déigh sé do ghuth árd san teangaidh Iúduighe, agus a dubhairt, Eistighsi briathra an righ mhóir, righ na Hassiria.

14 Marso a deir an righ: Ná mealladh Heseciah sibh: óir ní bhíadh air a chumas bhur ccosnamh.

15 Agus ná tugadh Heseciah oruibh dóthchusadh ann sa TIGHEARNA, gha rádh, Sáorfuadh an TIGHEARNA sinn gan ainhárus: ní sheachodar an chathairí a láimh righ na Hassiria.

16 Ná héistigh re Heseciah: oir is marso a deir righ na Hassiria, Déanaidh réiteach riomsa maille re cúmba, agus tigidh amach chugam: agus itheadh gach aon aguibh dá fhíneamhuin, agus gach aon dá chrann fíge, agus ibhidhsí gach áon aguibh uisge a thiubraide féin;

17 Nó go ttí misi agus go mbeiridh mé liom sibh go tír cosmhail re bhur ttír féin, dúthaigh arbha agus fhíona, dúthaigh aráin agus lúbhghort fhíneamhna.

18 Bithí ar bhur ccoimhéad deagla go ccorrochadh Heseciah sibh, gha rádh, Sáorfuadh an TIGHEARNA sinn. Nar sháor áon do dhéibh na ccineadhach a dhúthaigh as láimh righ na Hassiria?

19 Cáit a bhfuilid dée Hamat, agus

Arphad? cáit a bhfuilid deé Sepharbhaim? agus nar sháoradar Samaria as mo láimhse?

20 Cía hiad a measg uile dhée ná ttíorthadhsó, do sháor a ndúthaigh as mo láimhsí, as a sáoradh an TIGHEARNA Ierusalem as mo láimh?

21 Acht do thochdadarsan, agus níor fhreagradaí áon fhocal dó: óir do bí aithne an righ, gha rádh, Ná freagraidh é.

22 Annsin tháinic Eliacim, mhac Hileciah, noch do bhí ós cionn an tighe, agus Sebna an scribhneóir, agus Ioah, mhac Asaph, an cuimhnightheóir, go Heseciah go na néduighibh réubtha, agus dinnisodar dhó briathra Rabsáceh.

CAIB. XXXVII.

Do bhuail uingéal Dé 185,000 Assirianach.

37 Agus a mhic féin, Senacherib.

AGUS tarla, a nuair do chúala an righ Heseciah sin, gur bhris sé a éadach, agus dtóluigh sé é féin le saicéadach, agus do chúaidh sé go tigh an TIGHEARNA.

2 Agus do chuir sé Eliachim, noch do bhí ós cionn an tighe, agus Sebna an scribhneóir, agus sinsir na sagart foluighthe le saicéadach, gus an bhfaidh Isaiah mhac Amos,

3 Agus a dubhradar ris, Is marso a deir Heseciah, Is lá buaidheartha, agus bagair, agus blasphemigh an láso: óir thangadar na leinibh a náit a mbeirthe, agus ní bhfuil neart ar a mbreith.

4 Do bléidir go ccluinfeadh an TIGHEARNA do Dhíase briathra Rabsáceh, noch do chuir righ na Hassiria a mhaighistir do mhaslughadh an Dé bhí, agus go naithbheoruidh sé na briathra do chúala an TIGHEARNA do Dhíase: uimesin tóg suas hurnaigh ar son a nfuighill do fág-bhadh.

5 Marsin thangadar searbhfhoghantúighe an righ Heseciah go Hiseiah.

6 ¶ Agus a dubhairt Isaiah riu, Marso a déarthaóiré bhur maighistir, Is marso a deir an TIGHEARNA, Ná bíodh eagla ort ris na briathruibh do chúala tú, ré ar scannluighiodar searbhfhoghantúighe righ na Hassiria misi.

7 Féuch, cuirfidh mé filleadh air, agus cluinfidh sé tormán, agus fillfidh sé dhá thír féin; agus do bhéara mé air tuitim ris an ccloidheamh iona thír féin.

8 ¶ Marsin dtill Rabsáceh, agus fuair sé righ na Hassiria ag cogadh a naghaidh Libnah: oir do chúala sé gur imthigh sé as Lachis.

9 Agus do chúaluidh sé dha rádh a ttaóibh Thirhacah righ na Hethiopia, Tháinic sé amach do chogadh riotsa.

Agus a nuair do chúala sé sin, do chuir sé teachda go Heseciah, gha rádh,

10 Is marso laibheorthaói ré Heseciah rígh Iúdah, gha rádh, Nà mealladh do Dhía, iona bhfuil do dhóigh thú, gha rádh, Ní thiubharthar Ierusalem a láimh rígh na Hassíria.

11 Féuch, do chúala tú cred do rinn-eadar ríghthe na Hassíria ris a nuile thír dá léirscrios; agus an saorfuighthear thusa?

12 Nar sháoradar dée na ccineadhach an mhéid do scriosadar maithrese, Gósan; agus Háran, agus Reseph, agus clann Eden noch do bhí a Dtelassar?

13 Cáit a bhfuil rígh Hamat, agus rígh Arphad, agus rígh caitreacha Sepharbhaim, Hena, agus Hibbah?

14 ¶ Agus do ghlac Heseciah an litir as láimh na tteachdadh, agus do léigh sé í: agus do chuaidh Heseciah súas go tigh an TIGHEARNA, agus do leathnuigh sé í a bhfiadhnúise an TIGHEARNA.

15 Agus do ghuidh Heseciah chum an TIGHEARNA, gha rádh,

16 O a THIGHEARNA na slógh, Día Israel, noch áitreabhusedir na cherubínigh, is tu an Día, thusa féin amháin, do uile rioghachdaibh na talmhan: is tú do rinne neamh agus talamh.

17 Cláon do chlúas, a THIGHEARNA, agus cluin; oscail do shúile, a THIGHEARNA, agus faic: agus éist uile bhriathra Shennacherib, noch do chuir úadh do scannlughadh an Dé bhí.

18 Go rinneach a THIGHEARNA, do rinneadar ríghthe na Hassíria fásach do na huile chineadhachaibh, agus dá ttiorthaibh.

19 Agus do theilgeadar a ndée annsa teine: óir níor dhée iad, acht obair lámh daóine, crann agus cloch: uimesin do sgriosadar iad.

20 A nois ar a nadhbharsin, a THIGHEARNA ar Ndíá, saor sinn ó na láimh, chor go mbía a fhios ag uile rioghachdaibh na talmhan gur tú an TIGHEARNA, thusa féin amháin.

21 ¶ Ann sin do chuir Isaiah mhac Amos fios chum Heseciah, gha rádh, Is marso a deir an TIGHEARNA Día Israel, A náit ar ghuidh tú mé a naghaidh Shennacherib rígh na Hassíria:

22 Ag so an focal do labhair an TIGHEARNA dhá tháobh; Do tharcuisnigh, an mhaighdion, inghean Sion thú, agus do rad gair fhochmhuide fud; do chroith inghean Ierusalem a ceann ort.

23 Cía scannlugh tú agus cía mhasluigh tú; agus cía a naghaidh ar árdúigh tú do ghuth, agus ar thóg tú do shúile súas go hard? eadhon a naghaidh Aóin Náomhtha Israel.

24 Le do shearbhfhoghantuibh do mhasluigh tú an TIGHEARNA, agus a dubhairt tú, Lé biomad mo charbad tháinic mé a níos go hárd na slíabh, go himlibh Lebanon, agus géarrfa mé síos crainn árrachda cedair, agus togha a ccrann giumhuis: agus rachaidh mé a mullach a théorann, agus a bhforaóis a Charmel.

25 Do thochail mé, agus dibh mé uisce; agus le bonn mo chois do thiormuigh mé súas uile shrotha an daingin.

26 Nach ccúalaidh tú fada ó shin, cionnus do rinne misi é; agus ó na sean-aimsearuibh, ciondus do chum mé é? agus a nois do chríochnuigh mé é, chor go mbeithéasa ag déanamh fásaidh do chaithreachaibh daingne na ccárnuibh folmha.

27 Uimesin do bhádar a náitreabhthuigh ar bheagán neirt, do lagadh agus do hainbhfainneadh iad: do bhádar amhuil féur na faighthe, agus mar an luibh nglais, mar an bhféur ar mhullach na tightheadh, agus mar ghort tséidthe suil fhasas sé súas.

28 Acht atá fios do chomhnuighe agamsa, agus do dhul amach, agus do theachda a steach, agus do chuthach am aghaidhsi.

29 Do bhrígh go ttáinic do chúthach am aghaidh, agus do bhuaidhreadh, súas am chlúasaibh, uimesin cuirfe mé mo dhubhán ann do shróin, agus mo shrian ann do bhéul, agus fillfe mé ar hais thú annsa tslighe iona ttáinic tú.

30 Agus bíaidh so na chomhartha agad, Iostaói an bhliadhainsi an ní fhasas úadha féin; agus an dara bliadhain an ní fhasas de sin: agus an treasbliadhan siolchuiridh, agus bainidh, agus plannduighidh fineamhna, agus ithidh a ttoradhsan.

31 Agus an fuighioll fuighfighear do thigh Iúdah géabbuidh a ris fréamh síos, agus do bhéaraid toradh súas:

32 Oir rachaidh fuighbioll amach as Ierusalem, agus an dul as ó shliabh Sion: do dhéana teasgrádh THIGHEARNA na slógh so.

33 Uime sin is marso a deir an TIGHEARNA a táobh rígh na Hassíria, Ní thiucfa sé don chathruighsi, ní chaithfidh se soighiod innte, agus ní thiucfa sé as a coinne le sciathaibh, agus ní theilgfidh sé cladh re na haghaidh.

34 Annsa tslighe chéadna fhíllfios sé, agus ní thiucfa sé don chathruighsi, a deir an TIGHEARNA.

35 Oir cuimhdeochuidh misi an chathairsi dá didean ar mo shon féin, agus ar son mo sheirbhísigh Dáibhi.

36 ¶ Annsin do chuaidh aingeal an TIGHEARNA amach, agus do bhuaíl sé a bhfioslongphort na Nassirianach céud ceithre fithchid agus cúig mhíle: agus a

nuáir do éirgheadar go moch ar maidin, féuch do bhádar uile na ccorpuibh marbha.

37 ¶ Marsin dimthigh Sennacherib rígh na Hassíria, agus do ghluais agus dfill sé, agus do rinne sé comhnuidhe a Nínibheh.

38 Agus tarla, mar do bhí sé ag adhradh a tigh Nisroch a dhía, gur bhuail Adramelech agus Sareser a mhic é leis an ccloidheamh; agus dimthigheadar go crích an Harménia, agus do ríoghuidh Esarhadon a mhac ionna áit.

CAIB. XXXVIII.

Heseciah ar faghail a shlaointe, 9 tug se do Dhia buidheachas.

ANNSNA láethibhsi do bhí Heseciah tinn chum báis. Agus thainic an faidh Isaiah mhac Amos chuige, agus a dubhairt ris, Marso a deir an TIGHEARNA, Cuir do thigh a nórdughadh: óir do gheabha tú bás, agus ní mhairfe tú.

2 Ann sin dfill Heseciah a adhaigh leath ris an mballa, agus do ghuidh sé chum an TIGHEARNA,

3 Agus a dubhairt, Cuimhnigh anois, a TIGHEARNA, guidhim thú, mar do shubhuil mé ann thfiagnuise a bhfírinne agus maille ré croidhe iomlán, agus go ndéarna mé an ní is maith ann do radharc. Agus do ghuidh Heseciah go géur.

4 ¶ Annsin thainic briathar an TIGHEARNA go Hisaiah, ga rádh,

5 Imthigh, agus abair re Heseciah, Mar so a deir an TIGHEARNA, Día Dháibhi hathar, do chúala mé do ghuidhe, do chonnaire mé do dhéora: féuch, cuirfidh mé a cionn do láetheadh cúig bliadhna déug.

6 Agus saorfa mé thúsa, agus an chathairsi as láimh rígh na Hassíria: agus dideonuidh mé an chathairsi.

7 Agus bíaidh so na chomhartha agad ón TIGHEARNA, go ndéana an TIGHEARNA an ní so a dubhairt sé;

8 Féuch, do bhéara mé a ris sgáile na ecéimíonn, do chúaidh síos don ghréin a ccéimibh Abas, deich ecéime ar a nais. Annsin dfill an ghrian deich ccéime, réir na ccéimibh lé a ndeachuidh síos.

9 ¶ Scribhinn Heseciah rígh Iúdah, a nuáir do bhí sé tinn, agus déirghidh sé ó na thinneas:

10 A dubhairt misi a ngearradh mo láetheadh, Rachaidh mé go geatadhuibh na huáighe: do beanadh an chuid oile dom bhliadhuibh dhíom.

11 A dubhairt mé, Ní fhaicfe mé an TIGHEARNA, eadhon an TIGHEARNA, a ttr na mbéo: ní fhaicfidh mé duine ní as mó maille ré háitreabhachaibh an domhuin.

12 Dimthigh máitreabbhadh, agus do háthruigheadh uáim í mar loistin áodhaire: do ghearr mé amhuil figheadóir mo bheatha: gearra sé amach mé maille re tinnios fadalach: ón ló gus a noidhche chuirfios tú deireadh liom.

13 Do chomháir mé go maidin, amhuil leomhan, brise sé mo chnámba uile: ón ló gus a noidhche chuirfios tú deireadh liom.

14 Amhuil corr nó áinléug, is marsin do chanráin mé: dosnuigh mé mar cholom: do bhadar mo shúile, tógtha suas a náirde: a TIGHEARNA, atáim ar mo shárughadh; gabh do láimh mé.

15 Cred a déara mé? do labhair sé féin riom, agus isé féin do rinne riom é: imeochaidh mé go mín ar feadh mo uile bhliadhan a searbhús manma.

16 O a TIGHEARNA, is leis na neithibhsi mhairfidh dáine, agus annsna neithibhsi uile atá beatha mo spioraide: léoso tharthochuis tú mé, agus do bhéara tú orum marthainn.

17 Feuch, arson síodhchana fuair mé searbhús mór: acht ar ghrádh manma do sháor tusa é ó pholl an truáilighthe: óir ro theilgis mo pheacuidhe uile táobh shíor dot dhruim.

18 Oir ní fhéadann a nuáigh do mholadh, ní fhéadann an bás do mhóradh: ní fhéadann an drong théid síos san pholl dóthchusnigh ann thfírinne.

19 An béo, an béo, molfá sé thú, mar do nimsi a niugh: agus foillseochuidh an tathair thfírinne don chloinn.

20 Do bhí an TIGHEARNA ullamh chum mo sháortha: uimesin canfam ar ccaintice uile láethe ar mbeatha a tigh an TIGHEARNA.

21 Oir a dubhairt Isaiah, Glacaidís meall figeadh, agus leagaidís mar cheirín ar an neascóid é, agus mairfidh sé.

22 A dubhairt fós Heseciah, Cré é an comhartha le a racha mé suas go tigh an TIGHEARNA.

CAIB. XXXIX.

Peacadh Heseciah, 6 a smacht, 8 agus a aithreachus.

ANNSA namsin do chuir Merodach-Baladain, mhac Baladan, rígh na Babilóine, litreacha agus preasanta go Heseciah: óir do chúala sé go raibh sé tinn, agus go táinice sé as.

2 Agus do bhí Heseciah luathgháireach rompa, agus do thaisbéin sé dhóibh tigh a shéud mórluáigh, an tairgíod; agus an tór, agus na spíosra, agus a nola mhórluáigh, agus tigh a arm uile, agus a nuile ní dá raibh iona ionnmhusaibh: ní raibh aoinní ann a thigh, nó ann a thighearnus uile, nach ar thaisbéin Heseciah dhóibh.

3 ¶ Annsin tháinig Isaiah an fáidh gus an rígh Hesechia, agus a dubhairt ris, Cred a dubhradar na daoínise? agus cáit as a tngadar chugadsa? Agus a dubhairt Hesechia, Thngadar as tír imchóin chugam, *eudhon* ón Bhablóin.

4 Annsin a dubhairt seision, Cred do chonncadar ann do thígh? Agus do thréagair Hesechia, Do chonncadar a nuile ní dá bhfuil ann mo thugh: ní bhfuil aoíníní a measg mionnmhuis nach ar thaisbéin mé dhóibh.

5 Annsin a dubhairt Isaiah re Hesechia; Eist briathar THIGHEARNA na slógh:

6 Féuch, tiúcfuid na láethe, iona mbéarthar a bhfuil an do thígh, agus ar chuireadar hantre súas a stór gus an ló a nuigh, don Bhablóin: ní thúigfhear aoíníní, a deir an TIGHEARNA.

7 Agus béaruid léo, cuid dot mhacaibh noch thiúcas úr, noch ghinfeas tú; agus beid na ccaillteannachuibh a bpálás rígh na Babilóine.

8 Annsin a dubhairt Hesechia re Hisaiah, Is maith briathar an TIGHEARNA noch do labhair tusa. Agus a dubhairt sé, Oir bíadhsí síothchain agus firinne ann mo láethibhsí.

CAIB. XL.

Tairrgir air aimsir Chríost agus an tsoisgeil, 3 lé reamhghairm Eóin bhaiste.

MEISNIGHIDH sibh, meisnighibh sibh mo phobal, deir bhur Ndia.

2 Labhruidh go meisneamhuil ré Hierusalem, agus fágruidh dhi, gur críochnuigeadh a cogadh, gur maitheadh a héigeart: oir do ghlac sí as lámh an TIGHEARNA díol dúbalta ar son a huile peacaidh.

3 ¶ Guth an té fhúagras ann sa bhásach, Gléasuidh slighe an TIGHEARNA, déanaidh díreach annsa díothramh slighe mhór dar Ndia.

4 Airdeochthar gach uile ghleann, agus íseochthar gach slíabh agus gach cnoc: agus do dheantar an cam díreach, agus na háite garbha mín:

5 Agus foillseochar glóir an TIGHEARNA, agus do chífidh a nuile fheoil é a néainfheachd: oir béul an TIGHEARNA do labhair é.

6 A dubhairt an guth, Fáguir. Agus a dubhairt seision, Cred fhuaigeoras mé? Is féar a nuile fheoil, agus atá a mhaith uile mar bhláth an mhachaire:

7 Críonuidh an féar, searguidh an bláth: do bhrigh go séidíonn spiorad an TIGHEARNA air: go deibhin is féar na daoine.

8 Críonuidh an féar, searguidh an bláth: achd seasfuidh briathar ar Ndé go bráth.

9 ¶ A Shíon noch do bheir leachd scéula maithe, éirigh súas air a tsiabh árd; a Ierusalem, do bheir scéula maithe leachd, tóg súas do ghuth maille re neart; tóg súas é, ná bíodh eagla ort; abair re caithreachaibh Iúdah, Féuchaidh bhur Ndia!

10 Féuch, tiúcfuidh an Tighearna DIA lé lámh láidir, agus riagblochuidh a rígh ar a shíon: féuch, atá a luaidheachd maille ris, agus a obair rionne.

11 Beathochuidh sé a thréud amháil áodhaire: cruinneochaibh sé na huáin te na lámh, agus íomchoruidh sé iona ucht iad, agus tionáinidh go mín an chuid iona mói óig.

12 ¶ Cía thomhais na huisgeadha a cclár a dhearnamne, agus do dhíng amach neamh lé reis, do chruimidh luáthreadh na talmhan a níosur, agus do chomhthionuigh na sléibhte a geomhthrom, agus na cnoic a sgála?

13 Cía dhíriugh Spiorad an TIGHEARNA, nó ar mbeith na chomhairleach aige cía mhóin é?

14 Cía ré a ndéarma sé comhairle: agus cía theagaisc é, agus do mhóin é a ccasán an bhreitheamhuil, agus do mhóin éolus do, agus do thaisbein dó slighe na tuigse?

15 Féuch, atáid na cineadacha amháil bráon buiceid, agus atáid ar na meas amháil luáthreadh beag an scála: Féuch, tógbhuidh sé súas na hoiléin niar ní ro bheag.

16 Agus ní lór Lebanon ré a losgadh, agus ní lór a bheathuigh mar ofraíl loisge.

17 Is neimhni na cineadhach uile dá lathair: agus meastar leision iad ní sa lugha ná neimhni, agus díomhaómeas.

18 ¶ Marsin cía ré samhleochuidhe Dia? nó cía an chosamhlachd chuirfidhe iona choimhmeas?

19 Leagbaidh an fear oibre íomháigh ghreanta, agus folchaidh céard a noír í timchioll le hór, agus teilgidh sé slabhradha airgid.

20 An té bochtuighthear mar sin, ionnus nach bhfuil ofraíl aige toghuidh sé crann nach lobham; iaruidh sé chuige oibrigh glic dullmbughadh íomháighe greanta nach ccorrochtthar.

21 Nach fíos daóibhsí? nach céualabh-air? nach ar hinnseadh dhíth ó thosach? nach ar thuigebhair ó bhunaitibh na talmhan?

22 An té shuidhios ar rotha na talmhan, agus atáid áitreabhthuigh sin amháil dreoláin teasbhuidh; noch leáthnuighios amach na neamha amháil cúirtín, agus shreathnuighios amach iad amháil páillúin do dhéanamh comhuighe:

23 Noch do bheir na príonsadha a

nemhní; do ní sé breitheamhuin na tal-
mhan amhuil diomhaóineas.

24 Fós, ní planndochthar iad: fós, ní
siolchuirfighear iad: fós, ní ghéabhuidh a
mbun fréumh annsa talamh: agus séidfídh
sé fós orra mar an ccéadna, agus críon-
fuid, agus béaruidh an gháoth ghuairdéain
lé iad amhuil connlach.

25 Ar a nadhbharsin, cíá ré saimhleoch-
tháoi misi, nó cíá re a mbíad cosmhail, a
deir an Táon Naomhtha?

26 ¶ Tógbhuidh súas bhur súile go
hárd, agus féuchaidh cíá do chruthaidh na
neithesi, noch do bheir a slógh amach le
háireamh: goirídh sé uile iad as a nan-
mannaibh le méud a chumhachd, óir atá
sé láidir a ccmhachdaibh; ní fhailligh-
íonn áon é.

27 Cred fá nabair tusa, a Iácob, agus
a labhrann tú, a Israel, Atá mo shlighe a
bhfolach air an TIGHEARNA, agus do
chuaidh mo bhreitheamhnus thairis óm
Dhía?

28 Nach raibh a fhios agad? nach
ccíola tú, nach lagaidhthear an Día siorr-
uidhe, an TIGHEARNA, Cruthaightheóir
théorann na talmhan, agus nach ccurrthíor
é? ní bhfuil scrúdagh ar bith air a thuigsin.

29 Do bheir sé ccmhachda do nan-
bhíann; agus don droing ag nach bí neart
méudighidh sé neart.

30 Laigeochthar fós na bogánuigh agus
beid conthe, agus tuitid na boighthir thríd
amach:

31 Acht an drong fheithios air an
TIGHEARNA athnuadhuidh siad a neart;
éireochuid súas le sciathánuibh amhuil
iolair; rothlaid siad, agus ní bhéid
coirthe; agus siubholuid, agus ní bhéid
siad anbhíann.

CAIB. XLI.

Biodh gur beag tréud Israel, 10 neart-
ochúidh Día iad.

TOCHDUIGHIDH dom lathairsi, sibhsi
a oiléana; agus athnuadhaidís na
daoine a neart: tigdis a ccmhfhogus;
labhraidís annsin: tigeam a bíogus a
naóimheachd chum breitheamhnus.

2 Cía thóg súas an tírean ó noirthear?
do ghoir chum a choisé, thug na cineadh-
acha dá lathair, agus thug air riaghladh ós
ciana righthe? thug sé iad amhuil luáith-
readh dha chloideamh, agus mar chonn-
lach teilgthe, dha bhogha.

3 Do lean sé iad, agus dimthigh sé
slán; eadhon annsa tsilighe annar shiubhuil
sé le na chosaibh.

4 Cía doibrigh agus do rinne é, ag
gairm sleachdan ó thosach? misi an TIGH-
EARNA, céadna, agus leis a ndéighionach;
fé misi é.

5 Do choncadar na hoileáin sin, agus
degluightheadar ris; do bhádar corra an
domhain eaglach, do thairngiodar a ngar,
agus thangadar.

6 Do chuidigh gach áon aca le na
chomharsoin; agus a dubhairt gach aon
aca re na dhearbhrathair, Bí meisneamhuil.

7 Marsin thug an sáor meisneach do
chéard a nóir, agus an té mhínighios leis a
nórd don té bhuáileas a ninneóin, gha-
rádh, Atá sé réidh chum táthuighe: agus
do dhaingnidh sé é le tairngibh, iondus
nach coirreochthaóí é.

8 Acht is tusa, a Israel, mo shearbh-
fhoghantuighe, Iácob noch do thogh mé,
siól Abraham mo chara.

9 Thusa noch thug mé ó chorruibh
na talmhan, agus do ghoir mé thú ó na
daoineibh oirdhearca, agus a dubhairt riot,
Is tú mo sheirbhíseach; do thogh mé thú,
agus níor theilg mé seachad thú.

10 ¶ Ná biodh eagla ort; óir atámsi
maile riot: ná bí lagbhrigheach: óir is
misi do Dhía: neirteochuidh mé thú: fós,
cuideocha mé leachd; fós, cuinneocha mé
súas thú le láimh dheis mo cheirt.

11 Féuch, náireocha agus claóidhfíghear
iad uile noch do las ad aghaidh: beid siad
amhuil nemhní; agus díoghbbháidfidh an
mhéid throidfios riot.

12 Iárla tú iad, agus ní bhfuighe tú iad,
eadhon an drong do cheannaig riot:
bíaidh an lucht do chogaidh ad aghaidh
amhuil nemhní, agus mar ní gan fhéidhm.

13 Oir misi an TIGHEARNA do Dhía
choinneochas do lámh dheas, ghá rádh riot,
Ná himeagluigh; cuideochuidh mé leachd.

14 Ná heagluigh, thusa a chnuimh Iá-
cob, agus sibhsi a phobal Israel; cuideoch-
uidh mé libhsi, a deir an TIGHEARNA,
agus do shlánaightheóir, Aon Náomhtha
Israel.

15 Féuch, do dhéana mé dhíot núadh-
ionstrument bhuáiltegeur agá mbéid fiacla:
buáille tú na sléibhte, agus buáille tú go
mion iad, agus do dhéana tú na cnoic
amhuil cáith.

16 Cáithfidh tú iad, béaruidh an ghaoth
lé iad, agus cráobhsagáilte an gháoth
ghuairdéain iad: agus gairdeochuidh tusa
annsa TIGHEARNA, agus do dhéana tú
glóir a Náon Náomhtha Israel,

17 A nuáir íarruid na boicht agus na
riachdanuigh uisge, agus nach bí sin ann,
agus go bhíailleochuidh a tteanga lé tart,
cuinidh misi an TIGHEARNA iad, misi
Día Israel ní thréigfe mé iad.

18 Oisceoluidh mé aibhne a náitibh
arda, agus toibreacha a lár na ngleann:
do dhéana mé lochán uisge do nfasach;
agus tiobruide fíoruise do ntearann thirim.

19 Plaindeocha mé na Séadair annsa

bhfásach, an crann Sittah, agus an mirtle, agus an crann ola; cuirfe mé annsa diothramh an crann giunhais, agus an pínan, agus an crann bocsa a naóinfheachd:

20 Ionduis go bhfaicfid, agus go naitheonuid, agus go measfuid, agus go dtuicfid a naóinfheachd, gur bí lámh an TIGHEARNA do rinne so, agus gur bé Aon Náomhtha Israel do chruthaigh é.

21 ¶ Tabhruidh bhur ccúis a lathair, ar san TIGHEARNA; tugaidh a lathair bhur bhfádh neartmhartha, ar sa Rígh Iácob.

22 Tigedís, agus foillsighedís dhúinn cred theigeomhus ann: táisbeanaidís na céaidneithe, cred iad féin, chor go measfuim iad, agus go mbíá fios a ccríche deighionuighe aguinn; nó foillsighedís dúinn na neithe atá ag teachd.

23 Taisbeanuidh na neithe atá ag teachd na dhiáigh so, agus bíaidh a fhios aguinn gur dée sibh: déanaidh fós maith, nó déanaidh olc, marsin úamhnuigheam, agus chíteam a naóinfheachd.

24 Féuchuidh, ní bhfuil ionnuibh acht neimhní, agus bhur nobair gan fábhachd: is adhfúathmhar an té thoghas sibh.

25 Do thog misí *óns* súas as an tuáisceart, agus tiucla sé: ó éirge gréine ghoirfios sé air mainmsi: agus tiocfa sé air phrionnsadhuibh amhuil ar mhoirtéur, agus amhuil shaltras fear déanta na bpotadh an chriaidh.

26 Cía shoillsigh ó thosach, chor go mbíá a fhios aguinne? agus roimhe a naimsir, chor go naibéoraidís, Atá sé firéunta? aseadh, ní bhfuil aon thaisbeanas, ní bhfuil fós, áon shoillsighios, fós, ní bhfuil áon éistios bhur mbriathra.

27 Déara an céidfhear re Sion, Féuch, féuch iad, agus do bhéara misí do Ierusalem áon noch do bhéaras scéula maithe léis.

28 Oir dféuch misí, agus ní raibh duine ar bith iona measc; agus ní raibh comhairleach ar bith, noch, a núair do fhiafruigh mé dhíofa, do fhreagradh focal.

29 Féuch, atáid siad uile na ndíomhaóineas; is neimhní a noibreacha: is gáoth agus is eadarbhuáis a níomháighe leaghta.

CAIB. XLII.

Teachd Iosa Críost, 2 le trúcaire, 13 agus le mórdhacht.

FEUCH mo sheirbhíseach, noch gabhuim orum; mo rogha, ann a bhfuil dúil manma; do chuir mé mo spiorad air: do bhéara sé breitheamhnus amach chum na ngeinteadh.

2 Ní dhéanaidh sé éimhge, ní thóigfe sé súas, agus ní thiubhra fa deara a ghuth do chluinsion annsa tsráid.

3 Ní bhrisfe sé giolcach brúite, agus ní

mhúchfa sé an líon deatamhuil: do bhéara sé breitheamhnus amach chum firinne.

4 Ní fhailleochadh sé agus ní bhíaidh sé meata, nó go ccuridh sé breitheamhnus annsa talamh: agus feithfidh na hoiléin ar a dhligheadh.

5 ¶ Is marso a deir Día an TIGHEARNA, an té do chrúthaigh na neamha, agus do shín amach iad; an té do shreathnuigh amach an talamh, agus an ní thig amach as; an té do bheir anáil do na daoinibh air, agus spiorad don mhéid shiubhlughios ann:

6 Misi an TIGHEARNA do ghoir thú a bhfiréantachd, agus coinneocha mé do lámh, agus comhéadfad thú, agus do bhéarad thusa mar chunradh don phobal, mar sholus do na geintibh;

7 Dfosccladh na súl ndall, do thabhairt na bpríosúnach amach as an bpríosún, agus na muinntire shuidhios a ndorchadas amach as tigh an phríosúin.

8 Is misí an TIGHEARNA: sé sin mainm: agus ní thiubhra mé mo ghlóir do neach oile, nó mo mholadh díomháighibh grábhálta.

9 Féuch, thangadar na céidneithe a ccrích, agus foillsighim na neithe núadha: suil fhasaid siad amach innisim dibh iad.

10 ¶ Canaidh don TIGHEARNA caintic núadh, agus a mholadh ó imíol na talmhan, sibhsi do théid síos chum na fairge; agus a nuile ní dá bhfuil innte; na hoiléin, agus a náitreabhthacha.

11 Tógbhadh an fásach agus a chaithreacha súas a nguth, na bailte ann a náit-righionn Cédar: canaidís dúthchusaigh na cairge, gáiredis ó mhullach na sliabh.

12 Tugaidís glóir don TIGHEARNA, agus foillsighedís a mholadh annsa hoiléanuibh.

13 ¶ Rachaidh an TIGHEARNA amach amhuil duine cumbachtach, coirreochuidh sé éud súas amhuil fear cogaidh: gáirfidh sé, fós, nuallfa sé; béara sé buaidh ar a naimhdibh.

14 Do choisg mé re fada; do bhí mé am thochd, agus do chuir mé srian riom féin: anois comhaircfe mé amhuil bean re niodhnuibh; scriosfa mé agus millfe me a naóinfheacht.

15 Do dhéana mé sléibhte agus cnoic na bhfásach, agus crionfa mé súas a luibhe uile; agus do dhéana mé oilein do na hionnibh, agus tiorinchoa mé súas na locháin.

16 Agus do bhéara mé na daill a slighe nach aithne dhóibh; tréoroichuidh mé iad a slighe nar bhfeas dóibh: do dhéana mé an dorchadas na sholus rompa, agus na neithe cana díreach. Ag so na neithe dhéanas mé dhóibh agus ní thréigfe mé iad.

17 Fillfighthear ar a nais iad, biáidh náire mhór air an droing, dhóthchusúighios a níomháighibh ghreanta, noch a deir ris na hiomháighibh leaghtha, *Is sibh ar ndée.*

18 ¶ Cluinidh, a bhodhra; agus féuchuidh, a dhalla, chor go bhfaicfidhe.

19 Cía is dall, achd mo sheirbhíseachsa? nó bodhar, mar mo theachtaire do chuir mé úaim? cía as dall mar *an té atá iomlán?* nó dall mar shearbhfhoghantuigh an TIGHEARNA?

20 Ag faicsin mhóráin neithe, acht ní thabhair tú dot aire; ag foscladh na cclúas, achd ní chluin sé.

21 Do thaitin ris an TIGHEARNA ar son a thíréantachda; dó dhéana sé an dlightheadh do mhórughadh, agus do dhéana sé oirdheirc é.

22 Acht is dáoine iadso sladtha agus creachta; atáid siad uile gabtha a bpollaibh, agus atáid a bhfolach a tightheibh príosúin: atáid siad na ccreich, agus ní bhfuil áon dá tártháil; mar éadail, agus ní abair áon, Aisig.

23 Cía aguibhsí bhéaras éisteachd dó so? *cía* éistíos, agus chluinfíos chum na haimsire atá ag teacht?

24 Cía do sheachuidh Iácob mar éadail, agus Israel do na sladmhóirighibh? nach déarna an TIGHEARNA, an té ar pheacuidheamar na aghaidh? óir níor shiubhuightheadar íona shlightheibh, ní mó do bhádar úmhal dá dhlightheadh.

25 Uimesin do dhóirt sé air ainteas a fheirge, agus neart an chatba: agus do chuir sé tré theine é timchioll fa ccaírt, acht ní raibh a fhios aige; agus do loisg sé é, acht níor chuir sé íona chroidhe é.

CAIB. XLIII.

Tairrgir ar ghairm na gcineadhach.

ACHT a nois is marso a deir an TIGHEARNA do chruthaidh thusa, a Iácob, agus an té do chum thú, a Israel, Ná himeagluigh: óir dfuasguil mé thú, do ghoir mé thú as hainm; *is liomsa thú.*

2 A nuáir ghabbus tú thríd na huisgeadhuibh, *biáidh* misi ad fhochair; agus thríd na haibhnibh, ní fhoileochuid siad thú: a nuáir shiubholas tú thríd an tteine, ní loisgfighear thú; ní mó dheargfas an lasair ort.

3 Óir is misi an TIGHEARNA do Dhía, Aon Naomtha Israel do shlánaightheóir: thug mé an Néigipt ar thfúasccladh, an Netiopia agus Seba air do shon.

4 O bhí tú mórlúagh ann mo radharc, do bhí tú onórach, agus do ghrádhuih mé thú: uimesin do bhéara mé dáoine ar do ehon, agus pobal ar son hanma.

5 Ná biodh eagla ort: óir *atáimsi*

maille riot: do bhéara mé do shíol ó noirthear, agus cruinneocha mé ó níarthar thú;

6 Déara mé ris an ttuáisceart, Tabhair uáit; agus ris an deisceart, Ná connuimh ar cclú: tabhair mo mhaca as imchéin, agus mingheana ó théorannaibh na talmhan.

7 Eadhon gach uile dhuine da ngoirthear am ainmsi: óir do chruthaigh mé é ar son mo ghlóire, do chum mé é; fós, do rinne mé é.

8 ¶ Tabhair amach na dáoine dalla agá bhfuilid súile, agus na bodhair agá bhfuilid clúasa.

9 Cruinnighthear na huile chineadhacha a bhfochair a cheile, agus bídis na dáoine cruinn: cía iona measc sin fhéadas so dfoillsiughadh, agus thaibbéanas dhúinne neithe roimhe so? tugaidís amach a bhfiadhnúiseadha, chor go bhfiortuighear iad: nó cluinédís, agus abraidís, *Is firinne é.*

10 *Is* sibhsí mfiadhnúisesi, a deir an TIGHEARNA, agus mo sheirbhíseach noch do thogh mé: chor go naitheontaí agus go ccreidfidhe mé, agus go ttuigthí gur misi é: níor cumadh Día ar bitli romhamsa, ní mó bhías am dhiaígh.

11 *Is* misi, misi *fén*, an TIGHEARNA; agus táobh amuigh dhiomsa *ní bhfuil* áon slánaightheoir ann.

12 Dfoillsigh mé, agus do sháor mé, do thaibbéin mé, a núair nach *raibh dáindia* coimhidhtheach eadruibhse: uime sin is sibh mfiadhnúise, a deir an TIGHEARNA, gur misi Día.

13 Fós, suil do *bhí* an ló ann is misi an té sin; agus *ní bhfuil* aoinneach fhéadas sábháil óm láimh: oibreocha mé, agus cía bhacfas é.

14 ¶ *Is* marso a deir an TIGHEARNA, bhur slánaightheóir, Aon Naomtha Israel; *Is* ar bhur sonsa do chuir mé fios don Bhabilóin, agus thug mé a nús a nuáisle uile, agus na Caldeánuigh, agá bhfuilid a ccombairc annsna longaibh.

15 *Is* misi an TIGHEARNA bhur Náon Naomhtha, cruthaightheóir Israel, bhur Rígh.

16 *Is* marso a deir an TIGHEARNA, noch do ní slighe annsa bhfairge, agus casán annsna huisgeadhuibh neartmhara;

17 Noch do bheir anach an carbad agus an teach, an slúagh agus na cumhachda; luighfid siad síos le chéile, ní éireochuid siad: atáid múichte, do mhúchadh iad amhuil barrach.

18 ¶ Nach cumhain libh na neithe roimhe, nach meastaí na neithe a nallúd.

19 Féuch, do dhéana misi ní núadh; a nois fásfuidh sé amach; nach aitheona sibhse é? eadhon do dhéana mé slighe

annsa bhfásach, agus aibhne annsa díothramh.

20 Do bhéaruidh beathach an mhachaire onóir dhamb, na dragúin agus na hulchabhcaín: do bhrí, go ttagaim uisge annsa bhfásach, agus aibhne annsa díothramh, do thabhairt dighe dom phobal, mo thogha.

21 Do chum mé an pobal so dhamb féin; taisbéanfaid siad amach mo mholadh.

22 ¶ Acht níor ghoir tusa orum, a Iacob; acht do bhí tusa tuirsíoch dhíom, a Israel.

23 Ní thug tú chugam áirnéis bheag hofrála loisge; ní mó donóruigh tú mé le díodhbharthaibh. Ní thug mé ort foghnaim le hofráil, agus ní thug mé ort sáothrughadh lé túis.

24 Níor cheannuigh tú giolcah milis damh ar airgíod, ní mó do lion tú mé le méithus híobarthach: acht thug tú orum foghnaim maille red pheacadhuibh, thug tú orum sáothrughadh le égceartaibh.

25 Is Misi, Misi féin an té scriosas amach do sháruighthe ar mo shon féin, agus ní chuimhneochad do pheacuidhe.

26 Cuir misi a cuimhne: tagram re chéile: foillsigh thusa, a ceiruth go mbia tú fírinneach.

27 Do pheacaidh do chéad athair, agus do chiontuightheadar do luchd múinte an agbaidhsí.

28 Uimesin do thruáiligh mé prionnsadha na sanctóra, agus thug mé Iacob don mhallughadh, agus Israel do na scannlachaibh.

CAIB. XLIV.

Gealladh ar thioluieithibh spioradalta.

9 Agus scrios na nionmhaighe neamtharbhach.

GIDHEADH cluin a nois, a Iacob mo sheirbhíseach; agus a Israel, noch do thogh mé:

2 Is marso a deir an TIGHEARNA do rinne thú, agus do chum thú as an mbroinn, noch chuideochus leáclad; Ná húamhnuigh, a Iacob, mo sheirbhíseach, agus thusa a Iesúran, do thogh mé.

3 Oir dóirtídh mé uisge air an té bhías tartmhar, agus tuitte ar an ttalamh ttrím: dóirtídh mé mo spiorad air do shíol, agus mo bheannachd air do shíochd:

4 Agus fástuid siad *amhail* a measc a nféir, mar shuileógaibh láimh re rith na nuisgeadh.

5 A déara áon, Leis an TTIGHEARNA misi; agus goirídh duine oile é féin a naunn Iacob; agus scriobthuigh duine oile le na láimh don TIGHEARNA, agus sloinnadh é féin le hainm Israel.

6 Is marso a deir an TIGHEARNA Rígh

Israel, agus a fhúascaltóir TIGHEARNA na slógh; Is misi an céad, agus is mé an deighionach; táobh amhuigh dhíom ní bhfuil Dia ar bith.

7 Agus cí, mar misi, ghoirfeas, agus fhoillseochus é, agus chuirfeas a nordúghadh dhamb é, ó nuair do órdugh mé na daoine aosda? agus na neithe atá ag teachd, agus thiucas, taisbeanais dhóibhsíon iad.

8 Ná hímeagluighidh, agus ná bíodh úamhan oruibh: nach ar innis misi dhuit ó namsin, agus dfoillsigh mé é? sibhsí féin mo fhíadhnúighthe. An bhfuil Dia táobh amuigh dhíomsa? a seadh, ní bhfuil aóin Dia; ní haithnidh damh áon.

9 ¶ An drong do ní íomháighe ghreanta atáid uile na ndíomhaíoneas, agus ní thairbhíochuid a neithe dúileamhla; agus a siad féin a bhfiadhuin; ní fhaicid siad, agus ní bhfuil a fhios aca; ar chor go mbia náire orra.

10 Cía chum dí, nó do leagh íomháigh ghreanta nach tarbhach chum neithe ar bith?

11 Féuch, bíd a chompánuigh uile náireach: agus an lucht ceirde, is do dhaóinibh iad: cruinnightheair iad uile a bhfochair a chéile, seasuid; bíd eaglach, agus bíaidh náire orra a naóinfheachd.

12 An gabha gan a theancoir oibrigh sé aráon annsa ghúal, agus cumaidh sé é lé hórduibh, agus oibrigh sé é le neart a lámh: fós, bí sé ocrach, agus failligh a neart: ní ibhioun sé uisge, agus bí sé lag.

13 Sínidh an sáor a riaghail amach; comharthaigh sé amach é leis an dorubha; deasnuigh sé é le na locraibh, agus comharthaigh sé amach é leis an ccompás, agus do ní é do réir fhioghrach duine, do réir scéimhe duine; ar chor go mbia annsa tigh.

14 Gearraidh sé síos dhó féin seadair, agus beanaidh an síprus agus an dair, noch neartuighios sé dhó féin a measc chraun na foráoise: piannduigh sé fuinnseóg, agus oillidh a nfeartuinn í.

15 Annain bíaidh sí ag an nduine re a losgadh: óir glactá dhe sin, agus gorfuidh é féin; féuch, dearguidh sé é, agus bacalúidhe sé arán; fós, do ní sé dí, agus adhruidh sé; do ní sé íomháigh ghreanta dhe, agus léigidh é féin ar a ghluinibh dhó.

16 Loisgidh sé cuid de annsa teine; le cuid de ithe sé féoil: do ní sé rósta, agus bí sé sáitheach: do ní fós, é féin do ghoradh, agus a deir, Aha, atáim goirthe, do chonnaire mé an teine:

17 Agus do ní sé dí don chuid oile dhe, eadhon íomháigh ghreanta: cláonuidh sé síos dhí, agus adhruidh sé í, agus guidhig sé chuige, agus a deir, Sáor mé, óir is tú mó dhia.

18 Níor aithnigheadar agus níor thuigiodar: óir do dhruid seisiou a súile, go nach féidir léo faicsin; agus a ccroidhte, go nach féidir léo tuigsin.

19 Agus ní mheasann áonduine iona chroidhe, ní mó atá éolus nó tuigse a rádh, Do loisg mé cuid de annsa teine: aseadh, fós do bhacail mé arán ar a sméaróidighibh; do róst mé feoil, agus a dúaiigh mé é: agus a ndéana mé adhfhuathmhaitreachid don chuid oile dhe sin; a nuinhleocha mé síos do dhun cráim?

20 Biathuidh sé ar lúath, d'fíll croidhe meallta do leathtaoibh é, go nach bhféadann sé anam do sháoradh, nó a rádh, Nach bhfuil bréag am lánmh dheis.

21 ¶ Cumhnigh iad so, a Iácob agus a Israel; óir is tú mo sheirbhiseach: do chum mé thú, is tú mo sheirbhiseach: a Israel, ní bhíadh tú ar dearmad agam.

22 Do scrios mé, do chionta amach, amhuil neull thiugh, agus, do pheacuidh, amhuil neull: tìll chugamsa; óir d'fúascuil mé thú.

23 Canuidh, a neamha; óir do rinne an Tighearna é: gairidh, a chodchafochtara na talamh: brisigh amach a ccéol, a shléibhte, a fhóraois, agus gach craim ionad: óir d'fúasgail an Tighearna Iácob, agus do ghlóruidh sé é féin a Nisrael.

24 Is marso a deir an Tighearna, thuascaitoir, agus an té do chum thú as an mbonn, is misi an Tighearna do ní gach uile ní; noch amháin shíneas amach na neamha; leatunughios amach an talamh liom féin;

25 Neimhnighios comharthadha na mbréugach, agus do bheir lucht na fáistine ar cúthach; ionpoighios daóine glioca ar ccúl, agus do ní a néolus leamlí:

26 Noch dhaingnighios focal a shearbhfhogiantuighe, agus choimhlionas comhairle a theachtaireadh; a deir re Ierusalem, Aitreachthar thú; agus ré caithreachaibh Iúdah, Cuirfhear súas sibh, agus tóigte misi súas a náite sgríosta.

27 Noch a deir ris a naigéan, Bí tirim, agus tiormocha mé súas do shrotha.

28 Noch a deir ar Chirus, Sé máodhaire é, agus comhlionfuidh m'fionn uile: eadhon dhá rádh re Hierusalem, Cuirfhear súas thú; agus ris an tteampall, Cuirfhear do bhunait úd.

CAIB. XLV.

Fuascladh Iúdah ó bhrúid Bhabiloin, ré Chirus an rí.

MARSO a deir an Tighearna re na unghach, re Cirus, ar chonnaimh mé a lámh dheas, do chlaói cineadhach dhá lathair; agus sgaóille mé leasrach

riogh, doscladh roimhe geatadha an dá leath chomhladh; agus ní druidfígear na doirse;

2 Racha misi romhad, agus do dhéana mé báite cama díreach: brisfidh mé na mbodhuibh na geatadha práis, agus géarrfa mé ó chéile na barradha iaruin:

3 Agus do bhéara mé dhuitsi ionnmhus na ndorchadus, agus saidhbhrios fóluigheach áiteach nuáigheach, ar chor go naithnighe tú gur misi, an Tighearna, noch ghoirios ort as hainm, gur mé Dá Israel.

4 Ar son Iácob mo sheirbhiseach, agus Israel mo rogha, do ghoir mé ort as hainm: do shloinn mé thú, biodh nar bhfeas duit mé.

5 ¶ Is misi an Tighearna, agus ní bhfuil áon oile ann, ní bhfuil áoindeia ann taobh amuigh dhíomsa: do chriosluigh mé thú, biodh nár aithin tú mé.

6 Chor go mbia a fhios aca ó éirghe gréine, agus ó náird shíar, nach bhfuil aoindeia achd mé. Is misi an Tighearna, agus ní bhfuil maithearrach ann.

7 Cumaim an solas, agus crúthuighim an dorchadas: do ním síothcháin, agus crúthuighim é: misi an Tighearna do ní gach aoinní dhíobhsa.

8 Féaruidhsí a nús, a neamha, ó náird shúas, agus dóirtedís na spéirigh síos firéantacht: foscladh an talamh, agus tugaidís slánughadh amach, agus fasadh firéantacht súas le chéile; misi an Tighearna do chruthaidh é.

9 A mhairg don té throides ré na Chruthaightheoir! Déanadh an pota bruigean re potuighibh don talamh. A naibéora an chré ris an té chumas í, Créid do ní tú? nó hobairse, Ní bhíuilid lámha aige?

10 A mhairg don té a deir re na athair, Cred ghineas tú? nó rís an unnaói, Cred rug tú?

11 Is marso a deir an Tighearna, Aon Náomhtha Israel, agus a Chrúthaightheoir, Fiairigh dhíomsa na neithe atá ag teacht a taobh mo mhac, agus a taobh oibreach mo lámh aithnighidh dhíom.

12 Do rinne mé an talamh, agus do chrúthaigh mé an duine air: misi, eadhon mo lámhsa do leathnuigh amach na flathis, agus do riaghluidh mé a slóigh uile.

13 Do thóg mé súas é a bhfireantacht, tréorocho mé a shligthe uile: cuirfe sé mo chathair súas, agus léigfidh sé mo bhraighde anach, ní ar luach nó ar chumhaidh, a deir Tighearna na slógh.

14 Marso a deir an Tighearna, Sáothar na Héigpte, agus ceannugheachd na Hetíopia agus na Sabeánach, tiucfuid daoine árrachda, lámh riot, agus budh léatsa iad: tiucfuid siad ad dháigh; a

slabhradhuibh thiucfaid siad thairis, agus uimhleochuidh siad duitse, do dhéanuid iarruidh chugadsa, *gha rádh*, Go deimhin atá Día ionnad; agus *ní bhfuil* áon óile, *ní bhfuil* Día *óile ann*.

15 Go deimhin is Día thú fholchus thú féin, a Dhé Israel, an Slanaightheoir.

16 Bíaidh náire orra, agus fós béid claóite uile: rachuid a neimhní go léir *lucht* déanta na niodhal.

17 Acht sáorfuidhear Israel ansa TIGHEARNA maille le slánughadh síorruidhe: ní bheithí náireach nó claóite go sáoghal na sáoghal.

18 Óir is marso a deir an TIGHEARNA do chrúthaigh na neamha; Día féin do chum an talamh agus do rinne é; do dhaingnidh sé é, ní go díomhaoin do chrúthaigh sé é, do chum sé é dá áitreabh-adh: is misí an TIGHEARNA; agus ní hé maithearach.

19 Ní a bhfolach do labhair mé, a náit dhorcha don talamh: ní dúbhairt mé re siol Iácob, Iarruidh mé go díomhaóin: misí an TIGHEARNA labhrus firinne, foillsighim neithe atá ceart.

20 ¶ Cruinnighidh sibh féin agus tigidh; láimh ré chéile, a dhrong do chuáidh as do na cineadhachaibh: ní bhfuil éolus ar bith ag an mbéid chuireas súas maide a níomhaigheadh greanta, agus ghuidhios chum dé nach ccabhrúighionn iad.

21 Innisidh, agus tugaigh a bhfogus iad; gabhaidís fós, comhairle agá chéile: *cía dfoillsigh* so ón tseanaimsir? *cía dinnis* é ó sin a leith? nach *déarna* misí an TIGHEARNA? agus *ní bhfuil* Día ar bith ann taóbh amuigh dhíomsa: Día ceart agus Slanaightheoir; *ní bhfuil* maithearrach ann.

22 ¶ Féuchaigh orumsa, agus bithí sábhalta, a uile théoranna na talmhan: óir is misí Día, agus *ní bhfuil* maithearrach ann.

23 Do mhionnuigh mé thríom féin, do chuáidh an fócal amach as mo bhéul a bhfirinne, agus ní fhille sé, Go nuimhleochuidh gach uile ghluán damhsa, mionnocha gach uile theanga.

24 Go deimhin, a déara *neach*, is ansa TIGHEARNA atá firéantacht dhamhsa agus neart: is chuige thiucfuid *daóine*: agus an mbéid atá ar lasadh na adhuigh béid siad náireach.

25 Annsa TIGHEARNA firéanfuighear siol Israel uile, agus *is ann* do dhéanaid glóir.

CAIB. XLVI.

Diomhaóineas agus díofhóghna na niodhol uile.

CLAONUIDH Bel síos, cromaidh Nebo, do bhádar a niodhala ar a mbeathachaibh, agus ar a náirnéis: do

bhádar ualuidhe troma ar bhur ccaráiste; *is muirighin* iad don *bheathach* choirthe.

2 ¶ Cláonuid siad, cláonuid síos a naoinfheacht; níor fhéadadar an teirigh do sheachadadh, acht do chúadar féin a mbraighdionas.

3 ¶ Eist ríomsa, a thigh Iácob, agus a nuile fhuighioll do thigh Israel, noch do rugadh ón bholg, agus do biomchradh ón mbroimn:

4 Agus go nuige a naóis fhoirfe is misí *féin* é; agus *fós* go nuige an bhfolt liath iomchora mé: is misí do rinne, agus is mé iomchorus; iomchora mé, agus sáorfa mé *sibh*.

5 ¶ Cía re a sainhleochthaóí mé, agus ré a ndéantaoi ionann mé, agus ré a ccoimhmeasfuidhidh mé, go mbemis cosmhuil?

6 Dóirtidh siad ór go *fairsing* as an mála, agus comhthromaigh airgid ansa meadh, agus fostuighid céard óir; agus do ní sé día dhe sin: umhluighid siad síos, adhruid, fós.

7 Iomchraidh siad air a nguáillibh é, iomchraid é, agus suighid é iona áit, agus seasuidh sé; ní chorrocha sé as a áit: fós, goirfidh *duine* air, gidheadh ní fhéadann sé freagra, nó an té sin do thartháil ó ná bhuáidhreachd.

8 Cuimhnighidh so, agus taisbeanuidh sibh féin bhur bhféaruibh: tugaigh a ris ann bhur meanmuin é, a chiontacha.

9 Cuimhnighidh na cédnithe ón tseann-aimsir: óir is misí Día, agus *ní bhfuil* maithearrach ann; *is misí* Día, agus ní bhfuil aóinneach cosmhuil ríom,

10 Ag foillsighadh an deiridh ón tosach, agus ón tseanaimsir na *neithe* nach déarnadh *fós*, gha rádh, Seasfa mo chomhairlesi, agus do dhéana mé mo thoil féin go hionlán:

11 Ag gairm éáin chíocraidh ó noirthear, an fear do dhéanas mo chomhairle ó thír imchéin: aseadh, do labhair mé é, do bhéara mé fós chum críche é; do thionnsguin mé é, do dhéana mé fós é.

12 ¶ Eistigh ríomsa, a chroidhthe árrachda, atá a bhfad ó fhíréantacht:

13 Do bheirimsí mfirinne a ngar; ní bhíaidh sí a nimchían, agus ní fhanfa mo shlánughadh: agus suighfe mé slánughadh a Sion do Israel mo ghloir.

CAIB. XLVII.

Tairrgir ar léirscrios na Baibiloine, 6 arson a míothrúacantacht, a geasadoir-eacht, &c.

TARR anúas, agus suigh annsa luáith-readh, a mhaighdion inghean na Baibiloine, suigh air an tatalamh: ní a ceathaóir ríogha, a inghean na Ccaldeán-

ach : óir ní goirfighear máoth agus sgíamhach dhíot ní sa mhó.

2 Glac na clocha muilinn, agus meil mín : léig leis do chíabha, déan an chos lomnochd, léig leis an ladhairg, inthigh thar na haibhnibh.

3 Leigfighear leis do thárnochda, do chiffighear fós do náire : do dhéana mé dioghaltas, agus ní theigeomha mé riot mar dhuine.

4 Ar son ar slánaighthéora, TIGHEARNA na slógh is ainm dhó, Aon Náomhtha Israel.

5 Suidhsi ad thochd, agus imthigh romhad a ndorchadus, a inghean na Ccaildéanach : óir ní goirfighear, Baintigh-earna rioghachtadh dhíot ní sa mhó.

6 Do bhí míse fíorghach rem mhuinntir, do thruailligh mé moighreachd, agus thug mé ad láimhsi iad : níor thaisbean tusa grása ar bith dhóibh ; ar an tseanóir do léig tú an chuing go ro throm.

7 Agus a dubhairt tú, Bíáidh mísi am bhaintighearna go bráth : iondus nar chuir tú na neitheso ann do chroidhe, ní mó do chuimhnigh tú air an ní deighionachso.

8 Uimesin cluin so anois, thusa atá tabhartha daóibhneas, chomhnuighios a ndóthchus, a deir ann do chroidhe, Atáimse, agus ní bhfuil áon táobh amuigh dhíom ; ní shuidhfidh mé amhuil bain-treabhach, ní mó bhías fíos chaillte cloinne agam :

9 Acht tiucfaid an dá ní se ort a móimeant a náonló, caill chloinne, agus baintreabhachus : tiucfaid ort ann a niomláine ar son iomadamlacht do dhraóigheachda, agus ar son ró iomaid do gheasadóireacht.

10 Óir do chuir tú do dhóigh ann hóc : a dubhrais, Ní fhaicean aoinneach mé. Do mhill do ghliocus, agus héolus thú ; agus a dubhairt tú ann do chroidhe, Atáimsi, agus ní bhfuil aoineach táobh amuigh dhíom.

11 Uimesin tiucfaidh olc ort ; ní bhíáidh a fhios agad cáit as a néireochaidh sé : agus tuitfidh donus ort ; ní bhíáidh air do chumas a chur dhíot : agus tiucfa dólás go hobann ort, nach bía a fhios agad.

12 ¶ Seas a nois led dhroigheachd, agus le hiomad do gheasadóireacht, ann ar sháothruigh tú ód óige ; mas éidir go mbía ar do chumas tarbhughadh, má theagmhann go mbéara tú buáidh.

13 Atá tú coirthe a niomad do choimh-airleach. Anois seasuighdís na néullad-óiridhe, lucht feithmhígh na réultan, faist-inigh na míos, agus saoraidís thusa ó na neithibhsi atá ag teachd ort.

14 Féuch, bíáidh siad amhuil comhlach ; loisgfidh an teine iad ; ní tháthhochuid

iad féin ó neart na lasrach : ní bhíáidh sméaróid chum do ghoradh ris, nó teine do shuighe aice.

15 Marso bhéidh siad dhuit an drong le ar sháothruighis, do cheannuighthe, ód óige : seachránfuidh gach áon díobh dá cheathramhuin féin ; ní dhídeonuigh áoin-neach thusa.

CAIB. XLVIII.

Gu saorthar na Hiuduighe as Babiloin gu deimhin.

CLUINIDH so, a thigh Iacob, noch ghoirthear a nainm Israel, agus tháinic amach as uisgeadhuihbh Iúdah, noch mhionnuighios a nainm an TIGHEARNA, agus thig tar Día Israel, achd ní a bffirinne nó a bhfireantachd.

2 Óir goirid siad iad féin ón chathruigh náomhtha, agus congnaid iad féin ar Dhía Israel ; TIGHEARNA na slógh isé a ainm.

3 Dfóillsigh mé na neithe roimhe ó thosach ; agus do chúadar amach as mo bhéul, agus do thaisbéan mé iad ; do rinne mé go hobann iad, agus thangadar a gcrích.

4 Do bhrigh go raibh a fhios agam thusa do bheith easurramach, agus do mhuinéal na fhéith iarruinn, agus do mhal na phrás.

5 Dfóillsigh mé fós ó thosach dhuit é ; suil tháinic sé a ccrích do thaisbéim mé dhuit é : deagla go naibeorthá, Isé miodhal do rinne iad, agus míomháigh ghreanta, agus míomháigh leaghta, daithin iad.

6 Do chúala tusa, féuch so uile ; agus nach bhfóillsíochthaóí é ? do thaisbéim mé neithe núadha ó namsa, eadhon neithe foluightheacha nach raibh a bhfios agadsa.

7 Atáid siad cruthaighthe anois, agus ní ó thosach ; eadhon roimhe an lá ann nach ccúala tusa iad ; ar eagla go naibeorthá, Féuch, do bhí a bhfios agam.

8 A seadh, ní chúala tú iad ; a seadh, ní raibh a bhfios agad ; a seadh, ó nam nach raibh do chlúas oscuilte : óir do bhí a fhios agamsa go ndéantá go ro mheabh-lach, agus gur goireadh ciontach dhíot ói mbroinn.

9 ¶ Ar son manma chuirfeas mé mfearg ar cáirde, agus ar son mo mholta chuirfeas mé srían riom dot tháobhsa, nach géarrfuiinn amach thú.

10 Féuch, do athghlan mé thú, acht ní le hairgíod ; do thogh mé thú a bhfuir-néis na buáidheartha.

11 Ar mo shon féin, ar mo shon féin, do dhéana mé é : óir ciondus do thruaill-fidhe maim ? agus ní thiubhrad mo ghlóir do neach oile.

12 ¶ Eist riomsa, a Iacob agus a Israel, air arghoir mé : is mísi é ; is mé an chéidneach, agus is mé is an deighionach.

13 Isí mo lámh fós do shuighidh bunáit na talmhan; agus isí mo lámh dheas do thomhais na neamha le réis : *mar ghoirim orra*, seasuid siad súas le chéile.

14 Cruinnighidh sibhsi, go léir, agus éistigh; cía hé iona measgo dfoillsigh na neithesi? Do ghrádhuih an TIGHEARNA é: do dhéana sé a thoil ar an Mbaibiloin, agus *biáidh* a lámh ar na Caldeánachaibh.

15 Misi, misi *féin*, do labhair; fós, do ghoir mé air: thug mé liom é, agus do dhéana sé a shlighe sona.

16 ¶ Tigidhisi láimh riomsa, éistigh ris mé; ní a bhíolach do labhair mé ó thosach; ó nam iona raibh sé, annsin atáimsi: agus a nois isé an Tighearna DIA, agus a Spiorad, do chuir úadh mé.

17 Is marso a deir an TIGHEARNA Thfuascaltóir, Aon Náomhtha Israel; Is misi an TIGHEARNA do Dhía noch inbhúineas duit tarbhúghadh, noch thréorúighis thú annsa tslighe ionar chóir dhuibh gabháil.

18 Oh nach ttug tú aire dom aitheantuibhsi! annsin do bhíadh do shíothcháin amhuil sruth, agus thfíréanteachd amhuil tonna na fairge:

19 Do bhíadh do shíol fós mar an ngineamh, agus síolradh do bhronn amhuil maonclacha; ní géarrfuidhe a ainm amach ní scriosfuidhe óm lathairse é.

20 ¶ Imthighidhisi amach as an Mbaibiloin, teithidh roimhe na Caldeánachaibh, maille re guth ceóil foillsighidh, innsidh so, labhruidh é fós go foircheann na talmhan; abraidh, Dífascail an TIGHEARNA a sheirbhíseach Iácob.

21 Agus ní raibh tart orra a nuáir thug sé thírd na diothramhuibh iad: thug sé fá deara do na huisgeadhuih tuiliughadh dhóibh amach as an ccarruic: do scoilt sé an carruic mar an ccéadna, agus do scinn-eadar na huisgeadha amach.

22 Ní bhfuil síothcháin ar bith, ag an ccciontach, a deir an TIGHEARNA.

CAIB. XLIX.

Gurab mó grádh Dé dá shearbhontaibh nográdh máthar dá cloinn.

EISTIGH, riomsa, a oiléana; agus cluinidh, a dhaoine, tar léar: Do ghoir an TIGHEARNA misi ón mbroinn; as ionathar mo mhathar do rinne sé luádha ar mainm.

2 Agus do rinne sé mo bhéul cosmhuil do clodheamh géur; a scáile a láimhe dfoiluigh sé mé, agus do rinne sé soighead snoighte dhíom; iona bholgáin dfoiluigh sé mé.

3 Agus a dúbhairt sé riom, *Is tú mo*

sheirbhíseach, a Israel, iona mbía mé glórmhar.

4 Annsin a dúbhairt mé, Fuáir mé sáothar díomhaóin, do chaith mé mo neart gan adhbhar, agus go díomhaóin: *achd* cheana atá mo bhreitheamhuus ag an TIGHEARNA, agus mobair ag mo Dhía.

5 ¶ Agus a nois, a deir an TIGHEARNA chum ón mbroinn mé *do bheith* am sheirbhíseach aige, do thabhairt Iácob chuige a ris, Mā atá nar cruinnigheadh Israel, thairis sin' biáidh misi glórmhar a súilbh an TIGHEARNA, agus budh é mo Dhía mo neart.

6 Agus a dúbhairt sé, Is ní éattrom go mbeitheasa ad sheirbhíseach agusna do thóghháil tréabha Iácob súas, agus daiseág ar cumbduigheadh Disrael: do bhéara mé fós thú mar sholus do na geintibh, chor go madh tú mo shlánughadh go téoruinn na talmhan.

7 Is marso a deir an TIGHEARNA, Fuascaltóir Israel, agus a Aón Náomhtha, ris an té air a mbí tarcuisne ag duine, ris an té air a mbí gráin ag cinéadhachaibh, re seirbhíseach úachdarán, do chífid ríghthe agus éireochuid, adhoruidh prionnsadha mar an ccéadna, do bhrígh an TIGHEARNA atá díleas, agus Aon Náomhtha Israel, noch do thogh thusa.

8 Is marso a deir an TIGHEARNA, Ar an deaghuáir do chúala mé thú, agus a ló an tslánúighthe do chobhruigh mé thú: agus cuimhdeocha mé thú, agus do bhéara mé thú mar chunnradh don phobal, do dhaingniughadh na talmhan, do ghabháil oighreachda na noighreachd nuáigneach;

9 Chor go naibéora tú ris na príosúnachaibh, Eirgidhe amach; ris an luchd atá a ndorchadus, Taisbeanuidh sibh féin. Iosaid siad ansna slichtibh, agus *biáid* a ninbhior annsna huile áitibh arda.

10 Ní bhíadh ocrach ná tartmhar; ní mo ghoirteochus an teasbhach nó an ghríán iad: óir tréoroichuidh an té agá bhfuil truáighe dhóibh iad, eadhon láimh ris na tiobruibh fíoruisge bhéaras sé éolus dóibh.

11 Agus cuirfidh misi mo shléibhte uile as, agus áirdeochthar mo shlighthe móra.

12 Féuch, tucfaid so as imchén: agus, féuch, iadso ón tuáisceart agus ó niarthar; agus iad so ó chrích na Sinim.

13 ¶ Canuidh, a fhlaitheasa; agus bí súgach, a thalaimh; agus a shléibhte, brisidh amach a ccéoil: óir do chobhruigh an TIGHEARNA a phobal, do dhéana sé grása air a thrúaghaibh.

14 Acht a dúbhairt Sion, Do thréig an TIGHEARNA misi, agus do dhearmaid mo Thighearna mé.

15 An bhféadann bean leanabha a cích

do thréigion, as nach biath trúaighe aice do mhac a bronn? a seadh, féaduid siad a dhearmad, gidheadh ní dhearmodfa misi thusa.

16 Féuch, do ghrean mé thú ar chlár mo dheárnainne; atáid do bhalladha a ccomhuigh am lathair.

17 Do dhéanuid do chlann deithfir; do mhilleoirighe agus an lucht do rinne fásach dhíot rachuid siad asad ainach.

18 ¶ Tóig súas do shúile timchioll fa ccuáirt, agus féuch: do chruinnigheadar so uile iad féin a ccean a cheile, agus tiucluid chugad. *Mar* mhairimsi, a deir an TIGHEARNA, go deimhin éideocha tú thú féin léo uile, amhail le córughadh, agus ceangolair ort iad, mar do ní an bhean nuadh phósta.

19 Oir béid thfásuighe agus háite uáigneacha, agus dúitheche haidhmbillte, ar ball ro chumhang do bhrígh na náit-reabbach, agus biaidh an drong do shluig súas thú a bhfad uáit.

20 An chlann bhías agad, tar éis na cloinne oile do chaill, a déaruid áris ann do chlúasaibh, *Is* ro chumhang a náitsi dhamhsa: tabhair áit damh le náitreothaid mé.

21 Annsin a déara tú ann do chroidhe, Cía fuáir iad so dhamh? ó chaill mé mo chlann, agus go bhfuilim aonranach, agus am bhrághaidh, agus ag áthrughadh ó áit go háit? agus cía thug iadso súas? Féuch, do fágghadh am áonar mé; cáit a rabhadar so?

22 Marso a deir an Tighearna DIA, Féuch, tóigfeadsa mo lámh súas chum na Ngeinteadh, agus cuirfod bratach na seasamh don phobal: agus do bhéaraid siad do mhíosi leo iona lámhuibh, agus iomchoruid hingheana ar a nguáillibh.

23 Agus budh ríghthe bhías na naithreachuibh oileambna agad, agus bainríoghna na mbanaltrannuibh: cromfuid síos duit go na naighthibh chum na talman, agus lighfid súas luáithreadh do chos; agus aitheonuidh tú gur misi an TIGHEARNA: oir ní bhíaidh náire ar an lucht fheithios orumsa.

24 ¶ An mbéarthar an chreach ón ccumhachdach, nó a naisceghthar an bhráighe fhíre?

25 Acht mar so a deir an TIGHEARNA, Béarthar fós braighde na neartinhar ar siubhal, agus seachodthar creach a nuath-bhásuigh: oir troidfidh misi ris an té throidios riotsa, agus cuimhdeochuidh mé do chlann.

26 Agus an dream bhrúigheas thú, beathocha me iad le na bhféoil féin; agus béid ar meisce le na bhfuil féin, anhuil budh lé fion milis: agus aitheonuidh a

nuile fheoil gur misi an TIGHEARNA do Shlánaightheoir, agus Thfúascaltóir, Aon cumhachtach Iacob.

CAIB. L.

Tugadh leabhar dealuighe do eaglais na Níudaighe.

IS marso a deir an TIGHEARNA, Cáit a bhfuil bille dealuigthe bhur máthar, noch do chuir misi uáim? nó cía dom fheitheambnuibh re ar reac mé sibh? Féuch. Do reacabhair sibh féin ar son bhur noll, agus ar son bhur ceiontadh do cuireadh bhur máthar ar siubhal.

2 Uimesin, a nuáir tháinig misi, an raibh neach ar bith? a nuáir do ghoir mé, an raibh aoinneach do fhreagoradh? Nar giorruigheadh mo lámh ar áonchor, go nach bhféadann fúasgladh? nó nach bhfuil cumhachd ar bith sáortha agamsa? féuch, léim achmhusan tiormuighin súas a nfairge, do nim na srotha na bhfásach: bréanuidh a niasc, do dhíth uisge, agus éaguid do thart.

3 Eáduighim na flaithis lé duibhe, agus do nim saicéadach dá bhfolach.

4 ¶ Thug an Tighearna DIA dhamhsa teanga na ndáoiné foghlomtha, go mbeith a fhios agam ciondus do laibheoruinn focal a nam ris an té bhíos coirthe: múscluidh sé ó mhaidin go maidin, múscluidh sé mo chluás do chluinsion mar a néagnuidhe.

5 ¶ Dfoscuil an Tighearna DIA mo chluás, agus ní raibh mé easurramach, ní mó dífil mé ar ais.

6 Thug mé mo dhruidm do na buáilteoiribh, agus mo ghruaidhe don druing do tharruing an fionnadh asta: níor fholuigh mé mo ghnúis ó náire agus ó sheilighibh.

7 ¶ Oir cuideochuidh an Tighearna DIA liom; uimesin ní bhía mé claóidhte: uimesin do shuighidh mé maghaidh anhuil cloichthineadh, agus atá a fhios agam nách bía náire orum.

8 Is fogus damh an té chruthaighios mfrinne; cía cheannairechos riom? seasamaoid láimh ré chéile: cía hé meascara? tigeadh sé a bhfogus damh.

9 Féuch cuideochuidh an Tighearna DIA liom; cía hé an té dhamnuigheas mé? féuch, rachfuid uile a nársuigheachd anhuil éadach; íosuidh an léamam suas iad.

10 ¶ Cía atá bhur measc air a bhfuil eagla an TIGHEARNA, umhluighios do ghuth a sheirbhísigh, shiubhlughios a ndorchadus, agus ag nach bhfuil solus ar bith? cuireadh sé a dhóigh a naimn an TIGHEARNA, agus seasadh sé ar Dhia.

11 Féuchuidh, a dhrong uile dheargus teine, noch chompasuigheas sibh féin

timchioll lé drithlibh: siubhluidhíd a solus bhur tteineadh, agus annsna drithlibh do dheargabhair. Do gheabhthaoi so as mo láimhsí; luidhfídhe síos a ndólas.

CAIB. LI.

Tarrthar cabhar biobhúan ó Chríod, do réir eisiomlar Abraham.

EISTIGH riomsa, a dhrong leanas a ndiaigh na firéantachda, a lucht iarras an TIGHEARNA: féuchuidh ar an ccarruic as ar snoigheadh sibh, agus ar pholl an luig as ar tochladh sibh.

2 Féuchuidh air Abraham bhur nathair, agus ar Sharah do rug sibh: óir do ghoir misi eision amháin, agus do bheannuigh mé é, agus do mhéaduigh mé é.

3 Óir coibhreachuidh an TIGHEARNA Sion, coibhreachuidh sé a háite fásuigh uile; agus do dhéana sé a fásach cosmhuil ré Heden, agus a díothramh cosmhuil ré gairdín an TIGHEARNA; do gheibhthear gairdeachus agus solás ann sin, breith bhuidhe, agus guth ceoil.

4 ¶ Eistigh riomsa, mo phobal; agus tugaidh aire dhamh, mo chineadh: óir tiuafaidh dligheadh uáimsi, agus do bhéara mé air mo bhreitheamhnus seasamh mar sholus do na daóinibh.

5 *Atá* mífiréantachd a bhfogus; do chuaidh mo shlánughadh amach, agus do dhéanaidh mo lámh breitheamhnus ar an bpobal; féithmhíd na hoileáin orum, agus ar mo láimh bhías a ndóthchus.

6 Tógbhuidh súas bhur súile chum na neamh, agus féuchuidh ar an ttalambh síos: óir leaghfuid na neamha thort amhuil deatach, agus rachuidh an talambh a nárrsuigheachd amhuil éadach, agus rachaidh an mhéid chomhuigheas ann déug ar an modh céadna: achd bíaidh mo shlánughadhsa go bráth, agus ní cuirfighear mífiréantachd ar ccúl.

7 ¶ Eistigh riomsa, a lucht dar budh aithnid ionnracus, an pobal agá *bhfuil* mo dhligheadh iona ccroidhe; na heagluighidh roimhe mhasla na ndaóine, agus ná biodh eagla a ccáinteoireachd oruibh.

8 Óir íosuidh an léamann súas iad amhuil éadach, agus íosuidh an pheist iad amhuil olann: acht bíaidh mífirimesi ann go bráth, agus mo shlánughadh ó ghinealach go ginealach.

9 Músáil, músáil, cuir neart ionnadh, a rígh an TIGHEARNA; músáil, amhuil annsna seanláethibh, annsna ginealachaihbh áosda. Nach tusa sin do ghéarr Rahab, agus do loit an dragún?

10 Nach tusa sin do thiomuigh a nfairge, uisgeadha a naigéin mhóir; noch do rinne slighe do dhoimhne na fairge go ttiuafaidhs na daóine do fúascladh thairis?

11 Uimesin fillid fúascaltigh an TIGHEARNA, agus tiuafuid go Sion maille ré céol; agus bíaidh solás suthain ar a ccionn: do gheabhuidh luathgháir agus gairdeachus; agus teithfidh dóbrón agus dólás uatha.

12 ¶ Is misi, misi féin, an té chobhrúigheas sibhsí: cía thusa, as a mbiath eagla ort roimhe dhuine rachus déug, agus roimhe mhac an duine noch do dhéantar mar an bhféur;

13 Agus dhearmaduighios an TIGHEARNA do chruthaightheóir, noch do leathnuigh amach na neamha, agus do shuighidh bunáit an domhuin; agus go raibh eagla ort gach aon lá go cinnte do bhrigh cuthaigh an mhílléora, fa mar do bhiath réidh chum scriosta? agus cáit a *bhfuil* cuthach an mhílléora?

14 Deithfrigh an bhráighe dhíbirtheach chor go scaóilfidhe é, agus nach bhfuigheadh bás annsa lóg, agus nach mó do fháilleochadh a arán.

15 Acht is misi an TIGHEARNA do Dhía, noch roinneas a nfairge, ar bhéic-eadar a tonna: TIGHEARNA na slógh isé a ainm.

16 Agus do chuir misi mó bhríathar ad bhcúl, agus dfoluigh mé thú ar scáile mo láimhe, chor go bplainndeocheuin na neamha, agus go suighfinn bunáite na talmhan, agus go naibeorúinn, re Sion, *Is* tú mo phobal.

17 ¶ Múscail, múscail, seas súas, a Ierusalem, noch do ibh as láimh an TIGHEARNA cupáin a fheirge; dibh tú deacaidh cupáin an chreatha, díaisg tú amach iad.

18 *Ní bhfuil* áon do thréoroachd í a measg a nuile mhac dá rug sí féin; ní mó *atá* aon bhéarus ar láimh uirre do na huile mhacaibh thug sí súas.

19 Thangadar an dá *nisi* chugad; cía air a mbiáidh doilghios umad? dólás, agus milleadh, agus gorta, agus an cloidheamh: cía lé a ndéana mé do chobhrughadh?

20 Do anbhfainnigheadar do mhic, luighidh ag cinn na sráideann uile, amhuil tarbh fiadhta a líon: atáid lán dfíoch an TIGHEARNA, daithbhear do Dhéisi.

21 ¶ Uimesin éist so anois, thusa atá buáidheartha, agus atá ar meisce, achd ní lé síon:

22 Is marso a deir do Thighearna an TIGHEARNA, agus do Dhía thagras cúis a mhuinntire, Féuch, do bhean mé a mach as do láimh cupáin an chreatha, eadhon deascuidh chupáin mfeirge; ní iobha tú niosa mhó a ris é:

23 Acht cuirfe mé é a láimh na muinntire phíanas thú; noch a dubhairt red anam, Crom síos, go ndeachamaois thairis: agus do leag tú do chorp mar an ttalambh,

agus mar an tsráid, don droing do chuáidh thairis.

CAIB. LII.

Gabhaidh lucht muinntire Dé re na fhocal, agus re na shearmonuighibh.

MUSCAIL, músail; cuir ort do neart, a Shion; cuir ort do chúladh breágha, a Ierusalem, an chathair náomhtha: oir ó so amach ní thiucfuid na neimhthimchillghéarrtha, agus na neamhghloin a steach ionnad.

2 Croith thú féin ón luáithreadh; éirigh, agus suigh síos, a Ierusalem: scaóil thú féin ó chuibhrighibh do mhuinéil, a inghean cheangailte Shion.

3 Oir is mar so a deir an TIGHEARNA, Do reacabhair sibh féin a nasguidh; agus fúasgaltar sibh gan airgiod.

4 Oir is mar so a deir an Tighearna DIA, Do chuáidh mo phobal síos don Néigipte roimhe so do chomhuighe ann; agus do bhrúigh an Tassirianach iad gan adhbhar.

5 Anois ar a nadhbharsin, cred atá agam annso, a deir an TIGHEARNA, as a rugadh mo dhaóine uáim gan adhbhar? do bheir an lucht riaghlas ós a ccionn orra nualghul, a deir an TIGHEARNA, agus atá maininsi a gcomhnuidhe gach láe ar na mhaslughadh.

6 Uimesin aitheonuid mo mhuinntir mainim: uimesin aitheonuid siad annsa ló sin gur misi an té labhrus, féuch is misi é.

7 ¶ Cred é sciambuidhe ar na sléibhtibh atáid cosa an té do bheir scéala maithe leis, fhuagras síothcháin; do bheir scéala maithe leis ar mhaith, fhoillsigheas slánughadh; noch a deir ré Sion, Atá do Dhia a ríoghacht!

8 Tóigfid do lucht faire a nguth súas; ré guth a naóinfheachd canfuid siad: oir do chífid siad súil ar shúil, a nuáir do bhéara an TIGHEARNA Sion leis a rís.

9 ¶ Brisigh amach a ngáirdeachus, canuidhe lé chéile, a áite fásuigh Ierusalem: oir do chobhruidh an TIGHEARNA a dhaóine, dfúascail sé Ierusalem.

10 Do nochd an TIGHEARNA a ruigh náomhtha a suilbh na uile chineadhach; agus do chífid uile théoranna na talmhan slánughadh ar Ndéune.

11 ¶ Fillighidh, fillighidh, éirigidhe amach as sin, ná beanaidh re ní neamhghlan; éirigidhe amach as a lár; bithisi glan, noch ionchras soighthighe an TIGHEARNA.

12 Oir ní rachtáoi amach lé deithnios, agus ní imtheochtaoi lé teitheamh: oir rachaidh an TIGHEARNA romhuibh; agus budh é Dia Israei chruinneochus sibh.

13 ¶ Féuch, do dhéana mo sheirbhíseach go críonna, áirdeochthar é agus tóigfighear súas é, agus bíaidh sé go ró-ard.

14 Amhuil mar do bheith mórán ag machtnamh ort; (do bhí a ghnúis coimhmille sin ní is mó ná aonduine, agus a dhealbh ní is mó ná mic na ndaóine):

15 Is marsin chroithfios seision ar mhórán do chineadhachaibh; druidfid na ríghthe a mbéul uime: oir do chífid an ní nar hinnseadh dhóibh; agus measfuid an ní nach ccúaladar.

CAIB. LIII.

Soisgeal um chéusadh Chríosd.

CIA chreid ar niomrádh? agus cía dar foillsiughadh lámh an TIGHEARNA?

2 Oir éireochuidh sé súas ag a choinne amhuil plannda máoth, agus amhuil férumh as talamh thirim: ní bhfuil cuma nó sgéimh air; agus nuáir chinid é, ní bhfuil sciámh go niarrfamaóis é,

3 Atá sé ar na tharcuisniughadh, agus ar na mbímheas ag na daóinibh; duine doilghiosach, agus éolach ar dhóbrón: agus foileochamaoidne mur budh eadh ar naighthe úadh; do tarcuisnigheadh é, agus ní raibh meas aguinn air.

4 ¶ Go deimhin diomchuir sé ar ndoilghiosa, agus diomchuir sé ar ndóbrón: gidheadh do mheasamar é buáilte, buáilte ó Dhia, agus smachtuighthe.

5 Acht is ar son ar lochtne do loiteadh é, do brúigheadh é ar son ar cciontadhne: is airsion do bhí smachdughadh ar síothchána; agus is le na chneadhuihbhsion atamaoidne slánuighthe.

6 Do chúamar uile amhuil caóiridh ar seachrán; do chláonamar gach uile dhuine aguinn air ar slighe féin; do leag an TIGHEARNA airsion ar ccionta uile.

7 Do brúigheadh, agus do gortuigh-eadh é, gidheadh níor fhoscail sé a bhéul: tugadh mar úan chum a mharbthha é, agus mar bhios cáora balbh a bhfíaghnúisi fhir a béartha, marsin níor fhoscail sé a bhéul.

8 Rugadh as príosún agus ó bhreith-earnhnus é: agus cía fhoillseochus a ghinealach? oir do gearradh amach é as tír na mbéa, ar son chionta mo phobailsi do bhuáileadh é.

9 Agus do rinne sé a uáigh ag na drochdhaóinibh, agus ag na saidhbhríbh ann a bhás; do bhrigh nach déarma sé foiréigion ar bith, ní mo do bhí cealg ar bith ann a bhéul.

10 ¶ Gidheadh budh toil leis an TIGHEARNA a bhrúghadh, do chuir sé chum doilghis é: a nuáir do dhéana tú ofráil da anam ar son pheacaidh, do chífidh sé a shíol, faideochuidh sé a láethe, agus

rachuidh deaghtoil an TIGHEARNA ar a haghaidh iona láimh.

11 Do chifidh sé do sháothar anma, agus bíaidh sé sásta : lé na éolus sháorfais mo sheirbhíseach fíréanta mórán ; óir iomchoruidh sé a ccionta.

12 Uinnesin bhéara misi *cuid* dhó a mórán, agus roinne sé an chreach ris an ccumhdachd ; do bhrìgh gur dhóirt sé amach a anam chum báis : agus gur hairmheadh a mease na cciontach é ; agus gur iomchuir sé peacuidhe mhóráin, agus go ndéarna sé guidhe ar son na cciontach.

CAIB. LIV.

Gur bí eagluís na ncineadhach fairsing, 4 socair, 11 sciúmhach, 15 seasmhach.

CAN, a aimrid, thusa nach rug ; bris amach a ccéol, agus fúagair ós áird, thusa nach raibh re niodhnuibh ; óir is mó clann na haonránuigh ná clann na mná pósta, a deir an TIGHEARNA.

2 Fairsingidh áit do lóistín, agus leathnuighedís cuirtíne háitreibhte amach : ná coigil, fadaigh do chordadha, agus neartuigh do chuáilleach ;

3 Óir brisfe tú amach ar an láimh dheis agus ar an cclé ; agus géabha do shliochd oighreachd na ngeinteadh, agus do dhéanair na caithreacha uaigneacha áitighthe.

4 ¶ Ná heagluidh ; óir ní bhia náire ort : ní mo chuirtheas as órdughadh thu ; óir ní chuirtheas chum naire thú ; óir dear-madfuilh tú náire hóige, agus ní chuimhneocha tú masla do bhaintreabhachas ní as mó.

5 Óir isé do Chruthaightheóir thfear ; TIGHEARNA na slogh isé a ainm ; agus do Shlánaightheóir Aon Náomhtha Israel ; Día na talmhan go hiomlán ghoirigh-eas dhe.

6 Óir do ghoir an TIGHEARNA thusa mar mhnáí ar na tréigean agus dubhach a spioraid, agus mar mhnáí óige, a nuáir do díultadh thú, a deir do Dhía.

7 Do thréig misi thú a móment bhig ; achd cruinneocha mé thú lé grásuibh móra.

8 A mbeagán feirge dfoluigh mé maghaidh uáit ar feadh mómente ; acht do dhéanad trócaire ort lé cineal síorruidhe, a deir an TIGHEARNA Thfúascaltóir.

9 Óir atá so mar uisgeadhuibh Noah dhamsa : óir mar do mhionnuidh mé nach rachaidís uisgeadha Noah ní as mó ar an tthalm ; marsin do mhionnuigh mé nach béinn feargach riotsa, agus nach maisleochuinn thu.

10 Óir imeochuidh na sléibhte, áthrochar na cnoic ; acht ní imeochuidh mo chinealsa uáitsi, ní mo áthrochthar cunnradh mo shíothchána, a deir an TIGHEARNA do rinne trócaire ort.

11 ¶ Oh thusa atá a naindise, ar do

theilgion ag a nanfa, agus gan chomhfhurtacht, féuch, suigheocha mé do chlocha maille re dathaibh bhreágha, agus leagfa mé do bhunaite le saphíoruibh.

12 Agus do dhéana mé thfuinneoga do agatuibh, agus do gheatadha do charbuccail, agus himle uile do chlochuibh breágha.

13 Agus múinfighear do chlann uile leis an TIGHEARNA ; agus *budh* mór síothcháin do chloinne.

14 Daingneochthar a bhfíréantacht thú : biádh tú a bhfad ó bhrúghadh ; óir ní bhíaidh eagla ort : agus ó chritheagala ; óir ní thiúca sé ad ghar.

15 ¶ Féuch, go deimhin cruinneochuid siad a gcionn a chéile, *achd* ní liomsa : gidh bé chruinneochus a gceann a chéile ad aghaidh tuitfid siad ar do shonsa.

16 Féuch, do chruthaigh mé an gabha shéideas an gual annsa teime, agus do bheir amach ball óirnéisí chum a oibre ; agus do chruthaigh mé an millteóir daidh-mhilleadh.

17 Ní bhéara arm ar bith dá ccuimeachthar buáidh ad aghaidhsí ; agus gach teanga dá néireochuidh ad aghaidh daimneocha tú í a mbreitheamhnus. Así so oighreachd sheirbhíseach an TIGHEARNA, agus is uámsi atá a bhfíréantachd, a deir an TIGHEARNA.

CAIB. LV.

Cuireadh chum suipier mhóir an TIGHEARNA, 3 chum creideamh, 6 agus aithreachas.

HO, tigeadh gach uile dhuine tartimhar, chum na nuisgeadh, agus an té ag nach bhfuil airgid ; tigidhse, ceannchuidh, agus ithidh, tigidh, fós, ceannchaidh fíon agus bainne gan airgid agus gan luach.

2 Cred fá ccaithighe airgid ar ní nach arán ? agus bhur sáothar re ní nach sasuigheann ? eistigh go dúthrachtach ríonsa, agus ithidh an ní is maith, agus bíodh dúil ag bhur manam a méthus.

3 Cláonuidh bhur cclúas, agus tigidh chugamsa : clúinidh, agus mairfidh bhur nanam, agus do dhéana misi ccunnradh síorruidhe ribh, *eudhon* grása daingne Dháibhi.

4 Féuch, thug mé eision mar fhiadhnúisí don phobal, na thréoraightheóir agus na chaipitín don phobal.

5 Féuch, goiridh tú cineadh nach feasduit, agus críocha da nár bhaitnid thusa rithfid siad chugad do bhrìgh an TIGHEARNA do Dhía, agus ar son Aoin Náomhtha Israel ; óir do ghlóruidh sé thú.

6 ¶ Lorguidhsí an TIGHEARNA an feadh bhias sé ar faghail, goiridh air an feadh atá sé a bhfogus :

7 Tréigeadh an drochduine a shlighe, agus an duine neimhfhiréanta a smuaintighthe: agus fillleadh sé chum an TIGHEARNA, agus do dhéana sé trócaire air; agus chum ar Ndénne, óir maithfidh sé go lionmhar.

8 ¶ Óir ní hiad mo smuaintighthe bhur smuaintighthesi, ní mo asiad bhur slighthe mo shlighthesi, a deir an TIGHEARNA.

9 Óir fa mar is áirde na neamha ná an talamh, is marsin is áirde mo shlighthesi ná bhur slighthesi, agus mo smuaintighthe ná bhur smuaintighthe.

10 Óir fa mar thig a nfearthuinn a nús, agus an sneachta ó neamh, agus nach bhílleam annsin, achd go bhflúchann an talamh, agus go ttabhair air gineamh agus fás, chor go ttiubhradh sé siol don tsioladóir, agus arán don té íosas é:

11 Marsin bhías mo bhríatharsa noch théid amach as mo bhéul: ní fhillidh sí chugam go díomhaóin, acht coimhlonfuidh sí an ní is toil liom, agus rachaidh ar a haghaidh *annsa ní* chum ar chuir mé í.

12 Óir rachthaóisi amach maille re meanmuin, agus béarthar amach sibh maille re síothcháin: brisfid na sléibhte agus na cnoic amach romuibh a gceól, agus buáilfid uile chranna an mhagha a lámha.

13 Fásfuidh an crann giumbuis a náit an droighin, agus a náit na dreise tioctaidh an crann mirtail a níos: agus bíaidh sé mar ainn don TIGHEARNA, mar chomhartha biothbhúan nach gearrfuighear amach.

CAIB. LVI.

Is beannuigh ar gach aon chor, an mhéad dadhras Dia go bunaiteach.

IS marso a deir an TIGHEARNA, Coimh-éaduighsi breitheamhnus, agus déanuidh ceart: óir atá mo shlánughadh sa bhfogus do theacht, agus m'áinne re na foill-siughadh.

2 Is beannuighthe an té don íos, agus mac an duine bheirios greim air; noch choimhéadas an tsaóire gan a truaíleadh, agus choimhéadasa lámh ó dhéanamh uilcarbith.

3 ¶ Ná habradh mac an choimhghithidh, cheanglas é féin ris an TIGHEARNA, gha rádh, Do dhealuidh an TIGHEARNA misi go hiomlán ó na mhuinntir: agus ná habradh an cailteanach, Féuch, is crann críon mé.

4 Óir is marso a deir an TIGHEARNA ris na cailteanachaibh chomhbus mo shaóire, agus thoghas na neithe thaitneas riom, agus bheirios greim air mo chunnradh;

5 Do bhéara mé dhóibhsinn ann mo thigh agus táobh a stigh dom bhalluighibh áit agus ainm is féarr ná do mhacaibh nó

dingheanuibh: do bhéara mé dhóibh ainm síorruidhe, nach gearrfuighear amach.

6 Mic na ccoimhigheach mar an ccéadna, iadhas iad féin leis an TIGHEARNA, dfoghnadh dhó, agus do ghrádhughadh anna an TIGHEARNA, agus do bheith na seirbhíseachaibh aige, gach uile dhuine choimhéadas an tsaóire nach brisíonn í, agus ghlacus gréim dom chunnradh;

7 Do bhéara mé iad dom shliabh náomhtha, agus do dhéana mé liathgháireach iad ann mo thigh urnaighe: glacfuighear a nofráil loisge agus a níodhbhartha ar mál-tóruibh; óir goirfighear dom thigh tigh na hurnuighe do nuile phobal.

8 Á deir an Tighearna DIA, noch chruinnigheas dithbearthuigh Israel, Cruinneocha mé fós chuige, táobh amuigh don mhéid atá cruinn aige.

9 ¶ Sibhsi a uile ainmhidhe an mhagha, tigidh do shlugadh, sibhsi fós a uile bheathacha na foraóise.

10 Atáid a lucht faire dall: atáid uile ainhfiosach, atáid uile na madruighibh balbha, ní fhéaduid tathsann; na cceodiadh, na luidhe síos, atáid grádhach air néull-furtaigh.

11 Atáid fós, na madruighibh cíocracha nach bhféadann choidheche a saith d'fagháil, agus is áoidhaireadh gan tuigsin iad: féuchuid siad uile dá slighthibh féin, gach uile dhuine ar son a tharbha, ó na cheathramhuin.

12 Tigidh uáibh, a deirid siad, do bhéara misi fion liom, agus líonfaim sinn féin lé d'gh láidir; agus bíaidh a m'arach mar an ló a niugh, agus ní sa ro fhairsinge.

CAIB. LVII.

Thig claóchlo árid re linn báis mhóran do dhaoinibh maithe, go minic.

IMTHIDH an firéun seachad, agus ní chuireann áondúine ann a chroidhe é: agus beirthear na daóine trócaireacha as, gan áondúine do chur a suim go mbeirthear na firéin as ó nolc atá ag teacht.

2 Rachaidh sé a síothcháin: coimhneochuid iona leapthachtaibh, gach aon shiubhlas iona ionnracus.

3 ¶ Acht tairngidh a bhfogus a leith annso, a mhaca na ban druidhe, sliochd a nadhalthrannuigh agus ná striopuidhe.

4 Cía a naghaidh a ndéantaí bhur macnus? Cía a naghaidh a ndéantaí béul fairsing, agus a tairngthí an teanga amach? nach clann an tsárnuighthe sibh, siol na mbréag,

5 Da bhur lasadh féin lé hiodhaluibh faoi gach aon chrann glas, ag marbhadh na leanabh annsna gleannuibh fa scealp-uibh na ccarrac.

6 A measc na *ccloch* mbláith an tsrotha atá do chuid ronna; is iad, iad sin do chuid ronna: eadhon is dóibhsin do dhóirt tú ofráil dighe, do iódhbair tú ofráil bhídh. An bhfuighinnse sólás ar bith ionta so?

7 Ar chnoc árd úachtarach do shuighidh tú do leabuidh: eadhon is annsin súas do chuaidh tú dofráil iódhbhartha.

8 Ar chúl an doruis mar an cceadna agus na bpostadha, do chuir tú súas do chuimhne: óir dfoillsigh tú *thú féin d'fior oile* táobh amuigh dhíomsa, do chuaidh tú súas; d'fairsingidh tú do leaba, agus do rinne tú *cunnradh* ríusan; do ghradhuigh tú a leaba mar a bhfaca tú a náit.

9 Agus do chuaidh tú a gcionn an rígh lé hola, agus do mhéaduih tú do dheagbholtuidh, agus do chuir tú do theachta a bhfad uait, agus duirisligh tú *thú féin* go hifionn.

10 Atá tú coirthe ó mhéud hastair; *gidheadh* ní abair tú, Ní bhfuil dóthchus ar bith: fuair tú beatha do láimhe; uime sin ní raibh tú doilghiosach.

11 Agus cíá roimhe agá raibh úamhan ort nó dimeagluigh thú, as a ndéarna tú bréag, agus nach ar chuimhnigh tú misi, agus nach ar chuir tú ann do chroidhe é? nach ar thocht misi fós re fada, agus níor eagluigh tusa romham?

12 Foillseochuidh mé thfireantachd, agus hoibreacha; óir ní thairbheochuid siad dhuit.

13 ¶ A nuair éighfios tú, tárthuighidís do chompanuigh thú; acht béara anghaoth ar siubhal iad uile; béara an diomhaoineas ar siubhal iad: acht sealbhoichuid an té chuirios a dhóigh ionnamsa an dúitheche, agus do gheabhuidh oighreacht mo shléibhe náomhtha;

14 Agus a déaruid, Teilgidh súas, teilgidh súas, ullmhuighidh an tslighe, beiridh an ceap tuislighe as slighe mo mhuinntire.

15 Óir is marso a déaruidh an Táon árd úachdarach noch áitreabbus a siorruigheachd, darab ainm Náomtha; áitreabhad ann sa *náit* áird agus náomhtha, agus maille ris an té atá do spioruid chomhmbrúigte agus umhail, daithbhéoghadh spioraide na numhal, agus daithbhéoghadh croidhe na druinge bhíos comhmbrúigte.

16 Óir ní cheannairgidh mé go siorruidhe, ní mó bhias mé a ccomhnuidhe feargach: óir d'fáilleochadh an spiorad romhamsa, agus na hanmanna noch do rinne mé.

17 Arson éigceart a shainte iseadh do bhí mé feargach, agus do bhuail mé é: d'fóluighios mé féin, agus do bhí mé fear-

gach, agus do chuaidh seision ar aghaidh go dona a slighe a chroidhe.

18 Do chonnairc mé a shligthe, agus leigheosuidh mé é: tréoroichuidh mé é fós, agus aiseoga mé comhfhurtachda dhó féin agus dá chaointeachaibh.

19 Cruthuighim toradh na bpuisíneadh; Siothcháin, siothcháin don *tí bhíos* a nimchéin, agus don *tí atá* bhfogus, a deir an **TIGHEARNA**; agus leigheosuidh mé é.

20 Acht is cosmhuil na ciontuigh ris an bhfairge bhuidhearthra, a nuair nach bhféadann sí suaimhneas do dhéanamh, a tteilgid a huisgeadha súas salchar agus lában.

21 Ní bhfuil síothchám ar bith, ag na ciontachaibh, a deir mo Dhíasa.

CAIB. LVIII.

Eisiomplar an deagh sheanmontuighe,
6 agus an deagh throsgadh.

EIGH go hárd, ná coigil, tóig súas do ghuth amhuil stoc, agus taisbeain don phobal a sárughadh, agus do thigh lácob a bpeacuidhe.

2 Thairis sin iarruid siad mise go laétheamhuil, agus dúilighid a néolús mo shlightheachsa, amhuil cineadh do rinne ionnracus, agus nár thréig órdughadh a Nde: iarruid siad orumsa breitheamhnus an cheirt; bí dúil aca teacht a ngar do Dhía.

3 Cred fár throisgeamar, a deirid siad, agus nach bhfaiceann tusa? *créd fúr* phianamar ar nanam, agus nach bhféadair tusa? Féuch, a ló bhur ttroisge do gheabhthaoi sólás, agus iarrfuighe go géar bhur bhfiacha uile.

4 Féuch, troisgthí ar son imreasan agus ceannairge, agus do bhualadh le dorn go hurchóideach: ní throisgthí mar do *nithi* annsa lósa, do dhéanamh bhur ngotha chluinsion go hárd.

5 A ne a leitheid sin do throsgadh do thogh misi? lá don duine do smachtughadh a anna? a né do chromadh a chinn síos amhuil buigshibhinn, agus do leathnughadh saicéaduigh agus luathrigh *faoi*? an ngoireann tú trosgadh dhe so, agus lá taitneamach don **TIGHEARNA**?

6 Nach é so an trosgadh do thogh misi? do sgaoileadh cuibhreach a nuile, déad-tromhadh na nualach trom, agus an mhuinntir sharuighthe d'fhuasgladh, agus go mbriseadh sibh gach uile cuibhreach?

7 Nach chum haráin do roinn ar na hocrachaibh, agus go ttugthá dot thigh na boicht air seachrán? a nuair do chífé tú an tárrnochd, go bhfoileocha tú é, agus nach bhfoileocha tú thú féin ód fheoil féin?

8 ¶ Annsin bhrisfios do sholus amach mar an maoidin, agus sginnfidh do shlainte

amach go lúath: agus rachaidh hionnracus romhad; cruinneochuidh glóir an TIGHEARNA thú.

9 Ann sin ghoirfios tú, agus freagoruidh an TIGHEARNA; éighfidh tú, agus a déara seision, Atáim annso. Má chuirionn tú uait as do lár an chuing, cuir amach an mhéir, agus labhairt díomhaoinis;

10 Agus má tháirngionn tú hanam amach do nocrach, agus go sáiseocha tú an tanam deireóil; annsin éireochuidh do sholus annsa dorchadus, agus bíaidh do dhorchachd amhuil meadhón an laoi:

11 Agus tíreochuidh an TIGHEARNA thá a ccomhnuidhe, agus sásfuidh sé hanam a tiormach, agus do dhéana sé do chnámha méith: agus budh cosmhuil thú re gáirdín ar na fhliuchadh, agus cosmhúil re tobar fíoruisce nach bhfaillighid a uisgeadha.

12 Agus áitreochuid *daóine* áit na seanáite fásuigh: tóigfe tú súas bunáite mhóráin ginealach; agus goirfighear dhíot, Fear leasuighthe an bhriste, Fear aísigthe na slightheadh áitreabh ionta.

13 ¶ Má fhilleann tú do chos ón tsaoire, do dhéanamh do thoile ann mó ló saóiresi; agus go ngoirfe tú áoibhneas don tsaoire, *lá* naomhtha onórach an TIGHEARNA; agus go nonórfa tú é, gan do shligthe féin do dhéanamh, nó haoibhneasa féin d'fhágáil, nó gan do bhriathra féin do labhairt;

14 Annsin bhias haoibhneasa annsa TIGHEARNA; agus do bhéara misi ort marcuigheachd do dhéanamh ar áitibh árda na talinhan, agus beathocha mé thú a noighreachd Iacob hathair: oir do labhair béul an TIGHEARNA é.

CAIB. LIX.

*Ata neart-saóraidh Dé ionáin do ghná,
2 muna toirmisc peacadh damanta an duine é.*

FEUCH, níor giorruigheadh lámh an TIGHEARNA, as nach bhféadann sé tartháil, agus ní trom a chlúas, as nach bhféadann cluinsion:

2 Acht do rinne bhur cciontasa dealughadh idir sibhsi agus bhur Ndia, agus dtoluigheadar bhur bpeacuidhe a aghaidh uáibh, go nach ccluinfidh sé.

3 Oir do salchadh bhur lámha lé fuil, agus bhur méir lé héigceart; do labhradar bhur bpuisinigh bréaga, do smúaineadar bhur tteangtha urchóid.

4 Ní ghoireann áonduine ar cheart, agus ní thagrann aoinneach ar son firinne: dóthchusúighid síad a ndíomhaóineas, agus a deirid bréaga; tionnsnuid dioghbháil, agus beirid amach éigceart.

5 Do bhrisiodar uighe an chocatris, agus dhéheadar líonradh damháin ealluigh: an té ithios dá nuighibh éuguidh sé, agus

an ní bhríghtear brísigh sé amach na aithir nimhe.

6 Ní bhéid a líonta na néuduighibh, ní mo fhoileochuid siad iad féin le na noibreachaibh: is oibreacha éigceirt a noibreacha, agus atá gníomhradh foiréigin iona lámhuibh.

7 Riothuid a ccosa chum uile, agus do níd deithnóis do dhórtadh fola neimhchíontuigh: is smuáintighthe uile a smuáintighthe; atá fásughadh agus aidhmhilleadh iona slighthibh.

8 Ní haithnid dóibh slighe na síothchána; agus ní *bhfuil* breitheamhnus ar bith iona nimheachduibh: do rinneadar dhóibh féin slighthe cama: gidh bé théid annsin ní bhía fios síothchána aige.

9 Uimesin atá breitheamhnus a bhfad uáinne, agus ní bheirionn an ceart orunn: féithmíd ar sholus, acht feuch dorchadus; ar dhéalradh, acht siubhuighmíd a ndorchadus.

10 Do nímid sméarracht ar na balluibh amhuil dala, agus do nímid sméarracht mar nach *beidis* súile aguinn: tuislemid annsa meadhon laoi mar a noidhche; *atánuid* a náitibh uáigneacha amhuil *daóina* marbha.

11 Nuallamuid uile amhuil mathghámhna, agus gubhamaid go doiligh amhuil columbia: atá ar súil ré breitheamhnus, acht ní *bhfuil* ar fagháil; ar son tárthala, atá sí a bhfad uáinn.

12 Oir atáid ar ccionta ar bhfoirlíonadh ad lathairsi, agus siaghnuighid ar bpeacuidhe ar naghaidh: oir *atáid* ar sáruighthe maille rinu; agus *ar son* ar néigceirt, is aithnid dúinn iad;

13 A sárughadh agus a mbréagaibh a naghaidh an TIGHEARNA, agus a nimtheachd ar siubhal ó ar Ndia, ag labhairt leathtruim agus easumhla, ag tionnsnamh agus ag labhairt ó chroidhe briathra bréagacha.

14 Agus do fillleadh breitheamhnus ar ccúl uáinn, agus seasuidh an ceart a bhfad uáinn: oir do thuit a nfirmne annsa tsráid, agus ní fhéadann an chóir dul a steach.

15 Dfailligh fós, a nfirmne; an té sheachnus an tolc do ní sé creach dhe féin: agus do chommarc an TIGHEARNA sin, agus dob olc leis nach raibh breitheamhnus air bith ann.

16 ¶ Agus do chonnairc sé *nach raibh* áonduine, agus dob ionguadh leis *nach raibh* impidheach ar bith ann: uimesin thug a ruigh slánughadh chuige; agus a fhíréantacht, do chothuigh sí é.

17 Oir do chuir sé fíréantachd uime mar uchtéadach, agus clogad an tslánughthe ar a cheann; agus do chuir sé cúlaigh an dioghaltais uime *mar éadach*,

agus do éaduigheadh é le teasgrádh amhuil clóca.

18 Do réir a ngníomh, is mar an ccéad-an chúiteochus se, buile re na námhuid, luáigheacht dá eascáirdibh, do bhéara sé luáigheachd do luchd na noiléan.

19 Marsin bhías eagla anma an TIGHEARNA ort a náird shiar, agus a ghlóire ó éirge na gréine. A nuair thiucfas an námhuid a steach amhuil tuile tóigfe Spiorad an TIGHEARNA bratach súas na aghaidh.

20 ¶ Agus tiucfa an Slánaightheoir go Sion, agus chum na druinge fhilleas ó pheacaidh ann Iacob, a deir an TIGHEARNA.

21 Ar mo shonsa, isé so mo chunnradh riu, a deir an TIGHEARNA; Mo spiorad noch atá ortsa, agus mo bhriathra do chuir mé ann do bhéul, ní dhéileoichuid ré do bhéul, no re béul do shíl, nó re béul síl do shíl, a deir an TIGHEARNA, ó so amach agus go bráth.

CAIB. LX.

Ata Críost ná sholas da dhaoineibh uile,

15 ag tabhairt mhóir-bheannachda dhóibh tar éis fulang.

EIRIGH, déalruigh; óir tháinig do sholas, agus déirigh glóir an TIGHEARNA ort.

2 Oir, féuch, foileoichuidh an dorchadus an talamh, agus dorchadas tuigh an pobal: acht éireoichuidh an TIGHEARNA ortsa, agus do chífhear a ghlóir ort.

3 Agus tiucfuidh na geintidhe chum do sholuis, agus ríghthe chum soillsi héirgehe.

4 Tóig súas do shúile timchioll fa ccuairt, agus faic: cruinnighid siad iad féin a ccionn a chéile, tigid siad chugadsa: tiucfaid do mhic ó himchéin, agus oilífhear hingheana red tháobh.

5 Annsin do chise tú, agus líonfuidhear thú, agus eaglochuid do chroidhe, agus fairseongthar é; do bhrígh go bhfillfíghar chugadsa iomadamlachd na fairge, go ttiucfaidh neart na ngeinteadh chugad.

6 Foileoichuidh iomadamlachd na ccámhall thú, dromedari Mhidian agus Ephah; ttiucfuid siad uile ó Shéba: do bhéaruid ór léo agus túis; agus foillseochuid amach molta an TIGHEARNA.

7 Cruinneochthar tréuda Cedar uile mar áon chugadsa, foigheonuid reitheadh Nebaiot dhuit: tiucfuid súas maille ré mo dheagthoilsí ar maltóir, agus glóiríodsa tigh mo ghlóire.

8 Cía hiad so citiollus mar neull, agus mar choluma chum a bhfuinneog?

9 Go deinnhin feithmhíad na boileáin ríomsa, agus loingios Tharsis ar ttús, agus do bhéuruid do mhícsi ó himchéin, a nór agus a nairgíod léo, go hainm an TIGHEARNA.

EARNA do Dhía, agus go Háon Naomhtha Israel, do bhrígh gur ghlóirúid sé thusa.

10 Agus cuirfid mic na ccoimbhidhtheach do bhalladha súas, agus foigheonuid a ríghthe dhuitsi: óir do bhuail misi ann méirg thú, acht an mo dhéaghtboil do rinne mé trócaire ort.

11 Uimesin béid do gheatadha foscuilte do ghnáth; ní druifidhear iad a ló nó a noidhche, chum go ttuga dáóine chugad neart na ngeinteadh, agus go ttugthar a ríghthe.

12 Oir an cineadh nó an rioghacht nach bhfoigheonuidh dhuit sgriosfuidhear é; faiseachtar fós; na cineadacha sin uile.

13 Tiucfa glóir Lebanon chugad, an crann giunhais, an crann pine, agus an bocsa a néinfheachd, do sgiamhughadh aite mo shanctóra; agus do dhéana mé áit mo chos glóimhar.

14 Tiucfuidh fós mic na ndaoine do ghorthuigh thú do chláonadh dhuit; agus a nuile dhuine do tharcuisnigh thú cromfuidh siad síos ag bonnuibh do chos; agus goirfid Cathair an TIGHEARNA dhíot, Sion Aóin Naomhtha Israel.

15 ¶ A náit ar tréigeadh agus ar fúathuigheadh thú, iondus nár ghabh áonduine thriod, do dhéana mé oirdhearcus síothbhúan díot, gairdeochus morán ginealach.

16 Díulfuidh tú fós bainne nangeinteadh, agus díulfa tú cíche na ríogh: agus bíaidh a fhios agad gur misi an TIGHEARNA do Shlánaightheoir agus Thfúascaltóir, áon cumhachdach Iacob.

17 Ar son práis do bhéara mé ór liom, agus ar son íaruinn do bhéara mé airgid, agus ar son connaidh práis, agus ar son clochíarrann: do dhéanad fós síothchaindot leathitrom, agus dot dhaoirchíos síreuntachd.

18 Ní cluinfíghar foiréigíon ann do thír ní sa mhó, fasughadh nó aidhmhilleadh táobh a stigh dot théorannuibh; acht goirfidh tú dot bhalladhuibh Slánughadh, agus dot gheatadhuibh Moladh.

19 Ní budh hé an ghrian feasda do sholus annsa ló; agus ní hi an ghealach bhéuras solus mar loinnir dhuit: acht isé an TIGHEARNA bhus solus síorruidhe dhuit, agus do Dhía do ghlóir.

20 Ní rachuidh do ghrian faoi ní as mó; agus ní sheachona do ghealach í féin: óir isé an TIGHEARNA bhus solus síothbhúan duit, agus críochnochthar láetie do ghubha.

21 Béid fós huile dhaoine síreunta: geabhuid oighreachd na dúithche go bráth, géug mo phlannduighthesi, obair mo lámh, chor go nglóirúighthear mé.

22 Bíadh an beag na mhíle, agus an fann nachineadh mhór: misian TIGHEARNA deithfreochad sin ion am.

CAIB. LXI.

Oifig Chríod, chuirthear a corích thríd an Spiorad Naomh.

ATA Spiorad an Tighearna DIA orumsa; do bhrígh gur ung an TIGHEARNA mé do sheanmoir sgéula maithe do na ceannsuighibh; do chuir sé mé do cheangal súas na ecroidhte mbriste, dífúagra saóirse do na braighdibh, agus oscuilte an phriusúin don *druing atá* ceangailte;

2 Dífúagra blíadhna taitneamhuigh an TIGHEARNA, agus láe dioghaltais ar Ndé; do chabhrughadh na méide chaoideas:

3 Dórdughadh don druing chaoideas a Sion, do thabhairt sgéimhe dhóibh ar son luatha, ola an gháirdeachuis ar son dóbróin, éaduih an mholta ar son spioruidhe brúighte: go ngoirfidhe crainn na fíroantachda dhíobh, planndughadh an TIGHEARNA, chor go nglórfuidhe é.

4 ¶ Agus cuirfid siad súas na seanfhasaighe, tóigfid súas na seanáite uáigneacha, agus athnúadhchuid na caitheacha fásaigh, fásughadh mhóráin ghinealach.

5 Agus seasfuid coimhthighidh agus biadhaid bhur ttréada, agus *budh iad* clann na neachtrannach bhur treabhthacha agus lucht deasuighthe bhur bhfineamhnach.

6 Acht goirfighear dhibhsi Sagairt an TIGHEARNA: goirfid na *daóine* Minisdrí ar Ndé dhibh: íostaóí saidhbhríos na ngeinteadh, agus ann a nglóir mháothidhe sibh féin.

7 Ar son bhur náire do *gheabhthaóí* dúbalta; agus *ar son* aidhmhillte gáirdeochuid ann a ccuid ronna: uimesin iona ndúthaigh sealbhochuid roinn dhúbalta: biáidh luathghair shíorruidhe aca.

8 Oir misi an TIGHEARNA grádhuihim breitheamhnus, is fuath líom sladmhoir-eachd mar ofrail loisge; agus séolfa mé a nobair a bhfirinne, agus do dhéana mé cunnradh súthain riu.

9 Agus aitheontar a síol a measg na ngeinteadh, agus a sliochd a measg an phobail: aideomhuid gach a bhfaicfidh iad, gur *biad* an síol do bheannuigh an TIGHEARNA.

10 Gáirdeochuidh mé go mór annsa TIGHEARNA, biáidh manam sólasach ann mo Dhia; óir déaduigh sé mé a cculadh-uibh an tslánaighthe, díoluigh sé mé le róba na fíreantachda, amhuil chóirigheas fear núadhpósta é *féin* le breághachtuibh, agus mar chóirigheas an bhean núadhpósta é *féin* le na séuduibh.

11 Oir mar do bheir an talamh a fhás amach, agus amhuil do bheir an gáirdín ar na neithibh cuirthear ann fás a níos;

marsin do bheir an Tighearna DIA fíreantachd agus moladh d'fás súas as coinne na nuile chríoch.

CAIB. LXII.

Lonnradh Sion, 6 agus oifig mhinisdrí no siraire na heagluise.

AR son Shíon ní bhíaidh mé am thoched, agus ar ghrádh Ierusalem ní choisgefe mé, nó go ndeachuidh a bhfireantachd amach amhuil déalrughadh, agus a slánughadh amhuil tóirse air lasadh.

2 Agus do chifid na geinte hionnracus, agus na huile ríghthe do ghlóir: agus goirfighear thú maille re hainm núadh, noch ainmneóchus béul an TIGHEARNA.

3 Biáidh tú fós ad choróin ghlóire a láimh an TIGHEARNA, agus ad dhiadem ríoghamhuil a láimh do Dhé.

4 Ní goirfighear dhíot ní sa mhó Tréigthe; agus ní déarthar do dhúthaigh ní is mó Uáigneach: acht goirfighear Haphsi-bah dhíot, agus dot dhúthaigh Beulah: óir dúilighidh an TIGHEARNA ionnadh, agus pósuihear do dhúthaigh.

5 Oir amhuil phósas óganach maighdion, is marsin phósuid do mhic thusa: agus mar gháirdigheas an fear núadhpósta ós a mhnaóí núadhpósta, marsin gháirdigheas do Dhia ós do chionnsa.

6 ¶ Do chuir mé foraire air do bhalladhuibh, a Ierusalem, nach ccoisgidh a lá nó a noidheche: ná bithise bhur toched, a dhrong tig thar an TIGHEARNA,

7 Agus ná léigidh suáimheas dó, nó go ndaingnidh sé; agus go ndéarna sé Ierusalem na mholadh annsa talamh.

8 ¶ Do mhionnuigh an TIGHEARNA fa na láimh dheis, agus le rúigh a neirt, Go dearbthar ní thiubhra mé ní as mó tharbharsa do bheith na bhíadh dot naimhdibh; agus ní iobhuid mic na ccoimhthidheach thfion ar son ar sháothruigh tú.

9 Acht asiad an lucht do chruinnigh é íosas é, agus molfuid an TIGHEARNA; agus iobhuid an drong thug a gcionn a chéile é a ccúirtibh mo náomhtachdasa.

10 ¶ Éirgidh thríd, éirgidh thríd na geatadhuibh; ullmhuighidh slighe an phobail; teilgid súas, teilgidh súas an tslighe mhór; cruinnighidh amach na clocha; tógbhuidh súas bratach don phobal.

11 Féuch, dífúagair an TIGHEARNA go críochuibh na talmhan, Abraidhse re hinghin Shíon, Féuch, atá do shlánughadh ag teacht; féuch, atá a luáidheacht leis, agus a obair roimhe.

12 Agus goirfid siad díobh, An pobal naomhtha, fuascailtighe an TIGHEARNA: agus goirfighear dhíotsa, Ar na hiarruidh amach, Cathair nach ar tréigeadh.

CAIB. LXIII.

*Tairrgir ar an chomhradh bhias eidir
Críost, 15 agus a euglais.*

CIA hé so thig ó EDOM, maille ré cúladh dhaite ó Bhosrah? an fé so atá glórmhar a néadach, ag siubhal a méad a neirt? Misi labhras a bhíréantacht, cumhachtach chum saortha.

2 Cred fa bhfuil tú dearg ann do chúlaidh, agus téadach cosmhuil ris an té shaltras a númer a nífona?

3 Do shaltair mé a númer na fineamhna am áonar; agus ní raibh aoinneach don phobal agam: óir sailteoruidh mé iad ann mfeirg; agus siubholuidh mé suas orra ann mo bhuile; agus croithfíghear a bhfuil ar méadach, agus bailleocha mé mo chúlaidh uile.

4 Oir atá lá an dioghaltais ann mo chroidhe, agus tháinig bliadhain mífúast-caitheach.

5 Agus dféuch mé, agus ní raibh áon do coibhreochadh; agus do iongnadh liom nach raibh áon do chongmhadh suas: uimesin thug morúigh féin cobhair chugam; agus do chonnuimh mainteas, suas mé.

6 Agus sailteoruidh mé na daoine síos ann mfeirg, agus curfidh me ar meisge ann mo ro fhearg iad, agus do bhéara iné a neart síos ann an tialamh.

7 ¶ Cuimhneocha mé cinéul grádach an TIGHEARNA, agus molta an TIGHEARNA, do réir na nuile neithe dar thiodhluic an TIGHEARNA dhúinn, agus a mbaitheasa móire a taobh thighe Israel, noch do bhronn sé dhóibhsin do réir a ghrás, agus do réir iomuid a chinéul ngrádach.

8 Oir a dubhairt sé, Go deimhin is iad mo phobalsa iad, clann nach déana bréag: oir do eision a Slánaightheoir.

9 Do bhí seision buáidheartha ann a nuile bhuáidhreadhsan, do thárthuigh angéal a aighthe iad: ann a ghrádh agus ann a thruaighe dfúascail sé iad; diomchuir sé, agus rug leis iad uile láethe an tsáoghail.

10 Acht do chúadar a neasumhla air, agus do bhúaireadar a Spiorad naomhtha: air anabharsin dfíll se chum bheith na námhid, agus do throid sé na naghuidh.

11 Ann sin do chuimhnigh sé na sean láethe, Maóise, agus a phobal, ghá radh, Cáit a bhfuil an té thug as an bhlaíge iad maille re príomh aodhuire a thréada? cáit a bhfuil an té do chuir Spiorad a náomhthachda ann a lár?

12 Noch do thréorúigh iad tre dheisláimh Mhaóise lé na rígh ghlórmhair, ag roinn na nuiseadh rompa, do dhéanamh a nua sutham do féin?

13 Noch do thréoruidh iad thríd an

ndubhagéun, mar each annsa bhfasach, chor nach bhfuighedis tuisleadh?

14 Amhuil téid beitheach síos annsa ghleann, thug Spiorad an TIGHEARNA air comhnuigh do dhéanamh: is marsin do thréorúigh tusa do phobal, do dhéanamh anna glórmhuir dhuit féin.

15 ¶ Féuch a nús ó neanh, agus féuch ó áitreabh do náomhthachda agus do ghloire: cáit a bhfuil do theasgrádh agus do neart, agus fuaim hinneadh agus do thrócaire? an bhfuil toirmiosg orra am thaóbhsa?

16 Gan amharas is tú ar nathair, bíodh nach aithnid dō Abraham sinn, agus nach admhaon Israel sinn: is tusa, a THIGHEARNA, ar nathair, ar slánaightheoir; atá hainm ó shíorruidheacht.

17 A THIGHEARNA, créd fa ttug tú oruinn seachrán ó do shligtheibh, agus ar chrúadhuigh tú ar ccroidhe ód eagla? Fill ar son do shearbhfhoghantuidheadh, treabha hoighreachda.

18 Níor shealbhuigh pobal do náomhthachda é achd re beagan aimsire: do shaitradar ar neascáirde do shanctóra faoi na ccosuibh.

19 Is sinne do mhuinntirise; ní raibh úachdaranachd agad a riamh ós a ccionnsan; níor ghoireadh iad led amnsi.

CAIB. LXIV.

Urnaidh ag foillsiughadh neart, 5 agus thrócaire Dé, 6 agus peacadh ghráine-amhuil an duine.

DO bfeárr liom go mbreisfa na slaithe, go tigtíthea a nús, chor go ttuileochaidís na sleibhte síos dot lathair,

2 Amhuil mar lasas an teine leaghtach, bheir an teine ar na huisgeadhuibh fiuchadh, dfoillsiughadh hanna dot naimhdibh, chor go ccrithneochuid na críocla dot lathair!

3 A nuáir do rinne tú neithe úathbhásacha nach raibh súil aguinne riu, tháinic tú a nús, do thuilighiodar na sleibhte síos led fhaicsin.

4 ¶ Oir ní chúaladar daóine ó thosach an domhuin, níor mhothuigheadar leis an cclúais, ní mó do chonnairc an tsúil, a Dhia, taobh amuigh dhiotsa, an ní dullmhaigh sé don tí fheithios air.

5 Teagmhuidh tú don té gháirdigheas, agus oibrighios firéantachd, cuimhnighid siad ort ann do shligtheibh: féuch, atá fearg ort; do bhrígh gur pheacugheamairne: ionta so atá búanfus, agus saor-fuighear sinn.

6 Acht atámaoid uile amhuil neamghlan, agus atáid ar nionnracus uile amhuil ceirteacha salcha; agus seargamaoid uile

amhuil duilleóg; agus rugadar ar bpeacúidh leó sinn cosmhúil ris an ngaóith.

7 Agus ní bhfuil áon ghoireas air mainmse, chorrúigheas é féin súas do ghabháil greama dhíotsa: óir d'fóluigh tú haghaidh oruinn, agus do leagh tú sinn, ar son ar cciontadh.

8 Acht anois, a THIGHEARNA, is tú ar nathair; is sinne an chré, agus is tusa ar ccumadóir; agus sinne uile obair do láimhe.

9 ¶ Ná biodh fearg ro dhoiligh ort, a THIGHEARNA, agus ná cuimhnigh peacadh go síoth-búan: féuch, amhairc, iarrmaoid d'athchuinge ort, is sinn uile do phobal.

10 Atáid caithreacha do náomhthachda uile na bhfásach, atá Sion na fásach, Ierusalem air na léirsgrios.

11 Atá ar ttigh náomhtha agus sgíamhach, ar na losgadh uile re teme, áit ar mholadar ar nathre thusa; agus ar neithe sólasach uile ar na léirsgrios.

12 An ccuirfidh tusa srían riot féin ar na neithibhisi, a THIGHEARNA? an mbíá tú ad thochd, agus sinne do ghortughadh go géur?

CAIB. LXV.

Bi tógbhail na Ncineadhach haithle tréig-eadh na Niuduigheadh.

ATAIM ar mo lorgair acht ón lucht nar iarr mé; do frith mé leis an lucht nar lorgair mé: a dubhrus, Féuch misi, féuch misi, do chineadh nar goireadh lea mainm.

2 Do leathnuigh mé mo lámha amach ar feadh an laoi chum cinidh easumhuil, noch shiubhluighis a slighe nach maith, agus iona smuaintighibh féin.

3 Daoine bhrostuigheas misi chum feirge a gcomhnuidhe a gclár meadain; iódhbras a ngárdinibh, agus loisgeas túis ar altóruibh brice:

4 Noch fhanas a measg na nuáigheann, agus áitreabhas annsa hadhlacaibh, noch itheas feoil mhuc, agus aubhrúithe neithcann nadhfhlúathmhar ann a soightighibh;

5 Noch a deir, Seas agad féin, ná tárr láimh ríomsa; óir is náomhtha misi ná thú. Is deatach iad so ann mo shróin, teine loisgeach ar feadh an laoi.

6 Féuch, atá scríobhtha as mo choinnesi: ní bhía mé an thochd, achd cuiteocha mé, eadhon cuiteocha mé é iona mbrollach.

7 Bhur ccionta féin, agus cionta bhur naithreadh aráon, a deir an TIGHEARNA, noch do loisg túis ar na sléibhtibh, agus do mhasluigh misti ar na cnocaibh: ar a nadhbharsin toimheosuidh mé a ccéad-obair iona mbrollach.

8 ¶ Marso a deir an TIGHEARNA, Mar gheibhthear an fion núadh san triopail, agus a deir duine, Ná mill é; óir atá beannughadh ann: mar sin do dhéanas mé ar son

mo sheirbhíseach, iondus nach scriostá mé uile iad.

9 Agus do bhéara mé amach síol as Iácob, agus as Iúdah oighre ar mo shléibhtibh: agus géabhuid mo roighne a oighreachd, agus áitreobhuid mo sheirbhísigh ann.

10 Agus bíaidh Saron na mháinnrigh thréud, agus gleann Achor na áit airgheach do luidhe síos ann, ar son mo phobail noch diarr mé.

11 ¶ Acht is sibhisi an drong thréigios an TIGHEARNA, dhearmaduigheas mo shlíabh náomhtha, noch ghléuas bord do shlúagh neimhe, agus fhoirlíonas deoch-oirála do na plaineadúibh.

12 Uimesin áireomhuigh misi sibh chum an chloidhimh, agus cromfuid uile síos chum a náir: do bhrígh nár fhreagraibhair, a núair do ghoir mé; a núair do labhair mé, ní chúalabhair; achd do rinneabhair olc as coinne mo shlú, agus do thoghábhair an ní ann nach ar dhúiligh misi.

13 Uimesin is marso a deir an Tighearna DIA, féuch, íosuid mo sheirbhísigh, acht bíaidh ocras orúibhisi: féuch, mo sheirbhísigh, acht beithise tartmhar: féuch, gáird-eochuid mo sheirbhísigh, acht béithisi fa náire:

14 Féuch, canfuid mo sheirbhísigh lé lúathgháir chroidhe, achd combhaircúidhesi le doilighis chroidhe, agus núallfuidhe le buáidhrt spioruide.

15 Agus fúgtidhe bhur nainm mar mballacht ag mo dháoiné toghthasa: óir muirfidh an Tighearna DIA thú, agus goirfidh sé a sheirbhísigh re ann oile:

16 Iondus an té bheannuigheas é féin annsa talamh, beinneochuidh sé é féin an Ndia na firinne, agus an té mhionnochus air an talamh mionnochsa sé fa Dhía na firinne; do bhrígh gur dearmaduigheadh na céad bhuaidhearta, agus do bhrígh gur fholuigheadh iad as mo radharsa.

17 ¶ Oir, féuch, cruthuighim neamh núadh agus talamh núadh: agus ní cuimhneochthar na céidneithe, agus ní mó thiucfuid a ninntinn.

18 Acht bíthise lúathghaireach agus gáirdighidh go síorruidhe annsa ní chruthaighim: óir, féuch, cruthuighim lúathgháir Dierusalem, agus sólas dá pobal.

19 Agus gáird-eochuidh misi ann Ierusalem, agus sólasfuidh mé ann mo phobal féin: agus ní ccluinfíghear gúth an ghola innte ní sa mhó, nó fáum na ccomharc.

20 Ní bhía annsin feasda naoidhe laéth-eadh, nó dune foirfe nach ar choimhíon a laéthe: óir éugfuidh an leauab a ccionn a chéad blíadhan; acht bíaidh anpeacach bhíos a ccionn a chéad blíadhan malluighthe.

21 Agus tógfuid tighthe, agus áitreobh.

uidh iad; agus plainndeachuid fineamhna, agus ìosuid dá ttoradh.

22 Acht ní thóigfid siadsan, agus neach oile dá áitreahh; ní plainndeachuid siad, agus neach oile dá ithe: óir amhuil atáid láethe crainn is marsin atáid láethe mo dhaóinesi, agus sealbhochuid mo thoghtha abhfad oibreacha a lámh féin.

23 Ní sháothrochuid go diomhaóin, agus ní thiubhruid amach chum buaidheartha; óir isiad siol beannuighthe an TIGHEARNA iad, agus a sliochd maille riú.

24 Agus tiucfa a gcrích, suil ghoirfeas siad, go bhfreagora misi, agus an fad bhéid fós ag labhairt, go ccluinfé mé.

25 Iosuidh an mactire agus an túan a bhfochair a chéile, agus ìosuidh an leomhan tuighe mar an ndamh: agus budh lúathreadh beatha nanaitheach nimhe. Ní ghoirteochuid agus ní mhuirfe ann mo shliabh náomhlhasa uile, a deir an TIGHEARNA.

CAIB. LXVI.

Clar, ag foillsiughadh an deagh-chreideamh, 3 agus an chrabhadh chealgach.

IS marso a deir an TIGHEARNA, Isé neamh mo chathaóir-riogha, agus sé an talamh stól mo chos: cáit a bhfuil an tigh thógthaoi dhamh? agus cáit a bhfuil áit mo chomhnuighthe?

2 Oir is iad mo lámha féin do rinne gach aoin ní dhiobhsin, agus do bhádar na neithesin uile, a deir an TIGHEARNA: acht is don tí so fhéuchfuis misi, eadhon don tí atá bocht agus brúigte a spioraid, agus chríohtnuighios rem bhreithir.

3 Atá an té mharbhus damh amhuil do mhuirfeadh duine; an té ofrálas lubhán, amhuil agus do ghearrfadh nuinéal madraidh; an té íodhbras tiodhlacadh, amhuil do thairgfeadh fuil mhuc; an té loisgeas túis, amhuil do bheinneochadh sé iodhal. A seadh, do thoghadar so a slighe féin, agus dúilighid a namanna iona nadhfhuathmhaireachtuibh.

4 Toighfiodsa mar an ccéadna a ttriollasan, agus do bhéara mé a neagla orra; do bhrigh nar fhreagair áon, a nuair do ghoir mé; a nuair de labhair mé, ní chúaladar: achd do rinneadar olc ós coinne mo shúl, agus do thoghadar an ní ann nar dhúiligh mé.

5 ¶ Eistigh briathra an TIGHEARNA, a dhrong chritheaglas ré na bhreithir; Oir a dúbhradar bhur ndearbhráithre dfuathaigh sibh, do theilg amach sibh ar son manmasa, Go ma glormhar an TIGHEARNA: ach taisbéanfuidh seision chum bhur lúathgháiresi, agus beidsion fá náire.

6 Gúth fuáime ón ccathruigh, gúth ón teampall, gúth an TIGHEARNA chúitigheas luaidheacht ré na naimhdeibh.

7 Suil do bhí sí ré niodhnuibh rug sí, suil tháinic a tinneas, do bhí sí ar mbreith mhic.

8 Cía chúalaidh a leithéid sin do ní? Cía chonnaire leithéid na neitheannso? An ttiubharthar air an ttalamh gineamhuin a náonló? nó an mbeirtheach cineadh a naóinfeacht? óir comblúath agus do sháothruigh Sion, thug sí á clann amach.

9 An dtiubhra misi chum breithe, agus gan athbhairt breith? adeiran TIGHEARNA: an ttiubhra mé fa deara gineamhuin, agus an bhrú do dhrud? a deir do Dhía.

10 ¶ Gáirdighidhisi lé Ierusalem, agus bíthi lúathgháireach lé, sibhisi uile ler bíomhuin í: gáirdighidh lé lúathghair lé, sibhisi uile chaoidheas air a son:

11 An chor go ndiulfuidhidh, agus go sáiseochuidh sibh lé cíochuibh a sólais; chor go mblídh, agus go mbeithi a náobhneas tré íomad a glóire.

12 Oir is marso a deir an TIGHEARNA, Féuch, sinfidh misi síothcháin di amhuil sruth, agus glóir na ngeinteadh amhuil sruthán ag tuilighadh: annsin dialfuidhe, béarthár sibh air a táobhuibh, agus beithi a muirineacht air a glúinibh.

13 Amhuil áon noch chomhfhurtuighios a mbaithair, mairsin fhuirteochus misi oruibh; agus beithi ar bhur ccomhfhurtachd ann Ierusalem.

14 Agus a nuair do chíthi so, gáirdeochuidh bhur ceroidhe, fásfuidh bhur ccanmha amhuil luibh: agus aitheontar lámh an TIGHEARNA re na sheirbhíseachuibh, agus a dhioghaltas air a naimhdeibh.

15 ¶ Oir, féuch, tiucfa an TIGHEARNA le teine, agus le na charbaduibh marghaóith ghuairdéin, do chúitighadh a fheirge maille re buirbe, agus a aithbhear maille re lasracha teineadh.

16 Oir le teine agus le cloidheamh thaigeoras an TIGHEARNA ris a nuile fheoil: agus budh iomdha mairbh an TIGHEARNA.

17 An drong náomhus iad féin, agus ghlanas iad féin annsna gáirdínibh táobh shiar do áon chrann amháin a lár, ag ithe féola muice, agus na hadhfhuathmhair-eachda, agus na luiche, scriosfuighear uile iad, a deir an TIGHEARNA.

18 ¶ Oir is aithnid damhsa a noibreacha agus a smúaintighe: tiucfa a gcrích, go ccrúinneocha misi na huile chineadhacha agus theangtha, agus tiucfaid siad, agus do chífid mo glóir.

19 Agus cuirfidh mé comhartha iona measc, agus cuirfe mé an chuid rachus as díobh chum na ccineadhach, go Tarsis, go Pul, agus go Lud, noch thairngios an bogha, go Túbal, agus go Iábhan, gus na hoileanuibh a nimhcein, nach ccúala mo thárusghháil, nach mó do chonnaire mo-

ghlóir; agus fóillseochad mo ghloir a measc na ngeinteadh.

20 Agus do bhéuruid bhur ndearbhraithre uile mar ofráil chum an TIGHEARNA as gach uile chrích ar eachuibh, agus a ccarbadauibh, agus a ccóistighibh, agus ar mhúillighibh, agus ar bheathachuibh luatha, go nuige mo shliabh náomhtha Ierusalem, a deir an TIGHEARNA, mar bheirid clann Israel ofráil a soigtheach ghlan go tigh an TIGHEARNA.

21 Agus glacfa misi cuid díobh mar shagartaibh agus mar Lebhítibh, a deir an TIGHEARNA.

Leabhar an Fhaigh IEREMIAH.

CAIB. I.

Jeremiah ar na ghairm. 11 Fuair sé dhá thaisbéunadh ó Ntighearna.

BRIATHRA Jeremiah mhic Hilciah, do na sagartuibh do bhí ann Anatot a tír Bheniamín:

2 Gus a tháinic bríathar an TIGHEARNA a laéthibh Iosiah mhic Ammon rígh Iúdah, annsa treas bliadhuin déag da ríoghacht.

3 Tháinic mar an gcéadna a láethibh Iehoiacim mhic Iosia rígh Iúdah, go deir-eadh a naóinbhliadhuin déag Shedeciah mhic Iosiah rígh Iúdah, go breith Ierusalem ar siubhal a mbraighdionas an cúig-eadh mí.

4 ¶ Annsin tháinic bríathar an TIGHEARNA chugamsa, gha rádh,

5 Suil do chum mé thú annsa mbolg do bhí thíos agam; agus suil tháinic tú amach as a mbroinn do náomhuigh mé thú, agus dórdúigh mé thú ad fháigh do na cineadhachuibh.

6 Annsin a dubhairt misi, Oh, a Thighearna DIA! féuch, ní fhéaduim labhairt: óir is leanabh mé.

7 Acht a dubhairt an TIGHEARNA liom, Ná habair, is leanabh mé: óir racha tú chum gach neithe gus a ccuirfidh misi thú, agus gidh bé ní aitheonas mé dhíot déara tú é.

8 Ná bíodh eagla a naightheach ort: óir atáimsi maille riot dot sháoradh, a deir an TIGHEARNA.

9 Annsin do chuir an TIGHEARNA a lámh amach, agus do bheain rem bhéul. Agus a dubhairt an TIGHEARNA riom, Féuch, do chuir mé mo bhriathra ad bhéul.

10 Féuch, do chuir mé thú a niugh ós cionn chineadhach agus ós cionn ríoghacht, do thochuilt amach, agus do leagadh síos,

22 Óir amhuil fhanfuid na flaithis núadha agus an talamh núadh, noch chrúitheochus mé, as mo choimne, a deir an TIGHEARNA, is marsin mhairtios bhur sliochdsa agus bhur naim.

23 Agus tiuafa a ccrích, ón ghealuidh nuáidh go chéile, agus ón tsáoire go chéile, go ttuicfa a núile fheoil dadhradh dom lathairsi, a deir an TIGHEARNA.

24 Agus rachuid siad amach, agus féuchfuid ar chonablachuibh na muinntire do pheacuidh an aghaidhsi: óir ní éagfa a bpéist, agus ní múchfaighear a tteine; agus béid na ngráin do núile fheoil.

agus do mhilleadh, agus do scrios, agus dfoirgneadh, agus do planndugha.

11 ¶ Tuilleamb fós tháinic bríathar an TIGHEARNA chugam, gha rádh, A Jeremiah, cred do chí tú? Agus a dubhairt misi, Do chím slat almoimne.

12 Annsin a dubhairt an TIGHEARNA riomsa, Is maith do chennaire tú: óir deifreochuidh misi mo bhriathar da choimhlíonadh.

13 Agus tháinic focal an TIGHEARNA an dara huair chugam, gha rádh, Cred chí tú? Agus a dubhairt misi, Do chím pota fiuchaidh; agus a aghaidh leath ris an ttuaisceart.

14 Annsin a dubhairt an TIGHEARNA riomsa, Amach as an ttuaisceart bhristeas olc ar a nuile áitreabhthach san tír.

15 Óir, féuch, goirfidh misi uile mhuinnteara ríoghacht an tuaisceirt, a deir an TIGHEARNA; agus tiuifuid siad, agus suighfid gach aon díobh a chathaoir ríogha a ndul a steach gheata Ierusalem, agus a naghaidh a balladha uile fa ccaúirt, agus a naghaidh chaitbreach Iúdah uile.

16 Agus fóillseochuidh mé mo bhreith-eamhnus na naghaidh a ttaobh a nuile olc, noch do thréig misi, agus do loisc túis do dhéanbh oile, agus do adhair oibreacha a lámh rém.

17 ¶ Criosluigh thusa ar a nadhbharsin do leasrach súas, agus éirigh, agus labhair riu a nuile ní dá nartheonuidh misi dhíot: na bíodh anbháinne ort ré na naighthibh, deagla go cclaóidhfúinn thusa rompasan.

18 Óir, féuch, do rinne mé dhíot a niugh cathair dhaingean, agus posta iarruinn, agus balladha práis a naghaidh na tíre go luomlán, a naghaidh ríghthe Iúdah, a naghaidh a príomhsadh, a naghaidh a sagart, agus a naghaidh dhaóine na tíre.

19 Agus troidfid siad ad aghaidh, acht ní bhéaruid buáidh ort; óir atáimsi ad fhochair dot sháoradh, a deir an TIGH-EARNA.

CAIB. II.

Dombuidheachas na Níúduigheadh.

TUILLIAMH fós, tháinig briathar an TIGHEARNA chugamsa, gha rádh,

2 Eirigh agus éigh a cclúasaibh Ierusalem, gha rádh, Is marso a deir an TIGH-EARNA; cuimhíghim dhuit cinéul hóige, grádh do dhála, a nuáir do chuáidh tú am dhiáigh annsa bhásach, a bhféarann nach ar cuireadh.

3 Do bhí Israel na náomthacht don TIGHEARNA, agus naphrimidil dá bhiseach: sgriosfúighear gach a sluigeann é; tiuctfuidh olc chuca, a deir an TIGHEARNA.

4 Eístigh ré focal an TIGHEARNA, a thigh Iacob, agus a uile mhuinnteara thighe Israel:

5 Marso a deir an TIGHEARNA, Cred an téageart fúaradar bhur naithe ionnamsa, as ar imthigheadar a bhfad úaim, agus ar shiúbhálar ar lorg díomhaóinis, agus as a ndéarnadh díomhaoin iad?

6 Agus ní dubhradar, Cáit a bhfuil an TIGHEARNA noch thug a níos sinn ó chrich na Héigpte, do thréoruigh sinn thríd an diothramh, agus tré fhearann bán fásuigh, agus tré thir tharta, agus scáile an bháis, tré fhearann nach ar ghabh aonduine thríd, agus nach ar áitreibh áonduine.

7 Agus thug mé sibh go tír thóirth-eamhuil, díthe a toruidh agus a maith-easa; acht a nuáir thangabhair a steach, do thrúáilleabhair mo dhúthaigh, agus do rinneabhair adhfháthmháireachd dom oigbreachd.

8 Ní dubhradar na sagairt, Cáit a bhfuil an TIGHEARNA? agus an drong lámhuigh-eas an dígheadh nior aithnigheadar mé: do chionntuigheadar fós na háodhaireadha am aghaidh, agus do thairghiriodar na faighe tré Bháal, agus do leanadar *neithe* nach tairbhúighionn.

9 Uimesin taigeoruidh mé fós ribh, a deir an TIGHEARNA, agus re cloinn bhur ccloinne taigeoruidh mé.

10 Óir éirgidhe tar oileanuibh Chittim, agus féuchuidh; agus cuiridh fios go Cedar, agus measuidh go dithchiollach, agus féuchuidh an bhfuil a leithéid sin do ní.

11 Nar mhalartuigheadar na geinte dée, nach bhfuil ar aon chor na ndéibh? achd dáthruigheadar mo dhaóinesi a nglóir ar ní nach tairbhúighionn.

12 Bithí iongantach, a neamha fan nise, agus bithí úamhnach go hadhfháthmhar,

bithí go ro dhubhach, a deir an TIGH-EARNA.

13 Óir dhá olc do rinneadar mo dhaóinesi; do thréigeadar misi tobar na nuig-eadh mbéo, agus do thochladar dhóibh féin tiubruide, tiubruide briste nach ccong-mhann uisge.

14 ¶ An seirbhíseach Israel? an sclábh-uidhe é rugadh san bhaile? cred as ar milleadh é?

15 Do nualladar na leomhuin óga air, agus do thógbhadar a nguth súas, agus do rinneadar fásach da dhúthaigh: atáid a chaithreacha dóite gan áitreabhthuigh.

16 Mar an gcéadna do bhrisiodar clann Noph agus Tahapanes baithis do chinn.

17 Nach ar thuill tusa so dhuit féin, annsa náit ar thréig tú do Thighearna DIA, a nuáir do thréoruigh sé annsa tslighe thú?

18 ¶ Agus a nois cred atá agad re a dhéanamh a slighe na Héigpte, dól uisce Sihor? nó cred atá agad re dhéanamh a slighe na Hassíria, dól uisce na habhanna?

19 Smaichteoidh holc féin thú, agus imdheargfuidh do shleamhughadh tar bais thú; biodh a fhios agad uimesin, agus faic, gur holc agus gur searbh an ní mar thréig tú an Tighearna do DHIA, agus nach bhfuil meaglasa ionnad, a deir an Tighearna DIA na slógh.

20 Óir do bhris mé do chuing ón tsean aimsir, agus do dhóith mé do chuibhreach; agus a dúbhait tú, Ní sháireocha mé; an tionad ar sheachráin tú ar a nuile chnoc árd agus faói gach aonchrann glas ag déanamh meirdreachuis.

21 Thairis sin do phlannduigh mé thú ad fhíneamhuin úasail, siol firinneach go hiomlán: eiondus maiseadh as a bhfuil tú ar niompógh chugam a bplannda andúth-chais fineamhna coimhigthe?

22 Óir biodh go nighfeá thú féin a nítir, agus móran sóip do ghabháil chugad, *thairis sin* atá hégceart ar na chomh-artughadh am fhíadhuisi, a deir an Tighearna DIA.

23 Ciondus fhéadas tú a rádh, Ní bhfuilimsi salach, ní dheachuidh mé a ndiáigh Bhaalim? feuch do shlighe annsa ghleann, tuig cred do rime tú: is dromed-ari luath ag imtheachtann a sligheibh thú.

24 Assal fíadhta ghnáthuighneas an fásach, tháiringeas súas an gháoth ar a thoil féin; ionadh cúisfadh cía fhéadas a fhilleadh ar ais? gach a níarrann é ní choirfid iad féin; ann a mhí do gheabhuid é.

25 Connaimh do chos ó bheith gan bhróga, agus do phíobán ó thart; achd a dúbhait tú, Ní bhfuil dóigh ann: ní bhfuil, óir do ghrádhuidh mé coimhthig-uidh, agus leanfa mé iad.

26 Anhuil bhíos náire ar an mbith-eamhnach a nuáir beirtheoir air, is marsin atá náire ar thigh Israel; iad féin, a righthe, a bprionnsadha, agus a sagairt, agus a bhfáighe,

27 Ag rádh ré smótán, *Is tú mathair; agus ré cloich, Is tú do ghein mé*: óir diompoigheadar a ndruim riomsa, agus ní hé a naghaidh: achd a nám a mbuáidhearthar déuruid, Eirigh, tártuigh sinn.

28 Acht cáit a *bhfúilid* do dhée do rinne tú dhuit féin? éirghedis, má fhéaduid dot thártháil a nam do bhuáidhearthar: óir is do réir uibhre do chaithreach atáid do dhée, a Iudah.

29 Cred an fáth as a ttagarthuidhe riomsa? do pheacuigeabhair uile am aghaidh, a deir an TIGHEARNA.

30 Is go díomhaóin do bhuáil me bhur cclann; níor ghabhadar smacht ar bith: bhur ccloidheamh féin do mharbh bhur bhfáighe, anhuil leomhan millteach.

31 O a ghinealach, féuch focal an TIGHEARNA. An raibh misi am fhásach do Israel? am fhearann dorchaduis? cred as a nabruid mo phobal, Is tighearnadha sinne; ní thiucfaim ní sa mó ad choipne?

32 An bhféadann maighdiunn a seóid do dhearmad, nó an bhean núadphósta a cúlaigh? gidheadh do dhearmadar mo dhaóine misi láethe gan áireamh.

33 Cred as a ccoirighiunn tú do shlighthe diarruidh grádh? uimesin do theagaisc tú mar an cceadna do na drochdhaoinibh do shlighthe.

34 Mar an cceadna do frith ann do sciortuibh fuil na naumann ubochd neimhchiontach: ní lé tchoailt fúair mé é, acht orra so uile.

35 ¶ Thairis sin a deir tú, Do bhrígh go bhfuilim neimhchiontach, go dearbhltha fillidh a fhearg úaim. Féuch, taigeora mé riot, do bhrígh go nabair tú, Níor pheacuih mé.

36 Cred as a ttéid tú an chomhbhad sin timchioll do mhalairt do shligheadh? bíaidh fós náire ort tres a Néigipt, mar do bhí náire ort tres a Nassiria.

37 A seadh, racha tú amach úatha, agus do lámha ar do cheann: óir do dhis-beaguidh an TIGHEARNA do dhothchuis; agus ní bhéara tú biseach ionta.

CAIB. III.

Seanmóir ag brostughadh na Níuduigh-eadh chum aithreachus.

DEIRID siad, Má ligion fear a bhean, agus go nimeochuidh sí iad, agus go mbia sí ag fear oile, a niompochuidh sé uirre a ris? nach truaillighear an talamh-sin go mór? acht do rinne tusa meirdreachus lé mórán do lucht grádh; acht

cheana, fill chugamsa a ris, a deir an TIGHEARNA.

2 Tóig súas do shúile chum na náiteach nárd, agus féuch a náit ann nach ar luigheadh leachd: annsa fíghthibh do shuigh tú riu, do nós a nárábianuigh annsa bhásach; agus do thruáil tú an talamh led stríopachus agus led chiontuibh.

3 Uimesin do congmbadh na ceatha, agus ní raibh an fearthuinn deireanach ann; agus do bhí éadan stríopuidh agadsa, do dhiúlt tú bheith náireach.

4 Nach éighfidh tú órumsa ó nuairsa amach, Mo athair, is tú tréoruightheóir móige?

5 An ccoinneochuidh sé a fhearg choidheche? an ccoinneocha sé í go deir-eadh? Féuch, a dúbhairt tú agus do rinne tú droichneithe mar do fhéad tú.

6 ¶ A dubhairt an TIGHEARNA mar an cceadna riomsa a láethibh Iosiah an righ, An bhfaca tú an ní sin do rinne Israel míchoinghiollach? do chuáidh sí súas ar gach aon tsiabh ard agus faoi gach aon chrann glas, agus annsin do rinne sí meirdreachus.

7 Agus a dubhairt misi tar éis í da ndéanamh so uile, i fill chugamsa. Acht níor fhill sí. Agus do chomhair a deirbhsíur fhealltach Iudah sin.

8 Agus do chomhair misi, a nuair ar son gach uile chúise ler chiontuigh Israel míchoinghiollach a nadhaltranas gur chuir mé uaim í, agus go ttug mé scríbhinn dealuighthe dhi; thairis sin níor ghabh eagla a deirbhsíur fhealltach Iudah, acht dimthigh sí agus do rinne sí fós meirdreachus.

9 Agus tárla tré éattruime a stríopachuis, gur thruáil sí an talamh, agus go ndéarnuidh sí adhaltrannus re clochuibh agus ré smotannibh.

10 Agus thairis so uile níor fhill a deirbhsíur fhealltach Iudah chugamsa maille re na huile chroidhe, acht go bréagach, ar san TIGHEARNA.

11 Agus a dubhairt an TIGHEARNA riomsa, Is mó do fhiréanuigh Israel míchoinghiollach í féin ná Iudah fealltach.

12 ¶ Éirigh, agus fúagair na briathraso leath ris an taoibh thuáigh, agus abair, Fill, a Israel míchoinghiollach, a deir an TIGHEARNA; agus ní thiabhra misi ar mfeirg tuitim ort: óir a atáin trócareach, a deir an TIGHEARNA, agus ní choinneocha mé fhearg go siobhbuan.

13 Anbáim aduimh do chionta, gur sháruigh tú a naghaidh an TIGHEARNA do Dhia, agus gur spréigh tú do shlighthe do na coimhighteachuibh faoi gach aon chrann glas, agus nar úmbluigh tú domhghuthsa, a deir an TIGHEARNA.

14 Fillidh, a chlann mhíochinghiollach; a deir an TIGHEARNA; óir atáinisi pósta riabh: agus glacfa mé sibh áon as cathrúigh, agus dias as muinntir, agus do bhéara me sibh go Sion:

15 Agus do bhéara mé áodhaireadha dhíbh do réir mo chroidhe, noch bheathochus sibh lé héolus, agus le tuigsin.

16 Agus tiucta a cerich, a nuáir oir-líonfuidhe agus mhéideochthaoi annsa tír, annsua laéthibhsin, a deir an TIGHEARNA, ní aibceiruid siad ní as mó, Airc chunnartha an TIGHEARNA: ní mó thiuctas dá nintim: ní mó chuimhneochuid siad i; ní mó rachaid siad ar cúairt chuite; ní dhéantar sin ní sa mhó.

17 Annsa namsin goirfid Dierusalem cathaóir an TIGHEARNA; agus cruinn-eochthar na críocha uile chuite, go bainm an TIGHEARNA, go Hierusalem: agus ní shiubholfuid siad ní sa mhó do reir bhreathnuighe a ndroch chroidhe féin.

18 Annsa laéthibhsin siubholfuigh tigh Iúdah le tigh Israel, agus tiuctaid lé chéile as fearann an tuáisceirt don dúthaigh thug misi mar oighreacht dá bhur naithribh.

19 Acht a dubhairt mé, Ciondus chuirfios mé thusa a measg na cloinne, agus bhéaras mé dúthaigh aóibhin duit, deagh-oighreachd shlúagh na gcineadhach? agus a dubhairt mé, Goirfé tú dhíomsa, Mo athair; agus ní fhillfé tú ar ais uáimsi.

20 ¶ Go deimhin mar imthigheas bean go meabhlach ó na fear, is marsin do rinne tusa go meabhlach ríomsa, a thigh Israel, a deir an TIGHEARNA.

21 Do chlos guth ar na haitibh árd, caoi agus gearán chloinne Israel: óir do mhilleadar a slighe, agus do dhearmadar an TIGHEARNA a Ndia.

22 Fillidh, a chlann mhíochinghiollach, agus leigheosuidh misi bhur míochinghioll. Feuch, thangamar chugadsa; óir is tú an TIGHEARNA ar Ndia.

23 Go deimhin is díomhaóin súil do bheith re slánughadh ó na cnocailh, agus ó iomad na sliabh: go deimhin is annsa TIGHEARNA ar Ndia atá slánughadh Israel.

24 Oir do shluig náire sáothar ar naithreadh ó ar nóige; a tréada agus a náirgheadha, a mic agus a níngheana.

25 Luidhmíod sios ann ar náire, agus foluighidh ar mbáidhirt sinn: óir do pheacuigheamar a naghaidh an TIGHEARNA ar Ndia, sinn féin agus ar naithre, eadhon ó ar nóige gus a níugh, agus níor úmhluigheamar do ghuth an TIGHEARNA ar Ndia.

CAIB. IV.

Furail ro dhithchiollach Disrael ar fílleadh re Día, agus a mbeatha do leasughadh.

MA fhilleann tú, a Israel, a deir an TIGHEARNA, fill chugamsa: agus má chuireann tú do ghráineamhlachd uait as mo radharsa, annsin ní choirreocha tú.

2 Agus mionnocha tú, Mairidh an TIGHEARNA, a bhfirinne, a mbreith-eamhnus, agus a bhfireantachd; agus beinneochuid na geinte iad féin annsan, agus is ann bhías a nglóir.

3 ¶ Oir is marso a deir an TIGHEARNA ré fearuibh Iúdah agus Ierusalem, Brisigh súas bhur bhfearann branair, agus ná siolchuiridh a measg dhosan.

4 Timchillghearruidh sibh féin don TIGHEARNA, agus beanaidh dhíbh croicinn tosuigh bhur ccroidhe, sibhsi a fheara Iúdah agus a áitreabhthacha Ierusalem: deagla go tiuctadh mo dhíbhtheargsa amach amhuil teine, agus go loisgteadh iondus nach bhféadfaidh éinneach a múchadh, do bhrígh uile bhur ngníomhsa.

5 Foillsighidh sibhsi ann Iúdah, agus súagradh ann Ierusalem; agus abruidh, Séidighsi an stoc annsa dúthaigh: fúagraidh, cruinnighadh a ccionn a chéile, agus abruidh, Cruinnighidh sibh féin, agus teanam annsna caithreachaibh daingne.

6 Cuiridh bhur mbratacha súas leath ré Sion: fillidh ar bhur nais, ná fuiridhe: óir do bhéara misi olc ón tuáisceirt, agus aidhmhíleadh mór.

7 Tháinic an leomhan a níos as a dhoire, agus atá sgríostóir na ccineadhach ar a shlighe; dimthigh sé ó na ionad chum thfearan do dheanamh úaigneach; agus leagfuidhear do chaithreacha na bhfásach, gan áitreabbach.

8 Uime so criosluighidh sibh féin le saicéadach, caóidhigh agus núalluighidh: óir níor hionmpoigheadh fearg bhorb an TIGHEARNA uáinn ar a hais.

9 Agus tiucta a cerich annsa lósin, a deir an TIGHEARNA, gomúchfuidhear croidhe an rígh, agus croidhe na bprionnsadh; agus béid na sagairt anbhuaíneach, agus budh iongnadh leis na faighidh.

10 Annsin a dubhairt misi, Ah, a Thighearna DIA! go deimhin do mheall tú go mór na daónesi agus Ierusalem, gha rádh, Do gheabhthaoi síothcháin; an tionad a roichionn an clóidheamh go nuige an tanam.

11 Annsa namsin déarthar ris an bpob-also agus re Ierusalem, Gaoth thirim as na haitibh árd annsa bhfásach leath re hinghin mo phobail, ní do cháthadh, ná do ghlanadh.

12 Eadhon tiuafuidh gáoth is láidre ná sin ó na háitibhsi chugamsa : anois fós do bhéara mé breitheamhnus na naghaidh.

13 Féuch, tiuafa sé shas amhuil néulla, agus *biáid* a cháruid amhuil gháoth ghuáirdeáin : is luáithe a eachruidh na iolair. A mhaig dhúinne ! óir atámaoid milte.

14 A Ierusalem, ionnuil do chroidhe ó urchoid, chor go sáortuighear thú. Cá fad áiteochuid do smuaintighthe díomhaóine a stigh ionnad ?

15 Oir foillsigh guth ó Dhan, agus fuágruidh aindeisi ó shliabh Ephraim.

16 Cuiridhsi a gcéill do na cineadh-achaibh ; féuch, foillsighidh a naghaidh Ierusalem, lucht faire do bheith ag teacht as crích imhéin, agus ag tabhairt a ngotha ós áird a naghaidh chaitheacha Iudah.

17 Atáid siad na naghaidh timchioll fa ccuáirt, amhuil coimhéduighe magha ; do bhrigh go raibh sí easumhal am aghaidhsi, a deir an TIGHEARNA.

18 Do shlighe agus do ghníomhartha thug na *neithesi* ort ; sé so holt, do bhrigh go bhfuil sé searbh, do bhrigh go roichionn sé go nuige do chroidhe.

19 ¶ Minnighe, minnighe ! atáim ar mo chrád a mballuidhibh mo chroidhe ; do ní mo chroidhe fuáim ionnam ; ní fhéadum bheith am thocht, do bhrigh go ccuala tusa, ó a manam, guth an stuic, graifne an chatha.

20 Do fuágradh léirscrios ar léirscrios ; óir do creachadh an dúthaigh go hiomlán : is obann do milleadh mo pháillíun agus mo chúirtíne a móiment.

21 Cá fad do chífé mé an bhratach, agus chluinfós mé guth an stuic ?

22 Oir *atáid* mo dhaóine leamh, níor aithnigheadar mé ; is clann bhrúideamhuil iad, agus ní bhfuil tuicsi ar bith aca : atáid glíe chum uile do dhéanamh, acht do dhéanamh maitheasa ní bhfuil tuicsi ar bith aca.

23 Díféuch mé air an ttalamb, agus, cheana, do *bhi* sé gan chuma agus folamh ; agus ar na neamhuibh, agus ní raibh solus ann.

24 Do dhearc mé ar na sléibhtibh, agus, féuch, do chriothnuigheadar, agus do chorruiheadar na huile chnoca go léadtrom.

25 Damharc mé, agus, féuch, *ní raibh* dúine ar bith, agus do theitheadar éunlaith a naicir uile.

26 Damharc mé, agus, féuch, do *bhi* a náit tóirtheach na fásach, agus a caithreacha uile ar na mbriseadh síos lé gnúis an TIGHEARNA, agus ó na fheirg fhíochmhair.

27 Oir is marso a dubhairt an TIGH

EARNA, *Biáidh* an tír go huilidh áonranach ; gidheadh ní dhéana mé críochnughadh iomlán.

28 Is uime so chaóidhfios an talamb, agus béid na neamha shúas dúbh : do bhrigh go ndúbhairt misi *é*, do thionuscuin mé *é*, agus ní budh haithreach liom, ní mó fhíllíod ar mais úadh.

29 Teitfidh an chathair go hiomlán ré tormán an mharcshluáigh agus na soighid-eóireadh ; rachid asteach a ndaoiribh, agus dreapuidh siad súas ar na cairgibh : tréigfighear a nuile chathair, agus ní bhia duine na chomhnuidhe ionnta.

30 Agus cred do dhéana tú, *an tan* bhias tú creachta ? Bíodh go néaduighionn tú thú féin le críomn, bíodh go ndeas- uigheann tú thú féin lé séduibh órdha, bíodh go réabann tú héadan lé piontáil, is go díomhaóin do dhéana tú thú féin sgíamhach ; disbeagfuid háos grádha thú, sírdí do bhás.

31 Oir do chúala misi gúth mar mhnaoi ré niodhnuibh, agus amhuil goimh na mná bheirios a céidleanabh, gúth inghine Sion, *noch* chaóineas í féin, leathnuigheas a lámha, *gha radh*, A thrúaighe misi anois ! óir atá manam coirthe tres an lúchd marbhtha.

CAIB. V.

Atá gach sórt dhaóine ar cláonadh go holt.

RIOTHUIDHSI síos agus súas ar feadh shráideadh Ierusalem, agus féuchuidh anois, agus bíodh a fhios agaibh, agus iarruidh iona háitibh fairsionga, an bhfuighthí duine, an bhfuil *neach* do ní breitheamhnus, iarrus a nfrinne ; agus do bhéara misi maitheamhnus ann.

2 Agus mátá go nabruid siad, Mairidh an TIGHEARNA ; go deimhin mionnuighid siad go bréagach.

3 Ó a TIGHEARNA, nach *bhfúilid* do shúile air an bhfirinne ? do bhuáil tú iad, acht ní raibh doilghios orra ; do dhíobháidh tú iad, *acht* do dhíultadar smachd dó ghlacadh : do rinneadar a naighthe ní as cruáidhe ná carruic ; do dhíultadar fíleadh.

4 Uimesin a dúbhairt mé, Go deimhin *atáid* so bocht ; atáid siad leamh : óir ní bhfuil fios sligheadh an TIGHEARNA aca, nó bréitheamhnus a Ndé.

5 Racha mé go nuige na daóinibh móra, agus laibheora mé rú ; óir atá fios sligheadh an TIGHEARNA aca, agus breitheamhnus a Ndé : acht do bhrisodar so go hiomlán an chuing, agus do réubadar na cuibhreacha.

6 Uimesin muirfidh leomhan as an bhforaóis iad, agus millfidh madradh alla an díothraimb iad, do dhéana liopard

faire ós cionn a ccaithreach: réubfar na bhlothuibh a nuile dhuine rachas amach as sin: do bhrígh gurab iomdha a ccionta, agus gur liomhar a ndul ar ais.

7 ¶ Ciondus mhaithfios mé so dhuit? do thréig do chlann mé, agus do mhionnuigheadar san *ndroing nach bhfuil* na ndeibh: a nuair do líon mé iad le biadh, annsin do rinneadar adhaltraannas, agus do chruinnigheadar iad féin iona ndrongaibh go tightheibh na meirdreach.

8 Do bhádar *mar* eachaibh biadhta air maidin: gach áonduine ag setrigh a ndiaigh mná a chomharsan.

9 Nach bhféuchfa misi ar son na *neitheannsa*? a deir an TIGHEARNA: agus nach ccúiteochuidh manam ar a leithéid so do chineadh?

10 ¶ Imthighidh súas ar a balladhuibh, agus scriosuidh; acht ná déanuidh críochnughadh iomlán: beanaidh a báirdeabhtha dhi; óir ní leis an TIGHEARNA iad.

11 Oir do rinne tigh Israel agus tigh Iúdah go ro mheabhlach am aghuidhsi, deir an TIGHEARNA.

12 Do chuireadar bréag ar an TIGHEARNA, agus a dubhradar, Ní hé *atá* ann; ní mó thiucfas olc chugainn; ní mó chífiom cloidheamh nó gorta:

13 Agus tiucfuid na faighe chum bheith na ngáoth, agus ní *bhfuil* an bhriathar ionta: is marso do dhéantar riu.

14 Uimesin is marso a deir an Tighearna DIA na slógh, Do bhrígh go labharthaóí an focalso, féuch, do dhéana misi mfocal ann do bhéul na theine, agus an pobalso na cconnadh, agus loisgidh sé iad.

15 ¶ Féuchuidh, do bhéara mé cineadh oruibh a himhéin, a thigh Israel, a deir an TIGHEARNA: is cineadh cumhachdach é, is cineadh seannda é, cineadh nach aithnid dhuitsi a ghlór, ní mó thuigios tú creid a deirid siad.

16 *Atá* a mbolán soighead amhuil uáigh oscuilte, is daóine curata iad uile.

17 Agus íosfuid siad súas thíoghmar, agus haran, *noch* díosaídis do mhic agus hingheana: íosfuid siad súas do thréada agus hairgheacha: íosfuid siad súas thifineamhna agus do chrainn figeadh: boichteochuid siad leis an ccloidheamh do chaitheacha daingne, iona bhfuil do dhóthchus.

18 Thairis sin annsna láethibhsin, a deir an TIGHEARNA, ní dhéana mé críochnughadh iomlán ribh.

19 Agus tiucfa a ccrích, an tan a naibeorthaóí, Cred fá ndéan an TIGHEARNA ar Ndia na neithesi rinn? ann sin freigeora tú iad; Amhuil mar do thréig-eabhairsi misi, agus do fhognabhair do

dhéibh coimhigtheacha ann bhur ttalamh, is marsin fhoigheontaóí do choimhthigheachuibh a ndúthuigh nach libh féin.

20 ¶ Foillsigh so a tigh Iácob, agus fúagair so ann Iúdah, dha radh,

21 Eistigh so anois, a phobal amadánach, agus gan tuigsi; agá bhfuilid súile, agus nach bhfaicionn; agá bhfuilid clúasa, agus nach ccluinn:

22 Nach bhfuil eagla oruibh romhamsa? a deir an TIGHEARNA: nach ccrioth-nochuidhe am lathairsi, noch do áitreibh an gaineamh *mar* théoruinn do nfairge maille ré hórdughadh síothbhúan, nach féidir lé dhul thairis: agus máta go tiomáinid a tonna iad féin, gidheadh ní bhéaruid buáidh; máta go ttonngháirfid, acht cheana ní rachuid thairis?

23 Acht atá croidhe diombúan easúmhal aig na daóinibhsi; do iompoigheadar agus do imthighheadar.

24 Ní mó a deirid siad iona ccroidhe, Biodh anois eagla an Tighearna DIA oruinn, noch do bheir fearthuinn, fa thús agus fa dheireadh iona ham féin: coimheaduigh sé dhúinne seachdinhuine cinnte a níosghmhair.

25 Dílleadar bhur ccionta féin na *neithesi* uáibh, agus do chongmhadar bhur bpeacuidhe *neithe* maithe uáibh.

26 Oir do gheabhthar a measg mo phobail drochdhaóine: cuirid luidheachán, amhuil an té chuirios lionta; cuirid dul, gabhuid siad daóine.

27 Amhuil bhíos cliabhán lán dénuibh, is mar sin *bhíos* a tighthe lán do cheilg: uimesin díasadar mór, agus atáid siad saidhbhir.

28 Díasadar méith, agus deallruighid: fós, sárúighid siad gníomha na ndrochdhaóine: ní bhreathnuighid siad an chúis, cúis an dílleachda, gidheadh tigid ar a naghaidh; agus ní bhreathnuighid cóir a neasbhuidhgh.

29 Nach ccuariteocha misi ar son na neitheannsa? a deir an TIGHEARNA: nach bíá manam dioghaltach ar a leithéid so do chineadh?

30 Do rinneadh ní iongantach adhfháthmhar annsa ttír;

31 Tairghirid na faighe go bréagach, agus riaghluid na sagairt dá réir sin; agus is ail lem phobalsa a fhagháil marsin: agus cred do dhéantaóisi ré deireadh na cúise sin?

CAIB. VI.

Dioghbháil agus doghrúinn an phobuil, arson a bpeacadh.

O A chlann Bheniamin, cruinnighidh sibh féin a cceann a chéile, do theitheamh amach as lár Ierusalem, agus

séidigh an stoc ann Tecoa, agus cuiridh súas combarthadha teineadh a Mbet-haccereim : óir atá olc ag teacht ón tuáisc-eart, agus dioghbháil mhór.

2 Do shamhlúigh mé inghean Sion ré *mnáóí* sciamhuigh shaoitheamhuil.

3 Tiúcfuid na háodhaire go na ttréuduibh na gar; suidhfid *a* láistíne as a coinne timchioll fá ccaúirt; biáthfuid siad gach uile dhuine iona áit féin.

4 Gléusuidhisi cogadh na haghaidh; éirghidhe, agus déanam súas san meadhón láoi. A mhaigh dhúinne! óir atá an lá ag imtheacht thoruinn, óir atáid néulla an tráthnóna ar na síneadh amach.

5 Éirghidhe, agus imthigheam san noidhche, agus sgriosam a pálás.

6 ¶ Óir is marso a dubhairt TIGHEARNA na slógh, Gearruidh síos crainn, agus teilgidh port a naghaidh Ierusalem: isí so an chathair ionchúartaighthe; is leathtrom í iona lár uile.

7 Amhuil mar theilgíos tiobruid a huisceadha amach, is marsin theilgidh sí amach a cionta: do chlos foiréigin agus míleadh innte; *atá* dom lathairsi a ccomhnuighe doilghíos agus cneadha.

8 Gabhsa teagasc, a Ierusalem, deagla go ndeileachadh manam riot; deagla go ndéanuinn uáigneach thú, tír gan áitreabh.

9 ¶ Is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Dioghluimfid siad fuigheall Israel go biomlán mar fhíneamhuin: fill ar hais do lámh amhuil cnuáisteóir triopall annsua cliabhuibh.

10 Cía ré a laibheora mísi, agus dá ttiubhra mé rabhadh, chor go ccluinnfid? féuch, *atá* a cclúas gan timchillghearradh, agus ní fhéaduid siad éisteacht: féuch, is masla dhóibh briathar an TIGHEARNA; ní bhfuil dúil aca innte.

11 Uimesin atáim lán dfeirg an TIGHEARNA; atáim coirthe do bheith am thocht: dóirtfidh mé amach í ar an cclainn a nuigh, agus ar oireachtas na ndaoine óg a naóinfheacht: óir géubhtar an fear agus fós an bhean, an táosta maille ris *an tí bhíos* lán do láithibh.

12 Agus iompochtthar a ttighe chum daoine uile, *maille re na* bhfearann agus le na mnáibh aráon: óir sínfidh mé mo lámh amach ar dhúthchusaibh na tíre, a deir an TIGHEARNA.

13 Óir *atá* gach áon díobh ón té is lúgha dhíobh gus an té is mó dhíobh ar na thabhairt do shaint; agus ón bhlaigh gus an sagart do nid uile go bréagach.

14 Do leighisiodar fós *lú inghíne* mo phobail go héattrom, gha rádh, Sióthcháin, sióthcháin; a nuáir nach *bíonn* aointsíothcháin ann.

15 An raibh náire orra a nuáir do

rinneadar gráineamhlachd? ní headh, ní rabhadar náireach ar áonchor, ní mó dfeadadar lasadh: uimesin tuitfid siad idir an droing thuifíos: a nuáir thiúcfas mísi ar ccaúirt chuca teilgfighear síos iad, a deir an TIGHEARNA.

16 Is marso a deir an TIGHEARNA, Seasuidh annsna slighthibh, agus féuchuidh, agus iarruidh na seanchasáin, cáit a *bhfuil* an tslighe mhaith, agus siubhluighidh innte, agus do gheabhthaóí suáimhneas da bhur nanam. Acht a dúbhradarsan, Ní shiubholuimne *innte*.

17 Do chuir mé tós lucht faire ós bhur cciunn, *gha rádh*, Eistigh ré gúth an stuic. Acht a dúbhradarsan, Ní éistiom.

18 ¶ Uimesin ccluimhidh, a chineadhacha, agus bíodh a fhios aguibh, a chomhchruinniughadh, *cred atá* iona measc.

19 Eist, a thaluimh: féuch, do bhéara mé olc ar an muinntirsi, *eadhon* toradh a smúaintighe, do mhaigh nár éisteadar rem bhriathruibh, nó rem dhligheadh, acht a tarcuisniughadh.

20 Cred an fáth as a ttiúcfadh túis chugamsa ó Sheba, agus giolcach milis ó thú imcheín? ní taitneamhach bhur nofrála loisce, ní mó atáid bhur níodhbartha milis damhsa.

21 Uimesin is marso a deir an TIGHEARNA, Féuch, cuirfidh mé cip thuislighthe roimhe an bpobal, agus tuitfid na haithre agus na mic a nainfheachd orra; sgriosfuighear an chomharsa agus a chara.

22 Is marso a deir an TIGHEARNA, Féuch, tiúcfuid daoine ón tír thuáigh, agus tóigfighear cineadh mór as táobhuibh na talmhan.

23 Glacfid siad greim do bhógha agus do gháth; *atáid* siad fuilteach, agus ní bhfuil trócaire ionta; congháirid amhuil a nfaige; agus do nid marcuigheacht ar éachuibh, béd a nórdughadh amhuil lucht cógaidh ad aghaidhisi, a inghean Sion.

24 Do chúalamar a ttáruschháil sin: atáid ar lámha ar na lagúghadh: do ghlac doigh greim oruinn, agus pian amhuil bean re níodhnuibh.

25 Ná himthighidh amach fán mackaire, ná siubhluighidh ar a tslighe; óir *atá* cloidheamh na námbad agus guáis air gach uile tháoth.

26 ¶ O a inghean mo dhaóine, criosluigh *thú féin* a saicéadach, agus onfuir thú féin a luáithreadh: déana thú féin cúmhthach, *amhuil as budh ar son* aóin mhic amháin, caóineadh ro ghéur: óir tiúcfuidh an creachadóir oruinn go hebann.

27 Do shuighidh mé thú *mar thór agus mar dhaingion* a measc mo dhaóine, chor

go mbia fios agad agus go ndéirbheochthá a sledhe.

28 *Atáid uile na ttréigtheachaibh deanachta, ag siubhal go cealgach: is prás agus iarann iad; atáid uile na millteoiribh.*

29 Do loisgeadh na buig, do caitheadh an luáighe leis an tteine; leaghaidh an fear leaghta go díomhaoin: óir níor táirgeadh na drochdhaoine as.

30 Goirfid *daóine* droch airgid díobh, do bhrígh gur dhíult an TIGHEARNA iad.

CAIB. VII.

Is leasughadh gníomh, do chonmhas Iudah ó bhruid, 4 agus ní maoidheamh as an tteampall, 21 no as iodhbairt, 25 no as Sinnsioracht.

AN focal tháinic go Ieremiah ón TIGHEARNA, ghá rádh,

2 Seas a ngeata thighe an TIGHEARNA, agus fúagair an rádhso annsin, agus abair, Eistighsi briathar an TIGHEARNA, a Iudah uile, thigios a steach annsna geatadhuibhsi dadhradh an TIGHEARNA.

3 Is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Dia Israel, Leasuighidh bhur slighthe agus bhur ngníomha, agus do bhéara misi oruibh áitreabh annsa náitsi.

4 Ná táobhuighidh ré briathruibh bréagacha, gha rádh, Teampall an TIGHEARNA, Teampall an Tighearna, Teampall an Tighearna, iad so.

5 Óir má leasuighidh bhur slighthe go hiomlán agus bhur ngníomha; má bheartaóí breitheamhnus go hiomlán idir duine agus a chomharsa;

6 Muna mbrúightí an coimhthigheach, an díleachta, agus an bhaintreabbach, agus gan fuil neimhchiontach do dhórtadh ann sa náitsi, agus gan siubhal a ndiáigh dée oile chun bhur ndochair féin:

7 Annsin do bhéara misi oruibh áitreabh ann sa náitsi, ansa dúthaigh thug mé dá bhur naithribh, go bráth agus choidheche.

8 ¶ Feuchuidh, créd thig do bhríathruibh bréagacha, nach bhléudann tárbhuighadh.

9 An ngadfuidhe, an muirfidhe, a ndéantaóí adhaltrannas, agus mionna bréige do thabhairt, agus túis do losgadh do Bhaal, agus imtheacht a ndiáigh dée oile nach féas díbh;

10 Agus teacht agus seasamh am fhiadhnuisise annsa tighsi, noch goirthear a mainm, agus a rádh, *Atámaoidne* sáor ó dhéanamh na gráineamhlachtsa uile?

11 An bhfuil an tighse, goirthear am ainnsi, na phruchlais shladhnoireadh ann bhur radbarsa? Féuch, eadhon do chonmaire misi *sin*, a deir an TIGHEARNA.

12 Acht éirgidhe anois dom áitsi noch do *bhí* a Siloh, mar ar shuighidh mé

mainm an chéaduair: agus féuchuidh cred do rinne mé ann ar son uile mo phobail Israel.

13 Agus anois, do bhrígh go ndéarnabbair na hoibreachaso uile, a deir an TIGHEARNA, agus gur labhair misi ribh, ag éirge go moch agus ag labhairt, acht ní chualabhairsi; agus do ghoir mé sibh, acht níor fhreagrabhair;

14 Uimesin do dhéana mé ris an tighse, ghoirthear am ainm, iona bhfuil bhur ndóighsi, agus ris a náit thug mé dhíbh agus dá bhur naithribh, mar do rinne mé re Siloh.

15 Agus teilgfídh mé sibh as mo radharc, mar do theilg mé bhur ndearbhráithre uile amach, eadhon siol Ephraim uile.

16 Uimesin ná guidhsí ar son na ndaóinesí, agus ná tóig comhair na urnaigh ar a son, agus ná cuir impidhe orumsa: óir ní chluinfídh mé thú.

17 ¶ Nach bhfaicionn tú cred do níd siad a ccaitheachaibh Iudah agus a sráidibh Ierusalem?

18 Cruinnighidh an chlann connadh, agus dearguid na haithe an teine, agus súathaid na mná táos, do dhéanamh baighnion do bhainríoghann neimhe, agus do dhórtadh amach oifálach díge do dhéaibh oile, dom bhrostughadhsa chum féirge.

19 An ccorruighid siad mé chum féirge? a deir an TIGHEARNA: nach iad féin *bhrostuighid* siad do náiriughadh a naitheach féin?

20 Uimesin is marso a deir an Tighearna DIA; Féuch, dóirtighear mfearg agus mo chúthach amach air a náitsi, ar dhuine, agus air ainmhidhe, agus ar chrannuibh an mhachaire, agus air thoradh na talmhan; agus loisgfídh sé, agus ní múchfuighear é.

21 ¶ Is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Dia Israel; Cuiridh bhur nofhlalach loisge a gcionn bhur níodhbarthach, agus ithidh feoil.

22 Óir níor labhair misi re bhur naithribh, ní mó daithin mé dhíobh annsa ló a ttug mé as talamh na Héigpte iad, a ttáobh oifálach loisge nó iodhbartha:

23 Acht daithin mé an ní so dhíobh, dhá rádh, Umhluighidh dom ghlór, agus budh misi bhur Ndia, agus beithise bhur bpobal agamsa: agus siubhuighidh annsna huile shlightheibh dar aithin mé, chor go mbeithear go maith aguibh.

24 Acht níor éistodar, ní mó do chlónadar a ccluás, acht do shiúbhladar a ccomhairleachaibh agus a neasurraim a ndrochchroidhe féin, agus do chúadar ar a ccúl, agus ní air a naghaidh.

25 On ló fá ttangadar bhur naithre amach as crích na Héigpte gus a niugh

do chuir mé mo sheirbhísigh uile chugaibh na fáighe, ag éirge go moch go laeth-eamhuil agus dá ccur uaim :

26 Gidheadh níor éisteadar riom, níor chlónadar a cclúas, acht do chruaidheadar a muinéil : do rinneadar níos measa náid a naithre.

27 Uimesin a déara tú na briathraso nile riu ; acht ní éistédsion riot : goirfidh tú orra mar an ccéadna ; acht ní freagoruid siad thú.

28 Acht a déara tú riu, *Is* cineadh iad so nach fúnlhuighionn do ghúth an TIGHEARNA a Nda, agus nach gabhann smachd : déug a nfrinne, agus do gearradh anach í ó fá mbéul.

29 ¶ Gearr dhíot do ghrúag, a *Ierusalem*, agus teilg uait é, agus toig sías caóineadh ar áitibh árdá ; óir do tharcuis-nigh an TIGHEARNA agus do thréig sé ginealach a fheirge.

30 Oir do rinneadar clann Iúdah olc ann mo radharc, a deir an TIGHEARNA : do chúireadar a ngráineamhlachda annsa tigh ghoirthear a mainmí, dá thruáilleadh.

31 Agus do thógbhadar áite árdá Tóphet, noch *atá* a ngleann mhic Hinmom, do losgadh a mac agus a ngingean annsa teine ; ní nach ar aithin misi, agus nach ttáinic ann mo chroidhe.

32 ¶ Uimesin, féuch, tiucfa an lá, a deir an TIGHEARNA, nach goirfighear Tóphet de ní sa mó, nó gleann mhic Hinmom, acht gleann a náir : óir adhlaicfid siad ann Tóphet, nó go rabhuid gan ionad aca ann.

33 Agus béid cuirp na ndaóinesí na mbiadh ag éunuibh a náir, agus ag beathachuibh na talmhan ; agus ní dhíbéora aonduine dhíobh iad.

34 Ann sin do bhéara mé fa deara sgar ó chaitreachaibh Iúdah, agus ó shráidibh Ierusalem, gúth an tsúbhachus, agus gúth na luathghaire, gúth a nfr núdaphósta, agus gúth na mná núdaphósta : óir bíaidh an dúthaigh na fásach.

CAIB. VIII.

Ata an pobal, an duine críona, an sagart agus an faigh, santach, bréugach, ann Ierusalem.

ANN sa namsin, a deir an TIGHEARNA, do bhéuruid siad amach as a nuaighibh, cnámha ríghthe Iúdah, agus cnámha a bprionnsadh, agus cnámha na sagart, agus cnámha na bhfaigheadh, agus cnámha áitreabhlthach Ierusalem :

2 Agus leathnochuid siad iad as coinne na gréine, agus na gealuidhe, agus shlóigh neimhe uile, noch dob ionmhui léo agus dá ndéarnadar seirbhís, agus a ndiáigh ar shiúbhluigheadar, agus noch díarradar,

agus noch do adhradar : ní chruinneochthar iad, ní hadhlocthar iad, bíaid chum aóiligh ar ghnúis na talmhan.

3 Agus béarthar bás do roghuin tar bheatha leis an méid bhias dfaighioll na drochmhuimtiresi uile, noch bhias dfaighioll ann gach uile áit ann a ndibéora misi iad, a deir TIGHEARNA na slógh.

4 ¶ Tuilleamh fós a déara tú riu, *Is* marso a deir an TIGHEARNA ; An tuitfid, agus gan éirge ? an bhfillfidh sé, agus gan aithfhillendh ?

5 Cred fa bhfuilid an pobalso Ierusalem ag sleamhughadh siar le míochoinghioll siorruidhe ? congmuid siad cealg go daingion, dfaighid siad fillendh.

6 Déist misi agus do chúala mé, acht níor labhradarsan go ceart : níor ghabh aithreachus áonduine iona olc, gha rádh, Cred do rinne mé ? dfill gach áonduine da chúrsa fein, mar sgeanneas an teach chum an chatha.

7 Aseadh, bí fios a haimsire cinte ag an ccorr-ghláis ann sa náir ; agus combharthuigh an turtuif agus an chórmhónadh agus a nainleóg am a tteachta fein : acht ní fheidir mo dhaóinesi breitheamhnus an TIGHEARNA.

8 Ciondus a dearthaóí, *Atámáid* críonna, agus *atá* dligheadh an TIGHEARNA aguinn ? Féuch, go dearbhltha is go diomhaom do rinne sé é ; *is* go diomhaom *atá* peann na scribhneóireadh.

9 *Atá* náire air na daóinibh críonna, *atáid* ar liothadh agus ar na ngabháil : féuch, do dhíultadar briathra an TIGHEARNA ; agus cred an gliocas *atá* ionnta ?

10 Uimesin, do bhéara misi a mná dfearuibh oile, agus a bhfearuinn don druing ghéabhus a noigbreacht : óir *atá* gach uile dhuine ón mbeag agus an mhór ar na thabhairt do shaint, an bhfaigh agus an sagart do ní gach uile dhuine go bréagach.

11 Oir do leighisiodar lot inghine mo dhaóine go héatrom, gha radh, Siotcháin, siotcháin ; agus gan siotcháin ann.

12 An raibh náire orra a núnair do rinneadar gráineamhlacht ? ní headh, ní raibh náire orra ar aonchor, ní mó dféadadar deargadh : uimesin tuitfid siad a meag na druinge thuitfíos : a namsir a ccúarta teilgfighear síos iad, a deir an TIGHEARNA.

13 ¶ Go deimbin seriosfuidh mé iad, a deir an TIGHEARNA : ní bhíaidh aointriopall ar an bhfineamhuin, nó figidhe ar an ccranm fige, agus críonta an duille ; agus imtheochuidh na neithe úatha thug mé dhóibh.

14 Cred fa a bhfanmaóid ar suighe ? cruinnighidh sibh féir, agus déanam a

steach annsa caitheachaibh daingne, agus bímid ar ttochd annsin: óir do chuir an TIGHEARNA ar Ndía ar tochd sinn, agus thug sé uisge domblois dúinn re ól, do bhrígh gur pheacúigheamar a naghaidh an TIGHEARNA.

15 Do bhi súil aguinn ré síothchain, acht ní tháinig maith ar bith; agus ré haimsir shláinte, agus féuch an buáidh-readh!

16 Do chlós tormán a eachruidhe ó Dhan, do chríochnuigh an talamh úile le fuáim sheitrighe a each láidir; óir tháingadar, agus do mhilleadar an tír, agus a bhfuil innte; an chathair agus an mhéid chóinhuighios innte.

17 Óir, féuch, cuirfidh mé naithreacha ninhe, cocatrisigh, bhuir measc, nach géabha ré piseoguibh, agus bainfid greim asuibh, a deir an TIGHEARNA.

18 ¶ A nuáir do shaóilios mé féin do shólásughadh a naghaidh an dóláis, atá mo chroidhe lag ionnam.

19 Féuch gúth chomhaire inghine mo dhaóine do bhrígh na muintire áitreabhús a tír imchén: Nach bhfuil an TIGHEARNA ann Sion? nach bhfuil a rígh inte? Cred as ar bhrostuigheadar misi chum feirge le na níomháighibh greauta, agus le díomhaóineasuibh coimhthigheacha?

20 Do chuáidh an foghmhar thoruinn, do críochnuigheadh an sambradh, agus níor cobhrúigheadh sinne.

21 Ar son gortuighthe inghine mo dhaóine atáimsi gortuighthe; atáim dúbh; rug úathbhás greim orum.

22 An neadh nach bhfuil íoc slainte a Ngílead? an neadh nach bhfuil láigh ar bith ann? maiseadh cred fa nach aisioghtar slainte inghine mo dhaóinesi?

CÁIB. IX.

Ata maoidheamh um eolus, úmhla agus ghradh Dé, bunaiteach; maoidheamh um aoinní oile mealltach.

OH, nach uisgeadha mo cheann, agus nach tobar déur mo shúile, chor go nguifinn do ló agus doídhche ar son marbh inghine mo dhaóine!

2 Oh nach bhfuil agum annsa bhfásach ionad cómhnuide lucht turuis; chor go bhfuifinn mo dhaóine, agus go nimeochuinn uatha! óir is adhaltrannuigh iad uile, agus oireachdas daóine meabhlach.

3 Agus cláonuid siad a tteanga amhuil a mbóghla chum bréag: acht ní bhfuilid siad crodha ar son na firinne ar an talamh; óir tiaghaid ar a naghaidh ó ólc go hóc, agus ní feas dóibh misi, a deir an TIGHEARNA.

4 Tugaidhse aire gach áon aguibh dá chomharsoin, agus ná táobhuidh re háoin-

dearbhraithir ar bith: óir meallfuidh gach uile dhearbhrathair, agus siúbhóluidh gach áonchomharsa lé scannlachaibh.

5 Agus meallfuid siad gach áon aca a chomharsa, agus ní laibheoruid a nfirinne: do mhúineadar dá tteangaidh bréaga do rádh, agus do choiriodar iad féin lé déanamh égceirt.

6 Atá háitreabh a lár na ceilge; díultuid misi daithniughadh tré mhealladh, a deir an TIGHEARNA.

7 Uimesin is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Féuch, leagfa mé iad, agus dearbhocha mé iad; óir cred dhéanas mé ar son inghine mo dhaóine?

8 Atá a tteanga amhuil soighead caite amach; a deir sí cluáin: labhruidh duine go síothchánta ré na chomharsoin lé na bhéul, acht iona chroidhe cuiridh sé luidheachán air.

9 ¶ Nach ceuáirteocha misi iad uime so? a deir an TIGHEARNA: nach bíaidh manam cúiteach ré na leithéid so do chineadh?

10 Ar na sléibhtibh téigfid súas golgháir agus gúbha, agus ar son áitreabhthacha a nfasuigh caóineadh, do bhrígh go bhfuilid loisce, iondus nach féidir dáon gabháil thársa, agus nach ccluind gúth na háirnéisi; do theith araon éunlaith a naíeir agus an beathach; atáid ar nímtheacht.

11 Agus do dhéana mé Ierusalem na cánuibh, agus na húamhuigh dhragún; agus do dhéana mé caitheacha Iudah uáigneach, gan áitreabhthach.

12 ¶ Cía hé an duine crionna, do thuigfidh so? agus re ar labhair béul an TIGHEARNA, chor go bhfoillseochadh é, cred ar son a milltear an tír agus a loisc-thear í amhuil fásach, nach bhféadann neach gabháil thríd?

13 Agus a deir an TIGHEARNA, Do bhrígh gur thréigiodar mo dhligheadh noch do chuir mé as a ccoinne, agus nar úmhluigheadar dom ghúth, agus nach ar shiúbhluigheadar ann;

14 Acht gur shiúbhluigheadar do réir smuaintighthe a croidhe féin, agus a ndiaigh Bhaalim, noch do mhúin a naithre dhóibh:

15 Uimesin is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Día Israel; Féuch, biathfa mé iad, eadhon an pobalso, le mormónta, agus do bhéara mé uisge domblais dhóibh ré a ól.

16 Sreathnoch a mé iad mar an ccéadna a measc na ngeinteadh, noch nar bhféas dóibh féin ná dá naithribh: agus cuirfidh mé cloidheamh na ndiaigh, nó go scriosfa mé iad.

17 ¶ Is marso a deir TIGHEARNA na

slógh, Measuidh, agus goiridh ar mhnáibh caóinte, chor go ttiucfuid siad; agus cuiridh fios ar *mhnáibh* éolacha, chor go ttiucfuid siad:

18 Agus déindís deithnais, agus tógaidís caóineadh súas dúinn, go sild ar súile síos lé déoruibh, agus go lingid forrdhubha ar súl amach lé huisgeadhuibh.

19 Oir do chlos gúth caóinte amach as Sion, Ciondus. atámaoid sladtha! atámaoid air ar ndíothughadh go mór, do bhrígh gur thréigamar an tír, do bhrígh gur theigeadar ar náite amach *sinn*.

20 Gidheadh éistigh re gúth an TIGHEARNA, sibhsi a mhná, agus glacadh bhur cclúas focal a bhéil, agus múinigh caóineadh dá bhur ngingeanuibh, agus gach áon dá chomharsoin núallghúbha.

21 Oir tháinig an bás súas chum ar bhfuinnéog, agus do chuaidh sé a steach ann ar bpálásuibh, do ghearradh na cloinne amach ón tsráid, agus na ndaóine óg ó na sráidibh.

22 Labhair, Is marso a deir an TIGHEARNA, Eadhon tuitfid cuirp na ndaóine amhuil aóileach ar aghaidh an mhachaire, agus mar an ndornán a ndiaigh an bhúan-uighe, agus ní crúinneochuidh áon *iad*.

23 ¶ Is marso a deir an TIGHEARNA, Ná deanadh an *duine* glic glóir as a ghliocus féin, agus ná glóruigheadh an *duine* láidir as a chumhachdhuibh, ná glóruigheadh an *duine* saidhbhir as a shaidhbhrios:

24 Acht an tí do dhéanas glóir, glóruigheadh annso, go ttiúionn sé agus go naithnighionn sé misi, gur mé an TIGHEARNA chleachtas cinéul gradhach, breitheamhnus, agus firéantachd, annsa talamh: oir is annsna *neithibhsi* dhúilighim a deir an TIGHEARNA.

25 ¶ Féuch, tiucfuid na láethe, a deir an TIGHEARNA, iona smaichteocha misi a nuile thimchillghéarrtha maille ris an neimhthimchillghéarrtha;

26 Egipt, agus Iúdah, agus Edom, clann Ammon, agus Móab, agus a nuile *dhúine* da bhfuil annsa brúachuibh inchiana, áitreabhas annsa bhásach: oir atáid na cineadhacha uile neimhthimchillghéarrtha, agus tigh Israel uile gan tímchillghéarradh annsa ccroidhe.

CAIB. X.

Nar chuirthear a ccomhlhadh re na cheile Dia bithbheó, agus íodhoil déantu do smótán.

EISTIGHSI an focal a deir an TIGHEARNA ribh, a thigh Israel:

2 Is marso a deir an TIGHEARNA, Ná foghlomaiugh slighe na ngeinteachd, agus ná

bíodh anbhuaín oruibh fa chomharthuibh neimhe; oir atáid na geinte anbhuaíneach thriotha sin.

3 Oir atáid gnátha an phobail díomhaóin: oir gearruidh *aon* amach crann as an bhforaois, obair lámh a noibrighe, leis an ttaigh.

4 Maisighid é le hairgiod agus le hór; ceangluid siad é le tairngibh agus le geannairibh, go nach corruighionn sé.

5 *Bid* díreach súas mar an ccerann pailme, acht ní labhruid siad: is éigin a niomchar, do bhrígh nach bhféaduid siubhal. Ná bithí eaglach rompa; oir ní thig dhíobh oile do dhéanamh, ní mó fós *atá* ionta maith do dhéanamh.

6 Do bhrígh nach bhfuil áon cosmhúil riotsa, a TIGHEARNA; *atá* tú mór, agus is mór hainm a ccumhlacht.

7 Cía ar nach bíá heaglasa, a Rígh na ccineadhach? oir is riotsa bheanas sin: do bhrígh nach bhfuil áon a measc uile *dhaóine* crionna na gcineadhach, agus iona rioghachtuibh uile, cosmhúil riotsa.

8 Acht atáid uile go léir brúideamhuil agus amadánach: *atá* an smótán na fhoghlaím díomhaóinis.

9 Tugadh airgiod ar na leathnúghadh amach ó Tharsis, agus ó Uphas, obair a nír oibre, agus láimhe an chéard oir: gorm agus dearg a néaduighe: is oibreacha lámh *dhaóine* crionna *iad* uile.

10 Acht isé an TIGHEARNA an Dia fire, *isé* an Dia bithbheó, agus an rígh síorruidhe é: criothnochuidh sé an talamh re na fheirg, agus ní fhéadfuid na geinte a a mhíchéadía díulang.

11 Is marso a déara sibh ríu, Na dée nach déarna na neamha nó an talamh, sgriosluighear *iad* ón ttalamh, agus ó faoi na neamhuibhsi.

12 Do rinne sé an talamh le na chumlacht, sé do dhaingnidh an talamh lé na eagna, agus do shín amach na neamha le na ghliocus.

13 A nuair chuirios sé a ghúth amach, *atá* iomad uisgeadh annsa neamhuibh, agus do bheir sé ar na deathuighibh dul suas ó chorruibh na talamh; do ní sé tinteach maille ré fearthuinn, agus do bheir sé an gháoth amach as a ionad taisgidh.

14 Is bhrúideamhuil gach uile dhuine iona éolus féin: do claóidheadh gach uile chumadóir ann a íomháigh ghreanta: oir is neimhthírinne a íomháigh leaghta, agus ní bhfuil ánal ar bith ionnta.

15 Is díomhaóineas *iad*, agus obair na nearraideach: millfighear *iad* a nam a ccúarta.

16 Ní cosmhúil roimh Iacob ríu: oir is éisíon cumadóir na nuile *neitheann*; agus

is é Israel slat a oighreachda : Is é a ainm TIGHEARNA na slógh.

17 ¶ Cruinnigh súas hearradha as an dúthaigh, a áitreabhthuigh an daingin.

18 Óir is marso a deir an TIGHEARNA, Féach, teilgfidh mé amach áitreabhthacha na tíre ar a nuáirsi, agus bhéara mé a cecumbrach iad, go nairighid marsin é.

19 ¶ Mo thruaighe misi do bhrígh mo luit ! atá mo chneadh nimhneach : acht a dúbhairt mé, Is doiligh so go deibhin, acht caithfidh mé a fhulang.

20 Do milleadh mo thabernacuil, agus do briseadh mo chórdadha uile : dimthigh mó chlann amach asam, agus ní bhfuilid ann : ní bhfuil áon do shínfeadh mo lóistin amach ní as mó, agus do chuirfeadh mo chúirtne súas.

21 Óir atáid na háodhuirighe brúideamhuil, agus níer íarradair an TIGHEARNA : uimesin ní bhéuruid siad biseach, agus scabfuighear a tréada uile.

22 Féach, tháinig fuaim an tormáin, agus comhchorrugadh mór ón tuáisceart, do dhéanamh caithreach Iúdah áonránach, agus na húamhaigh dhragún.

23 ¶ O a THIGHEARNA, atá a fhios agam nach ann féin atá slighe an duine : ní hanna duine shiúbhluighios atá díor-ghadh a choisceimeadh.

24 A THIGHEARNA, smachtuigh mé, acht maille re breitheamhnus ; ní ann thfeirg : deagla go ndéanta neimhní dhíom.

25 Dóirt amach do dhíbhfhéarg ar na geintibh dá nach athnid thú, agus ar na muinntearuibh nach goirionn air hainm : óir a dúadar súas Iacob, agus do shluigiodar é, agus do chaitheadar é, agus do rinneadar a áitreabh uáigneach.

CAIB. XI.

Coinhcheangal Dé re fearaibh Iudah.

AN bhriathar noch tháinig go Ieremiah ón TIGHEARNA, gha rádh,

2 Eistighsi briathra an chunnarthaso, agus labhruidh re fearuibh Iúdah, agus re háitreabhthachaibh Ierusalem ;

3 Agus abhairsi riu, Is marso a deir an TIGHEARNA Día Israel : Go madh malluighthe an té nach nunhluighionn do bhriathraibh an chunnarthasa,

4 Noch daithin mé da bhur naithribh ann sa ló a ttug mé amach iad as crích na Héigpte, ó nfuimsis íaruinn, gha rádh, Unhluighidh dom ghlor, agus déanuigh iad, do réir a nuile ní aitheomas mé dhíbh : marsin budh sibhsi mó phobalsa, agus budh misi bhur Ndiasa :

5 Chor go ccomhlíonfa mé na mionna thug mé dá bhur naithribh, fearann do thabhairt díobh ag líonadh le mil agus lé bainne, mar atá sé a niugh. Annsin do

fhbreagair misi, agus a dúbhairt mé, Bíodh marsin, a THIGHEARNA.

6 Annsin a dúbhairt an TIGHEARNA riomsa, Fúagair na briathrasa uile a ccaithreachaibh Iúdah, agus a sráidibh Ierusalem, gha rádh, Eistighsi briathra an chunnarthaso, agus déanuigh iad.

7 Óir do dhearbhl misi go dúthrachdach dá bhur naithribh annsa ló a ttug mé aníos iad as crích na Héigpte, go nuige an lósa, ag éirge go moch agus ag mionnughadh, gha rádh, Unhluighidh dom ghúth.

8 Gidheadh níor únbluightheadar, ní mó do chlónadar a cclúas, acht do shiúbhail gach aon díobh a smuáineamh a ndrochchroidhe féin : uimesin do bhéara mé orra uile bhriathra an chunnarthaso, noch daithin mé do dhéanamh ; acht ní dheárnadar iad.

9 Agus a dúbhairt an TIGHEARNA riomsa, Do fith feall idir fhearuibh Iúdah, agus idir áitreabhthachuibh Ierusalem.

10 Dúilleadar ar a nais ar éigceartuibh a naithreadh rompa, noch do dhiult mo bhriatharsa déisteacht ; agus do chúadar a ndiáigh dée oile dá nadhradh : do bhris tigh Israel, agus tigh Iúdah mo chunnradh noch do rinne mé ré na naithribh.

11 ¶ Uimesin is marso a deir an TIGHEARNA, Féach, do bhéara mé olc orra, nach bá heidir léo do sheachna ; agus da mbeith go ngoirfidis chugam, ní chlunfe mé iad.

12 Ann sin imeochuid caithreacha Iúdah agus áitreabhthacha Ierusalem, agus éighfid ar na déibh dá nfráidid tús : achd ní chuimhdeochuid siad iad ar áonchor a nainsir a ndonuis.

13 Óir is do réir uibhre do chaithreacha do bhádar do dhéa, a Iúdah ; agus do réir uibhre sráidionn Ierusalem do chuireabhair súas altóra don ní náireach sin, eadhon altóra do losgadh túise do Bhaal.

14 Uimesin ná guidhsi ar son an phobailsi, agus ná tóg súas combhairc nó urnuigh ar a son : óir ní éistfidh misi iad annsa nam a néighfid siad chugam ar son a mbeáidheatha.

15 Cred atá ag mo ghrádhach re a dhéanamh ann mo thighsi, ó rinne sí adhfhuathmhaireachda re móran, agus gur imthigh a nfeoil náomhtha úait ? a nuair do ní tú olc, is ann sin do gháirdighios tú.

16 Do ghoir an TIGHEARNA hainm, Crann glas ola, breághdha, agus do thoradh maith : le fuaim giorruic mhóir do dhearg sé teine air, agus do briseadh a ghéaga.

17 Óir dfúagair TIGHEARNA na slógh, do phlannduigh thusa, olc ad aghaidh, ar son uile thighe Israel agus uile thighe Iúdah, noch do rinneadar na nagháidh féin dom bhrostughadhsa chum feirge a nfráid tús do Bhaal.

18 ¶ Agus thug an TIGHEARNA a fhios damhsa, agus atá a fhios agam : annsin do thaisbéin tú a ngníomha dhamh.

19 Acht do *bhí* mé cosmhúil ré lubhán nó re damh bheirtheor chum a mharbtha ; agus ní raibh a fhios agam gur thionscnadarsan tionnsnadh am aghaidh, *gha rádh*, Seriosam an crann maille re na thoradh, agus gearram amach é as tír na mbéo, chor nach ccuimhnightheor a ainm ní sa mhó.

20 Acht, a THIGHEARNA na slógh, a bbreathnuighios go ceart, dhearbhus na dubháin agus an croidhe, faicimsi do dhioghaltas orrasan : óir is duitsi dfoillsigh mé mo chúis.

21 Uimesin is marso a deir an TIGHEARNA re muinntir Anatot, noch iarrus do bhás, gha rádh, Ná tairrghir a nainm an TIGHEARNA, go nach néagair re ar láimhne.

22 Ar a nadhbharsin is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Féuch, smaichteocha misi iad : muirfighear na daóine óga ris an ccloidheamh ; éugfuid a mic agus a nginghiona ré gorta :

23 Agus ní bhíaidh fuighioll díobh : óir do bhéara misi olc ar fhearuibh Anatot, *eadhon* bliadhuin a ccúarta.

CAIB. XII.

An nádur daónna ag faghail lochd do bhiseach lucht an uile, agus d' anshódh na nsáoi.

IS ceart atá tú, a THIGHEARNA, a nuair thagruim riot : gidheadh léig dhamh labhairt riot ar do bheirtheamhnusaibh : Créd fá mbeirionn slighe na ndrochdhaóine biseach? *cred* fá bhfuilid uile soua noch do ní gráineamhlacht?

2 Do phlannduigh tú iad, fásuid fós, do ghlacadar preamh : do bheirid toradh : agus atá tusa a ngar iona mbéul, agus a bhíad ó na ndúbhanuibh.

3 Acht is aithnid duitsi, a THIGHEARNA, misi : do choinnairc tú mé, agus do dhearbhus tú mo chroidhe leath riot : tarruing amach iad amhuil caóirigh chum a nair, agus gléus iad fá chomhair laoi an mharbtha.

4 Gá fad bhias an tír ag caoi, agus luibh gach áonmhagha ag críonadh, do bhrigh uile na druinge chomhnuigheas ionnta? do caitheadh na beathuighe, agus na héin; do bhrigh go ndúbhradar, Ní fhaicfidh sé ar ccríoch dheighionach.

5 ¶ Má rioth tú leis na coisighibh, agus gur choireadar thú, annsin ciondus fhéadas tú coimbling re heachaibh? agus má choir-eadar thú a tír na síothchána, ann ar chuir tú do dhóthchus, cred maiseadh do dhéana tu a nanfa Iordán?

6 Oir do frith do dhearbhráithre féin, agus fós tigh bathar go meabhlach ortsá ; aseadh, do ghoiriodar iomad ad dhiáigh : ná creid iad, bíodh go laibheoraidis briathra breádhá riot.

7 ¶ Do thréig mé mo thigh, dfág mé moighbreacht ; thug mé grádh manma a láimh a nambad.

8 Atá moighbreacht damhsa amhuil leomhan san bhforaóis ; combaircidh sí amach an aghaidh : uimesin dfuathuigh mé í.

9 Atá moighbreacht damhsa amhuil éun breac, atáid a nénluith fá ccuáirt na bhagaidh ; tigidh sibhsí, cruinnighidh uile bheathacha an mhagha, tigidh do shlugadh.

10 Do mbill iomad áodhaireadh mo gháirdha fineamhna, do shaltradar mo chomhroinn faoi chosuibh, do rinneadar mo chomhroinn sholásach na fhasáigh uáigneach.

11 Do rinneadh áonránach é, agus ar mbeith uáigneach dhó caoinidh sé chugam-sa ; do rinneadh na fásach an dúthuigh uile, do bhrigh nach ccuireann áonduine iona chroidhe é.

12 Thaugadar sgriosdóiridhe ar gach uile áit áird ar feadh a nfasuigh : óir sligfidh cloidheamh an TIGHEARNA ó aóinchionn don dúthaigh go nuige an ccionn oile don dúthaigh : ní bhfuighe féoil ar bith síothcháin.

13 Do shíolchuireadar cruithneachd, achd beanfuid siad dosáin : do chuireadar iad féin chum sáothair, ach ní thairbheochuid siad ; agus bíaidh náire orra do bhrigh bhrú cciosa ar son téirge fhíochmhuire an TIGHEARNA.

14 ¶ Is marso a deir an TIGHEARNA a naghaidh mo dhrochchomharsan uile, bheanas ris a noighreachd noch thug mé ar mo phobal Israel doighbreachtughadh ; Féuch, tairreonga mé amach as an ndúthaigh iad, agus tairreonga mé amach tigh Iudah ó na measc sin.

15 Agus tiucta a ccrích, tar éis a ttairngthe amach dhamh go bhfillfidh mé, agus go mbia trúaighe agam dhóibh, agus gottiubhranáe ris, gach uile dhuine dhíobh chum a oighreachta, agus gach áonduine chum a dhúitheche.

16 Agus tiucta a gcrích, má fhóghlomuid siad go dúthrachtach slighe mo phobail, do mbionnughadh fáim aimsi, Mairidh an TIGHEARNA ; mar do mhúineadarsan dom dhaóinibhsí mionnughadh fá Bháal, annsin suidheochthar iad a lár mo phobail.

17 Acht muna numhlughid siad, tairreonga mé thríd amach as a bhreamhuibh agus scriosfeadh me an cineadh sin, a deir an TIGHEARNA.

CAIB. XIII.

Searnóin attaobh aithreachuis, 12 rígh agus phobail: 22 Olcas fós an droch-chleachtadh.

IS marso a deir an TIGHEARNA riomsa, imthigh, fagh dhuit crios lineaduidh, agus cuir air do leasrach é, agus ná cuir a nuisge é.

2 Annsin fuair mé crios do réir bhréithre an TIGHEARNA, agus do chuiris ar mo leasrach é.

3 Agus tháinig focal an TIGHEARNA chugam an dara huair, gha rádh,

4 Glac an crios noch do fuair tú, noch atá ar do leasrach, agus éirigh, imthigh go Heuphrátes, agus fóluigh annsin é a bpoll den charruic.

5 Mar sin d'imthigh mé, agus do fhóluigh mé ag Euphrátes é, mar do áithin an TIGHEARNA dhíom.

6 Agus tárla tar éis mhóráin do láethibh, go ndúbhairt an TIGHEARNA riom, Eirigh, imthigh go Heuphrátes, agus tabhair an crios as sin, noch daithin mé dhíot díolach ann.

7 Ann sin do chuaidh mé go Heuphrátes, agus do thochair mé, agus thug mé an crios as a náit ionar fhóluigh mé é: agus, féuch, do bhí an crios millte, níor fóghuin sé chum neithe ar bith.

8 Ann sin tháinig bríathar an TIGHEARNA chugam, dha rádh,

9 Is marso a deir an TIGHEARNA, Ar an modhso mhillfios mé úabhar Iúdah, agus mórúabhar Ierusalem.

10 Bíaidh na drochdhaónesí, noch dhiultas mo bhriathra déisdeachd, noch imthighios do réir thoile a nintinne, agus shiubhluighios do réir dhée oile, dá nadh-radh, agus do dhéanamh seirbhíse dhóibh, do nós an chreasa so, nach maith chum aóinneithe.

11 Óir mar theannas an crios ré leasrach dúine, marsin thug misi air thigh Israel uile teannadh riomsa agus ar thigh Iúdah uile, a deir an TIGHEARNA; chor go mbeidís na bpobal agam, agus na naim, agus na moladh, agus na nglóir: acht níor éisteadar.

12 ¶ Uimesin laibheora tusa riu an focalso; Is marso a deir an TIGHEARNA Día Israel, Lionfuighear gach áon bhuidéal le fíon: agus a deuruid riot, Nach fíon dúinne go deimhin go lionfuighear gach áon bhuidéal le fíon?

13 Ann sin a déara tú riu, Is marso a deir an TIGHEARNA, Féach, líonfa mé uile áitreabhthacha na tírese, eadhon na ríghthe sugairios a ceathaóir Dhábhí, agus na saighit, agus na fáighe, agus uile áitreabhthacha Ierusalem, le meisge.

14 Agus géabha mé dhíobh féin fa chéile, eadhon na haithre agus na mic a naóinfheacht, a deir an TIGHEARNA: ní bhía trúaighe agam, ní choigeola mé, ní dhéan trócaire, acht scriosfa mé iad.

15 ¶ Eistighsi, agus tugaidh clúas; ná bíthi uáibhreach: óir do labhair an TIGHEARNA.

16 Tugaidh glóir dá bhur TIGHEARNA Día, suil dó bhéara sé dorchadus, agus suil thuisleochuid bhur ccosa ar na sléibh-tibh dorcha, agus, an feadh bheithi ag feithiomh re solus, go bhfillfidh séision é a sgáile an bháis, agus go ndéana sé dorchacht thiugh dhe.

17 Acht muna néistighe ris, caóidhfídh manam a náitibh uáigneacha ar son bhur núabhair; agus guilfid mo shúile go géur, agus rithfid síos lé déoruibh, do chionn tréada an TIGHEARNA do bhreith ar siubhal a láimh.

18 Abruidh ris an rígh agus ris an mbainrioghain, Umhluighidh sibh féin, snighidh síos: óir tiucta bhur bprionus-amhlacht síos, eadhon coróin bhur nglóire.

19 Druidighear caitheacha an deisceirt súas, agus ní oisceoluidh áonduine iad: béarthar Iúdah uile ar siubhal a mbraighd-ionas, béarthar a mbia ann a láimh go hiomlán.

20 Tógbhaidh súas bhur síule, agus féuchuidh an lucht thig ón ttuáisceart: cait a bhfuil an tréad tugadh dhuitsi, do thréad síamhach?

21 Cred a déara tú a nuair bhéarus sé pionús duit? (óir do mhúin tú dhóibh bheith na ccaiptinibh, agus mar uachtar-ánuibh ós do chionn:) nach géabha brón thú, amhuil bean re niodhnuibh?

22 ¶ Agus ma deir tú ann do chroídhe, Cred fa ttigid na neithese orumsa? Ar son méid huile atáid do sciortadha leis, agus do shála ar ndéanamh lomnocht.

23 An bhféadann an Tetoipeach a chroicioinn do mhalairt, nó an liopárd a bhreice? marsin féadthaoise fós maith do dhéanamh, noch ghnáthuighios déanamh uile.

24 Uimesin scaóilfidh mé ó chéile iad do nós an chomhlugh noch imthighios ar siubhal lé gaóith a nfáighe.

25 Isé so do chranncharsa, cuid do thomhais uáimsi, a deir an TIGHEARNA; do bhrígh gur dhearmuid tú misi, agus gur tháobhuidh tú ré nfáighe.

26 Uimesin léigfidh mé do sciortadha leis ar haghaidh, chor go má léir do náire.

27 Do chonnaire mé hadhaltrannuis, agus do sheitreacha, gráin do stríopachuis, do graíneamhlachd ar na cnocuibh annsna machairighibh. A mhairg dhuit, a Ieru-

sailem! nach déana tú thú féin glan? ca ham fós a bhias sin?

CAIB. XIV.

Diarr Dia gan ghuidhe arson na ndaoine drochchoinghill úd, a nam na gorta.

FOCAL an TIGHEARNA noch tháinig go Ieremiah a dtáobh na gorta.

2 Atá Iúdah ag caoi, agus do laguigheadh a geatadha; atáid dubh go talamh; agus do chuáidh éighiomh Ierusalem súas.

3 Agus do chuireadar a nuáisle a cclann bheag chum na nuisceadh: tháingadar chum na claisibh, agus ní bhfúaradar uisce; dfhilleadar gon a soighthighibh folamh; do bhádar náireach imshníomhach, agus dfóluigheadar a ccinn.

4 Do bhrígh go bhfuil an talamh scoilte, óir ní raibh fearthuinn ar bith san talamh, do blí náire ar na treabhthairibh, agus dfóluigheadar a ccinn.

5 Áseadh fós, rug a neilid láogh ar ar machaire, agus do thréig sí é, do bhrígh nach raibh féur ann.

6 Agus do sheasadar na hassail fhíadhta ann a náitibh árda, do thairngeadar súas an gháoth amhuil dragúin; dfailighiodar a súile do bhrígh nach raibh féur ann.

7 ¶ O a TIGHEARNA, máta go bhfiághnuighid ar nuile ar naghaidh, déansa é ar son hanma féin: óir is iomadambuil ar míchoinghiolla; do pheacuígheamar ad aghaidhsi.

8 O a dhóthchuis Isráel, a shlánaightheóir a nam buáidhearthá, cred as a mbeitheá ad choimhigheach annsa tír, agus do nós dhuine ar slighe fhillios do leathtaoibh dfanmhuin ar feadh aonoidhche amháin?

9 Cred as a mbeitheá mar dhuine ar na chritheagluhadh, mar dhuine chumbachtach nach bféadann cobhrughadh? gidheadh, a TIGHEARNA, atá tú ann ar lár, agus as hainm goirtheas sinn; na fág sinn.

10 ¶ Is marso a deir an TIGHEARNA ris an muinntirsi, Marso do ghráduightheadar dul ar seachrán, níor chongmhadar ar ais a ccosa, uimesin ní ghabhann an TIGHEARNA chuige iad; cuimhneochuidh sé anois a lochta, agus fiosrochuidh sé a bpeacuidhe.

11 Ann sin a dubhairt an TIGHEARNA riomsa, Ná guidh ar son na muinntiresi chum maithiosa.

12 A nuair throiscfid siad, ní éistfidh misi a ccomhairc, agus a nuair tháirgid ofráil loisge agus fodhbairt, ní ghéabha mé iad: acht muirfidh mé leis an ccloidheamh iad, agus leis an ngorta, agus leis an bplágh.

13 ¶ Annsin a dubhairt misi, Ah a Thighearna DIA! féuch, a deirid na fáighe

riú, Ní fhaicfidhe an ccloidheamh, agus ní bhia gorta aguibh; acht do bhéara misi síothcháin dhaingion díbh annsa náitsi.

14 Annsin a dubhairt an TIGHEARNA riom, Tairrghirid na fáighe bréaga am ainmsi: ní mé do chur náim iad, ní mó is mé dáithin díobh, ní mó do labhair mé riú: tairrghirid díbhsi fis neimhfhirinneach agus geasadóireacht, agus neimhní, agus cealg a ccroidhe féin.

15 Uimesin is marso a deir an TIGHEARNA a ttáobh na bhfágh thairrghirios am ainmsi, agus nach mé do chiur uaim iad, thairis sin go nabruid, Ní bhía ccloidheamh nó gorta san tírse; Le ccloidheamh agus le gorta thuittid na fáighesi.

16 Agus teilgfighear amach a sráidibh Ierusalem an drong dá ndéanaid siad fáidheadóireacht do bhrígh na gorta agus an ccloidhimh; agus ní bhfuighid siad duine adhlacus iad féin, a mná, nó a mic, nó a ningheana: óir dóirtfidh misi a nolc féin orra.

17 ¶ Uimesin déura tú an focalso riú; Sildis mo shúile síos a ndéoruibh do ló agus doidhche, agus ná scuirdis: óir do briseadh maighdion inghean mo mhuinntire maille ré briseadh mór, lé buille ro nimeheach.

18 Má théighim amach san machaire, féuch annsin na mairbh leis an ccloidheamh! agus má théighim a steach san ceathruigh, annsin féuch an lucht atá tinn lé gorta! a seadh, imthigh an fáigh aráon agus an sagart timchioll fá ccuairt go fearuinn nach aithnid dhóibh.

19 Ar thréig tú Iúdah thríd amach? ar fhúathaigh hanam Sion? cred fár bhuáil tú sinn, agus gan chabhair ar bhith oruinn? do bhí súil aguinn re síothcháin, agus ní bhfuil maith ar bith annsin; agus re ham tárthála, agus féuch buáidhreadh!

20 Admhuighmid, a TIGHEARNA, ar nolc, agus éigceart ar naithreadh: óir do pheacuígheamar ad aghaidhsi.

21 Ar son hanma, ná gráin, ná teilg síos cathaóir do ghloire: cuimhnigh, ná bris do chunnradh rinn.

22 An bhfuil úon a measc diomhaóinis na ngeinteadh do bhéaradh fearthuinn? nó an bhféuduid na neamha fearthuinn do thabhairt úatha? nach tusa féin é ar TIGHEARNA DIA? uimesin fithfiom ort: óir as tú do rinne na neithesi uile.

CAIB. XV.

Ghéabhadar breitheamhnas gan trócaire, lón bhias dásachdach dán a bpeacadh.

ANNSIN a dubhairt an TIGHEARNA riomsa, Giodh go seasadh Moise agus Samuel an fhiadhnúisi, thairis sin níor bhféidir minntinn do bheith leis a

muintirsi: teilg amach as mo radharc iad, agus éiribhíds amach.

2 Agus tinnfa a ccrích, má deirid siad riotsa, Cáit a racham amach? annsin inneosa tú dhoibh, Is marso a deir an TIGHEARNA; An mhéid atá fa choinne an bháis, chum báis; agus an mhéid atá fa choinne an chloidhimh, don chloidheamh; agus an mhéid atá fa choinne na gorta, don ghorta; agus an mhéid atá fa choinne an bhraighdinis, chum braidhínis.

3 Agus óirdéochuidh misi ceithre sóirt ós a ccionn, á deir an TIGHEARNA: an cloidheamh do mharbhadh, agus na madruidh do réubadh, agus éunlaith a naéir, agus ainmhintidh na talmhan, do shlugadh agus do mharbhadh.

4 Agus cuirfidh mé dfiachaibh a náth-rughadh ann gach uile rioghacht san domhan, ar son Mhanasseh mhic Hesechia rígh Iúdah, ar son na néitheann do rinne sé ann Ierúsalem.

5 Óir cia agá mbía trúaighe dhuit, a Ierúsalem? nó cia dhéanas doilghios riot? nó cia rachas do leaththaoibh dñafuighe ciondus bhias tú?

6 Do thréig tú misi, a deir an TIGHEARNA, do chuáidh tú ar ecúl: uimesin sinfiodsa mo lámh amach ad aghaidh, agus scríosfa mé thú; atáim coirthe daithreachus.

7 Agus cáithfidh mé iad le sgoineán a ngeatadhuibh na tíre; fóilnheocha mé iad fa na cclainn, millfidh mé mó dhaoine, ó nar fhilleadar ó na slighitibh.

8 Atáid a mbaintreabhthacha ar na bhfoirlionadh dhamb ós cionn ghainimh na fairge: thug mé millteóir orra a naghaidh mhlathar na nogánach, san meadhón iaóí: thug mé air tuitim go hobann uirre, agus critheaglacha ar na ccaathruigh.

9 Anbhfáinnigh an bhean rug móirsheisior: do fhaóidh a spiorad aiste; do chuáidh a grian faóí agus an lá ann fós: fuair sí náire agus do claóidheadh í: agus seachoduigh mé an chuid oile dhoibh, don chloidheamh a bhfiaghnuise a námhad, a deir an TIGHEARNA.

10 ¶ A mhaig dhamhsa, mo mhatáir, go rug tú am fhear coimtinne mé agus am fhear ceannairge don talmh uile! ní thug mé áirleagadh ar úsúireacht, ní mó thugadar daoine dhanh ar úsúireacht; gidheadh malluighidh gach aonduine aca mé.

11 A dubháirt an TIGHEARNA, Go deimhin bíaidh sé go maith ag thfuighioll; go deimhin cuirfidh mé dfiachaibh ar an námhuid bheith go maith leachd a nam a nuile agus a nam aindse.

12 An mbrisfidh íarann an tíaram a ttuáigh agus an chruáidh?

13 Do bhéara mé do mhaóin agus lionnmhuís don chreich gan lúach, agus sin ar son huile pheacaidh, ann himlibh uile.

14 Agus do bhéara mé ort imtheacht led námhuid go tír nach feas dait: óir do las teine a mfeirg, noch loisgíos oruibhí.

15 ¶ O a THIGHEARNA, atá a fhios agad: cuimhnigh orumsa, agus tárr dom fhéuchuin, agus diogbail mé ar mo lucht inghearna; ná beir as mé a bhfoighid fhada do dheagh-mhéinse: bíodh a fhios agad gurab ar do shonsa dtulaing mé masla.

16 Do frith do bhríathra, agus a dúaign misi iad; agus do bhí do bhríathra dhamhsa na gháirdeachus agus na láathgháir dom chroidhe, óir do gaireadh bainmsi orum, a THIGHEARNA Dia na slógh.

17 Níor shuigh mé a noireachtus an luchd magaidh, agus níor gháirdigh mé; do shuidh mé ar leith do bhrigh do láimhese: óir do líon tú mé lé feirg.

18 Cred as a bhfuil mó phían biothbhúan; agus mó chneadh dóileighis, dhíultas bheith leighiosta? an mbiáidh tú dhamhsa thríd amach amhuil duine breagach, agus amhuil uisgeadha fháillighios?

19 ¶ Uimesin is marso a deir an TIGHEARNA, Má fhilleann tú, annsin do bhéara mé líom a rís thú, seasfa tú am fhíaghnuisi: agus má bheirionn tú an mórluaich ón ttruáillighthe, bíaidh tú amhuil mo bhéul fein: fillidíssion chugadsa; acht ná fillsi chucasan.

20 Agus do dhéana misi dhíotsa don mhuinntirsi balla cúmhdaigh práis: agus troidfid riotsa, achd ní bhéuruid buaidh ort: óir atáimsi leachd dot chábhair agus dot sháoradh, a deir an TIGHEARNA.

21 Agus saóirfa mé thú as láimh an drochdhuine, agus fúaisgeola mé thú as láimh a nuathbhásaigh.

CAIB. XVI.

Tug cionta agus iodholadhradh na Níuduighe, gur theilg a Nídu agus a tír fein amach go Babilón, iad.

THAINIC fós briathar an TIGHEARNA chugamsa, gha rádh,

2 Ní thiúbhra tú bean chugad, ní mó bhíaid mic nó ingheana agad san náitsi.

3 Óir is marso a deir an TIGHEARNA a ttáobh na mac, agus a ttáobh na ninghean béarthar anusa náitsi, agus a ttáobh a maithreach noch do rug iad, agus a ttáobh a naithreach do ghein iad ann sa duthaighsi;

4 Éigfuid siad do bhásaibh doilghiosacha; ní caóinfighear iad; agus ní adhlocthar iad; acht béid amhuil aóileach ar ghnúis

na talmhan, agus nuirfíghear iad leis an ccloidheamh, agus le gorta; agus béid a ccurp na míbiadh dénnuibh a naiéir, agus do bheathuighibh na talmhan.

5 Oir is marso a deir an TIGHEARNA, Nā héirigh a steach a tigh na cumha, agus ná héirigh dá ccaoi nó dá trúaighmhéile: óir do thóg misi mo shíothcháin ón bpobal-so, a deir an TIGHEARNA, trócaire agus grása.

6 Éúgfuidh an mór agus an beag annsa tírsi: ní hadhlócthar iad, ní mó chaoinsid daoine iad, nó ghearrfuid iad féin, nó dhéanuid iad féin máol ar a son:

7 Ní mó stiálfuid *daoine iad féin* ar a son a cumhaidh, da ccombhfurtachd ar son na marbh; ní mó bhéuruid *daoine* cupán comhshóláis dóibh dól ar son a nathar nó a mathar.

8 Ní racha tú fós go tigh a nféusta, do shuidhe na bhfochair dithe agus dól.

9 Oir is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Día Israel; Féuch, do bhéara mé fa deara do chosc as a náitsi ann bhur radharc, agus ann bhur láethibh, ígúth an tsúgartha, agus gúth na lúathghaire, gúth a nír nuádlphosta, agus gúth na nuá nuádhphosta.

10 ¶ Agus tiucfa a ccrích, a nuáir innéosas tú na bríathraso uile do na daoineibh, agus a déaruidsin riotsa, Cred far fhútagair an TIGHEARNA an lán uilcsi ar naghaidhne? nó cred é ar néigceart? no cred é ar bpeacadh noch do rinneamar a naghaidh an TIGHEARNA ar Ndia?

11 Ann sin a déara tú riu, Do bhrígh gur thréigeadar bhur naithre mé, a deir an TIGHEARNA, agus gur shiúbbhluigeadar a ndiaigh dée oile, agus gur adhradar dhóibh, agus gur onóruigeadar iad, agus gur thréigeadar misi, agus nar choimhéadadar mo dlúigheadh;

12 Agus go ndearnabhairsi ní as measa náid bhur naithre; (óir, féuch, siúbbhluigh gach uile dhuine aguibh do réir smúainigh a dhrochchroidhe féin, chor nach féidir léo éisteach riomsa:

13 Uime sin teilgfídh mé as an tírsi sibh go tír nach aithnid dibh féin, ná da bhur naithribh; agus annsin foighontaoid do dhéibh oile do ló agus doidhche; áit nach ttaisbeanfa misi fabhar dhíbh.

14 ¶ Ar a nadhbharsin, féuch, tiucfaid na láethe, a deir an TIGHEARNA, ann nach aibéorthar nisa mhó, Mairidh an TIGHEARNA, thug clann Israel amach as crích na Héigte;

15 Acht, Mairidh an TIGHEARNA thug a níos clann Israel as tír an tuáisceirt, agus as gach uile thalamh ann ar dhíbhír sé iad: agus do bhéara mé a ris dá ndúthaigh iad noch thug mé dá naithribh.

16 ¶ Féuch, cuirfe mé fios air mhórán íascaireadh, a deir an TIGHEARNA, agus géabhuid siad iad; agus na dhiaighsin cuirfidh mé fios ar mhórán sealgaireadh, agus do dhéanaid a bhfiadhadh ó gach uile shliabh, agus ó gach uile chnoc, agus a mach as polluibh na ccarac.

17 Oir atáid mo shúile ar a nuile shlighthibh: ní bhfuilid a bhfolach óm ghnúis, ní mó atáid a ccionta a bhfolach ar mo shúilibh.

18 Agus an chéaduáir cúiteocha mé a néigceart agus a bpeacadh dúbalta; do bhrígh gur thruáilleadar mo dhúthaigh, do lionadar moighreach le conablaichuibh a neitheann adlbfhúathmhar ngráineamhuil.

19 O a THIGHEARNA, mo neart, agus mo dhaingion, agus mo chúil dhidin a ló na haindeisi, tiucfaid na geintidhe chugad ó théorannuibh na talmhan, agus a déuruid, Go deimhin do ghabhadar ar naithre óigh-reacht na mbréug, an diomhaóinis, agus neithe gan tairbhe.

20 An ndéana duine dée dhó féin, agus nach dée iad ar áonchor?

21 Ar a nadhbharsin, féuch, do bhéara mé orra a nuáirse aithniughadh, do bhéara mé orra mo lámh agus mo neart daithniughadh; agus aitheonuid siad gur bé an TIGHEARNA mainm.

CAIB. XVII.

Méud an anrath, dóchus do chur a nduine, 9 no a groidhe cealgach.

ATa peacadh Iúdah ar na scríobhadh lé péann íaruinn, agus lé rinn diamond: atá sé greanta ar chlár a groidhe, agus ar chorruibh bhur naltórach;

2 An feadh chúimhnighid a cclann ar a naltóruibh agus air a ngarránuibh ag na crannuibh glasa ar na cnocuibh ánda.

3 O mo shliabh annsa mliagh, do bhéara mé do mhaoin agus do shaidhbhrios uile don chreich, agus háite ánda chum peacaidh, ar fad do théorann uile.

4 Agus deileóchtar thusa, thusa féin, ód óighreachacht noch thug misi dhuit; agus do bhéara mé ort féghnamh dot námhuil annsa tír nach feas duit: óir do lasabhair teine ann mfeirg loisgíos go bráth.

5 ¶ Is marso a deir an TIGHEARNA; Go madh malluighthe an fear dhothchus- uighios a nduine, agus do ní a neart dfeoil, agus agá nimthighionn a chroidhe ón TIGHEARNA.

6 Oir biáidh sé cosmhuil ris an bhfráoch annsa bhásach, agus ní fhaictídh sé a nuáir thiucfas maith; acht áiteochuidh sé na háite dóite annsa bhásach, a bhfearrann shailte agus gan áitreabh.

7 Is beannuighthe an duine dhóth-

chusuighios annsa TIGHEARNA, agus gur hé an TIGHEARNA a mhuinighinn.

8 Oir bíaidh sé amhuil crann plannd-nighthe láimh ris na huisceadhuibh, agus shíneas amach a fhréamha láimh ris an tsrúth, agus nach dhaicfidh a nuair thig an teasbhach, agus bíaidh a dhuille glas; agus ní bhíaidh curamach a mbiadhuin an tarta, ní mó scuirfios sé do thábhairt tóruidh.

9 ¶ *Atá* an croidhe cealgach ós cionn gach uile *neithe*, agus ro urchóideach: *cía* fhéadas a fhios do bheith áige?

10 Misi an TIGHEARNA scrúduim an croidhe, dearbhuin na dubháin, eadhon do thabhairt dá gach uile dhuine do réir a shligheach, agus do réir toruidh a ghníomh.

11 Amhuil luighios an phatrúisc air a luighibh, agus nach geoiriunn *iad*; *marsin* an té do gheibh saidhbrios, agus nach lé ceart, fuigfidh sé *iad* a lár a láetheadh, agus iona chrích dheighionuigh bíaidh sé na amadán.

12 ¶ Is cathaóir árd ghlórmhar ó thosach áit ar sanctóra.

13 O a THIGHEARNA, a dhóthchuis Israel, bíaidh náire ar gach a tréigíonn thusa, agus na daoine dheileochus riomsa béid scriobhtha annsa talamh, do bhrigh gur thréigeadar an TIGHEARNA, tobar na nuisgeadh mbéo.

14 Slánuigh mé, a THIGHEARNA, agus bíaidh mé slán; sáor mé, agus bíaidh mé sáortha: *óir is tú* mo mholadh.

15 ¶ Féuch, a deirid siad riomsa, *Cáit a bhfuil* briathar an TIGHEARNA? tigeadh sí a nois.

16 Ar mo shonsa, níor dheifrigh mé ó bheith am aodhaire dot leanmhuinsi: ní mó do thoiligh mé an lá mairgneach; atá a fhios agadsa: do bhí an ní tháinig amach as mo bheul ceart ad fliaghnuisi.

17 Ná bí ad úathbhás dhamhsa: *is tú* mo dhóthchus a ló a nuile.

18 Claóidhtear an drong inghreamas mé, acht ná claóidhtear misi: liothuightheair iadsan, acht ná liothuightheair misi: tabhair lá a nuile orrasan, agus sgrios *iad* lé sgríos dubalta.

19 ¶ Is marso a dubhairt an TIGHEARNA riomsa; *Intigh* agus seas a ngeata chloinne an phobail, iona tigidh ríghthe Iúdah a steach, agus iona tigidh amach, agus a ngeatadhuibh Ierúsalem nile.

20 Agus abair riu, Eistigh ré breithir an TIGHEARNA, sibhsi a ríghthe Iúdah, agus a Iúdah nile, agus a uile áitreabhthacha Ierusalem, noch théid a steach annsa ngeatadhuibhsi:

21 Is marso a deir an TIGHEARNA: Tugaidh aire dhíbh féin, agus ná hiom-

chraidh úalach a ló na saoire, agus ná tugaidh a steach a ngeatadhuibh Ierúsalem *iad*;

22 Agus ná hiomchraidh úalach amach as bhur tightheibh a ló na saoire, agus ná déanuidh obair ar bith, achd náomhuighidh lá na saoire, mar do aithin misi dá bhur naithribh.

23 Acht níor áontuigheadarsan, agus níor chlónadar a cclúas, acht do rinneadar a muinéil seasmhach, chior nach ccluinfidis, agus nach géabhaidis teagasc.

24 Agus tiuicfidh a cerích, má éistighe go dúthrachtach riomsa (a deir an TIGHEARNA), gan úalach do bbreith thríd gheatuidhibh na caithreachso a ló na saoire, acht lá na saoire do náomhadh, gan obair ar bith do dhéanamh ann;

25 Annsin rachuidh a steach a ngeatadhuibh na caithreachso ríghthe agus prionnsuidhe ag suidhe ar chathaóir Dháibhi, ag marcúigheachd a ccarbadaibh agus ar eachaibh, *iad féin*, agus a bprionnsadha, fir Iúdah, agus áitreabhthacha Ierúsalem: agus sanfuadh an chathairsi go bráth.

26 Agus tiuicfidh siad ó chaitheachaibh Iúdah, agus ó na háitibh timchioll Ierúsalem, agus ó fhearann Bheniamin, agus ón réiteach, agus ón tsiábh, agus ón deisceart, ag tabhairt ofrálach loisge, agus íodhbarthach léo, agus ofrálach bhídh, agus túis, agus ag tabhairt íodhbarthach molta, go tigh an TIGHEARNA.

27 Acht cheana muna néistighse riomsa do náomhadh laé na saoire, agus gan úalach diomchur, ag dul a steach a ngeatadhuibh Ierusalem a ló na saoire; annsin deargfa mé teine iona geatadhuibh, agus loisgidhisi pálás Ierusalem, agus ní múch-fuighear í.

CAIB. XVIII.

Gu bhfuil an duine a laimh Dé, mar an chriadh a laimh an photadóira.

AN bhriathar noch tháinig go Ieremiah ón TIGHEARNA, gha rádh,

2 Éirigh, intigh síos go tigh an photadóira, annsin do bhéara mé ort mo bhríathra do chlos.

3 Annsin do chuáidh mé síos go tigh an photadóira, agus, féuch, doibrigh sé obair ar na roithléanuibh.

4 Agus do milleadh an soitheach do rinne sé do chriáidh a laimh an photadóira: annsin do rinne sé a ris é na shoitheach oile, mar do chonncus don photadóir a dhéanamh.

5 Annsin tháinig bríathar an TIGHEARNA chugamsa, gha rádh,

6 O a thigh Israel, nach bhféaduimsi a dhéanamh ribhsi, mar an bphotadóir? a deir an TIGHEARNA, Féuch, *mará an chré*

láimh an photadóira, is marsin atáthaóise am láimhse, a thigh Israel.

7 *Gidh* béam alaibheora mé attaobh chinidh, agus a ttáobh rioghachd, do tharruing súas, agus do leagadh síos, agus dá scrios;

8 Má fhilleann an cineadhsin, a naghaidh ar fhúagair mé, ó na noll, bíaidh aithreachus orumsa ó noll do bheathnuigh mé do dhéanamh na naghaidh.

9 Agus *gidh* bé am a laibheora mé a ttáobh chinidh, agus a ttáobh rioghachda, dá ccur súas agus dá bplandúghadh;

10 Má ní sin oll ann mo radharsa, nach úimhleochuid dom ghúth, annsin bíaidh aithreachus orum fan maith, le ndúbhairt mé go ndéanuinn tarbha dheibh.

11 ¶ Déana a nois ar a nádhbharsin, lábhair ré fearuibh Iúdah, agus ré háitreabhtachaibh Ierusalem, gha rádh, Is mar so a deir an TIGHEARNA; Féuch, do chum mé oll ann bhur naghaidhsí, agus do thionnsuin mé smúaintighthe ann bhur naghaidh: fillidh anois gach uile dhúine aguibh ó na dhroichshlighe, agus déanuigh bhur slighthe agus bhur ngníomha maith.

12 Agus a dúbhradarsan, Ní bhfuil dóigh ar bith: acht imeocham do réir ar ttoile féin, agus do dhéana gach áon do réir bhreathnuighthe a drochchroidhe féin.

13 Uimesin is marso a deir an TIGHEARNA: Fiafruighidhe a nois a meag na ngeinteadh, cia chúaláidh a leithéid so do neithibh: do rinne maighdion Israel ní ro adhfháthmhar.

14 An bhfuigfe duine mo mhaghsa ar charruic, nó ar shneachda Lebanon? an ttréigfighear na huisgeadha reatha, ar son na nuisceadh bhfuar ccoimhidhtheach, thigh as áitibh oile?

15 Do bhrígh gur dhearmuid mo phobal mé, do loisgeadar túis lé diombaoineas, agus thugadar orra tuisleadh iona slighthibh as na seanchasánuibh, do shiúbbal a ccasánuibh, sligheadh nar teilgeadh súas;

16 Do dhéanamh a ndúithche uáigneach, agus na sgige bhiotbhúan; bíaidh gach áonduine dá ngéabha re na ttáobh lán diognadh, agus croithfidh á cheann.

17 Scabfuidh mé iad mar budh leis an ngaóith a noir roimhe an námhuigh; taisbeanfuidh mé an cúl dóibh, agus ní hí a naghaidh, a ló a ttrúáighmhéile.

18 ¶ Annsin a dúbhradarsan, Tigidh, agus déanam comhairle a naghaidh Ieremiah; óir ní mhughochuidh an dligeheadh ón tsagart, nó comhairle ó neagnuidhe, nó an bhriathar ón bhfaigh. Tigidh, agus buáilíom é leis an tteangaidh, agus ná tugam aire déanfhocal dá bhriathruibh.

19 Tabhairse aire dhamhsa, a THIGH-EARNA, agus éist ré gúth na droinge cheannairgios riom.

20 An ccúiteochthar maith le hollc? óir do thochladar poll dom anam. Cuimhnigh gur sheas mé ad fhiaghnuise do labhairt maithiosa ar a son, diompógh thfeirgesi fátha.

21 Ar a nadbhbarsin seachuid súas a cclann don ghorta, agus dóirt amach a bhfuil lé neart an chloidhimh; agus folmhúighthear a maná fa na ccloinn, agus bidís na mbaintreabhachuibh; agus cuirthear a bhfir chum báis; marbhtar a ndaóine óga leis an ccloidheamh san ccaith.

22 Cluintear comhairle as a ttighthibh, a nuair do bhéara tusa díorma go hobann orra: óir do thocthladar failchis dom ghabháilsí, agus dfoluigheadar líonta dom chosuibh.

23 Cidheadh, a THIGH-EARNA, atá fios a ccomhairle uile agad am aghaidhsí dom mharbhadh: ná maith a neigceart, agus ná scrios a bpeacadh amach as do radharc, acht madhmúighthear iad ad fhiadhnúisi; déan marso riu a naimsir thfeirge.

CAIB. XIX.

Tarrgir ar ghorta, agus chlaoi núathbhua-
ach na Niudúigheadh.

IS marso a deir an TIGHEARNA, Imthigh agus fagh buidéal críadh potadóir, agus glaci do sheanóiribh an phobail, agus do sheanóiribh na sagart,

2 Agus imthigh amach go gleann mhic Hinnom, noch atá aig dul a steach an gheata shoir? agus fúagair annsin na briathra inneas misí dhuit;

3 Agus abair, Eistighsí briathra an TIGHEARNA, a ríghthe Iúdah, agus a áitreabhtach Ierusalem; Is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Dia Israel; Féuch, do bhéara mé oll air a náitsí, noch gidh bé ar bith chluinfios, toruánfuid a chlúasa.

4 Do bhrígh gur thréigeadar misí, agus go ndéanadar a náitse ccoimhightheach, agus gur loisgeadar túis innte do dhéibh oile, noch nár bhaitnid dhóibh féin nó dhá naithribh, nó do ríghthibh Iúdah, agus gur líonadar a náitsí lé fuil neimhchiontuigh;

5 Do chuireadar súas fós áite árdá Bhaal, do loscadh a mac lé teine mar oifála loisge do Bháal, noch nach ar áithin misí, agus nach ar labhras, agus nach ttáinic ann m'intinn.

6 Ar a nadbhbarsin, féuch, tiucfuid na laéthe, a deir an TIGHEARNA, nach goiríghgear Tophet do náitsí ní sa mhó, nó Gleann mhic Hinnom, achd Gleann a náir.

7 Agus do dhéana mé comhairle Iúdah agus Ierusalem díomhaóin annsa náitsí;

agus do bhéara mé orra tuitim leis an ccoloidheamh roimhe a námhuid, agus lé láimh na druinge iarrus a mbás: agus do bhéara mé a ccurp dá mbeith na mbiadh ag éunuibh a naicéir, agus ag beáthuighibh na talmhan.

8 Agus do dhéana mé an chathairsi uáigneach, agus na sgige; lighfidh gach uile dhuine dá ngéabha thairis agus do dhéana sé sgige do bhrigh a huile phlághasan.

9 Agus do bhéara misi orra feóil a mac dithe, agus feóil a ninghean, agus fosuidh gach uile dhuine dhiobh feóil a charad annsa champa agus annsa chrúadh-óig, lé ccuimhgeochuid a námhuid, agus an drong iarrus a mbás, orra.

10 Annsin brisfidh tú an buidéal a radharc na ndaóine théid leat,

11 Agus a déara tú riu, Is marso a deir TIGHEARNA na slógh; Eadhon is marso bhrisfios mé an pobal so agus an chathairsi, mar bhrisfios *neach* soightheach an photadóra, nach féidir a dhéanamh slán a ris: agus adhlócuid siad a Ttophet, nó go raibh gan áit adhlucithe ann.

12 Is marso do dhéana mé ris a náitsi, a deir an TIGHEARNA, agus ré na háit-reabhlthachaibh, agus do dhéana mé *fós* a ccathair mar Thophet:

13 Agus sáileochthar tighthe Ierusalem, agus tighthe righthe Iúdah, mar áit Thophet, ar son na nuile theagh dar loigeadar tuis ar a mullachuith do shlúagh neimhe uile, agus ar dhóirteadar amach ofrála dighe do dhéaibh oile.

14 Annsin tháinic Ieremiah ó Thophet, mar ar chuir an TIGHEARNA é dfaighead-óireacht; agus do sheas sé a ccúirt thighe an TIGHEARNA; agus a dúbhairt sé ris an bpóbal uile,

15 Is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Día Israel; Féuch, do bhéara mé ar an ccathruighsi agus air a bailtibh uile a nuile olc dár fhúagair mé na haghaidh, do bhrigh gur chrúadhuigeadar a múnéil, chor nach ccluinfidis mó bhriathra.

CAIB. XX.

Tairrghir um bhás phassur; neach do bhuáil Ieremiah agus chuir a ccip é;

7 le gearan Ieremiah.

ANOIS do chúaluidh Passur mhác Immer an sagart, noch do bhí fós na phriombúachtarán a tigh an TIGHEARNA, gur thairrghir Ieremiah na neithesi.

2 Annsin do bhuáil Passur an faigh Ieremiah, agus do chuir sé annsa ccip é do bhí a náirdgheata Bheniamin, noch do bhí láimh ré tigh an TIGHEARNA.

3 Agus tárla ar na mbárach go ttug Passur Ieremiah amach as na cipibh. Ann-

sin a dúbhairt Ieremiah ris, Ní Passur do ghoir an TIGHEARNA dainm dhiot, acht Magor-missabib.

4 Oir is marso a deir an TIGHEARNA, Féuch, do dhéana mé úathbhás diot dhuit féin, agus dot cháirdibh uile: agus tuitfid siad lé ccoloidheamh a námhad, agus do chífid do shúilesi *sin*: agus do bhéara mé Iúdah uile a lainmh rígh na Babilóine, agus do bheara se a mbraghditionas iad chum na Babilóine, agus muirfidh sé iad leis an ccoloidheamh.

5 Seachóduigh mé fós neart na caithreachso uile, agus a huile sháothar, agus a huile neithe mórluáigh, agus uile ionnmhus rígh Iúdah do bhéara mé a lainmh a námhad, noch chreachfús iad, agus ghlaclús iad, agus bhéarus léo don Bhabilóin iad.

6 Agus racha tusa, a Phassur, agus an mhéid chomhnuigheas ann dó thigh a mbraighditionas: agus racha tú don Bhabilóin, agus annsin do gheabhair bás, agus is ann hadhlóthar thú, thú féin, agus do cháirde uile, dar thairrghir tú bréaga.

7 ¶ O a TIGHEARNA, do mheall tú mé, agus do bhí mé meallta: is treise thú ná misi, agus rug tú buáidh: atáim a ttarcuine gach áonla, bí gach uile dhuine ag magadh orum.

8 Oir ó nam ar labhair mé, do ghoir mé go hárd, do ghoir mé éigion agus dioghbháil; do bhrigh go ndéarnadh masla dhamhsa do bhréithir an TIGHEARNA, agus magadh, láetheamhuil.

9 Ann sin a dubhairt mé, Ní thiucfa mé thairis, agus ní laibhéara mé ní sá mhó iona aaim. Acht do bhí a *fhocal* an chroidhe amhuil teine loigheach iadhta súas am chnámhuibh, agus do bhí mé coirthe le hiomchar, agus níor fhéud mé *fuireach*.

10 ¶ Oir do chúala mé míochlú mhóráin, eagla air gach áon táobh. Aithris, a *deirid siad*, agus aithreosaimne é. Atá mo lucht aitheanta uile ag foraire air mo bhacúighe, *gha rádh*, Do bteidir go meallfuidhe é, agus béuraimne buáidh air, agus do dhéanam ar ndioghaltas air.

11 Acht atá an TIGHEARNA liomsa mar áon cumhachtach úathbhásach: uimesin tuislightid luchd mingbreama, agus ní bhéuruid buáidh: agus biáidh náire mhór orra; oir ní bhéuruid siad biseach: ní dearmodthar go bráth a milleadh síorruidhe.

12 Acht, a TIGHEARNA na slógh, dhearbhus an síreun, agus do chí na dúbháin agus an croidhe, faicim do dhioghaltas orra: oir as duit descuil mé mo chóis.

13 Canuidhsí don TIGHEARNA, moluidh

an TIGHEARNA: Óir do sháor sé anum an bhoichd ó láimh luchd déanta a nuile.

14 ¶ *Go madh* malluighthe an lá iona rugadh mé, narab beannuighthe an ló a rug mo mháthair mé.

15 *Go madh* malluighthe an té thug scéula chum mo athar, gha rádh, Rugadh leanamh mic dhuit; agá dhéanamh ro luathgháireach.

16 Agus bíodh an fearsin mar ná caithreachaibh do seriois an TIGHEARNA, agus nach déarna aithrige: agus cluineadh sé an chomhairc ar maidin, agus an gháir san meadhón laoi;

17 Do bhrígh nar mharbh sé misi ón mbroinn; nó go mbeith mo mhathair na huáigh agam, agus a brú do bheith torrach orum a ccomhnuidhe.

18 Cred fá tfaínic mé amach as an mbroinn dfaicsin saothair agus doilghis, chor go ccriochnochthaóí mo láethe maille re náire?

CAIB. XXI.

Diarr Ieremiah ó Dhía, ar an bpobal umhlughadh do Nebuchadressar, neach ar iadh le campa iad.

AN focal noch tháinic chum Ieremiah ón TIGHEARNA, a núair do chur an rígh Sedeciah chuige Passur mhac Melchiah, agus Sephaniah mhac Maaseiah an sagart, gha rádh,

2 Ceastnuigh, farruim dathchuinge ort, ris an TIGHEARNA air ar soinne; (óir atá Nebuchadressar rígh na Babilóine ag déanamh cogaidh oruim); má ní an TIGHEARNA rinna do réir a uile oibreach iongantach, go rachuidh sé súas uáinn.

3 Ansin a dubhairt Ieremiah ríu, Is marso a déarthaóir re Sedeciah,

4 Is marso a deir an TIGHEARNA Día Israel; Féuch, fillfidh mé ar aís na hairm chogaidh atá an bhur lámhuibh, lé troidthí a naghaidh rígh na Babilóine, agus a naghaidh na Ccaldeánach, noch shuighios bhur dtimchioll taobh amuigh do na balladhuibh, agus cruinneochá mé iad a lár na caithreachso.

5 Agus troidfidh mé féin bhur naghaidh maille ré láimh sínte amach agus le rígh láidir, eadhon a bhfeirg, a mbuile, agus a ndíbhfeirg mhóir.

6 Agus buáilfidh mé muinntir na caithreachso idir dhuine agus bheathach: do gheabuid siad bás do phláigh mhóir.

7 Agus na dhíáigh sin, a deir an TIGHEARNA, seachóduigh mé Sedeciah rígh Iúdah, agus a sheirbhísigh, agus na daoine, agus an mhéid do fágbhadh annsa chathruighsi ón bpláigh, ón cclóidheamh, agus ón ghorta, a láimh Nebuchad-ressar rígh na Babilóine, agus a láimh a uáinnhad, agus a

láimh na ndaoine íarras a mbás: agus buáilfidh sé iad le fáobhar an chloidhimh; ní choigeoluidh sé iad, ní mó bhás trúaighe, nó trócaire aige dhóibh.

8 ¶ Agus a déara tú ris an bpobalso, Is marso a deir an TIGHEARNA; Féuch, do chuir mé romhuibh slighe na beatha, agus slighe an bháis.

9 Na dhíáigh annsa chathruighsi éugfuidh sé ris an cclóidheamh, agus ris an ngorta, agus ris an bpláigh: acht mairfidh an té rachas amach, agus thuitfios chum na Ccaldeánach champuighios oruibh, agus bíaidh a bheatha aigesion mar éadail.

10 Óir do chuir misi maghaidh a naghaidh na caithreachso chum uile, agus ní chum maiteasa, deir an TIGHEARNA: do béarthar a láimh rígh na Babilóine í, agus loiscfidh sé í lé teine.

11 ¶ Agus do tháobh tighe rígh Iúdah, eistigh breithir an TIGHEARNA;

12 A thigh Dháibhi, is marso a deir an TIGHEARNA; Déan breitheamhnus ar maidin, agus tárthuigh an té do milleadh amach as láimh an mhilltéora, deagla go rachadh mfearg amach amhuil teine, agus go loiscfeadh chor nach bhféadfadh áonduine a múchadh, do bhrígh uile bhur ngníomh.

13 Féuch, atáim ad aghaidh, a áitreabh-uigh an ghleanna, agus chairge an réitigh a deir an TIGHEARNA; noch a deir, Cía thiucfas a nús ar naghaidh? nó cía rachus ann ar ttightheibh?

14 Acht smaichteocha mé sibh do réir sochair bhur ngníomh, a deir an TIGHEARNA: agus lasfam mé teine iona fhoraóissín, agus loiscfidh sé a nuile ní na thimchioll fa ccaúirt.

CAIB. XXII.

Comhairle ataoibh leanmhúin na córa; noch is buaine, 10 no fuil úasol, 13 tighe úallach, 20 no neart rí.

IS marso a deir an TIGHEARNA, Imthigh síos go tigh rígh Iúdah, agus labhair an focalsa annsin,

2 Agus abair, Eist briathra an TIGHEARNA, a rígh Iúdah, noch shuighios ar chathaóir Dháibhi, thusa, agus do sheirbhísigh, agus do mhuinntir théid a steach annsa geatadhuibh.

3 Is marso a deir an TIGHEARNA; Déanuidh breitheamhnus agus fireantach, agus saoruidh an díoghbhálach as láimh an díbhfeirgidh: agus nadéanuidh éagcóir, na déanuidh éigíon ar an ccoimhthigheach, ar an ndílleachda, no air an mbaintreach-uigh, agus ná dóirtidhe fuil neimhchiontach annsa náitsí.

4 Óir má nithí an nise dháiríribh, annsin tiucfa a steach a ngeatadhuibh an

tighesi ríghthe ag suidhe ar chathaóir Dháibhi, ag marcúigheacht a gcarbadiuibh agus ar eachuibh, é féin, agus a sheirbhísi-igh, agus a mhuinntir.

5 Acht muna néistidhe na briathraso, mionnuighim thríom fein, a deir an TIGH-EARNA, go mbiaidh an tighse na fhásach.

6 Óir is marso a deir an TIGHEARNA ré tigh rígh Iúdah; Is tú Gilead agamsa, agus ceann Lebanon: *acht* go deimhin do dhéana mé fásach dhíot, agus caithreacha ann nach mbiaidh áitreabbhadh.

7 Agus gléusfa mé millteóiridhe ad aghaidh, gach uile dhuine le na airm: agus géarrfuid siad síos do shéadair toghtha, agus teilgid san teine *iúd*.

8 Agus géabhuid mórán Rineadhach tar an ceathruighsi, agus a déaruid siad gach aonduine re na chomharsain, Cred fa ndéarna an TIGHEARNA marso ris an ceathruigh mhóirsi?

9 Ansin freagoruid siad, Do bhrígh gur thréigiodar cunnradh an TIGHEARNA a Ndia, agus gur adhradar dée oile, agus go ndéarnadar seirbhís dóibh.

10 ¶ Ná guilidhsi arson an mhairbh, agus ná caóimidh é: *acht* guilidh go géur ar son an té imthighios: Óir ní thiucfa sé ní sa mhó, ní fhaicfidh sé a thír dhúthaigh.

11 Óir is marso a deir an TIGHEARNA a taobh Shallum mhic Iosiah rígh Iúdah, noch do ríoghaidh a náit Iosiah a athair, noch do chuaidh as a náitsi; Ní fhillfidh sé ann ní sa mó:

12 Acht do gheabha sé bás anusa náit a rugadar a láimh é, agus ní fhaicfidh sé an tírsi ní is mó.

13 ¶ A mhairg don tí do ní foirgneadh a thighe re héiceart, agus a sheomradha lé héaccóruibh; ghlacus seirbhís a chomharsan gan túarustal, agus nach ttabhair dhó ar son a sháothair;

14 Noch a deir, Do dhéana mé dhamh tigh fairsing agus seomradha leathna, agus ghearras tuinneoga amach dhó; agus chumhduighios le séadar é, agus phindealas é lé bhernilion.

15 An mbia tú ad rígh, do bhrígh go cclóduighionn tú thú féin ann séadar? nach ar ith, agus nach ar ibh hathair, agus nach déarmuidh sé breitheamhnus, agus ceart, annsin do *bhádhas* go maith aige?

16 Do rinne sé breitheamhnus ar chúis an bhoicht agus a neasbhuighidh; annsin do *bhádhas* go maith aige: nach ar bhé so mairi daithniughadh? a deir an TIGH-EARNA.

17 Acht ní bhfuilid do shúilesi nó do

chroidhe achd ar son do shainte féin, agus do dhórtadh fola neimhchiontuighe, agus chum sáruighe, agus foiréigin, du dhéanamh.

18 Uimesin is marso a deir an TIGH-EARNA a ttáobh Iehoiacim mhic Iosiah rígh Iúdah; Ní chaóinid siad é, Uch a dhearbhráthair! nó, Uch a dheirbhshiur! ní chaóinid ar a-shon, Uch a thighearna! nó, Uch a ghlóirsion!

19 Adhlóchthar é le hadhlacadh assail, ar na tharruing agus ar na theilgion amach tar gheatadhuibh Ierusalem.

20 ¶ Imthigh sísi riot ann do shonus; éigh; agus tóg sías do ghúth ann Básan, agus comhairc ó na slighthibh: óir do scriosadh háos grádha uile.

21 Do labhair sísi riot ann do shonus; *acht* a dúbhairt tú, Ní éistfidh mé. *Do bé* so do bhéasa ód óige, nach ar úmbluigh tú dom ghúth sa.

22 Iosuidh an gháoth sías hinnbhior uile, agus imeochuid háos grádha a mbraighdionas: go deimhin annsin biaidh tusa náireach agus claidhte ar son huile chiontadh.

23 O áitreabbach Lebanon, do ní do nead a séadruibh, ciodh a ghrásamhla bhias tú a nuair thiucfas na doighthe ort, an phían amhuil bean ré niodbnuibh!

24 *Fa* mar mhairim, a deir an TIGH-EARNA, gidh go mbiaidh Coniah mhac Iehoiacim rígh Iúdah na shignéid ar mo dheasláimh, thairis sin do thairreongainn as sin thú;

25 Agus do bhéara mé thú a láimh na muinntire íarrus do bhás, agus a láimh na *druinge* a bhfuil eagla a ngnúise ort, eadhon a láimh Nebuchadressar rígh ná Babilóine, agus a láimh na Ccaldeánach.

26 Agus teilgidh mé amach thú, agus do mhathair noch do rug thú, go tír oile, nach innte rugadh thú; agus annsin do gheabhathaóí bás.

27 Acht ní fhillfid siad, chum na tíre ionar mían léo fillleadh.

28 An é an fearso Coniah an tiodhal briste tarcuísneach? an soitheach gan dúil ar bith ann é? cred as ar teilgeadh amach iad, é féin agus a shliocht, agus ar teilgeadh iad don tír nach aithnid dóibh?

29 O a tháluimh, a tháluimh, a tháluimh, cluin bríathra an TIGHEARNA.

30 Is marso a deir an TIGHEARNA, Scriobhuidhsi an fearso gan chlainn, duine nach béara biseach iona láethibh: óir ní budh deighbhisigh aoineach dá shliocht, ag suighe air chathaóir Dháibhi, agus ag riaghlughadh ní as mó ann Iúdah.

CAIB. XXIII.

*Cruinneochaidh Dia fuighioll a thréada,
4 agus cuiridh buachaille os a ccionn,
5 agus Críod na ard-aodhair.*

AMHAIRG do na háodhairibh sgriosas agus sgabus caoirigh minbhírl a deir an TIGHEARNA.

2 Uimesin is marso a deir an TIGHEARNA Dia Israel a naghaidh na náodhair-eadh bhíathas mo phobal; Do scababhair mo thréud, agus do dhíbreabhair seachad iad, agus níor fhiosruigheabhair iad: féuch, digheola misi oruibhsí uile bhuir ngníomh, a deir an TIGHEARNA.

3 Agus cruinneocha mé fuighioll mo thréada as gach uile thír ann ar dhíbir mé iad, agus do bhéara mé a rís iad dá máinreachaibh; agus béid siolmhar agus foirlionfuid siad.

4 Agus cuirfe mé súas áodhaireadh ós a ccionn noch bheathochus iad: agus ní bhéid eaglach ní sa mó, ní bhéid anbhfann, agus ní bhíaidh easbhuigh orra, a deir an TIGHEARNA.

5 ¶ Féuch, tiuicfaid na láethe, a deir an TIGHEARNA, iona ttoigfe mé do Dháibhi Beangan firéunta, agus righfidh Rígh, agus béara sé buaidh, agus do dhéana sé breitheamhnus agus ceart annsa talamh.

6 Táirtheóchtar Iúdah iona láethibhsion, agus coimhneochuidh Israel a ndóthchus: agus isé so ainm re ngoirfighear é, AN TIGHEARNA AR BHFIREUNTACHT.

7 Agus ar a nadhbharsin, féuch, tiuicfaid na laethe, a deir an TIGHEARNA, nach aibeoruid siad ní sá mhó, Mairidh an TIGHEARNA, noch thug a níos clann Israel as crích na Héigipte;

8 Acht, Mairidh an TIGHEARNA, noch thug a níos agus do thréoruigh sliocht tighe Israel amach as an dtír thuáigh, agus as gach uile thíortha ionar dhíbir mé iad; agus coimhneochuid siad iona ndúithche féin.

9 ¶ Atá mo chroidhe ionnam a stigh briste, do bhrígh na bhfágh, criothnuighid mo chnámha uile; is cosmhúil ré fear meisce mé, agus is cosmhúil re fear noch do chlaoidhighe fion mé, do bhrígh an TIGHEARNA, agus do bhrígh bhriathar a náomhthachta.

10 Oir atá an fearann lán dadhaltrannachaibh; oir caoidhighe an tír do bhrígh mionnadh; do tiormuigheadh súas áit mhianghusach a nfásaigh, agus is olc a ccúrsa, agus ní ceart a neart.

11 Oir atá an fáigh agus an sagart araan neimhdhiadha; aseadh, ann mo thigh fuair mé a néigceart, a deir an TIGHEARNA.

12 Ar a nadhbharsin biáidh a slighe dhóibh amhuil *slighthe* sleamhna annsa dorchadus: díbeorthar ar a nagháidh iad, agus tuitfidh annsin: oir do bhéara misi olc orra, eadhon bliadhuin a bhféuchana, a deir an TIGHEARNA.

13 Agus do chonnaire mé amadanacht a bhfaighibh Shamária; do thairrghireadar tre Bhaal, agus thugadar ar mo phobal Israel earráid do dhéanamh.

14 Do chonnaire mé fós a bhfaighibh Ierusalem ní adhfúathmhar: do níd adhaltrannas, agus siubhluighid a mbréaguibh, neartuighid fós lámha lucht na míghníomh, go nach bhfilllean áondúine ó na olc: atáid uile dhamhsa amhuil Sodom, agus a háit-reabhthuigh amhuil Gomorrah.

15 Uimesin is marso a deir TIGHEARNA na slógh a táobh na bhfágh; Féuch, beathocha mé iad lé murnónta, agus do bhéara mé orra uisge domblais dól: oir do chuáidh neimhdhiaghachd amach ó fháighibh Ierusalem tres an dúthaigh uile.

16 Is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Na héistigh re bríathruibh na bhfágh thairrghirios díbh: do níd siad diomhaóin sibh, labhruidh fis a ccroidhe féin, agus ní has béul an TIGHEARNA.

17 A deirid siad a ccomhnuidhe ris a ndruing tharcuisnighios mé, A dúbhairt an TIGHEARNA, Do gheabhthaoi síothcháin; agus a deirid siad re gach aon dá siubhluighionn do réir smuáineadh a chroidhe féin, Ní thiucfuidh olc ar bith oruibh.

18 Oir cía sheas a ccomhairle an TIGHEARNA, agus do chonnaire agus do chúaluidh a bhriathar? cía chomharthuigh a bhriathar, agus do chúaluidh í?

19 Féuch, do chuáidh gaoth ghuáirdéain amach ón TIGHEARNA a ndíbhfhéirg, eadhon gaoth gharbh ghuáirdéain: tuitfidh sí go doilghiosach ar cheannuibh na ndrochdhaóine.

20 Ní fhillfidh fearg an TIGHEARNA, nó go ccrochnuighid sé, agus go coimhlonuighid sé smuaintighthe a chroidhe: measfuidhesi sin go diongmhalta annsa láethibh déighionacha.

21 Ní misi do chuir na fáighesi uaim, gidheadh do rithiodar: níor labhair mé riu, gidheadh do thairrghireadar.

22 Acht da seasaidis ann mo chomhairlesi, agus go ttiubhraidís ar mo dhaóinibh mo bhriathra déisteachd, annsin dfillfedis iad ó na ndroichslighe, agus ó uile a ngníomh.

23 An Día a ngar misi, a deir an TIGHEARNA, agus nach Día mé a bhfad uait?

24 An bhféadann áondúine é féin dfolach a náitibh uaigneacha nach bhfaictidh misi é? a deir an TIGHEARNA. Nach lionomsa neamh agus talamh, a deir an TIGHEARNA.

25 Do chúala mé cred a dúbhradar na faighe, noch thairrghirios bréaga ann mainmsi, gha rádh, Daisling mé, daisling mé.

26 Ga fad bhías so a gcroidhthibh na bhfágh thairrghirios bréaga? a seadh, *atáid* na bhfaighibh ceilge a croidhe féin;

27 Noch shaóileas a thabhairt ar mo phobal mainm do dhearmad le na naislingthibh noch innisios gach áonduine da chomharsoin, amhuil do dhearmadar a naithre mainm ar son Bhaal.

28 An faigh agá mbí aisling, inniseadh aisling; agus an té agá bhfuil mfocalsa, labhradh sé mo bhriathar go firinneach. Cred é buáin na cátha ris an ccruithneacht? a deir an TIGHEARNA.

29 Nach *bhfuil* mo bhriatharsa cosmhuil re teine? a deir an TIGHEARNA; agus cosmhuil ré hórd bhrisios an charruic na blodhuibh?

30 Uimesin, féuch, a deir an TIGHEARNA, atáimsi a naghaidh na bhfágh, ghadas mo bhriathra gach aon díobh ó na chomharsoin.

31 Féuch, atáim a naghaidh na bhfágh, a deir an TIGHEARNA, bhláthuighios a teanga, agus a deir, A dúbhairt sé.

32 Féuch, atáim a naghaidh na druinge thairrghirios brionglóide bréagacha, a deir an TIGHEARNA, agus innisios iad, agus do bheir ar mo phobal seachránughadh le na mbreaga, agus le na néatruime; agus ní misi do chuir uáim iad, nó daithin díobh: ar a nadhbharsin ní thairbheochuid siad don phobalso ar éanchor, a deir an TIGHEARNA.

33 ¶ Agus a nuair fhiafrochus an pobalso, nó faigh, nó sagart, díotsa, gha rádh, Cred é ualach an TIGHEARNA? déara tú riu annsin, Cred an tualach? Eadhon tréigfidh mé sibhse, a deir an TIGHEARNA.

34 Agus ar son a nfágha, agus an tsagairt, agus an phobail, a déarus, Ualach an TIGHEARNA, cúairteocha mé ar an fhearsin agus a thigh.

35 Is marso a déarthaóisi gach uile dhuine re na chomharsoin, agus gach áon re na dhearbhrathair, Cred do fhreagair an TIGHEARNA? agus, Cred a dúbhairt an TIGHEARNA?

36 Agus ní thiucfuidhe thar ualach an TIGHEARNA ní sa mhó: óir budh ualach do gach áonduine a fhocal féin; óir do chláonabbhair briathra an Dé bhí, TIGHEARNA na slógh ar Ndiáne.

37 Is marso a déara tú ris an bhfaigh, Cred do fhreagair an TIGHEARNA dhuit? agus, Cred do labhair an TIGHEARNA?

38 Acht ó dearthaóisi, Ualach an TIGHEARNA; uimesin is marso a deir an

TIGHEARNA; Do bhrigh go nabarthaóí an focalso, Ualach an TIGHEARNA, agus gur chuir misi fios chugaibh, gha rádh, Ní aibeorthaóí, Ualach an TIGHEARNA;

39 Ar a nádhbharsin, féuch, Misi, eadhon Misi dearnoda mé sibh thríd amach, agus tréigfidh mé sibh, agus an chathair thug mé dhaóibh féin agus da bhur naithribh, agus *teilgfidh* mé amach as mo lathair sibh:

40 Agus do bhéara mé scannail shíorruideh oruibh, agus náire shíothbhúan, nach dearmodthar.

CAIB. XXIV.

Taisbeanuid figeadha maithe ná daóine umhla, do fillas ó bhruid: 8 agus droichfhigeadh, Sedeciah agus an drong chlaoidhtear.

DO thaisbéin an TIGHEARNA dhambsa, agus, féuch, do cuireadh dhá chliabh figeadh as coinne theampuill an TIGHEARNA, a ndiaigh Nebuchad-ressar righ na Babilóine do bhreith Ieconiah mhic Iehoiacim righ Iúdah leis a láimh, agus prionnsadha Iúdah, maille ris na saoruibh, agus leis na gaibhuibh, ó Ierusalem, agus rug leis don Bhabilóin iad.

2 Do bhádar figeadha maithe a celiabh dhiobh, eadhon cosmhuil ris na figibh bhíos abuidh ar tús; agus an cliabh oile iona rabhadar figeadha ro olca, nach ar bhéidir dithe, air a nolgus.

3 Ann sin a dúbhairt an TIGHEARNA riomsa, Cred do chí tú, a Ieremiah? Agus a dúbhairt misi, Figeadha; na figeadha maithe, ro maithe; agus na droichfhigeadh ro olca, nach béidir dithe, air a nolgus.

4 ¶ Tháinic a ris bríathar an TIGHEARNA chugam, dha rádh,

5 Is marso a deir an TIGHEARNA, Día Israel; Amhuil na figeadh maitheisi, is marsin aideomhus misi an lucht rugadh ar siubhal a láimh do Iúdah, noch do chuir mé amach as a náitsi go tír na Ccaldéanach ar mhaith riu.

6 Oir cuirfidh mé mo shúile orra ar mhaith, agus do bhéara mé don dúthaighsi a ris iad: agus cuirfidh mé súas iad, agus ní thairreonga mé síos iad; agus pláinn-deocha mé iad, agus ní thairreonga mé a níos iad.

7 Agus do bhéara mé croidhe dhóibh dom aithniughadh, gur mé an TIGHEARNA: agus béid na bpobal agamsa, agus bíáidh misi an Dhiá acasan: óir fillid siad chugam maille re na nuile chroidhe.

8 ¶ Agus amhuil na droichfhigeadh, nach féidir dithe, air a nolgus; (go deumhin is marso a deir an TIGHEARNA,) Is amhluigh sin sheachódus mé Sedeciah righ

Iúdah, agus a phrionnsadha, agus an chuid oile do Ierusalem, atá dfuighioll ann sa tír, agus an drong chomhnuighios a gcrích na Héipte:

9 Agus seachóduigh mé iad chura a náithrughadh go huile rioghachdaibh na talmhan chum a ndochair, dá mbeith na scannail agus na seanfhocal, na magadh agus na mallughadh, annsna huile áitibh a ndibéora mé iad.

10 Agus cuirfidh mé an cloidheamh, an ghorta, agus an phláigh, iona measc, nó go scriostar iad as an t-talamh thug mé dhóibh féin agus dá naithribh.

CAIB. XXV.

Tairrgir ar bhrúid Iúdah, 12 scrios Bhabiloin, 15 agus bhualadh na gcineadhach.

AN bhriathar noch tháinic go Ieremiah a taobh phobail Iúdah uile annsa cheathramhadh bliadhuin do Iehoiacim mhac Iosiah rígh Iúdah, ba hé sin an chéidbhliadhuin do Nebuchadressar rígh na Babilóine;

2 Noch do labhair an fáigh Ieremiah re pobal Iúdah uile, agus ré muinntir Ierusalem uile, gha rádh,

3 On treas bliadhain déug do Iosiah mhac Amon rígh Iúdah, eadhon go nuige an lása, (sé sin an treas bliadhain fithchiod,) tháinic focal an TIGHEARNA chugamsa, agus do labhair mé ribhsi, ag mochéirghe agus ag labhairt; acht níor éisteabhair.

4 Agus do chuir an TIGHEARNA chug-aibh a uile sheirbhísigh na fáighe, ag éirghe go moch agus dá ccur úadh; acht níor éisteabhairse, ní mó do chláonabhair bhur celúas do chluinsion.

5 A dábhradarsan, Fillidhsi anois gach áon aguibh ó na dhroichshlighe, agus ó olc bhur ngíomh, agus áitreabhuidh annsa tír thug an TIGHEARNA dhibh féin agus dá bhur naithribh go saoghal na saoghal:

6 Agus ná himthighidh a ndiáigh dée oile dfoghnamh dhóibh, agus dá nadhradh, agus ná brostuighidhe misi chum feirge lé hoibreachaibh bhur lámh; agus ní dheana mé dochar ar bith dhíbh.

7 Gidheadh níor éisteabhair ríom, a deir an TIGHEARNA; chor go ccoirreochadh sibh mé chum feirge lé hoibreachaibh bhur lámh chum bhur ndochair féin.

8 ¶ Uimesin is marso a deir TIGHEARNA na slógh; Do bhrígh nár éisteabhair mo bhriathra,

9 Féuch, cuirfidh mé uáim agus glacfa mé muinnteara an tuáisceirt uile, a deir an TIGHEARNA; agus Nebuchadressar rígh na Babilóine, mo sheirbhíseach, agus do bhéara mé a naghaidh na tírese iad, agus

a naghaidh a háitreabhthach, agus a naghaidh na ccineadhach so uile timchioll fa ccaúirt, agus scriosfuidh mé thríd amach iad, agus do dhéana mé úathbhás díobh, agus sgige, agus fásach siorruidhe.

10 Tuilleamh oile bhéara mé úatha gúth an tsúgartha, agus gúth na luathgháire, gúth a nfr núadhpósta, agus gúth na mná núadhpósta, tormán na brón muilian, agus solus na coimle.

11 Agus bíaidh an talamhso uile na fhásach, agus na úathbhás; agus foigheonuid na cineadhacha do rígh na Babilóine seachdmhoghad bliadhan.

12 ¶ Agus tinfaidh a ccrích, a núair choimhlíontar seachtmhoghad bliadhan, bhéara mé ccaúirt ar rígh na Babilóine, agus air an ccineadhso, a deir an TIGHEARNA, do bhrígh a néigceirt, agus air dhúthaigh na Ccaidéanach, agus do dhéana mé fásach síothbhán díobh.

13 Agus do bhéara mé air an t-talamhsin muile bhriathra noch do labhair mé na naghaidh, eadhon a nuilení dá bfuil scríobhtha annsa leabharso, noch do thairrgir Ieremiah a naghaidh na ccineadhach uile.

14 Oir foigheonuid mórán cineadhach agus ríghthe móra dhóibh féin díobhsan mar an cceádna: agus cúiteochuid riu do réir a ngíomh, agus do réir oibreach a lámh féin.

15 ¶ Oir is marso a deir an TIGHEARNA Día Israel ríomsa; Glac cupán fíona na dibhfheirgesi as mo lámh, agus tabhair ar na huile ccineadh, gus a ccuirfe misi thú, ól de.

16 Agus iobhuid é, agus ccoirreochthar iad, agus béid ar buile, do bhrígh an chloidhimh chuifrios mé iona measg.

17 Annsin do ghlac misi an cupán as lámh an TIGHEARNA, agus thug mé ar na ccineadhachaibh uile a ól, chum ar chuir an TIGHEARNA mé:

18 *Mar atá* Ierusalem, agus caithreacha Iúdah, agus a ríghthesin, agus a prionnsuidhe, do dhéanamh fásaigh dhíobh, agus úathbháis, agus magaidh, agus malluighthe; mar atá a nuigh;

19 Phárao rígh na Héipte, agus a sheirbhísigh, agus a phrionnsadha, agus a dhaoine uile;

20 Agus na daoine cumaisc uile, agus uile ríghthe thíre Us, agus uile ríghthe thíre na Bphilistíneach, agus Ascelon, agus Assah, agus Ecron, agus fuighioll Asdod,

21 Edom, agus Moab, agus clann Ammon,

22 Agus uile ríghthe Tíor, agus uile ríghthe Sídon, agus ríghthe na noileán noch atá taobh thall dfairge,

23 Dedan, agus Tema, agus Bus, agus gacha bhfuil annsa corruibh is faide amach,

24 Agus uile ríghthe na Harábia, agus uile ríghthe na muinntire cumúiscthe áitreabhus annsa díothramh,

25 Agus uile ríghthe Simri, agus uile ríghthe Elam, agus uile ríghthe na Méidianach.

26 Agus uile ríghthe an tuáisceirt, a gcein agus a bhfogus, ó áon go chéile, agus uile rioghachda an domhuin, noch atá ar ghnúis na talmhan: agus íobhuidh rígh Sesach na ndiáigh so.

27 Ar a naddbharsin a déura tú ríu, Is mar so a deir TIGHEARNA na slógh, Día Israel; Ibhidh, agus bíthí ar meisce, agus sceithidh, agus tuitidh, agus na héirghidhe ní as mhó, do bhrígh an-chloidhimh chuirfeas mé bhur measc.

28 Agus is amhluigh bhias, má dhúiltuid an cupán do ghlacadh as do láimh dá ól, annsin a déara tú ríu, Is marso a deir TIGHEARNA na slógh; Go deimhin íobhthuidhse.

29 Oir, féuch, tosuighimse ar olc do thabhairt air an ceathruigh noch goirtheair ann maidm, agus an mbia sibhsi go hiomlán gan smachdughadh? Ní bheithí gan smachtughadh: óir goirfiodsa air chloidhiomh chum uile áitreabhthach na talmhan, a deir TIGHEARNA na slógh.

30 Ar a naddbharsin tairrghir thusa na naghaidh na briathraso uile, agus abair ríu, Níallfuidh an TIGHEARNA ó nárd, agus laibheóruidh sé ó na áitreabh náomhtha, beicfidh sé go cúmhachdach ar a áit chomhnuidhe; agus do bhéara sé gáir, amhuil an drong bhrúighios na tarpainne, a naghaidh uile áitreabhthach na talmhan.

31 Tiucfaidh tormán go himlibh na talmhan; óir atá imreasan ag an TIGHEARNA ris na cineadhachaibh, taigeoruidh sé ris a nuile fheoil, do bhéara sé an dream atá go holc, don chloidheamh, a deir an TIGHEARNA.

32 Is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Féuch, rachaidh olc amach ó chineadh go cineadh, agus tóigfighear gáoth mhór súas ó imlibh na talmhan.

33 Agus béid maírbh an TIGHEARNA an lá sin ó chorr don talamh go nuige an ccuir oile don talamh: ní chaoinfighear iad, ní chruinneochthar iad, ní mó adhlóthar iad; béid na naóiteach air an ttalamh.

34 ¶ Níalluidhsi, a thréaduighe na ccáorach, agus éighidh; agus unfuirtighe sibh féin a luaithreadh, a dhrong is prinnsiopallta don tréud: óir do coimhlíonadh láethe bhur náir agus bhur nionscaóilte; agus tuitfidhe amhuil soitheach dúil-eamhuil.

35 Agus ní bhiáidh conair teithmhe ar bith ag na háodhairibh cáorach, nó ag an ccuid is féarr do na tréaduighibh ar dul as.

36 Cluinfighear nuáill éighimh an tréaduighe, agus gúbha thogha an tréada: óir do mhill an TIGHEARNA a ninnbhior.

37 Agus atáid na háite comhnuidhe síothchánta, ar na ngearradh síos tre fheirg fhíochmhair an TIGHEARNA.

38 Do thréig sé a dhíon, amhuil an leomhan: óir atá a tír úaigneach tre dhíbhfhéirg an mhillteora, agus tré a fheirg fhíochmhairsion.

CAIB. XXVI.

Jeremiah a lámh arson na firinne inniseadh go follas, 16 do sháoradh le daoineibh cráibhteacha é.

ATTOSACH rioghachta Iehoiacim mhic Iosiah rígh Iúdah tháinic an briatharso ón TIGHEARNA, gha rádh;

2 Is marso a deir an TIGHEARNA, Seas a ccúirt thighe an TIGHEARNA, agus labhair ré huile chaitreachaibh Iúdah, noch thig go tigh an TIGHEARNA dadhradh, na huile bhriathra aitheonus misi dhíot do labhairt ríu; na laghduigh áon fhocal.

3 Má éistid siad riot, agus go bhfillfidh gach áonduine ó na dhroichshlighe, chor go mbia aithreachus orumsa fa nolc, do thionnscuin mé do dhéanamh orra tre olcus a ngníomh.

4 Agus a déara tú ríu, Is marso a deir an TIGHEARNA; Muna númhluighthí dhamhsa do shiubhal ann mo dhligheadh, noch do chuir mé romhuibh,

5 Déisteacht re briathruibh mo sheirbhiseach na faighe, noch do chuir mé chugaibh, aráon ag éirghe air maidin, agus da ccur uáim, aicht níor éisteabhair;

6 Annsin do dhéana misi an tighse cosmhuil ré Siloh, agus do dhéana mé an chathairsi na mallughadh do uile chineadhachuibh na talmhan.

7 Marsin do chúaladar na sagairt agus na faighe agus an pobul uile Jeremiah ag rádh na mbriatharso a tigh an TIGHEARNA.

8 ¶ Anois tárla, a nuáir do chríochnuigh Jeremiah do labhairt ar a nuile ní dar aithin an TIGHEARNA dhe do rádh ris an bpobal uile, gur ghlacadar na sagairt agus na faighe agus an pobal uile é, ga rádh, Go deimhin cuirfighear chum báis thú.

9 Cred fár thairrghir tú a nainm an TIGHEARNA, gha rádh, Bíaidh an tighso cosmhuil re Siloh, agus bíaidh an chathairsi uaigneach gan áitreabhthach? Agus do chruinnigh an pobal uile a naghaidh Jeremiah a tigh an TIGHEARNA.

10 A nuáir do chúaladar prionnsadha Iúdah na neithesi, annsin thangadar súas ó thigh an rígh go tigh an TIGHEARNA, agus do shuighedar síos a ndul a steach an gheata nuaidh thighe an TIGHEARNA.

11 Ann sin do labhradar na sagairt agus na faighe ris na prionnsadhuibh, agus ris an bpobal uile, dha rádh, *Atá breathamhnus báis air an bhfearso*; óir do thairrghir sé a naghaidh na caithreachso, mar do chúalabhair lé bhur cclúasaibh.

12 ¶ Annsin do labhair Ieremiah ris na prionnsadhuibh uile, agus ris an bpobal, ag rádh, Do chuir an TIGHEARNA misi dfaigheadóireacht a naghaidh an tighese, agus a naghaidh na caithreachso na huile bhriathra do chúalabhair.

13 Uimesin a nois leasuighidh bhur slighthe agus bhur ngníomha, agus umhlúighidh do ghúth an TIGHEARNA bhur Ndia; agus bíaidh aithreachuis air an TIGHEARNA ó nolc dfaugair sé bhur naghaidh.

14 Ar mo shonsa, féuch, átaim ann bhur láimh: déanuidh riom mar is féarr, agus mar is iomchubhaidh do chíor dhibh.

15 Acht bíodh a fhios aguibh go dearbhta, má chuirthí misi chum báis, go ttiubharthaóí go deimhin fuil neimhchiontach oruibh féin, agus air an ccaithreachuis, agus air a háitreabbthacnaibh: óir go firinnioch do chuir an TIGHEARNA misi chuguibh do labhairt na mbriatharso uile ann bhur cclúasaibh.

16 ¶ Annsin a dúbhradar na prionnsadha agus an pobal uile ris na sagartuibh agus ris na faighibh; Ní cóir an fearso do chuir chum báis: óir do labhair sé rinn a nainm an TIGHEARNA ar Ndia.

17 Ann sin déirigh súas cuid do shean-óiribh na tíre, agus do labhradar re huile oireachtas an phobail, gha rádh,

18 Do thairrghir Micah an Morasíteach a láethibh Heseciah rígh Iúdah, agus do labhair sé ré muinntir Iúdah uile, gha rádh, Is marso a deir TIGHEARNA na slógh; Treabhthachar Sion *amhuil* machaire, agus do dhéantar caírn do Ierusalem, agus sliabh an tighre mar áitibh arda na foraoise.

19 Ar chuir Heseciah rígh Iúdah agus Iúdah uile chum báis ar aonchor é? nach raibh eagla an TIGHEARNA air, agus nach ar iarr sé an TIGHEARNA, agus nach ar bhaitreach leis an TTIGHEARNA an tolc dfaugair sé na naghuidh? Marso do dhéanamaoisne olc mór a naghaidh ar nanmann.

20 Agus do bhí fós óglach do thairrgir a nainm an TIGHEARNA, Uriah mhac Semaiah do Chiriat-iearim, noch do thairghir a nadhuigh na caithreachso agus a naghaidh na tíreso do réir uile bhriathra Ieremiah:

21 Agus a nuair do chúaluidh Iehoiacim an rígh maille re na dhaóinibh cumhachtacha uile, agus na prionnsadha uile, a bhriathra, diarr an rígh a chur chum báis:

agus an tan do chúaluidh Uriah sin, do bhí sé eaglach, agus do theith sé, agus do chuaidh sé don Négipt;

22 Agus do chuir Iehoiacim an rígh daóine don Négipt, Elnatan mhac Achbor, agus daóine áirigh maille leis don Négipt.

23 Agus thugadar Uriah amach as an Négipt, agus rugadar go Iehoiacim an rígh é; noch do mharbh leis an ccloidheamh é, agus do theilg a chorp marbh a nuáighibh na ndaoine gcoitchionn.

24 Thairis sin do bhí lámh Ahicam mhic Saphan ré Ieremiah, go nach ttiubhraidís é a láimh an pobail dá chur chum báis.

CAIB. XXVII.

Ath-thairrgir ar dhaóirsine Iudah, agus righeuchda oile.

ATTOSACH rioghacht Iehoiacim mhic Iosiah rígh Iúdah, tháinic an focalso go Ieremiah-ón TIGHEARNA, gha rádh,

2 Is marso a deir an TIGHEARNA ríomsa; Déan dhuit féin cuibhreach agus cuingeach, agus cuir air do mhuineal iad,

3 Agus cuir iad go rígh Edom, agus go rígh Mhoab, agus go rígh na Namoriteach, agus go rígh Tior, agus go rígh Sidon, lé láimh na tteachta thiucfas go Hierusalem go Sedeciah rígh Iúdah;

4 Agus aithin díobh a rádh ré na maighistribh, Is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Dia Israel; Is marso a déarthaoí ré bhur maighistribh.

5 Do rinne mé an talamb, an duine agus an beathach *atá* air an tgalamb, lem mhórchumhacht agus léim láimh sínte amach, agus thug mé é don tí do chonncas iomchubhaidh dhamh.

6 Agus anois thug mé ná fearainnsi uile a láimh Nebuchadnessar rígh na Babilóine, mo sheirbhíseach; agus thug mé dhó fós beathuighe an mhachaire dfoghnamh dhó.

7 Agus foigheonuid na huile chineadhacha dhó, agus da mhac, agus do mhac a mhacibh, nó go ttí am cinnte a thíre: agus annsin do bhéaraid mórán cineadhach agus ríghthe móra airsin foghnamh dhóibh.

8 Agus tiucfaidh a ccríh, gidh bé cineadh ná rioghacht nach bhfoigheonuidh don Nebuchadnessar chéadnasan rígh na Babilóine, agus nach ccuirfe a muinél fa chuing rígh na Babilóine, smaichteocha misi an cineadhsin, a deir an TIGHEARNA, leis an ccloidheamh, agus leis an ngorta, agus leis an bpláigh, nó go scriosfa mé iad le na láimhsion.

9 Uimesin ná héistighis re bhur bhfaighibh, nó re bhur bhfaistíneachaibh, nó re bhur naislingtheachaibh, nó re bhur ndraóithibh, nó re bhur ngeasadóiribh, labhrus ribh, ghá rádh, Ní fhoigheontuidhe do rígh na Babilóine:

10 Oir is faigheadóireacht bhréige do níd díbh, dá bhur nátharrughadh a bfad ó bhur ndúthaigh; agus go ndíbeoruinnsi amach sibh, agus go rachadh sibh a muga.

11 Acht na cineadhacha do bheir a muineál fa chuing rígh na Babilóine, agus seirbhís do dhéanamh dhó, léigfidh mé dhóibh sin fuireach a ccomhnuidhe ann a ttír féin, a deir an TIGHEARNA; agus saoth-rochuid é, agus coimhneochuid ann.

12 ¶ Do labhair mé fós ré Sedeciah rígh Iúdah do réir na mbriatharso uile, gha rádh, Tugaidh bhur muineál fa chuing rígh na Babilóine, agus oiridh dhó agus da mhuinntir, agus máiridh.

13 Cred as a néagfadh sibh, thú féin, agus do mhuinntir leis an ccloidheamh, leis an ngorta, agus leis an bpláigh, mar do labhair an TIGHEARNA a naghaidh an chinidh nach oirfidh do rígh na Babilóine?

14 Ar a naddhbhar sin ná héistigh re briathruibh na bhflágh a deir sibh, gha rádh, Ní oirfidhe do rígh na Babilóine: oir is faigheadóireacht bréige do níd dhíbh.

15 Oir ní misi do chuir uáim iad, a deir an TIGHEARNA, gidheadh tairrghirid siad bréag ann mainm; chor go ndíbeoruinnsi sibh amach, go rachadh sibh a muga, sibh féin, agus na faighe thairrghirios díbh.

16 ¶ Do labhair mé fós ris na sagartaibh agus ris an bpobal so uile, gha rádh, Is marso a deir an TIGHEARNA; Ná héistigh ré briathra bhur bhflágh fháistineas díbh, gha rádh, Féuch, fillidh soighthidhe thighe an TIGHEARNA a nois go goirid ón Bhabilóin: oir tairrghirid bréag dhíbh.

17 Ná héistigh riu; foghnuidhidh do rígh na Babilóine, agus beithi beó: cred as a bhfuicfidh an chathairse na bán?

18 Acht más faighe iad, agus má atá briathar an TIGHEARNA léo, déanaidís ánois eadarguidhe chum TIGHEARNA na slógh, chor nach ttiaghad na sóighthidhe do fágbadh a ttigh an TIGHEARNA, agus a ttigh rígh Iúdah, agus ann Ierusalem, don Bhabilóin.

19 ¶ Oir is marso a deir TIGHEARNA na slógh, a ttaobh na bpiléur, agus a ttaobh na fairge, agus a ttaobh na bhfulaingeadh, agus a ttaobh fhuighill na soitheach dñan amsa chathruighsi.

20 Noch rug Nebuchadnessar rígh na Babilóine leis, a nuair rug sé Ieconiah mhac Iehoiacim rígh Iúdah a láimh leis ó Ierusalem don Bhabilóin, agus uáisle Iúdah agus Ierusalem;

21 Aseadh, is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Dia Israel, a ttaobh na soitheach do fágbadh a ttigh an TIGHEARNA, agus a ttigh rígh Iúdah agus Ierusalem;

22 Béarthar don Bhabilóin iad, agus béid annsin nó go ttige an lá fa racha

misi dá bhfaicsin, a deir an TIGHEARNA; annsin do bhéara misi a níos iad, agus aiseoguidh mé don náitsi iad.

CAIB. XXVIII.

Tairrgir spleadhach meabhlach Hananiah, anaghaidh Ieremiah.

A GUS tarla an bhliadhuin chéadna, a ttosach rioghachta Shedeciah rígh Iúdah, annsa cheathramhadh bliadhain, agus annsa chúigeadh mí, gur labhair Hananiah mac Asur an faigh, noch do bhí do Ghiheon, riomsa a ttigh an TIGHEARNA, a lathair na sagairt agus an phobail uile, gha rádh,

2 Is marso labhrus Dia na slógh, Dia Israel, gha rádh, Do bhris mé cuing rígh na Babilóine.

3 Táobh a stigh do dhá bhliadhuin ionlána do bhéara mé liom a ris don náitse uile shoithighe thighe an TIGHEARNA, rug Nebuchadnessar rígh na Babilóine leis as a náitse, agus diomchuir sé don Bhabilóin.

4 Agus do bhéara mé a ris don náitse Ieconiah mac Iehoiacim rígh Iúdah, maille re uile bhraighdibh Iúdah, do chnaidh don Bhabilóin, a deir an TIGHEARNA: oir brisidh misi cuing rígh na Babilóine.

5 ¶ Amsin a dúbhairt an faigh Ieremiah ris an bhfaigh Hananiah, a bhfiaghnuise na sagart, agus a bhfiaghnuise an phobail uile do sheas a ttigh an TIGHEARNA,

6 Eadhon a dúbhairt an faigh Ieremiah, Amen: go ndéarna Dia sin: go ccoimhlíona an TIGHEARNA do bhriathrasa noch a dúbhairt tú, do thabhairt soithidhe thighe an TIGHEARNA ar ais, agus a nuile dhúine dá rugadh a láimh don Bhabilóin, don náitsi.

7 Thairis sin éist anois an focalso a déara misi ann do chlúasaibh, agus a cclúasaibh an phobail uile,

8 Do thairrghiriodar na faighe do bhí romhamsa agus romhadsa a nallód ar áon a naghaidh mhóráin tíortha, agus a naghaidh rioghachta móra, ar chogadh, agus ar oic, agus ar phlaigh.

9 An faigh thairrghirios síothcháim, a nuair thiucfais briathra a nfaigh a gcrích, annsin aitheontar an faigh, gur hé an TIGHEARNA dha riribh do chuir uadh é.

10 ¶ Ann sin do thóig an faigh Hananiah an chuing do mhuineál a nfaigh Ieremiah, agus do bhris sé í.

11 Agus do labhair Hananiah a bhfiadh nuiis an phobail uile, gha rádh, Is marso a deir an TIGHEARNA; Eadhon marso bhrisfios mé cuing Nebuchadnessar rígh na Babilóine ó mhuineál na nuile chineadhach táobh a stigh do spás dhá bhliadhan

iomlán. Agus dimthigh an fáigh Ieremiah roimhe.

12 ¶ Ann sin tháinic briathar an TIGHEARNA chum Ieremiah *an fáigh*, (tár éis Hananiah an fáigh do bhriseadh na cuinge ó bhrágad a nfaigh Ieremiah), gha rádh,

13 Imthigh agus innis do Hananiah, dha rádh, Is marso a deir an TIGHEARNA; Do bhris tú na cuibhriche maide; acht do dhéana tú cuibhriche iarruinn ar a son.

14 Oir is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Día Israel; Do chur mé cuing iarruinn ar mhuinéal na gcineadhachso uile, chor go noirfid do Nebuchadnessar rígh na Babilóine; agus foigheonuid dó: agus íos thug mé beathuigh na magha dhó.

15 ¶ Annsin a dúbhairt an fáigh Ieremiah re Hananiah an fáigh, Eist anois, a Hananiah; Ní hé an TIGHEARNA do chuir fiadh thú; acht do bheir tú air an bpobalso dóthchusughadh a mbréig.

16 Uimesin is marso a deir an TIGHEARNA; Féuch, teilgfidh mé thusa do ghnóis na talmhan: éugfuidh tú annsa mtiadhuinsi, do bhrígh gur mhóin tú easumhlacht a naghaidh an TIGHEARNA.

17 Mar sin déug Hananiah an fáigh an bhliadhuin chéadna, annsa seachtmbadh mí.

CAIB. XXIX.

Litr Ieremiah don mhéid bhí a láimh a Mbábilon; 20 agus an deire dúbhach thig air na faighibh bréugach.

ANOIS asiad so briathra na litre do chuir Ieremiah an fáigh ó Ierusalem chum na coda oile do na sinnsioruibh noch rugadh a láimh, agus chum na sagart, agus chum na bhfágh, agus chum an phobail uile rug Nebuchadnessar leis a láimh ó Ierusalem don Bhabilóin;

2 (Tar éis Ieconiah an rígh, an bhainríoghan, agus na seomradóiridh, prionnsadha Iudah agus Ierusalem, agus na sáor, agus na ngabhann dimtheacht as Ierusalem;)

3 Le láimh Elasaí mhic Saphan, agus Ghemariab mhic Hilciaí, noch do chuir Sedeciah rígh Iudah don Bhabilóin go Nebuchadnessar rígh na Babilóine gha rádh,

4 Is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Día Israel, ris a nuile dhuine rugadh ar siubhal a láimh, noch thug mise fa deara do bheir ar siubhal ó Ierusalem don Bhabilóin;

5 Déanuidhsí tighthe, agus comhnuighidh ionta; agus plannduighidh gáirdíne, agus itigh a ttoradh;

6 Tugaidh mná, agus geinidh mic agus ingheana; agus tugaidh mná da bhur macaibh, agus tugaidh bhur ningeana dfearuibh, chor go mbeirid mic agus

ingheana; chor go síolfuidhe annsin, nach laighdeochthaóí.

7 Agus iarruidh síothcháin na caithreach chum a ttug mise fa deara bhur mbreith a láimh, agus guidhigh chum an TIGHEARNA ar a son: oir iona síothcháin-sion do gheabhthaóisi síothcháin.

8 ¶ Oir is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Día Israel; Ná meallaidís bhur bhfaighe sibh agus bhur ngeasadóirigh, noch atá ann bhur lár, agus ná héistidhe ré bhur naislingibh noch do bheartaóí fá deara dfaicín.

9 Oir tairghirid go bréagach dhibh ann mainmsi: ní mé do chuir uáim iad, a deir an TIGHEARNA.

10 ¶ Oir is marso a deir an TIGHEARNA, Tar éis sheachdmhoghad bliadhan do choimhlíonadh san Mbaibilóin tuca mé ar cuairt chugaibh, agus coimhlíonfa mé mfhocal maith dhibh, ag tabhairt oruibh filleadh don náitse.

11 Oir atá fios na smuaintigheadh smuáinim dá bhur ttáobh agum, a deir an TIGHEARNA, smuaintighe síothchána, agus ní uile, do thabhairt criche agus dothchus dhibh.

12 Annsin goirfidhe orumsa, agus rachfuidhe agus guidhidhe chugamsa, agus éistidh mé ribh.

13 Agus iarrfuidhe mé, agus do gheabhthaóí mé, a nuair spíonfuidhe dom iarruidh maille re bhur nuile chroidhe.

14 Agus bíaidh mise ar fagháil agaibh, a deir an TIGHEARNA: agus fillfidh mé ar ais bhur ndaóirsi, agus cruinneocha mé sibh ó na huile chineadh, agus as gach uile áit ion ar dhíbir mé sibh, a deir an TIGHEARNA; agus do bhéara mé sibh a rís chum na háite as a ttug mé fá deara bhur mbreith a láimh.

15 ¶ Do bhrígh go ndubhrabhair, Do thóig an TIGHEARNA faighe suas dúinn san Mbabilóin;

16 *Bíodh a fhios aguibh* gur marso a deir an TIGHEARNA ris an rígh shuighios ar chathaóir Dháibhi, agus ris na huile dhaóinibh áitreabhus annsa chathruighsi, agus re bhur ndearbhráithribh nach deachuigh amach libh a mbraighdionas;

17 Is marso a deir TIGHEARNA na slógh; Féuch, cuirfidh mé an cloidhiomh orra, an ghorta, agus an phláigh, agus do dhéana mé cosmhul ré figibh lobhtha iad, nach féidir dithe, air a nolas.

18 Agus ainleanfuidh mé iad leis an ccloidheamh, leis an ngorta, agus leis an bpláigh, agus seachoduigh mé iad da mbreith go huile rioghachtuibh na talmhan, dá mbeith na mallughadh, na nuathbhás, agus na magadh, agus na scannail a measc na nuile chineadhach ann ar dhíbir mé iad.

19 Do bhrígh nar éisteadar rem bhríath-ruibh, a deir an TIGHEARNA, noch do chuir mé chuca le mo sheirbhiseachaibh na fáighe, ag éirge súas go moch agus dá ccur uaim; achd níor bháil libh éisteachd, a deir an TIGHEARNA.

20 ¶ Eistidhe ar a nadhbharsin briathra an TIGHEARNA, a bhraighde uile, noch do chuir mé ó Ierusalem don Bhabilóin:

21 Is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Día Israel, a ttáobh Ahab mhic Colaiah, agus Shedeciah mhic Maaseiah; noch thairrghirios bréag dhibh an mainmsi; Féuch, seachóduigh mé iad a lámh Nebuchadnessar rígh na Babilóine; agus muirfidh sé iad as choinne bhur súl;

22 Agus úathasan tóighthear súas malloghadh re braighdibh Iúdah uile atá san Bhabilóin, gha rádh, Go ndéarna an TIGHEARNA thusa cosmhuiil re Sedeciah agus cosmhuiil re Ahab, noch do róst rígh na Babilóine annsa teine;

23 Do bhrígh go ndearnadar adhnáir ann Israel, agus go ndearnadar adhaltran- as ré innáibh a ccomharsan, agus mar do labhradar briathra bréagacha ann mainmse, nach ar aithin mé dhiobh; agus atá a fhios agamsa, agus is fiadhnuisi mé, a deir an TIGHEARNA.

24 ¶ Marso fós a déara tú re Semaiah an Nehelamíteach, gha rádh,

25 Is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Día Israel, gha rádh, Do bhrígh gur chuir tú litreacha ann hainm chúm a bhfuil do dhaóinibh ann Ierusalem, agus go Sephaniah mhac Maaseiah an sagart, agus chum na ságart uile, gha rádh,

26 Do rinne an TIGHEARNA sagart díotsa a náit Iehoiada an sagart, chor go mbeithí bhur noitigeachuibh a ttigh an TIGHEARNA, ar son gach nduine dá bhfuil ar míre, agus do ní faidh dhe féin, go ccuirféa a bpriosún é, agus annsna ceapuibh.

27 Anois ar a nadhbharsin cred fa nar iomaithbhír tú Ieremiah ó Anatot, noch do ní fáigh dhe féin dibhsi?

28 Oir uimesin do chuir sé chugainne san Bhabilóin, gha rádh Is fada an daoir- sesi: déanuidh tighthe dhíbh féin, agus comhnuighidh ionta; agus plannduighidh gairdne, agus ithidh dá ttoradh.

29 Agus do léigh Sephaniah an sagart an litirsi a cclúasaibh a nfaigh Ieremiah.

30 ¶ Annsin tháinic briathar an TIGHEARNA go Ieremiah, gha rádh,

31 Cuir fios chum na mbraighde uile, ag rádh, Is marso a deir an TIGHEARNA a ttaobh Shemaiah an Nehelamíteach; Do bhrígh gur thairghir Semaiah dhibh, agus nach misi do chuir uaim é, agus go ttug se oruibh dóthchus do chur a mbreig:

32 Uimesin is marso a deir an TIGHEARNA; Féuch, digheola mé ar Shemaiah an Nehelamíteach, agus air a shliochd na dhíáigh: ní bhiaidh duine aige áitreobhus a meas na ndaóinisi; ní mó chífidh sé an mhaith do dhéana mé air mo phobal, a deir an TIGHEARNA; do bhrígh gur theagaisg sé cogadh a nagaidh an TIGHEARNA.

CAIB. XXX.

Tairrghir aóibhneach ar filleadh an phobuil as Babilóin, 20 agus ar phian na luchda do sharuigh iad.

AN bhriathar tháinic go Ieremiah ón TIGHEARNA, gha rádh,

2 Is marso labhras an TIGHEARNA Día Israel, gha rádh, Scriobh dhuit na huile bhriathra do labhair mé riot a leabhar.

3 Oir, féuch, tiuafaid na laéthe, a deir an TIGHEARNA; a ttiubhra misi ár ais braighdeanas mo phobail Israel agus Iúdah, a deir an TIGHEARNA: agus do bhéara mé orrá filleadh don tír thug mé da naithribh, agus sealbhochuid siad i.

4 ¶ Agus a siad so na briathra do labhair an TIGHEARNA a ttaobh Iúdah.

5 Oir is marso a deir an TIGHEARNA; Do chúalamar gúth criothnuighthe, is eagla, agus ní siothchain é.

6 Fiafruidhsí a nois, agus féuchuidh an mbí fear ré niodhnuibh? cred fa bhfaicim gach áonduine agus a lámha air a leasrach mar do bhíadh bean ré niodhnuibh, agus gur filleadh na huile aighthe a mbáin-lithe?

7 Mó thruáighe! oir is mór an lásin, iondus nach bhfuil áon cosmhuiil ris: sí uair chinte bhuáidheartha Iacob í? acht tárthochtar aiste é.

8 Oir tiuafuidh a ccrích annsa ló sin, a deir TIGHEARNA na slógh, go mbrisfe misi a chuing ód bhrághaid, agus go mbrisfe mé do chuibhbrighe, agus ní fóigheonuid coimhthighidh dhóibh féin ní as mó dá tháobh:

9 Acht foigheonuid don TIGHEARNA a Ndía, agus do Dháibhi a rígh, noch thóigfeas misi súas dóibh.

10 ¶ Uimesin ná bíodh eagla ortsa, mo sheirrbhiseach Iacob, a deir an TIGHEARNA; agus ná mimhisnigh, ó Israel: oir, féuch, tártthocha misi thú a himchéin, agus do shliochd ó thír a ndaóirse; agus fillidh Iacob, agus biaidh a súaimhneas, agus a socamhul, agus ní chuirfe aóinneach eagla air.

11 Oir atáimse maille leachd, a deir an TIGHEARNA, dot shábháil: má tá go ccuirfe mé deireadh iomlán ris na huile chineadhachaibh mar ar spréigh mé thú, gidheadh ní dhéana mé criochnughadh iomlán díotsa: acht smaichteocha mé thú

a measardhacht, agus ní fhagfa mé thrid amach gan pianadh thú.

12 Oir is marso a deir an TIGHEARNA, *Is dóileighis do bhrughadh, agus is doiligh do chneadh.*

13 Ní bhfuil aon thagras do chúis, chum do ceangal súas : ní bhfuilid leighis ar bith sláinte agad.

14 Do dhearmadar háos gradha uile thú; ní iarruid siad thú; oir do loit misi thú le lot do námhad, lé smacht éattrócairigh, ar son iomaid héigceart; do bhrígh gur mhéaduihgear do pheacuidhe.

15 Cred fa néighionn tú ar son haindeise? atá do dhóbron dóileighis do bhrígh iomaid héigceirt: do bhrígh gur mhéaduihgear do pheacuidhe, do rinne mé na neithesi riot.

16 Uimesin gach a sluigionn thusa bíaid sluígthe; agus rachaid do naimhde uile, a ndaórsine; agus gach áon dá ccreachann thú bíaid féin na ccreich, agus gach áon dá nairgionn tú do bhéara misi mar arguin iad,

17 Oir aiseoga mé sláinte dhuitsi, agus leigheosa mé thú ód chneadhaibh, a deir an TIGHEARNA; do bhrígh gur ghóireadar Díbeathach dhíot, *gha rádh*, Isí so Sion, nach lorgann duine ar bith na díáigh.

18 ¶ Is marso a deir an TIGHEARNA; Féuch, do bhéara mé ar ais braighdionas phailiúin Iácob, agus do dhéana mé trócaire air a áitibh combnuidhe; agus cuirfighear an chathair súas air a cárn féin, agus fanfaidh an pálás do réir a ghnátha féin.

19 Agus tiucfuidh asda amach buidheachus agus gúth na druinge do ní gáird-eachus: agus fóirlionfa mé iad, agus ní bhéid gann; do dhéana me fós glóimhar iad, agus ní laighdeochar iad.

20 Béid a cclann fós mar a nallód, agus daingneochar a ccomhchruinninghadh dom lathairsi, agus pianfa mé a nuile dhuine noch sháruighios iad.

21 Agus budh díobh féin a núaisle, agus bíaidh a núachtarán as a lár féin; agus do bhéara misi air teachd a ngar, agus tiucfa sé láimh riomsa: oir cia hé so do chuir a chroidhe a ngeall chum teacht láimh riomsa? a deir an TIGHEARNA.

22 Agus budh sibhsi mo phobalsa, agus budh misi bhuir Ndiasa.

23 ¶ Féuch, téid gáoth ghuáirdein an TIGHEARNA amach lé dibhfheirg, tuifidh gáoth ghuáirdein shíothbhuan maille ré péin air cheann an chiontuigh.

24 Ní fhíllfidh fearg bhorb an TIGHEARNA, nó go ndéana sé é, agus nó go ccoimhíonfuidh sé toil a chroidhe: annsna láethibh deighionacha measfuighesi é.

CAIB. XXXI.

Is tarbhach toradh an smachduighe tré ghrása Dé.

ANNSA nam sin féin, a deir an TIGHEARNA, bhias misi am Dhia mhuintearadh Israel uile, agus budh iad-san mo phobalsa.

2 Is marso a deir an TIGHEARNA, Fúaradar na daóine do chuaidh as ón cceoldheamh grása annsa bhfásach; a nuair do chuaidh misi do thabhairt air Israel bheith súainhneach,

3 Do taibhbreadh an TIGHEARNA dhamhsa cian ó shin, gha rádh, Do ghrádhuih mé thú lé grádh siorruidhe: uimesin le cineal grádhach do tharruing mé thú.

4 Cuirfe mé a rís súas thú, agus cuirfighear súas thú, a mhaighdion Israel: bíaidh tú a rís ar do sciamhughadh lé tiompanuibh, agus racha tú amach a ndamhsaibh na druinge do ní súgradh.

5 Plaindeocha tú fós fineamhna ar shléibhtibh Shamaria: plaindeochuid na plandóiridhe, agus iosuid iad mar neithibh coitchionna.

6 Oir bíaidh lá, go bhfuáigeoruid an luchd faire ar shlíabh Ephraim, Eirghidh, agus déanam súas go Sion chum an TIGHEARNA ar Ndía féin.

7 Oir is marso a deir an TIGHEARNA; Canaidh maille re lúathghair ar son Iácob, agus gairidh a measc rogha na cceineadhach: fuagruidhisi, moluidhisi, agus abraidh, A THIGHEARNA, tárthuigh do phobal, fuighioll Israel.

8 Féuch, do bhéara mé iad ón tír thuáigh, agus cruinneocha mé iad ó imlibh na talmhan, agus maille riu an dall agus an bacach, an bhean torrach agus an bhean re niodhnuibh a naoinfheacht: fillfidh cuideachda mhór annsin.

9 Tiucfuid siad maille re gul, agus maille re gearánuibh thréoroich mé iad: do bhéara mé orra siubhal re taóibh na srothann uisceadh a slighe dhírigh, a náit nach bhfuighid siad tuisleadh: oir atáim am athair ag Israel, agus sé Ephraim mo chéidghin.

10 Eistigh bríathar an TIGHEARNA, sibhsi a chineadhacha, agus innisigh é annsna hoiléanuibh imchiana, agus abraidh, An té do dhíothscaóil Israel cruinneochuidh sé é, agus cuimhdeochuidh é, amhuil mar do ní an táodhaire a thréad.

11 Oir dfúascail an TIGHEARNA Iácob, agus dfúascail sé é as láimh an tí do bhí ní budh láidre na é.

12 Uimesin tiucfuid siad agus canfuid a mullach Shion, agus tuileochuid a naoinfheacht chum maitheasa an TIGHEARNA, ar son cruithneacht, agus ar son

fíona nuáidh, agus ar son ola, agus ar son óg an tréada agus na háirge : agus bíáidh a nanam amhuil gáirdín ar na fhliuchadh ; agus ní chaoidhfáid nísá mhó ar áonchor.

13 Annsin gháirdeochus an mhaighdion annsa damhsa, na daóine óga araon agus na seanóiridhe : óir fillfidh misi a ngúlba a ngáirdeachus, agus coibhreacha mé iad, agus do bhéara mé orra sólásughadh ó na ndólas.

14 Agus sáiseocha mé anam na sagart lé méuthus, agus beid mo dhaóine sáitheach lé maítheas, a deir an TIGHEARNA.

15 ¶ Is marso a deir an TIGHEARNA ; Do chlós gúth ann Rámah, cáoi, agus gul géur ; Rachel ag cáineadh a cloinne do dhiúlt si comhfortacht ar son a cloinne, do bhrígh nach rabhad ann.

16 Is marso a deir an TIGHEARNA ; Comaimh do ghúth ó chaói, agus do shúile ó dheórúibh : óir cúiteochthar hobair, a deir an TIGHEARNA ; agus ttiucafaid siad a rís ó thír na námhad.

17 Agus atá dóthchus ann do chrích, a deir an TIGHEARNA, go ttiucafaid do chlann a rís dá tteoruinn.

18 ¶ Go deimhin do chúala mé Ephraim gha chaíneadh féin *marso* ; Do smachtuigh tú mé, agus do bhí mé smachtuighthe, amhuil damh nar chleachd *an chuing* : fillse mé, agus fillfighear mé, óir is tú an TIGHEARNA mo Dhia.

19 Go deimhin tar éis mfillte, do bhí aithreachus orum, agus tar éis mo theagaisce do bhuáil mé ar mo cheathranhuin : do bhí mé náireach, a seadh, fós do bhí mé claóidhte, do bhrígh gur ionchuir mé masla móige.

20 An é Ephraim mo mhac díleas ? an leanabh sólásach é ? óir ó nuair fár lábhair misi na aghuidh, cuimhnighim go dúth-rachtach air a ccomhnuidhe : umesin atáid minnidhe buaidhearthar a shon ; go deimhin do dhéana mé trócaire air, a deir an TIGHEARNA.

21 Cuir súas duit féin comharthadha shligheadh, déana dhuit cáirn árd : cuir do chroidhe leath ris an tslighe mhóir, *eadhon* an tslighe *ann* ar intigh tú : fill a rís, a mhaighdion Israel, fill a rís chuca so do chaithreachasa.

22 ¶ Ga fad bhías tú ag dul fá ceuairt, a inghean neimhhdhiongmhalta ? óir do chrúthaigh an TIGHEARNA ní nuadh air an italamh, Timchiollfuidh bean fear.

23 Is marso a deir TIGHEARNA ná slógh, Día Israel ; Fós gnáitheochuid siad an chaintsi a tír Iúdah agus iona caithreachaibhsin, a nuair do bhéarus misi a mbraighdionas a rís ; Go mbeannuigh an TIGHEARNA thusa, a áitreabh an cheirt, agus a shliabh na náomhthachda.

24 Agus áitreobhuigh ann Iúdah féin, agus iona caithreachaibh a naóinfheacht, fir thighe, agus an drong théid amach leis na tréaduibh,

25 Óir do shásuidh misi an tanam coirthe, agus do lion mé gach anam doilghiosach.

26 Air so do mhúscaíl mé, agus do chonnaic mé ; agus do bhí mo chodladh milis damh.

27 ¶ Féuch, tiucfuid na láethe, a deir an TIGHEARNA, go siolchuirte mé tigh Israel agus tigh Iúdah lé siol an duine, agus lé siol an bheathuigh.

28 Agus tiucafa a ccrích, amhuil agus mar do bhí mé ag faire ós a ccionn, do thárrang a níos, agus do bhriseadh síos, agus do sgrios, agus do phianadh ; is marsin choimhneadfas mé ós a ccionusan, dteirgneamh, agus do phlannughadh, a deir an TIGHEARNA.

29 ¶ Annsa láethibhsin ní aibéoruid siad ní sa mhó, A dúadar na haithre cáor shearbh, agus bí déistíon ar fiaclaibh na cloinne.

30 Acht éugfuidh gach uile dhuine ar son a éigceirt féin : bíáidh déistíon ar fhiaclaibh gach dhuine, ithios an cháor shearbh.

31 ¶ Féuch, atáid na láethe ag teacht, a deir an TIGHEARNA, go ndéana mé cunnradh nuadh ré tigh Israel, agus re tigh Iúdah :

32 Ní do réir an chunnartha do rinne mé re ná naithribh annsa ló ar ghlac mé ar láimh iad da ttabhairt amach as crích na Héigte ; do bhrígh gur bhrisiodar mo chunnradh, ma tá go raibh mé am fhear tigh dhíobh, a deir an TIGHEARNA :

33 Acht *budh* é so an cunnradh dhéanas mé ré tigh Israel ; Tar éis na laethéadhsin, a deir an TIGHEARNA, cuirfidh mé mo dhligheadh annsa chuid a stigh dhíobh, agus scriobhtha mé iona ccroidhe é ; agus bíáidh mé an Dhia aca, agus béidsíon na bpobal agamsa.

34 Agus ní mhúinfid siad ní sa mhó gach ánduine a chomharsa, agus gach ánduine a dhearbhráthair, gha rádh, Bíodh síos an TIGHEARNA agaibh : óir bíáidh míos aca uile, ón té is lugha dhíobh gus an té is mó dhíobh, a deir an TIGHEARNA : óir maithfidh mé a négceart, agus ní chuimhneocha mé a bpeacaidh ní is mó.

35 ¶ Is marso a deir an TIGHEARNA, noch do bheir an ghrian mar sholus san ló, agus órduighthe na gealuidhe agus na réaltan mar sholus san noidhche, an té roinneas a nfaige a nuair bheicid a tonna ; TIGHEARNA na slógh isé a ainm :

36 Má intighid na bórdughthe sin ó bheith am fhíaghnuise, a deir an Tighe-

EARNA, annsin cuirfod siolradh Israel mar an ceádna ó bheith na ccineadh am fhiaghnuise gó bráth.

37 Is marso a deir an TIGHEARNA; Más féidir neamh shúas do thomhus, agus bunáite na talmhan shíos do spíonadh, teilgfe mé dhíom fós siol Israel ar son gach a ndéanadar, a deir an TIGHEARNA.

38 ¶ Féuch, tiucfuid na láethe, a deir an TIGHEARNA, go ccuirfíghear an chathair súas don TIGHEARNA ó thor Hananeel go geata an choirnéil?

39 Agus rachaidh dóruba an tomhuis fós amach thairis as a choinne anonn ar chnoc Gareb, agus compásfuigh fa ccuáirt go Goat.

40 Agus gleann na ccorp marbh go hiomlán, agus an luáithridh, agus na machairidhe uile go srúth Chidron, go cornéal gheata na neach don leath shoir, béid náomhtha don TIGHEARNA; ní thair-eongthar a níos iad, ní theilgíghear sios iad ní sa mhó go bráth.

CAIB. XXXII.

Jeremiah ar na iadhadh súas, 16 rinne sé urnaigh, 36 agus do aithris mordhacht chunnradh na tíomna nuáidh.

AN bhriathar tháinic go Jeremiah ón TIGHEARNA annsa deachmhadh bliadhain do Shedeciah rígh Iudah, noch ar bí an tochtmhadh bliadhain déag do Nebuchadressar.

2 Oir, is annsin do shuigheadar slúagh rígh na Babilóine um Ierusalem: agus do hiadhadh súas Jeremiah an fáidh a ccúirt an phríosúin, noch do bhí a ttigh rígh Iudah.

3 Oir do iadh Sedeciah rígh Iudah súas é, gha rádh, Ured as a ttairghireann tú, agus a nabair tú, Is marso a deir an TIGHEARNA, Féuch, do bhéara mé an chathair a láimh rígh na Babilóine, agus géabhuidh sé í;

4 Agus ní rachuidh Sedeciah rígh Iudah as láimh na Caldeánach, acht go deimhin bhéarthar a láimh rígh na Babilóine é, agus laibheoruidh sé ris béul air bhéul, agus do chífid a shúile a shúilesion;

5 Agus treórochuidh sé Sedeciah don Bhabilóin, agus biáidh annsin go tti misi ar ccuáirt chuige, a deir an TIGHEARNA: má tá go ttroidígh ris na Caldeánachaibh, ní bhéarthaóí buáidh.

6 ¶ Agus a dúbhairt Jeremiah, Tháinic briathar an TIGHEARNA chugamsa, gha rádh,

7 Féuch, tiucfuidh Hanameel mac Sallum dearbhrathair hathar chugad, gha rádh, Ceannuidh dhuit féin mo mhachaire atá ann Anatot: óir is leacht ceart a fhúascailte do cheannach,

8 Märsin tháinic Hanameel mac dearbhrathar mo athar chugamsa a ccúirt an phríosúin do réir bhréithre an TIGHEARNA, agus a dúbhairt sé ríom, Guidhim thú, ceannaigh mo mhachaire, noch atá ann Anatot, noch atá á ttir Bheniamin: óir is leachd ceart a oighreachta, agus is leachd a fhuascladh; ceannuigh dhuit féin é. Annsin daithin mé gur bí sin bríathar an TIGHEARNA.

9 Agus do cheannuigh mé an machaire ó Hanameel mac dearbhrathar mo athar noch do bhí ann Anatot, agus do thomhais mé an tairgíod chuige, eadhon seacht secel déag airgid.

10 Agus do scriobh mé sin a leabhar, agus do thomhais mé an tairgíod chuigesion aansa mheadh.

11 Marsin do ghlac mé scribhinn na ceannuigheachda, ar na shéaladh do réir an dlíge agus an ghnátha, agus sgríbhinn oscailte:

12 Agus thug mé scribhinn na ceannuigheachda do Bharuch mhac Neriah, mhac Maseiah, a radharc Hanameel mac dearbhrathar mo athar, agus a lathair na bhfiaghan do scriobh a leabhar na ceannuigheachda, a lathair na Niúduigheadh uile do shuigh a ccúirt an phríosúin.

13 ¶ Agus do chuir mé dfíachuibh ar Bharuch dá lathair sin, gha rádh,

14 Is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Dia Israel: Glac na scríbhnesi, an scríbhinnsi na ceannuigheachda, noch atá séuluighthe, agus an scríbhinnsi atá oscuilte; agus cuir a soitheach chríaidh iad, ionduis go mairfid mórán do láethibh.

15 Oir is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Dia Israel; Sealbhóchthar tighthe agus magha agus fineamhna annsa tírso a ris.

16 ¶ Anois a núair thug mé scribhinn na ceannuigheachta do Bharuch mhac Neriah, do ghuidh mé an TIGHEARNA, gha rádh,

17 Ah a Thighearna DIA! féuch, do rinne tú neamh agus talamh le do chumhachtaibh móra agus le rígh sínte amach, agus ní bhfuil aoinní ro chruáidh dhuitsi:

18 Taisbéanuigh tú cinéul grádhach do mhíltibh, agus cúitighidh tú éigceart na naithread a nucht na cloinne na ndíáigh: an Dia Mór Cumhachdach, TIGHEARNA na slógh, is é a ainm,

19 Mór a ccomhairle, agus cumhachtach a ngníomh, (óir atáid do shúile oscuilte ar uile shlighthibh mhac na ndaóine: do thabhairt do gach áonduine do réir a slightheach, agus do réir thoruidh a ngníomh:)

20 Noch do shuighidh comharthadha, agus ionganta a ccrích na Héigipte, gus a niugh, agus a Nisrael, agus a measc

dhaóine oile; agus do rinne ainm dhuit féin, mar atá a niugh;

21 Agus thug amach do phobal Israel as crích na Héipte lé comharthuibh, agus lé hiongantaibh, agus lé láimh láidir, agus le rígh sínte amach, agus le húathbhás mór;

22 Agus thugais an fearannso dhóibh noch do mhionnuigh tú dá naithribh do thabhairt dóibh, fearann ag lionadh do bhainne agus do mhil;

23 Agus thangadar ann, agus do shealbhuigheadar é; achd níor úmhlugheadar dot ghúthsa, ní mó do shiubhlugheadar ann do dhligheadh; ní dhéarnadar aoinní do nuile ní dar aithin tú dhíobh do dhéanamh: uimesin thug tú fa deara an tolsa uile do theacht orra;

24 Féuch thangadar na mótuidh, chum na caithreach dá gabháil; agus tugadh an chathair a láimh na Ccaldeánach, noch throideas na haghaidh, do bhrígh an chloidhimh, agus na gorta, agus na plágha: agus an ní a dúbhairt tú tháinic sé a gerich; agus, féuch, do chidh tú é.

25 Agus a dúbhairt tú, riomsa a Thighearna DIA, Ceannuigh dhuit féin an fearann air airgiod, agus glac fiadhuin; óir tugadh an cathair a láimh na Ccaldeánach.

26 ¶ Annsin tháinic briathar an TIGHEARNA go Ieremiah, gha rádh,

27 Féuch, is misi an TIGHEARNA, Día na nuile fhóla: an bhfuil ní ar bith ro chruaíd orum?

28 Uimesin is marso a deir an TIGHEARNA; Féuch, do bhéara mé an chathairsi a láimh na Ccaldeánach, agus a láimh Nebuchadnessar rígh na Babilóine, agus géabhuidh sé í;

29 Agus tiucfuid na Caldeánuigh, throideas a naghaidh na caithreachso, agus cuirfid an chathairsi tré theine, agus loiscfid í maille ris na tightheibh, ar a mullach ar ofráladar túis do Bhaal, agus ar dhóirt-eadar amach ofrála dighe do dhéibh oile, dom bhrostúghadhsa chum feirge.

30 Óir do rinne clann Israel agus clann Iúdah olc amháin ann míadhnúise ó na nóige: óir do bhrostuigheadar clann Israel amháin mé chum feirge lé hoibreachaibh a láimh, a deir an TIGHEARNA.

31 Óir do bhi an chathairsi dhamhsa na brostughadh feirge agus úathbháis on ló fa ndéarnadar í gus a niugh; chor go náthrochuinn í ó bheith ar maghaidh,

32 Dó bhrígh uile olc chloinne Israel agus chloinne Iúdah, do rinneadar dom bhrostughadhsa chum feirge, iad féin, a ríghthe, a bprionnsuidhe, a sagairt, agus a bhfaighe, agus fir Iúdah, agus áitreabh-thacha Ierusalem.

33 Agus diompóigheadar a ccúl riomsa,

agus ní hé a naghaidh: máta gur theagaisc mé iad, ag éirghe go moch agus dá múnadh, gidheadh níor úmhlugheadar do ghabháil teagaisc.

34 Acht do chuireadar a ngráineamhlacht annsa tigh, noch goirtheam am ainmsi, da thruáilleadh.

35 Agus do rinneadar áite árdha Bhaal, noch atá a ngleann mhic Hinnom, do thabhairt air a macaibh, agus air aningheanuibh dul thríd an tteine do Mholoch; noch nar aithin misi dhíobh, ní mó tháinic sé ann minntinn, go ndéanaidis an ghráineamhlachtso, tabhairt ar Iúdah peacughadh.

36 ¶ Agus anois uimesin is marso a deir an TIGHEARNA, Día Israel, a ttaobh na caithreachso, ré a nabartháoise, Go seachodthar í a láimh rígh na Babilóine leis an ccloidheamh, agus leis an ngorta, agus leis an bpláigh;

37 Féuch, cruinneocha mé iad amach as na huile thíortha, ann ar dhíbhir mé iad ann mfeirg, agus ann mainteas, agus a ndioghaltas mór; agus do bhéara mé a rís don náitsi iad, agus do bhéara mé orra comhnuidhe go suáimheach:

38 Agus béid siad na bpobal agamsa, agus biáidh misi am Dhía acasan:

39 Agus do bhéara mé áon chroidhe amháin dóibh, agus aóintslighe amháin, chor go mbía meaglasa orra go bráth, ar mhaithibh riu, agus re na ccloinn na ndiaigh:

40 Agus do dhéana mé cunnradh síothbhúan riu, nach iompocha mé úatha, do dhéanamh maitheasa dhóibh; acht cuirfe mé meagla iona ccroidhtheibh, nach deileochuid siad riom.

41 Aseadh, gáirdeocha mé ós a ccionn do dhéanamh maitheasa dhóibh, agus pláinndeocho mé annsa dúthaigh iad go deimhin maille rém uile chroidhe agus rem uile anam.

42 Óir is marso a deir an TIGHEARNA, Amhuil mar thug mé an tolc mórso uile ar an bpobalso, marsin do bhéara mé orra a nuile mhaith dar gheall mé dhóibh.

43 Agus ceinneochthar machairidhe annsa tirse ré a nabartháoise, Atá sí uáigneach gan duine gan bheathach; tugadh a láimh na Ccaldeánach í.

44 Ceinneochuid daóine machaireadha ar airgiod, agus scriobhthuid leabhar, agus cuirfid séala, agus glacfuid fiadhna a tír Bheniamin, agus ánnasna háitibh tímchioll Ierusalem, agus a ccaithreachaibh Iúdah, agus a ccaithreachaibh na slíabh, agus a ccaithreachaibh an ghleanna, agus a ccaithreachaibh an deisceirt: óir do bhéara misi air a mbraighdionus filleadh, a deir an TIGHEARNA.

CAIB. XXXIII.

Gealladh ar filleadh Iudah agus Israel ó dháoirsi, 17 ar rígheacht agus sagartacht bhúan a meusc na gereidmheach.

TUILL EAMH oile tháinic bríathar an Tighearna chum Ieremiah an dara húair, an feadh do bhí sé fós iadhta a ccúirt an phríosúin, gha rádh,

2 Is marso a deir an Tighearna a dhéantóir, an Tighearna do chum é, da dhaingniughadh; *is é an Tighearna a ainm;*

3 Goir orumsa, agus freagora mé thú, agus taisbéanfa mé neithe móra agus cumhachtacha dhuit, noch nachfeas duit.

4 Oir is marso a deir an Tighearna, Dia Israel, a ttáobh thightheadh na caithreachso, agus a ttaobh thightheadh ríogh-Iudah, noch atá ar na tteigíon síos leis na mótaibh, agus leis an ccloidheamh;

5 Tigid síad do throid ris na Caldéanachaibh, acht is dá líonádh féin le corpuibh marbha dáóine, noch do mharbh misi ann mfeirg agus ann mainteas, agus noch ar son a nuile olc dfoiluigh mé magháidh ón ccaithruighsi.

6 Féuch, do bhéara me sláinte agus leighíos chuide, agus leigheosuidh mé iad, foillseocha mé dhóibh líonmhaireacht na síothchána agus na firinne.

7 Agus do bheara mé ar dhaóirsine na Niúduigheadh agus air dhaóirsine Israel filleadh ar ais, agus cuirfeadh mé súas iad, mar an ccéaduair.

8 Agus glanfa mé iad ó na nuile éagceart, ler chionntuigheadar am adhuighsi; agus maithfidh mé a nuile éagicearta, ler pheacuigheadar, agus ler sháruigheadar am aghuidh.

9 Agus bíaidh sé dhamhsa na ainm sólais, molta agus onóra a lathair a bhfuil do chineadhachaibh air an ttalamh, noch chlúinfios a nuile mhaith atáim do dhéanamh dhóibh: agus bíaidh eagla agus úamhanorra ar son na huile mhaithéasa, agus ar son an deighbhísigh uile, ghléasaim dhó.

10 ¶ Marso a deir an Tighearna; Cluinfighear a ris annsa náitsi, (noch a deartaóise *bhías* uáigneach gan duine agus gan bheathach, *eadhon* a ccaithreachaibh Iudah, agus a sráidibh Ierusalem, atá áonránach gan duine, agus gan áitreabhthach, agus gan bheathach,)

11 Gúth na luathgháire, agus gúth an gháirdreachuis, gúth a nfr núadhpósta, agus gúth na mná núadhpósta, gúth na druinge a déarus, Moluidh Tighearna na slógh: oir is maith an Tighearna; oir *mairidh* a thrócaire go bráth: agus na druinge do bhéir íodhbuiht mholta go tigh an Tighearna. Oir do bhéara misi fa

deara braighdionas na tíre diompógh mar do bhí ó thus, a deir an Tighearna.

12 ¶ Is marso a deir Tighearna na slógh. Bíaidh annsa náitsi, atá uáigneach gan duine agus gan bheathach, agus iona caithreachaibh uile, aitréabh áodhaireadh cáorach ag tabhairt air a tréaduibh luighe síos.

13 A ccaithreachaibh na slíabh, a ccaithreachaibh an ghleanna, a ccaithreachaibh an deisceirt, agus a bhfearann Bheniamin, agus annsna háitibh timchioll Ierusalem, agus a ccaithreachaibh Iudah, imeochuid na tréada a ris fá lámhuibh an té ionáinios *iud*, a deir an Tighearna.

14 Féuch, tiuctuid na láethe, a deir an Tighearna, go ccoimhlfionfa misi na neithe maithhe do gheall mé do thigh Israel agus do thigh Iudah.

15 ¶ Annsna láethibh sin, agus annsa namsin, cuirfe misi dfiachaibh air Bheangán na firéantachda fás súas do Dháibhi; agus do dhéana sé breitheamhnus agus firinne annsa tír.

16 Tárthochar Iudah annsna láethibh sin, agus coimhneochuidh Ierusalem go daingeann: agus *is é so an tainm* lé ngoirfighear í, An Tighearna ar bhfireantachd.

17 ¶ Oir is marso a deir an Tighearna, Ní fhaillseochuidh ó Dháibhi choidhche duine shuighfios ar chathaóir ríogha Israel;

18 Ní mó bhías easbhuigh duine ar na sagartuibh na Lebbitigh dom lathairsi doiráil ofrála loisce, agus do losgadh ofrála bídh, agus do dhéanamh íodhbhartha a ccomhnuidhe.

19 ¶ Agus tháinic bríathar an Tighearna go Ieremiah, gha rádh,

20 Is marso a deir an Tighearna; Má fhéadann tú mó chunnradh laóise do bhriseadh, agus mó chunnradh oidhche, agus nach beith lá nó oidhche iona am féin;

21 Annsin fós féadthar mó chunnradh ré Dáibhi mo sheirbhiseach do bhriseadh, nach bíath mac aige do ríoghadh iona chathaóir; agus ris na Lebbítibh na sagairt, mo sheirbhísigh.

22 Mar nach féidir slúagh neimhe dáireamh, nó gaineamh na fairge do thombh: mairsin fóirleofuidh misi slíochd Dháibhi mo sheirbhiseach, agus na Lebbítigh mhiniostalas damh.

23 ¶ Tuilleamh oile tháinic bríathar an Tighearna go Ieremiah, gha rádh,

24 Nach measann tusa ciodh a dúbhradar an pobalso, gha rádh, An dá mhuinntir do thogh an Tighearna, do theilg sé úadha iad? marso do tharcuisnigheadar mo mhuinntir, chor nach beidís ní sa mhó na ccineadh dá lathair.

25 Is marso a deir an Tighearna,

Muna bhfuil mo chunradh ris an lá agus ris a noidhe, agus muna ar chinn mé órdúighthe neimhe agus talmhan;

26 Ann sin teilgfidh mé uáim sliocht Iácob, agus Dáibhi mo sheirbhiseach, iondus nach géabha mé dhá shliocht do bheith na núachdaránuibh ós cionn shíl Abraham, Isaac, agus Iácob: óir do bhéara mé a mbraighidionas air ais, agus do dhéana mé trócaire orra.

CAIB. XXXIV.

Daóirsine fa choinne Sedeciah agus na cionn fheadhna, chionn a muinntir do chur fa ath-chuing.

AN bhriathar tháinic go Ieremiah ón **TIGHEARNA**, a nuair do throid Nebuchadnessar rígh na Babilóine, agus a shlúagh uile, agus rioghachta an domhuin uile dha thighearnus, agus a nuile phobal, a nagháidh Ierusalem, agus a nagháidh a huile chaitheacha, gha rádh,

2 Is marso a deir an **TIGHEARNA**, Día Israel; Inthigh agus labhair ré Sedeciah rígh Iúdah, agus innis dó, Is marso a deir an **TIGHEARNA**; Féuch, do bhéara mé an chathairsi a láimh rígh na Babilóine, agus loiscfidh seilé teine:

3 Agus ní imeocha tusa as a láimh, acht géabhtar thú go deimhin, agus toirbheorthar ann a láimh thú; agus do chífid do shúile súile rígh na Babilóine, agus laibheora sé riot béul ar bhéul, agus rachuidh tú don Bhabilóin.

4 Thairis sin éist bríathar an **TIGHEARNA**, a Sedeciah a rígh Iúdah; Is marso a deir an **TIGHEARNA** dot thaóibh, Ní muirighear leis an cloidheamh thú:

5 Acht éugfa tú a síothcháin: agus lé loiscighe haithreadh, na righthe roimhe noch do bhí romhad, mar sin loiscfid siad thusa; agus caóinfid siad thú, *dha rádh*, Ah a thighearna! óir a dúbhairt misi an focal, a deir an **TIGHEARNA**.

6 Ansin do labhair Ieremiah an fáigh na bríathrasa uile re Sedeciah rígh Iúdah ann Ierusalem,

7 A nuair do throid slúagh rígh na Babilóine a nagháidh Ierusalem, agus a nagháidh uile chaitheacha Iúdah dar mbair, a nagháidh Lachis, agus a nagháidh Asecab: óir do mhaireadar na caitheacha daingnesi do chaitheachaibh Iúdah.

8 ¶ *Así so* an bhriathar tháinic chum Ieremiah ón **TIGHEARNA** tar éis an rígh Sedeciah do dhéanamh cunnartha ris an bpobal uile noch do bhí ann Ierusalem, díogra saóirse do bheith aca;

9 Go léigfeadh gach uile dhuine a óglach úadh, agus gach uile dhuine a bhanóglach saor; mas Eabhrach é nó Baineabhrach; iondus nach ccongmbadh duine air bith

iona sheirbhís iad, do Iúduighe a dhearbhrathair.

10 Anois a nuair do chúaluidh na priónnsadha uile, agus an pobal uile, do chúaidh san chunradh, go léigfeadh gach áonduine a óglach dimtheacht úadh agus an uile dhuine a bhanóglach saor, agus nach bhfoigheonadh áonduine é féin díobh ní sa mhó, annsin dhumhluigheadar, agus do léigeadar *dhóibh* imtheacht.

11 Acht na dhiáigh sin dílleadar, agus thugadar air na hógla chuibh agus ar na banógla chuibh filleadh, noch do léigeadar uátha saor, agus thugadar fa chuing iad dá mbeith na nógla chuibh agus na mbanógla chuibh.

12 ¶ Uimesin tháinic briathar an **TIGHEARNA** go Ieremiah ón **TIGHEARNA**, dhá rádh,

13 Is marso a deir an **TIGHEARNA**, Día Israel; Do rinne mé cunradh re bhur naithribh an lá thug mé amach iad as crích na Héipte, agus ás tigh na ndaoine ndóir, gha rádh,

14 A ccionn sheacht mbliadhan léigeadh gach áon aguibh a dhearbhrathair Eabhruidhe dimtheacht, noch do reacadh ribh; agus a nuair fhoigheonus sé dhuit sé bliadhna, léigfidh tú dhó imtheacht saor uáit: acht níor éistiodar bhur naithre liom, ní mó chláonadar a cclúas.

15 Agus do filleadh sibhisi anois, agus do rinneadar ceart ann mo radharsa, a bhfógra saóirse, gach áonduine dá chomharsuin; agus do rinneabhair cunradh dom lathairsi annsa tigh noch goirtheann mainm:

16 Acht dílleabhair agus do thruáilleabhair mainm, agus thug gach áonduine aguibh ar a óglach, agus air a bhanóglach filleadh, noch do léigeadhair saor uáibh ar a ttoil féin, agus thugabhair fa dhaóirse iad, dá mbeith aguibh na seirbhíseachaibh agus na mbanógla chuibh.

17 Uimesin is marso a deir an **TIGHEARNA**; Níor éisteabhair riomsa, a bhfógra saóirse, gach áonduine dá dhearbhrathair, agus gach áonduine dá chomharsuin: feuchuidh, fuagruimsi saóirse dhíbh, a deir an **TIGHEARNA**, chum an cloidhimh, chum na pláighe, agus chum na gorta; agus dó bhéara mé fa deara bhur nátharrugbadh do na huile rioghachta san domhan.

18 Agus do bhéara mé na daóine do bhris mo chunradh, nach ar chombáill bríathar an chunnartha noch do rinneadar dom lathairsi, a nuair do ghearradar an láogh a ndá chuid, agus dimthigheadar edir a chodchuibh sin,

19 Priónnsadha Iúdah, agus priónnsodha Ierusalem, na séomradóiridhe, agus na

sagairt, agus uile phobal na tíre, noch do chuaidh thríd chodchaibh an laóigh,

20 Do bhéara misi iadsan a láimh a námhad, agus a láimh na druinge iarrus a mbás : agus bíaidh a ccurp mharbha mar bhíadh ag éanlaith a naiéir, agus ag beatha-achaibh na talmhan.

21 Agus do bhéara mé Sedeciah rígh Iúdah agus a phrionnsadha a láimh a námhad, agus a láimh na druinge iarrus a mbás, agus a láimh shlóigh rígh na Babilóine, noch do chuaidh súas uáibh.

22 Féuch, fuaigéora misi, a deir an TIGHEARNA, agus do bhéara mé orra filleadh don chathruighsi; agus troidfid na haghaidh agus géabbuidh í, agus loisgfid í le teine: agus do dhéana mé caitheacha Iúdah uile na bhfásach, gan áitreabhthach ar bith.

CAIB. XXXV.

Is fearr do fhreagair siol Rechab a nathair, no muinntir Iúdah a Ndia, 14 a ttaobh filleadh ó dhroichshlighe, agus leasughadh gníomh.

AN focal tháinic go Ieremiah ón TTIGHEARNA a láethibh Iehoiacim mhic Iosiah rígh Iúdah, gha rádh,

2 Imthigh go tigh na Rechabiteach, agus labhair riu, agus tabhair go tigh an TIGHEARNA iad, go háon do na seomradhuibh, agus tabhair fion dóibh re a ól.

3 Annsin ruz misi Iaasaniah, mhac Ieremiah, mhic Habasiniah, agus a dhearbhráithre, agus a mhic uile, agus uile thigh na Rechabiteach liom;

4 Agus thug mé go tigh an TIGHEARNA iad, go seomra mhac Hanan, mhic Igdaliah, óglach Dé, do bhí láimh re seómra na bprionnsadha, noch do bhí ós cionn sheómra Maaseiah mhic Sallum, coimhéaduighe an doruis:

5 Agus do chuir mé as coinne mhac tige na Rechabiteach potadha lán dfion, agus cupáin, agus a dúbhairt mé riu, Ibhidh fion.

6 Acht a dúbhradarsan, Ní iobhuimne fion: óir daithin Ionadab mhac Rechab ar nathair inn, gha rádh, Ní iobhfuidhesi fion, sibh féin, nó bhur mic go bráth:

7 Ní mó do dhéantaoi tigh, agus ní chuirfidhe siol, agus ní phlainndeocheuidhe fineamhuin, agus ní bhíaidh doinfhíneamhuin aguibh: acht áitreochthaoi ar feadh bhur láethe a bpaillíunuibh; ionduis go marfidhe mórán do láethibh annsa dúthaigh mar a mbíthís bhur ccoimhthigheachaibh.

8 Marso dúmhluigheamairne do ghúth Ionadab mhic Rechab ar nathair annsa nuile ní dar áithin sé dhínn, gan fion dól ar feadh ar mbeatha, sinne féin, ar mná, ar mic, nó ar ningeana;

9 Ná tighthe do dhéanamh dhúinn do chomhnuidhe ionta: ní mó atá fineamhuin aguinn, nó machaireadha, nó siol:

10 Acht do aitreabbamar á bpaillíunuibh, agus dúmhluigheamar, agus do rinneamar do réir a nuile ní dar áithin Ionadab ar nathair dínn.

11 Acht tárta, a nuair tháinic Nebuchadnessar rígh na Babilóine súas chum na tíre, go ndúbhramairne, Tigidh, déanam suas go Hierusalem ar eagla shlóigh na Ccaldéanach, agus ar eagla shlóigh na Sírianach: mar sin dáitreabbamar ann Ierusalem.

12 ¶ Annsin tháinic focal an TIGHEARNA go Ieremiah, gha rádh.

13 Is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Dia Israel; Imthigh agus innis do mhuinntir Iúdah agus dáitreabhthachaibh Ierusalem, Nach geabhthaóí teagasg ag eisteachd rem bhriathraibhsi? a deir an TIGHEARNA.

14 Do coimhlíonadh bríathra Ionadab mhic Rechab, ler áithin sé dá mhacaibh gan fion dól, óir go tigh a nugh níor iobhadar aoindeór, ach úmhluighidh daithne a nathar: thairis sin do labhair misi ribhse, ag éirge go moch agus ag labhairt; acht níor éisteabhair riom.

15 Do chuir mé fos chugaibh múile sheirbhísigh na faidhe, ag éirge go moch agus dá ccur uáim, gha rádh, Fillidh a nois gach aónduine aguibh ó na dhroichshlighe, agus leasuighidh bhur ngníomha, agus ná himthighidh a ndiáigh dée oile dá nadhradh, agus áitreochthaoi annsa bhfeairann noch thug misi dhíbh féin agus da bbur nathiribh: acht níor chlónabhair bhur ccláas, agus níor éisteabhair riom.

16 Do bhrigh gur choimhlíonadar mic Ionadab mhic Rechab áithne a nathar, noch daithin sé dhíobh; acht níor éist an pobala riomsa:

17 Uimesin is marso a deir TIGHEARNA Dia na slógh, Dia Israel; Féuch, do bhéara misi ar Iúdah agus air áitreabhtháchaibh Ierusalem uile a nuile olc dar fhúagair mé na naghaidh: do bhrigh gur labhair mé riu, acht ní chúaladar; agus do ghoir mé orra, agus níor fhreagradar.

18 ¶ Agus a dúbhairt Ieremiah ré tigh na Rechabiteach, Is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Dia Israel; Do bhrigh gur umhluigheabhair daithne Ionadab bhur nathair, agus gur choimhéadabhair a uile aitheanta, agus go ndearnabhair do réir a nuile ní dar áithin sé dhíbh:

19 Uimesin is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Dia Israel; Ní bhíaidh eastbuidh duine air Ionadab mhac Rechab do sheasamh am lathairse go bráth.

CAIB. XXXVI.

Do loisc rí Iehoiacim leabhar fhaigheadoir-eacht Ieremiah go ro dhán, déis cuid do chluinsion.

AGUS tárla annsa cceathramhadh bliadhain do Iehoiacim mhac Iósiah rígh Iúdah, go ttáinic an bhriatharso chum Ieremiah ón TIGHEARNA, gha rádh,

2 Glac thusa rola leabhair, agus scríobh ann na huile bhriathra dar labhair misi riot a naghaidh Israel, agus a naghaidh Iúdah, agus a naghaidh na nuile chineadh, ón ló far labhair mé riot, ó laéthibh Iosiah, gus a niugh.

3 Féadfuidhe go ccluinfeadh tigh Iúdah a nuile olc dar thionscuin misi do dhéanamh dhóibh; chor go bhfillfidis gach uile dhuine ó na dhroichshlighe; chor go maithfinnsi a néigceart agus a bpeacadh.

4 An sin do ghoir Ieremiah Baruch mhac Neriah: agus do scríobh Baruch ó bhéul Ieremiah briathra an TIGHEARNA uile, noch do labhair sé ris, a rola leabhair.

5 Agus dáithin Ieremiah do Bharuch, gha rádh, Atáimsi iadhta súas; ní fhéadum dul go tigh an TIGHEARNA:

6 Ar a nadhbharsin imthigh thusa, agus léigh annsa rola, noch do scríobh tú om bhéula, briathra an TIGHEARNA a cclúasaibh an phobail a ttigh an TIGHEARNA lá an troisgthe: agus mar an ccéadna léighfidh tú iad a cclúasaibh Iúdah uile noch thig amach as a ccaithreachaibh.

7 Do bféidir go ccuirfidis a ngearán a bhfiaghnúise an TIGHEARNA, agus go bhfillfeadh gach áon dhiobh ó na dhroichshlighe: éir is mór a nfearg agus an taintéas dfoillsigh an TIGHEARNA a nagháidh an phobail.

8 Agus do rinne Baruch mhac Neriah do réir a nuile ní dar aithin an faigh Ieremiah dhé, ag léaghadh annsa leabhar briathra an TIGHEARNA a ttigh an TIGHEARNA.

9 Agus tárla annsa chúigeadh bliadhain do Iehoiacim mhac Iosiah rígh Iúdah annsa náomhadh mí, gur fhúagradar trosgadh a bhfiaghnúise an TIGHEARNA don phóbal uile ann Ierúsalem, agus do nuile phóbal tháinic ó chaitheachaibh Iúdah go Hierúsalem.

10 Annsin do léigh Baruch annsa leabhar briathra Ieremiah a ttigh an TIGHEARNA, a seomra Ghemariah mhic Saphan an scribhneóir, annsa chúirt dob áirde, ag dul a steach an gheata nuáidh thighe an TIGHEARNA, a cclúasaibh an phobail uile.

11 ¶ A nuáir do chualuidh Michaiah mhac Gemariah, mhic Saphan, amach as an leabhar briathra an TIGHEARNA uile,

12 Annsin do chuáidh sé síos go tigh an rígh, go seomra an scríobhuidhe: agus,

féuch, do shuigheadar na prionnsadha uile annsin, eadhon Elisama an scríobuidhe, agus Delaiah mac Semáiah, agus Elnathan mac Achbor, agus Gemariah mhac Saphan, agus Sedeciah mhac Hananiah, agus an prionnsadha uile.

13 Ann sin dfoillsigh Michaiah dhóibh na huile bhriathra dá ccúala sé, a nuáir do léigh Baruch an leabhar a cclúasaibh an phobail.

14 Uimesin do chuireadar na prionnsadha Iehúdi mhac Netaniah, mhic Sele-miah, mhic Cusi go Baruch, ghá rádh, Glac ann do láimh an rola ionar léigh tú a cclúasaibh an phobail, agus tárr. Marsin do ghlac Baruch mhac Neriah an rola iona láimh, agus tháinic chuca.

15 Agus a dúbhradar ris, Suigh síos anois, agus léigh ionar cclúasaibhne é. Annsin do léigh Baruch iona cclúasaibh é.

16 Anois tárla, a nuáir do chúladar na briathra uile, do bhí eagla air gach fear ré chéile, agus a dubhradar ré Baruch, Go deimhín inneosuinne na briathraso uile don rígh.

17 Agus dfiafruigheadar do Bharuch, gha rádh, Innis dúinn anois, Ciondus do scríobh tú na briathraso uile as a bhéul?

18 Annsin do fhreagair Baruch iad, Do labhair sé na briathraso uile riom ré na bhéul, agus do scríobh misi lé dubh iad ann a leabhar.

19 Annsin a dúbhradar na prionnsadha ré Baruch, Imthigh, foluigh thú féin, thusa agus Ieremiah; agus ná bíodh a fhios aig áoinneach cáit a mbeithí.

20 ¶ Agus do chuádar a steach gus an rígh annsa chúirt, acht do chuireadar an rola a ttaiscidh a seomra Elisama an scríobhuidhe, agus dinnsiodar na briathra uile a cclúasaibh an rígh.

21 Annsin do chuir an rígh Iehúdi do thabhairt an rola leis: agus thug sé leis ó ó sheómra Elisama an scríobuidhe. Agus do léigh Iehúdi a cclúasaibh an rígh é, agus a cclúasaibh na bprionnsadh uile noch do sheas láimh ris an rígh.

22 Anois do shuigh an rígh annsa tigh geimhridh annsa náomhadh mí: agus do bhí teine air an tteallach ar lasadh na fhiadhnuise.

23 Agus tárla, an tan do léigh Iehúdi a trí nó a ceathair do dhuilleógaibh, gur ghéar sé é leis an scín phinn, agus do theilg sé annsa teine do bhí air a nurlár é, nó gur loisgeadh an rola uile annsa teine do bhí air an tteallach.

24 Thairis sin ní raibh eagla orra, níor bhriseadar a néaduighe, an rígh, nó áon-duine dá mhuinutir dá ccúala na briathraso.

25 Gidheadh do rinne Elnatan agus Delaiah agus Gemariah eadarghuidhe chum

an rígh go nach lóisgfeadh sé an rola : acht níor éist sé ríu.

26 Acht daithin an rígh do Ierahmeel mhac Hammelech, agus Seraiah mhac Asriel, agus Selemiah mhac Abdiel, Báruch an scríobhuidhe do ghabháil agus an fáigh Ieremiah : acht d'fóluigh an TIGH-EARNA iad.

27 ¶ Annsin tháinig bríathar an TIGH-EARNA go Ieremiah, (tar éis an rígh do losgadh an rola, agus na bríathra do scríobh Báruch as béul Ieremiah,) gha rádh,

28 Glac chugad a rís rola oile, agus scríobh ann na huile fhocal chéadna do bhí annsa chéad rola, noch do loisc Iehoiacim rígh Iúdah.

29 Agus a déara tú ré Iehoiacim rígh Iúdah, Is marso a deir an TIGH-EARNA, Do loisc tú an rola so, gha rádh, Cred as ar scríobh tú ann, gha rádh, Tiucfuidh rígh na Babilóine go deimhin agus sgríosfuidh sé an tírsi, agus do bhéara sé fa deara ar an nduine agus ar an bheathach díobhlaghadh innte ?

30 Uimesin is marso a deir an TIGH-EARNA a ttáobh Iehoiacim rígh Iúdah ; Ní bhiaidh duine ar bith aige do suighe ar chathaóir ríogha Dháibhi : agus tilgfighear a chorp marbh amach chum an teasbhuidh san ló, agus chum an tseaca san noidhche.

31 Agus smachdeocha misi é féin agus a shíl agus a sherbhiseach ar son a néigceirt ; agus do bhéara mé orra, agus air aitreabhthachaibh Ierusalem, agus air mhuinntir Iúdah, a nuile olc dár thúagair mé na naghaidh ; acht níor éisteadarsion.

32 ¶ Annsin do ghlac Ieremiah rola oile, agus thug é do Bharuch mhac Nériah, an scríobhuidhe ; noch do scríobh annsin as béul Ieremiah uile bhriathra an leabhair noch do loisc Iehoiacim rígh Iúdah annsa teine : agus do chuireadh na gcionn mórán dá leitheid do bhriathruibh.

CAIB. XXXVII.

Do chuir Nebucadressar Sedeciah, a náit Choniah mhic Iehoiacim ri Iudah.

AGUS do ríoghuidh an rígh Sedeciah mhac Iosiah a náit Choniah mhic Iehoiacim, noch dá ndéarnuidh Nebucadressar rígh na Babilóine rígh a ttír Iúdah.

2 Acht níor éist sé féin, nó a mhuinntir, nó pobal na tíre ré briathruibh an TIGH-EARNA, noch do labhair sé treas an bhfaigh Ieremiah.

3 Agus do chuir Sedeciah an rígh Iehuch mhac Selemiah agus Sephaniah mhac Maaseiah an sagart chum a nfaigh Ieremiah, gha rádh, Guidh a nois chum an TIGH-EARNA ar Ndia air ar son.

4 Anois tháinig Ieremiah a steach agus

do chuáidh sé amach a measc an phobail : óir níor chuireadar a bpríosún é.

5 Annsin tháinig slúagh Pharaos amach as a Néigpt : agus a nuáir do chúaladar na Caldeánuidh do shuigh um Ierusalem túarusgbháil orra, dimthigheadar ó Ierusalem.

6 ¶ Annsin tháinig bríathar an TIGH-EARNA chum a nfaigh Ieremiah, gha radh,

7 Is marsó a deir an TIGH-EARNA, Día Israel ; Is marso a dearthaoi ré rígh Iúdah, do chuir chugamsa sibh do cheasnughadh ríom ; Féuch, fillfidh slúagh Pháraos, noch tháinig amach do bhur ccobhraghadh, don Néigpt dá ttír féin.

8 Agus tiucfuid na Caldeánuidh a rís, agus troidfid a naghaidh na caithreachso, agus géabhuid í, agus loiscfid i lé teine.

9 Is marso a deir an TIGH-EARNA ; Ná mealluidh sibh féin, gha rádh, Imeochoid na Caldeánuidh go deimhin uáinn : óir ní imeochoidh siad.

10 Oir dá mbeith go mbuáilfeas os ann slúagh na Ccaldeánach uile throidi bhur naghaidh, agus nach mairfeadh ach daoine loitigh iona measc, thairis sin déireochaidis gach uile dhuine dhíobh ann a pháillium, agus do loiscfidís an chathairsi le teine.

11 ¶ Agus tárla, a nuáir do bhris slúagh na Caldeánach suas ó Ierusalem ar eagla shlúagh Pháraos,

12 Ann sin do chuáidh Ieremiah amach as Ierusalem do dhul go tír Bheniamin dá dhealughadh féin annsin as measc an phobail.

13 Agus an tan do bhí sé a ngeata Bheniamin, do bhi caiptín an ghárda annsin, dár budh ainm Iriah mhac Selemiah, mhic Hananiah ; agus do ghlac sé an fáigh Ieremiah, gha rádh, Atá tú ag dul do thaóibh na Ccaldeanach.

14 Annsin a dúbhairt Ieremiah, Ní fíor sin ; ní bhfuilimsi ag dul air tháobh na Ccaldeánach. Achd níor éist sé ris : annsin do ghlac Iriah Ieremiah, agus thug sé chum na bprionnsadh é.

15 Uimesin do bhádar na prionnsadha feargach re Ieremiah, agus do bhuáileadar é, agus do chuireadar a bpríosún é, a ttigh Ionatan an scríobhuidhe : óir do rinneadar príosún de.

16 ¶ A nuáir do chuáidh Ieremiah don phríosún, do na soiléaruibh, agus do bhí Ieremiah ansin mórán do láethibh ;

17 Annsin do chuir Sedeciah an rígh úadh, agus rug amach é, agus dfiafruigh an rígh dhe go seiceideach ann a thigh, agus a dúbhairt, An bhfuil focal ar bith ón TIGH-EARNA ? Agus a dúbhairt Ieremiah, Atá : óir, ar seision, do bhéarthar thusa a láimh rígh na Babilóine.

18 Tuilleamh oile a dúbhairt Ieremiah ris an rígh Sedeciah, Cred do rinne misi ad aghaidhsi, nó a naghaidh do sheirbhiseach, nó a naghaidh an phobailsi, as ar chuireadar a bpríosún mé?

19 Cáit a bhfuilid anois bhur bhfaighe do thairghir dhíbhsi, gha rádh, Ní thiucfuidh rígh no Babilóine bhur naghaidhsi ná a naghaidh na tíresi?

20 Uimesin éist a nois, iarruim dathchuinge ort, mo thighearna an rígh; glacthar mo ghearan, iarruim ort, dot lathair; go nach ccurfe tú dfiachaibh orum filleadh go tigh Ionatain an scribhuidhe, deagla go bhfuighinn bás annsin.

21 Ann sin daithin Sedeciah an rígh go ccurfídh Ieremiah a láimh a ccúirt an phríosúin, agus go ttugaidís dhó go láetheambuil cuid aráin as sráid an bháicéir, nó go ccaithí arán na caithreach uile. Mar-so d'fán Ieremiah a ccúirt an phríosúin.

CAIB. XXXVIII.

Eidirghuidhe Ebed-melech ar son Ieremiah, tan teilgeadh a nccarcuir é, chionn briathra Dé do nochtadh.

ANN sin do chualuidh Sephatiah mhac Mattan, agus Gedaliah mhac Passur, agus Iucal mhac Selemiah, agus Passur mhac Malchiah, na briathra do labhair Ieremiah ris an bpobal uile, dha rádh,

2 Is marso a deir an TIGHEARNA, An té anfas annsa chathruighsi éugfuidh sé leis an ccloidhimh, leis an ngorta, agus leis an bpláigh: acht an té rachus amach chum na Ccaldéanach, mairfidh sé; óir do geabhuidh a bheatha mar eadail, agus mairfidh sé.

3 Is marso a deir an TIGHEARNA, Go deimhin do bhéarthar an chathairsi a láimh sloigh rígh na Babilóine, noch ghéabhus í.

4 Uimesin a dubhradar na prionnsadha ris an rígh, Iarramaoid dathchuinge ort, cuirthear an té so chum báis: óir is marso laguighios sé lámha fuigheal lucht cogaidh na caithreachso, agus lámha an phobuil uile, ag labhairt a leitheide so do bhríathruibh ríú: óir ní hé leas na ndaóinise iarrus an fearso, acht a naimhleas.

5 Ann sin a dubhairt an rígh Sedeciah, Féuch, atá sé ann bhur lámhuibhsi: óir ní hé an rígh fhéadas aóinní do déanamh bhur naghaidh.

6 Ann sin do ghlacadar Ieremiah, agus do theilgiodar a ccarcair Mhalchiah mhic Hammelech é, noch do bhí a ccúirt an phríosúin: agus do léigiodar Ieremiah síos lé córduibh. Agus ní raibh uisce ar bith annsa ccarcuir, achd lábán: marsin do chuaidh Ieremiah faoi annsa lábán,

7 ¶ A nois a nuair do chualuidh Ebed-

melech an Tetiopeach, áon do na seomradóiribh do bhí a ttigh an rígh, gur chuireadar Ieremiah annsa chárcair; (an rígh na shuighe an tan sin a ngeata Bheniamin;)

8 Do chuaidh Ebed-melech amach as tigh an rígh, agus do labhair ris an rígh, gha rádh,

9 Mo thighearna an rígh, do rinne an muintirse uile olc ann gach ní dhá ndéarnadar ris an bhfaigh Ieremiah, noch do theilgiodar annsa ccarcair; gheabha se bás ré ocras annsa náit a bhfuil sé: óir ní bhfuil ní sa mhó darán annsa chathruigh.

10 Ann sin d'fuagair an rígh do Ebed-melech an Tetiopeach, gha rádh, Beir leachd as so triochad fear, agus tóig súas Ieremiah an faigh as an ccarcair, suil do gheabha sé bás.

11 Mar sin rug Ebed-melech na daóine leis, agus do chuaidh sé go tigh an rígh faoi thigh na séad, agus rug sé leis as sin seinghiobail agus seincheirteacha lobhtha, agus do léig sé síos lé corduighibh iad don charcair chum Ieremiah.

12 Agus a dubhairt Ebed-melech an Tetiopeach re Ieremiah, Cuir anois na seincheirteacha so agus na seinghiobuil lobhtha ann hasgalluibh faoi na córduibh. Agus do rinne Ieremiah sin.

13 Marsin do thairngiodar a níos Ieremiah re córduibh, agus thugadar súas as an ccarcuir é: agus d'fán Ieremiah a ccúirt an phríosúin.

14 ¶ Ann sin do chuir Sedeciah an rígh fios, agus rug sé an faigh Ieremiah chuige don treas dul a steach atá a ttigh an TIGHEARNA: agus a dubhairt an rígh ré Ieremiah, Fiafrocha mé ní dhíot; ná ceil aoinní orum.

15 Ann sin a dubhairt Ieremiah re Sedeciah. Má foillsighim dhuit, nach ccurfe tú go deimhin chum báis mé? agus má bheirim combairle dhuit, a néistfe tú ríom?

16 Mar sin do mhionuigh Sedeciah an rígh go seicréideach do Ieremiah, gha rádh, Mar mhairios an TIGHEARNA, do rinne an tanamso dhúinn, ní chuirfidh mé chum báis thú, agus ní bhéara mé thú a láimh na ndaóinise iarrus do bhás.

17 Ann sin a dubhairt Ieremiah re Sedeciah, Is marso a deir an TIGHEARNA, Dia na slógh, Dia Israel; Má théid tú amach go dearbhta chum prionnsadh rígh na Babilóine, annsin mairfidh hanam, agus ní loisgfighear an chathairse le teine; agus mairfidh tú féin, agus do thigh.

18 Acht muna ndeacha tú go prionnsadhuibh rígh na Babilóine, annsin bhéarthar an chathairsi a láimh na Ccaldéanach,

agus loisgid í le teine, agus ní racha tusa as ó na lámhuibh.

19 Agus a dúbhairt an rígh Sedeciah re Ieremiah, Atá eagla na Niuduigheadh orom do theith chum na Ccaldéanach, deagla go ttiubbraidis iona lamhuibh mé, agus go mbeidís ag magadh orom.

20 Acht a dúbhairt Ieremiah, Ní sheachóduid siad thú. Umhluigh, iarruim dathchuinge ort, do ghéth an TIGHEARNA noch labhruimsi riot: mairsin bháis sé go maith agadsa, agus mairfidh hanam.

21 Acht má dhiúltan tú dul amach, sé so an focal do thaisbéin an TIGHEARNA dhamhsa:

22 Agus, féuch, béarthar a nuile bhean dar fágbadh a tigh rígh Iúdah amach go prionnsadhuibh rígh na Babilóine, agus a déaruid na mná sin, Do bbrostuigheadar do cháirde thú, agus rugadar buáidh ort: do sluigeadh do chosa annsa lathaigh, agus dílleadar síar tar a nais.

23 Marsin do bhéaruid siad amach do mhná uile agus do chlann chum na Ccaldéanach: agus ní racha tusa as ó na láimh, acht géabhthar thú le láimh rígh na Babilóine: agus do bhéara tú fa deara an chathairsi do losgadh le teine.

24 ¶ Annsin a dúbhairt Sedeciah ré Ieremiah, Ná biodh fios na mbriatharso ag duine ar bith, agus ní muirfighear thú.

25 Acht má chluinid na prionnsadha gur labhair misi riot, agus go ttiucfuid chugad, agus go naiboeruid riot, Innis dúinn anois cred a dúbhairt tú ris an rígh, ná ceil oruinn é, agus ní chuirfeam chum báis thú; mar an ccéadna cred a dúbhairt an rígh riot:

26 Annsin déara tú ríu, Do chuir mé mo ghearán a lathair an rígh, chor nach bhfillfeadh sé mé go tigh Ionatan, dfagháil bháis ann.

27 Annsin thangadar na prionnsadha uile go Ieremiah, agus dfiatruigheadar dhe: agus dinnis sé dhóibh do réir na mbriatharso uile daithin an rígh. Annsin do scuireadar do chomhrádh ris; óir níor mothuigheadh an chúis.

28 Mar sin d'fán Ieremiah a cúirt an phríosúin go táinic an lá fár gabhadh Ierusalem, agus do bhí sé annsin an tan do gabhadh Ierusalem.

CAIB. XXXIX.

Do ghabhadh, do briseadh síos, do airgeadh Ierusalem, agus rugadar na daoine a mbraighdionnas.

A NNSA náomhadh bliadhain do Shedeciah rígh Iúdah, annsa deachmhadh mí, tháinic Nebuchadressar rígh na Babilóine agus a shluagh uile a naghaidh

Ierusalem, agus do shuigheadar na timchioll uirre.

2 Agus annsa náonmhadh bliadhuin déag do Shedeciah, annsa cceathramhadh mí, air an náomhadh lá don mhí, do briseádh síos an chathair.

3 Agus thangadar uile phrionnsadha rígh na Babilóine a steach, agus do shuigheadar annsa gheata meadhonach, eadhon Nergal-Sareser, Samgar-nebo, Sar-sechim, Rab-saris, Nergal-sareser, Rabmag, maille ris an ccuid oile uile do phrionnsadhuibh rígh na Babilóine.

4 ¶ Agus tarla, an tan do chonnaire Sedeciah rígh Iúdah iad, agus na fir chogaidh uile, gur theitheadar, agus go ndeachadar amach as an ccathruigh san noidhche a slighe ghéirdin an rígh, annsa gheata idir an dá bhalla: agus do chuáidh seision amach a slighe an réitigh.

5 Acht do lean slúagh na Ccaldéanach iad, agus rugadar ar Shedeciah a réitibh Iericho: agus an tan rugadar air, thugadar súas go Nebuchadressar rígh na Babilóine é, go Riblah a tír Hámat, áit a rug sé breitheamhnus air.

6 Annsin do mharbh rígh na Babilóine mic Shedeciah ann Riblah as ccoinne a shúl, do mharbh rígh na Babilóine fós uáisle Iúdah uile.

7 Tuilleamb oile, do chuir sé súile Shedeciah amach, agus do cheangail sé le slabhradhuibh é, dá bhreith don Bhabilóin.

8 ¶ Agus do loisgeadar na Ccaldéanuigh tigh an rígh, agus tighthe an phobail uile, le teine, agus do bhriseadar síos balladha Ierusalem.

9 Ann sin rug Nebusar-adan caiptín an ghárda a mbraighdionas leis don Bhabilóin fuighioll na ndaoine do fágbadh annsa chathruigh, agus an dream do chúadh do tháobh, do theith chuige, maille ris an ccuid oile don phobal do mhair.

10 Acht d'fág Nebusar-adan caiptín an ghárda do bhochtaibh an phobail, ag nach raibh, aoinní a tír Iúdah, agus thug sé fíneamhna agus machaireadha dhóibh an lán.

11 ¶ Anois thug Nebuchadressar rígh na Babilóine cúram do Nebusar-adan caiptín an ghárda a ttaóibh Ieremiah, gharádh,

12 Glac é, agus féuch dhó go maith, agus ná déan dochar ar bith dhó; acht déan dhó ionann agus mar a déara sé riot.

13 Marsin do chuir Nebusar-adan caiptín an ghárdha uadh, agus Nebusatan, Rab-saris, agus Nergal-sareser, Rabmag, agus uile phrionnsadha rígh na Babilóine;

14 Do chuireadarsan, agus rugadar Ieremiah amach as cúirt an phríosúin, agus thugadar go Gedaliah mhac Ahicam

mhic Saphan é, dá bhreith don bhaile: annsin dáitreibh sé a measc an phobail.

15 Anois tháinig bríathar an TIGHEARNA go Ieremiah, an fad do bhí sé iadhta súas a ccúirt an phríosuin, gha rádh.

16 ¶ Éirigh, agus labhair re Ebedmelech an Tietioeach, gha rádh, Is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Dia Israel; Féuch, do bhéara mé mífocal air an ceathruighse ar olc, agus ní ar mhaith, agus béid annsa ló sin ad fhíaghnuise si.

17 Acht sáorfuídh mé thusa san lóisin, a deir an TIGHEARNA: agus ní thiúbhharthar thú a láimh na ndaoíne re a bhfuil eagla agad.

18 Oir go deimhin sáorfa misi thú, agus ní tuitfidh tú leis an ccloidheamh, achd bíaidh hanam mar éadáil agad: do bhrígh gúr chuir tú do dhóthchus ionnamsa, a deir an TIGHEARNA.

CAIB. XL.

Do chomhnuidh Ieremiah tar éis a leigionn as, abfochair Ghedaliah a tír Iudea.

AN bhriathar tháinig go Ieremiah ón TIGHEARNA, tar éis Nebusar-adan caiptín an ghárda do léigion dó imtheacht as Ramah, a nuair do ghabh sé é, ar mbeith dhó ceangailte a slabhradhuibh a measc gach a rugadh a láimh ó Ierusalem agus ó Iúdah, noch rugadh a láimh don Bhabilóin.

2 Agus do ghlac caiptín an ghárda Ieremiah, agus a dubhairt sé ris, Isé an TIGHEARNA do Dhía dfuagair an tolcso air á náitsi.

3 Anois thug an TIGHEARNA, agus do rinne sé do réir mar a dubhairt sé: do bhrígh gur pheacuigheabhair a naghaidh an TIGHEARNA, agus nár umhlugheabhair dá ghúth, uimesin tháinig an nise oruibh.

4 Agus ánois, féuch, scaoilimse thú a niugh ó na slabhradhuibh noch do bhí air do láimh. Má chítear dhuit féin teacht liom don Bhabilóin, tárr; agus féuchfa misi go maith dhuit: achd muna bhfaicthear dhuit teachd don Bhabilóin, fan: féuch, atá an tír uile romhad: gidh be áit is féarr agus is iomchubhaigh iona bhfaicfighear dhuit dul, éirigh ann.

5 Anois an fad nar imthigh sé ar ais, a dubhairt sé, Éirigh ar hais go Gedaliah mhac Ahicam mhic Sephan, noch dá ndearna rígh na Babilóine úachtarán ós cionn uile chaithreach Iúdah, agus déan comhnuidhe iona fhochair a measc an phobail: nó imthighmar a bhfaicthear dhuit iomchubhaidh dul. Marsin thug caiptín an ghárda biadh agus luáigheacht dó, agus do léig sé dhó imtheacht.

6 Annsin do chuaidh Ieremiah go Gedaliah mhac Ahicam go Mispah; agus

do chomhnuidh sé iona fhochair a measc na ndaoíne do fágbadh annsa tír.

7 ¶ Anois an tan do chúaladar uile chaiphtine na slógh noch do bhí annsna machairighibh, iad féin agus a muinntir, go ndéarna rígh na Babilóine úachtarán do Ghedaliah mhac Ahicam annsa tír, agus go ttug sé dhó fir, agus mna, agus leinibh, agus do bhochtaibh na tíre, don mhéid nach rugadh a láimh don Bhabilóin;

8 Annsin thangadar go Gedaliah go Mispah, eadhon Ismael mhac Netaniah, agus Iohanan agus Ionatan mhac Careah, agus Seraiah mhac Tanumet, agus mic Ephai an Netophatiteach, agus Iesaniah mac Mhaachattigh, iad féin agus a muinntir.

9 Agus do mhionnuigh Gedaliah mhac Ahicam mhic Saphan doibh féin agus dá muinntir, gha rádh, Na biodh eagla oruibh foghnadh do na Caldeánachaibh: déanuidh comhnuidhe annsa tír, agus déanaidh seirbhís do rígh na Babilóine, agus rachaidh sé go maith dhíbh.

10 Ar mo shonsa, féuch, áitreochuidh mé a Mispah díoghnadh do na Caldeánachaibh, noch thiucfas chugainn: acht, cruinnighidh si fion, agus tóirthe samhraidh, agus ola, agus cuiridh ann bhur soithighibh iad, agus comhnuidh ann bhur ccaithreachaibh noch do ghabhabhair.

11 Mar an ccéadna a nuair do chúaladar na Iúduighe uile do bhí ann Moab, agus a measc na Nammoniteach, agus ann Edom, agus an drong do bhí annsa huile thíorthuibh, gur fhág rígh na Babilóine fuighioll do Iúdah, agus gur chuir sé Gedaliah mhac Ahicam mhic Saphan ós a cceionn;

12 Díll na huile Iúduighe as na huile áitibh ar díbreadh iad, agus thangadar go tír Iúdah, go Gedaliah, go Mispah, agus do chruinnigheadar fion agus mórán toirthe samhraidh.

13 ¶ Tuilleamh uile tháinig Iohanan mhac Careah, agus uile chaiphtine na slógh do bhí annsna machairighibh, go Gedaliah go Mispah,

14 Agus a dubhradar ris, Ann bhfeidir tusa go dearbhltha gur chuir Baalis rígh na Nammoniteach Ismael mhac Netaniah dod mharbhadh? Acht níor chreid Gedaliah mhac Ahicam iad.

15 Ann sin do labhair Iohanan mhac Careah re Gedaliah ann Mispah go seiceídeach, gha rádh, Léig dhamhsa imtheacht iarruim dathchuinge ort, agus muirfidh mé Ismael mhac Netaniah, agus ní bhíaidh a fhios ag áonduine: creid fá muirfeadh sé thusa, chor go scaóilfidhe na huile Iúduighe dar chruinnigh chugad, agus go mbáiseochthaóí a muirionn ann Iúdah?

CAIB. XLI.

Do fill Iohanan daoine na tíre ó Ismael, neach do mharbh Gedaliah an tuachdaran.

ANOIS tárla annsa seachtmhadh mí, go dtáinig Ismael mhac Netaniah mhic Elisamah, don tsíol ríogha, agus prionsadha an rígh, eadhon deithneamhar fear leis, go Gedaliah mhac Ahicam go Mispah; agus annsin a dúadar arán a bhfochair a chéile ann Mispah.

2 Annsin déirigh Ismael mhac Netaniah, agus an deithneamhar fear do bhí iona fhochair, agus do bhuáileadar Gedaliah mhac Ahicam mhic Saphan leis an ccloidheamh, agus do mharbhadar é, noch dá ndéarna rígh na Babilóine tiachtarán ós cionn na tíre.

3 Do mharbh fós Ismael na Iúduighidh uile do bhí iona fhochair, eadhon a bhfarradh Ghedaliah, ann Mispah, agus na Caldeánuigh noch do fríth ann, agus na fir chogaidh.

4 Agus tárla an dara lá tar éis Gedaliah do mharbhadh dhó, agus nach raibh a fhios ag duine ar bith,

5 Go dtáinig daoine airigh ó Shechem, ó Shílo, agus ó Shamária, eadhon ceithre fithchid fear, agá rabhadar a bhféasóga bearrtha agus a néaduighe réubtha, agus ar na ngearradh féin, maille re hofráluibh agus tuis iona lámhuibh, dá ttabhairt go tigh an TIGHEARNA.

6 Agus do chuaidh Ismael mhac Netaniah amach as Mispah na ccoinne, ag gular a fad ag imtheacht dó : agus tárla, mar do theagmhuidh dhóibh, go ndúbhairt sé riu, Tigidh go Gedaliah mhac Ahicam.

7 Agus is amhluidh bhí, a nuair thangadar go lár na ccaithreach, gur mharbh Ismael mhac Netaniah iad, agus do theilg iad a lár an luig, é féin, agus an mhuinntir do bhí iona fhochair.

8 Acht do fríth deithneamhar fear iona measc a dúbhairt re Ismael, Ná marbh sinne : óir atá ionnmhus aguinn annsa mhachaire, do chruithneachd, agus déorna, agus dola, agus do mhill. Annsin do choisc sé, agus níor mharbh sé iad a measc a ndearbháthreach.

9 Annois do bé an log ar theilg Ismael cuirp mharbha na ndaoine, (noch do mharbh sé a ttaobh Ghedaliah,) do rinne Asa an rígh ar eagla Bhaasa rígh Israel : agus do líon Ismael mhac Netaniah é leis an druigh do marbhadh.

10 Annsin rug Ismael leis a láimh an chuid oile don phobal uile do bhí ann Mispah, eadhon ingheana an rígh, agus na daoine uile dhán ann Mispah, noch do tháobhuigh Nebusar-adan caiptín an ghárda

re Gedaliah mhac Ahicam : agus rug Ismael mhac Netaniah leis a láimh iad, agus dimthigh sé chum dul anonn gus na Hammoníteachaibh.

11 ¶ Acht a nuair do chúaluidh Iohanan mhac Careah, agus uile chaipéine na slógh do bhí iona fhochair, a nuile oic dá ndearnuidh Ismael mhac Netaniah,

12 Annsin rugadar léo na daoine uile, agus do chúadar do throid re Hismael mhac Netaniah, agus fúaradar é láimh ris na huisceadhuibh móra atá a Ngibéon.

13 Annois tárla, a nuair do chonnaire a raibh do dhaoinibh a bhfochair Ismael Iohanan mhac Careah, agus uile chaipéine na slógh do bhí iona fhochair, annsin do bhádar luathgháireach.

14 Marsin thainic an phobal uile rug Ismael a láimh ó Mhisphah fa cuáirt agus diompóigheadar, agus do chúadar go Iohanan mhac Careah.

15 Acht do chuaidh Ismael mhac Netaniah as ó Iohanan maille re ochdar fear, agus do chuaidh sé gus na Hammoníteachaibh.

16 Annsin rug Iohanan mhac Careah, agus uile chaipéinígh na slógh do bhí iona fhochair, fuighioll na ndaoine uile do bhean sé do Ismael mhac Netaniah, ó Mhisphah, (tar éis Gedaliah mhac Ahicam do mharbhadh dhó,) eadhon fir láidre chogaidh, agus na mná, agus na leanba, agus na seomrádóirígh, noch thug sé a ris ó Ghibeon :

17 Agus do ghluaisiodar, agus dáit-reabhadar a náitreabh Chincham, noch atá láimh ré Betlehem, do dhul a steach don Néigpt,

18 Do bhrígh na Ccaldeánach : óir do bhádar eaglach rompa, do bhrígh gur mharbh Ismael mhac Netaniah Gedaliah mhac Ahicam, noch da ndéarna rígh na Babilóine úachdaran annsa tír.

CAIB. XLII.

Cealg Iohanan do iarr fios ó Dhúa, go gu raibh ar aire dul don Egipt anaghuidh chomhairle Dé.

ANN sin thangadar caipéine uile na slógh, a bhfogas, agus Iohanan mhac Careah agus Iesaniah mhac Hosaiiah, agus an pobal uile ó bheag go mór,

2 Agus a dúbhradar ris an bhfaigh Ieremiah, Guidhmídh thú, tuiteadh ar ngearán ad lathair, agus guidh air ar son chum an TIGHEARNA do Dhúa, eadhon ar son a nfuighillsi uile ; (óir níor fágbadh aguinn achd beagán do mhóran, mar do chíd do shúile sinn :)

3 Chor go ttaisbeanfa an TIGHEARNA do Dhúa dhúinn an tslighe iona bhféad-

fam siubhal, agus an ní fhéadfam do dhéanamh.

4 Ann sin a dúbhairt Ieremiah an faigh ríu, Do chúala mé sibh; féuch, guidhfidh mé chum an TIGHEARNA bhur Ndia do réir bhur mbriathar; agus tiucfuidh a ccrích, gídh bé ar bith ní fhreagorus an TIGHEARNA dhithbsi, go bhfoillseocha mé dhíbh é; ní choinneochad aóinní ar cúl uáibh.

5 Ann sin a dúbhradar ré Ieremiah, Bíodh an TIGHEARNA na fhíadhuin fhírinne dhírigh eadhruinn, muna ndearnam do réir na nuile neithe ar son a ccuirfidh an TIGHEARNA do Dhía chugainn thú.

6 Mas maith, nó mas olc é, úmhleochar do ghlór an TIGHEARNA ar Ndia, chum a ccuirimid thusa; chor go mbeithior go maith aguinn, an tan uimhleocham do ghúth an TIGHEARNA ar Ndia.

7 ¶ Agus tarla deis dheich lá, go ttáinic briathar an TIGHEARNA go Ieremiah.

8 Ann sinn do ghoir sé Iohanan mhac Careah, agus uile chaptíne na slógh noch do bhí iona fhochair, agus an pobal uile ó bheag go mór,

9 Agus a dúbhairt sé ríu, Is marso a deir an TIGHEARNA, Dia Israel, chum ar chuireabhair misi dfoillsiughadh bhur ngearráin dó;

10 Má fhantaói a ccomhnuidhe annsa tírse, annsin cuirfidh misi súas sibh, agus ní shraóilfé mé síos sibh, agus plainndeochara mé sibh, agus ní thairseonga mé a níos sibh: óir is aithreach liom an tolc do rinne mé oruibh.

11 Ná bíodh eagla rígh na Babilóine oruibh, re a bhfuil eagla aguibh; ná himeagluighe roimbe, a deir an TIGHEARNA: óir atáimsi libh dá bhur saoradh, agus dá bhur ttátháil as a láimh.

12 Agus taisbéanfá mé grása dhíbh, chor go mbia truaighe aigesion díbh, agus go ttuga sé oruibh fillleadh dá bhur ndúthaigh féin.

13 Acht má dearthaói, Ní choimhneocham annsa tírsi, agus gan úmhluighadh do ghúth an TIGHEARNA bhur Ndia,

14 Gha rádh, Ní headh; acht racham go crích na Héigpte, mar nach bhfaicfíom cogadh ar bith, agus nach ccluinfiom fuaim an stuic, agus nach bhfuighíom ocras arain; agus coimhneocham annsin:

15 Agus anois uimesin eistigh focal an TIGHEARNA, sibhsi a fhuighioll Iúdah, Is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Dia Israel; Má churthaóise bhur naighthe go hiomlán ar dhul don Néigipt, agus imtheacht agus dul do chomhnuighe ann;

16 Annsin tiucfuidh a ccrích, an cloidheamh, roimhe a raibh bhur neagla, go mbéara sé oruibh a ttír na Héigpte; agus

an ghorta, re a bhfuil eagla oruibh, go leanfuidh sé go luath sibh don Néigipt; agus éugfuidhe ann sin.

17 Marsin bhías ag a nuile dhuine chuirfíós a aghaidh ar dhul ar chúairt don Néigipt; éugfuidh leis an ccloidheamh, leis an ngorta, agus leis a bpláigh: agus ní mhairfidh áondúine aca agus ní rachaidh as ó noll do bhéara misi orra.

18 Oir is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Dia Israel; Mar do dhóirteadh méarg agus mo chorruigh amach ar áitreabhachaibh Ierusalem; is marsin doirtfighear méarg anach oruibhsi, an tan rachtaoi don Néigipt: agus beithi mar mhallughadh, agus mar uathbhas, agus mar mhallacht, agus mar mhasla; agus ní fhaicfidhe a náitsi ní sa mhó.

19 ¶ A dúbhairt an TIGHEARNA dá bhur ttáobh, a fhuighioll Iúdah; Ná héirgidhe don Néigipt: bíodh a fhios aguibh go deimhin gur chomhairligh misi sibh a niugh.

20 Oir do léigeabhair oruibh ann bhur ccroidhthibh, a nuair do chuireabhair misi chum an TIGHEARNA bhur Ndia, gha rádh, Guidh air ar soinne chum an TIGHEARNA ar Ndia; agus do réir a nuile ní déaras an TIGHEARNA ar Ndia, mairsin innis dúinn, agus do dhéanamne é.

21 Agus anois dfoilsigh mé dhíbh é a niugh; acht níor úmhluigheabhair do ghúth an TIGHEARNA bhur Ndia, nó daóinní ar son ar chuir sé misi chugaibh.

22 Anois uimesin bíodh a fhios aguibh go dearbhtha go néugfuidhe leis an ccloidheamh, leis an ngorta, agus leis an bpláigh, ansa náit ar mian libh dul agus comhnuighe do dhéanamh ann.

CAIB. XLIII.

Tog Iohanan fuighioll an phobuil do Néigipt, agus Ieremiah iomorro; neach do thairrgir gu buailfeadh rí na Babilóine fós an tír sin féin.

A GUS tarla, an tan do chríochnuigh Ieremiah labhairt ris an bpobal uile bhriathra an TIGHEARNA a Ndia, arson ar chuir an TIGHEARNA a Ndia chuca é, eadhon na briathrasa uile,

2 Annsin do labhair Asariah mhac Hosaiah, agus Iohanan mhac Careah, agus na daóine uáibhreacha uile, gha rádh re Ieremiah, Lábhraidh tú bréug: ní hé an TIGHEARNA ar Ndia do chuir thú dha rádh, Ná héirigh don Néigipt do chomhnuidhe annsin:

3 Acht asé Baruch mhac Neriah do bhrostuigh thú ar naghuidhne, dar ttabhairt a láimh na Ccaldeanach, ionnus go ccuiridís chum báis sinn, agus go mbeirdís sinn a láimh don Bhablóim.

4 Marsin níor úmhluigh Ionatan mhac

Careah, agus uile chaiphtine na slógh, agus an pobal uile, do ghlor an TIGHEARNA, do chomhnuidh a tír Iúdah.

5 Acht rug Iohanan mhac Careah, agus uile chaiphtine na slógh, léo fuighioll Iúdah uile, d'fíl ó gach uile crích, ann ar dib-readh iad, do chomhnuidhe a tír Iúdah;

6 *Eadhon* fir, agus mná, agus leanba, agus ingheana an rígh, agus gach áon dar fhág Nebusaradan caiptín an ghárda ag Gedaliah mhac Ahicam mhic Saphan, agus Jeremiah anfaigh, agus Baruch mhac Neriah.

7 Marsin thangadar go crích na Héigipte: óir níor úmhluigheadar do ghúth an TIGHEARNA: marso thangadar go Tahpanhes.

8 ¶ Annsin tháinig focal an TIGHEARNA go Jeremiah ann Tahpanhes, gha rádh,

9 Glac clocha móra ann do láimh, agus foigh iad annsa chríaidh a sorn na mbriceadh, noch *atá* ag dul a steach tighe Phárao ann Tahpanhes, a radharc mhuinntire Iúdah;

10 Agus abair riu, Marso a deir TIGHEARNA na slógh, Día Israel; Féuch, cuirfe mé agus glacfad Nebuchadressar mo sheirbhíseach rígh na Babilóine, agus cuirfidh mé a chathaoir na clochaibhsi d'fóluigh mé; agus leathnochuidh sé a pháillíun ríoghamhuil ós a ccionn.

11 ¶ Agus an tan thiucas sé, buáilfidh sé tír na Héigipte, an mhéid *atá* chum báis don bhás; an mhéid *atá* chum daoirsine don daoirsine; agus an mhéid *atá* chum an chloidhimh don chloidheamh.

12 Agus lasfuidh me teine a tightheibh dhée na Héigipte; agus loisgfídh sé iad, agus béara leis a láimh iad: agus éideochuidh é féin lé dúthaigh na Héigipte, mar chuirios tréaduighe na ccáorach a chúlaidh uime; agus imeochuidh sé amach as sin a síothcháin.

13 Brisfidh sé fós íomháighe Bhetsemes, *atá* a ccrích na Héigipte; agus loisgfíghear tighthe dhée na Négípteach lé teine.

CAIB. XLIV.

Teachtairacht Dé chum na Niuduígheadh do bhi sa Négípt.

AN focal tháinig go Jeremiah a tábobh na nuile Iúduigheadh noch chomhnuighios a ccrích na Héigipte, noch áitreabhas ag Migdal, agus ag Tahpanhes, agus ag Noph, agus a tír Phatros, gha rádh,

2 Is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Día Israel; Do choncabhair a nuile olc thug misi ar Ierusalem, agus ar chaithreachaibh Iúdah uile; agus feuchuidh, a niugh atáid siad na bhfásach, agus ní áitreabhann duine ar bith ionta,

3 Do bhrígh a nuile do rinneadar dom bhrostughadh chum feirge, an tionad a

ndeachadar do losgadh túise, agus dfoghannh do dhéibh oile, nach ar bhaithne dhóibh, dhóibh féin, dhibhsi, ná dá bhur naithribh.

4 Matá gur chuir misi chugaibh mo sheirbhísigh na faighe, ag éirghe go moch agus agá ccur uaim, gha rádh, Oh, ná déanuidh an ní adhfhuathmharso noch fhúathuighimsi.

5 Acht níor éisteadarsan, ní mó do chláonadar a cclúas d'filleadh ó na nolc, gan tús air bith do loscadh do dhéibh oile.

6 Uimesin do dóirtheadh amach mo ainteas agus mfearg, agus do lasadh í a ccaithreachaibh Iúdah, agus a sráidibh Ierusalem; agus atáid na bhfásach agus uáigneach, do réir an láe a niugh.

7 Uimesin anois is marso a deir an TIGHEARNA, Día na slógh, Día Israel; Cred fá ndéintí an tolc mórso a naghaidh bhur nanmann, do ghearradh úaibh amach fear agus ban, leanabh agus naoidhean, amach as Iúdah, go nach bhfágfuidh fuighioll agaibh re marthuinn;

8 An tionad ar bhrostuigheabhair misi chum feirge lé hoibreachaibh bhur lámh, ag losgadh túise do dhéibh oile a ccrích na Héigipte, mar a ndeachabhair do chomhnuidhe, chor go ngéarrfaidh sibh amach, agus go mbeith sibh mar mballughadh agus mar scannail a measc uile chineadhach an domhuin?

9 Nar dhearmadabhair uile bhur naithreadh, agus uile righththeadh Iúdah, agus uile a mban, agus bhur nuile féin, agus uile bhur mban, noch do rinneadar a tír Iúdah, agus a sráidibh Ierusalem?

10 Níor hómhluigheadh iad gus a niugh, ní mó do úamhnuigheadar, nó do shiubhluigheadar ann mo dhligheadhsa, nó ann mo statúidibh, do chuir mé romhuibh agus roimhe bhur naithribh.

11 ¶ Uimesin is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Día Israel; Féuch, cuirfe misi maghaidh bhur naghaidhsí chum uile, agus do ghearradh amach Iúdah uile.

12 Agus glacfá mé fuighioll Iúdah, do chur a naighthe do dhul go crích na Héigipte ar cuáirt annsin, agus scriosfuighior uile iad, agus tuitid a ccrích na Héigipte; *eadhon* muirfighear iad leis an ccloidheamh agus leis an ngorta: éugfuid siad, ó bheag go mór, leis an ccloidheamh agus leis an ngorta: agus béid na malúghadh, agus na nuathbhás, agus na mallachd, agus na scannail.

13 Oir smaichdeochuigh misi an drong áitreabhas a ccrích na Héigipte, mar do smachduigh mé Ierusalem, leis an ccloidheamh, leis an ngorta, agus leis an bpláigh:

14 Ionduis nach rachaidh as, agus nach mairfidh aoinneach d'fuighioll Iúdah dá

ndeachaidh go crích na Héigpte do chomhnuidhe annsin, lé bhfillfidis go tír Iúdah, mar a bhfuil fonn orra dáitreabhadh ann : óir ní fillfighear ach an mhéid rachus as.

15 ¶ Annsin do fhreagair a nuile dhuine dá raibh a fhios gur loisgeadar a mná túis do dhéibh oile, agus na huile mhná dar sheas na bhfochair, a ccoimhthionól mhór, eadhon an pobal uile dáitreibh a cerich na Héigpte, ann Patros, do Jeremiah, gha rádh,

16 *Ar son a nfocail do labhair tú rinne a nainm an TIGHEARNA, ní éistfíom riot.*

17 Achd do dhéanam go deimhin gach uile ní dá ttéid amach as ar mbéul féin, do losgadh túise do bhainríoghain neimhe, agus do dhórtadh ofrála dighe dhí mar do rinneamar féin, agus ar naithre, ar ríghthe, agus ar bprionnsadha, a ccaithreachaibh Iúdah, agus a sráidibh Ierusalem : óir *annsin* do bhí fairsinge bhídh aguinn, agus do bhámar go maith, agus ní fhacamar olc ar bith.

18 Acht ó nuair fár sguireamar do loscadh túise do bhainríoghain neimhe, agus ofráil dighe do dhórtadh amach dhi, do bhí easbhuidh a nuile *néithe maithe* oruinn, agus do marbhadh sinn leis an ccloidheamh agus leis an ngorta.

19 Agus an tan do loisgeamar túis do bhainríoghan neimhe, agus do dhóirteamar amach ofrála dighe dhí, a ndéarnamar cácadha dhí dá hadhradh, agus do dhórtadh ofrála dighe dhí, a bhféagmhaois ar bhfear?

20 ¶ Annsin a dúbhairt Jeremiah ris an bpobal uile, ris na fearuibh, agus ris na mnáibh, agus ris an bpobal uile thug an fhreagra *sin* air, gha rádh,

21 Nach ar chuimhnidh an TIGHEARNA an túis do loisgeabhair a gcaithreachaibh Iúdah, agus a sráidibh Ierusalem, sibh féin, agus bhur naithre, bhur ríghthe, agus bhur bprionnsadha, agus daóine na tíre, agus nach ttáinic sé ann a iuntin?

22 Ionduis nar fhéad an TIGHEARNA iomchar ní budh faide, do bhrígh uile bhur ngníomhsa, agus do bhrígh na ngráineamhleachd do rinneabhair; uimesin atá bhur ttír na fásach, agus na húathbhás, agus na mallughadh, gan áitreabhthach, mar atá a niugh.

23 Do bhrígh gur loisgeabhair túis, agus do bhrígh gur pheacuigheabhair a naghaidh an TIGHEARNA, agus nar úmhlugheabhair do ghúth an TIGHEARNA, agus nár shíúbhluigheabhair iona dhligheadh, no iona reachtuibh, nó ann a fhíagh-núisibh; uimesin táinic an tolcso oruibh, mar atá a niugh.

24 Tuilleamh oile a dúbhairt Jeremiah ris an bpobal uile, agus ris na mnáibh uile,

Eistigh bríathar an TIGHEARNA, a Iúdah uile *atá* a ccrich na Héigpte :

25 Marso a deir TIGHEARNA na slógh, Día Israel, gha rádh ; Do labhrabhair féin agus bhur mná aráon lé bhur mbéul féin, agus do chríochnuigheabhair le bhur lámhuibh, gha rádh, Coimhlonfamad go deimhin ar móide thugamar, do losgadh túise do bhainríoghain neimhe, agus do dhórtadh ofrála dighe dhi : daingneochtháoi go deimhin bhur móide, agus coimhlonfuidhe go deimhin bhur móide.

26 Ar a nadhbharsin éistigh bríathar an TIGHEARNA, a Iúdah uile chomhnuighos a ccrich na Héigpte ; Féuchuidh, thug misi mionna fám ainm mór, a deir an TIGHEARNA, nach ainmneochar mainm ní sa mhó a mbéul áonduine ar bith do Iúdah a nuile chrích na Héigpte, gha rádh, Mairidh an TIGHEARNA Día.

27 Féuch, hía misi ag faire ós a ccionn chum uile, agus ní ar mbaith : agus muirfighear a nuile dhuine do Iúdah bhías annsa Néigipt leis an ccloidheamh agus leis an ngorta, nó go raibh deireadh aca.

28 Gidheadh an núibhir bheag rachas as ón ccloidheamh fillfid siad ó chrích na Héigpte go tír Iúdah, agus fuighioll Iúdah uile, do chúaidh go crích ná Héigpte ar ccuáirt, aitheonuid cia híaad na focail sheasfas, mfocailse, nó a bhfocailsion.

29 ¶ Agus *biáidh* so mar chomhartha agaibh, a deir an TIGHEARNA, go smaichteocha misi sibh annsa náitsi, chor go naitheontaógi go seasfuidh mfocailsi go deimhin ann bhur naghaidh ar olc :

30 Is marso a deir an TIGHEARNA ; Féuch, do bhéara mé Pharaohophra rígh na Héigpte a láimh a námhad, agus a láimh na druinge íarras a bhás ; mar thug mé Sedeciah rígh Iúdah a láimh Nebuchadnessar rígh na Babilóine, a námhaid, agus diarr a bhás.

CAIB. XLV.

Do chaith Jeremiah ar Baruch (ro bhrónach,) do dheagh-mheisniughadh.

AN focal do labhair Jeremiah an fáidh ré Baruch mhac Neriah, a nuair do scriobh sé na briathrasa a leabhar ó bhéul Jeremiah, annsa ceathramhadh bliadhain do Iehoiacim mhic Iosiah rígh Iúdah, gha rádh,

2 Is marso a deir an TIGHEARNA, Día Israel, riotsa, a Bharuch ;

3 A dúbhairt tú, A mhairg dhamhsa a nois ! óir do chuir an TIGHEARNA doilghios a ccionn mo dhóbróin ; danbhfaínnigh mé ann mosnadhuibh, agus ní fhaghuim suáimhneas ar bith.

4 Is marso a déara tú ris, A dúbhairt an TIGHEARNA marso ; Féuch, brisfidh

mé síos an ní do chuir mé súas, agus an ní do phlannduigh mé taireonga mé a níos, eadhon an tírse go hiomlan.

5 Agus a niarrann tusa neithe móra dhuit féin? ná híarr: óir, féuch, do bhéara misi olc ar a nuile fheóil, a deir an TIGHEARNA: acht do bhéara mé hanum dhuitse mar éadail annsa nuile bhall a racha tú.

CAIB. XLVI.

Trom-thairrgir a ttaobh na Héigipte.

BRIATHAR an TIGHEARNA noch tháinic go Jeremiah an fáidh a naghaidh na ngeinteadh;

2 A naghaidh na Héigipte, a naghaidh shlóigh Phárao-necho rígh na Héigipte, noch do bhí láimh ré habhuinn Euphrátes ann Carchemis, noch do bhuail Nebuchadnessar rígh na Babilóine annsa cceathramhadh bliadhain do Iehoiacim mhac Iosiah rígh Iúdah.

3 Gléusuidhse an buicléir agus an sgíath, agus tigidh a bhfogus don chath.

4 Ughamuigh na heich; agus éirghidhe súas, a mharcshlúagh, agus seasuighe si súas re bhur clogadaibh; deanuigh soillseach na sleagha, cuirigh oruibh na huchdeaduiagheadh.

5 Créd fa bhfaca mé ag ainbhfainneadh iad agus ag fillleadh ar a ccúl? agus a ndaóine neartmhara buáilte síos, agus ar tteitheamh go luath, agus gan féuchuin na ndiáigh: óir do bhí eagla timchioll fa ccuáirt, a deir an TIGHEARNA.

6 Ní theithfidh an duine luath, agus ní léigfighear an duine neartmhar do dhul as; do gheabhuid siad tuisleadh, agus tuitfid do thaoibh an tuáisceart láimh ré habhuinn Euphrátes.

7 Cia hé so thig súas amhuil tuile, agá bhfuilid a uisgeadha ag corrughadh mar na srotha?

8 Éireochuidh a Néigipt súas amhuil tuile, agus corrochthar a huisgeadha súas amhuil aibhne; agus a deir sé, Racha mé súas, agus foileocha mé an talamh; scriosfa mé an chathair agus a háitreabhthacha.

9 Tigidh súas, a eachraidh; agus iomrúaguidh, a charbada; agus tigidis na daóine neartmhara amach; na Hetiópigh agus na Libianuigh, ghlacus an sciath; agus na Lídianuigh, ghlacus agus chromas an bogha.

10 Óir isé so lá an Tighearna DIA na slógh, lá an dioghaltais, chor go ndigheoluidh sé é féin air a namhuid; agus slúigfidh an cloidheamh, agus sáiseochthar é agus cuirfighear ar meisce é lé na bhfuilsion: óir atá íodhbuir ag an Tighearna DIA na slógh annsa tír thuáigh lámh re habhuinn Euphrátes.

11 Éiridh súas go Gilead, agus glac íce,

a mhaighdion, a inghean na Héigipte: is go díomhaóin ghlacus tú mórán leighis; óir ní leigheostar thú.

12 Do chúala na cineadhacha do náire, do líon do chomhairc an tír: óir do thuisligh an duine neartmhar a naghaidh an chumhachdaigh, agus do thuiteadar aráon a náoinfheacht.

13 ¶ An focal do labhair an TIGHEARNA ré Jeremiah an fáidh, mar thiuctadh Nebuchadnessar rígh na Babilóine agus go mbuáilfeadh sé críoch na Héigipte.

14 Foillsighidhse san Néigipt, agus fuagruidh ann Migdol, agus musidh an Noph agus an Tahpanhes: abruidh, Seas go daingion, agus ullmuigh thú féin; óir muirfidh an cloidheamh fa ccuáirt ad timcheioll.

15 Creid as ar sgúabadh do dhaóine neartmhara uait? níor sheasadar, do bhrígh gur dhíochuir an TIGHEARNA iad.

16 Thug sé air mhórán tuitiom, aseadh, do thuit aon ar a chéile: agus a dubhradar, Eirgidh, agus déanam a ris chum ar ndaóine féin, agus go tír ar ndúthchuis, ó chloidheamh na díbhfeirge.

17 Déighmhíodar annsin, Ní bhfuil acht tormán ann Phárao rígh na Héigipte, do sháruigh sé a nuáir chumte.

18 Mar mhairimsi, deir an rígh, darab ainm TIGHEARNA na slógh, Go deimhin mar atá Tabor a measg na sleibhúbh, agus Carmel láimh ris an bhfairge, is marsin thiucfas sé.

19 A inghean áitreabhus annsa Néigipt, déan soithigheas dhuit féin chum dul a mbraighdionas: óir bíaidh Noph na fásach agus uaigneach gan áitreabhthach.

20 Is cosmhúil a Néigipt ré colluid bhréaghdha, acht thig an taidhmhilleadh; thig sé ón tuáisceart.

21 *Atáid* fós buannuighe iona meadhon amhuil láogha biadhtha; óir atáidsion fós ar na bhfillleadh ar a nais, agus do theithiodar a náoinfheacht: níor sheasadar, do bhrígh go ttáinic lá a naindesi orra, agus aimsir a ccuartaighthe.

22 Rachaidh a ghúth sin amach amhuil naithir nimhe; óir rachaid air a naghaidh ré slúagh, agus tuitfid na hadhuigh lé tuághuidh, mar bhúanadha connagh.

23 Gearrfuid siad síos a foraois, a deir an TIGHEARNA, má tá nach féidir a spionadh; do bhrígh gur lía iad náid na dréolláin teasbhuidh, agus nach féidir a náireamh.

24 Náireochthar inghean na Héigipte; do bhéarthar a láimh mhuinntire an tuáisceirt í.

25 A deir TIGHEARNA na slógh Dia Israel, Féuch, smaichteocha misi slúagh No, agus Pharaó, agus a Néigipt, maille le

na ndéibh, agus ré na righthibh; eadhon Phárao, agus a nuile dhuine dhóth-chusuighios na:

26 Agus seachóda mé iad a láimh na druinge iarrus a mbás, agus a láimh Nebuchadressar rígh na Babilóine, agus a láimh a sheirbhíseach: agus na dhíáigh sin áitreochthar í, mar is na láethibh a nallód, a deir an TIGHEARNA.

27 ¶ Acht ná heagluighse, ó mo sheirbhíseach Iácob, agus ná bí anbhfann, a Israel: óir, féuch, cuimhdeocha misi thú ó imchéin, agus do shliochd ó thír a ndaoirsine; agus fillfidh Iácob, agus bíaidh sé a suáimhneas agus a socamhul, agus ní chuirfidh duine ar bith eagla air.

28 Ná bíodh eagla ort, a Iácob mo sheirbhíseach, a deir an TIGHEARNA: óir atáimsi maille riot; do dhéana mé críochnughadh iomlán do nuile chineadh chum ar theilg mé thú: acht ní cuirfidh mé deireadh iomlán leachdsa, acht smaicht-eocha mé thú a measardhacht; gidheadh ní fhúigfidh mé thú go hiomlán gan smachtughadh.

CAIB. XLVII.

Tairrghir attaobh scrios na Bfílistineach.

BRÍATHAR an TIGHEARNA tháinic go Jeremiah an fáidh a naghaidh na Bphílistineach, suil do bhuáil Phárao Gasa.

2 Is marso a deir an TIGHEARNA: Féuch, éireochuid uisgeadha súas ón ttuaisceart, agus bíaid na ttuile tar bhrúach, agus báithfid an tír, agus a nuile ní dá bhfuil ann; an chathair, agus an drong áitreabhús innte: annsin combairfid na daóine, agus nualfuid uile áitreabhthacha na tíre.

3 Lé fuáim chloichbhéimnigh bhonn a euch láidir, agus lé roithrem a charbad, agus lé toirbhleásgadh a roithléan, ní fhéuchfuid na haithre síar ar an ccloinn tre laige lámh.

4 Do bhrígh an láe thig do mhilleadh na Bphílistineach uile, agus do ghearradh ó Thíor agus ó Shídon a nuile chuidightheach dá maireann: óir creachfuidh an TIGHEARNA na Philistínigh, fuighioll tíre Chaphtor.

5 Tháinic maóile ar Ghasa; do gearradh amach Ascelon maille re fuighioll a ngleanna: cá fad ghearrfás tú thú féin?

6 O a chloidhimh an TIGHEARNA, gá fad no go mbia tú suáimheach? cuir a steach thú féin ann do dhúbhla, bí ciúin, agus suáimheach.

7 Ciondus is féidir dhó bheith suáimheach, ó thug an TIGHEARNA áithne dhó a nadhaigh Ascelon, agus a naghaidh thraighe na fairge? ann sin dorduigh sé é.

CAIB. XLVIII.

Tairrghir a naghaidh Mhoab arson a diomas, &c.

ANAGHAIDH Mhoab is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Día Israel; A mhaig do Nebo! óir atá sí airtthe: do náirigheadh Ciriataim agus do ghabhadh í: atá a Misgab ar na náirightheadh agus atá sí anbhfann.

2 *Ní bhíaidh* níosa mhó do mholadh ar Mhoab: do thionnsnadar olc na haghaidh ann Hesbon; déanam, gearram amach í ó bheith na cineadh. Géarrfuihear fós síos thú, a Mhadmen; leanfuidh an cloidheamh thú.

3 *Bíaidh* guth a néighimh ó Horonaim, creachadh agus aidhmhilleadh mhór.

4 Ata Moab ar na scrios; thug a haóin bheaga fa deara combair do chluinsion.

5 Oir a ndul súas Luhit rachaidh gul gnáthach súas; óir a ndul síos Horonaim do chúaluidh an námhuigh guth a naidhmhille.

6 Teithidh, sábháluigh bhur nanmanna, agus bithí cosmhuil ris an bhfráoch ann sa bhfásach.

7 ¶ Oir do bhrígh gur chreid tú ann hoibreachaibh agus ann hionnmhusaibh, géubhthar thusa fós: agus racha Chemos amach a mbraighdionas maille re na shagartaibh agus re na phríonsadhuibh a naóinfheacht.

8 Agus tiucfuidh an creachadóir ar gach uile chathruigh, agus ní rachaidh cathair ar bith as: millfuihear fós an gleann, agus scriosfuihear an réigteach, mar do labhair an TIGHEARNA.

9 Tugaidh sciatháin do Mhoab, chor go tteithfidh sé agus go nimeochaidh sé roimhe: óir béd a chaithreacha úaigneach, gan áitreabach air bhith ionta.

10 Go madh malluighthe an té do ní oibreacha an TIGHEARNA go meabhlach, agus go madh malluighthe an té choinn-eochus a chloidheamh ar ais ó fuil.

11 ¶ Do bhí Moab a suáimhneas ó na óige, agus do shuighidh sé air a mhoirtibh, agus níor folmhuigheadh é ó shoitheach go soitheach, ní mó do chúaidh a mbraighdionas: uimesin mairidh a bhlas ann féin, agus níor háthruigheadh a bholadh.

12 Uimesin, féuch, tiucfuid na láethe, a deir an TIGHEARNA, go ccuirfidh misi rúagaireadha chuige, chuirfios díachaibh air seachrán do dhéanamh, agus fhoilmheochus a shoitheadha, agus bhrisfios a mbuidéil.

13 Agus bíaidh náire ar Mhoab fa Chemos, mar do bhí tigh Israel náireach fa Bhetel a ndóthchus.

14 ¶ Ciondus a dearthaóise, Atámaóidne

ar bhfearuibh cumhachtacha agus neartmhara chum an cogaidh ?

15 Do creachadh Moab, agus do chuáidh sé súas as a chaithreachaibh, do chuáidh togha a dhaóine óga síos chum a náir, a deir an rígh, dar bainm TIGHEARNANA slógh.

16 Is fogus daindeis Mhoab teacht, agus deithfrighidh a amhgar go luath.

17 Gach a bhfuilte na thimchioll, guilidh air a shon; agus sibhsi uile dar baithnid a ainm, abruidh, Ciondus do bhriseadh an bata láidir, agus an tslat sgíambach !

18 Thusa a inghean áitreabhus ann Dibon, tárr a nús od ghlóir, agus suidh a tart; óir tiuafaidh creachaire Mhoab ort, agus scriosfuidh sé do dhaingneacha láidre.

19 O a áitreabhthuigh Aroer, seas annsa tslighe, agus fuirfheith; fiafruigh don ti theithios, agus don mnaói théid as, agus abair, Cred do rinneadh ?

20 Do claóidheadh Mhoab; óir do bhriseadh síos é: nualluigh agus éighidh; innisidhsí ann Arnon, gur creachadh Mhoab,

21 Agus go ttáimic breitheamhnus air an ttír réidh; ar Holon, agus ar Iahasah, agus air Mhephaat,

22 Agus air Dhíbon, agus ar Nebo, agus ar Bhet-diblataim,

23 Agus ar Chiriataim, agus ar Bhet-gamul, agus ar Bhet-meon,

24 Agus ar Cheriot, agus air Bhosrah, agus air uile chaithreachaibh thíre Moab, a cceín nó a bhfogus.

25 Do gearradh adharc Mhoab amach dhe, agus do briseadh a rígh, a deir an TIGHEARNA.

26 ¶ Cuiridhsí ar meisce é: óir do mhóruigh sé é féin a naghaidh an TIGHEARNA: unfuirtfígh Mhoab é féin mar an cceádna iona sceathruigh, agus bíaidh sé fós na sgíge.

27 Oir nach raibh Israel na mbagadh aguibhsi? ar fríth é a measg ghaduighthe? óir ó nam far labhair tú air, do ling tú le luathgháir.

28 O sibhsi áitreabhus ann Mhoab, fágbhuidh na caithreacha, agus comhnuighidh annsna cairgibh, agus bíthí cosmhuil ris an ccolumn do ní a nead a leath taóibh bbéil an tuill.

29 Do chúalamar úabhar Mhoab, atá sé ro úaibhreach a mhórdhacht, agus a úabhar, agus a rímbiadh, agus áirde a chroidhe.

30 Is aithnid damhsa a fhearg, a deir an TIGHEARNA; acht ní bhíu sin mairsin; ní chuideochuid a bhréaga diomhaóin leis.

31 Ar a nadhbharsin nualfuidh misi ar son Mhoab, agus goirfidh mé na comhairc ar son Mhoab uile; osnadhuidh mo chroidhe ar son fhear Shir-heres.

32 O a fhíneamhuin Shibmah, guilfidh

mé ar do shon maille re gul Iaser: do chuáidh do phlamdadh a thar fairge, roichid go fairge Iaser: do thuit an creachadóir ar do thóirthe samhlaidh agus ar thoradh thíneamhan.

33 Agus rugadh gáirdeachus agus luathghair ón machaire thóirtheamhuil, agus ó thír Mhoab; agus thug mé fa deara fion dfaillíughadh ó na nomaruibh fiona: ní shailteoruidh duine ar bith maille re gáir; ní budh éangháir a ngáir.

34 O éighiomh Hesbon eadhon go Heleáleh, agus go Iahas, do ghoireadar an chomhairc, ó Shóar go Horonaim, amhuil colpach thrí mblíadhan daóis: óir béid fós uisgeadha Nimrim úaigheach.

35 Tuilleamh oile do bhéara mé fa deara do chosg ann Mhoab, a deir an TIGHEARNA, an té ofrálus annsna háitibh árd, agus an té loigios tús dá dhéibh.

36 Uimesin fuáimneochuidh mo chroidhe amhuil píoba ar son Mhoab, agus fuaimneochuidh mo chroidhe amhuil píoba ar son fhear Chir-heres: do bhrigh go ndeachaidh an saidhbhrios fuáir sé seachad.

37 Oir bíaidh a nuile cheann máol, agus gach uile fheasóg beárrtha: bíaid gearrtha air na huile lámhuibh, agus saicéadach air na leasrachaibh.

38 Bíaidh cumhaidh go coitcheann ar mhulladhuibh theagh Mhoab agus iona shráidibh: óir do bhris mé Mhoab amhuil soitheach ann nach bídh taitneamh ar bith, a deir an TIGHEARNA.

39 Nualfuidh siad, ag rádh, Ciondus do briseadh síos é! ciondus diompóigh Moab a chúl tré náire! mar sin bhías Mhoab na mbagadh agus na úamhan dá bhfuil ar gach taóibh dhe uile.

40 Oir is marso a deir an TIGHEARNA; Féuch, eitillfidh sé amhuil iolar, agus leathnochuidh a sciatháin ós cceíonn Mhoab.

41 Do gabhadh na caithreacha, agus do gabhadh na daingne láidre, agus bíaid croidithe na bhfear nárrachta ann Mhoab san ló sin amhuil croidhe mná iona doigh-thibh.

42 Agus scriosfuighear Mhoab ó bheith na phobal, do bhrigh gur mhéaduigh sé é féin a naghaidh an TIGHEARNA.

43 Bíaidh eagla, agus úaigh, agus paintear ort, a áitreabhthuigh Mhoab, a deir an TIGHEARNA.

44 An té theithios ó neagla tuitfidh sé annsa nuáigh; agus an té thiucfás a níos as an tpoll géabhtar san phaintear é: óir do bhéara misi air, eadhon air Mhoab, blíadhuin a ccúartuighthe, a deir an TIGHEARNA.

45 Do sheasadar fa dhíon Hesbon an drong do theith tre ainneart: acht tiuafuidh teine amach as Hesbon, agus

lasair as lár Sihon, agus loisgfidh sí cuáinne Mhóab, agus coróin chinn na ndaóine cceannairgeach.

46 A mhairg dhuit, a Mhóab, atá pobal Chemos ar na milleadh: óir do gabhadh do mbic a mbraighdionas, agus hingheana a láimhdeachus.

47 ¶ Gidheadh fillfe misi braighdeanas Mhóab annsna laéthibh deighionacha, a deir an TIGHEARNA. Breitheamhnus Mhóab go nuige so.

CAIB. XLIX.

Breitheamhnus mhuinntir Ammon, 9 Edom, 23 Dhamascus, 28 Cedar, 30 Hasor, 34 agus Persia.

ATTAOBH na Nammoníteach, is marso a deir an TIGHEARNA; An bhfuilid mic ar bith ag Israel? nach bhfuil oighreadha ar bith aige? cred *maiseadh* as a bhfuil a rígh na oighre ar Ghad, agus a náitreabhann a mhuinutir iona chaithreachaibh?

2 Uimesin, féuch, tiuafaid na láethe, a deir an TIGHEARNA, iona ttiubhra misi fa deara caismirt chogaidh do chluinsion ann Rabbah na Nammoníteach; agus bíaidh sí na cárn dhólásach, agus loisgfighear a hingheana le teine: annsin bíaidh Israel na oighre air an lucht do bhí na noighrighibh airson, a deir an TIGHEARNA.

3 Núall, a Hesbon, óir do creachadh Ai: éighidh, a ingheana Rabbah, gabhaidh sibh féin a saicéadach; cáoidhigh, agus ríothuidh síos agus súas láimh ris na sáltaibh; óir rachaidh a rígh a mbraighdionas, a shagairt, agus a phrionnsadha a naóinteacht.

4 Cred fa ngáirdighion tú annsaghleann, ann do ghleann tuileamhuil, a inghean mhíchoinghiollach? do dhóthchusuigh iona saidhbhrios, *ag rádh*, Cía thiucfas dom ionnsaidhsi?

5 Féuch, do bhéara mé eagla ort, a deir an TIGHEARNA Dia na slógh, ó nuile dhuine dá bhfuil ad thimchioll; agus díbeorthar sibh a nuile dhuine amach go díreach; agus ní chruinneochuidh duine ar bith an té sheachránas.

6 Agus na dhiáigh sin do bhéara mé liom a ris bhraighde chloinne Ammon, a deir an TIGHEARNA.

7 ¶ A ttáobh Edom, is marso a deir TIGHEARNA na slógh; An bhfuil, críomnacht ó so amach ann Teman? nar imthigh comhairle seachad ón ghlic? a ndeachuidh a neagna ar neimhní?

8 Teighidhsí, fillidh ar bhur nais, áitreabhuigh go domhuinn; áitreabhthacha Dédan; óir do bhéara misi aindeisi Esau air, a nuair thiucfas mé dha fhéuchuinn.

9 Má thigid lucht cnásta cáor chugad, nach fuigfid cáora díoghloma? má thigid gaduighthe san noidhche, sladfuid síad nó go raibh go lór aca.

10 Acht do rinne misi Esau lom, do nocht mé a áite secréideacha, agus ní fhéadfa sé é féin do cheilt: do creachadh a shíol, agus a dhearbhráithre, agus a chomharsana, agus ní *bhfuil* sé féin ann.

11 Fág do dhilleachtaigh, cuimhdeocha misi beó *iad*; agus bíodh dóthchus aig do bhaintreabhachaibh ionnam.

12 Oir is mársó a deir an TIGHEARNA; Féuch, androng nach raibh a mbreath ibhe don chupán dibhíodar go deimhin; agus an tusa an té rachus go hiomlán gan choiriughadh? ní reacha tú gan choiriughadh, acht go deimhin iobha tú *dhe*.

13 Oir do mhionnuigh misi thriom féin, a deir an TIGHEARNA, go mbia Bosrah na fásach, na scannail, na húaighios, agus na mallughadh; agus go mbéid a ccaithreacha uile na bhfásach shíorruidhe.

14 Do chúala mé iomrádh ón TIGHEARNA, agus do cuireadh teachta chum na ngeinteadh, Cruinnighidh sibh féin a bhfoch-air a chéile, agus tigidh na haghaidh, agus éirghidhe súas chum an chatha.

15 Oir, féuch, do dhéana misi beag thú a measc na ngeinteadh, *agus* tarcuisneach a measc dhaoine.

16 Do mheall húathbhás thú, *agus* úabhar do chroidhe, thusá comhnuighios a scealpuibh na ccarac, chóngmhus áirde an chnoic: bíodh go ndeantá do nead comhárd ris a niolar, do bheara misi a nús as sin thú, a deir an TIGHEARNA.

17 Bíaidh Edom fós na fásach: bíaidh úathbhás air gach áon dá ngéabha ré na táobh, agus do dhéanaidh scige fa na plághaibh.

18 Amhuil mar do bhí a scrios Shodom agus Ghomorrah agus iona ccaithreachaibh comharsann sion, a deir an TIGHEARNA, ní fhanfa duine annsin, ní mó áitreobhus mac duine ann.

19 Féuch, tiuafa sé amhuil leomhan a níos óárd Iordan gus a náitreabh neartmhar: acht do bhéara misi air ríoth go hobann uáithe: agus cíá an *duine* toghtha, óird-eochus mé ós a cionn? óir cíá is cosmhuil riom? agus cíá chinnfios a naimsir dhamh? agus cíá an tréaduihe sheasfas as mo choinne?

20 Uimesin éistigh comhairle an TIGHEARNA, do rinne sé a naghaidh Edom; agus na tiomscanta, do thionnscaim sé a naghaidh áitreabhthacha Téman: Go deimhin díbeoruidh ann té as lugha don tréad amach iad: go deimhin do dhéana sé a ttighthe faon folamh maille riu.

21 Do chorruigh an talamh lé torann

a tuitimhe, do chlos comhairc a ngotha san muir Ruáidh.

22 Féuch, tiuafa sé a níos agus eitillfidh sé amhuil iolar, agus leathneochuidh sé a sciatháin ós cionn Bhosrah : agus annsa ló sin biáidh croidhe dhaóine árrachta Edom amhuil croidhe mná iona doighthibh.

23 ¶ A ttaobh Dhamascus. Do claóidh-eadh Hamat, agus Arpad : óir do chúaladar droichsgéala : atáid lagchroidhtheach ; atá gruáim air an bhfairge ; ní fhéadan sí bheith ciúin.

24 Atá Damascus lag, agus dfill sí í féin do theithiomh, agus do ghlac eagla griem uirre : do ghabh dobrón agus doilghios í, mar mhnaoi ré niodhnuibh.

25 Ciondus nach bhfágthar cathair an mholta, cathair mo shóláis !

26 Ar a nadhbharsin tuitfid a daoine óga iona sráidibh, agus gearruighear amach a nuile fhear cogaidh annsa lósin, a deir TIGHEARNA na slógh.

27 Agus lasfa mé teine a mballa Dhamascus, agus loisgfidh sé páláis Bhenhadad.

28 ¶ A ttaobh Cedar, agus a ttaobh rioghachta Hasor, noch bhuailfios Nebuchadnessar righ na Babilóine, is marso a deir an TIGHEARNA ; Eirghidhe, imthighidh súas go Cedar, agus creachuidh daóine a noirthir.

29 Glacfid a bpáilluin agus a ttréada : béaruid siad chuca féin a ccúirtinighe, agus a soithidhe uile, agus a ccámhuil ; agus fuáigeoruid siad dóibh, Eagla do bheith air gach uile thaóibh.

30 ¶ Teithidh, imthighidh a bhfad, áitreabhuih go domhuin, a áitreabhthacha Hasor, a deir an TIGHEARNA ; óir do ghlac Nebuchadnessar righ na Babilóine comhairle bhur naghaidh, agus do chinn sé tionnsamh bhur naghaidh.

31 Eirghidhe, imthighidh súas gus an ccineadh shaidhbhir, chomhnuighbhos gan chúram, a deir an TIGHEARNA, ag nach bhfuilid geatadha nó barradha, noch áitreabhus na náonar.

32 Agus héid a ccámhuil na néadail, agus iomad a náirméise na ccreich : agus sgaóilfead annsna huile gháothaibh an dream atá annsna coirnéaluibh imchiana ; agus do bhéara mé a naindeisi ó gach uile thaóibh dhe, a deir an TIGHEARNA.

33 Agus biáidh Hasor na áitreabh dragún, agus na fhásach go bráth : ní fhanfa duine ar bith ann, ní áitreobhuidh mac duine ar bith ann.

34 ¶ Briathar an TIGHEARNA tháinic gus an bhfaidh Ieremiah a naghaidh Elam a ttosach rioghacht Shedeciah righ Iudah, gha rádh,

35 Is marso a deir TIGHEARNA na

slógh, Féuch, brisfe mé bogha Elam, ceann a neirt.

36 Agus do bhéara mé ar Elam na ceithre gáotha ó cheithre háirdibh neimhe, agus sgaóilfidh mé iad leath ris na gáothaibh sin uile ; agus ní biáidh cineadh ar bith nach ttiucaidh díbéarthuigh Elam chuca.

37 Óir do bhéara mé ar Elam anbháinniughadh a lathair a námhad, agus a lathair na druinge iarrus a mbás : agus do bhéara mé olc orra, eadhon mfearg bhorbh, a deir an TIGHEARNA ; agus cuirfidh mé an cloidheamh na ndiaigh, nó go ccuridh mé deireadh léo :

38 Agus suidheocha mé mo chathaoir ríogha ann Elam, agus muirfidh mé as sin an rígh, agus na prionnsadha, a deir an TIGHEARNA.

39 ¶ Acht tiucfuidh a ccrích annsna láethibh deighionacha, go ttiubhra misi ar a nais a ris braighde Elam, a deir an TIGHEARNA.

CAIB. L.

Tiucfaidh claói na Ccaldéanach, agus fuascalta Israel fadheiridh.

AN bhriathar do labhair an TIGHEARNA a naghaidh na Babilóine, agus a naghaidh tíre na Ccaldéanach tré Ieremial an faidh.

2 Foillsighidh si a measc na ngeinteadh, agus fuagruidh, agus cuiridh bratach súas ; fuagruidh, agus ná ceilidh : abruidh, Do gabhadh an Bhabilóin, do claóidheadh Bel, do briseadh Merodach na blodhuibh ; do milleadh a biodhuil, do briseadh a hiomhaighe na mbloodhuibh.

3 Óir tiucfuidh cineadh amach na haghaidh as an ttuáisceart, noch dhéanas a tír na fásach, agus ní áitreobhuidh duine ar bith ann : áthrochuid siad, imeochuid, idir dhuine agus bheathach.

4 ¶ Annsna láethibhsin, agus annsa nam sin, a deir an TIGHEARNA, tiucfaidh clann Israel, iad féin, agus clann Iudah a naóin-fheacht, ag imtheacht agus aggul : imeochuid siad, agus iarrfuid an TIGHEARNA a Ndia féin.

5 Iarrfuid siad an tsliche go Sion maille re na naighthe don taoibh sin, ag rádh, Tigidh, agus ceanglam sinn féin don TIGHEARNA a cunnradh síothbhuan nach dear-mothar.

6 Bá caóiridh ar ndul a muga mo phobals : do chuireadar a nádhair-eadha ar séachrán iad, dfileadar seachad iad ar na sléibhtibh : do chúadar ó shliabh go cnoc, do dhearmadar áit a suáimhnis.

7 Duáidh a nuile dhuine dá rug orra iad : agus a dúbhradar a neascáirde, Ní chiontuighemíd, do bhrígh gur pheacuih-

eadar a naghaídh an TIGHEARNA, áitreabh an cheirt, eadhon an TIGHEARNA, dóthch-an a naitheadh.

8 Athruighidh amach as lár na Babilóine, agus éirghidhe amach as crích na Ccaldéanach, agus bíthi mar na gabhruibh fíonna roimhe na tréaduibh.

9 ¶ Oir, féuch, tóigte misi súas agus do bhéara mé fa deara ar choimhthionól mhorán cineadhach teacht súas a naghaídh na Babilóin ón tír thuáigh: agus cuirfid iad féin a nórdughadh na haghaidh; béarthar as sin í béid a soighide amhuil budh ó dhuine ghasa neartuinar; ní fhíllfidh ar bith go díomhaóin.

10 Agus bíaidh Caldeá na créch: gach a creachfuigh í bíaidh saitheach, a deir an TIGHEARNA.

11 Do bhrigh go rabhabhair lúathgháireach, do chionn gur gáirdigheabhair, a chreachadóireadha moighbreachtasa, do bhrigh go raibh sibh méith amhuil an chorpach ar an bhféur, agus ag géinnigh mar na tairbh;

12 Claóidhfíghear bhur mathair go hiomarcach; bíaidh an bhean rug sibh náireach: féuch, bíaidh deireadh na ngeinteadh na bhásach, na bhfearann thirim, agus na ndíothramh.

13 Ní bíaidh sé áitreabhtha, do bhrigh féirge an TIGHEARNA, acht bíaidh na fhásach go hiomlán: bíaidh úamhan ar a nuile dhuine ghéabhus láimh ré Babilóin, agus sgíofid fa na huile phlághaibh.

14 Cuiridh sibh féin a nórdughadh a naghaídh na Babilóin timchioll fa ccuáirt: sibhse uile shíneas an bogha, caithidh ría, na coiglidh soighde, óir do pheacuigh sí a naghaídh an TIGHEARNA.

15 Éighidh na haghaidh timchioll fa ccuáirt: thug sí a lámh: do thuiteadar a bunáite, do teilgeadh síos a balladha: óir isé sin díoghaltas an TIGHEARNA: déan díoghaltas uirre; déan ría, mar do rinne sí.

16 Géarr amach an síoladóir ón Bhabilóin, agus an té ghlac an corán a naimsir a nfoghmhair: deagla an chloidhimh mhilltigh fillfeadh gach uile dhuine chum a dhaoime, agus teithfidh gach uile dhuine dá dhúthaigh féin.

17 ¶ Is cáoirigh spréidhte Israel; do dhíbreadar na leomhuin sechad é: ar ttús a dúnaigh rígh na Hassíria é; agus fa dheireadh do bhris Nebuchadnessar rígh na Babilóine a chnámha.

18 Uimesin is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Día Israel; Féuch, smaichteocha misi rígh na Babilóine, agus a thír, mar do smachduigh mé rígh na Hassíria.

19 Agus do bhéara mé Israel a rís

dá áitreabh, agus bíathfuidh sé ar Charmel agus ar Bhasán, agus bíaidh a anam sáitheach ar shliabh Ephraim agus Ghilead.

20 Annsa láethibhsin, agus fa namsin, a deir an TIGHEARNA, loirgeorthar éigceart Israel, agus ní bhíaidh sé ann; agus peacuidhe Iúdah, agus ní bíaidh re fagháil: óir maithfidh misi don mhéid do choimhéad mé.

21 ¶ Éirghidh súas a naghaídh thíre Merataim, agus a naghaídh áitreabhthach Pecod: fásaigh agus marbh go hiomlán na ndiaigh, a deir an TIGHEARNA, agus déan do réir a nuile ní dar aithin misi dhíot.

22 Atá torann catha annsa ttir, agus aidhmhilleadh mór.

23 Ciondus do gearradh ó cheile agus do briseadh órd buáilte na talmhan uile! agus ciondus tháinic Babilon chum bheith na fásach a measc na gcineadhach!

24 Do chuir misi paintéar fád chomhair, agus fós do gabhadh thú, a Bhabilón, agus ní raibh tú air do choimhéad: do frith thú, agus fós do gabhadh thú, do bhrigh gur throid tú a naghaídh an TIGHEARNA.

25 Dfoscail an TIGHEARNA a airmthigh, agus thug sé amach airm a dhioghaltas: óir isí so obair an Tighearna DIA na slógh a crích na Caldeánach.

26 Tigidh na haghaidh ón téoruinn is faide amach, foscuidh a hionnmhuis: teilgidh súas í amhuil cárn, agus scriosuidh thríd amach í, ná fagthar éainni dhi.

27 Marbhuidh a bulóga uile; tigidís síos uile chum a náir: a mhaig dhóibh! óir tháinic a lá, aimsir a cuarta.

28 Gúth na droinge theithios agus rachus as ó chrich na Babilóine, dfoillsiughadh ann Sion dioghaltas an TIGHEARNA ar Ndía, dioghaltas a theampuill.

29 Goiridh a cceann a chéile na soighdeóirigh a naghaídh Bhabilón: sibhsi uile shíneas an bogha, suighidh na haghaidh timchioll fa ccuáirt; agus ná bíodh dul as aice: cúitigh ría do réir a saothair; do réir a nuile neithe dá ndéarna sí, déanuidh sí ría: óir do bhí sí uáibhreach a naghaídh an TIGHEARNA, a naghaídh Aóin Náomhtha Israel.

30 Uimesin tuitfidh a daóine óga annsa sráidibh, agus gearrfuighear amach a fir cogaidh uile san ló sin, a deir an TIGHEARNA.

31 Féuch, atáim ad aghaidh, as úaibh rígh, a deir an Tighearna DIA na slógh: óir tháinic do lá, aimsir do chúarta dhamhsa.

32 Agus tuislighfidh agus tuitfidh an tuáibhreach, agus ní thógfuidh duine ar bith súas é: agus lasfuidh mé teine iona

chaitheachaibh, agus lóisgidh mé a nuile ní iona thimchioll fa ccaúirt.

33 ¶ Is marso a deir TIGHEARNA na slógh; Do sárúigheadh clann Israel agus clann Iúdah a naoimheachd: agus a nuile dar ghabh a láimh iad do chongmhadar iad go daingion; do dhíultadar léigean dóibh imtheacht.

34 Is láidir a Bhfuascaltóir; TIGHEARNA na slógh isé a ainm, taigeoruidh sé a ccúis thríd amach, lé a ttiubhra sé socamhal don tír, agus go mbuaidhrigh sé muinntir na Babilóine.

35 *Atá* cloidheamh ar na Caldéanach-aibh, a deir an TIGHEARNA, agus air áitreabhthachaibh na Babilóine, agus air a prionnsadhuibh, agus air a daóinibh glioca.

36 *Atá* cloidheamh air na daóinibh bréagacha; agus éigciállfuid: *atá* cloidheamh air a daoinibh cumhachtacha; agus bíaidh úamhan orra.

37 *Atá* cloidheamh air a neachaibh, agus air a ccarbadiuibh, agus air an bpobal cumuiscthe uile *atá* iona lár; agus béid amhuil mná: *atá* cloidheamh air a hionnmhusaibh; agus sladfuighear iad.

38 Agus *atá* tiormach air a huisgeadh-uibh; agus tiormochthar súas iad: óir isí tír na nionmháigheach ngreanta í, agus a táid ar buile ar a niodhaluibh.

39 Uimesin áitreobhuid beathuigh állta an diothraimh maille re ainmbhinthibh állta na noiléan innte, agus áitreobhuid na hulchabhcaín ann: agus ní bhíaidh ní sa mhó ar suighuighadh go bráth; ní mó choimhneochthar innte ó ghinealach go ginnealach.

40 Amhuil do scrios Día Sodom agus Gomorrah agus a ccaithreacha combarsan, a deir an TIGHEARNA; *marsin* ní fhanfuidh duine ar bith annsin, ní mó choimhneochus mac duine ar bith ann.

41 Féuch, tiucfuid daóine ón ttuáisceart, agus cineadh mór, agus tóigfighear súas móran ríghthe ó imlibh na talmhan.

42 Glacfuid an bogha agus an gath: *atáid* siad fuilteach, agus ní thaisbeanfuid siad trócaire ar bith: gáirfidh a ngúth cosmhui ris an bhfaige, agus do dhéanuid marcuigheachd ar eachaibh, gach duine ar na chur a nórd, amhuil fir chum catha, ad agháidhsi, a inghean na Babilóine.

43 Do chúaluidh rígh na Babilóine a tuarúigbháil, agus díasadar a lámha lag: rug doilghios gréim air, agus doighthe mar mhnaói re niodhnuibh.

44 Féuch, tiucfaidh sé a níos amhuil leomhan ó at Iordan go báitreabh an neartmhair: acht do bhéara misi orra rioth go hobann uáithe: agus *cía* an duine toghtha, oirdeochus mé ós a cionn? óir

cía is cosmhui riom? agus *cía* chinnfios a naimsir dhamh? agus *cía* an tréaduighe sheasfas as mo choinne?

45 Ar a nadhbharsin éistighsi combhairle an TIGHEARNA, noch do ghlac sé a naghaidh na Babilóine; agus a thionns-canta do thionnscaín sé a naghaidh dhúth-aighe na Caldéanach: Go deimhin díbeoruidh an té is lugha do na tréaduibh amach iad: go dearbhtha do dhéana sé a náitreabh uáigheach maille riu.

46 Lé torann gabhtha na Babilóine do chorruidh an talamh, agus do chlos an chomhairc a measc na cineadhach.

CAIB. LI.

Léirscrios re teacht ar Bhabiloin ardchathair na Caldéanach ann Assíria.

IS marso a deir an TIGHEARNA; Féuch, tóigfe mé súas a naghaidh Bhabilón, agus a naghaidh an luchta áitreabhhus iona lár, noch éirghios súas am aghaidh, gáoth aidhmhillteach;

2 Agus cuirfidh mé lucht cáithte don Bhabilón, noch cháithfios í, agus fhoilmheochus a dúthaidh: óir a ló na buáidhearthra béid siad na timchioll fa ccaúirt.

3 A naghaidh an té chromas feacadh an soighdeoir a bhogha, agus a naghaidh an té thógbhus é féin súas ann a uchteid-eadh: agus ná coiglighidh a daóine óga; marbhuidh thríd a mach a slúagh uile.

4 Marso tuitfid na mairbh a ccrích na Caldéanach, agus an drong sháithfíghear tríotha iona sráidibh.

5 Óir níor tréigeadh Israel, ná Iúdah ó na Ndia, ó a THIGHEARNA na slógh; bíodh gurlíonadh a ndúthaidh do pheacadh a naghaidh Aóin Náomhtha Israel.

6 Teithidh amach as lár na Babilóine, agus saoradh a nuile dhuine a anam: ná géarrthar amach sibh ann a hégceart; óir isí anois uáir dhioghaltais an TIGHEARNA; cúiteocha sé luáigheachd le.

7 *Do bhí* an Bhabilón na cupán órdha a láimh an TIGHEARNA, do rinne an talamh uile ar meisce: diobhadhar na geinte dá fion; uimesin *atáid* na geinte ar buile.

8 Do thuit an Bhabilón go hobann agus do milleadh í: núalluigh ar a son; glacadh íce ar a heasláinte, madh féidir mar sin a leighios.

9 Do leigheosamaóis an Bhabilón, acht ní bhfuil sí leigheasta: tréigidh í, agus éirghiom gach uile dhuine aguin dá thír féin: óir roithchidh a breitheamhnus go neaml, agus do tógbhadh súas é gus na spéirigh.

10 Thug an TIGHEARNA ar bhfiréantachdne amach: tigidh, agus foillsighiom ann Sion obair an TIGHEARNA ar Ndia.

11 Déanuidh na soighde loinnreach; cruinnighidh na sciátha: do thóig an TIGHEARNA spiorad rígh na Méidianach: óir is a naghaidh na Babilóine atá a thriall dá milleadh; do bhrígh gur bé dioghaltas an TIGHEARNA é, dioghaltas a theampuill.

12 Cuiridh súas an bhratach ar bhall-adhuibh na Babilóine, neartuighidh a nfaire, cuiridh súas an fear faire, gléusuidh na luidheacháin: óir do thriall an TIGHEARNA ar áon agus do rinne an ní sin do labhair sé a naghaidh áitreabhthach na Babilóine.

13 O thusa áitreabhus ar mhórán uisgeadh, saibhbhir a nionnmhusaibh, tháinig do chrioch, agus miosúir do shainte.

14 Do mbhionnugh TIGHEARNA na slógh tre na anam féin, ag rádh, Go deimhin líontá mé thú lé daóinibh, mar budh lé catirpiléuruibh, agus tógfuid siad gair súas ad aghaidh.

15 Do rinne sé an talamh lé na chumhacht, do dhaingnigh sé an domhan lé na ghliocus, agus do shín sé amach na flathis le na thuicsin.

16 An tan léigios sé amach a ghúth, bíd iomad uisceadh annsna neamhuibh; agus do bheir sé ar na deathuighibh dul súas ó imlibh na talmhan: do ní sé tinn-teach maille re fearthuinn, agus do bheir sé amach a gháotha as a stórusaibh.

17 Atá gach uile dhuine brúideamhuil le na éolus; atá gach uile fhear ceirde millte lé hionmhaigh ghreanta: óir is neimhfhirinne a íomháige leaghta, agus ní bhfuil anáil ar bioth ionta.

18 Is díomhaóineas iad, obair sheachráin: dioghbbháighfid a naimsir a cútara.

19 Ní cosmhuil roinn Iácob riu; óir isé sin cumadóir a nuile neithe: agus sé *Israel* slat a oighreachta: sé TIGHEARNA na slógh a ainm.

20 Is tú mo thúadh chatha agus mo arm cogaidh: óir is maille riotsa bhreis-feas mé na ceineadhach, agus is maille riot mhillios mé rioghachta;

21 Agus is maille riot bhrisfios mé na mbloodhuibh an teach agus a mharcach; agus is maille riot bhrisfeas mé na mbloodhuibh an carbad agus a mharcach;

22 Is maille riot fús bhrisfios mé na mbloodhuibh fear agus bean; agus is maille riot bhrisfios mé na mbloodhuibh sean agus óg; agus is maille riot bhrisfios mé na gcotchaibh an tógánach agus an cailín;

23 Brisfidh mé marsin maille riot an táodhaire agus a thréud; agus is maille riot bhrisfios mé an fear tighe, agus an chúpla damh; agus is maille riot bhrisfios mé na ceadchaibh caiptínighe agus úachtaráin.

24 Agus cúiteocha mé ris an Mbabilón agus ré uile áitreabhthachaibh na Caldea a nuile olc dá ndéanadar ann Sion ad radharcsa, a deir an TIGHEARNA.

25 Féuch, atáim ad aghaidh, a shléibh mhilltigh, a deir an TIGHEARNA, noch aidbmhillios an talamh uile: agus sinfe mé mo lámh amach ort, agus iomainfidh mé a núas thú as na cairgibh, agus do dhéana mé ad shliabh loisge thú.

26 Agus ní ghlacluif siad dhíot cloch mar chuáinne, nó cloch mar dhurthach; acht bíaidh tú uáigneach go bráth, a deir an TIGHEARNA.

27 Cuiridh si bratach súas annsa tír, séidigh an stoc a measc na ccineadhach, ullmhuighidh na críocha na haghaidh, goiridh a ccionn a chéile na haghaidh rioghachta Ararat, Minni, agus Aschénas; órdughidh caiptín na haghaidh; tugaidh air a heachaibh theacht súas amhuil catirpilearuibh garbha.

28 Gléasuidh na hadhuigh na geinte maille re ríghthibh na Média, agus a caiptíne, agus a húachdaráin uile, agus tíortha a tighearnuis uile.

29 Agus críochnochuidh agus caóidhfídh an tír uile: óir coimhlíonfuighear uile thionnscnamh an TIGHEARNA a nadhuigh na Babilóine, do dhéanamh crích na Babilóine na fásach gan áitreabhthach.

30 Do léigiodar daoine árrachta na Babilóine dhíobh troid, dfanadar iona ndaingneachaibh: dfaillidh a neart; atáid amhuil mná: do loisgeadar a háite comhnuidhe; do briseadh a barradha.

31 Ríothfuidh posta do theagmháil re ar oile, agus teachtaire do theagmháil ré ar oile, dá fhoillsiughadh do rígh na Babilóine gur gabhadh an chathair fa dheireadh,

32 Agus go bhfuilid na slighthe ar na ndrú, agus gur loisgeadh an ghiolcach le teine, agus go bhfuilid na fir chogaidh imeaglach.

33 Oir is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Día Israel: Is cosmhuil inghean na Babilóine ré hurlár buáilte, is mithid a búaladh: gídeadh tamall beag, agus tiucaidh aimsir a foghmhair.

34 A dúaidh Nebuchadressar rígh na Babilóine misi, do bhrúighidh sé mé, do rinne sé soitheach folamh dhíom, do shluig sé súas mé amhuil dragún, do lion sé a bholg dom neithibh sóbhlasta, do theilg sé amach mé.

35 Bíodh an foiréigion do rinneadh orumsa agus ar mfeóil, air an Mbabilón, a déaraidh áitreabhthach Shion; agus mfuilsí ar mhuintir Chaldea, a déaraidh Ierusalem.

36 Uimesin is marso a deir an TIGHEARNA.

EARNA; Féuch, taigeora mísi do chúis, agus do dhéana mé dioghaltas ar do shon; agus tiormocha mé súas a fairge, agus do dhéana mé a fíoruisgeadha tirim.

37 Agus bíadh an Bhabilón na cárn-uibh, na háit chomhnuidhe do dhragún-aibh, agus na huathbhás, agus na sgige, gan áitreabhach.

38 Níallfuid lé cheile do nós leomhan: críonchónfuid amhuil coiléin leomhain.

39 Iona tteas do dhéana mísi a bhféusta, agus cuirfe mé ar meisce iad, chor go ngárdeochuid, agus go ccoideoluid codladh síothbhúan, agus nach móisgeoluid siad, a deir an TIGHEARNA.

40 Do bhéara mé a nús iad amhuil uáin chum a marbhtha, cosmhúil ré reithidh maille re pocaibh.

41 Ciondus do gabhadh Sesach! agus ciondus do bhionradh moladh na talmhan uile! ciondus do bhí an Bhabilón ná huathbhás a measc na cineadhach!

42 Tháinig a nfairge a níos ar Bhabilón: do foluigheadh í lé hiomad a tonna.

43 Atáid a caithreacha na bhfásach, na bhfearann thirim, agus na ndíothramh, fearann ann nach ccomhnuighionn duine ar bith, ní mó ghabhus mac duine ar bith láimh ris.

44 Agus smaichteocha mísi Bel annsa Bhabilón, agus do bhéara mé amach as a bhéul an ní shluig sé súas: agus ní líonfuid na cineadhacha a cionn a chéile chuige ní sa mhó: a seadh, tuitfidh fós balla na Babilóine.

45 Mo phobal, éirghidh amach as a lár, agus saoradh gach nduine agaibh a anam féin ó fheirg dhúiscir an TIGHEARNA.

46 Deagla go laigeochadh bhur croidhe, agus go neaglochadh sibh leis an sgéul do chluinfidhe annsa tír; tiucta iomrádh a mbliadhuin, agus na dhiaighsin a mbliadhuin *oile tiucta* iomrádh, agus foiréigion annsa tír, úachtarán a naghaidh úachtaráin.

47 Uimesin, féuch, tiuctaid na láethe, go ndéana mísi breitheamhnas ar íomh-áighibh greanta na Babilóine: agus scrios-tuighear a dúthaigh uile, agus tuitfid a marbh uile iona lár.

48 Annsa gáirdeochuidh neamh agus talamh, agus a nuile ní dá bhfuil ionnta ar son na Babilóine: óir tiuctaid na creachadóiridh chuice ón tuáisceart, a deir an TIGHEARNA.

49 Mar thug Babilon ar mharbhuibh Israel tuitim, marsin tuitfid san Bhabilón uile mhairbh na talmhan.

50 Imthighidh romhuibh, sibhshe do chuáidh as ón ccoideamh, ná fanuidh bhur seasamh: cuimhnighidh an Tighearna.

EARNA a nimchéin, agus tigeadh Ierusalem ann bhur ninntinn.

51 Do náirigheadh sinn, do bhrígh go ccúalamar scannail: dfoluigh náire ar náighthe: óir thangadar coimhthighidh go sauctóra thighe an TIGHEARNA.

52 Uimesin, féuch, tiuctaid na láethe, a deir an TIGHEARNA, go ndéana mísi breitheamhnas air a hiomh-áighibh greanta, agus úchbhadhfuadh an creachtach ar feadh a dúthaidhe uile.

53 Dá mbeith go ndéireochadh an Bhabilon súas go neamh, agus dá mbeith go neartochadh sí mullach a neirt, *thairis sin* tiuctaidh creachadóiridh uáimsi na cionn, a deir an TIGHEARNA.

54 *Thigfuáim* éighmheón Bhabilón, agus dioghbháil mhór ó thír na Ccaldeánach.

55 Do bhrígh gur chreach an TIGHEARNA an Bhabilón, agus gur scrios aiste amach an guth mór; an tan bhéicid a tonna amhuil uisceadha móra, foillsigh-ear fuáim a ngotha:

56 Do bhrígh go ttáinig an creachadóir uirre, *eadhon* ar Bhabilón, agus gur do ghabhadh a daoine cumhachdacha, do briseadh a mboghadh uile: oir go deimhin ccúiteochuidh an TIGHEARNA Día na luáigheachtadh.

57 Agus cuirfe mé a prionnsadha ar meisce, agus a daoine críonna, a caiptíne, agus a huachtaráin, agus a daoine cumhachdacha: agus coideoluid codladh síorruidhe, agus ní mhuisceoluid, a deir an rígh, darab ainm TIGHEARNA na slógh.

58 Is marso a deir TIGHEARNA na slógh; Brisfighear thríd amach balladha leathna na Babilóine, agus loisgfighear lé teine a geatadha árd; agus saóithreochuid na daoine go diomhaóin, agus na cineadhacha san teine, agus béid coirthe.

59 ¶ An bhríathar daithin Jeremiah an fáidh do Sheraiah mhac Neriah, mhic Maaseiah, an tan do chuáidh sé le Sedeciah rígh Iúdah don Bhabilón annsa cceathramhadh bliadhain dá righe. Agus do budh prionnsa ceannsuigh an Seraiah.

60 Marsin do scríobh Jeremiah a leabhar a nuile olc da ttiuctadh air an Mbabilón, *eadhon* na huile bhriathraso atá scríobhtha a naghaidh na Babilóine.

61 Agus a dubhairt Jeremiah re Seraiah, An tan thiuctas tú don Bhabilón, agus chidhfios tú, agus léighfios tú na briathraso uile;

62 Annsa a déara tú, A THIGHEARNA, do labhair tú a naghaidh na haiteis, dá gearradh amach, iondus noch bhfanadh áon innte, do dhuine nó do bheathach, acht go mbía sí na fásach go bráth.

63 Agus is amhluidh bhías, a nuair chríochnochus tú an leabharso do léagh-

adh, go cceingeola tú cloch dhe, agus go tteilgfe tú a lár Euphrátes é:

64 Agus a déara tú, Is marso rachus an Bhabilóin a niochtar, agus ní éireocha sí ó nold do bhéara misi uirre: agus béid siad coirthe. An chomhfhadsa atáid briathra Ieremiah.

CAIB. LII.

Ath-aithris ar ghabhala Ierusalem, agus bhreithe na héadala don Bhabiloin.

DO bhí Sedeciah bliadhuin agus fithche daóis an tan do thosuigh sé a ríoghacht, agus do ríoghuidh sé aoinbhliadhuin déag an Ierusalem. Agus do bé ainm a mhathar Hamutal inghean Ieremiah ó Libnah.

2 Agus do rinne sé an ní dob olc a suilibh an TIGHEARNA, do réir a nuile ní dá ndéarna Iehoiacim.

3 Oir tre fheirg an TIGHEARNA tárla ann Ierusalem agus ann Iúdah, gur theilg sé amach iad as a fhiadhnúisi, agus go ndeachaidh Sedeciah a neasumhlacht a naghaidh rígh na Babilóine.

4 ¶ Agus tárla annsa naomhadh bliadhain dá ríoghacht, ansa deachmhadh mí san deachmhadh lá don mhí, go ttáinic Nebuchadressar rígh na Babilóine, é féin agus a shlúagh uile, a naghaidh Ierusalem, agus gur shuighidh sé na hagháidh, agus go ndéarna puirt na haghaidh timchioll fa ccuáirt.

5 Marsin do cuireadh slúagh na shuighe ar an ccathruigh go nuige an táonmhadh bliadhain déag don rígh Sedeciah.

6 Annsa cheathramhadh mí, annsa naomhadh lá don mhí, do bhí an ghorta trom annsa ccathruigh, iondus nach raibh arán ar bioth ag muinntir na tíre.

7 Annsin do briseadh súas an chathair, agus do theitheadar na fir chogaidh uile, agus do chúadar amach as an ccathruigh san noidhche a slighe an gheata idir an dá bhalla, noch do bhí ag gáirdin an rígh; (anois do bhádar na Caldéanuigh láimh ris an ccathruigh timchioll fa ccuairt:) agus do chúadar a slighe an réitigh.

8 Acht do lean slúagh na Ccaldéanach a ndiaigh an rígh, agus rugadar ar Shedeciah a réiteach Iericho; agus do bhí a shlúagh uile ar na shráonadh úadh.

9 Annsin do ghabhadar an rígh, agus rugadar súas é chum rígh na Babilóine go Riblah a bhféarann Hamat; mar a rug sé breitheamhnus air.

10 Agus do mharbhadh rígh na Babilóine mic Shedeciah a bhfiaghnúisi a shúl: do mharbhadh sé fós uile phríonsadha Iúdah ann Riblah.

11 Annsin do chuir sé súile Shedeciah amach; agus do cheangail rígh na Babi-

lóine a slabhradhuibh é, agus rug don Bhabilóin é, agus do chuireadar a bpríosun é go ló a bháis.

12 ¶ Annois annsa chúigeadh mí, annsa deachmhadh lá don mhí, do bé sin an naomhadh bliadhain déag do Nebuchadressar rígh na Babilóine, tháinic Nebusar-adan, caiptín an ghárda, noch do fhriothoil do rígh na Babilóine, go Hierusalem,

13 Agus do loisg sé tigh an TIGHEARNA, agus tigh an rígh; agus uile thligthe Ierusalem, agus tighthe na nduóine móra uile, loisg sé lé teine:

14 Agus do bhris slúagh na Ccaldéanach, noch do bhí ag caiptín an ghárda, uile bhalladha Ierusalem síos timchioll fa ccuáirt.

15 Annsin rug Nebusar-adan caiptín an ghárda leis a mbraighdionus uibhir áirigh do bhochtaibh an phobail, agus don phobal an chuid oile dían annsa chathruigh, agus an mhuinntir dimthigh rompa do tharla chum rígh na Babilóine, agus an chuid oile don phobal.

16 Acht d'fag Nebusar-adan caiptín an ghárda cuid do bhochtuibh na tíre mar sháothrachaibh fíneamhna agus mar lucht oibre.

17 ¶ Mar an ccéadna do bhriseadar na Caldéanuigh, na piléir phráis do bhí a tigh an TIGHEARNA, agus na basa, agus an fairge práis do bhí a tigh an TIGHEARNA, agus rugadar an práis uile díobh don Bhabilóin.

18 Na hoighne fós, agus na sluaiste, agus na glantóiridhe, agus na scáladha, agus na liacha, agus na huile shoithighe práis lé miníostralaídis, rugadar léo iad.

19 Agus na báisínighe, agus na hoighne teineadh, agus na bulladha, agus na fuirnisi, agus na coinnleóirigh, agus na liacha, agus na cupaín; an ní do bhí dór a nór, agus an ní do bhí daigiod, a nairgiod, rug caiptín an ghárda leis.

20 An dá philéar, aónfhairge, agus dhá tharbhadh dhéag phráis do bhí faoi na fulanguibh, noch do rinne an rígh Solamh a tigh an TIGHEARNA: níor bhféidir práis na soitheachso uile do chomhthromadh.

21 Agus a ttáobh na bpiléir, do bé áirde gach aoinphiléir dhíobh ocht ccubhaid déag; agus do chompásuidh snaithe dhá chubhadh déag é; agus do budh ceithre horluighe a ttiughe: agus do bhí sé tollta.

22 Agus do bhí ceann práis air; agus do budh cúig cubhaid áirde gach aoinchinn, maille ré hobair lionruidh agus pomgranait air na ceannaibh timchioll fa ccuáirt, do phrás uile. Budh cosmhuil riu so an dara piléar agus na pomgranait.

23 Agus do bhádar nóchad agus sé pomgranait ar áontaoibh; agus ba céad

na pomgranait uile ar an líonobair timchioll fa ceuáirt.

24 ¶ Agus do ghabh captín an ghárda Seraisah an tárdshagart, agus Sephaniah an dara sagart, agus tríur coimhéaduighe an doruis:

25 Rug sé fós leis seomradoir as an chathair, agá raibh cúram fhear-an-chogaidh; agus móirsheisior don lucht do bhí a bhfogus do phearsuinn an rígh; noch do frith annsa chathruigh; agus scribhneoir prinnsiopalta an tslóigh, noch do áimnheadh daoine na tíre; agus trí fithchid duine do mhuantir na tíre, do frith a lár na caithreach.

26 Marsin do ghabh Nebusar-adan caiptín an ghárda iad, agus thug leis iad go rígh na Babilóine go Riblah.

27 Agus do bhuail rígh na Babilóine iad, agus do chuir chum bais iad ann Riblah a bhfearann Hamat. Marso rugadh Iúdah a láimh as a thír féin.

28 ¶ Isé so an pobal rug Nebuchad-ressar leis a láimh: annsa seachtmhadh bliadhain trí mhíle Iúduighe agus tríur ar fithchid:

29 Annsa nochtmhadh bliadhain déag do Nebuchadressar rug se léis a láimh as

Ierusalem ocht céad anam, tríochad agus a dó:

30 Annsa treas bliadhain fithchid do Nebuchadressar rug Nebusar-adan caiptín an ghárda leis a láimh do na Iúduighibh seacht céad ceathrachad daoine agus cúigear: do *budh* ceithre mhíle agus sé chéad na pearsanna uile.

31 ¶ Agus tárla san seachdmhadh bliadhain ar thríochad do dháoirsine Iehoiacim rígh Iúdah, annsa dara mhí déag, annsa chúigeadh lá fithchid don mhí, *gur* thóg Ebbil-meródach rígh na Babilóine suas an *chéid* bhliadhuin dá rígh ceann Iehoiacim rígh Iúdah, agus thug amach as príosún é,

32 Agus do labhair go cinealta ris, agus do chuir sé a chathaóir ós cionn chathaóireach na ríogh do *bhí* iona fhochair san Bhabilóin,

33 Agus do mhalairt sé a chulaidh phríosúnta: agus a duáigh sé arán a ccomhnuidhe as a choinne uile láethe a bheatha.

34 Agus ar son a bhídh, do bbearthaoi biadh go-cinnté dhó ó rígh na Babilóine, cuid ronna gach aon lá go lá a bháis, ar féadh láethe a bheatha.

TRIABHUIN IEREMIAH.

CAIB. I.

Caóincadh thrúaghe na Niuduigheadh, thainic orra arson truime, agus iomad bpeacuidhe.

CIONDUS shuighios an chathair go huáigneach, do *bhí* lán do dhaóinibh! ciondus atá sí cosmhail re baintreabbhuigh! ise noch do *bhímór* a measc na ccineadhach, agus na bainphrionnsa a measc na bprobh-inuseadh, ciondus thainic sí fa dhuibhchíos!

2 Guilidh sí go géar annsa noidhche, agus atá a deóra air a grúadhuibh: a measc a háos grádhá uile ní bhfuil aon aice chomhfhurtuighios í: do rinneadar a cáirde uile feall uirre, atáid siad na námhaid aice.

3 Do chuáidh Iúdah a mbraighdionus do bhrígh aindeise, agus do bhrígh daóir-sine móire: aitreabbhuigh sí a measc na ngeinteadh, ní fhaghan sí suáimhnios ar bith: rugadar a hinghreamuigh uile uirre a measc na ccumhach.

4 Caóinid slihthe Shion, do bhrígh nach ttig duine ar bith chum a nfeusta shollamonta: atáid a huile gheatadha náigneach: osnuighid a sagairt uile, atáid a maighdiona píanta, agus atá sí féin a searbhús.

5 A siad a naimhde a huachtaráin, rug a naimhde biseach; óir do choirigh an TIGHEARNA í do bhrígh iomad a hégeirt: do chúadar a clann a mbraighdionas roimhe a námhaid.

6 Agus dimthigh a sgíamh uile ó inghin Shion: atáid a prionnsadha amhuil cairrfhiadha nach bhfaghann ingheilt ar bith, agus dimthigheadar gan neart roimhe an tinghamthach.

7 Do chuimhnigh Ierusalem a láethibh a háindeise agus a bochtaine ar a huile neithibh sólasacha do bhí aice annsa láethibh a nallód, an tan do thuiteadar a daoine a láimh a námhad, agus nar chuidigh duine ar bith ría: do chonncadar a naimhde í, agus do rinneadar magadh fa na sabbóidibh.

8 Do pheacaidh Ierusalem go hiomarcach; uimesin atá sí ar na háthrughadh: an mhéid do onóruigh í tarcuisnighid í, do bhrígh go bhfacas a náire: a seadh, osnaghuidh sí, agus fillidh siar ar a hais.

9 Atá a salchar iona sciortuighibh; ní chuimhnighionn sí a críoch dheiridh; uimesin thainic sí síos go hiongantach: ní raibh cobharthach ar bith aice. A THIG-

EARNA, féuch maindeise : óir do mhéaduidh an námhuid é féin.

10 Do leathnuigh an námhaid a lámh amach ar a huile neithibh sólasacha : óir do chonnaire sí go ndeachadar na geinte a steach dá sanctóra, noch dar aithin tú nach tiuicfaidis a steach ann do chomhchruinniughadh.

11 Osnaghuid a daoine uile, iarruid siad arán ; thugadar a neithe taitneamhacha ar bhíadh d'fúrtacht a nanma : féuch, a TIGHEARNA, agus meas ; óir atáimsi taircuineach.

12 ¶ An ní gan suim dhíbh é, an mhéid aghabhsí uile ghabhus láimh ríom ? féuchuidh, agus faicidh an bhfuil dobrón ar bioth mar mo dhóbrónsa, noch do rinneadh orum, ler smachtaigh an TIGHEARNA mé a ló a fheirge buirbe.

13 O náird a nús do chuir sé teine ann mo chnámhuibh, agus beirigh sí buáidh na naghaidh : do leathnuigh sé líon roimhe mo chosaibh, d'fíll sé ar mais mé : do rinne sé áonránach mé agus lag ar feadh an láoi.

14 Do cheangail a lámha cuibhreach meiceirt : do sniomhadh sé iad, agus thagadar súas fám mhuinéal : thug sé ar mo neart tuitim, do sheachuid an TIGHEARNA iona lámhuibh mé, go nach bhféad-uim éirge súas.

15 Do shaltair an TIGHEARNA síos mo dhaoine cumhachtacha uile ann mo lár : do ghoir sé oireachtus am aghaidh do bhuigheadh mo dhaoine óga : do bhrúigh an TIGHEARNA an mhaighdion, inghean Iúdah, amhuil budh a númer fíona.

16 Ar son na neitheannso caoidhimsi ; s'lidh mo shúil síos lé huisce, do bhrígh go bhfuil an cabharthach noch do bhéaradh cabhair dom anam a bhfad uáin : atáid mo chlann uáigneach, do bhrígh go rug an námhaid buáidh.

17 Sinidh Sion amach a lámha, agus ní bhfuil duine ar bith chabhruighios í : thug an TIGHEARNA áithne a ttáobh Iácob, go mbia a naimhde fá ccuáirt iona thimchioll : atá Ierusalem mar mhnaói úathbhásaigh iona measc.

18 ¶ Atá an TIGHEARNA ceart ; óir do chathuigh misí a nadhuigh a aitheantadh : éistigh, iarrum dathchuinge oruibh, a phobal uile, agus féuchuidh mo dhóbrón : do chúadar mo mhaighdiona agus mo dhaoine óga a mbraighdionus.

19 Do ghoir mé ar maosgradha, acht do mhealladar mé : déugadar mó shagairt agus mo shíunsi anusa chathruigh, an feadh diarradar a mbiadh d'fúrtachd a nanmann.

20 Féuch, a TIGHEARNA ; óir atáimsi a maindeise : atáid minnidhe a mbuáidhirt ; diempoigh mo chroidhe ionuam a stigh ;

óir do chúaidh me a neasumhlachd go hiomarcach : marbhuidh an cloidheamh amuigh, an bás a stigh.

21 Do chúaladar go nosnaghuiamsi : ní bhfuil duine ar bith dom chomhfhurtacht : do chúaladar mo naimhde uile mo thrioblóid ; atá luathgháir orra do bhrígh go ndéarna tú sin : do bhéara tú an lá noch d'fuagair tú, agus béid siadsan cosmhuil riomsa.

22 Tigeadh a néigceart uile dot lathair ; agus déan ríu, mar do rinne tú riomsa ar son mégeart uile : óir is iomadhamhuil mosnadha, agus lag mo chroidhe.

CAIB. II.

A leath inghin Shion, teilgte ó neamh go talamh, 20 do dhearnadh eidirghuidhe.

CIONDAS d'fóluigh an TIGHEARNA inghean Shion lé néull iona fheirge, agus do theilg síos ó neamh go talamh sgíamh Israel, agus nar chuimhnigh a chosstól a ló a fheirge !

2 Do shluig an Tighearna súas uile áitreabhthacha Iácob, ní dhéarna sé trúaighe : do theilg sé síos iona fheirge daingneacha láidre inghine Iúdah ; thug sé síos go talámh iad : do thruailligh sé an rioghacht agus a prionnsadha.

3 Do ghearr sé amach iona dhíbhlfheirge adharc Israel uile : do tharruing sé ar a hais a lámh dheas ó roimhe a námhuid, agus do las sé a naghaidh Iácob cosmhuil ré teine lasamhuil, noch loisgeas timchioll fa ccuáirt.

4 Do cham sé a bhogha mar do dhéanadh námhuid : do sheas sé lé na láimh dheis mar easccaruid, agus do mharbh sé gach a raibh taitneamhach leis an tsúil a ttigh inghine Sion : do dhóirt sé amach a dhíbhlfheirge amhuil teine.

5 Do bhí an TIGHEARNA mar námhuid : do shluig sé súas Israel, do shluig sé súas a paláis uile : do scrios sé a daingneacha láidre, agus do mhéaduigh sé a ninghin Iúdah dóbrón agus cumha.

6 Agus rug sé as go hégiontach a thigh, mar do bhíadh amhuil gáirdín : do scrios sé aite a chomhthionnail : thug an TIGHEARNA fa deara na féustuigh sollamonta agus an tsaoire do dhearmad a Sion, agus do tharcuisigh sé a tteas a fheirge an sagart agus an rígh.

7 Do theilg an TIGHEARNA seachad a altóir, agus d'fúathaigh sé a shanctóir ; do sheachaid sé súas a láimh na nábhad balladha a pháláis ; do rinneadar gáir a ttigh an TIGHEARNA, amhuil a ló féusta sollamonta.

8 Do thríall an TIGHEARNA balladha inghine Sion do mhilleadh : do shín sé dorubha amach, níor chonnaimh sé a lámh

ó aidhmhilleadh: uimesin thug sé air an didean agus air an mballa caoi, do chúadar a néagruas lé chéile.

9 Do sluigeadh a geatadha annsa talamh; do aidhmhill se agus do bhris se a barradha: agus atáid a rígh agus a prionnsadha a measc na Ngeinteadh: ní bhfuil dligeadh ann ní sa mhó; ní fhaicid a faighe fós fis ar bith ón TIGHEARNA.

10 Suighid sinnir inghine Sion air an ttalamh, agus bid na ttochd: do theilgiodar luáithreadh air a cceannaibh; agus do chriosluigheadar iad féin lé saicéadhach: cromaid maighdiona Ierusalem á ccinn síos gus an ttalamh.

11 Dfáilligheadar mo shúile le déoruibh, atáid minnighe buáidheartha, do dóirteadh maéighe air an ttalamh, ar son aidhmhille inghine mo dhaóine; do bhrígh go nanbhainighid an chlann agus na naoidhin a sráidibh na caithreach.

12 A deir siad re na máithribh, Cáit a bhfuil arbhar agus fíon? an tan thuitid aghuill daóine gonta a sráidibh na caithreach, a nuair dóirteadh a nanam amach a nucht a mathar.

13 Cred an ní ghéabhus mé dfiadhnúis ar do shon? cred an ní shaimhleachus mé riot, a inghean Ierusalem? cred chomhmórad riot, chor go ccombhurluighinn thú, a mhaighdion inghean Sion? óir is mór mar a nfaige do bhriseadh: cia fhéadas do leighios?

14 Do choncadar thfaighe neithe diomhaóine leamha dhuit: agus níor fhoillsigheadar hégceart, dfillleadh do dhaóirsine; acht do choncadar íaluidhe neimhfhirinn-eacha dhuit agus cúise díbearta.

15 An mhéid ghabhus thú buáilid siad a lámha as do choinnessi; do níd siad magadh agus croithid a ccinn air inghin Ierusalem, *ag rádh*, An í so an chathair dá ngoirdis daóine lomláine sgéimhe. Agus sólás an domhuin uile?

16 Dfosccladar do naimhde uile a mbéul ad aghaidh: siosarnuid siad agus gíosanuid a bhfiacra: a deirid siad, Do shluigearmar súas í: go deimhin asé so an la lé raibh ar súil; fúaramar é, agus do choncamar é.

17 Do rinne an TIGHEARNA an ní do thionnscain sé; do choimhlíon sé a bríathar noch daitbh sé annsa laéthibh a nallód; do theilg sé síos, agus níor ghabh truaighe é: agus thug sé air do nánhuid gáirdinghadh ós do chionn, do chuir sé adharc heascearad súas.

18 Déigh a ccroidbe chum an Tigh-earna, ó a bhalla inghine Shion, filedis déara síos amhuil sróth a ló agus a noidheche: ná tabhair suáimhneas ar bith dhuil féin; ná coisgeadh rinn do ruig.

19 Éirigh, goir ná comhairc san noidh-

che: a ttús na fáire doirt amach do chroidhe amhuil uisce a bhfiadhnúis aighthe an TIGHEARNA: tóig súas do lámha chuigesion ar son bheatha do leanabh óg, noch anbhfainnighios docras a cceann gach aontsráide.

20 ¶ Féuch, a THIGHEARNA, agus meas cia dá ndéarna tú so. A níosuid na mná a ttoradh, agus naoidhin a bhfad réise? an muirfhegar an sagart agus an faigh a sanctóir an TIGHEARNA?

21 Luighid na daóine óga agus seana air an ttalamh annsna sráidibh: do thuit-eadar mo mhaighdiona agus mo dhaóine óga leis an cceoldheamh; do mharbh tú iad a ló thfeige; do mharbh tú, agus níor choigil tú iad.

22 Do ghóir tú mar budh a ló féusta mo chrítheagla timchioll fa ccaúirt, iondus nach deachaidh duine ar bith as agus nar mhair áon a ló feirge an TIGHEARNA: do dhíobháigh mo nánhuid an drong do oil mé agus thug mé súas.

CAIB. III.

Cruádhraig Ieremiah, 55 agus a chomh-fhuasgladh.

IS misi an duine do chonnaire aindeise le slait a fheirge.

2 Do thréoruigh sé misi, agus rug sé a ndorchadas mé, acht ní chum soluis.

3 Go deimhin diompoigh sé am aghaidh; fillidh sé a lámh am aghaidh air feadh an láe.

4 Do rinne sé mfeóil agus mo chroiceann foirfe; do bhris sé mo chnámha.

5 Do shuidh sé am aghaidh, agus do thinnchill sé mé lé dumbblas agus le hastar.

6 Do shuighidh sé mé a náitibh dorchas, mar na daoinibh fuáir bás fada ó shin.

7 Do chuir sé fal an thinnchioll fa ccaúirt, go nach bhféaduim teacht amach: do rinne sé mo shlabhradha trom.

8 Mar an ccéadna a nuair chomhaircim agus gháirim, congmuidh sé murnaigh amach.

9 Do iáidh sé a stigh mo shlighthe lé clochaibh snoighte, do rinne sé mo chasáin cam.

10 Do blú sé dhamhsa amhuil beithir a luidheachán, agus amhuil leomhan a náitibh uáigneacha.

11 Dfíl sé mo shlighthe do leathtaóibh, do tharruing sé am chotchannuibh mé: do rinne sé áonránach mé.

12 Do cham sé a bhógha, agus do shuighidh sé misi mar chomhartha dha shoighidh.

13 Thug sé ar shoighdibh a bholgáin dul a steach ann mo dhubhánuibh.

14 Do bhí mé am mhagadh dom.

dhaoinibh uile ; agus am abhrán ar feadh an láe.

15 Do líon sé mé lé searbhus, do chuir sé ar meisce mé lé murmónta.

16 Do bhris sé fós mfiacra lé clochaibh gainmhéin, d'fòluigh sé mé lé luáith.

17 Agus dáthruagh tú manam a bhfad ó shiothcháin : do dhearmuid mé sonas.

18 Agus a dubhairt mé, Atá mo neart agus mo dhóthchus ar na mughadh ón TIGHEARNA :

19 Ag cuimhniughadh maindeise agus mo bhochtúine, an murmónta agus an dumblas.

20 Atáid *siad* a ccuimhne do ghnáth ag manam, agus do humhlúigheadh ionnam é.

21 Goirim so a ris chum minntinne, uimesin atá dóthchus agam.

22 ¶ *Is* do thrócaire an TIGHEARNA nach bhfuilimid aidhmhillte, do bhrígh nach bhfaillighid a ghrása.

23 Atáid nuadh gach aon mhaidin : *is* mór thfireantachtsa.

24 Isé an TIGHEARNA mo chuid ronna, a deir manum ; uimesin is ann bhías mo dhóigh.

25 *Is* maith an TIGHEARNA don mhéid fheithfios air, do nanam iarras é.

26 *Is* maith go ccurfeadh *duine* a dhóigh aráon agus go bhfeithfeadh go ceamusa air shlanughadh an TIGHEARNA.

27 *Is* maith do dhuine an chuing diomchar iona óige.

28 Suighidh sé na áonar, agus bídh sé na tochod, do bhrígh gur ghabh sé air féin é.

29 Cúiridh sé a bhéul annsa luáithreadh ; dá madh éidir dóthchus do bheith ann.

30 Do bheir sé a ghrúaidh don té bhuáileas é : atá sé ar na líonadh lán do sgannail.

31 Oir ní theilgfidh an TIGHEARNA dhe go brath :

32 Acht ma tá go noibríghionn sé doilghios, gidheadh bíaidh truaige aige do réir iomaid a thrócaireadh.

33 Oir ní phianann sé go toileamhuil ní mó ghortuighionn sé clann na ndaóine.

34 Do bhrughadh phríosúnach na talmhan uile fa na chosaibh,

35 Diompógh ceart duine do leathtaoibh as coime aighthe an tí is ro Airde,

36 Do chlaóidh duine iona chúis, ní dhearbhan an TIGHEARNA.

37 ¶ *Cia* hé an té a deir, agus go dtiucfa a ccrích, a *nuáir* nach áithnighionn an TIGHEARNA é ?

38 A né nach ttig maith agus olc as béul an té is ro Airde ?

39 Uimesin cred fa ngearánan duine béo, duine ar son pionóis a pheacaidh ?

40 Spíonam agus dearbham ar slighthe, agus filleam a ris chum an TIGHEARNA.

41 Tógbham súas ar ccroidhte maille re ar lámhuibh chum Dé annsa neamhuibh.

42 Do chionntuigheamar agus do rinneamar cogadh : agus níor mhaith tusa.

43 D'fòluigh tú lé feirg, agus do ainlean tú siun : do mharbh tú, ní raibh trúaighe agad.

44 D'fòluigh tú thú féin lé néuil, iondus nach rachaidis ar nurnaighthe thríd.

45 Do rinne tú sinne *amhuil* salchar, agus droichmheasta a measg an phobail.

46 D'foscadar ar naimhde uile a mbéul ar naghaidh.

47 Tháinig eagla agus paintéar oruinn, áonránacht agus aidhmhilleadh.

48 Silid mo shúile síos lé srothaibh uisge, do bhrígh aidhmhille inghine mo dhaóine,

49 Dóirtidh mo shúil síos, agus ní scuirionn sí, gan chosg ar bith.

50 Nó go bhféucha an TIGHEARNA a nús, agus go bhfaicidh ó neamh.

51 Doilghiosuigh mo shúil mo chroidhe do bhrígh uile ingheana mo chaithreach.

52 Do leanadar mo naimhde mé go géur, amhuil éun, gan adhbhar.

53 Do ghearradar amach manam annsa charcair, agus do theilgeadar clocha orum.

54 Dó theiligheadar uisgeadha thar mo cheann ; *annsa* a dubhairt mé, Do gearradh amach mé.

55 Do ghoir mé ar hainmsi, a THIGH-EARNA, as an ccarcair íochtaruigh.

56 Do chúala tú mo ghuth : na ceil do chlúas air manáilsí, rem éighiomh.

57 Tháinig tú a ccomhghar annsa ló ar ghoir mé ort : a dubhairt tú, Ná bíodh eagla ort.

58 O a THIGH-EARNA, do thagair tusa cúise manma ; d'fúasgail tú manam.

59 O a THIGH-EARNA, do chonnaic tú meagcóir : beir breath ar mo chúis.

60 Do chonnaic tú a ndioghaltas uile agus a smúaintighthe uile am aghaidhsí.

61 Do chúala tú a masla, a THIGH-EARNA, agus a tionnscanta uile am aghaidh ;

62 Puisine na druinge déirigh súas am aghaidh, agus a tionnscanta am aghuidh ar feadh an láe.

63 Féuch a suighe síos, agus a néirghe súas ; *is misí* a ccéol,

64 Cúitigh riu luáigheacht, a THIGH-EARNA, do réir oibre a lámh.

65 Tabhair doilghios croidhe dhóibh, tabhair do mhallacht dóibh.

66 Ainlean agus díobháidh iad a bhfeirg go nach béid faoi neamhuibh an TIGHEARNA.

CAIB. IV.

Cupán pheacuidh na ndaoine ar líonadh súas, 13 budh chionfáth ar an ndiobrádh.

CIONDUS tháinig an tór chum bheith dorchá! *cionndus* do háthruigheadh an tór ro fhínealta! do teilgeadh amach clocha na sanctora a mullach gach áon-tsraide.

2 Mic mhórluaigh Sion, a ccoimhmeas ré hór fínealta, *cionndus* atáid ar na meas amhuil meadar criadh, obair an photadóra!

3 Eadhon tairgid na míolta móra an chioch amach, do bheirid cíocha dá nóguibh: *atá* inghean mo dhaoinesí éat-trocaireach, cosmhuil ris a nostric annsa bhfásach.

4 Ceangluigh teanga naóidhin na cíoch do charbad a bhéil lé tart: iarruid an chlann óg arán, agus ní bhrisíonn duine ar bith chuca é.

5 An drong do bhíathuidh go sóghamhuil atáid áonránach annsna sráidibh: an lucht tugadh súas a scairléad grádhuidh síad na cárnáin aóiligh.

6 Oir is mó péin éaicheart inghine mo dhaoinesí na péin pheacaidh Shodom, noch do díothlaithriughadh a móment, agus nar fhan lámha ar bith uirre.

7 Do budh gloine a Nasarítigh ná sneachda, do budh gile iad ná bainne, do budh deirge a ccuirp ná rubínidh, do *bhi* a míne mar shaphir:

8 Is duibhe a ngnúis ná gual; ní haith-eantar annsna sráidibh iad: ceangluigh a cceoiríonn dá ccnámhuibh; do chrion sé, is cosmhuil é lé maide.

9 Is féarr an lucht marbhtar leis an cceoidheamh ná an lucht marbhtar leis an ngorta: óir seargaid, buáilte thriotha do *dhúth* toruidh an mhachaire.

10 Do bhuirith lámha na mbán trúagh-ánta a cclann féin: budh iad a mbíadh a scrios inghine mo dhaoinesí.

11 Do choimhlíon an TIGHEARNA a dhíbhfhéarg; do dhóirt sé amach a fhéarg bhorb, agus do las sé teine ann Sion, agus do loisc sí a bunáite sin.

12 Ní chreidfidis ríghthe na talmhan, agus níl áitreabhthacha an domhuin, go rachaidh a neascara agus a námhuil a steach a ngeatadhuibh Ierusalem.

13 Ar son pheacadh a fágh, agus éicheart a sagart, noch do dhóirt fuil na bhféiréun iona lár,

14 Do sheachránadar amhuil *daóine* dalla annsna sráidibh, do thruáilleadar iad féin lé fuil, iondus nar fhéadar *daóine* buáin re na néaduighibh.

15 Déighbiodar orra, Imthighidhsí; *atá* sí neamhghlan; imthighidh, imthighidh, ná bainidh riu: a nuáir do theitheadar rompa agus do sheachránadar, a dubhradar a meas na ngeinteadh, Ní choimhneochuid ní sa mhó an sin.

16 Do roinn fearg an TIGHEARNA iad; ní chuirfidh sé suim ní sa mhó ionta: ní raibh meas aca air phearsannuibh na sagart, ní raibh fabhar aca do na sinnsioruibh.

17 Air ar soinne, dfáilligheadar ar súile fós far ccabhair dhiomhaóin: ann ar bhfaire dfeitheamar air chineadh nar fhéad ar ttárthail.

18 Lorgairid ar ccoiscéime, go nach bhféadmaoid siubhal ann ar sráidibh: *atá* ar ccríoch láimh rinn, do choimhlíonadh ar laethe; óir tháinig ar ccríoch.

19 Is luáithe ar ninghamuigh náid iolair neimhe: dainleanadar siad sinn ar na sléibhtibh, do chuireadar luigheachán oruinn annsa bhfásach.

20 Do gabhadh unghach an TIGHEARNA, anáir ar bpolláireadh, iona logaibh, noch ré a ndubhramar, faoi na sgáile mhairfom a meas na ngeinteadh.

21 ¶ Gáirdigh agus bíodh luathgháir ort, a inghean Edom, noch áitreabhus a bhféarann Us; rachuidh fós an cupán thairis chugadsa: bíaidh tú ar meisce, agus do dhéana tú thú féin támochn.

22 Do coimhlíonadh pionós héigceirt, a inghean Shion; ní bhéara sé ní sa mhó thú a ndaoirsine: cúairteocha sé héigceart, a inghean Edom: foillseochuidh sé do pheacuidhe.

CAIB. V.

Urnaigh inisle ré Día, ag gríosadh furtacht.

CUIMHNIGH, a THIGHEARNA, cred tháinig oruinn: meas, agus féuch ar masla.

2 Do hiompoigheadh ar noighreacht chum coimhthightheach, ar ttighthe chum eachtrannadh.

3 Atámaoid ar ndílleachtaibh agus gan athair, ar máithre mar bhaintreabhach-aibh.

4 Dibheamar ar nuise air airgid; do reacadh ar cceoil rinn.

5 *Atáid* ar muinéil fa inghream: saothruigheamuid, agus ní fhaghmuid suáimhneas ar bith.

6 Thugamar an lámh do na Héigteach-aibh, agus do na Hassiríanach-aibh, dar sásadh lé harán.

7 Do pheacuigheadar ar naithre, agus ní mhairid, agus diomchraimne a néigceart.

8 Do bhádar seirbhísigh na núachtarán-

nibh oruinn : ní bhfuil duine ar bith shaorus sinn as a lámhuibh.

9 Fúaramar ar narán lé *guáis* ar nannmann do bhrígh chloidhimh a nfásaigh.

10 Do bhí ar ccroicinn dubh cosmhuil re sorn, do bhrígh na gorta adhfháthmhaire.

11 Déignigheadar na mná a Sion, agus na maighdiona a ccathreachaibh Iúdah.

12 Do crochadh prionnsadha súas lé na láimh : agus níor honóruigheadh aighthe na seanoireadh.

13 Do ghabhadar na hógánuigh chum meilte, agus do thuitiodar an chlann faoi an cconnadh.

14 Do scuireadar na seanóiridhe ón gheata, na hóganuigh ó ná ccéol.

15 Do scuir gáirdeachus ar ccróidhe ; do hionpoigheadh ar ndamhsa chum dóbróin.

16 Do thuit an choróin ó ar cceann : is trúagh dhúinn, do bhrígh gur pheacuigh-eamar !

17 Ar a shon so atá ar ccroidhe an-bhfann ; do bhrígh na neitheannso atáid ar súile lagradharcach.

18 Do bhrígh shléibhe Sion, noch atá uáigneach, siubhlúighid na sionnaigh air.

19 Thusa, a THIGHEARNA, mairidh tú go síorruidhe ; do chathaóir ó ghinealach go ginealach.

20 Cred fá ndearmaduigheann tú sinne go bráth, agus fa ttréigion tú sinn an comhfhadsa daimsir ?

21 Iompoighse sinne chugad, a THIGHEARNA, agus biaim air ar niompóghadh ; athnútadhaidh ar láethe amhuil a nallód.

22 Acht do theilg tú dhíot sinn thríd amach ; atá tú ro fheargach ar naghaidh.

Leabhar a Nfaigh ESECHIEL.

CAIB. I.

Taiseadh, 5 na ccherubínigh, 15 na roithleáin, 26 agus dheallradh Dé ; ag foillsuighadh a fhreasdal do bheith ánn, agus ós gach einní.

A NOIS tháinig a ccrích annsa tríochad-mhadh bliadhain, annsa cheathramhadh mé, an cúigeadh lá don mhí, mar do bhí misi a measg na mbrághad láimh ré habhuinn Chebar, gur hosgladh na neamha, agus go bhfaca mé fis Dé.

2 Annsa chúigeadh lá don mhí, (noch do bhí annsa chúigeadh bliadhain do dhaoirsine an rígh Iehoiacim,)

3 Tháinic briathar an TIGHEARNA go follus go Hesechiel an sagart, mac Busi, a ccrích na Ccaldéanach láimh ré habhuinn Chebar ; agus do bhí lámh an TIGHEARNA air annsin.

4 ¶ Agus damhairc mé, agus, féuch, tháinic gaoth ghuairdeáin as an tuáiscceart, néull mór, agus téine agá chasadh féin, agus do bhí lonnradh na thimchioll, agus as a lár amach mar dhath omra, amach as lár na teineadh.

5 Mar an ccéadna tháinic as a lár amach cosamhlacht ceithre mbeathach. Agus do bé so a ttaisbeanadh ; do bhí cosamhlacht duine orra.

6 Agus do bhádar ceithre haighthe ag gach aon díobh, agus do bhí ceithre sciatháin ag gach aon díobh.

7 Agus do budh cosa díreacha a ccosa ; agus do budh cosmhuil bonn a ccos ré

bonnuibh chos gamhna : agus do dhrithleadar cosmhuil ré dath práis liomhtha.

8 Agus do bhádar lámha duine aca faoi na sciathánuibh ar a cceithre taobhuibh ; agus do bhí ag an cceathrar a naighthe agus a sciatháin.

9 Do bhádar a sciatháin ceangailte gach áon dar oile ; níor iompoigheadar an tan do ghluáisiodar ; do chuáidh gach aon aca go díreach ar a naghaidh.

10 Ar son chosamhlachd a naighthe, do bhí aca na cceathrar aghaidh dhuine, agus aghaidh leomhuin, ar an ttaobh ndear : agus do bhí gnúis daimh aca na cceathrar air an ttaobh cclé ; do bhí fós aca na cceathrar gnúis iolair.

11 Is marso do bhádar a naighthe ; agus do bhádar a sciatháin sínnte súas ; dhá sciathán gach aóin ceangailte dhá chéile, agus dhá sciathán ag folach a corp.

12 Agus do chuáidh gach áon díobh go díreach ar a naghaidh ; mar a raibh an spiorad ar tí dhul, do chúadar ; agus níor fhilleadar a nuair do imthigheadar.

13 Ar son chosamhlachda na mbeathach, do bhí a ttaisbeanadh cosmhuil ré sméaróidighibh dearga teineadh, agus cosmhuil re taisbeanadh lóchrann : do chuáidh sé síos agus súas a meásg na mbeathach ; agus do bhí an teine lasamhuil, agus do chuáidh tinteach amach as an tteine

14 Agus do rithiodar na beathuighe, agus dhilleadar amhuil taisbéanta lasrach tiantighe.

15 Anois an tan do fheith mé air na beathuighibh, féuch áon roithléan air an titalamh láimh ris na beathuighibh, gun a cheithre haighthibh.

16 *Do budh* cosmhuil taisbeanadh rothadh agus a nobair ré dath berill: agus do budh áonchosamhlacht do bhí aca na cceathrar: agus *do bhí* a ttaisbéanadh agus a nobair Mar rotha a lár rotha.

17 An tan do ghluáisdís, do ghluáisdís air a cceithre taobhuibh: agus ní fhúildís a nuair do imthighdís.

18 Ar son a bhfáinneadh, do bhádar comhardsin go rabhadar úathbhásach; agus do bhádar a bhfáinneadba lán do shúilibh fá ccaúirt timchioll an cceathrair sin.

19 Agus an tan do ghluáisdís na beathuighe, do ghluáisdís na roithléain léo: agus a nuair do tógthaoi súas na beathuighe ón titalamh, do tógthaoi na roithléain súas.

20 Gidh bé áit a mbíodh an spiorad ar tí dhul, do théighdís ann, aunsin *do bhí* a spioradsan chun dul; agus do tógthaoi na rothadha súas go direach ós a ccionn: óir *do bhí* spiorad beathuigh annsna rothuibh.

21 A nuair do ghluáisdís sin, do ghluáisdís so; agus a nuair do sheasaidís sin, do sheasaidís so: a nuair do tógthaoi sin súas ón titalamh, do tógthaoi na roithléain súas ós a cciinne: óir *do bhí* spiorad beathuigh annsna roithléanuibh.

22 Agus do bhí cosamhlacht na spéire air cheannaibh an bheathuigh amhuil dath an chriostail úathbhásaigh, sínte amach ós a cceann shúas.

23 Agus fáoi an spéir *do bhádar* a sciatháin go direach, gach áon leath re chéile: do bhí a dó ag gach áon, noch d'fóluigh don taoibhsí, agus do bhí a dó ag gach áon, noch do folchadh don taoibhsin, a ccuirp.

24 Agus an tan dimthigheadar, do chúala mé tormán a sciathán, amhuil tormán nísgeadh móra, amhuil gúth a Nuilechumhachtaigh, gúth cainte, amhuil tormán sluaigh: an tan do sheasadar, do léigeadar a sciatháin síos.

25 Agus do bhí gúth ón spéire *do bhí* ós cionn a cceanna, an tan do sheasadar, agus do léigeadar síos a sciatháin.

26 ¶ Agus *do bhí* ós cionn na spéire do bhí ós cionn a cceanna cosamhlacht cathaoire ríoga, amhuil taisbéanadh chloiche saphir: agus *do bhí* ar chosamhlacht na cathaoire samhlachus amhuil taisbeanadh duine air shuás.

27 Agus do chonnaire mé mar dhath omra, mar thaisbeanadh teineadh na timchioll fá ccaúirt a stigh ann, ó thais-

béanadh a leasruigh agus ós a chionn, agus ó thaisbeanadh a leasruigh agus fáoi, do chonnaire mé mar do bheith taisbeanadh teineadh, agus do bhí loinnir ann timchioll fá ccaúirt.

28 Mar taisbéanadh an bhogha atá san néull a ló na fearthanna, marsin do *bhí* taisbeanadh an déallruigh timchioll fá ccaúirt. Do *bé* so taisbéanadh chosamhlachta ghlóire an Tighearna. Agus a nuair do chonnaire mé, do thuit mé ar maghaidh, agus do chúala mé gúth aóia do labhair.

CAIB. II.

An ghairm, agus an gharg-theachtaireacht do fuair Eseciel.

A GUS a dubhairt sé ríomsa, A mhic an duine, seas ar do chosuibh, agus laibheora misí riot.

2 Agus do chuáidh an spiorad a steach ionnam an tan do labhair sé ríom, agus do chuir sé air mo chosaibh mé, iondus go ccaúala mé an té do labhair ríom.

3 Agus a dubhairt sé ríom, A mhic an duine, cuirim thú go cloinn Israel, go cineadh easumhal do chuáidh a neasáonta am aghaidhsí: do chiontuigheadar féin agus a naithe am aghaidh, gus an ló a mugh.

4 Óir is clann mbíonáireach íad agus crúadhchroidheach. Cuirim thusa chuca; agus a déara tú ríu, Is marso a deir an Tighearna DIA.

5 Agus má éistid síad, nó má choisgid, (óir is tigh easumhal íad,) thairis sin bíaidh a fhios aca go raibh fáidh iona measg.

6 ¶ Agus thusa, a mhic an duine ná bíodh eagla ort rompa, agus ná bíodh eagla a mbriathar ort, matá go mbéid dreaas agus dosáin maille riot, agus go naiteocha tú a measc naitheach nimhe: ná bíodh eagla ort ré na mbriathraibh, agus ná bí anbhuaíneach fá na naighthibh, bíodh go bhfuilid na tigh easumhal.

7 Agus laibheora tú mo bhriathrasa ríu, má éistid, nó má sguirid: óir atáid ró easumhal.

8 Acht thusa, a mhic an duine, cluin cred a déara misí riot; Na bídh easumhal cosmhuil ris an tigh easumhal sin: foscuil do bhéul, agus ith an ní bhéaras misí dhuit.

9 ¶ Agus a núair damhairc mé, féuch, do cuireadh lámh chugam; agus, féuch, *do bhí* rola leabhair inte;

10 Agus do leathnuigh sé ós mo choinne é: agus *do bhí* sé scríobhtha a stigh agus amuigh: agus *do bhí* scríobhtha ann caoineadh, osnadh, agus mairgneaach.

CAIB. III.

Do chuir Dia meisneach fo Eseciel, agus tug fíor riaghail na faigheadoireacht, dhó.

TUILLEAMH oile a dubhairt sé riomsa, A mhic an duine, ith an ní do gheibh tú; ith an rolaso, agus éirigh labhair ré tigh Israel.

2 Annsin dfoscail mé mo bhéul, agus thug sé orum an rola dithe.

3 Agus a dubhairt sé riom, A mhic an duine, tabhair air do bholg ithe, agus líon do mhionach leis an rolaso bheirimsi dhuit. Annsin a dúaiigh mé é; agus do bhí sé ann mo bhéul mar mhíl ar mhillsi.

4 ¶ Agus a dubhairt sé riom, A mhic an duine, imthigh, éirigh go tigh Israel, agus labhair lem bhriathruibhsí riu.

5 Óir ní curthar thú a ccionn daoine do ghlór choimhthigheach agus do theanga chruaidh, *acht* chum tigh Israel;

6 Ní chum móráin daoine do ghlór choimhthigheach agus do theanga chruaidh, nach féidir dhuit a mbriathra do thuicsin. Go deimhin dá ccurinn chuca sin thú, déistfidh riot.

7 Acht ní éistfidh tigh Israel riot; óir ní éistfidh siad riomsa: óir *atá* tigh Israel uile mionaireach agus crúadhchroidheach.

8 Feuch, do rinne mé haghaidh láidir a naghaidh a ngnúise, agus héadan láidir a naghaidh a neadansan.

9 Amhuil adamant is cruaidhe ná cloch thineadh do rinne mé héadan: ná him-eagluigh iad, agus ná hanbhfaínnigh le na bhféuchanaibh, máta go bhfuilid na ttigh easumhal.

10 Tuilleamh oile a dubhairt sé riom, A mhic an duine, gabh ann do chroidhe, mo bhriathrasa uile noch laibheorus mé riot, agus cluin lé do chlúasaibh.

11 Agus éirigh, imthigh mar a bhfuilid lucht na brúide, chum do dhaóine féin, agus labhair riu, agus innis dóibh, Is marso a deir an Tighearna DIA, ná éistid, nó má sguirid.

12 Annsin do thóg an spiorad súas mé, agus do chúala mé am dhiáigh gúth tormáin mhóir, *ag radh, Go madh* beannuighthe glóir an TIGHEARNA ó na áit.

13 *Do chúalaidh mé fós* fuáim sciathán na mbeathach do bhean re chéile, agus tormán na rothadh ós a ccuinne thall, agus tormán fuáime móire.

14 Annsin do thóg an spiorad súas mé, agus rug sé leis mé, agus do ghlúais mé a searbhús, a tteas mo spioraíde; acht do bhí lámh an TIGHEARNA láidir orum.

15 ¶ Annsin tháinig mé gus na bráighd-ilh go Tel-abib, noch do chomhnuigh láimh ré habhuinn Chebar, agus do shuidh

mé mar ar shuigheadarsan, agus dfan mé annsin úathbhásach na measg seacht lá.

16 Agus tárla a ccionn na seacht lá, go ttáinig briathar an TIGHEARNA chugam, ag radh,

17 A mhic an duine, do rinne mé fear faire dhíot do thigh Israel: uimesin éist an bhriathar óm bhéul, agus tabhair rabhadh dhóibh uáimsi.

18 An tan a déara misi ris an cciontach, Do gheabha tú go deimhin bás; agus nach ttiubhra tusa rabhadh dhó, agus nach laibheora tú do thabhairt rabhaidh don chiontach fá na droichshlighe, do shabháil a ámma; éugfuidh an drochdhuine sin iona éigceart féin; acht íarrfa misi a fhuil as do láimhsí.

19 Gidheadh má thugann tusa rabhadh don chiontach, agus nach bhfillfidh ó na chiontuibh, nó ó na dhroichshlighe, éugfa sé iona éigceart; acht do sháor tusa hanam féin.

20 A ris, A nuáir fhillfios duine firéunta ó na fhíréantachd, agus do dhéana sé peacadh, agus chuirfeas misi ceap tuisligh roimhe, do gheabha sé bás: do bhrigh nach ttug tusa rabhadh dhó, gheabha sé bás iona pheacadh, agus ní cumhneochthar a fhíréantacht noch do rinne sé; acht íarrfa mé a fhuil as do láimhse.

21 Gidheadh má bheir tú rabhadh don duine fhíreunta, ionnas nach bpeacochuidh an firéun, agus nach déana sé peacadh, go deimhin mairfidh sé, do bhrigh go bhfuair sé rabhadh; mar an ccéadna do sháor tusa hanam féin.

22 ¶ Agus do bhí lámh an TIGHEARNA annsin orum; agus a dubhairt sé riom, Éirigh, imthigh amach annsa réiteach, agus laibheora misi riot annsin.

23 Annsin déirigh misi, agus do chúaidh amach san reighteach: agus, féuch, do sheas glóir an TIGHEARNA annsin, mar an nglóir do chonnairc mé ag sruth Chebar: agus do thuit misi ar maghaidh.

24 Annsin do chúaidh an spiorad ionnam, agus do shuighidh sé ar mo chosaibh mé, agus do labhair sé riom, agus a dubhairt riom, Éirigh, druid thú féin a stigh ann do thigh.

25 Acht thusa, a mhic an duine, feuch, cuirfid siad cuibhreach ort, agus ceangoluidh siad thú maille riu, agus ní racha tú amach iona measg:

26 Agus do bhéara misi air do theangaidh ceangal do charbad do bhéil, chor go mbia tú balbh, agus nach bíaidh tú ad fhear imdheargtha: óir is tigh easumhal iad.

27 Acht an tan laibheorus misi riot, foisceola mé do bhéul, agus a déara tú riu, Is marso a deir an Tighearna DIA;

An té chluineas, cluineadh sé; agus an té sguirios, sguireadh se; óir is tigh easumhal iad.

CAIB. IV.

Fa fhioghair fhoslongphort anadhaidh Ierusalem, taisbeantar an aimsir, ó chlúonadh Ierobaam, gu nuige bhraighdionas Bhablóin.

THUSA mar an ccéadna, a mhic an duine, ghlac chugad leac, agus leag romhad í, agus tarraing uirre an chathair, Ierusalem:

2 Agus cuir foslongphort na haghaidh, agus cuir balla súas na haghaidh, agus cuir mota na aghaidh; suighidh fós an campa as a coinne, agus cuir reitheadha *gha bualadh* timchioll fa ccuáirt.

3 Tuilleamh oile gabh chugad oigheann iarúinn, agus suighidh é *mar bhalla iarúinn* eadrad agus an chathair: agus cuir haghaidh leath ris, agus ionnsuigheochthar é, agus cuirfidh tú armáil na haghaidh. *Biáidh* so mar chomhartha do thigh Israel.

4 Luidhsi fós air do tháobh chlé, agus leag éigceart tigh Israel air: *do réir* uibhre na láetheadh luidhsios tú air iomchoruidh tú a neigceart.

5 Oir do leag misi ortsá blíadhna a neigceart, do réir nibhre na láetheadh, trí chead agus nóchad lá: marsin iomchorus tú éigceart tigh Israel.

6 Agus an tan choimhliónfus tú iad, luidh a ris air do thaobh deas, agus iomchorá tú éigceart tigh Iúdah ceathrachad lá: dórdúigh misi dhuit gach áon lá ar son blíadhna.

7 Uimesin cuirfidh tu haghaidh leath ré campa Ierusalem, agus *biáidh* do lámh nochtuigh, agus tairrghirfidh tú na haghaidh.

8 Agus, féuch, cuirfe misi cuibhreach ort, agus ní iompocha tú thú féin ón ttaoibh go chéile, nó go ccríochnuighidh tú láethe do champa.

9 ¶ Glac chugad fós cruithneacht, agus éorna, agus pónar, agus lentilidh, agus millet, agus pishhináin, agus cuir a náontsoitheach iad, agus déan arán dhuit díobh, *do réir* uibhre na láetheadh luighsios tú air do tháobh, trí chéad agus nóchad lá íosas tú dhíobhsin.

10 Agus budh comhthrom fhithchid secel, do bhíadh íosas tú san ló: ó am go ham íosas tú é.

11 Iobha tú mar an ccéadna uisge le miosúr, an seiseadh cuid do hin: ó am go ham iobhas tú é.

12 Agus íosaidh tú é *amhuil* bairgheana éorna, agus bruithfidh tú é leis a naóileach thig amach as duine, ann a radharc.

13 Agus a dubhairt an Tighearna, Is marso fós íosfuid clann Israel a narán salach a measc na Ngeinteadh, mar a ndíbeora misi iad.

14 Annsin a dubhairt misi, Ah a Thighearna DIA! féuch, níor truaíleadh manam: óir ó maóis óig súas gus a nois níor ith mé do ní éugus iadha féin, nó réabtha na bhlodhuibh; ní mó tháinic féoil adhfhuáthmhar am bhéul.

15 Annsin a dubhairt seision riom, Féuch, thug mé dhuit otrach bó ar son otraich duine, agus uillmheocha tú harán leis.

16 ¶ Tuilleamh oile a dubhairt sé riom, A mhic an duine, féuch, brisfidh mé maide a narán ann Ierusalem: agus íosuidh síad arán lé tomhas, agus lé cúram; agus iobhuid uisge lé miosúr, agus lé huathbhás.

17 Chór go raibh uireasbhuigh aráin agus uisge orra, agus go mbéid uathbhásach ann a chéile, agus go ccnaóighid ar son a neigceirt.

CAIB. V.

Fa fhioghair bhearradh ghrúáig Ieremiah, taisbeantar dioghla Ierusalem arson a heasumhlacht.

AGUS thusa a mhic an duine, glac chugad scían ghéur, glac chugad scían bhéartha bhearbóir, agus tabhair uirre siubhal air do cheann agus air thféasóig: annsin glac meadha an tomhais, agus roinn an ghrúag.

2 Loiscfidh tú lé teine an treas cuid a lár na caitheach, an tan choimhlióntar láethe an champa: agus glacfa tú an treas cuid, agus buáil iona timchioll lé scín: agus sreathnochá tú trían leis an gaóith; agus tairreonga misi cloidheamh amach na ndiaighsin.

3 Glacfa tú mar an ccéadna beagán díobh a nuibhir, agus ceangola tú iad ann do sciortuighibh.

4 Annsin glac dhíobh sin a ris, agus teilg a lár na teineadh iad, agus loisg iad annsa teine; *óir* is as sin thiucas teine amach go tigh Israel uile.

5 ¶ Is marso a deir an Tighearna DIA; Sí so Ierusalem: do shuighidh mé í a meadhon na ccineadhach agus na ttiorthann *atá* na timchioll fa ccuáirt.

6 Agus dáthruigh sí mo bhreitheamhnus a nurchóid ní sa mhó náid na cineadhacha, agus mo reachta ní sa mhó náid na tíortha *atá* na timchioll: óir do dhiultadar mo bhreitheamhnus agus mo reachda, níor shiubhluigheadar ionnta.

7 Uimesin is marso a deir an Tighearna DIA; Do bhrìgh gur mhéaduigheabhairis ní as mó náid na cineadhacha *atá* bhuur timchioll, agus nar shiubhaileabhair ann

mo reachtaibh, ní mo do chumhduigheabhair mo bhreitheamhnus, nach mó do rinneabhair do reir breitheamhnus na ccineadhach atá bhur ttimchioll fa ccuáirt;

8 Uimesin is marso a deir an Tighearna DIA, Féuch, Misi, Misi *féin* ad aghaidh, agus do bhéara mé breath ann do lár a radharc na ccineadhach.

9 Agus do dhéana mé ionnad an ní nach déarna mé, agus nach déana mé a leithéid ní sa mhó, do bhrigh huile ghráineamhlachtsa.

10 Ar a naddhbharsin íosfuid na haithre na mic ann do lár, agus íosfuid na mic na haithre; agus béara mé breatha ionnad, agus spréidhfídh mé iomlán thfuighill ann-na huile gháothaibh.

11 Uimesin, fa *mar* mhairim, a deir an Tighearna DIA; Go deimhin, do bhrigh gur shaluigh tú mó shanctóir led uile neithibh adbfhúathmhara, agus led nile ghráineamhlachtaibh, ar a naddhbharsin laighdeocha misi *thú* mar an ccéadna; agus ní choigeola mo shúil; agus ní bhíáidh truaighe air bith agam.

12 ¶ Éúgfuidh trian diot leis an bpláigh, agus le gorta muirfígear iad ann do lár: agus tuitfidh trian leis an ccloidheamh ad thimchioll fa ccuáirt; agus sgaóilfe mé trian annsna uile gháothaibh, agus tairreonga mé ccloidheamh amach na ndíáigh.

13 Is marso choimhlfionfígear mfearg, agus do bhéara mé air mo lasan fúireach orra, agus bíáidh sólas agam; agus bíáidh a fhios aca gur misi an TIGHEARNA do labhair é ann mo éud, an tan choimhlfionfas mé mo dhíbhfígear ionta san.

14 Tuilleamh oile do dhéana mé ad fhasach *thú*, agus ad mhasla a measc na ccineadhach *atá* ad thimchioll fa ccuáirt, a radharc gach a ngabhann thort.

15 Marsin bíáidh sé na scannail agus na mhagadh, na theagasc agus na úathbhás do na ccineadhachaibh *atá* ad thimchioll fa ccuáirt, a nuair do dhéanad breitheamhnus ionnad a bifeirg agus a ccuthach, agus a niomaithbhioruibh fíochmhara. Misi an TIGHEARNA a dubhairt é.

16 A nuair chuirfeas mé orra drochshoighde na gorta, noch bhias na sgríos, noch chuirfios mé dá bhur milleadh: agus méideocha mé an ghorta oruibh, agus brisfe mé bhur maide aráin:

17 Marsin cuirfe mé gorta oruibh agus droichbheathuigh, agus do dhéanad uireasbhach *thú*; agus rachfuidh pláigh agus fuil thríod, agus do bhéara misi an ccloidheamh ort. Misi an TIGHEARNA do labhair é.

CAIB. VI.

Tairrghir ar smacht Israel arson adhradh na niodhal.

A GUS tháinic briathar an TIGHEARNA chugamsa, ag rádh,

2 A mhic an duine, suighidh haghaidh leath ré sléibhtibh Israel, agus tairrghir na naghaidh,

3 Agus abair, Sibhsi a shléibhte Israel, éistigh briathar an Tighearna DIA, Is marso a deir an Tighearna DIA ris na sléibhtibh, agus ris na cnocaibh, ris na srothaibh, agus ris na gleantuibh; Féuch, do bhéara Misi, Misi *féin*, cloidheamh oruibh, agus millfidh mé bhur náite árd.

4 Agus béid bhur naltóra áonranach, agus béid bhur níomháighthe briste: agus teilgfidh mé síos bhur mairbh as coinne bhur niodhal.

5 Agus leagfuidh mé cuirp mharbha chloinne Israel a bhfiadhnúise a niodhal; agus díosgaóilfe mé bhur ccnámha ó chéile timchioll bhur naltórach.

6 Ann bhur nuile áitibh combnuidhe do dhéantar na caithreacha na bhfásach, agus béid na háite árd uáigneach; iondus go mbéid bhur naltóreacha na bhfásach agus uáigneach, agus go mbrisfígear bhur niodhail agus go scuirfid, agus go ngearrfígear síos bhur níomháighthe, agus go ccuirfígear ar ccúl bhur noibreacha.

7 Agus tuitfid na mairbh ann bhur lár, agus bíáidh a fhios agaibh gur misi an TIGHEARNA.

8 ¶ Thairis sin fuigfidh mé fuighioll, chor go mbiáidh *cuid* agaibh rachus ón ccloidheamh a measg na ccineadhach, an tan dhíoscauillígear sibh a measg na ttiorthann.

9 Agus cuimhneochuid an mhéid rachus as díbh misi a measc na ccineadhach mar a mbéarthar a láimh iad, do bhrigh gur briseadh mé le na ccroidhe striopamhuil, noch do dhealuigh riomsa, agus lé na súilibh, noch théid do striopachus a ndíáigh a niodhal: agus gráinfid iad féin do bhrigh na nold do rinneadar iona nuile ghráineamhlachtaibh.

10 Agus aitheonuid gur misi an TIGHEARNA, agus nach go díomhaóin a dubhairt mé go ndéanuinn an tolcso dhóibh.

11 ¶ Is marso a deir an Tighearna DIA; Buáil lé do láimh, agus preab led chois, agus abair, Mo thruaighe ar son uile dhroichghráineamhlachta thighe Israel! óir tuitfid ris an ccloidheamh, leis an gorta, agus leis an bpláigh.

12 An té atá a nímhéin éúgfuidh sé don pláigh; agus an té atá a bíogus tuitfidh sé leis an ccloidheamh; agus na té nhairfios agus ionnsuigheochthar éúgfa.

sé leis an ngorta: marso choimhlíonfus mé mo dhíbhfhéarg orra.

13 Annsin aitheontaí gur misi an TIGHEARNA, an tán bhéid a ndaoine marbha a measc a niodhal timchioll fa ccaúirt a naltórach, air gach aon chnoc árd, a mulluighibh na slíabh uile, agus faoi gach crann glas, agus faoi gach daruigh dhuilleabhairigh, agus a náit ar ofráladar boladh cumbra dá niodhaluibh uile.

14 Marsin shínfús misi mo lámh amach orra, agus do dhéana mé an fearann na fhásach, aseadh, ní is uágnidhe ná fásach Dhiblat, iona náitreabhthachaibh uile: agus aitheonuid siad gur misi an TIGHEARNA.

CAIB. VII.

Bagra áidhmhilleadh ro dhoilghe do theacht ar Israel.

TUILLEAMH oile tháinic briathar an TIGHEARNA chugamsa, ag rádh,

2 A mhic an duine, fós, is marso a deir an Tighearna DIA ré tír Israel; Tháinic deireadh, deireadh air cheithre coirnéuluibh na tíre.

3 Anois tháinic an críochnughadh ortsa, agus cuirfidh misi mfearg ort, agus do bhéarad breath ort do réir shlightheach, agus cuirfidh mé luáigheacht do ghráineamhlachta uile ort.

4 Agus ní choigeola mo shúil thú, ní mó bhias trúaighe agum: acht cúiteocha mé do shlighthe riot, agus béid do ghráineamhlachda ann do lár: agus bíaidh a fhios aguibh gur misi an TIGHEARNA.

5 Is marso a deir an Tighearna DIA; Olc, féuch, tháinic, áonole amháin.

6 Tháinic an chríoch, tháinic an chríoch: atá sé dot fhaire; féuch, tháinic sé.

7 Tháinic an mháidin ort, thusa áitreabhus annsa tír: tháinic an tam, atá lá na buáidheartha a ngar, agus ní hé fuáim na slíabh a rís.

8 Anois go goirid dóirtfe mé mo dhíbhfhéarg ortsa, agus choimhlíonfa mé mfearg ort: agus do dhéana mé breitheamhnus ort do réir do shlightheach, agus cúiteocha mé riot ar son hadhfhuáthmhaireacht uile.

9 Agus ní choigeoluid mo shúile, ní mó bhias trúaighe agum: cúiteocha mé riot do réir do shlightheach agus on ghráineamhlachta atá ann do lár; agus aitheontaí gur misi an TIGHEARNA noch bhuáilíus sibh.

10 Féuch an lá, féuch, tháinic sé: do chuaidh an mháidin amach; tháinic bláth air an tslait, do ghin an tuabhar.

11 Déirigh an fóiréigion súas go slait a nuile: ní mhairfidh áon díobh, nó dá

niomadamlacht, nó dá ccorahdháil: ní mó bhias cumba ar a son.

12 Tháinic an tam, atáid na láethe ag teacht a bhfogus: ná gáirdighéadh an ceannuighe, ná caoigheadh an reacaire: óir atá féarg air a iomadamlacht uile.

13 Óir ní fhíllfidh an racaire ar an ní racthar, gíodh go mbeidís fós béo: óir is a ttáobh a niomuid uile nach bíllfidh, atá a nús; ní mó neartochus duine ar bith é féin a néigceart a bheatha.

14 Do shéideadar an stoc, eadhon do dhéanamh a nuile ní réidh; acht ní théid duine ar bith chum an chatha: óir atá mfeargsa air a niomlán uile.

15 Atá an cloidheamh amuigh, agus an phláigh agus an ghorta a stigh: agus éugfuidh an té bhías annsa machaire leis an cloidheamh, agus muirfidh gorta agus pláigh, an té atá san ccaithruigh.

16 ¶ Acht an mhéid rachus as díobh rachaid as, agus béid ar na sléibhtibh amhuil coluim na ngleann, iad uile ag caoi, gach áon ar son a pheacaidh.

17 Bíaidh a nuile lámh lag, agus a nuile ghlún anbhíann amhuil uisge.

18 Crioslochuid iad féin lé saicéadach, agus foileochuidh úathbhás iad; agus bíaidh náire air na huile aighthibh, agus maóile air a cceannuibh.

19 Teilgfid siad a nairgíod annsa sráidibh, agus áthrochar a nór: ní fhéadfuidh a nairgíod nó a nór a saoradh a ló fheirge an TIGHEARNA: ní sháiseochuid siad a nanmanna, ní líonfuid a nionathar: do bhrígh gur bé ceap tuisligh a néigceart é.

20 ¶ Ar son bhréaghdhacht a chóirighthe, do shuighidh sé a mordhact é: acht do rinneadar íomhaighe a neithe adhfhuáthmhara agus graineamhlacha ionta: uimesin do chuir misi é a bhfad úatha.

21 Agus do bhéara mé é a lámhuibh na ccoimhigheach mar chreich, do chionntachaibh na talmhan mar éadáil; agus saileochuid siad é.

22 Fille mé fós maghaidh úatha, agus saileochuid siad máit sheicréideach: óir rachtuid na sladmboiridhe ann a steach, agus saileochuid é.

23 ¶ Déana slabhradh: óir atá an tír lán do choirthibh fuilteacha, atá an chathair lán doiréigion.

24 Uimesin do bhéara misi díogha na ngeinteadh, agus sealbhocuid siad a tughthe: do bhéara mé fós air phoimp na neartmhar scur; agus truaillíghear a náite náomhtha.

25 Tiucfuidh an taidhmhilleadh; agus farrfuid siad siothcháin, agus ní bhia sí ar fagháil.

26 Tiucfuidh urchóid ar urchóid, agus bíáidh iomrádh air iomrádh; annsin iarrfuid siad fios air an bhfaigh; acht mughochuidh an dligheadh on tsagart, agus comhairle ó na sinnsioruibh.

27 Caófidh an rígh, agus bíáidh an prionnsa ar na éadughadh lé háonranacht, agus buáidheorthar lámha dhaóine na tíre: do dhéana mé riu do réir a slighe, agus do réir a tuillmhe do dhéana mé breitheamhnus orra; agus aitheonuid gur misi an TIGHEARNA.

CAIB. VIII.

Ceithear taisbeanta, a timchioll ghráineamhlacht na Niúduigheudh.

AGUS tárla annsa seiseadh bliadhain, annsa seiseadh mí, an cúigead lá don mhí, mar do shuigh mé ann mo thigh, agus do shuigheadar sinnsir Iúdah as mo choinne, gur thuit lámh an Tighearna DIA annsin orum.

2 Annsin damhairc mé, agus féuch cosamhlacht amhuil taisbeanadh teineadh: eadhon ó thaisbeanadh a leasruigh síos, teine; agus ó na leasrach súas, amhuil taisbeanadh déalruighthe, mar dhath ómra.

3 Agus do chuir sé cuma láimhe amach, agus do ghlac misi ar dhlaú dom ghruaig; agus do thóig an spiorad súas mé idir thalamh agus neamh, agus thug leis mé a bhfisibh Dé go Hierusalem, go dorus an gheata as faide a steach noch fhéuchus leath ris an tuáisceart; mar a raibh áit íomháighe a néuda, noch bhrostuighios chum éuda.

4 Agus, féuch, do bhí glóir Dé Israel annsin, do réir na fise do chonnaire mé annsa réiteach.

5 ¶ Annsin a dubhairt sé riom, A mhic an duine, tóig súas do shúile anois leath ris an tuáisceart. Marsin do thóig mé súas mo shúile leath ré slighe an tuáisceirt, agus féuch don leath thuáigh ag geata na haitóra a nionháighe a néuda annsa dul a steach.

6 A dubhairt sé riom tuilleamh oile, A mhic an duine, an bhfaicionn tú cred do ní siad? eadhon na graineamhlachda móra do ní tigh Israel annsa náitsi, go ndeachuinsi a bhfad óm shanctóra? acht fill fós a ris, agus do chífidh tú graineamhlachda is mó.

7 ¶ Agus thug sé go dorus na cúirte mé; agus an tan do chonnaire mé, féuch poll annsa bhalla.

8 Annsin a dubhairt sé riom, A mhic an duine, tochuil anois annsa bhalla: agus a nuáir do thochuil mé annsa bhalla, féuch dorus.

9 Agus a dubhairt sé riom, Imthigh

a steach, agus féuch na droch ghráineamhlachda do ní siad annso.

10 Mar sin do chuaidh mé a steach agus dféuch mé; agus do chonnaire mé cuma gach uile neithe shnáidhios, agus bheathach nadhfhuatmhar, agus uile iodhail thighe Israel, ar na tarruing air an mballa timchioll fá ccuáirt.

11 Agus do sheasadar as a ccoinne seachtmhoghad fear do shinnsioruibh thighe Israel, agus iona lár do sheas Iaasaniah mhac Saphan, gach aonduine maille re túiseóir ann a láimh; agus do chuaidh néull thiugh túise súas.

12 Annsin a dubhairt sé riom, A mhic an duine, an bhfaca tú cred do ní sinnsir thighe Israel annsa dorchadus, gach uile dhuine a seómra a íomháigheadh féin? óir a deirid siad, Ní fhaicionn an TIGHEARNA sinn; do thréig an TIGHEARNA an talamh.

13 ¶ A dubhairt sé riom mar an ccéadna, Fill thort fós a ris, agus do chífidh tú graineamhlachta is mó ná iadso do ní siad.

14 Annsin thug sé mé go dorus gheata thighe an TIGHEARNA noch do bhí leath ris an tuáisceart; agus, féuch, do shuigheadarmná ann sin ag gul ar son Thammuis.

15 Annsin a dubhairt sé riom, A mhic an duine, An bhfaca tú so? iompóigh thort fós a ris, agus do chífidh tú graineamhlachda is mó ná iadso.

16 ¶ Agus thug sé a steach mé don chúirt is faide asteach do thigh an TIGHEARNA, agus, féuch, do bhádar timchioll cúigir ar fhithchid ag dorus theampuill an TIGHEARNA, idir an bpóirsi agus a naltóir, gun a ndromannuibh leath ré teampall an TIGHEARNA, agus a naighthe don táobh shoir; agus dadhradar an ghrian leath ris a noirthear.

17 ¶ Annsin a dubhairt sé riom, An bhfaca tú so, a mhic an duine? An ní éatrom ag tigh Iúdah na graineamhlachta do dhéanamh noch do ní annso? óir do líonadar an tír dfoircígion, agus dilleadar dom bhrostughadhsa chum feirge: agus, féuch, do chuireadar an chráobh chum a sróna.

18 Uimésin do dhéana misi mar an ccéadna ann mfeirg: ní choigeola mo shúil, ní mó bhías trúaighe agam: agus bíodh go néighfid am chlúasaibh lé guth árd, thairis sin ní chluinfidh mé iad.

CAIB. IX.

Do coigleadh na firéin a lár an mhillteachuis.

DEIGH sé fós ann mo chluasaibh lé guth árd, ag rádh, Tabhair air uáchdaránuibh na caitheach teacht a ngar,

gach uile dhuine gon a arm leadartha iona lámh.

2 Agus, féuch, thangadar seisior fear ó shlighe an gheata is áirde, noch atá leath ris an ttuáisceart, agus arm léirsgrís ag gach áon iona lámh; agus do bhí áon-duine iona measg ar na éaduighdha a léineadhach, maille re hadhairc dhuibh scribhnéora air a tháobh: agus do chúadar a steach, agus do sheasadar ré taóibh na haltóra práis.

3 Agus do chuáidh glóir Dé Israel súas ón chérub, air a raibh sé, go tairseach an tige. Agus do ghoir sé air an tí bhí a néadach lín, agá raibh adharc dhuibh scribhnéora air a tháobh;

4 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ris, Imthigh tré lár na caithreach, tré lár Ierusalem, agus cuir comhartha; air éadanuibh na ndaoine uchbhadhas agus éighios ar son na nuile ghráineamhlachta dá ndéantar iona lár.

5 ¶ Agus a dubhairt sé léosan ann mésteachtsa, Imthighidh si na dhiaigh thríd an ccathruigh, agus buáilidh: ná coiglidís bhur súile, agus ná bíodh truáighe oruibh:

6 Marbhuidh thríd amach sean agus óg, idir chailínigh, agus leanba óga, agus mhnáibh: acht ná tigidh a bhfógus daonduine ar a mbía an comhartha; agus tosuighidh ag mo shanctóirse. Annsin do thosuigheadar ris na daóinibh seana noch do bhí as coinne an tige.

7 Agus a dubhairt sé riu, Saluighidh an tigh, agus lionuidh na cúirte leis na marbhuibh: éirghidh si amach. Agus do chúadar amach, agus do mharbhadar annsa chathruigh.

8 ¶ Agus tárla, an feadh do bhádar dá marbhadh agus do fágbadh misi, gur thuit mé ar maghaidh, agus gur éigh mé, agus go ndubhairt mé, Ah, a Thighearna DIA! an muirfidh tú ar fágbadh Disrael a ndórtadh amach do dhíbhfhéirge ar Ierusalem?

9 Annsin a dubhairt sé riom, Is anmhór éigeirt thighe Israel agus Iúdah, atá an talamh lán dfuil, agus an chathair lán d'urchóid: óir a deirid siad, Do thréig an TIGHEARNA an talamh, agus ní fhaicinn an TIGHEARNA.

10 Agus air mo shonsa fós, ní choigéola mo shúil, ní mó bhías truáighe agam, acht cúiteocha mé a shlighe air a cceannuibh.

11 Agus, féuch, an fear do bhí a léineadhach, agá raibh a nadharc dhuibh air a tháobh, dinnis sé an chúis, ag rádh, Do rinne mé amhuil do aithin tú dhíom.

CAIB. X.

Taiseadh an ghúal teinidh, ionscaoileadh; 8 agus na ccerubínigh.

ANN sin damhairc mé, agus, féuch, annsa spéir do bhí ós cionn cheann na cherubine do taisbeanadh ós a ccionn mar do bhíath cloch shaphir, amhail taisbeanadh cosamhlachda cathaoire ríogha.

2 Agus do labhair sé ris an bhfear ar a raibh an léineadhach, agus a dubhairt sé, Imthigh a steach idir na rothaibh, eadhon faoi an cherub, agus líon do lámh lé gúal teineadh idir na cherubínigh, agus cráobhsaóil iad ós an ccathruigh. Agus dimthigh sé ann mo radharc.

3 Annois do sheasadar na cherubínigh ar thaobh deas an tige, an tan do chuáidh an duine a steach; agus do líon an néull an chúirt dob fhaide a steach.

4 Ann sin do chuáidh glóir an TIGHEARNA súas ón cherub, agus do sheas ós cionn thairsidhe an tige; agus do bhí an tigh líonta do néull, agus do bhí an chúirt líonta do dhéalradh glóire an TIGHEARNA.

5 Agus do chlos fuáim sciathán na cherubíneadh annsa chúirt dob fhaide amach, mar ghuth Dé Uilechumhachduigh an tan labhras sé.

6 Agus tárla, an tan d'fugair sé do nóglach agá raibh an léineadhach uime, ag rádh, Glac teine ó idir na rothaibh idir na cherubínighe; ann sin do chuáidh sé a steach, agus do sheas sé lámh ris na rothaibh.

7 Agus do shín áon chérub a lámh amach ó idir na cherubínighe gus an tteine do bhí idir na cherubínibh: agus do ghlac dhe, agus do chuir sé a lámhuibh an tí air a raibh an léineadhach; noch do ghlac é, agus do chuáidh amach.

8 ¶ Agus do chonncas annsna cherubínibh cuma lámhe duine faoi na sciathánuibh.

9 Agus an tan damhairc misi, Féuch na ceithre roithleáin ag na cherubínibh, áon roithléan ag an cherub, agus roithléan oile ag chérub oile: agus do bhí taisbeanadh na roithléan amhuil dath cloiche berill.

10 Agus ar son a ttaisbeantadh, do bhí áon chosamhlachd aca na cceatbrar, amhuil do bhíath roithléan a lár roithleáin.

11 An tan do ghluáisodar, dimthigheadar air a cceithre taobhuibh; níor iompoigheadar ag imtheacht, achd chum na háite air ar fhéuch an ceann do leanadarsan ann; níor iompoigheadar mar dimthigheadar.

12 Agus do bhí a ccorp go biomlán, agus a ndromanna, agus a lámha, agus a sciatháin, agus na roithleáin, lán do shúil.

ibh timchioll fa ccuairt, eadhon na roithléan, do bhí aca na cceathrar.

13 Ar son na roithléan, do fúagradh dhóibh ann meisteachda, A rotha.

14 Agus do bhádar ceithre haighthe ag gach áon: do budh aghaidh chérub an chéad aghaidh, agus do budh aghaidh duine on dara haghuidh, agus an treas na aghuidh leomhain, agus an ceathramhadh na aghuidh iolair.

15 Agus do tógbhadh súas na cherubíníge. Sé so an beathach do chonnaire misi ag srúth Chebar.

16 Agus an tan do ghluásiodar na cherubínigh, dimthigheadar na roithléain láimh riu: agus an tan do thógbhadar na cherubínigh a sciatháin súas deirge súas ón tthalmh, níor iompoigheadar na roithléain chéadna sin ó bheith na bhfochair.

17 An tan do sheasadar, do sheasadar so; agus a nuair do tógbhadh súas iad, do thógbhadh so iad féin súas mar an cceadna: óir do bhéspiorad an bheathuigh ionnta.

18 Ann sin dimthigh glóir an TIGHEARNA ó thairsigh an tighe, agus do sheas ós cionn na cherubíníge.

19 Agus do thógbhadar na cherubínigh súas a sciatháin, agus do chúadar súas ón tthalmh ann mo radharcas: an tan do chúadar amach, do bhádar na roithléain láimh riu mar an cceadna, agus do sheas gach áon ag dorus an gheata shoir do thigh an TIGHEARNA; agus do bhí glóir Dé Israel ós a cciann shúas.

20 Asé so an beathach do chonnaire misi faoi Dhía Israel láimh ré srúth Chebar; agus do bhí a fhios agam gur biad sin na cherubínigh.

21 Do bhádar ceithre haighthe ag gach áon fá leith, agus ceithre sciatháin ag gach áon; agus do bhí cosamhlacht láimhe duine faoi ná sciatháinuibh.

22 Agus do bé cosamhlacht a naighthe na haighthe chéadna do chonnaire misi ag srúth Chebar, a ttaisbéanta agus iad féin: do chúaidh gach áon aca air a aghaidh go díreach.

CAIB. XI.

Bheir DÍA do iarsma Israel croidhe tionsaí a náit an chroidhe chloehach; 22 gidh d'fág glóir Dé Ierusalem sa nam.

TUILLIAMH oile do thóig an spiorad misi súas, agus thug sé mé go nuige an geata shoir do thigh an TIGHEARNA, noch fhéuchus soir: agus féuch ag dorus an gheata cúigear ar fhithchid fear; a measc a bhfaca mé Iaasaniah mhac Asur, agus Pelatiah mhac Benaiah, priomsadha an phobail.

2 Ansin a dubhairt sé riom, A mhic an duine, a siad so na daoine chumas a

nurchóid, agus do bheir drochchomhairle don chathruighsi:

3 Noch a deir, Ní bhfuil sé a ngar, déanam tighthe; isi an chathairsi an coire, agus a sinne a nfeoil.

4 ¶ Ar a nadhbharsin tairrghir na naghaidh, tairrghir, a mhic an duine.

5 Agus do thuit Spiorad an TIGHEARNA orumsa, agus a dubhairt riom, Labhair; Is marso a deir an TIGHEARNA, Is marso a dubhrabhairsi, a thigh Israel: óir is aithnidh dhamhsa na neithe thig ann bhur meannuin, gach uile ní dhóibh.

6 Do mhéaduigheabhair bhur mairbh annsa chathruighse, agus do lonabhair a sráide lé marbhuibh.

7 Uimesin is marso a deir an Tighearna DIA; Bhur mairbh noch do leagabbhair iona lár, is iadsin a nfeoil; agus isi an chathairsi an coire: acht do bhéara misi thusa amach as a lár.

8 Do bhí eagla an chloidhimh oruibh; agus do bhéara misi cloidheamh oruibh, a deir an Tighearna DIA.

9 Agus do bhéard amach as a lár sibh, agus seachoduigh mé a láimh choimthigheach sibh, agus do bhéara mé breatha ann bhur measg.

10 Tuitfidhe leis an ccloidheamh; do bhéara mé breitheamhnus oruibh a mbuáich Israel; agus bíaidh a fhios aguibh gur misi an TIGHEARNA.

11 Ní budh i an chathairsi bhur noigheansa, ní mó bhus sibhsi a nfeoil iona lár: acht do dhéana misi breitheamhnus oruibh a mbuáich Israel.

12 Agus bíaidh a fhios aguibh gur misi an TIGHEARNA: óir níor shiubhlugheabhair ann mo reachtaibh, ní mó do rinneabhair mo bhreitheamhnus, acht do rinneabhair do reir bhéus ná ngeinteadh atá fa ccuairt bhur timchioll.

13 Agus tárla, an tan do thairrghir misi, gur éug Pelatiah mac Benaiah. Ansin do thuit mé síos ar maghaidh, agus déigh mé lé gúth árd, agus a dubhairt, Ah a Tighearna DIA! an ccuirfidh tú deir-eadh iomlán le fuighiol Israel?

14 ¶ A ris tháinig focal an TIGHEARNA chugam, ag rádh,

15 A mhic an duine, a siad do dhearbhráithre, do dhearbhráithre, fir do chinidh, agus do thigh Israel uile go hiomlán, ré a ndubhairt áitreabbthuigh Ierusalem, Imthighidh a bhfad ón TIGHEARNA: is dúinne tugadh an dúthaighsi a seilbh.

16 Uimesin abair, Is marso a deir an Tighearna DIA; Máta gur theilg mé a bhfad uáim iad a measc na ngeinteadh, agus bíodh gur spréigh mé iad a measc na ccineadhach, gidheadh bíaidh mé dhóibh an shanctóir bhig annsa tir iona rachaid.

17 Uimesin abair, Is marso a deir an Tighearna DIA; Cruinneocha mé sibh fós ó na puibleachuibh, agus cuirfe mé a ccionn a chéile sibh annsna tíorthaibh ionar spreigheadh sibh, agus do bhéara mé fearann Israel dibh.

18 Agus tiuconfuid siad ann sin, agus áth-rochuid a huile neithe adhfhuathmhara agus a gráineamhlachda uile aiste.

19 Agus do bhéara mé áon chroidhe amháin dóibh, agus cuirfidh mé spiorad núadh ionnuibh a stigh; agus beanta mé an croidhe clochach as a bhfeoil, agus do bhéara mé croidhe féola dhóibh:

20 Chor go siubholuid siad ann mo reachtaibh, agus go ccoimheadfuid mórduighthe, agus go ndéanuid iad: agus béid na bpobal agamsa, agus budh misi a Ndiasan.

21 Acht a ttaobh na druinge a siubhl- uighionn a croidhe do réir chroidhe a neitheann nadhfhuathmhara agus a ngráineamhlacht, coireocha misi a slighe air a cceannuibh féin, a deir an Tighearna DIA.

22 ¶ Annsin do thógbhadar na cherub- inígh súas a sciatháin, agus na roithleáin ré na ttaobh; agus do bhí glóir Dé Israel ós a ccionn súas.

23 Agus do chuaidh glóir an TIGHEARNA súas ó lár na caithreach, agus do sheas sí ar na tsliabh noch atá air an ttaoibh shoir don chathruigh.

24 ¶ Na dhiaighsin do thóig an spiorad misi súas, agus rug mé a bhús maille re Spiorad Dé go Caldea, go lucht na daóirsine. Marsin do chuaidh a nús do chonn- airc mé, súas uáim.

25 Annsin do labhair mé ré muinntir na daóirsine na huile neithe dar thaisbéin an TIGHEARNA dhamh.

CAIB. XII.

Ata áthrughadh Jeremiah, na chomhartha ar bhraighdionas Israel.

THAINIC bríathar an TIGHEARNA mar an ccéadna chugamsa, ag rádh,

2 A mhic an duine, aitreabhthuigh tú a lár thighe easurramuigh, aga bhfuilid súile dfaicsin, agus nach bhfaicionn; atáid cluasa aca déisdeacht, agus ní chluinid siad: óir is tigh easumhal iad.

3 Uimesin, a mhic an duine, gléus soithighe chum áthruighthe, agus áthruigh annsa ló iona radharc; agus áthrocha tú ód áit féin go hait oile iona radharc: do bhéidir go meastáidis, bíodh go bhfuilid na tigh easumhal.

4 Annsin do bhéara tú amach do shoithigh ó ló iona radharc, amhuil soithighe chum áthruighthe: agus racha tú amach um nóin iona radharc, amhuil an drong noch théid amach a mbraighdionas.

5 Tochuil thusa thríd an mballa iona radharc, agus beir amach annsin.

6 Ann a radharcas an bhearas tú leachd é air do ghuáillibh, agus iomchóra tú amach é annsa tráthnóna: foileocha tú haghaidh, chor nach bhfaicfe tú an talamh: óir do chuir misi mar chomhartha do thigh Israel thú.

7 Agus do rinne misi mar do haith- nigheadh dhíom: thug mé amach ma shoithighe san ló, amhuil soithighe áthruigh- the, agus tráthnóna do thochail mé thríd an mballa lem láimh; thug mé amach é annsa dorchadas, agus díomchras ar mo gháluinn é iona radharcas.

8 Agus ar maidin tháinic bríathar an TIGHEARNA chugam, ag rádh,

9 A mhic an duine, nach ndubhairt tigh Israel, an tigh easumhal riotsa, Cred do ní tú?

10 Abair riu, Mar so a deir an Tigh- earna DIA; Bainidh na tairrghirsi don phrionnsa féin atá a Nierusalem, agus do thigh Israel uile atá annsin.

11 Abair, Is misi bhur ccomhartha: amhuil mar do rinne misi, is marsin do dhéantar ríusan: áthrochuid siad san agus rachfuid a mbraighdionas.

12 Agus an prionnsa atá iona measc iomchoruigh sé air a gháluinn annsa dorchadas, agus rachfuidh sé amach: toicheoluid siad thríd an mballa do bhreith thríd amach: foileocha sé a aghaidh, chor nach bhfaicfe sé an talamh lé na shúilibh.

13 Leathnochadsa fós mo lion air, agus géabthar ann mo dhul é: agus do bhéarad don Bhabilóin é go crích na Ccaldéanach; thairis sin ní fhaicfidh sé é, bíodh go bhfuighe sé bás annsin.

14 Agus scaoilfe mé leath re gach aon ghaoith a huile dhuine dhá bhfuil ná thimchioll do chongnamh leis, agus a shlúagh uile; agus tairreonga mé an cloidheamh amach na ndiáigh.

15 Agus aitheonuid siad gur mé an TIGHEARNA, an tan spréighfios mé iad a measc na ngeinteadh, agus sgaóilfios mé iad idir na tíorthaibh.

16 Acht fúigadh mé beagán do dhaóin- ibh aca ón ccloidheamh, ón ngorta, agus ón bpláigh; chor go bhfoillseochuid a huile ghráineamhlacht a measc na ccineadhach mar a tiuconfuid siad; agus aitheonuid gur misi an TIGHEARNA.

17 ¶ Tuilleamh oile tháinic bríathar an TIGHEARNA chugamsa, ag rádh,

18 A mhic an duine, ith harán lé crioth, agus ibh huisge lé creathaibh agus lé cúram;

19 Agus abair ré pobal na tíre, Is mar so a deir an Tighearna DIA a ttaobh áitreabhthach Ierusalem, agus tíre Israel;

Iosaí a narán lé cúram, agus iobhuíd a nuise ré huathbhás, chor go mbia an dúthaigh na fásach ó gach a bhfuil innte, do bhrígh foiréigin na druinge áitreabhús innte.

20 Agus fuíghhear folamh na caithreacha atá áitreabhtha, agus bíaidh an fearann fásuighthe; agus bíaidh a fhios aguibh gur misi an Tighearna.

21 ¶ Agus tháinig bríathar an Tighearna chugamsa, ag rádh,

22 A mhic an duine, cred an seanfhocalsin atá aguibh a tír Israel, ag rádh, Do faduighthead na láethe, agus fáillighidh a nuile fhis?

23 Innis dóibh ar a nadbharsin, Is marso a deir an Tighearna DIA, Do bhéara misi air an seanrádh so scur, agus ní bhíaidh aca ní sa mhó mar sheanfhocal a Nisrael; acht abair riu, Atáid na láethe do lathair, agus bríathar gach uile fhise.

24 Oir ní bhíaidh fis ar bith díomhaóin ní sa mhó nó tairrghire spleadhach a stigh a tigh Israel.

25 Oir is misi an Tighearna: laibheora mé, agus tiuicuidh an focal laibheorus mé a ccríh; ní bhíaidh cáirde ní sa mhó air: oir ann bhur láethibhsi, a thigh easumhal, a déara misi an focal, agus coimhlíonfa mé é, a deir an Tighearna DIA.

26 ¶ A ris tháinig bríathar an Tighearna chugam, ag rádh,

27 A mhic an duine, féuch, a deirid muinntir thighe Israel, Atá a nfis do chuidh sé ré teacht mórán láetheadh uáinn fós, agus tairrghiridh sé air na haimsearuibh atá a bhfad uáinn.

28 Uimesin abair riu, Is marso a deir an Tighearna DIA; Ní cuirfighear cáirde ar aonchuid dom bhríathruibhsi ní sa mhó, acht do dhéantar an focal do labhair mé, a deir an Tighearna DIA.

CAIB. XIII.

Imdheargadh na bhfaigheadh bréugach.

AGUS tháinig bríathar an Tighearna chugamsa, ag rádh,

2 A mhic an duine, tairrghir a naghuidh fhágh Israel noch thairrghirios, agus abairsi ris a ndroing thairrghirios as a ccroidhthibh féin, Eistighsi bríathar an Tighearna;

3 Is marso a deir an Tighearna DIA; A mhairg do na faighibh leamha, leanas a spiorad féin, agus nach bhfacaidh aoinní!

4 O a Israel, is cosmhúil thfaighe ré sionnchaibh annsna díothramh.

5 Ní dbeachabhair súas annsna béarnuibh, ní mó do rinneabhair súas an fáil do thigh Israel do sheasamh annsa chath a ló an Tighearna.

6 Do chonncadar díomhaómeas agus

tairrghire bhréagach, ag rádh, A deir an Tighearna: agus ní lé an Tighearna do chuir uádhd iad: agus thugadar air dhaóinibh oile dóthchusúghadh go ndaingneochaidís an focal.

7 Nach bhfacabhair fis díomhaóin, agus nach ar labhrabhair tairrghire bhréagach, an tionad a nabarthaóí, A dubhairt an Tighearna é; bíodh nar labhair mé?

8 Uimesin is marso a deir an Tighearna DIA, Do bhrígh gur labhrabhair díomhaóineas, agus go bhfacabhair bréaga, ar a nadbharsin, féuchuidh, atáimsi bhur naghaidh, a deir an Tighearna DIA.

9 Agus bíaidh mo lámh air na faighibh do chí díomhaóineas, agus chumas bréaga: ní bhéid siad a noireachtas mo phobail, ní mó scríobhthar iad a scríbhinn thighe Israel, ní mó rachaid siad a steach a ndúthaigh Israel; agus aitheontaóí gur misi an Tighearna DIA.

10 Do bhrígh, eadhon do bhrígh gur thairngeabhair mo dhaóine as an tslighe, ag rádh, Síothcháin; agus nach raibh síothcháin ar bith; agus do chuir duine balla súas, agus, féuch, do dhóibéaladar daóine oile é lé moirtéul gan súathadh:

11 Abair ris an muinntir dhóibéalas é lé moirtéul gan súathadh, go tuitfidh sé: bíaidh tuile cheatha; agus tuitfidh sibhse, a chlocha móra cloichshneachda; agus brisfidh gáoth stoirmeamhuil é.

12 Féuch, an tan thuitfios an balla, nach aibeorthar ribhsi, Cáit a bhfuil an dóibler dhóibéaladar é?

13 Uimesin is marso a deir an Tighearna DIA; Réubfa mé é fós lé gáoth stoirmeamhuil ann mo dhíbhfhéirg; agus bíaidh tuile ceatha an mfeirg, agus clocha móra cloichshneachda ann mo cheannaing dá aidhmhilleadh.

14 Mar sin bhrisfios mé síos an balla do dhóibéaladar lé moirtéul gan súathadh, iondus go léigfighear ris a bhunáite, agus tuitfidh sé, agus muirfighear sibhsi iona lár: agus aitheontaóí gur misi an Tighearna.

15 Marso choimhlíonfas mé mfeirg air an mbail, agus air an lucht do dhóbail é lé moirtéul gan súathadh, agus a déarad ribh, Ní bhíaidh an balla ann ní sa mhó, nó an drong do dhóbail é;

16 Tairrghirid faighe Israel a ttáobh Ierusalem, agus do chid aislinge síothchána dhi, agus gan síothcháin ar bith ann, a deir an Tighearna DIA.

17 ¶ Mar an ecéadna, thusa a mhic an duine, cuir haghaidh a naghaidh inghiona do phobail, noch thairrghirios as a ccroidhe féin; agus tairrghirsi na naghaidhsion,

18 Agus abair, Is marso a deir an Tighearna DIA; A mhaire do na mnáibh fhuaighidhbiosclúascháin ar na buile uilleannuibh, agus do ní ciarsúir air cheann gach aoín státuir dliadhach anmann! An inbeithí ag fiadhach anmann mo phobailsi, agus an ceimhdeochthaóí béo annanna na druinge *thig* chugaibh?

19 Agus an trúaileochthaóí misi a measc mo phobail féin air dhornánuibh éorna agus air chotchaibh aráin, do mharbhadh na nanman nach éugfadh, agus do chumhdach na nanman mbéo nach mairfeadh, le bhur ndéanamh bréag rem mhuinntírsi noch chluinios *bhur* mbréaga?

20 Uimesin, is marso a deir an Tighearna DIA, Féuch, atáimsi a naghaidh bhur bpiléur, leis a ndéantaóí fiadhach annsin a na hanmanuibh dá ccur a tteitheamh, agus brisfé mé ó bhur nascalluibh iad, agus léigfé mé na hanmanna dimtheacht, eadhon na hanmanna ar a mbeithise ag fiadhach dá ccur a tteitheamh.

21 Brisfé mé bhur ccársúiridhe mar an ccéadna, agus saorfa mé mo dhaóine as bhur láinhsi, agus ní bhéid ní sa mhó ann bhur láimh dá bhfiadhach; agus aitheontaóí gur misi an TIGHEARNA.

22 Do bhrígh go ndéarnathair croidhe na bhfiréun dubhach lé bréagaibh, nach déarna misi dubhach; agus gur neart-nigheabhair lámha an chiontuigh, go nach bhfillfeadh sé ó na dhroichshlighe, lé geall-ambuín a anma dhó:

23 Uimesin ní fhaicfidhe díomhaóineas ní sa mhó, agus ní dhéantaóí faistine: óir fáthocha misi mo phobal as bhur láimh: agus aitheontaóí gur misi an TIGHEARNA.

CAIB. XIV.

Tiocfaidh tairrghir an fháigh bhréugaidh a gcéir do dhaóinibh doth-smachtuighe, do réir a ccionta.

ANNSIN thangadar dream do shinnsearuibh Israel chugam, agus do shuigheadar as mo choinne.

2 Agus tháinic briathar an TIGHEARNA chugam, ag rádh,

3 A mhic an duine, do chuireadar an mhuinntir so a niodhal súas iona ccroidhe, agus do chuireadar ceap tuisligh a néigceart as coime a naighthe: a nairrfuighear misi air áonchor?

4 Uimesin labhair riu, agus abair riu, Is marso a deir an Tighearna DIA; Gach uile dhuine do thigh Israel chuirios súas iodhala iona chroidhe, agus chuirios ceap tuisligh a éigceirt as coime a aighthe, agus *thig* chum a nfaigh; freagora misi an TIGHEARNA é thiucfas do réir iomadamlachd a iodhal;

5 Chor go ngabha mé tigh Israel iona ccroidhe féin, do bhrígh go bhfuilid uile coimhigtheach dhamh do bhrígh a niodhal.

6 ¶ Uimesin abair ré tigh Israel, Is marso a deir an Tighearna DIA, Déanuigh aithrige, agus iompóighidh sibh féin ó bhur niodhalaibh; agus fillidh bhur naighthe ó bhur nuile ghráineamhlachtaith.

7 Óir gach uile dhuine do thigh Israel, nó don choimhigheach bhíos ar cuairt ann Israel, noch dhealuigheas é féin ó bbeith am dhiaighsi, agus chuirios a iodhala súas iona chroidhe, agus chuirios an ceap tuisligh a éicceart as coime a aighthe, agus thiucfas a ccionn faighe do cheastuighadhris dom thaobhsa; misi an TIGHEARNA freagorad é maille riom féin:

8 Agus suigheocha mé maghaidh a naghaidh an duine sin, agus do dhéana mé comhartha agus seanfhocal de, agus géarrfa mé amach as lár mo dhaóine é; agus aitheontaóí gur misi an TIGHEARNA.

9 Agus má bhíonn an faigh meallta an tan laibheora sé an ní, is misi an TIGHEARNA do mheall an faigh sin, agus sinfe mé mo lámh amach air, agus scriosfa mé é as lár mo phobail Israel.

10 Agus iomchóiruid siad pionós a néigceart: budh ionann pionós a nfaigh agus pionós an tí iarrus air;

11 Iondu nach rachaidh tigh Israel ní sa mhó ar seachrán uáimsi, nach mó bhéid siad ní as mó ar na trúaileadh le na sáruightheibhsin uile; acht go bhféadfuid bbeith na hpobal agamsa, agus go mbia misi am Dhia acasan, a deir an Tighearna DIA.

12 ¶ Tháinic briathar an TIGHEARNA chugamsa a rís, ag rádh,

13 A mhic an duine, an tan pheacochas an dúthaigh am aghaidhsi le ciontughadh go hanmhór, annsin sínfidh mé mo lámh amach air, agus cuirfidh mé maide a naráin, agus cuirfidh mé gorta air, agus gearrfa mé amach an duine agus an beathach úadha:

14 Da mbeith go mbeidís an tríur fearso ann, Noah, Daniel, agus Iób, ní sháorfaidís *achd* a nanmanna féin le na bhfiréantacht, a deir an Tighearna DIA.

15 ¶ Má bheirim air bheathuighibh úrchóideacha dul thríd an dúthaigh, agus go millfid siad í, iondu go mbia sí na díothramh, iondu nach féidir lé haóinneach dul thríthe do bhrígh na mbeathach:

16 *Dá mbeith go mbeidís an tríur fearso innte, fa mar mhairim*, a deir an Tighearna DIA, ní sháorfuid siad mic no ingheana; saorfuighear iad féin ambáin, acht biáidh an fearann na fhásach.

17 ¶ Nó má bheirim cloidheamh air an

ndúthaighsin, agus a rádh, A chloidhimh, imthigh thrid an tír; iondus go ngéarrfa mé an duine agus an beathach uadha:

18 Da mbeith go mbeidís an triúr fearso innte, *fa mar* mhairim, a deir an Tighearna DIA, ní sháorfuid siad mic nó ingheana, acht sáorfuighear iad féin amháin.

19 ¶ Nó má chuirim pláigh annsa bhfearannsin, agus go ndóirtfidh mé mfearg a bhfuil amach air, do ghearradh duine agus bheathuighe uadha:

20 Bíodh go mbeith Noah, Daniel, agus Iób, annsin, *fa mar* mhairim, a deir an Tighearna DIA, ní sháorfuid siad mac nó inghean; ní sháorfuid siad *acht* a nanmanna féin le ná bhfiréantacht.

21 Oir is marso a deir an Tighearna DIA; Cá mhéad ní sa mhó na sin an tan chuirfios mé mo cheithre breitheamhnus nimbneacha air Ierusalem, an cloidheamh, an ghorta, an beathach urchoideach, agus an phláigh, do ghearradh duine agus beathuigh uadha amach?

22 ¶ Thairis sin, féuch, fuigfíghear fuighioll annsin noch do bhéarthar amach, mic agus ingheana: agus féuch, tiuifuid siad amach chugaibh, agus do chífidhe a slighe agus a ngníomha: agus do gheabhthaóí comhfhurtacht a ttaobh a nuile thug misí air Ierusalem, *eadhon* a ttaobh a nuile ní dá ttug mé uirre.

23 Agus comhfhurtachtfuid sibhsi, an tan do chífidhe a slighe agus a ngníomha: agus aitheontaóí nach gan adhbhar do rinne mé a nuile ní dá ndéarnas ann, a deir an Tighearna DIA.

CAIB. XV.

Bhúdar na Hiuduighe gan fhoghna, mar bheangan chrann fhíneamhna.

AGUS tháinic briathar an TIGHEARNA chugamsa, ag rádh,

2 A mhic an duine, Cred é an crann fíneamhna tar chrann ar bith oile, beangan dá bhfuil a measc chrann na foraoisi?

3 An mbeantar adhmaid de sin do dhéanamh oibre ar bith? nó an mbeanfuid daóine tairnge dhe do chrochadh soithigh ar bith air?

4 Féuch, teilgtear annsa teine é mar chonnadh; loiscidh an teine a dhá cheann, agus loigtear a lár. An bhfoghnann sé chum oibre?

5 Féuch, an tan do bhí sé iomlán, níor fhoghuin sé dobair ar bith: ca lúgha ná sin fhoghna sé dobair *ar bith*, a nuair chnaóidhios an teine é, agus bhíos sé loisce?

6 Uimesin is marso a deir an Tighearna DIA; Mar atá crann na fíneamhna a measc chrann na foraoise, noch thug misí don teine mar chonnadh, marsin do bhéara mé áitreabhacha Iersalem.

7 Agus suigheocha mé maghaidh na naghaidh; rachaid siad amach ó theine, agus sluicfidh teine oile iad; agus aitheontaíse gur misí an TIGHEARNA, a nuair chuirfios mé maghaidh na naghaidh.

8 Agus do dheana mé an dúthaidh áonránach, do bhrigh go ndearnadar sárughadh, a deir an Tighearna DIA.

CAIB. XVI.

Dioghaltas Dé ar na Hiuduighibh, arson a ndearmad agus a ndiombuchas, taréis an mhor-mhuirne a rabhadar aige.

THAINIC focal an TIGHEARNA a rís chugamsa, ag rádh,

2 A mhic an duine, tabhair ar Ierusalem a gráineamhlachta daithniughadh,

3 Agus abair, Is marso a deir an Tighearna DIA re Iierusalem; Is do thír Chanaan do bhreith agus do dhúthchus; do budh Amoríteach hathair, agus Hitíteach do mbathair.

4 Agus *ar son* do dhúthchuis, annsa ló a rugadh thú níor gearradh himleacán, ní mó do nigheadh thú a nuise dot mháothughadh; níor sailleadh thú ar aónchor, ní mó do ceangladh thú ar aónchor.

5 Ní dhéarna súil ar biath truaighe dhuit, do dhéanamh aóinneithe dhíobhsa dhuit, ag déanamh trócaire ort; acht do teilgeadh amach thú annsa mbachaire fhoscuite, do ghráin ar hanum, annsa ló a rugadh thú.

6 ¶ Agus an tan do ghabh misí láimh riot, agus do chonnaire mé salach thú ann thfuil féin, a dubhairt mé riot, ann thfuil féin, Mair; fós, a dubhairt mé riot ann thfuil féin, Mair.

7 Thug mé ort fhoirlíonadh mar ghineamhuin an mhagha, agus do mhéaduigh tú agus dás tú mór, agus tháinic tú chum culaidheach oirdhearca: do chumadh do chiche, agus dás do ghrnáig, a náit a raibh tú tárnocht agus lom.

8 Anois an tan do ghabh mé láimh riot, agus damhairc mé ort, féuch, do bé haimsir aimsir ghráda; agus do leathnuigh mé mo sciorta thort, agus dfoluigh mé do thárnochtuigh: fós thug mé mionna dhuit, agus do chuaidh mé a cunnradh riot, a deir an Tighearna DIA, agus do budh liomsa thú.

9 Annsin do nigh mé thú le huisge; do nigh mé fós, thfuil áit go hiomlán, agus dungaidh mé lé hola thú.

10 Déaduigh mé thú fós le hobair bhróidneireachta, agus do chuir mé bróga do chroicionn bruic ort, agus do chriosluigh mé thú fa ccuáirt lé linéadach finealta, agus dfoluigh mé thú lé síoda.

11 Do sgianluigh mé thú mar an ccéadna lé cúladhuih, agus do chuir mé

bráisleid air do lámhuibh, agus slabhradh fad bhrághaid.

12 Agus do chuir mé séud oirdheirc air héadan, agus clúasfháinneadha ann do chléasaibh, agus coróin bhréagha ar do cheann.

13 Marso do hóirneadh thú lé hór agus lé hairgíod; agus do bhí héadhach do lion mhín, agus do shíoda, agus do bair bhriód-neireachda; a duáigh tú plúr mín, agus mil, agus olá: agus do bhí tú ro sgíamhach, agus rainic tú bheith ad rioghacht.

14 Agus do chuáidh do chlú amach a meas na ngeinteadh air do sgéimh: óir do bhí sé iomlán tré mo sgéimhsí, noch do chuir mé ort, a deir an Tighearna DIA.

15 ¶ Acht do dhóthchusaigh tú ann do sgéimh féin, agus do rinne tú meirdreachus do bhrígh do mhórchlú, agus do dhóirt tú amach do dhrúis ar gach áon dar ghabh red thaoibh; do budh leis sin é.

16 Agus do ghlac tú dot chúladhúibh, agus do chóirigh tú háite árd le dathaibh éagsamhla, agus do rinne tú meirdreachus air: ní thiucta a leitheidsin do neithibh, ní mó bhias marsin.

17 Do ghlac tú fós do sheóid bhréagha dom órsa agus dom airgíod, noch thug mé dhuit, agus do rinne tú dhuit íomháighe daóine, agus do rinne tú striopachus riu,

18 Agus do ghlac tú héadhach bróid-neireachda, agus dfoluigh tú iad: agus do shuighidh tú mo olasa agus mo thúis ós a ccionne.

19 Mo bhíadh mar an ccéadna thug mé dhuit, plúr mín, agus ola, agus mil, leir bheathaigh mé thú, do shuighidh tusa iona bhfiadhnúisí é mar bholadh cumhra: agus is marso do bhí, a deir an Tighearna DIA.

20 Tuilleamh fós, do ghlac tú do mhic agus hingheana, rug tú dhamhsa, agus diodbhair tú iadso dhóibh dá slugadh. An cuis bheag so dot striopachasaibh,

21 Gur mharbh tú mo chlann, agus gur sheachuid tú iad do ghabháil thriú an tteine ar a sonsan?

22 Agus níor chuimhnigh tú láethe hóige ann do uile ghráineamhlachtaibh agus striopachasaibh, an tan do bhí tú tarnocht agus lom, agus do bhí tú ar do thruáilleadh an thfuil.

23 Agus tarla a ndiáigh huile olc, (a mhair, a mhair dhuit! a deir an Tighearna DIA;)

24 Gur chuir tú fós súas duit féin áit oirdheirc, agus go ndéarna tú áit árd dhuit ann gach áon tsráid.

25 Do chuir tú súas háit árd air gach aóin cheann don tslighe, agus thug tú fa deara do sgíamh dífathughadh, agus dfoiscail tú do chosa do gach aon dar ghabh thort, agus do mhéaduigh tú do striopachus.

26 Do rinne tú fós drúis ris na Héiptibh do chomharsana, atá mór a bhfeóil; agus do mhéaduigh tú do striopachus, dom bbrostughadhsa chum feirge.

27 Féuch, uimesin do shín mé mo lámh amach ós do chionn, agus do laghduigh mé do bhiúdn láetheamhuil, agus thug mé thú ar thoil na ndaóine dífathaigh thú, ingheana na Bhpilistíneach, air a bhfuil náire fad shlighe uallaigh.

28 Do rinne tú mar an ccéadna striopachus ris na Hassirianachaibh, do bhrígh go raibh tú dóiriatha; do rinne tú fós, meirdreachus riu, agus fós níor bhféidir do shásadh.

29 Do mhéaduigh tú fós do dhrúis a tír Chanaan gus an Ccaldeá; agus ris so fós ní raibh tú sásta.

30 Cred laige do chroidhe, a deir an Tighearna DIA, ó ní tú na neitheso uile, obair mhná striopuigh thighearnamhuil.

31 An tionad a ndéan tú háit oirdheirc a ccionn gach sligheadh, agus go ndéan tú háit árd ann gach áon sráid; agus nach raibh tú amhuil meirdreach, iondus go tarcuisnighionn tú túsarustal;

32 Acht mar mhnaóí do ní adhaltrannas, noch ghlacus coimhthighidh a náit a firtéin!

33 Do bheidir bronta do na huile striopachaibh: acht do bheidir tusa do thiodhlaicthe dot háos grádha uile, agus fostuighidh tú iad, chor go ttiuctaidhís ort gach uile thaoibh ar son do striopachuis.

34 Agus ata contrardhachd ionnadsa ó mhnáibh uile ann do striopachus, an tionad nach leanan aóinneach dhíot do dhéanamh striopachuis: agus an tionad a ttug tú luáigheacht uáit, agus nach ttugthar luáigheacht ar bith dhuit, uimesin ata tú contrardha.

35 ¶ Uimesin, a mheirdreach, éist briathar an TIGHEARNA:

36 Is marso a deir an Tighearna DIA; Do bhrígh gur dóirteadh do shalcharamach, agus gur foillsigheadh do thárnochtughthe do bhrígh do striopachuis led háos grádha, agus re huile iodhaluibh do ghráineamhlachda, agus le fuil do chloinne noch thug tú dhóibhsion;

37 Feuch, uimesin cruinneocha misi huile áosgrádha, iona bhfuair tú sólas, agus gach ar ghrádhúigh tú, maille ris an ndroing éile dá ttugais fiúth; eadhon cruinneocha mé ad thimchioll fa ccuairt iad ad aghaidh, agus taisbeanfa mé do thárnochtugh dhóibh, lé bhfaicfid do thárnochtughie uile.

38 Agus do bhéara mé breitheamhnus ort, mar bhéarthar breath ar mhnáibh bhrisiois cuing phósta agus dhóirteas fuil; agus do bhéara mé fuil dhuit a bhfeirg agus a néud.

39 Agus fós do bhéara mé thusa iona láimh, agus teilgfid siad síos háit oirdheirc, agus brisfid siad síos háite árd: nochtfuid siad thú fós as héadach, agus béaruid leó do sheóid, agus fuigfid tárnochtúigh agus lom thú.

40 Bhéaruid fós cuideachta súas ad adhaigh, agus clochfuid thú lé clochaibh agus saithfid thríod le na ccloidhmthe.

41 Agus loisgfid siad do thigh le teine, agus bhéaruid siad breath ort a radharc mhórán ban: agus do bhéara misi ort sgar ód dhéanamh meirdreachuis, agus ní thiubhra coibhthe uait ní is mhó.

42 Marsin do bhéara mé air mo dhíbh-fheirg ad aghaidh ciúnughadh, agus imeochuidh méud uait, agus bíaidh mé suáimneach, agus ní bhíaidh fearg ornn ní sa mhó.

43 Do bhrígh nar chuimhnigh tusa láethe hóige, acht gur fhearguidh tú misi annsna *neithibhsi* uile; feuch, ar a nadhbharsin cúiteocha misi do shlighe air do cheann, a deir an Tighearna DIA: agus ní dhéana tú an tuallachus so tar huile ghráineamhlachtaibh.

44 ¶ Feuch, a nuile dhuine dá ngnáth-*uighionn* seanráidhte a déaruigh sé an seanfhocalso ad aghaidhsi, ag radh, Mar bhíos an mháthair, is marsin bhíos a hinghean.

45 Is tusa inghean do mhathar, noch fhúathuighios a fear agus a clann; agus is tú deirbhshiur do dheirbhsheathrach, do fhúathuigh a bhíur agus a cclann: do *budh* Hítiteach bhur mathair, agus bhur nathair naAmóriteach.

46 Agus isí Samária an deirbhshiur as sine agad, í féin agus a hingheana noch áitreabhus ar do láimh chlé: agus do dheirbhshiur is óige, noch áitreabhus ar do láimh dheis, isí Sodom agus a hingheana.

47 Gidheadh níor imthigh tusa do réir a slichteachsan, ní mó do rinne tú réir a ngráineamhlachda: acht, *mar budh* ro bheag sin, do truáilleadh thú ní as mó na iadsan ann huile shlighthibh.

48 Fa *mar* mhairim, a deir an Tighearna DIA, Ní dhéarna Sodom do dheirbhshiur, í féin nó a hingheana, mar do rinne tusa, thú féin agus hingheana.

49 Féuch, do bé so éigceart do dheirbhsheathar Sodom, úabhar, líonmhaireacht aráin, agus iomad diombaóinis do bhí innte féin agus iona hingheanuibh, ní mó do neartuigh sí lámh an bhoicht nó an riachtanuigh.

50 Agus do bhádar árdaiqeantach, agus do rinneadar gráineamhlachta am fhuadhnuisise: uimesin rug mé liom iad mar do choncas dhamh.

51 Ní mó do rinne Samária leath do pheacuidhesi; acht dfoirlíon tusa do ghráineamhlachda ní sa mhó ná iadsan, agus do rinne tú do dheirbhsheathracha ceart ann huile ghráineamhlachdaibh noch do rinne tú.

52 Thusa fós, rug breath air do dheirbhsheathrachaibh, ionchlaire do náire féin ar son do pheacaidh do rinne tú ní as adhiúathimhaire ná iadsan: is ro ionuraca iad ná thusa: aseadh, náirighthear thusa fós, agus ionchlaire do náire, do bhrígh gur fhírénuigh tú do dheirbhsheathracha.

53 An tan do bhéars misi ar ais a rís a mbraighdionas, braighdionas Shodom agus a hinghean, agus braighdionas Shamária agus a hinghean, ann sin do *bhéara mé liom a rís* braighdionas do bhrághda iona lár:

54 Ionduis go niomchóra tú do náire féin, agus go cclaóidhtear thú annsa nuile ní dá ndéarna tú, an tionad a bhfuil tú ad chobhárthach aca.

55 An tan fhíllíos do dheirbhsheathracha, Sodom agus a hingheana, chum a ccéad staide, agus fhíllíos Samária agus a hingheana chum a ccéad staide, annsin fíllidh tusa agus hingheana chum blur ccéad staide féin.

56 Oir níor luáigheadh do dheirbhshiur Sodom ann do bhéul a ló huabhair,

57 Suil do foillsigheadh holc, amhuil a nam mhasla inghean na Síria, agus a nuile dhuine *dá bhfuil* na timchioll fa ccuáirt, ingheana na Bphílistíneach, noch tharcuisníghios thusa timchioll fa ccuáirt.

58 Diomchuir tú húallachus agus do ghráineamhlachta, a deir an TIGHEARNA.

59 Oir is marso a deir an Tighearna DIA: Do dhéana mé go deimhín riot mar do rinne tú, noch dó tharcuisnigh an miouna a mbriseadh an chunnartha.

60 ¶ Thairis sin cuimhneocha mé mo chunnradh riots a láethibh hóige, agus daingneocha mé cunnradh síorruidhe riot.

61 Annsin cuimhneocha tú do shligthe, agus bíaidh náire ort, an tan ghlacais tú do dheirbhsheathracha chugad, do *dheirbhshiur* is sine agus is óige: agus do bhéara mé dhuit iad mar ingheanaibh, acht ní maille red chunnradhsa.

62 Agus daingneocha mé mo chunnradh riot; agus bíaidh a fhios agad gur misi an TIGHEARNA:

63 Ionduis go ccuimhneocha tú, agus go mbia náire ort, agus nach bhfoisceola tú do bhéul go brath ní as mó do bhrígh do náire, an tan bhias mé síothchánta riot ar son a nuile ní dá ndéarna tú, a deir an Tighearna DIA.

CAIB. XVII.

Fa chosamhlacht dhá iolair agus fhíneamhna, cialluighthear ístighadh Ierusalem, arson taobhadh ris an Égipt.

AGUS tháinic bríathar an TIGHEARNA chugamsa, ag rádh,

2 A mhic an duine, cuir a mach ceist, agus labhair cosamhlacht ré tigh Israel;

3 Agus abair, Is marso a deir an Tigh-earna DIA; Tháinic iolar mór go sciathánuibh mora, faidsciathánach, lán do chlúmhaich, iona raibh datha éagsamhla, go Lebanon, agus rug air an mbeangán dob áirde don sedar:

4 Do ghearr sé dhe bárr a bheangán óg, agus rug leis é go tír cheannaigheachta; do shuighidh sé a ccaithrigh cheannuighe é.

5 Do ghlac sé fós do shíol na tíre, agus do chuir sé a machaire thóirtheach é; dáitigh sé é láimh ré huisceadhuibh móra, agus do chuir sé é amhuil crann soileach.

6 Agus dfas sé, agus tháinic sé chum bheith na fhíneamhin leathain dáirde ísil, ar fhilleadar a géaga leath ris féin, agus a rabhadar a fréamha faoi: mar sin dfas sé na fhíneamhuin, agus thug sé géaga uád, agus do chuir sé amach a mháotháin.

7 Agus do bhí fós iolar mór oile ann go sciathánuibh móra agus móran clúmhuigh: agus, féuch, do chláon a nfíneamhuinsi a fréamha leath ris, agus do chuir a géaga amach leath ris, chor go bhflucfadh sé í lé heitrighibh a plannduighthe.

8 Do plannduightheadh í a bhfearann mhaith lámh ré huisgeadhuibh móra, chor go ngeinfadh amach beangáin, agus go ttiubhradh toradh, ionnus go mbeith sí na fíneamhuin mhaith.

9 Abairsi, Is marso a deir an Tigh-earna DIA; An mbéara sí biseach? nach ttairreonga sé a fréamha súas, agus nach géarrfa sé amach a toradh, le críonfa sí? críonfuidh sí ann uile dhuille a gineamhna, eadhon gan neart mór nó móran daoine dá tarruing a níos as a fréamhribh.

10 Agus, féuch, ar na suidhiughadh, an mbéara sí biseach? nach críonfa sí thríd amach, an tan bheantás an gháoth noir ría? críonfuidh sí annsna heitrighibh ann ar fhás sí.

11 ¶ Tuilleamh oile tháinic bríathar an TIGHEARNA chugamsa, ag rádh,

12 Abair anois ris an tigh easumhal, Nach féas díbhsi cred is ciall do na neithibh? innis dóibh, Féuch, tháinic rígh na Babilóine go Hierusalem, agus do ghabh sé a rígh, agus a prionnsadha, agus do thréoruidh sé leis iad don Bhabilóin;

13 Agus do ghlac sé do shíol an rígh,

agus do rinne sé cunnradh ris, agus do bhean sé mionna dhe: do ghabh sé fós cumhachtaighe na tíre:

14 Chor go mbiath an rioghacht uirisiol, ionndus nach ttoigfeadh sí i féin súas, acht go bhféadfadh sí seasamh maille re cumbhall a cunnartha.

15 Acht do chathuigh sé iona aghaidh-sion ag cur a theachdadh don Négipt, chor go ttugaidís eich agus móran daoine dhó. An rachuidh go maith dhe? an rachuidh an té do ní na neithesi as? nó an mbrisfidh sé an cunnradh, agus bheith saor?

16 Mar mhairim a deir an Tighearna DIA, go deimhin annsa náit a ccomhnuighionn an rígh do rinne rígh dhe, ar tharcuisnigh sé a mhionna, agus ar bhris sé a chunnradh, aigesion a lár ná Babilóine éugfuidh sé.

17 Ní mó dhéanas Phárao ar a shon le na shlúagh neartmhar agus le na chuideachduin mhóir annsa chogadh, le teilgion mótheadh súas, agus lé déanamh daingnidh, do mharbhadh móran pearsann:

18 O tharcuisnigh sé an mionna ag briseadh an cunnartha, (a nuair, feuch, thug sé a lámh uád,) agus do rinne sé na neithesi uile, ní rachaidh sé as.

19 Uimesin is marso a deir an Tigh-earna DIA; Mar mhairimsi, go deimhin coireocha mé air a cheann féin, mo mhionna do tharcuisnigh sé, agus mo chunnradh do bhris sé.

20 Agus leathnócha mé mo líon air, agus géabhtar ann mo phaintéur é, agus béara mé don Bhabilóin é, agus taigeara mé ris annsin fa na sháruighadh noch do sháruigh sé am aghaidh.

21 Agus tuitfidh a theithmhigh uile go na shlúagh leis an ccolidheamh, agus scarfuighear ó chéile leath re gach uile ghaóith an mhéid mhairfios díobh: agus aitheontaí gur misi an TIGHEARNA do labhair é.

22 ¶ Is marso a deir an Tighearna DIA; Glacfa mé fós don ghéig is áirde don cédar árd, agus cuirfidh mé é; agus géarrfa mé do bhárr a bheangán óg géug mháoth, agus plaindeocha mé é a shlabh árd oirdheire:

23 Plaindeocha mé í a shlabh áirde Israel: agus ginfe sí géuga, agus do bhéara sí toradh, agus bíaidh na cédar bhreácha: agus áitrebhuidh na huile éunlaith gach sciatháin faoi; áitreachuid siad air scáth a géug.

24 Agus aitheonuid crainn an mhachaire uile gur misi an TIGHEARNA do leag síos an crann árd, dárduigh an crann ísiol, do chríon an crann glas, agus thug air an ccrann críon bláthughadh: misi an TIGHEARNA dolabhair é agus do rinne é.

CAIB. XVIII.

*Gumbiaidhúalach a pheacaigh féin ámháin,
ar gach áonduine.*

AGUS tháinig bríathar an TIGHEARNA chugam a ris, ag rádh,

2 Cred is ciall dibh, as a ngnáthuighthi an seanrádhso a ttáobh thire Israel, ag rádh, A dúadar na haithre cáora searbha, agus do cuireadh déistion air fhiacluibh na cloinne?

3 *Mar mhairimsi, a deir an Tighearna DIA, ní bhíaidh cúis agaibh an sean fhocalso do ghnáthughadh a Nísrael.*

4 Féuch, is liomsa a nuile anam; mar anam a nathair, marsin is liom anam an mhic: éugfuidh an tanam, pheacochus.

5 ¶ Acht má bhíonn duine ceart, agus go ndéanuidh sé an ní is dlíonach agus is ceart,

6 *Agus nach duáigh sé ar na sléibhtibh, nach mó do thóg a shúile súas chum iodhal thighe Israel, nach mó do shaluidh bean a chomharsan, nach mó tháinig láimh ré mnaói fhola míos,*

7 Agus nar choimhégnidh duine ar bith, *acht* daisig don fheichtheamhnach a gheall, nar chreach áonduine lé foiréigíon, thug arán do nocrach, agus dfoluigh an tárnocht lé héadhach;

8 An té nach ttug amach air úsúireacht, nach mó do ghabh biseach ar bith, do tharruing a lámh ó éigceart, do rinne breitheamhnus ceart idir dhuine agus duine,

9 Do shiubhail ann mo reachtaibhse, agus do choimhead mo bhreitheamhnus, do dhéanamh go firinneach; *atá* sé ceart, mairfidh sé go deimhin, a deir an Tighearna DIA.

10 ¶ Má ghineann sé mac *bhías* na shladuighe, na dhóirteach fola, agus do ní *aoínne* oile dá leitheid so,

11 Agus nach dean an *cheart* úd uile, acht go nduáigh sé ar na sléibhtibh, agus gur thruáilligh sé bean a chomharsan,

12 Gur bhrúigh sé an bocht agus an riachtanach, gur shlad sé maille re foiréigíon, nar aisig sé a ngeall, agus gur thóg sé a shúile súas chum na niodhal, go ndéarna sé gráineamhlacht,

13 Go ttug sé amach air úsúireacht, agus gur ghlac sé biseach: maseadh an mairfidh sé? ní mhairfidh: do rinne sé na gráineachaso uile; éugfuidh sé go deimhin; bíaidh a fhuil air féin.

14 ¶ Anois, féuch, *má* ghineann sé mac, noch do chíd uile pheacuidhe a athar noch do rinne sé, agus mheasfas, agus nach déan a leithedsin,

15 Nach duáigh biadh ar na sléibhtibh,

nach mó do thóg a shúile súas chum iodhal thighe Israel, nar thruáill bean a chomharsan,

16 Nach mó do sháruigh duine ar bith, nar connaimh an geall, nach mó do chreach le foiréigíon, *acht* thug arán don nocrach, agus dfoluigh an tárnocht lé héadhach,

17 Noch dó thóg a lámh do na bocht-aibh, nar ghlac úsúireacht nó biseach, do rinne mo bhreitheamhnusa, do shiubhail ann mo reachtaibh; ní éugfa sé ar son éigceart a athar, go deimhin mairfidh sé.

18 *Ar son* a athar, do bhrígh gur sháruigh sé go héadtrócaireach, gur chreach sé a dhearbhráthair lé fóirneart, agus go ndéanuidh sé an ní nar mhaith a measc a dhaóine, féuch, éugfuidh seision iona eigceart.

19 ¶ Gidheadh abruidhse, Ciodhsin? nach iomchranh an mac éigceart a nathar? A nuair do ní an mac an ní is dlíonach agus is ceart, chumhduighios mo reachtasa uile, agus go ndéan sé iad, mairfidh sé gan amharus.

20 Éugfuidh an tanam, pheacuighios. Ní iomchóra an mac éigceart a nathar, ní mó iomchórus an tathair éigceart an mhic: bíaidh firéantacht a nfréin air féin, agus olc an chionntuigh air féin.

21 ¶ Acht má fhíllíonn an ciontach ó na pheacuighibh uile do rinne sé, agus go ccoimheadfa sé mo reachtasa uile, agus go ndéana an ní is dlíonach agus is ceart, mairfidh sé gan amharus, ní bhuighe sé bás.

22 Ní laibheorthar ris, air a uile sháruighibh dá ndéarna sé: ann a fhíréantacht do rinne sé mairfidh sé.

23 An bhfuil sólás ar bith dhamhsa an ciontach dfgáil bháis? a deir an Tighearna DIA: *agus* nach go bhfillfeadh sé ó na shlighthibh, agus go mairfeadh sé?

24 ¶ Acht an tan fhíllios an fíréun ó na fhíréantacht, agus do ní éigceart, do réir na nuile ghraineamhlacht noch do ní an droch *dhuine*, an mairfidh sé sin? Ní luáighfighear a uile fhíréantacht dá ndéarna sé: iona sháruighadh ar sháruigh sé, agus iona pheacadh ar pheacaidh sé, do gheabha sé bás ionta sin.

25 ¶ Thairis sin a dearthaóise, Ní comhthrom slighe an TIGHEARNA. Eist a nois, a thigh Israel; Nach bhfuil mo shlighesi comhthrom? nach bhfuilid bhuir slighthese míochomhthrom?

26 A nuair iompoighios an fíréan ó na fhíréantacht, agus do ní éigceart, agus do gheibh bás ionta; ar son a éigceart do rinne sé éugfuidh sé.

27 A ris, an tan iompoighios an drochdhuine ó na chiontuibh do rinne sé, agus

do ní an ní is dlísteanach agus is ceart, sáorfuidh sé a anam béo.

28 Do brigh go measann sé, agus go bhfilleann ó na uile pheacuidhíbh dá ndéarna sé, gan amharus mairfidh sé, ní bhfuighe sé bás.

29 Thairis sin a deir tigh Israel, Ní comhthrom slighe an TIGHEARNA. A thigh Israel, nach comhthrom mo shlighe these? nach bhfuilid bhur slighthese míochomhthrom?

30 Ar a nadhbharsan do bhéara misi breath oruibh, a thigh Israel, gach uile dhuine do réir a shligheach, a deir an Tighearna DIA. Déanuidh aithrigh, agus fillidh sibh féin ó bhur cciontuibh uile; marsin nach bíaidh eiceart na scrios aguibh.

31 ¶ Teilgidh seachad uáibh bhur nuile choirthe, ler chiontuigheábhair; agus déanuidh dhíbh féin croidhe núadh agus spiorad núadh: óir cred as a néugfuidhe, a thighe Israel?

32 Oir ní bhfuil sólás ar bith dhamhsa a mbás an tí éugus, a deir an Tighearna DIA: ar a nadhbharsin iompoighidh sibh féin, agus mairidh.

CAIB. XIX.

Fásughadh agus doghrúinn na bprionnsadha neimhhdhiagha.

TUILLIAMH oile tóig súas golgháir ar son phrionnsadh Israel,

2 Agus abair, Cred is mathair dhuit? Leomhan bainíonn: do luigh sí síos a measc na leomhan, doil sí a coiléan a measc leomhan óg.

3 Agus thug sí súas áon dá coiléanuibh: dtás sé na leomhan óg, agus dfóghlaim sé breith air an ccreich; do shluig sé daóine.

4 Do chúaladar na geinteadh fós dá tháobh; do gabhadh ann a bpoll é, agus rugadar lé slabhradhuibh go tír na Héigpte é.

5 Anois an tan do chonnaire sí gur fheith sí, agus go ndeachuidh a dóigh a muga uirre, annsin do ghlac sí áon oile dá cuileanuibh, agus do rinne sí leomhan óg dhe.

6 Agus dimthigh sé súas agus síos a measc na leomhan, do rinneadh leomhan óg dhe, agus dfoghluim sé breith ar an ccreich, agus do shluig sé daóine.

7 Agus do bhí fios a bpálás áonránach aige, agus do rinne sé a ccaithreacha bán; agus do bhí a ndúthaigh uáigneach, agus a lionmhuire sin, lé fuáim a núalighola.

8 Ann sin do shuigheadar na cineadhacha iona aghaidh ann gach uile tháobh ó

na proibhinsibh, agus do leathnuigheadar a líon air: do gabhadh iona bpoll é.

9 Agus do chúireadar a bpriosún é a slabhradhuibh, agus rugadar go rígh na Babilóine é: rugadar a ndaingnibh é, iondus nach ccluinfidhe a ghuth ní sa mhó air shléibhtibh Israel.

10 ¶ Is cosmhuil do mhathair lé fineamhuin ann thfuilsí, plannduighthe láimh ré huisceadhuibh: do bhí sí tóirtheach agus lán do bheanganaibh do bhrígh iomad uisgeadh.

11 Agus do bhádar slata láidre aice mar shlataibh riaghla don druing agá mbí úachtaránacht, agus do hárduigheadh a hárrachtas a measc na ccaobh tiugh, agus do thaisbéin sí iona háirde maille re hiomadamlacht a beangán.

12 Acht do táirgíodh as a fréimh í a ndíbhfeirg, do teilgeadh síos go talamh í, agus do thiormaigh an gháoth a noir a toradh: do briseadh agus do críonadh a slata láidre; do dhóith an teine iad.

13 Agus a nois do plannduigheadh ansa bhfásach í, a bhféarann thirim thartmhar.

14 Agus do chúaidh teine amach as slait da beangánuibh, noch do loisg a toradh, iondus nach bhfuil slat láidir air bith aice do bhíath na slait riaghla. Is cáoineadh so, agus bíaidh sé mar cháoin-eadh.

CAIB. XX.

Cathughadh thighe Israel anaghuídh Dé a nallód, agus buáidh thrócaire Dé tar uile na ndaóine.

AGUS tárla annsa seachtmhadh bliadhain annsa chúigeadh mí, an deachmhadh lá don mhí, go ttáinic drong airigh do shimsioruibh Israel do cheastnughadh ris an Ttighearna, agus do shuigheadar dom lathairsi.

2 Annsin tháinic briathar an TIGH-EARNA chugamsa, ag rádh,

3 A mhic an duine, labhair ré sinsioruibh Israel, agus abair ríu, Is marso a deir an Tighearna DIA; An ttangabhairsi dtiafruihe sgéul díomsa? Mar mhairim, a deir an Tighearna DIA, Ní cheistneochthar misi maille ribh.

4 ¶ An ttaigeora tusa air a son, a mhic an duine? an mbéara tú breitheamhnus orra? tabhair orra gráineamhlacht a naithreadh daithniughadh:

5 Agus abair ríu, Is marso a deir an Tighearna DIA, Annsa ló ar thogh misi Israel, agus ar thóig mé mo lámh súas chum sleachta thighe Iácob, agus a ndéarna mé mé féin aitheanta dhoibh a ccrich na Héigpte, a nuáir do thóig mé mo

lámh súas chuca, ag rádh, Is misi an TIGHEARNA bhur Ndia;

6 Annsa ló ar thóig mé súas mo lámh chuca, dá ttabhairt as crích na Héigpte go dúthaigh do bhraith mé dhóibh, ag tuilughadh do bhainne agus do mhil, noch *asé* glóir na nuile fhearann:

7 Annsin a dubhairt mé riu, Teilgidh uáibh gach áon aguibh adhfháthmhair-eachta a shúl, agus ná truailligh sibh féin le hiodhluibh na Héigpte: is Misi an TIGHEARNA bhur Ndia.

8 Acht do chathuigheadarsan am aghaidh, agus níor éistiodar ríom: níor theilg gach áon aca úadh gráineamhlachta a shúl, ní mó do thréigiodar iodhail na Héigpte: annsin a dubhairt misi, Dóirtfe mé a nús mo dhihbhfhearg orra, do choimhlíonadh mfeirge na naghaidhsion a meadhon chríche na Héigpte.

9 Acht doibrigh misi ar son manma féin, iondus nach ttruaillíochthaoi a lathair na ngeinteadh é, a measc a rabhadar, a radharc a ndéarnas mé féin aitheanta dhóibh, ghá ttabhairt amach as crích na Héigpte.

10 Uimesin thug mé orra dul amach as crích na Héigpte, agus thug mé don nfasach iad.

11 Agus thug mé mo reachta dhóibh, agus do thaisbéim mé mo bhreitheamhnais dhóibh, noch má ní duine, mairfidh sé ionta.

12 Tuilleamh oile fós thug mé mo shaóire dhóibh, do bheith mar chomhartha eadrum féin agus iad, go naitheonaidís gur misi an TIGHEARNA náomhus iad.

13 ¶ Acht do chathuigh tigh Israel am aghaidhsí annsa bhfasach: níor shiubhlúigheadar ann mo reachtuibh, agus do tharcuisnigheadar mo bhreitheamhnusa, noch dá ndéarnaidh duine, mairfidh sé ionta; agus do thruailligheadar mo shabóide go mór: annsin a dubhairt mé, Go ndóirtfinn amach mo dhioghaltas orra annsa bhfasach, da scrios.

14 Acht doibrigh mé ar son manma féin, chor nach ttruaillídhé é a lathair na ngeinteadh, a radharc a ttug mé amach iad.

15 Acht fós do thóig mé súas mo lámh dhóibh annsa bhfasach, go nach ttugainn iad don tír thug mé dhóibh, ag tuilughadh do bhainne agus do mhil, noch *isé* glóir na nuile fhearann;

16 Do bhrígh gur dhisbeagadar mo bhreitheamhnais, agus nar shiubhlúigheadar ann mo reachtaibh, acht gur thruaillíeadar mo shaóire: óir do chuáidh a cecroidhte a ndiaigh a niodhail.

17 Thairis sin do choigil mo shúil iad 6 na scrios, ní mó do rinne mé críochnughadh dhóibh annsa bhfasach.

18 Achd a dubhairt mé re na ccoinn annsa bhfasach, Ná siubhlúighidhsí a reachtaibh bhur naithreadh, agus ná cumhduighidhí a mbreitheamhnais, agus ná salchuidh sibh féin le na niodh-aluibh:

19 Is misi an TIGHEARNA bhur Ndia; siubhlúigh ann mo reachtaibh, agus coimheaduigh mo bhreitheamhnais, agus déanuigh iad;

20 Agus náomhuidh mo shabbóidigh; agus béid siad mar chomhartha eadrum agus sibh, chor go mbí a fhios aguibh gur misi an TIGHEARNA bhur Ndia.

21 Thairis sin do chathuigheadar an chlann amaghaidh: níor shiubhlúigheadar ann mo reachduibh, ní mó do choimh-éadadar mo bhreitheamhnais dá ndéanamh, noch dá ndéarna duine, mairfidh sé ionta; do thruaillíeadar mo shaóire: annsin a dubhairt mé, Go ndóirtfinn amach mo dhioghaltas orra, do choimhlíonadh mfeirge na naghaidh annsa bhfasach.

22 Thairis sin do chonnaimh mé mo lámh, agus doibrigh mé ar son manma féin, iondus nach truaillídhé é a radharc na ngeinteadh, a radharc a ttug mé amach iad.

23 Do thóig mé súas mo lámh chuca fós annsa bhfasach, chor go scaóilfinn ar fud na ngeinteadh iad, agus go ccráobhsaóilinn iad thríd na tíortha;

24 Do bhrígh nach déarnadar mo bhreitheamhnais, acli gur dhisbeagadar mo reachta, agus gur thruaillíodar mo shaóire, agus go rabhadar a súile a ndiaigh iodhal a naithreadh.

25 Uimesin thug mé dhóibh reachta nach raibh go maith, agus breitheamhnais le nach mairfedís;

26 Agus do thruailligh mé iad iona mbronntaibh féin, a náit a ttugadar fa deara ar gach a bhfosclann an bhrú dul thríd an *tteine*, iondus go ndéanuinn áonránach iad, chor go naitheonaidís gur misi an TIGHEARNA.

27 ¶ Uimesin, a mbic an duine, labhair ré tigh Israel, agus abair riu, Is marso a deir an Tighearna DIA; Thairis sin annsa ní so do mhasluigheadar bhur naithre mé, annsa náit ar chionntuigheadar an aghaidh.

28 An tan thug mé iad don tír, ar son ar thóig mé súas mo lámh dá ttabhairt dóibh, annsin do chonnadar gach uile chnoc árd, agus na huile chranna tiugha, agus díolh-bradar annsin a niodhbartha, agus annsin do thabhradar gréasachd a nofrala: annsin mar an gceadna thugadar a mboladh cúmbra, agus do dhóirteadar amach annsin a nofrala dighe.

29 Annsin a dubhairt mé riu, Cred í a

náit árd chum a téighthí? Agus goirthear Bamah dainm dhi gus a niugh.

30 ¶ Uimesin abair ré tigh Israel, Is marso a deir an Tighearna DIA; An bhfuil sé truaillithe do réir ghnátha bhur naithreath? agus a ndéantaóí striopachus do réir a ngráineamhlachtasan?

31 Oir a nuáir thairgthi bhur mbronta, an tan do bheartaóí air bhur ccoinn dul thríd an teine, truaillidhe sibh féin ré bhur nuile iodhaluibh, gus an lá a niugh: agus an bhfiáfróchthar misi libhsi, a thigh Israel? Mar mhairim, a deir an Tighearna DIA, Ní cheistneochthar misi maille ribh.

32 Agus an ní thiucfas ann bhur meanmuin ní bhíidh mar sin ar éanchor, mar a deartaóise, Bíamne mar na geintibh, amhuil muinnteara na tíorthann dfoighnamh do chrannuibh agus do chlochuibh.

33 ¶ Mar mhairim, a deir an Tighearna DIA, go deimhin is lé láimh láidir, agus lé ruigh sínte amach, agus lé feirg dóirte amach, riaghlochus mé ós bhur ccoinn:

34 Agus do bhéara mé amach sibh o na daoineibh, agus cruineocha mé sibh as na tíorthuibh mar a ccráobhscaóiltar sibh, lé láimh láidir, agus lé ruigh sínte amach, agus lé feirg dóirte amach.

35 Agus do bhéara mé sibh go fásach na ndaóine, agus taigeora mé ribh annsin aghuidh air aghuidh.

36 Ambuil mar do thagair mé ré bhur naithribh a bhfásach chrích na Héigipte, marsin thaigeorus mé ribhsi, a deir an Tighearna DIA.

37 Agus do bhéara mé oruibh siubhal faní shlait, agus do bhéarad sibh a ccuibhreach an chunnartha:

38 Agus scafta mé amach as bhur measc na ceannairgthigh, agus an dream sháruighios am aghuidh: do bhéara mé amach as an tír iad mar a mbéid ar cuáirt, agus ní rachfuid a steach a tír Israel: agus aitheontaí gur misi an TIGHEARNA.

39 Ar bhur sonsa, a thigh Israel, is marso a deir an Tighearna DIA, Imthighidh, foghnuidh gach uile dhuine agaibh dá iodhaluibh féin, agus na dhiaighsin mar an cceádná, muna néistighe rionusa: acht ná truaillidhe maíam náomhtha ní as mó lé bhur mbrontaibh, agus le bhur niodhaluibh.

40 Oir ann mo shliabh náomhtha, a shliabh áirde Israel, a deir an Tighearna DIA, is annsin fhoigheonuid tigh Israel uile dhamsa, an usa tír: annsin ghéabhus mé chugam iad, agus annsin iarrfas mé bhur noiralacha, agus primidil bhur niodhbarthadh, maille ré bhur nuile ní náomhtha.

41 Géabha mé chugam sibh maille re bhur mboladh cumbra, an tan bhéaras mé amach ón bpobal sibh, agus chruinneochus mé sibh as na tíorthaibh ionar díosgaóileadh sibh; agus náomhthochthar misi ionuibh a bhfiaghnúise na ngeinteadh.

42 Agus aitheontaí gur misi an TIGHEARNA, an tan do bhearas mé go tír Israel sibh, don tír ar son ar thóig mé mo lámh súas dá thabhairt dá bhur naithribh.

43 Agus is annsin chuimhneochthaóisi bhur slighthe, agus bhur ngníomha uile ionar truaillidhe sibh; agus fuathochuidh sibh féin ann bhur radhare féin ar son bhur nuile oic dá ndéarnabhair.

44 Agus aitheontaí gur misi an TIGHEARNA, an tan oibreachus mé libh ar son manma féin, ní do réir bhur ndroicshlightheachsa, nó do réir bhur ngníomh truaillidhe, a thigh Israel, a deir an Tighearna DIA.

45 ¶ Tuilleamh oile tháinic focal an TIGHEARNA chugam, ag rádh,

46 A mhic an duine, suighidh haghaidh leath ris an deisceart, agus síl do bhríathar leath ris an deisceart, agus tairrghir a naghaidh fhraoise an machaire budh dheas;

47 Agus abair ré foraóis an deisceirt, Eist bríathar an TIGHEARNA; Is marso a deir an Tighearna DIA; Féuch, lasfuidh mé teine ionnad, agus loiscfidh sí gach uile chraun glas ionnad, agus gach áon chraun críon: ní múchfuirgear an teine lasardha, agus loiscfuirgear iunte na huile aighthe on deisceart gus an ttaóisceart.

48 Agus do chífidh a nuile fheóil gur Misi an TIGHEARNA do las í: ní múchfuirgear í.

49 Annsin a dubhairt misi, Ah a Thighearna DIA! a déuruid siad dom tháobhsa, A né nach neithe dorchá labhras sé?

CAIB. XXI.

Do bhí Ierusalem mar fhíodhbhaidh ghearrthu, ion losgadh.

AUGUS tháinic bríathar an TIGHEARNA chugamsa, ag rádh,

2 A mhic an duine, suighidh haghaidh leath ré Ierusalem, agus síl do bhríathar leath ris a náit náomhtha, agus tairrghir a naghaidh thíre Israel,

3 Agus abair ré tír Israel, Is marso a deir an TIGHEARNA; Féuch, atáim ad aghaidh, agus tairreonga mé mo chloidheamh amach as a dhubla, agus gearrad amach uait an fireun agus an ciontach.

4 Do bhrígh go ngéarrfa mé amach uait an fireán agus an ciontach, uimesin rachfuidh mo chloidheamh amach as a

thruáil a naghaidh a nuile fhéola ón deisceart gus an ttuaisceart:

5 Chor go naitheonuidh a nuile fheóil gur misi an TIGHEARNA do tharruing amach mó chloidheamh as a thruáil: ní fhíllfidh sé ní sa mhó a steach.

6 Osnuidhse, a mhic an duine, uimesin maille ré briseadh do leasruigh; agus maille ré searbhus osnuidh as coinne a súlsan.

7 Agus bíaidh ann, a nuair a déaruid siad riot, Cred as a nuchbhadhann tú? go bhfreagóra tú, Ar son na scéil; do bhrigh go ttig sé: agus leighfidh a nuile chroidhe, agus bíaid na huile lámha lag, agus anbhfaíneochuidh gach uile spiorad, agus bíaid na huile ghlúine lag *amhuil* uisge: féuch, atá sé ag teacht, agus do bhéarthar a ccrích é a deir an Tighearna DIA.

8 ¶ A ris tháinic briathar an TIGHEARNA chugam, ag rádh,

9 A mhic an duine, tairrghir, agus abair, Is marso a deir an TIGHEARNA; Abair, Ata cloidheamh, cloidheamh ar na ghéarughadh, agus ar na líomhadh mar an cceádna:

10 Atá sé ar na ghéarughadh do dhéanamh áir dhoiligh; atá sé ar na líomhadh chor go loimneochadh sé: a ndéanmaoisne maiseadh sólás: disbeaguidh sé slat mo mhíse, *amhuil* a nuile chrann.

11 Agus thug sé gha líomhadh é, iondus go ngclactuidhe é: do ghéaruigheadh an cloidheamh, agus atá sé ar ná líomhadh dá thabhairt a láimh an mharbhbhuigh.

12 Eighe agus nualuidh, a mhic an duine: óir bíaidh sé air mo dhaoineibhsi, *biaidh* se air phriounsadhibh Israel éile: bíaidh úamhan do bhrigh an chloidhimh air mo phobalsa: uimesin buáil air do shlíasuid.

13 Do bhrigh *gur* teasdughadh é, créud má dhísbeagann an *cloidheamh* eadhon an tsat? ní bhíaidh ann ní *samhó*, a deir an Tighearna DIA.

14 Tairrghirsi ar a nadhbharsin, a mhic an duine, agus buáil do lámha air a chéile, agus bíodh an cloidheamh dubalta an treas uair, cloidheamh na marbh: isé sin cloidheamh na ndaoine móra *tá* marbh, noch théid a steach ann a seomradhuibh diambhra.

15 Do shuighidh mé bairrdheis an chloidhimh a naghaidh a ngeatadh uile, chor go meirtneochadh a ccroidhe, agus go méideochthar a naidhmhille: uch! do rinneadh loimneach é, do filleadh súas chum a náir é.

16 Inthighse a slighe éigin, *ceachtar* dhíobh don láimh dheis, nó chlé, gidh bé ar bith taobh a mbia hadhuigh.

17 Buailidh misi fús mo lámha fá chéile, agus do bheara mé air mo dhibh-

fheirg ciunughadh: misi an TIGHEARNA a dubhairt é.

18 ¶ Tháinic focal an TIGHEARNA chugam a ris, ag rádh,

19 Mar an cceádna, a mhic an duine, cinn dhá shlighe dhuit féin, chor go ttiucfa cloidheamh rígh na Babilóine: tiucfuidh aráon cúpla amach as aón tír: agus toghsa áit, togh *i* ag ceann na sligheadh chum na caitbreach.

20 Cinn slighe, chum go ttiucfa an cloidheamh go Itabbat na Nammoníteach, agus go Iudah ann Hierusalem an chathair dhaingion.

21 Óir do sheas rígh na Babilóine a ndéalughadh na sligheadh, ag ceann an dá shligheadh, do dheanamh faistíne: do rinne sé a shoighde déallruightheach, do chomhairligh sé lé híomhaighibh, dféuch sé annsa náeghibh.

22 Ar a láimh dheis do bhí faistíne do Ierusalem, dórdughadh caiptíneadh, doscladh an bhéil annsa nár, do thogbháil an ghotha súas maille ré gáir, dordughadh reitheadh toltá a naghaidh na ngeatadh, do theilgion móatadh, agus do chur daingnigh súas.

23 Agus bíaidh sé dhóibhsion amhuil faistíne bhréige iona radharc, don druing thug mionna: agus goirfidh sé chum cuimhne a néicceart, iondus go ngéabhthar iad.

24 Uimesin is marso a deir an Tighearna DIA; Do bhrigh go ttugabhair fa deara bhur néicceart do chuimhniughadh, an tan do foillsigheadh bhur sáruighthe, iondus go ttaisbéantar bhur bpeacuidh ann bhur ngníomhuibh uile; do bhrigh go ttangabhair chum cuimhne, geabhthar sibh leis an láimh.

25 ¶ Agus thusa, a phrionnsa neimhdhiadha chiontuigh Israel, noch dá táinic do lá, an tan chriochnochthar an téigceart,

26 Is marso a deir an Tighearna DIA; Athruigh an banna ríoghamhuil, agus beain díot an choróin: ní *budh* hí so an cceádna: árdugh an té is ísiol, agus ísligh an té is árd.

27 Iompócha mé é bunóscíon, bunóscíon, bunóscíon: agus ní bhíaidh sé ann ní is mó, nó go tti an té dar ceart é; agus do bhéara mé dhósan é.

28 ¶ Agus thusa, a mhic an duine, tairrghir agus abair, Is marso a deir an Tighearna DIA attaobh na Nammoníteach, agus a ttáobh a masla; eadhon abair thusa, Atá an cloidheamh, an cloidheamh tairrighthe: líomthar é chum a náir, do dhíothughadh do bhrigh an déalruighthe:

29 An feadh do chíod diomhaóineas duitse, an feadh fháistínighid bréaga dhuit, dot thabhairt air mhuinfeuluibh na druinge.

marbhtar leis na ciontachaibh, noch dá táinic a lá, an tan chríochnochthar a néigceart.

30 An ttiubhra misi air filleadh iona thruáil? do bhéara mé breitheamhnus ortsa annsa náit ar cruthuightheadh thú, ann do thír dhúthaigh.

31 Agus dóirtfidh mé amach mfearg ort, séidfidh mé ad aghaidh a tteine mo dhíoghaltais, agus do bhéara mé thú a láimh dhaóine brúideamhla, agus éolach air aibmhilleadh.

32 Bíaidh tú mar chonnadh don teine; bíaidh thfuil a meadhon na tíre; ní cuimhneochthar thú ní sa mhó: óir is misi an TIGHEARNA do labhair é.

CAIB. XXII.

Comh-áireamh pheacaidhe Ierusalem. 13 noch rinne na nsal agus scim a nuile shóirt dhaóine do bhí inte.

TUILLEAMH fós tháinic briathar an TIGHEARNA chugamsa, ag rádh,

2 Anois, a mhic an duine, an mbéara tú breath, an mbéara tú breitheamhnus air an ceathruigh thuiligh? aseadh, taisbéanta tú a huile ghráineamhlachta dhi.

3 Annsin abairse, Is marso a deir an Tighearna DIA; Dóirtidh an chathair fuil iona lár, iondus go ttiucfadh a ham, agus do ní si iodhail na haghaidh féin dá truaillleadh féin.

4 Atá tú ciontach ann thfuil noch do dhóirt tú; agus do shaluigh tú thú féin ann biodhaluibh noch do rinne tú; agus thug tú ar do laéthibh tarraing a ngar, agus tháinic tú go bionlán chum do bhliadhan: nimesin do rinne misi scannail díot do na geintibh, agus magadh do na huile chríocheuibh.

5 Do dhéanuid an mhéid atá a bhfogus, agus an mhéid atá a bhfad uáit, magadh fúid, noch atá míochlúiteach agus ar do bhuaidhreadh go mór.

6 Féuch, prionnsadha Israel, do bhí gach áon aca ionnadsa do réir a ccumhacht do dhórtadh fola.

7 Ionnadsa do tharcuisnigheadar athair agus mathair; ann do lár do rinneadar go cealgach ris an ccoimhthigheach: ionnadsa do rinneadar fóiréigion air an ndílleachta agus air an mbaintreabhuigh.

8 Do tharcuisnigh tú mo neithe naomhthasa, agus do bhris tú mo shaóire.

9 Atáid dhaóine ionnadsa iomchras scéula do dhórtadh fola: agus ionnadsa ithid siad ar na sleibhtibh: do nid siad úallachus ann do lársa.

10 Do thaisbéanadar ionnadsa tárnocht a naithreadh: ionnadsa dhumhluigheadar an bhean do cuireadh a leathtaoibh do bhrígh a neamhghloine.

11 Agus do rinne neach gráineamhlacht ré mnaoi a chomharsan; agus do thruáillidh neach oile inghean a mhuá; agus dhumhluigh neach oile ionnadsa a dheirbhsíur, inghean a athar.

12 Ionnadsa do ghabhadar cumha chum fola do dhórtadh; do ghlac tu úsúireacht agus biseach, agus do ghnodhuigh tú go sanntach ód chomharsanuibh lé fóirneart, agus do dhearmuid tú misi, a deir an Tighearna DIA.

13 Féuch, uimesin do bhuáil misi mo lámh air do ghnodhughadh neimhionnuic noch do rinne tú, agus ar thfuil noch do bhí ann do lár.

14 An bhféadann do chroidhe a fhulang, nó an bhféaduid do lámha bheith láidir annsa láethibh a ngéabha misi do láimh thú? misi an TIGHEARNA a dubhairt é, agus do dhéanad é.

15 Agus díosgaóilfidh mé thú a measc na ngeinteadh, agus scabfuadh mé thú a measc na tíorthann, agus díoghbháighfidh mé do shalchar asad amach.

16 Agus géabha tú hoighreachacht ionnad féin a radharc na ngeinteadh, agus aitheonuidh tú gur misi an TIGHEARNA.

17 ¶ Agus tháinic briathar an TIGHEARNA chugamsa, ag rádh,

18 A mhic an duine, atá tigh Israel dhamhsa ainhuil sal: atáid uile na bprás, na stán, agus na níarann, agus na luáighe, a meadhon na fuirnéise; ní bhfuil ionnta acht sal airgid.

19 Uimesin is marso a deir an Tighearna DIA; Do bhrígh go bhfuilte uile bhur sal, féuch, uimesin cruinneocha me sibh a steach a meadhón Ierusalem.

20 Mar chruinnighid siad airgid, agus prá, agus íarann, agus luáighe, agus stán, a meadhón na fuirnéise, do shéideadh na teineádh air, dá leaghadh; marsin chruinneóchus misi sibhsi ann mfeirg agus ann mainteas, agus fuigfidh mé annsin sibh, agus leaghfuidh me sibh.

21 Fós, cruinneócha mé sibh, agus séidfidh mé fuibh a tteine mfeirge, agus leaghfuihear sibh iona lár.

22 Amhail leaghtar airgid a meadhón na fuirnéise, marsin bheithise leaghta iona lársan; agus aitheantaí gur misi an TIGHEARNA do dhóirt amach mfearg oruibh.

23 ¶ Agus tháinic focal an TIGHEARNA chugam, ag rádh,

24 A mhic an duine, abair ría, Is tú an tír nach bhfuil glanta, nach mó dó fearadh fearthuinn uirre a ló na ccúarta.

25 Atá feall agá faighibh ann a lár, amhuil leomhan buile cíocrach ar chreich; do shluigiodar anmanna; do ghlacadar na bionnmhuis agus na neithe mórluáighe;

do rinneadar mórán baintreabhach dhi iona lár.

26 Do bhriseadar a sagairt mo dhligheadh, agus do tharcuisnigheadar mo neithe náomhtha : ní dheárnadar eaidirdealughadh idir an náomhtha agus a neamhnáomhtha, ní mó do thaisbeanadar eaidirdealughadh idir an nglan agus an neamhghlan, agus d'fóluigheadar a suile óm shaóire, agus atáim ar mo thruilleadh eattorra.

27 Is cosnubail a prionnsadha iona lár ré madradhuibh allta cíocrach chum creiché, do dhórtadh fóla, agus do mharbhadh anmann, d'faghail tarbha neimh-ionnra.

28 Agus do dhóiblidar a faighe íad féin lé moirtéul gan sáthbadh, ag faicsin diomhaóinis, agus ag faistine bréug dhóibh, ag rádh, Is marso a deir an Tighearna DIA, an tan nar labhair an TIGHEARNA.

29 Do ghnáthuigheadar daóine na tíre éaccóir, agus do chleachtadar slad, agus do chraidheadar an bocht agus an riachtanach : do bhrúigheadar fós, an táonránach go héaccóir.

30 Agus díar misi duine iona measc do dhéanadh an fál súas, agus do sneastadh anusa mbeirn romham ar son na tíre, iondus nach milltinn í : acht ní fhúarus duine ar bith.

31 Uimesin do dhóirt mé amach mfearg orra ; do loisg mé íad lé teime mfeirge : do chúitigh mé a slighe féin air a cceannuibh, a deir an Tighearna DIA.

CAIB. XXIII.

Tre pheacadh fluathmhur, dhearnadh eaghluis na Niuduigheadh na striopach.

THAINIC bríathar an TIGHEARNA chugam a rís, ag rádh,

2 A mhic an duine, do bhádar días ban, ingheana áonmháthar amháin :

3 Agus rinneadar striopachus annsa Néigipt ; do rinneadar striopachus iona nóige : annsin do bhrúigheadh a gcíche, agus annsin do bhrúigheadar cíocha a maighdionuis.

4 Agus do bé a nanmanna Aholah fa sine, agus Aholibah a deirbhshíur : bá liomsa íad, agus rugadar mic agus ingheana. Is marso do bhí a nanmanna ; sí Aholah Samária, agus sí Aholibah Ierusalem.

5 Agus do rinne Aholah meirdreachus a nuair bá liomsa í ; agus do bhí sí roghrádhach air a háos grádha, air na Siria-naichaibh a comharsana,

6 Noch do bhí ar na néadughadh a ngorm, na ccaiptinibh agus na riaghlóirighibh, íad uile na nógannachaibh toileamhla,

na marcshluagh ag marcúigheacht air eachaibh.

7 Marso do rinne sí a striopachus ríu, leis an méid do bhí na bhfearuibh toghtha san Nassíria, agus leis a nuile ar a raibh a mearghrádh : do thruailligh sí í féin le na niodhaluibh uile.

8 Ní mó d'fág sí a striopachus ón Néigipt : óir do luigheadar lé iona haois óig, agus do bhrúigheadar cíche a maighdionuis, agus do dhóirtodar a striopachus uirre.

9 Uimesin thug misi a láimh a háos grádh í, a láimh na Nassírianach, air a raibh a cion.

10 Do léigiodar so a tárnochtúighe leis : do ghabhadar a mic agus a hingheana, agus do mharbhadar í leis an celoidheamh : agus d'fús sí na haimm do mhnaibh ; óir rugadar breitheamhnus uirre.

11 Agus an tan do chonnaire a deirbhshíur Aholibah so, do bhí sí ní sa truáillighthe iona grádh aiamheasardha ná ise, agus iona striopachus ní sa mhó ná a deirbhshíur iona striopachus.

12 Do antoiligh sí ar na Hassírianachaibh a comharsana, caiptíne agus úachtaráin éaduighthe go ro oirnéalta, marcshluagh ag marcúigheacht ar eachaibh, íad uile na nógannachaibh iontóile.

13 Ansin do chonnaire misi go raibh sí ar na truáilleadh, gur ghabhadar aráon aóintslighe,

14 Agus gur mhéaduigh sí a striopachus : óir an tan do chonnaire sí fir ar na bpinndéail air an mballa, iomháighe na Ccaldéanach tairngthe re bhernilion.

15 Criosluighthe maille re creasaibh air a leasrach, ag breith bhárr go hiomarcach a néaduighibh dhaite air a cceannaibh, íad uile na bprionnsadhuibh re féuchuín, do réir mhodha Bhablóineach na Caldeá, tír a mbeirthe :

16 Agus comhlúath go bhfaca sí íad le na síulibh, do mhíchíalluigh sí dhá ttaóibh, agus do chuir sí teachta chugtha don Chaldeá.

17 Agus thangadar Babilóinigh na coinne go leabuidh an ghrádha, agus do thruaillighiodar í le na striopachus, agus do truáilleadh léo í, agus do bhí a hinntinn ar na dhéanamh choimhighteach úatha.

18 Mar sin do léig sí a striopachus leis, agus do thaisbéin sí a tárnochtúighe : annsin do choimhthighidh minntinnsi uaithe, ambuil dáthruigh minntinn ó na deirbhshíair.

19 Gidheadh do mhéaduigh sisi a striopachus, a ngairm láethe a hóige chum cuimbe, ann a ndéarna sí meirdreachus a ccerích na Hegipte.

20 Oir do antoiligh sí ar a haoisgradh,

do bhrígh go bhfuil a bhfeoil amhuil féoil assail, agus a shiocht amhuil siol each.

21 Marso thug tú ad chuimhne úalluidhe hóige, a mbrúghadh do chíoch leis na Héiptibh ar son chíoch hóige.

22 ¶ Uimesin, a Aholibah, is marso a deir an Tighearna DIA; Féuch, dúiseocha misi súas háosgrádhia ad aghaidh ó bhfuil binntinn anaithnidh, agus do bhéara mé ad aghaidh iad air gach fiontaoibh;

23 Na Babilónigh, agus na Caldeanuigh uile, Pecod, agus Soa, agus Coa, na Hassíriánuigh uile maille riu: iad uile na ndaoínibh óga ionduile, na cciúptinibh agus na núachtaránuibh, tighearnadhá mōra agus clúiteach, iad uile ag marcúigheacht ar eachaibh.

24 Agus tiucfuid siad uile ad aghaidh lé carbadauibh, le cóistighibh, agus le rothaibh, agus le cruinniughadh daoine, noch chuirfios buicléir agus sciath agus clogad ad adhaigh timchioll fa ccuairt: agus cuirfidh misi breitheamhnus rompa, agus do bhéaraid siad breitheamhnus ortsa do réir a mbreitheamhnus féin.

25 Agus suidheocha mé mo éud ad aghaidh, agus do dhéanuid siad go hanbhorb riot: béaruid siad léo do shrán agus do chlúasa; agus tuitfidh thfúighioll leis an celoidheamh: géabhuid siad do mhic agus hinghiona; agus dóithfighear a tteine a bhfuigfighear dhíot.

26 Nochtuid siad thú fós as héadach, agus bhéaruid do sheóid breádhá léo.

27 Marso do bhéara mé air húallachus cosg uair, agus air do stríopachus ó chrích na Héipte: iondus nach ttoigfe tú do shúile súas chuca, agus nach cciuihneocha tú an Néipt ní sa mhó.

28 Oir is marso a deir an Tighearna DIA; Féuch, do bhéara misi thú a láimh na druinge noch fhúathuighios thú, á láimh an luchta ar ártuigh do mheannma úatha:

29 Agus do dhéanuid siad go fuathmhar riot, agus béaruid do sháothar uile léo, agus fuigfid tárnocht agus lom thú: agus foillseochthar tárnochduighe do stríopachuis, húallachus aráon agus do stríopachuis.

30 Do dhéana mé na neithesi riot, do bhrígh gur imthigh tú lé stríopachus a ndiaigh na ngeinteadh, agus do bhrígh gur trúaileadh thú le na niodhaluibh.

31 Dinthigh tú a slighe do dheirbhsheathar; uimesin do bhéara mé a cupán ann do láimh.

32 Is marso a deir an Tighearna DIA; Iobha tú as cupán do dheirbhsheathar go domhain agus leathan: do dhéantar gaire tarcuisneach iomad agus bíaidh tú ad mhagadh; is mór thuillios ann.

33 Lfionfuighear lé meisce agus lé doilghios thú, lé cupán úathbháis agus dólais, agus lé cupán do dheirbhsheathrach Samária.

34 Eadhon iobha tú agus súighfidh tú é uile, agus brisfidh tú a bhrúigh, agus tarreonga tú do chiche féin asad: óir a dubhairt misi é, a deir an Tighearna DIA.

35 Uimesin is marso a deir an Tighearna DIA; Do bhrígh gur dhearmuid tú misi, agus gur theilg tú táobh siar dhíot mé, uimesin iomchuir thusa buallachus féin agus do stríopachus.

36 ¶ A a nadhbharsin a dubhairt an Tighearna riomsa; A mhic an duine, an mbéara tú breath air Aholah agus air Aholibah? aseadh, foillsigh dhóibh a ngráineamhlachta;

37 Go ndéarnadar adhaltrannas, agus go bhfuil fuil iona lámhuibh, agus go ndéarnadar adhaltrannas le na niodhaluibh, agus go ttagadar fós air a macaibh, noch rugadar dhamsa, imtheacht thríd an tteine, da losgadh.

38 Tuilleamh fós is marso do rinneadar liomsa: do thruáilliodar mo shanctóir annsa ló chéadna, agus do neimhngheadar mo shabbóide.

39 Oir an tan do inharbhadar a cclann dá niodhaluibh, annsin thangadar san ló chéadna dom shanctóirse dá trúaileadh; agus, féuch, is marso do rinneadar a meadhón mo thighe.

40 Agus tuilleamh fós, do chuireadar fios air dhaoinibh teacht a bhfad, a ccioun ar cuireadh teachta; agus, féuch, thangadar: ar son ar nigh tusa thú féin, ar phindeáil tú do shúile, agus ar chóirigh tu thú féin le culadhuibh,

41 Agus ar shuigh tú air leabuigh státamhuil, agus bórd gléasta as a choinne, air ar shuigh tú mo thúis agus mola.

42 Agus do bhígúth mbóráin asocamhal iona fochair: agus maille ris na daoínibh coitchioun tugadh Sabéanuigh ón bhásach, noch do chuir bráisléad air a lámhuibh, agus córona bhreágha air a cceannuibh.

43 Annsin a dubhairt misi riu, do bhí seannda a nadhaltranasuibh, A ndéanuid anois adhaltrannus ría, agus ise ríusan?

44 Thairis sin do chúadar iona gnáis, amhuil do rachaidis chum mná do ní meirdreachus: is mar sin do chúadar a ngnás Aholah agus Aholibah, na mná úallacha.

45 ¶ Agus béaruid na daoine fireanta, breath orra do réir mhodha adhaltrannach, agus do réir mhodha na mban dhóirtios fuil; do bhrígh go bhfuilid na nadhaltrannachaibh, agus go bhfuil fuil iona lámhuibh.

46 Oir is marso a deir an Tighearna

DIA; Bhéara mé cuidheachta á níos orra, agus seachoduigh mé dá nátharrach agus da milleadh iad.

47 Agus clochfuid an chuideachta iad lé clochaibh, agus muirfid iad le na cloidhmhthibh; muirfid siad a mic agus a ningheana, agus loisgfid súas a ttighthe lé teine.

48 Marso do bhéara mé air úallachus cosg as an tír, le múinfighear do na huile mhnáibh gan déanamh do réir bhur leimhesi.

49 Agus cúiteochuid siad bhur leimhe ribh, agus iomchorthaóí peacuidhe bhur niodhal: agus aitheontaóí gur misi an Tighearna DIA.

CAIB. XXIV.

Fó dhá chosamhlacht, do dheimhnigheadh leirscrios Ierusalem; 15 noch sharuigh-eadh cumha na nuile dhaoine.

ARIS annsa náomhadh bliadhain, annsa deachmhadh mhí, air an deachmhadh lá don mhí, tháinic briathar an TIGHEARNA chugamsa, ag rádh,

2 A mhic an duine, Scriobh dhuit ainm an laóí, *eadhon* an laóí chéadnasa: do shuighidh rígh na Babilóine é féin a naghuidh Ierusalem san ló chéanasa.

3 Agus labhair cosamhlacht ris an ttigh chogthach, agus abair riu, Is marso a deir an Tighearna DIA; Cuir síos pota, cuir síos é, agus fós dóirt uisge ann:

4 Cruinnigh a piosadhasin ann, *eadhon* gach áonchuid maith, an tsliasad, agus an slinnéun; líom é lé togha na ccnámh.

5 Glac togha an tréada, agus loisg fós na cnámha faoi, agus tabhair air fiuchadh go maith, agus fiuchadh sé a chnámha sin ann.

6 Uimesin is marso a deir an Tighearna DIA; A mbaire don chathruigh fhuiltigh, don phota aga *bhfuil* an scim ann, agus nach deachaidh á scim as amach! tabhair amach é piosa air phiosa; ná tuiteadh crannchair ar bhith air.

7 Oir atá a fuil iona lár; do shuighidh sí é ar mhullach cairge; níor dhóirt si air an ttraladh é, dhá fholach lé luáithreadh;

8 Chor go ttiubhradh sé fa déara fearg do theacht a níos do dhéanamh dioghaltais; do shuighidh misi a fuil air mhullach cairge, chor nach bhféadfuidhe a fholach.

9 Uimesin is marso a deir an Tighearna DIA; A mbaire don chathruigh fhuiltigh! do dhéana misi an teine mór.

10 Crúach connadh uirre, las an teine, díothaigh a nfeóil, agus spuiruidh go maith í, agus loisgthear na cnámha.

11 Annsin cuir folamh é air a sínearóidibh, nó go raibh a phrás te, agus go

ndoighfeadh, agus go leaghtar a shalchar ann, lé loisgthear a scim.

12 Do thuisirigh sí é féin lé bréuguibh, agus ní dheachuidh a scim mhór aisde amach: *biáidh* a scim annsa teine.

13 *Atá* úallachus ann do shalchar: do bhrígh gur ghlan misi thú, agus nach raibh tú glan, ní glanfuighear ód shalchar thú ní sa mhó, nó go ttuga misi air mo dhioghaltas socrughadh ort.

14 Misi an TIGHEARNA do labhair é: tiucfa sé a ccrích, do dhéana mé é; ní racha mé ar ccúl, ní mo choigeolus mé, ní mó bhias aithreachus orum; do réir do shlightheach, agus do réir do ghníomh béaruid siad breath ort, a deir an Tighearna DIA.

15 ¶ Mar an ccéadna tháinic briathar an TIGHEARNA chugamsa, gha rádh,

16 A mhic an duine, féuch, beirim uáit mian do shúl le buille: gidheadh ní dhéana tú doilghios ní chaóidhfe tú, ní mó riothfuid do dhéara síos.

17 Léig dhíot éighiomh, ná déan cumha ar son na marbh, ceangail trealamh do chinn ort, agus cuir do bhróga air do chosaibh, agus ná foluigh do phuisinige, agus ná hith arán na ndaoine.

18 Marsin do labhair mé ris na daoineibh air maidin: agus déug mo bhean tráthnóna; agus do rinne mé air maidin mar do haithnigheadh dhíom.

19 ¶ Agus a dubhairt an pobal riom, Nach inneosa tú dhúinne cred atá dhúinn is na neithibhse, do ní tú marso?

20 Annsin do fhreagair misi iad, Tháinic briathar an TIGHEARNA chugamsa, ag rádh,

21 Labhair re tigh Israel, Is marso a deir an Tighearna DIA; Féuch, truáilleocha misi mo shancóir, oirdhearcus bhur neirtesi, fonn bhur súl, agus an ní is trúaigh lé bhur ccroidhe; agus bhur mic agus bhur ningheana noch do fhágabhair tuitfid leis an cloidheamh.

22 Agus do dheantaóí mar do rinne misi: ní fhoileochuidhe *bhur* bpuisinidhe, ní mó iostaóí arán ná ndaoine.

23 Agus *biáidh* bhur ttrealamh air bhur cceannaibh, agus bhur mbróga air bhur ccosaibh: ní dheantaóí gul nó gearán; acht beithí cnaóidhthe ar son bhur néigceart, agus caóidhfidhe gach aon agaibh ar aghaidh a chéile.

24 Marso atá Ezechiel na chomhartha dhíbh: do réir na nuile neithe dá ndéarna sé is marsin do dheantaóise: agus an tan thiucfas go, aitheontaóí gur misi an Tighearna DIA.

25 ¶ Mar an ccéadna, a mhic an duine, nach eadh bhias annsa ló a mbéara misi a neart úatha, gairdeachus a nglóire, mian a

súl, agus an ní air ar shuigheadar a ninntin, a mic agus a ningheana,

26 Iondu go ttiucfadh an té rachus as san ló sin chugadsa, da thabhairt *ort* a chluinsion led chlúasaibh?

27 Annsa ló sin foisceoltar do bhéul don tí rachus as, laibheora tú, agus ní bhíaidh tú balbh ní sa mhó: agus bíaidh tú ad chomhartha dhóibh; agus aitheonuid gur inisi an TIGHEARNA.

CAIB. XXV.

Tairrghir air inneachadh theacht ar iomdha cineadh, chionn preabadh an-aghaidh na Nisracliteach éitrevireach.

THAINIC briathar an TIGHEARNA chugamsa, ag rádh,

2 A mhic an duine, suighidh haghaidh air na Hammonitibh, agus tairrghir na naghaidh;

3 Agus abair ris na Hammoniteachaibh, Eistigh briathar an Tighearna DIA; Is marso a deir an Tighearna DIA; Do bhrigh go ndubhairt tú, Aha, a naghaidh mo shanctora, an tan do thruáilleadh í; agus a naghaidh thíre Israel, a nuair do bhí sí aonránach; agus a naghaidh thighe Iúdah, an tan do chúadar a ndoirsine;

4 Féuch, air a nadhbharsin seachoduigh mé thú do chlannaibh a noirthir mar sheilbh, agus suigheochuid a bpálús ionnad, agus do dhéanuid a náitreabha ionnad: fosuid siad do thoradh, agus iobhuid siad do bhainne.

5 Agus do dhéana mé stábla cámhall do Rabbah, agus do na Hammonitibh áite luidhe do thréaduibh: agus aitheontaóí gur misi an TIGHEARNA.

6 Óir is marso a deir an Tighearna DIA; Do bhrigh gur bhúail tú do lámha, agus gur phreab tú led chosaibh, agus gur gháirdigh tú a ceroidhe maille re haingidheacht a naghaidh thíre Israel;

7 Féuch, uimesin sínfidh misi mo lámh amach ort, agus seachoduigh mé mar éadail do na geintibh thú; agus géarrfa mé amach as an bpobal thú, agus do bhéara mé ort dioghbbadh amach as na tiorthaibh; agus scriosfuidh mé thú; agus aitheona tú gur misi an TIGHEARNA.

8 ¶ Is marso a deir an Tighearna DIA; Do bhrigh go nabair Moab agus Seir, Féuch, *atá* tigh Iúdah cosmhul ris na geintibh uile;

9 Uimesin, féuch, foisceola mé táobh Mhóab ó na caithreachaibh, ó na chaithreachaibh *atá* ar a imeal, glóir thíre, Bhet-Iesimot, Bhaal-meon, agus Chiriataim,

10 Déaruibh a noirthir a naghaidh chloinne Ammon, agus do bhéara mé a seilbh iad, chor nach cuimbeochthar na Hammonitigh a measc na cineadhach.

11 Agus do bhéara mé breath air Mhóab; agus aitheonuid gur misi an TIGHEARNA.

12 ¶ Is marso a deir an Tighearna DIA; Do bhrigh go ndéarnuidh Edom a nadhuigh thighe Iúdah do ghlacadh dioghaltais, agus gur chiontuigh go mór, agus gur dhioghail é féin orra;

13 Ar a nadhbharsin is marso a deir an Tighearna DIA: Sínfidh misi fós mo lámh amach ar Edom, agus géarrfa mé aiste amach idir dhuine agus bheathach; agus do dhéana mé áonránach í ó Théman; agus tuitid leis an eoloidheamh go Dédan.

14 Agus cuirfidh mé mo dhioghaltas ar Edom lé lámh mo phobáil Israel: agus do dhéanuid siad ann Edom do réir mfeirgesi agus do réir mo chorruih; agus bíaidh fios mo dhioghaltais aca, a deir an Tighearna DIA.

15 ¶ Is marso a deir an Tighearna DIA; Do bhrigh go ndéarnadar na Philistinigh dioghaltas, agus gur dhioghbladar maille ré croidhe aingidhe, dá scrios maille ré fúath síothbhúain;

16 Uimesin is marso a deir an Tighearna DIA; Féuch, sínfidh mé mo lámh amach air na Philistinibh, agus géarrfa mé as na Cheretimigh, agus scriosfa mé fuighioll chuáin na fairge.

17 Agus do dhéana mé dioghaltas mór orra maille ré iomaithbhearuibh garg; agus aitheonuid gur misi an TIGHEARNA an tan leagfas mé mo dhioghail orra.

CAIB. XXVI.

Tairrghir ar dhimhillte Thíorus, arson a glór agus a ráithe anaghaidh Ierusalem.

AGUS tárla annsa naombadh bliadhain déag, an chéad lá don mhí, go ttainic briathar an TIGHEARNA chugamsa, ag rádh,

2 A mhic an duine, do bhrigh go ndubhairt Tirus a naghaidh Ierusalem. Aha, *atá* geata na ndaoine briste: dáll sí chugamsa: lionfuighear misi *anois*, ó fágbbadh áonránach ise:

3 Uimesin is marso a deir an Tighearna DIA; Féuch, *atáimsi* ad aghaidhsí, a Thirus, agus do bhéara mé air mhórán cineadhach teacht súas ad aghaidhsí, mar do bheir a nfairge air a tonnaibh teacht súas.

4 Agus scriosfuid siad balladha Thirus agus brisid síos a tuir: taireonga mé fós a luáithreadh uaithe, agus do dhéana mé cosmhul ré mullach cairge í.

5 Bíaidh sí na leathnughadh líon a meadhon na fairge: óir a dubhairt misi é, a deir an Tighearna DIA: agus bíaidh sí na héadail ag na cineadhachaibh.

6 Agus muirfighear a hingheana *atá*

annsa machaire leis an ecloidheamh; agus aitheonuid gur misi an TIGHEARNA.

7 ¶ Oir is marso a deir an Tighearna DIA; Féuch, do bhéara mé air Thirus Nebuchad-ressar rígh na Babilóine, rígh na ríogh, ón tuaisceart, maille re heachaibh, agus re carbadaibh, agus re marcshluagh, agus le coimhthionól, agus le mórán daoine.

8 Muirfidh sé hinghiona leis an ecloidheamh san mháigh: agus do dhéana se pórt ad aghaidh, agus teilfidh sé móta ad adhaigh, agus tóigte sé súas an buicléir ad adhaigh.

9 Suigheochuidh sé bratacha cogaidh a naghaidh do bhalladh, agus le na thúagh-aibh brisfidh sé síos do thuir.

10 Do bhrígh iomad a each foileochuidh a luáithreadh thusa: criothnochuid do bhalladha lé tórmán an mharcshluáigh agus na rothadh, agus na cearbad, an tan thiucfás sé a steach ann do gheatuighibh, mar thiaghuid daoine a ceathruigh air a ndéantar briseadh.

11 Lé hinghíbh a each sailteoruidh sé síos do shraide uile: muirfidh sé do dhaóine leis an ecloidhiomh, agus rachuid do gharisuin láidre síos go talamh.

12 Agus do dhéanuid éadail dot shaidhbhrios, agus do dhéanuid creach dot cheannuigheacht: agus brisfid siad síos do bhalladha, agus sgriosfuid siad do thighthe breághdha: agus leagfuid siad do chlocha agus badhmad agus do luáith-readh a lár a nuisce.

13 Agus do bhéara misi ar fhuáim halhrán cosg; agus ní cluinfighear fuáim do chláirseach ní sa mhó.

14 Agus do dhéana mé thú cosmhail re mullach cairge: bíaidh tú ad áit líon do leathnughadh air; ní cuirfighear súas ní sa mhó thú: oir is misi an TIGHEARNA do labhair é, a deir an Tighearna DIA.

15 ¶ Is marso a deir an Tighearna DIA ré Tírus; Nach criothnochuid na hoileáin lé tórmán do thuitme, an tan éigfid na créachtuidh, a nuáir do dhéantar an tár ann do lár?

16 Annsin tiuicfuid uile phrionnsadha na fairge a nús as a ccathaoiribh; agus cuirfid a róbada díobh, agus cuirfid díobh a cculadha bróidnealta: éideochúid siad iad féin lé creathaibh; suidhid air an ttalamh, agus béid air crioth lé gach áon mhóment, agus bíaidh uathbhás orra dot thobhsa.

17 Agus tóigfid súas golgháir ar do shousa, agus a déaruid riot, Ciondus ata tú sgiosta, do bhí áitreabhtha lé lucht na fairge, an chathair iomráidhteach, do bhí láidir san bhfairge, í féin agus a háitreabh-thuigh, noch do chuir a neagla air a nuile dhuine dar thathuigh í!

18 Annois criothnochuid na hoileáin a ló do leagthasa; ascadh, na hoileáin atá air an bhfairge béid buaidheartha fad imtheachtsa.

19 Oir is marso a deir an Tighearna DIA; An tan do dhéana misi cathair úaigneach dhíotsa, cosmhail ris na caithreachaibh ann nach blfuil áitreabbadh; an tan do bhéara mé an taigéun síu sort, agus fhoileochuid uisgeadha móra thú;

20 An tan do bhéara mé síos thú maille ris an ndroing théid san log, lé daoinibh na seanaímsire, agus shuidheochas mé thú a náitibh íochtaracha na talmhan, a náitibh uaigneacha ó a nallod, maille ris an ndroing théid síos san pholl, iondus nach bíaidh tú áitreabhtha; agus shuidheochas mé glóir a ttir na mbeo;

21 Do dhéana mé uathbhás díot, agus ní bhíaidh tú ann ní sa mhó: biodh go mairrfighear thú, gidheadh ní bhfuightheair a ris choidhche thú, a deir an Tighearna DIA.

CAIB. XXVII.

Saidhbhrios agus lucht fritheoilte Thíruis.

26 Ré na mion-bhriseadh ar so a mimheas ar Israel.

THAINIC bríathar an TIGHEARNA chugam a rís, ag rádh,

2 Annois, thusa a mhic an duine, tóig súas golgháir ar son Tírus;

3 Agus abair ré Tírus; Thusa atá suighidhthe á ndul a steach na fairge, noch atá ad cheannuighe an phobuil do mhórán oiléun, Is marso a deir an Tighearna DIA; A Thirus, a dubhairt tusa, Atáim ro sgíamhach.

4 Atáid himil a lár na fairge, do iomlánadar do shaóir do sgíamh.

5 Do rinneadar huile chlára do chranauibh giumhuis Senir: thugadar cedair ó Lebanon do dhéanamh crann seoil duit.

6 Do rinneadar do rámhadh do dhairibh Basán; do rinne cuideachta na Nasuríeach do tháobháin do imhóig, as oileanuibh Chittim.

7 Do budh linéadhach mín maille ré hobair bhróidnéireachda ó Néigipt do leathnuigh tú amach do bheith na sheol agad; an ní dfoiligh tú ba gorm agus dearg é ó oileanuibh Elisah.

8 Dob iad áitreabhthuigh Sidon agus Arbhád do mháirneuiugh: dob iad do dhaóine críonna, do bhí ionnad a Thirus, do loingseoiridhe.

9 Dob iad sinnsir Ghebal agus a daoine glioca do bhí ionnad lucht do neartuighthe: do bhádar loingios na fairge uile maille re na máirneulachaibh ionnad do dhéanamh do cheannuigheachda.

10 Dob iad muinntir na Persia agus

Lud agus Phut ann do shlúagh, do lucht cogaidh: do chrochaidís an sgiath agus an chinnbheart ionnad; do chuiridís do bhreádbacht ós áird.

11 Do *bhí* fir Arbhaid maille red shlúaghsa air do bhalladhuibh timchioll fa ccaúirt, agus do bhadar na Gammadimibh ann do thuir: agus do chrochaidís a sciath air do bhalladhuibh timchioll fa ccaúirt; do rinneadar do sciath iomlán.

12 Do bí Tarsis do cheannuighe do bhrígh iomadamlachd a nuile *shórt* saidhbhríos; maille re haigíod, iarann, stán, agus luáidhe, do iomlataidís ann háonuighibh.

13 Dob iad do cheannuighthe Iábhán, Tubal, agus Mesech: do reacaidís pearsanna daóine agus soighthighe práis air do mharguighibh.

14 Do mhalartaidís muinntir Thogarmah ann háonuighibh lé heachaibh agus lé marshlúagh agus lé múillighibh.

15 Do *bhádur* fir Dédan na cceannuighibh agad; do *bhí* morán oilean na cceannuightheadh iad láimh: do bheidís chugad *mar* bhrona adharca ibhori agus ebeni.

16 Do bí Síria do cheannuighe do bhrígh iomuid earradh dot dhéanamhsa: do ghnáthuighedís ann do mharguidhibh lé heméralduibh, purpair, agus obair bhróidnéireachda, agus linéadach breadha, agus croibheal, agus Agat.

17 Dob iad do cheannuighthe, Iúdah, agus tír Israel: do reacaidís air do mhargadh cruithneacht Mhinit, agus Pannag, agus mil, agus ola, agus íce.

18 Do bhí Damascus na ceannuighe agad a niomad na nearradh do nítheá, do bhrígh iomadamlacht do nuile shaidhbhríos; a bhfion Helbon, agus a noluinn bháin.

19 Do bhí Dan fós agus Iabhán ag teacht agus ag imtheacht gnothuigheacht ann háonuighibh: do *bhí* tarrán loinnreach, cassia, agus calamus, ann do mhargadh.

20 Do *bhí* Dedan na cheannuighe agad fá éduighibh mórluáighe chum carbad.

21 Do mhalartuigheadar Arábia, agus uile phrionnsuidhe Cedar leachd a nuanuibh, agus a reithighibh: agus a ngabhruibh: ionnta so do *bhádur* do cheannuighthe.

22 Do *bhádur* ceannuighthe Sébah agus Ramah, na cceannuighibh agad: do mhargaladar ann háonuighibh maille ré togha na nuile spíoradh, agus maille ris a nuile chloich mhórluáich, agus ré hór.

23 Dob iad do cheannuighthesi Haran, agus Canneh, agus Eden, ceannuighe Sébah, Asur, agus Chilmad.

24 Dob iadso do cheannuighthe ann gach uile shórt, a néadach gorin, agus a nobair bhróidnéireachda, agus a ccofradh-uibh cúladh costúsach, ar na cceangal lé

corduibh, agus déanta do chedar a measc do cheannuigheachda.

25 Do chanadar longa Tharsis dot tháobhsa ann do mhargadh: agus do fóirlionadh thú, agus do rinneadh ró ghlórmhar thú a meadhon na bhfairgeadh.

26 ¶ Thugadar do rámhúighe thú annsa huisgeadhuibh móra: do bhrisiodar gáotha a noirthir thú a lár na fairge.

27 Tuitfidh do shaidhbhríos, agus háonuighe, do cheannuigheacht, do mháirneuluigh, agus do loingseóiridhe, agus lucht do nertuighthe, agus lucht cleachta do cheannuigheachta, agus huile lucht cogaidh, *atá* ionnad, agus ann do chomhlúadar uile noch *atá* ann do lár, a meadhón na fairge a ló do scriesta.

28 Críothnochuid do bhailte amuigh lé fuáim chomharc do mháirnealach.

29 Agus tiocfuidh a nuile dhuine ghlacus na rámhadh, ná máirneuluigh, agus uile loingseóirighe na fairge, a nuas as a longuibh, seastuid siad air an titalamb;

30 Agus cluinfighear a ngúth ad aghaidhsí, agus comhairfid go géur, agus teilgid súas luáithreadh air a cceanuigh, unfartuid iad féin annsa luáithreadh:

31 Agus do dhéanuid siad iad féin uile máol ar do shonsa, agus crioslochuid iad féin a saicéadach, agus guilfid ar do shon maille re doilghíos croidhe agus lé núallghubha searbha.

32 Agus iona núallghubha toigfid golgláir súas ar do shonsa, agus cabóidfid ós do chionn, *gha rádh*, Cía bhí cosmhúil re Tírus, ar na sgríos marso a lár na fairge?

33 An tan do chúadar hearradha amach as na fairgidhibh, do líon tú mórán pobal; do shaidhbhríosuidh tú ríghthe na talman le hiomad do shaidhbhríos agus do cheannuigheachda.

34 Annsa nam a mbía tú briste leis na fairgidhibh a ndoimhne na nuisgeadh tuitfidh do cheannuigheacht agus do chuideachta uile ann do lár.

35 Bíaidh uile áitreabhthacha na noiléun anbhuaíneach iomadsa, agus bíaidh a ríghthe ro eaglach, béid siad buaidheartha iona ngúisibh.

36 Bíaid na ceannuighthe a measc an phobail ag fonomhad fúid; bíaidh tú ad uathbhás, agus ní *bhíaidh* tú ann choidhche ní sa mhó.

CAIB. XXVIII.

An smacht thiúfais ar phrionnsa Thiruis arson a anúabhar, 20 agus breitheamhnus Shidon.

THAINIC briathar an TIGHEARNA chugam a ris, ag rádh,

2 A mhic an duine, abair re prionnsa Thirus, Is marso a deir an Tighearna DIA;

Do bhrigh gur tógbadh súas do chroidhe, agus go ndubhairt tú, *Is* Día misi, suighim a nionad Dé, a lár na bhfairgeadh; gidheadh is duine thú, agus ní Día, giodh go suighionn tú do chroidhe amhuil croidhe Dé.

3 Féuch, *is* glioca thú ná Daniel; ní bhfuil secretéir theaduid do cheilt ort.

4 Led ghliocus agus led thuiscin fuair tú do shaidhbhrios, agus fuair tú ór agus airgid ann hionnmhusaibh:

5 Led eagna mhóir agus led cheannuigheacht do mhéaduigh tú do shaidhbhrios, agus atá do chroidhe ar na thógbháil súas do bhrigh do shaidhbhrios a:

6 Uimesin *is* marso a deir an Tighearna DIA; Do bhrigh gur shuighidh tú do chroidhe mar chroidhe Dé;

7 Féuch, ar a nadhbharsin do bhéara misi coimhthighidh ort, an drong *is* úathbhásuidhe do na cineadhachaibh: agus tairreonguid an cloidheamh a naghaidh sgéimhe do ghliocuis, agus saileochuid siad do dhealradh.

8 Do bhéaruid siad síos chum na huáighe thú, agus éugfa tú bás na druinge atá marbh a lár na bhfairgeadh.

9 A naibéora tú fós a lathair an té mharbhus thú, *Is* mé Día; acht *biáidh* tú ad dhuine, agus ní Día ar bith thú, a láimh an té mharbhus thú.

10 Eugfa tú bás na neimhthimchillghearrtha lé láimh an choimhthighidh: óir do labhair misi é, a déir an Tighearna DIA.

11 ¶ Tuilleamh fós tháinic briathar an TIGHEARNA chugamsa, ag rádh,

12 A mhic an duine, tóig súas golgháir air rígh Tirus, agus abair ris, *Is* marso a deir an Tighearna DIA; Séaluigh tú súas an tionlán, lán do ghliocus, agus iomlán a sgéimh.

13 Do bhí tú ann Eden gáirdín Dé, *budh* é thfolach gach uile chloch mhórluaigh, an sardius, an topas, agus an diamond, an bheril, an tónics, agus an iasper, an sapphir, a nemerald, agus an carbuccail, agus an tór: do gléasadh ccardacht do thiompán agus do phóib ionnad annsa lá ar cruthuigheadh thú.

14 *Is* tú an cherub unghtha fholchas; agus do shuighidh misi *marsin* thú: do bhí tú air shliabh náomhtha Dé, do shiubhail tú a meadhon na leac tteineadh.

15 Do *bhí* tú iomlán ann do shlighthibh, ón ló far crúthuigheadh thú, nó gur frith éigceart ionnad.

16 Maille lehiomad do cheannuigheachta do lionadar do lár lé foiréigion, agus do pheacuidh tú: uimesin teilgfidh misi thú amhuil neimhdhiadha amach as slíabh Dé:

agus scriosfa mé thú; a cherub fholuigh, ó lár na leac tteineadh.

17 Do tógbadh súas do chroidhe do bhrigh do sgéimhe, do thruailligh tú heagna do bhrigh do dhéalruighthe: teilgfidh misi chum taluinan thú, a bhfiadhnúise riogh, chor go bhféuchfuid ort.

18 Do shaluigh tú do shanctóir lé hiomadamlacht héigceart, lé éigceart do cheannuigheachta; uimesin do bhéara misi teine amach as do lár, loisgfidh sí thú, agus do bhéara mé ad lúaithreadh thú chum na taluinan a radharc a nuile dhuine do chí thú.

19 Biáidh úathbhás aig a nuile dhuine dá naithnighionn thú a measc na ndaoine ionnad: biáidh tú ad úamhan, ní mó bhías tú ann go brath ní sa mhó.

20 ¶ A ris tháinic briathar an TIGHEARNA chugam, ag rádh,

21 A mhic an duine, cuir haghuidh a naghaidh Sidon, agus tairghir na haghaidh,

22 Agus abair, *Is* marso an deir an Tighearna DIA; Féuch, a táimse ad aghaidhsí, a Shídon; agus biáidh mé ar mo ghlóruighadh ann do lár: agus aitheonuid gur mé an TIGHEARNA, an tan bhéarus mé breatha innte, agus bhías mé ar mo náomhughadh innte.

23 Óir cuirfe mé pláigh innte, agus fuil iona sráidibh; agus béarthar breitheamhnus air an ccreachtach iona lár leis an ccloidheamh uirre air gach aontaóibh; agus aitheonuid gur misi an TIGHEARNA.

24 ¶ Agus ní bhiaidh dreas deilgne ann ní sa mhó do thigh Israel, nó dosán ar bith gortuightheach do na huile *dhaóinibh* ná ttimchioll, tharcuisnighios iad; agus biáidh a fhios aca gur misi an Tighearna DIA.

25 *Is* marso a deir an Tighearna DIA; An tan chruinneochus mé tigh Israel as na daóinibh a measc a bhfuilid sreathnuighthe, agus bhías mé ar mo náomhadh ionta a radharc na ngeinteadh, annsin áitreobhuid siad iona ndúthaigh thug mé dom sheirbhíseach Iácob.

26 Agus do dhéanuid siad comhnuidhe dhaingion innte, agus do dhéanuid tighthe, agus plaindeochuid garradha fineamhna; aseadh fós, áiteochuid maille ré dánacht, an tan bhéarus misi breitheamhnus orrasan tharcuisnighios iad fa ccaúirt na ttimchioll; agus aitheonuid gur misi an TIGHEARNA a Ndia.

CAIB. XXIX.

Biaidh an Egipte fós folamh; fa chúis beith mealltach do thigh Israel.

A NNSA deachmhadh bliadhain, annsa deachmhadh mí, an dara lá, déug

don mhí, tháinig bríathar an TIGHEARNA chugainsa, ag rádh,

2 A mhic an duine, suighidh haghaidh a nadhuigh Phárao rígh na Héigpte, agus tairrghir na aghaidhsion, agus a naghaidh na Héigpte uile:

3 Labhair, agus abair, Is marso a deir an Tighearna DIA; Féuch, atáimsi ad aghaidh, a Pharaó a rígh na Héigpte, an dragún mór luighios a lár a aibhneadh, noch a dubhairt, *Is liom féin mo shruth, agus do rinne mé dhamh féin é.*

4 Acht cuirfe misi dubháin ann do ghialluibh, agus do bhéara mé air íasc haibhneadh seasamh air do lannuibh, agus do bhéara mé a níos thú as lár haibhneadh, agus greamochuid uile íasc haibhneadh dot lannuibh.

5 Agus fuigfe mé thú ann sa bhfásach, thú féin agus uile íasc haibhneadh: tuitfidh tú air na machairighibh loma; ní thiubharthar a ccionn a chéile, agus ní chruinneochthar thú: thug mé thú mar bliadh do bheathachaibh an mhachaire agus déunlaith neimhe.

6 Agus aitheonuid uile áitreabhthuigh na Héigpte gur misi an TIGHEARNA, do bhrígh go rabhadar na maide giolcuidhe do thigh Israel.

7 A nuair rugadar greim ortsa ar láimh, do bhris tú, agus do réub tú a ngála uile: agus an tan do luigheadar ort, do bhris tú, agus thug tú ar a leasrachuibh uile seasamh.

8 ¶ Uimesin is marso a deir an Tighearna DIA; Féuch, do bhéara misi cloidbiomh ort, agus gearra mé amach idir dhuine agus bheathach asad.

9 Agus bíadh críoch na Héigpte áonránach agus bán; agus aitheonuid gur misi an TIGHEARNA: do bhrígh go ndubhairt sé, *Is liomsa a nabhuinn, agus is mé do rinne é.*

10 Féuch, uimesin atáimsi ad aghaidhsi, agus a naghaidh do shrotha, agus do dhéana mé talamh na Héigpte thríd amach na fhásach agus úaigneach ó thor Siene go himiol na Hetiópia.

11 Ní géabha cos duine ar bith thríd, ní mó rachus cos bheathuidh thríd, ní mó bhias áitreabhtha go ceann cheathrachad bliadhan.

12 Agus do dhéana mé talamh na Héigpte uaigneach a lár na ttiorthann atá fásfhólamh, agus a ccaithreacha a measc na ccaithreach atá na bhfásach beid áonránach ceathrachad bliadhan: agus craobhsaólfidh mé na Héigptigh a measc na ccineadhach, agus scabfa mé iad thríd na ttiorthaibh.

13 Thairis sin is marso a deir an Tighearna DIA; A ccionn cheathrachad

bliadhan 'cruinneocha mé na Héigptigh ón bpobal ann ar shreathnuidh mé iad:

14 Agus do bhéara mé liom a rís braighdionas na Héigpte, agus do bhéara mé orra filleadh go fearann Patros, go dúthaigh a náitreibhe; agus bíaid ann sin na ríoghacht uirisil.

15 A sí bhus uirisle dó na ríoghachtaibh; ní mó áirdeochus sí í féin ní sa mhó ós cionn na ccineadhach: óir laighdeocha misi iad, iondus nach riaghlochuid ní sa mhó ós cionn na gcineadhach.

16 Agus ní bhíaid ní sa mhó na dóthchus ag tigh Israel, noch do bheir a néigceart chum cúimhne, an taw fhéuchfuid iona ndiaigh: acht aitheonuid gur misi an Tighearna DIA.

17 ¶ Agus tárla annsa seachtmhadh bliadhain fhithchíod, annsa chéidmhi, an chéad lá don mhí, go ttáinig bríathar an TIGHEARNA chugainsa, ag rádh,

18 A mhic an duine, thug Nebuchadressar rígh na Babilóine air a shlúagh seirbhís mhór do dhéanamh a naghaidh Tirus: do rinneadh a nuile cheann máol, agus do lomadh gach uile ghála: gidheadh ní bhfuair sé tíarustal ar bith, nó a shlúagh, ar son Thirus, ar son na seirbhíse do rinne sé na haghaidh:

19 Uimesin is marso a deir an Tighearna DIA; Féuch, do bhéara misi críoch na Héigpte do Nebuchadressar rígh na Babilóine; agus géabhuidh sé a hiómaid, agus géabhuidh sé a héadail, agus glacfa sé a creach; agus bíaidh sin na thúarasdtal agá shlúagh.

20 Thug mé dhó críoch na Héigpte ar son a sháothair ler oibrigh sé na haghaidh, do bhrígh gur oibrigheadar ar mo shónsa, a deir an Tighearna DIA.

21 ¶ Annsa ló sin do bhéara mé air adhairc thighe Israel scinneadh amach, agus do bheara mé dhuitsi oscla an bhéil ann a lár; agus aitheonuid gur misi an TIGHEARNA.

CAIB. XXX.

Neartuighthear lámh Bhabilon do bhriseadh neart na Héigpte, agus a lucht cuidighe.

THAINIC bríathar an TIGHEARNA chugam a ris, ag rádh,

2 A mhic an duine tairrghir agus abair, Is marso a deir an Tighearna DIA; Nualluighsi, A mhaigh don lá!

3 Oir is fogus an lá, eadhon atá lá an TIGHEARNA a ccomhfhogus, lá néullach; budh í sin uair na ngeinteadh.

4 Agus tiucluidh an cloidheamh air a Néigpt, agus bíaidh pian mhór san Netiopia, an tan thuitfid na mairbh san Néigpt, agus

bhéaruid léo a hiomadamlacht, agus bhrisighear síos a bunáite.

5 Agus tuitfidh a Nétíopia, agus Líbia, agus Lídia, agus an pobal cumaisce uile, agus Chub, agus daoine thíre an chunn-
artha, léosan leis an ccoloidhiomh.

6 Is marso a deir an TIGHEARNA; Tuitfidh fós an drong chongmhús súas an Négípt; tiuifuidh úabhar a cumhacht a nús; tuitfid siad innte leis an ccoloidheamh ó thor Siene, a deir an Tighearna DIA.

7 Agus béid siad áonaránach a lár na tíorthann *atá* uáigneach, agus bíaidh a caithreacha a meadhon na ccaithreach atá na bhfasach.

8 Agus aitheonuid gur mísi an TIGHEARNA, an tan chuirfíos mé teine san Négípt, agus a *nuáir* scriosfuighear a huile lucht cuidighthe.

9 Annsa ló sin rachaid teachta náimsi amach a longaibh do chur eagla air na Hetíópibh, neimhchurumach, agus tiuifá pian mhór orra, amhail a ló na Héigpte: óir, féuch, atá sé ag teacht.

10 Is marso a deir an Tighearna DIA; Do bhéara mé air iomadamlacht na Héigpte cosg le lámh Nebuchadressar rígh na Babilóine.

11 E féin agus a dhaóine maille ris, béarthar an drong is úathbhásuighe do na cineadhachaibh, do seriois na tíre: agus taireonguid a ccoloidhmhthe a naghaidh na Héigpte, agus lionfuidh an talamh do mharbhuibh.

12 Agus do dhéana mísi a naibhne tirm, agus reacfadh an fearann a lámh na cciontach: agus do dhéana mé an tír na fásach, agus gach á bhfuil ann, lé lámh na ccoimhthigheach: mísi an TIGHEARNA do labhair é.

13 Is marso a deir an Tighearna DIA; Scriosfa mé fós na hiodhail, agus do bhéara mé air a nionháighibh cosg amach as Noph; agus ní bháidh feasda prionnsa air thalamh na Héigpte: agus cuirfidh mé eagla a ccrích na Héigpte.

14 Agus do dhéana mé Patros uáigneach, agus cuirfe mé teine ann Soan, agus do bhéara mé breatha ann No.

15 Agus dóirtfidh mé mo dhioghaltas ar Sin, neart na Héigpte; agus géarrfa mé amach iomadamlacht No.

16 Agus cuirfe mé teine san Négípt: do ghéabha Sin pian mór, agus sgaóilfighear No ó chéile, agus bíaidh donus air Noph go láetheamhuil.

17 Tuitfid daoine óga Abhen agus Phibeset leis an ccoloidheamh; agus rachfuid na ccaithreacha so a mbraighdionas.

18 Dorchochthar fós an lá ann Tehaphnehes, an tan bhrisfíos mé annsin cungalach na Héigpte: agus stadfas poimp a neirt

innte: ar a sonsa, foileocha néull í, agus rachfuid a hingheana a mbraighdionas.

19 Marso do dhéana mé breitheamhnúis annsa Négípt: agus aitheonuid gur mé an TIGHEARNA.

20 ¶ Agus tarla san náonmhadh bliadhain déag, annsa chéid *mí*, annsa seachtmhadh lá don *mí*, go ttáinic focal an TIGHEARNA chugam, ag rádh.

21 A mbic an duine, Do bhris mé lámh Phárao rígh na Héigpte; agus, féuch, ní ceangoltar súas í dá leighios, do chur creasa uirre dá ceangal, noch do bhí laidir, agus do chongmháil an chloidhimh.

22 Uimesin is marso a deir an Tighearna DIA; Féuch, atáim a naghaidh Phárao rígh na Héigpte, agus brisfidh mé a ruightheach, noch do bhí laidir, agus do briseadh; agus do bhéara mé air an ccoloidheamh tuitim as a lámh.

23 Agus scaóilfidh mé na Héigptigh a measc na ccineadhach, agus craobhscaóilfidh mé iad ar feadh na tíorthann.

24 Agus neirtheocha mé lámha rígh na Babilóine, agus cuirfe mé mo chloidhiomh iona láimhsion: acht brisfidh mé ruightheach Phárao, agus do dhéanuidh sé osnadh da lathair lé hosnadhuibh marbhtuigh *duine* chneadhuigh.

25 Acht neirteocha mé ruightheach rígh na Babilóine, agus tuitfid lámha Phárao síos; agus aitheonuid gur mísi an TIGHEARNA, an tan chuirfíos mé mo chloidheamh a lámh rígh na Babilóine, agus sinfidh sé amach é ar chrích na Héigpte.

26 Agus díothsgaóilfidh mé na Héigptigh a measc na ccineadhach, agus scabfa mé iad a measc na tíorthann; agus aitheonuid gur mé an TIGHEARNA.

CAIB. XXXI.

Phárao coimhmeas re Assur ann ardan, tuitfid siad thríd sin le chéile.

A GUS tarla san náonmhadh bliadhain déag, annsa treas *mí*, an chéad lá don *mí*, go ttáinic focal an TIGHEARNA chugamsa, ag rádh,

2 A mbic an duine, labhair re Phárao rígh na Héigpte, agus re na iomadamlacht; Cía ré ar cosmhúil thusa ann do mhórdhacht?

3 Féuch, do *bhí* an Tassírianach na shedar ann Lebanon maille ré geagan sgiamhach, agus re scaile foluigheach, maille ré áirde mhóir, agus do bhí a bháir a measc na mbeangán tiugh.

4 Do rinneadar na huisgeadha mór é, doil an taigéan súas go hárd é tré na srothuibh ag riorth timchioil a phlandadh, agus do chuir a haibhne beaga anach chum na nuile chrann annsa mbachaire.

5 Uimesin do hárdugheadh a áirde ós

cionn uile chrann an mhagha, agus do líonadar a bheangáin, agus díasadar a ghéaga go fada do bhrígh iomaid na nuisgeadh, an tan do chuir sé amach iad.

6 Do neadadar uile éunlaith neimhe iona ghéaguibh, agus faoi na chraobhuibh rug uile bheathuigh an mhachaire an óga, agus faoi na scáile dáitreabhadar na huile chin-eadhacha móra.

7 Marso do bhí sé breágha iona mhór-dhacht, a bhfad a bheangán: óir do bhí a fhréamh láimh ré huisgeadhuibh móra.

8 Níor fhéadadar na cedair a ngáirdin Dé a cheilt: níor chosmhúil na crainn ghiumhuis lé na ghéaguibh, níor chosmhúil crainn na ccastáinigh le na bheangánuibh; níor chosmhúil crann ar bioth a ngáirdin Dé leis iona scéimh.

9 Do rinne misi breágha é lé biomad a ghéag: iondus gur thnúthuigheadar uile chrainn Eden, dá raibh a ngáirdin Dé ris.

10 Uimesin is marso a deir an Tighearna DIA; Do bhrígh gur thóig tú súas thú féin a náirde, agus gur chuir sé súas a mhullach a measc na ngéug tiugh, agus gur thóig a chroidhe súas ann a áirde;

11 Do sheachuid misi uimesin é a láimh a naóin chumhachtaigh na ngeinteadh; go deimhin do dhéana sé ris *mar do thuill sé*: do dhíbir mé amach é ar son a chionta.

12 Agus coimhthighidh, an drong is úathbhásuighe do na cineadhachaibh, do ghearradar amach é, agus dfágthadar é: annsna sléibhtibh agus annsna huile ghlean-taibh do thuitiodar a bheangáin, agus do briseadh a chráobha lé huile shrothaibh na tíre; agus dimthigheadar uile dhaóine na talmhan síos ó na scáile, agus dfágthadar é.

13 Aitréobhuid uile éunlaith neimhe air a scrios, agus bíaid uile bheathuighe an mhagha air a bheangánuibh.

14 Iondus nach áirdeochadh crann ar bioth do chrannuibh na nuisgeadh iad féin ar son a náirde, nach mó do theilgfeidis súas a mullach a measc na mbeangán tiugh, nach mó sheasfuidis a ccrainn súas iona náirde, gach a nibhionn uisge: óir do seachadadh uile chum báis iad, do rannaibh íochtair na talmhan, a lár chloinne na ndaóine, maille ris an ndroing theid síos anna log.

15 Is marso a deir an Tighearna DIA; Thug mé golgháir annsa ló a ndéachuidh sé síos annsa nuáigh: dfoluigh mé an taigeun dósan, agus do thoirnisc mé a thuile, agus do stopadh na huisgeadha móra: agus thug mé air Léabanon cumha do dhéanamh ar a shon, agus do an-bhfáinbheadar uile chrainn an mhagha thríd.

16 Thug mé air na cineadhachaibh erioth lé fáim a leagtha, an tan do theilg

mé síos é go hifrionn maille ris an lucht theid síos annsa pholl: agus comhfhurt-aachtfuighear uile chrainn Eden, togha agus rogha Lebanon, gach a nibhionn uisge a rannaibh íochtair na talmhan.

17 Do chúadar síos mar an ccéadna go hifrionn maille ris don ndroing atá marbh leis an ccloidheamh; agus a ruigh, agus do rinneadar comhnuidhe fana dhion a meadhón na ccineadhach.

18 ¶ Cía ré ar cosmhúil thusa marso a nglóir agus a mórdhacht a measc chrann Eden? gidheadh do bhéarthar síos thú maille re crannuibh Eden go háitibh íochtaracha na talmhan: luighfidh tú a meadhón na neimhthimchillghéarrtha a-bhfóchair an lucht marbthar leis an ccloidheamh. Isé so Phárao, agus a uile iomadamlacht, a deir an Tighearna DIA.

CAIB. XXXII.

Golgháir agus núallghubha arson leagadh nuathbhasach na Héigpte, ré ccloidheamh Bhabíloin.

AGUS tárla annsa dara bliadhain déag, annsa dara mhí déag, an chéad lá don mhí, go ttáinic briathar an TIGHEARNA chugam, ag rádh,

2 A mhic an duine, tóig súas núallghubha ar son Phárao rígh na Héigpte, agus abair ris, Is cosmhúil thú ré leomhan óg do na cineadhachaibh, agus atá tú mar mhíol mhór annsna fairgidhibh: agus tháinic tú amach led shrothaibh, agus do bhuáidhir tú na huisgeadha led chosaibh, agus do shaluigh tú a naibhne.

3 Is marso a deir an Tighearna DIA; Leathnoch a misi amach ar a nadhbharsin mo líon ós do chionn lé comhlúadar mhóráin daóine; agus do bhéaruid a níos ann mo líon thú.

4 Annsin lúigfidh mé air an ttalamh thú, teilgfidh mé amach annsa mhachaire oscnilte thú, agus do bhéara mé air uile éunuibh neimhe comhnuidhe do dhéanamh ort, agus líonfa mé beathuighe na talmhan uile dhíot.

5 Agus leagfa mé thféoil air na sléibhtibh, agus líonfa mé na gleanta led áirde.

6 Flúchfa mé fós led fhuil an talamh iona snáidhionn tú, nó go rabhuid na sléibhte; agus bíaid na aibhneacha líonta dhíot.

7 Agus an tan chuirfios mé thusa amach, foileocha mé flaitheamhnus, agus do dhéana mé a réulta dorchá; foileocha mé an ghrian lé néull, agus ní thiubhruidh an ghealach a solas uaithe.

8 Do dhéana mé uile sholus loinnreach neimhe dorchá ós do chionn, agus cuirfidh

mé dorchadus air an ttalamb, a deir an Tighearna DIA.

9 Broisteccha mé marsin croidhthe mhóirín daóine, an tan do bhéara mé haicmhilleadh a measc na ccineadhach, annsa tiorthaibh nar bhaithnid duit.

10 Aseadh, do dhéana mé mórán daóine iongantach dot tháobh, agus béid a ríghthe eaglach go hiomarcach ar do shonsa, an tan dhéalrochus mé mo chloidhiomh da lathair; agus criothnochuid uile a móiment, gach duine ar son a bheatha féin, a ló do leaghasa.

11 ¶ Oir is marso a deir an Tighearna DIA; Tiucfa cloidheamh rígh na Babilóine ort.

12 Lé cloidhmhthibh na ccumbachtach do bhéara mé air do shlúaghaibh tuitim, leis an ndroing is úathbhásuidhe, do na cineadhachaibh uile: agus millfid siad pòmp na Héipte, scriosfuighear a huile hiomadamlacht.

13 Scriosfa mé fós a uile bheathach ó tháobhuibh na nuisgeadh mór; ní mó chuirfios cos duine buáidhreach orra ní is mhó, nó ingne beathach buáidhreach orra.

14 Annsin do dhéana mé a nuisgeadha donhuin, agus do bhéara mé ar a naibhnibh ríoth amhuil ola, a deir an Tighearna DIA.

15 An tan de dhéana mé críoch na Héipte na fhásach, agus bhias an tír uaigneach an ní dá raibh sé líonta, an tan bhuaillfios misi gach a náitreabhann innte, aitheinuid gur misi an TIGHEARNA.

16 Así so an chumba lé ccaóinfid í: caóinfid ingheana na ccineadhach í: caóidhfíd siad ar a son, *cadhon* ar son na Héipte, agus airson a slúagh uile, a deir an Tighearna DIA.

17 ¶ Tárta mar an cceadna annsa dara bliadhain déug, an cúigeadh lá déag don mhí, go táinic focal an TIGHEARNA chugam, ag rádh,

18 A mhic an duine, Gearáin ar son iomaid slúáigh na Héipte, agus teilg síos íad, í féin, agus ingheana na ccrioch iomráidhteach, go háitibh imíochtair na talmhan leis an lucht théid síos annsa pholl.

19 Cía sháruighios thusa a scéimh? imthigh síos, agus luigh a bhfochair na neimhthimchillghéarrtha.

20 Tuitfid siad a lár na *druinge atá* marbh leis an ccloidheamh: do seachadadh don chloidheamh í: tairng í féin agus a hiomadamlacht uile.

21 Laibheoruidh an duine láidir a measc na ccumbachtach ris amach as lár ítrinn maille ris an ndruing chuidighios leis: do chúadar síos, luighid siad neimhthimchillghéarrtha, ar na marbhadh ris an ccloidheamh.

22 Atá Asur annsin agus a comhlúadar uile: *atáid* uaigne na thimchioll: *atáid* uile marbh, iar tuitim leis an ccloidheamh:

23 A bhfuilid a nuáighe ar na suighiughadh a ttáobhuibh an luig, agus a cuideachta fa ccaúirt timchioll a huáighe: íad uile ar na marbhadh, ar tuitim leis an ccloidheamh, noch thug fa deara úamhan do bheith a tír na mbéo.

24 Atá Elam annsin gon a huile iomadamlacht timchioll fa ccaúirt a huáighe, íad uile ar na marbhadh, ar tuitim leis an ccloidheamh, noch do chuáidh síos gan timchillghéarradh a náitibh imíochtaracha na talmhan, noch thug fa deara anbhúain do bheith a tír na mbéo; thairis sin diomchradar a náire maille ris an lucht théid síos annsa pholl.

25 Do chóirigheadar leaba dhi a meadhón na marbh gon a huile iomadamlacht: *atáid* a huáighe air gach táobh dhi: *atáid* uile gan timchillghéarradh, marbh ris an ccloidhiomh: bíodh gur chuireadar criothnughadh a tír na mbéo, gidheadh fúaradar náire maille ris an ndruing do chuáidh síos annsa pholl: do cuireadh é a lár na muinntire atá marbh.

26 Atá Mesech annsin, Tubal, agus a hiomadamlacht uile: *atáid* a huáighe iona timchioll fa ccaúirt: *atáid* siad uile gan timchillghéarradh, marbh leis an ccloidheamh, bíodh gur chuireadar a neagla a tír na mbéo.

27 Agus ní luighfid a bhfochair na ccumbachtach do thuit don lucht gan timchillghéarradh, noch do chuáidh síos go hifrionn maille re na narmuibh cogaidh: agus do chuireadar a ccloidhmhthe fáoi na cceannuibh, agus bíaid a ccionta air a ccanmhuibh, bíodh gur bíad úamhan an chumhachduigh a tír na mbéo.

28 Bíaidh tusa fós, briste a lár na druinge gan timchillghéarradh, agus luighfidh tú a bhfochair an *luchta atá* marbh leis an ccloidhiomh.

29 Atá Edom annsin, a rígh agus a prionnsadha uile, noch lé na neart atá na luidhe a bhfochair na *druinge* do marbhadh leis an ccloidheamh: luidhid a bhfochair an *luchta atá* gan timchillghéarradh, agus a bhfochair na druinge théid síos san log.

30 Atáid annsin uile phrionnsadha an tuáisceirt, agus na Sidónianuigh uile, noch do chuáidh síos leis na marbhuibh; maille re na neagla fa na ccumbachtaibh; agus luighid gan timchillghéarradh a bhfochair na *druinge* do marbhadh leis an ccloidheamh, agus fúaradar náire maille ris an lucht téid síos annsa log.

31 Do chífidh Phárao íad, agus comhfhurtfuighear é ós cionn a iomad-

amhlacht uile, *eadhon* Phárao agus a shlúagh uile ar na marbhadh leis an ccloidheamh, a deir an Tighearna DIA.

32 Oir thug misi meagla a ttír na mbéo, agus cuirfighear eision a lár na neimh-thimchillgheartha maille ris *an lucht* do marbhadh leis an ccloidheamh, *eadhon* Phárao agus a iomadamlacht uile, a deir an Tighearna DIA.

CAIB. XXXIII.

Comhartha an deaghfhir-shaire, agus an droch bhuachaill; 17 agus comhthrom Dé ina uile shlighe.

ARIS tháinic briathar an TIGHEARNA chugamsa, ag rádh,

2 A mhic an duine, labhair ré clann do dhaóine, agus abair riu, An tan do bheara misi an cloidheamh air thír, má ghlacuid lucht na tíre duine da ttír féin, agus a chur na fhear faire dhóibh.

3 Má shéidioun sé an stoc, an tan do chise sé an ccloidheamh ag teachd air an ttír, agus an pobal do chur ar a ccoimhead;

4 Annsin gidh bé chluinfios gúth an stuic, agus nach géabha rabhadh; má thig an cloidheamh, agus a bhreith leis, bíaidh a fhuil air a cheann féin.

5 Do chúaluidh sé gúth an stuic, agus níor ghabh rabhadh; bíaidh a fhuil air féin. Achd an té ghéubhas rabhadh saorfuidh sé a anum.

6 Acht má chí an fear faire an cloidheamh ag teacht, agus nach séidfídh sé an stoc, agus nach ttiubharthar rabhadh don phobal; má thig an cloidheamh, agus go mbéara *pearsa ar bith* leis as a measc, do rugadh ar siubhal é iona éiceart; acht iarrfa mé a fhuil as láimh a nfr faire.

7 Marsin thusa, a mhic an duine, do chuir mé thú mar fhear faire chum tighe Israel; uimesin éistfidh tú an bhriathar ó mo bhéulsa, agus tabhair fuagra dhóibh uáimsi.

8 An tan déaras mé ris an cciontach, A dhroch dhuine, do gheabha tú bás go deimhin; muna labhra tusa do thoirmiosg an chiontuigh ó na shlighe, do gheabha an ciontach sin bás iona éiceart; acht iarrfa misi a fhuil as do láimhsi.

9 Thairis sin, ma thoirmisgionn tusa an ciontach ó na shlighe dá fhilleadh uaithe; muna bhílidh sé ó na shlighe, do gheabha sé bás iona choir féin; acht do sháor tusa hanam.

10 ¶ Uimesin, thusa a mhic an duine, labhair ré tigh Israel; Is marso labharthaoi, ag rádh, Má bhíid ar sáruighthe agus ar bpeacuíge oruinne, agus go néugfam ionta, ciondus do bheithmis beó marsin?

11 Abair riu, *Mar mhairim*, a deir an Tighearna DIA, ní bhfuil sólas ar bith agamsa a mbás an chiontuigh; acht go bhílleadh an ciontach ó na shlighe agus go mairidh sé: fillidhse, fillidhse ó bhur ndroichshlightheibh; óir cred as a néugfadh sibh, a thigh Israel?

12 Uimesin, abairsi, a mhic an duine, ré cloinn do dhaóine, Ní sháorfuidh fir-éantacht a nfréin é a ló a pheacaidh: ar son uile an chiontuigh, ní thuittfidh sé leis san ló iompochus sé ó na chiontaibh; ní mó fhéadfas an firéun mairthiun ar son a *fhiréantachd* an lá pheacochus sé.

13 An tan a déara misi ris an bhfiréun, go mairfidh sé go deimhin; má tháobhann se re na fhiréuntacht féin, agus cionta do dhéanamh, ní cuimhneochthar a uile ionnracus; acht do gheabha sé bás ar son an pheacuidh, do rinne sé.

14 A ris, an tan a déara mé ris an cciontach, Eugfa tú go deimhin; má fhíllionn sé ó na pheacadh, agus go ndéan an ní is dlightheach agus is ceart;

15 Má aaisgionn an ciontach an geall, agus go ttiubhruidh úadh an ní do shlad sé, agus go siubholuidh sé a reachtuibh na beatha, gan déanamh uile; mairfidh sé go deimhin, ní éugfa sé.

16 Ní cuimhneochthar peacadh ar bith dá ndéarna sé dhó: do rinne sé an ní is dlíonach agus is ceart; mairfidh sé go deimhin.

17 ¶ Gidheadh a deirid clann do dhaóine, Ní comhthrom slighe an Tighearna: acht ar a sonsan, ní comhthrom a slighe.

18 An tan iompochus an firéun ó na ionnracus, agus pheacochus sé, do gheabha sé bás dá bhrígh sin.

19 Acht má fhíllionn an ciontach óna pheacuíghibh, agus an ní is dlíonach agus is ceart do dhéanamh, mairfidh sé thrid.

20 Gidheadh a dearthaóise, Ní comhthrom slighe an Tighearna. Sibhsi a thigh Israel, do bhéara misi breath oruibh air gach uile dhuine do réir a shlightheach.

21 ¶ Agus tarla annsa dara bliadhain déag dar ndaoirsine, annsa deachmhadh *mí*, an cúigeadh *lú* don mhí, go ttáinic áon dó chuáidh as amachas Ierusalem chugamsa, ag rádh, Do buáileadh an chathair.

22 Anois do bhí lámh an TIGHEARNA orum tráthmóna, suil tháinic an té sin do chuáidh as; agus dfoscail sí mo bhéul, nó go ttáinic sé chugam ar maidin, agus do hoscladh mo bhéul, agus ní rabhus balbh ní sa mhó.

23 Annsin tháinic briathar an TIGHEARNA chugamsa, ag rádh,

24 A mhic an duine, labhruidh an

drong áitreabhas na háite fasuighis thire Israel, ag rádh, Do bhí Abraham na aónar, agus do ghabh sé oighreacht na dúithe: acht atá máoidne mórán; tugadh an tír dhúinn mar oighreacht.

25 Uimesin abair riu, Is marso a deir an Tighearna DIA; Ithidhis maille ris an bhfuil, agus tógthaóí bhur súile súas chum bhur niodhal, agus dóirtighe fuil: agus an sealbhochuidhese an fearann?

26 Seastaoi ar bhur ccloidheamh, do níthí gráineamhlachd, agus truaillidhe gach áon duine aguibh bean a chomharsan; agus an sealbhochthaóise an tír?

27 Abairsi riu marso, Is marso a deir an Tighearna DIA, *Mar* mhairim, go deimhin tuitfidh an lucht *atá* san bhfásach leis an ccloidheamh, agus do bhéara mé an té *atá* annsa machaire lom do bheathachaibh re na ithe, agus éugfuid an drong bhías annsa daingnibh agus annsa húamhuibh don phláigh.

28 Oir fúigfidh mé an fearann ro áonránach, agus coisgfidh poimp a neirt; agus bíaidh sléibhte Israel uaigneach, iondus nach rachaidh duine ar bith thriothadh.

29 Annsin aitheonuid gur misi an Tighearna, an tan thúighis mé an tír ro áonránach do bhrigh a nuile ghráineamhlacht dá ndéarnadar.

30 ¶ Mar an ccéadna, thusa a mhic an duine, atáid clann do dhaóine a ccomhnuidhe ag caint ort láimh ris na balladhuibh agus a ndóirsibh na tightheadh, labhruid gach áon ré chéile, gach áon ré na dhearbhrathair, ag rádh, Tarr, iarruim dathchuinge ort, agus éist cred an bhriathar thig ón Tighearna.

31 Agus tigid siad ad choinne mar thigid an pobal, agus suighid dot lathair *mar* mo dhaóinesi, agus cluinid do bhriathra, acht ní háill leo a ndéanamh: oir taisbeanuid siad mórán grádha le na mbéul, agus téid a ccroidhe do réir a sainte.

32 Agus, Féuch, *atá* tusa dlóibh amhuil abhrán ro thaitneamhach dhuine agá núbí guth binn, agus shinnios go maith ar adhbhuidh chiúil: oir éistid do bhriathra, acht ní dhéanuid iad.

33 Agus an tan thiucas so a ccrích (feuch, tiúca se) ann sin aitheonuid siad go raibh faigh iona measc.

CAIB. XXXIV.

Géur-achmhusan na náodhaireadh, A chionn bheith neamh-aireach um an tréud.

AGUS tháinic briathar an Tighearna chugamsa, ag rádh,

2 A mhic an duine, tairrghir a naghaidh áodhaireadha Israel, tairrghir, agus abair riu, Is marso a deir an Tighearna DIA ris

na háodhairighibh; A mhairg dáodhairighibh Israel bheathuighios iad féin! nach ar chóir do na háodhairighibh an tréud do bheathugadh?

3 Ithí féin an méthus, agus éaduighthí sibh féin leis a noluinn, marbhthaoi an mhéid biathar: acht ní bheathuighthí an tréud.

4 Níor neartuigheabhair an teaslán, ní mo do leighisioibhair an tinn, ní mó do cheanglabhair súas an ní do bhí briste, ní mo thugabhair tar ais an ní do cuireadh as a shlighe, ní mó díarrabhair an ní do chuáidh a mughá; achd lé heigion agus lé héattrócaire do riaghabhair iad.

5 Agus do shreathnuigheadh iad do dhith aodhaire: agus do bhadár na mbía dhag uile bheathachaibh an mhachaire, an tan do cráobhscaóileadh iad.

6 Do sheachránadar mo chaoirigh thríd na huile shléibhtibh, agus air a nuile chnoc árd: do scáinreadh fús, mo thréad ar ghnúis na talmhan uile, agus níor lorgair agus níor íarr duine ar bith na ndiaigh.

¶ 7 Uimesin, a áodhaireadha, éistigh briathar an Tighearna;

8 *Mar* mhairim, a deir an Tighearna DIA, go deimhin do bhrigh go bhfuil mo thréud na chreich, agus go ndéarnadh biadh dom thréud uile bheathachaibh an mhagla, do bhrigh nach raibh aodhaire ar bith ann, ní mó do chúartuigheadar mo áodhaireadha diarruidh mo thréuda, acht do bhíathadar na háodhaireadha iad féin, agus níor bhíathadar mo thréadaso;

9 Uimesin, a áodhaireadha, éistigh briathar an Tighearna;

10 Is marso a deir an Tighearna DIA; Féuch, atáimsean nadhuighna náodhaireadh; agus íarrfa mé mo thréud as a láimh, agus bhéara mé orra cosg do bhíathadh an tréada; ní mó bhíathfuid na háodhaireadha iad féin ní sa mhó; oir táirtheocha misi mo thréud as e mbéul, iondus nach béid na mbíadhl dhóibh.

¶ 11 Oir is marso a deir an Tighearna DIA; Féuch, Misi, Misi féin, loirgeoruidh mé fús mo chaoirigh, agus iarrfuid iad.

12 Amhuil lórgairios áodhaire a thréud annsa ló a mbí sé a measc a cháorach théid ar seachrán; marsin loirgeoradsa mo chaoirigh, agus sáorta mé iad as na huile áitibh ionar scánnuigheadh iad annsa ló néullach dhórcha.

13 Agus do bhéara mé amach ó na daóinibh iad, agus cruinneocha mé iad as na críochaibh, agus do bhéara mé da ndúthaigh féin iad, agus beathocha mé iad ar shléibhtibh Israel láimh ris na haibhnibh, agus a nuile áitibh aitrighthe na tíre.

14 Beathocha mé iad a nìbhior mhaith, agus biàidh a màinreach air shléibhtibh árda Israel: annsin béid siad a mànuigh mhaith, agus ar iubhear mhéuth biadhuid siad ar shléibhtibh Israel.

15 Beathocha mé mo thréud, agus do bhéara mé orra luighe síos, a deir an Tighearna DIA.

16 Iarfa mé an ní do chuáidh a mugha, agus do bhéara mé liom a ris an ní do díbreadh, agus ceangola mé súas an ní do briseadh, agus neartocha mé an ní do bhí tinn: acht scriosfa mé an méuth agus an láidir; beathochad iad le breith-eamhnus.

17 Agus air bhur sonsa, mo thréud, is marso a deir an Tighearna DIA; Féuch, do bheirim breath idir áirneis agus áirneis, idir na reithighibh agus na gabhair fhìrionna.

18 An ní beag dar libhsi an tinnbhior maith díthe súas, acht caithfidhe an chuid oile dá bhur ninnbhearuibh do shaltairt síos lé bhur ccosaibh? agus ibhe do na huisceadhuibh doimhne, acht gur mian libh an chuid éile do shalchadh le bhur ccosaibh?

19 Agus ar son mo thréadasa, ithid an ní do shaltrabhairsi fa bhur ccosaibh; agus ibhid an ní do shalchabhair fa bhur ccosaibh.

20 Uimesin is marso a deir an Tighearna DIA riu; Féuch, Misi, Misi féin, do bhéara mé breath idir a nárneis mhéith agus a nárneis thrúaigh.

21 Do bhrìgh gur shaitheabhair le táobh agus lé slinnéun, agus gur chnag-abhair na heasláin uile lé bhur nadhar-caibh, nó gur scáinnreabhair ó chéile amach iad;

22 Uimesin dídeonuigh misi mo thréud, agus ní bhéid na ccreich ní sa mhó; agus do bhéara mé breath idir eallach agus eallach.

23 Agus cuirfe mé súas áon áodhaire amháin os a ccionn, agus beathocha sé iad, eadhon mo shearbhfhoghantuigh Dáibhi; beathocha sé iad, agus biàidh na áodhaire aca.

24 Agus biàidh misi an TIGHEARNA am Dhia aca, agus biàidh mo sheirbhiseach Dáibhi na phrionnsa aca; misi an TIGHEARNA do labhair é.

25 Agus do dhéana mé cunnradh síothchána riu, agus do bhéara mé air na droichbeathuighibh cosc as an tír: agus áitreobluid go daingion annsa bhfásach, agus coideoluid annsna coilltibh.

26 Agus do dhéana mé beannughadh dhiobhsan agus do na háitibh timchioll fa ecúairt mo chnuic; agus do bhéara mé ar

an ccioth theacht a nús iona am; biáidh ceatha beannachda ann.

27 Agus do bhéara crann an mhachaire a thoradh, agus dó bhéara an talamh a bhiseach, agus béid go sàor iona talamh, agus aitheonuid gur misi an TIGHEARNA, an tan bhrisíos mé cuibhrighe a ccuinge, agus tháirtheochus mé iad as láimh na druinge do bhain a sheirbhís féin asta.

28 Agus ní bhéid ní is mó na ccreich ag na geintibh, ní mó shluigfid beathuighe an mhagha iad; achd coimhneochuid gan fhaitchios, agus ní chuirfidh duine ar bioth eagla orra.

29 Agus tóigfe mé súas dóibh plannda clúiteach, agus ní muirfighear ní is mó iad lé gorta annsa tír, ní mó iomchoruid náire na ngeinteadh ní is faide.

30 Marso aitheonuid siad go bhfuilimsi an TIGHEARNA a Ndia maille riu, agus gurob iadsan, eadhon tigh Israel, mo phobal, a deir an Tighearna DIA.

31 Agus sibhsi mo thréud, eadhon tréud minubhir, is daóine sibh, agus misi bhur Ndia, a deir an Tighearna DIA.

CAIB. XXXV.

Tuitmhe agus dol a mugha shìol Esau, do bhrìgh a naimhdeannus re tìghe Iacob.

TUILLEAMH oile tháinig bríathar an TIGHEARNA chugam, ag rádh,

2 A mhic an duine, suighidh haghaidh a naghaidh-shléibhe Shèir, agus tairrghir na aghaidh,

3 Agus abair ris, Is marso a deir an Tighearna DIA; Féuch, a shleibh Shèir, misi ad aghuidh, agus sínidh mé mo láimh amach ad aghaidh, agus do dhéana mé ro aonránach thú.

4 Leagfa mé do chaitheacha na bhfásach, agus biáidh tú uáigneach, agus biáidh a fhios agad gur misi an TIGHEARNA.

5 Do bhrìgh go raibh fuath sìorruidhe agad, agus gur dhóirt tú fuil chloinne Israel lé neart an chloidhin a naimsir a naindeise, annsa nam a raibh deireadh ag á néigceart:

6 Uimesin, mar mhairim, a deir an Tighearna DIA, Uilimheocha mé thusa chum *fola*, agus leanfuidh fuil thú: ó nár fhuathuidh tú fuil, leanfuidh fuil thú.

7 Marso do dhéana mé slábh Seir ro áonránach, agus géarífa mé uádha an té ghabhus amach agus an té iompoighios.

8 Agus líonfa mé a shléibhte le na *dhaóinibh* marbha: ann do chnocaibh, agus ann do ghleanntaibh, agus ann haibhmbh uile, tuitidh an drong marbhtar leis an ccloidheamh.

9 Do dhéana mé uáigneas sìorruidhe dhíot, agus ní fhúlfid do chaitheacha:

agus biaidh a fhios agaibh gur misi an TIGHEARNA.

10 Do bhrígh go ndubhairt tú, Budh liomsa an dá chineadhsa agus an dá thírise, agus sealbhocham iad; gidh go raibh an TIGHEARNA aonsin:

11 Uimesin *mar* mhairim, a deir an Tighearna DIA; Do dhéana misi do réir thíreige, agus do réir baingidheachta noch do rinne tú a hucht fuatha iona nadhuigh; agus do dhéana mé mé féin aithnid iona measc, an tan bhéaras mé breath ortsa.

12 Agus aitheonuidh tusa gur mé an TIGHEARNA, agus go' ccúala mé gach uile scanlacha dar labhair tú a naghaidh shlíabh Israel, ag rádh, Do fágbadh úaigneach iad, tugadh dhúinne iad dá slugadh.

13 Marso lé bhur mbéul do rinneabhair uáibhreachus am aghaidhsi, agus dfoirfion-abhair bhur briathra am aghaidh: do chúaluidh misi iad.

14 Is marso a deir an Tighearna DIA; An tan lúathgháirfios an talamh uile, do dhéana mé thusa áoránach.

15 Ambuil do ghéardigh tú lé oighreachd thighe Israel, do bhrígh go raibhsé áoránach, marsin do dhéana misi riotsa: biaidh tú uaigneach, a chnoc Séir, agus Idumea uile go hiomlán: agus aitheonuid siad gur misi an TIGHEARNA.

CAIB. XXXVI.

Sáoradh ó naimháibh, 26 Croidh núadh, 33 agus gairm na ccineadhach, ar na ngeallamhuinn ó Dháa.

MAR an ccéadna, thusa a mhic an duine, tairrghir do shléibhtibh Israel, agus abair, Éistighsi a shléibhte Israel, briathar an TIGHEARNA:

2 Is marso a deir an Tighearna DIA; Do bhrígh go ndubhairt an nánhuid bhar naghaidhsi, Aha, linne na seanáite árd a seilbh:

3 Uimesin tairrghir agus abair, Is marso a deir an Tighearna DIA; Do bhrígh go ndéarnadar uaigneach sibh, agus gur shléigiodar súas sibh air gach áontaóibh, iondus go mbeithí bhur seilbh ag fuighioll na ngeinteadh, agus gur tógbadh súas sibh a mbéuluibh na nithiomráidhteach, agus go bhfuilte míochlúiteach ag an bpobal:

4 Uimesin, a shléibhte Israel, éistigh briathar an Tighearna DIA; Is marso a deir an Tighearna DIA ris na sléibhtibh, agus ris na cnocaibh, ris na haibhneibh, agus ris na gleantaibh, ris na fásuighibh uaigneacha, agus ris na caithreachaibh do tréigeadh, noch do bhí na ccreich agus na magadh don chuid oile do na geintibh noch atá iona ttimchioll fa' ccuairt;

5 Uimesin is marso a deir an Tighearna

DIA; Go deimhin a tteine méuda do labhair misi a naghaidh ar mhair do na geintibh, agus a naghaidh Idumea uile, noch dórdhuigh mo dhúthaigh na seilbh maille ré gáirdeachus a nuile chroidhe, maille ré hinntin aingidhe, dá theilgion amach mar chreich.

6 Ar a nadhbharsin tairrghir a ttáobh thíre Israel, agus abair ris na sléibhtibh, agus ris na cnocaibh, ris na haibhneibh, agus ris na gleantaibh, Is marso a deir an Tighearna DIA; Féuch, do labhair mé ann méud agus ann mainteas, do bhrígh gur iomchrabhair náire na ngeinteadh:

7 Uimesin is marso a deir an Tighearna DIA; Do thóig mé súas mo lámh, ag mionnughadh, Go deimhin iomchóruid na ngeinteadh atá air gach táobh dhíbh, a náire féin.

8 Acht sibhsi, a shléibhte Israel, cuirfidhe amach bhur ngéaga, agus do bhéartaíbh bhur ttoradh dom phobal Israel; óir atáid do lathair ag teacht.

9 Oir, Féuch, atáimsi ar bhur son, agus fillfidh mé chugaibh, agus treabhochthar agus síolfuighthear sibh:

10 Agus méideocha mé daóine oruibh, tigh Israel uile, go hiomlán: agus áiteochthar na caithreacha, agus cuirfighear na báinseacha súas:

11 Agus lionfa mé duine agus beathach oruibh; agus fásfuid agus do bhéaruid toradh: agus síugheochuidh me do ráoir bhur sean oighreachtibh sibh, agus do dhéana mé ní is féarr sibh ná ann bhur ttosuighibh: agus aitheontaóí gur misi an TIGHEARNA.

12 Do bhéara mé fós, air dhaóinibh siubhal oruibh, eadhon mo phobal Israel; agus sealbhóchuid siad thú, agus biaidh tú ad oighrecht aca, agus ní scoithfidh tú as a ndaóinibh iad ní is mó ó so amach.

13 Is marso a deir an Tighearna DIA; Do bhrígh go nabruid siad ribh, Thusa a fhearuinn do shluig tú súas daóine, agus do scoith tú do chineadhacha;

14 Uimesin ní shluigfidh tú daóine ní sa mhó, ní mó bhéaras tú air do chineadhachaibh tuitim ní is mó, a deir an Tighearna DIA.

15 Ní mó bhéaras misi air dhaóinibh náire na ngeinteadh do chluinsion ionnad ní is mó, ní mo iomchuras tú tárcuisneachd na ndaóine ní is mó, ní mó bhéaras tusa air na cineadhachaibh tuitim ní is mó, a deir an Tighearna DIA.

16 ¶ Tuilleamh oile tháinic briathar an TIGHEARNA chugamsa, ag rádh,

17 A mhic an duine, an tan do chómhnuigh tigh Israel ann a ndúthaigh féin, do shalachadar é lé na slighe féin, agus

le na ngníomhuibh: do bhí a slighe dom lathairsi amhuil neamhghloine mhíná áthruighthe.

13 Ar a nadhbharsin do dhóirt misi mo dhioghaltas orra ar son na fola do dhóirt-eadar air an bhfearann, agus ar son a niodhail *ler* thruáilleadar é:

19 Agus deidearscar mé iad a measc na ngeinteadh, agus do bhádar cráobhscaóilte air feadh na ttiorthann: agus do réir a sligheadh agus do réir a ngníomhartha do rug misi breath orra.

20 Agus an tan chúadar a steach chum na ngeinteadh, mar a ndeachadar, do mhíonhodhadar mainm náomhtha, an tan a dúbhradar riu, *Is iadso* pobal an TIGHEARNA, agus do chúadar amach as a dhúthaigh.

21 Acht do rinne misi trúaighe dhóibh ar son manma náomhtha, noch do tharcuisnigh tigh Israel a measc na ngeinteadh, mar a ndeachadar.

22 Uimesin abair re tigh Israel, *Is marso* a deir an Tighearna DIA; Ní ar bhur sonsa do ním so, a thigh Israel, acht ar son manma náomhtha féin, noch do thruáilleabbhairsi a measc na ngeinteadh, mar a ndeachabhair.

23 Agus náomhthocha mé mainm mór féin, noch do heasonóruigheadh a measc na ngeinteadh, noch do thruáilleabbhairsi iona lársan, agus aitheonuid na geinte gur misi an TIGHEARNA, a deir an Tighearna DIA, an tannáomhthachthar misi ionnuibhsí as coinne a súl.

24 Oir do bhéara mé as measc na ngeinteadh sibh, agus cruinneocha mé ó nuile thír sibh, agus do bhéara mé da bhur ttír féin sibh.

25 Annsin croithfidh mé uisge glan oruibh, agus beithí glan: ó bhur nuile shalchar, agus ó bhur nuile iodhaluibh, sgagfa mé sibh.

26 Do bhéara mé fós croidhe núadh dhibh, cuirfidh mé spiorad núadh a stigh ionnuibh: agus beanfa mé an croidhe clochamhail amach as bhur bhféoil, agus do bhéara mé croidhe féola dhibh.

27 Agus cuirfe mé mo spiorad ionnuibh a stigh, agus do bhéara mé oruibh siubhal ann mo reachtaibh, agus coimheadfaidhe mo reachta, agus do dhéantaoi iad.

28 Agus áitreóchthaóí annsa bhfearann thug mé da bhur naitiribh; agus budh sibhsí mo phobalsa, agus budh misi bhur Ndiasa.

29 Fós táirtheocha mé sibh ó bhur nuile shalchar: agus goirfidh mé air a narbhar, agus méideocha mé é, agus ní chuirfid gorta ar bith oruibh.

30 Agus méideocha mé toradh an chroinn, agus biseach an mhachaire, chor

nach bhfágthaoi ní is mó do mhasla gorta a measc na ngeinteadh.

31 Annsin cuimhneochthaóí bhurndroich-sligthe féin, agus bhur ngníomhartha nar mhaith, agus fuatheochuidh sibh féin ion bhur radharc féin, do bhrigh bhur néigceart agus do bhrigh bhur ngráin-eamhlachda.

32 Ní ar bhur sonsa *do ním so*, a deir an Tighearna DIA, biodh a fhios agaibh: bíthí náireach agus claóidhte ar son bhur slightheadh féin, a thigh Israel.

33 *Is marso* a deir an Tighearna DIA; Annsa ló a nglanfa mé sibh ó bhur nuile pheacadh do bhéara mé oruibh fós comhnuighe annsa caithreachaibh, agus cuirfigh-ea na báinseacha súas.

34 Agus treabhochthar an fearann fásuigh, a náit ar luigh sé uaigneach a radharc gach ar ghabh láimh ris.

35 Agus a déaruid siad, *Atá* an dúth-aighsi do bhí bán amhuil gáirdín Eden; agus *atáid* na caithreacha fásuigh agus aonránach agus scriosta dangion, agus áitreibhthe.

36 Annsin aitheonuid na geinteadh do fágbhád air gach taobh dhibh fa ccaúirt gur misi an TIGHEARNA chuirios súas na háite scrioste, agus phlannas a náit do bhí uaigneach: misi an TIGHEARNA do labhair é, agus dhéanad é.

37 *Is marso* a deir an Tighearna DIA; Ceistneochthar riom fós *ar a shon* so le tigh Israel, do dhéanamh air a son; méideocha mé iad lé dáoinibh amhuil tréud.

38 Amhuil an tréad náomhtha, amhuil tréud Ierusalem iona féustuibh sollamonta; narsin líonfuighear na caithreacha fásuigh lé tréaduibh dáoine: agus bíadha a fhios aca gur misi an TIGHEARNA.

CAIB. XXXVII.

Fioghair aith-bhéoghadh Israel, agus eiseirge na mba: 15 le áondhacht Israel agus Iudah.

DO bhí lámh an TIGHEARNA orumsa, agus thug sé amach mé a spioraid an TIGHEARNA, agus do shuighidh sé síos mé a lár an ghleana noch do bhí lán do chnámhuibh,

2 Agus thug sé orum gabháil re na ttáobh timchioll fa ccaúirt: agus féuch, *do bhí* ro mhórán annsa mhachaire lom; agus féuch, do bhádar ro thirim.

3 Agus a dubhairt sé riom, A mhic an duine, an bhféaduid na cnámhaso bheith béo? Agus do fhreagair misi, A Thighearna DIA, is agadsa atá a fhios.

4 A dubhairt sé riom a ris, Tairrghirsi air na cnámhaibhsí, agus abair riu, Sibhsí

a chnámha tiorma, éistigh bríathar an TIGHEARNA.

5 Is marso a deir an Tighearna DIA ris na cnámhuibhsi: Féuch, cuirfe mé aná ionnuibh, agus mairfidhe:

6 Agus cuirfe mé féitheach oruibh, agus do bhéara mé féoil súas oruibh, agus foileocha mé sibh lé croicinn, agus cuirfe mé aná ionnuibh, agus beithí béo; agus bíaidh a fhios aguibh gur misi an TIGHEARNA.

7 Marsin do thairrghir misi mar do háithnigheadh dhíom: agus mar do thairrghir mé, do bhí tormán ann, agus féuch críoth, agus thangadar na cnámha chum a chéile, cnámh chum a chnámha.

8 Agus an tan dambarc mé, féuch, thangadar na féitheach agus a nféoil súas orra: agus díoluigh an croicinn iad ós a ccionn: acht ní raibh aná ionta.

9 Ann sin a dúbhairt seision riomsa, Tairrghir chum na gáoithe, tairrghir, a mhic an duine, agus abair ris an ngaóith, Is marso a deir an Tighearna DIA: Táir ó na ceithre gáothaibh, a aná, agus séid ar na marbhuibhsi, chor go mbéid beó.

10 Marsin do thairrghir mé mar do aithin sé dhíom, agus tháinig a nanál ionta, agus do bhádar béo, agus do sheasadar ar a ccosaibh, slúagh ró adhbhulmhór.

11 Annsin a dúbhairt sé riomsa, A mhic an duine, ísiad na cnámhaso tigh Israel go hiomlán: féuch, a deirid siad, Do tiormuigheadh ar ccnámha, agus do cailleadh ar ndóthchus: air ar soinne do gearradh anach sinn.

12 Uimesin tairrghir agus abair riu, Is marso a deir an Tighearna DIA: Féuch, mo phobal, foisceola misi bhur nuáighe, agus do bhéara mé oruibh teacht a níos as bhur nuáighibh, agus do bhéara mé sibh go tír Israel.

13 Agus aitheontaí gur misi an TIGHEARNA, an tan fhoisceolus mé bhur nuáighe, mo phobal, agus bhéarus mé a níos as bhur nuáighibh sibh,

14 Agus chuifíós mé mo spiorad ionnuibh, agus bheithí beó, agus shuighdheochas mé ion bhur ndúthaigh féin sibh: ann sin aitheontaí gur misi an TIGHEARNA do labhair é, agus do choimhlíon é, a deir an TIGHEARNA.

15 ¶ Tháinig focal an TIGHEARNA chugam a ris, ag rádh,

16 Tuilleamh fós, thusa a mhic an duine, glac chugad aonmhaide, agus scríobh air, Ar son Iúdah, agus ar son chloinne Israel a chompánacha: annsin glac maide oile, agus scríobh air, Ar son Ióseph, maide Ephraim, agus ar son uile thighe Israel a chompánacha:

17 Agus ceangail dá chéile iad a náonmhaide: agus bíaidh na náon mhaide ann do láimh.

18 Agus an tan labheoruid clann do dhaóine leachd, ag rádh, Nach ttaisbéanta tú dhúinn cred *is ciall* duit annso?

19 Abairsi riu, Is marso a deir an Tighearna DIA: Féuch, glacfa mé maide Ióseph, noch *atá* a láimh Ephraim, agus tréabhtha Israel a chompánacha, agus cuirfidh mé iadsan maille ris, *eadhon* lé maide Iúdah, agus do dhéana mé áonmhaide dhíobh, agus béid na náon ann mo láimh.

20 Agus bíaidh na maideadha air a scríobhann tú ann do láimh as coinne a súl.

21 ¶ Agus abair riu, Is marso a deir an Tighearna DIA: Féuch, do bhéara mé clann Israel ó bheith a measc na ngeinteadh, mar a ndeachadar, agus cruinneocha mé air gach áontaóibh iad, agus do bhéara mé dá tír féin iad:

22 Agus do dhéana mé áoinchineadh amháin díobh annsa dúthaigh ar shleibhtibh Israel; agus budh aóinrígh amháin bhus rígh orra uile: agus ní bháid na ndá chineadh ní is mó, ní mó ramfuighear an ndá ríoghachd iad ní is mó air aónchor:

23 Ní mó shaillochuid iad féin le na niodhalaibh ní sa mhó, nó lé na neithibh gráineamhla, nó lé coir ar bioth dá ccoirtheibh: acht táirtheocha misi iad as a nuile áitibh comhuidhe, ann ar pheacuígheadar, agus glanfá mé iad: marsin budh iadsan mo phobalsa, agus misi a Ndiasan.

24 Agus bíaidh Dáibhi mo sheirbhíseach na rígh ós a ccionn; agus bíaidh aontréaduighe aca uile: siubholúid fós ann mo bhreitheamhnusaibhse, agus coimheadfuid mo státúide, agus do dhéanuid iad.

25 Agus áitreobhuid annsa bhfearann noch thug mé do Iácob mo sheirbhíseach, mar ar chomhnuigheadar bhur naithe, agus áiteochuid annsin, iad féin, agus a cclann, agus clann a ccloinne go bráth: agus budh é mo sheirbhíseach Dáibhi a bprionnsa go bráth.

26 Tuilleamh oile do dhéana mé cunnradh síothchána riu; bíaidh sé na chunnradh shíorruidhe aca: agus áiteocha mé iad, agus foirlíonfa mé iad, agus suigheocha mé mo shanctóir iona lár go bráth.

27 Bíaidh fós mó thabernacuil maille riu: fós, budh misi a Ndia, agus budh iadsan mo phobalsa.

28 Agus bíaidh a fhios aig na geintibh gur misi an TIGHEARNA náomhas Israel, an tan bhias mo shanctóir iona lár go bráth.

CAIB. XXXVIII.

Tairrghir um Ghog agus Mhagog, eascairde foluightheach agus follasach, eaglaise Dé.

AGUS tháinig briathar an TIGHEARNA chugamsa, ag rádh,

2 A mhic an duine, suighidh do ghnúis a naghaidh Ghog, tír Mhagog, áirdphrionnsa Mesech agus Túbal, agus tairrghir iona aghaidh,

3 Agus abair, Is marso a deir an Tighearna DIA, Féuch, atáimsi ad aghaidh, a Ghog, áirdphrionnsa Mhesech agus Túbal:

4 Agus fillfidh misi ar hais thú, agus cuirfe mé dubhán ann do ghíalluibh, agus do bhéara mé amach thú féin, agus do shlúagh uile, eich agus marcshlúagh, iad uile éidighthe maille ris a nuile ghné *airm*, cuideachta mhór *fós ré* buicléaruibh agus re sciathaibh, iad uile ag glacadh cloidhmthe:

5 Persia, Etiópia, agus Líbia maille riu; iad uile gun a sciathaibh agus a cimbheirt:

6 Gomer, agus a nuile bhannadha; tigh Thogarmah do na háirdibh budh thuáigh, agus a bhannadha uile: agus mórán daóine maille riot.

7 Bídhisi réidh, agus gléus ar do shon féin, thú féin, agus do chuideachta uile do chruinnigh chugud, agus bí ad ghárda aca.

8 ¶ A ndiaigh mhóráin láeththeadh ionnsochtbar thú: annsna bliadhnuibh déighneocha tiucfa tú don tír tugadh ar ais ón cloidheamh, agus do cruinnigheadh as mórán daóine, a naghaidh sleibhte Israel, noch do bhí a ccomhnuidhe na bhfásach: acht tugadh amach as na cineadhachaibh é, agus áitreochuid siad uile go daingion.

9 Éireocha tú súas agus bíaidh tú cosmhúil ré hanfa, bíaidh tú cosmhúil ré neúll dfolach na tíre, thusa, agus do bhannadha uile, agus mórán daóine maille riot.

10 Is marso a deir an Tighearna DIA; Tiucfuidh a cerích mar an ccéadna, annsa namsin féin go ttiucfuid neithe ann hinntinn, agus go smuáineocha tú drochsmuáineadh:

11 Agus a déara tú, Racha mé súas go tír na mbailteadh gan bhalladha; racha mé go nuile an mhuinntir atá na ccomhnuidhe, áitreabhas go socair, iad uile ag áitreabhadh gan bhalladha, agus gan bharradha nó geatadha aca,

12 Do dhéanamh éadála, agus do ghlacadh creiche; chum do láimhe diompógh ar na háitibh fásaigh atá anois

ar na náitreabh, agus air na daóinibh do cruinnigheadh as na cineadhachaibh amach, noch fúair áirnéis agus maóin, noch áitreabhus a lár na tíre.

13 A déaruid Shéba, agus Déd-an, agus ceannuighthe Tharsis, maille ré na nuile leomhanuibh óga riot, An táinic tú do ghlacadh éadála? nar chruinnigh tú do chuideachta do dhéanamh creiche? do bhreith óir agus airgid leachd, do bhreith áirnéise agus maóine, do ghlacadh éadála móire?

14 ¶ Uimesin, a mhic an duine, tairrghir agus abair ré Gog, Is marso a deir an Tighearna DIA; Annsa ló sin an tan áitreobhuid mo phobal Israel go daingion, nach mbíaidh a fhios sin agadsa?

15 Agus tiucfa tú as háit féin as na háirdibh budh thuáigh, thú féin, agus mórán daóine leachd, iad uile ag marc- uigheacht air eachaith, cuideachta mhór, agus slúagh neartmhar:

16 Agus tiucia tú a níos a naghaidh mo phobal Israel amhuil neúll dfolach na talmhan: annsna láethibh deighneocha bhías sé, agus do bhéara misi thú a naghaidh mo dhúithche, chor go mbia a fhios ag na geintibh, an tan náomhtheach- thar ionnadsa mé, a Ghog, as coime a súl.

17 Is marso a deir an Tighearna DIA; An tusa an té air ar labhair mé san tseanaimsir tre mo sheirbhísibh faighe Israel, noch do thairrghir annsna láethibh- sin mórán bliadhan go ttiubhruinn thusa na naghaidh?

18 Agus tiucfuidh a gerích annsa nam chéadna an tan thiucas Gog a naghaidh thíre Israel, a deir an Tighearna DIA; go ttiucfa mo dhioghaltas snas ann méadan.

19 Oir is ann méud agus a tteine mfeirge do labhair mé, Go deimhin bíaidh crioth mór a tír Israel san ló sin;

20 Ionndus go ccrithfid éisc na fairge, agus éunlaith neimhe, agus beathuighe an mhachaire, agus na huile neithe snáidh- eacha shnaidhios air an ttalamh, agus na huile dháoine da bhfuil ar ghnúis na talmhan rem radharsa, agus teilgighear na sléibhte síos, agus tuitfid na háite árd, agus tuitfid a nuile bhalla go talamh.

21 Agus goirfidh mé air chloidheamh na aghaidh air feadh mo shléibhte uile, a deir an Tighearna DIA: bíaidh cloidheamh gach aoín a naghaidh a dhearbhrathar.

22 Agus taigeora mé na aghaidh maille re pláigh agus lé fuil; agus fearfa mé air, agus air a bhannadhuibh, agus air a nomad daóine atá aige, fearthuinn anfach, agus cloichshneachta móra, teine, agus ruibh.

23 Marso mórdhálfad mé féin, agus náomhtheochad mé féin; agus aitheontar

mé a radharc mhóráin cineadhach, agus bíadh a fhios aca gur mé an TIGHEARNA.

CAIB. XXXIX.

Déis do Ghog Israel déigniughadh, éigneochthar é féin.

UIMESIN, thusa a mhic an duine, tairrghir a naghaidh Ghog, agus abair, Is marso a deir an Tighearna DIA; Féuch, atáinse ad aghaidhsi, a Ghog, a áirdphrionnsa Mesech agus Túbal:

2 Agus fillfidh mé ar hais thú, agus ní fhuigfidh mé acht an seiseadh cuid diot, agus do bhéara mé ort teacht a níos ó na háirdibh budh thúáigh, agus do bhéarad ar shléibhtibh Israel thú:

3 Agus buáilfidh mé do bhóggha as do láimh chlé, agus do bhéara mé áir do shoighdibh tuitim as do láimh dheis.

4 Tuitfidh tú ar shléibhtibh Israel, thú féin, agus do bhannadha uile, agus na daoine atá leat: do bhéara mé déunuibh cíocracha do nuile shórt, agus do bheathachaibh an mhachaire dot shlugadh thú.

5 Tuitfidh tú air an mhachaire lom: óir do labhair misi é, a deir an Tighearna DIA.

6 Agus cuirfidh mé teine ar Mhagog, agus a measc na ndaoine chomhnuighios go neamhchúramach annsua hoiléanuibh: agus aitheonuid siad gur misi an TIGHEARNA.

7 Marsin do dhéana mé mainm náomhtha aithnid a lár mo phobail Israel; agus ní léigfidh mé dhóibh mainm náomhtha do thrúailleadh ní as mó: agus aitheonuid na geinte gur misi an TIGHEARNA, Aon Náomhtha Israel.

8 ¶ Féuch, tháinig sé, agus do rinneadh é, a deir an Tighearna DIA; ase so an lá air ar labhair mé.

9 Agus rachfuidh an drong chomhnuighios a ccaithreachaibh Israel amach, agus cuirfid tré theine agus loisgid na hairm, na sciatha ar áon agus na buicléir, na bogha agus na soighde, agus na lámh-mhaideadha, agus na gáethe, agus loisgid lé teine iad seacht mbliadhna:

10 Iondu nach mbearuid siad coill ar bioth as an machaire, nach mó ghéarrfuid crann ar bioth as na foraoisibh; loisgid na hairm lé teine: agus creachfuid siad an lucht do chreach iad, agus sladfuid an drong do shlad iad, a deir an Tighearna DIA.

11 ¶ Agus tiuifuidh a ccrích annsa ló sin, gottiubhra mé do Ghog ionad annsin chum áigheadh a Nisrael, gleann an lucht siubhail don taóibh shoir do nfaire: agus stopfuidh sin sróna na druinge ghabhus thairis, agus adhlaidfid Gog annsin agus a

shluágh uile: agus goirfid siad *de*, Gleann Hamon-ghog:

12 Agus bíaidh tigh Israel na nadhhlacadh seacht mí, chor go uglasfuid an fearann.

13 Aseadh, adhlaidfidh uile dhaóine na tíre iad, agus bíaidh na chlú dhóibh annsa ló a nglóiríghhear misi, a deir an Tigh-earna DIA.

14 Agus deileochuid siad amach daóine bháis do ghnáth gnothuigheach, ag dul thríd ann tír ag adhlacadh leis an lucht siubhail an drong nar hadhlacadh air aghaidh na talmhan, chum a ghlanta: spíonfuid siad iar ccríochnughadh seacht míos.

15 Agus an lucht siubhail imthighios thríd an tír, an tan do chífidh duine *ar* bioth cnáimh dhuine, annsin cuirfidh sé comhartha súas láimh ris, chor go nadhlaidid an lucht adhluithe é a ngleann Hamon-ghog.

16 Agus fós isé *bhus* ainm don chathruigh Hamonah. Marso ghlansfuid siad an fearann.

17 ¶ Agus, thusa á mhic an duine, is marso a deir an Tighearna DIA; Labhair ris a nuile éun sciathanach, agus ré huile bheathach an mhachaire, Cruinnighidh sibh féin, agus tigidh; cruinnighidh sibh air gach uile tháobh chum mo íodhbharthasa do nim dofráil air bhur son, *eadhon* íodhbairt mhór ar shléibhtibh Israel, iondu go níosaóí feóil, agus go niobhthaóí fuil.

18 Iostaóí feóil na neartmhar, agus iobhthaóí fuil phrionnsadha na talmhan, reitheadh, úan, agus ghabhar, agus bhulóg, iad uile ar na mbiathadh a Mbasan.

19 Agus íostaóí méuthas nó go rabhthaóí lán, agus iobhthaóí fuil nó go rabhthaóí ar meisce, dom íodhbharthaibhsi noch do íodhbair mé ar bhur son.

20 Marso líonfuighear sibh ar mo bhórda lé heachaibh agus lé carbadaibh, lé daoibh cumhachtacha, agus le na huile fhearuibh cogaidh, a deir an Tighearna DIA.

21 ¶ Agus suidheocha mé mo ghlóir a measc na ngeinteadh, agus do chífid na geinte uile mo bhreitheamhnus rug mé, agus mo lámh do leag mé orra.

22 Marsin bíaidh a fhios aig tigh Israel gur misi an Tighearna DIA on lánin agus ó sin amach.

23 Agus aitheonuid na geinte gurob ar son a néigcart do chuáidh tigh Israel a ndaóirsine: do bhrígh gur chiontuigheadar am aghaidhsi, uimesin dtóluigh mé maghaidh úatha, agus thug mé a láimh a námhad iad: marsin do thuitiodar uile leis an ccolidheamh.

24 Do réir a neamhghloine agus do

réir a bpeacadh do rinne mé rú, agus d'fóluigh mé mo ghluais úatha.

25 ¶ Uimesin is marso a deir an Tigh-earna DIA; Anois do bhéara mé liom a ris braighdionas Iácob, agus do dhéana mé trócaire air thigh Isreal go híomlán, agus bíadh éud orum ar son manma náomhtha;

26 Tar éis a náire diómchar dhóibh, agus a ccolanta uile lér chiontuigheadar am aghaidísí, an tan do chomhnuigheadar daingean iona ndúthaigh, agus nár chuir duine ar bith eagla orra.

27 An tan bhéaras mé ó na cineadhach-nibh a ris iad, agus chruinneochus mé iad as tíorthaibh a námhad, agus bhías mé náomhtha ionta a radharc mhóráin cineadhach;

28 Ansin aitheonuid siad gur misi an TIGHEARNA a Ndia, noch thug fa deara a mbreith a láimhaneascnaingeinteadh: acht do chruinnigh mé dá tír féin iad, agus níor fhág mé áon díobh ní as mó annsin.

29 Ní mó cheilfios mé maghaidh orra ní is mó: oir do dhóirt mé amach mó spíorad air thigh Isreal, a deir an Tighearna DIA.

CAIB. XL.

Cuma misdicthe a theampuil, ar na thosughadh.

A NNSA chúigeadh bliadhain fithchiod dar ndaóirsíne, a ttoasach na bliadhna, an deachmhadh lá don mhí, aunsá cheathramhadh bliadhain déag tar éis na caithreacha do bhualadh, aunsá lé cheadnasin do bhí láimh an TIGHEARNA orum, agus rug annsin mé.

2 A bhfisibh Dé rug sé leis mé go tír Isreal, agus do shuighidh sé mé air shliabh ro árd, láimh lé a raibh amhuil cunna caithreach budh dheas.

3 Agus thug sé annsin mé, agus, féuch, do bhí duine ann, ag ar cosmhúil a thaisbéanadh ré taisbéanadh práis, go ndorubha lín iona láimh, agus slat thomhais; agus do shéas sé annsa gheata.

4 Agus a dubhairt an duine riomsa, A mhic an duine faic lead shúilibh, agus cluin led chlúasaibh, agus suighidh do chroidhe air a nuile ní thaisbéantás misi dhóit; oir is chum go taisbéanfuinn duit iad tugadh annso thú: foillsigh do thigh Isreal a nuile ní do chidh tú.

5 Agus féuch balla don taoibh amuigh don tigh timchioll fa ccaúirt, agus a láimh an duine slat thomhais sé cubhaid ar fad, leis an cenámhuigheadh, agus leithead hais: marsin do thomhais sé leithne an tige, áon slat; agus a áirde, áon slat.

6 ¶ Ansin tháinig sé chum an gheata noch fhéuchus don leath shoir, agus do chuaidh sé súas iona staighrighibh, agus do thomhais sé tairseach an gheata, áon

slat ar leithead; agus an tairseach oile dhe, áon slat ar leithead.

7 Agus gach séomra beag áon slat ar fad, agus áon slat ar leithead: agus cúig cubhaid idir na seomradhuibh beaga; agus budh áon slat tairseach an gheata ag póirse an gheata táobh-a stigh.

8 Do thomhais sé fós póirse an gheata a stigh, áonslat.

9 Ansin do thomhais sé póirse an gheata, ocht ccubhaid; agus a phostadha, dhá chubhad, agus do bhí póirse an gheata taoibh a stigh.

10 Agus seomradha beaga an gheata shoir bá trí iad don taoibhsí, agus a trí don taoibh oile; do bhádar na tríur daoinmhosúr: agus do bhí áon mhiosúr ag na postadhuibh don taoibhsí agus don taoibh oile.

11 Agus do thomhais sé leithead dhula a steach an gheata, deich ccubhaid; agus dob é fad an gheata, trí cubhaid déag.

12 Do budh aon chubhad an spás do bhí idir na seomradhuibh beaga, agus an spás don taoibh oile áon chubhad: agus na seomradha beaga sé chubhaid don ttaobhsí, agus sé chubhaid don taoibh oile.

13 Do thomhais sé annsin an geata ó mhullach aóinseomra bhig go mullach seomra oile: do budh cúig cubhaid fithchiod a leithead, dorus ar aghaidh dhoruis.

14 Do rinne sé fós postadha trí bhíthchid cubhad, eádhon go posta na cúirte timchioll fa ccaúirt an gheata.

15 Agus do bhí caogad chubhad ó aghaidh gheata an dula a steach go haghaidh phóirse an gheata a stigh.

16 Agus do bhádar fuinnéoga cumhga ris na seomradhuibh beaga, agus ré na bpostuighibh táobh a stigh don gheata timchioll fa ccaúirt, agus mar an cceadna ris na háirsighibh: agus do bhádar fuinnéoga timchioll fa ccaúirt táobh a stigh: agus ar gach áon phosta do bhí crann pailme.

17 Ansin rug sé mé don chúirt amuigh, agus, féuch, do bhádar seomradha, agus pábháil déunta don chúirt timchioll fa ccaúirt: agus do bhí tríochad seomra air an bpábháil.

18 Agus on phábháil ré taoibh na ngeatadhthall as coinne leithne na ngeatadh do lí sin an pábháil íochtarach.

19 Ansin do thomhais sé a leithead ó aghaidh thosaigh an gheata íochtair go nuige aghaidh thosaigh na cúirte dob fhaide a steach táobh amuigh, céad cubhad leath shoir agus leath thúagh.

20 ¶ Agus do thomhais sé geata na cúirte amuigh, noch fhéachus leath thúagh, a fhad, agus a leithead.

21 Agus do budh a trí a sheomradha beaga air an ttaobhsí agus a trí air an

ttáobh oile; agus do bhí a phostadha agus a áirseadha do réir thómhais an chéidgheata: *do bé* a fhad cáogad cubhad, agus a leithhead cúig cubhaid fhithchiod.

22 Agus do bhádar a bhfuinneóga, agus a náirsíodha, agus a ccrainn pailme, do réir thomhais an gheata noch fhéuchus leath soir; agus do chúadar súas chuige lé seacht ccoiscéime; agus *do bhádar* a áirsidhe as a ccoinne.

23 Agus *do bhí* geata na cúirte a stigh tháall as coinne an gheata atá leath thuáigh, agus leath shoir; agus do thomhais sé ó gheata go geata céad cubhad.

24 ¶ Tar éis sin thug sé mé don leath theas, agus féuch geata leath theas: agus do thomhais sé a phostadha agus a áirsighe do réir na ttomhas so.

25 Agus *do bhádar* fuinneóga ann agus iona áirsighibh timchioll fa ccuairt, cosmhuil ris na fuinneógaibh sin: *budh* cáogad cubhad a bhfad, agus a leithhead cúig cubhaid fhithchiod.

26 Agus *do bhádar* seacht ccoiscéime do dhul súas chuige, agus *do bhádar* a ársighe as a ccoinne sin: agus do bhádar crainn phailme ann, áon air an ttáobhsi, agus áon air an ttaoibh oile, air a phostadhuibh.

27 ¶ Agus *do bhí* geata annsa chúirt a stigh leath ris an ttaoibh theas: agus do thomhais sé ó gheata go geata leath theas céud cubhad.

28 Agus thug sé misi don chúirt a stigh leath ris an ngeata theas: agus do thomhais sé an geata theas do reir na ttomhas so;

29 Agus a sheomradha beagasan, agus a phostadha, agus a ársighe, do réir na ttomhas so: agus *do bhádar* fuinneóga ann agus iona áirsighibh timchioll fa ccuairt: cáogad cubhad air fad, agus cúig cubhaid fhithchiod air leithhead.

30 Agus *do bhádar* na háirseadha timchioll fa ccuairt cúig cubhaid fhithchiod ar fad, agus cúig cubhaid ar leithhead.

31 Agus *do bhádar* a ársighe leath ris an ccúirt amuigh; agus cráinn pailme air a phostadhaibh: agus ocht ccoiscéime iona dhul súas.

32 ¶ Agus thug sé mé gus an ccúirt dob fhaide a steach leath shoir: agus do thomhais sé an geata do réir na ttomhas so.

33 Agus *do bhádar* a sheomradha beaga, agus a phostadha, agus a ársighe, do réir na ttomhas so: agus *do bhádar* fuinneóga ann agus iona áirsighibh timchioll fa ccuairt: cáogad cubhaid a fhad, agus cúig cubhaid fhithchiod a leithhead.

34 Agus *do bhádar* a ársighe leath ris an ccúirt amuigh; agus crainn pailme

air a phostadhuibh, air an ttaoibhsi, agus air an ttaoibh oile: agus ocht ccoiscéime iona dhul súas.

35 ¶ Agus thug sé don gheata thúáigh mé, agus do thomhais sé é do réir na ttomhaso;

36 Agus a sheomradha beaga, a phostadha, agus a ársighe, agus na fuinneóga ris timchioll fa ccuairt: cáogad cubhad air fhad, agus cúig cubhaid fhithchiod air leithhead.

37 Agus *do bhádar* a phostadha leath ris an ccúirt amuigh; agus crainn pailme air a phostadhuibh: air an ttaoibhsi, agus air an ttaoibh oile, agus ocht ccoiscéime ag a dhul súas.

38 Agus *do bhádar* a sheomradha agus a dhula a steach láimh ré postadhaibh na ngeatadh, ann ar nighiodar a nofráil loisge.

39 ¶ Agus *do bhí* a bpóirse an gheata dha chlár don táoibhse, agus dha chlár don táoibh oile, do mharbhadh na hofrála loisge orra agus na hofrála peacuidh agus na hofrála sáruighthe.

40 Agus ag an ttáobh amuigh, mar théid duine súas ag dul a steach an gheata thúáigh, *do bhádar* dhá bhórd; agus ar an ttaoibh oile, noch *do bhí* ag póirse an gheata, dha bhórd.

41 *Do bhádar* ceithre buird air na ttáobhsi, agus ceithre buird don táoibh oile, lé taóibh an gheata; ocht mbuird, air a marbhaidis a niodhbartha.

42 Agus do chlochaibh snoighte na ceithre buird chum na hofrála loisge, cubhad go leith air fad, agus cubhad go leith air leithhead fad, agus áon chubhad air áirde: air a leagaidis mar an ccéadna na hionstramente le marbhaidis a nofráil agus a niodhbarth leisge.

43 Agus *do bhádar* crúcaidh, do leithhead baise, taóibh a stigh ar na ndaingniughadh timchioll fa ccuairt: agus *do bhí* féoil na hofrála air na bórduibh.

44 ¶ Agus taóibh a muigh don gheata a stigh *do bhádar* seomradha an luchd ceoil annsa chúirt dob fhaide a steach, noch *do bhí* ré taóibh an gheata thúáigh; agus *do bhí* a radharc leath ris an deisceart: áon ar tháobh an gheata shoir agus do bhí a radharc budh thúáigh.

45 Agus a dubhairt sé riom, An seomraso, a bhfuil a radharc leath ris an deisceart, is leis na sagartaibh é, lucht coinheada chúraim an tighé.

46 Agus is leis na sagartaibh an seomra a bhfuil a radharc leath ris an ttuáisceart, lucht coinheada chúraim na haltóra: *istud* sin mic Shadoc a measc mhac Lébbi, noch thig a ngar don Tighearna do mhionestrlacht dó.

47 Marsin do thomhais sé an chúirt, céad cubhad air fad, agus céad cubhad ar leithead, ceathairbheannach; agus a naltóir as coinne an tighe.

48 ¶ Agus thug sé misi go póirsi an tighe, agus do thomhais sé *gach* posta don phóirsi, cúig cubhaid air an ttaóibhsi, agus cúig cubhaid air an ttaóibh oile; agus do bé leithead an gheata trí cubhaid don ttaóibhsi, agus trí cubhaid don ttaóibh oile.

49 *Budh* é fad an phóirse fithche cubhad, agus a leithead áon cubhad déag; agus *thug sé misi* gus na coiscéimibh iona ndeachadar súas chuige: agus do *bhádur* piléir ag na postuibh, áon don ttaóibhsi, agus áon don ttaóibh oile.

CAIB. XLI.

Cuma fíoghardha an teampuill na leanmhuinn amach.

NA dhíáigh sin thug sé mé chum an teampuill, agus do thomhais sé na postadha, sé cubhaid ar leithead air an ttaóibhse, agus sé cubhaid ar leithead don ttaóibh oile, *noch dob é* leithead an tabeirnacuil.

2 Agus do bé leithead an doruis deich ccubhaid; agus *dob iad* taóibh an doruis cúig cubhaid ar áontaóibh, agus cúig cubhaid don ttaóibh oile: agus do thomhais sé a fhad, ceathrachad cubhad: agus a leithead, fithche cubhad.

3 Annsin do chuáidh sé a steach, agus do thomhais sé posta an doruis, dhá chubhad; agus an doruis, sé cubhaid; agus do bé leithead an doruis, seacht ccubhaid.

4 Marsin do thomhais sé a fhad fithche cubhad; agus a leithead, fithche cubhad, as coinne an teampuill: agus a dubhaidt sé rionsa, Isé so an *tionad* ro náomhtha.

5 Na dhíáigh sin do thomhais sé balla an tighe, sé cubhaid; agus do bé leithead *gach* seomra ttaóibh, ceithre cubhaid, timchioll fa ccuáirt an tighe air gach ttaóibh.

6 Agus do *budh* a trí na seomradha ttaóibh, ós cionn a chéile, agus tríochad a nórd; agus do chúadar a steach annsa bhalla noch do *bhi* don tigh do na seomradhuibh ttaóibh timchioll fa ccuáirt, chor go ngreamuidis, acht ní raibh greim air bioth aca a mballa an tighe.

7 Agus do *bhi* foirleithne, agus casadh fa ccuáirt a ccomhnuidhe súas chum na seomradha ttaóibh: óir do chuáidh casadh timchioll an tighe súas a ccomhnuighe timchioll an tighe fa ccuáirt: agus marsin do *bhi* leithead an tighe súas, do mhéuduigh sé *ón tseomra* íochtair gus an *tseomra dob* áirde ag an lar.

8 Do chonnaire mé fós áirde an tighe timchioll fa ccuáirt: do bé bunáit na

seomradha ttaóibh slat iomlán shé ccubhad móra.

9 Do *budh* cúig cubhaid, tiuighe an bhalla, noch do *bhi* don tseomra ttaóibh amuigh: agus do bé ionad na seomradha ttaóibh noch do *bhi* a stigh an chuid do fágbadh.

10 Agus do *bhi* fairsinge fhithchiod cubhad idir na seomradhaibh timchioll fa ccuáirt an tighe air gach ttaóibh.

11 Agus do *bhi* doirs na seomradha ttaóibh leath ris a *náit* do fágbadh, áondorus don leith thuáigh, agus dorus oile don ttaóibh theas: agus do bé leithead na háite do fágbadh cúig cubhaid timchioll fa ccuáirt.

12 Anois do *bhi* an teaghais do *bhi* as coinne na háite ar leith annsa chionn leath shíar seachtmhoghad cubhad ar leithead; agus do *bhi* cúig cubhaid ar thiughe a mballa na teaghaise timchioll fa ccuáirt, agus do bé a fhad nóchad cubhad.

13 Marsin do thomhais sé an tigh, céad cubhad ar fad; agus a náit ar leith, agus an teaghais, gun a bhalladhuibh céad cubhad air fad.

14 Mar an ccéadna do bé leithead aighthe an tighe, agus na háite ar leith don ttaóibh shoir, céad cubhad.

15 Agus do thomhais sé fad na teaghaise thall as coinne na háite ar leith noch do *bhi* ttaóibh shíar dhi, agus a cúinnidhe céad cubhad, air ttaóibh agus air an ttaóibh oile, maille ris an tteampall a stigh, agus póirseadh na cúirte;

16 Do *bhi* postadha an doruis, agus da fuinneoga cumhga, agus na hionaid spaisteoireachda timchioll fa ccuáirt air a trí lesta, thall as coinne an doruis, foluighthe le hadmhad timchioll fa ccuáirt, agus air an ttaolamh súas gus na fuinneogaibh, agus do *bhádur* na fuinneoga ar na bhfolach;

17 Agus an náit ós cionn an doruis, eadhon gus an dtigh do bháide a steach, agus a muigh, agus ris an mballa uile timchioll fa ccuáirt ttaóibh a stigh agus amuigh, maille ré tomhas.

18 Agus do rinneadh é le cherubínibh agus le crannuibh pailme, iondus go *raibh* crann pailme idir chernb agus cherub; agus do *bhi* dhá aghaidh air gach aon cherub;

19 Iondus go *raibh* aghaidh dhuine leath ris an crann pailme daointaóibh, agus aghaidh leomhuin óig leath ris an crann pailme don ttaóibh oile: do *bhi* sé déanta air feadh an tighe timchioll fa ccuáirt.

20 Do *bhi* cherubínigh ar na ndéanamh agus crainn pailme ón ttaolamh go hós cionn an doruis, agus air bhalla an teampuill.

21 Do *bhádur* postadha an teampuill

ceathairbheannach, agus adhaigh na sanctóra; taisbeanadh an táoin mar thaisbeanadh aroile.

22 Do bhí a naltóir mhaide trí cubhadh ar áirde, agus dhá chubhadh ar fad; agus do bhí a beanna, agus a fad, agus a balladha dadhmad: agus a dubhairt sé riom, Isé so an bórd atá a bhfiaghnuise an TIGH-EARNA.

23 Agus do bhí dhá dhorus air an tteampall agus air an tsanctóir.

24 Agus do bhí dhá dhuilleóg aig gach dorus don dá dhorus, dhá dhuilleóg fillte; dhá dhuilleóg daondorus, agus dhá dhuilleóg don dorus oile.

25 Agus do bhí déunta orra, air dhoirsibh an teampuill, cherubinigh agus crainn phailme, amhail don rinneadh air an mballa; agus do bhádur cláruigh tiugha air aghaidh an phóirse amuigh.

26 Agus do bhádur fuinnéoga cumhga agus crainn phailme air an ttaoibhsí agus air an taoibh oile, air thaobhuibh an phóirsi, agus air sheomradhuibh taoibh an tighe, agus cláruigh tiugha.

CAIB. XLII.

Cumadóireacht shaoitheamhuil an teampuill, ar na críoch nughadh.

ANNSIN thug sé amach mé gus an ccúirt amuigh, an slighe leath ris an tuáisceart: agus thug sé a steach do na seomradhuibh mé do bhí thall as ccoinne na háite ar leith, agus do bhí ós ccoinne an tighe leath ris an leith thuáigh.

2 As ccoinne fhad chéad cubhadh, do bhí an dorus a tuáigh, agus a leithead cáogad cubhadh.

3 Thall as ccoinne na bhfithchíod chubhadh noch do bhí don chúirt a stigh, agus thall as ccoinne na pábhála do bhí don chúirt amuigh, do bhí áit spaisdeórachda ar aghaidh áite spaisdeórachda a trí teughaisibh.

4 Agus do bhí as ccoinne na seomradhibh áit spaisdeóireachta deich cubhadh ar leithead táobh a stigh, slighe áon chubhadh; agus a ndoirsi leath ris an tuáisceart.

5 Anois do budh giorra na seomradha tiachdair: óir dob áirde na hionaid spaisdeóireachda ná iadso, náid na hích-taruigh, agus ná lár an tighe.

6 Oir do bhádur a trí stighrighibh, acht ní rabhadar piléir aca amhuil pileir na ccúirteann: uinnesin don cumhgaideadh a nobair ní is mó ná an tíochar agus na an meadhon ón tialamh.

7 Agus do bhí cáogad cubhadh a bhfad an bhalla do bhí amuigh, thall as ccoinne na seomradh, leath ris an ccúirt amuigh air aghaidh thosuigh na seomradh.

8 Oir do bé fad na seomradha noch do

bhí annsa chúirt amuigh cáogad cubhadh: agus, féuch, as ccoinne an teampuill do bhádur céad cubhadh.

9 Agus faoi na seomradhuibh do bhí dul a steach don taoibh shoir, mar théid áon chuca ón chúirt amuigh.

10 Do bhádur na seomradha a ttiugheadas bhalla na cúirte leath ris a noirthear, thall as ccoinne na háite ar leith, agus thall as ccoinne na hoibre.

11 Agus do bhí an tslighe as ccoinne a ccosamhlachd thaisbéanta na seomradha noch do bhí leath ris an tuáisceart, ccomfhad riu, agus coimhleathan riu: agus do bhí a ninteachtachta amach uile aráon do réir a nindhéanta; agus do réir a ndoruis.

12 Agus do réir dhoruis na seomradh do bhí leath ris an ndeisceart do bhí dorus a cciomn na sligheadh, an tslighe go díreach as ccoinne an bhalla leath ris a noirthear, mar théid aon a steach ionta.

13 ¶ Annsin a dubhairt seision riomsa, Na seomradha budh thuáigh agus na seomradha budh dheas, atá as ccoinne na háite ar leith, is seomradha náomhtha iad, mar a niosuid na sagairt thig a ngar don TIGH-EARNA na neithe ro náomhtha: annsin cuirfid siad na neithe ro náomhtha, agus a noifrail bídh, agus a noifrail pheacaidh, agus a noifrail sháruighthe; oir is náomhtha a náit.

14 An tan rachaid na sagairt ionta a steach, annsin ní rachaid siad amach as a náit náomhtha don chúirt amuigh, acht leagfuid a néaduighe annsin iona minios-traluid; oir atáid náomhtha; agus cuirfidh a néaduighe eile orra, agus tiuicfidh a ngar do na neitibh noch bheanas ris an bpobal.

15 ¶ Anois an tan do chríochnuigh sé tomhas an tighe a stigh, thug sé amach mé léath ris an ngeata a bhfuil a radharc leath soir, agus do thomhais fa ccúirt é.

16 Do thomhais sé an táobh shoir leis an tslat thomhais cúig chéad slat, leis an tsleit thomhais timchioll fa ccúairt.

17 Do thomhais sé an taoibh thuáigh cúig chéad slat, leis an tsleit thomhais timchioll fa ccúairt.

18 Do thomhais sé an taoibh theas, cúig chéad slat, leis an tsleit thomhais.

19 Dfill sé fa ccúairt gus an ttaoibh shiar, agus do thomhais sé cúig chéad slat leis an tsleit thomhais.

20 Do thomhais sé é air na ceithre táobhuibh: do bhí balla aige timchioll fa ccúairt, cúig chéad slat air iad, agus cúig chéad ar leithead, do dhéanamh dealuighthe eidir an tsanctóir agus a náit neamhnáomhtha.

CAIB. XLIII.

Náomhuighidh fiaghnaise lonnracha Dé, a theampaill féin gu bráth.

NA dhíáigh sin thug se chum an gheata mé, an geata fhéuchus leath soir :

2 Agus, féuch, tháinic glóir Dé Israel as an tslighe a noir : agus do bhí a fhuáim amhuil fuáim mhóráin uisceadh : agus do loinnrigh an talamh le na glóir.

3 Agus do bhí do réir thaisbéanta na fise do chonnaire mé, *eadhon* do réir na fise do chonnaire mé an tan tháinic mé do scrios na caithreach : agus *bá* cosmhuiil na fise ris an bhfís do chonnaire me ag sruth Chebar ; agus do thuit mé air magháidh.

4 Agus tháinic glóir an TIGHEARNA don tigh a slighe an gheata a *bhfuil* a radharc don leath soir.

5 Marsin do thóig an spiorad súas mé, agus thug don chúirt dob fhaide a steach mé ; agus, féuch, do lion glóir an TIGHEARNA an tigh.

6 Agus do chúalaidh mé é ag labhairt riom amach as an tigh ; agus do sheas an duine láimh riom.

7 ¶ Agus a dubhairt sé riom, A mhic an duine, áit mó chathaoíre ríogha, agus áit bhonn mo chos iona náitreocha mé a lár chloinne Israel go bráth, agus mainm náomhtha, ní shailéochuidh tigh Israel ní as mó, *neachtar* dhíobh, nó a ríghthe le na stríopachus, nó le conablachaibh a ríogh iona náitibh árd.

8 A suighiughadh a ttairseach ag mo tháirseachaibhsi, agus a bpostadh ag mo phostadhuibhsi, agus an bhalla eadrum féin agus iad, do thruáillidod eheana mainm náomhtha le na ngráineamhlachdaibh do rinneadar : uimesin do dluothlaithrigh mé iad ann mfeirg.

9 Anois cuirdis íatha a stríopachus, agus conablacha a ríogh, a bhíad uáim, agus do dhéana mé conbpuighe iona lár go bráth.

10 ¶ A mhic an duine, taisbéin an tigh do thigh Israel, iondus go mbia náire a bpeacadh orra : toimbsidís an sompla.

11 Agus má bhíid náireach fa nuile ní dá ndéarnadar, taisbéin cuma an tighé dhóibh, agus a ghleus, agus a dhul amach, agus a theacht a steach, agus a uile fhoirn, agus a uile órdughthe, agus a uile chuma, agus a uile dhligthe : agus scriobh iona radharc é, chor go ccoimheadfuid siad a uile fhoirn, agus a órdughthe uile, agus go ndéanuid siad iad.

12 Isé so dligheadh an tighé ; Air mhullach an tsleibhe *biáidh* a théorunn

iomlán fa ccaúirt ro náomhtha. Féuch, isé so dligheadh an tighé.

13 ¶ Agus siad so tomhais na haltóra do réir na ccubhad : *Is* cubhad. agus leithíod baise an cubhad ; eadhon budh cubhad a íochtar, agus a leithne cubhad, agus budh réise a imeal agá bhráchaibh timchioll fa ccaúirt : agus *budh* í so cuid is áirde do naltóir.

14 Agus *biáidh* dhá chubhad ó níochtar ar an ttalamh go nuige an suighiughadh íochtarach, agus áonchubhad a leithne ; agus ón tsuighiughadh is lúgha gus an tsuighiughadh is mó ceithre cubhaid, agus a leithne áonchubhad.

15 Marsin *budh* ceithre cubhaid a naltóir ; agus ó naltóir agus ós a chionn *biáidh* ceithre beanna.

16 *Biáidh* a naltóir dhá cubhad déag air fad, a dó dhéag ar leithne, ceathair-bheannach iona ceithre ceathramhuibh.

17 Agus *biáidh* an suigheachadh ceithre cubháid déag air fad agus a ceathairdéag air leithead ann a choirneuluibh ; agus *budh* leath chubháid a biomiol fa ccaúirt ; agus *budh* cubháid fa ccaúirt a níochtar ; agus féuchfuid a staighreadha leath soir.

18 ¶ Agus a dubhairt sé riomsa. A mhic an duine, is marso a deir an Tighearna DIA ; Isiadso órdughthe na haltóra annsa ló a ndéanuid í, doirail íodhbhartha loisce uirre, agus do chrothadh folá uirre.

19 Agus do bhéara tú do na sagartaibh na Lebhritigh bhíos do shíol Shadoc, noch thig a ngar dhamhsa, do mhiniostiralacht dauh, a deir an Tighearna DIA, bulóg óg mar ofráil pheacaidh.

20 Agus glacfuidh tú dá fhuil sin, agus cuiré tú air a cheithre bheannuibh, agus air cheithre coirneuluibh an tsuidheachadh, agus air a nimíol timchioll fa ccaúirt : is marso ghlánfás tú agus scagfás tú é.

21 Glacta tú fós bulóg na hofrála peacaidh, agus loiscfidh tú annsa náit ordughthe é don tigh, táobh amuigh don tsanctóir.

22 Agus air an dara lá ofráilfidh tú meannán do na gabhruibh gan cháidhe mar ofráil pheacaidh ; agus glanfuid a naltóir, mar do ghlánadar í leis an mbulóg.

23 An tan chríochnochus tú a glanadh : ofráilfíbh tú bulóg óg gan cháidhe, agus reithe as an ttréad gan toibhéim.

24 Agus ofráilfidh tú iad a lathair an TIGHEARNA, agus teilgid na sagairt salaun orra, agus ofrálfuid súas iad mar ofráil loisce don TIGHEARNA.

25 Seacht lá ghléasfás tú gach aon lá gabhar *mar* ofráil pheacaidh : gléasfuid siadsan fós bulóg óg, agus reithe as an ttréad, gan cháidhe.

26 Glanfuid siad a naltóir seacht lá

agus fírníamhuid í; agus beinnchuid iad féin.

27 Agus an tan chríochnochthar na láethesi, aseadh bhias air, a nochtnhadh lá, agus mar sin súas, go ndéanuid na sagairt bhur nofrála loisge air a naltóir, agus bhur nofrála síothchána; agus géabha misi sibhsi, a deir an Tighearna DIA.

CAIB. XLIV.

Na dávine, agus an tslighe rachus a steach don náomh-íosdadh.

ANN sin thug sé mé ar mais a slighe gheata na; anctora amuigh noch fhéuchus leath ris an ttaóibh shoir; agus do blú sé druite.

2 Annsin a dubhairt an TIGHEARNA riom; Bíaidh an geataso druite, ní hoisceoltar é, agus ní rachuidh duine ar bith a steach ann; do bhrígh go ndeachuidh an TIGHEARNA, Dia Israel, a steach ann, uimesin druidfighear é.

3 Is don phrionnsa atá sé; suidhfídh an prionnsa ann, dithe aráin as coinne an TIGHEARNA; rachaidh se a steach a slighe phóirse an gheatasin, agus rachaidh amach a slighe cheadna.

4 ¶ Annsin thug sé mé a slighe an gheata thuáigh as coinne an tigh: agus damhaire mé, agus féuch, do líon gloir an TIGHEARNA tigh an TIGHEARNA: agus do thuit misi air maghaidh.

5 Agus a dubhairt an TIGHEARNA riom, A mhic an duine, comharthuigh go maith, agus féuch led shúilibh, agus cluin led chlúasaibh a nuile ní a déara misi riot a ttaobh órdughthe thighe an TIGHEARNA, agus a dhlighthe uile; agus comharthuigh go maith dul a steach an tigh, maille re dul amach na sanctóra.

6 Agus a deara tú ris an ndrúing chogthuigh, eadhon re tigh Israel, Is marso a deir an Tighearna DIA; O sibhsi a thigh Israel, go madh lór libh a ndéarnabhair da bhur nuile ghráineamhlachtaibh,

7 A náit a ttugabhair coimhthighidh, gan timchillghearradh iona ecroidhe, agus gan timchillghearradh iona bhféoil, do bheith ann mo shanctóirse, dá thruáilleadh, eadhon mo thigh, an tan ofráilthi marán, an méthus agus a nfuil, agus do bhrisodar mo chunnradh do bhrígh bhur nuile ghráineamhlachtas.

8 Agus nár choimhéadabhair cúram mo neithe náomhtha: acht do chuireabhair coimhéaduighthe mo chúruim ann mo shanctóir ar bhur son féin.

9 ¶ Is marso a deir an Tighearna DIA; Ní rachuidh coimhthigheach ar bith, neimhthimchillghearrtha a gcroidhe, nó neimhthimchillghearrtha a bhféoil, asteach ann mo shanctóirse, do choimhthigheach

ar bioth dá bhfuil a measc chloinne Israel.

10 Agus na Lebhítigh dimthigh a bhfad uáim, an tan do chuáidh Israel ar seachran, noch do chuáidh ar seachran a ndiáigh a niodhál; iomchoruid siad a néigceart féin.

11 Gidheadh béid siad na seirbhliiseachtuibh ann mo shanctóir, ar na mbeith a ccúram ag geatadhuibh an tigh, agus ag miniostralacht annsa tigh: muirfid siad a nofráil loisge agus a niodhbairt don phobal, agus seasfuid as a ccoinne do mhiniostralacht dóibh.

12 Do bhrígh gur mhiniostraladar dhóibh a bhfiaghnuise a niodhal, agus go ttugadar air thigh Israel tuitim a neigceart; uimesin do thóig misi súas mo láinh na naghaidh, a deir an Tighearna DIA, agus iomchoruid siad a neigceart.

13 Agus ní thiucfuid siad am gharas, do dhéanamh oifige sagairt dhámh, nó do theacht a ngar éinneithe dom neithibh náomhtha, annsa náit ronáomhtha: acht iomchoruid a náire, agus a ngráineamhlachta do rinneadar.

14 Acht do dhéana misi coimhéaduighthe cúruim mo thighe dhíobh, chum a uile sheirbhíse, agus chum a nuile ní dá ndéantar ann.

15 ¶ Acht tiucfuid na sagairt na Lebhítibh, mic Shadoc, noch do choimhéad cúram mo shanctóra an tan do chuádar clann Israel ar seachrán uáim, am ghar do mhiniostralachd damh, agus seasfuid am fhiadhnuise dofráil an mhéuthuis agus na fola dhámh, a deir an Tighearna DIA:

16 Rachfuid ann mo shanctóir, agus tiucfuid a naice mo bhuird, do fhriotholamh dhámh, agus cuimhdeochuid mo chúram.

17 ¶ Agus tiucfuid a ccrích, an tan rachfuid a steach a ngeata ná cúirte a stigh, éideochar iad le héadach lín; agus ní bhíaidh olann ar bioth orra, an féadh bhéid ag miniostralacht a ngeatadh na cúirte is faide a steach, agus táobh a stigh.

18 Bíaidh buinéaid lín air a cceannaibh, agus bíaidh brístighe lín aca air a leasrachuibh; ní chrioslochuid iad féin le héinní dá ttiubhra allus.

19 Agus an tan rachuid siad amach don chúirt amuigh, eadhon dan chúirt is faide amach chum an phobail, cuirfid siad díobh a néaduighe ann ar mhiniostraladar, agus leagfuid iad annsa seomradhuibh náomhtha, agus cuirfid éadach oile umpa; agus ní náomhthochuid siad an pobal le na néadach.

20 Ní mó bhéarrfuid a ccinn, nó fluileonguid a locadha dífas fada; beanfuid a ngrúag amháin díobh.

21 Ní mó íbhios sagart ar bioth fíon, an tan rachaid don chúirt is faide a steach.

22 Ní mo ghlacluid baintreabhthuigh mar mhnaíbh, nó an bhean chuirfighear ar siubhal : acht do bhéaruid maighdiona do shíol thighe Israel, nó baintreabhthach agá raibh sagart roimhe.

23 Agus teagóscuid dom phobal an *difir* idir an náomtha agus an neamhnáomhtha, agus do bhéaruid air dhaoinibh eidir-dhealughadh idir an ghlan agus an neamhghlan.

24 Agus a nimreasain seasfuid a mbreitheamhnus; agus do bhéaruid breath air do réir mo bhreitheamhnusi : agus coimheadfuid mo dhligeadh agus mo reachta ann muile chruinnaghibh; agus náomhthochuid mo sháoire.

25 Agus ní thiacluid a naice chuirp mairbh ar bioth dhá truaílleadh féin : acht ar son athar, nó mathar, nó ar son mic, nó inghine, ar son dearbhrathar, no deirbhsheathar ag nach raibh fear, is féidir léo iad féin do shalachadh.

26 Agus tar éis a ghlanda, áireomhuidh sé seacht lá dhó féin.

27 Agus annsa ló a rachuidh se a steach san tsanctóir, don chúirt a stigh, do mhiniostiralacht annsa tsanctóir, ofráilfidh sé a ofráil pheacaidh, a deir an Tighearna DIA.

28 Agus bíaidh sé aca na oighreacht : is misi a noighreacht : agus ní thiubharthaóí séalbhar bhith dhóibh a Nisrael : is misi a sealbh.

29 Iosfuid siad a nofráil bhídh, agus a nofráil pheacaidh, agus a nofráil sháruighthe ; agus budh léosan a nuile ní iodbhartha a Nisrael.

30 Agus budh leis na sagartaibh, tosach ehéad thormidh a nuile *neithe*, agus a nuile ofráil do nuile *shórt*, dá bhur miodhbarthaibh : do bhéarthaóí fós don tsagart tosach bhur táos, chor go tiubhra sé air an mbeannughadh comhnuidhe ann do thigh.

31 Ní íosfuid na sagairt déinní éugfas ádh féin, nó réubtha, mas éun é no beathach.

CAIB. XLV.

Roinn mhisdicthe fhearúinn na sanctóra,
6 na caithreach, 7 an phrionnsa;
9 agus reacht na bprionnsa.

TUILLEAMH oile, an tan roinnfidhe le crannchar an tír mar oighbreacht, ofráilfidhe ofráil don TIGHEARNA, roinn náomhtha do nfearann : *budh é a fhad cúig míle fhithchiod slat*, agus *budh é a leithead deich míle*. Agus *biáidh* so náomhtha iona uile theorannuibh timchioll fa ccuáirt.

2 Bíaidh dhe so cúig chéad *ar fad* arson na sanctóra, maille re cúig chéad

ar leithiod, ceathramhnach timchioll fa ccuáirt; agus cáogad cubhad timchioll fa ccuáirt a ccuimínibh.

3 Agus don tomhas so toimheosuidh tú fad chúig míle fhithchiod, agus deich míle ar leithead : agus annsin bhías an tsanctóir agus a náil ro náomhtha.

4 Bíaidh cuid náomhtha a nfearúinn aig na sagartaibh seirbhísigh na sanctóra, noch thiúcfas a ngar do mhiniostiralacht don TIGHEARNA : agus bíaidh na háit agá tighthibh, agus na háit náomhtha don tsanctóir.

5 Agus fós na cúig mhíle fhithchiod ar fad, agus na deich míle ar leithiod, bíaid ag na Lebhítibh, seirbhísigh an tighthe dhóibh féin, mar sheilbh do fhithchid seomra.

6 ¶ Agus órdeocha sibh seilbh na caithreach cúig míle ar leithiod, agus cúig míle fhithchiod ar fad, thall as coinne ofrála an *phoirsiúin* náomhtha : bíaidh sé ag tigh Israel uile.

7 ¶ Agus bíaidh *poirsiún* ag an bprionnsa aig áontaóibh agus air an ttaóibh oile dofráil an *phoirsiúin* náomhtha, agus do sheilbh na caithreach, as coinne ofrála an *phoirsiúin* náomhtha, agus as coinne sheilbh na caithreach, ó náird shíar leath shíar, agus ón ttaóibh shoir leath soir : agus bíaidh an fad thall as coinne aoin do na poirsiunuibh, ó nimíol shíar gus a nimíol shoir.

8 Annsa bhfearann bhías a sealbh a Nisrael : agus ní sháireochuid mo phrionnsadha ní sa mhó mo dhaóine ; agus do bhéaruid an *chuid oile* don dúthaigh do thigh Israel do réir a treabh.

9 ¶ Is marso a deir an Tighearna DIA ; Go madh lór libh, a phrionnsadha Israel : áthruighidh *uáibh* foireigion agus millteachus, agus déanuidh breitheamhnus agus ceart, agus beiridh libh bhur bhfóirneart óm phobal, a deir an Tighearna DIA.

10 Bíaidh aguibh meadha comhthroma, agus ephah comhthrom, agus bát comhthrom.

11 Bíaidh an téphah agus an bát daóir-mhiosúr, chor go ccoinneochadh an bát an deachmhadh cuid do homer, agus an téphah an deachmhadh cuid do homer : bíaidh a miosúr sin do réir an homer.

12 Agus *budh* fithche gerah an secel : budh fithche secel, cúig secel fithchiod, agus cúig secel déag, bhur maneh.

13 Isi so a nofráil ofráilfidhe ; an seiseadh cuid do ephah do homer chruithneachda, agus bhearthaóí an seiseadh cuid do ephah do homer éorna :

14 A ttaóibh órdughthe na hola, an bát ola, *ofráilfidhe* an deachmhadh cuid do bhát ón chor, noch is homer dheich mbát ; óir is deich mbát an homer :

15 Agus áon úan as an ttréud, as dhá chéad, as innbhiar mhéuth Israel; mar ofráil bhídh, agus ofráil loisge, agus mar ofráil shíothchána, do dhéanamh athcháirdis dhóibh, a deir an Tighearna DIA.

16 Do bhéaruid uile dhaóine na tíre a nofráil ar son an phrionnsa a Nisrael.

17 Agus budh é cuid an phrionnsa ofrála loisge, agus ofrála bídh, agus ofrála dighe, do thabhairt uatha annsa féustuibh, agus annsa reíbh núadha, agus annsa sab-bóidibh, ann uile shollamantachd thighe Israel: gléusfuidh seision a nofráil pheacaidh, agus a nofráil bhídh, agus a nofráil loisge, agus na hofrála síothchána, do dhéanamh athcháirdis do thighe Israel.

18 Is marso a deir an Tighearna DIA; Annsa chéidmhi, annsa chéadlá don mhi, glacfa tú bulóg óg gan cháidhe, agus glanfuidh tú an tsanctóir:

19 Agus glacfuidh an sagart dful na hofrála peacaidh, agus cuirfidh air phostadhuibh an tighé í, agus ar cheithre coirnéaluibh shuidhighe na haitóra, agus air phostadhuibh gheata na cúirte is faide a steach.

20 Agus is marsin do dhéana tú an seachtmhadh lá don mhi ar son gach aonduine dá ceiontuighionn, agus ar son té bhíos simplighe: marsin síothchánuidhe an tigh.

21 Annsa chéidmhi, annsa cheathramhadh lá déag don mhi, bíadh an cháisg agaibh, féusta sheacht lá; arán gan loibhin íostar.

22 Agus annsa ló sin gléusfuidh an prionnsa dhó féin agus duile phobal na tíre bulóg mar ofráil pheacaidh.

23 Agus seacht lá do nféusta uillmheocha sé ofráil loisge an TIGHEARNA, seacht mbulóga agus seacht reithe gan cháidhe go láetheamhuil na seacht lá; agus meannán do na gabhruibh go láetheamhuil mar ofráil pheacaidh.

24 Agus gléusfa se ofráil bídh eadhon éphah do gach bulóg, agus éphah don reithe, agus hin ola don éphah.

25 Annsa seachtmhadh mí, annsa chúigeadh lá déag don mhi, do dhéana sé a leitheid sin a bhféasta na seacht lá, do réir na hofrála peacaidh, do réir na hofrála loisge, agus do réir na hofrála bídh, agus do réir na hola.

CAIB. XLVI.

Náomh-reachd an teampuill, arson an phrionnsa, 9 agus an phobaill.

IS marso a deir an Tighearna DIA; Druidfighear geata na cúirte is faide a steach fhéuchus leath shoir na sé lá oibre; achd oisceoltar é annsa tsabbóid, agus a ló na rac nuáidhe biaidh se oscuilte.

2 Agus rachaidh an prionnsa a steach a slighe phóirse an gheata táobh amuigh, agus seasfuidh sé ag posta an gheata, agus uillmheochuidh an sagart a ofráil loisge agus a ofráil shíodhechána, agus do dhéana sé adhra ag tairsigh an gheata: annsin racha sé amach; acht ní druidfighear an geata go nóin.

3 Mar an cceádna adhoruid muinntir na tíre go dorus an gheata so a bhfiaghnúise an TIGHEARNA annsa tsabbóidibh agus annsa raeibh núadh.

4 Agus budh í ofráil loisge ofrálas an prionnsa don TIGHEARNA a ló na tsabbóide sé huáin gan cháidhe, agus reithe gan toibheim.

5 Agus budh ephah a nofráil bídh do reithe, agus a nofráil bídh do na húanaibh mar is féidir leis do thabhairt uadh, agus hin ola leis an ephah,

6 Agus a ló na gealuidhe nuáidhe bulóg óg gan toibheim, agus sé huáin, agus reithe: béid siad gan cháidhe.

7 Agus uillmheocha sé ofráil bídh, ephah do gach bulóg, agus ephah do gach reithe, agus do na húanaibh anhuil roitheachus a láimh chuíge, agus hin ola leis an ephah.

8 Agus an tan rachus an prionnsa a steach, rachaidh sé a steach a slighe phóirse an gheata, agus rachaidh sé amach iona shligheasion.

9 ¶ Acht a nuáir thiocfuid muinntir na tíre a láthair an TIGHEARNA annsa féustuibh sollamanta, an té rachus a steach san telighe thuáigh san gheata dadhradh rachaidh sé amach a slighe an gheata theas; agus an té rachus a steach a slighe an gheata theas rachuidh sé amach a slighe an gheata thuáigh: ní fhillfe sé a slighe an gheata a ttáinic sé a steach, acht rachaidh sé amach annsa gheata as a choinne.

10 Agus an prionnsa iona meadhon, a nuáir rachuid siad a steach, rachuidh seision a steach; agus an tan rachuid siad amach, rachuidh seision amach.

11 Agus annsa féustuibh agus annsa sollamantaibh budh ephah a nofráil bídh leis an mbulóg, agus ephah leis an reithe, agus do na húanibh mar is féidir ris thábhairt, agus hin ola leis an ephah.

12 Aois an tan uillmheochus an prionnsa ofráil loisge thoileamhuil nó ofráil shíothchána go toileamhuil don TIGHEARNA, oisceoluidh áon annsin dó an geata fhéuchus don leath shoir, agus gléasfa sé a ofráil loisge agus a ofrála síothchána, anhuil do rinne sé a ló na tsabbóide: annsin imeochuidh sé roimhe; agus tar éis a dhuia amach druidfidh duine an geata.

13 Gléusfuidh tú go láetheamhuil

ofráil loisce don TIGHEARNA dúan don chéidbhliadhuin gan cháidhe: gléusfa tú é gach aonmhaidin.

14 Agus gléusfa tú ofráil bhídh dó gach aonmhaidin, an seiseadh euid do ephab, agus an treas cuid do bin ola, do chumasc leis an bplur mín; ofráil bhídh a comhnuidhe maille re bórdughadh síorruidhe don TIGHEARNA.

15 Marso ghléusfuid síad an túan, agus a nofráil bhídh, agus a nola, gach aonmhaidin mar ofráil gnáthuidh loisge.

16 ¶ Is marso a deir an Tighearna DIA; Má bheir an prionnsa bronnadh ar bith dáon da mhacaibh, bíaidh a oighreacht sin agá mhacaibh; *budh* é sin a seilbh ré hoighreacht.

17 Acht ná bheir sé tiodhlacadh dáon da sheirbhiseachaibh dhá oighreacht, annsin budh leis é go bliadhuin na saoirse; na dhiáighsin fillfidh se chum an phrionnsa: achd bíaidh a oighreacht da mhacaibh dhóibh féin.

18 Tuilleamh oile ní bheanfa an prionnsa cuid doighreacht na ndaóine dhúibh re héigion, da ndibirt amach as a seilbh; *acht* do bhéara sé oighreacht dá mhacaibh as a sheilbh féin: ionnus nach díothsgaoiltéar mo phobal gach ánduine as a sheilbh féin.

19 ¶ Na dhiáigh sin thug se thríd an dul a steach mé, noch *do bhí* aig taóibh an gheata, go seomradhuibh náomhtha na sagart, noch dfeuch leath thuáigh: agus, féuch, *do bhí* áit annsin air an da thaóibh leath shíar.

20 Annsin a dubhairt seision riomsa, Sí so a náit a mbruithfid na sagairt ofráil an tsáruighthe agus a nofráil pheacaidh, iona mbacalfuid a nofráil bídh; iondus nach béuruid síad amach *iad* san chúirt taóibh amuigh, do náomhadh an phobail.

21 Annsin thug sé amach mé don chúirt dob fhaide amach, agus thug sé orum gabháil lámh re ceithre corruibh na cúirte, agus, féuch, *do bhí* cúirt ann gach coimnéal don chúirt.

22 *Do bhádar* cúirte a cceithre coirnéluibh na cúirte ceangailte dhi do cheathrachad *cubhad* ar fad agus tríochad ar leithead: *do bhádar* na ceithre coimnéise daoinmbiosúr.

23 Agus *do bhí* cóursa *dóbair* timchioll fa ccaúirt ionta, timchioll fa ccaúirt an cheathrairsin, agus do rinneadh é go náitibh bruite faoi na péirsighibh timchioll fa ccaúirt.

24 Annsin a dubhairt sé riom, Isiad so áite na druinge bhruthios, mar a mbruithfid seirbhísigh an tighe fodhbuiirt an phobail.

CAIB. XLVII.

Na huisgeadha, agus ranna na tíre, ag ciallughadh fairsinge ghrása De, fa ntiomna núaidh.

NA dhiáighsin thug sé a rís mé go dorus an tighe; agus, féuch, thangadar uisceadha amach ó faoi tháirsigh an tighe leath soir: óir *do sheas* éadan tosuigh an tighe leath soir, agus thangadar na huisceadha nús ó thaóbh deas an tighe, don taóibh ó dheas do naltóir.

2 Annsin thug sé me as slighe an gheata budh thuaidh, agus rug sé leis mé annsa tslighe amuigh gus an ngeata amuigh annsa tslighe fhéuchus leath soir; agus, féuch, do riothadar uisgeadha air an ttaóibh deas amach.

3 Agus an tan do chuaidh an té agá raibh an dorubha iona láimh amach leath soir, do thomhais sé míle cubhad, agus thug sé misi thríd na huisgeadhuibh; *da bhádar* na huisgeadha go nuige na mugharláim danbh.

4 A rís do thomhais sé míle cubhad; agus thug sé misi thríd na huisgeadhuibh; *do bhádar* na huisgeadha gus na glúinibh. A rís do thomhais sé míle, agus thug sé misi thríd; *do bhádar* na huisgeadha gus na leasrachaibh.

5 Na dhiáighsin do thomhais sé míle; agus *do bhí* na shruth nach ar fhéud mé dul thairis; óir déirgheadar na huisgeadha, uisgeadha do shnámh ionta, abhunn nár bhféidir dul thairse.

6 ¶ Agus a dubhairt sé riom, A mhic an duine, an bhfaca tú so? Annsin rug sé leis mé, agus thug sé orum fillleadh go brúach na habhann.

7 Anois an tan dfill mé, féuch, *do bhádar* ro mhórán crann air bhrúach na habhann air an ttaóibhsí agus air an ttaóibh oile.

8 Annsin a dubhairt seision riomsa, Silid na huisgeadha so amach leith ris an tír shoir, agus téid síos annsa diotirannh, agus téid gus an bhfairge: *air na* ttabhairt amach chum na fairge, léigheostar na huisgeadha.

9 Agus tiuicfuidh a ccrích, go mairfidh gach aoinni beó, dá ccorruighionn, giodh bé ar biodh taóbh a riothuid na huisgeadha: agus bíaidh iomad romhór éag ionta, do bhrigh go ttiuicfuid na huisgeadha annsin: óir béid slán; agus mairfidh gach uile ní mar a ttiuca an sruth.

10 Agus tiucafa a ccrích, go seasfuid na hiascairidhe air ó En-gedi go tten-eglainn; béid na náit leathnuighthe líon amach; béid a néisg do réir a cceiníl, amhuil éisc na fairge móire, ro iomadamhuil.

11 Acht ní leigheostar a áite lábáin

sin agus a áite uisgeamhla; do bhéarthar do dhéanamh shalainn iad.

12 Agus fastuidh láimh ris a nabhuinn air a brúach, air an táobhsí agus air an taoibh oile, a nuile chrann chum bídh, nach críonfa a dhuille, nó nach ccaithfighear a thoradh: do bhéara amach toradh núadh do réir a mhíos, do bhrígh gur gheinodar a nuisgeadha amach ón tsanctóir: agus bíadh a thoradh mar bhíadh, agus a dhuille chum leighis.

13 ¶ Is marso a deir an Tighearna DIA; Búdha í so an téora, lé ngeabthaoi oighreacht na tíre do réir dha threabh dhéag Israel: do gheabha Ióseph dha chuid ranna.

14 Agus gheabthaoise a oighreacht, áon comhmaith ré chéile: noch ar thóg misí mó lámh súas da tháobh dá thabhairt da bhur naithribhse: agus tuitfidh an fearann oruibh mar oighreacht.

15 Agus budh í so téora a nfearuinn leath ris an táobh thuáigh, ón bhfairge móir, a slighe Hetlon, mar théid daoine go Sédad;

16 Hamat, Berotah, Sibraim, noch atá idir téoruinn Damascus agus téora Hamat; Hasar-hatticon, noch atá láimh ré cósta Habhran.

17 Agus budh í an téora ón bhfairge Hasar-enan, téora Dhamascus, agus an tuáisceart budh thuáigh, agus téora Hamat. Agus isí so an taoibh ó thuáigh.

18 Agus toimheostaoi an táobh shoir ó Habhrann, ó Dhamascus, agus ó Ghílead, agus ó thír Israel láimh ré Iordan, ón téoruinn gus an bhfairge shoir. Agus isí so an taoibh soir.

19 Agus an taoibh ó dheas budh dheas, ó Thamar go huisgeadhuibh na ceannairge a Ccades, an sruth gus an bhfairge mhóir. Agus isí so an táobh ó dheas budh dheas.

20 An táobh shiar mar an cceadna budh í a nfairge mhór ón téoruinn, nó go tti duine a nall as coinne Hamat. Isí so an táobh shiar.

21 Marsin roinnfidhe an fearann so dhíbh féin do réir threabh Israel.

22 ¶ Agus tiucfa a cerích, go roinnfidhe é le crannchar mar oighreacht díbh féin, agus do na coimhighteachaibh bhíos ar ccuáirt bhur measc, noch dá mbéarthar clann ann bhur measc: agus béd daóibhsí mar dhaóinibh bhearthar annsa tír a measg chloinne Israel; do gheabhuid siad oighreachd aguibh a measg threabh Israel.

23 Agus tiucfuigh a cerích, gidh bé tréabh iona ccomhneochuidh an coimhthigheach, gurob annsin do bhéarthaoi oighreachd dó, a deir an Tighearna DIA.

CAIB. XLVIII.

Cuid ronna gach dhuine ar leith, don talamh náomhthasa.

ANOIS isiad so anmanna na ttreabh. On chionn thuáigh go cósdas shlighe Hetlon, mar théid duine go Hamat, Hasar-enan, téora Dhamascus don leath thuáigh, go cósdas Hamat; (óir is iad so a tháobha soir agus siar;) cuid ronna do Dhan.

2 Agus láimh ré téoruinn Dan, ón taoibh shoir eadhon go nuige an taoibh shiar, cuid ronna do Aser.

3 Agus láimh ré téoruinn Aser, ón taoibh shoir, eadhon go nuige an taoibh shiar, cuid ronna do Naphtali.

4 Agus láimh ré téoruinn Naphtali, ón taoibh shoir gus an taoibh shiar, cuid ronna do Mhanasseh.

5 Agus láimh ré téoruinn Mhanasseh, ón taoibh shoir gus an taoibh shiar, cuid ronna do Ephraim.

6 Agus láimh ré téoruinn Ephraim, ón taoibh shoir gus an taoibh shiar, cuid ronna do Reuben.

7 Agus láimh ré téoruinn Reuben, ón taoibh shoir gus an taoibh shiar, cuid ronna do Iúdah.

8 ¶ Agus láimh ré téoruinn Iúdah, ón taoibh shoir gus an ttaoibh shiar, do budh í sin a nofráil noch ofráilfidhe don chúig mhíle fhithchiod slat ar leithead, agus air fad amhuil cuid do na codchaibh oile, ón taoibh shoir gus an ttaoibh shiar: agus bíadh an tsanctóir iona lár.

9 Bíadh a nofráil do bhéarthaoi don TIGHEARNA cúig míle fhithchiod ar fad, agus deich míle ar leithíod.

10 Agus is dóibhsin, eadhon do na sagartaibh, bhías a nofráil naomhthaso; don leith thuáigh cúig míle fhithchiod ar fad, agus don leith shiar deich míle ar leithíod, agus don leith shoir deich míle ar leithíod, agus don leith theas cúig míle fhithchiod ar fad: agus bíadh sanctóir an TIGHEARNA iona lár sin.

11 Budh leis na sagartaibh é atá náomhtha do mhacaibh Sádóc; noch do choimhéad mórdúighthesi, nach deachuidh ar seachrán an tan do chúadar clann Israel ar seachrán, mar do chúadar na Lebhítigh ar seachrán.

12 Agus budh ní ro náomhtha dhoibhsion ofráil a nfearuimsi do bhéarthar amach láimh ré téoruinn na Lebhíteach.

13 Agus bíadh ag na Lebhítibh thall as coinne na sagart cúig míle fhithchiod air fad, agus a leithíod deich míle: budh cuig míle agus fithche an faide eile, agus a leithíod deich míle.

14 Agus ní reacfuid siad é, agus ní

mhalartfuid, ní mó bhéuruid úatha féin primidil a nfearuinn : óir atá sé náomhtha don TIGHEARNA.

15 ¶ Agus biaidh na cúig mhíle, do fagbhadh aansa leithead thall as coinne na cúig míle fhithchiod, na áit neamhtha don chathruigh, chum áitreibhthe, agus mar chuimínibh : agus biáidh an chathair iona lár.

16 Agus *budh* iadso a ttomhais sin; an taóibh thuáigh ceithre mhíle agus cúig chéad, agus don taóibh theas ceithre mhíle agus cúig chéad, agus don taóibh shoir ceithre mhíle agus cúig chéad, agus don taóibh shíar ceithre mhíle agus cúig chéad.

17 Agus biáidh cuimínidhe na caithreach don leith thuáigh dha chéad agus cáogad, agus leath ris an taobh theas dha chéad agus cáogad, agus leath ris a noirthear dhá chéad agus cáogad, agus don leath shíar dha chéad agus cáogad.

18 Agus an chuid oile ar leithne thall as coinne oifála na ronna náomhtha biáidh deich míle don leith shoir, agus deich míle don leith shíar: agus biáidh sé thall as coinne oifála na coda náomhtha; agus biáidh a bhiseach sin mar bheatha don druigh fhritheolas don chathruigh.

19 Agus an mhéid fritheolas don chathruigh foigheonuid di as uile threabhuibh Israel.

20 *Budh* cúig mhíle fhithchiod a nofráil uile le cúig mhíle fhithchiod: oifáilfidhe a nofráil náomhtha ceathairbheannach, maille ré seilbh na caithreach.

21 ¶ Agus biáidh an fhuighioll ag an bprionnsa, air áontaóibh agus air an taóibh oile do nofráil náomhtha, agus do sheilbh na caithreach thall, as coinne na cúig míle fhithchiod do nofráil leath ris an téoruinn shoir, agus leath shíar thall as coinne na cúig míle fhithchiod leath ris an téoruinn shíar, thall as coinne chuid ronna an phrionnsa: agus budh í sin a nofráil náomhtha; agus biáidh sanctóir an tighe iona lár sin.

22 Tuilleamh oile budh leis an bprionnsa ó sheilbh na Lebhíteach, agus ó sheilbh na caithreach, ar mbeith a lár an

neithe is leis an bprionnsa, idir théoruinn Iúdah agus théoruinn Bheniamin.

23 ¶ Ar son na coda oile do na treabhuibh, ón taóibh shoir gus an taóibhshíar biáidh roinn ag Beniamin.

24 Agus ag téoruinn Bheniamin, ón taóibh shoir gus an taóibh shíar, do gheabhuidh Simeon roinn.

25 Agus ag téoruinn Shíneon, ón taóibh shoir gus an taóibh shíar, do Isachar roinn.

26 Agus ag téoruinn Isachar, ón taóibh shoir gus an taóibh shíar, do Sebulun cuid ronna.

27 Agus ag téoruinn Shebulun, ón taóibh shoir gus an taóibh shíar, cuid ronna ag Gad.

28 Agus ag téoruinn Ghad, don taóibh theas leath ris an deisceart, biáidh an téora eadhon ó Thamar gus na srothaibh imreasuin ann Cades, agus gus a nabhuinn leath ris an bhfairge mhoir.

29 Isé so an fearann roinnfidhesi lé crannchar do threabhuibh Israel mar oighreachd, agus siad so na ronua, a deir an Tighearna Dia.

30 ¶ Agus siad so dula amach na caithreach don taóibh thuáigh, ceithre mhíle, agus cúig chéad miosúr.

31 Agus biáidh geatadha na caithreach do réir anmann threabh Israel, trí gheata thuáigh; aoin gheata do Reuben, aoingeata do Iúdah, aoingeata do Lebhi.

32 Agus don taóibh shoir ceithre mhíle agus cúig chéad: agus trí gheata; agus áoingeata do Ióseph, áoingeata do Bheniamin, áoingeata do Dhan.

33 Agus don taobh theas ceithre mhíle agus cúig chéad miosúr: agus trí gheata; áoingeata do Shíneon, áoingeata do Isachar, áoingeata do Sebulun.

34 Don taóibh shíar ceithre mhíle agus cúig chéad, maille ré na trí gheataibh; áoingeata do Ghad, áoingeata do Aser, áoingeata do Naphtali.

35 Do bhí sé timchioll fa ccaírt ocht míle dhéag miosúr: agus budh é ainm na caithreach ón ló sin, atá an TIGHEARNA ansin.

Leabhar DANIEL.

CAIB. I.

Oileamhan phrionnsamhla Dhaniel a Mhabílon.

ANN sa treas bliadhain do ríoghacht Iehoiacim rígh Iúdah tháinig Nebu-

chadnessar rígh na Babilóine go Hierusalem, agus do chuir campa iona timchioll.

2 Agus thug an Tighearna Iehoiacim rígh Iúdah iona láimh, maille le cuid do shoithighibh thighe Dé: noch rug sé go tír Shinár go tigh a dhé féin; agus

rug sé na soighthighe go tigh ionnmhuís a dhé.

3 Agus do labhair an rígh re Aspenas maighistir a chailteánach, chor go ttugadh sé leis *cuid* do chlainn Israel, agus do shliocht an rígh, agus do na prionnsadhuibh;

4 Clann ann nach *raibh* aineamh ar bioth, acht iad sgíamhach, agus glic ann sa nuile eagna, agus géarchúiseach san nuile éolus, agus ealadhuin thuigsionuigh, agus drong agá *raibh* cumas ionta chum seasta a bpálás an rígh, agus da múinfedís foghlaim agus teanga na Ccaldeánach.

5 Agus dórdúigh an rígh dhóibh beatha láetheamhuil do bhiadh an rígh, agus do nfiún dar ibh sé: mar sin *agá* noileamhuin trí bliadhna, go madh féidir leó a ccionn na haimsire sin seasamh a lathair an rígh.

6 Anois do bhí iona measg so do chloinn Iúdah, Daniel, Hananiah, Misael, agus Asariah:

7 Dá ttug prionnsa na ccailteánach anmanna: óir thug sé ar Dhániel Beltesassar; agus air Hananiah, Sadrach; agus air Misael, Mesach; agus air Asariah, Abednego.

8 ¶ Acht do thríall Dániel iona chroidhe nach saileochadh sé é féin lé cuid bídh an rígh, nó leis an bhfiún do ibheadh sé: uimesin diarr sé ar phrionnsa na ccailteánach nach salchadh sé é féin.

9 Anois thug Dia Dániel a bhfabhar agus a ngrádh dhúthrachdach phrionnsa na ccailteánach.

10 Agus a dubhairt prionnsa na ccailteánach ré Dániel, Is eagal liom an tighearna mo rígh, noch dórdúigh bhuir mbíadh agus bhuir ndeoch: óir cred as a bhfaicfeadh sé bhuir naighthesi ní sa measa a ccruth ná an chlann noch *atá* dá bhuir sórt? annsin cuirfighe *misí* a nguáis mo chinn ag an rígh.

11 Ansin a dubhairt Dániel re Melsar, noch do chuir prionnsa na ccailteánach ós cionn Dhániel, Hananiah, Misael, agus Asariah,

12 Dearbh do sheirbhisigh, iarruim dathchuinge ort, ar feadh dheich lá; agus tugaidís doibh piseanach re ithe, agus uisge ré ól.

13 Ansin féuchthar air ar ngnúisibh dot lathairsi, agus ar ghnúisibh na cloinne ithios do chuid ronna bídh an rígh: agus amhuil do chíofís tú, déana re do sheirbhiseachaibh.

14 Marsin dáontuigh sé ris annsa chuissí, agus do indearbh sé iad ar feadh dheich lá.

15 Agus a ccionn dheich lá do chouncas a nguúise ní is breághdha agus ní is reimhe a bhféoil ná an chlann uile noch a duáigh do chuid ronna bídh an rígh.

16 Marso do rug Melsar leis cuid ronna a mbídh, agus a nfiún do ibhedís; agus thug sé piseanach dhóibh.

17 ¶ Ar son an cheathrair leanabh so, thug Dia éolus agus gliocus dóibh annsa nuile fhóghluim agus eagna: agus do bhí tuigsig ag Dániel annsna huile fiosibh agus aislingibh.

18 Anois a ccionn na láetheadh a ndubhairt an rígh go ttiubhradh sé a steach iad, annsin thug prionnsa na ccailteánach a steach iad a lathair Nebuchadnessar.

19 Agus do combráidh an rígh ríu; agus níorfrith áon iona measg uile cosmhuil ré Dániel, Hananiah, Misael, agus re Harsariah: uimesin do sheasadar a lathair an rígh.

20 Agus fuair an rígh iad ní budh féarr deich nuáire náid na draóithe agus na hastroluighthe uile *da raibh* ann a ríoghachdaibh uile, annsna huile chúisibh eagna agus tuicsiona, dar fhiafruigh sé dhóibh.

21 Agus do chomhnuidh Dániel agus an chéidbhliadhuin do ríoghachd an rígh Círus.

CAIB. II.

Aisling Nebuchadnessar um na coeithreair mounceadhaibh, ar na ccur ar ceúl leis an cúigeadh.

AGUS annsa dara bhliadhain do ríoghachd Nebuchadnessar do chonnaire Nebuchadnessar aislingthe, ler buáidbreadh a spiorad, agus dimthigh a chlodh-uádh.

2 Ann sin dfuáigir an rígh na draóithe do ghairm, agus na hastroluighthe, agus na fúistínigh, agus na Caldeánuigh, chum a aislingeadh do thaisbeanadh don rígh. Ansin thangadar agus do sheasadar a bfiaghnúisi an rígh.

3 Agus a dubhairt an rígh ríu, Do chonnaire mé aisling, agus do bhí mo spiorad buáidheartha d'fagháil feasa na haislinge.

4 Ansin do labhair na Caldeánuigh ris an rígh a Síriac, A rígh, mair go bráth: innis dot sheirbhiseachaibh a naisling, agus foillseochaimne an chiall duit.

5 Do fhreagair an rígh, agus a dubhairt sé ris na Caldeánachaibh, Dimthigh an ní uáimsi: muna ttugthaóise fios na haislinge dhumhsa, maille re na chéill, gearrfuighear a bpiosuibh síbh, agus do dhéantar cárn aóiligh dá bhuir tightheibh.

6 Acht má thaisbeantaóí a naisling, agus a ciall, do gheabhthaóí bronta uáimsi agus luaigheachda agus onóir mhór: uimesin foillsighidh a naisling dhamh, agus a chiall.

7 Do fhreagradar a ris agus a dubhradar, Inniseadh an rígh da sheirbhiseachaibh a naisling, agus taisbeanfaim a chiall dó.

8 Do fhreagair an rígh agus a dubhairt,

Atá a fhios agam go deimhin go mbéara sibh a naimsir libh, do bhrígh go bhfaicthi go ndeachaidh an ní uáimsí.

9 Acht muna ttugthaóí fios na haislinge dhamhsa, ní bhfuil acht aoinbhreath a mháin oruibh: óir dullmuigheathair bréaga agus briathra sálcha da labhairt dom lathairsi, nó go náthruightheair a naimsir: uimesin innisidh dhamhsa a naisling, agus aitheonuidh mé gur féidir libh a chiall do thaisbeanadh dhamh.

10 ¶ Do fhreagradar na Caldeánuigh a lathair an rígh, agus a dubhradar, Ní bhfuil duine air an ttalamh fhéadas cúis an rígh dfoillsiughadh: uimesin ní bhfuil rígh, nó tighearna, ná úachtarán, íarrus a leithéid sin do ní ar dhraóí, nó air astro-luighe, nó ar Chaldeánach.

11 Agus is ní annamh íarrus an rígh, agus ní bhfuil áon ar bioth oile fhéadas a fhoillsiughadh a lathair an rígh, acht na deé, noch nach déan a comhnuidhe a bhfeóil.

12 Ar son na cúisí do bhí an rígh teargach agus ro fhíochmhar, agus dfoagair sé daoine crionna na Babilóine uile do scrios.

13 Agus do chuáidh a náithne amach go muirfidhe na daóine crionna; agus dhíarradar Dániel agus a chompanuigh ré a marbhadh.

14 ¶ Annsin do fhreagair Dániel maille ré comhairle agus re heágha do Arioeh caiptín an rígh ghárda an rígh, noch do chuáidh amach do mharbhadh dhaóine glioca na Babilóine.

15 Do fhreagair sé agus a dubhairt re Arioeh caiptín an rígh, Cred fa bhfuil an fúagra coimhdheithniosachsin ón rígh? Annsin dfoillsigh Arioeh an chúis do Dhániel.

16 Agus do chuáidh Dániel a steach, agus diarr air an rígh aimsir do thabhairt do féin, agus go ninneosadh sé don rígh ciall na haislingthe.

17 Annsin do chuáidh Dániel dha thigh, agus dinnis an ní do Hananiah, Misael, agus Asariah, a chompanuigh:

18 Go niarradaois grása ar Dhía neimhe a ttaobh na secréidesi; chor nach báiseochaidh Dániel, nó a chompanuigh maille ris an ccuid oile do dhaóinibh glioca na Babilóine.

19 Annsin do foillsigheadh an tseicréid do Dhániel a bhfis oidhche. Annsin do bheannuigh Dániel Día neimhe.

20 Do fhreagair Dániel agus a dubhairt, Go madh beannuighthe bhias ainm Dé go sáoghal na sáoghal: óir is aige atá eagna agus cumhachd:

21 Agus áthruighidh sé na haimseara agus na huáine: áthruighidh sé ríghthe, agus cuiridh sé ríghthe suas: do bheir sé

eagna do na daóinibh glioca, agus eólus don mhéid aithnighios tuigsi.

22 Foillsighidh sé na neithe doimhne agus seicréideacha: atá fios an ní bhíos san dorchadus aige, agus comhnuighidh an solus iona fhochair.

23 Buidheachus uáim dhuit, agus molum thú, a Dhé maithreadh, noch thug eagna agus cumhachda dhamh, agus dfoillsigh dhamh anois an ní diarramar ort: óir anois dfoillsigh tú dhúinn cúis an rígh.

24 ¶ Uimesin do chuáidh Dániel a steach a ccionn Arioeh, noch dórduigh an rígh chum daóine glioca na Babilóine do scrios: do chuáidh sé agus a dubhairt ris marso; Ná marbh daóine glioca ná Babilóine: beir misi a steach a lathair an rígh, agus foillseocha mé don rígh an chiall.

25 Annsin rug Arioeh Dániel a bhfiaghuise an rígh maille ré deithnios, agus a dubhairt ris marso, Fuáir mé duine do bhraighdibh Iúdah, inneosas don rígh an chiall.

26 Do fhreagair an rígh agus a dubhairt ré Dániel, dar bhainm Beltesassar, An bhféadann tusa a naisling noch do chónnairc mé, agus a ciall dfoillsiughadh dhamhsa?

27 Do fhreagair Dániel a bhfiaghuise an rígh, agus a dubhairt, An tseicréid noch dfaífrúigh an rígh ní fhéaduid na draóithe, na daóine glioca, na hastroluighthe, agus na fáisdinigh, a hinnisin don rígh;

28 Acht atá Día ar neamh fhoillsigheas secréide, agus do bheir a fhios do Nebuchadnessar an rígh cred bhias annsna láethibh deighionacha. Isiad só haislingthe, agus fise do chinn air do leabuidh;

29 Ar do shonsa, a rígh, thangadar do smuaintightheann *hinntinn* air do leabuidh, cred do thiucfadh a cerich na dhaighso: agus an té fhoillsighios na secréide do thaisbéin sé dhuitsi cred thiucfa ann.

30 Acht ar mo shonsa, ní dhamhsa do foillsigheadh an tseicréidsi ar son gliocuis ar bith dá raibh ionnam ní is mó ná áonduine béo, acht air son na druinge fhoillseochus an chiall don rígh, agus chor go mbia fios smuáineadh do chroidhe féin agadsa.

31 ¶ Do chonnairc tusa, a rígh, agus feach íomhaigh mhóir. Do sheas a níomhaigh mhórso, noch ar bhoirdheirc a dealradh, as do choinne; agus dob imeaglach a dealbh.

32 Do budh dór fhíre ceann na híomhaíge, a lucht agus a ruighthe daingiod, a bolg agus a leasracha do phrás,

33 A cosa diarrann, a trougthe cuid na níarann agus cuid na corriaidh.

34 Dféuch tú nó gur gearradh cloch

amach gan lámha, noch ler buáileadh a níomháigh air a cosaibh do *bhí* diarann agus do chríaidh, agus do bhris na mblodhuibh iad.

35 Annsin do briseadh an tíarann, an chré, an práis, an tairgíod, agus an tór, na ceadchuibh a naóintheachd, agus do rinneadh dhoibh amhuil cáith urláir bhuáilte san sambradh; agus rug an gháoth lé iad, go nach fíth áit ar biot dhóibh: agus do rinneadh slabh mór don chloich do bhuail a níomháigh, agus do líon sé an talamh uile.

36 Así so a naisling; agus inneosam a ciall a lathair an rígh.

37 Thusa, a rígh, *atair* ad rígh ós ríoghuibh: óir thug DÍA neimhe dhuit ríoghacht, cumhacht, agus neart, agus glóir.

38 Agus gíodh bé áit a naitrighid clann na ndaóine, beathuigh na talmhan agus éunláith neimhe thug sé ad lámhsí iad, agus do rinne sé úachdarán díot os a cionn uile. *Is* tú an ceann óirsi.

39 Agus ad dhiaighsi éireochuidh ríoghachd oile is luga na thusa, agus an treas ríoghachd oile do phrás, noch bhéarus úachdaránachd ós cionn na talmhan uile.

40 Agus bíaidh an ceathramhadh ríoghacht láidir amhuil iarann: óir brisidh an tíarann agus claóidhidh a nuile ní: agus amhuil bhrisios an tíarann iad so uile, brisidh fós agus brúidhidh é.

41 Agus amhuil do chomhairc tú na cosa agus na méir, cuid do chríaidh an photadóra, agus cuid diarann, roinnfíghior an ríoghachd; achd bíaidh inte do neart a níaruinn, an tionad iona bhfaca tú an tíarann camaisce lé críaidh shuáite.

42 Agus *mar* do bhádar méir na ccos cuid diarann, agus cuid do chríaidh, *marsin* bhías an ríoghachd bíaidh cuid dhi láidir, agus cuid briste.

43 Agus an tionad a bhfaca tú an tíarann cumaiscthe lé críaidh láibe, cumaiscfd siad iad féin lé sliochd daóine: nach greamachuidd aon díobh dhá chéile, amhuil nach greamochuidh iarann cumaisce lé críaidh.

44 Agus a láethibh na ríogh so cuirfidh DÍA neimhe ríoghachd súas, nach scriosfígh-ear go bráth: agus ní fuígfígh-ear an ríoghachd ag daóinibh oile, *achd* brisidh sí iona ceadchuibh agus díbeoruidh na ríoghachda uile, agus seasfuidh sí go bráth.

45 An tionad a bhfaca tú gur gearradh cloch as atslabh amach gan lámha, agus gur bhris sí an tíarann amblodhuibh, an práis, an chré, an tairgíod, agus an tór; do rad an DÍA mór a fhios don rígh cred thiucfas a cearích na dhiaighso: agus *atá* a naisling dearbhtia, agus a ciall daingion.

46 ¶ Annsin do thuit an rígh Nebuchadnessar air a aghaibh, agus dumhluigh sé do Dhániel, agus daithin sé go nofralaidís íodhbairt, agus boladh cumhra dó.

47 Do fhlegair an rígh do Dhániel, agus a dubhairt, *Is* dearbh, gur DÍA na ndée bhur Ndiasa, agus Tighearna ar ríoghuibh, agus foillsitheach secreteadh, ó dfeud tusa an tseicréidse dfoillsiughadh.

48 Annsin do rinne an rígh duine mór do Dhániel, agus thug sé iomad tiodhlaiceadh dhó, agus do rinne sé úachdarán de ós cionn uile phrobhinnse na Babilóine, agus úachdarán ós cionn uile *dhaóine* glioca na Babilóine.

49 Annsin diarr Daniel air an rígh, agus do chuir sé Sadrach, Mesach, agus Abed-nego, ós cionnghnothuigheadh phrobhinnse na Babilóine: acht do *shuigh* Dániel a ngeata an rígh.

CAIB. III.

An trúr ógánnach, géillfeadh do ndealbh órdha, ar na saoradh as úamhuidd thré-loisgeach thein-bhéulach na Babilóine.

DO rinne Nebuchadnessar an rígh íomháigh óir, iona *raibh* trí fitchid cubhad ar áirdle inte, agus sé cubhaid ar leithead, agus do chuir sé súas í a réiteach Dúra, a bproibhinnse na Babilóine.

2 Annsin do chuir Nebuchadnessar an rígh cruinníughadh a bhfochair a chéile air na prionnsadhuibh, air na húachdaránuibh, air na caiptinibh, air na breitheamhnuibh, air na treisineribh, air na comhairleachuibh, air na siorram, agus luchd riaghluidh na bprobhinnseadh uile, teachd chum coisreactha na híomháighe noch do chuir Nebuchadnessar an rígh súas.

3 Annsin do cruinnigheadh a bhfochair a chéile, na prionnsadha, na huachdaráin, na caiptínigh, na breitheamhuin, na treisiner, na comhairligh, na siorram, agus uile riaghlóirighe na bprobhinnseadh, chum coisreactha na híomháighe, do chuir Nebuchadnessar an rígh súas; agus do sheasadar as coinne na híomháighe do chuir Nebuchadnessar súas.

4 Annsin d'fúagair an boltaire go hárd, do haithnigheadh dhlíbhí, A dhaóine, a thiortha, agus a theagtha,

5 Gídh bé ar bioth uair do cluinfidhe an buábhall dá sheideadh, an flúit, an chláirseach, sacbut, psaltair, dulcimer, agus a nuile shórt ceoil, go nuimhleocbthaóí síos agus go nadharthaóí a níomháigh órdha do chuir Nebuchadnessar an rígh súas:

6 Agus gídh bé nach léigte é féin síos agus adhradh tteilgígh-ear a nuáirsin féin é a lár fhúirneise lasamhla.

7 Uimesin an tan, do chualaidh an pobal uile fuáim an bhuabhuill, na

flúite, na cláirsighe, na psaltracha, sachut, agus a nuile shórt ceoil, do léig na huile dhaoine, críocha, agus teangtha, síos iad agus do adhradar a níomhaigh órdha do chuir Nebuchadnessar an rígh súas.

8 Ar a nadbharsin thangadar dream do na Caldeánachaibh an tan sin a lathar, agus déilighiodar na Iúduighe.

9 Do labhradar agus a dubhradar ris an rígh Nebuchadnessar, A rígh, mair go brath.

10 Thug tusa, a rígh, fhagra, gach uile dhuine dá ccluineadh fuáim na hadhairc, na flúite, cláirsighe, sachut, psaltracha, dulcimer, agus a nuile shórt ceoil, go léigtidís síos iad agus go naidheoraidís a níomhaigh órdha.

11 Agus gíodh bé ar bioth nach léigfeadh é féin síos agus nach adhradh, go tteilgfidhe a lár fuirnise loisgnighe lasamhla é.

12 Atáid drong áirigh do Iúduighibh noch do chuir tú óscionn ghnóthuigheadh phrobhinnsi na Babilóine, Sadrach, Mesach, agus Abednego; ní thugadar na daóinesi, a rígh, meas ortsa: ní fhoghnuid dot dhéibh, ní mó adhruid a níomhaigh órdha do chuir tú súas.

13 ¶ Annsin daithin Nebuchadnessar iona bhuile agus iona fheirg, Sadrach, Mesach, agus Abednego do thabhairt chuige. Annsin thugadar na daóinesi a lathair an rígh.

14 Do labhair Nebuchadnessar, agus a dubhairt se ríú, *An fíor, a Shadrach, Mhesach, agus Abednego, nach bhfoghantaí dom dhéibhsí, agus nach adharthaí a níomhaigh órdha chuir mé suas?*

15 Anois má bhíthí réidh gíodh bé ar bioth uáir chluinnfidhe fuáim an bhábhuill, na flúite, cláirsighe, sachut, psaltrach, agus dulcimer, agus a nuile shórt ceoil, go nuimhleochthaí síos agus go naidheorthaí a níomhaigh noch do rinne misí; *is maith é: achd muna nadharthaí, teilgfighear a núairsin féin sibh a lár fuirnise lasardha; agus cía hé an Dia sin sháorfás as mo láimhse sibh?*

16 Do fhreagair Sadrach, Mesach, agus Abednego, agus a dubharadar ris an rígh; O a Nebuchadnessar, ní *bhfuil* suim againn freagra do thabhairt duit anusa chúisi.

17 Mas *amhluidh* atá, is féidir leir Ndia féin dá bhfoghnamoid ar saoradh ó nfuirnis lasardha loisgnidh, agus saóirí sé *sinn* as do láimhsí, a rígh.

18 Acht muna ndéarna, bíodh a fhios agadsa, a rígh, nach déanam seirbhís dot dhéibhsí, ní mó aidheoram a níomhaigh órdha do chuir tú súas.

19 ¶ Ansin do bhí Nebuchadnessar

lán do chúthach, agus dathruigh dealbh a aighthe a naghuidh Shadrach, Mhesach, agus Abednego: *uimesin* do labhair sé, agus do aithin sé a nfuirnis do théaghadh seachnduáire ní is mó ná mar cleachdaí a téaghadh.

20 Agus do aithin sé do na daóinibh *budh* neartmhúire do bhí iona shlúagh, Sadrach, Mesach, agus Abednego, do cheangal *agus* a tteilgion annsa bhfuirnis leisnigh theineadh.

21 Annsin do ceangladh na daóinesi iona ccótadhuibh, iona ttriusaibh, agus iona mbirréduibh, agus iona néaduighibh *eile*, agus do teilgíodh a lár na fuirnis leisnighe lasardha iad.

22 Ar a nadbharsin do bhrígh go raibh áithne an rígh éigíontach, agus a nfuirnis te go hiomarcach, do mharbh lasair na teineadh an drong do thóig súas Sadrach, Mesach, agus Abednego.

23 Agus do thuiteadar an tríur fearso, Sadrach, Mesach, agus Abednego, ceangailte a lár na fuirnis leisnighe theineadh.

24 ¶ Annsin do bhí an rígh Nebuchadnessar lán dúamhan, agus déirigh sé súas go deithniosach, *agus* do labhair, agus a dubhairt re na chómhairleachaibh, Nach tríur fear do theigamar ceangailte a lár na teineadh? do fhreagardas an *agus* a dubhradar ris an rígh, Is fíor a rígh.

25 Do fhreagair seision agus a dubhairt sé, Féuch, do chímse ceathrar fear sgaóilte, ag siubhal a lár na teineadh, agus ní bhfuil dochar ar bioth orra; agus is cosmhuil gnúis an ceathramhadh duine re Mac Dé.

26 Ansin tháinic Nebuchadnessar láimh re béul na fuirnis leisnigh theineadh, *agus* do labhair, agus a dubhairt, A Shadrach, Mhesach, agus Abednego, sibhsí a sheirbhísigh an Dé is ro áirde, tigídh amach, agus tigídh *annso*. Ansin tháinic Sadrach, Mesach, agus Abednego, amach as lár na teineadh.

27 Agus iar ccrúnnighadh do na prionnsadhaibh, na riaghlóirighibh, agus na caiptinibh, agus comhairleachaibh an rígh a bhfochair a chéile, do choncadar na daóinesi, air nach raibh cúmhachda ar bioth ag an tteine air a ccorpuibh, ní raibh ruibe dá cceann loisge, ní mó do hathruigheadh a ccótadha, ní mó do bhean boladh na teineadh ríu.

28 Ansin do labhair Nebuchadnessar, agus a dubhairt sé, *Go madh* beannuighthe Dia Shadrach, Mhesach, agus Abednego, noch do chuir a aingeal iad, agus do sháor a sheirbhísigh do chuir a ndóthchus ann, agus do tharcuisnigh briathar an rígh, agus daontuigh a ccorp, go nach bhfoigh-

conaidís agus nach aidheoraidís dée ar bioth, acht a Ndia féin.

29 Uime sin do nimse órdughadh, Na huile dhaóine, chineadhacha, agus teangtha, noch labhras aóiníní nach cóir a naghaidh Dé Shadrach, Mhesach, agus Abednego, do ghearradh na bpíosuibh, agus cárn aóiligh do dheanamh dá tightheibh: do bhrígh nach bhfuil Día ar bioth oile fhéudus fátháil air an modhso.

30 Annsin dárduigh an rígh Sadrach, Mesach, agus Abednego, a bprobbhinnse na Babilóine.

CAIB. IV.

Ata ard-úachtarán ar na shamhlughadh ré cráobh fhairsinne, a naisling Nebuchadnessar.

NEBUCHADNESSAR an rígh chum a nuile phobal, cineadhacha, agus teangtha, áitreabhus air an talamh uile; Go méaduighthear síothcháin díbh.

2 Do mheas mé gur maith ré thaisbeanadh na comharthadha agus na hionganta dfoillsiughadh doibrigh an taird Dhía leath riomsa.

3 Cread méad a chomharthadha! agus créad cumhachduigh a iongantadh! is rioghacht shíorruidhe a rioghacht, agus *atá* a thighearnus ó ghinealach go ginealach.

4 ¶ Do bhí misi Nebuchadnessar a snáimhneas ann mo thigh, agus ag oir-dhearcadh ann mo phálás:

5 Do chonnaire mé aisling do chuir eagla orum, agus do bhúaidhir smuaintighthe air mo leabuidh mé agus fise mo chinn.

6 Uimesin do rinne mé órdughadh *daóine* glioca na Babilóine uile do thabhairt a steach dom lathair, chor go ttiubhraidís dhamh síos céille na haislinge.

7 Ansin thangadar na draóithe, na hastroluighe, na Caldeánuigh, agus na fáisdinigh a steach: agus dinnis mé a naisling da lathair; acht níor fhoillsighiodar dhamh a ciall.

8 ¶ Acht fá dheireadh tháinic Dániel a steach dom lathair, (dar bainm Beltesassar, do réir anma mo dhe, agus iona *bhfuil* spiorad na ndée náomhtha:) agus dinnis mé a naisling da lathair, *ag rádh*,

9 O a Bheltesassar a mhaighistir na zdruagh, do bhrígh go bhfuil a fhios agam spiorad na ndée náomhtha do bheith ionnad, agus nach buáidhreann secréid ar bioth thú, imis damhsa fise maislinge do chonnaire mé, agus a ciall.

10 Marso do *bhád*ar fise mo chinn ar mo leabuidh; do chonnaire mé, agus féuch crann a lár na talmhan, agus *budh* mór a áirde,

11 Dfás an crann, agus do bhí sé láidir, agus ráinic a áirde go neamh, agus a radharc go foircheann na taluinan uile.

12 Do *budh* breágha a dhuille, agus budh iomdha a thoradh, agus do *bhí* biadh ann do niomlán: do bhí scáile ag beathachaibh an mhachaire faoi, agus dáitreabhadar éunlaith neimhe iona ghéagaibh, agus do bheathuigheadh a nuile fheoil de.

13 Do chonnaire mé a bhfisibh mo chiur air mo leabuidh, agus, féuch, tháinic fear faire agus áon náomhtha a nús ó neamh;

14 Dfúagair seision go hárd, agus a dubhairt marso, Gearruidh síos an crann, agus gearruidh a bheangáin de, croithidh a dhuille dhe, agus díoscaóilidh a thoradh: imthighdis na beathnighe ó bheith faoi, agus a néunlaith ó na bheangánuibh.

15 Thairis sin fagbhuidh bun a fhréimhe annsa talamh, eadhon lé cuibhreach iaruinir agus práis, a bhféur mín an mhagha; agus fliuchthar é lé drúcht neimhe, agus *bíodh* a chuid ronna maille ris na beathuighibh a bhféur na talmhan.

16 Athruighthear a chroidhe gan bheith na *chroidhe* duine, agus tugthar croidhe beathuigh dhó; agus tigdís seachd naim-siora thairis.

17 Is lé hórdughadh na bhfear faire atá an chúis sí, agus an tiarratus lé breithir na náon náomhtha: chor go mbí a fhios aig an nbeó go riaghluighuinn an té is ro Airde a rioghacht na ndaóine, agus go ttabhair í don té is áill leis, agus go ccuriann súas ós a cionn an té is uirisle do na daóinibh.

18 Do chonnaire misi Nebuchadnessar rígh a naislingse. Anois thusa, a Bheltesassar, foillsigh a ciall, mar nach bhfénduid uile *dhaóine* glioca mo rioghachda a ciall dfoillsiughadh: acht féaduigh tusa é; óir *atá* spiorad na ndée náomhtha ionnad.

19 ¶ Ann sin do bhí Dániel, (dar bainm Beltesassar,) ar na chriothnughadh ar feadh uáire, agus do bhúaidhbriodar a smuaintighthe é. Do labhair an rígh, agus a dubhairt, A Bheltesassar, na buáidh-readh a naisling, nó a ciall thú. Do fhreagair Beltesassar, agus a dubhairt, A thighearna, *bíodh* a naisling don druing fhúathuighios thú, agus a ciall dot naimhdhibh.

20 An crann do chonnaire tú, noch dfas, agus do bhí láidir, a ráinic a áirde go neamh, agus a radharc don talamh uile;

21 Agá *raibh* a dhuille breágha, agus a thoradh iomadamhuil, agus do *bhí* na bhíadh do nuile; faoi ar chomhnuigheadar beathuighe an mhagha, agus air a ghéagaibh a raibh áitreabh aig éunlaith neimhe:

22 Is tusa é, a rígh, dfás agus tháinic chum bheith láidir: óir dfás do mhéid, agus ráinic go neamh, agus do thighearnas go crích na taluinan.

23 Agus an tionad a bhfaca an rígh forfhairéach agus áon náomhtha ag teachd a nua ó neamh, agus ghá rádh, Gearruidh síos an crann, agus scriosuidh é; thairis sin fagbhuidh bun na bhféamh annsa talamh, éadhon lé cuibhreach iarruinn agus práis, a bhféur mhín an mliagha; agus fliuchthar é lé dríocht neimhe, agus *biadh* a chuid ronna maille re beathuighibh an mhachaire, go ndeachuid seachd naim-siora thairis;

24 Isí so an chíall, a rígh, agus isé so órdughadh an tí is ro Airde, noch tháinic air mo thighearna an rígh:

25 Go ndíbeoruid thusa ó dhaoinibh, agus go mbiáidh do chomhnuidhe a bfochair bheathach na talmhan, agus do bheirid ort féur díthe mar dhaimh, agus fliuchfuid thú ré dríocht neimhe, agus rachfuid seacht naimsiora thort, nó go naithnighidh tú gur bé an té is ro Airde riaghlas a rioghacht na ndaóine, agus do bheir í don té is áill leis.

26 Agus an tionad ar áithnighiodar bun fhréamh an chrainn d'fagbháil; bíaidh do rioghachd daingion agadsa, tar éis thú dhá aithnighadh go riaghluid na neamha.

27 Ar a nadhbharsin, a rígh, gabh mo chomhairlesí, agus bris díot do pheacnidhe lé firéuntas, agus héigceart lé foillsiughadh trócaire do na bochdaibh; más fadughadh ar do shíothcháin é.

28 ¶ Tháinic so uile air an rígh Nebuchadnessar.

29 A ccionn dá mhíos déag do bhí sé ag spaisdeóireachd a bpáláis rioghachda na Babilóine.

30 Do labhair an rígh, agus a dubhairt sé, Nach í so an Bhabilóin mhór d'foirgnidh misí mar thigh na rioghachda re neart mo chumhacht, agus donóir dom mhórdhachd féin?

31 An feadh do bhí an focal a mbéul an rígh, do thuit guth ó neamh, *ag rádh*, A rígh Nebuchadnessar, is riotsa labharthar; Do dhealuigh an rioghachd riot.

32 Agus díbeoruid siad ó dhaoinibh thú, agus *biadh* háitreabh abhfochair bheathach an mhachaire: do bhéuruid ort féur díthe amhuil daimh, agus rachuid seachd naim-siora thort, nó go raibh a fhios agad gur bé an té is ro Airde riaghlas a rioghachd na ndaóine, agus go ttugann í don té da ttogrann féin.

33 Air a nuáirsin féin do coimhlíonadh an ní air Nebuchadnessar: agus do díothcuireadh ó dhaoinibh é, agus a duáigh sé féur amhuil daimh, agus do bhí a chorp fliuch lé dríocht neimhe, nó gur fhás a ghrúag amhuil *cleiteach* iolair, agus a ingne amhuil *crobuibh* éun.

34 Agus a ccionn na láethadhsin misí

Nebuchadnessar do thóg mé súas mo shúile chum neimhe, agus díll mo thuigsi chugam, agus do bheannuidh mé an té is ro Airde, agus do mhol mé agus donóruighis an té mbairis go bráth, noch ar tighearnus síorruigh: a tighearnus, agus agá *bhfuil* a rioghachd ó ghinealach go ginealach:

35 Agus meastar uile áitreabhthuigh na talmhan amhuil neimhní: agus do ní seision do réir a thola féin ar shlúagh neimhe, agus a measc áitreabhthach na talmhan: agus ní fhéadann duine ar bith a lámh do chosg, nó a rádh ris, Cred do ní tú?

36 Annsa namsin féin díll mo chíall chugam; agus air son ghlóire mo ríghlachda, díll monóir agus mo dhéalradh chugam; agus diárradar mo chomhairligh agus mo thighearnadha mé; agus do dhaingnigheadh ann mo rioghachd mé, agus tugadh tuilleamh mórdhachd oirdhearca dhannh.

37 Anois misí Nebuchadnessar molum agus árdúighim agus onóruighim Rígh neimhe, ar firinne a oibreacha uile, agus gur breitheamhnus a shlighthe: agus an drong shiubhlighis a nuaabhar fénduigh sé a nísliughadh.

CAIB. V.

Smacht Bhelsassar d'éis a chráos agus a phótareucht.

DO rinne an rígh Belsassar féusta mór do mhíle dhá thighearnadhuibh, agus díbh sé fion as coinne an mhíle sin.

2 Dáithin Belsassar, an fad do bhí sé ag blasadh a n'fíona, na soighthighe óir agus airgid do thabhairt chuige noch thug a athair Nebuchadnessar as an tteampall ó Ierusalem; chor go niobhadh an rígh, agus a phríonnsadha, a mhná, agus a leannáin, deoch asda.

3 Annsin thugadar leó na soighthighe óir rugadh as an tteampall ó thigh Dé noch do bhí ann Ierusalem; agus díbh an rígh agus a phríonnsadha, a mhná, agus a leannáin, deoch asta.

4 Dibhiodar fion, agus do mholadar na dée óir, agus airgid, agus práis, agus iarúinn, agus crainn, agus cloiche.

5 ¶ Fa namsin féin tháinic amach méur láimhe duine, agus do scríobh thall as coinne an choimnléora ar phlástráil bhalla pháláis an rígh: agus do chonnaic an rígh an chuid don láimh do scríobh.

6 Annsin dáthruigh gnúis an rígh, agus do bhuáidbheadar a smúaintighthe é, iondus go rabhadar *uile* a leasruigh scaoilte agus gur bhuáiliodar a ghlúine a naghaidh a chéile.

7 Dfúagair an rígh go bárd na hastrol- uighthe, na Caldéanuigh, agus an lucht

áisdine do thabhairt a steach. Agus do labhair an rígh, agus a dubhairt ré *daóinibh* eagnuighe na Babilóine, Gidh bé ar bioth léighnós an scríbhinnsi, agus thaisbeanfus a ciall damhsa, éideochar é lé scáirléad, agus do *gheabhuidh* sé slabhradh óir timchioll a bhrágad, agus bíaidh sé na threas úachtarán san rioghacht.

8 Annsin thángadar uile dhaóine crionna an rígh a steach: agus níor fhéadadar an scríbhinn do léaghadh, nó a ciall dinnisin don rígh.

9 Annsin do bhí an rígh Belsassar ar na bhuaidhreadh go mór, agus dathruigh a chruth uime, agus do bhádar a thigh-earnadha míoshuáimhneach.

10 ¶ *Anois* tháinic an bhainríoghan do bhrígh bhriathar an rígh agus a thigh-earnadh go tigh na fheidhe: agus do labhair an bhainríoghan agus a dubhairt, A rígh, mair go bráth: ná buaidhreadh do smuaintighthe thú, agus ná háthruigheadh do ghnúis:

11 Atá duine ann do rioghachd, iona *bhfuil* spiorad na ndée náomhtha; agus a láethibh hathar, fríth solus agus tuisce agus eagna ann, cosmhuil ré heagna na ndée; noch dá ndéarna an rígh Nebuchadnessar hathair, an rígh, a *deirim*, hathair, maighistir ar na draóithibh, air na hastroluigh-thibh, air na Caldeánachaibh, agus air na faistineachaibh;

12 Do bhrígh gur fríth spiorad oirdheirc, agus éolus, agus tuigsi, ciallughadh aislingtheadh, agus taisbeanadh cceastanna ccruaidh, agus fúascladh cuntabbhart annsa Dániel sin, dá ngoireadh an rígh Beltesassar: a nois goirthear Dániel, agus foillseochuidh sé an chiall.

13 Annsin rugadh Dániel a steach a lathair an rígh. Agus do labhair an rígh agus a dubhairt ré Dániel, An tusa an Dániel úd, noch *atá* do chleinn daóirsine Iúdah, noch thug an rígh mo athair as *tír* Iúduighe?

14 Do chúalaidh misi iomrádh dot thaóibh, go *bhfuil* spiorad na ndée ionnad, agus gur fríth solus agus tuicsi agus eagna oirdheirc ionnad.

15 Agus anois tugadh na *duóine* glioca, agus na hastroluighthe a steach dom lathairse, iondus go leighdis an scríbhinnsi, agus a ciall dfoillsiughadh dhamh: acht níor fhéadadar ciall an neithe dfoillsiughadh:

16 Agus do chúala mé dot thaóibhsi, go bhféndann tú ciallughadh, agus fúascladh ceastann: a nois ná fhéadann tú an scríbhinnsi do léaghadh, agus a ciall dinnisin damhsa, éideochar lé scáirléad thú, agus *biáidh* slabhradh óir fad bhrágaid, agus bíaidh tú ad threas úachtarán annsa rioghacht.

17 ¶ Annsin do fhreagair Dániel agus a dubhairt a lathair an rígh, Bídís do bhrontha agad féin, agus tabhair do luáigh-eachd do neach oile; gidheadh léighfódsa an scríbhinn don rígh, agus foillseocha mé a ciall dó.

18 Thusa a rígh, thug an Día is ro áirde dot athair Nebuchadnessar rioghachd, agus mordhachd, agus glóir, agus onóir:

19 Agus do bhrígh na mórdhachda thug sé dhó, do chríochnuighiodar a nuile phobal, cineadhacha, agus teangtha, agus do bhí eagla orra roimhe: do mharbhadh sé an té do thogradh sé féin; do chongmhadh sé beo an tí do thogradh sé; agus do chuireadh sé súas an tí thogradh; agus do chuireadh síos an tí do báill leis.

20 Acht an tan tógbhadh a chroidhe súas, agus do chrúaidh a inntín a núabhar, do cuireadh as a chathaóir ríogha é, agus do bheanadar a ghlóir dhe:

21 Agus do díothchuireadh é ó mhacaibh na ndaóine; agus do rinneadh a chroidhe cosmhuil ris na beathachaibh, agus do bhí a chomhnuidhe a bhfochair na nassal bhfiadhta: do bhíathadar é lé féur amhuil daimh, agus do bhí a chorp fiuch lé drúcht neimhe; nó gur thuig sé gur bé an Día is ro áirde riaghlas a rioghachd na ndaóine, agus go nórduighionn sé ós a cceionn an té is áill leis.

22 Agus thusa a mhacsan, a Bhelsassar, níor úmhluigh tú do chroidhe, gidh gur bhfeas duit so uile;

23 Acht dárduighis thú féin a naghaidh Thighearna neimhe; agus thugadar soigh-thighe a thighe ann thfiaghnuisi, agus dibh tusa, agus do thighearnadha, do mhná, agus do leannáin, fíon asda; agus do mhol tú na dée airgid, agus óir, práis, íarúinn, crainn, agus cloiche, nach bhfaicíonn, nach ccluin, agus nach feasach: agus ní thug tú glóir do Dhía, a láimh a *bhfuil* hanál, agus gur leis huile shlighthe:

24 Annsin do cuireadh an chuid don láimh uádha, agus do scríobhadh an scríbhinnsi.

25 ¶ Agus sí so an scríbhinn do scríobhadh, MENE, MENE, TECEL, UPHARSIN.

26 Isí so ciall na bhfocal: MENE; Dáirimh Día do rioghacht, agus do chríochnuigh sé í.

27 TECEL; Do toimhseadh thú annsa meadh, agus do fríth easbhuidheach thú.

28 PERES; Do roinneadh do rioghachd agus tugadh do na Medianachaibh agus do na Persianachaibh í.

29 Annsin dfuagair Belsassar, agus déaduiogheadar Dániel le scáirléad, agus

lé slabhradh óir fá na bhrághaid, agus thugadar fógra dha thaóibh, go mbiadh sé na threas úachdarán san rioghachd.

30 ¶ A noidhchesin do marbhadh Bel-sassar rígh na Ccaldeánach.

31 Agus do ghlac Dárius an Médi-anach an rioghachd, ar mbeith dhó timchioll thrí bhfithchid agus dá bhliadhna daóis.

CAIB. VI.

Chuir tnúth na nuáchdaráin, Daniel a nuáimh na leomhan, as ar sháor Dia é.

DO budh toil lé Darius céad agus fithche prionnsa do chur ós cionn na rioghachda, noch do bhíadh ós cionn na rioghachda uile.

2 Agus ós a cionn so trí húachdaráin; (ar bhé Dániel an chéaidfhear dhíobh :) lé tiubhraidís na prionnsadha a ccuntas dóibh, agus nach bíadh damaiste air an rígh.

3 Anois do toghadh an Dánielse ós cionn na nuáchdarán agus na bprionnsadh, do bhrígh go raibh spiorad oirdheire ann; agus do bhreathnuigh an rígh a chur ós cionn na rioghachda uile.

4 ¶ Ansin do sinúineadar na húachdaráin, agus na prionnsadha cúis d'fagháil a naghaidh Dhániel a ttaobh na rioghachda; achd níor fhéadadar cúis ar bioth nó lochd d'faghail ann; do bhrígh go raibh sé firinneach, ní mó frith earráid ná lochd ann.

5 Ansin a dubhradar an mhuinntirse, Ní bhfuigheam cuis ar bith a naghaidh an Danielsi, muna bhfagham í na aghaidh a ttaobh dhlíge a Dhé.

6 Ansin do chruinnigheadar na húachdaráinsi agus na prionnsadha a ccionn a chéile a lathair an rígh, agus a dubhradar marso ris, A rígh Dárius, mair go bráth.

7 Do chomhairlighiodar uile úachdaráin na rioghachda, na riaghlóirigh, na prionnsadha, na comhairligh, agus na caiptinigh lé chéile, statúid ríoghambuil do dhaingnigh-adh, agus órdughadh daingion do dhéanamh, gídh bé íarrfas atchuinge ar bioth air Dhía air bith nó air dhuine air feadh thríochad lá, acht orsa, a rígh, a theilgion a nuáimh na leomhan.

8 Anois, a rígh, daingnidh an tórdughadh, agus séuluidh an scríbhinn, iondus nach áthruighthior é, do réir dhlíge na Médianach agus na Bpersianach, nach áthruighionn.

9 Uimesin do shéuluidh an rígh Dárius an scríbhinn agus an dligheadh.

10 ¶ Anois an tan do thuig Dániel gur séuladh an scríbhinn, do chuáidh sé dhá thigh; agus armbeith da fhuinneóig oscuifte

iona sheomra leath ré Ierusalem, do léig sé síos air a ghlúinibh é trí huáire san ló, agus do ghuidh sé, agus rug buidheachus a bhfiaghnuise a Dhé, mar do niodh sé san naimsir roimhe.

11 Ansin do chruinnigheadar na daóinesi, agus fuaradar Dániel ag urnaighthe agus ag déanamh gearáin a lathair a Dhé.

12 Ansin thangadar a bhfogus, agus do labhradar a bhfiaghnuisi an rígh, attáobh fhúagartha an rígh; Nach ar shéalluidh tusa dligheadh, gach uile dhuine dá niarradh atchuinge ar Dhía ar bith nó air dhuine táobh a stigh do thríochad lá, acht orsa, a rígh, go tteilgfidhe a nuáimh na leomhan é? Do fhreagair an rígh agus a dubhairt se, Is fíor an ní do réir dhlíge na Médianach, agus na Bpersianach, nach áthruighionn.

13 Ansin do fhreagradersan agus a dubhradar a lathair an rígh, Ní bhfuil suim ag Dániel, noch atá do dhaóirsine chloinne Iúdha, ionnadsa, a rígh, nó annsa dligheadh do shéaluidh tú, acht do ní sé íarratas trí huáire san ló.

14 An sin, an tan do chuáiluidh an rígh na briathraso, do bhí sé ro fheargach ris féin, agus do shuighidh sé a chroidhe ar Dhániel dá sháoradh: agus doibrigh se go dul gréine faoi dá sháoradh.

15 Ansin do chruinnigheadar an mhuinntirse chum an rígh, agus a dubhradar ris an rígh, Bíodh a fhios agad, a rígh, gur bé dligheadh na Médianach agus na Bpersianach, Gan dligheadh ar bioth nó reachd dá ndaingneocha an rígh dáthruighadh.

16 Ansin daithin an rígh, agus thugadar Dániel léio, agus do theilgiodar é a nuáimh na leomhan. Anois do labhair an rígh, agus a dubhairt sé ré Dániel, Sáor-fuidh do Dhía thú, dá bhfóghuann tú a ccomhnuidhe.

17 Agus tugadh cloch, agus do leagadh ar bhéul na húamha í; agus do shéaluidh an rígh le na shighead féin í, agus le signéad a thighearnadha, iondus nach háthrochuidh an tionnsgnamh a ttaobh Dhániel.

18 ¶ Ansin do chuáidh an rígh da phálás, agus do chaith sé a noidhche na throsghadh: ní mó tugadh adhbha chiúil do lathair: agus do chuáidh a cbodladh uadh.

19 Ann sin déirigh an rígh go ró mhoch ar maidin, agus do chuáidh go deithniosach go huáimh na leomhan.

20 Agus an tan tháinic sé chum na húamha, do ghoir sé maille re guth trúaghanta ar Dhániel: agus do labhair an rígh agus a dubhairt re Dániel, A Dhániel, a sberbhisigh Dé bhí, an féidir lé

do Dhía, dar fhóghain tú a comhnuidhe, do sháoradh ó na leomhanuibh?

21 Annsin a dubhairt Dániel ris an rígh, A rígh, mair go bráth.

22 Do chuir mo Dhía a aingiol, agus do dhruid sé béil ná leomhan, iondus nar ghortuigheadar mé: do bhrígh gur fríth neimhchionta ionnam dá lathair; agus fos ad fhiaghnuisisi, a rígh, ní dhéarna mé urchóid ar bith.

23 Annsin do bhí an rígh ro lúath-gháireach dá thaoibh, agus daithin sé go ttugaidís Dániel súas as a nuáimh. Mersin rugadh Dániel súas as a nuáimh agus níor fríth gné ar bióth dhochair air, do bhrígh gur chreid sé iona Dhía féin.

24 Agus daithin an rígh, agus thugadar leó an drong sin do rinne casaoid ar Dhániel, agus do theilgiodar a nuáimh na leomhan iad, *iúd féin*, a mná, agus a celann; agus rugadar na leomhuin buáidh orra, agus do bhrisiodar na ccotchaibh a cenámha suil rangadar íochdar na húamha.

25 ¶ Annsin do scriobh an rígh Dárius chum a nuile phobal, chineadhacha, agus teangtha, áitreabhus annsa talamh uile; Go méaduihthear síothcháin dibh.

26 Do nimsi órdughadh, An gach uile thighearnas dom rioghachd go mbíaidh críoth, agus uámhan air a nuile roimhe Día Dhániel: óir *is é* an Día béo é, agus daingion go bráth, agus isí a rioghacht nach scriosfuighear choidhche, agus *biáidh* a thighearnas go deireadh.

27 Sáoruidh sé agus tárthuighidh sé, agus oibrighidh sé comharthadha agus ionganta a bhfaitheamhnus agus annsa talamh, noch do sháor Dániel ó chumhachd na leomhan.

28 Marsin do chuaidh an Dánielse air a aghaidh a ríge Dhárius, agus a ríge Chírus an Persianach.

CAIB. VII.

Atáid na ceithre monarcacha ba mhó, fioghraighte fa cheithre bheathachaibh.

A NNSA chéd bhíadhuin do Bhelsassar rígh na Babilóine, do chonnaire Dániel aisling agus fise a chinn air a leabuidh: annsin do scriobh sé á naisling, agus dinnis sé suim na mbriathar.

2 Do labhair Dániel agus a dubhairt, Do chonnaire mé ann maisling san roidhche, agus, féuch, do throideadar ceithre géotha neimhe air an bhfairge mhóir.

3 Agus thangadar ceithre beathuigh mora súas as an bhfairge, éagsamhuil gach áon ó ar oile.

4 Do *bhí* an chead amhuil leomhan, agus do bhádar sciatháin iolair air: agus dteachus na gur tharugeadh a sciathain, do tógbhadh súas ón tialamh é agus tugadh

air seasamh air na cosaibh amhuil duine, agus tugadh croidhe duine dhó.

5 Agus féuch beathach oile, an dara, amhail beithir, agus do thóg súas é féin ar táobh, agus do *bhí* trí asna iona bhéul idir a fhiacplaibh: agus a dubhradar marso ris, Eirigh, sluig mórán feóla.

6 Ná dhiaighso do chonnaire mé, agus féuch áon oile, amhuil liopar, agá raibh ceithre sciatháin éin air a dhruim; ceithre cinn fós air an mbeathach; agus tugadh tighearnas dó.

7 Na dhiaigh so do chonnaire mé a naislingibh na hoidhche, agus féuch an ceathramhadh beathach, úamhnach agus imeaglach, agus ro neartmhar; agus do bhádar fiacla móra iaruinne aige: do shluig sé agus do bhris a mblodhuibh, agus do phreab an chuid oile le na chosaibh: agus *dob* éagsamhuil é do nuile bheathach *tháinic* roimhe; agus do bhádar deich nadharca air.

8 Do mheas mé na hadharca, agus, féuch, tháinic súas iona measg adharc bheag oile, roimhe a raibh a trí do na hadharcaibh oile tairngthe súas as a bhfréamhuibh: agus, féuch, annsa nadh-airesi do bhádar suile cosmhuil ré súilbhidh duine, agus béul ag labhairt neithe móra.

9 ¶ Dféuch mé nó gur teilgeadh na cathaoire riogha síos, agus do shuigh Sinsior na laétheadh, agá *raibh* a chulaidh coimhgheal lé sneachda, agus grúag a chinn amhuil olann mhín: budh *cosmhuil* a chathaóir riogha lé lasair theineadh, agus a riothleáin *amhuil* teine loisnigh.

10 Tháinic sruth tinnitighe amach agus tháinic amach as a choinne: do bhí míle do mhíltibh ag miniostrálachd dó, agus deich míle uair deich míle do sheas as a choinne: do suigheadh an breitheamhnus, agus do hoscladh na leabhair.

11 Dféuch mé annsin do bhrígh ghotha na mbriathar mór do labhair a nadharc: dféuch mé nó gur marbhadh an beathach, agus gur milleadh a chorp, agus gur tugadh don lasair thintighe é.

12 A ttáobh na coda oile do na beathachaibh, do beanadh a ttighearnus díobh: gidheadh do faduigheadh a mbeatha air feadh tamuill agus aimsire.

13 Do chonnaire mé a bhfisibh na hoidhche, agus, féuch, tháinic áon cosmhuil re Mac an duine lé neullaibh neimhe, agus tháinic sé chum Sinsir ná laétheadh, agus thugadar a bhfógus dá lathair é.

14 Agus tugadh tighearnas, agus glóir dhó, agus rioghacht, chor go bhfoghnadh a nuile phobal, cineadh, agus téangtha dhó: *is* tighearnas síorruidhe a thighearnas, nach níomeochaidh thort, agus sí a rioghacht nach díoghbbháighfhear.

15 "Do bhí misí Dániel doilghíosach ann mo spioraid a lár mo chuirp, agus do bhuáidhriodar físe mo chinn mé.

16 Tháinig mé a bhífogus dáon díobh do sheas a ccomhghar, agus d'fíafuigh mé a fhúinne só uile dhe. Annsin dinnis sé dhamb, agus thug orum fios céille na neithíonn do bheith agam.

17 Is ceithre ríghthe, na ceithre beathuigh mhóras, noch éireochus as an títalamb.

18 Acht géabhuidh naóimh an té is ro Airde an ríoghachd, agus sealbhochuid an ríoghachd go bráth, go sáoghal ná sáoghal.

19 Annsin budh mhian liom fios fírinne an cheathrainhadh beathuigh d'fagháil, noch dob éagsamhuil ón ccuid eile uile, ro úathbhásach a *rabhadar* a fhíacla díarann, agus a ingne do phrás; noch do shluig, do bhris a mblodhuibh, agus do bhrúgh an chuid oile le na chosaibh;

20 Agus na ndeich nadharc do *bhí* ar a cheann, agus a naóin oile tháinig súas, agus roimhe ar thuitiodar tríur, éadhon na hadhairce agá rabhadar síúle, agus béul do labhair neithe ro mhóra, a raibh a fhéuchain niosa ró ártíachda náid a chompanaigh.

21 Do chonnaire mé, agus do rinne a nadharc chéadnasó cogadh ris na náomhuibh, agus do rug buáidh orra;

22 Nó go táinig Sinsior na laétheadh, agus tugadh breitheamhnus do náomhuibh an té is ro Airde; agus tháinig an tan gur shealbhuigheadar na naóimh an ríoghacht.

23 Is marso a dúbhairt sé, Budh é an ceathramhadh beathach an ceathramhadh ríoghachd air an títalamb, noch bhias éagsamhuil ó nuile ríoghachd, agus slúigfidh sé an talamb go hiomlán, agus sailteoruidh sé síos é, agus brisfidh a mblodhuibh é.

24 Agus is deich ríghthe na deich nádharca éireochus as an ríoghachd so: agus éireochuidh *rígh* oile na ndiaigh; agus budh éaccosmhuil ón chéid rígh é, agus claóidhfídh sé trí ríghthe.

25 Agus laibheora sé bríathra móra a naghaidh an té is ro Airde, agus caithfidh amach naóimh an té is ró Airde, agus sáoilfidh aimsiora agus dligthe dáthruigh: do bhearthar iona láimh iad go hainsir agus go hainsioruibh agus go roinn aimsire.

26 Acht suighfidh an breitheamhnus, agus béaruid a thighearnus úadha, da dhíoth-laithriughadh agus da scrios go deireadh.

27 Agus béarthar an ríoghachd agus an tighearnas, agus mórdhachd na ríoghachda faoi neamh go hiomlán, do mhuinntir náomh an té is ró Airde, noch ar ríoghachd síorruidhe a ríoghacht, agus

fóigheonuid agus uimhleochuid a nuile thighearnas dó.

28 Go nuige so *atá* críoch a nadhbhair, Ar mo shonsa Dániel, do bhuáidhreadar mæsúaintighthe gomór mé, agus dáthruigh mo dhealbh ionann: acht do choimhead mé an chúis ann mo chroidhe.

CAIB. VIII.

Iomlaite agus cláochlodh iomarach na ríghtheachta.

A NNSA treas blíadhain do ríoghachd Bhelsassar do chonncas aisling dhamsa, dhamsa Dániel; tar éis an nigh do chonnaire mé a chéaduáir.

2 Agus do chonnaire mé a naisling; (agus tháinig a ccrích, a nuáir do chonnaire mé, go *raibh* mé ann Súsan anusa phálás, noch *atá* a bprobhinsi Elam;) agus do chonnaire mé a naisling, agus do bhí mé ag abhuinn Ulai.

3 Annsin do thóig mé súas mo shúile, agus do chonnaire mé, agus, féuch, do sheas as coime na habhann reithe air a rabhadar *dhá* adhairc: agus *dob* árd an *dá* adhairc; achd *budh* áirde áon ná an dara, agus tháinig a nadharc budh áirde súas fa dheireadh.

4 Do chonnaire mé an reitheag gabháil, síar, agus budh thúaigh, agus budh dheas; ionnus nach seasfaidís beathuigh ar bith ris, nó *áon* do fhéadfadh ní do sháoradh as a láimh; acht do rinne do réir a thóla féin, agus d'fás sé mór.

5 Agus mar do bhí mé ag meas, féuch, tháinig gabhar fírinne ó náird shíar ar adháigh na talmhan uile, agus níor bhean ris an títalamb: agus do *bhí* adhairc oirdheirc eidir shúilibh an ghabhair.

6 Agus tháinig chum an reithe agá raibh an *dá* adhairc, noch do chonnaire mé na sheasamh ag a nabhuin, agus do ríoth sé chuige a ccúthach a neirt.

7 Agus do chonnaire mé é ag teachd a bhífogus don reithe, agus do bhí sé lán d'fíoch na aghaidh, agus do bhúail sé an reithe, agus do bhris a *dhá* adhairc: agus ní raibh cumbachda aig an reithe seasamh ris, achd do theilg sé síos chum na talmhan é, agus do shaltair air: agus ní raibh aon do fhéad an reithe do sháoradh as a láimh.

8 Uimesin d'fás an poc romhór: agus an tan do bhí sé láidir, do briseadh a nadharc mhór; agus tháinig iona háit ceithre hadharca móirmheasta leath ré ceithre gáothaibh neimhe.

9 Agus tháinig adharc bheag amach as aon aca, nach d'fás go hanmhór, don leath theas, agus don leath shoir, agus leath ris an *ndúthaigh* aóibhinn.

10 Agus d'fás sé mór, *eadhon* go slúagh

neimhe; agus do theilg síos *cuid* don tsluágh agus do na réultuibh agus an titalamh, agus do shaltair sé orra.

11 Aseadh, do mhóruigh sé é *féin* eadhon go prionnsa an tsluáigh, agus is leis rugadh as a *níodhbairt* láetheamhuil, agus do teilgidh sí a áit a shanctora.

12 Agus tugadh slúagh dhó a naghaidh na *níodhbhartha* láetheamhla do bbrígh sáruighthe, agus do theilg síos a nfinne agus an titalamh; agus do ghnáthuigh sé, agus tháinig air a aghaidh.

13 ¶ Annsin do chúala mé áon náomh ag labhairt, agus a dubhairt náomh oile ris a *náomh* áirighsin do labhair, Ga fad bhías a naisling a *ttáobh* na *níodhbhartha* láetheamhla, agus sáruighthe na háonránachda, do thabhairt aráon na sanctora agus an tsluáigh do shaltair faoi chois?

14 Agus a dubhairt seision riomsa, Go dá mhíle agus trí chéud lá; annsin glanfuighear an tsanctóir.

15 ¶ Agus tárta, an tan do chonnaire misí, misí Dániel, a nfis, agus do lorgair mé a ciall, annsin, féuch, do sheas as mo choinne mar thaisbeanadh duine.

16 Agus do chúala mé gúth duine *eidir bhrúachaibh* Ulai, noch do ghoir, agus a dubhairt, A Ghabriel, tabhair ar an bhfearso an nfis do thuigsin.

17 Annsin tháinig sé a bhfogus do náit ar sheas mé: agus a nuáir tháinig sé, do bhí mé eaglach, agus do thuit mé air maghaidh: acht a dubhairt seision riom, Tuig, a mhic an duine: óir is a ndeireadh na haimsire *bhías* a naisling.

18 Anois mar do bhí sé ag labhairt riom, do bhí mé a ccodladh throm ar maghaidh leath ris an titalamh: acht do bhean seision riom, agus do chuir sé súas go díreach mé.

19 Agus a dubhairt sé, Féuch, do bhéara misí ort a fhios do bheith agad cread bhías annsa chrích dheighionuigh an dioghaltais: óir *biáidh* an deireadh san nam chiinte.

20 An réithe do chonnaire tú agá raibh *dhá* adhairc *istad* sin ríghthe Média agus Persia.

21 Agus isé an gabhar garbh rígh na Gréige: agus isé an chéid rígh a nadharc mhór atá *eidir* a shúilibh.

22 Ar na bhriseadh sin, a náit ar sheasadar ceathrar súas air a shon, seasfuid ceithre ríoghachta súas as an ccineadh, acht ní iona cumhachdaibhsin.

23 Agus san nainsir dheighionuigh a ríoghachda, an tan coimhlíonfuighear lucht an néigceirt, seasfuidh súas, rígh gúise bhuirbe, agus ráidhteadh ndorcha do thuicsin.

24 Agus budh cumhachtach a peart,

acht ní le na chumhachdaibh féin: agus scriosfuidh sé go hiongantach, agus rachaidh sé air a aghaidh, agus ghnátheochuigh, agus scriosfuidh sé na cumhachdaigh agus na daóine náomhtha.

25 Agus fós tré na ghliocas do bhéara sé biseach air cheilg iona láimh; agus mórfuidh é *féin* iona chroidhe, agus lé síothcháin scriosfaidh sé iomad: seasfuidh sé fós súas a naghaidh Phrionnsa na bprionnsadh; acht brisfighear é a néagmhuis láimhe.

26 Agus is fíor fis an tráthnóna agus na maidne noch do hinniseadh: umesin íadhsa súas a nfis; óir is a ccionn mhóráin láetheadh *bhías* si.

27 Agus danbhfáinnigh misí Daniel, agus do bhádhbas tinn láethe *áirigh*; na dhíáighsin déirigh mé súas, agus do rinne mé ghnóthuighe an rígh; agus do bhí uáthbhás orum fa a naisling, achd níor thuig duine ar bith í.

CAIB. IX.

Urnaigh Dhaníel arson muinntir an braighdionais, 20 agus fáigheadoireacht na seachtmhodhad seachtmhuine.

A NNSA chéid bhliadhuin do Dhárius mhac Ahasuerus, do shíol na Médianach, noch dá ndéarnadh rígh ós cionn ríoghachd na Ccaldeánach;

2 Ann sa chéidbliadhuin dá ríoghacht thuig misí Dániel lé leabhuiribh uibhir na mbliadhan, do thaoibh a táinic briathar an Tighearna go Ieremiah an fáidh, iondus go ccoimhlíonadh sé seachtmhoghad bliadhan a bhfásughadh Ierusalem.

3 ¶ Agus do chuir mé maghaidh air an Tighearna DIA, dá iarruidh le hurnuigh agus lé gearánuibh, maille re trosgadh, agus le saicéadach, agus lé luáithreadh.

4 Agus do ghúidh mé chum an Tighearna mo Dhía, agus do rinne mé mo fhaóisidin, agus a dubhras, A Tighearna an Día mór báoghlach, ag combhall an chunnartha agus trócaire don druing ghráduighios é, agus don drong choimhéadas a aitheanta;

5 Do pheacuígheamairne, agus do rinneamar éigceart, agus do rinneamar go holc, agus do chogamar, eadhon le dealughadh ód theagasaibhsí agus ód bhreitheamhusaibh:

6 Ní mó déisdeamar le do seirbhíseach aibh na fáidhe, noch do labhair ann hainrasi lé ar ríghthibh, re ar bprionnsadhuibh, agus re ar naithribh, agus ré huile phobal na tíre.

7 O a Tighearna, fireuntachd *dhlighios* tusa, acht sinne náire aightheach, amhuil atá a níugh; do mhuinntir Iúdah, agus do áitreabhthachaibh Ierusalem, agus do

Israel uile, *atá* a bhfogus, agus a nimchéin, air feadh na nuile thíorthann ionar dhíoth-chuir tusa iad, do bhrígh a bpeacuidh noch do pheacuigheadar ad aghaidhsi.

8 O a Thighearna, *dligimidne* náire aighthe, ar righthe, ar bprionnsadha, agus ar naithre, do bhrígh gur pheacuigheamar ad aghuidhsi.

9 Re ar Ttighearna DIA bheanas trócaire agus maitheamhaus, bíodh gur chathaigheamairne na aghaidh;

10 Ní mó dúmhluigheamar do ghúth an TIGHEARNA ar Ndia, do shíubhal iona dhligthibh, noch do chuir sé romhuinn le na sheirbhíseachaibh na faighe.

11 Do sháruigh fós, Israel uile do dhligheadh, agus sin le filleadh air ais, chor nach éisdedis red ghúthsa; uimesin do dóirteadh an mállughadh oruinn, agus an mionn *atá* scríobhtha a ndligheadh Mhaóise seirbhíseach Dé, do bhrígh gur pheacuigheamar na aghaidh.

12 Agus do choimhlíon sé a bhriathra, noch do labhair se ar naghaidh, agus a naghaidh ar mbreitheamhan thug breitheamhnus oruinn, lé tabhairt uile mhóir oruinn: óir ní déarnadh faói neamh go hiomlán amhuil do rinneadh air Ierusalem.

13 Amhuil *atá* scríobhtha a ndligheadh Mhaóise, tháinig an tolcso uile oruinn, thairis sin ní dheárnamairne ar nguidhe a bhfiaghnúisi an TIGHEARNA ar Ndia, ionnus go bhfillfimis ó ar nolic, agus go ttuigfimis thfirinnesi.

14 Uimesin do fhorfhairigh an TIGHEARNA ar a nolic, agus thug sé oruinne é: óir *atá* an TIGHEARNA ar Ndia firéanta ann uile oibreachuibh do ní sé: óir níor umhluigheamairne dá ghúth.

15 Agus a nois, a Thighearna ar Ndia, noch thug do phobal amach as crích na Héigpte le lámh láidir, agus fuair clú dhuit féin, amhuil *atá* a niugh; do pheacuigheamairne, do rinneamar go holic.

16 ¶ O a Thighearna, do réir huile fhíréantachd, íarruim dathchuinghe ort, filltear ar ais thféarg agus thfiochmhair-eachd ó do chathrugh Ierusalem, do shliabh náomhtha: do bhrígh gurob ar son ar bpeacuighne, agus ar son éigceart ar naithreadh, *atá* Ierusalem agus do phobal na scannail do nuile dá *bhfuil* gacha táobha dhínn.

17 Annois ar a nadhbharsin, O ar Ndia, éisd guidhe do sheirbhísighe, agus a ghearáin, agus tabhair air haghaidh déallrughadh air do shanctóir *atá* áonránach, ar son an Tighearna.

18 O mo Dhía, cláon do chlúas, agus cluin; oscuil do shúile, agus féuch ar náonránacht, agus an chathair noch goir-

thear as hainm: óir ní chuirimidne ar nguidhe dot lathair ar son ar nionracuis, acht ar son do mhóthrócaireadh féin.

19 O a Thighearna, éisd; a Thighearna, maith; a Thighearna, cluin agus déan; ná mainnigh, ar do shon féin, O mo Dhía: óir is as hainm goirthear do chathair agus do phobal.

20 ¶ Agus an feadh do bhí mé ag labhairt, agus ag guidhe, agus ag admháil mo pheacuigh agus peacadh mo phobail Israel, agus ag cur mo ghearáin a lathair an TIGHEARNA mo Dhía ar son shléibhe náomhtha mo Dhé;

21 Fós, an feadh do bhí mé ag labhairt a núrnaigh, an fear céadna Gábriel, noch do chonnair mé annsa bhfis ar tús, air ar tugadh eitiol do dhéanamh go deithníosach, do bhean sé riom a dtimchioll aimsire íodhbhartha an tráthnóna.

22 Agus do theagaisg sé dhamh, agus do chomhráidh sé riom, agus a dúbhairt, A Dhániel, tháinig misi anois amach do thabhairt gliocuis agus tuicsiona dhuitsi.

23 A tósach hiarratuis tháinig a náithne amach, agus atáimsi ar tteachd dá thaisbeanadh *dhuitsi*; óir *ata* tú ar do ghrádhughadh go ro mhór: uimesin tuig an tadbhar, agus meas a nfis.

24 Seachtmhoghadh seachtmhuin do cinneadh air do phobal agus air do chathrugh náomhtha, do chur críche air a tsárughadh, agus críoch do chur air pheacadhuibh, agus do dhéanamh síothchána ar son éigceirt, agus do thabhairt fíréantachda síorruidhe a steach, agus do shéuladh na fise súas agus na tairrghire, agus dungadh an té is ro Náomhtha.

25 Bíodh a fhios agad air a nadhbharsin agus tuig, go mbia ó dhul amach na háithne Ierusalem daisiog agus do chur súas gus an Messiah an Prionsa seachd seachtmhuine, agus trí fithchid agus dá sheachtmhuin: cuirfíghear an tsráid súas a fíis, agus an balla, eadhon a naimsiuibh buáidhearta.

26 Agus tar éis dá sheachdmhuin agus trí fithchid géarfuighear amach Messiah, acht ní ar a shon féin: agus scriosfuidh pobal an phrionnsa thiucas an chathair agus an tsanctóir; agus *biáidh* a críoch sin lé tuile, agus go deireadh an chogaidh do cinneadh a náonranacht.

27 Agus daingneocha sé an cunradh ré mórán air feadh aois tseachdmhuine: agus a lár na seachdmhuine do bhéara sé air a nofráil agus air a níodhbairt scur, agus do bhrígh foirleithne ghráineamblachda do dhéana sé áonránach *i*, eadhon go nuige an ccriochnughadh, agus sin ar ccinneadh dóirtfíghear é air a nuáignios.

CAIB. X.

Dfhoillsigheadh do Dháníel fíis ghlóire Dé.

ANNSA treas bhliadhain do Chírus rígh na Persia do foillsigheadh ní do Dhaniel, (dar bainm Beltesassar;) agus do bhíor an ní, acht *dob* fhada an tam cinte: agus do thuig sé an ní, agus fuair sé tuigse na fíis.

2 Annsna laéthibhsin do bhí misí Dániel ag doilghios trí seachdmhuine iomlána.

3 Níor ith mé bíadh blasda ar bioth, ní mó tháinic féil nó fíon ann mo bhéul, ní mó do fhiothruighios mé féin ar áonchor, nó gur coimhlonadh trí seachdmhuine iomlána.

4 Agus annsa cheathramhadh la fithchíod don chéid mhí, mar do bhí mé ré táobh na habhann móire, noch Híddedel;

5 Annsin do thóig mé mo shúile súas, agus do chonnaic mé, agus féuch duine áirigh a néadach lín, agá *rabhadar* a leasrach criosluighthe lé hór finealta Uphas:

6 *Do budh* cosmhuil a chorp mar an ecéadna lé berill, agus a ghnúis amhuil thaisbeanadh tinttighe, agus a shúile mar lampadha teineadh, agus a lámha agus a chosa cosmhuil a ndath ré prás líomhtha, agus fuáim a bhriathar cosmhuil ré gúth mhóráin.

7 Agus misí Dániel amháin dó chonnaic a níos: óir ní fhacadar an mhuinntir do bhí am fhochair a níos; acht do thuit crioth mór orra, iondus gur theitheadar dá bhfolach féin.

8 Uimesin do fágbadh misí am áonar, agus do chonaic mé a naisling mhórso, agus níor fhan spracadh ar bioth ionnam: óir diompóigh mo mhaise ar míomhaise ionnam, agus níor chonnaimh mé neart ar bioth.

9 Thairis sin do chúala mé gúth a bhriathar: agus an tan do chúala me gúth a bhriathra, annsin do bhí mé a ecodladh throm air maghaidh, agus méadan ris an ttalamh.

10 ¶ Agus, féuch, do bhean lámh ríom, noch do chuir air mo ghlúinibh mé agus air chlárúibh mo dhearnann.

11 Agus a dúbhairt sé ríom, A Dhániel, a dhuine air a bhfuil grádh mór, tuig na briathra a déara misí ríot, agus seas súas go díreach: óir is chugad do cuireadh mé anois. Agus an tan do labhair sé ríom, do sheas mé ar crioth.

12 Agus a dubhairt sé ríom, Ná heagluibh, a Dhániel: óir ón chéad lá fíar shuighidh tú do chroidhe ar thuicsi, agus ar umhluighis thú féin a bhfiaghnúisi do

Dhé, do chíos do bhriathra, agus tháinic misí ar son do bhriathar.

13 Acht do sheas prionnsa ríoghachda na Persia ríom lá agus fithche: acht, féuch, tháinic Michael, áon do na hard phrionnsadhuibh, dom chabhair; agus do chomhnuigh mé annsin ag ríghthibh na Persia.

14 Anois tháinic mé do thabhairt orts a thuicsin, créd theigeomhus dot dhaóinibh annsa laéthibh deighionacha: óir atá a níos fós ar feadh mhóráin láethe.

15 Agus an tan do labhair sé a leithéid sin do bhriathruibh ríom, do chuir mé maghaidh air an ttalamh, agus do bhí mé balbh.

16 Agus, féuch, do bhean áon cosmhuil re samhail mhac na ndéóine rem phúsuibh: annsin dfoscuil mé mo bhéul, agus do labhair me, agus a dúbhairt me ris an té do sheas am fhiadhnúisi, O mo thighearna, dfilliodar mo dhoilghiosa orum leis an bhfíis, agus níor chonnaimh mé neart ar bioth.

17 Óir ciondus do fhéadfadh seirbhís-each mo thighearna labhairt ris so mo thighearna? óir ar mo shónsa, ar ball níor fhan brígh ar bioth ionnam, ní mo do fágbadh anáil ionnam.

18 Annsin tháinic a ris agus do bhean ríom áon cosmhuil ré taisbeanadh duine, agus do neartuigh sé mé,

19 Agus a dúbhairt, A dhuine air a bhfuil ríghrádh, ná bíodh eagla ort: síothcháin maille ríot, bí láidir, fós, bí láidir. Agus a nuair do labhair sé ríom, do neartuigheadh mé, agus a dúbhairt, Labhradh mo thighearna; óir do neartuigh tú mé.

20 Annsin a dubhairt sé, An bhfeadair tú cred fa tháinic misí ad choinne? agus anois fillfidh mé do throid ré prionnsa na Persia: agus an tan rachfús mé amach, féuch, tiucluifidh prionnsa na Gréige.

21 Acht taisbeanfa mé dhuit an ní atá aithnidh a scríoptúir na fírinne: agus *né bhfuil* áon chungnas liom annsa neithibhse, acht Michael do phrionnsasa.

CAIB. XI.

Cláib na Bpersianach le rí na Gréige, 30 agus scrios na Gréige leis na Romhanach.

AGUS annsa chéidbhliadhuin do Dhárius an Médianach, do sheas misí, *eudhon* misí, dá dhaingniughadh agus dá neartughadh.

2 Agus anois taisbeanfuidh mé dhuitsi a n-fírinne. Féuch, seastuid súas fós trí ríghthe san Phersia; agus budh saidhbhre an ceathramhadh rígh ná íad uile go ro mhór: agus le na neart tré na shaidh-

bhrios corrochuidh sé súas a nuile *dhuine* a naghaidh rioghachda na Gréige.

3 Agus seasfuidh rígh cumhachdach súas, thighearnfus maille re cumhachtaibh móra, agus do dhéana sé do réir a thola féin.

4 Agus a nuair Éireochus sé súas, brisfighear a rioghacht, agus roinnfightear í leath ré ceithre gháothaibh neimhe; agus ní dá shliocht féin, nó do réir a thighearnuis noch do riaghluidh sé: óir tarruingthar súas a rioghacht, eadhon do dháoinibh oile táobh amuigh dhíobhsan.

5 ¶ Agus biaidh rígh an deisceirt láidir, agus *aon* da phrionnsadhuibh; agus biaidh sé láidir ós a chionnsan, agus biaidh sé a tighearnus; *budh* tighearnus mór a tighearnus.

6 Agus a ccionn bhliadhan ceingeoluid féin dá chéile; óir tiucaf inghean rígh an deisceirt chum rígh an tuáisceirt do dhéanamh réitigh: acht ní choinneocha sí cumhachd na láimhe; ní mo sheasfas seision, ná a lámh: acht seachodthar ise súas, agus an drong thug leó í, agus an té dá rugadh í, agus an té do neartuigh í, annsna haimsearuibhsi.

7 Acht as beangán dá fréimh seasfuidh *aon* súas iona staid, noch tiucfas lé slúagh, agus rachfus a steach a ndaingionn rígh an tuáisceirt, agus chuirfios na naghaidh, agus bhéarus buaidh:

8 Agus bhéarus mar an cceadna braighde don Néigipt maille le na ndeéibh, maille re na bprionnsadhuibh, gon a soithighibh mórluaigh airgid agus óir; agus béaruidh sé ní sa mhó do bhliadhnuibh ná rígh an tuáisceirt.

9 Marsin tiucaf rígh an deisceirt chum a rioghachda, agus fillfidh sé chum a dhúithche féin.

10 Agus coirreochthar a mhic súas, agus cruinneochthar iomad slóigh do arm-ibh móra: agus tiucaf *aon* go deimhin, agus tuilleochuidh thairis, agus rachuidh thríd: annsin fillfidh sé, agus corrochthar súas é, dá dhaingionn.

11 Agus corrochthar rígh an deisceirt le feirg, agus tiucaf amach agus troidfidh ris, eadhon lé rígh an tuáisceirt: agus cuirfidh sé slúagh mór amach; achd do bhéarthar an slúagh iona láimh.

12 Agus a nuair scríosfas sé an slúagh, tóigfighear a chroidhe súas; agus teilgte sé síos *iomad* do dheich mítibh: acht ní neirteochar *le sin* é.

13 Oir fillfidh rígh an tuáisceirt, agus cuirfidh sé slúagh mór amach is mó ná an chéadshlúagh, agus tiucaf go deimhin (tar éis bhliadhan áirigh) go slúagh mór agus saidhbhrios mór.

14 Agus ann sa naimsin seasfuid mórán

súas a naghaidh rígh an deisceirt: mar an cceadna áirdeochuid sladmhoire do dhaóinesi iad féin do chruthughadh na fise; acht tuitfid siad.

15 Ann sin tiucaf rígh an tuáisceirt, agus teilgidh móta súas, agus géabhuigh sé na caitreacha is ró láidre: agus ní sheasfuid lámha an deisceirt, nó a dhaóine togltha, ní mó *bhías* neart air *bioth* ré seasamh na naghaidh.

16 Acht an té thig na adhuigh do dhéana sé do réir a thola féin, agus ní sheasfa duine ar *bioth* ris: agus seasfuidh sé annsa tír ghlórmhair, noch scriostar le na láimh.

17 Shuidheocha sé a aghaidh fós do dhul a steach maille re neart a rioghachda uile, agus iomad do dhaóinibh firéunta maille ris; do dhéana sé so: agus do bhéara dhó inghean na mban, da truáilleadh: acht ní sheasfa sí, agus ní mó *bhías* sí dá *tháoibhsin*.

18 Na dhíaigh so fillfidh sé a aghaidh air na hoileanuibh, agus géabha sé mórán díobh: acht do bhéara prionnsa air a shon féin fa deara an mhasla thug sé iad do scur; gan scannail dó féin do bhéara sé air iompogh airision.

19 Annsin fillfidh sé a aghaidh leath re daingionn a thire féin: achd do gheabha sé tuisleadh agus tuitfidh sé, agus ní bhfuighthear é.

20 Annsin seasfuidh súas iona ionad suíge fear tógbhalach géarrthadh a nglóir na rioghachta: acht táobh a stigh do bheagán laétheadh muirfighear é, ní a bhfeirg, nó a ccath.

21 ¶ Agus éireochuidh súas iona áit pearsa uirisiol, da nach tiubhruid siad onóir na rioghachda: acht tiucaf sé a steach go síothchánta, agus gnodhachuidh sé an rioghacht le mealltóireachd.

22 Agus lé lámhuibh tuile báithfighear iad ó bheith roimhe, agus bíaid briste; fós, mar an cceadna prionnsa an chunnartha.

23 Agus tar éis na síodhchána do *dhéanamh* ris oibreacha sé go cealgach: óir tiucaf sé súas, agus fásfuidh sé láidir lé beagan daóine.

24 Rachuidh sé a steach go síothchánta air na háitibh is féarr annsa bprobbhinsi; agus do dhéana sé an ní nach deánadar a aithre, nó aithre a aithreadh; sgaóilfe sé iona measc an chreach, agus a néadail, agus an saidhbhrios: fós, teilgidh sé roimhe láimh a thionsganta a naghaidh na ndaingion láidir, eadhon ar feadh aimsire.

25 Agus corrocha sé súas a chumbachta agus a mheanma a naghaidh rígh an deisceirt maille ré slúagh mór; agus corrochthar súas rígh an deisceirt chum catha maille ré slúagh ro mhór neartmhar;

acht ní sheasfuidh sé : óir gléusfuidh tionnscanta na aghaidh.

26 Aseadh, an lucht bhiathas ar a chuid bídí féin muirfid é, agus tuileocha a shlúagh : agus tuitfidh mórán síos marbh.

27 Agus bíaidh croidhe an dá ríoghso ré déanamh uile, agus laibheoruid bréaga air áonbhard ; acht ní bhéara sin búaidh : óir bíaidh an chríoch fós annsa nam chinte.

28 Annsin fillfidh sé dhá dhúthaigh féin maille ré sáidhbhrios mór ; agus a chróidhe a naghaidh an chunnartha náomhtha ; agus do dhéana sé ní mór, agus fillfidh sé dhá thír féin.

29 Ann sa nam chinnte fillfe sé, agus tiucfa sé leath ris an ndeisceart ; achd ní bhíaidh sin mar an ccéidní, nó mar an ní deighionach.

30 ¶ Oir tiucfuid longa Chittim na aghaidh : uimesin bíaidh sé doilghiosach, agus fillfidh sé, agus bíaidh fearg air a naghaidh an chunnartha náomhtha : marsin féin do dhéana sé ; eadhon fillfidh sé, agus do gheabha sé sgéala maille ris an ndruing thréigios an cunnradh náomhtha.

31 Agus seasfuid lámha air a thaobh, agus truaíleochoid sanctóir an neirt, agus béaruid léo a nódhbairt laetheamhuil, agus suidheochuid an ghráineamhlachd do ní fásach.

32 Agus an lucht do ní go holt a naghaidh an chunnartha truaíleochar lé spleadhuihb iad : acht na daóine agá bhfuil fios a Ndé bíd láidir, agus do dheanuid gníomha gaisgeamhla.

33 Agus múinfidh an lucht atá tuig-sionach a measc na ndaóine mórán : gidheadh tuitfid siad leis an ccloidheamh, agus leis an lasair, lé daóirsine, agus le millteachus, mórán do láethibh.

34 Anois an tan tuitfid siad, cuideochar léo re beagán cuidigh : acht druidfid mórán riu maille ré spleadhuihb.

35 Agus tuitfidh cuid don druing thuig-sionaigh, dá ndearbhadh, dá nglanadh, agus dá ndéanamh geal, eadhon go haimsir an deiridh : do bhrígh go bhfuil sin fós chum aimsire cinte.

36 Agus do dhéana an rígh dó réir a thola féin ; agus áirdeochuidh sé é féin, agus méideochuidh sé é féin ós cionn gach uile dhée, agus laibheoruidh sé neithe iongantacha a naghaidh Dé na ndia, agus béaruidh sé buáidh nó go ccríochnuigh-thior an nfearg : do bhrígh gur bé an ní do cinneadh do dhéantar.

37 Ní mó bhías suim aige a Ndía a athar, nó a ttoil ban, ní mó uimhleochus sé daóindia : óir méideochuidh sé é féin ós cionn a nuile.

38 Acht iena áit onórfuidh sé Día na ndaingneach : agus dia nar bhaithnid dá

aithribh, onórfuidh sé lé hór, agus lé hairgíod, agus lé clochaibh búadha, agus lé neithibh breághdha.

39 Marsodo dhéana sé annsa daingnibh láidre lé dia coimhighteach, noch aideo-mhas sé, agus mhéideochus lé glóir : agus do bheara orra riaghlughadh ós cionn mhóráin, agus roinnfidh sé a ndúthaigh ar luach.

40 ¶ Agus a naimsir an deiridh cnag-fuidh rígh an deisceirt é : agus tiucfa rígh an tuáisceirt iona aghaidh amhuil gaothghuáirdéain, le carbaduibh, agus le marcshlúagh, agus le mórán long ; agus rachuidh sé a steach annsa tiorthaibh, agus do bhéara sé an tonn thársa agus rachuidh thairis anonn.

41 Rachuidh sé mar an ccéadna a steach don dúthaigh ghlórmhair, agus claoidhfíghear mórán : acht rachaid so as ó na láimh, Edom, agus Moab, agus togha chloinne Ammon.

42 Sinfidh sé fós a lámh amach air na tíorthaibh : agus ní rachuidh dúthaigh na Héigte as.

43 Acht bíaidh cumbacht aige ós cionn na nionnmhus óir agus airgid, agus ós cionn uile neithe mórlúaiigh na Héigte : agus bíd na Líbianuigh agus na Hétíopigh air a ccoiscéimibh.

44 Acht buáidheochuidhsgeulta amach as a noirthear é agus as an ttuáisceart : uime sin rachuidh sé amach ré cúthach mór daidhmhilleadh, agus do scrios mhórán thrid amach.

45 Agus suidheocha sé pailliúin a pháláis eidir na fairgibh annsa tsliabh ghlórmhar náomhtha ; thairis sin tiucfa sé chum a chríche, agus ní chuideochuidh duine ar biath ris.

CAIB. XII.

Sáoraidh Michael Israel ó na uile theinn.

AGUS annsa namsin seasfuidh Michael súas, an prionnsa mór sheasas air son chloinne do phobailí : agus bíaidh am buáidhearta ann, a leithéid nach raibh a ríamh eadhon go nuige an tamsin : agus annsa namsin saorfuighear do phobalsa, a nuile dhuine dá bhfuighear scriobhtha annsa leabhar.

2 Agus másceoluidh mórán don druing chodlas a lúaithreadh na talmhan, cuid chum beatha síorruidhe, agus cuid chum náire agus tarcuisne síorruidhe.

3 Agus déallrochuid an drong theagagas amhuil loinuir na spéire ; agus an drong ionpoighios mórán chum firéantachda amhuil na réulta go sáoghal na sáoghal.

4 Acht thusa, a Dhániel, iáidh súas na briathra, agus séuluidh an leabhar, eadhon

go ham an deirigh: ríothfuid mórán síos agus súas, agus méideochuid an téolus.

5 ¶ Ann sin damhairc misi Dániel, agus, féuch, do sheasadar días oile, áon don taobhse do bhrúach na habhann, agus áon oile don táobh úd do bhrúach na habhann.

6 Agus a dubhairt áon ris an bhfear a néadach lín, noch do bhí air uisceadhuibh na habhann, Gá fad bhíos go crích na niongnadhsa?

7 Agus do chúala misi an fear ar na éadughadh le líon, noch do bhí air uisceadhuibh na habhann, a núair do chonnaimh sé suas a lámh dheas agus a lámh chlé go neamh, agus thug a mhionna san té mhairios go bráth go mbiáidh sé go haimsir, go haimsearuibh, agus go leath aimsire; agus a nuair chríochnochus sé scaóileadh cumbacht na náomh, go críochnochar na neithesi uile?

8 Agus do chúala mé, acht níor thuig

mé: annsin a dubhairt mé, A Thighearna, cred bhíus do chrich na ccúiseann so?

9 Agus a dubhairt seision, Imthigh romhad, a Dhániel: óir atáid na briathra séuluighthe súas, agus druite nó go tí am na críche.

10 Glanfuighear mórán, agus do dhéantar geal, agus deirbheochthar iad; acht do dhéanuid na drochdhaoine go holc: agus ní thuicfid áon do na ciontachaibh; acht tuicfid na heagnuidhe.

11 Agus ó nuair a ccuirfighear a níodhbúirt laétheamhuil ar ccúl, agus an ghráineamhlachd do ní tásach ar na cur súas, biáidh míle dhá chéad agus nóchad lá.

12 Is beannuigh an té fheithios, agus thig gus an míle, trí chéad tríochad agus a cúig la.

13 Acht air do shonsa imthigh romhad nó go raibh an deireadh: óir suáimhneocha tú, agus seasta tú annsa chrannchair go deireadh na láetheadh.

Leabhar HOSEA.

CAIB. I.

Los trom-bhretheamhus Dé do thaisbeanadh arson iwdholadrudh, diarrudh ar Hosea, meirdreach do ghubhail na mnaoi.

BRIATHAR an TIGHEARNA, noch tháinic go Hosea, mhac Beerí, a láethibh Ussiah, Iotam, Ahas, Heseciah, righthe Iúdah, agus a láethibh Ieroboam mhic Ioas righ Israel.

2 ¶ Tosach bhréithre an TIGHEARNA tre Hosea. Agus a dubhairt an TIGHEARNA ré Hosea, Imthigh, gabh chugad bean stríopachuis agus clann stríopachuis: óir do rinne an tír stríopachuis mór, ag deaghail ris an TIGHEARNA.

3 Marsin dimthigh sé agus thug Gomer inghean Dhiblaim; noch do toirrcheadh, agus rug mac dhó.

4 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ris, Goir Iesreel dainm dhe; óir fíos ar feadh uáine bige, agus digheola misi fuil Iesreel air thigh Iehu, agus do bhéara mé air ríoghachd thighe Israel cosg.

5 Agus tuicfuadh a crích annsa lósin go mbrisfidh mé bógha Israel a ngleann Iesreel.

6 ¶ Agus do toirrcheadh a rís í, agus rug sí inghean. Agus a dubhairt Dia ris, Goir Lo-ruhamah dainm dhi: óir ní bhíadhi trúaighe agam ní sa mhó do thigh Israel; acht cuirfidh mé a múgha thrid amach iad.

7 Acht biáidh trúaighe agam do thigh Iúdah, agus tárrthocha mé iad maille ris an TIGHEARNA a Ndia, agus ní lé bógha, nó lé cloidheamh, thárrthochus mé iad, nó lé cath, nó lé heachaibh, nó lé marcslúagh.

8 ¶ Anois a núair do choisc sí Lo-ruhamah, do toirrchiodh í, agus rug sí mac.

9 Annsin a dubhairt Dia, Goir Lo-ammí dainm dhe: Oir ní sibh mo phob-alsa, agus ní budh mé bhur Ndia.

10 ¶ Gidheadh biáidh uibhir chlainne Israel amhuil gaineamh na fairge, nach féidir do thomhas nó dáireamh; agus tiucfa a crích, annsa náit a ndúbhradh riu, Ní sibhsi mo dhaóinesi, annsin a déarthar riu, Is sibhsi mic an Dé bhí.

11 Annsin cruinneochthar clann Iúdah agus clann Israel a naóinfheachd, agus cinnfid aóinchionn dóibh féin, agus tiucfuid súas as an ttír: óir budh mór lá Iesreel.

CAIB. II.

Ceangail Chríod re na Eagluise, agus gach einní ré Dia.

ABRAIDHSI ré bhur ndearbhráithribh, Anmí; agus ré bhur ndeirbhsheath-rachaibh, Ruhamah.

2 Tagraidh ré bhur mathair, tagraidh: óir ní hí mo bheansa í, ní mó is misi a fearsa: ar a nadhbharsin cuireadh sí uáithe a stríopachus as a radharc amach, agus a hadhaltrannas ó idir a cíochuibh;

3 Deagla go nochtfuinnsi tárnóchd í, agus go cceuirinn í do nós an laoi a rugadh í, go ndéanuinn amhuil fásach í, agus go ndéanuinn amhuil fearann tirim í, agus go muirinn lé tart í.

4 Agus ní bhiáidh truáighe agum dá cloinn; óir isiad clann an striopachuis.

5 Oir do rinne a mathair meirdreachus: an bhean do ghein iadsan do rinne sí ní gráineamhuil: oir a dubhairt sí, Leanfa mé a ndiáigh máosgrádh, do bheir dhamh marán agus muisge, molann agus mo lion, mola agus mo dheoch.

6 Uime sin, féuch, falfa mé súas do shlighe lé droighionuibh, agus do dhéana mé balla, go nach bhfuighe sí a casáin.

7 Agus leanfa sí a ndiáigh a háosgrádh, acht ní bhéara sí orra; agus iarrfuidh sí iad, acht ní bhfuighe sí iad: annsin a déara sí, Imeocho mé agus fillfidh mé chum mo chéidfhir; oir do bhearr do bhád agam a nuaire sin ná a nois.

8 Oir ní raibh a fhios aice go ttug mé dhi arbhar, agus fíon, agus ola, agus gur fhoirlinn mé a hór agus a hairgiod, noch do ghléasadarsan do Bháal.

9 Uimesin fillfidh mé, agus do bhéara mé marbhar liom iona am féin, agus mfiion iona an féin, agus bhéara mé liom molann agus mo lion tugadh dfolach a tárnóchduigh.

10 Agus anois foillseocha mé a huallachus a radharc a háos grádh, agus ní sháorfuidh duine ar bióth í as mo láimh.

11 Do bhéara mé fós air a sólás uile sgur, a láethe féusta, a rée nuadha, agus a sabbóide, agus a féusdadh sollamonta uile.

12 Agus millfe mé a fineamhna agus a ccrainn fíge, dá ndúbhairt sí, Isiad so mo choibbthesi thugadar máos grádh dhamh: agus do dhéana mé foraois díobh, agus fósuidh beathuigh an mhachaire iad.

13 Agus aigeora mé láethe Bháalim uirre, ionar loisg sí tuis dóibh, agus ann ar dheaghmbaisigh sí í féin le na clúas-fháinnibh agus le na séuduibh, agus do chuáidh sí a ndiáigh a háosgrádh, agus do dhearmuid sí misi, a deir an TIGHEARNA.

14 ¶ Uime sin, féuch, bréugfa mé í, agus do bhéara mé do nfásach í, agus laibheóra mé go muinnteartha ría.

15 Agus do bhéara mé gárradha a fineamhna dhí as sin, agus gleann Achor mar dhorus dóthchuis: agus do dhéana sí céol annsin, mar a láethibh a hóige, agus amhuil an lá tháinig sí súas amach as crích na Héigipte.

16 Agus is amhluidh bhías annsa ló sin, a deir an TIGHEARNA, go ngoirfidh tú

Mfear dhíomsa; agus nach ngoirfidh tú Bahali ní is mo dhíom.

17 Oir do bhéara mé annanna Bhaalim amach as a béul, agus ní cuimhneochthar as a nainm ní is mó iad.

18 Agus annsa ló sin do dhéana mé cunnradh dhóibh ré beathachaibh an mhachaire, agus ré héunlaith neimne, agus ré neithibh snáidheach na talmhan: agus brisfe mé an bogha agus an cloidheamh agus an cath as an tthalm amach, agus do bhéara mé orra luighe síos go suáimheach.

19 Agus pósfa mé thusa riom fein go bráth: fós pósfa mé riom féin thú a nionnracus, a mbreitheamhnus, agus a ccinéul ghrádhach, agus a ngrásaibh.

20 Ceangóla mé fós riom thú a nionnracus: agus aitheonuidh tú an TIGHEARNA.

21 Agus tiucfa á cerích annsa ló sin, go ccluinfé misi, a deir an TIGHEARNA, cluinfidh mé na neamha, agus cluinfid sin an talamh,

22 Agus cluinfidh an talamh an tarbhar, agus an fíon, agus a nola, agus cluinfid siadsan Iesreel.

23 Agus siolchuirfidh mé riom annsa talamh í, agus do dhéana mé grása uirre nach bhfuair grása; agus a déara mé ris an ndruing nach raibh mo phobal, Is tú mo phobal; agus a déaruid siadsan, Is tú mo Dhía.

CAIB. III.

Cláonadh, teilge seachad, agus athchruinnighuadh Israel.

ANNSIN a dubhairt an TIGHEARNA riomsa, Imthigh fós, gradhuigh bean (ghrádhach agá caruid, gidheadh atá na hadhaltrannuigh) do réir ghrádh a an TIGHEARNA do chloinn Israel, noch fhéachus do dhéaibh oile, agus ghrádh-uighios flagáin fhíona.

2 Ann sin do ceannuigh mé dhamh féin í, air chúig phíosa dhéag airgid, agus air hómer éorna, agus air leath hómer éorna:

3 Agus a dubhairt mé ría, Anfa tú riom mórán do láethibh; ní dhéana tú méirdreachus, agus ní bhía tú aig fear oile: marsin biáidh misi mar an cceadnn agadsa.

4 Oir biáidh clann Israel mórán do láethibh gan rígh agus gan phrionnsa, agus gan iodbhairt, agus gan íomháigh, agus gan ephod, agus gan teraphim:

5 Na dhíáigh sin fillfid clann Israel, agus iarrfuid an TIGHEARNA a Ndía, agus Daibhi a rígh; agus biáidh eagla an TIGHEARNA orra, agus a mhaitheasa annsa laethibh deighionacha.

CAIB. IV.

Atá pionas iomarcach Israel, 15 na rabhadh do Iudah.

EISTIGH briathar an TIGHEARNA, sibhsi a chlann Israel: óir atá imreasan aig an TTIGHEARNA ré lucht áitreibhe na tíre, do bhrígh nach bhfuil firinne, nó trócaire, nó éolus Dé annsa tír.

2 Brisid siad amach lé mionnuibh, lé bréaguibh, le marbhadh, lé goid, lé déanamh adhaltranais, agus beanuidh fuil re fuil.

3 Uimesin caoidhídh an dúthaigh, agus anbhfainígh gach uile dhuine dá ccomhnuighionn inte, maille re beathachaibh an mhagha, agus éanlaith neimhe; fós, béarthar as mar an ccéadna uile éisc na fairge.

4 Gidheadh ná ceanairgeadh duine ar bith, agus ná hiomaitbhhireadh sé neach oile: óir atá an pobalso amhuil an drong chrioncánas ris an tsagart.

5 Uimesin tuitfidh tú annsa ló, agus tuitfidh an fáidh maille leachd san noidhche, agus scriosfuidh mé do mhathair.

6 ¶ Do scriosadh mo dháoine do dhíth éoluis: do bhrígh gur tharcuisnigh tú éolus, tarcuisneocha misi thusa mar an ccéadna, chor nach bíaidh tú ad shagart agum: ó dhearmuid tú dligheadh do Dhé, dearmodfa misi mar an ccéadna do chlannsa.

7 Amhuil do mhéaduigheadar, is mar-sin do pheacuigheadar am aghaidhsi: uimesin do bhéara mé a nglóir air náire.

8 Ithid siad súas peacadh mo dháoine, agus cuirid a ccroidhe air a néigceart.

9 Agus amhuil an pobal, is mar sin bhías an sagart: agus smaichteocha misi iad ar son a slightheach, agus do bhéara mé luáidheacht a ngníomh dhóibh.

10 Oir íosuid siad, agus ní bhíaidh go lór aca: do dhéanuid stríopachuis, agus ní fhoiríonfuid siad: do bhrígh gur léigeadar dhóibh aire do bheith aca ar an TIGHEARNA.

11 Beiridh stríopachus agus fíon agus fíon núadh an chroidhe leis.

12 ¶ Iarruid mo dháoine comhairle air a smótánuibh, agus foillsighidh a mbata dhóibh: óir thug spiorad an stríopachuis orra dul air seachrán, agus do chúadar do stríopachus ó bheith faoi na Ndía.

13 Iodhbhruid siad air mhólluighibh na slíabh, agus loisgid túis air na cnocaibh, faoi dhaighibh agus phoblar agus shleamhán, do bhrígh gur mhaith a scáithsin: uimesin do dhéanuid bhuir ninghiona stríopachus, agus do dhéanuid bhuir mná pósta adhaltranas.

14 Ní smaichteocha miei bhuir ninghiona a nuair do dhéanuid stríopachus, nó bhuir mná posda an tan do dhéanuid adhalt-

rannas: óir atáid féin déaluighthe le stríopachaibh, agus íodhbhruid re meirdreachaibh: uimesin tuitfid na daóine nach ttuigean.

15 ¶ Má atá go ndéana tusa, a Israel, stríopachus, thairis sin ná ciontuigheadh Iudah; agus ná tígídhse go Gilgal, narab mó rachtaói súas go Bet-abhen, agus ná mionnuighidh, Mairidh an TIGHEARNA.

16 Oir sleamhnuighidh Israel ar ais amhuil seachbhuidh shleamhnuighios air a hais: anois biadhfuídh an TIGHEARNA iad amhuil úan a náit fhairsing.

17 Do ceangladh Ephraim lé hiodhaluibh: léig dhó féin.

18 Atá a ndeoch searbh: do rinneadar stríopachus a ccomhnuidhe: grádhughid a húachtaráin maille ré náire, Tugaidh uáibh.

19 Do cheangail an gháoth súas í iona sciathánuibh, agus bíaidh náire orra do bhrígh a niodhbhartha.

CAIB. V.

Dimthigh Israel contrardha do na haitheantaibh gu hiomlán.

CLUNIGH so, a shagarta; agus tugaidh aire, a thigh Israel; agus éisdigh, a thigh an rígh; óir atá bhreitheamhnus chugaibh, do bhrígh go rabha-abhair bhuir líon-air Mhisphah, agus bhuir bpaintéur leagtha air Thábor.

2 Agus atáid na heasurrumuigh ro fhonnmar chum áir do dhéanamh, bíodh go raibh misi aithbhiorach orra uile.

3 Atá fíos Ephraim agum, agus ní bhfuil Israel a bhfolach orum: óir anois, a Ephraim, do rinne tú stríopachus, agus atá Israel air na thruáilleadh.

4 Ní chumfuid siad a ngníomha dfillleadh chum a Ndé: óir atá spiorad an stríopachuis iona lár, agus níor bhaithnid dhóibh an TIGHEARNA.

5 Agus fiadhnughidh úabhar Israel a cclár a éadain: uimesin tuitfidh Israel, agus Ephraim iona néigceart; tuitfidh fós Iudah maille ríu.

6 ¶ Imeochoid siad le na ttréaduibh agus le na nealbhuibh díarruidh an TIGHEARNA; acht ní bhfuighid siad é; do tharruing sé é féin úatha.

7 Do rinneadar go fealltach a naghaidh an TIGHEARNA: óir do ghineadar clann choimhthightheach; anois slugfidh míosa iad maille ré na ccuid ronna.

8 Séidighse an bhúabhall ann Gibeah, agus an stoc ann Rámah: combaircidhe ós áird a Mbet-abhen: ad dhiaighsi, a Bheniamin.

9 Biaidh Ephraim áonránach a ló a niomaitbhíir: améasc threabh Israel dinnis mé an ní bhías ann go deimhin.

10 Do budh cosmhúil prionnsadha Iúdah ris an ndruing áitreabhus an téora: dóirtfidh mé amach mféarg orra amhuil uisge.

11 Do brúigheadh Ephraim agus atá sé briste a mbreitheamhnus, do bhrigh gur shiubhail sé go toileamhuil do réir na háithne.

12 ¶ Uimesin bíaidh misi do Ephraim amhuil léamann, agus do thigh Iúdah amhuil *neithe* lobhtha.

13 An tan do chonnaire Ephraim a thinneas, agus Iúdah a chneadh, ann sin do chuaidh Ephraim a ccionn a Nassirianach, agus do chuir fios gus an rígh Iáreb; gidhearth níor fhéad sé sibhsi do thartháil, nó bhu. leighios ó bhuir ccneidh.

14 Oir bíaidh misi do Ephraim amhuil leomhan, agus do thigh Iúdah mar leomhan óg: réabfa misi, eadhon misi féin, agus imeochad romham; do bhéara mé liom é, agus ní fhúaidcochuidh duine ar bióth *úaim* é.

15 ¶ Imeocha mé agus fillfidh mé chum máite féin, nó go nadmhaid siad a ccoir, agus go niarruid siad maghaidh: iarrfuid siad go moch mé iona mbuáidh-readh.

CAIB. VI.

Searmóin shoillier sholasach a dtáobh aithreachus.

DEANAM, agus filleam chum an TIGHEARNA: oir isé do bhris, agus leighiosuidh sé sinn; isé do bhuail, agus ceingeola sé suas sinn.

2 A ccionn dá lá aithbheógtha sé sinn: annsa treas lá tóigfe sé suas sinn, agus mairfhiom iona radharc.

3 Annsin aitheonam, *ma* théighmid air ar naghaidh daithniugbadh an TIGHEARNA: atá a dhul amach ullamb mar an mhaidin: agus tiucta sé chugainn mar a nfearthuinn, mar a nfearthuinn deighionuigh agus thos-*uigh* chum na talmhan.

4 ¶ O a Ephraim, cred do dhéana mé riot? O a Iúdah, créad do dhéana mé riotsa? oir *atá* bhuir maith amhuil néull maidne, agus inthighidh roinne mar an ndrúcht mhóch.

5 Uime sin do gheárr mé iad léis na faighibh; do mharbh mé iad lé briathruibh mo bhéil: agus *atáid* do bhreitheamhnus *mar* an solus théid amach.

6 Oir do dhúiligh mé trócaire, agus ní hódhbuirt; agus eolus Dé ní sa mhó ná ofráil loisge.

7 Acht do sháruigheadarsan mar dhaóinibh, an chunnradh: annsin do rinneadar go fealltach am aghaidhse.

8 Is cathair Gilead don druing oibrighios

éigceart; agus *atá* sí ar na trúáilleadh le fuil.

9 Agus amhuil fheithios cuideachda shladmhóireadhair dhuine, *amhluidh* sin marbhuid cuideachda shagart annsa tslighe dáontoil: oir do níd siad úallachus.

10 Do chonnaire mé ní gráineamhuil a thigh Israel: *atá* stríopachus Ephraim annsin, do trúáilleadh Israel.

11 Mar an ccéadna, a Iúdah, do shuighidh sé foghmhar dhuitsi, a nuair do iompoigh misi daóirsine mo phobail.

CAIB. VII.

Géur-smacht fa choinne phobuil doth-leighis.

ANUAIR budh mían liom Israel do leighios, annsin do foillsigheadh éigceart Ephraim, agus urchóid Shamária: oir do níd siad bréaga; agus thig an gaduighe a steach, agus millidh an chomhláimh shladmhóireadha amuigh.

2 Agus ní mheasuid siad iona ccroidhthibh go ccuimhnighimsi a nuile olc: a nois do shuigh a ngníomha féin iona ttimchioll, *atáid* as coinne maighthe.

3 Cuirid siad lúathghair air an rígh le na cciontaibh, agus air na prionnsadhuibh le na mbréuguibh.

4 *Atáid* uile na nadhaltrannachaibh, amhuil uáimh te ón bháicéir, *noch* scuirios do thógbháil tairéis an taóis do shúathadh, nó go raibh na loibhín.

5 A ló ar rígh do rinneadar na prionnsadha tiun é le buidealuibh fionn; súidh sé a lámh amach le habhlóiribh.

6 Oir do rinneadar a ccroidhe ullamb amhuil uáimh, an feadh luighid a luigheachán: codluidh a mbáicéir feadh na hoidhche; ar maidin loiscidh sé mar theine lasamhuil.

7 *Atáid* uile te amhuil bÁCÚS, agus do shluigeadar a mbreitheamhuil; do thuit-eadar a ríghthe uile: ní *bhfuil* áon na measg ghoirios orumsa.

8 Do chumaisc Ephraim é féin a measc an phobail; *atá* Ephraim na bhairghin nach ar hiompoigheadh.

9 Do shluigeadar cointhighidh a neart, agus ní bhfuil a fhios aige: fós, *atá* grúag liath air ann so agus ann súd, gidheadh ní bhfuil a fhios aige.

10 Agus siadhnuidh úabhar Israel a cclár a éadain: agus ní fhilid chum an TIGHEARNA a Ndia, agus ní iarruid é thairis so uile.

11 ¶ Is cosmhúil Ephraim mar an ccéadna re colum súarrach gan chroidhe: goirid ar a Négípt, tiaghuid do Nassíria.

12 A nuair imeochuid siad, leitheamhuil misi mo líon orra; do bhéara mé síos iad amhuil éunlaith neamhe; smaichteocha mé iad, amhuil do chúaluidh a ccoimhthionól.

13 A mhaire dhóibhsion! óir do theith-iodar uáimse: donas orra! do bhrigh gur chiontuigheadar am aghaidh: bíodh gur fhúascail mé iad, gidheadh do labhradar bréaga am aghaidh.

14 Agus níor ghoireadar orum le na ecroidhe, an tan do núalladar orum iona leabuidh; do chruinnigheadar iad féin chum arbha agus fiona, agus do níd cogadh am aghaidhsi.

15 Matá gur cheangail mé agus gur neartuigh mé a lámha, tháirissin tionscnuid siad urchóid am aghaidh.

16 Fillid siad, *achd* ní chum an té is ro Airde: is cosmhúil re bogha mealltach iad: tuitfid a bprionsadha leis an ecloidheamh, dó bhrigh díbhfeirge a tteangadh: *budh é* so a magadh a ccrích na Héipte.

CAIB. VIII.

Bagra arson chrábhaidh eattrom, agus anéolas an dhlige.

CUIR an stoc chum dó bhéil. Tiucfuidh sé amhuil iolar a naghaidh thighe an TIGHEARNA, do bhrigh gur sháruigheadar mo chunnradh, agus gur chiontuigheadar a naghaidh mo dhlige.

2 Goirfidh Israel chugam, Mo Dhía, aithnighmid thú.

3 Do theilg Israel uád an *ní is* maith: inghreamaochuidh an námhuid éision.

4 Do chuireadar ríghthe súas, acht ní maille ríomsa: do rinneadar prionnsadha, agus ní raibh a fhios agamsa: do rinneadar iodhal dóibh féin dá nairgíod agus dá nór, chor go ngeárrfuidhe amach iad.

5 Do theilg do láogh úadh thusa, a Shamária; atá mfeang ar lasadh na naghaidh: gá fad *bhíus* suil roitheochuid go neimhchiontachus?

6 Oir is ó Israel do *bhí* mar an cceadna: do rinne an fear oibre é; uimesin ní Día é: acht brisfighear láogh Shamária a mblothuibh.

7 Oir do shíoladar an gháoth, agus beanfuid an gháoth ghuáirdeain: ní bhíaidh connlach aige: ní thiubhra an coinlín min uadha: má bheir, isé an coimhthigheach shluigíós súas í.

8 Do sluigeadh Israel súas: anois béid siad a measg na Ngeinteadh mar shoightheach gan dúil ar bioth ann.

9 Oir do chúadar súas do Nassíria, assal fiadhta na áonar leis féin: dfostoigh Ephraim áosgrádh.

10 A seadh, bíodh gur fhostadar a measc na ccineadhach, a nois cruinneocha misí iad, agus do dhéanuid beagán doilghis ar son úalugh rígh na bprionusadh.

11 Do bhrigh go ndéarna Ephraim móran altórach do pheacughadh, béid altora aige chum peacaidh.

12 Do scriobh misi chuige neithe móra mo dhlige, *acht* do measadh mar ní coimhthigheach iad.

13 Ofráiluid siad feóil *ar son* iodhbharthach mofrálachsa, agus *ithid í*; *acht* ní ghlacann an TIGHEARNA iad; anois cuimhneocha sé a néigceart, agus fiosrochuidh sé a bpeacadh: fillfid siad don Néipt.

14 Oir do dhearmuid Israel a Chruthaightheóir, agus cuiridh sé teampuill súas; agus dfoirlíon Iúdah caithreacha dáingne: acht cuirfidh misi teine air a chaithreachaibh, agus loisgfe sí a bpáláis sin.

CAIB. IX.

Tiocfuidh braighdionas go cinnte ar Israel arson a bpeacadha fuathmhur.

NA gáirdigh, a Israel, tré shólás, amhuil daóine eile: óir do chúaidh tú lé stríopachus ód Dhía, do ghradhuigh tú luáigheachd air gach uile urlár arbha.

2 Ní bheathochuidh an lár, agus dabhach a nfiona iad, agus failleochuidh an fion núadh inte.

3 Ní áitreochoid siad a ndúthaigh an TIGHEARNA; acht fillfidh Ephraim don Néipt, agus íosfuid *neithe* neamhghlana san Nassíria.

4 Ní ofráilfid siad *ofráil* fhíona don TIGHEARNA, ní mó bhéid dúileamhuil dósan: *biáidh* a níodhbhartha dhóibh féin ambail arán na ngúbhthach; *biáidh* an mhéid íosas de sin salach: óir ní thiucfuidh a naran ar son a naima go tigh an TIGHEARNA.

5 Cred do dhéantaóí san ló shollamanta, agus a ló fhéusta an TIGHEARNA?

6 Oir, féuch, dimthigheadar do bhrigh a naidhmhillte: cruinneochuidh an Néipt súas iad, adhlocuidh Memphis iad: na *háite* taitneamhacha dá nairgíod, sealbhochuidh neanntóga iad: béid droigbne iona ttighuidheann.

7 Thangadar láethe an choirighthe, thangadar léathe an luáigheachta; aitheonuidh Israel é: *is* amadán an fáidh, *atá* an duine spioradalta ar buile, ar son íomuid héigceart, agus a nadhfhúatha mhóir.

8 Do *bhí* fear faire Ephraim a bhfochair mo Dhé: *acht is* paintéar seabhócra an fáidh iona uile shlighthibh, agus is fúath a tigh a Dhé é.

9 Do thruailladar iad féin go domhain amhuil a láethibh Ghíbeah: uimesin cuimhneocha sé a néigceart, coireocha sé a bpeacadh.

10 Fúair mé Israel amhuil grápuidhe anna bhfásach; do chonnaire mé bhuir

naithre amhuil an chéad abaidh annsa chranng fíge iona chéad aimsir: *acht* do chúadar go Baal-peor, agus do dhealchadar iad féin chum na náire *sin*; agus do bhádar a ngráineamhlachda amuil mar do ghrádhuiheadar.

11 *Ar son* Ephraim, eitifidh a nglóir úatha amhuil éun, ón bhreith, agus ón bhroinn, agus ón gheineamhuin.

12 Biodh go ttiubhraidis a clann súas, thairis sin, scoithfidh misi iad, iondus nach *bhfágtar* duine ar biath dhíobh: aseadh, fós, a mhaig dhóibh an tan dhéileochus misi riu!

13 Atá Ephraim, amhail do chonnaire mé Tirus, *ar na* phlanndughadh a náit aóibhinn: acht do bhéaruidh Ephraim a claun don mharbthóir.

14 Tabhairdhóibh, a TIGHEARNA: créud do bhéara tú dbóibh? tabhair dhóibh brú chaillte, agus cíche seasga.

15 Atáid a ccionta uile a Ngilgal: óir is ann sin do fhúathaigh mé iad: ar son uile a ngníomh díbeora mé as mo thigh iad, ní ghráidheocha mé iad ní sa mhó, *atáid* a bprionnsadha uile easurramach.

16 Do buáileadh Ephraim, do tior-muigheadh súas a fhréunh, ní thiubhraidh sé toradh ar biath údadh: aseadh, mâtá go nginfedhar úatha, muirfidh misi *toradh* grádhach a mbronn.

17 Teilgidh mo Dhía seachad iad, do bhrigh nar éistiodar ris: agus béid na seachránachaibh a measc na gcineadhach.

CAIB. X.

Achmhusan Israel arson a neigceart agus a niodhala.

IS fíneamhuin gan toradh Israel, do bheir sé amach toradh dhó féin: do réir iomuid a thoruidh do mhéaduigh sé na haltóra; do réir maithéasa a fhearuin do rinneadar íomháighe breágha.

2 Atá a ccroidhe roinnte; anois do gheabhthar ciontach iad: brisfidh sé síos a naltóra, millfidh sé a níomháighe.

3 Óir a déaruid siad anois, Ní bhfuil rígh ar biath aguinn, do bhrigh nach raibh eagla an TIGHEARNA oruinn; maiseadh, cred do dhéanadh rígh dhúinn?

4 Do labhradar fóicil, ag tabhairt a néithigh a ndéanadh cunnartha: marso fhásas breitheamhnus súas amhuil muinmhear a neitrigheibh an mhachaire

5 Eaglochuidh lucht áitreabha Shamária, do bhrigh láogh Bhet-abhen: óir caoidfid a daoine ós a cionn, agus a sagairt do gháirdigh ría, do bhrigh a glóire, do chionn gur imthigh uáithe.

6 Do bhéarthar fós do Nassiria é *mar* thabhartas go rígh Iareb: do gheabha

Ephraim náire, agus biáidh náire air Israe. tre na chomhairle féin.

7 *Ar son* Shamária, do gearradh a rígh amach mar an ccubhar air a nuisce.

8 Aite árd a Abhen mar an gcéadna, scriosfuighear, peacadh Israel: tiuifuadh an droighion agus an foghbhannán súas ar a naltóreachaibh; agus déaruid ris na sleibhtibh, Folchuidh sinn; agus ris na cnochuibh, Tuitigh oruinn.

9 O a Israel, do pheacuidh tú ó láethibh Ghibeáh: ann sin do sheasadar: ní rug an cath a Ngibeah a naghaidh chloinne a néigceirt orra.

10 Atá d'fonn orum a smachtughadh; agus cruinneochthar an pobal na naghaidh, an tan cheangoluid iad féin iona ndá eitrighe.

11 Agus is láogh do múineadh Ephraim, agus gradhuighidh sé an *tarbhar* do shaltairt síos; acht dimthigh misi tair a muineal breágha: do bhéara mé air Ephraim marcuiugeachd do dhéanamh; treabhochuidh Iúdah, agus brisfidh Iacob a fhóide.

12 Siolchuiridh dhíbh féin a nionracus, beanuidh a ttrócaire; brisidh súas bhur bhféarainn branair: óir is mithid an TIGHEARNA diarruidh, nó go tí sé agus go bhféaruidh fireuntacht oruibh:

13 Do threabhahair urchóid, do bhean-abhair éicceart; ditheabhair toradh na mbréug: do bhrigh gur dhóthchusaigh tú ann do shlighe, a niomadamlacht do dhaóine cumhachtach.

14 Uimesin éireochuidh ceannairg eidir do dhaóinibh, agus nullfighear do dhaingin uile, mar do mhill Salman Bet-arbel a ló an chatha: do réubadh an mbathair na blodhuibh air muin a cloinne.

15 Marso do dhéana Betel ribhsi do bhrigh méid bhur nurchóide: a maidin géarrfuighear rígh Israel thríd amach.

CAIB. XI.

Go bfuil Dia iona oide altruin da phobal, ge go bfuilidson minic dom-buidheach.

AN tan do bhí Israel na leanamh, annsin dob ionmhuin liom é, agus do ghoir mé mo mhac anach as an Néipt.

2 *Mar* do ghoireadar iad, is marsin dimthigheadar úatha: diodhbradar do Bhaalim, agus do loisgeadar tuis diomháighibh greanta.

3 Domhúin mé fós siubhal do Ephraim, dá nglacadh ar lámhuibh; acht ní raibh a fhios aca gur leighis misi iad.

4 Do tharruing mé iad le córduibh duine, lé cuibhreach grádh: agus do bhí

mé dhóibh mar an ndroing thógbhas an chuing air a ngialluibh, agus do chuir mé biadh fútha.

5 Ní fhíllfidh sé go crích na Héigipte, acht budh é an Sirianach a rígh, do bhrígh gur dhíultádar filleadh.

6 Agus coimhneochuidh an cloidheamh air a ccaithreachaibh, agus brisfidh sé a bheangáin, agus sluisfidh iad, do bhrígh a ccomhairleach sléin.

7 Agus atá mo phobal cláon chum sleamhuighthe siar uáimse: bíodh gur ghoireadar iad chum an té is ro Airde, ní áirdeochuidh duine ar bith é.

8 ¶ Ciondus bhéaras mé súas thú, a Ephraim? *ciondus* sheachodas mé thú, a Israel? *ciondus* do dhéanas mé thú amhuil Admah? *ciondus* shuigheochus mé thú amhuil Seboim? do biompoigheadh mo chroidhe ionnam, do lasadar maithreachuis a néinfheachd.

9 Ní chríochnocha mé buirbe mfeirge, ní iompocha mé do mhilleadh Ephraim: óir is DÍA mé, agus ní duine; an Táon Náomhtha ann do lár: agus ní rachuidh mé a steach annsa chathraigh.

10 Siubholuid siad a ndiáigh an TIGHEARNA: nualfuadh sé amhuil leomhan: an tan nualfas sé, annsin criothnochuid an chlann ó niarthar.

11 Criothnochuid siad amhuil éun as an Négípt, agus amhuil colum as tir na Hasíria: agus suidheocha misi iona ttightheibh iad, a deir an TIGHEARNA.

12 ¶ Compasuigh Ephraim mé fá ccuáirt lé bréaguibh, agus tigh Israel le ceilg: acht riaghluidh Iúdah fós maille ré DÍA, agus atá sé ionruic maille leis na náomhuibh.

CAIB. XII.

Imdheargadh Ephraim (no Israel) arson a úabhar iona shaidhbhrios.

BEATHUIGHTHEAR Ephraim lé gáioith, agus leanuigh sé a ndiáigh na gáioithe a noir: méaduighidh sé bréaga go láetheamhuil agus áonránachd; agus do níd cunradh ris na Hasírianachuibh, agus beirtheir ola don Négípt.

2 Atá imreasan ag an TIGHEARNA ré Iúdah, agus smaichteocha sé Iacob do réir a shligtheach; do réir a ghníomh do bhéara sé luáigheachd dó.

3 ¶ Do ghlac sé a dhearbhrathair ar sháil annsa mbroinn, agus le na neart do bhí cumhacht aige ag DÍA:

4 Aseadh, do bhí cumhacht aige ós cionn a naingil, agus rug sé buáidh: do chaói sé, agus do rinne sé guidhe chuige: fuáir sé é san Bhetel, agus annsin do labhair sé rinne;

5 Eadhon an TIGHEARNA DÍA na slógh; isé an TIGHEARNA a chuimhneachadh.

6 Ar a nadhbharsin fillse chum do Dhé; coimhead trócaire agus breitheamhnus, agus feith ar do Dhía do ghnáth.

7 ¶ Is ceannuighe é, *atáid* meadhá na mealltóireachda iona láimh: grádhugh sé foiréigíon do dhéanamh.

8 Agus a dubhairt Ephraim, Gidheadh tháinic mé chum bheith saidhbhir, fuáir mé substaint: *ann* mo sháothruibh uile ní bhfuighid siad éigceart air bith ionnam, do *bhí* na pheacadh.

9 Agus misi an TIGHEARNA do Dhía ó chrích na Héigipte do bhéara mé ortsá fós fútreabhadh a bpáillíunuibh, amhuil a láethibh a nfeasta shollamonta.

10 Do labhair misi fós ris na fáighibh, agus do mhéaduigh mé fise, agus do ghnáthuigh mé cosamhlachda tré mbiniostalachd na bhfáigheadh.

11 *An bhfuil* éigceart ann Gílead? go deimhin is díomhaóineas iad: íodhbarthuid siad bulóga a Ngilgal; atá fós, a naltóra mar chárnuibh a neitrighibh an mhachaire.

12 Agus do theith Iacob do thír a Nasíria, agus do rinne Israel serbhís ar son mná, agus ar son mná do choimhead sé *caoirigh*.

13 Agus lé fáidh do thréoruigh an TIGHEARNA Israel amach as an Négípt, agus lé fáidh do sábháladh é.

14 Do bhrostuigh Ephraim é chum feirge go doribh: ar a nadhbharsin fúigfidh sé a fhuil air, agus fillfidh a Thighearna a scannail chuige féin.

CAIB. XIII.

Onóir, gráineamhlachda, agus pionus doirbh Israel.

AN tan do labhair Ephraim, ar crioth, dárduigh sé é féin a Nisrael; acht an tan do pheacuidh sé a Mbaal, fuáir sé bás.

2 Agus anois peacuighid siad ní is mó agus ní is mó, agus do rinneadar iomháighe leagtha dá naigíod, agus iodhail do réir a tuicsiona féin, iad uile oibreacha na bhfear ceirde: a deirid dá táobhsan, Na daóine iodhbras pógaidís na laóigh.

3 Uimesin béid siad amhuil néill maidne, agus amhuil an mochdbrúcht noch imthighios seachad, mar an ccáith díbearthar leis an ngaóith ghuáirdeán as a nurlár, agus amhuil an deatach as an tsimné.

4 ¶ Thairis sin *is* misi an TIGHEARNA do Dhía ó chrích na Héigipte, agus ní bhíaidh fíos dÍa ar bith agad acht misi: óir ní *bhfuil* slanaightheoir táobh anuigh dhíomsa.

5 Dob aithne dbamh thú annsa bhfasach, a ndúthaigh an tarta mhóir.

6 Do réir a ninbhir, is marsin do líonadh iad; do líonadh iad, agus do bhí a ccroidhe air na árdughadh; uimesin do dhearmadar misi.

7 Uimesin bíaidh misi dhóibhsion amhuil leomhan: mar liopard annsa tslighe bhéara mé dom aire iad.

8 Teigeomha mé riu amhuil beithir dá mbeantar a cuileín, agus brisfe mé scairt a ccroidhe, agus annsin sluigfidh mé iad amhuil leomhan: réubfuidh an beathach álta iad.

9 ¶ O a Israel, uáid féin atá do scrios, acht is ionnamsa atá do chabhair.

10 Bíaidh misi am rígh agad: cáit a bhfuil *duine ar bioth* oile fhéadas do shábháil ann do chaithreachaibh uile? agus do bhreitheamhuin do thaoibh a ndúbhairt tu, Tabhair dhamhsa rígh agus prionnsadha?

11 Thug mé rígh dhuit ann mfeirg, agus rug mé liom é ann mo dhíbhfhéirg.

12 Atá éigceart Ephraim ceangailte súas; do folchadh a pheacadh.

13 Tiucfuid doilghiosa mná re niodhnuibh air: is mac éigcironna é; óir níor chóir dhó seasamh a bhfad a náit bhriste amach na cloinne.

14 Fuáisceola mé iad ó chumbachdaibh na huáighe; fuáisceola mé iad ón mbás: Oh a bháis, bíaidh misi am phláigh dhuit; Oh a uáigh, bíaidh mé am scrios duit: foileochthar aithreachus óm shúilibh.

15 ¶ Má tá go bhfuil sé tarbhach a measg a dhearbhráithreach, tiucfa gáoth a noir, tiucfa gáoth an TIGHEARNA súas ón bhfasach, agus tiormochuidh sí a thobar, agus tiormochthar súas a thiubhruid: millfe sé ionnmhus gach uile shoitheach taitneamhach.

16 Bíaidh Samária áonránach; óir do

rinne sí cogadh a naghaidh a Dé: tuitfid siad ris an ccloidheamh: réubfar a naóidhin na mblodhuibh, agus sgoiltfíghthear a mná torrcha.

CAIB. XIV.

Do ní trócaire Dé, seasmhach na daoine filleas leis.

OH a Israel, fill chum an TIGHEARNA do Dhía; óir thuit tú lead éigceart.

2 Glac chugad briathra, agus fill chum an TIGHEARNA: abair ris, Beir uáinn a nuile éigceart, agus gabh chugad go grás-amhuil sinn: marsin do bhéaram uáinn laóigh ar bpuisineadh.

3 Ní cháomhnochaidh Assur sinn; ní dhéanam marcugheacht air eachaibh; ní mó a déaram ní is mó le hobair ar lámh, Is sibhsi ar ndéne: óir is ionnadsa do gheibh an dílleachda trócaire.

4 ¶ Sláineocha mé a sleamhnuighthe siar, bíaidh grádh agom orra go toileamhuil: óir díll mfearg uadh.

5 Bíaidh mé mar an ndrucht Disrael: fásfuidh sé mar an lile, agus cuirfidh sé a fhréamha amach amhuil Lebanon.

6 Leathnochuid a bheangáin, agus bíaidh a sgíamh amhuil crann ola, agus a bholadh amhuil Lebanon.

7 Fillfid an drong áitreabhush faoi na scáile, aithbheochuid amhuil an tarbhar, agus fásfuid mar an bhfineamhuin: bíaidh a bholadh amhuil fion Lebanon.

8 A *déara* Ephraim, Créd atá agam ré a dhéanamh ní is mó ré hiodhaluibh? do ehúaluidh mé, agus dairigh mé é: is cosmhuil mé ré crann ghlas giumbais. Is uáimse frith do thoradhsa.

9 Cía is crionna, agus tuigfe sé na neithese? glic, agus aitheona sé iad? óir is díreach sligthe an TIGHEARNA, agus siubholuid na firéin ionta: acht tuitfid na ciontuigh ionta.

IOEL.

CAIB. I.

Fuágra doilghios agus trosgadh arson an tart agus na gorta, a ttáinic a leith meisce agus an caitheamh.

BRIATHAR an TIGHEARNA tháinic chum Ioel mhac Petíel.

2 Cluinnidh so, a dhaóine foirfe, agus tugaidh éisdeacht uáibh, sibhsi uile dhúthchusaigh na tíre. An raibh so ann bhur laétheibhsi, nó a láethibh bhur naithreadh?

3 Innisidh dá bhur ccloinné, agus inni-

síodh bhur cclannsa dá ccloinn féin, agus a cclannsan do gheinealach oile.

4 Dith an lócust an ní dfág an phíast palmer; agus an ní dfág an lócust a duáigh an phéist chancair; agus an ní dfág an phéist chancair a duáigh an caterpillar é.

5 Músluidh, a lucht na meisce, agus guilidh; agus nualluidh, a uile lucht óla fíona, do bhrígh a nfíona nuáidh; óir do gearradh ó bhur mbéul é.

6 Oir tháinic cineadh a níos ar mfearan,

láidir, agus gan áireamh, a bhfuilid a fiacra amhuil fiacra leomhuin, agus atáid fiacra carbaid leomhuin mhóir aige.

7 Do rinne sé nfinreamhuin na fásach, agus do bhean an chairt dom chrann fige : do rinne sé lom go hiomlán é, agus do theilg úadh é ; do rinneadh a géaga geal.

8 ¶ Caoidh do nós maighdine ar na gabhail a saiceadach ar son chéile a hóige.

9 Do gearradh a nofráil bhídh agus a nofrail dhighe ó thigh an TIGHEARNA ; caoinid na sagairt, seirbhísigh an TIGHEARNA.

10 Atá an machaire na fhásach, do ní an talamh doilghios ; óir do hanchaitheadh an tarbhar : do thiormaigh an fíon núadh, atá a nola ag cnaói.

11 Biodh náire oruibhsi, a fheara tighe ; núalluigh, a lucht dheasuighthe na fineamhna, ar son na cruithneachda agus ar son na héorna ; do bhrígh gur mheath fógmhar an mhachaire.

12 Do thiormaigh a nfinreamhuin súas, agus searguidh an crann fige ; an crann pomgranat, an crann paulme fós, agus a nabhall, eadhon do chrionadar, uile chrainn an mhachaire : do bhrígh gur chríon gáirdeachus ó mhacaibh na ndaoine.

13 Criosluighidh sibh féin, agus caoidh-igh, a shagarta : núalluidhsi, a sheirbhísigh na haltóra : tigidh, luighidh ar feadh na hoidhche a saiceadach, sibhsi seirbhísigh mo Dhé : óir do congmhadh a nofráil bhídh agus a nofráil dighe ó thigh bhur Ndé.

14 ¶ Náomhuidhsé troscadh, goiridh coimhthionól sollamonta, cruinnighidh na sinnsir, agus aitreabhuigh talmhan uile asteach a dtigh an TIGHEARNA bhur Ndía, agus éighidh chum an TIGHEARNA,

15 Mo thrúaighe ar son an laói ! óir atá lá an TIGHEARNA do lathair, agus tiucla sé amhuil scrios ó Nuilechumbachdach.

16 Nach ar gearradh amach an biádh as coinne bhur súl, gáirdeochas fós, agus luathgháir ó thigh ar Ndé ?

17 Do lobb an síol fáoi na fóduibh, do fágbadh na gairneal folamh, do briseadh síos na scióbóil ; óir do chríon an tarbhar.

18 Ciondus osnadhuid na beathuigh ! atáid na healbhadha airnéise buáidhearta, do bhrígh nach bhfuil beatha ar bioth aca ; fós, do fágbadh na tréuda cáorach áon-ranach.

19 O a TIGHEARNA, is chugadsa éigh-fios misi : óir do dhóith an teine inbheara a nfasuigh, agus do loisc an lasair uile chrainn an mhachaire.

20 Comhaircid fós beathaigh an mhachaire chugad : óir do tiormuightheadh súas aibhne na nuisgeadh, agus do dhóith an teine inbheara a nfasaigh.

Fuagra aithreachuis, agus troisgithe oile, do ghabhail roimh dhioghaltais.

SHEIDIGH an stoc a Sion, agus fuáim-nigh gáir ann mo shliabh náomhtha : criothnuighedis lucht áitreabhtha na tire uile : óir tig lá an TIGHEARNA ; óir atá sé a bhfogus ;

2 Lá dorchachta agus grúamachda, lá néull agus dorchadais thiugh, mar do leathnuigh an mhaidin air na sléibhtibh : pobal mór láidir ; nach bhfacas a leithéid, agus nach bíaidh ní sa mhó na dhiaigh, eadhon go bliadhuin mhóráin ginealach.

3 Sluigidh teine rompa ; agus na ndiaigh loisgidh lasair : atá an tír amhuil gáirdín Eden rompa, agus na fásach uaigneach na ndiaigh ; aseadh, ní reacha aoimni as uátha.

4 Atáid a ttaisbéanta amhuil taisbeanta each ; agus amhuil marcshlúagh, is mar sin riothfuid siad.

5 Cosmhuid lé fuáim charbad ar mhull-uighibh na sliabh lingfid siad, amhuil toruinn lasrach teineadh loisgios an connlach, amhuil daoine láidre a nórdughadh catha.

6 As coinne a naighthe béid na daoine lán do phéin, cruinneochuid na huile ghnúise dubhachas.

7 Riothfuid siad do nós daoine cumasach ; do dhéanaid dreapaireacht an bhalla amhuil lucht cogaidh ; agus rachaid ar a naghaidh gach áon iona slighthibh, agus ní bhrisfid a nórdughadh :

8 Ní mo bhrúighfios neach ar a chéile ; siubholuidh gach duine aca iona chasan féin, agus an tathuitfid air an ccloidheamh, ní loitighear iad.

9 Riothfuid siad chuige agus úadha annsa chathruigh ; riothfuid air an mballa, do dhéanuid dreapaireacht súas air na tighthibh ; rachaid asteach ar na fuinneoga amhuil ghaduigh.

10 Criothnochuidh an talamh rompa ; coimhchreathfuid na neamha : bíaidh an ghrian agus an ghealach dorchá, agus coinneochuid na réulta air a ndéalradh :

11 Agus laibheoruidh an TIGHEARNA a ghuth as coinne a shlúagh : óir is ro mhór a fhoslongphort : óir is láidir an té chriochnuighios a fhocal : óir is mór lá an TIGHEARNA, agus ro úathbhásach ; agus cia fhéadas a fhulang ?

12 ¶ Uimesin fós anois, a deir an TIGHEARNA, fillidhsi chugamsa maille re bhur nuile chroidhe, agus le trosgadh, agus lé gul, agus lé dóbhrón :

13 Agus réabuidh bhur ccroidhthe, agus narab iad bhur néuduighe, agus fillidh chum an TIGHEARNA bhur Ndía : óir atá

sé grásamhuil agus trócaireach, mall chum feirge, agus lán do chineul, agus atá aithreachus air um a n-olc.

14 Cía agá bhfuil a fhios má fhilleann sé agus má ní sé aithrighe, agus beannachd d'fagbháil na dhíáigh; *eadhon* oifrál bhídh agus oifrál dhighe don TIGHEARNA bhur Ndia?

15 ¶ Séidigh an stoc a Sion, náomhuigh troscadh, goiridh coinbhthionól sollamonta:

16 Cruinnighidh an pobal, náomhuigh an coinbhthionnal, coinbhthuiridh na sinsir, cruinnighidh an chlann, agus an mhéid íbhios an chíoch: éirghiodh an fear n-ádh-phósta amach as a sheomra, agus an bhean n-ádh-phósta amach as a cúil.

17 Guiledís na sagairt, seirbhísigh an TIGHEARNA, eidir an bpóirse agus a naltóir, agus abraidís, Coigil do phobal, a THIGHEARNA, agus ná tabhair hoighreacht chum masla, iondus go riaghlochaidís na geinte ós a ccionn: cred as a naibeoraidís a measc an phobail, Cait a bhfuil a Ndia?

18 ¶ Ann sin bíaidh an TIGHEARNA éadmar ar son a dhúitche, agus do dhéana sé trúaighe dá phobal.

19 Fós, freagóiridh an TIGHEARNA agus déaruidh re na phobal, Féuch, cuirfe mé arbhar, agus fion, agus ola chugaibh, agus beithí sáitheach leis: agus ní dhéana mé masla dhíbh ní sa mhó a measc na ngeinteadh:

20 Acht áthrocha mé a bhfad uaibh slágh an tuáisceirt, agus tairreonga mé é go tír fholuimh fhásuigh, gun a aghaidh leath ris an bhfairge shoir, agus a chuid siar dhe leath ris an bhfairge is faide amach, agus tiuafuidh a bhréuntas súas, agus tiuafuidh a dhrochbholadh súas, do bhrígh go ndéarnuidh sé neithe móra.

21 ¶ Ná heagluigh, a thír; bíthí gairdeach agus luáthgháirighidh: óir do dhéana an TIGHEARNA neithe móra.

22 Ná biodh eagla oruibh, sibhsí a bheathuigh an mhagha: óir atáid inbheara a n-fásuigh ag fás, óir do bheir an crann a thoradh, do bheir an crann tige agus a n-fineamhuin a neart.

23 Bíthí meanmnach maseadh, a chlann Sion, agus luáthghairighidh annsa TIGHEARNA bhur Ndia: óir thug sé an cheidfhearthuinn díbh go measardha, agus do bheara sé air an bhfearthuinn teachd a n-ús chugaibh, an cheidfhearthuinn, agus a n-fearthuinn dheighionnach annsa cheidhmhí.

24 Agus béid na hurláir lán do chruithneacht, agus rachuid na dabhcha thairis lé tion agus le hola.

25 Agus aiseoga mé dhíbh na bliadhna a dúáigh an lócust, an pheist chancair,

agus an caterpíler, agus an pheist palmer, mo shlúagh mór noch do chuir mé bhur measc.

26 Agus íostaóí go lór, agus beithí sáitheach, agus molfuidhe ainm an TIGHEARNA bhur Ndia, do roinn go hiongantach ribh: agus ní náireochthar mo phobal choidhche.

27 Agus aitheontaóí go bhfuilimsí a lár Israel, agus *gur* misi an TIGHEARNA bhur Ndia, agus nach áon ar biath oile: agus ní náireochthar mo phobalsa choidhche.

28 ¶ Agus tiuafa a ccrích na dhíáigh sin, go ndóirtfidh mé mo spiorad air a nuile theóil; agus go tairrghrifid bhur mic agus bhur ningheana, do chítid bhur seandaoine aislinge, do chítid bhur nóganuigh taibhrighthe:

29 Agus fós dóirtfidh mé amach ar na hógglachuibh agus ar na bhanógglachuibh mo spiorad annsa láethibhsin.

30 Agus foillseocha mé ionganta annsa neamhuibh agus annsa talamh, fuil, agus teine, agus piléir deatuighe.

31 Fillfighear an ghrian a ndorchadas, agus an ghealach a bhfuil, riomhe an lá mór agus úathbhásach an TIGHEARNA do theacht.

32 Agus tiuafa a ccrích, gidh bé ar biath ghoirfios air ainm an TIGHEARNA go sáorfughear é: óir a slíabh Sion agus ann Ierusalem bíaidh sáoradh, mar a deir an TIGHEARNA, agus annsa bhfuighilleach noch ghoirfios an TIGHEARNA.

CAIB. III.

Smacht na ccineadhach 16 agus cruinniughadh na nccreidmheach, chum righeacht na grása agus na glóire.

OIR, féuch, annsa láethibh sin, agus annsa namsiu, an tan do bhéarus misi ar áis braidhdonus Iúdah agus Ierusalem,

2 Cruinneocha mé fós a nuile chinéul, agus do bhéara mé síos iad go gleann lehosaphat, agus taigeora mé riu annsin ar són mo phobail agus *ar son* moighreachda Israel, noch do scáinreadar a measc na ccineadhach, agus ar roinneadar mo dhúth-aigh.

3 Agus do theilgiodar crannchair air mo phobal; agus thugadar búachuill ar mheirdrigh, agus do reacadar óigbhean ar fhion, chor go n-ibhedís.

4 Tuilleamh oile, cred bhur nimtheachda orumsa, a Thíor, agus a Shidon, agus uile chóstadha Phalestin? an ccúiteochthaóí luáidheachd ríom? agus má leasuighionn sibh ríom, fillidh mé go luáth agus go tapuidh bhur ccúitiughadh air bhur ccionn féin;

5 Do bhrígh gur ghilacabhair mairgíod,

agus m'ór, agus go rugabhair dá bhur tteampalluibh mo neithe maithe taitneamhacha :

6 Do reacabhair fós clann Iúdah agus clann Ierusalem ris na Gréagachaibh, chor go náitreachadh sibh iad a bhfad ó na tteóruinn.

7 Féuch, tóigfe mé iad as a náit a reacabhair iad, agus fillfidh mé bhur ccúitiughadh air bhur cceann féin :

8 Agus reacta mé bhur mic agus bhur ninghamh a lámhuibh chloinne Iúdah, agus reactuid iad ris na Sabeánachaibh, ré daoinibh a nimchéin : óir a dubhairt an TIGHEARNA é.

9 Fúagruidh si so a measc na ngeinteadh ; gléasuidh cogadh, déunuidh súas daoine neartmhara, tigeadh na huile lucht cogaidh a bhfogus ; tigidis a níos :

10 Déanuidh cleidhmhthe dá bhur niarnach seisrighe, agus gáethe dá bhur ccorránuibh glanta : abradh an lag, Atáim láidir.

11 Cruinnighidh sibh féin, agus tigidhse, a gheinte uile, agus cruinnighidh sibh féin a bhfóchair a chéile timchioll fa ccuáirt : tabhair air do dhaóinibh neartmhara teacht síos ann sin, a TIGHEARNA.

12 Múscaltar na geinte, agus tigdís a níos go gleann Iehosaphat : óir is ann sin shuighfios misi do dhéanamh breitheamhnais na ngeinteadh uile timchioll fa ccuáirt.

13 Cuiridh ann an corrán, óir is abuidh an fógmhar : tigidh, éirgidhe síos ; óir atá an tomar lán, atáid na dabhcha ag cur tharsa ; óir is mór a nurchóid.

14 Slúagh mór, slúagh mór a ngleann na ceannairge : óir atá lá an TIGHEARNA a ccomhfhogus a ngleann na ceannairge.

15 Dorchochthar an ghrían agus an ghealach, agus coinneochuid na réulta air ais a ndéallradh.

16 Nuallfuidh an TIGHEARNA fós amach as Sion, agus cuirfidh a ghúth amach as Ierusalem ; agus bíaidh neanb agus talamh ar críoth : achd *budh* é an TIGHEARNA dóthchus a dhaóine, agus neárt chloinne Israel.

17 Marsin aitheontaóí gur misi an TIGHEARNA bhur Ndia ag áitreabh ann Sion, mo shliabh náomtha : annsin bíaidh Ierusalem náomhtha, agus ní rachfuidh coimhighteach ar bioth thrítthe ní is mó.

18 ¶ Agus tiucfuidh a cerích annsa ló sin, go filfid na sléibhthe fion núadh a nús, agus líonfuid na cnoie le bainne, agus tuileochuid uile shrotha Iúdah le huisgeadhuibh, agus tiucfuidh tobar amach as tigh an TIGHEARNA, agus fiuchfuidh sé gleann Shittim.

19 Bíaidh a Négipt na fásach, agus bíaidh Edom na fásach áonranach, do bhrígh foiréigin a *naghaidh* chloinne Iúdah, do bhrígh gur dhóirteadar fuil neimhchiontach ann a ndúthaigh.

20 Acht áitreabhuidh Iúdah go bráth, agus Ierusalem ó ghinealach go ginealach.

21 Oir glanfa misi a bhfuilsiön *nach* ar ghlan mé : óir áitreabhuidh an TIGHEARNA ann Sion.

AMOS.

CAIB. I.

Buille ó Dhúa ar mhorán righeachdaibh.

BRIATHRA Amos, do bhí a measc áodhaireadh Thecoa, noch do chonnairc sé a ttáobh Israel a laéthibh Ussiah rígh Iúdah, agus a laéthibh Ieroboam mhic Ioas rígh Israel, dhá bhliadhuin riomhe an ccríoth talmhan.

2 Agus a dubhairt sé, Nuallfuidh an TIGHEARNA ó Shion, agus foillseochaidh sé a ghúth ó Ierusalem ; agus guilfid áitreabha na náodhaireadh, agus críonfuidh mullach Charmel.

3 ¶ Is marso a deir an TIGHEARNA ; Ar son thrí sárughthe Dhamascus, agus ar son a ceathair, ní choigeola mé iad ; do bhrígh gur bhuaileadar Gileád le súistighibh iaruin :

4 Acht cuirfidh mé teine go tigh Hasael, noch dhóithfios palais Bhenhadad.

5 Brisfidh mé mar an ccéadna barra Dhamascus, agus géarrfa mé amach an táitreabhthach ó réiteach Abhen, agus an té chongmhas an tslat rígha ó thigh Eden : agus rachfuid daoine na Siria a ndaóirsine go Cír, a deir an TIGHEARNA.

6 ¶ Mar so a deir an TIGHEARNA ; Ar son thrí sárughthe Gása, agus ar son a ceathair, ní choigeola me iad : do bhrígh go rugadar leo a lánmh na braighde go hiomlán, dá seachadadh do Edom :

7 Acht cuirfe misi teine air bhalla Gása, noch dhóichfios a pálás :

8 Agus géarrfa mé amach an táitreabhthach ó Asdod, agus an té chongmhas an tslat rígha ó Ascelon, agus iompocha mé mo lámh a naghaidh Ecron, agus imeoch

uidh fuighilleach na Bhphilitineach seachad, a deir an Tighearna DIA.

9 ¶ Marso a deir an TIGHEARNA; Ar son thrí sáruighthe Tirus, agus ar son a ceathair, ní choigeola mé iad: do bhrígh gur sheachadar súas na braighde uile do Edom, agus nar chuimhnighiodar an cunnradh dearbhráithreamhuil.

10 Acht cuirfidh mé teine ar bhalla Tirus, noch loisgfios a pálás.

11 ¶ Marso a deir an TIGHNARNA; Ar son thrí sáruighthe Edom, agus ar son a ceathair, ní choigeola mé iad: do bhrígh gur ainlean sé a dhearbhrathair leis an ccloidheamh, agus gur theilg iad gach uile thrúaighe, agus gur réub a fhearg go siorruidhe, agus gur chonnainh a fhearg go siorruighe;

12 Acht cuirfidh mé teine air Théman, noch loisgfios pálás Bhosrah.

13 ¶ Marso a deir an TIGHEARNA; Ar son thrí sáruighthe chloinne Ammon, agus ar son a ceathair, ní choigeola mé iad: do bhrígh gur scoiltiodar súas mná torcha Ghilead, chor go bhfairseongaidis a ttéora féin:

14 Acht lasfa mé teine a mballa Rabbah, agus loisgfidh sí a pálás sin, le gair a ló an chatha, maille re stoirm a ló na gaóithe guáirdeáin.

15 Agus rachfuidh a rígh a mbraighdionas, é féin agus a phrionnsadha a néinfheacht, a deir an TIGHEARNA.

CAIB. II.

Tiucfaidh báille ó Dhia ar Mhóab, 4 ar Iudah, agus ar Israel.

MARSO a deir an TIGHEARNA; Ar son thrí sáruighthe Mhóab, agus ar son a ceathair, ní choigeola mé é; do bhrígh gur loisc sé cnámha rígh Edom a náol:

2 Acht cuirfidh mé teine air Mhóab, agus dóighfidh sí pálás Chiriot: agus éugfuidh Moab le heasargain, le gair, agus le fuáim an stuic:

3 Agus géarrfa mé amach an breitheamh as a lár, agus muirfid a uile phrionnsadha maille ris, a deir an TIGHEARNA.

4 ¶ Marso a deir an TIGHEARNA; Ar son thrí sáruighthe Iúdah, agus ar son a ceathair, ní choigeola mé é; do bhrígh gur dhisbeagadar dligheadh an TIGHEARNA, agus nar choimheadadar a aith-eanta, agus thug a mbréuga orra seachrán do dhéanamh, a ndiaigh ar shiubhlugheadar a naithre:

5 Acht cuirfe mé teine ar Iúdah, agus loiscefe sí pálás Ierusalem.

6 ¶ Marso a deir an TIGHEARNA; Ar son thrí sáruighthe Israel, agus ar son a

ceathair, ní choigeola mé é; do bhrígh gur reacadar an fireán air aigíod, agus an bhocht ar phéire bróg;

7 Noch shéideanas déis luáithrigh na talmhan air cheann an bhoicht, agus ion-poighios slighe an cheannsuigh do leath-tháobh: agus rachuidh duine agus a athair chum na maighdine, domaslughadh manma náomhthasa:

8 Agus leagfuid iad féin síos air éadúighibh chuirthior a ngeall ag a nuile altóir, agus ibhid fion an damnaighthe a ttighe a Ndé.

9 ¶ Gidheadh do scrios misi an Tamaríteach rompa, a raibh a áirde cosmhail le háirde cedair, agus do bhí laidir amhuil na dairghibh; gidheadh do scrios mé a thoradh a nús, agus a fhréamha fáoi.

10 Thug mé sibhsi fós súas as crích na Héigpte, agus do thréoruigh mé sibh ceathrachad bliadhan thríd an bhásach, do shealbhuighadh dúithe an Amoritigh.

11 Agus do thóg mé súas cuid dá bhur macaibh na bhfaighibh, agus dá bhur ndaóinibh óga mar Nasaritibh. Nach marso eadhon atáid, a chlann Israel? a deir an TIGHEARNA.

12 Acht thugabhair fion do na Nasaritibh re a ól; agus do áithnigheabhair do na faighibh, ag rádh, Ná déanuidh faigh-eadóireachd.

13 Féuchuidh, atáimse ar mo bhrúghadh fuibh, amhuil brúightear cairt bhíos lán do phunnánuibh.

14 Uimesin meithfidh an teitheadh ón lúath, agus ní neartochuidh an neartmhar a láidreachd, ní mó sháorfás an cumhachdach é féin:

15 Ní mó sheasfas an té ghlacus an bogha; agus an té bhíos lúath a ccoisigh-eachd ní tháirtheochuidh é féin: ní mó sháorfás an té do ní an teach do mharcuigheachd é féin.

16 Agus an té is beógha a measg na cumhachdach teithfidh sé as tarnocht san ló sin, a deir an TIGHEARNA.

CAIB. III.

Is gnáth le Dia rabhadh do chur roimhe smacht.

EISTIGH an focalso do labhair an TIGHEARNA bhur nagbaidh, a chlann Israel, a naghaidh na muinntire go hiomlan noch thug mé a níos as crích na Héigpte, ag rádh,

2 Sibhsi amháin daithin mé duile mhuinntearuibh na talmhan: uimesin smaichteocha mé sibh ar son bhur nuile éigceart.

3 An féidir días do shiubhal le chéile, mun bhéid siad réidh?

4 An mbúirfidh an leomhan annsa

bhfaraois, a nuáir nach bhfaghann fiadhach ar bioth? a néighte an leomhan óg as a tuaimh, munar ghlac sé ní ar bioth?

5 An bhféadann éun tuitim a bpaintéar air an titalamh, áit nach bí gaiste ar bioth air? an ttoigfe *duine* paintéar súas ón titalamh, agus gan aóinní ar bioth do thóg-bháil ann?

6 An séidfhear stoc annsa chathruigh, agus gan eagla do bheith air an bpobal? an mbiáidh olc annsa chathruigh, agus nach é an Tighearna do rinne é?

7 Go deimhin ní dhéana an Tighearna DIA éinní, gan taisbeanadh a shecréide dá sherbhíseachaibh na faighe.

8 Do bhéic an leomhan, éia air nach biáidh eagla? do labhair an Tighearna DIA, éia nach déana tairghire?

9 ¶ Fúagair ós *áird* a bpálásaibh Asdod, agus a bpálásaibh chriche na Héigipte, agus abair, Cruinnighidh sibh féin air shleibhuibh Shamáriah, agus féuchuidh an crionchán mór iona lársin, agus an drong auróidhteach iona lársin.

10 Oir ní feas dóibh ceart do dhéanamh, a deir an Tighearna, noch chruinnighios foiréigíon agus sladmhóireachd iona bpálásaibh.

11 Uimesin is marso a deir an Tighearna DIA; Biáidh eascara timchioll fa ecúairt na tíre; agus béaruidh sé do neart síos uáit, agus siadtuighthear do pháláis.

12 Marso a deir an Tighearna: Mar bheanas an taódhaire as béul an leomhuin dhá chois, no cuid do chluáis; is marsin beanfuighear clann Israel amach chomhnuidheas a Samária a ccoiméul leabtha, agus an Damascus a ccúil leabtha.

13 Eistighse, agus fiadhuighidh a ttigh Iacob, a deir an Tighearna DIA, Día na slógh,

14 Annsa ló a naigéora mé sárughadh Israel air aigeora mé fós altóra Bhetel: agus géarrfuighear adharca na haltóra dhi, agus tuitfid chum na talmhan.

15 Agus buáilfidh mé an tigh geimhridh leis an tigh samhruigh; agus imeochuid na tighthe d'fíaclaibh elephantseachad, agus biáidh críoch aig na tightheibh móra, a deir an Tighearna.

CAIB. IV.

Imdheargadh fhoirrneart na bprionnsa, agus an phobail.

EISTIGHSI an focalso, a bhath Básan, atá a sliabh Shamária, noch shár- uighios an bocht, noch chrupas an riachdanach, noch a deir re na maighistriibh, Tabhruigh, agus ibheam.

2 Do mhionnuigh an Tighearna DIA fa na náomhthacht, féuch, go ttiucfuid na laethe oruibh, go mbéara sé leis sibh le

crúcadhuibh, agus bhur sliocht le dubh- ánuibh iascuireachta.

3 Agus rachthaoi amach air na béar- nuibh, gach áon bhó air an ní bhías roimpe; agus teilgidhe *iad* annsa phálás, a deir an Tighearna.

4 ¶ Tigidh go Bet-el, agus sárúighidh; ann Gilgal oirlionuidh peacadh; agus tugaidh bhur níodhbhartha libh gach maidin, agus bhur ndeachmhadha tar éis thrí mblíadhan:

5 Agus ofraluidh iodhbuiirt bhuidheachuis maille re loibhín, agus fúagruidh agus foillsighidh na hoffrála toileamhla: oir táitnigh so ribhsi, a chlann Israel, a deir an Tighearna DIA.

6 ¶ Agus thug misi fos gloine fhíacal díbh ann bhur ccaithreachaibh uile, agus easbhuidh aráin ann bhur bpálásaibh: acht cheana níor filleabhair chugamsa, a deir an Tighearna.

7 Agus marsin do chonnaimh mé a nfearthuinn uáibh, a nuáir do bhádar fús tri mhí agus an bhfóghmháir: agus thug me air fearthuinn air áonchathruigh, agus thug mé air gan fearthuinn air chathruigh oile: do fearadh air chuid amháin, agus an chuid air nar fearadh do chríon sé.

8 Marsin do sheachránadar a dó nó a trí do chaithreachaibh go háonchathruigh dól usige; acht níor sásadh iad: gidheadh níor fhilleabhair chugamsa, a deir an Tighearna.

9 Do bhuáil mé sibh le loscadh gaóitíe agus le mílchéo: an tan d'fásadar bhur ngáirdíne agus bhur bhfineamhna agus bhur ccoinn fige agus bhur ccoinn ola, do mhill an phéisd palmer iad: gidheadh níor fhilleabhair chugamsa, a deir an Tighearna.

10 Do chuir mé an phláigh bhur measg do réir ghnátha na Héigipte: do mharbh mé bhur ndaóine óga ris an ccloidheamh, agus rug mé bhur neich uáibh; agus thug mé air bhréantas bhur bhfoslongphort teacht súas chum bhur bpolláireadh: gidheadh níor fhilleabhair chugam, a deir an Tighearna.

11 Do scrios mé cuid díbh, amhuil do scrios Día Sodom agus Gomorrah, agus do bhádhbhair amhuil aithinne ar na thar- ruing amach as an losgadh: thairis sin níor fhilleabhair chugamsa, a deir an Tighearna.

12 Ar a nadhbharsin is marso do dhéana mé riot, a Israel: agus do bhrígh go ndéana mé so riot, ullmhaigh do theagmháil ré do Dhía, a Israel.

13 Oir, féuch, na té chumas na sléibhte, agus chruthuighios an gháoth, agus fhoill- sighios don duine cred is sinuaineamh dhó, do ní dorchadas don mhaidin, agus shaltras

a náitibh ára na talmhan, isé a ainm, An TIGHEARNA, Día na slógh.

CAIB. V.

An cor ar a bfeidir lé Hísráel scrios do sheachna.

EISTIGHSE an bhriatharso noch thóg-bhuimsi súas bhur naghaidh, eadhon cáoineadh, a thigh Israel.

2 Do thuit maighdion Israel; ní éireocha sí ní is mó: do tréigeadh í air a dúthaigh; ní bhfuil duine ar bith dá tógbháil súas.

3 Óir is marso a deir an Tighearna DIA; An chathair do chuáidh amach na míle, fuigfidh sí céud, agus an chathair do chuáidh amach na céad fuigfidh sí deichneamhar, ag tigh Israel.

4 ¶ Óir is marso a deir an TIGHEARNA ré tigh Israel, Iarruidhsí misi, agus mairfidhe:

5 Acht ná híarruidh Bet-el, agus ná héirghidh a steach go Gilgal, agus ná gluáisigh go Beer-seba: óir rachfuidh Gilgal go deimhin a mbraighdionas, agus rachfuidh Bet-el a neimhní.

6 Iarruidh an TIGHEARNA, agus mairfidhe; deagla go mbrisfeadh sé amach amhuil teine a tigh Ióseph, agus go loisgfidh sé é, agus nach biadh duine air bith a Mbet-el do mhúchfadh é.

7 Sibhsé iompoighios breitheamhnus a murmónta, agus leigios díbh fíréantacht annsa ttalamh,

8 Iarruidh an té do ní na seacht réulta agus Orion, agus iompoighios scáile an bháis a maidin, agus do ní an lá dorcharis a noidheche: noch ghoirios air uisgeadhúibh na fairge, agus dhóirtios amach iad ar ghnúis na talmhan: isé An TIGHEARNA a ainm:

9 Noch neartuighios an té bhíos creachta a naghaidh an neartmhair, iondus go tiucfaidh an drong chreachta a naghaidh an daingin.

10 Fuáthuighid síad an té aithbhirios annsa gheata, agus gráinid ris an té labhras go díreach.

11 Ar a nadhbharsin do bhrígh gorub air an mbocht shaltras sibh, agus go mbearthaóí fualuighthe cruithneachda úadha: do rinncabhair tighthe do chlochaibh snoighthe, acht ní áitreochthaóí ionta; do phlann-duigheabhair fineamhna taitneamhacha, acht ní iobhlthaóí fion díobh.

12 Óir is aithnid damhsa bhur níomad ciontadh agus bhur bpeacuidhe an-mhóra: céusuid an firéun, glacuid cumhaidh, agus fillid an bocht do leaththáobh annsa gheata.

13 Uimesin tochdfuidh an duine críonna san namsin; óir is drochaimsir í.

14 Iarruidh maith, agus narab olc, chor

go mairfidhe: agus marsin go mbíaidh an TIGHEARNA, Día na slógh, libh, mar do labhrabhair.

15 Fuáthuighidh an tolc, agus grádh-uighidh an mhaith, agus suighidh breitheamhnus annsa gheata: dob éidir go mbíath an TIGHEARNA Día na slógh grásamhuil ré híarasma Ióseph.

16 Uimesin an TIGHEARNA, Día na slógh, is marso, a deir an Tighearna; Bíaidh caoi annsa huile shráidibh; agus a déaruid annsa huile shlighthibh móra, Mó thruáighe! mo thruaighe! agus goirfidh an fear oibre chum cumha, agus an lucht bhíos éolach a ccaóineadh chum cáointe.

17 Agus bíaidh cáoineadh ann gach uile ghárradha fineamhna: óir géabha misi thríd, a deir an TIGHEARNA.

18 A mhaigh dhíbhsí air a bhfuil fonn laoi an TIGHEARNA! cred é so dhíbh se? is dorchadus lá an TIGHEARNA, agus ní solus.

19 Amhuil dá tteitheadh duine roimhe leomhan, agus go tteigeomhadh bethir air; na go rachadh a steach annsa tigh, agus a lámh do léigion air an mballa, agus aithir nimhe do bhreith air.

20 Nach budh dorchadus lá an TIGHEARNA, agus ní solus? eadhon ro dhorchas, agus gan soillsí ar bith ann?

21 ¶ Fuáthuighim, disbeaguim bhur laéthe feusta, agus ní bhoiltneocha mé ann bhur ccoimhthionólúibh sollamonta.

22 Biodh go nofráluidhe dhamhsa ofráil loisge agus bhur nofrála bídh, ní ghéabha misi iad: ní mó chuirfios mé suim a nofrála síodhchána bhur mbeathach méith.

23 Beir thusa náim fuáim do chaintic: óir ní éistfe mé ceól hadhbhuidh.

24 Acht riothadh breitheamhnus síos amhuil uisgeadha, agus fíréantacht amhuil sruth laidir.

25 Nar ofrálabhair dhamhsa íodhbartha agus ofrála annsa bhásach ceathrachad bliadhan, a thigh Israel?

26 Acht diomchrabhair tabernacuil bhur Moloch agus Chiun bhur níombáighe, réult bhur ndé, noch do rinneabhair dhiúil féin.

27 Uimesin do bhéara misi oruibhsí dul a ndaóirsíre táobh thall do Dhamascus, a deir an TIGHEARNA, darab ainm, Día na slógh.

CAIB. VI.

Do ní macnus chluinne Israel, 7 dáor 12 dóith-leighis, iad.

AMHAIRG don mhuinntir atá a socamhal ann Sion, agus chuirios a ndóigh a sliabh Shamárah, noch dá ngoirthear tógha na ccineadhach, chum a ttiúnic tigh Israel!

2 Inndighidh sibhsí go Calneh, agus

feuchuidh; agus éirgidhe as sin go Hemat mór: annsin imthighidh síos go Gát na Bhpilistíneach: an fearr iad náid na rioghachtas? nó an mó a tteórainn ná bhur tteóruinnsi?

3 Sibhsi chuirios a bhfad uáibh an droch lá, agus do bheir ar chathaóir a néigin do theacht a bhfogus;

4 Noch luighios ar leabhthachaibh iomhóg, agus shínios iad féin air a leabhthachaibh, agus ithios na huáin amach as an ttréad, agus na gambhna as lár an stalla;

5 Noch chánas le fuáim an bhiol, agus ghléasas dóibh féin adhbhadha ciuil, cosmhuil re Dáibhi;

6 Noch ibhios fion a mbulladhuihbh, agus ungas iad féin leis na holuighibh is toghtha: acht ní bhfuil doilghios orra ar son anshóg Joseph.

7 ¶ Anois uimesin rachfuid siad a mbraighdionas leis an cceádroing rachfús a láimh, agus áithreachtar fleadh na droinge do shin iad féin.

8 Do thug an TIGHEARNA Día é féin mar mhionnuibh, a deir an TIGHEARNA Día na slógh, Fúathuighim oirdhearcus Iacob, agus fúathuighim a pháláis: uimesin seachoduigh mé súas an chatbair gun a bhfuil innte uile.

9 Agus tiuafuidh a cerích, má fhanann deichneamhar fear a neintigh, go bhfuighid siad bás.

10 Agus tóigfe dearbhrathair a athar súas é, agus an té loisgíós é, do thabhairt a chnáimh amach as an tigh, agus a déara sé ris an té bhías ag táobhuibh an tigh, An bhfuil *duine ar bith* agad? agus a déara seision, Ní bhfuil. Ansin a déara seision, Coisg do theanga: óir ní fhéadmaoidne teacht thar ainm an TIGHEARNA.

11 Óir féuch, daithin an TIGHEARNA, agus buáilfidh sé an tigh mór le briseadh-ibh agus an tigh beag le scoiltibh.

12 ¶ An ríothúid eich air an ccaruic? an ttreabhochtha *aon* le damhuibh? óir dílleabhair breitheamhnus chum domblais, agus toradh a nionracuis a muinmhear:

13 Sibhsi noch shólasuighios ann ní gan tadhbhacht, noch a deir, Nach ar ghabhamar chugainn adharca le ar neart féin?

14 Acht, féuch, tóigfe misi súas cineadh bhuir naghaidh, a thigh Israel, a deir an TIGHEARNA Día na slógh; agus buáidheoruid siad sibh ó dhul a steach Hemat go habhuinn a níasuigh.

CAIB. VII.

Taisbeanadh sciúrta na nlocuistigh, 4 na teine, 8 agus na dorubha.

MARSO do thaisbéin an TIGHEARNA Día dhamhsa; agus, féuch, do chum

sé a ttus theacht amach an dara láis; agus, féuch, do bé sin an fás deighionach déis spealadóireachda an rígh.

2 Agus tárla, a nuair do chríochnuigh-eadar ithe féir na tíre, annsin a dubhairt misi, A Thighearna DIA, maith, iarruim dathchuinge ort: cia le neireochuidh Iacob? óir is beag é.

3 Do ghabh aithreachus an TIGHEARNA uimeso: Ní bhíaidh, a deir an TIGHEARNA.

4 ¶ Is marso do thaisbéin an Tighearna DIA dhamhsa: agus, féuch, do ghoir an Tighearna DIA ceannaig le teine, agus do loisg sé an taigean mór, a duáigh súas cuid *dí*.

5 Annsin a dubhairt misi, A Thighearna DIA, coisg, iarruim dathchuinge ort: cia lé neireochuidh Iacob? óir is beag é.

6 Do ghabh aithreachus an TIGHEARNA uimeso: ní bhíaidh so, a deir an Tighearna DIA.

7 ¶ Is marso do thaisbéin sé dhamh: agus, féuch, do sheas an Tighearna air bhalla *déanta* le dorubha, maille re dorubha iona láimh.

8 Agus a dubhairt an TIGHEARNA ríom, A Amóis, cred do chí tú? Agus a dubhairt misi, Dorubha. Ann sin a dubhairt an Tighearna, Féuch, cuirfidh misi dorubha a measc mo phobail Israel: ní ghéabha mé láimh riu ní sa mhó:

9 Agus béid áite árdla Isaac uáigneach, agus leagfúighear sanctuareadh Israel na bhfásach; agus éireochuidh mé a naghaidh thighe Ieroboam leis an ccloidheamh.

10 Ann sin do chuir Amasiah sagart Bhét-el fios go Ieroboam rígh Israel, ag rádh, Díeall Amos ad adhuigh a lár thighe Israel: ní héidir leis an ttrí a bbríathra uile diomchar.

11 Óir is marso a deir Amos, Eugfuidh Ieroboam leis an ccloidheamh, agus béarthar Israel go deimhin a láimh as a ttrí féin.

12 Fós a dubhairt Amasiah re Hamos, Thusa a fhir fise, inthigh, teith romhad go tír Iudah, agus ith áran annsin, agus tairrghir ann:

13 Acht ná tairrghir a rís ní is mó a Mbétel: óir isé sépel an rígh é, agus isé cúirt an rígh í.

14 ¶ Ansin do fhreagair Amos, agus a dubhairt sé re Hamasiah, Ní faigh misi, nó mac faighe mé; acht *dob* áodhaire mé, agus do *budh* cruinneochthóir toruidh figeadh *fudhúin* mé:

15 Agus do ghlac an TIGHEARNA mé, mar do lean mé an tréud, agus a dubhairt an TIGHEARNA ríom, Inthigh, tairrghir dom phobal Israel.

16 ¶ Anois uimesin éist thusa bríathra

an TIGHEARNA : a deir tú, Na tairrghir a naghaidh Israel, agus ná sil do bhríathru a naghaidh thighe Isaac.

17 Uimesin is marso a deir an TIGHEARNA ; Bíaidh do bhean na meirdrigh annsa chathruigh, agus tuitfid do mhic agus hingheana leis an ccloidheamh, agus roinntighear thfearann le dorubha ; agus do gheabha tú bás a bhfearann thruáilighthe : agus rachaidh Israel go deimhin a ndaoirsine as a ndúithche.

CAIB. VIII.

Tairrghir ar ghorta agus thart bhreithre Dé.

IS marso do thaisbéin an Tighearna DIA dhamsa : agus féuch cliabh do thoradh samhrúigh.

2 Agus a dubhairt sé, A Amois, cred do chí tú ? agus a dubhairt mise, Cliabh do thoradh samhrúigh. Annsin a dubhairt an TIGHEARNA ríomsa. Tháinig an deireadh air mo phobal Israel ; ní ghéabha mé lámh riu ní is mó.

3 Agus budh núallfhurtach cainticidh an teampuill san ló sin, a deir an Tighearna DIA : bíaidh mórán do chorpuibh marbha ann gach áonáit ; teilgfid siad amach iad le ciunas.

4 ¶ Eistigh so, a lucht shluigios súas na riachdanuigh, eadhon do thabhairt ar bhochtaibh a ntearuinn meath,

5 Ag rádh, Cá huair rachus an ghealach núdadh uáin, chor go reacfaim arbhar ? agus an tsábboid, le ccuirfénis cruithneacht amach, ag déanamh an ephah beag, agus an tsecel mór, agus ag fallsughadh na ccomhthrom le mealltoireachd ?

6 Chor go cceinneochamaois an bocht le haigíod, agus an teasbhadiach air phéire bróg ; *fos*, go reacam salchar na ccrúithneachda ?

7 Do mhionnuigh an TIGHEARNA tres oirdhearcais Iacob, Go deimhin ní dhearmoda mé go bráth áoinní dá noibreachaibh.

8 Nach ccríohtnóchuidh an talamh uimeso, agus nach ccaóidhfídh gach duine dá ccomhnuighionn ann ? agus éireochuidh súas go biomlán amhuil tuile ; agus teilgfighear amach agus báidhfíghear é, amhuil le tuile na Héigipte.

9 Agus ttiucia a ccrích annsa ló sin, a deir an Tighearna DIA, go ttiubhra mise air an ngréin dul faói san meadhon laói, agus do dhéana mé an talamh dorchá san ló ghlan :

10 Agus ionpocha mé bhur bhfeustadha a ndóbrón, agus bhur nabhráin uile a ccumhaidh ; agus do bhéara mé saicéadach súas air a nuile leasrach, agus maóile air gach uile cheann ; agus do dhéana mé é amhuil mar budh cumhaidh ar son aóinmhic.

agus a chríochsin amhuil deireadh laói sheirbh.

11 ¶ Féuch, tinfuid na laéthe, a deir an Tighearna DIA, go ccuirfe mise gorta annsa tír, ní gorta aráin, nó tart uisge, achd do éisteachda bhréithre an TIGHEARNA :

12 Agus seachránfuid ó fháirge go fairge, agus ón ttuáisceart gus an noirthear, riothfuid siad síos agus súas diarruidh bréithre an TIGHEARNA, acht ní bhfuighid siad í.

13 Annsa laéthibhsin anbhfaínnfid na maighdiona breághdha agus na daóine óga lé tart.

14 An drong mhionnuighios fa pheacadh Shamária, agus a deir, A Dhan, mairidh do dhía se ; agus, mairidh modh Bheer-seba ; eadhon tuitfid siadsin, agus ní éireochuid súas a rís go bráth.

CAIB. IX.

Déis uaigneus Israel, 11 tógfuidh an Messias paillíun Dhaibhi, do thuit.

DO chonnaire mé an TIGHEARNA na sheasamh air a naltóir : agus a dubhairt sé, Buail an fárdorus, chor go cceriothid na postadha : agus géarr amsa chionn iad, iad uile ; agus muirfidh mise an deighionach dhíobh leis an ccloidheamh : an té theithfios díobh ní rachfuidh sé as, agus an té rachfús as, ní saorfíghear é.

2 Dá mbeith go ttocholaídis go hifríonn, do bhéara mo lámhsa as iad ; dá mbeith go ndéandaídis dreapaireacht súas go neamh, do bhéara mé liom as sin a nús iad :

3 Agus dá mbeith go bhfoileochaidís iad féin a mullach Charnel, spionfa mise agus do bhéara mé as sin iad ; agus dá mbeith go mbeidís a bhfolach óm radharc a níochtair na fairge, annsin áitheonuidh mé don naithir nimhe, agus beanfuidh sí greim asta :

4 Agus má atá go rachaidís a ndaoirsine roimhe a naimhde, áitheonuidh mé don chloidheamh as sin, agus muirfidh sé iad : agus cuirfidh mé mo shúile orra le hól, agus ní lé maith.

5 Agus isé an Tighearna DIA na slógh bheanfús ris an bhfearann, agus leaghfuidh sé e, agus caóidhfídh a nuile dhuine áitreabhús ann : agus éireochuidh súas go biomlán amhuil tuile ; agus bíaidh báidhte, mar thuile na Héigipte.

6 A sé do ní a sheomradha annsa neamhuibh, agus do shuidhigh a shlúagh annsa talamh ; an té ghoirios air uisceadhuibh na fairge, agus dhóirtíus amach iad air adhaigh na talmhan : Isé an TIGHEARNA a ainm.

7 Nach *bhfuilí* mar chloinn na Ne-tiopeach dhamhsa, a chlann Israel, a deir an TIGHEARNA. Nach ttug mé Israel amach as crích na Héigpte? agus na Philistinigh as Caphtor, agus na Siríannigh ó Chir?

8 Féuch, atáid súile an Tighearna DIA air an ríoghacht pheacuigh, agus scríosfa misi í ó ghnóis na talmhan; amháin nach millfe mé tigh Iácob thríd amach, a deir an TIGHEARNA.

9 Oir féuch, fuáigeoruid misi, agus cáithfidh mé tigh Israel a measc na nuile chineadhach, amhuil chorrughthior *ar bhar* a ccríathar, gidheadh ní thuitfidh an gráinne is lugha air an t-talamh dhe.

10 Eugtuidh uile lucht peacuidh mo phobaili leis an ccloidheamh, noch a deir, Ní bhéara an tolc oruinn agus ní thoir-meoscuidh sinn.

11 ¶ Annsa ló sin tóigfe mé súas tabernacuil Dháibhidh do thuit, agus druidfidh mé súas a bheárnadha; agus cóireacha mé ar

thuit de, agus cuirfe mé súas é mar annsna laéthibh a nallód:

12 Chor go sealbhochuid íarsma Edom, agus na ngeinteadh uile, noch goirtheair am ainmsi, a deir an TIGHEARNA do mí so.

13 Féuch, tiucfuid na laéthe, a deir an TIGHEARNA, go mbéaruidh an toireamh air an mbúanuighe, agus fear bhrúite na ccáor air an té chuirios an siol; agus silfid na sléibhte fíon milis, agus leighfid na huile chnoic.

14 Agus do bhéara mé a rís ar a nais braighe mo phobail Israel, agus cuirfid súas na caithreacha fásuidh, agus áiteochuid *iad*; agus plaindeochuid fineamhna, agus iobhuid a fíon siu; do dhéanuid fós gairdínighe, agus íosuid dá ttoradh.

15 Agus plaindeocha misi ann a ndú-tháigh íad, agus ní tharrongthar íad ní sa mó a níos as a ndúthaigh noch thug mé dhóibh, a deir an TIGHEARNA do Dhía sa.

OBADIAH.

CAIB. I.

Smacht Edom arson uabhar agus euccoir;
17 lé buáidh Iacob air, tríd Críod.

FIS Obadiah. Is marso a deir an Tighearna DIA a ttaobh Edom; Do chuálar aithris ón TIGHEARNA, agus do cuireadh teachta a measc na ngeinteadh, Eirghidhse, agus eirghiom súas na haghaidh a ccaath.

2 Féuch, do rinne mé beag thú a measc na ngeinteadh: is mór do tarcuisnigheadh thú.

3 ¶ Do mheall úabhar do chroidhe thú, thusa chomhnuighios a scalpuibh na carrag, ar bhárd hionad comhnuidhe, noch a deir iona chroidhe, Cía bhéaras misi síos chum na talmhan?

4 Má atá go náirdeocha tusa thú féin mar an niolar, agus má atá go ccuirfe tú do nead a measc na réaltann, do bhéara misi as sin a nuás thú, a deir an TIGHEARNA.

5 Má thangadar gaduighthe chugad, má thigid sladmhoiridh san noidhche, ciondus do gearradh amach thú! nach goidfidis nó go mbeith go lór aca? dá ttigedís lucht cnúasuih na ccáor chugad, nach bhfuigfidis *cuid* do na cáoruibh?

6 Ciondus do spionadh amach *neithe* Esau ciondus do hiarradh súas a neithe foluightheacha!

7 Thugadar uile dháoine do chumainn

chum na teórainn thú: do mhealladar na daóine do bhí síothchanta riot tú, agus rugadar buáidh ort; thug an lucht *ithios* harán cneadh fúd: ní bhfuil tuicse ar bíoth annsan.

8 Nach scríosfa misi annsa ló sin, a deir an TIGHEARNA, *daóine* glioca amach as Edom, agus tuicsi as sliabh Esau?

9 Agus claóidhfhear, do dháoine cumhachdachasa, a Théman, chor go ngéarrfuighear amach le hár a nuile dhuine do shliabh Esau.

10 ¶ Ar son thfoiréigin a naghaidh do bhrathair Iácob foileochuidh náire thú, agus géarrfuighear amach thú go bráth.

11 Annsa ló ar sheas tú don taóibh oile, annsa ló a rugadar coimhthighidh a shluáigh a láimh, agus a ndeachadar eachtarannuigh a steach iona gheata, agus ar teilgiodh crannchair air Ierusalem, *do bhí* tusa mar áon díobh.

12 Acht níor chóir dhuit féuchuin air lá do dhearbhrathar annsa ló a ndéarnadh coimhthigheach dhe; ní mó budh déanta dhuit gairdeachus ós cloinn Iúdah a ló a naidhmhille; ní mó budh labhartha dhuit go huáibhreach a ló na baindeise.

13 Níor dhúlta dhuit a steach go geata mo phobail a ló a naindeise; fós, níor bhféuchta dhuita naindeise a ló a mbuáidh-earta; nó *lámh* do chur ar a maóin a ló a namhgair.

14 Ní mó budh seasta dhuit annsa

tslighe chrosaigh, do ghearradh amach an lucht do chúaidh as díobh da mhuinntir; ní mó budh seachadtha dhuit an mhéid dá mhuinntir do fhan a ló na díbhtheirge.

15 Óir atá lá an TIGHEARNA a bhfogus air na geintibh uile: mar do rinne tusa, do dhéantar amhluidh riot: iompocha do luáidheacht air do chionn féin.

16 Óir amhuil do ibheabhair air mo shliabh náomhthasa, marsin iobhuid na geinte uile a ccomhnuidhe, aseadh, iobhuid siad, agus sluicfid siad síos, agus béid siad amhuil is nach beithdfs.

17 ¶ Acht ar shliabh Sion bíáidh tártháil, agus bíáidh náomhthachd annsin; agus sealbhochuidh tigh Iacob a sealbh féin.

18 Agus bíáidh tigh Iacob na theine, agus tigh Ióseph na lasair, agus tigh

Esau na chonnalach, agus lasfuid ionta, agus dóithfid iad; agus ní fhanfa áon do thigh Esau; óir a dubhairt an TIGHEARNA é.

19 Agus an *drong* ó dheas sealbhochuid slíabh Esau; agus *lucht* an réitigh na Philistinigh: agus sealbhochuid siad magha Ephraim, agus magha Shamaria: agus sealbhochuidh Benjamin Gilead.

20 Agus sealbhochuid braithde an tsluaighse chloinne Israel fearann na Gcanaaníteach, *eadhon* go Sarephat; agus sealbhochuid braithde Ierusalem, noch atá ann Sepharad, caitheacha an deiseirt.

21 Agus tiucluidh cobharthuigh súas air shliabh Sion do dhéanamh breitheamhnais air shliabh Esau; agus budh leis an TIGHEARNA an rioghachd.

JONAH.

CAIB. I.

Jonah ag teitheamh, 4 do toirmioscadh le anfa, 11 agus do teilgeadh sa nfaige, é.

ANOIS tháinic bríathar an TIGHEARNA chum Iónah mhic Amittai, ag rádh,

2 Eirigh, imthigh go Ninebheh, an chathair mhór sin, agus déana comhairc na haghaidh: óir tháinic a ccionta súas dom lathairsi.

3 Acht deirigh Iónah súas do theitheamh go Tarsis ó lathair an TIGHEARNA, agus do chúaidh síos go Ioppa; agus fuáir lóng ag dul go Tarsis: marsin do dhíol sé ar son a bheirthe thairis, agus do chúaidh innte síos, do dhul leo go Tarsis ó lathair an TIGHEARNA.

4 ¶ Acht do chuir an TIGHEARNA gáoth mhór amach air an bhfaige, agus do bhí anfa ro mhór air an bhfaige, iondus gur shaóil an long bheith briste.

5 Annsin do bhádar na máirnealuigh eaglach, agus déigh gach áon air a dhia, agus do theilgeadar a nearradh do bhí san loing annsa bhfaige, dá néadtromadh féin. Acht do chúaidh Iónah síos ar thaobhuibh na luinge; agus do luigh, agus do bhí sé na chodladh go trom.

6 Annsin tháinic maighistir na luinge chuige, agus a dubhairt sé ris, Cred is ciall duita, a chodaltaigh? éirigh, goir air do Dhia, a ndóigh go smuámteochadh Dia oruinne, nach báidhtí sinn.

7 Agus a dubhairt gach áon aca re na chompanach, Déanam, agus teilgiom crainn, chor go naitheanam cia ar son a ttig an

tolcso oruinn. Annsin do theilgiodar na cráinn, agus do thuit an chrannchar air Ionah.

8 Annsin a dubhradarsan ris, Innis dúinn, iarrmaod dathchuinge ort, cia ar son a ttig an tolcso oruinn; Cred is ceird duit? agus cáit as a ttig tú? cia is tír dhuit? agus cia na daoine *dár* díobh thú?

9 Agus a dubhairt seision riu, Eabhradhach mé; agus atá eagla an TIGHEARNA, Dia neimhe orum, noch do rinne a nfaige agus an *talamh* tirim.

10 Annsin do bhádar na daoine eaglach go haunnhór, agus a dubhradar ris, Cred um a ndéarna tusa so? (óir do thuigiodar na daoine gur theith sé roimhe ghnúis an TIGHEARNA, do bhrígh gur innis sé féin dóibh é.)

11 ¶ Annsin a dubhradar ris, Cred do dhéanam riot, chór go mbía a nfaige ciúin? (óir doibrigh a nfaige, agus do bhí sí anfadbach.)

12 Agus a dubhairt seision riu, Tógbhuidh súas mé, agus teilgidh amach san bhfaige mé; maisin bíáidh a nfaige ciúin aguibh: óir atá a fhios agum gurob air mo shon féin *atá* an tanfa mórso oruibh.

13 Thairis sin diomramhadar na fir go láidir dá thabhairt a tír; acht níor fhéadadar; óir doibrigh a nfaige, agus do bhí sí anfadbach na naghaidh.

14 Uimesin déigheadar air an TIGHEARNA, agus a dubhradar, Iarrmaoid dathchuinge ort, A TIGHEARNA, iarrmaoid ort, ná scriostar sinn ar son bheatha an té

so, agus ná léig fuil neimhchiontach oruinne: óir do rinne tusa, a THIGHEARNA, amhuil fa toil leat féin.

15 Marsin do thógbhadar Iónah súas, agus do theilgeadar amach san bhfáirge é: agus do scuir a nfairge do chonfadh.

16 Annsin do bhí eagla an TIGHEARNA go hiomarcach air na daóinibh, agus dof-ráladar íodhbuit don TIGHEARNA, agus thugadar móide.

17 Anois dórdugh an TIGHEARNA íasg mór Iónah do shlugadh súas. Agus do bhí Iónah a mbhroinn a néisg trí lá, agus trí hoidhche.

CAIB. II.

Urnaigh Ionah as broinn a néisg, 10 agus a shéoradh.

ANNSIN do ghuidh Iónah an TIGHEARNA a Dhía as broinn a néisg,

2 Agus a dubhairt, Déigh mé do bhrígh maindeise chum an TIGHEARNA, agus do chúaluidh sé mé; as broinn na huáighe déigh mé, agus do chúala tú mo ghuth.

3 Óir do theilg tú annsa naigéun mé, a lár na bhfairgeadh; agus tangadar na tuilte am thimchioll: do chúadar do threathain agus do thonna thorum.

4 Annsin a dubhairt mé, Atáim teilgte as do radharcas; gidheadh féuchfaidh mé a rís leath red theampall náomhtha.

5 Thangadar na huisceadha um thimchioll, eadhon go nuige an tanam: do dhruid an taigéan unam timchioll fa ccaúirt, do chrap a nfeamnach timchioll mo chinn.

6 Do chuáidh mé síos go híochtar na sléibhteadh; do bhí an talamh go na bharradhuibh am thimchioll go bráth: gidheadh thug tusa manam súas ó thruaill-eadh, a THIGHEARNA mo Dhía.

7 An tan do anbhfáinnigh manam ionnam a stigh do chuimhnigh mé air an TIGHEARNA: agus tháinic murnuigh chugad, a steach dot theampall náomhtha.

8 An drong choimhéadas díomhaóinis bhréagacha, tréigid siad a trócaire féin.

9 Acht íodhboruidh misi dhuitsi maille re guth bhuidheachuis; díolfa mé an ní noch do mhóidigh mé. Is ón TIGHEARNA atá slánughadh.

10 ¶ Agus do labhair an TIGHEARNA ris a niasg, agus do sceith sé Iónah amach air an *ttalamh* ttrirín.

CAIB. III.

Aithreachus uirisle, agus Sao adh dhaóine Ninebheh tar éis seanmora Iónah.

AGUS tháinic briathar an TIGHEARNA go Iónah an dara huáir, ag rádh,

2 Éirigh, imthigh go Ninebheh, an cha-

thair mhórsin, agus seanmóir dhi an tseanmóir a déara misi riot.

3 Annsin déirigh Iónah, agus do chuáidh go Ninebheh, do réir bhréithre an TIGHEARNA. (Anois do bhí Ninebheh na chathruigh ro mhóir uidhe thrí lá daistior.)

4 Agus do thosuigh Iónah ar dhul a steach don chathruigh aistior laói, agus dluagair, agus a dubhairt, Go fóill ceathrachad lá, agus scriosfuighior Ninebheh.

5 ¶ Marsin do chreidiodar daóine Ninebheh a Ndía, agus dluagadar tros-gadh, agus do chuireadar saicéadach umpa, eadhon ón té is mó gus an té is lugha.

6 Óir tháinic focal chum rígh Ninebheh, agus déirigh sé as a chathaoir, agus do chuir a róba uadh, agus díoluigh é féin lé saicéadach, agus do shuigh a luaithreadh.

7 Agus thug fa deara a thuagra agus fhoillsiughadh air feadh Ninebheh (maille re hórdughadh an rígh agus a úasal, ag rádh, Duine nó beathach, airge nó tréad, ná blaisidís éainní: ná hinghiltedís, agus ná hibhedís uisge:

8 Acht folchthar an duine agus an beathach le saicéadach, agus éighedís go hárd chum Dé: aseadh, filleadh gach áon díobh ó na dhroichshlighe, agus ó néigion *atá* iona lámhuibh.

9 Cia agá bhfuil a fhios nach iompochadh Día agus go madh aithreach é, agus go bhfillfeadh sé ó na feirg fhíochmhuir, ióndus nach imthighiom seachad?

10 ¶ Agus do chonnaire Día a noibreacha, gur impoigheadar ó na ndroichshlighe; agus do ghabh aithreachus Día fan nól, a dubhairt sé do dhéanadh dhóibh; agus ní déarnuigh sé é.

CAIB. IV.

Achmhusan Dé do Ionah, arson a mhic-thaitneamh um choigleadh na caithreach.

ACHT do mhíothaitin sin re Iónah go hiomarcach, agus do bhí sé ro fheargach.

2 Agus do ghuidh sé chum an TIGHEARNA, agus a dubhairt sé, Guidhim thú, a THIGHEARNA, nach *ar bhé* so mo rádh, an tan do bhadhas fos ann mo thír? Uimesin do theith mé roimhe go Tarsis: óir do bhí a fhios agam gur Día grásamhuil thusa, agus trócaireach, mall chum feirge, agus mórchineulta, agus go mbí aithreachus uile ort.

3 Ar a nadhbharsin a nois, a THIGHEARNA, beir manam uaim, iarruim, dathchuinge ort; óir is feárr dhamh bás ná beatha.

4 ¶ Ann sin a dubhairt an TIGHEARNA, An maith do ní tú fearg do bheith ort?

5 Ann sin do chuáidh Iónah amach as

an ccathruigh, agus do shuigh sé air an ttaóibh shoir don chathruigh, agus do rian sé both dhó ann, agus do shuigh fuithe aansa scáth, iondus go bhfaiceadh cred do thiucfadh don chathruigh.

6 Agus do ghléas an TIGHEARNA Día pailmscáth, agus thug sé air theacht ós cionn Ionah súas, chor go mbeith na scáth ós cionn a chinn, dá sháoradh ar a dhoilghios. Annsin do bhí Ionah ró luathgháir-each mun scáth.

7 Acht do ghléus Día péist a nuáir do éirigh an mhaidin ar na mhárach, agus do bhuáil sé an scáth iondus gur chrion sé.

8 Agus tarla, a nuáir do éirigh an ghrian, gur ghléus Día géoth dheanacht a noir; agus do bhuáil ar cheann Ionah,

iondus gur anbhfainnigh sé, agus dórdúigh sé ann féin bás dfagháil, agus a dubhairt, Is féarr dhamh bás ná beatha.

9 Agus a dubhairt Día ré Ionah, An maith do ní tusa fearg do bheith ort mun scáth? Agus a dubhairt seision, Is maith do nim bheith feargach, eadhon go nuige an mbás.

10 Annsin a dubhairt an TIGHEARNA, do bhí trúaighe agad don scáth, nach tú do shaóthruigh, ná thug air fás; noch tháinic a níos a noidhche, agus dimthigh seachad a noidhche.

11 Agus cred nach ccoigeoluinnsi Ninebheh, an chathair mhór sin, iona bhfuil ní sa mhó ná sé fithchid míle pearsa nach eidirdhealuighionn eider a láimh dheis agus a láimh chlé; agus fós iomad áirnéise?

MICAH.

CAIB. I.

Is úathbhásach fearg Dé bhí, anaghaidh adhradh na ndé breige.

BRIATHAR an TIGHEARNA tháinic sé go Micah an Morastiteach a laéthibh Iotam, Ahas, agus Heseciah, righthé Iúdah, noch do chonnaire sé a ttaobh Shamária agus Ierusalem.

2 ¶ Eistigh, a phobal uile; cluin, a thaluimh, a nuile ní dá bhfuil ann: agus biodh an Tighearna DIA na fhiadhnúise bhur naghaidhsi, an Tighearna ó na theampall náomhtha.

3 Oir, féuch, tiucfuidh an TIGHEARNA as a áit, agus tiucfuidh a nús, agus sailteora sé air áitibh árd na talmhan.

4 Agus leagfúighear na sléibhte faoi, agus scoiltfúighear na gleanta, amhuil céir as coinne na teineadh, agus amhuil na huisgeadha dóirtior síos re fánúigh.

5 Ar son saruighthe Iacob atá so uile, agus ar son pheacadh thighe Israel. Cred é sárughadh Iacob? nach í Samária? agus cred iad áite árd Iúdah? nach í Ierusalem?

6 Uimesin do dhéana misi Samária mar chár don mhachaire, agus phlanndughadh tneamhna: agus dóirtfidh mé a clocha síos aansa ghleann agus léigfe mé a duthrach ris.

7 Agus brisfúighear a híomháighe greanta uile a mbloghuibh, agus loisghighear le teine a tuillmhighe uile, agus leagfa mé a hiodhail uile áouránach: oir do chruinnigh sí iad do thuilleamh meirdrighe, agus fillfid chum tuillmbe meirdrighe.

8 Uimesin caoidhfidh mé agus nuall-

fuidh mé, imeocha mé tárnóchd agus lomnochd: do dhéana mé gearán mar na draguin, agus cumba mar na hulchabh-canuibh.

9 Oir is doileighios a cneadh; oir tháinic sé go Iúdah; tháinic sé go géata mó phobail, eadhon go Hierusalem.

10 ¶ Ná foillsigh é ann Gát, ná guilidh ar áonchor: a ttigh Aphrah iompoidh thú féin aansa luaithreadh.

11 Imthigh rombad, a áitreabhthach Saphir, ar mbeith dod náire leis: ní tháinic Saanan amach a ngolgháir Bhet-esel; glacfuidh sé a sheasamh uáibhsi.

12 Oir do fheith áitreabhthach Márot go furachair ar mhaith: acht tháinic ole a nús ón TIGHEARNA go geata Ierusalem.

13 O thusa a dhúthchusaigh Lachis, ceangail an carbad don bheathach luath: isí is tosach peacaidh dinghin Sion: oir do frith sárughthe Israel ionnadsa.

14 Uimesin do bhéara tú tiodhlacaidha do Mhor-eset Ghát: biáidh tighthe Achsib na mbréig do righthibh Israel.

15 Thairis sin do bhéara mé oighre chugad, a áitreabhthach Maresah: tiucfuidh sé go Adullam glóir Israel.

16 Déana mál thú, agus bearr thú féin air son do chloinne breághdha; fairsingidh do mhaóile mar a niolar; oir do chúadar uait a mbraighdionas.

CAIB. II.

Anaghaidh fhoirneart, agus thairrghire mheabhlach.

AMHAIRG don druing thionnsnas éigceart, agus oibrighios olc air a

leabuidh! an tan is solus anmhaidin, cuirid a ngnáth é, do bhrígh go bhfuil sé a ccumhacht a lámh.

2 Agus santuighid síad fearuinn, agus beanuid amach *iad* lé foiréigion; agus tighthe, agus beirid leó *iad*: marsin sáruighid duine gun a thigh, eadhon duine agus a oighreachd.

3 Ar a nadhbharsin is marso a deir an TIGHEARNA; Féuch, a naghaidh na muinntirese tioniscnuim olc, ó nach áthrochuidh sibh bhur muinéil; ní mó imtheochthaóí go ceannasach: oir is olc a naimsirsi.

4 ¶ Annsa lósin tóigfe *duine* cosamhlachd bhur naghaidh, agus caoidhfidh maille re caoi thrúáighmhéile, agus a déaruid, Atámaoid millte go hionlán: do mbalairt sé ccmhroinn mo phobail: ciondus do áthruigh sé uáimse é! do roinn sé ar machaireadh uáinn, noch do sháioileamar haiseogaidh dhúinn féin.

5 Uimesin ní biáidh duine ar bioth agad theilgíos: córda lé crannchair a ccmhchruinniughadh an TIGHEARNA.

6 Ná tairghiridh sibhsi, a *deirid ris an ndruing* thairghirios: ní dhéanaid fáigh-eadoireachd dóibhsin, *chor* nach bhfuighid náire.

7 ¶ O *thusa dar bainm* tigh Iacob, nar gearruigheadh spiorad an TIGHEARNA? a níadso a ghníomha? nach déanuid mo bhriathrasa maith don té shiubhlughios go hionruic?

8 Eadhon le tamall ó shin atá mo phobal ag éirge súas amhuil námhuir: beantaóí an róba amach maille ris an ceulaidh don droing ghabhus láimh ribh go suáimhneach amhuil daóine suáimhneach ó chogadh.

9 Do theilgeabhair amach mna mó dhaóine ó na tightheibh taitneamhacha; rugabhair mo ghlóir ó na ccloinn go bráth.

10 Eirghidh sibhsi, agus imthighidh; óir ní hé so *bhur* ccmhnuighe: do bhrígh go bhfuil sé ar na shalachadh, millfé sé *sibhsi*, ré millteachus mór.

11 Má deir neach bréug, ag siubhal annsa spioraid agus a neimhfhirinne, *ag radh*, Tairghiridh misi dhuit ar fhíon agus air dhigh láidir; budh é sin féin faigh an phobaili.

12 ¶ Cruinneocha mé thú go deimhin, a Iacob uile; cruinneocha mé go deimhin iardhraóí Israel, cuirfe mé a bhfochair a chéile iad mar cháorchaibh Bosrah, mar an ttréud a lár a mainrighe: do dhéanad fothrum mór do bhrígh *ionuid* na ndaóine.

13 Tháinic an bristeóir súas rompa: do bhriseadar súas, agus do ghabhadar thrid an ngeata, agus do chúadar amach ann: agus rachuidh a rígh rompa, agus an TIGHEARNA iona ccionn.

CAIB. III.

Disciornacht na bprionnsa, 5 feall na bfiágh, 11 agus a suaimhneas neamhfhocrach faraón.

A GUS a dubhairt misi, Eistigh, iarruim dathchuinge oruibh, a cheanna Iacob, agus sibhsi a phrionnsadha thighe Israel; *Nach* cóir dhaóibhse fios breitheamhnais do bheith aguibh?

2 Noch fhúathuighios an mhaith, agus ghrádhughios an tolc, noch thairngios a cceoirionn díobh, agus a bhféoil dá cceamhuibh;

3 Noch fós ithios féoil mo dhaóine, agus fheannus a cceoirionn díobh; agus brisid a cceamha, agus gearrud na cceodchaibh, iad mar budh chum an phota, agus nar fheoil annsa choire.

4 Annsin éighfid síad chum an TIGHEARNA, acht ní éistfidh sé riu: eadhon foileochuidh sé a aghaidh uatha san namsin, mar do iomchradar iad féin go hionna ngníomhuibh.

5 ¶ Is marso a deir an TIGHEARNA a ttáobh na bfiágh bheir air mo phobal earráid do dhéanamh, noch bheirios greim re na bhfiacilaibh, agus fhúagrus, Síothcháin; agus ullmhuighid cogadh a naghaidh an té, nach cceuirionn ann a mbéul:

6 Uimesin *biáidh* a noidhche dhíbh, iondus nach bhfaicfidhe fis; agus biáidh dorcha dhíbh, iondus nach bhfaistínighe; agus rachuidh an ghrian faoi ós cionn na bhfiágh, agus biáidh an lá dorcha ós a cceionn.

7 Annsin bhías náire ar na feithmhéoiribh, agus huáidhearthar na faistínigh: fós, foileochuidh uile a mbéil; óir ní *bhfuil* freagra air bioth ó Dhia.

8 ¶ Acht go deimhin atáim lán do chumhachtaibh maille ré spiorad an TIGHEARNA, agus do bheitheamhnus, agus do chumas, do thaisbeanadh a sháruighthe do Iacob, agus do Israel a pheacadh.

9 Eistigh so, iarruim dathchuinge oruibh sibhsi cinn thighe Iacob, agus prionnsadha thighe Israel, ghráineas re breitheamhnus, agus chuirios a nuile cheart bun ós cionn.

10 Cuirid síad súas Sion le fuil, agus Ierusalem le héigceart.

11 Do ní a ccinn sin breitheamhnus air luáigheacht, agus teagasguid a sagairt ar thúarustal, agus faistínighid a bhfiáighe ar airgiod: gidheadh luighfid air an TIGHEARNA, agus a déaruid síad, *Nach bhfuil* an TIGHEARNA ar meag? ní fhéadann olc ar bith teacht oruinn.

12 Uimesin treabhochthar Sion ar bhursonsa amhuil machaire, agus biáidh Ierusalem na cánuibh, agus sliabh an tighthe mar áitibh áirde na fceadóise.

CAIB. IV.

Onoir, sithcháin, agus buaidh na heagluise ó Chríod.

ACHT annsna laéthibh deigheánacha tiucla a ccrích, go ndaingneochthar slíabh thighe an TIGHEARNA a mullach na slíabh, agus áirdeochthar é ós cionn na ccuoc; agus líonfuid daóine chuige.

2 Agus tiucluid mórán cineadhach, agus a déaruid siad, Tigidh, déanam súas go slábh an TIGHEARNA, agus go tigh Dé Iácob; agus muinfidh sé a shlighe dhúinn, agus siubholum iona chasánuibh: óir rachuidh an dlítheadh amach as Sion, agus briathar an TIGHEARNA ó Ierusalem.

3 ¶ Agus béaruidh sé breitheamhnus a measc mhórán daóine, agus iomaithbhifidh sé cineadhacha neartmhara a bhfad úatha; agus buáilfidh a cclóidhmthe a níarnach leisrigh, agus a ngaéthe a gcorránuibh cnuaisithe: ní thóigfe cineadh cloidheamh a naghaidh cinidh, ní mó fhoghlomfuid cogadh ní is mó.

4 Acht suighfidh gach uile dhuine fáoi na fhíneamhain agus fáoi na chrann fige féin; agus ní chuirfe duine ar bith eagla orra: óir isé béul TIGHEARNA na slogh dubhairt é.

5 Óir siubhóluidh a nuile phobal gach uile dhuine dhíobh a nainm a dhé, agus siubhólaimne a nainm an TIGHEARNA ar Ndia go saóghal na saóghal.

6 ¶ Annsa lósin, a deir an TIGHEARNA, cruineocha mé an bhean atá bacach, agus cruineocha mé an bhean do dibreadh amach, agus isi do ghorthuigh mé;

7 Agus do dhéana mé iarsma don mhnaói do bhí bacach, agus cineadh láidir dhíse do teilgeadh a bhfad: agus riaghlochthaigh an TIGHEARNA ós a ccionn a slíabh Sion ó so amach go brách, agus choidhche.

8 Agus chugadsa, a thuir an tréada, caislán daingion inghine Sion, thiucfas an céidthighearnus; tiuclaidh an rioghachd chum inghine Ierusalem.

9 Anois cred fá néighion tú go hárd? an bhfuil rígh ar bith ionnad? ar imthigh do chomhairleach seachad? óir do ghabhadar doighthe thú amhuil bean re niodhnuibh.

10 Bídh a mbuid, agus sáothruigh breith, a inghean Sion, cosmhuid re mnáoi re niodhnuibh: óir a nois rachaidh tú amach as an ccastruigh, agus coimhneocha tú annsa mbachaire, agus racha tú don Bhabilóin; annsin saorluighear thú; annsin fhuáisceolus an TIGHEARNA thú ó lámh do námhad.

11 ¶ Anois fós atáid mórán cineadhach ar néirghe ad aghaidh, noch a deir,

Truáillthear í, agus féuchadh ar súilne air Shion.

12 Acht ní feas dóibh smuaintighthe an TIGHEARNA, ní mó thuigid a choimhairle: óir cruinneocha sé iad mar na punnannaibh a steach chum a nurláir.

13 Eirigh agus buáil, a inghean Shion: óir do dhéana misi farann dot adhairc, agus do dhéana mé hingne na bprás: agus buáilfidh tú na ccodchaibh mórán daóine: agus náomhthocha misi a ttarbha don TIGHEARNA, agus a ttadhbhacht do THIGHEARNA na talmhan uile.

CAIB. V.

Beirthe, oifig, agus úachdranacht Chríod.

ANOIS cruinnigh thú féin a slúagaibh, a inghean na slúagh: do chuir sé foslongphort re ar naghaidh: buáilfidh siad breitheamh Israel le slait air an ngrúaidh.

2 Acht thusa, a Bhet-lehem Ephráta, biodh gur beag thú a measc mhílteadh Iúdah, gidheadh tiuclaidh asad amach chugamsa úachdarán bhias ar Israel; a raibh a dhul amach ó a nallód, ó laéthibh ná siorruidheachda.

3 Uimesin seachoduigh sé súas iad, nó go tigh an tam a mbéara an bhean thorrach: annsin fillfidh fuighioll a dhearbhráithreach go cloinn Israel.

4 ¶ Agus seasfuidh sé agus biathfuidh sé a neart an TIGHEARNA, a mórdhachd anna an TIGHEARNA a Dhia; agus fanfuidh síadsan: óir anois bíaidh sé mór go forcheann na talmhan.

5 Agus budh é an fearso an tsíodhcháin, an tan thiucfas an Tassírianach dar ttr: agus an tan shailteorus ann ar bpálásaibh, annsin tóigfeam móirsheisior áodhaireadh na aghaidh, agus ochtar do dhaóinibh prinnsiopalta.

6 Agus fáiseochuid siad tír na Hassíria leis an cclóidheamh, agus talamh Nimrod iona dhula a steach: marso tháirtheochthar sinn ó Nassírianach, an tan thiucfas sé dar ttr, agus a nuáir shailteorus sé táoibh a stigh dar tteorannuibh.

7 Agus bíaidh iarsma Iácob a measc mhórán daóine amhuil drúcht ón TIGHEARNA, amhuil ceatha air an bhféur, nach bhfanann re duine, agus nach bhfeithiann air mhacaibh na ndaóine.

8 ¶ Agus bíaidh iardhraói Iácob a measc na ngeinteadh a lár mhórán daóine amhuil leonhan a measc bheathach na foraóise, amhuil óg leomhan a measc na ttréud cáorach: uoch, má théid sé thríd, sailteoruidh sé síos agus fós stíallfuidh sé na mblodhuibh; agus ní fhéadfuidh duine ar bith sin do thartháil.

9 Toigtighear do lámh súas ar do

Tagra arson coimhthigheas Ísrael. CAIB. VI, VII. Munnighean a Nda ní threighear.

naimhdibh, agus géarrfughear amach do naimhde uile.

10 Agus tiuicfuidh a ccrích annsa ló sin, a deir an TIGHEARNA, go ngéarrfa misi heachruigh amach as do lár, agus go millfidh mé do charbuid:

11 Agus géarrfa mé amach caithreacha do dhúthaigh, agus teilgfíod síos do dhaóine láidre:

12 Agus géarrfa mé piseóga amach as do láimh; agus ní bhíadh faistínigh agad ní is mó:

13 Geárrfa mé fós bíomháighe grábhálta, agus bíomháighe feasta a mach as do lár; agus ní aidheora tú ní is mó obair do lámh.

14 Agus tairreonga mé a níos do gharraín as do lár; marsin scriosfa mé do chaithreacha.

15 Agus do dhéana mé dioghaltas a bhfeirg agus a ndíbhfeirg air na geintibh, a leithéid nach ccualadar a ríamh.

CAIB. VI.

Na hiodhbartha thaitneamhas re Dia.

EISTIGHSI anois an ní a deir an TIGHEARNA; Eirigh, cathaigh anois as coinne na sláibh, agus cluindís na cnuic do ghuth.

2 Eistighsi, a shléibhte, imreasan an TIGHEARNA, agus sibhsi a bhunáite láidre natalmhan; óir atá imreasan aig an TIGHEARNA re na dhaóinibh, agus taigeoruidh sé ré Ísrael.

3 O mo phobal, créd do rinne misi oruibh? agus créd ann a ndéarna mé tuirseach sibh? siaghnuighidh féin am aghaidh.

4 Óir thug mé súas sibh as crích na Héigpte, agus dfúascail mé sibh as tigh na seirbhiseach; agus do chuir mé romhuibh Maóise, Aáron, agus Míriam.

5 O mo phobal, cuimhnighidh a nois créd do chomhairligh Balac rígh Mhóab, agus cred do fhreagair Bálaam mhac Beor dhó ó Shittim go Gilgal; chor go naitheontáoisé firéantacht an TIGHEARNA.

6 ¶ Cíodh le tiuicfa mé a bhfiadhnuise an TIGHEARNA, agus le ccláonfad mé féin a lathair an Dé aird? an tiuicfa mé dá lathair le hofráluibh loisge, le gamhnuibh do bhliadhain dáois?

7 An mbiáidh an TIGHEARNA toil-eamhuil air mhíltibh do reithighibh, nó lé deich míle do shrothaibh ola? an ttiubhra mé mo chéidghin arson mo chiontadh, toradh mo chuirpar aron pheacaidh manma?

8 Do thaisbéin sé dhuit, a dhuine, cred is maith; agus créd íarrus an TIGHEARNA ort, acht ceart do dhéanamh, agus trócaire do ghrádhghádh, agus siubhal go humhal le do Dhía?

9 Eighidh gúth an TIGHEARNA air an ccaithruigh, agus do chífidh fear na heagna hainm: éistighsi an tsíat, agus an té dórdúigh í.

10 ¶ An bhfuilid fós ionnmhuis a nuile a tigh an chiontuigh, agus an miosúr gann atá adhfhúathmhbar?

11 An meastfa mé glan íad leis na droch-chomhthromuibh, agus le mála chomhthrom meallta?

12 Oir atáid a ndaóine saidhbhre sin lán dfoiréigíon, agus do labhradar a náit-reabhthuigh bréuga, agus is cealgach a tteanga iona mbécl.

13 Uimesin mar an ccéadna do dhéana misi tinn thú lé do bhualadh, dot dhéanamh áonránach do bhrigh do pheacadh.

14 Iosuidh tú, acht ní bhíaidh tú sáith-each; agus bíaidh do theilgíon síos ann do lár; agus bhéaruidh tú greim, acht ní sháorfa tú; agus do bhéara misi an ní sháorfas tú don chloidheamh.

15 Cuirfe tú síol, agus ní tú bheanfas; brúighfidh tú crainn ola, acht ní ungha tú thú féin lé hola; agus fion milis, acht ní iobhtha tú fion.

16 ¶ Oir atá reacht Omri ar na choimhead, agus uile oibreacha thighe Ahab, agus siubholuigh sibhsi iona ccomhairleachaibh; chor go ndéanuinnsi fásach dhíot, agus magadh dá dhúthchusaibh: uimesin iomchorthaóí náire mo phobail.

CAIB. VII.

Is comhthruailligh sin anois stuid na ndaóine, nach bhfuil dearbhcharaid ar bith ion-táobhadh ris, ach Dia an Tighearna.

MO thruáighe misi! óir atáim amhail an tan do chruinnigheadar na tórtha sambruigh, mar dhioghlúim cáor aimsire cnúasuigh na tarpán: ní bhfuil tarpán air bioth ré ithe: atá manam ag íarruigh an chéadthoruigh abuidh.

2 Dimthigh an deaghdhuine seachad as an tgalamh, agus ní bhfuil áon ionruic a meag na ndaóine: luighid uile a luigheachán air fhuil; do nádh gach uile dhuine fiadhach air a dhearbhrathair le lion.

3 ¶ Chor go ndéanuid olc leis an dá láimh go dithchiollach, íarruidh an prionnsa agus an breithiomh tiodhlacadh; agus foillsighidh an duine mór a thoil urchóideach: marsin fillid súas é.

4 Atá an té is féarr aca mar dhreis: is géire an té is firéunta ná faldhos: atá lá thfear faire agus do chúarta ag teacht; anois bhías a mbuaidhreadh.

5 ¶ Ná dóthchusaigh a ccaruid, ná cuiridh dóthchus a néoluidhe: coimhead

doirsi do bheil ón mhnaói luighios ann huch.

6 Oir easónoruigh an mac an tathair: éirghidh a ninghean súas a naghaidh a mathar, bean an mhic a naghaidh a bainchleamhna; agus a *siad* naimhde duine lucht a thighe féin.

7 Uimesin féuchfa misi chum an TIGHEARNA; feithmhídh mé air Dhía mo shlánuighthe: cluinfidh mo Dhía mé.

8 ¶ Ná gáirdigh am aghaidh, ó mo námhuid: a nuair thuitfios mé, éireocha me; an tan shuighfios mé a ndorchadus, *biáidh* an TIGHEARNA na sholus damh.

9 Iomchoruidh mé dibhfearg an TIGHEARNA, do bhrígh gur pheacaidh mé na aghaidh, nó go ttagra sé mo chúis, agus go mbéara breath ar mo shon: do bhéara sé amach chum an tsoluis mé, agus do chífidh mé a dhioghrus.

10 Annsin do chífidh an *bhean* is námha dhamh é, agus foileochuidh náire ise, noch a dubhairt riom, Cáit a bhfuil an TIGHEARNA do Dhía? do chífid mo shúile í: anois sailteoirthar síos í mar laithigh na sráideann.

11 Annsa lo a mbéid do bhalladha dá ccur súas, annsa ló sin áthroclithar go fada an tórdughadh.

12 Annsa lósin *fós* tiucfa sé ort ón Nassíria, agus ó na caithreachaibh daingne, agus ón chaisléan gus a nabhuinn, agus ó thairge go fairge, agus ó shliabh go shliabh.

13 Thairis sin biáidh an talamh na fhásach do bhrígh na muinntire áitreabhus innte, arson thoruidh a ngníomh.

14 ¶ Beathuigh do mhuintir le do shlait, tréud hoighreachta, noch chomhnuighios go háonránach annsa choill, a lár Charmel: biathaidís ann Básan agus an Gilead, mar annsa laéthibh a nallod.

15 ¶ Do réir na laétheadh a táinic tú amach as crích na Héigipte thaisbeanfas misi *neithe* iongantacha dhó.

16 Do chífid na cineadhacha agus béid claóidhte tar a nuile neart: cuirfid a lámh air a mbéul, béid a cclúasa bodhar.

17 Lighfid an luáithreadh amhuil naithir nimhe, corrochuid amach as a bpolluibh amhuil péiste na talmhan: biáidh eagla an TIGHEARNA ar Ndía orra, agus biáidh eagla orra air do shonsa.

18 ¶ Cía an Día atá cosmhuil riotsa, mhaitheas éigceart, agus léigios thairis sárughadh íarsma a oighreachda? ná chomghann sé a fhearg choidhche, do bhrígh go ndúilighionn sé a ttrócaire.

19 Fillfidh sé a ris, biáidh trúaighe aige dhúinn; cláoidhfidh sé ar neigceart; agus teilgidh tú a ccionta uile a ndubhaigéan na fairge.

20 Coimbeoluidh tú a nfinne do Iácob, agus an trócaire do Abraham, noch do mhionnuigh tú dar naithribh ó na laéthibh a nallód.

NAHUM.

CAIB. Í.

Mordhacht Dé taisbeanta iona chairdeas dá dhuóinibh, agus a ndioghaltas dhá naimhdibh.

UALACH Ninebheh. Leabhar fise Nahum an Telcositeach.

2 *Atá* Día éudmhar, agus do ní an TIGHEARNA dioghaltas; atá an TIGHEARNA dioghaltach, agus fíochmhar; dó dhéanuigh an TIGHEARNA dioghaltas ar a naimhdibh, agus taiscidh sé *géarsmacht* dá eascáirdibh.

3 *Atá* an TIGHEARNA mall chum feirge, agus mór a ccumbachdaibh, agus ní sháorfa sé ar aonchor an *droch dhuine*: atá a shlighe aig an TIGHEARNA annsa ghaóith ghuáirdeáin agus annsa stoirim, agus a *siad* na néulla luáithreadh a chos.

4 Indheargaidh sé a nfairge, agus do ní

tirim í, agus tiormuighidh sé súas na srotha uile: anbhfainnigh Básan, agus Carmel, agus críonuidh bláth Lebanon.

5 Creathuid na sléibhte roimhe, agus leaghaid na cnuc, agus loiscthear an talamh re na radhar, a seadh, an domhan, agus a nuile ní áitreabhus ann.

6 Cía fheadas seasamh as coinne a fheirge? agus cía fhéadas fuireach re buirre a fheirge? do dóiteadh a dhíbh-fhearg amach mar theine, agus do teilgiodh síos na cairge leis.

7 *Is* maith an TIGHEARNA, caisleán daingion a ló na luáidhearthá; agus aithnigh sé an drong dhóthchusuighios ann.

8 Acht cuirfidh sé deireadh ionlan ré na áit le tuile rabhartha, agus leanfuidh dorchadus a naimhde.

9 Cred smuaintighidh a naghaidh an TIGHEARNA? do dhéanuidh sé críochmugha-

Sláugh Dé a nughaidh Nineveh. CAIB. II, III. *Líon bhíos fuathmhar a bpeacadh.*

adh iomlán: ní éireochuidh buáidhreadh suas an dara huair.

10 Óir an feadh *bhéid* fillte air a chéile *mar* dhroighne, agus an feadh *bhéid* ar meisce *amhuil* lucht meisce, loiscfighear iad amhuil conlach láinthirim.

11 Atá áon tháinic asad amach, smuáineas olc a naghaidh an TIGHEARNA, drochchomhairleach.

12 Is marso a deir an TIGHEARNA; Má tá go *bhfuidh* suáimhneach, agus fós iomadanhuil, gídhleadh is marso chuirfighear síos iad, an tan rachus sé thríd. Mátá gur phian mé thú, ní phianfa mé thú ní sa mhó.

13 Óir anois brisfidh mé a chuing dhíot; agus brisfime do chuibhreach ó chéile.

14 Agus thug an TIGHEARNA fúagra dot thaóibh, *chor* nach síolcuirfidh ní is mó dot ainm: géarrfa mé amach as tigh do dhéa an níomháigh ghreanta agus an níomháigh leaghta: do dhéana me huáigh; óir atá tú beagluáigh.

15 Féuch air na sléibhtibh cosa an té do bheir nuáidheachta maithe leis, fhuagras síodbháin! a Iúdah, coimhead do fhéastadha sollamonta, comhaill do mhóide: óir ní ghéabhuidh an drochdhuine ní sa mó thríod; do gearradh anach go híomlan é.

CAIB. II.

Iadhadh agus airgeadh Ninebheh, leis na Caldeánachaibh.

AN té bhrisios a mblothuibh tháinic sé as coinne haighthe: taisgidh an daingion, coimhead an tslighe, déana do leasrach láidir, nartuigh do chumbachda go láidir.

2 Óir do chuir an TIGHEARNA oirdhearcus Iácob ar cúil, mar oirdhearcus Israel: óir do fholmhuigheadar lucht a nfolmhuighthe iad amach, agus do mhilleadar a mbeangáin fineambna.

3 Do rinneadh sciath a dháoineadh neartmhara dearg, *atáid* na fir chúrata a scairleadh daite: *biáid* na carbuid maille ré tóirsighibh lasambla a ló a ullmhuighthe, agus béid na crainn ghiumhuis ar crioth go huathbhásach.

4 Béid na carbuid ar buile annsna sraidibh, gleicfidh gach díobh ré ar oile annsna slighthibh leathna: taisbeanfuid amhuil tóirsibh, riothfuid cosmhuil ré teine.

5 Aithmheasfuidh sé a dháoine onóracha: do gheabhuid siad tuisleadh iona siubhal; do dhéanuid deithnios chum a bhallasin, agus gléasfuidhear a dhaingean.

6 Oisceoltar geatadha na srothann, agus scaóilfighear an pásas.

7 Agus béarthar Husab ar siubhal a

láimh, do bheartar suas i, agus tréoroichuid a cailínigh i amhuil budh le gúth coluin, ag búaladh a nochta.

8 Acht *atá* Ninebheh ó nallód cosmhuil ré lóchan uisce: gídhleadh teithfid rompa. Seas, seas, *éighfid siad*; acht ní fhéuchfuidh éanduine na dháigh.

9 Glacaidh sibhsi a néadail airgid, glacaidh a néadail óir: óir ní *bhfuid* críoch air an stóragus glóir amach as an ttrealamh mbreáda.

10 Atá sí folamh, agus fáon, agus na fásach: agus leaghoidh an croidhe, agus buailid na glúine a chéile, agus *atá* iomad péine ann a nuile leasrachuibh, agus cruinnighidh a naighthe uile duibhe.

11 Cait a *bhfuid* comhuighe na leomhan, agus ionad beatha na leomhan óg, mar a siubhlughionn leomhan, *cadhon* an seinleomhan, agus cuilén na leomhan, agus ní chuirionn duine ar bith eagla *orra*?

12 Dfúaduigh an leomhan go lór da chuiléanuibh, agus do theachd sé dá leomhanuibh buinionna, agus do líon sé a úamha lé creich, agus a phruchlais lé fúadach.

13 Féuch, atáimsi ad aghaidh, a deir TIGHEARNA na slógh, agus loiscfidh mé a carbuid a ndeatach, agus sluigfidh an cloidheamh a leomhuin óga: agus géarrfa mé do chreach ón ttalamh, agus ní cluinfighear guth do theachtadh ní is mó.

CAIB. III.

Peacadh agus pionus Ninebheh.

AMHAIRG don chathruigh fhuiltigh! *Atá* sí uile lán do bhréagaibh agus do shladmhóireacht; ní scuirionn an tinchreachadh;

2 Torann sciursa, agus fúaim thormain na rothadh, agus iomrúagadh na neach, agus na cearbad ttuslógach.

3 Tógbhuidh an marcach suas aráon an cloidheamh loinnreach agus an gath tonnach, agus *atá* iomad do dhaóinibh marbha, agus úibhir mhór chorp; agus *nú bhfuil* críoch air a ttaisighibh; tuislighid air a ccorpuibh:

4 Do bhrígh iomuid stríopachuis na meirdrigh sciamhuigh, mhaighistréas na bpiséog, reacus cineadhacha tre na stríopachasuibh, agus muinnteara tré na piséogaibh.

5 Féuch, atáim ad aghaidh, a deir TIGHEARNA na slógh; agus léigfidh mé do sciortadha leis as coinne haighthe, agus taisbeanfa mé do thruáilleadh do na críochaibh, agus do náire do na rioghacht-aibh.

6 Agus teilgidh mé salchar adhfhuathmhar ort, agus do dhéana mé beagluáigh

thú, agus suidheocha mé thú amhuil bal-
dluthfheachuin.

7 Agus tiuicfuidh a ccrích, an mhéid
fhéuchfás ort go tteithfid siad romhad, agus
go naibeoruid, Do leagadh Ninebbé na
fásach: cia chaoinfios í? cia as a niarrfa
misi cobharthuigh dhuit?

8 An féarr thusa ná Nó daoineach,
noch do suigheadh a measg na srothann,
agá raibh na huisceadha na timchioll fa
ccuairt, *ar bhí* a nfairge a cothughadh, agus
do bhí a balla ón bhfairge?

9 Budh í a neartsin a Netiopia agus a
Néipt, agus *do budh* neamhchuímseach
sin; budh iad do chobharthaigh Put agus
Lubim.

10 Thairis so rugadh ar siubhal í, do
chuaidh sí a mbraighdionas: do rinneadh
fós sligreach da cloinn óig a mullach na
sráideann uile: agus do theilgiodar cranchar
air a daoinibh onóracha, agus do ceangladh
a daoine móra uile a ngéibhionuibh.

11 Biaidh tusa fós ar meisce: foileoch-
thar thú, iarrfa tú mar an céadna neart do
bhrígh na námhad.

12 *Biáidh* huile dhaingneacha láidre
amhuil crainn fige leis na céidfígibh
abuidh: má croitithear iad, tuitid siad
eadhon a mbéul an té itheas.

13 Féuch, is mná do dhaóine ann do
lár: oisceoltar súas geatadha do thíre

do dháimhíbh: sluígidh an teine do
bharradha.

14 Tarruing na huisceadha chum an
champa, neartuigh do dhaingne láidre:
éirigh annsa chriaidh, agus saltair an mort-
éul, déana áit mbraceadh láidir.

15 Annsin sluígidh an teine thú; géarr-
fuidh an cloidheamh amach thú, íosuidh sé
súas thú mar an phéist chancair: déana
dhuit féin mórán mar an phéist chancair,
déana dhuit mórán mar na lócustaibh.

16 Dfóirlíon tú do channuighthe ós
cionn réaltann neimhe: millidh an phéist
chancair, agus teithigh sí roimpe.

17 *Atáid* do choróntaigh mar na lócuiste,
agus do chaipínighe mar na dreóllánuibh
teasbhuidh móra, noch chomhnuighios
annsa faltáibh annsa lá fhúar; *acht*
an tan éirghios an ghrian teithid siad
rompa, agus ní haithnighthea a naít a
mbid.

18 Néullfartaighid háodhaireadha, a
rígh na Hassíria: béid húaisle na *ttochd*:
do scabadh do dhaóine air na sléibhtibh,
agus ní chruinnighionn duine ar bioth
iad.

19 *Ní bhfuil* leighios ar do lot; is
nimhneach do chneadh: buáilfidh gach uile
dhuine chluinfios do thásg a mbasa ós do
chionn: óir cia air nar shiubhuil hól do
ghnáth?

HABACCUC.

CAIB. I.

*Gur measa na daoine sciúrsas, no an drong
do sciúrsfuighear; agus gur dhóibh fein
bheirid buidhe a bhuáidh tugadar amach,
agus ní hann do Dhía.*

AN tualach do chonnairc Habaccuc an
faigh.

2 O a THIGHEARNA, ga fad bhias mé
ag éighiomh, agus nach ccluin tú! *eadhon*
ag éighiomh chugad air fhoiréigion, agus
nach aill leachd tárthail!

3 Créd fá ttáisbeanann tú éigceart
dhamb, agus a thabhairt orum doilghios
dfaicsin? óir *atá* cneadh agus foiréigean as
mo choinne: agus *atá* drong ann thógbhus
súas ceannairg agus imreasan.

4 Uimesin do failligheadh an dligheadh,
agus ní théid breitheamhnus choidhche
amach: óir iadhuid na ciontuigh a tim-
chioll na bhfírean; uime sin théid breith-
eamhnus éigcór ar adhaigh.

5 ¶ Féuchuidh sibhsi a measg na ngein-
teadh, agus measuigh, agus iongantaigh go
bhiongantach: óir oibreocha misi obair ann

bhur laéthibh, *noch* nach ccreidfidhe, dá
mbeith go ninneastaóí *dháóibh* é.

6 Oir, féuch, tógbhuim súas na Caldéan-
uigh, an cineadh searbh deithneasach sin,
noch imthighios tre leithead na tíre, do
shealbhughadh na náiteach ccomhnúidhe
nach léó féin.

7 *Atáid* siad úathbhásach agus gúasach-
tach: gluáisfidh a mbreitheamhnus agus a
noidrhearcus úatha féin.

8 Is luáithe fós a neich ná liopaird,
agus is buirbe iad ná coin alta an tráth-
nóna: agus leathnochuid a marcshluagh
iad féin, agus tiuicfid a marcshluagh ó
imchéin; eitilfid mar an niolar dheith-
frigheas dithe *bídh*.

9 Tiucfid uile chum éigin: síuighfid a
naighthe súas *mar* an ngaoith a noir, agus
cruinneochuid an braighdionas *mar* an
ngaineamh.

10 Agus do dhéanuid sgige fá na ríogh-
aibh, agus béid na príomhsadha na ceis
mhagaigh aca: disbeagfuid gach uile
dhaingion láidir; óir crúachfuid luáith-
readh, agus géabhuid é.

11 Annsin áthrochus a inntinn, agus rachfuidh sé thairis anonn, agus cinteochuidh sé, *ag cur a chumbachta a leith a dhé fein.*

12 ¶ Nach *bhfuil* tusa ó shíorroigh-
iochd, a THIGHEARNA mo Dhía, Máon
Náomhtha? ní éugfuimne. A THIGHEARNA, dórdúigh tú iad do breitheamhnus; agus, a Dhé chumbachdaigh, do dhaingnidh tú iad do smachdughadh.

13 *Is* fíorghlaine do shúile na chum uilec damharc, agus ní fhéadann tú féuchuin air éiceart: cred fa bhféuchann tú air an droing do ní go fealltach, *agus* bhíos tú ad thoich an tan shluighsin an drochdhuine *an duine* is fíreunta ná é féin?

14 Agus do ní tú daóine mar íasg na fairge, amhuil na neithe snáidheacha, nach *bhfuil* riaghlaitheoir ós a ccionn?

15 Tógbhuid iad uile súas leis an ndubhán, gabhuid iad iona líon, agus cruinnighid iad iona líon tairngthe: uimesin gairdighid agus bíd lúathghaireach.

16 Ar a nadhbharsin iodbhuid siad dá líon, agus loiscid túis dá bpaintéur; do bhrigh go mbí a ccombroinn méith leó sin, agus a mbiadh fairsing.

17 An bfoilmheochuid siad a líon uimesin, agus gan choigill do ghnáth cineadhacha do mharbhadh?

CAIB. II.

Gu tti gh sciursa ar Chaldea fadheire, noch do bhí cìocrach go fuil, agus chum uáchtranacht do bheith aice.

SEASFUIDH mé ar mo choimhead, agus rachfa mé air na tor, agus aireocha mé dféachuin cred a déara sé riom, agus cred fhreagoras mé an tan aithbheorthar mé.

2 ¶ Agus do fhreagair an TIGHEARNA mé, agus a dubhairt, Scriobh a ntis, agus déana soilléir í air chlárúibh, iondus go riothadh an té léighios.

3 Oir atá a ntis fós chum uáire cinte, acht fa dheóigh laibheoruidh sí, agus ní dhéana sí bréag: má atá go madh mall í, feith uirre; do bhrigh go ttiucfa sí go deimhin, ní anfa sí.

4 Féuch, an té ar tógbhadh súas a anam ní bhfuil go direach ann féin: acht mairfidh an fíreun tred a chreidiomh.

5 ¶ Fós mar an ccéadna, do bhrigh go cciontuighionn sé le fion, *is* duine úaibhreach é, ní mó fhanas sé annsa bhaile, noch fhoirleathnuighios a mhían mar ifrionn, agus go *bhfuil* mar an mbás, agus nach fhéidir a shásadh, acht go cruinnighionn sé chuige gach uile chin-eadh, agus go ccárnann sé a nuile phobal chuige:

6 Nach tógfidh so uile cosamhlachd súas

ná aghaidh, agus seanfhocal magaidh na aghaidh, agus a deáruid, A mhaigh don té mhéaduighios an ní nach leis féin! ga fad? agus don té úaluighios é féin le craidh thiugh!

7 Nach éireochuid androng ghoirteachus thú súas go lúath, agus nach muisceoluidh an ní thú bhuáidhirfios tú, agus bíaidh tú mar éadail aca?

8 Do bhrigh gur mhill tú iomad cineadhach, millfidh uile íarsma na ndaóine thusa; *ar son* fola daóine, agus *ar son* éigne na tíre, na caithearcha, agus a nuile dhuine chomhnuighios inte.

9 ¶ A mhaigh don té shantuighios drochshaint da thigh, iondus go suigheocha sé a nead go hárd, chor go sáorfuidhe é ó chumbacht a nuile!

10 Do chomhairligh tú náire dot thigh le gearradh mhórain daóine, do pheacuigh tú a *naghaidh* hanma féin.

11 Oir comhaircfidh an chloch as an mballa, agus freigeoruidh an tsail as a nadhmad í.

12 ¶ A mhaigh don té do *¶* baile le fuil, agus shuighios cathair le héigceart!

13 Féuch, nach ó TIGHEARNA na slógh atá go saothrachuid na daóine annsa teime féin, agus coirfid na ndaóine iad féin *ar son* diomháoinis?

14 Oir lionfuighior an talamh le héolus ghlóire an TIGHEARNA, mar fholuighid na huisceadha a nfairge.

15 ¶ A mhaigh don tí do bheir deoch dá chomharsoin, chuirios do bhuideal chuige, agus fós chuirios *ar meisge é*; chor go béuchfa air a lomnochduigh.

16 Atá tú líonta do náire a náit glóire: íbhse fós, agus bíodh do réimhchroiciomh leis: iompochthar cupán láimhe deise an TIGHEARNA chugadsa, agus *biaidh* sceathrach náireach air do ghlóir.

17 Oir foileochuidh éigíon Lebanon thú, agus creach bheathach, *noch* do chuir eagla orra, *ar son* fola daóine, agus *ar son* éigne na tíre, na caithearcha, agus a nuile dhuine aitrighios inte.

18 ¶ Cred tharbhuighios a níomháigh ghreanta *ar ghrean* fear a hullmhuighthe í; a níomháigh leaghtha, agus teagasgóir bréag, as a ndóthchusuighionn fear déanta a oibre féin ann, do dhéanamh iodhal mbalbh?

19 A mhaigh don tí a deir ris an maide, Múscail; ris an ccloich mbalbh, Eirigh, teagoscúidh sí? Féuch, do córughadh í air fad dór agus daigíod, agus ní *bhfuil* anál *ar áonchor* iona lár.

20 Acht atá an TIGHEARNA iona theampall náomhtha: bíodh an talamh uile na thoich dá lathair.

CAIB. III.

Dán, agus muinighinn Habaccuc, go aithbheodhuigh Dia a dhaoine fós, go lag anois.

URNAIGH Habaccuc an fáigh air Sigionot.

2 O a TIGHEARNA, do chúala mé do ghlór, agus do bhí eagla orum: a TIGHEARNA, aithbheodhuigh hobair a meadh-ón na mblíadhan, foillsigh a lár na mblíadhan; a bhfeirg cuimhneigh trócaire.

3 ¶ Tháinig Dia ó Thémah, agus an Táon Náomhtha ó shliabh Páran. Selah. Dfóluigh a ghlór na flaithis, agus do bhí an talamh lán dá mholadh.

4 Agus do bhí a dhéalradh mar ansolus; do bhádar adharca as a láimh: agus ann sin do bhí folach a chumhachd.

5 Do chuáidh an phláigh roimhe, agus chuáidh gúal dearg anach ó na chosaibh.

6 Do sheas sé, agus do thomhais sé an talamh: dféuch sé, agus do scaoil sé ó chéile na cineadbacha; agus do spréidh sé na sleibhte síothbhúana, do chromadar na cnuic shíorruidhe: atáid a shligthe gan fhoircheann.

7 Do chonnaire mé páillitín Chúsán a naindeise: agus do chroithnuigh cúirtíne thíre Midian.

8 An raibh an TIGHEARNA feargach a naghaidh na nabhann? an raibh thfearg a naghaidh na nabhann? an raibh thfearg a naghaidh na fairge, as a ndearna tú marc-nigheachd air heachaibh agus air charbaduibh do shlánuighthe?

9 Do rinneadh do bhodha lomnochd go huilidhe, do réir mhianna na ttréabh, thfocal. Selah. Do scoilt tú an talamh ré srothaibh.

10 Do choncadar na sleibhte thú, agus do chroithnuigheadar: do chuáidh tuile bhárr a nuise thairis: dfoillsigh an taigéun a ghuth, agus do thóig a lámha súas go hárd.

11 Dfán an ghrian agus an ghealach na seasamb iona háit féin: dimthigheadar fa sholus do shoighead, agus fa loinnir do ghath tomaigh.

12 Dimthigh tú thríd an tír a bhfeirg, do bhuáil tú na geinte a ndíbhfeirg.

13 Do chuáidh tú amach ar son tárthála do dhaoine, eadhon ar son slánuighthe re hungthach; do loit tú an ceann as tigh an chiontuigh, le foillsiughadh na bunáite gus an muineal. Selah.

14 Do bhuáil tú thríd amach lé na mhaideadhuibh ceann na mbailteadh: thangadar amach mar gháoth gbuairdeáin dom scainreadhsa: budh é a ngáirdeachas an bocht do shlugadh go seicréideach.

15 Dimthigh tú thríd an bhfairge lé heachuibh, tré chruinniughadh na nuiseadha mór.

16 An tan do chúaluidh mé, do chriothnuigh mo bholg, dúasnadar mo phuisine ris an ngúth: do chuáidh lobhadh a steach ann mo chuámhuibh, agus do crith mé ionnam féin, iondus go suaimhneachuin a ló na buaidheatha: an tan thigh sé súas chum na ndaoine, ionnsocuidh sé iad le na shlúaguibh.

17 ¶ Má atá nach bláthann an crann fíge, agus nach mó bhias toradh annsa bhíneamhuin; fáilleachudhsáothar crainn na holá, agus ní thiabhruid na machaireadha biadh ar bioth úatha; gearrtuighear an tréud amach ón máinrigh, agus ní bhiáid ealbha ar bioth annsa stalladhuibh:

18 Thairis sin gáirdeocha misi annsa TIGHEARNA, sólásfuidh mé a Ndia mo shlánuighthe.

19 Isé an TIGHEARNA Dia mo neart, agus do dhéana sé mo chosa cosmhuil re cosaibh eilite, agus do bhéara sé orum siubhai ar máitibh árd. Don phrimhíhear ceoil ar madhbhadhuibh sreangacha.

SEPHANIAH.

CAIB. I.

Gu bhfuil slat ghéar go teacht ar Iudah, arson iomad a bpeacadh.

BRIATHAR an TIGHEARNA noch tháinig go Sephaniah mhac Cusi, mhic Gedaliah, mhic Amariah, mhic Hisciah, a laéthibh Iósiah mhic Amon, rígh Iúdah.

2 ¶ Scriosfa mé thríd amach a nuile ní ón talamh, a deir an TIGHEARNA.

3 Dioghbbháighfidh mé an duine agus an beathach, scriosfa mé éanlaith a naieir, agus eisc na fairge, agus na cip thuisligh maille ris na ciontachaibh; agus gearrfa mé amach an duine ón ttalamh, a deir an TIGHEARNA.

4 Sinfidh mé mar an ccéadna mo lámh

amach air Iudah, agus air uile áitreabhach Ierusalem; agus géarrfa mé amach iarsma Bhaal as a náitsi, agus ainm na Chemari-teach maille ris na sagartaibh;

5 Agus an drong adhras slúagh neimhe air mhulluighibh na tightheadh; agus an drong adhras agus mhionnuighios fán TIGHEARNA, agus mhionnuighios fa Mhalcham;

6 Agus an lucht dfill ar a nais ón TIGHEARNA; agus an drong nar iarr an TIGHEARNA, agus nar cheasnuigh ris.

7 Bi ad thocht lé faicsin an Tighearna DIA: óir atá lá an TIGHEARNA do lathair: óir do ghléas an TIGHEARNA íodhbuit, dluagair sé dá lucht cuiridh.

8 Agus tiúfa a ccrích a ló íodhbhartha an TIGHEARNA, go ccoireocha misi air na prionsadhuibh, agus air chlannaibh na ríogh, agus air na huile dháoinibh atá air na néadughadh lé culadhuibh coimhghitheacha.

9 Annsa ló chéadnasin smaichteocha mé a nuile dhuine lingios air an ttáirsigh, noch lionas tighthe a maighistreach le béigean agus lé clúanuigh.

10 Agus tiúfa a ccrích san ló sin, a deir an TIGHEARNA, go mbíadidh gúth a néigin ó gheata a néisg, núallfartach ón dara geata, agus tormán mór ó na cuocaibh.

11 Núalluighse, a áitreabhthacha Macetes: óir atáid na ceannuighthe uile ar na ngearradh síos; do gearradh amach a nuile dhuine ionchras airgid.

12 Agus tiucfuidh a ccrích san namsin, go spónta misi Ierusalem lé coimlibh, agus pianfa mé an drong atá go socair air a ndeascaigh: noch a deir iona ccroidhe, Ní dhéana an TIGHEARNA maith, ní mó dhéana sé olc.

13 Uimesin do dhéantar éadail dá maóin, agus fásach dá tightheibh: cuirfid fós tighthe súas, acht ní áitreochuid ionta; agus plainndeoichuid fineamhna, acht ní iobhuid a fion sin.

14 Atá lá mór an TIGHEARNA á bhfogus, atá sé a ngar, agus deithirighidh sé go mór, eadhon gúth laoi an TIGHEARNA: combhairfidh an duine cumhachtach annsin go haidhmhéil.

15 Is lá díbhfeirge an lá sin, lá buáidhearthas agus amhair, lá fásuighthe agus áonranachta, lá dorchachta agus duaibhsighthe, lá néull agus dorchadais tiugh.

16 Lá stoc agus fuagartha a naghaidh na ccaithreach ndaingean, agus a naghaidh na ttor nárd.

17 Agus do bhéara mé amhgar air dháoinibh, iondus go siubholuid amhuil dáoine dalla, do bhrigh gur pheacuigh-eadar a naghaidh an TIGHEARNA: agus

dóirtfighear a bhfuil amach amhuil luáithreadh, agus a bhfeoil mar a naóileach.

18 Ní mó fheadfas a nairgid nó a nór a sáoradh a ló fheirge an TIGHEARNA; acht sluifighear an talamh uile le teine a éuda: óir cuirfidh sé deireadh deithneasach leis a nuile dhuine dá náitreabhanna san tir.

CAIB. II.

Gu bhfuil plágha searbha go teacht ar na geintibh urson iomad a bpeacadh.

CRUINNIGHIDH sibh féin a bhfoch-air a chéile, aseadh, cruinnighidh a cciomn a chéile, a chineadh neamhdhúileamhuil;

2 Suil bhéaras a nfuagra amach, suil imeachus an lá mar an ccaithleach, suil thiúfas fearg bhorban TIGHEARNA oruibh, suil thiúfas lá feirge an TIGHEARNA oruibh.

3 Iarruidh an TIGHEARNA, sibhsi a uile dhrong ceannsa na talmhan, noch doibrigh a bhreitheamhnus; iarruidh fireantachd, iarruigh macántachd: do bfeidir go bhfoileochtáoi sibh a ló fheirge an TIGHEARNA.

4 ¶ Oir tréigfighear Gása, agus bíadidh Ascélon na diamhaireachd: díbeoruid Asdod amach san meadhón laoi, agus tochalthar Ecron as a freimh.

5 A mhairg do lucht áitrigthe chósta na fairge, cineadh na Cherititeach! atá focal an TIGHEARNA bhur naghaidh; a Chanaan, a dhúthaigh na Bphilistinéach, scriosfa mé thusa go dearbhtha, iondus nach bíadidh áitreabhthach ar bith ionnad.

6 Agus béid cóstadha na farge na náitibh comhnuighe agus na mbothaibh ag áodhairibh, agus na máinreachaibh ag tréuduibh.

7 Agus bíadidh an cósta aig fuighioll thighe Iudah; biathfuid air: a tightheibh Ascélon luighfid síad síos tráthnóna: óir cúairteachuidh an TIGHEARNA a Ndia iad, agus fillfidh sé a ndáorsine uatha.

8 ¶ Do chúala mé masla Mhóab, agus cáinteoireachd chloinne Ammon, lé ar mhasluigheadar mo dháoine, agus lé ar mhóruigheadar iad féin a naghaidh a tteorann.

9 Uimesin fa mar mhairim, a deir TIGHEARNA na slógh, Dia Israel, Go dembin biaidh Moab mar Shodom, agus clann Ammon mar Ghomorrhah, eadhon na mathair neantóg, agus na poll saium, agus na háonranachd shiorrudhe: millfidh iardhráoi mo dháoine iad, agus sealbhochuid iarsma mo dháoine iad.

10 Isé so do gheabhuid ar son a núabh-air, do bhrigh gur mhasluigheadar agus gur

mhóradar iad féin a naghaidh dhaóine TIGHEARNA na slógh.

11 *Biáidh* an TIGHEARNA úathbhásach dhóibh: óir cuirfidh sé uile dhée na talmhan do ghorta; agus aidheoruid *dáoine* eision, gach áonduine as a ionad féin, *eadhon* uile oilén na ngeinteach.

12 ¶ Sibhsi a Etiopianuigh mar an ccéadna, muirfighear sibh le mo chloidh-eamhsa.

13 ¶ Agus sínfidh sé a lámh amach a naghaidh an tuáisceart, agus scriosfuidh sé a Nassíria; agus do dhéanuidh Ninebheh na háonránachd, agus tirim mar fhásach.

14 Agus luighfid tréuda iona lár, uile bheathácha na cineadhach: coideoluigh an fíachfairge ar áon agus an bunnán léana iona lindéribh úachtaracha; cánsa a ngúth annsna fuinneogaibh; *biáidh* áonranachd annsna tairsighibh: oir nochtfuidh sé a nóbair céadair.

15 *Isí* so an chathair lúathgháireach do chomhnuigh neamhchúramach, a dubhairt iona croidhe, Atáimse, agus ní bhfuil ann achd mé: cionnus do rinneadh fásach dhí, na háit aig beathachaibh chum luighe síos innte! gach uile duine ghabhus lámh ría déana sé feadalach, agus croithfidh a lámh,

CAIB. III.

Beúsa mionáireach Ierusalem, 7 le caomh-nabh na cineadhach, 14 agus ath-núadhghadh Israél.

AMHAIRG dhise atá salach, agus truáilighthe, do chathruigh na héaccóra!

2 Níor umhluigh sí don ghúth; níor ghabh sí smachd; níor dhóthchusaigh sí annsa TIGHEARNA; ní tháinig sí a ngar da Dia.

3 *Atáid* a prionsadha inte a stigh na leomhanuibh buile; *atáid* a breitheamhuin na cconaibh álla nóna; ní chreimid siad na cnámha gus an maidin.

4 *Is* éattrom fealltach a fáidhe: do shalachdar a sagairt an tsanctóir, do rinn-eadar éigion air an ndligheadh.

5 *Atá* an TIGHEARNA ceart iona lársin; ní dhéana sé éaccóir: do bheir sé a bhreitheamhnus chum soluis gach áon mhaidin, ní fhailighion sé; acht ní bhfuil fis náire aig na daoínbh éicearta.

6 Do ghearr mé amach ná cineadhacha; atáid a ttuir uaigneach; do rinne mé a sráide na bhfasach, iondus nach gabhann duine ar bioth *ionta*: iondus nach bhfuil áitreabhthach ar bioth.

7 A dubhairt mé, Go deimhin bíaidh meagla ort, géabha tú teagasg; iondus nach géarrfuidhe amach a náit chomhnuighe,

gidh gur smachtuigh mé iad: acht deirghidarsan go moch, agus do thruáilleadar a ngníomha uile.

8 ¶ Uimesin feithidh sibhsi orumsa, a deir an TIGHEARNA, nó go ttig an lá a néireocha misi súas chum na creiche: óir *isí* is mian damh na cineadhacha do chruinnighadh, ionnus go ttoitheastluigh mé na ríoghachda, do dhórtadh mo dioghla orra, eadhon mfearg bhorb uile: óir loisgáighear an talamh uile lé téine mo éada.

9 Oir annsin iompocha mé chum na ndaóine teanga ghlan, chor go ngoirfid uile ar ainm an TIGHEARNA, dfoghnamh dhó maille re háontoil.

10 On taoibh thall daibhnibh na Hétiópia máos gearáin, *eadhon* inghean mo dhaóine seachránach, bhéaruid mofráil leo.

11 Annsa ló sin ní bhíaidh náire ort ar son huile gníomh, ionar sháruigh tú am aghuidhsi: óir annsin do bhéara me amach as do lár an mhéid gháirdighios ann húaibhar, agus ní bhíaidh tú uáibhreach ní is mó do bhrígh mo shléibhte náomhthasa.

12 Fúigfidh mé fós ann do lársa daóine buáidheartha agus bochta, agus cuirfidh a ndóigh a nainm an TIGHEARNA.

13 Ní dhéana iarsma Israel éiceart ar bioth, ní mó laibheoruid bréaga; ní mó gheabhthar teanga chealgach iona mbéul: óir do gheabhuid beatha agus luighfid síos, agus ní chuirfe duine ar bioth eagla orra.

14 ¶ Cán, a inghean Shíon; gáir, a Israel; bídh lúathgháireach agus gáiridh maille red uile chroidhe, a inghean Ierusalem.

15 Do thóig an TIGHEARNA do bhreitheamhnus díot, do theilg sé amach do námhuil: atá rígh Israel, *eadhon* an TIGHEARNA, ann do lár: ní fhaicfidh tú olc ní is mó.

16 Annsa ló sin a déarthar re Hierusalem, Ná biodh eagla ort: agus re Sion, Ná bídis do lámha lag.

17 *Is* cumbachtach an TIGHEARNA do Dhia ann do lár: tárthocha sé, gáirdeocha sé ós do chionnsa lé lúathghair; coimhneocha sé ann a ghrádh, gáirdeocha sé ós do chionn le caintic.

18 Cruinneocha mé an drong atá dóbrónach ar son an choimhthionoil shollamonta, noch atá dhiotsa, dá raibh a mhasla na úalach.

19 Féuch, millfidh mé annsa namsin a nuile dhuine bhuáidhreas sibh: agus tárthocha mé isi atá bacach, agus cruinneochad an bhean do dibreadh amach; agus do gheabha mé moladh agus clú

dhóibh ann gach aóintir ionar cuireadh náire orra.

20 Annsa namsin do bhéara mé, ar bhur nais sibh, *eadhon* annsa nam a cruinn-eocha mé sibh: óir do dhéana mé ainm

agus moladh dhibh eidir uile dhaóinibh na talmhan, an tan iompochus mé arais bhur ndaóirsine as coinne bhur súl, a deir an TIGHEARNA.

HAGGAI.

CAIB. I.

Achmhusan do na Hiuduighthibh, chionn bheith ní is airighe um a nccúis féin, no um ghnothuighibh Dé agus a theampoill.

A NNSA dara bliadhain do Dhárius an rígh, annsa seiseadh mhí, annsa chéad lá don mhí, tháinic briathar an TIGHEARNA le Haggai an faigh go Serubbabel mhac Sealtiel, úachdaran Iúdah, agus go Iosua mhac Iosedech, an tárdsagart, ag rádh,

2 ¶ Is marso labhrus TIGHEARNA na slógh, ag rádh, A deirid na daóinesi, Ní tháinic an tam fós, an tam ionar chóir tigh an TIGHEARNA do chur suas.

3 Ann sin tháinic briathar an TIGHEARNA le Haggai an faigh, ag rádh,

4 An míthid dibh, ó sibhse, comnuighe do dhéanamh ann bhur ttighthibh díona, agus an tighse na *luidhe* na fhásach?

5 Anois uimesin is marso a deir TIGHEARNA na slógh; Measuigh féin bhur slighthe.

6 Do chuireabhair mórán, agus is beag bheartthaó a steach; íthí, achd ní bhfuil go lór aguibh; íbhthí, acht ní bhfuilí líonta do dhígh; éaduighthí, acht ní bhfuil áonduine aguibh seasgair; agus an té thuillios túarustal tuilligh sé túarastal dá chur a mála bhrisde.

7 ¶ Is marso a deir TIGHEARNA na slógh; Measuigh bhurslighthe.

8 Eirghidhe suas air a tsliabh, agus tugaidh adhmaid libh, agus cuiridh an tigh suas; agus bíaidh dúil agamsa ann, agus bíaidh mé ar mo ghlórughadh, a deir an TIGHEARNA.

9 Do bhi súil agaibh ré mórán, agus féuch, tháinic sin chum beagáin; agus an tan thugabhair don bbaile é, do shéid misi air. Cred uime? a deir TIGHEARNA na slógh. Do bhrígh mo thighe *atá* na fhásach, agus riothuigh gach duine aguibhsi dhá thigh féin.

10 Uimesin do congmadh an taiér ós bhur ccionn ó dhrúcht, agus do congmadh an talamh ó na thoradh.

11 Agus do ghoir misi air thiomach air an ttalamh, agus air na sléibhtibh, agus

air a nاربhar, agus air an bhfion núadh, agus air a nola, agus air an nísín noch do bheir an talamh amach, agus air dhaóinibh, agus air ainnéis, agus air uile sháothar na lámh.

12 ¶ Annsin dúmbluigh Serubbabel mac Sealtiel, agus Iosiah mhac Iosedech, an tárdsagart, maille re huile iarsma an phobail do ghúth an TIGHEARNA a Ndia, agus do bhriathraibh Haggai an faigh, (mar do chuir an TIGHEARNA a Ndia úadh é,) agus do bhí eagla air an bpobal roimhe an TIGHEARNA.

13 Annsin do labhair Haggai teachtaire an TIGHEARNA a tteachdaireachd an TIGHEARNA ris an bpobal, ag rádh, Atáimsi maille ribh, a deir an TIGHEARNA.

14 ¶ Agus do chorruigh an TIGHEARNA suas spiorad Sherubbabel mhic Sealtiel, úachdaran Iúdah, agus spiorad Iosuah mhic Iosedech, an tárdsagart, agus spiorad iarsma an phobail uile; agus thangadar agus doibrigheadar a tigh TIGHEARNA na slógh, a Ndia,

15 Annsa cheathramhadh lá fhithchiod don tseiseadh mhí, annsa dara bliadhuin do Dhárius an rígh.

CAIB. II.

Oirdhearcus an teampoill, tar éis a aththogbhal.

A NNSA seachtmbadh mí, annsa náonmbadh lá fhithchiod don mhí, tháinic briathar an TIGHEARNA leis an bhfaigh Haggai, ag rádh,

2 Labhair anois re Serubbabel mac Sealtiel, úachdaran Iúdah, agus re Iosuah mhac Iosedech, an tárdsagart, agus ris an ccuid oile don phobal, ag rádh,

3 Cía do fágbbadh ann bhur measga do chonairc an tighse iona chéadghlóir? agus ciondus do chítí anois é? nach bhfuil sé ann bhur súilibh a ccompraíd dó anhuil neimhní?

4 Gidheadh cheana anois bídh láidir, a Sherubbabel, a deir an TIGHEARNA; agus bí láidir, a Iosuah, mhic Iosedech, an tárdsagart; agus bíthí láidir, a uile phobal na tíre, a deir an TIGHEARNA, agus

oibrighidh: (óir atáimsi maille libh, a deir TIGHEARNA na slógh.

5 Do réir a nfocail do cheangail mé ribh a nuair thiagabhair as a Néipt, marsin do chomhuigh mo spiorad eadruibh: ná bíodh eagla oruibh.

6 Oir is marso a deir TIGHEARNA na slógh; Tamall bheag, amhain fós, agus croithfidh mé na neamha, agus an talamh, agus a nfairge, agus an talamh tirim;

7 Agus croithfidh mé na huile chineadhacha, agus tiucfuidh fonn na nuile chineadh: agus líonfa mé an tighse le glóir, a deir TIGHEARNA na slógh.

8 Is liomsa an tairgíod, agus is liom an tór, a deir TIGHEARNA na slógh.

9 Budh mó glóir an tíghe dheighionaighsi ná an chéid tíghe, a deir TIGHEARNA na slógh: agus da bhéara misi síothcháin annsa náitsi, a deir TIGHEARNA na slógh.

10 ¶ Annsa ceathramhadh lá fithchíod don náombadh mí, annsa dara bliadhain do Dháirius, tháinig briathar an TIGHEARNA le Haggai an faigh, ag rádh,

11 Is marso a deir TIGHEARNA na slógh; Fiafruigh anois do na sagartaibh do thaóibh an dlighe, ag rádh,

12 Má iomchrann duine feóil náomhtha a sciorta a éaduigh, agus go mbeantá a sciorta re harán, nó ré praisee, nó ré fíon, nó ré hola, nó ré biadh ar bío, an mbiáidh sin náomhtha? Agus do fhreagradar na sagairt agus a dubhradar, Ní bbiáidh.

13 Ansin a dubhairt Haggai, Má bheanann duine bhíos neamhghlan ó mharbh re háonchuid díobhsa, an mbiáidh sé neamhghlan? Agus do fhreagradar na sagairt agus a dubhradar, Bíáidh sé neamhghlan.

14 Ansin do fhreagair Haggai, agus a dubhairt sé, Is marsin atá an pobal, agus is marsin atá an cineadhso dom lathairsi, a deir an TIGHEARNA; agus is marsin atá nile obair a lámh; agus an ní oifarluid annsin is neamhghlan é.

15 Agus anois iarruim dathchuinge oruibh, measuidh ón ló a niugh agus súas, ó roimhe chloich ar bío, do chur ar chloich a tteampall an TIGHEARNA:

16 O do bhádar na láethesin, an tan tháinig áon go cárn fhíthchíod miosúr, ní raibh acht deich miosúr ann: a nuair tháinig áon gus a númer brúigte a nfíona do tharruing cháogad soightheach amach ón númer, ní raibh ann achd fithche soitheach.

17 Do bhuáil misi sibh re gáothruáidh agus lé milcheó agus lé cloichshneachda ann uile shaothruibh bhur lámh; gidheadh níor fhilleabhair chugam, a deir an TIGHEARNA.

18 Measnidh anois ón ló a niugh agus súas, ón cheathramhadh lá fithchíod don náombadh mí, eadhon ón ló far leagadh bunáit theampuill an TIGHEARNA, measuidh é.

19 An bbfuil an síol fós annsa scioból? aseadh, fós ní thug a nfiueamhuin, agus an crann tige, agus an pomgranat, agus an crann ola, a thoradh: ón ló so amach beinneocha mé sibh.

20 ¶ Agus arís tháinig briathar an TIGHEARNA go Haggai annsa cheathramhadh lá fithchíod don mhí, ag rádh,

21 Labhair re Serubbabel, úachtarán Iúdah, ag rádh, Croithfidh mé na neamha agus an talamh;

22 Agus scriosfa mé cathaóir rioghachdadh, agus scriosfa mé neart rioghachdadh na ngeinteadh; agus teilgfidh mé seachad na carbuid, agus an drong do ní marcuigh-eachd ionta; agus tiucfuid na heich agus marcshluagh a nús, gach áonduine le cloidheamh a dhearbhrathar.

23 Annsa ló sin, a deir TIGHEARNA na slógh, glacfa mé thusa, a Sherubbabel, mo shearbhí hoghantuigh, mac Seáltiel, a deir an TIGHEARNA, agus do dhéana mé thú mar chomhartha: óir do thogh mé thú, a deir TIGHEARNA na slógh.

SECHARIAH.

CAIB. I.

Comhairle dhuthrachtach chum aithreachus. 12 Agus teaghradh Chríosa atáobh Ierusalem.

ANNSA nochtmhadh mí, annsa dara bliadhain do Dháirius, tháinig briathar an TIGHEARNA go Sechariah, mhac Barachiah, mhic Iddo an faigh, ag rádh,

2 Do bhí an TIGHEARNA ro fheargach ré bhur naithribhisi.

3 Uimesin abairsi riú, Is marso a deir TIGHEARNA na slógh; Fillidhisi chugamsa a deir TIGHEARNA na slógh, agus fillfe misi chugaibhisi, a deir TIGHEARNA na slógh.

4 Ná bithise amhuil bhur naithre, dar fhúagradar na céadtháighe, ag rádh, Is marso a deir TIGHEARNA na slógh; Fillidh

anois ó bhur ndroichshlighthibh, agus ó bhur ndroichghníomhuibh: acht níor éisteadar, agus ní thugadar aire dhamhsa, a deir an TIGHEARNA.

5 Bhur naithre, cáit a bhfuilid? agus na faighe, an mairid choidhche?

6 Acht nach ar ghlacadar mo bhriathrasa agus mo reachda, noch daithin mé dom shearbhfhoghantuibh na faighe, greim da bhur naithribhse? agus dfileadar agus a dubhradar, Amhuil mar do bhreathnuigh TIGHEARNA na slógh do dhéanamh rinne, do réir ar slighthe, agus do réir ar ngníomh, is mar sin do rinne sé rinn.

7 ¶ Ar an cceathramhadh lá fithchiod don náomhadh mí déug, noch ar bhí mí Sebat, annsa dara bliadhain do Dbáriu, tháinig briathar an TIGHEARNA go Sechariah, mhac Barachiah, mhic Iddo an faigh, ag rádh,

8 Do chonnairc mé san noidhche, agus féuch duine ag marcuiheachd air each rúadh, agus do sheas sé a measc na ccrann miortail noch do bhí san ghleann; agus do bhádar na dhiaigh eich dearga, ballacha, agus bána.

9 Annsin a dubhairt misi, Oh mo Thighearna, cred iad so? Agus a dubhairt an taingiol do chomhráidh riom, Taisbeanta mé dhuit cred iad so.

10 Agus do fhreagair an duine do sheas a measc na ccrann miortail agus a dubhairt, *Isiád* so an drong do chuir an TIGHEARNA do shiubhal síos agus súas air fud na talmhan.

11 Agus do fhreagradarsan aingeal an TIGHEARNA do sheas a measc na ccrann miortail, agus a dubhradar, Do shiubhluiheamar síos agus súas air feadh na talmhan, agus, féuch, atá an talamh uile súaimhneach, agus atá sé siothchánta.

12 ¶ Annsin do fhreagair aingeal an TIGHEARNA agus a dubhairt, A THIGHEARNA na slógh, ga fad nach déana tú grása air Ierusalem agus air chaithreachaibh Iúdah, a naghaidh a raibh thfearg na deich mbliadhna agus trí fithchidsi?

13 Agus do fhreagair an TIGHEARNA an taingiol do chomhráidh riomsa *re* briathruibh maithe agus le briathruibh comhfhurtachta.

14 Marsin a dubhairt an taingiol do chomhráidh riomsa, Eighsi, ag rádh, Is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Atáimsi éadmhar fa Ierusalem agus ar son Shion maille re héud mór.

15 Agus atáim ró fheargach ris na geintibh atá go súaimhneach: oir ní raibh ach fearg bheagorum, agus do chuidigheadarsan a naindeisi do dhul ar a hagbaidh.

16 Ar a naidhbharsin is marso a deir an TIGHEARNA; Dhill misi go Hierusalem

maille re trócaire: cuirfighthear mo thigh súas inte, a deir TIGHEARNA na slógh, agus sínfidhthear dorubha amach air Ierusalem.

17 Fúagair fós, ag rádh, Is marso a deir TIGHEARNA na slógh; Leithneochthar fós tré shonus mo chaithreacha; agus fós fuirteachuidh an TIGHEARNA Sion, agus toighidh fós Ierusalem.

18 ¶ Annsin do thóg me súas mo shúile, agus chunairc, agus féuch, ceithre hadharca.

19 Agus a dubhairt mé ris a naingiol do chomhráidh riom, Cred iadso? Agus do fhreagair seision mé, Isiád so na hadharca do scanruigh Iúdah, Israel, agus Ierusalem.

20 Agus do thaisbéin an TIGHEARNA dhamh ceathrar sáor.

21 Annsin a dubhairt misi, Ciodh a ttangadar so dhá dhéanamh? agus do labhair seision, ag rádh, Siad so na hadharca do scáoil ó chéile Iúdah, iondus nar thóg duine ar biot a cheann súas: acht thangadar so do chur eagla orra, do theilgion adharca na Ngeinteadh amach, noch do thóg súas a nadharca ós cionn tíre Iúdah dá scanradh.

CAIB. II.

Ata Dia na dhion 8 iongantach do Ierusalem 11 agus na thearmun na ccineadhach.

DO thóg mé mo shúile súas a rís, agus damhairc mé, agus féuch duine go ndorubha thombais iona láimh.

2 Annsin a dubhairt mé, Cáit a racha tusa? Agus a dubhairt seision riom, Do thomhas Ierusalem, agus d'eachuin cred a leithne, agus cred a fad.

3 Agus, féuch, do chuaidh an taingiol do labhair riomsa amach, agus do chuaidh aingiol oile amach na choinne,

4 Agus a dubhairt sé ris, Rioth, labhair ris a nogánachsa, ag rádh, Aiteachthar Ierusalem mar bhailte gan bhalladha ar iomad na ndaoine agus na háiméisi bhias innte:

5 Oir bíaidh misi, a deir an TIGHEARNA, am bhalla teineadh dhi timchoill ía ccuáirt, agus bíaidh mé am ghloir iona lár.

6 ¶ Ho, ho, *tigidh amach*, agus teithidh ón tír thúáigh, a deir an TIGHEARNA: oir do leathnuigh misi amach thú mar cheithre gaotha neimhe, a deir an TIGHEARNA.

7 Tárthuigh thú féin, a Shion, comhnuighios maille re hinginn na Babilóine.

8 Oir is marso a deir TIGHEARNA na slógh; A ndiaigh na glóire do chuir sé misi chum na ccineadhach do chreach sibhsi: oir an té bheanas ribhsi beanuidh sé ré mogal a shúlsan.

9 Oir, féuch, croithfidh misì mo lámh orra, agus béid nanéadail dá sheirbhíseach-aibh: agus aitheontáoi gur bé TIGHEARNA na slógh do chuir úadh mé.

10 ¶ Càn agus gáirdigh, a inghean Shìon: óir, féuch, tháinig misì, agus coimhneocha mé ann do lár, a deir an TIGHEARNA.

11 Agus ceangoluid mórán cineadhach ris an TIGHEARNA annsa lósin, agus béid na bpobal agumsa: agus áitreacha misì ann do lársa, agus aitheonuidh tú gur bé TIGHEARNA na slógh do chuir chugad mé.

12 Agus sealbhochuigh an TIGHEARNA Iúdah a chomhroinn annsa talamh náomhtha, agus bhéaruid Ierusalem do roghuin a ris.

13 Bithi bhur ttochd, a uile fhéoil, a lathair an TIGHEARNA: óir atá sé ar na thógbháil súas a áitreabh náomhtha.

CAIB. III.

Faói phéarsa Iosua, ciallaighthear sáoradh na mpeacach.

AGUS do thaisbéin sé dhamh Iosuah an tárdsagart na sheasamh as coimne aingil an TIGHEARNA, agus Sátan na sheasamh dhá lámh dheis chum cur na aghaidh.

2 Agus a dubhairt an TIGHEARNA té Sátan, Go naithbhiridh an TIGHEARNA thú, a Shátan; eadhon an TIGHEARNA do thogh Ierusalem go nindhearga sé thú: nach aithinne so ar na tharruing as an tteine?

3 Anois do bhí Iosuah éduighthe le héadach salach, agus do sheas sé as coimne a naingil.

4 Agus do fhreagair sé agus do labhair ris an ndroing do sheas as a choinne, ag rádh, Beiridh libh na héaduighe salcha úadh. Agus a dubhairt sé rision, Féuch, thug mé air héigeart imtheachd uait, agus éideocha mé thú lé malairt culaidh.

5 Agus a dubhairt misì, Cuirdis bairrín breáda air a cheann. Annsin do chuireadar bairrín breáda air a cheann, agus do éaduigheadar é lé culadhuibh. Agus do sheas aingiol an TIGHEARNA aca.

6 ¶ Agus do dhearbh aingiol an TIGHEARNA do Iosuah, ag radh,

7 Is marso a deir TIGHEARNA na slógh; Má shiubhluighionn tú ann mo shligh-thibhse, agus ná choimheadann tú mo chúram, annsin do dhéana tú breitheamhnus air mo thigh, agus cuimhdeocha tú fós mo chúirtionna, agus do bhéara mé áite dhuit do shiubhal na measc só noch sheasas lámh riot.

8 ¶ Eisd anois, a Iosuah a ardsagairt, thú féin, agus do choimpánuigh shuighios as do choinne: óir is daóine da ndéantar

iongnadh iad: óir, féuch, do bhéara misì amach mo sheirbhíseach, an BEANGAN.

9 Oir, féuch an chloch do chuir mé roimhe Iosuah, béid seacht súile air áon-chloich: féuch, greanfa mé a ghreantasan, a deir TIGHEARNA na slógh, agus áthrocha mé éiceart na dúichthe sin a náonló.

10 Annsa ló sin, a deir TIGHEARNA na slógh, goirfidhe gach uile dhuine aguibh a chomharsa faoi an bhfineamhuin agus faoi an ccrann fige.

CAIB. IV.

Is é fìoghair Chrìosd, Serubbabel.

AGUS tháinig an taingiol do chomhráidh riom a ris, agus do dhúisigh sé mé amhuil duine, dúisighear as a chodladh,

2 Agus a dubhairt sé riom, Cred do chí tú? agus a dubhairt misì, Damhairc mé, agus féuch cuinnleoir nile dór, go scála air a mhullach, agus seachd ttoirsi air, agus seachd bpiopa chum na seachd lampuibh, noch do bhí air a mhullach:

3 Agus dá chrann ola láimh ris, áon aca air an ttaoibh deas don scála, agus an dara crann don taóibh chlé dhe.

4 Marsin do fhreagair mé agus do labhrus ris a naingiol do chomhráidh riom, ag rádh, Cred iadso, a thighearna?

5 Annsin do fhreagair an taingiol do chomhráidh riom agus a dubhairt sé riom, Nach bhfeadar tusa cred iad so? Agus dubhairt misì, Ní fheadar, a thighearna.

6 Annsin do fhreagair seision agus do labhair sé riomsa, ag rádh, *Ise* so briathar an TIGHEARNA re Serubbabel, ag rádh, Ní lé slúagh, nó lé cumhachdaibh, acht lé mo spioraidse, a deir TIGHEARNA na slógh.

7 Cía thusa, a shléibh mhóir? do dhéantar réiteach dhiotsa roimhe Sherubbabel: agus do bhéara sé amach a cheannchloch sin lé gárthuibh, ag gláodhuigh, Grása, grasa chuige:

8 Tuilleamh fós tháinig bríathar an TIGHEARNA chugam, ag rádh,

9 A siad lámha Sherubbabel do chuir hunáit faoi an tighso; isiad fós a lámha chríochnochus é; agus aitheonuigh tú gur bé TIGHEARNA na slógh do chuir misì chugad.

10 Oir cía do tharcuisnigh lá na nith-eannmbeag? óir gairdeochuid, agus do chifid an dorubha a lámh Sherubbabel maille ris an móirsheisior sin; isiad suile an TIGHEARNA, noch riothrios síos agus súas air feadh na talmhan uile.

11 ¶ Annsin do fhreagair misì, agus n dubhairt mé ris, Cred iad an dá chrann olasa air an ttaoibh ndeas don choinnleoir agus air an ttaoibh chlé dhe?

12 Agus do fhreagair mé a ris, agus a dubhairt mé ris, Cred iad an dá bheangan

chrann olaso noch folmhuighios a nola órdha thríd an dá phiopa órdha asta féin?

13 Agus do fhreagair seision mé agus a dubhairt, Nach bhfuil a fhios agadsa cred iad so? agus a dubhairt misi, Ní fheadar, a thighearna.

14 Annsin a dubhairt seision, *Isiad so an dá unghach, sheasas láimh ré TIGH-EARNA na talmhan uile.*

CAIB. V.

Inneachadh Dé, ar ghaduidhibh, agus ar lucht mionna: 5 le sumluckus dhroch theugaisc, agus léir-serios Bhabilon.

ANNSIN dfill mé, agus do thóig mé mo shúile súas, agus damhairc, agus féuch rola ag eiteolluigh.

2 Agus a dubhairt sé riom, Cred do chí tú? agus do fhreagair misi, Do chím rola ag eitiolluigh; fithche cubhadh iona fhad, agus deich ccubhaidh iona leithiód.

3 Annsin a dubhairt seision riom, Isé so an mallughadh théid amach thair aghaidh na talmhan uile: óir géarrfuihear amach gach uile dhuine ghadus *mar* budh eadh don taóibhsí dhá réir; agus géarrfuihear amach gach uile dhuine do bheir mionna *mar* budh eadh don taóibh oile dhá réir.

4 Do bhéara mé amach é, a deir TIGH-EARNA na slógh, agus rachuidh a steach go tigh an ghaduighe, agus go tigh an té do bheir mionna bréige fám ainmsi: agus antá a lár a thighe, agus cnaoidhidh é maille re na adhmhad agus gun a chlochaibh.

5 ¶ Annsin do chuaidh an taingiol do labhair riom amach, agus a dubhairt sé riom, Tóig súas a nois do shúile, agus féuch cred é an ní so théid amach.

6 Agus a dubhairt misi, Cred é? agus a dubhairt seision, Is éphah so théid amach. A dubhairt sé fós, Isé so a ccosamhlachd air feadh na talmhan uile.

7 Agus, féuch, do tóghadh súas talann luáighe: agus is bean so na suidhe a lár a néphah.

8 Agus a dubhairt sé, Isé so an tolc. Agus do theilg sé a lár a néphah é; agus do theilg sé an comhthrom luáighe air a bhéul.

9 Ann sin do thóig mé mo shúile súas, agus damhairc mé, agus, féuch, tháinig dias ban amach, agus do bhi an gháoth iona sciathánuibh; (óir do bhádar sciatháin orra ambuil sciatháin cuirre glaise:) agus do thóghbhadar súas an téphah idir an talmhan agus neamh.

10 Annsin a dubhairt misi ris a naingiol do chomhráidh riom, Cáit a mbéaruid so an téphah?

11 Agus a dubhairt seision riom, Do dhéanamh tighe dhó a tír Shinar: agus

daingneochthar é, agus suigheochthar ann sin air a bhunáit féin é.

CAIB. VI.

Gó bhfuil na náomh-aingil iná ndidneoirighibh na heagluise faoi Chriosd an Beangan.

AGUS diompoigh mé, agus do thóig mé mo shúile suas, agus damhairc, agus, féuch, thangadar ceithre carbud amach ó idir dhá shliabh; agus do budh sléibhte práis na sléibhte sin.

2 Annsa chéad charbad do bhádar eich dhearga; agus annsa dara charbad eich dhubha;

3 Agus anusa treas charbad eich bána; agus annsa cheathramhadh charbad eich iabhacha agus donna.

4 Annsin do fhreagair misi agus a dubhairt mé ris an naingéal do chomhráidh riom, Cred iadso, a thighearna?

5 Agus do fhreagair an táingiol agus a dubhairt sé riom, Isiadso ceithre spioraid neimhe, noch théid amach ó sheasamh a bhfiadhnúisi TIGH-EARNA na talmhan uile.

6 Téid na heich dhubha atá ann amach don tír thuáigh; agus téid na heich bhána amach na ndiaigh; agus na heich riabhacha leith ris an tír theas.

7 Agus do chúadar na heich dhonna amach, agus do thairgiodar imtheacht iondus go siubholaidís síos agus súas air feadh na talmhan: agus a dubhairt seision, Eirighis as so, siubhlúigh síos agus súas air feadh na talmhan. Marsin do shiubhlúigheadar síos agus suas air feadh na talmhan.

8 Annsin dfuagair sé orumsa, agus do labhair sé riom, ag rádh, Féuch, an dróngso théid don taóibh thuáigh do chiúnuigheadar mo spiorad annsa tír thuáigh.

9 ¶ Agus tháinig bríathar an TIGH-EARNA chugamsa, ag rádh,

10 Glac *úathuso* don bhruid, *eadhon* ó Heldai, ó Thobiah, agus ó Iedaiah, noch tháinig ón Bhabilóin, agus tárrsa an lá céadnasin, agus éirigh go tigh Iosiah mhic Sephaniah,

11 Annsin glac airgid agus ór, agus déana coróine, agus cuir iad ar cheann Iosuah mhic Iosedech, an tárdshagart;

12 Agus labhair ris, ag rádh, Is marso a deir TIGH-EARNA na slógh, ag rádh, Féuch an duine darab ainm an BEANGAN; agus fásfuidh sé súas as a áit, agus cuirfe sé súas teampall an TIGH-EARNA:

13 Oir cuirfidh sé súas teampall an TIGH-EARNA; agus iomchora sé an ghlóir, agus suidhfidh sé, agus riaghlochuidh air a chathaoir riogha; agus bíaidh na shagart air a chathaoir riogha; agus bíaidh comhairle na siothchána eatorra aráon.

14 Agus béid na coróine ag Helem, agus ag Tobiah, agus ag Iedaiah, agus ag Hen mahac Sephaniah, mar chuimhne a tteampall an TIGHEARNA.

15 Agus tiuicfaid an drong *atá* a bhfad uáit agus cuirfid súas tteampall an TIGHEARNA, agus aitheontaóigur bé TIGHEARNA na slógh do chuir misi chugaibh. Agus tiucta so a cerích, ma umhluighthaóí go dúthrachtach do ghuth an TIGHEARNA bhur Ndia.

CAIB. VII.

An trosgadh thuitneamhas re Dia.

A GUS tárla annsa cceathramhadh bliadhain do rígh Dhárius, go ttáinic bríathar an TIGHEARNA go Sechariah annsa ceathramhadh lá don náomhadh mí, eadhon a Cchisleu;

2 A nuáir do chuireadar go tigh Dé Reser agus Regem-melech, agus a ndaóine, do ghuidhe a lathair an TIGHEARNA,

3 Agus do labhairt ris na sagartaibh noch do bhí a tigh THIGHEARNA na slógh, agus ris na fáighibh, ag rádh, Nar chóir dhamhsa gul da dhéanamh annsa chuigeadh mí, dom dhealuighadh féin, mar do rinne mé an móran bliadhansa?

4 ¶ Ann sin tháinic briathar THIGHEARNA na slógh eugamsa, ag rádh,

5 Labhair ré huile phobal na tíre, agus ris na sagartaibh, ag rádh, A nuáir do throisgeabhair agus do chaoidheabhair annsa chuigeadh agus annsa seachdmhadh mí, eadhon air feadh na seachtmhoghad bliadhansin, a ndéarnabhair éantroscaidh ar bith dhumhsa, eadhon ar mo shonsa?

6 Agus an tan do itheabhair, agus an tan do ibheabhair, nach ar itheabhair agus nach ar ibheabhair air bhur son féin?

7 Nach ar chóir dhibh na briathra déisdeacht noch do fhúagair an TIGHEARNA ris na céadfáighibh, an tan do bhí Ierusalem áitreibhte agus a sonus, agus a caithreacha na timchioll fa ccuáirt, a nuáir do áitreabhadar dábine annsa deisceart agus annsa réiteach?

8 ¶ Agus tháinic briathar an TIGHEARNA go Sechariah, ag rádh,

9 Is marso labhrus TIGHEARNA na slógh, ag rádh, Déanuigh breitheamhnus ceart, agus foillsighidh trócaire agus truaighe gach áon dá dhearbhráthair:

10 Agus ná brúghidh an bhaintreabhthach, nó an dílleachda, an cóimhghitheach, nó an bocht; agus ná smuáineadh aóinneach agaibh olc ann bhur cecoidhe a naghaidh a dhearbhrathar.

11 Acht do dhíultadar éisdeacht, agus do thairngiodar a slinéun ón ccuing, agus

do stopadar a cclúasa, iondus nach ccluinfidís.

12 Do rinneadar fós, a cecroidhte mar chloich adamant, deagla go ccluinfidís an dligeheadh, agus na briathra do chuir TIGHEARNA na slógh iona spioraid leis na fáighibh ríomhe: uimesin tháinic fearg mhór ó THIGHEARNA na slógh.

13 Ar a nadhbharsin tháinic a cerích, amhuil do fhúagair sé, agus nar bháill leó éisdeacht; marsin do eighiodarsan, agus níor bháill liomsa cluinnsion, a deir TIGHEARNA na slógh:

14 Acht do scanruidh mé iad le gaóith ghuáirdeáin a meag na nuile chineadhach nar bhaithnidh dhóibh. Marso do bhí an tír áonranach na ndiaigh, iondus nach gabhadh duine ar bith thrithe nó air a ais: dñagbhadar a ndúthaigh thaitneamach na fásach.

CAIB. VIII.

Gu bfuil fearg Dé soi-filleadh, agus é féin soi-réidhteach, ré dábinibh thig go deaghmhéin.

T HAINIC bríathar THIGHEARNA na slógh *chugamsa* a ris, ag rádh,

2 Is marso a deir TIGHEARNA na slógh; Do bhí mé éudinur fa Shion maille re héud mór, agus do bhí éud orum go díbh-fheirgeach uimpe.

3 Is marso a deir an TIGHEARNA; Dfíll mé chum Sion, agus áitreocha mé a meadhón Ierusalem: agus goirfighear cathair na fírinne do Ierusalem; agus sliabh TIGHEARNA na slógh don tsiabh náomhtha.

4 Is marso a deir TIGHEARNA na slógh; Aitreachuid fósseandaóine agus mná áosda a sráidibh Ierusalem, agus a nuile dhuine gun a bhata iona laimh tre iomad a laéth-eadh.

5 Agus bíaidh sráide na caithreacha lán do bhúachaillibh agus chailínibh ag súgradh iona sráidibh.

6 Is marso a deir TIGHEARNA na slógh; Mas iongantach é a súlibh iarsma an phobailsi annsa laethibhse, an mbia fós iongantach ann mo shúilibhsi? a deir TIGHEARNA na slógh.

7 Is marso a deir an TIGHEARNA na slógh; Féuch, fáthocha mé mo dhaóine ón tír shoir, agus ón tír shiar;

8 Agus do bhéara mé liom iad, agus áitreachuid siad a lár Ierusalem: agus béid na bpobal agumsa, agus bíaidh misi am Dhía acasan, a bhírinne agus a cceart.

9 ¶ Is marso a deir TIGHEARNA na slógh; Bídis bhur lámha láidir, a dhrong do chluinn annsa laethibhsi ná bríathraso lé béal na bhfágh, noch do bhí annsa ló ar shuigheadar Lunáit thighe THIGHEARNA

na slógh, chor go ccuirfidhe an teampal súas.

10 Oir roimhe na laéthibhsí ní raibh túarusdal ar bioth do dhuine, nó túarusdal ar bioth do bheathach; ní mó do bhí siothcháin ag an tí do rachadh amach nó thi-géadh a steach do bhrígh an bhuáidheártha: óir dó chuir misi gach uile dhuine a naghaidh a chomharsan.

11 Acht anois ní *bhiáidh* mé diársma na ndáoinesí do nós na láetheadh roimhe, a deir TIGHEARNA na slogh.

12 Oir *biáidh* an siol soná; do bhéara an fhíneamhuin a toradh, agus do bhéara an talamh a bhiseach, agus do bheairid na neamha a ndrúcht; agus do bhéara mé air fársma an phobailsí iadso uile do shealbhuighadh.

13 Agus tiucla a ccrích, *mar* do bhadhbhair bhur mallughadh a measg na ngeint-eadh, a thigh Iúdah, agus a thigh Israel; marsin coibhreacha misi sibh, agus béithi bbur mbeannughadh: na heagluighidh, *acht* bidis bbur lámha láidir.

14 Oir is marso a deir TIGHEARNA na slogh; Mar do mheas mé bbur smachtughadh, an tan do bhrostuigheadar bbur naithre mé chum feirge, a deir TIGHEARNA na slogh, agus nar bhaitheach liom é:

15 Marsin fós a ris do mheas mé annsna láethibhsí a dhéanamh go maith do Ierusalem, agus do thigh Iúdah: ná bíodh eagla oruibh.

16 ¶ Isiad so na neithe do dhéantáoi; Laibradh gach áon aguibh a nfininne re na chomharsoin; déanuidh breitheamhnus fininne agus síodhchána ann bbur ngeat-adhuibh:

17 Agus ná smúaineadh duine ar bioth aguibh éic ann bbur creoidhthibh a naghaidh a chomharsan; agus ná grádhughidh mionna bréige: óir *is neithe* iadso uile fhuáthuighimsí, a deir an TIGHEARNA.

18 ¶ Agus tháinic briathar THIGHEARNA na slogh chugamsa, ag rádh,

19 Is marso a deir TIGHEARNA na slogh; *Biáidh* troscadh an cheathramhadh *mí*, agus troscadh an chúigeadh, agus troscadh an seachdmadh, agus troscadh an deachmbadh, na ghairdeachus, agus na luathgháir, agus na bhféustuighibh subhacha do thigh Iúdah; ar a naghbarsin grádhughidh fininne agus síodhcháin.

20 Is marso a deir TIGHEARNA na slogh; *Biáidh* fós aimsir, go ttiucla iomad daoine, agus áitreabhthuigh móran caithreach:

21 Agus rachuid áitreabhthuigh gach áon chaithreach go chéile, ag rádh, Déanam tráth do ghuidhe a lathair an TIGHEARNA, agus diarruigh THIGHEARNA na slogh: rachaidh misi mar an céadna.

22 Aseadh, tiucluid móran daoine agus cineadhacha láidre d'farruidh THIGHEARNA na slogh ann Ierusalem, agus do ghuidhe a bhríaghnúisí an TIGHEARNA.

23 Is marso a deir TIGHEARNA na slogh; Annsna láethibh sin, béairid deithneamhar fear greim as uile theangaidh na ccineadhach, eadhon béairid siad greim air sciorta an tí bhias na lúduighe, ag rádh, Rachuimne leachd: óir do chúalamar go bhfuil Día maille ribh.

CAIB. IX.

Críod an rígh, ag marcaigheachd ar an assal uirisiol.

UALACH bhréithre an TIGHEARNA a tóir Hadrach, agus *budh é* Damascus a shuainhneas sin: a nuáir bhias súile an duine, mar bhíaid súile uile threabh Israel, leath ris an TIGHEARNA,

2 Agus teorannfuidh Hamat mar an ccéadna láimh ris; Tirus, agus Sídon, máta go bhfuil ro chríonna.

3 Agus do rinne Tirus daingean láidir dhi féin, agus do chrúach sí airgiod súas amhuil luáithreadh, agus ór glan amhuil láib na sráideann.

4 Féuch, teilgfidh an TIGHEARNA amach í, agus búailfidh sé a cumhacht annsa bhfaige; agus dóighfighear lé teine í.

5 Do chitfidh Ascélon é, agus biáidh eagla air; do *chífidh* Gasa fos é, agus biáidh ro dhubhach, agus Ecron; óir naireochthar a dóthchus; agus dioghbbháightidh an rígh ó Ghasa, agus ní bhíaidh Ascélon aitreabhthe.

6 Agus coimhneochuidh basdar ann Asdod, agus géarrfa misi amach úabhar na Bphilistineach.

7 Agus bhéara mé a fhuil as a bhéul, agus a gráineamhlachd ó idir a fhiaclaibh: acht an té mhairfios, *biáidh* seison ar son ar Ndéine, agus biáidh sé amhuil úachtarán ann Iúdah, agus Ecron amhuil Iebusíteach.

8 Agus suighfe mé a ttimchioll mo thighe do bhrígh na harmála, do bhrígh an té fhíllios: agus níghéabhuid lucht sárughthe ar bioth triotha ní is mó: óir a nois do chonnaire mé lem shúilibh.

9 ¶ Urgháirdigh go mór, a inghean Shíon: gair, a inghean Ierusalem: feuch, atá do Rígh ag teacht a tthochair: *atá* sé ceart, agus slánughadh age; go huirisiol, ag marcaigheachd air assal, agus air bliomach searrach assail.

10 Agus géarrfa mé an carbad ó Ephraim, agus an teach ó Ierusalem, agus gearrfuighear amach bogha an chatha: agus laibheoruidh se síodhcháin ris na geintibh; agus *biáidh* a rioghachd ó mhuir go muir, agus ó nabhuin go críochuibh na talmhan.

11 Ar do shonsa fós, le fuil do cham-

artha do chuir mé amach do phríosúnaigh as an log ann nach bhfuil uisce.

12 ¶ Fillidhse chum an chaislén láidir, sibhse a phríosúnacha andóthchuis: eadhon a niugh f'hoillsighim go ndíolfá mé dúbalta ribh;

13 A nuáir do chláon mé Iúdah dhámh féin, do líon mé an bogha air Ephraim, agus do thoig mé súas do mhic, a Shíon, a naghaidh do mhacsa, a Ghréag, agus do rinne mé thú amhuil cloidheamh dhuine neartmhuir.

14 Agus do chífíghear an TIGHEARNA ós a ccionn, agus rachuidh a shoighead amach mar aithinne teineadh: agus séidfídh an Tighearna Dia an stoc, agus imeochuidh le gáothaibh guáirdeana an tuisceirt.

15 Cuimhdeachuidh TIGHEARNA na slógh íad; agus slúigfid siad, agus claóidhfid siad lé clochaibh tadhbhúill; agus iobhthuid, agus do dhéanuid giorac amhuil tré fhion; agus béid líonta mar scáluibh, agus mar chorruibh na haltóra.

16 Agus tárrthocha an TIGHEARNA a Ndia íad san ló sin amhuil tréad a phobail: óir béid mar chlochaibh coróinne, ar na ttógháil súas mar bhratuigh air a dhuthaigh.

17 Óir créd é méud a mhaitheasa, agus cred é méud a sgéimhe! do dhéana arbhar na daóine óga súgach, agus fíon núadh na maighdiona.

CAIB. X.

Ata Dia firinneach, toirbheartach, iniarraidh chuige, agus ní iad na hiodhail brionnach bréugach.

IARRUIDHSÍ air an TIGHEARNA fearthuinn an am na fearthanna deighionuigh: mar sin dó dhéana an TIGHEARNA neulla soillseach, agus do bhéara sé dhóibh ceatha fearthanna, féur do gach áon annsa mhachaire.

2 Óir do labhradar na hiodhail díomhaóineas, agus do chonncadar na fáistínigh bréug, agus dimnsodar aislinghe neimhfhirinneach; comhfhurtachighid siad go díomhaóin: uimesin dimthigheadar rompa amhuil tréud, dó bhádar buáidheartha, do bhrígh nach raibh áodhaire ar bióth.

3 ¶ Do hadhnadh míearsa á nadhuigh na náodhaireadh, agus thug mé pionús do na gabhrúibh: óir dhiosruigh TIGHEARNA na slógh a thréud tigh Iúdah, agus do rinne sé iad mar each maiseach san ceath.

4 As amach tháinic an coirnéul, as amach tháinic an tairnge, as amach an bogha catha, as amach a nuile *fhear* sáruighthe a naóinfeachd.

5 Agus béid siad mar dhaóinibh cumhachtacha, noch shaltras síos a naimhde a

lathuigh na sráideann annsa chath: agus troidfid siad, do bhrígh go bhfuil an TIGHEARNA maille riu, agus náireochthar an drong do ní marcúigheachd air eachaibh.

6 Agus nearteocha misi tigh Iúdah, agus saorfa mé tigh Ióseph, agus do bhéara mé liom íad da suighiudh; óir atá trúaighe agam dhóibh: agus béid amhuil nach tteilgfinn uáim íad: óir is misi an TIGHEARNA a Ndia, agus éistfidh mé íad.

7 Agus bíaidh Ephraim amhuil duine cumasach, agus gáirdeachuidh a ccroidhe amhuil budh tré fhion: fós, do chífid a cclann é, agus béid lúathghaireach; agus gáirdeochuidh a ccroidhe annsa TIGHEARNA.

8 Do dhéana mé sméideadh orra, agus cruinneocha mé íad; óir dfúascail mé íad: agus méideochuid mar do mhéad-uigheadar.

9 Agus síolchuirfe mé íad a measc an phóibail: agus cuimhneochuid orum a ttiorthaibh imchiana; agus mairfid gun a ccloinn, agus fillfid a rís.

10 Do bhéara mé a rís íad as crích na Héigipte, agus cruinneacha mé as a Nassíria íad; agus do bhéara mé íad go fearann Gíleád agus Lebanon; agus ní bhfuightheair ionad dóibh.

11 Agus racha sé thríd an bhfairge le haindeisi, agus búailfidh sé na tonna ann sa bhfairge, agus tiormochuid uile aigéin na srothann súas: agus béarthar úabhar na Hassíria síos, agus rachaidh an tslat ríogha ó Néigipt.

12 Agus nerteocha misi íad annsa TIGHEARNA; agus siubholuid síos agus súas iona ainm, a deir an TIGHEARNA.

CAIB. XI.

Claói an ath-theampuill, 3 agus neimh-ionnarus bhuachaille Chríod, agus bhuachaille ainticíosd.

OSCUIL do dhoirsi, a Lebanon, chor go loistfidh an teine do cheadair.

2 Nuálluigh, a chrann giomhuís; óir do thuit an cédar; do bhrígh gur creachadh na cumhachduigh uile: nuálluigh, a dhairighe Básan; óir tháinic foraois na fineamhna síos.

3 Guth núallfartuigh na náodhaireadh; óir do milleadh a nglóir: guth buile na leomhan óg; óir do milleadh úabhar Iordan.

4 ¶ Is marso a deir an TIGHEARNA mó Dhía; Beathuigh tréud a nár;

5 Noch ar mharbhadar a sealbhuidhe íad, agus sháoilid íad féin do bheith neimhchiontach: agus a deir an drong reacus íad, *Go madh* beannuighthe an TIGHEARNA; óir ataim sáidhblur: agus

ní bhí trúaighe aga náodhairibh féin dóibh.

6 Oir ní bhíaidh trúaighe agamsa ní is mó dáitreabhthachaibh na tíre, a deir an TIGHEARNA: acht, féuch, seachoduigh mé na daoine gach aon fa leith a láimh a chomharsan, agus a láimh a rígh: agus buailfid siad an tír, agus níshaórfa mé as a láimh iad.

7 Agus beathocha mé tréud a náir, eadhon sibhsi, a bhochta an tréuda. Agus do ghabh mé chugam dhá bhata; do ghoir mé Sgeimh daón díobh, agus don dara Cuibhreach; agus do bheathuigh mé an tréud.

8 Do gheárr mé mar an céadna amach triúr áodhaireadh a naoimhí; agus do ghráin manam riú, agus dfuathuigh a nanamsan misi.

9 Ann sin a dubhairt mé, Ní bheathocha mé sibh: éugadh, an ní éugas; an ní is cóir a gheárradh amach, géarrthar amach é; agus ithidis an chuid oile gach áon díobh féoil a chéile.

10 Agus do ghlac misi mo bhata, eadhon an Scíamh, agus do gheárr mé ó cheile é, chor go mbrisinn mo chunnradh noch do rinne mé ris an bphobal uile.

11 Agus do briseadh san ló sin é: agus marsin do thuig boicht na tréuda do fheith orumsa gur bé sin briathar an TIGHEARNA.

12 Agus a dubhairt mé riú, Madh áill libh féin, tugaidh dhamhsa mo luách; agus mun budh áill, léigidh dhó. Marsin do chomhthromadar ar son mo luacha, triochad píosa airgid.

13 Agus a dubhairt an TIGHEARNA riom, Teilg chum an photadóra é; luách maith do measadh dhamhsa léo. Agus do ghlac mé an triochad píosa airgid, agus do theilg mé chum an photadóra iad a tigh an TIGHEARNA.

14 Annsin do gheárr mé ó chéile mo bhata oile, eadhon Cuibhreacha, chor go mbrisinn a ndearbhruithreachas idir Iúdah agus Israel.

15 ¶ Agus a dubhairt an TIGHEARNA riom, Glac chugad fós instrument áodhaire amadánuigh.

16 Oir, féuch, tóigfe misi áodhaire súas annsa tír, nach bhféuchfa air an lucht atá géarrtha amach, nach mó íarrfas sé an tóg, nach leigheasuigh an ní bhías briste, nach beathochuidh an ní sheasann: achd fosuigh sé féoil na mbeathach méith, agus réubfa sé a ccrúba na mblodhuibh.

17 A mhaing dáodhaire a niodhail fhágghus an tréad! bíaidh an cloidheamh air a láimh, agus air a shúil dheis: tiormochuidh a lámhuile súas, agus dall-fhuighear a shúil dheas thríd amach.

CAIB. XII.

Búadhúighidh eaghluis Dé ar an uile ní do thriall ar a sírughadh.

U ALACH bhreithre an TIGHEARNA do Israel, a deir an TIGHEARNA, noch shíneas na flathis amach, agus shuighios bunáit na talmhan, agus chumas spiorad an duine ann a stigh.

2 Féuch, do dhéana mé cupán meisege do Ierusalem don phobal uile timchioll fa ccaúirt, a nuáir bhéid siad annsa champa aráon a naghaidh Iúdah agus a naghaidh Ierusalem.

3 Agus annsa ló sin do dheana mé Ierusalem na cloich anúaluigh do nuile phobal: géarrfuighear na ccodchaibh gach a nualuighionn iad féin leis, bíodh go scrúinneochaidis daoine na talmhan a ccionn a chéile na haghaidh.

4 Annsa ló sin, a deir an TIGHEARNA, Buailfidh me a nuile each lé hánbhfainne, agus a marcach lé buile: agus oisceoluidh mé mo shúile air thigh Iúdah, agus buailfe mé each gach aóin do na daoínibh lé daille.

5 Agus a déaruid úachtaráin Iúdah iona ccroidhe, Budh iad dúthchusaigh Ierusalem mo neartsa a TIGHEARNA na slógh a Ndía.

6 ¶ Annsa ló sin do dhéana mé uachtarán Iúdah cosmhuil re teallach na teineadh a measc an chonnaidh, agus amhuil tóirsi teineadh a bpunnainn; agus loiscfidh na daoine uile timchioll fa ccaúirt, air an láimh dheis agus air an láimh chlé; agus áiteochthar Ierusalem a rís iona báit féin, eadhon ann Ierusalem.

7 Sáorfuidh an TIGHEARNA fós lóistínigh Iúdah ar ttús, iondus nach móradh glóir thighe Dháibhi no glóir áitreabhthach Ierusalem iad féin a naghaidh Iúdah.

8 Annsa lósín cuimhdeochuidh an TIGHEARNA áitreabhthuigh Ierusalem; agus bíaidh an té bhías lag iona measc an lá sin mar Dháibhi; agus bíaidh tigh Dháibhi mar Dhía, amhuil aingeal an TIGHEARNA rompa.

9 Agus tiucfaidh a ccrích annsa ló sin, go triallfa misi a nuile chineadh a scrios noch thig a naghaidh Ierusalem.

10 ¶ Agus dóirtfidh mé air thigh Dháibhi, agus ar áitreabhthachaibh Ierusalem, spiorad na ngrás agus na neadar-ghuidheadh; agus féuchfidh orumsa noch do tholladar, agus caoidhid air a shonsan, mar chaoidhbios duine ar son a aoimhic, agus béid siad a ndoilghios air a shon, amhuil mar bhíos duine a ndoilghios ar son a chéidghine.

11 Annsa lo sin bíaidh cumha mbór

ann Ierusalem, amhuil cumha Hadadrimmon a ngleann Mhéigiddon.

12 Agus caoidhfidh an tír, gach áon mhuinntir ar leith; muinntir thighe Dháibhi ar leith, agus a mná ar leith; muinntir thighe Nátan ar leith, agus a mná ar leith;

13 Muinntir thighe Lebhi ar leith, agus a mná ar leith; muinntir Shimei ar leith, agus a mná ar leith.

14 Na huile mhuinnteara dá maireann, gach áon mhuinntir ar leith, agus a mná ar leith.

CAIB. XIII.

Is é páis lúach mhoir Chríod is tobar glanta du dhuóinibh.

ANSA lo sin oisceoltar tobar do thigh Dháibhi agus dáitreabhthach-aibh Ierusalem ar son peacaidh agus ar son neamhghloine.

2 ¶ Agus tiuafuidh a ccrích annsa lósin, a deir TIGHEARNA na slógh, go ngéarrfa mé anmanna na niodhal as an dtalamh, agus ní chuimhneochthar ní is mó iad, agus fos do bhéara mé air na faighibh agus air na spioraduibh neamhghlana imtheacht amach as an ttír.

3 Agus tiuafuidh a ccrích, an tan do dhéana duine ar bioth feigheadoireachd, ann sin a déara a athair agus a mbathair do ghin é ris, Ní mairfidh tú; óir labhra tú bréaga a naínn an TIGHEARNA: agus sáithfidh a athair agus a mbathair do ghin é thríd a nuaire thairghirios sé.

4 Agus tiuafuidh a ccrích annsa lósin, go mbiaidh náire air na faighibh gach uile dhuine aca tré na fhís, an tan thairghirios sé; ní mó chuirfid umpa caladha garbha do dhéanamh mealltóireachda:

5 Acht a déara sé, Ní faigh ar bioth misi, treabhairtheach mé; óir do mhúin duine dhanh áirnéis do choimhead as móige.

6 Agus a déara áon ris, Cred na cneadhasa ann do lámhuibh? Annsin freigeora seision, Na neithe lé ar loiteadh mé a tigh mo charad.

7 ¶ Múscail, a chloidbimb, a naghuidh máodhaire, agus anaghaidh an duine ar bé mo chompanach, a deir TIGHEARNA na slógh: buáil an táodhaire, agus scánruigh na caoirigh: agus fillfe mé mo lámh air na húanuibh beaga.

8 Agus tiuafuidh a ccrích, annsa talamh uile, a deir an TIGHEARNA, go ngearrfuigh-ear amach dhá chuid agus go néagfuid; acht fuigheaghear trían ann.

9 Agus do bhéara mé an treas cuid thríd an tteine, agus athghlanfa mé iad mar athghlantar an tairgíod, agus dearbh-ocha mé iad mar dhearbhtar an tór:

gorfid siad ar mainm, agus éistfidh mé riú: déara mé, Is iadsa mo phobal; a déaruid siadsan, Isé an TIGHEARNA mo Dhía.

CAIB. XIV.

Scríosfaidh Dia lucht scríosta Ierusalem; 16 ach saorfuidh sé fuighioll do na cineadhachaibh.

FEUCH, atá lá an TIGHEARNA ag teacht, agus roinnfíghear héadail a stigh ann do lár.

2 Óir cruinneocha misi na huile chineadhacha a naghaidh Ierusalem chum catha; agus géabhthar an chathair, agus sladfuighear na tighthe, agus béid na mná éignighthe; agus rachaidh leath na caithreacha a mbrúid, agus ní géarfíghear an chuid oile don phobal ón ccaithrigh.

3 ¶ Annsin rachas an TIGHEARNA amach, agus troidfidh sé a naghaidh na ccineadhachso, amhuil do throid sé a ló an chatha.

4 Agus seasfuid a chosa annsa lósin ar shliabh na noluigheadh, noch atá as coinne Ierusalem san noirthear, agus scoiltfidh sliabh na noluigheadh iona lár don leath shoir agus don leath shíar, na ghleann romhór; agus áthrochuid leath an tsléibhe don táoibh ó thúaigh, agus a leath oile don taoibh ó dheas.

5 Agus teithfidh sibhisi go gleann na sliabh; óir roitheochuidh gleann na sliabh go Hasal: a seadh, teithfidhe, amhuil mar do theitheamhair roimhe an ccrioth talmhan a laéthibh Ussiah rígh Iúdah: agus tiuafuidh an TIGHEARNA mo Dhía, agus na naóimh uile leachd.

6 Agus tiuafuidh a ccrích annsa ló sin, nach biaidh an solus glan, nó dorcha:

7 Acht biaidh na aon lá, a mbiaidh a fhios ag an TIGHEARNA, nach ló, nó oidheche: acht tiuafuidh a ccrích tráthnóna go mbia solus.

8 Agus biaidh annsa ló sin, go rachaidh uisceadha beódha amach as Ierusalem; leath dhíobh gus an bhfairge shoir, agus leath dhíobh gus an bhfairge shíar: biaidh se annsa tsamhradh agus annsa ngeimhreadh,

9 Agus biaidh an TIGHEARNA na rígh ós an talamh uile: annsa ló sin bhias aoin TIGHEARNA amháin, agus búdh áon a ainm.

10 Iompochtthar an fearann uile amhuil réiteach ó Ghéba go Rinnon budh dheas ó Ierusalem: agus tóigfíghear súas í, agus áiteochthar iona háit, ó gheata Bheniamin go háit an chéid gheata, go geata an chornéil, agus ó thor Hananiel go fionumar-brúighthe an rígh.

11 Agus áitreochuid daóine inte, agus

ní bhíáidh scrios ní sa mhó thríd amach; acht áiteochthar Ierusalem go socair.

12 ¶ Agus budh í so an phláigh le a mbuáilfidh an TIGHEARNA na daoine uile do throid a naghaidh Ierusalem; Cnaoidhfidh a bhfeoil díobh an feadh sheasfuid air a ccosaibh, agus leaghfuid a súile úatha iona bpollaibh, agus cnaoidhfígheara tteanga iona mbéul.

13 Agus tiucfa a ccrích annsa ló sin go mbiáidh buáidhreach mór ón TIGHEARNA iona measc; agus glacfuidh gach áon díobh greim do láimh a chomharsan; agus éireochuidh a lámh súas a naghaidh a chomharsan.

14 Agus troidfidh Iúdah fós ag Ierusalem; agus cruinneochthar uile mhaóin na ngeinteadh timchioll fa ccuáirt a ccionn a chéile, ór, agus aingiod, agus éadach, a niomadamhlachd mhóir.

15 Agus is marsin bhías pláigh a neich, an mhuille, an chámhuil, agus a nassáil, agus na nuile bheathach bhías annsna lóistínibhse, mar an bpláighsi.

16 ¶ Agus tiucfa a ccrích, go rachaidh a nuile, dhuine súas do fágbadh do na cineadhachaibh tháinic a naghaidh Ierusalem eadhon ó bhliádhuin go bliadhuin

dadhradh an Rígh, TIGHEARNA na slógh, agus do choimhead féustadh na ttabernacul.

17 Agus is amhluidh bhías, gidh bé nach ttiucfa marsin súas *duile* mhuinnteara na talnhan go Hierusalem dadhradh an Rígh, TIGHEARNA na slógh, orra sin ní bhíáidh fearthuinn ar bioth.

18 Agus muna ndeachuid muinntir na Héigpte súas, agus nach ttiucfuid, air nach bí *fearthuinn*; bíáidh an phláigh annsin, lé a mbuáilfidh an TIGHEARNA na geinte nach ttainic súas do choimhead féasta na ttabernacul.

19 Budh é so pionús na Héigpte, agus pionús na nuile chineadhach nach ttiucfa súas do choimhead féasta na ttabernacul.

20 ¶ Annsa ló sin bíáidh air shrianuibh na neach, NAOMHTHACHT DON TIGHEARNA; agus beid potadha thighe an TIGHEARNA anhuil na scáladha as coinne na haltóra.

21 Fós, bíáidh a nuile phota ann Ierusalem agus ann Iúdah na náomthacht do TIGHEARNA na slógh: tiucfaidh a nuile dhrong íodhbras agus glacfuidh díobh, agus bruithfid ionnta: agus annsa ló sin ní bhíáidh Canaaníteach ní is mó a tigh TIGHEARNA na slógh.

MALACHI.

CAIB. I.

Peacadh mói-nadurtha. Israel anaghaidh Dhia, 7 agus a ntruailidheacht urchoideach a ttuobh an teampuill.

UALACH bhreithre an TIGHEARNA do Israel tré Mhalachi.

2 Do ghrádhuidh mé sibh, a deir an TIGHEARNA. Gidheadh a dearthaóí, Ciodh ionar ghrádhuidh tú sinn? *Nach* ar bhé Esau dearbhrathair Iácob? a deir an TIGHEARNA: gidheadh do ghrádhuidh misi Iácob,

3 Agus do fhúathuidh mé Esau, agus d'fág mé a shléibhte agus a oighreachta na bhfásach do dhragunuibh a nfásaigh.

4 An tionad a nabair Edom, Do bochtuidheadh sin, acht filliom agus cuirfom na háite fáis súas; is marso a deir TIGHEARNA na slógh, Cuirfid siad súas, acht teilgidh misi síos; agus goirfid siad díobh, Teóránn na hurchóide, agus, Na daoine a naghaidh a bhfuil dioghaltas an TIGHEARNA a comhnuighe.

5 Agus do chífid bhuir súile, agus a déarthaóí, Mórochthar an TIGHEARNA ó theóruinn Israel.

6 ¶ Onóruigh m'ac a athair, agus onóruigh serbhíseach a mhaighistir: maiseadh *más* athair misi, caidhe monóir? agus mas maighistir mé, caidhe meagla? a deir TIGHEARNA na slógh ribhsi, a shagarta, dhúmeasas mainin. Agus a dearthaóí, Cred ionar dhísbeagamairne hainm?

7 Iodhbharthaóí arán trúaillichthe air maltóir; agus a dearthaóí, Cred ionar thrúailleamar thú? ann so go nabarthaóí, *Is* tarcuisneach bórd an TIGHEARNA.

8 Agus má ofralthaóí an ní dall mar íodhbairt, *a né* nach olc sin? agus má ofralthaóí ní bacach *no easlán*, a né nach olc sin? ofrál a nois é dot uachtarán; an mbiáidh sé réidh riot, nó an nglacfa sé do phearsa? a deir TIGHEARNA na slógh.

9 Anois, iarruim dathehuinge oruibh, guidhidh D'ia íondus go mbia sé grásamhuil dúinn: is dá bhuir ttáobhsí thainicsó;

an mbiáidh suim aige ann bhur bpearsannuibh? a deir TIGHEARNA na slógh.

10 Cía atá bhur measc do dhruideadh na doirsi? agus nach lastaóí *teine* air maltóirse gan adhbhar. Ní bhfuil taitneamh ar bith agum ionnuibh, a deir TIGHEARNA na slógh, ní mó ghéabhus mé ofráil as bhur laimh.

11 Oir ó éirge gréine eadhon go dul síos an céadna *biáidh* mainm mór a measc na Ngeinteadh; agus ofrálfuighear túis dom ainm ann gach uile áit, agus ofráil fhiórghlan: oir *budh* mór mainm a measc na ngeinteadh, a deir TIGHEARNA na slógh.

12 Acht do rinneabhairse truaillighthe é, a náit a nabartaóí, Is truaillighthe bórd an TIGHEARNA; agus a thoradh, *eadhon* is tarcuisneach, a bhiádh.

13 A dubhrabhair fós, Féuch, an sáothar! agus do shéideabhair náibh é, a deir TIGHEARNA na slógh; agus thugabhair libh *an ní do bhí* réubtha, agus an teaslán, agus an bacach; marso thugabhair ofráil libh: an ngéabhuinsi so as bhur lámhuibh? a deir an TIGHEARNA.

14 ¶ Acht go madh malluigh bhias an mealltóir, agá bhfuil frionach iona thréud, agus mhóideas, agus íodhbhas don TIGHEARNA ní truaillighthe: oir is Rígh mór misi, a deir TIGHEARNA na slógh, agus is baoghlaich mainm a measc na ngeinteadh.

CAIB. II.

Iom-aithfir na sagart, 11 agus an phobaill.

AGUS anois, a shagarta, is dibhsi atá a náithnese.

2 Muna néistighe, agus muna ccurthaóí ann bhur ccroidhe é, do thabhairt glóire dom ainmse, a deir TIGHEARNA na slógh, cuirfe misi go deimhin mallughadh oruibh, agus mailleocha mé bhur mbeannughadh: fós, do mhalluigh mé cheana iad, do bhrígh nach ccurthaóí ann bhur ccroidhe é.

3 Féuch, truaillfidh mé bhur síol, agus leathnocha mé aóileach air bhur naighthibh, *eadhon* aóileach bhur bhféustagh sollamonta; agus do bhéara *sin* leis sibh maille ris.

4 Agus aitheontaóí gur chuir misi a náithnesi chugaibh, chor go mbiath mo chunnradh le Lébbi, a deir TIGHEARNA na slógh.

5 Do bhí mo chunnradh ris ar sháoghal agus air shíothchain; agus thug mé dhó iad *ar son* na heagla lé raibh eagla aige romham, agus do bhí eagla air roimhe mainm.

6 Do bhí dligeadh na fírinne iona

bhéul, agus níor fríth éicceart iona phuisinibh: do shiubhuil sé liomsa a síothchain agus a cceart, agus dfill mórán leis ó eaicceart.

7 Oir do budh cóir do phuisinibh an tsagairt eólas do choimhead, agus do budh coir dhoibhsion dligeadh diarruigh as a bhéul: oir isé sin teachtaire THIGHEARNA na slógh.

8 Acht do chúabhairsi as an tslighe; thugabhair air mhórán tuisleadh ar an ndligeadh; do thruaileabhair cunnradh Lébbi, a deir TIGHEARNA na slógh.

9 Uime sin fós do rinne mé sibhsi tarcuisneach agus dimeasta as coinne a nuile phobal, do réir mar nár choimheadabhair mo shligthe, acht go rabhabhair leathrannach annsa dligeadh.

10 ¶ Nach áonathair atá aguinn uile? nach aóin Dá do chruthaigh sinn? cred fa ndéanmaóid go fealltach gach nduine a naghaidh a dhearbbrathar, ag truailleadh cumartha ar naifheadh?

11 Do rinne Iúdah go fealltach, agus do rinneadh gráineamhlacht ann Israel agus ann Ierusalem; oir do dhíomhaóinigh Iúdah náomhthacht an TIGHEARNA noch do ghrádhuih sé, agus do phós sé inghean dé choimhthighidh.

12 Gearraí an TIGHEARNA amach an duine do ní so, an maighistir agus an scoláir, amach as tabernacluibh Iacob, agus an té thairgíof ofráil do THIGHEARNA na slógh.

13 ¶ Agus do rinneabhair so a rís, ag folach altóra an TIGHEARNA lé deóruibh, lé gul, agus lé héighionh árd, iondus nach bhfuil suim aige annsa nofraíl ní as mó, nó a glacadh lé toil mhaith as bhur laimhsi.

14 Thairis sin a dearthaóí, Cred uime? Do bhrígh go raibh an TIGHEARNA dfiadhnuisi eadrad agus bean boige, a naghaidh a ndéarna tusa go míchoimhiollach: gidheadh is isi do chompánach, agus bean do chunnartha.

15 Agus nach déarna seision áon? Gidheadh do bhí fuighioll don spiorad aige. Agus cred uime áon? As a níarrfadh sé síolta náomhtha. Uimesin tabhair aire dot spioraid, agus na déanadh duine ar bith go fealltach a naghaidh mná a óige.

16 Oir a deir an TIGHEARNA, Dá Israel, gur fuáth leis cur air siubhál: oir foluighidh *aon* foireáigíon lé na éadach, a deir TIGHEARNA na slógh: uime sin tugaidh aire dá bhur spioraid, iondus nach déantaóí go míchoimhiollach.

17 ¶ Do choireabhair an TIGHEARNA

le bhur mbriathruibh. Thairis sin a dearthaóí, Cíodh lé ar chuireamar é ? an tan a dearthaóí, A nuile dhuine da ndéan olc is maith é a radharc an TIGHEARNA, agus do bhí dúil aige ionta; nó, Cáit a bhfuil Dia an bhreith-eamhnais?

CAIB. III.

Teachtuire, teacht, agus dearsgnuidheachd Chríod; 7 le ceannáirge, mí-chreideamh, agus sladmhoireachd ní dáoinne, ar Dhia.

FEUCH, cuirfidh mé mo theachtuire, agus uillmheocha sé an tslighe romham: agus tiucla an TIGHEARNA, noch íarthaóí, go hobann da thempall, eadhon teachtaire an chunnartha, iona bhfuil bhur ndúil: féuch, tiucla sé, a deir TIGHEARNA na slógh.

2 Acht cía fhéadas lá a theachta dfulang? agus cía sheasfas an tan thaisbeanas sé é féin? óir is cosmhúil é re teine an cheárda, agus re sóp fhighealta éaduigh:

3 Agus suighfidh sé amhuil céard agus glantóir airgid: agus glanfa sé mic Lébbi, agus sciúrfa sé iad amhuil agus airgid, chor go nofráiluid don TIGHEARNA ofrail a bhfiréantachd.

4 Annsin bíaidh ofralla Iúdah agus Ierusalem taitneamhach aig an TIGHEARNA, mar annsa láethibh a nallód, agus amhuil annsa bliadhnuibh roimhe.

5 Agus tiucla mé láimh ribh chum breitheamhnais; agus bíaidh mé am fhiadhnúisi luáth a naghaidh na bpiseógach, agus a naghaidh na nadhaltrannach, agus a naghaidh na néitheach, agus a naghaidh mhealltach na seirbhíseach iona dtúarusdal, na baintreabhthuighe, agus an dilleachda, agus iompoighios do leath taóibh an coimhthigheach agus nach eagluidhionn romhamsa, a deir TIGHEARNA na slógh.

6 Óir is misi an TIGHEARNA, ní áthruighim; uimesin a mhaca Iacob ní bhfuilise scriosta.

7 ¶ Eadhon ó láethibh bhur naithreadh do imthigheabhair óm órdughthibhsí, agus níor chumhdugheabhair iad. Fillidhsí chugamsa, agus fillidh misi chugaibhsí, a deir TIGHEARNA na slógh. Acht a dubhrabhairsí, Cred iona bhfilliom?

8 ¶ An sladíá duine Dia? gidheadh do shladabhairsí misi. Acht a dearthaóí, Cred ionar shladamar thú? A ndeachmhadhuibh agus a nofráluibh.

9 Atáthaóí mailuighthe le mallacht: óir do shladabhair misi, eadhon an cineadh-so uile.

10 Tugaidh an deachmhadh uile go tigh a nionnmhuis, le mbí biádh ann mo thighse, agus dearbhuidh a nois le so mé, a deir TIGHEARNA na slógh, muna noscla mé fuinneóga neimhe dhíbh, agus beannughadh do dhórtughadh chugaibh amach, iondus nach bíá áit go lór.

11 Agus imaithbheorad an millteach ar bhur sonsa, agus ní mhillidh sé torrtha bhur ttalmhan; ní mó theilgfeas bhur bhfineamhain a toradh roimhe a nain san machaire, a deir TIGHEARNA na slógh.

12 Agus goirfid na huile chineadhacha beannuigh dhíbh: óir béithí bhur ttalamh thaitneamhach, a deir TIGHEARNA na slógh.

13 ¶ Do bhádar bhur mbriathra borb am ághaidhse, a deir an TIGHEARNA. Gidheadh a dearthaóise, Cred do labhramar ad ághaidh?

14 A dubhrabhair, Is ní díomhaóin foghnabh do Dhía: agus cread a tharbha gur choimheadamar a órdughadh, agus gur shiubhlugheamar go dóbhrónach a lathair THIGHEARNA na slógh?

15 Agus a nois goirmid sona don nuaibhreach; aseadh, atá an lucht oibrighios urchóid ar na ccur súas; fós, atá an lucht chuirios cathughadh ar Dhía atáid cheana ar na saoradh.

16 ¶ Annsin do labhair an drong do imeagluidh an TIGHEARNA gach áon díobh ré chéile go minic: agus déisd an TIGHEARNA, agus do chúaluigh, agus do bhí leabhar cuimhne scríobhtha iona fhiaghnuise don mhuinntir do imeagluigh an TIGHEARNA, agus do smúain air a ainm.

17 Agus budh liomsa iad, a deir TIGHEARNA na slógh, annsa ló a ndéana mé mo shéada súas; agus coigealuidh mé iad, mar choigleas duine a mhac féin noch fhognas dó.

18 Annsin iompochthaóí, agus eidir-dheileochthaóí idir an bhfiréun agus an ciontach, idir an té fhognas do Dhía agus an té nach bhfognann dó.

CAIB. IV.

Breithe dheighionnach Dé ar mhaith, agus ar shaith

OIR, féuch, tiucla an lá loisctios amhuil bacús; agus na húaibhrigh uile, fós, a nuile dhuine do ní urchóid, béid na cconnlach: agus loisctidh an lá thiuctas iad súas, a deir TIGHEARNA na slógh, iondus nach bhágfa fréumh nó beangán díobh.

2 ¶ Acht díbhse air a bhfuil eagla manmasa éireochuidh Grian a nion-racuis maille ré leighios iona sciath-ánuibh; agus rachfuidh sibh amach, agus fásfuidh súas mar ghamhnuibh an stalla.

3 Agus sailteorthaói síos na ciontaigh; óir beid na luáithreadh faoi bhonnaibh bhur ccos annsa ló a ndéana misi so, a deir TIGHEARNA na slógh.

4 ¶ Cuimhnighidhisi dligheadh Mhaóise

mo sheirbhíseach, noch do áithin mé dhó ann Hóreb arson Israel uile, maille re reachtaibh agus maille re breathaibh.

5 ¶ Féuch, cuirfe mé Eliiah an faigh ehugaibh suil thiucfas lá mór baoghlach an TIGHEARNA:

6 Agus iompocha sé croidhe na naith-readh chum na cloinne, agus croidhe na cloinne chum na naithreadh, deagla go ttiucfuinnsi agus go mbuáilfinn an talamh lé mallughadh.

DEIRIDH NA BHFACH.

TIOMNA NUADH

AR

DTIGHEARNA

AGUS AR

SLANUIGHEORA IOSA CRIOSD:

AR NA THARRUING GO FIRINNEACH AS AN

GHREIGIS UGHDARACH.

RIS AN TATHAIR IS ONORUIGHTHE A NDIA

UILLIAM O DOMHNUILL,

ARDEASPUG THUAIM.

LONDON:

Printed by J. Moyes, Greville Street,

FOR THE BRITISH AND FOREIGN BIBLE SOCIETY:

And sold to Subscribers only, at the Society's House, 10, Earl Street, Blackfriars.

M.DCCC.XVII.

THE HISTORY OF THE

AMERICAN PEOPLE

BY JAMES O. BROWN

NEW YORK

SOISGEUL DO REIR NAOMH MHATHA.

CAIB. I.

Sinsiorruchd, 18 geineamhuin, 21 agus miniughadh ainm Chríod.

LEABHAR gheinealuigh Iósa Críod, mhic Dhaibhi, mhic Abraham.

2 Do ghein Abraham Isaac; agus do ghein Isaac Iacob; agus do ghein Iacob Iúdas agus a dhearbhráithre;

3 Agus do ghein Iúdas Pháres agus Sára ó Thamar; agus do ghein Pháres Esrom; agus do ghein Esrom Aram;

4 Agus do ghein Aram Aminadab; agus do ghein Aminadab Náason; agus do ghein Náason Salmon;

5 Agus do ghein Salmon Boos ó Rachab; agus do ghein Boos Obed ó Rút; agus do ghein Obed Iesse;

6 Agus do ghein Iesse Dáibhi an rí; agus do ghein Dáibhi an rí Solomon ou mnáoi do bhi ag Urías;

7 Agus do ghein Solomon Robóam; agus do ghein Robóam Abía; agus do ghein Abía Asa;

8 Agus do ghein Asa Iósaphat; agus do ghein Iósaphat Ióram; agus do ghein Ióram Osías;

9 Agus do ghein Osías Ióatam; agus do ghein Ióatam Achas; agus do ghein Achas Ezechías;

10 Agus do ghein Ezechías Manasses; agus do ghein Manasses Amon; agus do ghein Amon Iosías;

11 Agus do ghein Iosías Iechonías agus a dhearbhráithre, ag bruid na Babilóine.

12 Agus tar éis bruide na Babilóine, do ghein Iechonías Salatiel; agus do ghein Salatiel Sorobabel;

13 Agus do ghein Sorobabel Abiúd; agus do ghein Abiúd Eliachim; agus do ghein Eliachim Asor;

14 Agus do ghein Asor Sádóc; agus do ghein Sádóc Achim; agus do ghein Achim Eliúd;

15 Agus do ghein Eliúd Eleasar; agus do ghein Eleasar Mátan; agus do ghein Mátan Iacob;

16 Agus do ghein Iacob Ióseph fear Mhuire, as ar geineadh Iósa, da ngoirthear Críod.

17 Uime sin a nuile gheinealach ó Abraham go Dáibhi is ceithre geinealuigh dég iad; agus ó Dhaibhi go bruid na Babilóine ceithre glúine dég; agus ó

bhruide na Babilóine go Críod ceithre glúine dég.

18 ¶ Agus is mar so do bhí geineamhuin Iosa Críod: Oir tar éis daingin do thabhairt eidir a mhathair Muire agus Ioséph, ní is táosga na thangadar a ngar dá cheile, fríoth torrach í ón Spiorad Náomh.

19 Achd ar mbeith do Ióseph a fear, na *dhúine* comhthrum, agus nar bháill leis isiompláir do dhéanamh dhi, bá mian ris a cur iad ós íseall.

20 Agus ag smúaineadh na neithise dhó, féuch, do fhoillsigh aingeall an Tighearna e féin dó a naisling, ag rádh, A Ióseph, mhic Dhaibhi, na bíodh eagla ort do bhean fein Muire do ghabháil chugad: oir an ní atá ar na gheineamhuin innte is ón Spiorad Náomh é.

21 Agus béaruidh sí mac, agus do bhéaruidh tú Iosa dainm air: oir sláineochadh sé a phubal féin ó na bpeacuighibh.

22 Agus do rinneadh so uile, do chum go gcoinhlíonfuighthe an ní a dubhairt an Tighearna tré an bhfaidh, ag rádh,

23 Tabhair dod aire, biaidh maighdean tórrach, agus bearuidh sí mac, agus do bhéaruidh tú Emmanuel dainm air, noch ar na mhíniughadh, iseadh, Dia maille rinn.

24 Agus ar músgradh do Ióseph as a chodladh do rinne sé mar do aithin aingeal an Tighearna dhe, agus do ghabh sé chuige a bhean:

25 Agus nior aithin sé í no go rug sí a céudmhac: agus tug sé Iosa dainm air.

CAIB. II.

Donoruigh na draóithe Críod; 14 Theith Ióseph leis don Egipt, 16 agus mharbh Ioruaithe na leanba.

AGUS an tan do rugadh Iósa a Mbetelem thíre Iúdaighe a laithibh Iorúaithe an rí, féuch, tangadar draóithe ó náird shoir go Híarusaleim,

2 Ag rádh, Ga háit iona bhfuil an Rí úd na Niúduigheadh atá ar na bhreith? oir do chunkamárne a réalt san aird shoir, agus tangamar dá onórughadh.

3 ¶ Achd an tráth do chuálaidh an rí Ioruath sin, do bhí sé ar na bhúaidhreachd, agus Iarusaleim uile maille ris.

4 Agus ar gcuinniughadh úachdarán na sagart uile dhó agus sgriobuidheaghl

an phubail, do fhiafruigh sé dhíobh, Cía a náit ann a mbéartháoi Críosa.

5 Agus a dubhradarsan ris, A Mbeitleem thíre Iúdaighe: óir is mar so atá sé sgríobhtha ag an bhfaigh,

6 Agus tusa a Bhetleem, talamh Iúda, ní tú is lugha eidir dhúibheidhibh Iúdah: óir is asad thioctas an Duibhce, sdúireóchus mo phubal Israel.

7 Agus ann sin do ghoir Iorúaith, na dráoithe ós iseal chuige, agus do fhiafruigh sé dhíobh go roighér cí a naimsear ionar foillsigheadh an réult.

8 Agus agá gcur go Beitleem dhó, a dubhairt sé, Imthighe agus iarruigh an náoidhe go díthchiollach; agus tar éis a fhaghala dháobh, innisigh dhamhsa é, do chum go rachainnsí féin agus go dtiobhuinn onóir dhó.

9 ¶ Agus ar geluinsin an rígh dhóibh, do imthigheadar; agus, féuch, an réult, do chunnadar sa náird shoir, do chuáidh sé rompa, nó go dtáinic sé agus gur chomhnuigh sé ós cionn a nionuid ann a raibh an náoidheanán.

10 Agus ar bhfaicsin na réilte dhóibh, do ghabh gáirdeachus romhór iád.

11 ¶ Agus ar ndul a steach don tigh, fúadar an náoidhe a bhfochair a mhathar Muire, agus ag tuitiom síos, do onóruigh-eadar é: agus ar nosgladh a gcisdeagh, thugadar tiodhluicthe dhó; ór, agus túis, agus mirr.

12 Agus ar bhfagháil teaguisc ó Dhía a naisling gan casadh dionsuighe Iorúaith, do fhilleadar a slighe eile dá dtír féin.

13 Agus ar nimtheachd air a nais dóibh, feach, do toibhreachd aingeal an Tighearna a mbríonglóid do Ióseph, ag radh, Eirigh, agus gabh a náoidheanán agus a mhathair chugad, agus teith do Néigipt, agus bí ann sin no go labhruidh misi riot: óir iarrfuidh Iorúaith an náoidhe do chum a mbillte.

14 Agus ar néirghe dhósan, do ghabh sé an náoidhe chuige agus a mhathair ann sa noidhche, agus do imthigh sé do Néigipt:

15 Agus do bhí se ann sin go bás Iorúaith: do chum go geoimblionfuidhthe an ní a dubhairt an Tighearna leis an bhfaigh, a deir, Do ghoir mé mo mhac as a Néigipt.

16 ¶ Ann sín an tan do chunnaire Iorúaith, go ndearnadar na dráoithe fonómhad faoi, do las sé lé feirg, agus ar gcur úad, do mharbh sé a raibh do leanbaibh-fear a Mbeitleem, agus ann a teórannaibh uile, ó áois dhá mbliadhan nó faoi, do réir na haimsire dfoghluim sé go díthchiollach ó na dráoitheibh.

17 Is annsin do coimhlíonadh an ní a dubhairt Ieremías an fáigh, a deir,

18 Do chlos gúth a Ráma, cáoi, agus

gul, agus uallfurtach romhór, Rachel a cáoineadh a cloinne, agus níor bháil le sólas do ghlacadh, tré nach rabhadar.

19 ¶ Agus an tan fúair Iorúaith bás, féuch, do toibhreachd aingeall an Tighearna a mbríonglóid do Ióseph sa Néigipt,

20 Ag rádh, Eirigh, gabh chugad an leanabh agus a mhathair, agus imthigh go talamh Israél: óir fúaradar an dream do bhí ag iarruidh anma an leinibh bás.

21 Agus do eirigh seisean, agus do ghabh sé an leanabh agus a mhathair chuige, agus tainic sé go talamh Israél.

22 Agus an tan do chúaluidh sé Arche-láus do bheith na rí a tír Iúdaighe a nionad Iorúaith a athar, do bhí eagla air dul innte: achd cheana, ar bhfagháil teaguisc ó Dhía dhó a mbríonglóid, do iompóidh sé go críochaibh na Gailé:

23 Agus an tan tháinic sé ann, do chomhnuigh sé sa gcathair dá ngoirthear Násaret: do chum go gcomhlíonfuidhthe an ní a dubhradh ris na fáighibh, Go ngoirfighe Nasardha dhe.

CAIB. III.

Teagasc agus cáithe beutha Eóin Bháisde, 13 noch re ar baisdeadh Iosa Críosa.

ANN sna laithibh sin do bhí Eóin Baisde, ag déanamh seannmóra a bhfásach thíre Iúdaighe,

2 Agus ag rádh, Déanuidh aithríghe: óir do dhruid ríoghachd De ribh.

3 Oir a sé so an té úd air ar labhair Isaias faigh, ag radh, Guth an té éimhgheas air an bhfásach, Ullmhuighidh slighe an Tighearna, déanuidh a chasain díreach.

4 Agus a sí culuigh do bhí uime Eóin éadach do rúaidhneach chámhall, agus críos leathair a timcheall a leasruigh; agus a sé do budh biadh dhó lócuiste agus mil fháin.

5 ¶ Do chúaidh Ierusaléim a mach chuige an tansin, agus Iudéa uile, agus luchd na tálman atá a timcheall Iordán uile,

6 Agus do ghabhadar baisdeadh úadha ann Iordán, ag admháil a bpeacadh.

7 ¶ Agus an tan do chunnaire sé mórán do na Pháirisíneachaibh agus do na Sadúiseachaibh ag teachd do chum a bhaisdigh féin, a dubhairt sé riu, A shíol na naitheach neimhe, cí a do fhoillsigh dháobh teitheimh ón fheirg atá ag teachd?

8 Ar a nadhbharsin tabhruigh toradh bhus iomchubhuigh do naitríghe:

9 Agus na smuainidh a rádh ionnaibh féin, Atá Abraham na athair aguín: óir a deirim ribh, gurab éidir lé Día clann do dhéanamh Dabraham do na clochuibh.

10 Agus a nois atá an túagh ar na cur do chum fréimhe na gcrann: air a nadi-

bharsin giodh bé crann nach iomchranntoradh maith gearrthar é, agus teilgthear san teinidh é.

11 Go deimhin baidimsi sibh lé huisge do chum aithrighe : achd cheana an té thig am dhiaigh is láidire é ná mé, agus ní fiu misí a bhróga diomchur : baidisí seisean leis an Spioraid Náomh, agus lé teinigh sibh :

12 Agá bhfuil a críathar ann a láimh, agus glanfuigh sé urlár a bhúailte, agus cruinneochuigh sé a chruithneachd an aith thaisgidhe ; agus loisgidh sé an cháidh lé teinigh nach éidir do mhúchadh.

13 ¶ Tainic Iósa an tansin on Ngalilé go Iordán do chum Eóin, ionnas go mbaisdeadh sé é.

14 Achd cheana do thoirmeisg Eóin é, ag rádh, Atá a riachdanus oramsa thusa dóm bhaisdeadh, agus an bhfuil tusa ag teachd chugamsa ?

15 Agus do fhreagair Iósa é agus a dubhairt se ris, Léig dhó a nóis : óir is mar so is iomchubhaigh dhúinn gach uile cheart do choimhlíonadh. Do fhulaing sé dhó an tansin.

16 Agus ar mbeith ar na bhaisdeagh Díosa, do chúaidh sé air ball súas as a nuise : agus, féuch, do hósgradh neamh dhó, agus do chunnairc sé Spiorad Dé ag tuirrling a gcosamhlachd choluim, agus ag teachd airtsion :

17 Agus féuch gúth ó neamh, ag rádh, Ag so mo Mhac grádhach so, dá bhfuil mo mhóthoil ann.

CAIB. IV.

Do chuir an taidhbhirseoir cathughadh ar Críosad, déis fadthrosghadh. 17 Tar eis Iosa da bhúadhadh air, do thionnsgain sé a mhiniostralucht.

ANN sin do threóruigh an spiorad Iósa agus an bhfásach do chum go gcuirfeadh an diabhal cathughadh air.

2 Agus an tan do thoisg sé dá fhíchiot lá agus dá fhíchiot oidhche, do ghabh ocras é na dhiaigh sin.

3 Agus air dteachd do náidhbhirseoir chuige, a dubhairt sé, Mas tusa Mac Dé, aithin do na clochuibhsí bheith na nárán.

4 Achd do fhreagair seisean, agus a dubhairt, Atá sé sgriobhtha, Ní lé harán a nhain mhairfeas duine, achd lé gach uile bhreithir dá dtig ó bhéul Dé.

5 Rug an diabhal leis é an tansin don chathruigh náomhtha, agus do chuir sé air bhinn an teampuill é,

6 Agus a dubhairt sé ris, Mas tú Mac Dé, teilg thú féin síos : óir a tá sé sgriobhtha, Go ttiobhuigh sé aithne da ainglibh ad thimcheall : agus toigabhuigh siad thú

ann a lámhaibh, do chum nach mbúailféa do chos fá chloich.

7 A dubhairt Iósa ris, Atá sé sgriobhtha mar angceadna, Ní chuirfidh tú cathughadh ar an Tighearna do Dhía féin.

8 Rug an diabhal a ris é do chum sléibhe ro áird, agus do thaisbein sé dhó rioghachda an domhain uile, agus a nglóir ;

9 Agus a dubhairt sé ris, Do bhéaruidh mise iad so uile dhuit, má shléachdann tú dham dom onórughadh.

10 A dubhairt Iósa ris annsin, Imthigh romhad, a chathuightheoir : óir atá sgriobhtha, Onóruidh tú an Tighearna do Dhía féin, agus as dó na áonar do dhéuna tú seirbhís.

11 Do fhágaibh an diabhal é an tansin, agus, féuch, tangadar na haingil agus do rinneadar friotholamh dhó.

12 ¶ Agus an tan do cúalaidh Iósa gur cuireadh Eóin a láimh, do imthigh sé don Ghalilé ;

13 Agus ar bhfagbháil Nasaréet, tainic sé do dhéanamh comhnuighe go Capernaúm, do bhí chois na fairge, a leithimeal Shabulon agus Nephtailim :

14 Do chum go gcoimblíonfuidhthe an ní a dubhairt Esaías fáigh, noch a deir,

15 Talamh Sabulon, agus talamh Nephthalim, slighe na fairge, ar an dtáobh thall do Iórdan, Galilé na Gcineadhach :

16 An pubal do bhí na shuidhe a ndorchadas do chunnairc sé soillse mhór ; agus atá solus ar neirghe do na dáoinibh atá na suidhe a gcric agus a sgáile an bháis.

17 ¶ O sin a mach do thionnsgain Iósa seanmóir do dhéanamh, ag rádh, Déanuidh aithrighe : óir dhruid an rioghachd neamhdha ribh.

18 ¶ Agus ag siobhal Díosa, ré táobh fhiarge na Gaililé, do chunnairc sé dias dearbhrathar, Simon da ngoirthear Peadar, agus Aindrias a dhearbhrathair, ag teilgean lin san bhfairge : óir dob íasgairighe iad.

19 Agus a deir sé riu, Leanaigh misí, agus do dhéana mé íasgairighe air dháoinibh dibh.

20 Agus ar bhfagbháil a líontadh air ball dóibh, do leanadar eisean.

21 Agus ar nimtheachd as sin dó, do chunnairc sé dias eile dearbhrathar, Seúmas mhac Sébedé, agus Eóin a dhearbhrathair, a mbád a bhfochair Shebedé a nathar, ag córughádh a líontadh ; agus do ghoir sé iad.

22 Agus ar bhfagbháil an bhaid agus a nathar dhóibhsean, do leanadar é.

23 ¶ Agus do ghabh Iósa a dtimcheall na Galilé uile, ag teagasg ann a sionagóguibh, agus ag seanmóir shoisgéil na rioghachda, agus ag slánúghadh gach tinnis agus gach éagcrúais a measg an phubail.

24 Agus do chruaigh a chlú feadh na Síria uile : agus tugadar chuige gach áon da raibh easlán agus ar na gcuibhreachd lé gálruightheibh agus le piántúibh éugsamhla, agus agá mbidis deamhain ionnta, agus do bhíodh tinn lé goin na raé, agus luchd pailirise ; agus do shlánuigh sé iád.

25 Agus do lean cuideachda mhór é ón Ghaililé, agus ó Dhecapólis, agus ó Ierusalám, agus ó Iudéa, agus ó táobh thall do Iórdán.

CAIB. V.

Seanmoir Chríost ar an tsliabh, in a bhfuil na hocht beannuigheadh, agus miniuigh-adh an reachd.

AGUS an tan chunnairc an slúagh, do chruaigh sé súas ar shliabh : agus ar suighe dhó, tangadar a dheisgiobuil chuige :

2 Agus ar nosgladh a bhéil dhó, do theagaisg sé iád, ag rádh,

3 *Is beannuighthe na boichd a sbioruid : óir is léo rioghachd neimhe.*

4 *Is beannuighthe na daoine do ní dothrón : oir do gheabha siad sólas.*

5 *Is beannuighthe na daoine ceannsaigh : óir bíaidh oighreachd na talmhan aca.*

6 *Is beannuighthe an dream air a bhfuil ocras agus tart na córa : óir sáiseochthar iád.*

7 *Is beannuighthe na daoine trócaireacha : óir do gheabha siad trócaire.*

8 *Is beannuighthe na daoine atá glan ná gcroidhe : óir do chífidh siad Día.*

9 *Is beannuighthe luchd na siotchána do dhéanamh : óir goirfidhtheair clann Dé dhiobh.*

10 *Is beannuighthe an dream fhuilngeas dochar ar son na córa : óir is léo rioghachd neimhe.*

11 *Is beannuighthe bheithí, an tan imdheargfuid daoine sibh, agus dhibeoruid sibh, agus a déuruid gach uile dhrochfhocal ribh go bréugach, ar mo shonsa.*

12 *Bíodh gairdeachas, agus luáthgháir óruibh : óir is mór bhur luaidheachd ar neamh : óir is mar sin do ghéirleanadar na faidhe tháinic romhaibh.*

13 ¶ *Is sibhsi salann na talmhan : gidheadh dá ccaillfeadh an salann a bhlas, creúd lé a saillfidhtheair é? ní bhfuil téidhm air ó sin súas, achd a thilgean a mach, agus a shailtart fá chosaibh daoine.*

14 *Is sibhsi solus an domhain. Ní héidir cathair atá ar na suighiughadh ar shliabh dfolach.*

15 Agus ní lasaid daoine coinneal, do chum go gcuirfidis fá bhéul buiséal í, achd a gcoinléoir ; agus ní sí solas dá a mbíonn a stigh.

16 Go madh mar sin dhealróchus bhur soillsisi a bhfiaghnúisi na ndáione, a gcrúth go bhfaicfidh siad bhur ndeaghoibrighthe, agus do dtíobhruid glóir dá bhur Nathair atá ar neamh.

17 ¶ *Na measaidh go dtáinic misi do sgáileadh an dlighidh, nó ná bhfaigheann ; ní dá sgáileadh tháinic mé, achd dá gcoimhlionadh.*

18 *Oir a deirim ribh go firinneach, No go ndeachaidh neainh agus talamh thort, ní rachaidh éan iota na áonphunc don dligh-eadh thort, nó go gcoi nhlíontar gach éin ní.*

19 *Ar a nadhbharsln gíodh bé neach bhrisfeas áonaithne do na haitheantaibh róbheagaso, agus theaguisgeas na daoine mar sin, goirfidhtheair dhe an duine is lúgha a rioghachd neimhe : achd gíodh bé neach dhéanas agus theagaisgeas iád, goirfidh-theair duine mór dhe a rioghachd neimhe.*

20 *Oir a deirim ribh, Muna sáruighidh bhur bhfireantachdsa fireantuchd na sgríobuigheadh agus na phairisíneach, nach rachdaói a steach sa bfaithreas neamhdha go bráth.*

21 ¶ *Do chúalabhair go ndubhradh ris na seinnsearaibh, Na déuna dúnmarbh-adh ; agus gídh bé do dhéanas dúnmarbhadh biaidh sé cionntach ó bhreith-eamhnas :*

22 *Achd a deirimsi ribh, Gach neach do ní fearg re na dhearbhrathair gan adhbhar budh ciontach don bhreitheamhnas é : agus gíodh bé neach a déaruidh ré na dhearbhrathair, Raca, budh cionntach do bhreith na comhairle é : agus gíodh bé a déaruidh, A amadain, budh cionntach é do theinigh ifeirn.*

23 *Uime sin ma thugann tú do thabhartus chum na haltóra, agus go gcuimh-neochaidh tú ann sin go bhfuil ní ar bith ag ad dhearbhrathair a daghaidh ;*

24 *Fágaibh do thabhartus ann sin a bhfiadhnúisi na haltóra, agus imthigh ; agus ar tús réidhigh réd dhearbhrathair, agus tar éisi sin ar dteachd duit tabhair uait do thiodlacadh.*

25 *Réidhigh go luáth réd easgearuid, an feadh bhías tú na fhochair sa tslihe ; deagla go dtíobhradh teascara don bhreitheamh thú, agus go dtíobhradh an bhreitheamh thú don mbáor, agus go dteilgfidhthi a bpríosún thú.*

26 *A deirim riot go firinneach, Nach rachaidh tú as sin a mach, nó go níoca tú an fheorling dheighianach.*

27 ¶ *Do chúalabhair go ndubhradh ris na seinnsearaibh, Ní dhéana tú adhaltrannas :*

28 *Achd a deirimsi ribh, Gíodh bé neach fhéuchas air mhnáoi chum a sanntaighthe go ndearnuidh sé adhal-trannas lé cheana ann a chroidhe.*

29 Ar a nadhbharsin mas cionntach do shùil deas, bean asad í, agus teilg uait í: óir is fearr dhuit aónbhall dod bhallaibh do dhul a múgha, na do chorp uile do theilgean go hifearn.

30 Agus má bheir do lámh dheas sgannail dhuit, gearr dhìot í, agus teilg uait í: óir is fearr dhuit aónbhall dod bhallaibh do dhul a múgha, na do chorp uile theilgean go hifearn.

31 Agus a dubhradh, Giodh bé léigtheas a bhean, tabhradh sé leidir dhealaghte dhi:

32 Achd a deirimsi ribh, Giodh bé neach léigheas a bhean, (achd amháin ar son adhaltrannais,) go dtugana sé uirthé adhaltrannas do dheúanamh: agus an té do bhéaraidh an bheansin do léigeadh do ní sé adhaltrannas.

33 ¶ Mar an gcéadna, do chúalabhair go ndubhradh ris na seinsearaibh, Ní thiochruidh tú héitheach, achd do dhéana tú do mhóid don Tighearna:

34 Achd a deirimsi ribh, Na tabhruidh mionna ar bith; na tabhruidh neamh; óir a sé caithir Dé é:

35 Na tabhraidh an talamh; óir a sé sdól a chos é: na tabhruidh Ierusaléim; óir a si cathair an Rígh mhóir í.

36 Na tabhair do cheann *fein* mór mhionna, óir ní héidir riot áonruibe do dhéanamh geal na dubh:

37 Achd go madh é bhús comhrádh dháobh, A seadh, a seadh; Ní headh, ní headh: achd gidh bé ní bhías as a gcionn so is ó nòc atá sé.

38 ¶ Do chúalabhair go ndubhradh, Sùil ar son suile, agus fiacail ar son fiacaile:

39 Achd *cheana* a deirimsi ribh, Na cuiridh a naghaidh a nuile: achd giodh bé neach bhuaileas tú air do ghiall deas, iompóigh chuige fos an giall oile.

40 Agus an té léir ab aill cúis bhreith-eamhuais do chuir ort, agus do chóta do bhúain diot, léig leis do chlóca fós.

41 Agus giodh bé bhéuras leis ar feadh míle ar éigin tú, imthigh leis ar feadh dhá mhíle.

42 Tabhair ní don té iárfus ort é, agus giodh bé le nab mián airleagadh díaghail uaid na fill uaid é.

43 ¶ Do chúalabhair go ndubhradh, Gráidheóchuigh tú do chomharsa, biadh fuath agad dod námhaid.

44 Achd a deirimsi ribh, Bíodh grádh agaibh dá bhur naimhaidibh, beannaighidh na daoine mhallaigheas sibh, deúnaidh maith do na daoínibh air ar beag sibh, agus deúnaidh urnaighthe ar son na muinntire bhuaidbreas sibh, agus dhíbreas sibh;

45 Do chum go mbeith sibh bhur gcloinn ag bhur Nathair *fein* atá air neamh: óir do bheir seisean *fa deara* go néirghean a ghrian air na droch *dhuóinibh* agus air na deagh *dhaóinibh*, agus do ní sé fearthuinn air na firéunaichaibh agus air na neimhfhiréunchuibh.

46 Oir ma bhíonn grádh agaibh don mhuinntir agá bhfuil grádh dháobh, creud é an luaidheachd do ghéubhthaóí? a né nach déunaid na Publiocáin an ní céudna?

47 Agus ma chuirthí *fáilte roimh* bhur ndearbhraithre *fein* amháin, créud do níthí do bháir air chách? a né nach déunuid na publiocáin mar an gcéudna?

48 ¶ Ar a nadhbharsin bídhidhse deangmhálta, mar atá bhur Nathair atá air neamh deangmhálta.

CAIB. VI.

Leanaidh an tseanmóir ar dhuónacht, 5 urnuighe, 16 trosgadh, 24 shuidhbrios, 33 righeachd De.

TABHRAIDH bhur naire nach déuntáoi bhur ndeirc á bhfiadhnúisí dáoine, do chum go bhfaicfidis sibh: nó ní bhfuighthí luaidheachd ó bhur Nathair atá air neamh.

2 Ar a nadhbharsin a núair do ní tú déirc, na cuir galltrompa dha sheim romhad, mar do ní luchd an fhúarchrábhaigh ann sna sionagógaibh agus ann sna sraideannaibh, do chum go bhfuighidís glóir ó dhaóinibh. Go fírinneach a deirimsi ribh, Go bhfuil a dtúarasdal aca.

3 Achd an tan do ní tusa deirc, na biodh a fhios aigad laimh chli créud do ní do lámh dheas:

4 Do chum go mbiadh do dhéirc a bhfolach: agus do bhéaruidh Hathair do chí a bhfolach luaidheachd dhuit ós áird.

5 ¶ Agus an tan do ní tú urnuighe, na bí mar luchd an fhúarchrábhaigh: óir is ionmhain léo urnuighthe dheúnamh sna sionagógaibh agus a gcomhrac na ród na seasamh, do chum go bhfaicfidís na dáoine iád. Go deimhin a deirimsi ribh, Go bhfuil a dtúarusdal aca.

6 Achd *cheana*, an tan do ní tusa urnuighe, imthigh a sdeach ann do sheómra, agus ar dhunadh do dhoruis duit, guidh Hathair *fein* ata a bhfolach; agus do bhéaraidh Hathair do chí a bhfolach luáigheachd ós áird duit.

7 Achd *cheana* ag déunamh urnuighe dháobh, na bithi rochainnteach, mar na cineadhacha: óir saólidh siád go neisdfidhtear riu ann a niomad bríathar.

8 *Uime sin* na samhlaightheair sibh riu: óir atá a fhios ag bhur Nathair *fein* cía

hiad na neithe atá duireasbhaigh oruibh, ní is táosga na iárfuighthí air iád.

9 Air a nadhbharsin déanaidhsí bhur nurnúighe mar so. Ar Nathair atá ar neamh, Náomhthar hainm.

10 Tigheadh do ríoghachd. Deúntar do thoil ar an titalamh, mar do nithear ar neamh.

11 Ar narán laéthamhail tabhair dhúinn a niu.

12 Agus maith dhúinn ar bhfiacha, mar mhaithimidne dar bhféitreamhnuibh féin.

13 Agus na léig sinn a ccathughadh, achd saor inn ó olc : Oir is leachd féin an ríoghachd, agus an chúmhachd, agus an ghloir, go síorruighe. Amen.

14 ¶ Oir ma mhaithití a gcionnata do dháoinibh, maithfidh bhur Nathair neámhdha dáoinbhis mar an gcéadna :

15 Achd muna maithitísí a gcionta do na dáoinibh, ní mhaithfidh bhur Nathair féin dáoinbhis bhur gcionta.

16 ¶ Agus an tan do nithi trosgadh, na bidhidh grúama, mar luchd an fhúarchrabháidh : oir dorchuidhid siád a naighthe, do chum go madh follus dona dáoinibh iád do throsgadh. A deirimsi ribh go fírinneach, Go bhfuil a ttuarasdal aca.

17 Achd cheana, an tan do dheana tusa trosgadh, cuir ola ar do cheann, agus ionnail haghaidh ;

18 Do chum nach budh follas dona dáoinibh go ndéanann tú trosgadh, achd dod Athair atá a bhfolach : agus do bhearradh Hathair, do chí a bhfolach, luáidheachd dhuit ós aird.

19 ¶ Na cruinnighidh ionnmhas ar an titalamh, mar a ttrúailleann an léoghan agus an mheirg é, agus mar a ttochlaid agus mar a ngoidid na biothamhuigh :

20 Achd cruinnighidh ionnmhas dháoinbhis féin air neamh, ós ann nach dtrúailleann an mioll críon ná an mheirg, agus uach tochlaid agus nach goidid na gaduidhthe :

21 Oir giodh bé ball iona bfuil bhur nionnmhas, is ann sin bhiás bhur gcroidhe mar an gcéadna.

22 Sí an tsúil solas an chuirp : uime sin ma bhíonn do shúil glan, bíaidh do chorp uile soilseach.

23 Achd dá raibh do shúil go holc, biaidh do chorp uile dorchá. Air a nadhbharsin ma atá an solus atá ionnad na dhorchadus, creúde méud an dorchaduissin !

24 ¶ Ní héidir lé neach air bith seirbhís do dhéanamh do dha thighearna : oir bíaidh fuath aige do dhuine aca, agus grádh don duine eile ; nó ceangallfuigh sé do neach aca, agus do bheuraidh sé tarcuisne ar an dara fhear. Ní héidir libh seirbhís do dhéanamh do Dhía agus do mhammon.

25 Ar a nadhbharsin a deirimsi ribh, Na bidhidh lán do chúram a ttiunceall bhur mbeatha, creúde iósdaói, nó iobhtháoi ; na a ttiunceall bhur gcuirp, creúde chuirfí umaibh. A né nach mó an tanam na an biadh, agus an corp ná an téudach ?

26 Féachaigh ar éunlaith a naíeír : oir ní chuirid siól, agus ní bheanuid siád, agus ní chruinnighid siád ann a sgíobólaibh ; gidheadh beathaighidh bhur Nathair neamhdhasa iád. A né nach fearr sibhis go mór na iádsan ?

27 Agus cia agaibh lé na iomad cúruim fhéadas áonbhannlamh do chur lé na airdé féin ?

28 Agus creúde fa a bhfuilití rochúramach a ttiunceall bhur gcualadh ? Foghlomaidh cionnas fhásaid lilighe an mhachaire ; ní dhéanuid siád saóthar, agus ní siníomhaid siád :

29 Gidheadh a deirimsi ribh, Nach raibh Solomh féin gon a uile ghlóir ar na éudughadh mar aón díobh so.

30 Agus, ma éduigheann Día mar sin luibh an mhachaire, áta a niugh ann, agus a mórach ar na theilgein sa nuamhain, a né nach mó na sin sibhis, a dhaóine beighchreidmheacha ?

31 Uime sin na bidhidh lán do chúram, ag rádh, Créd iósam ? nó, Créd iobhom ? nó, Créd chuirfeam umainn ?

32 (Oir a siád so uile iárruid na Cinidheacha :) oir áta a fhios ag bhur Nathair neamhdha go bhfuil a riachdanas so uile oraibh.

33 Achd iárruigh ar tús flaitheas Dé, agus a fhírúntachdsan ; agus teilgfidhthear na neithesí uile chugaibh.

34 Uime sin na bíodh rochúram oruibh timcheall an laoi máruigh : oir biaidh a sháith cúruim air an lá a mórach timcheall a neithe féin. Is lór don lá a olc féin.

CAIB. VII.

Criochnuigh an tseanmóir um bhreath dhían, 6 gan ní náomhtha chur a neamhsuim, 15 agus fáigh aithniughadh ar thriall a bheathaidh.

NA beiridh breath, do chum nach mbéartaóí breath oraibh.

2 Oir is do réir na breithe bheirthí, bheúrthar breath oruibh : Agus is leis an miosar thombaistí, toimheósfaidhthear dháoinbhis a ris.

3 Achd oréd fa a bhfaiceann tú an broth atá a súil do dhearbhráthar, agus nach ccuireann tú á numhail an tsail atá ann do shúil féin ?

4 Ní cionnas a déura tú réd dhearbhráthair, Fulang dhamh an broth do bhúain as do shúil ; agus, féuch, an tsail ann do shúil féin ?

5 A fhir an fhúarchrábhaidh, bean an tsail ar tús as do shúil féin; agus an sin budh léir dhuit an broth do bháin as súil do dhearbhrathar.

6 ¶ Na tabhraidh an ní naómhtha do mhadruighibh, agus na teilgidh bhur gclocha úaisle a bhfiadhnúisi na muc, air eagla go sailteóraidís orrtha lé na gcosuibh, agus ar bhfileadh dhóibh go dtarroingaidís sibh féin as a chéile.

7 ¶ Iarruigh, agus do bhéurthar dhaóibh; lorgairidh, agus do gheabhtháoi; búaladh *an dorus*, agus oisgéoltar dháoiibh:

8 Oir gach uile neach iárrus glacuidh sé; agus giodh bé lorgaireas do ghéibh sé; agus is don té bhuaileas *an dorus* oisgéoltar.

9 Oir cía an duine agaibhsi, ma atá go nárfaigh a mhac arán, do bhéuradh cloch dhó?

10 Agus mas iásg iárrfus sé, an nathair neimhe do bhéuradh sé dhó?

11 Ar a nadhbharsin, ma atá a fhios agaibhsi atá olc, tiodhluicthe maithe do thabhairt dá bhur gcloinn, a né nach mó ná sin do bhéuraidh bhur Nathairse atá air neamh neithe maithe don dreim iárrus air iad?

12 Uime sin gach uile ní budh mian libh daoine do dhéanamh dhíbh, deúnaidh-si a leithéide dhóibhsean mar an gcéudna: oir a sé so an dligheadh agus na faighe.

13 ¶ Imthighidh a sdeach sa dorus chumhann: oir is farsing an dorus, agus is leathan an tslighe, thréoraigheas do chum damanta, agus is mór théid a sdeach thrithe:

14 Do bhrígh gur cumhann an dorus, agus is caól an tslighe thréoraigheas chum na beatha, agus is beag do gheibh eólus uirthé.

15 ¶ Coimhéadaigh sibh féin ar na faigheannaibh falla, thig chugaibh a gculaidhibh caórach, agus a tá leith a sdigh na madruidh álla fhúaduigheachda.

16 Air a ttórrthaibh aitheóntaoi iad. An gcrunnighidh daoine caóra fineamhna do dhrieseach, no fíighe do na fothannaibh?

17 Is marsin do bheir gach uile chrann maith tórrtha maithe; achd do bheir an drochchrann drochthórrtha.

18 Ní héidir leis an gcrann maith drochthórrtha diomchar, na leis an gcrann gcríon tórrtha maithe do thabhairt.

19 Gach uile chrann nach iomchrann toradh maith gearrthar é, agus téilgtear san teinidh é.

20 Ar a nadhbharsin is air a ttórrthaibh aitheóntaoi iad.

21 ¶ Ní é gach uile neach a deir riomsa, A Thighearna, A Thighearna,

rachas a sdeach sa ríoghachd neamhdha; achd an té do ní toil Mhatharsa atá áir neamh.

22 As iomdha daóine a deuraidh ríum annsa la úd, A Thighearna, a Thighearna, a né nach ad ainmsi do rinneamar faigh-eadóireachd? agus ad ainmsi do theilg-eamar a mach na deamhain? agus do rinneamar iomad míorbhuileadh?

23 Achd cheana aidmheóchuidh misi *ús aird* dhóibh an tansin, níor aithin mé a riamh sibh: imthighidh uáim, a luchd déunta na heugcóra.

24 ¶ Ar a nadhbharsin gach uile neach do chluinn na briathrasa agamsa, agus do ní iad, saimhléochaidh mé lé duine glic é, neach do rinne a thigh air chárraig:

25 Agus do thúrling an fhearthainn, agus tangadar na tuithe, agus do shéideadar na gaótha, agus do bhuaileadar ar an ttigh úd; agus níor thuit sé: oir do bhí a fhuinniméid air charraig.

26 Agus gach uile neach do chluinn mo bhríathrasa, agus nach ccoimhliannann iad, saimhléochthar é lé duine leamh, neach do thógaibh a thigh air ghaineamh.

27 Agus do thúrling an fhearthainn, agus tangadar na tuithe, agus do shéideadar na gaótha, agus do bhuaileadar air an ttigh úd; agus do thuit sé: agus bá mór a thuitim.

28 Agus tárta, an tan do chríochnaigh Iósa na briathrasa, gur ghabh úathbhas an pubal tré na theagasgan:

29 Oir do theagaisg sé iad mar *neach* agá raibh cumhachda, agus ní mar na sgióbuighe.

CAIB. VIII.

Do leighios Iósa an lóbar, &c. 23 Choise sé an anfa, 28 agus dfúaduigh sé nu deamhain as nu daoinibh.

AGUS tar éis teachda nua don tsliabh dhó, do leanadar cuideachda mór é.

2 Agus, féuch, tainic lóbar chuige agus do shléachd sé dhó, ag rádh, A Thighearna, mádh áill leachd, is éidir leachd misi do ghlanadh.

3 Agus ar síneadh a láimhe, do bhean Iósa ris, ag rádh, Is aill; bí glan. Agus ar an inball do bhí a lobhradh ar na ghlanadh.

4 Agus a deir Iósa ris, Tabhair dod aire gan a innisin do dhuine ar bith; achd imthigh, taisbean thú féin don tsagart, agus *beir chuige* an tiodhlacadh do aithin Máoisí, mar fhiadhnúis dhóibh.

5 ¶ Agus ar ndul Díosa a sdeach go Capernaúm, tháinic sentíon chuige, dá ghuidhe,

6 Agus ag rádh, A Thighearna, atá móglach na luighe a sdigh a bpairilis, agus ar na phiánadh go ró iomarcach.

7 Agus a deir Iósa ris, Ag teachd dhamhsa sláineochaigh mé é.

8 Agus ar bhfreagra don chaptin a dubhairt sé, a Thighearna, ní fíu misi thusa do theachd a sdeach fám chleith: achd a mbáin abair an focal, agus sláine-
chochthar mhóglách.

9 Oir is duine misi féin atá fá chumh-
achdaibh, ága bhfuilid saighdféirigh fúm:
agus a deirim ris an bhféarso, Imthigh,
agus imthighidh sé; agus ris an bhféar
oilesi, Tarr, agus thig sé; agus rém shearbh-
fhoghantaigh, Déuna so, agus do ní se é.

10 Achd ar na cluinsin so Díosa, do
ghabh iongantas é, agus a dubhairt sé ris
an mhuinntir do bhí na dháigh, Go fíriun-
each a deirim ribh, Nach bhféair mé
a noireadsa do chreideamh, eadhon, a
Níosráel.

11 Agus a deirim ribh, Go ttiocfuidh
morán ó náird shoir agus ó náird shíar,
agus suighfid a bhfochair Abraham, agus
Isaac, agus Iacob, sa rioghachd neamhdha.

12 Agus teilgidhtheair clann na riogh-
achda sa dorchadas atá léith a muigh:
bíaidh ann sin gul agus gearradh fiacal.

13 Agus a dubhairt Iósa ris an gcaptin,
Imthigh romhad; agus biodh dhuit, do
réir mar do chreid tú. Agus do slánuigh-
eadh a shearbhfhoghantaidhe ar a núair sin.

14 ¶ Agus an tan tháinig Iósa go tigh
Pheadar, do chunnairc sé mathair a mhná
ná luighe, agus í a bhfiabhrus.

15 Agus do bhean sé ré na láimh, agus
do fhágaibh an fiabhrus i: agus do éirigh
sí, agus do rinne sí fíothólamb dhóibh.

16 ¶ Achd an tan do bhí déireadh an
laoi ann, tugadar chuige móran ann a
rabbadar deamhain: agus do theilg sé na
spioruidighe a mach lé na fhocal, agus do
shlánaighe sé gach nile dhuine dá raibh
easlán.

17 Do chum go gcoimhlíonfuighthe an
ní a dubhairt Esaias an fhaigh, a deir, Do
ghabh seisean ar nógacrúaisne air, agus do
iomchair sé ar ngalruighthe.

18 ¶ Agus an tan do chunnairc Iósa
slágh mór na thimcheall, do aithin sé dul
don táoibh oile.

19 Agus ag teachd do sgríobaigh
aírighe, a dubhairt sé ris, A Mhaighisdir,
leanfuigh misi thu gíodh bé ar bith ball
ann a rachaidh tú.

20 Agus a deir Iósa ris, Atáid fuach-
aisighe ag na sionnchaibh, agus neid ag
eanaithibh a náicir; achd ní bhfuil áit ag
Mac an duine ann a gcúirfeadh sé a
cheann.

21 Agus a dubhairt fear eile dá dheis-
giobluibh ris, A Thighearna, léig dhamhsa
imtheachd arís agus máthair daghlacadh.

22 Achd a dubhairt Iósa ris, Lean

misi; agus léig dona márbhuibh a mairbh
féin daghlacadh.

23 ¶ Agus an tan do chúaigh sé a luig,
do leanadar a dheisgiobuil é.

24 Agus, féuch, do éirigh sdoirm mhór
ar an bhfáirge, ionnus gur fholaightheadar
na tonna an long: achd do bhí seisean na
chodladh.

25 Agus ar ndul chuige dá dheisgiob-
luibh, do dtúisgeadar é, ag rádh, A Thigh-
earna, sabhail inn: a támaoid air fágbhail.

26 Agus a deir seisean riu, Créud fá a
bhfuiltí eaglach, a luchd an chreidimh
bhig? Ar néirghe dhósan an tuisin, do
bhagair sé air an ngaoith agus air an
bhfáirge; agus thainic ciúnas mór ann.

27 Agus do ghabh iongnadh na daoine,
ag rádh, Créud é an fearso, agá bhfuilid na
gaotha agus an fhairge ag umhlughadh
dhó!

28 ¶ Agus an tan thainic sé don táoibh
eile go tir na Ngeirgésineach, tarrladar días
do dháoinibh air ann a rabbadar deamhain,
ag teachd as na tuamaighibh, agus do bhí
rofhiochmhar, ionnas nar bhéidir do dhuine
ar bhith an tslighe sin do ghabhail.

29 Agus, féuch, do éimhgeheadar, ag
rádh, Créud é ar geuidne dhíot, a Iósa,
Mhic Dé? an dtainic tú ann so dár gcéus-
adhne roimhe a naimsir?

30 Agus do bhí sealbh mhór muc a
bhfad úatha ag inghilt.

31 Agus do iarradar na deamhain at-
chtingidh airsean, ag rádh, Ma theilgeann
tú a mach sinn, léig dhúinn dul sa tréud
muc úd.

32 Agus a dubhairt seisean riu, Imthighe.
Agus ar nimtheachd dóibh, do chúadar
ann so tréud muc: agus, féuch, do thuit
an tréud uile do náill a ndíáigh a gcinn sa
bhfáirge, agus fnáradar bás ann sna huis-
gidhibh.

33 Agus do theitheadar na búachuillighe,
agus do chúadar don chathraigh, agus do
inniseadar na neithesi úile, agus fós na
neithe do éirigh don luchd ann a rabbadar
na deamhain.

34 Agus, Féuch, do chúaidh an chathair
uile a mach do theagmháil air Iósa: agus
an tan do chunnadar é, do iarradar air
imtheachd as a ttórannaibh.

CAIB. IX.

*Do sháor Chríost dáoine ó pheacadh, ó
Phairilisi, agus iomadha ghalor. 36
Diarr se fós, Dia ghuidhe do chur
búachaille amach dha eagluise.*

AGUS ar ndul a loing dhó, do chúaidh
sé tar uisge, agus thainic se da chath-
raigh féin.

2 Agus, féuch, tugadar fear pairilise, na
luighe air a leabaidh chuige: agus an tan

do chunnairc Iósa a gcreideamh a dubhairt sé re fear na pairilisi; Bíodh muinighin mhaith agad a mhic; ataid do pheacaigh ar na maitheamh dhuit.

3 Agus, féuch, a dubhradar cuid airighe dona sgríobaighibh ionta féin, Atá an fearso a labhairt blaspeime.

4 Agus an tan do chunnairc Iósa a smúaintighthe a dubhairt sé, Créud fa smúaintighthisi uile ann bhur gcroidh-thibh?

5 Oir cí a is usa, a rádh, A taid do pheacaigh ar na maitheamh dhuit; nó a rádh, Eirigh, agus siobhail?

6 Achd do chum go mbeith a fhios agaibh go bhfuil cumhachda ag Mac an duine peacaigh do mhaitheamh ar an ttailamh, (a deir sé an tansin ré fear na pairilise,) Eirigh, tógaidh do leabaigh, agus imthighidh do thigh.

7 Agus ar néirghe dhósan, do chúaigh sé dhá thigh féin.

8 Achd an tan do chunnairc an pubal an nísí, do ghabh iongantas iad, agus tugadar glóir do Dhía, thug a leitheide sin do chumhachdaibh do dháoinibh.

9 ¶ Agus an tan do chúaigh Iósa as a náitsin, do chunnairc sé oglach, na shuighe ag bord an chusduim, dar bhainm Matha, agus a dubhairt sé ris, Lean misi. Agus ar néirghe dhó, do lean sé é.

10 ¶ Agus tainic chum críche, ar suidhe Diosa chum bith san tigh, féuch, tangadar iomad puibliocánach agus peachtach, agus do shuigheadar re Hiosa agus ré na dheisgiobluibh.

11 Agus an tan do chunncadar na Phairisinigh sin, a dubhradar ré na dheisgiobluibhsean, Créud fa nitheann bhur Maighisdirsi a bhfochair na bpuibliocánach agus na bpeacach?

12 Agus an tan do chúalaigh Iósa so, a dubháirt sé riu, Ní ag an mhuinntir a tá slán atá féidhm ar an liaigh, achd ag an mhuinntir a tá easlán.

13 Achd imthigh, agus foghlomaigh a chiall so, Trócaire is aill leam, agus ní hídhbhuirt: óir ní tháinic misi do ghairm na bhfíréunach, achd na bpeacach do chum aithrighe.

14 ¶ Ann sin tangadar deisgióbail Eóin chuige, ag rádh, Créud fa a ndéunmaóidne agus na Phárisinigh iomad triosge, agus nach troisgid do dheisgiobail sé?

15 Agus a dubhairt Iósa riu, A nféidir lé cloinn seomra an bhfir núaphosda bheith dóbrónach, an feadh bhios an té do pósadh na bhfochair? achd tiocfuidh lá ann, a dtóigéabhlthar an fear núaphósda uátha, agus ann sin do dhéunaid siad trosgadh.

16 Agus ní chuireann duine ar bith preaban déudach gan chórughadh air shein-

éadach, óir beanuidh sé a lán féin as a néadach, agus do neithear an briseadh ní is measa.

17 Agus ní chuirid daóine fíon nua a seanbhuidéulaibh: nó brisdear na buidéil, agus dóirtear an fíon, agus téid na buidéil a múgha: achd cuirid siad fíon nua a mbuidéulaibh nua, agus bíd siad aráon slán.

18 ¶ Agus ag labhairt na neitheannso dhó riu, féuch, ar tteachd dúachdarán airighthe chuige, do onóruigh sé é, ag rádh, Fuair minghean bás ar an mball: ach tarrsa agus cuir do lámh uirthé, agus bíaidh sí béo.

19 Agus ar néirghe Diósa, do lean sé féin, agus a dheisgiobail é.

20 ¶ (Agus, féuch, tháinic bean, ar a raibh dórtadh fola le dhá bhliádhain déag, táobh shiar dhe, agus do chumail sí lé imeal a éudaigh:

21 Oir a dubhairt sí innte féin, Ma bheanaim lé na eúdach a mhaín, biaídh mé slán.

22 Agus ar bhfilleadh Diósa agus ar na faicsinsean dó, a dubhairt sé, Bíodh muinighin mhaith agad, a inghean; do shlánaigh do chreideamh thú. Agus do bhí an bhean slán ó a nuáirsin a mach.)

23 ¶ Agus an tan tháinic Iósa go tigh a núachdaráin, agus do chunnairc se an luchd céoil agus an chuideachda ag déunamh míoshúamhnis,

24 A deir sé riu, Imthighidh romhaibh: óir ní bhfuil an cailin marbh, achd na codladh. Agus do rinneadarsan fionómhad faoi.

25 Agus an tan do cuireadh an chuideachda a mach, do chúaidh sé a sdeach, agus rug sé air láimh uirthé, agus do éirigh an cailin.

26 Agus do chúaigh an tásgsa a mach ar feadh na talmhansin uile.

27 ¶ Agus an tan do imthigh Iósa as sin, do leanadar días dall é, ag éimhghe, agus ag rádh, Déuna trócaire oruim, a mhic Dháibhi.

28 Agus an tráth tháinic sé a sdeach don tigh, tangadar na doill chuige: agus a deir Iósa riu, An gcreidthí gur ab eidir leamsa so do dhéanamh? A deirid siádsan ris, Creidmís, a Thighearna.

29 An sin do bhean sé ré na súilibh, ag rádh, Teagmhadh dháoiibh do réir bhur gcreidimh.

30 Agus do hosgladh a súile; agus do bhagair Iósa go géur orrtha, ag rádh, Tabhraidh dha bhur naire nach bhfuigh duine ar bith a fhios so.

31 Achd ar ndul a mach dhóibhsean, do leathnuigheadar a chlúsán fan ttailamhsin uile.

32 ¶ Agus an tan do chúadarsan a mach, féuch, tugadar duine balbh chuige ann a raibh deamhan.

33 Agus tar éis an deamhan do theilgean a mach, do labhair an balbhán : agus do ghabh iongantas an pubal, ag rádh, Ní bhfacas a leithéide so a Níosráel ríamh.

34 Achd a dubhradar na Phairisinigh, Tre phrionnsa na ndeamhan theilgeas sé a mach na deamhain.

35 Agus do ghabh Iósa timcheall gach uile chathrach agus baile, ag teagasg ann a sionagógaibh, agus ag seanmóir shoisgéil na rìoghachda, agus ag slánughadh gach uile easlaínte éagcrúais a measg an phubáil.

36 ¶ Agus an tan do chunairc sé an slúagh, do ghabh truáighe ghéar dhóibh é, ar son go rabhadar curtha, ar na leathnughadh agus ar na sgaradh, mar cháorcha ag nach bhfuil tréadaighe.

37 A deir sé an tansin re na dheisgioblaibh, Go deimhin is mór an fóghmhair, agus is beag an luchd oibre ;

38 Uime sin guidhidh Tighearna an fhóghmhair, luchd oibre do chur a mach chum a fhóghmhair féin.

CAIB. X.

Gairm, 5 múnadh, 16 agus coimhfhurtacht an dá dheisciobal déag.

AGUS ar ngairm a dhá dheisgiobal déag, tug sé chumhachda dhóibh a naghaidh na spiorad neamhghlan, do chum go tteilgeidís a mach iad, agus go slánochaidís gach uile easlaínte agus éagcrúas.

2 Agus a siad so anmanna an dá easbal déag ; An cheadduine *dhíobh*, Siomón, da ngoirthear Peadar, agus Aindrias a dhearbhrathair ; Séumas *mhac* Sebedé, agus Eóin a dhearbhrathair.

3 Philip, agus Bartalomeus ; Tomás agus Matta fear cruinnighthe an chusduim ; Séumas *mhac* Alphaeus agus Lebéus, dara chomhainn Tádéus ;

4 Siomón ó Chánaan, agus Iúdas Iscariótes, an té fós do bhraith eisean.

5 ¶ Do chuir Iósa an da fhear dhéugso a mach, a tabhairt aitheantadh dhóibh, ag rádh, Na gabhaidh go slighe na Gcineadhach, agus na heirghigh a sdeach a gcathuir na Samarítanach ;

6 Achd go madh táosga rachtháoi chum cáorach thighe Israel atá ar ndul a mígha.

7 Agus ar nimtheachd dháoi, déunidh seanmóir, ag radh, Do dhruid ríoghachd neimhe ribh.

8 Slánaighidh na daoine éugcrúaidhe, glanaigh na lobhair, dúisgidh na mairbh, teilgidh a mach na deamhain : a naisgidh fúarabhair, tabhruidh uáibh a naisgidh.

9 Na soláthruigh ór, na airgead, na fínha in bhur gcneasaidh,

10 Ná mala chum na sligheadh, na dhá chóta, na bróga, na bata : óir is fiu an fear oibre a chuid *dhfhagail*.

11 Achd giodh bé ar bith cathair no baile ann a rachdaoí a sdeach, fiafruighidh cía bhías deangmhalta innte ; agus fanaidh ann sín nó go bhfhagtháoi í.

12 Agus ar ndul a sdeach don tigh dháoi, beannuighidh dhó.

13 Agus mas fiu an tighsin é, go bhfoghuigh bhur mbeannughadh dhó : agus muna fiu, go bhfillidh bhur mbeannughadh chugaibh féin a ris.

14 Agus giodh bé neach nach géubhaidh sibhsi, agus nach éisdfidh bhur mbriathar, ar ndul a mach as an teach nó as an gcathruighsin díbh, craithidh dhíbh lúaitheadh bhur gcós.

15 A deirim ribh go deimhin, go madh socamluidhe do thalamh luchd Shodóm agus Ghomorra a ló an bhreitheamhus, nó don chathruighsin.

16 ¶ Féuch, cuirimse sibhse mar cháorchaibh a measg mhadradh állta : ar anadhbharsin bídhidh glic mar na haithreacha neimhe, agus neamhurchóideach mar na colama.

17 Achd bídhidh ar bhur geoimhéad ar na daoínibh : óir do bhéuraid siad a láimh sibh do chomhairleachaibh, agus sgiursfuid sibh ann a sionagógaibh ;

18 Agus fós béarthar sibh chum úachdarán agus chum rìoghtheadh ar mo shonsa, mar fhínné dhóibhsean agus do na Cineadhachuibh.

19 Achd an tan do bhéuraid siad úatha a láimh sibh, na bíodh na rochás oruibh cionnas no créid laibhéortháoi : óir do bhéarthar dháoi, ar a núarsin féin an ní laibhéortháoi.

20 Oir ní sibhsi labhrus, achd Spiorad bhur Nathar féin labhrus ionnaibh.

21 Agus do bhéaruidh an dearbhrathair a dhearbhrathair chum báis, agus an tathair an mac : agus éireochuidh an chlann a naghuidh a naitheach agus a maithreach, agus do bhéuraidh fa *deara* a gcur chum báis.

22 Agus biaidh fuath ag gach uile dhuine dhíbh arson manmasa : achd giodh bé fhuiléongas go dtí deireadh a sé so shlainéochthar.

23 Agus an tan ghéarleanfuid siad sibh sa ccathruighsi, teithidh go *cathruigh* eile : oir go dearbhttha a deirimsi ribh, Nach géubhttháoi timcheall chaithreach Israel, suil thiofcas Mac an duine.

24 Ní bhfuil an deisgiobal ós cionn a mhaighisidir, ná an searbhfhóghantughe ós cionn a thighearna.

25 As lór don deisgiobal bheith mar a mhaighisidir, agus don tshearbhfhoghantughe

tuidhe bheith mar a thighearna. Má ghoireadar Bealséubh dfhíor an tighé, a né nach mó ná sin *ghoirfid* é dá mhuinntir?

26 Ar a nadhbharsin na biodh a neagla oraibh: óir ní bhfuil ní ar bith folaighthe, nach dtiocfaidh chum soillsi; agus ní bhfuil énní ar ceilt, nach aitheantar.

27 An ní a deirimsi ribh ann sa dor-chadus, abruidhsí é ann sa tsolus: agus an ní do chluinntí in bhuir gclúais, foillsighe é air mhullach na tighthe.

28 Agus na biodh oraibh eagla na muinntire mharbhas an corp, agus leis nach éidir an tanam do mharbhadh: achd go madh mó bhías eagla an tí ud oraibh le nab éidir an corp agus an tanam do mhilleadh a nifrionn.

29 A né nach reacthar dhá ghealbhan ar fhéorling? agus ní thuitfidh áon aca ar an dtalamh gan bhuir Nathairse.

30 Achd cheana atá grúag bhuir gceinnse uile ar na combháireamh.

31 Ar a nádhbharsin na biodh eagla oraibh, is fearr sibhsí ná mórán gealbhan.

32 Ar a nadhbharsin gíodh bé aidmhéochas misí a bhfiaghnuisí na ndáoine, aidhmeocuidh misí eision a bhfiaghnuisí Mathair atá ar neamh.

33 Agus gídh bé shéanfas misí a bhfiaghnuisí na ndáoine, séanfuidh misí eisean a bhfiaghnuisí Mathair a tá ar neamh.

34 Ná measaigh go dtáinic misí do chur shíothchána ar an dtalamh: ní do chur shíothchána tháinic mé, achd do chur cloidhimh.

35 Óir tháinic me do chur duine a naghuidh a athar, agus na hinghine a naghuidh a mathar, agus mná an mbic a naghuidh mathar a céile.

36 Agus *budh* naimhde do dhuine a luchd éintighe féin.

37 Gíodh bé grádhugheas a athair no a mhathair ní is mó na misí ní fiú é misí: agus gíodh bé ghradhuigheas a mhac nó a inghean ós mó chionnsa ní fiú é misí.

38 Agus an té nach nglacann a chros, agus nach leanann misí, ní fiú é misí.

39 Gíodh bé gheabhais a anam caillfidh sé é: agus gíodh bé chaillféas a anam air mo shonsa do gheabhaidh sé é.

40 ¶ An té ghabhas sibhsé *chuige* gabhaidh sé misí, agus gíodh bé ghabhas misí gabhaidh sé an té do chuir *úadh* mé.

41 An té ghabhás faidh a naim faidhe do gheabhuidh sé túarasdal fháidhe; agus gíodh lé ghabhas firéun a naim fhíreín do gheabhaidh sé túarasdal fhíreunaigh.

42 Agus gíodh bé bhéuras cupán *duisge* fhíar amháin ré na ól do áon do na dáoinibh beagasa a naim desgiobuil, a deirimsi ribh go firinneach, Nach chaillfidh sé a luaidheachd.

CAIB. XI.

Teachdaireacht Eoin go Hiosa, 20 agus searmoin shearbh do dhaoinibh doitheagaisc, 28 achd muirneach, do nuirisíol, umhal.

AGUS tárla, a núair da chríochnuigh Iósa aitheanta do thabhairt dá dhá dheisgiobal déng, gur imthigh sé as sin do sheanmóir agus do theagasg ann a gcaithreachuibh *súd*.

2 Anois an tan do chúalaigh Eóin ann sa phríósún gníomhartha Chríosa, ar gcur deisi dá dheisgioblaibh *úadh*,

3 A dubhairt sé ris, An tusa an té úd do bhí chum teachda, nó an mbia súil againn réd atharrach?

4 Agus ar bhfreagra Díosa a dubhairt sé riu, Imthighidh agus innisigh Déoin na néithe do chluinntí agus do chithí:

5 Do gheibhid na doill a radharc, agus siobhluid na bucaigh, glantar na lobhair, agus do chluinid na bodhair, dúisgtear na máirbh, agus a tá an soisgéul da sheanmóir do na bochdaibh.

6 Agus is beannuighthe an *té*, nach bhfuighe scannail ionnamsa.

7 ¶ Agus ar nímtheachd dóibhsion, do thionnsaig Iósa teachd thar Eóin ris an gcoimhthionól, *ag rádh*, Créd é an ní agá ndeachabhair a mach fan fhásach dá fhéachain? An giolcach dá bhogadh ag an ngáioith?

8 Achd cré é an ní agá ndeachabhair a mach dá fhéuchain? Duine a tá ar na éadughadh re héaduighibh míne? Féuch, an mhuinntir chuireas *éaduighe* míne iompa is a drighthibh na riogheadh bhí síad.

9 Achd cré é an ní ag a ndeachabhair a mach da fhéuchain? Fáidh? a deirim ribh go deimhin, an ní as mó ná fáidh.

10 Oir a sé so an *té*, air a sgriobhtar, Féuch, cuirimsí mo theachdaire romhad, neach uillmhéochas do shlighe romhad.

11 A deirim ribh go firinneach, Nach ar éirghid eidir chlannaibh na mban *neach* is mó ná Eoin Baisde: ach cheana gíodh bé is lugha ann sa rioghachd neamhdha is mo é ná eisean.

12 Agus ó láethibh Eóin Baisde gus a nois a tá foiréigean dá dhéanamh ar an rioghachd neamhdha, agus fúaduighid luchd fhoiréigin í.

13 Óir do rinneadar na fáighe uile agus an dligeheadh fáigheadóireachd go Héoin.

14 Agus mas toil libh a ghabháil, sé so Elías, do bhí chum teachda.

15 Gíodh bé agá bhfuil clúasa chum éisdeachda, eisdeadh sé.

16 ¶ Achd cia lé a samhleóchuidh mé an geinealachso? Is cosmháil é ré gar-

CAIB. XII.

lachuibh shuigheas ar na marguidhibh, agus eimhgeas ar a gcompánachuibh,

17 Agus a deir, Do rinneamar céol dháuibh, agus ní dhearnábhair dámhsa; do cháoineamar dháuibh, agus ní dhearnábhair gul.

18 Oir tháinig Éoin ní ag ithe ná ag ól, agus a deirid siad, A tá deamhan ann.

19 Tháinig Mac an duine ag ithe agus ag ól, agus a deirid, Féuch an duine cráosach, agus pótaire fiona, cara na bpuibh-cánach agus na bpeachtach. Gidheadh a tá an ghliocas ar na sáoradh ó na cloinn féin.

20 ¶ Do thionnsgain sé an tansin milleán do thabhairt do na cathrachaibh ann ar foillsigheadh mórán dá shubhail-cidhibh, ar son nach dearnadar aithrige:

21 Is anáobhinn dhuit, a Chorasín! is anáobhinn duit, a Bhetsáida! óir dá madh a Tírús agus a Sídon, do dhéantuidhe na míorbhuile, do rinneadh ionnaibhsi, is fada ó shoin do dhéindis aithrige a néadach róin agus a lúaithe.

22 Achd *cheana* a deirimsi ribh, Go madh socamhlughe do Thírús agus do Shídon a ló an bhreitheamhnus, na dháuibhsi.

23 Agus tusa, a Chapernáum, a tá ar do thóghháil súas go neamh, téilgidhtear síos go hifríonn thú: óir dá madh a meas luchd Shodoim do dhéantuidhe na míorbhuile, do rinneadh ionnadsa, do anfaidis gan *sgrios* gus a níu.

24 Achd *cheana* a deirimsi ribh, Go madh socamhlughe do dhúthaidh *luchd* Shodoim a ló a bhreitheamhnus, ná dhuitsi.

25 ¶ Do fhreagair Iósa a nuáirsín agus a dubhairt sé, Do bheirim buidheachas dhuit, a Athair, a Thighearna neimhe agus talmhan, ar son gur fholuigh tú ná neithese ó *dháonibh* eagnuidhe agus tuisceanacha, agus gur noch tú iad do leanbaibh.

26 A seadh, Athair: do bhrígh gur ab mar sin do bhí do dheagthoilse.

27 A tá gach uile ní ar na thabhairt dhamhsa ó Máthair: agus ní háithnidh deinneach an Mac, achd do Náthair; agus ní háithnidh deinneach an Tathair, achd don Mhac, agus dá gach áon dár ab áill leis an Mac a fhoillsiughadh.

28 ¶ Tigidh chugamsa, uile a bhfuilí tuirseach agus fá anúlach trom, agus do bhéaraidh mé fúaradh dháuibh.

29 Tóghbhuidh mo chuingsi oraibh, agus foghlamúigh uaim; óir a táim ceannsaighe agus úmhal a gcroidhe: agus do gheabh-tháoi súaimhneas dá bhur nanmaibh.

30 Oir a tá mo chuingsi sóiomchuir, agus a tá múlach éadtrom.

Gur fearr trócaire na iodhbairt, 22 gur chuir Chríosaí naghaidh na ndeamhan, mar fhúath riu, 31 agus gur ro bháogh-lach bhith turcuineach ar an Spiorad Naoimh.

DO chúaidh Iósa fá námsín an sá tsáoire thríd na gortaibh; agus do bhí ocras air a dheisgioblúibh, agus do thionnsgnadar déasach do bhúain, agus a nithe.

2 Agus an tan do choncadar na Pháirisínigh so, a dubhradar risean, Féuch, do ní do dheisgiobail ní nach cóir do dhéanamh ann sá tsáoire.

3 Agus a dubhairt seision riu, A né nár léaghabbhair créd do rinne Dáibhi, an tan do bhí ocras air féin, agus ar an mhuinntir do bhí ná fharradh;

4 Ciondas do chúaidh sé a sdeach go tigh Dé, agus do ith sé aráin ná hiodhbartha, nar cheaduightheach dhó féin, ná don droing do bhí na fhochair dithe, achd do na sagartaibh a mháim?

5 No a né nár léaghabbhair ann sa dlightheadh, go mbrisid na sagairt ann sa teampoll an tsáoire lá na sabboide, agus go bhfuilid neimhchiontach?

6 Achd a deirim ribh, Go bhfuil *neach* is mó na an teampoll ann so.

7 Agus dá mbeith a fhios agaibh créd is ciall dó so, Is trócaire is aill leam, agus ní hiodhbairt, ní dhaimnéochadh sibh na daóine neimhchiontacha.

8 Oir a sé Mac ann duine Tighearna na sabboide *féin*.

9 ¶ Agus tar éis imtheachda as sin dó, tháinig sé dá sionagóig súd.

10 Agus, féuch, do bhí duine ann ag a raibh lámh sheargthuighe. Agus do fhiof-rúigheadar dhe, ag rádh, An ceaduightheach leigheas do dhéanamh annsa tsáoire, iónus go gcuirfidis cuis air.

11 Achd a dubhairt séisean riu, Cía agaibhsi duine, agá mbíadh áoncháora a mháin, agus dá dtuiteadh sí air an tsáoire a bpoll, nach mbéaradh uirtthe, agus nach dtoigeabhadh a níos í?

12 A né nach mór is fearr duine na cáora? Ar a nadhbharsín is ceaduightheach maith do dhéanamh air an tsáoire.

13 Ann sin a deir seisean ris an duine, Sin a mach do lámh. Agus do shín; agus do bhí sí ar na haiseag slán, mar an láimh eile.

14 ¶ Agus ar ndul a mach do na Pharisineachaibh, do chúadar a gcomhairle na agbaidhsean, do chum go millfidis é.

15 Agus an tan do aithin Iósa so, do imthigh sé as sin: agus do lean slúagh mór é, agus do shlánaigh sé iad uile;

16 Agus do rinne sé bagar orrtha do chum nach déanadís follus é.

17 Do chum go gcoimhlíonfuidhthe an ní a dubhradh tré Esaías faidh, a deir,

18 Féuch mo shéarbhfhoghantuidhe féin, do thogh mé; mo ghrádh féin, dá bhfuil toil mhór ag manam: cuirfidh mé mo spiorad féin air, agus inneósuidh sé breitheamhnus do na Cineadhachaibh.

19 Ní dhéanaidh sé ceannairc, ní dhéanaidh sé éimhghe; agus ní chluinfidh neach ar bith a ghúth air na sráidibh.

20 Ní bhrisfidh sé giolcach brúite, agus ní mbúchaidh sé líon do ní deatach, nó go dtuguidh sé breitheamhnus chum búadha.

21 Agus is ann a ainmsean bhíás mauidhin ag na Cineadhachuibh.

22 ¶ Tugadh chuige an tansin duine ann a raibh deamhan, do bhí dall, agus balbh: agus do shlánaigh sé é, ionnus gar labhair an balbhán agus go bhfacuidh an dall.

23 Agus do ghabh iongantus an pubal uile, agus a dubhradar, A né nach é so mac Dháibhi?

24 ¶ Agus an tan do chúaladar na Phairisinigh so, a dubhradar, Ni theilgeann an fearso na deamhain amach, achd tré Bheilseubub prionnsa na ndeamhan.

25 Achd an tan do aithin Iósa a smúaintighthe, a dubhairt sé riu, Gach rioghachd atá roinnte na haghaidh féin bíaidh sí na fásach; agus gach uile chathair nó teagh a tá roinnte na haghaidh féin ní sheasfuidh sé:

26 Agus ma theilgeann Satan, Santan a mach, a tá sé roinnte na haghaidh féin; ar a nadhbharsin cionnus anfas a rioghachd na seasamh?

27 Agus mas le cumhachdaibh Bheilseubub theilgimsi a mach na deamhain, cia lé a dteilgid blur gelannsa a mach úd? air a nadhbharsin béid siadsan na mbreitheamhuin oraibhse.

28 Achd más lé Spioraid Dé theilgimsi a mach na deamhain, tháinic rioghachd Dé chugaibhsi go deimhin.

29 No cionnas is éidir lé héinneach dul go tigh dhuine láidir, agus a airnéis tighe dfuadach leis, muna gceangluidh sé ar tús an duine láidir? agus ann sin sladfuidhe sé a thigh.

30 Giodh bé nach bhfuil leamsa a tá sé a maghaidh; agus giodh bé nach ccruinnigheann leamsa scabuighe sé.

31 Air a nadhbharsin a deirim ribh, Go maithfidhtheag gach peacadh agus gach blasphéime do na dáoinibh: gidheadh ní maithfidhtheag do na dáoinibh, blasphéime a naghaidh an Spiorad Naóimh.

32 Agus giodh bé neach a déaraidh focal a naghaidh Mhic an duine, maith-

fidhtheag dhó é: achd giodh bé neach laibhéoras a naghaidh an Spiorad Naóimh, ní maithfidhtheag dhó é, ann sa tsáoghalso, ná ann sa tsáoghal a tá a teachd.

33 Ceachdar do dha ní, déanaidh an crann maith, agus a thoradh maith; no déanaidh an crann lobhtha, agus a thoradh lobhtha: óir is as a thoradh aithéantar an crann.

34 A shliochd na naitheach neimhe, cionnas is éidir libh neithe maithe do labhairt, ó a tá sibh féin go holc? óir is as anlán an chroidhe labhrus an béul.

35 Do bheir an duine maith neithe maithe as cisde maith a chroidhe: agus do bheir an drochdhuine droichneithe as a dhroichchisde.

36 Achd a deirim ribh, Go dtiobhraid na dáoiné cúnas úatha lá an bhreitheamhnus, ar son gach aóinbhreithre diomhaóinige dá laibhéoraid siad.

37 Óir is as do bhriathruibh sháor-fuidhtheag thú, agus is as do bhriathruibh daiméontar thú.

38 ¶ Ann sin do fhreagradar dream do na sgríobuidhibh agus do na Phairisin-eachaibh, ag rádh, A Mhaighisdir, is mían linn comharta dfaicsin úait.

39 Achd ar bhfreagra dhósan, a dúbhairt sé riu, Iarruidh an geinealach olc agus adhaltrannach comhartha; agus ní tiobharthar comhartha dhóibh, achd an comhartha úd Iónas an fhaidh:

40 Óir mar do bhí Ionás a mbroinn an mhíl mhóir trí lá agus trí oidhche: is mar sin bhías Mac an duine a gcroidhe na talmhan trí lá agus trí oidhche.

41 Eiréochaidh luchd Ninebheh a mbréitheamhnus leis an ngeinealachso, agus daimneochaid siad é: óir do rinn-eadarsan aithrigh ag seanmoir Iónas; agus, féuch, a tá neach is mó ná Iónas ann so.

42 Eireochuidh bainríoghan an táobhe budh dheas a mbreitheamhnus leis an ngeinealachso, agus daimnéochuidh sí é: óir tháinic sísi ó leithimealuibh na talmhan déisdeachd re heagna Sholaimh; agus, féuch, a tá neach as mó ná Solamh ann so.

43 Tar éis dul don spioraid neamhghlain as an duine amach, siobluidh se thrí ionadaibh tíorma, ag iarruidh suáimhnis, agus ní fíaghann é.

44 A deir sé an tansin, Fillfidh mé dom thigh, as a tainic mé; agus tar éis teachda dhó, do gheibh sé folumh, sgúabtha, deagmhaiseach é.

45 Inthighidh sé an tansin, agus do bheir sé seachd spioraide eile is measa ná é féin leis, agus ar ndul a sdeach áitrigheid siad ann sin: agus is measa críoch dheigh-eanach an duine úd ná a thosach. Agus

is mar sin teigeamhas don droichgheinealachso.

46 ¶ Agus ar mbeith dhó fós ag labhairt ris an bpubal, féuch, do sheasadar a mhathair, agus a dhearbhrathreacha a muigh, ag iarraidh labhartha ris.

47 Agus a dubhairt neach eigin ris, Féuch, a tá do mhathair agus do dhearbhrathreacha na seasamh a muigh, ag iarraidh labhartha riota.

48 Agus ar bhfreagra dhósan a dubhairt sé ris an té do innis so dhó, Cía hí mó mhathair? agus cíá hiad mo dhearbhrathreacha?

49 Agus ar síneadh a láimhe chum a deisciobal dó, á dubhairt sé, Féuch mo mhathairsi agus mo dhearbhrathreacha!

50 Oir gíodh be neach do dhéanaidh toil Matharsa a tá air neamh, a sé so mo dhearbhrathairsi, agus mo dheirbhshíur, agus mo mhathair.

CAIB. XIII.

Seanmóir um an tsíoladóir, 18 ar na foill-síughadh; 53 agus Iósa fa neimhchion, amháin ag muinntir a thír féin.

A GUS ar nímtheachd Díosa a mach as an dteach an lásin, do shuigh sé láimh ris an bhfairge.

2 Agus do chruinnigheadar slúaighte móra choige, ionnas ar ndul a sdeach a luing, gor shuidh sé; agus do sheas an slúagh uile ar an dtráigh.

3 Agus do labhairt sé móran riu a gcosamhlachduibh, ag rádh, Féuch, do chúaidh síoladóir a mach do chur síl;

4 Agus ag cur an tsíl dó, do thuit cuid dhe chois na sligheadh, agus tangadar na héanlaith, agus a dúadar é:

5 Agus do thuit cuid eile dhe a bhfearan chlochach, mar nach raibh móran úire aige: agus do fhás sé go lúath, do bhrígh nach bhfuair sé doimhneachd na talmhan:

6 Agus ar néirghe don ghréin, do dóidheadh é; agus ar son nach raibh fréumh aige, do shearg sé.

7 Agus do thuit cuid eile dhe eidir mhúneach; agus do éirghe an muineach súas, agus do mhuch sé é:

8 Agus do thuit cuid eile dhe a dtalamh mhaith, agus tug sé toradh, cuid céud-uiread, cuid trí fichid uiread, cuid a deich fichead uiread.

9 Gídh bé agá bhfuillid clúasa chum éisdeachda, éisdeaghsé.

10 ¶ Agus tangadar a dheisciobuil chuige, agus a dubhradar ris, Créd fa labhrann tú riu a gcosamhlachduibh?

11 Agus ar bhfreagra dhósan a dubhairt sé riu, Do bhrígh gur ab daóibhsi tugadh fios rúindíomhra na ríoghachda

neamhdha, do bheith agaibh, agus níor tugadh dhóibhsean é.

12 Oir gíodh bé neach agá bhfuil ní, is dó do bhéarthar, agns bíaidh go léor aige: achd gíodh bé neach a tá gan ní, toig-éabhtar uadh fós an ní a tá aige.

13 Air a nadhbharsin labhram riu a gcosamhlachdaibh: oir gíodh a tá radhare aca ní fhaicid siad; agus gíodh a tá éisdeachd aca ní chluinid siad, agus ní thuigid siad.

14 Agus cóimhlíontar ionnta faighead-óireachd Esaiás, a deir, Le héisdeachd do chluinfidhe, agus ní thuigfidhe; agus ag amharc do chífidhe, agus ní budh léir dhaóibh:

15 Oir a tá croidhe an phuibilsí ar na reamhrughadh, agus do chúaladargo bodhar lé na gclúasaibh, agus do chaochadar a súile; deagla gor bhfaicfidis lé na súilibh, agus go gcluinfidís lé na gclúasailibh, agus go dtuigfidís le na gcroidhe, agus go bhfaicfidís, agus go leigheósainnse iad.

16 Achd as beannaighthe bhuir súilesí, do bhrígh gor bhfaicid siad: agus bhuir gclúasa, do bhrígh gor gcluinfid siad.

17 Oir a deirimsi ribh go fírinneach, Gur ab iomdha faidhe agus fíreanuigh lé ar mhian na neithesí do chithisí dfaicsin, agus ní fhacadar; agus na neithe do chluiní do chloisidín agus ní chúaladar.

18 ¶ Air a nadhbharsin éisdigh ré cosamhlachd an tsíoladóir.

19 Coimhmíonca agus éisdeas duine bríathar na ríoghachda, agus nach dtuig-eann sé é, tig an droichspiorad, agus fúad-uighe se an ní do cuireadh ann a chroidhe. Ag so an duine úd ann ar cuireadh an síol chois na sligheadh.

20 Agus an té úd ann ar cuireadh an síol a bhfearann chlochach, a sé sud an té do chluin an bhriathar, agus ghabhas chuige é do láthair maille re gairdeachas;

21 Achd ní bhfuil fíreamh aige ann féin, achd fanuidh sé ar feadh tamaill: agus an tan thig trioblóid nó búaidhreadh ar son na breithre, air ball do gheibh sé oibhbeim.

22 Agus an neach úd ann ar cuireadh an síol a measg an mhúinigh ag so an té do chluin an bhriathar; agus mchaidh róchúram an tsaoghailsí, agus mealltóir-eachd an tsaidhbhris an bhriathar, agus bí sé gan toradh.

23 Agus an té úd ann ar cuireadh an síol a bhfearann maith a sé so an té do chluin, agus thuigeas an bhriathar; agus iomchras toradh, agus do bheir, cuid céud uiread, cuid trí fichid, agus cuid eile a deich fichead.

24 ¶ Do chuir sé cosamhlachd eile chuca, ag rádh, Is cosmhail ríoghachd

neimhe ré duine do chuir síol maith ann a fhearann :

25 Agus an tan do bhádar dáoine na gcodladh, tháinic a námhaid agus do chuir sé cogal thríd an gcruthneacht, agus do imthigh sé roimhe.

26 Agus an tan do fhás an geamhar, agus tug sé a thoradh, ann sin do fhoillsigh an cogal é féin.

27 Achd ar dteacht do shearbhfhógh-antaóibh fhir an tighe, a dubhradar ris, A thighearna, a né nach síol maith do chuir tú ann tfearrann? air a nadhbharsin cáit as a bhfaghann sé an cogal?

28 Agus a dubhairt seision ríu, Easc-cara éigin do rinne so. Agus a dubhradar na searbhfhoghantuidhe ris, A náill leacht air a nadhbharsin go ndeachmáoisne agus go gcruinneochamaois a bhfochair a chéile iad?

29 Agus a dubhairt seisean ríu, Ní háill; air eagla ag cruinneaghadh an chogail dáóibh, go mbeanfadh sibh an chruithneacht as a tréumhaibh a náoinfheacht ris.

30 Fuilngidh dhóibh aráon fas no go dtí an fóghmhar: agus a naimsir a nfóghmhair déara misi rém luchd búana, Cruinnighidh ar tús an cogal, agus ceangluidh é na phunnannaibh do chum a loisgte, agus cruinnighidh an chruithneacht dom sgioból.

31 ¶ Do chuir sé cosamhlacht eile chuca, ag rádh, Is cosmhuil ríoghachd neimhe ré gráinne síol musdaird, do ghabh neach *chuige*, agus do chuir sé ann a fhearann:

32 A sé go deimhin as lúgha do na huile shíoltuibh: gidheadh an tan fhásas sé, a sé is mó do na luibheannaibh, agus do nithear crann de, ionnas go ttigid éan-laith a naicir agus go ndéanaid a nid ann a ghéagaibh.

33 ¶ Do labhair sé cosamhlacht eile ríu; as cosmhuil ríoghachd neimhe ré laibhín do ghlac bean, agus do fholaigh sí a dtri pheice mine, nó gur ghabh an tiomlán laibhín.

34 Do labhair Iósa na neithesi uile ris an bpupal a gcosamhlachdaibh; agus nior labhair sé ríu achd a gcosamhlachdaibh:

35 Do chum go gcoimhlíonfuidhte an ní a dubhradh leis an bhfaidh, a deir, Oisgéoluidh mé mo bhéul tré chosamhlachdaibh; nochdfuidh mé neithe a tá foluighthe ó thosach an domhain.

36 ¶ Air léigean an tslúaigh úadh an tansin, tháinic Iósa a sdeach a dtigh: agus tangadar a dheisciobail chuige, ag rádh, Míniú dhúinne cosamhlacht chogail an fhearainn.

37 Agus air bhfreagra dhósan a dubhairt sé ríu, An té chuireas an síol maith a sé Mae an duine é;

38 Agus a sé an fearann an domhan; agus a sé an síol maith, clann na ríoghachda; agus a sé an cogal clann an droichspioraid;

39 Agus an námhaid do chuir é a sé an diabhal é; agus a sé an fóghmhar deireadh an tsáoghail; agus a siad na búanuidhe na haingil.

40 Agus amháil mar chruinnighthe ar an cogal, agus loisgthear é lé teimidh; is mar sin bhás a ndeireadh an tsoaghailsi.

41 Cuirfidh Mac an duine a aingil féin, agus cruinneochuid siad as a ríoghachd gach uile scannail, agus an dream do ní éagóir;

42 Agus teilgfid iad a núamhain air dearglasadh: mar a mbia gul agus gíosgán fiácal.

43 Soillséochaid na fireanaigh an tansin mar an ngréin a ríoghachd a Nathar féin. Gíodh bé agá bhfuilid clúasa chum eisdeachda, éisdeagh sé.

44 ¶ Mar an gcéudna, is cosmhuil ríoghachd neimhe lé císde ar na fhólach a bhfearann; noch tar éis a fhaghála, do fhóluigh duine, agus tríd an ngairdeachus do bhí air ar a shon imthighidh sé agus reacadh sé a bhfuil aige uile, agus ceannuidhe sé an fearannsin.

45 ¶ A rís, is cosmhuil ríoghachd neimhe le ceannuighe áirighthe, iarras clocha úaisle:

46 Agus ar bhfagháil áonneamh mhórlúaigne dhó, do imthigh sé agus do reac se a raibh aige uile, agus do cheannaigh se í.

47 ¶ A rís, is cosmhuil ríoghachd neimhe ré líon, ar na theilgean ann sa bhfairge, agus chruinnigheas da gach uile shórt *éisg*:

48 Noch, an tan do líonadh, do thairn-geadár na *híasgairighe* chum na trágha, agus ar suidhe dhóibh, do chruinnigheadar na *héisg* mhaithe a soithighibh, achd do theilgeadar na droichéisg amach.

49 Is mar sin bhás a ndeireadh an tsáoghail: rachaid na haingil a mach, agus dealóchuid na drochdháoine as lár na bhfíréanach,

50 Agus teilgfid iad a núamhain theineadh: mar a mbia gul agus gíosgán fiácal.

51 A deir Iósa ríu, Nar thuigeabhair na neithese uile? A deiridhion ris, Do thuigeamar, a Thighearna.

52 Agus a dubhairt seisean ríu, Ar a nadhbharsin gach uile sgioba *atá* foghlontha chum ná ríoghachda neamhdha is cosmhuil é ré fear tighe, do bheir as a chísde *neithe* núadha agus sean.

53 ¶ Agus an tan do chríochnaigh Iósa na cosamhlachdasa, tárta dhó, gur fhág sé a náitsin.

54 Agus an tan tháinic sé dá dhuthuidh féin, do theagaisg sé iad ann a sionagóg,

ionnas gur ghabh iongnadh mór iad, agus go ndubhradar, Cáit a bhfuair an fearso a neagnaso, agus ná subháilce?

55 A né nach é so mac an tsáoir? a ne nach dá mbathair ghoirtheair Múire? a né nach iad a dhearbhrathreacha, Seúmas, agus Ióses, agus Simon, agus Iúdas?

56 Agus a né nach bhfuilid a dheirbh-sheathracha uile éadruinne? Air a nadh-bharsin cáit ann a bhfuair sé iad so uile?

57 Agus fúaradar oilbhéim annsan. Achd a dubhairt Iósa riu, Ní bhfuil faidh fa neimhchion, achd ann a dhuthaidh féin, agus ann a thigh féin.

58 Agus ní dhearnuidh sé mórán miorbhuileadh ann sin air son a míchreidimh.

CAIB. XIV.

Baramhail Iorúaithe ar Iósa, 3 dicheannadh Eoin Bhaisde arson a cheart-theagasc, 15 agus tuille miorbhuilté Chríod.

FA námsin do chúalaidh Iorúaithe an Téatarca clú Iósa,

2 Agus a dubhairt sé ré na shearbh-fhóghantuidhibh, A sé so Eóin Baisde; déirigh sé ó mharbhaibh; agus is dá bhrígh sin a táid subháilcighe ag oibreaghadh ann.

3 ¶ Oir do ghlac Iorúaithe Eóin, agus do cheangáil sé é, agus do théilg sé a bpríosún é ar son Heródias, mna Philip a dhearbhráthar féin.

4 Oir a dubhairt Eóin ris, Ní dlitheach dháit a beith agad.

5 Agus an tan do budh mhian leis a chur chum báis, do bhí eagla an phubal air, oir do bhí meas faidhe aca air Eóin.

6 Agus an tan do bhí sóllamain an láoi ann a rugaidh Iorúaithe dá dhéanamh, do rinne ínghean Heródias damhsa na fhíadhnúisi, agus do thaitin sí ré Hiorúaithe:

7 Ionnas gur gheall sé maille lé mionaibh go dtíobhradh sé dhí gíodh be ar bhith ní do íarrfadh sí.

8 Agus air bhfagháil teagáisc ó ná mathair dhisí, a dubhairt sí, Tabhair dhamh ann so ceann Eóin Baisde air mhéis.

9 Agus do ghabh doilgheas an rí: achd ar son a mhionna, agus ná muinntire do bhí na suidhe ná chuibhreann, do áithin sé a thabhairt di.

10 Agus ar gcur fhir dicheanta úadh, do bhean sé a cheann Déoin ann sa phríosún.

11 Agus tugadh a cheann air mhéis, agus tugadh don chailín é: agus tug sisi dá mathair é.

12 Agus tangadar a dheisciobáil an tansin, agus rugadar a chorp léo, agus do adhlacadar é, agus tangadar agus do inniseadar sin Diosa.

13 ¶ Agus an tan do chúalaidh Iósa so, do chúaidh sé as sin a luing a nionad fhásamhail air leith: agus an tan do chúalaidh an pubal sin, do leanadar dá gcois é ó na caithreachaibh.

14 ¶ Agus ar ndul a mach Diosa, do chonnaire sé coimhthionól mór, agus do gabh trúaighe mhór dhóibh é, agus do shlánaigh sé na daoine easlána.

15 Agus an tan tháinig deireadh an láoi, tangadar a dheisciobuil chuige, ag rádh, Ait fhásamhail so, agus do chuaidh a nainsear thearainn cheanu; léig úait an slúagh, do chum go niméochaidis do na bailtibh, agus go gceannochaidis bíadh dhóibh féin.

16 Achd a dubhairt Iósa riu, Ní righid siad a leas imtheachd; tabhruidhsí dhóibh ní lé na ithe.

17 Agus a dubhradarsan ris, Ní bhfuil againn ann so achd cúig arain, agus dá íasg.

18 Achd a dubhairt seisean riu, Tabhairidh chugamsa iad ann so.

19 Agus ar na áithne don phubal suidhe air an bhféur, agus ar nglacadh ná gcúig naran, agus an dá íasg, ag féachain súas air neamh, do bheannaigh sé, agus ar ná mbriseadh, tug sé ná harain do ná deiscioblaibh, agus tugadar ná deisciobail don tslúagh iad.

20 Agus a dithadar uile ní, agus do sásuigheadh iad: agus do thogbhadar lán dhá chliabhhdhéag don bhíadh bhrisde do bhí dfoigheall aca.

21 Agus an mhuinntir do bhí ag ithe do bhádar a dtimcheall chúig mhíle fear, leith a muigh do mhnáibh agus do leanbaibh.

22 ¶ Agus air ball do chuir Iósa dfhiachaibh ar a dheisciobluibh dul a luing, agus dul roimhe féin don táoibh oile, no go léigeadh sé an pubal úadh.

23 Agus an tan do léig sé an pubal úadh, do chuaidh sé súas air shliabh ná áonar do dhéanamh urnuighthe: agus an tan do bhí deireadh an láoi ann, do bhí sé an sin ná áonar.

24 Agus do bhí an long fá a námsin a meadhón ná fairge, dá teilgean a nunn agus a nall ag na tonnaibh: oir do bhí an gláoth na naghaidh.

25 Agus a gcionn an ceathramhadh faire do noidhe do chuaidh Iósa na nionnsaidh, ag siobhal air an bhfairge.

26 Agus an tan do chunncadar a dheisciobail é ag siobhal air an bhfairge, do bhádar air na mbuaidhreadh, ag rádh, Is gósda é; agus do éimhghheadar lé heagla.

27 Agus do labhair Iósa riu air an mball, ag rádh, Bíodh meisneach maith agaibh; is Misi a tá ann; ná bíodh eagla oraibh.

28 Agus tug Peadar freagra air agus a

dubhairt sé, A Thighearna, más tu atá ann, aithin diomsa dul ad choinne air na huisgidhibh.

29 Agus a dubhairt seisean, Tarr. Agus an tan do chúaidh Peadar sios as an luing do shiobhail se ar na huisgidhibh, do chum teachd go Híosa.

30 Achd an tan do chonnaire sé an gháoth laidir, do ghabh eagla é; agus a núair do thionnsgain sé dul a nóchdar, do sgread se, ag rádh, A Thighearna, fóir orum.

31 Agus ar síneadh a láimbe ar an mball Díosa, rug sé air, agus a deir sé ris, A fhir an chreidimh bhligh, créd far ghabh cuntabhairt thú?

32 Agus an tan do chúadar a sdeach ann sa luing, do choisg an gháoth.

33 Agus tangadar an luchd do bhí sa luing, agus donóruigheadar é, ag rádh, Go firinneach is tusa Mac Lé.

34 ¶ Agus an tan do chúadar tar *úisge*, tangadar go talamh Genesaret.

35 Agus an tan do aithnidheadar luchd na háitesin é, do chuireadar fios air feadh na tíresin uile ar gach táobh dhíobh, agus tugadar gach a raith easlán chúige;

36 Agus do chuireadar impidhe air go mbáintidís lé himeal a éaduigh amháin; agus an mhéid díobh do bhean do slánaigh-eadh iad.

CAIB. XV.

Gur bé peacadh do shalchus duine, 21 agus gu bfuáir greim dhaingion chreidimh na mná ó Chanaan, a hiarratus di.

ANN sin tigid sgríobuighe agus Phairisínigh ó Ierusalem, go Híosa, ag radh, 2 Créd fá a sáruighid do dheisciobailis gnáthughadh na sinnsear? oir ní ionnluid siad a lámha a núair ithid arán.

3 Agus ar bhfreagra dhósan a dubhairt sé riu, Créd fá sáruigheann sibhsí leis aithne Dé lé bhur gnáthughadh *féin*?

4 Oir tug Día áithne, ag radh, Onóruigh hathair agus do mhathair: agus, Giodh bé mballuigheas a athair nó a mhathair, cuirthear chum báis é.

5 Achd a dheartháoisí, Giodh bé neach a déara re na athair nó ré na mhathair, Gach tabhartas dá dtuguimsí uaim, rachaidh sé a dtarbha dhuitsí;

6 Agus ní onóruidh sé a athair nó a mhathair. Agus mar sin do chuireabhair a neimhbhrigh aithne Dé tré bhur nguáthughadh *féin*.

7 A *luchd* an fhúarchrábhaidh, is maith do rinne Esaías faigheadóireachd bhur dtimcheall, ag rádh,

8 Druididh an pubalsa leamsa lé na mbéul, agus onóruighid me lé na bpusuibh; achd cheana is fada úaim atá a gcroídh.

9 Achd is a ndíomháineas onóruighid

siad misí, ag teagasg aitheanta na ndáoina mar theagasg.

10 ¶ Agus ar ngairm an tslóigh, a dubhairt sé riu, Eisdigh, agus tuigidh:

11 Ní hé an ní theid a sdeach ann sa mbéul shaluigheas an duine; achd an ní thig as an mbeul, a sé so shaluigheas an duine.

12 Ann sin thangadar a dheisciobuil, agus a dubhradar ris, A né nach dtuigeann tú go bhfuadarad na Pharísínigh do chúala an glórsa, oibhéim ann?

13 Agus ar bhfreagra dhósan, a dubhairt sé, Gach uile phlanda, nach ar chuir Mathair neamhdhasa, beanfuightheas as a fhréamhach é.

14 Léigidh dhóibh *féin*: is éoluighthe dala a gcionn dall iad. Agus ma thréoruigheann dall dall éile, tuitfid a raon sa dig.

15 Agus ar bhfreagra do Pheadar a dubhairt sé ris, Minigh dhúinne an chos-amhlachdsin.

16 Agus a dubhairt Iósa, An bhfuilitísí leis fós aimbheasach?

17 A ne nach dtuighísí fós, giodh bé ní theid a sdeach ann sa mbéul, go dtéid sé sa mbolg, agus go dteiltgear as sin don chamra é?

18 Achd na neithe theid a mach as an mbéal is as an gcroidhe thigid siad; agus is siad sin shaluigheas an duine.

19 Oir as an gcroidhe thigid na droch-smuaintighthe, dúnmarrbhadh, adhaltrannas, stríopachas, gaduidheachd fiaghnuisighe bréige, blaisphemighe:

20 Is iadso na *neithe* shalchas an duine: achd biadh díthe lé lámhuibh gan ionladh ní shaluigheann sé an duine.

21 ¶ Agus ar ndul Díosa as sin, do chúaidh sé go leithimlibh Thirus agus Shídon.

22 Agus, féinch, tháinic bean do Chanaan ó na crióchaibh sin, agus do éigh sí, ag rádh ris, Déana trócaire oram, a Thighearna, a mhic Daibhí; a tá mhingean ar na búaidhreadh go mór ó dheamhan.

23 Achd ní thug seisean freagra ar bith uirthé. Agus tangadar a dheisciobail chuige agus do iarradar air, ag rádh, Cuir úainn í; oir a tá sí ag eighmhe ar ndiaigh.

24 Agus ar bhfreagra dhósan, a dubhairt sé, Níor cureadh misí achd do chum cáorach thighe Israel do chúaidh arseachrán.

25 Gidheadh tháinic sisi agus do rinne sí sléachdain dó, ag rádh, A Thighearna, foir orum.

26 Agus ar bhfreagra dhósan, a dubhairt sé, Ní coir arán na cloinne do ghlacadh, agus do theilgean chum na ngádh.

27 Achd a dubhairt sisi, Is fíor sin, a Thighearna: gidheadh fós ithid nó coilén

euid don sbrúighleach thuíteas ó bhórd a dtighearnadh *féin*.

28 Ar bhfreagra Diósa an tansin, a dubhairt sé riu, O a bhean, is mór do chreideamh: teagmhadh dhuit mar is toil leachd. Agus do bhí a hinghean slán ó a núairsin a mach.

29 ¶ Agus ar nimtheachd Diósa as sin, tháinig sé láimh ré fairrge na Gaililee; agus an tan do chúaidh sé suas ar shliabh, do shuidh sé ann.

30 Agus do chúadar slúaighte móra chuige, agá rábhadar bacuigh, doill, balbháin, daoine ciorthuimeacha, agus móran eile, agus do theilgeadar fá chos-aibh Íosa iad; agus do shlánaigh sé iad:

31 Ionnas gur ghabh iongantús an slúagh, an tan do chonncadar na balbháin ag labhairt, agus na daoine ciorthuimeacha slán, na bacaigh ag siobhal, agus a radharc ag na dalláibh: agus tugadar gloir do Dhíia Israel.

32 ¶ Agus ar ngairm a dheisciobail chuige Diósa, a dubhairt sé, A tá trúaighe agam don tslúagh, oir do fhanadar a nois ré trí lá am fhocair, agus ní bhfuil ní acá do íosaidis: agus ní háill leam a léigean úaim na dtrosgradh, deagla go racháidis a nanbhfainne ar a tslighe.

33 Agus a deirid a dheisciobail ris, Cía a naít as a bhfuigheamáois ar an bhfásach a noireadsin darán, lé a saiseóchamáois a chomhmór do shluagh?

34 Agus a deir Íosa ríusan, Gá mhéad arán a tá agaibh? Agus a dubhradarsan, A seachd, agus beagan diásgaibh beaga.

35 Agus do aithin seisean don tslúagh suidhe síos ar an dtalamh.

36 Agus ar nglacadh na seachd narán agus na niasgsin dó, ag tabhairt buidheachais, do bhris sé *iad*, agus thug sé dhá dheisciobluibh, agus tugadar na deisciobail don tslúagh *iad*.

37 Agus do itheadar uile ní, agus do sasuigheadh iad: agus do thógbhadar lán seachd gliabh d'fúigheall do *bhiadh* bhrisde.

38 Agus do bhádar an luchd a dúaidh é ceithre mhíle fear, leith a muigh do mhnáibh agus do leanbaibh.

39 Agus ar léigean an tslúagh úadh, do chúaidh sé a luing, agus tainic sé go leithimlibh Mhagdala.

CAIB. XVI.

Droch theagasc na Bparisíneach, insheachanta; 16 admhail ghlórmhar Pheadair; 24 agus gu bfuil dfhiachaibh ar lucht leannuhín Chríost an naimhdaí do chrosadh.

AGUS ag teachd do na Pharisíneach-aibh agus do na Saduichíneachuibh,

a cur cathuighthe air do iárradar air comhartha do thaisbéanadh ó neamh dhóibh.

2 Agus ar bhfreagra dhósan a dubhairt sé riu, An tráth thig deireadh an láoi, a deartháoi, *Biaidh* sé na shoininn: óir a tá an taier dearg.

3 Agus ar maidin, *biaidh* drochaimsear ann a níu: oir a tá an taier ag deargadh agus ag dorchughadh. A *luchd* an fhúar-chrábhaigh, is éol daoibh gnúis a naier do bhreathnughadh; achd a né nach édir libh comharthuidhe na naimsearach do *thuigsin*?

4 Iárraidh an droichchineadh adhal-trannach comhartha; agus ní tiobhartha comhartha dhó, achd comhartha Iónas an faidh, agus ar ndéalughadh riu, do im-thigh sé.

5 ¶ Agus an tráth thangadar a dheisciobail a *dtir* ann sa phort thall, do dhearmadar arán do bhreith *leo*.

6 Agus a dubhairt Íosa riu, Tabhruidh dá bhur naire agus coimhheaduigh sibh ó laibhin na Bhphairisíneach agus na Saduichíneach.

7 Agus do thagradarsin eatorra féin, ag rádh, *Is* ar son nach dtugamar arán linn.

8 Agus ar na thuigsin sin Diósa, a dubhairt sé riu, O luchd an chreidimh bhig, créd fá a dtagartháoi eadraibh féin, gur ab ar son nach dtugabhair arán libh?

9 A né nach dtuigthí fós, no nach ccuimhnighthí na cúig aráin na gcúig mhíle *fear*, agus ga mhéd cliabh do thógabhair?

10 Nó na seachd naráin na gceithre mhíle *fear*, agus ga mhéd cliabh do thógabhair?

11 Cionnas nach ttuigthí nach a dtimcheall aráin a dubhairt mé ribh, bhur naire do thabhairt dháoiibh ar laibhin na Bhphairisíneach, agus na Saduichíneach?

12 Ann sin do thuigiodar cionnas nach diárradh orra aire do thabhairt dóibh ar loibhín an aráin, achd ar theagasc na Bhphairisíneach agus na Saduichíneach.

13 ¶ Agus ar dteachd Diósa go críochaibh Shesárea Philippi, do fhiafuidh sé dá dheisciobluibh, ag rádh, Créd a deir na daoine, cí misí Mac an duine?

14 Agus a dubhradarsan, A *deirid* cuid dhíobh gur ab tú Eóin Baisde: agus cuid eile, Elias; agus cuid eile, Ieremias, nó áon do na faidhibh.

15 A deir seisean riu, Achd créd a deir sibhsí cí mé?

16 Agus ar bhfreagra do Shímón Peadar a dubhairt sé, Is tusa Críost, Mac Dé bhi.

17 Agus ar bhfreagra Diósa an tráthsin a dubhairt sé ris: As beannuighthe thú, a Shímoin mhic Íona: óir ní féoil ná fuil do

fhoillsigh sin duit, achd Mathairis a tá air neamh.

18 Agus a deirinsi riot, Gur ab tusa Peadar, agus gur ab ar an gcarruici thóigeabhus misi méagluis féin; agus nach béaruid geatuidhe ifeirn búaidh uirthé.

19 Agus do bhéara me dhuit eochracha na ríoghachda neamhdha: agus giodh bé ní cheingéolus tú ar talamh bíaidh sé ceanguilte ar neamh: agus giodh bé ní sgáoilfeas tú ar talamh, bíaidh sé sgáoilte ar neamh.

20 Ann sin do aithin sé dá dheisciobluihb gan innisin déin neach gur bhé féin Iósa Críosd.

21 ¶ O a núairsin amach do thionnsgain Iósa a fhoillseagbadh dhá dheisciobluihb, gur ab éigin dó dhul go Híarusaleim, agus mórán dfulang ó na seinnsearuibh agus ó úachdaránaibh na sagart agus ó na sgríobuidhibh, agus bás dfulang, agus eiséirghe an treas lá.

22 Achd do ghabh Peadar é, agus do thionnsgain sé achmbusan do thabhairt dó, ag rádh, A bhfad uaidse sin, a Thighearna: ní theigeomha so dhuitse.

23 Achd ar gcasadh dhósan, a dubhairt sé ré Peadar, Imthigh am dhiaigh, a Shátain: is scannail dhamh thú: óir ní thuigeann tú na neithe bheanas ré Diá, achd na neithe bheanas ré dáoinibh.

24 ¶ A. dubhairt Iósa an tansin ré na dheisciobluihb, Más áill le neach teachd am dhiaghisi, diultadh sé dhó féin, agus tóghbadh sé a chros, agus leanadh se misi.

25 Oir gidh bé neach lé nab mian a anam féin do chumhdach caillfidh sé é: agus gidh bé neach chaillfeas a anam ar mo shonsa do gheabha sé é.

26 Oir cré é a tharbha do dhuine, da ngnodhuigheadh sé an domhan uile, agus a anam féin do léigean a muga? no cré é an mhalairt do bheuradh duine ar son anma féin.

27 Oir tíoefuidh Mac an duine a nglóir a Athar féin maille lé na ainglibh; agus do bhéara sé an tráthsín dá gach neach do réir a ghníomhartha.

28 Go firinneach a deirimsi ribh, Go bhfuil cuid don luchd a tá na seasamh ann so, nach blaisfidh bás, no go bhfaicid Mac an duine ag teachd ann a ríoghachd féin.

CAIB. XVII.

Athrughadh agus dealtrughadh cruth Críosd. 22 A thairrgir um a cheasadh.

24 Agus iocadh an chanacais.

AGUS a gcionn sé lá beiridh Iósa Peadar, agus Séumas, agus Eóin a dhearbhráthair, agus téoruighidh sé iad ar leith go slíabh árd,

2 Agus do háthruigheadh a chruth an a bhfiadhnúisi: agus do dheallruigh a aghuidh mar an ngréin, agus do rinneadh a éduighe geal mar an solas.

3 Agus, féuch, do taidhbhrigheadh dhóibh Máoise, agus Elías, a ccomhrádh ris.

4 Agus ar bhfreagra do Pheadar, a dubhairt sé ré Hiosa, A Thighearna, is maith dhóinn bheith ann so: mas áil leachd, déanam trí botha ann so; both dhuitsi, both do Mháoi, agus both Delias.

5 Suil do sguir seisean do labhairt, féuch, do theilg néull soilseach sgáile orrtha: agus feuch táinic guth as an néull, ag rádh, Ag so an Mac grádhach úd agamsa, an a bhfuil mo thoil mhaithe; Eisdigh ris.

6 Agus an tráth do chúaladar na deisgiobuil so, do thuitedar air a naghuidh, agus do ghabh eagla rombór iad.

7 Agus ar dteachd Díosa do bhean sé riu, agus a dubhairt sé, Eirghidh, agus na bíodh eagla oruibh.

8 Agus ar dtogháil a súl dóibh, ní fhacadar éin neach, achd Iósa na áonar.

9 Agus an tráth thangadar a nús don tsiabh, do aithin Iósa dhíobh, ag rádh, Na hinnisidh déinneach an ní do taidhbhrídeadh dháoihb, no go néirghe Mac an duine ó mharbhaibh.

10 ¶ Agus do fhiafruigheadar a dheisciobail dheisean, ag rádh, Maseadh cred fa a nabruid na sgríobhuidhe gur ab éigin Elías do theachd air tús?

11 Agus ar bhfreagra Díosa a dubhairt se riu, Tíoefuidh Elías go firinneach ar tús, agus aiseoguidh sé gach éin ní.

12 Achd a deirinsi ribh, go dtúinic Elías cheana, agus nach ar aithnheadar é, achd go ndearnadar a dtoil féin ris. Is mar sin fhuiléongas Mac an duine mar an gceadna úatha.

13 Do thuigeadar na deisciobuil ann sin gur ab a dtimcheall Eóin Baisde do labhair sé riu.

14 ¶ Agus an tan tangadar a gceann an choimhthionóil, do chuáidh neach aairighe chuige, ag sléuchduin ar a ghlúinibh dhó, agus ag rádh,

15 A Thighearna, déana trocaire ar mo mhac: oir bhídh sé tinn lé goin an ré, agus is mor dolc fhuilngeas sé: oir tuitidh sé a dteinidh go minic, agus a nuisge go minic.

16 Agus do thairg mé dod dheisciobluihbhis é, agus níor fhéadadar a leigheas.

17 Agus ar bhfreagra Díosa a dubhairt sé, A chineadh dótheaguisg gan chreideamh, gá fad fós bhías mé bhur bhfochair? gá fad fós fhuiléongas mé sibh? tabhruidh chugamsa ann so é.

18 Agus do spreag Iósa an deamhan;

agus do imthigh sé as : agus do bhí an leanabh slán ó ndáirsín a mach.

19 Ar dteachd do na deiscioblúibh chum Iósa an tráthsín fa leith, a dubhradar, Créd é an fath nach ar fhéadamáirne súd do theilgean a mách ?

20 Agus a dubhairt Iósa riú, Ar son bhur míchreidimh : oir a deirim ribh go firinneach, Dá mbeith oiread re gráinne musdaird do chreideamh aigibh, a déartháoi ris an sliabh so, Athruigh as so ann súd a nunn ; agus athrochuidh sé ; agus ní bhía ní ar bith nach budh éidir libh.

21 Achd cheana ní théid an sórt *deamhanso* a mach achd lé hurnuighthe agus le trossadh.

22 ¶ Agus ar ndéanamh comhnuighe ann sa Ghalilé dhóibh, a dubhairt Iósa riú, Do bhéarthar Mac an duine a láimhaibh na ndáine :

23 Agus muirfid síad é, achd an treas lá éirochaidh sé arís. Agus do ghabh do bhrón romhór iadsan.

24 ¶ Agus ar dteacht dhóibh go Capernaúm, tangadar luchd na cíoschána do ghlacadh go Peadar, agus a dubhradar, Nach íocann bhur maighisdirí an cíoscháin ?

25 A deir seisean, Iócuidh. Agus an tráth do chúaidh sé a sdeach don tigh, do labhair Iósa risean ar tús, ag rádh, Créd í do bharamhuilsi, a Shímóin ? cia ar a dtógbhuid ríghthe na talman cíos nó cánachas ? an ó ná gcloinn féin, nó ó choimhthighe ?

26 A deir Peadar ris, O choimhthighe. A dubhairt Iósa ris, Ar a nadhbharsín atáid an chlann sáor.

27 Achd ionnas, nach dtíobhramáois oilbhéim dhóibh, imthighsi chum na fairge, agus teilg *innte* dubhán, agus tóg an cédiasg thiocfas a níos ; agus ar nosgladh a bhéuil, do gheabha tú píosa airgid : glac sin, agus tabhair dhóibh é ar mo shonsa agus ar do shon féin.

CAIB. XVIII.

Séimheachd agus neimh-dhioghaltas na leanba inleanmhuinne. 15 Agus ordughadh smachta na heaghlusi.

ANUAIRSÍN tangadar a dheisciobuil chum Iósa, ag rádh, Cía is mó ann sa rioghachd neamhdha ?

2 Agus ar ngairm léinibh bhig chuige Díosa, do chuir sé an a lársan é.

3 Agus a dubhairt sé, Go firinneach a deirim ribh, Muna bhíiltí, agus muna mbeithí mar leanbána, nach rachdaoí a sdeach don rioghach neamhdha.

4 ¶ Ar a nadhbharsín gíodh bé ísléochus é féin mar an leanbanso, a sé sin is mó á rioghachd neimhe.

5 Agus gídh bé neach gheabhus chuige éinleabán da leithid so am ainmsi gabhuidh sé misi *chuige*.

6 Agus gídh bé neach bhéaras oilbhéim déinneach don mhuinntir bhtigsi chreideas ionnamsa, do bfeard dhó cloch mhuilinn do chrochadh fa na mhuinéil, agus a bháthadh a ndubhaigén na fairge.

7 ¶ Is mairgneach don domhan ar son oilbheimeann ! oir is éigin do na hoilbhéimeannaibh teachd ; achd cheana is anáioibhin don duine tré a dtig an toilbhéin !

8 Achd má bheir do lámh no do chos adhbhar oilbhéime dhuit, gearr dhíót, agus teilg uait iad : is fearr dhuit dul a sdeach don bheathaidh bacach díbhallach, ná dhá lámh agus dhá chois do bheith agad agus do theilgean ann sa teinidh shíorruidhe.

9 Agus má bheir do shúil adhbhar oilbhéime dhuit, bean asad, agus teilg uait í : is fearr dhuit dul don bheathaidh ar leathshúil, na dhá shuíl do bheith agad agus do theilgean a teinidh ifeirn.

10 ¶ Tabhruidh dá bhur naire nach dtabhartháoi tarcuisne air éinneach don mhuinntir bhigsi ; oir a deirim ribh, Go bhfaicid a naingilsion air neamh do ghnáth aghaidh Mhatharsa a tá ar neamh.

11 Oir táinic Mac an duine do shabháil an neithe do chúaidh a muga.

12 Créd do chithear dháoiibh ? dá mbeith céad cáora ag áonduine, agus go rachadh áoncháora dháoiibh ar seachrán, a né nach bhfuigeadh sé na náoi gcáoiridh déag agus ceithre fichid, agus nach rachadh sé ar na sléibhbhithibh, diárruidh na cáorach do chúaidh air seachrán ?

13 Agus ma theagmhann go bhfaghann sé í, a deirmsi ribh go firinneach, gur ab mó a luathgháir trithe, ná ar son na náoi gcáorach ndéag agus ceithre fichid nach deachuidh ar seachrán.

14 Mar an gcéadna ní hí toil bhur Natharsa a tá ar neamh, go rachadh éinneach do na *dúoinibh* beagasa a muga.

15 ¶ Achd ma pheacuigheann do dhearbhrathair ad aghuidh, imthigh agus spreag é eadrad féin agus é féin anhaín : agus má éistean sé riot, do ghnodhuigh tú do dhearbhrathair.

16 Agus muna éisde sé riot, beir leachd fós duine no dias eile, do chum go mbíodh gach éinní seasmhach a mbéul deisi no triur dfiadhnúisibh.

17 Agus ma dhiúltann sé iádsan déisdeachd, innis do neaghluis : agus ma dhiúltann sé a neaghluis déisdeachd, bíodh meas pagánuigh agus puiblicáin agad air.

18 Go firinneach a deirimsi ribh, Gídh bé ar bith neithe cheangóltáoi ar talamh bíaidh síad ceangailte ar neamh : agus

gidh bé ar bith neithe sgáoilfidhe ar talamh bíaidh sgáoilte ar neamh :

19 A ris a deirim ribh, Má theagmhann días agaibh ar áon fhocal ar talamh a dtimcheall gach uile ní iarruid siad, go bhfuighid siad é ó Mathairse a tá ar neamh.

20 Oir gidh be aít ann a bhfuilid días nó triúr ar ná gcruinneaghadh am ainmsi, a táimsi ann sin ann a lár súd.

21 ¶ Ar ndul do Pheadar na ionnsaidh an tráth sin, a dubhairt sé, A Thighearna, gá a mhioncachd do dheana mo dhearbhrathair coir a maghaidh, agus mbaithfeas mé dhó? an go nuige an seachdmhadh húair?

22 A deir Iósa ris, Ní abruim riot, Gus an seachdmhadh húair a mháin : achd, Go soithe seachdmhoghadh seachd nuáire.

23 Ar a nadhbharsin is cosmhul ríoghachd neimhe ré rí airighthe, léir bháill cúntas do dhéanamh ré na shearbhfhoghantuidhibh.

24 Agus an tráth dó thionnsgain sé cúntas do dhéanamh, tugadh chuige neach, dár dhligh sé deich míle talann.

25 Agus an tan nar bhéidir leis na fiachaso ióc, do aithin a thighearna é féin agus a bhean, agus a chlann, agus a raibh aige, do reic, do chum na bhfiach do dhíol.

26 Ar a nadhbharsin ag déanamh úmbla don tsearbhfhoghantuidhe sin, do iarr sé atchuinghidh air, ag rádh, A thighearna, déana foighid rióm, agus do bhéara mé an tiomlán dhuit.

27 Ann sin ar ngabhail trúaighe móire tighearna a nóglaoich úd, do léig sé uadh é, agus do mhaith sé na fiacha dhó.

28 Agus ag dul a mach don tsearbhfhoghantuidh úd, fuair sé áon dá choimhshearbhfhoghantuidhibh féin, dar dhligh sé céd phlighinn : agus ar na fhosdadh, rug sé ar sgórnuigh air, ag rádh, Díol rium an ní dhligheas tú.

29 Agus ag tuitim da chomhshearbhfhoghantuidhe agá chosuibhsean, do ghuidh sé é, ag rádh, Deana foighid rióm, agus do bhéara mé an tiomlán duit.

30 Achd nior bháil leisean sin : achd ar nimtheachd dó do theilg sé a bpriosún é, no go niocadh sé na fiacha.

31 Agus an trath do chonncadar a choimhshearbhfhoghantuidhesin na neithe do rinneadh, do ghabh doilgheas romhór íad, agus thangadar agus do fhoillsigheadar dá dtighearna gach ní dá ndearnadh ann.

32 Annsin do chuir a thighearna fios airsean, agus a deir sé ris, A dhroichshearbhfhoghantuidh, do mhaith mé na fiacha úd uile dhuit, do bhrigh gur chuir tú impidhe oram :

33 Agus a né nar chóir dhuitsi trócaire

do déanamh ar do choimhshearbhfhoghantuidh féin, amhail agus mar do rinne misí trócaire ortsa?

34 Agus ar ngabhail féirge a thighearna, thug sé do nar céasadóiribh é, no go niocadh sé a fhíacha uile ris.

35 Agus is mar sin do dhéana Máthair neamhdhasa ribhsi, muna maithfe gach áonduine agaibh da dhearbhrathair ó bhur gcroidhthibh a gcionnta.

CAIB. XIX.

A ttimchioll dhealughadh, 10 pósadh agus geamnaoidheacht ; 10 agus gu ttoirmiscionn grádh shaidhbhris, duine ó righeacht Dé.

AGUS tarla, an tráth do chriochnuigh Iósa na comhraitesí, gur sgáoil sé on Ghalilé, agus táinig sé go críocheuibh Iúdéa tar Iórdan ;

2 Agus do lean cuideachda mhór é ; agus do shlánuigh sé íad ann sin.

3 ¶ Tangadar na Phairisinigh chuige an tráthsín, do chur cathuigh air, agus ag rádh ris, An ceadaighteach do dhuine a bhean do léigean trí gach uile adhbhar?

4 Agus ar bhfreagra dhósan a dubhairt sé riu, A ne nar léaghabhair, an té do chruthuighe íad ó thús gur fear agus bean do rinne sé íad,

5 Agus go ndubhairt sé, Ar a nadhbharsa fuigfidh duine a athair agus a mhathair, agus ceangalfuidh sé dhá mhuaoi : agus beid a rón na neinfhéoil a mháin?

6 Ar a nadhbharsin ní bhfuilid feasda na ndís, achd na néinfhéoil. Uime sin an ní do cheanguil Día, ná sgáoilleadh duine é.

7 A dubhradarsan ris, Máseadh créd far aithin Máoisí leitr dhealuighthe do thabhairt, agus ise do léigean?

8 A deir seisean riu, Do fhluuing Máoisí dháuibhsi ar son cruáis bhur gcroidheadh bhur mná do léigean : achd cheana ní mar sin do bhí se ó thús.

9 Achd a deirimsi ribh, Gidh bé neach léigfeas a bhean, achd ar son striopachuis, agus do phosas bean eile, go ndéanann sé adhaltrannas : agus gidh bé phosas an bhean do léigeadh go ndéanann sé adhaltrannas.

10 A deirid a dheisciobuil risean, Ma sé sin is cor don fhior ré na mhnáoi, ní maith an posadh ré a dhéanamh.

11 Achd a dubhairt seisean riu, Ní hé gach áonduine ghabhus an glórsa, achd an dream dár tugadh é.

12 Oir a táid daoine coillte noch a rugadh mar sin as broinn a mathar : agus a táid cailltéanuigh, ag ar bheanadar daóine asda : agus a táid cailltéanuigh, do bhean asda féin ar son na ríoghachda

neamhdha. Gidh bé fhéadus a ghabháil chuige, gabhadh.

13 ¶ Tugadh chuige an tráthsín leinibh beaga, do chum go gcuirfeadh sé a lámha ortha, agus go ndéanadh sé urnuighe: agus do spreagadar na deisciobuail iad.

14 Agus a dubhairt Iosa, Fuiligidh do na leanbaibh, agus na bacuidh dhióbh, teachd chugamsa: oir is lé na leithéidibh sin rioghachd neimhe.

15 Agus tar éis a lámha do chur ortha, do imthigh sé as sin.

16 ¶ Agus, féuch, a dubhairt neach áirighthe ag teachd chuige ris, A Mhaighisdir mhaith, créd í an mhaith do dhéana mé, do chum go bhfuighinn an bheatha mharthanach?

17 Agus a dubhairt seisean ris, Créd fa a ngóireann tu maith dhíomsa? ní bhfuil éinneach maith ach amháin, Día: achd mas mian leachd dul chum na beatha, coimhéd na haitheanta.

18 A deir seisean ris, Cía híad? agus a dubhairt Iósa, Ní dhéana tú dúnmharbhadh, Ní dheana tú adhaltrannas, Ní dhéana tú gaduidheadh, ní dhéana tú fadhnúisi bréige.

19 Onóruigh hathair agus do mhathair: agus, Grádhugh do chomharsa mar thú féin.

20 A deir an tógánach ris, Do choimhéd mé na neitheisi uile ó moige: créd a tá duireasbhuidh oram fós?

21 A dubhairt Iósa ris, Mas áill leachd bheith dìongmhala, imthigh reac a bhfuil agad, agus tabhair do na bochduibh é, agus do gheabha tu ionnmhas ar neamh, agus tarr, lean misi.

22 Agus an tráth dó chúaluidh an tógánach an combradsin, do imthigh sé go dobhronach: oir do bhí iomad saidhbhris aige.

23 ¶ Agus a dubhairt Iósa ré na dheisciobuibh, A deirim ribh go firinneach, gur ab docomhlach rachas duine saidhbhir a steach a rioghachd neimhe.

24 Agus a ris a deirim ribh, Gur ab usa do chámhall dul tré chró na snáthuide, ná do dhuine shaidhbhir dul a sdeach go flaitheamhnus Dé.

25 Agus a na chlos so dá dheisciobuibh, do ghabh iongnadh mór iad, ag rádh, Ar a nadhbharsin cía is éidir do shlánughadh?

26 Agus ar bhféachain Díosa orrtha a dubhairt sé riu, Ní bhfuil so ar chumas do na dáoinibh: achd a tá gach uile ní ar chumas do Dhía.

27 ¶ Ar bhfreagra do Pheadar an tráthsín, a dubhairt sé ris, Féuch, do thréamairne gach uile ní, agus do leanamar thusa; ar a nadhbharsin créd do gheabham?

28 Agus a dubhairt Iósa riu, A deirimsi ribh go deimhin, An tráth shuidhfeas Mac an duine a gcaithir a ghlóire féin, go suidhfidh sibhse, do lean misi ann sa naithgheineamhuin mar an gcéadna ar dhá chaithir dhéag, ag breith breithe ar dhá threibh dhéag Israel.

29 Agus gidh bé neach do thréig tighthe, nó dearbhraithreacha, nó deirbhsheath-racha, nó athair, nó mathair, nó bean, nó clann, nó dúthuigh ar son manmasa, do gheabha sé a chead oird, agus an bheatha mharthanach mar oidhreachd.

30 Achd a tá mórán ar tosach bhias fa dheireadh; agus fa dheireadh bhias ar tosach.

CAIB. XX.

An eagluís ar na samhlughadh re fineamhuin, 20 agus iarrutus uáibhreach mhathar chloinne Shebedei, ar na chur ar cúl.

OIR is cosmhuil an rioghachd neamhdha ré fear tighe áirighthe, do chuaidh a mach lé héirge an láoi do chur luchd oibre ar túarasdal ann a fhíneamhuin.

2 Agus tar éis réidhighe ris an luchd oibre ar phighinn sa ló, do chuir sé ann a fhíneamhain iad.

3 Agus ar ndul a mach dhó timcheall an treas úair, do chonnarc sé drong eile diomháoineach na seasamh ar an margadh,

4 Agus a dubhairt sé riu; Imdhigsi leis don fhíneamhuin, agus gidh bé ní bhús ceart do bhéara mé dhíbh é. Agus do imdhigheadarsan.

5 Á ris ar nintheadh a mach dhó timcheall an seiseadh agus an náomhadh húair, do ríne sé mar an gcéadna.

6 Agus ar ndul a mach dhó a dtimcheall an áonmhadh húair déag, fúair sé dream eile na seasamh diomháoineach, agus a deir sé riu, Créad fa bhfuiltsi bhur seasamh an so feadh an láoi diomháoineach?

7 A deirid siádsan ris, Ar son nar chongainh duine ar bith ar túarasdal sinn. A deir seisean riu, Imthighsi mar an gcéadna don fhíneamhain; agus gidh bé ní bhús coir do gheúbhtháoi é.

8 Agus ar dteachd don tráth nóna, a deir tighearna na fineamhna ré na sdíobh-ard, Goir an luchd oibre, agus tabhair dhoibh a dtúarasdal, ag tosughadh ón luchd tháinic fa dheireadh, go soithe na céaddaíne.

9 Agus ar dteachd don druing úd tháinic a dtimcheall an áonmhadh húair déag, fúair gach duine dhióbh phighinn.

10 Agus ar dteachd don cheid dreim do sháioleadar go bhfuighedis féin ní budh mhó; achd cheana fuair gach áon díobh, mar an gcéadna, pighinn.

11 Agus ar na ghlacadh dhóibh, do rinneadar monabhar a naghuidh fhir mhaith an tighe,

12 Ag rádh, An dreamso tháinic fa dheireadh ní dhearnadar obair *achd* áonúair a *mháin*, agus do chuirisi iad a gcoimhmheas rinne, diomchuir muiridhin agus teasbhach an láoi.

13 Agus ar bhfreagra dhósan, a dubhairt sé ré fear dhíobh, A chompánuigh, ní bhfuilim ag déanamh éagcóra ortsa: a né nár réidhig tú ríom ar phighinn?

14 Tógaibh leachd do chuid féin, agus imthigh: a si mo thoilsi a thabhairt don tési *tháinic* fa dheireadh, mar *thug mé* dhuitsi.

15 A né nach ceaduigheach dhamhsa an ní is toil leam féin do dhéanamh rém chuid féin? An bhfuil do shúilsi go holc, air son go bhfuilimsi maith?

16 Is mar sin béid na daoine deighionach air tosach, agus na céad *daoine* air deireadh: oir a ta mórán ar na ngairm, agus beagan ar na dtogha.

17 ¶ Agus ag dul súas Diosa go Hiarusaleim rug sé an dá dheisciobal déag leis fa leith ann sa tsligh, agus a dubhairt sé riu.

18 Féuch, a támáoid ag dul súas go Hiarusaleim; agus do bhéarthar Mac an duine dúachdaránaibh na sagart agus do na scríobuighibh, agus béaruid siad breath bháis air,

19 Agus do bhéaruid siad do na cineadh-achuibh é do chum go ndéindís fonámhad faoi, agus go sgiursfaidís, agus go groch-faidís é: achd an treas lá éiréochaidh sé a rís.

20 ¶ Thainic máthair chlionne Shebedei chuige an tráthsin, maille ré na maca, dá onórughadh, agus ag iárruidh neithe áirighe air.

21 Agus a dubhairt seisean ría, Créd í do thoil? A deir sisi ris, Abair go suidhfid an diás macso agamsa, aón aca ar do láimh dheis, agus aon eile ar do láimh chlé, ad rioghachd.

22 Agus ar bhfreagra Díosa a dubhairt, Ní bhfuil a fhios agaibh créid iárrtháoi. A neidir libh an cupán íobhas misi dól, agus bhur mbaisdeadh leis an mbaisdeadh le a mbaisdear misi? A dubhradarsan ris, Is éidir.

23 Agus a deir seisean riu, Iobhtháoi go deimhin dom chupánsa, agus baisdfidh-thear sibh leis an mbaisdeadh le a mbaisdear misi: achd suighe ar mo láimh dheis, agus chlé, ní leamsa a thabhairt, achd *bheirar don dreim* dá bhfuil sé ar na ullmbughadh ó Mathair.

24 Agus an tráth do chúaladar an deichneabhar *eile so*, do bhí neimhchion aca ar an diás dearbhráthar.

25 Agus ar na ngairm *chuige* Díosa, a dubhairt sé, Atá a fhios agaibh go bhfuil úachdaránachd agá dtighearnuibh ar na Cineadhachaibh, agus go bhfuilid na *daoine* móra trén orrtha.

26 Gidheadh ní mar sin bhías sé eadruibhisi: achd giodh bé neach lé madh mían bheith mór eadruibh, bíodh sé na sheirbhiseach agaibh;

27 Agus giodh bé neach lé nab áill bheith na úachdarán eadruibh, bíodh sé na shearbhfhoghantuidhe agaibh:

28 Amháil as nach dtáinic Mac an duine do chum go ndéantáoi seirbhís dhó, achd do dhéanamh seirbhísí, agus do thabhairt anma féin mar éiric ar son mhóráin.

29 ¶ Ar ndul a mach dhóibh an tráthsin as Iericó, dó lean slúagh mór éisean.

30 Agus, féuch, diás do dháoinibh dalla do bhí na suidhe chois na slighe, an tráth do chúaladar go ráibh Iósa ag gabhail thársa, do éighmheadar, ag rádh, Déana trócaire oruinn, a Thighearna, a Mhic Dhábhí.

31 Achd do spreagadar an slúagh iad, do chum go gcoisgfáidís: achd *cheana* is móide do éighmheadarsan sin, ag rádh, Déana trócaire oruinn, a Thighearna, a Mhic Dhábhí.

32 Agus ar seasamh Díosa, do ghóir sé iad, agus a dubhairt se, Cred is áill libh dhamhsa do dhéanamh dháoihb?

33 A deiridsean ris, A Thighearna, ar súile dosgladh.

34 Agus do ghabh trúaighe Iósa *dhóibh*, agus do bhean sé ré na súilibh: agus tainic radharc da súilibh ar an mball, agus do leanadar eisean.

CAIB. XXI.

Poimp rioghamhail Chríosa, 12 noch do sciürsuigh lucht gnothuighthe, as an teampuill, 33 agus thairrgir um dhíoghla na scoló a eúgorach.

A GUS an tráth do dhruideadar ré Hiarusaleim, agus tangadar go Betpháge, go slíabh na noluideadh, ann sin do chuir Iósa diás deisciobal uadh,

2 Ag rádh riu, Imdhighidh don bhaile a tá as bhur gcomhair, agus ar an mball do geabhtháoi: asal ceanguile *ann*, agus searrach na fhochair: sgáoilidh, agus tabhraidh chugamsa *iad*.

3 Agus má labhránn áon nduine ní ar bith ribh, abruidhisi, Go bhfuil féidhim ag an Dtighearna orrtha; agus léigfidh sé uadh ar an mball iad.

4 Agus tainic so uile chum críche, ionnas go gcoimhlíonfuidhe an ní a dubhradh tres an bhfaidh, a deir,

5 Ináidh dhingin Sluon, Féuch, atá do

rí ag teachd chugad, go ciúin, ar muin asuil, agus bhromuigh searach a nasail.

6 Agus do imthigheadar na deisciobuil, agus do rinneadar mar do aithin Iósa dhíobh.

7 Agus tugadar an tasail, agus an bromach leó, agus do chuireadar a néad-nighe ortha, agus do chuireadar eisean na shuidhe ar a mhuin.

8 Agus do leathnuigheadar mórán do dháoinibh a mbruit ar a tslighe; agus do ghearradar drong eile géaga do chrannaibh, agus do leagadar ar a tlighe iad.

9 Agus do thógaibh an slúagh do bhí roimhe, agus na dhíáigh, gair, ag rádh, Hósanna do mhac Dháibhí: Is beannuighthe an té thig a naimn an Tighearna; Hósanna annsna hárdaihbh.

10 Agus ag dul Diosa a sdeach go Híarusaléim, do bhí an chathair uile ar na comhbogadh, ag rádh, Cía hé so?

11 Agus a dubhairt an coimhthionól, A sé so Iósa an fáidh ó Násaré na Galilé.

12 ¶ Agus do chúaidh Iósa a sdeach go teampoll Dé, agus do theilg sé amach a traibh ag reic agus ag ceannach annsa teampoll, agus do theilg sé buird luchd malarta a nairgid air lár, agus caithreacha luchd reactha na gcolum,

13 Agus a dubhairt sé riu, Atá sgríobhtha, Goirfidhtheach teach urnuighthe dom theachsa; achd do rinneabhairsi tuinidhe biothamhnach dhe.

14 Tangadar chuige an tráthsín doill, agus bacaigh annsa teampoll; agus do chlánaigh sé iad.

15 ¶ Agus an tan do chonncadar úachdaráin na sagart agus na sgríobuidhe na míorbhuile do rinne sé, agus na leinibh ag éighmhe sa teampoll, agus ag rádh, Hósanna do mhac Dháibhí; Do ghabhadar chuca go feargach é,

16 Agus a dubhradar ris, An gluin tú créd a deirid an mhuinntirso? Agus a deir Iósa riu, Do chluinim; a né nar léaghabhair, As béul leanabh agus náoidheanan cíche do chríochnuigh tú moládh?

17 ¶ Agus ar na bhfágabháil, do chúaidh sé amach as an gcathraigh go Betánia; agus do fhan sé ann sin.

18 Agus ag filleadh dhó chum na cathrach ar maidin, do ghabh ocarus é.

19 Agus a núair do chonnaic sé crann fige ar a tslich, táinic sé chuige, agus ní fhúair sé ní ar bith air, achd duilleabhar a mháin, agus a deir sé ris, Nar fhása toradh ó so amach go bráth ort, Agus chríon an crann fige ar an mballsin.

20 Agus ar na fhaicsin do na deisciobuíbh, do ghabh iongantús iad, ag rádh, Cionnus do mheath an crann fige ar an mball!

21 Agus ar bhfreagra Díosa a dubhairt sé riu, A deirim ribh go firinneach, Má bhíonn creideamh agaibh, agus nach ceuirfithí cunntabhairt ann, ní hé a mháin an nísí thárta don chram fige do dhéan-tháoi, achd mar an gcéadna má adeartháoi ris an tsliabhso, Tógthar thú, agus teilgthe ar ann sa bhfairge thú; bíaidh sin deanta.

22 Agus gidh bé ar bith neithe, iárr-fuidhthe an bhur narnuighe má chreidtí, do gheabhtáoi iad.

23 ¶ Agus an tráth tháinic sé don teampoll, tangadar úachdaráin na sagart agus sionsear phobuil chuige agus é ag teagasg, ag rádh ris, Créd é an tughdarrás ré a ndéanann tusa na neithesi? agus cía thug na cumbachdasa dhuit?

24 Agus ar bhfreagra Díosa a dubhairt sé riu, Fiafróchuidh misi mar an gcéadna dhíbhisi ní airighthe, agus dá ninnisdi dhamh é, innéosuidh misi dháoihbisi mar an gcéadna cía an tughdarrás ré a ndéanuim na neithesi.

25 Ga háit as, a dtáinic baisdeadh Eóin? ó neamh, no ó dháoinibh? achd do smuaineadarsan ionnta féin, ag rádh, Má deirimid, O neamh; a déara sé rinn, Ar a nadhbharsin créd fa nar chreideabhairse dho?

26 Agus má deirimid, O dháoinibh; a tá eagla an phobail oruinn; óir atá meas fáidhe ag gach uile dhuine ar Eoin.

27 Agus ag tabhairt freagara ar Iósa, a dubhradar, Ní bhfuil a fhios aguinn. Agus a dubhairt seisean riu, Ní mó innéosadsa dháoihbise cía an tughdarrás ré a ndéanuim na neithesi.

28 ¶ Achd créd do cítheach dháoihbisi? Do bhádar dias mac ag duine aairighe; agus ag teachd dionnsuighe an chédmhic, a dubhairt sé, A mhic, imthigh déana obair a niu am fhíneamhain.

29 Ar bhfreagra dhósan a dubhairt sé, Ní dhéanad: achd na dhíáigh sin an tráth do ghabh aithreachas é, do imdhigh sé.

30 Agus ag teachd gus an dara mac, a dubhairt sé mar an gcéadna. Agus ar bhfreagra dhósan a dubhairt sé, Do dhéan, a tighearna: gidheadh níor imthigh sé.

31 Cía don disse do rinne toil a athar? A deiridsean ris, An céadfhear. A deir Iósa ríusan, A deirimse ribh go firinneach, Go dtéid na publicáin agus na sdríopacha romhaibhisi go flaitheas Dé.

32 Óir tháinic Eóin chugaibh a slighe na córa, agus níor chreideabhair dhó: achd do chreideadar na publicáin agus na sdríopacha dhó: achd gé do chonncabhairsi so, ní dhearnabhair aithrighe na dhíáigh sin, do chum go gcreidfíad sibh dhó.

33 ¶ Eisdigh ré cosamhlachd eile : Do bhí fear tighe áirighthe ann, do chuir fineamhuin, agus do chuir sé fál na timcheall, agus do thochail sé ionad brúighte an fhiona innte, agus do thogaibh sé tor, agus tug sé do sgológaibh ar chíos í, agus do imthidh sé féin a gcoigcrích :

34 Agus an tráth do dhruid aimsear na dtóirthe *riu*, do chuir sé a shearbhfhoghantuidhe chum na sgológ, do ghlacadh na dtóirthe.

35 Agus rugadar na sgológa ar a shearbhfhoghantuidhibh, agus do ghabhadar ar fhear dhióbb, agus do mharbhadar fear eile, agus do ghabhadar do chlochaibh ar fhear eile.

36 A ris, do chuir sé searbhfhoghantuidhe eile úadh búdh lía na an chéadchuideachda : agus do rinneardarsan mar an gcéadna *riu*.

37 Agus fa dheireadh do chuir sé a mhac féin chuca, ar rádh, Do bhéaruid siad onóir dom mhac.

38 Agus ar bhfaicsin an mhic do na sgológaibh, a dubhradar eatorra féin, A sé so an toighre ; tigidh, marbham é, agus congham a oidbreachd.

39 Agus ar mbreith air, do theilgeadar as an bhfineamhuin *a mach é*, agus do mharbhadar é.

40 Ar a nadhbharsin an tráth thioctas tighearna na fineamhna, créud do dhéana sé ris na sgológaibh úd ?

41 A deiridsean ris, Sgriosfuidh sé go díoghaltach na drochdháoine úd, agus do bhéara sé a fhineamhuin air chíos do sgológaibh eile, do bhéara na tóirthe *dhó* an a naimsearaibh féin.

42 A deir Iósa *riu*, Nar léaghabhair a ríamh ann sna sgrioptúraibh, An chloch do dhiúltadar na saoir, a si a tá ar na déanamh na ceann ann sa chúainne : a sé an Tigh-earna do rinne so, agus a tá sé iongantach ann ar súilibhne ?

43 Ar a nadhbharsin a deirim ribh, Go dtoigeóbharthar rioghachd Dé úaibhsi, agus go dtiobharthar í do chineadh bhéaras toradh úatha.

44 Agus gidh bé neach thuitfeas ar an gcloichse, brisfhear é : agus giodh bé ar a dtuifí sí, do dhéana sí mionluaitheadh dhe.

45 Agus an tráth do chúaladar úachtaráin na sagart agus na Phairisinigh an chosmhachd sin, do aithnigheadar gur ab na dtimcheall féin da labhair sé.

46 Agus an tráth do shantuigheadar breith air, do bhí eagla an phobail orrtha, óir do bhí meas faidhe aca airsean.

CAIB. XXII.

Cuireadh chum banais phósda Mhic an rígh mhóir. 15 Agus frégartha, iona cceastannuibh craiplidheach.

A GUS ar bhfreagra Diósa, do labhair sé a ris *riu* a gcosmhachdaibh, ag rádh,

2 Is cosmhuil an flaitheas neamhdha ré ríghé áirighthe, do rinne banais phósda dá mhac féin,

3 Agus do chuir sé a shearbhfhoghantuidhe do ghairm na muinntire fúair cuireadh chum na bainne : achd níor bháill léosan theachd.

4 A ris, do chuir sé searbhfhoghantuidhe eile chuca, da rádh, Abruidhisi ris an mhuinntir úd dar tugadh cuireadh, Féuch, do ullmhuigh mé mó dhúnnéir ; *a táid mo* dbaimh agus mainmhinntighe biadhta ar na marbhadh, agus *a tá* gach uile ní ullamh : tigidh chum na bainne.

5 Achd tugadarsan faillighe *an so*, agus do imthigheadar, fear dhióbb dá fhearann féin, agus fear eile chum a cheannuigheachda :

6 Agus rugadar an chuid eile dhióbb ar a shearbhfhoghantuidhibhsean, agus tugadar easonóir *dhióbb*, agus do mharbhadar *iad*.

7 Agus an tan do chúalaidh an rí *so*, do ghabh fear e : agus ar gcur a shlúagthe úadh, do sgrios sé an luchd dúnmharbtha úd, agus do loisg sé a gcathair.

8 A deir sé an tansin ré na shearbhfhoghantuidhibh, Go firinneach a tá an bhannis ullamh, gidheadh an dream fúair an cuireadh níor bháil *iad é*.

9 Ar a nadhbharsin indhigheisi a gcomhrac na ród, agus gidh bé ar bith *dáoine* do gheabhtháoi ann, goiridh chum na bainne *iad*.

10 Agus ar ndul a mach do na searbhfhoghantuidhibh ar na slighthibh, do chruinnigheadar gach uile *dhuine* da bhfuáradar, eidir olc agus maith : agus do líonadh teagh na bainne do aoidheadhibh do shuidh chum bídh.

11 Agus ar ndul a sdeach don rígh dfeacham ar a luchd cuiridh, do chonnaire sé duine ann ag nach raibh éadach bainne uime :

12 Agus a deir sé ris, A chompánuigh, cionnas tháinic tusa a sdeach ann so gan éadach bainne umad ? Achd ní raibh áonfhocal aigeann.

13 A dubhairt an rí ré na ghiollaidhibh an tráthsin, Ar gceangal a chos agus a lámh súd, tóguidh é, agus teilgidh ann sa dorchadus a muich é ; mar a mbía gul agus gíogán flacal.

14 Oir atá mórán ar na ngairm, agus beagán ar na dtogha.

15 ¶ Ag imtheachd ann sin do na Phariseachaibh, do chúadar a gcomhairle cionnas ghéabhadh é iona briathruibh

16 Ar a nadbharsin cuirid siad a ndeisciobuil féin chuige maille ré muinntir Ioruaith, ag rádh, A mhaighisdir, a tá a fhios aguinn gur ab duine firinneach thusa, agus go dteagascann tú slighe De go firinneach, agus nach bhfuil cás agad a náonduine : óir ní fhéachann tú do phearsain na ndáoine.

17 Ar a nadbharsin innis dúinne, créd do chithear dhuit ? An coir cíos do thabhairt do Shéasar, no gan a thabhairt ?

18 Agus ar naithne a mailise Diósa a dubhairt sé, Créd fa a gcuirthí cathughadh oram, a luchd an fhúarchrábhaigh ?

19 Taisbéanuidh dhamh airgead an chiosa. Agus tugadarsan, pighinn chuige.

20 Agus a dubhairt sé riu, Cía dár ab íomháigh so agus cíá ré a mbeanann an sgríbhinn so na thimcheall ?

21 A deiridsean ris, Ré Séasar. A deir seasean riu, an tráthsin, Ar a nadbharsin tabhruidh do Shéasar na neithe is lé Séasar ; agus na neithe is lé Dia do Dhía.

22 Agus ar na chluisin so, do ghabh iongantus iad, agus ar sgur dhe, do imthigheadar.

23 ¶ An lásin féin tangadar na Saduicínigh, a deir nach bhfuil eiseirghe ann chuige, agus do chuireadar ceisd air,

24 Ag rádh, A mhaighisdir, a dubhairt Máoisí, Dá bhfagadh aonduine bás, gan chloinn aige, pósuidh a dhearbhrathair a bhean do dhligheadh comhfhoguis, agus tóigeabhuidh sé siól dá dhearbhrathair.

25 Agus do bhádar móirsheisear dearbhráthar eadrinne : agus tar éis mná do thabhairt don chéad duine, fúair sé bás, agus an tan nach raibh sliochd aige, do fhágaibh sé a bhean agá dhearbhráthair :

26 Agus déirghe mar an gcéadna don dara, agus don treas dearbhráthair, go soithe an seachdmhadh dearbhráthair.

27 Agus na ndíagha uile fúair an bhean bás.

28 Ar a nadbharsin ann sa neiséirghe, cíá don mhóirsheisear dá madh bean í ? Óir do bhí sí aca uile.

29 Agus ar bhfreagra Diósa a dubhairt sé riu, A tá sibh ar seachrán, gan éolus na sgriptúr, na chúmhachd Dé agaibh.

30 Óir ann sa neiséirghe ní thabhruid fir mná, agus ní tugthar mná dfearaibh, achd a táid siad mar ainglibh Dé ar neamh.

31 Achd a né nach ar léaghabhair an ní a dubhairt Dia ribh, a dtimcheall eiséirghe ná marbh, ag rádh,

32 Is misí Dia Abraham, agus Dia Isáac, agus Dia Iácob ? ní hé Dia Dia na marbh, achd na mbéo.

33 Agus an tráth do chúaluidh an pobal sin, do ghabh iongnadh iad tré na theagascas.

34 ¶ Agus an tán do chúaladar na Phairisinigh gur chuir sé na Saduisinigh na dtoch, do chruinnigheadar a gceann a cheile.

35 Agus do chuir doctúir dlíge áirighthe dhióbhsan, ceisd air, dá theasdughadh, agus ag rádh,

36 A Mhaighisdir, cíá hí a naithne is mó sa dlígeadh ?

37 Agus a dubhairt Iósa ris, Gráidheóchuidh tú do Thighearna Dia léd chroidhe uile, agus léd anam uile, agus léd smuaintighadh uile.

38 A sí so an chéad aithue, agus a naithne mhór.

39 Agus is cosmhail an dara háithne ría so, Gráidheóchuidh tú do chomharsa mar thú féin.

40 Is ann sa dá aithnese atá suim an dlíge, agus na bhfaidheadh.

41 ¶ Agus an tán do bhádar na Phairisinigh cruinn a bhfochair a cheile, do fhiafruidh Iósa dhióbh,

42 Ag rádh, Créd do chithear dhíbhse a dtimcheall Chríod ? cíá dár mhac é ? A deiridsean ris, Mac Dhaibhí.

43 A deir seisean riu, Ma seadh cionnas ghoireas Daibhí san spioruid Tighearna dhe, ag rádh,

44 A dubhairt an Tighearna rém Thighearna sa, Suidh ar mo láimh dheis, no go gcuire mé do náimhde na sdol fad chosuibh ?

45 Ar a nadbharsin ma ghoireann Daibhí Tighearna dhe, cionnas a tá sé na mhac aige ?

46 Agus níor bhéidir lé háonduine freagra ar bith do thabhairt air, agus níor lámh éinneach ón lásin suas ní ar bith dfiafruinghe dhe.

CAIB. XXIII.

Teagasg agus cuitheamh beatha na Bparisineach, ar na mion-fhoillsiughadh.

DO labhair Iósa an tráthsin ris an bpobal, agus ré na dheisciobluibh féin,

2 Ag rádh, A táid na sgríobuidhe agus na Phairisinigh na suidhe a gcaithir Mháoisí :

3 Ar a nadbharsin gach uile ní a déaruid siad ribh do choimhead, coimheaduidh agus déanaidh iad ; achd ná déanuidh do réir a noibrighthe : óir a deirid siad, agus ní dhéanuid.

4 Oir ceangluid úaluighe troma dóiom-chuir, agus cuirid iad ar shlinnéanuibh na

ndáoine; gidheadh ní háill léo féin cor do chur dhíobh ré háon da méaruibh.

5 Achd cheana is do chum go bhféach-faidis dáoine órrtha do nid siad a noibrigh-the uile: óir do nid siad a bhphiolactéirighe leathna, agus do nid siad imeal a neaduih-eadh taidhbheach.

6 Agus as ionmhuin léo an céadionad suidhe ann sna féasduidhibh: agus na céadchaithíreacha annsna coimhthionó-luibh.

7 Agus fáiltighe dfagháil ar na marguidhibh, agus dáoinedo ghairm, Rábba, Rabbi, dhíobh.

8 Achd na goirthear Rábba dhíbhisi: óir is aón Mhaighsidir a tá agaibh, Criód; agus is dearbhráithreacha dhá chéile sibh féin uile.

9 Agus na goiridh bhur nathair do dhuine ar bith ar talamh: óir is áon Athar a tá agaibh, noch a tá ar neamh.

10 Na goirthear doctúiridhe dhíbh: óir is áon Ndoctúir a tá agaibh, Criód.

11 Achd an té is mó eadruibh, biodh sé na óglach aguibh.

12 Óir giodh bé áirdeochus é féin ísleochthar é; agus giodh bé ísleochas é féin, airdeochthar é.

13 ¶ Achd is anáóibhinn dáóibhsi, a sgríobuidhe agus a Bhphairisíneacha, a luchd an fhúarchrábhuidh! do bbrigh go ndruidthí rioghachd neimherés nandáonibh: óir ní théighthí féin a sdeach, agus ní fhuilngthí don luchd a tá ag dul a sdeach dul ann.

14 Is anáóibhinn dáóibh, a sgríobuidhe agus a Bhphairisíneacha, a luchd an fhúarchrábhuidh! óir ithtí tíghe na mbaintreabhach, agus sin fús ar sgáth bheith go fada ag urnuighe: ar a shon so do geabhtáoi an breitheamhnus is truime.

15 Is anáóibhinn dáóibh, á sgríobuighe agus a Bhphairisíneacha, a luchd an fhúarchrábhuidh! óir gabhtáoi timcheall mara agus tire do chum go ndéunadh sibh áonnduine air bhur riaghail féin, agus an tráth bhíos sé déanta, do níthí mac ifeirun de ní sa mho fá dhó ná dhíbh féin.

16 Is anáóibhinn dáóibh, a thréoruirthe dalla, noch a deir, Gidh bé duine bhéaras an teampoll mar mhionna, ní ní ar bith é; achd gidh bé bhéaras ór an teampoill mar mhionna, a ta sé cionntach!

17 A dháoine leamha agus dalla: an mó an tór, ná an teampoll náomhas an tór?

18 Agus, Gidh bé duine bhéaras a naltór mar mhionna, ní bhfuil éfeachd ann; achd gidh bé dune bhéaras an tiodhlacadh atá uirthé mar mhionna, do ní sé coir.

19 A dháoine leamha dalla: an mó a nóthrail, ná a naltóir naomhas a nothrail?

20 Ar a nadhbhsin gidh bé bheir a naltór mar mhionna, do bheir sé í féin, agus gach ní dhá bhfuil uirthé mar mhionna.

21 Agus gidh bé bheir an teampoll mar mhionna, do bheir sé é féin, agus an té a tá na chomhnuidhe ann mar mhionna.

22 Agus gidh bé neach do bheir neamh mar mhionna do bheir sé caithir Dé, agus an tí a tá na shuidhe uirthé mar mhionna.

23 Is anáóibhinn dáóibh a sgríobuidhe agus a Bhphairisíneacha, a luchd an fhúarchrábhuidh! óir gabhtáoi deachmhuidh an mhionntais agus na hainise agus an choimin, agus leightí tharuibh an chuid is tábhachduigh don dligheadh, combthrom, agus trocaire, agus firinne: do budh cóir dháóibh iad so do dhéanamh, agus gán iad súd dfaghbáil gan déanamh.

24 A threoruirthe dalla, sgagus an mhíoltóg, agus shluigeas an cámhall.

25 As anáóibhinn dáóibh, a sgríobuidhe agus a Bhphairisíneacha, a luchd an fhúarchrábhuidh! óir glntáoi an chuid a muigh don chupán agus don mhéis, achd a táid siad táobh a sdigh lán do shracaireachd agus déagcóir.

26 A Bhphairisínigh dhoíll, glan ar tús an chuid a sdigh don chupán agus don mhéis, do chum go mbiadh an táobh a muigh dhíobh glan mar an gcéadna.

27 Is anáóibhinn dáóibh a sgríobuidhe agus a Bhphairisíneacha, a luchd an fhúarchrabhuigh! óir is cosmhul sibh ré túamidhibh geala a tá deaghmhaiseach don táobh a muigh, agus a tá a sdigh lán do chnámhaibh dáoine marbh, agus dá gach uile shalchar.

28 Is mar an gcéadna a tátháoisí leith a muigh a bhfiadhnúisi na ndáoine bhar bhfiéanchuibh, achd don táobh a sdigh a tátháoi lán dfúarchrábhuidh agus déagcóir.

29 Is anáóibhinn dáóibh a sgríobuidhe, agus a Bhphairisíneacha, a luchd an fhúarchrábhuidh! óir do níthí túamuidhe do na fáidhibh, agus deaghmhaisighthí leachduighe na bhfiéanach,

30 Agus á deirthí, Da mbémis ann a láethibh ar naitheach, ní bhémis pairteach rú a bhfuil na bhfáidheadh:

31 Agus is mar sin do níthí fiadhnúisi bhar naghuidh féin, gur ab sibh clann na muimtire úd do mbarbh na fáidhe.

32 Agus lionuidhisi mar an gcéadna miosúr bhar naitheacha féin.

33 A aithreacha neimhe, a shiól na naitheach neimhe, cionnas is éidir libh teitheadh ó dhamnughadh ifeirn?

34 ¶ Ar a nadhbhsin, féuch cuirimee chugaibh fáidhe, agus dáoine glioca, agus sgríobuidhe: agus cuirfidhisi chum báis, agus crochfuidhthí cuid dhíobh; agus

sgiúrsfuithi cuid éile ann bhur síon-
agogaibh, agus dibéorthaói iad ó chathair
go cathair:

35 Do chum go dtiocfadh oruibh gach
uile fhuil fhíréanta dar dóirteadh ar an
dtalamh, ó fhuil Abél fhíréanta go fuil
Shacharías mhic Barachías, noch do
mharbhabhairsí eidir an teampoll agus a
naltóir.

36 Go firinneach a deirimsí ribh, Go
dtiocfnid na neithesí uile ar an dínesí.

37 A Iérusaléim, A Iérusaléim, mharbhus
na faidhe, agus ghabhus do chlochuibh ar
an luchd chuirthear a tionsaidh, créd a
mhíóna do budh áill leam do chlann do
chruinniughadhre cheile, mar chruinnigheas
an chearc a gearruigh fa na sgiathánaibh,
agus níor bháill leachd!

38 Féuch, fáguithear bhur dtigh agaibh
na fhásach.

39 Oir a deirimsí ribh, Nach bhfaicfithí
misi feasda, no go nabartháoi, Is beann-
uighthe an tí thig a nainm an Tighearna.

CAIB. XXIV.

Comharthadha roimh scrios Ierusalem.

29 Agus roimh dheireadh an domhain.

AGUS ar bhfagbháil an teampuill Diósa,
do imthigh sé: agus tangadar a
dheisciobuil chuige do thaisbéanadh
oibreach an teampuill dbó.

2 Agus a dubhairt Iósa riu, An bfaicthí
iad so uile? go firinneach a deirimsí ribh,
Nach bfuigfidhtear cloch ar muin chloiche
ann so, nach sgaoilfidhtear.

3 ¶ Agus ar suidhe dhó ar shliabh na
noluidheadh, do chúadar a dheisciobuil
chuige go priobháideach, ag rádh, Innis
dúinne, gá húair thiocfuid na neithesí chum
críche, agus créd é comhartha do theach-
dasa, agus dheiridh an tsaoighail?

4 Agus ar bhfreagra Diósa a dubhairt sé
riu, Tabhruidh dá bhar naire nach meallfa
éin neach sibh.

5 Oir thiocfuid móran am mainmsí, ag
rádh, Is misi Críósó; agus meallfuid
móran.

6 Do chluinfithí cogthuidhe agus
túarasgbháil cogthadh: tabhruidh dá bhar
naire gan búaidhreadh do bheith oruibh:
oir is éigin na neithesí uile do theachd
chum críche, achd ní bhfuil deireadhann fós.

7 Oir éiréochuidh cineadh a naghaidh
chinidh, agus ríoghachd a naghaidh ríogh-
achda: agus beid gorta, agus pláigheanna,
agus críoth talmhan, a móran dáitibh.

8 Achd ní bhfuil ionnta so uile achd
tosach amgar.

9 Ann sin do bhéaruid siad sibhsí dá
bhar gcéasadh, agus muirfid sibh: agus
biaidh fuath ag na huile chineadhachuibh
dháoiibh ar son manmasa.

10 Ann sin do gheabhuid móran adhbhar
oilbheime, agus braithfid dáoine a cheile,
agus biaidh fuath aca dhá chéile.

11 Agus éiréochuidh móran dfaidhibh
fallsa, agus meallfuid mhóran.

12 Agus do bhrigh go mbía a néageóir
ar na meadughadh, fuairéochuidh car-
thannachd mhóran.

13 Achd gidh bé bhías seasimbach go
deireadh, a sé shláineochthar.

14 Agus do dhéantar an soisgéulsa na
ríoghachda do sheanmóir ar feadh an
domhain uile; mar fhíadhuaisí do na huile
chineadhachuibh; agus ann sin thiocfuidh
an deireadh.

15 Ar a nadbharsin an tráth do chífidhe
adhfhuáthmhuireachd an léirsgrios, air ar
labhair Dániel fáidh, na seasamh ann sa
nionad choisreagtha: (tuigeadh, an té
léaghas:)

16 Ann sin an luchd bhías a títir
Iúdaighe teitheadh siad fá na sléibhtibh:

17 An té a tá ar mhullach an tigh na
tigheadh sé a níos do bhreith neithe ar
bith leis as a thigh:

18 Agus an té a tá ar an machaire na
filleadh sé ar ais do thógbháil a éaduigh léis.

19 Agus budh trágh do na mnáibh
torcha, agus don luchd do bheir cíche
úatha ann sna laithibhsin.

20 Agus guidhidh gan bhur dteitheadh
do bheith ann sa ngeimhreadh, na sa
tsabbóid:

21 Oir biaidh amgar mór ann tráth-
sin, ambail nach raibh ann ó thús an
domhain gus a nois, agus nach mbiaigh go
bráth.

22 Agus muna ngearruighthí na laéthe
úd, ní rachadh féoil ar bith as: achd gearr-
fuighthear na laéthe úd ar son na ndaoine
toghtha.

23 Ann sin ma deir áonduine ribh,
Féuch, a tá Críósó ann so, nó ann súd; ná
creididh é.

24 Oir éiréochuidh Críósanna fallsa,
agus fáidhe fallsa, agus do dheánuid
comharthuidhe agus miorbhuile móra;
ionnas go meallfuid siad (da madh éidir é)
na daoine toghtha féin.

25 Féuch, tug mé sgéula dháoiibh
roimhe a naimsir.

26 Ar a nadbharsin dá nabruid siad
ribh, Féuch, a tá sé san bhfásach; na
himdhigh amach: Féuch, atá sé a
seómruidhibh úaigneacha; na creididh sin.

27 Oir do réir mar thig téinnteach ó a
náird shoir, agus do cítheair í go soithe a
náird shiar; mar sin bhías teachd Mhic an
duine.

28 Oir gidh bé ball ann a mbía an
conablachd, is ann sin chruinneochthar na
bioluir.

29 Ar an mball a ndiaigh trioblóide na laitheadh úd biaidh an ghrian ar na dhorch-ughadh, agus ní thiobhra an ghealach a soillsi *úaithe*, agus tuitfid na réulta ó neamh, agus craithfidhtear subháilcídhe neimhe.

30 Ann sin do chífidhtear comhartha Mhic an duine ar neamh: agus ann sin caófid treabha na talmhan uile, agus do chífid Mac an duine ag teachd a néullaibh neimhe maille ré cumhachdaibh agus ré glóir mhóir.

31 Agus cuirfidh sé a aingil le trompa agus lé guth mór, agus cruinneochuid siad a *dhóine* toghthasan ó na ceithre gáothaibh, ó leithimeal neimhe go soithe an leithimeal eile dhe.

32 ¶ Agus foghlomuidh cosamhlachd ón chrann fige; A núair bhíos a ghéag máoth, agus fhásas a dhuilleabhair, áith-eantar gur ab fogas an samhradh:

33 Mar an gcéadna bith a fhios agaibh-si, an tráth do chífidhe na neithisi uile, go bhfuil sé a ngar dháoiibh, ann sna doirsibh.

34 A deirim ribh go firinneach, Nach racha an dinesi thoruinn nó go ndéantar na neithe si uile.

35 Rachuidh neamh agus talamh thort, achd ní rachuid mo bhriathrasa thort go *bráth*.

36 ¶ Achd ní bhfuil fios an láoi ná na húaire úd ag *duine* ar bith, ná fós, ag ainglibh neimhe, achd ag Mathairse amháin.

37 Agus amhuil laéthe Náoi, is mar sin bhias teachd Mhic an duine.

38 Oir mar do bhádar ann sna laéthibh ré ndlínn ag ithe agus ag ol, ag pósadh *ban* agus ag tabhairt *ban dfearuibh*, go soithe an lá an a ndeachuidh Naói a sdeach ann sa naire,

39 Agus ní raibh a fhios aca nó go dtáinic an dile, agus gur thógaibh sí lé iad uile; is mar sin bhias teachd Mhic an duine.

40 Béid días ar an machaire an tráth-sin; géubhtar lé fear aca, agus fuigfidhtear an fear eile.

41 Béid días *ban* ag meilt ann sa mhuileann; géubhtar lé *mnáoi* aca, agus fuigfidhtear an *bhean* eile.

42 ¶ Ar a nadhbharsin déanuidh si faire: oir ní bhfuil a fhios agaibh gá húaír thioctas bhuir Dtighearna.

43 Achd bíodh a fhios so agaibh, dá mbeath a fhios ag fear an tige cia an úair a dtiocfadh an gaduidhe, go *deimhin* do dhéanadh sé faire, agus ní fhuileongadh sé a thigh do thochailt tríd.

44 Agus ar a nadhbharsin bíthisi ullamh: oir is ann sa núair nach sáoilti thioctas Mac an duine.

45 Uime sin cia a tá na óglach fhírin-

each ghlic, noch do chuir a thighearna ós cionn a mhuinntíre, do thabhairt bídh dhóibh na am féin?

46 Is beannuighthe an tóglach úd, á bhfuighe a thighearna ag teachd, é dhá dhéanamh mar sin.

47 Go firinneach a deirimsi ribh, Go gcuirfe sé os cionn a bhfuil aige é.

48 Achd má a deir an drochshearbhfhoghantuidhe úd anna chroidhe, A tá mo thighearna ag cur a theachda a righneas;

49 Agus má thionnsgnann sé a chomhshearbhfhoghantuidhe féin do bhualadh, agus fós bheith ag ithe agus ag ol a bhfoch-air luchd meisce;

50 Tiocfuidh tighearna a nóglaoich úd ann sa lá nach bhfuil súil aige ris, agus ann sa núair nach bhfuil a fhios aige,

51 Agus roinnfidh sé é, agus do bhéara sé a chuid dó a bhfochair luchd an fhúarchrabhaidh: mar a mbía gul agus giosgán fiacal.

CAIB. XXV.

Cosmhulacht na ndeichneabhar maighdian, 14 na ttallanna, 31 agus foirm an mhoir-bhreitheamhnais.

ANN sin budh cosmhul ríoghachd neimhe ré deichneabhar maighdean, do ghlac a lampuidhe, agus do chúaidh a mach do theagmháil ar an bhfear núaphóda.

2 Agus do bhí cúigear dhióbh glic, agus cúigear eile oinmhídeach.

3 Agus an chuid do *bhí* oinmhídeach ar nglacadh a lampuidhe, ní rugadar ola léo:

4 Achd an chuid do bhí glic rugadar ola ann a soithighibh léo ré *cois* a lampuidhe.

5 Agus ar ndéanamh moille don fhior núaphóda, do thuit smédearnach chodalta orrtha uile agus do chodladar.

6 Agus ann sa mheadhón oidhche, do rinneadh gáir, Féuch, a tá an fear núaphóda ag teachd; imdhighidh a mach do theagmháil air.

7 Ann sin do eirgheadar na hógha uile, agus do dheasuigheadar a lampuidhe.

8 Agus a dubhradar na hoimhíde ris an gcuid nglic, Tabhruidh dlúinne cuid da bhuir nola; oir a táid ar lampuidhene ar ndul as.

9 Achd do fhreagradar an chuid glic, ag rádh, Ar eagla nach mbiadh ar sáidh aguinn féin agus aguibh si: imdhighsi ní as táosga chum na gceannuightheadh, agus ceannchuighe *ola* dhióbh féin.

10 Agus an feadh do bhádar ag dul do cheannach, táinic an fear núaphóda; agus an chuid úd do bhí ullamh, do chúadar

leis a sdeach chum an phósda : agus do híadhadh an dorus.

11 Agus na dhiaighsin tângadar na hógha eile mar an gceadna, ag rádh, A Thighearna, a Thighearna, osuil dúinne.

12 Agus ar bhfreagr- dhósan a dubhairt sé, Go fírinneach a deirim ribh, Nach bhfuil a fhios agam cia sibh.

13 Ar a nadhbharsin déartuidh faire, oír ní bhfuil fios an láoi ná na húaire agaibh an a dtiocfuidh Mac an duine.

14 ¶ Oir ata ríochd neimhe amhuil as do ghoir duine ag dul a gcoigcrích, a shearbhfhoghantuidhe chuige, agus tug sé a shaidhbheas dóibh

15 Agus tug sé cúig tallanna do dhuine nca, agus do dhuine eile a dó, agus a háon do dhuine eile; do ghach neach do réir a acfuinne; agus ar an mball do imthigh sé a gcoigcrích.

16 Agus do imthigh an té fúair na cúig tallanna, agus do rinne sé ceannuigheachd léo, agus do ghnodhuigh sé cúig tallanna eile leo.

17 Agus ar an nós céadna an té fúair an dá thallainn, do ghnodhuigh séisean da thallainn eile.

18 Achn do imthigh an té úd fúair a náon tallann, agus do rinne sé tochtuilt ann sa talamh, agus do fholuigh sé airgead a thighearna ann.

19 Agus tar éis aimsire faide tháinig tighearna na searbhfhoghantuidheadh úd, agus do ní sé cúntus riu.

20 Agus ar dteachd don té fúair na cúig tallanna tug sé cúig tallanna eile leis, ag rádh, A thighearna, cúig tallanna tug tú dhamsa : féuch, do ghnodhuigh mé cúig tallanna eile leo.

21 Agus a dubhairt a thighearna ris, Is maith sin, a shearbhfhoghantuidhe mhaith fhírinneach : do bhí tu ionnruic ar bheagán, cuirfidh mé ós cionn mhóráin thú : imthigh a sdeach a ngáirdeachus do thighearna féin.

22 Agus ar dteachd chuige don té úd fúair an dá thallann, a dubhairt sé, A thighearna, is dá thallann thug tú dhamsa : féuch, do ghnodhuigh mé dhá thallann eile leo.

23 A dubhairt a thighearna ris, Is maith sin, a shearbhfhoghantuidhe mhaith ionnruic; do bhí tu ionnruic a mbeagan, cuirfidh misi ós cionn mhóráin thú : imthigh a sdeach a ngáirdeachus do thighearna féin.

24 Agus ar dteachd don té úd fúair a náontallon a dubhairt sé, A thighearna, do bhí a fhios agam gur dhuine crúaidh thú, bhéanus ann sa náit nar chuir tú síol, agus chrunnigheas ann sa náit nach ar eathnuigh tú:

25 Uime sin do ghabh eagla misi, agus

do imthigh mé agus do fholuigh mé do thallann ann sa talamh : féuch, ag sin do chuid féin agad.

26 Agus ar bhfreagra dhá thighearna, a dubhairt sé ris, A dhroichshearbhfhoghantuidhe fhallsa, do bhí a fhios agad go mbeanuimsi ann sa náit nach ndearna mé síolchur, agus go gcuinnighim ann sa náit nar leathnuigh mé :

27 Uime sin do budh cóir dhuitsi mo chuid airgid do thabhairt do luchd iomloit, agus ag teachd damh do gheabhuim mo chuid féin maille lé biseach.

28 Ar a nadhbharsin beanuigh dhe an tallann, agus tabhruigh é don tí úd aga bhfuilid na deich dtallanna.

29 (Oir do bhéarthar do ghach dhuine agá bhfuil ní, agus bíaidh a sháith aige; achn an té a tá gan ní aige toigeabhtiar údadh fós an ní a tá aige.)

30 Agus teilgidh an searbhfhoghantuidhe neamhtharbhach ann sa dorchadus a tá leith a muich : mar a mbía gul agus giós-gan fiacal.

31 ¶ Agus an tráth thiofcas Mac an duine an a ghlóir féin agus na hangil náomhtha uile maille ris, ann sin suidhidh sé ar chaithr a ghlóire féin :

32 Agus cruinnéochthar na huile chinidheacha an a fhíadhnúisi : agus dealóchuidh sé ó chéile iad, mar dhealuigheas an táoghaire na cáoirigh ó na meannáin :

33 Agus cuirfidh sé na cáoirigh ar a láimh dheis, agus na meannáin ar a láimh chlél.

34 Ann sin a déara an Rí ris an luchd bháis air a láimh dheis, Tigidh, a dháoinne beannuighe Matharsa, gabhuidh chugaibh óighreachd na ríoghachda a tá ar na hullmhughadh dháoiibh ó thosach an domhuin :

35 Oir do bhí ocarus oram, agus tugabhair ní ré a ithe dhamb : do bhí tart oram, agus tugabhair deoch dhamb : do bhí mé am dhuine coigcríche, agus tugabhair áoidheachd dhamb :

36 Do bhí mé lomnochd, agus do chuireabhairsi éadach umam : do bhí mé tinn, agus tangabhair dom fhéachuin : do bhí mé a bpriosún, agus tangabhair dom ionnsaidh.

37 Ann sin freagóruid na fíréanuigh é, ag rádh, A Thighearna, gá húair do choncamairne ocaras ort, agus do shásamar thu? nó tart ort, agus tugamar deoch dhuít?

38 Agus gá húair do chonncamar ad choigcrích thú, agus tugamar áoidheachd dhuít? nó lomnochd, agus do chuireamar éadach umad?

39 Nó gá húair do chonncamar tinn, no a bpriosún thú, agus tangamar chugad?

40 Agus freagóruidh an Rí agus a

déara sé ríu, A deirim ribh go fírinneach, An feadh do rinneabhair é don duine is lugha do na dearbhraithreachaibhsí agunsa, go ndearnabhair dhamhsa é.

41 Ann sin a déara sé mar an gcéadna ré luchd na láimhe clí, A dháoinne malluighthe, imthidhidh úaim ann sa teinidh shiorruidhe, atá ar na hullmhughadh don diabhal agus dá ainglibh :

42 Oir do bhí mé ocrach, agus ní thugabhair biadh dhamh : do bhí tart oram, agus ní thugabhair deoch dhamh :

43 Do bhí mé coigríche, agus ní thugabhair áoidheachd dhamh : do bhí mé lomnochd, agus níor chuireabhair éadach umam : do bhí mé éagcrúaidh, agus a bpiósún, agus ní thangabhair dom fhéach-uin.

44 Ann sin do bhéaruid siádsan mar an gcéadna freagra air, ag rádh, A Thighearna, gá húair do chonncamairne ocarach, nó tartnhar, ná ad dhéoruigh, nó lomnochd, nó éagcrúaidh, no a bpiósún thú, agus nach dearnamar friotholamh dhuit ?

45 Ann sin do bhéara seisean freagra orrtha, ag rádh, A deirim ribh go fírinneach, An mhéid nach dearnabhair é déinneach don mhuinntir roibhgsi, nach ndearnabhair dhamhsa é.

46 Agus iméochuid so a bpiannuid shíorruidhe : achd iméochuid na firéunuigh don bheathuigh mbarthanuigh.

CAIB. XXVI.

Na preafáide ar pháis Chríost. 26 Agus ordughadh na comainigh náomhtha.

AGUS tárla, an tan do chríochnuigh Iósa na briathrasa uile, go ndubhairt sé ré na dheisciobluibh,

2 A tá a fhios agaibh go bhfuil an cháisg tair éis dá lá, agus go dtiobharthar Mac an duine dá chrochadh.

3 ¶ Ann sin do chruinnigheadar úachdaráin na sagart, agus na sgríobuidhe, agus seinnsir an phobuil, go halla a nárdshagairt, dá ngoirthior, Cáiaphas.

4 Agus do rinneadar comhairle ré chéile do chum go mbéaraidís ar Iósa a bhfeill, agus go muirfidís é.

5 Achd a dubhradar, Na déanam é ann sa bhféasda, deagla go mbiadh búaidhreadh a meag an phobuil.

6 ¶ Agus an tráth do bhí Iósa a Mbetánia a dtigh Shimóin an lóbhair,

7 Tainic bean chuige agá raibh bocsa dola rouásuil, agus do dhóirt sí é ar a cheannsan, agus é na shuidhe ar an mbórd.

8 Agus ar na fhaicsin sin dá dheisciobluibhsean, do rinneadur mícheudfuidh, ag rádh, Créd da bhfoghnann an diombhoilsi?

9 Oir do béisir a nolas a reic ar mhórán, agus a thabhairt do na bochduibh.

10 Agus an tan do aithin Iósa so, a dubhairt sé ríu, Créd fa gcuirthí búaidhreadh ar an mnáoi? oir do rinne sí obair mhaith am thimcheallsa.

11 Oir beid boichd do ghnáth agaibh ; achd ní bhia misi do ghnáth bhuir bhfochair.

12 Oir ar ndórtadh na holasa ar mo chorpsa dhi, is fa chomhair madhuice do rinne sí é.

13 A deirim ribh go fírinneach, Gidh bé ar bith ball ar feadh an domhuin, a ndéantar an sóisgeúlta do sheanmóir, go naithréosdar mar an gcéadna an nísí do rinne an bheansa, mar chuimhne uirthhe.

14 ¶ Ann sin do imthigh fear don dá fhear dhég, dar ab ainm Iúdas Iscairiótes, chum úachdarán na sagart.

15 Agus a dubhairt sé ríu, Créd do bhéarthaoi dhamhsa, agus braithfidh mé dháoihb é? Agus do mheadhuigheadar dhó deich bhpiosa fhichead airgid.

16 Agus ó sin a mach, do iarr sé úain airsean do bhrath.

17 ¶ Agus an chéad lá a naráin gan laibhín tangadar a dheisciobuil chum Iósa, ag rádh ris, Cía a náit an as toil leachd sinne do dhéanamh ullmhuighthe dhuit do chaitheamh na cásga ?

18 Agus a dubhairt seisean, Imdhigh don chathruigh go duine áirighe, agus abruidh ris, A deir an Maighisdir, A tá maimsear ag drud riom ; is ad thighsi do dbéana mé féin agus mo dheisciobuil an cháisg.

19 Agus do rinneadar na deisciobuil mar do aithin Iósa dhíobli ; agus do ullmuigheadar an cháisg.

20 Agus an tan do bhí deireadh an láoi ann, do shuidh sé a bhfochair an dá fhear dhéug.

21 Agus ar mbeith ag ithe bídh dhóibh, a dubhairt sé, A deirim ribh go fírinneach, go mbraithí fear dhíbh misi.

22 Agus do ghabh dobhórón romhór íadsan, agus do thionnsgain gach duine aca fá leith a rádh ris, An misi é, a Thighearna ?

23 Agus ar bhfreagra dhósan a dubhairt sé, An té thumas a lámh ann sa méis am fhochairsi, a sé bhraithfeas misi.

24 Go deimhin a tá Mac an duine ag imtheachd do réir mar sgríobhtar air, achd is anáoihbhinn don té lé mbraithtear Mac an duine ! do budh maith dó nach béarthaoi é.

25 Agus ar bhfreagra do Iúdas, do bhraith eisean, a dubhairt sé, An misi é, a Mhaighisdir? A dubhairt seisean ris, A dubhairt tú é.

26 ¶ Agus ar mbeith ag ithe bídh dhóibh, do ghlac Iósa arán, agus tar éis a bheannuighthe, do bhris, agus tug sé dhó

dhéisciobluihbh é, agus a dubhairt sé, Glacuidh, ithidh; a sé so mo chorpas.

27 Agus ar mbreith ar an gcupan dó, agus ar dtabhairt buidheachuis, tug sé dhóibh é, ag rádh, Ibhídh uile as so;

28 Oir is í so mfuilsi na tiomna núaidhe, dhoirtear ar son mhóráin chum maitheamhnais na bpeacadh.

29 A deirim ribh, Uadh só súas ní íobha mé don toradh na fineamhna, go soithe an lá úd an a niobha mé é go nuá máille ribhsi a rioghachd Mathar.

30 ¶ Agus a nuir do chánadar salm, do chúadar a mach go slíabh na noluidheadh.

31 Ann sinn a deir Iosa riu, Do gheabhtháoi uile oilbhéim ionnamsa a nochd: oir a tá sgríobhtha, Buailfidh mé an táodhuire, agus scabfuoidhtear cáoirigh an tréada.

32 Agus tar éis misi eiseirghe, rachuidh mé romhuibh don Ghalilé.

33 Agus ar bhfreagra do Pheadar a dubhairt sé ris, Da mbeith go bhfuighidís cách uile oilbhéim ionnad, ní bhfuighe misi oilbhéim ionnad go bráth.

34 A dubhairt Iosa risean, A deirim riot go firinneach, Suil ghláoidhfeas an coileach a nochd, séanfá tú mé trí huaire.

35 A deir Peadar ris, Go deimhin más éigin damh bás dfulang ad fhóchair, ní shéanfá mé thú. Agus a dubhradar na deisciobuil uile mar an gcéadna.

36 ¶ Do chúaidh Iosa léo an trathsín do nionad dá ngoirtear Gétsemane, agus a deir sé ré na dheisciobluihbh, Suidhghisi ann so, go ndeacha misi do dhéanamh urnuighthe ann súd *a nunn*.

37 Agus ar mbreith Pheadair agus deisi mac Sebedeí leis, do thionngain sé bheith go dobrónach agus go rothuiseach.

38 Ann sin a deir sé riu, A tá manám lán do dhobrón, go soithe an bhás: fanuidhsí ann so, agus déanaidh faire am fhóchair.

39 Agus ar nimtheachd dó beagán as sin, do leig sé é féin siós ar a aghuidh, ag déanamh urnuighe, agus ag rádh, A Athair, mas éidir é, gabhadh an cupánsa thoramsa: achd cheana na bíodh sé nár is toil leamsa, achd mar *is áill* leatsa.

40 Agus tig sé chum a dheisciobal, agus do gheibh sé na gcodladh iad, agus a deir sé ré Peadar, An mar sin, nar bhéidir libh faire do dhéanamh áonuáir a mháin am fhóchairsi?

41 Déanuidh faire agus urnuighthe, do chum nach tuitfeadh sibh a gcathughadh: A tá an spíodar go deimhin ullainh, achd a tá an cholann anbhfann.

42 Do imthigh sé an dara huaire, agus do rinne sé urnuighthe, ag rádh, A Athair, má tá nach éidir leis an gcupánsa dul thoram, gan mé dhá ol, deantar do thoilse.

43 Agus ar dteachd dhó fuair sé a ris na gcodladh iad: oir do bhádar a súile tróm.

44 Agus ar na bhfagbháil, do imthigh sé a ris, agus do rinne sé urnuighe an treas uair, ag rádh na mbriathar céadna.

45 Ann sin tig sé chum a dheisciobal, agus a deir sé riu, Codluidh feasda, agus comhuighidh: féuch, do dhruid a nuair rinn, agus a tá Mac an duine agá thabhairt a lámhaibh na bpeacach.

46 Eirghidh, bíom ag imtheachd, féuch, is fogus *duinn* an té bhraitheas misi.

47 ¶ Agus an feadh do bhí sé ag rádh ná mbriatharsa, féuch, táinic Iúdas, duine don dá fhear dhég, agus cuideachda mhór na fhochair maille lé cloidhmhibh agus lé batuidhibh, ó úachdaránuibh na sagart, agus ó shinnsearuibh an phobail.

48 Achd tug an fear do bhrath é comhartha dhóibhsean, ag rádh, Gíodh bé neach dhá dtiobhra misi póg, a sé sin é: beiridh air.

49 Agus ar an mball a nuair tháinic sé chum Iosa, a dubhairt sé, Go mbeannuighthear dhuit, a mhaighisdir; agus tug sé póg dhó.

50 Agus a dubhairt Iosa risean, A chara, créd tá dtáinic tú? Tangadarsan an tráthsín, agus do chuireadar lámh a Níosa, agus do ghabhadar é.

51 ¶ Agus, féuch, ar síneadh a láimhe dfor don mhuinntir do bhí a bhfochair Iosa, do tharraing sé a chloidheamh *a mach*, agus ar mbualadh searbhfhoghan-tuighe a nárdshagairt, do bhean sé a chlúas de.

52 Ann sin a deir Iosa ris, Cuir do chloidheamh a ris an a ionad féin: oir gach uile dhuine ghlacus cloidheamh is le cloidheamh thuitfeas sé.

53 A né nach saóileann tú gur ab éidir leamsa Mathair do ghuidhe a nois, agus do bhéaradh sé dhamh do láthair ní sa mhó ná dhá léghión dég dainglibh?

54 Achd cionnas do coimhlonfuighthe mar sin na srioptúirí, gur ab mar so is éigin a bheith.

55 A dubhairt Iosa ris an tsluagh a nuairsin, Tangabhair a mach anuail chum biothumhnaigh le cloidhmhe agus lé batuidhe don ghlacadhas? do bhinn am shuidhe gach áon lá eadruibh sa teampoll ag teagasg, agus ní rugabhair oram.

56 Achd táinic so uile chum críche, ionnas go coimhlonfuighthe srioptúiridhe na bhfuaidheadh. Ar na thréigean dá dheisciobluihbh uile ann sin, do theitheadar.

57 ¶ Agus ar mbreith ar Iosa dhóibhsean rugadar léo chum Caipheis an tárdshagart é, mar a rabhadar na sgríobuidhe agus na sinnsir cruinn.

58 Agus do lean Peadar a bhfad úadh é, go palais a nardshagairt, agus ar ndul a sdeach dhó, do shuidh sé a bhfochair na searbhfhoghantuidheadh, do chum go bhfaicteadh sé an deireadh.

59 Agus do iarradar úachdaráin na sagart, agus na seinnsir, agus an chomhairle uile, fiadhnúisi bhréige a naghuidh Iósa, ionnas go gcuirfidis chum báis é;

60 Agus ní fhúaradar: agus fós, gé thangadar mórán dfiadhnúisibh fallsa, ní fhúaradar. Agus fa dheireadh ar dteachd do dhíás dfiadhnúisibh bréagacha,

61 A dubhradar, A dubhairt an fearso, Is éidir leamsa teampoll De do leagadh, agus a thógbhail a dtí lá.

62 Agus ar néirge do nardshagart, a dubhairt sé ris, Nach ttugann tú freagra éigin uait? créd fa bhfuilid so ag déanamh fiadhnúisi ad aghuidh?

63 Gidheadh níor labhair Iósa áonfhocal. Agus do fhreagair an tárdshagart agus a dubhairt sé ris, Cuirim ort a huchd Dé bhí, innisin dúinn an tú Críost, Mac Dé.

64 A deir Iosa ris, A dubhairt tusa é: achd cheana a deirimis ribh, Na dhiaigh so do chiúidhe Mac an duine na shuidhe ar deas láimh chumhachd Dé, agus ag teachd a neúllibh neimhe.

65 Ann sin do réub an tárdshagart a éaduihe, ag rádh, Gur labhair sé blaisphéime; créd í a nuireasbhuidh fiadhnúisi a tá oruinn ní sa mó? féuch, do chúalabbhair a nois a bhlaishphéime.

66 Créd do cítheas dháobhsí? Agus ar bhfreagra dhóibhsean a dubhradar, Do thuill sé bás.

67 Ann sin do ghabhadar do sheilidhibh an a éadan, agus do ghabhadar do bhasuibh air; agus do ghabhadar dream eile do shlataibh air,

68 Ag rádh, Deuna faidheadóireachd dhúinn, a Chríost, Cía bhúail thú?

69 ¶ Agus do bhí Peadar na shuidhe a muigh ann sa halla: agus táinic cailín aifridhe chuige, ag rádh, Do bhí tusa leis a bhfochair Iósa an Galiléach.

70 Achd do shéan seisean a bhfiadhnúisi cháich uile, ag rádh, Ní fheidir mé créd a deir tú.

71 Agus ar ndul a mach dhó ann sa phóirsí, do chonnaic cailín eile é, agus a dubhairt sí ris an luchd do bhí a lathair, Do bhí an fearsa leis a bhfochair Iósa Násardha.

72 Agus do shéan sé a rís maille ré mionnaibh, Ní haithne dhamh an duinesin.

73 Agus tamall na dhiaigh sin tangadar an dream do bhí na seasamh a lathair, agus a dubhradar ré Peadar, Go firinneach

is díobh súd féin thusa; óir a tá do chamnt féin dod bhrath.

74 Ann sin do thionnsgaigh sé bheith ag mallughadh agus ag miounughadh, Ní haithne dhamh an duine. Agus ar an mball do ghlaoidh an coileach.

75 Agus ann sin do chuimhnigh Peadar ar bhriathruibh Iósa, a dubhairt ris, Suil ghoirfeas an coileach, séanfuigh tú mé trí húaire. Agus ar ndul a mach dhó, do ghail sé go géur.

CATB. XXVII.

Eachdardha a táobh pháis, 50 Bháis, 66 agus Adhlaithe Chríost.

AGUS ar tteachd na maidne, do chúadar na hársagart, agus sinnsir an phobuil uile a ccomhairle a naghuidh Iósa ionnas go gcuirfidis chum báis é:

2 Agus ar na cheangal dhóibh, rugadar léo é, agus thugadar do Phóinnsius Piláit an tuachdarán é.

3 ¶ Ann sin mar do chonnaic Iúdas, do bhraith é, gur damnuigheadh é, do ghabh aithreachas é, agus do aaisg sé na deich bpíosa fhithchead airgid do na hársagartuibh agus do na sinnsiaruibh,

4 Ag rádh, Do pheacaigh mé ag brath na fola neimhchiontaigh. Achd a dubhradar, Créd é sin dúinne? féuch féin do sin.

5 Agus ar dteilgean na bpíosa airgid úadh ann sa teampoll, do dhealuigh sé riu, agus ar nimtheachd do thocht sé é féin.

6 Achd ar nglacadh an airgid do na hársagartuibh, a dubhradar, Ní coir a gcur ann sa chisde, oir is liach fola iad.

7 Agus ar ndéanamh comhairle dhóibhsean, do cheannchadar léo mach an photadóir, do chum eachdrann dadhlacadh ann.

8 Ar a nadhbharsin goirtheas don fhearunn úd, Fearann na fola, agus a niugh.

9 (Ann sin do coimhlionadh an ní a dubhradh tré Ieremias faidh, ag rádh, Do ghabhadar chuca na deich nairgid fhithchead, liach an té do measadh, do bhí ar ná mheas ó chlannuibh Israél;

10 Agus tugadar iad ar mhach an photadóir, mar dóruigh an Tighearna dhamhsa.)

11 ¶ Agus do sheas Iósa a bhfiadhnúisi an tuachdaráin: agus do bhiafrugh an tuachdarán de, ag rádh, An tusa an Rí úd na Niúdaighe? Agus a dubhairt Iósa ris, A deir tusa sin.

12 Agus an tan do éligheadar na hársagairt agus na sinnsir é, níor fhreagair sé éin ní.

13 A deir Píoláit ris an tansin, An né nach ccluin tú créd a lionmbuireachda táid so do dhéanamh dfiadhnúisi ad aghaidh?

14 Agus ní thug sé freagra ar éan-

fhocal do; ionnus gur ghabh iongantús mór an t-úachdarán.

15 ¶ Achd cheana do chleachdadh an t-úachdarán bráighe do leigean a mach lá an fheusda chum an phobail, an té budh áill léo.

16 Agus do bhí aca an tan sin bráighe ró oirdheirc dar bhainm Barabbás.

17 Ar a nadhbharsin ar na gcrúnnigh-adhsan, a dubhairt Píoláit rui, Cía is toil libh do léigean chugaibh? Barabbás, nó Iósa ré nabarthar Críosaí?

18 Oir do bhí a fhios aige gur ab tré thnúth tugadar úatha é.

19 ¶ Agus ar suidhe dhósan an ccaithir bhreitheamhnais, do chuir a bhean teachd-uireachd chuige, ag rádh, Ná biodh búain agad ris an bhfiréun úd: oir is mór do fhuiling misi a niugh a mbrionglóid ar a shon.

20 ¶ Achd cheana tugadar úachdaráin na sagart agus na sinnsir fá deara don phobal Barabbás diarruigh, agus Iósa do chur chum báis.

21 Agus ar bhfreagra don úachdarán a dubhairt sé rui, Cía don días úd is mian libh do léigean chugaibh *dhamh*? Achd a dubhradarsan, Barabbás.

22 A dubhairt Píoláid rui, Ar an nadhbharsin créd do dhéana me ré Híosa, re nabarthar Críosaí? a dubhradarsan uile ris, Crochthar é.

23 Agus a dubhairt an t-úachdarán, Créd é, an tolc do rinne se? Achd is móide do éighmheadarsan, ag rádh, Crochthar é.

24 Agus ar bhfaicsin do Phíoláid nach raibh tarbha dhó an én ní, achd gur mó an bhuáirt tháinic dhe, ar ngabháil uisge chuige, do ionnail sé a lámha a bhfiadhnais an phobail, ag rádh, A táimsi neimh-chiontach ó fhuil an fhiréanuigh so: féuchuidhsí *dhibh féin*.

25 Agus ar bhfreagra don phobal uile, a dubhradar, Biodh a fhuil oruinne, agus air ar gcloinn.

26 Do léig sé chuca an tan sin Barabbás: agus ar sgiúrsadh Iósa, tug sé chum a crochda é.

27 ¶ Ann sin rugadar saighdiúirí an t-úachdaráin Iósa léo don halla choitchinn, agus do chruinnighadar an chuideachda *shaighdiuir* uile na thimcheall.

28 Agus do nochdadar é, agus do chuireadar brat córcra uime.

29 Agus do fhigheadar coróin spíne, agus do chuireadar fá na cheann í, agus slat ghiolcuigh an a láimh dheis: agus do léigeadar ar a nglúinibh na fhiadhnais iad, agus do rinneadar fónamhad fáoi, ag rádh, Dia do bheatha, a rí na Niudaigheadh!

30 Agus an tan do ghabhadar do

sheilighibh air, do ghlacadar an tslat ghiolcuigh, agus do bhúailleadar an a cheann é.

31 Agus an tan do rinneadar fónamhad fáoi, do bheanadar an róba dhe, agus do chuireadar a éduighe féin uime, agus rugadar a mach é chum a chrochda.

32 Agus ar ndul a mach dhóibh, fúaradar óglach ó Shírene, dar bhainm Símon: agus do chuireadar dfiachuibh air dul leis do chum a chroiche diomchar.

33 ¶ Agus an tan tangadar gus an ionad dar ab ainm Golgótá, (is ionann sin ré rádh, agus áit na cloigne,)

34 Tugadar bhíneigre agus domblas tri na chéile ré nól dhó: agus an tan do bhláis sé é, níor bháill leis a ól.

35 Agus a ndiáigh a chrochda dhóibh, do roinneadar a éaduighe, ag cur cranchuir *orrtha*: ionnas go gcomhlionfuidhe an ní a dubhradh ón fháidh, Do roinneadar méaduighe dhóibh féin, agus do chuireadar crannchar ar mo chúluidh.

36 Agus ar suidhe dhóibh, do choimhead siad é ann sin;

37 Agus do chuireadar a choir bháis sgríobhbha ós a chionn, IS E SO IOSA RI NA NIUDAIGHEADH.

38 Do crochadh días gaduidhe maille ris an tan sin, fear ar a dheis, agus fear ar a láimh chlí.

39 ¶ Agus an mhuinntir do ghabhadh tháiris do indheargaidis é, ag crothadh a gceann.

40 Agus ag radh, Thusa leagus an teampoll, agus chuirios súas a dtí lá é, fóir ort féin. Mas tú Mac Dé tárr a nús as an gcroich.

41 Agus mar an gcéadna a dubhradar úachdaráin na sagart, maille ris na sgríobuidhibh agus ris na sinnsearuibh, ag fónamhad *fáoi*,

42 Do fhóir sé ar dháoinibh eile; agus ní héidir leis é féin dhóirighin. Mas é Rí Israél, tigeadh sé a nús a nois as an gcroich, agus creidfidomáoidne dhó.

43 Do bhí a dhóchus a Ndia; saoradh sé é a nois, mas áill leis é: oir a dubhairt sé, Is misi Mac Dé.

44 Agus tugadar na gaduighthe, do chrochadh maráon ris, an *scannail* chéadna dhó.

45 ¶ Agus do bhí dorchadas ar an dtalamh uile ón seiseadh húair go sóithe an náomhadh húair.

46 Agus timcheall an náomhadh húair do éigh Iósa do ghuth ard, ag rádh, Elí, Elí, lamá Sabactáni? sé sin re rádh, Mo Dhía, mo Dhía, créd far thréig tú mé?

47 Agus ar na choisdin sin a dubhradar cuid dá raibh na seasamh a láthair an sin, Atá an *féarso* ag gairm Elías.

48 Agus do rith fear dhíobh ar an mball, agus ar nglacadh spuinic, agus ar na lionadh do bhíneigre, agus ar na chur a dtimcheall shlaite gholcaigh, tug sé *deoch* dhó ré nól.

49 Achd a dubhradar an chuid eile, Léig dhó, faiceam an dtiocfa Elías dá sháoradh.

50 Agus ar néigheamh a rís Díosa, do ghuth mhór, do chúaidh a spiorad as.

51 ¶ Agus, féuch, do réub brat roinnte an teampoill na dhá chuid ó úachdar go bhíochdar; agus do criothnuigh an talamh agus do sgoilteadar na cairgeach;

52 Agus dosgladar na tuámaidhe; agus déirgheadar morán do chorpuibh na ndáoiné náomhtha do bhí na gcodladh,

53 Agus ar ndul a mach as na tuámuidhíbh dhóibh a ndiaigh a eiseirgheisean, do chúadar a sdeach don chathuir náomhtha, agus do fhoillsigheadar iad féin do mhórán.

54 Achd ar bhfaicsin an chreatha talmhon, agus na neitheadh do éirigh ann, don chaptín agus dá raibh na fhochair, ag coimhead Íosa, do ghabh eagla mhór iad, ag rádh, Go fírinneach dob é so mac Dé.

55 Agus do bhadar ann sin móran ban ag féachain air a bhfad úadh, noch do lean Íosa ón Ghalile, ag déanamh seirbhíse dhó.

56 Eidir a raibh Muire Mágdalén, agus Muire mathair Sheamuis, agus Iosé, agus mathair chlounne Sebedei.

57 ¶ Achd an tan do bhí deireadh an láoi ann, táinic duine saidhbhir ó Arimatéa, dár bhainm Ióseph, do bhí fús na dheisciobal ag Íosa:

58 Agus do chúaidh sé dionsuighe Phiolaíd, agus díarr sé corp Íosa. Ann sin a dubhairt Píoláit an corp do thabhairt do.

59 Agus an tan fuair Ióseph an corp, do fhill sé linéudach glan na thimcheall,

60 Agus do chuir sé an a thúama nuá féin é, noch do thochuil sé a gearruig: agus ar níompodh leice móire dhó air dhoruis an tuama, do imthigh sé *roimhe*.

61 Agus do bhí Muire Mhagdalén, agus an Muire eile ann sin na suidhe as comhair an tuama.

62 ¶ Agus an lá andiaigh a nullmhuighthe, do chruinnigheadar úachdarán na sagart agus na Phairisínigh go Píoláid,

63 Ag rádh, A thighearna, is cuimhain linn an tan do bhí an mealltóir úd béal, go ndubhairt sé, Eireóchuidh mé tair éis thrí lá.

64 Ar a naddhbharsin aithin coimhead do chur ar an tuama go ceann an treas lá, ar eagla go dtiocfaidís a dheisciobail annsa noidhche, agus go ngoidfidís é, agus go naibéoradís ris an bpobal, Do éirigh sé ó mharbhuibh: agus báidh an seachrán

dheigheanach ní is measa ná an chéud seachrán.

65 A dubhairt Píoláit riu, Atá faire agaibhsi: imthighidh, daingnighidh mar is éol dáobh *féin é*.

66 Agus ar nímtheachd dóibhsean, do dhaingniodar an tuama, ar gcur comhartha ar an gloich, maille ré faire.

CAIB. XXVIII.

Eiseirghe Chríost, 19 le órdughadh an Bhaise, agus na Nabsdal.

A GUS a ndeireadh na sábbaide, an tan do shoillsigh an céud *lá* don tseachdmhuin, táinic Muire Mhagdalén agus an Mhuire eile, dféachain an tuama.

2 Agus, féuch, do bhí crith mór talmhan ann: Oir ag tuirling daingeal an Tighearna a nús ó neamh, táinic sé, agus diomlait sé an chloch ón dorus, agus do shuigh sé uirthé.

3 Agus do bhí a ghnúis mar mar theinnteach, agus a éadach geal mar shneachda:

4 Agus do chríochnuigheadar an luchd coimhédá ar a eaglasan, agus do bhádar a riochd inhairbh.

5 Achd ar bhfreagra do naingeal a dubhairt sé ris na mnáibh, Ná bíodh eagla oruibhsi: oir atá a fhios agam, gur ab é Íosa do crochadh a tathaoi diarruigh.

6 Ní bhfuil sé ann so: oir do éirigh sé, mar a dubhairt sé. Tigidh, féachaidh a náit an a raibh an Tighearna na luighe.

7 Agus ar nímtheachd dáobh go luath, innsidh dá dheisciobluibh gur éirigh sé ó mharbhuibh; agus, féuch, atá sé ag dul romhuibh don Ghalilé; do chífidhe ann sin e: féuch, a dubhairt misi ribh é.

8 Agus ar nímtheachd ón tuama go deithneasach dhóibh maille ré heagla agus ré gairdeachus mór; do riothadar dá fhoillsiughadh sin dá dheisciobluibhsion.

9 ¶ Agus an tan do imthigheadar do chum go bhfoillséochaidís sin dá dheisciobluibhsion, féuch, tárla Íosa orthá, ag rádh, Día bhur bheathadh dháobh. Achd tangadarsan, agus rugadar ar a chosaibhsion, agus do onóruigheadar é.

10 A deir Íosa an tansin riu, Ná bíodh eagla oruibh, inthighidh beiridh sgéula chum mo dhearbhrathreach do chum go rachaidís don Ghalilé, agus do chífid misi ann sin.

11 ¶ Agus ar nímtheachd dóibhsean, féuch, tangadar cuid don luchd faire don chathair, agus do innsidear dúachdaránuibh na sagart gach uile ní dá ndearnadh ann.

12 Agus do chruinnigheadar a gceann a chéile maille ris na sinnsioruibh, agus ar ndéanamh comhairle dnoibh, tugadar móran airgid do na saighdiúiribh.

13 Ag rádh, Abruídh, Tangadar a dheisciobuil annsa noidhche, agus do ghoideadar é an feadh do bhámuirne ar geodladh.

14 Agus má chluin an túachdarán an ní so, do bhéaruiinne fa deara dhó, nach bía gúasachd ar bith oruibhsi.

15 Agus ar nghabháil an airgid dóibhsion, do rinneadar mar do múineadh dhoibh : agus aithrisdior an glorsa a measg na Niuduigheadh go soithe an lá a niugh.

16 ¶ Achd do imthigheadar an táoin-deisciobail dég don Ghalilé chum sléibhe mar ar órduigh Iósa dhóibh.

17 Agus an tan do chonncadar é, do onóruigheadar é : achd do bhí amharus ag cuid dióbh air.

18 ¶ Agus ar dteachd Diosa do labhair sé riu, ag rádh, Thugadh dhamsa gach uile chumhachda ar neamh agus ar talamh.

19 Ar a nadhbharsin imthighidhisi, teaguisgidh na huile chineadhacha, da mbaisdeadh a nainm a Nathar, agus an Mhic, agus an Spiorad Náoinh :

20 Agus teaguisgidh iad gach uile ní dár aithín misi dhíbh do choimhéud : agus, féuch, a táimsi bhur bhfochair gach éinla go deireadh an tsaoghail. Amen.

An SOISGEUL do reir MHARCUIS.

CAIB. I.

Beatha chrúaidh, agus seanmóir Eóin um leasughadh beatha, 14 le soisgeil aóibhinn Chríost a ttáobh sháoradh na nanmann.

TOSACH shoisgeil Iósa Chríost, Mhic Dé ;

2 Mar atá scríobhtha annsa fáidhibh, Féuch, cuirim mo theachdaire romhad, noch uillmheochas do shlighe romhad.

3 Guth an tí éimhgeas ar an bhfásach, Ollmhuighidh slighe an Tighearna, déanuidh a chasáin díreach.

4 Do bhí Eóin ag baisdeadh ar an bhfásach, agus ag seanmóir bhaisdigh na haithrighe do chum maithmheachuis na bpeacadh.

5 Agus do chúaidh tír Iúdaighe uile, agus luchd Iérusaléim a mach chuige, agus do baisdeadh leis iad uile a sruth Iordáin, ag admháil a bpeacadh.

6 Agus do bhí Eóin ar na éadughadh dó rúainneach cámhall, agus crios leathair timcheall a leasruigh ; agus a sé biadh do itheadh sé, lócuisdighe agus mil choilt-eamhail ;

7 Agus do rinne sé seanmóir, ag rádh, Tig am dhiáighsi neach is neartmhuire na misi, ag nách fiu mé cromadh agus íallach a bhróg do sgáioleadh.

8 Go deimhin do bhaisd misi sibh lé huisge, achd cheana baistidh seision sibh leis an Spioraid Náomh.

9 ¶ Agus tárla ann sna laéthibh sin, go dtáinig Iosa ó Nasarét na Galilé, agus gur baisdeadh é a Iórdan lé Héoin.

10 Agus ar ndul súas dó ar an mball as a nuisge, do chonnaire sé neamh ar ná sgóiltadh ó cheile, agus an Spiorad ag tuirrling airson a ríochd choluim :

11 Agus táinig guth ó neamh, Is tusa mo Mhac grádhachsa, an a bhfuil mo mhór thoil.

12 ¶ Agus ar an mball do tharruing an Spiorad é ar an bhfásach.

13 Agus do bhí sé ann sin ar an bhfásach dhá fhithchead lá, ág fulang chathuighthe ó Shátan ; agus do bhí sé a bhfochair na mbeitheach allta ; agus do bhí na haingil ag mionasdrálachd dó.

14 ¶ Agus tar éis Eóin do chur a bpriosún, táinic Iósa don Ghalilé, ag seanmóir soisgeil rioghachda Dé,

15 Agus ag rádh, Do coimhlíonadh a náimsir, agus do dhruid rioghachd Dé rinne : déanuigh aithríghe, agus creidigh don tsoisgeúl.

16 ¶ Agus ar siubhal dó láimh ré fairge na Galilé, do chonnaire sé Siomón agus Aindrias a dhearbhráthair ag teilgean lín ann sa bhfairge : (óir do budh íasguireadha iad.)

17 Agus a dubhairt Iósa riu, Leanaidh misi, agus do dhéana mé íasguireadha ar dháoinibh dhíbh.

18 Agus ar bhfagbháil a líontadh ar an mball dóibhsion, do leanadar é.

19 Agus ar nimtheachd dó beagan as sin, do chonnaire sé Séumas mhac Sebede, agus Eoin a dhearbhráthair, agus iad a luíng ag córughadh a líontadh.

20 Agus do ghoir sé iad ar an mball : agus ar bhfagbháil Sebedé a nathar dhóibhsion an sa luíng maille ris an luchd túarasdail, do leanadar é.

21 Agus tiaghuid a sdeach go Capernaúm ; Agus ar an mball sa tsabbóid do chúaidh Iosa don tsionagóig, agus do theaguis sé ann.

22 Agus do ghabh iongnadh iadsan fá na theagasg : óir do theaguis sé iad mar

neach agá raibh cumhachda, agus ní mar na sgríobuighe.

23 ¶ Agus do bhí an a sionagóigsion neach an a raibh spiorad neamhghlan; agus do éigh sé,

24 Ag rádh, leigdhin créd í an bhúain atá aguinne riotsa, a Iósa Nasardha? an dtáinic tú dár sgriosne? a tá a fhios agamsa cíá thú, Neach Náomhtha Dé.

25 Agus do bhagair Iósa air, ag rádh, Bí ad thochd, agus tárr a mach as.

26 Agus do réub an spiorad neamhghlan é, agus ag eimhge do ghuth árd, táinic se a mach as.

27 Agus do ghabh úathbhás cách uile, ionnus gur fhiafruigheadar eatorra féin, ag rádh, Créd é so? créd é an teagusg núadh so, go gcuireann sé smachd maille ré cumhachduibh ar na spioraduibh neamhghlana, agus go nímhlúighid dho,

28 Agus do chúaidh a chlúsan ar an mball ar feadh na tíre uile a dtimcheall na Galilé.

29 ¶ Agus mar is lúaithe, do chuádar as an tsionagoig, tangadar go tigh Shímóin agus Aindriáis, ma ráon ré Séumas agus ré Héoin.

30 Agus do bhí mathair mhná Shímóin na luighe a bfiabhrus, agus do labradarsan do láthair risean na timcheall.

31 Agus táinic seision na cionn agus do thóg sé í, ag breith ar láimh uirthé; agus do dhealuigh an fiabhrus ría ar an mball, agus do rinne sí friothólamh dhóibh.

32 ¶ Agus an tan do bhí deireadh an láoi ann, ar ndul don ghréin faoi, tugadar chuige gach áon dá raibh easlan, agus an a rabhadar deamhain.

33 Agus do bhí an chathair uile ar gcuinnighadhr chum an doruis.

34 Agus do shlánuigh sé móran ar a rabhadar easláinteadha ilghnétheacha, agus do theilg sé amach móran deamhan; agus níor fhulaing sé do na deamhnuibh a rádh, go raibh éolus aca air.

35 ¶ Agus ar maidin, go romhoch ar néirghe dhó a ndeireadh na hoidhche, do chúaidh sé amach, agus do imthigh sé go háit fhasamhuil, agus do rinne sé urnuighthe ann sin.

36 Agus do lean Siómon é, agus an dream do bhí na fhochair.

37 Agus an tan fúaradar é, a dubhradar ris, Atá gach áonduine dod iarruigh.

38 Agus a deir seision riu, Déanam do na bailtibh beaga 'so láimh rinn, do chum go ndéanuinn seanmoir ann sin leis: óir is chuige so tháinic me a mach.

39 Agus do rinne sé seanmoir an a sionagógaibh ar feadh na Galilé uile, agus do theilg sé na deamhain a mach.

40 ¶ Agus tig lobhar chuige, dú léigean

ar a ghlúinibh dhó, ag iaruaigh dathchuinge air, agus dá rádh ris, Más toil leachd, is éidir leachd misi do ghlanadh.

41 Agus ar ngabháil truaighe móire Díosa dhó, agus ar sineadh a láimhe, do bhean sé ris, agus a dubhairt sé ris, Is toil; bí glan.

42 Agus ar labhairt dósan, do imthigh an lubhra uadh ar ball, agus do bhí sé ar na ghlanadh.

43 Agus tar éis bagar air, do chuir sé uadh é do lathair;

44 Agus a dubhairt sé ris, Tabhair dod aire nach innéosa tú déinneach é: imdhigh, taisben thú féin don tsagart, agus iodbhair ar son do ghlanda na neithe do aithin Máoise, mar fhíadnuisi dhóibh.

45 Agus ar nimtheachd dósan a mach do thionnsgain sé móran dfhoillsiughadh, agus an ní do chur ós aird, ionnas nach raibh neart ag Iósa dul a sdeach sa gcathruigh ós aird, achd bheith a muigh a nionaduibh fásamhla: agus tangadar chuige as gach uile aird.

CAIB. II.

Iosa ag suighe chum bídhr le peacachuibh, 18 do ghabh sé leithsgeul a dheisciobal.

A GUS a gcionn bheagáin aimsire na dhiaigh sin do chuáidh sé a rís go Capernáum; agus do clós eisean do bhéith a dtigh.

2 Agus ar an mball do chruinnigh-eadar móran a gceann a chéile, ionnas nar thuilleadar ann 'sna hionaduibh a dtimcheall ann doruis: agus do rinne sé an bhriathar do sheanmoir dhóibh.

3 ¶ Agus tangadar chuige dream, ag iomchar fhir pairilisi, agá raibh ceathrar dá iomchar.

4 Agus do bhrigh nár bhéidir léo teachd a ngar dhó ón tslúagh, do nochdadar mullach an tighe an a raibh sé: agus ar na pholladh dhóibh, do léigeadar sios *lé téudibh* an leabuibh ann a raibh na pairilisi na luighe.

5 Agus an tan do chonnaire Iósa a gcreideamh, a dubhairt sé ré fear na pairilisi. A mhic, a táid do pheacaidh ar na maitheamh dhuit.

6 Achd do bhádar drong áirighe do na sgríobuidhibh na suidhe ann sin, agus iad ag smúaintiughadh an a gcroídhthibh féin,

7 Créad fá labhrann an fear so blaispheimighe mar so? cia fhéudus peacuigh do mhaitheamh achd Dá na áonar?

8 Agus ar an mball ar na aithne Díosa an a spóraid féin go rabhadarsan ag smúaintiughadh mar sin ionnta féin, a dubhairt sé riu, Créad fá smúaintisi na neithesi an bhuir gcroídhthibh?

9 Cía is usa a rádh ré fear na pairilisi,

A táid do pheacúigh ar na maitheamh dhuit ; na a rádh, Éirigh, agus tóguibh do leaba, agus siobhail ?

10 Achd ionnas go mbeith a fhios agaibh go bhfuil cumhachda ag Mac an duine peacaigh do mhaith ar an dtalamh, (a deir sé ré fear na pairilisi.)

11 A deirimsi riot, Éirigh, agus tóguibh do leabuidh, agus imthigh dod thigh.

12 Agus do éirigh seisean ar an mball, agus ar dtógbáil a leabtha, do chúaidh sé a mach na bhfiadhnúisi uile ; ionnas gur ghabh úathbhás iad uile, agus go dtugadar glóir do Dhíá, ag rádh, Ní fhacamairne a leitheid so a riamh.

13 ¶ Agus do chúaidh sé a mach a rís chum na fairge ; agus táinic an slúagh uile chuige, agus do theaguisg sé iad.

14 Agus ag gabháil tháiris dó, do chomhairc sé Lébhi mac Alpheí na shuidhe ag bórd an chusduim, agus a dubhairt sé ris, Lean misi. Agus ar néirghe dhosan do lean sé é.

15 ¶ Agus tarla, an tan do shuidh Iosa chum bíd an a thigh súd, gur shuigheadar mórán puiblicán agus peacach fós ma ráon ré Híosa agus ré na dheiscioblúibh : óir do bhádar mórán, agus do leanadar é.

16 Agus an tan do chomncadar na griobuidhe, agus na Phairisinigh eision ag caitheamh bíd a bhfochair na bpuiblicán agus na bpeacach, a dubhradar ré na dheiscioblúibh, Créd fá nítheam agus fá nibheam sé a bhfochair na bpuiblicán agus na bpeacach ?

17 Agus an tan do chúaluidh Iosa so, a dubhairt sé riu, Ní bhfuil riachdanus ag na *dúoinibh* slána ré liaigh, achd ag na *dúoinibh* easlán. Ní tháinic misi do ghairm na bhféirúnach, achd na bpeacach chum aithríghe.

18 ¶ Agus do throisgeadar deisciobail Eóin agus na Bhphairisineach : agus tigid agus a deirid risean, Créd fá dtroisgid deisciobail Eóin agus na Bhphairisineach, agus nach déunid do dheisciobailsi trosgadh ?

19 A dubhairt Iosa riu, A nféidir lé clóinn séomra an fhir núaphósda, an fad bhías an fear núaphósda na bhfochair trosgadh do dhéanamh ? an fad a fá an fear núaphósda aca na bhfochair, ní fhéidir leo trosgadh do dheanamh.

20 Achd tiocfuidh na laéthe, an a mbéurthar úatha an fear núaphósda, agus ann sin do dhéanuid trosgadh ann sna laéthibh sin.

21 Agus ní fhúaigneann neach ar bith preabán déudach nua lé seinéudach : nó beanuidh an preabán nua úd cuid don tseinéudach, agus is móide an briseadh.

22 Agus ní chuireann neach ar bith fíon

nua a seanbhuidéulúibh : nó brisidh an fíon nua na buidéil, agus dóirtear an fíon, agus téid na buidéil a muga : achd is a mbuidéulúibh núa dha is cóir fíon nua do chur.

23 ¶ Agus tarla, ag gabháil tré ghortuibh dhó isin tsabbóid ; gur thionnsgnadar a dheisciobail, ag siobhal na sligheadh, déusa do bhúain.

24 Agus a dubhradar na Phairisinigh ris, Féuch, créd fá ndéanuidh siad sa tsabbóid an ní nach ceaduightheach ?

25 Agus a dubhairt seisean riu, An né nar léaghabhair a ríamh créud do rinne Dáibhi, an tan do bhí riachdanus air, agus do bhí ocus air, é féin, agus ar an mhúinntir do bhí maille ris ?

26 ¶ Ionnas do chúaidh se a sdeach a dtigh Dé an tan do bhí Abiathar na árdshagart, agus do ith sé arán na fiadhnúisi, nach ar cheaduigheach díthe achd do na sagartuibh, agus fós tug sé é don dréim do bhí maille ris ?

27 Agus a dubhairt sé riu, Is ar son an duine do hórduigheadh an tsabbóid, agus ní ar son na sabboide an duine.

28 Ar an adhbharsin is Tighearna Mac an duine ar an tsabbóid féin.

CATB. III.

Do leighis Iosa gach tinneas, 13 agus thóg an da deisciobail dég.

AGUS dó chúaidh Iosa a sdeach a rís don tsionagóig ; agus do bhí neach ann sin agá raibh a láimh ar na seargadh.

2 Agus do bhádar agá bhrath, an sláinéochadh sé é san tsabbóid ; ionnus go gcuirfidis cúis air.

3 Agus a deir sé ris an duine agá raibh an lámh sheargthaigh, Sheasamh a meadhón *cháich*.

4 Agus a dubhairt sé ríusan, An ceaduigheach maith, ná olc do dhéanamh san tsabbóid ? anam do shlánughadh, nó do mharbhadh ? Achd do éisdeadarsan.

5 Agus ar bhfeachain go feargach orthasan na thumcheall, ar ngabháil dóilghis chuige ar son chrúais a gcroítheadhsan, a dubhairt sé ris an duine, Sin a mach do lámh. Agus do shín : agus do haiseagadh a lámh slán mar an lámh eile.

6 ¶ Agus ar ndul a mach do na Phairisineachuibh, do rinneadar comhairle ar an mball le muinntir Iorúait na aghaidh-sion, cionnas do mhillfidis é.

7 Achd do chúaidh Iosa maille ré na dheisclobluibh do leath táobh chum na fairge : agus do lean slúagh mor on Ghalilé, agus ó thír Iúdaighe é.

8 Agus ó Ierusalém, agus ó Iduméa, agus ón táobh thall do Iordán ; agus an

dream do aitreabh timcheall Tírus agus Sidon, an tan do chúaladar méud na neitheadh do rinne se, tangadar chuige buidhan mhór.

9 Agus a dubhairt seisean ré na dheisciobluibh, long bheag do bheith do ghnáth ag feitheamh air ón tslúagh, ionnus nach brúidhfidís é.

10 Oir do shlánuigh sé mórán; ionnus gur lingeadar air an mhéid ar a rabhadar easláinteada, do chum go gcuiméolaidís ris.

11 Agus an tan do chidís na spioraidighe neamhghlana é, do shléachdaidís do, agus do éighmbhidís, ag rádh, Is tusa Mac Dé.

12 Achd do bhagair seisean go mór orrtha, do chum nach bhfoileochaidís é.

13 ¶ Agus do chúaidh sé súas an tansin ar shliabh, agus do ghoir sé chuige an dream do budh toil leis: agus tangadar chuige.

14 Agus do órduigh sé dhá fhear dheug do bheith na fhochair, do chum go cuirfeadh sé do dhéanamh seannóra íad,

15 Agus go mbíadh aca cumhachda easláinteadh do léigheas, agus deamhain do theilgean amach:

16 Agus air Shiómon tug sé Peadar mar ainm;

17 Agus Séumas mac Sebede, agus Eóin dearbhrathair Shéumuis; (agus tug sé Boanérgeas danmanuibh orrtha, is ionann sin 'ré rádh, agus Clann na toirrnighe:)

18 Agus Aindriás, agus Philip, agus Bartoloméus, agus Matha, agus Tomás, agus Séumas mac Alpheí, agus Tadéus, agus Siómón an Canániteach,

19 Agus Iúdas Iscáriot, an tí do bhraith é, agus tangadar don tigh.

20 ¶ Agus do chruinnigheadar an tslúagh a ris, ionnus nar bhéidir léo fiu an bhídh do chaitheamh.

21 Agus an tan do chúaladar a cháirde so, tangadar a mach do bhreith air: oir a dubhradar, Go raibh sé ar míhéill.

22 ¶ Agus a dubhradar na sgríobuidhe tháinic a nús ó Iérusaleim, Go raibh Beel-séub annt, agus gur ab tré phrionnsa na ndeamhan do chuireadh sé na deamhain ámach.

23 Agus do ghoir sé chuige íad, agus a dubhairt sé a gcosamhlachduibh riu, Cionnas is éidir lé Sátan Sátan do theilgean amach?

24 Agus ma bhíonn ríoghachd roinnte na haghaidh féin, ní héidir leis a ríoghachd sin seasamh.

25 Agus ma bhíonn tigh rionnte na aghaidh féin, ní héidir leis a tigh sin seasamh.

26 Agus má éirgeann Sátan na aghaidh

féin, agus go mbia sé roinnte, ní héidir leis seasamh, achd atá deireadh aige.

27 Ní héidir le neach ar bith dul a sdeach go tigh duine láidir, agus a airnéis tighe dhíuadach leis, muna ccuibhrighe sé ar tús an duine láidir úd; agus ann sin sladfuadh sé a thigh.

28 A deirim ribh go fírinneach, Go maithfítear na huile pheacadh do chlannuibh na ndáoine, agus gach blaisphéime dá laibhéoruid:

29 Achd gidh bé déaras blaisphéime a naghaidh an Spioraid Náimh, ní fhághann sé maithfeachus choidheche, achd atá sé cionntach ón bhreitheamhnus shiorruighe:

30 Oir a dubhradar, Is spíorad neamhghlan atá aige.

31 ¶ Uime sin tangadar a dhearbhráithre agus a mhathair, agus, ar seasamh a muigh dhóibh, do chuireadar fios chuigesion, dá ghairm.

32 Agus do shuidh an slúagh na thimcheall, agus a dubhradar ris, Féuch, atá do mhathair agus do dhearbhráithre a muich ad iárruidh.

33 Agus ar bhfregra dhóibh, a dubhairt sé, Cia hi mo mhathair, nó mo dhearbhráithre?

34 Agus ar bhféachain ar an muinntir do bhí na suidhe na thimcheall, a deir sé, Féuch mo mhathairsi agus mo dhearbhráithre!

35 Oir gidh bé neach do dhéana toil Dé, is é so mo dhearbhráithre, agus mo dhearbhráithre, agus mo mhathair.

CAIB. IV.

Cosmhalacht, ar an tsioladóir, 26 agus fhás an tsíl ós ísiol, gan fhios cionnas.

A GUS do thionnsgain sé teagasg do dhéanamh láimh ris an bhfairge: agus do chruinnigh slúagh mór chuige, ionnas go ndeachuidh sé a sdeach a luing, agus gur shuidh sé ar an bhfairge; agus do bhí an slúagh uile ar tir a naise na fairge.

2 Agus do theaguis sé mórán dóibh a gcosamhlachduibh, agus a dubhairt sé riu an a theagasg,

3 Eisdigh; Tabhruigh dá bhur naire, do chúaidh an sioladóir amach do chur shíl:

4 Agus tárta ag cur an tsíl dó, gur thuit cuid de chois na slighe, agus tangadar éanlaith an aicéir, agus ditheadar é.

5 Agus do thuit cuid eile dhe a náit clochaidh, mar nach raibh doimhne thalmhan aige; agus ar ball dás súas, do bhrigh nach raibh mórán úir aige:

6 Agus ar néirghe don ghréin do dóigh-eadh é le teasbhach; agus do bhrigh nach raibh fréumh aige, do shearg sé.

7 Agus do thuit cuid eile dhe eidir mhuineach, agus deirgheadar an muineach

súas, agus do thachdadar é, agus ní thug sé toradh úadh.

8 Agus do thuit cuid eile dhe a dtalamh mhaith, agus tug sé toradh úadh deirigh súas agus dñas; agus tug dhe, cuid a deich fichead, agus cuid trí fichid, agus cuid eile céud:

9 Agus a dubhairt sé riu, Gidh bé agá bhfuilid clúasa chum éisdeachda, éisdeadh sé.

10 ¶ Agus an tan do bhí sé na áonar, do fhiafrúigheadar an mbuinntir do bhí na fhochair maille ris an dá fhear dhéug an chosamhlachd dhe.

11 Agus a dubhairt sé riu, Is dáoihbhis a tugadh éolus ar sheicréid rioghachda Dé: achd ris an dréim atá leith a muigh, deirthear gach éinní a cosamhlachduibh.

12 Ionnas ag féachain dóibh go bhfaicfidis, agus nach tiubhraidís dá naire; agus ag cloisdin dóibh go gcluinfidís, agus nach dtuicfidís; deagla go bhfillfidís uair ar bith, agus go maithfighe a bpheacuigh dhóibh.

13 A dubhairt sé riu, An bhfuil ainbhíos na cosamhlachda so oruibh? Agus, cionnas thuigfidhe a nuile chosamhlachd?

14 ¶ An sioladoir úd, is í an briathar shíolchuireas sé.

15 Agus is iad so an drong a tá láimh ris a tslighe, ann a gcuirthear an bhriathar; agus tar éis a cloisdean, tig Sátan ar an mball, agus tógbhuidh sé úatha an briathar do síoladh an a geroidhthibh.

16 Agus mar an gcéudna is iad so an dream an ar cuireadh, an siol, a bhfearann chlochach; nocha, éisdeas an bhriathar, agus ghabhus chuca í do láthair maille ré gairdeachus;

17 Agus ní bhfuil fréumh aca ionnta féin, achd fanuid ar feadh tamuill: agus na dhiaigh sin, an tan éirgheas trioblóid agus buaidhirt tríd an mbréithir, ar an mball do gheibhid síad oilbhéim.

18 Agus is iad so an dream ghabhus an siol chuca an sa muineach; nocha éisdeas ris an mbréithir,

19 Achd téid rochúram an tsáoghail so, agus mealltóireachd an tsaidhbhris, agus mianghus na neitheadh eile a steach, agus tachduid an bhriathar, agus bhí sí neamhthorach.

20 Agus is iad so an dream an ar cuireadh an siol ann sa talamh maith, nocha éisdeas, agus ghabhus chuca an bhriathar, agus do bheir toradh úatha, áon a deich fichead, áon trí fichid, agus áon eile céud.

21 ¶ Agus a dubhairt sé riu, An dtig an choinneal dá cur faoi bhéul soighthigh, nó faoi leabhuigh? an bé nach do chum go gcuirfidhe a gcoinnealóir í?

22 Oir ní bhfuil ní ar bith foluightheach,

nach bhfoillseochar; na seicréideach, nach dtiocfa chum soluis.

23 Gidh bé neach agá bhfuilid clúasa chum éisdeachda, éisdeadh sé.

24 Agus a dubhairt sé riu, Tabhruidh dá bhur naire créd é an ní úd chluintí: gidh bé miosúr an a dtoimheósdaói, toimheósdar chugaibh é: agus do bhéurthar tuilleadh dháoihbhis atá ag éisdeachd.

25 Oir gidh bé neach agá bhfuil ní, do bhéurthar dhó: agus gidh bé neach a tá gan ní aige, toigéubhthar úadh an ní a tá aige.

26 ¶ A dubhairt sé, Is amhlúigh a tá rioghachd Dé, mar do chuirfeadh neach siol a bhfearann;

27 Agus do choidéoladh sé, agus do éireóchadh sé sa noidhche agus ann sa lá, agus do fhásadh an siol agus do airdéochadh sé, ar crúth nach raibh a fhios aigesion.

28 Oir is dá dheóin féin do bheir an talamh toradh; ar tús an geamhar, agus na dhiaigh sin déus, agus na dhiaigh sin arbhar iomlán sa déis:

29 Agus an tan thaisbéunas an toradh é féin, ar an mball cuiridh sé corrán ann, do bhrígh go bhfuil ann fógmhar do láthair.

30 ¶ Agus a dubhairt sé, Créd é an ní ré a ndéanam rioghachd Dé do shamhlughadh? nó créd í an bharamhail ré samhuilfinis é?

31 Is cosmhail é re gráinne musdaird, noch, an tan churthar ann sa talamh, is é is lugha don uile shíol dá bhfuil ar talamh:

32 Achd tar éis a chora, fásaidh sé súas, agus is mó é ná éunluibh do na luibheannuibh, agus fásaid géuga móra air; ionnus go bhféadfaidís éunlaith an aiéir níd do dheanamh ar á sgáth.

33 Agus do labhair sé an bhriathar riu a mórán dá leithéidibh sin do chosmhálachdaibh, do réir mar do béidir léo a chloisdin.

34 Agus níor labhair sé riu achd a gcosmhálachdaibh: achd *cheana* do mhínidh sé gach uile ní dá dheisciobluibh féin ar leith.

35 ¶ Agus a dubhairt sé an lá sin riu, ar mbeith deighionach dhó, Déunum don táobh a nunn.

36 Agus ar bhfagbháil an choimhthionóil, rugadar eisean mar do bhí sé ann sa luíng. Agus do bhádar fús longa beaga eile na fhochair.

37 Agus do éirigh sdoirm mhór gháoithe ann, agus do lingeadar na tonna ann sa luíng, ionnas go raibh sí a nois ar na líonadh.

38 Agus do bhí seisean ar dheireadh an dtileadh, na chodládh ar chearcháill: agus dúisighid síad é, agus a deirid ris, A

Do choisg sé an annfadh.

Mhaighisdir, nach misde leachd go bhfuilimid a dul a mughá?

39 Agus ar néirghe dhósan, tug sé achmhusan don gháoth, agus a dubhairt sé ris an bhfairge, Coisg, bí balbh. Ann sin do chíunaigh an gháoth, agus do bhí súainhneas mór ann.

40 A dubhairt sé riu, 'Créd fá bhfuilí coimheaglach as sin? créd fá nach bhfuil creideamh aguibh?

41 Agus do ghabh eagla mhór iadsan, agus a dubhradar ré cheile, Cía hé an fear so, agá ndéanann an gháoth féin, agus an fhairge fós úmhachd dó?

CAIB. V.

Do chúadar 6666 deamhan annsa tréad mhuc.

AGUS tangadar don táobh éile don fhairge, go tír na Ngadarénach.

2 Agus ar ndul a mach dhó as an luíng, ar an mball tárla duine an a raibh spiorad neamhghlan air, ag teachd as na tuámuighibh,

3 Agá raibh a áit chomhnúighe ann sna tuámuighibh; agus nár bheidir lé neach ar bith a cheangal, ní headh, lé slabhradhuibh féin :

4 Do bhrúg ar mbeith ceanguilte go míníc dhó lé geimhlibh agus lé slabhradhuibh, go mbriseadh sé na slabhruidhe, agus go mionbhrúigheadh sé na geimhleacha : agus níor bhéidir lé neach ar bith a smachd-ughadh.

5 Agus do bhíodh sé do ghnáth, do ló agus doidhche, ar na sléibhtibh, agus annsa tuámuighibh, ag éimhghe, agus dá ghearradh féin ré clochaibh.

6 Agus ar bhfaicsin Iósa dhó a bhfad úadh, do rith sé agus do shléachd sé dhó,

7 Agus ag éimhghe do ghuth árd, a dubhairt sé, Créd í mo chuidsi dhíot, a Iósa, a Mhic Dé roáird? Cuirim a huchd Dé ort, gan mo phianadh.

8 (Óir a dubhairt sé rís, A spiorad neamhghlan, tárr a mach as an duine!)

9 Agus do fhiafruigh sé dhe, Créd is ainm dhuit? Agus do fhreagair seisean, ag rádh, Léghíon is ainm dhamh : óir a támaoid mórán ann.

10 Agus do iarr sé go roighéur air gan a gcur a mach as an dúthaigh sin.

11 Agus do bhí tréad mór muc ann sin air na sléibhtibh ag ingheilt.

12 Agus do iárradar na deamhuin uile air, ag rádh, Cuir sinne ann sna mucuibh, do chum go rachmáois a sdeach ionnta.

13 Agus tug Iósa cead dóibh ar an mball. Agus ar ndul a mach do na spioradaibh neamhghlana sin do chúadar ann sna mucaibh : agus do thuit an tréad ar ndíáigh a gcinn ris an aill san bhfairge,

CAIB. V. *Inighean Iairus ar na slanugha.*

(agus do bhádar timcheall dhá mhíle muc ann;) agus do múchadh iad ann sa bhfairge.

14 Agus do theitheadar búachaillidhe na muc, agus do inneosadar sin don chathraigh, agus don túaith. Agus tangadarsan a mach dá fhéuchain cred do rinneadh ann.

15 Agus tigid síad chum Iósa, agus do chíd an té an a raibh an deamhan, agus agá raibh an léighíon ann, na shuidhe agus a éudach uinne, agus a chíall aige : agus do ghabh eagla iad.

16 Agus an líon do chonnaire so dinnseadar dhóibhsíon, cionnas do rinneadh ris an té an a raibh an deamhan, agus a dtimcheall na muc.

17 Agus do thionnsgnadarsan iárruigh aísíon imtheachd as a deórannuibh féin.

18 Agus ar ndul a luíng dhósan, do iarr an té an a raibh an deamhan air é féin do bheith na fhochair.

19 Achd ní léig Iósa dhó, achd a dubhairt sé ris, Imthigh dod thigh a gceann do mhuinntire, agus foillsigh dhóibh méud na neitheadh do rinne an Tighearna dhuit, agus go ndearna sé trócaire ort.

20 Agus do imthigh seision, agus do thionnsgain sé a sheanmorughadh a Ndecapolis méud na neitheadh do rinne Iósa dhó : agus do ghabh iongantús iad uile.

21 ¶ Agus an tan do chúaidh Iósa a luíng a rís tar ais don táobh eile, do chruinnigh slúagh mor chuige : agus do bhí sé laimh ris an bhfairge.

22 Agus, féuch, táinic fear áirighe dúachd-aránuibh na sionagóige, dar bhainm Iáirus; agus an tan do chonnaire sé eisean, do léig se é féin síos agá chosaibh,

23 Agus do ghuidh sé é go roighér, ag rádh, A tá minghean bheag a bponc bháis : tárr agus cuir do lámha uirthé, do chum go sláineochaidhe í; agus go mairfeadh sí.

24 Agus do imthigh Iósa leis; agus do lean slúagh mór é, agus do bhadar dá bhrughadh.

25 ¶ (Agus do bhí bean áirighe ann sin, ar a raibh dortadh fola ré dhá bhliadhain déug,

26 Agus do fhulaing mórán ó léaghuibh iomdha, agus do chaith a raibh aice uile, agus níor bhféairde í é, achd bá measa uadh í,

27 An tan do chúalaidh sí teachd thar Iósa, táinic sí don táobh shíar dhe a measg an choimhthionóil, agus do chumail sí ré na éudach.

28 Óir a dubhairt sí, Má bheanaim ré na éudach a mháin, slainéochthar mé.

29 Agus do thiormaigh a dortadh fola do láthair; agus do airigh sí ar a corp féin go raibh sí slán ón phláigh sin.

30 Agus do aithin Iosa, ar an mball, ann féin an tsúbhailce do chúaidh as, agus do fhuil sé ar a tslúagh, agus a dubhairt sé, Cía bhean rém éduighibh?

31 Agus a dubhradar a dheisciobail ris, Do chí tú an tslúagh dod bhrughadh, agus an bhfíafnuigheann tú, Cía bhean rium?

32 Agus do fheuch seision na thimcheall ionnas go bhfaicfeadh sé an bhean do rinne so.

33 Agus do ghabh crith agus eagla an bhean, ar naithne an neithe do rinneadh innte féin, agus táinic sí agus do shléuchd sí dhó, agus do innis sí an fhírinne uile dhó.

34 Agus a dubhairt seision ría, A inghean, do shlánuigh do chreideamh thú; imthigh a síothcháin, agus bí slán od phláigh.

35 ¶ Agus ar mbeith dhósan ag labhairt, tigid *dáoiné ó thigh* úachdaráin na sinagóige, ag rádh, Fúair hinghean bás: créd fá gcuireann tú búaidhreadh ar an Maighisdir feasda?

36 Agus mar do chúalaidh Iosa an comhrádh so a dubhradh, a dubhairt sé ré húachdarán na sinagóige, Na bíodh eagla ort, creid a mháin.

37 Agus níor fhulaing sé neach ar bith dhá leanmhúin, achd Peadar, agus Séumus, agus Eóin dearbhráthair Shéumuis.

38 Agus táinic sé go tigh úachdaráin na sinagóige, agus do chonnaire sé an bhúaidhreadh, agus iad ag gul agus ag cáoineadh go mór.

39 Agus ar ndul a steach, a dubhairt sé ríu, Créd fá bhfuil búaidhreadh oruibh, agus créd fá nguilti? ní bhfuair an cailín bás, achd is na codladh a tá sí.

40 Agus do rinneadarsan fónamhad fáoi. Achd *cheana* ar gcur cháich uile a mach dhósan, beiridh sé athair agus máthair an chailín leis, agus an dream do Lhí na fhochair féin, agus téid sé a sdeach mar a raibh an cailín na luighe.

41 Agus air mbreith dhó air láimh an chailín, a dubhairt sé ría, Talita cúmi; is é sin, ar na eidirbhíinigheadh, A chailín a deirim riot, éirigh:

42 Agus do éirigh an cailín ar an mball, agus do shiubhail sí; óir do bhí sí a gcionn a dá bhliadhan déug. Agus do ghabh úatlibhás romhór iadsan.

43 Agus do aithin sé dhíobh do roighéur, gan a thíos so do thabhairt déanduine; agus a dubhairt sé ní do thabhairt don *chailín* ré a ithe.

CAIB. VI.

Tug Críod cumhachd da dheiscioblaibh ar na spioradaibh neamhghlana; 43 agus shiobhail sé ar an fhairege.

AGUS do imthigh sé as sin, agus táinic sé dhá thír féin; agus do leanadar a dheisciobuil féin é.

2 Agus an tan tháinic an tsabbóid, do thionnsgain sé teagasg do dhéanamh ann sa tsinagóig: agus do ghabh iongnadh mórán dá gcúalaidh é, ag rádh, Créd as a dtigid na neitheisi chum an *fhirsi*? agus créd í a neagna so tugadh dhó, ionnus go ndéuntar a leitheide so do shubhailcighibh tré na lámhuibh?

3 An né nach é so an sáor úd, mac Mhuire, agus dearbhráthair Shéumais agus Iosés, agus Iúdais agus Shimóin? agus an né nach bhfuilid a dheirbhsheathracha ann so eadruinne? Agus fuadarar oibhéim ann.

4 Achd a dubhairt Iosa ríu, Ní bhfuil fáidh gan mheas, achd an a thír féin, agus eidir a *dháoinibh* gaoil, agus an a thigh féin.

5 Agus níor bhéidir leis súbhailcige ar bith do dheunamh ann sa náit sin, achd ag cur a lámh ar bheagán do dáoinibh éugruaidhe, do shlánaigh sé iad.

6 Agus do bhí iongnadh aige an a neamhcreideamh súd. Agus do thimchealluidh sé na bailte *fá gcúairt*, ag teagusc.

7 ¶ Ann sin do ghoir sé an dá fheardhéug, agus do thionnsgain sé a gcur na ndís agus na ndís; agus tug sé cumhachda dhoibh ar na spioradaibh neamhghlana.

8 Agus do aithin sé dhíobh gan ní ar bith do bhreith léo chum na sligheadh, achd slat amháin, gan mhála, gan arán gan ionnmhus iona gcrios:

9 Achd a mbróga do chur orra; agus gan dá chóta do bheith iompa.

10 Agus a dubhairt sé ríu, Gidh bé áit ar bith ann a rachdáoi a sdeach a dtigh, fanuidh ann sin nó go nimdhightí as an mball sin.

11 Agus gidh bé ar bith nach géubha sibh, agus nach éisdí ribh, ar nimtheachd dibh as sin, craithidh an luaithreadh bhias fá bhur gcosaibh mar fhíadhnúisi na naghuidh. Go fírinneach a deirimsi ribh, Gur fá socambluighe do Shodom nó do Ghomorra a ló an bhreitheamhnúis, ná don clathruigh sin.

12 Agus do imthigheadarsan, agus dfhúagradar aithríge do dhéunamh.

13 Agus do theilgeadar mórán deamhan a mach, agus do ungadar mórán do dháoinibh tinne lé hóla, agus do shlánuigh-eadar iad.

14 ¶ Agus do chúalaidh an rí Iorúaithe so; (óir do chúaidh ainm oidheirc ainsion:) agus a dubhairt sé, Gur éirigh Eóin Baisde

ó mharbhuihb, agus dá bhrígh sin a táid subháilcighe ag oibriughadh ann.

15 A dubhradar dream eile, Gur bhé Eliás é. Agus a dubhradar dream eile, Gur bhfaidh é, nó mar áon do na faidhibh.

16 ¶ Achd ar na chluinsín Diorúaithe, a dubhairt sé, Is é so Eóin, do dhícheann misí : déirigh sé ó mharbhuidh.

17 Oir ag cur dháoine úadh Diorúaithe, do ghabh sé Eóin, agus do cheangail sé a bpriosun é ar son Heródias, mhúa phóda Philip a dhearbhráthar féin : do bhrígh gur phós sé í.

18 Oir a dubhairt Eóin ré Hiorúaithe, Ní ceadúightheach dhuit bean Phóda do dhearbhráthar féin do bheith agad.

19 Achd do bhí Heródias ar a thíochsean, agus bá mian lé a mharbhadh ; achd níor bhéidir lé.

20 Oir do bhí eagla Eóin ar Iorúaithe, ar mbéith afheasa aige gur dhuine comhlathrom náomhtha é, agus do choimhéd sé é ; agus ar néisdeachd ris, do níodh sé mórán, agus do éisdeadh sé ris go toileamhail.

21 Agus an tan do bhí lá iomchublaidh ann, an a ndearna Iorúaithe supér dá úaislibh, agus dá cháiptinibh, agus dúachd-aránuibh na Galilé, comhainm a láoi fa rugadh é ;

22 Chúaidh inghean Heródias a sdeach, agus do rinne sí damhsa, agus do thaitinsí ré Hiorúaithe agus ris an guídeachda do bhí ar an mbórd na fhochair, agus a dubhairt an rí ris an gcailín, Iarr oramsa gidh bé ní is áill leachd, agus do bhéura mé dhuit é.

23 Agus tug sé mionna dhí, Gidh bé ní iarrfus tú oram, do bhéura mé dhuit é, go leath mo ríoghachda.

24 Achd ar nimtheachd a mach dhisí, a dubhairt sí ré na mathair, Créd iarrfas mé ? Agus a dubhairt sisi, Ceann Eóin Baisde.

25 Agus táinic sisi ar an mball a sdeach chum an ríogh maille ré deithbhír, agus do iarr sí, ag rádh, Is sí mo thoil thú do thabhairt chinn Eóin Baisde dhamh a nois ar mhéis.

26 Agus do bhí an rí lán do dhoilgheas ; achd ar son a mhionn, agus na druinge do bhí na suidhe na fhochair, níor bháill leis isi do dhiultadh.

27 Agus ar gcur fir dicheanta a mach don rígh do láthair, do aithin sé a cheannsan do thabhairt a sdeach : agus do imthigh seisean, agus do dhícheann sé é ann sa phríosún,

28 Agus tug se a cheann leis ar mhéis, agus tug sé don chailín é : agus tug an cailín é dá máthair.

29 Agus an tan do chúaladar a dheisciobuilsion so, tangadar, agus do thógbhadar a chorp, agus do chuireadar a dtuama é.

30 ¶ Agus do chruinnigheadar na heasbail chum Iósa, agus do fhoillsigheadar dhó na huile ní, agus gach ní dá ndearnadar, agus gach ní dar mhúineadar.

31 Agus a dubhairt sé riu, Tigidhsí ar leith go hionad úaigneach, agus déunaidh súaimhneas támail beag : oir do bhádar mórán ag teachd agus ag inteachd, agus ní fhúaradar am ar bhíadh a mháin dithe.

32 Agus do chúadar a luíng ar leith go hionad fhásamhail.

33 Agus do chonnaire an slúagh iadsan ag imtheachd, agus do aithneadar mórán eisean, agus do ritheadar dá gcois as na caithreachuibh uile ann sin, agus do bhádar rompasan, agus do chruinnigheadar chuigesion.

34 ¶ Agus ar ndul a mach Diósa, do chonnaire sé an slúagh mór, agus do ghabh trúaighe mhór chóibh é, oir do bhádar mar cháorcha gan áodhaire aca : agus do thionnsagain sé mórán do mhúnadh dhóibh.

35 Agus an tan tháinic mórán don lá, do chúadar a dheisciobuil chuigesion ag rádh, A tá an tionad na fhásach, agus tháinic mórán don lá :

36 Léig úait iad, ionnus go rachaidis fán dtír, agus fá na bailtibh na dtimcheall, do cheannach aráin dóibh féin : oir ní bhfuil ní aca do íosaidis.

37 Achd ar bhfreagra dhósan a dubhairt sé riu, Tabhruidhsí dhóibh ní ré na ithe, agus a dubhradarsan ris, An rachmáois do cheannach lúach dhá chéud pighinn daránuibh, do chum go dtiobhraináois ní dhóibh ré na ithe ?

38 Agus a dubhairt seisean riu, Gá mheud arán atá agaibh ? imthighidh, agus féachuidh. Agus ar bhfagháil a fheasa sin doibhsion, a dubhradar, Cúig aráin agus dá iasg.

39 Agus do aithin sé dhíobh cách uile do chur na suidhe na gcomhlánuibh ar an bhféur ghlas.

40 Agus do shuigheadar síos na mbuidh-nibh, na géuduibh, agus na gcáogaidibh.

41 Agus ar ngabháil na gcúig narán chuige agus an dá iasg, ar bhféachain súas ar neamh dhó, do bheannuigh sé, agus do bhris sé na haráin, agus tug sé dá dheisciobluibh iad do chum go gcuirfidis na bhfiadhnuisision iad ; agus do roinn sé an dá iasg-orrtha uile.

42 Agus do itheadar cách uile, agus do sathuigheadh iad.

43 Agus do thógbhadar dhá chliabh dhéug lán do bhíadh bhrisde, agus do na hiasguibh.

44 Agus do bhádar an dream a dúaign an tarán a dtimcheal chúig mhíle fear.

45 ¶ Agus do chuir sé dhíriachuibh ar a dheisciobluibh do láthair dul a luíng, agus

dul roimhe don táobh a nunn go Betsaida, nó go léigeadh sé *fein* an slúagh úadh.

46 Agus an tan do chuir sé úadh iad, do chúaidh sé ar shliabh do dheanamh urnuighthe.

47 Agus an tan do bhí deireadh an láoi ann, do bhí an long a lár na fairge, agus eisean ná áonar ar tír.

48 Agus do chonnaire sé iadsan ag cur sháothair ag ionradh; (óir do bhí an gháoth na naghuidh :) agus támic sé chuca timcheall an ceathramhadh faire don oidhche, ag siobhal ar an bhfairge, agus do mheadhuigh sé dul thárrsa.

49 Achd ar na fhaicsin dóibhsion ag siobhal ar an bhfairge, do sháoileadar gur thádlbhás é, agus do éighmheadar:

50 (Óir do chomnadar uile é, agus do bhádar ar na mbúaidhreadh.) Agus do labhair sé riu ar an mball, agus a dubhairt sé riu, Biodh meisneach maith aguibh, misi a tá ann, na biodh eagla oruibh.

51 Ann sin do chúaidh sé súas chuca ann sa luíng; agus do chúanaigh an gháoth: agus is móide go mór do bhí uáthbhás agus iongantús, orrthasan sin.

52 Óir ní thugarad na naire *an ní do rinneadh* ris na haránuibh: óir do bhí a gcroidhe crúaidh.

53 ¶ Agus an tan do chúadar thairis, tangadar go talamh Geinesaret, agus tangadar a dtír.

54 Agus tar éis teachda a mach as an luíng dhóibh, ar an mball do aithnigheadar eisean,

55 Agus do ritheadar luchd na tíre sin uile fá gcúairt, agus do thionnsgnadar na daoine timne diomchar ar leapthachuibh, dá gach áit na gcluindís eision do bheith.

56 Agus gidh bé bailte, nó caithreacha, no dúthaigh, an a ndeachuidh sé a sdeach, do chuiridís na daoine timne ar na sráidibh, agus do iárraidís air cumailt ré himeal a éuduigh a mháin: agus an mheid do chumail ris fúaradar a slainte.

CAIB. VII.

Gan áithne Dé chur ar gcúl, le fúar-ghnáthuightheibh na sean.

AGUS do cruinnigheadar na Phairisinigh chuige, agus cuid do na sgríobuidhibh tháinic ó Iarusaléim.

2 Agus ar bhfaicsin dóibh go ndithadar cuid dá dheisciobluibhsion arán lé lamhuibh coitcheonna, (eadhón, gan ionnladh,) do rinneadar gearán.

3 (Óir ní ithid na Phairisinigh, agus na Iúduighe uile biadh, muna nionnlaid siad a lámha go minic, ag coimhéd órduighthe na sinnsior.

4 Agus ar dteachd ón mhargadh, muna

nionnlaid, ní ithid siad. Agus a táid mórán do neithibh eile, do ghabhadar orra do choimhéd, *már a tá* níghe na gcupan, agus na bpotadh, agus na soightheach práis, agus na leathath.

5 Do fhiafruigheadar na Phairisinigh agus na sgríobuidhe dhe tar éis sin, Créd fá nách siubhluid do dheisciobuilsi do réir órduighthe na sinnsior, achd ithid arán lé lamhuibh gan ionnladh?

6 Agus do fhreagair seision agus a dubhairt sé riu, Go firinneach is maith do rinne Isaías faidheadóireachd bhar dtimcheall a luchd an fhúachrabhuidh, *mar a tá* sgríobtha, Onórúighid an pobal so mé le *na* bpusuibh, achd a tá a gcroidhe a bhfad tuaim.

7 Achd is díomháoineach do níd seirbhís damhsa, ag teagasg aitheantadh na ndaoine mar theagasg.

8 Óir air dtréigean áithne Dé, gabhuidh sibh órdughadh na ndaoine *mar a tá* níghe na bpotadh agus na gcupan: agus do níthi mórán do neithibh eile is cosmhail riu so.

9 Agus a dubhairt sé riu, Is maith churtháoi ar gcúl aithne Dé, ionnas go gcoimhéudfadh sibh bhur ngnáthughadh *fein*.

10 Óir a dubhairt Máoisí, Onórúigh hathair agus do mháthair *fein*; agus, Gidh bé a déara olc ré na athair nó ré na mháthair, cuirthear chum báis é:

11 Achd a deirbhísi, Dá nabradh éin neach ré na athair nó ré na mháthair, Corbán (eadhón, an tiodhlacadh,) do bheirimsi uaim; rachaidh sé a dtarbha *dhúitsi*.

12 Agus ní léigthí dhó as sin a mach ní sa mhó do dheanamh dá athair no dhá mháthair *fein*;

13 Ag cur bréithre Dé ar gcúl leis an ngnáthughadh do órduigheabhair *fein*, agus is mór dá leitheidibh so do níthi.

14 ¶ Agus ar ngairm an tslúag uile *chuige*, a dubhairt sé riu, Eisdigh riumsa uile, agus tugidh:

15 Ní bhfuil ní ar bith ar an dtáobh a muigh don duine, théid a sdeach ann lé nab éidir a shalchadh: achd na neithe thig as a mach, as iad sin na neithe shalchas an duine.

16 Gidh bé agá bhfuilid clúasa chum éisdeachda, éisdeadh sé.

17 Agus an tan do chúaidh sé a sdeach a dtigh ón tslúag, do chuireadar a dheisciobuil ceisd air a dtimcheall na cosamlachda.

18 Agus a dubhairt sé riu, An bhfuiltsi leis mar an gceudna gan tuigse? An ne nach dtuigthí, gidh bé ní don táobh a muigh théid a sdeach sa duine, nach éidir leis eisean do shalchadh?

19 Oir ní théid sé a sdeach ann a chroidhe, achd ann a bholg, agus téid sé a mach sa chamra, ghlanas a nuile bhíadh?

20 Achd a dubhairt sé, An ní théid amach as an duine, as é sin shalchus an duine.

21 Oir is ón táobh a sdigh, ó chroidhe na ndáoinne, thigid na drochsmúaintighe, adhaltrannas, sdriopachus, dúnmharbhtha,

22 Goid, sainnt, aingidheachd, meall-tóireachd, mionáire, drochshúil, blaispheime, úabhar, amadanachd:

23 Tigid na huilcsi uile ón táobh a sdigh, agus salchuid an duine.

24 ¶ Agus ar néirghe dhó as sin, do chúaidh sé go críochaibh Thirus agus Shídon, agus ar ndul a sdeach a dtigh dhó, ní bháil leis duine ar bith d'fhágáil a fheasa: gidheadh ní bhéidir leis bheith a bhfolach.

25 Oir an tan do chúalaidh bean da tháobh, agá raibh spiorad neamhghlan an a hinghin óg, táinic sí agus do léig sí í féin síos agá chosaibh:

26 (Do budh Gréugach an bhean, Sirophenissa do chinéul;) agus do ghluidh sí é an deamhan do theilgean a mach as a hinghin.

27 Achd a dubhairt Iósa ría, Fulaing ar tús an clann do sháithiughadh: oir ní hionmhubbhuigh arán na cloinne do ghlacadh, agus a theilgean chum na gcoiléun.

28 Achd do fhreagair sisi, agus a dubhairt sí ris, Is fíor sin, a Thighearna: gidheadh ithid na cuiléin fáoi an mbórd ní do sbrúileach na leanabh.

29 Agus a dubhairt seisean ríasi, Ar son na cainnti so imthigh romhad: do chúaidh an deamhan a mach as hinghin.

30 Agus do chúaidh sí dhá tigh, agus fuair sí an deamhan ar nimtheachd, agus a hinghean na luighe ar a leabuidh.

31 ¶ Agus do fhíll sé a ris ó theórannuibh Thírúis agus Shídon, agus táinic sé go fairrge na Galilé, tré lár chríochaibh Dhecapolis.

32 Agus tugadar duine bodhar balbh chuige; agus do íarradar air a lámh do chur air.

33 Agus ar na bhreith leis fó leith ón phobal, do chuir sé a mhéir ann a chlúas-aibh, agus ag seileagh dhó, do bhean sé ré na theanguidh;

34 Agus ar bhféachain súas ar neamh, do léig sé osnadh, agus a dubhairt sé ris, Ephphatha, éadhon, Bí osgailte.

35 Agus ar an mball do hosgladh a chlúasa, agus do sgáoilleadh cuibhreach a theangadh, agus do labhair sé go ceart.

36 Agus do aithin sé dhíobh gan sin dinnisin déainneach: achd ní bhfuil dá

mhéud dá dtoirmíosgadh seisean, nach móide go mór dfoillsighidsion é;

37 Agus do ghabh iongantus romhór iad, agus a dubhradar, Do rinne sé gach uile ní go maith: do bheir sé fá deara go gcluinid na bodhair, agus go labhruid na bailbh.

CAIB. VIII.

Mirbhuilt na 7 naráin, 27 agus admhail Iósa gur bé féin an Críosa úd bhí ré teachd, 38 um nach cóir náire do ghabhail.

A NN sna laethibh sin ar gcrúinniughadh do phobal romhór, agus gan ní aca do íosaidis, ar ngairn a dheisciobal Díosa chuige, a dubhairt sé riu,

2 A tá trúaighe romhór agam don phobal: do bhrigh gur fhanadar a nois trí lá an fhochair, agus nach bhfuil ní ar bith ré a ithe aca.

3 Agus dá léige mé na dtrosgadh dá dtighibh féin iad, rachaid siad a nan-bhfáinne ar slighe: oir tháinic cuid aca a bhfad.

4 Agus do fhreagradar a dheisciobuil é, Ga háit as a bhféadfadh duine iad so do shásadh lé harán ann so ar an bhfásach?

5 Agus do fhiafruigh seisean díobh, Ga mhéud arán a tá agabh? Agus a dubhradarsan, A seachd.

6 Agus do aithin seision don tslúagh suidhe síos arandtaladh: agus ar nglacadh na seachd narán dó, tar éis bhuidheachuis do thabhairt, do bhris sé, agus tug sé dá dheiscioblubh iad do chum a gcur ann a bhfiadhnúisi; agus do chuireadarsan a bhfiadhnúisi an tslúagha iad.

7 Agus do bhádar beagán díasgaibh beaga aca: agus an tan tug sé buidheachus, a dubhairt sé iad sin fós do chur na bhfiadhnúisi.

8 Agus do itheadar, agus do sásadh iad: agus do thógbhadar seachd gcléibh do bhíadh bhrisde do bhí d'fuirgheach aca.

9 Agus do bhí an luchd do chaith an biadh a dtimcheall cheithre míle: agus do léig sé úadh iad.

10 ¶ Agus ar an mball ar ndul a luíng dhó maille ré na dheiscioblubh, táinic sé go rann Dalmanúta:

11 Agus tangadar na Phairisínigh a mach, agus do thionnsnadar conspóid do chur air, ag íarruigh comhartha ó neamh air, dha theasdughadh.

12 Agus ar ndéanamh osna dhósan an a spioraid, a dubhairt sé, Créd fá niarrann an cineadh so comhartha? a deirim ríbh go fírinneach, Nach dtíobharthar comhartha don chineadh so.

13 Agus ar na bhfagbháil dó, ar ndul a luíng a ris do chúaidh sé don táobh eile.

14 ¶ Agus do dhearmadar na deisciobuil arán do bhreith leó, agus ní raibh aca achd áon arán amháin ann sa luing.

15 Agus do aithin sé dhíobh, ag rádh, Féuchaidh, coimheadaigh sibh ó laibhin na Bhphairisíneach, agus ó laibhin Iorúait.

16 Agus do thagradarsan eatorra féin, ag rádh, Is tré nach bhfuilid aráin aguinn a tá sé.

17 Agus ar ná áithne sin Díosa, a dubhairt sé riu, Créd do bheir ag díosbóireachd sibh, ar son nach bhfuilid aráin aguibh? a né nach fios díbh fós, agus nach dtuighí? an bhfuilid croidheadh crúaidhe aguibh fós?

18 O a táid súile aguibh, Créd fá nach bhfaicthí? agus ó táid clúasa aguibh, Créd fá nach ccluintí, agus nach ccuimhnighthí?

19 An tan do bhrís me na cúig aráin ar na cúig mhíle, ga mhéud cliabh lán do bhíadh brisde do thógabhair? A deiridsean ris, Dhá chliabh dhéug.

20 Agus a núair do bhrís mé na seachd naráin ar na ceithre mhíle fear, ga mhéud cliabh lán do bhíadh brisde do thógabhair? Agus a dubhradarsan, A seachd.

21 Agus a dubhairt seisean riu, Cionnas nách dtuighthí na neithesi?

22 ¶ Agus táinic sé go Betsaida; agus tugadar dall chuige, agus do iarradar air buain ris.

23 Agus ar mbreith ar láimh an doill dó, do threóruigh sé as an nbaile a mach é: agus ar gcur a sheile ar a shúilibh, agus ar gcur a lámh air, do fhiafruigh sé dhe an bhfiacuidh sé é ní.

24 Agus ar dtógbhail a shúl súas dósan, a dubhairt sé, Do chím daoine ag siobhal, mar chranna.

25 Na dhiaigh sin, do chuir sé a lámha a rís ar a shúilibh, agus tug sé fá deara dhó a shúile do thógbhail súas: agus do haiseagadh a radharc dhó, agus do chonnairc sé cách uile go soilléir.

26 Agus do chuir sé dhá thigh féin é, ag rádh, Na himthigh don bhaile úd a sdeach, agus ná hinnis so déanduine sa bhaile.

27 ¶ Agus do chúaidh Iósa, agus a dheisciobail a mach, go bailtibh Sesaréa Philippi: agus do chuir sé ceisd ar a dheisciobluibh ar a tslighe, ag rádh riu, Cred a deirid na ndaoine cia misi?

28 Achd do fhreagradarsan, Eóin Baisde: agus cuid eile, Elías; agus cuid eile, Aon do na faidhibh?

29 Agus a dubhairt seisean riu, Achd créd a deirthisí cia mé? Ar thfrega do Pheadar, a dubhairt sé ris, As tú Críod.

30 Agus do bhagair sé orrtha gan innse deinneach dá thaoibh féin.

31 ¶ Agus do thionnsgain sé a dteagasc, gur ab éigin do Mhac an duine morán dífulang, agus a dhíultadh ó na sinnsearuibh, agus ó úachdaránuibh na sagart, agus ó na sgríobuidhibh, agus a mharbhadh, agus éirge a rís a gcionn trí lá.

32 Agus do labhairt sé an glórsa ós áird. Agus ar mbreith do Pheadar air, do thionnsgain sé achmhusán do thabhairt dó.

33 Achd ar gcasadh dhósan agus ar bhfhéachain ar a dheisciobluibh, do imdhearg se Peadar, ag rádh, Imthigh am dhiaigh, a Shatáin: óir ní thuigeann tú na neithe bheanas ré Día, achd na neithe bheanas ré daoineibh.

34 ¶ Agus ar ngairm an tslúaigh agus a dheisciobail chuige dhó, a dubhairt sé riu, Gidh bé lé nab aill misi do leanmhuin, díultadh sé dhó féin, agus tógbhadh sé a chros, agus leanadh sé misi.

35 Oir gidh bé neach lé nab áill anam féin do choimhéd caillfidh sé é; agus gidh bé neach chaillfeas anam féin ar mo shonsa, agus ar son an tsoisgéil, coimhéudfaidh sé é.

36 Oir créd é an tarbha do neach ar bith, dá ngodhuighe sé an domhan uile, agus anam féin do cháill?

37 Nó créd í malúirt do bhéuradh éinneach ar son anma féin?

38 Oir gidh bé neach lér náir misi, agus mo bhriathra ann sa chineadh adhaltranuach agus pheacthach so; budh náir lé Mac an duine eisean mar an gceadna, an tan thiocfás sé a nglóir Athar féin maille ré na ainglibh náomhtha.

CAIB. IX.

Athrughadh cruth Iósa, 33 ré a theagasc ar úmhla, 38 agus ar seirce.

AGUS a dubhairt sé riu, Go fírinneach a deirinsi ribh, Go bhfuil cuid dá bhfuil na seasamh ann so do lathair, nach blaisí bás, no go bhfaicid siad ríoghachd Dé ag teachd maille ré cumbachduibh.

2 ¶ Agus a gcionn sé lá na dhiaighsin, rug Iósa Peadar, agus Séumas, agus Eóin leis, agus do threóruigh sé iad na náonar fá leith go sliabh ro árd: agus do háthruigh-eadh a chrúth na bhfiadhnaisi:

3 Agus do bhádar a éaduighe dealruigheach, rógheal mar an sneachta; a gcrúth nách éidir lé háon ghlanadóir éaduighe ar talamb a ngealadh.

4 Agus do taidhbhbreadh dhóibh Elías maille ré Máoisi: agus do bhádar ag combrádh ré Híosa.

5 Agus ar bhfrega do Pheadar a dubhairt sé ré Híosa, A Mhaighisdir, is maith sin do bheith ann so: ar a nadh-

bharsin déanam trí botha; both dhuitsi, agus both do Mháoisí, agus both Délias.

6 Oir ní raibh a fhios aige créd do Iabhbóradh sé; oir do bhádar ar *crith* ré heagla.

7 Agus do éirigh néull do chúir sgáile na dtimcheall: agus táinic gúth as an néull, ag rádh, Ag so mo Mhac gradh-achsa: éisdigh ris.

8 Agus ar bfeachain na dtimcheall, go hobann dóibh, ní thacadar éin neach as sin súas, achd Iósa na áonar na bhfochair.

9 Agus ag teachd dóibh a nús on tsliabh, do áithin sé dhíobh gan na neithe do chonncadar dinisín déin neách, no go neisíorghadh Mac an duine ó mharbhaibh.

10 Agus do chongmhadar an glór sin aca féin, dhá fhiafruighe dhá cheile Créad is ciall dó súd eiseirghe ó mharbhaibh.

11 ¶ Agus do fhiafrúighendar dheisean, ag rádh, Créd fá nabruid na sgríobuidhe gur ab éigean Elías do theachd ar tús?

12 Agus ar bhfreagra dhósan a dubhairt sé riu, Tig Elías go deimhin ar tús, agus aiséochaidh sé gach uile ní; agus mar a tá sgríobhtha a dtimcheall Mhic an duine, Go gcaithfeadh sé mórán dfulang, agus bheith fá neimhchion.

13 Achd a derinsi ribh, Go dtáinic Elías go deimhin, agus go ndearnadar ris gidh bé ní do thogradar, mar a tá sgríobhtha air.

14 ¶ Agus ar dteachd dó chum a dheisciobal, do chonnaire sé slúagh mór ná dtimcheall, agus ná sgríobuidhe ag díosbóireachd riu.

15 Agus ar an mball, a bhfacaidh an slúagh uile é, do ghabh úathbhás iad, agus ag rith chuige do chuireadar faite roimhe.

16 Agus do fhiafruigh sé do na sgríobuidhibh, Créad é an ní so thagarthaoi eadruibh féin?

17 Agus ar bhfreagra do neach don tsliagh a dubhairt sé, A Mhaighisdir, tug mé mo mhac chugad, an a bhfuil spiorad balbh;

18 Agus gach uile bhall a mbeireann sé air, tairnigídh sé as a chéile é: agus cuirídh sé cubhar thar a bhéul, agus dó ní sé gíosgarnach lé na fhiaculuibh, agus téid sé a seirgtheachd: agus a dubhairt mé réd dheisciobluibhsi a chur a mach as; achd cheana níor fhéudadar.

19 Agus ar bhfreagra dhósan, a dubhairt sé, A chineadh gan chreideamh, gá fad bhias mé eadruibh? agus gá fad fós fhuiléongus mé sibh? tabhruidh chugamsa é.

20 Agus tugadar chuige é: agus an tan do chonnaire sé é, do tharraing an spiorad as a chéile é ar ball; agus ar dtuitim ar an dtalamh dhó, do bhí sé dhá unfairt ag cur chubhair as a bhéul.

21 Agus do fhiafruigh Iósa dhá athair, Gá fad daimsir ó tharla so dhó? Achd a dubhairt seisean, O bhí sé na leanabh.

22 Agus is minic do theilg sé a dteinidh, agus a nuisge é, do chúm go millfeadh sé é: achd má a tá cumhachd ar bith agadsa, bíodh trúaighe agad dháinn, agus fóir oruinn.

23 Achd a dubhairt Iósa ris, Más eidir leachd so do chreideamhuin, a tá gach éin ní soidhéanta don té chreidios.

24 Agus ar néigheamh dathair na búachalla ar an mball, maille ré deóruibh a dubhairt sé, Creidim, a Thighearna; fóir mo mhíchreideamh.

25 Agus an tan do chonnaire Iósa an slúagh uile ag coimbrith chuige, do imdhearg sé an spiorad neamhghlan, ag rádh ris, A spiorad bhailbh agus bhodhair, aithnimisí dhíot, imthigh a mach as, agus na héirigh a sdeach ann ní sa mhó.

26 Agus ar néigheamh dhó, agus ar na tharrang as a chéile go ro úathbhásach, do chúaidh sé a mach as: agus do bhí sé a riochd mhairbh; ionnas go ndubhradar mórán, Go bhfuair sé bás.

27 Achd ar mbreith Díosa ar a láimh, do thógaibh sé súas é; agus déirigh seisean.

28 Agus an tan do chúaidh sé a sdeach a dtigh, do fhiafrúighendar a dheisciobail de go seicréideach, Créad fá nár fhéad- mairne an spiorad úd do theilgean a mach?

29 Agus a dubhairt seisean riu, Ní héidir an ghné dheamhan so dhul a mach lé ní ar bith, achd tré úrnuighthe agus tré throsgadh.

30 ¶ Agus ar nintheachd dóibh as sin, do chúadar thrid an Ngailé; agus níor bháil leis a fhios do bheith ag éinneach.

31 Oir do theagaisg sé a dheisciobail féin, agus a dubhairt sé riu, Do bhéurthar Mac an duine a lámhuibh na ndaoine, agus cuirfid chum báis é; agus tar éis a mharbhadh, éiréochuidh sé an treas lá.

32 Achd níor thuigeadar an comh- rádh, agus do bhí eagla orrtha a fhiafrúighe dheisean.

33 ¶ Agus táinic sé go Capernáum: agus air mbeith a dtigh dhó do fhiafruigh sé dhíobh, Créad do bhí aguibh dhá thagra eadruibh féin air a tslighe?

34 Achd do thochdardas an oir do bhádar ag tagra a naghaidh a chéile air a tslighe, Cía aca budh mhó.

35 Agus ar suidhe dhó, do ghoir sé an dá fhear dhéug chuige, agus a dubhairt sé riu, Gidh bé neach lé nab mían bheith a dtosach, *búd* é bhus déighnionigh do chách uile, agus bhus seirbhiseach dhóibh uile.

36 Agus ar mbreith ar leanabh dhó, do

chuir sé ann a lár é: agus ar na ghabháil ann a uchd, a dubhairt se riu,

37 Gidh bé neach ghéubhus chuige áon dá leitheidibh so do leanbuibh am mainmsi, gabhuidh sé misi chuige: agus gidh bé neach ghéubhus misi chuige, ní misi ghabhus sé chuige, achd an té do chuir úadhl mé.

38 ¶ Achd do fhreagair Eóin é, ag rádh, A Mhaighisdir, do chonncamair neach ag cur deamhan a mach ad ainmsi, nach leanann sinne: agus do chuireamar toirmeasg air, ar son nách leanann se sinn.

39 Agus a dubhairt Iósa, Ná toirmeasgaidh é: óir ní bhfuil éinneach do dhéana míorbhuile tré mainmsi, agus fhéadus olc do rádh rium ar an mball.

40 Oir gidh bé neach nach bhfuil ar naghuidh a tá sé air ar son.

41 Oir gidh bé neach do bhéura cupán uisge ré na ól dáobhsa am ainmsi, tré gur ab lé Críod sibh, a deirim ribh go firinneach, nach léigfí sé a luaidheachd a mugha.

42 Agus gidh bé bhéuras adhbhar oílbhéime dáoin neach do na dáoinibh beaga so chréideas ionnamsa, do bhéarr dhó go mór go gcuirthí cloch mhuilinn fá na bhrághuid, agus go dteiltghí é ann sa bhfairge.

43 Agus más ciontach do lámh ré hoilbheim dfagháil dhuit, gearr dhíot í: is fearr dhuit dul ar leathláimh don bheathaidh, ná dhá láimh do bheith agad agus dul go hifearnn, a dtéinidh nach éidir do mhúchadh.

44 A náit nach éugann a bpéisid, agus nach múchtar a dteine.

45 Agus más ciontach do chos ré hoilbheim dfagháil dhuit, gearr dhíot í: is fearr dhuit dul don bheathuidh mharthanuigh ar leathchois, ná dhá chois do bheith agad agus do theilgean go hifearnn, ann sa teinidh nách éidir do mhúchadh:

46 A náit nách éugann a bpéisid, agus nach múchtar a dteine.

47 Agus más ciontach do shúil ré hoilbhéim do thabhairt dhuit, teilg asad í: is fearr dhuit dul a sdeach go rioghachd Dé ar éunsúil, ná dhá shúil do bheith agad agus do theilgean go teinidh ifeirn:

48 A náit nách éugann a bpéisid, agus nach múchtar a dteine.

49 Oir saillfithear gach áoin neach le teinidh: agus saillfithear gach áoin iodhbairt lé salann.

50 Is maith an salann: achd cheana má bhíonn an salann gan bhlas, Créd lé a ndéuntáoi deaghbhlasda é? Bíodh salann agaibh ionnaibh féin, agus bíodh síodhcháin agaibh ré chéile.

CAIB. X.

Um thréigean na mban, 13 agus bheannughadh na leanabh mháoth lé Críod.

A GUS ar néirghe, as sin dó, táinic sé go críochuibh Íudea tréas an dtáobh thall do Iórdan: agus do chruinnigheadar slúaighte a ris chuige; agus, mar budh ghnáth leis, do theaguisg sé iad a ris.

2 ¶ Agus ar dteachd do na Phairisí-neachuibh chuige, do fhiafruigheadar dhé, dá theasdughadh, Nar cheadui gheach dfior a bhean do léigean?

3 Achd ar bhfreagra dhósan a dubhairt sé riu, Créd do aithin Máoisí dhíbh?

4 Agus a dubhradarsan, Dfúlaing Máoisí leitir dhealaighthe do sgriobhadh, agus a leigean.

5 Agus ar bhfreagra Díosa a dubhairt sé riu, Is ar son chrúais bhuir gcroidhesi do sgriobh sé a naithnesi dhíbh.

6 Gidheadh ó thósach an chruthaighthe fear agus bean do rinne Dia iad.

7 Ar a nadbhbarsin fúicfidh neach a athair agus a mhathair, agus ceangalfuigh sé dha mhnaoi;

8 Agus béid a ráon na náoin fhéoil: ionnas nach días iad as sin a mach, achd éin fhéoil amháin.

9 Ar a nadbhbarsin gidh bé ní do cheangail Dia ré chéile, na sgáoileadh duine é.

10 Agus a stigh a ris do chuireadar a dheisciobuil ceisd fán ní céudna sin air.

11 Agus a dubhairt seision riu, Gidh bé ar bith duine léigfios a bhean, agus bhéuras bean eile, do ní se adhaltrannus na haghaidh.

12 Agus má leigeann bean a fear, agus go bpósadh sí ré fear eile, do ní sí adhaltrannas.

13 ¶ Agus tugadar chuige léinibh, do chum go mbeantadh sé riu: agus do imdheargadar a dheisciobail an mhuinntir thug léo iad.

14 Achd an tan do chonnaire Iósa sin, do bhí míchéudfáidh aige orrtha, agus a dubhairt sé riu, Leigidh do na leanbaibh teachd chugamsa, agus na toirmeasgaigh iad: oir is lé na leitheidibh súd flaith-eas Dé.

15 A deirim ribh go firinneach, gidh bé nach géubha rioghachd Dé chuige mar leanabh, nach racha sé a sdeach go brath innti.

16 Agus an tan do ghabh sé chuige iad an a uchd, ar gcur a lámh orrtha, do bheannaigh sé iad.

17 ¶ Agus an tan do chúaidh sé a mach ar a tslighidh, do rith óglach chuige, agus do léig sé ar a ghluinibh dhó é, agus do fhiafruigh sé dhe, A Mhaighisdir mhaith,

Créd do dhéuna mé do chum go bhfuighinn an bheatha mharthanach doigh-reachd?

18 Agus a dubhairt Iósa ris, Créd fa ngoireann tú maith dhíomsa? ní bhfuil éinneach maith, ach Dáa ambain.

19 A tá fios na naitheantadh agad, Ná déuna adhaltrannus, Ná ndéuna dunmharbhadh, Ná déuna goid, Ná déuna fiadhnúisí bréige, Na déuna mealltóir-eachd, Onóruigh thathair agus do mháthair.

20 Achd ar bhreagra dhosan, a dubhairt sé ris, A Mhaighisdir, do choimhéud mé iad so uile ó móige.

21 Achd ar bhféuchain Díosa air, tug sé gradh dhó, agus a dubhairt sé ris, A tá én ní duireasbhuidh ort : imthigh, reac a bhfuil agad, agus tabhair do na bochdaibh, agus do ghéubha tú císde ar neamh : agus tárr, tóg do chros, agus lean misi.

22 Agus do ghabh doilgheas eisean ar son an chombráidh sin, agus do imthigh sé go tuirseach : óir do bhí iomad saidhbhris aige.

23 ¶ Agus an tan do fhéuch Iósa na thimcheall, a dubhairt sé ré na dheiscioblúibh, Créd é a dhocambluighe don mhuinntir agá bhfuil saidhbhris dul a sdeach go flaitheas Dé!

24 Agus do bhí úathbhás ar a dheiscioblúibh tré na bhríathruibh. Agus ar bhfreagra Díosa a ris, a dubhairt sé riu, A chlann, créd é dhocrachd don mhuinntir chuireas a ndóigh a saidhbhreas, dul a sdeach go flaitheas Dé!

25 As fusa do chámhall dul tré chró snáthaide, ná do dhuine shaidhbhir dul a sdeach go flaitheas Dé.

26 Achd do ghabh barrúathbháis iadsan, ag rádh eatorra féin, Máseadh cá is éidir do shlánughadh?

27 Agus ar bhféuchain Díosa orrtha a dubhairt sé, Ní bhfuil so air chumas do dháoinibh, achd a tá sé ar chumas do Dhía : óir a táid na huile neithe soidhéunta do Dhía.

28 ¶ Agus do thionnsgain Peadar a rádh ris, Féuch, do thréigeamairne gach uile ní, agus do leanamar thusa.

29 Achd ar bhfreagra Díosa, a dubhairt sé, A deirim ribh go firinneach, nach bhfuil éin neach fhuigféas a thigh, nó a dheirbhshéath-racha, nó a athair, nó a mháthair, nó a bhean, nó a chlann, nó a dhúthaidh, ar mo shonsa, agus ar son an tsoisgéil,

30 Nach bhfuighe sé a chéud oiread a nois ann sa nainisrío, tighthe, agus dearbhraichracha, agus deirbhshéath-racha, agus máithreacha, agus clann, agus dúthaidh, maille ré hannró; agus ann sa tsáoghal a tá ag teachd an bheatha mharthannach.

31 Achd a táid móran ar tus bhías fa dheireadh; agus ar deireadh bhías ar tus.

32 ¶ Agus do bhádar ar a tsilighe ag dul súas go Hierusalem; agus do bhí Iósa rompa : agus do ghabh iongantús iad; agus agá leannmhúin, do ghabh eagla iad. Agus ar mbreith an dá fhear dhéug dhó a ris, do thionnsgain sé na neithe do theigéumhadh dhó dinnisin dóibh,

33 Óir féinch, a tamaóid ag dul súas go Hierusalem; agus do bhéarthar Mac an duine dúachdaranuibh na sagart, agus do na sgríobuidhibh; agus béuruid breith bháis air, agus do bhéaruid do na Cineadh-achuibh é :

34 Agus do dhéunaid fonámbhad faoi, agus sgiursfuid é, agus géubhaid do sheil-idhibh air, agus cuirfid chum báis é : achd éiréochuidh sé a ris an treas lá.

35 ¶ Agus tangadar Séumas agus Eóin, mic Shebedé, chuige, ag rádh, A Mhaighisdir, is sí ar dtoil go ndéantá dhúinn gidh bé ní iarrfam ort.

36 Achd a dubhairt seisean riu, Créd as áill libh misi do dheunamh dhíbh?

37 Agus a dubhradarsan ris, Aontaigh dhúinn go suidhfigh fear aguinn ar do láimh dheis, agus fear eile ar do láimh chli, ad glóir féin.

38 Achd a dubhairt Iósa riu, Ní fios dáobh créd íartháoi. A néidir libh an cupán ibhimsi dól? agus bhur mbaisdeadh leis an mbaisdeadh lé a mbaisdear leis?

39 Agus a dubhradarsan ris, Is éidir. Achd a dubhairt Iósa riu, Go deimhin an cupán ibhimsi iobhtháoi é; agus an baisdeadh lé a mbaisdear misi, baisdfithear sibhsi leis :

40 Achd suidhe ar mo láimh dheis, agus ar mo láimh chli, ní leamsa a thabhairt úaim; achd don dream dar hullmhuigheadh é.

41 Agus an tan do chúaladar an deich-neabhar so, do thionnsgadar míchéadfaidh do dhéunamh ar Shéumas agus air Eóin.

42 Agus ar na ngairm chuige Díosa, a dubhairt sé riu, A tá a fhios aguibh an mhuinntir agá bhfuil cumhachda ar na Cineadhachaibh go bhfuil tighearnus aca orrtha; agus go mbid a ndáoine mórá tréun orrtha.

43 Achd cheana ní mar sin bhías sé eadruibhsi: achd gidh bé lé nab mianbheith na dhuine mhór bhur meágsa, biaidh sé na óglach aguibh.

44 Agus gidh bé aguibh lé nab mianbheith a dtosach, bíodh sé na sheirbhíseach ag cách uile.

45 Óir ní tháinic Mac an duine ionnas go ndéantuigh seirbhís dó, achd do dhéanamh seirbhísi, agus do thabhairt a anma féin mar éiric ar son mhórain.

46 ¶ Agus tangadar go Iericó : agus ar níntheachd dósan agus á dheisciobluihbh agus do bhuidhin mhóir as Iericó, do shuidh an dall Bartiméus, mac Thiméus, ar a tslighe ag iarraidh déirce.

47 Agus an tan do chúaluidh sé gur be Iósa Nasardha do bhí ann, do thionnsgain sé éighmhe, agus a rádh, A Iósa mhic Dhaibhí, déana trócaire orum.

48 Agus do imdheargadar mórán é, do chum go mbiadh sé na thochd : achd is móide do éighmheadh seision sin, A mhic Dhaibhí, déana trócaire oram.

49 Agus ar seasamh Díosa, a dubhairt sé, eisean do ghairm chuige. Agus do ghoireadarsan an dall, dá rádh ris, Bíodh dóchas maith agad, éirigh ; a tá sé dod ghairm.

50 Agus ar dteilgean a bhruit úadh dhosan, do éirigh se, agus táinic sé chum Iósa.

51 Agus ar bhfreagra Díosa a dubhairt sé ris, Créud is mian leachd misi do dhéanamh dhuit ? Achd a dubhairt an dall ris, A mhaighisdir, mo radharc aiseag dhámh.

52 Agus a dubhairt Iósa ris, Imthigh ; do shlánuigh do chreideamh thú. Agus ar an mball fhuair sé a radharc, agus do lean sé Iósa sa tslighe.

CAIB. XI.

Do chothuigh agus scag Críod an teampall, 20 agus labhair sé um neart ar chreidimh.

A GUS an tan thangadar a bhfogus do Ierusalem, go Betpháge agus Betánia, ag sliabh na Noluideadh, do chuir sé dias da dheisciobluihbh úadh,

2 Agus a dubhairt sé riu, Imthighidh don bhaile úd thall as bhur gcomhair, agus mar ráchtáoi a sdeach ann, do gheubhtháoi searrach ceanguilte, ar nár shuidh éundúine ríamh ; sgáoilidh é, agus tabhruidh libh é.

3 Agus má deir éinneach ribh, Créud fá ndéantáoi so ? abruidh go bhfuil a riachdanus ar an Dtighearna ; agus cuirfidh se úadh ann so ar ball é.

4 Achd do imthighheadarsan, agus fúaradar an searrach ceangailte ag an dorus don táoihb a muigh a ccomhrug dhá shligheadh ; agus do sgáioileadar é.

5 Agus a dubhradar dream áirighthe don mhuinntir do bhí na seasamh ann sin riu, Créud do níthí, ag sgáioileadh an tsearrigh ?

6 Achd a dubhradarsan riu mar do aithin Iósa : agus do leigeadar úatha iad.

7 Agus tugadarsan an searrach chum Iósa, agus do theilgeadar a mbruit air ; agus do shuidh sé air.

8 Agus do leathnuigheadar mórán a mbrait ar a tslighe : agus do ghearradar drong eile géuga do na crannuibh, agus do chroitheadar ar a tslighe iad.

9 Agus an luchd do bhí rompa, agus na ndiaigh do éighmheadar, ag rádh, Hosanna ; Is beannaighthe an té thig a nainm an Tighearna :

10 Is beannuighthe ríoghachd ar nathar Dáibhí, thig a nainm an Tighearna : Hosanna ann sna hárdaihbh.

11 Agus do chúaidh Iósa a sdeach go Hiarusalem, agus don teampoll : agus ar bhfeuchain na thimcheall ar gach én ní dhó, ar mbeith don tráth nóna ann, do chúaidh sé a mach go Betánia maille ris an dá fhear dheug.

12 ¶ Agus an la na dhiaigh sin, an tan do chúadar a mach as Betánia, do ghabh ocrus é :

13 Agus an tan do chonnairc sé crann fige a bhfad úadh ar a raibh duilleabhar, táinic sé, dhá fhéuchain an bhfuigheadh sé éin ní air : agus an tan tháinic sé chuige, ní bhfuair se éin ní achd na duilleoga ; óir ní bhí aimsir na bhfigidhe í.

14 Agus ar bhfreagra Díosa a dubhairt sé ris an *gerann fige*, O so súas nár ithe duine ar bith toradh dhíot go bráth. Agus do chúaladar a dheisciobail é

15 ¶ Agus tangadar go Hiarusalem : agus ar ndul a sdeach don teampoll Díosa, do thionnsgain sé an dream do bhí ag reic agus ag ceannach ann sa teampoll, da chur a mach agus do theilg sé air lár buird luchd malarta an airgid, agus caithreacha luchd reaca na gcolum ;

16 Agus ní fhuilgeadh sé go niomchoradh duine ar bith soightheach thríd an teampoll.

17 Agus tug sé teagasg úadh, ag rádh riu, An né nach bhfuil sgriobhtha, Go ngoirfítear tigh úrnuighthe dom thighse, ag na huile chineadhachuibh ? achd do rinneabhairsi tuinidhe bhíothamnach dhé.

18 Agus do chúaladar na sgríobuidhe agus uachdaráin na sagart so, agus do bhádar ag iarraidh cionnus do mhíllidís é : Oir do bhí eagla orrtha roimhe, do bhrigh go raibh iongantus ag an tslúagh uile an a theagasg.

19 Agus an tan tháinic an tráthnóna, do chúaidh sé a mach as an gcathruigh.

20 ¶ Agus ag gabháil thairis, ar maidin dóibh, do chonncadar an crann fige ar na chrionadh as a fhéumhach.

21 Agus ar gcuinhnighadh do Pheadar a dubhairt sé ris, A Mhaighisdir, féuch, an crann fige úd do mhalluigh tú a tá sé ar gcrionadh.

22 Agus ar bhfreagra Díosa a dubhairt sé riu, Bíodh creideamh Dé aguibh.

23 Oír go firinneach a deirimsi ribh, Gidh bé neach a déura ris an tsiabh so, Togthar thú, agus teilgthear ann sa bhfairge thú; agus nách bia cuntabháirt aige an a chroidhe, achd go gcreide sé go dtiocfaid na neithe a deir sé chum críche; teigéumhaidh dhó gach ní a déura sé.

24 Ar a nadhbharsin a deirim ribh, Gidh bé ní farrtháoi, an tan do níthi úrnuighthe, creididh go bhfuighthí, agus do ghéubhtháoi é.

25 Agus an tan bhéithí bhur seasamh ag déanamh úrnuighthe, maithidh, má tá ní ar bith aguibh a naghuidh áonduine: ionnas go maithfeadh bhur nathairsi a tá air néamh bhur ccionta féin dhaoibhsi mar an gcéudna.

26 Oír muna maithtísi, ní mhaithfí bhur Nathair a tá air neamh bhur ccionta féin dhíbhsi.

27 ¶ Agus tangadara ris go Híarusaléim: agus ar mbeith ag siobhal sa teampoll dósan, tangadar úachdaráin na sagart, agus na sgríobhuidhe, agus na sinnsir chuige,

28 Agus a deirid ris, Créd é an tughdarrás lé a ndéunann tusa na neithesi? agus cía thug na cumhachda so dhúit do chum na neithead so do dhéunamh?

29 Achd ar bhreagra Díosa a dubhairt sé riu, Fiafróchaidh misi éin ní a mháin díbhsi, agus tabhruidh freagra oran, agus innéosaídh mé dhíbh cía an tughdarrás lé a ndéunaim na neithe so.

30 An ó neamh, tháinic baisdeadh Éoin, nó ó dhaoínibh? tabhruibh freagra orum.

31 Agus do bhádarsan ag diosbóireachd eatarra féin, ag rádh, Má deirmid, O neamh; a déura sé, Ar a nadhbharsin créd fa nár chréideabhairsi dhó?

32 Achd má deirmid, O dhaoínibh; a tá eagla an phobuil oruinn: oír do bé a meas uile ar Éoin, gur bhfaidh é go firinneach.

33 Agus ar bhfreagra dhóibhsion a dubhradar re Híosa, Ní bhfuil a fhios againn. Agus ar bhfreagra Díosa, a dubhairt sé riu, Ní mó innéos misi dhíbhsi cía an tughdarrás lé a ndéunaim na neithe so.

CAIB. XII.

Gu teilgthear na Hiuduíghe, mur sgo-loguibh mio-choinghiolluch, sanntach, fuilteach.

A GUS do thionnsgain sé labhairt riu a gcosamhlachdaibh. Ag rádh, Do chuir duine áirighthe fineamhuin, agus do chuir sé fal na timcheall, agus do thochuil sé ionad brúighte an fhíona, agus do thóg sé tor, agus tug sé ar chíos do sgologaibh í, agus do chúaidh sé féin a goigcrích.

2 Agus do chuir sé searbhfhoghantuidhe

chum na sgológ na am féin, do chum go bhfuigheadh sé ní do thoradh na fineamhna ó na sgológuibh.

3 Achd ar mbreith air dhóibhsean, do bhuaileadar, agus do leigeadar úatha folumh é.

4 Agus a ris do chuir sé chuca searbhfhoghantuíghe eile; agus ar ngabháil do clochaibh ar an bhfear sin, do bhriseadar a cheann, agus do chuireadar úatha fa mhíomhodh é.

5 Agus a ris do chuir sé neach eile chuca; agus do mharbhadar an fearsin, agus mórán eile; ag buáladh coda aca, agus ag marbhadh coda eile.

6 Achd do bhí aige fós éun mhac, a mháin iomhuin, agus do chuir sé éisean mar an gceadna chuca fa dheireadh, ag rádh, Do bhéuruid siad onóir dom mhac.

7 Achd a dubhradar na sgológa eatarra féin, Is é so an toidhre; tigidh, marbhum é, agus budh linn féin an oidhreacht.

8 Agus ar mbreith air, do mharbhadar é, agus do theilgeadar as an bhfineamhain a mach é.

9 Ar a nadhbharsin créud dhéanas tighearna na fineamhna? tiocfaidh sé agus sgríosfuidh sé na sgológa, agus do bhéura sé an fineamhuin do dhaoínibh eile.

10 An né nár léughabhair an sgríobthuir so; An chloch do dhíultadar na saoir is í atá air na déanamh na ceann sa chúainne:

11 Is é an Tighearna do rinne so, agus is iongnadh é ann ar súilibhne.

12 Agus do iarradarsan breith air, achd do bhí eagla an phobail orrtha: oír do thuigeadar gur ab na naghaidh féin a dubhairt sé an chosamhlachd sin, agus ar na fhagbhail do imthigheadar rompa.

13 ¶ Agus do chuireadar chuige dream airighe do na Phairisíneachuibh agus do mhuintir Iorúaidh, do chum go ngreamóchaidís é an a chaint.

14 Agus an tan tháinic siad, á dubhradar ris, A Mhaighisdir, a tá a fhios againne go bhfuil tusa firinneach, agus nach bhfuil cás agad a náonduine: oír ní fhéuchann tú ar phearsuinn na ndaoine, achd múinidh tú slighe Dé do réir na fírinne: An ceaduigheach cíos do thabhairt do Shéasar, nó gan á thabhairt?

15 An dtiubhrum, nó nach dtiubhrum? Agus ar naithne a cceilge dhósan, a dubhairt sé riu, Créd fa ccurtháoi cathughadh oram? Tabhruidh chugam pighinn, dá féuchain.

16 Agus tugadarsan sin léo. Agus a dubhairt seision rin, Cía dár ab iomháigh so? Agus cía ré a mbeannan an sgríbhinn? agus a dubhradar ris, Ré Séasar.

17 Agus ar bhfreagra Díosa a dubhairt sé riu, Tabhraidh do Shéasar na neithe is

lé Séasar, agus do Dhía na neithe is lé Día. Agus do biongnadh léo é.

18 ¶ Agus tangadar na Saduichínigh chuige, noch a deir nách bhfuil eiséirghe ann; agus do fhiafruigheadur dhe, ag rádh,

19 A Mhaighisdir, do sgríobh Máoisí dhuinn, Dá bhfaghadh dearbhráthair dhuine ar bith bás, agus go bhfuigfeadh sé a bhean, agus nach bhfuigfeadh sé clann, a dhearbhráthair do ghabháil a mhná súd chuige, do thógbháil sleachda dhá dhearbhráthair.

20 Do bhádar móirsheisior dearbh-bráthar ann: agus tug an cédfhear dhíobh bean, agus ar bhfaghail báis dó, níir fhág sé sliochd.

21 Agus do ghabh an dara fearr *chuige* í, agus fúair sé bás, agus níor fhág seisíon fós sliochd: agus an treas fear mar an gcéudna.

22 Agus tugadar an móirsheisear í, agus níir fhagbhadar sliochd: agus tar éis cháich uile fúair an bhean bás mar an gcéadna.

23 Ar a nadbharsin ann sa neiséirghe, an tan do dhéunuid eiséirghe, cía aca da madh bean í? oir do bhí sí ag an móirsheisior na mnáoi.

24 Agus ar bhfreagra Díosa a dubhairt sé ríu, Nach uime so a tá sibh ar seachrán, tré nách bhfuil éolus na sgríobtuirigh aguibh, na cumhachd Dé?

25 Oir an tan éiréochuidh siad ó mharbhuibh, ní tabhruid fir mná, agus ní tabharthar mná dfearuibh; achd a táid mar na hainglibh a tá ar neamh.

26 Achd a dtimcheall na marbh, go néireochuid siad *aris*: an né ná léugh-abhair a leabhar Mháoisí, cionnas do labhair Día ris ann sa sceich, ag rádh, Is misí Día Abraham, agus Día Isaac, agus Día Iacob?

27 Ní hé Día na marbh é, achd Día na mbéo: ar a nadbharsin a tá sibhsé ar seachrán go mór.

28 Agus tháinic neach do na sgríob-uidhibh *chuca*, do chúalaidh ag díosb-óireachd iad, agus mar do chonnaire sé gur maith do fhreagair sé iad, dfiafruigh sé dhe, Cía an chéud aithmedo na haitheantuibh uile?

29 Agus do fhreagair Iósa é, gurab í an chéud do na huile *aitheantuibh*, Eisd, a Isaéil; Ar Dtighearna Día, is áoin Tigh-earna é:

30 Ar a nadbharsin Gráidheóchuidh tú an Tighearna do Dhía féin as do chroidhe uile, agus as thanum uile, agus as thintinn uile, agus as do bhrígh uile: ag so an chéudaithne.

31 Agus is cósmhuil ría so, an dara *haithne*, Gráidheóchuidh tú do chomharsa mar thú féin. Ní bhfuil áithne eile ann is mó ná iad so.

32 Agus a dubhairt an sgríobuidhe ris, Is maith, a Mhaighisdir, a dubhairt tú an fhírinne: as éin Día a tá ann; agus ní bhfuil atharrach ann achd é féin:

33 Agus a ghrádhughadh as a gcroidhe uile, agus as a tuigsin uile, agus as a nanum uile, agus as a mbrigh uile, agus an chomharsa do ghrádhughadh mar é féin, is mó sin ná na huile íodhbartha agus ofráil.

34 Agus an tan do chonnaire Iósa gur thuigseach do fhreagair sé, a dubhairt sé ris, Ní fada ó fhlaithneas Dé atá tú. Agus níor lamh éinneach ó sin súas *ceisd* do chur air.

35 ¶ Agus ar bhfreagra Díosa a dubhairt sé, ag teagasg ann sa teampoll, Cionnas a deirid na sgríobuidhe gur ab é Criosd mac Dhaíbhí?

36 Oir a dubhairt Daíbhí féin tríd an Spiorad Náomh, A dubhairt an TIGHEARNA rém Thighearnasa, Suidh ar mo láimh dheis, no go gcuire mé do námhaid na sdól fad chosuibh.

37 Ar a nadbharsin goiridh Daíbhí féin a Tighearna dhe; agus cionnas a tá sé na mbac aige? Agus do éisd cudeachda mhor go fonnmar ris.

38 ¶ Agus a dubhairt sé ríu an a theagasg, Coimhéuduidh sibh ó na sgríob-uidhibh, lé nab ionmhúin siobhal a gcul-adhaibh fada, agus fáiltighe dfagháil ar na margaidhibh,

39 Agus na céud ionuid suidhe ann sna féisagógaibh, agus tús suidhe súas ar na féuslaighibh:

40 Noch shluigeas tighe na mbaintreabhach, agus sin fós ar sgáth bheith go fada ag úrnuighe: do gheubhuid so an breitheamhnus is truine.

41 ¶ Agus an tan do shuidh Iósa as comhair ionad coimhéuda an chisde, tug sé dhá aire cionnas do chuireadh an pobal ionmhúis ann: agus do chuireadar mórán do dháoinibh saidhbhre mórán ann.

42 Agus ar dteachd do bhaintreabhaigh bhochd áirighe, do theilg sí ann dhá phiosá beaga do ní féoirinn.

43 Agus ar ngairm a dheisciobail dó, a dubhairt sé ríu, Go fírinneach a deirimsi ribh, Gur ab mó do chuir an bhainntreabhach bhochd so ann sa *chisde*, ná cách uile do chuir ní ann:

44 Oir is dop ní do bhí diomarcaigh aca do chuireadarsan uile ann; acht do chuir sí so ann dhá daíbhreas féin, a ráibh aice.

CAIB. XIII.

Is fioghair, sgríos Ierusalem, 24 ar dheire an domhain.

AGUS an tan do chuaidh sé a mach as an teampoll, a dubhairt neach dhá dheisciobluibh féin ris, A Mbaighisdir, féuch créd é an sórt clochsa agus créd é an sórt fairgnithe so!

2 Agus ar bhfreagra Diosa a dubhairt sé ris, An bhfaicenn tú na hoibreacha móraso? ní fuicfidhear cloch ar muin chloiche *dhiobhsa*, nach sgarfuidhear ó cheile.

3 ¶ Agus ar mbeith na shuidhe dhó ar shliabh na Noluigheadh as comhair an teampuill, do fhiafruigh Peadar agus Séumas agus Eóin agus Aindrias ós ísleail de,

4 Innis dúine, gá tráth theigéumhuid na neithe so? agus créd é an comhartha bhías an tan chríochnóchthar na neithe so uile?

5 Agus ag fregra dhóibh do thionnsgain Iósa a rádh, Tabhruidh dá bhur naire nach meallfuidh éinneach sibh:

6 Oir tiucfuid mórán am ainmsi, ag rádh, Gur misí é; agus meallfuid mórán.

7 Achd an tan do chluinfidhe coguidh agus túarasgbhála coghadh, ná biodh trioblóid oruibh: oir is éigin *iad so* do theachd: achd ní deireadh é fós.

8 Oir éiréochuidh cineadh a naghaidh cinidh, agus ríoghachd a naghaidh ríoghachda: agus bíaidh crith talmhan a nionaduibh iomdha, agus bíaidh gorta agus buaidhreadh *ann*: ag so tosach amhgar.

9 Achd tabhruidh si bhur naire ribh *féin*: oir béuruid siad sibh a láthair coimhthionól; sgiúrsfuidhear sna sinagoguibh sibh: agus béarthar sibh a bhfiadhnúisi iachdaran agus ríogh ar mo shonsa, mar fhiadhnúisi dhóibh.

10 Agus is éigin an soisgéul do sheanmóir do na huile chineadhachuibh ar tús.

11 Agus an tan bhéuruid siad a láimh, agus thabhrídh súas *sibh*, na biodh na rochás oruibh roimhe láimh créd a déurtháoi, agus ná smúainidh air: achd gidh bé ní do bhéarthar ar a núairsin dibh, abruidh é: oir ní sibh si labhrus, achd an Spiorad Náomh.

12 Achd cheana do bhéura an dearbhráthair an dearbhráthair *éile* chum báis, agus an tathair an mac; agus éiréochuid an chlann a naghaidh a naithreach agus a maithreach, agus cuirfid chum báis iad.

13 Agus bíaidh fuath ag gach uile *dhuine* dháoiibh ar son maumaso: achd gidh bé anfas go búan go deireadh, as é shlánéochar.

14 Achd an tan do chífidhe adhfháth-

mhuireachd an léirsgrís, air ar labhair Daniel an fáidh, na sheasamh ann sa nionad nár chóir, (tuigeadh an té léagas,) ann sin teitheadh a mbiaidh a tír Iúdaighe fá na sléibhtibh:

15 Achd an té bhías air mhullach an tighe, na tigeadh sé a núas ann a thigh, agus ná himigheadh sé a sdeach, do thóghbháil neithe ar bith as a thigh:

16 Agus an té bhías ar an mhachaire, ná casadh sé tar a ais, do thóghbháil a éduigh.

17 Achd budh trúagh dó na mnáibh torrcha, agus do na mnáibh do bhéura cíocha úatha ann sna láethibh sin!

18 Achd guidhidh si bhar dteitheadh do bheith ann sa gheimhreadh.

19 Oir bíaidh aunsna laéthibhsin amhgar, amhail nach raibh a leithéid ann ó thús cruthaighe na neitheadh do chru-thaigh Dia go soithe so, agus nách bía *go bráth*.

20 Agus muna ngearruigheadh an Tigh-earna na laéthe úd, ní rachadh éin fhéoil as: achd ar son na ndáoine toghtha, do thogh sé, do ghearraidh sé na laéthe úd.

21 Agus ann sin dá nabra neach ar bith ribh, Féuch, a *tá* Críod ann so; nó, féuch, a *tá* sé ann súd; na creididh é.

22 Oir éiréochuid Críodanna fallsa agus faidhe fallsa, agus do dhéunuid comharthuidhe agus míorbhuile, do mhealladh, na ndáoine toghtha féin, dá madla éidir é.

23 Achd tabhruidh si bhar naire ribh: féuch, dinnis mé dhíbh gach uile ní roimh a *naimsir*.

24 ¶ Achd ann sna laéthibhsin, tar éis a námhghair úd, dorchóchthar an ghrian, agus ní thiobhra an ghealach a soillsí *féin* *uaithe*.

25 Agus tuitfid réultanna neimhe, agus béid na cumhachda a *tá* ann sna neamhaibh ar crith.

26 Agus ann sin do chífid siad Mac an duine ag teachd ann sna néulluibh maille ré cumhachdaibh móra agus *ré* glóir.

27 Agus cuirfidh sé a aingil an tansin, agus cruinéochuidh sé a dháoine toghtha *féin* ó na ceithre gáothaibh, ó leithimeal na talmhan go leithimeal neimhe.

28 Agus foghlomuidh cosamlachd ón chrann fíge; An tráth bhíos a ghéag máoth, agus fhásas a dhuilleabhar, a *tá* a fhios agaibh gur ab fogus an samhradh:

29 Agus mar an gcéudna sibh si, an tan do chífidhe ná neithesi ar na ndéanamh, biodh a fhios agaibh go bhfuil sé a ngar dháoiibh, ann sna dóirsibh.

30 A deirimsi ribh go fírinneach, nach racha an dínisi thoruinn, nó go ndéantar na neithesi uile.

31 Rachuidh neamh agus talamh thort : achd ní rachaid mo bhriathrasa thort go bráth.

32 ¶ Achd ní bhfuil fios an láoi úd, ná na húaire ag neach ar bith, ná fós, ag na hainglibh a tá ar neamh, ná ag an Mac, achd ag a Nathair.

33 Féuchuidh, déanuidh faire agus urnuighe : oir ní bhfuil a fhios agaibh gá tráth *thiocfas* a naimsir úd.

34 Ambail duine ag dul a gcoigcrích, d'fág a thigh, agus tug cumhachda dhá sbearbhfhóghantuibh, agus a obair féin do gach áonduine, agus do aithín dá dhoir-seoir faire do dhéanamh.

35 Ar a naddhbharsin déannuidhisi faire : (oir ní bhfuil a fhios aguibh gá ham *thiocfas* fear an tighe, an tráth nóna, nó a meadhón oidhche, nó a ngairm an choiligh, nó air maidin :)

36 Deagla ar dteachd go hobann dó go bhfuigheadh sé sibhsi bhar gcodladh.

37 Agus na neithe a deirim ribhsi a deirim ré a nuile dhuine *iúd* : *Déunidh* faire.

CAIB. XIV.

Comh-chogar dhaóine anaghaidh mhac Dé.

AGUS a gcionn dá lá na dhiáigh sin do bhí an cháisg, agus sollamuin a naráin gan laibhín ann : agus diarradar úachdaráin na sagart agus na sgríobuidhe cionnas do bhéuraidis a bfeill airsean, do chum a mharbthha.

2 Achd a dubhradar, Ná *déanam é* sa tsollamuin, ar eagla go néiréochadh búaidh-readh a meas an phobuil.

3 ¶ Agus ar mbeith dhó a Mbetánia, a dtigh Shimóin an lobhair, ar suidhe dhó ar an mbord, táinic bean agá raibh bocsa ola, do spicnárd mhórlúiaighe ; agus ar mbris-eadh an bhocsa dhi, do dhóirt sí ar a chéann é.

4 Agus do rinneadar dream aca mi-chéadfuadh an a nimtinn féin, agus a dubhradar, Créud fá ndéantar an diomhbhailsi air a nola ?

5 Oir do bédír so do reic ar níos mó ná trí chéd pighein, agus a thabhairt do na bochdaibh. Agus do bhádar rodhionm-dhach dhi.

6 Agus a dubhairt Iósa, Léigidh dhi ; créd fá gcuirthí búaidhreadh uirthé ? do rinne sí obair mhaith oramsa.

7 Oir a táid boichd bhar bhfochair do ghnáth, agus gidh bé húair bhus toil libh, is éidir dháobh maith do dhéanamh dhóibh : achd ní bhia misi do ghnáth agaibh.

8 A ní dob éidir lé do rinne sí é : táinic sí roimhe láimh dungadh mo dhoirpí : chum a adhluiice.

9 A deirimsi ribh go firinneach, Gidh bé ar bith ball ar feadh an domhain uile an a ndéantar an soisgeulsa do sheanmóir, go ninnéodar an nísí do rinne sisi *leis* mar chuimhne uirthé.

10 ¶ Agus dimthigh Iúdas Iscáriot, áon don dá fhear dhég, chum úachdarán na sagart, ionnas go mbraithfeadh sé éisean dóibh.

11 Agus ar na chluinsin *sin* dóibhsean, do ghabh gáirdeachus iad, agus do ghealladar go dtiobhraidis airgead dó. Agus do farr seision am iomchubhaidh ar a bhrath dhóibh.

12 ¶ Agus an céad lá do shollamain a naráin gan laibhín, an tan do ghnáthaighdis an *túan* cásg do mharbhadh, a dubhradar a dheisciobail ris, Gá hait ar toil leachd sinne do dhul dullmhughadh do chum go níosdá *úan* na cásg ?

13 Agus do chuir sé días dá dheisciob-laibh, agus a dubhairt sé riú, Imthighidh don chathraigh, agus téigeamhaidh neach oraibh ag iomchar soithigh uisge : lean-aidh é.

14 Agus gidh bé ar bith tigh a racha sé a sdeach, ahraidh ré fear an tighe, go nabair an Maighisdir, Cáit a bhfuil an séomra a nfear nuadh phosta ann a níosa mé an *túan* cásg a bhfochair mo dheisciobal ?

15 Agus taisbéanuidh seision dhíbh séomra árd fairsing deagmhaiseach ullumh : ullmhuighidh é dhóinn ann sin.

16 Agus do imthigheadar a dheisciobail, agus tangadar don chathraigh, agus fúaradar mar a dubhairt seision riú : agus do ullmhuigheadar an cháisg.

17 Agus ar dteachd don tráthnóna tháinic seision maille ris an dá fhear dhéug.

18 Agus an tan do shuidheadar agus do chaitheadar bíadh, a dubhairt Iósa, A deirim ribh go firinneach, Go mbraithfí fear dhíbh misi noch a tá ag ithe *bídh* am fhochair.

19 Agus do thionnsnadaras bheith go dubhach, agus ag rádh ris a ndiaigh a chéile, *An* misi é ? agus fear eile, *An* misi é ?

20 Agus ar bhfregra dhósan a dubhairt sé riú, *Is* fear don dá fhear dhéug é, thumas maráon riunsa sa meis.

21 A tá Mac an duine ag imtheachd go firinneach, mar a tá sgríobthha air : achd is anáoi bhinn don fhear úd lé a mbraith-thear Mac an duine ! do bfear do nfearsin nách beirthí e ríamh.

22 ¶ Agus ar mbeith ag caitheamh bídh dhóibhsean, do ghlac Iósa arán, agus tar eis a bheannaighthe, do bhris sé, agus tug sé dhóibhsean é, agus a dubhairt sé, Glacaidh, ithidh : is sé so mo chorpasa.

23 Agus ar nglacadh an chupáin dó, an tan rug sé buidhachus, tug sé dhóibhsin é: agus do ibheadar uile as.

24 Agus a dubhairt sé riú, Ag so mfuilsi na tionnna nuaidhe, dhóirtear air son mhóráin.

25 A deirim ribh go fírinneach, Nach iobha mé feasda do thoradh na fineamhna, go nuige an lá úd an a niobha mé nua é a rioghachd Dé.

26 ¶ Agus an tan do chanadar salm, do chúadar a mach go sliabh na Noluigh-eadh.

27 Agus a dubhairt Iosa riú, Do ghéubh-tháoi uile oilbhéim ionnamsa a nochd: oir a tá sgríobhtha, Búailfidh mé an táodhaire, agus spréighfíghthear na cáoirigh.

28 Achd tar éis misí eiséirghe, rachaidh mé romhaibhsí don Ghalilé.

29 Achd a dubhairt Peadar ris, Má gheibhidh cách uile oilbhéim ionnad, ní bhfuighe misí é.

30 Agus a dubhairt Iosa risean, A deirim riót go fírinneach, A niugh, ann sa noidheche nochd fíin, ní is táosga ná ghoir-feas an coileach fá dhó, go seansa tú mé trí huaire.

31 Achd is móide a dubhairt seision, Dá madh éigean damh bás dtulang ad fhochair, ní shéanta mé thú go bráth. Agus a dubhradar cách uile mar an gcéadna.

32 ¶ Agus tangadar don ionad dar ab ainm Getsémane: ann sin a dubhairt seisin ré na dheisciobluibh, Suidhigh ann so, go ndéuna mé urnuighe.

33 Agus rug sé Peadar agus Séumas agus Eoin leis, agus do thionnsgain sé bheith go critheaglach brónach;

34 Agus a dubhairt sé riú, A tá manam tuirseach go dtí an bás: fanaidhsí ann so, agus déanaidh faire.

35 Agus ar nímtheachd roimhe dhó beagán, do thuit sé ar talamh, agus do rinne sé urnuighe, ionnus da madh éidir é, go rachadh an úair thairis.

36 Agus a dubhairt sé, Abbá, a Athair, a tá gach ní soidhéanta dhuitsí; cuir an cupánso thoramsa: gidheadh nár ab é an ní bhus toil leamsa, achd an ní bhus toil leachdsa.

37 Agus tháinig sé, agus fúair sé iadsan na gcodladh, agus a dubhairt sé ré Peadar, A Shimóin, an bhfuil tú ad chódladh? an né nar bhéidir leachd faire éan úaire do dhéunamh?

38 Déunaidh faire agus urnuighe, do chum nàch dteigeamhadh a ccathughadh sibh. A tá an spiorad ullamh go deimhin, achd a tá an cholann anbhann.

39 Agus ar nímtheachd uatha a ris, do rinne sé urnaighe, ag rádh na mbriathara gcéadna.

40 Agus ar bhfilleadh dhó, fúair sé a ris na gcodladh iad: (óir do bhádar a súile trom: agus ní raibh a fhios aca cionnas do bhéuraidis freagra air.

41 Agus táinig sé an treas úair, agus a dubhairt sé riú, Codluidh a nois, agus coimhnuighidh: is lór sin, tháinig an úair; féuch, do bheirthear Mac an duine a lámhuibh na bpeacthach.

42 Éirghidh, imthigheam; féuch, is fogus dúinn an té bhraitheas misí.

43 ¶ Agus ar an mball, an feadh do bhí sé ag caint, tháinig Iúdas, áon don dá fhear dhéug, agus slúagh mór na fharradh maille ré cloidhmhibh agus lé batuidhibh, ó úachdaránuibh na sagart agus ó na sgríobuidhibh agus ó na sinnsioruibh.

44 Agus tug an té do bhraith é comhartha dhóibhsean, ag rádh, Gidh bé neach dhá dtíobhra misí póg, is é sin é; beiridh air, agus tabhraidh libh é go coimhéudach.

45 Agus ar dteachd dhó, do chúaidh sé air ball chuigesin, agus a dubhairt sé, Día do bheatha a mhaighsidir; agus tug sé póg dhó.

46 Agus do chuir siadsan a lámha annsan: agus do ghabhadar é.

47 Achd ar dtarrang a chloidhimhli a mach dísor don mhuinntir do sheas a láthair, do bhúail sé óglach an árdshagairt, agus dó bhean sé a chúas de.

48 Agus ar bhfreagra Díosa a dubhairt sé riú, An dtangabhair a mach dom ghlac-adhsa, amhuil chum biothamhnaigh, lé cloidhmhibh agus lé batuidhibh?

49 Do bhí mé gach éanlá aguibh sa teampall ag teagasg, agus níor ghlacabhuir mé: Achd is éigin na sgríobtuiridh do choimhlíonadh.

50 Agus ar na thréigean san, do theith-eadar a dheisciobuil uile.

51 Agus do lean óganach áirighe é, agá raibh linéudach ag folach a lómnochdaighe; agus rugadar na hógánaigh air:

52 Agus ar bhfagbháil an linéadaigh dhósan, do theith sé lomnochd uatha.

53 ¶ Agus rugadar Iosa léo chum an árdshagairt: agus do chruinnigheadar ann sin úachdaráin na sagart uile agus na sinn-sir agus na sgríobuidhe.

54 Agus do lean Peadar a bhfad úadh é, nó go raibh sé a sdigh a halla a nárdshagairt: agus do bhí sé na shuidhe a bhfhochair na searbhfhoghantuidheadh, agus dá ghoradh ag an teinidh.

55 Agus do bhádar úachdaráin na sagart agus an chomhairle uile ag iarraidh fiadhnúisi a naghaidh Iosa ionnas go gcuirfidís chum báis é; agus ní fhúaradar.

56 Oir do rinneadar mórán daoine fiadhnúisi bhréige na aghaidh, achd ní thangadar a bhfiadhnúisidhe le chéile.

57 Agus déirgheadar daoine áirighe,

agus do rinneadar fiadhnúisí bhréige na aghaidh, ag rádh,

58 Do chúalamairne é ag rádh, Brisfidh mé síos an teampollso déunta lé láimhaibh, agus a dtrí lá tóigeabhaidh mé teampoll éile gan obair lámh.

59 Achd mar sin féin ní raibh a bhíadhnúisí ag teachd lé chéile.

60 Agus ar néirge na sheasamh a lár cháich don ardhshagart, do chuir sé ceist ar Iósa, ag rádh, An né nach dtabhair tú freagra ar bith úait? créd *fá* ndéunaid so fiadhnúisí ad aghaidh?

61 Agus do thochd seisean, agus níor fhreagair sé éin ní. Do fhiafrúigh an tárdsagart de a rís, agus a dubhairt sé ris, An tusa an Críosaí Mac Dé Bheannuighthe?

62 Agus do fhreagair Iósa, Is mé: agus do chífidhesí Mac an duine na shuidhe air deis chumhachd Dé, agus ag teachd lé néulluibh neimhe.

63 Agus do réub úachdaran na sagart a éudach, ag rádh, Créd é an feidhm a tá aguin ar fhíadhnúisibh feasda?

64 Do chúalabhair an bhlaispheime: créd dó cítheardháioibhsí? Agus rugadar-san uile breith na aghuidhsean gur thuill sé bás.

65 Agus do thionnsgnadar dream áirighe gabháil do sheilidhibh air, agus a aghaidh dfolach, agus dórna do bhualadh air, agus a rádh ris, Déana faidheadóireachd: agus do ghabhadar na seirbhísigh do bhasuibh air.

66 ¶ Agus ar mbeith do Pheadair ann sa halla shíos, tháinig áon do chailínibh an ardhshagairt:

67 Agus ar bhfaicsin Pheadair dá ghoradh dhi, tug sí dha haire é, agus a dubhairt sí, Do bhí tusa fós a bhfochair Iósa Nasardha.

68 Achd do shéan seisean sin, ag rádh, Ní thuigim, agus ní bhfuil a fhios agam créd a deir tú. Agus do chúaidh sé a mach don phóirsi; agus do ghoir an coileach.

69 Agus do chonnaic an cailín é a rís, agus do thionnsgain sí a rádh ris an druing do bhí na seasamh a lathair, Is díobh súd an fearso.

70 Agus do shéan seisean a rís. Agus fá cheann beagáin na dhíaghsin, a rís a dubhradar an mhuinntir do bhí na seasamh a lathair ré Peadar, Go fírinneach is díobh súd thusa: óir is Galiléach thú, agus is cosmhail hurlabhra riu.

71 Achd do thionnsgain seisean ag mallughadh, agus mionnughadh, Ní haithne dhamh an duinesi a deirthe.

72 Agus do ghoir an coileach an dara húair. Agus do chuimhnigh Peadar ar an fhocal a dubhairt Iósa ris, Ní is táosga na ghoirfeas an coileach fá dhó, séanfuidh tú

misi trí húaire. Agus ar ndl a leith-tháioibh dhó, do ghuil sé.

CAIB. XV.

Fulang, 39 bás, 42 agus adhlacadh onórach Iosa Chríosaí Mhic Dé bhi.

AGUS go moch ar maidin ar ndéanamh comhairle dhóibh rugadar na hárd-sagairt maile ris na sinnsearaibh agus ris na sgríobuidhibh agus ris an gcomhairle uile, Iósa ceangailte léo, agus tugadar do Phíoláit é.

2 Agus do fhiafruidh Píoláid dheisean, An tusa rí na Níuduigheadh? Agus ar bhfreagra dhósan a dubhairt sé ris, A deir tusa sin.

3 Agus do chuireadar úachdaráin na sagart móran na aghaidh: achd níor fhreagair seisean éinní.

4 Agus do fhiafruidh Píoláid dhe a rís, ag rádh, An né nach dtugann tú freagra éigin úait? féuch gá mheid ann a ndéunaid so fiadhnúisí ad aghaidh.

5 Agus níor fhreagair Iósa ní ar bith ó sin a mach; ionnas gur ghabh iongantus Píoláid.

6 ¶ Agus ann sa tsolamain do sgáoil-eadh sé dhóibh éin phríosúnach a mhaín, gidh bé air bith a diarradaois.

7 Agus do bhí *neach* áirighe dar bhainm Barabbas, ceangailte a bhfochair a chompánach ceannairce, noch do rinne marbhadh a gceannairce.

8 Agus ag éighmhe don phobal do thionnsgnadar íarruidh air do réir mar do niodh sé dhóibh a gcomhnuidhe.

9 Do fhreagair Píoláid dhóibh, ag rádh, A náill libh go sgáoilinn dáioibh Rí na Níuduigheadh?

10 (Óir do bhí a fhios aige gur ab tré thnúth do thoirbhír úachdaráin na sagart é.)

11 Agus do ghlúaisiodar úachdaráin na sagart an pobal, do chum go madh táosga sgáoilfeadh sé Barabbás chuca.

12 Achd ar bhfreagra do Phíoláid, a dubhairt sé riu a rís; Ar a nadhbharsin créd as áill libh do dhéunamh dhamh ris an *tési* dá ngoirthi Rí na Níuduigheadh?

13 Agus do éighmheadarsan a rís, Croch é.

14 Achd a dubhairt Píoláid riu, Créd é an tolc do rinne sé? agus is moide do gháireadarsan sin, Croch é.

15 Agus do bhrígh gur mhían lé Píoláid toil an phobal do dhéunamh, do sgáoil sé Barabbás dóibh, agus tar éis Iósa do sgiúrsughadh, tug sé úadh, chum a chrochda é.

16 ¶ Agus rugadar na saighdiuiridh a sdeach don halla é, éadhon go cúirt an úachdaráin; agus do ghoireadar an chuid-eachda uile a bhfochair a chéile.

17 Agus do chuireadar *éudach* purpur

uime, agus ag fighe corona spíne dhóibh, do chuireadar air í,

18 Agus do thionnsnadar beannughadh dhó, Día do bheatha, a Rí na Níuduigh-eadh!

19 Agus do bhúileadar é an a cheann lé gíoleach, agus do ghabhadar do sheil-idhibh air, agus ar léigean a nglún *fútha*, do rinneadar úmhla dhó.

20 Agus an tan do rinneadar fonámhaid fáoi, do bheanadar an *téadach* purpaír dhe, agus do chuireadar a éaduighe féin uime, agus tugadar a mach é do chum go grochaidís é.

21 Agus dó chuireadar d'fíachuibh ar *oglach* áirighthe do bhí ag gabháil thárrsa, *dar bháim* Simón Siréanach, (athair Alecsander agus Ruphus,) tháinig ón túaith a *muich*, a chroich diomchar.

22 Agus rugadar léo é do mionad *dar ab ainm* Golgota, is sé sin, re na éidir-mhíniúghadh, Ionad na cloigne.

23 Agus tugadar fion air ar cuireadh mirr ré na ól dhó: achd níor ghabh seis-ean é.

24 ¶ Agus an tan do chrochadar é, do roinneadar a éaduighe, air dteilgean crann-chuir orrtha, créd do thóigfeadh gach neach dhíobh.

25 Agus do bhí an treas úair ann, agus do chrochadar é.

26 Agus do bhí tiodal a chóire air na sgríobhadh ós a chionn, RI NA NIUD-UIGHEADH.

27 Agus do chrochadar díasgaidheadh na fhochair; fear ar a láimh dheis, agus fear ar a láimh chli.

28 Ann sin do coimhlíonadh an sgríob-tuir a deir, Agus a measg dháoine cóir-theach do comháireadh é.

29 ¶ Agus an dream do ghabhadh thairis, do bhéirdís aithis dó, ag crathadh a gceann, agus ag rádh, O, thusa leagas an teampoll, agus thógbhas é a dtrí laéthibh,

30 Fóir ort féin, agus tárr a nús as an gcroich.

31 Agus is mar an gcéudna a dubhradar úachdaráin na sagart agus na sgríobuidhe ré chéile ag fonámhaid fáoi, Do fhóir sé ar dháoinibh eile; agus ní héidir leis é féin d'fóirighni.

32 Tigeadh Críod Rí Israél a nús a nois as an gcroich, do chum go bhfaicfimis agus go gcreídimis. Agus na dáoine do crochadh na fhochair tugadar aithis dó.

33 Agus an tan tháinig an seiseadh húair, do bhí dorchadas ar feadh na talmhan uile go sóithe an náomhadh húair.

34 Agus ann sa náomhadh húair do éigh Iosa do ghuth árd, ag rádh, Eloi, Eloi, lámá sabaechtáni? a se sin, ar na éidir-

mhíniughadh, Mo Dhía, mo Dhía, créd fár thréig tú mé?

35 Agus a dubhradar cuid dá raibh na seasamh a lathair, an tan do chúaladar *sin*, Féuch, a tá sé gairm Elias.

36 Agus do ríoth fear dhíobh agus ar líonadh sbéinc d'fínege dhó, agus ar na chur a dtínceall gíoleuigh, tug sé deoch dhó, ag rádh, Leigidh dhó; féacham an dtiocfa Elias dá leagadh a nús.

37 Agus ag éighmhe Díosa do ghúth mhór, do chúaidh a spiorad as.

38 Agus do réubadh brat rointe an teamp-uill na dhá chuid ó úachdar go híchdar.

39 ¶ Agus an tan do chonairc an senturion, do bhí na sheasamh as a choch-air, go ndeachuidh a anam as ag éighmhe mar sin, a dubhairt sé, Go fírinneach do bé an duine so Mac Dé.

40 Agus do bhádar mar an gcéudna mná a bhfad uadh ag féachain: eidir a raibh Muire Mhagdalén, agus Muire math-air Shéumuis bhig agus Ióses, agus Salómé;

41 Noch do lean é, an tan do bhí sé fós sa Ghalile, agus do bhí ag minios-drálachd dó; agus mórán do mhnáibh eile do chúaidh a néinfheachd ris súas go Hiarusaléim.

42 ¶ Agus a nois ar dteachd don tráth nóna, (do bhrigh gur bhé *lá* an ullmhuighthe é, eadhón, an lá roimh an tsabbóid,)

43 Táinig, Ióseph ó Arimatéa, comhair-leach onórach, agá raibh fós súil ré ríogh-achd Dé, agus do chúaidh sé a sdeach go dána díonnsuighe Phíoláid, agus do íarr sé corp Iósa.

44 Agus do biongnadh lé Píoláid go mbiadh sé *cheana* tair éis bháis: agus do ghoir sé an senturion, agus do thiafrúigh sé dhe an fada ó fuair sé bás.

45 Agus ar bhíagháil fhiosa ón sentú-

46 rion, do bhronn sé an corp do Ióseph. Agus do cheannaigh *Ióseph* linéadach fínealta, agus do leag sé a nús é, agus do chuir sé an linéadach uime, agus do chuir sé é a drúama do bhí ar na thochailt a mach as charraig: agus do iomluit sé léac ar dhorus an túama.

47 Agus do bhí Muire Mhagdalén, agus Muire mathair Ióses ag féuchain gá háit a gcuirfidh é.

CAIB. XVI.

Eiserghe Chríod, 12 a thaisbeanadh fein, 19 agus a ghabhala súas ar neamh.

A GUS ar ndul don tsabbóid thárrsa, do cheannuigh Muire Magdalén agus Muire mathair Shéumuis, agus Salóme, spíorsradh deaghbhaluidh, chum go dtioc-faidís agus go nungfaidís é.

2 Agus tangadar go romhoch ar maidin

an chéid lá don tseachdmhuin, chum an túana lé héirge na gréine.

3 Agus a dubhradar eatorra féin, Cía iompeochas dhúinn an leac ó dhorus an túama?

4 Agus ar bhféachain dóibh, do chonncadar an chloch ar na hiomlat: óir do bhí sí romhór.

5 Agus ar ndul sdeach ann sa túama dhóibh, do chonncadar ógánach na shuidhe ar a láimh dheis, iomá raibh éudach fada gléghéall; agus do ghabh úathbhás iad.

6 Agus a dubhairt seisean riu, Ná biodh eagla oraibh: A táthaóí ag iarraidh Iósa Nasardha, do céasadh: do éirigh sé; ní bhfuil sé ann so: féuch a náit an ar cuir-eadar é.

7 Achd imthighidh, innisidh dá dheiscioblúibh agus do Pheadar go bhfuil sé ag dul romhuibh don Ghalilé: do chífidhe ann sin é, mar a dubhairt sé ribh.

8 Agus ar nimtheachd dóibhsean a mach go deithniosach, do theitheadar ón túama; óir do bhí críth agus úathbhás orrtha: agus níor labhradar ní ar bith ré héinneach; óir do bhí eagla orrtha.

9 ¶ Agus ar neiséirge *Diosa* ar maidin an céid lá don tseachdmhuin, do thaisbén sé é féin ar tús do Mhuire Mhagdalen, as ar theilg sé seachd ndeamhain.

10 Agus ar nimtheachd disi do fhoillsigh sí sin don druing do bhí na fhochair sean, do bhí ag gul agus ag caoí.

11 Agus an tan do chúaladarsan, eisean do bheith béo, agus go bhfacuidh sisi é, níor chreideadar.

12 ¶ Achd tar éis so, do thaisbén

seisean é féin do dhías aca, a gcruith eile mar shíubháileadar, agus iad ag dul fan dtudháith.

13 Agus do imthigh siadsan, agus do fhoillsigheadar sin do chuid eile: gidheadh níor chreideadar iadsan fós.

14 ¶ Fa dheiridh ar mbeith ar áonbhall do naoinfhear dhég do thaisbéan sé é féin dóibh, agus do chuir sé na naghaidh a míchreideamh agus a grúas croidhe, tré nár chreideadar don druing do chonnaire é ar neiséirge.

15 Agus a dubhairt sé riu, Imthighidh ar feadh an domhain uile, déanuidh an soisgéul do sheanmóir do gach uile chreatúir.

16 Gidh bé chreidfeas agus bhaisdfithear slainéochthar é; achd gidh bé nach ccreidfi daiméontar é.

17 Agus leanfuid na comharthuighesi an dream de chreidfeas; Sgriosfuid siad deamhuin tré mainmsi; laibhéoruid lé teangthuibh núadha;

18 Tóigéubhaid naithreacha neimhe; agus má ibhid ní marbhtach ar bith, ní ghoirtéocha sé iad; cuirfid lámha ar na daónibh éagcruidhe, agus béid siad slán.

19 ¶ Agus tar éis an Tighearna do labhairt riu, do gabhadh súas ar neamh a rís é, agus do shuidh sé ar deis láimh Dé.

20 Agus ar ndul a mach dhóibhsean do rinneadar seanmóir ann gach uile áit, ar mbeith don Tighearna ag comhoibriughadh riu, agus ag tabhairt brígh dá mbriathruibh leis na comharthaidhibh do lean iad. Amén.

An SOISGEUL do reir LUCAIS.

CAIB. I.

Geinéadh Eóin Bhaisde, 39 le fáigheadoirrecht Elisabet, 46 Mhuire, 67 agus Sacharias.

DO bláirigh gur ghabhadar mórán do lámh sdair do sgríobhadh air na neithibh agá bhfuil a sáirfluos aguinne,

2 Do réir mar thugadar na daoine do chonnaire lé na súilbh féin ó thús, agus do bhí ag miniosdrálachd na bréithre, dhúinne iad;

3 Do chonncas damhsa mar an geéudna, a Theophilus ro oirdheirc, ar bhfagháil feasa iomlan gach uile neithe ó na bhíorthosach dhamh, a sgríobhadh chugadsa a nórdughadh,

4 Do chum go mbía deimhin na mbriathar, do múineadh dhuit agad.

5 **R**E linn Iorúait, ri thire Iúdaighe, do bhí sagart áirighe dár bhainm Sacharias, do sheal Abía: agus a bhean dingheanuibh Aaróin, agus Elisabet do bainm dhi.

6 Agus do bhádar a ráon ná ndáoinibh fireanta a bhfiadhnúisi Dé, ag siobhal go neimhchiontach ann uile aitheantuibh agus órdughthibh an Tighearna.

7 Agus ní raibh sliochd orrtha, do bhrígh go raibh Elisabet aimrid agus go raibh áois mhór aca ar áon.

8 Agus tarla, an tan do bhí sé ag déanamh oifige an tsagairt a bhfiadhnúisi Dé ann a sheal féin,

9 Do réir ghnáthuighthe oifige an tsagairt, go ráinig dhó an tuis do losgadh tar éis dúl a sdeach go teampoll an Tighearna dhó.

10 Agus do bhí coimhthionól an phubail uile ag déanamh úrnuighe a inuigh a naimsir na túise.

11 Agus do taidhbhreadh dhó aingeal an Tighearna na sheasamh ar an dtáoiribh ndeas daltóir na túise.

12 Agus ar na fhaicsin do Shacharías, do bhí sé ar na bhúaidhreadh, agus do ghlac eagla é.

13 Achd a dubhairt an taingeal ris, Ná bíodh eagla ort, a Shacharías: óir do héisdeadh húrnuighe; agus béaruidh do bhean Elisábet mac dhuit, agus do bhéara tú Eóin mar ainm air.

14 Agus budh gáirdeachus agus lúathgháire dhuit é; agus bíaidh lúathgháire ar mhóran fá na bhreith.

15 Oir bíaidh sé *na dhuine* mhór a bhfiadhnúis an Tighearna, agus ní íobha sé fion na deoch láidir; agus fós bíaidh sé lán don Spiorad Náomh, ó bhroinn a mháthar.

16 Agus fillfidh sé mórán do chlannuibh Israél chum an Tighearna a Ndia féin.

17 Oir géubhaidh seisean roimhesan a spioraid agus a shubbáilce Elías, dífilleadh chroidheadh na naitheach chum na cloinne, agus na neasumhal chum gliocuis na dáoinne gcomhthrom; agus dullmhughadh phobuil dhiongmhála don Tighearna.

18 ¶ Agus a dubhairt Sacharías ris an aingeal, Cionnas bhías a fhios so agansa? óir a táim um dhuine arsuidh, agus a tá aois mhór ag am mhnáoi.

19 Agus ar bhfreagra don aingeal a dubhairt sé ris, Is misi Gabriel, sheasas a bhfiadhnúis Dé; agus do cuireadh mé do labhairt riotsa, agus dinnsin na núaidheachd maith so dhuit.

20 Agus, féuch, bíaidh tú gan úrlabhra, agus ní bá héidir leachd labhairt, go soithe an lá an a dtiocfaid na neithe so chum críche, do bhrígh nár chréid tú dom bhriathraibhsi, noch coimhlonfuighear na nam féin.

21 Agus do bhí an pobal ag fuireach ré Sacharías, agus do biongnadh léo an fad do fhan sé sa teampoll.

22 Agus ar ndul a mach dhó, nír bhéidir leis labhairt riu: agus do aithnigheadar go bhfacaidh sé taidhbhsi sa teampoll: óir do sméid sé orrthas, agus do fhan sé balbh.

23 Agus tárla dhó, an tan do coimhlonadh laéthe a mhiniosdrálachda, go ndeachaidh sé dhá thigh féin.

24 ¶ Agus tar éis na laethesi, do toirrcheadh Elisabet a bheansan, agus do

fholaigh sí í féin ar feadh chuig míos, ag rádh,

25 Oir is mar so do rinne an Tighearna rium ann sna laethibh an ar fhéuch sé oram, do thóghbáil mo neimhcheana dhíom a meas na ndáoinne.

26 ¶ Agus an sa seisíodh mí, do cuirtheadh an taingeall Gabriel ó Dhía go cathruigh don Ghalilé, dár bainm Násaret,

27 Dionnsuighe óighe ar a raibh ceart ag fear do thigh Dháibhi, dár ainm Ióseph; agus do bé do bainm do nóigh, Muire.

28 Agus ar ndul a sdeach dá hiennsuighe do naingeal, a dubhairt se, Día do bheatha a ógh roghrásamhuil: a tú an Tighearna maille riog: is beannuighe thú eidir na mnáibh.

29 Agus an tan do chonnaire sí é, do bhí sí ar na búaidhreadh fá na bhriathraibh, agus do bhí sí ag smúaineadh créid an ghné bheannughtheaso.

30 Agus a dubhairt an taingeal ría, Ná bíodh eagla ort, a Mhuire: óir fúair tú grása ó Dhía.

31 Agus, féuch, bíaidh tú torrach ad bhruim, agus béaraidh tú mac, agus do bhéara tú IOSA dainm air.

32 Bíaidh se mór, agus goirfidhear Mac an té is Airde dhe: agus do bhéara an Tighearna Día caithír Dháibhi, athar féin dhó.

33 Agus bíaidh sé na rígh ar thigh Iacob go bráth; agus ní bhía deireadh ar a ríoghachd.

34 Agus a dubhairt Muire ris a naingeal, Cionnas bhías so, óir ní bhfuil fios fir agansa?

35 Agus ar bhfreagra do naingeal a dubhairt se ría, Tuirleonguidh an Spiorad Náomh ort, agus foiléochaidh cumhachda an té as Airde thú: uime sin an ní náomhtha bhéaras tú goirfidhear Mac Dé dhe.

36 Agus, féuch, Elisabet do shiur, a tá sisi leis torrach air mhac ann a hárrsuigheachd: agus is sé so an seisíodh mí don mhnáoi úd, dá ngoirthear bean aimrid.

37 Oir ní bhía ní ar bith doidhéunta do Dhía.

38 Agus a dubhairt Muire, Féuch, banóglach an Tighearna; teagmhadh dhamhsa do réir do bhréithrisi. Agus do imthigh an taingeal úaithe.

39 ¶ Agus an tan do éirigh Muire ann sna laethibh sin, do chúaidh sí go dheithneasach chois sléibhe, go cathraigh Iúda;

40 Agus do chúaidh sí a steach go tigh Shacharías, agus do bheannaigh sí Delisabet.

41 Agus tárla, mar do chúalaidh Elisabet beannughadh Mhuire, gur bhíog an náoidheanáin ann a broinn; agus do bhí Elisábet air na lionadh don Spiorad Náomh.

42 Agus do éigh sí do ghuth mhór, agus a dubhairt sí, Is beannaighthe thú eidir na mnáibh, agus is beannaighthe toradh do bhronn.

43 Agus cionnus do éirigh so dhamsa, go dtiocfadh matháir mo Thighearna *féin* chugam?

44 Oir, féuch, comhlúath is tháinic fúaim do bheannaighthe am chlúasaibh, do bhíog an náoidheanán lé gáirdeachus ann mo bhroinn.

45 Agus is beannaighthe an bhean do chreid: oir coimhlonfuidhear na neithe do gheall an Tighearna dhi.

46 ¶ Agus a dubhairt Muire, Adhmolaidh manam an Tighearna,

47 Agus do ní mo spiorad gáirdeachus a Ndia mó Shlánuightheóir.

48 Do bhrígh gur fheadh sé ar úmhla a bhanóglaighe *féin*: oir, féuch, ó so súas goirfid na huile chine beannaighthe dhíom.

49 Oir do rinne an té a tá cumhachdach neithe móra dhamsa, agus is náomhtha a ainm.

50 Agus a tá a thrócaire ó dhíne go díne don dreim ar a bhfuil a eagla.

51 Do rinne sé gníomh láidir lé na láimh; do spréigh sé na dáoine úaibhreacha a smúaintighe a gcroidheadh *féin*.

52 Do tharruing sé na dáoine cumhachdacha as a gcaithiribh, agus do árdúigh sé na dáoine umhla.

53 Do líon sé na dáoine ocracha lé neithibh maithe; agus do chuir sé úadh na dáoine saidhbhre folumh.

54 Do thóg sé súas Israél a shearbh-fhoghantuidhe *féin*, do chuimhniughadh ar a thrócaire;

55 (Mar do labhair sé ré ar naithreachuibh, Abraham, agus ré na shíol go bráth.)

56 Agus do fhan Muire na fochair timcheall trí míos, agus do fhill sí dhá tigh *féin*.

57 ¶ Agus táinic ionbhuidh Elisabet ion ar mhídhid dhígh breath; agus rug sí mac.

58 Agus do chúaladar a comharsain agus a dáoine gáoil, gur fhoillsigh an Tighearna a thrócaire mhór *féin* di; agus do rinneadar gáirdeachus má ráon ría.

59 Agus tárrla, go dtangadar air a nochdmhadh lá do chum go ndéanais an náoidhe do thimcheallghearradh; agus do ghoireadar Sacharias de, do reir anna a athair.

60 Achd ar bhfreagra dhá mháthair a dubhairt sí, Ní hámhluidh bhias; achd Eóin goirfidhear dhe.

61 Agus a dubhradar ría, Ní bhfuil éannduine dod chineadh dá ngoirthean an tainmsi.

62 Agus do rinneadar comhartha dhá

athair, créd an tainm bá mian leis do thabhairt air.

63 Agus ar níarruidh cláir sgríobhtha dhosan, do sgríobh sé, ag rádh, Is Eóin is ainm dhó. Agus do ghabh iongantus iad uile.

64 Agus ar an mball do hosgladh a bhéulsan, agus a theanga, agus do labhair sé, ag moladh Dé.

65 Agus do ghabh eagla a gcomharsuin uile: agus do haithriseadh na neithe so uile chois tsleibhe thíre Iúdaighe uile.

66 Agus gach uile dhuine dhá gcúalaidh sin, do chuireadar a dtaigídh an a gcroidh-thibh *féin iad*, ag rádh, Créd é an sórt leinibh bhias so! Agus do bhí lámh an Tighearna maille ris.

67 Agus do bhí Sacharías athair, lán don Spiorad Náomh, agus do rinne sé faidheadóireachd ag rádh,

68 Go madh beannaighe an Tighearna Dia Israel; ar son gur fhiosruigh sé agus gur fhúasgail sé a phobal *féin*,

69 Agus do thóg sé súas adharc na sláinte dhúinne a dtigh Dháibhi a shearbh-fhoghantuidhe *féin*;

70 Do réir mar do labhair sé tré bhéul a fháidheadh náomhtha *féin*, do bhí ann ó thús an domháin:

71 Ga gcumhdéochadh sé sinn ó ar naimhdebh, agus ó láimh gach uile dhuine agá bhfuil fúath dhúinn;

72 Go ndéanadh sé trócaire air ar naithreachuibh, agus go gcumhnéochadh sé a thiomna náomhtha *féin*;

73 Agus ar an mionna lé a dtug sé móid Dábraham ar nathairne, go dtiubhradh sé dhúinn,

74 Go mbémis gan eagla air ar saoradh ó láimh ar námhad do chum seirbhisi do déanamh dhó *féin*,

75 A náomhthachd agus a bhfiréantachd na fhíadhnuisiséan, a laéthibh ar mbeatha uile.

76 Agus tusa, a leinibh, goirfítear diot faidh an té as Airde: oir rachuidh tú roimh aghaidh an Thighearna dullmhughadh a shligheadh;

77 Do thabhairt éolus na sláinte dá phobal tré mbaitheamhus na bpeacadh,

78 Tré thrócaire ro mhóir ar Ndia *féin*; lér fhiosruigh sé sinn ag éirghe ón ionad árd,

79 Do thabhairt soillsi don droing do bhí na suidhe a ndorchadas agus a sgáile an bháis, agus do dhíorghadh ar gcós a slighe na síothchána.

80 Agus do fhás an leanabh, agus do neartuigheadh é a spioruid, agus do bhí sé ar na fasuighibh go soithe an lá an ar fhoillsigh sé é féin Disraél.

CAIB. II.

Beirthear Críod, 13 moladh na naingil,
28, agus Shímeon, 36 ré fáigheadoireacht
Anna.

AGUS tárla ann sna láethibh sin, go
ndeachuidh áithne ó Shéasar Augus-
tus, an domhan uile do mheas.

2 (Ag so an céudmheas do rinneadh
an tando bhí Sirénus na úachdarán ar
Shíria.

3 Agus do chúadar eile dhá meas, gach
áon fá leith dhá chathrúigh féin.

4 Agus do chúaidh Ióseph mar an
gcéudna súas ón Ghalilé, as an gcathraigh
Nasarét, go tír Iúdaighe, go cathrúigh
Dhaibhi, dá ngoirthear Bétleem; do bhrígh
go raibh sé do thigh agus do shliochd
Dhaibhi:

5 Ionnus go measfuigh é maille ré
Muire do bhí ar na ceangal ris mar mhnaói,
ar mbeith dhi torrach.

6 ¶ Agus tárla, ar mbeith dhóibh
ann sin, go dtangadar laéthe a hion-
bhuidhsean.

7 Agus rug sí mac a céudduine cloinne,
agus do chuir sí giobuil cheangail na
thimcheall, agus do chuir sí na luighe a
mainnséur é; do bhrígh nach raibh ait aca
sa tigh ósda.

8 ¶ Agus do bhádar áodhairidhe sa
dúithche sin na gcomhnuidhe a muigh,
agus ag déanamh faire oidhche ar a dtíred.

9 Agus, féuch, do sheas aingeal an
Tighearna láimh léo, agus do shoillsigh
ghlóir an Tighearna na dtimcheall: agus
do ghabh eagla mhór iad.

10 Agus a dubhairt an taingeal riú, Na
bíodh eagla oruibh: óir, féuch, a táim ag
soisgéulughadh dhíbh gáirdeachus mór,
noch bhias do gach uile phobal.

11 Oir rugadh an Slánuightheóir dháoi bh
a niu, (éadhon Críod an Tighearna,) a
gcathrúigh Dhaibhi.

12 Agus ag so comhartha dhíbh: Do
ghéubhtháoi an leanabh ceanguilte a
ngiobluibh, na luighe a mainnséur.

13 Agus do bhí go hobann cuideachda
mhór do shlúagh neamhdha a bhfochair an
aingil ag moladh Dé, agus ag rádh,

14 Glóir do Dhía ann sna hárduibh,
agus síodhcháin an dtalamb, deaghtóil
do na dáoinibh.

15 ¶ Agus tárla, mar do imthigheadar
na haingil úatha ar neamh, go ndubhradar
na háodhairidhe ré chéile, Imthigheam
anois don Bhetléem, agus féucham an ní so
do rinneadh, noch do fhoillsigh an Tigh-
earna dhúinn.

16 Agus tangadar go deithneasach, agus
fuaradar Muire agus Ióseph, agus an
náoidhe na luighe a mainnséur.

17 Agus an tráth do chonncadar sin, do
aithriseadar an ní a dubhradh riú a
dtimcheall an leinibhsin.

18 Agus na huile dháoi ne da gcualidh
so do ghabh iongantus iad fá na neitheibh a
dubhradar na háodhairidhe riú.

19 Achd do thaisgidh Muire na briath-
rasa uile, dá mbreathnughadh ann a
croidhe.

20 Agus do fhilleadar na háodhairidhe,
ag tabhairt glóire agus ag moladh Dé tré
gach ní dá gcualadar agus da bhfacadar,
mar a dubhradh riú.

21 ¶ Agus an tan do coimhlíonadh
ochd lá chum an leinibh do thimcheall-
gherradh, tugadh IOSA mar ainm air,
éadhon an tainm do ghoir an taingeal de
suil do gheineadh a mbroinn é.

22 ¶ Agus an tan do coimhlíonadh
laéthe glanta Mhuire do réir reachda
Mháoi, rugadar léo go Hiarusaléim é, da
thaisbéanadh don Tighearna;

23 (Mar a tá scríobhtha a reachd an
Tighearna, Gach céudgheinn mbic thuis-
mheas brú biaidh sé náomhtha don Tigh-
earna;)

24 Agus do thabhairt ofrála, do réir mar
a dearthar a reachd an Tighearna, Cúpla
turtair, nó dhá gheirceach coluim.

25 ¶ Agus, féuch, do bhí duine a
Níarusaléim, dár bhainm Símeon; agus
do bhí an fearso comhthrom diadha, agus
a shúil ré comhfhortachd Israel: agus do
bhí an Spiorad Náomh ann.

26 Agus do fhoillsigh an Spiorad
Náomh dhó, nach bhfaicfeadh sé bás, nó
go bhfaicfeadh sé Críod an Tighearna.

27 Agus táinic sé maille ré tréoir na
Spioraide don teampoll: agus an tan thug a
athair agus a mháthair an leanabh Iósa, do
chum go ndéanaidh ar a shon do réir
gnáthuighthe an dlighe,

28 Ann sin do ghabh seision chuige ann
a uchd é, agus do mhol sé Día, agus a
dubhairt sé,

29 A Tighearna, a nois leigeas tú dod
shearbhfhoghantuidhe imtheachd a síodh-
chain, do réir fhocail féin:

30 Oir do chonncadar mo shúile do
shlánuightheas,

31 Noch do ullmhuigh tú a bhfiadh-
nuisi na nuile phobal.

32 Solus do dhéunadh soillsi do na
Cineadhachuibh, agus glóir do phobuil féin
Israel.

33 Agus do ghabh iongantus Ióseph
agus a mháthairsion fá na neithibh a
dubhradh na thimcheall.

34 Agus do bheannuigh Símeon iad,
agus a dubhairt sé ré Muire a mhathair-
sion, Féuch, a tá sé so ar na órdughadh do
chum tuitme agus eiséirge mhóráin a

Nisraél; agus na chomhartha agá gcuir-fithear na aghaidh;

35 (Agus fós, rachaidh cloidheamh tré thanamsa mar an gcéudna,) do chum go nochdfuidhe smúaintighthe as mórán do chroidhibh.

36 ¶ Agus fós do bhí Anna, banfhaidh, inghean Phánuel, do thréibh Aser: do bhí áois mhór aiceso, tár éis seachd mbliadhna do chaitheamh dhi ag fear a ndíáigh a maighdeanuis;

37 Agus ar mbeith na baintreabhuigh a dtimcheall cheithre mbliadhan agus cheithre fichid dhi, níor fhág sí an teampoll, achd ag déanamh seirbhisi do *Dhá* do ló agus doidhche le trosgadh agus lé húrnuighthe.

38 Agus táinic so do lathair ar an úair gcéudna agus dadmhuigh sí an Tighearna na ráon riu, agus do labhair sí na thimcheall ré gach áon agá raibh súil ré fúasgladh an Iarusaléim.

39 ¶ Agus mar do chríochnuigheadar gach uile ní do réir reachda an Thighearna, do fhilleadar don Ghalilé, da gcathruigh féin Násaréet.

40 Agus do fhás an macáomh, agus do neartuigheadh é a spioraid, agus do bhí sé lán deagna: agus do bhí grása Dé maille ris.

41 ¶ Agus do ghnáthuigheadh a athair agus a mhathair dul gach a bliadhna go Híarusaléim a sollamuin na cásg.

42 Agus ar mbeith dhá bhliadhan déug dho, do chúadar súas go Híarusaléim, do réir ghnáthuighthe na sollamna.

43 Agus ar gcríochnughadh na láetheadh sin, an tan do fhilleadarsan, dían an leanabh Iósa a Níarusaléim; gan fhios do Ióseph ná dhá mháthair.

44 Agus, an tan do shaóileadar go raibh sé na gcuideachda, do shiobhladar asdar laói; agus díarradar é a measg a ndaóine gaóil agus aitheanta.

45 Agus an tan nach bhfúaradar é, do fhilleadar arís go Híarusaléim, dhá iarruigh.

46 Agus tárta, trí lá dá éis sin, go bhfúaradar é ann sa teampoll, na shuidhe a measg na ndoctoréad, ag éisdeachd ríu, agus ag cur cheasd ortha.

47 Agus do ghabh iongnadh gach uile dhuine dá gcúalaidh é fá na thuigsin agus fá na fhreagarthaibh.

48 Agus ar na fhaicsin dóibh, do ghabh úathbhás iad: agus a dubhairt a mháthair ris, A mhic, créd fá ndéarna tú mar so rian? féuch, do bhí mísi agus dathair lán do dhoibhrón dod lorgaireachd.

49 Agus a dubhairt seisiún riu, Créd fá rabhabhair dom lorgaireachds? an né nach raibh a fhios agaibh gur bhéigin

damhsa bheith ag déanamh ghnódhaghthe Mathar?

50 Achd níor thuigeadarsan na bríathra do labhair se riu.

51 ¶ Agus do chluáidh sé léo síos, agus táinic sé go Násaréet, agus do bhí sé umhal dóibh: agus do thaisgidh a mháthair na bríathra so uile an a croidhe.

52 Agus dó bhí Iósa ag fáas an eagna, agus a naóis, agus a ngean ag Día agus ag daóinibh.

CAIB. III.

Seanmoir agus teasdás Eóin um Chríod, 21 teasdás Dé uime; 23 agus a shinnsiorrachd tháobh Ioseph.

A GUS an cúigeadh bliadhan déug dimpireachd Thibérius Séasar, ar mbeith do Phonsius Phioláid na úachdarán a tír Iúdaighe, agus Iorúáith na théatrarc sa Ngalilé, agus Philip a dhearbhrathair na théatrarc air Ituréa agus air chrích Thrachonítis, agus Lísánias na thetrarch air Abiléne,

2 An tan do bhí Annas agus Caiphás na nárdshagartuibh, tháinic briathar Dé chum Eóin mhic Sacharias san bhfásach.

3 Uime sin tháinic sé ar feadh na dúithche a dtimcheall Iórdán, ag seanmóir bhaisdigh na haithrighe chum maithmheachuis na bpeacadh;

4 Mar a tá sgríobhtha a leabhar comh-ráidhteaghsa Esaías fáidh, a deir, Guth an té éighmheas ar an bhfásach, Ullmhuighidh slighe an Tighearna, déanuidh a chasáin díreach.

5 Líonfuidhear gach uile ghleann, agus ísleochthar gach uile shliabh agus chnoc; agus béid na neithe cama díreach, agus na slighe garbha rian;

6 Agus do chífi gach uile fheoil slanughadh Dé.

7 Uime sin a dubhairt sé rís a tslúagh tháinic a mach do chum go mbaisdeadh seisean iad: A shliochd na naithearch neimhe, cia thug rabhadh dhaóibh teith-eadh ón fheing a tá ag teachd?

8 Ar a nadhbharsin tabbraidh tórrtha bhus ionchubhaidh don naithearche úaibh, agus ná tionsgnaidh a rádh ionnaibh féin, A tá Abraham na athair aguinn: oír a deirimsi ribh, Gur ab éidir le Día clann do dhlúsachd as na clochuibhse féin D'abraham.

9 Agus a tá an tuágh a nois fós ar na cur chum fréimhe na gcrann: ar a nadhbharsin gach uile chrann nach dtabbhair toradh maith gearrthar é, agus teilgtear sa teimnidh é.

10 Agus do fhiafruigh an slúagh uile dhe, ag rádh, Ar a nadhbharsin créud do dheunam?

11 Agus ar bhfreagra dhósan a dubhairt sé riu, An té agá bhfuil dá chóta, roinneadh ris an té ag nach bhfuil ; agus gidh bé agá bhfuil biadh, déanadh sé mar an gcéudna.

12 Agus tangadar na puiblíocáin mar an gcéudna ionnus go mbaisdfidhe iad, agus a dubhradar ris, A mhaighisdir, créud do dhéunáimné ?

13 Agus a dubhairt seision riu, Na déunuidh ní sa mhó ná do horduigheadh dhaóibh.

14 Agus do chuireadar na saighdiúirigh fós ceisd air, ag rádh, Agus créud do dhéunuinne ? agus a dubhairt seisean riu, Ná déunaídh foireigeán ar dhuine ar bith, agus ná hagraidh duine ar bith go héugcórach ; agus go madh lór libh bhur dtúarasdal féin.

15 ¶ Agus ar mbeith ag feitheamh don phobal, agus ag smáiniughadh dhóibh uile an a gcroidhtibh a dtimcheall Eóin, nar bheisean Chríod,

16 Do fhreagair Eóin, ag rádh riu uile, Baisdeamsa sibh go deimhin lé huisge ; achd a tá neach is neartmhúire ná misí ag teachd, ag nach fiú mé iallach a bhróg do sgáioileadh : baisdfidh seision sibh leis an Spiorad Náomh agus lé teinidh :

17 Aga bhfuil a chríathar an a láimh, agus glanfaidh sé a urlár féin, agus cruinn-éochuidh sé an chruithneachd dá sgiobol féin ; achd loisgfídh sé an cháith lé teine nách éidir a mhúchadh.

18 Agus ag teagasg mhóráin eile fós dó do mhinigh sé an soisgéul don phobal.

19 ¶ Agus ar gcur an aghaidh Ióruaith an Téatrarca dhó, fá Heródias bean Philip a dhearbhrathar, agus fá gach uile oic dá ndearna Ióruaith,

20 Do chuir sé so leis do bhárr ar gach ní, gur dhúin sé ar Eóin a bpríosún.

21 ¶ Agus tárla, an tan do baisdeadh an pobal uile, agus do bhí Iósa agá baisedeadh, agus ag déanamh úrnaighthe, gur hosgladh neamh,

22 Agus gur thuirrling an Spiorad Náomh a bhfioghair chorpardha mar cholum air, agus go dtáinig guth ó neamh, ag rádh, Is tú mo Mhac grádhachsa ; is ionnadsa a tú mo dheaghtóil.

23 ¶ Agus do bhí Iosa féin a dtimchioll a dheichmblíadhan fíthead dáois, ar mbeith (do réir breathnaithe na ndáoinne) na mhac ag Ióseph, mhic Héli,

24 Mhic Matthat, mhic Lébbi, mhic Melchi, mhic Ianna, mhic Ioseph,

25 Mhic Matatias, mhic Amos, mhic Nám, mhic Esli, mhic Nagge,

26 Mhic Máat, mhic Matatías, mhic Sémei, mhic Ióseph, mhic Iúda,

27 Mhic Ioanna, mhic Résa, mhic Soro-bábel, mhic Salatiel, mhic Néri,

28 Mhic Melchí, mhic Addi, mhic Cósam, mhic Elmodam, mhic Er,

29 Mhic Ióse, mhic Blieser, mhic Iórim, mhic Matthat, mhic Lébbi,

30 Mhic Siméon, mhic Iúda, mhic Ióseph, mhic Iónan, mhic Eliácim,

31 Mhic Meléa, mhic Mainán, mhic Matata, mhic Nátan, mhic Dhaibhi,

32 Mhic Iessé, mhic Obéd, mhic Boós, mhic Salmon, mhic Náasson,

33 Mhic Aminadab, mhic Aram, mhic Esrom, mhic Pháres, mhic Iúdab,

34 Mhic Iácob, mhic Isaac, mhic Abraham, mhic Tará, mhic Náchor,

35 Mhic Sáruch, mhic Rágu, mhic Phálec, mhic Héber, mhic Salá,

36 Mhic Cáinan, mhic Arphcsad, mhic Sem, mhic Noé, mhic Lámech,

37 Mhic Matúsala, mhic Enoch, mhic Iáred, mhic Maleléel, mhic Cáinan,

38 Mhic Enos, mhic Séth, mhic Adhaimh, mhic Dé.

CAIB. IV.

Troiscthe Chríod, 13 bhúadhaigh sé ar an deamhan lámh ar láimh. 14 A, sheanmóir, 41 agus admhail na ndeamhan féin uime.

A GUS ar mbeith Díosa lán don Spiorad Náomh, do fhíll sé tar a ais ó Iórdan, agus do thréorúigheadh leis an Spioruid ar an bhfásach é,

2 Feadh dhá fhichead lá an diabhal ag cur chathuighthe air. Agus níor ith sé ní ar bith ann sna láthibh sin : achd ar na geríochnughadh, ann sin do ghabh ocras é.

3 Agus a dubhairt an Diabhal ris, Más tú Mac Dé, abair ris an gcoichsi bheith na harán.

4 Agus do fhreagair Iósa é, ag rádh, A tá sgríobhtha, Nach lé barán a mháin mhairfós an duine, achd lé gach uile bbréithir Dé.

5 Agus an tan do thréoruigh an diabhal é, ar shlíabh árd, do thaisbén sé ríoghachda na talmhun uile dhó a móimeint dainisir.

6 Agus a dubhairt an diabhal ris, Do bhéara misí na cumhachda so uile dhuit, agus a nglóir : óir do tugadh dhamhsa í ; agus do bheirim í don tí as toil leam.

7 Ar a nadhbharsin ná adhrán tusa dhamhsa, budh leachd iad uile.

8 Agus ar bhfreagra Díosa a dubhairt sé ris, Imthigh úaim, a Shátain : óir a tá sgríobhtha, Do dhéana tú do Thighearna Día féin dadhradh, agus is dó na áonar do dhéuna tú seirbhís.

9 Agus do thréoruigh sé é go Hiarusaléim agus do shuighidh sé é ar bheinn an teampoill, agus a dubhairt sé ris, Mas tú Mac Dé, teilig thú féin síos as so :

10 Oír a tá sgríobhtha, Do bhéura sé áithne dhá áinglibh adthimcheall, thusa do choimhéud:

11 Agus toigéubhuid eidir a lámhuibh thú, deagla go mbuailfea do chos fá chloich úair ar bith.

12 Agus ar bhfreagra Díosa a dubhairt sé ris, A dubhradh, Ní chuirfe tú cathughadh ar an Dtighearna do Dhía féin.

13 Agus ar ccur críche ar a chathuigh-thibh uile don diabhal, dfág sé eisean ar feadh tamuill.

14 ¶ Agus dó chas Iosa maille ré cumhachdaibh na Spíoruide don Ghalilé: agus do chúaidh a chlú ar feadh na tire na timcheall.

15 Agus do theaguisg sé ann a síonagógaibh súd, ag fagháil glóire ó gach uile dhuine.

16 ¶ Agus táinic sé go Násaret, mar ar hoilleadh é: agus, do chúaidh sé a steach mar budh gnath leis, lá na sábbóide don tsínagóig, agus do éirigh sé na sheasamh do leughthóireachd.

17 Agus tugadh leabhar Esáias faidh dhó, agus an tan do osgail sé an leabhar, fuair sé an tionad an a raibh sgríobhtha,

18 *Ta* Spíorad an Tighearna oramsa, tré gur ong sé mé do chuir sé *uadh* mé do sheanmóir an tsoisgél do na bochdoibh, do shlánughadh na ndóine agá bhfuilid croidhte brúidhte, do sheanmóir fíascalta do na braighdibh, agus do da dalluibh aisioc a radhairc, agus do thabhairt síoirsi don mhuinntir a tá ar na geombrúghadh,

19 Do sheanmóir bliadhna fhorbháil-tigh an Tighearna.

20 Agus ar ndúnadh an leabhair dhó, agus ar na thabhairt arís don ghíolla, do shuidh sé. Agus do bhádar suile a raibh ann sa tsínagóig uile ag féachain air go géur.

21 Agus do thionnsgain sé a rádh riu, A niugh a tá an sgríobtúirso ar na choimh-líonadh an bhur gclúasuibhsi.

22 Agus do rinneadar uile fíadhnúisi leis, agus do bhí iongantus aca ann sna comhráiribh grásamhla do thigeadh as a bhéul. Agus a deirdís, An né nach é so mac Ióseph?

23 Agus a dubhairt sé riu, Déara sibh rium gan amharus an seanfhocalsa, A liaigh, leighis thú féin: leitheid na neitheadh do chúalamar do rinne tú a Gcaper-náum, déana mar an gcéudna ann so ad dhúithche féin *iad*.

24 Agus a dubhairt seision, A deirim ribh go deimhin, Nach bhfuil cion ar fháidh ann a thír féin.

25 Achd go fírinneach deirimsi ribh, Go rabhadar móran baintreabhach a láethibh Elías a Nísraél, an tráthdo bhí an fhiormá-meint druite trí bliadhna agus sé míh,

ionnas go raibh gorta mhór ar feadh na talmhan uile;

26 Achd níor cuireadh Elías dionnsuighe áon aca, achd go Sarepta na Sidónia, chum mná do bhí na baintreabhaigh.

27 Agus do bhádar móran lobhar a Nísraél ré linn Eliséus an faidh; agus níor glanadh éin neach aca, achd Náainán an Sirianach.

28 Agus do líonadh a raibh ann sa tsínagóig dfeirg, an tan do chúaladar na neithesi,

29 Agus ar néirghe na seasamh dhóibh, do theilgeadar as an gcathruigh a mach é, agus rugadar léo é ar mhaluidh an tsleibhe ar a raibh a gcathair ar na togbháil, do chum go dteilgfídis síos a ndiaigh a chinne é.

30 Achd ar ngabháil dósan tré na lár, do imthigh sé,

31 Agus do chúaidh sé síos go Caper-náum, cathair don Ghalilé, agus do bhíodh sé dhá dteagasc ann sna sábbóidibh.

32 Agus do bhí úathbhás acasan an a theagasc: óir do bhí a comhrádh maille ré hughdarrás.

33 ¶ Agus do bhí neach ann sa tsínagóig, ann a raibh spiorad deanhuaighe neamhghlan, agus do éigh sé do ghúth mhór,

34 Ag rádh, Uch; créud í an bhúain atá aguinne riot, a Iósa Nasardha? an dár sgríne tháinic tú? a tá a fhios agumsa cia thú, Neach Náomhtha Dé.

35 Agus do imdhearg Iósa é, ag rádh, Bí ad thocht, agus turr a mach as. Agus do imthigh an deamhan as, ar na thrasgairt go lár, gan díoghbháil ar bith do dhéanamh dhó.

36 Agus do ghabh crith cách uile, agus do labhradar ré chéile, ag rádh, Créud é an nise! go náithigheann sé do an spioradaibh neamhghlana lé cumbachdaibh agus lé neart, agus go dtigid siad a mach.

37 Agus do chúaidh a thóarasgbháil an gach uile ionad don tirsín timcheall.

38 ¶ Agus an tan do éirigh Iósa as an tsínagóig, do chúaidh sé a steach go tigh Shímóin. Agus do bhí fiabhrus romhór ar mháthair mhna Shímóin; agus do chuireadar impidhe airsean air a son.

39 Agus ar seasamh dhósan ós a cionn, do imdhearg sé an fiabhrus; agus dtág an *fiabhrus* í: agus ar néirghe dhisi do *lathair* do rinne sí friotholamh dhóibh.

40 ¶ Agus ar ndul don ghréin faoi, gach áon ága rabhadar dáoine éngerúaidh ó thinneasaihb éugsamhla tugadar chuigesean iad; agus ar gcur a láimh dhósan ar gach áon díobh, do shlánuigh sé iad.

41 ¶ Agus fós do imthighidís na deamh-ain as móran, ag éighmhe, agus ag rádh, Is tusa Críost Mac Dé. Achd dá nimdh-

eargadh dhósan ní léigeadh sé dhóibh a rádh: go raibh a fhios aca gur bhé féin Críod.

42 ¶ Agus ar néirge don lá, do imthigh sé a mach, agus do chúaidh sé a nionad fasamháil: agus do bhí an slúagh agá lorgaireachd, agus tangadar chuige, agus do bhádar dá chonghail, do chuinn nach rachadh sé átha.

43 Achd a dubhairt seision riu, Go fírinneach is éigin damhsa flaitheas Dé do sheanmóir do chaitbreachaibh eile leis: óir is chuige so do cuireadh mé.

44 Agus do bhíodh sé ag deanamh seanmóra a síonagogaibh na Galilé.

CAIB. V.

Déis mirbhuite an tachtair Éisc, 10 do lean Siomon, Séumas agus Eóin, Críod.

AGUS tarla, an tan do ling an pobal air déisdeachd ré bréithir Dé, gur sheas seision láimh ré loch Ghenesarét,

2 Agus do chonnaire sé dhá luing do bhí ar an loch: achd do imthigheadar na hiasaireadha asda, agus do bhíadar ag nighe a líontadh.

3 Agus ar ndul dósan a luing dhiobh, do budh lé Simón, do farr sé air dul beagán ón tír. Agus ar suidhe dhó do theagaisg sé an pobal as an luing.

4 ¶ Agus mar do sguir sé do labhairt, a dubhairt sé ré Simón, Dénuigh romhaibh ar an ndubhaigéun, agus leigidh síos bhuir líontadh chum gabhála.

5 Agus ar bhíreagra do Shímon a dubhairt sé ris, A Mhaighidir, do thuisrigh-eamar siun féin feadh na hoidheche uile, agus níor ghabhamair éin ní: achd cheana ar do bhreithir se cuirfe mé síos an líon.

6 Agus an tan do rinneadar so, do íadhadar ar iomarcuigh éisg: ionnus gur briseadh a líon.

7 Agus do sméideadar ar a gcompánachuibh, do bhí ann sa luing eile, do chum go dtiocfaidís chucu do thabhairt chunghnámh, dhóibh. Agus thangadarsan, agus do bonadar an dá luing, ionnus go rabhadar a ninnmhe a mbáidhte.

8 Agus an tan do chonnaire Simón Peadar so, do shléuchd sé ag glúinibh Íosa, ag rádh, Imthigh úaim a Thighearna; óir is duine peachtach mé.

9 Oir do ghabh eagla é féin, agus a raibh na fhochair uile, ar son na gabhála éisg do ghabhadar:

10 Agus mar an gcéudna Séumas, agus Eóin, clann Shebedei, do bhí na gcompánachuibh ag Simón. Agus a dubhairt Íosa ré Simón, Na bíodh eagla ort; as so a mach biaidh tú ad ísagaire ar dháoinibh.

11 Agus an tan tugadarsan a longa

chum tíre, ar bhfágbháil an uile neithe dhóibh, do leanadar eisean.

12 ¶ Agus tarla, an tan do bhí sé a ceathruigh. áirighe, féuch óglach lán do lubhra: agus ar bhfaicsin Íosa dhó do léig sé é féin síos ar aghaidh, agus do ghuidh sé é, ag rádh, A Thighearna, más toil leachd é, is éidir leachd mair do ghlanadh.

13 Agus ar sineadh a láimhe, do bhean sé ris, ag radh, As toil: bí glan. Agus díag an lubhra é ar an mball.

14 Agus do aithin sé dhe gan a innisin do dhuine ar bith: achd imthigh, taisbéin thú féin don tsagart, agus íodhbair ar son do ghlanta, mar do aithin Máoisí, mar fhíadhnúisi dhóibh.

15 Achd is móide do leathnuighe a thúarasgabháil sin: agus do chruinnigh slúagh mór déisdeachd ris, agus díagháil fóirighne a dteinneas úadhl.

16 ¶ Achd do chúaidh seisean fá leith ar an bhfásach, agus do rinne sé urnuighe.

17 ¶ Agus tarla go raibh sé lá áirighe, ag teagasg, agus go rabhadar na Phairisínigh agus doctúirí an dlíge na suidhe a láthair, noch tháinig as gach uile bhaile don Ghalilé, agus do thír Íudaighe, agus ó Ierusaléim: agus do bhí cunhachda an Tighearna chum a slánuighthe.

18 Agus, féuch, do iomchradar dáoine a leabuidh óglach do bhí a bpairilis: agus do íarradar a thabhairt a sdeach, agus a chur na fhíadhnúisisean.

19 Agus an tráth nach bhfuadarar cáoi ar a thabhairt a sdeach tré mhéud ná cuideachda, do chúadar síos ar a tigh, agus do léigeadar é féin, agus a leabuidh síos tríd an slinnteach ar lár, a bhfiaghnúisi Íosa.

20 Agus ar bhfaicsin a gcreidimh dhósan, a dubhairt sé ris, A dhuine, a táid do pheacuidh ar na maitheamh dhuit.

21 Agus thionnsnadar na sgríobuidhe agus na Phairisínigh diosbóireachd do dhéanamh, ag rádh, Cré é an fearsa labhras blaisphéimighe? Cía fheúidus peacuigh do mhaithreamh, achd Dia ná áonar?

22 Achd ar naithe a suáintighe Díosa, do fhreagair sé, agus a dubhairt sé riu; Cré é an ní so smuaintighthe an bhuir gcroidhtibh?

23 Cía is usa, a rádh, A táid do pheacuidh ar na maitheamh dhuit; ná a rádh, Eirigh agus siobhail?

24 Achd do chum go mbeith a fhíos aguibh go bhfuil cunhachda ag Mac an duine, peacuidh do mhaithreamh ar an dtalamh, (a dubhairt sé ré fear na pairilisi,) A deirimsi riot, Eirigh, tóg do leabuidh, agus imthigh dod tigh.

25 Agus ar néirge dhósan ar an mball an a bhfiadhnúisi, do thóg sé an leabuidh

an a raibh sé na luighe, agus do chúaidh sé dhá thigh fein, ag moladh Dé.

26 Agus do ghabh úathbhás cách uile, agus do mholadar Dia, agus do lionadh deagla íad, ag rádh, Do choncamaire neithe doichreidte a niugh.

27 ¶ Agus tar éisi so do chúaidh Iosa a mach, agus do chonnaire sé puibhlocán, dár bháinm Lébhí, na shuidhe ag bord an chusduim : agus a dubhairt sé ris, Lean misi.

28 Agus ar bhfághbáil gach éin neithe dhósan, déirigh sé, agus do lean sé eisean.

29 ¶ Agus do rinne Lébhí féusda mór dhó an a thigh fein : agus do bhí cuideachda mhór puibhlocán agus dáoine eile do shuidh na bhfochair.

30 Agus do rinne cuid díobh do bhí na sgríobuidhibh agus na Bhphairisineachuibh monabhar a naghaidh a dheisciobalsan, ag rádh, Créud fá niththísi agus fá nibhthí a bhfochair na bpuibhlocán agus na bpeacthach ?

31 Agus ag freagra a dubhairt Iósa riu, Ní bhfuil riachdanus leágha ar na dáoinibh slána ; achd ar na dáoinibh tinne.

32 Ní tháinig misi do ghairm na bhfíréunach, achd na bpeacthach chum aithrige.

33 ¶ Achd a dubhradarsan ris, Créud fá dtroisgid deisciobail Eóin go minic, agus créd fá ndénnuid siad urnaighe, agus mar an gcéudna deisciobail na Bhphairisineach ; achd ithid agus ibhid do dheisciobailsi ?

34 Agus a dubhairt seision riu, An bhféadtáoisí a thabhairt aircloinn tséomra an fhir nua phósdá trosgadh do dhéanamh, an feadh bhás sé fein na bhfochair ?

35 Achd tiocfaid na láethe an tan bhéurthar an fear nua phósdá úatha, ann sna láethibh sin do dhénnuid siad trosgadh.

36 ¶ Agus a dubhairt sé fós tré chosamhlachd riu ; Ní chuireann neach ar bith preabán éduigh nua air sheanchulaidh, nó, brisidh an téudach nua é, agus ní thig an preabán nuaéduigh leis a tseiméudach ?

37 Agus ní chuireann duine ar bith fion nua a seanbhuidéuluibh ; nó brisfidh an fion nua na buidéal, agus dóirtfidhear an fion, agus rachuid na buidéal a múgha.

38 Achd fion nua is cóir do chur a mbuidéuluibh núadha ; agus léid siad aráon slán.

39 Agus ní bhfuil duine ar bith ibheas seinfhion lér ab áill fion nua ar ball : óir a deir sé, Is é an seinfhion is folláine.

CAIB. VI.

Fúascaltá na ceisde um na sáoire, 20 le searmóin um shonuis agus anrath, 27 agus ghrádh dar neuscuidibh.

A GUS tarla ag ghabháil trí ghorthuibh dhósan, an dara sábbóid taréis an

cheud gur bheanadar a dheisciobáil déusa, agus tar éis a gcuinealta eidir a lámhuibh dhóibh, dúadar íad.

2 Achd a dubhradar cuid do na Phariseachuibh riu, Créd fá ndéuntáoi ní nach indéanta ann sa tsáoire ?

3 Agus ar bhfreagra Díosa a dubhairt sé riu, An né nár leughabhuirsi an ní so, do rinne Dáibhi, an tan do bhí ocus air fein, agus ar an mhuinntir do bhí na fharradh ;

4 Cionnus do chúaidh sé a sdeach go tigh Dé, agus do ghlac sé arán na fiadhnúisi agus a dúag sé é, agus tug sé fós don mhuinntir do bhí na fhochair é : noch nár chóir ithe achd do na sagartuibh amháin ?

5 Agus a dubhairt seisean riu, As Tigh-earna don tsábbóid fein Mac an duine.

6 ¶ Agus tarla fós a sábbóid eile, go ndeachuidh seisean a sdeach don tsnagóg agus gur theaguis sé : agus do bhí óglach ann sin agá raibh a lámh dheas ar na seargadh.

7 Agus do bhí coimhéud ag na sgríobuidhibh agus ag na Phariseachuibh airsean, dá fhéuchuin an ndéanadh sé leigheas ann sa tsábbóid ; do chum go bhfuighidís adhbhar gearáin air.

8 Achd daithin seisean a smúaintighthe, agus a dubhairt sé ris an duine agá raibh an lámh sheargthuigh, Eirigh, agus seas a lar cháich. Agus do éirigh seision agus do sheas sé.

9 Ann sin a dubhairt Iósa ríusan, Fiaf-róchaidh misi dhíbhsi ní áirighe ; An cóir maith do dhéanamh, nó ole do dhéanamh sátsábbóid ? anum do shábháil, nó do sgrios ?

10 Agus an tan do fhéuch sé orrtha uile na thimcheall, a dubhairt sé ris a nóglach, Síin amach do lámh. Agus do rinne seisean mar sin : agus do haiseagadh a lámh slán mar an lámh eile.

11 Agus do lionadh iadsan do chuthach ; agus do lúaidheadar ré a chéile créd do dheunnaidís ré Hiosa.

12 ¶ Agus tarla ann sna láethibh sin, go ndeachuidh seisean amach ar shliabh do dhéanamh urnaighe, agus do chaith sé an oidhche ag guidhe Dé.

13 Agus ar néirge don lá, do ghoir sé a dheisciobail chuige : agus do thogh sé dhá fhéar dhéug asda, dár ghoir se absdail ;

14 Simon, dár ghoir sé fós Pendar, agus Aindrias a dhearbhráthair, Séumas agus Eóin, Philip agus Bartoloméus,

15 Mattha agus Tomás, Séumas mac Alpei, agus Simon da ngoirtheas Selótes.

16 Iudas dearbhráthair Shéumois, agus Iudas Iscariót, (an té fós do bhráth eision.)

17 ¶ Agus táinig sé a nús léo, agus do sheas sé ar mhachuire réidh, agus a choimh-

thionól deisciobail, agus mórán mór do phobal ó thír Iúdaighe uile agus ó Ierusalem, agus ó chois fairge Thírús agus Shidon, noch tháinig deisdeachd leisín, agus dfagháil leighis ar a neasláintibh;

18 Agus a raibh ar ná gciorrhadh ag spioradaibh namhglana, agus do leighis-eadh iad.

19 Agus do bhí an slúagh uile ag íarruidh cuimealta ris: óir do bhídh subhailce ag dul iad, agus do shlánuidh sé iad uile.

20 ¶ Agus ar dtógháil a shúl súas dósan air a dheiscioblaibh, a dubhairt sé, As beannaighthe sibhsí a dháoine bochda: óir as libh flaitheas Dé.

21 As beannaighthe sibh a dháoine atá ocrach a nois: óir sáiseochthar sibh. As beannaighthe sibhsí cháoidheas a nois: óir do dhéantaí gáire.

22 As beannaighthe bheithí, an tráth fhúathóchuid dáoine sibh, agus chuirfid siad as a gcuideachda sibh, agus imdhearg-fuid sibh, agus chuirfid bhur naimm amach mar olc, ar son Mhic an duine.

23 Déunuidh gáirdeachus an lá sin, agus cirghidh a náirde ré lúthgháire: óir, féuch, as mór bhur láidheachd ar neamh: óir as mar sin do rinneadar a naithreacha ris na faibhibh.

24 Achd as anáobhinn dáoihsí a dháoine saidhbhre! óir atá bhur sólás aguibh.

25 As anáobhinn dáoihsí a dháoine atá sáitheach! óir biaidh ocras oruibh. As anáobhinn dáoihsí a dháoine atá a gáirighe a nois! óir cáofidhe agus goilfidhe.

26 As anáobhinn dáoihsí, an tráth a déuruid na huile dháoine maith ribh! óir as mar sin do rinneadar a naithreacha ris na faidhibh fallsa.

27 ¶ Achd a deirim ribhsí atá ag éisdeachd, Grádhughidh bhur námhuid, déunuidh maith don dreim air ar fúadh sibh,

28 Tabhruidh bhur mbeannachd don dreim mhalluigheas sibh, agus déunuidh urrnaighe ar son na muinntire do ní bhur ndíoghbaíl.

29 An té bhúailleas tú air a ngíall iompó chuige an gíall eile; agus an té bheanas do chlóca dhíot ná bac dhe do chúta fús a bhreith leis.

30 Agus tabhuir do gach neach íarrus ort; agus ón te thóghbhus do chuid úait ná hiarr air ais é.

31 Agus mar as toil libh dáoine do dhéunamh dhíbh, deunuidhsí mar an gcéudna dhóibhsín.

32 Oir ná tá grádh aguibh don mhuinntir ghrádhughéas sibh, créud é an buidheachus bhias oruibh? óir grádhughidh ná peacthuigh féin na dáoine ghrádhughéas iad.

33 Agus má níthí maith don mhuinntir do ní maith dhíbh, créud é an buidheachus bhias oruibh? óir do níd na peacthuidh féin an gcéadna.

34 Agus dá dtugtháoi áirleagadh dona dáoinibh ó a sáoltí a fhagháil a ris, créud é an buidheachus bhias oruibh? óir do bheirid na peacthuidh áirleagadh do na peacthachait, do chum go bhfuighdis a leithéid a ris.

35 Ar a nadhbharsin grádhughidh bhur námhuid, agus déunuidh maith, agus tabhruidh áirleagadh úaibh, gan súil ré héinní arís; agus budh mór bhur láidheachd, agus beithí bhur gcloinn ag an té as Airde: óir bí seisean cinealta les na dáoinibh dombuídhéacha agus saithe.

36 Ar a nadhbharsin bíthísí trócaireach, mar atá bhur Nathuir trocuireach.

37 Agus ná beiridh breath, agus ní bhéurthar breath oruibh: ná damnuighe, agus ní daiméontar sibh: maithidh, agus maithfítear dháoihsí:

38 Tabhruidh úaibh, agus do bhéurthar dháoihsí; agus do bhéuruidh dáoine an bhur nchd, miosúr maith, dingthe, craiththe, agus ag dul thairis. Oir as leis an miosúr an a dtoimhéosdáoi, toimhéosdar mar an gcéudna dháoihsí.

39 Agus do labhuir se cosamhlachd riu, An bhféudann an dall dhalle eile dotlireorigheadh? an ne nach duitfid aráon sa díg?

40 Ní bhfuil an deisciobal ós cionn a mhaighisdir: achd gidh bé neach bhus díongmhála, biaidh sé mar a mhaighisdir.

41 Agus créud fa a bhfaiceann tú an broth beag a súil do dhearbhráthar, agus nach dtugair dod aire an tsail atá ad shuil féin?

42 Nó cionnus as éidir leachd a rádh réd dhearbhrathair, A dhearbhrathair, léig dhamh an broth atá ad shuíl do bháin aisde, agus nách bhfaiceann tú an tsail atá ad shuil féin? A fhir an fhúarchrábhuidh, ar tus teilg amach an tsail as do shuil féin, agus an sin bhus léir dhuit, an broth atá a súil do dhearbhráthar do bhúam aisde.

43 Oir ní maith an crann iomchras drochthoradh; agus ní hólac an crann iomchras toradh maith.

44 Oir is ó a thoradh aitheantar gach uile chrann. Oir ní chrunnighidh dáoine figidhe do dheilgneach, na cáora fineamhna do dhrioseach.

45 Do bheir an duine maith ní maith as císde maith a chroidhe féin; agus do bheir an droch dhuine droch ní as droch chísde a chroidhe féin: óir is as iomarcuidh an chroidhe, labhrus an béul.

46 ¶ Achd créud fá ngoirthísí, A Thigh-earna, a Thighearna dhíomsa, agus nach déuntaí na neithe a deirim?

47 Gach uile neach thig chugamsa, agus éisdeas rém bhríathruibh, agus do ní dhá reir, foillséochuidh mé dháobhsí cía ré ar cosmhuil é :

48 As cosmhuil é ré neach do thóg a thigh, agus do thochail, agusdo chúaidh go domhuin a dtalumh, agus do chuir a shocrughadh ar charruig : agus mar tháinig an tuile, do bhúail an sruth go fíochmhar fán dtigh úd, achd níor bhéidir leis a charrughadh : óir do bhí sé socrugthe ar charruig.

49 Achd gidh bé chluin, agus nach deun, as cosmhuil é ré neach do thóg a thigh air thalamh gan socrughadh ; air ar bhúail an tuile go fíochmhar, agus do thuit sé do láthair ; agus ba mór tuitim an tighé sin.

CAIB. VII.

Sáruighthe an caiptín paganach na Huidúighe a creideamh. 36 B'i Críost na charaid don pheacthach úirisl.

AGUS an tráth do chríochnuigh sé a bhríathra uile a néisdeachd an phobail, do chúaidh sé a sdeach go Capernaúm.

2 Agus do bhí óglach caiptín áirighe, go bréite, a riochd bháis, air a raibh cion mór aige.

3 Agus an tan do chúaluidh sé tuaragbháil Iosa, do chuir sé sinnsir na Níudúighe chuige, ag iarraidh air teachd agus a shearbhfhoghantuidhe shlánughadh.

4 Agus an tan thagadar so chum Iosa, diarradar air go dítheallach, ag rádh, Gur bhfu é so do thabhuirt dó :

5 Oir atá grádh áige dar gcineadhne, agus do thóg sé sionagóg dhúinne.

6 Agus do chúaidh Iosa léo. Agus an tan do bhí sé a ngar don tigh, do chuir an caiptín a cháirde chuige, ag rádh ris, A Thighearna, Ná cuir bruidhreach ort féin : óir ní fu muisi go rachfá a sdeach fá chléith mo thighe :

7 Ar a nadlibharsin níor mheas mé gur bhfu mé féin dul ad ionnsuighe : achd abuir a bhfocal, agus baidh móglach slán.

8 Oir as duine misí féin atá fáoi chumhachdaibh, aga bhfuilid saighdiúirigh fú, agus a deirim ris an bhféarso, Imthigh, agus imthighe sé ; agus ré fear eile, Tarr, agus thig sé ; agus reir shearbhfhoghantuidhe, Déuna so, agus do ní sé é.

9 Agus ar ná gcleisdin so Díosa, do bhí iongnadh aige ann, agus ar bhilleadh dhó, a dubhairt sé ris a tsúagh do lean é, A deirim ribh, Nach bhfuair mé a Nisrael féin, a chomhmór so do chreideamh.

10 Agus ar bhilleadh a steach, do na teachduibh do cuireadh chuige, fuadarar an searbhfhoghantaidh do bhí tinn slán.

11 ¶ Agus tárla an lá na dhíáigh sin, go ndeachaidh sé don chathruigh dá

ngoirthear Nain ; agus do chúadar mórán dá dheisciobluibh leis, agus buidhean mhór.

12 Agus an tan tháinig sé a ngar do dhoras na caitheach, féuch, do bhí duine marbh agá bhreith amach, do bhí na áon mhac agá mháthair, agus í na baintreabh-aigh : agus do bhí cointhionól mór ón chathruigh na fochair.

13 Agus ar na faicsin don Tighearna, do ghabh trúaighe mhór dhi é, agus a dubhairt sé ría, Na guil :

14 Agus tánuic sé agus do bhean sé ris an gcomhraidh : (agus do sheasadar an luchd do bhí agá ionchar) agus a dubhairt sé ; A ógánaigh, a deirim riot, éirigh.

15 Agus déirigh an duine marbh na shuidhe, agus do thionnsgain sé labhairt. Agus tug sé dhá mháthair féin é.

16 Agus do ghabh eagla iad uile : agus tugadar glóir do Dhía, ag rádh, Déirghe faidh mór an ar measg ; agus, Dféuch Día ar a phobal féin.

17 Agus do chúaidh an túarasgabháil so amach air féadh thíre Iúdaighe uile, agus air féadh gach éintire tinncheall.

18 ¶ Agus dinnsedar a dheisciobail na neithe so uile Déoin.

19 Agus ar ngairm Deóin deisi áirighe dá dheisciobluibh chuige do chuir sé dionsuighe Iosa iad, ag rádh, An tusa an té do bhí chum teachda ? nó an bhfuilmid ag feathamh ré neach eile ?

20 Agus an tan thagadar na fírsi chuigesean, a dubhradar, Do chuir Eoin Baisde sinne chugad, ag rádh, An tusa an té do bhí chum teachda ? nó an bhfuilmid ag feathamh ré neach eile ?

21 Agus ar an uár sin fein do shlánuigh seisean mórán duine ó easláintibh agus ó phláighibh, agus ó dhroch spioraduibh ; agus thug sé á radharc do mhórán dall.

22 Agus ar bhíreagra Díosa a dubhairt sé riu, Ar nimtheachd díbh, innisidh Deóin na neithe do chonncabhair agus do chúalabhair ; go bhfaicid na duil, go siubhlaid na bacuidh, go nglantar na íobhair, go gcluimid na bodhair, go néirghid na mairbh, go bhfuil an soisgéul dá sheanmóir do na bochdaibh.

23 Agus as beannaighthe an té, nach bhfuighe oilbhéim ionnumsa.

24 ¶ Agus an tráth do imthigheadar teachdairighe Eóin, do thionnsgain seiseon a rádh ris an bpobal a dtimcheall Eóin, Créud é an ní agá ndeachabhair dhá fhéuchain amach ar an bhfásach ? An giolcach ar na bhogadh ag an ngaoith ?

25 Achd créud é an ní agá ndeachabhair amach dá fhéuchain ? Duine atá ar na éudughadh a néudúighibh mine ? Féuch, an luchd bliós a néudaighibh onóracha,

agus a saimhe, is a bpálásuibh na ríogh bhí siad.

26 Achd cré é an ní agá ndeachubhair amach dhá fhéuchain? Fáidh? A deirim ribh go fírinneach, agus ní as mó ná fáidh.

27 Ag so an te, ar a bhfuil sgríobhtha, Féuch, cuirim mo theachdaire romhad, oillmhéochus do shlighe romhad.

28 Oir a deirim ribh, Nach bhfuil éidir chlannuibh na mban fáidh as mó ná Eóin Baisde: Achd *cheana* an té as lugha a ríoghachd Dé as mó é na eisean.

29 Agus ar na gcloisdin so, do mholadar an pobal uile, agus na puiblicáin, Día, do bhí ar na mbaisdeadh ré baisdeadh Eóin.

30 Achd tugadar na Phairisínigh agus an luchd dlighe tarcuisne ar chomhairle Dé na naghuidh féin, gan a bheith ar na mbaisdeaghlúadhsan.

31 ¶ Agus a dubhairt an Tighearna, Cía ré saimhéola mé daóine an chinidh so? agus cía ré ar cosmhúil iad?

32 As cosmhúil iad re leanbuibh na suidhe ar áit an mharguidh, agus éighmheas ar á chéile, agus a deir: Dó rinneamair píobaireachd dhaóibh, agus ní dhearnabhair damhsa; do rinneamair caóí dhaóibh, agus ní dhearnabhair gúl.

33 Oir tháinig Eóin Baisde ní ag ithe aráin ná ag ol fíona; agus a deirthisí, Atá deamhan ann.

34 Tháinig Mac an duine ag ithe agus ag ól; agus a deirthisí, Feuch an duine crásach, fíoníobhaighe carana hpuiblicán agus na bpeachtach!

35 Achd atá an eagna ar na sáoradh ó na cloinn féin uile.

36 ¶ Agus do íarr duine áirighe do na phairisíneachaibh air, *biadh* ithe na fhochair. Agus ar ndul a sdeach go tigh an phairisínigh dhó, do shuidh sé síos chum bíd.

37 Agus, féuch, an tráth fúair bean don chathraigh, do bhí na peachtach, a fhios go raibh sé na shuidhe ag biadh a dtígh an phairisínigh, tug sí bocsa ola lé,

38 Agus ar seasamh agá chosuibh don táobh shiar *dhe* ag gúl, do thionnsgain sí a chosa dionnladh lé na déruibh, agus a dtiurmughadh lé grúaig a cinn, agus do phóg sí a chosa, agus do ong sí leis an ola *iad*.

39 Agus an tan do chonnaire an phairisíneach tug an cuireadh dhósan *sin*, smúain sé na inntinn, ag rádh, Dá madh fáidh an fearso, daithnéochadh sé cía agus gá hionnus an bheanso bheanus ris, oir as peachtach í.

40 Agus ar bhfreagra Díosa a dubhairt sé ris, A Shíomóin, atá ní agan ré rádh riot. Agus a dubhairt seision, A Mhaighisidir, abuir romhad.

41 Do bhádar días dféitheamhnuibh ag

fear áirigthe: do dhligh sé cúig chéud pighinn dhóir aca, agus cáogad don dara fear.

42 Agus an tráth nach raibh díoluigh-eachd ag ceachdar díobh ré na thabhairt dó, do mhaith sé dhóibh aráon. Uime sin innis damhsa, cía aca léir ab annsa é?

43 Agus ar bhfreagra do Shíomóin a dubhairt sé, Measuinn gur leis an té, dár mhaith sé an tsuinn as mó. Agus a dubhairt seision ris, As maith an bhreath rug tú.

44 Agus ar bhfilleadh dhó chum na mná, a dubhairt sé ré Síomóin, An bhfaicean tú an bhean so? tháinig mise a sdeach dod thighisí agus ní thug tú uisgí chum mo chos díonladh: achd do nigh an bhean so mo chosa lé na déruibh, agus do thíormuigh sí *iad* lé grúaig a cinn.

45 Ní thug tusa póg dhamh: achd ó tháinig mé a sdeach níor choisg sisi do phógadh mo chos.

46 Níor ong tú mo cheann lé hola: achd do ong an bhean so mo chosa ré huinnement.

47 Ar a nadhbharsin a deirim riot, Go bhfuilid a hiomad peacaidh, ar na maith-eamh dhi; air sin as mór a grádheas sí. Achd gidh bé dá maithtear beagan as beag grádhugheas sé.

48 Agus a dubhairt sé ría, Atáid do pheacuidh ar na maitheamh dhuit.

49 Agus do thionnsgnadar an líon do bhí na suidhe na fhochair air an mbórd, a rádh ionnta féin, Cía an fear so mhaithreas na peacuidh mar an gceadna?

50 Agus a dubhairt sé ris an mnáoi, Do shlánuigh do chréideamh thú; imthigh a síothcháin.

CAIB. VIII.

Na mna do chaith a maóin re Críod, 4 le cosamhlacht um an tsíoladóir, 22 agus mirbhúileadh Iósa Mhic Dé.

AGUS túrla na dhiáigh so, gur shiobhuil seisean tré gach cathair, agus gach baile, ag seannmórughadh, agus ag soisgélughadh ríoghachda Dé: agus an dá fhear dhég na fhochair,

2 Agus mná áirighe, do leigheasadh ó dhroichspioraduibh agus ó easláintibh, Muire dá ngoirthisí Mhagdalén, as a ndeachadar seachd ndeamhain,

3 Agus Ioanna bean Chúsa feadhmannuigh Iorúaithe, agus Susanna, agus mórán eile, do chaith risean dá máoin féin.

4 ¶ Agus an tan do chruinnigh bhuidean mhór, agus tangadar as gach uile chathruigh chuigesion, do labhair sé a gcosamhlachd *riú*:

5 Do chúaidh síoladóir *áirighe* amach do chur a shíl féin: agus ag cur an tsíl dó, do thuit cuid de chois na sligheadh; agus

do brughadh fà chosaibh *dáoine* é, agus dithadar énlaithe a naiéir é.

6 Agus do thuit cuid eile ar charraic; agus ar bhfas dó, do shearg sé, do bhrìgh nach railbh taisleach aige.

7 Agus do thuit cuid eile a measg deilguigh; agus ar bhfas don deilgneach a náoinfheachd ris, do thachdadar é.

8 Agus do thuit cuid eile a d'talamh mhaith, agus an tan do fhás sé, tug sé toradh céadach uadh. Agus ar na ràdh sò dhó, do éigh sé, Gidh be agà bhfuilid clúasa chum éisdeachda, éisdeadh sé.

9 ¶ Agus do fhiafruigheadar a dheisciobuil de, ag ràdh, Créd é an chosamhlachdsin?

10 Agus a dubhairt seisean, Is dáoi bhsitugadh rúndiamhra rioghachda Dé daithniughadh: achd do chách eile a ccosamhlachduibh; ionnus ag faicsin dóibh nach bhfaicfidis, agus ag cluinsin dóibh nach dtuigfidis.

11 ¶ Ag so an chosamhlachd: a sé an síol briathar Dé.

12 Agus an dréam úd chois na sligheadh a siad éisdeas; na dhiaigh sin tig an diabhal, agus tógbhuidh sé an bhriathar as a gcróidhe, deagla go gcreidfidis agus go sláinéochtháoi iad.

13 Agus an dream úd air an gearruic, noch an tan do chluinid, gabhuid chuca an briathar maille lé gairdeachus; achd ní bhfuil fréumh aca so, noch chreideas feadh tamuill, agus fhilleas ar a nais a naimsir an chathaghaighe.

14 Achd an ní úd do thuit a measg na ndeilgneach, a siad so do éisd, achd ar nimtheachd dóibh, múchtar iad lé cúram agus lé saidhbhreas agus lé saimhe na beatha, agus ní thabhruid ann sa talamh.

15 Achd an ní do thuit ann sa talamh mhaith, a siad súd éisdeas ris an mbreithir, agus chungmhas é a gcróidhe shocruidh mhaith, agus do bheirid toradh uatha a bhfoighid.

16 ¶ Achd ní bhfuil neach ar bith, lasas coinneall, fholchas faoi shoightheach í, ná chuireas faoi leabuidh í; achd cuiridh sé a gcoinneoir í, do chum go bhfaicfeadh an luchd théid a sdeach an solas.

17 Oir ní bhfuil éin ní foluightheach, nach déuntar follas; na secreteach, nach bhfuighthear a fhios agus nach dtiocfaidh chum soillsi.

18 Ar a nadhbharsin tabhruidh bhuir naire ribh cionnas éisdeas sibh: oir gidh be neach agà bhfuil, is dó do bhéarthar; agus: gidh bé neach ag nach bhfuil, béarthar uadh an ní fós sháoiltear do bheith aige.

19 ¶ Agus tangadar a mhathair agus a

dhearbhrathreacha chuige, agus níor bhéidir léo dul a ngar dhósan ón tsluagh.

20 Agus do hinniiseadh dhó, ag ràdh, Atá do mhathair agus do dhearbhrathreacha na seasamh a muigh, ag iarraidh tfaicsin.

21 Agus ar bhfreagra dhósan a dubhairt sé riú, A siad so mo mhathairse agus mo dhearbhrathreacha noch éisdeas briathar Dé, agus do ní dá réir.

22 ¶ Agus tarla lá áirighe, go ndeachaidh seisean agus a dheisciobuil a luing: agus a dubhairt sé riú, Déanam ar an táobh úd a nunn don loch. Agus do sdiúradar rompa.

23 Agus ag luingseórachd dóibh do thuit a chodladh airsean: agus do éirigh sdoirmgháothle ar an loch; agus do líonadh súas iad, agus do bhádar a ngábladh.

24 Agus ar ndol chuigesean dóibh, do dhúisgeadar é, ag ràdh, A Mhaighisdir, a mhaighisdir, a támaoid ar fágbháil. Agus ar neirghe dhósan do bhagair sé ar an gaoith agus ar thonngail a nuisge: agus do choisgeadar, agus tainic ciúinas ann.

25 Agus a dubhairt sé riú, Càit an a bhfuil bhar gereideamh? agus ar mbeith le heagla dhóibhsion do ghabh iongnadh iad, ag ràdh ré chéile, Cia hé so! a deir ris na gáothaibh agus ris a nuisge fós bheith na dteoch, agus úmhluidh siad dó.

26 ¶ Agus do rinneadar loingseórachd go crìch na Ngadarénach, atá as comhair na Galilé a nunn.

27 Agus ar ndol a dtír dhósan, tarla óglach áirighe as an gcathruigh air, ann a rabhadar deamhuin re haimsir fhada, agus ag nach biodh éadach uime, agus ní combnuigheadh sé a dtigh, achd an sna tuámaidhibh.

28 Agus ag faicsin Iósa dhó, agus ag éighmhe, do theilg sé é féin síos aga chosaibh, agus a dubhairt sé do ghuth ard, Créd é mo chuidsi dhiót, a Iósa, a Mhic Dé ro áird? Iarruim ort, gan mo phiánadh.

29 Oir do aithin sé don spiorad neamhghlan dol as an duine. Oir isiomdha uair do bheireadh sé sìothadh air: agus do cheangluidh le slabhraidhibh agus do coimheaduibh lé géimbleachuibh é; agus ar mbriseadh na gcuibhreach dhósan, do thiománadh an deanhan fà na fàsaighibh é.

30 Agus dhiafruidh Iósa dhé, ag ràdh, Créd is ainm dhuith? Agus a dubhairt seisean, Léighiòn: do bhrìgh go ndeachadar mórán deamhan a sdeach ann.

31 Agus diárradar airgan a chur d'fachaibh ortha dul ann sa dubhaigean.

32 Agus do bhí tréd mór muc ann sín ag inghilt ar a tslabh: agus diárradar air a léigean dóibh dul ionnta. Agus d'fulaing seisean sin dóibh.

33 Agus ar ndul do na deamhuibh as an duine, do chúadar ann sna mucaibh : agus do rith an *tréd muc* ris a naill ann sa loch, agus do múchadh iad.

34 Agus an tráth do chunncadar na háodhairidhe an ní do rinneadh ann, do theitheadar, agus ar nimtheachd dóibh dinnseadar *sin* ann sa chathruigh agus ar na machairibh.

35 Agus do chúadarsan amach dféachain an neith do rinneadh ; agus tangadar diomsuighe Iósa, agus fúaradar an duine, as a ndeachadar na deamhuin, ar na éadughadh, agus é ar deagheicill, na shuidhe ag cosaibh Iósa : agus do ghabh eagla iad.

36 Agus an dream do bhí *dhá* fhéachain diunsigheadar dhóibhsion cionnas do slánaightheadh an tí iona rabhadar na deamhuin.

37 Agus diárradar luchd chríche na Ngadarenach uile airsion imtheachd úatha ; oir do bhí eagla ro mhór ortha : agus ar ndol dósan ann sa luig, dfill sé tar ais.

38 Agus diarr an fear as a ndeachadar na deamhuin air é fein do bheith na fhochair : achd do léig Iósa úadh é, ag rádh,

39 Fill dod thigh féin, agus innis méud na neitheann do rinne Dáa dhuit. Agus do imthigh seision, ar feadh na caithreach uile ag innis créd iad na neithe do rinne Iósa dhó.

40 Agus tárta, an tan do fhih Iósa tar ais gur ghabh an slúagh chuca é : oir do bhádar uile ag feitheamh ris.

41 ¶ Agus, féuch, táinic neach áirighe dar bhainm láirus, do bhí na úachdarán ar a tsinagóig : agus an tan do shléuchd sé ag cosaibh Iósa, diárr sé dathchuinghidh air dul leis dá thigh féin :

42 Do bhrigh go raibh éinghein inghine aige, timcheall a dá bhliadhan dég, agus í fagháil bhais. Achd ar mbeithag imtheachd dhó do bhí an slúagh dha bhrughadh.

43 ¶ Agus bean do bhí a bhflucsa fóla dá bhliadhuin dég, agus do chaith a raibh aice le leaghaibh, agus nar béidir le héinneach a leigheas,

44 Do chúaidh sí táobh shíar *dheision*, agus do chumail sí ré himeal a bhruit : agus do sguir a dórtadh fóla ar an mball.

45 Agus a dubhairt Iósa, Cía so do bhean rium ? Agus ar na shéana do chách uile, a dubhairt Peadar agus an dream do bhí na fharradh, A Mhaighisdir, atá an slúagh ad bhrughadh agus ad phlúchadh, agus a nabair tú, Cía bhean rium ?

46 Agus a dubhairt Iósa, Do bhean duine éigin riom : oir do mhothuigh mé subhailce dul asam.

47 Agus an tráth do chonnaic an bhean

gur hairigheadh í, táinic sí ar crith, agus ag sléuchdain dósan, dfoillsigh sí dhó a bhfiadhnúisi an phobuil uile créd é an tábhbhar far chumail sí ris, agus cionnus do leigheasadh í ar an mball.

48 Agus a dubhairt seisean ría, Biodh muinighin mhaith agad, a inghean : do shlánaigh do chreideamh thú ; imthigh romhad a sióthcháin.

49 ¶ An feadh do bhí seision ag labhairt, táinic neach áirige ó úachdarán na sinagóige, da rádh ris, Fúair hinghean bás ; ná cuir buaidhreadh ar an Mhaghisdir.

50 Agus ar na chluinsin so Díosa, do fhreagair sé é, ag rádh, Na biodh eagla ort : créd amhain, agus sláineóchtar í.

51 Agus ar ndul a sdeach don tigh dhó, níor fhuiling sé neach ar bith do dhul a sdeach, achd Peadar, agus Séumus, agus Eóin, agus athair agus máthair an chailín.

52 Agus do bhádar cách uile a gul, agus dá cáoineadh : achd a dubhairt seision, Ná gúluidh ; ní bhfuil sí marbh, achd na codladh.

53 Agus do rinneadarsan fonomhad faoi, tré go raibh a fhios aca go raibh sí marbh.

54 Agus ag cur cháich uile amach dhósan, agus ag breith ar a láimh, do éigh sé, ag rádh, A chailín, éirigh.

55 Agus táinic a spiorad a ris innte, agus déirigh sí ar an mball : agus do aithin sé biadh do thabhairt dí.

56 Agus do ghabh úathbhás a hathair agus a mathair : gidheadh do áithin seision diobh gan an ní do rinneadh dinnisín do dhuine ar bith.

CAIB. IX.

Uir na nccos do chrathadh anaghaidh dhaoine do theagaisc. 51 *Gan bhéith dioghaltach.* 57 *Agus gan Chríod do leanmhuin ar scáth sceimhe, nó arson éadala agus onoir.*

AGUS ag gairm a dhá dheisciobal dég dhó, tug sé neart agus cumhachda dhóibh ar na huile dheamhnuibh, agus ar easláintibh do leigheas.

2 Agus do chuir sé iad do sheanmoir ríoghachda De, agus do leigheas na ndáoine easlán.

3 Agus a dubhairt sé riú, Ná beiridh ní nr bith libh chum na sligheadh, bataighe, ná tiách lóin, ná arán, ná airgead ; ná biodh dhá chóta ag cách.

4 Agus gidh bé ar bidh teach an a rach-taoi a sdeach, gur ab ann sin fhanfaoi, agus gur ab as rachtaí amach.

5 Agus gidh bé nach géubbuidh chuca sibh, ar bhfagbháil na caithreachasin dáobh, craithidh fós an lúaitheabhán dá blur goosaibh mar fhiadhnúisi na naghaidh.

6 Agus do imthigheadarsan, trís agus do ghabhadar na mbailteadh, ag déanamh seanmóra agus ag leigheas ann gach uile bhall.

7 ¶ Agus do chúaluidh Iornáith an Tétrarca gach uile ní dá ndearnuidh seision : agus do bhí sé a nambarus, do bhrí go ndubhradar daoine áirighe, gur éirigh Eóin ó mharbhuidh ;

8 Agus daoine eile, Gur fhoillsigh Elias é féin ; agus daoine eile, Gur eiséirigh faigh éigin do na seanfhaighibh.

9 Agus a dubhairt Iornáith, Do bhean misi a cheann Deóin : agus cia hé so, ar a gcluinim a leithéde so ? Agus diarr sé eision dfaicisín.

10 ¶ Achd ar bhfilleadh do na habsdaluibh, diunseadar dhósan gach ní dhá ndearnadar. Agus ar na mbreith leis dó, do chuaidh sé fá leith ar fhásach na caithreacha dá ngoirthear Betsáida.

11 Agus an tan, do aithin an pubal sin, do leanadar é : agus ar na ngabháil chuige dhó, do labhair sé riu a dtimcheall rioghachda Dé, agus do shlánaigh sé an chuid díobh ar a raibh úireasbhuidh leighis.

12 ¶ Agus do bhí an lá ag dol thárrsa, agus tangadar an dá fhear dhég *chuigesion*, agus a dubhradar ris, Léig uait an slúagh, ionnus go niméochaidis fa na bailtibh agus fan tír do leathnughadh, agus go ccoinh-nuidhid, agus dígháil bídh : oir a tamáoid ann so a náit fhásambuil.

13 Achd a dubhairt seision riu, Tabhruidhsí ní lé na ithe dhóibh. Agus a dubhradarsan, Ní bhfuil ní is mó aguinn ná cúig aráin agus dá iasg ; achd muna dteimis do cheannach bídh don phobal so uile.

14 Oir do bhádar a dtimcheall chuig míle fear. Achd a dubhairt seision ré na dheisciobluibh, Cuiridh na suidhe iad na gcaogadaibh.

15 Agus do rinneadarsan amblaidh, agus do chuireadar na suidhe iad uile.

16 Agus ar ngabháil na gcúig naran agus an dá iasg dhósan, agus ar bhtéachain súas ar neamh, do bheannuigh sé iad, agus do bhris sé, agus tug sé dhá dheisciobluibh *iad* do chum go gcuirfidis a bhfiadhnuisi an phubail *iad*.

17 Agus a dithadar, agus do sasaigh-eadh iad uile : agus do tógbhadh dhá chliabh dhég do bhíadh bhrisde do bhí dhfhuighioll aca.

18 ¶ Agus tárla, an tan do bhí sé na áonar ag déanamh urnuighe, go rabhadar a dheisciobuil na fhochair : agus gur fhiafruidh sé dhíobh, ag rádh, Créd a deir an slúagh cia misi ?

19 Agus do fhreagradarsan agus a dubhradar, Eóin Baisde ; agus cuid eile,

Elias ; agus cuid eile, gur éirighe faigh éigin do na seanfhaighibh a ris.

20 Agus a dubhairt seision riu, Achd créd a deartháoisí cia mé ? agus ar bhfreagra do Pheadar a dubhairt sé, Críod Dé.

21 Agus ar ndéanamh bagair orrtha dhó, do aithin sé *iad* gan so dimmisin do dhuine ar bith ;

22 Ag rádh, Gur ab éigin do Mhac an duine morán dfulang, agus a dhiultadh ó na sinnsearuibh agus ó úachdaránuibh na sagart agus ó na sgríobuidhibh, agus bás dfulang, agus éirighe an tres lá.

23 ¶ Agus a dubhairt sé *riu* uile, Madh áill ré héimeach misi do leannmhúin, díultadh sé dho féin, agus tógbhadh sé a chros gach láoi, agus leanadh sé misi.

24 Oir gidh bé léir ab aill a anam do shlánughadh cailfidh sé é : agus gidh be chaillféas a anam ar mo shonsa, a sé so shláimeochas é.

25 Oir créd a tharbha do dhuine, dá ngnoghuigheadh sé an domhan uile, agus go gcaillfeadh sé, nó go léigfeadh sé a mugha é féin ?

26 Oir gidh bé le budh nár misi agus mo bhriathra, budh nár le Mac an duine eision, an tráth thioctas sé ann a ghloir féin, agus Athar, agus na naingéal náomhtha.

27 Agus a déirim ribh go firinneach, Go bhfuilid cuid don mhuintir ata á láthair ann so, nach blaisfidh bás, nó go bhfiacaidh rioghachd Dé.

28 ¶ Agus tárla a dtimcheall ochd lá tar éis na mbriatharsa, ar mbreith Pheadair agus Eóin agus Shénninis leis, go ndeachaidh sé súas ar shliabh do dhéanadh urnuighe.

29 Agus tárla ag déanamh urnuighe dhó, gur hathruigheadh fioghair a aighthe, agus go ndearnadh a éadach geal dealruigheach.

30 Agus, féuch, do bhádar dias fear ag comhradh ris, mar atá Máoisí agus Elias :

31 Noch do chonncas a nglóir, agus dfoillsigh an bás, do fhuileongadh sé a Níarusalem.

32 Agus do bhí codlach trom ar Pheadar agus ar a ndroing do bhí na fharradh, agus an tan do dhuiseadar, do chunncadar a ghloirsíon, agus an dias fear do bhí na seasamh na fhochair.

33 Agus tárla, agá fhagbháil doibh, go ndubhairt Peadar ré Híosa, A Mhaighsidir, is maith sinne do bheith ann so : agus déanam trí botha ; both dhuitsi, agus both do Mháoisí, agus both Dhelias : gan fios aige créd a dubhairt sé.

34 Agus an tan a dubhairt sé só, táinic néull, agus do theúg sé sgáile orrtha : agus

do ghabh eagla iàdsan an tan do chuàdar ann sa néull.

35 Agus táinic guth as a néull, ag ràdh, Ag so mo Mhac gradhachsa : éisdigh ris.

36 Agus ar teachd don ghuthsin, do frìoth Iósa na àonar. Agus do bhadarsan na dtòchd, agus nìor innsiodar dàonduine ann snalaéthibhsin ní ar bith dhá bhfacadar.

37 ¶ Agus tàrla, an lá na dhiaighsin, ar ndul síos don tsiabh dhóibh, go dtàrla slúagh mòr airsin.

38 Agus, féuch, do éigh neach don tslúagh, ag ràdh, A Mhaighisdir, iarruim ort, feuch ar mo mhac : oir a sé méin-ghéin é.

39 Agus, féuch, beirídh an spiorad air, agus éimhig sé go hobann; agus tairrngidh sé as a cheile é ag cur cubhair amach, agus is ar éigin fhágfas sé é tar éis a chomhmrúghadh.

40 Agus diàrr mé ar do dheiscioblaibhs a chur as; achd nìor fhéadadar.

41 Agus ar bhfreagra Diosa a dubhairt sé, A chineadh míchreidmheach clàon, ga fad fós bhías mé eadruibh, agus fhuileongas mé sibh? Tabhuir do mhác leachd an so.

42 Agus ag teachd chuige dhó, do bhúail an deamhan síos é, agus do tharruing sé as a cheile é. Achd do imdhearg Iósa an spiorad neamhghlan, agus do leighis sé an leanabh, agus thug sé dhá athair fein é.

43 ¶ Achd do ghabh fuathbhás cách uile trí mhórchumhachd Dé. Agus ar mbeith ag déanamh iongantus dóibh uile ann gach uile ní da ndearnuidh Iósa, a dubhairt sé ré na dheiscioblaibh,

44 Taisgidh na bríathrasa ann bhur gclusaibh : oir tìocfuidh chum chrìche go dtìobharthar Mac an duine a lámhuibh na ndaóine.

45 Achd nìor thuigeadarsan an comh-ràdhsa, agus do bhí sé ar na fholach uatha, ionnas nar airigheadar é : agus do bhí eagla orrtha ceisd do chur airsin a dtìnceall an chomhráidh sin.

46 ¶ Agus déirigh diospóireachd eatarra, cia dhíobh fein budh mhó.

47 Agus ar bhfaicsin smuaintighe a gceroidhe, Diosa, do ghabh se leanabh chuige, agus do chuir sé na aice fein é.

48 Agus a dubhairt sé riú, Gidh bé ghéubhas chuige an leanabh so a mainmsi is misi ghabhas se chuige : agus gidh bé ghéubhas misi chuige, gabhuidh sé chuige an té do chuir iad mé : oir gidh bé is lugha eadruibhs uile, bíaidh se mór.

49 ¶ Agus ar bhfreagra Déoin a dubhairt sé, A Mhaighisdir, do chunncamairne duine áirighe ag teilgean deamhan a mach ad aimsi; agus do thoirneasgamar é, ar son nach leanann sé dhíunne.

50 Agus a dubhairt Iósa riú, Ná toirmeasguidh é : oir gidh bé nach bhfuil ar naghuidh atá sé linn.

51 ¶ Agus tàrla, an tan do cóimblíonádh laéthe a nglacfaidh súas é, gur chuir sé roimhe go daingion dul go Hiarusaléim;

52 Agus do chuir sé teachdairighe roimhe : agus ar nimtheachd dóibh, do chúadara sdeach a mbaile na Samáritánach, do chum go ndéanaidis ullmhughadh roimhesion.

53 Achd nìor ghabhadarsan chucá é, ar son go raibh a aghaidh mar bhiadh sé dul go Hiarusaléim.

54 Agus an tráth do chuncadar a dheisciobuilsion Séumas agus Eóin so, a dubhradar, A Thighearna, a naill leachd go nabramáois teine do theachd a nuas ó neamh, dá losgadh súd, mar do rinne Elías leis ?

55 Agus ar gcasadh dhó, do imdhearg sé iad, agus a dubhairt sé, Ní bhfuil a fhios aguibh créd é an spiorad dár dhe sibh.

56 Oir ní thaínic Mac an duine do sgrios anmann na ndaóine, achd dá slánughadh. Agus do chúadar as sin go baile eile.

57 ¶ Agus tàrla, ar nimtheachd dóibh san tslighe, go ndubhairt neach áirighe rision, Leanfuidh misi thú gidh bé háit ann a racha tú, a Thighearna.

58 Agus a dubhairt Iósa ris, Ataídh fuachaisighe ag na sionnchaibh, agus neid ag éanlaith a naiéir; achd ní bhfuil áit ag Mac an duine ann a gcurfeadh sé a cheann.

59 Agus a dubhairt sé ré neach eile, Leansa misi. Achd a dubhairt seision, A Thighearna, leig dhamh imtheachd ar tús agus mathair daghlacadh.

60 Achd a dubhairt Iósa ris, Léig do na marbhuibh a mairbh fein daghlacadh : achd imthighsi, agus déana rioghachd Dé do sheanmoir.

61 Agus mar an gcéadna a dubhairt neach eile, Leanfuidh misi thú, a Thighearna; Achd leig dhamh ar tús mo chead do ghabháil, ag am mhuinntir.

62 Achd a dubhairt Iósa ris, Gidh bé neach chuireas a lámh ar an gcéuchd, agus fhéachas na dhiaigh, ní bhfuil se iomchubhaidh do rioghachd Dé.

CAIB. X.

Adhbhar aóibhnis na 70 deisciobal; 23 gur comharsan gach diol trúaighe; 44 agus clú Mhuire oscionn Mhartha.

A GUS na dhiaigh so dórduigh an Tigh-earna mar an gcéadna deithneabhar agus trí fichid eile, agus do chuir sé na ndis agus na ndis roimhe fein iad dá gach uile chathruigh agus ionnad, ann a raibh a theachd fein.

2 Ar a nadhbharsin a dubhairt sé riu, Is mór an foghmhar, achd is beag an luchd oibre: uime sin guidhidh Tighearna an fhogmhuir, luchd oibre do chur amach chum a fhógmhair.

3 Imthighidh: féuch, ataimse dá bhur gcur úaim mar úana a measg mhadradh allta.

4 Ná biomchruidh sbarán, na tiach loín, ná bróga: agus ná beannaighidh do neach ar bith sa tslighe.

5 Agus gidh bé tigh iona rachtáoi a sdeach, abruidh ar tús, Go raibh sióthcháin den tighse.

6 Agus má bhíonn Mac na sióthchána annsin, do dhéanuidh bhur sióthcháinsi comnuighe air: achd muna raibh, fillfidh sí chugaibh féin a rís.

7 Agus fanaidh an sa tighsin, ag ithe agus ag ól na neitheann atá aca: óir is fiú an toibrigh a thuárasdal. Ná himighidh ó thigh go tigh.

8 Agus gidh bé cathair ann a rachtáoi a sdeach, agus go ngéubhaid siád sibh, ithidh na neithe chuirfid siád ann bhur bhfadhnui:

9 Agus slánaghaidh na heasláin bhias innte, agus abruidh riú, Do dhruid rioghachd Dé ribh.

10 Agus gidh bé cathair ann a rachtáoi a sdeach, agus nach géubhuid siád sibh, ar nímtheachd dáoiibh amach ar na sraídiibh, abruidh,

11 Craithmíd dhínn bhur naghaidh, go fiú an luathridh do lean dínn, as bhur geathruigh: achd cheana bíodh a fhios so aguibh, gur dhruid rioghachd Dé ribh.

12 Agus a deirim ribh, Go madh socamhlughe do na Sodomachaibh an lá úd, ná don chathraighsin.

13 ¶ Is anáoihbhinn duit, a Chorásin! as anáoihbhinn duit, a Bhetsáida! oir dá madh a Dtírus agus a Sidon, do dhéantáoi na miorbhuile do rinneadh ionnaibhsi, is fada ó da dhéanaidis aithrighe, na suidhe a néadach roín agus a luaithreagh.

14 Ar a nadhbharsin budh socamhlughe do Thírus agus do Shídon ann sa bhreith-eamhnus, na dháoiibhsi.

15 Agus tusa, a Chapernáum, atá ar do fhóghbáil súas go neamh, teilgfidhthear síos go hifearnn thú.

16 Gidh bé éisdeas ribhsi is riomso éisdeas sé; agus gidh bé bheir neimhchion oruibhsi, is oramsa do bheir sé neimhchion; agus gidh bé bheir neimhchion oramsa is ar an té do chuir úadh mé do bheir sé neimhchion.

17 ¶ Agus do fhilleadar an deith-neabhar agus trí fichid maille lé gáirdeachas, ag rádh, A Thighearna, atáid na deamh-uin féin fá smachd aguinne tréd ainmsi.

18 Agus a dubhairt seision riu, Do chonnaire mé Sátan marr theinnteach ag tuitim ó neamh.

19 Féuch do bheirim dhíbh cumbachda saltairt air na haithreachaibh nimhe agus ar na scorpíonuibh, agus ar uile neart namhad: agus ní ghoirteochaidh éin ní sibh.

20 Achd cheana na bíodh gáirdeachas oraibh, ar son go bhfuilid na spioraididhe fá bhur smachd; achd go madh mó bhiás gáirdeachas oruibh fá go bhfuilid bhur nanmanna sgríobhtha ar neamh.

21 ¶ Ar a núairsion do ghabh gáirdeachas iona spioraid Iósa, agus a dubhairt sé, Do bheirim buidheachas duit a Athair, a Thighearna neimhe agus talmhan, trí gur fholuigh tú na neithesi ó dháoiibh eagnuidhe agus glioca, agus gur nochd tú iad do naoidheanáuibh: a seadh, a Athair; tré gur ab mar sin do budh toil leachd féin é.

22 Atáid na huile neithe ar na dtabhairt dhamhsa óm Athair: agus ní bhfuil a fhios ag éinneach ciá hé an Mac, achd ag a Nathair; agus ciá hé an Tathair, achd ag an Mac, agus an té dá dtiubhradh an Mac a nochdughadh.

23 ¶ Agus ar bhfilleadh chum a dheisciobal, a dubhairt sé fá leith riú, Is beannaighthe na súile do chí na neithe do chithisi:

24 Oir a deirim ribh, Gur ab iomdha fáighe agus righthe lér mhián na neithe do chithisi dfaicsin, agus ní fhacadar; agus na neithe do chluintí do chluinsin, agus ní chualadar.

25 ¶ Agus, féuch, déirigh fear dlíge áirighe na sheasamh, ag cur chathaighthe airsion, agus ag rádh, A Mhaighdisir, créd do dhéana mé ionnuch go bhfuighinn an bheatha mharthannach doighreachd?

26 Achd a dubhairt seision ris, Créd a tá sgríobhtha ann sa dlígeadh? cionnas léaghas tú?

27 Agus ar bhfreagra dhósan a dubhairt sé, Gráidheochuidh tú do Thighearna Día as do chroidhe uile, agus as tanam uile, agus as do bhríoghuibh uile, agus as da smúaintighibh uile; agus do comharsa mar thu féin.

28 Agus a dubhairt seision ris, As díreach do fhreagair tú: déanasa so, agus mairfidh tú.

29 Achd ar mbeith dhósan, funnmhar ó a fhiréantachd féin da thaisbéanadh, a dubhairt sé re Híosa, Maseadh ciá hé mo chomharsa?

30 Agus ar bhfreagra Díosa a dubhairt sé, Do chúaidh duine áirighe síos ó Iérusalem go Iérico, agus tárta a measg bhíothamhnach é, do shlad e, agus do loit é, agus

do imthigh rompa, ar na fhagbháil leath-inharbh.

31 Agus tárla tré chinneamhain gur ghabh sagart áirighe síos sa tslighe sin: agus ar na fhaicsin don dó, do ghabh sé thairis don táobh eile don tslighe.

32 Agus mar an gcéadna Lebhita, a teachd chum a nionaid sin, ar na fhaicsin dó, do ghabh sé thairis don táobh eile.

33 Agus ar mbeith ag gabháil na slighe eadh, do Shamaritanach áirighe, tháinic sé mar a raibh seision: agus ar na fhaicsin, do ghabh trúáighe *ghér* dhó é.

34 Agus ar udrud *ris*, do cheangail sé a chneadh, ag dortadh ola agus fíona ionnta, agus ar na chuir air a ainmhidhe féin dó, rug sé leis go tigh ósda é, agus do ghabh sé cúram na thimcheall.

35 Agus ag imtheachd dó lá ar na mhárach, do bhean sé dhá phighinn amach, agus tug sé don ósdóir *iád*, agus a dubhairt sé ris, Biodh cúram agad fán fhearso; agus gidh bé chaithfeas tú as a chionn so, an tráth fhilleadsa, do bhéara me dhuit é.

36 A nois cíá don triúrsa, bhreathnaigheas tusa, do bheith na chomharsain ag an tí úd tharla a measg na mbiothamhach?

37 Agus a dubhairt seision, An tí ud do rinne trocaire air. Ar a nadhbharsin a dubhairt Iósa ris, Imthighsi agus déana mar an gcéadna.

38 ¶ Agus tárla, ag imtheachd dóibh, go ndeachaidh seision go baile áirighe: agus go rug bean áirighe dar bhainm Martá dá tigh féin é.

39 Agus do bhí deirbhshíúir aicesi dá ngoirthí Muire, agus ar suidhe dhi ag cosaibh Iósa, do bhí sí ag éisdeachd lé na bhriathraibh.

40 Agus do bhí Martá lán do chúram lé hiomad friotholuimh, agus a dubhairt sí, A Thighearna, an é nach meisde leachd mar d'fag mo dheirbhshíúir misi am áonar ag friotholamh? ar a nadhbharsin abair ríá cunnamh ríom.

41 Agus ar bhfreagra Díosa a dubhairt sé ríá, A Mhartá, a Mhartá, atá tú ro chúramach agus buaidhridh tú thú féin fa mhóran do neithibh:

42 Achd cheana ein ní a mhaín atá riachdanach: rug Muire an chuid mhaith do roghain, nach béarthar uáithle.

CAIB. XI.

Shéol Críosa do bheith gnathach, seasmhach a nguidhe. 28 Agus gur coimhead bhriathar De, do ní beannuighthe, agus nach scáil chrábhoidh.

A GUS tárla, an tan do bhí sé ag déanamh urnuighe a náit áirighe, mar do sguir sé, go ndubhairt fear áirighe dá

dheisciobluibh ris, A Thighearna múin dúinne urnuighe do dhéanamh, amhail agus mar do mhúin Eóin dá dheisciobluibh féin.

2 Agus a dubhairt seision ríu, A núair do dhéantáoi urnuighe, abraidh, Ar nathair atá ar neamh, naomhtar hainm. Tigeadh do rioghachd. Déantar do thoil, ar an talamh, mar atá ar neamh.

3 Ar narán laétheamhuil tabhair dhúinn gach láoi.

4 Agus maith dhuinn ar bpeacaigh: óir maithmídne da gach áon air a bhfuil fiacha aguinn. Agus na léig sinn a ceathughadh; achd saor inn ó olc.

5 Agus a dubhairt sé ríu, Cía agaibhsi agá mbiadh cara, agus go rachadh sé chuige a meadhón oidhche, agus go naib-eóradh sé ris, A chara, tabhair trí haráin dhamb air iásachd;

6 Oir tháinic cara dhamb as a tslighe am ionnsuighe, agus ní bhfuil éinni agam do chuirfínn na fhiadhnuisi?

7 Agus go bhfreigeóradh seision a sdigh, agus go naib-eóradh sé, Na cuir búaidh-readh oram: atá an doras dúntí a nois, agus ataíd mo chlann am fhochair sa tseómra; ní fhéaduim éirghe agus a dtabhairt dhuit.

8 A deirim ribh, ar néirghe dhó, dá mbeith nach dtiobhradh sé sin uadh, ar son gur chara dhó é, gidheadh go firinneach ar son a liosdachda do éiréochadh sé, agus do bhéaradh sé dhó an mhéid do bhiadh do riachdanus air.

9 Agus a deirimsi ribh, Iarraidh, agus do bhéarthar dháoiibh; lorgairigh, agus do gheathbháoi; buailidh an doras, agus oisgéoltar dháoiibh.

10 Oir gidh bé iárras glacaidh sé; agus gidh bé do ní lorgaireachd do gheibh sé; agus oisgéoltar don té bhúailleas an doras.

11 Agus cíá agaibhsi athair ar a níarrfadh a mhac arán, do bhéaradh cloch dhó? nó dhá níárradh sé iásg, do bhéaradh nathair nimhe a nionad éisg dhó?

12 Nó dá níárradh sé ugh, an dtiobhradh sé scorpion do?

13 Ar a nadhbharsin, más eól dáoiibhsi air mbeith go hóc, tiodhluice maithe do thabhairt da bhur gcloinn, an é nach mó ná sin bhéaras *bhur* nathairse ó neamh an Spiorad Náomh don druigh iarrfas air é?

14 ¶ Agus do bhí sé ag teilgean deamhain amach, do bhí balbh. Agus tárla, ar ndul don deamhan amach, gur labhair an balbhán; agus do ghabh iongnadh an slúagh.

15 Agus a dubhairt dream acasan, Is trí Bheelséubub prionnsa na ndeamhan theilgeas sé amach na deamhuin.

16 Agus dream eile, ag cur chath-

aighthe air, do iarradar comhartha ó neamh air.

17 Agus ar bhfaicsin a smúaintighthe, dhósan, a dubhairt sé riú, Gach rioghachd bhíos roinnte na haghaidh féin do nithear fasach dhi; agus an tigh bhíos roinnte naghaidh tigh, tuitidh sé.

18 Agus mar an gcéadna dá raibh Sátan roinnte na aghaidh féin, cionnas fhanfas a rioghachd na seasamh? oir a deirthisí gur ab trí Bheelsébúb theilgimsi amach na deamhain.

19 Agus más trí Bheelsébúb sgriosaimsi na deamhain, cia tré sgriosaid bhur glanasa iád? ar a nadhbharsin béid siádsan na mbhreitheamhnaibh oraibhisi.

20 Achd cheana más le méur Dé theilgimsi amach na deamhain, gan chunn-tabhairt tháinic rioghachd De chuguibhisi.

21 An tan choimbéadas duine láidir armálta a chúirt féin, atá a bhfuil aige a siothchain:

22 Achd an tráth thig duine is neart-mhaire ná é, beiridh sé búaidh air, agus tóguidh sé leis a uile armáil ann ar chuir sé a mhuinighinn, agus roinnidh sé a eadail.

23 An té nach bhfuil leamsa atá sé am aghaidh: agus gidh bé nach ccrúinnigh-eann leamsa scabuighidh sé.

24 An tráth imthigheas an spiorad neamhghlan as duine ar bith, imthigh sé trí ionaduibh tiorma, ag iárruidh suáimhnis; agus an tráth nach bhfaghann sé sin, a deir sé, Fíllidh mé dom thigh féin ó dtáinic mé.

25 Agus ar dteachd dó, do gheibh sé ar na sguabadh agus ar na dheaghmhaisiogh-adh é.

26 Imthighidh sé an sin, agus beiridh sé leis seachd spioraide eile is measa ná é féin; agus ar ndol a sdeach dhóibh, do níd comhnaidhe ann sin: agus is measa deir-eadh an duine sin ná a thosach.

27 ¶ Agus tárta, agá rádh so dhó, gur árduigh bean áirighe don tsluagh a gúth, agus go ndubhairt sí, As beannaighe an bhroinn do ionchuir thú, agus na cíocha do dhiughail tú.

28 Agus a dubhairt seision, Achd as beannaighe an dream eisdeas briáthar Dé, agus choimhéudas é.

29 ¶ Agus an tan do chruinnidh an sluagh go tiugh chuige, do thionsgain sé a rádh, As olc an cineadh so: iárraidh sé comhartha; agus ní tiubharthar comhartha dhó, achd comhartha Iónas fáidh.

30 Oir ambail dó bhí Iónas na chomhartha do mhuinntir Niníve, as mar sin bhías Mac an duine mar an gcéadna don chineadhso.

31 Eiréochuidh bainríoghan an táoibhe ó dheas a mbreitheamhnus maille ré

dáoinibh an chinidhisi, agus daimneóchaidh si iád: oir tháinic sisi ó leithimlibh na talmhan déisdeachd ré heagna Sholaimh: agus, féuch, atá duine as mó ná Solamh ann so.

32 Eiréochaid luchd Niníve a mbreitheamhnus maille ris an gcineadhso, agus daimneóchaid é: oir do rinneadarsan aithrighe ag seanmóir Iónas; agus, féuch, atá duine as mó ná Iónas ann so.

33 Ní lasann duine ar bith coinneall, chum a cur a bhfolach, nó fáoi bhuiseúl, achd a gcoinneleoir, ionnus go bhfaicfidis an dream thig a sdeach an solus.

34 A si an tsúil solus an chuirp: ar a nadhbharsin a núair bhías do shúil glan, bíaidh do chorp uile soilseach; achd dá raibh do shúil go holc, bíaidh do chorp mar an gcéadna dorchá.

35 Dá bhrígh sin tabhair haire riot nach bíaidh an solus atá ionnad na dhorchadus.

36 Ar a nadhbharsin dá raibh do chorp uile soilseach, gan éanchuid dhe dorchá, bíaidh an tiomlán soilseach, ambail mar dheallruigheas coinneal thú ré na soille.

37 ¶ Agus ar labhairt do, do chuir Phairisíneach airighe impídhe air a dhinnér do chaitheamh na fhochair: agus ár ndúl a sdeach dhósan, do shuigh sé chum bídh.

38 Agus an tan do chonnaire an Phairisíneach sin, dob iongnadh leis nár ionnall sé ar tús roimh dhinnér.

39 Agus a dubhairt an Tighearna ris, Go deimhin do ní sibhse a phairisíneacha an táobh amuigh don chupan agus don mhéis glan; achd atá an táobh a sdigh dlúibh lán do shraiceareachd agus dolc.

40 A dháoine gan chéill, a né nach é an tí do rinne an táobh a muigh do rinne an táobh a sdigh mar angéadna?

41 Ar a nadhbharsin tábhruidh deirc uáibh do na neithibh atá a láthair aguibh; agus, féuch, bíaidh na huile neithe glan díbh.

42 Achd is anáobhinn dáoibh, a phairisíneacha! do bhrígh go ngabhtháoi deachmhaidh an mhiontuais agus na ruibhe agus na uile luibheann, achd gabhtháoi thar bhreitheamhnus agus ghrádh Dé: do búdh cóir iád so do dhéanamh, agus gan iád súd do léigeán gan déunamh.

43 As anáobhinn dáoibh, a phairisíneacha! oir as ionmhuin libh an céud ionad suidhe ann sna sionagogaibh, agus fáiltéadha ar na márguidibh.

44 As anáobhinn dáoibh, a sgríobuidhe agus a phairisíneacha, a luchd a nfuair-chrábhaidh! oir atátháoi marthuámuibh nábh bhfaicthear, agus nábh aithne do na dáoinibh shiubhlus orrtha.

45 Agus ar bhfeagra do dhuine áirighe don luchd dlíge, a deir sé ris, A Mhaigh-

isdir, agá rádh so dhuit do bhéir tú masla dhuinne fós.

46 Achd a dubhairt seision, As anáobh-inn dáobhsi leis, a luchd dlighe! oir curtháoi íaluidhe dóiomchur ar na dáoinibh, agus ní bheantháoi féin ris na húaladhaibh lé hàon da bhur méuraibh.

47 As anáobhinn daoibh! oir tógtháoi túamuidhe na bhfáidheadh, agus a siád bhur naitheacha do mharbh iád.

48 Go deimhin do níthi fiádhnuisi go moltáoi gníomhartha bhur naitheach: oir do mharbhadarsan iád, agus do níthise túamuidhe dhóibh.

49 Ar a nadhbbharso a dubhairt eagna Dé, Cuirfe mé fáidhe agus absdail chuca, agus muirfid siád agus géarleanfuid cuid diobh:

50 Do chum go leanfuidhe ar an gcinneadh, fuil na bhfáidheadh uile, do dóirteadh ó thús an domhain;

51 O fhuil Abéil go fuil Shacharias, do marbhadh éidir a naltóir agus an teampoll: go firinneach a deirim ribh, Go leanfuigh-ear é ar an gcinneadhso.

52 As anáobhinn dáobh, a luchd dlighe! oir rugabhair libh eochair a néolais, ní dheachabhair féin a sdeach, agus do thoirmisgeabhair an dream do bhi ag dul a sdeach.

53 Agus a nuair dubhairt sé na neithese riú, do thionnsgnadar na sgríobuidhe agus na Phairisinigh consbóid ghéur do dhéanamh ris, agus a thabhairt air labhairt ar mhórán do neithibh:

54 Ag luigheachan air, agus ag iarraidh neithe éigin do ghreamughadh as a bhéul, aun a naigeórais é.

CAIB. XII.

Iarfa Chriosd an fhirinn a theagasc gan fhaitchios, 36 bí deas fa chomhair buille an bháis, 54 agus gur baoghlach, reit-each agus uair an ghrás, do leigeann thort gan turbha.

FA a námsin, ar mbeith do phubal gan airmheadh arna ccomhchruinniughadh, ionnus go rabhadar ag saltair ar a chéile, do thionnsgain sé a radh re na dheisciobluibh ar tús, Comhéaduigh sibh féin ar laibhin na Bhphairsíneach, eadhon an fúarchrabhadh.

2 Oir ní bhfuil einní foluightheach, nach dtiocfuidh chum sóillsi; ná seicreideach, nach bhfuightheach a fhios.

3 Ar a nadhbbharsin gidh bé neithe do labhrabhair an dorchadas cluinfidhtheach iád sa tsolus; agus gidh bé ní do labhrabhair a gcluáis a seómruidhibh uáigneacha do dhéantar a ghairm ós na tightheibh.

4 Agus a deirim ribhse a cháirde, Ná bíodh eagla na muinntire oraibh mhárbus

an corp, agus na dhiaigh sin leis nach éidir ní sa mhó do dhéanamh.

5 Achd foillséochaidh mé dháobh ré a mbía bhur neagla: Bíodh eagla an tí úd oraibh, agá bhfuil cumbachda tair éis duine a mharbhadh a theilgean go hifrionn; a seadh, a deirim ribh, Bíodh eagla so oraibh.

6 A né nach cceannaightheach cúig ghealbhair ar dhá fheórling, agus ní bhfuil áon aca ar dearmad a bhfiadhnuise Dé?

7 Achd fós atá gruáig bhar gcinne uile ar na comhaireamh. Ar a nadhbbharsin na bíodh eagla oraibh: as fearr sibhse ná morán gealbhan.

8 Agus fós a deirim ribh, Gidh bé ar bith aidmheóchus misi a bhfiadhnuise na ndáoine, aidmheóchaidh Mac an duine mar an gcéadna eisean a bhfiadhnuaisi aingeal Dé:

9 Achd gidh bé shéanfus mise a bhfiadhnuise na ndáoine seánfuightheach eisean a bhfiadhnuise aingeal De.

10 Agus gidh bé laibheóras focal a naghaidh Mhic an duine, maithfightheach dhó é: achd ní maithfightheach don tí laibheóras blaisphéime a naghaidh an Spiorad Náomh.

11 Agus an tan do bhéaruid siád sibh chum na sinagóig, agus na núachdarán, agus na ndáoini gcomhachdach, na bíodh ná ro chúram oraibh cionnas no créd fhreagótháoi, nó créd a déartháoi:

12 Oir múinfidh an Spiorad Náomh dháobh ar a nuarsin féin, na neithe is cóir dháobh do rádh.

13 ¶ Agus a dubhairt óglach áirighe don tslúagh ris, A Mhaighisdir, abair rem dhearbhrathair, a noighreachd do rionn rium.

14 Agus a dubhairt seision ris, A dhuine, cía chuir misi ós bhur gcionn am bhreitheamh nó am rannadóir?

15 Agus a dubhairt sé riú, Feachaidh, agus seachnuidh sibh ar a tsaint: oir ní a niomarcuigh an tsaidhbhris atá ag duine air bith atá a bheatha.

16 Agus a dubhairt sé cosamhlachd riú, ag rádh, Tug fearann dhuine sháidhbhir áirighe toradh mór:

17 Agus do smuáin sé ann féin, ag radh, Créd do dhéana mé, oir ní bhfuil áit agam aun a gcruinneocha mé mo thórtuighe?

18 Agus a dubhairt sé, Do dhéana mé so: leagfuidh mé mo sgiobóil, agus toigeabhuidh mé sgiobóil bhus mó ná iád; agus cruinnéochaidh mé mo thórtu uile agus mo mháoin ionnta.

19 Agus a déara mé rém anam féin, A anaim, ata mórán máoine agad ar na gcur a dtaise fa chomhair mhórán bliadhan; fan ad chomhnuidhe, ith, ibh, bí go súgach.

20 Agus a dubhairt Diá ris, A amadain, a nochd féin iárfuid siad hanam ort : agus cia bhús leis na neithe so, do sholáthair tú?

21 Is mar sin atá an té chrunnighéas ionnmhas dó féin, agus nach bhfuil sáidhbhir a Ndiá.

22 ¶ Agus a dubhairt sé ré na dheisciobluihbh, Uime so a deirim ribhsi, Ná bidhidh, ro chúramach fá bhur mbeatha, créd é an ní iósdaói; ná fá bhur gcorp, créd é an ní churfi umuibh.

23 As mó an tanam ná an biád, agus an corp ná an téadach.

24 Tabhraidh dá bhur naire ná préacháin: oir ní chuirid siad siól, agus ní bhéanuid siád; agus ní bhfuil tigh sdórus na sgioból aca; agus beathaigh Diá iád: agus a né nach fearr sibhsi go mór ná na héanlaith?

25 Achd ciá agaihbsi lé na iomad cúruim fhéadas áon bhannlamh a mháin do chur air áirde féin.

26 Ar a nadhbharsin muna bhfuil ar bhur gcumas an ní as lugha, créd fa bhfuil cúram na neitheann eile oraih?

27 Tabhraidh dá bhur naire na lilidhe ciondus fhásaid siád: ní dhéanuid siad sáothar, agus ní shniomhuid siad; achd a deirim ribh, nach raibh Solamh féin ann a ghlóir uile ar na éadughadh mar áon diobh so.

28 Agus má éadugheann Diá mór sin an fér, atá a niu ar an machaire, agus chuirthear a mórach ann sa númhaidh; a né nach mó ná sin do dhéana sé dhibhse, a luchd an chreidimh bhig?

29 Ar a nadhbharsin, na fáfruidhidhsi créd iósdaói, nó créd iobhtáói, agus na bithi amharusach.

30 Oir a siád na neithesi uile iárraid cinidheacha an domhain: achd atá a fhios ag bhur Nathairse go bhfuil a riachdanas so oraih.

31 Achd cheana Iárruidhsi rioghachd Dé; agus teilgídhthear na neithesi uile chuguibh.

32 Ná bíodh eagla ort, a thréd bheag; oir a si toil bhur Nathar an rioghachd do thabhairt dáoihbh.

33 ¶ Réacaidh a bhfuil aguibh, agus tabhruidh déirc úaibh; déanuidh sparáin dhíbh féin nach racha a narsaidheachd, cisde ar nach racha caitheamh ar neamh, a náit nach dtig gaduidhe a ngar dhó, agus nach dtruáilligheann an míol críon.

34 Oir gidh bé aít iona bhfuil bhur ccisde, is ann sin fós bhías bhur geroidehe.

35 ¶ Bíodh bhur leasrach ceangailte timchioll, agus bhur lóchráinn ar lasadh;

36 Agus sibh féin comhchosmhuil ré dáoinibh ag fuireach ré na dthighearna, gá huair do fhilleadh sé ón phósadh; ionnas

ar dteachd agus ar mbuáladh an doruis dó, go noisgeolaidís gan fhuireach.

37 Is beannaighe na searbhfhoghantaidhe úd, do gheibh an tighearna ag déanamh faire an tan do thig sé: a deirim ribh go fírinneach, go gceangalfuigh sé é féin *timchioll*, agus go gcuirfidh sé iádsan na suidhe chum bidh, agus ar dteachd amach dhó go ndéanuidh sé fríothólamh dhóibh.

38 Agus má thig sé sa dara faire, agus má thig sé sa treas faire, agus go bhfuighe sé mar siu *iád*, is beannaighe na searbhfhoghantuidhe sin.

39 Achd bíodh a dheimhin só aguibh, dá mbeith a fhios ag fear an tige cia a núair a dtiocfadh an gaduighe, go ndéanadh sé faire, agus nach bhfuileóngadh sé a thigh féin do thollodh thríd.

40 Agus ar a nadhbharsin fós bithisi ullamh: oir is a núair nach saoilí thíocfus Mac an duine.

41 ¶ Agus a dubhairt Peadar ris, A Thighearna, an linne a deir tú an chosamhlachd so, nó fós ré cach uile?

42 Agus a dubhairt an Tighearna, Cía atá na fheadhmannach fhírinneach ghlic, chuirfeas a thighearna ós cionn a mhuinntire *féin*, ionnus go dtíobhradh sé a míosir bidh *dhóibh* na am féin?

43 Is beannaighe an searbhfhoghantuidhe úd, agá bhfuighe a thighearna an tan thíocfus sé dhá dhéanamh mar sin.

44 Go fírinneach a deirim ribh, Go gcuirfe sé ós cionn a bhfuil aige é.

45 Achd má deir an searbhfhoghantuidhe úd ann a chroidhe féin, Cuirfidh mo thighearna a theachd a ríghneas; agus go dtionnsgónuidh sé gabháil ar na buáchailidh agus ná cailinidh, agus bheith ag ithe agus ag ól, agus ar meisge;

46 Tíocfa thighearna an tsearbhfhoghantuidhe úd sa lá nach saoiléann sé é, agus ann sa núair ná bhfuil a fhios aige, agus dealóchaidh sé *úaidh* é, agus do bhéara sé a chuid dhó a bhfochair na ndaoine gan chreideamh.

47 Achd an searbhfhoghantuidhe úd, agá raibh-fíos tola a thighearna féin, agus nar ullmhuigh é *féin*, agus nach dearna do réir a thola, géubhtar mórán air.

48 Achd an tí úd ag nach raibh a fhios, agus fós do rinne na neithe do thuill buillidhe, buáilfitear beagán air. Oir gidh bé dár tugadh mórán, iárrfuidhthear mórán air: agus gidh bé dár tugadh mórán a dtaisge, iárrfuidhthear ní sa mhó air.

49 ¶ Táinic misi do chur teineadh air an talamh; agus créd eile diárrfuinn, ma atá sí ar na lasadh cheana?

50 Achd is éigin damhsa nio bhaisdeadh

lé baisdeagh; agus créd a mhéd chuibh-righthear mé no go gcríochnuighthear é!

51 An sáoilte gur ab chum síothchána do-thabhairt ar an dtalamh tháinig misi? a deirim ribh, Nach eadh; achd ceannairce:

52 Oir ó so amach, béid cúigear a néintigh ar na roinn, tríúr a naghuidh deisi, agus diás a naghuidh trír.

53 Bíaidh an tathair a naghuidh an mbic, agus an mac a naghuidh a nathair; an mbathair a naghuidh na hinghine, agus a ninghean a naghuidh na mathara; agus mathair an fhir phósda a naghuidh a mhná, agus an bhean phósda a naghuidh mathar a fir.

54 ¶ Agus a dubhairt sé mar an gcéadna ris an bpobal, An tan do chithi néull ag éirge ón táoibh a nsiár a deirthe ar ball, Atá ciotu ag teachd; agus is amh, luidd bhíos.

55 Agus an tráth do chithi an gháoth ó dheas ag séideadh, a deirthe, Biaidh teasmhach ann; agus bí sé mar sin.

56 A luchd an fhuárchrabhuigh, as éol dáoibh aghaidh neimhe agus talmhan do bhreathnuighadh; achd cionnas nach breathnuighthe na nainsirse?

57 ¶ Agus, créd fá nach breathnuighthe faibh féin créd is cóir ann?

58 Agus fós an tan théid tú réd easgearuid chum a núachdaráin, déana do dhícheall ar slíge, air thú féin do réiteach íad; deagla go dtairrgeadh sé chum an bhreithimh thú, agus go dtiobhradh an bhreitheamh don tsirriam thú, agus go dteigfeadh an sirriam thú a bpríosún.

59 A deirim riot, nách dtiocfa tú a mach as sin, no go níoca tú an fheóirlinn deigheanach.

CAIB. XIII.

Sompla ag brosdughadh go aithreachus: 24 agus gur deacrach saoradh an anum ré fhaghail.

AGUS fá namsin féin tangadar dáoine áirighe chuige ag innisin sgéul dó tháobh mbuinntir na Galilé, ag ar mheasg Píoláit a bhfuil thríd a niodhbharthuibh.

2 Agus ar bhfreagra Diosa a dubhairt sé riú, An sáoiltsi gur ab mó na peacthaigh na Galiléeanuighsi ná an chuid eile do na Galiléeanachuibh, ar son gur fhuilngeadar a leithéide só?

3 A deirimsi ribh, Nach mó: achd, muna ndéarntáoisí aithrighe, go sgrios-fuidhthear sibh uile mar an gcéadna.

4 Nó an sáoilte na hochd bhfir deag úd, air ar thuit an tor a Siloam, agus do mharbh iad, gur mhó na peacthaigh iad ná gach áon nduine eile dá raibh na gcomhnuidhe a Níarásalém?

5 A deirim ribh, Nach ar mhó: achd,

muna ndéarntáoisí aithrighe, go sgrios-fuidhthear sibh uile mar an gcéadna.

6 ¶ Agus mar an gceudna a dubhairt sé an chosamhlachd: Do bhí crann fige ag duine áirige curtha ann a fhíneamhain; agus táinig sé diárruidh toraidh air, agus ní fhuáir.

7 Agus a dubhairt sé ris an ngárradóir, Féuch, atáim ré trí bliádhnuibh ag teachd diárruidh toruidh ar an gcraun figisi, agus ní faghaim: gearr é; créd fá gcungmhann sé an fearann go neanhtarbhach?

8 Agus ar bhfreagra dhósan a dubhairt sé ris, A thighearna, leig dhó ar an mbliadh-aíni mar an gcéadna, nó go romhraidh mé na thímcheall, agus go gcuire mé áoileach faoi:

9 Agus má bheir sé toradh, léigfidh tú dhó: achd muna dtuga, géarrfuidh tú tar éisi sin é.

10 ¶ Agus do bhí sé ag teagasg a sinagóig áirighe lá na sábbóide.

11 Agus, féuch, do bhí bean a lathair agá raibh spioraid éagcrúais lé hochd mbliadhna dég: agus do bhí sí crotach, agus níor bheidir lé í féin do dhíoriughadh air éanchar.

12 Agus an tráth do chunnaic Iósa í, do ghóir sé chuige í, agus a dubhairt sé ría, A bhean, ata tú sgáoilte ód éagcrúas.

13 Agus do chuir sé a lámha uirre: agus do rinneadh díreach ar ball í, agus tug sí glóir do Dhía.

14 Agus ar bhfreagra dúachdarán na sinagóige ar mbeith diomghach dhó, fá Iósa do dhéanamh leighis ann sa tsabboid, a dubhairt sé ris an bpobal, Atáid sé laéthe ann ar cóir obair do dhéanamh; ar a nadhbharsin gur ab ionnta sin thioctas sibh dá bhuir leigheas, agus nar ab a lá na sabbóide.

15 Uime sin do fhreagair an Tighearna dhó, agus a dubhairt sé, Afhir an fhuárchrabhuidd, a né nach sgáoileann gach áon nduine agaibh féin a dhamh nó a asal ón mhainnsér lá na sábbóide, agus nach beireann sé chum uisge é?

16 Agus an bheansa, atá na hinghin ag Abraham, noch do chuibhrigh Sátan, a nois le hochd mbliadhna dég, a né nar chóir a sgáoileadh ón chuibhreachsa a lá na sábbóide?

17 Agus an tan a dubhairt sé na neithesi, do ghabh náire gach áon nduine dá raibh a cur na aghaidh: achd do bhí gúirdeachas ar a tsluagh uile tré gach uile ní glóimbar dá ndéarnuidh seision.

18 ¶ Agus a dubhuirt sé, Cía lér cosmhul ríoghachd Dé? agus cía ré samhleoachaidh níe í?

19 Is cosmhul ré gráinne musdaird í, do ghabh duine chuige, agus do chuir sé

ann a ghàrrdha; agus d'fàs sé, agus dó rinneadh crann mòr dhe, agus do rinneadar éanlaith a naieir néid ann a ghéaguibh.

20 ¶ Agus a dubhairt sé a ris, Cìà ré samhlóchaidh mé rioghachd Dé?

21 Is cosmhail í re laibhín, do ghabh bean chuide agus d'folluigh sí a dtri bheice mine, nó gur ghabh an tiomlán laibhín.

22 Agus do chùaidh sé trì gach cathair agus gach baile, ag teagasg, agus ag gábhail na sligheadh go Hiérusalem.

23 ¶ Agus a dubhairt duine áirighe ris, A Thighearna, an beag do shlánuighthear? Agus a dubhairt seision riu,

24 Déanuidh bhur ndithcheall ar dhul a sdeach sa doras chunhann: óir a deirim ribh, Is iomdha dáoinne iárrfàs dul a sdeach, agus nach búdh éidir léo:

25 O a nuáir fá néireóchaidh fear an tighe, agus fá a ndúnfa sé a dhóras, agus thionnsganuidh sibhsi seasamh a muich, agus an doras do bhuáladh, ag rádh, A Thighearna, a Thighearna, osguil dúinne; agus ar bhfreagra dhósan a déara sé ribh, Ní bhfuil a fhios agam cìà has dáoihb:

26 Ann sin toiseóchtháois a rádh, Do bhimis ag ithe agus ag ól ad fhiadhnui, agus do bhiothá ag teagasg ann ar sráidibh.

27 Agus a déaraidh sé, A deirim ribh, ní bhfuil a fhios agam cìà has dáoihb; imthigh úaim, uile a luchd déanta na héagóra.

28 An sin bhías gul agus gíosgán fiacal, a nuáir do chifi Abraham, agus Isaac, agus Iácob, agus na fàidhe uile, a bhfàitheas Dé, agus sibh féin dá bhardteilgean amach.

29 Agus tiocfuidh mòrán ó nàrd shoir, agus ó nàrd shiár, agus ó thúaidh, agus ó dheas, agus suidhidh síos a rioghachd Dé.

30 Agus, féuch, ataid dáoinne ar deireadh bhías a dtosach, agus ataid a dtósach bhías ar deireadh.

31 ¶ An lasin féin tangadar cuid airighe do na Phairisineachuibh chuige, ag radh ris, Imthigh amach, agus fág a náitsi: óir is mian ré Hioruáith do mharbhadh.

32 Agus a dubhairt seision riu, Ar nimtheachd dáoihb, abruidh ris an tsionnachsin, Féuch, teilgimsi deamhain amach, agus do ním leigheas a niu agus a mórach, agus crìochnóchar leam an treas lá.

33 Achd cheana is éigin damh a niu, agus a mórach, agus a noirthior a bheith ag siubhal: óir ní héidir fàigh bás dfagháil taobh amuich do Iarusalém.

34 O-a Ierusalém, a Ierusalém, noch mharbhas na fàighe, agus ghabhas do chlochaibh na dáoinibh churthar chugad; gá mhioncachd bá mian leam do chladh do chruinnighadh, marchruinnigh-eas an chearc a gearruigh fá na sgiothánuibh, agus nior bháit libh!

35 Féuch, fàgthar bhur tigh na fhásach aguibh: Agus a deirimsi ribh go fírrinn-each, Nach bhfaicfi misì, no go dtí a nuáir a naibeórthaoi, Is beannaighe an té thig a naimn an Tighearna.

CAIB. XIV.

Leighiosadh an iorupuis; 7 caint bhriogh-mhar Chrìosd rè am cuireadh. 26 Agus rabhadh ar bheith aireach trá, cred chosdus a sheirbhis dúine.

A GUS tarla, ar dteachd dhó go tigh a dhuine áirighe dúachdaránuibh na Bhpairisineach a lá na sábbóide do chaitheamh bíd, go rabhadar a coimhéd air.

2 Agus, féuch, do bhí duine áirighe a niorupuis ná fhiadhnui.

3 Achd ar bhfreagra Díosa do labhair sé ris an luchd dlìge agus ris na Phairisineachuibh, ag rádh, An ceadugheach leigh-eas do dhéanamh lá na sábbóide?

4 Achd do thochedadarsan. Agus ar mbreith ar a nòglach dhósan, do leighis sé é, agus do leig sé úadh é;

5 Agus ag freagra dhóibhsean, a dubhairt sé, Cìà aguibhsì agà dtuitfeadh a asal nó a dhamh a ndig, nach dtoigebhadh a nios é a lá na sábbóide?

6 Agus níor bheidir léo freagra do thabhairt air ann sna neithibhsì.

7 ¶ Agus do labhair sé cosamhlachd ris an muinntir tháinic ar cuireadh, ar na thabhairt dá aire mar do bhádar ag togha an chedionuid shuighe; ag rádh riu,

8 An tan do ghéabha tú cuireadh ó neach ar bith chum bainnsi, ná suidh ann sa chéadaít; ar eagla go bhfuair quine as onóruihe ná thusa cuireadh úadh mar an gcéadna;

9 Agus go dtiocfadh an tí do ghoir thusa agus eision agus go naibeórach sé riot, Tabhair ionad dó so; agus ann sin do thoiseóchthá maille le náire suidhe ann sa nionad is isle.

10 Achd an tan ghoirfidhthear thú, imthigh agus suidh ann sa nionad is isle; ionnus an tan thiofas an tí thug cuireadh dhuit, go naibeórach sé riot, A chara, suidh ní is áirde suas ná sin: Ann sin do gheabha tú onóir a bhfiadhnui a mbiá na suidhe maile riot.

11 Oir gidh bé árduiheas é féin ìsleóchthar é; agus gidh bé ìsliheas é féin, áirdeóchthar é.

12 ¶ Agus fós a dubhairt sé ris an té thug cuireadh dhó, An tráth do dhéanas tú dinnéir nó suipéir, ná goir do cháirde ná do dhearbhrathre, ná do dháoinne gáoil, ná do chomharsanna saidhbhre; ar eagla go dtiobhradh siadsan fós cuireadh dhuitse aris, agus go bhfuightheá an chomáoin chéadna.

13 Achd an tan do ní tú féasda, goir na boichd, na dáoine ciorthuimeacha, na bacaigh, agus na doill :

14 Agus bíaidh tú beannuighe ; do bhrigh nach bhfuil acfuinn aca an chomáoin cheadna do thabhairt dhuit : óir do bhéarthar a luaidheachd dhuit a neiséirge na bhfiréun.

15 ¶ Agus an tan do chúalaidh duine áirighe dá raibh ar áonbhord ris na neithesi, a dubhairt sé ris, *Is beannaighe an té itheas arán a bhfaithreas Dé.*

16 Achd a dubhairt seision ris, Do rinne duine áirighe suipéir mhór, agus do ghoir sé mórán :

17 Agus do chuir sé a shearbhfhogh-antaidh a nam suipéir dá rádh ris an muinntir fuáir cuireadh, Tigidh ; óir atáid na huile neithe a nois ullamh.

18 Agus do thionnsgnadar uile dáon-ghuth a leithsgéul do ghabháil. A dubhairt an céadduine ris, Do cheannaigh mé fearann, agus is éigin damh dhul amach agus a sheachain : iarruim ort gabh mo leithsgéul.

19 Agus a dubhairt fear eile, Do chéannuigh mé cúig cuingealuigh do dhamhuibh, agus atáim ag dul dá ndearbhadh : iarruim ort gabh mo leithsgéul.

20 Agus a dubhairt fear eile, Do phós mé bean, ar a nadbharsin ní fhéaduim theachd.

21 Agus ar dteachd don tsearbhfhogh-antuidhe, dinnis sé na neithesi dhá thighearna. Ann sin ar ngabháil feirge dtear an tighe a dubhairt sé ré na óglach, Imthigh go tapuidh fá shráidibh agus fá chúileannaibh na caithreach, agus tabhair leachd a sdeach annso na boichd, agus na dáoine ciorthuimeacha, agus na bacaigh, agus na doill.

22 Agus a dubhairt an searbhfhogh-antuidhe, A thighearna, do rinneadh mar a dubhairt tú, gidheadh atá áit ann fós.

23 Agus a dubhairt an thighearna ris a nóglach, Imthigh fá na slighthibh agus fá na fáltuibh, agus coimhneighidh *úd* do theachd a sdeach, do chum go lionfuidhe mo thigh.

24 Óir a deirim ribh, Nach blaisfidh áon nduine do na fearuibh úd fuáir cuir-eadh dom shuipéarsa.

25 ¶ Agus do bhí slúagh mór na chuid-eachda : agus ar bhfilleadh dhó, a dubhairt sé riu,

26 Gidh bé thig chugamsa, agus nách bhfuathuigheann sé a athair, agus a mhathair, agus a bhean, agus a chlann, agus a dhearbhrathreacha, agus a dheirbhsiúreacha, agus fós a anam fein, ní héidir leis bheith na dheisciobal agamsa.

27 Agus gidh bé nach iomchrann a

chros féin, agus nach leanann mise, ní héidir leis bheith ná dheisciobal agamsa.

28 Óir cía agaibhsi duine lé madh mian tor do dhéanamh, nach suidhfeadh ar tús, do theilgean cuntais an chosdúis, an mbiadh *acfuinn* aige chum críche do chur *air* ?

29 Ar eagla, déis na funndamente do chur dhó, agus gan chumas aige críoch do chur *air*, go dtoiséochadh gach áon nduine dhá bhfaicfeadh é, fonomhad do dhéanamh faói,

30 Ag rádh, Do thionnsgain an fearsa obair do chur ar siobhal, agus níor fhéd sé críoch do chuir uirthé.

31 Nó cía an rí rachadh do dhéanamh coguidh a naghaidh rígh eile, nach suidhfeadh ar tús, do dhéanamh comhairle nar bhéidir leis lé deich míle teagmháil don té thig na aghaidh lé fichthe míle ?

32 Nó, ar mbeith dhósan fós a bhfad úadh, cuiridh sé teachdaireachd chuige, agus iarruidh sé siothcháin.

33 Mar an gcéadna, gach uile dhuine agaibhsi nach diultann dhá bhfuil aige, ní héidir dhó bheith na dheisciobal agamsa.

34 ¶ *Is* maith an salann : achd má bhíonn an salann gan bhlas, créd lé gcuirfidh blas air ?

35 Ní bhfuil féidhm air chum na talmhon, ná chum a naóiligh ; teilgidh daóine amach é. Gidh bé agá bhfuilid clúasa chum éisdeachda, éisdeadh sé.

CAIB. XV.

Cosamhlachta, um an cháora chúaidh a muga : 8 um an bhoinn airgid : 11 agus an mac an-caithteach.

A GUS tangadar na Puiblicáin uile agus na peacthaigh chuige déisdeachd ris :

2 Agus do rinneadar na Phairisínigh agus na sgríobuidhe munmhar, ag rádh, Gabhuidh an fearso peacthaigh chuige, agus ithidh sé *biadh* na bhfochair.

3 ¶ Achd do labhair seision an chosamhlachd sa riu, ag rádh,

4 Cía agaibhsi duine, agá bhfuil céad cáora, agus do léigfeadh áon díobh a muga, nach bhfágann na naói gcaóiridh déug agus ceithre fichid ar an bhfásach, agus nach dtéid a ndiáigh na cáorach úd do chúaidh a muga, nó go bhfágann sé í ?

5 Agus ar na fagháil do, cuiridh sé go luathgháireach, *i* ar a ghuáillibh,

6 Agus ar dteachd dá thigh dhó, goiridh sé a cháirde agus a chomharsain a gceann a chéile, ag rádh riu, Déanuidh luathgháire leamsa ; óir fuáir mé mo cháora do chúaidh a muga.

7 A deirim ribh, gur ab mar sin bhías forbhfáilte ar neamh ar son éin pheacthach do ní aithrighe, ní is mó ná ar son naói

bhféin dég agus cheithre fichid, ar nach bhfuil riachdanas aithrige.

8 ¶ Nó cí a n bhean agá mbíadh deich mboinn, agus do léigfeadh sí áon bhonn díobh a muga, nach lasfadh solus, agus nach sguaibéochadh an tigh, agus nach íarrfadh go dithcheallach nó go bhfágadh sí é?

9 Agus air na fhagháil, goiridh sí a bancháirde agus a banchomharsain a gceann a chéile, ag rádh, Déanuidh gáirdeachas léamsa; óir fuáir mé mo bhonn do léig mé a muga.

10 Mar an gcéadna, a deirim ribh, Bí gáirdeachas ar ainglibh Dé trí éin pheacthach amháin do ní aithrige.

11 ¶ Agus a dubhairt sé *fós*, Do bhádar días mac ag duine áirighe:

12 Agus a dubhairt an tí dob óige aca ré na athair, Athair, tabhair dhamh an chuid roitheas *misi* dod mhaóin. Agus do roinn seision a mhaóin eatorra.

13 Agus tar éis bheagáin aimsire ag cruinniughadh a choda uile don mhac dob óige, do chúaidh sé air coigcrigh a dtalamh imchían, agus do dhiombail sé ann sin a mhaóin lé na bheathaidh báoth-chaithegh.

14 Agus tar éis a choda uile do chaithreamh dhó, déirigh gorta romhór ann sa tír sin; agus do thosaigh seision ar bheith a riachdanus.

15 Agus do imthigh sé roimhe agus do cheangal sé e féin do cháthruightheóir don tír sin; noch do chúir fá na dhúitche a mach é do bhúachuilleachd muc.

16 Agus bá mhián leis a bholg do lionadh do na féithléoguibh do ithdis na muca: agus ní thugadh éunduire dhó *iad*.

17 Agus an tan do chuimhnigh sé air féin, a dubhairt sé, Gá mhéid do luchd thiarasdail matharsa agá bhfuil iomarcaidh aráin, agus *misi* ag dul a muga lé gorta!

18 Eiréochaidh mé agus rachaidh mé díonnsuighe mathar, agus déaruidh mé ris, A athair, do pheacaigh mé a naghaidh neimhe agus ad fhiádhnuisisi,

19 Agus ní fiú mé feasda do mhacsa do ghairm dhíom: déana mé mar áon dod luchd thiarasduil.

20 Agus déirigh sé, agus do chuáidh sé díonnsuighe a athar. Agus ar mbeith *fós* a geían úadh dhó, do chonnaire a athair é, agus do ghabh trúaighe mhór dhó é, agus ag rith dhó, do chrom sé fá na bhrághuid, agus do phóg sé é.

21 Agus a dubhairt an mac ris, A athair, do pheacaigh mé a naghuidh neimhe, agus ad fhiádhnuisisi, agus ní fiú mé feasda do mhacsa do ghairm dhíom.

22 Agus a dubhairt an tathair ré na shearbhfhoghantaibh, Tabhruidh an chul-

uidhsin is fearr libh, agus cuiridh uime í; agus cuiridh fáinne air a láimh, agus bróga air a chosaibh:

23 Agus tuguidh libh agus marbhuidh, an láogh biádhata; agus caitheam biádh, agus bíom go súgach:

24 Óir fuáir mo mhac ann so bás, agus do aithbhéodhuigh sé; agus do chuáidh sé a muga, agus írith é. Ar a nadhbharsin do thionusgnadar bheith go súgach.

25 Achd do bhí an mac búdhe seine aige air an machaire *amuich*: agus ar dteachd a ngar don tigh dhó, do chúaluidh sé an céol agus na damhsaidhe.

26 Agus ar ngairm aóin do na searbhfhoghantuibh chuige dhó, dháfruidh sé dhe créd iad na neithesi?

27 Agus a dubhairt seision ris, Do dhearbhráthairsi tháinic; agus do mharbh hathair an láogh biádhata, ar son go bhfuáir sé slán a ris é.

28 Agus do ghabh fearg eision, agus níor bháil leis dul a sdeach: uimesin tháinic a athair amach, agus do ghoir sé chuige é.

29 Achd ar bhfreagra dhósan a dubhairt sé ris a athair, Féuch, a táimsi ag déanamh seirbhís dhuit a noireadso do bhliadhnuibh, agus níor sháruigh mé haithne a riamh: gítheadh ní thug tú fiú an mbeannáin dhamh ariamh, ionnus go mbéinn go súgach rém cháirdibh:

30 Achd an tan tháinic an macsa agad, do shlug do mhaóin a bhfochair mheirdreach, do mharbh tú an láogh biádhata dho.

31 Achd a dubhairt seision ris, A mhic, atá tusa do ghnáth am fhochair, agus na huile neithe is leamsa, is leachdsa iad.

32 Achd do budh cóir dhúinn sugachas, agus forbháilteachas do dhéanamh: tré go raibh an dearbhrathairsi agadsa tar éis bháis, agus gur aithbhéodhuigh sé; agus go ndeachaidh sé a muga, agus gur írith a ris é.

CAIB. XVI.

Inntleacht an fheadhmannaigh éugcorach,
19 agus dioghla an tsaidhbhir, dhoithchiollach, bholgach.

A GUS a dubhairt sé *fós* ré na dheisciobluibh, Do bhí duine saidhbhir áirighe ann, aga raibh sdiobhard; agus do rinneadh casaóid ris air, gur dhíomháil sé a mhaóin.

2 Agus ar na ghairm *chuige* dhó, a dubhairt sé ris, Créd é so do chluinim ort? tabhair cuntas do sdiobhardachda uairt; óir ní héidir dhuit bheith ad sdiobhard ní as faide.

3 Agus a dubhairt an sdiobhard ris féin, Créd do dhéana mé? óir atá mo thighearna ag buáin na sdiobhardachda dhíom: ní

héidir leam roghmhar do dhéanamh; agus is nair leam déirc farruidh.

4 Atá a fhios agam créd do dhéana mé, ionnus, an tan cuirfighthear as an sdiobh-ardachd me, go ngéabhuidh siad chuca mé dá dthighthibh féin.

5 Agus ar ngairm gach aóin fá leith dar dhligh a tighhearna fiacha, a dubhairt sé ris an gcéad fhear, Gá mhéad a dhligheas mo tighhearna dhíot?

6 Agus a dubhairt seision, Céad miosúr ola. Agus a dubhairt seision ris, Gabh chugad do sgríbhinn, agus síuidh go lúath, agus sgríobh a deich agus dá fhithchead.

7 Agus a dubhairt sé na dhíáigh sin ré duine eile, Créd dhlighthear dhíotsa? Agus a dubhairt seision, Céad miosúr cruithneachda. Agus a dubhairt seision ris, Gabh chugad do sgríbhinn, agus sgríobh ceithre fithchid.

8 Agus do mhol an tighhearna sdiobhard na héagcóra, do bhrígh go ndearnuidh sé ní glic: óir is glíoca clann an tsáoghailsi ná clann an tsolais iona gcínél féin.

9 Agus a deirimsi ribh, Déanuidh cáirde dhíbh féin lé sáidhbhreasa na héagcóra; ionnus an tráth bhías uireasbhuibh oruibh, go nglacfuibh sibh ann a lóisdinibh siorruidhe.

10 An tí atá ionnruic sa ní is lúgha atá sé ionnruic a mórán: agus gídh bé atá éagcórach sa ní is lúgha atá sé éagcórach a mórán mar an gcéadna.

11 Ar a nadhbharsin muna rabha-bhairse firinneach ann sa tsaidhbhreasa bhreagach, cía tháobhthas an saidhbhreasa firinneach tибh?

12 Agus muna fríoth ionnruic sibh a gcuid duine eile, cía bhéaradh dhaoibh an ní is libh féin?

13 Ní héidir le searbhfhoghantuidhe ar bith seirbhis do dhéanamh do dhá thigh-earna: óir bíáidh fuath aige do neach aca, agus grádh don dara fear; nó ceangalfuigh sé do dhuine aca, agus do bhéara se tarcuisne ar an dara fear. Ní héidir libh seirbhis do dhéanamh do Dhía agus do Mhammon.

14 ¶ Agus do chúaladar fós, na Phair-isínigh sanntacha, na neithesi uile: agus do rinniodar fonomhad faóisíon.

15 Agus a dubhairt seision ríu, Is sibhsi an dream sháorus sibh féin a bhfiadhnuisi na ndaoine; achd is aithnid do Día bhur gcroidhte: óir an ní atá fá mhóirchion a bhfiadhnuisi na ndaoine atá sé gráineamhuil a bhfiadhnuisi Dé.

16 Do bhí an reachd agus na faighe ann go teachd Eóin: ó shin a leith atá riogh-achd Dé dhá shoisgéalughadh, agus atá gach uile dhuine ag déanamh foiréigin air.

17 Achd as usa neamh agus talamh do dhul thort, ná áonphunc dqn dligheadh do thuitim.

18 Gídh bé neach léigeas a bhean, agus phósus bean eile, do ní sé adhaltrannas: agus gídh bé bheir an bheansin do leigeadh ó a fear do ní sé adhaltrannas.

19 ¶ Achd do bhí duine saidhbhir áirighe ann, agus is é bá héadach dhó purpuir agus síoda, agus do théigheadh sé chum bídh go roshógambhuil gach laoi:

20 Agus do bhí duine bochd áirighe ann, dar bhainm Lásarus, do bhí na luidhe agá gheatasan, lán do chréachduibh,

21 Agus ler mbian é féin do shásadh leis an sbruileach do thuiteadh do bhórd an duine saidhbhir: agus do thigidís na madruidhe, agus do ligheidís a chréachda.

22 Agus tarla, go bhfuáir an duine bochd bás, agus gur iomchradar na haingil go huchd Abraham é: agus mar an gcéadna fuáir an duine saidhbhir bás, agus do hadhluiceadh é;

23 Agus ar mbeith dhó a nifearn a bpianuibh do thóg sé a shúile súas, agus do chunnairc sé Abraham a bhfád úadh, agus Lásarus ann a uchd.

24 Agus ar néimhge dhósan an tansin a dubhairt sé, A athair Abraham, déana trócaire oram, agus cuir Lásarus do thum-adh barr a mheoir a nuisge, agus dfúaradh mo theangtha; óir atáim dom roiphíanadh an sa lasairsi.

25 Achd a dubhairt Abraham, A mhic, cuimhnigh gur ghlac tusa neithe maithe lé linn do bheith béo, agus Lásarus mar an gcéadna droch neithe: achd atá sólas aigesíon a nois dá fhagháil, agus atá tusa dod phíanadh.

26 Agus do bhárr orrtha so uile, atá fodhomhain mhór ar na cur eadruinne agus sibhsi: ionnas nach éidir leis na daóinibh lé budh mían é dul as so chugaibhsi; na teachd as sin, chuguinne.

27 Agus a dubhairt seision, Maseadh, farruim ort a athair, eision do chur go tigh matharsa:

28 Oir atáid cúigear dearbhrathar agam; do thabhairt sgéul dóibh, ionnus nach dtiocfaidh síadsan mar an gcéadna ann sa mionadsa na péine.

29 A deir Abraham ris, Atáid Maóisi agus na faighe aca; éisdeadh siad ríusan.

30 Achd a dubhairt seision, Ní hamhluidh atá, a athair Abraham: achd dá ndeacha duine ó na marbhuibh chuca, do dhéaindis aithrighe.

31 Agus a dubhairt sé ris, Muna néisidh siad ré Maóisi agus ris na faighibh, dá néirgheadh duine ó mharbhuibh féin, ní chredidís dó.

CAIB. XVII.

Nach bhfuil Día na fhéicheamh ag áon duine, 22 agus go tiocfaidh Críost a nam nach sábháthear.

AGUS a dubhairt sé ris na deisciobluihbh, Ní héidir nach dtiocfuid sgannal-acha: achd is trúaigh don tí, tré a dtigid siad!

2 Do bfearr dhó cloch mhuilinn do chur fa na mhuinéul, agus a theilgean ann sa bhfairge, ná áon don mhuinntir bhigsi sgannlachadh.

3 ¶ Tabhruidh bhur naire dhíbh féin: Má pheacaigheann do dhearbhrathair ad aghaidh, imdhearg é; agus má ní sé aithrige, tabhair maitheamhnus dó.

4 Agus má pheacaigheann sé ad aghaidh seachd naire na ló, agus go bhfillfe sé chugad seachd naire sa ló, ag rádh, Atá aithreachas oram; tabhair maitheamhnus dó.

5 ¶ Agus a dubhradar na heasbail ris, A Thighearna, méduigh ar gcreideamh.

6 Agus a dubhairt an Tighearna, Dá mbeith oiread ghráinne musdaird do chreideamh aguibh, déaradh sibh ris a gcraon sicaminso, Eirigh as do fhreámh-ach, agus curthar an sa bhfairge thú; agus do umhlochadh sé dhaóibh.

7 Agus cía aguibh, agá bhfuil searbh-fhoghantuidhe a treabhadh no a coimhéd tréada, lé a naibéoradh sé ar an mball, an tan do thiocfadh sé ón bhfearann, Imthigh agus suidh sios ar an mbord?

8 Achd a né nach aibéora sé ris, Ullmhuigh an ní íosas mé ar mo shuiper, agus cuir do chrios thort, agus frithéoil damhsa, no go nithe mé agus go nibhe mé; agus tar éisi sin ithsi agus ibh?

9 An mbía buidheachas aige ar a tsearbhfhoghantuidhe úd do bhrigh go ndearna na neithe do haithneadh dhe? Ní shaóilim go mbía.

10 Agus is mar sin dáoihbhis, an tan do dhéantaóí gach uile ní dár haithniughadh dhíbh, abruidh, Is searbhfhoghantuidhe neamhtharbhacha sinn: óir do rinneamar an ní do bhi dfiachaibh oruinn do dhéanamh.

11 ¶ Agus tárla, ag dul súas dó go Hierúsálem, gur ghabh sé trí lár na Samá-ria agus na Galilé.

12 Agus an tráth do chuáidh sé a sdeach go baile áirighe, tárldar deith-neabhar fir lóbbhar air, do sheas a bhfad fúadh:

13 Agus do árdúigheadar a nguth, ag rádh, A Íosa, a Mhaighisdir, déana trócaire oruinn.

14 Agus an tan do chunnairc sé iad, a dubhairt sé riu, Imthighidh foillsighidh sibh

féin do na sagartuibh. Agus tárla, ag imtheachd doibhsion, gur glanadh iad.

15 Achd fear aca, mar do chunnairc sé é féin ar na shlánughadh, dñíl sé air ais, ag moladh Dé do ghuth mhór,

16 Agus do thuit sé ar a aghuidh agá chosaibhsean, ag breith bhuidheachais ris: agus budh Samarítánach an fearso.

17 Agus ar bhfreagra Díosa a dubhairt sé, A né nach bhfuilid deithneabhar ar na nglanadh? agus a náonbhar cáit a bhfuilid?

18 Níor frith ag fileadh do thabhairt gloire do Dhia, achd an coigrigheachso.

19 Agus a dubhairt sé ris, Eirigh, imthigh romhad: do shlánuigh do chreideamh thú.

20 ¶ Agus an tan dfafruigh na Phair-isinigh dhe, Cía an tráth thiocfadh riogh-achd Dé, do fhreagair sé iad agus a dubhairt sé, Ní thiocfar rioghachd Dé récoimhéd.

21 Agus ní aibeoruid siad, Féuch ann so! nó, féuch ann súd! oir, féuch, atá rioghachd Dé aguibh an bhur measg.

22 ¶ Agus a dubhairt sé ré na dheisciobluihbh, Tiocfuidh a naimsir, an a mbía miangus oruibh áon do laéthibh Mhic an duine dfaicsin, agus ní fhaicfithí.

23 Agus a déarúid siad ribh, Féuch ann so; nó, féuch ann súd: achd ná himthigh, agus na leanuidh iad.

24 Oir ambuil agus mar dheallruigheas an tinnteach, shoillsigheas ó náird go chéile faoi neamh, is mar sin bhiás Mac an duine mar an gcéadna ann a lá féin.

25 Achd is éigin dó ar tús mórán dfulang, agus a dhiultadh ón chineadhsa.

26 Agus mar do tharla a laéthibh Náoi, is mar sin fós bhiás a laéthibh Mhic an duine.

27 Do bhádar ag ithe, ag ibhe, ag posadh, agus ag tabhairt chum pósda, gus an lá ann a ndeachaidh Náoi do náirc, agus táinic an díle, agus do sgris sí iad uile.

28 Agus ar a nós gcéadna mar tharla a laéthibh Lot; do bhádar ag ithe, ag ibhe, ag ceannach, ag reic, ag plantughadh, ag tógbail tighthe;

29 Achd an lá ann a ndeachaidh Lot amach as Sodom do fearadh teine agus ruibh ó neamh, agus do sgris sé iad uile.

30 Is da réir so bhias an lá ann a bhfoillseochthar Mac an duine.

31 Ann sa lá sin, an té bhiás ar a tigh, agus a mháoin ann sa tighsin, ná tuirling-eadh sé chum a dtógbhála: agus an tí atá ar an machaire, na casadh sé tar a ais mar an gcéadna.

32 Cuimhnighe ar mhnáoi Lot.

33 Gidh bé neach iárrías a anam féin do shabháil caillfidh sé é; agus gidh bé chaillfeasa anam beodhfuidh sé é.

34 A deirim ribh, béid días a náoin-leabaigh ann sa noidhche úd; géubhtar lé háon aca, agus fuighehtar an fear eile.

35 Beid días *ban* ag bróinteórachd a náoinfeachd; géubhtar lé mnáoi aca, agus fuighehtar an dara *bhean*.

36 Beid días *fear* ar an machaire; géubhtar lé háon aca, agus fuighehtar an fear eile.

37 Agus ar bhfreagra dhóibhsion a deirid ris, Gá háit, a Thighearna? Agus a dubhairt seision riú, Gidh bé ball a *mbúa* an corp, is ann sin fós chruinneochthar na hìolair.

CAIB. XVIII.

Fúair an bhaintreabhach a gnodhuighe le iarratas dhúthrachtach, 9 agus an Pubhliocanach le urnuighe uirisiol.

AGUS a dubhairt sé fós cosamhlachd riú, gur ab éigin urnuighthe dhéanamh do ghnáth, agus gan a bheith leisgeambuil.

2 Ag rádh, Do bhí breitheamh *áirighe* a gcathraigh *áirighe*, air nach raibh eagla Dé, agus ag nach raibh onóir do dhuine:

3 Agus do bhí baintreabhach *áirighe* ann sa chathruighsin noch tháinig chuige, ag rádh, Cóirigh mé air neasgaruid.

4 Agus níor bháill leision ar feadh tamuill: achd tar éis sin a dubhairt sé ris féin, Ge nach bhfuil eagla Dé oram, agus nach bhfuil onóir agam do dhuine;

5 Gidheadh do bhrìgh go mbuaidhreann an bhaintreabhachsa mé, dioghóla mé í, do chum nach dtiocfadh sí fa dheireadh dom bhuaidhreadh.

6 Agus a dubhairt an Tighearna, Eisdidh créd a deir breitheamh na héagcora.

7 Á né nach déana Dá dioghaltas ar son a dháoine toghtha féin, éimhgheas air do lá agus doidhche, ge atá foighid aige na timcheall?

8 A deirim ribh go ndéana sé dioghaltas ar a son go luáth. Achd cheana an tan thiofas Mac an duine, an bhfuighe sé creideamh ar an dtalamh?

9 ¶ Agus fós ré dreim do sháoil iad féin bheith na bhfiréain, agus do tharcaisnigh cách eile, a dubhairt sé an chosamhlachdsa:

10 Do chúadár días do dháoinibh súas don teampall do dhéanamh urnuighe; áon aca na Phairisíneach, agus araile na phuibliocánach.

11 Ar seasamh don Phairisíneach do bhí sé guidhe mar so leis féin, A Dhiá, beirim buidheachas riot, nach bhfuilim mar *atáid* dáoine eile, na luchd fuáduigh, éugéorach, adhaltrannach, nó fós mar an bpuibliocánachsa.

12 Troisgim fá dhó ann sa tseachd-mhuin, do bheirim deachmbuidh as gach ní dhá sealbhuighim.

13 Agus ar seasamh don phuibliocán, a bhfád úadh, níor bháill leis fiú a shúl do thogháil suas chum neimhe, achd do bhuaileadh sé a uchd, ag rádh, A Dhiá déana trócaire orainsa an peachtach.

14 A deirim ribh, go dtáinig an tési a nús dá thigh féin na fhiréanach *ní is mó* na an fear úd: óir gidh bé árdúigheas é féin ísleochthar é; agus gidh bé ísligheas é féin áirdeochthar é.

15 ¶ Agus fós tugadar chuige náoidheanain, ionnus go mbeanfadh sé riu: agus an tan do chuncadar na deisciobuil so, do imdheargadar iad.

16 Achd ar ngairm na leanabh Díosa *chuige*, a dubhairt sé, Fuiligidh na leinbh do theachd chugamsa, agus ná toirmeasgaidh iad: óir is lé na leitheid so rioghachd Dé.

17 A deirim ribh go ffrinneach, Gidh bé nach géubha chuige rioghachd Dé mar náoidheanán nach racha sé go bráth a sdeach innte.

18 ¶ Agus díafuigh úachdarán áirighe dhe, ag rádh, A Mhaighisdir mhaith, créd do dhéana mé lé a sealbhócha mé an bheatha mharthanach?

19 Agus a dubhairt Iósa ris, Créd fá ngoireann tú máith dhiomsa? ní *bhfuil* éinneach maith, achd Dá, amháin.

20 Atá éolus na naitheantadh agad, Ná déana adhaltranas, Ná déana dunnharbhadh, Na déana goid, Ná déana fiadhnúisi bhreige, Onóirigh hathair agus do mbathair.

21 Agus a dubhairt seision, Do choimh-éid mé na neithesí uile óm óige.

22 Agus ar na cclos so Díosa, a dubhairt sé ris, Atá éinni fós duireasbhuidh ort: reac a bhfuil agad, agus roinn ar na bochduibh, agus bíaidh cisde ar neamh agad: agus tárr, lean misi.

23 Agus ar na chloinnsin so dhósan, do ghlac tuirse mhór é: óir do bhí sé roshaidhbhir.

24 ¶ Agus an tan do chunnairc Iósa go ráibh sé lán do dhobhrón, a dubhairt sé, Créd é a dheacrachd do na dáoinibh sáidhbhre dul a sdeach a rioghachd Dé!

25 Oir is usa camhall do dhul trí chró snáthuide ná do dhuine shaidhbhir dul a sdeach a rioghachd Dé.

26 Agus a dubhradar an dream do chúaluidh so, Máseadh cí a as éidir do shlánughadh?

27 Achd a dubhairt seision, Na neithe ata dó dhéanta ag na dáoinibh atáid so dhéanta ag Dá.

28 ¶ Agus a dubhairt Peadar, Féuch,

do fhágamairne na huile neithe, agus do leanamair thusa.

29 Agus a dubhairt seision riú, A deirimsi ribh go firinneach, Nach bhfuil éinneach do fhág a thigh, ná á athair ná a mbathair, ná a dhearbhraithreacha, ná a bhean *phósda*, ná a chlann, ar son rioghachda Dé,

30 Nach nglacfa sé mórán ní sa mhó ann sa naimsirso, agus an bheatha mharthanach an sa tsáoghal atá ag teachd.

31 ¶ Agus ar mbreith an dá fhear déag leis *Díosa*, a dubhairt sé riú, Féuch, téaghmáoid súas go Hiárusalém, agus críochnóchthar a dtimcheall Mhic an duine na huile neithe atá sgríobhltha ag na fáighibh.

32 Oir do bhéarthar do na Cineadhachaibh é, agus do dhéantar fonnombad fáoi, agus maisleóchthar é, agus géubthar do shelighibh air:

33 Agus ar na sgiúrsadh dhóibh muirfid é: achd éireóchaidh sé a ris an treas lá.

34 Agus níor thuigeadarsan éin ní dhíobh so: agus do bhádar na briáthrasa foluighthe uátha, agus níor aithnigheadar na neithe a dubhradh ann.

35 ¶ Agus tarla, an tan do dhruid sé ré Ierico, gur shluigh dall áirighe chois na sligheadh ag iarruidh déirce:

36 Agus an tan do chúaluidh sé an slúagh ag gabháil thairis, dfafruidh sé créd é so.

37 Agus dinniseadar dhó, gur ab é Iósa Nasarítha do bhí gabháil thairis.

38 Agus do éigh seision ag rádh, A Iósa, a mhic Daibhi déana trócaire oram.

39 Agus an dream do bhí roimhe do imdheargadar é, ionnus go mbiadh se na thocht: achd is moide do éighmheadh seision sin, A mhic Daibhi, déana trócaire oram.

40 Agus ar seasamh Díosa, do aithin sé a thabhairt chuige: agus an tan do dhruid sé ris, dfafruidh sé dhe,

41 Ag rádh, Créd is mián leachd misi do dhéana dhuit? Agus a dubhairt seision, A Thighearna, mo radharc aiseag dhamh.

42 Agus a dubhairt Iósa ris, Bíodh do radharc agad: do shlánuigh do chreideamh thú.

43 Agus do fúair sé a radharc ar an mball, agus do lean sé eisean, ag tabhairt glóire do Dhía: agus an tan do chunnaire, an pobal uile so, tugadar moladh do Dhía.

CAIB. XIX.

Díthchioll Shachéus ar Críosa d'fhaicsin, agus Críosa ag iomáin luchd an mhíomhodh sa an teampuill.

AGUS ar ndol a sdeach go Iérico *Díosa* do ghabh sé thrithe.

2 Agus, féuch, do bhí duine áirighe ann dár bhainm Sachéus, do bhí na tachtarán air na publicáin, agus do bhí sé saidhbhir.

3 Agus do bhí fonn air fhaicsin cía hé Iósa; agus níor bhéidir ris ón tslúagh, tré go raibh sé ísiol do phearsainn.

4 Agus ag rith roimhe dhó, do chúaidh sé súas a gcarrann sicamor ionnus go bhfaicfeadh sé é: óir do bhí fáoi an *tslighsin* do ghabháil.

5 Agus an tan tháinic Iósa chum na báitesin, ar bhféachain súas dó, chúnnaire sé eision, agus a dubhairt sé ris, A Shachéus, tuirrling go *deifreach*; óir is ad thigh is éigin daunhsa comhnuidhe dhéanamh a nín.

6 Agus ag deifríughadh dhósan, do thuirrling sé, agus do ghabh sé chuige é go luathghaireach.

7 Agus an tan do chunncadar *cách uile so*, do rinniodar munbhar, ag rádh, Go ndéachaigh sé a *sdeach* air áoidheachd dionnsuighe peacthaich.

8 Agus ag seasamh do Shachéus, a dubhairt sé ris an Tighearna; Féuch, a Thighearna, do bheirim leath mo mháoine do na bochdaibh; agus má mheall mé duine air bith a néinní, do bheirim *dhó* a cheithre oirid.

9 Agus a dubhairt Iósa ris, A niugh tharla sláinte don tighsi, do bhrígh go bhfuil seisean fós na mhac ag Abraham.

10 Oir tháinic Mac an duine diárruidh agus do shlánughadh an ní do chúaidh a muga.

11 Agus ag éisdeacht dóibhsean leis so, do chuir sé leis agus a dubhairt sé cosamhlachd, tré go ráibh sé láimh ré Hiárusalem, agus gur sháileadarsan nach fada go bhfoillseochtháoi rioghachd Dé.

12 Ar a nadhbharsin a dubhairt se, Do chúaidh duine uasal áirighe a región imchian do ghabháil rioghachda dhó féin, agus dfillleadh air a ais.

13 Agus ar ngairm a dheíchneabhar searbhfhoghantaighe dhó, tug sé deich bpunta dhóibh, agus a dubhairt sé riú, Dénuidh gnothuigh nó go dtíg mé.

14 Achd do bhí fuath ag luchd a chaithreach dhó, agus do chuireadar teachdair-eachd na dhiaigh, ag rádh, Ní háil linn é so do ríoghadh oruinn.

15 Agus tarla, an tan do fhill sé, ar ngabháil na rioghachda chuige, gur aithin sé na searbhfhoghantaighe úd da dtug sé an tairgead, do ghairm chuige, ionnus go mbiadh a fhios aige créud do ghnodhuigh gách áon aca.

16 Agus táinic an céadduine, ag rádh, A thighearna, do ghnodhuigh do phiosa deich bpiosa.

17 Agus a dubhairt seision ris, Is maith

sin, a shearbhfhoghantúighe mhaith: óir do bhí tú firinneach ar bheagán, bíodh cumhachda agad ar dheich gcaithreachaibh.

18 Agus táinig an dara fear, ag rádh, A thighearna, do rinne do phíosa cúig píosa.

19 Agus a dubhairtsion ris an tesi, Bisi mar an gcéadna ós cionn cuig gcaithreach.

20 Agus tánic fear eile chuige, ag rádh, A thighearna, féuch, do phíosa do bhí agamsa a ttaisgidh a naipcin:

21 Óir do bhí heaglasa oram, tré gur duine forghrúama thú: tógbhuidh tú súas an ní nar chuir tú síos, agus beanuidh tú an ní nar shíolchuir tú.

22 A dubhairtsion ris, As do bhéul féin do bheir imbreith ort, a dhroichshearbhfhoghantaigh. Do bhí a fhios agad gur duine forghrúama misi, thogbhus súas an ní nach ar chuir mé síos, agus bheanas an ní nach ar shíolchuir me:

23 Ar a nadhbharsin créd fá nar chuir tusa mo chuid airgid ann sa mbanc, agus ar teachd damhsa do thoigeubhuinn é maille lé biseach?

24 Agus a dubhairt sé ris an muinntir do bhí na seasamh, Tóguidh úadhl an píosa, agus tabhruidh don té úd agá bhfuil na deich bpíosa é.

25 (Agus a dubhradarsan ris, A thighearna, atáid deich bpíosa aige.)

26 Óir a deirim ribh, Gur ab do gach áon agá bhfuil do bhéarthar; agus an té ag nach bhfuil, beanfuighear dhe fós an ní atá aige.

27 Tabhruidh libh ann so, na naimhde úd agamsa, le nar bháill misi do rioghadh ós a gceann, agus marbhaidh am fiadhnúisí úd.

28 ¶ Agus ar na rádh so, do chúaidh sé rompa, ag dul súas go Hiarusalem.

29 Agus tárla, an tan do dhruid sé lé Betpháge agus ré Betánia, láimh ris a tsiabh da ngoirthear *sliabh* na Noluidhe, gur chuir sé dias da dheiscioblúibh údah,

30 Ag rádh, Imthighidh don bhaile atá as bhur gcomhair; ar ndul a sdeach ann dáoihb do gheabhtháoi searrach ceangailte, ar nar shuidh áon nduine riamh: sgáoilidh, agus tabhruidh libh é.

31 Agus dá bhfiáfruidhe éin neach dhibh, Créd fá sgáoilí é? is mar so a déartháoi ris, Ar son go bhfuil féidhm ag an Tighearna air.

32 Agus ar nimtheachd do na teachd-airidhibh, fúaradar mar a dubhairt sé riu.

33 Agus ar sgáoilleadh an tsearraigh dhóibhsion, a dubhradar a thighearnuidhe riu, Créd fá sgáoilí an searrach?

34 Agus a dubhradarsan, Tré go bhfuil féidhm ag an Tighearna air.

35 Agus rugadar léo é chum Iósa: agus ar dteilgean a mbrat ar a tséarrach, do chuireadar Iósa air.

36 Agus ag imtheachd dósan, do leathnuigheadar a néaduighe ar a tslighe.

37 Agus an tan do dhruid sé a bhogus, ré casaigh shléibhe na Noluidheadh, do thionnsgain an chuideachda dheisciobal uile go láathgháireach Día do mholadh do ghuth mhór ar son gach uile subhailcighe dá bhfadur;

38 Ag rádh, Is beannaghe an Rí thig a naimh an Tighearna: sióthcháin ar neamh, agus glóir an sna hárduibh.

39 Agus a dubhradar Phairisinigh áirighe don tslúagh ris, A Maighistir, tabhuir achinhusán dod dhéiscioblaibh.

40 Agus ar bhfreagra dhósan a dubhairt sé riu, A deirim ribh, má thochdaid so, go néighfid na clocha féin.

41 ¶ Agus mar do dhruid sé a radharc na caitheach, do ghuil sé air a son,

42 Ag rádh, O dá naitheantá, ann sa lá agad féin fós, na neithe *bheanas* réd shiothcháin! ach atáid siad a nois fóluigthe ód shúilibh.

43 Óir tiocfuid láethe ort, ann a dteilgid do naimhde díog ad thimcheall, agus iona dtimchiollfaid, agus iona geuibhreachaid thú gach éantáobh,

44 Agus do dhéanuid comhchothrom ris an dtalamh thú, agus do chlann ionnad a stigh; agus ní fhuigfid cloch ar muin cloiche ionnad; tré nar aithin tú aimsear thíosruigthe.

45 ¶ Agus ar ndol a sdeach don teampall dhó, do thionnsgain sé an drean do bhí ag reic agus ag ceannach ann, do chur amach;

46 Ag rádh riu, Atá sgriobhtha, Mo thighe is tigh urnuighe é: achid *cheana* do rinneabhairsi tuinigthe bhíothamh-nach dhe.

47 ¶ Agus do bhíodh sé teagasg gach lá ann sa teampall. Agus diarradar úachdaráin na sagart agus na sgriobuidhe agus cinn an phobail eisión do mharbhadh,

48 Gidheadh ní raibh a fhios aca créd do dhéanaidis: óir do bhí an pobal uile ro-aireach air éisdeachd risean.

CAIB. XX.

Attimcheall ághdarras Chriosd, 9 an fhíneamhain, 27 agus an Eiseirghe.

AGUS tárla, áon do na láethibh sin, an tan do theagaisg séisíon an pubal ann sa teampall, agus do sheanmoir sé an soisgéul, go dtangadar úachdaráin na sagart agus na sgriobuidhe maille ris na sinnsearuibh chuige.

2 Agus do labhradar ris, ag rádh, Iunís dúinne, cia an tughdarrás as a ndéanam

tú na neithesi? nó cia thug an tughdarrás so dhuit?

3 Agus ar bhfreagra Díosa a dubhairt sé ríu, Fiafrochaidh misí fós aont'hocail amháin d'ibhse; agus tabhruidh freagra oram:

4 Baisdeadh Eóin, ann ó neamh do bhi se, nó ó dháoinibh?

5 Agus do bhádarsan ag tagra eatarra féin, ag rádh, Má deirmid, O neamh; déara seisean, Créd fá nar chreideabhairsi dhó?

6 Achd má deirmid, O dháoinibh; géubhuidh an pobal uile do chlochaibh orainn: oir is deimhin léo gur fáigh Eóin.

7 Agus do fhreagradar, nach raibh a fhios aca féin gá bás dó.

8 Agus a dubhairt Iósa ríu, Ní mó innéas misí dhíbhí cía an tughdarrás as a ndéanuim na neithesi.

9 ¶ Agus do thionnsgain sé an chos-amlachd sa do rádh ris an bpobal; Do chuir duine áirighe fineamhuin, agus tug sé amach do sgológuibh í, agus do bhi sé féin a geoigricí air feadh ainsire faide.

10 Agus na am féin do chuir sé a shearbhfhoghantúighe chum na sgológ, ionnus go dtiobhraidis ní do thoradh na fineamhna dhó: achd do ghabhadar na sgológa air, agus do chuireadar folamh uatha é.

11 Agus do chuir sé searbhfhoghantúighe eile uadh a ris: achd ar ngabháil air sin leis, agus ar dtabhairt easonóra dhó, do chuireadar folamh uatha é.

12 Agus na cheann sin do chuir sé an treas uadh: achd do chuireadarsan amach an tésin leis, ar na lot.

13 Achd a dubhairt tighearna na fineamhna, Cred do dhéana mé? cuirfidh mé mó mhac grádhach féin chuca: do béidir an tan do chifid é go dtiobhraidis onóir dhó.

14 Agus ar na fhaicsin do na sgológuibh, do labhradar eatarra féin, ag rádh, A sé so an toighre, tigidh, marbham é, ionnus go mbíadh a noigbreachd aguin féin.

15 Agus ar na theigean, don táobh amach don fhíneamhain, do mharbhadar é. Ar a nadhbharsin créd do dhéanas tigh-earna na fineamhna ríu súd?

16 Tiocfuidh sé agus sgríosfuidh sé na sgológa úd, agus do bhéara se an fhíneamhuin do dháoinibh eile. Agus an tan do chúladarsan so, a dubhradar, Nár léige Día sin.

17 Achd ar bhfeachain dósan órrtha, a dubhairt sé: Máseadh créd é an ní so atá sgríobhltha, An chloch do dhiultadar na saoir is di so do rinneadh ceann an chuáinne?

18 Gidh bé duine thuitfeas ar an gcloich úd, do dhéantar greamanna dhe;

agus gidh bé duine ar a dtuitfidh sí, do dhéana sí luaitheadh dhe.

19 ¶ Agus diarradár úachdaráin na sagart agus na sgríobuidhe lámha do chur annsan air a nuair sin féin; achd do bhi eagla an phobuil orrtha: oir do aithneadar gur ab na naghuidh fein a dubhairt sé an chosamlachdso.

20 Agus ag tabhairt aire ris, do chuireadar luchd bratha, do léigfeadh orrtha féin a bheith na bnfreín, ionnus go ngream-eóchaidis air a chomhrádh, do chum a thabhartha do chumhachd agus dughdarrás a nuachdaráin.

21 Agus dfiafraigheadar dhe, ag rádh, A Mhaighisdir, atá a fhios againne gur ceart labhras tú agus theagaisgeas tú, agus nach bhfuil cion agad ar phearsain áon-duine, achd go dteagascann tú slighe Dé do réir na fírinne:

22 An ceaiduightheach dhúinne cíos do thábhairt do Shéasar, nó gan a thabhairt?

23 Achd tug seisean a meabhail dá aire, agus a dubhairt sé ríu, Créd fá gcurtháoi cathughadh oram?

24 Taisbéanaigh dhamh pighinn. Cía ar leis a níomháigh agus an sgríbhinn atá uirthé? Agus ar bhfreagra dhoibhsion a dubhradar, Lé Séasar,

25 Achd a dubhairt seision ríu, Ar a nadhbharsin tabhruidh do Shéasar na neithe is lé Séasar, agus na neithe is lé Día do Dhía.

26 Agus níor fhéadadar greamughadh air a bhriathra a bhfiadhnúisi an phobuil: agus ag déanamh iongantais ann a fhreagarthuibhsion, do thochadadar.

27 ¶ Agus ar dteachd do dhruing do na Saduceachiaibh chuige, (noch shéanas a neiseirghe do bheith ann;) dfiafrúigheadar dhe,

28 Ág rádh, A Mhaighisdir, do sgríobh Máoisí dhúinne, Dá bhfaghadh dearbhráth-ar dhúine ar bith bás, agá mbia bean phósda, agus go bhfuigheadh sé bás gan chloinn, go ngéubhadh a dhearbhrathair chuige a bhean, agus go tóigéubhadh se slíochd dá dhearbhrathair.

29 Ar a nadhbharsin do bhádar móir-sheisior dearbhrathar ann: agus ar ngabháil mná chuige don chédfhear, fúair sé bás gan chloinn.

30 Agus do ghabh an dara dearbhrathair chuige an bhean, agus fúair seision leis bás gan chloinn.

31 Agus do ghabh an treas dearbhrathair chuige í; agus mar an gcéadna an móir-sheisior: agus níor fhágbhadar clann, agus fúaradar bás.

32 Agus a ndiaigh cháich uile fúair an bhean bás mar an gcéadna.

33 Ar a nadhbharsin ann sa neiseirghe

cía aca súd dá madh bean í? óir do bhi sí ag an mhóirsheisior na mnaoi.

34 Agus ag freagra a dubhairt Iósa riu, Pósaíd clann an tsaoghailis *mná*, agus do bheirthear d'fearuibh iad :

35 Achd cheana an dream mheasfuidhthear gur fiú iad an saoghal úd, agus eis-éirge ó na marbhuibh d'fagháil, ní phósaíd *mná*, agus ní thugthar d'fearuibh iad :

36 Oir ní héidir léo bás d'fagháil ní sa mhó : Oir atáid siad mar na haingle ; agus na gcloinn ag Dia, ar mbeith na gcloinn ag a neiséirge.

37 Achd go néiréochadh na mairbh, d'foillsigh Máoise leis ag an dos, an tan do ghoireas sé don Tighearna Dia Abraham, agus Dia Isaac, agus Dia Iácob.

38 Oir ní hé. Dia na marbh é, achd na mbéo : oir atáid siad uile na mbeathaigh dhósan.

39 Agus ar bhfreagra do dhruing do na sgríobuidhibh a dubhradar, A Mhaighisdir, is maith a dubhairt tú sin.

40 Agus níor lamhadar ó sin súas ní ar bith fhiafrughe dhe.

41 ¶ Agus a dubhairt sé riu, Cionnas a déirid siad gur mac do Dháibhi Críod?

42 Agus a deir Daibhi féin a leabhar na Salm, A dubhairt an TIGHEARNA réim Thighearnasa, Suidh ar mo láimh dheis,

43 No gógcuire mé do námhuid na sdól fad chosaibh?

44 Ar a nadhbharsin goiridh Daibhi Tighearna dhe, agus cionnas is mac dhó é?

45 ¶ Agus a neisdeachd an phobuil uile a dubhairt sé ré na dheisciobluibh féin,

46 Tabhruidh aire dháobh féin ó na sgríobuidhibh, le nab aill siobhal a róbuibh fada, agus le nab ionmhuin failtighe ar na inarguidhibh, agus na cédoniuid sughthe ann sna coimhthionóluibh, agus na céadchuibhrinn ann sna féasduidhibh ;

47 Noch shluigeas tighthe na mbaintreabach, agus sin fós ar sgáth bleith go fada ag urnuighe : do gheabhuid so an damnadh is truine.

CAIB. XXI.

Féile chlúthach na baintreabhaigh, 6 Sgrios Ierusalem, 25 agus deireadh an Domhain.

AGUS ag féuchain dó, do chunnaire sé na daoine saidhbhre ag cur a dtíodhlaiceadh a náit coimhéada an chisde.

2 Agus do chunnaire sé fós baintreabach bochd áirighe ag cur dhá leith fheóirlinn ann.

3 Agus a dubhairt sé, A deirim ribh go firinneach, gur ab mó do chuir an bhaintreabach bhochdsa ann na cách uile :

4 Oir is do niomarcuidh atá aca, thugadar so uile tíodhlaice do Dhía : achd do

chuir sisi da bochdachd féin a beatha uile ann.

5 ¶ Agus a dubhairt sé ré druing áirighe, do bhi ag labhairt ar an dteampall, tré go raibh sé ar na dheagmhaisiughadh do chlochaibh áille agus do thíodhluicthibh,

6 Iádsó do chithise, tíocfuid láethe ann, nach bhfuigfíthear cloch air chloich dhíobh, nach sgáoilfíthear ó chéile.

7 ¶ Agus d'fíastruigheadar dhe, ag rádh, A Mhaighisdir, cía a núair bhéid na neithesi? agus créd é an comhthartha *bhías ann* an tan do dhéantar iad so?

8 Achd a dubhairt seision, Féachaidh nach meallfíthear sibh : oir tíocfuid mórán am ainmsi, ag rádh, Is misi é ; agus do dhruid a naimsir linn : ar a nadhbharsin ná leanuidh iad.

9 Agus an tan do chluinídh cogtha agus búaidheartha, ná bíodh eagla oruibh : oir is éigin iad so do theachd air tús ; achd ní deireadh é fós.

10 A dubhairt sé riu an tansin, Eir-eochaidh cineadh a naghuidh cinidh, agus rioghachd a naghaidh rioghachda :

11 Agus béid creatha móra talmhan a mórán dáitibh, agus gorta, agus plágha ; agus neithe uathbhásacha agus comharthuíghe móra ó neamh.

12 Achd rompa so uile, cuirfid siad lámha ionnuibhsi, agus géirleanfaid sibh, dá bhar dtabhairt do na coimhthionolaibh, agus do na príosúnuibh, da thur mbreith chum righthe agus chum íachdarán ar son mannasa.

13 Achd teigamhuidh so dháobhse mar fhíadhnusi.

14 Ar a nadhbharsin daingnidhidh ann bhar geroidhtibh, gan a smúaintiughadh roimhe láimh cionnas do fhreagóradh sibh ar bhar son féin :

15 Oir do bheara misi béul dáobh agus eagna, nach budh héidir lé bhar neasgcáirdidh uile labhairt ná cur na haghuidh.

16 Agus braithfidhthear sibh fós ó bhar naithreachaibh agus ó bharmaitheachaibh, agus ó bhar ndearbhráithreachaibh, agus ó bhar ngáoltuibh, agus ó bhargcáirdibh ; agus do bhearuid fá deara cuid dhibh do chur chum báis.

17 Agus biaidh fuáth ag gach uile dhuine dháobh ar son mannasa.

18 Achd ní racha rúainne do ghruaig bhar geinn a múgha.

19 Sealbhuidh bhar nanmanna féin lé bhar bhfoighid.

20 Agus an tan do chífí Ierusalem ar na timchealladh ó shlúaghuibh, bíodh a fhios aguibh an tansin gur ab fogas a fásughadh.

21 An sin an dream bhías a tír Iúdáighe teitheadh siad fá na scíbhthibh ; agus an

Íuchd bhías ann a lar, imthigheadh siad aise; agus an dream bhías ar na machair-
idhíbh ná héirgheadh siad a sdeach
innte.

22 Oir a siad so láithe an dioghaltuis,
ionnus go gcoinhlonfuidhte na huile
neithe atá sgríobhbha.

23 Agus budh trúaigh do ná mnáibh
bhías torrach, agus ag oileamhuinn ann
sna láethibh úd! oir bíaidh riachdanas
romhór ann sa dúithche, agus fearg ris an
bpobalsa.

24 Agus tuitfid lé faobhar an chloidhimh,
agus béarthar a mbraighdeanas iad chum na
nuile chinidheach: agus bíaidh Iarúsalem
ar na saltairt fáoi na Cineadhachaibh, nó
go coinhliontar aimsearacha na Gcin-
idheach.

25 ¶ Agus béid comharthuighe ann sa
ngréin, agus ann sa ngealuigh, agus ann
sna réultannaibh: agus combrúghadh na
gcinidheach ar an dtalamh, tré úathbhás;
ag bíurfigh don fhairge agus do na
tonnuibh;

26 Agus racha a nanam as na dáoinibh
tré eagla, agus tré bheith ag feitheamh ris
na neithibh thioctas ar an domhan: oir
croithfíthear cumhachda neimhe.

27 Agus ann sin do chíid Mac an duine
ag teachd a néull maille lé cumhachda
agus lé glóir mhóir.

28 Agus an tan thionnsgóntar na
neithesi do dhéanamh, féachuigh súas, agus
tógbhaidh bhár geim; oir is fogus dáoinibh
bhar bhfuasgladh.

29 Agus a dubhairt sé an chosamh-
lachds a riu; Féachuigh an crann fige, agus
na huile chrann;

30 An tan sgeithid a nduilleabhar, air
na fhaicsin dáobhsí aitheantáoi úaibh féin
gur fogus an samhradh ann sin.

31 Is mar sin dáobhsí, an tan do chíid
na neithesi déanta, biodh a fhíos aguibh
gur ab fogus atá rioghachd Dé.

32 A deirim ribh go firinneach, Nach
racha an dinisí thort, nó go ndéantar na
neithesi uile.

33 Rachaidh neamh agus talamh thort:
achd ní rachaid mó bhriathrasa thort go
bráth.

34 ¶ Achd tabhruidh bhar naire dhíbh
féin, deagla go mbíadh sibh tromchroidh-
theach úair ar bith ó chráos, agus ó
mheisce, agus ó rochtúramuibh na beathasa,
agus go dtiocfadh an lá úd go hobann
oraibh.

35 Oir tiocfa sé mar dhul ar na huile
dháoine dá náitrigheann ar úachdar na
talmhan uile.

36 Ar a nadhbharsin déanuidh faire, ag
guidhe gach uile úair, ionnus go measfuigh
gur fíu sibh dul as ó na neithibhsí uile atá

chum teachda, agus go seasmhóchadh sibh
a bhfiadhnúisí Mhic an duine.

37 Agus do bhíodh sé teagasg sa ló ann
sa teampall; achd ann sa noidhche ar
nimtheachd dó amach, do chomhuigheadh
sé ar a tsiabh dá ngoirthear *sliabh* na
Noluidheadh.

38 Agus do thigeadh an pobal uile
chuige go moch air maidin, déisdeachd ris
ann sa teampall.

CAIB. XXII.

*Chaith an deamhan ar Iudas chum faill-
iughadh ar Chriosd. 54 Do shéan
Peadar é. 66 Achd dadaimh sé féin
gur ab Mac Dé é.*

AGUS do dhruid féasda a naráin gan
laibhin *riu*, dá ngoirthear an Cháisg:

2 Agus do bhí úachdarain na sagart
agus na sgríobuidhe ag iarraidh cionnus
do mhuirfidis eision; oir do bhí eagla an
phobuil orrtha.

3 ¶ Achd do chúaidh Satan a Níudas
dar chomhainm Iscáiriot, do bhí do nuibhir
an dá fhear dhéug.

4 Agus ar nimtheachd amach dhó, do
labhair sé ris na hádsagartaibh agus ris
na húachdaranuibh, cionnas do bhraith-
feadh sé eision dhóibh.

5 Agus do ghabh luáthgháire iadsan,
agus do rinneadar cunnradh ris airgead do
thabhairt dó.

6 Agus do gheall seision *sin*, agus díarr
sé faill ar eision do bhrath dhóibh an tan
nach mbíadh an pobal a láthair.

7 ¶ Achd táinic lá a naráin gan laibhin,
ann ar bhéigin an *túan* cásg do mharbhadh.

8 Agus do chúir *Iósa* Peadar agus Eóin
úadh, ag radh, Imthigh, agus ullmhuighidh
dhuinn an *túan* cásg, do chum go níosa-
máois é.

9 Achd a dubhradarsin ris, Cía a náit
ann ar toil leachd sinn dá ullmughadh?

10 Agus a dubhairt sé riu, Féuch, tar
éis dul a sdeach sa chathraigh dháoinibh,
teigeamhuidh duine áirighe oruibh, ag
iomchar shoightheigh uisce; leanaidh é don
tigh iona racha sé a sdeach.

11 Agus abruidh ré fear an tighe, **A**
deir an Maighisdir riot, Cáit a bhíuil an
lóisdín, iona níosa mé an cháisg maille
rem dheisciobluibh?

12 Agus taishéanuigh seision dáoinibh
séomra mór uachtrach deagmhaisioch:
ullmhuighidh ann sin é.

13 Agus ar nimtheachd dóibhsion, fúar-
adar mar a dubhairt seision riu: agus
dullmhuigheadar an cháisg.

14 Agus an tráth tháinic an tam, do
shuidh sé síos, agus a dhá dheisciobal deg
maille ris.

15 Agus a dubhairt sé riu, Do bhí fonn

romhór oram an cháisge do chaitheamh maille ribhsi suil fhuileongas mé :

16 Oir a deirim ribh, Nach íosa mé dhe ní as mó, nó go gcoimhlíontar é a rioghachd Dé.

17 Agus ar ngabháil an chupáin chuige, ar mbreith buidheachais dó, a dubhairt sé, Glacaidh so, agus roinnidh eadruibh féin é.

18 Oir a deirim ribh, Nach iobhtha mé do thoradh na fineamhna, no go dtíg rioghachd Dé.

19 ¶ Agus ar ngabháil a nárain chuige, ar mbreith buidheachais dó, do bhris, agus tug sé dhóibhsean é, ag rádh, A sé so mo chorpса do bheartar áir bhur sonsa: déanuidh so mar chuimhne oramsa.

20 Agus mar an gcéadna an cupán fós tar éis suipéir, ag rádh, A sé an cupánsa an tiomna nua ann mfuilsí, dhóirtear ar bhar sonsa.

21 ¶ Achd, féuch, lámh an té bhraith-eas misí am fhochair ar an mbórd.

22 Agus imthighidh Mac an duine go deimhin, do réir mar do hórduigheadh: gidheadh is maírg don duine úd lé mbraith-tear é!

23 Agus do thionnsgnadarsan a fhíaf-ruigh eatarra féin, cía aca bhíadh ar tí so, dhéanamh.

24 Agus fós déirghidh imreasain eatarra, cía aca measfuidhthe bheith ní as mó.

25 Achd a dubhairt seision riu, Atá tíghearnas ag righthibh na Gcinidheach orrtha; agus an dream agá bhfuil cumhachda orrtha goirthear dáoine flaitheamhla dhíobh.

26 Achd ní mar sin dáobhse: achd an té as mó eadruibh, bíodh sé mar an té is lugha; agus an té is áirde eadruibh, mar an té do ní miniosdralachd.

27 Oir cía aca is mó, an té shuigheas ar an mbórd, nó an tí do ní friothólamh? a né nach é an té shuigheas ag bidh? achd atáinisi eadruibhse mar an té do ní friothólamh.

28 Agus is sibhsi dfan am fochairsí ann mo chathuighthibh.

29 Ar a nadhbharsin órduighim dháobh-sí rioghachd, mar do órduigh Máthair féin damhsa;

30 Ionnnus go níosdaói agus go níobh-tháoi ar mó bhórdsa ann mo rioghachd féin, agus go snighfí ar chaithíreachaibh ag breith bhreithe ar dhá threibh dhéug Isráel.

31 ¶ Agus a dubhairt an Tighearna, A Shímóin, a Shímóin, féuch, diarr Sátan neabhsí, le bhar gcáthadh mar chruith-neachd:

32 Achd do ghuidh misí air do shonsa, ionnnus nach dtráoitheadh do chreideamh:

agus air bhíleadh duitse, neartuigh do dhearbhbraithreacha.

33 Agus a dubhairt seision ris; A Thighearna, atáim ullamb air dhul leachd-sa, chum príosúin, agus chum báis leis.

34 Achd a dubhairt seision, A deirim riot, a Pheadair, nach goirfe an coileach a níu, nó go séana tú trí húaire go bhfuil aithne agad oramsa.

35 ¶ Agus a dubhairt sé riu, An tan do chuir mé úaim sibh gan sparán, ná mála, ná bróga, an raibh uireasbhuih éin neithe oruibh? Agus a dubhradarsan, Ní raibh.

36 Ar a nadhbharsin a dubhairt sé riu, Achd a nois, gidh bé agá bhfuil sparán tógbhadh sé é, agus a mhála mar an gcéad-na: agus gidh bé ag nach bhfuil, reacadh sé a bhrat, agus ceannchadh sé clóidheamh.

37 Oir a deirim ribh, Gur ab éigin fós an ní atá sgriobhtha do choimhlíonadh ionnamsa, Agus atá sé ar na chomháir-eamh a measg na ndáoine coirtheach: óir na neithe úd atá am thaoibhse atá deir-eadh aca:

38 Achd a dubhradarsan, A Thighearna, féuch, dhá chloidheamh ann so. Achd a dubhairt seision riu, Is lór sin.

39 Agus ar nimtheachd amach dhó, do chúaidh sé, do réir a ghnáthuighthe, go slíabh na Noluidheadh; agus fós do leanadar a dheisciobuil é.

40 Agus an tán tháinic sé chum na háite, a dubhairt sé riu, Déanuidh urnuighe ionnnus nach dteigeanhadh sibh a ccáth-ughadh.

41 Agus do tairngeadh eision úatha a dtimcheall urchair cloiche, agus agá léigean air a ghlúinibh, do rinne sé urnuighe,

42 Ag rádh, A Athair, mas toil leachd, cuir an cupánsa thoram: achd cheana nar ab í mo thoilsí, achd do thoilsí, do dhéantar.

43 Achd do taisbéanadh dhó aingeal ó neamh dá chomhfhurtachd.

44 Agus ar mbeith a nanbhuaín mhóir dhósan do rinne sé urnuighe ní as dith-chiolluighe: agus do bhí a allas mar bhráona mora fola ag tuitim ar talamh.

45 Agus an tan déirigh sé ó urnuighe, tháinic sé chum a dheisciobal, agus fuair sé na gcodladh íad tré thuirsi,

46 Agus a dubhairt sé riu, Créd fá gcodaltáoi? éirghidh agus déanuidh urnuighe, do chum nach dtruitfeadh sibh a gcathughadh.

47 ¶ Agus ag labhairt dó fós, féuch an slúagh, agus an té dá ngoirthí Iúdas, áon don dá fhear dhéag, ag gabháil rompa, agus do dhruid sé ré Hiosa do thabhairt póige dhó.

48 Agus a dubhairt Iósa ris, A Iúdais, an lé póg bhraitheas tú Mac an duine?

49 Agus an tan do chunncadar an dream do bhí ná thimcheallas an ní do bhí ag teachd, a dubhradar ris, A Thigh-eanna, an mbuáilfean lé cloidheamh?

50 ¶ Agus do bhuáil fear dhíobh searbhfhoghantuidhe a nárdshagairt, agus do bhean sé a chlúas dheas de.

51 Achd do fhreagair Iósa agus a dubhairt, Fuilngidh go soithe so. Agus ar mbuáin ré na chluais súd, do shlánuigh sé é.

52 Agus a dubhairt Iósa ris na hard-sagartaibh, agus úachdaránuibh an team-puill, agus na seinnsearaibh, tháinig chuige, An dtangabhair amach, le cloidhimhthibh agus le batuidhibh, amhuil chum bhíoth-ambhuigh?

53 An tan do bhí mé gach lá agaibh sa teampall, níor shíneabhair lámha dhamh: achd a sí so bhar nuáirsi, agus cumhachda an dorchaduis.

54 ¶ Achd ar mbreith airsion, rugadar léo é, go tigh an ardshagairt. Agus do lean Peadar a bhfad údadh é.

55 Agus an tráth do lasadar teine ar lár na halla, agus do shuigheadar na timchioll a bhfochair a chéile, do shuidh Peadar catarra.

56 Agus an tan do chunnaire cailín áirighe é na shuidhe ag an teinidh, ar bhféachain go gér dhí air, a dubhairt sí, Do bhí an fearso fós na fhochair súd.

57 Agus do shéan seision é, ag rádh, A bhean, níor bhaithnidh damh é.

58 Agus beagán na dhiaigh sin ar na fhaicsin do neach eile, a dubhairt sé, Agus is díobh súd thusa fós. Achd a dubhairt Peadar, A dhuine, ní díobh misi.

59 Agus a dtimcheall áonúaire ambáin na dhiaigh sin, do dhearbhuigh neach áirighe eile, ag rádh, Go firinneach do bhí an téisi leis na fhochair súd: óir is Galíleach é.

60 Achd a dubhairt Peadar, A dhuine, ní bfuil a fhios agam créd a deir tú. Agus ar an mball, an feadh do bhí sé ag labhairt, do ghoir an coileach.

61 Agus ar gcasadh don Tighearna, dféuch sé ar Pheadar. Agus do chuimh-nigh Peadar ar chomhrádh an Tighearna, cionnas a dubhairt sé ris, Suil ghoirfeas an coileach, séanfuidh tú mé trí huáire.

62 Agus ar ndol amach do Pheadar, do ghuil sé go gér.

63 ¶ Agus na dáoine do chuinnigh Iósa do rinncadar fonómhad' faoi, dá bhualadh:

64 Agus an tan do fholuigheadar é, do bhuáileadar a aghuidh, agus dfiafruidh-eadar dhe, ag rádh, Déana faigheadóir-eachd, cía bhúail thú?

65 Agus a dubhradar mórán do neithibh eile na aghaidh dhá mhaslughadh.

66 ¶ Agus mar déirigh an lá, do chruinnigheadar siansir an phobuil, agus na hárdshagairt, agus na sgríobuidhe a bhfochair a chéile, agus tugadar eision chum a gcomhairle féin,

67 Ag rádh, An tusa Críosd? innis dúinne. Agus a dubhairt seision riu, Má innisim dháobh, ní chreidfidhe mé:

68 Agus fós ma fhiafruinghim ní dhíbh, ní thiobhartháoi freagra oram, agus ní léigfi uáibh mé.

69 San aimsir aig teachd biáidh Mac an duine na shuighe ar deis chumhachd Dé.

70 Agus a dubhradar uile ris, mar sin an tusa Mac Dé? Agus a dubhairt seision riu, A deirthisi gur ab mé.

71 Achd a dubhradarsan, Créd é an riachdanus fiadhnuisi atá oruinn feasda? óir do chúalamar féin as a bhéul féin é.

CAIB. XXIII.

Críosd, 11 ar na thaircaisniughadh re Iorúaidh, 24 agus ar na chéasadh lé Píoláit, 34 do ghuidh sé arson mai-theamhnus dá naimhthibh.

A GUS ar néirghe dá ccoimhthional uile, rugadar chum Píoláid é.

2 Agus do thionnsgnadar cúis do chuir air, ag rádh, Fháramar an fearsa ag iompódh ar gcuidh, agus ag toirmeasg ciosa do thabhairt do Shéasar, ag rádh gur ab é féin Críosd an Rí.

3 Agus dfiafruidh Píoláid dhe, ag rádh, An tusa Rí na Níudaighe? Agus ar bhfreagra dhósan a dubhairt sé ris, A deir tusa sin.

4 Agus a dubhairt Píoláid ris na hárd-sagartuibh agus ris an tslúagh, Ní fhagh-aimsi cúis ar bith air a bhfearso.

5 Achd do theannadarsan orrtha, ag rádh, Buáidhrídh sé an pobal, ag teagasg ar feadh thíre Iúdaighe uile, ag tosughadh an Ghalilé go soithe so.

6 Agus mar do chúaluidh Píoláit teachd thar an Ngalilé, dfiafruidh sé dhe nar Ghaliléeach é.

7 Agus an tan daithin sé gur ab fá chomhbachduibh Iorúaidh do bhí sé, do chuir sé ar ais é chum Iorúaidh, do bhí a Níarusalém ann sna láethibh sin.

8 ¶ Agus ar bhfaicsin Iósa Díoruáidh, do ghabh luathghaire mhór é: óir do bhí fonn air ré fada eision dfaicsin, do bhrígh go gcúaluidh sé mórán air; agus do bhí dóchas aige go bhfaicfeadh sé comhtharra éigin ar na dhéanamh leis.

9 Agus dfiafruidh sé mórán do cheasd-annuibh dhe; achd ní thug seision freagra ar bith air.

10 Agus do sheasadar na hárdshagairt

agus na sgríobuidhe ag déanamh casáoidé air go dithichiollach.

11 Achd tug Iorúáidh maille ré na luchd coguidh tarcuisne air, agus do rinn-eadar fonómhad fáoi, agus ar na éadughadh lé headach, do chúireadar chum Píoláid a ris é.

12 ¶ Agus an lásin féin, do rinneadh Ioruaith agus Píoláid na gcáirdibh dhá chéile: óir do bhádar na naimhdbh agá chéile roimhe sin.

13 ¶ Agus ar ngairm na nárdasagart agus núachdarán, agus an phobuil do Píoláid,

14 A dubhairt sé riu, Tugabhair chugamsa an duinesi, mar neach iompóidheas an pobal: agus, féuch, ar gceasdughadh ris damhsa ann bhar bhfiadhnúisí féin, ní fhúair mé coir ar bith ar an duine do na neithibh agá ndéantáoisí casáoid air:

15 Agus fós, ní fhúair, Iorúáidh: óir do chuir mé chuige sibh; agus, féuch, ní dhearnuidh ní ar bith leis do thuilleadh bás.

16 Ar a nadhbharsin ar na smachdughadh, léigfidh mé uáim é.

17 Oir dob éigean dó neach éigin do léigean amach dhóibh ann sa bhféasda.

18 Achd do éigh an choimhthionol uile, ag rádh, Beir uáinn an *fearsa*, agus sgáoil dúinne Barabbas:

19 Do bhí ar na chur a bpriosún tré cheannairc áirighe, agus trí mbarbhadh, do rinneadh ann sa chathraigh.

20 Ar a nadhbharsin, do labhair Píoláid riu a ris, ar mbeith fonnimhar dhó ar Iósa léigean fadh.

21 Achd do éimhghedarsan, ag rádh, Croch é, croch é.

22 Agus a dubhairt sé riu an treas uáir, Achd, créud é an tolc do rinne sé? ní fhúair mísi cúis bhais ar bith air: ar a nadhbharsin ar na smachdughadh, leigfidh mé amach é.

23 Achd do sheasadarsan go cruáidh ná aghuidh lé gothannuibh móra, ag iarruidh eisiondo chrochadh. Agus do bhuaidheadar a ngóthasan agus *góthu* úachdarán na sagart.

24 Agus rug Píoláid do bhreith an ní diarradarsan do dhéanamh.

25 Agus do léig sé amach chuca an té do teilgeadh a bpriosún ar son cheannairce agus marbhtha, noch do iarradar; agus tug sé Iósa dhá dtoilsion.

26 ¶ Agus an tan do rugadar léo é, ar mbreith ar Shírenach áirighe, *dar bhainm* Simon, do bhí ag teachd ón túaith, do chuireadar an chroch air, *dá* hiomchara ndiaigh Iósa.

27 Agus do lean cuideachda mhór don phobal, agus do na mnáibh é, do bhí fós ag gul agus dá cháoineadhsan.

28 Agus ar bhfilleadh chuca a dubhairt Iósa, A ingheana Ierusaléim, ná guildh ar mo shonsa, achd guildh ar bhar son féin, agus ar son bhar gcloinne.

29 Oir, féuch, tiocfuid na láethe, iona naibéoruid siad, *Is* beannuighthe na *mná* seasga, agus na bronna nach ar thuismidh, agus na cíocha nach dtug bainne *úatha*.

30 Ann sin thionnsganaid a rádh ris na sléibhtibh, Tuitigh oruinn; agus ris na cnocaibh, Foluighe sinn.

31 Oir má níd siad na neithesí ris an crann úr, créd do dhéantar ris an ccríon?

32 Agus fós tugadh días eile meirleach da ccur chum báis na fhochairis.

33 Agus an tan tangadar do nionad dá ngoirthear Ait na cloigne, do chrochadar ann sin é *féin*, agus na meirligh, fear air a dheis, agus fear eile air a láimh chlé.

34 ¶ Agus a dubhairt Iósa, A Athair, maith dhóibh; óir ní bhfuil a fhios aca créd do níd siad. Agus ag roinn a éadughsion, do theilgeadar crannchar *orthu*.

35 ¶ Agus do sheas an pobal ag fhéachain *air*. Agus do rinneadar na húachdaráin leis fonómhad fáoi maille ríusán, ag rádh, Dfóir sé ar dháoinibh eile; foireadh sé air féin, mas é so Críosd, do thogh Día.

36 Agus fós do rinneadar na saighdiuirigh fonómhad fáoi, ag drud ris, agus ag tairgsin bhinéigre dhó,

37 Agus ag rádh, Mas tusa rí na Niúduigheadh, fóir ort féin.

38 Agus fós do bhí sgríbhneóireachd sgríobhtha ós a chionn do litreachabh Gréigis, agus Laidni, agus Eabhrais, **A SE SO RI NA NIUDUIGHEADH.**

39 ¶ Achd do bhí áon do na meirleach-aibh do crochadh dá mhaslughadh, ag rádh, Mas tú Críosd, fóir ort féin agus oruinne.

40 Agus ar bhfreagra don fhear eile, do spreag sé é, ag rádh, A né nach bhfuil eagla Dé ort, agus tú fá áondhamnadh ris?

41 Achd sinne go deimhin go ceart; (óir fuaramar na neithe do thuilleadar an ngníomhartha): achd ní dhearna an téisí olc ar bith.

42 Agus a dubhairt sé ré *Híosa*, A Thighearna, cuimhnigh oramsa an tan thiocfas tú ad rioghachd *féin*.

43 Agus a dubhairt Iósa ris, A deirim riot go firinneach, Go mbía tú am fhochair a niu a bpárrthas.

44 ¶ Agus do bhí sé a dtimcheall an seiseadh húair, agus do rinneadh dorchadas ar an dtalamh uile gus a náomheadh húair.

45 Agus do dhorchuigheadh an ghrian,

agus do briseadh brat roinnte an teampuill ann a lár.

46 ¶ Agus ar néigheamh Díosa do ghúth mhór, a dubhairt sé, A Athair, taobham mo spiorad ann do lamhaibhsí: agus an tau a dubhairt sé na neithesi, do chúaidh a spiorad as.

47 ¶ Agus an tráth do chunnaic an caiptín an ní do rinneadh, tug sé glóir do Dhía, ag rádh, Go firinneach budh firéan an duineisí.

48 Agus an pobal uile tháinic a náoinfheachd dá fhéachainsion, a núair do chunncadar na neithe do rinneadh ann, ag búaladh a nochda, do fhilleadar air a nais.

49 Agus do sheasadar a dháoine aith-eanta, a bhíad *úadh*, agus na mná do lean é ón Ghalilé, ag féachain ar na neithibhsí.

50 ¶ Agus, féuch, tháinic fear dar bhainm Ióseph: *do bhí na chomhairleach*, na dhuine mhaith, agus na fhírean:

51 Nach ar áontaigh dhá gcomhairle ná dá ngníomh súd; ó Arimatéa cathair do thír Iúduighe: agá raibh súil fós ré rioghachd Dé.

52 Ar ndul dó so chum Píoláid, díarr sé corp Iósa.

53 Agus ar na bhúain a nús dó, do chuir sé linéadach na thimcheall, agus do chuir sé a dtúama do bhí ar na thechait a gearraic é, ann nach ar cuireadh áonduine roimhesion a ríamh.

54 Agus do bé sin lá a nullmhuighthe, agus do bhí an tsabbóid ag druid ríu.

55 ¶ Agus fós na mná, do lean é, agus tháinic leis ón Ghalilé, do chunncadar an túama, agus cionnas do bhí a chóirpsan ar na chur.

56 Agus ar bhílleadh dhóibh dullmhuigheadar spiosruidhe deaghbhaluidh agus uinnímentighe; agus do chomhnuidheadar lá na sabbhoide do réir na háithne.

CAIB. XXIV.

Soisgeul subhach na naingeal do na mnáibh, um eiseirghe Chríost, 36
Noch do thaisbein é féin dá Absduluibh,
51 agus chúaidh sías ar neamh.

A GUS an céadlá don tseachdmhuin, tangadar go romhoch ar maidin, chum an túama, ag tabhairt léo na neith-eadh deaghbhaluidh dullmhuigheadar, agus mná áirighe eile maille ríu.

2 Agus fuaradar an chloch ar na hiomlat ón túama.

3 Agus ar ndul a sdeach dhóibh, ní fhúaradar corp an Tighearna Iósa.

4 Agus tárta, gur ghabh úathbhás iad fán ní sin, agus féuch, do sheasadar días fear na naice a néaduighibh dealruighe-theacha:

5 Agus ar a ngabháil eagla dóibhsion,

agus ar gcromadh a naighthe chum na talinhan, a dubhradarsan ríu, Créud fa níartháoi eidir na marbhuihb an té atá béo?

6 Ní bhfuil sé ann so, achd déirigh sé: cuimhnighidh mar a dubhairt sé *féin* ribh an feadh do bhí sé fós ann a Ghalilé,

7 Ag rádh, Is éigin Mac an duine do thabhairt a lámhuihb dháoine peachtach, agus a chrochadh, agus a eiseirghe an treas lá.

8 Agus do chuimhnigheadarsan ar a bhriathraibhsion,

9 Agus ar bhílleadh ón túama, dfoill-sigheadar na neithesi uile don éineasbal dóg, agus do chach eile uile.

10 Achd a sí Muire Mhagdalén, agus Ióanna, agus Muire mathair Shéumais, agus na mná eile *do bhí* maille ríu, dinnis na neithesi do na heasbuil.

11 Agus do mheasadarsan a mbríathra mar éadruime cheille, agus níor chreideadar dhóibh.

12 ¶ Agus ar néirghe do Pheadar, do ríoth sé chum an túama; agus an tan a dféuch sé a sdeach, do chunnaic sé an linéadach na luighe leis féin, agus dimthigh sé, ag déanamh iongantais leis féin fán ngíomhsa.

13 ¶ Agus, féuch, do chúadar días diobhsan an lásaín féin go baile atá trí fithchid sdáide ó Iérusalém, dar ab ainm Emmáus.

14 Agus do bhádar ag labhairt eatarra féin ar na neithibhsí uile tarla ann.

15 Agus tárta, ar mbeith ag comhrádh dhóibh agus ag ceasdúghadh *ré chéile*, go dtáinic Iósa féin, agus gur shiubháil sé léo.

16 Achd do cungmhadh a súlesion, ionnus nach aithneochaidís é.

17 Agus a dubhairt sé ríu, Créd iad na comhraitesí air, a bhfuilí ag teachd eadruibh féin, ag siobhal dibh, agus sibh go brónach?

18 Agus ar bhfreagra do neach díobh, dar bhainm Cléophas, a dubhairt sé ris, An bhfuil tusa ad áonar ad choigcrigheach a Niarusáin, agus gan fíos na neitheann do rinneadh iunte ann sna láethibhsí agad?

19 Agus a dubhairt seision ríu, Créd iad na néithe? Agus a dubhradarsan ris, Na neithe tháobh Iósa Nasardha, do bhí na fhaigh chumhachdach a, ngníomh agus a mbreithir a bhíadhnúisí Dé, agus an phobuil uile:

20 Cionnas tugadar na hádsagairt, agus ar núcadarainne é chum breithe bháis do bhreith air, agus do chrochadar é.

21 Achd do bhí ar súilne gur bheision an té dfuaisgéoladh Isráel: agus leith amuich dhíobh so uile, a sé a níu an treas lá ó rinneadh na neithesi.

22 Agus mar an gcéadna, mná áirighe

dhínn féin tháinig go moch chum a túama, do chuireadar úathbhás oruinn;

23 Agus mar nach bhfúadar a chorp-san, tangadar, ag rádh, go bhfacadar féin fós taidhbhsi aingeal, a deir go bhfuil sé na bheathaigh.

24 Agus do chúadar dream áirighe dhá raibh maille rinne chum an túama, agus fúadar mar a dubhradar na mná: achd ní fhacadar eision.

25 Agus a dubhairt seision riu, O a dháoine amadánach agus mallchroidh-theach chum creidmhe dá gach éinni dar labhradar na faighe!

26 A né nar bhéigin do Chríósad na neithesi dfulang, agus dul a sdeach ann a ghlóir féin?

27 Agus ar dtionnsgnadh ó Mháoisí agus ó na faighibh uile, do eidirmhínigh sé dhoibh ann sna huile sgriopturaibh na neithe bhi dhá tháobh féin.

28 Agus do dhruideadar ris an mbaile, ann a rabhadar ag dul: agus do léig seision air go rachadh sé ní is faide.

29 Achd do choimhéignigheadarsan é, ag rádh, Fan aguinne, óir atá sé na thrath nóna, agus is deireadh láoi atá ann. Agus do chúaidh sé a sdeach dfuireach aca.

30 Agus tárta, an tan do shuidh sé chum bí na bhfochair, ar mbreith ar a narán; go rug sé buidheachas, agus ar na bhriseadh, tug sé dhóibhsion é.

31 Agus do hosgladh a súilesion, agus daithnidheadar eision; agus do tógbhadh as a namharc é.

32 Agus a dubhradarsan eatarra féin, A né nach rabhadar ar gcroidhthe ar lasadh ionnuinn, an feadh do bhí sé ag labhairt rinn ar a tslighe, agus an tan do osguil sé dhuinn na sgrioptúiridh?

33 Agus ar néirghe dhóibh ar a núnairsin féin, dfileadar go Hiarusalém, agus fúadar ar a téinfhear déug cruinn a bhfochair a chéile, agus an dream do bhí maille riu,

34 Ag rádh, Déirigh an Tighearna go firinneach, agus taisbéanadh do Shíomón é.

35 Agus dinnisiodarsan na neithe do rinneadh ar a tslighe, agus mar do aithnidheadar é a mbriseadh a naráin.

36 ¶ Agus agá labhairt so dhóibhsion, do sheas Iosa féin ann a lár, agus a dubhairt sé riu, Siócháin maille ribh.

37 Achd ar mbeith dhóibhsion ar crith agus lán deagla, do sháoileadar gur spiorad do chunneadar.

38 Agus a dubhairt seision riu; Créd fá bhfuilte ar bhar mbúaidhreadh, agus créd fá a néirghid smúaintighe ann bhar gcroidhthibh?

39 Féuchaidh mó lámha agus mó chosa, óir is misi féin atá ann: glacaidh, agus féuchaidh mé; óir ní bhfuil féoil na cnámha ag spioruid, mar do chithi agamsa.

40 Agus an tan a dubhairt sé na neithesi, do thaisbéin sé dhóibh a lámha agus a chosa.

41 Achd ar mbeith míchreidmheach dhóibhsion fós tré gháirdeachas, agus ag déanamh iongantais, a dubhairt seision riu, An bhfuil biadh ar bith agaibh ann so?

42 Agus tugadarsan do cuid diásg rósduighe, agus cuid do chíir mheala.

43 Agus ar na nglacadh dhósan, dúaidh sé na bhfadhnuisision iad.

44 Agus a dubhairt sé riu, Ag so na briathar do labhair mé ribh, a núnair do bhí mé fós bhar bhfochair, gur ab éigin na huile neithe atá sgriobhtha a reachd Mháoisí, agus ann sna faighibh, agus ann sna salmuibh, am thimcheallsa do choimhlíonadh.

45 Ann sin dosguil sé a tuigse, ionnus go dtuigfidis na sgrioptúir,

46 Agus a dubhairt sé riu, Gur mar so do bhi sé sgriobhtha, agus gur mar so do bhéigin do Chríósad fulang, agus éiseirghe ó mharbhuibh an treas lá:

47 Agus aithrighe agus maitheamhnas na bpeacadh do sheanmoir an ainm do na huile chinidheachuibh, ag tionnsgnadh ó Iérusalém.

48 ¶ Agus is sibhsi fiadhnuisiedha na neitheannsa.

49 ¶ Agus, féuch, cuirfidh misi geallamhun Mathar féin chuguibh: achd fanuidh a gcathair Iárusalém, no go gcuirthear cumhachda a núnas umuibh.

50 ¶ Agus rug sé amach go soithe Betánia iad, agus ar dtógbháil a lámh, do bheannuigh sé iad.

51 Agus tárta, ar mbeith dá mbeannughadh dho, gur sgaradh riu é, agus gur tógbhadh súas ar neamh é.

52 Agus ar na onóruighadh dhóibhsion, dfileadar go Hiarusalém maille le gáirdeachus mór:

53 Agus do bhídis do ghnáth ann sa teampall, ag moladh agus ag beannughadh Dé, Amen.

An SOISGEUL dó réir EOIN.

CAIB. I.

*Briathar Dé ar ghabhail do bhe na dhuine,
15 teasdas Eóin uime, 49 agus Natanael,
(an duine sin gan mheabhúil.)*

A NN sa tosach do bhí an Bhriathar, agus do bhí an Bhriathar a bhfochair Dé, agus do bé Día an Briathar.

2 Do bhí so ar tús a bhfochair Dé.

3 Leisean a táid na huile neithe déunta; agus gan é ní bhfuil éinní déunta, da ndéarnadh.

4 Ann san do bhí beatha; agus dob í an bheatha solus na ndáoine.

5 Agus soillsighidh an solus sin ann sa dorchadas; agus níor ghabh an dorchadas chuige é.

6 ¶ Do cuireadh duine ó Dhía, dár bhainm Eóin.

7 Tainic an té so mar fhiadhnúisi, do chum go ndéanadh sé fhiadhnúisi don Tsolus, ionnus go gcreidfidís *cách* uile thríd.

8 Níor bhéisean an Solus úd, achd do cuireadh é ionnus go ndéanadh sé fhiadhnúisi don Tsolus úd.

9 Do bé so an Solus fírinneach, shoillsigheas gach uile dhuine dá dtig ar a tsáoghal.

10 Do bhí se air a tsáoghal, agus trídsean do rinneadh an sáoghal, achd níor aithin an sáoghal é.

11 Dionnsuighe a choda féin tháinic sé, agus níor ghabhadar a dháoine féin chuca é.

12 Achd an mhéid do ghabh chuca é, tug sé cumhachda dhóibh bheith na gcloinn ag Día, *eadhon* don droing chreideas ann a ainmsean:

13 Nach bhfuil ar na ngeineambain ó fhuil, ná ó thoil na colla, ná ó thoil fir, achd ó Dhía.

14 ¶ Agus do rinneadh féoil don Bhreithir, agus do chomhnuigh sé eadruinne, (agus do chunncamar a ghlóirsion, mar ghlóir éingheine *Mhic* an Athair,) lán do ghrásuibh agus dírinne.

15 Do rinne Eóin fhiadhnúisi dhó, agus do éigh sé, ag rádh, As é so an té air ar labhair mé, An té thig am dhiaigh ata air na ardugha romham: oir bá táosga é ná misi.

16 Agus do ghabhamar uile chugainn as a lán san, agus grása ar son grás.

17 Oir do tugadh an reachd tré Mhaoisi, achd tháinic grása agus fírinne tré Iósa Críod.

18 Ní fhacaidh neach ar bith Día a riamh; an áoingheine Mhic, atá an uchd a Nathar, as é dfoillsigh é *dháinne*.

19 ¶ Agus as í so fhiadhnúisi Eóin, an tan do chuireadar na Iúdaighe ó Ierusalém sagairt agus Lebhítí do chúm go bhfiaróichaidís de, Cía thusa?

20 Agus dadaimh seision, agus níor shéun sé; dadaimh sé nar bhé féin Críod.

21 Agus d'fíafuigheadar dhe, Créd eile? An tú Elías? Agus a dubhairt seision, Ní mé. An faidh thú? Agus do fhréagair seision, Ní headh.

22 Ar a naddhbharsin a dubhradar ris, Cía thú, ionnus go dtíobhramáois freagra ar an muinntir do chuir úatha sinn. Créd a deir tú ad thimcheall féin?

23 A dubhairt seisean, Misi guth an té éighmheas ar an bhfásach, Dírbhidh slighe an Tighearna, mar a dubhairt Esaías an faidh.

24 Agus an dream do cuireadh budh do na Phairisineachuibh iad.

25 Agus d'fíafuigheadar dhesean, agus a dubhradar ris, Ar a naddhbharsin créd fā ndéunann tú baidheadh, muna tú Críod, nó Elías, nó an faidh úd?

26 Do fhréagair Eóin dóibh, ag rádh, Baisdimsi lé huisge: achd atá na sheasamh an bhuir lárta, an té nach aithne dhíbh.

27 Asé so, an té thig am dhiaighse do bhí romham, ag nach fhiú mé iallach a bhróg do sgáoilheadh.

28 Do rinneadh na neithese a Mbetábara, ar a táobh thall do Iordán, an áit an ar bhaisd Eóin.

29 ¶ An lá na dhiaigh sin do chunnairc Eóin Iósa ag teachd chuige féin, agus a dubhairt sé, Féuch Uan Dé, thógbbhas peacadh an domhain.

30 Ag so an té air ar labhair mé, Thig am dhiaighsi neach do bhi romham: oir bá táosga é na misi.

31 Agus ní raibh aithne agumsa air: achd ionnus go mbíadh sé follus Disraél, as uime sin tháinic misi ag baidheadh lé huisge.

32 Agus do rinne Eóin fhiadhnúisi, ag radh, Do chunnairc mé an Spiorad ag tuirling anhail cholam ó neamh, agus do chomhnuidh sé airsin.

33 Agus níor aithin misi é: achd an té do chuir mé do bhaisdeadh lé huisge, as é a dubhairt rium, Gidh bé ar a bhfaicfe tú an Spiorad ag tuirling, agus ag comhnuighe, sé sin an té bhaisdeas leis an Spiorad Náomh.

34 Agus do chunnairc misi, agus do nim fhiadhnúisi gur ab é so Mac Dé.

35 ¶ An lá na dhiaigh sin a rís do sheas Eóin, agus días dá dheiscioblaibh;

36 Agus ar bhfaicsin Iósa ag sìobhal, a dubhairt sé; Féuch Uan Dé!

37 Agus do chúaladar an dís deisciobal é ag labhairt, agus do leanadar Iósa.

38 Agus ar bhfilleadh Diosa, agus ar ná bhfaicsinsean dhá léanmhuin féin, a dubhairt sé riu, Créud atá sibh iarraigh? agus a dubhradarsan ris, Rabbi (sé sin ré rádh, ar na eidirhmhíughadh, A Mhaighisdir,) gá a ccomhnuigheann tú?

39 A dubhairt sé riu, Tigidh agus féuchaidh. Tangadar agus do chunnacadar an tionad a gcomhnuigheadh seisean, agus dfanadar aige an lá sin: do bhí an úair sin timcheall a deich.

40 Agus do bé Aindrias, dearbhráthair Shìomoin Peadair, fear don dis do bhí ag éisdeachd ré Heóin, agus do lean eisean.

41 A sé so fuair a dhearbhráthair féin Siomón, agus a dubhairt sé ris, Fúaramar an Messias, as sé sin, ar na eidirhmhíughadh, an Críosd.

42 Agus rug sé chum Iósa é. Agus ar bhféuchain Diosa air, a dubhairt sé, As tusa Siomón mac Ióna: goirfidhear Céphas díot, dár ab ciall, Carraig.

43 ¶ Ar na mhárach bá mían lé Hiosa dul don Ghalilé, agus fuair sé Philib, agus a dubhairt sé ris, Lean misi.

44 Agus do budh as Betsáida Philib, cathair Aindrias agus Pheadair.

45 Fuair Philib Natánael, agus a dubhairt sé ris, An té air ar sgrìobh Máioisi ann sa reachd, agus na fàidhe, fúaramar é, Iósa ó Násarét, mac Ióseph.

46 Agus a dubhairt Natánael ris, An éidir ní maith air bith bheith ó Násarét? A dubhairt Philib ris, Tar agus féuch.

47 Do chunnair Iosa Natánael ag teachd chuige, agus do labhair sé agus adir úime, Féuch an Tisraélach fìrinneach ann nach bhfuil meabhail!

48 A dubhairt Natánael ris, Cionnas aithnigheas tú mé? do fhreagair Iósa agus a dubhairt sé ris, Ní as táosga ná ghoir Philib thú, an tráth do bhí tú faoi an gcrann fige, do chunnair me thú.

49 Do fhreagair Natánael agus a dubhairt sé ris, Rabbi, as tusa Mac Dé; as tú Rí Isráel.

50 Do fhreagair Iósa agus a dubhairt sé ris, Tré go ndubhairt mé riot, do chunnair me thú faoi an crann fige, an gcreideann tú? do chíth tú neithe as mó ná iad so.

51 Agus a dubhairt sé ris, Go deimhin, deimhin, a deirim ribh, Go bhfaicfidhe ó so amach neamh osgailte, agus aingil Dé ag dul súas agus ag teachd a nús ar Mhac an duine.

CAIB. II.

An céud mhirbhuite ag banais Chana, 14 agus céud-ghlanadh an Teampuill, re Hiosa, 23 nach tabbhadh e fein re daoineibh diombuan a gcreidimh.

A GUS an treas lá do rinneadh pósadh ag Cána na Galilé; agus do bhí máthair Iósa ann:

2 Agus do goireadh Iósa fós agus a dheisciobail, chum an phósda.

3 Agus an tan do thréig fìon, a dubhairt máthair Iósa ris, Ní bhfuil fìon aca.

4 A dubhairt Iósa rìa, Créud é sin damhsa na dhuitse, a bhean? ní tháinig múaise fós.

5 A dubhairt a mháthair ris an luchd frìothóilmhe, Gidh bé ní déara sé ribh, déunaigh é.

6 Agus do bhádar sé soithighe cloiche ar na gcur ann sin, do réir ghnáthaighe ghlaanta na Níudaigheadh, dhá fheircin nó a trì do ghlacadh gach áon aca.

7 A dubhairt Iósa riu, Liónaidh na soithighe so duisge. Agus do líonadar iad go soithe a mbrúachaibh.

8 Agus a dubhairt sé riu, Tairngidh a nois, agus beiridh chum úachdarain an fhéusda é. Agus rugadar.

9 Agus mar do bhlais úachdarán an fhéusda an tuisge do bhí déunta na fhìon, (agus ní raibh a fhios aige créd as a dtáinig sé: achd do bhí a fhios ag an luchd frìothóilmhe do tharraing an tuisge;) do ghoir úachdarán an fhéusda an fear nua-phósda chuige,

10 Agus a dubhairt sé ris, Cuiridh gach uile dhume an fìon maith amach ar tús, agus an tan ibhidh dáoina a saith, ann sin an fìon as measa: achd do choimhéud tusa an fìon maith agus a nois.

11 As é so tosach míorbhuile do rinne Iósa a Gcána na Galilé, agus dfoillsigh sé a ghloir féin; agus do chreideadar a dheisciobail ann.

12 ¶ Na dhiaigh sin dó chúaidh sé síos go Capernáum, é féin, agus a mháthair, agus a dhearbhráithreacha, agus a dheisciobail: achd níor fhanadar ann mórán do laéthibh:

13 ¶ Oir do bhí cáisg na Níudaigheadh a bhfogus, Agus do chúaidh Iósa súas go Hierusalém.

14 Agus fuair sé ann sa teampall luchd reactha damh agus cáorách agus colum, agus luchd malarta an airgid na súidhe:

15 Agus ar ndéanamh sgiursa dhó do chórdughibh caola, do chuir sé amach as a teampoll iad uile, maille ré na gcáorchaibh, agus ré na ndanhuibh; agus do dhóirt sé amach ionnmhus luchd an airgid, agus do leag sé a mbuird air lár.

16 Agus a dubhairt sé ré luclú reactha an gcolam, Tóguidh iad sin as so, ná déanuidh tigh Mátharsa na thigh ceann-uisgeachda.

17 Agus do chuimhnigheadar a dheisciobailsean go raibh sgríobhtha, Duáidh éud do thigheis suas mé.

18 ¶ Ar a nadhbharsin do fhreagradar na Iúdaidhe, agus a dubhradar ris, Créd é an comhartha thaisbéanas tú dhúinn, fa ndéanann tú na neithesí?

19 Do fhreagair Iósa agus a dubhairt sé riu, Leagaidh síos an teampoll so, agus tóigéubhuidh misi é a dtrí láethibh.

20 Ar a nadhbharsin a dubhradar na Iudaidhe, Sé bliadhna agus dá fhichead do bhí an teampall so dhá dhéanamh, agus an dtoigéubha tusa a dtrí láethibh é?

21 Achd is air theampoll a chuirp féin do labhair seison.

22 Ar a nadhbharsin an tan do éirigh sé ó mharbhaibh, do chuimhnigheadar a dheisciobail go ndubhairt sé so riu; agus do chreideadar don sgríobtuir, agus don bhréithir a dubhairt Iósa.

23 ¶ Agus ar mbeith a Níerusalém dhó fa cháisg, lá an fhéusda, do chreideadar mórán an ainmsean, ag faicsin na gcomharthadh do rinne sé.

24 Achd ní tháobhadh Iósa é féin riu, tré gur aithin sé iad uile,

25 Agus tré nach rainig sé a leas neach ar bith do dhéanamh fiadhnúisi air dhuine: oir do bhí a fhios aige féin créd do bhí ann sa duine.

CAIB. III.

Feidhm na haith-ghineamhna, 14 agus bháis Chríod, 16 le brídh an tsoisgeil gu hathchumair.

ACHD do bhí duine áirighe do na Phairisíneachuibh, dar bhainm Nicodémus, dúachdaránuibh na Níudaigheadh:

2 Táinig sé so chum Iósa ann sa noidheche, agus a dubhairt sé ris, A Mhaighisdir, atá a fhios aguinn gur ab ó Dhia tháinig tusa ad fhear teagaisg: oir ní heidir lé héinneach na comharthuidhe so do ní tusa do dhéanamh, muna mbeith Dia maille ris.

3 Do fhreaguir Iósa agus a dubhairt sé ris, Go deimhin, deimhin, a deirim riot, Muna gheintear duine a ris, nach éidir leis ríoghachd Dé dfaicsin.

4 A dubhairt Nicodémus ris, Cionnas as éidir lé duine atá arsaigh a gheineamhuin? an éidir leis dul a sdeach a mbroinn a mhathar an dara húair, agus a aithbhreith?

5 Do fhreagair Iósa, Go deimhin, deimhin, a deirim riot, Muna raibh neach ar na gheineamhuin ó uisge agus on

Spioruid, ní heidir leis dul a sdeach a ríoghachd Dé.

6 An ní atá ar na gheineamhuin on bhfeoil as feoil é; agus an ní ata ar na gheineamhuin on Spiorid is spiorad é.

7 Ná bíodh iongnadh agad go ndubhairt misi riot, Gur ab éigean daoibh bhuirngeineamhuin a ris.

8 Séidigh an gháoth mar as áill lé, agus do chluin tú a torann, achd ní bhfuil a fhios agad créud as a dtig sí, nó cáit a dtéid sí: is mar sin atá gach neach atá ar na gheineamhuin ón Spioruid.

9 Do fhreaguir Nicodémus, agus a dubhairt sé ris, Cionnas as éidir na neithese do bheith?

10 Do fhreagair Iósa agus a dubhairt sé ris, An bhfuil tusa ad mhaighisdir a Nisraél, agus gan a bhfios so agad?

11 Go deimhin, deimhin, a deirim riot, Go labhramáoid an ní as fíod dúinn, agus go mbeirimid fiadhnúisi ar an ní do chunncamar; achd ní ghabhtháoisí ar bhfiadhnúisi.

12 Má dubhairt mé neithe talmhuidhe ribh, agus nach ccreidhthí, cionnas chreidfidhe, dá nabra mé neithe neamhdha ribh?

13 Oir ní dheachuidh éainneach suas ar neamh, achd an té do thuirling ó neamh, Mac an duine atá ar neamh.

14 ¶ Agus mar do árdugh Máoisí a natbair neimhe ar an bhfásach, as mar sin as éigean Mac an duine dárdughadh:

15 Ionnus gidh bé chreidfeadh ann nach rachadh sé a mugha, achd go mbeith an bheatha shíorruidhe aige.

16 ¶ Oir is mar so do ghrádhugh Dia an domhan, go dtug sé a éinghein Meic féin, ionnus gidh bé chreideas ann, nach rachadh sé a mugha, achd go mbeith an bheatha shíorruidhe aige.

17 Oir níor chuir Dia a Mhac féin air a tsáoghal do chum go ndaimnéochadh sé an saoghal; achd do chum go sláinéochaidh an saoghal thríd.

18 ¶ An té chreideas ann ní damantar é: achd an té nach ccreideann ata sé ar dhamhnughadh cheana, tré nar chreid sé a nainm áoingheine Mhic Dé.

19 Agus as é so an damnughadh, do bhrigh go dtáinig an solus air a tsáoghal, agus gur mó ghrádhnigheadar na daoine an dorchadas ná an solus, ar son go bhfuilid a noibreacha go holc.

20 Oir gidh bé do ní olc, fúathaighidh sé an solus, agus ní thig sé chum an tsolais, deagla go ndiomolfuidhe a oibreacha.

21 Achd gidh bé do ní an fhirinne thig sé chum an tsolais, ionnus go mbeidís a oibreacha follus, tré gur ab a Ndia atáid siad ar na ndéanamh.

22 ¶ Táinig Iósa agus a dheisciobail na

dhiaigh sin go tír Iúdaighe; agus do chomhnuigh sé ann sin maille riú, agus do bhaid sé.

23 ¶ Agus fós do bhaid Eóin mar an gcéadna ag Aénon láimh ré Sálím, óir do bhi iomad uisce ann sin: agus tangadar, agus do baisdeadh iad.

24 Oir níor teilgeadh Eóin a bpríosun fós.

25 ¶ Uime sin do éirigh ceisd eidir cuid do dheisciobluibh Eóin agus na Iúdaíche a dtimcheall an ghlanta.

26 Agus tangadar chum Eoin, agus a dubhradar ris, A mhaighisdir, an té do bhi ad fhochair ar an dtáobh thall do Iordán, dá ndearna tú fiadhnúisi, féuch, baisdigh sé, agus tigid na huile dhaoine chuige.

27 Do fhreagair Eóin agus a dubhairt sé, Ní héidir léi duine éinní ghlacadh, muna raibh sé ar na thabhairt dó ó neamh.

28 A tatháoisí féin bhur bhfiadhnúisi agamsa, go ndubhairt mé, Ní misi Críost, achd gur cuireadh roimhe me.

29 An té agá, bhfuil an bhean núaphósda as é an fear núaphósda é: achd cara an fhir núaphósda, noch sheasas agus éisdeas ris, gabhuidh gairdeachus mór é tré ghuth an fhir núaphósda: ar a nadhbharsin atá mó gháirdeachusa ar na choimhlíonadh.

30 As éigean dosan breisadh, agus damhsa laghdughadh.

31 An té thig a nuás atá sé ós cionn cháich uile: an té atá ón talamh atá sé talmhuidhe, agus labhraidh sé neithe talmhuidhe: an té thig ó neamh, atá sé ós cionn cháich uile

32 Agus an ní do chunnairc agus do chúalaidh sé, do ní sé so dfiadhnúise; achd ní ghlacan áonduine a fhiadhnúisi.

33 An té ghlacas a fhiadhnúisisean do chomharthuigh sé go bhfuil Dá firinneach.

34 Oir an té do chuir Dá uád labhraidh sé briathra Dé: oir ní do réir mhiosuir bheir Dá an Spiorad dó.

35 Atá grád ag an Athair don Mhac, agus tug sé na huile neithe iona láimh.

36 An té chreideas ann sa Mhac atá an bbeatha mharthanach aige: achd an té bhiós easumhal don Mhac, ní fhaicte sé an bheatha; achd comhnuighidh fearg Dé air.

CAIB. IV.

Comhradh Chríost ris an mnáoi ó Shamaria, 39 agus a thoradh; 46 ré leighis mhic an chúirtéoir.

AR a nadhbharsin an tan do aithin an Tighearna go gcualadar na Phairisínigh gur mó do dheisciobluibh do níodh Iosa agus do bhaideadh sé ná Eóin,

2 (Bíodh nach baisdeadh Iosa féin, achd a dheisciobail,)

3 Do fhág sé tír Iúdaighe, agus do chúaidh sé a ris don Ghalilé.

4 Agus dob éigean dó dul thrid Samária.

5 Ar a nadhbharsin thainig sé go cathair Shamária, dá ngoirthear Sichar, láimh ris an bhfearann tug Iácob dha mhac fein Ioseph.

6 Agus do bhí tobar Iácob ann sin. Ar a nadhbharsin, ar mbeith curtha Díosa ó nasdar, do shuidh sé mar sin ar an tobar: agus do bhí sé a dtimcheall an seiseadh huair.

7 Tainig bean ó Shamária tharraing uisce: a dubhairt Iosa ría, Tabhair deoch dhamhsa.

8 Oir do chúadar a dheisciobailsion don chathraigh do cheannach bígh.

9 Ar a nadhbharsin a dubhairt an bhean Shamarítanach sin ris, Cionnas ar mbeith dhuitsi ad Iúdaighe, iárras tú deoch oramsa, ata am mhnáoi Shamarítanaigh? oir ní ghnáthuighid na Iúdaighe na Samarítanaigh.

10 Do fhreagair Iosa agus a dubhairt sé ría, Da mbeith fios tioldhuice Dé agad, agus cia hé an té a deir riot, Tabhair dhamh deoch; do iárrfása air, agus do bhéuradh se uisce béo dhuit.

11 A dubhairt an bhean ris, A Thigh-earna, ní bhfuil gléus tárronga agad, agus atá an tobar domhain: ar a nadhbharsin gá háit as a bhfuil an tuisge béo sin agad?

12 An mó thusa ná ar nathair Iácob, tug dhúinne an tobarso, as ar íbh sé féin, agus a chlann, agus a áirnéis?

13 Do fhreagair Iosa agus a dubhairt ría, Gidh bé neach íbheas as an uisce sin báidh tart air arís:

14 Achd gidh bé neach íbheas as an uisce do bhéura misi dhó ní bhía tart air go bráth; achd an tuisge do bhéura me dhó báidh sé na thobar uisce fhuichaigh ann chum na beatha marrrthannuighe.

15 A dubhairt an bhean ris, A Thigh-earna, tabhair dhamhsa an tuisge sin, do chum nach bíá tart oram, agus nach dtiocfa mé ann so dá tharraing.

16 A dubhairt Iosa ría, Imthigh, goir thfear fein, agus tar ann so.

17 Do fhreagair an bhean agus a dubhairt sí ris, Ní bhfuil fear agam. A dubhairt Iosa ría, As maith a dubhairt tú, Ní bhfuil fear agam:

18 Oir do bhádar cúigear fear agad; agus an té atá agad a nois, ní hé thfear fein é: a dubhairt tú so go firinneach.

19 A dubhairt an bhean ris, A Thigh-earna, do chím gur fáidh thú.

20 Do rinneadar ar nathre adhra ar a tsiabh so; agus a deirthisi, gur ab a Niarúsálem atá an tionad ann ar bhéigean adhra do dhéunamh.

21 A dubhairt Iósa ría, A bhean, creid misi, tig an uáir, nach adharfuighe an Tathair, ar a tsliabhso, ná a Níarusalém.

22 Adhraigh sibhse an ní nach fios díbh: adhrámaidne an ní as fios dúinn: oír as ó na *Iúdaidhibh* atá sláinte.

23 Achd tig an uáir, agus atá sí ann a nois, an tan adharfuídh an luchd adhra firinneacha an Tathair a spioraid agus a bhfirinne: oír go deimhin iarruigh an tathair a leitheid so dá adhradh *féin*.

24 Is Spiorad Dia: agus an dream adhras é as éigin dóibh a adhra a spioraid agus a bhfirinne.

25 A dubhairt an bhean ris, Atá a fhios agam go dtiocfa an Messías, (ré a nabarthar Críod:) an tan thioctas sé, foillséochuigh sé na buile neithe dlúinn.

26 A dubhairt Iósa ría, As misi é labhrus riotsa.

27 ¶ Agus fa namsin thangadar a dheisciobailsion, agus do biongnadh léo gur labhair sé ris an mnáoi: achd cheana ní dubhairt áoinneach, Créud iarrus tú? nó, Créud labhrus tú ría?

28 Ar a nadhbharsin d'fag an bhean a sóitheach uisge, agus do chúaidh sí don chathraigh, agus a dubhairt sí ris na daóinibh,

29 Tigidh, féuchuidh an duine, a dubhairt riumsa gach éin ní dá ndearna mé ríamh: a né nach é so Críod?

30 Ar a nadhbharsin do chuadar amach as an gcathraigh, agus tangadar chuigisíon.

31 ¶ Agus diárradar a dheisciobail air fa a namsin ag rádh, A Mhaighisdir, ith *biadh*.

32 Agus a dubhairt seisean riu, Atá biadh agamsa ré na ithe nach bhfuil a fhios aguibhsi.

33 A dubhradar a dheisciobail ré chéile, An dtug áoinneach chuige ní do íosadh sé?

34 A dubhairt Iósa riu, As é móbhiadh-sa toil an té do chuir fuadh mé do dhéanamh, agus a obair do chríochnughadh.

35 An é nach abartháoisí, go bhfuilid ceithre mhí fós, agus go dtiocfa an foghmhar ann sin? féuch, a deirim ribh, Tóguidh súas bhur súile, agus féuchuidh na régh-ióin: oír atáid siad geal cheana chum a n'foghmhair.

36 Agus an té bheanas glacaidh sé túar-asdal, agus cruinnighe sé toradh chum na beatha marthanuighe: ar chor go mbia an té shíolchuireas agus an té bheanus lúagháireach a néinnfheachd.

37 Oír as ann so atá an radh úd firinn-each, Go shíolchuireann neach, agus go mbeannann neach eile.

38 Do chuir misi sibhsi do bhúain an neithe nar sháothrabhair: do sháothraigh-

eadar daóine eile, agus do chúabhairisi a steach ann a sáothar.

39 ¶ Agus do chreideadar mórán do Samaritanachaibh na caithreacha sin ann san ar son chombráidh na mná, noch do dhearbhuigh, Dubhairt sé leam gach ní dá ndearna mé.

40 Ar a nadhbharsin an tan tangadar na Samaritanaigh chuige, diárradarair fuireach aca féin: agus do chomhnugh sé dhá lá ann sin.

41 Agus as ro mhó ná sin do chreid ann ar son a bhreithre féin.

42 Agus a dubhradar ris an mnáoi, Ní ar son do chomhráidhse chreidmidne feas-da: oír do chúalannar féin é, agus atá a fhios aguinn go firinneach gur ab é so Críod, Slánuightheóir an domhain.

43 ¶ Agus tair éis dhá lá do chúaidh sé as sin, agus dimthigh sé don Ghalilé.

44 Oír rug Iósa féin d'fiadhnúisi, nach bhfuil cion ar fháidh ánn a thír féin.

45 Ar a nadhbharsin an tan tháinig sé don Ghalilé, do ghabhadar luchd na Galilé chuca é, iar bhfaicsin gach ní dá ndearna sé a Nierusalém lá an fhéusda: oír tangadarsan féin chum an fhéusda.

46 Ar a nadhbharsin táinig Iósa a rís go Cána na Galilé, mar a ndéarnuigh sé fíon don uisge. Agus do bhí tighearna áirighe, a Gcápernáum agá raibh a mhac tinn.

47 An tan do chúaluidh sé so go dtáinig Iósa as *tír* Iúdaighe don Ghalilé, do chúaidh sé amach chuige, agus diárr sé air dul síos, agus a mhac do shlánughadh: oír do bhí sé ré huchd bháis.

48 Ar a nadhbharsin a dubhairt Iósa ris, Muna bhfaictíh comharthuighe agus míorbhuile, ní chreidfídh.

49 A dubhairt an tighearna ris, A Mhaighisdir, éirigh síos suil do gheabhas mo mhac bás.

50 A dubhairt Iósa ris, Imthigh romhad; mairidh do mhac. Agus do chreid an duine don fhocal a dubhairt Iósa ris, agus do imthidh sé.

51 Agus ar ndul síos dó do láthair, tár-ladar a shearbhfhoghantaidhe air, agus dimnsigheadar *dho*, ag rádh, Mairidh do mhac.

52 Ar a nadhbharsin d'fíafuigh sé dhíobh an uáir fuáir sé faoiseamh. Agus a dubhradarsan ris, A né air an seachd-mhadh buair d'fag an fiabhrus é.

53 Ar a nadhbharsin do aithin an tathair gur *bhé* a nuáirsin féin, ann a ndubhairt Iósa ris, Mairidh do mhac: agus do chreid sé féin, agus a thigh uile.

54 Ag so an dara comhartha do rinne Iósa a ris, an tan tháinig sé ó *thír* Iúdaighe don Ghalilé.

CAIB. V.

Tainic cobhair an duine easlain shoighidigh fadheire ó Chríod; 17 dá ttug a athair, 32 Eóin, 36 a oibreacha féin, 39 agus an Scriptur, fiaghnúise.

NA dhiaigh so do bhí lá féusda na Níuduigheadh; agus do chúaidh Iósa súas go Hiarusalém.

2 Agus atá a Niarusalém láimh ré *margadh* na ccáorách loch, dá ngoirthear an Eabhrais, Betesda, agá bhfuilid cúig calaidh.

3 Do bhádar mórán do dháoinibh eugcrúaidhe na luighe ionnta so, do dhalluibh, do bhacachuibh, agus do luchd seirglidhe, do bhí ag fuireach re corrughadh an uisge.

4 Oir do thuirlingheadh aingeal a naimsir áirighe ar an loch, agus do bhuáidhreachd sé an tuisge: ar a nadbharsin gidh bé cédneach do théigheadh síos ann tar eis bhuáidhearth a an uisge do níthi slán é ó gach tinneas dá mbíodh air.

5 Agus do bhí duine áirighe ann sin, do bhí ochd mbládhna déug air fhichid a neasláinte.

6 An tan do chunnaire Iósa é so na luighe, agus do aithin sé go raibh sé tinn ré haunsir fháda, a dubhairt sé ris, An mían leachd do dhéanamh slán?

7 Do fhreagair an teaslán é, A Thigh-earna, ní bhfuil éinneach agam, do chuirfeadh ann sa loch mé, an tan bhíos an tuisge ar na bhuáidhreachd: achd an gcéin bhímsi ag teachd, téid neach eile síos romham.

8 A dubhairt Iósa ris, Eirigh, tóg do leabuidh, agus siobhail.

9 Agus do rinneadh an duine sin slán do lathair, agus do thóg sé a leabuidh, agus do shiobhail sé: agus do bhí an tsábboid ann an lá sin.

10 ¶ Ar a nadbharsin a dubhradar na Iúduidhe ris an té do slánughadh, As é an tsábboid é: ní dligtheach dhuit do leabuidh iomchar.

11 Do fhreagair seision dóibh, An té do rinne slán mé, as é a dubhairt rium, Tóg do leabaidh, agus siobhail.

12 Ar a nadbharsin d'iafruigheadar dhe, Cía hé an duine a dubhairt riot, Tóg do leabaidh, agus siobhail?

13 Achd ní raibh a fhios ag an té do shlánughadh cíá hé: oir do chuaidh Iósa a leathtaoibh, air mbeith do mhórán ann sa náitsin.

14 Fuair Iósa é na dhiaigh sin ann sa teampoll, agus a dubhairt sé ris, Féuch, do rinneadh slán thú: na peacuigh ní sa mhó, deagla go dteigéumhadh ní budh measa dhuit.

15 Do imthigh seisean, agus do fhoill-

sigh sé do na Iúdaídhíbh gur bé Iósa, an té do rinne slán é.

16 Agus ar a shon so do ghéirleanadar na Iúdaídhí Iósa, agus do smúaineadar a mharbhadh, tré go ndearna sé na neithese sa tsábboid.

17 ¶ Agus do fhreagair Iósa dhóibh, Oibrighidh Mathairsi gus anois, agus oibrighimsi.

18 Ar a nadbharso as móide do smúaineadar na Iúdaídhí eisean do mharbhadh, tré nach é amháin gur bhris sé an tsábboid, achd go ndubhairt sé fós gur bé Dia a Athair féin, dá dhéanamh féin coinbh ionann ré Dia.

19 ¶ Ar a nadbharsin do fhreagair Iósa agus a dubhairt sé riú, Go deimhin, deimhin, a deirim ribh, Nach éidir leis an Mac éinni a dhéanamh uádth féin, achd an ní chí sé ag a Nathair dá dhéanamh: oir gidh bé neithe do ní seision, do ní fós an Mac iád mar an gcéadna.

20 Oir grádhughidh an Tathair an Mac, agus foillsighidh sé na huile neithe do ní sé féin dó: agus taisbeánuídh sé oibreacha as mó ná iád so dhó, do chúm go mbeith iongantus oruibh.

21 Oir anhuil mar dhúisgeas, agus mar bheódhaigheas an Tathair na mairbh; as mar an gcéadna bheódhaigheas an Mac an dream as áill leis.

22 Oir ní bheireann an Tathair breath ar dhuine ar bith, achd tug sé gach uile bhreithreamhnus don Mhac:

23 Do chum go nonórfadh gach uile dhuine an Mac, mar onóraid siad an Tathair. An té nach onóruigheann an Mac ní onóruigheann sé an Tathair do chuir uádth é.

24 Go deimhin, deimhin, a deirim ribh, An té éisdeas réin bhréithirse, agus chreideas don té do chuir uádth mé, atá an bheatha mharrrthanach aige, agus ní thioctá sé chum damnuighthe; achd datharruigh sé ó bhás go beathaidh.

25 Go deimhin, deimhin, a deirim ribh, Tioctaidh a naimsir, agus atá sí a nois ann, an tráth chluinfid na mairbh guth Mhic Dé: agus an dream chluinfeas mairfid siad.

26 Oir mar atá beatha ag an Athair ann féin; is mar sin tug sé don Mhac fós beatha do bheith aige ann féin;

27 Agus fós tug se ughdarras do bhreithreamhnus do dhéanamh, an méid gur ab é Mac an duine.

28 Ná bíodh iongnadh aguibh ann so: oir tioctaidh an uair, ann gcluinfid an mhéid atá ann sna túamuidhíbh a ghuthsan,

29 Agus rachaid amach; an dream do rinne deighghníomhartha, go heisérge na beatha; agus an dream do rinne drochghníomhartha, go heisérge na damanta.

30 Ní héidir leausa ní ar bith do dhéa-

CAIB. VI.

namh uáim féin : dó réir mar chluinim, beirim breath : agus atá mó bhreitheamhnas ceart ; oir ní iarruim mo thoil féin, achd toil a Nathar do chuir uádú mé.

31 ¶ Ma nímí fiadhnúisi dhámh féin, ní bhfuil mfiadhnúisi firinneach.

32 Atá neach eile do ní fiadhnúisi dhámhsa ; agus atá a fhios agam gur firinneach an fhiadhnúisi do ní sé am thimcheall.

33 Do chuireabhuirsí *teachdaireudha* chum Eóin, agus tug sé fiadhnúisi don fhírinne.

34 Achd ní ó dhuine do gheibhmí fiadhnúisi : achd a deirim na neithe so, do chum go sláineochtháoi sibhsí.

35 Do bhí seisean na lochrann lasárrdha agus sholasda : agus do thograbhairsí ar feadh tamaill gáirdeachus do dhéanamh ann a sholus.

36 ¶ Achd atá fiadhnúisi agamsa as mó ná Eóin : oir na hoibreacha thug an Tathair dhámhsa ionnus go gíochnóchuinn iád, na hoibreacha sin do nímse, beirid siad fiadhnúisi leam, gur ab é an Tathair do chuir uádú mé.

37 Agus an Tathair féin, do chuir uádú mé, rug sé fiadhnúisi leam. Agus ní chúal-abhairse a ghútha riámh, agus ní fliacabh-air a ghné.

38 Agus ní bhfuil a bhriatharsan na chomhuighe ionnuibh : oir ní chreidthí, don té do chuir seision uádú.

39 ¶ Cúartúighidh na sgríobtuiridhe ; oir do cithear dháoiibh féin gur ab ionnta gheibhmí an bheatha mharrthanach : agus as iad sin bheireas fiadhnúisi leamsa.

40 Agus ní háill libh teachd chugam, do chum go bhfuigheadh sibh an bheatha.

41 ¶ Ní ghabhaimse glóir ó dháoinibh.

42 Achd atá colus agam oruibhse, nach bhfuil grádh Dé ionnuibh.

43 Thainig misí a nainm Mathar, agus ní gblactháoise mé : má thig neach eile ann ainm féin, géubhtháoi chugaibh é.

44 Cionnas as éidir libhsí creideamh, an ran ghabhtháoi glóir ó a chéile, agus nach iárrtháoi an glóir *thig* ó Dhía na áonar ?

45 ¶ Ná measuigh go ndéana misí casáoid oruibh ag an Athair : atá *neach* do ní casáoid oruibh, *eadhón* Máosi, ann a gcuirtháoisí bhuir ndóchus.

46 Oir dá greideadh sibh do Mháoisí, do chreidfeadh sibh dhámhsa : oir do sgríobh seision oramsa.

47 Achd muna ccreidthí dhá sgríbh-eannuibh súd, cionnas chreidfidhe dom bhriathruibhsí ?

Tar éis amhirbhúileadh, thairgeadar Críost a dheanamh ná ri, 26 neach dar leanadar buidhean arson sáth bigh.

NA ndiáigh so do chuáidh Iósa tar faire na Galilé, Thibérias.

2 Agus do lean buidhean mhór é, tré go bhfiacadar na chomharthuidhe do rinne sé ar na dáoinibh éugcrúaidhe.

3 Agus do chuáidh Iósa suás ar shliabh, agus dó shuidh sé ann sin maille ré na dheisciobluibh.

4 Agus do bhí an cháisg, féusda na Níudaigheadh, a bhfogus.

5 An tan do thóg Iósa a shúile suás, agus do chunnair sé go dtáinic buidhean mhór chuige, a dubhairt sé ré Philip ; Ga háit as a gceinneochamáois arán, do chum go níosaidís so ní ?

6 (Acd a dubhairt sé so da theasdtughadhsan : oir do bhí a fhios aige féin créd do dhéanadh sé.)

7 Do fhreagair Philip dhó, Ní lór dhóibhluách dhá chéud phighinn daránuibh, do chum go nglacadh gach áon aca beagán.

8 A dubhairt áon dá dheisciobluibh, Aindrias, dearbhrathair Shíomoin Peadair ris,

9 Atá búachuill beag áirighe ann so agá bhfuilid cúig aráin eórna, agus dá iásg bheaga : achd créud iád sin eidir an uiread so ?

10 Agus a dubhairt Iósa, Tábhruidh fá deara do na dáoinibh suidhe síos. Agus do bhí mórán fear ann sa náitsin. Do shuidheadar na dáoine síos, a nuimhir timcheall chúig míle.

11 Agus do ghlac Iósa na haráin ; agus ar mbreith buidheachus, do roinn sé ar na deisciobluibh, agus na deisciobail ar na cuibhreannuibh iád ; agus mar an ccéudna fós do na hiásgaibh *beaga* an mhéid dob áill léo.

12 Agus an tan do sásadh iád, a dubhairt sé ré na dheisciobluibh *féin*, Cruinnighidh an sbruileach do bhí diomarcuigh, do chum nach rachadh éin ní amugha.

13 Ar a nadhbharsin do chruinnigheadar, agus do líonadar dhá chliabh dheug do sbruileach do na cúig haránuibh eórna, do bhí dñuighleach ag an muinntir a dith.

14 Ar a nadhbharsin an tan do chunnacadar na dáoine sin, an comhartha do rinne Iósa, a dubhradar, As é so gó firinneach an fáidh úd do bhí chum teachda air a tsáoghal.

15 ¶ Ar a nadhbharsin a nuair do aithin Iósa go raibh siad air tí theachd agus breith air chum riogh do dhéanamh dhé, dimthigh sé a rís ar a tsliabh na áonar.

16 Agus an tan thainig an tráthnóna,

do chúadar a dheisciobail síos chum na fairrge,

17 Agus ar ndul a luing dhóibh, do chúadar tar fairrge go Capernaúm. Agus do bhí dorchadas ann a nuáirsin, agus ní tháinig Iósa chuca.

18 Agus déirigh an fhairrge ag séideadh do gháoth mhóir.

19 An tan do rinneadar iomramh timcheall a cúig no a deich fichead do sdáidibh, do chunncadar Iósa ag siobhal ar an bhfairrge, agus ag drud ris an luing : agus do ghabh eagla iad.

20 Achd a dubhairt seisean riú, Is misi ata ann ; ná bíodh eagla oruibh.

21 Ar a nadhbharsin do ghabhadar chuca é go toileamhail don luing : agus ráinig an lung do láthair don tír ann a rabhadar ag dul.

22 ¶ An lá na dhíagh sin, do chunnaire an slúagh do sheas ar an dtáobh thall don fhairrge nach raibh long ar bith eile ann sin, achd a náon *long úd* ann a ndeachadar a dheisciobailsion, agus nach deachaidh Iósa lé na dheisciobluihb don luing, achd gur imthigheadar a dheisciobail na náonar ;

23 Agus tangadar longa beaga eile ó Thibérias láimh ris an áit an ar itheadar an tarán, tar éis an Tighearna bhreith buidheachuis :

24 Ar a nadhbharsin an tan do chunnaire an slúagh nach raibh Iósa, ná a dheisciobail ann sin, do chúadarsan leis a luing, agus tangadar go Capernaúm, ag iarraidh Iósa.

25 Agus ar na fhagháil dóibh ar an dtáobh thall don fhairrge, a dubhradar ris, A Mhaighisdir, gá huair thainig tú ann so ?

26 Do fhreagair Iósa dhóibh agus a dubhairt sé, Go deimhin, deimhin a deirim ribh, go niárthaoi mé, ní tré go bhfacabhair na comharthuidhe, achd tré gur itheabhair na haráin agus gur sásadh sibh.

27 Déunaidh sáothar ní ar son an bhídh théid amugha, achd ar son an bhídh mhaireas chum na beatha síorruidhe, bhéuras Mac an duine dhíbh : oír as é so an té do chomharthaigh Día an Tathair.

28 Ar a nadhbharsin a dubhradar ris, Créud do dhéunum, ionnus go noibréocha máois oibreacha Dé ?

29 Do fhreagair Iósa agus a dubhairt sé riú, Ag so obair Dé, sibhsí do chreideamh ann sa té do chuir sé uád.

30 ¶ Uime sin a dubhradarsan ris, Créud é an comhartha do ní tusa, ionnus go bhfaicfomáois agus go gcreidfomáois duit ? créud é an obair do ní tú ?

31 Ditheadar ar naithrene manna ar an bhfásach ; mar atá sgríobhtha, Tug sé arán ó neamh dhóibh ré na ithe.

32 Ar a nadhbharsin a dubhairt Iósa riú, Go deimhin, deimhin, a deirim ribh, Nach é Máoise thug an tarán ó neamh dhíbh ; achd Mathairsi do bheir dháoihb an tarán firinneach ó neamh.

33 Oír as é arán Dé an té do thuirling ó neamh, agus do bheir beatha don domhan.

34 Ar a nadhbharsin a dubhradar ris, A Thighearna, Tabhair dhúinne an taránsa a gcomhnuidhe.

35 Agus a dubhairt Iósa riú, Is misi arán na beatha : an té thig chugamsa ní bhia ocras go bráth air ; agus an té chreideas ionnam ní bhia tart go bráth air.

36 Achd a dubhairt mé ribh, Do chunncabhair mé fós, agus ní chreidí.

37 Gach ní bheir an Tathair dhamh tiocfaidh sé chugam ; agus an té thig chugam ní theilgfe mé amach é.

38 Oír do thuirling mé ó neamh, ní do chum go ndéanainn mo thoil féin, achd toil an té do chuir uád mé.

39 Agus as í so toil a Nathar do chuir uád mé, nach léigfinn éinní amúgha do nuile ní dá dtug sé dhamh, achd go ndúisgfinn é ann sa lá deigheanach.

40 Agus as í so toil an té do chuir misi uád, go bhfuighe gach áon do chí an Mac, agus chreideas ann, an bheatha mharrthanach : agus dúiseóchuidh misi é an lá deigheanach.

41 Ar a nadhbharsin do rinneadar na Iúdaidhe monbhar air, tré go ndubhairt sé, As misi an tarán do thuirling ó neamh.

42 Agus a dubhradar, An né nach é so Iósa, mac Ióseph, agar ab aithnid dúinne a athair agus a mháthair ? ar a nadhbharsin cionnus a déir sé, Do thuirling mé ó neamh ?

43 Ar a nadhbharsin do fhreagair Iósa agus a dubhairt sé riú, Ná déunaidh monbhar eadruibh féin.

44 Ní héidir lé neach ar bith teachd chugamsa, muna dtairnge an Tathair do chuir uád mé, é : agus dúiseóchuidh misi é ann sa lá deigheanach.

45 Atá sgríobhtha ann sna faidhibh, Agus béid siad uile ar na dteagag ó Dhía. Ar a nadhbharsin gidh bé neach chluineas, agus fhoghlumas ó Nathair, tig sé chugamsa.

46 Ní hé go bhfaicuidh éinneach an Tathair, achd an té atá ó Dhía, ag so an té do chunnaire an Tathair.

47 Go deimhin, deimhin, a deirim ribh, An té chreideas ionnumsa atá an bheatha mharthanach aige.

48 As misi arán na beatha.

49 Ditheadar bhur naithreachsa manna ar an bhfásach, agus fúadarar bás.

50 Ag so an tarán do thuirling ó neamh, ionnus gidh bé itheas de, nach bhfuigheadh sé bás.

51 Is misi an tarán béo do thuirrling ó neamh : gídh bé iósa don arán so, mairfidh sé go bráth : agus an tarán do bhéura misi uam as é mfeoil féin é, do bhéura mé ar son bheatha an domháin.

52 Ar a nadhbharsin do bhí na Iúdaidhe ag tagra ré chéile, ag rádh, Cionnas as éidir leis an bhfeorsa a fhéoil do thabhairt dúinn ré na ithé?

53 Ar a nadhbharsin a dubhairt Iósa riú, Go deimhin, deimhin, a deirim ribh, Muna nithí féoil Mhic an duine, agus muná nibhthí a fhuil, ní bhfuil beatha aguibh ionnuibh féin.

54 An té itheas mfeoilsi, agus ibheas mfuil, atá an bheatha mharthanach aige; agus dúiseóchaidh misi é ann sa lá deigh-eanach.

55 Oir as biadh go firinneach mfeoilsi, agus as deoch go firinneach mfuil.

56 Gídh bé itheas mfeoil, agus ibheas mfuil, comhnuighidh sé ionnaisa, agus misi ann san.

57 Mar do chuir an Tathair béo misi uádh, agus mhairimsi tréas a Nathair: as mar sin fós gídh bé itheas misi, mairfidh sé fós tríom.

58 Ag so an tarán do thuirrling ó neamh : ní mar ditheadar bhur naithresi an manna, agus fuaradár bás : an té itheas an tarán so mairfidh sé go biáth.

59 A dubhairt sé na neithesi ann sa tsionagóg, an tan do theagaisg sé a Geapernáum.

60 ¶ Ar a nadhbharsin, ar na gcleisdín so, do mhórán dá dheisciobluibhsin, a dubhradar, As crúaidh an comhradh so; cia léir ab éidir éisdeachd ris?

61 Agus ar na aithne Díosa ann féin go rabhadar a dheisciobail ag monbhar uime so, a dubhairt sé riú, An ttagann so oibhéim dhíbh?

62 *Créad* cheana má clúthí Mac an duine ag dul suás ann sa naít a raibh sé ar tús?

63 As é an spiorad bheódhaigheas; ní bhfuil tarbha ar bith sa bhfeoil: na bhriathra labhruimsi ribh; is spiorad, agus as beatha *iád*.

64 Achd atáid dream dhíbhshi nach ccreideann. Oir do aithin Iósa ó thús cia hiád an dream nar chreid, agus cia bhí chum a bhráithte.

65 Agus a dubhairt sé, Is ar a nadhbharsin a dubhairt mé ribh, nach éidir lé háoinneach teachd chugamsa, muna raibh sé ar na thabhairt dó ó Mathair.

66 ¶ O sin amach do chúadar mórán dá dheisciobluibh tar a nais, agus níor shíobhladar ní sa mhó leis.

67 Aranadhbharsin a dubhairt Iósa ris an dá fhear dhéug, A náill libhsí leis imtheachd?

68 Ann sin do fhreagair Siomon Peadar é, A Thighearna, cia chuige a rachamáois? as agadsa atáid briathra na beatha mar-thanuirge.

69 Agus créidmidne agus atá a fhios aguin gur tusa Críosa, Mac Dé bhí.

70 Do fhreagair Iósa dhóibh, An é nar thoghasa sibhsí an dá fhear dhéug, agus atá fear agaibh na dhíabhal?

71 Achd is ar Iúdas Iscariót *mhac* Simóin do labhair sé: oir do bhí fáoi so eision do bhrath, ar mbeith na áon don dá fhear dhéug dhó.

CAIB. VII.

Comhairle bharr-ghlórach luchd cinidh
Chríosa, 14 baramhail an tsloigh um a
theagasc.

A GUS tar a éisi so do shiubhail Iósa ann sa Ghalilé: oir níor bhail leis siubhal a tír Iúdaighe, tré gur smúaineadar na Iúdaidhe a mharbhadh.

2 Agus dó bhí féusda ná Niúdaidheadh eadhon tabernacuil, a bhfogus.

3 Ar a nadhbharsin a dubhradar a bhráithreachas ris, Fág so, agus imthigh go tír Iúdaighe, do chum go bhfaicfidis do dheisciobail fós na hoibreacha do ní tú.

4 Oir ní dhéunann neach ar bith éin ní a bhfolach, agus iárrus é féin do bheith oirdheirc. Má ní tú iád so, foillsigh thú féin don tsáoghal.

5 Oir níor chreideadar a bhráithreacha féin fós ann.

6 Uime sin a dubhairt Iósa riú, Ní tháinig maimsirse fós: achd atá bhur naimsirse do ghnáth ullamh.

7 Ní héidir leis a tsáoghal sibhsí dfuathughadh; achd atá fuath aige dhamhsa, do bhrigh go ndéanuim fiadhnuisi air, gur ab ole a oibreacha.

8 Imthighidhsí súas chum na sollamna-so: ní racha misi súas fós chum na sollamnas; oir níor coimhlíonadh mainisir fós.

9 An tan a dubhairt sé na neitheso riú, dfan sé ann sa Ghalilé.

10 Achd tar éis a bhráithreach imtheachd suás, do chúaidh seisean mar an gcéadna suás chum na sollamna, ní ós áird, achd mar dhe ós iséal.

11 ¶ Ar a nadhbharsin diárradar na Iúdaidhe é sa tsollamain, agus a dubhradar, Gá hait a bhfuil an fear úd?

12 Agus do bhí monabhar mór a measg an phobuil na thimcheallsan: oir a dubhairt cuid díobh, As duine maith é: achd a dubhairt cuid eile, Ní headh; achd mealluidh sé an pobal.

13 Gidheadh ní tháinig áonduine thairis ós áird ar eagla na Niúdaidheadh.

14 ¶ Achd tár éis leatha na sollamna

do chrìochnughadh do chùaidh Iósa súas don teampoll, agus do theaguisg sé.

15 Agus do bhí iongnadh air na Iúdaidhibh, ag ràdh, Cionnas as aithnìdh don fhèarsa léighionn, agus nar fhoghluim sé?

16 Do fhreagair Iósa iad, agus a dubhairt sé, Nì leam féin mò theagasg, achd leis an tè do chuir uadh mé.

17 Gidh bé neach lé nab àill a thoilsean do dhéunamh, aithéonaidh sé a dtimcheall an teaguisg, más ó Dhia atá sé, nó an uaim féin labhruimsi.

18 Gidh bé labhrus uadh féin, a sí a ghloir féin iarrus sé: achd gidh bé iarrus gloir an té chuireas uadh é, atá sé firinneach, agus nì bhfuil éagcoir ann.

19 An ne nàch dtug Máoisì dligheadh dhíbhsì, agus nì choimhlionann áoinneach aguibh an dligheadh? Créd fà a niarrtháoi misì mharbhthadh?

20 Do fhreaguir an pobal agus a dubhradar, Atá an diabhal ionnad: cia atá ag iarruidh do mharbhtha?

21 Do fhreaguir Iósa agus a dubhairt sé riú, Do rinne mé éun obair a mhaín, agus atá iongnadh oruibhsì uile.

22 Ar a nadhbharso tug Máoisì an timcheallghearradh dhíbhsì; (nì ar son gur ab ó Mháoisì atá sé, achd ó na haithribh;) agus do nithì duine do thimcheallghearradh ann sa tsabbòid.

23 Mā ghlacunn duine timcheallghearradh annsa tsabbòid, do chum nach brisidhe dligheadh Mháoisì; an bhfuil fearg oruibh riumsa, ar son duine uile do shlanughadh ann sa tsabbòid?

24 Nā beiridh breath do réir na faic-siona, achd beiridh an bhreath cheart.

25 Uime sin a dubhradar dream airighe ó Ierusalém, A né nach é so an tè, iarruid siad chum a mharbhtha?

26 Agus, féuch, labhruidh sé ós aird, agus nì abruid éin nì ris. An bhfuil a dheirbhios ag na huachdaránuibh gur ab é so Crìosd?

27 Achd atá a fhios aguinne gá has dó so: gidheadh an tan thioctas Crìosd, nì bhia a fhios ag áonduine gá has dó.

28 Uime sin do éigh Iósa ann sa teampoll ag teagasg, agus ag ràdh, Atá a fhios aguibh cia misì, agus atá a fhios aguibh gá has damh: agus nì uaim féin táinig mé, achd as firinneach an tè do chuir uadh mé, ar nach bhfuil éolus aguibhsì.

29 Achd atá éolus agamsa air: oir as uadh atam, agus as é do chuir uadh mé.

30 ¶ Ar a nadhbharsin do shanntuigh-eadar breith air: gidheadh nìor chluir éunduire lámh ann, do bhrìgh nach dtainig a uair fós.

31 Agus do chreideadar mórán don phobal ann, agus a dubhradar, An tan

thioctas Crìosd, an ndéana sé nì sa mhò do mhiorbhuilibh nā do rinne an fear so?

32 Do chualadar na Phairisínigh an pobal ag monbhar na neitheadhso na thimcheallsan; agus do chuireadar na Phairisínigh gus uachdarain na sagart máoir dhā ghlacadh.

33 ¶ Uime sin a dubhairt Iósa riú, Bìaidh mé fós sealad beag bhur bhfochair, agus na *dhiaigh sin* imthéocha mé chum an té do chuir uadh mé.

34 Iarrfuidhe mé, agus nì bhfuighthì: agus a nait a mbia mé, nì fhéadfuidhesi teachd ann.

35 A dubhradar na Iúduidhe eatarra féin, Gā háit a racha an fear so, nach bhfuigheamne é? an racha sé chum na muinntire atá sgartha a measgna Ngreagach, agus an dteagasfuidh sé na greaguih?

36 Créud as *ciull* don chomhrádhso a dubhairt sé, Iarrfuidhe mé, agus nì bhfuighthì: agus an ait a mbia me, nì fhéadfuidhesi teachd ann?

37 Agus ann sa lá mhór dheigheanach, don tsollamuin, do sheas Iósa agus do éigh sé, ag ràdh, Mā tā tart ar áonduine, tigeadh sé chugamsa, agus ibheadh sé.

38 Gidh bé chreideas ionnamsa, mar a dubhairt an sgrioptúir, lingid srotha duisge bhéo as a bhroinn.

39 (Do labhair sé so a dtimcheall na Spioraide, do ghlacfaidís na daoine do chreidfeadh ann san: oir nì raibh an Spiorad Nāomh ar na thabhairt fós; ar son nach raibh Iósa fós ar na ghlórughadh.)

40 ¶ Uime sin, an tan do chualadar mórán don phobal an combrádhso, a dubhradar, Go firinneach as é so an Faidh.

41 A dubhradar cuid eile, As é so Crìosd. Achd a dubhairt dream eile, An ón Ghalilé thioctas Crìosd?

42 An né nach dubhairt an sgriobtúir, Go dtiocfadh Crìosd do shìol Dháibhi, agus as Betelém an baile an a raibh Dáibhi?

43 Déirigh connspóid a measg an phobail ar a shonsan.

44 Agus do bhreathnuigheadar cuid díobh a ghlacadh; achd nìor chuir éunduire lámh ann.

45 ¶ Uime sin tangadar na máoir chum na nárdasagart agus na Bhphairisíneach; agus dfafruigheadarsan díobh, Créud fā nach tugabhair libh é?

46 Do fhreagradar na hoisgidh, Nìor labhair duine riamh mar an duinesi.

47 Ar a nadhbharsin do fhreagradar na Phairisínigh iádsan, An bhfuiltisi mar an gcéudnā ar bhur mealladh?

48 Nar chreid áoinneach do na huachdaránaibh ann nó do na Phairisíneachaibh?

49 Achd atá an pubalso ag nach bhfuil éolas an dligidh mallaighthe.

50 A dubhairt Nicodémus ríú, (an té tháinig chuige ann sa noidhche, agus do bhí na áon díobhsan,)

51 An ndáorann ar ndligheadhne duine ar bith, ní as táosga ná chluinfeas sé uadh, agus aitheónaidh sé cred do rinne sé?

52 Do fhreagradar agus a dubhradar ris, An ón Ghalilé thusa leis? Lorgair, agus féuch: oir níor éirigh fáidh ón Ghalilé riamh.

53 Agus do imthigh gach áon dá thigh féin.

CAIB. VIII.

Trócaire Chríost don mhnáoi ghabhtha a. nadhaltrannus. 39 Agus a bhreath ar shíol Abraham, 44 agus shíol an aithbhriseoir.

AGUS dimthigh Iósa chum shléibhe na Noluidheadh.

2 Agus táinig sé go moch ar maidín a ris don teampull, agus tangadar an pobal uile chuige; agus ar suidhe dhó, do theagaisg sé iad.

3 Agus tugadar na sgríobuidhe, agus na Phairisínigh bean ar a rugadh a nadhaltrannus chuige; agus ar na cur a lár,

4 A dubhradar ris, A Mhaighisdir, rugadh ar an mnáoisí sa ngníomh féin, ag déanamh adhaltrannais.

5 Agus do aithin Máoisí dhínn sa dlítheadh, a leitheidso do bhásughadh lé clochaibh: ar a nadhbharsin cred a deir tusa?

6 Agus a dubhradar sin dá theasdughadhsan, ionnus go gcuirfidís cúis air. Achd ar gcronadh síos Díosa, do sgríobh sé lé na mbéur ar a talamh.

7 Agus an tan do leanadar ag cur na ceasda sin air, déirigh sé suás, agus a dubhairt sé ríú, Gidh bé aguibhsí atá gan pheacadh, caitheadh sé an chéadchloch ría.

8 Agus ar gcronadh síos dó a ris, do sgríobh sé, ar a talamh.

9 Achd mar do chúaladarsan na neithesí, agus a gcógús dá nagra, do imthigheadar amach a ndiaigh a chéile, ag tosughadh ó na sinnsioraibh gus na dáoinibh déigheanacha: agus do fágadh Iósa na áonar, agus an bhean na seasamh a lár.

10 Agus ar néirghe suás Díosa, an tan nach bhfacuidh sé áonduine achd an bhean, a dubhairt sé ría, A bhean, caít a bhfuilid an mhuinntir úd do chuir cúis ort? nar dhamnuighe éanduine thú?

11 A dubhairt sisi, A Thighearna, níor dhamnuighe áonduine. Agus a dubhairt Iósa ría, Ní mó dhamnuighimsí thú: imthidh romhad, agus na peacuidh feasda.

12 ¶ Do labhair Iósa ríú a ris, ag rádh, Is mísí solus an dómhain: gidh bé leanus

mísí, ní shiobhalsa sé a ndorchadas, achd do ghéubha sé solus na beatha.

13 Uime sin a dubhradar na Phairisínigh ris, Atá tú ag deunamh fiadhnúisí dhuit féin; ní bhfuil thfiadhnúisí firinneach.

14 Do fhreagair Iósa agus a dubhairt sé ríú, Gé nimsí finné dhamh féin, atá mfinné firinneach: do bhrígh go bhfuil a fhios agam gá háit as a dtáinig mé agus gá háit a dtéighim; achd ní bhfuil a fhios aguibhsí gá háit as a dtáinig mé, no gá háit a dtéighim.

15 Do réir na féola bheirtisí breath, ní bheirimsí breath ar áonduine.

16 Agus fós dá mbéarainn breath, as firinneach mo bhreitheamhnus: oir ní bhfuilim am áonar, achd mísí agus an Tathair do chuir uadh mé.

17 Agus atá sgríobhtha an bhur ndlítheadhsa, gur fíor finné deisi.

18 Atáimse ag déanamh finné dom tháobh féin, agus an Tathair do chuir uadh mé do ní sé fiadhnúisí leam.

19 Uime sin a dubhradarsan ris, Gá háit a bhfuil Hathair? Do fhreagair Iósa iad, Ní haithe dháoihbse ceachdar aguinn, mísí ná Mathair: dá mbeith éolus aguibh oramsa, do bheith éolus aguibh ar Mathuir mar an gcéadna.

20 Do labhair Iósa ná bríathrasa a náit choimhéada an chisde, ag teagasg ann sa teampall: agus níor chuir áonduine lánmh ann; oir ní tháinig a uair fós.

21 Na dhíaghsí sin do labhair Iósa ríú a ris, Atáimsi ag imtheáchd, agus íarrfuidhesí mé, agus do ghéubhthaóí bás an bhur bpeacadh: mar a dtéighimsí, ní héidir libhsí teachd.

22 Uime sin a dubhradar na Iúdaighe, An muirbhfe sé é féin? fá a nahair sé, Mar a dtéighimsí, ní héidir libhsí teachd.

23 Agus a dubhairt sé ríú, Is a nsíos dáoihbhsí; agus as a nsúas damhsa: don tsáoghalsa sibhsí, ní don tsaoghalsa mísí.

24 Ar a nadhbharsin a dubhairt mé ribh, Go bhfuigheadh sibh bás an bhur bpeacaidhíbh: oir muna ccreidí gur mísí atá ann, do gheabhtáoi bás an bhur bpeacaidhíbh.

25 Uime sin a dubhradar ris, Cía thú féin? agus a dubhairt Iósa ríú, An ní a deirim ribh ó thúis.

26 Atá mórán agam ré labhairt agus ré bhreathnughadh bhur dtimcheallsa: achd as firinneach an té do chuir uadh mé; agus labhrúim ris a tsáoghal na neithe do chúaluidh mé uadhsan.

27 Achd níor thuigeadar gur a dtimcheall a Nathar do labhair sé ríú.

28 Ar a nadhbharsin a dubhairt Iósa ríú, An tan thóigebhtháoi súas Mac an

duine, ann sin aithéontáoi gur misi atá ann, agus nach déunuim éinní uáim féin, achd gur mar do theaguisg an Tathair mé, labhruim na neithesi.

29 Agus atá an té do chuir tadh mé am fhochuir. Níor fhág an Tathair am áonair mé; do bhrígh go ndéunuim do ghnáth na neithe as mian leision.

30 Ar labhairt na neitheadhsó dhó, do chréideadar mórán ann.

31 ¶ Ar a nadhbharsin a dubhairt Iósa ris na Iúdaidhibh do chreid dhó, Má chomhnuighthisi am bhréithirsi, go firinn-each beithí bhar ndeiscioblaibh agam;

32 Agus áithéontáoi a n-fírinne, agus saorfaidh a n-fírinne sibh.

33 ¶ Do fhreagradasan é, Siol Abraham sinne, agus ní dhearnamar seirbhís déundúine riamh: cionnas a deir tusa, Beithí sáor?

34 Do fhreaguir Iósa iad, Go deimhin, deimhin, a deirim sibh, Gidh bé do ní peacadh as seirbhíseach don pheacadh é.

35 Achd ní chomhnuigheann an seirbhíseach sa tigh go siorruidhe: fanuidh an Mac go siorruidhe.

36 Ar a nadhbharsin má sháorann an Mac sibhsi, beithí sáor dhá ríribh.

37 Atá a fhios agam gur do shíol Abraham sibh; gidheadh íartháoi misi mharbhadh, óir ní fhagann mo bhriathar ionad ionuibh.

38 Labhruimsi an ní do chunnaic mé ag Mathair: agus do níthísi an ní do chunncabhair ag bhur nathair féin.

39 Do fhreagradasan agus a dubhradar ris, As é Abraham ar nathairne. A dubhairt Iósa riu, Dá madh clann Dabraham sibh, do dhéunadh sibh oibreacha Abraham.

40 Achd íartháoi a nois misi mharbhadh, noch do innis dáoiibh a n-fírinne, do chúaluidh me ó Dhía: ní dhearna Abraham so.

41 Do níthísi oibreacha bhur nathair féin. Uime sin a dubhradasan ris, Ní a nadhaltrannus rugadh sinn; atá áon Athuir aguinn, Día.

42 A dubhairt Iósa riu: Dá madh é Día bhur Nathairsi, gan chunntabhairt do ghráidheóchadh sibh misi: óir is ó Dhía do ghluáis mé agus tháinig mé; agus ní uáim fein tháinig mé, achd eisean do chuir úadh mé.

43 Créd fá nach dtuigthí mo chomhrádh-sa? ar son nach bhféudtáoi mo bhriathar déisdeachd.

44 As é an diabhal as athair dháoiibh, agus as íad míana bhur nathair as toil libhsi dhéunamh. Do bhi seision na fhear dúnmharbhtha ó thúis, agus níor chomhnuidh

sé sa bhfírinne, óir ní bhfuil fírinne ann. A núair do ní sé bréig, úadh féin labhrus sé: óir as bréaguire é, agus as é as athair don bhréig.

45 Achd do bhrígh go labhruimsi an fhírinne, ní chreidtí mé.

46 Cía dhibhsi chuireas peacadh am leith? Má a deirim a n-fírinne, créd fá nach creidtí dhamh?

47 Gidh bé atá ó Dhía, éisdidh sé briathra Dé: is uime nach éisdísí, ar son nach ó Dhía sibh.

48 ¶ Uime sin dó fhreagradar na Iúdaidhe, agus a dubhradar ris, An né nach maith a deirmíd gur Samarítánach thú, agus go bhfuil deamhan ionnad?

49 Do fhreaguir Iósa, Ní bhfuil deamhan ionnamsa; achd do bheirim onóir dom Athair, agus do bheirthisi easonóirdhamhsa.

50 Agus ní í mó ghlóir féin íarruimsi: atá neach íarrus agus bheireas breath.

51 Go deimhin, deimhin, a deirim sibh, Gidh bé choimhéudfas mo bhriatharsa, ní fhaicfí sé bás go siorruidhe.

52 Ar a nadhbharsin a dubhradar na Iúdaidhe ris, Aithnimíd a nois go bhfuil an diabhal ionnad. Fúair Abraham, agus na faidhe bás; agus a deir tusa, Gidh bé choimhéudfas mo bhriatharsa, ní bhlaifse sé bás go siorruidhe.

53 An mó thusa ná ar nathair Abraham, noch fúair bás? agus fuaradar na faidhe bás: créd an neach do ní tusa dhíot fein?

54 Do fhreaguir Iósa, Má bheirimse glóir dhamh féin, ní bhfuil tadbhachd an mo ghlóir: as é Mathair do bheir glóir dhamh, noch a deirthisi, gur ab é bhur Ndia féin é:

55 Agus ní bhfuil aithne aguibhsi air; gidheadh is aithne dhamhsa é: agus má a deirim, Nach aithne dhamh é, bíaidh mé cosmhúil ribhsi bréagach: gidheadh as aithne dhamh é, agus coimhéuduim a bhriathar.

56 Do bhí gáirdeachus mór ar bhur nathairse Abraham fám lása dfaicsin: agus do chunnaic sé é, agus do bhí lúathghair air.

57 Uime sin a dubhradar na Iúdaidhe ris; Ní bhfuil deich mblíadhna agus dá fhichead dáois agad fós, agus an bhfacuidh tú Abraham?

58 A dubhairt Iósa riu, Go deimhin, deimhin, a deirim sibh, Go bhfuilimsi ann suil do bhi Abraham.

59 ¶ Uime sin do thógbhadar clocha do chum go gcaithfidis ris iad: achd do fholuigh Iósa é féin, agus do chúaidh sé amach as an teampall, ag dul tré na lár, agus do chúaidh sé thárrsa mar sin.

CAIB. IX.

An duine dall, do leighiseadh, 34 Ar na theilgeadh leis na Phairisineachaibh, 35 do ghabh Criosd chuige é.

AGUS ag gabháil thairis, do chunnaic Iósa duine do bhí dall ó rugadh é.

2 Agus d'fíafuigheadar a dheisciobuil de, ag rádh, A Mhaighisdir, cía pheacuidh, an fearso féin, nó a athair agus a mhathair, far rugadh dall é?

3 Do thréaguir Iósa, Níor pheacuidh sé so, ná a athair agus a mhathair: achd do chum gobhlúillséochtháoiuibreacha Dé ann.

4 Is éigean damhsa oibreacha an té ó dtáinig mé do dhéanamh, an feadh as lá é: atá a noidhche ag teachd, ann nach bhféadann áonduine oibhir a dhéanamh.

5 An feadh atáim ar an sáoghal, as mé solus an tsáoghail

6 An tan a dubhairt sé so, do chuir sé seile air an dtalamh, agus do rinne sé láib don tseile, agus do chumail sé an láib do shúilibh an doill:

7 Agus a dubhairt sé ris, Imthigh, ionnail a loch Shíloam, noch mhínightheair, Ar na chur. Uime sin do imthigh sé, agus do ionnail sé, agus táinig a ris agus a radharc aige.

8 ¶ Ar a nadhbharsin a dubhradar na comharsain, agus na daoine do chunnaic dall é roimhe sin, An né nach é so an té do bhí na shuidhe ag iarraidh na deirce?

9 A dubhradar cuid dhiobh, As é so é: agus cuid eile, Gur cosmhail ris é: a dubhairt sé féin, As misi féin é.

10 Uime sin a dubhradar ris, Créd é an modh air ar hosládh do shúile?

11 Do fhreaguir seision agus a dubhairt sé, An té dár ab ainm Iósa do rinne sé láib, agus do chumail sé dom shúilibh í, agus a dubhairt rium, Imthigh go loch Shíloam, agus ionnail: agus dimthigh misi agus diomuil mé, agus fúarus mo radharc.

12 A dubhradarsan ris ann sin, Gá háit a bhfuil sé? A dubhairt seision, Ní bhfuil a fhios agam.

13 ¶ Rugadar léo chum na Bhphairisín-each, an té so do bhí dall roimhe sin.

14 Agus do bhí an tsábbóid ann an tan do rinne Iósa an láib, agus dosguil sé a shúile.

15 D'fíafuigheadar na Phairisínigh a ris de cionnus fuair sé a radharc. Agus a dubhairt seisean riu, Do chuir se láib ar mo shúilibh, agus diomuil mé, agus do chím.

16 Uime sin a dubhradar cuid do na Phairisíneachuibh, Ní ó Dhía an duinesi, óir ní chongbhann sé an tsábbóid. A dubhradar cuid eile, Cionnus as éidir lé duine peacthach a léithéid so do chomh-

arthadhuibh a dhéanamh? Agus do bhí síosma eatorra.

17 A deirid síad an rís ris a dall, Creud í do bharamhuil don té úd, ar son gur osguil sé do shúile? Agus a dubhairt seisean, Is fáidh é.

18 Uime sin níor chreideadarna Iúdaidhe údah, go raibh sé dall, agus go bhfuair sé a radharc, nó gur ghoireadar athair agus mathair an té fuair a radharc.

19 Agus d'fíafuigheadar dhíobh, ag rádh, An né so bhur macsa, noch a deirthe rugadh dall? ar a nadhbharsin cionnas do chí sé a nóis?

20 Do fhreaguir a athair agus a mhathair iad agus a dubhradar, Atá dheinbhín aguinn gur ab é so ar mac, agus go rugadh dall é:

21 Achd cionnus dó chí sé, a nóis ní fios dúinn; nó cía dosguil a shúile, ní bhfuil a fhios aguinne: Atá áois aige; fíafuighidh dhe féin: freigeoruidh sé ar a shon féin.

22 A dubhairt a athair agus a mhathair na briathrasa, ar eagla na Niudaideadh: óir do órdúigheadar na Iúdaidhe roimhe sin, gidh bé daidmheochadh gur bheisean Cíósad, a chur as an tsinagoig.

23 Ar a nadhbharsin a dubhradar a athair agus a mhathair, Atá aois aige; fíafuighidh dhe féin.

24 Ann sin do ghoireadarsan an dara húair an duine do bhí dall, agus a dubhradar ris, Tabhair glóir do Dhía: atá a dheinbhín aguinne gur ab peacthach an duinesi.

25 Do fhreaguir seisean agus a dubhairt sé, Más peacthach é, ní bhfuil a fhios agamsa: atá fios a náoin neithesi agam, go raibh mé dall, agus go bhfaicim a nóis.

26 Agus a dubhradarsan ris arís, Créd do rinne sé riot? cionnas dosguil sé do shúile.

27 Do fhreaguir seisean iad, Dinnis mé dhíbh cheana, agus níor éisdeabhuir: créud fa níartháoi a chloisdin a rís? an mian libhsi leis bheith bhur ndeisciobluibh aige?

28 Uime sin tugadar aithis dó, agus a dubhradar, Bísi ad dheisciobal aige; achd is do Mháoisí is deisciobail sinne.

29 Atá a fhios aguinne gur labhuir Día ré Máoisí: achd ní bhfuil a fhios aguinn, gá has don fhearsa.

30 Do fhreaguir seisean, agus a dubhairt sé riu, Ata ní iongantach ann so, nach bhfuil a fhios aguibhsi gá has dó, agus gur osguil sé mó shúilesi.

31 Achd atá a fhios aguinn nach éisd-eann Día na peacthuidh: achd má bheir duine onóir do Dhía, agus má ní sé a thoil, eisdidh sé an fearso.

32 Ní clos ó thósach an tsáoghail gur osguil éainneach súile duine do rugadh dall.

33 Muna mbíadh an fearso ó Dhía, níor bhéidir leis ní ar bith a dhéanamh.

34 ¶ Do fhreagradarsan agus a dubhradar ris, A bpeacaidhibh rugadh thusa uile, agus an dteaguisgeann tu sinne? Agus do theilgeadar amach é.

35 ¶ Do chuáluidh Iosa gur theilgeadar amach é; agus mar tharla sé air, a dubhairt sé ris, An gceideann tusa a Mac Dé?

36 Do fhreaguir seision agus a dubhairt sé, Agus cía hé féin, a Thighearna, ionnus go gceidfinn ann?

37 A dubhairt Iosa ris, Do chunnaire tú é, agus as é an té labhrus riot é.

38 Agus a dubhairt seision, Creidim, a Thighearna. Agus donóruidh sé é.

39 ¶ Agus a dubhairt Iosa, Chum breith-eamhnais thainig misi ar a tsáoghalsa, ionnus go bhfaicfidís na daoine nach bhfaiceann; agus go ndallfuidhe na daoine do chí.

40 Agus do chúladar cuid áirighe do na Phairisíneachuibh do bhí na fhochair na neithesi, agus a dubhradar ris, An bhfuilmidne dall leis?

41 A dubhairt Iosa riu, dá mbeith sibh dall, ní bhíadh peacadh oruibh: achd a nois a deirthe, Do chímid; ar a nadhbharsin fanuidh bhur bpeacadh oruibh.

CAIB. X.

Tur éis Chríod eidirthealughadh do dhéanamh eidir an deagh áodhaire agus an túarasdaluigh, Sítugadar na Hiúduighe fúadh nimhneach dho.

GO deimhin, deimhin, a deirim ribh, Gidh bé nach dtéid a sdeach thríd an dorus go cró na gcáorach, achd théid suás a dtáoihb eile, is gaduidhe é agus biotamhnach.

2 Achd gidh bé théid a sdeach air a dorus, as é áodhaire na gcáorach é.

3 Is dó so osclas an doirreóir; agus éisdid na cáoirigh a ghuth: agus goiridh sé a cháoirigh réir a nanmann, agus tréoruighidh sé amach iád.

4 Agus an tan féigheas sé a cháoirigh féin amach, siobhluidh sé rómpa, agus leanuid na cáoirigh é: óir aithnighid siád a ghúth.

5 Agus ní leanfaid siád áodhaire coimhthigheach, achd teithfid uád: do bhrígh nachaithnid dóibh gúth na gcoimhthigheach.

6 Do labhair Iosa an chosamhláhd so riu: Gidheadh níor thuigeadarsan na briathra á dubháirt sé riu.

7 A dubhairt Iosa riu arís, Go deimhin, deimhin, a deirim ribh, Gur misi dorus na gcáorach.

8 A dtáinig romham uile as gaduidhthe iád agus biotamhnuigh: achd níor éisd-eadar na cáoirigh riu.

9 Is misi an dorus, gidh bé neach rachas

a steach thríomsa, sláineochthar é, agus rachuidh sé a steach agus amach, agus do ghéubha sé inbhear.

10 Ní thig an gaduidhe, achd do ghoid, agus do mhárbhadh, agus do mhilleadh: thainig misi ionnus go mbíadh beatha aca, agus go mbíadh sí ní is fairsinge aca.

11 As misi an táodhaire maith: cuiridh an táodhaire maith a anam féin ar son na gcáorach.

12 Achd an túarasdaluigh, agus an té nach bhfuil na áodhaire, agus nach leis féin na cáoirigh, dó chí sé an mactire ag teachd, agus fáguidh sé na cáoirigh, agus teithidh sé: agus fuáduighe an mactire na cáoirigh, agus scabuighe sé iád.

13 Achd teithidh an túarasdaluigh, ar son gur túarasdaluigh é, agus nach bhfuil suim aige ann sna cáorchuibh.

14 Is misi an táodhaire maith, agus aithnighim mo cháoirigh féin, agus aithnighid mo cháoirigh féin mé.

15 Mar aithnigheas an Tathair misi, agus aithnighimis an Tathair: agus do bheirim manam ar son na gcáorach.

16 Agus atáid cáoirigh eile agam, nach don chróso: agus caithfidh mé iád sin leis do thabhairt leam, agus éisdid siád mo ghúth; agus bíaidh áonchró anháin, agus áonáodhaire amháin ann.

17 Ar a nadhbharso ghrádhugheas Mathair misi, ar son go gcuirim manam uaim, do chum go nglacfuinn é arís.

18 Ní bheireann eúnduine uaim é, achd cuirim féin uaim féin é. Atá cúmhachda agam a chur uaim, agus atá cúmhachda agam a ghábháil chugam a ris. Fuáir mé an áithnesi ó Mathair.

19 ¶ Ar a nadhbharsin déirigh connspóid a ris eidir na Iúduidhibh trés na briathraibhse.

20 Agus a dubhradar mórán díobh, Atá diabhal ann, agus atá sé ar buile; créd fá néisdte ris?

21 A dubhradar cuid eile, Ní briathra dhuine iona bhfuil diabhal iád so. An bhféudann an diabhal súile na ndaoine dall dosgladh?

22 ¶ Agus do thá sollamain na coisreagadh a Níarusalem, agus do bhí an géimlireadh ann.

23 Agus do bhí Iosa ag siobhal ann sa teampall a bpóirsi Sholuimh.

24 Uime sin do chruinnigheadar na Iúduidhe na thimcheall, agus a dubhradar ris, Gá fad chuinnéochas tú sinn a namharas? Más tú Críod, innis dúinn é ós áird.

25 Do fhreaguir Iosa iád, Dinniseas dáoihb, agus ní chreidthe mé: na hoibreacha ním a naim Mathar, do nid siad finne dhamh.

26 Gidheadh ní chreidtísi, oír ní dom cháorchaibh sibh, mar a dubhairt mé ribh.

27 Do chluinid mo cháoirighsi mo ghúth, agus aithnighim iád, agus leanuid siad me :

28 Agus do bheirim an bheatha mharr-thanach dhóibh; agus ní rachaid siád a mugha go bráth, agus ní fhúaideóchaidh éinneach as mo láimh iád.

29 Mathair, noch thug dhamhsa iád, as mó é ná na huile; agus ní fhéudann éinneach a bhfuadach as láimh Mathar.

30 Misi agus an Tathair as áon sinn.

31 ¶ Uime sin do thógbhadar na Iú-duidhe clocha a rís, chum a gcaithe ris.

32 Do fhreagair Iósa iád, Do thaisbéun mé mórán doibreachnibh maithe dháoihb ó Mathair; cía aca obair air ar son a ngabhtháoi do chlochuibh oram?

33 Do fhreagradar na Iúdaidhe é, ag rádh, Ní ar son oibre maithe ghabhmóid do chlochuibh ort; achd ar son blais-phéime; agus air son thusa, agus tú ad dhuine, go ndéunann tú Día dhiót féin.

34 Do fhreaguir Iósa iád; An né nach bhfuil sgríobhtha an bhur ndligheadhsa, A dubhairt misi, As déé sibh?

35 Má a dubhairt sé gur déé na dáoine úd, chum a dtainig briathar Dé, agus nach éidir an sgríobhtúir a sgáoileadh;

36 A nabartháoi, ris an té do bheann-uigh an Tathair, agus do chuir sé úadh air a tsáoghal, Do ní tú blaisphéime; do bhrígh go ndubhairt mé, Gur mé Mac Dé?

37 Muna ndéunaim oibreacha Mathar ná creididhisi dhamh.

38 Achd má ním, gé nach ccreidítí dhamhsa, creididh do na hoibreachuibh: ionnus go naithéonadh sibh, agus go gcreidfadh sibh, go bhfuil an Tathair ionnamsa, agus misi annsan.

39 ¶ Uime sin diárradar a rís a ghlacadh: agus dimthigh sé as a lámhuibh.

40 Agus do chúaidh sé a rís tar Iordán don ionad an ar bhaisd Eóin ar tús; agus do chomhnuidh sé ann sin.

41 Agus tângadar mórán chuige, agus a dubhradar, Ní dhearna Eóin míorbhuile ar bith: achd gach uile ní dhá ndubhairt Eóin dá tháobh so, dob fhíor iád.

42 Agus do chreideadar mórán an sa nait sin ann.

CAIB. XI.

Ath-dhúsgadh Lasarus ó mharbhuibh, 49 agus tairrghire Chaiphás an ainhfios dó.

A GUS do bhí óglach áirighe tinn, dar bhainm Lásarus, ó Bhetánia, baile Mhuire agus Mhartá a deirbhsheathrach.

2 (Agus do bí an Muire do ong an Tigh-earna lé huinnement, agus do thiomuigh a chosa lé na grúaig, dar dhearbhrathair Lásarus do bhí tinn.

3 Uime sin do chuireadar a dheirbh-sheathracha fios chuigesion, ag rádh, A Thighearna, féuch, atá an té as ionmhuin leachd tinn.

4 Agus ar na chloisdin sin Díosa, a dubhairt sé, Ní bhfuil an téagruás so chum báis, achd chum glóire Dé, do chum go bhfuigheadh Mac Dé glóir dhá tháoihb.

5 Agus dob ionmhuin lé Híosa Martá, agus a deirbhshíur, agus Lásarus.

6 Uime sin mar do chúaluidh sé go raibh sé éugcrúaidh, dñan sé fós dhá lá na chomhnuidhe ann sa nait a raibh sé.

7 Agus tar a éisi sin a dubhairt sé ré na dheiscioblaibh, Déunam a ris go tír Iúdaidhe.

8 A dubhradar a dheisciobail ris, A Mhaighsidir, a nois diárradar na Iúdaidhe gabháil do chlochuibh ort; agus an bhfuil tú ag dul a rís ann?

9 Do fhreagair Iósa, An né nach bhfuil dhá nair dhég sa ló? Má shiobhlann duine ann sa ló, ní fhaghann sé tuisleadh, oír do chí sé solus an tsáoghailsi.

10 Gidheadh má shiobhlann duine sa noidhche, do gheibh sé tuisleadh, oír ní bhfuil solus ann.

11 A dubhairt sé na neithese, agus na dhíaighsin a dubhairt sé riú, Atá ar gcara Lásarus na chodladh; achd atáimse ag dul, dá dhúsachd as a chodladh.

12 Ann sin a dubhradar a dheisciobail, A Thighearna, má tá sé na choladh, bíaidh sé slán.

13 Gidheadh as a dtimcheall a bháis do labhair Iósa: achd do sháoileadarsan gur a dtimcheall a shúain chodalta do labhair sé.

14 Uime sin a dubhairt Iósa an tan sin ós áird riú, Fúair Lásarus bás.

15 Agus atá luathghair oram air bhur sonsa, (do chum go gcreidfadh sibh) nach raibh mé a lathair ann sin; achd déanam chuige.

16 Ar a nadhbharsin a dubhairt Tomás, ré ráidhteair Didimus, ré na choimh-dheiscioblaibh, Déanaimse leis, dfagháil bháis na fhárradh.

17 Uime sin tháinig Iósa, agus fúair sé é ar gcaitheamh cheithre lá cheana ann sa túama.

18 Agus do bhí Betánia a bhfogus Díarusalém, a dtimcheall chuig sdáide dég:

19 Agus tangadar mórán do na Iúdaidh-ibh chum Martá agus Muire, dá gcomh-fhurtaghd fá na ndearbhrathair.

20 Agus mar do chúalaidh Martá, go raibh Iosa ag teachd, do chúaidh si na air-chis: achd do fhan Muire na stuidhe a sdigh.

21 Uime sin a dubhairt Marta ré Iósa, A Thighearna, dá mbeithéasa ann so, ní bhfuigheadh mo dhearbhrathairsi bás.

22 Achd atá a dheimhin agam, a nois

mar an gceadua, gidh bé ní iarrfus tú ar Dha, go ttiobhra Dia dhuit é.

23 A dubhairt Iósa ría, Eiréochuidh do dhearbhráthair a ris.

24 A dubhairt Martá ris, Atá a fhios agam go néiréocha sé ann sa neiseirghe an lá déigheanach.

25 A dubhairt Iósa ría, Is misi a neiseirghe, agus an bheatha: gidh be chreideas ionnam, dá mbeith go mbiadh sé tár éis bháis, mairfidh sé:

26 Agus gidh bé mhaireas agus chreideas ionnamsa ní bhfuighe sé bás go bráth. An gcreideann tú so?

27 A dubhairt sisi ris, Aseadh, a Thighearna: do chréid mé gur tusa Críod, Mac Dé, tháinig air an tsáoghalso.

28 Agus an tan a dubhairt sí so, dimthigh sí, agus dó ghoir sí a deirbhshiúr Muire a nuáigneas, ag rádh, Tháinig an Maighisdir, agus atá sé dod iarruidhsi.

29 An tan dó chúaluidh sisi sin, déirigh sí go tapaídh, agus tháinig sí chuige.

30 (Óir ní tháinig Iósa fá namsin don bhaile, achd do bhí sé ann sá náit ann a dtarla Martá dho.

31 Uime sin na Iúdaíche do bhí a bhfochair Mhuire a stigh, dá comhfhurtachd, an tan do chunncadar, ag éirghe go tapuidh í agus ag dul amach, do leanadar í, ag rádh, Atá sí ag dul chum an túama do cháoineadh ann.

32 An tan tháinig Muire sa náit a raibh Iósa, agus do chunnairc sí é, do theilg sí í féin fá na chosaibh, agus a dubhairt sí ris, A Thighearna, dá mbeithéasa ann so, ní bhfuigheadh mo dhearbhráthairsi bás.

33 Ar a nadhbharsin an tan do chunnairc Iósa ag gul í, agus na Iúdaíche tháinig le ag gul mar an gceadna, do rinne sé osna ann a spioraid, agus do bhúaidhir sé é féin,

34 A dubhairt sé, Gá háit ar chuireabhair é? A dubhradar ris, A Thighearna, tárr, agus féuch.

35 Do ghul Iósa.

36 Uime sin a dubhradar na Iúdaíche, Féuch cionnus do ghrádhugh sé é!

37 A dubhradar cuid díobh, A né nach bhféudiadh an fear so, dosgail súile an doill, a thabhairt fá deara mar an gceadna, nach bhfuigheadh an fearso bás?

38 Uime sin tháinig Iósa agus é a rís ag osnaidheann féin, chum an túama. Agus dob uáimh é, agus cloch ar na cur ós a chionn.

39 A dubhairt Iósa, Tóguidh an chloch. A dubhairt Martá, deirbhshiúr an duine mhairbh, ris, A Thighearna, atá drochbhaladh a nois air: óir atá ceithre lá ó fuair sé bás.

40 A dubhairt Iósa ría, Nach dubhairt mé riot, má chreideann tú, go bhfaicé tú glóir Dé?

41 Uime sin do thóghbhadar an chloch don áit a raibh an duine marbh curtha. Agus do thóg Iósa a shúile súas, agus a dubhairt sé, A Athair, do bheirim buidheachus duit do bhrígh gur éisd tú rium.

42 Agus atá a dheimhin agam go gclóin tú mé do ghnáth: achd ar son an phobail atá na seasamh am thimecheall a dubhairt mé so, ionnus go gcreidtidis gur tusa chuir uait mé.

43 Agus tar éis so do rádh dhó, a dubhairt sé do ghuth ard, A Lásarus, tárr amach.

44 Agus tháinig an duine marbh amach, agus a lámha agus a chosa ceanguilte ris an bháiséadach: agus a aghaidh ceanguilte ré naipcin. A dubhairt Iósa riu, sgáoilidh é, agus leigidh dhó imtheachd.

45 Uime sin mórán do na Iúdaighibh tháinig chum Muire, mar do chunccadar na neithe do rinne Iósa, do chreideadar ann.

46 Agus do imthigheadar cuid aca chum na Bpairisíneach, agus dinniseadar dhóibh na neithe do rinne Iósa.

47 ¶ Ar a nadhbharsin do chruinnigh-eadar uáchdaráin na sagart agus na Phairisínigh comhairle, agus a dubhradar, Créid do dhéanam? óir as iomdha míorbhuile do ní an fear so.

48 Má fhuilngemíd é mar só, creidfidh na huile dháoine ann; agus tiocfaid na Rómhánuigh agus sgriosfuid siad ar náit agus ar gcineadh.

49 Ann sin fear áirighe dhíobhsan, Caíphas, ar mbeith dhó na árdshagart an bhliadhuinsin, a dubhairt sé riu, Ní thuighísí ní ar bith,

50 Agus ní smuaintighthí gur ab oir-eamhnach, go bhfuigheadh áonduine amháin bás ar son an phobuil, agus gan an cineadh uile do sgrios.

51 Gidheadh ní úadh féin a dubhairt sé so: achd ar mbeith dhó na árdshagart an bhliadhuinsin, do thairghear sé go bhfuigheadh Iósa bás ar son an chinidh;

52 Agus ní ar son an chinidhsin amháin, achd fós do chum go gcrúinneochadh sé a cceann a chéile clann Dé do bhí ar na leathnughadh.

53 Uime sin ón lá sin amach do bhádar ag comhairliughadh ré chéile eisean do mharbhadh.

54 Ar a nadhbharsin níor shiobhail Iósa ó sin súas go follus a measg na Níudaícheadh; achd do chuáidh sé as sin don tír do bhí a bhfogus don fhásach, go cathruigh ré a ráidhtear Ephrem, agus do chomhnuidh sé ann sin a bhfochair a dheisciobal.

55 ¶ Agus do bhí cáisg na Níudaícheadh a bhfogas dóibh: agus do imthigh-

eadar mórán as a tírsin súas go Hiarusalém roimh cháisg, dá nglanadh féin.

56 Uime sin diarradar Iósa, agus do labhradar eatarra féin, na seasamh annsa teampoll, Créd chithear dháoihbse, tré nach dtig sé chum an fhéusda?

57 Agus tugadar na hádsagairt agus na Phairisínigh áithne, gidh bé ar bith do geabhadh a fhios gá háit a raibh sé, a innisin, do chum go mbéuraidís air.

CAIB. XII.

Do ghabh Iosa leithsgeul Mhuire Mhagdalen iomá nuinneméid, 27 agus atá a anam ar na chrádh a Niarúsalem.

ANN sin tháinig Iósa sé lá roimh cháisg go Bethánia, mar a raibh Lásarus noch do bhí marbh, noch do dhúisigh seisean ó mharbhuibh.

2 Uime sin do rinneadar suiper dhó ann sin; agus do bhí Martá ag friothólamh: achd do bhí Lásarus na áon don mhuinntir do shuidh na fharradh ar an mbórd.

3 Ann sin do ghlac Muire punta duinneament náird fhirinnigh, róasail, agus do ung si cosa Iósa, agus do thiornuigh sí a chosa lé na grúaig: agus do bhí an teach ar na líonadh do bhaladh na huinnemeinte.

4 A dubhairt áon dá dheisciobluibhsean, Iúdas Iscáriot *mac* Shimóin, noch do bhí ar tí eision do bhrath,

5 Créd fá nár dtoladh a nuinnementse ar thrí chéud pighinn, agus a dtabhairt do na bochduibh?

6 Gidheadh a dubhairt seision so, ní hé go raibh suim aige ann sna bochdaibh; achd ar son gur ghaduiche é, agus gur ab aige do bhí an sparán, agus gur ab é diomchradh an ní do chuirthi ann.

7 Uime sin a dubhairt Iósa, Léig dhi: fá chomhair láethe madhlucithe do thaisgidh sí so.

8 Oir atáid na boichd bhur bhfarradh do gnáth; acht ní bhia misi do gnáth agaibh.

9 ¶ Agus do bhí a fhios ag cuid mhóir do na Iúdaidhibh go raibh sé ann sin: agus tangadar ní ar son Chríost ámháin, achd do chum go bhfaicfidis Lásarus fós, noch do dhúisigh seision ó mharbhuibh.

10 Uime sin do rinneadar na hádsagairt do chomhairle Lásarus fós do mharbhadh;

11 Do bhrigh gur imhiodar mórán do na Iúdaidhibh air a shonsan, agus gur chreideadar a Níosa.

12 ¶ Achd ar na mhárach mórán dáoine dá dtáinig chum an fhéusda, an tan do chúaladar go raibh teachd Iósa go Hiarusalém,

13 Do ghlacadar géuga pailme, agus do chúadar a mach do theagmháil air, agus do éighmheadar, *Hosanna: As beannaighthe an té thig a naimn an Tighearna Rí Isráel.*

14 Agus ar bhfagháil asail, Díosa, do shuidh sé air; mar ata sgríobhtha,

15 Nà bíodh eagla ort, a inghean Shióin: féuch, atá do Rí ag teachd, na shuidhe ar searrach asail.

16 Achd níor thuigeadar a dheisciobail na neithe so ar tús: gidheadh an tan do ghlórughadh Iósa, ann sin do chuimhnigh-eadar go rabhadar na neithesi sgríobhtha air, agus go ndéarnadar na neithe so dhó.

17 Uime sin do rinne an pobal do bhí na fharradh fiadhnuisi dhó, do bhrigh gur ghoir sé Lasarus as an uaigh, agus gur dhúisigh sé é ó mharbhuibh.

18 As tríd sin tháinig an pobal do theagmháil air, do bhrigh go ccúaladar go ndéarna sé an miorbhuilsi.

19 Ar a nadhbharsin a dubhadar na Phairisínigh eatarra féin, An bhfaicthi nach féirde dhíbh áon ní dhá ndéuntáoi? féuch, dimthigh an sáogbal na dhiaigh.

20 ¶ Agus do bhí dream áirighe do na Gréugachuibh a meas na muinntire do chúaidh súas do dhéanamh seirbhísí do *Dhia* san bhféusda:

21 Agus tangadar dionnusighe Philib, noch do bhí ó Bhetsaida na Galilé, agus diarradar air, ag rádh, A mhaighistir as mian linn Iósa dfaicín.

22 Táinig Philib agus dinnis sé Dhaindrías: agus a ris dinnis Aindrias agus Philib Díosa e.

23 ¶ Agus do fhreaguir Iósa iad, ag rádh, Tháinig an úair, ionnus go bhfuigh-eadh Mac an duine glóir.

24 Go deimhin, deimhin, a deirim ribh, Muna bhfagha an gráinne cruithneachda thuiteas ann sa talamh bás, fanuidh sé na áonar: achd má gheibh sé bás, do bhéir sé toradh mór úad.

25 Gidh bé ghrádhbuigheas a anam *féin* caillidh sé é; agus gidh bé fhuathuigheas a anam féin ar an sáoghalso coinhéudfaidh sé é chum na beatha marthanuighe.

26 Gidh bé ní seirbhís damhsa, leanadh sé mé; agus mar a mbia misi, biaidh mo sheirbhiseach ann mar an gcéadna: gidh bé dhéana seirbhís damh, bhéura Mathair onóir dhó.

27 Atá manam buaidhearthar a nois; agus créd a déura me? A Athair, sáor mé ó nuáirsi: achd as chuige so tháinig mé chum na huairesi.

28 A Athair, tabhair glóir dod aimm *féin*. Uime sin tháinig guth ó neamh, Tugas glóir, agus do bhéur glóir dhó a ris.

29 Uime sin an drong, do bhí na seasamh a lathair, agus do chúalaidh so, a dubhradar gur toirneach do bhí ann: a dubhairt cuid eile, Gur baingeal dolab hair ris.

30 Do fhreagair Iósa agus a dubhairt

sé, Ní ar mo shonsa tháinig an gúthsa, achd ar bhur sonsa.

31 A nois atá breitheamhnus an tsáoghaili a lathair : a nois teilgfidhear amach uachdarán an tsáoghaili.

32 Agus misi, má thógthar súas ón talamh mé, tairéongaigh mé a nuile dhuine chugam féin.

33 (Achd a dubhairt sé so, dha chur a gcéill créud í an ghné bháis do gheabhadh sé.)

34 Do fhreaguir an pobal é, Do chúalamairne ón dligeadh go bhfanann Críost do siorraidhe : agus cionnus a deir tusa, Gur ab éigean Mac an duine do thógbháil a nairde? Cía hé an Mac so an duine?

35 Uime sin a dubhairt Iósa rís, Atá an solus bhur measg fós ar feadh tamuill bhig. Siubhlaidh an feadh bhias an solus aguibh, deagla go mbéuradh an dorchadus, oruibh : Oir gidh bé shiobhlus ann sa dorchadus, ní feas dó gá háit a ngabhann sé.

36 An feadh atá an solus aguibh, creididh ann sa tsolus, do chum go madh clann don tsolus sibh. Do labhair Iósa na neithesi, agus ar nimtheachd dó, do fholuigh sé é féin úatha.

37 ¶ Agus ge do rinne sé a noirid so do mhórbhailibh na bhfiadhnusi, nior chreideadar ann :

38 Do chum go gcoimhlionfuidhe briathar an fháidh Esaías, noch a dubhairt, A Thighearna, Cía chreid ar nglóirne? agus cía dár nochdadh lámh an Tighearna?

39 As uime sin nár fhéadadar creideamh, do bhrigh mar a dubhairt Esaías a rís,

40 Do dhiall sé a súile, agus do chrúadh-aigh sé a gcroidhe; deagla go bhfaicfidis lé na súilibh, agus go dteuigfidis lé na gceoidh-thibh, agus go bhfillfidis, agus go slaineoch-uinn iad.

41 Do labhair Esaías na neithe so, an tan do chunnairc sé a ghlóirsean, agus do labhair sé na thimcheall.

42 ¶ Achd fós do chreideadar mórán do na húachdaránuibh féin ann; achd ar son na Bhphearsineach nior admhuigheadar é, deagla go gcuirfidhe amach as an tsinagóig iad.

43 Oir doh annsa léo glóir na ndáoine, ná glóir Dé.

44 ¶ Agus do labhair Iósa do ghuth ard, agus a dubhairt se, Gidh bé chreideas ionnamsa, ní hionnamsá chreideas sé, achd ann sa té do chuir úadh mé.

45 Agus gidh bé chí misi do chí sé an té do chuir uadh mé.

46 Táinig mé mar sholus chum an tsáoghail, ionnus gidh bé chreideas ionnam nach déanadh sé comhnuidhe a ndorchadas.

47 Agus gidh bé neach éisdeas mo bhríathra, agus nach creidfe iad, Ní dháor-

fa misi é : oir ní tháinig mé do dham-nughadh an domhain, achd do shlánughadh an domhain.

48 Gidh bé dhíultus mé, agus nach gabhann chuige mo bhríathra, atá aige neach dháorus é : an bhríathar do labhair mé, as í dháorus é sa ló deigheanach.

49 Oir nior labhair misi úaim féin, achd an Tathair ó dtáinig mé, tug sé áithne dhamh, créd as coir dhamh aradh, agus creud as coir dhamh a labhairt.

50 Agus atá a dheimhin agam gur beatha mharthanach a áithnesion : Ar a nadh-bharsin na neithe a deirimsi, is amhluidh a deirim iad mar a dubhairt an Tathair rium.

CAIB. XIII.

Iosa Críost ná shompla iongantach ar úmhlú, 44 agus ar ghradh ghlan.

AGUS roimh shollamán na cás, ar na áithne Diosa go dtáinig a uair ann a rachadh sé as an tsáoghalsa chum a Nathar, ar ngrádhughadh a mhuinntire féin do bhí ar a tsáoghail, do ghradhuigh sé go deir-eadh iad.

2 Agus a ndiaigh suipéir, (an tan do chuir an diabhal a gcroidhe Iúdáis Iscariot, mhic Símoín, eisean do bhrath;)

3 Ar na áithne Diosa go dtug an Tathair na huile neithe fá na lámhuibh, agus gur ab ó Dhia tháinig sé, agus gur chum Dé do bhí sé ag dul;

4 Déirigh sé ó shuipéir, agus do chuir sé a bhrat de; agus ar agabhuil linéadaigh chuige, do cheanguil sé roimhe féin é.

5 Na dhiaigh sin do chuir sé uisge a mbáisin, agus do thionnsgain sé cosa a dheiscioibal dionnladh, agus do thionnaghadh leis an linéadach do bhí fá na úchd.

6 Ann sin tháinig sé chum Siomóin Peadair : agus a dubhairt Peadar ris, A Thighearna, an bhfuil tusa ag ionnladh mo chosa sa?

7 Do fhreaguir Iósa agus a dubhairt sé ris, Ní bhfuil a fhios agadsa nois créd do mínsi; achd bíaidh a fhios agad na dhiaigh so.

8 A deir Peadar rís, Ní nighfe tú mo chosasa ga bráth. Do fhreaguir Iósa é, Muna nighfe mé thú, ní bhía cumann agad rium.

9 A dubhairt Siomóin Peadar ris, A Thighearna, ní bíad mo chosa anuain, achd mo lámha agus mo cheann mar an gcéadna.

10 A dubhairt Iósa ris, Gidh bé atá nighte ní bhfuil duireasbhuidh air achd a chosa nighe, achd atá sé glan uile : agus atá sibhse glan, gidheadh ní bhfuilte uile glan.

11 Oir do bhí a fhios aige cía bhráithfeadh é; uime sin a dubhairt sé, Ní bhfuilte uile glan.

12 Ar a nadhbharsin tar éis a gcós dionn-

ladh dhó, agus a bhrúit do ghabháil uime, ar suidhe síos dhó a ris, a dubhairt sé riu, An dtuighí créd do rinne mé ribh?

13 Goirthisi Maighisdir agus Tighearna dhíomsa : agus as maith a deirthis sin; óir as mar sin atáim.

14 Ar a nadhbharsin, má díonnail misi, atá am Thighearna agus am Mhaighisdir bhrú gcosasa; as cóir dháoiibhsí mar an gceadna cosa chéile díonnadh.

15 Óir tug mé éisíomplair dháoiibh, do chum go ndéanadh sibhsí, mar do rinne misi dháoiibhsí.

16 Go deimhin, deimhin, a deirim ribh, Ní mó an tóglach na a mhaighisdir; agus ní mó an teachdaire na an té do chuir úadh é.

17 Má thuighí na neithesi, bíá sibh beannaighe má níthí íad.

18 ¶ Ní labhruim oruibh uile: atá a fhíos agum cíá an dream do thogh mé: achd do chum go gcoimblíonfuidhe an sgríobtuir, An té ata ag ithe aráin am fhochair, do thóg sé a shál am aghaidh.

19 A nois a deirim so ribh suil thíofus sé chum críche, ionnas, an tan do dhéantar é, go gcreidfe sibh gur mé atá ann.

20 Go deimhin, deimhin, a deirim ribh, Gidh bé ghabhus chuige an té chuirimse uaím gabhuidh sé misi chuige; agus gidh bé ghabhus misi chuige gabhuidh sé an té chuir úadh mé chuige.

21 Ar na rádh so Díosa, do bhí sé buaidheartha na sbioraid, agus do rinne sé finne, agus a dubhairt sé, Go deimhin, deimhin, a deirim ribh, go mbraithí áon dháoiibh misi.

22 Uime sin dféuchadar na deisciobail ar a chéile, ag déanamh amharuis cíá air ar labhair sé.

23 Agus do bhí áon dá dheisciobluibh na luidhe a nuchd Iósa, noch dob ionmhuinleis.

24 Ar a nadhbharsin do sméid Siomón Peadar ar an bhféarsin, do chum go bhfiaróchadh se cíá ar labhair sé.

25 Ann sin ar gcláonadh dhósan a nuchd Iósa, a dubhairt sé ris, A Thighearna, cíá hé?

26 Do fhreaguir Iósa, As é an té, dhá dtíobhra misi greim aráin, déis a thumtha. Agus ar na thuma thug sé an greim do Iúdas Iscariot mhac Símoín.

27 Agus tar éis an ghreama annsin do chúaidh an Taidhbherseóir a steach ann san. Ar a nadhbharsin a dubhairt Iósa ris, Gidh bé ní atá tú dhéanamh, déuna go tapaidh é.

28 Achd níor thuig éainneach dá raibh a dtimcheall an bhuird créd fá ndubhairt sé so ris.

29 Óir do sháoilleadar cuid dhíobh, do bhrigh gur ab ag Iúdas do bhí an sparán,

gur ab é ní a dubhairt Iósa ris, Ceannuigh dháinn gidh bé bhías a riachdanus oruinn chum na sollanna; nó, ní éigin do thabhairt do na bochdaibh.

30 Agus an tan do ghlac seision an greim dimthigh sé amach ar ball: agus do bhí an oidheche ann.

31 ¶ Uime sin, ar ndul amach dhó, a dubhairt Iósa, a nois atá Mac an duine ar na ghlórughadh, agus atá Día ar na ghlórughadh ann.

32 Má atá Día ar na ghlórughadh annsan, do bhéara Día glóir dhósan ann féin mar an gcéudna, agus do bhéara sé glóir dhó ar an mball.

33 A chlann bheag, atáim fós seal beag bhrú bhfarradh. Iarrfuidhe mé: gidheadh mar a dubhairt mé ris na Iúduidhibh, Gidh bé áit a dtéighimsí, ní fhéndfáoisí theachd ann; is mar sin a deirim ribhsí a nois.

34 Do bheirim áithe na dá dhíb, Grádhuihe a chéile; mar do ghrádhuih misi sibhsí, grádhuihidh féin a chéile amhluidh sin.

35 Air so aithéonaid na huile dháoiné gur deisciobail dhamhsa sibh, má bhíonn grádh aguibh féin dá chéile.

36 ¶ A dubhairt Siomón Peadar ris, A Thighearna, gá háit a dtéid tú? Do fhreaguir Iósa é, Mar a dtéighimsí, ní fheudann tusa a nois mo leanmhuin; gidheadh leanfuidh tú mé na dhíáigh so.

37 A dubhairt Peadar ris, A Thighearna, créd fá nach bhféaduim do leanmhuin a nois? Cuirfidh mé manam ar do shon.

38 Do fhreagair Iósa é, An gcuirfe tú thanam ar mo shonsa? Go deimhin, deimhin, a deirim riot, Ní ghoirfe an coileach, suil sheánfas tú mé trí huáire.

CAIB. XIV.

Geallfa Críod (6 fíor-slighe na beatha)
16 an Spiorad Naómh mur ghnáthchuidighe da dháoinibh.

NA buáidheartha bhrú geroidhesi: creididh a Níá, agus creididh ionnamsa.

2 As iomdha tiaghais a dtigh Matharsa: agus muna mbeith, dinnéosuinn dháoiibh é. Atáim ag dul dullmhughadh áite dháoiibh.

3 Agus ma imthighim dullmhughadh áite dháoiibh, tíocfaidh mé a ris, agus géubhuidh mé sibhsí chugam fein; ionnus mar a bhfuilimsí, go mbíá sibhsé fós ann.

4 Agus atá a fhíos aguibhsí gá háit a dtéighimsí, agus atá éolus na sligheadh aguibh.

5 ¶ A dubhairt Tomás ris, A Thighearna, ní feas dúinne gá háit a dtéid tú; agus cionnas as éidir linn éolus na sligheadh do bheith aguinn?

6 A dubhairt Iósa ris, As misi an tsighe, agus a nfinne, agus a bheatha: ní thig ánduine chum a Nathar, achd tríomsa.

7 Dá madh aithnidh dháoihb misi, dob aithne dhíbh Máthair mar an gcéadua: agus as aithnidh dháoihb a nois é, agus do chunncabhair é.

8 ¶ A dubhairt Philip ris, A Thighearna, taisbén an Tathair dhúinn, agus is lór linn é.

9 A dubhairt Iósa ris, An bhfuilim a nfadsa dhainsir bhur bhfochair, agus nach aithnidh dhuit mé, a Philip? gidh bé chunnaire Misi, do chunnaire sé an Tathair, agus cionnas a deir tusa, Taisbén duinn an Tathair?

10 An né nach ccreideann tú go bhfuilimsi ann sa Nathair, agus an Tathair ionnamsa: ní as lugha dhe creididh dhamh ar son na hoibreacha féin.

11 Creididh mé go bhfuilimsi ann sa Nathair, agus an Tathair ionnumsa: ní as lugha dhe creididh dhamh ar son na hoibreacha féin.

12 ¶ Go deimhin, deimbin, a deirim ribh, Gidh bé chreidéas ionnamsa, do dhéuna se na hoibreacha nímisi; agus do dhéuna sé oibreacha as mó ná iad; oir atáimsi ag dul dionsuighe Mathar.

13 Agus gidh bé ní iarrfuidhe am ainmsi, do dhéuna misi sin: do chum go ndéanfaidh an Tathair glórughadh ann sa Mhac.

14 Má iarrthaóí ní ar bith a mainmsi, do dhéuna misi é.

15 ¶ Más ionmhuin libh misi, coimhéuduidh maitheanta.

16 Agus guidhfidh misi an Tathair, agus do bhéura sé Comhfhortaightheóir eile dhaóibh, ionnus go bhfanadh sé bhur bhfochair go bráth;

17 Spiorad na firinne; noch nach bhféudán an sáoghal do ghabháil, ar a nadhbar nach bhfaiceann sé é, agus nach aithnigheann sé é: achd aitheantaóisi é; óir fanuidh sé aguibh, agus biaidh sé ionnuibh.

18 Ní bhfuigfe mé bhur ndilleachduibh sibh: tiucla mé chugaibh.

19 Tamall beag fós, agus ní fhaicfe an sáoghal féasda mé; achd do chífidhisi mé: do bhrígh go bhfuilimsi béo, beithisi héo mar an gcéadna.

20 An sa lá sin áitheontaóí go bhfuilimsi sa Nathair, agus sibhsi ionnamsa, agus misi ionnuibhsi.

21 Gidh bé agá bhfuilid maitheantasa, agus choimhéadas iad, as é sin ghrádh-uigheas misi: agus gidh bé ghrádh-uigheas mise gráidheochaidh Mathair eisean, agus gráidheochuidh misi é, agus foillseochad mé féin dó.

22 A dubhairt Iudás ris, ní hé Iscariot, A Thighearna, créd é an tadhbar fá dtaibéánta thú féin dúinne, agus ní don tsáoghal?

23 Do fhreagair Iósa agus a dubhairt sé ris, Gidh bé ghrádh-uigheas misi, coimhéudfuidh sé mo bhriathar: agus gráidheochuidh Mathair é, agus tiocfamaóid chuige, agus do dhéunam coimhuidhe aige.

24 Gidh bé nach grádh-uigheann misi ní choimhéudann sé mó bhriathra: agus an bhriathar do chúalabhair ní leamsa í, achd leis a Nathair do chuir úadh mé.

25 A dubhairt mé na neithesi ribh, air mbeith am chomhnuidhe aguibh.

26 Achd an Comhfhortaightheóir, an Spiorad Náomh, noch chuirfeas an Tathair úadh a mainmsi, múinfidh sé na buile neithe dhíbh, agus cuirfidh sé a ccuimhne dhíbh, gach uile ní dhá ndubhairt misi ribh.

27 ¶ Fagbhuim siodhechain aguibh, do bheirim mó shíodhechain féin dhaóibh: ní mar do bheir an sáoghal, do bheirimsi dhaóibh. Ná buaidhearthar bhur cceroidhe, agus ná bíodh eagla air.

28 Do chúalabhair go ndubhairt mé ribh, Imthighim, agus thigim chugaibh. Dá ngrádh-uigheadh sibh misi, do bhíadh lúathgháir oruibh, do bhrígh go ndubhairt mé, Atáim ag dul chum a Nathar; óir as mó Mathair ná misi.

29 Agus a nois dinnis mé so dhaóibh, suil thiofcas sé chum críche, ionnus, go gcreidfheadh sibh, an tan thiofcas sé chum críche.

30 O so amach ní laibhéora mé mórán ribh: oir atá úachdarán an tsáoghuisi ag teachd, agus ní bhfuil ní ar bith aige ionnamsa.

31 Achd ionnus go naithéonadh an sáoghal gur ab ionmhuin léam an Tathair; agus amhuil mar thug an Tathair áithne dhamh, is mar sin do ním. Eirgidh, déunam as so.

CAIB. XV.

Gu bhfuil leas uile na gcreidneach ó ghrásaibh Chríost, mar thoradh na ngéug ó shúgh na fineamhna.

AS misi an fhíneamhuin fhírinneach, agus as críadhuire Mathair.

2 Gach uile ghéug ionnamsa nach dtabhair toradh, gearruidh sé í: agus gach uile ghéug do bheir toradh, glanuidh sé í, do chum go madh móide do bheiradh sí toradh náithe.

3 A nois atá sibh glan treas an mbréithir do labhair mé ribh.

4 Fanuidh ionnamsa, agus misi ionnuibhsi. Ambail as nach bhféudann an ghéug toradh do thabhairt uáithe féin, muna bhfana sí sa bhfineamhuin; is mar sin ní fheudtá sibhse fós, muna bhfantaóí ionnamsa.

5 As misi án fhíneamhuin, sibhsi na géuga: Gidh bé fhanus ionnamsa, agus misi annsan, do bheir sé toradh mór: óir gan misi ní héidir libh éainni do dhéanamh.

6 Gidh be nach bhfanfa ionnamsa, teilg-fithear amach é mar géig, agus críonfuidh sé; annsin chruinnighid daoine, agus cuirid sa teinidh iad, agus loisgthear iad.

7 Má fhanann sibh ionnamsa, agus má fhanuid mo bhriathrasa ionnuibhse, iarruidh gach ní bhus áill libh, agus do dhéantar dhaóibh é.

8 As so do gheibh Mathairsi glóir, sibhsi do thabhairt mórán toraidh; agus bheithí bhur ndeisciobluih agamsa.

9 Mar do ghráduigh an Tathair misi, as mar sin do ghráduigh misi sibhsi: fanuidh am ghrádh.

10 Má choimhéudtaoí maitheanta, fanfuidhe am grádh; mar do choimhéud misi aitheanta Mathar, agus fanuim ann a ghrádh.

11 A dubhairt mé na neithe so ribh, ionnus go bhfanfeadh mo gháirdeachus ionnuibh, agus go mbiadh bhur ngairdeachus lán.

12 ¶ As í so máithnesi, sibhsi do ghrádhughadh a cheile, mar do ghrádhagha misi sibhsi.

13 Ní bhfuil grádh as mó ná so ag éinneach, ná a anam féin do thabhairt ar son a charad.

14 Is sibhsi mo cháirdesi ma níthi gach ní dá náithuighim dhibh.

15 Uadh so súas ní ghoirfe mé scarbh-fhoghantuidhe dhibh, óir ní bhfuil a fhios ag an tsearbhfhoghantuidh créud do ní a thighearna: achd do ghoir mé cáirde dhibh; óir na huile neithe do chúaluidh mé ó Mathair, do léig mé a bhfios chugaibh.

16 Ní sibhsi do thogh misi, achd misi do thogh sibhsi, agus do chuir mé sibh, ionnus go nimtheochadh sibh agus go dtiubhradh sibh toradh, agus go bhfantadh bhur dtoradh: ar chor gidh bé ní iarrfuidhe a mainnisi ar a Nathair, go dtiobhradh sé dhibh é.

17 Aithnighim na neithesi dhibh, do chum grádh a do bheith aguibh féin dá cheile.

18 ¶ Má fhúathuigheann an sáoghal sibh, biodh a fhios aguibh gur fhúathaigh sé misi romhuibh.

19 Da mádh don tsáoghal sibh, do ghraidhéochadh an sáoghal a chuid féin: gidheadh ar son nach don tsáoghal sibh, achd gur thogh misi sibh as a tsáoghal, ar a nadhbharsin atá fúath ag an tsáoghal daóibh.

20 Cuimhnighidh ar an mbreithir a dubhairt mé ribh, Ní mó an searbhfhoghantaidh ná a mbaighisdir. Má ghé-

leanadar misi, géirleanfuid sibhsi mar an gcéudna; má choimhéudadar mo bhriatharsa, coimhéudfuid bhur mbriatharsa mar an gcéadna.

21 Achd do dhéunuid siad na neithesi uile ribh ar son manmasa, do bhrigh nach bhfuil fios an tí ó a dtáinig mé aca.

22 Muna bheith go dtáinig mé agus gur labhair mé riu, ní bhíadh peacadh orra: achd a nois ní bhfuil leisgéal a bpeacuidh aca.

23 Gidh bé agá bhfuil fúath dhamhsa, fúathuighidh sé Mathair mar an gcéadna.

24 Muna dhéarnuinn oibreacha na measg nach dearna neach ar bith eile, ní bhíadh peacadh orra: achd a nois do chunncadar agus fós do fhúathuigheadar misi, agus Mathair.

25 Achd do rinneadh so ionnus go gcoimhlionfuidhe an rádh atá sgriobhtha ann a ndligheadh féin. Do fhúathaigh-eadar mé gan adhbhar.

26 ¶ Achd an tan thioctas an Comhfhurtuigheóirnoch chuirfeas misi chugaibh ón Athair, Spiorad na firinne, thig ón Athair, do dhéuna sé fiadhnuisi am thimcheallsa:

27 Agus do dhéuntaoisi fiadhnuisi leis, óir atáthaóí am fhoichuir ó thús.

CAIB. XVI.

Criosd na cheann-sompla dá lucht leanmhuinn, ar anshocra an tsáoghailsi fhúlann, 33 agus búadhgha orra.

ADUBHAIRT mé na neithesi ribh, deagla go bhfuigheadh sibh oilbhéim.

2 Cuirid siad as na sínagóguibh sibh: agus fós, tig a nuair, gidh bé mhuirfeas sibh go mbhreathnócha sé go ndéanann sé seirbhisi do Dhá.

3 Agus do dhéunuid siad na neithe so ribh, ar son nach aithne dhóibh an Tathair, ná misi.

4 Achd do labhair mé na neithe so ribh, ionnus an tan thioctas an uair, go gcuimhnéochadh sibh gur innis mé dhibh iad. Gidheadh níor innis mé dhibh ó thús iad, do bhrigh go raibh mé féin aguibh.

5 ¶ Agus a nois atáim ag imtheachd chum an té do chuir uadh mé, agus ní fhiafruigheann éanduine aguibhse dhíom, Cá háit a dtéid tú?

6 Achd do bhrigh go ndubhairt mé na neithesi ribh, do líon dóbrón bhur gcroidhthe.

7 Gidheadh a deirim a nfinne ribh, Is é bhur leas misi imtheachd: óir muna nimthighe mé, ní thiocta an Comhfhurtuigheóir chugaibh; achd má imthighim, cuiridh mé chugaibh é.

8 Agus an tan thioctas sé, aigeóraidh

sé an domhan a dtáobh peacuidh, agus ceirté, agus breitheamhnais :

9 A dtáobh peacuidh, ar son nach ccreidid siad ionnamsa.

10 Agus a dtáobh ceirte, do bhrígh go bhfuilim ag dul dionusnighe Mathar, agus ní fhaicfidhesi mé ó so suas ;

11 A dtáobh breitheamhnais, ar son go bhfuil úachdarán an tsáoghaisi ar na dhamaughadh.

12 Atá. mórán agam fós ré rádh ribh, achd ní fhéudtaóí a níomchar a nois.

13 Achd an tan thiofcus seisean, Spiorad na firinne, tréoroachaidh sé sibh chum gach uile fhirinne: Óir ní úadhd féin laibhéorassé; achd laibhéoruidh sé, na huile neithe chluimfeas sé: agus foillséochuidh sé dhíbh na neithe atá chum teachda.

14 Do bhéura seisean glóir dhamsa: óir dom chuidse ghlacús sé, agus fhoillséochas sé dhíbh.

15 As leamsa na huile neithe atá ag a Nathair: ar a nadhbharsin a dubhairt mé, gur dom chuidse ghlacús sé, agus fhoillséochas sé dhíbh.

16 ¶ Tamall beag, agus ní fhaicfe sibh mé: agus a ris tamall beag, agus do chífé sibh mé, óir atáim ag dul chum a Nathar.

17 Uime sin a dubhradar cuid dá dheisciobhuibh ré cheile, Cred é so a deir sé rinn, Tamall beag, agus ní fhaicfidhe mé: agus a ris tamall beag, agus do chífidhe mé: agus, Oir atáim ag dul chum a Nathar?

18 Ar a nadhbharsin a dubhradar, Créd as ciall don ní so deir sé, Tamall beag? ní thuigmíd créid a deir sé.

19 Achd do bhí a fhios ag Iosa gur mhian léo a fhiafruíghe dhe, agus a dubhairt sé riu, An bhfuilí dhá fhiafruíghe so eadruibh fein mar a dubhairt mé, Tamall beag, agus ní fhaicfidhe mé: agus a ris tamall beag, agus do chífí me?

20 Go deimhin, deimhin, a deirim ribh, Go nguifídh agus go gcáoinfidhe, agus go ndéana an saoghal gairdeachus: achd béithisi dóbrónach, gidheadh fillfidhear bhur ndóbhron a ngairdeachus.

21 Ag breith leinibh do mhnáoi, bí sí a bpéin, óir tháinig a huair: achd tar éis leinibh do bhreith dhi, ní chuimhnigheann sí a doilgheas ní as foide, lé gairdeachus go rugadh duine chum an tsáoghail.

22 Agus sibhí mar an gcéadna atáthaoi a nois go dóbrónach: gidheadh do chífé mé a ris sibh, agus do dhéunaid bhur gcroidhe gairdeachus, agus ní bhéura éunduíne bhur ngairdeachus uáibh.

23 Agus ann sa ló sin ní fhiafróchtáoi éinní dhíomsa. Go deimhin, deimhin, a deirim ribh, Gidh bé ar bith neithe iarr-

uidhe ar a Nathair a mainmsi, do bhéura sé dhíbh é.

24 Go nuige so níor iarrabhair ní ar bith a mainmsi: iarruidh, agus do ghéubhtháoi, ionnus go mbiadh bhur ngairdeachus lán.

25 Do labhair mé na neithesi ribh a mbriathruibh: tiofcuidh a naimsir, ann nach laibhéora mé ribh a mbriathruibh, achd laibhéoruidh mé ribh go follus a dtimcheall a Nathar.

26 Ann sa ló sin iarrfuidhe a mainmsi: agus ní abruim ribh, go nguifidhe mé an Tathair ar bhur son:

27 Oir atá grádh ag a Nathair féin dáoi, ar son gur ghrádhugheabhuirse misi, agus gur chreideabhair gur ab ó Dhía tháinig mé.

28 Tháinig mé amach ó Nathair agus tháinig mé air a tsáoghal: faghuim an saoghal, a ris, agus téighim chum a Nathar.

29 ¶ A dubhradar a dheisciobail ris, Féuch, a nois labhras tú go soilléir, agus ní labhrann tú cosamhlachd ar bith.

30 A nois aithneamáoid go bhfuil fios na huile neitheann agad, agus nach righ-eann tú a leas duine ar bith do chur cheasda ort: as so chreidmid gur ab ó Dhía tháinig tú.

31 Do fhreaguir Iosa iad, An gcreidí a nois?

32 Féuch, tiofcuidh a naimsir, agus tháinig sí cheana, ann a sgarfuidhear gach áon díbh ó cheile, gach uile dhuine dá ionad féin, agus fúgtidhe misi am áonar: gidheadh ní bhfuilim am áonar, óir atá an Tathair am fhochuir.

33 Do labhair mé na neithesi ribh, do chum go mbeith siodhcháin aguibh ionn-umsa. Do ghéubhtháoi trioblóid sa tsáoghal: achd biodhdóchas maith aguibh; do bhúadhaigh misi ar a tsáoghal.

CAIB. XVII.

Urnuidh Iosa dhá Athar, ag iarruidh, 11 aóndacht, 17 firinne, 20 agus búan-shonas da dhaoinibh féin uile.

DO labhair Iosa na neithesi, agus ag tógbháil a shúl chum neimhe dhó, a dubhairt sé, A Athair tháinig a nuair, tabhair glóir dod Mhac féin, ionnus go dtiubhradh do Mhac glóir dhuitse mar an gcéadna:

2 Amhail as do thug tú cúmbachda dhósan air gach uile fheoil, do chum go dtiubhradh sé an bbeatha mharthanach do gach uile dhuine dhá dtug tú dhó.

3 Agus as sí so an beatha mharthanach, go naitheochoaid siad thusa an táoin Dia firinneach, agus Iosa Críosd, do chuir tú áit,

4 Tug misi glóir dhuitse ar a talamh:

do chríochnuigh mé an obair thug tú dhamh ré a dhéanamh.

5 Agus tabhairsi a Athair, a nois, glóir dhamhsa ad fhochair féin maille ris an nglóir do bhí agam ad fhochair suil do cruthuightheadh an sáoghal.

6 ¶ Dfoillsigh mé thainm do na dáoinibh thug tú dhamh as a tsáoghal: ba leachdsa iad, agus thug tú dhamhsa iad; agus do chomhheadadar do bhriathar.

7 A nois daithuightheadar gur ab uáidsi atáid na huile neithe, dhá dtug tu dhamhsa.

8 Óir tug misi dhóibh na briathra thug tusa dhamh; agus do ghabhadar chuca iad, agus daithnigheadar go deimhin gur ab uáitsi tháinig misi, agus do chreideadar gur tusa chuir uáit mé.

9 Ar a son atáimsi ag guidhe: ní ar son an tsáoghail do ním guidhe, achd ar son na muintire thug tusa dhamh; óir is leachds a iad.

10 ¶ Agus as leachds a na huile neithe is leamsa, agus as leamsa na neithe as leachds a; agus atáim ar mo ghlórughadh ionntasan.

11 Agus ní bhfuilim feasda sa tsáoghal, gidheadh atáid so sa tsáoghal, agus atáimsi ag teachd chugadsa. A Athair Náomhtha, coimhéd ann thainm féin an mhuinntir thug tú dhamhsa, ionnus go mbeidis na náon, mar atámaoidne.

12 An feadh do bhí misi na bhfarradh sa tsáoghal, do choimhéd mé iad ad uinmsi: do choimhéd mé an mhuinntir thug tusa dhamh, agus ní dheachuidh áonduine aca a mugha, achd mac na mallachd; ionnus go gcoimhlíonfuidhe an sgríobtuír.

13 Achd atáim a nois ag teachd chugadsa, agus labhram na neithesi ar a tsáoghal, ionnus go mbiadh mo gháir-deachas iomlán ionntasan.

14 Tug misi do bhriatharsa dhóibh; agus do fhúathuigh an sáoghál iad, ar son nach don tsáoghal iad, mar nach bhfuilimsi don tsáoghal.

15 ¶ Ní iarruim go mbéurfa iad as an tsáoghal, achd go gcoimhédfa iad air olc.

16 Ní don tsáoghal iad, mar nach don tsáoghal misi.

17 ¶ Náomhuigh iad léd fhírinne: as í do bhriatharsa an fhírinne.

18 Amhail as do chuir tusa misi chum a tsáoghail, is mar sin do chuir misi iadsan chum a tsáoghail.

19 Agus is ar a sonsan náomhaimsi mé féin, ionnus go mbéidisean mar an gcéadna ar na náomhadh sa bhfírinne.

20 ¶ Ní ara sonsan amháin do ním guidhe, achd mar an gcéadna ar son na ndaóine chreidfios ionnam tre na mbreithirsean;

21 Ionnus go mbéidis uile na náon; mar atá tusa, a Athair, ionnamsa, agus misi

ionnadsa, ionnus go mbéidisean mar an gcéadna na náon ionnuinne: ionnus go gcreidfeadh an sáoghal gur tusa do chuir uáit mé.

22 Agus tug misi dhóibhsean an ghlóir thug tusa dhamhsa: ionnus go mbeidis na náon, mar atámaoidne ar náon:

23 Misi ionntasan, agus tusa ionnamsa, ionnus go mbeidis go hiomlán na náon; agus ionnus go mbiadh a fhios ag an tsáoghal gur tusa do chuir uáit mé, agus gur ghrádhuih tú iadsan, mar do ghrádhuih tú misi.

24 A Athair, is áill leam, an dream úd thug tú dhamh, do bheith am fhochair mar a bhfuilim; ionnus go bhfaicfidis mo ghlóir, noch thug tusa dhamh: óir do ghrádhuih tú mé suil do chruthuightheadh an domhan.

25 A Athair chomhithruim, níor aithin an sáoghal thusa, achd daithin misi thú, agus daithnigheadar so gur tusa do chuir uáit mé.

26 Agus dfoillsigh mé thainmsi dhóibh, agus foillséochaidh mé é: ionnus an grádh lér ghrádhuih tú misi go mbiadh sé ionntasan, agus misi ionnta.

CAIB. XVIII.

Do thaisben Críod ach beagan dá chumh-achd 6 tan bhí sé a laimh, 36 do bhrigh nach don tsáoghala sa a righeacht.

AN tan a dubhairt Iósa na neithesi, do chuáidh sé féin maille ré na dheiscioblaibh tar sruth Chédron, mar a raibh garrdha, an a ndeachuidh seision, agus a dheisciobail.

2 Agus do bhí fios na háite sin, ag Iúdas fós, noch do bhraith eisean: óir do tigdis Iósa agus a dheisciobail a néain-fheachd go minic sa náitsin.

3 Uime sin, a nuáir do ghlac Iúdas buidhean agus oifigidh ó na hárdsagartuibh agus ó na Phairisíneachuibh, tháinig sé don ionad sin lé lainndéiribh agus le tóir-sibhibh agus lé harmuibh.

4 Ann sin ar na aithne Díosa na huile neithe do theigéumhadh dhó féin, do chuáidh sé amach, agus a dubhairt sé riu, Cía atá sibh iarruidh?

5 Do fhreagradar é, Iósa Nasardha. A dubhairt Iósa riu, As misi é. Agus do bhí Iúdas, noch do bhraith é, na sheasamh na bhfochuir.

6 Ann sin mar is táosga a dubhairt sé riu, Is misi é, do chúadar ar a gcúl, agus do thuitedar air talamh.

7 Uime sin dtáfruih sé dhóibh a rís, Cía atá sibh iarruidh. Agus a dubhdarsan, Iósa Nasardha.

8 Do fhreaguir Iósa, Dinnis mé dhaóibh gur misi é: Ar a nadhbharsin más misi iarrthaóí, léigidh dhóibh so imtheachd:

9 Ionnis go gcoimhlonfuidhe an bhriathar, a dubhairt seisean, Níor léig mé énduine a muga dhá dtug tú dhamh.

10 ¶ Ann sin Siomon Peadar, agá raibh cloidheamh do tharruing sé amach é, agus do bhuáil sé oglach an árdshagairt, agus do ghearr sé a chlúas dheas de. Agus as é do bainm don óglach Malcus.

11 Uime sin a dubhairt Iósa ré Peadar, Cuir do chloidheamh an a thruáill: an né nach íobha misí, an cupán tug Mathair dhamh?

12 ¶ Ann sin rug an bhuidhean agus an caiptín agus oifigídh na Níuidheidh ar Iósa, agus do cheangladar é,

13 Agus rugadar a lathair Annas ar tús é; (óir do bé athair mhná Chaipháis é, noch dob árdshagart an bhliadhain sin.)

14 Agus do bé Caiphás an té, thug comhairle do na Iúdaidhibh, gur tharbhach énduine amháin d'fagháil bháis ar son an phobail.

15 ¶ Agus do lean Siomón Peadar, agus deisciobal eile Iósa: agus dob aithnidh don árdshagart an deisciobal sin, ar a nadhbharsin do chúaidh sé a steach lé Híosa go cúirt an árdshagairt.

16 Achd do sheas Peadar ag an dorus leith a muigh. Ar a nadhbharsin do chúaidh an deisciobail eile sin, noch dob aithnidh don árdshagart, agus do labhair sé ris an mbandoirreóir, agus tug se Peadar a steach.

17 Ann sin a dubhairt an bhandoirreóir ré Peadar, Nach do dheisciobluibh an fhírsi thusa leis? A dubhairt seisean, Ní headh.

18 Agus do bhádar na searbhfhoghantuidhe agus na hoifigídh na seasamh ag an dteinidh, óir do bhí an aimsir fúar, agus do bhádar dá ngoradh féin: Agus do sheas Peadar mar an gcéudna, dá ghoradh na measg.

19 ¶ Ann sin do chuir an társagairt ceisd ar Iósa a dtáobh a dheisciobail, agus a theaguisg.

20 Do fhreagair Iósa é, Do labhair misí ós áird ris a tsáoghal; do theagaisg mé do ghnáth ann sa tsinagóig, agus ann sa teampoll, mar a gcuinnighid na Iúdaighe uile a gceann a chéile; agus níor labhair mé éinní a bhfolach.

21 Créud fa bhfafruigheann tú dhíomasa? fiafruigh don mhuinntir do chúaluidh mé, créd a dubhairt mé riu: féuch, atá a fhíos aca so créd a dubhairt mé.

22 Agus an tan a dubhairt sé na neithesi, thó bhuáil óglach do na máoruibh do bhí na sheasamh a láthair bas ar Iósa, ag rádh, An mar sin fhreagrus tú an tárdshagart?

23 Do fhreagair Iósa é, más eile a

dubhairt mé, déanna finne a dtáobh an uile: achi más maith, créd fá mbuáileann tú mé?

24 Ar a nadhbharsin do chuir Annas ceanguile chum Caipháis a nárdshagairt é.

25 ¶ Agus do bhí Siomón Peadar na sheasamh agus dá ghoradh féin. Uime sin a dubhradarsan ris, Nach dá dheisciobluibh súd thusa leis? Do shéan seisean, agus a dubhairt sé, Ní headh.

26 A dubhairt fear do mhuinntir a nárdshagairt, brathair don té dár ghéarr Peadar a chlúas, Nach bhfacaidh mé féin thú ann sa gharrdha na fhochuir?

27 Ann sin do shéan Peadar a ris: agus ar an mball do ghoir an coileach.

28 Ná dháigh sin beirid siad Iósa léo ó Chaiphás go tigh na cúirte: agus do bhí an mhaidin ann; agus ní dheachadar féin don chúirt a sdeach, ionnus nach dtruaillfidhe iad; achd go níosfaidís *úan* na cásg.

29 Ar a nadhbharsin do chúaidh Píoláid a mach chucasan, agus a dubhairt sé, Créd í an chúis chuirthi ar a nduinesi?

30 Do fhreagradarsan agus a dubhradar ris, Muna mbiadh sé na fhear déanta uile, ní thiobhramáoisne chugadsa é.

31 Ann sin a dubhairt Píoláid riu, Beiridh féin libh é, agus beiridh breath na aghaidh do réir bhuir ndlighe féin. Uime sin a dubhradar na Iúduidhe ris, Ní dleisdeanach dhúinne ánduine mharbhadh:

32 Ionnis go gcoimhlonfuidhe an bhriathar, a dubhairt Iósa, ag taisbéunadh créd í an ghné bháis do gheabhadh sé.

33 Ar a nadhbharsin do imthigh Píoláid a ris don chúirt, agus do ghoir sé Iósa, agus a dubhairt sé ris, An tusa Rí na Níuidheidh?

34 Do fhreagair Iósa é, An uáit féin a deir tú sin, nó nar inneasadar dáoine eile dhuif é am thimcheallsa?

35 Do fhreagair Píoláid, An don chineadh Iúdaidhe misí? Do chineadh féin agus na hárdshagairt tug chugamsa thú; créd do rinne tú?

36 Do fhreagair Iósa, Ní don tsáoghalsa mo rioghachd: dá madh don tsáoghalsa mo rioghachd, gan chumntabhairt do dhéanaidís mo mhuinntir cathughadh, ionnus nach dtiobhartháoi do na Iúduidhibh mé: achd a nois ní as so mo rioghachd.

37 Ar a nadhbharsin a dubhairt Píoláid ris, Má seadh an rí thú? Do fhreagair Iósa, A deir tusa gur rí mé. Is chuige so rugadh mé, agus is chuige tháinig mé ar a tsáoghal, ionnus go ndéanuinn finn é don fhirinne. Gach uile dhuine atá ar tháobh na fírinne éisdidh sé mo ghuthsa.

38 A dubhairt Píoláid ris, Cidh is

frinne ann? Agus aga rádh so, do chúaidh se amach a ris chum na Niúdaidheadh, agus a dubhairt sé riu, Ní fhaghuimsi cúis ar bith air.

39 Achd atá gnáth aguibhsi, go sgáoilfinn duine éigin dáobh fá cháisg: ar a nadhbharsin an áill libh go sgáoilinn chugaibh Rí na Niúdaidheadh?

40 Ann sin do thógbhadarsan uile gáir a ris, ag rádh, Ní hé so, achd Barabbás. Agus do badh biotamhnach an Barabbás so.

CAIB. XIX.

Mur mhasluigheadh, 16 chéusadh, 28 bhasuigh, 38 agus dadhlaiceadh Críosaí ar Tighearna.

DO ghlac Píoláid Iósa ann sin, agus do ghabh sé do sgiursaidhibh air.

2 Agus ar bhfighe coróine spíne do na saighdiúiribh, do chuireadar ar a cheann é, agus do chuireadar brat purpair uime,

3 Agus a dubhradar, Slainte dhuit, a Rí na Niúdaidheadh! agus do ghabhadar do bhasaibh air.

4 ¶ Ann sin do chúaidh Píoláid amach a ris, agus a dubhairt sé riu, Féuch, atáim dhá thabhairt so amach chugaibh, ionnus go mbiadhl a fhios aguibh nach bhfaghaim cúis ar bith air.

5 Uime sin thainig Iósa amach, agus coróine spíne air, agus an brat purpair uime. Agus a dubhairt Píoláid riu, Féuch an duine!

6 Ar a nadhbharsin an tan do chunnadar na háldsagairt agus a muinntir é, do thógbhadar gáir, ag rádh, Croch é, croch é. A dubhairt Píoláid riu, Glacuidh féin, agus crochuidh é: oir ní fhaghaimsi cúis air.

7 Do fhreagradar na Iúduidhe é, Atá dlíghtheadh aguinne, agus do réir ar ndlíghidh as cóir dhó bás díagháil ar son go ndearna sé Mac Dé dhe féin.

8 ¶ Ar a nadhbharsin an tan do chúalaidh Píoláid an glórsa, bá mhóide a eagla é;

9 Agus do chúaidh sé don chúirt a ris, agus a dubhairt sé ré Híosa, Gá has duitis? Achd ní thuig Iósa freagra air.

10 Uime sin a dubhairt Píoláid ris, An ne nach ttugann tú freagra oramsa? nach bhfuil a fhios agad go bhfuil cumhachda agamsa do chrochadh, agus go bhfuil cumhachda agam do sgáóleadh?

11 Do fhreaguir Iósa, Ní bhíadh cumhachda ar bith agad oramsa, muna dtugthaoi dhuit ó neamh é: ar a nadhbharsin as móide peacadh an té do thoirbhir misi dhuit.

12 Uadh sin súas bá mían lé Píoláid a sgáóleadh: achd do thógbhadar na Hiu-

daidhe gáir, ag rádh, Ma léigeann tú an fearso as, ní cara do Shéasar thú: gídh bé ní rí dhe féin labhruidh sé a naghaidh Shéasair.

13 Ar a nadhbharsin an tan do chúaluidh Píoláid na briathrasa, tug sé Iósa amach, agus do shuidh sé sa chathaóir bhreitheamhnais sa náit dárab ainm Litostrótos, agus a Neabhrais, Gabbáta.

14 Agus do bé ullmhugadh ná cásg é, agus a dtimcheall an seiseadh huair: agus a dubhairt seisean ris na Iúdaidhibh, Féuchuidh bhur Rí!

15 Achd do éighmheadarsan, Beirúáinn é, beir uáinn é, croch é. A dubhairt Píoláid riu, An ccochfa misi bhur Ríghsé? Do fhreagradar na háldsagairt, Ní bhfuil rí aguinn achd Séasar.

16 Ar a nadhbharsin tug sé dhóibh é ann sin chum a chrochda. Agus do ghlacadarsan Iósa, agus rugadar léo é.

17 ¶ Agus ag iomchar a chroiche dhó do chúaidh sé amach don áit dá ngoirthear ait na cloigne, dárab ainm a Neabhrais, Golgota:

18 Áit ar chrochadar é, agus días eile maille ris, duine ar gach táobh dhe, agus Iósa a lár.

19 Agus do sgríobh Píoláid fós tiodal, agus do chuir sé ós cionn na croiche é. Agus as é do bhí sgríobhtha ann, IOSA NASARDHA RÍ NA NIUDAIDH-EADH.

20 Uime sin do léughadar mórán do na Iúduidhibh an tiodal so: do bhrigh go raibh a nait ann ar crochadh Iósa go gar don chathruigh: agus do bhí sé sgríobhtha a Neabhrais, a Ngréigis, agus a Laidin.

21 Ar a nadhbharsin a dubhradar árd-saguir na Niúdaidheadh ré Píoláid, Ná sgríobh, Rí na Niúdaidheadh; achd go ndubhairt sé féin, As misi Rí na Niúduidheadh.

22 Do fhreaguir Píoláid, Gídh bé ní sgríobh mé do sgríobh mé é.

23 ¶ A núair do chrochadar, na saighdiúirí Iósa, do ghlacadar a éudaighe, (agus do rinneadar ceithre cotanna, cuid do gach saighdiúir;) agus a chóta: agus do bhí an cóta gan fhugaighéul ann, ar na fhighe síos air fad.

24 Ar a nadhbharsin a dubhradar ré chéile, Ná gearram é, achd cuirteam crannchar, cia agá mbía sé: ionnus go gcoimhlíonfuidhe an sgríobhtúir, a dubhairt, Do roinneadar méadaighe eatorra, agus do theilgeadar crannchar air mo chóta. Agus do rinneadar na saighdiúirí na neithesi.

25 ¶ Agus do bhí a mhathair na seasamh a naice croiche Iósa, agus deirbhsíur a mhathar, Muire bean Chleophas, agus Muire Mhagdalcín.

26 Agus an tan do chunnaire Iósa a mhathair, agus an deisciobal dob ionmhuin leis, na seasamh a láthair, a dubhairt sé ré na mháthair, A bhean, féuch do mhac!

27 Na dhiaigh sin a dubhairt sé ris an deisciobal, Féuch do mháthair! Agus úadh sin súas rug an deisciobal chuige féin dá thigh í.

28 ¶ Tar a éisi sin, ar na aithne Díosa go raibh gach uile ní ar na chríochnughadh, ionnus go gcoimhlíonfuidhe an sgríobtúir, a dubhairt sé, Atá tart oram.

29 Agus do bhí soitheach ann lán do bhinégre: agus ar líonadh spuinc don bhinégre dhóibh, agus ar na chur a dtimcheall isoip, do shíneadar chum a bheoil í.

30 Ann sin ar ngabháil an bhinégre Díosa, a dubhairt sé, Atá sé ar na chríochnughadh: agus ar gcláonadh a chinn, do thoirbhir sé a spiorad.

31 ¶ Ann sin na Iúdaighe, do bhrígh go raibh lá a nullmhuighe ann, ionnus nach bhfantaídis na cuipr ann sa chroich sa tsabbóid, (óir ba mór an lá sin na sabbóide,) diarradar ar Phíoláid a luirgne bhriseadh, agus a dtabhairt a núsas.

32 Uime sin tangadar na saighdiúirí, agus do bhriseadar luirgne an chéad *duine*, agus an dara *duine* do crochadh na fhochair.

33 Achd an tan thangadar chum Iósa, agus do chunncadar go raibh sé cheana marbh, níor bhriseadar a luirgne:

34 Achd do tholl áon do na saidiúiribh a tháobh lé gath, agus ar an mball tháinig fuil agus uisge as.

35 Agus an té do chunnaire sin do rinne sé fiadhuaisi, agus as fírinneach a fhiadhuaisi: agus atá a fhios aige go nabair sé a nfrinne, ionnus go gcreidleadh sibhsi.

36 Oir do rinneadh na neithesi, ionnus go gcoimhlíonfuidhe an sgríobtúir, Ní brisfidhear cnánh dhe.

37 Agus a ris a deir sgríobtuir éile, Do chífid siad an té do tholladar.

38 ¶ Agus tar éis, so, diarr Ióseph ó Arimatéa, (noch do bhí na dheisciobal ag Iósa, achd go foluigheach ar eagla na Níuduidheadh,) air Phíoláid go mbéuradh sé corp Iósa leis: agus tug Píoláid an cead sin do. Táinig seisean ann sin, agus rug sé leis corp Iósa.

39 Agus mar an gcéudna tháinig Nicodémus, (noch tháinig air tús chum Iósa sa noidhche,) agus tug sé leis a dtimcheall chéud punnta, do mhíorr agus alóes, ar na gcumasg thrí na chéile.

40 Ann sin do thóghbhadarsan corp Iósa, agus do cheangladar a linéadach é maille ré spíosraidhibh, mar as gnáth leis na Iúdaidhibh adhlacadh do dheanamh.

41 Agus do bhí gárrdhá ann sa náit ann

ar crochadh é; agus do bhí túama nua ann sa gharrdha ann nar cuireadh duine riamh.

42 Ar a nadhbharsin tré ullmhughadh *cás*g na Níuduidheadh do bhrígh go raibh an túama sin an ngar dhóibh; do chuireadar Iósa ann.

CAIB. XX.

Mar ata eiseirghe Chríost ar na dheanamh, 24 agus ar na dhearbhadh.

AGUS an céd lá dou tseachdmhuin tháinig Muire Mhagdalén ar maidin, ann sa dorchadas, chum an túamá, agus do chunnaire sí an leac ar na tógbháil ón túama.

2 Uime sin do ríoth sí, agus tháinig sí mar a raibh Siomón Peadar, agus an deisciobal eile, noch dob ionmhuin lé Hiosa, agus a dubhairt sí ríu, Rugadar an Tighearna léo as an dtúama, agus ní bhfuil a fhios aguinn gá háit ar chuireadar é.

3 Ar a nadhbharsin do chúaidh Peadar, agus an deisciobal eile sin amach, agus tangadar chum an túama.

4 Agus do ritheadar aráon a néinfheachd: achd bá láithe do ríoth an deisciobal eile ná Peadar, agus tháinig sé ár tús chum an túama.

5 Agus ar gcromadh a sdeach dhó, do chunnaire sé an linéadach na luidhe; gidheadh ní dheachuidh sé a steach.

6 Ann sin tháinig Siomón Peadar na dhiaighsean, agus do chuáidh sé a sdeach sa túama, agus do chunnaire sé an linéudach na luidhe,

7 Agus an náipcin, do bhí uimá cheann, ní a bhfochair an linéadaigh, achd air leith ar na fhilleadh air a chéile a náon áit amháin.

8 Ann sin do chuáidh an deisciobal eile a sdeach mar an gcéudna, noch tháinig ar tús chum an túama, agus do chunnaire sé sin, agus do chreid sé.

9 Oir ní raibh fios an sgríobtúir fós aca, gur bhéigin eision deiséirghe ó mharbh-aibh.

10 Ar a nadhbharsin dfileadar na deisciobáil dá nárus féin.

11 ¶ Achd do sheas Muire ag an túama amuigh a gul: agus ag gul di, do chrom sí a sdeach, ann sa túama,

12 Agus do chunnaire sí dhá aingeal na suidhe a gcúlaidhibh gléghéala, fear agá cheann, agus fear agá chosaibh, sa náit iona raibh corp Iósa curtha.

13 Agus a dubhradar ría, A bhean, créud fá a nguileann tú? A dubhairt sise ríu, Do bhrígh go rugadar mo Thighearna léo, agus nach fios damh cá háit ann ar chuireadar é.

14 Agus an tan a dubhairt sí so, dfill sí

ar a háis, agus do chunnaire sí Iosa na sheasamh, agus níor aithin sí gur bé Iosa é.

15 A dubhairt Iosa ría, A bhean, créud fa a nguileann tú? cia atá tú iarraigh? Ar na sháolsin dise gur ab é an gárghadóir do bhí ann, a dubhairt sí ris, A thighearna, má rug tusa leachd é, innis damhsa gá háit ann ar chuir tú é, agus béurnidh misi leam é.

16 A dubhairt Iosa ría, A Mhuire. Ar niompódh dhíse, a dubhairt sí ris, Rab-bóni; (ionann ré a rádh agus, A Mhaigh-sidir.)

17 A dubhairt Iosa ría, Na bean rium; óir ní dheachaidh mé fós súas chum Mathar: achd inthigh romhad chum mo dhearbhraithreach, agus abair riu, Go bhfuilim ag dul súas chum Mathar féin, agus chum bhur Natharsa; chum mo Dhé *fein*, agus bhur Ndiasa.

18 Táinig Muire Mhagdalén dá innisin do na deiscioblaibh go bhfacaidh sí an Tighearna, agus go ndubhairt sé na neithese ría.

19 Agus ar dteachd an tráth nóna an lá sin féin, an céud lá don tseachdmhuin, agus ar mbeith do na dóirsibh dánta mar a rabhadar na deisciobail cruinn deagla na Niuduigheadh, tháinig Iosa agus do sheas sé na lár, agus a dubhairt sé riu, Siotch-cháin maille ribh.

20 Agus ar na rádh so dhó, do thaisbéin sé a lámha agus a tháobh dhóibh. Uime sin do bhí gárdeachus ar na deisciobluibh, an tan do chunncadar an Tighearna.

21 A dubhairt Iosa riu a ris, Siotchcháin maille ribh: mar do chuir an Tathair misi uadh, cuirimsí sibhse uáim mar an gcéudna.

22 Agus an tan a dubhairt sé so, do shéid sé orrtha, agus a dubhairt sé riu, Gabhuidh an Spiorad Náomh.

23 Gidh bé dhá maithfidh sibh a bpeacaidh, atáid siad maithfeadh aca; agus gidh bé *peacuidh* choingéubhtháoi, atáid siad congabhaithe.

24 ¶ Achd ní raibh Tomás, ré a ráitear Didimus, áon don dá fhear dhéug, na bhfochair a nuair tháinig Iosa.

25 Ar a nadhbharsin a dubhradar na deisciobail eile ris, Do chunncamairne an Tighearna. Agus a dubhairt seision riu, Muna bhfaice misi lórg na dtairngeadh ann a lámhuibh, agus muna gcuire mé mo mhéur a náit na dtairngeadh, agus muna ccuire mé mo lámh ann a tháobh, ní chreidfe mé.

26 ¶ Agus a gcionn óchd lá na dhiaigh sin do bhádar a dheisciobail a ris a stigh, agus Tomás na bhfochair: Táinig Iosa, ar mbeith do na dóirsibh dánta, agus do sheas

sé ann a lár, agus a dubhairt sé, Siotchcháin maille ribh.

27 Na dhiaigh sin a dubhairt sé ré Tomás, Cuir do mhéur ann so, agus féuch mo lámha; agus tabhair do lámh leachd, agus cuir ann mo tháobh é: agus na bí míchreidinheach, achd créidmheach.

28 Agus do fhreagair Tomás agus a dubhairt sé ris, Mo Thighearna agus mo Dhia.

29 A dubhairt Iosa ris, Ar son go bhfacaidh tú mé, a Thomáis, do chreid tú: *as* beannaighthe na daoine nach bhfacaidh, agus do chreid.

30 ¶ Agus do rinne Iosa mórán do mhíorbhuilbh eile a bhfiadhnuisi a dheisciobal féin, nach bhfuil sgríobhtha sa leabhar so:

31 Achd atáid so sgríobhtha, ionnus go gcreidfeadh sibh gur ab é Iosa an Críost, Mac Dé; agus ionnus ar gcreideadh dhíbh go bhfuigheadh sibh beatha tré na ainmsion.

CAIB. XXI.

Aithne dhúthrachtach Iosa do Pheadair, 15 iom a thréud a bheathughadh, 22 agus ceisdeann neumhtarbhach, uallach, do sheachnadh.

NA diáigh so do thaisbén Iosa é fein a ris dá dheisciobluibh ag fairrge Thibérias. Agus as mar so do thaisbéin sé é fein.

2 Do bhí Siómón Peadar, agus Tomás da ngoirthear Didimus, agus Natanáel ó Chána ná Galilé, agus *clann* Shebedéi, agus días eile dhá dheisciobluibh a bhfochair a chéile.

3 A dubhairt Siómón Peadar riu, Atáim ag dul diasgaireachd. A dubhradarsan ris, Rachmáoidne leachd mar an gcéudna. Do imthigheadar rompá, agus do chúadar ar a mbail a luing; agus níor ghabhadar ní ar bith a noidhche sin.

4 Agus a nuair tháinig an mhaidin, do sheas Iosa ar an dtraigh: gidheadh níor aithnigheadar na deisciobail gurab é Iosa do bhí ann.

5 Ar a nadhbharsin a dubhairt Iosa riu, A chlann, an bhfuil bíadh ar bith aguibh? Do fhreagradarsan é, Ní bhfuil.

6 Agus a dubhairt seision riu, Teilgidh bhur lion ar an dtáobh ndeas don luing, agus do ghéubhtháoi. Uime sin do theilgeadar amach a *lion*, agus níor bhéidir léo ar ghléus ar bith a tharruing a steach lé híomad éisg.

7 Ar a nadhbharsin an deisciobal do bionmhuin lé Híosa a dubhairt sé ré Peadar, A sé an Thighearna atá ann. Uime sin an tan do chúaláidh Siómón Peadar gurab é an Tighearna do bhí ann, do chuir sé éudach uime, (óir do bhí sé

nochduighthe,) agus do theilg sé é féin sa bhfainge.

8 Agus tangadar an chuid eile do na deisciobluibh a luing bhig, (óir níor bhfada ó thír do bhadar, achd a dtimcheall dhá chéud bannlamh,) ag tarraing an lín eisg.

9 Agus mar thangadar a dtír, do chunnadar gríosach, agus iasg ar na chuir uirthé, agus arán.

10 A dubhairt Iósa riu, Tabhraidh libh cuid don iasg do gabhabhair a nois.

11 Do chuáidh Siomón Peadar súas, agus do tharraig sé an líon a dtír lán diasguibh mora, céud trí héisg dhéug agus dá fhichiot: agus gé do bhí a noirid sin ann, níor briseadh an líon.

12 ¶ A dubhairt Iósa riu, Taguidh ithidh bhur ndíneur. Agus níor lamh áon do na deisciobluibh a fhiafruighe dhe, Cía thusa? do bhrígh gur aithnigheadar gurab é an Tighearna é.

13 Uime sin tháinig Iósa, agus do ghlac sé arán, agus tug sé dhóibhsean é, agus iasg mar an gcéudna.

14 A sé so a nois an treas uáir do thaisbén Iósa é féin dá dheisciobluibh, tar éis a éisérge ó mharbhuibh.

15 ¶ Ann sin ar nithe a ndiméir dhóibh, a dubhairt Iósa ré Siomón Peadar, a Shíomóin, *mhic* Ióna, a nannsa leachd misi ná léo so? A dubhairt seision ris, A seadh, a Thighearna; atá a fhios agadsa gur ab ionmhuin liom thu. A dubhairt seision ris, Beathuidh muáin.

16 A dubhairt Iósa ris a rís an darahuáir, A Shíomóin, *mhic* Ióna, a nionmhuin leachd misi? A dubhairt seision ris, A seadh, a Thighearna, atá a fhios agadsa gur ab ionmhuin liom thú. A dubhairt Iósa ris, Beathuidh mo cháoirigh.

17 A dubhairt sé ris an treas uáir, A Shíomóin, *mhic* Ióna, a nionmhuin leachd misi? Do ghabh doilgheas Peadar do

bhrígh go ndubhairt sé ris an treas uáir, A nionmhuin leachd misi? Agus a dubhairt sé ris, A Thighearna, atá fios na nuile neithe agadsa; atá a fhios agad gur ab ionmhuin leam thú. A dubhairt Iósa ris, Beathuidh mo cháoirigh.

18 Go deimhin, deimhin, a deirim riot, An tan do blú tú ní as óige, do churthá féin do chrios thort, agus do shiúbhaltá mar a dtogarhá féin: achd an tan bháis tú arrsuidh, sinfe tú do lámha amach, agus cuirfe duine eile do chrios thort, agus tréoróchaidh se thú, a náit nach áill leachd.

19 Agus a dubhairt sé so, Dhá fhoillsiúghadh créid í an ghné bháis ré a dtiobhradh se glóir do Dhia. Agus ar na rádh so dhó, a dubhairt sé ris, Lean misi.

20 Agus ar bhilleadh do Pheadar air ais, do chunnair sé an deisciobal do bionmhuin lé Hiosa dhá leanmhuin; an té do luigh a nuchd Iósa ar a shuipér, agus a dubhairt, A Thighearna, eia bhraithfeas tu?

21 An tan do chunnair Peadar eision a dubhairt sé ré Hiosa, A Thighearna, cred *dhéan*as an fear so?

22 A dubhairt Iósa ris, Má sí mo thoille eision d'fannhuin do dtiuca mé, créud é sin duitse? leansa misi.

23 Uime sin do chuáidh an rádh so amach a meag na ndearbhráithreach, nach bhfuigheadh an deisciobal sin bás: gidheadh ní dubhairt Iósa ris, Ní bhfuighe sé bás; achd, Má sí mo thoille eision d'fannhuin go ttiuca mé, créid é sin duitse?

24 ¶ A sé an deisciobal so do ní fínné do na neithibhse, agus do sgríobh na neithese: agus atá a fhios aguinn gur fíor a fhiadhnuisi.

25 Agus atáid móran do neithibh eile noch do rinne Iósa, agus dá mbeithdis sgríobhtha uile, ní mheasum go ngeubhadh an domhan féin a sgríobhthaoi do leabhuibh. Amén.

GNÍOMHARTHA na NEASBAL.

CAIB. I.

Togbhala Iosa go flaitheas; 14 Crabhadh na Neasbal; 24 agus togha Mhutthias a nionad Iudais.

DO rinne mé an céudleabhar, a Theophilus, a dtimcheall gach uile neithe do thionnsgain Iósa do dhéanamh agus do theagasg,

2 Go soithe an lá iona rugadh suás é, ar dtabhairt aitheantadh do na heasbaluibh noch do thogh sé, tréas an Spiorad Náomh:

3 Agus dár thaisbén sé é féin béo a ndiaigh a pháisi maille lé móran do chomharthaidhibh fírinneacha, ar feadh dhá fhichead lá dá fhoillsiúghadh féin doibh, agus ag teachd ar na neithibh do bhean ré rioghachd Dé:

4 Agus, ar mbeith a bhfochair a *dheisciobal*, do aithin sé dhíobh gan dul as Iarusalém, achd fuireach ré gealladh a Nathar, noch, *ar se*, do chúalabhair uáimsi.

5 Óir do bhaisd Eóin go deimhin lé

luisce, achd baidsfidhtear sibhse leis an Spiorad Náomh táobh a sdigh don bheagan laithheadhsa.

6 Ar a nadhbharsin ar gcrinnúghadh a ccean a cheile dhóibh, dháfruigheadar dhe ag rádh, A Thighearna, an ann sa naim-sirsi dhéanas tu an ríoghachd aisioc Díosrael?

7 Achd a dubhairt seisean riú, Ní bhéanann ribhsi na haimsearach na náid na seasuir daithne, noch do chuir an Tathair ann a chúmhachduibh féin.

8 Achd geúbhthaoi súbhailcighe chugaibh, ón Spiorud Náomh thuirleóngas óruibh, agus beithi bhar bhíadhnuisibh dhamhsa a Niarusalém, agus a tír Iúdaighe uile, agus a Samária, agus go soithe leithimeal na talmhan.

9 Agus an tan a dubhairt sé na neithesi, do tógbadh suas é, agus iádsan dá fheachain; agus rug neúll as a namharc é.

10 ¶ Agus an féadh do bhádar ag féachuín go gér air neamh agus eisean ag imtheachd, feuch, do sheasadar días fear a neadach geal láimh riú;

11 Noch a dubhairt fós, A dháoine ón Ghalilé, créd fá seastháoi ag féachuín air neamh? an Tíosaso, atá ar na thogbháil úaibh air neamh, is amhluidh thiocfás sé mar do chunncabhair é ag imtheachd air neamh.

12 ¶ Ann sin dilleadar go Híarusalém ón tsiabh ré a nabarthar *sliabh* na Noluideadh, noch atá láimh lé Híarusalém asdar sabbóide.

13 Agus ar a nimtheachd a sdeach, do chúadar súas a seomra úachdarach, mar ar fhan Peadar, agus Séumus, agus Eóin, agus Aindrias, Philip, agus Tomás, Bartoloméus, agus Matha, Séumus *mhaic* Alphéi, agus Siomón Selótes, agus Iudás *dearbhrathair* Shéumuis.

14 Do chomhnuigheadar so uile lé héantail amháin a nurnuighe, agus a nguidhe, maille ris na mnáibh, agus lé Muire mathair Iósa, agus lé na bhráithreachuibh.

15 ¶ Agus ann sna láethibhsin ar neirghe do Pheadar a lár na ndeisciobal, a dubhairt sé, (agus do bhí a núimhir anmann do bhí ar an láthairsin a dtimcheall chéud agus fithche,)

16 A dháoine *agus* a bhráithreacha, dob éigin an sgriptúrso a choimhliónadh, noch do réamhrádh an Spiorad Náomh tré bhéul Dhaibhi a dtimcheall Iúdais, noch do bhí na éoluighe ag an muinntir do ghabh Iósa.

17 Oir do bhí sé ar na chomháireamh ar measgne, agus fuair sé cuid don mhiniosdralachsdó.

18 Uime sin do sholáthair an fearso

fearann ré lúach éagcora; agus ar dtuitim dhó a ndiáigh a chin, do bhris sé ann a lár, agus do sginneadar a inne uile amach.

19 Agus fuaradar aitreabhuigh Ierusalém uile a fhios so; a gcruth go ngoirtheard don fhearannsin an a dteanguidhsion, Aceldáma, eadhon, Fearan na fóla.

20 Oir atá sgríobhtha a leabhar na Salm, Go raibh a áit chomhnuidhe na fhasach, agus ná báitreabhadh duine ar bith innte. Agus glacadh neach eile a easbogoidheachd.

21 Ar a nadhbharsin is éigin áon don mhuinntirsi do bhí má ráon rinne ar feadh na haimsire uile ann a ndeaghaidh an Tighearna Iósa a sdeach agus amach eadruinn,

22 (Ag tosughadh ó bhaisdeadh Eóin, go soithe an lá ann a rugadh súas uáinn é,) go mbiádh sé ar bhfochairne na fhiadhnúisi ar eisérghesean.

23 Agus dórdúigheadar días, Ióseph dá ngoirthi Barsabas, dar comhainm Iustus, agus Matthías.

24 Agus ag déanamh urnuighe dhóibh, a dubhradar, As tusa, a Thighearna, aithnidheas croidthe na nuile dháoine, foillsigh cía don díasa do thogh tú.

25 Do ghlacadh ionuid na miniosdralachda so agus na bahsdaltachda, ó a ndeachuidh Iúdas ar seachrán, ionnus go rachadh sé dhá ionad féin.

26 Ann sin do theilgeadar a ccrannchar; agus do thuit an ccrannchar ar Mhatthias, agus do toghadh é go háontadbach a bhfochair a néineasbal dég.

CAIB. II.

A nam na cingcise, tainic an Spiorad Naomh a riocht teangtha sgoiltighe, ar na heasbalaibh.

A GUS an tan tháinig lá na Cingcise go hiomlan, do bhádar uile dáontail ar áonbhall.

2 Agus tháinig torann ó neamh go hobann mar do thiocfadh séideadh gháoithe ro aintreún, agus do líon sé an tigh uile mar a rabhadarsan na suidhe.

3 Agus do taisbéanadh dhóibh teangtha sgoiltighe mar theine, noch do shuidh air gach áon díobh.

4 Agus do bhádar uile ar na líonadh don Spiorad Náomh, agus do thosuigheadar labhairt lé teangthuibh eile, do réir mar thug an Spiorad labhairt dhóibh.

5 Agus do bhádar na gcomhnuidh a Niarusalém Iúduidhe, dáoine diadha, do gach uile cheinél dá bhfuil fáoi neamh.

6 Agus a ndul don tásgo amach, do chruinnigh an coimhthionól, agus do bhádar buáidhearthá, do bhrígh go gcuiluidh gach

àon aca iadsan ag labhairt ann a dteanguidh fein.

7 Agus do ghábh úathbhás, agus iongantais iad uile, ag rádh ré chéile, Féuch, a nê nach Gaililéeanuigh iadso uile labhras?

8 Agus cionnas do chluinn sinne gach àon aguinn a theanguidh fein an a rugadh sinn?

9 Parti, agus Médi, agus Elamíti, agus na daoine áitigheas a Mesopotámia, agus a Níudéa, agus a Gcappadócia, a Bpontus, agus ann sa Násia,

10 A Bhphrígia, agus a Bpamphília, ann sa Négípt, agus a ranntuibh Líbia timcheall Chiréne, agus coigcrióchtha na Rómha, agus Iúduidhe agus Proseliti.

11 Luchd Chréta agus Arábia, do chluinnmid iad ag labhairt ann ar dteangthuibh fein oibreacha mórdhálacha De.

12 Agus do ghabh úathbhás, agus amharas iad uile, ag rádh gach fear ré a chéile, Créd is ciáll dó so?

13 Agus a dubhradar daoine eile ag fonomhad, Is lán dñíon mhilis atáid siad so.

14 ¶ Achd ar seasamh do Pheadar a bhfochair a naóin *easbuil* dég, dárdaigh sé a ghúth, agus do labhair sé riu, A phobail Iúdaidhe, agus a luchd áitighe Iarusalém uile, bíodh a dheimhin só agaibh, agus éisdigh rém bhriathruibh:

15 Oir ní bhfuilid siad so air misge, mar mheastaóise, an tan nach bhfuil sé achd an treas uair don lá.

16 Achd a sé so an ní a dubhradh tré san bhfaidh Ióel,

17 Agus tiocfuigh chum críche ann sna laéthibh déigheanacha (a deir Día,) dóirtfidh mé dom Spiorad fein air gach uile fheoil: agus do dhéunuid bhur mic agus bhur ningheana faidheadóireachd, agus do chífid bhur nóganaigh taisbéunta, agus bhur seandaoine aislinghe:

18 Agus fós dóirtfidh mé dom Spiorad fein ar mo shearbhfhoghantuidhibh agus air mo bhanóglachuibh ann sna laéthibhsin; agus do dheanuid faidheadóireachd:

19 Agus foillseochuidh mé iongantais ar neamh shúas, agus comharthaidhe ar a dtalamh shíos; fuil, agus teine, agus gal deatuighe:

20 Iompóchar an ghrían a ndorchadas, agus an ghealach a bhfuil, suil tiocfas an lá mór oirdheirc sin an Tighearna:

21 Agus tiocfuigh chum críche, gidh bé ghuidhteas ainm an Tighearna sláineochthair é.

22 Eisdigh na bríathrasa, a chlann Israél; Iosa Nasarrdhá, duine dearbhtha ó Dhia eadruibhsí maille lé cúmhachduibh agus lé miórbhailibh agus le comharthaidhibh, noch do rinne Día thrídsean eadruibhse, mar is aithne dhibh fein:

23 An fearso, ar mbeith ar na thoirbhiir tré chomhairle chinte agus tré réimhfheachuin Dé, do ghabh sibhse, agus ar na chéasadh lé lamhaibh drochdhaoine do mharbhabhair é:

24 Noch do thóg Día súas, iar sgáoil-eadh dhoilghis an bháis: ar a nadhbhar nar bhéidir don bhás a chungbháil.

25 Oir a deir Dáibhi na thimcheallsan, Do chunnairc mé an Tighearna am fhíadhnúis do ghnáth, oir atá sé ar mo láimh dheis, ionnus nach ccorróchtáoi mé:

26 Ar a shon so do bhí mo chroidhe go súbhach, agus do rinne mo theanga láithghaire; agus na cheann sin suáimneóchuigh mfeoil a ndóthchas:

27 Ar a nadhbhar nach bhfuigfe tú manam a nifearn, agus ní fhuileónga tú do Aón Náomhtha fein truáillidheachd dfaicín.

28 Dfoillsigh tú dhamhsa slighthe na beatha; líonfuigh tú mé do ghairdeachus léd ghnúis fein.

29 A fheara agus a bhraithreacha, is éidir leamsa labhairt go dána ribh a dtimcheall an phatriarc Daibhí, go bhfuil sé tair éis bháis agus ar na adhlacadh, agus atá a thíama eadruine gus an lá a niu.

30 Ar a nadhbharsin ar mbeith na fháidh dhó, agus a fhios aige go dtug Día móid dhó maille lé mionnuibh, go dtóigfeadh sé Críod súas, do shíol a leasruighsion, do réir na féola, agus go ccurifeadh sé na shuidhe ann a chatháoirsean é;

31 Ar na réumbfhaicsin dó do labhair sé a dtimcheall eiséirghe Chríod, nach bhfuigfíthi a anam a nifearn, agus nach bhfaicfeadh a cholann trúailleadh.

32 Do thóg Día an Tiosaso súas, agus atámáoidne uile ar bhfiadhnúisibh air.

33 Ar a nadhbharsin ar na bhreith súas lé láimh dheis Dé, agus ar bhfagháil an Spioraid Náomh do reir gheallamha a Nathar, do dhóirt sé amach an nísí, do chíthísí a nois agus do chluintí.

34 Oir ní dheachuidh Dáibhi súas air neamh: gidheadh a deir sé, A dubhairt an Tighearna rém Thighearnasa, Suidh ar mo láimh dheis,

35 Nó go gcuire mé do námhaid na sdól fád chosuibh.

36 Uime sin bíodh a fhios go dearbhtha ag tigh Israél uile, go ndearnuidh Día Tighearna agus Críod, do Niosasa do chrochabhairsí.

37 ¶ Agus ar na chloinsin so dhóibh, do goineadh ann a gcroidhe iad, agus a dubhradar ré Peadar agus ris an gcuid eile do na heasbalaibh, A fheara agus a bhraithreacha, créud do dhéunam?

38 Agus do threagair Peadar iad, Déanuidh aithrigh, agus baisdear gach

áonduine agaih a naim Iósa Críod chum maitheamhnais na bpeacadh, agus géubhtháoi chugaibh tiodhlacadh a Spioruid Naomh.

39 Oir is dáobhsí do rinneadh an gealladh, agus dá bhar gcloinn, agus dá gach duine a céian, eadhon gach áon ghoirfeas ar Dtighearna Dia.

40 Agus do ghuidh sé agus do theaguisg sé iad ré morán eile do bhriathruibh, ag rádh, Coimhéaduidh sibh féin on droch-ghéinealachsa.

41 ¶ Ann sin na daoine do ghabh chuca a bhriathra go toileamhail do baisdeadh iad : agus do cuireadh léo an lásaín a dtimcheall thrí míle anam.

42 Agus do chomhnuidheadar go daingíon a dteagasg na neasbal agus ann a cumann a mbriseadh aráin, agus a nurnuighibh.

43 Agus do ghabh eagla gach uile anam : agus do rinneadh morán do mhíorbhuilbh agus do chomharthuibh leis na heasbaluibh.

44 Agus na huile dháoine do chreid do bhádar a bhfochair a chéile, agus do bhádar na huile neithe coitcheannacha ;

45 Agus do reacadar a bhfineachas agus a máoin, agus do roinneadar iad ar gach áon, fá leith do réir a riachdanuis.

46 Agus ag fannhuin, gach láoi déantail ann sa teampoll, agus ag briseadh aráin ó thigh go tigh, do chaithdís biadh maille lé gárdeachas agus lé simplidheachd chroidhe,

47 Ag moladh Dé, agus ag fagháil ceana ón phobal uile. Agus do chuir an Tighearna leis a neaguis gach láoi, an dream do sláinéochtháoi.

CAIB. III.

Do leighis Peadar an bacach, 19 agus brosdúigh sé fillleadh on olc go creidimh Chríod an Tslanaigheoir.

A GUS do chúaidh Peadar agus Eóin a néaineachd súas don teampoll a nam urrnuighe, a dtimcheall a náomhadh huair.

2 Agus do hiomchradh duine áirighe do bhí na mhairtineach ó bhuinn a mhathar, noch do chuidís gach láoi ag dorus an teampuill ré a ráitear Breagha, diarruidh déirce ar a ndruing do theigheadh a sdeach don teampoll ;

3 An tan do chunnairc an fearso Peadar agus Eóin ar tí dul a steach don teampoll diarr sé déirc.

4 Agus ar bhféuchain go géur do Pheadar air, maille lé Heóin, a dubhairt sé, Féuch oruinne.

5 Agus tug seision aire dhóibh, a ndothchus neithe éigin dfágail úatha.

6 Achd a dubhairt Peadar, Ní bhfuil

airgead na ór agamsa ; achd an ní atá agam do bheirim dhuitse é : A naim Iósa Críod Nasárrdha éirigh agus siubhail.

7 Agus ar mbreith air a láimh dheis dó, do thóg sé súas é : Agus ar an mball do neartuigheadh mugharnaigh agus bonnaidhe a chos.

8 Agus do léim sé súas do sheas, agus do shiubhail sé, agus do chuáidh sé riu a steach don teampoll, ag siubhal, agus ag léinnidh agus ag moladh Dé :

9 Agus do chunnairc an pobal uile é ag siubhal agus ag moladh Dé :

10 Agus daithneadar é gur ab é do bhíodh ag iarruidh déirce na shuidhe ag geata Bréagh an teampuill : agus do lionadh iad diongantas agus dúathbhás fá a ní sin thárla dhó.

11 Agus ag cungmháil Pheadair agus Eóin don mhairtineach úd do slánughadh, do rioth an pobal uile chuca ag iongantus, don phoirse da ngoirthear póirse Sholaimh.

12 ¶ Agus ar na fhaicsin sin do Pheadar, do threagair sé don phobal, A fheara Isráel, créd fá bhfuil iongnadh aguibh ann so? nó créd fá bhfuil ag sírfhéachuín oruinne, amhuil as gur tré ar gcúmhachdaibh féin nó tré ar náomhthachd do thugamar air an bhfearso siubhal?

13 Dia Abrahám, agus Isáac, agus Iácob, Dia ar naitheachne, do ghlóruighe sé a Mhac féin Iósa ; noch do bhraitheabhairse, agus do shéunabhair a bhfiadhnúisi Phiolaid, an tan rug sé do bhreith a sgáoil-eadh.

14 Achd do shéunabhairse an Neach Náomhta Firéanta, agus diarrabhair fear dúnmharbhtha do thiodhlacadh dhíbh ;

15 Achd do mharbhabhair Ughdar na beatha, noch do dhúsigh Dia ó mharbhaibh ; agá bhfuilmídne ar bhfiadhnúisibh.

16 Agus tré chreideamh annasán, do neartaigh a ainm an fearso, do chíthi agus áitheantáoi : agus, an creidheamh atá dhá tháobhsan, tug sé dhó so an tsláinte iomlánsó ann bhur lathairse uile.

17 Agus a nois, a dhearbhairthe, atá a fhios agam gur tré ainbhíos do rinneabhair na neithe so, agus bhur núachdaráin mar an gcéadna.

18 Achd is mar so do choimhlíon Dia, na neithe do réumhfhoillsigh sé tré bhéul a fhaigheadh uile, go bhfuileóngadh Críod.

19 Ar a nadbharsin déunaidh aithrighe, agus fillidh, ionnus go sgríostuidhe bhur bpeacaidh, a núair thnoctus aimsir a níuaraidh ó fhíadhnúise an Tighearna ;

20 Agus chuirfeas sé úadh Iósa Críod, noch do seanmórughadh dhíbh roimhe :

21 Dár ab éigin do neamh a ghabhail go teachd daimsearachaidh aiseagtha na nuile neitheann, noch do labhair Dia tré

bhéul a uile fháigheadh náomhtha ó thús an domhain.

22 Oir a dubhairt Máoise ris na haithreachuibh, Toigéubhaidh bhuir Dtiheartha Dia fáidh súas díbh dá bhuir ndearbhraithreachaibh féin, mar misi; éisdídh sibh ris sna huile neithibh laibheorus sé ribh.

23 Agus tiocfuidh chum criche, gidh bé anam, nách éisdídh ris an bhfaidhsin, go sgriosfuidhthear é as an bpobal.

24 Agus, dfoillsigheadar na huile fháidhe mar an gcéudna ó Shamuél agus ón druing do lean é ó shoin, an mhéid do labhair dhíobh, na laéthe so.

25 As sibhsí clann na bhfaigheadh, agus na tiomna do rinne Dia ré ar naithreachaibh, ag rádh ré Hábraham, Agus ann do shíolsa bheannóchthar cineadhacha na talmhan uile.

26 As chuguibhse ar tús, do chuir Dia a Mhac féin Iósa, ar na dhúsachd ó mharbhnaibh, dá bhuir mbeannughadh, ionnus go bhfilleadh gach áon aguibh ó bhuir nolcaibh.

CAIB. IV.

Admhail dhán Pheadair, 23 urnuighe, 32 agus ionannus na gcreidmheach.

AGIS an feadh do bhádar ag labhairt ris an bpobal, tangadar na sagairt, agus úachdarán an teampoill, agus na Saducini ortha,

2 Ag doilgheas go rabhadarsan ag teagasc an phobail, agus ag seanmórughadh a Níosa eiséirghe ó mharbhnaibh.

3 Agus do chuireadar lámha ionnta, agus do chuireadar a bpríosún iad go dtáinig ar na mháarach: oir do bhí sé fá a namsin déigheanach.

4 Gidheadh mórán na ccualuidh an bhriathar do chreideadar; agus do bhí tuibhir na ndáoine a dtimcheall chúig míle.

5 ¶ Agus tárta ar na mháarach, gur chruinnidheadar a núachdaráin, agus a sinnsir, agus a sgriobuidhe,

6 Agus Annas an tárdsagurt, agus Cáiphas, agus Eóin, agus Ailecsandar, agus gach a raibh do chineal na nárdasagart, a bhfochair a chéile a Níarusalém.

7 Agus an tan do chuireadar a lár iad, dfafrugheadar, Créud é an tughdarrás, nó an tainm, as a ndearna sibhse a ní so?

8 Ann sin ar mbeith do Pheadar, ar na líonadh don Spiorad Náomh, a dubhairt sé riu, A úachdaráin an phobail, agus a shinnseara Israél,

9 O atámaoidne a niugh air ar dtabhairt chum ceasda a dtimcheall na máitheasa do rinneadh don duine éagcruidh, cionnus do slánuightheadh é;

10 Bíodh a fhios aguibhse uile, agus ag pobal Israél uile, gur tré ainm Iósa Críost Nasárridha, noch do chrochabhairse, noch

do dhúisigh Dia ó mharbhnaibh, as trídsean sheasus an fearso slán an bhuir bhfaidhnuiseisí.

11 A sí so an chloch úd do bhí fá neimhchíon aguibhse a sháora, dá ndearnadh ceann an chuáinne.

12 Agus ní bhfuil slánughadh a neach air bith eile: oir ní bhfuil ainm ar bith eile faoi neamh ar na thabhairt do dháoinibh, lér ab éidir sinne shlánughadh.

13 ¶ Agus an tan thugadar dhá naire dánachd Pheadair, agus Eóin, agus gur thuigeadar a mbeith na ndáoinibh gan fhoghlaim gan éolus, do ghabh iongantus iad; agus daithneadar, go rabhadar a bhfochair Iósa.

14 Agus ar bhfaicsin a nár do bhí ar na shlánughadh na sheasamh na bhfochair, ní raibh éainní aca ré rádh na naghuidh.

15 Achd ar na fhógra dhóibh dul amach as an gcomhairle, diomraidheadar eatorra féin,

16 Ag rádh, Créud do dhéanam ris an muinntirise? oir go deimhin atá comhartha foillsightheach aca ar na dheanamh agus is follus do gach áon áitigheas a Níarusalém é; agus ní féidir linne a shéana.

17 Achd deagla leathnughthe dhó ní as faide a measg an phobail, toirmisgeam iad go bagrach, fá labhairt feasda sa náinmse ré duine ar bith.

18 Agus ar na ngairm dhóibh, daithneadar dhíobh gan labhairt air éanchor agus gan teagusg do dhéanamh a nainm Iósa.

19 Achd ar bhfreagra do Pheadar agus Deóin, a dubhradar riu, Measugh féin an córa a bhfaidhnuise Dé, sibhsí deisdeachd ná Dia.

20 Oir ní héidir linne gan na neithe do chúalamar agus do chuinnicamar do labhairt.

21 Agus ar ndéanamh bagair dhóibhsean, do léigeadar úatha iad, inar nach bhfuiradar slighe ar bith chum pionúis do thabhairt dóibh, ar son an phobail: oir tugadar uile glóir do Dhía ar son a neithe do rinneadh ann.

22 Oir do bhí an té air a ndearnadh an comhartha slainte úd, ós cionn dá fhichead bhliadhan dáois.

23 ¶ Agus ar na léigean amach, tangadar chum a gcompanách, agus dfoillsigheadar gach a ndubhradar na hárdasagurt agus ná sinnsir riu.

24 Agus ar na chlós so dhóibhsean, do thóghbhadar súas a ngúth déantail chum Dé, agus a dubhradar, a Thighearna, is tusa an Dia do rinne neamh, agus talamh, agus an tháirge, agus gach a bhfuil ionnta:

25 Noch a dubhairt tré béul Dáibhi do shearbhfhoghantúighe féin, Créud far líonadar na cineadhacha dfeirg, agus far

smuáineadar na puibleacha neithe díomhaíneacha?

26 Do sheasadar ríghthe na talmhan, agus do chruinnigheadar na húachdaráin a bhfochair a chéile, a naghaidh an Tigh-earna, agus a naghaidh a Chríod.

27 Oir do chruinnigheadar gan chonntabhairt a bhfochair a chéile, sa chathraighse, Ioruaidh, agus Poinnsius Píoláid, maille ris na Cineadhachuibh, agus ré puibleachaibh Israél, a naghaidh do Mhic náomtha Iósa, noch do óng tú,

28 Do dhéanamh gach neithe dár réumhóirdaigh do lámhsa agus do chomhairle a dhéanamh.

29 Agus a nois, a Thighearna, tabhair aire dá mbagur: agus tabhair dod shearbhfhoghantuidhibh féin, do bhriathar a lábh-airt maille ré gach uile dhánachd,

30 Ag sineadh do láimhe amach chum leighis; agus comharthadh agus miorbhuileadh do dhéanamh tré ainm do mhic náomtha féin Iósa.

31 ¶ Agus ar ndéanamh úrnuighe dhóibh, do chríochnuighe a náit a rabhadar a bhfochair a chéile; agus do líonadh iad uile don Spiorad Náomh, agus do lábh-radar briathar Dé maille ré dánachd.

32 Agus do bhí áon chróidhe agus áon anam amháin ag an druing do chreid: agus ní dubhairt éinneach *aca* go madh leis féin áon ní dhá raibh na sheilbh; achd do bhádar na huile neithe comhchoitcheann *aca*.

33 Agus tugadar na habsduil maille ré cúmhachdaibh móra fiadhuise eiséirghe an Tighearna Iósa úatha: agus do bhádar grása móra orrtha uile.

34 Oir ní raibh éinneach eatorra ar a raibh riachdanus: oir an mhéid do bhí na sealbhagheóiribh fearuinn nó tighthe, ar na réic, do bheirdís lúach na neithe do bhí ar na reac leó,

35 Agus do chuirís ag cosaibh na nabsdal é: agus do roinntí é ar gach áon do réir a riachdanus.

36 Agus Ióses, dar ghioreadar na habsdail Barnabas, (sé sin, ar na eidirhmínuighadh, Mac na comhfhurthachda,) ar mbeith dhó na Lebhíte, agus do fhreimh na Sioprus,

37 Ar mbeith go raibh fearann aige, do reac sé é, agus tug sé ris an tairgead, agus do chuir sé ag cosaibh na nabsdal é.

CAIB. V.

Bás úathbhasach Ananias agus Shaphírah arson chealgoireacht, 33 agus na heasbhuil, a mbághal báis ar son na firinne, do sháoradh iad tre chomhairle Ghamaliel.

AGUS do reac fear áirighe dar bhainm Ananias, maille ré na mhnáoi Supphira, fearann do bhí ann a sheilbh,

2 Agus do chonnaimh aige go folaightheach *cuid* dá lúach, go bhíos da mhnáoi, agus ar dtabhairt choda éigin ris, do chuir sé ag cosaibh na nabsdal é.

3 Ann sin a dubhairt Peadar, A Ananias, créd fár líon Sátan do chróidhe do dhéanamh bréige leis an Spiorad Náomh, agus do chungbháil *codu* éigin do lúach an fhearuinn go foluidhtheach?

4 A né nár leachd féin é dá gcongabhtha é, agus an é nach raibh sé ad chúmhachdaibh féin, iar na reic? créd fár smúain tú a ní so ad chróidhe? ní lé dáoinibh do rinne tú brég, achd ré Día.

5 Agus ar gcoisín na mbríatharsa Dananias, do thuit sé síos, agus do chúaidh a anam as: agus do bhí eagla mhór ar gach duine dhá ccúluidh na neithe so.

6 Agus ar éirghe do na hóganaibh, rugadar air, agus ar ná iomchor dhóibh dadhlacadar é.

7 Agus tarla a dtimcheall thrí núair na dhíáigh sin, go dtáinig a bhean a steach, gan fios an neithe do rinneadh aice.

8 Agus a dubhairt Peadar ría, Innis damh an ar a noiread so do reacabhair an fearánn? agus a dubhairt sise, Seadh, air a noiread sin.

9 Ann sin a dubhairt Peadar ría, Créud fár chomhánoutuigh sibh cathughadh do chur ar Spioruid an Tighearna? féuch, atáid cosa na muinntire dadhluc thfear ag an dorus, agus béuruid siad thusa ría.

10 Agus ar a núairsin féin do thuit sise agá chosaibh, agus do chúaidh a spiorad aise: agus ar dteachd a steach do na hogánuibh, fúaradar marbh í, agus ar na breith leó, dadhluceadar í a naice ar.

11 Agus do bhí eagla mhór air a neaglais uile, agus ar na huile dháoinibh do chúaladh na neithe so.

12 ¶ Agus do nithí morán do chomharthadhaibh agus do mhíorbhailibh, tré lámhuibh na nabsdal a meag an phobail; agus do bhídis uile déantoil a bpóirse Sholaimh.

13 Achd don druing eile níor lamh éinneach *aca* greamughadh léo: gidheadh do bhí meas mór ag an phobal orrtha.

14 Achd is móide do mhéudaigh an úimhir fhear agus bhan, do chreid don Tighearna.

15 Ionnis go niomchraidís amach fá na sráidibh na daoine éugcrúaidhe, agus go gcuirdís ar leapachuibh *iad*, ionnis ag teachd do Pheadar go gcuirfeadh a sgáile amháin sgáile ar neach éigin díobh.

16 Agus do thigdis morán a gceann a chéile as na caithreachaibh timcheall go Hiárusalem, ag tabhairt dháoine éagcrúaidhe, agus búaidheartha ó spioradaibh neamhghlana ríu: noch do slánuighthí uile.

17 ¶ Achd ar néirghe súas don nárdsagart, agus gach a raibh na fhochair, (mar atá aiceachd na Saducíneach,) do líonadh do thnúdh iad.

18 Agus do chuireadar a lámha sna habsdalaibh, agus do chuireadar sa bpríosún choitcheann iad.

19 Achd dfosail aingeal an Tighearna sa noídhche dóirse an phríosúin, agus ar na dtreórughadh amach, a dubhairt sé,

20 Imthighidh rómhaibh, agus ar seasamh sa teampall dáoiibh labhruidh ris an bpobal na huile bhriathra na beathasa.

21 Agus ar na chloinsin só dhóibhsean, do chúadar a steach don teampall go móch ar maidin, agus do theaguisgeadar. Achd ar dteachd don árdshagart, agus don druing do bhí na fhochair, do ghoidteadar cómhairle, agus sinnsir chloinne Israél uile a gceann a chéile, agus do chuireadar teachda ar a gceannsan chum an phríosúin.

22 Agus ar dteachd do na máoruibh, ní fhúaradar iadsan sa bpríosún, agus ar bhfilleadh dhóibh, dinniseadar sin,

23 Ag radh, Fúaramar go deimhin an príosún dúnta go dúthrachdach, agus an luchd coimhéda na seasamh a muigh as comhair na ndóirtheadh: achd ar nosgladh dhúinn, ní fhúaramar ánduine a stigh.

24 Agus ar gclós na mbriatharsa do nárdsagart agus dúachdarán an teampuill agus dúachdaránaibh na sagart, do bhí conntabhairt aca na dtimcheallsan créud do thiocthadh as so.

25 Achd ar dteachd do neach áirighe dinnis sé dhóibh, ag radh, Féuch, na fir do chuireabhair a bpríosún atáid siad na seasamh sa teampall, agus ag teagusgan phobail.

26 Ann sin ar nímtheadh don chaitín maille ris na máoruibh, tug sé leis iad gan choimhéigneadh: oir do bhí eagla an phobail ortha, go ngéubhaidís do chloch-aibh ortha.

27 Ar a naddhbarsin tar éis iad dhá dtabhairt leó, do chuireadar a bhfiadhuise na cómhairle iad, agus diafruigh an tárdsagart diobh,

28 Ag radh, A né nar áithneamairne go ródhithcheallach dhíbh gan teagusg do dhéunamb sa nainmse? agus, féuch, do líonabhair Ierusalem le bhur dteagusg, agus as mian libh fuil an duinese do thairruing oruinne.

29 ¶ Agus ar bhfreagra do Pheadar agus do na habsdáluibh a dubhradar, Is mó is éigin úmhlughadh do Dhía, ná do dháoinibh.

30 Do thóg Dá na naithreachne Iósa súas, noch do mharbhabhairse ar na chrochadh a gcrann.

31 Do thóg Dá na na lámh dheis féin é só súas na Phrionnsa agus na Shlánaigh-

theóir, do thabhairt aithrighe, agus maithmheachais na bpeacadh Disraél.

32 Agus atamáoidne ar bhfiadhnuisibh dhó ar na neithibhse a *deirmid*; agus mar an gcéudna an Spiorad Náomh, nóch thug Dá don druing úmhlaigneas dó.

33 ¶ Agus ar gclós na *neitheadhsa* dhóibhsean, do bhádar air a ngearradh, agus do rinneadar cómhairle iadsan do mharbhadh.

34 Achd ar néirghe súas Dfairsíneach áirighe, sa gcómhairle, dár bhainm Gamáiel, doctúr dlíge, do bhí fá chion ag an bpobal uile, daithin sé na habsdail chur amach ar feadh tamuill;

35 Agus a dubhairt sé riu, A fhiora Israél, tabhraidh bhur naire ribh féin créud do dhéuntáoi a dtáobh na muinntirese.

36 Oir roimhe a naimsirse déirghe Teúdas súas, ag radh, Go madh neach éigin *mór* é féin; lércheangail úibhir dháoine, a dtimcheall cheithre gcéud: noch do marbhadh; agus an mhéid dáontuigh dhó, do spréaghadh, agus do chuireadh a neimbrigh iad.

37 Tar éis an fhirse déirghe Iúdás an Galiléanach súas a laéthibh an dáoirchiosa, agus do tharruing sé mórán don phóbal chuige féin: agus do sgriosadh an fearsa fós; agus do spréaghadh uile, an mhéid tug a náonta dhó.

38 Agus a deirim ribh a nois, Seachnuidh sibh féin ar an muinntir, agus léigidh dhóibh: oir más ó dháoinibh thig an chómhairle nó a nóbairse, cuirfightheair a neimbrigh é.

39 Achd mas ó Dhía thig sé, ní héidir libh a chur a neimbrigh; air eagla go bhfuighthí ag troid a naghaidh Dé sibh.

40 Agus do áontuightheadh dho: agus ar ngairm na nabsdal dóibh, agus ar ngabháil ortha, tugadar fógra dhóibh gan labhairt a nainm Iósa, agus do léigeadar iatha iad.

41 ¶ Ar a naddhbarsin do imthigtheadar san go luathgháireach as anhc na cómhairle, do bhrigh gur measadh gur bhfiu iad easonóir dfulang ar son anma Iósa.

42 Agus gach lá sa teampall, agus ó thigh go tigh, níor sguireadar do bheith ag teagasg agus ag seanmórughadh Iósa Críost.

CAIB. VI.

Seacht deachanna ar na ndtoigha, 5 dar diobh Stephanus.

AGUS an sna laéthibhsin, ag méudughadh do úibhir na deisciobluibh, déirigh monmhar na Ngréugach a naghaidh na Neabhrugheach, do bhrigh go ttugtháoi neimhchion air a mbaintreabhachuibh sa miniosdrálachd laétheamhuil.

2 Uime sin ar ngairm iomuid do na deisciobluibh a gceann a chéile don dá

fhear dhéug, a dubhradar, Ní biomchubhuighe dhúinne briathar Dé d'fággháil do chum na mbórd do fhriothólamh.

3 Ar a nadhbarsín, a dhearbhrathreacha, féuchaidh amach bhur measg féin mórshéisear do dháoinibh deaghtheasda, lán do Spioruid Náomh agus deagna, noch do chuirfeam a dtimcheal na hóibreise.

4 Agus biadhmaidne go cómhnuightheach a nurnuighe, agus a miniosdrálachd na bréithre.

5 ¶ Agus dáontuigheadar an comhlúadar uile don rádh so : agus do thógheadar Steaphán, fear lán do chreideamh agus don Spioruid Náomh, agus Philip, agus Procorús, agus Nicánoir, agus Timon, agus Parménas, agus Nicolás neach ó Aintióchia do cheanguil é féin don neagluis :

6 Do chuireadar iad so a bhfiadhnúise na nabsdal : agus ar ndéanamh urnuighe dhóibhsean, do chuireadar a lámha orrtha.

7 ¶ Agus d'fás briathar Dé ; agus do rábheudaigh úibhir na ndeisciobal go romhór a Niarusalém ; agus dúmhluidh cuid mhór do na ságarthaibh don chreideamh.

8 ¶ Achd Steaphán, lán do chreideamh agus do chúmhachdaibh, do rinne sé miorbhuile agus cómharthadha móra a measg an phobail.

9 Agus déingheadar súas dream áirighe don tsinagóg, dar ab ainm *Sionagóg* na libertinigh, agus na Cirenianach, agus luchd Alecsandria, agus Cilicia agus na Háisia, ag diosbórachd lé Steaphán.

10 Achd níor bhféidir leo cur a naghaidh na heagna agus na spioraide tré ar labhair sé.

11 An sin tugadar a steach dream áirighe, noch a dubhairt, Do chúalamar féin é ag labhairt bhriathra masluigheacha a naghaidh Mháoise, agus Dé.

12 Agus do bhogadar an pobal, agus na sinnsir, agus na sgríobuidhe, agus ag cur chuige, rugadar air, agus tugadar leo chum na comhairle é,

13 Agus do chuireadar amach siadhnúiseadha bréugacha, noch a dubhairt, Ní sguireann an fearso dá bheith ag labhairt bhriathra masluigheacha a naghaidh na háite náomhthasa, agus an reachda :

14 Oir do chúalamar é ag rádh, Go sgríosfaidh Iósa Násarrdhaso a naitse, agus go niompochaidh sé na bórdughthe tug Máoise dhúinne.

15 Agus gach a raibh na súidhe sa ccomhairle, ag féuchainn go friochnamhach airsion, do chunncadar a aghaidh mar aghaidh aingil.

CAIB. VII.

Freagra dhiaghá Steapháin, ag foillsighadh brigh an dlíge ; 59 agus arís a bhás féin áindligheach.

A NN sin a dubhairt an tárdsagart, An bhfuilid na neithese mar so ?

2 Agus a dubhairt seision, A bhraithreacha, agus a aithreacha, éisdigh ; Dfoillsigh Día na glóire é féin dar nathair Abraham, an tan do bhí sé sa Mésopotámia, suil do chómhnuidh sé a Gcárran,

3 Agus a dubhairt sé ris, Fág do thír féin, agus do chineadh, agus tárr don tír fhoillseochus misi dhuit.

4 Dimthigh sé ann sin as talamh na Gcaldéanach, agus do chomhnuigh sé a Gcárran : Agus as sin, tar éis bháis a athar, dártrhuigh sé é don talamhsa, ann a bhfuiltise a nois bhur gcómhnuidhe.

5 Agus ní thug sé oighreachd dhó ann, go fíu leithead troighthe : biodh gur gheall sé a thabhairt mar sheilbh dhó féin, agus dá shíol na dhíagh, gé nách raibh clann fós aige.

6 Achd do labhair Día mar so, Bíaidh do shíolsa na náitreabbaidh a dtír choimhighe ; mar a ccoinneóchar iad fá dháoirse, agus fá leathrom ceithre chéud bliadhán.

7 Achd do dhéuna misi breitheamhnus ar an gcineadh aga mbiaidh siad fá dháoirse, do ráidh Día : agus ná dhíagh sin rachaid siad amach, agus do dhéunuid seirbhís dhamhsa sa nionadsa.

8 Tug sé dhó mar an gcéadna connradh an timchillghearradh : agus is mar sin do ghin Abraham Isaac, agus do thimchillghearr sé é an tochdmhádh lá ; agus do ghein Isaac Iácob ; agus Iácob an dá phátriarc dhéug.

9 ¶ Agus ar ngabháil thnídih, do na patriarúibh, do reacadar Ióseph don Eígipt : agus do bhí Día maille ris,

10 Agus do réidhigh sé é ó nuile thrioblóid, agus tug sé grása agus eagna dhó a bhfiadhnúise Phárao rí na Héigipte ; noch do rinne fáachdarán de ar a Néigipt agus ar a thigh féin uile.

11 Agus táinig gorta go tír na Héigipte agus Chánaan uile, agus amhgur mhor : ionnus nách bhéaradar ar naithreacha beatha.

12 Agus ar na chlós do Iácob go raibh arbhar sa Néigipt, do chuir sé ar naithreacha ar tús innte.

13 Agus an dara húair daithneadar a dhearbhrathreacha Ióseph ; agus do foillsightheadh do Phárao cineadh Ióseph.

14 Agus do chuir Ióseph, fíor air Iácob a athair, agus ar a luchd gaoil uile, cúig annmanna déug agus trí fichid.

15 Agus do chuáidh Iácob síos don

Eigipt, agus fúair sé féin, agus ar naithreacha bás,

16 Agus do hathruigheadh iad go Síchem, agus do cuireadh iad ann sa túama do cheannaidh Abraham ar a lúach airgid o chloinn Emmor Athair Sícheim.

17 ¶ Agus ar ndrud aimsire na geallamha tug Dia Dhábraham maille ré mionnaibh, d'fás an póbal go bíomaduil sa Néigipt,

18 Nó gur éirge rí eile súas, ag nach raibh aithne air Ióseph.

19 Do mheall an fearso ar ccineadhne, agus tug sé drochdhiól air ar naithreachuibh, a ccrúth go dtug sé orrtha a gclann óg do theilgean amach, ionnus nàch bhfasaidís.

20 Fá a namsin rugadh Máoise, agus do bhí sé taitneambach ag Dia, agus do boileadh é feadh thrí míos a dtigh a athar:

21 Agus ar mbeith dhó ar na theilgean amach, do thóg inghean Pháraó ría é, agus do oil si é mar mhac dhi féin.

22 Agus do bhí Máoise foghlomtha a nuile éagna na Néigipteach, agus do bhí sé cúmhachdach a mbriathruibh agus a ngníomharthuibh.

23 Agus ar gcoimhlíonadh aimsire a dhá fhichead bliadhna dó, táinic ann a chróidhe dul dtéuchain a dhearbhráithreach féin chloinne Israél.

24 Agus ar bhfaicsin duine áirighe ag fulang éugcóra, do chosain sé é, agus ar mbualadh a Néigiptaigh dhó, do rinne sé dioghaltas air son an tí ar a ndearnadh a néugcór:

25 Oir do mhéas sé go dtuigfidís a dhearbhráithreacha go dtuubhradh Dia fuasgladh tré na láimhsion dóibh: gidheadh níor thuig siádsan sin.

26 Agus an lá na dhiaigh sin ar mbeith dhóibh ag comhrac do thaisbéin sé é féin dóibh, agus do bhí sé déanamh síothchana eatorra, ag rádh, A dháoine, as dearbhraithreacha da chéile sibh; créud fá ndéuntáoi éugcór ar a chéile?

27 Achd do chuir an té do rinne a néugcór ar a chómharsuin úadh é, ag rádh, Cía rinne úachdarán agus breitheamh dhíotsa ós ar gcionne?

28 An mían riót misi do mharbhadh, mar do mharbh tú an Tégíptach a né?

29 Do theith Máoisí ann sin ris an bhfocal sin, agus do bhí sé na dheóraidh a dtalamh Mháidian, sa nionad ann a rugadh d'as mac dhó.

30 Agus ar gcríochnughadh dhá fhichead bliadhna, do taibhreach dhó a bhfásach shléibhe Sína aingeal an Tighearna a lasair theineadh a ndos.

31 Agus ar ná fhaicsin do Mháoise, do ghabh iongnadh fan táibhse é: agus ar

dteachd dó dhá bhréathnughadh, táinic gúth an Tighearna chúige,

32 As misi Dia haithreach, Día Abraham, agus Día Isaac, agus Día Iacob. Agus ar mbeith do Mháoise ar crith, níor lauh sé aire do thabhairt dó.

33 Achd a dubhairt an Tighearna ris, Sgáoil do bhróga dod chósaibh: óir is talamh náomhtha an tionad ann a bhfuil tú ad sheasamh.

34 Tug mé dom aire, go friochnambach, ámhgar mó phóbaill nóch atá sa Néigipt, agus do chúalaidh mé a nósadhach, agus do thuirling mé dá bhfuasgailt. Agus a nois tárrsa a leith, cuirfe me don Eigipt thú:

35 An Máoise só do dhíultadar, ag rádh, Cía rinne úachdarán agus bréitheamh dhíotsa? do chuir Dia é mar úachdarán agus mar fhear sáortha a láimh a naingil, do taibhreach dhó sa dos.

36 Tug sé so amach iad, ar ndéanamh míorbhuileadh agus comharthadh a dtalamh na Héigipte, agus ann sa muir Rúaidh, agus ann sa bhfásach dhá fhichead bliadhna.

37 ¶ A sé so an Máoisí úd, noch a dubhairt ré cloinn Israél, Tóigéubhaidh Dia bhur dtighearna fáidh súas daoibh da bhur ndearbhraithribh, mar misi; éisd-fidh sibh ris.

38 Sé so an té do bhí a gcóimhthionól ar an bhfásach a bhfochair a naingil do labhair ris ar shliabh Sína, agus ré ar naithribhne: noch do ghlac mar an gcéudna briathra na beatha chum a dtabhartha dhúinne:

39 Dá nár bháill ré ar naithribhne úmhlachd do thabhairt, achd do dhíultadar é, agus d'fillead ann a geróidhthibh tar a nais don Eigipt,

40 Ag rádh ré Háaron, Déuna dhúinn dée do racha romhuinn: oir ní bhfuil a fhios aguinn, créud do éirigh don Mháoisese, noch do threóraidh sinn as talamh na lléigipte.

41 Agus da rinneadar láogh ann sna laéthibhsin, agus do thóraileadar íodhbairt don íodhail, agus do rinneadar gairdeachus as oibrighthibh a lámh féin.

42 Agus d'ill Dia, agus tug sé iad do dhéanamh seirbhise do shluagh neimhe, do reir mar atá sgríobhtha a leabhar na bhfáigheadh, A thigh Israél, nar thóraileabhair dhamsa beathaidh mharbha agus íodhbartha ar féadh dhá fhichead bliadhna ar an bhfásach?

43 Achd, do ghlacabhair tábernacel Mhóloch, agus réult bhur Ndia féin Remphan, fioghracha noch do rinneabhair chum a nadhra: ar a nadhbharsin áthrócha mé sibh don táogh a nunn don Bhábilóin.

44 ¶ Do bhí tábernacel na fiadhnúise ag ar naithribhne ar an bhfásach, do réir

mar daithin, an té labhair ré Máoisí, a dhéunamh do réir na heisiomplara do chunnairc sé.

45 Noch do ghlacadar ar naithrene agus tugadar leó muille ré Híosa go seilbh na Gcineadhach, noch do theilg Dia amach as amharc ar naithreach, go laéthibh Dháibhi:

46 Noch fuair grása a bhfiadhuise Dé, agus do shir tabernacel dfagháil do Dhía Iacob.

47 Gidheadh a sé Solamh do thóg tigh dhó.

48 Achd fós ní a dteampluibh laimh-dhéanta atá an tí as Airdé na chomhnuidh; do réir mar a deir an faidh,

49 Sé neamh mo chathaóir, agus an talamh sdúl mo chos: créd é an tigh thóigéubh sibh dhamh? a deir an Tigh-earna: nó créud é mionad comhnúighe?

50 A né nach í mó lámh do rinne na neithesi uile?

51 A dháoine cruáidhmhuineulacha agus neamhthimcheallghearrtha a gcroíde agus a gclúasáibh, atáthaoi ag seasamh riamh a naghaidh an Spíorad Náomh: amhuil do rinneadar bhur naithreacha, as mar sin do nithise.

52 Cía do na faidhibh nar dhíbreadar bhur náithreacha? agus do mharbhadar an dream do réimhfhoillsigh teachd an Táon Firéin úd; agá rabhabhairse a nois bhur luchd bratha agus dúnmharbhtha:

53 As do ghlacabhair an reachd tré mhiniosdrálachd na naingéal, agus níor choimhéudabhair é.

54 ¶ Agus ar ná gclós só dhóibhsion, do goinadh ann a gcroídhthibh iad, agus do bhádar ag cognamh a bhfiacal na aghaidh.

55 Achd ar mbéith do Steaphán lán don Spíorad Náomh, agus ar bhféachain dó go gér ar neamh, do chunnairc sé glóir Dé, agus Iósa na sheasamh ar láimh dheis Dé,

56 Agus a dubhairt sé, Féuch, do chím neamh osuille, agus Mac an duine na sheasamh ar láimh dheis Dé.

57 Do gháireadarsan annsin do ghúth mhór, agus do stopádar a gclúasa, agus do shaitheadar déuntoil airsin,

58 Agus ar na theilgean amach as an gcathraigh dhóibh, do ghabhadar do chloch-aibh air: agus do chuireadar na fiadhnúisighe a néudúighe síos ag cosaibh ógán-aidh áirighe, dar bhainm Saul.

59 Agus do ghabhadar do chlochuibh air Steaphán, as é ag guidhe, agus ag rádh, A Thighearna Iósa, gabh mo spíorad chugad.

60 Agus ar na léigean féin ar a ghluinibh dhó, do eigh sé do ghúth mhór, A Thighearna, na cuir an peacadhsa na leith. Agus ar na rádh so dhó do chodail sé.

CAIB. VIII.

Sául ag brúghadh na heagluisi, 13 do baisedadh Siomon an draói, 27 agus seomradóir Chandace, ré Philib.

A GUS dáontuigh Saul chum a bhásai ghe. Agus déirigh sa ló sin géreannmhúin mhór a naghaidh na heagluise a Níarusalém; agus do bhádar uile ar na sgaradh feadh réigion thíre Iúdaighe agus na Samária, achd amháin na habsdail.

2 Agus do thóghbhadar dáoine cráibh-theach Steaphán riu, agus do cháoineadar go mór é.

3 Achd do bhí Saul, ag sgrios na heagluise, ag dul a steach ann gach éintigh, agus ag tarraing amach fear agus ban, do chuireadh sé a bpriosún iad.

4 Uime sin an dream do bhí ar na sgaradh dimigheadar timcheall ag seanmórugh na breithre.

5 Agus ar dteachd do Philib go cathair na Samária, do sheanmóir sé Críod dhóibh.

6 Agus tugadar an póbal déantoil aire do na neithibh do labhair Philib, ag éisdeachd agus ag féuchain na gcómharthadh do rinne sé.

7 Oir do chúadar spíorada neamhghlana, amach as mórán ann a rabhadar, ag éimhghe do ghúth mhór: agus do slánughadh mórán do luchd paireilise, agus do bhacachaibh.

8 Agus do bhi gáirdeachus mór sa gcathraighsin.

9 ¶ Agus do bhi roimhe sin sa gcathraigh, duine áirighe dar bhainm Siomon, do bhí na dhraói, agus do mheall sé pobal na Samária, ag rádh, Gur dhuine mór éigin é féin:

10 Tugadar uile aire dhó, ón mbeagus an mór, ag rádh, A sé so mórchumhachda Dé.

11 Agus tugadar a naire dhó, do bhrígh gur mheall sé iad aimsir fháda lé na dhraóidbeachd.

12 Achd a nuair do chreideadar do Philib ag seisgeúlughadh na neitheann bheanus ré rioghachd Dé, agus ré hainm Iósa Críod, do baisedadh iad, eidir fheara agus mhná.

13 Agus do chreid Siomón féin mar an gcéudna: agus ar na baisedadh, do chómhnúigh sé a bhfochair Philib, Agus ar bhfaicsin dó na gcomharthadh agus na miorbhuileadh móra dhá ndéunamh, do ghabh úathbhás é.

14 ¶ Agus ar gclós do na habsdalaibh do bhí a Níarusalém gur ghabh Samaria re briathar Dé, do chuireadar chuca Peadar agus Eóin:

15 Agus ar ndul síos dóibh, do ghuidh-

eadar ar a son, do chum go ngéubhaidis chuca an Spiorad Náomh :

16 (Óir níor thuirling sé fós ar éinneach aca : áchd amháin do baisdeadh iad a nainm an Tighearna Iósa.)

17 Ann sin do chuireadar lámha orrtha, agus do ghabhadar an Spiorad Naomh chuca.

18 ¶ Agus ar na fhaicsin do Shíomón go raibh an Spiorad Náomh ar na thabhairt tré lámhuibh na nabsdal do chur ortha, do thairg sé airgead dóibh.

19 Ag rádh, Tabhairdhamhsa mar an gcéudna na cumhachdasa, go bhfuighe gach neach ar a gcuirfe mé lámha, an Spiorad Náomh.

20 Achd a dubhairt Peadar ris, Go dtéighe do chuid áirgid a múgha maille riot féin, do bhrigh go measann tú go bhfaghthar tíodhlacadh Dé ar airgead.

21 Ní bhfuil cuid ná cumann agad ann sa miniosdrálachd : óir ní bhfuil do chroidhe direach a bhfiadhnuise Dé.

22 Uime sin déuna aithrighe ar son a nuilce, agus iarr ar Dhía, más éidir smuáineadh do chroidhe do mhaitheamh dhuit.

23 Óir do chím go bhfuil tú a ndomlus an tsearbhuis, agus a ndaingean na héugóra.

24 Agus ar bhfreagra do Shíomón, a dubhairt sé, Guidhighse an Tighearna ar mo shon, gan ní ar bith do na neitibhse a dubhrabhair do theagmhail damh.

25 Uime sin, ar ndéanamh fiadhnuise dhóibhsion, agus ar labhairt bhréithre Dé, dfileadar go Hiarusalém, agus do sheanmóraigheadar an soisgéul a mórán do bhailtí na Samáritanach.

26 ¶ Agus do labhair aingeal an Tighearna ré Philip, ag rádh, Éirghe, agus imthigh don taobh ó dheas, an tslighe síos ó Ierusalém go Gása, noch atá na fhásach.

27 Agus ar néirghe dhósan dimthigh sé roimhe : Agus, féuch, cailltéanach áirighthe ó Etiopia, duine cúmhachdach ré Candáce bainríoghan na Heitiopia, noch do bhí ós cionn a hionnmhusa uile, táinic sé go Hiarusalém dadhradh Dé,

28 Agus dfill sé tar a ais, agus ag súidhe dhó ann a charbad, do léigh sé Esaías fáidh.

29 Agus a dubhairt an Spiorad ré Philip, Druid a bhfogus, agus cuir thú féin a naice an charbaid úd.

30 Agus do rith Philip, agus do chúalaidh sé é ag léughadh a náfáidh Esaías, agus a dubhairt sé, An dtuigeann tú na neithe léigheas tú ?

31 Agus a dubhairt seision, Cionnus is éidir leam, muna raibh éolaighe éigin agam ? Agus diarr sé ar Philip teachd u nsiós, agus súidhe na fhochair.

32 Agus a sé so an mball don sgríobtúir do léigh sé, Mar cháoiridh do rugadh chum báis é ; agus amhail uáin na thochd a bhfiadhnuise a nfir lomartha, is mar sin nár osgail sé a bhéul :

33 Ann a úmhachd do hárdúigheadh a bhréitheamhnus : Agus cía fhoillséochus a gheinealach ? óir tógthar a bheatha don talamh.

34 Agus ag freagra air Philip, a dubhairt an cailltéanach, Iarruim dathchuinge ort, Cía ré a nabair an fáidh so ? an leis féin, nó lé neach eigin eile ?

35 Ann sin ar nosgladh a bhéil do Philip, agus ag tosúghadh ón sgríobtúrsa, do sheamóir se Iósa dhó.

36 Agus ar mbeith dhóibh ag imtheachd sa tslighe, tangadar chum uisge áirighe : agus a dubhairt an cailltéanach, Féuch, an tuisge ; créud thoirmisgeas mise bhaisdeadh ?

37 Agus a dubhairt Philip, Má chreideann tú go hiomlán ó chroidhe, is éidir leachd. Ar bhfreagra dhósan ann sin a dubhairt sé, Creidim gur ab e Iósa Criosd Mac Dé.

38 Daithin sé an carbad ann sin do chongmháil na chomhnuighe : agus do chúadar aráon síos sa nuisge, Philip agus an cailltéanach a naóineachd ; agus do bhaisd sé é.

39 Agus ar dteachd a nsiós as a nuisge dhóibh, dífúadaigh Spiorad an Tighearna Philip leis, agus ó sin amach ní fhcaidh an cailltéanach é : agus dimthigh sé roimhe a ngáirdeachus.

40 Achd frith Philip a Nasótus : agus ag dul tríd an dtír dhó do rinne sé an soisgéul do sheanmórughadh do na huile chaithreachaibh, go teachd dhó go Seasaréa.

CAIB. IX.

Iompódh Sháuil chum creideamh, 36 agus Tabitha ar na tógbhail ón bhás.

AGUS ar mbeith do Shaul, fós ag séideadh bagair agus marbththa a naghaidh dheisciobal an Tighearna, do chúaidh sé chum a nárdsagairt.

2 Agus diarr sé leitreacha air go Damascus chum na sinagóg, ionnus dá bhfaghadh sé éinneach, dñor nó mhnáoi don tslighe, go dtíubhradh sé ris iad go Hiarusalém ceangailte.

3 Agus ag imtheachd do, tháinic sé a bhfogus do Dhamascus : agus go hobann do dheallruidh soille neimhe mar theinnteach na thimcheall :

4 Agus ar dtuitim dhó chum na talmhan, do chúalaidh sé gúth ag rádh ris, A Sháuil, a Sháuil, créud fá a bhfuil tú ag géirleanmhuin orum ?

5 Agus a dubhairt seision, Cía thu féin,

a Thighearna? Agus a dubhairt an Tighearna, As mé Iósa ar a bhfuil tusa ag géirleamhuin : is cruaidh dhuit bheith ag gabháil dod shálaibh a naghaidh na ndeilg.

6 Agus ar mbeith do Shául ar crith agus lán díathbhas a dubhairt sé, A Thighearna, créud is áil leachd do dhéunamh dhamh? Agus a dubhairt an Tighearna ris, Eiridh, agus imthigh a sdeach don chathruigh, agus foillséochar dhuit créud is cóir dhuit a dhéunamh.

7 Mar an gcéda an dream do shíubhail má ráon ré *Sául* do sheasadar go buáidhearthra, ag éisdeachd ris an ngúth, achd gan amharc ar éinneach aca.

8 Agus do éiridh Sául don talamh; agus ar nosgladh a shúl dó, ní fhacaídh sé éinneach: agus ag breithdhóibhsionar láimh air, do thréoraigheadar go Damáscús.

9 Agus do bhí sé trí láethe gan amharc ar bithaige, agus níor íth agus níor íbh éinni.

10 ¶ Agus do bhí deisciobal áirighe a Ndamáscús, dar bhainm Ananías; ré a ndubhairt an Tighearna a dtáibhse, A Ananías. Agus a dubhairt seision, Féuch, atáim ann so, a Thighearna.

11 Agus a dubhairt an Tighearna ris, Eiridh, agus imthigh don tsráid ré ráidhtear Díreach, agus iarr a dtigh Iúdaís, an té dar ab ainm Sául ó Tharsus: óir, féuch, atá sé ag dhéunamh urnuighe.

12 (Agus do chonnaic sé a dtaibhse fear dar bhainm Ananias ag teachd a steach, agus ag cur a láimhe air, ionnus go nglactadh sé a radhairc.)

13 Achd do fhreagair Ananías, A Thighearna, do chúalaidh me ó mhórán ar an bhfear so, a mhéud dolcaibh do rinne sé dod náomhaibhse a Niarusalém:

14 Agus atá cúmhachda aige ann so ó na hárdsgartaibh na huile dháoine cheanag ghuidheas hainmse.

15 Achd a dubhairt an Tighearna ris, Imthigh romhad: óir atá sé na shoightheach tógtha agamsa, chum manma díomchar a bhfiadhnuise na Gcineadhach, agus na ríghtheadh, agus chloinne Isráel:

16 Óir foillséochaidh misi dhó créud é méud na neitheann is éigin dó fhulang ar son manmasa.

17 Dimthigh Ananías ann sin, agus do chúaidh sé a steach don tighsin; agus ar gcur a lámh airson a dubhairt sé, A Shaúl a dhearbhráthair, an Tighearna, Iósa, do táibhreachd dhuit sa tslighe iona dtáinic tú, do chuir sé misi, chum aaisg do radhairc dfagháil duit, agus do bheith líonta don Spiorad Náomh.

18 Agus ar an mball do thuiteadar ó na shúilbh mar do bheith sgamail: agus fuair sé a radhairc gan fhuireach, agus ar néirghe dho, ghabh sé baisdeadh.

19 Agus do chaith bíadh, agus do neartuigheadh é. Agus do bhí Saúl laethe áirighe a bhfochair na ndeisciobal do bhí a Ndamáscús.

20 Agus ar an mball do sheanmóir sé Críost ann sna sinagógaibh, gur bhé so Mac Dé.

21 Agus do ghabh úathbhás na huile dháoine do chúalaidh é, agus a dubhradar, A né nach é so an té úd do sgrios a Niarusalém an dream do ghuidh an tainmse, agus is chuige tháinic sé ann so, da mbreith ris ceangailte chum na nársagart?

22 Achd is móide do neartuigheadh Sául, agus do chlaoi sé na Iúdaighe do áitrighe a Ndamáscús, ag deimhniughadh gur bé so Críost.

23 ¶ Agus ar ndul moráin do láethibh thársa, do rinneadar na Iúdaighe do chomhairle a bhfochair a chéile eision do mharbhadh:

24 Achd do aithin Saul a ccealg. Gidheadh do bhí coimhéud acasan ar na geataidhibh do ló agus doidche, chum eision do mharbhadh.

25 Uime sin ar na ghabháil chuca do na deisciobluibh sa noidhche, do chuireadar amach tré san mballa é dá léigean síos a gclíabh.

26 ¶ Agus ar dteachd do Shául go Hiarusalém, do chuir sé roimhe ceangal ris na deisciobluibh: achd do bhí faitcheas ortha uile roimhe, agus níor chreideadar dhó gur dheisciobal é.

27 Achd ar na ghabháil chuige do Bharnabás, rug sé gus na habsdalaibh é, agus dfoillsigh sé dhóibh cionnus do chonnaic sé an Tighearna sa tslighe, agus gur labhair sé ris, agus cionnus do labhair sé go dána a Ndamáscús a nainm Iósa.

28 Agus do bhí sé na gcaidreadh súd ag teachd a steach agus ag dul amach a Niarusalém.

29 Agus do labhair sé go dána a nainm an Tighearna Iósa, agus do bhíodh sé ag diosbóireachd a naghaidh na Ngréugach: agus do ghabhadarsan do láimh eision do mharbhadh.

30 Achd ar bhfagháil fheasa do ná dearbhraithreachaibh, do thréoraigheadar é go Seasaréa, agus do chuireadar as sin go Tarsus é.

31 Uime sin fuair an eaglais ar feadh thire Iúdaighe agus na Galilé agus na Samária síothchain; ar mbeith dhóibh ar na dtogbháil síuas sa gcreideamh: agus ag síubhal a neaglá Dé, agus do bhádar ar na líonadh do chomhfhurtachd an Spiorad Náomh.

32 ¶ Agus tárta, ag gabháil do Pheadar tríothadh uile, go dtáinic sé chum na náomh do áitrighe a Liddá.

33 Agus fuair sé ann sin duine áirighe dbar bhainm Enéas, do bhí a bpairilis, agus nar éirigh as a leabaidh feadh ochd mbliadhan.

34 Agus a dubhairt Peadar ris, A Enéas, do uí Iosa Críost slán thú: éirigh, agus tóg do leabaidh. Agus ris sin féin déirigh seision.

35 Agus do chunncadar an mbéid do áitrighe a Liddá agus a Sáron é, noch do fhíll chum an Tighearna.

36 ¶ Agus do bhí baindeisciobal áirighe a Nioppá dar bainm Tabita, (ré a ráitear ar na eidirbhíniughadh Dorcás:) do bhí an bheansa lán do dheaghoibribh agus do dheirce do niodh sí.

37 Agus tárla an sna láethibh sin, go raibh sí tinn, agus go bhfuair sí bás: agus ar na hionnladh dhóibh, do chuireadar a séomra úachdarach í.

38 Agus ar mbeith do Liddá a bhfogus do Ioppa, ar bhíagháil sgéul do na deiscioblúibh go raibh Peadar ann sin, do chuireadar dís fear chuige, dá iarraidh air, gan muill do dhéanamh ré teachd chuca.

39 Ann sin ar néirghe do Pheadar tháinic sé riu. Agus ar dteachd dhó, rugadar súas don tséomra úachdarach é: agus do sheasadar na baintreabhacha uile na aice ag cáoi, agus ag taisbéanadh na gcóatadh agus na gcúlaidheach do rinne Dorcás, an feadh do bhí sí na bhfochair.

40 Agus ar gcur amach gach a ráibh a sídigh, ar na ligean féin ar a ghlúinibh do Pheadar, do rinne sé urnaighe: agus ar bhíleadh chum an chuirp a dubhairt sé, Éirigh, a Thabita. Agus dosgail sísi a súile, agus ar bhfaicsin Pheadair dhí, déirigh sí na súidhe.

41 Tug sé a lámh dhí an tan sin, agus do thóg sé na seasamh í, agus ar ngairm na náomh agus na mbaintreabhach dhó, daisigh sé ise béo.

42 Agus do foillsigheadh so feadh Ioppá uile: agus do chreideadar mórán sa Tighearna.

43 Agus tárla, gur chómhnuigh Peadar mórán do laethibh a Nioppá a bhfochair Shíomóin áirighe fear leasaighe leathair.

CAIB. X.

Cornéliúis caiptín diagha do na Cineadhachaibh, ar na bhaisdeadh le Peadar.

AGUS do bhí duine áirighe a Séasárea, dar bhainm Cornélius, caiptín an bhanna dhá ngóirthear an banna Eadailteach,

2 Duine riaghalta, ar a raibh eagla Dé, maille ré na thigh uile, noch do bheireadh iornad déirce don phobal, agus do bhíodh ag guidhe Dé do ghnáth.

3 Do chonnaire sé go soilléir a dtáibhse a dtincheall a náomhadh huair don lo aingeal Dé ag teachd a steach chuige, agus ag rádh ris, A Chornéliúis.

4 Agus ag féuchain dósan air go géir, agus ag gabháil eagla, a dubhairt sé, Cred é sin, a Thighearna? Agus a dubhairt seision ris, Do chuáidh hurnaighthe agus do dhéirce súas a goimhne a bhfiadhuise Dé.

5 Agus a nois cuir daoine go Ioppá, agus cuir fios ar Shíomón, darab comhainm Peadar:

6 Atá sé ar áoidheachd a bhfochair Shíomón áirighe fear leasaighe leathair, ara bhfuil a thigh láimh ris an bhfaige: foillséochaidh sé dhuit créud is cóir dhuit a dhéanamh.

7 Agus ar nimtheachd don aingeal do labhair le Cornéliúis, do ghoir sé chuige dís dá mhuinntir, agus saighdiúir diagha don druig do bhí na fhochair;

8 Agus ar bhfoillsinghadh a niomlán dóibh, do chuir sé iad go Hioppá.

9 ¶ Agus ar ná mharach, ag síubhal dóibhsean, agus ag druil ris an gcathraigh, do chuáidh Peadar súas ar an dtigh do dhéanamh urnaighe dtincheall an seasádh huair.

10 Agus tárla gur ghabh ocarus rombór é, agus ba mian ris biadh chartheamh: agus an feadh do bhádarsan ag ullmhúghadh neithe, do chuáidh seision a néull,

11 Agus do chonnaire sé neamh osgailte, agus soightheach áirighe ag teachd a usúas chuige, amhail bhraithlin mhór agus a cheithre beanna ceangailte, noch do léigeadh síos ar an dtalamh:

12 Ann a raibh gach uile ghné bheathaidh cheathairchosaidh na talmhan, agus bheathaidh alta, agus phiasd shnámbus an talamh, agus éunlaith a naieir.

13 Agus tháinic gúth chuige, Éirigh, a Phéadair; marbh, agus ith.

14 Achd a dubhairt Peadar, Ní headh, a Thighearna; óir níor ith mé riamh éinui coitcheann nó neamhghlan.

15 Agus a dubhairt an gúth ris a ris an dara huair, Ná neithe ghlan Día, ná habairse neamhghlan íad.

16 Agus do rinneadh so fó thrí: agus a ris do tógbadh an soitheach súas air neamh.

17 ¶ Agus ar mbeith do Pheadar ag déunamh amharuis ann féin créud í an táibhsise do chunnairc sé, Féuch, na teachdairighe do cuireadh ó Chornélius ag iarraidh thighe Shíomóin, agus do sheasadar ag an dorús,

18 Agus do ghoireadar, agus dfaighneadar an raibh Shíomón dar chómhainm Peadar ann sin.

19 Agus ar mbeith do Pheadar ag smuáineadh ar an dtáibhse, a dubhairt an Spiorad ris, Féuch, atá triur fear dod iarraidh.

20 Uime sin éiridh, téigh síos, agus imthigh riu, gan amharus ar bith do bheith ort : óir is misi do chuir uáim iad.

21 Ar ndul síos do Pheadar an tan sin chum na bhfear do cuireadh chuige ó Chornélius ; a dubhairt sé, Féuchaidh, is misi an té atá sibhse iarraidh : créud é an tadhbhar fá dtangabhair ?

22 Agus a dubhdarsan, Cornélius an caiptín, duine comhthrom, air a bhfuil eagla Dé, agus fear deaghtreasda ag an gcineadh Iúdaighe uile, fuair sé fógra ó Dhía tré aingeal náomhtha fios do chur ortsa dá thigh féin, agus éisdeachd ré briathra uaitse.

23 An sin do ghoir sé a steach iad, agus tug sé áoidheachd dóibh. Agus ar na mharach do imthigh Peadar riu, agus dimthigh dream áirighe do na dearbhraithreachaibh do bhí a Nioppá ma ráon ris.

24 Agus an lá na dhiaigh sin do chuádar a steach go Séasaréa. Agus do bhí Cornélius ag fuireach riu, ar ngairm a gháoil agus a charad ndiongmhala a gceann a chéile dhó.

25 ¶ Agus tarla ré dteachd Pheadair a sdeach, go dtáinic Cornélius do theagmháil dó, agus do onóraigh sé é, dhá léigean féin síos agá chosaibh.

26 Achd do thóg Peadar súas é, ag rádh, Eiridh ; oir as duine misi féin.

27 Agus ar mbeith dhó ag comhrádh ris, do chuaidh sé a steach, agus fuair sé mórán ar gcruinniughadh a gceann a chéile.

28 Agus a dubhairt sé riu, Atá a fhios agaibhse nádhligtheach do Iúdaighe é féin do cheangal deachdrannach, nó teachd dá ghoire ; gidheadh do fhoillsigh Dia dhamhsa gan duine coitcheann nó neamhghlan do ghairm do neach ar bith.

29 Ar a nadhbharsin tháinig mé gan díultadh, a nuair do cuireadh fios oram : uime sin fiafruighim créud é an tadhbhar far chuireabhair fios oram ?

30 A dubhairt Cornélius an tan sin, Ré ceithre lá gus a nuairse do bhí mé ag déanamh troisge ; agus sa náomhadh huair do bhí mé ag déanamh urnaighe ann mo thigh féin, agus, féuch, do sheas neach am fhiadhnúise a néudach dheallruigtheach,

31 Agus a dubhairt sé, A Chornélius, do héisdeadh húrnaighe, agus do coimhnigheadh do dhéir a bhfiadhnúise Dé.

32 Uime sin cuir fios go Hioppá, agus goir chugad Siomón, dar combainn Peadar ; atá se ar áoidheachd a dtigh Shíomóin fhir leasaigthe leathair láimh ris an bhfáirge :

agus an tan thiucas sé, laibheóruigh sé riotsa.

33 Ar a nadhbharsa a nuair sin féin do chuir me fios ortsa ; agus as maith do rinne tú theachd. Uime sin a nois atá-muid uile a bhfiadhnúise Dé, chum eisdeachda gacha uile neithe do haithnigheadh dhíotsa ó Dhía.

34 ¶ Agus ar nosgladh a bhéil do Pheadar a dubhairt sé, Do gheibhim go firinneach nach bhféuchann Dia do phearsannaibh seach a chéile :

35 Achd ann gach uile chineadh, gabhuidh sé ris an tí, air ambí a eagla agus do ní ceart.

36 An bhriathar noch do fhoillsigh sé do chloinn Israél, ag soisgélughadh síothchána tré Iósa Críod : noch atá na Thigh-earna ós cionn na nuile :

37 Atá a fhios agaibhse, créud do rinneadh feadh thíre Iúdaighe uile, ag tosughadh ón Ngaililé, tar éis an bhaisidigh noch do sheanmóraidh Eóin ;

38 Cionnus do ung Dia Iósa Nasárrgha ris an Spiorad Náomh agus lé cumhachdaibh : noch do chuaidh timcheall ag déanamh maithéasa, agus ag sláughadh gach a raibh fá leathrom tré chumhachdaibh an diabhair ; oir do bhí Dia maille ris.

39 Agus atámaóidne dfiadhnúise ar na huile neithe do rinne sé a tír Iúdaighe, agus a Niarusalém ; noch do mharbhadar dhá chrochadh a gcoirch :

40 Do thog Dia é so súas an treas lá, agus dfoillsigh sé é ;

41 Ní don phobál uile achd do na fiadhnúisibh do thogh Dia roimh láimh, eadhon dúinne, noch do ith agus do ibh na fhochair tar éis a éiseirge ó mharbhaibh.

42 Agus tug áithne dhúinne seanmóir a dhéanamh don phobal, agus fiadhnúise do déanamh gur ab eision do hórduigheadh ó Dhía na bhreitheamh ar bhéodhaibh agus ar mharbhaibh.

43 Do níd na fáidhe uile fiadhnúise dhó so, go bhfaghann gach áon chreideas ann maithreamhnus na bpeacadh tré na ainm.

44 ¶ Ar mbeith fós do Pheadar ag labhairt na mbríatharsa, do thuirling an Spiorad Náomh ar gach áon da ccúalaidh an bhriathar.

45 Agus na creidmhighé don timcheallghearradh tháinic ré Peadar, do ghabh uathbhás iad, do bhrígh gur dóirteadh fós ar na Cineadhachaibh tíodhlacadh an Spioraid Náomh.

46 Oir do chúaladar iadsan ag labhairt lé teangthaibh, agus ag adhmholadh Dé. Do fhreagair Peadar an tan sin,

47 An féidir do neach ar bith uisge do thoirmeasg, do chum nach baisfí iad só,

Peadar ar na chur chum na Gcineadhach.

noch do ghabh an Spiorad Náomh chomh-maith rinne?

48 Agus do aithin sé dhíobh baisedh ghabhail chuca a nainm an Tighearna. Do iarradar airson an tan sin fanmhuin na bhfochair láethe áirighe.

CAIB. XI.

Peadar ag seasmhadh cúis na Ccineadhach, 28 do thairrgir Agabus ioma ghorta ré teachd.

AGUS do chúaladar na habsdail agus na dearbhraithreacha do bhí a ttr Iúdaighe, gur ghabhadar na Cineadhacha mar an gcéudna briathar Dé chuca.

2 Agus ar ndul do Pheadar súas go Híarusalém, an drung do bhí don timcheallghearradh do bhádar ag connsóid ris,

3 Ag rádh, Do chuáidh tú a sdeach gus an muinntir ar nách ráibh an timcheallghearradh, agus do chaith tú biadh maráon riu.

4 Agus ar dtionnsgnamh do Pheadar, dfoillsigh sé *án tiomlán* a nordúghadh dhóibh, ag rádh,

5 Do bhí mé a gcathair Ioppá ag déunamh úrnaighe : agus do chonnaic mé an taidhbhsesi a neúll, Soitheach áirighe ag teachd a nús, amháil bhraitlin mhóir, do ligeadh a nús ó neamh ar a cheithre bheannaibh; agus táinic sé chugam :

6 Ar bhféachain damh go géar air, tug mé dom aire, agus do chonnaic mé beathaigh cheathairchosach na talmhan, agus beathaidh allta, agus na *píasda*, shnámhús an *talamh*, agus éunlaith a naiéir.

7 Agus do chúalaidh mé gúth ag rádh riom, Eiridh, a Pheadair; marbh agus ith.

8 Achd a dubhairt misi, Ní headh, a Thighearna: óir ní dheachaidh éain ní coitchean nó neamhghlan am bhéul a steach a riamh.

9 Agus do fhreagair an gúth mé an dara huáir ó neamh, Na neithe do rinne Día glan, ná déunsa neamhghlan iad.

10 Agus do rinneadh so go thrí : agus a rís do tógadh súas iad go huilidhe air neamh.

11 Agus, féuch, tangadar triúr fear an tan sin don tigh ann a raibh mé, do cuireadh ó Shéasaráe chugam.

12 Agus a dubhairt an Spiorad riom dul riu, gan amharus ar bith do bheith oram. Agus tangadar na sé dearbhraithreachasa maráon riom, agus do chúamar a steach go tigh a nfr sin :

13 Agus do fhoillsigh sé dhúinn cionnus do chunnairc sé aingeal ann a thigh, na sheasamh agus ag rádh ris, Cuir fir go Ioppa, agus cuir fios ar Shiomón, dar ab comhainm Peadar;

14 Noch láibhéorus briathra riót, ré a slaineóchar thú féin agus do thigh uile.

CAIB. XI. *Do bhir Barnabas Saul rís.*

15 Agus an tan do thionnsgain mé labhairt, do thuirrling an Spiorad Náomh órtha súd, amhail mar do thuirrling sé óirine ar tús.

16 Do chúimhnigh misi an tan sin ar bhréithir an Tighearna, mar a dubhairt sé, Do bhaisd Eóin lé huise; achd baised-fightear sibhsi ris an Spiorad Náomh.

17 Uime sin má thug Día dhóibhsion an tiodhlacadh céudna thug sé dhúinne, an tan do chreideamar sa Tighearna Iósa Críod; cía hé misi, do fhéudfadh toirmeasg do chur ar Dhía?

18 Agus ar gclós na neitheannsa dhóibhsion, do thocthadar, agus tugadar glóir do Dhía, ag rádh, Uime sin thug Día aithrighe do na Cineadhachaibh fós chum beatha.

19 ¶ Tuilleadh eile an dream do bhí ar na sgaradh tréas an mbuáidhirt do éiridh ar son Steapháin do shiubhladar go Phenícia, agus go Ciprus, agus go Hantiochia, gan an bhriathar do labhairt ré héinneach achd ris na Iúdaighibh amháin.

20 Agus do bhádar cuid dhíobh ó Ciprus agus ó Chiréne, noch ar ndul a steach dhóibh go Hantiochia, do labhair ris na Gréugachaibh, agus do shéanamóir an Tighearna Iósa.

21 Agus do bhí lámh an Tighearna maille riu : agus do chreid úibhir mhór, agus dfileadar chum an Tighearna.

22 ¶ Agus táinic na sgéulasa go clúasaibh na heagluise do bhí a Niarusalém : agus do chuireadar Barnabas úatha, go Hantiochia.

23 Agus ar dteachd dhó, agus ar bhfaic-sin ghrása Dé, do ghabh gairdeachus é, agus do theaguis sé iad uile, fá anmhuin a bhfochair an Tighearna ré rún croidhe.

24 Oir do bhí sé na dhuine mhaith, agus lámh don Spiorad Náomh agus do chreideamh : agus do cuireadh ris an Dtighearna buidhean mhór.

25 Do imthigh Barnabas an tan sin go Tarsus, diarraidh Sháuil :

26 Agus ar na fhaghadh do, rug sé ris é go Hantiochia. Agus tárla, go rabhadar ag gnáthughadh a cheile feadh bliadhna sa neagluis, agus gur teaguisgeadh léo iomad do dhaoibh, ionnus gur ab a Nantiochia do goireadh ar tus Críodsuighthe do na deiscioblaibh.

27 ¶ Agus ann sna láethibh sin tangadar fáidhe ó Ierusalém go Hantiochia.

28 Agus ar néirghe súas do neach aca dar bhainm Agabus, dfoillsigh sé tréas an spiorad go mbiadh gorta mhór feadh na talmhan uile : noch thárla mar an gcéudna a láethibh Chláudius Séasar.

29 Ann sin do chuir gach áon do na deiscioblaibh roimhe, congnamh do chur

do réir a acfuinne, chum na ndearbhráithreach daitrigh a tír Iúdaighe :

30 Agus do rinneadar sin, agus do chuireadar é chum na sinsear tré láimh Bharnabais, agus Sháuil.

CAIB. XII.

Foiréigniughadh, 21 ábhar, 23 agus bás ghrúineamhla Iorúaidh, dar comhainm Agrippa.

AGUS fá namsin do shín Iorúaidh an rígh lámha do dhéanamh uilc do dhruing airighe don neaglais.

2 Agus do mharb sé Séumus, dearbhráthair Eóin, lé cloidheamh.

3 Agus ar bhfaicsin dó gur thaitin sin ris na Iúdaighibh, do chuir sé roimhe Peadar do ghabháil mar an gcéudna. Achd do bhádar láethe a naráin gan laibhín ann.

4 Agus ar na ghabhail dó, do chuir sé a bpriosún é, ar na thabhairt dá choimhéud do cheithre choirightheibh do shaighdiúiribh; ar mbeith fonnmhar dhó ar a thabhairt amach chum an phóbail a ndiáigh ná Cásge.

5 Uime sin do coimhéudadh Peadar a bpriosún : agus do rinne a neaglais úrnaighe go dúthrachdach chum Dé ar a shon.

6 Agus ar mbeith Dìoruaidh ar tí a thabhairt amach, sa noidhche sin féin do chodail Peadar eidir dhís saighdiúir, ar na cheangal ré dhá shlabhradh : agus do bhádar an luchd coimhéuda ag coimhéud an phriosúin ag an dorus.

7 Agus féuch, do sheas aingeal an Tighearna a lathair, agus do dhealruidh solus sa tigh : agus ar mbúaladh Pheadar ann a tháobh, do thog sé súas é, ag rádh, Eiridh go luath. Agus do thuiteadar na slabhraidhe dhá lámhaibh.

8 Agus a dubhairt an taingeal ris, Cuir do chrios thort, agus ceangail ort do bhróga. Agus do rinne sé mar sin. Agus a dubhairt sé ris, Cuir do bhrat iomad, agus lean misi.

9 Agus ar nímtheachd amach do Pheadar, do lean sé é, agus ní raibh a fhios aige gur bhfior a ní do rinneadh tré a naingeal; achd do shaóil sé gur taidhbhse do chunnairc sé.

10 Agus ar nímtheachd dóibh tré san gcéud fhaire agus tré san dara faire, tangadar chum an ghéata iarainn, thréoraighais chum na caithreach; noch do osgail dhóibh úadh féin : agus ar ndul amach dhóibh, do shiubhladar thríd áon sráid amháin; agus ar an mball do imthigh an taingeal úadh.

11 Agus ar dteachd do Pheadar chuige féin, a dubhairt sé, A nois atá a fhios agum go dearbhtha, gur chuir an Tighearna a aingeal úadh, agus gur sháor sé

mé ó laimh Iorúaidh, agus ó uile choimhéud an phóbail Iúdaighe.

12 Agus ar mbreathnughadh an neithese dhó, tháinig sé go tigh Mhuire mathair Eóin, dar combainm Marcus; áit a rabhadar mórán cruinn a bhfochair a chéile, agus ag déanamh úrnaighe.

13 Agus ar mbúaladh dhórais an phóirse do Pheadar, tháinig caillín chuige dar bhainm Rhóda, déisdeachd ris.

14 Agus ar naithne ghotha Pheadair dhi, tré gháirdeachus níor osgail sí an dorus, achd ag rioth dhi a steach, dinnis sí go raibh Peadar na sheasamh sa phóirse.

15 Achd a dubhradarsan ría, Atá tú ar michéill. Gidheadh do bhí sisi ag dearbhughadh go raibh sé ambluidh. Achd a dubhradarsan, A sé a aingeal atá ann.

16 Agus do lean Peadar dá bheith ag búaladh an doraís : agus ar nosgladh dhóibhsion, do chunncadar é, agus do ghabh úathbhás iad.

17 Agus ar sméideadh a láimhe dhósan ortha, chum bheith na dtocht, dfoillsigh sé dhóibh cionnus tug an Tighearna amach é as an bpriosun. Agus a dubhairt sé, Ionisigh na neitheise do Shéumus, agus do na dearbhráithreachaibh. Agus ar nímtheachd as sin dó, do chuaidh sé go háit eile.

18 Agus ar néirghe don lá, déiridh buáidhirt nar bheag a measg na saighdiúir, a dtimcheall créd tharla do Pheadar.

19 Agus ar ná iarraidh Dìoruaidh, agus nách bhfuair, ar cceasdughadh an luchd coimhéuda dhó, dáithin sé a mbreith amach chum pionúis. Agus ar ndul síos dó ó thír Iúdaighe go Séasaréa, do chomhnaigh sé ann sinn.

20 ¶ Do bhí Iorúaidh an tan sin ro dhíomhbach do luchd Thírúis agus Shídoin : achd tangadarsan dáontoil chuige, agus, ar dtabhairt Bhlastuis eadhon séomradóir an rí ar a dtoil, díarradar síocháin; do bbrígh go raibh a tír dhá cothughadh tré thír an rí.

21 Agus lá ordúighe airighe ar mbeith Dìoruaidh, ar na éudughadh a néudach ríogha, agus na shuidhe sa gcathaóir bhreitheamhnais, do rinne sé óraid dhóibh.

22 Agus do ghéardine an pobal, Gúth Dé so, agus ní gúth duine.

23 Agus a nuairsin féin do bhuáil aingeal an Tighearna é, do bhrígh nach ttug sé glóir do Dhía : agus ar na ithe do phíasdaibh, do chuaidh a spiorad as.

24 ¶ Agus do fhás briathar Dé agus do méudaigheadh í.

25 ¶ Agus do fhíll Barnabas agus Saul ó Ierusalem, ar gcoimhlionadh a miniosdralachda, ar mbeith fós Eóin riu, dar combainm Marcus.

CAIB. XIII.

Pól agus Barnabas ar na ccur ar leith chum oibre an tsoisgeil, 8 agus Elimas an draoi (ag cur na naghaidh) ar na dheanamh dall.

A GUS do bhadar a neaglais na Hantióchia faidhe áirighe agus luchd teaguis; mar atá Barnabas agus Siméon da ngoirthí Niger, agus Lúcius ó Chiréne, agus Manahen, comhalta Ioruáidh an tetrarcha, agus Saul.

2 Agus ar mbeith dhóibh ag minidrálachd don Tighearna, agus deanamb trosga, a dubhairt an Spiorad Náomh, Cuiridh air leith dhamh Barnabas agus Sàul fa chomhair na hoibre chum ar ghoir mé iad.

3 An sin ar ndéanamh troisge agus fúnaighe dhóibh, agus ar gcur lámh ortha, do léigeadar úatha iad.

4 Uime sin ar mbeith dhóibhsion ar na gcur amach ón Spiorad Náomh, do chúadar síos go Seléucia; agus as sin do shéoladar go Ciprus.

5 Agus ar dteachd dhóibh go Salamis, do sheannóraigheadar briathar Dé a sinagógaibh na Niudaighe: agus do bhí Eóin aca fós mar óglach.

6 ¶ Agus ar ndul dóibh thríd a noiléun go Páphus, fúaradar draói áirighe, faidh fallsa, Iúdaighe, dár bhainm Baríesus:

7 Noch do bhí a bhfochair a núachdaráin, Sergius Paulus, duine tuigsionach; Ar ngairm Bharnabais agus Sháuil dhó so chuige, diarr sé briathar Dé déisdeachd.

8 Achd' do chúir Elimas an draoi, (óir as mar so eidirchinighthe ar ainm,) na naghaidh, ag iarraidh a núachdaráin diompógh an gereideamh.

9 Achd ar mbeith do Shául, (da ngoirthear fós Pól,) lán don Spiorad Náomh, ag féuchain air go gér.

10 A dubhairt sé. *Afhir* lán do mheabhail agus dolc, a mhic an diabhail, agus a namhuid na huile fhiréntachda, an é nach sguirfe tú do shligtheibh diorgha an Tighearna do chur binnoscionn?

11 Agus anois, féuch, lámh an Tighearna ad aghaidh, agus baidh tú dall, gan amharc na gréine agad feadh sealad. Agus ris sin féin do thuit céo agus dorchadus air; agus do shir sé fa gcúairt dream éigin do theorócadh ar lámh é.

12 Ar bhfaicsin don uachdarán, an tan sin a ni do rinneadh ann, do chreid sé, ag déanamh iongantuis fa theagus an Tighearna.

13 ¶ Agus ar nimtheachd do Phól agus don drung do bhí na fhochair a luíng ó Pháphus, tangadar go Pérge na Pamphília: Agus ar ndéalughadh Deóin riu, dñíl sé go Hiarusalém.

14 Agus ar ndul dóibhsion ó Pheirge, tangadar go Hantióchia na Pisidia, agus ar ndul a steach dhóibh don tsinagóig lá na sabbóide, do shuígheadar síos.

15 Agus tar éis léighthe an reachda agus na bhfaigheadh do chuireadar uachdaráin na sinagóige teachdaireachd chuca, ag rádh, A fheara agus a dhearbhráithreacha, má atá agaibh briathar ar bith lé a dteagaisgfí an pobal, labhruidh í.

16 Ar neirghe súas do Phól an tan sin, agus ar sméideadh dhó ré na lámh, a dubhairt sé, A fheara Israélacha, agus sibhse ar a bhfuil eagla Dé, éisdigh.

17 Do thogh Día an phobailse Israél ar naithreacha, agus do áardaigh sé an pobal an tan do bhadar na geomhnuighe sa Néigipt, do thréoraigh sé as sin amach iad ré laimh áird.

18 Agus a dtimcheall aimsire dhá fhichead bliadhan do fhulaing sé a mbéasa sa bhfásach.

19 Agus ar sgrios dó na seachd gcineadhach a dtír Chánaan, do roinn sé ré crannchar a bhfearamn dóibh.

20 Agus na dhiaigh sin, a dtimcheall dheich mblíadhan agus dá fhichead agus cheithre gcéud tug sé breitheumhain dóibh, go teachd Shamuel an faidh.

21 Agus na dhiaigh sin diarradar rí, agus tug Día Sàul dóibh mac Chis, fear do threibh Bheniamin, feadh dhá fhichead bliadhan.

22 Agus ar na áthrughadh súd dhó, do thóg sé súas Dáibhí na rígh dhóibh; dá ndearnaidh sé mar an gcéadna fiadhnúise, ag rádh, Fuair mé Dáibhí mac Iesse, na dhuine do réir mo chroidhe féin, noch do dhéunaigh mo thoil uile.

23 As dá shíol so do thóg Día súas do réir na geallamhna an Slánaightheóir, Iósa Diosrael:

24 Ar mbeith Deóin roimh éisíon do theachd ag seanmórughadh bhaisidigh na haithrighe do phobal Israél uile.

25 Agus ar gcóimhlíonadh a sheala Deóin, a dubhairt sé, An té sháoilte, ní misi é. Achd, féuch, tig neach am dhiaigh, ag nach fiu mé iallach a bhró do sgaóileadh.

26 A fheara agus a dhearbhráithreacha, chlann fine Abraham, agus an mhéid agaibh ar a bhfuil eagla Dé, is chugaibhse do cuireadh briathar na sláintese.

27 Oir an dream do áitrighe a Niarusalém, agus a núachdaráin, ar mbeith dhóibh gan éolus aca airsear, na air bhríathruibh na bhfaigheadh léughthar gacha sabbóid, air na dhamnúghadhsan dóibh do choimhlíonadar iad.

28 Agus biodh nach bhfúaradar coir ar bith bháis air, diarradar ar Philaid a bhásughadh.

Gur ab tré Iósa amháin fáorthar sinn. GNIOMHA. Craithid kúathrigh na nagháidh.

29 Agus ar gciochnughadh na nuile neitheann dóibh do bhí ar na sgríobhadh na thimcheallsan, do leagadar a nús as an gcroich, agus do chuireadar a dtúama é.

30 Achd do thóg Día súas ó mharbh-aibh é:

31 Noch do taisbéunadh feadh mhóráin do láethibh don druing do chuaidh a náoinfheachd ris súas ón Ngáile go Hiarusalém, agus atá na bhfiadhnúisibh dhó a dtáobh an phobail.

32 Agus soisgéulamáoidne dhíbhse an gealladh do rinneadh dona haithreachaibh,

33 Gur choimhlíon Día dhúinne a gclann é, ar dtógbháil Iósa súas arís; mar atá sgríobhtha fós ann sa dara Salm, Is tusa mo Mhacsa, a niugh do ghein mé thú.

34 Agus do bhrígh gur thóg sé súas é ó mharbhaibh, agus nach bhfillfidh air ais chum trúaighlighthe, a dubhairt sé mar so, Do bhéura mé dhíbh neithe náomhtha diongmhalta Dháibhí.

35 Uime sin a deir sé a nionad eile, Ní fhúileóngaidh tú do Neach Náomhtha féin dfaicsh trúaighlighthe.

36 Oir go deimhin, ar ndéunamh seirbhíse do Dháibhí, ann a gheinealach féin tré chomhairle Dé, do chodail sé, agus do cuireadar a bhfochair a aithreadh é, agus do chunnaic sé trúailléadh.

37 Achd an té, do thóg Día súas, ní fhacaidh sé trúailléadh.

38 Ar a nadhbharsin bíodh a fhios agaibh a fhir agus a bhraithreacha, gur tré an bhfearso foillsighthea dhíbh maithfeachus na bpeacadh:

39 Agus go bhfuil gach áon chreideas ar na sháoradh thrídsin ó na huile neithibh, dá nár bhféidir sibhse do sháoradh a reachd Mháoise.

40 Uime sin tabhraidh bhur naire ribh, nách dteigeumhadh dháioibh, a ní atá ar na rádh ris na fáidhibh;

41 Féuchaidh, a luchd na tarcaisne, agus bíodh iongantús oraibh, agus leathnuighidh mar cheó: óir oibrighim se obair ann bhur láethibh, obair nach creidfeadh sibh, dá bhfoillsúigheadh duine dhíbh é.

42 ¶ Agus ar nimtheachd amach as an tsionagóig do na Iúdaighibh, diarradar na Cineadhaigh dachuinge orrtha na briathrasa labhairt riu féin an tsabbóid na dhíaghinsin.

43 Agus ar sgaóileadh don choimhthionól, do leanadar mórán do na Iúdaighibh, agus do dháoinibh riaghalta coigchríchtthe tháinic chum creidmhe Pól agus Barnabas: noch do ro, labhair riu, agus do chomhairligh dhóibh fúireach a ngrasuibh Dé.

44 ¶ An céudlá sabboide na dhíagh

sin is beag nar chruinnigh an chathair uile a bhfochair a chéile deisdeachd bhréithre Dé.

45 Achd ar bhfaicsin an phobail do na Iúdaighibh, do líonadh do thnúth iad, agus tangadar a naghaidh na neitheann do labhair póil, da gconntarghadh agus ag labhairt ortha go masluightheadh.

46 Achd ar ndéunamh dánachda do Phól, agus do Bharnabas, a dubhradar, Is ribhse ar tús dob éigean briathar Dé do labhairt: gidheadh ó churtháoi ar gcúl í, agus go mbeirthí do bhréith nach fiú sibh an bheatha mharthanach *dfagháil*, féuch, atámaidne ag filleadh chum na Gcineadhach.

47 Oir is mar sin do aithin an Tighearna dhínn, *ag rádh*, Do chuir mé thú mar sholas do na Cineadhachaibh, agus marshlánughadh go leithimlibh na talmhan.

48 Agus ar gcíos na neitheannsa do na Cineadhachaibh, do ghabh gáirdeachus iad, agus do ghlóraigheadar briathar an Tighearna: agus do chreideadar an mhéid do bhí ar na nórdughadh chum na beatha marthanaighe.

49 Agus do leathnaigh briathar an Tighearna air feadh na tíre uile.

50 ¶ Achd do bhrosduigheadar na Iúdaighe mná riaghalta agus mácanta, agus náisle na caithreach, agus do thógadar gérleanmhuin ar Phól agus ar Barnabas, agus do chuireadar amach as a dtéorannaibh iad.

51 Achd ar gcrathadh dhóibhsion luaithrigh a gcós na naghaidh, tangadar go Hicónium.

52 Agus do líonadh na deisciobail do gháirdeachas, agus don Spiorad Náomh.

CAIB. XIV.

Na heasbail ag deanamh maith ag Listra, 11 tugadar an-barr onóir dhoibh áon la, 19 agus ghabhadar do chlochaibh orra la eile.

A GUS tárla a Nicónium, go ndeachadar ar áon a náoinfheachd go sionagóig na Niudaigheadh, agus gur labhradar, ar ghléus gur chreideadar buidhean mhór do na Iúdaighibh agus fos do na Gréugachaibh.

2 Achd na Iúdaighthe díchreidmheacha, do bhrosdaigheadar agus do líonadar daingidheachd, inntinn na Gcineadhach a naghaidh na ndearbhraithreach.

3 Uime sin dfanadar aimsear fhada ag labhairt go dána sa Tighearna, noch do rinne fiadhnúise do bhréithir a ghrás féin, agus tug fá deara comharthadha agus miorbhuileadha do dhéunamh tré na lámhaibhsíon.

4 Agus tárla connspóid eidir luchd na

caithreach: ionnus go raibh dream aca ris na Iúdaighibh, agus dream eile ris na habsdalaibh.

5 Agus ar dtosughadh bruighne do na Cineadhachaibh, agus do na Hiúdaighibh maille ré na núachdaránaibh, chum *iadsan* do mhaslúghadh, agus gabháil do chloch-aibh orrtha,

6 Ar na thuigsin só dhóibhsion, do theitheadar go Lístra, agus Derbe, caithreacha na Licaónia, agus don región ar gach táobh:

7 Agus do bhádar ag seanmórughadh an tsoisgéal ann sin.

8 ¶ Fá a nám sin do bhí duine áirighe a Lístra na shuidhe, ag nach raibh a chosa ar a chúmas, do bhí na mhairtineach ó bhroinn a mháthar, agus nar shiúbhail a ríamh.

9 Do chualáidh sé so Pól ag labhairt: agus ar mbeith do *Phól* ag féuchain go gér air, agus ar mbreathnughadh dhó go raibh creidheamh aige chum a shlánuighthe,

10 A dubhairt sé do ghúth mór, Seas súas go díreach ar do chosaibh. Agus do léim seision súas, agus do shiúbhail sé.

11 Agus ar bhfaicsin a neithe do rinne Pól don phóbal, do árdagheadar a ngúth, ag rádh a dteangaidh na Licaónia, Tangadar dée a nús chugainn a gcosamhlachd dáoine.

12 Agus do ghioireadar Iupiter, do Bharnabas; agus Mercúrius, do Phól, do bhrígh gur bhfearr labhartha é.

13 Agus ar mbeith do shagurt Iupiter, as comhair a gcaithreach súd, ar dtabhairt tharbh agus atán ris chum na ngeatadh, bá mian leis íodhbairt do dhéanamh má ráon ris an bpóbal.

14 *Achd* ar na chlos so do na habsdalaibh, Barnabas agus Pól, ag réubadh a gcúlaidheach dhóibh, do ritheadar a sdeach a meas an phóbal, ag éighme,

15 Agus ag rádh, A dháoine, créud fá a ndéantáoi na neithese? Oir is dáoine sinne féin, cosmhair a bhfulangthaibh ribhse, ag soisgeúlughadh dhíbh fileadh ó na neithibh diomháoineachsa chum Dé bhí, noch rinne neamh, agus talamh, agus a nfaíge, agus na huile neithe atá ionnta;

16 Noch do fhulaing sna haimsiribh do chualáidh thorainn, do na huile chineadhachaibh siubhal ann a slighthibh féin.

17 Biodh nar fhág sé é féin gan fhíadhuise, ag déanamh maitheasa, ag tabhairt fearthanna dhuinn ó neamh, agus seusúir thóirthaigh, ag líonadh ar gcroidheadh do bhíadh agus do gháirdeachus.

18 Agus ar rádh na néitheannsa dhóibh, is ré heigean do chonghbhadar an pobal, ó íodhbairt do dhéanamh dhóibh.

19 ¶ Gidheadh tangadar Iúdaighe chuca

6 Antíochia agus 6 Icónium, noch do chomhairligh an pobal, agus ar ngabháil do chlochaibh ar Phól, do tharruing amach as an gcathruigh é, ar na sháolsin dóibh go raibh sé marbh.

20 Achd, ar mbeith do na deisciobluibh na seasamh na thimcheall, do éiridh sé súas na sheasamh, agus do chuáidh sé a steach don chathraigh: agus ar na mhárach do imthigh sé as sin má ráon ré Barnabas go Derbe.

21 Agus ar seanmórughadh an tsoisgéal don chathraigh sin dóibh, agus ar dtarruing mhóráin do dheiscioblaibh chuca, dfileadar go Lístra, agus go Hicónium, agus go Hantíochia.

22 Ag neartughadh anmann na ndeisciobal, agá dteagus fá anmhuin sa gcreideamh, agus gur tré iomad buáidhearta as éigean dúinn dul a steach go ríoghachd Dé.

23 Agus ar nórdughadh sinnsear ann gach eaghuis, agus ar ndéanamh úrnaighe dhóibh maille ré trosgadh, do chuireadar ar choimhéud an Tighearna, ionar chreideadar iad.

24 Agus ar ndul dhóibh thríd Phisidia, tangadar go Pamphília.

25 Agus ar labhairt na bhréithre dhoibh a Bperge, do chúadar síos go Hatália:

26 Agus do shéoladar as sin go Hantíochia, a náit as ar cuireadh ar coimhéud ghrás Dé iad chum na hoibre do choimhliónadar.

27 Agus ar dteachd, agus ar gcruinníughadh na heagluise a gceann a chéile dhóibh, do fhoillsigheadar méud na neitheann do rinne Día thríothadh, agus gur osgail sé dorus an chreidimh do na Cineadhachaibh.

28 Agus do chomhnuigheadar aimsir fhada ann sin a bhfochair na ndeisciobail.

CAIB. XV.

Priomh-chomhairle na neasbul ag Ierusalem, ioma dtimchillghearradh.

A GUS ar dteachd do dhruing áirighe a nús ó thair Iudaighe do theaguisgeadar na bráithre, *ag radh*, Muna dtimcheallghearrthar sibh do réir reachda Mháoisí, ní héidir bhuir slánughadh.

2 Uime sin tair éis Pól agus Barnabas conspóid agus diosbóireachd nar bheag do dhéanamh na naghaidh, dorduigheadar Pól agus Barnabas, agus cuid eile dhíobhsan, do dhul súas go Hiarusalem chum na nabsdal ar na sinnsear a dtimcheall na ceasda so.

3 Agus ar na séoladh do neagluise, do ghabhadar tré Pheníce agus Shamária, ag innisín fhille na Gcineadhach: agus do chuireadar lúthgháir mhór ar ná bráithribh uile.

4 Agus ar dteachd go Hiarusalém dhóibh, do ghabhadar a neaglais, agus na habsduil agus na sinnsir chuca iad, agus dinniseadarsan méud na nitheam do rinne Dia thríothadh.

5 ¶ Gidheadh déirghe dream áirighe deiriceachd na Bphairisíneach do chreid, ag rádh, Go ccaithfidh a ttimcheallghearradh, agus a chur dñiachuibh *orrtha* dligheadh Mhaóisi choimhéud.

6 Ar a naddhbarsin tangadar na habsduil agus na seinnsir ar áonball dféuchuin a dtimcheall a neithse.

7 ¶ Agus ar ndéanamh móráin díosbóireachda dhóibh, déirigh Peadar súas, agus a dubhairt sé riu, A fheara *agus* a bhraithreacha, atá a fhios aguibhsi gur thog Dia eadruinne fada ó shin, go gcluinfidis na Cineadhacha briathar an tsoisgéil as mo bhéalsa, agus go gcreidfidis.

8 Agus do rinne Dia, dar ab aithne na croidthe, finn dhóibhsin, ag tabhuirt an Spiorad Náomh dhóibh, chomhmaithlinne;

9 Agus ní dhearna sé éidirdhéalughadh ar bith eadruinne agus iad, ag glanadh a gcroítheadh lé creideamh.

10 Uime sin a nois créud fá bhfuilti ag cur chathúighthe ar Dhía, ag cur chuinge ar mhuinéuluibh na ndeisciobal, nar fhéudadar ar naithreacha ná sinn féin iomchar?

11 Achd creidmid go sláineochthar sinn comhmaith léosan, tré ghrasuibh an Thighearna Iósa Chríod.

12 ¶ Ann sin do thochdadar an chuideachda uile, agus tugadar éisdeachd do Bharnabas agus do Phól, ag innisin créad é méud na gcomharthadh agus na míorbhuileadh do rinne Dia thríothadh féin eidir na Cineadhachuibh.

13 ¶ Agus ar sgur dha dtagra dhóibh, do threaguir Séumus, ag rádh, A fheara *agus* a bhraithreacha, éisdigh riumsa:

14 Dinnis Siomón *dáoibh* cionnus dféuch Dia ó thosach, chum pobail do bhuáin as na Cineadhachuibh dhá ainm féin.

15 Agus tigid bríathra na bhfaidheadh leis an nisi; do réir mar atá sgriobhtha,

16 Fillfidh mé na dhiáigh so, agus tóig-éubhuidh mé súas a ristábernacuil Dháibhi, atá ar dtuitim; agus cóiréochaidd mé an ní do thuit de, agus cuirfidh mé súas é a ris:

17 Do chum go níarrfaidís an chuid eile do na dáoinibh an Tighearna, agus na huileChineadhacha, ar a ngoirthear mainm, a deir an Tighearna noch do ní na neithesi uile.

18 Atá fios a oibreacha féin uile ó thosach an tsáogháil ag Dia.

19 Uime sin measuimsi, nach cóir míshuáimhneas do chur air a ndreim do na Cineadhachuibh, dfíll chum Dé;

20 Achd as insgriobhltha chuca, iad féin do sheachna ar thruáillighthibh na niodhal, agus ar striopthachus, agus ó ní tachduighthe, agus ó fhuil.

21 Oir atáid ag Maóisi ó na seanaimsir-eachuibh a nall dáoine do ní a sheanmórughadh a ngach áon chathruigh, ann sna sinagóguibh ann a léughthar gacha sá-bóid é.

22 ¶ Ann sin do chonncas do na habsdachuibh agus do na sinnsearaibh, maille ris a neaglais uile, dáoine toghtha dhíobh féin do chur go Hantíochia lé Pól agus lé Barnabas; *eadhon*, Iúdas dar combainm Barnabas, agus Silas, dáoine oirdheirc eidir na bráithreachuibh:

23 Ag sgriobhadh *leitreacha* riu mar so; Beatha agus sláinte ó na heasbulaibh agus ó na seinnsearuibh agus ó na bráithribh chum na mbráthar do na Cineadhachuibh atá a Naintíochia agus a Siria agus a Cilícia:

24 Dó bhrígh go gcúalamar, go ndeachadar dáoineáirighe úainne noch do bhuaidhir sibhsé lé bríathruibh, agus do chlaochluidh bhur ninntinne, dá rádh *ribh*, Bheith ar bhur dtimcheallghearradh, agus an reachd do choinhéud: dá nach dtugamar *a leitheid sin* dáithne:

25 Do chonncas dúinn, air tteachd déuntoil a gceann a chéile, dáoine toghtha do chur chugaibhsi má ráon ré ar *mbráithribh* grádhacha Barnabas agus Pól,

26 Daóine thug a nanmanna féin ar son anma ar Dtighearna Iósa Críod.

27 Ar a naddhbarsin do chuireamar chuguibh Iúdas agus Silas, noch innéosas na neithesi as béul mar an gcéudna.

28 Oir do chonncas don Spiorad Náomh, agus dúinne, gan ní as mó dúalach do chur oruibh ná na neithe riachdanachaso;

29 Go seachna sibh sibh féin ar neithibh do níthear ofráil diodhaluibh, agus ar fhuil, agus ar ní tachduighe, agus ar striopthachus: má chongbhuithí sibh féin úatha so, is maith do dhéuntáoi. Slán libh.

30 Agus ar na léigiansan air siubhal, tangadar go Hantíochia: agus ar gcuinnighadh don phobal a gceann a chéile, tógadar an leitr úatha:

31 Agus an tan do léigheadarsan an leitr, do ghabh gáirdeachus iad tres an ccomhfúrtachd.

32 Mar an gcéadna ar mbeith do Iúdas agus do Shílas, na bhfaidhibh, do theaguisgeadar agus do neartuigheadar, na bráithre lé mórán briathar.

33 Agus tair éis iad fhuireach ann sin ar feadh tamuill, do leigeadar na bráithre iad a siothcháin úatha chum na nabsdal.

34 Achd do chonncas do Shílas comhnúighe ann sin.

35 Achd do fhan Pól agus Barnabas fós a Naintiochia, ag teagusg agus ag soisgéalughadh bhreithre an Tighearna, máraon fós ré mórán eile.

36 ¶ Achd a ndiaigh láetheadh áirighe a dubhairt Pól ré Barnabas, Filleam díeuchain ar mbráithreach atá ann gach áon chathruigh ann a ndearnamar briathar an Tighearna do sheanmóir, cionnusatáid siad.

37 Agus do shanntuigh Barnabas Eóin dá ngoirthear Marcus, do bhreith léo.

38 Achd níor bháill lé Pól an té, dó chúaidh úatha as Pamphília, agus nach deachaidh riu chum na hoibre, do bhreith na gcuideachda.

39 Uime sin do éirigh easáonta eatorra, a gerúth gur sgaradar ré chéile: achd rug Barnabas Marcus leis, agus do chúaidh sé a luing go Cíprus;

40 Achd dó thógh Pól Silas dó féin, agus do imthigh sé roimhe, ar na chur ar comairce ghrás Dé do na bráithribh.

41 Agus do shiobhail sé ar feadh Shíria agus Chílícia, ag coimhneartughadh na néagluiseadh.

CAIB. XVI.

*Siobhal agus sáothair Phóil. 14 Croidhe Lidia ar na osgladh 34 agus coimh-
éduigh an phriosuin ag creideamh a Nda.*

ANN sin táinic sé go Derbe agus go Lистра: agus, féuch, do bhí deisciobal áirighe ann sin, dar bhainm Timotéus, mac mhná áirighe, dheagbhchreidmhigh don chineadh, Iúdúidhe; agus lá Gréugach a athair:

2 Ar a dtugadar na bráithre do bhí a Lистра agus a Niconium teisd mhaith.

3 Do ghabh fonn Pól an fearso do bhreith leis na chuideachda; agus ar na bhreith leis dó do thimcheallghearr sé é ar son na Niúdaidheadh do bhí ann sna háitibh sin: óir do bhí a fhios acá uile gur Ghréugach a athair.

4 Agus mar do shiobhladar ar na caithreachaibh, tugadar dhóibh ré a gcoimhéud na hórdaighthe, do órduigheadar na habsduil agus na sinnsir do bhí a Niarusalém.

5 Uime sin do bhádar na heagluiseachda ar na ndaingniughadh ann sa chreideamh, agus do bhí a nuimhir ag méúdughadh gach éun lá.

6 Agus ar ngabháil tré Phrígia agus tré chrích na Galátia dhóibh, do thoirmisg an Spiorad Náomh iad an bhriathar do labhairt sa Náisia,

7 Agus ar dteachd go Mísia dhóibh, do chúireadar rómpa dul go Bitínia: achd níor fhulaing Spiorad Iósa dhóibh.

8 Ar a naddhbharsin ar ngabháil tré Mhísia dhóibh do chúadar síos go Tróas.

9 ¶ Agus do chonncas do Phóla dtaidhbh-si sa noidhche; Duine áirighe ó Mhacedónia na sheasamh, dá ghuidhe, agus ag rádh, Tárr go Macedónia, agus tabhuir cabhuir dhúinne.

10 Agus mar do chonnuir sé an taidhbh-si, do shantuigheamar ar an mball dull go Macedónia, óir do thuigheamar gur bhé an Tighearna do ghoir sinn chum an tsoisgél do sheanmóir dhóibh.

11 Uime sin ag seoladh dhúinn ó Thróas, tangamar go díreach go Samotrácia, agus lá ar na mhárach go Neápolis;

12 Agus ann sin go Philippi, príomh-chathuir na coda sin don Mhacedónia, agus colamhuin: agus dñanamur ann sa chathruigh sin suim áirighe do laethibh.

13 Agus do chúamur a mach as an gcathruigh lá na sáboide chois a tsrothá, mar a ngnáthuighthí urnaighe do dhéunamh; agus ar suidhe dhúinn ann sin, do labhramar re mnaibh do bhí ar cruinn-iughadh ann.

14 Agus bean áirighe dár bhainm Lidia, reacadóir purpúir, a gcathruigh na Dtiatirach, noch do onóruigheadh Día, déisd sí rinn: ag ar osguil an Tighearna a cróidhe, chum aire do thabhuir do na neithibh a dubhairt Pól.

15 Agus ar ngabháil bhaisidh, dhi féin agus do luchd a tige, do ghuidh sí sinn, ag rádh, Má mheasdáoi go bhfuilim díleas don Tighearna, tigidh, do dhéunamh comhnuidhe dom thigh. Agus do choimhéigui sí sinn.

16 ¶ Agus tárta, ag dul dhúinn do dhéunamh urnaighe, go dtárta cailín áirighe oruinn agá raibh spiorad faisdine, fuair fábhaltus mór dá tighearnuibh féin lé faisdine do dhéunamh:

17 Do lean sí so Pól agus sinne, agus do éigh sí, ag rádh, Is seirbhísigh don Día ro árd na dáoinesi, noch shoisgéulas dáoiibh slighe na sláinte.

18 Agus do rinne sí so mórán do laethibh. Achd do ghoill sin, ar Phól, agus dñill sé air ais agus a dubhairt sé ris a spiorud, Aithnighim dhíot a nainm Iósa Críod teachd amach aisde. Agus ar a núair sin do imthigh an spiorad aisde.

19 ¶ Agus an tan do chunncadar a tighearnuidhesi gur imthigh muinighin a brábhaltuis féin, do chuireadar lámh a Bpól agus a Silas, agus rugadar léo don mhargadh iad chum na núachdarán,

20 Agus ar na dtairgsin do na húachdaránaibh, a dubhradar, Búaidhrid na dáoinesi ar gcathuirne, óir is dón chineadh Iúdaidhe iad,

21 Agus múinid siad órduighe, nach dleisdeanach dhúinne do ghabháil, na do leanmhuin, dó bhrígh gur Romhánuigh sinn.

22 Agus do éirídh an pobal a náoinfheachd na naghuidh : agus ar réubadh a nénduigheadh do naboifigibh, do áithneadar gabháil do shlatuibh orrtha.

23 Agus ar ngabháil orrtha go romhór dhóibh, do chuireadar a bpríosún iad, dá áithne dfear coimhéuda an phríosúin a gcoimhéud go ró dhaingean :

24 Agus ar bhfagháil na háithne sin dósan, do theilg sé iad ann sá phríosún dob fhaide a steach, agus do dhaingnigh sé a gcosa a gceap.

25 ¶ Agus a dtimcheall mheadhóin oidhche ar ndéanamh urnaighe do Phól agus do Shílas, do chanadar salm dadhmholadh Dé : agus do chúaladar na príosúnuigh iad.

26 Agus go hobann do éirigh crith mór talmhun ann, a gcrúth go raibh fúindiment an phríosúin ar bogadh : agus ar an mball do bhádar na doirrsi uile osguilti, agus a ngeimhleacha uile sgáoilte.

27 Agus ar músgladh do choimhéuduidhe an phríosúin, agus ar bhfaicsin doirrséadh an phríosúin osguilté dhó, ar dtarruing a chloidhimh amach, do smúain sé é féin do mharbhadh, óir do sháoil sé gur éulóigh-eadar na braighe.

28 Achd do éigh Pol do ghúth mhór, ag rádh, Na déuna olc ar bith dhuit féin : óir atámaóidne uile ann so.

29 Agus ar ngairm ar sholus dósan, do sháith sé a steach, agus ar mbeith dhó ar coimhchrídh, do thuit sé síos a bhfiadhnúise Phóil agus Shílais,

30 Agus ar na mbreith leis amach dhó, a dubhairt sé, A mhaighisdríge, créd chaithfeas misí dheunamh do chum go sláineochtháoi mé?

31 Agus a dubhradarsan, Creid ann sa Tighearna Iósa Críost, agus sláineochthar thú féin, agus do thighe.

32 Agus do rinneadar briathar an Tigh-earna do sheanmóir dhó féin, agus dá ráibh ann a thigh uile.

33 Agus a nuáir sin féin do noidhche go ghlac se iad, agus do nigh sé a cceáchda; agus ar an mball do ghlac sé féin, agus a thigh uile baisdeadh.

34 Agus ar na mbreith leis dó dhá thigh féin, do chuir sé bhiadh na bhfiadhnúisi, agus do rinne sé gairdeachus, é féin agus a thigh uile ag creideanh a Ndia.

35 ¶ Achd ar néirge don lá, do chuireadar na húachdaráin máoir uatha, da rádh, Léig na daoine sin amach.

36 Agus dinnis coimhéuduidhe an phríosúin na briathraso do Phól, Chuireadar na húachdaráin fios uatha bhur leigean amach : uime sin siobhluidh romh-uibh a nois, agus ínthighidh a síothchain.

37 Achd do fhreaguir Pól dóibhsean,

Tar éis gabháil oruinn go puiblidhe agus sinn neimhchiontach, agus ar Rómhanachuibh, do theilgeadar a bpríosún sinn; agus an né budh áil léo a nois ar gcur amach ós íseal? ní headh go firinn-each; achd teigid féin agus beirid amach sinn.

38 Agus dinniseadar na maóir na briathraso do na húachdaránuibh : agus do ghabh eagla iadsan, an tan do chúaladar gur Rómhanuigh iad.

39 Agus ar dteachd dóibh do chuireadar impidhe orrtha, agus ar na dtabhuirt amach, do guidheadar iad fá imtheachd amach as an gcathruidh.

40 Agus ar nimtheachd as an bpríosún dóibhsion, do chúadar a steach go Lídia : agus ar bhfaicsin na mbráthar, tugadar comhfhurtachd dóibh, agus do imthigheadar rompa.

CAIB. XVII.

Do sheanmóruigh Pól an saisgeul ag Tessalonica, 15 agus ag cathair na Haithne.

A GUS ar nimtheachd tré Amphípolis agus tré Apollonia dhóibh, tangadar go Tessalonica, mar a raibh sinagóg ag na Iúduitibh :

2 Agus mar bá ghnáth ré Pól, do chúaidh sé a steach chuca, agus do rinne sé díosboireachd riu as na sgríobtúiribh ar feadh thrí lá sábbuide,

3 Ag miniughadh agus ag dearbhughadh, gur bhéigin do Chríost fulang, agus éirighe a rís ó mharbhúibh; agus gur ab é so Críost, an Tiosa do nímisi sheanmóir dháioibh.

4 Agus do chreideadar cuid áirighe dhíobh, agus do leanadar do Phól agus do Shílas; agus mar an gcéadna mórán do Ghréugachaibh cráibhtheach, agus do mhnáibh uáisle níar bheag.

5 ¶ Achd do ghabh iomthnúdh, na Iúaidhe nár chreid, agus ag cruinniughadh dhrochdháoiné airighe agus chorra-marguidh, do rinneadar cuideachda mhór, agus do bhuáidhreadar an chathuir, agus tangadar a dtimcheall tighe lásoin, ag iarraidh iadsan do thabhairt amach chum an phobuil.

6 Agus an tan nach bhfúaradar iadsan, do thairngeadar Iáson agus cuid áirighe dona braithribh chum úachdarán na caithreach, ag éighmhe, Iad so do chuir an sáoghal bun as cionn thangadar an so mar an cceadna;

7 Noch dhá dtug Iáson áoidheachd : agus atáid siad uile ag cur a naghuidh órduighthe Shéasair, ag rádh go bhfuil rí eile ann, eadhon Iósa.

8 Agus do bhuáidhreadar an pobal agus

úachdaráin na ceithreach, ar gclós na neitheadhsa dhóibh.

9 Agus ar ngabhail urraidhe ó Iáson, agus ón chuid eile, do léigeadar úatha iad.

10 ¶ Agus ar an mball do chuireadar na bráithre sa noidhche úathadh Pól agus Sílas go Beréa: agus ar dteachd dóibh ann sin do chúadar a steach go sinagóig na Níuduidhe.

11 Agus dob uáisle na *Hiuduidhe* sin na an mhuinntir do bhí a Dteossalonica, agus do ghabhadar an bhriathar go ro lúthgháireach chuca, ag cúartughadh na sgríobhtúireadh gach éun lá, dá fhéuchuin an mar sin do bhádar na neithesin.

12 Uime sin do chreideadar mórán díobh; agus mar an gcéudna mórán ban úasal do na Grégachuibh, agus fear leis, níar bheag.

13 ¶ Agus an tan fuair na Iúdáidhe do bhí a Dteossalonica, fios go ndearna Pól briathar Dé sheanmóir ag Beréa leis, do chúadar ann sin mar an gcéudna, do chur buaidheartha ar an bpobal.

14 Achd do chuireadar na bráithre Pól úatha ar an mball amhail as go rachadh sé ar fairrge: achd d'fán Sílas agus Timotéus ann sin na gcomhnuidhe.

15 Agus an chuideachda do chúaidh lé Pól do thréoraigheadar é go *cathuir* na Haithne: agus ar bhfagháil áithne dhóibh chum Sílais agus Thimotéus do chum go dtiocfaidís mar is luáithe do fhéudfaidís chuige, dimthigheadar rompa.

16 ¶ Achd ar mbeith do Phól ag fuir-each ríusan a *ceathair* na Haithne, do bhí a spiorad air na buaidhreadh ann, tré go bhfaicidh sé an chathuir lán diodhaladhradh.

17 Ar a nadhbharsin do rinne sé diosbóireachd ann sa tsíonagóig ris na Iúduighibh, agus ris na dáoinibh riaghalta, agus ré gach áon dá dteagmhadh dhó ar an margadh gach éun lá.

18 Agus do rinneadar feallsamhnuighe áirighe do na Hépícrachuibh, agus do na Stoicibh, connspóid ris. Agus a dubhradar cuid dhíobh, Cred as áill leis an bhfear mbriosg-ghlórachso do rádh? agus a *dubhradar* cuid eile, As cosmhail ris bheith na sheanmóntuidhe ar dhéaibh coimhigheacha: ar son gur sheanmóir sé Iósa, agus a néiseirghe dhóibh.

19 Agus ar mbreith air, rugadar go Hareopágus é, ag rádh, An bhféudmáoid a fhios d'fagháil créd é an teaguisg núadh so, labhrus tusa?

20 Oir atá tu ag cur neitheadh núadh airighe ann ar gclóasuibhne: ar a nadhbharsin as mian linn a fhios d'fagháil créd as ciall dóibh.

21 (Oir ní raibh aire ar ní ar bith eile

ag luchd na Haithne agus ag coimhthighe tháinig dáitreabbhadh na measg, achd ar nuáidhéachd éigin dinnisin, no deisdeachd.)

22 ¶ Agus ar seasadh do Phól a meadhón Areopágus, a dubhairt sé, A luchd chathair na Haithne, do chím go bhfuilti go huilidhe ródhithcheallach a níodhaladhradh.

23 Oir tan an do shiobhail mé ó áit go háit, agus do chunnairc mé bhur neithe náomhtha, fuair mé altóir áirighe ann a raibh sgríobhtha DON DIA ANAITHNIDH. Ar a nadhbharsin as é an Dia sin onórtháoi as gan a fhios aguibh cíá hé, atáimsi do sheanmóir dhibh.

24 Oir ní dheanann an Dia do rinne an domhan agus gach uile ní dhá bhfuil ann, ar mbeith dhó na Thighearna ar neamh agus talamh, comhnuidhe a dteampuibh láimh-dhéanta;

25 Agus fós ní tugthar onóir dhó lé lamhuibh dáoine, mar do bhiadh riachdanus éinneithe air, oir is é féin do bheir beatha, agus anáil, agus gach uile ní do na huile neithibh;

26 Agus do rinne sé a nuile cheinéil dáoine déanfhuil amháin do chum go naitéochaidís ar dhruim na talmhan uile, agus do chinn sé aimseardha reumbórd-uighe, agus teóranna a náitreabhaidhsan;

27 Do chum go niarrfaidís an Tighearna, da madh éidir léo a fhaghail, ré a ghlacadh, gé nach fada ó éundúine aguinn é:

28 Oir is annsan mhairmíd, agus chorr-nigheimíd, agus atámáoid; do réir mar a dubhradar cuid dá bhur bhíleadaibhsí, Oir is dá chinéulsan fós sinn.

29 Ar a nadhbharsin ar mbeith dhúinn do chinéul Dé, ní coir dhúinn a bhreathnughadh gur cosmhail an Diaghachd ré hór, ná ré hairgead, ná ré cloich, ar na grabháil lé healuidhin nó lé hinntleachd dháonda.

30 Uime sin ar léigean aimseara a nainbhfsí thairis do Dhía; do bheir sé a nois fúagra do nuile dhuine ann gach áonáit aithreachus do dhéanamh:

31 Ar an adhbhar gur órduigh sé lá, an a mbéura sé breath chomhthrom ar a tsáoghal tres an bhfear úd do órduigh sé; agus mar dhearbhadh ar so do nuile *dhuine*, do thóg sé súas ó mharbhuihb é.

32 ¶ Achd an tan do chúladarsan dó eis-éirghe na marbh, do rinneadar cuid díobh fonámha: achd a dubhradar cuid eile, Eisdfeam riot a ris dhá tháobh so.

33 Agus as mar sin do imthigh Pól amach as a lár.

34 Achd cuid aca ag céangal ris, do chreideadar: eidir a raibh Dionisius Areopagita, agus bean dár bhainm Damaris, agus dream eile maille riu.

CAIB. XVIII.

Chúaidh Pól ar chúairt d'fhiosriughadh na neagluise. 24 Agus theagaisc Acuíla le na mhnaoi an soisgeul Dapollos ní is soillier.

TAR éisi so ar bhfagbháil chathair na Haithne do Phól, táinic sé go Córíntus ;

2 Agus fuáir sé Iúdaíche áirighe ann sin dar bhainm Acuílas, noch rugadh a Bpontos, táinic go déigheanach ó Neadáille, é féin agus a bhean Priscilla ; (ar a nabhbur gur aithin Claudius do na Iúdúidhibh uile imtheachd as a Róimh :) agus do chúaidh sé dhá nionnsuighe.

3 Agus do bhrígh go raibh sé dáoincheird riu, d'fan sé na bhfochair, agus do bhí sé ag obair : óir a seadh bá ceird dhóibh pailliúin do dhéanamh.

4 Agus do niodh sé diosbóireachd sa tsinagóg gach éun lá sábhóide, ionnus gur tharruing sé na Iúdúidhe agus na Gréuguidh.

5 Agus mar tháinic Silas agus Timotéus ó Mhacedónia, do las Pól an a spioruid, ag déunamh finné do na Iúdúidhibh gur bhé Iósa an Críod.

6 Agus an tráth do chuireadarsan na aghuidh, agus do labhradar blasphéime, ar gceothadh a éudaigh dhósan, a dubhairt sé riu, *Bíodh* bhur bhfuil ar bhur gceann féin ; atáimsi glan : ó so súas rachuidh mé chum na Gcineadhach.

7 Agus ar nimtheachd dó as sin, do chúaidh sé go tigh *dhuine* áirighe, dár bhainm Iustus, duine air a raibh eagla Dé, agus agá raibh a thigh láimh ris a tsionagóig.

8 Agus do chreid Crispus, úachdarán ná sinagóige, maille ré luchd a thighe uile, ann sa Tighearna ; agus mórán do na Corintianachuibh ag éisdeachd ris do chreideadar, agus do baisdeadh iad.

9 ¶ Agus a dubhairt an Thighearna sa noidhche a dtaidhbhsí ré Pól, Na bíodh eagla ort, achd labhair, agus na bí ad thoched :

10 Oir atáimsi maille ríot, agus ní thiocfa duine ar bith ort do dhéunamh uile dhuít : óir atá pobal mór agamsa an sa chathraigh so.

11 Agus d'fan seisean blíadhuin agus sé mhí, ag teagusc bhréithre Dé na measg.

12 ¶ Agus an tráth do bhí Gallio na úachdarán a Nachaia, do éirgheadar na Iúdúidhe déuntoil a naghuidh Phóil, agus rugadar go cathaóir an bhreitheamhnais é.

13 Ag rádh, Táirngidh an fear so lé na *bhríathraibh* na daoine chum Dé onórughadh, a naghaidh an dlíche.

14 Agus an tan do shantuigh Pól a

bhéul dosgladh, a dubhairt Gallio ris na Iúdúidhibh, Dá madh éagoir ar bith nó droch ghníomh é, a Iudaighe, budh cóir go nionmchóruinn libh.

15 Gidheadh más a dtimcheall bhríathar agus anmann, agus bhur ndlíche atá bhur gceisd, féuchuidh féin dó ; óir ní háill leamsa bheith am breitheamh ar a leitheid sin do *neithibh*.

16 Agus do chuir sé ón chathaóir bhreitheamhnais iad.

17 Ann sin ar mbreith do na Gréugachuibh uile ar Shostenes, úachdarán na sinagóige, do ghabhadar *air* a bhfiadhnúisí chatháóireach an bhreitheamhnais. Achd níor chuir Gallio suim a ní ar bith do na neithibhsin.

18 ¶ Achd *tair éis* Pól fhuireach fós mórán do láethibh, do ghlac sé a chead ag na bráithribh, agus do chúaidh sé a *luing* go Siria, agus do chúaidh Priscilla agus Acuílas leis ; tar éis a chinn do bhearradh dhó a Gcenchreas : óir do bhí móid-ghéalladh air.

19 Agus táinic sé go Héphesus, agus d'fág sé ann sin iad ; gidheadh do chúaidh sé féin a steach don tsinagóg, agus do thaguir sé ris na Iúdúidhibh.

20 Agus an tan diarradar *air* fuireach na bhfochair ní as faide, níor áontaigh seisean.

21 Achd d'fag beannachd aca, ag rádh, Is éigin dámhsa go deimhin an tsollomuin so chugainn do dhéunamh a Niarusalém : achd más toil lé Dia é, fillfidh mé chuguibhsí a ris. Agus do shéol sé ó Ephesus.

22 Agus ar ndul dó síos go Seasaréa, do chúaidh sé súas, agus ar mbeannughadh do neagluis dó, do chúaidh sé síos go Hantióchia.

23 Agus ar fanmhuin dó ar feadh tamuill do imthigh sé roimhe, agus do shiobhuil sé a nórdughadh ar feadh chríche na Galátia agus Phrigia, ag neartughadh na ndeisciobal uile.

24 ¶ Agus táinig Iúdaighe áirighe go Hephesus, dár bhainm Apollós, rugadh a Nalecsándria, fear deaghlabhbartha, do bhí cúmhachdach ann sna sgríobtúiribh.

25 Do bhí an fear so ar na theagusc a slighe an Tighearna ; agus ar mbeith dhó ar fuchadh sa spioruid, do labhair agus do theaguisg sé go dithcheallach neithe a dtimcheall an Tighearna, agus gan déolus aige achd baisdeadh Eóin amháin.

26 Agus do thionnsgain sé labhuirt go dána ann sa tsinagóg : agus an tráth do chúaluidh Acuíla agus Priscilla é, rugadar léo chuca *féin* é, agus d'fóillsigheadar slighe Dé dhó ní as diongmhála.

27 Agus an tan do báil leis dul go Hacháia, do sgríobhadar na bráithre,

chúm na ndeisciobal dá mbrosdughadh air eision do ghabhail chuca : agus, ar dteachd dhó ann sin, tug sé furtachd mór don líon do chreid tré ghrásuibh :

28 Oir do rinne sé diosbóireachd mhór sháothreach a bhfiadhnúis an phobail ris na Iúduighibh, dá fhoillsiughadh as na sgríobtúiribh gur bhé Iósa an Críost.

CAIB. XIX.

Leabhair na ndraoi ar na loscadh, 35
Agus do chiunaigh cleireuch na Hephesuis buaidhreadh a phobail ioma cheard chumtha na niodhal.

AGUS fárla, a nuair do bhí Apollos a Gcorintus, gur shiobhail Pól tres na rannuibh úachdaracha agus go dtáinic sé go Hephesus : agus ar bhfagháil dheisciobal airighe dhó,

2 A dubhairt sé riu, Nar ghabhabhuir an Spiorad Náomh ó chreideabhair? Agus a dubhradarsan ris, Ní chúalamar a noiread sin féin go bhfuil Spiorad Náomh ann.

3 Agus a dubhairt seision riu, Maseadh créid ann ar baisdeadh sibh? Agus a dubhradarsan, A mbaisdeadh Eóin.

4 Agus a dubhairt Pól, Go deimhin do bhaisid Eóin lé baisdeadh na haithrighe, ag rádh ris an bpobal, creideamh ann sa té do thioctadh na dhiáigh féin, eadhon, a Níosa Críost.

5 Agus ar ná chlós so dhóibhsion, do ghabhadar baisdeadh chuca a nainm an Tighearna Iósa.

6 Agus ar gcur a lámh do Phól orrtha, tháinic an Spiorad Náomh orrtha; agus do labhradar lé teangthuibh, agus do rinneadar fáidheadoireachd.

7 Agus do bhádar uile a dtimcheall dá fhear dhéug.

8 Agus ar ndul dósan a steach don tsinagóg, do labhuir sé go dána, ar feadh thrí míos, ag diosbóireachd agus ag cruthúghadh na neitheann bheanus ré rioghachd Dé.

9 Achd an tráth do chrúaidheadar dream aca, agus nach ccreidfídis, achd go labhraidís go holt ar a tslighe sin a bhfiadhnúis an phobail, do imthigh Pól úatha, agus do dhealuigh sé na deisciobail, agus do bhíodh sé ag diosbóireachd gach éunla a sgoil dhuine áirighe *dár bhainm* Tirannus.

10 Agus do bhí so dhá dhéunamh ar feadh dhá bhliadhan; a gcrúth go gcualadar a raibh ann sa Náisia uile eidir Iúdúidhe agus Ghréugach, bríathar an Tighearna Iósa.

11 Agus as mór na míorbhuile do rinne Dia tré lámhuibh Phóil:

12 A gcrúth go mbeirthe ó na chorp éudaighe lámh nó cinn chum na ndáoine

tinn, agus go sgaradh a neasláinte riu, agus go nímthighdis drochspiorúide asda.

13 ¶ Agus dream áirighe do na Iúdúidhibh do bhíodh ag síobhal ó áit go háit ag cur spiorad fá gheasuibh, do chuireadar rompa ainm an Tighearna Iósa do ghairm ós cionn na ndáoine ann a mbíodh drochspiorúda, ag rádh, Cuirmid fá gheasuibh sibh tré Iósa do ní Pól a sheanmóir.

14 Agus do bhádar móirsheisear mac ag Iúdaighe áirighe *dár bhainm* Scebha, úachdarán na sagart, noch do níodh so.

15 Achd ar bhfreagra don drochspioraid a dubhairt sé riu, Atá éolus ar Iósa agam, agus as aithne dhamh Pól; gidheadh cá sibhsí?

16 Agus do shait an duine ann a raibh an drochspiorad orrtha, agus ar na gcláoi dhó, do bhúadhuigh sé orrtha, a gcrúth gur theitheadar créuchdach lomnochd as an dtigh sin.

17 Agus fuaradar na Iúduighe agus na Gréuguigh uile do áitrighe a Nephesus a sgéula so; agus do ghabh eagla iad uilé. Agus do hoirrdhearcadh ainm an Tighearna Iósa.

18 Agus tangadar mórán don mhuinntir do chreid, ag admháil, agus ag innisin a nguionmharthadh féin.

19 Agus fós morán don mhuinntir do ghnáthuightheadh drochealadhna, tugadar a leabhuir léo, agus do dhóigheadar a bhfiadhnúis *cháich* uile iad: agus do chomháirmheadar a luach, agus fuaradar é na dheich míleagus da fhíthead *píos* airgid.

20 Do fhás bríathar Dé agus rug sí búaidh chomhláidir sin.

21 ¶ Agus ar gcríochnúghadh na neitheadhsa, do chuir Pól roimhe ann inntinn, tar éis dul tré Mhacedónia, agus Achaía dhó, dul go Hiarusalém, ag rádh, Tar éis mé bheith ann sin, as éigin damh an Róimh dfheachain.

22 Agus ar gcur dheisi don mhuinntir do bhíodh ag minisdrálachd dó, *eadhon* Timotéus agus Erastus don Mhacedonia; dñan sé féin sa Náisia ar feadh tamuill.

23 Agus fá naimsin deirigh trioblóid nár bheag a dtimcheall shligheadh *an Tighearna*.

24 Oir do bhí ceard airgid áirighe *dár bhainm* Demétrius, do níodh teampuill airgid do Dhiana, agus fuair fábbálas nar bheag don luchd céirde.

25 Ar gcrúinniughadh dhósan a raibh ré na leithéid sin do cheird, a dubhairt sé riu, A dháoine, atá a fhios aguibh gur leis an gcéirdse do gheibhmídné ar sóchar.

26 Agus do chíthi agus do chluntí, gur fhill an Pólsa lé na *bhríathraibh* pobal mór, ní hé amháin a Nephesus, achd fós

beag nach sa Náisia uile, ag rádh nach Déé iad, do níthear lé lámhuibh :

27 Agus ní hí ar gcéird amháin as guáis dúinn do theachd chum masla ; achd fós teampall na baindeé móire Diana do dhul a dtarcuisne, agus go dtiocfadh chum críche go gcuirfí ar gcúl a morrdhachda, noch onóruigheas a Náisia agus an domhan mór uile.

28 Agus ar na chlós so dhóibhsion, do líonadh iad dfeing, agus do gháireadar, ag rádh, Is mór Diana na Nephésianach.

29 Agus do bhí an chathuir uile ar na líonadh do bhuáidhreadh : agus do thiomáineadar déuntoil go háit chruinnighthe an phobail, agus rugadar ar Ghaíus agus ar Aristarcus, Macedónigh, comhaisdriche Phóil.

30 Agus ar na shantughadh do Phól dul a steach a measg an phobuil, níor léigeadar na deisciobail dó.

31 Agus mar an gcéda do chuireadar cuid áirighe dúachdaranuibh na Hasia, do bhí na gcáirdibh aige, teachda chuige, dá iarraidh air gan dul go háit chruinnighthe an pobuil.

32 Uime sin do éigh cuid díobh an nísí, agus cuid ní eile : óir do bhí an coimhthionól buaidheartha ; agus ní raibh a fhios ag an gcuid ba mó dhíobh créd é an tadhbhar fá dtangadar a gceann a chéile.

33 Agus rugadar amach riu as a tslúagh Alesandar, noch do thiomáineadar na Iuduighe rompa. Agus ar sméideadh Dhalecsandar lé na lúmh, ag iarraidh éisdeachda, doh áill leis an tadhbhar dinnisín don phobal.

34 Agus an tan do aithnigheadar gur Iudaighe é, do thógbhadar uile gáir ag éighmhe a dtimcheall dhá uáir, Is mór Diana na Nephésianach.

35 Ann sin do chiúinaidh an cléireach an pobal, ag rádh, A luchd Ephesus, cía an duine ag nach bhfuil a fhios go nonóruigheann cathair na Nephésianach an bhaindía mhór Diana, agus a ní tháinic a nús o Iupiter ?

36 Ar a nadhbharsín ó nach bhféudann duine ar bith cur na aghuidh so, is coir dhíbhsí súaimhneas do dhéanamh, agus gan éinní dhéanamh go hóbann.

37 Oír tugabhuir na dáoinesi libh, nach ar ghoid áoinní as na heaglaisibh, agus nach dtug aithis do bhuir mbaindía.

38 Ar a nadhbharsín má atá adhbhar ag Demétrius, agus ag luchd a cheirde atá na fhochair, ar dhuine ar bith, atá an chúirt ar bhfaghal, agus atáid na húachdaráin ann : éilighidís féin a chéile.

39 Achd ma atá bhuir gcéisd fá adhbhuiribh eile, réidhfidhear í a gcoimhthionól dlisdeanach.

40 Oíratamáoid a ngábhadh go néiléochthar sinn a cceannairce ar son an láoi a niugh, óir ní bhfuil adhbhar ar bith ann a bhféudmaid reusún do thabhuirt ar son an chruinnighesi.

41 Agus an tan a dubhairt sé so, do chuir sé an choimhthionól air síubhal.

CAIB. XX.

Pol ar togbhail Eutichus on bhás, 17 agus ar gairm sinnsear na Hephesus go Miletum chuir sé tréd Dé mur úalach uirrthe, agus ghabh cead dibh.

AGUS tar éis na ceannairce do chosg, do ghoir Pól na deisciobail chuige, agus air ngabháil a cheada riu, da thriall sé dul úatha go Macedónia.

2 Agus ar ndul tréd na críochuibhsín dó, agus ar na dteagus lé hiomad briathar, táinic sé don Ghréig,

3 Agus ar mbeith dhó trí mhí ann sin. Ar gcur lúigheacháin do na Iúdaighibh air, mar do bhí faoi dul a luing go Siria, do chuir sé roimhe filleadh tar a ais go Macedónia.

4 Agus do chuáidh ris na chuideachda agus a Náisia Sopater ó Bheréa ; agus do luchd Tessalónica, Aristarchus agus Secundus ; agus Gáius ó chathruigh na Deirbe, agus Timotéus ; agus do luchd na Hasia, Tichicus agus Trophimus.

5 Do imthigheadar so romhainne dfanadar rinn a Tróas.

6 Achd do chúamairne a luing ó Philippi tar éis láethe a naráin gan laibhín, agus tangamar chucasan go Tróas a gcionn chúig lá ; agus dfanamair ann sin ar feadh seachdmhuine.

7 ¶ Agus an céud lá don tseachdmhuin, ar gcuinnighadh do na deisciobluibh a gceann a chéile, do bhriseadh arain, do bhrigh go raibh faoi Phól imtheachd uatha lá ar na mhárach ; do rinne sé seanmóir go meadhón oidhche.

8 Agus do bhádar mórán léchrann a séomra árd, ann ar chruinnigheadar a gceann a chéile.

9 Agus do shuidh ogánach áirighe dár bhainm Eutichus ar fuinneóig, air dtuitim na chodladh go trom : agus ar mbeith do Phól a bhfad ag déanamh seanmóra, air na shárughadh tré chodladh, do thuit sé síos ón treas lota, agus do tógbhadh súas marbh é.

10 Agus ar ndul do Phól síos, do luigh sé air agus ar na fhásghadh ris dó, a dubhairt sé, Na bíodh buaidhreadh ar bith oruibh ; óir atá a anum ann.

11 Agus ar ndul do Phól súas do bhris sé arán, agus a duáidh sé, agus do rinne sé comhrádh fada, go dtáinic maidin, dimthigh sé ann sin.

12 Agus tugadarsan an tóganach léo na bheathuigh, agus níor bheag a ngáirdeachus.

13 ¶ Achd ar ndul a luing dhúinne do sheólamar go Hassós, ar chor go mbéuramis Pól linn as: oir is mar sin dórdúigh sé é, chum go nimtheachadh sé féin da chóis.

14 Agus a núair tharla sé oruinn a Nassos, ar na bhreith linn dúinn, tangamar go Mitiléne.

15 Agus ag seóladh dhúinn as sin, tangamar lá ar na mhárach as comhair Chíos; agus an lá na dhiaigh tangamar a dtír a Sámos, agus dfanamar a Dtrogiillum, agus tangamar lá ar na mhárach go Milétum.

16 Oir do chuir Pól roimhe seóladh ré táobh Ephesus, deagla go gcuirfidhe moill ar bith air ann sa Násia: oir do bhí deithfir air, chum da madh éidir dhó é, go mbiadh sé a Niarusalém fá Chingéis.

17 ¶ Agus ag cur feasa úadha ó Mhilétum go Hephesus, do ghoir sé sinnsir na heagluisi.

18 Agus mar thangadar chuige, a dubhairt sé riu, Atá a fhios aguibhsi, cionnus do bhí misi bhur bhfochuir ann gach uile aimsir, ón chéud la tháinic mé do Násia,

19 Ag déanamh seirbhisi don Tighearna maille ré gach uile úmhleadh intinne, agus maille ré mórán déur, agus cathaighe, uoch do éirigh dhamh do bhrígh chéilge na Niúdaigheadh:

20 Agus nár chongnaimh mé ní ar bith go folaightheach déur fhóghuin, gan a fhoillsiughadh dhíbh, agus gan bhur dteagasc go puiblidhe, agus ó thigh go tigh,

21 Ag déanamh fiadhnúisi do na Iúduighibh agus do na Gréugachuibh, fá fhilleadh chum Dé a naithrighe, agus a gcreideamh ar Dtighearna Iósa Críós.

22 Agus féuch, a nois, atáim ag dul go Hiarusalém ceanguilte a spioruid, gan a fhios agum créd theigéumbus dhamh ann:

23 Achd amháin go ndéunann an Spiorad Náomh fiadhnúisi ann gach uile chathruigh dhamh, ag rádh go bhfuilid geimhleacha agus míoshuáimhneas ag fuireach leam.

24 Achd ní bhfuil cás agam a néinni, agus ní bhfuil cion agam ar manum féin, achd go dti dhíom mo thuras, agus an miniosdrálachd fuair mé ón Dtighearna Iósa do choimhlíonadh maille ré gáirdeachus, ré fiadhnúise dhéunamh do shóisgéal ghrás Dé.

25 Agus féuch, a nois, atá a fhios agam, nach bhfaicfidh éunduine aguibhsi, air ar shiobhail mé ag seanmóir níoghachda Dé, maghaidh ó so amach.

26 Ar a nadhbharsin cuirim a fhiadhnúisi oruibhse a níugh, go bhfuilim glan ó fhuil na nuile dháoine.

27 Oir níor sheachain mé comhairle Dé fhoillsiughadh dhíbh go hiomlán.

28 Ar a nadhbharsin tabhruidh bhur naire dhíbh féin, agus don tréud uile, ar a ndearna an Spiorad Náomh easbuig dhíbh, do bheathughadh eagluise Dé, noch do cheannaigh sé lé na fuil féin.

29 Oir atá a fhios so agamsa, tar éis misi imtheachd go dtiocfuid madruigh allta ghéura bhur measg, nach coigeóla an tréd.

30 Agus fós éireóchuid dáoine dhíbh féin, noch laibheórus neithe sáobha, chum deisciobal do tharruing na ndiaigh.

31 Ar a nadhbharsin déunaidh faire, agus cuimhnighidh, nár sguir misi ar feadh trí mbladhian ag teagusc gach áon díbh do ló agus doidhche maille ré déuruibh.

32 Agus a nois, a bhráithreacha, cuirim sibh ar cumairce Dé, agus bhriathar a ghrás, noch fhéudas bhur dtógbháil súas, agus oighreachd do thabhuirt díbh a bhfochair na nuile náomh.

33 Níor shanntaigh mé airgead, ná ór, ná éudach dhuine ar bhith.

34 Is aithne dhíbhsi féin, gur ab iad na lámhasa do sholáthair dhamh gach ní dhá raibh na riachdanus orum féin, agus ar a raibh am fhochair.

35 Do fhoillsigh mé dhíbh ann sna huile neithibh, gur ab ag sáothrughadh mar so is cóir dháobh cunnamh leis ná hanbhfannuibh, agus briathra an Tighearna Iósa do chuimhniughadh, mar a dubhairt sé, Is mó as beannaighe ní do thabhuirt ná do ghlacadh.

36 ¶ Agus an tan a dubhairt sé na briathraso, agá léigean féin ar a ghlúinibh, do rinne ré urnaighe maille ríusan uile.

37 Ann sin do ghuileadar uile go mór, agus ag luighe ar mhuinéul Phoil, do phógadar é,

38 Ag deanamh tuirse go mormhór fan mbréithir a dubhairt sé, Nách bhfaicfidis a aghaidh ó sin súas. Agus do chúadar leis gus an luing.

CAIB. XXI.

Tairrghire Agabuis iom chuibhreach Phoil,
17 neach ar chuireadar támh a Niárusalem.

A GUS tárla, ar ndealughadh ríusan dúinn, gur sheólamar romhuinn, agus tangamar go díreach go Cóos, agus lá ar na mhárach go Rhódus, agus as sin go Patára.

2 Agus ar bhfagháil luinge dhúinn ann sin do bhí ag triall go Phenice, do chúamar innte, agus do sheólamar romhainn.

3 Agus ar dteachd a radharc Chípruis, agus ar na fhagbhail air ar lúmh chli

dhúinn, do sheólamar go Síria, agus tangamar as sin go Tírus: óir as ann sin bá mián-leis an luíng a'lad do chur amach.

4 Agus ar bhfagháil deisciobal ann sin dúinn, d'fanamair seachdnuinn ann: agus dubhradar ré Pól tré an Spioraid, gan dul suas go Hiarusalém.

5 Agus ar gríochnughadh na laétheadh sin, do thríallamar romhain; agus tangadarsan uile, agus a mná, agus a gclann ar gcuideachda as an gcathruigh amach: agus do leigear air ar nglúinibh sinn ar an dtráigh, agus do rinneamar urnuighe.

6 Agus tar éis a chéile do phógadh dhúinn, do chúamar sa luíng; agus d'filleadarsan dá dtightheibh féin.

7 Agus ar gríochnughadh ar loingséoreachda dhúinn, tangamar ó Thírus, go Ptolemais, agus ar mbeannúghadh do na bráithribh dhúinn, d'fanamair lána bhfóchair.

8 Agus lá ar na mhárach ar nimtheachd dúinn do bhí do chuideachda Phóil, tangamar go Séasará: agus ar ndul á steach dhúinn go tigh Philib an suibhisgél, (noch do bhí don mhóirsheisear;) d'fanamair aige.

9 Agus do bhádar ceathrar maighdean, dingheanuibh aigesion, noch do níodh fíadheadóireachd.

10 ¶ Agus ag fuireach dúinne mórán do láethibh, táinic fíadhbh áirighe ó thír Iúdaighe, dár bhainm Agabus.

11 Agus ar dteachd chugainne dhó, do ghlac sé crios Phóil, agus ag ceangal a lámha agus a chosa féin, a dubhairt sé, Mar so a deir an Spiorad Náomh, Is ar an gcorsa cheingéoluid na Iúdaighe an té lér leis an chrios so a Niarusalém, agus do bhéuruid siad a láimh na Gcineadhach é.

12 Agus an tan do chúalamar na neithesi, diarramair féin, agus luchd na háite sin air, gan dul suas go Hiarusalém.

13 Do fhreaguir Pól ann sin, Créd do bheir sibhsi ag gul agus ag briseadh mo chróidhesi? óir atáimsi ullamh, ní chum bheith cuibhrighe amháin, achd mar an ccéudna chum báis d'fulang a Niarusalém ar son anma an Tighearna Íosa.

14 Agus an tan nar ghabh sé cómhairle, do sguireamar, ag rádh, Déantar toil an Tighearna.

15 Agus tar éis na láetheadhais ar mbeith ullamh dhúinn, do chúamar suas go Hiarusalém.

16 Agus tangadar cuid do na deisciobluibh linn ó Shéasará, agus tugadar seindeisciobal áirighe léo, dár bhainm Mnason do rugadh a Ciprus, aga mbeimis ar ósda.

17 ¶ Agus ar dteachd go Hiarusalém dhúinn, do ghabhadar na bráithre chuca sin go luathgháireach.

18 Agus lá ar na mhárach do chúaidh

Pól maille rinne a steach mar a raibh Séumus; agus do chruinnigheadar na sinsir uile ann sin.

19 Agus ar mbeannughadh dhóibh do Phóil, dinnis sé a ndiaigh a chéile créid do rinne Día tré na sheirbhís féin a measg na Gcineadhach.

20 Agus ar na chlós so dhóibhsion, tugadar glóir don Tighearna. Agus a dubhradar ris, Do chí tusa, a bhráthair, ga mhéud míle do na Iúdaidhibh tháinic chum créidimh; agus átaid uile lán do ghrádh an reachda:

21 Agus do chúaladar ortsa, go dteagasgann tú do gach uile Iúduighe dá bhfuil a measg na Gcineadhach Maóisi do thréigean, agus go nabuir tú nach cóir dhóibh a mic do thimcheallghearradh, na siubhal do réir an ghnáthuighe.

22 Ar a nabhbharsin créid dhéan-fuighe? gan amharus as éigin don phobal cruinniughadh a gceann a chéile: óir cluinfid siad go dtáinic tusa.

23 Ar a nabhbharsin déuna an nísí a deirmídne riot: atáid ceathrar féar aguinne air a bhfuil móid;

24 Beir iad so leachd, agus glantar thú maille riu, agus caith léo, ionnus go mbearraídis a gcinn: agus aitheónaidh gach uile dhuine, nach bhfuil éifeachd ann ar cuireadh ort; achd go siobhlam tú féin ag coimhéud an reachda.

25 Achd a dtáobh ar chreid do na Cineadhachuibh, do sgríobhamairne agus dórdaigheamar dhóibh gan a leithéid sin do ghnáthughadh, achd amháin iad féin do choimbéd ó gach ní íodhbharthar díodh-aluibh, agus ó fhuil, agus ó néithibh tachduighe, agus ó sdríopachus.

26 Ann sin rug Pól na fir leis, agus ar na mhárach ar na ghlanadh maille riu do chuaidh sé don teampoll ag foillsiúghadh choimhlíonta láetheadh anghlanta sin, nó go dtúghtháoi ofráil ar son gach áondúine aca.

27 ¶ Agus tar éis na seachd lá sin do choimhlíonadh achd beag, ío chunncadar na Iúdaighe ó Násia, eisean ann sa teampoll, agus do bhogadar an phobal uile, agus chuireadar lámha ann san,

28 Ag éighmhe, Cóbhair, a chlanna Ísráel: A sé so an fear, theaguisgeas an gach uile áit a naghuidh an phobail, agus an reachda, agus na háitesí: agus tuilleadh eile fós tug sé Gréuguigh a steach don teampoll; agus do shaluigh sé a náit náomhthasa.

29 (Oir do chunncadar Trophimus Ephesianach na fhocheuirsean na chathraigh, roimhe sin, noch do sháoilleadar go dtug Pol chum an teampuil é.)

30 Uime sin do bhuaidhreadh an

chathair uile, agus do rith an pobal a gceann a chéile : agus ar mbreith air Phól dóibh, do thairngadar amach as a teampoll é : agus ar an mball do hiadhadh na doirsi.

31 Agus an tan do bhreathnúigheadar a mharbhadh, táinic sgéula go bárdchaptín an bhanna, go raibh Iarusalém uile ar na buáidhreadh.

32 Agus ar an mball rug seisean saighdiúirighe agus caiptinighe leis, agus do rith sé chucasan : agus an tan do chumcadasan an tuachdarán agus na saighdiúirí, do sguireadar do ghabháil ar Phól.

33 Ann sin ar ndruíd ris do nuachdarán, rug sé air, agus daithin sé á cheangal lé dhá shlabhradh ; agus dfafruigh sé cia hé, agus créd do rinne sé.

34 Agus do éigh cuid mar so, agus cuid mar súd, a measg an phobail : agus mar nár bhéidir leision deimhin sgéul dfagháil do bhrígh na buáidheartha, daithin sé eisean do bhréith don chaisléun.

35 Agus tárla ar dteachd do Phól, chum an sdaighre, gur iomchradar na saighdiúirighe é air son foiréigin an phobail.

36 Oir do lean mórán don phobal é, ag éighinhe, Beir uáinn é.

37 ¶ Agus an tráth do bhí Pól dá bhréith a steach don chaisléun, a dubhairt sé ris a nuachdarán, An ceadúigheach dhamh ní labhuir ríot? Agus a dubhairt seision, An labhrann tú Gréigis?

38 An né nach tusa an Téigipteach, do thóg ceannairce mhór roimhe so, agus do threóruigh ceithre mhíle fear do luchd fionghoile leachd ar an bhfasach?

39 Agus a dubhairt Pól, Gán amharus as Iúdaighe misi ó chathruigh ro oirdheirc Tharsus, na Cilícia, agus, guidhim thusa, fulaing dhamh labhuir ris an bpobal.

40 Agus an tan tug sé cead dó, ar seasamh do Phól ar a sdaighre, do sméid sé lé na láimh ar an bpobal. Ag iarraidh éisdeachda, agus ar ndéanamh ciúinis mhóir dhóibh, do labhair sé sa teanguidh Eabhra riu, ag rádh,

CAIB. XXII.

Aithris ar thús beathuidh, 6 filleadh, 14 úrleisgeul, 25 agus saoirse Phóil mar Romhanach.

A DHAOINE, a bhráithreacha, agus a aithre, éisdigh a nois rém sháoradhsa dháobh.

2 (Agus an tan do chúaladar gur sa teanguidh Eabhra do labhair sé riu, as móide do rinneadar ciúinus e : agus a dubhairt seision,)

3 As Iúdaighe misi gan amharus, rugadh a Dtarsus, na Cilícia, gidheadh as ann sa chathruighsi ag cosaibh Ghamáiel do hoil-

eadh mé, agus do muineadh go diongmhála a ndligheadh ar naithreadh mé, agus do bhí mé ar lasádh do ghrádh Dé, ambail agus aratháoisí uile a niu.

4 Agus do bhí mé ag géirleanmhuin na sligheadhsó gus an mbás, ag ceangal fhear agus ban agus dá dtarraing chum príosúin.

5 Mar do ní uachdarán na sagurt fós fiadhnúisi dhamh, agus na siamsir uile : ó fuair mé litreacha mar an gcéudna chum na mbrathar, ré dul go Damascus, ar chor go dtiubhrúinn leam ceanguilte go Hiarusalém an mhuinntir do bhí ann sin, dfagháil piannuide.

6 Agus tárla dhamh, ar mo thuras, ar rochdain damh go gar do Dhanascus timcheall mheadhoín láoi, gur dheallruigh solus mórórneamh go hobann am thimcheall.

7 Agus do thuit mé ar talamh ; agus do chúaluidh mé gúth dá rádh rium, A Sháuil, a Sháuil, créd fa ngéirleanann tú mé?

8 Agus do fhreaguir misi, Cia thú féin, a Thighearna? Agus a dubhairt seisean rium, As misi Iósa Nasardha ar a bhfuil tusa ag géirleanmhuin.

9 Agus na daoine do bhí am fhochair do chumcadar an solas go deimhin, agus do ghabh eagla iad ; gidheadh ní chúaladar gúth an té do labhair rium.

10 Agus a dubhairt mé, Créd do dhéuna mé, a Thighearna? Agus a dubhairt an Tighearna rium, Eirigh, agus imthigh go Damascus ; agus inneódar dhuit ann sin gach uile ní dár hórduigheadh dhuit dó dhéunamh.

11 Agus mar nach raibh amharc agam tré ghloir na soillsí sin, do threóruigheadar mo luchd éintsligheadh ar láimh mé, nó go dtáinic mé go Damascus.

12 Agus táinic óglach áirighe, *dár bhainm* Ananias chugam, duine diádha do réir an dlighidh, air a raibh teisd mhaith ag gach uile Iúduighe dár áitigh ann sin,

13 Agus ar seasamh dhó *láimh rium*, a dubhairt sé, A Sháuil a bhráthuir, gabh chugad do radharc. Agus ar a núair sin féin dféuch me airsion.

14 Agus a dubhairt sé, Do thogh Día ar naithreachne roimh láimh thusa, chum a thóla féin daithniúghadh, agus an Neach Comhthrom úd dfaicsin, agus glóra chluiscen as a bhéul.

15 Oir bíaidh tu ad fhiadhnúisi aige a láthuir na nuile dháoine ar na neithibh do chunnuir agus do chúala tú.

16 Agus a nois créd do bheir ag déunamh moille thú? éirigh, gabh baisdeadh chugad, agus bí ar do ghlanadh ód pheacadhaibh, ar ngairm ar ainm an Tighearna.

17 Agus tárla, an tan do fhill mé go Hiarusalém, agus do rinne mé urnaighe

ann sa teampoll, go ndeachaidh mé a néull;

18 Agus do chunnairc mé eisean dá rádh rium, Déuna deithbhir, agus imthigh go tapuidh as Iárusalém: óir ní ghéubbhuid siad chuca thfiadhnúisi an thimcheallsa.

19 Agus a dubhairt mise, A Tighearna, as aithne dhóibhséan go gcuirinsi a bpríosún an líón do chreideadh ionnadsa agus go ngabhainn orrtha ann gach uile shinagóg:

20 Agus a núair dóirteadh fuil do mhairtír Steaphán, do bhi mise a láthair, agus dáontuigh mé chum a mharbthha, agus do choimhéud mé éudaighe ná muintire do mharbh é.

21 Agus a dubhairt seisean rium, Imthigh romhad: óir cuirfidh mise ag céin thú chum na Gcineadhach.

22 Agus déisdeardasán ris gus an bhfocalsin, achd *ann sin* do thógbhadar a ngúth os áird, ag rádh, Beir uaim don talamh a lethéid so do dhuine: óir ní cóir a bheith na bheathuidh.

23 Agus an tan do éighnheadar, agus do theilgeadar a néuduighe dhíobh, agus do theilgeadar luáithreadh sa naiér,

24 Do aithin an túachdarán eisean do bhreith don chaisléun, agus a dubhairt sé fios sgéul do bhuáin lé sgiursaidhibh dhe; do chum go mbeith a fhios aige créd é an tadhbar fár éighnheadar mar sin na agbuidh.

25 Agus mar do cheangladar é lé cordadhuibh, a dubhairt Pól ris an gcaiptín do sheas a láthair, An cóir dháobhsi Rómhánach a sgiursadh, agus gan é ar na dhannadh?

26 Agus ar na chlós so don chaipín, do chuaidh sé a gceann a núachdaráin, agus dfoillsigh sé sin dó, ag rádh, Tabhair dó aire créd atá tú dhéunamh: óir is Rómhánach an fearso.

27 Ann sin ar dteachd do núachdarán chuige, a dubhairt sé ris; Innis damhsa, an Rómhánach thú? Agus a dubhairt seisean, A seadh.

28 Agus do fhreaguir an túachdarán, As mór an tsuim ar a bhfuair mise saoirsi na *caithreach* sin. Agus a dubhairt Pól, Achd is *ann* a rugadh mise.

29 Ar a nadhbarsin an luchd do bhí ar tí a sgiursaighe do imthigheadar úadh ar an mball: agus mar an gcéadna do ghabh eagla an túachdarán, ar bhfagháil a fheasa gur Rómhánach é, agus go dtug sé fa deara a cheangal.

30 ¶ Agus ar na mhárach ar mbeith dhó fonnmar air dheimhin sgéul dfagháil créd í an choir do chuirfidis na Iúdaighe na agbuidhsion, do sgáoil sé é ó na chuibh-righibh, agus tug sé aithne dúachdaráin na

sagart agus dá gcomhairle uile teachd do lathuir, agus ar dtabhairt Phóil amach, do chuir sé ann a bhfiadhnúisi é.

CAIB. XXIII.

Iarfa an tardsagart Pól do bhualadh.

11 Achd thug *Dia meisneach*, 14 agus rinne *uúl-do*, ar *dhol*, as *óchoimhchealg* na *Niudúigheadh*.

AGUS ar ngérfhéachuim do Phól, ar an gcomhairle, a dubhairt se, A dháoine *agus* a bhráithreacha, do rinne mise seirbhís do Dhía an gach uile choinsías mhaith gus an lá a niugh.

2 Achd do aithin Ananías an tárdsagart do na dáoinibh do sheas láimh ris a bhualadh ar a bbéul.

3 Ann sin a dubhairt Pól risean, Buáilfidh Día thusa, a bhalla fionáolta: an suidheann tú do dhéunamh breitheamhnúis ormsa do réir an dlíge, agus an dtabhuir tú áithne mo bhualadh a naghuidh an dlíge?

4 Achd a dubhradar an mhuinntir do sheas láimh ris, An bhfuil tú ag im-dheargadh árd-sagart Dé?

5 Agus a dubhairt Pól, Ní raibh n fhios agam, a bhráithreacha, gur bhé an tárdsagart é: óir atá sgríobhtha, Ní abeoira tú olc ré úachdarán do phobuil.

6 ¶ Agus ar na thuigsin do Phól go raibh cuid aca na Saduchineachuibh, agus an chuid eile na Bhphairisíneachuibh, do éigh sé a lathair na comhairle, A dháoine *agus* a bhráithreacha, as Phairisíneach mise, mhac Phairisinigh: fá shúil do bheith agam ré heiseirghe na marbh atáim dom éiliughadh.

7 Agus an tan a dubhairt sé so, do éirigh imreasan eidir na Phairisinigh agus na Saduchínigh: agus do roinneadh an coimhthionól.

8 Óir a deirid na Saduchínigh nach bhfuil eiseirghe ann, na aingeal, ná spiorad: achd admhuighid na Phairisinigh iad so uile.

9 Ar a nadhbarsin do togbhadh gair mhór: agus ar néirghe do na sgríobuidhibh do tháobh na Bhphairisíneach, do catha-aigheadar na naghaidhsean, agus a dubhradar, Ní fhaghmáoidne olc ar bith sa nóglachsa: achd má labhair spiorad nó aingeal ris, na cathuigheamne a naghaidh Dé.

10 ¶ Agus an tan do éirigh ceannairce mhór *catarra*, deagla go dtairreógaidís Pól as a chéile, daithin an túachdarán do na saighdiúiribh dul síos, agus a fhúadach as a lár, agus a bhreith don chaisléun.

11 Agus a noidhe na dháigh sin do sheas an Tighearna láimh ris, agus a dubhairt sé, Biodh meisneach mhaith agad, a Phóil: óir do réir mar do rinne tú fiadhnúisi an thimcheallsa a Niarusalém, as mar sin as éigean duit fiadhnúisi dhéunamh sa Róimh.

12 ¶ Agus ar néirghe don lá, do chruinnigheadar dream áirighe do na Iúdaighibh a gceann a chéile, agus tugadar mionna, nách íosadís agus nach íobhadís nó go marbhaidís Pól.

13 Agus do bhádar os cionn da fhlichead fear do rinne na coimhcheangal so re chéile.

14 Agus ar ndul chum na nádsagurt agus na sinnsear dóibh, a dubhradar, Tugamairne móid agus mionna, nách blaisfemis ní ar bith no go marbhamaois Pól.

15 Ar a nadhbharsin íarruidhsí ar a núachdarán do thoil na cómhairle a thabhairt dá bhur láthuir a mórach, mar do bhíadh sibh ar tí fios a ghníomharthadh d'fagháil ní as iomláine: agus atámáoidne, ullamh chum a mharbhbha, ní as táosga ná thioctas sé chuguibhsí.

16 Achd an tan do chúaluidh mac deirbhsheathar Phoil na cealga so, tháinic sé agus do chúaidh sé a steach don chaisléin, agus dinnis sé so do Pól.

17 Ann sin ar ngairm áoin do na caiptínibh chuige do Pól, a dubhairt sé, Beir an tógánachsa leachd chum an úachdaráin: óir atá ní aige ré a innisin dó.

18 Agus rug an caiptín an tógánach leis, chum a núachdaráin, agus a dubhairt sé, Do ghoir an príosúnach Pól chuige mé, agus diarr sé orum an tógánach so agá bhfuil ní do inneósadh sé dhuit, do thabhairt chugad.

19 Agus ar mbreith ar láimh a nógán-aigh don núachdarán, rug sé leis a leath-táobh é, agus d'fáfrugh sé dhe, Créud atá agad ré a innisin damhsa?

20 Agus a dubhairt an tógánach, Do rinneadar na Iúdaighe do chómhairle a íarraidh ortsa Pól do thabhairt amach a mórach chum an choimhthionóil, mar do bheidís ar tí a chéasdugha níos géire.

21 Uime sin na tabhuirsí áonta dhóibh: óir atá ós cionn dá fhlichead fear dhíobh a luigheachán air noch thug a mionna, nach íosaidís agus nach íobhaidís nó go marbhaidís é: agus atáid siad ullamh a nois, ag feitheamb réd ghealladhsa.

22 Agus do léig an t-úachdarán an tógánach úd, ar na áithne dhe, Gan a fhios do thabhairt do dhuine ar bith gur fhóillsigh sé na neithesí dhó féin.

23 ¶ Agus do goir sé dhá chaipitín airighe chuige, agus a dubhairt sé, Ullmhuighidh dhá chéud saighdiúir rachas go Séasarea, agus deichneabhar agus trí fichid marcach, agus da chéud do luchd gaéthe, ón tréas úair do noidhche amach;

24 Agus mar an gcéudna ullmhuighidh eachruidh íomchórus Pól slán, chum an árdúachdaráin Félics:

25 Agus do sgríobh sé litir an sa bhfoirmse:

26 Beatha agus sláinte ó Chlaudius Lísias chum a nárdúachdaráin ro oirdheirc Félics.

27 An tan do bhí an fearso tar éis a ghabhála ag na Iúdaighibh, agus iad iar tí a mharbhbha: tháinig misí orrtha le slúagh, agus an tan fuaire mé sgéula gur Rómhánach é, do bheanus díobh é.

28 Agus mar bhí a fhonn orum fios sgéul d'fagháil créd é an tadhbar tar éiligheadar é, tug mé amach chum a gcomhairleasán é:

29 Do thuig mé gur fá cheasduibh a dtimcheall a ndlúghidh féin do héiliughadh é, agus nách raibh coir bháis na bhraighdeanuis ar bith air.

30 Agus an tráth do himniseadh dhamhsa gur mhián ris na Iúdaighibh luigheachán do chur air, do chuir mé ar an mball chugadsa é, agus a dubhairt mé fós ré luchd a éilighthe gach ádhbhar dá mbeith aca air a chur na leith ad fhíadhmuisisí. Slán riot.

31 Uime sin do réir mar do háithnigh-eadh do na saighdiúiribh, rugadar Pól leo, ann sa noidhche go Hantipatris.

32 Agus lá ar na mhárach do léigeadar don mharchslúagh dul leisean, agus dhíleadar féin don chaisléin:

33 Agus, a núair rangadar go Séasáren, agus tugadar an litir do núachdarán, do chuireadar Pól na sheasamh na fhíadhmuisí.

34 Agus tar éis a léighthe do nuachdarán, agus a fhiafrughe dhesean gá tír dhó. Agus ar naithnighadh gur ab ó Chilikhia é;

35 A dubhairt sé, Eisdidh mé riot, an tan thióctuid luchd théilighthe mar an gcéadna. Agus do áithin sé eisean do choimhéud a gcúirt Iorúagh.

CAIB. XXIV.

Fréagra Phoil do Thertullus a lathair Fhélics, 25 neach do chríochnuigh re an theagasc.

AGUS a gcionn chúig lá na dhíúigh sin tháinig Ananias an tárdsagurt a nús maille ris na sinnsearuibh, agus ré Tertullus fear deagh labhartha áirighe, noch do fhoillsigh iad féin a bhíadhmuisí a núachdaráin a naghuidh Phoil.

2 Agus a núair do goireadh amach é, do thionnsuin Tertullus a éiliughadh, ag rádh,

3 A Fhélix ro oirdheirc, admhamáoid go follus, agus an gach áonáit, maille ré gach uile bhuidheachas, go bhfuilmid ag fagháil íomud síodhechana thriódas, agus go bhfuilid mórán do neithibh tré do ghliocas ar na gceartughadh a measg an chinidhsí.

4 Achd deagla, go dtuirseóchuinn thú ní sa mhó, guidhim thú dod mhóirheart féin, éisdeachd linn go haithghearr.

5 Oir do fuaramar an *fearsa* marphláigh, agus ag cur cheannairc eidir na Iúdaighibh uile ar feadh an domhuin, agus na cheannfeadhna dórd na Nasaréunach:

6 Agus mar an gcéudna do thogair sé an teampall do shalachadh: agus do chuir eamairne lámh ann, agus do shamtuigh eamar breitheamhnus do thabhairt air do réir ar ndlighe féin.

7 Achd táinic an túachdarán Lísias *orainn*, agus rug sé lé hainneart mór as ár lámhuibh é,

8 Agus do áithin sé da luchd éilighthe teachd chugadsa: ó na bhféudfa tusa gach éin sgéula dfagháil fa na neithibhse, chuirmidne na leith, dá leana tú ar a níarruidh.

9 Agus do áontuigheadar na Iúdaighe mar an gcéudna leis, dá rádh gurab mar sin do bhádar na neithe sin.

10 ¶ Achd ar sméideadh do núachdarán air Phól chum labhartha, do fhreaguir sé, As romhóide mfonn fá fhreagra ar mo shon féin, go bhfuil a fhios agum thusa bheith ré mórán do bhliadhnuibh ad bhreitheamh ar an gcineadhso.

11 Oir féuduigh tú a fhios dfagháil, nach mó ná dhá lá dhéug ó chúaidh misi suas go Iliarusalém do dhéunamh eadarghuidhe.

12 Agus nách bhfuaradar ag diosbóir-eachd ré duine ar bith sa teampall mé, ná ag glúasachd an phobail, ná ann sna sinagóguibh, na fós sa chatlraigh:

13 Agus ní héidir léo na neithesi atáid siad déiliughadh oram a nois a chrúth-ughadh.

14 Achd admhuim so dhuitsi, go ndéunaim seirbhís do Dhía ar naithreach, do réir na sligheadh úd dá ngoiridsean eiriceachd, ag creideamh dá gach uile ní dhá bhfuil sgriobhtha ann sa dligheadh agus ann sna faidhibh:

15 Agus go bhfuil dóigh agam a Ndía, ré a bhfuil a súilsean fós, go dtiocfa éis-éirge na marbh, eidir firéun agus neimh-fhiréun.

16 Is ar a shon so sháothruighim coin-sias glan do bheith agam, gach uile úair a dtáobh Dé, agus dáoine.

17 Agus táinic mé a nois tar éis mhór-áin bliadhna a measg mo chinidh féin, chum déirce agus ofrála dhéunamh.

18 Ann a bhfuaradar Iúdaighe áirighe don Asia mé ar mo ghlanadh sa teampoll, gan chonghair, gan bhuáidbheadh.

19 Noch dar chóir seasamb ann so ad fhiadhnusisi *maile riunsa*, agus méiliugh-adh, dha mbeith ní ar bith aca ré a chur an aghaidh.

20 No abruid an mhuintírsé féin, ma fúaradar éngcoir ar bith ionnam, an tan

do sheas mé a bhfiadhnusí na comh-airle,

21 Achd amháin ar son a néanghotha so, do éimh mé an tráth do sheas me na lár, Gur ab fa eiseirge na marbh atáim dom éiliughadh aguibhsi a nuigh.

22 ¶ Agus mar do chúaluidh Félics na neithesi, do chuir sé ar athlá iad, ag rádh, A núair do ghéubha mé fíos na neitheadh bheanús-ris a tsligheise ní as fearr, an tan thiocfas Lísias an tuachdarán a núas, cuirfidh mé bhur gcúis a gerich.

23 Agus do aithin sé don chaipitín Pól do chúmhach, agus socamhal do thabhairt dó, agus gan a bhacadh déundúine dá cháirdibh a fhriothólamh ná dhúl dá ionnsuighidh.

24 ¶ Agus a gcionn laetheadh áirighe, ar mbeith do Fhélics maille ré na mhnaoi Drusilla, noch do bhí na Iúdaighe a lath-air, do chuir sé fíos ar Phól, agus do éisd sé ris a dtimcheall an chreidimh a Gcríod.

25 Agus an tan do labhair sé *riu* a dtimcheall na firéantachda, agus na measairdhachda, agus an bhreitheamhnus atá ag teachd, ar gciothnughadh Dfélics, a dubhairt sé, Imthigh romhad a nois; agus a núair bhías úain agansa air, cuirfidh mé fíos ort.

26 ¶ Agus do bhí súil aige fós go dtiubhradh Pól airgead dó do chionn a sgáoilte: air a nadhbharsin ag cur feasa air go minic, do labhradh sé ris.

27 Agus ar gcoimhliníonadh dhá bhliadhan, táinic Porcius Festus a náit Fhélics: agus ar nbeith fonnmar Dfélics air bhuídh-eachus na Níúdaigheadh do thuilleamhuin, dñag sé Pól ceanguilte.

CAIB. XXV.

Pol ag seasmhadh na firíane go crodha, cùrata, a bhfiaghnais Fhestuis.

A GUS an tau tháinic Festus don phrobhinnsi, do chúaidh sé a gcionn thrí lá na dhíaigh sin ó Shéasareá suas go Iliarusalém.

2 Agus do chúaidh an tárdsagurt agus maithe na Níúdaigheadh dhá láthair a naghuidh Phóil, agus do chuireadar impidhe air,

3 Ag iarruidh foghuir a naghuidh Phóil, as go gcuirfeadh sé fíos air go Iliarusalém, ar gcur luigheacháin ar a tslighe fá chomhair a mharbtha.

4 Achd do fhreaguir Ffestus, go raibh Pól air cúmhach a Séasárea, agus go rachadh sé féin go háitghearr *ann sin*.

5 Uime sin, ar seisean, gidh bé aguibhsi fhéudfús é, teaghuid siad a náoinfeachd rinne síos, agus má tá olc ar bith ann sa bhféarso, éilighid siad é.

6 Agus ar nfanmhuin dó na measg

tnáirim dheimh lá, do chuaidh sé síos go Séasáir; agus lá ar na mhárach do shuidh sé ann sa chathaoir bhreitheamhnais agus do áithin sé Pól do thabhairt a lathuir.

7 Agus an tan tháinig sé, do sheasadar na Iudaighe tháinig a nús ó Iarusalém na thimcheall, agus tugadar móran déiligh-thibh tróma nár fheadadar a chruthúghadh, agus breitheamhnus thabhairt air ann fá na neithibhsi.

8 ¶ Ar bhfreagra do Phól dá ghlanadh féin, Nách dearna sé ní ar bith a naghaidh dhligh na Níudaigheadh, na an team-puill, na Sheasáir.

9 Gidheadh air mbeith fonnmhar, air fhoghar do dhéanamh do na Iúdadhuibh, do fhreagair Festus, do Phól, agus a dubhairt sé, A náill leachd dul suas go Hiarusalém, agus breitheamhnus d'fulang ann sin a dtimcheall na neitheadhso am fhíadhnaisisi?

10 Achd a dubhairt Pól, Atáim am sheasamh ag cathaoir bhreitheamhnais Sheasáir, ann ar chóir breath do bhreith orum: ní dhearna me eugcoir ar bith ar na Iúdaidhibh, mar as maith atá a fhíos agadsa féin.

11 Oir má rinne mé eugcoir ar bith ná éainní do thuill bás, ní bhfuilim ag díltadh bás d'fagháil: gidheadh muna ndearna mé éainní do na neithibhsi éilighid suad oram, ní fhéudann áonduine mo thiodhlacadh dhóibh. Tiaghuim ar chomairce Sheasáir.

12 Ann sin do labhair Festus, ris an gcomhairle, agus do fhreaguir sé, A ndeachaidh tú ar comairce Sheasáir? is dionnsuighe Sheasáir rachus tú.

13 ¶ Agus ar gcaitheamh laéthe áirighe táinig an rí Agrippa agus Bernice go Séasáir do chur faite romhe Festus.

14 Agus ar nfanmhuin dóibh ann sin móran do laethibh, do fhoillsigh Festus cuis Phóil don rí, ag rádh, Dtag Felics duine áirighe na phriosúnach:

15 Agus an tan do bhí misi a Níarusalém, tangadar úachdaráin na sagart agus sinnsir na Níudaigheadh chugam na thimcheall, agus do iarradar breith dhamanta na aghuidh.

16 Ar a dtugasa an fhreagra so, Nár bhéus do na Rómhanchuibh duine ar bith do thabhairt dá mhilleadh, nó go dtigdis an luchd éilighthe a lathuir an tí éilighthe, agus go bhfaghadh sé ionad air é fein do ghlanadh ón gcoir do chuirfidh air.

17 Ar a nadhbharsin, ar dteachd ann so dhóibh a gceann a chéile, ar ná mhárach gan chaire ar bith do shuidh mé ann sa chathaoir bhreitheamhnais, agus do aithin mé an fearsin do thabhairt dom lathuir.

18 Agus do sheasadar luchd a éilighthe na fhochair, agus níor chuireadar coir ar bith air do na neithibh do shuidh misi;

19 Achd do bhádar ceasda áirighe a dtimcheall a ngeasrogadh féin aca na aghuidh, agus a dtimcheall Íosa éigin, fuáir bás, noch a dubhairt Pól bheith béo.

20 Agus do bhrígh go raibh misi amharusach a leithid sin do cheisd, a dubhairt mé, Nar bháill leis dull go Hiarusalem, agus breitheamhnus thabhairt air ann fá na neithibhsi.

21 Agus an tan diárr Pól é féin do choimhéad nó go bhfuigheadh Augustus fios air, do aithin misi a chúmhach nó go gcuirfínn chum Séasáir é.

22 Agus a dubhairt Agrippa ré Festus, Bá mian riumsa fós mé féin éisdeachd ris an bhfeair sin. Agus a dubhairt seisean, cluinfidh tú a marach é.

23 ¶ Uime sin ar na mhárach, táinig Agrippa, agus Bernice re poimp ro mhóir, agus do chúadar a steach maille ris na huaichdaránuibh, agus ré maithibh na caithreacha, go teagh na cúirte, agus ar na áithne d'festus tugadh Pól a lathuir.

24 Ann sin a dubhairt Festus, A rí Agrippa, agus a bhfuilte do dháoinibh a lathair ann so, do chithí an fearso agá dtangadar pobal na Niudaigheadh go huilidhe a Níarusalém, agus ann so, chugamsa na thimcheall, ag éighmhe nár chóir a bheith beo ní as faide.

25 Achd a nuaire do thuig misi nách dearna sé ní ar bith do thuill bás, agus go ndeachuidh sé féin ar comairce Augustus, do chuir mé romham a chur chuige.

26 Agus ní feas damh éainní áirighe do sgriobhthuinn chum mo thighearna na thimcheall. Ar a nadhbharsin tug mé bhar láthuirsí é, agus go mórmhór dod láthuirsí, a rí Agrippa, ionnus, ar na cheasdughadh, go nbeith agam ní do sgriobhthuinn.

27 Oir do chíthear dhamhsa gur neimhréasúnta príosúnach do chur uaim, agus gan na cúiseanna atá na aghaidh d'foillsighadh.

CAIB. XXVI.

Pol ag labhairt a thimcheall Chríod go neartmhar a núsdeucht Agrippá. 30 Do mheasadar an cireachd neimh-chiontach é.

A GUS a dubhairt Agrippa ré Pól, As ceadaigheach dhuit labhartha ar do shon féin. Ann sin ar síneadh a láimhe amach do Phól, do fhreagair sé dá sháoradh féin:

2 Measuim gur sona mé, a rí Agrippa, ó bheith a niúgh chum labhartha ar mo shon féin ad fhiadhnaisise sua huile neithibh ann a néilighid na Iudaighe mé:

3 Go mórmhór do bhrígh gur feasach dhamh, thusa do bheith eóighach a nuile

ghnáthaighibh agus cheasduibh na Niúdaigheadh: ar a nadhbharsin guidhim thú fá éisdeachd rium go foighideach.

4 Is aithne do na Iúdaighibh uile, mo bheathasa ó móige, agus cionnus do bhí sí a measg mo chinidh féin a Niarusalém ó thosach;

5 Noch do aithin mé roimhe so, (dá madh áil riu fiadhuise do dhéanamh,) ar mbeith dhamh am Fhphairisineach ó mó *shinnsearaibh* do réir riaghla a núird ro dhírighse aguinne.

6 Agus a nois seasuim ar mbeith dhamh dom éiliughadh tré dhóthchus na geallamhna do rinne Día dár naithribh:

7 Ré a bhfuil súil ag ar nda threibh dheugne, ag déanamh seirbhise do *Dhia* do ló agus dóidhche go gnáthach. Is do thaoibh an dóthchais sin, a rí Agrippa, eilighid na Iúdaighe misi.

8 Créd fá a measdar ribhse mar ní díchreidmheach, go ndúisigheann Día na mairbh?

9 Go deimhin do mheas misi ionnam féin, gur chóir dhamh mórán do neithibh contráirdha do dhéanamh a naghaidh anma Iósa Nasáirdha.

10 Noch do rinne mé mar ann gcéudna a Niarusalém: oir do chuir mé iomad do na náomhuibh a bpriosúnaibh, ar bhfagháil cúmhachd dhamh ó iachdaránaibh na sagurt; agus an tan do básuigheadh iad, tug misi máonta.

11 Agus ag tabhairt pionúis dóibh go minic tré na huile shinagogaibh, do choimhéignigh mé *iad*, chum blasphéime labhairt; agus ar ndul damh tar mhodh ré buile na naghaidh, do rinne mé géirleamhuin *orrtha* a gcaithreachaibh coigriche.

12 Fá a namsin ar mbeith dhamh fús ag dul go Damascus lé cúmhachdaibh agus lé barántus na nársagurt,

13 Do chunairc mé a rí a meadhon láoi sa tslighe solus ó neamh, bá mó ná soille na gréine, noch do dheallruidh um thimcheallsa agus a dtimcheall na druinge do bhí um fhochair sa tslighe.

14 Agus ar dduitim dhúinn uile ar talamh, do chúalaidh mé gúth ag labhairt ríom, agus ag rádh sa dteangaidh Eabhra, A Sháuil, a Sháuil, créd fá bhfuil tú ag géirleamhuin orum? is cruith dhuit beith ag gabháil dod shálaibh a naghaidh dhealg.

15 Agus a dubhairt misi, Cá thú féin, a Thighearna? Agus a dubhairt seision, Is misi Iósa ar a bhfuil tusa ag géirleamhuin.

16 Achd éiridh súas, agus seas ar do chosaibh: óir is chuige so do thoilisigh mé féin duit, do chum go nóirdeóchainn thú ad oglach agus ad fhuadhuise, ní hé amháin ar na neithibh do chunnaire tú,

achd mar an gcéudna ar na neithibh ann a bhfoillséochar dhuit mé;

17 Dod sháoradh an bpobal, agus ó na Cineadhachaibh, chum a bhfuilim anois dod chur,

18 Chum a súl dosgladh, agus chum a bhfille ó dhorchadus chum an tsolais, agus ó chúmhachdaibh Shatáin chum Dé, chum maithfeachais na bpeacadh dtágháil dóibh, agus oidhreachda a measg na muinntire atá ar na náomhadh tré chreideamh ionnamna.

19 Uime sin, a rí Agrippa, ní raibh mé easumhal don taidhbhse neamhdha:

20 Achd do fhógair mé do luchd Dhamascus ar tús, agus a Niarusalem, agus ar feadh réigíon thíre Iúdaighe go huilidhe, agus do na Cineadhachaibh, aithreachus do dhéanamh agus filleadh chum Dé, ag déanamh oibreacha iomchúbhaidh don aithrigehe.

21 Ar son na nadhbharsa do rugadar na Iúdaighe sa teampall oram, agus do chuireadar rompa mo mharbhadh.

22 Gidheadh tug Día cobháir dhamh, agus do sheas mé gus a niu, ag déanamh fiadhuise don mbeag agus don mor, gán éainní a rádh dhamh achd na neithe a dubhradar na fáidhe agus Maóisi do bheith chum teachda:

23 Go bhfuiléongadh Críod, agus go madh hé céidneach do éiréochadh ó mharbhaibh é, agus go bhfoillséochadh sé solus don phobalsa, agus do na Cineadhachaibh.

24 ¶ Agus ar mbeith dhó ag rádh na neitheadhsa ar a shon féin, a dubhairt Festus do ghúth mhór, Atá tú ar buile, a Phóil; cuiridh iomad foghlomatha ré cúthach thú.

25 A dubhairt Pól an tan sin; A Fhéstuis ro oirdheirc, ní bhfuilimse ar buile; achd labhruim briathra na fírinne go céillighe.

26 Oir atá fios na neitheannsa ag an rí, agá labhramse go dána na lathair: óir ní shaóilim go bhfuil ainbhíos éainneithe dhíobh so air; oir ní a gelúid do rinn-eadh so.

27 A rí Agrippa, an greideann tú na fáidhe? Atá a fhios agam go greidir.

28 A dubhairt Agrippa an tan sin ré Pól, Is beag nách tairrgeann tú mé chum bheith am Chríodúighe.

29 Agus a dubhairt Pól, Do bfearr leam go bhfaghuim dathchuinge ó Dhía, ní hé amháin thusa, achd mar an gcéudna an mhéid éisdeas ríom aniu, bheith go hiomlán, cosmhail ríom féin, achd na geimhleachasa amháin.

30 ¶ Agus ar na rádh so dhó, do éiridh an rí súas, agus an túachdarán, agus Bernice, agus an dream do shuidh na bhfochair:

31 Agus ar ndul do leathaóibh dhóibh, do labhradar ré a chéile, ag rádh, ní dhéunann an fearso éin ní thuilleas bás nó cuibhrichthe.

32 Agus a dubhairt Agrippa ré Festus, Do béidir an fearso do léigean fa réir, muna bheith go ndeachaidh sé ar chomhairce Shéasair.

CAIB. XXVII.

Luingséorachd Phoil, 41 agus an luingséorachd, 44 achd tárrfuid na daóine fa thír slán.

AGUS ar ttabhairt breatha dhóibh go seolfamaóis gus an Neadáil, tugadar Pol agus bráighde áirighe eile, do chaipitin bhanna Agustus, dár bhainm Iúlius.

2 Agus ar ndul dúinn a luinge do longaibh Adramitium, do chuireamar romhuinn, séoladh ré táobh chósadhadh na Háisia; agus do thógbhamar ar séolta, agus do bhí Aristarcus Macedónach ó Thessalonica, ann ar gcuideachda.

3 Agus an lá na dhíáigh sin tangamar go Sídon. Agus ar mbeith go muinntearrdha ré Pól do Iúlius, dfulaing sé dhó dhul díos a charad chum comhfurtachda dfraghail uathadha.

4 Agus ar nimtheachd dhúinn as sin, do séolamar ré taóibh Chípíuis, do bhrígh go raibh an gháoth contrarrdha dhúinn.

5 Agus ar séoladh dhúinn tréas an bhfairge láimh ré Cilicia agus ré Pamphilia, tangamar go Mira, cathair a Licia.

6 Agus ar bhíagháil luinge don chaipitin ó Alecsandria ann sin do bhí ag triail do Neadáil; do chuir sé sinne innte.

7 Agus ar mbeith dhúinn morán do laethibh ag séoladh go mall, agus ar dteachd dúinn ar éigin as comhair Chníd-uis, do bhrígh nar leig an gháoth dhúinn, do séolamar a ngar do Chréta, láimh ré Salmóne;

8 Agus, ar séoladh thairis dúinn ar éigin, tangamar go hionad áirighe dá ngoirthear Na cúanta bréagha; dar bhfogus cathair Laséa.

9 Agus ar gcaitheamh mhórain aimsire dhúinn, agus ar mbeith dhár luingséorachd cheana gúasachdach, do bhrígh an troisgidh do dhul cheana thorainn, do bhí Pól dá ccomhairliúghadh,

10 Ag rádh riu, A dhaóine, do chím go mbíáidh bhuir luingséorachd maille ré dóchar agus ré dul amúgha mór, ní hé ambáin na iadála agus na luinge, achd ar nanmann féin mar an gcéudna.

11 Gidheadh is mó do chreid an caipitin an túachdarán agus maighisidir na luinge, ná na neithe a dubhairt Pól.

12 ¶ Agus ar mbéith don chúan neamhgharamhail aca re hanmhuin ann

sa gheimhreadh, do rinnidh a normhór do chomhairle sgaóileadh as, dféuchain an bhféudláidis air éanchor teachd go Phenice, chum an gheimhridh do chaitheamh ann; cúan do chúantuibh Chréta, atá ar na shuidhiúghadh a níardndéas agus a níardtuáidh.

13 Agus ar séideadh go cúin don gháoth a ndéas, ar na sháoilsin dóibhsean go néiréochadh a dturas riu, ar dtóghbáil a séoltadh dhóibh, do séoladar ní sa ghoire do Chréta.

14 Achd go haithghearr na dhíáigh sin do shéid gáoth sdoirmeamhail, do bhí na gáoth a noirdthuáidh ar a noiléun.

15 Agus ar mbeith don luinge dá fúadach, agus gan neart aice cur a naghaidh na gáoth, ar na léigean ris an ngáoth do shéoil sí roimhe.

16 Agus ar ndul a sdeach go dian dúinn fa oileun bheag áirighe dar ab áinn Claudia, is ar éigin rugamar ar an mbád:

17 Noch do thógbhadar súas, agus do fhóuchadar gach uile ghléus cabhartha, ag creasughadh na luinge faoithe; deagla go mbuáilfédis a ngaincamb béo, agus ar léigean a séolta síos dóibh, do biomchradh iad mar sin.

18 Agus ar mbeith dhúinn an lá na dhíáigh sin, dár dteilgean ó thoinn go toinn rés dóirm ro mhóir, do theilgeadar a nearruidhe amach;

19 Agus an treas lá do theilgeamar amach lé ar lámhuibh oirnéis na luinge féin.

20 Agus ar mbeith don ghréin agus do na réultaibh gan soillsiughadh dhúinn mórán do láethibh, agus ar luighe do sdóirim nar bheag orainn, rugadh uáinn gach uile dhóthchas cabhartha dá raibh aguinn ó sin amach.

21 ¶ Agus ar mbeith dhúinn a bhfad gan biadh, do sheas Pól iona meadhon, agus a dubhairt sé, A fheara, do bhfearr dháóibh aire do thabhairt dhamhsa, agus gan sgaóileadh ó Chréta, ionnus go seachónadh sibh an docharsa agus an dioghbháil.

22 Agus a nois guidhim sibh fa mheisnigh mhaith do bheith agaibh, óir ní chaillfidh éundúine agaibh a anum, achd an lúng ambáin.

23 Oir do sheas aingeal Dé léir ab rís misi, agus dá ndéanuim serbhís, sa noidhche a nochd láimh rium,

24 Ag rádh, Na bíodh eagla ort, a Phoil; is éigean duit seasamb a lathair Shéasair: agus, féuch, do thiodhláic Dia dhuir an mhéid shéolus maille riot.

25 Uime sin, a fheara, bíodh meisneach mhaith agaibh: óir creidimse Dia, gurab amhluidh bhías sé mar a dubhradh lean.

26 Thairis sin, is éigean dúinn búaladh fá oileun áirighe.

27 Agus ar dteachd don cheathramhadh oidhche déag, ar mbeith dhúinn dar dteigean ó thoinn go toinn ag Adriá, a dtimcheall mheadhóin oidhche do sháileadar na mairnéulaidh go rabhadar bhlogus do thír éigin ;

28 Agus ar léigean an luaidhe síos dóibh, fúaradar é na fhichid fead ar dhoimhne : agus ar ndul as sin beagán dóibh, ar léigean an luaidhe síos arís dóibh, fúaradar é na chúig fheadaibhdéag.

29 Agus ar mbeith dhóibh eaglach fá bhualadh fá ionadaibh garbha, ar dteigean ceithre nancaireah ó dheireadh na luinge dhóibh, do bfearr léo go mbíadh an lá ann.

30 Agus ar mbeith do na mairnéulach-airbh ar tí teitheamh as an luing, agus ar léigean an bháid síos dóibh sa bhfairge, mar do bhedis ar tí ancaireadh do shineadh amach ó thosach na luinge,

31 A dubhairt Pól ris an gcaiptin agus ris na saighdiúiribh, Muna bhíanaid so sa luing, ní héidir sibhse shábháil.

32 Do ghearradar na saighdiúirí an sin téda an bháid, agus do léigeadar dhó tuitim amach.

33 Agus an feadh do bhí an lá ag éirghe, tug Pól do chomhairle dhóibh uile biadh do chaitheamh, ag rádh, A sé so an ceathramhadh lá déag dhíbh ag fuireach bhar dtrosgadh, gan bhíadh ar bith do chaitheamh.

34 Uime sin guidhim sibh fá bhíadh chaitheamh : óir is ní bheanus ré bhur slainte é : óir ní rachaidh ruáinne cinn éundúine aguibh a múgha.

35 Agus ar rádh na neitheadh so dhó, agus ar nglacadh aráin, rug sé buidheachas ré Dia na bhfiadhnúise uile : agus ar mbriseadh a naráin dó, do thionnsgain sé a ithe.

36 Ann sin ar ngabháil meisnighe chuca do cách uile, do chaitheadar biadh mar an gcéudna.

37 Agus a sé uibhir dháoine do bhámair sa luing dha chéd sé fir dhéag agus trí fichid.

38 Agus tar éis a saith bídh do chaitheamh dhóibh, do éudromuigheadar an lung, ar dteigean na croitneachda amach fán bhfairge.

39 Agus ar néirghe don ló, ní raibh síos na tíre sin aca : achd tugadar caladh áirighe dha naire ann a raibh tráigh, ann ar áon-tuigheadar, an lung do shathadh, dá madh éidir riu.

40 Agus ar dtógbháil na nancaireadh dhóibh, do léigeadar an lung fán bhfairge, agus ar sgaoileadh cheangluightheadh na sdiúire dhóibh, mar an gcéudna, do thógbhadar an príomhsheól ris an ngáoth, agus do thrialldar chum na trágha.

41 Agus ar dteagmháil a nionad dhóibh ionar bhuáil dá fháirge fá chéile, do

bhuáileadar an lung fá thalamh ; agus ar ndainguinghadh do thosach na luinge, dían sí gan chorrughadh, agus do sgaoileadh a deireadh ó chéile ré haimhneart na dtonn.

42 Ann sin do rinneadar na saighdiúirí do chomhairle na braighde do mharbhadh, deagla go mbéuradh a shnámh éundúine aca as :

43 Achd ar mbeith don chaipín, fonnmhar ar Phól do shabháil, do thoirmisg sé iad ón gcomhairlesí ; agus do aithin sé don luchd do fhéud snámh iad féin do théilgean amach ar tús, agus dul a dtír :

44 Agus do chách eile, cuid díobh air chláraibh, agus cuid eile ar chotannaibh brise de áirighe don luing. Agus tárla mar sin go ndeachadar uile slán fá thír.

CAIB. XXVIII.

Pól ag slánughadh na neastán ar a tslighe,
14 rainic an Roinh, 30 agus theagaisc ann sin dhá belíadhan.

AGUS ar dteachd dóibh slán, dó aithneadar ann sin gur Melita do bainm don oilén.

2 Agus níor bheag an dáonnachd do rinneadar na dáoine barbartha oruinn : oir ar bhfadóghe teineadh dhóibh, do ghabhadar sinn uile chuca, ar son an cheatha do bhí ag teachd, agus air son an fhúachda.

3 ¶ Agus ar gcuinuinghadh mhoráin spriosa do Phól, agus ar na gcur dhó ar an dteine, táinic aithir nimhe amach as an teas, agus do léim sé ar a lámh.

4 Agus ar bhfaicsin na péisde croichde as a laimh do na dáoinibh barbartha, a dubhradar ría chéile, Go deimhin is fear dunnharbhbha é, dá nach bhfuilgeann dioghaltas Dé a bheith beó, gíodh tháinic sé slán ón bhfairge.

5 Achd ar gceothadh na péisde dhósan sa teini, níor airdh sé dochar ar bith.

6 Gidheadh do bhí súil acasan ré hát dó, nó ré na thuitim síos marbh go hobann : achd ar mbéith dhóibh a bhfad ag fuireach, agus nach bhfiacadar dochar ar bith ag teagmháil dó, ar nathrughadh inntinne, a dubhradar gur dia é.

7 ¶ Agus a dtimcheall na háitesin do bhí fearann ag ceannphort a noiléin, dar bhainm Publius ; noch do ghabh sinne chuige, agus tug áoidheachd dhúinn ar feadh thri lá go rocháirdeamhail.

8 Agus tárla, go raibh athair Phuibliuis na luighe ré fiabhirus agus ré fluca fóla : agá ndeachaigh Pól dá ionnsuighe, agus ar ndéanamh urnaighe, ar gcur a lámh air, do shlánuigh sé é.

9 Agus ar na dhéanamh so, tangadar, an mbeid do bhí easlán sa noiléin chuige, agus do shlánaigheadh iad :

10 Noch mar an gcéudna tug dhúinn onéir mhór; agus ar ndealadh dhúinn riu, do chuireadar linn na neithe do bhí na riachdanus *orainn*.

11 ¶ Agus a gcionn thrí mbíos na dhíáigh sin do sheólamar a luing *do longaibh* Alecsándria, do bhí ag caitheamh an ghéimhridh sa noiléun, agus a sé fá comhartha dhi Castor agus Pollux.

12 Agus ar dteachd dúinn go Siracúsa, dfanamar ann trí lá.

13 Agus ar seóladh dhúinn timcheall as sin, tangamar go Rhégium: agus a gcionn láe na dhíáigh sin do shéid an gháoth a ndeas, agus tangamar lá ar na mhárach go Puteóli:

14 Mar a bhfuaramar dearbhraithreacha, agus do chuireadar impidhe oruinn fanmhuin na bhfochair feadh seachmhuine: agus már sin do thríallamar romhuinn don Róimh.

15 Agus as sin ar bhfagháil ar sgéul do na braithribh, tangadar do theagmháil dúinn go margadh Appius, agus gus na trí táibheirribh: agus ar na bhfaicsin do Phól, rug sé buidheachus ré Dia, agus do ghabh sé meisneach chuige.

16 Agus ar dteachd dúinn don Róimh, tug an caiptín na braidhe dáirdghinéal na slógh: achd tugadh cead do Phól bheith ris féin a bhfaradh shaighdiúir do choimhéudfadh é.

17 ¶ Agus tárta, a gcionn thrí lá na dhíáigh sin, gur ghoir Pól úaisle na Niúd-aigheadh a gceannachéile: agus ar gcruinn-iughadh dhóibh, a dubhairt sé riu. A fheara agus a bhraithreacha, biodh nách dearna misi éinní a naghaidh an phobail, ná ghnáthaighe na sinsear, gidheadh tugadh mé ceangailte ó Ierusalém a lámhaibh na Rómhanach.

18 Noch, léir mian tar éis mo theasd-aighe, mo léigean fá sgáoil, do bhrigh nach raibh coir ar bith bháis orum.

19 Achd ar labhairt go contrárdha do na Iúdaighibh, do béigean danh dul fá chomairce Shéasair; ní hé go bhfuil adhbhar ar bith agam fá a neileóchainn mo chineadh.

20 Uime sin is fá a nadhbharsa do chuir mé fios oraibhse, chum *bhar* bhfaicsiona, agus labhartha ribó: oir is ar son mhuinighine Israél atáim ceangailte sa slabhradhsa.

21 Agus a dubhradarsan ris, Níor ghlacamarne fiú na leitre ó thír Iúdaighe ad thimcheall, agus ní tháinic fús neach ar bith do na dearbhraithribh dfoillsiughadh ná dimnisin uile ar bith ort.

22 Achd budh mian rinn a chlos uáit na neithe bhreathnuigheas tú: oir do tháobh a nuirdse, is aithnigh dhúinn go dticthear na aghaidh sa nuile áit.

23 ¶ Agus ar ndéanamh láe ris dóibh, tangadar mórán chuige dhá lóisdín; noch dhar fhoillsigh sé rioghachd Dé, maille ré fiadhnuise do dheanamh, dhá dtarraing ré na theagusg chum na *neitheadh* do bhean ré Hiosa, as reachd Mháosi, agus ann sua fáidhibh, ó mhaidin go hoidhche.

24 Agus do aontuigheadar cuid díobh do na neithibh a dubhairt sé, agus cuid eile nar aontaigh.

25 Agus ar mbeith dhóibh contrárdha dhá chéile, do sgáioleadar as sin, ar rádh na héinbhréithresi do Phól, Is maith do labhair an Spiorad Náomh tré san bhfaidh Esaías ré ar naithreachaibhne,

26 Ag rádh, Imthigh romhad chuim an phobailse, agus abair, Cluinfidh sibh ré bhuir gclúasaibh, agus ní thuigfidhe; agus do chuidh ré bhuir súilibh, agus ní budh leir dháoiibh:

27 Oir atá cróidhe an phobailse ar na rambrughadh, agus do bhádar a gclúasa bodhar chum éisdeachda, agus do cháochadar a súile; deagla go bhfaicfidis ré na súilibh, agus go gcluinfedis ré na gclúasaibh, agus go dtuigfidis ré na gcroidhthibh, agus go bhfuilfidis, agus go slaineochamuse iad.

28 Uime sin biodh a fhios agaibhse, go bhfuil an slánúghadhsa Dé ar na chur chum na Gcineadhach, agus go gcluinfid siadsan é.

29 Agus ar rádh na neitheannsa dhó, do imthighheadar na Iúdaighe amach, agus do bhí iomad diosboireachda aca eatorra féin.

30 ¶ Agus do chomhnuigh Pól dhá bhliadhain go biomlán a dtigh do réidhigh sé dhó féin, agus do ghabhadh ris na huile dháoine do thigeadh a steach chuige,

31 Ag seanmórughadh rioghachda De, agus ag teagusg na neitheann bheanus ris an dtighearna Iósa Críod, maille ré gach uile chumus labhartha, gan toirmeasg.

Epistil PHOIL absdail chum na ROMHANACH.

CAIB. I.

Ag admhail a Absdoldacht, 21 dearbha Pól gur ab peactha graineamhla is bacadh ar an fhirinne.

POL, searbhfhóghantuighe Iósa Críosl, do goireadh chum bheith na absdal, do toghadh chum soisgéil Dé.

2 (Noch do réimhgeall sé tré ná fháidhibh sna sgríobturaibh náomhtha.)

3 A dtimcheall a Mhic Iósa Críosl ar Dtighearna, (do gineadh do shíol Dháibhi do réir na féola;

4 Do foillsigheadh na Mhac Dé a gcúmhaichdaibh, do réir spioraid na náomhthachda, tré eiséirge ó mharbhaibh:)

5 Tré a bhfuaramairne grása agus absdaltachd, chum únlachda an chreidimh; a measg na nuile chineadhach, ar son aumasan:

6 (Eidir a bhfuil sibhsi leis ar bhur ngairm ré Hiosa Críosl:)

7 Chugaibhsi uile an mhéid atá sa Róimh, ar bhur ngrádlughadh ó Dhía, agus bhur náomhaibh do réir gharma: Grása agus síothcháin maille ribh ó Dhía ar Nathair, agus an Dtighearna Iósa Críosl.

8 Ar tús, beirim buidheachus ré mo Dhía féin tré Iósa Críosl ar bhur sousa uile, do bhrigh go bhfuil túarasghbáil bhúr gcreidmhe ar feadh an domhain uile.

9 Oir atá Dia d'fíadhnúise agam, dhá ndéanam seirbhís am spioraid a soisgéul a Mhic, go mbím gan sgur ag teachd thoraibh;

10 Ag iarraidh do shíor am urnaighe, a fhagháil do thoil Dé, asdar séunmhar ar chor éigin do dhéanamh dhamh fa dheóigh ré theachd chugaibhse.

11 Oir atá ro fhonn oram sibhse dfaicsin, ar ghléus go roinnfúnn ribh tiodhlacadh éigin spioradalta, chum bhur neartuighe;

12 Eadhon ionnus go bhfuighinn comhfhurtachd bhur bhfochaire tré chreideamh a cheile eadhon bhur gcreideamhsa agus mo chreideamhsa.

13 Agus, a dhearbhraithreacha, ní láill leam gan a fhios do bheith agaibh, gur chuir me romham go minic teachd chugaibh, (gidheadh do cuireadh toirmeasg oram gus a nois,) ionnus go bhfuighinn toradh éigin bhur measgsa, comhmaith ris na Cineadhachaibh eile.

14 Atáim an fhéitheamhnach do na Gréugachaibh, agus do na daoineibh Bar-

bártha; do dháoinibh glioca, agus neamhghlioca.

15 Ar a nadhbharsin, an mhéid is éidir leam, atáim ullamh chum an tsoisgéil do sheanmóir dháobhse mar an gcéudna a bhfuilti sa Róimh.

16 Oir ní bhfuil náire óram fá shoisgéul Chríosl: do bhrigh gur ab é cúmhachd Dé é chum slánaighe dá gach áon chreideas; don Iúdaighe ar tús, agus fós don Gréugach.

17 Oir as ann fhoillsighthear fireuntachd Dé ó chreideamh go creideamh: amhail atá sgríobhtha, Do ghéubhaidh an fireun beatha tre chreideamh.

18 Oir fhoillsighthear fearg Dé ó neamh anaghaidh gach uile neamhdhiadhachd agus eagcóir na ndaoineadh, chongmhas a n'firinne a neamhfhireantachd;

19 Oir an mhéid déolus is éidir d'fagháil ar Dhía atá sé go follus ionntasan; oir do rinne Dhía follus dhóibh é.

20 Oir a neithesion nach éidir dfaicsin, mar atá a chúmhachd síorraidhe agus a dhiadhachd, atáid siad soilléir sóthuigsighe ó chrúthughadh an domhain treas na neithe do rinneadh; ionnus nach beith leithsgéul aca:

21 Do bhrigh, ar naithniughadh Dé dhóibh, nach dtugadar glóir dhó mar Dhía, agus nach rugadar buidheachus ris; achd gur líonadar do dhíomháoineas ann a smuaintighibh, agus gur dalladh a gcroíde neamhthuigsionach.

22 Ag rádh gur dhaoine éagnuidhe iad féin, do rinneadh amadáin dhíolbh,

23 Oir do iompóidheadar glóir Dé nach éidir do thruáilleadh a gcosamhlachd iomháighe dhuine shothruáillighe, agus éunlaithé, agus ainmhinnteadh cheatharchosach, agus phéisdeagh.

24 Ar a nadhbharsin tug Dhía iadsan mar an gcéudna chum neamhghlaine tre ainmianaibh a gcroídeadh féin, chum a gcorp do shalachadh eatorra féin:

25 Mar dhruing do, iompóidh firinne Dé a mbréig, agus do rinne onóir agus seirbhís don chreatúr ag treigeán an Chruthaighthéora, noch atá beannaighe go síorraidhe. Amén.

26 Ar a nadhbharsa tug Dhía iad dainmianaibh graineamhla: oir do athruigh-eadar a nna a ngnáthughadh nádúrtha go ngnáthughadh minádurtha:

27 Agus mar an gcéudna na fir, ar dtreigeán gnuáthaighe nádúrtha na mban

dóibh, do lasadar ann a naimníanaibh an fear a naghaidh a chéile; na fir ag déanamh gráineamhlachda ris na fearuibh, agus fíaradar ionnta féin luáidheachd a seachrain, mar budh cóir.

28 Agus amháil mar nár chuireadar suim a néolus Dé do chongmháil, as mar sin tug Dá iadsan diinntiun neamhcheíllidhe, ionnus go ndéunaidis neithe nar bhíomchubhaidh.

29 Ar na líonadh do nuile éugcóir, do mbaílis, do dbrúis, do dhroichmhéin, do shaint; ar na líonadh do thnúth, do dhúmharbhadh, do cheannarraic, do mheabhail, do dhrochbhéusuibh; luchd siusarnuighe.

30 Luchd íthiomráidh, luchd fíuathaghe Dé, luchd tarcuisne, *duoine* uáibhreacha, mórdhála, luchd comtha uile, easúmhail daitheachaibh agus do mhaithreachaibh.

31 Eigceíllidhe, neamhchoingheallach, gan ghrádh nádúrtha, doríartha, neamh-thrócaireach:

32 Noch, ar naithne dhlighe Dé dhóibh, (eadhon go dtuáillid luchd na ngníomhsa do dhéanamh bás,) ní hé amháin fós iad féin dá ndéanamh, achd mar an gcéudna cáomhnuid siad luchd a ndéunta.

CAIB. II.

Gu bhfuil na Iudúighe agus na Cineadhacha, fuair ándamnadh arson pheacaidh.

AR a nadhbharin ní héidir do leisgél a ghabháil, a dhuine, gidh bé ar bith thú dhamnuigheas *duine eile*, oir ann sa ní a ndóirann tú neach eile, dáoradh tú thú féin; oir thusa dháorus *duine eile* do ní tú na neithe céadna.

2 Achd atá a fhios aguinne go bhfuil breitheamhnas Dé do réir na fírinne a naghuidh na muinntire do ní ionnsamhail na neitheadh sin.

3 Agus an measann tusa so, O a dhuine dhamnuigheas an dream do ní a leitheid súd, agus thú féin dá ndéanamh, go racha tú as ó bhreitheamhnus Dé?

4 Nó an dtarcuisnidheann tú saidhbheas a mbaitheasa agus a fhoighide agus foide a fhulaing; gan a fhios agad go dtréoruigheann maithreas Dé thú chum aithrighe?

5 Achd do réir do chruáis féin agus do chroidhe neamhaithrigheach taisgidh tú dhuit féin féarg fá chomhair láoi na feirge agus fhoillsighthe cheirtbhreitheamhnus Dé;

6 Noch a bhéuras dá gach éinneach do réir a ghníomhartha:

7 Eadhon don druing íarrus tré fhoighid na deaghoibre glóir agus onóir agus neamh-thruáileadh, an bheatha mharrthanach:

8 Achd don dreim ata ceannairceach,

agus nach umhluigheann don fírinne, achd chreideas do néagcóruigh, do bhéurthar diombugh agus fearg.

9 Trioblóid agus doghruing, air anam gach ánduine do ní olc, an lúaidhe ar tús, agus an Ghréugach mar an gcéudna;

10 Achd glóir, agus onóir, agus siothcháin, do gach áon do ní maith, don Iudúighe ar tús, agus don Ghréugach mar an gcéudna:

11 Oir ní bhfuil cion ag Dá ar phearsain seach a chéile.

12 Oir an mhéid do pheacuigh gan an dligeadh rachuid a múgha gar an dligeadh: agus an mhéid do pheacuigh sa dligeadh daiméontar iad leis a ndligeadh;

13 (Oir ní hiad luchd éisdeachda an dlighidh atá na bhféirchuibh a bhíadhnúisi Dé, achd luchd choimhlíonta an dlighidh a siad shaorfuidhear.

14 Oir na Cineadhacha ag nach bhfuil an dligeadh, do uid siad ó nádúir na neithe bheanas ris an dligeadh, iad so, ag nach bhfuil an dligeadh aca, atáid siad na ndligeadh dhóibh féin:

15 Noch fhoillsigheas obair an dlighidh sgríobtha an a geroidhthibh, ar mbeith dá gcógus ag déanamh fiadhnúise má ráon ríu, agus a smuaintighthe ag éilighadh a chéile nó fós ag gabháil a leisgiel;)

16 Ann sa lá an a mbéura Dá breith ar sheicréidibh na ndáoine tré Iósa Críost do réir mo shoisgeílsí.

17 Féuch, goirthear Iúdúidhe dhíotsa, agus múinighidh tú as a ndligeadh, agus do ní tú mórdháil as Dá.

18 Agus atá fíos a thoile agad, agus dearbhuidh tú na neithe as féarr, ar mbeith foghlomtha dhuit ón dligeadh;

19 Agus atáoi dóthchasach go bhfuil tú ad éoluighe ag na dalluibh, ad sholas ag an muinntir atá a ndorchadas,

20 A fhíor múinte na ndáoine neamheaguidhe, ad theagagóir na leanabab, ar son go bhfuil foirm a néoluis agus na fírinne agad sa dligeadh.

21 Thusa ar a nadhbharsin mhúineas duine eile, créd nach múineann tú thú féin? thusa sheanmóireas gan ghoid do dhéanamh, a ndéunann tú féin goid?

22 Thusa a deir gan adhaltrannas do dhéanamh, a ndéanann tú féin adhaltrannas? thusa agá bhfuil gráin ar na biodh-aluibh an sladann tú a neaglais?

23 Thusa do ní mórdháil as a ndligeadh, an dtabhair tú easonóir do Dhá tré bhriseadh an dlige?

24 Oir masluightheair ainm Dé thribhsí eidir na Cineadhachaibh, mar atá sgríobhtha.

25 Oir is tarbhach an timcheallghearr-

adh go deimhin má coimhéudann tu an dligeadh: achd más fear bhrisde an dlighidh thú, atá do thimcheallghearradh gan bheith na thimcheallghearradh.

26 Ar a nadhbharsin má choimhéudann an neamhthimcheallghearradh ordaighe an dlige, a né nach measfuighthear a neamhthimcheallghearradh do bheith na thimcheallghearradh.

27 Agus a né nach daiméona an neamhthimcheallghearradh áta ó nadúir, má choimhéudann sé an dligeadh, thusa, atá ad fhior sárúighe an dlige tré an litir agus tré an dtimcheallghearradh?

28 Oir ní hé an tí atá go follas, is Iúduighe ann; ná fós an dtimcheallghearradh atá go follas sa bhfeoil, is timcheallghearradh:

29 Achd an té atá ós iséal, na Iúduidhe; agus timcheallghearradh an chroidhe, ann sa spiorúid, agus ní sa litir; aga bhfuil a mholadh ní ó dhaoinibh, achd ó Dhía.

CAIB. III.

O sharuigh na Iúduighe an reachd, 28 sé creideamh is didean dóibhsi, agus do na Cineadhhucaibh.

MASEADII cred é an bárr atá ag an Iúduidhe? nó créd é tarbha an timcheallghearrtha?

2 Is mór é ar gach áonchor: a chéadúair, do bhrigh gur ríusan do tháobhadh briathra Dé.

3 Oir créd é an chúis má nár chreideadar dream áirighe dhíobh? a ndéana a neamhchreideamhsan firinne Dé gan eifeachd?

4 Nár léige Dá sin: achd, bíodh Dá firinneach, agus gach uile dhuine bréngach; mar atá sgríobhtha, Ar chor go sáorfuidhe thú ad bhriathruibh, agus go mbeartha buáidh an tan bheireas tú breith.

5 Achd má neartuigheann ar néagóirne cóir De, créd a déaram? *An bhfuil* Dá éagórach do ní dioghaltus? (mar dhuine labhrúim.)

6 Nár léige Dá sin: oir don táobh eile cionnas bhias Dá na bhreitheamh ar a tsáoghal?

7 Oir má mbéudaighe firinne Dé trém bhréigsí chum a ghlóiresion; créd fá a ndamantar misi fós mar pheactach?

8 Agus créd fá nach déanúmaoid uile, ionnus go dtiocfadh maithe dhíobh, (do réir mar mhaslaighthear sinne, agus mar a deirid daoine áinghe) ar a dtig damnúghadh ó cheart, go nabramáoid?

9 Créd eile má seadh? an bhfuilmídne ag breith bháir? Ní bhfuilmíd, ar éanchor: oir do shuigheamar roimhe so na Iúduighe agus na Gréaguigh uile, do bheith fa pheacadh;

10 Mar atá sgríobhtha, Ní bhfuil firéun ann, fós, ní bhfuil, áonduine:

11 Ní bhfuil neach ann thuigeas, ní bhfuil neach íarrus Dá.

12 Do chlónadar uile, atáid siad a néinfheacht ar na ndéanamh míthárbbach; ní bhfuil neach ann do dhéanadh maithe, ní bhfuil, go héinneach.

13 *As* uáimh osguilte a sgórnach; do rinneadar meabbail lé na dteangthuibh, atá neimh na naitheach neimhe fa na bpusuibh:

14 Agá bhfuil a mbéul lán do mhallachdaibh agus do shearbhas:

15 *Atáid* a gcosa lúath chum fola dhórtadh:

16 Agá bhfuil briseadh croidhe agus anshógh ann a slighthibh:

17 Agus níor aithnigheadar slighe na siothchána:

18 Ní bhfuil eagla Dé a bhfiadhnúisi a súl.

19 Agus atá a fhios aguinne gidh bé ar bith neithe a deir an dligeadh, gur ris a ndreim atá fan dligeadh labhrus sé: ionnus go dtiocfuidh gach uile bhéul, agus go mbeith an domhan uile cionntach do breitheamhnus Dé.

20 Ar a nadhbharsin ní sháorfuidhthear éinneach na fhiadhnúisíon ó oibrighibh an dlige: oir is tré an dligeadh tig aithne an pheacuigh.

21 Achd a nois a néagmhuis a dlige atá ceart Dé ar na dhéanamh follas, ar na dhearbhadh lé fiadhnúisi an dlige agus na bhfiadheadh;

22 Ceart Dé *a deirim* tré chreideamh Iósa Críod dá gach áonduine agus ar gach áon chreideas: oir ní bhfuil eidirbhealughadh ann:

23 Oir do pheacaigh a nuile dhuine, agus atáid a négmhuis ghlóire Dé;

24 Agus atáid ar na sáoradh a naisgidh ré na grásuibhsean tré an bhfiúsgladh do rinneadh lé Hiosa Críod:

25 Noch do órúigh Dá na cheann réidhtigh tré chreideamh ann a fhuil, chum a fhiaréantachda dfoillsiughadh, tré mbaithmeachas na bpeacadh do chuáidh thar-uinn, a bhfoighid Dé;

26 Chum a fhiaréantachda féin dfoillsiughadh ann sa naimsirí do lathair: ionnus go mbíadh sé féin ceart, agus go sáorfadh sé an té atá do chreideamh Iósa.

27 Ar a nadhbharsin cáit a bhfuil an mbórdhbáil? Atá sí ar na cur amach. Cía an dligeadh? an tré dhligeadh na noibreacha? Ní headh, achd tré dhligeadh an chredimh.

28 Measamuid ar a nadhbharsin gur lé creideamh sháorthar an duine a néagmhuis oibreach an dlige.

29 An leis na Iúdaighibh amháin Día? a né nach leis na Cineadhachuibh é mar an ceadna? Go deimhin *a sé Día* na Gcineadhach é leis:

30 Oir *is éin* Ndia, sháorfás an timcheallghearradh ó chreideamh, agus an neamhthimcheallghearradh tré chreideamh.

31 Uime sin a ndéunmáoid an dligheadh neamhthabhdach tré san gcreideamh? Nár léige Día sin: achd fós, neartuighemid an dligheadh.

CAIB. IV.

Gurab tré Chreideamh amháin, do mheasadh gach duine, firinncach.

UIME sin créd a déaram, go fuair Abraham ar nathair, do réir na feola?

2 Oir más ó oibreacha do sáoradh Abraham, atá adhbhar máoidhfeachuis aige; achd ní a dtáobh De.

3 Oir créd a deir an sgríobtur? Do chreid Abraham do Dhía, agus domeasadh sin dó mór fhíréantachd.

4 Achd don té do ní obuir ní do réir ghrás mheasdar túarasdal dó, achd dó réir fhíach.

5 Achd don té nach déineann obair achd chreideas ann sa tí sháorus an duine neamhdhiadha, measdar a chreideamh mar fhíréantachd.

6 Amhail a deir Dáibhí mar an gcéudna, Gur beannuighe an duine dá measaun Día firéantachd gan oibreacha.

7 *Ag rádh* is beannuighe an dream agá bhfuil a ndroicighníomhartha ar na maithreamh dhóibh, agus agá bhfuilid a bpeacuigh ar na bhíolach.

8 *Is* beannuighe an té ag nach ccuirfí an Tighearna peacadh na leith.

9 Ar a nadhbharsin an ánn sa timcheallghearradh *amháin* atá an beannachd-adhsa, nó fós ann sa neamhthimcheallghearradh? Oir a deirmíd gur measadh a chreideamh Dábraham mar fhíréantachd.

10 Maseadh cionnas do measadh dhó é? a né a núair do bhi sé sa timcheallghearradh, nó a núair nach raibh? Ní ann sa timchillghearradh, achd ann sa neamhthimchillghearradh.

11 Agus do ghlac sé comhartha an timchillghearrtha, séula firéantachda an chreidimh *do bhí aige* an sa neamhthimcheallghearradh: ionnus go mbeith sé na athair ag gach áon do chreidfeadh san neamhthimchillghearradh; do chum go measfuidhe firéantachd dhóibhsean mar an gcéudna:

12 Agus na athair an timchillgearrtha ní hé amháin don dreim atá don timchillghearradh, achd mar an gcéudna don dreim leanas lurg chreidimh ar nathar Abraham, noch do bhí *aige* ann sa neamhthimchillghearradh.

13 Oir ní tré san dligheadh, *do rinneadh* an gealladh, Dábraham, nó dhá shliocht, go mbiadh sé na oighre ar an domhan, achd tré fhíréantachd an chreidimh.

14 Oir má atá muinntir an dlighe na noidhrighibh, atá an creideamh ar na dhéanamh diomháoin, agus an gealladh neamhthabhdach:

15 Do bhrigh go noibrigheann an dligheadh fearg: oir gidh hé áit nach bhfuil dligheadh, *ní bhfuil* briseadh dlighe ann sin.

16 Uime sin *is ó* chreideamh, *ata a noidhreacht*, ionnus *go mbindh* si tré ghrasuibh; chum na geallambna do bheith diongnhala don tsíol uile; ní hé amháin don chuid *atá* don dligheadh, achd mar an gcéudna don chuid *atá* do chreideamh Abraham; atá na athair aguinne uile.

17 (Mar atá sgríobhtha, Do órduigh mé thú ad athair do chineadhachuibh iomdha,) a bhíadhnuisi Dé, dar chreid sé, noch a bhéodhuigheas na mairbh, agus ghoireas na neithe nach bhfuil amhail as do bheidis ann.

18 *Abraham* noch do chreid fa dhóthchus a naghuidh dóthchuis, go mbiadh sé na athair iomad cineadhach, do réir mar a dubhradh, Is mar sin bhías do shíolsa.

19 Agus ar mbeith neimhneirbh dhó a gcreideamh, níor chuir sé íona suim go raibh a chorp féin cheana gan spracadh, ar mbeith dhó a dtimcheall chéd bliadhán, na fós a neimhmbríoghmuireacht blironn Shára:

20 Agus níor chuir se cunntabhairt a ngealladh Dé lé mícheideamh; achd do neartuigheadh é a gcreideamh, ar dtabhairt ghlóire do Dhía:

21 Agus do bhí a láindeimhin aige, an té thug an gealladh, gur cúmhachdach é ar choimhlonadh.

22 Ar a nadhbharsin do measadh so dhó mar fhíréantachd.

23 Gidheadh ní ar a shonsan amháin do scriobhadh, gur measadh so dhó;

24 Achd mór an gcéudna air ar soinne, dá measuighear é, ma chreidimid ann sa té do dhúisigh Iosa ar Dtighearna ó mharbh-uibh;

25 Noch do bhásuigheadh air son ar gciontaine, agus do haithbheódhuigheadh chum sinne sháoradh.

CAIB. V.

*Toradh na saóirsinne tré chreideamh ;
12 agus Coimhshineadh Adháimh agus
Chríod ré chéile.*

AR a nadhbharsin tar éis ar soártha tré chreideamh, atá siothcháin aguinne ré Día tré ar Dtighearna Iósa Críod :

2 Tré na bhfuaramar mar an gcéadna slighe tré an gceidneamh chum na ngrása ann a seasmaoid, agus a ndéanmaoid gairdeachas fá mhuintir ghlóire Dé.

3 Agus ní hé amháin, achd do nimid gairdeachas mar an gcéadna a dtrioblóidibh : do bhrígh go bhfuil a fhios aguinne go noibrigheann an trioblóid foighid ;

4 Agus an fhoighid, dearbhadh ; agus an dearbhadh, dóthchus :

5 Achd ní adháirgheann an dóchus ; do bhrígh go bhfuil grádh Dé ar na dhórtudh an ar gcroidhibhne tré an Spiorad Náomh atá ar na tabhairt dúinne.

6 Oir do fhúlaing Críod bás na am féin ar son na ndaóinead neamhdhiadha, an tan do bhámar fós anbhann.

7 Oir deimhin is deacair go bhfuileon-gadh duine bás ar son fhírénuigh : oir dob éidir go lamhthadh duine éigin bás dfulang ar son dhuine mhaith.

8 Achd foillsighidh Día a ghrádh féin dúinne ann so, do bhrígh ag mbeith dhúinn fós ar bpeachtachuibh, gur fhuiling Críod bás air ar son.

9 Ar a nadhbharsin, tar éis ar saóirthe a nois lé na fhuilíon, is mó go mór choimh-éudfuidhtear sinn thrídsion ó fheirg.

10 Oir má, réidheadh eadrúine agus Día tré bás a Mhic, a nuair do bhámar ar náimhdibh, is mó ná sin go mór, ar mbeith a pathmhuinteardhas dúinn, choimhhead-fuightheair sinn tré na bheathasan.

11 Agus ní hé sin amháin, achd mór an gcéudna do nimid máoidheamh a Ndaía tré ar Dtighearna Iósa Críod, tré a bhfuaramar a nois an tathmhuinteardhas.

12 Ar a nadhbharsin mar tháinic an peacadh air a tsáoghal tré áonduine amháin, agus an bás tré an bpeacadh ; is mar sin rainic an bás na huile dhaóine, ar son gur pheacugheadar uile :

13 Oir gus an dligeadh do bhí an peacadh ann sa tsáoghal, achd ní cuirtheair an peacadh a leith dhuine a nuair nach mbíonn dligeadh ann.

14 Gidheadh do bhí rioghachd ag an mbás ó Adhamb go Maóisi, ar a ndrém fós nar pheacaigh do réir chosamhlachda eas-úmlachda Adhuimb, noch atá na fhiogh-air ag an té úd do bhí chum teachda.

15 Achd ní mar an gcoir, atá an tiodh-lacadh. Oir má fuaradar mórán bás tré thuitim áonduine amháin, is romhó na

sin do acfuinneigh grás Dé, agus an tiodh-lacadh tré ghrás a náonduine Iósa Críod, do mhórán.

16 Agus ní mar an táonduine do pheac- uigh, atá an tabhartas : oir tháinic an bhreitheamhnus tré áonchoir amháin chum dāmanta, achd *tainic* an tabhartus ó iomad cionntadh chum saóirthe.

17 Oir más do bhrígh áonchoire amháin do ghabh an bás rioghachd tré áonduine ; is mó ná sin go mór do ghéubbá an mhuinntir ghlacas fáirsingi ghrása agus thabhartais na fireantachda rioghachd a mbeatha tré áon, *eadhon* Iósa Críod.

18 Ar a nadhbharsin, amhail as tré áonchoir amháin *tháinic* *bréitheamhnus* air ná huile dhaóinibh chum dāmanta ; is mar sin *tháinic* an *tabhartus* tré áon-tsáoradh amháin air gach uile dhuine chum saóirthe na beatha.

19 Oir mar is tré easúnhlachd éundúine amháin do rinneadh peacug do mhórán, is mar sin tré úmlachd *éundúine* amháin do dhéantar fíréanuigh do mhórán.

20 Achd tháinic an dligeadh, ionnus go méidéochthaóí an choir. Achd sa bhall ar mhéuduigh an peacadh *is ann* rug an grás báir :

21 Ionnas dó réir mar do thighearnuigh an peacadh chum báis, go dtighearnóchadh grás mar an gcéudna tré fhiréantachd chum na beatha marthanuighe tré Iosa Críod ar Dtighearna.

CAIB. VI.

*Ar chum peacadh do scrios, 4 aithghintear
duine tré baisde, 12 agus fhásas sé a
Gcríod.*

AR a nadhbharsin créd a déurum ? An bhfantum a gcómhnuidhe a bpeacadh, ionnus go líonfadh grás Dé ?

2 Nar léige *Día sin*. Cionnas do fhéadfamaóisne, atá marbh don pheacadh, fuireach béo fós ann ?

3 A né nach bhfuil a fhios agaibh, an mbéid dhinne do baisdeadh a Níosa Críod gur baisdeadh sinn ann a bhás san ?

4 Ar a nadhbharsin atámuid adhlaise maráon risean tré bhaisdeadh chum báis : ionnus do réir mar do tógbhadh súas Críod ó mharbhaibh chum glóire a Náthar, gur mar sin mar an gcéudna do dhéunmais siubhal a nuaidheachd beatha.

5 Oir dá raibh sinn air ar bplanndugh-adh maráon ríson a gcómhnuilachd a bháis : bíam mar an gcéadna a *gcómhnuil-achd* a eiséirghe :

6 Ar mbeith fhios so aguinne, go bhfuil ar seandúine ar ná chéusadh maráon *ríson*, do chum go sgriosfuidhe corp an pheacaidh, ionnus nach déanamaóis seirbhis ó so súas don pheacadh.

7 Oir an tí faoir bás, is saor é ó pheacadh.

8 Agus má fúaramar bás mar áon ré Críost, creidimid go mairfeam mar an gcéudna maráon ris:

9 Ar mbeith a fhios aguinn ar néirghe do Chríost ó mharbhaibh nach bhfuil sé bás ní sa mhó; ní bhfuil tighearnus feasda ag an mbás air.

10 Oir ar bhfagháil bháis dó, is don pheacadh faoir sé bás éunuáir amháin: achd ar mbeith beo dhó, is do Dhía atá sé beo.

11 Agus mar an gcéudna is measda dháoi bhi go bhfuil go deibhin marbh don pheacadh, agus beo do Dhía tré Iósa Críost ar Dtighearna.

12 Ar a nadhbharsin na biodh rioghachd ag an bpeacadh ionn bhur gcorp sómharbhta, ionnus go dtiubhradh sibh úmhlachd dó ann ainmhianaibh.

13 Agus na tugaidh bhur mbail na nármuibh éugcóra don pheacadh: achd tugaidh sibh féin do Dhía, mar *dhruing* atá beo ó mharbhuibh, agus bhur mbail na nármuibh firéantachda do Dhía.

14 Oir ní bhíaidh tighearnus ag an bpeacadh oraibh: do bhrígh nách faoi an dlítheadh atá sibh, achd faoi ghrásaibh.

15 Créd eile maseadh? a ndéanam peacadh, ar a nadhbhar nách bhfuilmid faoi an dlítheadh, achd faoi ghrásaibh? nar léige Dia sin.

16 An é nach bhfuil a fhios aguibh, gidh bé dhá dtabharthaóí sibh féin mar sheirbhíseachuibh chum úmhlachda, gur seirbhísig sibh don tí dá númhláighthí; mas do pheacadh chum báis, na dúmhlachd chum firéantachda?

17 Achd buidheachas ré Dia, go rabla-bhair bhur seirbhíseachuibh ag an bpeacadh, achd dúmhláigh sibh ó chríodhe don fhoirn theaguis do tugadh dhíbh.

18 Agus ar mbeith dhíbh ar bhur saoradh ó pheacadh, do rinneadh seirbhísighe don fhíréantachd dháoi bhi.

19 Is mar dhuine labhrum ar son anbhfaíne bhur bhíeolasa: oir do réir mar thugabhair bhur mbail na seirbhíseachuibh do neamlighloine agus do bhriseadh na naitheantadh chum éagcóra; tabbruidh a nois mar an gcéudna bhur mbail na seirbhíseachuibh don fhíréantachd chum náomhthachda.

20 Oir an tan do bhí sibh bhur seirbhíseachuibh ag an bpeacadh, do bhí sibh saor ó fhíréantachd.

21 Ar a nadhbharsin créd é an toradh fúarabhair a nuarsin ann sna neithibh fá a bhfuil náire a nois oraibh? oir as é as críoch dhoibh bás.

22 Achd a nois ar mbeith dháoi bhi ar bhur saoradh ó pheacadh, agus ar bhur

ndéunamh bhur seirbhíseachuibh do Dhía, atá toradh aguibh chum náomhthachda, agus an chrioch dheigheanach an bheatha mharthanach.

23 Oir asé a túarasdal don pheacadh bás; achd asé tabhartus Dé an bheatha mharthanach tré Iósa Críost ar Dtighearna.

CAIB. VII.

Gu bhfuil duine marbh don reachd (noch fhéuchas a choire dhó, nach eidir leis a chlaói, tré chath na mbail re na inn-tinne;) 25 ach beo tré chreidimh Chríost.

ANE nach bhfuil a fhios aguibh, a dhearbhrathre, (oir as ris an luchd agá bhfuil fios an reachda labhruim,) go bhfuil cúmhachda ag an reachd ar dhuine ar feadh a sháoghail?

2 Oir an bhean atá pósda ré fear atá sí ceangailte dhé feadh a sháoghail do réir an reachda; gidheadh dá bhíaghadh a fear bás, atá sise saor ó reachd a nfir.

3 Uime sin ré sáoghal a fir dá raibh sí ag fear éile, goirfíghhear meirdreach dhí: gidheadh dá bhíaghadh a fear bás, atá sí saor ón reachd; ionnus nach meirdreach í, ar son í bheith ag fear eile.

4 Ar a nadhbharsin, a bhraithreacha, atá sibhse leis marbh don reachd tré chorp Chríost; ionnus go mbiadh sibh ag fear éile, *eadhon*, dhosan noch do tógbhadh súas ó mharbhaibh, chum sinne toraidh thabhairt do Dhía.

5 Oir tan do bhámair sa bhféoil, do bhíodh míangus na bpeacadh, tré an reachd, ag oibriughadh ann ar mballaibh chum toraidh do thabhairt chum báis.

6 Achd a nois atámaid air ar saoradh ón reachd, ar mbeith don ní lér congmhadh sinn marbh; ionnus go ndéanamaois seirbís a nuáidheadh na spioráide, agus ní an narsaigheachd na leitre.

7 Ar a nadhbharsin créud a déuram? A né gur peacadh an reachd? nar léige Dia sin. Gidheadh, ní raibh fios peacaigh agum achd tré an reachd: oir ní bhíadh éolus air mhíangus agum, muna nabradh an reachd, Na biodh míanghus ort.

8 Agus ar ngabháil chionfátha don pheacadh, tré a naithe, do oibrigh sé ionnum gach uile glné mhíanghuis. Oir a bhféugnhuis an reachda do bhí an peacadh marbh.

9 Agus do bhí misi ar uáiribh beo a bhféugnmais an reachda: achd ar dteachd do naithe, do aithbhéodhaidh an peacadh, agus fuair misi bás.

10 Agus a naithe úd, do hórduigh-eadh chum beatha, frith dhamhsa í ehum báis.

11 Oir ar ngabháil chionfátha don

pheacadh, tréa a naithne, do mheall sé mé, agus lé sin do mharbh sé mé.

12 Ar a nadhbharsin atá an reachd gan amharus náomhtha, agus a náithne náomhtha, agus comhthrom, agus maith.

13 Uime sin an bhfuil a ní maith ar na dhéanamh na bhás dhámhsa? nar léigidh Dia sin. Achd an peacadh, ionnus go mbiadh sé follus na pheacadh, doibrigh sé bás ionnum tréa a ní maith; do chum go mbiadh an peacadh na pheacadh áidh-bhéileach tréa a náithne.

14 Oir atá a fhios aguin go bhfuil an reachd shioradálta: achd atáimse collaighe, ar mo reic faoi pheacadh.

15 Oir ní thuigim an ní do ním: oir ní hé an ní is mian riom, do ním; achd a ní fúathaighim, a sé do ním.

16 Agus má sé a ní nach mian riom do ním, tigin ris an reachd gur maith é.

17 Ar a nadhbharsin ní misi feasda do ní é, achd an peacadh chomhnaigheas ionnum.

18 Oir atá a fhios agam, nach bhfuil maith ar bith na comhnuidhe ionnum, eadhon am fheoil: oir atá an toil a bhfogus damh; achd ní fhaghuim *slighe ar bith* chun na maithneas do chríochnughadh.

19 Oir ní dhéanuim an mhaith is mian riom: achd an tolc nach mian riom, a sé do ním.

20 Agus má nímse a ní nach mian riom, ní misi do ní é feasda, achd an peacadh chomhnaigheas ionnum.

21 Ar a nadhbharsin do gheibhim dligh-eadh, an tan is mian riom maith do dhéanamh, go bhfuil an tolc do láthuir agam.

22 Oir atá fonn agam a reachd Dé do réir an duine táobh asdigh:

23 Achd do dhím reachd eile ann mo bhallaibh, ag cathughadh a naghaidh reachda minúitine, agus dom thabhairt a mbruid do reachd an pheacaidh noch atá am bhallaibh.

24 Uch mo thrúaghe um dhuine truaill-eánta! cia sháorfus mé ó chorp an bháis so?

25 Beirim buidheachus ré Dia tré Iósa Críost ar Dtighearna. Uime sin do nímse go deimhin an intinn seirbhís do reachd Dé; achd am fheoil reachd an pheacaidh.

CAIB. VIII.

Sáoirse agus fíor dlóchas na ndaoine mhaireas fá reachd na Spiortuide.

AR a nadhbharsin ní bhfuil damnughadh ar bith a nois don dreim atá a Níosa Críost, nach siobhlann do réir na féola, achd do réir na Spiortuide.

2 Oir do sháor dlightheadh Spiortuide na beatha a Níosa Críost misi ó dhligheadh an pheacaidh agus an bháis.

3 Oir an ní nár bhéidir don dlightheadh do dhéanamh, ar mbeith dhó anbhfann tréa an bhféol, ar geur a Mhic féin do Dhía ag cosamlachd cholla an pheacuigh, agus ar son peacaigh, do dhamnuighe sé an peacadh sa ccoluinn:

4 Ionnus go gcoimhlonfuidhe ceart an dlighthe ionnuine, nach siobhlann do réir na colla, achd do réir na Spiortuide.

5 Oir an dream atá do réir na féola smuaintighid siad neithe bheanas ris an bhféol; achd an dream atá do réir na Spiortuide na neithe bheanas ris an Spiortuid.

6 Oir is bás gliocas na féola; achd is beatha agus siothcháingliocas na Spiortuide.

7 Oir is nánhadus a naghuidh Dé gliocas na féola: oir ní úmhluigheann sé do dhligheadh Dé, agus fós ní héidir leis.

8 Ar a nadhbharsin an dream atá do réir na féola ní héidir leo toil Dé do dhéanamh.

9 Achd ní bhfuiltsi do réir na féola, achd do réir na Spiortuide, má atá Spiorad Dé na comhnuidhe ionnuibh. Achd gidh bé nach a bhfuil Spiorad Chríost aige, ní lé Críost an duine sin.

10 Agus má atá Críost ionnuibh, atá an corp go deimhin marbh do thaobh *an pheacuigh*; achd is beatha an Spiorad tré fhliréantachd.

11 Achd má chomhnuigheann ionnuibh Spiorad an té do dhúsigh Iósa ó mharbh-uibh, an té do dhúsigh Críost ó mharbh-uibh béodhachaigh sé bhar geuirp shó mharbthachasa mar an géndra tré na Spiortuidion chomhnuigheas ionnuibh.

12 Uime sin, a bráithreacha, ní don fheoil, atámaoid ar bhféitheamhnuibh, ar chor go gcaithfeadhmaois ar mbeatha do réir na féola.

13 Oir más do réir na féola chaithfidhe bhar mbeatha, do gheubthaói bás: achd má mharbthaói gníomhartha na colla leis an Spiortuid, do gheubthaói beatha.

14 Oir an mhéid thréorughthear lé Spiorud Dé, a siad clann Dé iad.

15 Oir níor ghabhabhair chugaibh Spiorad na seirbhíse a ris chum eagla; achd do ghabhabair chugaibh Spiorad atharghadh na cloinne, tré ngoirnid, Abba, a Athair.

16 Do ní an Spioradsa fiadhnúisi lé ar spioruidne, gur clann do Dhía sinn:

17 Agus más clann, is oidhrighe fós sinn; oidhrighe gan amharas do Dhía, agus comhóidhrighe do Chríost; má fhuilngmíd a néitheachd *ris*, ionnus go mbeimis a ccomhghlóir *ris*.

18 Oir measum nach fíu ná neithe fhuilgemid sa naimsirse a láthair an ghlóir fhoillséochthar dhúinn.

19 Oir atá feitheamh dithcheallach gach

creatúir ag fuireach ré foillsiughadh chloinne Dé.

20 Oir atá an creatúir fa mhursántachd an diomhaóinis, ní dhá thoil féin, achd ar son an té dó chuir fa mhursántachd é,

21 A muinighin go síoruidhe an creatúir féin ó sheirbhís na truaillidheachda go síoirsi ghloire chloinne Dé.

22 Oir atá a fhios aguinn go bhfuil a nuile chreatúir ag osnaighe agus a bpéin *mar mhnaói ré cloinn má ráon rinne* gus a nuairse.

23 Agus ní hiadsan amháin, achd sinne féin, agá bhfuilid céadthórtha na Spioruide, bimíd ag osnaighe ionnuinn féin, ag feith-eamh re athargadh na *cloinne*, fúasgladh ar gcuirp.

24 Oir as lé dóigh atámaoid sabhalta: achd má chítear an dóigh ní dóigh í: oir créd fá a mbíadh dóigh ag neach, ris an ní do chí sé?

25 Achd má bhíonn súil aguinn ris an ní nach bhfaicimid, do nimíd fuireach tre fhoighid.

26 Agus is mar an gcéadna fhóireas an Spiorad ar néagcrúasne: oir ní bhfuil a fhios aguinn créd do iarrfadhmaois a nurnuighe mar budh cóir: achd do ní an Spiorad féin urnuighe air ar son lé hosa-naidhibh dó-innse.

27 Achd atá a fhios ag sgrúdaigheoir na gcroidheadh cred é toil na Spioruide, oir is do réir *thola* Dé ghuidheas sé ar son na náomh.

28 Agus atá a fhios aguinn go geomb-oibrigheann gach uile ní chum maitheasa do na daóinibh ghráduigheas Dá, noch atá ar na ngairm do reir a órduigheas.

29 Oir an dream do réumbaithin sé, do réimhórdugh sé a mbeith comchosmhui díomháigh a Mhic féin, a chor go mbeith seisean na chédghein éidir mhórán dearbhrathar.

30 Agus an dream do thogh sé roimh láimh, do ghoir sé iad mar an gcéadna: agus an dream do ghoir sé, do sháor sé iad mar an gcéadna: agus an dream do sháor sé, tug sé glóir dhóibh mar an gcéadna.

31 Uime sin créd a déaram fa na neithibhsi? Ma atá Dá linn, *cia fhéudus bheith* ar naghuidh?

32 An té nár choigill a Mhac *díleas* féin, achd tug air ar sonne uile é, cionnas nach ttiodhluicfeadh sé dhúinn gach uile ní maille ris?

33 Cía chuirfeas coirthe a naghuidh dháoine toghtha Dé? *A sé* Dá sháoras.

34 Cía dhaiméonas? Críosl fuair bás, agus fós, do rinne a neiséirghe, noch atá ar deis Dé, agus fós ghuidheas air ar sonne.

35 Cía dhealóchus sinn ó ghrádh Chríosl? trioblóid, nó ambgar, nó díbeirt, nó gorta, nó lomnochduighe, nó peiriácuil, nó cloidheamh?

36 (Mar atá sgríobhtha, Is ar do shonsa mharbhbhar sinn ar feadh an láoi; atámaoid air ar meas mar cháorcha ré huchd a marbhtha.)

37 Achd, buáidhemíd ionnta so uile tréas an té do ghrádhugh sinn.

38 Oir atá a dheirbhfhios agam, nach búdhd héidir lé bás, na lé beatha, na lé hainglibh, ná lé húachdaranachuibh, ná lé cúmhachduibh, ná leis na neithibh atá do láthair, ná leis na neithibh atá chum teachda,

39 Ná lé hairde, ná lé doimhne, ná lé creatúr ar bith eile, sinne déalughadh ó ghrádh Dé, atá a Níosa Críosl ar Dthigh-earna.

CAIB. IX.

Mar fúaradur na Iúduidhe roimhesi sochar do thuille ar na Geintleachaibh, amhluidd bheir Dá cuibhrionn ghrása is éifeachdaigh dáonduine nó do dhuine eile.

A DEIRIM a nfirinne a Gríosl, ní dhéunaim brég, ar mbeith dom chogús ag déanamh fiadhuise dhamh tres an Spiorad Náomh,

2 Go bhfuil tuisri mhór óram agus doilgheas agcómhnuidhe ar mo chroíde.

3 Oir do ordeóchuinn mé féin do bheith dealuighthe ó Chríosl ar son mo dhearbhrathreach, mo dháoine gáoil do réir na feóla.

4 Noch atá na Nisrahéluibh; ag ar léó athargadh na cloinne, agus an ghloir, agus an tionann, agus órdughadh an reachda, agus seirbhís Dé, agus na geallamhna;

5 Ag ar díobh na haithe, agus ó a bhfuil Críosl do réir na feóla, atá na Dhia ós cionn na nuile, beannaighe go síorruidhe. Amén.

6 Gidheadh ní héidir briathar Dé a bheith gan éifeachd. Oir ní hé gach éundúine *thig* ó Israél, atá na Israélach.

7 Agus ní ar son, go bhfuilid siad na síol ag Abraham, *atáid* siad uile na gcloinn: achd, A Nisac ainmneochthar dhuil síol.

8 A sé sin ré a rádh, Ní hiad clann na feóla, clann Dé: achd clann na geallamhna mheastar mar shíol.

9 Oir a si so briathar na geallamhna, Tíocfuidh mé fá namusa a ris, agus bíaidh mac ag Sára.

10 Agus ní hé amháin; achd Rebecca mar an gcéadna a nuair do thoircheagh í ó neach áirighe, *eadhon* Isáac ar nathairne;

11 Oir suil rugadh na *leinibh*, agus suil do rinneadar maith ná clc, ar chor go mbíadh órdughadh Dé do réir na togha

seasmhach, ní ó oibreachuibh, achd ón té ghoireas;

12 A dubhradh ría, Go ndéanadh an té is seine seirbhís don té is óige.

13 Mar atá sgríobhtha, Do ghrádhuih mé Iacob, agus do fhúathnigh mé Esau.

14 Uime sin créd a déaram? An bhfuil éagcoir ag Dia? Biodh a bhfad uáinn sin do rádh.

15 Óir a deir sé ré Máoise, Do dhéana mé trócaire ar an té ar a ndéana mé trócaire, agus do dhéana mé truaidhe don té dhá ndéunuidh mé truaidhe.

16 Ar a nadhbharsin ní ón té lér ab áill, nó on té riothas, atá an tógtha achd ó Dhía do ní trócaire.

17 Óir a deir an sgríoptúr ré Pharáo, Is chuige so féin do thóig mé súas thú, ar chor go bhfoillseóchuinn mo chúmhachda ionnad, agus go ninneóstáoi mainm ar feadh na talmhan uile.

18 Uime sin do ní sé trócaire ar an té is áill leis, agus cruáidhighe sé an té is áill leis.

19 Achd a déara tú ríom, Maseadh créud fá bhfuil fearg air? Óir cía chuir a naghuidh a thola?

20 Achd ó a dhuine, cía thusa thagrus a naghuidh Dé? A naibeóra an ní do cunadh ris an té do chum é, Créd fá a ndearnuidh tú mé mar so?

21 A né nagh bhfuil cúmbachda ag ceard na críadh ar an gcearáfóig, ionnas go ndéanadh sé soitheach chum onóra, agus soitheach eile chum neamhonóra déan-ádhbharr amháin?

22 Achd má dfulaing Dia, chum a fheirge féin a thaisbéanadh, agus a chúmhachd do dhéanamh follus, tré ionad foighide le soighthighibh na feirge hórduigheadh chum damanta:

23 Agus do chum go bhfoillseóchadh sé saidhbhreas a ghloire féin do shoithighibh na trócaire, do ullhnuigh sé ó thús chum gloire,

24 Eadhon dúinne, noch do ghoir sé, ní as na Iúduidhibh amháin, achd fós as na Cineadhachuibh?

25 Mar a deir sé fós a Noséa, Goirfidh mé mo phobal féin, don pobal nár leam; agus mo ghrádh féin, don mhnaoi nach raibh am gradh.

26 Agus teigeamhuidh, an sa nionad a ndubhradh riu, Ní sibhsí mo phobalsa; go goirfighear sa náit chéadna diobh Clann Dé bhi.

27 Agus éighidh Esaías ar Israel, Biodh go mbeith umhir chloinne Israel mar ghaineadh na fainge, sláinéochthar a bhfuighleach:

28 Óir do dhéana sé cúntas, agus cuirfidh sé a naithearr é maille ré

cómhthrom: óir is cúntas aithghearr do dheana an Tighearna ar an dtalamh.

29 Agus mar a dubhairt Esaías roimhe, Muna bhfágbhadh Tighearna na slúagh siol aguinn, do dhéantáoi sinn mar Shodom, agus do bhíadhmáois cosmhuil lé Gomorra.

30 Ar a nadhbharsin créd a déaram? Go rugadar na Cineacha, nár lean don fhíréantachd, ar an bhfíréntachd eadhon, an fhíréntachd atá ón chreideamh.

31 Achd Israhél do lean reachd na fíréntachda, ní rangadar go reachd na fíréantachda.

32 Créd uime? Do bhrigh nach ó chreideamh, achd mar do bheith ó oibrigh-thibh an reachda do iarradar í. Óir fuaradar oilbhéim fá chloich na hoilbhéime;

33 Mar atá sgríobhtha, Féuch, cuirim a Sion cloch oilbhéime agus carruic thuislidh: agus gidh bé chreideas ann, ní bhfuighe sé náire.

CAIB. X.

Gu bhfuil fireantacht an dlighe, sa nduine, agus a Nisrael umhain: ach fireantacht an chreidimh, a Criosd, ag rochtain na nuile chineadh.

A BHRAITHRE, go deimhin atá deaghtoil mo chroidhe agus murnuighe chum Dé ar son Isráel, chum a slánuithe.

2 Óir do ním díadhnúisí dhóibh go bhfuil teas ghrádha Dé aca, achd ní do réir éoluis.

3 Óir ar mbeith ainbhfeasach dhóibh a bhfíréantachd Dé, agus ag iarraidh a bhfireantachd féin do sheasadh, níor ísligheadar iad féin dhfíréantachd Dé.

4 Óir a sé Criosd foircheann an reachda chum fireantachda dá gach áon a chreideas.

5 Óir sgríobhuidh Máoise ar an bhfireantachd *thig* ón reachd, Gidh bé duine dhéanus iad mairfidh sé tríotha.

6 Achd an fhíréantachd *thig* ó chreideamh is mar so a deir sí, Na habair ann do chroidhe féin, Cía rachas súas ar neamh? is ionann sin, agus Criosd do thabhairt a nús:

7 Nó, Cía rachas síos don dubhaigén? is ionann sin, agus Criosd do thabhairt a rís ó mharbhuibh.

8 Achd créd a deir sí? Atá an bhriathar a ngar dhuit, ann do bhéul, agus an do chroidhe: a sí so, briathar an chreidimh, do nimid do sheanmóir;

9 Eadhon dá nadmha tú ód bhéol an Tighearna lósa, agus dá greide tú ad chroidhe gur thóg Dia é ó mharbhuibh, sláinéochthar thú.

10 Óir is ris an gcróidhe chreidthearr

chum firéantachda; agus leis an mbéul do níthear admháil chum slánaighe.

11 Oir a deir an sgríoptúr, Gidh bé chreideas annsan ní bhfuighe sé náire.

12 Oir ní bhfuil dithfir ar bith eidir an Iúduidhe agus an Gréugach ann: oir is éin Tighearna dhóibh uile atá saidhbhir dá gach uile dhuine ghuidheas é.

13 Oir gidh bé duine ghuidheas ainm an Tighearna, sláineóchthar é.

14 Achd cionnas ghuidhfid siad an té ann nar chreideadar? agus cionnas chreidfid siad ann sa té nach ccúaladar *teachd thairis*? agus cionnas chluinfid siad gan seanmóntuigh?

15 Agus cionus do dhéanuid siad seanmóir, muna chuirthear *chuige* iad? mar atá sgríobhtha, O cré é bréaghachd chos na muinntire shoisgéulas an tsiothchain, shoisgéulas neithe maithe!

16 Achd níor úmhluigheadar uile don tsoisgéul. Oir a deir Esaías, A Thighearna, cia chreid dar seanmóirne?

17 Uime sin is tré éisdeachd *thig* an creideamh, agus an téisdeachd tré bhréithir Dé.

18 Achd a deirimse, A né nach ccúaladar? Do chuáidh a bhfuáim go deimhin fa gach uile thalamh, agus a mbriathra go leithimeal an domhuin.

19 Achd a deirim, A né nách raibh a fhios ag Israel? A deir Máoise ar tús, Cuirfidh mé tnúth oruibh lé *cineadh* nach bhfuil na chineadh, le cineadh mí-thuigseach cuirfidh mé fearg oruibh.

20 Agus atá Esaías dāna, agus a deir sé, Frith mé leis a ndrém nach ar iarr mé; Do rinneadh follus mé don dreim nár iarr mo thúarasgbháil.

21 Achd a deir sé a naghuidh Israel, Do shín mé amach mo lámha feadh an laoi chum pobuil easúmhúil labhrus am aghaidh.

CAIB. XI.

Ata fuighioll do thoradh Israel ar na dtogha; 16 achd iompochthar fos lan-thoradh dhíobh.

UIME sin fíastruighim, Nar theilg Dá a phobal féin uadha? nár léige Dá sin. Oir is Israelach misi féin, do shliochd Abraham, do threibh Bhenjamin.

2 Níor theilg Dá uáidh a phobal féin do aithn sé ó thús. A né nách bhfuil a fhios aguibh cré a deir an sgríoptúr a dtimcheall Elías? cionnas do ní sé casáoid ré Dá a naghaidh Israel, ag rádh,

3 A Tighearna, do mharbhadar thfáidhe, agus do leagadar síos haltóracha; agus do fágbadh misi am áonar, agus atáid siad ag íarruidh manma.

4 Achd cré é an fhreagra do bheir Dá

air? Do choimhéd mé dhamh fein seachd míle fear, nár fhíll a nglúine do Bhaal.

5 Ar a nadbharsin is mar sin do fágbadh fáoilteach ann sa naimsirsi do réir thoghtha na ngrás.

6 Agus más tré ghrás, ní ó oibrighthibh atá sé feasda: nó ní grás an grás uáidh sin amach. Achd más ó oibrighthibh, ní grás é as sin súas: nó ní hobair a nobair feasda.

7 Créd eile máseadh? an ní íarrus Israel ní fhuáir sé é; achd fúaradar na daoine toghtha é, agus do dalladh an chuid eile.

8 Mar atá sgríobhtha, Tug Dá spiorad chollatach dhóibh, súile chum nach bhfaicfidis, agus clúasa chum nach ccluin-fedis; gus a niugh.

9 Agus a deir Dáibhi, Bíodh a mbórd mar dhúl, agus mar ghléus gabhála, agus mar adhbhair oilbhéime, agus mar mbalairt dóibh:

10 Bíodh a súile dall, chum nach bhfaicfidh siad, agus cromsa a ndromanna a gcomhnuidhe.

11 Uime sin fíastruighim, An bhfúaradar tuisleag chum go dtuitfidis? nár léigidh Dá sin: achd sé a dtuitimsion slánughadh na Ccineadhach, chum tnútha do chur orrthasan.

12 Agus más é a dtuitimsion saidhbhreas an domhain, agus a laghdughadh saidhbhreas na Ccineadhach; a né nach mó ná sin a líonmhuireachd?

13 Oir is ribhsina Ccineadhúibh labhruim, do bhrigh gur me easbal na Ccineadhach, onóruighim moifig féin:

14 Dá fhéuchuin an bhféudfuinn ar chor ar bith tnúth do chur ar mo chomhgháol féin, agus cuid éigin díobh do shlanughadh.

15 Oir más é ndíultadhsan is réiteach don domhan, cré é a nathghabháil, achd beatha ó mharbhuibh?

16 Oir má atáid na céadthórrtha náomhtha, atá an chuid eile náomhtha mar an gcéudna: agus má atá an fhréamh náomhtha, atáid na géuga leis.

17 Achd má atá cuid éigin do na géuguibh ar na ngearradh dhe, agus gur cuireadh thusa na nionad, agus gur roinneadh fréamh agus súgh chroinn na hola fire riot, ar mbeith dhuit, ad chrann ola fhíadháin;

18 Ná bíodh uáill ort a naghuidh na ngég. Achd na bhíonn uáill ort, ní tusa iomchras an fhréamh, achd an fhréamh thusa.

19 Uime sin a déara tú, Do gearradh na géuga dhe, chum go bplainntéochtháoi misi ná náit.

20 Is maith sin; is tré mhíchreideamh do gearradh iad, agus seasuigh tusa tré

chreideamh. Ná bí áirdinnutimeach, achd biodh eagla ort.

21 Oír ma nar choigill Día na géuga nadúrtha, dob éidir nach ccoigéoladh sé thusa mar an gcéadna.

22 Ar a nadhbharsin tabhair dod aire toirbheartas agus buirbe Dé : a bhuirbe, do tháobh na muinntire do thuit; achd a thoirbheartas, duitsi, dá bhfana tú ann a thoirbheartus : nó gearrfuidhear thusa mar an gcéadna.

23 Agus plainndéochthar iad súd a rís, achd muna bhfanuid siad a míchreideamh : Oír is éidir lè Día a gcur a steach a rís.

24 Oír má gearradh thusa don chrann ola do bhí fiadháin ó naduir, agus gur cuireadh thusa a naghuidh nádúra a gcrann na fíorola : a né nach mó na sin, chuirfidhthear na géugasa atá nadúrtha, ann a gcrann ola féin?

25 Oír ní háill leam, a bhráithreacha, ainbhíos na seicréidesi do bheith oruibh, do chum nach biadh sibh glic ann bhur mbarambluibh féin;) go dtárla daille air chuid Diosráel, nó go dtí iomláine na Gcineadhach a steach.

26 Agusmarsin sláineochthar Isráel uile : mar atá sgriobhtha, Tiocfa an Fear sáortha as Síon, agus fillfidh sé neamhdhiadhachd ó Iácob :

27 Agus a sé so mo chunnradh ríu, an tan thoigéubhas mé a bpeacuigh úatha.

28 Uime sin do tháobh an tsoigéil, atáid siad na náimhdibh ar bhur sonsa : achd do tháobh na toghtha, atáid siad grádhaghe ar son na naitheach.

29 Oír atáid tiodhláice agus gairm Dé gan aithreachus.

30 Oír do réir mar nach ttugabhairse a nallód úmhlachd do Dhía, agus fúarabhair trócaire a nois tré na neasúmhlachdsan :

31 As mar an gcéadna a nois níor chreideadarsan, da bhur dtrócairesi ionnus go bhfuighedis féin trócaire mar an gcéadna.

32 Oír do dhúin Día iad uile a neamhchreideamh, do chum trócaire do dhéanamh orrtha uile.

33 O créd e doimhne shaidhbhris éagna agus éolais Dé! Créd é deacrachd a bhreitheamhnais do chúartughadh, agus lorg a shligheadh do leanmhuin !

34 Oír cia agá raibh fios inntinne an Tighearna? nó cia ba comhairleach dhó? 35 Ní cia thug dhó ní ar tús, agus do ghéubhaidh sé a chúitiughadh leis ?

36 Oír is úadhasan, agus thrídsíou, agus ar a shonsan atáid na huile neithe; glóir dhó féin go síorruidhe. Améu.

CAIB. XII.

Ata adhra úmhal Dé, maille re gradh charad agus námhad, fúagartha orrainn tríd shompla thrócaire Chríod.

AR a nadhbharsin sirim dathchuinge oraibh, a dhearbhraithreacha, tré thrócaire Dé, bhur gcuirp do thabhairt na bhéio-iodhbairt, náomhtha, geanamhail do Dhía, bhur seirbhís réusúnta.

2 Agus na cumaidh sibh féin ris an tsáoghalsa : achd cuiridh sibh féin a natharrach crotha ré hathnúadhughadh bhur ninntinne, ionnus go mbiadh a dhearbhbh aguibh créud í toil mhaith, gheanamhuil, dhiongmhála Dé.

3 Oír a deirim, ré gach áon eadruibhse, trés an ngrás do tugadh dhambh, gan ghabháil ré a ais ní do thuigsin ós cionn a neithe is iomchubhaidh dhó do thuigsin; achd a thuigsi do bheith réir mheasarrdhachda, amhail as do roinn Día ré gach áoinneach miosúr creidimh.

4 Oír do réir mar atá iomad ball aguinn a néunchorp amháin, agus nach éunoifig amháin atá ag na huile bhallaibh sin :

5 As mar an gcéadna, atámaóidne morán, ar néanchorp a Gcríod, agus gach áon fo leith ar mballaibh agá chéile.

6 Uime sin ar mbeith do thiodhláicibh éugsámhla aguinn do réir na ngrás tugadh dhúinn, más fáidhedóireachd atá aguinn, déanam fuidhedóireachd do réir mhéud an chreidimh;

7 Nó más oifig atá aguinn, tugam aire don oifig: nó an té theaguisgeas, tugadh aire dhá theagusg;

8 Nó an té do bheir foirceadal úadha, tugadh aire dhá fhoirceadal: an tí roinneas an déirc, roinneadh í maille ré neamhurchoíd; an tí agá bhfuil ceannus ós cionn cháich, déunadh é maille ré dúthrachd; an tí do ní trócaire, déunadh í maille ré súbhachus.

9 Bíodh bhur ngrádh gan cheilg. Bíodh gráin aguibh ar a nolc; agus ceangluigh don mhaith.

10 Bíodh toil aguibh dhá chéile maille ré grádh bráithreamhuil; ag tabhairt onóra uaibh gach áon ag dul roimbe a chéile;

11 Ná bíghidh leisgeamhuil a ngnoth-uighibh; Bíghidh ar fúachadh ann bhur spioraid; ag déanamh seirbhísi don Tigh-earna;

12 Ag déunamh gáirdeachais tré dhóthchas; foighideach a mbuáidhearthuibh; cómhnuigheach a núrnaighe;

13 Ag cómhroinn ris na náomhaibh iona riachdanusaibh; ag gnáthughadh luchd áoidheachda do ghlacadh.

14 Tabhruidh bhur mbeannachd don

dreim dhíbreas sibh: tabhruidh bhur mbeannachd dóibh, agus na malluidhe íad.

15 Bíodh gairdeachus oraibh ma ráon ris an muinntir ar a bhfuil gairdeachus, agus bíghidh ag cáoi maráon ris an muinntir do ní cáoi.

16 Go madh háontoil dhíbh ré chéile. Ná bíghidh áirdinntinneach, achd cumaidh sibh féin ris a ndreim is ísle. Nó bíghidh glic ann bhur mbarambluibh féin.

17 Na déanaidh olc a naghaidh uile ar éainneach. Bíodh cúram na neitheann maith oraibh a bhfiadhnúise na nuile dháoine.

18 Mas féidir é, an mhéid thig dhíbhse dhe, bíodh síothcháin agaibh ris na huile dháoinibh.

19 A chairde grádhacha, ná déunaidh dioghaltus ar bhur son féin, achd fanaidh ris an bhfeirg: óir atá sgríobhtha, Is leamsa an dioghaltus; do bhéura mé cúitiughadh uáim, a deir an Tighearna.

20 Uime sin dá raibh ocarus ar do námhuid, tabhair biadh dhó; dá raibh tart air, tabhair deoch dhó: óir tré so do dhéunamh dhuit carnfuidh tú gríosach ar a cheann.

21 Na beireadh an tolc buáidh ort, achd beirse buáidh ar a nollc ré maith.

CAIB. XIII.

Umhlachd, ionthabharta dúachdáranaibh cneasta, 4 ag caithreamh ar ceirte, 8 agus grádh do gach aónduine.

BÍODH gach uile anum úmhal do na cúmhachdaibh atá ós a chionn. Óir ní bhfuil cúmhachda ar bith achd ó Dhía: agus na cúmhachda atá ann as ó Dhía do hórduigheadh íad.

2 Ar a nadbhbharsin gidh bé ar bith chuireas a naghaidh an chúmhachda, cuiridh sé a nadhgaigh órdáighe Dé: agus an dream chuireas iona adhaigh gabhaid damnuighadh chuca féin.

3 Óir ní bhí eagla roimh úackdaránaibh ar son dheighghníomharthadh, achd ar son dhroich ghníomharthadh. Uime sin an mían riot bheith gan eagla au chúmhachda ort; déuna maith, agus do ghéubha tú moladh uádh:

4 Óir a sé searbhfhoghantuidhe Dé é chum do mhaitheasasa. Achd dá ndéarnaidh tú olc, bíodh eagla ort; óir ní go diomháoineach iomchras sé an cloidheamh: óir a sé searbhfhoghantuidhe Dé é, na dhioghaltóir feirge ar an tí do ní olc.

5 Uime sin as éigean bheith úmhal, ní deagla feirge amháin, achd fós ar son coinsíais.

6 Óir is uime so íocas sibh cánachus: do bhrígh gur searbhfhoghantuidheadha

do Dhía íad, ag déunamh a ndithchill sa ní chéudna.

7 Ar a nadbhbharsin tabhruidh a nduálghus do na huile dháoinibh: cánachus don tí dar dúal cánachus; cusdum don tí dar dúal cusdum; eagla ré san tí ré ar coir eagla; onóir don tí dár coir onóir.

8 Ná bíodh fiacha ag áoin neach oraibh, achd amháin sibh féin do ghrádhughadh a cheile. (Óir an tí ghrádhagheas a chómharsa do choimhlion se an dligeadh.

9 Óir na haitheantas, Na déuna adhaltrannus, Na déuna dúnmharbhadh, Na déuna goid, Na déuna fiadhnúisi bhréige, Na déuna saint; agus gach aithne eile dha bhfuil ann, atáid go haithghearr fá bhrígh an ráidh so, eadhon, Grádhaghaigh do chomharsa mar thú féin.

10 Ní dhéanann grádh olc don chomharsain: ar a nadbhbharsin a sé an grádh coimhlionadh an dlíge.

11 Agus sin, ré meas na haimsire, gur mithidh dhúinn a nois músghladh ó chodladh: óir is goire dhúinn a nois ar slanughadh na a nuair do chreideamar.

12 Do chuáidh a noidhche thorainn, agus do dhruid an lá rinn: uime sin teilgeam uáinn oibreacha an dorchaduis, agus cuiream umainn éideadh an tsolais.

13 Sjubhlam go cubhaidh amháil sa ló; ní a gcráos ná a meisge, ná a seómradóireachd ná a macnus, ná a gceannarraic ná a dtnúth.

14 Achd cuiridh umuibh an Tighearna Iósa Críosa, agus ná bíodh cúram na colla oraibh, a míangusuibh.

CAIB. XIV.

Gan oilbheim thabhairt don aithearrach, ní neithibh, eidir-mheadhonach.

GABHAIDH chugaibh an tí atá éagcrúaidh sa gceireamh, achd ní chum ímreasan díosbóireachda.

2 Creididh neach gur féidir gach uile bliadh díthe: agus ithidh neach eile, bhíos éugcrúaidh, luibheanna.

3 Ná tugadh an té itheas tárcuisne ar an tí nach itheann; agus ná beireadh an tí nach itheann breath ar an tí itheas: óir do ghabh Dúa leis.

4 Cía thusa bheireas breith ar shearbhfhoghantuidhe dhuine eile? as dá Thighearna féin sheasas nó thuíteas sé. Agus coin-geubthar súas é: óir is éidir lé Dúa a chongmháil na sheasamh.

5 Bí cion ag neach ar lá tar lá eile: agus bí cion ag neach eile ar gach lá mar a chéile. Bíodh gach éundúine laindearbhta ann a inntinn féin.

6 An tí chongmhas an lá, as don Tighearna chongmhas sé é; agus an tí nach ccongmann an lá, as don Tighearna

Cunntas gach canneach ar fein. ROMHAN. *Iomchruid an drung ladir na nanbhfann.*

nach ccongmann sé é. An té itheas, as don Tighearna itheas sé, óir beiridh sé buidheachus ré Dia; agus an té nách itheann, as don Tighearna nach ithean sé, agus beiridh a bhuidhe ré Dia.

7 Oir ní dhó féin mbaireas éunduine aguinn, agus ní dó féin do gheibh éunduine aguinn bás.

8 Oir más beo dhuinn, as don Tighearna atámaid beo; agus más marbh dhuinn, as don Tighearna atámaid marbh: uime sin más beo, nó marbh dhuinn, as leis an Tighearna sinn.

9 Oir is chuige so fuair Críod bás, agus do eisérge sé, agus do aithbheódhaidh se, chum bheith na Thighearna dhó ar bheodhaibh agus ar mharbhaibh.

10 Ach créd fá mbeireann tusa breath ar do dhearbhrathair? nó fós créud fa dtarcuisnigheann tú do dhearbhrathair? óir seásfum uile a bhfiadhnúise chaithreach bhreitheamhnúis Chríod.

11 Oir atá sgríobhtha, Mairimse, a deir an Tighearna, agus sléachdfuidh gach uile glhún damh, agus do dhéana gach uile theangaidh admháil do Dhia.

12 Ar a nadbharsin do bhéura gach áon dinn cunntas ar a shon féin do Dhia.

13 Uime sin ná bímid ní sa mhó ag breith bbreithe ar a chéile: achd go madh mó dhéanus sibh bréitheamhnus air so, eadhon gan adhbhar oilbhéime na tuitme do thabhairt da bhur ndearbhrathair.

14 Atá a fhios agum, agus is dearbh leam tré san Dtighearna Iósa, nach bhfuil éainni neamhghlan úadha féin: achd on tí mheasas éinni do bheith neamhghlan, atá sé dhó sin neamhghlan.

15 Gidheadh dá raibh doilgheas ar do dhearbhrathair ar son an bhídh, ní shiubhlann tú a nois do réir ghrádh. Ná cuir amúgha réd bhíadh, an té agá bhfuair Críod bás ar a shon.

16 Ar a nadbharsin na tugaidh fá deara bhur maith do mhaslughadh:

17 Oir ní biadh na deoch ríoghachd Dé; achd fireantachd, agus siotcháin, agus gáirdeachus san Spiorad Náomh.

18 Oir gidh bé ar bith do ní seirbhís do Chríod ann sna neithibhí atá gean ag Dia air, agus is dearbhta re dáoinibh é.

19 Uime sin leanum na neithe bheanus ré soithcháin, agus na neithe bheanus ré follamnughadh a chéile.

20 Ná cuir amúgha obair Dé ar son bídh. Go deimhin atá a nuile bhíadh glan; achd teid a ndochar don tí itheas maille ré hoilbhéim.

21 As indéunta gan féoil dithe, ná fíon dibhe, na éainni tré bhfuighe do dhearbhrathair tuisleadh, nó oilbhéim, nó tré a ndéantaoi éugcruaidh é.

22 Ata creideamh agadsa, bíodh sé agad leachd féin a bhfiadhnúise Dé. As beannaighe an tí nach damnuigheann é féin fá an ní ré dtig sé.

23 Achd an tí ar a mbí amhrus dá nithidh sé atá se damanta, do bhrígh nach ó chreideamh itheas se: óir gach ní nach bhfuil ó chreideamh is peacadh é.

CAIB. XV.

Ní fuláir don láidir a necreidimh, an anbfann do neartughadh, mar dhearnadh le Críod.

ATA dhíachaibh orainne an dream atá láidir éugcrúas na ndáoinéadh meirbh diomchar, agus gan ar dtoil féin do leanmhuin.

2 Uime sin déunadh gach áon aguinn toil a chomharsan ré maith chum follamnúighe.

3 Oir ní hí a thoil féin do rinne Críod; achd, do réir mar atá sgríobhtha, Do luidh imdheargadh na druinge do imdhearg thusa oramsa.

4 Oir gidh bé neithe do sgríobhadh roimhe so is chum sinne theagusg do sgríobhadh iad, ionnus go mbeith dóthchas aguinn tré fhoighid agus tré chómhfhurtachd na sgríobtur.

5 Agus go dtugaidh Dia na foighide agus na cómhfhurtachda dhaóibh bheith dáoinintin a dtáobh a chéile do réir Iósa Críod:

6 Ionnus go madh héidir libh go háontadhach ré hén bhéul amháin, Dia Athair ar Dtighearna Iósa Críod do mholadh.

7 Uime sin gabhaidh chugaibh a chéile, do réir mar do ghabh Críod sinne chuige chum glóire Dé.

8 Agus a deirim go raibh Iósa Críod na mhinistir an timchillghearrtha ar son firinne Dé, chum geallamhnach na naithreach do dhaingniughadh:

9 Agus ionnus go molfadh na cineadhacha Dia ar son a thrócaire; do réir mar atá sgríobhtha, Ar a nadbharsa aidmheocha mé thú a measg na Gcineadhach, agus do dhéuna mé ceól dod ainm.

10 Agus a deir sé a rís, Déunaidh gáirdeachus, a Chineadhacha, maille ré na phobal.

11 Agus a rís, Molaidh an Tighearna a uile Chineadhacha, agus a phuibleadha uile, molaidh é.

12 Agus a rís a deir Esaías, Bíaidh fréamh Íesse ann, agus an tí éireochas chum na Ccineadhach do sdiúradh; cuirfid na Cineadhacha a ndóthchas ann.

13 Agus go líonaidh Dia an dóthchais sibhse do gach uile gháirdeachus agus

shiothcháin ó chreideamh dháoihbh, ionnus go madh móide bhur ndóthchas, tré chúmhachdaibh an Spiorad Náoi mh.

14 Agus a dhearbhráithreacha, as dearbh leamsa féin bhur dtáobhsa, go bhfuilte lán do mhaith, ar mbeith dháoihbh líonta do ghach uile éolas, agus go dtig dháoihbh fós a chéile do theagusc.

15 Gidheadh fós, a bhráithreacha, do sgriobh mé chugaibh a gcáil maille ré gné dhánachda, mar do bhéinn dá bhur gcur a gcuimhne, tré an ngrás tugadh dhamh ó Dhía,

16 Ionnuis go mbéinn am óglach ag Iósa Críod a measg na Gcineadhach, ag miniosdrálachd soisgéil Dé, do chum go mbeith gean ar ofráil na Gcineadhach, ar mbeith dhi náomhtha tré an Spiorad Náomh.

17 Uime sin atá *adhbhar* gáirdeachais agam a Níosa Críod sna neithibh úd ata a táobh Dé.

18 Oir ní bhía mé daná ar éainni do labhairt nar oibrídh Críod thríom, chum úmhlachda na Gcineadhach, a mbréithir agus a ngníomh,

19 Maille ré cúmhachd chómhbarthadh agus mhóirbhuileadh, tré neart Spioraíde Dé; ionnus gur chóimhlíon mé soisgéil Chríod, ó Ierusalem, agus na timcheall go soithe Illiricum.

20 Agus mar sin do choimhéignidh mé mé féin chum an tsoisgéil do sheanmórughadh, ní sa nionad ionar hainmnigheadh Críod, deagla mobair do thogbháil damh ar fhundameint dhuine eile:

21 Achd do réir mar atá sgriobhtha, Do chífid, an dream nach bhfuair a thuarasgbháil é: agus an drong nach ccúalaídh tuigfid síad.

22 Ar a nadhbharsin fós do cuireadh toirmeasg oram go minic fá theachd chugaibhse.

23 Achd a nois ó nach bhfuil ionad ní sa mhó agam sna críocheibhse, agus ro fhonn oram ré mórán bliadhann teachd chugaibhse;

24 An tan thríallfus mé don Sbáinn, tiocfadh mé chugaibh: oir atá súil agam ré sibhse dfaicsin ag gabhail seacha dhíbh, agus sibhse do theachd riom dom sheóladh don nionad sin, achd go raibh mé saith-each a gcáil da bhur *gcuideachdasa*.

25 Achd a nois atáim ag dul go Hiarusalém do dhéanamh miniosdrálachda do na náomhaibh.

26 Oir do bhádar *luchd* Mhacedónia agus Achaia fonnmar ar chómhruinn do dhéanamh ris na náomhaibh bochd atá a Niarusalém.

27 Oir bá rothoil riu é; agus atáid siádsan na bhféitheamhnuibh aca. Oir

má roinneadh ris na Cíneadhachaibh a neithesbioradáltasan, atá dfaichaibh orrthasán mar an gcéudna miniosdrálachd do dhéanamh dhóibhsion sna neithibh bheanus ris an gcolainn.

28 Uime sin ar na chríochnughadh do dhamb, agus ar gcur shéula dhamb ar an toradhsa dhóibh, géubhaidh mé ré bhur dtáobhsa don Sbáinn.

29 Agus as deimhin leam, ar dteachd dhamb chugaibhse, go dtiocfaidh mé maille ré beannachdadh líomharshoisgéil Chríod.

30 Agus iarruim dathchuinghe oraibh, a dhearbhráithreacha, tré ar Dtighearna Iósa Críod, agus ar son ghrádh na Spioraíde, bhur nditcheall do dhéanamh ma ráon riom a nurnaighibh chum Dé ar mo shon;

31 Chum mo sháortha ón druing a easúmhail a dtír Iúdaighe; agus chum go mbiadh mo sheirbhís taitneambach ag na náoi mh a Níarusalém;

32 Ionnuis go madh héidir leam teachd chugaibhse maille ré gáirdeachus do thoil Dé, agus furtachd dfaigháil dhamb má ráon ribh.

33 Agus Día na siothchána maille ribh uile. Amen.

CAIB. XVI.

Tar éis fáiltiughadh do mhóran, 17 chuir Pól na bfaireach iad a ttáobh dháoi ne connsbóideach, contrarrdha.

ACHD táobham ribh Phébe ar ndeirbhsíur, noch as searbhfhoghantuidhe don neagluis atá a Gcenchreá:

2 Do chum go ngabha sibh ría sa Dtighearna, mar as cubhaidh do náomhaibh, agus cúngham ría an gach adhbhar iona mbía bhur riachdanus uirthe: oir tug sí áoidheachd do mhóran, agus dámhsa féin mar an gcéudna.

3 Fáiltighidh do Phriscilla agus do Acula mo luchd cúnghanta a Níosa Críod: 4 (Noch do chuir a muinéul féin síos ar son manmasa: dá nach misi amháin do bheir buidheachus, achd fós eagluiseacha na Gcineadhach go hionlán.

5 Agus do neagluis atá iona dtigh. Fáiltighidh do Epénetus as ionmhuin liomsa, agar ab é céudthoradh na Hachaia a Gcríod.

6 Fáiltighidh do Mhuire; noch do rinne sáothar mhór ar dtimcheillne.

7 Fáiltighidh do Andronicus agus Iúnia, mo dháoi ne gáoil, agus mo chumpána príosúin, noch atá oirdheirc eidir na habstalaibh, noch fós do bhí a Gcríod rómhamsa.

8 Fáiltighidh do Amplias mo dhíoghraiseach sa Dtighearna.

9 Fáltighidh do Urbánus, ar bhfear cabhartha a Críosd, agus do Stachis mo dhearbhrathair ionmhuin.

10 Fáltighidh do Apelles *noch atá dearbhtha a Críosd.* Fáltighidh do luchd *éntighe* Aristoboluis.

11 Fáltighidh do Heródion mo bhrathair. Fáltighidh do luchd *éntighe* Narcissuis, noch atá sa Dtighearna.

12 Fáltighidh do Thriphéna agus do Thriphósa, mná sháothruigheas sa Dtighearna. Fáltighidh do Phersis ionmhuin, noch do rinne móran sáothair sa Dtighearna.

13 Fáltighidh do Ruphus *duine* toghtha sa Dtighearna, agus da mhathair agus do mo mháthairse.

14 Fáltighidh do Asincritus, Phlegon, Hermas, Phatrobas, Hermes, agus do na dearbhraithribh atá na bhfarradh.

15 Fáltighidh do Philológus, agus do Iulias, do Nereas, agus dá dheirbhshiáir, agus do Olimpas, agus do na náomhuibh uile na bhfarradh.

16 Beannaighe féin dá chéile maille ré póig náomhtha. Cuirid eagluiseacha Críosd beatha agus sláinte chugaibh.

17 Agus iarraim dathchuinge oruibh, a dhearbhráithreach, géurchoimhéud do dhéanamh dháóibh ar an muinntir thóg-bhus siosma agus is ciontach ré hoilbheim do thabhairt iútha contrarrdha don teagasg do fhoghlaim sibh; agus seachnaidh iad.

18 Oir an luchd is cosmhuil riu so, ní don Tighearna Iósa Críosd do níd siad seirbhís, achd dá mbólg féin; agus meallaid siad ré briathraibh millsi agus ré

clúain croidhte na ndaoine neamhur-chóideach.

19 Oir ráinic *tuarasgbháil* bhur númh-lachsa na huile *dháóine*. Ar a nadh-bharsin atá gairdeachas crum bhur dtáobhsa: gidheadh is mian riom bheith dháóibh eagnuighe a dtáóibh na maitheasa, agus neamhurchoideach a dtaobh a nuile.

20 Agus bruithfidh Dia na síothchána Sátan faoi bhur gcosaibh go haithghoird. Grása ar Dtighearna Iósa Críosd maille ribh. Amén.

21 Cuiridh Timotéus mo chompánach, agus Lúcius, agus Iáson, agus Sosipater, mo dháóine gáoil, beatha agus sláinte chugaibh.

22 Cuirimsi Tertius, noch do sgríobh an eipistilse, beatha agus sláinte chugaibh sa Dtighearna.

23 Cuiridh Gaius mósdóir féin, agus na heagluisi uile, beatha agus sláinté chugaibh. Cuiridh Erastus prócadóir na caithreach beatha agus sláinte chugaibh, agus an dearbhrathair Quartus.

24 Grása ar Dtighearna Iósa Críosd maille ribh uile. Amén.

25 Agus a nois don té lér féidir sibh do dhaingniughadh do réir mo shoisgeilsí, agus sheanmóra Iósa Críosd, do réir fhoillsighe na seicréide, noch do congmhadh go folaigheach ó thúis an domhain,

26 Achd a nois atá ar na nochdadh, agus ar na fhoillsiughadh do na huile chineadhachaibh, tré sgríoptúraibh na bhfáidheag, do réir aithne Dé bhiothbhúain, chum úmhlachda an chreideimh:

27 Don náoin Día éagnaidhe amháin, glóir go siorruidhe tré Iósa Críosd. Amén,

Ceud Epistil PHOIL absdail chum na CCORINTHIANACH.

CAIB. I.

Los cóiantinne do chosc, 18 goiridh sé ó tháóibh-cheill an tsaoighailse iad, go gliocas na croiche céasduidh.

POL, Absdal Iósa Críosd do réir gharma tre thoil Dé, agus Sostenes ar ndearbh-brathair,

2 Chum eagluise Dé atá a Gcorintus, chum na druinge atá ar na náomhadh a Níosa Críosd, náoinmh do réir gharma, maille ris na huile *dháóinibh* ghóireas ann

gach éaináit air ainm ar Dtighearna Iósa Críosd, noch as *Tighearna* dhoibhsean agus dhúinne:

3 Grása maille ribh, agus síothcháin, ó Dhía ar Nathair, agus ón Dtighearna Iósa Críosd.

4 Beirim a bhuidhe do ghnáth ré mo Dhía ar bhur sonsa, do tháobh ghrás Dé do tugadh dhíbh a Níosa Críosd;

5 Ar a nadhbhar go bhfuil sibh ar bhur ndéanamh saidhbhir sna nuile *neithibh* thrídsion, ann gach uile urlabhra, agus an gach uile eólas;

6 Do réir mar do dhaingnidheadh fiadhuaisí Íosa Críod ionnuibh :

7 Ionnas nach bhfuil riachdanas é n tiodhluice oraibh ; ag fuireach dhibh ré teachd ar Dtighearna Íosa Críod :

8 Noch fós dhaingneóchas sibh go foircheann *bhur mbeatha, ionnus go mbia sibh* neimhchiontach a ló ar Dtighearna Íosa Críod.

9 Atá Dia díteas, tres ar goireadh sibh chum cumuinn a Mhic Íosa Críod ar Dtighearna.

10 Agus iarruim dathchuinge oraibh a dhearbhráithreacha, tré ainm ar Dtighearna Íosa Críod, sibh uile do labhairt éainneithe amháin, agus gan síosma do bheith *bhur measg* ; achd a bheith ceangailte dhá chéile go diongmhálta a náoinintuinn agus a náoin chéill.

11 Oir a dhearbhráithreacha, do foillsigheadh dhamh oraibhsí, ré luchd *tighe Chlóe*, go bhfuilid imreasana eadraibh.

12 Ag so a ní a deirim, go nabair gach áon agaibhsí, Gabhaimse ré Pól ; gabhaimsí ré Hápóllos ; gabhaimsí ré Céphas ; gabhaimsí ré Críod.

13 An bhfuil Críod ar na roinn ? an é Pól do céusadh ar *bhur son* ? nó ann a nainm Phóil do baidheadh sibh ?

14 Beirim a bhuidhe ré Dia nár bháisd mé áoinneach agaibh, achd Crispus agus Gaius ;

15 Deagla go naibeóradh éainneach gur a mainm féin do bhaisd mé.

16 Gidheadh fós do bhaisd mé muinntir Steapháin : ós a chionn sin, ní feasach dhamh gur bhaisd mé áoinneach eile.

17 Oir ní chum baidigh do dhéanamh do chuir Críod mé, achd chum an tsoisgéal do sheanmórughadh : ní re gliocas briathar, deagla croichthe Chríod do chur a neimhbhrigh.

18 Oir as amadanachd don dreim théid a múgha briathar na croichthe ; achd dhúinne atá air ar slanúghadh as é cúmhachda Dé é.

19 Oir atá sgríobhtha, Sgríosfaidh mé eagna na ndáoinéadh eagnaighe, agus cuirfidh mé ar gcúl tuigse na ndáoinéadh dtuigsonach.

20 Cá *bhfuil* an teagnuidhe ? cá *bhfuil* an scriobuighe ? cá *bhfuil* fear tagartha an tsáoghaisi ? a né nach dearna Dia aimhgliocas do ghliocas an dómhainsi ?

21 Oir a neagna Dé ó nár aithin an sáoghal Dia tré eagna, bá toil lé Dia tré éicrionnachd na seanmóra an dream chreideas do shlánúghadh.

22 Agus biodh go níarraid na Iúduighe comhartha, agus go sirid na Gréugaidh eagna :

23 Gidheadh fós do nímidne Críod ar

na chéusadh do sheanmórughadh, na oilbhéim do na Iúduighibh, agus na éicrionnachd do na Gréugaibh ;

24 Achd don druing atá ar na ngairm, eidir Iúdaighe agus Ghréugach, Críod cúmhachd Dé, agus eagna Dé.

25 Oir is glioca aimhghliocas Dé náid dáoine ; agus as neartmhaire meirbheas Dé náid dáoine.

26 Oir a dhearbhráithreacha, do chí sibh *bhur ngairm*, nach iomdhá *dhibh* eagnuighe do réir na feóla, ní hiomdhá cúmhachdach, ní hiomdhá úasal :

27 Achd do thogh Dia neithe éicrionna an tsáoghail chum adhnáire do chur ar na dáoinibh eagnuidhe ; agus do thogh Dia neithe neimhneartmhara an tsáoghail chum adhnáire do chur air na neithibh neartmhara ;

28 Agus do thogh Dia, neithe anúaisle an tsáoghail, agus na neithe tarcuisneacha, agus na neithe nach bhfuil ann, chum na neitheann atá ann do chur a neimhbhrigh :

29 Ionnus nach déanadh feóil air bith uáill iona fhíadhnaisé.

30 Achd as úadhasan átá sibhse a Níosa Críod, noch atá ar na dhéanamh ó Dhía dhúinne na eagna, agus na fhíréuntachd, agus na náomhthachd, agus na fhúasgladh :

31 Ionnus, do réir mar atá sgríobhtha, An tí do ní máoithfeachus, déunadh sé máoithfeachas sa Dtighearna.

CAIB. II.

Gur fearr thuigthear Críod ar na cheasadh, le obair Spioraid Dé ar an chríodhe, agus lé mirbhailibh ; no le úrlabhra millse.

UIME sin, ar dteachd damhsa chugaibh, a dhearbhráithreacha, ní ré hóradh-briathar na re gliocas, tháinic me dfoillsiughadh fiadhuise Dé dhíbh.

2 Oir níor léig mé oram féin *bhur measgsa* eólas do bheith agom air ní ar bith, achd amháin air Íosa Críod, agus é fós ar na chéusadh.

3 Agus do bhí mé *bhur measgsa* a néugcrúas, agus a neagla, agus a gcríothnughadh mhór.

4 Agus ní raibh mo chomhrádh ná mo sheanmóir a millseachd bhriathar an ghliocais dáonna, achd a bhfoillsiughadh dhearbhtachd chúmhachda na Spioraide :

5 Ionnus nach biadh *bhur greideamhsa* a ngliocas na ndáoine, achd a cúmhachd Dé.

6 Gidheadh fós labhramáoid go héagnuidhe a measg na ndáoinéadh iomlána : biodh nach do réir éagna an tsáoghailse, nó phrionnsadh an tsáoghailse, atá ag dul amúgha :

7 Achd labhramáoid éagna Dé a sei-

creid, a néagna fholaigheach, noch do orduigh Dia roimh an tsáoghal chum ar nglóirinne:

8 A néagna nar bhaithne dáoinneach do phrionnsaidhibh an tsáoghailse: óir dá madh aithne dhóibh í, ní chéusfáidis Tighearna na glóire go bráth.

9 Achd do réir mar atá sgríobhtha, Ní fhacaidh súil, agus ní chuálaidh clúas, agus ní smuáin croidhe dúine, na neithe do ullmhuigh Dia don druing ghrádhagheas é.

10 Gidheadh achd do fhoillsigh Dia dhúinne iad tré na Spioraid: óir sgrúdaighe an Spiorad na huile neithe, agus fós, neithe doimhne Dé.

11 Oir cia hé an neach aga bhfuil fios na neitheann is lé duine, achd amháin ag an spioraid atá sa duine? as mar an gcéudna ní bhfuil fios na neitheann is ré Dia ag áoinneach, achd amháin ag Spioraid Dé.

12 Gidheadh ní hé spiorad an tsáoghail, do ghabhamairne chugainn, achd an spiorad atá ó Dhía; ionnus go mbíadh fios na neitheann aguinn noch do tíodhlaiceadh dhúinn ó Dhía.

13 Noch fhoillsighemid mar an gcéadna, ní a mbriathraibh theaguisgeas an gliocas dáonna, achd a mbriathraibh theaguisgeas an Spiorad Náomh; ag coimhcheangal na neitheann spioradálta ré chéile.

14 Achd ní feas don duine nádúrtha na neithe thig ó Spiorad Dé: óir as aimhghliocas ris iad: agus fós ní féidir leis a bhfios do bheith aige, do bhrigh gur go sbioradalta aitheantar iad.

15 Gidheadh is léir don duine sbioradálta na huile neithe, agus fós ní bhfuil féin fa bheith áonduine.

16 Oir cia daithin inntinn an Tighearna, noch dhó bheurdh teagus dhó? Achd atá inntinn Chríod aguinne.

CAIB. III.

Is comhluchd oibre do Dhía, na mínisdridh;

11 achd Críod féin bunait an chreidimh.

AGUS, a dhearbhbraithreacha, níor bhtéidir leamsa labhairt ribhse mar dháoinibh sbioradálta, achd mar dháoinibh colluidhe, amhuil náoidheanuibh a Gcríod.

2 Do bheathaidh mé sibh re bainne, agus ní ré biadh: óir níor bhtéidir libh fós a ghabháil chugaibh, agus a nois féin ní féidir libh.

3 Oir atá sibh fós colluidhe: óir ó atá tnúth, agus imreasuin, agus aimhreiteach eadruibh, a né nach bhfuilti colluidhe, agus nach siobhlann sibh do réir dháoine?

4 Oir an tan a deir neach, As lé Pól misi; agus neach eile, As le Apollos misi; a né nach bhfuilti colluidhe?

5 Oir cia hé Pól? agus cia hé Apollos,

achd na mínisdri tré ar chreideabbair, agus do réir mar tug an Tighearna do ghach áoinneach?

6 Do phlanndaigh misi, do chraith Apollos an tuisge; achd a sé Dia tug an fás.

7 Ar a nadhbharsin ní bhfuil éifeachd sa tí phlanndaighas, na fós sa tí chroitheas an tuisge; achd a Ndia do bheir an fás.

8 Agus is ionnann an tí phlanndaighas, agus an tí chroitheas an tuisge: agus do ghéubhaidh gach áon a thúarasdal do réir a sháothair.

9 Oir is cómhluhd oibre do Dhía sinne: is sibhse treabhaire Dé, agus áitreabh Dé.

10 Do réir ghrás Dé tugadh dhamhsa, do chuir mé an fhonndameint, mar mhaighisdir íulmhar oibre, agus tógbhuidh neach eile obair air. Gidheadh tabhradh gach áon dá aire cionnus thógbhus sé a nobair.

11 Oir ní héidir ré háoinneach fonda-meint ar bith eile do chur, táobh amuigh don fhonndameint atá ar na chur cheana, eadhon Iósa Críod.

12 Agus dá dtógbhuidh áoinneach ar an bhfonndameintsi ór, airgead, clocha uáisle, adhmhad, féur, no connlach;

13 Do dhéantar obair gach áonduine follus: óir foillseochaidh an lá é, do bhrigh go madh léir é ris an dteine; agus foillseóchaidh an teine cionnus bhias obair gach éundúine.

14 Da nanaidh obair áonduine noch do thóg sé ar an bhfonndameint, do ghéubhaidh se túarasdal.

15 Má loisgear obair éundúine, rachaidh a sháothar amúgha: gidheadh sáorfuighthear é féin; achd sin fós amháil tré theine.

16 A né nach bhfuil a fhios aguibh gur sibh teampoll Dé, agus go gcómhnuigheann Shiorad Dé ionnaibh?

17 Má thruáilligheann einneach teampoll Dé, sgríosfuigh Dia an tí sin; óir atá teampoll Dé náomhtha, noch as sibhse.

18 Na mealladh éinneach é féin. Má chithear déundúine aguibh é féin do bheith glic sa tsáoghalsa, biodh sé na amadán, ionnus go mbíadh se glic.

19 Oir is aimhghliocas ré Dia gliocas an tsáoghalsa. Oir atá sgríobhtha, Greamuidhe sé na dáoine glioca ann a slighthibh féin.

20 Agus a ris, Atá a fhios ag an Dtighearna, gur diomháoineach smuaintighe na ndáoineadh glioc.

21 Uime sin na déunadh áoinneach máoithfeachas ar dháoinibh. Oir is libhse na huile neithe;

22 Da madh é Pól é, nó Apollos, nó Céphas, nó an saoghal, nó beatha, nó bás, nó na neithe atá do lathair, nó na

neithe atá chum teachda; is libhse iad uile.

23 Agus as lé Críosa sibhse; agus as le Día Críosa.

CAIB. IV.

Pól na scáthan dheagh-fheadhmantaigh na heagluise.

GO madh bambhuidh mheasfús duine sinne, mar mhinisdrídh Críosa, agus mar fheadhmantachaibh rúindiamhradh Dé.

2 Tuilleadh eile farrthar ar na feadh-mantachaibh, go bhfuighthidh neach díleas.

3 Oir nó shonsa is ro bheag mo shuim a mbreitheamhnas do dhéanamh dháobhsé oram, ná fós a mbreitheamhnas dáonna: achd fós, ní bheirim breath oram féin.

4 Oir ní feasach dhámh ní ar bith dhom tháobh féin; gidheadh ní sháorann sin mé: achd a sé an Tighearna an tí is breitheamh oram.

5 Uime sin ná beiridh breith ar áoinní roimh a nam, nó go dtig an Tighearna, noch fhoillseóchas neithe folaigheacha an dorchadais, agus nochdfus rún na gcroidheadh: agus ann sin do ghéubhaidh gach áon moladh ó Dhía.

6 Agus a dhearbhrathreacha, do tharruing mé na neithesi chugum féin, agus chum Apollos a bhfioghair ar bhur sonsa; chum sibhse dá bhfioghlaim uáinn gan bheith dháobh ní sa glioca ná mar atá sgriobhtha, gan neach aguibh do bheith a naghaidh a chéile ar na shéideadh.

7 Oir cía chuireas ar leith thusa? agus créud atá agad nach bhfuáir tú? agus ná fuáir tú é, créd fa ndéanann tú glóir as, mar nach glactá é?

8 Atá sibh a nois sáitheach, atá sibh a nois ar bhur ndéanamh sáidhbhir, do ghnodhaigheabhair rioghachd ionar bhféugmhaisne: agus do bfearr leam go bhfaghadh sibh rioghachd, ionnas go mbeidhmisne fós ar rioghaidh inaille ribh.

9 Oir méasúim gur chuir Día inne na habsdail dheireannacha amach, mardhruing atá ar na dteigeann chum báis: oir do rinneadh sgáthán dhinn don tsaóghal, agus dainglibh, agus do dháoinibh.

10 As amadáin sinne ar son Chríosa, achd atá sibhse glic a Gcríosa; atamáoidne éugruáidh, achd atá sibhse láidir; atá sibhse ag fagháil onóra, agus sinne ag fagháil easonóra.

11 Gus a namsa féin atamáoid ag fagháil ocaruis, agus iótan, agus atamáoid lomnochdaigh, agus gabhtar do dhornaibh orainn, agus ní bhfuil ionad comhnuidhe ar bith áirige againn;

12 Agus atamáoid ag fagháil sháothair, ag déanamh oibre ría ar lámhuibh féin:

an tan mhallfaghtear sinn, do bheirmid ar mbeannachd uáinn; an tan gheirleantar sinn, do bheirmid fulang uáinn:

13 An tan mhaslaightheas sinn, nio-máoid úrnaighe: atamáoid air ar ndéanamh mar shalchar an domhain, mar sgim na nuile neitheann gus a niugh.

14 Ní chum sibhse do náiriughadh sgriobhuim na neithesi, achd mar mo chloinn ionmhuin theagusgim sibh.

15 Oir bíodh go bhfuil deich míle do luchd teaguisg agaibh a Gcríosa, ní bíomdha fós bhur naithre: oir is misí do ghin sibh a Níosa Críosa tré an tsoisgeúl.

16 Uime sin iarraim dathchuinge oraibh; mo lorg féin do leanmhuin.

17 As chuige so do chuir mé Timoteus chugaibh, atá na mhac ghrádhach agum, agus díleas sa Dtighearna, noch chuirfeas a gcuimhne dhíbh mo shlighesi a Gcríosa, do réir mar theaguisgim sna huile eagluibh an gach éainait.

18 Achd mar nach dtiocfuinn ní sa mhó chugaibh, atá dream aguibh ar nat súas.

19 Gidheadh do thoil an Tighearna, tiocfuidh mé chugaibh go haithghearr, agus aitheonuidh mé, ní hiad bríathra na druinge sin atá ar nat súas, achd a gcúmhachda.

20 Oir ní a mbriathraibh atá rioghachd Dé, achd a gcúmhachdaibh.

21 Créud is áill libh? an lé sgiursa thiucfas mé chugaibh, nó ré gradh, agus ré spioraid cheannasachda?

CAIB. V.

An duine colach do chur úadhadh, 8 agus drochmhéin do chlaói thríd amach, sul ghabhtar an cumáineach.

ATÁ sé dhá aithris go coitcheann go bhfuil sdríopachas eadruibh, agus a ionnshamhuil do sdríopachas nach ainmnightheas a measg na Gcineadhach féin, eadhon go mbíadh bean á athar ag an mac.

2 Agus atá sibh ar nat súas, agus níor ghabh dóbrón sibh mar budh chóir, chum fhir déunta an ghníomhsa do thogbháil as bhur lár.

3 Oir go deimhin, do bhreathnuigh misí cheana, mar neach nábh bhfuil a láthair a bpearsuinn, achd atá a láthair a sbioraid, amhuil mar do bhéinn a láthair, an tí do rinne mar so an gníomhsa.

4 Ar mbeith dhíbhse, agus dom spioraidse cruinn a bhfochair a chéile, a nainm ar Dtighearna Íosa Críosa, maille ré cúmhachd ar Dtighearna Íosa Críosa,

5 Ionnsamhail a nirsín do thoirbhirt do Shátan, chum na colla do cháochludh, ionnus go sáorfuidhe an sbiorad a ló an Tighearna Íosa.

6 Ní bhfuil bhur ngáirdeachus ion-

mholta. A né nach bhfuil a fhios aguibh go ngearuighean beagan laibhin an táos uile?

7 Uime sin sgriosaidh uáibh an sean laibhin, ionnus go mbiadh sibh bhur dtáos nbadh, ambáil atá sibh gan laibhin. Oir fuair Críod ar nuán cásgne a iodhbairt air ar son:

8 Ar a nadbharsin déanam an fhéusda choimbéud, uí ré seanlaibhin, na ré laibhin uile agus droichmhéine; achd ré *harán* an fhíorghloine agus; firinne gan laibhin.

9 Do sgriobh mé chugaibh a leitr gan bheith dhíb a gcaidreabh sdríopach:

10 Achd ní biad sdríopacha an tsáoghailse go huilidhe, náid a dháoine sanntacha, náid a luchd sracaireachda, náid a luchd iodaladhruidh; oir da madh iad do chaithfeadh sibh an sáoghal dfaighail.

11 Achd a nois do sgriobh mé chugaibh gan chaidreabh do dhéanamh, má bhíonn éainneach dá ngoirhear dearbhráthair na sdríopaigh, nó na dhuine shanntach, nó na fhear iodaladhruidh, nó na fhear camighe, nó na fhear misge, nó na fhear fíaduighe; ná caithidh fíu an bhídh na fhochair.

12 Oir créud í mo chuidse do bhreith-eamhnus do thabhairt ar an druing atá amuigh? a né nách air an druing áta a stigh do bheir sibhse breitheamhnus?

13 Achd do ní Día breitheamhnus ar an druing atá amuigh. Uime sin tóg-bhuidhsí uáibh as bhur lár an drochdhuine sin.

CAIB. VI.

Spreagthar agardais chur fa bhreith na neimhchreidmheach, 15 agus tráuill-eadh an chuirp, noch is teampall spioradail do Chríod.

AN lámhann éinneach aguibh, agá bhfuil cúis a naghaidh dhuine eile, gan dul faoi bhreitheamhnus na náomh, achd na ndáoine míochothrom?

2 A né nách bhfuil a fhios aguibh go mbéuraid na náoinn breath ar an dómhan? agus más ribhse bheirthar breath ar an dómhan, a né nach fíu sibh bheith bhur mbreitheamhnuibh ar na hadhbharaibh is lúgha?

3 Nach fios díbh go mbéaramne breitheamhnus ar na hainglibh? créud fá nach mó ná sin ar na neithibh bheanus ris an mbeathaidh si?

4 Uime sin ó tá sibh a nionadh breitheamhnus do dhéanamh ar na neithibh bheanus ris an mbeathaidh so, cuiridh na suidhe chum bhreitheamhnus an dream atá fa tharcuisne sa neaguis.

5 As do chur adhnáire oraibh do labhairim. An mar sin, nach bhfuil go fíu éundúine amháin eagnuidhe eadrubh? dá

dtiocfadh breitheamhnus do dhéanamh eidir a dhearbhráithre?

6 Achd téid dearbhráthair chum dlighe ré dearbhráthair eile, agus sin fós a lathair dháoine gan chreideamh.

7 Uime sin a nois atá lochd go cinnte ionnuibh, tré dhul díbh chum dlighe eadrubh féin. Créd fá nách bhfuilngthí éugcóiríní as táosga? créd fá nách *bhfuilngthí bhur* mealladh ní as luáighthé?

8 Gidheadh fós, do ní sibh féin éugcóir, agus dioghbháil, agus sin ar *bhur* ndearbhráithribh.

9 A né nách bhfuil a fhios aguibh nach bhfaighuid luchd déanta na heugcóra sealbh rioghachda Dé? Ná mealltar sibh: ní bhfuighidh sdríophacha, na luchd iodaladhruidh, na luchd adhaltrannais, ná dáoine macnúsacha, ná dáoine míona-dúrtha,

10 Ná gaduighthe, ná dáoine sanntacha, na luchd meisce, na luchd imdheargtha, náid sracaireadha, oidhréachd rioghachda Dé.

11 Agus mar so do bhí cuid agaibhse: achd atá sibh ar bhur nionnladh, achd atá sibh ar bhur náomhadh, achd-atá sibh ar bhur sáoradh a naimn an Tighearna Iósa, agus tré Spioraid ar Ndeinne.

12 Atáid na huile neithe ddisdeanach dhamh, achd ní bhfuilid uile tarbhach: atáid na huile neithe ddisdeanach dhamh, gidheadh ní béarthar faoi chúmhachda éinneithe mé.

13 An biadh don bholg, agus an bólg don bhiadh: gidheadh sgiosfuidh Día iad ar áon. Achd ní do sdríopachas do hórduigheadh an corp, achd don Tighearna; agus an Tighearna don chorp.

14 Agus do thóg Día an Tighearna súas, agus toigeabbaidh sé sinne súas ré na chúmhachdaibh féin mar an gcéadna.

15 A né nách bhfuil a fhios aguibh gur boill do Chríod bhur geuirp? uime sin an dtoigeubbaidh misi boill Chríod, chum ball sdríopaidhe do dhéanamh dhíobh? nár léige Día sin.

16 A né, nách bhfuil a fhios aguibh an tí atá ceangailte do sdríopaidh gur éunchorp *ris* é? oir biadh, ar sé, días na naóintheóil.

17 Gidheadh an tí atá ceangailte don Tighearna is áoinspiorad *ris* é.

18 Seachnuidh sdríopachas. Atá gach peacadh dá ndéanam duine leith amuigh don chorp; achd an tí do ní sdríopachas do ní sé peacadh a naghaidh a choirp féin.

19 A né, nach bhfuil a fhios aguibh, gur ab é bhur gcorp teampoll an Spiorad Náoinn, noch atá ionnuibh, agus atá aguibh ó Dhía, agus nach libh féin sibh?

20 Oir do cheanncladh sibh ar lúach; uime sin tugaidh glóir do Dhía ré bhur

georp, agus ré bhur spioraid, óir is lé Día iad.

CAIB. VII.

Freagra na cceisde attáobh posadh, 18
Ghairm nó oifige dhuine, 25 agus
gheannmuidheachd.

TUILLEADH eile a dtáobh ná neith-eann do sgríobh sibh chugam: is maith dfearg gan buáin ré mnáoi.

2 Gidheadh, do sheachna sdríopachais, bíodh a bhean féin ag gach áoinneach, agus a fear féin ag gach éunmhnaói.

3 Tugadh an fear a dúalgus féin don mhnaói: agus an bhean don fhíor mar an gcéudna.

4 Ní ag an mnáoi atá cumus a cuirp féin, achd ag an bhfear: agus ní ag an bhfear atá cumus a cuirp féin mar an gcéudna, achd ag an mnáoi.

5 Ná meallaidh a chéile, achd amháin do thoil a chéile air feadh tamuill, chum sibh féin do thabhairt do throsadh agus dúrnaighe; agus a rís taguidh a gceann a chéile, deagla go gcuirfeadh Sátán cathughadh oraibh tre bhur neamhgheannmuidheachd.

6 Achd is mar chomhairle a deirim so ribh, agus ní mar áithne.

7 Óir do bhfear leam go mbíadh na huile dháoine mar mé féin. Gidheadh atá a thiodhblacadh féin ag gach éunduine ó Dhía, ag neach mar so, agus ag neach eile mar súd.

8 Uimé sin a deirim ris an druing nach bhfuil pósda, agus ris na baintreabhachaihbh, Gur maith dhóibh má fhanuid siad mar fhanuimse.

9 Gidheadh muna féidir ríu iad féin do chongmháil geannmuidh, pósadh siad: óir as fearr pósadh ná bheith ar lasadh.

10 Achd áithnighim don druing atá pósda, bíodh nach misi, achd an Tighearna, Gan an bhean do dhealughadh ré na fear.

11 Achd má dhealuigheann sí ris fhanadh sí gan phósadh, nó bíodh sí réidh ré na fear: agus ná ligeadh an fear a bhean.

12 Achd a deirimsi re cách, agus ní he an Tighearna: Dá raibh bean gan chreideamh ag dearbhráthair ar bith, agus go dtig a háonta ar fhuireach na fhochair, ná cúireadh úadh í.

13 Agus an bhean agá bhfuil fear gan chreideamh, agus go dtig a áonta ar fhuireach na fochair, na cúireadh sise uáithe é.

14 Óir atá an fear gan chreideamh, ar na náomhadh sa muáoi, agus atá an bhean gan chreideamh ar na náomhadh san bhfear: nó do bhiadh gan amharus blur gclannsa neamghlan: achd a nois atáid siad náomhtha.

15 Gidheadh dá ndealuighe an duine

gan chreideamh é féin, bíodh sé dealuighthe. Ní bhfuil dearbhráthair, nó deirbhshíur fá dháoirse ann a leithid so do *chás*: achd is chum síothchána do ghoir Día sinn.

16 Óir gá fios duit, a bhean, nach sláinneochthá an fear? nó gá fios duit, a fhuir, nach slainneochthá an bhean?

17 Achd do réir mar do roinn Día a thiodhlaise ré gach éunduine, do réir na gárma tug an Tighearna dá gach áon, go madh hamhluidh sin shiubhalfus sé. Agus is mar sin órdúighimse sna huile eagluisibh.

18 An bhfuil éinneach ar na ghairm ar mbeith dhó timchillghéarrtha: ná hiarradh sé a bheith neimhthimchillghéarrtha. An bhfuil éinneach ar na ghairm gan bheith dhó timchillghéarrtha: na timchillghéarrthar é.

19 Ní bhfuil éifeachd sa timchillghéarradh, agus ní fhuil éifeachd sa neimhthimchillghéarradh, achd a geoimhéud aith-eantadh Dé.

20 Fanadh gach áon sa ngairm ionar goireadh é.

21 Nar goireadh thú ad shearbhfhoghantuidhe? ná bíodh suim agad ann: gidheádh más féidir leachd bheith saor, go madh hé sin do rogha.

22 Óir an tí atá ar na ghairm sa Dtighearna, na shearbhfhoghantuidhe, is duine saor e don Tighearna: is mar an gcéudna fós an tí atá ar na ghairm, ar mbeith dhó saor, as searbhfhoghantuidhe do Chríost é.

23 Do ceannchadh sibh ar lúach; ná bíghidh bhur séirbhiseachuibh do dháonibh.

24 A dheárbráithreacha, fanadh gach aon ag Día, sa ngairm a fuáir sé.

25 Achd a dtáobh na maighdean ní bhfuil áithne an Tighearna agam: gidheádh do bheirim comhairle, mar neach fuáir trócaire ón Dtighearna ré bheith dileas.

26 Uime sin sáoilim gur maith so ar son an riachdanuis atá do lathair, óir is maith do dhuine bheith mar sin.

27 An bhfuil tú ceangailte do mhnaói? na hiarr dealadh *ría*. An bhfuil tu sgáoilte ó mhnaói? ná hiarr bean.

28 Achd fós ma phósann tú, ní bhfuil peacadh dhuit ann; agus má phósann maighdean, ní bhfuil peacadh dhi ann. Gidheadh do gheubhaid a leithid so buáidhrt do tháobh na feóla: achd atáimse da bhur ccoigilt.

29 As uime a deirim so, a dhearbhraithreacha, do bhrígh na haimsire do bheith aithghearr: ionnus go mbíadh an drung agá bhfuilid mná mar nach bíadh mná acá;

30 Agus an dream do ní cáoi, mar dhruing nach déun cáoi; agus an dream

do ní gáirdeachus, mar luchd nach dein gáirdeachus; agus an dream cheannchus, mar dháoinibh gan sealbh aca;

31 Agus an dream chaitheas an sáoghalsa, mar dhruing nach ccaitheann é: óir imthigh sgéimh an tsáoghailse thart.

32 Agus bá mian leam sibhse do bheith gan rochúram. An té nach bí pósda, bí curam na néitheann bheanus ris an Tighearna air, cionnus budh fhéidir ris toil an Tighearna do dhéanamh:

33 Achd an té bhíos pósda bí cúram na neitheann sáoghailta air, cionnus budh fhéidir leis toil a mhnaí do déanamh.

34 Atá dithfir eidir bean agus maighdion. Bí curam na neithean ubheanus ris an Dtighearna air an mnáoi nach bí pósda, ionnus go mbiadh sí náomhtha a gcorp agus a spioraid: achd bí cúram na neitheann bheanus ris an sáoghail ar an mnáoi bhíos pósda, cionnus budh fhéidir ría toil a fir do dhéanamh.

35 Agus is ar mhaith libhse a deirim na neithesi; ní chum bhur ngabhála a ndúl, achd chum an ní noch is damhail, achd ionnus go cceangalfadh sibh don Tighearna gan trioblóid.

36 Achd dá sáoilidh éinneach nach iomchubhaidh dhá mhaighdin bláth a hainsire do léigean tháirrsi, agus gur cóir a dhéanamh mar sin, déunadh mar is áill ris féin, ní bhfuil peacadh dhó ann: pósdar iad.

37 Achd an tí atá dearbhtha as a chroidhe féin, ar nach bhfuil riachdanus, agus fhéudus a thoil féin do cheannsughadh, agus do chuir so roimhe iona chroidhe a mhaighdean do choinhéud, is maith do ní sé é.

38 Uime sin is maith do ní an té do bheir dhóir é; achd is fearr do ní an té nách tabhair dhóir é.

39 Atá an bhean ceangailte ó dhligheadh ar feadh sháoghail a fir; gidheadh dá bhfaghuidh a fear bás, atá sí sáor ré pósadh ris an tí as áill ría; amháin sa Dtighearna.

40 Achd do réir mar sháoilimse, as mó is beannaighe í da nanaidh sí mar sin: agus is dóigh leamsa go bhfuil Spiorad Dé agum féin.

CAIB. VIII.

Gu bhfuil ar neólas insdiúradh le grádhglan.

TUILLEADH eile a dtáobh na neitheann iodhbarthar diodhaluibh, atá a fhios aguinn go bhfuil éolus aguinn uile. Arduighe an teólus inntinn dhuine, achd do ní an grádh follamnughadh.

2 Achd más dóigh ré héunduíne, fios éinneithe do bheith aige ní feas dó fós

éinní do réir mar budh chóir fios do bheith aige.

3 Achd dá dtuguidh éinneach grádh do Dhía, as eólgach dhó é.

4 Uime sin a dtáobh íthe bhídh iodhbarthar diodhaluibh, atá a fhios aguinn nach bhfuil éifeachd ar bith a niodhail, agus nach bhfuil Día eile ann achd an táon Día.

5 Oir biodh go bhfuilid neithe ann dá ngoirtheas dée, ar neamh agus ar talamh, (amhail atáid iomad dée, agus iomad tighearnadh.)

6 Gidheadh ní bhfuil aguinne achd áon Ndia amháin, an Tathair, ó a bhfuilid na huile neithe, agus sinne annsan: agus éin Tighearna Iósa Críod, tré a bhfuilid na huile neithe, agus sinne thrídsion.

7 Gidheadh ní fhuil an teólus sin ag gach éunduíne: óir atá dream áirighe agá bhfuil fios na hiodhaile gus a nois ítheas é mar ní iodhbarthar diodhaluibh; agus ar mbeith dá ccoinnsiás éugcrúaidh salaightheas é.

8 Achd ní moltar sinn ar son bídh a bhfiadhnuise Dé: óir dá nítheam, ní saidhbhríde sinn é; agus muna nítheam, ní dáibhríde sinn é.

9 Gidheadh tugaidh bhur naire ribh nach mbiáidh an cúmhachdasa atá aguibh a gail ar bith na adhbhar oilbhéime don druing atá lag.

10 Oir dá bhfaicidh éunduíne thusa agá bhfuil eólas ad shuidhe ar bhórd a dteampoll na niodhal, a né nach neirt-eóchar consiás an tí atá meiribh chum na neitheann iodhbarthar diodhaluibh íthe;

11 Agus do bhrígh heolúise an rachaidh an dearbhráthair éugcrúaidh amúgha, agá bhfuair Críod bás ar a shon?

12 Agus mar sin ag peacughadh dhíbh a naghaidh na ndearbhraithreach, agus ag lot a ccoinnsiáis éugcrúaidh, do ní sibh peacadh a naghaidh Chríod.

13 Uime sin, dá dtugaidh biadh adhbhar oilbhéime dom dhearbhráthair, ní íosaídh mé féol go bráth, ionnus nach dtiubhráinn adhbhar oilbhéime dom dhearbhráthair.

CAIB. IX.

Cumas na neasbal. 7 Beathughadh na minisdreadh, 24 agus an bheathusa mar choimhliong.

A NE nách easbal misi? a né nach bhfuilim sáor? a né nach bhfacaidh mé Iósa Críod ar Dtighearna? a né nach sibhse mobair sa Tighearna?

2 Bíodh nach easbal mé do dháoinibh eile, go dearbhtha a seadh dháoihbhe: óir as sibhse séula mabsdaltachda sa Tighearna.

3 A sí so mo fhreagra don druing chuirfeas ceisd oram,

4 A né nach bhfuil cúmhachd íthe agus íbhte aguinne?

5 A né nach bhfuil cúmhachd aguinn bean, ná deirbhsíur, do bhreith linn fa gcúairt, ambáil do níd an chuid eile do na habsdalaibh, agus bráithreacha an Tigh-earna, agus Céphas?

6 Nó an bhfuilimse amháin agus Barnabas, gan chúmhachd aguinn bheith sáor ó obair?

7 Cia théid chum cogaidh uáir ar bith ar a chosdús féin? cia chuireas fíneamhuín, agus nach ítheann féin dá thoradh? nó cia bheathuigheas tréud, agus nach blaiseann do bhainne an tréuda?

8 An mar dhuine labhrum na neitheso? a né nach abair an reachd na neithesi mar an gcéudna?

9 Oir atá sgríobhtha a reachd Mháoisí, Ná cuir ceangal ar bhéul andaimh bhriseas an tarbhar. An bhfuil cúram damh ar Dhía?

10 Nó a né nach air ar soinne go huilidhe a déir sé so? Go deimhin, as air ar soinne, atá sé sgríobhtha: oir as maille ré dóthchas is cóir don treabhaire treabh-adh do dhéanamh; agus don bhuáiltéoir *bualadh* a muinighin go bhfuigheadh sé tairbhe a dhóthchais.

11 Má shíolchuir sinne neithe sbiorá-dalta dháoinhse, an mór libhsí sinne do bhuáin bhuir neitheann saoghaltasa?

12 Má gheibhid daoine eile toradh an chúmhachdasa uáibh, *créud fá* ná bhfuigheimisne é ní sa mhó? Gidheadh níor chuireamar na cúmhachdasa a ngnás; achd iomchramáoid na huile neithe, ionnus nach dtiocfadh dhínn toirmeasg ar bith do chur ar shoisgéul Chríod.

13 A né ná bhfuil a fhios aguibh an dream shaothruigheas a dtimcheall na neitheann náomhtha go níthid síad do *neithibh* an teampoill? agus an dream bhíos do ghnáth ag fritheoladh na haltóra go bhfaghadh cuid ranna don naltóir?

14 As mar an gcéudna do órdaigh an Tighearna don druing fhoillsigheas an soisgéul a mbeatha dfagháil ón tsoisgéul.

15 Gidheadh níor chuir misi éinní dhíobh so a gnás: agus fós ní huime do sgríobh mé na neithesi, ionnus go ndéan-táoi mar sin leam féin: oir do bhfear leam bás dfagháil, ná go ccurfeadh éainneach mo mháothfeachus a neimhbhrígh.

16 Oir biodh go ndeanuinn an soisgéul do sheanmórughadh, ní bhfuil *adhbhar* máoithfeachuis agam: do bhrígh go bhfuil sé na éigean oram; agus, as trúagh dhamh, muna ndéana mé an soisgéul do sheanmórughadh!

17 Oir más ó thoil do ním so, atá luáidheachd agam: más a nadhaigh mo thoile, atá fós a chúram ar na léigean táobh riom.

18 Uime sin créid í mo luáidheachd? Go *firinneach*, soisgéul Chríod do thabh-airt uáim, a naisgidh an tan shean-móruim é, do chum gan na cúmhachda atá agam sa tsoisgéul disliughadh.

19 Oir biodh go bhfuilim sáor ó na huile *dháoinibh*, do rinne mé searbh-fhoghantuidhe dhíom féin do na huile dháoinibh, chum ní sa mhó do gnodhugh-adh dhamh.

20 Agus do bhí mé mar Iúduighe do na Iúduighibh, chum na Níúduigheadh do ghnodhughadh; don druing atá faoi an reachd, amhuil *mar bheinn* táoi an reachd, chum na druinge atá faoi an reachd do ghnódhughadh dhamh;

21 Don druing atá gan reachd, mar *do bhéinn* gan reachd, (biodh nach bhfuilim gan reachd do tháobh Dé, achd úmhal do reachd Chríod,) chum na druinge gan reachd do ghnodhughadh dhamh.

22 Do bhí mé do na dáoinibh anbhfann mar *dhuine* anbhfann, amhuil *mar do bheinn* meirbh chum na ndaoine anbhfann do ghnodhughadh dhamh: Do bhí mé sa nuile chrúth do na huile dháoinibh, chum go sáorfuinn cuid éigin ar gach uile chor.

23 Agus as ar son an tsoisgéil do ním so, ionnus go mbíadh cuid agum dhe máraon ribhse.

24 A né nach bhfuil a fhios aguibh, an dream bhíos ag coimhridh ré chéile go riothaid uile, biodh gur ab éunduire bheireas an geall? Go madh hamhluidh dhéantáoisí rioth, ionnus go madh éidir libh gnodhughadh.

25 Agus gach aon chleachdus sbáirn is measardha é sna huile neithibh. Agus is uime do níd síadsan *sin* chum coróine truáillighe dfagháil; achd inne chum *coróine* neamhtruáillighe.

26 Uime sin as amhluidh riothaimsi, ní mar fá thuáirim; as amhluidh do ním sbáirn, ní mar neach bhuáileas an taiéur:

27 Achd cuirim fá smachd an cholann, agus do bheirim fá úmhlachd í: deagla ar éunchor, ar ndéunamh seanmóra do dhruing eile dhamh, ccurfidh mé féin air cúl.

CAIB. X.

Gurab peacadh uaibhreach, agus iodhol-adhradh, fleadh na ndeamhan; 21 creideamh agus grádh, bord Chríod.

TUILLEADH eile fós, a dhearbhráith-reacha, ní háill leam bheith dhíbh ainbhfeasach, go rabhadar ar naithre uile faoi an néul, agus go ndeachadar uile thríd a nfairrge:

2 Agus gur baisedh iad uile lé Máoisí sa néall agus sa bhfáirge;

3 Agus gur itheadar uile áon bhíadh amháin sbioradálta;

4 Agus gur ibheadar uile dáoinidh amháin sbioradálta: óir do ibheadar don Charruic sbioradálta do lean iad: agus dob í an Charruic sin Críod.

5 Achd ní raibh Día réidh re mórán aca: óir do sgriosadh iad sa bhfásach.

6 Atáid na neithesí a nois na néisiompláiribh aguinne, ionnus nách biadh fonn droichneithe orainne, amhail do bhí orr-thasan fós.

7 Uime sin na bighidhsí bhur luchd iodhaladhrúigh, mar do bhí dream acasan; amhail atá sgríobhtha, Do shuigh an pobal síos chum ithe agus ibhthe, agus do éirgheadar na seasamh chum súgartha.

8 Agus ná déanaimse sdríopachas, amhuil do rinneadar cuid acasan, agus do thuiteadar a néunló trí mhíle fhichiot pearsa.

9 Agus ná cuireamse cathughadh ar Chríod, amhuil ceadna do chuireadar cuid acasan, agus do sgriosadh iad ré haithreachaibh neimhe.

10 Agus na déunaidsí munmhur, amhuil do rinneadar cuid acasan, agus do sgriosadh iad ris an sgriodóir.

11 Agus tarla na neithesí uile dhóibhsí na néisiompláraibh: agus is chum fógartha do thabhairt dúinne ar a rug deirthead an domhuin, do sgríobhadh iad.

12 Uime sin an tí sháioleas bheith na sheasamh tugadh aire ris féin deagla go bhfuigheadh sé leagadh.

13 Ní tharla cathughadh ar bith dhíbh achd an cathughadh leanus gach áon: agus atá Día firinneach, nách bhfuileóngaidh cathughadh do chur oraibh ós cionn bhur neirt; achd do dhéuna sé slighe imtheadh dhíbh ann sa gcathughadh, ionnus go madh éidir libh a iomchar.

14 Ar a nadbharsin, a dhearbhráithre grádhacha, seachnaidh iodhaladhradh.

15 Labhruim, mar luibheóirinn ré dáoinibh tuigsionacha; beiridh féin breith air a ní labhruim.

16 A né nach é cumáoin fhola Chríod, cupán na mbeannachd do níomáoidne do bheannughadh? A né nách é cumáoin choirp Chríod, an tarán bhrismíd?

17 Oir as áonarán agus áonchorp sinne, bíodh go bhfuilmid morán: do bhrigh go nglacmáoidh uile arguid déunarán.

18 Tabhruidh aire re Hisraél do réir na feóla: a né nách bí cuid ronna don naltóir ag an druigh itheas na hiódhbartha?

19 Uime sin créud a deirim? a né go bhfuil éifeachd sa niodhail, nó go bhfuil éifeachd sa ní iódhbarthar diodhaluibh?

20 Achd a deirim, gur do dhiabhláibh iódhbruid na Cineadhacha, na neithe iódhbruid siad, agus nach do Dhía: agus ní háill leam cumann do bheith aguibhsí ris na diabhluibh.

21 Ní héidir libh cupán an Tighearna díbhe, agus cupán na ndeamhan: ní héidir libh comhruinn bhuid an Tighearna díagháil, agus bhuid na ndeamhan.

22 An bhfuilmid ag brosdughadh an Tighearna chum feirge? an treisi linne na leision?

23 Atáid na huile neithe dlisdeanach dhamh, gidheadh ní bhfuilid uile tarbhach: atáid na huile neithe dlisdeanach dhamh, gidheadh ní fhollamnuighid uile.

24 Nár ab é a ní bheanus ris féin shírfeas neach ar bith, achd síreadh gach áon a ní rachas a sochar da chomharuin.

25 Ithidh, gach ní reacthar sa margadh, gan cheisd ar bith do tháobh coinnsiáis.

26 Oir as leis an Dtighearna an talamh, gon a lionmhaireachd.

27 Agus dá dtugaidh éunnduine don druigh atá gan chreideamh, cuireadh dhíbh agus go mádh toil libh dul rin; ithidh, gach ní churthar bhur bhfiadhuisi, gan cheisd ar bith do chur do tháobh coinnsiáis.

28 Gidheadh dá nabrudh éunnduine ribh, Is diodhaluibh do bíodhbradh so, ná híthidh é ar son an tí do fhiollsigh dhíbh é, agus ar son coinnsiáis: oir as leis an Tighearna an talamh, gon a lionmhaireachd:

29 Agus ní hé do choinnsiás a deirim, achd choinnsiás an duine eile sin: oir créud fá a ndaimeóntáoi mo sháoirsise ré coinnsiás dhuine eile?

30 Agus más tré ghrás Dé ránntar riomsa é, créud fá labharthar go hóc oram ar son a neithe fá dtugam buidheachas?

31 Uime sin mas ithe, nó ibhe dháobh, nó gidh bé ar bith ní do ní sibh, go madh chum glóire Dé dhéana sibh na huile neithe.

32 Ná tábhruidh adhbhar oilbhéime do na lúduigheadhaibh, ná do na Gréugachaibh, ná deagluis Dé:

33 Do réir mór do nímse toil gach áoin sna huile neithibh, agus ní diarraidh eudála dhamh féin, achd do mhorán, chum a slánaighthe.

CAIB. XI.

Ceann an fhir do nochdadh sa neireachd, 5 ceann na mná fá fholach. 21 Cleachda neamh-náomhtha an cumainigh 23 ar na atdhíorghadh.

BIGHIDH bhur luchd leanmhana dhamhsa, do réir mar atáinse do Chríod.

2 Agus anóis moluim sibh, a dhearbhráithreacha, fá choimhne do bheith aguibh oram sna huile neithibh, agus fá bheith dhíbh ag coimhéud na norduightheadh, amhuil tug mé dhíbh *iad*.

3 Gidheadh as mian riom a fhíos do bheith aguibh, gurab é Críosd ceann gach fir; agus gur ab é an fear ceann na mná; agus gur ab é Dia ceann Chríosd.

4 Gach uile fhear agá mbí folach ar a cheann, ag urnaighe dhó nó ag fuidheadóireachd, do bheir sé easonóir dhá cheann.

5 Gidheadh gach bean agá mbí a ceann nochdaighe ag urnaighe nó ag fuidheadóireachd dhi do bheir sí náire dhá cheann: óir is ionann sin agus a bheith bearrtha dhi.

6 Oir muna raibh folach ar *cheann* na mná, bearrthar í mar an gcéudna: achd mas granna do mhnáoi bheith bearrtha nó lom, cuireadh sí folach uirthे.

7 Oir ní cóir don fhior a cheann d'folach, do bhrígh gur ab é iomháigh ghlóire Dé é: achd a sí an bhean glóir an fhir.

8 Oir ní ón mhnáoi an fear; achd ón fhioran bhean.

9 Oir ní ar son na mná do crúthuigh-eadh an fear; achd an bhean ar son an fir.

10 Uime sin is cóir don mhnáoi folach do bheith ar a ceann ar són na naingeal.

11 Gidheadh ní bhfuil an fear a néugmhais na mná, ná an bhean a néugmhais a nfir, sa Dtighearna.

12 Oir amhail mar is ón bhfear an bhean, mar an gcéudna as tríd an mnáoi an fear; achd is ó Dhía na huile neithe.

13 Measaidh ionnuibh féin: an cubhaidh do mhnáoi gan folach *ar a ceann* Dia do ghuidhe?

14 A né nach bhfuil an nádúr féin dá theagusc dhíbh, gur nár dhíor gruág f'hada do bheith air?

15 Gidheadh dá raibh grúag fada ar mhnáoi, as glóir dhí é: óir is mar fholach tugadh a grúag dhi.

16 Achd ma bhíonn éandúine cóinntinn-each, ní bhfuil a leithid sin do ghnás aguinne, nó ag eaglaisibh Dé.

17 Agus agá fhoillsiughadh so dhamh ní mholaim *sibh*, fá theachd a gceann a chéile dhíbh ní chum bhur leasa, achd chum bhur naimhleasa.

18 Oir ar tús, ar gcrúinniughadh dhíbh a gceann a chéile sa neaglais, do chluinim go mbíd síosmadha eadruibh; agus creidim é a ccáil.

19 Oir is éigin fós eiriceachd do bheith bhur measgsa, chum na druinge atá dearbhta eadruibh bheith follus.

20 Uime sin ar gcrúinniughadh dhíbh a gceann a chéile ann éan ait, ní hé sin suipéir an Tighearna do chaitheamh.

21 Oir íthidh gach áon a shuipéir fein air tús: agus bí ocarus ar dhuine aguibh, agus duine eile ar misge.

22 A né nach bhfuil tighthe aguibh chum íthe agus íbhte? nó an bhfuilí ag tarcaisniughadh eagluisi Dé, agus ag tabhairt náire don druing atá gan éainní? Créud a déura mé libh? an molfad sibh? ní mholaim *sibh* sa gcássa.

23 Oir is ón Dtighearna fuair misi a ní thug mé dhíbhse mar an gcéudna, Gur ghlac an Tighearna Iosa aran sa noidhche ionar bráithheadh é:

24 Agus ar mbreith bhuidheachais dó, do bhris sé é, agus a dubhairt sé, Glacaidh, íthidh: a sé so mo chorpasa, bhrisdear ar bhur sonsa: déunaidh so mar choimhniughadh oramsa.

25 Agus an cupán mar an gcéudna, tar éis suipéir, ag rádh, A sé an cupánsa an tiomna núadh trém fhuilse: déunaidh so, dhá mhioneachd íbhthi é, mar choimhniughadh oramsa.

26 Oir ní bhfuil dá mhionca íosas sibh an taránsa, agus íobhtas sibh an cupánsa, nach bhfoillsigheann sibh bás an Tighearna go teachd dhó?

27 Uime sin gidh bé íosas an taránsa, nó íobhtas cupán an Tighearna, go neimhiomchubhaidh, bíaidh sé cionntach do chorp agus d'fuil an Tighearna.

28 Ar a naddhbharsin dearbhadh gach áonduine é féin, agus mar sin ítheadh sé do naránsa, agus íbheadh don chupánsa.

29 Oir gidh bé ítheas agus íbheas go neimhiomchubhaidh, íthidh agus íbhídh sé damnuighadh dho féin, an tan nach déun sé eidirthealughadh eidir chorp an Tighearna *agus bhuadh eile*.

30 Dá bhrígh so atáid mórán meirbh agus ar dlíth neirt eadruibh, agus mórán ar néug.

31 Oir dá mbeith breathnughadh aguinn oruinn féin, ní bhéartaí ag breath oruinn.

32 Gidheadh an tan bheirtheas breath oruinn, is ris an Tighearna smachdaighthe sinn, deagla ar ndamnaighthe maille ris a tsáoghal.

33 Uime sin, a dhearbhráithreacha, ar dteachd díbh a gceann a chéile chum íthe, fuirighidh ré chéile.

34 Agus dá ráibh ocarus ar éinneach, ítheadh sé agá thigh; deagla theachd dáoi bh a gceann a chéile chum damnaighthe. Agus ar dteachd damh cuirfe mé gach ní eile nórdughadh.

CAIB. XII.

Gu bhfuil na tiodhluicthe heimh-ionann arson tairbhe na nuile, 12 mar bhallaibh an chuirp nadurdha.

ACHD a dtáobh neithibh spioradálta, a dhearbhráithreacha, ní háill leam bheith dháoiibh ainbhf easach.

2 Atá a fhios aguibh go rabhabhair bhuir Geineadhachaibh, ar bhuir dtarruing go hiodhluibh ballbha, do réir mar do treóruightheadh sibh.

3 Uime sin foillsighim dháoiibh, nach abair éinneach labhras ó Spioruid Dé Iósa do bheith mallaighe: agus nach féidir daoinneach a rádh gur bé Iósa an Tigh-earna, achd tré an Sbiomad Náomh.

4 Atáid tiodhlaice éugsamhla ann, achd ní bhfuil achd ein Sbiomad amháin.

5 Agus atáid miniosdrálachda éugsamhla ann, gidheadh ní bhfuil achd éin Tigh-earna amháin.

6 Agus atá oibriughadh éugsamhla ann, gidheadh a sé an táon Ndia oibrigheas na huile neithe sna huilibh.

7 Agus do gheibh gach áon foillsiughadh na Sbiomade chum tairbhe.

8 Oir do gheibh neach briathar éagna tré an Sbiomuid; agus neach eile briathar eóluis tré an sbiomuid chéudna;

9 Neach éile creideamh tré an Sbiomuid chéudna; agus neach éile tabhartus leighis tré an Sbiomuid chéudna;

10 Agus neach eile oibriughadh míorbhuileadh; agus neach eile faidheadóireachd; agus neach eile breathnúghadh sbiomad; agus neach eile morán do ghnéithibh teangtheadh; agus neach eile míniughadh teangtheadh:

11 Agus as áoin Sbiomad amháin oibrigheas na neithesi uile, ag roinn ré gach áon fó leith do réir mar as áill ris.

12 Oir amhuil mar as áon an corp, agus morán do bhallaibh aige, agus buill a néunchuirp uile; biodh gur ab iomdha iad, nach bhfuil ionnta achd éanchorp amháin: as mar an gcéudna atá Críod.

13 Oir is tré aoin Sbiomuid do baisdeadh sinn uile chum éunchoirp, más Iúduighe sinn nó Gréugaigh, más saornó daor sinn; agus tugadh deoch dhuinn uile ré a hífhe chum éin Sbiomuide.

14 Oir ní héanbhall an corp, achd morán.

15 Dá nabadh an chos, Do bhrígh nách mé an lámh, ní don chorp mé; a né nach don chorp í ar a shon sin?

16 Agus dá nabadh an chlúas, Do bhrígh nách mé an tsúil, ní don chorp mé; a né nách don chorp í ar a shon sin?

17 Dá mbiadh an corp uile na shúil, cá háit a mbiadh an téisdeachd? Dá mbiadh sé uile na éisdeachd, cá háit a mbiadh an boltanus?

18 Achd a nois do chuir Día na buill sa gcorp gach ball díobh fó léith, do réir a thola féin.

19 Achd dá mbeidís uile na néanbhall, cá háit a mbiadh an corp?

20 Gidheadh a nois atáid siad na morán ball, biodh nach bhfuil achd éanchorp amháin.

21 Agus ní héidir ris an tsúil a rádh ris an lámh, Ní bhfuil féidhm agum ort: nó a ris don cheann ris na cosaibh, Ní bhfuil féidhm agum oraibhse.

22 Achd, go mórmhór buill an chuirp, ré ar cosmhuile bheith ró lag, atá féidhm orrtha:

23 Agus is ar bhaillaibh an chuirp, noch sháoilmid do bheith neamhonórach, as mó chuirmid donóir; agus ar na ballaibh as neimhheisi aguinn as mó chuirmid do dheisi.

24 Oir ní bhi ar mbuill deasa na riachdanus: achd do chomuisg Día an corp ar a chéile, ar dtabhairt na honóra as mó don chuid ó dteasdaigh sí:

25 Ionnnas nach bíadh síosma sa gcorp; achd go mbiadh an cúram céudna ag na ballaibh ar son a chéile.

26 Uime sin dá bhfuilngidh éunbhall, comhfhuilngid na buill uile; nó dá bhfaguidh éunbhall onóir, do níd na buill uile gairdeachas má ráon ris.

27 Agus as sibhse corp Chríod, agus buill fó leith.

28 Agus do órduigh Día dream áirighe sa neagluis, ar tús absduil, na dhiáigh sin faidhe, an treas uáir lochd teaguisg, a ris luchd míorbhuile do dhéunamh, na dhiáigh sin luchd leighis, luchd cobhartha, luchd riaghalta, agus iomad do ghnéithibh teangtheadh.

29 An bhfuilid uile na nabsdaluibh? an bhfuilid uile na bhfaidhibh? an bhfuilid uile na luchd teaguisg? an cúmhachdach iad uile ar mhíorbhuilibh do dhéunamh?

30 An bhfuilid tiodhlaice leighis aca uile? an labhruid uile ré teangthuibh? an ndéanuid uile eidirmhiniughadh?

31 Achd bíodh mían na súbhailceadh as fearr oraibh: agus foillseochaidh mé slighe dhíbh ré mbéura sibh bárr.

CAIB. XIII.

Búaidh, agus scathan na carthanachda.

GIODH go laibhéoruinn ré teangthuibh dháoine agus aingeal, agus gan grádh ionnam, ní bhfuilim achd mar phrás ag déunamh fuáime, nó mar chimbal ag cluigineachd.

2 Agus bíodh go mbeith faidheadóireachd agam, agus go mbeith fios na nuile ruindiamhradh, agus gach uile éolas agam; agus bíodh go mbeith an creideamh uile agam,

ar ghléus go bhféudfuinn sléibhte athrughadh, agus mé bheith gan ghrádh, ní bhfuil éifeachd ionnam.

3 Agus bíodh go gcaithfinn a bhfuil agam ré *bochdaibh* do chothughadh, agus go dtiubhraínn mo chorp da losgadh, agus mé bheith gan grádh, ní bhfuil tarbha dhámh ann.

4 Atá an grádh fadfhóighideach, deaghchróideach; ní ghabhann an grádh tnúth; ní dhéanann an ghrádh ní ar bith go neamhchóir, ní máioithmeach é,

5 Ní dhéanann ní ar bith ré tarcuisne, ní iarran sé na neithe bheanus ris féin, ní sobhrosduighe é chum feirge, ní smuáineann sé ar a nóc;

6 Ní dhéanann gáirdeachus sa néugcór-aidh, achd gabhuidh sé gáirdeachus sa bhírinne;

7 Fuilgídh sé na huile neithe, creidigh sé na huile neithe, bí muinighin aige as na huile neithibh, iomchraidh ris na huile neithibh.

8 Ní théid an grádh ar gcúl choidhche; bíodh go rachaidh fáidheadóireachd ar gcúl, agus go gcoisgfid, na teangtha; agus go gcuirfíthe ar téolas ar gcúl.

9 Oir ní bhfuil a nois aguinn achd gné éoluis, agus gné fáidheadóireachda.

10 Achd an tan thiucfus a ní iomlán, cuirfíthe ar tansin a ní easbhuidheach ar gcúl.

11 An tan do bhí mé am náoidhean, do labhair mé mar náoidhean, do thuig mé mar náoidhean: as ciall náoidhin do bhí agam: achd ar dteachd damh go háois iomlán, do chuir mé na neithe leanbuidhe ar gcúl.

12 Oir is radharc spéuclaire dorchá, atá aguinn a nois; achd a núairsin *biam* ar aghaidh a chéile: a nois atá gné aithne agam; achd an tan sin aithéonad do réir mar atá aithne oram.

13 Agus a nois fanaid na trí neithesi, creideamh, dóthchas, agus grádh; gidheadh a sé an grádh is mó dhíobh so.

CAIB. XIV.

Labhartha choitchionn na heagluise ar na riaghlughadh.

LEANUIDH an grádh, agus bíodh mian na *neitheann* sbioradálta oraibh, achd go madh mó go ndéanadh sibh fáidheadóireachd.

2 Oir an tí labhrus a dteanguidh *choimhthighe* ní ré dáoinibh labhrus sé, achd ré Dia: oir ní thuigeann éanduine é; bíodh go labhrann sé ruindiamhradh san sbioruid.

3 Achd an tí do ní fáidheadóireachd as ré dáoinibh labhrus sé chum follamnuighthe, chum teaguisg, agus chum comhí hurtachda.

4 An tí labhrus a dteanguidh *choimhthighe* a sé féin fhollamnuigheas sé; achd an tí do ní fáidheadóireachd follamnuighidh sé a neagluis.

5 Agus do bhéarr leam go labhradh sibh aile ré teangthuibh, achd bá fonnmháire leam ná sin sibh do dhéunamh fáidheadóireachda: oir is mó an tí do ní fáidheadóireachd ná an tí labhrus ré teangthuibh, achd muna ccuiridh sé a gcéill *iad*, chum follamnuighthe dfagháil don neagluis.

6 Agus á nois, a dhearbhráithreacha, dá dtigidh mé chugaibh ag labhairt ré teangthuibh, créud é an sochar do dhéunad díbh, muna labhra mé ribh a bhfoillsiughadh, nó a néolas, nó a bhfáidheadóireachd, nó a dteagusg?

7 Tuilleadh eile fós na neithe gan anam do ní fuaim, mas píob nó cláirseach, muna ndéarna siad eirdirhealughadh ann a ngothuibh, cionnus do géubhtar a fhios créud shinntear ar an bpíob nó ar an gcláirsigh?

8 Mar an gcéudna má bheir an trompa fuaim neimhchainte úadh, cía uillmhéochas é fein chum catha?

9 As amhluidh sin sibhse, muna labhartháoi briathra sothuigsionacha tres an dteanguidh, cionnus aithéontar a ní labharthar; oir is fá a naíeur laibhéorus sibh.

10 Atáid, (do réir mar thárla ann,) a noiread sin do ghnéithibh gothann sa domhan, agus ní bhfuil éungbuth dhíobh gan cheíll.

11 Uime sin muna dtuige mé brígh an ghótha, bíaidh mé barbartha ag an tí labhrus, agus bíaidh an tí labhrus barbartha agamsa.

12 As mar sin sibhse, mar an gcéadna, do bhrígh go sanntuigheann sibh *neithe* sbioradálta, iarraidh bárr do bhreith chum follamnuighthe na heagluisi.

13 Uime sinn an tí labhrus a dteanguidh *choimhthighe* guidheadh sé go madh éidir leis ní éidirmhiniughadh.

14 Oir má ním urnuighe a dteanguidh *choimhthighe*, do ní mo sbiorad urnuighe, gidheadh atá mo thuigsi neamhthoruidheach.

15 Créud eile maseadh? do dhéuna mé urnuighe ris an sbioruid, gidheadh do dhéuna mé urnuighe ris a tuigsi mar an gcéudna: do dhéuna mé céol ris an sbioruid, achd fós do dhéuna mé céol ris an tuigse.

16 Nó má bheir tú buidheachas ris an spioruid, cionnus a déuruidh an tí atá a náit an tuata Amén ré breith bhuidheachais duitsi, agus nachfeas dó créud a deir tú?

17 Oir go deimhin as maith bheirais

tusa buidheachas, gidheadh ní fhaghann neach eile a fhollamnughadh.

18 Beirim a bhuídh rém Dhía, gur mó labhruim do theangthuibh ná sibh uile.

19 Gidheadh do bfeair leam cting focail maille rém thuigsi do labhairt sa neaglais, chum daoineadh eile do theaguisg mar an gcéudna, na deich míle focal a dteanguidh choimhthighe.

20 A dhearbhráithreacha, na bighidh bhur leanbuibh a dtuigsi: achd a dtaobh dhrochmhéine bighidh bhur leanbuibh, gidheadh a dtuigse bighidh fóirfe.

21 Atá sgríobhtha sa reachd, Laibhéora mé ris an bpobalsa a dteangthuibh agus a nurlabhra eile; agus mar sin fós ní chluinfid mé, a deir an Tighearna.

22 Uime sin as inar chómharta atáid na teangtha *coimhthigheacha*, ní don druing chreideas, achd don druing atá air dhith creidimh: gidheadh ní don druing atá gan chreideamh *fhoghnus* fáidheadoireachd, achd don druing chreideas.

23 Uime sin da geruinnighe a neaglais uile a gceann a cheile ann éin áit, agus go laibhéoruid uile ré teangthuibh *coimhthigheacha*, agus go dtuicfuid túatadha no *daóine* ar dhith creidimh a sdeach, a né nach aibéoruid siad go bhfuil sibh air buile?

24 Gidheadh dá rabhuid uile ag fáidheadoireachd, agus duine gan chreideamh, nó túata do theachd a sdeach, sbreagthar áththa uile é, agus do níd uile breitheamhnus air:

25 Agus mar sin foillsightheair neithe folaiheacha a chroidhe; agus amhluidh sin ar dtuitim ar a aghaidh dhó do bhéura sè onóir do Dhía, ag foillsiughadh go bhfuil Día eadruibhse go fírinneach.

26 Maseadh cré é sin, a dhearbhráithreacha? ar dteachd a gceann a cheile dhíbh, atá salm, atá teagusg, atá teanguidh, atá foillsiughadh, atá míniughadh ag gach duine agaibh. Déuntar na huile neithe chum follamnughthe.

27 Dá labhruidh áonduine a dteanguidh *choimhthighe*, *labhradh* dias, no tríur an chuid is mó dhe, agus sin a ndiáigh a chéile; agus déunadh áon éidirmhíniughadh.

28 Achd muna mbiáidh fear éidirmhí-nighthe ann, bíodh sé na thochd sa neaglais; agus labhradh ris féin, agus ré Día.

29 Agus labhradh dias nó tríur do na faidhibh, agus déunadh an chuid eile breitheamhnus.

30 Achd má ghéibh *faidh* eile shuidheas na naice, taisbéunadh bíodh an céudduine na thochd.

31 Oir is féidir libh uile fó leith

fáidheadoireachd do dhéunamh chum foghlama, agus comhfhurtachda d'fagháil díbh uile.

32 Agus atáid Sbiorada na bhfáidheadh úmhal do na fáidhibh.

33 Oir ní hé Día *úghdarna* buáidheartha, achd na siothchana, mar (as léir) a nuile eaglaisibh na náomh.

34 Bíodh bhur mná na dtocd sna heaglaisibh: oir ní ceadugheach dhóibh labhairt; achd a bheith úmhal, amhuil a deir an reachd mar an gcéudna.

35 Agus dá raibh fónn éinneithe d'foghluim orrtha, fairighidís a stigh dha bhfearaibh é: oir as nár do mhnáóí labhairt sa neaglais.

36 Aneadh? an fáibhse tháinic bríathar Dé? no an chugaibhse amháin ráinic sí?

37 Más dóigh ré héinneach gur fáidh, nó *duine* sbioradálta é féin, bíodh a fhios aige na neithe sgríobhuimse chugaibh gur ab iad aitheanta an Tighearna iad.

38 Achd an tí atá ainbhfeasach, bíodh ainbhfeasach.

39 Uime sin, a dhearbhráithre, bíodh ro fhonn oruibh fáidheadoireachd do dhéunamh, agus ná cuiridh toirmeasg fá labhairt ré teangthuibh.

40 Déuntar na huile neithe go deagh-mhaiseach agus do réir orduighe.

CAIB. XV.

Dearbhadh na h-éiseirghe, 35 agus samhul na ccorp do bhias ug na daoínibh.

TUILLEADH eile, a dhearbhráithre, atáim ag foillsiughadh na tsoisgéal díbh noch do sheanmóir mé dhíbh *cheuna*, noch do ghabhabhair chugaibh, agus ann a seasbhuighe mar an gcéudna;

2 Agus tré a slánaightheair sibh fós, dá gcongmuidh sibh an bhriathar ionar sheanmóir mé dhíbh é, munar chreideabhair go diomhaóin.

3 Oir tug mé dhíbh ar tús an ní fuáir me mar an gcéadna, eadhon go bhfuáir Críod bás ar son ar bpeacaidhne do réir na sgríobtúr;

4 Agus gur hadblaiceadh é, agus gur éiridh sé an treas lá do réir na sgríobtúr:

5 Agus go bhféacas é ré Céphas, agus na dhíáigh sin ris an dá fhear dhéug:

6 Ná dhíáigh sin, fuáir ós cionn chuig céud dearbhráthair radharc air a naóin-fheachd; agá bhfuil a lán díobh na mbeathaidh gus a nois, agus dream eile na gcodladh.

7 Ná dhíáigh sin, do chonnaire Séumus é; a ris na habsduile uile

8 Agus na ndiáigh uile do chonnaire misi féin é, mar neach rugadh a nanam.

9 Oir as mé as lúgha do na habsdaluibh, agus ní fíu mé abstal do ghairm dhíom,

do bhrígh go ráibh mé ag géirleamhuin Eagluisi Dé.

10 Achd tré ghrás Dé atáim mar atáim: agus ní raibh a ghrásasan do tiodhlaiceadh dhamh gan bhrígh; óir is mó an saothar do rinne mé ná iadsan uile: biodh nach misi fós, achd grás Dé maille riom.

11 Uime sin gíodh bé dhínn misi nó iadsan, as amhluidh so do nímid seanmóir, agus as amhluidh so do chréideabhairsi.

12 Agus má nítheor Críod a sheanmóir gur éiridh sé ó mharbhuibh, cionnus a deir cuid aguibhse nach bhfuil éiseirge na marbh ann?

13 Oir muna bhfuil éiseirge na marbh ann, níor éiridh Críod fós:

14 Agus muna éiridh Críod, go deimhin as diomhaóineach ar seanmóirne agus as diomhaóineach bhur greideamhsa mar an gcéudna.

15 Agus geibhthear sinne fós ar bhfinné bréige ar Dhia; óir do rinneamar fiadhnúis do tháobh Dé gur dhúisigh sé Críod ó mharbhuibh: an tí nár dhúisigh sé, muna neiseirghid na mairbh.

16 Oir muna neirghid na mairbh, níor éiridh Críod féin fós:

17 Agus muna éiridh Críod, as diomhaóin bhur greideamhsa; atá sibh fós ann bhur bpeacadhaibh.

18 Agus mar sin an mbéid do chodail a Gcríod atáid ar ndul amúgha.

19 Más sa mbeathasa amháin atá dóthchas againn as Chríod, as sinn is mó do dhiol truáighe do na huile dhaóinibh.

20 Achd a nois do eiséirghidh Chríod ó mharbhuibh, do rinneadh céndthoradh ná druinge do bhí na gcodladh dhe.

21 Oir do bhrígh gur tré dhuine tháinic an bás, as tré dhuine mar an gcéudna thig eiseirge na marbh.

22 Oir anhuil mar gheibhid na huile dhaóine bás a Nádhamb, as mar an gcéudna do dhéantar iad uile daithbhéodhughadh a Gcríod.

23 Gidheadh gach áon ann a ordughadh féin: Críod an céudthoradh; na dhiaighsin an luchd bheanus ré Críod agá theachd.

24 Ann sin bhías an chríoch dheigheanach, ar dtabhairt na ri ghachda sías dó a láimh Dé, eadbon an Tathar; an tan chuireas sé ar gcúl gach uile úachdaránachd, agus gach uile chúmhachd agus gach uile neart.

25 Oir as éigean dó bheith na Rí, nó go gcuiridh sé a naimhde uile faoi na chosaibh.

26 A sé an bás an námhuil dheigheanach sgriosdar.

27 Oir do chuir sé na huile neithe faoi na chosaibh. Gidheadh an tan a deir sé,

gur cuireadh na huile neithe faoi, as follus nach beanann an rádh so ris, an tí do chuir na huile neithe faoi.

28 Agus an tán chuirfidhear na huile neithe faoi, bíaidh an Mac féin ann sin faoi an tí do chuir na huile neithe faoi, chum Dé do bheith na uile sna huilibh.

29 Nó créud dhénnas an dream atá ar na mbaisdeadh air son na marbh, muna neirghid na mairbh air éunchor? créud fá mbaisdear iad air son na marbh?

30 Créud fá bhfuilmídne fós a nguáis gach uile uair?

31 Dar bhuir ngáirdeachusa noch atá agusna a Niosa Críod ar Dtighearna, do gheibhim bás gach laoi.

32 Más do réir nóis dáonna do chomhrúic mé ré hainmhidhibh a Nephesus, créud é an tarbha a dtéid sé dhamh, muna neirghid na mairbh? itheam agus ibheam; óir do ghéubham bás a mórach.

33 Ná mealltar sibh: truáillidh droch chomhráite béus a maithé.

34 Músgluidh chum fréuntachda, agus na déunaidh peacadh; óir ní bhfuil éolus Dé ag cuid aguibh: as chum adhnáire do chur oraibh a derim so.

35 Achd a déunaigh neach éigin, Cionnus éirghid na mairbh? agus créud é samhail an chuirp ann a dtigid siad?

36 Ó a dhuine mhichéllidh, an siol chuireas tusa ní bhéodhthuighear é, muna bhfaghuidh sé bás air tús:

37 Agus a ní shíolchuireas tú, ní hé an corp bhías do shíolchuireas tú, ach grán lom, éadon, cruithneachda, nó arbhar éigin eile:

38 Achd do bheir Dia corp dhó do réir a thola féin, agus dá gach uile shíol a chorp féin fí leith.

39 Ní háon fheoil amháin gach uile fheoil: achd atá féoil ar leith ag dáoinibh, agus féoil ar leith ag ainmhithibh, agus féoil ar leith ag íasguibh, agus féoil ar leith ag éunlaith.

40 Agus atáid cuirp neamhdha ann, agus cuirp thalmuidhe: gidheadh atá glóir ar leith ag na corpuibh neamhdha, agus glóir ar leith ag na corpuibh talmuidhe.

41 Atá glóir ar leith ag an ngréin, agus glóir ar leith ag an ngealuidh, agus glóir ar leith ag na réultuibh: óir atá dithfír ghlóire eidir réult agus réult eile.

42 As mar an gcéudna bhías eiseirge na marbh. Bí an corp truáillighe agá chur; agus éirghidh sé neamhthruallidh.

43 As neamhonórach é agá chur; agus éirghidh sé maille ré glóir: bí gan neart agá chur; agus éirghidh sé maille ré neart:

44 Bí sé na chorp nadúrtha agá chur; éirghidh sé na chorp sbíoradálta. Atá

corp nádúrtha ann, agus corp sbioradálta.

45 Amhuil fós atá sgríobhtha, Do rinneadh an céduine Adhamh na anam béo; an Tádhamh déigheanach na spiorad bheódha.

46 Gidheadh ní hé an ní sbioradálta, do bhí air tús, achd an ní nádúrtha; na dháigh sin an ní sbioradálta.

47 An céudduine talmhuidhe, ón dtalamh: an dara duine an Tighearna ó neamh.

48 Mar atá an duine talmhuidhe, as mar sin atáid an drung thalmhuidhe: agus amhuil atá an neach neamhdha, as anhluidh sin atáid an drung neamhdha.

49 Agus amhuil do iomchramar iomháigh an duine thalmhuidhe, iomchóram fós iomháigh an duine neamhdha.

50 Ag so an ní a deirim, a dhearbhráithre, do bhrigh nach féidir ré féoil agus ré fuil óighreachd ríoghachda Dé dfagháil; ná ré trúáilleadh bheith na oighre ar neamhthruáilleadh.

51 Féuch, as ní dorchá labhruim ribh, ní choidéolam uile, achd cuirfightear a naithearrach crotha sinn uile,

52 A mómeint, ré silleadh na súl, ré gúth an sduc dheigheanaigh: oir séidfídh an sduc, agus dúiseochar na mairbh neamhthruáillíge, agus cuirfightear sinne a naithearrach crotha.

53 Oir as éigean don ní trúáillighesi neamhthruáilleadh do ghabháil uime, agus don ní shomharbhtha sa neamhmarbhtachd do ghabháil uime.

54 Agus an tanghéubhus a ní trúáillighesi neamhthruáilleadh uime, agus a ní somharbhthasa neamhmarbhtachd uime, bíadhb an tan sin an bhriathar atá sgríobhtha ar na coimhlíonadh, Do sluigheadh an bás a mbuáidh.

55 O a bháis, gá háit a bhfuil do cháilg? ó a uáimh, gá háit a bhfuil do bhuáidh?

56 A sé an peacadh cáilg an bháis; agus a sé an reachd neart an pheacaidh.

57 Gidheadh a bhuidhe ré Día, do bheir dhúinn buáidh do bhreith tré ar Dtighearna Íosa Críost.

58 Uime sin, a dhearbraithe grádha, bighidh comhnuigheach, neamhchorrach, ag méudughadh do shíor a nobair an Tighearna, ar mbeith a fhios aguibh nach diomháoin bhur sáothar sa Dtighearna.

CAIB. XVI.

Tar eis brosdughadh chum dáonnachd,
16 *chuir se béatha agus slainte chum na mbrathar.*

TUILLÉADH eile a dtáobh an chruinníge fá chomhair na náomh, do réir mar do órduigh mé deagluisibh na Galátia, déunaidhsí fós mar an gcéudna.

2 Gach éun chéud lá don tseachdmhuin cuireadh gach áon aguibh air leith leis féin, do réir mar do chuir Día sonas air, ionnus nach mbiáidh tionól ré dheúnamh ar dteachd damhsa.

3 Agus ar dteachd damh, gidh bé ar bith dream mbolfas sibhse ré *bhur* litreachuibh, cuirfidh mé iad do bhreith bhur cearthannachd go Hiarusalém.

4 Agus más iomchubhaidh fós mé féin imtheachd, rachuid síadsan am chuideachda.

5 Agus géubhuidh mé chugaibhsi, *tar* éis mé dul tre Mhacedónia: (oir géubhuidh mé tré Mhacedónia.)

6 Agus dob éidir go bhfanfuinn, nó fós, go ccaithfinn an geimbreadh bhur bhfochairsi, ionnus go rachadh sibh tamall do sblighe leam gidh bé áit a rachaidh mé.

7 Oir ní mian ríom dul bhur bhféachain a nois don dúlsa; gidheadh atá súil agum fuireach bhur bfochair feadh tamuill, do chead an Tighearna.

8 Agus do dhéuna mé cómhnuidhe a Nepesus go Cingéis.

9 Oir do hosgladh dorus mór éifeachdach dharmh, agus naimhde iomdha.

10 Agus dá dtigidh Timotéus, tugaidh aire ribh go mbiáidh sé gan eagla bhur bhfochair: oir sáothruidhe sé a nobair an Tighearna, amhuil do *nímse*.

11 Uime sin ná tugadh éanduine neimhchion air: achd tréoruidhe uáibh a síothcháin é, chum teachd chugamsa dhó: oir atá súil agum ris maille ris na dearbhraitribh.

12 Agus a dtáobh ar ndearbhráthar Apollós, do shir mé go dithceallach air teachd chugaibhse maille ris na dearbhraitribh, achd ní raibh a aigneadh ar éanchor ré theachd a nuáirse; gidheadh tiucfuidh sé an tan ghéubhus sé am iomchubhaidh.

13 Déunaidh faire, seasaidh go daingion sa gcreideamh, bighidh fearrga, bighidh láidir.

14 Déanaidh na huile neithe maille ré grádh.

15 Agus íarruim dathchuinge oruibh, a dhearbhráithre, (ós aithnidh dhibh muinntir thighe Steapháin, gurab iad céadthoradh na Hachaia, agus go dtugadar iad féin do dhéanamh miniosdralachd do na náomhuibh.)

16 Bídhidhse fós úmhal dá leithid sin, agus dá gach áon do ní obair, agus sáothar maille rínn.

17 Agus atá lúathgháire oram tré theachd Steapháin agus Fhortunátuis, agus Achaicuis: do bhrigh go ndearnadar bhur nionadsa dhamh.

18 Oir tugadar furtachd dom sbioruidse

agus do bhur sbioruidsi : uime sin biodh meas aguibh ar a samhail sin.

19 Cuirid eaglaisidhe na Háisia beatha agus sláinte chugaibh. Cuirid Acuila agus Priscilla maille ris a neaglais atá ann a dtigh, beatha agus sláinte go dúthrachtach sa Dtighearna chugaibh.

20 Cuirid na dearbhraithre uile beatha agus sláinte chugaibh. Teamuidh féin ré cheile maille ré póig náomhtha.

21 Beatha agus sláinte uáimse Pól ré mo láimh féin *chugaibh*.

22 Gidh bé nach gradhuigheann an Tighearna Iósa Críod, biodh sé malluighthe óir atá an Tighearna air na theacht.

23 Grása ar Tighearna Iósa Críod maille ribh.

24 Mo ghrádhsa maille ribh uile a Níosa Críod. Amen.

Dara Epistil PHOIL absdail chum na CCORINTIANACH.

CAIB. I.

Nach bhfuil trioblóid ar bith gan cháil sólais leis;

POL, absdal Iósa Críod tré thoil Dé, agus an dearbhráthair Timotéus, chum eaglaisi Dé noch atá a Gcorintus, maille ris na huile náomhuibh atá ar feadh na Hachaia :

2 Grása maille ribh agus síothchain ó Dhía ar Nathair, agus ón Dtighearna Iósa Críod.

3 Glóir agus moladh do Dhía, eadhon Athair ar Dtighearna Iósa Críod, Athair na trócaire, agus Día na huile fhurtachda ;

4 Do bheir furtachd dúinn ann ar nuile thrioblóid, ionnus go dtiucfadh dhínn comhfhurtachd do thabhairt don druing ar a mbí buáidhreachd ar bhith, tré an gcomhfhurtachd ré a bhfaghmaíod féin furtachd ó Dhía.

5 Oir amhuil mar líonus páis Chríod ionnuinn, as amhluidh sin líonus ar bhfurtachd mar an gcéadna tré Chríod.

6 Agus más buáidhirt dúinn, ar son bhur gcomhfhurtachdasa agus bhur slánúighe, noch más furtachd duinn, ar son bhur gcomhfhurtachdasa agus bhur slánúighe, oibrighthe ar ionnuibh a bhfulang a námhghair chéudna fhuilgemid féin.

7 Agus atá meinighean dhaingean aguinn asuibhsi, do bhrígh go bhfuil a fhios aguinn, mar do gheibh sibh bhur gcuid don nanshógh, go bhfuighe sibh bhur gcuid don tsógh mar an gcéadna.

8 Oir ní háil linn, ainbhfeas do bheith oruibh, a dhearbhráithre, a dtáobh na buáidhearta thárrla dhúinn sa Náisia, eadhon, gur brúghadh tar mhógh sinn, ós cionn ar neirt, ionnus go raibh amharus aguinn fós air a bheith béo :

9 Achd do bhreathnuigheamar ionnainn féin go rabhamar fá bhreith an bháis, ionnus nach asuinn féin do bhíadh

muinighean aguinn, achd as Día dhúisigheas na mairbh :

10 Noch do sháor sinn ó na chombór sin do bhás, agus sháorus sinn : as a bhfuil ar ndóigh go saorfuidhe sé sinn fós mar an gcéadna ;

11 Ar mbeith dhíbhse ag cómhchúgnamh ré chéile a núrnuighe air ar son, ionnus go ttiubhradh mórán huidheachus air ar soinne do bhrígh an tiodhlaice *fuaramar* air son mhóráin daoineibh.

12 Oir a sé so ar ngáirdeachaisne, fiadhnuisi ar ccoinsiaís, gur a neamhurchóid agus a bhfiorghloine dhíadha, agus nach a ngliocas colluidhe, achd maille ré grás Dé, do bhí ar gcoinbhearsáid sa tsáoghal, agus go mórmhór eadruibhsi.

13 Oir ní néithe eile sgríobhmaíod chugaibh, achd na neithe léigheas sibh nó fós aga bhfuil a bhíos dearbhtha aguibh ; agus atá suil agam go mbiáidh sibh déimhneach asda go dteachd don chrich dhéigheanuigh.

14 Amhuil do admhuigh sibh a gcáil, gur sinne bhur ngáirdeachas, mar as sibhse ar ngáirdeachaisne a ló an Tighearna Iósa.

15 Agus ris an dóthchassa bá mían riom teachd chugaibh roimhe so, ionnus go bhfuigheadh sibh grása dúbaltá ;

16 Agus gabháil uaibhse go Macedónia, agus teachd a ris ó Mhacedónia chugaibh, agus sibhse do theachd riom dom shéoladh go tír Iúdaighe.

17 Uime sin ar na cur so romham dhámh, an raibh éadruime oram ? no an do réir na féola chuirim romham, na neithe chuirim romham, ionnus go mbiadh aseadh aseadh, agus ní headh ní headh agam ?

18 Achd mar atá Día firinneach, níor bhé ar ccomhrádh ribhse aseadh agus ní headh.

19 Oir Mac Dé, Iósa Críod, noch do

rinneamairne sheanmóir eadruibhse, misi agus Silbhánus agus Timóteus, níor bha aseadh agus ní headh é, achd a seadh do bhí annsan.

20 Oir geallamhna Dé go huilidhe. A seadh annsan iad, agus Amén annsan, chum glóire Dé dhar dtáobhne.

21 Agus a sé Dia, dhaingnigheas sinne maille ribhse a Geriosd, agus do ung sinn;

22 Noch fós do chuir séula oruinu, agus tug comhartha daingnighthe na Sbiortuide ann ar gcroidhthibh.

23 Agus goirim Dia dñadhnuisi a naghuidh manna, gurdo ghabháil aguibhse nach dtáinic mé fós go Corintus.

24 Ní hé gur tighearnuidhe sinn ar bhur gereideamhsa, achd luchd cingnanta sinn do bhur ngáirdeachas: oir is tré chreideamh sheasas sibh.

CAIB. II.

Maitheamhnas agus meisneach thubhairt do nduine choluigheach, dñis a aithreachas.

ACHD do smuáin mé so riom féin, gan teachd a ris chugaibh a ndoilgheas.

2 Oir má chuirimse doilgheas oraibhse, cia hé chuireas sölás oram féin, achd an tí atá fá dhoilgheas dom tháobh?

3 Agus as chuige do sgríobh mé a ní so féin chugaibh, deagla, ar dteachd dhamh, go ngéubbhadh doilgheas air muin doilghis mé fán muinntir, agár chóir dhamh gáirdeachas do bheith oram dhá dtáobh; ar mbeith dhamh muinighineach asaibh uile, gur ab é mo ghairdeachasa, bhur ngáirdeachasa uile.

4 Oir is as huáidhírt mhóir agus as doilgheas croidhe do sgríobh mé chugaibh maille ré hiomad déur; ní chum doilgheasa do chur oraibh, achd chum go dtuigfeadh sibh an grádh ro líonmhar atá agam dhíbh.

5 Achd má tháinic doilgheas do tháobh éundúine, níor chuir sé doilgheas oramsa, achd a gcáilibh; ionnus nach gcuirfinn ro fálach oruibhse uile.

6 Is lór dhá leitheid sin do dhuine an timdeargadh, *fuáir sé ó mhórán.*

7 Ionnus a nois contráirdha dhó sin gur *córa* dlíbh maitheamhnus do thabhairt dó, agus sölás do chur air, deagla go slúigfidhe suas e lé hiomarcuidh doilghis.

8 Uime sin iarruim dathchuinghe oruibh bhur ngádh do dhaingniughadh dhá tháobh.

9 Oir as chuige so fós do sgríobh mé, chum go mbíadh fíos dearbhtha agam oraibhse, an mbiadh sibh úmhal sna huile neithibh.

10 Agus gibh bé dhá dtug sibhse maitheamhnus áoinneithe, do bheirimse mar an gcéadna: óir má thug misi maithe-

eamhnus a neinní uáin, gídh bé dhá dtug mé an maitheamhnus, is ar bhur sonsa *tug mé uáin é a bhfiadhnuisi* Chríost;

11 Deagla Shátan do bhreith huáidhe oruin ré na ghliocas: oir ní bhfuil aibhñíos a shlightheadhsan oruin.

12 Tuilleadh eile, ar dteachd damh go Tróas air, son shoisgeil Chríost, biodh gur hosgladh doras damh ón Dúighearna,

13 Ní bhíuáir mé suáimhneas dom sbioruid, do bhrigh nach dtarla dhamh mo dhearbhráthair Titus. Achd ar ngabháil mo cheada acasan damh, do imthigh mé uátha go Macedónia.

14 Agus a bhuidhe ré Dia, do bheir fá deara dhúinn buáidh do bhreith a geomhuidhe a Geriosd, agus fhoillsigheas baladh a éolais féin thrídne sa nuile áit.

15 Oir is sinn deaghbhaladh Chríost do Dhúa, sa druing shlánuighthe, agus sa druing dhamnuighthe:

16 Do dhruing dhíobh atámuid ar mbaladh báis chum báis: agus do dhruing eile ar mbaladh beatha chum beatha. Agus cia atá acfuinneach chum na neitheannsa?

17 Oir ní bhfuilmídne mar mhórán, do thruáilligheas briathar Dé: achd labh-ránaoid ar Chríost amhuil ó fhiorghloine, nó amhuil ó Dhúa, a bhfiadhnuisi Dé.

CAIB. III.

Gurab rogha minisdir shoisgeil shoillier na saóirse, ar mhinisdir an reachdq scáildhe, do bheir damnuadh.

AN dtionnsgnamaoid a ris sinn féin do mholadh? nó an bhfuil riachdanus aguinn, mar atá ag druing áirighe, re litreacha molta chugaibhse, nó litreacha molta uáibh?

2 A sí ar liteirne sibhsi sgríobhtha ionar gcroidhthibh, thuigthe, agus léighthe ar ris na huile dhaoinibh:

3 Ar mbeith follus gur sibh eipisidil Chríost do friotholadh rinne, ar na sgríobh-adh ní ré dubh, achd ré Sbiortid Dé bhí; ní a gclaruibh cloiche, achd a gclaruibh féolmhara an chroidhe.

4 Agus atá a leitheid so do dhóthchas aguinn tré Chríost a Ndia:

5 Ní hé go bhfuilmíd cumasach ar áoinní smuáineadh uáinn féin mar uáinn féin; achd is ó Dhúa atá ar gcumas;

6 Noch fós do rinne minisdirí ionchubhaidh dhínn don tiomna nuadh; ní don litir, achd don sbioruid: oir marbhuidh an litir, achd do bheir an sbiorad beatha.

7 Agus má bhí minisdrálachd an bháis, a litribh ar na tharruing a gclach-aibh, glórmhar, ionnas nar bhfeidir ré clannuibh Isráel féucháin go gér air

aghaidh Mháóisi tre dheallruigh a ghnúisi; noch do cuireadh ar gcúl:

8 Cionnus nach mbiáidh miniosdrálachd na sbioruide ní sa ghlormhuire?

9 Oir má bhí miniosdrálachd an dam-nuightheglórmhar, as dó mhó ná sin bheireas a miniosdrálachd na fireantachda bárr a nglóir.

10 Oir an ní ud do rinneadh glórmhar ní dhearnadh glórmhar é sá chás so, a bhfarradh na glóire is áirde.

11 Oir má bhí an ní sin curthar ar gcúl glórmhar, as ro mbó ná sin atá an ní comb-nuightheach glórmhar.

12 Uime sin ar mbeith dhá shamhuil so do mhuinighin aguinn, chleachdmaoid dánachd mhór:

13 Agus ní bhfuilimid mar Mháóisi, do fholuidh a aghaidh, ionnus nach bhféuch-fadaóis clanna Israél go grinn air chrích a neithe churthar ar gcúl:

14 Uime sin do dalladh a ninntinn: oir gus a nuigh a léighthoireachd na sean-tiomna fanuidh an folach céadna gan áth-rughadh; noch curthar ar gcúl ré Críosd.

15 Achd fós gus a nuigh, an tan léigh-thear Maóisi, curthar an folach ar a gcroidhthibh.

16 Gidheadh an tan fhillfid siad chum an Tighearna, toigéubhtar an folach úatha.

17 Achd as é an Tighearna an Sbíorad sin: agus gidh bé hionad aon a bhfuil Sbíorad an Tighearna, atá saoirse ann sin.

18 Agus ar mbeith dhúinn uile, gan folach air ar nadhuigh ag féuchuin glóire an Tighearna amhuil do bhíndh a sgathán, curthar a náithearrach crotha sinn sa niomháigh chéudna sin ó ghlóir go glóir, ré Sbíoruid an Tighearna.

CAIB. IV.

Gurab soillier an fhirinne do ntí is áill,

7 agus gur mo comfhurtacht no cámh-gach an chreideamh.

AR a nabhbarsin ar mbeith don mhiniosdrálachda aguinn, do réir mar fuaramar trócaire, ní theighimid a nanbháinne;

2 Achd do thréigearmar na neithe folaitheach míomhacántuis, ní ag siubhal a cceilg, ná ag truáilleadh bhréithre Dé; achd maille ré foillsiughadh na firinne do nimid sinn féin ionmholta do choinsias gach áon a bhfiadhnúisi Dé.

3 Uime sin má atá ar soisgéulne ar na fholach, is ar an druing theid amúgha atá sé ar na fholoch:

4 Agar dháll día an tsáoghailse a ninn-tinn noch atá ar dhíth creidimh, ionnus nach bíadh soille shoisgeíl ghlórmhair

Críosd, noch is íomháigh Dé, ag deal-rughadh dhóibh.

5 Oir ní sinn féin do nimid do shean-móir, achd lósa Críosd an Tighearna; agus sinn féin do bheith dháoihbse ar searbh-fhoghantuighibh ar son lósa.

6 Oir a sé an Dia, do aithin don tsolas soillsiughadh as an dorchadus, do dheal-ruidh ann ar gcroidhibhne, chum soillsi-éolais ghlóire Dé do thabhairt uáinn a nguáisi lósa Críosd.

7 Gidheadh atá an tionnmhus so aguinn a soithighibh criadh, chum oirdhearcuis an chúmhachd siú do bheith ó Dhía, agus ní uáinn féin.

8 *Bimid* dar mbuáidhreachd ar gach táobh, ge nach curthar a gcúmhachd sinn; *bimid* a gconutabhairt, gé nach dtéid sin a néudóthchas;

9 Bí gérleanmhuin dá *déanamh* oruinn, gidheadh ní tréigthear sinn; teilgthear síos sinn, gidheadh ní theighimid amúgha;

10 Iomchramaoid ann ar ccorp fá gcúairt sna huile áitibh bás an Tighearna lósa, ionnus go mbeith beatha lósa mar an gcéudna folus ann ar ccorp.

11 Oir sinne áta béo bimid do shíor dar ccur chum báis ar son lósa, ionnus go mbeith beatha lósa follus mar an gcéudna ann ar bhféoil shomharbhta.

12 Uime sin bí an bás ag oibriughadh ionnuinne, agus an bheatha ionnuibhsi.

13 Agus do bhrigh gur ab áon chreideamh atá aguinn, do réir a neithe atá sgríobhta, Do chréid mé, agus ar a nadhbharsin do labhair mé; creidmidne fós, agus ar a nabhbarsin labhramaoid mar an gcéudna;

14 Ar mbeith a fhios aguinn an tí do thóg súas an Tighearna lósa go dtoigéubhaidh sé sinne mar an gcéadna tré lósa, agus go dtiubhra sé *sinn* bhur lathairse.

15 Oir is ar bhur sonsa atáid na huile neithesi, ionnus go líontádh an grás ro líonmharsa chum glóire Dé tré bbreith-buidheachais mhórain.

16 Uime sin ní bhfuilimid ag dul a nanbháinne; achd bíodh go dtuáilligh-thear ar nduine leithimealach, athnúadh-aighthear fós an tí atá don táobh a stigh go láethamhuil.

17 Oir oibrighidh ar mbuáidhirt éud-trom, noch nach mhairios acht momeint, níos módh go líonmhar agus truíme mhairthanach dan ghloire dhuinne:

18 Ar mbeith dhúinn ag tabhairt ar naire do na neithibh nach bhfuil ré a bhfaicsin, agus ní do na neithibh áta re a bhfaicsin: oir is neamhbúan na neithe atá ré a bhfaicsin; agus is síorruidhe na neithe nach bhfaicthear.

CAIB. V.

Go ttabhraid, croidhe glan ó anmhian-aibh, agus beatha nua, ní is foigse do Chríod sinn.

OIR atá a fhios aguinn dá sgaóiltéar ó chéile ar dtigh talmhuidhe na boithesi, go bhfuil áitreabh aguinn ó Dhía, tigh nar tógbhadh ré lámhuibh, marthanach air neamh.

2 Oir atámuid ag ósnaigh ann so, ag iarruidh maille ré míanghus ar dtigh neamhdha féin do chur iomuinn:

3 Achd amháin go bhfaghtar éduighthe sinn agus ní lomnochd.

4 Oir bímidne luchd na boithesi ag ósnaigh, ar mbeith úaluidh oruinn: ar nach mian rinn bheith gan éudach, achd tuilleadh éduigh do chur iomuinn, ionnus go sluigfidhe súas an ní sómharbhtha ré beatha.

5 Agus a sé Día do chrúthuigh sinn chuige so, agus fós tug dhúinn cómharta daingnighthe na Sbiorúide.

6 Uime sin atámuid deighmheisnigh a gcomhnuidhe, agus a fhios aguinn, an feadh bhíam coigcríche sa gcoluinn, go bhfuilmíd a dtir choimhthighe ó an Dtigh-earna:

7 (Oir as do réir chreidimh shiúbh-lamáoid, agus ní do réir radhaire:)

8 Gidheadh atá deighmheisneach aguinn, agus is mó thig ré ar niontinn an cholann dfaighbáil, agus dul do chómhnuidhe a bhfochair an Tighearna.

9 Uime sin fós cíá bé aca bhiam ag fuireach, na ag imtheachd, is rofhoimhar sinn air a thoilsean do dhéanamh.

10 Oir as eigan dúinn uile dul a lathair chaithíre bhreitheamhuais Chríod; ionnus go ngéubbadh gach éundaine chuige na neithe do rinne sé sa gcoluinn, do réir an ghníomha do rinne sé maith nó olc.

11 Uime sin ar mbeith feasach dhúinn air bhuirbe an Tighearna, táirngeamaoid daóine *chum creidmhe*, agus as follus do Dhía sinn; agus atá dóigh agam go bhfuilmíd follas do bhur ccoinniasuibhse mar an gcéudna.

12 Oir ní bhfuilmíd a ris dar moladh féin ribhse, achd do bheirmíd fáth gáirdeachais díbh dhár dtáobh, ionnus go mbíadh *freagra* aguibh ré thabhairt ar an druing do ní gáirdeachas a ngnúis, agus ní a gcroidhe.

13 Oir má atámuid ar saóbh chéille, is do Dhía atámuid ar saóbh céille: nó más deaghchíall atá aguinn, is daóibhse atámuid ar dheaghchíall.

14 Oir atá grádh Chríod dar mbrosdughadh; ar na bhreathnughadh so dhúinn, eadhon má fuair éundaine bás ar son na nuile, go bhfuadarad uile bás:

15 Agus go bhfuair seisean bás ar son na nuile, ionnus nach biadh an dream atá bío ó so amach bío dhóibh féin, achd don tí fuair bás ar a son, agus do éisínghe.

16 Uime sin ní haithne dhúinne ó só amach éundaine do réir na féola: agus, biodh go raibh aithne aguinn ar Chríod do réir na féola, gidheadh ní haithne dhúinn a nois féasda é.

17 Ar a nadhbharsin má atá éundaine a Geriosd, is créntúr núadh é: do imthigh-eadar na seinneithe thoruinn; feuch, do rinneadh na huile neithe núadh.

18 Agus as ó Dhía atáid uile, noch do reidhigh sinne ris féin tré lósa Críod, agus tug dhúinne miniosdrálachd an réitigh sin;

19 Oir go deimhin, do bhí Día a Geriosd, ag réiteach an tsáoghail ris féin, gan conntus do dhéanamh riu fá na gcionntuibh; agus do chuir sé ionnuine briathar an réitigh sin.

20 Uime sin is teachdlaireadh a sim as uchd Chríod, amhuil do chuirfeadh Día impidhe *oruibhsi* thríde: iarmáoidni dathchuinge *oruibh* as uchd Chríod, bighidh réidh ré Día.

21 Oir do rinne seisean air ar soinne, peacadh don tí ag nách raibh fios peacaigh; ionnus go ndéuntaoí firéuntachd Dé dhinne annsan.

CAIB. VI.

Go bhfuil buille na bhfírin ag meudughadh an subhailce agus a nionnracus: 14 agus go gcaidrig Dhía ag an fhear sheachnas cumann dhaoine gan chreid-eamh.

AGUS ar mbeith dhúinne, ag cunnamh *A rision*, iarmuid fós dathchuinge *oruibh* gan ghrás Dé do ghabhail chuguibh do díomhaóin.

2 (Oir a deir sé, Do éisd mé riot a nám iomchubhaidh, agus a ló an tslánaighthe tug mé cabhair dhuit: féuch, a nois an tam iomchubhaidh; féuch, a nois lá an tslánaighthe.)

3 Ní thabhramaoid adhbhar ar bith oilbhéime uáinn a néimú, deagla go mbeith an miniosdrálachd dá diomoladh:

4 Achd do nímid sinn féin ionmholta sa nuile ní mar mhinisdrihb Dé, ré foighid fhada, a mbuáidhearthuibh, a riachdanus, a namhgar.

5 A mhuillidhibh, a bpriosúuibh, a ndibirt ó áit go háit, a saóthar, a bhfaire, a dtroisgibh;

6 A ngeanmnuidheachd, a néolus, a niomchar i fhada, a macántas, máille ris an Sbiorad Náomh, máille ré grádh neamhfhallsa,

7 Maille ré bréithir na firinne, maillo

ré cúmhachd Dé, maille ré harmuibh fíréuntachda air ar láimh dheis agus chlé,

8 Tré onóir agus easonóir, tré dhrochtheisd agus dheaghtheisd: mar mhealltóirigh, agus iad fírinneach;

9 Mar dhruing nach aitheantar, agus déghaitheanta; mar ag fagháil bháis, agus, féuch, atánuid béo; mar smachduigthe, agus gan a marbhadh;

10 Mar ag déanamh doilgheasa, achd do ghnáth ag déanamh gairdeachais; mar bhochda, gidheadh do ní morán saidhbhir; mar dhaónibh gan ní air bith aca, gidheadh do shealbhuigheas na huile neithe.

11 O a Chórinthiánacha, atá ar mbéulne osgnilte chuguibhse, atá ar gcroidhe ar na dhéanamh fairsing.

12 Ní bhfuilí ionnuinne dá bhur gcongmháil a gcúmhgach, achd atá sibh cúmh-ing ann bhur ninnibh féin.

13 Achd dífaghail an chúitigh chéudna, (labhruim amhuil rém chloinn,) bighidhse fairsing mar an gcéudna.

14 Ná hiomechruidh cuing mhiochomhthrom a bhfochair dhaóineadh gan chreideamh: oir cré é caidreabh na fíréuntachda ré neamhfhiréuntachd? nó cré é cumann an tsolais ris a ndorchadas?

15 Nó cionnus thig Críosl agus an diabhal ré chéile? nó cré í cuid an tí chreideas don tí nach ccreideann?

16 Nó cré é an ceangal do bhiadh ag teampoll Dé agus ag iodhaluibh ré chéile? oir is sibhse teampoll Dé bhí; do réir mar a dubhairt Dá, Bíaidh mé um chómhnuidhe ionnta, agus siubhólad na meag; agus bíaidh me um Dhá aca, agus beid siadsan na bpobal agamsa.

17 Uime sin taguidh amach as a lár, agus dealuighe riu, a deir an Tighearna, agus ná bíodh buáin aguibh ré ní neamhghlan; agus géubhuidh misi chugam sibh,

18 Agus bíaidh mé aguibh um Athair, agus bíaidh sibhse bhar gcloinn mhac agus inghean agamsa, a deir Tighearna na Nuilechúmhachda.

CAIB. VII.

Go ménduigheann doilgheas diagma, deaghghníomh.

UIME sin a dhearbhráithre grádhacha, ar bhfagháil na ngeallamhnachsa dháinn, glanum sinn féin ó uile shalchar na féola agus na spioruide, ag críochnughadh náomhtachda a neagla Dé.

2 Gabhuidh sinne chuguibh; ní dhearnamar eugcóir ar éunduine, ní thruáilleamar éunduine, ní dhearnamar éudail ar éunduine.

3 Ní chum sibhse dháoradh a deirim so:

oir a dubhairt mé roimhe, go bhfuilí ann ar gcroidhibhne chum báis agus beatha dífagháil a bhfochair a chéile.

4 As mór an dánacht labhairt do ním oruibh, is mór mo gháirdeachas ar bhur son: atáim lán do mheanma, is ró líonta mé do gháirdeachas ann ar nuile bhuaidhirt.

5 Oir, ar dteachd dúinn go Macedónia, ní bhfuair ar bhféoil suáimhneas ar bith, achd air buaidhreadh air gach táobh; comhraic don táobh a muigh dháinn, agus eagla don táobh a sdigh.

6 Achd Dá, do bheir furtachd do na daóinibh anbhfanna, tug sé furtachd dúinne ré teachd Thítuis;

7 Agus ní ré á theachdsan amháin, achd mar an gcéudna ris an bhfurtachd fuair seision úaibhse, an tan do aithris sé dháinn bhur bhfonn romhórsa, bhur gcaóineadh, bhur dteasgrádh dhamhsa; ionnus gur móide do ghabh gáirdeachas mé.

8 Oir ge gur chuir mé doilgheas óruibh rém litir, ní bhfuil sé na aithreachas oram. ge go raibh sé na aithreachas oram: oir do chím gur chuir an litir sin doilgheas oruibhsi, bíodh nár chuir achd ar féadh tamuill.

9 Atá gáirdeachas a nois oram, ní ar son doilghis do bheith oruibhsi, achd fá dhoilgheas do bheith oruibh chum na haithrige: oir is do réir Dé do bhí doilgheas oruibh, ionnas nach dearnadh díogh-bháil díbh ar éunchor dár dtáobhbhne.

10 Oir an doilgheas bhíos do réir Dé oibrighe sé aithrige chum slánaighthe nach aithreach linn: achd óibrigheann doilgheas an tsáogháil bás.

11 Oir féuch a nise féin, doilgheas do bheith oruibh do réir Dé, cré é mé na dúthrachda do oibrigh sé ionnuibh, agus fós an leisgéil, agus fós an reachd feirge, agus na heagla, agus fós an rómhíanghuis, agus fós, an teas grádh, agus fós, an díoghaltuis! Do fhoillsigheabhair sibh féin ar gach éunchor do bheith glan sa nadhbharsa.

12 Uime sin, bíodh gur sgríobh mé chuguibh, ní ar son an tí do rinne a néugcóir do sgríobh mé, ná ar son an tí ar a ndearnadh a néugcóir, achd ionnus go mbíadh ar ndúthrachdne bhur dtimcheallsa follus daóibh a bhfiadhnuisi Dé.

13 Ar a nadhbharsa, fúaramar cómhfhúrtachd do bhrigh na fúrtachda fúara-bhairse: achd bá ró mhó ná sin do bhí gáirdeachas oruinn fá gháirdeachas Thítuis, do bhrigh gur meanmnuigheadh a spiorad uáibhse uile.

14 Agus do bhrigh má rinne mé mórdháil a néinní rision bhur dtáobhsa, nár cuireadh adhnáire oram: achd amhuil do

lábhramarríbhse na húile neithe a bhfírinne, gur ab ámhluidh sin mar an gcéudna frith ar mórdháil asuibhse, ré Titus, na fhírinne.

15 Agus a liomhuire ná sin atá toil a chroidhesion daóibhse, ag coimhniughadh bhur númhlachd uile dhó, mar do ghabh-abhair chugaibh é maille re faitcheas agus ré cróithnughadh.

16 Uime sin atá gáirdeachas oram do bhrígh gur féidir leam bheith dána asuibh sa nuile ná.

CAIB. VIII.

Gur sbor ghéir chum daónachd, sompla na Macedonach, 9 agus Iosa Críost.

TUILLÉADH eile, a dhearbhráithre, foillsigheamaoíd grás Dé dháoihb noch tugadh deaglaisibh na Macedónia;

2 Eadhon a ngáirdeachas liomhar sa mbuaidhirt mhóir léir dearbhadh iad agus gur lion a mbochduine ro mhór chum saidhbhris a ndáonachd.

3 Oir (do nim dfiadhnuisi dhóibh,) do bhádar toilteanach do réir a nacfuinne, nó fós ós cionn a nacfuinne;

4 Dhá farruidh go gér dathchuinghe oruinne an grása agus cómhruinn sa mhiniosdrálachd a dtimcheall na náomh, do ghabháil oruinn,

5 Agus ní do réir mar bhí dóigh aguinn, achd tugadar iad féin ar tús don Tighearna, agus na dhiaigh sin dúinne do thoil Dé.

6 Chum impidhe do chur ar Thítus duinn, do réir mar thionnsguin sé, go gcuirfeadh sé críoch eadruibhse fós air an ngrás céudna.

7 Uime sin, amhuil atá sibh iomlán sna huile neithibh, a gceideamh, agus a mbréithir, agus a néolas, agus fa nuile dhúthrachd, agus a ngrádh dár dtaóibhne, gur mar sin bhías sibh iomlán sa ngrása mar an gcéudna.

8 Ní tré cheannus oruibh a deirim so, achd do bhrígh dhúthrachd dhaóineadh eile, agus do dhearbhadh chinéil bhur ngrádhsa.

9 Oir is aithne dhaóibh grása ar Dtighearna Iosa Críost, do bhrígh ar mbeith dhó saidhbhir, go dtarla dhó bheith bochd ar bhur sonsa, chum sibhse do dhéunamh saidhbhir ré na bhochdainesion.

10 Agus foillsighim minntinn sa nise: oir téid so a sochar dhaóibhsi, noch do thionnsguin cheana, ní hé amháin a dhéunamh, achd bheith fonnmar fós daóibh bliadhain ó shin.

11 Uime sin as a nois cuiridh críoch ar a dhéunamh; ionnus mar do bhábhair ó thoil ro ullamh chum a dhéunta, go madh hamhluidh sin mar an gcéadna chuirfeas sibh a gerch é don ní atá aguibh.

12 Oir dá raibh inntinn fonnmar ag neach ar tús, gabhtar sin uadh, do réir a

neithe atá aige, agus ní do réir a neithe nach bhfuil aige.

13 Agus ní huime a deirim so chum socamhuil do bheith ag dáoinibh eile, agus sibhse do bheith fá dhaoirsi:

14 Achd ar chonnradh chomhthrom, chum bhur nacfuinnesi a nois d'fóirighin a riachdanuision, ionnus go bhfóirfeadh a nacfuinnean ar bhur riachdanusa mar an gcéadna: ar ghléus go mbíadh comhthrom eadruibh:

15 Do réir mar atá sgríobhtha, An tí do chruinnigh morán, ní raibh iomarcuigh aige; agus an tí do chruinnigh beagán ní raibh easbhuidh air.

16 Agus a bhuidhe ré Día, do chuir an dúthrachd céudna a gcroidhe Thítuis bhur dtimcheallsa.

17 Oir do ghlac sé go deinabin an brosdugh chuige; agus ar mbeith dhó ní sa dúthrachduigh ná sin, do thriall sé dhá thoil féin chuguibh.

18 Agus do chuireamar leis na chuid-eachda an dearbhrathair, ar a bhfuil deaghteisid sa soisgéul tréas na huile eaglaisibh;

19 (Agus ní hé amháin, achd do toghadh é mar an gcéudna ris na heaglaisibh mar fhear comhaisdir aguinne do tháobh an ghrása, do nimid a mhiniosdrálachd chum glóire an Tighearna céudna, agus chum go bhfoillséochthaoi bhur minntinn ro-ullamhsa:)

20 Ar mbeith dhúinn ag seachna ar ndiomolta do neach ar bith sa bhfairsingesi, do nítheas do mhiniosdrálachd rinn:

21 Ar mbeith dhúinn ag soláthar dheaghe-neitheann, ní hé amháin a bhfiadhnuisi an Tighearna, achd a bhfiadhnuisi na ndaóine mar an gcéudna.

22 Agus do chuireamar ár ndearbhráthair ma ráon riu, noch do dhearbhamar go minic do bheith dúthrachdach a morán do neithibh, agus a nois ní sa dhúthrachduighe ná sin, do bhrígh an rodhóchuis atá aige asuibhse.

23 Achd a dtaóibh Thítuis, a sé mo chompánachsa é agus mo chomhoibrighe bhur dtaóbhsa: nó a dtaóbh ar ndearbhráithreach, a siad teachdáirighe na neagluiseadh iad, agus glóir Chríost.

24 Uime sin cuiridh dearbhlathachd bhur ngrádh, agus ar mordháilne asuibhse, a númhail doibh, a bhfiadhnuisi na neagluiseadh.

CAIB. IX.

An barr meannmughadh chum féile agus déirce.

OIR a dtaóbh mhiniosdrálachda do dhéunamh do na náomhuibh, as iomarcach dhamh sgríobhadh chuguibh:

2 Oir atá fios ullmhachda blur minntinne

agum, as a ndéanuim mórdháil asuibhse ris na Macedónachaibh, ag rádh, Go bhfuil bliadhuin ó bhí Achaia ullamh; ionnas gur bhrosduigh bhur níomhnútha morán.

3 Agus do chuir mé na dearbhráithreachasa ar siubhal, ionnus nach biadh mó mhórdháil asuibhse diomhaóin sa gcáisi; agus go mbiadh sibhse ullamh, mar a dubhaint mé:

4 Deagla má thigid na Macedónachaigh riom, agus go bfuighid siad sibhse neamhallamb, go mbiadh adhnáire oruimne gan teachd oruibhse fa mhéid na mordaálasa.

5 Uime sin do bhreathnuidh mé gur riachdanach na dearbhráithre bhrósdughadh, chum teachd chugaibhse dhóibh ar tús, agus bhur nalsana ar ar labhradh cheana do chríochnughadh roimh láimh, ionnus go mbiadh sí ullamh, mar ní gheibhtheur tré dháonnachd, agus ní ré crúdháil.

6 Agus biodh so ar cuimhne aguibh, An tí shíochuireas go tana is go tana bheantús sé; agus an tí shíochuireas go tugh is go tugh bheantús sé.

7 Tabhradh gach áon úadh do réir thogra a chroidhe, ní maille ré doithcheall, nó ré héigeán: oir is ionmhuin ré Dia an tí bhronnus go soilbhír.

8 Agus as cumasach Dia ar sibhse do líonadh do na huile ghrásaibh; ionnas ar bhfagháil bhur saith dhaoibh a gcomhnuidhe do na huile neithibh, go líoniadh sibh chum gach uile dheaghoibre:

9 Do réir mar atá sgríobhtha, Do leathnuidh sé; agus tug sé do na bochdaibh: mairidh a fhreuntachd go siorruidhe.

10 Agus an tí do bheir síol don tsíoladóir agus aran chum leatha, go dtuguidh agus go méudughe sé bhur síolchursa, agus go dtuguidh sé dó thorthuibh bhur bhréuntachda fás;)

11 Ar mbeith dhaoibh ar bhur ndéanamh, saidhbhir sa nuile chás, chum na huile dháonnachda, noch do bheir fó deara thrídne, buidheachas do bhreith ré Dia.

12 Oir do bheir miniosdrálachd na hofrálasa ní hé anháin fóirighin do riachdanusaibh na náomh, achd lionnuidh sé mar an gcéudna tré mhoran buidheachais do bhreith ré Dia;

13 Ar mbeith dhóibh tré dhearbhtachd na miniosdrálachda ag moladh Dé do bhrígh bhur númhachdasa an a bhfuil sibh admhalach do shoisgeúl Chríost, agus do bhrígh bhur geumum dháonnachduigh riu féin, agus ris na huile náomhuibh;

14 Agus ann a núrnuighe ar bhur sonsa, noch atá bhur níarruidh ar son ghrás Dé líonas ionnuibh.

15 Uime sin buidheachas ré Dia ar son a thíodhlaice nach dtig ré teanguidh fhoillsinghadh.

CAIB. X.

Airm agúséideadh sbioradalta na Nccriosduigheadh.

A NOIS sirimse Pól dathchuinge oraibh tré mhacántus agus cheannsachd Chríost, noch ar mbeith dhamh do láthair bhíos iséal eadruibh, achd do ní dánachd oruibh an tan nach bím bhur lathair:

2 Achd iarruim dathchuinge oruibh chum go mbíam teann an tan bhías mé bhur lathair, leis a ndánachd céudna ré a saóiltbear mé bheith teann a nadhuigh druinge áirighe, mhéusas sinn mar do bheimis ag siubhal do réir na féola.

3 Oir ar mbeith dhúinn ag siubhal sa bhféil, ní do réir na féola nímid cogadh:

4 (Oir ar náirm coguidh ní féolmhar iad, ach cúmhachdach ó Dhía, chum daingneach do leagadh síos;)

5 Ag cur theilgín na hinntinne ar gcúl, agus gach uile áirde dá nárdugheann é féin a nadhuigh éolais Dé, agus ag breith gach uile smuáintighe a mbráighdeanus chum úmhluighthe do Chríost.

6 Agus agá bhfuil díoghaltus ullamh ré dhéanamh ar a nuile easúmlachd, an tan choimhlíontar bhur númhachdasa.

7 An do réir a bhfaiceana mheasas sibh neithe? Má atá dóthchas ag aóinneach, as féin gur lé Chríost é, smuáineadh sé so a ris úadh féin, anhuil is ré Chríost eision, gur lé Chríost sinne fós mar an gcéudna.

8 Oir biodh go ndéanuinn ní éigin ní sa mhó do mhórdháil as na cúmhachduibh atá aguinn, tug an Tighearna dhúinn chum bhur bhfollamnuighthesi, agus ní chum bhur gcurtha ar gcúl, ní bhíadh adhnáire oram:

9 Achd ionnus nach measfuighe mé mar bhéinn ag cur eagla oruibh réim litribh.

10 Oir atáid na litreacha, (a deirid siad,) nimhneach láidir; achd is meirbh a phearsa a láthair, agus ní bhfuil éifeachd na bhriathruibh.

11 An tí atá amhluidh sin smuáineadh sé ar so, do réir mar bhimid a mbréithir tré litribh ar mbeith dhúinn as láthair, go mbíam mar an gcéudna dá réir sin a nguíomh an tan bhíam a láthair.

12 Oir ní láimhmaóid sinn féin do cheangal, nó chur a gcomórtus re druing áirighe bhíos dá moladh féin: gidheadh ní thuigid siad, gur dá dtomhas féin riu féin bhíid siad, agus dá gcomórtus féin ré chéile.

13 Achd ní dhéunmaóidne mórdháil as na neithibh théid thar ar dtomhas, achd

do réir mhiosúir na riaghla noch do thomhais Dá dhúinn, miosúr ré rochduin fós go soithe sibhse.

14 Oir ní shinemíd sinn féin tar mhogh, mar nach dtiucfadh dhínn rochduin chuguibh: oir rangamar fós chuguibh maille ré soisgeúl Chríod:

15 Ní ag déanamh mórdhála as na neithibh nar toimhseadh dhúinn, as saothruibh dhaóineadh eile; achd as doigh linn, ar mbeith dá bhur greideamhsa ag fás ionnuibh, go léigfhearthar tuilleadh fairsinge chuguinn sa ní do toimhseadh dhúinn,

16 Chum an tsoisgeíl do sheanmóir sna *críochaibh* atá don táobh amuigh dhaóibh, ní chum mórdhála dhéanamh as riaghuil dhuine eile, as neithibh atá ullamh-cheana.

17 Achd an tí do ní mórdháil, déunadh mórdháil as an Dtighearna.

18 Oir ní hé an tí mhólas é féin atá ionmholta, achd an tí mholtar ón Dtighearna.

CAIB. XI.

Urraim na firinne ag Pól tar na dallabsdoluibh meabhlach; 22 a leisgeul fós agus a fhulang.

DO bfearr leam go niomhradh sibh beagán réim leimhe: agus fós iomchruidh leam.

2 Oir atáim éudmhar ribh ré héud diadha: oir do ullmhuigh mé sibh déinfhear amháin, chum bhur dtabhartha mar óigh fhiorghloin do Chríod.

3 Gidheadh atá eagla oram, mar do mheall naithir neimhe Eubhá ré na mheabhail, go dtruaílfidhe bhur ninntinne mar an gcéudna ón tsimplidheachd noch atá a Gcríod.

4 Oir dá dtigidh neach do sheanmórughadh Iósa eile, nach dearnamairne sheanmóir nó dá nglacuidh sibh spiorad eile, nár ghlacabhair chuguibh, ná soisgeul eile, nár ghlacabhair, dob iondeunta dhíbh a fhulang.

5 Oir saóilínse nach raibh bárr ag an gcuid dob áirde do na habsdaluibh oram.

6 Agus bíodh go bhfuilim túatamhuil a mbríathruibh, achd ní bhfuilim a néolas; achd dó rinneadh follus sinn bhur measga thríd amach sna huile neithibh.

7 A né gur chionntuigh mé tré bheith dom íslughadh féin chum sibhse dhárdughadh, tré bheith dhamh ag soisgeulughadh shoisgeíl Dé dhaóibhse a naisge?

8 Do shlad mé eagluiseacha eile, ag glacadh túarasduil *uatha*, chum seirbhíse do dhéanamh dhíbh.

9 Agus an tan do bhí mé bhur láthair, agus riachdanas oram, nior léig mé mo throm ar éundúine: oir do fóireadh a neasbhuidh do bhí oram ris na dearbhraíth-

ribh tháinic ó Mhacedónia: agus ar a nuile *ghlés* do choimhéudas mé féin ó mo throm do léigean oruibh, agus fós coimhéudfad.

10 Atá firinne Chríod ionnam, nách dúnfuighthear an maóithfeachusa am adhuigh a gcríochaibh na Hachaia.

11 Créd uime? an do bhrigh nach bhfuil grádh agam dhíbhse? atá a fhios sin ag Dá.

12 Achd a ní do ním, do dhéanad fós é, ionnus nách dtiubbruinn cionfatha don druing ler mian cionfatha dfagháil; chum a bhaghála comchosmhuil rinne, sa ní as a ndéanuid siad maóithfeachus.

13 Oir *atáid* a leithid sin dabsdaluibh fallsa, na luchd oibre meabhlacha, dá gcur féin a bhfoirm absdál Chríod.

14 Agus ní hiongnadh sin; oir cuiridh Satán é féin a bhfoirm aingil na soillse.

15 Uime sin ní mór an ní é dá gcuirid a mhinisdrí iad féin mar an gcéudna a bhfoirm minisdríche na firéantachda; agá mbiáidh a gcríoch dheigheanach do réir a noibreacha.

16 A deirim a rís, Na tugadh éundúine meas dhuine gan chéill oram; nó fós, gabhuidh chuguibh mé mar neach gan chéill, go ndéanuinnsi fós beagán mórdhála asam féin.

17 A ní labhrum, ní do réir an Tighearna labhrum é, achd mar *neach* ar a bhfuil dith céille, a ndóthchas na mórdhálasa.

18 Do bhrigh go ndéanuid morán mórdháil do réir na féola, do dhéansa mórdháil mar an gcéudna.

19 Oir fuiligidh sibh daóine gan chéill go toilteanach, do bhrigh go bhfuil sibh *féin* céillidhe.

20 Oir iomcharthaóí, dá mbeire neach a ndaóirsi sibh, dá sluige neach *sibh*, dá mbeana neach *bhur gcuid* díbh, dá nárdúighe neach é féin, dá mbeaile neach sibh ar a nadhuigh.

21 As a dtáobh easonóra a deirim so, amhuil mar bhéimisne annbhan. Má seadh fós gidh bé ar bith ní as a bhfuil neach eile dána, (labhrum go mícheillidhe,) atáimse mar an gcéudna dána as.

22 An Eabhruidhe iasdan? a seadh misi *mar an gcéudna*. An Ísréluidh iad? a seadh misi *fós*. An do shíol Abráham iad? a seadh misi *mar an gcéudna*.

23 An minisdrí do Chríod iad? (labhrum mar dhuine mícheillidhe) atáim ós a gcionn *sa cháil* sin, níos líonmhuire a saothruibh, a mbeilleadhúibh níos ro mhó, a bpríosúibh níos mionca, a ngúas bháis go minic.

24 Fuair mé dhá fhithichead *buille* achd a háon, cúig huáire ó na Iúdaighibh.

25 Do gabhadh do shlatuibh oram trí

huàire, do gabhadh oram éunuáir do chlochuibh, dfulaing mé luingbhriseadh trí huàire, do bhí mé lo gon oídliche a ndubh-aigéun na fuirge;

26 A naisdríbh go minic, a ngábhadh aibhneadh, a mbáoghal bíothamhuach, a mbáoghal ó mo chineadh, a mbáoghal ó na cineadhachuibh, a mbáoghal sa gcath-ruidh, a mbáoghal sa bhásach, a mbáoghal sa bhfairge, a mbáoghal a measg dhear-bhráithreach bhfálssa.

27 A dtuirse agus a mbriseadh croidhe, a bhfaire go minic, a nócarus agus a níot-uin, a droisgthibh go minic, a bhfuachd agus a lomnochduighe.

28 Os cionn na neitheannsa don táobh anuigh, an ní thig oram go láetheamhuil, cúram na nuile eagluiseadh,

29 Cía bhíos lag, agus nach mbímse lag? cía gheibh oibhéim, agus nach mbímse dom losgadh?

30 Más éigean mórdháil do dhéanamh, is as na neithibh bheanas rém éugcrúas do dhéun mórdháil.

31 Atá a fhios ag Día, eadhon Athair ar Dtighearna Iósa Críost atá beannuighe do shíor, nach bhfuilim ag déanamh breige.

32 A Ndamascus do chuir úachdarán an phobuil faoi an rí Arétas coimhéud ar chathair na Ndamascenach, a ndóigh misi do ghabháil:

33 Achd dó léigeadh síos mé a gclíabh tré fhuinneóg ris an mballa, agus mar sin do chuaidh mé as a lámhuibh.

CAIB. XII.

Gur tarbhoighe cail thríobloid, no tréun-ghloir, sa bheuthaidhse.

GO deimhin ní hiomchubhaidh dhámhsa mórdháil do dhéanamh. Oir tuic-fuidh mé chun taithreadh agus taisbéunadh an Tighearna.

2 As aithnuidh dhamh neach a Gcríost ós cionn cheithre mbliadhan déug ó shin, (más ann sa gcoluinn, ní eadar; nó as an gcoluinn, ní eadar: atá a fhios ag Día;) noch do fuaduigheadh sías gus an treas neamh.

3 Agus as aithnuidh dhamh a leithid sin do neach, (más ann sa gcoluinn, no as an gcoluinn, ní eadar mé: atá a fhios ag Día;)

4 Gur fuaduigheadh é go párrthas, agus go gcúaluidh briathra rúndiamhracha nach cóir do dhuine labhairt.

5 Do dhéun mórdháil as a shamhuil sin do neach: gidheadh ní dhéun mórdháil asam féin, muna dhearnad é as méug-crúasuibh.

6 Oir dá raibh na mhían oram mórdháil do dhéanamh, ní bhíáidh mé neimh-cheíl-lidhe; oir déura mé a nfrinne: gidheadh atáim ag congmhail oram féin, deagla

éunduine dom mheas thar mar do chí sé mé, nó mar do chluin sé uáin.

7 Agus deagla áirde inntinne dom bhreith tar mhódh tré iomad sgéimhe na dtaisbéuntadh, fuair mé sgolb ann mfeoil, ángeal Shátáin chum gabhála do dhornuibh oram, deagla áirde inntinne dom bhreith tar mhódh.

8 Dá tháobh so do chuir mé impidhe ar an Dtighearna fò thrí, fà na dhul uáim.

9 Achd a dubhairt sé riom, Is lór dhuib mo ghrása: oir iomlánuighthear mo chúmh-achdasa a néugcrúas. Uime sin budh ró mhóide infonn mórdháil do dhéanamh as méugcrúasuibh, ionnus go ndéanadh cùm-achd Chríost cómhnuidhe ionnam.

10 Uime sin bí sáimhe oram a néug-crúasuibh, a nimdheargthuibh, a riach-danusuibh, a ngerleanmhanuibh, a namh-gharuibh ar son Chríost: oir a núair bhím lag, bím láidir an tan sin.

11 Atáim micheillidhe ré déunamh mórdhála; is sibhse do chóimhéignidh mé: oir bá cóir dhamh mo mholadh uáibhse: oir ní raibh mé a gcáil ar bith faoi an luchd dob áirde do na habsdaluibh, bíodh nach bhfuil éifeachd ionnam.

12 Go deimhin do hoibrigheadh cómh-arthaigh absdul eadruibhse maille ris a nuile fhoighid, a gcómhbarthuibh, agus a niongantasuibh, agus a gcómhachduibh.

13 Oir créud i an cháil a rabhabhair faoi eagluisibh eile, muna bé nár léig misi mo throm oruibh? tuguidh maitheamhnas damh sa néugcóirse.

14 Féuch, is ullamh a nois mé an treas uair chum teachd chuguibh; agus fós ní chuirfe me mó throm oruibh: oir ní hí bhuir máoin taruim, achd sibh féin: oir ní hair an gclóinn ata d'fíachuibh ionnmhus do chruinniughadh fà chómhair na naithreadh, achd ar na haithribh fà chómhair na cloinne.

15 Agus budh ró mhían leamsa caith-eamh ribhsi; agus mé féin fós do thabhairt ar son bhuir nanmann: bíodh dhá mhéud ghráidhighim sibh, gur lúghaide bhuir ngrádh dhamh é.

16 Achd bíodh, nár chuir mé mairighin oruibh, gidheadh, ar mbeith dhamh glie, do ghabh mé sibh rém ghliocas.

17 A ndearna mé éudáil oruibh a dtáobh éunduine dhár chuir mé chuguibh?

18 Do iarr mé dathchuinge ar Thítus, agus do chuir mé dearbhráthair maille ris. A ndearnuidh Titus eadail oruibh a ní ar bith? a né nach a náon spioruid amháin do shiubhlamar? a né nach éunlorg amháin do leanamar?

19 An sáoilí a rís, go bhfuilmid ag gabháil ar léigéil ribh? as a bhfiadhnaisi Dé labhramáoid a Gcríost: achd an tionalán, a cháirde, chum bhuir bhfollannuighthese.

20 Oir as eaguil leam, ar dteachd damh, nach bhfuighe mé sibh mar as mian riom, agus nách bhfuighe sibhse mísi mar is mian ribh: agus go mbiáidh inreasuín, tuúth, fearg, constóid, íthiomradh, siusarnach, líonadh drochmhéine, agus ceannarruic eadruibh:

21 Deagla, ar dteachd a ris chuguibh dhamh, go nísleóchuidh mo Dhía me eadruibh, agus go gcéoinfe mé morán don druing do pheacuidh cheana, agus nach dearua aithrige sa neamhghloine agus sa sdriopthiachas agus sa mionáire do rinneadar:

CAIB. XIII.

Bagra na gér-slaite ar dháoinibh dosmach-duighe.

AG so an treas uáir dhamh ag teachd chuguibh. A mbéul dheisi no trír finné biáidh gach uile bhriathar ar bun.

2 Do réumhráidh mé, agus réumhráidhim, an dara huair, amhuil as do bhéinn bhur láthair; agus ar mbeith dhamh as bhur lathair sgriobhuim a nois chum na druinge do pheacuidh roimhe so, agus chum na coda eile uile, dá dtigidh mé a ris, ní choigeólad sibh:

3 O atá sibh ag iarraigh dearbhadh ar Chríod labhrus ionnam, noch da bhur dtáobhsa nach bhfuil éugcrúaidh, achd atá cumhachdach ionnuibh.

4 Oir biodh gur céusadh é tré éugcrúas, mairidh sé fós tré chumhachd Dé. Oir atámuide fós éugcrúaidh maille ríon, gidheadh bíam beó maille ris tré chúmhachd Dé bhur dtáobhsa.

5 Feuchuidh sibh féin, an bhfuil sibh sa

gcreideamh; cúartuighe sibh féin. A né nach feasach sibh oruibh féin, go bhfuil Iósa Críod ionnuibh, achd muna dáoine éidearbhttha sibh.

6 Achd atá súil agum go mbiáidh a fhios aguibh nach dáoine éidearlhttha sinne.

7 Agus iarruim dathchuinghe ar Dhía gan sibhse do dhéanamh uile ar bith; ní chum go measfuidhe sinne do bheith dearbhttha, achd chum sibhse do dhéanamh neithe ionchubhaidh, biodh go mbeimísne éidearbhttha.

8 Oirní féidirlián ní ar bith do dhéanamh a nádhuigh, na firinne, achd ar son na firinne.

9 Oir bí luathgháir oruinn, an tan bhímid féin éugcrúaidh, agus sibhse láidir: agus iarraimuid so dathchuinghe ar Dhía mar an gcéudna, eadhon sibhse do bheith diongmhálta.

10 As uime sin sgriobhuim na neithe so ar mbeith dhamh as bhur láthair, deagla mo bheith borh ar mbeith a lathair dhamh, do réir na gcúmhachd tug an Tighearna dhamh chum follamnuighthe, agus ní chum sgriosda.

11 An cuid eile dhe, a dhearbhráithreacha, biodh gairdeachas oruibh. Bighidh diongmhálta, biodh deaghmhéineach aguibh, bighidh déimintim, learfuidh don tsíothcháin; agus biáidh Dia an ghradha agus na síothchána maille ribh.

12 Teannuidh féin re chéile maille ré póig náomhttha Cuirid na náomh uile a mbeannachd chuguibh.

13 Grása an Tighearna Iósa Críod, agus grádh Dé, agus cumann an Sbioruid Náomh, maille ribh uile. Amén.

Epistil PHOIL absdail chum na NGALATIANACH.

CAIB. I.

Muinntir na Galatia corrach, diombuán a gcreidimh.

POL, absdal, (ní ó dháoinibh, ná tré dhéine, achd tré Iósa Críod, agus tré Dhía an Tathair, noch do thóg súas é ó mharbhuibh:)

2 Agus na dearbhráithreacha uile atá maille riom, chum eagluiseadh na Galátia:

3 Grása maille ribh agus síothcháin ó Dhía Athar, agus ó ar Dtighearna Iósa Críod,

4 Tug é féin ar son ar bpeacuighne,

chum ar sáortha ón drochshágghalsa do láthair, do réir dheághthoile Dé eadhon ar Nathairne:

5 Agá bhfuil glóir go sáoghal na sáoghal. Amén.

6 As iongnadh leam bheith ar niompógh dhibh comhlúath sin chum soisgéil eile ón tí do ghoir sibh chum grás Chríod:

7 Ag nách soisgéul eile é; achd amháin go bhfuil dream áirighe dá bhur mbaúidhreachd, agus lér mian soisgéil Chríod do chur a neimbrigh.

8 Achd boidh go ndéanamáoisne, no aingeal ó neamh, soisgéul eile do sheanmóir

dháoihb tar an tsoisgéul do rinneamar do sheanmóir dháoihb cheana, bíodh sé malluighe.

9 Amhuil a dubhramar roimhe, a deirim a nois a ris mar an gcéudna, Cía bé dhéanas soisgéul do sheanmóir dháoihb leith amuigh dhe súd do ghabhabhair chuguibh, bíodh sé malluighe.

10 Oir a nois an iad dáoihe, nó a né Día theaguisim? nó a ní toil na ndáoihe farruim a dhéanamh? go deimhin dá mbéinn gus a nois ag déanamh toil na ndáoihe, ní bhéinn um shearbhfhoghan-tuidhe ag Críod.

11 Agus do bheirim a fhios dhíbh, a dhearbhráithre, an soisgéul do seammóradh leamsa nách do réir dhuine atá sé.

12 Oir ní ó dhuine fuair mé é, ná do theaguisgeadh mé, achd tré thaibéunadh Iósa Críod.

13 Oir do chualabbair mo choinbhear-sáid a nallód a greideamh na Niúduigheadh, eadhon go raibh mé ag géreanmhuin eagluisi Dé tar mbógh, agus dá sgrios.

14 Agus gur mó tháinic mé ar madhuigh a greideamh na Niúduigheadh ná morán dom mhaca samhla a measg mo chinidh, ar mbeith dhámh ní as dúthrachduighe ag leanmhuin luim mo shinsear.

15 Gidheadh an tan do thogair Día, (noch do chuir air leith mé ó bhrúim mo mháthar, agus do ghoir mé tré na ghrás,) mé

16 A mhac féin dfoillsiughadh ionnam, ionnus go mbéinn dá sheanmóir a measg na geineadhach; air a nuáirsin ní deárna mé comhairle ré fuil agus re féoil:

17 Agus níor fhíll mé go Hiarusalem chum na druinge do bhí na napsdaluibh rómham; achd do imthigh mé go Harábia, agus tainic mé ar mais aris go Damascus.

18 Na dhiaigh sin a gcionn thrí mbliadhan do fhíll mé go Hiarúsalem dfeucháin Pheadair: agus dfan mé na fhochair cúig lá dhéug.

19 Agus ní fhaca mé neach ar bith eile do na napsdaluibh, achd amháin Séumus dearbhráthair an Tighearna.

20 Agus sna neithibh sgríobhuim chuguibh, féuch, tighhuim Día dfiadhuaisi, nách bréug do nim.

21 Na dhiaigh sin tháinic mé go críochaibh na Síria agus Cilicia:

22 Agus ní raibh eólas oram do réir mfaicsiona ag eagluisibh thíre Iúdaighe noch do bhí a Geníod;

23 Achd amháin do chualadar, An tí do bhí dár ngéreanmhuin roimhe so go bhfuil sé a nois ag soisgéulughadh an chreidimh do sgrios sé roimhe.

24 Agus tugadár glóir do Dhía dom tháobh.

CALB. II.

Pól ag leanmhuin ar a thuras 4-agus ag deimhniughadh an tsoisgeil. 7 Mar theachdaire na Gcineadhach; amhuil Peadar, na Niúduigheach.

A GUS a gcionn cheithre mbliadhan déug na dhiaigh sin do chuáidh mé suas a ris go Hiarusalem ma ráon ré Barnabas, ar mbreith Thítius riom mar an gcéudna um chuideuchda.

2 Agus is do réir thaibéunta do chuáidh mé suas, agus do chuir mé a géill dóibh an soisgéul do nim a sheanmóir a measg na Gcineadhach, achd don druing dob oirdheire aca air leith, deagla a géail ar bith go riothfúinn go diomhaóim, no gur riothas.

3 Achd fós níor cuireadh dfiachuibh ar Thítius, do bhí um chuideachda, a thimcheallgearradh, bíodh go raibh sé na Ghréngach.

4 Agus sin ar son na ndearbhráithreach bhfalsa do bhí ar dteoltógh a steach, noch do theultóigh a steach do bhrath na saóirse atá aguin a Níosa Críod chum ar mbreith fá dhaoirse:

5 Dá nach dtugamar urraim, ar feadh úaire amháin; ionnus go bhfantadh fírinne an tsoisgeil aguibhse.

6 Agus ón druing air a saóiltéar cáil éigin oirdhearcuis do bheith, (gidh bé mar do bhádar roimhe so, ní bheannun sé dhamsa: ní ar phearsainn dhuine bhíos meas ag Día: oir) an dream shaóiltéar do bheith oirdheirc, níor chuireadarr bárr ar mo theagusgsa:

7 Achd go contrárdha dhó sin, ar bhfaicsin dóibh gur táobhadh soisgéul an nemhthimchillghearrtha leamsa, mar do táobhadh soisgéul an timchiollghearrtha lé Peadar;

8 (Oir an té do oibrigh go héifeachtach) do Pheadar chum absdaltachda an timchillghearrtha, doibrigh sé dhamsa mar an gcéudna do tháobh na Gcineadhach:

9 Agus ar naithne do Shéumus, agus do Chéphas, agus Déoin, ar a bhfuil meas bheith na bposduighibh an grás do tugadh dhámh: tugadar a lámh dheas a ccrúth chunainn damhsa agus do Bharnabas; chum sinne dimtheachd chum na ccineadhach, agus iad féin chum an timchillghearrtha.

10 Achd amháin go mbíadh cuimhne aguin ar na bochduibh; an ní céudna agá raibh mé féin dúthrachdach chum a dhéunta.

11 Agus an tan tháinic Peadar go Hantíochia, do sheas mé an adhuigh a éudin, oir do thuill sé a spreagadh.

12 Oir sul tangadar dream áirighe ó Shéumas, do chaith sé biadh a bhfochair na Gcineadhach: achd tár éis teachd dóibh,

do dhéultó sé agus do sgar sé *rú*, ar mbeith eaglach dhó roimh an luchd do bhí don timchiollghearradh.

13 Agus do bhádar an chuid eile do na Iúduighibh mar an gcéadna ag cluáinereachd na fhochair; ionnas gur tháirngearad Barnabas fós ré na gcluáin.

14 Achd an tan do chonnaire misi nách í an tslighe dhíreach do shiubhladar chum firinne an tsoisgéal, a dubhairt mé ré Peadar na bhfiadhnúisi uile, Má atá tusa, agus tú ad Iúduighe, ag caitheamh do bheatha réir na Gcineadhach, agus ní réir na Niuduightheadh, créd fá gcuireann tú dfiachuibh ar na Cineadhachuibh aithris do dhéunamh ar na Iúduighibh?

15 Inne *atá* ar Niuduighibh ó nadúir, agus ní ar bpeacthachuibh do na Cineadhachuibh,

16 Ar mbeith fhios aguinn na sáorthar duine tré oibrighibh an reachda, achd tré chreideamh Iósa Críost, do chreideamairne a Níosa Críost mar an gcéadna, ionnus go sáorfaighe sinn tré chreideamh Chríost, agus ní tré oibrighibh an reachda: do bhrigh nach sáorfaighthear féoil ar bith tré oibrighibh an reachda.

17 Agus má, gheibhthear sinne ar bpeacthachuibh, *agus sinn* ag iarraidh ar sáortha a Gcríost, a né go bhfuil Críost na mhinisdir ag an bpeacadh? nar léige Dia sin.

18 Oir má thógbhuim súas a rís na neithe do leag mé síos, do nim ciontach mé féin.

19 Oir atáimse tré an reachd marbh don reachd, ionnus go mbéim béo do Dhia.

20 Do céusadh mé má ráon ré Críost: gidheadh atáim beo; biodh nach misi feasda, achd Críost atá béo ionnam: agus an bheatha chaithim a nois sa gcoluinn is tré chreideamh Mhic Dé chaithim í, noch do ghráduigh mé, agus tug é féin ar mo shon.

21 Ní ag cur ghrás Dé ar gcúl atáim: oir má *thig* tré an reachd fireuntachd, is gan adhbhar fuáir Críost bás.

CAIB. III.

Tugadh dlighe Mhaois 19 chum peacadh do bheagughadh, agus do nochdadh; 24 achd is tré chreideamh Chríost atá ar sáoradh úatha thríd amach.

O A Ghalatianacha gan cheill, cía rinne piseóga dhaóibh, as nách géillfeadh sibh don fhirinne, agar thaisbéunadh Iósa Críost daóibh roimhe so a bhfiadhnúisi bhuir súl, ar na chéusadh bhuir measg?

2 Bá mian ríom so amháin dfoghluim náibh, An ó oibrighibh an reachda fuarathair an Spiorud, ná ó éisdeachd an chreidimh?

3 An bhfuilí cionmhícheíllid hesin? ar dtosughadh dhaóibh sa Spioruid, go mádh mian ribh a nois bhuir gcricheughadh sa bhféoil?

4 An godiomhaóin dfuiling sibh a noirid sin do neithibh? achd fós más diomhaóin.

5 Uime sin an tí do bheir an Sbiomad go fairsing dhaóibh, agus oibrigheas súbhailcighe miorbhuileacha ionnuibh, an tré oibrighibh an reachda, nó tré éisdeachd a chreidimh *do bheir sé iad*?

6 Anhuil do chreid Abraham do Dhia, agus do measadh dhó é mar fhiréantachd.

7 Uime sin is tuigte dhaóibh an drung *atá* don chreideamh, gur ab iad sin clann Abraham.

8 Oir ar na fhaicsin roimhe don sgríobtúir, go sáorfadh Dia na cineadhacha tré chreideamh, do shoisgéal sé roimhe láimh Dábraham, *ag rádh*, Bíaidh na huile chintheadhacha ar na mbeannughadh ionnada.

9 Uime sin an dream *atá* don chreideamh atáid siad beannuighthe maille ré Hábraham deagchreidmheach.

10 Oir an mhéid atá do tháobh oibrightheadh an reachda atáid siad fáoi an mallachd: oir atá sgríobhtha, As malluighe gach áon nach ccomhnuigheann sna huile neithibh atá sgríobhtha a leabhar an reachda chum a ndéunta.

11 Agus as ní follas nach sáorthar éunduire tré an reachd a bhfiadhnúisi De, oir, As tré chreideamh mhairfeas an fireun.

12 Gidheadh ní ón chreideamh atá an reachd: achd, An tí dhéunas iad mairfidh sé thriothadh;

13 Achd dfaasguil Críost sinne ó mhallachd an reachda, ar mbeith dhó ar na dhéunamh na mhallachd air ar son: oir atá sgríobhtha, As malluighe gach áon chrochdar a gerann:

14 Ionnsu go dtiucfadh beannachdadh Abraham chum na Gcineadhach a Níosa Críost; chum sinne dtagháil geallamhna na Spioruide tré chreideamh.

15 A dhearbhráithre, is do réir nóis daónna labhruim; Biodh nach biadh ann achd connradh duine, *ar mbeith dhó* daingnighthe, ní chuireann éinneach ar gcúl é, agus ní curthar tuilleadh ar bith leis.

16 Máseadh is Dábraham agus dá shíol tugadh na geallamhnacha. Ní abair sé, Agus do na síoltuibh, mar *do bhíadh sé ag labhairt* ar mhórán; achd mar *do laibheóradh sé* ar áon *ag rádh*, Agus dod shíolsa, agár ab é Críost é.

17 Agus a deirim so, nach ccuireann an reachd, noch do thosugh a gcionn cheithre gcéud agus deich mblíadhan bhfiththead na dhiaigh, an comradh do dhaingnightheadh

roimhe, ré Dia a dtáobh Chríost, a neim-brígh, ionnas go gcuirfeadh sé an gheallamhuin ar gcúl.

18 Oir más ón reachd *thig* a nóighreachd, ní *thig* sí feasda ón ngeallamhuin: áchd tug Dia i go sáor Dábraham tré ghealladh.

19 Uime sin créud é an reachd? Is uime do hórduigheadh é ar son sárúighthe na naitheantadh, go teachd don tsíol dá ndearnadh an gealladh; ar na órdughadh ris na hainglibh tré láimh eidirmheadh-ontóra.

20 Achd an teidirmheadhantóir ní ré háon é, achd is aon é Dia.

21 Uime sin an bhfuil an réachd a nadh-úigh gheallamhnacha De? a bhfad uainn sin do rúdh: oir da mbeith reachd ar na thabhairt lér bhféidir béatha do thabhairt úadha, go deimhin is tré an reachd do thiucfadh firéuntachd.

22 Achd dfág an sgríobhtuir na huile dháoine dúnta faoi pheacadh, ionnus go dtiubhartháoi an gheallamhuin ó chreideamh Iósa Críost don druing chreideas.

23 Achd suil tháinic an creideamh, do congnadh sinn fá *smachd* an reachda, agus do dúndadh oruinn chum an chreidimh do bhí ré hadhuigh a fhoillsighthe.

24 Uime sin a sé an reachd fá sgolmhaighistir dhúinn go Críost, ionnus go sáorfuidhe sinn tré chreideamh.

25 Achd ar dteachd dón chreideamh, ní bhfuilmid feasda faoi sgolmhaighistir.

26 Oir atá sibh uile bhur gcloinn ag Dia tré chreideamh a Níosa Críost.

27 Oir an mheid aguibh do baidheadh a Críost do chuireabhair Críost iomuibh.

28 Ní bhfuil lúduighe na Gréugach, ní bhfuil sáor na dáor, ní bhfuil fear na bean: óir is áon sibh uile a Níosa Críost.

29 Agus más lé Críost sibh, as sibh síol Abraham *gan amhras*, agus oighrige do réir na geallamhna.

CAIB. IV.

Bhadar dáoine fá réachd Mhaóise mar oighre fa fhear-coimhead: 22 gidheadh is dúal sáirse theachd ar shliocht Shára.

GIDHEADH a deirim, Ar feadh bhíos an tóighre na leanbh, nach bhfuil dlúthfir ar bith eidir é agus shearbhfhoghantuidhe, bíodh go bhfuil na thighearna ós cionn gach neithe;

2 Achd bí faoi luchd a choimhéuda, agus fán luchd ar a mbí a chúram, go teachd na haimsire do órdugh an tathair.

3 As mar an gcéudna sinne, an tan do bhámar ar leanbuibh, do bhámar a ndáoirse faoi cheadthosughibh an tsáoghail:

4 Achd ar gcoimhlíonadh na haimsire, do chuir Dia a Mhac féin úad, do gineadh ó mhnáoi, agus do gineadh faoi an réacht,

5 Chum na druinge do bhí faoi an réachd dfuasgladh dhó, ionnus go bhfuighemísne ait cloinne.

6 Agus do bhrígh go bhfuil bhur gcloinn, do chuir Dia úadh ann bhur gcroidhthibh Spiorad a Mhic féin, ghoireas, Abbá, Athair.

7 Uime sin ní searbhfhoghantuidhe thú feasda, achd mac; agus más mac, is oighre thú mar an gcéudna do Dhía tré Chríost.

8 Achd an tan sin ar mbeith dháoiibh gan eólas Dé aguibh, do bhíodh sibh ag seirbhís do na déeibh, nach bhfuil na ndéeibh ó naduir.

9 Achd a nois, ó átá eólas Dé aguibh, nó fós eólas Dé oruibh, cionnas fhilleas sibh a rís ar na céudthosughibh eugcrúaidhe uireasbhacha, dár mían ribh bheith a rís fá dháoirse?

10 Bí coimhéud aguibh ar laethibh, agus ar mhíosuibh, agus ar aimsearuibh, agus ar bhliadhanuibh.

11 Atá eagla oram bhur dtimcheall, gur go diomháoin do thuirsigheas mé féin ribh.

12 Iarruim dathchuinge oruibh, a dhearbhráithre, bíghidh mar misi, do bhrígh go bhfuilimse mar sibhse: ní dhearnabhair éugcoir ar bith oram.

13 Agus atá a fhios aguibh gur tré éugcrúas na feóla do sheanmóir mé dháoiibh an soisgeúl ar tús.

14 Agus ní raibh tarcuisne ná gráin aguibh air mo chathughadhisa um fheóil; achd do ghabhabhair chuguibh mé mar aingeal Dé, nó fós mar Iósa Críost.

15 Uime sin créid í an cháill shonais do bhí oruibh? óir do ním dfíadhnúise dháoiibh, go mbeanfadh sibh da madh éidir é, bhur súile féin amach, re na dtabhairt damhsa.

16 Ar a nadhbharsin an bhfuilim um nánhuid aguibh, fán bhfirinne dinnisín díbh?

17 Ní ré máith, atá teasgrádh acadhsarí dáoiibh, achd bá mían riu sinne do chur amach uáibhse; ionnus go mbíadh teasgrádh aguibhsí dhóibh féin.

18 Achd as maith an teasgrádh ré bheith go siorruidhe a ní mhaith, agus ní hé amháin an tan bhímse bhur lathair.

19 A chlann bheag, agá bhfuilim a rís ré niodhnuibh bhur dtimcheall nó go ndealbhtar Críost ionnuibh,

20 Agus do bfearr leam go mbéinn bhur láthair a nois, chum mo ghótha dáthruhadh; óir a'áim amharusach oruibh.

21 Inn'sigh dhamb, a dhream lér mían bheith faoi an reachd, an gcluín sibh an reachd?

22 Oir átá sgríobhtha, go rabhadar días mac ag Abraham, mac aca ré hinnilt, agus mac eile ré mnáoi sháoir.

23 Agus an mac do bhí ris a ninnilt as do reir na feóla rugadh é; achd an mac do bhí ris an mnáoi sháoir as do bhrigh na geallamhna rugadh é.

24 Atá ní eile ré thuigsin as na neithibhse: óir a siad so an dá thiomna; áon ab é Agar ó shliabh Sina, bheireas clann chum dáoirse.

25 Óir as ionann Agar agus Sina, sliabh sa Narábia, agus as cosmhuil í ris a Niarusalém atá a nois ann, agus atá sí fá dháoirse maille ré na cloinn.

26 Achd ata an Tiarusalém atá shúas sáor, noch as máthair dhúinne uile.

27 Óir atá sgríobhtha, Bíodh gairdeachas ort a bhean aimrid nách beireann clann; réub amach agus éigh, a bhean nach bhfuil ré níodhnuibh: óir is líá clann na mná tréigthe ná na mná agá bhfuil fear.

28 Uime sin, a dhearbhráithre, is sinne clann na geallamhna, do réir Isaac.

29 Achd amhuil do bhí a nuáirsin an tí rugadh do réir na feóla ag gérlanmhuin ar an tí *rugadh* do réir na Sbioruide, is mar sin atá a nois mar an gcéudna.

30 Gidheadh créd adeir an sgríobtúir? Teilg amach a ninnilt agus a mac: óir ní bhíaidh mac na binnilte na oighre máraon ré mac na mná saoire.

31 Go deimhin, a dhearbhráithre, ní clann don innilt sinne, achd dou *mhúaoi* sháoir.

CAIB. V.

Saoirse na gcreidmheach tré Chríod; ag coimhsheasamh, 3 ní a ngnás an tséiréachd, agus pheacaidh, 5 achd a ngrádh Spiorúid Dé, agus ionnracuis.

UIME sin seasuidh sa tsáoirse léur sháoir Críod sinn, agus ná bíghidh a ris ar bhur gcreapall ré cuing ná dáoirse.

2 Féuch, a deirimse Pól ribh, dá dtimchillghearrthar sibh, nách bhfuighe sibh tairbhe ar bith a Críod.

3 Óir do nim dfiadhnuisi a rís do gach áon thimchillghearrthar, go bhfuil dfiachtuibh air an réachd uile do choimhlíonadh.

4 Atá an mhéid aguibh sháorthar tré an réachd, ar bhur ndéalughadh ré Críod; do thuiteabhair ó ghrás.

5 Óir atámuide tré an Sbiorúid ó ehreideamh ag fuireach ré dóthchas na fireuntachda.

6 Óir a Níosa Críod ní bhfuil éifeachd ar bith a dtimchillghearradh, ná a neamhthimchillghearradh; achd a gcreideamh oibrighes tré ghrádh.

7 As maith do ríothabhair; cía chuir tóirneag oruibh fá bheith úmbal do nfhírinne?

8 Ní on tí ghoireas sibh *tháinic* an brosdughadh so.

9 Géuridhe beagán laibhín an táos uile.

10 Atá muinighin agumsa asuibh sa Dtighearna, nách biadh sibh ar atharach inntinne: gidheadh an tí chuireas buáidh-readh oruibh biáidh sé fá bheith dhamanta, gidh bé ar bith é.

11 Agus a dhearbhráithre, má nímse mar an gcéudna an timchillghearradh do sheanmóir, créud fá bhfuil gérlanmhuin fós dá dhéunamh oram? go deimhin atá sgannuil na croithe ar na cur ar gcúl.

12 Do bfearr leam fós an drung chuireas míoshúainhneas oruibh ga mbeidis ar na ngearradh uáibh.

13 Óir, a dhearbhráithre, as chum saoirsi do goireadh sibh; amháin ná *déunuidh* an tsáoirse na cionfatha don choluinn, achd bíghidh féin ag seirbhís da chéile tré ghrádh.

14 Óir coimhlíontar an réachd uile a náoinbhréithir amháin, ann so; Grádhugh do chomharsa mar thú féin.

15 Achd dá raibh sibh ag crinn agus ag slugadh a cheile, tabhruidh aire ribh nách ccaóithear sibh ré chéile.

16 Uime sin a deirim, Siúbhluigh sa Sbiorúid, agus ní choimhlíonfuidh sibh míanghus na colla.

17 Óir bí míanghus na colla a nadhuigh na Sbiorúide, agus na Sbiorúide a nadhuigh na colla: agus atáid so contrárdha dhá chéile: ionnas nach féidir libh na neithes as mian ribh do dhéunamh.

18 Agus ma threóruightheas sibh ris an Sbiorúid, ní bhfuilte faoi an réachd.

19 Tuilleadh eile, is follas oibreacha na colla, mar atá; Adhaltrannas, sdriopthachas, neamhghloine, macnas,

20 Iodhaladhradh, piseóga, námhadas, imreasuin, comórtus, míosguis, consbóid, ceannarruic, eireceachd,

21 Tnúth, dúnmharbhadh, meisce, cráos, agus a samhail sin: ar a labhruim ribh roimh láimh, amhuil do innis mé *dháobh* roimhe, nach bhfuighe an drung do ní a samhail so óghreachda rioghachda Dé.

22 Achd a sé as toradh don Spiorúid grádh, gairdeachas, síothcháin, foighid fhad, ceannsachd, rún maitheasa do dhéunamh, creideamh,

23 Macántas, measardhachd: ní bhfuil dlighthead a nadhuigh a samhail sin.

24 Óir an drung as le Críod do chéusadar an cholan maille ré na toil agus ré na míanghusuibh.

25 Más beó dhúinn sa Sbiorúid, siubhlam mar an gcéudna sa Sbiorúid.

26 Ná bíodh dúil a nglóir dhiomháoin aguinn, ag cur chathuighe ár a chéile, ag tnúth ré chéile.

Gebe ní churthear usé bheantar. CAIB. I. Comharthadha Chríod a gcorp Phóil.

CAIB. VI.

Tríd thróaire, 6 cheirte, 14 fhulang,
15 agus bheatha nua, aitheantar clann
Dé.

ADHEARBHRAITHRE, má ghream-
uighthear neach a gcóir ar bith
go hobann, tuguidhse a dhream spioradálta,
a shamhuil sin do dhuine ar a ais ré
sbiorad ceannsachda; ag tabhairt aire
leachd féin a dhuine, nach ccuirfidhe
cáthughadh ortsa mar an gcéudna.

2 Iomchruidh úaluidhe a chéile, agus
mar sin coimhlíonfuidh réachd Chríod.

3 Oir dá saoilidh éundúine é féin do
bheith éifeachdach, ar mbeith dhó gan
éifeachd, atá se meallta ann a inntinn féin.

4 Achd déunadh gach áon a obair féin
dearbha, agus mar sin bíaidh adhbhar
gáirdeachais aige dhá tháobh féin amháin,
agus ní do tháobh dhuine eile.

5 Oir iomchoruidh gach áon a úalach féin.

6 Tugadh an tí theaguisgthea sa
mbréithir don tí theaguisgeas é roinn dá
uile mhaitheasuibh.

7 Ná mealltar sibh; ní ghabhann Dia
sgíge chuige: oir gídh bé ní shiolchuireas
neach, a sé an ní céudna bheanfas sé.

8 Oir an tí shiolchuireas don choluinn
buainfígh sé truailligheachd don choluinn;
achd an tí shiolchuireas don Sbiuruid
buainfidh se an bheatha mharthanach don
Sbiuruid.

9 Achd ag déunamh maitheasa ná
bímid tuirseach: oir beanfum iona ám
féin, muna ndeacham a neimbrigh.

10 Uime sin an feadh atá an tám aguinn,
déunam maith do na huile dháoinibh, agus
go mórmhór do luchd éintighe an
chreidimh.

11 Do chí sibh fairsinge na litre do
sgríobh mé chuguibh ré mo láimh féir.

12 An mhéid lér mian iad féin do
thaisbéunadh go sgíamhach sa ccoluinn,
cuirid dfiachuibh oruibhse an timchill-
ghearradh do ghabhail chuguibh; amháin
deagla go ndéantáoi géirleanmhuin orrtha
ar son chroíthe Chríod.

13 Oir an dream sin féin atá timchill-
ghearrtha ní choimhéuduid siad an reachd;
achd as mian riu sibhse bheith timchill-
ghearrtha, chum mórdhála do dhéunamh
dhóibh as bhur bhfeóil.

14 Gidheadh nár léige Dia go ndéan-
uinnse mórdháil, achd as croith ar
Dtighearna Iósa Críod, tré a bhfuil an
sáoghal céusda agumsa, agus misi ag an
tsáoghal.

15 Oir a Níosa Críod ní bhfuil
éifeachd ar bith a dtimchillghearradh, ná
a neamhthimchillghearradh, achd sa
gerúthughadh núadh.

16 Agus an mhéid shiubhalsus réir na
riághlachsa, síothcháin, agus tróaire orrtha,
agus ar Israel Dé.

17 O so amach ná cuireadh éundúine
míoshuáimhneas oramsa: oir iomchruim
um chorp comharthadha an Tighearna
Iósa.

18 Grása ar Dtighearna Iósa Críod
maille ré bhur spioruid, a dhearbhrathre.
Amén.

Epistil PHOIL absdail chum na NÉPHESIANACH.

CAIB. I.

Iarraidh Pól ar Dhia, iad do thuigsín gur
thogha iad ná noighre ar a Ghlóir.

PÓL, absdal Iósa Críod tré thoil Dé,
chum na náomh noch ata an sa
Nephesus, agus chum na druinge chreideas
a Níosa Críod:

2 Grása maille ribh, agus síothcháin, ó
Dhia ar Nathair, agus ón Dtighearna Iósa
Críod.

3 Glóir agus móladh do Dhia, eadhon
Dathair ar Dtighearna Iósa Críod, noch
do bheannuidh sinn lé gach uile bheann-
achdadh sbioralta sna neithibh neamhdha
a Gcríod:

4 Ambuil do thógh sé sinn annsan, sul
do chrúthuigheadh an dómhan, ionnus go

mbéimis náomhtha agus neimhchiontach
dhá lathairsion a ngrádh:

5 Agus do réimhchinn sé dhúinne bheith
aige féin a náit cloinne tré Iósa Críod ar
a shon féin, do réir dheaghfhuin a thola
féin,

6 Chum molta glóire a ghrás, tré a
ndéarna sé sinne grásamhuil an a Mhac
ghrádhach.

7 Iona bhfuil fuásgladh aguinn tré na
fhuil, (maithmheachas na bpeacadh,) do
réir sháidhbbris a ghrástan:

8 Tré ar líon sé chuguinne a nuile
eagna agus thuigse;

9 Ag foillsiughadh dhúinne ruindiamhair
a thola, do réir a dheaghfhuin féin noch
do chuir sé roimhe ris féin:

10 A miniosdralachd choimhlíonta na haimsire na huile neithe a Críosd, noch atá ar neamh, agus ar talamh, do chruiniughadh a gceann a chéile; annsan:

11 Ann a bhfuilmidne toghtha, air ar réimhchioneadh réir orduighthe an tí oibrigheas na huile neithe réir chomhairle a thola féin, noch ann ata fós oirigheachd agus:

12 Ionnas go mbeimisne lér tosuigheadh dóigh do bheith aguinn a Gcríosd, chum molta a ghlóiresion.

13 Ann a bhfuil bhur ndóighse mar an gcéudna, ar gclos bréithre na firinne dhíbh, shoisgéil bhur slánaighthe: trér cuireadh fós séula oruibh iar gceideamh dháuibh, tré Sbiorad náomhtha na geallamhna,

14 Agár ab é is geall connartha dar noighreachdne go teachd dúinn a seilbh ar saoirsi, chum moltá a ghlóiresion.

15 Uíme sin, ar gclos dámhsa mar an gcéudna an chreidimh atá aguibhse sa Dtighearna Iósa, agus an ghrádh do na huile náomhuibh,

16 Ní sguirim dá bheith ag breith bhuídeachais ar bhur son, ag coimhniughadh oruibh um-urnuighibh;

17 Ionns go dtúbhradh Día ar Dtighearna Iósa Críosd, Athair na glóire, Sbiorad éagna agus foillsighe dháuibh chum eision dadmháil:

18 Ag soillsiughadh súl bhur ccroidhe; chum a fheasa do bheith aguibh créud í muinighin a ghármasan, agus créd é saidhbheas ghlóire a óighreachda sna náomhuibh,

19 Agus créd é roimhéud a chúmhachd dar dtáobhne an dream chreideas, do réir oibriughadh a mhóirneirt,

20 Noch do oibrigh sé a Gcríosd, an tan do thóg sé súas ó mharbhuidh, agus do shuighidh sé é ar a dheis féin air neamh.

21 Go hárd ós cionn gach uile uachdaranachda, agus chúmhachd, agus neirt, agus thighearnuis, agus gach uile anma dá nainmnighthe, ní sa tsáoghalsa amháin, achd mar an gcéudna sa tsáoghal atá chum teachda:

22 Agus do chuir sé na huile neithe síos fá na chósuibh, agus tug sé na cheann é ós cionn na huile don neaglais,

23 Noch atá na corp aige, na cóimhlíonadh ag an tí choimhlíonas na huile sna huilibh.

CAIB. II.

Olcus staid dhuine ó nádur, 13 achd gu rug Críosd abhfogus do dheagh-bheatha, 18 agus do Dhía é.

A GUS dó bheódhuigh sé sibhse, ar mbeith díbh marbh a gcionntuibh agus a bpeacuighibh;

2 Ann a rabhabhair a nallód ag siubhal do réir nóis an tsáoghailse, do réir an phrionnsa agá bhfuil cúmhachda a naíeir, agus na sbiorúide óibrigheas a nois a gcloinn na heasúmhachda:

3 Agá rabhamairne uile mar an gcéudna nar gcoinbhersaid a nallód a nainmhianuibh na colla, ag tabhairt a tóla féin don chloinn agus do na smuaintighibh; agus do bhámar ó nadúir ar gcloinn na féirge, éadhon mar chách.

4 Achd Día, noch atá saidhbhir a dtrócaire, tré na mhórghrádh lér grádhuih sé sinn,

5 Ar mbéith dhúinn fós marbh tré chionntuibh, do chóimhbheódhuigh se sinn maille ré Críosd, is lé grásuibh shlánaighthe ar sibh;

6 Agus do chomhthóg sé súas, agus do chomhshuighidh sé sinn air neamh a Níosa Críosd:

7 Ionns go bhfoillseóchadh sé sna haimsearuibh atá chum teachdasaidhbheas rolionmhar a ghrás tré mhaitheas dhár dtáobhne a Níosa Críosd.

8 Oír as tré ghrás atá sibh ar bhur slánughadh tré chreideamh; agus ní uaibh féin so: achd tiodlacadh Dé:

9 Ní ó oibrightheibh, deagla go ndéanadh áonduine uáill as féin.

10 Oír as sinne a obairsion, air ar gcrúthughadh a Níosa Críosd chum déaghoibrigheadh, noch do ullmhuigh Día roimh láimh, chum sinne do shiubhal ionnta.

11 Uíme sin bíodh ar coimhne aguibh, ar mbeith dhaóibh a nallód bhur Geineadh-achuibh sa bhfeoil, da ngoirthí an Neamh-thimchillghearradh ris an *druing* da ngoirthear an Timchillghearradh do nithear lé lamhuibh sa bhfeoil;

12 Go rabhabhair sa naimsirsin a néugmhais Chríosd, ar mbeith dháuibh gan buáin aguibh ré maitheas puiblidhe Israél, agus bhur gcoimhighteachuibh do chonnarthuibh na geallamhna, ar mbeith díbh gan muinighin, agus gan Día ar bith aguibh san tsáoghal:

13 Achd a nois a Níosa Críosd atá sibhse do bhi ar uáiribh neamhchómhgarach ar bhur ndéanamh comhgarach tré fhuil Chríosd.

14 Oír as eision ar síothcháinne, noch do rinne áon dinn aráon, agus do bhris síos balla méadhónach na teóruinne;

15 Ar gcur a naimhdeanuis ar gcúl dó tré na fheoil, éadhon réachd na naitheantadh maille ris na hórduightheibh; ionns go ndéanadh sé áonduine amháin núdadh do dhías ann féin, ag déanamh síothchána;

16 Agus go ndéanadh réidh ar áon iad

ré Día náonchorp tres an geroich, lér chuir sé an naimhdeanas ar gcúl:

17 Agus ar dteachd dhó do shoigéil sé siothcháin dibhse nách raibh na chomhgar, agus don druing do bhí na chomhgar.

18 Oir is tridsion atá ar slighe ar áon ré dul a steach chum a Nathar a náoin Spioruid.

19 Uime sin ní bhfuil ní sa mhó bhur gcoimhightheachuibh ná bhur gcoigcríochuibh, achd bhur luchd áonchaithreach do na náomhuibh, agus bhur luchd tighe Dé;

20 Ar mbeith díbh áitighthe ar fhoindameint na nabsdal agus na bhfaidheadh, ar mbeith Díosa Críosa féin na chloich chinn ag an ccuáinne;

21 As a bhfasann an teaghuis uile súas ar mbeith dhó go ceart ceanguilte dha chéile annsan chum bheith na theampoll náomhtha sa Dtighearna:

22 Ann a bhfuil sibhse mar an gcéudna ar bhur gcomhthóghbhaíl súas ionnus go mbiadh sibh bhur dteaghuis chomhnuidhe ag Día tréas an Spioruid.

CAIB. III.

Gradh Chríosa ro iongantach, a soillsiughadh na Cineadhach ainbfiosach.

AR a nadhbharsa atáimse Pól, um bhráighe Díosa Críosa ar bhur sonsa a Cineadhacha,

2 Má chuálabhair feadhmanntas ghrás Dé tugadh dhamh bhur dtáobhsa:

3 Oir gur fhoillsigh sé dhamh do réir thaisbéanta an rúindiamhair; mar do sgriobh mé roimhe go haithghearr;

4 As ar féidir libh, ar na léughadh dhíbh, meólussá a rúindiamhair Chríosa do thuigsín,

5 Noch sna haimsearruibh eile nár foillsigheadh do chlannuibh na ndáoine, do réir mar atá sé a nois ar na fhoillsiughadh dá absdaluibh náomhtha agus da fháidhibh tréas an Spioruid;

6 Eadhon go mbeidís na Cineadhacha na gcomhoighridhibh, agus na gcomhchorp, agus rannpháirteanhuil ann a gheallamhanas a Gcríosa tréas an soigéil:

7 Ar a ndearnadh minisdir dhíomsa, do réir thiodhlúice ghrás Dé tugadh dhamh maille ré hoibriughadh brioghmhar a chúmhachdsan.

8 Dhúmhsa, is lúgh na an tí as lúgha do na huile náomhuibh, do tugadh an grás so, eadhon saidhbheas dócháruighthe Chríosa do shoigéilughadh a measg na Gcineadhach.

9 Agus a fhoillsiughadh do na huile dháoinibh cré é cumann ná rúindiamhra, noch do bhí folaighthe ó thús an domhain

a Ndia, noch do chrúthuigh na huile neithe tré Iosa Críosa:

10 Ionnus go ndéantaí a nois follas tréas a negluis éagna éugsamhuil Dé dúachdaránuibh agus do chúmhachduibh ar neamh,

11 Do réir an réimhchinnidh shíorruidhe noch do rinne sé a Niosa Críosa ar Dtighearna:

12 As a bhfuil dánachd aguinn agus slighe ré dhul a steach maille ré dóthchas tré chreideamh annsan.

13 Uime sin iarruim dathchuinghe gan sibh do dhul a naubhfainne tré mo bhuáidhearthuibhse ar bhur sonsa, noch as glóir dháoihbhe.

14 Ar a nadhbharsa filleam mo ghlúine Dathair ar Dtighearna Iosa Críosa,

15 As a naimnighthe ar a huile athardhachd air neamh agus air talamh.

16 Ionnus go dtiubhradh sé dhíbh, do réir shaidhbhris a ghlóire, bheith láidir neartuinar tré na Sbiuruid sa duine don táobh a stigh;

17 Ionnus go ndéanadh Críosa comhnuidhe tré chreideamh ann bhur geroichthibh:

18 Ionnas ar mbeith díbh, ar bhur bhfréumhughadh agus ar bhur bfoindameantughadh a ngrádh, go madh féidir libh a choimsiughadh maille ris na huile náomhuibh cré é an leithead, agus an fad, agus an doimhne, agus an airde;

19 Agus eólas ro oirdheirc ghrádhha Chríosa do bheith aguibh, chum go lionfuidhe sibh ré huile iomláine Dé.

20 Uime sin don tí lér féidir na huile neithe do dhéanamh go hiomarcach tar mar iarmuid nó mar smuáinémíd, do réir an chúmhachd oibrigheas ionnain,

21 Don tí sin glóir sa neagluis tré Iosa Críosa ó dhíne go díne, go saóghal na saóghal. Amén.

CAIB. IV.

Brosdadh na Ccineadhach chum áondachd eatorra féin, 17 agus scur ó na sean-ghnáthaightheibh míocharbhach, mion-áireach.

UIME sin, sirimse air mbeith um bhráighe ar son an Tighearna, dathchuinghe oruibh síubhal dáoiibh mar is iomchubhaidh don ghairm chum argoireadh sibh,

2 Maille ris a huile úmhlachd inntinne agus cheannsachd, maille ré foighid fhada, ag iomchur ré cheile a ngrádh;

3 Ag déunamh díthchill air áondachd na Sbiuruide do choimhéud a gcoimhcheangal siothchána.

4 Eúinchorp, agus éin Spiorad atá ann,

amhuil fós do goireadh sibh a néuinhuinighin bhur ngarma ;

5 Eín Tighearna, einchreideamh, éun bhaisdeadh,

6 Eín Ndía agus Athair na nuile, noch atá ós cionn na nuile, agus tré na huilbh, agus ionnuibhse uile.

7 Achd tugadh grás dá gach áon aguinn do réir mhiosúir thiodhlaice Chríost.

8 Uime sin a deir sé, Ar ndul dó súas a náirde, go rug sé an bhruid a mbráighdeanas ris, agus tug sé tiodhlaice do dháoinibh.

9 Achd go ndeachuidh sé súas, créd is ciall dó achd go ndeachuidh sé síos ar tús mar an gcéudna go hionaduibh iachdaracha na talmhan ?

10 An tí do chuáidh síos a sé an neach céudna do chuáidh súas go hárd ós na huile neamhuibh, chum na nuile do lionadh dhó.

11 Uime sin tug sé drung áirighe, na nabsdaluibh ; agus drung eile, na bhfaidhibh ; agus drung eile, na náodhairighibh agus na luchd teaguisg ;

12 Chum na náomh do cheangal go diongmhálda ré chéile, chum oibre na miniosdrálachda, agus chum follamnuighthe chuirp Chríost :

13 Go teachd dúinn uile na náondhachd an chreidimh, agus eólais Mhic Dé, mar dhuine iomlán, agus do réir mhiosúir áoise iomláine Chríost :

14 Ionnuis nách beimís ó so amach ar leanuibh, dár mbogadh agus dár nglúasachd, fa gcuáirt ré gach uile shuinnéum teaguisg, ré cleasradh dáoineadh, agus ris an nglíocas ceilge, an a mbíd ag luigheachan chum mealltóireachd ;

15 Achd ar mbeith dhúinn ag leanmhuin don fhírinne a ngrádh, fásam sna huile neithibh, chum an tí as ceann ann, *cadhon* Críost :

16 O na bhfaghann an corp uile ar mbeith dhó go ceart coimhcheanguilte, agus dluthaighthe ré chéile tré choimhcheangal na nuile bhall ré a gcoimhliantar é, maille ré hoibriughadh brioghmhar do réir mhiosúir gach éunbhuill, fás iomchubhaidh cuirp chum a fhollamnuighthe féin a ngrádh.

17 Uime sin a deirim so, agus tóghuim an Tighearna dfiadhnuise air, gan sibhse do shiúbbhal feasda, mar shiúbbhluid na Cíneadhacha eile, a ndíomháoineas a ninninne,

18 Agá bhfuil a dtuigse ar na dalladh, ar mbeith dhóibh na gcoimhghitheachuibh do bheatha Dé do bhrígh a nainbhís atá ionnta, tré chrúas a gcroidhe :

19 Noch ar mbeith dhóibh gan móthughadh ionnta tug iad féin do mhíonáire,

chum gach uile neamhghloine do dhéanamh maille ré sainnt.

20 Achd ní mar sin fuarabhairse foghlaim Chríost ;

21 Má chúalabhair é, agus má teaguisgeadh sibh ris, (amhuil atá a nfinne a Níosa :)

22 Gur cóir dháoinibh do réir na céud choimbhearsáide an seanduíne do chur dhíbh, noch atá ar na thruáilleadh ó ainmhiánaibh seachráin ;

23 Agus bheith dháoinibh ar bhur nathnúadhughadh a sbioruid bhur ninninne ;

24 Agus an duine núadh do chur ionuibh, noch atá ar na chrúthughadh do réir Dé a bhfíreuntachd agus a bhfíornáomhthachd.

25 Uime sin ar ndéalughadh ris an mbréig dháoinibh, lábhradh gach áon aguibh a nfinne ré ná chomharsuin : óir as buill dá chéile sinn.

26 Bíodh fearg oruibh, gidheadh ná déunuidh peacadh : ná maireadh bhur bhfearg go dul na gréine fáoi :

27 Agus ná tuguibh áit don diábhail.

28 An tí do rinne goid ná gadadh ní sá mbó : achd go madh luáithe dhéanas sé saothar, ag oibriughadh maitheasa ré na lámhuibh féin, ionnus go nbiadh ní aige ré thabhairt don tí air a bhfuil riachdanus.

29 Ná tigeadh briathar ar bith thruáillighe amach as bhur mbéul, achd gidh bé *briathar* fhoghnaas chum follamnuighthe, ionnus go dtiubhradh grása don luchd éisdeacha.

30 Agus ná cuiridh doilgheas ar Sbioruid náomhtha Dé, lér cuireadh séula oruibh go lá an fhúasgluighthe.

31 Bíodh gach uile shearbhus, agus gach aingidheachd, agus gach fearg, agus gach gártha, agus gach ithiomradh, ar ná thoghbáil uáibh, maille ris a nuile olc :

32 Bighidh sochroidhtheach, trócaireach dhá chéile, ag tabhairt maitheamhnús uáibh, amhuil tug Dia mar an gcéudna maitheamhnús dáoinbhse a Gcríost.

CAIB. V.

Go bhfuil Iosa inleanmhuinne, a ngrádh agus a nglan dleasdanas do gach neach ; 25 agus an pósadh na scathan ar cheangal agus ionnannus Chríost ré na eagluise.

UIME sin bighidhse bhur luchd leanmhana Dé, mar chloinn ngrádh-uigh ;

2 Agus siúbbhluidh a ngrádh, amhuil do ghrádhugh Críost sinne, agus tog sé é féin air ar son na oifáil agus na iodhbairt dheaghbhaluidh do Dhia.

3 Gidheadh sdrióochas, nó neamh-

ghloinearbith, nó sáinnt, ná hainmnighthe ar amháin bhar measg íad, mar as iomchubhaidh do náomhuibh;

4 Ná gáirseamhlachd, ná comhrádh báoth, ná cnáid chainte, noch is neithe neamhchubhaidh: achd go madh fearr libh breith bhuidheachais.

5 Oir atá a fhios so aguibh, nach bhfuil oighreachd a rioghachd Chríost agus Dé, ag sdríopuidh ar bith, aig neach neamhghlan, ná ag duine sanntach, noch as fear íodhaladruih,

6 Ná mealladh éainneach sibh ré briathruibh diomháoineacha: oir tig fearg Dé ar son na neitheannsa ar chloinn na heasúmhachda.

7 Uime sin ná bighidh na gcumann.

8 Oir do bhábhair ar uairibh bhar ndorchadus, achd a nois bhár solas sa Dúighearna: siubhluidh mar chloinn an tsolais.

9 (Oir atá toradh na Sbioruide sa nuile mhaith agus fhíreuntachd agus fhírinne;

10 Ar mbeith dháoiibh ag dearbhladh créd é an ní iona mbí deagthoil an Tighearna.

11 Agus ná bíodh cumann aguibh ré hoibrighibh neamltharbhacha an dorchaduis, achd go madh luáithe ribh dhá lochdughadh.

12 Oir as gráineamhuil ré a ninnisin amháin na neithe do níd siad ós íseal.

13 Gidheadh bíd na huile neithe follas ar mbeith dhóibh diomolta ón tsolas: oir a sé an solas do ní gach ní foillsighe.

14 Uime sin a deir sé, Músguil a dhuine atá ad chodladh, agus éirigh ó na mharbhuibh, agus do bhéura Chríost solas duit.

15 Uime sin tábhruidh dá bhur náire cionnas do thiucfadh ribh siubhal go haireach: ní mar dhruing gan eagna, achd mar dhruing eagnuidhe,

16 Ag fuasgladh na haimsire, do bhrígh go bhfuilid na laethe go holc.

17 Uime sin na bighidh neamhghlic, achd tuigidh créd í toil an Tighearna.

18 Agus ná bighidh ar meisge ó fhíon, iona bhfuil cráos; achd bighidh ar bhur líonadh don Sbiornid;

19 Ag lábhairt ré chéile a salmuibh agus a bhfonnuibh-diagha, agus a gcainrighibh sbioradálta, ag seinm agus ag déanamh ceóil don Tighearna ann bhur gcroídhthibh.

20 Ag breith bhuidheachais do shíor ré Día agus an Tathair, a nainm ar Dúighearna Iósa Chríost, ar son na nuile neitheann;

21 Ag déanamh úmlachda dhá chéile a neagla Dé.

22 A mhná, bighidh úmhal dá bhur

bhfearuibh féin, amhuil do bhíadh sibh don Tighearna.

23 Ar a nadbharsin gur ab é an fear ceann na mná, amhuil a sé Chríost ceann na heagluise: agus is é slánaightheoir na cuirpé.

24 Uime sin amhuil atá a neagluis úmhal do Chríost, go madh hamhluidh sin bhias na mná dá bhfearuibh féin a ngach éinní.

25 A fhiora, bíodh grádh aguibh dá bhur mnáibh, mar do ghrádhuih Chríost a neagluis, agus tug sé é féin air a son;

26 Ionnis go ndéanadh náomhtha í ar na glanadh dhó a nighe uisge tréas an mbréithir,

27 Chum a déunta dhó féin na heagluis ghlórmhuir, gan cháidhe, gan chasadh, ná ní as cosmhuil riu sin; achd ionnis go mbiadh sí náomhtha neimhchionntach.

28 As amhluidh sin as cóir do na fearuibh a mná do ghrádhughadh mar a gcorpuibh féin. An tí ghrádhuihgeas a bhean a sé féin ghrádhuihgeas sé.

29 Oir ní thug éundaine riamh fós fuath dhá fheóil féin; achd do bheir beatha agus clúdhadh dhi, do réir mar do bheir an Tighearna don neagluis.

30 Oir as buill dá chorpsan sinne, dá fheóil, agus dá chnámhuibh.

31 Dá bhrígh so fuigfidh duine a athair agus a mhathair, agus bíaidh sé ceanguile dhá mhnáoi, agus beid a ráon na náoin fheóil.

32 As seicréid mhór so: achd as air Chríost agus a neagluis lábhruimse.

33 Uime sin gráidheadh gach áon aguibh a bhean mar é féin; achd go mbiadh an bhean eaglach riomh an bhféar.

CAIB. VI.

Riaghlaighte tigheadhais. 10 Agus náomharm chothuighthe na beatha coghthachsa.

ACHLANN, bighidh úmhal dá bhur naithribh agus da bhur maithribh sa Dúighearna: oir as cóir so.

2 Tabhair onóir dod athair agus dod mhathair; (noch as é an chéud áithne maille ré geallamhuin;)

3 Ionnis go mbiadh rath ort, agus go mbiadh fad-saoghail agad ar an dtalamh.

4 Agus, a aithreacha, ná brosdúighe bhur gclann chum feirge: achd tógbhuidh súas íad a dteagusg agus a bhfoirheadal an Tighearna.

5 A shearbhfhoghantuighidh, bighidh úmhal dá bhur maighisdríbh do réir na féola, maille ré faitcheas agus ré criothnughadh, a bhfiorghloine bhur gcroídhtheadh, amhuil do bhíadh sibh, do Chríost;

6 Ní ag déanamh seirbhíse don tsúil, mar an luchd do ní toil na ndáoiné; achd

mar shearbhfhoghantuighibh Chríod, ag déanamh toil Dé ó chróidhe;

7 Maille ré deaghtóil ag déanamh seirbhíse, amhuil don Tighearna, agus ní do dháoinibh:

8 Ar mbéith a fheasa aguibh gidh bé maith do dhéanas gach áon, go bhfuighe sé a luaidheachd ón Dtighearna, más dáor nó sáor é.

9 Agus, a mhaighisdrí, déunuidhse na neithe céudna dhóibhsion, ag cur bagair ar gcúl: ar mbeith a fheasa aguibh go bhfuil bhur Maighisdir féin air neamh mar an gcéudna; agus nach bhfuil féuchuin do phearsdinn seach a chéile aige.

10 Fá dheóigh, a dhearbhráithreacha, bíghidh neartmhar sa Dtighearna, agus a gcúmhachd a neirtsion.

11 Cuiridh iomuibh armáil Dé go huilidhe, ionnus go madh féidir libh seasamh a nadsuigh shlightheadóireachd an Diabhail.

12 Oír ní ré fuil agus ré féoil do níomuid sbáirn, achd ré huáchdaranuibh, ré cúmhachduibh, ré prionnsuidhibh an domhuin dhorchaduis an tsáoghailse, ré drochsbiordaibh, noch atá sna *hionaduibh* árd.

13 Uime sin glacuidh chuguibh armáil Dé go huilidhe, chum go madh-féidir libh cur na nadsuigh a ló an riachdanuis, agus seasamh ar gcricheannughadh, na nuile neitheann dáoinibh.

14 Uime sin seasuidh, ar mbeith dá bhur leasrachuibh ar na gceaslughadh ré firinne, agus ar gcur éidigh uchda na fireantachda iomuibh;

15 Agus bróga ullmhuighthe shoisgéil na siothchána fá bhur gcosaibh;

16 Agus tar gach uile ní, glacuidh chuguibh, sgiath an chreidimh, tré na dtiucfuidh dhíbh uile gháethe tinttighe na drochsbiorida do mhúchadh.

17 Agus gabhuidh chuguibh clogud na sláinte, agus clóidheamh na Sbiorida, eadhon briathar Dé.

18 Ar mbeith díbh ag úrnuighe do shíor ré gach áoin ghné úrnuighe agus athchuinghe tré an Sbiorúid, agus ag féire sá ní gcéudna maille ré gach uile bhúanas agus ghuidhe ar son na nuile náomh;

19 Agus ar mo shonsa, ionnus go dtiubhartháoi dhamh cumas labhartha, a nosgladh mo bhéil maille ré danachd, chum seicreide an tsoisgéil do fhoillsiughadh dhamh,

20 Dá bhfuilim um theachdaire a ngéibheann: ionnus go ndéanuinn dánachd labhartha as, mar as éigean damh lábh-airt.

21 Achd ionnus go mbiadh fios aguibhse air na neithibh bheanas riomsa, *agus* créid do nim, foillseóchuidh Tichicus, dearbhráthair grádhach agus minisdir díleas sa Dtighearna, na huile neithe dhíbh:

22 Noch do chur mé chuguibh a dtimchioll a nádhbhairse féin, ionnus go mbiadh fios na neitheann bheanus rinne aguibhse, agus go dtiubhradh cómhfhurtachd dá bhur gcroídhthibh.

23 Siothcháin ris na dearbhráithribh, agus grádh maille ré creideamh, ó Dhia Athar agus ón Dtighearna Iósa Críod.

24 Grása maille ris na huile dháoinibh ghrádhuiheas ar Dtighearna Iósa Críod maille ré neamhthruáilleadh. Amén.

Epistil PHOIL absdail chum na BHFILIPPIANACH.

CAIB. I.

Guidhe arson méudughadh seirce agus sair-cóluis 27 agus impidhe ar bi crúadalach cróidhetrén fa leathrom.

POL agus Timotéus, searbhfhoghantuighidh Iósa Críod, chum na nuile náomh a Níosa Críod nach atá a Bhfilippi, maille ris na heasbuguibh agus ris na deacanuibh:

2 Grasa maille ribh, agus siothcháin, ó Dhia ar Nathair, agus on Dtighearna Iósa Críod.

3 Beirim buidheachas ré mó Dhia gach uáir choimhnighim oruibhse,

4 Ag sírdhéanamh úrnuighe maille ré

gáirdeachas um uile ghuidhe ar bhur sonnsa uile,

5 Do bhrígh bhur gcumuinn ris a tsoisgéil ón gcéud lá gus a nois;

6 Ar mbeith dhamh dearbhtha as an ní céudnasa, eadhon an tí do thionnsguin obair mhaith ionnuibh go gcuirfe sé críoch uirtthe go lá Iósa Críod:

7 Már as cóir dhamh an breathnughadhsa do bheith agam oruibh uile, do bhrígh go bhfuil sibh agam um chróidhe; go rabhabhair uile páirteach ré mo ghrása, ré linn mo ghéibheann, agus mo chosanta agus mo dhaingnighthe ar a tsoisgéil.

8 Oír atá Dia dífadhnuise agam, ar

Críod seanmórtuighe tré thnúth. CAIB. II. Fulang agus creideamh arson Chríod.

mhéud mo dhúile ionnuibh uile ó fhréamh-
ach mo chríodhe a Níosa Críod.

9 Agus iarruim so dathchuinghe, bhur
ngrádh sa do líonadh fós ní sa mhó ná
chéile a neólas agus a nuile thuigse ;

10 Ionnus go ndearbhadh sibh na neithe
as fearr ; as go mbíadh sibh fíorghlan gan
tuiseadh ar bith go lá Chríod ;

11 Ar mbeith líonta do thórtuibh
fíreuntachda, noch tré Iósa Críod, *lionus*
chum glóire agus molta Dé.

12 Agus as mian riom a fhios do bheith
aguibh, a dhearbhráithre, na neithe *thárrlá*
dhamh gur éiridh riu barr oirdhearcuis do
chur ar a tsoisgéul ;

13 Ionnus go bhfuilid mo chuibhrighthese
ar son Chríod óirdheirc ar feadh an
Phálais uile, agus sna huile *aitibh* eile ;

14 Ionnus gur móide dánachd na coda
as mó do na dearbhraithribh sa Dúighearna,
chum na bréithre do labhairt go neimh-
eaglach, an mheisneach do ghabhadar chuca
as mo chuibhrighthibhse.

15 Do ní dream áirighe go dhearbhbha
Críod do sheanmórughadh tré thnúth agus
tre chonsbóid ; agus dream eile tré dheagh-
thoil :

16 Do ní dream aca Críod do shean-
mórughadh tré chonsbóid, ní ó inntinn
ghloin, ag sáoilsin dóibh go gcuirfid tuill-
eadh buáidheatha a gceann na gcuibh-
reach atá oramsa :

17 Achd dreim eile ó ghrádh, ar mbeith
a fheasa aca, go bhfuilimse ar mo chur
chum féasda ar son an tsoisgéil.

18 Créd eile máseadh ? atá Críod fós
dá sheanmórughadh ar gach éunchor, más
a riochd *fírinne* nó fós a bhfírinne féin ;
agus do nímse dhá bhrígh so gáirdeachas,
agus fós, do dhéunad gáirdeachas.

19 Oir atá a fhios agum go rachuid so
chum slánuighthe dhamh tré bhur núrnuigh-
these, agus tré chungnadh iomlán Sbior-
uide Iósa Críod,

20 Do réir mar atá mo shúil agus mo
mhuintir go géur ris, nách cceuirfíghthear
adhnáire oram a náoin ní, achd maille ré
gach uile dhóthchas, amhuil do *thárrlá*
dhamh a riamh, go náirdeochar Críod n
nois mar an gcéudna um chorp, más tré
bheatha, nó tré bhás é.

21 Oir as éudáil damhsa Críod, más
beatha nó bás damh.

22 Agus dá *dteagmhugh dhamh* bheith beó
sa gcoluinn, *bíadid* sé tarbhach dhamh : agus
créd do bhéruinn do roghain ní eadair mé.

23 Oir atáim a gcúmhgach ar gach
táobh, ar mbeith dhamh fonnmhár ar
bheith fá réir, agus ar bheith a bhfochair
Chríod ; oir ní bhfuil ann ní as fear ná sin :

24 Gidheadh as riachdanuigh dhíbhse
mé shuireach sa gcoluinn.

25 Agus atá a fhios dearhbhta so agum
go bhfanfad agus go ndéunad combnuidhe
bhur bhfochairse uile, chum sibhse chur
ar bhur nadhugh, agus chum gáirdeachais
créidimh ;

26 Ionnus go líonfadh bhur luathgbáirse
a Níosa Críod dom tháobhsa ó bheith
dhamh a ris a láthair agaibh.

27 Amháin iomchruidh sibh féin go
cubhaidh do shoisgéul Chríod : ionnas
dá dtigidh mé agus go bhfaicfeadh sibh,
nó dá raibh mé uáibh, go bhfuighead
sgéula oruibh, go bhfuilte ag fuireach a
náoin Sbioruid, agus ag cur lé chéile
déinintinn a gcreideamh an tsoisgéil ;

28 Agus ná bíodh eagla na druinge
chuireas bhur nadhugh oruibh a gcáil ar
bith : noch is comhartha sgriosda dhóibh-
sion, achd sláinte dhíbhse, agus sin ó
Dhia.

29 Oir tugadh dhíbhse a naisgidh ar son
Chríod, ní hé amháin creideamh dhíbh
ann, achd mar an gcéudna fulang ar a
shon ;

30 Ar mbeith don chómhrac chéudna
aguibhse noch do chonncabhair ionnamsa,
agus a nois do chluintí *bheith* ionnam.

CAIB. II.

*Impidhe chum ionnamus, 8 umhlachd ;
12 agus slainte an anam do shaóth-
rughadh le dithchioll.*

UIME sin ma atá cómhfhurtachd ar
bith a Geríod, má atá sólas ar bith
grádh, má atá cumann ar bith Sbioruide,
má atá trúaighe ar bith nó trócaire,

2 Coimhlíonuidh mo gháirdeachasa, ré,
bheith díbh déinintinn, daonghrádh, déun-
toil, agus déinbhreitheamhnas.

3 Gan éinni tré chonsbóid ná tré
ghlóir dhíomháoin ; achd a nómhlachd
inntinne measadh gach áon gur fearr neach
eile na é féin.

4 Nár ab iad na neithe bheanais ris
féin bhéaras gach áon dá aire, achd gach
áon na neithe fós bheanas ré dáoinibh eile.

5 Uime sin bíodh a ninntinn chéudna
ionnuibh, noch do bhí fós a Níosa Críod :

6 Noch, ar mbeith dhó a bhfoirm Dé,
nár mheas sé na shlad bheith dhó coimh-
ionnun ré Dia :

7 Achd do chuir sé é féin a neamh-
shúim, ar ndul dó a riochd shearbhfogh-
antúighe, ar na dhéunamh cosmhail ré
dáoinibh :

8 Agus ar na fhagháil a bhfioghair mar
dhuine, do tsligh sé é féin, ar mbeith dhó
ar ná dhéunamh ímhal gus an mbás,
eádhon bás na croiche.

9 Ar a nadhbharsin do árdugh Dia é
go ro árd mar an gcéudna, agus tug sé
ainm dhó ós cionn gach uile anma :

10 Ionnus go cromthadh gach uile ghlún dainm Iósa, eadhon glúine na neith-eann atá ar neamh, agus ar talamh, agus fáoi an dtalamh;

11 Agus go naidmheóchadh gach uile theanguidh gur ab é Iósa Críod an Tigh-earna, chum glóire Dé Athar.

12 Uime sin, a cháirde, amhuil tug sibh úmhlachd uáibh a gcomhnuidhe, ní hé amháin dom láthairse, ach a nois go mórmhór ar mbeith dhamh bhur bhféugmhuis, sáothruighe bhur slánughadh féin maille ré faichtéas agus ré criothnughadh.

13 Oir a sé Día oibrigheas ionnuibh an toil agus an gníomh do réir a dheaghlóla.

14 Déunuidh na huile neithe gan mhonbhar agus gan challóid:

15 Ionnus go rabiáidh sibh neimhchiontach agus neamhurchóideach, bhur gclóinn, neamhlochduigh ag Día, a measg dhroich-chinidh chrosda, eidir a bhfuil sibh ag deallrughadh mar lóchrannuibh soilse sa tsáoghal;

16 Ag síneadh bhréithre na beatha uáibh amach; ionnus go dtiucfadh dhíomsa mórdháil do dhéunamh a ló Chríod, nár rioth mé go díomháoin, agus nár sháothruidh mé go díomháóin.

17 Achd fós, bíodh go bhfuilim dom íodhbairt ar muin íodhbhartha agus sheirbhíse bhur gcreidimhe, atá lúathgháir oram, agus gáirdeachas má ráon libhse uile.

18 Ar son a nadhbhair chéudna déanuighse fós lúathgháir, agus gáirdeachas má ráon ríomsa.

19 Agus atá muinighin agam sa Dtigh-earna Iósa ré Timoteus do-chur chuguibh go haithghearr, ionnus go mbéinn deighmheisigh, ar bhfagháil fheasa créud as cor dhíbhse.

20 Oir ní bhfuil a shamhuil agam ar fheabhus a inntinne, noch ar a mbiadh cúram na neitheann bheanas ribhse go dúthrachdach.

21 Oir siad na neithe bheanas ríu féin farruid na huile, agus ní hiad na neithe bheanas ré Híosa Críod.

22 Achd atá fíosa a dhearbhtachdsan aguibhse, eadhon go ndearna sé miniosdrálachd um fhochairse sa tsoigéul, amhuil do dhéunadh mac a bhfochair a athar.

23 Uime sin atá súil agam ris a bhféarsa do chur chuguibh, cómhluath agus bhías a fhios agam créud bhus cor dhamh féin.

24 Agus atá muinighin agam sa Dtigh-earna go dtiucfuidh mé féin mar an gcéudna chuguibh go haithghearr.

25 Gidheadh do mbeas mé gur riachdanach mo dhearbhrathair Epaphroditus, do chur chuguibh, mo choimhoibrighe, agus mo choimhfhior coguidh, agus bhur

dteachdairese, agus an tí do fhóir oram a nám mo riachdanuis.

26 Oir do bhí fonn a chróidhe ionnuibhse uile, agus do líonadh é do thuirse, tré na chlos dáoihbse go raibh sé lag.

27 Agus go deimhin do bhí sé lag a bhfogus don bhás: gidheadh do rinne Día trócaire air; agus ní hair amháin, achd oramsa mar an gcéudna, ionnus nach biadh doilgheas ar muin doilghis oram.

28 Uime sin bá moide mo dhúthrachd fá na chur chuguibh, ionnus ar na fhaicsin a rís dáoihbh, go ngéubha gáirdeachas sibh, agus go madh lúghaide mo dhoilgheassa é.

29 Ar a nadhbharsin gabhuiddh chúguibh é sa Dtighearna maille ris a nuile gháirdeachas; agus biodh cion mór aguibh ar a shamhuilson:

30 Do bhrigh go dtáinic sé go garr don bhás ar son oibre Chríod, agus nár chuir suim ann a anam, ionnus go gcoimhlonfadh sé a nuireasbhaidh do bhí oramsa a dtáobh bhur seirbhíse.

CAIB. III.

Bíodh gur choimhed Pól an dlighe tar chách, níor tháobh sé ris; achd mheasadh na dhioghbbhuil é, agus gach éinné eile arson Chríod do tharbhughadh.

TUILLEADH eile, a dhearbhrathire, déunuidh gáirdeachas sa Dtighearna. Go deimhin ní léisg leam na neithe céudna do sgriobhadh chuguibh, agus as ní sabhála dhíbhse é.

2 Coimhéduigh sibh féin ar mhadruighibh, coimhéduigh sibh féin ar dhrochluchd oibre, coimhéduigh sibh féin ar an goimhghearradh.

3 Oir as sinne an timchillghearradh, noch do ní seirbhís do Dhía a sbíoruid, agus do ní gáirdeachas a Níosa Críod, agus nach ccuireann ar muinighin sa bhfeóil.

4 Bíodh gur feidir leamsa fós bheith muinighineach as an bhfeóil. Má shaóileann éinneach eile go bhféudann sé muinighin do chur sa bhfeóil, as mó ná sin fhéudaimse:

5 Ar mbeith dhamh timchillghearrtha an tochdmhadh lá, do chineadh Isráel, do threibh Bhenjamin, am Eabhraidhe do na Heabhrnighibh, am Fhairisíneach, do réir an reachda;

6 Ré hiomad grádha, do rinne mé gérléanmhúin air a neaguis; do réir an cheirt atá sa réachd, do bhí mé neimhchiontach.

7 Achd na neithe do bhí na néudáil agam, do mheas mé gur dhioghbbháil iad ar son Chríod.

8 Agus fós go deimhin, measuin gur dioghbbháil na huile neithe, ar son éolais

ro oirdheirc Iósa Críosa mo Thighearna: agár léig mé dhíom na huile neithe ar a shon, agus measuim nach bhfuil ionnta achd aóileach, ionnus go ngnodhachuinn Críosa,

9 Agus go bhfuighthí annsan mé, gan bheith dom fhíreuntachd féin, *thig* ón reachd agám, achd a nfhíreuntachd *thig* tré chreideamh Chríosa, an fhíreuntachd *atá* ó Dhía tré chreideamh:

10 Ionnus go mbíadh aithne agum airson, agus ar chúmhachd a eiséirghe, agus ar chumann a pheannuide, ar mbeith dhamh dom chur a gcosamhlachd chrotha ré na bhás;

11 *Dá fhéuchain* an dtiucfadh dhíom ar eunchor rochdain go heiséirghe na marbh.

12 Ní hé go ráinic mé cheana, nó go bhfuilim fós ar dteachd chum críche: achd atáim ag rioth, *dféuchain* an dtiucfadh dhíom fós breith *uirrthe* do bhrígh go rugadh oram cheana ré Iósa Críosa.

13 A dhearbhráithre, ní mheasuim gur rug mé fós *uirrthe*: achd *do nim* éinní amháin, ar mbeith dhamh ag dearmad na neitheann atá ar mo chúl, agus ag déanamh mo dhíthchill chum na neitheann atá romham,

14 Ríothuim go dián chum an chomhartha do mhían luáidhéachda árdghárma Dé a Níosa Críosa.

15 Uime sin, an mhéid dhínn atá diongmhalta, bíodh a níntinnse aguina: achd má tá sibh ar atharrach intinne, foillséochuigh DÍA a ní céudna dhíbh.

16 Gidheadh, siubhlam air ar nadhuigh sa ní chum a dtangamar, do réir áon riaghla amháin, agus bímid déinintinn.

17 A dhearbhráithre, bighidh ré cheile bhur luchd leanmhana agumsa, agus tabhruidh aire don druing shiubhlas do réir na heasumplára do bheirmídne dhíbh.

18 Oír atáid mórán ag siubhal, fár labhair mé ribh go minic, agus fá a bhfuilim ag gul a nois dá innisin díbh, *gur* naimhde *iad* do chroich Chríosa:

19 Agár ab damnughadh a gcríoch dheigheanach, agus agár ab é a Ndía a mbolg, agus agá *dtéid* an ghlóir a náire dhóibh, noch smuáineas ar neithibh talmhuidhe.

20 Achd as ar neamh atá ar gcoinbhearsáidne; an tionad as a bhfuil súil aguinn fós ré teachd an Tslánaightheóra, an Tighearna Iósa Críosa:

21 Noch chuirfeas an gcorp truáillighe a natharrach crótha, chum a dhéunta cómhchosmhail ré na chorp glómhar féin, tres a noibriughadh lér féidir leis na huile neithe fós do chur faoi féin.

CAIB. IV.

Na neithe móra inleanmhana, 11 agus sásughadh Phóil ris gach ein inmhic.

UIME sin, a dhearbhráithre dílghrádh-acha dá bhfuil toil mo chroidhe, mo sholas agus mo choróin, seasuidh mar so sa Dtighearna, a dhearbhráithre dílghradh-acha.

2 Sírim dathchuinghe ar Ehbódias, agus guídhim Sintiche, bheith déinintinn sa Dtighearna.

3 Agus sírim dathchuinge ortsa, mar an gcéudna, a chompanuigh charthanaigh, cungnamh ris na mnáibh noch do rinne díthchioll maille riomsa sa tsoisgeúl, agus fós maille ré Clemens, agus *ris* an gcuid eile dom luchd cabhartha, agá *bhfuilid* a nanmauna a leabhar na beatha.

4 Dénuidh gairdeachas do shíor sa Dtighearna: a deirim a ris, Dénuidh gairdeachas.

5 Bíodh suáimhneas bhur níntinne follas do na huile dhaóinibh. *Atá* an Tighearna láimh ribh.

6 Ná bíodh ró chúram neithe ar bith oruibh; achd sa nuile ní bíodh bhur níarratuis foillsigthe do Dhía a nurnuighe agus a nathchuinge maille ré breith buidheachais.

7 Agus coimhéudfuigh síothcháin Dé sháruigheas a nuile thuigse, bhur gcroidhthe agus bhur níntinneacha a Níosa Críosa.

8 Tuille eile, a dhearbhráithre, gidh bé ar bith neithe atá fírinneach, gidh bé neithe *atá* trómgha, gidh bé neithe *atá* ceart, gidh bé neithe *atá* glan, gidh bé neithe as fíu grádh, gidh bé neithe ar a bhfuil deaghtheisd; ma tá súbhailcighe ar bith, agus *ná* ta moladh, go madh híaad bhías sibh a smuáineadh.

9 Ná neithe fós, do fhóghluim sibh, agus do ghlacabhair, agus do chúalabhair, agus do chomncabhair ionnamsa, deunuidh iad: agus bíaidh DÍA na síothchána maille ribh.

10 Agus do ghabh gairdeachas go mór sa Dtighearna mé, do bhrígh gur éiridh dhíbh fá dheireadh mo chúramsas do bheith oruibh; fós an ní do bhí na chás oruibh, achd nach bhfuarabhair ám.

11 Ní tré riachdanus a deirim so: óir do fhoghluim misi, bheith sásuigh, ris an staid ann a bhfuilim.

12 As éol damh bheith uiriseal, agus as éol damh bheith iomlán: sa nuile áit agus sna huile neithibh do teaguisgeadh mé ré bheith sáitheach agus ré bheith ocarach, ré bheith líonta agus ré bheith a riachdanus.

13 Tig dhíom na huile neithe do dhéanamh tré Chríosa noch do neartaigh-eas mé.

14 Thairis sin is maith do rinneabhairse, bheith páirteach rém bhuáidhirtse.

15 Agus fós, atá a fhios aguibhse a Philipppianacha, a dtosach an tsoigéil, an tan do fhág mé Macedonia, nár roinn eagluais ar bith rium a gcuinntas tabhartha agus gabhála, achd sibhse amháin.

16 Oir ar mbeith dhamh fós a Dtesalónica do chuireabhair chugam uair nó dhó fóirighin mo riachdanuis.

17 Ní hé go bhfuilim ag iarraidh tabhártais: achd amháin ag iarraidh toruidh ro lionmhuir chum bhur gconntuise.

18 Fuair mé a nois na huile neithe, agus atá mo theannsháith agam: do lionadh mé, ar nglacadh dhamh ó Epaphrodítus na

neithe tháinic uáibhse, an baladh dheagh-bhaluidh, an níodhbairt thaitneamhach, ar a bhfuil gean ag Día.

19 Agus fóirídh mhó Dhíasa gach uile uireasbhuidh dhá mbía oruibhse do réir a sháidhbhris maille ré glóir a Níosa Críosa.

20 Agus glóir do Dhía eadhon ar Nathairne go sáoghal na sáoghal. Amen.

21 Teannuidh ribh gach uile náomh a Níosa Críosa. Cuirid na dearbhraithre atá um fhochairse a mbeannachd chuguibh.

22 Cuirid na náomh uile a mbeannachd chuguibh, agus go mórmhór an dream atá do luchd tighe Shéusair.

23 Grása ar Dúighearna Iósa Críosa maille ribh uile. Amen.

Epistil PHOIL absdail chum na GOLOSSIANACH.

CAIB. I.

An Críosa frinneach, 18 ceann na heagluise; 26 noch a nallod bhi diomhar ar na cineadhachaibh.

POL, absdal Iosa Críosa tré thoil Dé, agus an dearbhrathair Timotéus,

2 Chum na náomh agus na ndearbhráthar ndíleas a Níosa Críosa a Gcolosse: Grása maille ribh, agus siothcháin, ó Dhía Athair agus ón Dúighearna Iosa Críosa.

3 Beirmíd a bhuidhe ré Día agus ré Hathair ar Dúighearna Iosa Críosa, ag déanamh urnuighe do shíor ar bhur sonsa,

4 On tráth fá gcúalamar iomrádh bhur gcreidimh a Níosa Críosa, agus bhur ngrádh do na huile náomhuibh,

5 Ar son ná muinighne atá ar na cur a gcoimhéud bhur noirchill air neamh, agá bhfuarábhair a túarásgháil roimhe a mbréithir fhírinne an tsoigéil;

6 Noch tháinic chuguibhse, comhmaith ris an ndomhan uile; agus do bheir toradh uadha, mar do bheir bhur measgsa, ón lá fá gcúalabhair, agus fá bhfuarábhair éolas air ghrás Dé go frinneach:

7 Amhuil fós do fhoghlaim sibh ó Epaphras ar gcoimhshearbhfhoghantuidh grádhach, noch atá arbhur sonsa na mhinisidir díleas ag Críosa;

8 Noch fós do fhoillsigh dhúinne bhur ngrádh a tréas an Sbiaruid.

9 Uime sin, ón lá fá gcúalamar, ní gcuirmíd dá bheith ag urnuighe ar bhur son, agus ag athchuinghe sibhse do bheith líonta déolas a thoilesion a nuile éagna agus thuigse sbioradalta;

10 Ionnus go síubhalfadh sibh mar as cubhaidh don Tighearna maille ré na thoil do dhéanamh sna huile neithibh, ag tabhairt toruidh uáibh sa nuile dheagh-obair, agus ag fás a néolas Dé;

11 Ar bhur neartughadh maille ris a nuile neart, tré na chúmhachd glórmharsan, chum na huile fhoighide agus fhulaing maille ré gáirdeachas;

12 Ag breith bhuáidheachais ris a Nathair, noch do rinne sinne iomchubhaidh chum coda dóighreachd na náomh sa tsoillse:

13 Noch do sháor sinn ó chúmhachduibh an dorchaduis, agus do atharruigh sinn go rioghachd a Mhic ionmhuin féin:

14 Ion a bhfuil an fúasgladh aguinn tré na fhuil, eadhon maithmheachas na bpeacadh:

15 Noch atá na iombáigh don Día dofhaicsigh, na chéidghin na nuile chreatúr:

16 Oir is leisean do crúthuigheadh na huile neithe, noch atá ar neamh, agus ar talamh, sófhaicsigh agus dófhaicsigh, más árdchaitheireacha iad, nó tíghearnuis, nó úachdaránachd, nó cúmhachda: as leision agus ar a shonsan, do crúthuigheadh iad uile:

17 Agus atá féin roimh na huile neithibh, agus is trídson sheasaid na huile neithe a bhfochair a chéile.

18 Agus as eision ceann chuirp, na heagluisi: agár ab é an tosach é, an chéidghin ó mharbhuihb; chum airdcheannuis do bheith aige ós cionn na huile.

19 Oir do thogair an Tathair a nuile iomláine do chómhnuidhe annsan:

20 Agus, na huile neithe do dhéanamh réidh ris féin thrídsion, ar ndéanamh siothchána tré fhuil a chroicheasan; mas air talamh *iad*, no air neamh.

21 Agus sibhse, do bhí a nallód bhur gcoimhghitheachuibh agus bhur náimhdbh ann *bhur* ninntinn tré drochóibrighibh, do réidhig sé a nois dáobh.

22 A gorp a fhéola féin tré bhás, chum bhur ndéunta náomhtha glan agus neimhchiontach na fhiadhnuise féin:

23 Má chómhnugheann sibh go fonn-dameinteach daingean sa gcreideamh, gan bheith dhíbh ar bhur nathrughadh ó mhuinighin an tsóisgeil, noch do chúalabhair, agus do rinneadh sheanmóir dá gach uile chreathúr atá faoi neamh, dá bhfuilimse Pól am mhinisdir;

24 Noch do ní a nois gairdeachas ann sna neithibh fhuilingim ar bhur sonsa, agus choimhlónas fuigheall buáidheartha Chríod am fheoil ar son a chuirpsion, éadhon a neaglais:

25 Dá ndearnadh minisdir dhíom, do réir fheadhmanntuis Dé tugadh dhamh bhur dtáobhsa, chum breithre Dé do choimhlíonadh;

26 An ruindiamhair do bhí folaighthe ó thús an domhuin agus ó ré na sinnsear, achd a nois atá ar na fhóillsiughadh dhá náomhuibhsion:

27 Dar thogair Día a fhoillsiughadh créd é saidhbhreas ghlóire an ruindiamhairse a imeasg na Gcineadhach; agár ab é Críod é bhur measgsa, muinighin na glóire:

28 Noch do nímidne sheanmóir, ag tabhairt fógra dá gach áon, agus ag teagusg gach aóin sa nuile eagna; chum gach áon do thabhairt a láthair iomlán a Níosa Críod:

29 A ní chum a bhfuilimse ag déanamh díthchill, ar mbeith dhamh ag sbáirn do réir mar oibrigheas a oibrughadhsan ionnam go cumhachdach.

CAIB. II.

Diosbóireachd chealgach, lé béulaireachd, agus gearrogadh dhaoine, 20 agus gnathuigte an reachd, do sheachna.

OIR do bfearr leam go mbiadh a fhios aguibh créd é méud mo chomhruc ar bhur sonsa, agus ar son na druing atá a Láodicéa, agus ar son na méide nach bhfacuigh madhuigh sa bhfeoil;

2 Ionnus go mbiadh sólas air a ccroidhthibh, ar mbeith dhóibh dluthuighe ré chéile a ngrádh, agus a nuile shaidhbhríos sháirdhearbhthachd tuigse, chum éolais ruindiamhra Dé, eadhon a Nathar, agus Críod;

3 Ann a bhfailid na huile ionnmhusa eagna agus éolais folaighe.

4 Achd a deirim so, deagla go meallfadh éundúine sibh ré hóradh briathar:

5 Oir bíodh nach bhfuilim bhur láthair sa gcoluinn, gidheadh atáim bhur láthair sa sbioruid, ag déanamh gairdeachais agus ag féuchain bhur nórdúighe, agus dhaingne bhur gcreidimh a Críosd.

6 Uime sin amhuil do ghabhabhair an Tighearna Iósa Críod chuguibh, siúbhluidh annsan:

7 Ar mbeith dhíbh ar bhur bhfréumhughadh agus ar bhur bhfollamnúghadh ann, agus ar bhur ndaingniughadh sa gcreideamh, do réir mar do theaguisgeadh sibh, ag líonadh ann díbh maille ré breith bhuidheachais.

8 Tabhruidh bhur naire ribh nach meallfuidh éinneach sibh tré fheallsámhnachd agus tré mhealltóireachd dhionhaóin, do réir thrácdúighe na ndaoine, do réir chéudthosúigheadh an dómhuin, agus ní do réir Chríod.

9 Oir atá a nuile iomláine Dhiaghachda na cómhnuidhe annsan go corparrdha.

10 Agus atá sibhse ar bhur iomlándh annsan, noch as ceann don huile úachdaranachd agus do na huile chúmhachduibh:

11 Ann a bfuilte mar an gcéudna timchillgearrtha ré timchillghearradh nach láimhdhéunta, ag cur chuirp pheacuidh na féola dhíbh tré thimchillghearradh Chríod:

12 Ar mbeith dhíbh adhlúice má ráon ris tré bhaisdeadh, ann a ndearnabhair eiseirghe fós má ráon ris tré chreideamh oibre Dé, do thóg é súas ó mharbhuibh.

13 Agus do aithbhéodhuigh sé sibhse maille ríson, ar mbeith dhíbh marbh a bpeacaidhibh agus a neamhthimchillghearradh bhur bhféola, ag maitheamh a nuile pheacuidh dhíbh;

14 Ar sgríos sgríbhinne na norduighthead do bhí ar nadhuighne dhó, agus do bhí contrárrdha dhúinne, do thóg se as a tslighe í, ága greamadh don chroich;

15 Ag fadhbhadh na núachdaranachd agus na gcóimhachd dó, do thaisbéin sé go follas *iad*, ar ndul dó ann féin go caitheáim-each ós a gcionn.

16 Uime sin ná damnuigheadh éinneach sibh ar son bhídh, ná dhíge, ná a dtáobh láe saóire, ná fan ré nuáidh, ná a dtáobh na sabbóideadh:

17 Nach bhfuil achd na sgáile do na neithibh atá chum teachda; achd is lé Críod an corp.

18 Ná mealladh éundúine sibh a númhachd inntinne agus a dtabhairt onóra dainglibh, dhá sháthadh féin sna neithibh

Marbhamid na báill córpudha. GCOLOSSIANACH. Críod ná uile sna húilidhibh:

nach bhfacuidh sé riamh, ar na líonadh go diomhaóin ré hinntinn a cholla féin,

19 Agus nach ccongmannh sé an Cearn, as a bhfágann an corp uile ar mbeith dhó gan uireasbhaidh dlúthuighe ré chéile, tré altuibh, agus tré choimhcheangaltuibh, fás tré fhás Dé.

20 Uime sin má fúrabhair bás má ráon ré Críod ó chéudthosúighibh an domháin, créid, fá bhfuil sibh mar dhaóinibh chaiteas a mbeatha sa saóghal, ag leanmhuin dórdúighthibh,

21 Ná bean ris; na blais; na láimhsigh;

22 Noch théid uile a dtrúilleagh ré na gcleachdadh; do réir aitheantadh agus theaguisg na ndaoine?

23 Neithe agá mbí cáil éagna orrtha, sa seirbhís chfúmuid daoine úatha féin, agus a nómhlachd inntinne, agus a neamhchoigilt an chuirp; ní a nonóir air bith do shásadh na colla.

CAIB. III.

Na seanbhéusa do chur far cuil, 18 agus caitheamh ar réachd tíghe na ncreidmheach, lé mia-beatha.

UIME sin má deiséirghe sibh má ráon ré Críod, iarruidh na neithe atá shúas, sa nionad ann a bhfuil Críod na shuidhe ar deis Dé.

2 Bíodh bhuir ndúil sna neithibh atá shúas, agus ní sna neithibh atá air talamh.

3 Óir atá sibh marbh, agus atá bhuir mbéatha folaighthe má ráon ré Críod a Ndaia.

4 An tan fhóillséochthar Críod, ar mbéathainne, foillséochthar sibhse fós an tan sin a nglór má ráon ris.

5 Uime sin claóidhigh bhuir mbuill thalmuidhe, sdriopachas, neamhghloine, fonn colluidhe, ainmhián, agus saintt, noch as iodaládhhradh:

6 Tré na dtig díoghaltus Dé ar chloinn na heasúmhachda:

7 Ann a rabhabhairse fós ag siubhal a nallód, ar mbeith dhíbh ag caitheamh bhuir mbeatha ionnta.

8 Achd a nois cuiridh uáibh na neithesi uile; fearg, buirbe, blaisphéime, droichmhéin, comhradh salach as bhuir mbéul.

9 Ná déunuidh bréug ré chéile, ó chuireabhair an seandúine dhíbh maille ré na ghníomharthuibh;

10 Agus ó chuireabhair an duine núadh iomuibh, noch atá ar na athnúadhghadh a néolas do réir íomháighe an tí do chrúthaidh é:

11 Mar nach bhfuil Gréugach agus Iúduighe, timchillghearradh agus neamh-

timchillghearradh, duine barbartha, agus Scítian, dáor agus sáor: achd Críod na uile, agus ann sna huilbh.

12 Uime sin cuiridh iomuibh, mar chloinn thoghtha, náomhtha ionmhuin Dé, innighe trócaire, cáoine, úmhlachd inntinne, ceandsachd, agus foighid;

13 Ag tabhairt íomchair dhá chéile, agus ag maitheamh dhá chéile, má tá gearan ag neach a nadhuigh aroile: amhuil tug Críod maitheamhuas díbhse, go madh hamhluidh sin dhéunsa sibhse.

14 Achd ós cionn na neitheannsa uile bíodh aguibh carthannachd, noch as coimhcheangal diongmháltachda ann.

15 Agus bíodh síothcháin Dé ag riaghlughadh bhuir gcroidheadh, chum a bhfuil fós ar bhuir ngairm a néunchorp; agus bíghidh buidheach.

16 Bíodh bríathar Chríod na comhnúide ionnubh go saidhbhir sa nuile éagna; dá bhuir múnadh agus dá bhuir dteagusc féin a salmuibh agus a bhfonnuibh molta Dé, agus a gcainticibh sbioradálta ag déunamh ceóil don Tíghearna ann bhuir gcroidhthibh maille ré gearn.

17 Agus gidh bé ar bith ní dhéuntaóí a mbreithir nó a ngníomh, déantar iad uile a nainm an Tíghearna Iósa, ag breith bhuidheachais díbh ré Día eadhon an Tathair thrídsion.

18 A mhná, bíghidh úmhal da bhuir bhfearuibh, mar is cubhaidh sa Dtíghearna.

19 A fhíora, grádhúighe bhuir mná, agus ná bíghidh searbh dhóibh.

20 A chlann, bíghidh úmhal do bhuir naithribh agus do bhuir máithribh sna huile neithibh: óir as mór gearn an Tíghearna ar so.

21 A aithreacha, na brosdúighe bhuir glann chum feirge, deagla a meisnighe do chur ar gcúl.

22 A shearbhfhoghantuighidh, bíghidh úmhal sna huile neithibh don druing is maighisdrídhe oruibh do réir na feóla; ní a seirbhís súl, mar luchd do ní toil na ndaoine; achd maille re neamhurchóid chroidhe, ar mbeith eaglach dhíbh roimhe Dhía:

23 Agus gidh bé ar bith ní do ní sibh, déunuidh é ó chroidhe, amhuil don Tíghearna, agus ní do dhaóinibh;

24 Ar mbeith a fheasa aguibh go bhfuighe sibh ón Dtíghearna luaidheachd oighreachda: óir as don Tíghearna Críod do ní sibh seirbhís.

25 Achd gidh bé ní éugcoir, do ghéubhuidh sé lúach saothair na héugcóra do rinne sé: agus ní bhfuil féuchuin do phearsuinn seach a chéile.

CAIB. IV.

Dia do ghuidhe arson na minisdreadh; agus siubhal go haithreach fa chomhair na nùchreidmheacha.

AMHAIGHISDRIGHE, déunuidh còir agus comhthrom ré bhur searbhfhoghantuibh; ar mbeith a fheasa aguibh go bhfuil Maighisdir aguibh féin mar an gcéudna ar neamh.

2 Bighidh búan a núrnuighe, ag faire innte maille ré breith bhuidheachais;

3 Ag úrnuigthe mar an gcéudna air ar soinne, chum Dé d'fosladh dhoruis na húr labhra dhúinn, as go laibheóramis rúindiamhair Chríod, tré a bhfuilim fós a gcuibhrighthibh:

4 As go bhfoillséochuinn í, amhuil as còir dhamh lábhairt.

5 Siubhluidh go héagnuidhe a dtáobh na druinge atá a muith, ar mbeith dhíbh ag fúasgladh na haimsire.

6 Bíodh bhur gcomhrádh do ghnáth grásamhuil, ar na thumadh a salann, ionnas go mbiadh a fhios aguibh cionnas as còir dhíbh gach áon do fhreagra.

7 Foillséochuidh Tichicus, dearbhráthair grádhach agus minisdir dileas, agus cómhsearbhfhoghantuidhe sa Dtighearna, mo chórsa uile dhíbh:

8 Noch do chuir mé chuguibh fá a nádhbhar chéudna, ionnus go mbiadh a fhios aige créid as cor dhaóibh, agus go dtiubhradh furtachd do bhur geróidhthibhse;

9 Má ráon ré Honesimus déarbhráthair dileas grádhach, noch as díbh féin. Foillséochuidh dhíbh na huile neithe atá ann so.

10 Cuiridh Aristarchus mo chóimhphriosúnach beatha agus sláinte chuguibh, agus Marcus, bráthair Bharnabais, agá bhfuarabhair áitheanta dhá tháobh: má thig sé chuguibh, gabhuidh leis;

11 Agus Iósa, da ngoirthear Iustus, noch as don timchillghearradh. A siad amháin mo luchd cúngantasa do chum ríoghachda Dé, agus a siad bá fhurtachd damh.

12 Cuiridh Epaphras, searbhfhoghantuidhe Chríod, noch is díbh féin, beannachd chuguibh, ag déanamh sbárna do shíor a núrnuighibh ar bhur son, chum seasda dhíbh go dìongmhálta agus líonta a nuile thoil Dé.

13 Oir do ním d'fadhnuise ris, go bhfuil teasgrádh aige dhíbhse, agus do luchd Laodicéa, agus do luchd Hierapólis.

14 Cuiridh Lucás, an láigh grádhach, agus Démas, beannachd chuguibh.

15 Beiridh beannachd chum na ndearbhráthar atá a Laodicéa, agus chum Nimpáis, agus chum na heagluise atá ann a thig.

16 Agus an tan léighfighthear a neipis-dilse eadruibh, tuguidh fá deara a léaghadh mar an gcéudna a neagluis na Laodicéanach; agus léighidhse fós a neipisdil ó Laodicéa.

17 Agus abruidh ré Harchippus, Tabhair aire leachd fán miniosdralachd fuáir tú sa Dtighearna, do choimhlíonadh.

18 Beatha agus slainte chuguibh ré mo láimhse Pól. Bíodh cuimhne aguibh ar mo ghéimhleachuibh. Grása maille ribh. Amén.

Ceud Epistol PHOIL absdail chum na DTESSALONICANACH.

CAIB. I.

Ata dúthcheall na DteSSalonicanach, 6 ioná scathan do na huile Chriosduighibh.

POL, agus Silbhánus, agus Timotéus, chum eagluise na DteSSalónícanach a Ndia Athar, agus sa Dtighearna Iósa Críod: Grása maille ribh, agus síothcháin ó Dhia ar Nathair, agus ón Dtighearna Iósa Críod.

2 Beirmid buidheachas ré Dia do shíor ar bhur sonsa uile, dá bhur gcoimhniughadh ann ar núrnuighibh;

3 Gan sgur dá bheith ag coimhniughadh bhur nobair creidimh, agus saothar carr-

thannachda, agus foighide bhur mhuinighne ann ar Dtighearna Iósa Críod, a bfiadhnúisi Dé éadhon ar Nathair:

4 Ar mbeith fios bhur ndoghasa aguinn, a dhearbhráithre, as ionmhuin ré Dia.

5 Oir ní a mbréithir amháin do bhí an sóigéul do rinneamar a sheanmóir dhaóibhse, achd a gcúmhadh mar an gcéudna, agus sa Sbiorad Náomh, agus a láindearbhtachd; do réir mar as aithnigh dhíbh an gléus ann a rabhamar bhur measg ar bhur sonsa.

6 Agus do rinneadh luchd leanmhana dhúinne, agus don Dtighearna dhíbh, ar ngabháil na breithre chuguibh a mbuáidhri

mhoir, maille, ré gairdeachas an Sbiorad Naóinbh:

7 Ionnas go rabhabhair bhur neisiomp-kiribh don mhéid agá bhfuil creideamh a Macedónia agus a Nachaia.

8 Oir do clós fuaim bhréithre an Tigh-earna uáibhse amach, ní hé amháin a Macedónia agus a Nachaia, achd do leathnuidh bhur gcreideamh a Ndia sa nuile áit mar an gcéudna; ionnas nach bhfuil na riachdanas oruinne éinní labhairt.

9 Oir foillsighid féin oruinn, ciounas do chúadhmar a steach chuguibhse, agus an gléus air ar fhíll sibhsé ó íodhluibh chum Dé chum seirbhíse do dhéanamh don Día bhéo fhírinneach;

10 Agus chum fuireach ré na Mhac ó neamh, noch do thóg sé súas ó mharbh-uibh, *eadhon* Iósa, sháorus sinne ón bhfearg atá chum teachda.

CAIB. II.

Sampla an fhoir-theagaisc, 13 agus na ndéaghluchd éisdeachd.

OIR, atá a fhios aguibh féin, a dhearbhráithre, nár dhíomhaóin ar ndul a steachne chuguibh:

2 Achd fós ar bhfulang dhúinn roimhe, agus tar éis ar masluighthe, a Bhfilippí, do réir mar as aithnigh dhíbhse, do rinneamar dánachd as ar Ndia féin ré soisgéul Dé do sheanmórughadh dhíbhse maille ré hiomad sbárna.

3 Oir ní raibh ar dteaguisgne tré mheall-tóireachd, ná tré neamhgloine, ná tré cheilg:

4 Achd amhuil fuair Día dúil ionauinn ré cúram an toisgéil do chur oruinn, as dá réir sin labhramaoid; ní mar dhruing do ní toil na ndaóineadh, achd *toil* Dé dhearbhus ar gcroidhthe.

5 Oir ní dhearnamar a ríamh slíomadóir-eachd bhriathar, mar as aithnigh dhíbhse, na leithsgéul sainte; *atá* Día dfiadhnuise air:

6 Agus níor iarramar glóir ó dhaónibh, ná uáibhse, ná aróile: biodh gur bhféidir linn trom do léigean *oruibhse*, mar absdal-uibh Chríod.

7 Achd do bhámar caóin blur measg, agus amhuil do bhíadh buime ag altrom a cloinne:

8 Is mar sin, ar mbeith dhúinne fonn-mhar ionnuibhse, bá mian rinn ní hé amháin soisgéul Dé do roinn ribh, achd ar nanmanna féin mar an gcéudna, do bhrigh go rabhabhair róionmhuin dhúinn.

9 Oir as cúmhain libh, a dhearbhráithre, ar sáothairne agus ar nanshógh: oir ar mbeith dhúinn ag déanamh sáothair do ló agus doidhche, deagla ar dtruim do léigean

ar éundúine aguibhse, do rinneamar soisgéul Dé do sheanmóir dhaóibh.

10 As fiadhnuisighe sibhse, agus Día, créd é a náomhtha, agus a chómhthruime agus a neamhlochduighe do iomchramar sinn féin eadruibhse an drung chreideas:

11 Mar as aithnigh dhíbh ciounas do bhímis ag teagasg agus ag firtachd agus ag guidhe gach aóin fí leith aguibh, amhail do dhéunadh athair ré na chloinn,

12 Ionnus go siubhalfadh sibh go cúbhaidh do Dhía, noch do ghóireas sibh chum a ríoghachda agus a ghlóire féin.

13 Ar a nadhbharsin bímidne mar an gcéudna gan sgar ag breith bhuídeachais ré Día, do bhrigh, ar ngabháil bhréithre Dé chuguibh noch do chúalabhair uáinne, gur ghabhabhair chuguibh é ní *mar* bhréithir dháonna, achd (do réir mar atá sé go fírinneach) mar bhréithir Dé, noch fós oibrigheas ionnuibhse an drung chreideas.

14 Oir a dhearbhráithre, do rinneadh dhíbhse, luchd leanmhana eagluiseadh Dé noch atá a dtír Iúdaighe a Níosa Críod: do bhrigh gur fhulaing sibh na neithe céudna ó bhur luchd éintíre féin, amhuil do *fhuilngeadarsan* ó na Iúdaighibh:

15 Noch fós do chuir an Tígbearna Iósa chum báis, agus na fáidhe do bhí aca féin, agus do rinne géreleanmhuin oruinne; agus nach dtaitneann ré Día, agus atá contrárrdha do na huile dhaóinibh:

16 Ag toirmeasg oruinne labhairt ris na Cineadhachuibh chum a slánúighthe, chum bheith dhóibh ag sírlonadh a bpeacuighibh: oir táinic a nfearg orrtha go síorruidhe.

17 Agus ar mbeith dhúinne, dealuighe ribh a dhearbhráithre, ar feadh tamuill bhig a bpearsuinn, ní a gcroidhe, as móide do rinneamar dithcheall é chum bhur naithe dfaicsin maille ré hiomad míana.

18 Uime sin bá mian rinn teachd chuguibh, riumsa Pól go háirighe,) uáir no dhó; achd do chuir Sátan toirmeasg oruinn.

19 Oir créd í ar muinighin, nó ar ngairdeachas, no ar gcoróin ghlóire? A né nach sibhse *iad* a bhfiadhnuise ar Dthighearna Iósa Críod agá theaeht?

20 As sibh go deimhin ar nglóir agus ar ngairdeachas.

CAIB. III.

Athchoinghe Phoil, 10 arson méudughadh creideamh dhóibh.

AR a nadhbharsin ó nar bhféidir linn congnháil oruinn ní bódh faide, do chonncas dúinn gur bhindéunta ar bhfagbhail a Nátens ar náonar;

2 Agus do chuireamar Timotéus, ar ndearbhráithair, agus minisdir Dé, agus ar

bhfear cabhartha a soisgéul Chríod, chum sibhse neartughadh, agus do theagusg do tháobh bhur gcreidimh:

3 Ionnus nach biadh éunduine aguibh sóbhogtha sna buáidhearthuibhse: óir atá a fhíos aguibh féin gur hórduigheadh sinn chuige so.

4 Oir go deimhin an tan do bhámar bhur bhfochair, dinníseamár dhíbh roimh láimh go néireochadh buáidhirt dhúinn; do réir mar thárra, agus áta a fhíos aguibhse.

5 Ar a nadhbharso, ó nár bhféidir leamsa congmháil oram ní budh fhaide, do chuir mé *eision* chuguibh chum feasa bhur gcreidimh dfagháil, deagla gur chuir an cathuigheóir cathughadh oruibh a gcás ar bith, agus go mbíadh ar sáothairne díomhaóin.

6 Achd a nois go déigheanach ar dteachd do Thimotéus uáibhse chuguinne, agus ar dtábhairt dhéaghtheisde ar bhur gcreideamh agus ar bhur ngrádh dhúinn dó, agus go bhfuil déaghchoimhne aguibh oruinn, ar mbeith dhibh do shíor fonnmar ar sinne dfaicsin, amhuil atámuide fós ribhse:

7 Dá bhrígh sin, a dhearbhráithre, fúaramar furtachd bhur dtáobh ann ar nuile bhuáidhirt agus riachdanas tré bhur gcreideamh:

8 Oir atámuide na nois beó, dá seasuidh sibhse sa Dtighearna.

9 Oir créd é an buidheachas as féidir linne do thabhairt mar mhalairt do Dhía ar bhur sonsa, do bhrígh a nuile gháir-deachais re a ndéunmuid gairdeachas thríbhse a bhfiadhnúise ar Ndé féin;

10 Dá iarruidh dathchuinge go ro dhithchiollach do ló agus doidhche bhur naghuidh dfaicsin, agus uireasbhuidh bhur gcreidimh do leasughadh?

11 Agus go dtéoruidhe Día féin eadhon ar Nathair, agus ar Dtighearna Iósa Críod sinn, sa tslighe dhírigh chuguibhse.

12 Agus go méduighe an Tighearna sibh agus go dtuguidh fú deara dhibh líonadh a ngrádh dhá chéile, agus do na huile *dhaóinibh*, do réir mar atámuide fós díbhse:

13 Chum bhur gcroidheadh do dhaingnughadh neimhchiontach a náomhthachd a bhfiadhnúisi Dé eadhon ar Nathar, a dteachd ar Dtighearna Iósa Críod maille ré na nuile náomhuibh.

CAIB. IV.

Iarrfa sé orru, 11 a ngnothuighe fein do dheanamh, 13 agus gan na marbh do ro-chaóineadh.

TUILLLEADH eile a dhearbhráithre, cuirimid dimpidhe agus dathchuinge

oruibh, tré an Dtighearna Iósa, sibh theachd ar bhur naghuidh ní sa mhó ná chéile, do réir mar fúarabhair uáinne an gléus air ar cóir dhaoibh siubhal, agus toil Dé do dhéanamh.

2 Oir atá a fhíos aguibh créd iad na haitheanta thugamar dhaóibh tré an Dtighearna Iósa.

3 Oir a sí so toil Dé, sibhse do bheith náomhtha, ionnus go seachnochadh sibh sdríopachas:

4 Agus fíos do bheith ag gach áon aguibh ar a shoitheach féin do chongmháil a náomhthachd agus a nonóir;

5 Agus ní a bhíonn ainmhíanach, amhail do *níd* na Cineadhacha, ag nach bhfuil éolas Dé:

6 Gan leathrom na méabhail do dhéanamh *déinneach* air a dhearbhráithre: oir do ní Día dioghaltus na neithibhse uile, do réir mar a dubhramar cheana ribh, agus do rinneamar dfiadhnúisi.

7 Oir ní chum neamhghloine do ghoir Día sinn, achd chum náomhthachda.

8 Ar a nadhbharsin an tí chuireas a neamhshuim na *neithesi*, ní a ndúine atá neamhshúim aige, achd a Ndía, noch fós tug dhúinne a Sbiorad náomhtha féin.

9 Achd a dtáobh ghrádh bhráithreamhuil ní bhfuil sibhse a riachdanas sgríobhadh chuguibh: óir do teaguisgeadh sibh ó Dhía, chum a chéile do grádhughadh.

10 Agus fós do níthí an ní céudna do na huile dhearbhráithribh ar feadh na Macedónia uile: gidheadh iarrmuid dathchuinge oruibh, a dhearbhráithre, teachd ar bhur naghuidh ní sa mhó na chéile;

11 Agus bhur ndithchioll do dhéanamh ré bheith ciúin, agus re bhur ngnothuighibh féin do dhéanamh, agus ré saothrughadh dhibh ré bhur lámhuibh féin, do réir na naitheantadh thugamairne dhibh;

12 Chum sibh féin diomchar go cubhaidh a dtáobh na druinge *atá* don táobh amuith, agus ionnus nách biadh uireasbhuidh éinneithe oruibh.

13 Agus a dhearbhráithre, ní háill leam ainbhíos do bheith oruibh, a dtáobh na muinntire atá na gcodladh, ionnas nach déanadh sibh doigheas, mar an drung ag nách bhfuil muinighin.

14 Oir má chréidnuid go bhfuair Iósa bás agus gur eisérighe sé, as amhluidh sin fós bhéuras Día an drung chodlus a Niosa ma ráon ris.

15 Oir a deirmid so ribh a mbréithir ar Tighearna, nách rachmuidne an luchd atá beó, do fáigeadh go teachd an Tighearna roimh an luchd atá na gcodladh.

16 Oir tiuicuidh an Tighearna féin a nús ó neamh maille ré gáir, ré gúth a

narchaingil, agus re sdóc Dé : agus eireóchuid na mairbh a Críosd ar tús :

17 Na dhíiaigh sin inne fhúigfhear béo, fuáidéochar súas sinu ma ráon ríusan sna néulluibh, chum teagmhála don Tigh-earna sa náieur : agus mar sin bíam go síorruidhe a bhfochair an Tighearna.

18 Uime sin tuguidh furtachd dhá chéile ris na briathruibhse.

CAIB. V.

An ghné ullmhúighte is fearr, 11 fa choinne an lá dheireannúigh.

GIDHEADH a dhearbhráithre, ní bhfuil na riachdanus oruibh sgriobhadh chuguibh, a dtáobh aimsireadh agus mhóimenteadh.

2 Oir atá a sháirfhíos aguibh féin go dtiucfuidh lá an Tighearna mar ghaduighe sa noidhche.

3 Oir an tan déuruid siad, Siotcháin agus neambáoghal ; tiucfuidh sgrios obanu orrtha an tan sin, mar thig iodhana go mnaói thorruidh ; agus ní bhéuruid iad fein as.

4 Gidheadh, a dhearbhráithre, ní bhfuil sibhse a ndorchadas, ionnus go dtiucfadh an lá sin oruibh mar ghaduidhe.

5 As clann na soille sibh uile, agus clann an laói : ní clann do noidhche, ná don dorchadas sinn.

6 Uime sin ná déunam codladh, do nós cháich ; achd déunam faire agus bíom measárdha.

7 Oir an dream chodlas is ann sa noidhche chodluid siad ; agus an dream ar a mbí misge is an sa noidhche bhíd ar misge.

8 Gidheadh sinne, atá ar gcloinn ag an lá, bímid measárdha, ar gcur éidigh ochda an chreidimh agus an ghrádhá iomuinn ; agus mhúinighe an tslánuigthe, mar chlogaid.

9 Oir ní chum feirge dórdúigh Dá sinn, achd chum an tslánaigthe do ghnodhughadh tré ar Dtighearna Iósa Críosd,

10 Noch do fuáir bás air ar son, ionnus, mas dúasachd nó codladh dhúinn, go mair-femis na fhochairsin.

11 Uime sin teaguisgidh a chéile, agus follamnuighidh a chéile, amhuil do ní sibh mar an gcéudna.

12 Agus íarmuid dathchuinghe oruibh, a dhearbhráithre, aithne do bheith aguibh air an luchd do ní sáothar bhur measg, agus atá ós bhur gcionn sa Dtighearna, agus theaguisgeas sibh ;

13 Agus grádh ro dhióghraiseach do bheith aguibh dhóibh ar son a noibre. Bighidh siotchána eadruibh féin.

14 Agus guidhemid sibh, a dhearbhráithre, teagusgaidh ná daóine míriagh-alta, tugaidh furtachd don lagchroídheach, iomchraidh ris a nanbhfann, bighidh foighid-each ris a nuile *dhuine*.

15 Tuguidh aire ribh nách déun éinneach olc a naghuidh uile ar bith ; achd leanuidh an mhaith do ghnáth, da bhur dtáobh féin, agus do tháobh na nuile *dhaóineadh*.

16 Bíodh gáirdeachas oruibh do shíor.

17 Bighidh ag úrnuighe gan sgur.

18 Beiridh buidheachas sna huile neith-ibh : oir a sí sin toil Dé a Níosa Críosd bhur dtáobhsa.

19 Ná múchaidh an Sbiorad.

20 Ná tuguidh neamhsbúim a bhfaidh-eadóireachd.

21 Dearbhuidh na huile neithe ; congmuidh an ní *bhías* maith.

22 Seachnuidh gach uile chosamhlachd uile.

23 Agus go ndéarna Dá na siotchána fein náomhtha sibh go hiomlán ; agus go gcoimhéudthar bhur spiorad agus bhur nanam agus bhur gcorp go huilghe ó chiontuibh go teachd ar Dtighearna Iósa Críosd.

24 *As díleas an tí do ghoir sibh, noch fús do dhéanas sin.*

25 A dhearbhráithre, deanuidh úrnuighe air ar soinne.

26 Teannuidh ribh na dearbhráithre uile maille ré póig náomhtha.

27 Cuirim dúalach oruibh a bhfiadhnúis an Tighearna a neispidilse do léughadh do na dearbhráithribh náomhtha uile.

28 Grása ar Dtighearna Iósa Críosd maille ribh. Amen.

Dara Epistil PHOIL absdail chum na DTESSALONICANACH.

CAIB. I.

Láin diola na bhfíreán, 5 a néaraic a mbuáidhreachd, re teachd Chríosd.

POL, agus Silbhánus, agus Timotéus, chum eaglaise na DteSSalónícanach,

a Ndáa ar Nathair, agus sa Dtighearna Iósa Críosd :

2 Grása maille ribh, agus siotcháin, 6 Dháa ar Nathair, agus ón Dtighearna Iósa Críosd.

3 A tá dfiachuibh oruinn buidheachus

do bhreith ré DÍA do shíor ar bhur sonsa, a dhearbhráithre, mar as iomchubhaidh, do bhrígh go bhfuil bhur gereideamh ag fás go líonmhar, agus grádh gach aóin aguibh uile ag méudughadh dhá chéile;

4 Ionnas go ndéunmaóidne féin mór-dháil bhur dtáobhsa a neagluisibh Dé ar son bhur bhfoighide agus bhur gereideimh ann gach géreanmhuin agus gach buáidhrit iomchras sibh:

5 Comhartha follas ar cheart bhreith-eamhnus Dé, ionnus go measfuidhe gur fíu sibhse rioghachd Dé, ar son a bhfuil fós ag fulang:

6 Oir as ní ceart ag Dia malairt buáidhearta do thabhairt don druing bhuáidhears sibh;

7 Agus suáimhneas díbhse fhuilngeas buáidhrit má ráon rinne, an tan fhoillséochas an Tighearna Iósa é féin ó neamh maille ré na ainglibh cúmhachdacha,

8 A dteine lasarrdha ag déanamh díoghaltuis ar a ndruing ag nach bhfuil éolas Dé, agus nach dtabhair úmhlachd do shoisgéal an Dtighearna Iósa Críod:

9 Noch ghéubhus pionús an damnuighthe shíorruidhe ó aghuidh an Tighearna, agus ó ghlóir a chúmhachd;

10 An tan thiucfas se chum glóire d'fhágáil ann a náomhuibh, agus chum a dhéanta iongantach sna huile dhaóinibh chreideas (do bhrígh gur chreideadh a nfiadhnúisi do rinneamairne eadruibhse) sa lá sin.

11 An tádhbhar fá ndéunmuidne fós únuighe do shíor ar bhur sonsa, ionnus go measfadh ar Ndía gur fíu an ghairmse sibh, agus go gcoimhlíonfadh sé deagthoila inmhaitheasa go huilidhe, agus obair an chreidimh maille ré cúmhachduibh:

12 Ionnas go ndéantaóí ainm ar Dtighearna Iósa Críod glórmhar ionnuibhsi, agus sibhse annsan, do réir ghrás ar Ndé agus an Tighearna Iósa Críod.

CAIB. II.

Tairrghir a táobh 3 thosach, 4 fhás, 8 agus scrios an aintichríod.

AGUS íarmuid dathchuinghe oruibh, a dhearbhráithre, tré theachd ar Dtighearna Iósa Críod, agus ar gcomhchruinnighne chugiesion,

2 Gan bheith dhíbh go hobann sobhogtha ó ninntinn atá aguibh, ná bheith buáidhearta, ó sbioruid, ná ó bhréithir, ná ó litir, mar do thiucfadh sí uainne, amhuil do bhiadh lá Chríod do láthair.

3 Ná mealladh éundúine sibh ar ghléus ar bith: Oir ní thiucfa an lá sin muna dtiucfaidh tréigean ar tús, agus go bhfoillseochar an duine peacthach, mac an damnuighthe;

4 An námhuid do áirdugheas é féin ós cionn gach neithe dá ngoirthear DÍA, nó do nithear onórughadh; ionnas go súighfe sé mar Dhía a dreampoll Dé, dhá chur a gcéill gur DÍA é féin.

5 A né nach cumhuin libh, ar mbeith dhamh fós bhur bhfochair, go ndubhairt mé na neithese ribh?

6 Agus a nois atá a fhios aguibh créud is toirmeasg ann chum a fhoillsighthe ann a ám féin.

7 Oir atá rúindíamhair na neimhdhiaghachda ag oibriughadh cheana: amháin an tí thoirmisgeas a nois cuirfidh sé toirmeasg, nó go dtógaibhthear as lár é.

8 Agus foillséochthar an tan sin an duine Neamhdhiaghadsin, noch chlaóifeas an Tighearna ré Sbiomad a bhéil, agus sgriosfús sé ré déallradh a theachd:

9 Eadhon an tí, aga bhfuil a theachd ó oibriughadh Shatáin maille ris a nuile chúmhachd agus ré comharrthuibh agus ré hiongantuibh bréige,

10 Agus maille ris a nuile mhealltóir-eachd eugcóruidh a measg na druinge theid a muga; do bhrígh nár ghabhadar grádh na firinne chuca, chum a slánaighthe.

11 Agus air a nadhbharsa cuirfe DÍA chuca oibriughadh bríoghmar séachráin, ionnus go cereidfidis an bhréug:

12 Ionnus go ndaimeontaóí an méid uilé nar chreid a nfinne, achd agá raibh a ndúil a néugcóir.

13 Gidheadh atá d'fachuibh oruinne buidheachas do bhreith do shíor ré DÍA ar bhur sonsa, atá grádhughithe ón Dtighearna, ar a nadhbhar gur thogh DÍA sibh ó thosuigh chum slánaighthe tré náomhthachd na síoruidhe agus tré chreideamh na firinne:

14 Chum ar ghoir sé sibh tré ar soisgélne, chum gnodhuighe ghlóire ar Dtighearna Iósa Críod.

15 Uime sin, a dhearbhráithre, seasuidh go daingean, agus congmbuidh na toirbhearta fúarabhair, noch do múineadh dhíbh, tré bhreithir, nó tré ar neipisdilne.

16 Agus go dtuguidh an Tighearna féin Iósa Críod, agus DÍA, eadhon ar Nathair, noch do ghrádhugh sinn, agus tug dhúinn comhfhurtachd síorruidhe agus muinighin mhaith tré ghrás,

17 Furtachd do bhur gcroidlthiubh, agus go ndaingnidhe sé sibh sa nuile bhréithir agus dheaghobair.

CAIB. III.

Beatha, 7 mhíriughaltach, 10 díomhaóin, 14 agus droch cómhluadar, do sheachna.

TUILLEADH eile, a dhearbhráithre, guidhidh air arsuinne, ionnus go

mbíadh cumus réatha ag bréithir an Tigh-earna, agus go ndéuntaoi glórnhar é, do reir mar *atá* aguibhse:

2 Agus chum sinne sháoradh ó dhroch-dháoinibh gan fharas: oir ní ag gach *éinneach* atá creideamh.

3 Gidheadh atá an Tighearna díleas, noch dhaingnéochas, agus chóimhéudfús sibh ó olc.

4 Agus atá muinighin aguinn sa Dtighearna bhur dtáobhsa, go udéunann agus go ndéunfa sibh na neithe áithnighmid díbh.

5 Agus go dtréoruidhe an Tighearna bhur gcroidhthe sá tslighe dhírigh chum grádha Dé, agus chum feitheamh go foigh-ideach ré Críosa.

6 Agus do bheirmid fógra dhíbh, a dhearbhráithre, a nainm ar Dtighearna Iósa Críosa, sibh féin do dhealughadh ré gach dearbhráithair shiubhlus go míriagh-alta, agus ní réir an teaguisg fuair sé uáinne.

7 Oir atá a fhios aguibh féin cionnas as cóir sinne leanmhuin: oir níor iomchramar sinn féin go míriagh-alta eadruibhse;

8 Agus ní a naisgidh do itheamar arán ó aoin neach; achd maille ré sáothar agus ré hanshógh ag déunamh oibré do ló agus doidhche, deagla ar dtruime do leigean ar áon neach aguibhse.

9 Ní hé nach bhfuil úghdarrás aguinn, achd ionnus go ndéunamaois eisiompláir dhinn féin díbhse chum sinne leanmhuin.

10 Oir fós an tan bhámar eadruibh, do áithneamar só dhíbh, *eadhon* má atá aoin-neach ris nádh áill obair do dhéunamh, ná hiththeadh bíadh mar an gcéudna.

11 Oir do chluinimid go bhfuilid daóine áirighe ag siubhal eadruibh go míriagh-alta, nach déun obair ar bith, achd sháitheas iad féin a neithibh nach beanann riu.

12 Do bheirmid fógra dhá samhuil sin agus iarmuid orrtha tré ar Dtighearna Iósa Críosa, a narán féin díthe dhóibh, ag sáothrughadh maille ré súaimhneas.

13 Agus ná bighidhse, a dhearbhráithre, tuirseach do dhéunamh maitheasa.

14 Agus má atá duine ar bith nach dtabhair úmhlachd dár mbréithirne sa neipisdilse, cuiridh cómharta air, agus seachnuidh a chomhlúadar, ionnus go mbíadh adhnáire air.

15 Thairis sin ná bíodh meas námhad aguibh air, achd teaguisgidh é mar dhearbhráithair.

16 Agus go dtuguidh Tighearna na síothchána féin síothcháin dhíbh do shíor ar gach éunchor. An Tighearna maille ribh uile.

17 Beatha agus sláinte *chuguibh* re mo láimhse Pol, noch as cómharta ann gach éin eipisdil: is mar so sgríobhuim.

18 Grása ar Dtighearna Iósa Críosa maille ribh uile. Amén.

Ceud Epistil PHOIL absdail chum TIMOTEUIS.

CAIB. I.

Teagasg míocharbhach do sheachna; 15 agus adhbhar theachd Críosa don tsáoghail, do sheanmórughadh.

POL, absdal Iósa Críosa do réir órdúigh Dé ar Slánaightheóir, agus an Tighearna Iósa Críosa, ar muinighin;

2 Chum Timotéus, mo mhac grádhach sa gcreideamh: Grása *maille* riot, trócaire, agus síothcháin ó Dhía ar Nathair agus o Iósa Críosa ar Dtighearna.

3 Ambuil do chuir mé dimpidhe ort, cómhnuiche a Néphesus, ar ndul go Macedonia dhamb, ionnus go dtiúbhartha fógra uáit do dhruing áirighe gan atharrach teaguisg do thabhairt úatha,

4 Ná áire do thabhairt do chumadóir-eachd sgéul ná do sheanchusuibh neimh-chríochnuighthe, noch bhrosduigheas ceas-

danna, ní sa mhó na follamnughadh díagha tre chreideamh:

5 Oir a sé as críoch don náithne grádh ó chróidhe glan, agus ó choinnsías mhaith, agus ó chreideamh neamhfhallsa:

6 Na neithe ó ndeachuidh dream áirighe ar seachran agus do fhilleadar chum diomháoinis cáinte;

7 Bá mian riu bheith na ndóctúiribh an dlighe; agus fós ní thuigidh créd a deirid féin, ná na neithe dheimhnighid siad.

8 Gidheadh atá a fhios aguinne gur maith an dligheadh, dá leanuidh duine go dlisdeanach é;

9 Ar mbeith a fhios so aige, nach do dhúine cheart órdúighthe ar dligheadh, ach don druing aindlightheach easúmhál, do dháoinibh neamhdhiagha agus do pheacthachuibh, do dháoinibh neamhnáomhtha agus neamhghlana, do luchd fionghuile do dhéunamh ar a naithearchuibh, agus

a maithreachuibh, do luchd dúnmharbhta,

10 Do sdriophthachuibh, do dháoinibh mionádúrtha, do ghaduighibh dáoineadh, do dháoinidh bréugacha, do luchd anéithigh, agus má tá ní ar bith eile contrárdha do theagusg fhalláin;

11 Do réir shoisgéil ghlórmhair Dé bheannuighthe, do fágbadh táobh riumsa.

12 Ar a naddhbharsin beirim buidheachas ris an tí do neartuigh mé, Iósa Críost ar Dtighearna, do bhrìgh gur mheas sé mo bheith díleas, dom chur sa minios-dralachd;

13 Ar mbeith dhamb roimhe um *fhear labhartha* blaisphéimeadh, agus um gherleanadóir agus um *dhuine* eugcoráich: achd do rinneadh trócaire orain, ar a naddbhar gur tré ainbhíos do rinne mé so ar dhíth creidimh.

14 Achd do mhéuduigh grása ar Dtighearna go ro lionmhar *ionnum* maille ré creideamh agus ré grádh a Níosa Críost.

15 As firinneach an rádh, agus as fiú é ar gach éunchor gabháil ris, go dtáinig Iósa Críost ar an tsáoghal chum peacthach do shlánughadh; agá bhfuilimse um cheann orrtha.

16 Gidheadh as uime so do rinneadh trócaire orain, ionnus go dtaisbéunfadh Iósa Críost ionnamsa ar tús a nuile fhoighid, chum go mbéinn um eisiompláir don druing chreidfeas annsan chum na beatha marthannuigh.

17 Uime sin don Rí shíorruidhe, mhartannach, dhothaicsigh, don Día atá na éonar éagnuidhe, go raibh onóir agus glóir go sáoghal na sáoghal. Amén.

18 Fágbuin a náithnese agad, a mhic Thimotéuis, do réir na bháidheadoir-eachda do rinneadh ort roimhe só, troid mhaith do dhéanamh dhuit thríotha;

19 Ar mbeith chreidimh, agus cogúis mhaith agad; noch ar na thréigean do dhruing áirighe do luingbhriseadar fan creideamh:

20 Agar ab díobh Himenéus agus Alec-sandar; noch tug misi uáim do Shatán, ionnus ar mbeith dhóibh smachduithe go bhfoghlamaidís gan blaisphéime do labhairt.

CAIB. II.

Onoir dúachdaranuibh; 9 cúlaigh iomchubhuidh, 11 agus ciúinas na mban ó theagusg choitchionn do thabhairt átha.

UIME sin teaguisgim, thair gach éinní, athchuinghe, guidhe, urnuighe, agus altughadh, ar son na huile dháoineadh;

2 Ar son na rítheadh, agus ar son na nuile agá bhfuil cúmbachda; chum ar

mbeatha do chaitheamh go súaimhneach siothchánta dhúinn a nuile chráibhtieachd agus chneasdachd.

3 Oir is maith agus is geannamhuil so n bhfiadhnúise Dé ar Slánaightheoir;

4 Ré ar mían na huile dháoine sháoradh, agus iad theachd chum eólais na firinne.

5 Oir is áoin Ndia *atá ann*, agus áon eidirmeadhontóir eidir Dhía agus dháoinibh, eadhon an duine Iósa Críost;

6 Noch tug é féin na fhúasgladh ar son na nuile dháoineadh, mar fhiadhnúise a nám iomchubhaidh.

7 Chum ar hórduigheadh misi um sheanmóntuigh, agus um absdál, (lábhruim a n-firinne a Gcríost, ní dhéunaim bréug; um fhear teaguisg na Gcineadhach, a gcreideamh agus a bhfirinne.

8 Uime sin as mían rium na fir do dhéunamh úrnuighe sa nuile áit, ag tógbháil súas a lámh náomhtha, gan fheirg gan amharus.

9 Agus na mná mar an gcéudna, do chur éduigh iomchúbhaidh iompa, maille ré hadhnáire agus ré macántus; ní ré grúaig chasda, ná ré hór, ná ré péurlaighibh, ná ré cúluigheachuibh mórluáidh;

10 Achd (mar is cúbhaidh do mhnáibh gheallus crábhádh) ré deaghoibrighibh.

11 Déunadh an bhean fòghluim a gcúinus maille ris a nuile úmhlachd.

12 Oir ní thugaim cead do mhnáoi teagusg do thabhairt uáithe, ná ceannas do bheith aice ós cionn a n-fir, achd bheith na tóchd.

13 Oir a sé Adhamh do crúthuigheadh ar tús, agus na dhiaigh sin Eúba.

14 Agus ní hé Adhamh do mealladh, achd ar mbeith don mhnáoi ar na mealladh a sí bá ciontach ré briseadh na háithne.

15 Gidheadh slaineóchtar í ré breith cloinne, dá geomhnuighid siad a gcreideamh agus a ngrádh agus a náomhthachd maille ré macántus.

CAIB. III.

Deagh choinghiolla mhinisdreadh na heagluise.

AS rádh firinneach so, Má atá fonn ar áoinneach oifig easbuig do ghlacadh, iarruidh sé obair mhaith.

2 Uime sin as cóir deasbóg a bheith neamhlochdach, na fhíor éunmhná, na dhéana fhaireach, mheassarrdha, mhacánta dáonnachdach, réidh chum teaguisg;

3 Gan bheith rofhonnmhar a bhfion, gan bheith buáiteach, gan dúil do bheith aige a neudáil neamhghloin; achd bheith ceannsaigh, neamhcheannairceach, neamhsanntach;

4 Agus na dhuine riaghlúigheas a thigh

fein go maith, agá mbí a chlann fá úmhlaichd maille ris an uile thrómghachd;

5 Oir munab eól do neach a thigh féin do riaghlughadh, cionnas bhías cúram eagluise Dé air?

6 Gan bheith dhó na noibhíseach, deagla ar mbeith dhó líonta dúabhar go duitfeadh sé a ndamnuighadh an diabhair.

7 As cóir dhó fós deaghtheisd do bheith air ag an druing atá a muith; deagla go bhfuigheadh se sgannuil agus go dtuitfeadh sé a ndul an diabhair.

8 Mar an gcéudna as cóir do na deoch-ánuibh bheith trómha, gan a dteanguidh liom-leachd, gan bheith ro fhonnmar a bhfion, ná dúil do bheith aca a néudáil neamhghloin;

9 Ag congmbháil sheicréide an chreidimh a gcoinnías ghlán.

10 Agus déuntar iad so do dhearbhadh mar an gcéudna ar tús; ná dhíuigh sin déunuid miniosdrálachd, má gheibhthear neamhblochdach iad.

11 A mná már an gcéudna trómha, neamhthatháoireach, súaimhneach, ionruic sna huile neithibh.

12 Bíodh na deocháin na bhfearuibh áon mbná, ag riaghlughadh a gcoinne agus a dtightheadh féin go cúbhaidh.

13 Oir an dream do ní miniosdrálachd go maith gnodhnighid siad céim maith dhóibh féin, agus dánachd mhór tré an gcreideamh atá a Níosa Críod.

14 Sgríobhuim na neithese chugad, ar mbeith dhamh muinighneach re theachd go haithghearr a ttiونسuighe.

15 Achd ma ním muill ré theachd, chum a fheasa do bheith agad cionnas as cóir dhuit thú féin diomchar a dtigh Dé, eadhon eagluis Dé bhí, posda agus daingean na firinne.

16 Agus gan amharus as mór seicréid na diaghachda: Do rinneadh Dia follas sa ccoluinn, do foillsigheadh é na fhiréun san Sbiuruid: do chonncas é ré hainglibh, do rinneadh a shéanmóir do na Cineadhachuibh, do creideadh dhó sa tsáoghal, agus do gabhadh súas chum glóire é.

CAIB. IV.

Tairrgir attáobh fhúarchreideamh, agus chrabhudh choimhigheach na naimsire deighionnach.

ACHD a deir an Sbiorad go follas, go dtréigfidh dream áirige an creideamh sna haimsearuibh deigheanacha, ag tabhairt aire do sbioraduibh seachranacha, agus do theagusaibh deamhan;

2 Tre chluainereachd luchd labhartha na bréige; ar mbeith dá ccoinníasiuibh ar na losgadh ré híarann dearg;

3 Noch thoirmisgeas pósadh, an biadh

do sheachna, noch do chrúthuigh Dia chum a chaithmhe maille re haltughadh don druing chreideas agus agá bhfuil fios na firinne.

4 Oir as maith gach ní do chrúthuigh Dia, agus ní cóir éinní deiteach, achd go ngabhtar é máille ré breith bhuidh-eachuis:

5 Oir do níthear náomhtha é tré bhréithir Dé agus tré urnuighe.

6 Dá gcuiridh tú na neithesi a gcéill do na dearbhráithribh, biáidh tú ad mhinisdír mhaith Díosa Críod, ar mbeith dhuit oilte a mbriathruibh an chreidimh agus an teagusg mhaith, dár lean tú.

7 Gidheadh seachain sgéula fábhuilt neamhdhiagha cailchúla, agus cleachd thú féin chum diaghachda.

8 Oir as beag an tarbha a dtéid an cleachdadh corparrda: achd is tarbhach an diaghachd chum na nuile neitheann, agá bhfuil gealladh na beatha atá a lathair, agus chum teachda.

9 As rádh firinneach so agus atá sé iongabhála ris ar gach éunchor.

10 Oir as uime do nimid sáothar agus imdheargthar sinn, do bhrígh go bhfuil ar muinighin a Ndia bhí, agá ab é as fear sáortha do na huile dháoinibh, go mórmhór don druing chreideas.

11 Fógair agus teaguis na neithese.

12 Ná bíodh tarcursne ag áoinneach ar hóige; achd bí mar eisiompláir don druing agá bhfuil creideamh, a mbréithir, a gcoimbhearsaid, a ngrádh, a sbiuruid, a gereideamh, agus a bhfiorghloine.

13 Go teachd damhsa tabhair, haire do léughtóireachd, do theagusg, agus dfoir-cheadal.

14 Ná léig faillidhe sa dtiodhlacadh atá ionnad, noch tugadh dhuit tré fáidh-eadóireachd maille ré leagadh lámh na sinnsear.

15 Smuáin ar na neithibhse; cómhnuigh ionnta; ionnus go mbíadh do theachd ar haghuidh follas do na huile dháoinibh.

16 Tabhair aire dhuit féin, agus do theagusg; comhnuigh ionnta: oir dá ndéuna tú sin sáorfuidh tu thú féin, agus an drong éisdeas riot.

CAIB. V.

Módh thabhartar na nachmhasan: 3 onóir fós is cubhaidh do bháintecabhachaibh diudha, 17 agus do Shinnsearaibh na Heagluise.

NA himdhearg seanóir, achd teaguis é mar athair; agus na hogánuigh mar dhearbhráithre;

2 Na mná áosda mar mháithre, agus na mná óga mar dheirbhsheathracha, maille ris a nuile fhiorghloine.

3 Tabhair onòir do bhaintreabhach-
nibh noch atà na mbaintreabhacha dhà
rìribh.

4 Gidheadh mà tá baintreabhach ar
bith agà bhfuil clann no clann chloinne,
dènnuidis fòghluim ar tús ar iad fèin
thaisbéunadh go diagma ann a dtìghthibh
fèin, agus ar mhàlart do thàbhairt dá
dtuismightheòiribh: òir is nì maith gean-
amhuil so a bhfiadhnuisi Dé.

5 Agus an bhean atà na baintreabhugh
dhà rìribh, agus ar na fagbhàil na hàonar,
cuiridh sí a muinighin a Ndia, agus comh-
nuidhe sí do ló agus doidhche a nguidhe
agus a nùnuighibh.

6 Achd an bhaintreabhach do bheir í
fèin do mhacnus air mbeith dhì beó atà sí
marbh.

7 Uime sin àithin na neithese dhìobh,
ionnus go mbeidis neamhlochdach.

8 Agus mà atà aonduine nàch déun
solàthar dà dhàoinibh fèin, agus go
mórmhór do luchd a thìghe, do shéun sé
an creideamh, agus is measa é nà neach
gan chreideamh.

9 Toghtar baintreabhach nach bí nì sa
lùgha nà trí fichid bliadhan daois, do bhí
nà mnàoi éinfhir,

10 Ar a raibh teisd mhaith as a deagh-
oibrightibh; mà rinne sí a clann
doileamhuin, mà ghlac sí daoine air aoidh-
eachd, mà dìonnail sí cosa na nàomh, mà
thug sí fòirighthin do luchd ansoigh, mà
lean sí do ghnàth gach déaghobair.

11 Achd diùltuigh na baintreabhachá
òga: òir ar mbeith dhoibh macnasach a
naghuidh Chrìosd, is mian riu pòsadh;

12 Agà bhfuil damnughadh na gcionn,
do bhrìgh gur thréigeadar an céud chreid-
eamh.

13 Agus fòs ar mbeith dhóibh díomh-
áoine, fòghlumuid siad dul fà gcúairt ó
thìgh go tìgh; agus nì hé amháin bheith
díomháoine, achd biodánach mar an
gcéudna agus dà sàthadh fèin sna neithibh
nach beanann riu, ag ràdh neitheann nach
bí ionnraidh.

14 Uime sin as toil leam na mná óga
fir do phòsadh, clann do bhreith, aire do
thabhairt do ghnòthuighibh an tìghe, agus
gan cionfàtha ar bith do thabhairt do
nàidhbherseoir ré labhairt go hól.

15 Oir do fhilleadar dream àirighe
cheana ar a nais a ndiàigh Shatáin.

16 Mà atà fear nó bean don druing
chreideas agà bhfuilid baintreabhacha,
tugaidis dhóibh fòirighin a riachdanuis,
agus nà biodh a murighin ar a neaguis;
ionnus go mbíadh go lór aice ré thabhairt
do na fiorbhaintreabhachuibh.

17 Na sinnis riaghlugheas go maith,
biodh meas orrtha gur fìu onòir dhùbalta

iad, go mórmhór an luchd shàothrugheas
sa mbréithir agus a dteagusc.

18 Oir a deir an sgiobtuir, Nà cuir
ceangal ar bhéul an daimh bhrisios an
tarbhar. Agus, As fìu an toibrighe lúach
a shàothair.

19 Nà gabh casáoid a naghuidh sheanóra,
gan fiadhnuisi deisi nó trír.

20 An dream pheacuidheas imdhearg
iad a bhfiadhnuisi cháich uile, ionnus go
ngéubhadh eagla an chuid eile mar an
gcéudna.

21 Cuirim dúalach ort a bhfiadhnuisi
Dé, agus an Tìghearna Iósa Crìosd, agus
na naingeal togtha, na neithese choimhéud
gan suim do bheith agad a neach seach
ar oile, gan nì ar bith dhéanamh dhuit go
cláon.

22 Nà cuir lámha go hobann ar áoin-
neach, agus nà bí pártach ré péacuighibh
dháoineadh eile: connaimh thú fèin glan.

23 Nà hìbh uisge nì sa mhó, achd
cleachd beagan fìona ar son do ghaile agus
héugcrúas minic.

24 Bíd peacuighe dháoineadh airighe
follas roimh láimh, ag dul rompa chum
breitheamhnais; agus leanuid a peacuidh
dream eile.

25 Mar an gcéudna fòs bíd deaghoibre
follas roimh láimh; agus na hoibreacha
atà ar ghléus eile nì féidir a bhíolach.

CAIB. VI.

*Luchd nateaguisg eattrom, 4 do sheachna,
6 achd éudail nu diaghachd do ghnòth-
ughadh.*

TUGADH gach a bhfuil do shearbh-
fhoghantuighuibh faoi chuing meas
gur fìu a maighisdreagha a nuile onòir
dfaghàil, ionnus nach bhfuigheadh aimn
Dé agus a theagusc sgannail.

2 Agus an dream agà bhfuilid maighis-
dreadha deaghchreidmheacha, nà biodh
tarcuisne aca orrtha do bhrìgh gur dear-
bhráithre iad; achd go madh móide
dhéanuid seirbhis, do bhrìgh go bhfuilid
siad deaghchreidmheach gràdhach, agus
pártach sa dtìodhlacadh. Múin agus
teagusc na neithese.

3 Dà dtabhruidh áoinneach atharrach
teagnis ùadha, agus nach dtabhairt áonta
do bhríathruibh falláin, bríathra ar Dtìgh-
earna Iósa Crìosd, agus don teagusc atà
réir dhiaghachda;

4 Atà sé uàibhreach gun fios áoinneithe
aige, achd é ar sàobh céille a dtimcheall
cheasdann agus imreasan focal, tré na dtig
miosguis, connsbóid, anchaint, droch
bharamhla,

5 Dìosbóireachd chiapálach dháoineadh
truailligh na nintinn, agus atà dealuighthe
ris a nìrinne, agus shaóileas gur diaghachd

a néudáil: dealuidh ré na samhail sin do dháonáibh.

6 Gidheadh is éudáil mór an diaghachd maille ré neach bheith sásdadh ré na staid féin.

7 Oir ní thugamar ní ar bith linn air a tsáoghal, is follas fós nach féidir linn éinni bbreith as.

8 Uime sin an feadh atá biadh agus éudach aguinn ar faghail go madh lór linn é.

9 Achd an dream lér mian bheith saidhbhir tuitid siad a gcáthughadh agus a ndul, agus a niomad ainmhian éigcéillidhe díoghbbhalacha, noch mhúchas daóine a sgríos agus a milleadh.

10 Oir a sé grádh a nairgid fréimh na huile olc: noch ar mbeith do dhruing áirighe dhá shanntughadh, do chúadar ar seachrán ón greideamh, agus do tholladar iad féin thríothadh ré hiomad dóilghis.

11 Achd tusa, óglaóich Dé, seachuinn na neithese; agus lean dfiréuntachd, do dhíaghachd, do chreideamh, do ghrádh, dfoighid, agus do cheannsachd.

12 Déun comhrac maith sa greideamh, beir greim ar an mbeatha mharthannuigh, chum ar goireadh thú, agus ar a ndearnuidh tú admháil mhaith a láthair mhoráin dfiaghnuibh.

13 Aithnímh dhíot a bhfiadhnúisi Dé bhéodhuigheas na huile neithe, agus Iósa Críost, noch do rinne fiadhnúisi agus admháil mhaith a láthair Phuinc Phíolaid:

14 Na haitheantasa do choimhéud gan

cháidh, gan lochd, go teachd ar Dtighearna Iósa Críost:

15 Noch fhoillseochas na ám féin, an tí atá beannuighe eadhon an Coimhdhe cúmhachdach na áonar, Rí na ríghtheadh, agus Tighearna na dtighearnadh;

16 Agá bhfuil an neamhmarbthachd na áonar, atá na chómhnuidhe sa tsóillse nách féidir dáonneach a rochduinn; nách bhfáicuidh duine ríamh, agus nach bhféudann fhaicsin: onóir agus cúmhachd síorruidhe dhó. Amen.

17 Fógair don druing atá sáibhbhir sa tsáoghalsa, gan bheith áirdinnitineach, ná a muinighin do chur a sáidhbhreas neamhbuáin, achd sa Día bheo do bheir dhúinne go sáidhbhir na huile neithe chum a ccaithmhe;

18 Máith do dhéunamh, bleith sáidhbhir a ndéaghoibrightibh, éusguidh fá na gcuid do thabhairt úatha, agus do róinn maille ré cumann;

19 Císde chur a dtaisge ar fhondaimeint mhaith dhóibh féin ré haghuidh na haimsire atá chum teachd, chum na béatha marrthannuigh do ghnódhughadh dhóibh.

20 O a Thimotéuis, coimhéid an ní fágbadh táobh riot, agus seachain cíapáil bhriathar neamhdhiagha gan éifeachd, agus conntarrdhachd ealadhan nách bhfuil achd na hainm ealadhna:

21 Noch ar mbeith do dhruing áirighe dhá hadmháil do chúadar ar seachrán a dtimchioll an chreidimh. Grása maille riot. Amén.

Dara Epistil PHOIL absdail Chum TIMOTEUIS.

CAIB. I.

Grasa Dé do bhíodhghadh súas tré chleachdadh, agus urnuighe; 13 agus simpla na mbriathar fhalluinn attáobh creideamh agus grádh, do chonmháil.

POL, absdal Iósa Críost tré thoil Dé, do réir gheallamhna na beatha atá a Níosa Críost,

2 Go Timotéuis, an mac ionmhuin: Grasa, trócaire, agus síothcháin, ó Dhia Athar agus ó Iósa Críost ar Dtighearna.

3 Bheirim buidheachas ré Día, da ndéanuim seirbhís ag leanmhuin luirg na sinnsear maille ré coinsias glan, fá chuimhne bheith agam ortsa do ghnath am úrnuighibh do ló agus doidhche;

4 Ar mbeith dhamh fonnmhar thusa dfaicsin, an tan chuifhinnighim ar do dhéur-

uibh, ionnus go mbéinn líonta do gháird-eachas;

5 Ar mbeith cuimhneach dhamh ar an greideamh neamhfhallsa atá ionnad, noch do bhí na chómhnuidhe ar tús ann do sheanmháthair Lois, agus an do mháthair Eunice; agus is deimhin leam a bheith ionnadsa mar an gcéudna.

6 Ar a naddbharsa cuirim a gcoimhne dhuit tiodhlacadh Dé atá ionnad tré chur mo lámhsa ort, do bhíodhghadh súas.

7 Oir ní shiorad eagla tug Día dhúinne; achd shiorad cúmhachd, agus grádh, agus sláinte inntinne.

8 Uime sin ná bíodh adhnáire ort fá fhiadhnúise ar Dtighearna, ná am thimchiollsa as príosúnach ar a shon: achd bíodh do chuid agad do bhuáidhirt an tsoigéil do réir chúmhachd Dé;

9 Noch do sháor sinn, agus do ghoir sinn maille ré gairm náomhtha, ní réir ar noibrightheadh, achd réir a chinnidh féin agus a ghrá, noch do tugadh dhúinn a Níosa Críost roimh chrúthughadh an domh-uin ;

10 Achd atá a nois ar na fhoillsiugbhadh tré theachd deallruigheach ar Dtighearna Iósa Críost, noch do dhíbir an bás, agus tug beatha agus neamhthruáilleadh chum soillse tré an tsoisgéul :

11 Chum ar hórduigheadh misi um sheanmóntuigh, agus um absdal, agus um dhochtúr na Gcineadhach.

12 An tadhbbhar fá a bhfuilim ag fulang na neitheansa : gidheadh ní bhfuil adhnáire oram : oír atá a fhios agum cía dhár chreid mé, agus as deimhin leam gur féidir leis an ní dfág mé táobh ris do choimhéud fa chómhair an láoi úd.

13 Biodh agad sompla firinneach na mbriathar bhfalláin, do chúaluidh tú uáimse, a gcreideamh agus a ngrádh a Níosa Críost.

14 Coimhéid an taisge mhaith do fág-bhaidh agad tré an Sbiorad Náomh chómh-nuigheas ionnuinn.

15 Atá a fhios so agad, gur thréigeadar luchd na Háisia uile misi, agár ab dhíobh Phigellus agus Hermogínes.

16 Go dtuguidh Tighearna na trócaire do thigh Onesiphorus ; oír tug sé fuaradh go minic dhamhsa, agus níor ghabh adhnáire é fúm shlábhradh :

17 Achd, ar mbeith dhó sa Róimh, do lorgair sé mé go ro dhíthchiollach, agus fuair sé mé.

18 Go dtuguidh an Tighearna dhósan trócaire dfághail ón Dtighearna sa ló úd : agus atá a sháirfhios agadsa, créd é a mhéud do fhoir sé oram a Nephesus.

CAIB. II.

Cúram, 6 foighidé 22 geannmuidheachd,
24 agus cceansachd na minisdreadh.

UIME sin, a mhic, bíse láidir sa ngrás atá a Níosa Críost.

2 Agus na neithe do chúaluidh tú uáimse a láthair mhoráin dfiaghnuibh, táobh na neithe céudna ré dáoinibh díse, noch bhías foirtill ar dháoinibh eile do theagusg mar an gcéudna.

3 Uime sin fulaingse anshógh, mar shaighdiúr maith Iósa Críost.

4 Nicheapluihear éinneach dá leanann an cogadh ré gnothuightheibh na beathasa ; ionnus go ndeanadh toil an tí do thogh é na shaighdiúr.

5 Agus fós má ní áoinneach sbáirn fó mhaighisdreachdaibh, ní curthar coróin air, muna ndearna sé sbáirn go dliasionach.

6 As éigean don treabhbthach sáothar do dhéunamh suil do gheibh sé na tóirtha.

7 Smuáin ar na neithibh a deirim ; agus go dtuguidh an Tighearna tuigsi dhuit sna huile neithibh.

8 Cuimhniugh gur eiséirghe Iósa Críost ó mharbhuibh, do shíol Daibhi do réir mo shoisgéilse :

9 Ar son a bhfuilim ag fulang uile, go géibheannuibh, mar fhear drochgníomha ; gidheadh ní bhfuil bríathar Dé ceanguilte.

10 Uime sin iomchruim na huile neithe ar son na druinge atá ar na dtogha, chum an tslánaighthe atá a Níosa Críost do ghnódhughadh dhóibhsion mar an gcéudna maille ré glóir shíorruidhe.

11 As rádh firinneach so : Oír más bás dúinn ná fhochair, búdh marthuinn dúinn mar an gcéudna na fhochair :

12 Má nimid túlang, bíam a rioghachd mar an gcéudna maille ris : dá séunam é, séunfa seision sinne mar an gcéudna :

13 Má nách creidimídne fanaidh seision díleas : ní féidir leis é féin do shéuna.

14 Cuir na neithesí a gcuinne dhóibh agus aithin díobh a bhfiadhnuisi an Tighearna gan bheith ag ciapáil a dtimchioll focal gan tairbhe air bith, achd báuidhreadh don druing éisdeas.

15 Déun díthchioll ar thú féin do tháisebunadh ionmholta do Dhía, a tfior oibre nách rig a leas adhnáire do bheith air, ag gearradh bhreithre na firinne go cómhthrom.

16 Toirmisg ciapáil bhriathar neamhdhiagma gan éifeachd : oír tiuicfuidh ar a naghuidh chum tuillidh neimhdhiaghachda.

17 Agus bíaidh a mbriathar ag cnáoi mar chancar : agár díobh Himenéus agus Philétus ;

18 Noch a dtáobh na firinne do chúaidh ar seachrán ón gcómbartha, ag rádh go ndeachuidh a neiséirghe thorunn cheana ; agus sgriosas creideamh dhruinge áirighe.

19 Gidheadh fanuidh fonnaineint dhaingean Dé ar bun, aga bhfuil an séulasa, eadhon Go bhfuil fios a mbuinntire féin ag an Tighearna. Agus, Gach áon ghoireas ar ainm Chríost seachnadh sé a néugcóir.

20 Gidheadh a dtigh mór bíd, ní hé ambáin soithighe oír agus airgid, achd fós soithighe croinn agus críadh ; cuid díobh chum onóra, agus cuid eile chum neamhonóra.

21 Uime sin dá nglana neach ar bith é féin úatha so, bíaidh sé na shoirheaca chum onóra, ar na dhéunamh náomhtha, oireamhach don Tighearna, ullamh chum gach uile dheaghoibre.

22 Seachuín mar an gcéudna ainmíana na hóige : agus lean dífréuntachd, do

chreideamh, do ghrádh, do shíothcháin, maille ris an druing ghoireas air an Dtighearna ó chroidhe ghlán.

23 Agus seachain ceasda éigcéillidhe neamhfhoghlomtha, ar mbeith a fheasa agad go mbrósduighid siad ceannarruic.

24 Oir ní cóir do shearbhfoghantuidhe an Tighearna bheith ceannarraiceach; achd bheith ceannsa ris na huile dháoinibh, réidh chum teaguisg, ag iomchar ré droch-dháoinibh,

25 Ag teagusg na druinge bhíos. conntarradha dhá inntinn maille ré ceannasachd; dféuchain an dtiubhradh Dia aithrighe dhóibh uair ar bith chum na fírinne dadmháil;

26 Agus teachd ar a nais, ó dhul an diabhbail, agá bhfuilid gabhtha mar is áill leis féin.

CAIB. III.

Na haimseara báoghlach ré teachd. 16 Fós úghdar agus eifeachd na sgríobtúr.

AGUS biodh a fhios so agad, go dtiocfuid aimseara báoghlacha sna laethibh déigheanacha.

2 Oir béd dáoine rócheanamhuil orrtha féin, sanntach, aidhbhéil, diomsach, ithiomráiteach, easúmhál dá naithribh agus dá náithribh, dómbuidheach, neamhnáomhtha,

3 Gan ghrádh nadúrtha, luchd droch-choinghill, luchd éilighe bréugacha, neimhneassardha, borb, gan ghrádh don mhaith,

4 Luchd bratha, mearrgánta, áirdinutinn-each, luchd ghrádhagheas sáimhe ní sa mhó ná Dia;

5 Leigias orrtha féin bheith diagma, achd do dhíult do chúmhachd na diagmachda: agus seachainse a samhail sin.

6 Oir is don druinge an luchd bhíos ag teultógh a steach a dtighthibh, agus bheir-eas riu a mbruid mná simplidhe líonta do pheacadh, noch do threóruighthear ré hainmbianuibh éugsamhla,

7 Ag fóghluim do shíor, agus go bráth gan teachd dhóibh chum eólais na fírinne.

8 Agus do réir mar do chuir Iannes agus Iambres a naghuidh Mhaóisi, as mar an gcéudna chuirid an dreamsa a naghuidh na fírinne: luchd inntinne truáillighe, mearuighe a dtáobh an chreidimh.

9 Gidheadh ní bhéuruid buaidh ní sa mhó: oir bíadha a gcúthach follas do na huile dháoinibh, amhuil do bhí a gcúthach súd mar an gcéudna.

10 Achd do lean tusa mo theagusgsa, réim mo bheatha, mo rún, mo chreideamh, mo cheannasachd, mo ghrádh, agus mfoighid,

11 An ghérléanmhuin, an pháis, a dfulaing mé a Nantióchia, a Nicónium,

agus a Lisdra; créd é méid na gérléanmhana diomchuir mé: achd do sháor an Tighearna mé úatha uile.

12 Agus fós, an mhéid ler mían a mbeatha chaitheamh go diagma a Níosa Críod fuileóinguid siad gérléanmhuin.

13 Achd na drochdháoine agus na mealltóirighe rachuid air a naghuidh sa noll, ag mealladh, agus ar na mealladh dhóibh.

14 Achd comhnuighse sna neithibh do fhóghluim tú agus do fágbadh táobh riot, ar mbeith a fheasa agad cia ór fhoghluim tú iad;

15 Agus ó bhí tú ad leanabh go raibh eólas na sgríobtúr náomhtha agad, léir féidir do dhéunamh éagnuidhe chum slánaighthe tréas an greideamh noch atá a Níosa Críod.

16 Is ó Sbíoruid Dé tháinic an sgríobtúr uile, agus is tarbhach é chum teaguisg, chum spreagtha, chum ceartuighthe, chum foirceaduil na fíreuntachda:

17 Ionnus go mbiadh óglach Dé diomghalta, agus ullmhúighe go hiomlán chum na huile dhéaghoibre.

CAIB. IV.

Oifig bhúachaille na heagluise, 7 agus caithréim dheireannach Phoil, tar eis búadhughadh.

UIME sin cuirim dúalach ort a bhfiádhnuise Dé, agus an Tighearna Íosa Críod, noch bhéuras bréath ar bheódhuibh agus ar mharbhuibh agá theachd deallruightheach agus an a rioghachd;

2 Déuna an briathar do sheanmóir; bí dúthrachdach a nám, agus a nanám; spreag, smachduighe, agus teaguisg maille ris a nuile cheannasachd agus fhoirceadal.

3 Oir tiucfuidh aimsir nach mbiáidh fulang aca ar theagusg fhalláin; achd ar mbeith dá gclúasuibh líonta do thochas, cruinneóchuid siad dhóibh féin do réir a nainmían iomad teagusgóir;

4 Agus fillfid siad a gclúasa ón bhfírinne, agus geillfid do sgéultuibh fábhúil.

5 Gidheadh déunsa faire sna huile neithibh, fulaing anshógh, déin obair shoibhisgeil, tabhair fá deara do mhíoiodrálachd do bheith dearbhtha.

6 Oir aatáimse a nois féin dom fódhbairt, agus is fógas damh aimsir mimtheachda.

7 Do chómhraic mé cómhraic maith, ráinic mé ceann mo choimhleanga, do choimhéid mé an creideamh:

8 O so amach atá coróin fhíreuntachda ar na taisge fám chomhair, noch bhéuras an Tighearna, an breitheamh cómhthrom dhámh sa ló úd: agus ní dhámhsa amháin, achd mar an gcéudna do na huile dháoine ghrádhagheas a theachd.

9 Déun deithneas ré theachd chugam go haithearr:

10 Oir do thréig Démas mé, ar dtábhairt ghráda don tsáoghalsa a láthair, agus do imthigh sé go Tessalonica; Crescens go Galátia, Titus go Dalmátia.

11 Atá Lucás na áonar um fhochair. Ar mbreith dhuit ar Mhárcuis, tabhair leachd é: óir as ro shócrach dhámhsa é chum miniosdrálachda.

12 Agus do chuir mé Tichicus uaim go Hephesus.

13 An tan thiucfas tú, tabhair leachd an brat noch do fhág mé a Dtróas ag Carpus, agus na leabhair, go háirighe na meamruim.

14 As mór dolc do rinne Alecsandar an céard copair oram: go dtuguidh an Tíghearna dhó réir a ghníomharthadh.

15 Agus bíse mar an gcéudna ar do choimhéud air; óir is mór do chuir sé a nadhuigh ar mbríathairne.

16 Ann mo chéud chosaintse níor raibh áonduine agam, achd do thréigeadar uile mé: nar agrar orrtha é.

17 Gidheadh do sheas an Tíghearna láimh rium, agus do neartuigh sé mé; ionnus go mbiadh seanmóir an tsoisgeil dearbhtha thríomsa, agus do gclninfedis na Cineadhacha uile i: agus do saoradh mé ó bhéul an leomhain.

18 Agus saorfa an Tíghearna mé ó gach uile dhrochobair, agus comhéudfuidh mé chum a rioghachda neamhdha féin: glóir dhósan go saóghal na saóghal. Amén.

19 Beir beannachd chum Phrisca agus Acuila, agus chum luchd tighe Onesíphoruis.

20 Do chómhnuidh Erastus a Georintus. Agus dfág mé Trophimus a Milétum go héugcruaidh.

21 Déun deithneas ré theachd roimh an ngéimbreadh. Cuiridh Eúbulus, agus Púdens, agus Línus, agus Cláudia, agus na dearbhráithre uile a mbeannachd chugad.

22 Go raibh an Tíghearna Iósa Críod maille réd sbioruid. Grása maille ribh. Amén.

Epistil PHOIL absdail chum TITUIS.

CAIB. I.

Móda na ndeagh easbóg agus na sean-óireadh; 12 re peacadh dúthaidh na Gcrétánuigh, in-imdeargadh.

POL, searbhfhoghantuigh Dé, agus absdal Iosa Críod, do réir chreidimh dháoine thóghtha Dé, agus admhála na firinne, noch atá réir dhiaghachda;

2 Chum muinighne na beatha marthanuighe, noch do gheall Dia, ris nach féidir bréug a dhéanamh, suil do crúthuigheadh an domhan;

3 Achd do fhoillsigh sé a bhriathar a nám iomchubhaidh tré sheanmóir an tsoisgeil, do fágbadh táobh riumsa do réir áithne De ar Slánaightheóra;

4 Chum Tituis, mo mhac ionmhuin, do réir an chreidimh choitchinn: Grása, trócaire, agus síothcháin ó Dhia Athair agus ón Tíghearna Iósa Críod ar Slánaightheóir.

5 A sé ádhbhar fár fhág mé thú a Gcréta, ionnus go leanfa do cheartughadh na neitheann atá tös gan cheartughadh, agus go nírdéocha sagairt ann gach cathair, do réir mar do aithin mé dhuit:

6 Má atá neach ar bith neamhlochdach, na fhíor éun mhuá, aga bhíuil clann ionnruic, nach féidir éilughadh fú neamhmeasarrghachd, na easúmhál.

7 Oir as cóir easbóg do bheith neamh-

lochdach, mar fheadhmantach Dé, gan bheith dhó ag ríoth réir a thóla féin, ná feargach, ná ró fhonnmar a bhfion, ná buáilteach, ná dúil do bheith aige a néudáil neamhghloin;

8 Achd na fhear tighe áoidheadh do chongmháil, grádhach air dháoinibh maithe, na dhuine aireach, chomhthrom, náomhtha, mheasarrgha;

9 Ag congmháil na breithre díse go daingean do réir theaguisg, ionnus go madh féidir léis teagus do thabhairt uadh maille ré foirceadal fallain agus an dream labhras na aghuidh do bhréugnughadh.

10 Oir atáid iomad do dháoinibh easúmhla ann labhras go diomháoin agus na mealltóiridh, go háirighe an luchd atá don timchillghearradh:

11 Dár ab éigean a mbéul do stopadh, dream chuireas tighthe go huilidhe fá chéile, ag teagus neitheann nach cóir, do ghrádh eudála néamhghloine.

12 A dubhairt neach áirighe dhíobh féin, a bhfaidh dileas féin, Bréugairigh do ghnáth na Crétánuigh, droch ainmhinteadha, builg fhallsa.

13 As fíor an fhíadhuise. Uime sin spreag iad go géur, chum a mbeith díongmhálta sa greideamh;

14 Agus gan aire do thabhairt do sgéuluibh fábhúil na níodugheadh, agus

Na huile neithe glan don ghlan.

TITUIS.

Ní tré hobair achd thrócaire.

daitheantuibh dáoineadh, atá ar nionpógá on bhfírinne.

15 *Atáid* na huile neithe go deimhin glan don druing atá glan: achd don druing atá salach agus gan chreideamh ní bhfuil éinní glan; achd iús atá a ninntinn agus a ccoinnias salach.

16 Admhuighid síad eólas do bheith aca air Dhía; gidheadh séunuid angníomharthuibh é, ar mbeith dhóibh adhfháthmhar, easúmhál, agus mearuighthe a dtáobh gach uile dhéaghoibre.

CAIB. II.

Teagusg agus eisiomlar Thituis ré bheith 11 do reir sholuis an tsoisgeil, do nuile cháil dhaóine.

ACHD labhairse na neithe thig ré teagusg fallain:

2 *Eadhon* dáoine áosda do bheith aiceach, trómgha, measárga, diongmhálta a gcreideamh, a ngrádh, agus a bhfoighid.

3 Na mná áosda mar an gcéudna, a naibíd ionchubhaidh do náomhthachd, gan bheith na luchd éilighe go héngcoir, gan iad féin do thabhairt go biomarcach díon, na luchd teaguisg neitheann maith;

4 As go dtiubhradaois fo deara na mnáibh óga bheith súaimhneach ann a ninntinn, grádach air a bhféaruibh, agus air a gcloim,

5 Measárrgha, geannnuidh, comhnuigh-each na dtightheibh, maith, úmhál dá bhféaruibh féin, deagla bhréithre Dé do mhaslughadh.

6 Teaguisg na hógannuidh mar an gcéudna fá bheith súaimhneach na ninntinn.

7 Taisbein thú féin sna huile neithibh ad eisiompláir dheaghoibrightheadh: maille ré teagusg neamhthruaillighe, trómgha, fiórghlanadh,

8 Briathar fhalláin nách feidir a lochd-ughadh; ionnus go mbíadh adhnáire ar an tí chuireas bhur naghuidh, ar mbeith dhó gan droch ní ar bith aige ré a radh bhur dtáobhsó.

9 *Teaguisg* na searbhfhoghantuighidh fá bheith úmhál dá maighisdrighibh, fá na dtóil do dhéanamh sna huile neithibh; gan cur a naghuidh a mbriathar;

10 Gan éinní dha gcuid do théultógá úatha, achd a nuile choinghioll maith do tháisbéunadh dhóibh; ionnus go ndéanais teagusg Dé ar Slánaightheóra taitneamhach ar gach éunchor.

11 Oir do shoillsigh gras Dé go deall-ruigheach do bheir slanughadh ris, chum na nuile dháoineadh,

12 Ag tabhairt teagusg dhúinne, fá neamhdhiaghachd agus ainmíán a tsáogh-áilse do sheachna, agus fa ar mbeatha do chaitheamh dhúinn go measárrgha, agus

go cómhthrom, agus godiagha, sa tsáoghalsa a láthair;

13 Ar mbeith dhúinn ag fuireach ris an muinghin bheannuighe, agus re teachd deallruigheach ghloire an Dé mhóir eadhon ar Slánaightheóra Iósa Críod;

14 Tug é féin air ar son, chum ar bfúasgalta ó gach uile pheacadh, agus chum ar nglanta ionnus go mbeimis ar pobal geanamhuil aige féin, ag leanmhuin go dúthrachdach do dheaghoibrighibh.

15 Labhair, agus teaguisg na neithese, agus ceartuigh maille ris a nuile úghdarrás. Ná tarcaisnigheadh éundúine thú.

CAIB. III.

Féile Dé, agus deagh oibrighe do chur a gcuimhne; 9 achd ní hiud ceasda éigcéillidhe.

CUIR a gcuimhne dhóibh bheith úmhál dúachdaránachduibh agus do chúmh-achduibh, urruim do thabhairt úatha úmhadh dá bheith ullamh chum gach uile dheaghoibre mhaóribh,

2 Gan neach ar bith do mhaslughadh, gan bheith brúighneach, achd suáimhneach, ag táisbéunadh na huile cheannsachda do na huile dháoinibh.

3 Oir do bhamairne féin ar úairibh éigcéillidhe, easúmhál, ag dul ar seachrán, ag leanmhuin dainmíanuibh agus dann-toilibh eugsámhla, ag caitheamh ar mbeatha a miosguis agus a dtnúth, fuathmhar, agus ag fuathughadh a cheilé.

4 Achd an tan do shoillsigh féile agus grádh Dé ar Slánaightheóra do dháoinibh,

5 Ní do réir na noibrightheadh bhfí-éunnda do rinneamairne, achd do réir a thrócaire féin do sháor sé sinu, tré ionnladh na haithghineamhna, agus tré athnúadh-ughadh an Spiorad Náóimh;

6 Do dhóirt sé oruinn go saidhbhir tré Iósa Críod ar Slanuightheoir.

7 Ionnus ar mbeith dhúinn air ar sáoradh tré na ghrásuibhsion, go ndéuntáoi oigh-readha dhinn do réir mhuinighne na beatha marthanuighe.

8 As fírinneach an rádh so, agus is áill leam thú dheimhniughadh na neitheansa, ionnus go mbíadh an dream do chreid do Dhía ro dhíthchiollach a ndéaghoibrighibh do dhéanamh. As iad so na neithe théid a sóchar agus a dtarbha do dháoinibh.

9 Achd toirmisg ceasda éigcéillidhe, agus seanchuis, agus connsboid, agus imreasa na dtimchioll an reachda; oir atáid síad gan tarbha gan éifeachd.

10 An tí atá na eiriceach tair éis fógra no dhó thabhairt dó seachuin é;

11 Ar mbeith a fheasa agad go bhfuil a shamhuil sin do neach ar ndul fá chéile,

agus go bpeacuígheann sé, ar mbeith dhó damnuighthe úadh féin.

12 An tan chuirfeas mé Artemas chugad, nó Tichicus, déun deithneas ré theachd chugam go Nicopolis: óir is annsin do chuir mé romham an geimhreadh chaitheamh.

13 Seól uaid go dúthrachdach sa tslighe Sénas an fear dlíge agus Apollos, ar ghléus nách mbiáidh uireasbhuidhéinneithe orrtha.

14 Agus déunuid an dream as díne mar an gcéudna fóghluim ar dheaghoibrighibh do dhéanamh chum na ngnáth-uightheadh riachdanach, ionnus nach beidís neamhthoruidheach.

15 Cuirid a bhfuil um fhochairse uile a mbeannachd chugad. Teann riot an mhéid ghrádhuiheas sinne sa gcreideamh. Grása maille ribh uile. Amen.

Epistil PHOIL absdail chum PHILEMOIN.

CAIB. I.

Impidhe ar Philemóin, maitheamhnas fhior-chriosduighe thabhairt dá óglach annsa dioghbháil do dhearnadh.

POL, príosúnach Iósa Críost, agus an dearbhrathair Timoteus chum Philémoín ionmhuin, agu: ar bhfear cabhairtha,

2 Agus chum Apphia ghrádhach, agus chum Archippus ar gcoimhfhior coguidh, agus chum na heaglaisi atá ad thigh:

3 Grása maille ribh, agus sioticháin, ó Dhía ar Nathair agus ón Dtighearna Iósa Críost.

4 Beirim buidheachus rém Dhía, ag sior chuimneadh ortsa um urnuighibh,

5 (Do bhrígh go gcluimim iomrádh do ghrádhasa agus an chreidimh, atá agad a dtáobh an Tighearna Iósa, agus a dtáobh na nuile náomh;)

6 Ionnus go mbiádh cumann do chreidimh éifeachdach a nadmháil na huile mhaitheasa atá ionnuibh tré Iósa Críost.

7 Óir is mór an gáirdeachas agus an solás atá aguinn an do ghrádhasa, do bhrígh go bhfuairadar innighe na náomh furtachd thriósda, a dhearbhráthair.

8 Uime sin, bíodh gur féidir leam bheith ro dhána a Gcríost ris an ní atá iomchubhaidh dáithniughadh dhíot,

9 Gidheadh cheana tré ghrádh is usa liom impidhe chur ort, ar mbeith dhamh mar Phóil fhoirfe, agus a nois fós um phríosúnach ar son Iósa Críost.

10 Guidhim thu air son mo mhic Onesimus, noch do ghein mé a ngéibheanuibh:

11 An tí do bhí ar úairibh neamhtharbhach dhuit, achd a nois atá ró-tharbhach dhuitse agus damhsa:

12 Noch do chuir mé ar a ais: agus gabhsa chugad é, mar mo chroidhe féin:

13 Noch bá mian riumsa a chomhgháil

um fhochair féin, ionnus go ndéunadh sé miniosdralachd damh a tionadsa, a gcuibhrighibh an tsoigéil:

14 Gidheadh níor áontuigh mé éinní dhéanamh gan do thoilse; ionnus nach biádh do mhaitheas amhuil tré éigean, achd do réir do thola féin.

15 As dóigh gur ab uime dimthigh sé ar feadh tamuill, ionnus go nglactá é go síorruidhe;

16 Ní mar shearbhfhoghantuighe feasda, achd ós cionn shearbhfhoghantuighe, na dhearbhráthair ghrádhach, go háirighe dhamhsa, a né nach mo ná sin duitse, sa gcoluinu, agus sa Dtighearna?

17 Uime sin má atá cumann eadrad agus misi, gabh chugad é mar mé féin.

18 Agus má rinne sé dioghbháil air bith dhuit, nó má dhligheann tú éinní dhe, bíodh sé um leithse;

19 Misi Pól do sgríobh so rém láimh féin, do bhéur díoluidheachd uaim: bíodh nach abruim riot, go ndlighim thú féin fós ós a cheann sin díot.

20 A seadh, a dhearbhráthair, faghuim gáirdeachas uaid sa Dtighearna: cómhfurtuigh mo chroidhe sa Dtighearna.

21 Do sgríobh mé chugad, ar mbeith dhamh munighneach as húmhlachd, ar mbeith a fheasa agam go ndéuna tú ní sa mhó ná mar a deirim.

22 Agus maille ris sin ullmhuigh lóisdín damh: óir atá muinighin agam go bpronn-fuighear dhíbh me tré bhur nurnuighibh.

23 Cuiridh Epaphras (mo chómhphríosúnach a Níosa Críost,)

24 Marcus, Airistarchus, Démas, agus Lúcas, mo chórnbluchd cábhartha, a mbeannachd chugad.

25 Grása ar Dtighearna Iósa Críost ré bhur sbioruid. Amen.

Epistil PHOIL absdail chum na NEABHRUIGHEADH.

CAIB. I.

Go bhfuil Iosa Crìosd inèisdeachd ris; ar dhó bheith oscionn ná b'fagh agus na naingean.

DIA, noch do labhair a nallód go minic agus ar mhóghuibh éugsamhla ris na haithreachuibh tres na faidhibh,

2 Do labhair sé rinne sna laéthibh deigheanachasa tré an Mac, do órduigh sé na oighre air a niomlán, tré ar chrúth- uigh sé fós an dómhan;

3 Noch ar mbeith dho na dheallradh glóire, agus na iomháigh fhíre a phearsann- san, agus ag congfháil súas na huile neitheann ré breithir a chúmhachd féin, ar nglanadh ar bpeacuighne dhó thríd féin, do shuigh sé ar láimh dheis na Mór- ghachda sna hárduibh;

4 Ar mbeith dhó ar na dhéanamh ní sa ro óirdhearca ná na haingil, ar gur ab óirdhearca an tainm fuáir sé ná iadsan.

5 Oir cía do na hainglibh ré a ndúbhairt sé ríamh, As tú mo Mhac, a níugh do ghin mé thú? Agus a rís, Bíaidh mé um Athair aige, agus bíaidh seision na Mhac agumsa?

6 Agus a ris, an tan do bheir sé a steach an chéidghin don domhan, a deir sé, Agus tuguid aingil Dé uile onóir dhó.

7 Agus a deir sé a dtáobh na naingean, Do ní sé a theachdaireadha do na sbiorad- uibh, agus a mhinisdreadha don teine lasargha.

8 Achd ris an Mac a *deir sé*, A Dhía, *máiridh* do chathaóir ríoghasa, go sáoghail na sáoghal: is slat chómhthruim slat do ríoghachdasa.

9 Do grádhugh tú an flúiréuntachd, agus do fhúathugh tú a néugcoir; uime sin do ung DÍA, do Dhía féin thú, ré hóla an gháirdeachuis ós cionn do chompánach.

10 Agus, As tusa, a Thíghearna, tug fonndameint dhaingean don talamh ó thúis: agus a siad na flaitheamhnais oibreacha do lámh.

11 Rachuid síadsan as a gcrúth; achd fanaidh tusa: agus rachuidh uile a gcaith- eamh mar éudach;

12 Agus fillfhear ar a chéile iad mar bhrát, agus béid siad ar na gcláochlúgh: achd as tusa an neach céudna, agus ní rachuidh críoch ar dó bhliadhnuibh.

13 Agus cía do na hainglibh ré a ndúbh- airt sé ríamh, Suidh ar mo dheis, nó go gcuiridh mé do naimhde na sdól cos fúid?

14 A né nach sbiorada freasduil iad uile, churthar a mach chum miniosdrál- achda ar son na druinge gheubhus oigh- reachd an tsánaighthe?

CAIB. II.

Ata Crìosd fos ion-úmhlughadh dó, 7 bhrìgh gur ghabh ar nador breòite go braithreamhail chuige, 14 mar budh fhéudhamhail.

AR a nadhbharsa as cóir dhúinn aire rodhúthrachdach do thabhairt do na néithibh do chúalamar, deagla a ligthe thrinn dúinn uair ar bith.

2 Oir má bhí an bhriathar do labhradh tres na hainglibh seasmhach, agus má fuáir gach uile choir agus easúmhachd an lúach sáothair do dhligheadar;

3 Cionnas rachmáoidne as, má bhíonn neamhsuim aguinn ann a chomhór so do shlánughadh; noch do tionnsgnamh do sheanníórughadh ar tús ris an Dtíghearna féin, agus do deimhnigheadh dhúinn ris an druing do chúaluidh é;

4 Ar mbeith do Dhía ag déanamh coimhfhiadhnuise *riu*, maille ré cómh- ar- thuibh agus ré hiongantuibh, agus ré súbhailcibh éugsamhla, agus ré tiodhlai- cibh an Sbiorad Náomh, do réir a thola féin?

5 Oir ní thug sé do na hainglibh ceannas an tsáogháil ata chum teachda, ar a bhfuil- midne ag labhairt libh.

6 Achd do rinne neach a nionad áirighe fiadhnuise, ag rádh; Créd é an duine, go mbeith coimhne agad air? nó mac an duine, go mbiadh dúil agad ann?

7 Do rinne tú é feadh sealuid bhig ní sa ísle uá na haingil; do chuir tú coróin ghlóire agus onóir air, agus do chuir tú é os cionn oibreach do lámh:

8 Do chuir tú na huile neithe síos fá na chosuibh. Oir ar gcur na huile neitheann faoi dhó, níor fhág sé éinní gan chur faoi. Gidheadh ní fhaicimid a nois go fóill na huile neithe fá úmhachd dó.

9 Achd do chímid Iósa, ar bhfagháil choróine glóire agus onóra, noch do rinneadh feadh sealuid bhig ní sa ísle ná na haingil tré fhulang an bháis; ionnas go mblaisfeadh sé tré ghrás Dé bás ar son gach áoin.

10 Oir dob iomchubhaidh don tí, ar son a bhfuilid na huile neithe, agus tré a bhfuilid na huile neithe, ar dtabhairt mhórain cloinne dhó chum glóire, ceann- urra a slánaighthe do dhéanamh iomlán tré bhuáidhearthuibh.

11 Oir an tí náomhus agus an dream do nithear náomhtha is ó aon iad uile: uime sin ní ghabhann adhnáire é fá dhear- bhráithribh do ghairm dhiobh,

12 Ag rádh, Foillséochuidh mé hainm dom dhearbhraithribh, molfuidh mé thú maille ré ceól a meadhón na heagluise.

13 Agus a ris, Cuirfe mé mo mhuinighin ann. Agus a ris, Féuch misi agus an chlann tug Dia dhamh.

14 Uime sin ó atá fuil agus feóil ar na roinn ris an gcoirn, do ghabh seision mar au gcéudna a chuid díobh sin chuige; chum an tí agá bhfuil cúmbachd an bháis, éadhon an diabhal, dionnarbadh dhó tré bhás;

15 Agus chum saoirsi do thabhairt don mhéid do bhí feadh a mbeatha tré fhaitcheas an bháis fá chuing dháoirse.

16 Oir go deimhin ní hé nadúir na naingeal do ghabh sé uime; achd a sé nadúir Abraham do ghabh sé uime.

17 Air a nadhbharsin bá cóir dhó bheith cosmhail ré na dhearbhráithribh sna huile neithibh, ionnus go mbiadh sé trócaireach agus na ardshagart díleas sna neithibh bheanas ré Dia, chum an phubail do ghlanadh ó na bpeacadhibh maille ré na iodhbairt.

18 Oir do bhrígh air fhúlaing sé an tan do cuireadh cáthughadh air, is féidir leis cabhair do thabhairt don druing ar a gcurthar cáthughadh.

CAIB. III.

Muna ccreidíom Díosa, neach rug burr ar Maoisi, 7 budh truime dhúine, na an smachd fuair Israel crúadh-chroidheach.

UIME sin, a dhearbhráithre náomhtha, agá bhfuil bhur gcuid ranna don ghairm neamhdha, tuguidh dhá bhur náire Abhdal agus Ardshagart ar nadmhála, eadhon Iósa Críosd.

2 Noch do bhí díleas don tí do órduigh é, amhuil do bhí Máoiisí fós ann a thighsean uile.

3 Oir measdar gur fíu an fearsa glóir as óirdhearca ná Máoiisí, an mhéid gur mó onóir an tí thógbhas an tigh, ná an tigh é féin.

4 Oir ní bhfuil tigh ar bith nach duine Gigin thógbhus é; agus an tí do thóg na huile neithe sé Dia é.

5 Agus go deimhin do bhí Máoiisí díleas ann a thighsean uile, mar shearbhfhogh antuigh, chum fiadhnúise an neitheann do bhí chum a labhartha;

6 Achd atá Críosd mar mhac a gceannas a thighe féin; agár ab sinne a thigh, má chungbhanuid go daingean go teachd don chrích dheigheanúigh dóthchas agus gairdeas chas na muinighne.

7 Uime sin amhuil a deir an Sbiorad Náomh, a níugh má chluin sibh a ghúth,

8 Ná cruaidhighe bhur croidhthe,

amhuil a ló na díbhfeirge, eadhon lá an chathaighe sa bhfásach:

9 Sa náit ar chuireadar bhur náithreacha cathúghadh óram, ar dhearbhadar mé, agus a bhfacadar moibreacha ar feadh dhá fhichead bliadhán.

10 Uime sin do bhí ro fhearg oram ris an gceinadh sin, agus a dubhairt mé, Atáid siad do ghnáth ar seachrán ann a gcroidhe; agus ní bhfuadar eólas mo shligheadhsa.

11 Ionnus go dtug mé mionna um fheirg, Nách rachdáois a steach am s huáimhnios.

12 Tuguidh aire ribh, a dhearbhráithre, nách mbiáid dhroch chroidhe gan chreideamh ag éinneach aguibh uair ar bith, ré dtuitfeadh sibh ón Dia bheó.

13 Achd teagusguidh a chéile go láeth-eamhuil, an feadh ghoirthear An lá níugh dhe; deagla éandúine aguibh do dhul a gcruas tré mhealltóireachd an pheacuidh.

14 Oir atá ar gcuid do Chríosd aguinn, má chongmháaíod go diongmhála céudthosach ar muinighine go teachd don chrích dheigheanuidh;

15 An feadh a deirthear, A níugh má chluin sibh a ghúth, ná cruaidhighe bhur croidhthe, amhuil a ló na díbhfeirge.

16 Oir ar na chluinsin, do dhruing áirighe, do bhrósdúigheadar: biodh nách dearnadar uile an mhéid tháinic as a Néigipt tré Mháoise mar sin.

17 Achd cía an dream ré a raibh a fhearg ar feadh dhá fhithchead bliadhán? an é nách ris an druing do pheacuidh, agár thuitedar a gcuirp sa bhfásach?

18 Agus cía an dream dhá dtug sé mionna nách rachdáois a steach dhá shuáimhnios, achd amháin don luchd do bhí easúmbal?

19 Agus do chímid nar bhféidir riu dul a steach tré mhíchreideamh.

CAIB. IV.

Coimhshlúineadh shabbóide na Niudúigheach, agus na ccreidmheach, ré a chéile.

UIME sin biodh faitcheas oruinn, deagla, ar dtréigean na geallamhna uair ar bith ré dhul a steach na shuáimhnios, go measfuidh áoinneach aguibhse bheith air fagbháil.

2 (Oir do seanmóruigheadh an soisgéul dúinne, amhuil do rinneadh dhóibhsion mar an gcéudna: gidheadh ní dheachuidh an bhriathar do chúaladar a dtarbha dhóibh, do bhrígh nách raibh sí ar a cumusg ré creideamh sa druing do chúaluidh í.

3 (Oir téigheimidhe an dream chreideas a steach sa tsuáimhnios,) do réir mar a

CAIB. V.

Oirdhearcus shagartachd Iosa Criosd oscionn na nuile.

dubhairt sé, Ar a nadhbharsin tug mé mo mhionna um theigr, nach rachuid siadsan a steach am shuáimhnios: bíodh gur críochnuigheadh na hoibreacha ó thús an dómhain.

4 Oir labhair sé a nionad áirighe ar an seachdmhadh lá mar so, Agus do chómhnuigh Dá an seachdmhadh lá ón a oibribh uile.

5 Agus sa nionadsa a ris, Ní rachuid siad a steach am shuáimhnios.

6 Uime sin do bhrígh go dtuighear as, so go rachuidh dream áirighe a steach ann, agus nach deachuidh an dream dhár seanmóruigheadh an soisgeul ar tús a steach tré easúmhachd:

7 Orduighe sé a ris, lá airighe, ag rádh a Ndaibhi, A niúgh, a ndiaigh a comhfhad sin daimsir; (mar a dubhradh,) A niúgh má chluin sibh a ghúth, ná crúaidhighe bhuir gcróidhte.

8 Oir dá dtugadh Iósua suáimhneas dóibh, ní laibheóradh sé na dhiaigh so air lá eile.

9 Uime sin fágthar lá suáimhniosa ag pobal Dé.

10 Oir an tí do chuaidh a steach dhá shuáimhneas san, do chómhnuigh sé mar an gcéudna ón á oibreachuibh, amhuil do chomhnuigh Dá ón á oibreachuibh féin.

11 Uime sin déanam díthchioll ré dhul a steach sa tsuáimhnios sin, deagla éunnduine thuitim sa neisiompláir chéudna easúmhachda.

12 Oir atá briathar Dé beó, agus brioghmlhar, agus ní sa ghéire ná clóidheamh ar bith dhá fháobhar, agus téid sí thrín a steach go roinn a nanma agus na sbioruide, na nalt agus an smeara ré chéile, agus is breathamh í ar smúaintighibh agus ar bhreathnuighibh an chróidhe.

13 Agus ní bhfuil creatúr ar bith nach bhfuil follas na fhiadhnuisision: achd na huile neithe nochduighe soilleir do shúilibh an tí ar a bhfuilmidne ag labhairt.

14 Uime sin ó atá ársagart mór aguinn, do chúaidh a steach sna neamhuibh, Iosa Mac Dé, conghnam go daingean ar nadmháil.

15 Oir ní bhfuil ársagart aguinn ris náchr féidir ar néugcrúais a mhóthughadh; achd air ar cuireadh cáthughadh sna huile neithibh a gcosamhlachd rinn, gan pheacadh.

16 Ar a nadhbharsin déanam maille ré dothechas go hárdchathaoir na ngrás, chum trócaire do ghnodhúghadh, agus ghrás dífagháil dúinn chum furtachda a nám riachdanais.

OIR gach uile ársagart, thógtar ó dháoinibh is arson dáoinéadh orduighear é a dtáobh na neitheann bheanas ré Dá, chum ofrála agus íodhbhartha do dhéunamh ar son peacadh:

2 Noch agá bhfuil cumas lóthrúaighe do bheith aige don druing atá ainbhíosach, agus ar seachrán; do bhrígh go dtimchiollthar é féin mar an gcéudna déugcrúas.

3 Agus dá bhrígh so atá dfáchuibh air, íodhbairt do dhéunamh ar son na bpeacadh, ar son an phubail, agus ar a shon féin mar an gcéudna.

4 Agus ní ghabhann éunduíne a nonóirse chuige féin, achd an tí atá ar na ghairm ó Dhá, amhuil Aáron.

5 As mar an gcéudna ní úadh féin do ghabh Criosd a nonóirse chúige go ndéuntáoi ársagart de; achd ón tí a dubhairt ris, As tú mo Mhac, a niúgh do ghein misi thú.

6 Do réir mar a deir sé fós a náit eile, As sagart thú go síorruidhe do réir uird Mhelchisedec.

7 Noch a laéthibh a sheóla, do fhoráil úrnúighe agus guidhe maille ré héighmhe láidir agus ré déuruibh ar an tí agá raibh cúmhachda a sháortha ó bhás, agus do héisdeadh ris mar an gcéudna tré na dhéaghfhaitcheas:

8 Agus bíodh gur be an Mac é, dfoghluim sé úmhachd as na neithibh do fhulaing sé;

9 Agus ar mbeith dhó ar na dhéunam iomlán, do riuneadh úghdar an tslánúighe síorruidhe dhe do na huile dáoinibh úmhlaigheas dó;

10 Ar mbeith dhó ar na ghairm ó Dhá na ardshagart do réir uird Mhelchisedec.

11 Ar a bhfuil mórán aguinn re a labhairt, do neithibh atá dóchurtha amach, do bhrígh go bhfuil muill éisdeachda oruibhse.

12 Oir sibhse dár chóir bheith bhuir luchd teagnis do réir aimsire, as riachdanus dáoinb a ris sinne bhuir dteagus a gcéudthosúighibh bhréithe Dé; agus tárrla dhiibh beith sa ríochdsin gur mó atá bainne duireasbhuidh oruibh, na biadh láidir.

13 Oir gach áon chleachdas bainne atá sé neamhiúlmar a mbréithir na fíreuntachda: (óir is náoidhe é.)

14 Achd is don luchd thig chum áoisí fhóghnas an biadh láidir, agá bhfuilid a gcéudfadha tré ghnáthughadh fhada ar na gleachdadh chum eidirdealuighe maithcasea agus uile.

CAIB. VI.

Mór-chuntabhairt cláonadh go neimhchreideamh, [agus a radh, Go bhairidh Críost ar a céusadh, mar mhealltoir ó Shatan, Math. vii. 22. c. xii. 24, 31.] Tar éis do dhuine mhíoghraiseach, Críost a admhail, no Spiorad na míorbhuilteadh dfagháil úaidh.

UIME sin ar léigean thoruinn dúinn theaguis gcéudthosúigheadh bríost, tigeam air ar naghuidh chum bheith diougmhálta; gan bheith dúinn a ris ag cur fionndameint na haithrige ó oibreachuibh marbha, agus chréidmhe a dtáobh Dé,

2 Theagusg na mbaisdeadh, agus leagadh na lámh, agus eiséirge na marbh, agus an bhreitheamhnais síorruidhe.

3 Agus do dhéanam so, do chead Dé.

4 Oír an dream atá ar na soillsiughadh áon uair amháin, agus fuair blas an tioghluice neamhgha, agus lér roinneadh an Spiorad Náomh,

5 Agus do bhlaís deaghbhríathar Dé, agus subbailcidhe an tsáoghail atá chum teachda,

6 Agus atá ar dtuitim, ní féidir a nathnóadbughadh a ris chum aithrige; do bhrígh go bhfuilid ag céusadh Mhic Dé a ris dhóibh féin, agus ag sgíge faoi.

7 Oír an talamh shléigeas a nfearthuinn thig go minic air, agus do bheir luibhionna úadha théid a dtárba don druing sháothruigheas é, do ghéibh sé beannachd ó Dhia:

8 Achd an talamh do bheir sgeathach agus driseach úadha as diomolta, agus is fogus é dá bheith malluighe; agur ab é a chríoch a losgadh.

9 Gidheadh a cháirde, atámuil deimhneach asuibhse fá neithibh is fearr ná sin, agus as foigse don tslánughadh, bíodh go lábhramáoid mar so.

10 Oír ní bhfuil Día neamhchomhthrom, go mbíadh dearmud aige ar bhur nobair agus air sháothar bbur ngrádha, noch do fhoillsigheabhair dhá ainn, sa minios-drálachd do rinneabhair, agus fósa do ní sibh do na náomhuibh.

11 Agus as mian rinn gach áon aguibh do thaishéunadh na dúthrachda céudna chum láindearbhtha an dóthchais go deireadh;

12 Ionnas nách mbiádh sibh lesgeamhuil, achd bhur luchd leanmhana-ag an druing agá bhfuil oighreachd na ngeallamhnach tré chreideamh agus tré fhoighid.

13 Oír an tan thug Dia gealladh D'ábraham, do bhrígh nár bhféidir leis neach bá mó do thabhairt mar mhionnuibh, tug sé é féin mar mhionnuibh,

14 Ag radh, Go-deimhin ag beannugh-

adh beannócha mé thusa, agus ag méudughadh méideócha mé thú.

15 Agus mar sin, ar bhfuireach go foighideach dhó, fuair sé toradh na geallamhna.

16 Oír go deimhin do bheirid daoine an tí is mó na iad féin mar mhionnuibh, agus as críoch air gach imreasain dóibhsion mionna chum deimhnighthe.

17 As mar an gcéudna ar mbeith do Dhía fonnmar ar a chomhairle neamhchorruidh dfoillsiughadh go ro fhoirleathan doighribh na geallamhna, do dhearbhuidh sé é ré mionnuibh:

18 Ionnas tré dhá ní dóatharruidh, ann nach féidir lé Día bréug do dheanamh, go mbeith meanma láidir aguinne, ag riath chum greamuighthe don dóthchas atá romhuinn:

19 Noch atá aguinn mar ancaire, daingean diougmhálta a nanma, agus théid a steach go soithe a ní atá don táobh a stigh don bhrat;

20 Sa náit a ndeachuidh an céidreathuighe air ar soinne, eadhon Iósa, dá ndearnadh árdagart síorruidhe do réir uird Mhelchisedec.

CAIB. VII.

Sagartacht Chríost do réir Mhelchisedec, oirdheirc tar uird Auroin.

OIR an Melchisedecsa rí-Shálem, sagart an Dé is áirde, tharra sé Dábraham ar mbéith dhó ag filleadh air ais ó ár na ríghtheadh, agus do bheannuigh sé é;

2 Agus tug Abraham deachnuigh na nuile neitheann dó; noch dá ngoirtheair ar tús ar na eidirmhíniughadh Rí na fíreuntachda, agus na dhiaigh sin mar an gcéudna, Rí Shálem, eadhon, Rí na síothchána;

3 Gan athair, gan mháthair, gan chineadh, gan tosach laetheadh, ná deireadh beatha aige; achd ar na chur a gcosamhlachd Mhic Dé; fanuigh sé na shagart go síorruidhe.

4 Tuguidh a nois do bhur naire créd é méud an duine, dhá dtug Abraham féin an príomhathair deachnuigh na hÉidála.

5 Agus go deimhin an dream do chloinn Lébhí, ghabhus an tsagartachd chuca, atá áithne aca réir an reachda deachnuigh do ghabhail ón bpobal, eadhon, ó na ndearbhráithribh féin, bíodh go dtangadar ó leasrach Abraham.

6 Achd an tí nach áirmhíghtheair a bheith déinchineadh ríusan do ghlac sé deachnuigh ó Abraham, agus do bheannuigh sé an tí agá rabhadar na geallamhnacha.

7 Agus gan imreasuin ar bith beannuightheair a uí is lúgha ón ní is mó.

8 Agus ann so glacuid na daoine gheibh bás deachmhuigh; achd ann súd, an tí ré ndéarnadh fiadhnúise go maireann sé.

9 Agus (do rádh na firinne,) tug Lébhi féin, noch ghlacas an deachmhuigh, deachmhuigh úadha a Nábraham.

10 Oir do bhí sé fós a leasrach a athar, an tan thárla Melchisedec dhó.

11 Ar a naddhbarsin dá dtigeadh iomláine tré shagarthachd na Lebhí, (oir is ré linn na sagarthachda sin tugadh an reachd don phobal,) créd fa raibh riachd-anus ní sa mhó ré sagart eile éirge ann do réir uird Mhelchisedec, agus gan bheith dhó ar na ghairm do réir uird Aáron?

12 Oir ar mbeith don tsagartachd ar na athrughadh, is éigean an reachd dathrughadh mar an gcéudna.

13 Oir an tí air a labharthar na neithese is ré treibh eile bheanas sé, dá nach dearnuigh éinneach miniosdralachd ag a naltóir.

14 Oir as ní follas gur do threibh Iúda do éirigh an Tighearna; treabh ar nar labhair Máoise éinni a dtáobh na sagartachda.

15 Agus fós is móide as follas é: do bhrígh go bhfuil sagart eile ar néirge ann a gcosamblachd Mhelchisedec,

16 Dá nách dearnadh do, *sagart* réir reachd na háithne colluidhe, achd do réir chúmhachd na beatha síorruidhe.

17 Oir do ní *Dia* fiadhnúise, As sagart thú go síorruidhe réir uird Mhelchisedec.

18 Oir a náithne do bhí roinne ann atá sí ar na cur ar gcúl do bhrígh a meirbhe agus a neamhtharbhuidhe.

19 Oir ní dhearna an reachd ní ar bith iomlán, achd teachd a steach a muinighne as féarr; tré na dtigmíd a bhfogus do Dhia.

20 Agus an mhéid nach gan mhionnuibh:

21 (Oir do rinneadh sagairt díobhsan gan mhionnuibh; achd don fhearsa maille ré mionnuibh tré an tí a dubhairt ris, Tug an Tighearna mionna agus ní ghébhuidh aithreachas é, As sagart thú go síorruidhe do réir uird Mhelchisedec.)

22 Do rinneadh go fiú a noirid sin, urra an chonnartha is féarr Diósa.

23 Agus do rinneadh iomad díobhsan na sagartuibh, do bhrígh gur thoirmisg an bás iad fhuireach:

24 Achd do bhrígh go maireann ann *fearsa*, go síorruidhe, atá sagartachd shíorruidhe aige.

25 Ionns gur féidir leis an dream thig chum Dé thrid féin do shlánughadh go hionlán, ar mbeith dhó beo go síorruidhe chum eadarghuidhe do déanamh ar a son.

26 Oir a sé a shamhuil sin dárdsagart dob iomchubhaidh dhúinne do bheith

aguinn, noch atá náomhtha, neimhchiontach, gan cháidhe air bith, ar na sgaradh ré peacthachuibh, agus do rinneadh níos airde ná na flaithis;

27 Ar nách bhfuil riachdanus go láe-theamhuil, mar do bhí ar na hárd-sagartuibh úd, iodhbartha do dhéanamh ar tús, ar son a pheacuigheadh féin, na dhíáigh sin ar son pheacuigheadh an phobail: oir do rinne sé so eunúair anháin, an tan do rinne sé íodhbairt de féin.

28 Oir do ní an reachd árd-sagairt do dháoinibh bhíos eugcrúaidh; achd do ní briarthar na mionna a ndíáigh an reachda ardsagart don Mhac, noch atá críochnuigh go síorruidhe.

CAIB. VIII.

Sagartachd shíorraidh Chríost, 7 agus connradh biothbháan an tsúisgel, ar gcur sagartachd Aaróin agus connradh áimsiorda na naitheach, ar gcúl.

AGUS a sé so suim na neitheann a deirmid: Atá a shamhuil sin dárdsagart aguinn, noch do shúigh ar deis árdchatháoire na Mórdhachda sna flaithis;

2 Atá na mhínidir *sna hionaduibh* náomhtha, agus don tabearnacail fhirrúigh úd, noch do shúighidh an Tighearna, agus ní duine.

3 Oir as chuige órduighthear gach uile árd-sagart chum na dtabhartus agus na niodhbarthadh dforáil: ionnas gur bhéigin don fhiora mar an gcéudna ní éigin do bheith aige ré a iodhbairt.

4 Oir ní bhíadh sé na shagart, dá mbiadh sé ar an dtalamh, an feadh atáid sagairt ann fhoráileas tabhartuis do réir an reachda:

5 Noch do ní seirbhís do shompla agus do sgáile na neitheann neamhdha, amhuil do fhógair Dia do Mháoise ar mbeith dhó ar tí an tabearnacail do chríochnúghadh: tabhair haire riot, ár sé, Go ndéan tú na huile neithe do réir an tsomplado taisbéunadh dhuil a tsliabh.

6 Achd a nois fuair sé oifig as óir-dhearca ná sin, an mhéid go bhfuil sé na eidirmheadhontóir an chonnartha as féarr, noch atá ar na dhaingniughadh ris na geallamhnachaibh is fearr.

7 Oir dá mbeith an *céudchonnradh* úd neamhuireasbhach, ní shírfidhe ionad don dara *connradh*.

8 Oir a deir sé, dhá néiliughádsan, Feuch tiuicuidh na laethe, a deir an Tighearna ann a gcríochnóchuigh mé connradh nuadh ré tigh Israél agus ré tigh Iúda:

9 Ní réir an chonnartha do rinne mé ré na naitribh sa lá ann a rug mé ar láimh orrtha chum a dtreóruighthe as talamh na Héigipte; oir níor thanadar a mbun mo

chonnartha, agus ní raibh cás agumsa ionntadhsan, a deir an Tighearna.

10 Uime sin ag so an connradh do dhéuna mé ré tigh Israél a ndíáigh na laetheadhsin, a deir an Tighearna; Cuirfe mé mo dhligthe ann a ninntinn, agus agriobhthad iad ann a gcroíthe: agus bíaidh mé um Dhía aca, agus beid siadsan na bpobal agumsa.

11 Agus ní bhíaidh gach áon fó leith ag teagusg a chomharsan, agus gach áon fó leith ag teagusg a dhearbhráthar, ag rádh, Bíodh aithne air an Dtighearna agad: óir bíaidh eólas aca uile oramsa ón mbeagus an mór.

12 Oir bíaidh mé trócaireach da néug-córuibh, agus cuirfe mé a bpeacuidhe agus a naindligthe as mo choimhne seasda.

13 An tan a deir sé, *An connradh nuadh*, do chuir sé an seanchonnradh a neimbrígh. Agus an ní atá ar na chur a neimbrígh agus atá sean a fogus dó bheith ar dtéumógh.

CAIB. IX.

Iodhbairt fola Chríosa ní is uáisle nó fuil iodhbartha an reachd.

UIME sin do bhádar fós ag an gcéud chonnarthadh órduighthe a dtáobh sheirbhíse Dé, agus nácinmhiosdadh sáoghla.

2 Oir do tógbhadh an tabernacail; ann a raibh sa gcéud iosdadh dhe, an coinneóir, agus an bord, agus arán na fiadhuise; ré ráidhtear náomhtha.

3 Agus do bhí táobh a stigh don dara bhrat, an tabearnacail dá ngoirthear an náomh iosdadh ro Náomhtha;

4 Sa náit a raibh an tuiséir orrgha, agus áirc an chonnartha ar na fholach tunchioll ré hór, ann a raibh an pota orrgha ann a raibh an manna, agus slat Aároin nach do sgeith, agus cláir an chonnartha;

5 Agus ós cionn na háirce do bhádar na cherubini glórmhar ag cur sgátha ar fholách na háirce; neithe ar nach féidir leam labhairt fó leith a nois.

6 Agus ar mbeith do na neithibhse órduighthe mar so, do théighedis na sagairt do ghnáth a steach don chéud thabernacail, do choimhlíonadh sheirbhíse Dé.

7 Achd don dara thabernacail do theigh-eadh an tardsagart na áonar áon úair amháin gacha bliadhna, ní gan fhuil, noch do fhoráileadh sé ar a shon féin, agus ar son sheachráin an phobail:

8 Ar mbeith don Sbiorad Náomh dhá fhoillsiughadh so, nár hosgladh fós an tslighe chum a níosda ro náomhtha, an feadh do bhi an céud tabearnacail na sheasadh:

9 Noch as sompla don naimsirsí a láthair, ann a bhfuil tabhartuis agus

iodhbartha dhá bhforáil, lé nár féidir an tí do ní an tseirbhís sin, do náomhadh a dtáobh a choinnisiáis;

10 *Ar mbeith dhóibh amháin a mbiadh-uibh agus a ndeocheuibh, agus a nionlat-uibh éugsamhla, agus a nguáthuightheibh colluidhe, do cuireadh orrtha duálach go teachd aimsire an cheartuighe.*

11 Achd ar dteachd do Chríosa na árdshagart na neitheann maith do bhí chum teachda, tré thabearnacail bá mó agus bá diongmhálda, nách dearnadh ré lámhuibh, ionann sin ré radh agus, nach don nobairse;

12 Agus fós ní tré fhuil ghabhar na láodh, achd tré na fhuil féin; do chuáidh sé a steach éun náir amháin sna hiosdadh-uibh náomhtha, ar bhfagháil fúaslughthe shíorruidhe dháinne.

13 Oir má ní fuil thárbh agus ghábhhar, agus luáithreadh seachbhhuidh ar na cróth-adh ar an druing neamhghloin, a náomhadh a dtáobh ghlanda na feóla:

14 A né nách ro mhó ná sin dhéunas fuil Chríosa, noch do fhoráil é féin gan cháidhe do Dhía tré an Sbiorúid shíorruidhe, bhur ccoinnsiassa ghlanadh ó oibreachuibh marbha chum seirbhíse do dhéunamh don Día bheo?

15 Agus ar a shon so as eision eirdir-mheadhontóir an chonnartha nuáidh, ionnas tré an mbás, do fhuilang sé chum fúasgluighthe na sárúighthe do bhí sa gcéudchonnradh, go bhfuighedis an dream atá ar na ngairm geallamhuin na boigh-reachda síorruidhe.

16 Oir sa náit ann a bhfuil tiomna, as éigean bás an tí do rinne an tiomna do bheith ann.

17 Oir bí an tiomna diongmhálda an tán bhíd dáoinne ar néug: óir atá sí fós gan bhrígh an feadh mhaireas an tí do rinne í.

18 Uime sin níor daingnigheadh an chéud tiomna féin gan fhuil.

19 Oir an tan do labhair Máoise na huile aitheanta ris an bpobal uile réir an reachda, ar nglacadh fola láodh agus gabhar dhó, maille ré huisge, agus ré boluinn phutpair, agus ré híosóip, do chraith sé í ar an leabhar, agus ar an bpobal uile mar an gcéudna,

20 Ag rádh, A sí so fuil na tiomna noch do aithin Día dhíbh.

21 Agus fós do chraith sé a nfuil chéudna ar an tabearnacail, agus ar shoitighibh na miniosdrálachda.

22 Agus as beag nach ré fuil ghilantar na huile neithe do réir an reachda; agus ní faghthar maitheamhnas ar bith gandortadh foia.

23 Uime sin do éigin sompla na neitheann atá ar neamh do ghlanadh riu so; achd na neithe neamhgha féin ré hiodhbarthuibh as fearr ná iad so.

24 Oir ní dheachuidh Críosa a steach don náomhiosdadh do rinneadh ré lámh-uibh, noch bá heisiompláir do na *hiosdadh-uibh* firinneach; achd go flaitheamhnas féin, chum é féin do thaisbéunadh a nois a bhfiadhuise Dé air ar soinne:

25 Agus ní chum é féin diodhbairt go minic, amhuil do théigheadh an tadsagart a steach don náomhiosdadh gacha bliadhna ré fuil nar leis féin;

26 (Oir mar sin bá héigean dó páis dfulang go minic ó thús an domháin: achd a nois do foillsigheadh é éun uair amháin a ndeireadh an tsáoghail, chum an pheacuidh sgríos tré na íodhbairt féin.

27 Agus amhuil atá a ndán do dhaóinibh bás dfa háil áonuáir amháin, agus na dhiaigh sin an breitheamhnus:

28 As mar an gcéudna fuair Críosa a íodhbhairt éunuáir amháin chum peacuidh mhóráin do sgríos dó; agus búdh léir é an dara huair gan pheacadh don druing atá ag fuireach ris chum slánuighthe.

CAIB. X.

Admháil chreidimh Chríosa (neach sháruigh ar an uile) 19 do chongmhail go *foighdeach, socrach.*

OIR ar mbeith do sgáile na neitheann maith do bhí chum teachda ag an reachd, agus ní dealbh fire na neitheann féin, ní féidir leis choidhche na druinge thig chuge do náomhadh ris na hiodhbharthuibhsin bhídh fhóráil do ghnáth gacha bliadhna.

2 Nó go deimhin do choisgfeidís dá bheith dhá bhforáil? do bhrigh ar mbeith do luchd na niodhbarthadhsin dforáil ar na nglanadh éunuáir amháin, nach bíadh ní sa mhó coinnias pheacugh aca.

3 Achd sna hiodhbharthuibh sin do nithear athchoimhniughadh na bpeacadh gacha bliadhna.

4 Oir ní féidir dful tharbh agus ghabhar na peacugh chur ar gcúl.

5 Uime sin ag teachd dó chum a tsáoghail, a deir sé, Níor bháil leachd íodhbairt ná ofráil, achd do chum tú corp dhambhas:

6 A niodhbarthuibh loisge agus a niodhbarthuibh ar son pheacuidh ní raibh fonn agad.

7 A dubhairt misi an tan sin, Féuch, atáim ag teachd (a dtosach an leathair atá sgríobhtha oram,) chum do tholasa do dhéunamh, a Dhé.

8 Ar na rádh shúas dó, Níor bháil leachd do íodhbairt ná ofráil ná íodhbartha loisge ná íodhbartha ar son pheacugh, agus ní raibh fonn agad *ionnta*; (noch do nithear fhóráil réir an reachda;)

9 A dubhairt seision an tan sin, Féuch, atáim ag teachd chum do tholasa do dhéunamh, a Dhé. Cuiridh sé an céud ní ar gcúl, chum an dara nêithe do sheasadh dhó.

10 An toil ré a bhfuilmídne air ar ndéunamh náomhtha tré íodhbairt chúirp Iósa Críosa éunuáir *amháin*.

11 Agus seasuidh gach sagart go látheamhuil ag miniosdrálachd agus ag ofráil na niodhbarthadh gcéudna go minic, ris nach féidir choidhche peacuidh chur ar gcúl:

12 Achd ar bhforáileadh éin íodhbartha amháin ar son na bpeacadh, don tise, do shuigh sé ar deis Dé, go síorruidhe;

13 Ag fuireach ó sin amach nó go gcurthar a naimhde na sdól cos *faoi*.

14 Oir do rinne sé diongmhála go síorruidhe ré héin íodhbairt amháin an dream atá ar na náomhadh.

15 Agus do ní an Shiorad Náomh mar an gcéudna fiadhuise dhúinn: oir ar na rádh dhó roimhe,

16 Ag so an connradh dhéunas mé rú a ndiaigh na laetheadh úd, a deir an Tigh-earna, Cuirfe mé mo dhligthe ann a geroidhthibh, agus sgríobhthad iad ann a nimitinneachuibh;

17 Agus cuirfe mé a bpeacuidh agus a naindligthe as mo choimhne feasda.

18 Agus sa náit ann a bhfuil maith-eamhnas na neitheannso, *níbhfuil* íodhbairt ar son pheacuidh ann ní sa mhó.

19 Ar a nadhbharsin, a dhearbhráithre, ó atá sóirse aguinn ré dhul a steach don náomhiosdadh tré fhuil Iósa,

20 An tslighé núadh bhéo, noch do ullmhuigh sé dhúinn, trés an mbrat, as ionann sin ré a rádh, agus tré na fheoil féin;

21 Agus tré shagart mór agá bhfuil ceannas thighe Dé;

22 Druideam air ar naghaidh maille ré croidhe firinneach sáirdheimhneach a gceideamh, ar mbeith dár gceoidhthibh ar na ceróthadh ó dhrochechoinnias, agus ar mbeith dár georp ionnailte ré huisge glan.

23 Congham gan chorruidhe adinháil ar muinighne; (oir as dileas an tí thug gealladh dhúinn:)

24 Agus tugam aire dhá chéile ionnus go mbéam dhár mbrosdughadh féin chum gráda agus deaghoibrigheadh:

25 Gan tréigean an chomhchruinnighe do níomaoid a gceann a cheile, do réir nóis dhruinge áirighe; achd ag teagusc *a chéile*: agus go madh móide *dhéanam sin*, an mhéid as léir dhibh an lá úd ag drud rinn.

26 Oir dá bpeacugheam dantoisg tar éis éolais na firinne do ghabháil chuguinn,

ní fhagthar iodhbairt aguinn ní sa mhó ar son na bpeacadh,

27 Achd feitheamh báoghlach ris an mbreitheamhnus agus ré teas na teineadh, noch shluigfeas na námhuid.

28 An tí do rúg tarcuisne air reachd Mhaóise do gheibh sé bás gan trúaighe tré fhiadhnúise deise nó thír:

29 An é nach dtuillfidh (do réir bhur mbaramhlasa,) an tí shaltras Mac Dé fá na chosuibh, agus mheasus fuil an chonnartha, lér náomhadh é, bheith neamhghlan, agus do bheir masla do Spioruid na ngrás, pionús as ró mhó ná sin?

30 Oir as aithneigh dhúinn an tí a dubhairt, Is leamsa dioghaltus do dhéanamh, do bhéur cúitiughadh uáim, a deir an Tighearna. Agus a rís, Do dhéana an Tighearna breitheamhnus ar a phobal.

31 As ní robháoghlach tuitim a lámhuibh an Dé bhí.

32 Bíodh athchoimhne aguibh a rís ar na laethibh do chuádh thoruibh, ann a rabhabhair tar éis bhur soillsighe ag fulang throda móire a mbuáidhearthuibh;

33 Cuid de, an tan do rinneadar cách sgathán díbh maille ré masla agus ré buáidhearthuibh; agus cuid eile, an tan do rinneadh sibh bhur gcompánuibh don druigo do bhí sa riochd ghéudna sin.

34 Oir do bhabhair ag fulang má ráon ríomsa um ghéibheannuibh, agus do ghabhabhair chuguibh go luathghaireach fadhbhadh bhur maóine, ar mbeith a fheasa aguibh ionnuibh féin go bhfuil maóin shíorruidhe as fearr ná sin aguibh ar neamh.

35 Uime sin ná téilgidh uáibh bhur muinighin admhálach, agá bhfuil mórlúach saothair.

36 Oir atá foighid na riachdanus oruibh, ionnus ar ndéanamh tola Dé dhíbh, go bhfuighe sibh *toradh* na geallamhna.

37 Oir sealad ro bheag go fóill, tiucafaidh an tí atá chum teachda, agus ní dhéuna sé muill.

38 Agus mairfidh an firéun tré chreideamh: gidheadh má théid sé air ccúl, ní bhfuighe manamsa fonn ann.

39 Gidheadh ní sinne an drung théid air ccúl chum dāmnuighthe; achd chreideas chum a nanma shlánughadh.

CAIB. XI.

Nádur an chreidimh; 7 agus a neart, ar na dhearbhadh ré iníomad sompla.

AGUS a sé an creideamh as bun do na neithibh ré bhfuil dóigh, agus as foillsiughadh dearbhtha air na neithibh nach bhfaicthear.

2 Oir as tríd fúaradar na sinnsir deagtheisd.

3 As tré chreideamh thuigníd gur

crúthuigheadh an domhan tré bhréithir Dé, ionnas go ndearnadh neithe sófhaicsigh do do na neithibh dófhaicsigh.

4 As tré chreideamh do fhoráil Abel do Dhía iodhbairt ní as féarr ná Cáin, tré a ndéarnadh fiadhnúise dhó go raibh sé na fhíréun, ar mbeith do Dhía ag déanamh fiadhnúise dhá thiodhlaicibh: agus tré an greideamhsin ar bhfagháil bháis dó lábhruidh sé fós.

5 As tré chreideamh do háthruigheadh Enóch chum nach bhfaicfeadh sé an bás; agus ní frith é, do bhrigh gur athruigh Día é: oir súil do hathruigheadh é do rinneadh fiadhnúise nis, gur thaitin sé re Día.

6 Achd a bhféugnhuis chreidimh ní féidir taitneamh ris: oir an tí thig chum Dé is éigean dó a chreideamh go bhfuil sé ann, agus go dtabhair sé lúach saothar don druigo iarras é.

7 As tré chreideamh, ar bhfagháil fógartha ó Dhía do Naóí a dtimchioll na neitheann nach raibh fós ré na bhfaicsin, ar ngabháil fhaitchis do, dallnuigh sé a náirc do shábháil a thighe féin; tré dhamnuigh sé an domhan, agus do rinneadh óighre na firéuntachda atá tré chreidimh dhé.

8 As tré chreideamh, dúmhlaigh Abraham, ar na ghairm ag imtheachd go hionad noch do gheubadh sé na dhiaigh sin doighreachd; agus do thríall sé roimhe, gan a fhios aige cá háit ann a raibh sé ag dul.

9 As tré chreideamh do chómhuigh sé a dtír na geallamhna, amhuil a dtír choimhigthe, ar ndéanamh combnuighe dhó a mbothuibh maille ré Hísaac agus ré Iácob, comhóigbreadha na geallamhna céudna:

10 Oir do bhí a shúil ris an gcathruigh úd agá bhfuil fonndameint, agár ab é Día a saor agus a cruthaightheoir.

11 As tré chreideamh mar an gcéudna fuair Sára féin neart chum síl do ghabháil di, agus rug sí mac tar éis í dhul tar aois *cloinne bhreith*, do bhrigh gur mheas sí gur bhfirinneach an tí thug an gealladh.

12 Uime sin do gineadh *sliocht* ó áon amháin, agus é fós a riochd mhairbh, coimhlonmhar ré reultuibh neimhe, agus ré gaineamh thrágha na fairrge nach féidir áireamh.

13 As do réir chreidimh fúaradar so uile bás, bíodh nach bhfúaradar na neithe do ghealladh dhóibh, achd go bhfaicadar iad a bhfad uátha, agus tug chreideamh agus do theannadar riu *iad*, agus do admhuigheadar go rabhadar féin na ndéoradhuibh agus na noilirtheachuibh ar an dtalamh.

14 Oir an dream a deir na neithese cuirid siad a gcéill go follas go bhfuilid siad ag iarraidh dúitheche.

15 Agus dá mbeith an *dùithche* úd as a dtangadar amach, ar coimhne aca, do bhí am aca ré filleadh air a nais.

16 Achd a nois atá a ndúil a *ndùithche* as féarr, eadhon, sa *dùithche* neamhgha: úime sin ní nár lé Dia dhá dtáobhsan, a Nda do ghairm dhe: óir do ullmhuigh sé cathair dhóibh.

17 As tré chreideamh, do fhoráil Abraham Isaac, an tan do dhearbhadh é: agus an tí fuair na geallamhna do fhoráil sé a néinghin,

18 Lé a ndubhradh, Is a Nísáac ghoirfghtheard do shiol:

19 Ar mbreithnughadh dhó gur cúmhachdach Dia air a thóghháil súas, éadhon ó mharbhuibh; as ar ghlac sé é fós a gcosamhlachd.

20 As tré chreideamh do bheannuigh Isáac Iacob agus Esáu a dtáobh na neitheann do bhí chum teachda.

21 As tré chreideamh, do bheannuigh Iacob ag fagháil bháis dó, dias mac Ioseph; agus do rinne sé adhra, ós ceann a bhata.

22 As tré chreideamh, do chuir Ioseph a gcoimhne, ag fagháil bháis dó imtheachd chloinne Isráel as a *Néigipt*; agus tug sé áitne a dtimchioll a chuamh.

23 As tré chreideamh do cuireadh Maíse a bhfolach, ré na athair agus ré na mbáthair feadh trí míos an tan rugadh é, do bhrigh go bhfacadar gur leanabh áluinn é; agus ní raibh faitcheas roimh áitne an rígh orrtha.

24 As tré chreideamh do dhíult Maíse, ar mbeith dhó mór, mac inghine Phárao do ghairm dhe;

25 Ar mbreith dhó do roghain bheith ag fulang buáidheartha a bhfochair phubail Dé, tar bheith a-sáimhe neamhbábuan an pheacuidh;

26 Ar na mheas dó gur mhó an saidhbheas masla Chríost ná ionnmhas ná Héigipte: óir do bhí súil aige ris an lúach saothair.

27 As tré chreideamh do thréig sé an Néigipt, gan fhaitcheas air roimh fheirg an rígh: óir do bhí sé comhláidir sin ná inntinn, ionann agus do chifeadh sé an tí nach féidir dfaicinn.

28 As tré chreideamh dóirdugh sé an t*uán* casg, agus an dórtadh fola, deagla go mbeanfadh an tí do sgrios gach céidghin ríusan.

29 As tré chreideamh do chúadar tréas an muir Rúaidh amhuil tré thiomach: an *mhuir* léur sluideadh na Héigiptigh ar dteachd dá teasdughadh dhóibh.

30 As tré chreideamh do thuiteadar balluidhe Ierico, tar éis gabhála na dtimchiol seachd lá.

31 As tré chreideamh nár sgriosadh an

mheirrdreach Rahab a naóinfeachd ris an druing do bhí easúmhál, ar dtabhairt aoidheachda uáithe don luchd bratha go síothchánta.

32 Agus créd a déuruinn ní sa mhó? óir do bhíadh a naimsir ro ghearr agum ré bheith ag cráobhsaóileadh ar Ghedéon, agus ar Bhárac, agus ar Shampson, agus ar Iephtáé; agus ar Dháibhi, agus Shammuel, agus ar na fáidhibh:

33 Noch tré chreideamh da bhúadhuigh ríoghachda, do oibrigh firéuntachd, do ghnodhuigh na geallamhna, do sdeop beóil na leomhan,

34 Do mhúch neart na teineadh, do chuáidh as ó fháobhar an chloidhimh, tugadh ó laige go láidireachd, do rinneadh neartmhar a gcath, do chuir a dteitheamh slúáighe na neachdrannach.

35 Do ghlacadh na mná a mairbh ó eiséirghe: do céusadh drung eile mar an gceudna, gan suim ann a saoradh aca; chum eiséirghe budh féarr dfaigháil dhóibh:

36 Agus do dearbhadh drung eile ré sgíge agus ré sgíursuighibh, agus fós, ré géibheannuibh agus ré príosún:

37 Do clochadh iad, do gearradh ó chéile iad, do cuireadh cathughadh orrtha, do marbhadh ré cloidheamh iad: do bhádar ar seachrán a nunn sa nall a gceoinibh cáorach agus gabhar, ar mbeith dhóibh a riachdanus, dá mbuáidhreadh, agus dá grádh;

38 Dream nár bhfiu an saóghal: ag dul amúgha a bhfásuighibh, agus a sléibhthibh, agus a dtuinighthibh agus a núamhuibh talmhan.

39 Agus ar mbeith dhóibh so uile, ar na ndearbhadh tré chreideamh, ní rugadar air an geallamhuin:

40 Ar mbeith do Dhía ag soláthar dhuinne an neithe as féarr, chum gan iadsan do bheith iomlán ar bhféugmhuisie.

CAIB. XII.

Tré eisiomplar Chríost agus na náomh, lé feabhas na tiomna nuaidh tar an tsein-tiomna ata sair-dhiaghacht aga bhrosdughadh.

AR a nádhbharsin ó thárla a chomhmór sin do néull fiadhnúiseadh ar dtimchiollne mar an gceudna, ag cur gach uile thríuin dhinn, agus an pheacuigh leanus dinn go héusguidh, riótham maille ré foighid chum chin na coimhleanga atá romhuinn,

2 Ag féachuinn ar Iósa ceannphort agus fear críochnuighe an chreidimh; noch ar son an tsóláis do cuireadh as a chomhair do fhúlaing céusadh na croithe, ag geur na masla a neamhsuim, agus do shuigh ar deis árdchathaóire Dé.

3 Oir smuáinig ribh féin ar an tí úd do fhulaing a shamhuil sin do chaint do chur na aghuidh féin ó pheacachuibh, deagla dhul a dtuirse agus a nanbhfainne dhìbh ann bhur ninninnibh.

4 Níor sheasabhair fós go fuil, ag cathúghadh a naghuidh an pheacuidh.

5 Agus a né gur dhearmuid sibh an foirceadal labhras ribh amhuil ré cloinn, A mhic, ná bíodh neamhsuim agad a smachd an Tighearna, agus ná téidh a nanbhfainne an tan chrónuigheas sé thú:

6 Oir smachduighe an Tighearna an tí ghrádhuiheas sé, agus sgíurfuigh sé gach mac ré ngabhann sé.

7 Dá bhfuilge sibh smachdughadh, atá Dia dhá fhoráileadh féin oruibh amhuil air chloinn; oir cía hé an mac nach smachduigheann an tathair?

8 Achd dá raibh sibh gan an smachdughadh, roinntear ris na huilibh, go deimhin as basdaírd sibh, agus ní maca.

9 Do bhádar fós ar naithreacha colluidhe aguinn na luchd smachduigthe, agus do bheirmis urruim dhóibh: a né nach ro mhó ná sin do bhéuram úmhlachd Dathair na spiorad, agus bíam béo?

10 Oir do bhádersan dár smachdughadhne beagan láethe réir a dtola féin; achd chum ar leasa eision, ionnus go nglacfamaois a náomhthachd san.

11 Achd ní cosmhail smachdughadh air bith ré headh na nuáire sin do bheith solásach, achd dólásach: gidheadh do bheir sé na dhiaigh sin toradh suáimhneach na fíréuntachda don druing chleachdas é.

12 Uime sin tógbhuidh súas na lámha díomhaóineach, agus na glúine gan sbracadh;

13 Agus dénnuidh céimniughadh díreach ré bhur geosuibh, deagla a neithe atá hacach do chláonadh as a tslighe; achd go madh táosga leighéasaidh é.

14 Leanuigh sìorcháin ris na huile dhaoinibh, agus náomhthachd, oir gan í ní fhaicfidh éinneach an Tighearna.

15 Tabhruidh aire ribh fa gan áoinneach aguibh do chláonadh ó ghrás Dé; fa gan fréumh shearbhuís ar bith do fhás súas dá bhur mbuáidhreachd, tréas a ndéuntaói morán neamhghlan;

16 Deagla go mbíadh éinneach na sdrípuigh, ná neimhdhiagha, mar Esau, noch do reac a cheart óighreachda ar son éinchnn ambáin bith.

17 Oir atá a fhios aguibh an tan bá mían ris fós ná dhiaigh sin, an bheannachd fhaghail mar oighreachd, gur diultadh é: oir ní bhfuair sé áit aithrige, bíodh gur iarr sé í maille ré déuribh.

18 Oir ní chum an tsléibhe thangabhair ré a bhféudtar cumailt, ná chum na

tíneadh lasarrgha, ná chum na sdoirme, ná an dorchaduis, na an gairbhsháin,

19 Ná chum fuáime an sduic, ná ghótha na mbriathar; agár shireadar an dream do chualuidh é dathchuinge gan an bhriathar do labhairt riu féin ní sa mhó:

20 Oir níor bhféidir riu an ní do bhí ar na áithne dhíobh diomchur, Agus dá mbeanuidh fiú a nainmhíde féin ris a tslábh, géubhtar do chlochuibh air, nó gheabhuidh sé a tholladh ré gath:

21 Agus do bhí an ní do chonncadar comhúathbhasach sin, go ndubhairt Maóise, Atáim lán dfaitecheas agus do chrith:

22 Achd as chum sléibhe Shìoin atá sibh ar dteachd, agus chum caitheach Dé bhí, chum na Hierusaléin neamhgha, agus chum cuideachda na míteadh aingeal,

23 Agus chum an coimhthionóil ghinearalta agus eagluís gacra chéidghine, noch atá sgríobhltha ar neamh, agus chum Dé breitheamh na nuile, agus chum spiorad na bhféiréun ndiongmhála,

24 Agus chum Iósa eidirinheadbontóir na tiomna nuáidhe, chum na fóla do craitheadh, labhras neithe as féarr na é sin Abéil.

25 Tabhruidh dá bhur naire gan éura do thabhairt don tí labhras ribh. Oir muna deachuigh an dream úd as tug diultadh don tí labhair riu as uchd Dé ar an dtalamh, a né nach lúgha ná sin rach-maóidne as, dá ndiultam don tí atá ó neamh?

26 Agár chríothnaigh an talamh a nuáir sin ré na ghúth: agus a nois tug sé gealladh úadh, ag rádh, Fós éunuáir eile cuirfe mé ní hé ambáin an talamh ar crith, achd neamh mar an gcéudna.

27 Agus foillsighidh an rádh so, Fós éunuáir eile, áthrughadh na neitheam atá neimhsheasmhach, mar atá na neithe do rinneadh, ionnus go mbiadh na neithe doghlúaisde combhuigheach.

28 Uime sin ar bhfaghail riachda dhúinn nach féidir a chorrughadh, bíodh grás aguinn, tré na bhféudfian seirbhís a dhéanamh do Dhia ann a mbiadh dúil aige maille ré náire agus ré faitecheas:

29 Oir as teine dhíauloisgeach ar Ndiane.

CAIB. XIII.

Buanughadh na náoinh-theaguisg.

BIODH grádh bráithreamhuil go comhnuigheach eadruibh.

2 Ná dearmaduigh aoidheachd thabhairt do chóimhthighachuibh: oir dá réir so tugadar dream áirighe aoidheachd dajinglibh gan fhios dóibh féin.

3 Bíodh cuimhne aguibh ar an druing

atá ceangailte, amhuil coimhcheangailte riu; agus ar an druing fhuilngeas anshógh, ar mbeith dhíbh féin fós sa gcoluinn.

4 As onórach an pósadh a measg na nuile, agus an leabuidh neamhsalach: achd béuruidh Dá breith ar luchd na drúise agus a nadhaltrannuis.

5 Seachnuidh sibh féin ar shaint; go madh lór libh na neithe atá a lathair aguibh: óir a dubháirt sé, Ní dhealocha mé riot, agus ní thréigfead thú.

6 Ionns gur féidir linn a rádh go dána, Sé an Tighearna mfear cathbartha, agus ní bhíaidh eagla oram fá ní dbar féidir do dhuine dhéanamh oram.

7 Bíodh cuimhne aguibh ar luchd bhur dtréoruighe, noch do labhair briathar Dé ribh: agus leanuidh dhá gcreideamh, ag tabhairt aire ré críoch a gcoinbhearsáide:

8 Iósa Críod a né, agus a niugh, agus go síorruidhe an cceúdna.

9 Ná gluáisdear sibh fá gcuáirt ré teagusuibh éagsamhla coimhthigheacha. Oir as maith an croidhe bheith dìongmhálta a ngrás; ní a mbíadhuibh, nach deachuigh a dtarbha don druing do ghnáthuigh iad.

10 Atá altóir aguinne, dá nach bhuil a gcúmhadhaibh na druinge do ní seirbhís don tabearnácaíl ní ithe.

11 Oir na hainmhinutighe, agá mbeireann an tárdsagart a bhfuil leis a steach don níosdadh náomhtha ar son peacadh, loisgthear a gcuirp don táobh a muigh don champa.

12 Uime sin do fhúlaing Iósa an pháis mar an gcéudna, don táobh amuigh don gheata, chum an phubail do náomhadh dhó ré na fhuil féin.

13 Ar a nádhbhairsin imthigheam amach as an gampa chuigesion, ag iomchur masla air a shon.

14 Oir ní bhfuil cathair chombnuigheach aguinn ann so, achd atá iarruidh aguinn ar an gcathruigh atá chum teachda.

15 Uime sin fóraileam thrídsion do ghnáth íodhbairt mholta do Dhia, eadhon toradh na mbéol admhuigheas a ainm.

16 Ná dearmadaigh maith agus cúmann do dhéanamh: óir bí dúil ag Dia ain a samhuil sin diobarthuibh.

17 Tábhruidh úmhlachd do luchd bhur dtréoruighe, agus íslighe sibh féin dóbh: óir bíad siad ag fáire bhur nanmann mar an luchd bhéuras conntas úathadh, chum so do dhéanamh dhóibh maille ré gáideachas, agus ní ré hosnaighibh: óir as neamhtharbhach dhíbhse so.

18 Déunnuidh úrnuighe air ar soinne: óir is muinighneach sinn as coimnías maith do bheith aguinn, ar mbeith fionmhar dhúinn ar sinn féin diomchar go cubhaidh sna huile neithibh.

19 Agus as móide shirim so oruibh, ionns go madh lúathaide gheábhuis sibh mé aiseag dhíbh a rís.

20 Agus Dia na síothchana, tug air ais ó mharbhuibh an Tighearna Iósa, árdádh-aire na géaroch, tré fhuil an chonnartha shíorruidhe,

21 Go ndéuna sé sibh dìongmhálta sa nuile deaghobair, chum a thola do dhéanamh, ag oibriughadh ionnuibh an neithe as geanamhuil na fhíadhuise, tré Iósa Críod; dá bhfuil glóir go sáoghal na sáoghal. Amén.

22 Iarruim fós dathchuinge oruibh, a dhearbhráithre, briathar an tsoláis dfulang dhíth: óir do sgríobh mé go hantghéarr chúguibh.

23 Bíodh a fhios aguibh gur sgaóileadh an dearbhráthair Timotéus; an tí, ré a racha mé bhur bhfeucham, má thig sé go goirid.)

24 Teannuidh ribh bhur nuile luchd tréoruighe, agus na naóimh uile. Cuirid na Headaíligh a mbeannachd chuguibh.

25-Grása maille ribh uile. Amén.

Epistil ghinearalta SHEUMUIS absdail.

CAIB. I.

Gurab uáinn féin atá ar laige, 6 ar súaimhneas a gcreidimh, 13 ar nainmána, agus ar bpeacadh.

CUIRIDH Séumus, searbhfhoghant-uighe Dé agus an Tighearna Iósa Críod, chum an dá thréibh dhéug atá sgartha ó chéile, beatha agus sláinte.

2 A dhearbhráithre, measuidh na ró

gháirdeachas an tan thuitfeas sibh a gcaithighribh éagsamhla;

3 Ar mbeith a fheasa aguibh, go noibrigheamh dearbhadh bhur gcreidimh foighid.

4 Agus bíodh obair dhíongmhálta ag an bhfoighid, chum sibh féin do bheith dhíongmhálta ionlán, gan uireasbhuidh aóinneithe.

5 Agus má atá aóinneach aguith a neasbhuidh éagna, iarruidh í air Dhia,

noch do bheir go fairsing iad do na h-uinnbh, agus nach déan maoidheamh; agus do bhéurthar dho í.

6 Achd iarradh sé maille ré creideamh, gan bheith amhrusach air éunchor. Oir an tí ar a mbí amhrus is cosmhuil é ré tuinn fhaige ghlúaisdear ris an ngaóith agus bhíos dá tiomáin a nunn sa nall.

7 Ná saóileadh an tí sin go bhfuighe sé aóinní on Dtighearna.

8 Fear dhá inntinne neimhsheasmhach na uile shlighthibh.

9 Agus biodh gáirdeachas ar an dearbhraitheir atá iséal fá é féin árdughadh:

10 Agus ar an tsáidhbhir, fá é féin íslughadh: oir bíaidh sé ag téurnógh mar bhláth na tuibhe.

11 Oir amhuil sheargus an ghrían ar néirghe, an luibh ré teas, agus thuiteas a bláth, agus théid maise a faicseana ar gcúl: is amhluidh sin sheargfús an duine saidhbhir ann a shlighthibh.

12 As beannuighe an tí iomchras cathughadh: oir tar éis a thaghála dearbhtha, do gheabhuidh sé coróin na beatha, noch do gheall an Tighearna don druing ghrádhugheas é.

13 Ná habradh éinneach an tan bhíos a gcathughadh, Is ó Dhía churthar cathughadh oram: oir ní feidir cathughadh a nuile do chúir air Dhía, agus ní chúireann sé cathughadh ar aóinneach:

14 Achd bí gach áon a gcathughadh, an tan thairngeas agus bhréugus, a ainmhiana féin é.

15 Na dhíáigh sin ar ngabháil toiricheasa chuige don nainmhían, beiridh sé peacadh: agus an tan, críochnuighthear an peacadh, beiridh sé bás.

16 Ná biodh seachrán oruibh, a dhearbhráithre grádhacha.

17 As a nús atá gach deaghtabhartus agus gach tíodhlacadh diongmhála, ag teachd ó Athair na soillse, ar nach dtéid athrugadh, ná fiu sgáile cláochlóigh.

18 As dá thoil féin do aithghin sé sinne ré breithir na firinne, chum bheith dhúinn ar gcéud tórthuibh dhá chreatúraibhsion.

19 Uime sin, a dhearbhráithre grádhacha, biodh gach áon ullann chum éisdeachda, mall chum labhartha, mall chum feirge:

20 Oir ní oibrigheann fearg dhuine firéantach Dé.

21 Uime sin ar gcur áuibh na huile neamhghloine agus iomarcuidh mailise, gabhuidh chúguibh maille ré ceansachd, an bhríathar atá ar na plánnughadh ionnuibh, ler feidir bhur nanmanua shlánughadh.

22 Agus bíghidh bhar luchd na breithre chur a nguíomh, agus ní bhur luchd a

héisdeachda amháin, dá bhur mealladh féin.

23 Oir dá néisidigh éinneach ris an mbréithir, agus nach déun sé dhá réir, as cosmhuil é ré duine bhíos ag breathnughadh a ghnúise nadúrtha a sgathán:

24 Oir ar na bhreathnughadh féin dó, imthighe roimhe, agus ar ball dearmaduigh sé créid bá é a chosamhlas féin do dhuine.

25 Achd an tí fhéuchas go grinn ar reachd diongmhála na saoirse, agus chomhnuigheas ann, do bhrígh nach fear éisdeachda dearmadach é, achd fear gníomha do dhéanamh, bíaidh sé beannuighe ann a ghníomh féin.

26 Má atá aóinneach eadruibh lér cosmhuil bheith riaghailta, agus nach ccuireann srian ré na theanguidh, achd bhíos ag mealladh a chroidhe féin, as diomhaóin riaghail an tise.

27 Ag so an riaghail ghlan gan chaidhe a bhfiadhnúise Dé agus a Nathar, Eadhon dul féuchain na ndileachdadh agus na mbaintreabhach a nám a riachdanuis, neach é féin do choimhéud gan chaidhe ón tsáoghail.

CAIB. II.

Nach mur Abraham, achd cosmhuil re creideamh eattrom na ndeamhan, creideamh gan deagh oibreachuibh.

A DHEARBHRAITHRE, ná biodh creideamh ar Dtighearna ghlórmhar Iósa Críosa aguibh, maille ré féuchain do phearsuin seach a chéile.

2 Oir dá dtí neach a steach da bhur goimthfionól ar a mbiáidh fáinne oir, a néudach lonnrach, agus go dtiucfuidh duine bochd mar an gcéudna a néudach thruáillighe;

3 Agus go mbiáidh féuchain aguibh don tí ar a mbí an téudach lonnrach, agus go naibéora sibh ris, Suighse sa nionad onórachsa; agus go naibéora sibh ris an duine bochd, Seasaimhse ann sin thall, no suigh ann so faoi sdol mo chos:

4 A né nach bhfuil sibh ag breathnughadh eadruibh féin, agus do rinneadh breitheamhuin díbh air dhroch smuáintighibh?

5 Eisdigh, a dhearbhráithre grádhacha, A né nár thogh Día boichd an tsáoghailse, saidhbhir a gcreideamh, agus na noighrighibh na rioghachda noch do gheall sé don druing ghrádhugheas é?

6 Achd tugabhairse easaonóir don bbochd. A né nach déunuid na saidhbhir ro iomarcuigh oruibh, agus a né nach dtairngid sibh chum breitheamhnúis?

7 A né nach dtabhruid siad masla don nainm óirdheirc as a nainmnighthear sibh?

8 Gidheadh dá goimhfíona sibh an

reachd ríogha do réir an sgríobhtúir, Grádh-
uigh do chómharsa mar thú féin, as maith
do ní sibh é:

9 Achd má bhíonn féchain do phear-
sain seach a chéile aguibh, do ní sibh
peacadh, agus éilightheas sibh ón reachd
mar luchd sáruighe.

10 Oir gídh bé neach choimhlíonfus an
reachd uile, agus ghéubhas tuisleadh a
néun *áithne* amháin, ata sé ciontach ionnta
uile.

11 Oir an tí a dubhairt, Ná déun adh-
altrannas, a dubhairt sé mar an gcéudna,
Ná déun dúnmharbhadh. Agus biodh
nach ndéun tú adhaltrannas, achd go
ndéun tú dúnmharbhadh, do rinneadh fear
sáruighe an réachda dhíot.

12 Go madh hamhlúigh laibhéorthaói,
agus go madh hamhlúidh dhéunas sibh,
mar an luchd ar a ndéuntar breitheamhnus
tré reachd na saoirs.

13 Oir breitheamhnus gan trócaire, don
tí nach dearnadh trócaire; agus do ní an
trócaire gáirdeachas a naghuidh an bhreith-
eamhnus.

14 Crúd é an tarbha, a dhearbhráithre,
do neach a rádh go bhfuil creideamh aige,
agus gan oibreacha aige? an bhféudann
an creideamh a sháoradh?

15 Oir da raibh dearbhráthair nó
deirbhshiur lomnochduighe, agus a riachd-
anas na béatha láetheamhla,

16 Agus go naibéora neach aguibhse
ríu, Imthighe rómhuibh a síothchain,
goruidh *sibh féin* agus líonúigh *bhur mbuile*;
agus gan sibh do thabhairt na neitheann
atá na riachdanas ar an gcolainn dóibh;
créd é a tharbha sin?

17 As amhlúidh sin an chreideamh mar
an gcéudna, muna bhfuilid oibreacha aige,
atá sé marbh ann féin.

18 Achd, a déuruidh neach éigin, Atá
creideamh agadsa, agus atáid oibreacha
agumsa: taisbéinse dhámhsa do chreid-
eamh a bhféigmuis hoibreacha, agus tais-
béineadsa mo chreidimh dhuitse as mhoib-
reachuibh.

19 Creidigh tusa go bhfuil áon Ndía
ann; as maith do ní tú *sin*: creidid na
deamhuin féin mar an gcéudna, agus
criothnuighid siad.

20 Achd a dhuine dhíomhaóin, an mian
leachd a fhios dfágháil, gur marbh an
creideamh gan oibreachuibh?

21 A né nach ó oibreachuibh do rin-
neadh ar nathair Abrahám fíréunta, an
tan dforáil sé a mhac Isaac ar a naltóir?

22 A né nach léir dhuit go raibh an
creideamh ag comhoibriughadh maille ré
na ghníomharthuibh, agus gur ab as na
gníomharthuibh do rinneadh an creideamh
diongmhálda?

23 Agus do coimhlíonadh an sgríobhtúir
a deir, Do chreid Abraham do Dhía, agus
do measadh dhó é na fhíréuntachd: agus
do goireadh Caruid Dé dhe.

24 Ar a nadbharsin do chí sibh gur ab
as oibreachuibh do nithear duine fíréunta,
agus nach as creideamh amháin.

25 Agus mar an gcéudna fós an mheir-
dreach Rahab, a né nach as oibreachuibh
do rinneadh fíréunta í, an tan tug sí
aoidheachd do na teachdairidhibh, agus
do chuir sí *uáithe iad* a slighe eile?

26 Oir amhuil is marbh an corp a
bhféugmhuis na spioruide, as amhlúidh sin
mar an gcéudna bhíos an creideamh marbh
gan oibreachuibh.

CAIB. III.

*Gu bhfuil maith no olc adhbhal-mór sa
nteangaidh, do réir mar a ghéubhas
stiuradh.*

A DHEARBHRAITHRE, ná déun-
uidh iomad maighisdreachda, ar
mbeith a fheasa aguibh gur móide an
breitheamhnus ghlacfamaoid.

2 Oir ciontuighemid uile a móran do
neithibh. Gídh bé nach ciontuigheann a
mbreithir, as duine diongmhálda é, lér
féidir fós srian do chur ris an gcoluinn uile.

3 Féuch, cuirmaid srianta a mbéuluibh
na neach, chum iad dúmblughadh dhúinn;
agus do bheirmid air a gcorp uile íompogh
fá gcúairt.

4 Féuch mar an gcéudna na longa,
bíodh go bhfuilid ro mhór, agus go ngluáis-
dear iad ré gáthuibh garbha, fós iom-
poightheas iad fá gcúairt ré sdúir ro bhig,
gídh bé ar bith árd a dtogran fear na
sdúire.

5 As ámhluidh sin as ball beag an
teanguidh, agus do ní mordháil mhór.
Feuch, créud e meud a nadbhair lasas ré
teine bhig!

6 Agus as teine an teanguidh, domhan
na héugcóra: as mar sin atá an teanguidh
ar na suigheadh a measg ar mball, go
salchann an corp uile, agus go gcuireann
air lasadh sdaid ar mbeatha ó gheintear
sinn; agus is ó ifríon lastar í.

7 Oir ceannsuightheas, agus do rinneadh
ceannsa ris a nadúir dháonna, gach uile
nadúir ainmhinneadh nailla, agus éun-
laithe, agus na neitheann shnámhias an
talamh agus a nfairge:

8 Achd ní héidir daóinneach an teang-
uidh cheannsuightheadh: olc dóriartha, lán
do nímh mharbhtuigh.

9 Do bheirmid ria glóir do Dhía, agus
don Nathair; agus bímid ag mallúghadh
na ndaóine ria, noch do cruthuightheadh do
réir chosamhlachd Dé.

10 Tig mallúghadh agus beannúghadh

as eun bhéul amháin. A dhearbhráithre, ní cóir na neithese bheith mar so.

11 An gcuireann tiubruid uáithe amach as éin tsilighe amháin uisge milis agus searbh?

12 An féidir a dhearbhráithre, do chrann fige, cáora chrainn ola thabhairt uadh? nó do chrann fineamhna, figighe? is amhluidh sin nach féidir do thiubruid ar bith uisge saile agus fíoruisge do thabhairt uadh.

13 Cía atá na dhuine eagnuidhe íulmhar eadruibh? taisbéunadh sé a oibreacha féin as a choimbhearsáid mhaith maille ré ceannasach éagna.

14 Gidheadh má bhíonn séarbhús tnútha agus brosdughadh feirge aguibh ann bhur gcroidhthibh, ná déunuidh mórdháil, ná bréug a naghuidh na firinne.

15 Ní ó neamh thig a néagnasa, achd atá sí talmuighe, colluidhe, diabluidhe.

16 Oir sa náit ann a bhfuil tnúth agus consbóid, bí buáidhirt ann agus gách uile droichghníomh.

17 Achd a néagna úd ó neamh atá sí glan ar tús, na dhiaigh sin síothchánta, ceannsuigh, sótheaguisg, lán do thrócaire agus do dheaghtórtuibh, gan chláon, gan fhallas.

18 Agus síolchurthar toradh na síreuntachda a síothcháin do luchd déunta na síothchána.

CAIB. IV.

Gur ó chath na hanntola sa nduine féin, fhásas a nuile choinntinne eidir é agus cách.

CREAD as á nêirghid cogtha agus combruic eadruibh? a né nach uadh so, eadhon ó bhur nanntoiluibh féin bhíos ag cathúghadh ann bhur mballuibh?

2 Santuighe sibh ní, agus ní bhíonn sé aguibh: bli sibh ag marbhadh, agus ag íomthnúthughadh, agus ní féidir libh ní fhagháil: do ní sibh combrac agus cogaigh, agus ní bhíonn ní aguith, do bhrigh nach íarrann sibh.

3 Íarruidh sibh, agus ní gheibh sibh éinní, do bhrigh go niarrthaóí go holc, ionnus go mbiadh sibh ag caitheamh ré bhur miangusaibh féin.

4 A fhíora agus a mhná a nadhaltrannais, a né nach bhfuil a fhíos aguibh gur naimhdeanas a naghuidh Dé, cairdeas an tsáoghailse? uime sin gidh bé réir mían an saoghail bheith na charuid aige do ní sé namhuid Dé dhe féin.

5 Sa aoileann sibh gur diomhaóin a deir an sgriobtuir, Go mbi an spiorad chomhnuigheas ionnuinn fonnmhar a dtuúth?

6 Gidheadh do bheir uadha grása ní sa

mhó. Uime sin a deir sé, Cuiridh Dia a naghuidh na nuáibhreach, achd do bheir grása do númhál,

7 Uime sin úmhluighe sibh féin do Dhia. Cuiridh a naghuidh an diabhall, agus teithfidh sé uáibh.

8 Druidigh ré Dia, agus druidfé sé ribh. Glanuidh bhur lámha, a pheacacha; agus glanuidh bhur gcroidhthe, a luchd na dá intinne.

9 Fuilngidh anshógh, agus déunuidh caóidh, agus gul: iompoighthear bhur ngáire a ndoilgheas, agus bhur ngáirdeachas a ndóbrón.

10 Islighe sibh féin a bhfiadhnuise an Tíghearna, agus áirdéocha sé sibh.

11 Ná lábhruidh go holc ar a chéile, a dhearbhráithre. An tí lábhras go holc ar a dhearbhráithair, agus an tí dhamnuigheas a dhearbhráithair, lábhruigh sé go holc ar an réachd, agus damnuighe sé an reachd: agus má dhamnuigheann tú an reachd, ní fear coimhlionta an réachda thú, achd breitheamh.

12 Atá áon aon do bheir reachd uadha, agá bhfuil cúmhachda sáortha agus sgriosda: cía thusa dhamnuigheas neach eile?

13 Súd chuige, sibh a nois a dhream a deir, Racham a niúgh nó a mórach dhá samhail so do chathruigh, agus do dhéanam comhnuighe innte feadh bliadhna, agus biam ag reic agus ag ceannach, agus ag fagháil eudála:

14 Agus fós gan a fhios aguibh créd é bhur ccor a mórach. Oir créd léir cosnhuil bhur mbeatha? Ré gal bhíos, ré fhaicsin, ar feadh tamuill, agus na dhiaigh sin théid air neimhní.

15 Sa náit ar chóir dhíbh a rádh, Do thoil an Tíghearna, agus dá rabhum béo, dhéanam so no súd.

16 Achd a nois do ní sibh mórdháil as bhur núabhar féin: is olc gach mórdháil dá shamhuil sin.

17 Uime sin an tí atá iúlmar ar mhaith do dhéanamh, agus nach déun é, as peacadh dhó é.

CAIB. V.

Dioghaltas na ndaóine saidhbhir eugcórach; 14 agus tábhachd urnuighe na bhfíreín.

AG súd chuige sibh a nois, a dhaóine saidhbhre, déunuidh gul agus uáillfeartach, ar son na namhgar thiuctus oruibh.

2 Atá bhur saidhbhrios lóbhtha, atá bhur gcuiluigheacha ar na nithe ó mbioluibh críona.

3 Atá bhur nór agus bhur náirgead ar nglacadh meirge; agus bíaidh a meirg na

fiadhuise bhur naghuidh, agus cnaóidh sí bhur bhfeoil mar theine. Do rinn-eabhair ciste fá chómhair ná laétheadh ndeigheanach.

4 Féuch, atá túsasdal an luchd oibre do bhean bhur ngurt, do chunnaimh sibh úatha tre heugcoir, ag éighmhe : agus do chuádar éighmhe an luchd búana a steach a gclúasaibh Tighearna na slógh.

5 Do chaitheabhair bhur mbeatha a sáimhe, agus a macnais ar an dtalamh ; tugabhair oileamhuin dá bhur gcroidhthibh, amhuil a ló fhéusda.

6 Do dhamnuighe agus do mharbh sibh an firéun ; agus níor chuir sé bhur nadhuigh.

7 Uime sin a dhearbhráithre, bíghidh foighideach, go teachd an Tighearna. Féuch, bí an treabhach ag fuireach re toradh mórluaidh na talnhan, agus fanuidh sé ris maille ré foighid, nó go bhfaghann sé fearthuinn na maidne agus an tráth-nóna.

8 Bíghidhse mar an gcéudna foighideach ; agus neartuighe bhur gcroidhthe : óir is fogus dúinn teachd an Tighearna.

9 Ná bíghidh ag gnúsuchduigh ar a chéile, a dhearbhráithre, deagla bhur ndamnuighthe : féuch, atá an breitheamh na sheasamh ag an doras.

10 Gabhuidd chúguibh, a dhearbhráithre, na fáidhe, do labhair a nainm an Tighearna, mar eisiompláire fúlaing anshoigh, agus foighide *imchéine*.

11 Féuch, measnaíod gur beannuigh an drong bheir fúlaing úatha. Do chúal-abhair teachd air fhoighid Iób, agus do chonnaire sibh críoch an Tighearna ; oir atá an Tighearna lán do thruáighe, agus do thrócaire.

12 Agus roimh na huile neithibh, a

dhearbhráithre, ná tabhruidh mionna, mar atá neamh, ná talamh, na mionna ar bith eile : achd go madh hé bhur *gcomhrádh* aseadh, aseadh ; agus ní headh, ní headh ; deagla tuiteam dhíbh a ndamnuighadh.

13 An bhfuil éinneach eadruibh ar na bhuáidhreachd ? déunadh sé urnuighe. An bhfuil subhachas ar éinneach ? cánadh sé sailm.

14 An bhfuil éinneach éugeraúidh eadruibh ? cuireadh sé fios ar shinnsearuibh na heagluise, agus déunuidis guidhe ar a shon, ar na ungadh dhóibh ré hola a nainm an Tighearna :

15 Agus sábhálfuidh urnuighe an chreidimh an teaslán, agus tóigéabhuidh an Tighearna súas é ; agus má rinne sé peacuigh, do gheabhuidh sé maitheamhnas ionnta.

16 Admhuighe *bhur* gcionta dhá chéile, agus déunuidh guidhe ar son a chéile, chum go leighéosfuidh sibh. *Oir* as mór an bhrígh atá a nurnuighe dhúthrachduigh a nfréin.

17 Do bhí Elías na dhuine anbhfann cosmhúil rinne, agus do ghuidh sé go dúthrachdach fá gan fhearthuinn do bheith ann : agus ní dhearnadh fearthuinn ar an dtalamh feadh trí mbliadhan agus sé míos.

18 Agus do ghuidh sé a rís, agus tug neamh fearthuinn úadha, agus tug an talamh a thoradh.

19 A dhearbhráithre, má atá aóin neach bhur measg ar ndul ar seachrán ón bhfirinne, agus gur impóigh éinneach é ;

20 Bíodh a fhios aige go saorfuidh an tí do iompóigh an peacach ó sheachrán a shligheadh anam ó bhás, agus go gcuirfe folach ar iomad peacadh.

Ceud Epistol ghinearalta PHEADAIR absdail.

CAIB. I.

Nach ntuatheagasc, achd sean tairrghire, slainte tré Chríod. 13 Uime sin, nach fúlair ar nathchuma do reir bheatha Iósa, neach do ghoir sinn.

PEADAR, absdal Iósa Críod, chum na goigcríoch atá sgartha ó chéile ar feadh Phontus, Ghalátia, Chappadócia, na Hásia, agus na Bitínia,

2 Ar na dtógha do réir réimhfhios Dé Athar, chum náomhthachda na Sbioruide,

tré úmhlaehd agus chrothadh fola Iósa Críod : Grása, agus síothcháin, go ró líonmhar maille ribh.

3 Glóir agus moladh do Dhía, éadhon Dathair ar dtighearna Iósa Críod, noch do aithghin sinn do réir a mhóthrócaire chum béomhuinighe tré eiséirghe Iósa Críod ó mharbhuidh.

4 Chum oighreachda neamhthruailligh, gan cháidhe, nach dtéid a seirge, choimh-éudtar ar neamh fá bhur gcomhairse.

5 Chumhduighthear ré neart Dé tré chreideamh chum slánuighe atá ullamh ré a fhoillsiughadh sa naimsir dheigheanuidh.

6 An ní ann a bhfuil sibhse ag déanamh gáirdeachais, bíodh go bhfuil sibh a nois ré sealad, má atá na riachlanas, fá thuirse a gceathuightheibh éagsamhla :

7 Ionnus go bhfuightheigh dearbhadh bhur gcreidimh, is rouaisle na ór théid air neimhní, bíodh go ndearbhthar é lé teine, na mholadh agus na onóir agus na ghlóir an tan fhoillseóchas Iósa Críost é féin :

8 An tí dhá dtugabhair grádh, bíodh nach bhfacabhair é ; ann a bhfuil sibh a nois ag creideamh, gé nach léir dhibh é, agus as a ndéuntaí gairdeachas ré lúathghaire dhófhaisnéis ghlórmhar :

9 Ag glacadh chríche bhur gcreidimh, sláinte na namann.

10 An slánughadh ar a ndearnadar na faidhe lórgaireachd agus cúartughadh, noch do rinne faidheadóireachd ar an ngrás do *thiucfadh* chuguibhse :

11 Ag cúartughadh, créd í a nuair nó a náimsir do fhoillséochadh Spiorad Chríost noch do bhí ionntadh, ag déanamh réimhfíadhnúise air na neithibh do bhí a ndán do Chríost fhuilang, agus an ghlóir *rómhór* do leanfadh dhíobh.

12 Dár foillsigheadh, nach dóibh féin achd dúinne do dhéunaidís miniosdrálachd na neitheann, atá a nois ar na bhfoillsiughadh dhíbhse leis an druing lér seanmóruigheadh an soisgéul díbh tré an Spiorad náomh do cuireadh ó neamh a nús, na neithe is nían ris na hainglibh fhaicsin.

13 Uime sin ar gceasrugadh leasruigh bhur ninntinne dhibh, maille ré measarrghachd, bíodh dóchas diongmhálda aguibh as an ngrás atá ar na thabhairt chuguibh a dtaistéunadh Iósa Críost ;

14 Mar chloinn na húmhlachda, gan bheith dhibh dá bhur nathchuma féin ris na hainmíanuibh do *ghnáthuigh* sibh roimhe ann bhur nainbhíos :

15 Achd do réir mar atá an tí do ghoir sibh náomhtha, bíghidhse mar an gcéudna náomhtha sa nuile choimbhearsaid ;

16 Do bhrigh go bhfuil sgríobhtha, Bíghidhse náomhtha ; óir atáimse náomhtha.

17 Agus dá ngoiridh sibh Athair don tí do ní breitheamhus do réir gníomha gach aóin gan féuchain do phearsuinn seach a chéile, caithidh aimsir bhur noilirthe maille ré faitheas :

18 Ar mbeith a fheasa aguibh nach lé *neithibh* truaillighe, ré bairgead ná hór, do fuasgladh sibh ó bhur gcoimbhearsaid

dhíomhaóin dár leanabhair do réir luirg na sinnear ;

19 Achd ré fuil mhórluáidh Chríost, amhuil uáin gan cháidhe gan lochd :

20 Noch do bórduigheadh roimh chrúthughadh an domhain, achd do foillsigheadh sna haimsearuibh deigheanacha ar bhur sonsa,

21 Noch thrídsean chreideas a Ndía, do thóg súas é ó mharbhuihb, agus tug gloir dhó ; ionnus go mbeith bhur gcreideamh agus bhur muinighin a Ndía.

22 Ó rinneabhair bhur nanmanna glan a númhlachd na firinne tré an Spiorad chum grádh bráithreamhuil gan fhallás, bíodh grádh díoghraiseach aguibh dhá chéile ó chróidhe ghlan :

23 Ar mbeith dhibh ar bhur naithghinéamhuin, ó shíol nach truaillighe, achd neamhthruaillighe, tré bhreithir Dé, mhaireas agus chóimhnúigheas go siorruidhe.

24 Oir *atá* a nuile fheoil mar an bhféur, agus a nuile ghlóir dháonna mar bhláth a nféir. Searguidh an féur, agus tuitigh a bhláth dhe :

25 Achd fanuigh bríathar an Tighearna go siorruidhe. Agus á sí so an bhriathar do soisgéulughadh dhíbhse.

CAIB. II.

A naitreabh do thógbhail ar Iósa, an phríomh chloch uilinn.

UIME sin ar gcur na huile aingidheachda, agus meabhla, agus fhalláis, agus thnútha, agus an uile ithiomráidh uáibh,

2 Mar naórdheanuibh núaidhbhearta, bíodh fonn aguibh a mbainne fhíorghlan na bréithre, chum bheith dhibh ag fas ris :

3 Má bhlaiseabhair créd é millse an Tighearna.

4 An tí chum a bhfuil sibh ar dteachd, noch is cloch béo, do dhíultadh go deibhin ó dhaóinibh, achd atá toghtha mórluáidh, ag Día,

5 Agus bíghidhse mar bhéochlochaibh, tógtha súas bhur dtigh spioradálta, bhur sagartachd náomhtha, chum íodhbharthadh spioradálta dforáil, ar a mbiáidh gean ag Día tré Iósa Críost.

6 Uime sin atá sgríobhtha sa sgríobhtuir, Féuch, cuirim a Sion príomhchloch an chuáinne, toghtha, mórluáidh : agus an tí chreideas innte ní bhfuighe sé náire.

7 Ar a nadhbharsin *atá* sí na honóir dhíbhse agá bhfuil creideamh : achd don druing atá easúmhál, don chloich úd do dhíultadar na saóir, do rinneadh cloch chinn an chuáinne,

8 Agus cloch oilbhéime, agus carruic

thuistidh, don *druing* bhíos casúmhal, do gheibh oilbhéim fán mbreithir: chum ar bórdhigheadh fós iad.

9 Achd is cinéul togtha sibhse, sagart-achd ríogha, cineadh náomhtha, pubal ar leith; ionnus go bhfoillséochadh sibh subháilcidhe an tí do ghoir sibh as dorch-adus chum a sholais iongantigh féin.

10 Noch a nallód nach *raibh* bhur bpobal, achd a nois as pobal do Dhíá sibh: a dhream nach bhfuair trócaire, atá sibh a nois ar bhfagháil trócaire.

11 A cháirde grádhach, iarruim dath-chuinge oruibh mar dhéoruidhibh agus oilirtheibh, sibh féin do sheachna ar ainmhiánaibh na colla, noch bhíos ag cáthughadh a naghuidh a nanma.

12 Bíodh deaghchoinbhearsáid aguibh a measg na Gcineadhach: ionnas a nait a nithiomráidh do níd oruibh mar luchd mighníomh, go madh héidir riu as na deaghoibribh, do chifid siad, glóir do thabhairt do Dhíá sa lá na bhfeuchfuidh orrtha.

13 Uime sin bíghidh úmhal dá gach uile ordaighthe dhaóna, ar son an Tighearna: ní hé amháin don rí, mar an tí agá bhfuil áirdcheannas;

14 Achd do na húachdaránuibh mar an gcéudna, mar an luchd curthar úadh chum dioghaltuis ar luchd na mighníomh, agus chum molta luchd na ndeighghníomh.

15 Oir is mar sin ag déunamh maitheasa dhíbh, as toil lé Dia srían do chur ré hainbhíos na ndaóineadh éigcéillidhe:

16 Mar *dhuóine* sáora, agus ní mar an druing agá bhfuil an tsaóirse na brat foluidhthe a nuile, achd mar shearbhfhoghantuaighidh Dé.

17 Tuguidh onóir do na huile *dhaóinibh*. Grádhughe na dearbhráithre. Bíodh eagla Dé oruibh. Tuguidh onóir don rí.

18 A shearbhfhoghantuaighidh, bíghidh úmhal dá *bhur* máighisdríbh maille ris a nuile fhaitcheas; ní hé amháin do na *máighisdríbh* maithe déaghróidheacha, achd fós do na droch *mháighisdríbh*.

19 Oir is ní so is fiú buidheachas, dá nìomchruidh neach doilgheas ar son coinnisais chum Dé, ag fulang na héug-córa.

20 Oir créd é mar ádhbhar molta, dá nìomchra sibh go fóighideach, gabháil do dhórnuibh oruibh ar ndéunamh peacuigh dlíbh? achd, dá bhfuiloge sibh go foighideach, agus sibh ag déunamh maitheasa, as ní sin dá bhfuil Dia buidheach.

21 Oir is chuige so fós do goireadh sibh: oir do fháluing Críost mar an gcéudna air ar soinne, ag fagháil sómpla aguinu, ionnus go leanfadh sibh a lorg:

22 An tí nach dearnuidh peacadh, agus ag nach fríth meabhail na bhéul:

23 An tí, nach dearnuidh anchaint, a naghuidh na hanchainte do rinneadh air; nach dearnuidh bagair, ag fulang dho; achd tug é *féin* a láimh an tí do ní breitheamhuus go ceart:

24 An tí diomchair ar bpeacuighne ann a chorp féin air an gcrann, ionnus air mbeith dhúinne marbh do na peacuighibh, go mairfemis do nfréuntachd: an tí agá leigheasadh sibhse ré na chréuchduibh.

25 Oir do bhábhair mar cháorchuibh seachráin; achd a nois do filleadh sibh go Háodhaire agus go Heasbóg bhur nanmann.

CAIB. III.

Umhlachd na mban da bhfearaibh. 7 *Agus iomchar iúlmar na bhfear da mnáibh.*

BÍODH na mná, mar an gcéudna, úmhal dá bhfearuibh féin; ionnas, go bhféudfuidhe an dream nach dtabhair umhlachd don bhréithir, do tharruing a bhfeughnuis na bréithre tré choinbhearsáid na mban;

2 An tan chifid siad bhur gcoinbhear-sáid gheannmuidh maille re faitcheas.

3 Nar go foiriomlach bhias a maise a ngruáig chasda, ná a gcur oir na dtimchioll, ná a gcur chulúigheach orrtha;

4 Achd go madh hé a maise duine foluigheach an chróidhe, a neamhthruaill-eadh, spioruide ceannsa ciúin, noch is morluáich a bhfiadhnúise Dé.

5 Oir is mar so níódh a nallód na mná náomhtha, do chuireadh a munighin a Ndia, iad féin do dheaghrmhaisiughadh, ar mbeith dhóibh úmhal dá bhfearuibh:

6 Amhuil tug Sára umhlachd Dábraham, ag gairm Tighearna dhe: dárab ingheana sibhse, an feadh do ní sibh maith, agus nach ccriothnuightheas sibh ré faitchios ar bith.

7 A fhíora, mar an gcéudna, déunuidh cómhnuighe a bhfochair *bhur mban* mar is cubhaidh do dhaóinibh iúlmar, ag tabhairt onóra don mhuaói, amhuil don tsoitheach as laige, amhail fós atá sibh bhar gcómbóighribh ghrás na beatha; deagla thoirmisg do chur ar bhur nurnuighibh.

8 Fá dheóigh, *bíghidh* uile déiminntion, ag comhfulang re chéile, bíodh grádh bráthargha eadruibh, *bíghidh* trócaireach, sóchaidridh:

9 Ná déunuigh olc a naghuidh uile, ná anchaint a naghuidh anchainte: achd go contrárga dhó sin, tuguidh bhur mbeannachd; ar mbeith a theasa aguibh gur chuige so do goireadh sibh, ionnas go

bhfuigheadh sibh féin beannachd mar oighreachd.

10 Oir gídh bé agá bhfuil dúil ann a bheatha, agus ré ar mían láethe maithe dfaicsin, congmhadh sé a theanguidh na tochd ó olc, agus a bhéul ó mheabháil a labhairt:

11 Seachnadh an tolc, agus déunadh an mhaith; iárradh an tsíothcháin, agus leanadh dhi.

12 Oir atáid suile an Tighearna ar na firenuibh, agus a chlúasa *osguille* dha nurnuighe: achd atá gnóis an Tighearna a naghuidh na druinge do ní na huile.

13 Agus cía dhéunas olc oruibh, má leanann sibh don mhaith?

14 Gidheadh fós má fhuilngthidh ar son na firentachda, atá sibh beannuighe: agus ná bíodh eígla mar a neaglasan oruibh, agus ná bíghidh buáidheartha;

15 Achd náomhuigh an Tighearna Día ann bhur geróidhthibh: Agus bighidh ullamh do ghnáth lé freagra *thabhairt* uáibh do gach aoinneach shireas oruibh réusun na muinighne atá aguibh maille ré ceannsachd agus ré faitcheas:

16 Ar mbeith do choinnstas maith aguibh: ionnas, an tan labhruidh go hól oruibh, mar luchd míghníorh, go mbíadh náire orrtha ag fagháil lochda ar bhur ndeaghchoinbhearsáid a Gcríod.

17 Oir is fear dhíbh, mas ambluidh as toil lé Día é, fulang ag déunamh maith-easa, ná ag déunamh uile.

18 Oir do fhulaing Críod fós éunuáir amháin ar son na bpeacadh, an fireun ar son na neimhlhiréun, ionnus go dtiubhradh sinne chum Dé, do bhásuigheadh é a dtáobh na colla, achd do bédhaigh-eadh é ris an Spioruid:

19 Tré a ndeachuigh sé fós do shean-móir do na spioraduibh a bpríosún;

20 Noch do bhí easúmal a nallód, an tan do fhan foighid fhada Dé a láethibh Náoi, an fendh do bhí a náirc dha hull-mhúghadh, ionnar cáomhnadh beagán, eadhon, ochd bpearsanna tré uisge.

21 A ní fós ré dtig an baidheadh ré sáorthar sinne a nois ag freagra na heisiomplara sin (ní hé cur uáinn shal-chair na colla, achd fiarfuidhe dheagh-choinsiáis a dtáobh Dé,) tré eiséirghe losa Críod.

22 Noch atá ar deis Dé, tar éis dul ar neamh; dá bhfuilid na haingil agus na cúrahachda agus na subháilcidhe fú úmhlachd dhó.

CAIB. IV.

Gur brosdughadh do deagh gníomh, fulang Chríod air ar son, 7 agus críoch an domhain bheith ag drud rinn.

UIME sin ó dfulaing Críod air ar soinne sa gcoluinn, cuiridhse an smuáineadh céudna na arm iomuibh: eadhon an tí dfulaing sa gcoluinn gur sgair sé ó pheacadh;

2 Ionnus nách ccaithfeadh sé feasda fuigheall na haimsire atá aige sa gcoluinn réir ainmibian na ndaóineadh, achd réir thola Dé.

3 Oir is lór dhúinn an mhéid do chuáidh thoruinn dár mbeatha do chaitheamh réir thola na Gcineadhach, ar mbeith dhúinn ag síubhal a macnas, a naimhíanuibh, a meisge, a gcráos, a bpótaireachd agus a niodhaladhradh andlightheach:

4 An ní ann a bhfaghuid iongnadh gan sibhse ríoth riu sa neimhbeasarrghachd chéudna, ag labhairt go masluigheach oruibh:

5 An dream bhéuras conntas úatha don tí atá ullamh chum breitheamhnais do dhéunamh air bhéodhuibh agus air mharbhuibh.

6 Oir as chuige so do seanmóruigheadh an soisgéul do na marbhuibh mar an gcéudna, chum breitheamhnais do dhéunamh orrtha réir dhaóineadh sa gcoluinn, agus chum mairthana dhóibh réir Dé sa spioruid.

7 Agus atá críoch na nuile neitheann ag drud rinn: uime sin bighidh measarrgha, agus déunuigh faire a nurnuighibh.

8 Agus roimh na huile neithibh bíodh grádh ro dhíoghraiseach aguibh dhá chéile: oir cuiridh an grádh folach ar iomad peacadh.

9 Tuguidh aóidheachd dá chéile gan monmhar.

10 Ag déunamh miniosdralachd dá chéile, gach áon réir an tiodhlaice fuair sé, mar fheadhmanntacha maithe ghrás eugsamhuil Dé.

11 Má labhrann éanneach, *labhradh* mar bhriathra Dé; má ní éainneach miniosdralachd, *déunadh* i réir na hac-fuinne bheir Día úadh: ionnus go bhfuighe Día glóir sna huile neithibh tré losa Críod; agá bhfuil glóir agus cumhachda go saóghal na saóghal. Amén.

12 A chairde, ná bíodh iongnadh aguibh sa dteasdughadh tinntighe do nithearoruibh chum bhurndearbhtha, amhuil do theigéumhadh ní éigin coimhthigh-each dhibh:

13 Achd go madh haóibhlinn libh, sibh

Fulang arson Chríosa maithe. II. PHEADAIR. Cuirthear an uile churam ar Chríosa.

féin do bheith pártach ré buáidhearthaibh Chríosa; ionnus, go mbiáidh gairdeachas agus meanna mhór oruibh mar an gcéudna, an tan fhoillséochar a ghlóirsíon.

14 Má mhasluighthear sibh ar son anna Chríosa, *atáthaibí* beannaighe; óir do ní Sbíorad na glóire agus Dé comhnúighe oruibh: *noch* do gheibh masla dhá dtáobhsan, agus glóir dá bhur dtáobhsa.

15 Achd cheana ná fuilgeadh éundúine aguibh mar fhear dúnnharbthha, nó mar bhitheamhnach, nó *mar* fear míghníomh, nó mar neach shaitheas é féin a neithibh nach beanann ris.

16 Achd má *fhuilngeann sé* mar chríosaúighe, ná gabhadh náire é; achd tugadh glóir do Dhia dhá tháobh.

17 Óir *tháinic* aimsir an bhreitheamhnais do tosughadh ó thigh Dé: agus más náinne *thosuighthear* é, créid bhus críoch don druing atá easúmhál do shoisgéul Dé?

18 Agus más air éigin sháorthar an fréun, ca háit a dtaisbéunfa an duine neimhthhiagha agus an peacach é féin?

19 Uime sin an dream fhuilngeas réir thola Dé táobhaidís a nannanna *ris* mar Chrúthaightheóir díleas, a ndéanamh na maitheasa.

CAIB. V.

An minisdir do riaghladh an phobail le neart bhreithre Dé, agus ní re foirrneirt láimhe mar thighearnodhaibh sáoghalta.

IARRUIM dathchninghe ar na sean-óiribh bhur measg, ar mbeith dhanh féin fós um sheannóir, agus um fhíadhnúise ar na neithibh do fhulaing Críosa, agus um phártuighe a dtáobh na glóire atá ré haghuidh a fhoillsighe.

2 Beathuighidh tréud Dé do faghadh táobh ribh, ar mbeith dhá chúram oruibh, ní tré éigean, achd go toilteanach; ní ar son éudála neamhghloine, achd maille ré hinntinn ullaimh;

3 Ní mar do bhíadh sibh bhur Dtígh-

earnaidhibh ós cionn eaglaise Dé achd mar dhruing atá na neisiompláire don tréud.

4 Agus an tan fhoillséochar an Tárdaíodhaire, do gheubha sibh coróin mharthannach ghlóire.

5 Mar an gcéudna, a dhaóine óga, tuguidh úmhladh do na siansearuibh. Agus bighidh uile úmhál dá chéile, déunuidh sibh féin deagmhaiseach don táobh a stigh ó úmhachd inntinne: óir cuiridh Dia a naghuidh na nuáibhreach, agus do bheir grása do nímhal.

6 Uime sin úmhluidhe sibh féin faoi laimh chúmhachduigh Dé, chum bhur nárduighe dhó a nam iomchubhaidh:

7 Téilgidh bhur nuile chúram airson; óir is cúramach é bhur dtimchioll.

8 Bighidh measargha, déunuidh faire; óir atá bhur nannuid an díabhal, mar leomhan bhéiceach, ag gabháil fá gcuáirt, dá fhéuchain cía shluigfeadh sé:

9 Cuiridhse na aghuidh *ar mbeith dhíbh* láidir a gceideamh, ar mbeith a fheasa aguibh go gcoimhlíontar na buáidheartha céudna sa gcuid eile dá bhur ndearbhraithribh atá sa tsáoghal.

10 Agus Dia na nuile ghrás, noch do ghoir sinn chum a ghlóire síornuidhe a Níosa Críosa, tár éis beagáin buáidhearthha dfulang dhíbh, go ndéuna sé féin sibh íomlán, go neartuighe, go láidrighe, agus go ndainguighe sé sibh.

11 Glóir agus cúnachadh dhósan go sáoghal na sáoghal. Amén.

12 Ré Silbhánus, dearbhráthair díleas, do réir bharamhla, do sgríobh mé go haitheghearr chuguibh, ag teagusc agus ag déanamh fiadhnúise gur ab é so fíorghrás Dé ann a bhfuil sibh ag seasamh.

13 Cuiridh a *neagluis atá* sa Mbaibilóin do toghadh má raon ribh, agus mo mhac Marcus; beatha agus sláinte chuguibh.

14 Teannuidh sibh féin ré chéile maille ré póig charthannachda. Síothcháin maille ribh uile an mhéid aguibh atá a Níosa Críosa. Amén.

Dara Epistil ghinearalta PHEADAIR absdail.

CAIB. I.

An togha do dheanamh cinnteach dhóibh féin, tre shúbhailce Chríosa do leanmhuin; 16 neach do dhearbhadh na Mhac Dé, ó na habsdaluibh, ón Athar, agus ó na fáighibh.

SÍOMON Peadar, searbhfhóghantuigh agus absdail Iosa Críosa, chum na

druinge fuair creideamh comhmórluáidh rinne tré fhíréuntachd ar Nde agus ar slánaightheóra Iosa Críosa:

2 Grása agus síothchain go ro líonmhar maille ribh tré eólas Dé, agus Iosa ar Dtíghearna,

3 Mar do thiodhluic a chúmhachd diaghasan na huile neithe dhuinne *bheanas* ré beatha agus ré diaghachd, tré eólas an

ti do ghoir sinn chum glóire agus súbhaice:

4 Tré a dtug sé dhúinn geallamhnacha ró mhóra mórluáidh: ionnus go mbíadh thrítheadh go cumann aguibh ris a nádúr dhiagha, ar mbeith dhibh ag seachna an truaillidhe atá sa tsáoghal tré ainm-bhian.

5 Agus fós, ar ndéanamh na huile dhúth-rachda dhíbhse dhá tháobh so, cuiridh súbhaiceidhe ré bhur gcreideamh; agus eólas ré bhur súbhaiceidhibh;

6 Agus measarrghachd ré bhur neólas; agus foighid ré bhur measarrghachd; agus diaghachd ré bhur bhfoighid;

7 Agus cáoineas bráithreamhuil ré bhur ndiaghachd; agus grádh re bhur gcáoineas.

8 Oir má bhíonn na neithese eadruibh, agus iad ag líonadh, do bhéuruid oruibh gan bheith díomháoin na neamhthórtach a neólas ar Dtighearna Iósa Críost.

9 Oir an tí atá gan na neithese aige atá sé dall, agus ní léir dhó ní ar bith a bhfad úad, ar na dhearmud dó gur glanadh é ó na sheanpheacuighibh.

10 Uime sin a dhearbhráithre, go madh móide dhéunas sibh dúthrachd, ré bhur ngairm agus re bhur dtogha do dhéanamh díomhmalta: oir má ní sibh na neithese, ní bhfuighe sibh leagadh choidhche:

11 Oir as ámhluidh so gheabhus sibh go fairsing slighe ré dul a steach a rioghachd shiorruidhe ar Dtighearna agus ar Slánaightheóra Iósa Críost.

12 Ar a nadhbharsa ní dhéuna mé faillidhe ré bheith ag síorchuir na neith-eannsa a gcuimhne dhibh, bíodh go bhfuil sibh iúlhar, agus daingean sa bhfirinne atá a lathair.

13 Achd cheana, measuim gur cóir, an feadh bhías mé sa mboithse, sibhse do dhúsachd ré bhur geur a gcuimhne;

14 Ar mbeith a fheasa agum gur fogas damh ám sgáoilte mo bhoithe, anhuil fós do thaisbéin ar Dtighearna Iósa Críost damh.

15 Agus fós do dhéun mo dhithchioll do ghuáth tair éis mimitheadh go madh héidir ribhse na neithese chuimhniughadh.

16 Oir ní ag leanmhúin do sgéultuibh ealadhanta fábhúil do bhámar, an tan do fhoillsigheamar dhíbhse cúmhachda agus teachd ar Dtighearna Iósa Críost, achd do chonncamar ré ar súilibh féin a mhórghachd.

17 Oir fuair sé onóir agus glóir ó Dhía Athair, an tan tháinic a shamhuil so do ghúth chuige ón uglóir mhórghasin, Ag so mo Mhac grádhachsa, ann a bhfuil mo dheagthoil.

18 Agus do chúalamairne an gúth sa

tháinic ó néamh, ar mbeith dhúinn na fhoichairsean ar a tsliabh náomhtha.

19 Agus atá aguinn bríathar na bhfaidheadh as deimhnighe ná sin; dana maith do ní sibh aire do thabhairt, anhuil do lóchrann shoillsigheas a nionad dhorchá, go soillsinghadh an láoi, agus go héirghe do rélt na maidne ann bhur gcroídh-thibh:

20 Ar mbeith fhios so aguibh ar tús, nach bhfuil faidheadóireachd ar bith don sgriobtúr ó eidirmhíniughadh *thig ó dhuine féin.*

21 Oir ní réir thola duine tháinic an fhaidheadóireachd a nallód: achd do labhráidis dáoine náomhtha Dé do réir mar do seóltuighe iad ón Spiorad Náomh.

CAIB. II.

Tairrghir ioma líonmhaireachd, nádur cleusradh, agus smachd na bfáighe fallsa.

A GUS do bhádar mar an gcéudna faidhe fallsa a measg an phobuil, anhuil bhías fós luchd teaguisg fallsa eadruibhse, noch bhéurus a steach ós íseal eireceachd dhamnuighthe, agus shéunfás an Tighearna do cheannuigh iad, ag tarruing sgreasda obuinn orrtha féin.

2 Agus leanfuid mórán a dteaguisg damnuighthe; ré maisleóchar slighe na firinne.

3 Agus tré sháint béid dá bhur nim-cheannuigheachd maille ré bríathruibh blasda; dream dhár cinneadh fada ó shin damnuighadh nách dtéid a shíneadh, agus ní ghabhann codladh an sgrios thiucfús orrtha.

4 Oir munar choigil Día na haingil do pheacuidh, achd ar na dteilgean síos go hífirionn dó, go dtug iad do shlabhraidhibh an dorchaduis, chum a gceomhála ris an mbreitheamhnus;

5 Agus monar choigil sé an seandomhan, achd gur sháor sé Náoi an tochdmhadh *pearsa*, seanmóntuighe na firéuntachda, ar dtabhairt na díleann dó ar a ndomhan na ndáoineadh neimhdhiagha;

6 Agus ag déanamh luáithridh do chaithreachuibh Shoduim agus Ghomorra do dhamnuigh sé iad maille ré na sgrios, ar na ndéanamh na neisiompláir don druing do chaithfeadh a mbeatha go neimhdhiagha;

7 Agus do sháor sé Lot an firéun, do tuirsigheadh ré coinbhersáid neamhghloin na ndáoineadh neimhdhiagha:

8 (Oir ar mbeith don fhíréun úd na chomhnuidhe eatorra, fuair a anam firéunta a phíanadh ó lá go lá ré na ngníomharthuibh neimhdhlisdionacha, dá bhfaicsin agus dá gcluinsin dó;)

9 As éol don Tighearna na daoine diágha sháoradh ó chathughadh, agus na daoine neimhfhiréanta choimhéud go lá an bhreitheamhnais a bpiannuid:

10 Agus go mórmhór an dream leanus ainmhiána na colla a neamhghloine, agus do bheir neimhbhion ar úachdaránachd. Ar mbeith dhóibh andána, lán asda féin, ní bhionu faitcheas ortha fã anchaint do dhéunamh ar an luchd atá a gcúmhadh-uibh árdá.

11 An tan nach beirid na haingil féin, atá ós a gcionnsan a neart agus a gcúmha-achduibh, breath mhasluigheach na naghuidh a bhfiadhnuise an Tighearna.

12 Achd bhíid an dreamsa, mar ainmhinnitibh brúideamhla, noch do crúthuigheadh chum a ngabhála agus a sgríos, ag labhairt go masluigheach air na neithibh nach aithnidh dhóibh; sgríosfuightheas iad an a dtrúailleadh féin;

13 Agus do ghéubhuid siad túarasdal na héugcora, mar an druing mheasas gur sáimhe sógh gach láoi. Buill cháidheacha shalcha, bhíos lán d'fionn ann a mealltóir-eachd féin an tan bhíid bhuir bhfochair ar fhéusdoidhibh;

14 Agá bhfuilid súile lán dadhaltrannas, agus nach bhfeudann sgur do pheacadh; ag mealladh na nanmann neimhsheas-mhach: agá bhfuilid cróidhthe do bheir iad féin do ghnáth do shaint; clann na mallachd:

15 Noch do sheachuin an tsilighe dhíreach, agus do chúaidh ar seachrán, ag leanmhuin luig Bhálaaim *mhic* Bósoir, noch tug grádh do thúarusdal na héugcóra;

16 Achd fuáir sé achmhusán ar son a pheacuigh: do labhair an beathach balbh do ghlór dháonna agus do thoirmisg sé an mhíchiall do bhí ar an bhfiadh.

17 As tobair gan uisge iad so, neóill dá dtiomáin ré sdoim *gháoithe*; agá bhfuil an dorchadas fiordhorcha dhá thaisge fã a gcomhair go síorruidhe.

18 Ar mbeith dhóibh ag labhairt *bhriathar* uáibhreach gan éifeachd, mealluid siad ré hainmhiánaibh macnusa na colla, an dream do dhealuigh beagán ré luchd an tseachráin do leanmhuin.

19 Ag geallamhuin sáoirsi dhóibh, agus gan ionntadh féin achd seirbhísigh don trúailleadh: óir gidh bé ní bheireas buáidh ar neach, do ní an ní céudna fós seirbhíseach dhe.

20 Oir tar éis dealuighe dhóibh ré neamhghloine an tsáoghailse tré eólas an Tighearna agus an Tslanaightheóra Iósa Críod, dá gcrailightheas iad a ris innte, ar na sárughadh, as measa a gcíoch dheigheanach ná a dtosach.

21 Oir do bhfeair dhóibh gan eólas do

bheith aca ar shlighe na firéuntachda, ná, tar éis eólais dfaghail, impogh dhóibh ó náithne náombtha tugadh dhóibh.

22 Gidheadh do éiridh dhóibh do réir an tseanfhocail fhírinneigh, Do fhíll an madradh tar a ais chum aithsgeathruighe; agus an mhuc do bhí ar na nighe chum a húnfurtaigh sa laithigh.

CAIB. III.

Ge mór sgíge na daoine bolgach uime sin, tiocfuidh Críod ina ló fein do bhreith bhreitheamhnais orrtha.

AG so a nois an dara heipisdil, sgríobh-uim chuguibh a chairde; ré bhfuilim ag togbháil suás bhuir ninntine fhíorghloin dá bhuir gcur a gcuimhne:

2 Ionnus go mbiadh cuimhne aguibh air na bríathruibh do labhradar na fáidhe náomhtha roimhe so, agus air a náithne tugamairne absdail an Tighearna agus an Tslanaightheóra uáinn:

3 Ar mbeith fhios so aguibh ar tús, go dtiocfuidh sna laéthibh deigheanacha luchd sgíge, leanfus dá naimiánaibh féin,

4 Agus a déuruid, Ca háit a bhfuil geallamhuin a theachda? óir ón tráth fã ndeachadar na haithbreacha dhéug, fanuid na huile neithe a néunsdaid ó thus an chrúthuighe.

5 Oir atáid na ainbhíos so déuntoisg, go raibh neamh ann fada ó shin tré bhréithir Dé, agus an talamh sheasas go daingean as a nuisge agus ann sa nuisge:

6 Uime sin an domhan a nuáirsin, do sgríosadh é, ar dteachd don dile thairis:

7 Achd neamh agus talamh, a nois atáid da dtaisce ris an mbréithir gcéudna, dá gcoimhéud fã chomhair teineadh go lá damnuighe agus sgríosda na ndáoineadh neimhhiagha.

8 Agus, a chairde, ná biodh an táoin nise na ainbhíos oruibh, go bhfuil éunlá amháin ag an Dtighearna mar mhíle bliadhan, agus míle bliadhain mar éunlá amháin.

9 Ní cuireann an Tighearna muill ar a gheallamhuin, (mar mheasuid dream áirighe muill;) achd atá sé foighideach rinne, do bhrigh nach mian ris einneach dhul amúgha, achd na huile dháoine theachd chum aithrighe.

10 Gidheadh tiocfuidh lá an Tighearna marghaiduighe sa noidhche; ann a rachuidh neamh thoruin maille ré tormán, agus ann a mbéid na dúile ag leaghadh ré teas, agus ann a loisgightheas an talamh agus na hoibreacha atá air.

11 Uime sin ós éigin na neithese uile do sgáileadh ó cléile, créd an ríochd ann ar chóir dháobhse bheith da bhuir sír-ionmchar féin go náomhtha agus go diágha,

12 Maille ré bheith dhíbh ag fuireach agus ag déanamh deithnis ré lá Dé theachd, ann a sgáoilfighthear neamh ó cheile, ar mbeith dhó tré theimdh, agus ann a mbéid na duile ag leaghadh ré teas?

13 Achd atá súil aguinne, do réir a gheallambnasan, ré neamhuibh núadha agus ré talamh núadh, ann a gcomhuigh-eann an fhiréuntachd.

14 Uime sin, a cháirde, ó atá súil ris na neithibhse aguibh, bíghidh dúthrachdach chum bhur bhfaghala dhósan gan cháidhe, gan chiontuibh, a siothcháin.

15 Agus measuidh foighid fhada ar Dúghearna mar shlánughadh; amhuil do sgriobh fós ar ndearbhráthair grádhach Pól chuguibh do réir na heagna tugadh dhó;

16 Amhuil fós ann a éipisdlibh uile, ag labhairt ionntadh ar na neithibhse; an a bhfuilid neithe áiridhe atá dothuigsighe, noch iompoighid an dream neamhfhoghlomtha neimhsheasmhach ón gcéill dhírigh, amhuil do níd an chuid eile do na sgriop-túruibh mar an gcéudna, chum a ndam-nuighthe féin.

17 Ar a nádhbharsin, a cháirde, ó atá fíos aguibh roimh láimh, tuguidh aire ribh, deagla ar mbeith meallta ré seachrán na druinge neimhdhiagha sin, go dtuitfeadh sibh ó bhur ndiongmhaltachd féin.

18 Achd bighidh ag fás a ngrás, agus a neólas ar Dúghearna agus ar Slanaigh-theóra Iósa Críod. Glóir dhósan a nois agus go síornnidhe. Amén.

Ceud Epistil ghinearalta EOIN absdail.

CAIB. I.

Cumann dhuine ré Dia, 6 ar na dhearbhadh le beatha shoiltlier ghlan.

AN ní do bhí ann ó thús, an ní do chúalamar, an ní do chonncamar ré ar súilibh féin, an ní air ar fhéuchamar, agus do ghlacadar ar lámha, a dtáobh Bhréithre na beatha;

2 (Oir do foillsigheadh an bheatha, agus do chonncamairne, agus do nimid dfiadhnuise, agus foillsighemid díbhse an bheatha mharthannach úd, noch do bhí ag a Nathair, agus atá ar na foillsughadh dhúinne;)

3 A ní do chonncamar agus do chúalamar atámaoid dhá fhoillsiughadh díbhse, ionnus go mbíadh cumann aguibhse mar an gcéudna rinne: agus ar gcumainne fós ris a Nathair, agus ré na Mhac Iósa Críod.

4 Agus sgríobhamáoid na neithese chuguibh, chum bhur ngáirdeachais do bheith iomlán.

5 Agus a sí so an teachdaireachd do chúalamar úadhsan, agus fhoillsigheamáoid dhíbhse, eadhon gur solas é Dia, agus nach bhfuil dorchadus ar bith ann.

6 Dá nabram go bhfuil cumann aguinn ris, agus sinn ag siubhal a ndorchadus, do nimid bréug, agus ní leanmáoid an fhirinne.

7 Achd da siubhlam sa tsolas, amhuil atá seision sa tsolas, atá cumann aguinn ré cheile, agus glanuidh fuil Iósa Críod a Mhicsion sin ó nuile pheacadh.

8 Dá nabram nach bhfuil peacadh

oruinn, atámuid dár mealladh féin, agus ní bhfuil an fhirinne aguinn.

9 Dá nadmham ar bpeacuidh, atá seision firinneach agus ceart re ar bpeacuigh do mhaitheamh dhúinn, agus ré ar nglanadh ó anuile neamhfhiréuntachd.

10 Dá nabram nach dearnamar peacadh, bréugnuidhmíd eisean, agus ní bhfuil a bhríathar ionnuinn.

CAIB. II.

An uile pheacadh tre laige, atáid biaighiste re tuillteanas Chríod.

ACHLANN bheag, sgríobhuim na neithese chuguibh, ionnus nach déunadh sibh peacadh. Agus má rinne éinneach peacadh, atá abhcóidigh aguinn a bhfochair a Nathar, Iósa Críod an firéun.

2 Agus is eision an réidhteach air son ar bpeacuighne: ní ar son ar bpeacuighne amháin, aichd air son an domhuin uile mar an gcéudna.

3 Agus is as so is deimhin linn aithne do bheith aguinn air, dá gcoimhéudam a aitheanta.

4 An tí a deir, Atá aithne agum air, agus nach ccoimhéudam a aitheanta, as bréugach é, agus ní bhfuil firinne ann.

5 Achd an tí choimhéudas a bhríathar, as ann atá grádh Dé ar na choimhlíonadh go firinneach: as so aithnighmíd sinn féin do bheith annsan.

6 An tí a deir go bhfuil sé na chomh-nuighe annsan atá dfíachuibh air siubhal, réir mar do shiubhail seision.

7 A dhearbhráithre, ní háithne núadh sgríobhann chuguibh, achd an tseanáithne do bhí aguibh ó thosuigh. A sí an tseanáithnese an bhriathar úd do chúalabhair ó thosuigh.

8 A ris, sgríobhuim áithne núadh chuguibh, noch atá firinneach annsan agus ionnuibhse: óir atá an dorchadas ag imtheachd thoruinn, agus atá an solas firinneach a nois ag soillsiughadh.

9 An tí a deir é féin do bheith sa tsolas, agus fhuaithigheas a dhearbhráthair, atá sé sa dorchadus gus a nois.

10 An tí ghrádhugheas a dhearbhráthair atá se na chomhnuighe sa tsolas, agus ní bhfuil oilbhéim ann.

11 Achd an tí fhuaithigheas a dhearbhráthair atá sé a ndorchadas, agus siubhluidh sé a ndorchadas, agus ní eadair sé cá háit a ngabhann, do bhrígh gur dhall an dorchadas a sbúile.

12 Sgríobhuim chuguibh, a chlann bheag, do bhrígh go bhfuilid bhur bpeacuidh ar na maitheamh dhíbh ar son a aumasan.

13 Sgríobhuim chuguibh, á aithreacha, do bhrígh gur ab aithne dhíbh an tí atá ann ó thosuigh. Sgríobhuim chuguibh, a ógánacha, do bhrígh go rugabhair buáidh ar an droch spioruid. Sgríobhuim chuguibh, a leanba beaga, do bhrígh gur ab aithne dhíbh an Tathair.

14 Do sgríobh mé chuguibh, a aithreacha, do bhrígh gur ab aithne dhíbh an tí ata ann ó thosuigh. Do sgríobh mé chuguibh, a ógánacha, do bhrígh go bhfuil sibh láidir, agus go bhfuil briathar Dé na comhnuighe ionnuibh, agus go rugabhair buáidh ar an droch spioruid.

15 Ná tuguidh grádh don tsáoghal, ná do na neithibh atá sa tsáoghal. Dá dtuguidh neach ar bith grádh don tsáoghal, ní bhfuil grádh a Nathar ann.

16 Óir gach ní atá sa tsáoghal, mar atá ainmhíán na colla, agus ainmhíán na súl, agus úabhar na beatha, ní ó Nathair atáid siad, achd is ón tsáoghal atáid.

17 Agus atá an sáoghal ag imtheachd thoruinn, agus a ainmhíán: achd an tí do ní toil Dé mairidh sé go siorruidhe.

18 A leanba beaga, atá a naimsir dheigheanach ann: agus amhuil do chúalabhair go dtiucfadh an tainticríosd, atáid a nois cheana morán dainticríosduibh ar néirghe ann; ar a naithnighemid a naimsir dheigheanach do bheith a lathair.

19 Do chúadar amach as ar measgne, oir ní rabhadar dhínn: óir dá mbéidís dínn, d'fanaidís go *deimhin* má raon rinn: achd dimthigheadar uainn, ionnus go madh follas nach dínnne-íad uile.

20 Gidheadh atá ungadh aguibhse ón

Neach Náomhtha, agus atá eólus aguibh ar na huile neithibh.

21 Ní huime sgríobh mé chuguibh do bhrígh go raibh sibhse ainbhíofach sa bhírinne, achd ar a nadhbhar go bhfuil a eólus aguibh, agus nach bhfuil bréug ar bith ón bhírinne.

22 Cía atá na bhréugaire achd an tí shéunus gur ab é Iósa is Críosd ann? A sé so an tainticríosd, noch shéunus an Tathair agus an Mac.

23 Gidh bé shéunas an Mac, ní bhfuil an Tathair aige: *gidh bé admhuigheas an Mac atá an Tathair aige mar an gcéudna.*

24 Uime sin comhnuigheadh an ní do chúalabhair ó thosuigh ionnuibh. Dá gcomhnuighidh an ní do chúalabhair ó thosuigh ionnuibh, bíaidh sibhse mar an gcéudna bhur gcómhnuighe sa Mhac, agus sa Nathair.

25 Agus a sé so an gealladh do gheall sé dhínn, *eadhon* an bheatha mharthannach.

26 Do sgríobh me na *neithese* chuguibh a dtimchioll na druinge bhíos da bhur mealladh.

27 Achd atá an tungadh do ghlababhair úadhsan na chomhnuighe ionnuibh, agus ní bhfuil na riachdanus oruibh neach ar bith bhur múnadh: achd mar mbíneas an tungadh sin sibh a dtáobh na huile neitheann, agus as firinneach é, agus ní bhfuil bréug ann, agus do réir mar do mháin sé sibh, do dhéunuidh sibh comhnuighe annsan.

28 Agus a nois, a chlann bheag, dénuigh comhnuighe annsan; ionnas, an tan fhoillseóchar é, go mbiádh dánachd aguinn, agus nach mbiádh náire oruina na fhiadhlúise an tan thiucfas sé.

29 Más feasach sibh eision do bheith fíreunta, bíodh fios aguibh gur úadhasan gheintear gach áon leanas don fhiréuntachd.

CAIB. III.

Gurab suáibhneas chiúinn Dé, gradh, agus gníomh ghlan.

TUGUIDH dá bhur naire, créd é méud an ghrádh a tug an Tathair dhínnne, as a ngoirídh clann Dé dhínn: is uime so nach aithnidh don tsáoghal sinn, do bhrígh nach aithnidh dhó eisean.

2 A cháirde, as clann do Dhía sinn a nois, achd ní léir fós créd bhus sinn: gidheadh atá a fhios aguinn, an tan fhoillseóchar eision, go mbíam cosmhuil ris; óir do chifeam é do réir mar atá sé.

3 Agus gach neach agá bhfuil an mhunighinse aige annsan, glanuidh sé é féin, do réir mar atá seisiún glan.

4 Gidh bé neach do ní peacadh sáruighe sé an reachd mar an gcéudna: óir a sé as peacadh ann sárughadh an reachda.

5 Agus atá a fhios aguibh gur ab uime do foillsigheadh eision chum ar bpeac-uighne do chur ar gcúl; agus ní bhfuil peacadh ar bith annsan.

6 Gidh bé neach chómhnuigheas annsan, ní pheacuidheann sé: gidh bé neach do ní peacadh ní fhacuidh sé eision, agus ní raibh aithne aige air.

7 A chlann bheag, ná mealladh éinneach sibh: an tí leanas do níféuntachd as fíréun é: do réir mar atá seision ná fhiréun.

8 An tí do ní peacadh, as ón diabhal atá sé; óir atá an diabhal ag déanamh peacuigh ó thosach. As chuige so do foillsigheadh Mac Dé, ionnus go sgaóil-feadh sé oibreacha an diabhail.

9 Gidh bé neach gheintear ó Dhía ní dhéuna sé peacadh; óir do ní a shíolsan comhnuighe ann: agus ní héidir leis peacadh do dhéanamh, do bhrígh go bhfuil sé ar na gheineamhuin ó Dhía.

10 Is as so aitheantar clann Dé, agus clann an diabhail: gidh bé nach leanann do níféuntachd ní ó Dhía atá sé, ná an tí nach dtabhair grádh dhá dhearbhrathair.

11 Oir a sí so an teachdaireacht do chúalabhair ó thosuigh, eadhon sinne do thabhairt grádh dhá chéile.

12 Ní do nós Cháin, noch do bhí, ón droch spioruid, agus do mharbh a dhearbhrathair. Agus cré é an tadhbar fár mharbh sé é? Do bhrígh go rabhadar a oibreacha féin go holc, agus oibreacha a dhearbhrathair fireunta.

13 A dhearbhráithre, na bíodh íongnadh aguibh, fá fhúath bheith ag an tsáoghal oruibh.

14 Atá a fhios aguinne gur hathruigh-eadh sinn ó bhás go beatha, do bhrígh go bhfuil grádh aguinn air na dearbhráithribh. An tí nach grádhuiqeann a dhearbhrath-air cómhnuighe sé a mbás.

15 Gidh bé neach fhúathuigheas a dhearbhrathair as fear dúnmharbthha é: agus atá a fhios aguibh nach déunann an bheatha marthannach comhnuighe a bhfeard dúnmharbthha ar bith.

16 Is as so is aithnigh dhúinn grádh Dé, gur chuir sé a anum síos air ar soinne: nime sin atá dfiachuibh oruinne ar nanmanna do chur síos ar son ar ndearbhraithreach.

17 Agus gidh bé agá bhfuil maóin an tsáoghailse, agus do chí a dhearbhrathair a riachdanas, agus nach déun trúaighe dhó, cionnus chomhnuigheas gradh Dé ann?

18 A chlann bheag, nár ab a mbréithir, ná a dteanguidh bhías bhur ngrádh; achd a ngníomh agus a bhfirinne.

19 Agus aithnigheamaoid as so gur don fhirinne sinn, agus do bhéuram air ar gcroidhthibh bheith deimhnighthe na fhiadhnúisesion.

20 Oir dá ndáoruigh ar gcroidhe sinn, as mó fós Día ná ar gcroidhe, agus atá fios na núsle neitheann aige.

21 A cháirde, muna ndáoruigh ar gcroidhe sinn, as éidir linn bheith dāna ar Dhía.

22 Agus gach ní shirmid, do gheibhmíd úadh é, do bhrígh go gcoimhéudamaoid a aitheanta, agus go ndéunamaoid na neithe ar a bhfuil gean aige.

23 Agus a sí so a áithne, Go ccreid-feadh sinne a naim a Mhic Iósa Críosa, agus a chéile do ghrádhughadh, réir na háithne tug seision dúinn.

24 Oir an tí choimhéudas a aitheanta comhnuighe sé ann, agus eisean annsan. Agus is as so aithnighemíd eisean do bheith na chomhnuighe ionnuinn, as an Sbioruid tug sé dhúinn.

CAIB. IV.

An teagasg admhuigheas Críosa na Mhac Dé, na Shlánuightheóir dhaóine, agus na fhear múinte na firinne, gur ó Dhía atá.

A CHAIRDE, na creidigh gach éin spiorad, achd dearbhuidh na spioruid an ó Dhía atáid: óir do chúadar morán dfaidhibh falla amach fán domhan.

2 Is as so is aitheanta dhíbh Spiorad Dé: gach spiorad admhuigheas go dtainic Iósa Críosa a gcoluinn, is ó Dhía atá sé.

3 Achd gach Sbioruid nach admhuigheann go dtainic Iósa Críosa a gcoluinn ní ó Dhía atá sé: achd a sé sbiorad a nainnticríosa é, air a gcéalabhair iomrádh go dtiucadh sé; agus atá sé a nois cheana sa domhan.

4 A chlann bheag, as ó Dhía atá sibhse, agus rugabhair buaidh orrthasan: óir as mó an tí atá ionnuibhse, na an tí atá sa domhan.

5 As don tsáoghal iadsan: uime sin labhruid neithe sáoghailta, agus do bheir an sáoghal éisdeachd dóibh.

6 As ó Dhía atámuide: an tí atá a neólas Dé éisdigh sé rinn; an tí nach bhfuil ó Dhía ní éisdeann sé rinn. Is as so aithnighemíd sbiorad na firinne, agus sbiorad an tseachráin.

7 A cháirde, bíodh grádh aguinn dá chéile: óir as ó Dhía tig an gradh; agus gidh bé neach ghrádhuiqeas atá sé ar na

gheineamhuin ó Dhía, agus is aithnidh dhó Día.

8 An tí nach grádhugheann ní bhfuil eólas Dé aige; óir as grádh é Día.

9 An so do foillsigheadh grádh Dé dhúinne, eadhon gur chuir sé úadha a éinghin Mhic air a tsáoghal, chum go mairfeadh sinne thríd.

10 As ann so atá an grádh, ní hé go dtugamairne grádh do Dhía, achd go dtug seision grádh dhúinne, agus gur chuir úadh a Mhac féin na *iodhbairt* réitigh air son ar bpeacuihne.

11 A cháirde, má ghrádhugh Día sinne mar sin, atá dtíachuibh oruinne mar an gcéudna a chéile do ghrádhughadh.

12 Ní fhacuidh éinneach Día riamh. Dá raibh grádh aguinn dá chéile, atá Día na chómhnuighe ionnuinn, agus atá a ghrádh go diongmhála ionnuinn.

13 Is as so aithnighemíd sinn do bheith ar géomhnuighe annsan, agus eisean ionnuinne, do bhrigh go dtug sé dhúinn *tíodhluice* na Sbioruide.

14 Agus do chonncamar agus do níomuid dfiadhnúise gur chuir an Tathair an Mac úadh, na Shlánaightheóir an domhuin.

15 Gidh bé aídmeóchas gur ab é Iósa Mac Dé, atá Día na chomhnuighe ann, agus eisean a Ndía.

16 Agus do aithneamar agus do chreideamar an grádh atá ag Día dhúinn. Is grádh é Día; agus an tí chomhnuigheas a ngrádh, comhnuighe sé a Ndía, agus Día annsan.

17 As tríd so atá an grádh ar na choimhlonadh ionnuinne, ionnus go mbiadh dánachd aguinn a ló an bhreith-eamhnúis, do bhrigh gur do réir mar atá seision, atámuide fós sa tsáoghalsa.

18 Ní bhfuil eagla sa ngrádh; achd cuiridh an grádh diongmhála eagla amach úadb: óir atá pían aig an neagla. Uime sin gidh bé ar a mbi eagla ní bhfuil sé diongmhála a ngrádh.

19 Bheirmíd grádh dhósan, do bhrigh gur ghrádhugh sé sinn ar tús.

20 Dá nabra éinneach, atá grádh agum air Dhía, agus fuath bheith aige air a dhearbhráthair, is bréugach é: Óir cionnas is éidir don tí nach grádhugheann a dhearbhráthair do chonnairc sé, grádh thabhairt do Dhía nach bhfacuidh sé?

21 Agus atá a náithnese aguinn úadhsan, An tí ghrádhugheas Día go nhrádhughadh sé a dhearbhráthar mar an gcéudna.

CAIB. V.

Gur cómharta ghradh Dé, gradh bheith ar chloinn Dé agus coimhead a aitheanta, noch atá sóidheanta tar an seinreacht.

GIDH bé chreideas gur ab é Iósa an Críod atá sé ar na thuismeadh ó Dhía: agus gach áon ghradhuigheas an tuismightheóir grádhuidhe se mar an gcéudna an tí do thuismeadh úadh.

2 As air so aithnigheamáoid go bhfuil grádh aguinn do chloinn De, an tan bhíos grádh do Dhía aguinn, agus choimhéud-amáoid a aitheanta.

3 Óir a sé so grádh Dé, eadhon sinne do choimhéud a aitheantadh: agus ní bhfuilid a aitheanta trom.

4 Óir beiridh gach ní atá ar na thuismeadh ó Dhía buáidh ar an tsáoghal: agus a sí so an bluáidh rug buáidh ar a tsáoghal, eadhon ar gcreideamhne.

5 Cía bheireas buáidh ar a tsáoghal, achd an tí chreideas gur ab é Iósa Mac Dé?

6 A sé so an tí tháinic tré uisce agus tré fhuil, Iósa Críod; ní tré uisce amháin, achd tré uisce agus tré fhuil. Agus a se an Spiorad do ní dfiadhnúise, gur firinne an Spiorad.

7 Óir atá tríur ar neamh do ní fiadhnúise, an Tathair, an Bríathar, agus an Sbiorad Náomh: agus atáid an tríursa na náon.

8 Agus atá tríur ar an dtalamh do ní fiadhnúise, an sbiorad, agus an tuisge, agus an fhuil: agus tigid an tríursa ré chéile ar áon ní.

9 Dá ngabham chuguin fiadhnúise dáoinéadh, as mó na sin fiadhnúise Dé: óir a sí so fiadhnúise Dé noch do rinne sé dfiadhnúise a dtáobh a Mhic.

10 An tí chreideas a Mac Dé atá an fhiadhnúise aige ann féin: an tí nach ccreideann Día do rinne sé bréugach é: do bhrigh nar chreíd sé don fhiadhnúise noch do rinne Día a dtáobh a Mhic.

11 Agus a sí so an fhiadhnúise sin, go dtug Día an bheatha mharthannach dhúinne, agus is ann a Mhac atá an bheathasa.

12 An tí agá bhfuil an Mac aige atá an bheatha aige; an tí ag nach bhfuil Mac Dé ní bhfuil an bheatha aige.

13 Do sgríobh mé na neithese chuguibhse a dhream chreideas a nainm Mhic Dé; chum a fheasa do bheith aguibh go bhfuil an bheatha mharthannach aguibh, agus ionnus go gcreidfeadh sibh a nainm Mhic Dé.

14 Agus a sé so an dóthchas atá aguinn as, éadhon, ma íarmuid éinni air do réir a thola, go néisdeann sé rinn:

15 Agus má atá a fhíos aguinn go néisdeann sé sinn, fá gach ní dá sirmid, atá a fhíos aguinn go bhfuilid na hiarra-tais do iarramar air ar fagháil aguinn.

16 Dá bhfaicidh éinneach a dhearbhráthair ag peacughadh a bpeacadh nach bhfuil chum báis, iarraidh sé, agus do bhéura sé beatha don tí nach déun peacadh chum báis. Ata peacadh ann chum báis: ní air a shon sin a deirim leis guidhe.

17 As peacadh gach uile eugcóir: gidheadh atá peacadh ann nach bhfuil chum báis.

18 Atá a fhíos aguinn gach neach atá

ar na thuismeadh ó Dhía nach bpeac-uigheann sé; achd an tí atá ar na thuis-meadh ó Dhía, bí coimhéudach air féin, agus ní bheanann an droch spiorad ris.

19 Atá a fhíos aguinn gur ab ó Dhía atámuid, agus go bhfuil an sáoghal uile na luidhe sa noll.

20 Achd atá a fhíos aguinn go dtáinig Mac Dé, agus go dtóg sé tuigse dhúinn, ris an Día fhíre daithniughadh, agus atamuid sa Día fhíre sin, ann a Mhac Iósa Críod. A sé so an fíir-Dhía, agus an bheatha mharthannach.

21 A chlann bheag, coimhéduigh sibh féin air iodbhaluibh. Amén.

Dara Epistil EOIN absdail.

Grádh a mbeathaidh, agus fíorghloine a tteagusg, iomchomheud.

AN seanóir chum na bainntighearna toghtha agus chum a cloinne, dá bhfuil mo ghrádh go fírinneach; agus ní hé mo ghrádhsa amháin, achd grádh na nuile mar an gcéudna noch fuáir eólas ar an bhfírinne;

2 Ar son na fírinne chomhnuigheas ionnuinn, agus bhías maille rinn go síorruidhe.

3 Grása.trocaire, agus síothcháin, maille ribh, ó Dhía Athar, agus ón Dtighearna Iósa Críod, Mac a Náthar, maille ré fírinne agus ré grádh.

4 Do bhí gáirdeachas mór oram do bhrígh go bhfuair me cuid dod chloinnse ag siúbhal do réir na fírinne, amhuil fuaramar áithne ó Nathair.

5 Agus a nois iarruim dathchuinghe ort, a bhainntighearna, (ní mar do bheinn ag sgríobhadh áithne nuáidhe chugad, achd na háithne do bhí aguinn ó thosuigh,) eadhon a chéile do ghrádhughadh dhúinn.

6 Agus a sé so an grádh, eadhon sinn do shiúbhal do réir a aitheantasan. A sé so a náithne, Do réir, mar do chúalabhair ó thosuigh, chum bheith dhíbh ag siúbhal innte.

7 Oír is iomdha mealltóir tháinic a steach sa dómhan, nach admhuigheann Iósa Críod do theachd a gcoluinn. *Gidh bé atá mar sin* as mealltóir agus ainti-críod é.

8 Tuguidh aire ribh féin, nach léigfeam amúgha na neithe do sháothruigheamar, achd go madh héidir linn lánlúach sáothair do ghlacadh.

9 Gidh bé neach sháruigheas, agus nach comhnuigheann a dteagusg Chríod, ní bhfuil Día aige. An tí chomhnuigheas a dteagusg Chríod, atá an Tathair agus an Mac aige.

10 Dá dtigidh éinneach chuguibh, agus nach dtabhair ris an teagusgsa, ná gabhuidh chuguibh a steach é, agus na beannuighe dhó:

11 Oír an tí bheannuigheas dó atá sé pártach ré na dhrochghnuíomharthuibh.

12 Bíodh go raibh mórán do neithibh agum ré a sgríobhadh chuguibh, níor bháil leam sgríobhadh ré papéur agus ré dubh: achd atá súil agum ré theachd chuguibh, agus ré labhairt ribh béul ar bhéul, chum ar ngáirdeachais do bheith iomlan.

13 Cuirid clann do dheirbhsheathar toghtha beatha agus sláinte chugad. Amén.

Treas Epistil EOIN absdail.

Gáius na scáthan ar an aoldheachd. 9 Agus Diotrefhes na sbeuciar ar na doctuiribh ailghiosach, ardcheannach.

AN seanóir chum Gáius ghrádhugh, dá bhfuil mó ghrádh go fírinneach.

2 A dhearbhráthair grádhugh, do bfearr leam ar tús go bhfaghtá séun agus sláinte, amhuil atá séun ar thanam.

3 Oír do ghabh gáirdeachas mór mé, an tan thangadar na dearbhráithre agus do rinneadar fiadhnúise don fhírinne atá

ionnadsa, do réir mar shiúbhlas tú sa bhfirinne.

4 Ní bhfuil gáirdeachas agum as mó ná so eadhon go gcluinnim go bhfuilid mo chlann, ag siubhal sa bhfirinne.

5 A dhearbhráthair ghrádhúigh, is deighchreidmheach do ní tú gach a ndéun tú do na dearbhráithribh, agus do dhéoraidhibh;

6 Noch do rinne fíadhnúise dod ghrádh a láthair na heagluise: is maith do dhéunas tú, má bheir tú fá shlighe iad mar is fíu Día:

7 Oir is ar son a anmasan do chúadar amach, gan ní ar bith do ghlacadh dhóibh ó na Cinneadhachuibh.

8 Uimpe sin atá dfíachuibh oruinne a leithid sin do ghabháil chuguinn, ionnus go mbéimis ar gcómhluhd cabhartha don fhirinne.

9 Do sgríobh mé chum na heagluise: achd Diotréphes, réir mían áirdcheannas do bheith aige ós a gcionn, ní ghabhann sé chuige sinn.

10 Ar a nadhbharsa, más teachd dhamh,

cuirfead a gcéill a ghníomhartha do ní sé, ag cur challóide orruinn ré briathruibh urchóideacha: agus ní lór leis sin, achd ní ghabhann sé féin na dearbhráithre chuige, agus cuiridh toirmeasg ar an druing lér mhíán, agus cuiridh sé amach as a neag-luis iad.

11 A dhearbhráthair ghrádhúigh, na lean don nól, achd don mhaith. An tí do ní an mhaith is ó Dhía atá sé: achd an tí do ní an tolc ní fhacuidh sé Día.

12 Atá deagtheisd ar Demétrius ag na dearbhráithribh uile, agus ag an bhfirinne féin: agus do níomuidne fós, fíadhnúise ris; agus atá a fhíos aguibhse gur firinneach an fíadhnúise do níomuid.

13 Do bhí mórán agum ré a sgríobhadh, achd ní báill leam a sgríobhadh chugad ré dúbh agus ré peann:

14 Oir atá súil agum ré thusa dfaicsin go haithghearr, agus laibheóram béul ar bheul.

15 Sióthcháin maille riot. Cuirid na cáirde a mbeannachd chugad. Beir beannachd chum na gcarad tré na nainm.

Epistil ghinearalta IUDAIS absdail.

Ag gríosadh búanus μ gcreidimh, tairrghirionn sé deire dólasach na bhfuigheadh cluáineach.

IUDAS, searbhfhóghantuighe Iósa Críod, agus dearbhráthair Shéumuis, chum na druinge atá ar na ngairm, ar na náomhadh ó Dhía Athar, agus ar na gcoimhéud fá chomhair Iósa Críod:

2 Trócaire, sióthcháin, agus grádh, go raibh maille ribh go ro líonmhar.

3 A dhearbhráithre grádhacha, ar ndéunamh a nuile dhitchill damh ar sgríobhadh chuguibh a dtimchioll an tslán- uighe choitchinn, do bhí na riachdanus oram sgríobhadh chuguibh, chum bhur dteaguisg fá chathúghadh go dithchiollach ar son an chreidimh tugadh éunuáir amháin do na náomhuibh.

4 Oir tangadar dáoine áirighe, neimh-dhiágha, ar téultógha a steach, noch do bhí iad á ó shin roimh láimh orduighe chum an bhreitheamhnús so, noch iompoigheas grás ar Nde a neamhghloine, agus shéunas an táon Mhaighisdir, Día, agus ar Dtioghearna Iósa Críod.

5 Ar a nadhbharsin is mian leam bhur ecur a gcuimhne, ar bhfagháil a fheasa so

éunuáir amháin, an tan do sháor an Tigh-earna, an pobal ó Néigipt, gur sgríos sé na dhiaigh sin an dream nár chreid.

6 Na haingil mar an gcéudna nár choimhéid an chéud sdaid ann a rabhadar, achd do fhág a nionad comhnuighe féin, do choimhéid sé iad a ngeimhlibh síorruidhe fá dhorchadas chum breitheamhnús an láe mhóir.

7 Do réir mar atá Sodom agus Gomorra, agus na caithreacha na dtimchioll, noch do lean do dhrúis air an modh céudna sin, agus do lean dainmhiánaibh coimhthigheacha na colla, ar na gcur síos na neisiompláir; ag fulang péine na teineadh síorruidhe.

8 Achd fós mar an gcéudna saluighid an dreamsa tré na gcodladh an cholann, agus cuirid uachdaránachd a dtarcuisne, agus do níd anchaint ar an luchd agá bhfuil áirdcheannas.

9 Gidheadh Michael an tarchaingéal, an tan do chatuigh sé a nadhuigh an diabhail agus do rinne sé diosbóireachd a dtimchioll chuirp Mbáoise, níor lamh sé breath mhasluigheach do bheith air, achd a dubhairt sé, Go nimdhearga an Tighearna thú.

10 Achd do níd an dreamsa anchaint

ar na neithibh nach aithnidh dhóibh : agus gídh bé neithe ar a bhfuil eólas nadórtha aca, do réir na nainmhinnteadh gan réusun, truáillid iad fein ionnta.

11 Budh hanáibhinn dóibh ! óir do leanadar lorg Cháin, agus do chúadar amúgha tré mhéalltóireachd thúarasduil Bhálanim, agus do sgriosadh iad tré bheith dhóibh comhchonntardha re Córe.

12 As buill cháidheacha iad so ann bhur bhféusduighibh grádh, an tan bhíd ar fhéusda maille ribh, dá mbeathughadh fein gan fhaitheas ar bith : neóill gan uisge, dá mbreith fá gcuáirt ris na gáothuibh ; crainn do mbeath, ar nach bhfuil toradh, do éug fá dhó, ar na mbuáin as a bhféunhach ;

13 Garbhtonna fairge, sgeitheas a náire fein amhuil chúbhar ; réulta seachráin, fá chómhair a bhfuil an dorchadas fiordhorcha dá thaisge go síorruidhe.

14 Agus do rinne Enoch fós, an seachdmhadh pearsa ó Adhamh, faidheadóireachd ar a samhuil so, ag rádh, Féuch, atá an Tighearna ag teachd gon a mhíltibh náomh,

15 Chum breitheamhnais do dhéanamh ar na huile dháoinibh, agus dimdheargadh gach a bhfuil neimhhdhiagha na measg ar son na nuile ghniomharthadh neimh-dhiagha do rinneadar go neimhhdhiagha, agus ar son gach uile dhrochfhócal dar labhradar na peacuich neimhhdhiagha na agbuidh.

16 As luchd monmhuir, agus gearáin an dreamsa, bhíos ag siúbhal réir a nainmhnian fein ; agus agá labhrann a mbéul neithe aithbhéil, maille ré bheith

dhóibh ag déanamh iongantais do phearsánuibh daoineadh do ghrádh eudála.

17 Gidhéadh, biond coimhne aguibhse a cháirde, ar na briathruibh noch do labhradar apsduil ar Dtighearna Iósa Críod roimhe só ;

18 Eadhon go ndúbhradh ribh go mbíadh luchd sgíge sa naimsir dheigheanuigh, ag siúbhal do réir a nainmhnian neimhhdhiagha fein.

19 A siad so an dream sgaras iad fein ré gách, agus iud colluidhe, gan an Spiorad.

20 Achd ar mbeith dháibhse, a cháirde, dhá bhur bhfollamnughadh fein ann bhur greideamh ró náomhtha, maille ré bheith dhíbh ag urnuighe sa Sbiorad Náomh,

21 Coinhéuduigh sibh fein a ngrádh Dé, ag súil ré trócaire ar Dtighearna Iósa Críod chum na beatha marthannuigh.

22 Agus bíodh truáighe aguibh do dhruing áirighe, ar ndéanamh eaidirdhealuighe dhíbh eatorra :

23 Agus sáoruidh dream eile ré faitheas, dá dtarruing as an dteine ; agus fos bíodh fuath aguibh don néudach atá ar na shalbadh ón gcolumn.

24 Fá dheóigh don tí lér féidir bhur gcoimhéud ar oibhéim diagháil, agus bhur geur a bhfiadhnuise a ghlóire fein gan choir ar bith maille ré rogháird-eachais,

25 Don náon Ndia eagnuighe na áonar ar Slánaightheóir, glóir agus mórgachd, neart agus cúmhachda, a nois agus go sáoghal na síoghal. Amén.

TAISBEUNADH a napsduil agus an Tsoisgeuluidh Eoin an Diahaire.

CAIB. I.

Teachdáireachd Chríod chum na 7 neag-luisidhíbh tré Eoin.

TAISBEUNADH Iósa Críod, noch tug Dia dhó, chum na neitheann is éigean do bheith ann go luath dfoillsiughadh dhá shearbhfhoghantuighibh ; agus ar geur theachdaireachda uadh ré na aingeal dó do thaisbéin sé dá shearbhfhoghantuighe Eoin :

2 An tí do rinne fiadhnuise do bhréithir Dé, agus dfiadhnuise Iósa Críod, agus dá gach ní dhá bhfacuidh sé.

3 As beannuighe an tí léigheas, agus

an dream éisdeas briathra na faidheadóir-eachd so, agus choimhéudus na neithe atá sgriobhtha innte : oir atá a naimsir a láthair.

4 EOIN chum na seachd neagluiseadh atá sa Násia : Grása maille ribh, agus síothcháin, ón tí áta, agus do bhí, agus bhias ; agus ó na seachd Spioraduibh noch atá a bhfiadhnuise a árdchatháoir-esion ;

5 Agus ó Iósa Críod, an fhíadhnuisí fhíre, an chéidghin ó mharbhuibh, agus prionnsa ós ríoghuibh na talmhan. An tí do ghrádhugh sinn, agus do ionnail sinn ór bpeacadhuibh ré na fhuil fein,

6 Agus do rinne dhínn ríghthe agus sagairt do Dhía agus dá Athair; glóir agus cúmhachda dhósan go sáoghal na sáoghal. Amén.

7 Féuch, atá sé ag teachd maílle ré nealluibh; agus do chífidh gach uile shúil é, agus an dream féin do tholl é: agus cáoinfid na huile threabha na talmhan na fhiadhuise. As amhluidh bhíus, Amén.

8 As mise Alpha agus Oméga, an tosach agus an deireadh, a deir an Tigh-earna, an tí atá, agus do bhí, agus bhías an tí atá Uilechúmhachdach.

9 Do bhí misi Eóin, bhur ndearbhráthair, agus bhur gcómhcompánach a dtáobh bhuáidheatha, agus rioghachda agus fhúlaing Iósa Críod, sa noiléun dá ngoirthear Patmos, ar son bhreithre Dé, agus ar son fhiadhuise Iósa Críod.

10 Agus do coimhéignigheadh mé ris an Spioruid a ló an Tighearna, agus do chúaluidh mé don táobh shíar dhíom gúth mór mar fhuáim sduic,

11 Ag rádh, As mise Alpha agus Oméga, an céidneach agus a neach deigheanach: agus, Sgríobhsa a leabhar, an ní do chí tu, agus cuir uáit é chum na seachd neaghluisidh bhí atá sa Náisia; chum Ephesuis, agus chum Smirna, agus chum Pergamuis, agus chum Tiatira, agus chum Sardis, agus chum Philadelpíia, agus chum Laodicea.

12 Agus do iompoigh mé ar mo chúil chum an ghótha do labhair riom dfaicsin. Agus ar níompógh dhamh, do chonnaire mé seachd gcoinnleóirigh órrgha;

13 Agus a meadhón na seachd gcoinnleóir sin neach bá cosmhuil ré Mac an duine, noch fá raibh éudach ráinic síos go a sháluibh, agus crios órrgha thairis a dtimchioll a chíoch.

14 Agus do bhí a cheann agus a ghrúag cóimhgheal mar oluinn, nó sneachda; agus a shúile cosmhuil re lasair theineadh;

15 Agus bá cosmhuil a chosa ré fionnbhrúine, amhuil ar na ndeargadh a nuáimh theineadh; agus bá cosmhuil a ghúth ré fuáim mhoráin duisgidh bhí.

16 Agus do bhí aige na láimh dheis seachd réulta: agus cloidheamh géur dhá fhaobhar ag teachd amach as a bhéul: agus a ghnúis amhuil dheallruigheas an ghrian ann a láinneart.

17 Agus an tan do chonnaire mé é, do thuit mé síos agá chosuibh a riochd mhairbh. Agus do chuir seision a lámh dheas oram, ag rádh riom, Ná biodh eagla ort; as mise an céidneach agus an neach deigheanach:

18 Agus an tí atá beó, gidh go raibh

mé marbh; agus, féuch, atáim beó go sáoghal na sáoghal, Amén; agus atáid eochracha ifrinne agus an bháis agam.

19 Sgríobh na neithe do chonnaire tú, agus na neithe atá ann, agus na neithe thiucfus na dhíáigh so;

20 Rúindiamhair na seachd réult do chonnaire tú am láimh dheis, agus na seachd gcoinnleóir órrgha. A siad na seachd réulta seachd naingil na neaghluisidh bhí: agus na seachd gcoinnleóir do chonnaire tú a siad na seachd neaghluis-eadha iad.

CAIB. II.

Minisdreadh eagluise, 8 Smirna, 12 Pergamos, 18 agus Tiatira, ar na moladh a gcáil, agus diomolta a gcáil.

SGRIOBH chum aingil eagluise Ephesuis; Ag so na neithe a deir an tí chongmhais na seachd réulta na láimh dheis, noch shíubhlas a meadhón na seachd gcoinnleóir órrgha;

2 As aithnidh dhamh hoibreacha, agus do sháothar, agus thfoighid, agus nàch éidir leachd ionichar ris na drochdháoinibh: agus gur dhearbhbh tú an dream a deir gur ab apsdúil iad féin, agus nach eadh, agus fuáir tú bréugach iad:

3 Agus do cuireadh eire ort, agus iomchruidh tú go foighideach, agus ar son mhanmasa do rinne tú sáothar, agus níor tuirsigheadh thú.

4 Gidheadh atá agam a tádhuigh, gur thréig tú do chéudghrádh.

5 Uime sin biodh coimhne agud cá hionad as ar thuit tú, agus biodh aithreachas ort, agus déun na céudoibreacha; nó tiuicfuidh mé ad choinne go haithghearr, agus athróchad do choinnleoir as a ionad, mona ndearna tú aithrighe.

6 Gidheadh atá so agad, go bhfuil fuath agad doibreachuibh na Nícoláiteach, dá bhfuil fuath agamsa mar an gcéudna.

7 An tí agá bhfuil clúas, éisdeadh sé créd a deir an Spiorad ris na heaghluisidh bhí; Do bhéura mé don tí bheireas buáidh, ní ré a ithe do chrann na beatha, noch atá a meadhón phárrthais Dé.

8 Agus sgríobh chum aingil eagluise na Smirna; Ag so na neithe a deir an céidneach agus an neach deigheanach, noch fuáir bás, agus atá beó;

9 As aithnidh dhamh hoibreacha, agus do bhuáidhirt, agus do bhochdaine, (gidheadh atá tú sáidhbhir) agus an mhalsa do bheir an dream noch a deir gur lúduigheadh iad féin, agus ní headh, achd sinagóig Shátain.

10 Ná biodh eagla éinneithe dhá bhfuileónguith tú ort: féuch, teigeumh-

uidh go dteitgfe an diabhal cuid aguibh a bpriosún, chum bhuir ndearbhtha; agus biaidh sibh dá bhuir mbuáidhreachd deich lá: bí dileas go bás, agus do bhéursa dhuit coróin na beatha.

11 An tí agá bhfuil clúas, éisdeadh sé créd a deir an spiorud ris na heagluiseidh: agus ní bheireas buáidh ní bhfuighe sé dochar ón dara bás.

12 Agus sgríobh chum aingil na heagluise atá a Bpergamus; Ag so na neithe a deir an tí agá bhfuil an cloidheamh géur dhá fháobhar;

13 As aithnidh dhamh hoibreacha, agus hionad comhnuighe, a náit a bhfuil ardchatháoir Shátain: agus coimhéudam tú mainmse, agus níor shéun tú mo chreideamh, sna laethibh fós ionar marbhadh Antipas mfiadhuise fhíre, eadruibhse, sa nionad na bhfuil Sátan na chomhnuighe.

14 Gidheadh atá beagan agam a tadhuigh, go bhfuil agad sa náit sin dream leanas do theagusg Bhálaam, an tí do theaguisg Bálac fá adhbhar oilbhéime do cheur roimhe chloinn Israél, ionnus go níosdaois na neithe do bhí ar na niodhbairt diodhaluibh, agus go ndéunaídis sdríopachas.

15 As amhluidh sin atá agudsa mar an gcéudna dream leanas do theagusg na Nicoláiteach, an ní air a bhfuil fuath agumsa.

16 Déun aithrighe; nó tiucfa mé ort go haithghearr, agus troidfead riu ré cloidheamh mo bhéil.

17 An tí agá bhfuil clúas, éisdeadh sé créd a deir an Sbiord ris na heagluiseidh; Do thérad don tí bheireas buáidh ré a ithe don mhanna fholuigheach, agus do bhéur dhó cloch gheal, agus ainm nua dh sgríobhtha air an gcloich, nách aithnidh daóin neach achd amháin don tí ghlacas í.

18 Agus sgríobh chum aingil na heagluise atá a Dtiatira; Ag so na neithe a deir Mac Dé, agá bhfuilid a shúile mar lasair theineadh, agus a chosa cosmhuil ré fionnbhrúiné;

19 As aithnidh dhamh hoibreacha, agus do ghrádh, agus do mhíniosdrálachd, agus do chreideamh, agus d'ioighid, agus do ghníomhartha, agus gur hionnbuairt íad fá dheireadh ná ó thosúigh.

20 Gidheadh atá beagan agam a tadhuigh, go bhfuilgeann tú don mhnáoi Iesabel, a deir gur banfháidh í féin, teagusg do thabhairt uáithe agus mo shearbhfhoghantúigheadhsa do mhealladh chum sdríopachais do dhéunamh, agus chum na neitheann atá ar na niodhbairt diodhaluibh íthé.

21 Agus tug mé aimsir dhi chum aithrighe dhéunamh a dtáobh a sdríopachais; agus ní dhearna sí aithrighe.

22 Féuch, teitgfe mé í a leabuidh, agus an dream do ní drúis ría a mbuáidhirt ro mhóir, muna dhearnuid siad aithrighe a dtáobh a ngníomharthadh.

23 Agus sgríosfa mé a clann ris an mbás; agus tuigfid na heagluiseacha uile gur misi sgrúduigheoir na ndubhán agus na gcroiditheach: agus do bhéur dá gach áon aguibhse réir bhuir ngníomharthadh.

24 Agus a deirim ribhse, agus rís an gcuid eile do luchd Thiatira, an mhéid nach ceongnhaman an teagusgsa, agus dá nach fead doimhne Shátain, mar a deirid siad; ní cuirfead oruibh úalach eile.

25 Gidheadh comhnuigh an ní atá aguibh go teachd damhsa.

26 Agus an tí bheireas buáidh, agus chongnubus moibreachasa gus an gcric dhéigheanuidh, do bhéur cumhachda dhó ós cionn na gcineadhach:

27 Agus do dhéunuidh a riaghlughadh ré slait iarúinn; agus do dhéuntar a gcoimbriseadh mar shoithighe criadh: amhuil as do ghlac mise fós óm Athair.

28 Agus do bhéur dhó réult na maidne.

29 An tí agá bhfuil clúas éisdeadh se, créd a deir an Sbiord ris na heagluiseidh.

CAIB. III.

Riaghlóirighe eagluise 1 Sardis, 8 Philadelphia, 15 agus Laodicea ar na gcomhárliughadh.

A GUS sgríobh chum aingil na heagluise atá a Sardis; Ag so na neithe a deir an tí agá bhfuilid seachd Sbiordada Dé, agus na seachd réulta; As aithne dhamh hoibreacha, go bhfuil ainm ort bheith bео, gidheadh atá tú marbh.

2 Bí ad dhúsachd, agus neartuigh an chuid eile, atá a mbaoghal báis: oir ní bhfuair mé hoibreacha ionlán a bhfiadhuise Dé.

3 Uime sin bíodh na neithe do ghlac agus do chúala tú ar coimhne agad, agus connaimh íad, agus déun aithrighe. Achd cheana muna dhearna tú faire, tiucfa mé ort mar ghaduighe, agus ní bhiaidh fios na huáire a dtiucfa mé ort agad.

4 Atá beagan danmannuibh fos agad a Sardis nár shaluidh a néudúighe; agus siubhóluid siad má ráon rionusa a néudúigheibh gléigheala: oir as fíu sin íad.

5 An tí bheireas buáidh, biaidh sé ar na déudughadh déudúigheibh gléigheala; agus ní sgríosfaid a ainm choidheche as

leabhar na beatha, achd aidmeócha mé a ainm a bhfiadhnuise Mathar, agus a bhfiadhnuise a ainglidhibh.

6 An tí agá bhfuil cluas, éisdeadh sé créd a deir an Sbiorad ris na heagluisidhibh.

7 Agus sgríobh chum aingil na heagluise atá a Bphiladelphia; Ag so na neithe a deir an neach náómhtha, an neach firinneach, agá bhfuil eochair Dháibhi, an tí osclas, agus ní dhúnann éinneach; an tí dhúnas, agus ní osglann éanduine;

8 As aithnidh dhamh hoibreacha: féuch, do chuir mé doras osguilte romhad, agus ní héidir déinneach a dhúnadh: do bhrígh go bhfuil brígh bheag ionnad, agus gur choimhéid tú mo bhriatharsa, agus nar shéun tú mainm.

9 Féuch, do bhéura mé air an druing do shínagóg Shátain, noch a deir gur Iudaigheadh iad féin, agus nach eadh, achd do níd bréug; féuch, do bhéura mé ortha teachd agus sléuchduin do dhéunamh agad chosuibhse, agus bíaidh a fhios acu go dtug mise grádh dhuit.

10 Do bhrígh gur choimhéid tú briathar mfoighidesi, do dhéunsa thusa choimhéud ar ainsir an chathuighe, noch atá chum teachda ar a tsáoghal uile, chum dearbhadh na druinge áitigheas an talamh.

11 Féuch, tiucla mé go haithghearr: connaimh an ní atá agad, ionnus nach béuradh éinneach do choróin uáit.

12 Do dhéuna mé posda a dteampoll mo Dhé don tí bheireas buáidh, agus ní racha sé ní sa mho amach: agus sgríobhthad ainm mo Dhé air, agus ainm chaithreach mó Dhé, Iarusalém núadh, noch thig a nús ó neamh ó mó Dhía: agus mainm núadh féin.

13 An tí agá bhfuil cluas, éisdeadh sé créd a deir an Sbiorad ris na heagluisidhibh.

14 Agus sgríobh chum aingil eagluise Laodicea; Ag so na neithe a deir Amen, an fhiadhnuise dhíleas fhírinneach, tosach crúthuigheadh Dé;

15 As aithne dhamh hoibreacha, nach bhfuil tú fuar ná teith: do bfearr leam go mbeitheá fuar nó teith.

16 Uime sin do bhrígh go bhfuil tú boigteithe, gan bheith teith nó fuar, atá fúm do sceith amach as mó bheul.

17 Oír a deir tú, Atáim saidhbhir, agus líonta do mháoin, agus ní bhfuil uireasbhuidh éinneithe oram; agus gan a fhios agad go bhfuil tú dearóil, agus ad thríaghan, agus bochd, agus dall, agus lomnochd:

18 Do bheirín do chómhairle dhuit ór a cheannach uáimse do dearbhadh a dtéine, ionnus go mbeitheá saidhbhir;

agus éuduighe geala, chum a gcur iomad, ionnas nach budh léir gráineamhlachd do lomnochduighe; agus ung do shúile ré fobhairt na súl, ionnus go madh lér dhuit.

19 An mhéid is ionmhuin leamsa, cronuighim agus smachduighim iad: uime sin bíodh teasgrádh agad, agus déun aithrighe.

20 Féuch, seasaim ag an doras, agus bím dhá bhuáladh: má éisdeann éinneach rém ghúth, agus go noisgeóluidh an doras, racha mé a teach chuige, agus íosad mo shuipéir maille ris, agus eision maille riomsa.

21 Do bhéur cead don tí bheireas buáidh suidhe maille riom uir chatháoir ríogha, amhuil fós rug mise buáidh, agus shluighim a bhfochair Mathair ann a chatháoir ríoghasan.

22 An tí agá bhfuil cluas, éisdeadh sé créd a deir an Sbiorad ris na heagluisidhibh.

CAIB. IV.

Atá Rí, ceann, agus ardbhúachaille na heagluise, ar na onórughadh lé a Minisdribh.

NA dhiaigh so do fhéuch me, agus, féuch, doras fosguilte ar neamh: agus an céud ghúth do chúaluidh mé, mar fhuáim sduic ag labhairt riom; ag rádh, Gabh a níos ann so, agus foillseóchad dhuit na neithe as éigean do dhéunamh na dhiaigh so.

2 Agus do bhí mé gan fluireach san sbioruid: agus, féuch, do bhí catháoir ríogha ar na suigheadh ar neamh, agus do bhí neach na shuidhe sa gcatháoir.

3 Agus an tí do shuigh bá cosmhuil é ré na fhéuchain ré cloich Iaispis agus Shardis: agus do bhí bogha uise a dtimchioll na catháoire fá gcuáirt, bá cosmhuil ré ná fhéuchain ré cloich smaragad.

4 Agus a dtimchioll na catháoireach fá gcuáirt do bhádar ceithre catháoireacha fithchead: agus do chonnairc mé sna catháoireachuibh sin na suidhe, ceathrar ar fichid seanóir umá raibh éudnighe gléigheala; agus do bhádar coróna órrgha aca ar a gceannuibh.

5 Agus táinic amach ón gcatháoir sin tinnteach agus tóirneach agus gothanna: agus do bhádar seachd lampuighe teineadh ar dearglasadh a bhfiadhnuise na catháoireach, agár ab iad seachd Sbiorada Dé iad.

6 Agus do bhí a bhfiadhnuise na catháoireach fairrge ghloine bá cosmhuil ré criosdal: agus eidir an gcatháoir, agus na neithe do bhí na timchioll, do bhádar ceithre beathuigh lán do shúilibh rompadh agus na ndiaigh.

7 Agus bá cosmhuil an céud bheathach

ré leomhan, agus an dara beathach cosmhúil ré láodh, agus ag an dtreas beathach do bhí aghuidh mar dhuine, agus bá cosmhúil an ceathramhadh beathach ré hiolar ag eitealluidh.

8 Agus do bhí ar gach beathach *fó leith* do na ceithre beathuighibh sin, sé sgiatháin fa gcuáirt; agus iad don táobh a stigh lán do shúilibh: agus níor sguir-eadar do ló ná doidhche, dá bheith ag rádh, *Is náomhtha, náomhtha, náomhtha*, an Tighearna Dia Uilechúmhachdach, an té bhí, agus atá, agus bhías.

9 An tan thugadar na beathuidh sin glóir onóir agus buidheachas don té bhí na *shuidhe* sa gcathaóir, noch a mhaireas go sáoghal na sáoghal,

10 Do léigeadar an ceathrar air fhichid seanóir iad féin síos a bhfiadhnúise an té do shuigh sa gcathaóir, agus tugadar onóir don té mhaireas go sáoghal na sáoghal, agus do theilgeadar a gcorónacha a bhfiadhnúise na cathaóire, ag rádh,

11 As fiú thú, a Thighearna, glóir, agus onóir, agus cúmhachda d'fagháil: óir as tú do chruthuigh na huile neithe, agus as tré do thóilse atáid agus do cruthuigh-éadh iad.

CAIB. V.

Leabhar riaghailte agus fhreasduil Chríost, dúnta.

AGUS do chonnaire mé an láimh dheis an tí do bhí na shuidhe sa gcathaóir, leabhar sgríobhtha don táobh a^a stigh agus don táobh a muigh, do daingnigheadh ré seachd séula.

2 Agus do chonnaire mé aingeal neartmhar noch do sheanmóruigh do ghúth árd, *Cia atá iomchubhaidh chum an leabhair d'fosladh, ná fós feuchain air.*

3 Agus níor bhféidir ré héinneach air neamh, ná air talamh, ná faoi an dtalamh, an leabhar d'fosladh, ná fós feuchain air.

4 Ann sin do cháoi mise go mór, do bhrígh nach raibh éinneach air fagháil do bfu an leabhar dosgladh ná a leughadh, na fós feuchain air.

5 Agus a dúbhairt neach do na sean-óiribh riom, *Ná guil: féuch, rug an Leomhan do threibh Iúda, Fréumh Dháibhí, buáidh air an leabhar d'fosladh, agus ar a seachd séulnuighibh do sgáileadb.*

6 Uime sin do fhéuch mé, agus féuch, a meadhón na cathaóireach, agus na gceithre mbeathach, agus a meadhón na seanóir, Uán na sheasamh amhuil tar éis a mharbtha, ar a rabhadar seachd nadharcas agus seachd súile, agár ab iad seachd Sbiorada Dé iad do cuireadh amach feadh na talmhan uile.

7 Agus táinic sé agus do ghlac sé an

leabhar as láimh dheis an tí do bhí na shuighe sa gcathaóir.

8 Agus ar nglacadh an leabhair dhó, do leigeadar na ceithre beathuigh agus an ceathrar ar fhichid seanóir iad féin síos a bhfiadhnúise a Nuáin, ar mbeith chláirseach, agus shoitheach nórga ag gach áon díobh fó leith lán do dheaghbhalaidhibh, agár ab iad urnuighe na náomh iad.

9 Agus do chanadar caintic núaadh, ag rádh, *As fiú thusa an leabhar do ghlacadh, agus a shéuluidhe d'fosladh: do bhrígh gur marbhadh thú, agus gur cheannuidh tú sinne do Dhia réd fhuil féin as a nuile threibh, agus theanguidh, agus phubal, agus chineadh;*

10 Agus go ndearna tú ríghthe agus sagairt dinn dár Ndia féin: agus bíam ag riaghlughadh air an dtalamh.

11 Do fhéuch mé an tan sin, agus do chúaluidh mé gúth mhórain dainglibh a dtimchioll na cathaóireach agus na mbeathach agus na seanóir: agus a sé líon do bhádar ann deich míle núair deich míle, agus miltidheadh do mhíltibh;

12 Ag rádh do ghúth árd, *As fiú an Túan do mharbhadh cúmhachda, agus saídhbhrios, agus éagna, agus neart, agus onóir, agus glóir, agus moladh d'fagháil.*

13 Agus do chúala mé gach uile chreatóir dá bhfuil ar neamh, agus ar talamh, agus faoi an talamh, agus dá bhfuil sa bhfairge, agus gach a bhfuil ionnta, ag rádh, *Moladh, agus onóir, agus glóir, agus cúmhachda, don té atá na shuidhe sa gcathaóir, agus don Uan go sáoghal na sáoghal.*

14 Agus a dubhradar na ceithre beathuigh, Amén. Agus do leigeadar an ceathrar ar fhichid seanóir iad féin síos ar a naighthibh agus tugadar onóir don té mhaireas go sáoghal na sáoghal.

CAIB. VI.

O leabhair an Uain, osguilte uaidh féin amhain, orduigtear breitheamhnas Dé do chur a cerich, a bfeadh mhaireas an sáoghal.

DO chonnaire mé an tan do fhosguil an Túan an chéid séula do na séulnuighibh, agus do chúaluidh mé, *beathach* do na ceithre beathuighibh ag rádh, *mar fhuáim tóirrnighe, Gabh a leith agus féuch.*

2 Agus do fhéuch mé, agus féuch each bán: agus an tí do shuigh air, do bhí bógha aige; agus tugadh coróin dó: agus do chúaidh sé amach maille ré buáida, agus chum buáidhe do bhreith dhó.

3 Agus an tan do fhosguil sé an dara séula, do chúaluidh mé an dara beathach ag rádh, *Gabh a leith agus féuch.*

4 Agus do chúaidh each eile rúadh amach: agus tugadh *cúmhachda* don té do bhí na shuidhe air, siothcháin na talmhan do bhreith ris, ionnus go dtiubhradh orrtha a chéile mharbhadh: agus tugadh dhó cloidheamh mór.

5 Agus an tan do fhosguil sé an treas séula, do chúaluidh mé an treas beathach ag rádh, Gabh a leith agus féuch. Agus do fhéuch mé, agus féuch each dubh; agus an té do bhí na shuighe air do bhí meadh aige na láimh.

6 Agus do chúaluidh mé gúth a meadhón na gceithre mbeathach ag rádh, Miosúr cruithneachda air phighin, agus tri miosúr éorna ar phighinn; agus ná mill an ola ná an fion.

7 Agus an tan do fhosguil sé an ceathramhadh séula, do chúala me gúth an cheathramhadh beathuigh ag rádh, Gabh a leith agus féuch.

8 Agus do fhéuch mé, agus féuch each glasbhán: agus a sé dob ainm don tí do bhí na shuidhe air an Bás, agus do lean ifrionn é. Agus tugadh *cúmhachda* dhóibh ar an gceathramhadh cuid don talamh, a marbhadh ré cloidheamh, agus ré gorta, agus ré bás, agus ré haimhinntibh álla na talmhan.

9 Agus an tan do fhosguil sé an cúig-eadh séula, do chonnaire mé faoi a naltóir anmanna na druinge do marbhadh ar son bhreithre Dé, agus ar son na fiadhnúise do chosnadar:

10 Agus do éigheadar do ghúth árd, ag rádh, Cá fad blias tú, a Thighearna, náomhtha fhirinnigh, gau breitheamhnus do bhreith agus dioghaltus do dhéanamh ar son ar bhfolainne ar an druing áitigheas ar an dtalamh?

11 Agus tugadh dá gach áon díobh fó leith róbuidhe fada gleigheala; agus a dubhradh riu, sgar ar feadh tamuill bhig, nó go mbeith *uibhir* a gcoimhshearbh-fhoghantuigheadh agus a ndearbhraithreach ar na choimhlíonadh, noch do bhí ré haghuidh a marbhta mar iadsan.

12 Agus do fhéuch mé an tan do fhosguil sé an seiseadh séula, agus, féuch, do chríohtnuigh an talamh go mór; agus do rinneadh an ghrian cóimhdhorcha ré héudach róin, agus do rinneadh an ghealach uile cóimbuil ré fuil;

13 Agus do thuitedar réulta neimhe chum na talmhan, anbuil theilgeas an crann fige a húbbla anabuidh, an tan bhoghtar i ré gaóith thréim.

14 Agus do inthigh neamh thoruinn mar leabhrán fhilltear ar a chéile; agus do hathruigheadh gach slíabh agus gach oiléun as a nionaduibh féin.

15 Agus do fholuigheadar ríghthe na

talmhan, agus na daóine móra, agus na daóine saidhbhre, agus na hárdchaipitínighe, agus na daóine *cúmhachdach*, agus gach searbhfhoghantuighe, agus gach duine sáor, iad féin a dtuinthighibh agus a measg charrag na sléibhteadh;

16 Agus a dúbhradar ris na sléibhtibh agus ris na cairrigibh, Tuitibh oruinn, agus folchuidh sinn ó ghnúis an tí atá na shuidhe sa gceathóir, agus ó fheirg a Nuáin:

17 Oir táinig lá mór a fheirge; agus cía fhéudus seasamh?

CAIB. VII.

Sguir na 4 naingil atá ós 4 chorruibh na talmhan, ó mhilleadh, no gur séuladh 144,000 d'fíréunaibh Israel.

AGUS na dhiaigh sin do chonnaire me ceithre baingil na seasamh ar cheithre corruibh na talmhan, ag congháil cheithre ngáotha na talmhan, ionnus nach séidfeadh an gháoth ar an dtalamh, ná ar an bhfairge, ná ar chrann ar bith.

2 Agus do chonnaire mé aingeal eile ag éirge ón áird a nois, agá raibh séula Dé bhí: agus do éigh sé do ghúth árd ar na ceithre bainglibh, dá dtugadh *cúmhachda* an talamh agus a nfairge mhilleadh,

3 Ag rádh, Ná dénuidh dochar don talamh, ná don fhairge, ná do na crannuibh, nó gogcuiream séula ar searbhfhoghantuighibh ar Ndé a gcláruibh a néudan.

4 Agus do chúala mé uibhir na druinge air ar cuireadh an séula: agus do séul-uigheadh céud *agus* ceathrar ar dhá fhichead dó mhilltibh do threabhuibh chloinne Israel uile.

5 Do séuluigheadh dhá mhíle dhéug do threibh Iúdá. Do séuluigheadh dhá mhíle dhéug do threibh Rúben. Do séuluigheadh dhá mhíle dhéug do threibh Ghad.

6 Do séuluigheadh dhá mhíle dhéug do threibh Asér. Do séuluigheadh dhá mhíle dhéug do threibh Nephthali. Do séuluigheadh dhá mhíle dhéug do threibh Mhanasses.

7 Do séuluigheadh dhá mhíle dhéug do threibh Shímeon. Do séuluigheadh dhá mhíle dhéug do threibh Lébbi. Do séuluigheadh dhá mhíle dhéug do threibh Issachar.

8 Do séuluigheadh dhá mhíle dhéug do threibh Shábulon. Do séuluigheadh dhá mhíle dhéug do threibh Ióseph. Do séuluigheadh dhá mhíle dhéug do threibh Bheniamin.

9 Tar a éise sin do fhéuch mé, agus, féuch, buidhean mór, nár bhéidir déinneach áireamh, do gach uile chineadh, agus threibh, agus phubail, agus theanguidh, na seasamh a bhfiadhnúise na cathaóireach, agus a bhfiadhnúise a Nuáin, umá

rabbadar róbuidhe fada gleigheala, agus pailm ann a lámhuibh;

10 Agus do éigheadar do ghúth árd, ag rádh, Slánughadh dár Ndiáne atá na shuidhe sa gcathaóir, agus do Núan.

11 Agus do sheasadar na haingil uile a dtimchioll na cathaóireach, agus na seanóirigh agus na gceithre mbeathach, agus do léigeadar iad fíin síos ar a naighthibh a bhfiadhnuisi na cathaóireach, agus tugadar onóir do Dhía,

12 Ag rádh, Amén: Moladh, agus glóir, agus éagna, agus buidheachas, agus onóir, agus cúmhachda, agus neart dár Ndiáne go saoghal na saoghal. Amén.

13 Agus do fhreagair neach do na seanóiribh, ag rádh riom, Créd iad an luchdsa umá bhfuilid na róbuidhe *fada* gleigheala? agus cá hionad as a dtangadar?

14 Agus a dubhairt mise ris, A thigh-earna, atá a fhios agadsa. Agus a dubhairt seision riomsa, Ag so an dream tháimic as buáidhirt mhóir, agus do nigh a róbuidhe, agus do ghealuidh iad a bhfuil a Nuáin.

15 Uime sin atáid siad a bhfiadhnuise árdchathaoire Dé, agus do níd seirbhís dósan do ló agus doidhche ann a theampoll: agus an tí atá na shuighe sa gcathaóir áiteochuidh sé na measg.

16 Ní bhíidh ocarus orra nisa mhó, ná tart feasda orrtha; agus ní luightidh an ghrian orrtha, ná teas ar bith.

17 Oir do dhéana an Túan atá a méadhóna cathaóireach iadsan do bheathughadh, agus dhéunuidh a dtreórughadh go tiubruidibh uisge na beatha: agus glanfuidh Dia a nuile dheór ó na súilibh.

CAIB. VIII.

Amhluadh mór d'éis séideadh cheithre, do na seachd sdocaibh.

AGUS an tan do fhosguil sé an seachdmhadh séula, do bhí cíunas ar neamh túairim leathuáire.

2 Agus do chonnaire mé na seachd naingil do sheas a bhfiadhnuise Dé; agus tugadh seachd sduic dhóibh.

3 Agus tainic aingeal eile agus do sheas sé a bhfiadhnuise na haltóra, agá raibh siomsa órrgha; agus tugadh móran do neithibh deaghbhaluidh dhó, chum a gcurtha maille ré humuighibh na nuile náomh ar a naltóir órrgha do bhí a bhfiadhnuise na cathaóire.

4 Agus do chuáidh deatach na neitheann ndéagbhaluidh sin, maille ré humuighibh na náomh as láimh a naingil a bhfiadhnuise Dé.

5 Agus do ghlac an taingeal an sionnsa, agus do lion sé do theine na haltóra, agus do theilg sé fán dtalamh é: agus do éirigh gothanna, agus tóirneach, agus tinnreach, agus crith talmhan ann.

6 Agus do ullmhúigheadar na seachd naingil agá rabbadar na seachd sduic iad fíin chum na sdoc do shéideadh.

7 Agus do shéid an céudaingeal a sdoc, agus tárla cloichshneachda agus teine ann ar na gcumasg ré fuil, agus do teilgeadh iad fón dtalamh: agus do dhóigheadh an treas cuid do na crannuibh, agus do dóigheadh an féur glas uile.

8 Agus do shéid an dara haingeal a sdoc agus do teilgeadh cosamhlachd sléibhe móir tré theinidh fán bhfairge: agus do rinneadh fuil don treas cuid don fhairge;

9 Agus fuair an treas an cuid do na creatúiribh do bhí sa bhfairge, ann a raibh anam, bás; agus do baidhmhilleadh an treas cuid do na longuibh.

10 Agus do shéid an treas aingeal a sdoc, agus do thuit réult mhór ó néamh, ar dearglasadh mar lóchrannsholada, agus do thuit sé sa treas cuid do na haibhnibh, agus sna tiubruidibh duisge;

11 Agus a sé ainm ghoirthear don réult sin Mormónta: agus do hiompoigheadh an treas cuid do na huisgidhibh a mormónta; agus fúaradar morán bás ó ná huisgidhibh, tré go rabbadar searbh.

12 Agus do shéid an ceathramhadh aingeal a sdoc, agus do buáileadh an treas cuid don ghréin, agus an treas cuid don ghealuidh, agus an treas cuid do na réultuibh; ionnas go ndearnadh an treas cuid diobh dorchá, agus níor dheallruigh an lá an treas cuid de, agus a noidhche mar an gcéudna.

13 Agus do chonnaire mé, agus do chúaluidh mé aingeal ná áonar ag eitealluidh a meadhón nemhe, ag rádh do ghúth árd, As maing, maing, maing, don druing áitigheas an talamh ar son ghóthann sdoc na trí naingeal atá fós chum teachda, ar tí a sdoc do shéideadh!

CAIB. IX.

Tuille doghrainn tar óis séideadh an 5 agus an 6 sduic.

AGUS do shéid an cúigeal a sdoc, agus do chonnaire mé réult ag tuitim ó neamh chum na talmhan: agus tugadh dhó cochair an phuill dubhaigéin.

2 Agus do fhosguil sé an poll dubhaigéin; agus do éiridh deatach as an bpoll, anhuil as úamhuigh mhóir theineadh; agus do rinneadh an ghrian agus an taiéur dorchá ó dheatuigh an phuill.

3 Agus tangadar lócusduighe amach as an deatuigh ar an dtalamh: agus tugadh cúmhachda dhóibh, do réir na gcúmhachd atá ag aithreachuibh nimhe na talmhan.

4 Agus a dubhradh riu, Gan dochar do dhéunamh dféur na talmhan, ná do ní glas ar bith, ná do chrann ar bith; ach do na

daóinibh amháin ag nach bhfuil séula Dé a gcláruibh a néudan.

5 Agus tugadh dhóibh gan a marbhadh, achd bheith dhá bpianadh feadh chúig míos: agus a bpian do bheith mar phéin aithir nimhe, an tan chailgeas sí duine.

6 Agus ann sna laethibh sin b'éid daóine ag iarraidh báis, agus ní bhfuighid é; agus budh mian riu bás dfagháil, agus teithfidh an bás úatha.

7 Agus bá cosmhail faicsin na bpíasd sin ré heachuibh ullamh chum catha; agus ar a gceannuibh mar do bhiadh corón-acha cosmhail ré hór, agus a naighthe cosmhail ré haightheibh daóine.

8 Agus do bhí grúag orrtha cosmhail ré gruáig bhan, agus bá cosmhail a bhfiacra ré *fiacraibh* leomhan.

9 Agus do bhádar lúireacha orrtha, cosmhail ré lúireachuibh iarainn; agus fuáim a sgiathán cosmhail ré fuáim carbad iomad each ag ríoth a gceann chatha.

10 Agus do bhádar earbail orrtha cosmhail ré haithréachuibh nimhe, agus do bhí cailg ann a nearbluibh: agus a sé bá cúlachda dhóibh bheith ag gortughadh dhaóineadh feadh chúig míos.

11 Agus do bhí rí aca ós a gcionn, aingeal an dubhaigéin, dárob ainm a Neabhrais, Abaddon, agus a Ngréigis a sé ainm dhó Apollion.

12 Do chuáidh áon truaighe amháin thoruinn; agus, féuch, atá dhá thruaighe fós chum teachda na dhiaigh so.

13 Agus do shéid an seiseadh aingeal a *sdóc*, agus do chúaluidh mé gúth áirighe ó cheithre hadharcuibh na haltóra óirgha noch atá a bhliadhnuise Dé,

14 Ag rádh ris an seiseadh aingeal agá raibh an *sdóc*, Sgaóil na ceithre haingil noch atá ceanguilte ag a nabhuinn mhóir Euphrátes.

15 Agus do sgaóileadh na ceithre haingil, noch do bhí ullamh duáir, agus do ló, agus do mhí, agus do bliadhain, chum an treas coda do na daóinibh do mharbhadh.

16 Agus a sé uibhir an mhareshluáigh dhá chéud míle do mhilitibh: óir do chúaluidh mé a nuibhir.

17 Agus as ámhluidh so do chonnaire mé na heich a dtaibhse, agus an luchd do bhí ar a muin, umá rabhadar lúireacha timtighe, agus ar dhath na híacinth, agus na ruibhe: agus bá cosmhail cinn na neach ré ceannuibh leomhan; agus táinic teine agus deatach agus ruibh as a mbéaluibh amach.

18 As ris na trí *pláighibhse* do marbhadh an treas cuid do na daóinibh, ris an dteine, agus ris a ndeatuigh, agus ris an ruibh tháinic, as a mbéaluibh amach.

19 Oir is ann a mbéul atá a gcúlachda, agus ann a nearbluibh: óir is cosmhail a nearbuill ré haithreachuibh nimhe, agus atáid cinn ar na hearbluibhsin, ré a ndéunuid dóchar.

20 Agus an chuid do na daóinibh do fagbhadh gan mharbhadh ris na *pláighibhse* ní dhearnadar aithrighe ar son oibreacha a lámh, ionnus nach déunaidís seirbhís do dheamhnuibh, agus diodhaluibh óir, agus áirgid, agus phráis, agus chloiche, agus chroinn, ris nach éidir amharc, ná éisd-eachd, ná siubhal:

21 Agus ní dhearnadar aithrighe ar son a ndúnmharbthha, ná ar son a bpiséog, ná ar son a sdríopachais, ná ar son a ngad-uigheachda.

CAIB: X.

Tug treun-aingeal ioma raibh neull, leabhar Déoin; bhí milis, ag teachd ar fiascladh na Heagluise as an inmhe shearbh a uáruibh roimhe.

A GUS do chonnaire mé aingeal neartmhar eile ag teachd a nuas ó neamh, ar na éudughadh do néul: agus an bógha uisge ar a cheann, agus a aghuidh mar an ngréin, agus a chosa cosmhail ré colamnuibh teineadh:

2 Agus do bhí leabhrán osguilte aige ann a láimh: agus do chuir sé a chos deas ar muir, agus a *chos* chlí ar tír,

3 Agus do éigh sé do ghúth árd, amhuil bhéiceas leomhan: agus an tan do éigh se, do labhradar seachd dtóirneighe a ngoth-anna.

4 Agus an tan do labhradar na seachd dtóirneighe a ngothanna, do bhí mé air tí sgríobhadh: achd do chúaluidh mé gúth ó neamh ag rádh riom, Cuir séula air na neithibh do labhradar na seachd dtóirneighe, agus ná sgríobh iad.

5 Agus do thóg an taingeal do chonnaire mé na sheasamh ar muir agus ar tír a lámh súas chum nimhe,

6 Agus tug sé an tí mhaireas go sáoghail na sáoghail, noch do chrúthuigh neamh, agus na neithe atá ann, agus an talamh, agus na neithe atá ann, agus a nfairrge, agus na neithe atá innte, mar mhiionnuibh, nach biadh aimsir ann feasda:

7 Achd a láethibh ghotha an seachdmhadh aingeal, an tan shéidfeas sé a *sdóc*, biáidh rúindiamhair Dé ar na chríoch-núghadh, do réir mar do fhoillsigh sé dhá shearbhfhoghantuighibh féin na láidhe.

8 Agus do labhar an gúth do chúaluidh mé ó neamh a rís riom, agus a dubhairt, Imthigh roimhad glac an leabhrán osguilte úd a láimh a naingil sheasas air muir agus air tír.

9 Agus do imthigh mé chum a naingil,

agus a dubhairt mé ris, Tabhair dhamh an leabhrán. Agus a dubhairt seision riom, Glac, agus sluig é; agus do dhéuna sé do bhruinn searbh, achd biáidh sé ad bhéul comhmilis ré mil.

10 Agus do ghlac mé an leabhrán as láimh a naingil, agus do shluig mé é; agus do bhí sé am bhéul comhmilis ré mil: achd an tan do shluig mé é, do rinne sé mo bhruinn searbh.

11 Agus a dubhairt sé riom, is éigean duit faidheadóireachd do dhéunamh a rís a bhfiadhnuise a niomad phuibleadha, agus chineadhacha, agus theangtha, agus mhórain ríghtheadh.

CAIB. XI.

Eiseirghe dhá fhiaghnaise na firinne (a nrigheachd agus a neagluis) 15 re seideadh na 7 sduic.

AGUS tugadh dhamh giolcach cosmhuil ré slait: agus do sheas an taingeal láimh riom, agus a dubhairt, Eiridh, agus tombais teampoll Dé, agus a naltóir, agus an dream do ní seirbhís ann.

2 Achd teilg amach an chúirt atá don táobh amuigh don teampoll, agus ná tombais í; óir tugadh í do na Cineadhachuibh: agus do dhéunuid an chathair náomhtha shaltairt fá na gcosuibh ré headh dhá mhíos agus dá fhichead.

3 Agus do bhéura mé *cúmhadh* dom dhá fhiadhnuisighe, agus béid siad ag faidheadóireachd míle dhá chéud agus trí fichid lá, ar na néudughadh déuduighibh róin.

4 Ag so an dá chrann ola agus an dá choinnleóir, sheasas a bhfiadhnuise Thighearna na talmhan.

5 Agus cíá bé lér mian dochar do dhéunamh dhóibh, tig teine amach as a mbéul, agus sluigidh sí a naimhde: agus cíá bé lér mian dochar do dhéunamh dhóibh, as amhluidh so ás éigean a mharbhadh,

6 Atá do chúmhiachduibh aca so neamh do dhúnadh, ionnas nach mbiádh fearthuín ann a laethibh a bhfiadhheadóireachda: agus atá cúmhachda aca ós na huisgidhibh ar a niompógh a bhfuil, agus ar an dtalamh do bhualadh ré gach uile ghné phláighe, comhminic as áill riu.

7 Agus an tan chriochnóchuid siad a bhfiadhnuise, do dhéunuidh an tainmhidhe éirgheas ón bpoll dubhaigéin cogadh riu, agus béuruidh sé buáidh orrtha, agus muirfidh sé iad.

8 Agus béid a gcuirp *sínte* ar shráidibh na caitheacha moire, dá ngoirtheat go spioradálta Sodom agus a Néigipt, sa monad fós ann ar céusadh ar Dtighearna.

9 Agus do chífid *cuid* do na treabhuibh agus do na puibleachuibh agus do na teangthuibh agus do na cineadhachuibh a gcuirp feadh thrí lá go leith, agus ní léigfid a gcuirp do chur a dtuamuighibh.

10 Agus do dhéunuid áitreabhuidh na talmhan gáirdeachas ós a gcionn, agus biáidh luathgháir orrtha, agus cuirfid tabhartuis chum a chéile; do bhrígh gur phianadar an dá fháighse áitreabhuidh na talmhan.

11 Achd a gcionn thrí lá go leith do chuáidh Spiorad na béatha ó Dhía ionnta, agus do sheasadar air a gcosuibh; agus do ghabh eagla mhór an dream do chonnairc iad.

12 Agus do chúaladar gúth árd ó néamh, ag rádh riu, Tigidh a níos ann so. Agus do chúadar súas ar neamh a néull; agus do chonnairc a naimhde iad.

13 Agus ar a nuáirsin féin do bhí críoth mór talmhan ann, agus do thuit an deachmhadh cuid don chathruigh, agus do marbhadh seachd míle pearsa ris an gcirith talmhan sin: agus do ghabh eagla an chuid eile, agus tugadar glóir do Dhía neimhe.

14 Do chuáidh an dara truáighe thoruinn, agus, féuch, tiucfuidh an treas truáighe go háithghearr.

15 Agus do shéid an seachdmhadh aingeal a *sdóc*; agus do bhádar góthanna móra ar neamh, ag rádh, Is lé ar Dtighearnainne, agus lé na Chríod, rioghachda an domhuin; agus biáidh seisean na rí go sáoghal na sáoghal.

16 Agus do léigeadar an ceathrar air fhichid seanóir, noch do bhí na suidhe a bhfiadhnuise Dé ann a gcaithíreachuibh, iad féin síos ar a naighthibh, agus tugadar onóir do Dhía,

17 Ag rádh, Beirmíd buidheachas riotsa, a Thighearna a Dhé Uilechúmhachduigh, noch atá, agus do bhí, agus bhías; óir do ghabh tú chugad do mhórchumhachda féin, agus do ghnodhuigh tú do ríoghachd.

18 Agus do ghabh fearg na cineadhacha, agus táinic theargsa, agus aimsir, bhreithcamhnais na marbh, agus luáidheachda do thabhairt dod shearbhíhoghantuighibh na faidhibh, agus do na náomhuibh, agus don luchd ar a bhí eagla hanma, eidir bheag agus mhór; agus sgreasda na druinge sgríosas an talmh.

19 Agus do hosgladh teampoll Dé ar neamh, agus ba léir áirc a chonnartha ann a theampoll: agus do bhí tinnteach, agus gothanna, agus tóirneach, agus críoth talmhan, agus cloichshneachda mór ann.

CAIB. XII.

Cath choimheaduighe na heagluise absd-alta, anadhaidh dheamhan, agus a nadhradh.

AGUS do taidhbhreachd cómharta mór iongantach ar neamh; bean ar na héudughadh ris an ngréin, agus an ghealach fá na cosuibh, agus coróin dhá réult deug air a ceann:

2 Agus ar mbeith dhí torrach do éigh sí, ré tineas leinbh, agus do pianadh í do mhían a toircheasa do bheith.

3 Agus do taidhbhreachd cómharta iongantach eile ar neamh: agus féuch dragún mór rúadh, air a rabhadar seachd gcinn, agus deich nadhárca, agus seachd gcorónacha ar a cheannuibh.

4 Agus do tharruing a earball an treas cuid do réultuibh nimhe, agus do theilg iad chum na talmhan: agus do sheas an dragún a bhfiadhnúisi na mná do bhí ré hadhuigh a toircheasa do bheith, chum a leinbh do shlugadh dhó ar na bheith.

5 Agus rug sí mac, riaghlóchus na huile chineadhacha ré slait faruinn: agus do tógbadh súas a mac chum Dé, agus chum a chathaóireach.

6 Agus do theith an bheann chum an fhásuigh, mar ar ullmhuigh Dá áit dhi, chum a beathuighe ann sin ar feadh mhíle dhá chéud agus thrí fichid lá.

7 Agus do bhí cáth ar neamh: do cháthuigh Michéul agus a aingil ris an dragún; agus do cháthuigh an dragún agus a aingil *riusún*,

8 Gidheadh ní rugadar buáidh; agus ní frith a náit ó shin amach ar neamh.

9 Agus do teilgeadh amach an dragún mór, an tseanaithir nimhe, dá ngoirthear an Diabhal agus Sátan, an tí mheallas an domhan uile: do teilgeadh amach é fán dtalamh, agus do teilgeadh amach a aingil maille ris.

10 Agus do chúala mé gúth mór ar neamh, ag rádh, A nois atá slánughadh, agus neart, agus rioghachd ar Ndéine, agus cúbhachda a Chríodsán: óir do teilgeadh síos fear éilighthe ar ndearbhraitheach, noch do bhí dhá néiliughadh do ló agus doidheche a bhfiadhnúise ar Ndé.

11 Gidheadh rugadar buáidh air tré fhuil a Nuáin, agus tré bhréithir a fhiadhnúise; agus ní raibh suim aca na nanam féin go bás.

12 Uime sin a fhlaithreamhnasa, bíodh gáirdeachas oruibh, agus oruibhse a luchd áitreabhas ionnta. As mairg do aitreibhuigh an talamh agus do nfairge! óir táinic an diabhal a nsúas chúguibh, lán do chúth-

ach feirge, ar mbeith a fheasa aige gur ab aithghearr a aimsir.

13 Agus an tan do chonnaire an dragún gur teilgeadh síos ar an dtalamh é, do rinne sé géirleanmhuin air an mnaói rug an leanabh mic.

14 Agus tugadh don mhnaói dhá sgiathán iolair mhóir, chum dul dí ar eitealluigh fán bhfásach, dá hionad féin, sa náit a noiltair í feadh aimsire, agus aimsiorach, agus leith aimsire, ó amharc a naithir nimhe.

15 Agus do theilg a naithir nimhe uisge mar shrúth as a bhéul a ndiáigh na mná, ionnus go dtiubhradh fó deara dhi imtheachd ré fánuigh ris an tsrúth.

16 Achd tug an talamh cábhair don mhnaói, agus dfosguil an talamh a bhéul, agus do shluig sé an srúth do theilg an dragún as a bhéul.

17 Agus do ghábh fearg an dragún ris an mnaói, agus do imthigh sé do dhéanamh coguidh ris an gcuid eile dá síol, choimhéudas aitheanta Dé, agus aga bhfuil fiadhnúise Iósa Críosd.

18 Agus do sheas mise air ghaineamh na fairrge.

CAIB. XIII.

Ainticríosd, agus a luchd seachmhadh a nadhradh na níodhol.

AGUS do sheas me air ghaineamh na mara, agus do chonnaire mé ainmhidhe ag éirigheas an bhfairge, air a rabhadar seachd gcinn agus deich nadhárca, agus deich gcorónacha ar a adharcuibh, agus ainm blaisphéime air a cheannuibh.

2 Agus bá cosmhúil an tainmhidhe do chonnaire mé ré liopard, agus bá cosmhúil a chosá ré *cosuibh* mhathghamhuin *mhóir*, agus bá cosmhúil a bhéul ré beul leomhain: agus tug an dragún a neart féin, agus a chathaóir, agus cúbhachda móra dhó.

3 Agus do chonnaire mé ceann dá cheannuibh amhuil do bhíadh cneadh bháis air; agus do leigheasadh a chneadh bháis: agus do ghabh iongnadh an talamh uile a ndiáigh a nainmhidhe.

4 Agus tugadar onóir don dragún noch tug cúbhachda don nainmhidhe, agus tugadar onóir don nainmhidhe, ag rádh, Cía as cosmhúil ris a nainmhidhe? cía fhéudus cogadh dhéanamh ris?

5 Agus tugadh béul do labhrus neithe mora agus blaisphéimigh; agus tugadh cúbhachda dhó cogadh dhéanamh air feadh dhá mhíos agus dá fhichead.

6 Agus do fhosguil sé a bhéul chum De mhaslughadh; chum a anma mhaslughadh, agus a thabernacail, agus na druinge áitreabhas air neamh.

7 Agus tugadh dhó cogadh dhéunamh ris na náomhuibh, agus buáidh do bhreith orrtha: agus tugadh cúmhachda dhó ós cionn gach uile thréibhe, agus theanguidh, agus chinidh.

8 Uime sin do bhéuruidh na huile dhaóine áitreabhas an talamh onóir dhó, an luchd nach bhfuilid a nanmanna sgríobhtha a leabhar bheatha a Nuáin do marbhadh ó thosach an domhain.

9 Gidh bé agá bhfuil clúas, éisdeadh sé.

10 Cía bé bhéuras *neach* ris a mbruid rachuidh sé féin a mbruid: cía bé mharbh-as ré cloidheamh is éigean éféin do mharbh-adh ré cloidheamh. Is ann so atá foighid agus creideamh na náomh.

11 Agus do chonnairc mé ainmhidhe eile ag éirge as an dtalamh; air a rabhadar dhá adháirc cosmhail ré *hadhárcuibh* uáin, achd do labhradh se mar dhragún.

12 Agus do rinne sé gach ní dár bhféidir ris an gcéud ainmhidhe dhéunamh dhá lathair, agus tug sé air an dtalamh agus air an druing áitreabhas ann onóir do thabhairt don chéud ainmhidhe, agár leigh-easadh a chneadh bháis.

13 Agus do rinne sé miorbhuile móra, ionnus go dtug sé fó deara teine theachd a nús ó neamh chum na talmhan a bhfiádhnuise na ndaóineadh.

14 Agus do mheall sé an luchd áitreabhas an talamh do *bhrigh* na miorbhuileadh tugadh dhó ré a ndéunamh láthair a nainmhidhe; ag rádh ris an luchd áitreabhas an talamh, Iomháigh a dhéunamh don nainmhidhe, air a raibh an buille cloidhimh, agus do bhí béo.

15 Agus tugadh cúmhachda dhó, sbiorad d' thabhairt diombháigh a nainmhidhe, ionnus go laibhéoradh iomháigh a nainmhidhe, agus go dtiubhradh fó deara an mhéidnach dtiubhradh onóir diombháigh a nainmhidhe, do mharbhadh.

16 Agus tug sé air a nuile *dhuine*, eidir bheag agus mhór, eidir shaidhbhir agus dhaidhbhir, eidir sháor agus dáor, comhartha do ghabháil chuca na láimh dheis, nó a gcláruibh a néudan:

17 Agus nach bíadh cúmas ag éinneach réic nó ceannach, achd amháin ag an tí ar a mbíadh an comhartha, nó ainm a nainmhidhe, nó úibhir a anma.

18 Ann so atá a néagna. An tí agá bhfuil inntleachd áirmheadh sé úibhir a nainmhidhe: óir as úibhir dhuine é; agus a sé as úibhir dhó Sé chéud trí fichid agus a sé.

CAIB. XIV.

Búaidh Chríod uán Dé fa dhéigh ar a uile naimhdeibh, a bhfogmhair dheigheanach an tsáoghail.

AGUS damhairc mé, agus, féuch, Uán na sheasamh ar slíabh Sióin, agus céud ceathrar agus dá fhichid do mhiltibh na fhochair, agá raibh ainm a Athar sgríobhtha a gcláruibh a néudan.

2 Agus do chúaluidh mé gúth ó neamh, mar fhuáim iomad uisgeadh, agus mar fhuáim tóirnigh móire: agus do chúaluidh mé fuáim cláirseoradh ag déunamh ceóil ré na gcláirseachuibh:

3 Agus do chanadar mar do bhíadh céol nuadh a bhfiadhnuise na cathaóireach, agus a bhfiadhnuise na gceithre mbeathach, agus na seanóireadh: agus níor bhféidir déinneach an céol sin dfoghluim achd amháin don chéud agus do na ceithre ar dhá fhichead do mhiltibh, do bhí ar na gceannach ón dtalamh.

4 A síad so an dream nár salchadh ré mnáibh; óir as ógha iad. A síad so an dream leanas an Túan gidh bé hionán a dtéid. Atáid síad ar na gceannach as meadhón na ndaóineadh, na ccéudthórtha do Dhía agus do Núan.

5 Agus ní frith cealg na mbéul: óir atáid gan cháidhe a bhfiadhnuisi chathaóire Dé.

6 Agus do chonnairc mé aingeal eile ag eitealluigh a meadhón neimhe, agá raibh soisgéal síorruidhe chum a shoisgéalta don druing áitreabhas an talamh, agus do nuile chineadh, agus threibh, agus theanguidh, agus phubal,

7 Ag rádh do ghúth árd, Bíodh eagla Dé oruibh, agus tuguiddh glóir dhó; óir táinic uáir a bhreitheamhuais: agus déun-uigh úmhla don tí do chrúthuigh neamh, agus talamh, agus an fhairge, agus na tiubruideacha uisge.

8 Agus do lean aingeal eile, ag rádh, Do thuit, do thuit an Bhabailóin, an chathair mhór; óir tug sí air na huile chineadh-achuibh fíon feirge a sdriopachuis dibhe.

9 Agus do lean an treas aingeal iad, ag rádh do ghúth árd, Má bheir éinneach onóir don nainmhidhe agus dá iomháigh, agus go ngéutba chuige a chomhartha a gclár a éudain, nó ann a láimh,

10 Ibhfidh an tise fós dfíon fheirge Dé, do nfíon ghlan líontar a gcupán a fheirge; agus do gheabhuidh a phianadh a dteine agus a ruibh a bhfiadhnuise na naingeal náomhtha, agus a bhfiadhnuise a Nuáin:

11 Agus bíaidh deateach a bpeannuidhe ag éirge suas go sáoghal na sáoghal: agus ní bhíaidh suáimhneas do ló agus doidhche, ag an drong do bheir onóir don nain-

mhíde agus dá iomháigh, ná ag an tí ghabhus chuige comhartha a anmasan.

12 Is ann so atá foighid na náomh: is ann so *dhearbhtar* an dream choimhéudas aitheanta Dé, agus creideamh Íosa.

13 Agus do chúala mé gúth ó néamh ag rádh riom, Sgríobh, *Is* beannuighe na mairbh do gheibh bás sa Dthighearna feasda: A seadh a deir an Spiorad, go sguirfid síad feasda dhá saothar; agus leanuid a noibreacha iad.

14 Agus damhairc mé, agus féuch néull geal, agus *neach* na shuidhe air a néull cosmhúil ré Mac an duine, agá raibh coróin órrgha ar a cheann, agus corrán géur ann a láimh.

15 Agus táinic aingeal eile amach as an dteampoll, ag éighme do ghúth árd ar an tí do bhí na shuidhe air a néull, Saith a steach do chorrán, agus buáin: óir rug aimsir na buána ort; óir atá fógmhar na talmhan apuidhe.

16 Agus do sháith an tí do bhí na shuidhe air a néull a chorrán a steach fán dtalamh; agus do beanadh an talamh.

17 Agus táinic aingeal eile amach as an teampoll noch áta ar neamh, ag a raibh iomorro corrán géur.

18 Agus táinic aingeal eile amach ón altóir, agá raibh cúmhachda ós cionn na teineadh; agus do éigh sé do ghúth árd air an tí agá raibh an corrán géur, ag rádh, Saith a steach do chorrán géur, agus cnúasuigh tarpáin fhíneambna na talmhan; óir atáid a cáora apuidhe.

19 Agus do sháith an taingeal a chorrán a steach fán dtalamh, agus do chnúasuigh sé fíneamhuin na talmhan, agus do theilg é a númar mór fheirge Dé.

20 Agus do brúghadh an túmar re cosuibh don táobh amuigh don chathruigh: agus táinic fuil amach as a númar go sríanuibh na neach, feadh mhíle ar shé chéud sdáid.

CAIB. XV.

Seachd plágha ó Dhúa ar tí dortudh a mach ar an impireachd fhoiregeantach, iodholadhrach, ré seachd nainglibh.

DO chonnaire mé na dhíáigh sin cómh-
artha mór iongantach eile ar neamh, seachd naingil agá rabhadar na seachd bplágha deigheanacha; óir is ríu sin do coimhlínadh fearg Dé.

2 Agus do chonnaire me cosamhlachd fhairge gloinidhe ar na cúmasg ré teine: agus an luchd rug buáidh ar a nainmhidhe, agus ar a iomháigh, agus ar a cómhhartha, agus ar úibhir a anna, na seasamh ag an bhfairge ghloinidhe, agus cláirseacha Dé aca.

3 Agus do chanadar cainntic Mhaóise

shearbhfhoghantúigh Dé, agus cainntic a Nuáin, ag rádh, As mór iongantach hoibreachasa, a Thighearna a Dhé Uilech-úmhaichduigh; is comhthrom firinneach do shlighese, a Rí na ceineádhach.

4 Cía air nach biáidh eagla rómhad, a Thighearna, agus nach dtiubhradh glóir dod ainm? óir as *tú* a táonar atá naomhtha: óir tiucfuid na huile chineadhacha agus sléuchdfuid ad fiadhnúise; óir atáid do bhreitheamhnúis ar na bhfoillsiughadh.

5 Agus damhairc mé ná dhíáigh sin, agus, féuch, do hosgladh teampoll thaberna-cuil na fiadhnúise ar neamh:

6 Agus tangadar na seachd naingil amach as an dteampoll, agá rabhadar na seachd bplágha, umá raibh línéudach glan deallruigheach, agus iad ar na gcreasrúgh-adh ré creasanuibh órrgha a dtimchioll a nochda.

7 Agus tug beathach do na ceithre beathaidhibh do na seachd nainglibh seachd soithighe órrgha líonta dfeirg Dé, mbaireas go saoghal na saoghal.

8 Agus do líonadh an teampoll ré deatuigh ó ghlóir Dé, agus ó na chúmh-achduibh; agus níor bhféidir déineach dul a steach don teampoll, nó go rabhadar seachd bplágha na seachd naingéal ar na gcríochnughadh.

CAIB. XVI.

Do dhóirteadh soithighe feirg Dé, ar dhúthuighibh na niodhal fada ó shin.

AGS do chúala mé gúth ard as an dteampoll ag rádh ris na seachd nainglibh, Imthighidh romhuibh, agus dóirtighe soithighe fheirge Dé ar an dtalamh.

2 Agus do imthigh an chéudaingéal roimhe, agus do dhóirt sé a shoitheach ar an dtalamh; agus do éiridh droch neasgóid nimhneach don druing ar a raibh cómhhartha a nainmhidhe, agus don luchd do onóruigh a iomháigh.

3 Agus do dhóirt an dara haingéal a shoitheach fán bhfairge; agus tárla dhi bheith mar fhuil *dhuine* mhairbh: agus fuáir a nuile bheathach sa bhfairge bás.

4 Agus do dhóirt an treas aingéal a shoitheach sna haibhnibh agus sna tiub-ruidibh fíoruise; agus do rinneadh fuil diobh.

5 Agus do chúala mé aingéal na nuis-geadh ag rádh, Is cómhthrom thú, a Thighearna, noch atá, agus do bhí, agus bhias, tré go rug tú breath air na neithibhse.

6 Óir do dhóirteadsan fuil na náomh agus na bhfaidheadh, agus tug tusa fuil ré ól dóir; óir do thuilleadar sin.

7 Agus do chúaluidh mé neach eile ó níosdadh náomhtha ag rádh, A seadh, a

Thighearna a Dhé Uilechúmhachduigh, is firinneach cómhthrom do bhreathasa.

8 Agus do dhóirt an ceathramhadh aingeal a shoitheach ar an ngréin; agus tugadh cúmhachda dhó daóine do phianadh ré hainteas teineadh.

9 Agus do bhádar daóine ar fuchadh ré hainteas mór, agus do mhasluigheadar ainm Dé, agá bhfuil cúmhachda ós na plághuibhsi: agus ní dhearnadar aithrighe chum glóire do thabhairt dósan.

10 Agus do dhóirt an cúigeadh aingeal a shoitheach ar chathaóir a nainmhidhe; agus do rinneadh a ríoghachd lán dá dhorchaduis; agus do chognadar a dteangtha ré biomad doilgheasa,

11 Agus do mhasluigheadar Día neimhe tré iomad a ndoilgheasa agus a neasgoideadh, agus ní dhearnadar aithrighe ar son a noibreacha.

12 Agus do dhóirt an seiseadh aingeal a shoitheach sa nabhuinn mhóir Euphrátes; agus do thiomraigh a huisge, ionnus go mbíadh an tslighe réidh ag ríoghuibh na háirde shoir.

13 Agus do chonnairc mé trí spiorada néamhghlana bá cosmhúil ré cnadáin ag teachd amach as béul an dragúin, agus as béul a nainmhidhe, agus as béul an fháidh fhallsa.

14 Oir is spiorada deamhan iad, bhíos ag déunamh cómharthadh, agus théid amach go ríoghuibh na talmhan agus an domhuin uile, chum a gcómhchruinnighe a gceann chatha láe mhóir Dhé Uilechúmhachduigh.

15 ¶ (Tabhruidh aire ribh, atáim ag teachd mar ghaduighe.) Is beannuighe an tí do ní faire, agus choimhéudus a éduighe, deagla go siúbbhaladh sé lomnochduighe, agus go bhfaicfidís a náire.)

16 Agus do chruinnidh *Día* iad go háit dá ngoirthear a Neabhráis Armageddon.

17 Agus do dhóirt an seachdmhadh aingeal a shoitheach fá a naiér; agus táinic gúth árd amach as teampoll neimhe ón gcathaóir ag rádh, Atá sé déunta.

18 Agus do bhádar góthanna, agus teinteach, agus tóirneach ann; agus tárla crioth mór talmhan ann, nach raibh a leithid ann a riamh ón trath fá rabhadar daóine ar an dtalamh, chomhmór sin do chrioth talmhan.

19 Agus do rannadh an chathair mhór a dtrí cgotannuibh, agus do thuiteadar caithreacha na geineadhach: agus tháinic an Bhabilóin mhór a geuimhne a lathair Dé, ionnus go dtiubhradh sé cupán d'fion chathuigh a rheirge dhi.

20 Agus do theith gach uile oiléun, agus ní raibh na sléibhte air fagháil.

21 Agus do thuit cloichshneachda mór

a nús ó neamh, a gcómhthrom taluinne air dhaóinibh: agus do mhasluigheadar daóine Día tré phláigh an chloichshneachda sin; óir do bhí a phláigh romhór.

CAIB. XVII.

Bhreitheamhnus na sdríopuighe móire, noch tharraing tiortha oile go úmhla a hiomhuighe greanta, la na suidhbhrios, neirt, agus foghlum.

A GUS táinic aingeal do na seachd nainglibh agá rabhadar na seachd soithighe, agus do labháir sé riom, ag rádh riom, Gabh a leith; taisbéuna mé dhuit dámnughadh na méirrdrigh móire atá na suidhe ár uisgedhibh iomdha:

2 Ré a ndearnadar ríghthe na talmhan sdríopachas, agus agá bhfuilid áitreabhuidh na talmhan ar misgé o fhion a sdríopachais.

3 Agus rug sé ris mé fán bhfásach trés an spioruid: agus do chonnaire mé bean na suidhe ar ainmhidhe air dháth na sgárllaóide, lán danmannuibh blaisphéimighe, ar a rabhadar seachd gcinn agus deich nadhárcas.

4 Agus an bhean ar na héudúghadh do phúrpair agus do sgárllaóid, agus ar na bóradh ré hór agus ré clochuibh morluaidh agus ré péurluighidh, agus do bhí cupán órrgha aice na láimh lán do ghráineamhlachd agus do neamhghloine a sdríopachais.

5 Agus ainm sgríobhbha aglár a héudúin, RUINDIAMHAIR, AN BHABILÓN MHOR, MATHAIR SDRIOPACHAIS AGUS GHRAINEAMHLACHDA NA TALMHAN.

6 Agus do chonnairc mé an bhean sín air misge d'fuil na náomh, agus d'fuil mhairtreach lósa: agus ar na faicsin damh, do ghabh iongnadh romhór mé.

7 Agus a dubhairt an taingeal riom, Créd fá ngabhann iongnadh thú? foillséochadsa dhuit rúindíambair na mná, agus a nainmhidhe iomchras í, ar a bhfuil seachd gcinn, agus deich nadharcas.

8 An tainmhidhe do chonnairc tú do bhí sé ann, agus ní bhfuil; agus éiréochuidh sé a níos as an bpoll dubhaigéin, agus do gheubhuidh a sgríos: agus budh hiongnadh ris an luchd áitreabhas an talamh, (ag nach bhfuil a nanmanna sgríobhbha a leabhar na beatha o thus an domhain,) an tan do chífid an tainmhidhe do bhí ann, agus nach bhfuil, agus fós atá.

9 Ann so atá a ninntiun aga bhfuil éagna. Na seachd gcinn úd, is seachd gcnuic iad, ar a bhfuil an bhean na suidhe.

10 As seachd ríghthe iad mar an gcéudna: do thuiteadar cúigfhear dhíobh, agus mairidh áon, agus atá áon eile gan

teachd fós; agus an tan thiucfus se, as goirid chaithfeas sé fuireach.

11 Agus an tainmhíde dó bhí ann, agus nach bhfuil, a sé fós an toctdmhadh é, agus as don mbóirseisear é, agus do gheubhuidd a sgríos.

12 Agus na deich nadhárca do chonnaire tu as deich ríghthe iad, nar ghabh ríoghachd cluca fós, achd gheabhus cúmhachda cluca mar ríoghuibh a náonúair ris a nainmhíde.

13 Atáid so dhéunchómhairle, agus do bhéuruid a neart agus a gcúmhachda dón nainmhíde.

14 Cómhruicfid an dreamsa ris a Núan, agus béuruidh an Túan baúidh orrtha: óir a sé Tíghearna na dtíghearnadh é, agus Rí na ríghtheadh: agus an luchd atá dhá tháobh *atáid siad* ar na ngairm, agus ar na dtógha, agus ionnruic.

15 Agus a dubhairt sé ríom, Na huisgeadha do chonnaire tú, sa nionad na bhfuil an mheirrdreach na suidhe, as puibleacha, agus coimhthionóil, agus cineadhacha, agus teangtha iad.

16 Agus na deich nadhárca do chonnaire tú air a nainmhíde, bíaidh fuath aca don mheirrdriugh, agus fúigfid fásuighe nochduighe í, agus íosuid a feóil, agus loisgid re teine í.

17 Óir do chuir Dá na geroidhthibh a thoil féin do dhéunamh, agus iad féin do bheith déuntoil, agus a ríoghachd do thabhairt don nainmhíde, go coimhlión-fuightheair briathra Dé.

18 Agus an bhean do chonnaire tú a sí an chathair mhór í, agá bhfuil ríoghachd ós ríoghuibh na talmhan.

CAIB. XVIII.

Aóibhneas na nómh iom thuitim Bhabiloin iodhaladhrach, fhúar chraibhteach.

AGUS a ndiáigh na neitheannsa, do chonnaire mé aingeal ag teachd a nús ó neamh, agá raibh cúmhachda móra; agus do dheallruidh an talamh ré na ghlóir.

2 Agus do éigh sé go láidir do ghúth árd, ag radh, Do thuit, do thuit an Bhabiloin mhór, ag do rinneadh áit comhnuighe deamhan di, agus ionadh congmhála gach spioruide neanbhglóine, agus áit cúmhduigh gach éinfhuathmhair neamhghloin.

3 Óir do íbheadar na huile cineadhacha dñon fheirge a sdriopachuis, agus do rinn-eadar ríghthe na talmhán sdriopachas ría, agus atáid ceannuighthe na talmhan ar na ndéunamh saídhbhir ré biomad a sáimhe.

4 Agus do chúala mé gúile ó neamh ag rádh, Tígidh amach aísde, mo phobalsa, deagla bheith díbh pártach ré na peac-

aidhibh, agus pairt d'fagháil díbh dhá plághuibh.

5 Óir do leanadar a peacthuigh a chéile go neamh, agus do choimhneigh Dá air a drochbheartuibh.

6 Tuguidh dhi do réir mar thug sise dhíbhse, agus tuguidh dhi go dúbalta do réir a gníomhartha: líonuidh dhi go dúbalta an cupán do líon sise dhíbhse.

7 Ionann agus do árdúigh sí í féin a nglóir agus a naóibhneas, tuguidh dhi sa méid chéudna peannuid agus doilgheas: óir a deir sí na cróidhe, Atáim um shuidhe a nionad bainnrioghna, agus ní bainn-treabhach mé, agus ní fhaicfe mé doilgheas.

8 Uime sin a náon lá amháin tiuctuid a plágha, bás, agus doilgheas, agus gorta; agus loisgfightheair í ré teine: óir *is* neartmhar an Tíghearna Dá bhéuras breath dhannuighe uirthé.

9 Agus béid ríghthe na talmhan, ag gul agus ag caói ar a son, noch do chaith a mbeatha a nadhaltrannas agus a sáimhe maille ría, an tan chíf deatach na teinead ré loisgfightheair í,

10 Agus seasfuid siad a bhfad uáithe ré faithcheas a peannuide, ag rádh, As trúagh, trúagh an chathair mhór Babilón, an chathair thréun! óir a náonúair amháin tháinig do bhreitheamhnus.

11 Agus béid ceannuighthe na talmhan ag gul agus ag caói ós a cionn; do bhrígh nach cceannchan éundúine a nearradha ní sa mhó:

12 A nearradha óir, agus airgid, agus chloch mbíadha, agus pheurluidheadh, agus línéduigh caól, agus phurpair, agus síoda, agus sgárlaóide, agus gach gné adhmuid thine, agus gach gné shoithidh *nítheair* dñiaclaibh elephaint, agus gach gné shoithidh *nítheair* dadhmad mhórluáidh, agus do phrás, agus diarann, agus do mhamar,

13 Agus cainéul, agus neithe deaghbhaluidh, agus oinnemeint, agus túis, agus síon, agus ola, agus plúr mingheal, agus cruithneachd, agus ainmhinntighe, agus caóiridh, agus éich, agus carbuid, agus searbhfhoghantuighidh, agus anmanna daóineadh.

14 (Agus do imthigheadar na tórtha ann a raibh fonn ag thanam uáid, agus do imthigheadar na huile neithe méithe maiseacha uáid, agus ní bhéid siad ar fagháil féasda agud.

15 Seasfuid ceannuighthe na neitheannsa do rinnheadh saídhbhir ría, a bhfad uáithe ar eagla a peannuide, ag gul agus ag caói,

16 Agus ag rádh, As trúagh, trúagh an chathair mhór, do bhí ar na héudughadh do línéudach caól, agus do phurpair, agus do sgárlaóid, agus do bhí ar na hóradh ré

hór, agus ré clochuibh búadha, agus ré péurluighibh!

17 Cionnas do cuireadh fá neamhní chomhmór sin do shaidhbhríos ré headh éunuáire. Agus seasfuidh gách maighisdir luinge, agus gach duine shéolas a longuibh, agus na máirnéluigh, agus an mhéid do gheibh sochar na fairrge, a bhfad uáithe,

18 Agus béid ag éighmhe an tan chífid deatach na teineadh ré a loisfightear í, ag rádh, *Cia an chathair bá cosmhail ris an gcathair mhóirse!*

19 Agus teilgfid luáithreadh ar a gceannuibh, agus béid ag éighmhe, ag gul agus ag caoi, ag rádh, As trúagh, trúagh an chathair mhór, ré ndearnadh saidhbhair an mhéid agá rabhadar longa ar fairrge do bhrigh a saidhbhríos sin! óir do fásuigh-eadh í a néunuáir.

20 O a fhlaitheamhnais, bíodh gairdeachas ort dá táobh, agus *oruibhse* a apsdala agus a fháidhe náomhta; óir do riune Dia dioghaltus uirthi ar bhuir sionsa.

21 Agus do thóg aingeal néartmhar áirighe cloch suás mar chloich mhóir mhuilinn, agus do theilg í sa bhfairrge, ag rádh, Is mar so teilgfidhtear an Bhabílón an chathair mhór síos ré foirneart, agus ní bhíaidh air fagháil ní sa mhó.

22 Agus ní cluinfightear ionnad ní sa mhó fuáim chlairséoradh, ná luchd ciúil, ná phiobaireadh, ná thrompóireadh; agus ní bhíaidh éinhear ceirde déincheird air bith air fagháil ionnad ní sa mhó, agus ní cluinfightear ionnad ní sa mhó fuáim chloichthe muilinn;

23 Agus ní shoillséochuigh solas coinnle ní sa mhó ionnad; agus ní cluinfightear gúth fir ná mná nuádhphósa ní sa mhó ionnad: óir bá hiad do cheannuighthe daóine móra na talmhan; agus is réd phiséoguibh do mealladh na huile chin-eadhacha.

24 Agus is innte fríth fuil na bhfaidh-eadh, agus na náomh, agus na nuile *dhuóineadh* do marbhadh ar an dtalamh.

CAIB. XIX.

Caitheirim ainglidhe arson cheirte Dé, a ndioghla fola a náomh ar a luchd sárungthe.

A GUS a ndiáigh na neitheannsa dó chúala mé gúth árd buidhne móire ar neamh, ag rádh, Alleluía; Slánughadh, agus glóir, agus onóir, agus cúmhachda, don Tighearna ar Ndiána:

2 Óir is fírinneach cómhthrom a bhreathasan: óir do dhamnuigh sé an meirrdreach mhór, do thruaill an talamh ré na sdriopachas, agus do dhíoghail se

fuil a shearbhfhoghantuigheadh do dóirt-eadh ar á láimh.

3 Agus a dubhradar an dara huáir, Alleluía. Agus do éiridh a deatach súas go sáoghal na sáoghal.

4 Agus do léigeadar an cearthar ar fhíchíd seanóir, agus na ceithre beathuigh iad féin síos agus tugadar onóir do Dhía do bhí na shuidhe sa gcathaóir, ag radh, Amén; Alleluía.

5 Agus táinic gúth amách ón gcathaóir, ag rádh, Moluidh ar Ndiá, a uile shearbhfhoghantuigheadha, agus a luchd air a bhfuil a fhaitcheas, eidir bheag agus mhór.

6 Agus do chúala mé amhuil gúth budhne móire, agus amhuil fuáim uisgeadh iomdha, agus amhuil fuáim tóirrnidh aintréin, ag rádh, Alleluía: óir a sé an Tighearna Dia uilechúmhachdach as Rí ann.

7 Bíodh gairdeachas agus lúathgháir oruinne, agus tugam glóir dhósan: óir táinic pósadh a Nuáin, agus do ullmhuigh a bhean í féin.

8 Agus tugadh dhi í féin do éudughadh do linéudach toghtha, glan deallruigh-each: óir a sé is linéudach toghtha ann fíréuntachd na náomh.

9 A dubhairt sé riom an tan sin, Scríobh, Is beannúighe an dream fuair cuireadh shuipéir bhainnse a Nuáin. Agus a dubhairt riom, A siad só briathra fírinneach Dé.

10 Agus do thuit mé síos agá chdsuibh chum a onóruighthe. Achd a dubhairt sé riom, Coimhéid nach *déuna tú sin*: as coimhshearbhfhoghantuighe dhuit mé, agus do dhearbhráithribh agá bhfuil fiadhnúise Iósa aca: tabhair onóir do Dhía: óir a sí fiadhnúise Iósa spiorad na fáidheadóireachda.

11 Agus do chonnaire mé neamh osguilte, agus féuch each bán; agus a sé dob ainm don tí do bhí na shuidhe air Díleas agus Fírinneach, agus is do réir cheirt do ní breitheamhnus agus cogadh.

12 Agus bá cosmhail a shúile ré lasair theineadh, agus do *bbádar* mórán coróin-each ar a cheann; agus do bhí ainm scríobhtha aige, nár baithne daóineach achd dó féin.

13 Agus é ar na éudughadh déudach do thomadh a bhfuil: agus a sé ainm ghoirthear dhe Briathar De.

14 Agus do leanadar slóigh neimhe é air éachuibh bána, ar na néudughadh do linéudach toghtha, gléigheal glan.

15 Agus tháinic cloidheamh géur dhá fháobhar amach as a bhéul, chum na gcineadhach do bhualadh ris: agus do dhéunuidh sé a riaghlughadh ré slait

iaruinn : agus a se shaltras fá na chosaibh úmar fíona cúthuigh fheirge Dé Uile-chumhachduigh.

16 Agus do bhí ainm sgríobhtha aige air a éudach agus air a shliasaid, RI NA RIGHTEADH, AGUS TIGHEARNA NA DTIGHEARNADH.

17 Agus do chonnaire mé aingeal áirighe na sheasamh sa ngréin; noch do éigh do ghúth árd, ag rádh ris na huile éunlaith do bhí ag eitealluigh a lár neimhe, Tigidh agus cruinnightheair sibh chum suipéir an Dé mhóir;

18 Chum féola ríghtheadh díthe dhíbh, agus féola árdchaipíneadh, agus féola dhaóineadh cumbachdach, agus féola each, agus an mharcshluaigh bhías orrtha, agus féola na nuile, *eidir* sháor agus dáor, *eidir* bheag agus mhór.

19 Agus do chonnaire mé an tainmhídh, agus ríghthe na talmhan, agus a slóigh, ar na geruinnightheadh a bhfochair a chéile chum coguidh dhéunamh ris an tí do bhí ar muin a neich, agus ré na shluaigh.

20 Agus do gabhadh an tainmhídh, agus na faidh fallsa maille ris noch do rinne míorbhuileadh na fhiadhnúise, léur mheall sé an dream do ghabh comhartha a nainmhídh chuca, agus tug onóir dhá iomháigh. Agus do teilgeadh iad ar áon beó a loch teineadh ar dearglasadh lé ruibh.

21 Agus do marbhadh an chuid eile ré cloidheamh an tí do bhí air muin a neich, tháinic amach as a bhéul : agus do sásadh na huile éunlaith ré na bhfeoil.

CAIB. XX.

Sonas séunmhar na heagluise fhirinnigh ar an titalamh, re aimsir fhada, tar éis sgríos na niodhal.

A GUS do chonnaire mé aingeal ag teachd a nús ó neamh, agá raibh éochar an phuill dubhaigein, agus slabhdar mór ann a láimh.

2 Agus rug sé ar an drágún, an seanathair nimhe, noch is Diabhal agus is Satán ann, agus do cheanguil sé é míle bliadhain,

3 Agus do theilg é sa bpoll dubhaigéin, agus do dhún, agus do chuir sé séula air, ionnus nach meallfadh sé na cineadhacha ní sa mhó, go ccoimhlíonfuidh an míle bliadhain : agus na dhiaigh sin is éigean a sgaóileadh feadh aimsire aithghearra.

4 Agus do chonnaire mé cáthaóir-eacha, agus do shuigheadar dream ionnta, agus do tugadh breitheamhnus dóibh : agus do chonnaire mé annmanna na druinge do dícheannadh ar son fhiadhnúise Iosa, agus ar son bhreithre Dé, agus nach dtug onóir don nainmhídh, ná dhá iomháigh,

agus nár ghabh a chomhartha chuca a gcláruibh a néudan, ná na láimh ; agus mairfid agus béid na ríoghúibh a bhfochair Chríod míle bliadhuin.

5 Agus an chuid eile do na marbhuidh ní búdh béo iad a rís go críochnughadh an mhíle bliadhain. A sí só an chéud eiséirghe.

6 Is beannuighe agus is náomhtha an tí agá bhfuil cuid aige sa gcéud eiséirghe : óir ní bhfuil cumbachda ag an dara bás orrtha so, achd béid siad na sagartuibh do Dhía agus do Chríod, agus béid na ríoghúibh na fhochairsean míle bliadhuin.

7 Agus an tan chríochnóchar an míle bliadhain, sgaóilfighthear Satán as a phríosún,

8 Agus racha sé amach do mhealladh na gcineadhach noch atá a gceithre chorrúibh na talmhan, Gog agus Magog, chum a gcnúsuigh a gceann a chéile chum catha ; agá *bhfuil* a nuibhir amhuil ghaineamh na fairge.

9 Agus do chúadar súas ar leithead na talmhan, agus do thimchiolladar campa na náomh, agus an chaithair ionmhuin : agus táinic teine a nús ó neamh ó Dhía, agus do shluig sí iad.

10 Agus do teilgeadh an diabhal do mheall iad a loch teineadh agus ruibhe, mar a *bhfuil* an beathach agus an faidh fallsa, agus béid siad dá bpianadh do ló agus doidhche go sáoghal na sáoghal.

11 Agus do chonnaire mé cathaóir mhór gheal, agus neach áirighe na shuidhe innte, agár theith talamh agus neamh roimhe ; agus ní frith a náit.

12 Agus do chonnaire mé na mairbh, *eidir* bheag agus mhór, na seasamh a bhfiadhnúise Dé ; agus do hosgladh na leabhair : agus do hosgladh leabhar eile, endhon *leabhar* na beatha : agus rugadh breath ar na mharbhaibh as na neithibh do bhí sgríobhtha sna leabhruibh, do réir a ngníomharthadh.

13 Agus tug an fhairge uáithe na mairbh do bhí innte ; agus tug an bás agus ifearn uátha na mairbh do bhí aca : agus rugadh breath orrtha fó léith do réir a ngníomharthadh.

14 Agus do teilgeadh an bás agus ifearn a loch teineadh. A sé so an dara bás.

15 Agus gidh bé nar frith sgríobhtha a leabhar na beatha do teilgeadh é sa loch teineadh.

CAIB. XXI.

Neamh núadh agus talamh núadh arson na bfirein.

A GUS do chonnaire mé neamh núadh agus talamh núadh : óir do chúaidh

an céidneamh agus an céud thalamh thoruinn; agus ní raibh fairrge ann ní sa mhó.

2 Agus do chonnaire misi Eóin an chathair náomhtha, Ierusalem nua, ag teachd ó Dhía a nús ó neamh, ar na hullmhughadh amhuil ghléusas bean nuaadhpósa í féin fá chomhair a fir.

3 Agus do chúala mé gúth mór ó neamh ag rádh, Féuch, tabernacuil Dé ag daóinibh, agus do dhéunuidh seision comhnuidhe na bhfhochair, agus béid síadsan na bpupal aige, agus bíaidh Día féin na bhfochairsion, *agus budh he a Nda.*

4 Agus glanfuidh Día gach uile dhéor ó na súilibh; agus ní bhíaidh bás ann ní sa mhó, ná caoi, ná éighmhe, agus ní bhíaidh saothar ann ní sa mhó: óir do chúadar na céidneithe thoruinn.

5 Agus a dubhairt an tí do bhí na shuidhe sa gcathaóir, Féuch, do ním na huile neithe nua. Agus a dubhairt sé ríom, Sgríobh: óir is fírinneach díleas na briathrasa.

6 Agus a dubhairt sé ríom, Atá sé déunta. As mise Alpha agus Oméga, an tosach agus an deireadh. Do bhéura mé don tí ar a bhfuil tart *ní ré ibhe* do thobar uisge na beatha a naisgidh.

7 An tí bheireas buaidh budh hoighre é ar na huile neithibh; agus bíaidh mise um Dhía aige, agus bíaidh seision na mhac agusa.

8 Achd do gheabhuid na daóine meata, agus dichreidmheacha, agus gráineambla, agus luchd dúnmarbhta, agus adhaltraimnis, agus na bpséog, agus a niodhaladhrúigh, agus a nuile bhréugaire, a gcuid sa loch atá ar dearglasadh do theine agus do ruibh: noch is dara bás ann.

9 Agus táinig neach do na seachd nainglibh chugum agá rabhadar na seachd soithighe líonta do na seachd bplághuibh deigheanacha, agus do labhair sé ríom, ag rádh, Gabh a leith, taisbéunfadsa dhuit an bhean nuaadhpósa, bean a Nuáin.

10 Agus rug sé leis mé tréas an sbioruid chum sléibhe móir áird, agus do thaisbéin sé dhamh an chathair mhór, Ierusalem náomhtha, ag teachd ó Dhía a nús as neamh,

11 Agá raibh glóir Dé: agus bá cosmhaíl an lonnradh do bhí innte ré chloich Iaspis, comhghlan ré Criosdal;

12 Agus do bhí balla mór árd aice, ar a rabhadar dha gheata dhéug, agus dhá aingeal déug ag na geataidhí, agus amanna sgríobhta ortha, eadhon amanna dhá thréabh dhéug chloinne Israél.

13 *Do bhádar* trí gheata don táobh

shoir; trí gheata don táobh thuáigh; trí gheata don táobh theas; agus trí gheata don táobh shiar.

14 Agus do bhádar dhá fhoimdameint déug ag balla na caithreach, agus iontasan amanna dhá absdail déug a Nuáin.

15 Agus do bhí ag an tí do labhair ríom gíolcach órrgha, chum na caithreach agus a geatuighthead, agus a balla do thomhas dó.

16 Agus do bhí an chathair ar na suighiughadh go ceathair uilleannach, agus dob ionann fad agus leithead di: agus do thomhais sé an chathair ris an ngíolcach, dhá mhíle dhéug sdáid. Agus is ionann fad agus leithead agus áirde dhi.

17 Agus do thomhais sé a balla, céud *agus* ceathair air dhá fhichead chúbhadh, *do réir* mhíosuir dhuine, eadhon, a naingil.

18 Agus is ré *cloich* Iaspis do tógbhadh súas a balla: agus bá hór glan an chathair féin, cosmhaíl ré gloine fíorghlan.

19 Agus do bhádar foimdameintíge bhalla na caithreach ar na ndéanamh deagmhaiseach ris a nuile gné chloch úasal. Bá Iaspis an céud fhoimdameint: Saphir, an dara foimdameint; Chalcédoin, an treas foimdameint; Smaragaid, an ceathramhadh foimdameint;

20 Sardónics, an cuigeadh foimdameint; Sardinis, an seiseadh foimdameint; Chriosolit, an seachdmhadh foimdameint; Berill, an tochdmhadh foimdameint; Topáis, an náomhád dhá foimdameint; Chrisophrasuis, an deachmhadh foimdameint; Iáicint, an táonughadh foimdameint déug; Ametist an dara foimdameint déug.

21 Agus do bhádar an dá gheata dhéug na ndá bpéurla dhéug; agus is déimphéurla *do rinneadh* gach geata dhíobh fí leith: agus do bhí sráid na caithreach na hór ghlan, amhuil gloine dheallruigheach.

22 Agus ní fhácuigh mé teampoll innte: óir a sé an Tighearna Día Uilechumhachdach agus an Túan as teampoll di.

23 Agus ní riachdanach air an cceathruighe grían, ná gealach dó shoillsiughadh innte: óir do shoillsigh glóir Dé í, agus a sé an Túan is solas di.

24 Agus siubhalfuidh na cineadhacha díobh ata slán ann a solais sin: agus béuruid ríghthe na talmhan a nglóir agus a nonóir chuite.

25 Agus ní dúnfúighthear a geatuidhe do ló: óir ní bhíaidh oidhche ann sin.

26 Agus béurthár glóir agus onóir na gcineadhach da hionnsuighe.

27 Agus ní racha a steach innte ní ar bíth neamhghlan, ná do ní gráineamhlachd, ná bréug: achd amháin an dream ata sgríobhta a leabhar bheatha a Nuáin.

CAIB. XXII.

Foillsiughadh pharrtháis neamhdha; 9 gan adhradh duingiol ar bith; agus comhdhúnadh un leabhair.

AGUS do thaisbéin sé dhamh srúth glan duisge na beatha, coimhdheall-ruigheach ré criosdal, ag teachd amach ó chathaóir Dé agus a Nuáin.

2 Agus a lár na shráide, agus ar gach táobh don tsrúth, do bhí crann na beatha, do bheireadh dhá thóradh dhéug úadh, agus do bheireadh a thóradh úadh gacha míos: agus do fhoghairn duille an chroinnsin chum leighis na gcineadhach.

3 Agus ní bhíadh mallughadh ar bith ann ní sa mhó: ahd biáidh cathaóir Dé agus a Nuáin innte; agus do dhéunuidh a shearbhfhoghantuigheadha seirbhís dó:

4 Agus do chífid siad a aghuidh; agus biáidh a ainm á gcláruibh a néudan.

5 Agus ní bhíadh óidhche ann sin; agus ní bhfuil uireasbhuidh lóchruinn, ná solais gréine orrtha; óir do bheir an Tighearna Día solas dóibh: agus béid siad na ríoghuibh go sàoghal na sàoghal.

6 Agus a dubhairt sé riom, *Is díleas fírinneach na briathrasa*: agus do chuir an Tighearna Día na bhfaidheadh náomhtha a aingeal úadh dfoillsiughadh dhá shearbhfhoghantuighibh féin na neithe is éigean do dhéunamh go haithghearr.

7 Féuch, tigim go luath: is beannuighe an tí choimhéudus briathra faidheadoir-eachda an leabhairse.

8 Agus mise Eóin an tí do chonnaire, agus do chúaluidh na neithese. Agus an tan do chúala agus do chonnaire *iad*, do thuit mé síos chum sléuchdana do dhéunamh a bhfiadhnuisse chos a naingil do fhoillsigh na neithese dhamh.

9 Ahd a dubhairt sé riom, *Seachuinn thú ar sin do dhéunamh*: óir is coimhshearbhfhoghantuighe dhuit mé, agus dod dhearbhráithribh ná faidhibh, agus don dhring choimhéudas briathra an leabhairse: déun sléuchduin do Dhía.

10 A dubhairt se riom an tan sin, *Ná séuluidh briathra faidheadóireachda an leabhairse*: óir atá a naimsir a lathair.

11 An tí do ní éugcóir, déunadh eugcóir do ghnáth: agus an tí atá neamhghlan, biodh neamhghlan do ghnáth: agus biodh an firéun, firéunta do ghnáth: agus biodh an náomh, naomhtha do ghnáth.

12 Agus, féuch, is gearr go dtiucfa mé; agus mo luach sáothair agum, chum a thabhartha dá gach áon do réir mar bhías a ghníomh.

13 As misi Alpha agus Oméga, an tosach agus an deireadh, an chéidneach agus an neach deigheanach.

14 As beannuighe an dream choimhéudas a aitheanta, ionnus go mbíadh cumas chrainn na beatha aca, agus cumas dul a steach tréas na geataidhibh don chathruigh.

15 Oir don táobh amuigh *béid* na madruigh, agus luchd na bpiseóg, agus a nadhaltrannuis, agus an dúnmharbhtha, agus a niodhaladbruigh, agus gach neach ghrádhuiغهas agus do ní an bhréug.

16 Do chuir mise Iósa mingeal uáim chum fiadhnuisse do dhéunamh dhíbhse ar na neithibhse sna heagluiseachuibh. Is mise fréumh agus slíochd Dháibhi, réult dheallruigheach na maidne.

17 Agus a deir an Sbíorad agus an bhean núadhphosda, Tárr. Agus abradh an tí chluin, Tárr. Agus tagadh an tí ar a bhfuil tart. Agus an tí ler ab áill, glacadh sé uisge na beatha a naisgidh.

18 Oir do ním fíadhnuisse dá gach áon dá gcluin briathra faidheadóireachda an leabhairse, Dá gcuiridh éinneach tuilleadh ríu so, go gcuirfe Día airsean na plágha atá sgriobhtha sa leabharsa:

19 Agus dá mbeanuidh éinneach do bbríathruibh leabhair na faidheadóir-eachdsa, beanfuidh Día a chuidision as leabhar na beatha, agus as a gcathair náomhtha, agus as na neithibh atá sgriobhtha sa leabharsa.

20 A deir an tí do ní fíadhnuisse na neitheannsa, Go deimhin is gearr go dtiucfa mé; Amén. Uime sin, tarr, a Tighearna Iósa.

21 Grása ar Dtighearna Iósa Críosd maille ribh uile. Amén.

FOCLOIR,

ANN A PHFUIL

EIDIRMHINIUGHADH NA BHFOCAL DOTHUIGSEANACH.

A.

ABHAC, *neach fírbheag, a dwarf.*
 Abhlán, *bairín, a cake.*
 Abhlór, *an apish scórner.*
 Abuidh, *ullamh, deas.*
 Acsuineach, *sufficient.*
 Adhbhal, *great.*
 Adhmad, *timber.*
 Aidhnios, *agradh, a pleading.*
 Aigeantach, *stout hearted.*
 Aill, *a rock.*
 Don Aill, *go dían, tapuidh, do latháir, suddenly, quickly, with a downfal.*
 Aimrid, *diosg, seasc.*
 Ainicthe, *glanadh, fúasgladh.*
 Ainléog, *seubhac oidhche, a swallow.*
 Ainnheas, *pomp.*
 Aireach, *críonna, fúrachar.*
 Airghe, *a herd, a drove.*
 Airigh, *observe.*
 Airm, *artillery, instruments of war.*
 Airneis, *monaidh no machrach, ionann sin agus eallach, spré, oirnes tíghe, úghaim, earrodh, no treathlamh an tíghe.*
 Aiséudach, *grave-clothes.*
 Aitheantas, *éolus, tathuighe, acquaintance.*
 Aithisigh, *im dhearg, reprove.*
 Aithnidh, *known.*
 Aithris, *a report.*
 Aitreóir, *aitreabhthach, fear baile.*
 A naice, *near.*
 Anaithnidh, *dofhaisneise, unspeakable.*
 Ancaitheach, *prodigal, wasting.*
 Anró, *tossing, persecution.*
 Aódhaire, *búachaill.*
 Aónta, *consent.*
 Aós déunta, *sáoir, masons, builders.*
 Ar, *slaughter.*
 Arguin, *a rísling, consuming; also, an argument.*
 Armáil, *airmthigh, an armory.*
 Armara, *a reproof.*
 Armhach, *field of slaughter.*
 Arrachda, *neartmhar, cródha, beódha, arda, cúrata.*
 Arsáidh, *foirfe, sean, áosda.*

Athargadh, *ochdmhacadh, adoption.*
 Athghlan, *scag, refine, purge, strain.*
 Athmhaoltas, *díbhfeirge, cúthach, báile.*
 Athmhuintearras, *réiteach.*

B.

Bacús, *úamhain.*
 Badhbh, *fiach garbh, préachán ingneach.*
 Bainchleamhna, *mathair a mhná.*
 Bairrín, *a mitre.*
 Balluigh é, *stain it.*
 Bán, *fás, waste.*
 Ban-drúidhe, *a sorceress.*
 Ar Banughadh, *lithiughadh.*
 Baóis, *buile, cúthach, mire, anbuirbe, lasan.*
 Baramhail, *an opinion.*
 Barr, *críoch, corr.*
 Bean fogus gaoil, *banchara, beanchinidh.*
 Beangan, *a branch.*
 Beinn, *a high top, a pinnacle.*
 Beithir, *a bear.*
 Biodarnach, *chirping.*
 Biread, *a hat.*
 Biseach, *tarbha.*
 Bitheamhnach, *a thief.*
 Bladar, *flattery.*
 Bláith, *mín, smooth.*
 Bogaidh, *máothaigh, bréugaidh, persuade.*
 Bog-chróidheach, *sochróidheach.*
 Boigtheith, *bainne blá, lukewarm.*
 Bollsaire, *a herald, a publisher.*
 Bonnsach, *a dart, javelin.*
 Borb, *discir, fuileach, fierce, cruel.*
 Brácadh, *clíuth, a harrow.*
 Breacuiigh, *gearr, greunn, carve.*
 Bríonglóid, *aisling, brúadar.*
 Bríosghlérach, *babbling.*
 Briotach, *liodach.*
 Brodh, *sal, ball, rinn, cáidhe, an atom.*
 Bromach, *searrach, a foul.*
 Bronn, *déonuigh, áontuigh, tabhair.*
 Bronntanas, *tabhartus, tiodhlacadh.*
 Brosdadh, *to stir up.*
 Bruáigh, *sligreach, greamanna, sherds.*
 Brúghadh, *sarughadh, éigniughadh.*
 Bruid, *bráighdeanas, davirse.*

Bruinne, *fine*.
 Búabhal, *the cornet*.
 Búaidh, *báth, victory*.
 Búaidhreadh, *amhgar, anshódh, distress*.
 Bucaide, *a palm, a knob*.
 Buinean, *a sprig*.
 Bunaidh, *dún, a habitation*.
 Bunait, *a foundation*.
 Bunnan, *a bittern*.

C.

Cadhachas, *athmhuintearras, atonement*.
 Cailg, *a sting*.
 Cailltéanach, *an eunuch*.
 Cainteoir, *a reproacher*.
 Caissiolocht, *a battlement*.
 Caithréim, *triumph*.
 Caladh, *a port, a haven*.
 Calloid, *a dispute*.
 Camhaóir, *eadarsholuis, twilight*.
 Cámoa ara, *the temples of the head*.
 Cannran, *muttering*.
 Caóin, *a surface, rind*.
 Caóinteach, *a mourner*.
 Carbad, *cart, cogaidh, coiste*.
 Carbad a bheil, *roof of the mouth*.
 Carcair, *priosun, daingean*.
 Cas, *turn, curl*.
 Casda, *filte, winding*.
 Castán, *a chesnut*.
 Cathraightheoir, *a citizen*.
 Céachd, *a plow*.
 Ceannairge, *connspóid, míosguis*.
 Go ceannasach, *haughtily*.
 Ceapan, *a stump*.
 Cearchall, *clúasain, a pillow*.
 Céasadoir, *a tormentor*.
 Ceasnuigh, *fiafruigh*.
 Ceatha, *fras*.
 Céodhach, *dim*.
 A chaóil, *a leasrach, his loins*.
 Chóirigh sé, *he offended*.
 Ciapálach, *contentious*.
 Ciarsúr, *a kerchief*.
 Cineal, *a nation; also, kindness*.
 Do cinneadh, *they determined*.
 Cinneadh, *to decree*.
 Cinneamhuin, *tubaiste, a chance*.
 Cinnfidh, *orduighidh, fúagraidh*.
 Ciothramach, *mean, low, base*.
 Ciumhus, *ineal, buinne, a hem, a selvage*.
 Cládh, *port, a bank, a rampart*.
 Clairbheil, *fairchill*.
 Cláóidh, *subdue, discomfit*.
 Clar, *bas, a board, a plank*.
 Cleith, *a roof*.
 Clíath, *uchd, brollach, the breast*.
 Cloichbheinneach, *prancing, stamping*.
 Clúdadh, *folach, scáth*.
 Clúmhach, *garbh, feathery*.
 Cnadán, *a frog*.
 Cnagsa, *push thou*.

Cnáid, *tattle, deride*.
 Coguas, *the conscience*.
 Coibhche, *hire*.
 Coimhdhé, *the Trinity*.
 Cóir meanman, *an offence of the heart*.
 Cóirigh, *a range, an inclosure*.
 Cóirighthe, *delicate, adorned*.
 Coiripthe, *aingidhe, wicked, depraved*.
 Cóisreach, *fleadh, bainis*.
 Colamhuin, *a colony, a pillar*.
 Colbha, *slat riogha, a sceptre*.
 Cóllaidh, *colpach, a heifer, a cow*.
 Comharguin, *a syllogism*.
 Comhchogar, *feall, conspiracy*.
 Comhgháolta, *kindred*.
 Cómhlaadh, *a gate, portcullis, grate*.
 Cómhra, *cróchar, a coffin, bier*.
 Comhrac, *a corner, a meeting of two ways*.
 Cómhtha, *a companion*.
 Confa, *tonnghail, rage*.
 Conlach, *stubble*.
 Corr, *adhárc, beann*.
 Corr-ghlas, *cos dubh, geadh fhiaghan*.
 Cóthughadh, *cosnadh, cúmhach, defence*.
 Crannghaile, *a pulpit*.
 Crann-tábhúil, *a sling*.
 Crap, *crush*.
 Craptha, *warped, shrunk, entangled*.
 Criadhaire, *a husbandman*.
 Crínteach, *cnáiteach, fretting*.
 Críoncan, *murmur, contending*.
 Crodha, *curata, hardy, brave, valiant*.
 Croibheal, *coral*.
 Crosach, *checkered*.
 Crúach, *cnoc, carn, an heap*.
 Crub, *a nave*.
 Cúal, *a stake*.
 Cuibhrichte, *bound, entangled*.
 Cuife, *prúchlais, cúas*.
 Cúim, *a covert*.
 Cuimil, *touch, rub*.
 Cuingir, *a couple, pair, twins*.
 Cúma, *fashion*.
 Cumadoir, *ceard, a potter, former*.
 Cumasg, *a mixture*.
 Cúmha, *cáoi, brón, doilghios*.
 Cúnnradh, *cóimhcheangal, a covenant*.
 Curr, *back*.
 Currach, *a fen, a bog*.
 Cusboir, *comhartha, a sign*.

D.

Dail air e, *reach it to him*.
 Daitheamlachd, *mordhachd*.
 Dala, *espousals*.
 Dáoine oireadha, *chief men*.
 Dásach, *rough, bold, mad*.
 Deaghfhonn, *good pleasure*.
 Deanachdach, *vehement*.
 Dearc, *see, regard, behold*.
 Dearsnaidh, *excellent, perfect*.
 Deireoil, *afflicted*.

Deoraidhe, *a sojourner.*
 Déun uailleartach, *howl.*
 Dibir, *banish, dispossess, chase, drive.*
 Dicheil, *forget.*
 Dilsiuighadh, *securing.*
 Diochuir, *drive.*
 Diogha, *the worst.*
 Dioghluim, *gleanings.*
 Díol, *reac, sell, pay.*
 Dio-laithriughadh, *depopulation.*
 Diolmhanach, *a soldier.*
 Diombúagh, *displeasure, indignation.*
 Diongmhalta, *iomlán, sufficient, perfect.*
 Diorma, *a troop.*
 Diotramh, *fasach, fiodhbhadh, frith.*
 Dlaoi, *ciabh, dúal, a lock of hair.*
 Dlightheamhnach, *a law-giver.*
 Docamhal, *a difficulty, a hardship.*
 Doigh, *dochas, hope.*
 Doirbh, *peevish, quarrelsome, dissatisfied.*
 Doirbhios, *anguish, grief.*
 Dolas, *desolation.*
 Domblasda, *unsavoury, ill-tasted.*
 Dombúidheach, *unthankful.*
 Dorubha, *a line for measuring.*
 Dráoi, *a charmer, a druid, a magician.*
 Dréimire, *fáradh, a ladder.*
 Dreollan teasbhuidh, *a grasshopper.*
 Drithle, *srad, a sparkle.*
 Drochdhiol, *evil-intreating.*
 Dúagh, *affliction, a cross.*
 Dúaihseach, *gloomy.*
 Dúbhacus, *sadness.*
 Dubhailce, *vice.*
 Dubháin, *(sna háranaihb,) kidneys.*
 Duibhchios, *gearradh, tribute.*
 Duibhelneach, *a necromancer.*
 Duil, *an element.*
 Dúilleamhuil, *skilled.*
 Duilleachan, *a book, a leaf of a book.*
 Duilleog, *a leaf.*
 Duisiol, *súmaire, a pipe, a whistle.*
 Dul, *a trap, a snare.*
 Dúrtach, *a foundation, an unpolished stone.*

E.

Each coimhlonga, *a dromedary.*
 Eachd, *ceangal, aonta, a covenant.*
 Eachdranach, *allmhuirrach, a foreigner.*
 Eadan, *the forehead.*
 Eadarbhúais, *aídhmhillte, cradh, buaidh-irt, an agony, dismaying, confusion.*
 Eagnach, *osnadh, complaint.*
 Ealadhán, *an art; also, learning, skill.*
 Ealbha, *speil, a herd, a drove.*
 Earradh, *wares, merchandise, furniture.*
 Easargan, *a tumult.*
 Eascara, *an enemy.*
 Edail, *spoil, plunder.*
 Eidearbhtha, *loose, dissolute, reprobate.*

Eidirmheadhantoir, *an umpire, a mediator.*
 Eiliughadh, *an accusation.*
 Gan Eisgeartha, *gan choigleadh, without exception.*
 Eitre, *a furrow.*
 Eitreorach, *silly, weak.*
 Eolas, *a science.*
 Eolchaire, *wailing.*
 Eún fionn, *ostrich, or white eagle.*

F.

Fa Reir, *free, loose.*
 Fabhaltas, *tarbha, gain, profit.*
 Fabhra, *fringes.*
 Faghbbhadh, *to strip the dead.*
 Fáilchis, *a pit.*
 Faistineach, *a wizard, a diviner.*
 Fál, *a hedge.*
 Faldhos, *a thorn-hedge.*
 Falluing, *a mantle.*
 Fann, *feeble, weak.*
 Re Fánuigh, *casuigh, headlong, into a precipice, or steep descent.*
 Fáoin, *bowing.*
 Fáoiseadh, *fúaradh, recovering.*
 Fáolchú, *macaire, a wolf.*
 Faras, *reason.*
 Feall, *mealltoireacht, treachery.*
 Feallsamh, *a philosopher.*
 Fear triotail, *an interpreter.*
 Fearán, *turtuir, a turtle, a ring-dove.*
 Fearann branáir, *fallow ground.*
 Fearthuinn, *ruin.*
 Féastrach, *sparaig, a muzzle, a gag.*
 Féithleog, *a husk.*
 Féuchadoir, *a wizard, a seer, a watchman.*
 Fíach, *a raven.*
 Fiatghal, *a vetch.*
 Figheachuinn, *hangings, wreathings.*
 Filbin, *a lapwing, woodcock.*
 Fíleadh, *a bard, a poet.*
 Fíneachas, *a possession, an inheritance.*
 Fíneamhuinn, *a vineyard.*
 Finné, *fiághnuise, testimony.*
 Fíoch, *boiling, wrath.*
 Fíonghal, *parricide, murder.*
 Fíonnadhbach, *hairy.*
 Fíonnbhruine, *fine brass.*
 Fíorghloine, *sincerity.*
 Fíriamh, *purify, consecrate.*
 Fís, *a dream, a vision.*
 Fláith, *a benefactor, or a beneficent person.*
 Fobhair, *salve, ointment.*
 Fodhomhain, *a gulf.*
 Foghard, *tingling, hissing.*
 Foghluinte, *a scholar.*
 Foirgneamh, *a building.*
 Foirniomlach, *formal, outward.*
 Foirithin, *aid, help, relief.*
 Fóirlíon, *complete, fulfil.*

Folmhuigh é, *empty it.*
 Fonsa, *a troop, a band.*
 Forbhailtigh, *acceptable.*
 Forlá, *goinh, anguish, pain.*
 Fosuigh, *lodge.*
 Fóthrughadh, *to melt, to purify with fire or water.*
 Fráoch, *fierceness.*
 Fríochnambach, *cúramach.*
 Frog, *a frog.*
 Fúagra, *a proclamation.*
 Fúaradh, *cooling, refreshing.*
 Fúathas, *a den.*
 Fúineadh, *boiling.*
 Fuirfheathamb, *an overseeing.*
 Fúlangtha, *passions.*
 Fúrachus, *expectation, watching, weariness.*
 Furáil, *offer.*

G.

Ga, *a beam.*
 Gabhal-fulaing, *a base, pillar, undersetter, a prop.*
 Gach ré núair, *re sealuidheachd, by courses.*
 Gaisge, *pro prowess.*
 Gangaide, *a deceiver.*
 Gáothaire, *gal, a vent, a vapour.*
 Garamhuil, *commodious.*
 Garrbhuaiceach, *clamorous, noisy, talkative.*
 Gart-éun, *a quail, corn-craick.*
 Gasta, *glic, intleachdach, expert, cunning.*
 Gath, *a sting.*
 Gealbhan, *a sparrow.*
 Geannmuidh, *chaste.*
 Geannaire, *a hammer.*
 Gearb, *claimh, a scab.*
 Geasadoir, *a superstitious enchanter, an exorcist, a wizard.*
 Geasrogadh, *superstition.*
 Geibhionn, *fetters.*
 Géolacha, *wooden instruments for burial.*
 Géuruiheachd, *railing.*
 Gheall sé, *he professed, promised.*
 Gineamhuin, *spring, generation, conception.*
 Giorac, *a tumult.*
 Gonadh, *to pierce.*
 Gragan, *baile, cuimin, a village, a suburb.*
 Graifne, *an alarm.*
 Greann, *engrave.*
 Greanuigh, *defy.*
 Go grinn, *attentively, stedfastly, sharply.*
 Gríogchan, *a constellation.*
 Gúas, *peril, hazard, danger.*

I.

Iarmhoireacht, *inquiry.*
 Iarsma, *iardhraoi, fúighioll.*
 Iascaire ciarneach, *an ospray, ostrich.*

Ice, *balm, rosin.*
 Indheanta, *faicsiona, cuma, fashion.*
 Imreasan, *a controversy.*
 Imsniomhach, *uneasy, sad.*
 Inbhear, *pasture.*
 Indhearbh, *crúthaigh, prove.*
 Inghnétheach, *iolradh, eúgsamhla, divers.*
 Ingreim, *persecution.*
 Inlidh, *make ready.*
 Inneachadh, *aithis, caineadh, abuse.*
 Innil, *a snare, a gin.*
 Iom-aithfear, *reproof.*
 Iomhúaghail, *wandering.*
 Iomraidhteach, *chuteach.*
 Ionathar ar crith, *bowels yearned.*
 Ionlaóghas, *increase of young cattle.*
 Ionrain, *to miss, tell, or number.*
 Ion-táoihbh, *trust.*

L.

Laighe, *a mattock.*
 Laimhdeachus, *braighdeanus, captivity.*
 Lámh, *dare.*
 Lann, *bláosg, slig, a scale.*
 Lás, *dearg, blush.*
 Leac, *tuama, a sepulchre.*
 Leannan sith, *a familiar spirit.*
 Leathanach, *a page.*
 Leath-luighe, *leaning.*
 Leathrannach, *partial.*
 Léathroid, *a ball.*
 Leithreachus, *separation.*
 Leithrigh, *restrain.*
 Leis agus ladhairg, *hip and thigh.*
 Léoman, *peist, mioltog, a moth.*
 Líne, *a line.*
 Ling, *spring up.*
 Locfa, *forbear.*
 Loilghidh, *crodh bainne, milch cows.*
 Loinnir, *shining.*
 Lúaimneach, *beat, skip, pant.*
 Luchd droch-choinghill, *covenant-breakers.*
 Lúigheachán, *an ambush.*
 Luisgionn, *a frog.*

M.

Macanta, *crionna, prudent.*
 Ag Macnamh air, *astonished at.*
 Macnus, *pleasure, luxury.*
 Mádhm, *an overthrow.*
 Madhmhuigh orra, *tiomain, press, fall on, chase.*
 Maineachtnach, *neamhchuramach.*
 Mairtineach, *a cripple.*
 Maoitheadh, *boasting.*
 Maóthain, *a springing, sprigs.*
 Marbh-fhasc, *the swathings.*
 Mathghamhan, *a bear.*
 Meadhuigh, *meditate.*
 Mealbhucan, *a cucumber.*
 Meathusradh, *fatlings.*

FOCLOIR.

Meirdreachus, *druis, fornication.*
 Meirleach, *an outlaw, a rebel.*
 Meithle, *reapers.*
 Mhainnigh, *weakness.*
 Millteóir, *an oppressor.*
 Milnheachan, *mallows.*
 Mionnocham, *I adjure thee.*
 Moirte, *deascadh, dregs, lees.*
 Monghair, *roaring.*
 Morgadh, *stench, corruption.*
 Mot, *a mount, a place for courts.*
 Muc aillaidh, *torc, a boar.*
 Mugharnaigh, *the ankles.*
 Múin, *teagaisc, teach.*
 Muineach, *dos, deilg, thorns.*
 Muimhear, *hemlock.*
 Muirighin, *úalach, cúram, a family.*
 Muirnin, *seircin, a darling.*
 Mul, *an axil.*
 Mursanach, *a subject.*

N.

Neulladóir, *a prognosticator, astrologer.*
 Neullfartach, *slumbering.*
 Noibhiseach riaghla, *a proselite.*
 A Numhail, *in acquaintance, notice.*

O.

Oide múinte, *sgol-mhaighisdir.*
 Oilbheim, *offence.*
 Oilithre, *a pilgrimage.*
 Oineach, *mercy.*
 An Oirchil, *expecting.*
 Oirchiseacht, *gifts of bounty.*
 Oirdhearc, *oir-dhearg, illustrious, noble, famous.*
 Oireamhna, *influences.*
 Oireamhnach, *expedient.*
 Oiridh dho, *serve ye him.*
 Oirnich é, *deck, adorn him.*

P.

Pabhal, *leaca, pavement.*
 Pailmscaith, *the gourd, palmerist.*
 Paintear, *dul, eangach, a snare, a net.*
 Peirse, *cúrsa, a rank, a row.*
 Piosarnach, *peeping.*
 Piseogach, *a witch.*
 Pollaire, *no cuinnean na srona.*
 Praidhinn, *affliction.*
 Preaban, *ceart, a rag.*
 Punnán, *a sheaf.*

R.

Rabhartha, *overrunning.*
 Rad, *furnished.*
 Reachd, *a law.*
 Re filleadh, *in the twinkling of an eye.*
 Reim, *a course of life.*
 Righfheinnidh, *fian, a general.*
 Ringthe lingthe, *leaping.*
 Rian, *a point.*

Ríoghthach, *a fellowe.*
 Róilleun, *a fan.*
 Roithleun, *a wheel.*
 Róithreim, *rushing.*

S.

Sáimhe, *delight, pleasure.*
 Sbor, *crúba, cróga, a talon.*
 Sbrúighleach, *morsels.*
 Scag, *strain thorough.*
 Scart, *the caul.*
 Scian bhearrtha, *razor.*
 Sciobol, *a barn.*
 Scoith, *bereave.*
 Scaiste, *a sluggart.*
 Seal, *a course.*
 Secreid, *private.*
 Seún, *prosperity.*
 Séunmhar, *happy.*
 Sgabadh, *separating.*
 Sgachan, *a sierce.*
 Sginfe, *thrust, bud, spring, rush.*
 Siansa, *a shout.*
 Sineach, *gáirin, a wen.*
 Sioc, *frost, ice.*
 Siosarnach, *whispering.*
 Ag Siosurnuigh, *whispering, hissing.*
 Siurdan, *a rattling.*
 Sladmhoire, *a robber.*
 Sleacht, *fall down, worship.*
 Slíge, *a sect, faction.*
 Slioghte, *sluchtha, búailte, beaten.*
 Smeaíod, *a burning coal.*
 Sméarthachd, *groping.*
 Smotán, *a stock.*
 Soifilte, *supple.*
 Sólas, *comfort.*
 Spairt, *a clod.*
 Sparra orrdha, *a wedge of gold.*
 Speal, *a scythe.*
 Spíon, *search.*
 Spreigheadh, *spreading.*
 Spriosán, *a bundle of sticks.*
 Sprúadhar, *outcasts.*
 Sracaire, *ragaire.*
 Sráoil, *push, scatter.*
 Sruimh, *the nose.*
 Stáid, *a furlong.*
 Stalcuire, *a fowler.*
 Stíall, *strocadh, rent.*
 Uile Stúaim, *every device.*
 Súbhachus, *joy.*
 Súbhailce, *virtue.*
 Suinnen, *sideadh, a blast, puff.*
 Sunngháoth, *blasting.*

T.

Taidhbhse, *a vision.*
 Taigiuir, *aluinn, binn, ard, sweet, shrill.*
 Tairfeith, *ceathramhan, sliafad.*
 Taiseachd, *moisture.*

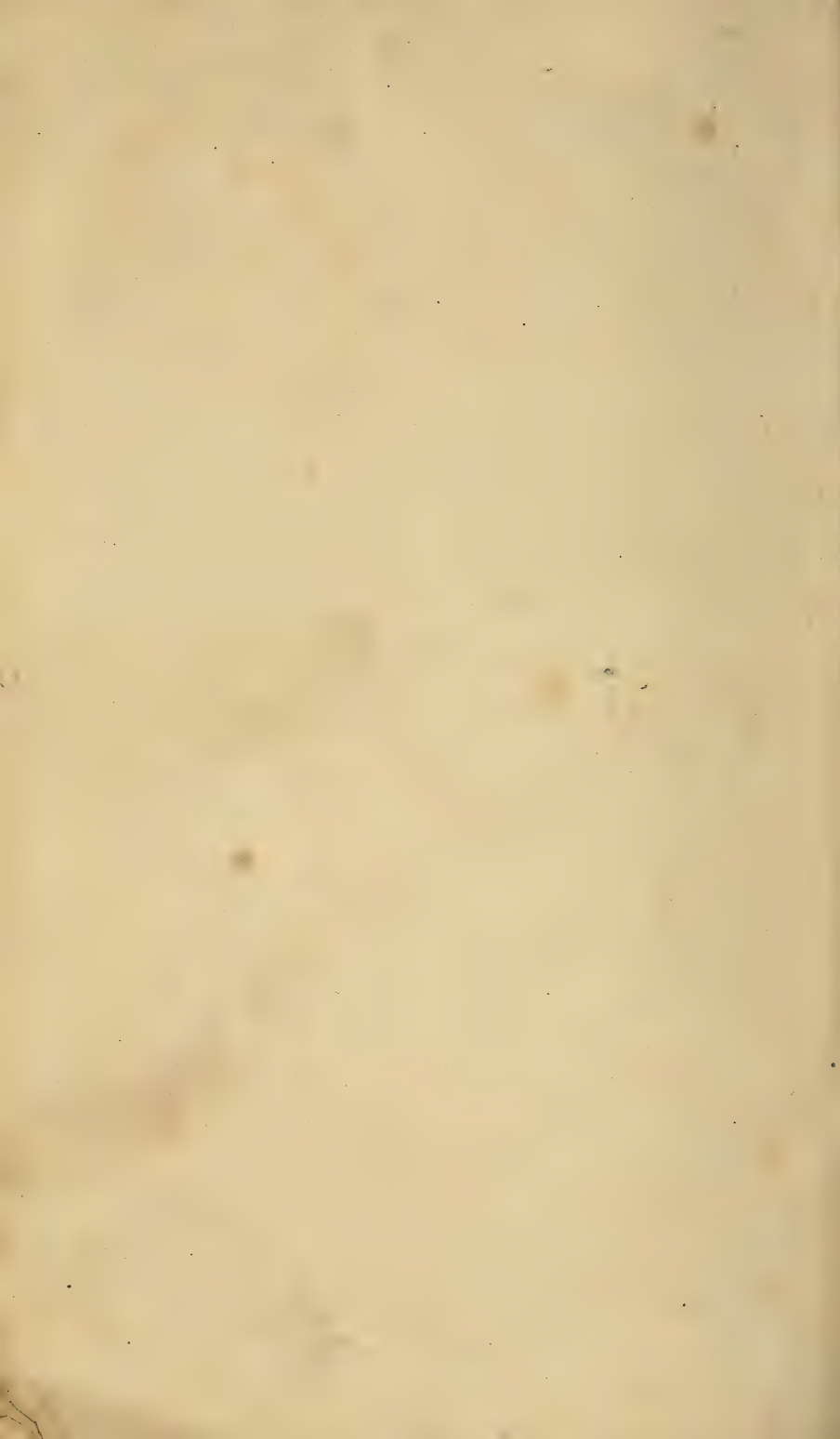
FOCLOIR.

Tanúghadh, *waxing pale*.
 Tar lear, *from far*.
 Tarthuigh, *save*.
 Tatháoireach, *slandering*.
 Teagmhail, *meeting*.
 Teasdh, *wanting*.
 Teilgin, *a decree*.
 Teucht é, *curdle it*.
 Teulto, *creeping*.
 Do Thabhuigh, *exacted*.
 Throm-luigh, *overlay*.
 Tiaich, *a scrip*.
 Tileadh, *the hind-deck, stern*.
 Tinbruid, *a cistern*.
 Tinnreach, *lightning*.
 An Tleth, *a cockatrice*.
 Tocar, *a causeway*.
 Tochal, *wounding, destroying*.
 Tochar, *a passage, a current*.
 Toicheasdal, *an uproar, a noise*.
 Toirbhir, *dedicate*.
 Toirbhleasgadh, *rattling*.
 Toirtheadh í, *she conceived*.
 Toireamh, *a plowman*.
 Tonnaigh, *glittering*.
 Tráchdadh, *tradition, a treatise*.

Trasnan, *a ledge*.
 Treagh, *a fish-spear*.
 Treathán, *tonn, a wave*.
 Triopal cáor, *tarpain, a cluster of grapes*.
 Troilighe, *decay, sprain*.
 Truailighe, *defiled, profaned*.
 Túairfe, *prophecy*.
 Tuarasdalach, *formalach, a hireling*.
 Tuighe, *fodder*.
 Tuill, *contain, deserve*.
 Tuiriosg, *a saw*.
 Túiseoir, *sionsa, a censer*.
 Tuismighteoir, *a parent*.
 Tuismuidh, *travelling, delivery*.
 Túlchabhcan, *an owl*.

U.

Uáin, *a turn, a course*.
 Ucaire, *a fuller, a walker*.
 Ullmhachd, *forwardness*.
 Umorro, *yet, also*.
 Unfurtúigh, *wallow*.
 Urchóid, *a displeasure, an ill turn*.
 Urlabhra, *eloquence*.
 Usga, *tús, incense*.

Michael D. [unclear]

Procl

1827

